
ex-libris
EDMÉ
HERMITTE

Ballet a De Jussieu.

Ballet

LEXICON GRÆCOLA-TINVM,

EX VARIIS AVTHORVM ſcriptis qui in hoc commentandi genere excelluerunt, ita decerptum, hácque enchiridii forma digeſtum, vt non pœnitenda vocum acceſſione, OPVSCVLORVMQVE operi conuenientium additione auctum illuſtratúmque ſit.

APVD IO. CRISPINVM.

M. D. LXVI.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΠΟΡΤΟΥ, ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ, ΕΙΣ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ

Λεξικὸν τὸ παρὰ τοῦ Κρισπίνου τὰ τῇδε ταῦτα ἐκδοθέν.

Μῶμος ταῖς Μοίσαις, βαιὰ ἡ βίβλος· αἱ δ᾽ ἔγε, βαιά·
Τόσσα δ᾽ ἔχει σταθερᾶς ψάμμος ὅσα Λιβύης.
Ὅσσα θεῶν, θνητῶν τε πέλει, ξαφερᾶς τε, καὶ ὑγρᾶς,
Σήματα φωνάων πουλὺ φαεινότερα·
Ἠελίου, προτέρων τόσσα φέρτερος, ὅσσον ὅς ἄστρων,
Κρισπίνῳ δὲ χάρις γίγνετ᾽ ἀπειρεσίη.

Εἰς τὸ αὐτό.

Εἰς ὀλίγον συνάγειν σωρὸν μέγαν, ἐν δ᾽ ἅμα σώζειν
Κόσμον, ἰδὲ χρείην, θαῦμα πέλει σοφίης,
Δεῖξεν Ἀριστοτέλης· ὅσα χάνδανε πόντος, ἀήρ, γῆ,
Οὐρανὸς, ἐς φωνῶν ἑρξάμενος δεκάδα.
Κρισπῖνος τὸ μαθὼν φωνῶν τὸν ἀπείρον᾽ ἀριθμὸν
Σύνθετ᾽ ἐπισταμένως εἰς ὀλίγας σελίδας.
Κεῖνος μὲν ὄντων ἰδέας συνελέξατο· πασῶν
Λέξεων σημασίας αὐτὰρ ὁ πουλυπλόκους.

ΓΥΛΙΕΛΜΟΣ Ο ΓΛΕΝΔΙΟΣ.

Μαρνάμενοι πενίῃ δαπανῶν νῦν λήγετε πολλῶν,
Ἀδρανέες παῖδες λήγετε νῦν καμάτων,
Λεξικὸν εὑρόντες κοῦφόν τε, καὶ εὔχερες, ὑμῖν
Μειοῦν τὰς δαπάνας, πλείονα τῶν πρὶν ἔχον·
Κρισπίνῳ δὲ καλῷ κ᾽ ἀγαθῷ χάριν οἴδατε πολλήν,
Φειδόμενοι δαπανῶν παυόμενοί τε πόνων,
Τῷ συμπλεξαμένῳ τόδε· τεύχεται οἷα μέλισσα
Δαίδαλον ἐν σφετέροις σμήνεσι κηρόμελι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ
τοῖς φιλέλλησι χαίρειν.

ΑἹ δεύτεραι φροντίδες (κατὰ τὴν παροιμίαν) σοφώτεραι. ἐγὼ γὰρ ἐπεπείσμην τοσούτων ἤδη λεξικῶν ἐκδεδομένων, τὰ τελευταῖα δὲ ἐκείνου τοῦ μεγάλου ξένου ἕως τουτὶ παρ' ἡμῖν ἐκτυπωθέντος, ἐμέ τε, καὶ τοὺς ἄλλους μόλις ἂν τῶν τοιούτων ἄθλων εὑρεῖν ἀπαλλαγήν. Εἶτα μὴν καθ' ἑαυτὸν ἀναλογισαμένῳ τὸ πάχος, καὶ τὸ βάρος, καὶ τὸ δυσμεταχείριστον τοῦ βίβλου, καὶ δὴ καὶ τὰ τῆς δαπάνης, ὃ τοῖς πλείστοις τῶν περὶ τοὺς λόγους διατριβόντων ἀνιαρὸν καὶ ἐπαχθὲς εἶναι πέφυκεν, ἔδοξέ μοι μεταγνόντι καὶ τοῦτον τὸν ἀγῶνα μετελθεῖν, καὶ τοῖς φιλομαθέσι μὲν, ἀπόροις δὲ τῶν νέων εἰσενεγκεῖν καλόν τε καὶ ὠφέλιμον ἔρανον. ἦν μὲν οὖν παγχάλεπον τὸ ἔργον. πῶς δ' οὔ; τὸ τοσούτων καὶ τοιούτων ἀνδρῶν τῶν τοιάδε πραγματευσαμένων τὴν φιλοτιμίαν ὑπερβαλεῖν (ὅπερ ἦν παντάπασί μοι πειρατέον, εἴγε μὴ πολλὴν ἀπαιδευσίαν ἔμελλον ὀφλισκάνειν.) Οὐ μὴν ἀλλ' ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν περὶ τοὺς λόγους ἀσχολουμένων, οὐκ ἀποκνητέον, ἀλλὰ φιλοπόνως διακινδυνευτέον ἡγησάμην, ὥστε μὴ τοῦ σκοποῦ διαμαρτεῖν. καὶ γάρτοι μετὰ πλείστης καὶ συνεχοῦς ταλαιπωρίας ἀνελίξας πάντα τὰ πρὶν ἐκτυπωθέντα, καὶ τὰ μὲν ἀναγκαῖα, καὶ χρήσιμα ἐς εἰσήγησιν ἐκλεξάμενος, τὰ δ' ἄλλα τοῖς προτέροις καταλιπὼν (ὅπερ ἄνευ πραγματείας πολλῆς, καὶ κρίσεως ἀκριβοῦς γενέσθαι οὐχ οἷόν τε ἦν) τὸ παρὸν λεξικὸν οὐδὲ μιᾶς φεισάμενος δαπάνης, εἰς φῶς ἐκφέρω. προσθεὶς μὲν παμπόλλους λέξεις ἐκ δοκιμωτάτων συγγραφέων συνειλεγμένας, κέρδος οὐ μι-

κρὸν τοῖς φιλολόγοις ἐσόμενον· εἰς δ᾽ ἐγχειριδίου σχῆμα τὴν βίβλον ἀποκαταστήσας, καὶ οἱονεί τινι σεισαχθείᾳ τοὺς ὠνησομένους ἀνακουφίσας, οὐδένα (δ᾽ ὅσον τὸ ἐπ᾽ ἐμοὶ) τῶν πρότερον περὶ τὰ τοιαῦτα πεπονηκότων ἀδικήσας. Δέξασθε τοίνυν, ὦ φιλομαθεῖς, θησαυρὸν πάγχρηστον, καὶ πάσης λέξεων εὐπορίας ἀνάπλεων· φέρειν μὲν εὐχερῆ, μικροῦ δ᾽ ὠνητόν· εἰς δὲ τὴν τῶν ὄντων, ὧν σύμβολα αἱ λέξεις, κατάληψιν καὶ γνῶσιν ἀναγκαιότατον. Ἣν δὲ καὶ ὑμᾶς αἴσθωμαι τὴν ἐμὴν σπουδήν τε, καὶ φιλοπονίαν εὐγνωμόνως ἀποδεχομένους, οὐ κατοκνήσω κἀγὼ οὐδ᾽ ἐθελοκακήσω, ἀλλὰ πάσῃ προθυμίᾳ πειράσομαι, ἃ νῦν διανοοῦμαι, Θεοῦ θέλοντος, ἐκτυπῶσαι, καὶ πᾶσι τοῖς ἀσπαζομένοις τὰ παρ᾽ ἡμῶν ἀνεπιφθόνως ὁσημέραι χαρίζεσθαι. Τέως δ᾽ ἔρρωσθε, καὶ χρῆσθε τοῖς παροῦσιν εὖ πράττοντες. ἐκ τοῦ παρ᾽ ἡμῖν τυπογραφείου, δεκάτῃ ἱσταμένου Γαμηλιῶνος, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ θεογονίας χιλιοστῷ, πεντακοσιοστῷ, ἑξηκοστῷ ἕκτῳ.

GRÆCÆ LINGVÆ STVDIOSIS adoleſcentibus, S. P.

MONVIMVS Lectores ſuperioribus annis quũ Lexica maiora daremus, in Græciæ latifundiis tantam rerum ſyluam prouenire, vt in opere faciendo permultis opus ſit. Ac quoties repetenda fuit Lexicorum editio, nũquam ea ſub incudem reuocari paſſus ſum, quin nouo aliquo labore ornata commendatáque vulgarentur: in quo vel ſarrire quidem aut runcare luxuriantem ſegetem ſua laude non caret. Daturi itaque hoc Lexicon in enchiridii formam redactum, ad veſtrum vſum ita aptauimus, vt comparatu facile, nec pondere nec vaſtitate vtentem onerare poſsit. Ne verò etiã prolixiora in hoc opere prolegomena vos remorentur, præfationum vice ea adduximus, quæ ad penitius cognoſcendam eam linguam conferunt, quæque à doctiſsimis huius ætatis viris collecta ac memoriæ prodita ſunt De germana eius Linguæ pronuntiatione ac proprietate, potiſsimum ſpectant.

GRÆCORVM LITERÆ XXIIII.

Α Β Γ Δ Ε Ζ Η Θ Ι Κ Λ Μ Ν Ξ Ο Π Ρ Σ Τ Υ Φ Χ Ψ Ω. Quarum omnium vim Latinos ſentire probéque exprimere teſtatur Plinius natur. hiſt. lib. vii. Grammatici autem à litteris tanquam à parte ſimpliciſſima exordiuntur. Orationem enim in qua verſantur, primùm omnium in vocabula, eáque rurſus in ſyllabas, niſi quum monoſyllaba ſunt: ſyllabas demum in litteras diuidunt, niſi quum & ipſæ ex vna vocali conſtituuntur. Quamobrem etiam litteræ à græcis ϛοιχεῖα, id eſt, elementa vocantur, vt docet Plato in Cratylo, & Dionyſius. Eædem verò etiam γράμματα appellantur à ſcribendo, ſiue quòd ex lineis conſtent. Sunt enim inuentæ ſimpliciſsimis articulatæ vocis ſonis certo linearũ ductu exprimendis. Ceterùm diuini huius muneris quis primus inter mortales author fuerit, non liquet: de qua re, ſi libet, videte Plinium li. 7 ca. 56. Ex Phœnicia quidem cõſtat à Cadmo in Græciam illatas. Sed, quod ipſi Græci ignorarunt, Hebræis deberi earum inuentionem, ipſa nomina apertè declarant. Sexdecim aũt initiò fuiſſe, idem Plinius, Dionyſius, & Plutarchus, verè ſcribunt. Quum enim inuentæ ſint literæ ſimplicibus ſonis ſignificandis, neceſſe eſt profectò in omni lingua, vt quidem cõmodè ſcribi poſſit, totidem omnino litteras exſtare, quot ſunt eius ſoni ſimplices. Alioquin ſiue plures ſiue pauciores fuerint, & ſcriptioni & pronuntiationi magnas tenebras offundi neceſſe fuerit. Idque ſolicitè Græcos obſeruaſſe, vel hoc vnum ſatis oſtendit, quòd inter Elenchos Ariſtoteles nullam ex litteris fallacem concluſionem numerat: quum nihil poſsit frequentius occurrere, ſi vni litteræ duplicem ſonum, vel cõtrà vni ſono duas literas tribueris. Simplices igitur Gręcę lingue ſonos ſexdecim, totidémque neceſſarias litteras eſſe, ex eo apparet, quòd ex reliquis octo qui totidẽ litteris ſcribuntur, alii ſint compoſiti, alii ſuapte natura iidem cum cõpoſitis.

Sexdecim antiquæ Cadmi litteræ ex Phœnicia in Græciam illatæ & totidem ſonis ſimplicibus exprimẽdis repertæ ſunt hæ, α β γ δ ε ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ υ. Nam aliæ præterea octo illis additæ ſunt partim à Palamede, partim à Simonide, videlicet η ω ζ ξ ψ θ φ χ: quod nulla quidem neceſsitate factum eſt, ſed maximo tamen cum fructu, vt ſcriptio minus eſſet laborioſa, magíſque compendioſa.

His ita ſe habentibus. hoc ſit pro certo poſitum & conſtitutũ, quod nemo negare ſanè poteſt, haſce litteras α δ ε θ ι λ μ ν ξ ο π ρ σ τ φ χ ψ ſonuiſſe olim quemadmodum nũc ſonant, & ab omnibus citra controuerſiam ferè rectè pronuntiari. Itaque breuiores erimus in earum pronuntiatione pertractanda. Illud ſolùm obiter admonendum, corruptam hanc qua vulgò vtimur pronuntiationem id nobis inuexiſſe, vt in earundem quibuſdam nomenclaturis & appellationibus potius quàm ſono turpiter peccetur, dum pro mu mi, pro tau taf dicitur: atque ita in nonnullis aliis. Porro has β γ ζ η κ υ ω non ſolùm vulgus, ſed & docti plerique, recepto & pertrito vſu vel abuſu potius & peruerſa conſuetudine, ita abſurdè proferunt, vt non ſolûm nomen amiſerint, ſed etiam veræ & genuinę pronuntiationis nihil planè referant, atque adeò alium prorſus iam ſonum induerint: quemadmodum ordine alphabetico ſuo loco infrà declarabimus.

A, α, a.

ΑΛΦΑ, Alpha, ex Hebræo nomine Aleph, deinde alepha, & per ſyncopen alpha, nomen habet. Sono reſpondet A Latino: in id enim vertitur: debétque in imo gutture pronuntiari clarè, & ore prorſus hiante.

Ἀγρὸς, ager.

Ἀργὸς quaſi ἀεργὸς, otioſus, iners.

B, β, b.

ΒΗΤΑ, Bêta, vulgo laxius quàm b Latinum profertur, ita vt v conſonantem referat: ídque ineptè & contra vſum venerandæ antiquitatis. Nũc enim βίος pronuntiant *vios*: quo vitio perpetuò laborat in Hiſpania Burgenſis diœceſis, enuntians *veſtia, vene*, pro *beſtia, bene*: quin eadem adhuc vitium geminat, quum præpoſterè profert *bita, bacca*: pro *vita, vacca*: & *vonum binum*, pro *bonum vinum*.

Sonanda eſt vt prior ſyllaba Gallicæ dictionis *beſte* ſeu *bête*, quæ beſtiam ſignificat.

Ab Hebræo Beth nomen habet, addita formali litera α.

Euſtathius in Homerū β (inquit) μιμητικὸν τῆς τῶν προβάτων φωνῆς. & alio loco: βῆ βῆ φωνῆς προβάτων σημαντικόν. Citátque hunc Cratini verſum qui eſt apud Ælium Dionyſium.

Ὁ δ' ἠλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει.

Quod ita proferendum eſt.

Hod' élithios hooſper probaton bee bee legoon badizei. Hoc eſt, Is autem fatuus tanquam ouis bee bee ſonans badizat, id eſt, incedit, vadit, iuxta illud Plauti in Aſinaria, Demā hercle iam de hordeo tollutim, ni badizat.

Quid multis? Ipſius literæ B figura, quæ Græcis & Latinis eadē eſt, ſatis indicat eā apud vtroſque eandē habere vim, poteſtatē, & ſonum.

Γ, γ, g & ϝ ſiue F digamma Æolicum.

ΓΑΜΜΑ, ſiue, vt Iones appellant, Gema, de quo docti minus laborant. Sonat vt G Latinum: & ab omnibus ferè rectè pronuntiatur ante pleraſque conſonantes, vt ὄγδοος, γλῶσσα, ἀγμὸς, γραφεὺς, ἄγμος: & ante vocales α ο ω, γάμος γονεύς, ἐγώ: ſed ante reliquas vocales vulgò vicioſius & effœminatius profertur. tunc enim nouum huic literæ ſonum quendam tribuunt, cum i conſonante (vt quidem vulgò profertur) communem. itaque pro γενεαλογία, legūt *Ienealojia*, quum vbique deberet maſculū illum, & per omnia ſimilē ſeruare ſonū, mediū, inquam, inter tenuem & aſpiratū, quē perpetuò adhibēt Germani: nec in coniugatione λέγω, λέγεις, λέγει vel alibi, vllo modo variāt, quaſcūque tandē cōtingat eam præcedere vel ſubſequi literas. Certū enim eſt i Conſonantis ſonū à Græcis nunquam fuiſſe vſurpatum, ſicut in ἰῶτα dicemus. Deinde vni literę duplicē ſonū tribuere nō potes, quin Græcos fatearis literarū inopia laborare, quod ne veriſimile quidem eſſe poteſt. Eodem igitur ſono tā Græcis quàm Latinis hęc litera pronuntiari debet, quęcunque tandē vocalis ſequatur, eo ſcilicet quem integrum retinuit inter a & o.

Ab Hebræo nomine *Ghimel* longius Gamma receſſit: vnde digamma Æolicum appellatur, quòd duplicis gamma imaginem referre videatur. de quo plura in φ.

Δ, δ, d.

ΔΕΛΤΑ, Delta, à nomine Hebræo daleth ſiue deleth.

Sonat vt noſtrum d.

Ab eius figura aſtrum δελτωτὸν nuncupatum eſt, quod eſt ſignū in cęlo ſupra arietis caput poſitū, δελτοειδεῖ, hoc eſt, triāgulari figura, Δ literæ imaginē referens, à qua etiā nomen habet, duobus æquis lateribꝰ, vno breuiori, in vnoquoque angulo ſtellam habens.

Ε, ε, e breue.

ΕΨΙΛΟΝ, id eſt e exile ſeu tenue, peculiare nomen non habet. Nam Hebræis nulla eſt litera quæ huic reſpondeat.

Vna eſt ex iis quatuor quas Plato in Cratylo ſcribit à Græcis pronuntiari, quum reliquæ non enuntientur, ſed tantùm ipſarum nomina, vt Alpha, Beta, & ceteræ omnes literæ præter ο ω & υ. Ex his autem Platonis verbis liquet, epitheton illud quo pſilon vocatur, id eſt tenue, poſtea adiectum eſſe, quum inter ε & αι diſtingui, & illud quidem inter literas, hoc verò inter diphthongos numerari cœpiſſet. Veteres enim initiò hanc literam ει vocabant, ſicut oſtendit Plutarchus in eo libello quem inſcripſit περὶ τοῦ ει ἐν Δελφοῖς, & poſt eum etiam Euſtathius Iliados ε. Item Nigidius apud Gellium li. XIX. cap. 14. meritò quidem in eo Græcos reprehendens.

Pierius dicit ε graui eſſe ſono, ac tum demum exaudiri, quum ſpiritus aliquanto inferius contrahi videtur, & ſuppreſſo quodammodo ſono enuntiatur: ε ψιλὸν verò acutum habere ſonum, quum ad aperta vſque labra porrigitur, & vocaliore ſono ſe prodit.

Cauendum autem in primis ne η litteram vel ει diphthongum pronuntiemus vt ε: neque incidamus in vitium orationis effœminatæ, quod vocant Grammatici πολυέψιλον: vt inferius in η & ει oſtendemus.

Ζ, ζ, z.

ΖΗΤΑ zeta non zita: id autem oppoſuimus Tſade Hebræorum, non zain. Neque enim pronūtiari debet ſicut hodie à Gallis ſ litera effertur, quū eſt inter duas vocales media, neq; etiā vt duplex ſſ, ſed vt dſ, q. ſonꝰ eſt ſuauiſſimꝰ, & à Latinis nunquam ſatis rectè exprimi potuit.

Quintilianus lib. XII. iucundiſsimas eſſe teſtatur apud Grecos ζ & υ: quibus, inquit, nullæ apud eos dulcius ſpirāt. & ſubdit, quas mutuari ſolemus quoties illorum nominibus vtimur. Quod quum contingit, neſcio quo modo hilarior protinus renidet oratio, vt in zephyris zopyríſque: quæ ſi noſtris literis ſcribantur, ſurdū quiddam & barbarum efficient, & velut in locum earum ſuccedent triſtes & horridæ, quibus Græcia caret: Hæc Quintilianus. Cōtrà Martianus Capella refert Appium Claudium idcirco hanc literam reformidaſſe, quod, dum exprimitur, morientis dentes imitetur: hinc factum vt quidā non omnino malè eam cum ſtridore quodam pronuntiandam cenſeant. Ceterùm quod omnes aſſerunt Græci Grammatici, nimirum non dſ (vt diximus) ſed ſd valere, hoc mihi quidem probari non poteſt. Nam primùm omnium debet inter tres duplices eadem eſſe analogia. Ceteræ autem non valent σπ vel σκ, ſed πσ. vel κσ. Deinde vbi illa eſſet huius literæ ſuauitas, qua Fabius teſtatur nullam dulcius ſpirare?

Romani qui peregrinam ζ inter ſuas adſciuerunt, eam aliquando duplici ſſ reddunt: πατρίζω patriſſo, μάζα maſſa.

Η, η, ee, ſiue ê longum.

ΗΤΑ, Eeta ab Heth denſiſsima Hebræorum conſonante nomen traxit, fuítque olim nota

nota aſpirationis, vt declarat Athenæus libro nono, his verbis, Οἴμαι δὲ καὶ διὰ τοῦ η στοιχείου τυπώσασθαι τοὺς παλαιοὺς τὴν δασεῖαν. διόπερ καὶ Ῥωμαῖοι πρὸ πάντων τῶν δασυνομένων ὀνομάτων τὸ η προγράφουσι, id eſt, Veteres arbitror H elemento aſpirationem formaſſe. quamobrem etiam Romani omnibus aſpiratis nominibus η præſcribunt.

Ideoque in notis numerorum antiquitus apud Græcos H, ἑκατὸν, id centum deſignabat, quòd prima eſſet eius vocis litera, quam tum ſic ſcribebāt H E K A T O N. Quia verò Græci hanc aſpirationem non ſuprà ponebant, ſed ipſi lineæ inſerebant, hinc ortus eſt magnus error. Quo factum eſt vt cœperint eam ſupraponere, ac tandem illam diſſecuerint, hoc pacto H: ita vt anterior pars ſignificaret ſpiritum aſperum, poſterior lenem, quibus adhuc vtimur in literis grandiuſculis. In antiquiſsimis Heracleenſiū numiſmatis, legitur ⊢ΗΡΑΚΛΕΩΝ & ⊢ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ, præpoſito in ipſo contextu ſpiritu aſpero.

Eam autem notam poſtea pro ε longo Græcia vſurpauit, vt diſertè teſtatur Plato in Cratylo his verbis, οὐ γὰρ η ἐχρώμεθα, ἀλλὰ ε τὸ παλαιόν, id eſt, η enim non vſurpabamus olim, ſed ε. Idipſum Auſonius poeta de literis Græcis & Latinis, hiſce verſibus, qui ſubmutili videntur, confirmat.

Ητα quod Aeolidū, quódque valet hoc Latiar E:
Præſto quod E Latiū ſemper breue Dorica vox Ε.

H igitur nullo modo exiliter pronuntiādum vt ἰῶτα, quicum nihil commune habet, ſed e obliquo vaſtóque quodam ſono, medio inter α & ε: rictu minus diducto quàm α, hiantiore tamen ac min⁹ in ima depreſſo ſono, quàm ε. Hinc fit vt Græci δημοσθένεα τείχεα, in δημοσθένη, τείχη contraxerint: & vbicunque ferè εα incidit, in η contrahunt.

Legatum iuriſconſulti Græci ληγᾶτον: quod quā abſurdè *ligaton* proferretur, quis nō videt?

Caius Iuriſc. de verb. ſignif. Telum, inquit, vulgò quidem id appellatur, quod ab arcu mittitur: ſed nunc omne ſignificatur quod mittitur manu. Ita ſequitur vt & lapis & lignum & ferrum hoc nomine contineatur: dictúmque ab eo quod in longinquum mittitur, Græca voce figuratum ἀπὸ τοῦ τηλοῦ, id eſt, ab eo quod eſt lōgè: quam etiam etymologiam Iuſtinianus in ſuas Inſtitutiones retulit.

Franciſcus Vergara noſtri ſeculi doctiſsimus Grammaticus, de vi & prolatione literarum ſic ſcribit, η perinde nunc profertur acſi eſſet ι longum, quum ſit e longum: ex H per virgulam tranſuerſam interſecta duæ propemodum E E fiunt, ſic H quas geminas continere dicitur H tam figura quàm etiam tempore, nimirum ſemper longa, duas ſemper breues. Atque ita transfertur à Latinis per e lōgum, vt Δημοσθένης Demoſthenes, κρατήρ crater.

Ex quibus apparet, perperam eos facere qui η cum iota confundunt.

Θ, ϑ, th.

ΘΗΤΑ ab Hebræo nomine Theth, ideóque vocatur theta, non vt nunc thita, quia in priore ſyllaba eſt η ſiue e longum, quemadmodum etiam ab omnibus veteribus vocantur *bêta zêta êta thêta*. Perſius ſatyr. IIII.

Et potis es nigrum vitio præfigere thêta.

Et Martial. lib. VII.

Noſtri mortiferum quæſtoris Caſtrice ſignum?
Eſt operæpretium diſcere Thêta nouum.

Θ enim funeſta illa in capitalibus iudiciis litera (quod dictionem Θάνατος inchoet) nota erat condemnationis.

Ι, ι, i.

ΙΩΤΑ, Iōta triſſylabum ab Hebræo Iod, τ pro d vſurpato, reſpondet i Latino.

Cæcilius hanc literā vocat pumilionem, quòd omnium & figura & ſono tenuiſsima ſit & minima: eſt ſiquidem μονόγραμμος. Plato indicat accōmodam eſſe ad exprimendas res ſubtiles & penetrabiles, quod declarant, vt ait, ἰέναι, ἵεσθαι, ac ſimilia. Itaque planè aliter ſunt proferenda η υ ει οι υι, quam ι: ne inter legendum incidamus in ἰωτακισμὸν & πολυΐωτα, quæ orationem faciunt exilem, eneruem, pipientem & confuſam. Neque enim Χρυσὸς ſonandum vt Χρησὸς: neque κιὼν vt κυὼν, μηκρὸν longum, vt μικρὸν paruum.

Κ, κ, k, c, q.

ΚΑΠΠΑ, Kappa ſiue Cappa ab Hebræo Cap ſeu Caph, valet c noſtrum, item k ſeu q. Ab omnibus ferè incorruptè & rectè pronuntiatur, ſcilicet vt k non ſolùm ante conſonantes, vt κλέπτω, ἀκμή, κνίσσα, κρᾶσις, κραιπάλη crapula, χαρακτήρ: ſed etiam ante vocales α ο ω. καλὸς, κόμη coma, κώμη vicus, pagus, & in fine dictionis, ἐκ ex.

Priſcianus author eſt, k & q, quamuis figura & nomine videantur aliquam habere differentiam, cum c tamen eandem tam in ſono vocum quàm in metro continere poteſtatem, & k penitus in Latina lingua ſuperuacuum eſſe. quod ante Priſcianum teſtati ſunt etiam Fabius, Terentianus, & Fl. Soſipater Cariſius. Vnde & in antiquiſſimis marmoribus legimus PEQVNIAM pro *pecuniam*.

Certū eſt igitur κ eodem fuiſſe ſono quacunque litera ſequente, & Κικέρων pronuntiandum eſſe kikeroon.

Veteres quoque Græci quod Latini per q efferunt, per κ reddunt.

Quirites Κυΐριτες.

Quintus Κοΐντος, alii Κύϊντος, numiſmata quædam ΚΟΥΙΝΤΟΣ.

Λ, λ, l.

ΛΑΜΒΔΑ, Lambda, non lamſda, ex Hebræo nomine Lamed, & ſyncope interpoſito β, λάμβδα. Valet l noſtrum.

Græci aliquando n ſequente l per λ tranſtulerunt: Manlius Μάλλιος ſcribentes. Inuenitur tamen & Μάλιος, apud Plutarchum.

Ab huius litteræ forma λαμβδοειδὴς figura dicta eſt.

M, μ, m.

M Υ, my, hoc eſt mu per u Gallicum, non mi, longius receſsit ab Hebræo nomine Mem: Iones vocant μῶ, idem valet quod Latinum m. Μάμμη auia: hoc etiam infantuli matrem vel nutricem appellant, ſicut patrem Tatam: Mart. lib. 1.

Mãmas atque Tatas habet Afra, ſed ipſa Tatarũ
Dici & mammarum maxima mamma poteſt.

Cato, Qui cibum ac potionem Buas & Pappas vocant, & patrẽ Tatam, & matrem Mãmam.

Græcis nulla dictio in eam terminatur, quod & ait Fabius, à quo etiam *mugiens* vocatur, quia mugitum edere videtur.

N, ν, n.

N Υ, Ny, hoc eſt Nu per u exile, ab Hebræo Nun abiecto vltimo n. Sonat n Latinum, debétque linguæ mucrone intimos dentes & palatum feriente enuntiari, ſiue ſyllabam incohet ſiue claudat, apud Græcos præſertim.

Ξ, ξ, x.

Ξ I, xi, ab Hæbræo Schin ductum videtur: Latini nomen inuertimus, ix dicentes. Valet cs vel gs, quod ex obliquorum analogia apparet. Dicimus enim φοίνιξ φοίνικος, & ἄντυξ ἄντυγος. Interdum tamen κ in obliquis aſpiratur, ſed præter recti naturam. Nam inter κ & σ locus adſpirationi nullus eſſe poteſt. Itaque quamuis dicamus θρὶξ τριχὸς, minimè tamen exiſtimandum eſt ξ in θρὶξ valere χσ.

O, ο, o breue.

O MIKPON, o paruum, & ipſum quoque, vt ait Plato, à Græcis pronunciatur, peculiaréque nomen non habet. Nam Hebræorum nulla litera eſt huic reſpondens.

Latini o Græcorum ſuo u expreſſerunt, vt ὀδυσσεὺς Vlyſſes. Talis eſt etiam apud Romanos cognatio u cum o: vpilio, opilio. Atque etiamnum hodie magna Galliæ Lugdunenſis pars ſic o pronuntiant vt ou intelligas. Narbonenſis contrà ou mutat in o. Sed rectiùs omnino fecerunt recentiores qui o ab ου diphthõgo & appellatione & ſcriptione diſtinxerunt. Debet enim o intra palatum ore rotundo enuntiari, quod & ipſa figura indicat, vt o breue.

Π, π, p.

ΠΙ, Pi, ab Hebræo Pe nomen habet. ſonat P Latinum.

Πατὴρ, pater, German. *vatter* ſeu *Fatter*, per digamma Æolicum.

P, ρ, rh, r.

PΩ, Rhoo per o longum, ab Hebræo Res longiùs remotum nomen habet. Valet r noſtrum.

Apud Græcos perpetuò initio aſpiratur. ῥυτὴρ defenſor, Belgis *ruter*, id eſt, eques, miles.

Et in medio dictionis geminatum prius tenue eſt, poſterius aſpiratur, vt Πύῤῥος purrhos.

Σ, σ, ſ.

Σ I Γ M A, Sigma, à Samech Hebræo.

Dores San vocant, ſicut Herodotus & alii teſtantur. Sonat ſ Latinum.

Σῖγμα apud Lucianum actionem inſtituit aduerſus τοῦ conſtitutis iudicibus ſeptem vocalibus, conquerens ſeſe abs τοῦ pluribus dictionibus ſpoliari.

Pindaro κίβδηλον vocatur, hoc eſt, adulterina & non vera litera.

Meſſala Coruinus vocat ſibilum.

Malè autem infracto ſono & ſicut zain Hebræorum pronuntiari ſolet, quoties vel in eadem vel in diuerſis dictionibus reperitur media inter duas vocales. Sic enim Cauſa pronuntiant, ac ſi Cauza ſcriptum eſſet.

Priſcianus: S ſæpe pro aſpiratione ponitur in his dictionibus quas à Græcis ſumſimus, vt ſemis, ſex, ſeptem, ſe, ſal. Nam ἡμιν, ἓξ, ἑπτὰ, ἑ, ἅλς apud illos aſpirationem habent in principio.

T, τ, t.

T A Υ, non taf, ſed tau, quomodo nautæ litoris Belgici ſonant *tau*, quod denotat funem nauticum. Apud Hebræos idem nomen habet. Valet t Latinum.

Τάνταλος, Tantalos, Ἀντώνιος, Antonios, πάντα panta:

Non (vt habent neotericorum Grammaticorum inuenta) Tandalos, Andonios, panda: quum t ante n, ne Latini quidem reſpuant.

Υ, υ, y, ſiue u tenue.

Υ Ψ I Λ O N, y, hoc eſt u tenue, gracile, ſiue exile, (Vergilius literam Pythagoræ vocat,) ſimplex nomen non habet, nec Hebræis littera eſt quæ huic reſpondeat.

Valet y, quod à Græcis mutuati ſunt Latini.

Cuius ſonus medius eſt inter i & ου, & tam Græcè quàm Latinè vt u Gallicum enuntiandum eſt, non vt ι.

Q. Terentius Scaurus ait, Y litteram ſuperuacuam Latino ſermoni putauerunt, quoniam pro illa V cederet: ſed quum quædam in noſtrum ſermonem Græca nomina admiſſa ſint, in quibus euidenter ſonus huius litteræ exprimitur, vt hyperbaton, vt hymnus, & hyacinthus, & ſimilia, in eiſdem hac litera neceſſariò vtimur.

Terentius dixit, *An in aſtu venit*, pro ἄσυ, hoc eſt ciuitatem.

Iuriſconſulti noſtri Senatuſconſultum Tertullianum & Tertyllianum dicunt. quod inde accidiſſe veriſimile eſt, quia quum Romani deſtituerentur voce υ, nec haberent literam

ram quæ omni ex parte ei reſponderet, deflexerunt ad vocem proximam, pro *υ* ſonantes u. quod etiamnum hodie euenit Italis & Hiſpanis Belgicè vel Gallicè loquentibus. Nã pro *buten*, id eſt foris, dicunt *bouten*, pro *muraille*, *mouraille*: hoc eſt pro βυλ & μυρ, βουλ & μουρ.

Φ, φ, ph, f, v conſonans, digamma Æolicum.

ΦI, Phi, nomen habet ex Hebræo Phe, quod & Pe dicitur: reſpondet f Latino, id eſt τῷ δίγαμμα Æolico, vt nunc quidem effertur.

Priſcianus, f verò τοῦ δίγαμμα ſono enuntiabatur, ita ſcilicet vt nunc v conſonans: erátque is ſonus ſolis inter Græcos Æolibus peculiaris. Sed poſtea in eius locum ſuceſsit v conſonans, ipſum verò digamma f in locum p aſpirati: quod tamen in vocabulis Græcis ſeruatum eſt, vt in Philoſophia, Philomela, Sophiſta, & multis eiuſmodi. Pauca tamen excipiuntur, vt fama φήμη, fuga φυγὴ, fagus φηγὸς, fur φὼρ, & alia prętereà nonnulla quæ vſus obtinuit vt per f ſcriberentur, quamuis Græca ſint. Hæc igitur cauſa eſt cur Cicero pro Fundanio (ſicut annotat Fabius) teſtem irriſerit qui primam eius literam dicere non poſſet. Quum enim eſſet digamma, Græcus ille teſtis vel eius literæ ſonum ignorabat, à ſolis ſcilicet Æolibus inter Græcos vſurpatum, vel certè pronuntiabat vt etiamnum hodie Germani ſolent per v conſonantem.

Idem ad Atticum lib. ix. fundum ſuum Formianum vocat digamma, quod nomen eius ab F litera initium ſumeret, cuius figuram & ſonũ repræſentat: eóque Græci vtebantur initio dictionum à vocali aſpirata incipientium, ἑνετοὶ Fενετοὶ, Heneti, Veneti. itémque in medio, ſi vocalium concurſus erat, ΩΟΝ ΩFΟΝ dicentes, vnde noſtrum Ouũ: & ΟΙΣ ΟFΙΣ, vnde Ouis: ΒΟΟΣ ΒΟFΟΣ Bouis. Sed præſtat Terentiani Mauri Grammatici antiquiſsimi & grauiſsimi verſus huc adferre.

Nominum multa inchoata litteris vocalibus
Æolicus vſus vertit, & digammon præficit:
Æolica dialectos autem miſta ferme eſt Italæ:
Heſperum quum dico Græcè, Veſperum cognominat.
Ἑστία *ſic Veſta facta, Veſtis* ἐσθὴς *dicitur,*
ἶνα *quem Græci vocamus, Vim iubet me dicere.*
ἔαρ *eſt multis in vſu, & magis poëticum eſt,*
ἦρ *enim natiua vox eſt: ille Ver hoc dictitat.*
Quos Homerus dixit Ἑνετοὺς, *ille Venetos autumat.*
Et Viola flos nũcupatur, quem Graii vocãt ἴον
Et Iolaus ille Violens, crede Marco Tullio.
Quámque ἴτυν *dicunt Achæi, hanc Vitym gens Æoli.*
Plura Sappho comprobauit, Æoles, & cæteri.

Χ, χ, ch.

ΧΙ, Chi, apud Hebræos nihil habet cui reſpondeat. Nomen formatum eſt ad modum πῖ φῖ, &c. valet ch, ſeu c aſpiratum: profertur enim aere è gutture erumpente.

χάλυβες Chalybes,
χάος chaos, & huiuſmodi alia.

Ψ, ψ, pſ, bſ.

ΨΙ, pſi, ab Hebræo etiam nomen non habet, ſed ad formam ξῖ, πῖ, χῖ nominatum eſt. Sonat vt pſ, & aliquando vt bſ:
αἰθίοψ αἰθίοπος, æthiops, ψαλμὸς, pſalmus, ἄραψ ἄραβος, arabs.

Ω, ω, oo, ſiue o longum.

Ωμέγα, id eſt o magnum, ita vocatum eſt ex collatione cum altero quod μικρὸν dicitur. Eſt enim re vera magnum, ſiue quantitatem ſpectes, quum ſit natura longum, ſiue figuram, quum ſit veluti ex duobus οο conflatum ex veterum conſuetudine, qui (vt inquit Fabius) ante repertam temporis longi notam vocales productas in ſcribendo geminabant. Valet autem o longum, proferendúmque vt οο duplicatum, non ictu vocis, ſed productione, codéque planè modò pronuntiandũ βρῶτος, id eſt cibus, vt Belgis *breot*, hoc eſt panis, à Græco deductum.

EX his xxiiii. literis, Vocales ſunt ſeptem, id eſt quæ per ſe poſſunt plenam vocem edere, α ε η ι ο υ ω. Breues duæ, ε ο: quibus reſpondent totidem longæ η ω contractæ ex duabus breuibus, ſoláque quantitate ab iis differentes: & tres ancipites ſiue communes, id eſt in quibuſdam vocabulis longæ, in quibuſdam breues, in paucis indifferentes. Priſcianus, Vocales, ait, apud Latinos omnes ſunt ancipites vel liquidæ, hoc eſt, quæ facilè modò produci, modò corripi poſſunt. Sicut etiam apud antiquiſsimos erãt Græcorum ante inuentionem η & ω: quibus inuentis quæ ancipites erant, remanſerunt perpetuò breues, quum earum productarum loca poſſeſſa ſint à prædictis vocalibus ſemper longis. Hæc Priſcianus. Quod hac ratione factum eſſe aiunt, quia vetuſtiſsimi illi, ſi quando ſyllabam vellent producere, debebant eandem vocalem bis pingere, ΔΕΕΜΟΣ pro ΔΗΜΟΣ, ΑΝΘΡΟΟΠΟΣ pro ΑΝΘΡΩΠΟΣ. Poſteà Simonides Melicus ex duobus Ε Ε inuertit alterum, hoc modo ΕƎ, deinde ea coniunxit ac effecit vnum H, quam etiam notam adſpirationis fuiſſe oſtendimus. Hinc à Βεὲλ, (vnde in Euangelio Βεελζεβοὺλ ὁ ἄρχων δαιμονίων,) Belus Græcis Βῆλος, primus Aſſyriorum rex, Nini pater: cui vita functo templum erexerunt Babylonii, diuiníſque eum honoribus ſunt proſequuti. Sic etiam duplex οο vniuit Simonides, hoc modo ω.

Ancipites autem ferè certam habent quantitatem, quanquam apud Græcos in iiſdem dictionibus interdum varient: iuxta illud Martialis,

Et quos ἆρες ἄρες *decet ſonare.*

Et illud Theocriti, -- ἦ ῥ' ἱερὸν

πολλάκις ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πέφανται.

Id eſt, *-O Polypheme.*

Quæ minimè ſunt pulchra, ea pulchra videntur amanti.

Sed præſtat hanc rem Terentiani Mauri trochaicis verſibus illuſtriorem reddere.

Ergo Grecis eſſe ſeptem ſcimus è vocalibus
H & Ω, que bina pedibus ſubminiſtrant tempora.
E & O breues vocari ſingularis temporis.
Cæteras tres que ſuperſunt διχρόνους *cognominant.*
Corripi quòd ſæpe eædem, ſepe produci valent.
Αλφα *primum eſt, inde* ἰῶτα, *tertium quod v vocant.*

Et paulò pòſt:

Literam namque E videmus eſſe ad HTA proximam,
Sicut O & Ω videntur eſſe vicinæ ſibi.
Temporum momenta diſtant, non ſoni natiuitas.
Inde vertunt hanc in HTA ſępe diphthongum Graii.
Quãdo quos ἱππεῖς *ſolebãt aut* ἀχαρνεῖς *dicere,*
Leuigãt, ἱππῆς *que poti⁹ aut* ἀχαρνῆς *nominant.*
Nôſque Medéam Latinè ſic in vſum vertimus,
Nomen & Regina geſſit quod furens Amazonum?
Sic & αἰνείδυ *Acheus, noſter Æneam vocat.*

Sed & Martianus Capella dicit e Latinum duarum literarum Græcarum vim poſsidere: quum breuis eſt, τοῦ ε, vt hoſte: quum longa eſt, τοῦ η, vt die: eodémque modo de ω ſtatuendum eſſe. Et in hoc Virgilii, *Conticuêre* κοντικούηρε, dicunt eſſe tum η tum ε: primum namque e, η eſt, alterum verò, ε eſt. In illo autem *- rapti Ganymedis honores,*
ὀνόρης dicunt prius eſſe o, poſterius vero ω eſſe.

Reliquæ literæ vocem non edunt, ideóque à Platone in Cratylo & Theæteto generali vocabulo ἄφωνα vocantur, id eſt vocis expertes: à Grammaticis verò σύμφωνα, id eſt Conſonantes, quòd cum vocalibus adiunctis ſonos ſuos communicent. Sunt autem numero xvii, β γ δ ζ θ κ λ μ ν ξ π ρ σ τ φ χ ψ.

Ex quibus ſunt ἡμίφωνα, id eſt Semiuocales octo: ſic dictæ, quòd, vt nullas habeant vocales adiunctas, quandam tamen ſtrepitus & ſoni ſpeciem edant, ζ ξ ψ λ μ ν ρ σ.

Ex his ſunt διπλᾶ, id eſt duplices tres, quòd duarum literarum ſint compendia ζ ξ ψ.

Υγρά, id eſt liquidæ quatuor, quòd ita ſint lubricæ, vt quaſi liqueſcant in pronuntiando, λ μ ν ρ. Eædem etiam ἀμετάβολα dicuntur, id eſt Immutabiles, quòd in formationibus caſuum vel temporum non mutentur.

Μοναδικόν, id eſt ſolitarium, vnum σ, quod ab aliis ἄσημον, hoc eſt ſine ſigno, vel ignobile vocatur.

Cæteræ nouẽ appellantur ἄφωνα, id eſt Mutæ, quòd per ſe neque vocẽ vt vocales, neque ſtrepitum edant vt Semiuocales, β γ δ κ π τ θ φ χ.

In aſpiratis autem primùm omnium vetus error ille corrigendus videtur, quo nonnulli iãpridem has literas pro aſpiratis aſperas nominant, quum potius denſas & craſſas vocare oporteat. Neque enim à Græcis τραχέα γράμματα, ſed δασέα dicuntur: quòd copioſiorem ſpiritum requirant, vt ſit earum opima & quaſi adipalis pronuntiatio. Quamobrem etiam literas illas oppoſitas nõ lenes, ſed ψιλά, id eſt tenues & exiles appellant. R potius litera eſt aſpera, & l contrà admodum lenis, ſicut Ouidius his verſiculis optimè declarat de Remuriis loquens, quæ poſtea Lemuria dicta ſunt:

Aſpera mutata eſt in lenem tempore longo
Litera, quæ toto nomine prima fuit.

Itaque à Græcis initio dictionum, & ſi quando geminata occurrerit, addito ſpiritu denſo lenitur: tantum abeſt vt rectè faciant qui denſum cum aſpero confundunt.

Hoc loco obiter adnotandum, omnia ferè vocabula in quibus apud Latinos inueniuntur ζ θ υ φ χ, Græca eſſe, aut à Græcis deriuata, ſaltem non Latina, vt gaza, baptizo, thalamus, ocyus ab ὠκὺς, lachrymæ, philtrũ, Chriſtus. Quocirca vulgò peccatur in orthographia dictionũ charus, ſepulchrum, ſimulachrum, & ſimilium: quum ſcribenda ſint ſine aſpiratione, carus, ſepulcrum, & ſimulacrum. fiunt enim duo ſuperiora à ſupinis ſepultum & ſimulatum, vt ab inuolutum inuolucrum, à fultum fulcrum, à lauatum lauacrum, ab ambulatum ambulacrum, mutata t in c, & addita r. Teſtatur Seruius in iii. Georg. veteres ſcripſiſſe ſepulchrũ: pòſt abiectam eſſe aſpirationem: eius verba ſunt hæc, Tria veteres habebant nomina in quibus c literam ſequeretur aſpiratio, ſepulchrum, orchus, pulcher: è quibus pulcher tantùm hodie recipit aſpirationem. Quid apertius? Pulcher certè in veteribus inſcriptionibus, & numiſmatis ſæpius inuenitur, quàm pulcer. Et hæc quidem habuimus hoc tempore quæ de literis & germana earum pronuntiatione diceremus. Libuit autem quoſdam Euripidis valde artificioſos & feſtiuos verſus ex Athenæo ſubiicere, ex quibus cognoſcere liceat antiquas quarundam literarum formas. Apud Euripidem igitur in Theſeo paſtor quidam literarum imperitus, literas tamen quibus Theſei nomen ſcribitur, ſic depingit:

Εγὼ πέφυκα γραμμάτων μὲν οὐκ ἴδρις,
Μορφὰς δὲ λέξω, καὶ σαφῆ τεκμήρια.
Κύκλος τις ὡς τόρνοισιν ἐκμετρούμενος, θ
Οὗτος δ' ἔχει σημεῖον ἐν μέσῳ σαφές.
Τὸ δεύτερον δὲ πρῶτα μὲν γραμμαὶ δύο, η
Ταύτας διείργει δ' ἐν μέσαις ἄλλη μία.
Τρίτον δὲ βόστρυχός τις ὡς εἱλιγμένος. C
Τὸ δ' αὖ τέταρτον ἦν μὲν εἰς ὀρθὸν μία, ε
Λοξαὶ δ' ἐπ' αὐτῆς τρεῖς κατεστηριγμέναι
Εἰσίν. τὸ πέμπτον δ' οὐκ ἐν εὐμαρεῖ φράσαι, υ

Γραμμαὶ

Γραμμαὶ γὰρ εἰσὶν ἐν διεστώτων δύο,
Αὗται δὲ συμβαίνουσιν εἰς μίαν βάσιν.
Τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές. C

Quos verſus ita reddidit Natalis Venetus:

Quum litterarum non peritus ipſe ſim,
Dicam figuras, ſignáque euidentia.
Eſt circulus torno velut factus bene,
Signúmque habens in ventre quod claré patet.
Binas ſecunda forma lineas tenet:
Diſpeſcit has medio incidens mox altera.
Cincinnus inde tortus ipſa tertia.
Subit figura quarta, recta linea,
Tres incidentes dimidunt hanc lineæ.
Quintam minùs promptum ſit ipſam dicere,
Sunt differentes lineæ inter ſe duæ,
Quæ conueniunt ambæ ſimul in vnam baſim.
Extrema differt nil figura tertia.

De literis quidem Latinis acutè admodum & breuiter his verſibus luſit Quintianus Stoa Martianum Capellam imitatus:

A ſub directo memorabilis oris hiatu eſt.
B ſimul incluſis profertur vtrimque labellis.
C linguam adpulſos compellit ad vſque molares.
D cogit ſuperos linguam contingere dentes.
E paulum preſſa profertur gutture lingua.
F labrum inferius ſuperis cum dentibus vrget.
G damus, extremum quum tangit lingua palatũ.
H oritur tractu quum ventus faucibus halat.
I linguam impellit collidi dentibus imis.
K fauces formant media cum parte palati.
L facit extremum contingens lingua palatum.
M quum fit, preſſum premitur per vtrumque labellum.
N lingua adpulſa collidit littera dentes.
O venit, exoritur quum ſpiritus ore rotundo.
P datur eruptis ter littera quinta labellis.
Q fit, in adpulſu quum ſtringimus ora palati.
R facit vt ſupero criſpetur lingua repulſu.
S quum fit, peragit colliſo ſibila dente.
T linguam impulſu contactis dentibus exit.
V facit os ſtrictum, ſic promula labra fatigat.
X reddit quidquid c atque s formare videmus.
Y pſilon apprenſis labris procedere iuſtum eſt.
Z eta ſepulchrales imitatur concita dentes.

Hactenus de literis.

De ſyllabis: deinde de diphthongis

Ex literis conſtituuntur ſyllabæ. Syllabam autem vocamus, docendi cauſa, ſpiritus comprehenſionem ad vnam vocem exprimendam. Eſt autem in triplici differentia. Conſtat enim vel ex vna vocali: vel ex duabus vocalibus in mixtam vnam vocem coeuntibus. vel ex conſonante vna, vel pluribus cum vna vocali, aut duabus ad ſummum.

Primi generis ſyllabæ quinque ſunt, quot ſcilicet vocalium ſoni: nam η & ω non voce, ſed vocis quantitate differunt ab ε & ο.

Secundi generis Diphthongi, id eſt geminiſonæ appellantur, quòd ex duabus vocibus tertiam vnam efficientibus componantur.

Tertii generis ſyllabæ ex conſonantium & vocalium multiplici connexione pœnè ſunt infinitæ, quas enumerare minimè neceſſe eſt.

Diphthongus autem ita ſolet definiri à Grammaticis, vt ſit ſyllaba ex duabus vocalibus ſonum ſuum retinentibus conflata, ita dicta quòd duos φθόγγους, id eſt ſonos efficiat. Sic Terentianus Maurus, *Vnde Diphthongos eas*
Graeci dicunt magiſtri: quòd duæ iunctæ ſimul
Syllabam ſonãt in vnam, vtque gemina prædita.

Ego verò malim dicere, In vnam mixtam vocem coeuntibus (nam alioqui quando diſtinctæ ſunt vocalium voces, duæ ſyllabæ naſcãtur neceſſe eſt) aut hoc certè addiderim definitioni, Quæ raptim & vno ſpiritu proferri poſſunt.

Diphthongi ſunt duodecim: nouem propriæ, tres impropriæ: quod pace Grammaticorum dictum velim, qui totidem proprias quot improprias numerant.

Propriæ dicuntur, quòd poſtulet eas naturalis prolatio, hoc eſt, quòd duæ vocales, vt integrè ſcribuntur, ita integrè pronuntiantur: vel quòd vna eadémque ſyllaba geminæ vocalis ſonum edat. αι ai, non e, αυ au, non af, ει ei, non i, ευ eu, non ef, οι oi, non i, ου ou, υι vel ųi, non i, ηυ vel eeu, non if, ωυ oou, non of.

Ex quibus hodie vulgo ſola ου rectè pronuntiatur, cæteræ omnes deprauatè. Tres verò poſteriores hactenus inter improprias numerãtur.

Impropriæ ſiue abuſiuæ diphthõgi ſunt, quæ contra veram rationẽ & definitionem diphthõgi & ſcribuntur & proferuntur: hoc eſt, quando prior ſolùm vocalis integrè pingitur & enũtiatur, & ι ſubſcriptum non exauditur: ſic vocatæ, quòd naturalis pronuntiatio ipſas nõ requirat. Nam vt ſimplices vocales efferuntur, nec compoſitam vocem edunt. ᾳ a, ῃ ee, non i, ῳ oo, non o.

De diphthongorum propriarum ſono in genere.

Qui duos ſonos in diphthongis non agnoſcunt, quomodo illas diphthongos exiſtimare poſſunt? quomodo enim à vocabulis ſono diſtant, ſi ſimplicem aliquem ſonum adferunt? Diphthongus enim non ſcriptura, ſed voce cernitur: aliàs non diphthongus ſed digraphus eſt. Cur autem quum diphthongi omnes propriæ definitione diphthongorum continentur, quædam duos ſonos, vt αυ ευ ου ηυ ωυ, quædam ſimplicem habent, vt αι ει οι υι? At id ſanè, ſi diphthongus aliquid ſit, & ſi quid diphthongus à vocali diſtet, verum eſſe non poteſt. Et quum vſus in diphthongorum numerum iſtas retulerit, cur abuſus dimidiam & meliorem ſoni partem ab illis auferet? Detur hoc vſui vt diphthõgos faciat, vocales faciat, ſyllabas faciat: ſed hoc dare vſui nemo poteſt, vt quãdiu diphthõgũ eã faciat, illud ab ea auferat quo diphthongus ſit. Eximãtur igitur è numero diphthõgorũ, ſi nihil in ſono cũ diphthõgis habẽt cõmu-

ne. At Quintilianus quærendum putauit, quomodo duabus demum vocalibus in ſeipſas coeundi natura ſit, quum conſonantium nulla niſi alteram frangat. Sed hoc eſt pati illas minimè in ſeipſas coire, ſi alteram extrahas, & obtorto collo illam à ſonando rapias, ne ſonus è duabus vocalibus in ſeipſas coeuntibus collectus efferatur. Sin in ſonando nihil altera vocalis adiuuet, tum non modò tota frangitur, ſed etiam conſumitur. Igitur vt diphthongus fiat, copulatio non modò literarum, ſed ſonorum fieri debet, ne videlicet quo cæteræ linguæ omnes abundant, eo Græca & Latina lingua deſtiuatur.

Diphthongi autem quum minimè ſimplices voces, ſed compoſitæ & diuiſibiles ſint, in varios ſonos tribui poſſunt. Quomodo enim διαίρεσις talis diphthongorum eſſet, niſi diphthongus coitionem illorum ſonorum antea habuiſſet: vt παῖ, πάϊς. Aut quomodo συναίρεσις fieri aliquorum poteſt quæ non antea ſeiuncta ſeparatáque voce erant? vt βασιλέϊ βασιλεῖ, ὄϊς οἶς. Videmus autem vt Iones ſæpe ex αι reiiciant ι, α relinquant: ſæpe ει & οι in εϊ & οϊ diuidant. Sequitur ergo vocalem præpoſitiuam æquè proferendam vt ſubiunctiuam. Nam ſi res diuiſas vocéſque diphthongorum ſeparatas pronũtiamus, quid ni eaſdem coniunctas? Quid? Itáne illorum natura diſſentiens eſt, vt ad ſocietatem ſoni adduci non poſsint? At quare tantopere in Græca lingua diſſentirent, quum in omnibus iam aliis linguis cum ſuauitate vſurpentur? Nõ igitur rei naturâ hoc fit, neque aurium cauſa: quia ſi in re conſiſteret, in nulla lingua hoc fieri poſſet. Sin aures ab eo abhorreant, cur in patriis linguis cum voluptate audiuntur, vbi aures omnium & peritiſsimæ & delicatiſsimæ ſunt? Et quoniam in Græcis diphthongorum ſonis vel ι ſubiungi neceſſe eſt vel υ, vt verè Terentianus dixit, nos quoque elaborabimus vt iſtarum literarum ſonus ſubiungatur, non dominetur. Non enim ibi quicquam ſubiungimus vbi nihil antecedit: ſed vt ſubiungatur quod ſequitur, neceſſe eſt aliquid conſtituatur quod præponitur. At ι literæ quatuor vocales præponuntur in ꝓpriis diphthongis, & υ quoque quinque vocales quaſi duces ſoni anteeũt, quibus illæ vt ſcriptura ſic ſono ſubiunguntur: quod quemadmodum in diphthongis quibus υ ſubiicitur eſt perſpicuum, ſic in diphthongis quibus poſtponitur eſſe quoque debet manifeſtum. Nam in iis quæ ι ſubiectum habent, vitium in prioribus literis eſt: in iis quibus υ ſubditur, vitium in ipſo υ eſt. Nam vna tantùm diphthongus ου nobis pura puta in ſono hactenus relicta eſt.

A I.

AI igitur diphthongus nullo modo ſonat vt e, ſed planè Latinorum ai reſpondet, raptim ſcilicet & vno ſpiritu pronuntiato, vt poſt a non reſpires, ne duæ ſyllabę pro vna audiantur. Hinc Plutarchus in Sympoſiacis α literam ſemper præeſſe cæteris vocalibus, nunquam ſubiici, & eam in dicendo, quidquid conſequatur, ſonũ ſuum retinere dicit, ac cæteris ſimul cum eo ſonantibus vti. Neque enim vel poſt ι vel υ ſi ponatur α cum illis conueniet, aut illorum ſic ductũ ſequetur vt ex iis vna fiat ſyllaba, ſed quaſi indignabunda litera & ſeſe admodum efferens dominatum quæret ſemper. Et ſi alteri illarum præponatur, tum ſubſequente illa & ſimul ſonante vtitur, & ſyllabas etiam verborum facit, vt in αὔριον, αὐλεῖν, αἴας, αἰδεῖσθαι, & ſexcentis aliis. Hæc ille. Quòd ſi ἀσυμφωνοῦντι καὶ ἀκολουθοῦντι χρῆται, vt Plutarchus dicit, quis negabit α in eo & ι ſimul ſonare? An eæ literæ dominatum non amittunt, quæ in ſono non minuuntur modò & quaſi de gradu deiiciuntur, ſed prorſus extinguuntur, vt ne minimus quidem eius ſenſus in auribus remaneat? An non idem accidit quum α litera τῷ ι nullo modo conſonat, ſi neutra harũ ſonum habeat, ſed quoddam peregrinum pro vtroque reponatur? Itaque ſimul iſtæ ſic ſonent, vt conſonare & conſentire poſsint. Nunc autem quaſi neutra digna ſono ſit, tertiũ aliquid, nempe ε pro vtroque adhibetur.

Perdet igitur α dominatum ſuum, & magiſtratu ſuo abibit, ſi in αἴας, in αἰδεῖσθαι, & ſexcentis aliis, nihil ſonet: ſed hoc eſt impetum facere in magiſtratum, non pati vt munus ſuum vbi debet opportunè adminiſtret. Ex hoc igitur ſatis probetur α in αι reliquíſque locis vbi ponitur ſonum ſuum retinere, & ι cum illo conſonare.

Quintilianus etiam αι diphthongum Græcos ſemper per ai extuliſſe memorat: Nos ergo nequaquam Græci ſumus, qui diphthongum non efferimus.

Et Terentius Scaurus de Orthographia teſtatur priſcos Latinos diphthongum æ Græcis literis αι ſcribere ſolitos, quam poſtea mutarint in æ, ſed ita pronuntiarint vt vtraque vocalis exaudiretur: quemadmodum etiam hoc tempore pronũtiari deberet. Hinc in quibuſdã numiſmatis antiquis in auro & argẽto ſculptis, videre eſt ab altera parte caput Veſtæ, & ab altera baſilicam Æmiliam cum hac inſcriptione AIMILIA REF. S. C. M. LEPIDVS. Vnde multa diuiſis ſyllabis remanſerunt. Perſius Satyra vi. citat hoc carmen Ennii,

Lunai portum (eſt opere) cognoſcite ciues.

Idem Ennius, – *Albai rex longai.*

Lucretius, – *Ignoratur enim quæ ſit natura animai.*

Idem, – *Gelidai ſtridɔr aquai.*

Martialis, – *Attonitúſque legis terrai frugiferai.*

Vergilius etiam vetuſtatis amantiſsimus,

Aulai in medio libabant pocula Bacchi. Et,

Diues equûm, diues pictai veſtis & auri.

In

In hoc nempe imitati ſunt Græcos, qui ex παῖς, hoc eſt pais, faciunt παΐς.

Gellius probat hoc verbum *fenus* non à φαίνεσθαι Græco, vt quidam arbitrantur, ſed à fetu ideo venire, quia M. Cato & cæteri eius ætatis fenus & feneratorem ſine a ſonabant, vnde exiſtimat à φαίνεσθαι illud deduci non poſſe. At quis non ex hoc videt, in φαίνεσθαι illos α literæ ſono vſos eſſe? nunc per nos æquè à φαίνεσθαι ac à fetu venire poteſt, qui nullam in iſtis verbis differentiam ponimus, & propter ſoni confuſionem verborum etymologiam agnoſcere nõ poſſumus. Sæpe enim Grammatici ineptas etymologias adferre nobis videntur, qui diſtinctionẽ ſonorum non aduertimus. Quòd ſi in veris ſonis conquirendis laboraremus, in veris etymologiis conſtituendis minus hæreremus. Exiſtimemus igitur, ſi α ſemper ſonum retineat vbicunque inciderit: ſi ſemper à Græcis αι efferatur, ſi in φαίνεσθαι cæteríſque pronuntietur α, debere α in αι diphthongo ſemper ſonari. Cur enim non æquè in Græcis hoc fieret, ac in Latinis, vbi Aiax & Achaia dicimus? cur non eodẽ modò αἴαντα & ἀχαίαν Græcè ſonamus? ſi Germanicis καῖσαρ rectè *kaiſer* vocatur, quid vetat eodem ſono à Græcis hoc fieri? aut quare apud Græcos vaſtus, apud Latinos & alios ſublimis ſonus eſt? cur in eiſdem verbis tanta ſonorum diſſenſio exiſtit, vt vix cognoſcamus eadem eſſe? Nunc verò quomodo illos verſus apud Sophoclem legemus?

αἲ αἲ, τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον
τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ,
καὶ τρίς. τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω.

Hoc eſt,

Ai ai, quis vnquam putaſſet ſic concinnum
Meum concurſurum fuiſſe nomen meis malis?
Nunc enim res fert & bis lamentari mihi,
Et ter: in tales quippe miſerias incido.

Quanquam enim Pindarus ſexto Iſthmiorum, nomen αἴαντος, ἀπὸ τοῦ φανέντος ἀετοῦ deducat: de cuius volatu auguratur Hercules exauditas ſuas preces, & futurum eſſe prædicit vt naſcatur Telamoni fortiſsimus filius: non tamẽ minus fortaſſe rectè Sophocles & alii à crebra voce αἲ αἲ, vel ἀπὸ τοῦ αἰάζειν, quod Theocrito etiam frequens eſt, deriuant.

Aduerbio αἲ confine eſt αἰβοῖ, id eſt heu, etiam dolentis & indignantis, interdum admirantis & geſtientis præ gaudio. Quod quidem ſi *evi* proferatur, quis non videt quàm nullum planè affectum mentis deſignet?

Quid igitur dubitemus hanc diphthongum αι ſic ſonare, quemadmodum Raiam piſcem, Graium, Aio, Aiacem, Maiam, Naiades, & cætera eius generis, confuſo ſono α & ι: nullo autem modo vt ε?

AY.

AY nequaquam af ſed au ſonat, quia litera υ non eſt f vel v conſonans, ſed u Gallicum. nõ enim diphthongus conflatur ex vocali & conſonante. Et quanquam v Latinum ſæpe ſonum τοῦ digamma habet, illum non in fine ſyllabæ, ſed in principio ſemper tenet. Temere igitur hic vitiatus υ literæ ſonus nunc in αυ & ευ irrepſit. Si autem hoc natura literæ fieret, cur non hoc in ου quoque vſu veniret? At ου diphthongum bene ſonamus. Itaque vt reliquæ bene ſonentur, idem ſonus in reliquis obſeruetur. Si enim vocalis conſonanti iuncta diphthongus eſſe non poteſt, (diphthongus enim duarum vocalium copulatio eſt) iunctus etiam ex vtraque ſonus proficiſcetur. Quòd ſi altera à vocali abeat, iam non diphthongus, ſed alia ſyllaba erit.

Hîc ergo Demoſthenis exemplo ne pudeat à canibus diligenter diphthongum αυ cognoſcere. Nam Ariſtoph. poeta dum canem latrantem exprimere vellet αὖ αὖ dixit.

Terentii fabulam ἑαυτὸν τιμωρούμενον dicimus Heauton timorumenon non heafton dimorumenon.

Ceterùm hîc poſſet fortaſsis alicui ſcrupum iniicere locus Ciceronis qui eſt lib. II. De diuinat. Quum, inquit, M. Craſſus exercitum Brunduſii imponeret, quidam in portu caricas Cauno aduectas vendens, *causeas* clamitabat. dicamus, ſi placet, monitum ab eo Craſſum, caueret ne iret: non fuiſſe periturum, ſi omini paruiſſet. quas ſi ſuſcipiamus, pedis offenſio nobis, & abruptio corrigiæ, & ſternutamẽta erunt obſeruanda. Hactenus Cicero: ex quo colligitur ea tempeſtate vicinitatem quandam ſoni fuiſſe in vocibus *Causeas* & *caue ne eas*.

Ex quibus conſtat voces καυνέας, & *caue ne eas* pronuntiatione non admodum diuerſas fuiſſe, præſertim quum Romani non *caſneas* ſonuerint vel *caqneas*, ſed *causeas*: *caue* autem *cavve*.

EI.

EI diphthongũ hodie cum ſimplici iota confundunt homines etiam eruditiſsimi, ſed errore non minus manifeſto quàm periculoſo, propter multiplicem vnius ſoni ſignificandi rationem: quum debeat proferri ei, hoc eſt, vtraque vocalis ε & ι coniuncto ſono exaudiri, ſicut in Eia aduerbio adhortantis, Martial. lib. II.

Eia age rumpe moras.

quod Græci dicunt εἶα, ὦ εἶα. Ariſtoph. εἶα μάλα. Hei interiectio dolentis ſiue ingemiſcentis. vnde apud Terentium, Hei hoi: vbi in poſteriori etiam ſonus diphthongi οι exauditur.

Galli diphthongum hanc referunt in *feim* fames, *fein* ſinus, *feint* fictus, *plein* plenus.

I longum antiquis Romanis proferebatur vt hæc diphthongus ει, hoc eſt ei, & e incluſum habebat: quod vſitatum fuiſſe tempore Ciceronis ex vocibus βίνει & Latina *bini* conſtat. Confirmat hoc Quintilianus dum de ei Latino dicit,

Durauit diutius vt ē i iungendis eadem ratione qua Græci ει vterentur. Quomodo autem Latini hoc eadem ratione qua Græci vtebantur? quomodo, niſi quemadmodum traduntveteres, vbi i longum eſſet, Valerium ſemper ei ſcripſiſſe, itémque vetuſtiores Latinos, extaréque in vetuſtis inſcriptionibus hanc ſcripturam, *Celeberrimei, veis, preimus*, pro *celeberrimi, vis, prim⁹?* & Soſipater ait Varronem lib. 6. Epiſtolicarum quæſtionum dicere *Eclogas ex Annalei deſcriptas.* Vnde in numiſmatis antiquis LEIBERTAS, SERVEILIVS, EIDVS, quod Plutarchus εἰδοὺς. Plauti comœdia Capteiuei, & paſsim apud authores, queis, omneis, Tralleis, Sardeis, & id genus alia, quæ etiam per I longiuſculum & extans ſolēt ſcribi: OPEIMIVS OPIMIVS, BINEI BINI, EIRONEIA IRONIA, eodem tamen ſeruato ſono ei.

Vnde Victorinus de orthographia: Quum verò eadem i, e literæ iuncta eſſet, non ſolùm pro longa ſyllaba accipiebatur, ſed nominatiuum pluralem ita ſcriptum ſignificabat, vt amicei, bonei, doctei, Romanei, & ſimilia. At ſi per ſolum i ſcripta eſſet, eadem genitiuum ſingularem faciebat, vt *huius amici.*

Hermogenes autem in dicendi formis, vbi περὶ σεμνότητος loquitur, diphthongos & vocales longas hanc formam illuſtrare dicit, ſi in finem dictionum cadant, præter ει diphthongum. Sin ι ipſum per ſe ponatur, minimè tum grandem orationem eam facit quæ ea abundat: cōtrahit enim magis, & ad rictum diducit os, & minimè fauces complet.

Eam verò in lingua Latina hæc diphthongus ſuauitatem obtinuit, vt quum Sulpicius ex ει diphthongo ι tolleret, & e pleniſsimum relinqueret, à Craſſo apud Ciceronem lib. de Oratore iii. reprehenſus ſit, quòd non antiquos oratores, ſed meſſores videretur imitari. Quòd ſi nos nunc in alteram partēm perpetuò peccantes audiret Craſſus, mirum ni nō meſſores nos, ſed paſſeres vocaret, qui ſic pipitaremus. Nam nunc ne accuſatiuos quidem illos plurales omneis, treis, parteis, ſcribamus, ſed expuncto ι cum Sulpitio dicamus omnes, tres, partes. Seruata eſt tamē in paucis quibuſdam, vt in hei & queis, & poeticis illis, - *Iam validam Ilionei nauem, & Orphei Calliopeia.*

Vitioſa huius diphthongi tum pronuntiatio tum ſcriptio non paucos authorum locos corrupit, viróſque alioqui doctiſsimos decepit. Et, vt de multis vnum aut alterum adferamus, elegantiſsimum adagium τηρεῖν τὴν καρδίαν ἐν πείσῃ, id eſt retinere cor in ancorali fune, hoc eſt in ſua conſtantia atque firmitudine, apud Syneſium in Encomio caluicii hactenus redditū fuit, in Piſa animum præparare. Interpres enim pro πείσῃ (quæ etiam πεῖσμα & πρυμνήσιον vocatur) legit Πίσῃ. Similis menda fuit in libello Plutarchi περὶ ἀοργησίας, vbi librariorum incuria, quæ ob neglectam pronuntiationem ſolet incidere, vox πείσῃ deprauata eſt in πίσῃ: ita vt Eraſmo ipſi anſam erroris prębuerit, dum hæc ἐν τῇ Ὁμηρικῇ πείσῃ μένοντι τὸν θυμὸν vertit In perſuaſione Homerica permanentem.

EY.

In ευ diphthongo hodie peccatur ſicut in αυ paulò antè peccari oſtendimus. Nam ευ ſonat eu, non ef, εὖρος eurus, εὖγε euge, πεντάτευχος pentateuchos, non pendatefchos.

OI.

OI, ſicut in ει tradidimus, integrè quoque proferendum, vt vtriuſque vocalis ſonus poſsit exaudiri, non tanquam ſimplex ἰῶτα, quemadmodum vulgò. Sono quippe differunt πότης obeſitas, & ποιότης qualitas. Quod liquet ex dictionibus Gallicis *moi, ſoi, toi*: quas retinuerunt à Græcis μοὶ, σοὶ, doricè τοὶ, & οἱ, aſpiratione mutata in ſ, quemadmodum ὗς in ſus.

Manſit in extremis ſyllabis integrior hæc diphthōgus in iis quidem vocabulis quæ in n deſinunt, vt *ſoin, beſoin, loin*. Et apud Latinos in his vocibus, Troia Τροία, non Tria.

Hanc diphthongum etiam retinent antiqui illi datiui *bonoi, dominoi*, pro *bono, domino*: & illud Catulli initium, *Quoi dono lepidum nouum libellum?*

Thucydidis locus ex libro hiſtoriarum primo tam planus eſt vt de ſono οι minimè dubitari poſsit. Nam quum patrum aut auorū memoria oraculum quoddam Athenienſibus datum eſſet, propter longitudinem temporis iterum pene è memoria illorum abiit, vt ii qui à patribus illud acceperant, in magna varietate & diſſenſione eſſent, aliis λοιμὸς in carmine, aliis λιμὸς ſonantibus. Quum autem præteriiſſet illud bellum, & magna peſtis ſtragéſque hominum & beſtiarum totam terram inuaſiſſet, tum λοιμὸν fuiſſe in oraculo dicebant. Quòd ſi alio tempore, inquit Thucydides, aliud bellum ingruat quod fames quædam ſequutura ſit, tum λιμὸς & non λοιμὸς dicent. Carmen verò apud Thucydidem hoc eſt,

ἥξει Δωριακὸς πόλεμος, καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ.

Matthæi xxiii. cap. Καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοὶ καὶ σεισμοὶ κατὰ τόπους.

Latini hanc diphthongum per œ reddunt, Φοῖβος Phœbus, Κροῖσος Crœſus.

OY, u vocalis.

OY profertur vt u vocalis, id eſt ou. μοῦσα Muſa, τοὺς λόγους, tous logous.

u enim, licet nonnullis, hodie corruptè ſonet vt υ ſiue u Gallicum, omnino Latinè proferendum vt hæc diphthōgus ου, quæ inter proprias

ſola

ſola rectè ab omnibus pronuntiatur,& pura puta in ſono relinquitur.

Igitur u Latinum ſcriptura ſimplex,ſono cõiunctum eſt:quare diphthõgus potiùs quàm vocalis cenſenda videtur.

Niſi enim o in u ſonarem⁹,à Latino u ad Græcum υ veniremus. hoc autem inter ſe diſtant, quòd υ ſimplex eſt,nihil admixtum, nihil alienum adiunctum habet: u verò perpetuum o ducem ſoni habet, & iunctus cum illo perpetuò in ore exit.

Traduntetiam nonnulli aliquando pro u lõgo ſcriptum ab antiquis fuiſſe ου vt lumen,nuntii:& Græci ferè ου diphthongo reddunt vocalem u Latinum idem ſonantem.

Tullius Τύλλιος:Gaza & Planudes Τύλλιος, Iunius Ἰούνιος, Brutus Βροῦτος, Cuſtodia κουςωδία. Itémque v conſonantem creſcente numero ſyllabarum, Valerius οὐαλέριος, Varro οὐάῤῥων,Seruius Σερούιος,Heluetii ἐλουήτιοι,Plutarch. ἐλβίτιοι.

ΥΙ.

TRES quo ſequuntur diphthongi, licet propriæ, rariores tamen ſunt, & κακόφωνοι vocantur, hoc eſt maleſonantes, quòd difficilioris ſint prolationis: quæ videtur eſſe cauſſa cur à Grammaticis inter improprias numeratæ ſint.

υι igitur ſiue υι ſonat ui per u Gallicum vna ſyllaba comprehenſum,non ι longum, vt vulgò ſolent efferre: vt ἅρπυια harpuia, non harpia. Quam diphthõgum videre licet in his dictionibus Gallicis,*puis*,pute⁹,*pluie*,pluuia,*huis*,oſtiũ. Quæ Græcè ſcriberentur πυις,πλυιε,υις.

ΗΥ.

ΗΥ ſonandum eſſe aiunt plerique vt eeu,nõ if, quemadmodum vulgò, quòd ſi facta ex ευ, id eſt eu, ε in η mutato, vt ab εὔχομαι ηὐχόμην eeuchomeen,non ifchomin.

ΩΥ.

ΩΥ proferendum eodem ferè modo vt ου,ſed vaſtiori ſono, nempe oou non of. Ionum propria eſt:illi enim pro αὐτὸς dicunt ὠυτὸς,hoc eſt ooutos,non oftos vt vulgò.Hoc tamen intereſt inter ευ ου & ηυ ωυ,quòd η & ω in iſtis, quũ longa ſint,pronuntiationem ita retinent vt hiatum vitare non poſſis.

De tribus diphthongis improprijs.

IMPROPRIÆ diphthongi dicuntur, quòd licet ex duabus conſtent vocalibus, non tamen duos ſonos in vnum coactos exprimant, ſed vnius tantùm vocalis ſonum edant. Ideóque abuſiuè & καταχρηστικῶς diphthongi vocantur.

ᾳ.

ᾳ Id eſt alpha, ι paruulo ſubſcripto, ſonat a longum:neque enim aliter ᾳ atque α ſimplex vocalis effertur, φιλίᾳ philia.

ᾅδης hadees,id eſt Pluto:ſępe pro inferis & terra ponitur.quomodo vtitur Polyxena apud Euripidem in Hecuba.

ἐκεῖ δ' ἐν ᾅδου κείσομαι χωρὶς σέθεν.

ῃ

ῃ id eſt ἦτα ſubſcripto ἰῶτα, ſonat vt η, hoc eſt ee.

τῇ τιμῇ tee timee, non ti timi.

λῃστὴς leeſtees,καὶ διαίρεσιν ληϊστής.

ῳ.

ῳ id eſt, o mega ἰῶτα ſubſcripto, ſonat ω. τῷ λόγῳ too logoo. Pro hac Latini œ vtuntur, κωμῳδία comœdia,τραγῳδία tragœdia.

Olim ἰῶτα ipſum literis adſcribebatur, non ſubſcribebatur, minori tamẽ forma quàm præcedens litera,quaſi dimidiatũ ἰῶτα, hoc modo, αι ηι ωι. Quæ ſcribendi ad latus conſuetudo remanſit in literis capitalibus ΑΙ ΗΙ ΩΙ.

De τ poſt ν: ν ante β: π poſt μ: γ ante γ, & ſimilibus.

Grammatici nouos quoſdam pronuntiationis canones hîc ſolent ſubiicere.

Illi enim tanquam edicto perpetuo cauerunt, literas τ ν π γ κ alios atque alios ſonos admittere. τ enim poſt ν ſonare vt d: ν ante β,μ,π,vt m: π poſt μ,vt b Latinum, itidem poſt ν in diuerſis dictionib⁹: γ ante γ ξ χ ſonare perinde vt n, ſic ante c,ſed ipſum κ ſonandum vt γ.

εὐφωνίαν prætexunt, ficut in omnium literarum & diphthongorum ſonis:

τὸν πάνταλον & Ἀντώνιον proferant *ton dandalon & Andonion*,

Atqui ſi ita ſit,quis diſcernet inter τὸν τρόμον, id eſt tremorem, & τὸν δρόμον curſum:item inter οἴκονδε aduerbium ad locum, id eſt domum,ſiue ad domum,& οἶκόν τε domúmque,ſi eademvtrobique eſt pronuntiatio? Quorſum denique attinebat illa diſputatio περὶ ἐντελεχείας, καὶ ἐνδελεχείας,quæ tot tantorúmque virorum ingenia & labores in vtramque partem torſit,dum hic per τ,ille per δ ſcribendum putat, niſi quia non eadem vtriuſque ſignificatio,nec prolatio?

Harmenopulus ac Theophilus in libris iuris Græcè conſcriptis vtuntur dictione τεσταμέντῳ, vt veriſimile ſit non aliter ſonuiſſe quàm Latinam vocem *teſtamento*, non autem *teſtamendo*.

Euphonia id ſuadet,quòd omnes literæ ſonẽt vt ſcribuntur.

Longè verò commodiùs τὸν βίον ſonamus *ton bion*, quam *tom vion*, quemadmodum Latinis *nomen bonum*, non *nomen vonum*: item faciliùs τὸν παῦλον *ton Paulon*, quàm *tom Baſlon*. Ad quod etiam facit ſententia Fabii, qui ait apud Græcos nullam dictionem in μ finiri, nempe quia moleſta eius ſit pronuntiatio.

Γ ante alterum γ,vel κ,vel χ, vel ξ, quod do-

cent Grammatici ſicut ν pronuntiari ſolere, vt ἄγγελος, ἀγκίλια, ἀγχίσης, Angelus, Ancilia, Anchiſes, quo modo proferre ſolent Latini: ne hoc quidem controuerſia caret. Nam probabile eſt, Græcos, ſi pronuntiationem mutaſſent, ipſam quoque literam fuiſſe mutaturos, ſicut in συμπληγάδες pro συνπληγάδες, κάββαλε, pro κάτβαλε, & ſimilibus: quòd ν ante π, & τ ante β collocari non poſsit, vt teſtatur Dionyſius. Atqui tantum abeſt vt ſuum γ ſequentibus illis literis mutarint in ν, vt contrà ſi ipſum ν occurrerit, ſonum illius auerſati, & mollitiem illam aſpernati, ſoleant conuertere in γ, vſitata illa orthographiæ regula, quòd ſemper ν ante γ κ ξ χ migrat in γ, quam ita tradit Gaza, τὸ ν, οὔτε πρὸ τοῦ γ, ἢ χ, ἢ κ, ἢ ξ σώζεται συντιθέμενον, ἀλλὰ τρέπεται εἰς τὸ γ. Cedò, qua ratione dici poteſt ν conuerti in γ, vt deinde ipſum γ ſicut ν pronuntietur? Nam potius ipſum ν ſeruari, & γ, ſi occurriſſet, in ν cõuerti oportuerat. Quòd ſi quis obiiciat, Latinam pronuntiationem: Reſpondemus non de Latina, ſed de Græca lingua hîc quæri. Γ autem in ν à Latinis mutari non magis miror, quàm δ in l, vt Ὀδυσσεὺς Vlyſſes: & in β, vt δὶς bis. Si rurſus quis opponat, id poſtulare pronuntiationis rationem: iterum quæram? cur igitur ν quum eiuſmodi pleriſque locis occurrit, in γ cõuertitur, ac non potiùs retinetur? deinde quid tandem cauſæ ſit, cur hoc dicamus poſcere pronuntiandi rationem: quum ipſum potius ν cum illis literis cohærere non poſſe Dionyſ. doceat, & regula orthographię id apertè declaret? Certè Priſcianus author eſt vetuſtiſsimos ſcriptores Romanorum euphoniæ cauſa pro n ſcripſiſſe g, vt Agchiſes, agceps, aggelus, aggens: quod oſtendit Varro 1. de origine linguæ Latinæ, his verbis, Aggulus, aggens, agguilla, iggerunt, in eiuſmodi Græci & Actius noſter binam g ſcribunt, alii n & g, quod in hoc veritatem facile videre non eſt. ſimiliter agceps & agcora. Victorinus autem cui propter antiquitatem plurimum tribuendum eſt, ait γ ante γ & ante κ ſonandum potius vt n.

Idem vult duo g ſcribi quoties duorum g ſonũ aures exigent, vt in agger, aggredior, ſuggero, oggannio, & ſimilibus. Cur enim non conſulatur auribus? quarũ eſſe iudicium ſuperbiſsimum dixit Cic. in Oratore. Duplex igitur γγ Græcè efferendum quemadmodum ipſi Latini pronũtiant in aggrego & aggero: & tantò molliùs eſſe videtur quàm duplex κ, quantò mollius pronuntiatur γ quàm κ. Illud autem κκ & Latini & Græci vſurpant, vt ἐκκλησία Eccleſia.

Fatendum quidem eſt ante χ vel κ vel ξ, γ proferri nõ poſſe, præſertim in vltimis ſyllabis, vt σύριγξ, φάλαγξ, λύγξ, Syrinx, Phalãx, Lynx, quia nimirum γ nullam habet coniunctam vocalem cum qua cohæreat.

Sed quid hîc facias, quum disertè dicant Gręci ipſum ν iiſdem his literis præponi non poſſe? quod ſi verum eſt, cur Latini tamen id faciunt? (ſcribunt enim Ancillæ, Anxur, Anchiſes) & Græci Grãmatici cur γ ante has literas vt ν pronuntiandum eſſe docent? Nam ſi pronuntiari poteſt vt debet, certè etiam ſcribi. Reſpond. in huiuſmodi vocabulis literam quidem n & à Latinis ſcribi, & à Græcis pronuntiari, ſed adulterinum, ſicut Gellius ex Nigidio obſeruauit, Nã n non eſſe (inquit Nigidius) lingua indicio eſt: nam ſi ea litera eſſet, lingua palatum tangeret.

Hãc ergo doctiſsimi Grammatici præceptionem ſi ſequamur, dicemus ν ante γ κ χ ξ, mutari à Græcis in γ, non vt ipſum γ enuntietur, (nã id fieri non poteſt) ſed vt ſignificetur illud ν peregrino quodam ſono eſſe pronuntiandum, id eſt infracto, ita vt lingua palatum non feriat, quomodo etiamnum hodie à Gallis pronuntiari ſolet m vel n, in mediis præſertim dictionibus quum ſyllabam claudunt: *manger* edere, *encre* atramentum, *Anglois* Anglus, *Aniou* Andegauum, *trembler* tremere, *ſomne* ſomnus, *colomne* columna, *combatre* pugnare.

ATQVE hæc quidem de veteri & recta Græcæ linguæ pronuntiatione ex aliorum ingenio dixiſſe ſufficiat. Quum verò variæ ac multiplices de ea reperiantur Grammaticorum opiniones, ſtudioſos adoleſcentes remittendos potius cenſeo ad doctos Græcarum literarum profeſſores, quàm ieiunis coniecturis niti: anxiáq; ac incerta diſquiſitione inutiliter torqueri.

Dictionarium Græco-
LATINVM.

A APVD Græcos character eſt, notáque primæ literarũ i. Alpha, ἀπὸ τοῦ ἀλφεῖν, ſcilicet inuenire. Aliquãdo particula eſt priuatiua, vt κλητὸς vocatus, ἄκλητος inuocatus. Aliquando ſignificat id quod δυς, id eſt, vix, vt ἀδάμας quod non facilè dometur. Aliquãdo auget ipſam dictionẽ, vt ὕλην ἄξυλον vocat Homerus ſyluam nemoroſam.

Ἃ etiã cum verbo ἐστὶ ſignificat ἔνια, id eſt, quædam. Nazanz. ὥσπερ ἐστὶν ἃ καὶ ἄλλα τῶν ἑβραίων, &c. ſicut & alia quędam Hebræorum.

Ἃ pro ἴδια, id eſt, ſua. Homer. Odyſſ. ξ, ἐπεί κεν κεῖνος ἰὼν τὰ ἃ δώματ' ἵκηται, vbi in ſuas ædes ille venerit, id eſt, τὰ ἑαυτοῦ.

Ἄα, confluentes, aquarum confluxus.

Ἀάατος, inuulnerabilis, illæſus, ἀβλαβής.

Ἀάβακτος, ἢ ἀάβυκτος, non miſer, innocens.

Ἀαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ab α. priuatiua particula & ἄγω τὸ κλάζω, frango, id eſt, fractu difficilis.

Ἄαδα, egeſtas, ἔνδεια. Ariſtoph. ἐν γλώσσαις.

Ἀαδεῖν, turbare, afficere contumelia: item egere, confici fame, ἀσιτεῖν, ἀπορεῖν, Heſych.

Ἀαδένη, ἡ, ſuccerda, i. ſtercus ſuillum, Heſyc.

Ἀάζω, exhalo, ἀάζουσι τὸ θερμὸν, Ariſtot.

Ἀάθικτον, ου, τὸ, non obnoxium damno.

Ἄακτον, ου, τὸ, inuulnerabile, infractum, ὑγιές.

Ἀάλιον, ου, τὸ, inordinatum, ἄτακτον, ἀπρακτον.

Ἀανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vtilis, non abſolutus.

Ἄανθα, genus inauris. Alcman, Ariſtoph.

Ἄαπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, à verbo ἅπτομαι. Poteſt quoque α accipi ἐπιτατικῶς, & tunc ſignificat eum qui aliis facilè infert mala. Homer. Iliad. α, manus Iouis irati ἀάπτους vocat, i. inuiolabiles, inuictas, ἀπροσίτους, illibatas.

Ἀάσα, nocui, pro ἦσα. Iliad. θ. à verbo ἄτω, vel ἀάω, id eſt, βλάπτω. Et ἀασάμην, ἥμαρτον.

Ἀάσαι, quatuor ſignificat, ſatiare, obdormire contriſtare, ſæpe multúmque lædere.

Ἀάσθην, læſus ſum, Heſiod. νήκεστον ἀάσθη, i. immedicabiliter vulneratus eſt, ab ἄτω pro ἥσθη.

Ἀασίφρων, ονος, ὁ, demens, inſanus, βλαψίφρων.

Ἀάσκω, noceo, corrumpo, βλάπτω, φθείρω.

Ἄατος, ου, ὁ, non nocens, ἀπὸ ἄτης, vel κατ' ἐπίτασιν ipſius α, πολυβλαβὴς, vehemẽter nocens, ἄατος ὕβρις. Apollon. Item difficilis. inſatiabilis. Heſiod. Γύγης ἄατος πολέμοιο.

Ἀάτυλος, ου, ὁ, innocuus, ἀβλαβής. Heſych.

A B.

A B, menſis, qui & γορπιαῖος, Heſych. & Varin.

Ἄβα rota, clamor. Ἄβαγνα, roſæ. Maced.

Ἀβάγητος, ου, ὁ, tenuis. Ἀβαὴρ, έρος, minutus.

Ἄβαζος, ου, ὁ, taciturnus, mutus, ἥσυχος.

Ἀβάθματα, τὰ, bellariorum genus, πέμματα.

Ἄβαιον, paululum, paruum.

Ἀβακέω, ignoro, non habeo quid dicam.

Ἀβακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ἢ ἀβακήμων, ονος, carens voce.

Ἀβακίζω, quietus ſum, ἡσυχάζω.

Ἄβακοι, ἀγκαλίσσονες, Heſych. inutilium piſciculorum inſtitores inſani, Interp. Oppian.

Ἀβάκλητον, ου, τὸ, minimè inuidioſum. ἀνεπίφθονον.

Ἀβάκχευτον, lineum textum, frugale.

Ἀβδηαῖα, ας, ἡ, ſcriptura, confeſsio.

Ἀβδῆε, Aduerb. vtinam. In Epigramm.

Ἀβαίτασις, εως, ἡ, aſcenſus, ἀνάβασις, poeticum.

Ἄβαξ, ακος, ὁ, armarium, tabula in qua Mathematici lineas, numeros, & figuras ducunt. Accipitur aliquando pro muto, i. ἄδηλος, ἄφωνος.

Ἀβάπλιστον, τὸ, terebella, medicorũ inſtrumẽtum.

Ἄβαρ, αρος, τὸ, genus placentæ, apud AEſchyl.

Ἀβάρακες, placentæ, & maſſæ apud Athenæum.

Ἀβαριάστη, ἡ, effœminata, delicata, & ἀβαριστί.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ, intelligentia carens, ἀσύνετος, leuis.

Ἄβαρις, εως, ὁ καὶ ἡ, epirotes, continẽtis habitator.

Ἀβαρλεῖται, terret, plaudit. Ἄβαρνα, ας, ἡ, fames.

Ἀβάρνου, geme, clama. Ἀβαρτία, inſatiabilitas.

Ἄβαρτος, ου, ὁ, inſatiabilis. Ἀβαρταὶ, volatiles.

Ἀβαρὺ, origanum, Macedonia. Ἀβὰς, bardus.

Ἀβάσαι, pręclarè agere, extolli, ἀριστῆσαι, ἀριστεῦσαι.

Ἀβασάνιστος, ου, ὁ, inuulnerabilis, ἄτρωτος.

Ἀβασανίστως, temerè. Ἀβάσκανος, verus.

Ἀβάσκαντον, ου, τὸ, faſcini amuletum, Dioſcorid. lib. 3, ἀβάσκαντον ἀνθρώποις εἶναι λέγεται.

Ἀβάστακτον, onus, φορτίον: ab ἀ epitatic. & βαστάζω.
Ἄβδηλον, ου, τὸ, humile, abiectum, ταπεινόν.
Ἄβδης, ſcutica, flagellum, apud Hipponactem.
Ἀβέλλω, vel Ἀβέλω, circundo, corono, ςέφω.
Ἀβελτεροκόκκυξ, vanus & ſtolidus, ἀβέλτερος.
Ἀβελτηρία, ſtultitia, ineptia, veſania.
Ἀβέλτερος, ſtupidus ac barbarus, ſtultus, ignauus.
Ἀβέρβηλος, ου, ὁ, vanus, inſtabilis. ἀβέρβηλον, graue, odio dignum.
Ἄβερται, αἱ, lora altiora, quæ per terga equi iugalis excurrunt, ſub alis eius ſuccincta. Bud.
Ἄβεσσω, deſidero, tumultuor, ἐπιποθῶ, θορυβῶ.
Ἀβήρω, canto, ᾄδω.
Ἀβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, impudens, ἀναιδής.
Ἀβήσσω, animaduerto, ἐπινοῶ.
Ἀβιάχομαι, ornor, delicior.
Ἀβίνκτον, quod præſenti in periculo verſatur.
Ἄβιος, ου, ὁ, duplicem habet ſignificationem: Aut enim ἀ priuatiua particula eſt, & tum ſignificat pauperem. Luci. θητεύσοντας ἀκλήροις καὶ ἀβίοις ἀνδράσι, ſeruituros mēdicis viris & egenis: aut certè ἀ intēſiua eſt, & tunc eum ſignificat cui nihil eorũ deeſt quæ pertinent ad victum, vſus eſt Antiphon ἐν ἀληθείᾳ. ¶ Ἄβιος αἰσχύνη, extremus pudor, Plato de Legib.
Ἀβίωτος, ου, ὁ, doloribus plenus, qui nõ viuit: vnde ἀβίωτος βίος, vita iniucunda & acerba. Ariſt.
Ἀβλάβεια, ας, ἡ, incolumitas, indemnitas.
Ἀβλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, innocuus, illæſus, non nocens.
Ἀβλαδέως, ἡδέως, ſuauiter, Heſych.
Ἄβλαροι, ligna, τὰ ξύλα.
Ἄβλας, ſtupidus, ignorans, ingratus, ἀγνώμων.
Ἀβλαστέω, ῶ, μ. ήσω, malè germino, non ſuccreſco.
Ἄβλεμα, erratum, ἁμάρτημα.
Ἀβλεμὴς, inaudax, iniucundus, diſſolutus.
Ἀβλέπτημα, ατος, τὸ, delictum, peccatum. Suid.
Ἀβλεπτῶ, delinquo, pecco.
Ἀβληρὰ, ᾶς, ἡ, habena, ἡνία.
Ἀβλητῆρες, οἱ, teſtes. μάρτυρες, ἀπηλλαχότες. Legitur etiam Ἀβλήτορες, & Ἀβολήτορες.
Ἀβλήχμων, ονος, ὁ, obtuſus, hebes, ἀμβλύς.
Ἀβληχρὴς, έος, & Ἀβληχρὸς, οῦ, idem quod βληχρὸς, robuſtus ac fortis, apud Pindar. Aliquando accipitur pro hebeti, obtuſo, molli, Iliad. ε. Et ἀβληχρὸς θάνατος, mors non violenta.
Ἀβλωθρίδιον, ου, τὸ, venenum quo fœtus extinguitur, abortus, ἀτέλεστον ἔκτρωμα, ἐξάμβλωμα.
Ἀβοαὶ, αἱ, precationes, εὐχαί.
Ἄβολα, teſſerarius iactus infelix, Heſych.
Ἀβολέω, ῶ, μ. ήσω, π. ηκα, occurro, obuius fio, Datiuo, ἀβόλησαν λητοΐδῃ. Vnde & ἀβολεῖν pro intelligere facio: Heſych. συνετίζειν, erudire.
Ἀβολεῖς, αἱ, valla, munimenta, ſepes, Siculi.
Ἀβολήτωρ, καὶ ἄβολις, καὶ ἄβολος, etiam & ἀγνώμων, vel ἄγνωμος idem ſignificant, pullum ſcilicet, qui dentes nondum emiſit ætatis indices, quíque ob id adhuc iuuenis exiſtit. Ἀπογνώμονες καὶ λειπογνώμονες appellantur, vetuli, vulgóque, *Qui ne marquent plus.*

Ἄβος, tener. Theocrit. μή μευ λωβάσησθε τὰς ἀμπέλος, ἐντὶ γὰρ ἄβαι, ne meas lædatis vites, ſunt enim teneræ: legunt tamen alii αὖαι. i. ſiccæ.
Ἀβουλία, ας, ἡ, temeritas, inopia conſilii, imprudentia, amētia, ἀπαιδευσία, ἄνοια, μωρία. Iſocr.
Ἀβουλίᾳ, παρὰ γνώμην .i. inuito animo.
Ἄβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſilio carens, κακόβουλος, inconſultus, temerarius, & Ἀβούλως, temeré.
Ἀβουλότατα, quæ ſpontè ſine opera noſtra fiunt.
Ἀβουσκολέω, ῶ, μ. ήσω, π. ηκα, tumultuor, θορυβῶ.
Ἄβρα, ας, ἡ, ancilla adoleſcentior, ancilla puella. Gen. cap. 24, ῥεβέκκα καὶ αἱ ἄβραι αὐτῆς.
Ἀβραδούλη, ης, ἡ, pellex ſiue concubina.
Ἀβρανὶς, ίδος, ἡ, Laconicè, veſtis muliebris eſt crocei coloris. Crocota Cic. crocotula Plauto.
Ἀβραμίας, eſt bolus quidam, & iactus in ludo talario.
Ἄβραχεν, ſonuit, ἤχησεν, poeticum.
Ἀβρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deſpectus, ἀβλεπής.
Ἀβρεμάχεσθαι, lautè & cultè ornari, delicatè viuere, & delicias facere, κοσμεῖσθαι, θρύπτεσθαι.
Ἀβρίζομαι, delicatè ornor, delicato cultu vtor.
Ἀβριθὴς, leuis, Euripides.
Ἀβρικὲς, verum: vnde ἀβρικέστερον, verius.
Ἄβρικτος, ου, ὁ, ſurdaſter, δύσκωφος, inſomnis.
Ἀβρινὰ, τὰ, mundata, κεκαθαρμένα.
Ἀβρὶξ, ἐγρηγορὼς, vigilans, vigil, Heſych.
Ἀβρίξαι, à cibo ſumpto dormire, Suid.
Ἀβριστὴς, maſtigia, verbero, μαστιγίας, τυπτοπλήξ.
Ἀβρόβιος, ου, ὁ, ἀβροδίαιτος, delicatè viuens, mollis, delicatus, πλούσιος, Dionyſ. de ſitu orbis.
Ἀβρογάστωρ, mollis, effœminatus, crapula diffluens: & Ἀβρογαγής.
Ἀβρογόος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnia luctu eiulatúque complens, AEſchyl.
Ἀβροδίαιτος, ὁ καὶ ἡ, mollis, delicatè & molliter viuens, delicatus in cibo: ab ἀβρόν.
Ἀβροείμονες, οἱ, ſplendidè ac molliter veſtiti.
Ἀβροκομάω, ῶ, capillos orno, vnde Ἀβροκόμης.
Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ: σκοτία. (Bacchus.
Ἀβρόμιος, abſtemius, ἄοινος: ab ἀ & βρόμιος, id eſt,
Ἄβρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, obſtreperus, tumultuoſus. Apud Dioſcoridem accipitur pro non graueolenti: vt ἄβρομος θάλασσα, id eſt, aqua maris virus non habens. Scribunt alii ἄβρωμος.
Ἄβρομον, origanum ſilens & ſine ſtrepitu.
Ἀβροπήνοις πέπλους dixit Lycophron, tenuiſſimo filo contexta pepla.
Ἀβρὸς, οῦ, ὁ, pulcher, venuſtus, delicatus, mollis, imbecillis. Lucianus, ἐν τῇ θεῶν κρίσει, Τὰ γὰρ τοιαῦτα κρίνειν, τῶν ἀβρῶν μᾶλλον καὶ ἀστικῶν. ab ἅπτω, qui facilè tangi poteſt. ἀβρὰ παθεῖν, plutarch. in Solone Superlatiuum habet ἀβρότατος, excultiſsimus.
Ἀβροσύνη, ης, ἡ, hilaritas, deliciæ, φαιδρότης, τρυφή.
Ἀβροτάζειν, eſt propriè errare dum hominem vis aſſequi. Item, noctu vagari.
Ἀβρόταξις, εως, ἡ, peccatum, error, ἁμαρτία.
Ἀβρότη, ης, ἡ, nox, conticinium.

Α'βρότης, ητος, ἡ, mollities, deliciæ, Euripid.
Ἀβρότονον, τὸ, vel ἀβρότανον abrotonum, herba ſeu plāta perpetuò virens, Theopr. l.6. hiſt. plat.
Α"βροτος, ου, ὁ, inhumanus, inanimatus, inſenſibilis. Item immortalis, in Pythagoræ carmine, θεὸς ἄβροτος. Indemnis, ἀζήμιος.
Ἀβρότων. cochlearum ſpecies, vel locuſtarum.
Ἀβροχία, ας, ἡ, ſiccitas, humoris penuria.
Α"βροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiccus. ἄβροχος ἄγκυρα, integra anchora, id eſt, quæ in fluctus nondum iacta eſt. Lucianus in Apolog. μία μοι ἴσως ἐκείνη ἄγκυρα ἔτι ἄβροχος, ὀδύρεσθαι τὸ γῆρας καὶ τὴν νόσον, mihi fortaſsis vna illa anchora adhuc ſupereſt integra, deplorare ſenectutem, & morbum. Α"βρωνα, συκάμινα, mora.
Α'βρύνομαι, μ. οῦμαι, delicior, glorior, inſoleſco, Plato in Apolog. ἔγωγε καὶ αὐτὸς ἐκαλλυνόμην, καὶ ἡβρυνόμην ἄν, εἰ ἠπιστάμην ταῦτα, gloriarer & mihi ipſi placerem, ſi hæc ſcirem. Legitur & Α'βρύνω, authore Gaza lib.3. Gramm. i. orno.
Α'βρυτοὶ, marinorum echinorum ſpecies.
Α"βρωμα, ſtolæ muliebris genus.
Α"βρωμος, grauiter olens, fœtidus.
Ἀβρομοκόμπαχος, ου, ὁ, clamoſus.
Α"βρωνος βίος, Abronis vita, prouerbialiter dicitur de molliter & delicioſè viuentibus.
Α'βρῶς, ῶτος, non exeſus, non roſus.
Α"βρωτος ſeu ἄβρωσος, cibo inutilis: Item ἄβρωτος, cariem & teredines non ſentiens, non carioſus, non exeſus, Dioſcorid. libro 3.
Α'βρωσία, inedia, cibi abſtinentia, ἀσιτία. Poll.
Α'βυδὸν, οῦ, τὸ, profundum, βαθύ.
Ἀβυδοκόμαι, οἱ, ſycophantæ, velut κομῶντες, id eſt, efferentes ſe.
Ἀβύρβηλον, multum, vanum, & ἀβέρβηλον. Var.
Α'βυρτάκη, ης, ἡ, genus edulii barbarici ex porro, cardamo, mali punici granis confectum.
Α"βυσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, vorago, immenſæ altitudinis aqua: Accipitur etiam adiectiuè pro profundus, in immenſum patens, vt λίμνη ἄβυσσος, Ariſtoph. in Ranis, & ἄβυσσον πέλαγος, apud AEſchylum, id eſt, pelagus ita altum, vt fundo vacet, nec ſine periculo maximo nauigetur.
Ἄβωρ. Vox, βοή. Laconicé.
Α"βως, ωτος, ὁ, ſine voce, ἄφθογγος, ἄφατος.
Ἄβωτος, ου, ὁ, iniucundus, ἀηδής.

Α Γ

Α"γα, inuidia, φθόνος, βασκανία.
Ἀγαάομαι, cum ſtupore admiror, ἐκπλήττομαι. Item inuideo, odi idem cum Ἀγαίομαι.
Α'γάγεσθαι, conducere, Thucyd.
Ἀγαγύρτης, ου, ὁ, circulator, ἀγύρτης.
Α'γάζηλος, ὁ, inuidus, μεγαλόζηλος, φθονερός.
Ἀγάζομαι, & ἀγάζω, μ. σω, triſtor, grauiter fero, noceo, cogo, laboro. Genit.
Α'γαθεωρεῖν conſiderare, inſpectare, velut ii qui rem diu non viſam inſpiciunt.
Α'γαθίζομαι, bona dico. ἀγαθὰ λέγω.
Α'γαθὶς, ίδος, ἡ, glomus, cumulus, aceruus. Significat & τὴν σησαμίδα, ſeſamū, teſte Euſt. Ilia. σ.
Α'γαθοδαιμονισταί, οἱ, parcè bibentes.
Ἀγαθοεργέω, ῶ, bene ago, 1. Tim. 6.18. pro ἀγαθοποιῆσαι. & Ἀγαθοεργὸς, οῦ, beneficus, Heſiod.
Ἀγαθοθέλεια, ας, ἡ, rerū bonarū electio. ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐκλογή. οὐκ ἀρκεῖ τοῖς πράγμασιν ἡ ἀγαθοθέλεια μόνον, ἀλλὰ δεῖ καὶ ῥώμης, καὶ ἐπιστρεφείας, non facit ſatis in rebus gerendis ſola voluntas vel optima, ſed accedāt oportet & robur & ſolertia.
Α'γαθοποιέω, ῶ, μ. ήσω, benefacio, bene ago, εὐεργετῶ: beneficio afficere & prodeſſe, ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας, benefaciatis benefacientibus. Luc. 6.33. vnde & Ἀγαθοποιός.
Α'γαθόπρεπος, benignus, & ἀγαθοπρεπῶς, Areop.
Α'γαθὸς, probus, integer, ἀγαθὴ τύχη, bona & felix fortuna, vtilis, ſtrenuus, Plut. in Themiſtoc. ἀγαθοὶ γίνονται πρὸς τὸν πόλεμον, ad bellum ſe viros ſtrenuos oſtendunt. Idem in Publicola, ἀνὴρ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν ἀγαθὸς, vir omni virtute præditus: ἀγαθὸς ἱππεύεσθαι, peritus equitandi, Herodot. lib.1. ἀγαθὸς τὰ πεζικὰ, ſtrenuus & præſtās arte pedeſtri. ¶Α'γαθὰ, res ſecūdę, facultates, opes, i. τὰ ὑπάρχοντα. Xenop. li.1. Pæd. Iſocr ad Demonic. ἀπέλαυε μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, &c. fruebatur præſētibus bonis vt mortalis. οὐδένα ἀγαθῶν ἀπεστέρησε, neminem fortunis ſpoliauit, Xenoph. Α'γαθὰ, in fruitione lautóque apparatu ciborum & potuum vſurpauit idem Xenophon. ¶Accipitur etiam ἀγαθὸς maſculino genere ἀντὶ τοῦ ἀγαθοποιοῦ, vel τοῦ ἀγαθοποιοῦντος, vt Lucæ 6.33. i. pro eo à quo commodū ſiue bonum aliquod percipimus. Rom. 5.7.
Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas. opponitur πονηρία.
Ἀγαθουργία, præſtantia facti, beneficium.
Α'γαθύνω, ſtudioſè ago: ſiue benignè ago. Neut.
Α'γαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas, probitas, bonum. Pro felicitate & rebus ſecundis ſæpius ponitur.
Α"γαι, littora, vulnera: æmulationes, AEſchyl.
Α'γαίομαι, admiror: item inuideo, indignor. Plutarch. cum accuſ. οὐδὲ ἀγαίομαι θεῶν ἔργα, neque deorum operibus inuideo.
Α'γαῖος, ου, ὁ, purus, elegans: vox antiquis vſurpata, Item inuidioſus.
Α'γακλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἀγακλῆς, έος, ὁ καὶ ἡ, perquàm glorioſus, percelebris. Antipater in Epigram.
Ἀγακλεῖος, καὶ ἀγακλειτὸς, οῦ, ὁ, præclarus. Homer. Iliad. β, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός. Capanei præclari charus filius.
Ἀγακλυτὸς, pernobilis, valde inclytus & celebris, poeticū. Heſiod. Τυρσηνοῖσιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνασσεν, Tyrrhenis præclaris imperabat.
Α'γάλακτες, ων, οἱ, collactanei fratres, cognati.
Ἀγάλακτος, ὁ, ὁμόθηλος, collactaneus: aliquando qui lac non guſtarit.
Ἀγάλδα, manica, χειρίδιον, Heſych.
Ἀγάλαστος, ου, ὁ, intemperans, ἀκόλαστος.
Ἀγαλέος, ὁ, cauus, præruptus: ab ἄγος, fragmentū.
Ἀγαλλιτὸν, οῦ, τὸ, quo quis mirificè delectatur.

Ἀγαλλιάζω,λοιδορεῦμαι,conuitior,rixor.
Ἀγαλλίασις,εως,ἡ,exultatio,gaudium.hæc dictio geſticulationem magis ſonat lætantis, quàm ipſum gaudium.Nazanz.
Ἀγαλλιάω,μ.σω,π.κα,ἀγάλλομαι,exulto.Nazãz. τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἀγαλλιᾶσθε, cum tremore & gaudio exultate.
Ἀγάλλιος,ου,ὁ,conuitiator.
Ἀγάλλομαι,geſtio,glorior,exulto.ἀγάλλομαι τούτῳ, καὶ ἐπὶ τούτῳ, delector hac re. Cum Accuſ. etiam inuenitur lib. 3. Epigram. ξυνὸν ἀγαλλόμενοι,καὶ τάφον ὡς θάλαμον,id eſt,lætitia proſequẽtes.Cum infinitiuo Nonnus,ἰδεῖν ἠγάλλετο θυμῷ. ex animo gaudebat videre.i.quòd videret.
Ἀγάλλω,facio,paro,delicior,orno,illuſtro.
Ἄγαλμα,ατος,τὸ,ſtatua,imago, forma, ſignum, Herodotus. libro primo de Perſis,ἀγάλματα μὲν καὶ νηοὺς, καὶ βωμοὺς οὐκ ἐν νόμῳ ποιευμένους ἱδρύσασθαι, ex legis præſcripto non licet illis ſtatuas aut templa,vel aras extruere.
Ἀγαλμάτιον,ου, τὸ, diminutiuum, imaguncula. Lucian. περὶ τοῦ ἐνυπνίου, εἰ φαινοίμην θεούς τε γλύφων,καὶ ἀγαλμάτιά τινα μικρὰ κατασκευάζων,i. ſi uiderer & deos inſculpere, & ſtatuas quaſdam paruas concinnare.
Ἀγαλματικὸς,auditor,ἀκουστής.
Ἀγαλματοποιὸς,ſtatuarius,χειρουργὸς ἀγαλμάτων, ἀγαλματουργὸς, θεοποιὸς, θεοπλάστης,vt dixit Ariſtoph.
Ἀγαλματοφορέω,ῶ, orno,illuſtro.vnde ἀγαλματοφορούμενος, qui in ſe ipſo fert rerum imagines,quæ animo percipiuntur.
Ἀγαλμητὸν,infirmum,imbecille.
Ἀγαλμὸς,οῦ,ὁ,conuitium,λοιδορία.
Ἀγαλότιμος,venerabilis,ſplendidus.
Ἄγαμαι.μ.ἀγάσομαι,ἀπὸ τοῦ ἀγάζω,ἀό.α,ἠγάσθην, μέσος ἀορ. ἠγασάμην, id eſt, admiror, laude proſequor,admiratione delector:ἄγαμαι καρδίας, dicunt Attici, pro θαυμάζω, admiror. Conſtruitur hoc modo, ἄγαμαί σε τοῦ φρονήματος: καὶ ἀντιστρόφως ἄγαμαί σου τὸ φρόνημα, admiror tuam prudentiam: admiror te ob prudentiam.Xenoph.lib.3.Pædiæ, ἄγασαι τοῦ πατρὸς ἢ ὅσα βεβούλευται ἢ ὅσα πέπραχε,&c. grata ſunt tibi quæcunque vel deliberauit pater, vel fecit.Plato libro 1.de Republ. καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, &c.i. ego his quę dicebat mirificè oblectatus ſum.Idem libro 2. τὴν φύσιν γλαύκωνος ἠγάμην, ingenium Glauconis ſuſpiciebam.
Ἀγαμήστωρ, ορος, valde peritus & conſultus: ſic dicitur Apollo.
Ἄγαν, nimis vehementer. Ponitur eleganter cum articulo,vt ὁ ἄγαν,id eſt, immodicus,nimius. ἡ ἄγαν πλησμονὴ,immodica ĩgurgitatio.
Ἀγανακτέω, ῶ.μ.ήσω, acerbè ſeu indignè fero, μέμφομαι,cõqueror,doleo.Lucianus in Tim. τί οὖν ἀγανακτεῖς κατ' αὐτῶν; quid in eos deſtomacharis? ¶Inuenitur & in voce paſsiua pro eodem. Lucian. in ſomnio, ἀγανακτησαμένης δὲ τῆς μητρὸς καὶ πολλὰ τῷ ἀδελφῷ λοιδορησαμένης,cum irata mater mala multa fratri ingeſſiſſet.
Ἀγανάκτησις, εως,ἡ, indignatio, ſtomachatio, querela.
Ἀγανακτικὸς, ὀργίλος, querulus, qui facilè conqueritur.
Ἀγάνημαι,iniquè fero,indignor.
Ἀγανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, dulcis:ἀγανὸς,poeticum πρᾶος.
Ἀγανίδα,intrepidè,firmiter,ἀτρέμας.
Ἀγανίππη,ης,nomen fontis in Bœotia Muſis dicati.
Ἄγαννα,currus,& cæleſtis currus,ſiue Vrſa.
Ἀγάννιφος,valde niualis,dealbatus,valde niuoſus.Iliad.ά, εἶμ' αὐτὴ πρὸς ὄλυμπον ἀγάννιφον.
Ἀγανοβλέφαρος, habẽs pulchras palpebras,ſpecioſus,apud Ibicum.
Ἀγάνομαι,negotior:interdum pro indignor.
Ἄγανον,ου,τὸ,accentu in prima,lignum fractum.
Ἀγανὸς,οῦ,ὁ,accentu in vltima,pulcher,bonus, vel ἀγαὸς,placidus.
Ἀγανοφροσύνη,ης,ἡ,placiditas,comitas,hilaritas.
Ἀγανόφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,mitis,valde prudens,
Ἀγανῶπις,ιδος,placido aſpectu intuens,
Ἀγάνωρ,ορος,ὁ, qui ob virtutem admirationi eſt, vel virtutem ipſam admiratur.
Ἀγάομαι,ἀγῶμαι,admiror.
Ἀγαπάζομαι, amplector, affecto,amo,Accuſat. Reperitur & actiuum ἀγαπάζω pro eodem.
Ἀγαπάω, ῶ, μ. ήσω,π.ηκα, adamo, diligo,colo, deſidero. Iſocrat. οὐδὲ τὸν πλοῦτον ὑπερκαίρως ἠγάπα.neque expetebat diuitias.Plato de Republ.ἀγαπᾶν τὰ χρήματα, amare opes. Idem in Epiſtol.ἀρετὴν περὶ πλείονος τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἠγαπηκὼς, virtutem potius quàm voluptatem ſectatus. plus ſignificat quàm φιλῶ. ¶Interdum pro boni conſulo,ſat habeo. In qua ſignificatione iungitur aliquando datiuo:vt ἀγαπῶ τοῖς δεδικασμένοις, acquieſco arbitrorum ſententiæ. Lucianus, ἐν μενίππῳ,ὅπερ οἶμαι, καί φασι,συνετὸν ὄντα ἀρέσκεσθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσι, καὶ μηδὲν αὐτῶν ἀφόρητον οἴεσθαι,id eſt,quod opinor,& inquiunt,virum prudentem acquieſcere præſentibus, & nihil eorum ducere intolerandum. Idem in dialogo ἁλιεὺς, ἡδὲ δικαζέτω, καὶ ἡμεῖς ἀγαπήσομεν οἷς ἂν ἐκείνη διαγνῷ, ipſa iudicet, & nos acquieſcemus illis quęcũque ſtatuerit. ¶Reperitur etiam frequenter cum accuſatiuo: Plutharchus in Publicola, ἀγαπᾶν τὴν δευτέραν τάξιν, id eſt, ſecundo loco contentum eſſe. Thucydidides lib. ſexto, οὐκ ἀγαπήσαντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν, non contenti præſenti quiete. Demoſthenes ἐν τῷ περὶ στεφάνου hoc modo vtitur, ἀγαπᾶν τὰ δῶρα ἀντὶ τῶν κοινῇ πᾶσι τοῖς ἕλλησι συμφερόντων,id eſt, præponere munera vtilitatibus publicis Græcorum.

In-

Interdum cum participio: Lucian. in Timone, ἀγαπῶ ἀποφέρων τέτταρας ὀβόλους, ſum contentus quatuor obolis. ¶ Ponitur & cum Infinit. Theophraſt. libro 3. cap. 2. de cauſis plantar. ἀγαπῶ θεωρεῖν, ſum deditus contemplationi. Herodian. ἀγαπήσας ἄνευ μάχης, καὶ κινδύνου λαβεῖν ταῦτα, ὧν ὠρέγετο. i. (interprete Politiano) lętus citra pugnam, aut diſcrimen vllum compotem ſe voti factum.

Α᾽γάπη, ης, ἡ, charitas, dilectio, beneuolentia. Α᾽γάπας ποιεῖσθαι, conuiuia pauperibus dare, in lib. Conciliorum ſacrorum.

Α᾽γαπησμὸς, οῦ, ὁ, dilectio, hilaritas.

Α᾽γαπήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, amãs hominum, poeticum.

Α᾽γάπησις, εως, ἡ, vel ἀγαπήτη, charitas, Plut.

Α᾽γαπητὸς, οῦ, ὁ, charus, gratus, iucundus, dilectus: aliquando pro ſufficienti & ferendo. ἀγαπητὸν, καὶ φίλους ὀλίγους εὑρεῖν. id eſt, bene eſt, ſi paucos etiam reperiamus amicos.

Α᾽γαπητῶς, ſatis, ſufficienter: vt ἀγαπητῶς ἔχει τὰ ἑαυτοῦ, ſua ipſius boni conſulit. ¶ Cupidè, Bud.

Α᾽γαποσυνη, ης, ἡ, dilectio.

Α᾽γαπητέρως, libenter, prompté.

Α᾽͂γαρος, ου, ὁ, lixa, φορτηγός. aliâs ἄγγαρος.

Α᾽γαρ- ἐάπτω corrumpo, expecto.

Α᾽γαρ- ἰδύω, ſuffero, ſuſtineo. ἀγαρρεία, ſeruitus.

Α᾽γάρρητος, ου, ὁ, ingratus, ἀχάριστος.

Α᾽͂γαρροι, οἱ, per ſucceſsionem aliquid agentes.

Α᾽γαρρὶς, collectio, multitudo congregata.

Α᾽γάρροος, ου, ὁ καὶ ἡ, celeriter fluens.

Α᾽γαθὰ apud AEſchylum, inuidioſa, quib[9] quis inuidere poſſit quòd arrideant & placeant.

Α᾽γαθὴς, οῦ, ὁ, inuidus, βάσκανος.

Α᾽γασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prępotens, in Epigram.

Α᾽γάσιος, ου, ὁ, inclytus, celebris, ἔνδοξος.

Α᾽γασις, inuidia. Item, ſphæra.

Α᾽γαστὸς, οῦ, ὁ, delectabilis, admirabilis, gratus: ab ἄγαμαι.

Α᾽͂γαστος, mors, θάνατος.

Α᾽γάστωρ, ορος, dicuntur ἀγάστορες ἀδελφοὶ, quaſi ἀμαγάστορες, fratres vterini.

Α᾽γάσυρτον, ſquallidum, ſordidum.

Α᾽γατάομαι, lædor, poeticum.

Α᾽γαυὸς, οῦ, ὁ, ſplendidus, clarus. Aliquando pro glorioſo & ſuperbo ponitur: vnde apud Homer. μνηστῆρες ἀγαυοὶ, i. arrogantes & faſtuoſi.

Α᾽γαυρίαμα, elatio animi, φιλαυτία.

Α᾽γαυρὸς, οῦ, ὁ, contumax, inſolens, poeticum.

Α᾽͂γγαρα, τὰ, dicuntur ipſi σταθμοὶ, hoc eſt, manſiones & diuerſoria ad quæ ἄγγαροι, hoc eſt, tabellarii, peracto diei penſo, diuertunt.

Α᾽γγαρεία, ας, ἡ, coactus, violẽtia, neceſſitas.

Α᾽γγαρεῖον δρόμημα, curſus perniciſsimus equitũ, vt ſcribit Herodot. lib. 8. Persum uel unum

Α᾽γγαρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, adigo, compello, cogo. Matt. 5. ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ſi quis adegerit te ad miliarium vnum.

Α᾽γγαροφορέω, ῶ, onera geſto permutatione ac viciſsitudine quadam, vt Horion ſcribit.

Α᾽͂γγατος, ſignum eſt ad arbuſta, ſiue arbuſtiuas vites.

Α᾽γγείδιον, ου, τὸ, vaſculum.

Α᾽γγεῖον, ου, τὸ, vas, receptaculum, fictile, fidelia. ἐν ἀγγείοις, apud Ariſtot. de Anim. vertit Gaza, in anguſtiis conuallium.

Α᾽γγειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, capax, vaſi ſimilis.

Α᾽γγελία, ας, ἡ, nuntiatio, rumor, fama, nuntius, & res nuntiata. Thucydid. lib. 6. καὶ νῦν αὗται τῇ ἀγγελίᾳ δύνανται, id eſt, atque nunc hi rumores iſtud poſſunt. Lucian. in dialogo cuius titulus ἑρμῆς, διαφέρειν τὰς ἀγγελίας τὰς παρ᾽ αὐτοῦ, &c. id eſt, perferre eius mãdata & nuntios. Dicitur & ἀγγελίη, apud Herodot. lib. 1. δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδοσαν κροίσῳ καὶ λυδοῖσι προμαντηΐην καὶ ἀγγελίην καὶ προεδρίην, i. Delphi pro his tribuerunt Crœſo & Lydis primas partes in conſulẽdo oraculo & referendo, primúmque in ſedẽdo locum. Eſt & ἀγγελίη temulentorum ſaltatio, ὄρχησις παρῴνιος, laſciuum tripudium.

Α᾽γγελίας, ου, ὁ, nuntius, eſt tam ἄγγελος quàm ἀγγελία, i. qui nuntiat, vel res nuntiata.

Α᾽γγελιαφόρος, nuntius. Syneſ. pro tabellario regio, qui publico vtitur vehiculo vel equo: ſtator etiam dici poteſt, vt & ἡμεροδρόμος.

Α᾽γγελικὸν, ſaltationis genus fuit, quo geſtus nũtiorum exprimebatur, apud Poll.

Α᾽γγελιώτης, ου, ὁ, nuntius apud Muſæum.

Α᾽γγέλλω, μ. ελῶ, nuntio, μηνύω, nuntium affero, renuntio. ἀγγέλλω εἰς τὴν πόλιν τὴν νίκην, in vrbem victoriam nuntio. Dicitur etiam ἀγγέλλω σοι τόδε, hoc tibi nuntio, εὐαγγέλλω, id eſt, bonum affero nuntium. Inuenitur & in paſsiuo, ἀγγέλλομαι, i. rumor de me prodit.

Α᾽͂γγελμα, τὸ, nunciatio, nuntius.

Α᾽͂γγελος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuntius, legatus, internuntius, angelus. Thucydid. lib. 7. pro ἀγγελία, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὑτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, μαθόντας τοὺς ἀθηναίους βουλεύσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας, id eſt, exiſtimans ita potiſsimùm ſuam ſententiam in nuntio declaratam edoctos Athenienſes de veritate conſultaturos. Homer. in Fœmin. dixit Iliad. β, πρωσὶ δὲ ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα ἶρις.

Α᾽γγεχόκομος, vua, σταφυλή.

Α᾽γγέρος, nuntius, ἄγγελος.

Α᾽γγήϊα, vaſa, pro ἄγγεα. Herodot, κατάδεα τῶν χρημάτων τὰ ἀγγήϊα, i. vacua pecuniis marſupia.

Α᾽γγιθεὶς, caput allii. ἀγγλιθεὶς, Heſychio.

Α᾽γγίζω, irrito. Α᾽γγιαρεύω, μ. σω, cogo, expecto.

Α᾽γγοθήκη, capſa & theca poculi. vide Athenæũ lib. 5. vbi & pluries legitur ἐγγυθήκη.

Α᾽γγοπήνας, τὰς, vel ἀγγοπήνια, τὰ, mellis fauos vocant.

Α᾽γγόραξ, vua, σταφυλὴ, ἀγγοραχέξ. Heſych.

Α᾽γγος, εος, καὶ ους, τὸ, vas, dolium, ſeria, fidelia, vrna, mulctra, ἀγγεῖον.

Ἀγγούριον, cucumis, σίκυς, σίκυον, & σίκυος. Simeon Sethi, ἀγγούρια τὰ λεγόμενα σίκυα, κατὰ κοινὴν ἢ τετράγγουρα.
Ἀγγείας, moleſtus. Ἀγγειας verò accentu in vltima, θέρμοις, lupinos: vel ἀνίας, i. dolores. Hor.
Ἀγγείζω, ſurripio, irrito, dolore afficio.
Ἀγγεις, ἡ, dolor, ὀδύνη.
Ἀγγύλη, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.
Ἀγγῶνες, tela magnitudinis mediæ, Suid.
Ἄγε, age, agedum, eia, φέρε, hortandi. Odyſſ. ό, εἴπ' ἄγε μοι, i. ἄγε εἰπέ μοι. Ariſtoph. in Pluto. ἄγε δὴ σὺ πρότερον σαυτὸν, ὅστις εἶ, φράσον. Ἄγε cum plurali, Iliad. β, ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες.
Ἅγια, τὰ, delubra, τεμένη. vide Ἅγος.
Ἀγείρας, claudus, mutilus, χωλός.
Ἀγείρομαι, egredior, conuitiis obruor, aggregor.
Ἀγείρω, μ. ερῶ, cogo, cõgrego, comparo, Accuſat. iungitur, vt ἀγείρω τὴν δύναμιν, i. vires conflo. Item circumeo. αἱ δὲ θεραπαινίδες ἀγείρουσι περιϊοῦσαι, καὶ παίζουσι, i. famulæ verò congregantur circumeuntes, ac ludunt: ἀγέρω, Iliad. β. ¶ὁ ἀγείρων, circulator.
Ἀγείτης, ου, ὁ, iniurius, ὑβριστής.
Ἀγείτων, vicinũ non habens, inaceſſus. AEſchin.
Ἄγεκτον, durum, non rigatum, in Epigram.
Ἀγεληδὸν, gregatim, Aduerb. pro ἀγεληδόν.
Ἀγελάζω, congrego. ἀγελάζομαι, congregor, gregatim volo, Gaza.
Ἀγελαία, ἡ, libertas. Ἀγελαίη, Pallas.
Ἀγελαῖος, in grege agens, gregarius, armẽtarius, ſocietate gaudens. Item ἀγέλαιος, ἰδιώτης, καὶ ἀμαθὴς, pro rudi & imperito, Iſocr. in Panath. τρεῖς ἢ τέτταρες τῶν ἀγελαίων σοφιστῶν, i. tres vel quatuor ex triuialib⁹ ſophiſtis. ἀγελαία σταφυλὴ, vilis, & ἀγελαῖοι ἄρτοι Athenæo.
Ἀγελαιὼν, ῶνος, ὁ, locus vbi paſcuntur armenta.
Ἀγελάρχης, ου, ὁ, qui armento præeſt, Plutarch. in Romulo. ¶Ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων, quæ præeſt pellicibus, Idem in Galba.
Ἀγελάστος, inhonoratus, ἄτιμος.
Ἀγελαστὴς, anguilla, ἔγχελυς.
Ἀγελαστὶ, Aduerb. citra riſum, ſeuerè.
Ἀγελαστία, ſeueritas, vultuoſus geſtus. Bud.
Ἀγέλαστος, ου, ὁ, non ridens, triſtis, ſeuerus. Item ephebus: ἀγέλαστος πέτρα, de triſtioribus.
Ἀγελαστῶ, à riſu abſtineo, Heracl. in Epiſt.
Ἀγελατέω, ῶ, expello, ſcelus expio, ab ἄγος.
Ἀγελεία, ας, ἡ, prædatrix: Mineruæ epitheton ab ἄγω & λεία, ab agendo prædam. βουλῆσιν Ἀθηναίης ἀγελείης, Heſiod. in Theog.
Ἀγέλη, ης, ἡ, grex, pecus, caula. Odyſſ. ξ, δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι τόσα πώεα οἰῶν, armenta.
Ἀγεληδὸν, gregatim, Aduerb. & ἀγεληδῶς.
Ἀγελήτης, ου, ὁ, gregarius, armẽtalis, ἀγελήτης βοῦς.
Ἀγέληφι, in grege, Homer.
Ἀγελικὸς, ſolitarius, ἀτιμαγελὸς, μοναχός.
Ἀγενεαλόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius origo generis reddi non poſſit, ad Hebræos, cap. 7, 2.
Ἀγένεθλος, ου, ὁ καὶ ἡ, abortiuus.

Ἀγένεια, ας, ἡ, infœcunditas, δυσγένεια.
Ἀγένειος, ου, ὁ, imberbis, dicitur etiam inueſtis Latinè. τὸ ἀγένειον, mentum imberbe.
Ἀγένεια, ας, ἡ, vilitas, illiberalitas. Lucia. in Prometh. μικροψυχίαν καὶ ἀγένειαν τῆς γνώμης καὶ πρὸς ὀργὴν δυσχέρειαν, animi ignobilitatem.
Ἀγεννὴς, ſeu Ἀγενὴς, ignobilis, ſordidus. Plato Epiſtol. 7. ἔστι δή τις τρόπος οὐκ ἀγεννὴς, Modus nõ inept⁹. & τὸ ἀγεννὲς, animi ignauia, & ἀγεννῶς, abiectè: οὐκ ἀγεννῶς, i. non mediocriter.
Ἀγεννησία, ας, ἡ, ſterilitas, infœcũditas, Nazanz.
Ἀγέννητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingenitus, Iſocr. κατὰ τοῦ λοχίτου, pro non facto, ὧν οὐδὲν διὰ τὸ φεύγοντα τὴν δίκην, ἀγέννητόν ἐστιν, &c. quorum nihil per reum infectum eſt, &c.
Ἀγεννία, ας, ἡ, timiditas, imbecillitas.
Ἀγεννίοις, ſteriles, vel quæ nondum pepererunt, τὰς μὴ γεγεννηκυίας.
Ἀγέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, præmio carens, ἄμοιρος, ſine honorario: παρὰ τὸ γέρας, vel γεράζω, Iliad. ά.
Ἀγερέθω, vel ἀγερέθω, παρὰ τὸ ἀγείρω, congrego: ſicut νέμω, νεμέθω. Actiu. Iliad. ά, ἐς αὐλίδα νῆες ἀχαιῶν ἠγερέθοντο. Ἀγερμὸς, οῦ, ὁ, congregatio.
Ἀγέρωχος, ου, ὁ, rarò veniens, aut viſus.
Ἀγερόω, negligo: ἀγεροπῶ, inſpicio.
Ἀγέρασον, rarum, Varin. σπάνιον.
Ἀγερόπτω, vel ἀσερύπτω, ſuſpicio, ἀσπαστὸν ἡγοῦμαι.
Ἄγερσις, congregatio, globus, glomeratio.
Ἀγερσικύβηλις, ita Cratinus vocauit, victimatorẽ & aruſpicẽ, κύβηλιν verò vocabãt ſecurim.
Ἀγερώσσειν, vigilare, im pbare, ἀγρυπνεῖν, ἀθετεῖν.
Ἀγερωχία, ας, ἡ, ſuperbia, luxuria exponitur cap. 2. lib. Sapient. μηδεὶς ἡμῶν ἄμοιρος ἔστω τῆς ἡμετέρας ἀγερωχίας.
Ἀγέρωχος, ου, ὁ, ſuperbus. Iliad. β, νῆας ἄγεν ῥοδίων ἀγερώχων: αὐθαδῶν, ὑβριστῶν, καὶ θρασέων. Pro ſtrenuo, & magnanimo, apud Philoſtrat. ἀγερώχως καὶ λίαν ὑπερηφάνως, Polyb. adeò ſuperbè & inſolenter, Liuio.
Ἀγεσήμων, ονος, tenuis via.
Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis. Callimachus, φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ, hoc eſt, ad magnum tendunt Ageſilaum. Quem locum exponens Methodius, εἴρηται δὲ (inquit) παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς, ἄρχει γὰρ τῶν θανόντων.
Ἀγεσίφρων, ονος, ὁ, ſupercilia erigens.
Ἀγέστρατον, redimiculum, capitis ornamentum. κρήδεμνον, ἡ καλύπτρα.
Ἀγέστρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, dux exercitus: epitheton Mineruæ, Heſiod. in Theog.
Ἄγετε, agite, Aduerb. hortandi, Vrban. Gramm.
Ἀγέτης, ου, ὁ, ductor, ἡγέμων. in Epigram.
Ἀγεστα, belli machina dicitur, plutei. Suid.
Ἀγετοὶ, καὶ ἀγητοὶ, οἱ, admirabiles. θαυμαστοὶ, ἔνδοξοι, λαμπροί. Ἀγετεία, obſtetrix.
Ἀγευστία, ieiunium, inedia.
Ἄγευστος, famelicus, ieiunus, qui nihil guſtauit, Genitiuo, vt ἰχθύων μὲν ἄγευστος, cui de piſcibus guſtare non licet, qui de piſcibus non guſtat.

guſtat. Xenoph. τῶν μὲν τερπνῶν ὑδένος ἄγευςος ἔσῃ, τῶν δὲ χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ.

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ, Geometriæ ignarus. Themiſt. & ἀγεωμέτρητον ἐρώτημα, Ariſtot. in Poſter. nihil ad Geometriam pertinens, abſurdum.

Ἀγεωργησία, agriculturæ cōtemptus, Theophr.

Ἀγεώργητος, ου, ὁ καὶ ἡ, incultus, deſertus.

Ἄγησις, ἡ, accentu in prima, admiratio, terror, θάμβος. Interdum æmulatio, ζῆλος, apud Herod. βασκανία: & apud tragicos, honor, veneratio. Itē τὰ ἄγη, i. μιάσματα, piacula, ſcelera.

Ἀγή, ῆς, ἡ, fractura, Apollon. ἀγή, litus, αἰγιαλός.

Ἀγηλάζω, ſeruo, σώζω, Varin.

Ἀγῆλαι, in veneratione habuiſſe, ſacraſſe, Eupolis. item, egiſſe ad armentum.

Ἀγηλατέω, ῶ, tenui ſpiritu, perſequor, fugo, abigo, fulmino, alapis percutio: aſpero verò ſpiritu, ἁγηλατῶ, i. expello ſcelus & piaculum, Suid. ¶ Herodot. pro ὑβρίζω vtitur.

Ἀγηλατίζω, pro ἀγηλατῶ.

Ἀγηλατοὶ, οἱ, fulmina, κεραυνοί.

Ἀγηλάτος μάςιξ à Lycoph. fulmen dicitur quod flagitioſos iciat.

Ἀγήλειος, ου, ὁ, prædator, λαφυραγωγός.

Ἄγημα, ατος, τὸ, ſtupor, vehementia: item agmen illud elephantorū, peditū atque equitū, quod ducē præibat. Arrian. ἄγημα dicere poſſumus cohortem prætoriam, regium præſidium & ſatellitium. Polyb. & Halicarn.

Ἀγηνορέω, ῶ, ſuperbio, inſoleſco, ἐπαίρομαι.

Ἀγηνορία, ας, ἡ, ſtrenuitas, virilitas. Iliad. ι.

Ἀγηνορίδης, ου, & Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, compoſitum à nomine ἀνὴρ, i. vir, & ἄγαν, i. valde ſeu nimis: ſignificat modò ſuperbum ὑπερήφανον, modò fortem, inclytum, ſtrenuū. Odyſſ. ξ. θυμὸς ἀγήνωρ, præſtanti virtute animus.

Ἀγήοχα, tuli, egi. Præter. eſt verbi ἄγω.

Ἀγήρατος, & ἀγήραος, & ἀγήραος, ου, ὁ καὶ ἡ, æternus, ſenii expers. Iliad. β. αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον.

Ἀγήρως, qui non ſeneſcit, ſenectutem non ſentiens, immortalis. Declinatur autem ἀγήρως Atticè, abiecto σ. Ariſtot. de mundo, τὴν ἀγήρω φύσιν τηρεῖ, i. naturam ſeruat indomitam ſenectute.

Ἀγής, έος, ὁ, ſceleſt⁹, odioſus, μιαρός, Hipponax: ὥς οἱ μὲν ἀγεῖ βουπάλῳ κατηρῶντο, i. ſic illi ſcelerato aſino diras imprecabantur.

Ἀγήσανδρος, Pluto, ſic dicitur ab AEſchylo.

Ἀγήτωρ, ορος, ὁ, dux.

Ἀγητὴρ, quaſi vector, medium eſt in collo inter cauum colli, φάρυγξ, i. fauces, & ὀρυςήρ. vide Polluc. lib. 2.

Ἀγητόρειον, ου, τὸ, vel Ἀγητορεία, ας, ἡ, Carnia, ſacra quædam quibus qui præerat ſacerdos Ἀγητὴς dicebatur, Cæl. libro 5. capite 27.

Ἀγητὸς, Ἀγετὸς, admirabilis, mirandus, Plut. in Pericle, χρήμασιν ἦσ' ἀγητοὶ, opib⁹ erāt ſuperbi.

Ἁγιάζω, μ. άσω, luſtro, purifico, veneror.

Ἁγίασμα, ατος, τὸ, purificatio, καθαρότης, & planū.

Ἁγιασμοὶ, parentalia, ἁγιςεία, καθάρσεις.

Ἁγιασμὸς, ſanctimonia. Chryſoſt.

Ἁγιασία, ας, ἡ, ἁγισία ἢ ἁγιςεία, per ſyncopē, ſanctimonia, conſecratio, Chryſoſt.

Ἁγιαςήριον, ου, τὸ, ſanctuarium.

Ἀγίγαρτος βότρυς, vua vinaceis carens. (in Pluto.

Ἁγίζω, μ. ίσω, pro ἁγιάζω, purifico, luſtro, Ariſtop.

Ἀγινέσκω, καὶ ἀγινέω, veho, affero, ἄγω, Οδ. ξ. ἀπαγινέειν φορτία, Herodot. lib. 1. Dicitur & ἀγίνω.

Ἄγιον, viticis, ſiue agni ſemen. Heſych.

Ἅγιον, ου, τὸ, ſacrariū, & Ἅγιος, ſanctus, ſacroſanct⁹.

Ἁγισμὸς, via, ſemita, Varin.

Ἁγιςεύω, καὶ ἁγιςέω, venerationi habeo, ἁγιάζω, veneror, ſacrifico, σέβω. Pla. de Le. ἁγιςεύω περὶ τὰ θεῖα, res diuinas tracto. Eſt & ἁγνεύειν, purificare.

Ἀγιςὴς, rixator, cōtumelioſus, ὑβριςής.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ſanctimonia, ἁγιςεία.

Ἀγκάζομαι, μ. άσομαι, vlnis comprehendo, amplector. Accuſatiuo iungitur.

Ἀγκαλέειν, eſt, ἀνακαλεῖν, accire & accerſere.

Ἀγκαλέυς, vocāt Græci anchoras quas & ἀγκύρας.

Ἀγκάλη, ης, ἡ, vlna, vel in plurali vlnæ, Lucian. in Dialogo, δωρὶς, ἔφερε δὲ ὁ ἐπέραςος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον, ἄρκτου σκύλακα, i. in vlnis ſiue inter brachia ferebat ille amaſius vrſi catulum, delicias ſuas: ὑπὸ τὰς ἀγκάλας ἄγω, pro amplector. Dicuntur etiā λιμένων ἀγκάλαι.

Ἀγκαλίζομαι, complexu geſto, amplexor.

Ἀγκαλὶς, ίδος, ἡ, vlna. Antipater in Epigram. αὐτὸς πᾶσι θεοῖς ὕπνος ἐν ἀγκαλίσι. Item ἀγκαλίδες, vincula quibus ſarmenta aut ſtipulæ conſtringuntur. Plut. in Rom. ἀγκαλὶς χόρτου, faſciculus herbarū, vulgò *vne brachee*. ἀγκαλίδες, item ſūt ſarcinæ, faſces: & falces apud Maced.

Ἀγκαλπὶς, ίδος, ἡ, præcipitium, fouea, κρημνός.

Ἀγκὰς, in vlnis, Aduerb. inter vlnas, Theocrit. ἀγκὰς ἔχειν, amplecti.

Ἀγκεκυβερικὼς, altus, ἀνατεθραμμένος.

Ἀγκεφάλησι, ſupra caput, capite, ἐπὶ κεφαλῆς.

Ἀγκηδὴς, ἀβλαβὴς, innoxius.

Ἀγκὴς, reſonans, ἀντήχης.

Ἀγκιςρεία, ας, ἡ, & ἀγκιςρευτικὴ, piſcatio, Plato.

Ἀγκιςρεύω, hamis venor, ineſco. θηρεύειν, δελεάζειν.

Ἀγκιςροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, hamatus, in hami modū.

Ἄγκιςρον, ου, τὸ, hamus, vncus, Lucian. in Timone, ἡ πενία δὲ ἔμπαλιν ἰξώδης τε καὶ εὐλαβὴς, καὶ μυρία τὰ ἄγκιςρα ἐκπεφυκότα ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος ἔχουσα, ὡς πλησιάσαντας εὐθὺς ἔχεσθαι, καὶ μὴ ἔχειν ῥᾳδίως ἀπολυθῆναι, contrà verò paupertas viſcoſa eſt, & captu facilis, hamóſq; permultos ex omni corporis parte exertos habet: ita vt qui ad eam ſe admouerint, ſtatim irretiantur, ne facilè poſſint abſolui.

Ἀγκιςρόω, ῶ, μ. ώσω, hamo capio.

Ἀγκιςρωτὸς, οῦ, ὁ, hamatus, hamis conſertus.

Ἄγκλειτος, ου, iactator, μεγάλαυχος.

Ἀγκλεύω, ſeruo, σώζω.

Ἀγκλὸν, οῦ, τὸ, obliquum, tortuoſum, σκολιόν.

Ἀγκοίνη, ης, ἡ, vlna. ἀγκάλη. Apoll.

Ἀγκοινίζω, vlnis complector.

Ἀγκονέω,ῶ,diligens ſum.μετὰ σπουδῆς ἐνεργῶ.
Ἄγκονος,miniſter,διάκονος,δοῦλος,Varin.
Ἀγκονίδες,αἱ,miniſtræ: ab ἀγκονεῖν.
Ἀγκοπήνια,τὰ,faui apum.
Ἀγκοπὴρ,malleus,σφῦρα.
Ἄγκορες,τὸ,inſatiabile,ἀκόρεςον.
Ἄγκος,εος,τὸ, vallis, conuallis. Epig. pro edito loco montis,ἀπὸ τοῦ συγκεκλεῖσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα, Etym.
Ἄγκη,pro ἀγεῖα,legitur,cap.13.Euang.Matth.
Ἀγκρίνω,pro διακρίνω dicunt poetæ.diiudico.
Ἀγκρέομαι,preludo,pro διακρέομαι,Theoc.eid.δ.
Ἀγκταλιάζω,ſuffoco,ango,ἄγχω,Varin.
Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, vinculum,iunctura, hamulus, δεσμὸς, Galen. 3. ἀγκτῆρας ἐπιθεῖναι. Celſus lib. 5.fibulas imponere. Vnde
Ἀγκτηριάζειν verbum, & ἀγκτηριασμὸς, apud eundem. Item ἀγκτῆρες,pars colli,ex Polluc.
Ἀγκύλη,ης.iaculi anſa, quam vocant λαβὴν,iaculũ. Pro anſa lori Xenoph. curuatura & flexus cubitorum & genuum. Polluci lib.4. ἀγκύλη eſt durities calloſa in articulis. Idem li. 7.ἀγκύλας vocat fibulas illas, quæ vtrinque antennam cum malo alligant.
Ἀγκύλια,τὰ, ancylia,pelte.Plutarch. in Numa de Saliis Martis.
Ἀγκυλίζομαι, iaculor, & Ἀγκυλιςαὶ,οἱ, iaculatores, quòd ἀγκύλῃ vtantur.
Ἀγκυλοβλέφαρος,ου, ὁ, abſceſſus, quo palpebræ coaleſcunt,aperiríque non poteſt oculus.
Ἀγκυλόγλωσσον,ου,τὸ,vitium lingue, AEginetæ: Eſt autem vinculum neruoſum, quod filum vulgò appellant.Bud.
Ἀγκυλόεις,curuus:ἀγκυλόεσσα,curua.
Ἀγκυλομήτης,ου,ὁ,vafer,verſutus, qui obliqui eſt conſilii, vnde ἀγκυλομήτης Vlyſſes Iliad.δ. fœm.gen.Ἀγκυλόμητις γυνὴ, prudens mulier dicitur Samaritana apud Nonnum.
Ἀγκυλομὸν,οῦ,τὸ,morboſum,νοσερόν.
Ἀγκύλος,ὁ,aduncus,curuus.ἀγκύλος ἰχνελάτης,in Epigr.curuus venator, & indagator. ἀγκύλον, ου,τὸ,curuum, aduncum: Item σκολιὸν, obliquum,καὶ πανοῦργον.
Ἀγκυλότοξος,qui curuo arcu vtitur.Iliad.β.
Ἀγκυλοχήλης,ου,ὁ,curuas habens chelas, in βατραχ.
Ἀγκύλως,aduncè,abruptè,durè,ἀποτόμως.
Ἀγκύλωσις, vitium eſt quo membrorum articuli hęrent velut comprehenſi.
Ἄγκυρα,ας,ἡ,anchora,vncus:ἀπὸ τοῦ ἀγκύλου, καὶ ῥέω, id eſt, à curuitate & fluo. Per tranſlationem,ſecuritas,ἀσφάλεια.Item pudẽda,τὸ αἰδοῖον,apud Epicharmum.
Ἀγκυρίζω,μ.σω, π. κα.ſupplãto verbum eſt palæſtricum.Ἀγκύρισμα,ατος, τὸ, genus exercitationis in palæſtra.
Ἀγκυρίπτω,pœnitentia ducor,μεταμέλομαι.
Ἀγκυροβόλιον,locus eſt ad iaciendam, vel tenendam anchoram.
Ἀγκυροειδὴς, in anchoræ modum incuruatus.
Ἀγκυρωτὸς,anchoris firmatus,fundatus.
Ἀγκωβόλος,ὁ,piſcator,ἁλιεύς.
Ἀγκωλιάζω,& ἀσκωλιάζω.vno pede ſalio.
Ἀγκὼν,ῶνος,ὁ,locus vbi brachii oſſa componuntur,cubitus, flexus brachii. Odyſſ.ξ. ἐπ' ἀγκῶνος κεφαλὴν σχέθε, cubito innixus cubabo. Accipitur & pro quocunque flexu membrorum. Vitruuius lib. 8. ἀγκῶνας vocat conflexum qui rectum angulum deſcribit. Sunt etiam ἀγκῶνες,anfract⁹ in parietibus,mõtibus, promontoriis &; vertices ipſi montium.
Ἀγκῶνες,item dicuntur fluuiorum prominentiæ iuxta ripas.
Ἀγκωνίσκος,ου,ὁ,paruus cubitus.Vitru.
Ἀγλαΐα,ας,ἡ,ſplendor,honeſtas,dignitas:vna ex tribus Gratiis.
Ἀγλαΐζομαι,μ.ίσομαι,ſplendeo,ornor.
Ἀγλαΐζω,μ.σω,π.κα,honoro,honeſto, orno.
Ἀγλάϊσμα,ατος,τὸ,ſplendor,honor,nitor.
Ἀγλαομητία, conſilium luculentũ, λαμπρόβουλος.
Ἀγλαὸς,οῦ,ſplendidus,clarus,inclytus, floridus, lympidus.παρὰ τὴν αἴγλην, quod ſplendorem ſignificat:vel παρὰ τὸ ἄγαν ἀλέσθαι, Odyſſ. ξ, τρέφει ἀγλαὰ τέκνα,alit florentes filios.
Ἀγλαόφωτις,herba, quæ admiratione hominum propter eximium colorem accepit nomen.
Ἀγλαρὸς,οῦ,ὁ,ſtultus,μωρός.
Ἀγλαστνὸς,ὁ,pulcher,καλός.
Ἄγλαυκον, ſalſum,ἁλυκόν.
Ἀγλάωψ,ωπος,ὁ,aſpectu ſplendidus.
Ἀγλεύκη, ου, amarus, dulcedinis expers, apud Nicandr.
Ἀγλευκὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ingratus,turpis, inſuauis.
Ἀγλεύτας,panis inſulſus. ἄρτος ἄναλος.
Ἀγλίδιον,τὸ,Doricè,allium.
Ἀγλὶη,ſubalba cicatrix in oculis,Gale.
Ἄγλιθες,αἱ,alliorum & ceparum capita & nuclei, Plinius nucleos: Columella ſpicas : Græci etiam ὄνυχας, καὶ σκελλίδας dixere. Alii item ἀκλίδια.Laſcaris,ἀκλὶς,ἀκλῖδος declinat genere fœminino,
Ἀγλίομαι,lædor,atque offendor,βλάπτομαι.
Ἀγλισχρος.non lentus,non viſcoſus.
Ἀγλυκὴς,έος,amarus,& ἀγλυκέστερον,mœſtius.
Ἀγλωσσεῖν,maledicere,traducere aliquem,atque infamare,δυσφημεῖν.
Ἀγλωστίαι,rapæ,γογγυλίδες.
Ἀγλωττία,ἡ,taciturnitas,ἡσυχία, σιωπή.
Ἄγλωττος,ου,ὁ καὶ ἡ,infans, & elinguis, Ariſtoph. item barbarus apud Sophoc.ἄγλωττος αὐλός.
Ἄγμα,ατος,τὸ, fragmentum, fruſtum, ab ἄγω quod eſt frango:
Ἀγμείονες, pani,bubones,tumores, in inguinib⁹.
Ἀγμὴ,ῆς,ἡ,focus,ἑστία.
Ἀγμηρὸς,οῦ,ὁ,quietus. Ἀγμεῖς,cicatrices.
Ἀγμίζω,μ.ίσω,concutio,frango.
Ἀγμὸς,οῦ,ὁ,locus præruptus : Sunt verò ἀγμοὶ ῥαχίαι,παραθραύσεις,ἀπορῶγες.

Ἀγναῖος,

Ἁγναῖος,ὁ,purus,caſtus,καθαρός.
Ἄγναμπτος, non flexilis, rectus. Ἄγναμπτον ἱμάτιον, veſtis nondum experta fullonem & tinctorem: Vide Suidam.
Ἀγναπτοπόλεμος,homo inuicti roboris.
Ἄγναφος, ὁ κ ἡ,rudis. vnde ἄγναφον ῥάκος, cap 9. Matth. pannus impexus, ἄκναφος pro eodem: impollitus,Bud.
Ἄγνεια,ἡ,ſtultitia,μωρία:& Ἁγνεία,ἡ,puritas,temperantia,ſanctimonia.
Ἁγνευτήριον, ου, τὸ, ſanctuarium, ſacrarium, Gregor.
Ἁγνεύω,purus ſum,ſeruo caſtitatem, ἁγνεύω τὴν ἀνιάρον ὁμιλιῶν, i. à profanis conſuetudinibus ſum purus.Inuenitur & Actiu.pro luſtro, expio,ἁγνεύειν τὴν πόλιν, expiare, luſtrare ab homicidio,Antiphon.Eſt etiam ἁγνεύειν non pollui & pro ἁγνίζεσθαι.
Ἁγνής,έος,ὁ κ ἡ,caſtus,purus.ἁγνός.
Ἁγνίζω,μ. ίσω, purgo, purifico,conſecro, Accuſat.iungitur. Ἁγνίζω,verò apud Soph. in Amphiarao pro corrũpo.& ἁγνίσαι pro ἀποθῦσαι, ſacrificare,Buſiris.
Ἁγνιστικὸς, οῦ, ὁ, expiandi vim habens, & Ἁγνισμὸς,οῦ,ὁ,luſtratio.Dicitur & ἅγνισμα.
Ἀγνοέω,ῶ. μ. ήσω. ignoro. Demoſth. περὶ στεφ. τὸ δ᾽ αἴτιον οὐκ ἀγνοεῖς, cauſam non ignoras. Idem. περὶ στεφάνου, ὑπελάμβανον ἀγνοηθήσεσθαι, ſe putabant ignoratum iri, &c.Philoſtratus in Heroicis, ἀγνοῶ πράττων, per ignorantiam facio.Plutarchus.περὶ μουσικῆς, cum genetiuo poſuit,οὐκ ἠγνόει τοῦ ὀλυμπίου κ τῶν ἀκολουθησάντων, ideſt, Olympium eiúſque ſectatores cognoſcebat. Ammon. ita differre ait ab ἀμφαγνοεῖν,vt ἀγνοεῖν ſit prorſus nihil ſcire: ἀμφαγνοεῖν verò in quibuſdam ambigere:dicitur & ἀγνοιέω. Iliad.α.
Ἀγνόημα,ατος,τὸ,κ ἄγνοια,ας,ἡ,ignoratio, error: Suidas tamen annotat ἄγνοιαν habitũ prauũ & falſum eſſe ex Demoſt. περὶ στεφάνου. Phal. in Epiſt.ἀγνοίᾳ μου ἡμάρτηκας, mei ignoratione erraſti.
Ἄγνον,ου,τὸ,vlua,genus herbæ paluſtris.
Ἀγνούμενος,latens,occultus:ab ἀγνοέομαι.
Ἀγνοπολέομαι,ſub Sole caleo,apricor.
Ἄγνος,ου, ὁ, genus plantæ ſeu fruticis. redditur à Gaza,vitex,& amerina.Interp. Nicandri dictum eſſe vult quaſi ἄγονον.piper agreſte.
Ἁγνὸς, οῦ,ὁ, mundus, purus, caſtus.ἁγνὸς φόνου, cæde non contaminatus, & ἁγνὸς γάμων, cœlebs, Plato in Legib.
Ἁγνότης,ητος,ἡ,caſtitas,ſanctitas.
Ἄγνυμι, & ἀγνύω,frango,μ.ἄξω ἀπὸ τοῦ ἄγω, π.ἦχα,κ μέσος,ἦγα.vnde ἔαγα Atticè.ἀόριστος ά,ἦξα κ ἔαξα, vnde κατέαξα. Herodot.lib.1.ποταμὸς περικαμπὰς πολλὰς ἀγνύμενος, &c.fluuius multis fractus flexibus.
Ἀγνύμενα, claui & gubernacula nauium, πηδάλια.

Ἀγνῦθες, ipſa telarum in textrinis ponduſcula.
Ἀγνώμονες, inconſulti, ſtupidi, imprudentes, ingrati. ἀγνώμονες autem ἵπποι, qui & dicuntur ἀδάλιτοι.vide in ipſa dictione.
Ἀγνωμονέω,ῶ,μ. ήσω, inimicè me gero,pactæ fidei ſum immemor, ſum inſuauis &iniucũdus. Demoſth. περὶ στεφάνου, περὶ ὧν ἠγνωμονήκασιν εἰς ὑμᾶς, &c. propter ea quæ in vos iniquo animo perpetraſſent:ἀγνωμονεῖν opponitur εὐγνωμονεῖν, quia hoc eſt bonæ fidei debitoris: illud autem inficiatoris.
Ἀγνωμόνως,ſtultè,temerè,improbè,ingraté.
Ἀγνώμων,ου,ὁ κ ἡ,ſtultus,abſurdus,inſulſus.
Ἀγνωμοσύνη, iniquitas animi, perfidia, ingrata memoria. Demoſth.περὶ τοῦ στεφάνου. πολλαχόθεν μὲν τοίνυν ἄν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ κ τὴν βασκανίαν, ideſt, multis de cauſis videre poſſit quis eius malignitatem & inuidiam.
Ἀγνώμων, ονος,ὁ κ ἡ,improbus,ingratus,ἀχάριστος Xenoph.ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν,in iudicem iniquum incidere. ἀγνώμονες περὶ τὸ δίκαιον, quod iuſtum ſit non ſatis intelligentes,Plato de Legib.
Ἀγνωρίζω,ignoro,&
Ἀγνώριστος,ου,ὁ,incertus,incognitus.
Ἀγνὼς,ῶτος,ὁ κ ἡ,ignobilis, ignotus. ἀγνῶτες ἀλλήλων,ſibiinuicem incogniti, Plato de Legibus.Item pro inſcio, & ignorante. ἀγνὼς δόκησις,incerta ſuſpicio,Sophocl.
Ἁγνῶς,caſtè,purè,pudicé.
Ἀγνωσία,ας, ἡ, ignorantia, obliuio, ignoratio.
Ἄγνωστος,ου,ὁ κ ἡ, incognitus, ignotus. Lucian. ἡμεῖς δὲ θεὸν ἐν Ἀθήναις ἄγνωστον ἐφευρόντες καὶ προσκυνήσαντες, χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες τούτῳ εὐχαριστήσομεν,nos autem Athenis deum ignotũ inuenientes & adorantes manibus in cælũ expaſſis,huic gratias agem⁹: ἀγνωστότατος γλῶσσαν,maximè ignoto ſermone vtens.
Ἀγνώσσω, ignoro, ſum ignarus & imprudens, poeticum.
Ἄγνωστος, incognitus,ἀγνώς,ἀγνώστος.
Ἀγοβος,calo,lixa,σκευοφόρος,φορτηγός.
Ἀγοήτευτος,ου,ὁ,qui faſcinari non poteſt.
Ἀγριτεύω,turbo,ὀχλεύω, ſiue ὀχλῶ.
Ἀγρίτης,iniurius,ὑβριστής.
Ἄγομαι, ducor, Paſſiuum ab ἄγω, interdum eſt actiuæ ſignificationis, vt ἄγομαι τὴν γυναῖκα, duco vxorem. ἄγομαι τὸν ἄνθρωπον, ago hominem: interdum paſſiuæ, vt ἄγομαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου, agor ſeu ducor ab homine. Ἄγομαι etiam pro ἁρπάζομαι,diripio: vt ἀγομένων τῶν ἡμετέρων,καὶ λῃστευομένων. ¶Et Paſſiuè pro φέρομαι, Ariſtophan. ἄγομαι, φέρομαι,τὰ χρήματ᾽ ἐνεχυράζομαι: eſt & παιδεύομαι, i. inſtituor,edoceor,Xenoph. κ κύνας καλῶς ἀχθείσας. Actiuè pro λαμβάνω, vt ἄγομαι χάριν. Theocrit.αἴκα ταὶ μοῖσαι ταὶ ὄϊδα δῶρον ἄγωνται.

Ἀγόρμμος,ὁ,δοῦλος,mancipium,Archilocho.

Ἀγόμφωτος,incompactus,ἀνάρμοςος,ἀνήλωτος.

Ἀγονέω,ſum ſterilis,& Ἀγονία,ας,ἡ,liberos generandi impotentia,orbitas.

Ἀγονομόχθος,mulus,ἡμίονος.

Ἄγονος,ὁ ϗ ἡ,infœcundus, liberis carens, Gazæ improlis:ἄγονον ὕδωρ, ſterilitates inferens aqua:Iliad.γ,αἴθ᾽ ὄφελες ἄγονός τ᾽ ἔμμεναι,&c. vtinam natus non eſſes.

Ἀγορὰ,ᾶς, ἡ, forum,nundinæ,mercatus, platea, commeatus. Ariſtot.7.polit. ἀγορὰ τῶν ὠνίων, rerum venalium forum:à Thucyd.lib. 7.ἡ ἀγορὰ τῶν πωλουμένων,dicitur. ¶Eſt & ἀγορὰ, concio,cœtus.Xenoph. ἀγορὰ λύεται,ſenatus dimittitur:ἀγορὴν ποιήσατο,Homer. concionem conuocauit. ¶Item, ἀγορὰ, forum iudiciale. Vnde ἀγορὰ πλήθουσα apud Ariſtotel. pro tempore ſiue hora qua forum frequentiſsimum eſt,i.ὥρα τρίτη,vt inquit Suidas.

Ἀγοράζω,μ.άσω,mercor,negotior,emo. Iſocrat. πρὸς Νικοκλέα, δωρεὰς ὑμεῖς πολὺ πλείονος ἀγοράζετε παρὰ τῶν διδόντων, ἢ τῶν πωλούντων, dona vos pluris multo emitis à dantibus, quàm à vendentibus.

Ἀγόραιος,dies in qua agitur forum. ἀγοραίου τέχνη,emendi & vendendi peritia.

Ἀγοραῖος,ου,ὁ,negotiator, forenſibus negotiis intentus. Aliquando vilis, cauponarius:Eraſmus etiam circũforaneum vertit. ἀγοραῖος νοῦς, mens nullius pretii,vilis & abiecta. Inuenitur ἀγοραῖος etiam in genere fœminino. Plutarch.in Fabio,ὡδὲ κοινὴ ϗ ἀγοραῖος χάρις, ideſt,forenſis gratia. Capitur etiam pro vrbano & faceto.

Ἀγοραῖον,obſoletum,Bud.

Ἀγορανομέω,ῶ,μ.ήσω,ſum præfectus annonæ.

Ἀγορανομία,ας,ἡ,annonæ præfectura,ædilitas.

Ἀγορανομικὸς,οῦ,ὁ,annonarius,ædilitius, ἀγορανομικὰ νόμιμα,leges ad forum ſiue annonæ rationem pertinentes,Ariſtot.lib.2.polit.

Ἀγορανόμος,ου,ὁ,annonæ præfect⁹,ædilis.Ariſtot.

Ἀγοράομαι,μ.άσομαι,& ...μαι, concionor,dico ſententiã.Inuenitur & ἀγοράω,pro cõcionor.

Ἀγορασείω,empturio,emere cupio.Bud.

Ἀγορασία,ας,ἡ,emptio,apud Platon.

Ἀγόρασμα,ατος,τὸ,merces,res venalis.Æſchin. contra Cteſiph. τῶ τὰ ἀγοράσματα ὀλυμπιάσι ἀγοράζοντος,&c.merces emẽtis Olympiad.

Ἀγορασμὸς,οῦ,ὁ,emptio.

Ἀγοραςὴς,οῦ,ὁ,obſonator,emptor rerum in foro venalium. Xenoph.& Athenæus.

Ἀγορεύω,μ.ἀγορεύσω,ἀόρ.α. ἠγόρευσα,π. εἴρηκα, ἀπὸ τῶ εἴρω,loquor,nuncio,cõcionor,δημηγορῶ, dico in concione. Demoſth.περὶ στεφάνου, ἠρώτα μὲν ὁ κήρυξ,τίς ἀγορεύειν βούλεται;ideſt, interrogabat præco,Quis orationem vult habere? Philoſtratus in Heroicis, μνηςθεὶς ἐπ᾽ αὐτῷ λόγον ἠγόρευσε,i.orationem habuit.Inuenitur etiam ἀγορεύομαι,pro dico in concione, ἀγορεύω κακῶς, ideſt,conuiciis laceſſo, diras imprecor, Plutarch. in Solone. κακῶς ἀγορεύειν τὸν τεθνηκότα, ideſt, in defunctum maledicta conijcere.

Ἀγορῆθεν,ex foro,aut è concione,Iliad.β.

Ἀγορὴνδε,ad concionem,ad forum.

Ἀγορητὴς,οῦ,ὁ,eloquens concionator,orator. ἀπὸ τῶ τὸν λαὸν ἀγείρεσθαι deductum videtur.Iliad.ά,λιγὺς πυλίων ἀγορητὴς,i.δημηγόρος.

Ἀγορητὺς,ύος,ἡ,eloquentia.

Ἄγορις,congregatio,exercitus,concionator.

Ἀγορρὶς,ἡ,ἀγορὰ,congregatio:& ἀγόρριον.

Ἀγὸς,οῦ,ὁ ϗ ἡ,ἀγωγὸς, dux.Iliad.γ, κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθοντο:παρὰ τὸ ἄγειν σὺν ὑποτεταγμένοις.

Ἄγος,εος,τὸ,ſcelus,piaculum,religio,nefas:vnde ἄγεα,delubra.Herodot.lib.6,αὐτὸν ἐν τῷ ἄγει ἐνέχεσθαι, eum piaculari crimine teneri. Ἄγος etiam eſt cubitus. Apollodorus internam brachiorum partem eſſe ſtatuit. Ἄγος item, ἅγνισμα θυσίας.Sophocles in Phædra. & pro fractura & vulnere ponitur,vt idem ſit quod κλάσμα,ϗ τραῦμα.

Ἀγοςὸς,οῦ,ὁ, concauitas manuum,id eſt,vola, Theocritus,εἰδυλλ.ρ,νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ᾽ ἀγοςῷ, ſponſum domi mulier amplectitur brachiis ſiue vlnis.ἀπὸ τῶ ἄγω.

Ἄγρα, ας,ἡ, præda,captura, piſcatio, aucupium, venatus.Herodot.li.1,φύλακα παιδός σε τοῦ μεῦ χρήζω γενέσθαι ἐς ἄγρην ὁρμεωμένου, cuſtodem te filio meo adhibere volo venatum proficiſcenti. ¶Eſt & ἄγρα, vel(vt alii)ἤγρα, locus extra Athenas, ſacer Cereri, qui & ἄγραι pluraliter dicitur, quo etiam ſignificatur & militum quoddam genus,Heſych. ¶Item ἀγρὰ,mordaciſsimi ſerpentis genus, quo nomine vulgò Demoſthenem vocabãt,ſcurrilem quandam in eo mordacitatẽ notantes.

Ἀγραῖος,ου,ὁ,prædæ præfectus.

Ἀγράθειν,commiſcere,συνάγειν.

Ἀγράκαβος,vua.ςαφυλή.

Ἀγρακόμα,meretrix Pamphiliis.πόρνη.

Ἀγράμματος,ου,ὁ,illiteratus,rudis literarum. ἀγράμματα ζῶα, dicuntur animalia quorum vox nullis exprimi literis valet.

Ἀγραυλέω,ῶ,in agro pernocto.ab ἀγρὸς,ager, & αὐλὴ, ſtabulũ.vnde cap.2.Lucæ. ἀγραυλοῦντες, in agris agentes, ſiue morantes.

Ἀγραυλία,ας,ἡ,pernoctatio campeſtris.

Ἀγραυλὴς κοίτη apud Nicandrum, thorus campeſtris.

Ἄγραυλος,ου,ὁ ϗ ἡ,in agro agens ſeu pernoctans, ἄγραυλοι ποιμένες.Plutarch.in Alcib.

Ἀγραύςης,capies,Nicander de piſcibus.

Ἄγραφος,ὁ ϗ ἡ,non ſcriptus,deletus, ἄγραφοι νόμοι,ideſt, leges non ſcriptæ. Plato lib. 7, de Legibus,ἄγραφα νόμιμα appellari à quibuſdam dicit ius non ſcriptum:ἄγραφα, crimina de quibus lex nihil cauit.Item, ἄγραφα Iudæi vocabant,ea qua citra librorum monumenta per manus tradebant viua voce,vt author eſt Chry-

eſt Chryſoſtom.in.1.ad Corinth.

Ἄγρειος,ου,ὁ,ruſticus,ἀγρεία ἀοιδὴ, ruſtica muſa.

Ἀγρειτάω,ſum violentus:aliâs,congrego,συναθροίζω.dicitur & ἀγρευατάω,ῶ.

Ἀγρεῖφνα,ἡ, furcilla, qua fœnum corraditur, raſtellum,& Ἀγρεῖφνη Alcimo, Suidas.

Ἀγρεμὼν,όνος,ὁ,venatorius,θηρευτὴς,θηρευτικός.

Ἀγρεσία,ἡ,captura,ἄγρα,venatio,in Epigram.

Ἄγρευμα,præda,ſpolium,Eurip.in Androma.

Ἄγρευσις,ἡ,prędatio. Eſt etiam inuentio,εὕρεσις.

Ἀγρευτεῖν,inferre iniuriam,ὑβρίζειν.

Ἀγρεύω,μ.εύσω, venor,capio, actiuum. in Epigram.de polypo & lepore, ἀγρευθεὶς δ' ἤγρευσεν, i.εἷλε δ' ἁλούς.pro eodem etiã Ἀγρέω dicitur in Epig.ἀγρεύειν δόξαν, gloriam aucupari: & Ἀγρευταὶ,οἱ,venatores dicuntur.

Ἄγρηθεν, ex venatione, Apoll.2.

Ἄγρηνον, ου, τὸ, rete, & veſtis lanea reti ſimilis: Eratoſthenes γρῆνιν vel γρήνον vocat.

Ἀγριάσκομαι,amareſco,πικραίνομαι.

Ἀγρῆσθαι,obſequi,aſſentiri,συνέπεσθαι, πείθεσθαι.

Ἀγρία,ας,ἡ,aquifolia,arbor ſemper virens, ſic Gaza apud Theoph.li.1.hiſt.Itẽ ἀγρία,ἡ,ſpecies ſcabiei, quę citò ſerpit. Sũt & vlcera quæ ἄγρια vocant,quaſi quæ mitigari nequeant.

Ἀγριαίνω,μ.ανῶ,exaſpero,irrito: aliquando moleſtè fero, ferocio,ſæuio,Plutarch.

Ἀγριάμπελος,ου,ὁ,labruſca,οἰνάνθη.

Ἀγριάνια,funebria,iuſta.νεκύσια apud Argiuos.

Ἀγριαναῖον,iaculum,ἀκόντιον.

Ἀγρίας,ſtruthiocamelus,στρουθοκάμηλος.

Ἀγρίβορξ,origanum,ὀρίγανον.

Ἀγρίδιον,ου,τὸ,agellus.

Ἀγρίες, moleſtiæ,triſtitiæ,λύπαι.

Ἀγριέλαιος,ου,ἡ,olea ſylueſtris,Theop. Et Ἀγριελαία, Dioſcorid. Aliquando adiectiuè, vt in Epigramm.ἐρυκίου,νήπιε καὶ σκυτάλην ἀγριελαίου ὀρῆς,ideſt,ſcuticam ex oleaſtro factam.

Ἀγρινοὶ, ruſtici, qui ruſticantur.Et pædicones.

Ἀγριόθυμος,ου,ὁ,qui agreſti eſt animo,ferox.

Ἀγριοκήπιον,ου,τὸ,hortulꝰ incultus. Strab.li.10.

Ἀγριόμηλα,ἀγριάμηλα,ſylueſtria mala.Dioſc.

Ἀγριομυρίκη,agreſtis myrica.cap.17.Ieremiæ.

Ἀγριοπηγὸς,qui plauſtra fabricat.Atticis.

Ἀγριοπήγανον,ruta ſylueſtris.

Ἀγριοπηγοὶ,caprarii,Interpr.Ariſtoph.

Ἀγριοποιὸς,flagitioſus,immanis.Ariſtophan.

Ἀγριορίγανος,ſylueſtre origanum. Dioſcorid.

Ἀγριόρροδον,τὸ,roſa ſylueſtris,ſaliunca.Virg.B.

Ἄγριος,ου,ὁ, agreſtis,immitis,trux,ferox,erraticus apud Plin.τὸ ἄγριον, ferocitas, ruſticitas. τὰ ἄγρια,feræ.Pla.2.de Rep.οὐκ ἄγριοι ἀλλήλοις ἔσονται, immites inter ſe non eſſent. Phocyl. χαλίνου δ' ἄγριον ὀργὴν,frena ferocem iram.

Ἀγριοσέλινον,agreſte apium,quod & ἱπποσέλινον.

Ἀγριοσύνη,ης,ἡ,furor,in Epigram.

Ἀγριότης,ητος,ἡ,ruſticitas,ferocitas,Pla.Ἀγρίτης.

Ἀγριότης,ου,ὁ,agricola.legitur & ἀγριώτης.

Ἀγριόφωνος,barbarus.Pindar.

Ἀγριοχηνάρια,feri anſeres,Theophil. li.2.Inſtit.

Ἀγριοψωρία,fera ſcabies & impetigo,mentagra.

Ἀγριόω,ῶ,μ.ώσω, exaſpero,ſæuire facio,efferor, Xenoph. lib.1. Pediæ, ἑώρα τὸ πρόσωπον τοῦ πάππου ἠγριωμένον ἐπὶ τῇ θέᾳ τῇ αὐτοῦ,aui faciem intuebatur in ſe ſpectando turbatam.

Ἀγρίτης,ητος,ἡ,pro ἀγριότης,ruſticitas.

Ἀγρίφη,ligo. Ἀγρίφα verò,Ἀθηνᾶ.i.Minerua.

Ἄγριφος,olea agreſtis,à Suida ſcribitur,ἄγριππος.

Ἀγριώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ferus.

Ἀγριώνια,τὰ, Agrionia dies feſtus,Plutarch.

Ἀγριωπὸς,οῦ,ὁ,impudens,homo agreſti ferocia.

Ἀγρίως,aſperè,durè ſeu duriter.

Ἀγριωτὸς,οῦ,ὁ,aſper.

Ἀγρογείτων,ονος,ὁ,vicinus,finitimus.

Ἀγροδίαιτος,ου,ὁ,agreſtis,infeſtiuus.

Ἀγροδότης,ου,ὁ,largitor venationis.Epigram.

Ἀγροικία,villa,rus,ſuburbium, ruſticitas. Bud.

Ἀγρόθεν,rure,ex agro. Odyſſ.ό.

Ἀγρόθι,in agro,ruri, aduerbialiter.

Ἀγροικᾶν,καὶ ἀγροικεύεσθαι,ſignificat iniurium eſſe: legendum puto,ἀγροιτιᾶν.

Ἀγροικίζομαι,μ.ίσομαι,acriꝰ irritor, moroſus ſũ.

Ἄγροικος Atticè,& ἀγροῖκος,ου,ὁ καὶ ἡ,communiter: agricola, ruſticanus, inelegans, inurbanus, moroſus,crudelis.Plato in Apologia, ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, dictu inurbaniꝰ erat. ἄγροικος βίος,apud Ariſtop.vita ruſtica & agreſtis.

Ἀγροικικὸς,ruſticanꝰ.ἀγροικικὴ παροικία. Can.17.

Ἀγροίκως,imperitè,ruſticè,ἀμαθῶς. (Chal.

Ἀγροιώτης,agreſtis,ruſticus, agricola.

Ἀγρομύνης, ου, ὁ, in agro ſe continens,nec vrbem adiens,vel Ἀγρονόμης.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, ſuburbani, agríque vrbi vicini adminiſtratio. Ariſtotel.lib.6.Polit.

Ἀγρονόμος, vbi feræ paſcuntur, villicus, paſtor: ſed Ἀγρόνομος, qui paſcitur agro,ruri ſe continẽs,ὁ ἐν ἀγρῷ διάγων.Dionyſ.de ſitu orbis.

Ἀγρὸς,οῦ,ὁ,ager,fundus,villa,prędium,rus.

Ἀγρότερος, agreſtis & agreſtior, comparatiuum ſine poſitiuo,pro ruſtico.Iliad.β.

Ἀγρώση,herbæ & panis genus.Heſych.

Ἀγρότης,ου,ὁ,ἀγροῖκος,agricola,ruſticus, agreſtis.

Ἀγρότης,ητος,ἡ,pro ἀγριότης ruſticitas.

Ἀγρότις,ἡ,agreſtis,ruſtica.Apollon.2.Argon.

Ἀγροφύλαξ,ακος,ὁ,ſaltuariꝰ,cuſtos agri,ſeu ſaltꝰ

Ἀγρώσσω,μ.ώσω,venor.

Ἀγρυξία,ας,ἡ,ſilentium, taciturnitas, σιωπή. ab ἀ,particula priuatiua, & γρύζω, grunnio, & per metaphoram ſubmuſsito.

Ἀγρυπνέω,ῶ,μ.ήσω, vigilo, vigiliis deditus ſum, cuſtodias ago,Plato de Legib. νύκτας ἀγρυπνεῖν,nocturnis vigiliis indulgere.

Ἀγρυπνητικὸς,ὁ, Vigil.inſomnis.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, vigilia, vigilantia, inſomnia, peruigilium.Galenus lib.1.ad Glaucon.ἀγρυπνία ἢ πολλάκις ἤνεγκεν ἁπλοῦν πυρετόν.

Ἄγρυπνος,ου,ὁ καὶ ἡ,vigil,vigilãs,inſomnis.Lucia. καὶ τὰ πολλὰ ὑπὸ φροντίδων ἄγρυπνος ἐκείμην,i.

quin etiã plerunque præ curis inſomnis eram.
Ἀγρωνεὺς, έος, ὁ, ruſticus, ἀγροῖκος.
Ἀγρώσσω, venor, in venatu capio.
Ἀγρώστης, ου, ὁ, venator, miniſter. (tanæ.
Ἀγρωστῖνος, ruſticus, & ἀγρωστῖναι, Nymphæ mon-
Ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via, vicinia, differunt tamen ἄμφοδον & ἀγυιά. Nam ἄμφοδον, i, biuiũ, habet vtrinque exitus : ἀγυιὰ autem non habet anfractus.
Ἀγυιεὺς, έος, ὁ, columna eſt deſinens in acumen, quam ponere ſolebant ante fores.
Ἀγυΐα, virium defectio, imbecillitas virium.
Ἄγυιος, inarticulatus, carens membris.
Ἀγυμνασία, ας, ἡ, inertia, ignauia, otiũ, δυσασκησία.
Ἀγύμναστος, ὁ καὶ ἡ, inexercitatus, inexercitus etiã à Cicerone dicitur.
Ἀγυμνάστως, inexercitatè, imperitè, Xenophon πολλοὺς ἀγυμνάστως ἔχειν πρὸς τὴν ψύχη καὶ πρὸς θάλπη, i. multos non eſſe ad frigora exercitatos.
Ἀγυναιος, καὶ Ἄγυνος, ου, ὁ, cœlebs, carens vxore.
Ἀγυρίζω, congrego, συνάγω, ἀγυρτάζω.
Ἄγυρις, εως, ἡ, congregatio, collectio, cœtus.
Ἀγυρμὸς, turba, ſtrepitus, aliquando pro mendicitate : vnde ἀγυρμὸν ποιεῖν, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν eſt quod Cicero dixit, ſtipem cogere. Ἀγυρμὸς etiã omnis collectio, vel congregatio.
Ἀγυρτάζω, colligo, aggrego.
Ἀγύρτης, ου, ὁ, circulator, nebulo, præſtigiator, Lucian. in dialog. AEſculapii & Herculis. σὺ γὰρ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης. ¶ Ἀγύρτης etiam dicitur bolus & quidam iactus teſſerarius, in ludo talario, Suid.
Ἀγυρτία, ας, ἡ, ſiue Ἀγυρτεία, circulatio, præſtigiũ, & cœtus, congregatio, ὁμιλία.
Ἀγυρτίζω, congrego, præſtigias exerceo,
Ἀγυρτικὸς, ῆ, ὁ, idem quod ἀγύρτης, χυδαῖος, futilis, mendax, vanus, Plutarc. in Lygurg. ἀγυρτικαὶ λογοποιΐαι, vulgares fabellæ.
Ἀγυρτώδης, futilis, συφρετώδης.
ἈΓΧ Αλάζω pro ἀνασχαλάζω, relaxo, remitto.
Ἄγχαυρον, ου, τὸ, crepuſculum, ἄγχαυρος, Suid.
Ἀγχεῖος, ου, ὁ, propinquus.
Ἀγχέμαλαι, αἱ, haſtæ, quibus vtimur manu.
Ἀγχέμαχα ὅπλα, arma quib⁹ comin⁹ pugnamus.
Ἄγχι, propè, iuxta, πλησίον, ἀγχοῦ, ἀγχόθι, genit. Homer. Iliad. θ, τάχα δ' ἕκτορος ἄγχι γένοντο. Apoll. li. 1. Argon. cum datiuo ἄγχι δέ οἱ ῥόπαλον θέτο,
Ἀγχίαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, litoralis, θαλάσσιος, maritimus.
Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altus, profundus, alto gurgite demerſus: τὸ ἀγχιβαθὲς τῶν ἑλῶν, altitudo paludum.
Ἀγχιβέβακε, propiùs acceſsit, in Epigramm. δόξα πάλαι θείων ἀγχιβέβακε θρόνων, i. gloria iam olim diuinas propiùs acceſsit ſedes.
Ἀγχιβασίη, dubitatio apud Heraclitum.
Ἀγχιβατέω, ambigo, dubito apud Iones.
Ἀγχιβάτης, pedem propiùs conferens.
Ἀγχίοικος, vicinus, confinis.
Ἀγχίγυος, conterminus, apud Dionyſium.
Ἀγχίγυοι, γείτονες, vicini, Appollon. Rhod.
Ἀγχίθεος, ου, ὁ, heros, cui ſacra facere ius eſt, oraculáque petere: Deo proximus, Nonnus.
Ἀγχίθυρος, foribus propinquus, vicinus.
Ἀγχιμαχητὴς, ῦ, ὁ, cominus pugnans, bellator. Iliad. β, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί. Ἀγχίμαχος, idem.
Ἀγχίμολος, propinquus, qui propè acceſſit, vnde aduerbium Ἀγχίμολον, ſtatim, deinde, mox. Odyſſ. ὁ, ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε, &c. i. ecce autem ad eum venit.
Ἀγχινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nubibus propinquus, altus.
Ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, induſtria, ſagacitas. Tres ſũt partes docilitatis, μνήμη, ὀξύτης, & ἀγχίνοια.
Ἀγχίνοος, καὶ Ἀγχίνους, ὁ καὶ ἡ, ſolers, perſpicax. Xenoph. li. 1. Pæd. ὅσα αὐτὸς ὑπ' ἄλλων ἐρωτῷτο, διὰ τὸ ἀγχίνους εἶναι ταχὺ ἀπεκρίνετο, i. quod ingenio dextro eſſet. τὸ ἀγχίνουν τῆς γνώμης, ingenii acumen. Ἀγχινόως, acutè.
Ἀγχίπορος, propinquus : vt ἀγχίπορος γαῖα, Non.
Ἀγχίπους, latu facilis, adiũãs, propinquus. Eurip.
Ἀγχίπολις πηγὴ, fons vrbi propinquus, Nonn.
Ἀγχιρλώνης, propinquus, ὁ ἐγγὺς, Sophocl.
Ἀγχιστᾳτεῖν, contendere, pugnare, διαφέρεσθαι.
Ἀγχίσοος, qui nuper aderat, ὁ ἄρτι παρών.
Ἀγχίσπορος, ὁ καὶ ἡ, propinquus, affinis, genitiuo.
Ἄγχιστα, propinquiſsimè, ἔγγιστα, proximé.
Ἀγχιστεία, ἡ, affinitas, ius propinquitatis.
Ἀγχιστεὺς, έος, ὁ, agnatus, cognatus, proximus.
Ἀγχιστεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſum propinquus, iure propinquitatis hæreditatem peto. ἀγχιστεύσω ἐγώ σοι, propinquitatis iure te ſuſcipiã, Ruth, cap. 3. Genitiuo etiam iungitur.
Ἀγχιστῖνος, ου, ὁ, frequens, contiguus, denſus: epitheton ouium, apud Homerum.
Ἄγχιστος, ου, ὁ, proximus, ἄγχιστος παιδὸς τῷ γένει, frater patris, Euripid.
Ἀγχίστροφος, ὁ, verſatilis, volubilis, mutabilis, diuerſus. Herodot. in Polym. συγγνώμην μοι ἔχετε, ὅτι ἀγχίστροφα βουλεύομαι, i. contrariam ſuperiori opinionem dico.
Ἀγχισχῶν κεφαλὴν, admouens caput. Homer.
Ἀγχιτέλεστος χρόνος, tempus propinquum Nonno.
Ἀγχιτέρμων, ονος, ὁ, cõterminus, metæ propĩquus.
Ἀγχίτοκος, ου, ὁ, in propinquo natus.
Ἀγχιφανὴς, propinquus, propè apparens, Nonn.
Ἀγχοάδην, cunctanter, ἀμβλαδὴν.
Ἀγχόθεν, cominus. Ἀγχόθι, propè, ἀγχοῦ, genit. Odyſſ. ν, ἀγχόθι δ' αὐτῆς, i. ἐγγύθι. (χον
Ἀγχόμαλον, τὸ, planities, i. ἐγγὺς τὴν ὁμαλότητα ἔ-
Ἀγχονάω, ῶ, ſtrangulo, mortem laqueo conſciſco, vnde ἀπαγχονῶ & λιμαγχονῶ.
Ἀγχόνη, ης, ἡ, laqueus. Ἀγχονὴ verò, denotat ipſam præfocationem. eſt & abceſſus inter epiglottidẽ & linguæ radicẽ, inquit Pollux. Ariſtoph. ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνη, i. πνικτὸς, ἡ ἀγχόνης ἄξια.
Ἄγχος, recens, πρόσφατος, ἐγγὺς, propinquus, πνῖγμα, ſuffocatio, telum, δόρυ καὶ πλησίον.
Ἀγχοτάτω, Aduerb. genit. vt ἀγχοτάτω φοίνικες.

Ἄγχοῦ, propè, in propinquo, iuxta, genit. Hoc aduerbium, in cōpoſitione mutat ου, in ι, vt ἀγχίνοια, ἀγχέθυρος, Gaza lib. 3. Gram.

Ἀγχοῦρος, vicinus, παρὰ τὸ ἄγχι τῶν ὅρων εἶναι. dicitur & ἀγχοῦρος à Cypriis, diluculum & aurora. Ἀγχούρης verò πένης, pauper, inops.

Ἄγχουσα, ης, ἡ, herba cuius radice rubra mulieres vti ſolent ad coloris lenocinium, vnde Ἀγχουσίζω, i. fuco, inficio.

Ἀγχῦς, calyx, propriè in roſis.

Ἀγχιείσασθαι, inungi vel elui.

Ἄγχω, μ. ξω, π. χα, ſtrāgulo, ſtringo, prefoco, ango: vnde συνάγχη. Lucian. in dialog. τί ἄγχεις ὦ πρεσβύτα τὴν ἑλένην; quid ſtrāgulas Helenam? Ἀγχων, carnifex, δήμιος.

Ἀγχώμαλα, ex æquo, ancipiti marte, æqualiter. Thucydid. lib. 7. ἕως ἀγχώμαλα ἐναυμάχουν.

Ἀγχώμαλος, ὁ καὶ ἡ, par, æquus, ὁ ἐγγὺς, ἴσος. Thucydid. καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι, i. penè parem vtraque ſententia numerum tulit.

Ἀγχωμάλως, id eſt, pariter, ἀμφιβόλως.

ΑΓΩ, μ. ἄξω, π. ἦχα, & Atticè ἀγήοχα, ἀόρ. β, ἤγον, vel ἤγαγον, multi eſt vſus apud Grecos vt apud Latinos Ago. Cōſtruitur autē hoc modo, ἄγω σοι τὸν ἄνθρωπον, adduco tibi hominem: & ἄγω σε εἰς τὴν πόλιν, duco te in ciuitatem. Prima ſit ſignificatio Fero. τοῖς βασιλεῦσι τὰς ἐσθῆτας ἄγειν, ad reges ferre veſtes. Iſoc. ¶ Adduco. ὅ, τι περ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες; Plut. in Pericle. Ἄγω βίᾳ, vi traho, in nexum abduco, Plato in Epiſt. vnde ἀγωγὴ, abductio in nexū: ibidē, ἄγειν εἰς ἀχαριστίαν, in obliuionē animi ingrati trahere. ¶ Duco & defero, πόλεμον εἰς τὴν ἀττικὴν ἄγεις αἰσχύνη, i. inuehis, Demoſt. περὶ στεφ. ἄγειν στρατιὰν παρὰ πόλιν πολεμίαν aduerſus hoſtilem vrbem ducere exercitum, Demoſth. Pro exiſtimo, ἡγοῦμαι, Antiphōti & Ariſtidi. ¶ Vado. ὄνος ἄγων μυστήρια, i. ὁ ἀπιὼν apud Comicum. Ἀγωμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Ioan. 11. ἄγειν ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ἀναγκάζειν ἀποκρίνεσθαι, i. ad tribunal rapere, AEſch. Ἄγειν εἰς συντέλειαν, cogere tributū, pēdere, Demoſt. εἰς ὑπόνοιαν ἄγω, ſuſpicor, vel in ſuſpicionem adduco, Lucian. in Nigr. ¶ Ἄγω εἰς ἅπαν καθῆκον τοὺς νέους, Gaza de Seneċt. pro eo quod Cicero, ad omne officii munus inſtruo, dicit. ἤθεσι καλῶς ἄγομαι, id eſt, moribus bene inſtituor. Ariſtot. 1. Ethic. cap. 4. ¶ Ἄγειν πυρετοὺς, tractare febres, Gal. ad Glauc. li. 1. Ἄγοντες ἡμέραν, Thucyd. li. 5. obſeruantes diem illum, vel celebrantes. Ἄγειν τὰς ἀδωνίδας ἡμέρας, celebrare, Lucian. ¶ Ἄγειν εἰρήνην, i. quieſcere, in pace degere, Iſocr. ¶ Ἄγω ἄκοιτιν, duco vxorē, Apoll. ¶ Ἄγειν ἀπαστίαν, ieiunare, Ariſtoph. in Ranis. ¶ Ἄγειν ἄδειαν, ſecurum eſſe, Demoſth. ¶ Ἄγειν ἡσυχίαν, feriari, conquieſcere, Demoſt. ¶ Ἄγειν σχολὴν, otioſum eſſe. ¶ Ἄγειν ἐκεχειρίαν, ἢ τὰς σπονδὰς, obſeruare pactas inducias. Ἄγειν γέλωτα, ridere, Sophocl. ¶ Cum ἐπὶ, vt ἄγειν ἐπὶ φάλαγγος, ducere exercitum in phalanga ¶ Ἄγειν ἐπὶ τῷ θανάτῳ, rapere ad mortē. ¶ Ἄγειν εἰς διάκρισιν, ἐκ συγχύσεως, Philo de mūdo, i. ex cōfuſione in diſcrimē redigere. ¶ Διὰ τιμῆς ἄγω pro τιμῶ & honoro: ſic διὰ φροντίδος ἄγω, i. φροντίζω & curo: δι' ὀργῆς ἄγω, ægrè fero. Ἄγειν διὰ μνήμης, memoriæ mandare. ¶ Ἄγειν ἐν ἀδελφαῖς, ducere loco ſororis. ¶ Ἄγειν καὶ φέρειν τοὺς πολεμίους, Iſocrat. in Archidamo, pro hoſtili more populari. Lucian. in Dialo. ἄγει καὶ φέρει dixit, pro Suo arbitratu quô vult trahit. Ariſtoph. νεφ. ὑπὸ γὰρ τόκων χρεῶν τε δυσκολωτάτων, ἄγομαι, φέρομαι, i. agor, feror ab vſuris, i. euertor. ¶ Ἄγει θάλασσα γαλήνην, poſitis ventis quieſcit mare. ¶ Compoſita ab ἄγω mutāt ά in, η, στρατηγὸς, ὁδηγὸς. Ἄγω τὸ κλῶ, i. frāgo, π. ἦχα, ὁ μέσος ἦγα, καὶ ἐν διαλύσει ἔαγα, ὅθεν μετοχὴ ὁ ἐαγὼς καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ, hæc interpres Ariſtoph.

Ἀγῶ, veneror: etiam inuideo, Iliad. 3.

Ἀγωγεὺς, έος, ὁ, qui litem intēdit. Item lorum quo ducitur equus. Item ἀγωγεὺς dux.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, δίαιτα, viuēdi ratio & modus, inſtitutum vitæ, educatio, introductio, deductio, vectura, abductio. Lucian. in Nigrino, τῆς προτέρας ἀγωγῆς ἐσκέφθαι, i. educationē priorem conſiderare. Thuc. li. 6, οἱ ἔλεγον νεῶν μὲν πλεῖν αὐτὸν, καὶ μὴ καταλύειν τὴν ἀγωγὴν, i. diſtinuiſſe abitionem. Plato 2. de Repub. πρὸς τὰς ἀγωγὰς χρῆσθαι ὑποζυγίοις, ad ſubuectāda onera iumentis vti. ¶ Ἀγωγὴ, medēdi ratio, Galeno. ¶ Ἀγωγὴ τοῦ νόμου, ductus & ſēſus legis. Ariſtot. Ἀνὴρ τῆς λακωνικῆς ἀγωγῆς μετεσχηκὼς, Laconica diſciplina inſtruct⁹, Polyb. Eſt etiā vectura, κομιδή. ¶ Ἀγωγὴν verò vocant Rhodii, nuptæ ad maritum profectionem & ingreſſum, i. πορείαν τῆς νύμφης πρὸς τὸν ἄνδρα. Illices intelligit Hermolaus, quos per ἀγωγεὺς intelligunt Græci, & credo ita accipiendū apud Plinium, lib. 33. cap. 4.

Ἀγωγία, triſtitia, moleſtia: ἀηδία.

Ἀγωγίαι, lenocinia, illecebræ.

Ἀγώγιμος, ὁ, ductu facilis, ductilis. Plut. in Alcib. ἀγώγιμος πρὸς τὰς ἡδονὰς, procliuis ad voluptates. ¶ Ἀγώγιμος δεδανεικόσιν, obnoxius creditoribus. & ἀγώγιμοι, homines qui ob æs alienum creditoribus in tēporariam ſeruitutē addicebantur, ſic dicti quòd eos domum ducere creditori Prætor permittebat. ¶ Ἀγώγιμον, τὸ, Subſtant. vectura, onus: Adiect. vtile, operæpretium, præſtabile.

Ἀγώγιος, ductor, dux viæ, ὁδηγὸς, προπομπός.

Ἀγώγιον, ου, τὸ, vectura, on⁹ quod curru vehitur.

Ἀγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, dux viæ, ductor, dux itineris, comes, ſuadendi modum habens: τὸ ἀγωγὸν, lenocinium, illecebra. Ariſtides ἐν τῷ παναθηναϊκῷ, καὶ ἅμα ἀγωγοὶ διὰ τῆς χώρας αὐτὸν ἦγον, ὅπως μήτε τις ἅψηται, μήτε τῷ διαλέξηται, vna etiam duces per regionem eum ducebant, ne quis eum tangeret, & ne cum quoquam col-

loqueretur. Plutarch. in Lycurgo, δύναμις ἀνθρώπων ἀγωγὸς, id eſt, vis homines alliciens. ἀγωγοὶ ὀφθαλμοὶ, oculi illices. ἀγωγὸς δημόσιος, aquæductus publicus.

Ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi, lis, cauſa, ſtadium, contentionis ſtudium, οἱ περὶ ψυχῆς ἀγῶνες, id eſt, vitæ diſcrimina. πρὸς τὸν φίλιππον ἦν ἡμῖν ὁ ἀγὼν, cum Philippo nobis bellũ erat, ſeu aduerſus, Demoſt. αἰσχίνης ἐχθρὸς ὢν τῷ δημοσθένους, ἀγῶνα παρανόμων ἀπήγγειλε κτησιφῶντι, cùm odiſſet AEſchines Demoſthenem bellum cõtra ius omne Cteſiphõti denuntiauit, Libanius. Ἀγῶνα τίθημι, certamen præmiúmque propono, inſtituo ludos. Plato 6. de Rep. ἀλλὰ γὰρ ἀγῶνα προφάσεις οὐ πάνυ δέχεσθαί φασιν, id eſt, atqui aiunt certamẽ non admittere excuſationes. Quatuor autem in Græcia certamina ſacra fuerũt, quos ἀγῶνας appellãt Nemæa, Pythia, Iſthmia, Olympia. Homer. ἀγῶνα etiam vocat locum ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. lib. ψ, Iliad. τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα. Herodi, lib. 2. vſurpauit ἀγῶνα, ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, i. cura & ſolicitudine.

Ἀγωνάρχης, ου, ὁ, qui ludis & certaminib⁹ præerat.

Ἀγώνη, iuſquiamus herba, ὑοσκύαμος, Heſych.

Ἀγώνια, τὰ, quæ ad ludos & certamina ſpectant.

Ἀγωνία, ας, ἡ, mœror, anxietas, ſolicitudo, ſumma luctantis anguſtia. Lucæ cap. 22, ἐν ἀγωνίᾳ γενόμενος, in angore conſtitutus. Ariſtotel. lib. 4. polit. τὰ περὶ τὴν ἀγωνίαν, id eſt, „certamina

Ἀγωνιάω, μ. άσω, anxius ſum, animo ad defectionem vſque laboro.

Ἀγωνιάζω, μ. άσω, i. ἀγωνιῶ, contriſtor, cõturbor. ἀγωνιάζομαι τὴν κρίσιν, apud Philoſtratum legitur, pro ἀγωνίζομαι, id eſt, iudicium certaminis ſubeo. Ἀγωνιᾶν, etiam Iſocrates vſurpauit pro ἀγωνίζεσθαι decertare. Et ἀγωνιῶν, timens, δεδιώς.

Ἀγωνίδαται, i. decertauerunt. Herodo.

Ἀγωνίζομαι, μ. σομαι, καὶ ἀγωνιοῦμαι ἀττικῶς, certo propriè in theatro, contendo, ἀγωνίζομαι τὰ ὀλύμπια decerto certamina olympica. περὶ τοῦ βίου ἀγωνίζεσθαι, de victu ſolicitum eſſe. Iſocr. ad Nicoc. ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυριῶν, falſi reum eſſe. ἀγωνιούμενος τὴν κρίσιν, ſubiturus iudicium. ἐρρωμενέστατα τὴν μάχην ἀγωνισάμενος, qui in prælio fortiſsimè decertauit. Plato in Apologia, ἐλάττω τουτουὶ τοῦ ἀγῶνος ἀγῶνα ἀγωνιζόμενος, cauſam hac cauſa inferiorem agens, ſeu orans. Lucianus, ἠγωνίζοντο τὸν ἐπιτάφιον, id eſt, in ludis funebribus decertabãt. Demoſthenes περὶ στεφ. ἀγωνιζομένη περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς. Thucyd. ἀγωνίζεσθαι περὶ δουλείας, certare pro libertate. Interdum ſignificat ὑποκρίνεσθαι, id eſt, eſſe hiſtrionem ſeu agere fabulam. AEſchin. contra Cteſiphontem, τραγῳδῶν ἀγωνιζομένων καινῶν. ἀγωνίζομαι μετὰ θηβαίων, Demoſthenes περὶ στεφάνου, id eſt, conſociatus cum Thebanis dimico.

Ἀγωνίζω, id eſt, ἀγωνίζομαι, certo.

Ἀγώνιος, ὁ καὶ ἡ, moleſtiam adferens, ſolicitus, anxius. Sophocl. in Aiace, στείχει ποτὲ τᾶσδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ, hæres in iſto ſolicito otio. Interdum ἀγώνιος pro non angulato.

Ἀγώνισις, εως, ἡ, concertatio. Thucyd.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, certamen, prælium, opus, ludicrum vel faceta narratio, παιδιά. Herodotus libro 1. καὶ ἀγώνισμα τοῦτο μέγα ποιοῦνται, hoc palmarum loco ducunt. ἀγώνισμα λαβεῖν Ariſtoph.

Ἀγωνισμὸς, οῦ, ὁ, contentio, ἀγώνισμα, ἀντιλογία.

Ἀγωνιστήριον, ου, τὸ, locus certaminis.

Ἀγωνιστήρια, athletarum præmia, ἔπαθλα.

Ἀγωνιστί, certatim, & ἀγωνιστικῶς.

Ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ, certator, pugil, concertator, ludio, actor ſcenicus. Plutarc. in Themiſtocle, πέμψαντος εἰς ὀλυμπίαν ἵπποις ἀγωνιστὰς, id eſt, quum in Olympiam equos ad certandũ miſiſſet, ἀγωνιστὴς, etiam dicitur orator vehemẽs in forenſi concertatorio iudiciali. Strab. lib. 13. de Xenocle, ἀγωνιστὴς εἴ τις ἄλλος.

Ἀγωνιστικὸς, οῦ, ὁ, certatorius, pugnax, vehemens, δύναμις ἀγωνιστική, ars exercitandi, Ariſtot. in Rhe. & Ἀγωνιστικῶς, certatim.

Ἀγωνοθεσία, ας, ἡ, conſtitutio certaminis, & ἀγωνοθέτης apud Sophocl.

Ἀγωνοθετέω, ῶ, μ. ήσω, certaminibus præſum, atque in eis omnia moderor, ludis præficior, ludos deſigno.

Ἀγωνοθέτης, ου, ὁ, agonotheta, munerarius deſignator & inſtructor certaminis, qui præmia ponit certantibus. Qualis apud Homerum Achilles: apud Virgilium AEneas. Erat & Athenis magiſtratus.

Ἀγώνυμος, congrua nominis appellatio,

Ἀγωρεῖν, congregare, συναθροίζειν.

Α Δ

Ἀ Δ Α, ἡδονὴ, voluptas, fons.

Ἀδαγμὸς. pruritus, prurigo, κνησμός.

Ἀδαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, imperitus, ignarus, neſcius, Iliad. ε, μάχης ἀδαήμονι φωτὶ, homini pugnæ inſcio. à δαίω, quod eſt μανθάνω.

Ἀδαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vel δαῆς cum diphthongo, rudis, indocilis, non formidandus, genitiuo iungitur. Herodot, περὶ ψυχ. τῶν πρότερον μὲν ἔσαν ἀδαέες, id eſt, quorum prius erant ſecuri.

Ἀδάητος, neſcius, indoctus, incognitus.

Ἀδαίδαλτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nõ varius, nõ variegatus.

Ἀδαΐζω, exclamo, ingemo, ἀναβοῶ, ἀναστένω.

Ἀδάϊκτος, purus, καθαρός.

Ἀδαιὸς, ὁ, largus, non diuiſus: ἀφειδής.

Ἀδαῖον, quod ſatiat, τὸ εἰς κόρον ἆζον. Euſt. Odyſſ.

Ἀδάϊος, ὁ, inexpugnatus: ἀπόρθητος, ἀτερπής.

Ἀδαϊστὶ, ἀπείρως, imperitè, καὶ ἀμαθῶς.

Ἄδακρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, non lachrymans, ſiccoculus Plauto. ἄδακρυς νίκη, incruenta victoria: ab hac dictione fit alacris, Donat.

Ἀδάμας,

Ἄδυτον,ου,τὸ,inſeparabile,arcanum,ἀπόῤῥητον.
Ἀδακτῶ,prurio,κνήθομαι. Ἄδαλες,τὸ,ſanum.
Ἀδάλιον,ſiccum,ξηρόν. Ἀδαλὸς,fuligo,ἄσβολος.
Ἀδαμάντινος,ου,ὁ,adamantinus,firmus. AEſch. in Cteſiphontem,χαλκοῖς καὶ ἀδαμαντίνοις τείχεσι τὴν χώραν ἡμῶν ἐτείχισε.
Ἀδαμαντόδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenax, adamantinus, AEſchyl.
Ἀδάμας, αντος,ὁ, adamas,ἀπὸ τοῦ ἀ, καὶ δαμάζω,i. domo,quòd nulli materiæ cedat, de quo Plinius lib.37. cap.4. Significat interdum ingratum & inexorabilem.
Ἀδάμαστος,ου,ὁ καὶ ἡ,indomitus, apud Sophoclẽ ἀδάμαστος θεὰ,de Pallade,i.,ἄζυγος παρθένος.
Ἀδανὲς,improuiſum.
Ἀδαξῆσαι,prurire,dolere,κνῆσαι,ἀδάξασθαι,Gal.
Ἀδαπάνητος,ου,ὁ,inexhauſtus,inconſumptus.
Ἀδάπανος,ου, ὁ καὶ ἡ, gratuitus, gratis datus. Item qui ſumptum non facit.
Ἀδαπανῶς,parcè,frugaliter,λιτῶς.
Ἄδαρτον, nudum,excoriatum, apella, γυμνὸν,ἄδερμον.
Ἀδάρκης,ου,ὁ, adarces: concreta eſt ſalſugo ex humidis & paluſtribus locis emergens,Dioſcorid.lib.5.cap.129.Plinius adarcen inter arundines enumerat.
Ἄδαρτος, flagris non examinatus,ἀμαστίγωτος.
Ἀδασμος,non ſoluens tributum.AEſchyl.
Ἄδαστος,ου,ὁ,indiuiſus,ἀμέριστος,Sophocl.
Ἀδαχεῖν,prurire,ſcabere,Ariſt id.
Ἀδδηκότες,labore cõfecti,à verbo ἀδέω.Iliad.κ.
Ἄδδηλος,ſinus,κόλπος.
Ἄδδην pro ἄδην,ſatis,abundè: Genetiuo.Plato 1.de Repub.ἅδδην, ἦν δ' ἐγὼ, τῶν τοιούτων,i. ſatis de his dictum,inquam ego.
Ἀδδηφάγος,ου,ὁ,edax,vorax,helluo,ἀδδηφάγους τριήρεις, Lyſias dicit,quibus plena ſtipendia dabantur: & Alcęus bibulas lucernas ἀδδηφάγους vocat.ἀδδηφάγα,τὰ,adulta.
Ἀδδοῦσι,ad ſaturitatem vſque comedunt.
Ἀ Δ Ε,huc,Doricè.ἅδε,placuit,indefinitum eſt ſecundum ſine augmento, ἅδον,ἅδες,ἅδε, ab inſtanti,ἁνδάνω, vnde infinitiu⁹ ἀδεῖν. Hom. in Ilia.ἅδε δὲ Ἕκτορι μῦθος,id eſt,ἤρεσε.
Ἀδεὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,intrepidus,audax,liber.τὸ ἀδεὲς, fiducia.ἀδεὴς,ἄφοβος, Odyſſ. ἀδεὴς μελανθώ.
Ἀδέητος,ου,ὁ,non indigus, Antiphon apud Suid.
Ἄδεια, ας, ἡ,libertas, licentia, ſecuritas, tutela, impunitas. ἄδειαν ἔχει τῶν πληγῶν, à plagis tutus eſt, Thucy. libro 3. Dicitur & ἄδειαν ποιοῦμαι,pro depono metum.ἄδειαν διδόναι,apud Pauſ.vel ἄδειαν ψηφίσασθαι(vt Andocydes dixit) quod vulgò dicunt, *Saluum conductum dare*.
Ἀδειὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,pro ἀδεὴς,intrepidus. (liber.
Ἀδείμαντος,ου,ὁ καὶ ἡ,intrepidus, Eurip.à ſpectris
Ἀδεῖν,placuiſſe ἀρέσαι vide ἅδε.Herod.ἐν θαλ.
Ἀδέκαστος,ου,ὁ,incorruptus muneribus, κριτὴς ἀδέκαστος,παρὰ τὸ δέχομαι.i.accipio.
Ἀδεκάστως,integrè,incorruptè,iuſte,rectè.

Ἀδεκάτευτος,ου,ὁ καὶ ἡ,non decimatus, Ariſtoph. ἀδεκάτευτος οὐσία, non decimatæ facultates.
Ἄδεκτος,ου,ὁ,non admiſſus, ἄδεκτος κακοῦ, expers mali,exors mali.& ἄδεκτον,incredibile,ἄπιστον.
Ἀδελφὰ,τὰ,ſororia,ſimilia,communia,ὅμοια.
Ἀδελφεὸς,οῦ, pro ἀδελφὸς, poeticè per extenſionem, i. frater, germanus. Herodo. lib.1. φονεὺς τοῦ ἑωυτοῦ ἀδελφεοῦ γενόμενος,fratricida.
Ἀδελφὴ,ῆς,ἡ,ſoror,germana.
Ἀδελφίδεος, ſui fratris filius. λυκοῦργος ἐπιτροπεύσας λεωβώτεω ἀδελφιδέου μὲν ἑωυτοῦ, βασιλεύοντος δὲ σπαρτιητέων,&c.Lycurgus tutor,& idẽ patru⁹ Leobotæ Spartiatarũ regis,Hero.
Ἀδελφιδῆ,ῆς,ἡ,neptis ex ſorore vel fratre.
Ἀδελφιδοῦς & ἀδελφιδοῦς, ου, ὁ, filius mei fratris vel ſororis,nepos ex fratre vel ſorore.
Ἀδελφιξία,germanitas, fraternitas,Hippoc.
Ἀδελφίζω,fratris nomine cõpello,fraternè amo.
Ἀδελφικὸς,οῦ,ὁ,germanus,& Ἀδελφικῶς,germanè, ἀδελφικῶς παρακαλεῖν,fraternè admonere,Ioſe.
Ἀδελφόθετος,patruus,πατράδελφος,Pol.lib.3.
Ἀδελφὸς,οῦ,ὁ, prima breui in Epigram. frater, germanus,propriè vterinus,à dictione δελφὺς pro vtero & locis muliebribus, authore Ariſtotele,& ἀ pro ὁμοῦ quaſi ὁμόδελφος. Athenæus,δειπνοσοφ.lib.θ.vnde dicatur oſtendit.
Ἀδελφότης,ητος,ἡ,fraternitas.
Ἀδέματος, ου, ὁ καὶ ἡ,corpore exutus, mortuus. Theocr.εἰδυλλ.ὁ,ὦ τᾶς ἀδεμάτου ψυχᾶς,id eſt, ô intrepidum animum.
Ἄδενδρος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſine arboribus.
Ἀδένες,in ſe conuoluta carnis durities, tumores in gutture glandium inſtar: in homine tonſillæ,in ſue glandulæ dicuntur Plinio.
Ἀδένη,nugax fœmina & loquax,ἡ φλύαρος,ἡ λεῖτα.
Ἀδεὸν,inexpugnabile,ἡ ἀόρατον,i.inuiſibile Celſo.
Ἀδέξιος,ου,ὁ καὶ ἡ,minimè dexter,inciuilis.
Ἄδες,pedes quidam,ἄνδες,Heſych.
Ἀδέρκης,nõ videns & inuiſibilis:ἀόρατος,τυφλός.
Ἀδέσποτος,ου,ὁ,nullius dominio mancipatus: apud Nonnum ἀδέσποτον αἷμα, liber ſanguis: & ἀδέσποτα, quæ ad fiſcum deuoluuntur: ἀδέσποτος βίβλος, liber qui titulum authoris non habet, Hieron. ἀδέσποτος ἀρετὴ, virtus libera,Apollon.
Ἄδετος,ου,ὁ, non ligatus,ſolutus,ἄδεσμος.
Ἀδευκὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,amarus,πικρὸς,vt ἀδευκὴς κάπνος.ἀδευκὴς θάλασσα apud Apollonium. inexpectatus,ἄγνωστος.
Ἀδέχαστος,ου,ὁ,qui muneribus non corrumpitur.
Ἀδέψητος,ὁ καὶ ἡ,non coctus, ab ἀ & δεψέω, coquo.βοείη ἀδέψητος apud Hom.i.ἀκατέργαστος.
Ἀδεῶς, intrepide, ſecurè, audacter, Ariſtot. 2. OEcon.ἀδεῶς ἔχειν,impunè ferre.
Ἀδήϊος.incognitus,non quæſitus,non moleſtus.
Ἀδήϊον,inexpugnabile,ἀπόρθητον,ἀπολέμητον.
Ἀδηκότες.Idem quod ἀδδηκότες.
Ἄδηκτος,ου,ὁ καὶ ἡ, non morſus, minimè vermium roſioni obnoxius. Nam δὴξ eſt vermis qui

ſignum corrumpit, à quo ait Heſiodi interpres hanc vocem deductam: videtur tamen aptiùs deduci à verbo δήκω, i. mordeo.

Ἀδήλητος, illæſus, inoffenſus, integer, incolumis.

Ἀδηλία, incertitudo, anxietas, dubitatio.

Ἄδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, occultus, incertus, incognitus, dubius. Xenoph. lib. 1. Pædiæ, τούτοις πιστεύεις τοῖς ἀδήλοις; his incertis fidis? Idem, ἄδηλον ὅπως ἀποβήσοιτο, incertum quô ſit euenturum.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, ignorantia, incertitudo, ἔχουσα μάχη πολλὴν ἀδηλότητα, i. pugna anceps & multùm dubia.

Ἀδήλως, clanculum, tacitè, obſcurè, latenter.

Ἀδηλῶσαι, qui obſcurauit, & tenebras offudit.

Ἀδημας, ἀδος, decretum, ſcitum, ψήφισμα, δόγμα.

Ἀδημεῖν, admirari, dubitare, idē quod ἀδημονεῖν.

Ἀδημονέω, ῶ, μ. ήσω, animo cōcido, me diſcrucio, mœreo, λίαν λυποῦμαι, penè exanimor, & præ dolore deficio, otioſus ſum. Ἀδημονῶ, ſum externus, à quodā exponitur: & ἀδημονῶν, extra populi conſortium viuens.

Ἀδημονέστερος, concertatorius, contentioſior, pro ἀγωνιστικώτερος, apud Suidam.

Ἀδημονία, ας, ἡ, anxietas animi, triſtitia, φροντίς.

Ἄδημος, abſens, apud Sophoclem. ἀνένδημος,

Ἄδην, vel ἄδδην, ſatis, abunde. Ἄδην ἔχειν, optimè ſe habere: ſic Plato de Repub. ἄδην τῶν τοιούτων, de his ſatis ſupérque. ἄδην ἔχω τοῦ φαγεῖν, id eſt, ſum ſatiatus.

Ἅδην, cum aſpiratione, ἡδέως, lubenter.

Ἀδηνέως, ἁπλῶς, ſimpliciter, citra dolum.

Ἀδήρις, non contentioſus, in libro Epigramma.

Ἀδήριτος, ου, apud Nonn. carens controuerſia,

Ἀδηρίτως, ſine controuerſia, ſine dubio.

Ἅδης, ου, ὁ, Pluto, Orcus, Tartarus, ſepulchrū, Lucianus περὶ πένθους, τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ βαθὺν, ἅδην ὑπειλήφασι, μέγαν δὲ καὶ πολύχωρον, τοῦτον εἶναι καὶ ζοφερὸν καὶ ἀνήλιον, &c. id eſt, locum quendam ſubter terram profundum eſſe putant quem Tartarum vocāt, eum exiſtimant magnum & ſpatioſum eſſe, caliginoſum atque opacum. Plato 2. de Repub. ἀλλὰ ἐν ἅδου δίκην δώσομεν, apud inferos pœnas dabimus.

Ἀδηθέος, ὁ καὶ ἡ, iniucundus, ἀτερπής.

Ἀδήσεις, gratificaberis. Herodotus, ἐν τῇ τερψιχ. καὶ ποιέων ταῦτα σπαρτιήτῃσι ἁδήσεις, id eſt, hęc faciens Spartiat. gratificaberis.

Ἀδηφαγέω, μ. ήσω, ad ſatietatem vſque veſcor.

Ἀδηφαγία, ας, edacitas, inſatiabilitas, nimia ſatietas.

Ἀδηφάγος, ου, ὁ, vorax, edax, inſatiabilis, helluo.

Ἀδῄωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nō vaſtatus, illęſus, neque prędam neque bellum paſſus, non deprædatus.

ἈΔΙΑ', ἡ, dolor, λύπη, ἀδημονία, focus, ara.

Ἀδιάβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus.

Ἀδιάβλητος, ὁ, irreprehenſibilis. ἀδιάβλητος τοῖς βίοις, vita calumnia vacans.

Ἀδιαβόλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſic dicitur is apud quem calumnia locum non habet.

Ἀδιάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, id eſt, perpetuus, Gregor. Nazan. φῶς ἦν ἀπρόσιτον καὶ ἀδιάδοχον ὁ θεός, οὔτε παυσάμενον, &c. i. lumen erat inacceſſum, & iuge ipſe Deus, quod nec cœpit, nec deſinet.

Ἀδιάδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineuitablis, ἄφυκτος.

Ἀδιάθετος, ου, inteſtatus, indiſpoſitus, inordinatus. Eſt etiam ocioſus, Plutarch. in Caton.

Ἀδιαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiuiduus, inſeparabilis. Ariſtot. 2. Polit. τότε δ᾽ ἀδιαιρέτων οὐσῶν, διὰ τὸ ἀδικεῖν τῶν παραζεύξαντας μηδὲν ἔχειν, tunc quum fortunæ ſunt indiuiſæ, &c.

Ἀδιαίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienus, importunus, inſuetus, ἀλλότριος, ἀήθης.

Ἀδιάκοπος, indiſcretus, indiuiſus, indiuiduus.

Ἀδιακόνιστον, inſenſibile, inuulneratum.

Ἀδιάκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis, ἀδιάκριτος λόγος, diſceptatio non diiudicata, non diſcuſſa, adhuc dubia, Lucian.

Ἀδιακρίτως, promiſcuè, indifferenter,

Ἀδιάλειπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſsiduus, iugis, perennis,

Ἀδιάλειπτον, non mutilatum, illæſum, & Ἀδιαλείπτως, indeſinenter.

Ἀδιάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, quaſi irrecōciliabilis, ἔχθρα ἀδιάλλακτος, offēſus animus qui recolligi nequit, Demoſth.

Ἀδιανόητα, τὰ, myſteria quæ verbis aperta, occultos ſenſus habent.

Ἀδίαντον, ου, τὸ, herba, capillus Veneris.

Ἀδιάπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, nondū formatus.

Ἀδιάπτωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtabilis, firmus, qui nec intercidit, nec dilabitur. Item in quo error non admittitur, Polyb.

Ἀδίαρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, confuſus, non diſtinctus.

Ἀδιάρθρωτος, ου, inarticulatus, indiſtinctus, indiſcretus & rudis, informis. Ariſtoteles ἔμβρυον ἀδιάρθρωτον vocat fœtum informem.

Ἀδιάστατος, dimenſione carens, continuus.

Ἀδιαστάτως, συνεχῶς, cōtinenter. Item, ſine controuerſia.

Ἀδιάστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nihil habens obliqui, minimè peruerſus, non limus. Ἀδιάστροφον εὔνοιαν καὶ πίστιν φυλάττειν, inconcuſſam beneuolētiam & fidem conſeruare.

Ἀδιάσχιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indiuiſus, indiſtinctus.

Ἀδιάτακτος, ου, ὁ, inordinatus.

Ἀδιατίμητος, inæſtimabilis.

Ἀδιάτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immotus.

Ἀδιατύπωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non figuratus, deformatus, informis, Ocellus de vniuerſo, καὶ ὁ ἀὴρ ἀδιατύπωτος πρὸς ψόφον καὶ πρὸς λέξιν καὶ πρὸς μέλος, i. aer inexpreſſus eſt, ſi cum ſtrepitu & verbo & carmine conferatur.

Ἀδιαφθαρεία, ας, ἡ, καὶ Ἀδιαφθαρσία, integritas.

Ἀδιάφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, Pla. in Apol.

Ἀδιάφθορος, ὁ καὶ ἡ, incorruptus, integer. ἀδιάφθορος δεήσεσι, precibus incorruptus, Plato de Legibus, & Ἀδιαφθορεία, ας, ἡ, integritas.

Ἀδιαφορεῖν, ſúſque déque ferre.

Ἀδιαφο-

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, ἀμέλεια, neglectus, contemptus.
Ἀδιάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, promiſcuus, indifferẽs: τὰ ἀδιάφορα ſeu μέσα, i. media à Philoſophis dicuntur, quæ neque per ſe ſunt bona neque mala, Gellius libro 2. cap. 7.
Ἀδιάφρακτος, ὁ καὶ ἡ, nõ ſept⁹, Theoph. li. 1. ca. 8.
Ἀδιάχυτος, ὁ καὶ ἡ, qui reſolui nequit.
Ἀδιαχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis, ἀδιάκριτος.
Ἀδίδακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, indoctus, indocilis.
Ἀδιεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefenſus. (verbum.
Ἀδιεξέταστος λόγος, Eccleſiaſt. 21. inenarrabile
Ἀδιεξίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui percurri non poteſt.
Ἀδιέξοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, non habens exitum, in Epig.
Ἀδιέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaboratus, i. δυσέργαστος. Iſocr. πρὸς Φίλιππον. ἐγὼ δὲ ὁρῶ μὲν τὸ τόπον ἴδιον καὶ παντάπασιν ἀδιέργαστον, i. incultum.
Ἀδιαβούλευτος, nõ diſputat⁹, intẽtat⁹. Plato in Tim. ἀδιερεύνητον πέλαγος dixit mare innauigabile.
Ἀδιήγητος, ου, ὁ, inenarrabilis, inexplicabilis.
Ἀδίκελον, honeſtum, decorum, ἐμπρεπές.
Ἀδικάρχος, iniuſt⁹ magiſtratus, ad Atticũ li. 2.
Ἀδικέω, ῶ, μ. ήσω, rem iniuſtam facio, noceo, iniuria afficio: τὸ ἀδικεῖν ἐστι τὸ βλάπτειν ἑκόντα τὸ παρὰ τὸν νόμον, Ariſtot. 4. Rhetor. ad Theod. fraudo, delinquo. Iungitur interdum duobus accuſatiuis. Ariſtop. τί οὖν ἀδικοῦμεν τοῦτό σε; i. quid igitur in hoc ſumus tibi iniurii? Ariſto. quinto. Ethic. cap. 6. ἀδικεῖν & ἄδικον εἶναι, pro eodem accipit. ἀδικῶ περὶ τῶν θεοὺς ἀδικίαν, in deos ſcelus admitto, Plato de Leg. Differt ab ἁμαρτάνω, quòd ἀδικεῖν ſit deſtinata malitia, & conſultò peccare: ἁμαρτάνειν verò lapſu, caſu, & errore quodam humano delinquere. Paſsiuum huius eſt ἀδικοῦμαι, iniuria afficior, lædor. Ariſtoph. in Pluto ἐνέκραγες ἡμῖν οὐδὲν ἠδικημένη, inclamaſti nihil à nobis offenſa. ἠδικηκώς autem, i. commeritus.
Ἀδίκημα, ατος, τὸ, iniuſtitia, iniuria, maleficium.
Ἀδικητικὸς, ῆ, ὸν, iniurius, qui afficit iniuria.
Ἀδικία, ας, ἡ, iniuſtitia, improbitas, ſcelus: pro quouis peccato capitur. Iſocrat. de pace, contraria facit ἀδικίαν & ἀδικαιοσύνην.
Ἀδικοπραγέω, ῶ, iniuriam facio.
Ἄδικος, ὁ καὶ ἡ, iniuſtus, maleficus, nefandus, noxius, impius, Ariſtot. l. 1. magnor. Moral. τὸ ἀδίκημα id eſſe docet, quod lege definitum eſt, veluti depoſito quempiam fraudare, ἄδικον verò dicit eſſe, vbi quid iniuſtè perpetratur.
Ἀδίκως, iniuſtè, præter meritum, præter ius. Demoſth. οὐκ ἀλόγως οὐδ' ἀδίκως, nec ab re nec iniuria. καὶ δικαίως κἀδίκως dixit Ariſtop. in Plut.
Ἀδινὸς, ῆ, ὸν, frequens, multus, cõfertus, & ἁδινὸς cum tenui ſpir. Apud Apoll. ἀδινὸν κῆδος, vehemẽs dolor. ἀδινὰ κνώσσειν, altum dormire, Idem. & τὸ οἰκτρὸν, i. miſerabiliter, vt ἀδινὸν γοναχῆσαι. Item, quod ἀδὺ vt σφήνων ἀδινάων.
Ἀδινῶς, tenuiter, paulatim, vehementius. Item, ſenſim, paulatim. ἀδινῶς ἀνενείκατο φωνήν.
Ἀδίοπος, ὁ καὶ ἡ, incuſtoditus, Æſchyl. δίοποι enim nauium cuſtodes dicuntur. ἀδίοπος, ἄναρχος, ἀφύλακτος.
Ἀδιόρθωτος, ὁ καὶ ἡ, inemendabilis, incorrectus.
Ἀδιόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefinitus, indiſtinctus.
Ἄδιος, obliquus, decliuis, κατάντης, ἀνώμαλος.
Ἄδισμα καὶ ἄδμα, decretũ, ſcitum, ψήφισμα, δόγμα.
Ἄδιψος, ου, non ſitiens, vnde τὰ ἄδιψα dicuntur quæ ſitim extingunt, vt ἄλιμα quæ famẽ prohibent. ἄνισον ὑδρωπικοῖς ἄδιψον πινόμενον, i. aniſum ſitim hydropicis cohibet, Dioſcor. li. 1.
Ἀδμής, ῆτος, ἡ, indomita, & Ἀδμήτης, ου, ὁ, indomit⁹.
Ἀδμῆτις, ιδος, ἡ, indomita.
Ἄδμητος, ου, ὁ, indomitus, intactus: ἄδμητος ἵππος, equus intractatus & nouus Ciceroni.
Ἀδμωλεὶ, non fraudulenter, aut ſeruiliter, Suid.
Ἀδμωλεῖν, ignorare, ἀγνοεῖν, ἀγνωμονεῖν, ἀκηδιᾶν.
Ἀδμωλία, ignorantia, Callim. dicitur & ἀδμωλή.
Ἄδοιμι, aſſentiar. Herodot. in Call. ἐγὼ δὲ οὐ τούτου ἕνεκα μήτε Αἰγινήτῃσι ἄδοιμι, μήτε τοῖσι ταῦτα ἀρέσκονται, ego verò huius gratia neque Æginetis aſſentiar, neq; quibus hęc grata ſunt. Idem, ἄδοιμί σοι, tibi aſſentiar.
Ἀδόκητος, ὁ καὶ ἡ, inexpectatus, inſperatus. τὸ ἀδόκητον, res inopinata. ἀπὸ τοῦ ἀδοκήτου, ex improuiſo. αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος, διεψευσμένος.
Ἀδοκία, inſperatus rerum euentus, ἀπροσδοκία.
Ἀδοκίμαστος, ου, ὁ, obſcurus, ignobilis, nondum ſui iuris. Æſchin. aduerſus Cteſiph. αἱ κλῆρες ταῖς ἀρχαῖς ἐκ ἀδοκιμάστων: & Ἀδοκιμάστως, abs re, temerè, ſine examine, inexploratè.
Ἀδόκιμος, reprobus, ab vſu remotus, improbus. Ariſtot. 2. OEcon. ἀδόκιμον ἐποίησε νόμισμα.
Ἀδολεσχέω, ῶ, μ. ήσω, ſum verboſus, garrio, nugor. In ſacris literis accipitur pro διηνεκῶς μελετήσω, vt Pſal. 118. ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, in mãdatis tuis exercebor. i. meditabor.
Ἀδολέσχης, ου, ὁ, nugator, ſophiſta, Ariſtoph. νεφ. de Socrate & diſcipulis, ἐμπρῆσαι τὴν οἰκίαν τῶν ἀδολεσχῶν.
Ἀδολεσχία, ας, ἡ, loquacitas, nugatorius ſermo, nugæ, ambages, Ariſtoph. νεφ. ἐμοῦ παραφρονήσαντος ἀδολεσχίᾳ, me delirante per futilitatem.
Ἀδόλεσχος, ου, ὁ, verboſus. Vnde ſententia prouerbialis, ἰατρὸς ἀδόλεσχος νοσοῦντι πάλιν νόσος.
Ἄδολος, ου, ὁ καὶ ἡ, à dolo alienus, ſimplex, cãdidus, Plato in epiſt. ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσατε, incorrupta mente cum diis regem create. Ἀδόλως ſine fraude.
Ἄδον, placui ſeu placebam, ab ἅδω. Heſiod. τῇσιν ἄδον θαλίαι, quibus placeant conuiuia.
Ἀδόνες, Theocrito pro ἀηδόνες, i. luſciniç.
Ἀδόνυτος, ου, ὁ, & Ἀδόνητος, immot⁹, immobilis. li. 7. Epigram. ἀστεμφὴς, ἀδόνητος ἀνέξεται. ἀσάλευτος, nam δόνος idem quod ταραχή.
Ἀδόξαστος, ου, ὁ, inſperatus, ἀνέλπιστος, Sophocles.
Ἀδοξέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, καὶ Ἀδοξέω, μ. ήσω, π. ηκα, gloria careo, malè audio: opponitur τῷ εὐδοκεῖν. Item, non honeſtum puto, παραιτοῦμαι. Ioſeph. lib. 9. ἠδόξουν ἀναιμωτὶ σφάζειν.
Ἀδοξία, ἡ, gloriæ contemptus, indignitas, ignominia, deſpectus. ἀδοξίαν παρασκευάζειν τινὶ. ab.

pud Platonem,i.ignominiam afferre.
Ἄδοξον,τὸ,humile,Quintil.
Ἄδοξα,dicit Sophocles τὰ παράδοξα,inaudita & incogitata. Ariſtotel. ἀδοξότατα vocat τὰ ἀδύνατα,impoſsibilia.
Ἄδοξος,ου,ὁ καὶ ἡ,inglorius,infamis,obſcurus,vide Gell. lib.17,cap.12.
Ἀδορατία,belli vacatio,& armarum ceſſatio, vt fit in pace ſequeſtra.
Ἀδορεὶ,i.ἀδιακδαρτὶ,i.ſine excoriatione.
Ἄδορος,ου,pera,vter,θύλακος,ἀσκὸς,κώρυκος.
Ἀδορύληπτος,ου,ὁ καὶ ἡ,inuictus,inexpugnabilis.
Ἀδορυφόρητος,ου,non ſtipatus.
Ἄδος,εος,τὸ, ſatietas, κόρος, πλησμονή: apud Dinolochum eſt ὄξος acetũ: ſignificat etiam laborem & laſsitudinem.
Ἀδοσύνη,voluptas,ἡδονή.
Ἀδόσιον,exponit Heſych.ἄκαυστον,i.nõ exuſtum.
Ἀδούλευτος,ου,ὁ,qui ſeruire nequit. ἀδούλευτος οἰκέτης,qui vni domino ſeruiuit,non iterũ venditus.
Ἀδουλεία,ας,ἡ,ſeruorum penuria.
Ἀδούλωτος,ου,ὁ,inuictus,ſeruitutis impatiens.
Ἀδούπητος,ου,ὁ καὶ ἡ,tacitus,ſine ſtrepitu.
Ἀδραιὰ,ſerenitas:Macedon.αἰθρία.
Ἄδραιον,inefficax,ἄπρακτον.
Ἀδρανὴς,έος,inuiſibilis,parum videns.
Ἄδρακτον,peculiare,proprium,ἴδιον.
Ἀδραία vel Ἀδρανία,ας,ἡ,imbecillitas,inertia.
Ἀδρανέω,ſum infirmus,aut imbecillis, Nonnus.
Ἀδρανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,infirmus,languidus, exiguus, breuis,hebes, piger.ἀδρανὴς χρόνος,breue admodũ tẽpus.ἀδρανὴς εὐρωστία Gaza vertit quod in Catone maiore dicitur tenuis valetudo.
Ἀδράστεια, ας, ἡ, Adraſtia.dicta eſt, ὅτι αὐτὴν οὐκ ἄν τις ἀποδράσειε, i. quòd nemo eam effugiat: ab ἀ.priuatiua particula,& διδράσκω,i.fugio. Ariſtot.li.de mũdo ſcribit Deum ipſum Nemeſin & Adraſtiam dici,νέμεσιν μὲν, ἀπὸ τῆς ἑκάστῳ διανεμήσεως· ἀδράστειαν δὲ, ἀναπόδραστον αἰτίαν οὖσαν κατὰ φύσιν,i. Nemeſin,quaſi poteſtatem diuinam, eius quod iuſtum eſt cuique diſtributricem: Adraſtiã, quaſi cauſam quadam natura comparatam, quam fallere nemo queat, aut vitare. Ἀδράστεια, interdũ pro inuidia capitur:Plato li.5.πολιτικ. προσκυνῶ δὲ ἀδράστειαν χάριν οὗ μέλλω λέγειν,eius quod dicturus ſum inuidiam deprecor, vel vt mihi liceat impunè dicere. ¶Eſt etiam vrbs Helleſpon. vide Stephanum. ¶Eſt etiam radicis nomen cuius meminit Pleſimacus,ἐν β.νόσων.
Ἄδραστος,proprium nomen: eſt & adiectiuum ἄδραστος,pro minimè fugaci,ſeu à fuga alieno:
Ἀδράφαξις,atriplex,herba inter olera.
Ἀδραφάξους,olus ſylueſtre.
Ἀδράχνη, adrachne eſt ſylueſtris arbor ſimilis vnedoni,folio tantùm minore, falluntur qui portulacæ nomine interpretantur, Theoph. lib.3, de hiſtoria plant.cap.16.
Ἀδρέω,ῶ,μ.ήσω,adoleſco,augeor. vnde ἡδρημένος adultus,apud Dioſcorid.li.2.

Ἄδρησις,otium,ἀπραξία.
Ἀδρία,Adria,ciuitas in maris Adriatici ſinu qui & Ἀδρίας dicitur genere maſcul.Lucian.
Ἄδριμυς,minimè acerbus à nomine δριμύς.
Ἀδροβατικὸν,vocat Plato animal terreſtre,quod terram ſolidum elementum calcat.
Ἀδρόβωλος.ὁ καὶ ἡ,qui craſsis eſt glebis. Accipitur & pro genere bdellii apud Dioſcor.li.1,ca.81.
Ἀδρομερὴς οἶνος,vinum craſſum,Dioſc.li.5,ca.10.
Ἀδρὸς,οῦ,ὁ,adultus,plenus,maturus. Herod.li.1. ἐν τῇ γῇ καρπὸς ἁδρὸς ἦν, i. in agro fruges erant adultæ. craſſus,παχὺς,ſolid^9.2. Regum οἱ ἁδροὶ τῆς πόλεως,dicũtur optimates ciuitatis.
Ἀδροσύνη,ης,ἡ,vbertas,plenitudo: Heſiod. ἀδροσύνη στάχυες νεύοιεν ἔραζε,Item Ἀδρότης,idem.
Ἄδρυα,τὰ,naues ex vnico trũco,lintres Cypriis: poma Siculis: ἀκρόδρυα Atticis. & ſtyli aratri.
Ἀδρύμακτος,purus,nitidus, καθαρός.
Ἀδρύνω,craſſo,craſſum reddo,magnifico. vnde ἀδρύνομαι,turgeſco,augeſco,percraſſor,Gaz.
Ἄδρυνσις,εως,ἡ,craſsitudo,craſſatio,Theophr.
Ἄδρυς,ύος,ὁ καὶ ἡ,carẽs arborib^9,arborib^9 vacuus.
Ἀδρύφρακτος,incuſtoditus, non circunuallatus.
Ἀδύθερμον,acetum,ὄξος. Ἀδύπνοος,ſuauè ſpirãs.
Ἀδυναμία,ας,ἡ,imbecillitas, impotentia. Plato 2.de Repub.ἀδυναμίᾳ τοῦ ἀδικεῖν.
Ἀδύναμος,impotens,imbecillis.
Ἀδυνασία,ας,ἡ,inualetudo,inualentia.
Ἀδυνασὶ,impotenter,ἀδυνάτως.
Ἀδυνατέω,ῶ,μ.ήσω,impotens ſum, nequeo:cum infinitiuo legitur,ἀδυνατῶ γράφειν vel ἀδυνατῶ ποιεῖν τοῦτο,i.οὐ δύναμαι,non poſſum.Plat. 2.de Repub. ψέγει τὸ ἀδικεῖν ἀδυνατίᾳ αὐτὸ δρᾶν,i.non põtens id exequi.
Ἀδύνατος,ὁ καὶ ἡ,impotens, ἀμήχανος,debilis. ἀδύνατος λέγειν, dicẽdi imperitus. Xenoph.τοῖς σώμασιν ἀδύνατοί εἰσι. Idem cum infinitiuo, εἶεν ἀδύνατοι ἄλλῳ συναρμόσαι, non poſſunt cum alio conuenire. τὸ ἀδύνατον,factu difficile. ἀδύνατόν ἐστι,i.non licet. ¶τὸ ἀδύνατον, neceſsitas apud Demoſth. ¶Ἀδύνατοι,dicuntur,quibus eſt cauſa ſontica,vt corpore mutilati. τὰ ἀδύνατα vocat Polybius quam inualetudinem Cicero,& inualentiam Gellius.
Ἀδυνάτως,impotenter,difficilè.
Ἀδυνέως,negligenter, ἀφροντίστως,Hippocrat.
Ἄδυτον,ου,τὸ, Adytũ inquit Seruius in 2.Æneid. locus eſt templi ſecretior, ab ἀ & δύω ingredior.Item vorago & profundus locus, Cæſar 3.belli ciuilis in fine.
Ἄδυτος,ου,ὁ καὶ ἡ,non occidens.ἄδυτος τόπος,Stra.
Ἄδω,μ. ᾄσω,π. ᾖκα, pro ἀείδω, i.cano. vnde ᾆσμα,pro cantu qui ore fit.Plato de Legi.ᾄδω τὴν φωνὴν,voce cãto. ¶Pro celebro & laudo. ᾄδειν κατὰ τὸ σῶμα,Ariſtoph.
Αἰδῶ pro αἰδέω,i.veneror & verecundor.
Ἅδω,placeo,datiuo iungitur,Apoll.ἀρέσκω.
Ἀδὼν,όντος,gratus, placens, in Epigramm.
Ἀδωναῖος,ὁ ὑπὸ τὸν ᾅδων,i.qui eſt ſub Orco.
Ἀδώνια,τὰ,fructus placidi.

Ἄδωνις, ιδος, Adonis, Cynaræ Cypriorum regis filius ex Myrrha filia. ἀδώνιδος κῆποι, Chilia.

Ἀδωνιστὴς, hœdus. ἔριφος. Ἀδωπῶ, lito, ſacrifico.

Ἀδώρητος, ὁ καὶ ἡ, indonatus, Theocr. εἰδύλλ. π.

Ἀδωροδόκητος, ὁ καὶ ἡ, qui muneribus nõ corrũpitur, Demoſt. περὶ στεφ. & Ἀδωροδοκήτως, integré.

Ἄδωρος, ὁ καὶ ἡ, qui nihil largitur, vel incorruptus muneribus. Plurarch. in pericle, ἀνὴρ ἀδωρότατος, i. vir integer. Aliquando ponitur pro indonato ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, dona nõ dona.

A E.

Ἄεδνος, ſine dote, ἄφερνος, ab ἀ priuat. & ἕδνον, dos.

Ἀέδνωτος, ου, indotatus, innuptus.

Ἀεθλεύω, μ. εύσω, certo, prælior. Heſiod. ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλεύουσι, prælio viri dimicant: ab ἄεθλον. ¶ Ἀεθλέω, pro eodem, Herodot lib. 1. συνεχέως ἀεὶ κακῶς ἀέθλεον πρὸς τοὺς τεγεήτας, malè pugnabant: ab ἄεθλον, i. certamen.

Ἀεθλευτὴρ, ῆρος, pugil. ἀγωνιστὴς, Ἀθλητὴρ, idem.

Ἀέθλιος ἵππος, equus victor, qui reportat premium, Arch. in Epigram. & ἀέθλια idẽ quod ἄεθλα. ¶ Ἀεθλοθέτης, ου, ὁ, certaminis author.

Ἄεθλον, τὸ. præmium: The. edyll. θ. χρῄδεις καταθεῖναι ἄεθλον; i. vis deponere pignus?

Ἄεθλος, ὁ, i. ἆθλος, ἀγὼν, certamen, ludi, labor, officium, opus. Herodot. li. 1.

Ἀεθλοσύνη, ης, ἡ, labor, ars certãdi: item miſeria.

Ἀεθλοφόρος, in certamine victor, Herodot. li. 1.

Ἀεὶ, ſemper. οἱ ἀεὶ ὄντες θεοὶ, dii immortales, Xenoph. li. 1. Pæd. ¶ Dicitur & ἐς ἀεὶ in perpetuum. Lucianus, παῖδα δ᾽ ἐς ἀεὶ τὸν Ἀπόλλω, &c. ὁ ἀεὶ χρόνος, Xenoph. οὐκ ἀεὶ, neutiquam aſsidué. Poteſt citra diſcrimen temporis omnibus temporibus hoc aduerbium accommodari, quemadmodum οὐκέτι & οὐδέποτε, vt Gaza lib. de conſtruct. docet, ἀείποτε, ſemper. Sumitur pro donec ἕως καὶ μέχρι.

Ἀειβλαστὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper germinans.

Ἀειβλύω, ſemper affluo, ſemper ſcaturio, ἐπιρρέω.

Ἀειγενέτης, ου, ὁ, immortalis, Homerus.

Ἀείδελος, idẽ quod ἀειδὴς, ἀπὸ τοῦ εἴδω τὸ γινώσκω.

Ἀείδελον κακὸν, magnum malum, non viſum. Significat etiam, valde perſpicuum, Nicand. in Theriac.

Ἀειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, Herodot. lib. 1.

Ἀειδία, ας, ἡ, deformitas, ἀμορφία. (Epig.

Ἀειδίνητος, aſsiduè circumact⁹. ἀειδίνητος ἀνάγκη,

Ἀείδιον, perenne, perpetuum, ἀέναον.

Ἀείδω, μ. σω, canto. Iliad. α, Μῆνιν ἄειδε θεὰ, i. dic, cane: pro ſono & crepito apud Theocr. Poeticum eſt verbum, ab ἀ intenſiua & εἴδω cognoſco, quaſi omnium ſcientiã ſibi vendicarent Poetæ.

Ἀειεστὼς, ῶτος, ὁ, ſempiternus. αἰώνιος οὐσία vel ἰδιότης.

Ἀειζωΐα, æternitas vitæ, Nazan.

Ἀείζωον, τὸ, genus herbæ, ſemperuiua Gazæ.

Ἀείζωος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſempiternus. Plato epiſt. 8. τιμὴν αὐτῷ ἐν γένει ἀείζωον κτώμενος, ſibi & familiæ honorem æternum comparans.

Ἀειθαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemper florens.

A E

Ἀεικέλιος, diſsimilis, aſper. Odyſſ. ξ. ἀεικέλιον πέπονθεν ἄλγος, i. indignum incõmodum. Apoll. 2. νηὸς ἀεικελίης, &c. nauis deformis.

Ἀεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immanis, inſanabilis. Iliad. β, ἀεικέσι πληγῇσι, fœdis verberibus, & ἀεικέα ἔργα, indecora. Vnde Ἀεικῶς, indigné.

Ἀεικία, ας, ἡ, & ἀεικείη, indignitas, Herodot. lib. 1. ἐτόλμησας παῖδα ἀεικείῃ τοιῇδε περιέπειν auſus puerum afficere tali contumelia.

Ἀεικίζω, μ. ίσω, fœditate afficio, ὑβρίζω.

Ἀεικίνητος, qui ſemper mouetur, Ocell.

Ἀεικινήτως, iugiter, Philo de mundo.

Ἀεικορσώσασθαι, caput tondere.

Ἀεικόρσωτος, infructuoſus. Ἀείλη, flatus, πνοή.

Ἀειλιβὴς ὀμφὴ, vox perennis, Nonnus.

Ἀείλλειν, aſſentari, decipere, θωπεύειν, ἀπατᾶν.

Ἀειλογεῖς, οἱ, verboſi, ſemper garriẽtes, Demoſth.

Ἀειλογία, ας, ἡ, loquacitas. Significat etiam aut dicendæ cauſę, aut rationis reddendæ neceſſitatẽ, Bud. Com. Ἀειλογίαν παρέχειν, Demoſth.

Ἄειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſole carens, opacus, ἀνήλιος.

Ἀείμνηστος, perpetuò celebrandus. Iſocr. δόξαν ἀείμνηστον καταλιπεῖν.

Ἄειν, flare, πνεῖν.

Ἀείναος, ὁ καὶ ἡ, perpetuò fluens, Herod. li. 1.

Ἀεινεφὴς, cæcitas, τύφλωσις.

Ἀεινέως, ω, ὁ καὶ ἡ, ἀείναος, qui perpetuò fluit.

Ἀειπάθεια, nunquam deficiens affectio.

Ἀειπαλὴς, cordis epithetũ, quòd ſemper vibretur.

Ἀείρανος, cerua: ἀείρανδες, circuli catenæ.

Ἄειρος, leuis, elatus, ἄπειρος: ſed Ἀειρὸς, infœlix.

Ἀείρω, μ. ἀερῶ, erigo, attollo. Iliad. ζ, μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, i. πρόσφερε. Herodot. li. 7, ἀειρόμενοι πόλεμον τῷ βαρβάρῳ, inferẽtes bellum.

Ἀείρων, inadulabilis, ἀθώπευτος.

Ἄεισι, flant. Heſid. in Theog. ἄνεμοι ἄεισι, Æolicè pro ἀεῖσι, ab ἄημι.

Ἀείσιτος, cui victus è publico perpetuus eſt.

Ἀεισκῶπες, aues nocturnæ. Duæ ſunt ſpecies, vt tradit Athenæus, li. θ, σκῶπες & ἀεισκῶπες.

Ἄεισμα, cantus, gloria, laus.

Ἀεισόος, ſeruans ſemper Nonno.

Ἄεισον, propè, ἄσσον, ἐγγύς. Ἀεισί, bucca, γνάθος.

Ἀείστορες, imperiti, ἄπειροι. Ἀειτάδος, ἀείχρος.

Ἀείτης, amicus, ἑταῖρος.

Ἀειφανὴς, ſemper apparens: ἀειφανεῖς ἀστέρες, Baſil.

Ἀειφόρος, ſemper vernans, ἀειθαλὴς, Soph.

Ἀειφρούρητος οἶκος, carcer, domus ſemper cuſtodita, Nonnus. Ἀείφρουρος, ſemper marens.

Ἀείφυλλος, ὁ καὶ ἡ, ſemper frondens.

Ἀεκάζομαι, μ. σομαι, cogor: ἀεκαζόμενος, inuitus.

Ἀεκάζω, μ. άσω, ἀναγκάζω, ἀνιῶ, cogo.

Ἀεκαστῶ, priuor, στεροῦμαι.

Ἀεκήλια, τὰ, irrequieta: ab ἕκηλος, i. quietus, quidã exponunt grauia. Iliad. φ. ἀεκήλια ἔργα.

Ἀέκης, ητος, ἡ, coactio: vnde ἀέκητι, i. παρὰ γνώμην, genitiuo iungitur. Odyſſ. γ, θεῶν ἀέκητι, i. diis inuitis: & Ἀεκοντάπεσθαι, eſt inuitè decedere, Ἀεκούσιος, inuitus. Herod. in Euter. ἀεκούσιον ἐγίνετο αὐτῷ τὸ ποιεύμενον, eo inuito fiebat.

κων,οντος,ὁ,ἄκων,inuitus,nolens,imprudens, componitur autem ex ἀ priuatiua particula, & ἑκὼν,όντος,licet accentus mutetur. Legitur & ἀέκουσα,i.inuita. Ab ἀέκων fit ἄκων,vt Vrban. denotat. Iliad.ά,ἀμὲ λὼν ἀέκοντος ἐμεῖο, me nolente.

Ἀέλατα,vmbroſa loca,πολύσκια χωρία.

Ἀήθεσς,morboſus,νοσώδης.

Ἀήια,non pacifica,irrequieta,οὐκ εἰρηναῖα.

Ἀήιοι,vel αἴλιοι,mariti duarũ ſororũ,Euſt.Ιλ.ζ.

Ἀελὶς,miſera,ἀθλία,τάλαινα.

Ἀέλλα,procella.Iliad.2.Ἀχαλάα περὶ νηὶ πολυζύγῳ,ὑπὸ ἀέλλης χειμερίας εἰλέωσιν:& Ἀέλλαδες ἵπποι,equi veloces apud Sophoc.

Ἀελλέω vel ἀελλῶ,amo,φιλῶ,vel ſuauior.

Ἀέλλες,confertim,ſimul,ἀθρόοι καὶ ὁμόσε.

Ἀελλὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,procelloſus. Ιλ.γ.pro ἀελλώδης.

Ἀελλόθριξ,qui denſo eſt aut vario capillo,Soph.

Ἀελλόμαχος,pugnãs cum procella,in Epigram.

Ἀελλοπὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,citus.Iliad.Θ,ἶρις ἀελλοπός.

Ἀελλόπους,οδος,ὁ καὶ ἡ,velox.ab ἀέλλα,& ποῦς,Epig.

Ἀελλώ,όος,ἡ,Aëllo,vna ex tribus harpyis: quaſi εἴλων ἄλλο,i.alienum tollẽs:vel potius ἀπὸ τῆς ἀέλλης,à procella,Heſiod.

Ἀέλπης,inſperatus. & Ἀέλποντες,deſperantes.

Ἀελπτέον,diffidendum.

Ἀέλπτος,ὁ καὶ ἡ:ἐξ ἀέλπτου,ex inſperato.& Ἀέλπτως, præter ſpem. Ἀελπτος autem,grauis,δεινός.

Ἀέμμα,arcus,τόξον,ἱμάτιον apud Callimach.

Ἀέμπεδος,firmus,βέβαιος,ſolidus.

Ἀενάασθαι,exhauriri,καταντλεῖσθαι.

Ἀέναος,ὁ καὶ ἡ,ſemper fluens.ἀπὸ τοῦ ἀεὶ,& νάω,i. ῥέω,fluo.Ariſtoph.ἀέναοι νεφέλαι.

Ἀενάων,ſeu ἀενάων,perpetuò fluens,Odyſſ.

Ἀέντες,ſpirantes,ab ἄειν τὸ πνεῖν:vnde ἀεὶς,ἔνιος.

Ἀέξω,augeo,αὔξω,creſcere facio:vnde ἀέξομαι, augeſco,in futuro ἀεξήσω,pro αὐξήσω. Heſiod.μέγα δὲ φρεσὶ θάρσος ἀέξων,fiduciam accumulans:vnde ἀεξηθεὶς,adultus & auctus.

Ἀεξιτόκος πατὴρ,Nonn.pater fœtific⁹,prolific⁹.

Ἀεξίφυτος ἠὼς,aurora quæ plantas auget,Epig.

Ἀεπτος,ineffabilis:ἀεπτοι χεῖρες apud Hom.

Ἀεργέω,ῶ,μ.ήσω,ignauus & otioſus ſum,quieſco.

Ἀεργηλὸς,iners,ἀργὸς,ἀπρακτος.

Ἀεργία,ας,ἡ,pigritia,ἀργία,Æſchines in Cteſiph.

Ἀέρθη,attollo,fit à futuro ἀερῶ verbi ἀείρω: vnde Iliad.β,ἠερέθοντο.

Ἀερῆον,aëriũ,immẽſum,ἀμέτρητον,πολὺ,ἀερῶδες.

Ἀερθεὶς,έντος,euectus,ſublatus,Herodo.lib.1.& Ἀέρθην,ſublatus ſum.

Ἀερίζω,μ.ίσω,π.ικα,aërius ſum,Dioſcorid.li.1, ἀερίζων ἀτμὸς,i.aëri⁹ vapor.& Ἀεριώδης,aëri⁹.

Ἀέριος,ὁ καὶ ἡ,aërius.ἀέρια ζῶα,Ariſtotel.de mũd.

Ἀερίπους,qui in altum pedes erigit & tollit.

Ἀερκτος,non ſeptus,Lyſ.ἄερκτον δὲ καὶ πανταχόθεν κάτοπτον τὸ χωρίον εἶναι,i.vndiq; obtutui patẽs.

Ἀεροβατέω,μ.ήσω,incedo per aërem,Ariſtoph. νεφ.ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. Cicer.ἀεροβατεῖν dixit,in ſumma inanitate verſari. & Ἀεροδρομεῖν,apud Lucia.περὶ δὴ ἡ θ.ἱστορεῖ.

Ἀεροειδὴς,aërius,caliginoſus,βαθύς.

Ἀερολέσχης,έος,ὁ καὶ ἡ,ſublimis in dicẽdo,ſuperb⁹.

Ἀερομετρέω,ῶ,μ.ήσω,aërem metior.

Ἀερονηχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,per aërem natans,à verbo νήχομαι,epitheton nubium apud Ariſtoph.

Ἀερόπορος,ου,ὁ,aëriuagus. ἀεροπορεῖν apud Baſil.

Ἀερος,impudens,ἀναιδής.

Ἀερότομα,volucria,quæ pennis aëra ſecant.

Ἀερσίλοφοι τρυφάλειαι,i.galeæ habentes conos ſublimes.Apollon.2. (mone.

Ἀερσίνοος,ſuperbus,ab ἀείρω & νόος.Non.de dæ-

Ἀερσίποδες,οἱ,celeres,Iliad.γ,ἵπποι ἀερσίποδες.

Ἀερσιπότης,aëriuolus,Heſiod.κύκνοι ἀερσιπόται, aërii olores. & Ἀερσιπότητος,ὁ καὶ ἡ,ſublimis, ἀερσιπότητος ἀετὸς,apud eundem.

Ἀερσίπους,οδος,ὁ καὶ ἡ,aëripes.

Ἀερτάζειν,αἴρειν,tollere,portare,Apoll.2.Argon.

Ἀερώδης,natura aëria præditus,Ariſtotel.de mundo,ſpirabilis.τὸ ἀερῶδες,i.aër.

Ἄεσα,dormiui,Odyſſ.ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν,i. ἐκοίμησαν ab ἀῶ,cuius futurum ἀέσω,Etym.

Ἀεσίμαχα θάλασσα,mare ventorum flatib⁹ fu- (rens.

Ἄεσις,labor,πόνος,βλάβη,detrimentum.

Ἀεσιφροσύνη,ης,ἡ,poeticè ſtultitia.Odyſſ.ό,ἑπόμην ἀεσιφροσύνῃσι,ſequebar præ leuitate, ſtultè. & Ἀεσίφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,amens:à verbo ἄω,vel ab ἀῶ dormio,vt ſit ἀεσίφρων,qui nõ eſt animo promptè excitato:ἀεσίφρονα θυμόν. Nonnulli deducũt ab ἄτα,i.lædo.

Ἀετασία,mœſtitia,mœror,λύπη.

Ἀέτεια,quæ eodem anno generantur,horna.

Ἀέτη,ης,ἡ,fibula,πόρπη,περόνη.

Ἀετίτης,aetites lapis,de quo Dioſcor,lib.5.

Ἀέτμα,flamma,φλόξ. Ἀετμὸς,flatus,πνεῦμα.

Ἀετὸς,οῦ,ὁ,aquila:παρὰ τὸ ἀΐσσω τὸ ὁρμῶ,vel παρὰ τὸ ἀεὶ ἔτεος εἶναι.Ἀετὸς ἐν νεφέλαις,dicitur de re quæ longè cæteris præcellit,Ariſtoph.Ἀέτειος aquilinus. & Ἀετιδεὺς,έος,ὁ,pullus aquilæ. Ἀετοὶ verò ſiue ἀετώματα,καὶ πτέρυγες ſunt ædificiorum faſtigia & pinnacula extenſa in altum trianguli inſtar,vt Galenus oſtendit in gloſsis Hippoc.

Ἀετώσεν,dolore temperatũ,aſperſum moleſtia.

Ἀεφανὴς,ſplendidus,clarus,λαμπρός.

Ἀεχῶες,pauperes,quaſi ſemper hiantes.

A Z.

Ἄζα,fuligo,puluis,ſordes,ſitus adherens.(ρύπος.

Ἀζαία,inuida,φθονερά. Ἀζαίνω,exſicco,ξηραίνω.

Ἀζάλαι,inuenes,teneræ,νέαι,ἁπαλαί.

Ἀζαλέος,ου,καὶ Ἀζαλέος,ου,ὁ,aridus,Argon.2.Item, feruidus:βοῦν ἀζαλέην dixit Homer.

Ἄζανος,ου,ὁ,multo vento agitatus,ſi ἀ intenſiuè ſumatur:aliâs tranquillum ſignificat.

Ἄζειρον,non variegatum:nam ζεῖρον idem quod ποικίλον.Ἄζειρος verò à ζειρά,i.diſcinctus.

Ἄζεο,σέβου,cole,φοβοῦ,Homer.ab ἄζω. (ctus.

Ἄζερος,bon⁹.Ἄζευκτος,ου,ὁ,iniugat⁹,non cõiun-

Ἄζη,ſitus,ſqualor,mucor vel caries,Nicand.

Ἀζηλὶς,lignum quoddam in curru,Pollux li.1.

Ἄζηλος,ου,ὁ καὶ ἡ,quem nemo amat aut æmulatur.

Ἀζηλό-

Ἄζηλότυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, à ſuſpicione alien⁹. Cic. ad At.
Ἀζήμιος, ὁ καὶ ἡ, mulctæ expers, impunè ferens. Plato de Repub. δίκαιοι ὄντες ἀζήμιοι ὑπὸ θεῶν ἐσόμεθα, à diis innoxii, ſeu illæſi erimus. ¶ τὸ ἀζήμιον, indemnitas.
Ἄζημος, ου, ὁ, ventus, πνοή.
Ἀζηνεχὲς, aſsiduè, indeſinenter, συνεχές. Hom.
Ἄζηρος, non ſiccus.
Ἄζηται, proximi apud regem.
Ἀζήτητος, indiſcuſſus. Æſchines in Cteſiph.
Ἀζητὸς, venerandus, σεβαστός.
Ἀζηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde reſonans, obſtreperus, continuus: item aridus. Ἀζηχὴς ὀδύνη, Iliad. ό. i. continuus. Significat etiam τὸ σκληρόν. ¶ ἀζηχὴς θυμὸς, animus præfractus & contumax, implacabilis, Euſtath.
Ἄζηωρα, velocia, denſa, παχέα, πυκνά.
Ἄζοι, οἱ, ſerui, Athenæus li. 5, Cælius li. 13. ca. 14.
Ἀζοκρόλος, ſquallor, ariditas, ab ἄζη. Euſtath. Ιλ. ζ.
Ἄζομαι, colo, veneror, timeo, pudeſio. Iliad. ά, ἀζόμενοι διὸς υἱόν. accuſatiuo iungitur, & interdũ datiuo: nam his duob⁹ modis vtitur Naz.
Ἄζομαι, areſco, triſtor, Heſiod. in Theog.
Ἄζον, magnum, altum. Ἄζοξ, ſylua, materia, ὕλη.
Ἀζυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iniugatus.
Ἀζυγία, ας, cælibatus, τὸ ἄζευκτον, Archiloch.
Ἄζυγος, ὁ καὶ ἡ, cęlebs, ſingularis. ἄζυγα σανδάλια, id eſt, ſoluta, Strab.
Ἄζυμος, ὁ καὶ ἡ, infermentatus, azymus. Plato in Timæo, τὴν δὲ τῶν νεύρων φύσιν ἐξ ὀστοῦ καὶ σαρκὸς ἀζύμου κράσεως, μίαν ἐξ ἀμφοῖν μέσην δυνάμει ξυνεκράσατο, neruorum naturã ex oſsis & carnis infermentata temperatura, vnam ex vtraque mediam coagmentauit. Ἀζυμίτης ἄρτος infermentatus panis, cap. 7. Leuit.
Ἄζυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ. i. ἄζυγος, ἄζυγες κοῦραι, apud Eurip. puellæ innuptæ. ἄζυξ, equus deſultorius.
Ἄζω, ſpiritu aſpero, colo, veneror, ἀπὸ τοῦ χάζω: vnde ἅγιος. Ἄζω verò ſpiritu tenui, ἀβρ. α. ἀάθω καὶ ἀάθην, ſicco: ἀπὸ τοῦ ζῶ, καὶ κατὰ στέρησιν ἄζω. Heſiod. γυῖα δὲ σείριος ἄζει. i. ξηραίνει, ſiccat.
Ἀζωλέω, μ. ήσω, π. ηκα, iraſcor, ἀγανακτῶ.
Ἄζωνος, ὁ καὶ ἡ, diſcinctus. Seruius in illud 12, Æneid, *& diis communibus aras, &c.* Dii communes ſunt, qui ἄζωνοι dicuntur, i. qui certi certas non habent partes, ſed generaliter à cunctis coluntur, &c.
Ἄζωος, vnde ἄζωα σπέρματα, ſemina quæ nulla creant animalia, Theoph. li. 4. de cauſis plãt.
Ἄζωρος, meracum, vinum non dilutum.
Ἄζωτον, vile, abiectum, & quod ἀβίωτον.
Ἄζωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſcinctus, expeditus, nudus. Heſiod. γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, vicini venerũt ſeminudi. ἄζωστος ἰὼν apud eũdem ἐν ἔργ. diligenter & præproperè vadens.

A H.

Ἄη, flauit, ab ἄω, Odyſſ. ξ, αὐτὰρ ἄη ζέφυρος, fla(bat.
Ἀῆδα Heſych. exponit λεῖαν: λάφυρα, i. prædam.
Ἀηδέω, ῶ, laboro, ægrè fero, κοπιάω, δυσχεραίνω.
Ἀηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iniucundus, inuiſus, moroſus, (chil.
Ἀηδία, ας, ἡ, moleſtia, triſtitia, faſtidiũ. AEſchines in Cteſiphontem, τὴν σὴν ἀηδίαν ἡ πόλις οὐκ ἐχώρει, i. odium tui & tædium ciuitas nõ ferebat. Dicitur & ἀηδονία apud Laër.
Ἀηδίζω, infeſto: vnde ἀηδίζομαι, triſtor, ἀηδίζομαι τῷ ξένῳ, i. à rei nouitate abhorreo. Alexand. Aphrod.
Ἀηδόνος, pullus luſciniæ, mulieris pudendũ. Ar-
Ἀηδὼν, όνος, vel ἀηδὼς, όος, ἡ, luſcinia, philomela ab ἀεὶ καὶ ᾄδω, perpetuò cantans. Inde Ἀηδονὶς, diminitiuum, luſciniola. Theocrit. θ, μούσισδει δαφνὶς ταῖσιν ἀηδόνισι, i. muſicè canit Daphnis ipſis luſciniolis.
Ἀηδῶς, i. ſine voluptate, ἀηδῶς ὁρῶσιν, i. illibẽter cernunt, Iſocr. ἀηδῶς ὑπολαμβάνειν, inſcitè putare. Theoph. de cauſ. 2. cap. 6.
Ἀήθεια, ας, ἡ, nouitas, inſolentia, inſuetudo.
Ἀηθέσσω, deſueſco: cui⁹ imperfectũ eſt ἀήθεσσον.
Ἀηθέω, ῶ, μ. ήσω, deſueſco: ἀήθης εἰμὶ, i. λανθάνω.
Ἀήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, inſuetus, inſolẽs, inſolitus. φρίκη ἀήθη, horror inſuetus, Galen. Ariſtotel. ἀήθης γραφὴ, pictura quæ mores non exprimit.
Ἄηκτον, gladiolus, ſica vel ſicula.
Ἄημα, ατος, τὸ, ſpiritus, ſpiraculum.
Ἄημαι, iaceo, eſt quod διάκειμαι. Epigramm.
Ἄημι, ſpiro. Homer. Iliad. α, θρήκηθεν ἄητον, ex Thracia ſpirant, πνέουσι, & pro eodem ἄημαι.
Ἀήνα, τὰ, arbuſculæ infrugiferæ.
Ἀηνὲς, perpetuũ, miſerum, Heſych. Suid. αἰωνές.
Ἄηπον, immanſuetum, immite: μὴ πρᾶον.
Ἀὴρ, έρος, & ἡ ἀὴρ, Æolicè, aër, cœlum, aura. ἀέρων φθοραὶ, peſtilẽtiæ. πρὸς τὸν ἀέρα διατρίβειν, ſub dio agere, Ariſtoph. Homer. dixit ἀέρα βαθεῖαν, i. aërem ſeu caliginem profundam: & Ennius, aëre fulua, in gen. fœmin. Apud Heſiod. ἀὴρ, accipitur pro tenebris. Theocrit. εἰδ. ρ, pro inferis. Galen. li. 1. ad Glauc. aërem pro parte balnei accipit, inquiens, ἐν τῷ ἀέρι τοῦ βαλανείου χρονίσαι.
Ἀήρης, combuſtio, nebula, καῦμα, ὁμίχλη.
Ἄησις, εως, ἡ, ventus, flatus, Eurip.
Ἀήσυλος, iniquus, iniuſtus, poetica dictio. Iliad.
Ἀήσυρος, leuis, inanis, tenuis. παρὰ τὸ ἀέρι σύρεσθαι, vnde βορέας ἀήσυρος dictus, Apoll. lib. 2.
Ἀήτη, ης, ἡ, flatus. Heſiod. νότοιό τε δεινὰς ἀήτας.
Ἀήτης, ου, ὁ, procella: ab ἄω poetico, ſeu ἄομαι.
Ἄητο, ἔπνει, flabat. Apoll. à verbo ἄημι. Ιλ. φ: Ἄητος, inſatiabilis, vehemẽs. θάρσος ἄητον ἔχουσα. Ιλ. φ.
Ἀήττητος, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, inuictus. Ariſtid. ἀήττητοι χρυσῷ διεγένοντο, i. inuicti auro vixerunt. & Ἄηττος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuictus.

A Θ.

Ἀθαμβὴς, ſuſpicioſus, curioſus, ὑπόπτης.
Ἀθάλασσος οἶνος, vinũ nõ expertũ mare, Dioſcorid. li. 2: cui contrariũ θαλασσίας οἶνος, vina ſalſa etiam vocauit Celſus, li. 3. de morbo regio.
Ἀθαλάττωτος, ὁ, rudis rei nauticæ, apud Ariſtoph.
Ἀθαλλὴς, arid⁹, nõ virens, μεμαραμμένος, Plutar.
Ἀθαμβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἀθαμβὸς audax, intrepidus, ἀθαμβὴς σκότου: Plutar. & Ἀθαμβεὶ, intrepidè.

aduer. & Ἀθαμβίη, ſtupor.
Ἀθανατίζω, immortalitate dono, Accuſa.
Ἀθάνατος, ὁ καὶ ἡ, immortalis, ὁ μὴ συνσόμενος τοῦ εἶ), vtar Nazanzeni verbis, i. cuius Eſſe nō deſinet, æternus. ἀθάνατος εἰρήνη, Demoſth.
Ἄθαπτος, ὁ καὶ ἡ, inſepultus. in Epig. μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον. noli ſepelire non ſepeliendum.
Ἀθάρα, ας, & ἀθάρη Atticè, & Æolicè ἀθήρα, puls, farina. In Pluto, ἀθάρης χύτρα τις, polentæ olla quædam.
Ἀθάρης, ſi de virgine, eſt incorrupta: ſi de ferro, eſt indomitum. Ἀθαρὲς verò ſeminis genus. Ἀθάρεοι, virgines incorruptæ.
Ἀθαρίζω, vitupero, violo, ἀδικῶ, περιπλανίζω.
Ἀθέατος, ὁ καὶ ἡ, inuiſibilis: accipitur tam actiuè quàm paſſiuè. Xenophon, τοῦ πάντων ἡδίστου θεάματος ἀθέατος. Plutarc. in Numa, ἀθέατα τοῖς ἄλλοις ἱερά.
Ἀθέιαστος, ου, ὁ, non diuinus. (curans.
Ἀθειρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, exactus, ſplendidus. Item, non
Ἀθελβεῖν, trahere, ἕλκειν, Nicander.
Ἀθέλγω, mulgeo, colo, as, διηθῶ.
Ἀθέλημος, incompoſitus, malus, ἄκοσμος.
Ἀθεμήλιος, leuis, mendax, ἀκροσφαλής, ψεύστης.
Ἀθέμηλος, ου, ὁ, ſine fundamento. (κῆσαι.
Ἀθεμιστῆσαι, ius & fas violare, παρανομῆσαι, ἀδι-
Ἀθέμιστος, ὁ καὶ ἡ, nefarius. Ἀθεμιστὸς, vetitus, ſceleſtus, ἄνομος, impius, qui ſocietatem hominum fugit. Ariſtotel. 1. Polit. cap. 2. à nomine θέμις. ἀθέμιστα ποιεῖν, i. nefaria facere Xenoph.
Ἀθέμιτος, ὁ καὶ ἡ, ἀθέμιστος. Herod. in Polym. ἀθέμιτα ἔργα ἔρδεσκε, illicita opera perpetrabant. Ἀθέμιτον, τὸ, nefas.
Ἄθεος, ου, ὁ, impius, qui nullum eſſe Deum credit, Ariſtoph. πλούτ. σὺ χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων δεῖ πράττειν ἐστὶ δίκαιον. σὺ δ᾽ πονηροὺς, καὶ σὺ ἀθέοις, τούτων τ᾽ ἐναντία δήπου.
Ἀθεότης, ητος, ἡ, impietas. Ἀθεΐα, diuinæ prouidentiæ abnegatio, quam Plutarch. oſtēdit minus malum eſſe quàm δεισιδαιμονίαν, i. ſuperſtitionem.
Ἀθεραπευσία, ας, ἡ, neglectus, incultus, ſubſtantiuè vertitur à Gaza, in l. 3. Th. 3. Plato epiſt. ἱερῶν ἀθεραπευσίαν ἐλεῶν, ſacra miſeratus.
Ἀθεράπευτος, ὁ καὶ ἡ, & ἀθεράπευστος, incurabilis. Xenop. οὐδὲν ἐᾶν ἀθεράπευτον οὐδὲ ἀνεπίσκεπτον.
Ἀθέρες, οἱ, ariſtæ, ſpicæ degeneres & ex area abiectę. Ariſtotel. ἀθέρας ἔχει σκληρούς, i. duris horret ariſtis. Apud Xenoph. in OEcono. ἀθέρες etiam dicuntur ſpicæ adhuc in ſegete.
Ἀθερηγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpicas habens, Nicand.
Ἀθερίζω, μ. ίσω, ſperno, ἀποδοκιμάζω Iliad. ά.
Ἀθερίνη, piſcis. ariſtā Gaza vertit li. 6. animal. & Ἀθερίνοι, οἱ, Ariſtulæ, piſces quidam gregales Ariſtot. li. 9. & Ἀθέριξ, cuſpis ariſtarum.
Ἀθερίσσω, μ. ίξω, π. κα, ἀθερίζω, i. contēno, 2. Argon. νύμφης ἀθέριξε λιτάων, neglexit nymphæ preces. (ſpica.
Ἀθέριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non demeſſus, qui eſt adhuc in
Ἀθέρωμα, ατος, τὸ, tuberculum Celſo, li. 7, cap. 6. legendum potius ἀθήρωμα, ἀπὸ τῆς ἀθήρας.
Ἀθερόαστειν, noctem inſomnē ducere, ἀγρυπνεῖν.
Ἀθεσία, eſt in pactis & conuentis mobilitas atque inconſtantia. Polyb. συλλογισάμενοι τὴν γαλατικὴν ἀθεσίαν. vbi interpres præuaricationē: ſed longè aliud eſt apud Latinos Præuaricatio. ἀθεσία autem eſt παράβασις καὶ ἀβεβαιότης. Ἀθεσμία tranſgreſsio.
Ἄθεσμος, ὁ καὶ ἡ, illicitus, exlex, illegitimus. ἀθέσμοις ἐπιχειρεῖν polluere ſacra, Pluta. Ἀθέσμιος & Ἀθεσμόβιος facinoroſæ vitæ Nonno.
Ἀθέσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehemens, nimius, μέγας, θεῖος, ἀθετὸς καὶ φατός: Odyſſ. ὁ, ἄδε νύκτες ἀθέσφατοι, longiſsimæ noctes. ἀθέσφατον, immēſè.
Ἀθετέω, μ. ήσω, abrogo, irritum facio, aſpernor: propriè rei inanimatæ tribuitur, & opponitur τῷ τιθέναι, i. ponere & ſtatuere, nam ἀθετεῖν νόμον declarat legem irritam facere & quaſi deponere: inde factum eſt, vt pro reiicere & contemnere accipiatur.
Ἀθετούμενοι στίχοι, dicuntur reiectitii verſus.
Ἀθέτημα, ατος, τὸ, improbatio, abrogatio. & Ἄθετος, ὁ καὶ ἡ, irritus, inutilis. Dioſcorid, lib. 1, ἄθετος τῷ νευρώδει παντὶ, i. lædens neruos. & Ἀθέτως, ſceleratè, impiè, Æſchyl. in Prometh.
Ἀθεώρητος, ὁ καὶ ἡ, ἀθέατος, improuiſus, non ſpectabilis, à contemplatione alienus.
Ἄθηητος, non perſpicuus, latens, non viſus.
Ἄθηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, ablactatus, qui vbera non ſuxit, ¶ ἄθηλοι etiam dicuntur ἄνανδροι, ambiguam perſonam gerētes. ¶ Ἄθηλος πῶλος, ex Simonide, vberum appetens. & Ἄθηλυς, minimè effœminatus, virilis.
Ἀθήναζε, aduerb. ad lucū, pro εἰς ἀθήνας. Plat.
Ἀθῆναι Athenæ vrbis eſt nomen: ἀττικὴ verò tum vrbis tum regionis, authore Ammon. & Ἀθηναῖος, ου, ὁ, Athenienſis.
Ἀθηναΐς, ἡ, olea: & Ἀθηναΐα, olea ſylueſtris. & Ἀθηνᾶ, ἡ, Minerua. Dicta ἀθηνᾶ quaſi ἀθήλη quòd lactata nō ſit, è Iouis capite prognata.
Ἀθήνηθεν, ex Athenis. & Ἀθήνησι pro ἐν ἀθήναις.
Ἀθηνογέρων, οντος, ὁ, q. in ſenectute ſtudere incipit.
Ἀθὴρ, ῆρος, ὁ, acutus. Ἀθὴρ, έρος, ſpicarū ſummitas. Galen. explicat τὸν ἀθέρα, quod in barbæ acumine extremum eſt. Ἀθὴρ etiam apud Æſchylum, ἐπιδορατὶς eſt, lanceæ cuſpis.
Ἀθήρα, ἡ, Dioſcor. eſt ſorbitio ex zea. vnde Ἀθήρωμα, atheroma, i. vt ita dicam, pultatio.
Ἀθήρευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuenatus, ſine feris. Xenoph.
Ἀθηρόγλωσσος, ου, ὁ, eloquens.
Ἀθηρηλοιγὸν, ſiue Ἀθηρολόγον, ventilabrum, flabrum. Odyſſ. λ.
Ἀθηρόνομοι, qui legibus abutuntur. (Plato
Ἄθηρος, ου, ὁ, inefferatus ἄθηρος χώρα carens feris,
Ἀθησαύριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, prodigus.
Ἀθήτευτος, qui nulli ſeruit ob mercedem.
Ἀθίγανος, ου, ὁ, nihil volens accipere, ἀπὸ τοῦ θίγω.
Ἄθικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ἀθίκτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, illibatus, qui non tangitur affectibus, dicitur & ἀθιγής. Plutarch. in Numa, πάσης κακίας ἄθικτος βίος, vita

vita immunis à peccato. παρθένος ἄθικτος, virgo intacta.

Ἀθλεύω, vitam miſeram duco: pro certo Apollon. 2. ἀθλεύων πτόλιν ἀπεκαλύπτο.

Ἀθλέω, μ. ήσω, certo. ἠθληκὼς τῆς πολιτείας, i. ciuilis orator, Plutar. & Ἄθλημα, ατος, τὸ, certamen: dicuntur & ἀθλήματα, geſta Aphthonio.

¶Ἄθλησις, εως, ἡ, luctatio, pugna.

Ἀθλητὴρ, ῆρος, certator. & Ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, ἀγωνιστὴς pugil. Pollux hoc nomine gymnicos omnes intelligit, i. παλαιστὰς, δρομεῖς, πύκτας, δισκοβόλους & ἀκοντιστικούς. Ἀθληταὶ etiam Grecis authoribus vocati ſunt cuncti, qui eximii præſtantéſque in aliquo artificio forent, Demoſt. in Ariſtogit. ἐξ ὧν πάντες ἀθληταὶ τῶν καλῶν ἔργων ἐγένοντο. ἀθλητὴς πολέμων, militaris rei peritus. Inde Ἀθλητικὸς, ἀθλητικὸν σῶμα, corpus robuſtum, & ἀθλητικὴ ἕξις, apud Ariſtot. & Ἀθλητικῶς, athleticè Plauto.

Ἄθλιος, ὁ, miſer, ἀθλία συμφορὰ, miſera calamitas. Plato de Leg. & ἀθλία ψυχὴ, miſera anima. & Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miſeria, ærumna.

Ἀθλίως, miſerè, ἀθλίως διάκειμαι. Demoſt.

Ἀθλοθετέω, ῶ, ludos prębeo. & Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, vel ἀθλοθετὴς, deſignator ludorũ, præfectus certaminum, βραβευτὴς, munerarius certaminis, qui pręmia proponit. Vide Ariſtot. cap. 4, lib. 1. Moralium. Dionyſ. Seruatorẽ noſtrum ἀθλοθέτην vocat, & Ἀθλοθεσίαν vitam Euangelicam, ab ipſo iudice & athlotheta inſtitutam & propoſitam. & Ἀθλοθετία, ας, ἡ, ἀθλοθεσία remuneratio certaminis. cura apud Ariſtophan. item, mutua depoſitio vtriuſque concertantium, ἀνταπόδοσις.

Ἆθλον, prę mium, emolumentum, Thucyd. li. 3. τὰ κοινὰ λόγῳ θεραπεύοντες, ἆθλα ἐποιοῦντο, prętextu Repub. curandæ quæſtum faciebant. Accipitur etiam pro Gymnaſio.

Ἆθλος, ου, ὁ, certamẽ, conatus, ærumna. Plutarch. in Camil. ἔπειτ' ὑπέστη τὸν ἆθλον ἑκουσίως, i. hic lubens negotium ſuſcepit. & Ἀθλοφόρος, ὁ, præmium reportans.

Ἄθολος, & Ἀθόλωτος, illimis, lympidus, Heſiod.

Ἀθορύβητος, ου, ὁ, imperturbatus. Ἀθόρυβος, quietus & Ἀθορύβως, ſine tumultu.

Ἄθουρος, inexplebilis, ἄπληστος.

Ἀθραγένη, ης, ἡ, arbor ex qua optima igniaria fiũt. vide Theoph. de plant. lib. 5. cap. vlt. & Pli. de ignariis loquentem. lib. 16. cap. 40. (στεις.

Ἀθραι, αἱ, minæ, contentiones, ἀπειλαὶ καὶ δυναστεῖαι.

Ἀθρατεύτος, qui non militauit, ἀστράτευτος. Eurip.

Ἀθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractus, integer, qui nullam accepit offenſionem. Eurip. in Iphig.

Ἀθράως, ſimpliciter, ἁπλῶς.

Ἀθρέω, ῶ, μ. ήσω, π. ηκα, actiuũ diſpicio, obſeruo. Ariſtoph. νεφ. φέρε νυν ἀθρήσω πρῶτον ὅ, τι, δρᾷ, τουτονί. age videam hũc, quid agat, Plato idẽtidem habet, ἄθρει δὴ, & σκόπει δὴ, & ἄθρει μή. Ἀθρείοντες, videre cupientes.

Ἀθρήμματα, τὰ, munera à cognatis miſſa nouis nuptis, apud Lesbios. Heſych. ſed. ἀθρίμματα Suidas.

Ἀθρήνη, gen. apis, Suid. Ἀθρήνιον, Muſarum ſedes, eidem. Ἀθρηνί, citra lachrymas.

Ἄθριξ, ἄτειχος, glaber: incomatus Martiáli.

Ἀθριπηδέστατος, non ſentiens putredinem, Gaz. ex Theoph. legitur & ἀθριπήδεστον, Ariſtot.

Ἄθριψ, ίπος, vermicul9, vt coſſus, tinea.

Ἀθροίζω, μ. οίσω, actiuum, cõgrego, colligo, Plut. in Rom. ἀθροιζόμενοι πρὸς αὐτὸν, confluẽtes ad illos. ἠθροίσθησαν αὐτῷ, ad ipſum coiërunt. Iſoc. ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτὸν, eſt contrahi in ſeipſum, i. apud ſe eſſe. Item excitare.

Ἀθροίσιμος, ὁ καὶ ἡ, frequens, ἀθροίσιμος ἡμέρα, celebris dies, Nazan. & Ἄθροισις, εως, ἡ, congregatio. & Ἄθροισμα, ατος, τὸ, & Ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, aceruus, collectio, & congeries. & Ἀθροιστικὸς, collectiuus.

Ἀθρόον, repenté. Ἄθροος, ου, ὁ, turbatio.

Ἀθρόος, ου, ὁ: & Ἄθρος, ου, denſus, frequens, ἄθροι φεύγουσιν, agmine vno fugiunt. οὐκ ἀθρόοι, i. pauci. Thucydid. ἀθρόον ἐμβοήσας, Valla exponit identidem vociferatus. ¶τὸ ἀθρόον, i. ſimul totum, legitur & ἄθρουν, vt ἄθρουν στρατόπεδον, i. exercitus multis copiis inſtruct9. Etym. ſcribit quãdo repentinũ ſignificat in antepenultima acui debere, quãdo verò congregatũ in penultima, cũ ſpiritu aſpero in primaſyllaba, Atticè.

Ἀθροότης, ητος, ἡ, collectio, cumulus. Aphrod. & Ἀθρόως, confertim, affatim, planè: huic opponitur κατὰ βραχύ. Lucian. ἐμπεσὼν ἀθρόως, i. totus repentè lapſus. dicitur & ἀθρόον, pro eodem. in Epig.

Ἄθρυπτος, ὁ καὶ ἡ, ſeuerus, nõ fractus, pertinax. ἄθρυπτος δίαιτα, victus nõ delicatus in carmine Pythag. & Ἀθρύπτως, ſeuerè & durè.

Ἀθυμέω, ῶ, μ. ήσω, exanimor, diſcrucior. Thucyd. li. 6. cum accuſat. Idem lib. 7, ἀθυμῶ ἐπιχειρῆσαι, recuſo confligere. Sophocl. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ ᾖ, angor vehementer an ſit. & Ἀθυμία, ας, ἡ, exanimatio, demiſſio, λύπη, animi cõſternatio, ſocordia. ἐν ἀθυμίᾳ εἰμὶ, i. abiicio animũ. εἰς τὴν ἐσχάτην ἀθυμίαν ἐνέπεσον, in extremã triſtitiam redactus ſum. Æſchin. ἀθυμίαπις opponitur τῷ θυμιατῷ ab Ariſtot. & Ἄθυμος, ὁ καὶ ἡ, ignauus, triſtis, ἀθυμότερον γίγνεσθαι, animum magis demittere, Xenoph. lib. 5. Pæd. ¶ἄθυμος pro ἀθυμήτης, Plat. de Repub. li. 5, i. λελυπημένος. & Ἀθύμως διάγειν, triſtem vitam degere. ἀθύμως διακεῖσθαι, pro deſperare, Xenoph. ἀθυμοτέρος, Iſæus.

Ἀθὺρ, menſis, Ægyptiis: A quibuſdã bos dicitur, in Epigram. Ἀθυρεύεσθαι, ſaltare, ludere. Propriè de pueris qui foris diſcurrunt, ab ἀ, priuat. & θύρα, ianua, & Ἄθυρμα, ατος, luſus delitiæ, ludicrum. Odyſſ. ὁ, ἄγοντες ἀθύρματα, i. κόσμια, ornamenta. pro ornamento capitis. Halicarnaſſ. li. 11, ἀθύρματα κόμης παρθενικά. & Ἀθυρμάτιον, ου, τὸ, diminutiuum Lucian. in dialog.

Ἀθυρογλωττία, ας, linguæ incontinentia.
Ἀθυρόγλωττος, ου, ὁ, garrulus. Euripid. in Oreſte. cuius lingua nullis quaſi foribus cohibeatur.
Ἀθυρόνομοι, qui legib⁹ pro ſua libidine abutūtur.
Ἄθυρος, patēs, apertus, ſine ianua. Herodia. παιδίον ἄθυρον, puer ludibundus (Polit. interprete). Ἀθύρω, ludo, παίζω, prima breui.
Ἀθυροστομία, ας, ἡ, dicacitas: dicitur & Ἀθυροστομίη, in Epigram.
Ἀθυρόστομος, ου, ὁ, qui linguæ temperare nō poteſt.
Ἀθύρωτος, nullo oſtio obſtructus: ἀθύρωτον στόμα. Plutar. os effræne, & quaſi ianitoris egēs.
Ἀθύσσω, miſceo, alapis percutio, μιγνύω, ῥαπίζω.
Ἄθυτος, ὁ καὶ ἡ, profanus: ἄθυτα ἱερὰ κατεσθίειν, prouerb. dicitur de commoditate aliqua preter ſpem accepta, Nazanz.
Ἀθῷωτος, ου, ὁ, impunitus, illæſus, ἀζημίωτος.
Ἀθῷος, ὁ, innocens, illæſus. Demoſth. περὶ στεφ. ἀθῷος τῆς φιλίππου δυναστείας, i. ἀβλαβὴς, qui ſine offenſione euaſit Philippi potentiam. Ariſtoph. νεφ. cum genititiuo, σὸν σῶμα χρὴ πληγῶν ἀθῷον εἶναι, verberibus immune & ſacroſanctum.
Ἀθῳόω, μ. ώσω, non mulcto, abſoluo, libero. ἀθῳῶ σε τοῦ φόνου, pro ἀθῷόν σε ποιῶ, i. innocentem, ſeu expertē te cædis facio. Accipitur pro ſum ſine iactura, inde Ἀθῴωσις, εως, ἡ, impunitas fugientium ad templa. Dicitur etiam ἀθῴωσις, abſolutio rei & liberatio per acceptilationem in Pandect. ἀποχὴ καὶ ἀθῴωσις. ἀθῳωθεὶς, iuſtificatus & impunè ferens.
Ἀθώρηκτος, non tumulentus, ὁ μὴ μεθύων. Galen.
Ἄθως, mons eſt Thraciæ adiacens circa Lemnum inſulam. hunc montem, quum continenti coniunctus eſſet, Xerxes ducta foſſa inſulam reddidit. vnde Iuuenalis, Velificatus Athos. Eſt in eius cacumine vrbs eiuſdē nominis ἄθως, in qua homines qui ἀθῶται dicuntur ab Herod. centum & triginta annos viuere dicuntur. Nonnulli grammat. declinant ἄθως τοῦ ἄθοος, & per ſynæreſim ἄθοις, vt μίνως μίνοος, vnde fiat ἄθω, in accuſatiuo: non inficiantur tamen declinari ἄθως τοῦ ἄθω, vt μίνως μίνω. Ab ἄθως fit locale nomen Ἀθῷος, & fœmin. Ἀθωὶς, pro montis incola: nam pro ciue dicitur Ἀθωίτης, authore Stephano.
Ἀθώως, citra damnum, innocenter, impunè, ἀζημίως.

A I

Α Ἱ, articulus fœminini generis aſpirato ſpiritu ſine accētu. relatiuum autem ſpiritu item aſpirato & cum accentu: αἳ δ' ἀντὶ τοῦ αἵτινες. Eodem ſolet vti Homer. ἀντὶ τοῦ αὗται. i. hæ. Cæterùm quum accipitur pro vtinam, κατ' ἀποκοπὴν τοῦ αἴθε, tenui eſt ſpiritu & accentu circunflexo. Αἶ autem interdum acuitur cum ſpiritu tenui, & tunc eſt σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ſeu θρηνητικὸν, i. hei. quod tamen circunflecti Suidas tradit. Ariſtoph. in Pluto, αἶ τάλαν, ô miſer, vel hei, heu te miſerū: vnde fit Αἰάζω ἀντὶ τοῦ θρηνῶ. interdū geminatur, αἶ αἶ, i. heu heu. Αἰ pro εἰ etiam legitur. Thucydid. lib. 5.
Αἶα, ας, ἡ, terra, i. γῆ ſeu γαῖα, ora, terrarum orbis. Iliad. γ, φυσίζωος αἶα, alma tellus.
Αἴαγμα, ατος, τὸ, luctus: Interdum στεναγμα.
Αἰάζω, μ. αἰάξω (ſunt qui αἰάσω) lamentor. Gaza αἰάζοντες, vertit tibicines & lamentantes ex Ariſtotel. lib. 5. animal. cap. 7. Fit autem ab αἶ, pro heu. Sophocles, νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοί.
Αἰακίζω, verbero, & Αἰακεία, verberatio, αἰκία.
Αἴακτος, deflendus, Ariſtoph.
Αἰανὸς, & Αἰανὴς, έος, grauis, χαλεπὸς, Sophocl. in Aiace, νυκτὸς αἰανὴς κύκλος, &c. i. σκοτεινῆς.
Αἰάντιος, ου, ὁ, poſſeſsiuū eſt à nomine αἴας. Epigr.
Αἰαυλαῖαι, opercula, κατακαλύμματα. Heſych.
Αἰαψ, ſtultè, ματαίως. Αἴαψος, varius, ποικίλος.
Αἰβοῖ, heu, dolentis & indignantis, pro οἴμοι: interdum admirantis. Ariſtophan. νεφ. Αἰβοῖ πονηρόν γ' οἶδα, &c. i. papæ. Idem, αἰβοῖ τάλας, hei miſero. (rupicapra.
Αἴγαγρος ſeu Αἰγάγριος, αἶξ ἄγριος, caprea. Plinio
Αἰγανέα, Euſtath. ſcribit iaculi leuioris eſſe ſpeciem, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἱέσθαι, quòd longius mittatur. Iliad β, & Odyſſ. δ.
Αἴγδην, Aduerbium, ſubitò. παρὰ τὸ ἀΐσσω. Apol.
Αἰγέη, pellis caprina dicitur, & αἰγέα.
Αἴγεος, ου, ὁ, caprinus. Hom. Ilia. γ, ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ.
Αἴγειρος, ἡ, populus, ſed nigra propriè. nam alba populus λεύκη dicitur, vide Theophraſt. lib. 5. de cauſ. plant. cap. 8. Æneid. 8. *Herculea bicolor cum populus vmbra*, &c.
Αἰγιαλεὺς, piſcator in litore degens, apud Alciph.
Αἰγιαλῖτις ἄμμος, litoralis arena. Dioſcorid. lib. 5.
Αἰγιαλὸς, οῦ, ὁ, παρὰ τὸ τὴν ἅλα γείτονα εἶναι τῆς ἀκτῆς. Item in litore habitans: vnde Achaia propter urbes in litore diſpoſitas antè αἰγιαλὸς vocata eſt, teſte Plinio.
Αἰγιαλώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, litoralis.
Αἰγιβότης, ου, ὁ, caprarius, à capris depaſtus. Epig.
Αἰγίβοτος, ου, ὁ, capras paſcens: αἰγίβοτος γῆ, Epig.
Αἰγίδιον, τὸ, hœdulus, lib. 1. Reg. cap. 10.
Αἰγίζω, μ. ίσω, capras paſco: aliquando διασπῶ, diuello & tempeſtate affligo, apud Æſchyl.
Αἰγιθαλὸς, οῦ, ὁ, parus, auis quæ apibus nocet, odio maximo proſequitur acanthyllida, Plutarch.
Αἴγιθος, & Αἰγίοθος, auis, quæ & ſalus dicitur.
Αἰγιλίδες, ſunt pulcherrimæ caricæ, Ath. lib. 14.
Αἰγίλουρος, felis, pro αἴλουρος.
Αἰγίλιψ, ιπος, ὁ καὶ ἡ, excelſus: vnde αἰγίλιψ πέτρα, rupes adeò alta, vt præ altitudine capris ſit inacceſſa. Iliad. ί.
Αἰγίλωψ, ωπος, ὁ, ſpecies roboris ſeu quercus, Theophr. lib. 3. plant. cap. 9. Item auenam ſignificat frugiferam, & equis aptam: inanis enim auena, βρόμος dicitur, quod colligere facilè eſt ex eodē Theophr. de cauſis plant. lib. 4. ca. 6, & 7. Dicitur & αἰγίλωψ oculi vitium, ſonat enim oculum caprinum, à vitio ſcilicet & labe, quæ capris ferè propria eſt & continua.

nua.ab ἀγχὶ,i.prope,& ὢψ,ὠπὸς,i oculus.

Αἰγιναῖα, τὰ, grandia rerum venalium onera,ab Attico talento, quod in Ægina inſula maximum erat.Cælius lib.11.cap.57.

Αἰγινόεις,εντος,capris abundans,Homer.

Αἰγίοθος,ὁ,Salus,auis,Ariſtot.9.Anim. cap.15.

Αἰγίοχος,ὁ,geſtans Ægidem,Iouis epitheton.

Αἰγίπαν,ανος,ὁ,ſemicaper Pan,Syluanus,Plut.

Αἰγιπόδης,ὁ,capripes. Αἰγίπους,οδος,ὁ,idem.

Αἰγίπυρος, genus plantæ. Theocrit. εἰδ.δ. vide Seruium in 8.Æneid.

Αἰγὶς,ίδος,ægis,pellis caprina.Herodot.μελπ. ¶Apud Dionyſium & Pauſaniam,eſt rete ex coronis contextum,cuius vſum non explicat. vnde ἐπαιγίζω,grauiter ſpiro.¶Eſt prætereà ἡ αἰγὶς, quiddam quod pino arbori innaſcitur, Theophraſt.lib.3.plant.cap.10.

Αἴγλαν,interpretatur Pollux,τὴν μυςίλην, i.cauatam panis offam in ius demerſam aut pulmentum . αἴγλας verò Heſychius accipit pro vomeris catenis.

Αἰγλήεις,εντος,ἡ αἰγλήεσσα, τὸ αἰγλῆεν, ſplendidus, λαμπρὸς, lucens , Iliad.ά, αἰγλήεντος ὀλύμπου.

Αἰγληχίδων,apud Sophocl.pro amictu : apud Epichar.pro pedica.χιτὼν,ἡ πέδη.

Αἰγοβόσκος,ου,ὁ,caprarius,& Αἰγοδιώξωκος,capriſequ⁹,& Αἰγοθήλης,ὁ,caprimulg⁹,auis nomẽ.

Αἰγοκέρας, Hippocr.βουκέρας Theophr. & τῆλις Dioſcor.fœnum Græcum,ſiue ſilicia & ſilicula Plinio.

Αἰγόκερως,ωτος,ὁ,capricornus. Procl.de ſphera.

Αἰγοκέφαλος,ου,ὁ,capriceps, auis. Ariſtot.1. Anim. cap.22,& Αἰγόλεθρος,herba capris noxia.

Αἰγονόμος,caprarum ductor,& locus capris paſcẽdis accommodus . Epigr.αἰγονόμοις μυκάλη.

Αἰγόνυξ,υχος, vngulas habens caprinos, Epigr.

Αἰγοπρόσωπος,qui caprina eſt facie.

Αἰγυλὶς,uitex,ſalis amerina,λυγὸς, ἄγνος.

Αἴγυλος,ου,ἡ,abſceſſus inter nares & maiorem angulum oculorum per quem pituita diſtillat.

Αἰγυλώπη, ης,ἡ, abſceſſus eſt ſub palpebræ torulũ,i ſuper pilorũ locũ,Celſo.Dicitur & κριθή.

Αἰγυπιὸς,οῦ,ὁ,vultur,γὺψ,auis prædatrix.Ariſtot. 6. Animal.cap.1. Herodot. αἰγυπιῶν δύο ζεύγεα,&c.duo vulturum paria.

Αἰγύπτης,nocuus,& ſtellio,σίντης,ὴ ἀσκαλαβώτης.

Αἰγυπτιάζω,μ.άσω,pro vafrè & verſutè ago.

Αἰγυπτιςὶ, Ægyptiacè, Ægyptiaco ritu ſeu habitu.Theocr.edyll.ό.

Αἴγυπτος, Ægyptus . Stephanus tam pro fluuio Nilo quàm regione dici putat αἴγυπτον,ἀπὸ τοῦ αἰγύπτου:is fuit Danai frater.

Αἰγώλιος, ὁ, vlula , auis nocturna. Ariſtotel.8.animal.cap.3.

Αἰγὼν,ῶνος,ὁ,caprile.Αἴγων,ωνος,nomen propriũ.

Αἰγώνυχον,τὸ , genus herbæ ſic dictæ, quòd vngulas caprinas duritia referat eius ſemen.

Αἴγωπος,caprinus:vnde αἴγωπα ὄμματα,Ariſtot.

Αἰδαίας,dominus,δεσπότης,Heſych.

Αἰδέομαι , μ. αἰδέσομαι & αἰδήσομαι , αόρ.ά..ᾐδέσθην,erubeſco,reuereor, admiror. Xenoph.1. Pædię , αἰδούμενος τοὺς πρεσβυτέρους, &c. præſtans reuerentiam. Odyſſ.ξ,ἐγώ σ᾽ αἰδήσομαι, i.τιμήσω.Accipitur etiam in malam partẽ pro αἰσχύνεσθαι,Plutarch.περὶ ἠθικῆς ἀρετῆς· Αἰδεῖσθαι τὸ αἰσχύνεσθαι καλοῦσι,ὴ τὸ ἥδεσθαι χαίρειν, ὴ τοὺς φόβους εὐλαβείας : vnde αἰδεσθεὶς,reueritus. Interdum pro πείθεσθαι , placor, iniuriam remitto, apud Gregor.φιλίαν αἰδεῖσθαι εἰδὼς, dicitur is qui amico exorabilem ſe præbet.

Αἴδεις,ſylueſtres,vel quorum puduit.

Αἴδες,τὸ,incomprehenſibile,ἀκατάληπτον.

Αἰδέσιμος,ου,ὁ,venerabilis,verendus Liuio. Dicitur quoque αἰδέσιμον,inuiolatum.¶Αἰδέσιμα δῶρα, dicuntur perſuadentia aut exorantia dona.

Αἴδεσις,εως, ἡ,vltionis,animaduerſioníſque remiſſio,Demoſth:Bud.comment.

Αἰδεςὸς,reuerentiæ plenus,reuerẽtiam habens.

Αἰδέω,μ.έσω,vt docet Vrban.reuereor.

Αἴδηλος,ὁ ὴ ἡ,pro ἄδηλος,obſcurus,exitioſus,Il.έ, αὐτὸς ἐγείναο παῖδ᾽ ἀΐδηλον,genuiſti filiam nocentem.Ilia.β, ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον, vt ignis exitioſus,i.edax.

Αἰδήλως,euanidè,fluxim,latenter,ἀφανιςικῶς.

Αἰδήμων, ονος, ὁ, verecundus,Ariſtot.2.Ethic.τὸν αἰδήμονα,mediũ facit inter καταπλῆγα & τὸν ἀναίσχυντον,i.attonitum & impudentem. (ſiod.

Αΐδης,έος,ὁ ὴ ἡ,ὴ τὸ ἀΐδες,obſcurus,ἀφανής.He-

Αἴδης ſeu ἀΐδης,ου,ὁ,Orcus,Pluto, ᾅδης,inferi,ab ἀ priuat.& ἰδῶ,video,quòd omnia ibi ſint tenebricoſa.

Αΐδιος,ὁ ὴ ἡ,ſempiternus, Ariſtot.de mundo,κινούμενος κίνησιν ἀΐδιον, perpetuo motu currens. τὸ ἀΐδιον,perpetuitas.ἐς ἀΐδιον,in perpetuum.

Αϊδιότης,ητος,ἡ,æternitas,& Αΐδίως,ſemper.

Αἰδνὸς, οῦ, ὁ, tenebroſus , σκοτεινὸς , Heſiod. in Theogon.

Αἰδοῖον,ου,τὸ.dicitur tam de mẽbro genitali maris quàm fœminæ. Herodot.li.1. ἐδόκεέ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς ταύτης φῦναι ἄμπελον,videbatur ſibi videre ex filię genitalib⁹ vitẽ naſci.

Αἰδοιόπαλμος,ου,ὁ,morbus pudendorum.

Αἰδοῖος pro αἰδῶος,venerabilis, caſtus, Odyſſ.ό. αἰδοίοισιν ἔδωκα, dignis dedi:αἰδοίη fœm.gen. Ili.β, παρθένος αἰδοίη ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα, &c.

Αἶδος, ος,τὸ,reuerentia.

Αϊδοφόλοι,οἱ,qui ꝓpinqui ſunt Plutonis ſpelũcę.

Αϊδρεία,ας,ἡ,imperitia,Heſiod.ῥέζοισιν ἀϊδρείῃσι νόοιο:legitur , & αἰδρία pro eodem , & αἰδρηίη, apud Herodot.

Αϊδρήεντι,inſcienter,Nicand.dicitur & ἀΐδρως.

Αἴδρις, ſeu ἄϊδρις, εως, ὁ ὴ ἡ, imperitus. Iliad.γ, Heſiodus,χώρου ἄϊδρις ἐὼν, regionis ignarus.

Αΐδρῶς, pſpicuè,& imperitè,διαφανῶς,ὴ ἀπείρως.

Αΐδυλος,ὁ, audax,temerarius,θρασύς.

Αΐδω,dico, nomino: ἀΐδειν de gallis dicũt Attici, non autem κοκκύζειν niſi extraneũ irridentes. Heſych.

Αἰδωνεὺς, έος, ὁ, Pluto, ᾅδης, Heſiod. Cicero αἰδονέα pro terra interpretatur, vt ἦερα pro aëre, lib. 2. de Natura deorum. & Αἰδώνια, lethalia, peſtifera, θανάσιμα.

Ἀϊδῶς, ἀκαταλήπτως, incomprehenſibili modo.

Αἰδὼς, όος ϰ̀ οῦς, in accuſat. αἰδῶ, Plut. in Solon. αἰδῶ μὲν εἶχε ϰ̀ τιμὴν παρὰ πᾶσι, eum omnes ſunt reueriti. in vocatiuo αἰδοῖ, pudor, verecundia, Ariſtot. libro 1. mag. moral. cap. 30 & Ethic. ca. 7. ¶ αἰδώς με ἄγει. Heſiod. & αἰδῶ ἔχω vel αἰδοῖ εἴκω, pro αἰδοῦμαι, Ariſtoph. νεφ. ¶ Αἰδῶ pro αἰδέω, verecundor.

Αἰεὶ, ſemper, διαπαντὸς, Iliad. ά, Αἰεί τοι φίλον ἐστὶ, &c. αἰεὶ apud Hippocr. pro ἕως, vt notat Gal. in Gloſsis.

Αἰειναῦται, apud Mileſios dicti ſunt potẽtiores, quòd ſẽper in nauib⁹ cõſultarẽt. Cęl. Calcag.

Αἰσώπες, οἱ, ſempaſiones aues: omnibus enim anni tẽporibus conſpiciuntur.

Αἰέλιοι, & ἀέλιοι, mariti duarum ſororum.

Αἰὲν pro ἀεὶ, ſemper. Iliad. ά, θεοὶ αἰὲν ἐόντες.

Αἰεσχλος, lauri ramus, vel bacca, Hermol.

Αἰετὸς, aquila, ἀετὸς, Ody. ό. δέξιος ὄρνις αἰετός. Eſt & aquila piſcis, Ariſtotel. animal. 5. cap. 5.

Ἀΐζηλος, incertus, è conſpectu euaneſcens.

Αἰζωεκὲς, perenne, perpetuum. αἰώνιον, διηνεκές.

Αἰζηὸς, οῦ, ὁ, iuuenis, Iliad. β, πέρσαι ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν, i. νεανιῶν. Heſiod. pro viro accipit, τεσσαρακονταετὴς αἰζηὸς ἕποιτο. Dicitur & Αἰζήϊος, Heſiod. αἰζήϊος ἀνὴρ, i. νέος.

Αἰζόκροτος, ſiccitas, ξηρασία, ariditas, ἀζόκροτος.

Αἰζητὸς, ardens: & αἰτὸς, dicitúrque de Vulcano.

Αἰζυιτή, terra. Αἰὴ, idẽ. Αἰζωνδύω, maledico. Harp.

Αἰῶα, vel αἰῆνες, fruteta, arbuſculæ.

Αἰήσυλος, ventus nocuus, ἄνεμος κακοποιός.

Αἰθάλη, ης, ἡ, fuligo, λιγνὺς, apud Lucia. & Dioſc.

Αἰθαλίδες, animalia frumentũ rodentia, Heſyc.

Αἰθαλίκες, (corruptè legitur αἰθυλίκες, apud Galen. in Gloſsis Hippo.) ſunt notæ & circuli in cute, ſimiles his rubris qui ex igne cõtrahuntur, ab αἴθειν, i. vrere. hinc αἰθαλικώδεα.

Αἰθαλίων, ωνος, ardens. epithe. cicadarũ. Theoc.

Αἰθαλόεις, εντος, ὁ, vel αἰθαλόεσσα, ης, τὸ αἰθαλόεν, ardens, nigricans. αἰθαλόεις θεὸς, Vulcanus deus dicitur fuliginoſus Heſiodo.

Αἰθαλοκαμπίαι, αἱ, fumi, impoſturæ, ψευδολογίαι.

Αἴθαλος, ὁ, fuligo, fauilla, αἰθάλη, ἡ τῦ πυρὸς ἀποφορά. Itẽ pro ardẽti exuſtóque apud Pindar.

Αἰθαλόω, μ. ώσω, cõburo, in fauillas redigo. αἰθαλῶ λιγνὺν, colligo fuliginem, Dioſcorid.

Αἰθαλώδης, εος, fuliginoſus, Ariſtotel. de mundo.

Αἴθε, εἴθε, vtinam, Odyſſ. ί. αἴθ' ὄφελον μεῖναι, vtinam manſiſſent. ¶ αἴθ' ἦεν, vtinam liceret. ¶ αἴθε & εἴθε optatiuis adduntur ad maiorem vehementiam: indicatiuis autem ob neceſsitatem, vt εἴθε ἔγραψε.

Αἰθερίνη, ἡ, Ætherina piſcis, Ariſtot. li. 6. anim.

Αἰθέριος, ὁ ϰ̀ ἡ, æthereus, αἰθεριώδης, Ariſtot. de mundo genere fœmi. dixit, μετὰ δὲ τὴν αἰθέριον ϰαὶ θείαν φύσιν, &c.

Αἰθὴρ, έρος, ὁ, & Æolicè ἡ αἰθὴρ, genere fœm. apud Pindar. i. æther. propriè aër ſublimis & ardens, à verbo αἴθω, vt vult Anaxagoras ætheris nomine ignem ſignificans. Ariſto. lib. de Mundo deducit ab ἀεὶ ſemper, & θέω curro, & pro cœlo accipit, quòd perpetua volubilitate rotetur & currat. αἰθέρα δῦναι, cœlum conſcendere, Sophoc.

Αἴθης, peplus, Cratinus apud Heſych.

Αἴθινος, aptus cõburi, vt αἴθινα ξύλα. Item, mordax, niger, vt καπνὸς αἴθινος. Dicitur & Ἄθινος.

Αἰθιοπαῖς, Bacchum ita vocat Anacreon.

Αἴθικες, vel Αἰθόλικες, propriè ſunt phlyctænæ, i. puſtulæ ex igni, puſtulæ rubeæ, in ſumma cute: legendum puto αἰθάλικες.

Αἶθον, λαμπρὸν, μέλαν, ignitum, nigrum: αἶθον ἐμβαλεῖν, ignem iniecifſe, Eurip.

Αἶθος, εος, τὸ, æſtus, ardor, apud Apol. πῦρ ϰ̀ φλόξ.

Αἴθουσα, ης, ἡ, porticus, teſtudo, Iliad. ζ. ἐπ' αἰθούσῃ αὐλῆς. Interdum participium eſt fœminin. pro λάμπουσα, ſplendens.

Αἴθοψ, οπος, ὁ, ardens, μέλας, nigricans, λαμπρὸς, αἴθοπα οἶνον vocat Hom. nõ à colore, vt quidam volunt, ſed quòd ſemina quædam caloris in ſe habeat, Gell. li. 17. cap. 8. αἴθοπα χαλκὸν, ſplendidum ęs.

Αἰθρέω, μ. ήσω, tempeſtatem fero, ſub dio verſor.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, & αἰθρηγενέτης, ου, ὁ, ſerenitatem inducens. Odyſſ. έ. epitheton Boreæ.

Αἴθριος, ὁ ϰαὶ ἡ, ſerenus, αἴθριον κατάστημα, apud Diſcorid. ſerena cœli conſtitutio.

Αἰθρία, ας, ἡ: & Αἴθρη, ης, ἡ, aër ſudus apertúſque. Gaza ex Ariſtot. de mundo, ἐν τῇ αἰθρίῃ, ſub dio. Ariſtophan. in Plut. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν, ſalta hîc ad auras. αἰθρία opponitur ὁμίχλη.

Αἰθριάζω, μ. άσω, ſereno. ἀπαιθριάζειν apud Ariſtop. pro eodem: αἰθριάζειν, eſt etiam aliquid aperto loco ponere, ſeu exponere cœlo.

Αἴθρινος, matutinus, πρωϊνός.

Αἰθριοκοιτέω, μ. ήσω, ſub dio dormio. Theo. εἰδ. θ.

Αἴθριον, atrium. Ioſeph. αἴθριον διαμεμετρημένος.

Αἶθρος, ου, ὁ, frigus matutinum, Odyſſ. ξ. αἴθρῳ ϰαὶ καμάτῳ δεδμημένον, frigore confectum. Suidas tamen exponit αἶθρον καῦμα, παρὰ τὸ αἴθω, vt Latinis pruina ab vro.

Αἴθυγμα, incitabulum Gellio, ſuſcitabulum Varroni, fomes & incentiuum Polyb.

Αἴθυια, ας, ἡ, mergus. Virgilius ex Arato vertit fulicam, quę etiam ab Hom. interpr. dicitur φήνη. Eſt etiam αἴθυια mortariũ, & herbę cuiuſdam ſpecies apud Heſych.

Αἰθύσσω, μ. ύξω, ſuſcito, moueo, κινῶ, calefacio.

Αἴθω, μ. σω, fulgeo, ardeo: actiuè etiam accipitur καίω, vro. Herod. in Melpomene, τί θέλοντες ἠκοιέν τε ἐς τὴν χώρην ϰ̀ πῦρ αἴθοιεν, quid volentes venirẽt in regionẽ, ac ignem accenderẽt? Vnde paſsiuum αἴθομαι, vror, candeo. Sunt etiam qui αἴθω pro ſpiro accipiant.

Αἴθω, expiro, ἐκπνέω apud Homer. ϰ̀ θυμὸν αἴθων.

Αἴθων, ωνος, ὁ, ardens, καυστικός, Heſiod. τέμνειν αἴθωνι σιδήρῳ, ſecare ſplendenti ferro. Interdum pro virili, & bellicoſo accipitur, αἴθων ἀνὴρ à Sophoc. in Aia. Interdum αἴθων dicitur ὁ βίαιος λιμός. vide Suid.

Αἰκάζω, μ. άσω, voco. Αἰκάλη, ης, ἡ, blanditiæ.

Αἰκάλλω, decipio, adulor, αἰκάλλω κυνὶ, cani blandior, Eurip. & Αἰκάλος, ου, ὁ, adulator, κόλαξ.

Αἴκεν, ſi, Αἴκεν πως βούλε), ἐὰν πως ἐθέλῃ, ſi fortè velit, Iliad. ά: Eſt & optantis aduer. Iliad. ά.

Αἶκες, impetus, propriè bellici in conflictu acierum, ὁρμαί: pro ventorum reflatu, Apollon.

Αἰκὴ & Αἴκη, ῆς, ἡ, impetus, ῥιπὴ, κίνησις, impulſus.

Αἰκία, ας, ἡ, verberatio, vulneratio, pulſatio, plaga. vnde αἰκίας δίκη, actio iniuriarũ ob verbera, Demoſt. Plato de leg. βίαιον καὶ τὸ τῆς αἰκίας πᾶν γένος. violẽtũ omne verberãdi gen⁹. ¶ τὸ Αἰκίον apud Herodot. læſio, damnum.

Αἰκίζω, μ. ίσω, cædo, contumelia afficio. Sopho. in Aiace, Ἄλλα με ὁ διὸς ἄλκιμα ὀλέθριον αἰκίζει, i. καθυβρίζει. Vnde, Αἰκικὸς, contumelioſus, ὑβριστικός. & Αἰκισμὸς, οῦ, ὁ, αἰκία, ὕβρις, iniuria, flagellatio, & Αἴκισμα, ατος, τὸ, flagrum & Αἰκιστικὸς, contumelioſus.

Αἶκλον καὶ αἶκνον, cibus, vnde ἐπαίκλιον. Euſtat. Iliad. σ. Eſt etiã τὸ δεῖπνον, prandiũ. Athen. li. 4.

Αἴκολος, turpis, Ἀκτὴρ, violentus.

Αἰκῶς, crudeliter.

Ἄικτος, ου, ὁ, ingẽs, ineffabilis. vel ἄϊκτος, inacceſſ⁹.

Αἴλινον, τὸ, ſiue ὁ Αἴλινος, lugubris quædam cantio, Sopho. in Aiace. vide Athen. lib. 14. Αἰλινὸς, οῦ, ὁ, miſer, lamentabilis, θρηνητικός. (πος.

Αἰλότροπος, qui mores ſubinde mutat, i. ἀλλοιότροπος.

Αἴλουρος, ælurus, feles ſeu felis, ex Ariſtot. de animal. li. 5. cap. 2. vide Herodot. in Euter. cur ab Ægyptiis æluri ſeu feles colantur.

Αἷμα, ατος, τὸ, ſanguis, cruor, cædes, & τὸ γένος: αἵματος ἀναγωγὴ, ſanguinis excreatio, quæ & Αἱμάπτυσις dicitur: ἐφ' αἵματι φεύγειν, reũ cædis eſſe, Demoſt. ¶ Αἱμάτιον τὸ diminutiuum, ſanguis exiguus

Αἱμακτὸς. οῦ, ὁ, ſanguineus. αἱμακταῖς ῥανίσι, Eur.

Αἱμακουρίαι, αἱ, parentationes: quaſi animæ mortuorum ſanguine ſaturentur.

Αἱμάλεος, cruentus: αἱμαλέων δόρπων, in Epig.

Αἱμαλωπὶς, color ſanguinẽ prę ſe ferẽs. Dioſ. l. 2.

Αἱμάλωψ, cruenta ſuffuſio præſertim in oculis: αἱμάλωπες dicũtur quibus oculi ſunt cruẽtati.

Αἱμασία, ας, ἡ, ſepes, ſeptum. Herod. li. 1. ἀπὸ τοῦ αἱμάττεσθαι. Propriè maceria eſt ſine luto cementorum. & Αἱμασιώδης, macerioſus. Plat.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio. Heb. ca. 9.

Αἱμάτη, culter, Sophoc. μάχαιρα.

Αἱματία, ας, ἡ, obſonii ſeu farciminis genus ex ſanguine, Cel. li 14. cap. 56. vide Pollu. lib. 6.

Αἱματίζω, cruorem moueo, Ariſtot. de muſca.

Αἱματινὸς, οῦ, ὁ, ſanguineus. & Αἱματικὸς, Aphr.

Αἱματίτης, lapis ſanguinem reprimẽs. Dioſc. l. 5.

Αἱματοσταγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanguine diſtillãs, Eurip.

Αἱματοφλεβοιστάσεις, venę oppletæ ſanguine, apud Hippocr.

Αἱματόω, μ. ώσω, cruento, actiuum. Xenoph. 1. Pædiæ, pro interficio, φονεύω.

Αἱμάττω, μ. ξω, π. χα, lanio, ſanguine perfundo Sophoc. αἱμάξαι τοῦ δακτύλου, ſanguine tingere digitum.

Αἱματωπὸς, οῦ, ὁ, ſanguinarius. αἱματωποὺς θεὰς, Eurip. vocat furias. Αἱμάτωσις, ſanguinis generandi munus apud Gal. & Αἵμιον vocatur, vas quo excipitur ſanguis.

Αἱμόδωρον, τὸ, genus herbæ quæ cumino & fœnogræco innaſcitur, Theophraſt. plant. li. 8.

Αἱμοὶ, ſaltus, nemoroſa, δρυμοί. Æſchyl.

Αἱμόκερχνα, apud Hippoc. exponit Galen. in gloſſ. mouentia ſtridorem qualis eſt ſtertentium, αἱμοστάγματα exponit Phauor.

Αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio. Dioſco. li. 2. τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων αἱμοῤῥαγίας, i. ſanguinis eruptiones è naribus. & Αἱμοῤῥαγέω, μ. ήσω, ſanguinem fundo. Dioſc. lib. 5. αἱμοῤῥαγοῦντα οὖλα, ſanguine manantes gingiuæ. & Αἱμοῤῥοέω, ſanguine diffluo. & Αἱμοῤῥοΐα, ας, ἡ, fluxus ſanguinis. & Αἱμοῤῥοῒς, ίδος, ἡ, hæmorrhois, ſanguinis fluxus. Eſt & αἱμοῤῥοῒς, ſerpẽtis genus ex eo dictum, quòd morſu ſanguinem eliciat, Lucan. Pharſal. lib. 9.

Αἱμοχαρὴς, ſanguine gaudens, epithet. Martis.

Αἱμύλα, blandè. αἱμύλα κωτίλλουσα. Heſiod.

Αἱμυλία, ας, ἡ, facũdia, illecebræ, feſtiuitas, Plutarch. & Αἱμύλιος, blandus. refert Plutarch. in Numa, Æmylios à Numa ipſo nũcupatos ab vrbanitate Pythagoræ, i. ἀπὸ τῆς αἱμυλίας.

Αἱμύλλω, ἀπατῶ, i. decipio. vnde χειμύλος, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ σὺν χειροφιλέταις, Interpres Ariſtoph.

Αἱμύλος, ὁ καὶ ἡ, facetus, blandus, varius, Plato de legi. lib. 3. Epigram. κούρην αἱμύλον ἐνναέτιν ἥρπασας, vbi genere eſt fœminino. Odyſſ.

Αἱμῶ τοὺς ὀδόντας, ἀλγῶ, dentibus doleo. & Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium ſtupor ex Ariſtot.

Αἱμωδιάω, mihi dentes ſtupeſcunt. Ariſtot. in in Probl. ſect. 7. Dicitur & αἱμωδεῖν.

Αἵμων, ονος, ὁ, cruentus: Αἵμων verò peritus, ἐπιστήμων, ἔμπειρος. Iliad. ε.

Αἱμωπὸς, οῦ, ὁ, ſanguinarius, cruentus.

Αἰνὰ. valde, difficulter: αἰνὰ τεκοῦσα, Iliad. α. 1. difficulter enixa.

Αἰναρετὴς, grauis virtute, Iliad. π. αἰνάρετος,

Αἴνεσις, laudatio, commendatio, laus.

Αἰνέω, αἰνῶ, μ. αἰνέσω, vel αἰνήσω, π. ᾔνεκα, laudo, approbo. αἰνῶ σε προθυμίας, animi tui ſtudiũ approbo. ¶ Apoll. 2 dat. iunxit, pro aſſentior ἀγχαίω ἢ πόλεις ἥνησ' ἑταίρων. ¶ Interdum recuſo ſignificat, Heſiod. νῆ' ὀλίγην αἰνεῖν, μεγάλῃ δ' ἐν φορτία θέσθαι. i. Nauiculam lauda, ſed onus vehat ardua puppis. Sic Virgilius in Georgic. Laudato ingentia rura: Exiguum colito. ¶ Apud veteres ſignificat quoque irrigare, contundere, commouere, vt in ptiſana fieri ſolet.

Αἴνη,ἡ,honor,laus,Herodo.li.8.εἴη ἐν αἴνῃ μεγίστῃ τῶν ϛρατηγῶν ὁ θεμιστοκλῆς, i. eſſet maximo in honore inter duces Themiſtocles.¶ἐν αἴνῃ μεγίστῃ ὤν,magna flagrans inuidia.

Αἴνιγμα, ατος,τὸ,obſcurum,inuolucrum,ſcirpus. AEſchin.cõtra Cteſiph.οὐ δι' αἰνιγμάτων, ἀλλ' ἐναργῶς γέγραπται.

Αἰνιγματώδης,εος,obſcurus,ἀσαφὴς,tectus.

Αἰνιγμῶν,in genitiuo plurali.Plutarch.in Galba, οὐ δι' αἰνιγμῶν, ἀλλ' ἄντικρυς ἔφη σημεῖα, i. non per ænigmata,ſed apertè ſigna dixit.

Αἰνίζομαι,laudo,ἐπαινῶ,θαυμάζω. Homerus.

Αἰνικληρίως,obſcurè: Æſchy.Αἰνικτὸς,ὁ,obſcurus.

Αἰνίττομαι,μ.ίξομαι,obſcurè loquor,innuo. Plat. lib.1.de Repub.ἠνίξατο ἄρα ὁ σιμωνίδης ποιητικῶς τὸ δίκαιον ὃ εἴη,velamine poetico innuit quid iuſtum ſit. ¶ Budæus etiam taxo vertit apud Plutarch. τὸν δὲ εὐήμερον καὶ καλλίμαχος αἰνίττεται ἐν τοῖς ἰάμβοις γράφων,i.Euemerum autem & Callimachus taxat in iambis ſcribens. Dicitur etiam αἰνίττω,ſiue αἰνίσσω,καὶ αἰνίζω pro αἰνίττομαι.

Αἰνόγαμος,ου,ὁ καὶ ἡ,infeliciter coniugatus.

Αἰνόθρυπτος,ὁ καὶ ἡ,quē malè decēt deliciȩ.Theoc.

Αἶνος,ὁ,laus,gloria,δόξα.Item,prouerbiũ. Theocrit.edyll.ξ,αἶνος θὴν λέγεταί τις ἔβα καὶ ταῦρος ἀν' ὕλαν,i.prouerbium vtique dicitur,Iuit & taurus ad ſyluã. Αἶνον Aphth.in progymn. μῦθον,i.fabulam vocat.

Αἰνὸς,οῦ,ὁ,horribilis,ſeuerus,grauis,malus . παρὰ τὸ δεινὸς,abiecto δ, & ε mutato in α . Odyſſ. ὁ,σύ μ' ἔπαυσας ὀϊζύος αἰνῆς,me graui ȩrumna liberaſti,Apollon.2.Argo.τέρας αἰνὸν ἰδέσθαι, monſtrum horribile viſu.

Αἰνότης,ητος,ἡ,grauitas,δεινότης.

Αἴνυμαι,aufero,capio,λαμβάνω.Odyſſ.ξ.ἀλλά μ' ὀδυσσῆος πόθος αἴνυται,i.λαμβάνει,cepit.

Αἰνῶς,grauiter, δεινῶς καὶ χαλεπῶς. Iliad. α, αἰνῶς δέδοικα:Item,valde,magnopere. Iliad γ.

Αἴξ,γὸς,ὁ καὶ ἡ,caper &capra.Herodot.in Euterpe,σέβονται δὲ πάντας τοὺς αἶγας οἱ μενδήσιοι , καὶ μᾶλλον τοὺς ἄρσενας τῶν θηλέων, i.colunt Mendeſii caprinum vtrunque ſexũ , & mares magis quàm fœminas.¶Generale nomen eſt ad omnes caprarum ſpecies.nam recens natæ ἔριφοι appellantur:media ætate χίμαιροι:adultæ τράγοι καὶ ἴξαλοι. Has Homerus πρόγονοις vocat, medias μετάσσας , alias ἕρσας. ¶ Prætereà αἲξ accipitur pro aue quæ in aquis verſatur,apud Ariſtot.li.8. de nat.animal.cap.3. capella à Gaza vertitur.αἲξ οὐρανία,fabæ albæ genus,ad ferenda ſuffragia,Heſych.

Αἰξάσσω,impello, pro ἀΐσσω.

Αἰξωνεύεσθαι. Hoc verbo intoleranda mordacitas ſignificatur , quòd in Attica Æxones dicacitate maledicáque virulentia inſignes erant, Cel. lib. 10, cap.25. vnde Αἰξωνεία,ἡ conuitium , & Αἰξωνεὺς,conuitiator.

Αἰολᾶσθαι,findere aratro,errare,vagari,Hippo.

Αἰολεὺς,Cæcias vẽtus,Καικίας ὁ Κιλίκων ἄνεμος.

Αἰολέω,μ.ήσω,π.ηκα,vario,ποικίλλω. Αἰόλητο,apud Apollon.turbatus & ſolicitus erat.

Αἰολιγγὴ,ἡ,vmbra,temporis momentum.

Αἰολίζω, μ. ίσω , αἰολῶ, ſequor mores Æolicos: ποικίλλω,vario. Item decipio,vt apud Herodoclem, μηδ' αἰόλιζε αὐτάν.

Αἰόλιος νόμος,Æolia lex : lex quædam de fidium cãtu à Terpãdro ſic appellata,Plutar.Muſic.

Αἰολὶς,ίδος,ἡ , Æolis regio,cuius incolæ Æoles.

Αἰολόδερμος,ὁ καὶ ἡ,verſipellis,cute variegata.

Αἰόλλω, moueo, κινῶ:vnde κορυθαίολος. Interpr. Ιλ.γ. Item vario,Heſiod.ὅτ' ὄμφακες αἰόλλονται, quando vuæ acerbæ colorem mutant.

Αἰολομίτρης,qui baltheum vel zonam habet variam.

Αἰολόμητις,ου,ὁ,varii conſilii homo,ἀγκυλόμητις. Heſiod.προμηθέα ποικίλον,αἰολόμητιν,i.aſtutũ.

Αἰολοπύλαι, αἱ , ab αἴολος & πύλη , quaſi Æoli portæ , quæ forma ſphærica ex ære aut alia materia fiunt : conſtructionem docet Vitruuius libro 1.

Αἰολόπωλος,ὁ καὶ ἡ,varios ſeu veloces equos habens.Iliad.γ.

Αἰόλος, ου,ὁ, varius,maculoſus, velox,doloſus,à nomine ἄελλα, i.procella,vel ab αἰολέω,i.vario . Eſt & αἰόλος ,piſcis ex ſcarorum genere, Athenæo lib.ζ.

Αἰολοχαίτης, ου, cui iuba colore euariat.Homer.

Αἰολόστομος,ου, ὁ,ambiguus & obſcurus. Æſchy.

Αἰονάω,ſeu,αἰονέω, aſpergo, βρέχω, λύω, καταντλῶ,humecto.vnde καταιονεῖν, i. illinere.

Αἰπὰ,alta, difficilia , αἰπὰ ῥέεθρα, alta fluenta, Apollon.& Homer.

Αἰπεῖα , adiect.fœmin,i.alta.Iliad.β, αἰπεῖα κολώνη,&c,i.ὑψηλή.

Αἴπερ,tanquam.

Αἰπεινὸς,ὁ,excelſus,in edito loco poſit⁹, ὑψηλός.

Αἰπήεις,εντος.idem,Apoll. 2. καύκασον αἰπήεντα: & αἰπήεσσα καταιγὶς, alta procella, in Epigrã.

Αἰπόλα,ης,caprile,& caprarum inſtitor.

Αἰπολέω,μ.ήσω,capras paſco,Theocrit.Edyll.θ.

Αἰπολικὸς,caprinus,paſtoralis,in Epigram.

Αἰπόλιον,ου,τὸ,grex propriè caprarum.Odyſſ.ξ.

Αἰπόλος , caprarius, infimus inter paſtores teſte Donato.Syncopa ab αἲξ αἰγὸς,& πολῶ ideſt, ἀναστρέφομαι.

Αἶπος,εος,ους,τὸ, cacumen,vertex mõtis,Euripides πρὸς αἶπος ἔρχεται,in arduum tendit.

Αἰπύδμητος,altè extructus,Nonnus.

Αἰπύκερως ἔλαφος,ceruus excelſa cornua habẽs.

Αἰπυμήτης,grandiloquus, Æſchylus.

Αἰπὸς,excelſus,altus,celſus.

Αἰπὺς,έος,ὁ,altus,profundus,durus.Iliad.β,δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,i.τὸ ὑψηλὸν καὶ μέγιστον. Eius fœmininum eſt,αἰπεῖα, Heſiod. ποδῶν αἰπεῖα ἰωὴ,pedum grauis ſonitus . αἰπύτατος , ſummus,ὑψηλότατος. Αἰπύτιος,ſublimis,altus.

Αἶρα,ας,ἡ,lolium. Theophr.hiſt.plant.li.1.ca.8. Etiam pro ſphæra,ſecuri,& malleo ſumitur.

Αἱρέομαι, αἱροῦμαι, μ. αἱρήσομαι, π. ᾕρημαι, ἀόρ.α. ᾑρέθην,

ἡρέθηω, αἱρέομαι ἐμαυτοῦ βασιλέα εἶ), regem mihi deligo, ſic Herodot. αἱρέομαι γνώμην ἐκείνου, accedo ad illius ſententiam, Demoſth. αἱρέομαι ζωὴν θανάτου, i. malo vitam morte, Xenoph. ἡσυχίαν πρὸ τιμῆς αἱρέομαι, i. quietem quàm honorem malo, Plutarch. in Numa. ἔγωγ᾽ ἂν ἑλοίμην εἰ ἐπ᾽ ἐμοὶ εἴη, equidē malim ſi eſſet in me ſitum, Plato. αἱρέομαι τὴν ἡδονὴν ἀντὶ τ᾽ ἄλλων, i. cæteris rebus voluptatē antepono, Ariſtot. 3. Moral. αἱρέομαι λέγειν Demoſth. conſtituo dicere. ¶ αἱρεθεὶς ναύαρχος ὑπὲρ τῆς πόλεως, i. claſsi pro vrbe eſt pręfectus. Plutar. in Themiſt. ¶ Pro conſectari ſeu perſequi, cui opponitur φεύγειν: σὲ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἑλέσθαι, &c. te conſectari & te illi anteponere, Plato in Epiſt. ¶ ἡρημένος ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, ad principatum electus, Plato de Leg. αἱρεῖσθαι συμμάχους, pro ſuſcipere & facere, Demoſth. Legitur etiam αἱρέομαι in ſignificatione paſsiua, vt apud Ariſtot. lib. 4, Polit. cap. 15. ¶ αἱρεθεὶς, captus, victus, Phalaris.

Αἱρέσιμος, capi aptus. 5. Pędię, αἱρέσιμον τὸ τεῖχος.

Αἵρεσις, εως, ἡ, optio, electio, ſtudium, ſectatio. πρόθεσις, κατάληψις, vt indicat Thucydi. Græcus Interpr. Plutarch. αἵρεσιν ποιοῦμαι ἐπὶ τῷ πυθίῳ, &c. eius optionis Pythium conſulo. ποιεῖσθαι αἵρεσιν, eligere, Chryſoſt. αἵρεσιν ποιεῖσθαι, Plat. de Leg. comitia habere. αἵρεσιν διδόναι, dare optionem: Iſoc. ἀλλ᾽ εἴ τις θεῶν αἵρεσίν σοι δοίη. Accipitur pro optione à Polybio, πρὸ αἱρέσεως. αἵρεσιν ἐπὶ σοὶ ποιοῦμαι τὴν ἐμαυτοῦ, ſector te, Demoſth. περὶ στεφ. ¶ Pro ſtudio, Galen. ¶ αἵρεσιν διακρίνειν, alterutrum deligere, Herodot. lib. 1. Καλῇ αἱρέσει quod bonis conditionibus dicitur. ¶ ὑπὸ αἵρεσιν γραφεὶς, hæres ſub conditione ſcriptus, Inſtitut. de iure perſo. ¶ αἵρεσις pro volūtate & ꝓpoſito ſæpius apud Polyb. Eſt etiam αἵρεσις philoſophorum opinio de aliquo dogmate. αἵρεσις etiam idem quod ἔθος, mos, conſuetudo: Polybius, συνειδὼς ἦν τ᾽ βασιλέως αἵρεσιν, καὶ δίαιταν ὁποία τις ἦν.

Αἱρεσιώτης, ου, ὁ, hæreticus. Αἱρετέον, eligendum. Theophr. Αἱρετέος, eligendus. Xenoph.

Αἱρετιάω, ῶ, μ. ήσω, pro αἱρέομαι.

Αἱρετίζω, μ. ίσω, eligo, ſector, accuſatiuo iungitur.

Αἱρετικὸς, Ariſtot. lib. 1. moral. cap. 21, αἱρετικοὶ τ᾽ οὐσίας κίνδυνοι, pericula quę deliguntur quodam modo & mediocritate, vt Iacob. Faber exponit. Accipitur etiam αἱρετικὸς pro factioſo, Gregorius Nazanz.

Αἱρετιστὴς, οῦ, ὁ, princeps ſectæ. αἱρετιστὴς, aliquarum partium fautor & ſtudioſus, Polyb.

Αἱρετίω, aſſumo, adduco in meam ſententiam.

Αἱρετὸς, οῦ, ὁ, optabilis, eligendus, optatus, Ariſtot. βίος ἄλυπος αἱρετός. Plutarch in Lycurgo, ἄνδρες αἱρετοὶ, &c. i. viri electi. αἱρετώτερόν ἐστιν, id eſt, ſatius eſt.

Αἱρέω, μ. ήσω, π. ᾕρηκα, ἀόρ. α. εἷλον, capio. αἱρέω τὰ ὅπλα, i. arma capio. Herodot. lib. 1, αἱρεε τὰς πόλιας χώμασι, capiebat vrbes ductis aggerib⁹.

Homer. genit. & accuſat. iunxit, κόμης ἑλε πηλείωνα, i. ἔλαβε, per comam accepit Pelidem. Idem Iliad. β, μηδέ σε λήθη Αἱρείτω, neque te capiat obliuio. Pro venor & capto. Heſiod. τοὶ δ᾽ ὠκύποδας λαγὼς ἥρεον ἄνδρες θηρευταί. ¶ ἑλεῖν τὴν γραφὴν, ideſt, obtinere accuſationem, i. vincere accuſando, Demoſth. ¶ Æſch. in Cteſiph. μὴ αἱρεῖτε παρανοίας, nolite inſaniæ reum peragere. Idem ibidem, αἱρεῖ γὰρ αὐτὸν τὰ δημόσια γράμματα, id eſt, acta publica eum conuincunt. ¶ Allicio. Xenoph. τὰ πονηρὰ ἀνθρώπια οὐκ ἂν ἄλλως μᾶλλον ἕλοις, ἢ εἰ διδοίης τι, non aliter allicias. Herodot. in Melpom. πρότερον δὲ, ἢν μὴ ἡμέας λόγος αἱρῇ, οὐ συμμίξομεν, i. primum quidem, niſi nos ratio traxerit, non congrediemur. αἱρεῖν etiam eſt κροτεῖν καὶ καταβάλλειν, deturbare, deiicere: vt ὁ πέλεκυς τὰ δένδρα αἱρεῖ. ¶ αἱρεῖν verò ſeparare eſt.

Αἰελλαὶ, procellæ, turbines, ἀνέμων καταιγίδες.

Αἰερόπον, τὸ, tenebroſum, σκοτεινὸν, & cribrum.

Αἶερος, malo omine, & inauſpicatò, Odyſſ. ς.

Αἰῤῥὸν, inadulabile. eſt etiam ἄῤῥητον, infandum.

Αἴρω, μ. ἀρῶ, π. ἦρκα, tollo, leuo. αἴρεσθαι ἄχθος, tollere onus, Lucianus. ἄρασθαι κλέος, gloriam reportare, Homer. ἀράμενη βάρος ἀγγελίας, pondus graue nuntians. ¶ Demoſth. τὸν ὑπὲρ τ᾽ ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον ἀράμενοι, qui pro omnium libertate ac ſalute periculum ſuſcepiſtis. Plat. 2. de Repub. οὐ φαῦλον πρᾶγμα ἠράμεθα, ſuſcepimus. ¶ Sophocles, δίκας ἀροίμην τ᾽ φονευσάντων πάρα, pœnas ſumerem de interfectoribus. ¶ Pro φέρομαι, capio & aufero, Iliad. γ. ἄσβεστον ἤρατο κῦδος, tulit decus immortale. ¶ Thucyd. pro ſoluo, lib. 1. οἱ δὲ τὰς ναῦς ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς, hi ſolutis à terra nauibus. Idem libro 2. de profectione terreſtri, ἄρας ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν μακεδονίαν. ¶ αἴρομαι interdum accipitur pro in altitudinem procedo. αἰρομένου ἡλίου, apud Ariſtot. in Problem. ἦρθη μέγας, Demoſth. euaſit magnus. ¶ Item, pro admoueo, αἶρ᾽ αὐτὸν, αἶρε δεῦρο, huc admoue eum. Αἴρειν etiam ſignificat ἐγείρειν excitare, ſubleuare, Αἴρειν πόδα ἔξω πηλοῦ, luto pedem efferre. ¶ αἴρειν τὰς χεῖρας, manus ſupplices tendere.

Ἄϊς, ιδος, ὁ, Orcus, Pluto, Ἀΐδης. Iliad. α, ψυχὰς ἄϊδι προΐαψε.

Αἶσα, ης, ἡ, ſors, fatum, parca, fortuna, οἷον ἀεὶ οὖσα. Alii deducunt à δαίω, i. diſtribuo, cuius μ. δαίσω: vnde abiecto δ, αἶσα, id eſt, μοῖρα, Odyſſ. ξ. Iliad. γ, pro officio, ἐπεί με κατ᾽ αἶσαν ἐνείκεσας, i. κτ᾽ τὸ προσῆκον, vt decet. αἶσά ἐστι, fatum eſt & neceſſe. Accipitur & pro inſania, Soph.

Αἴσακος, ramus lauri, vel myrti: & idem quod ἐριθακὸς, vel potius ἐριθακὸς, ſiue ἐρίθυμος.

Αἰσάλων, ὁ, accipitris ſpecies: aliâs αἰσάρον, Ariſtot. lib. 9. de nat. animal. cap. 36.

Αἴσαρος, ου, ὁ, fluuius & portus iuxta Crotonam vrbem, Theocrit. ειδυλλ. δ. ἄλλοκα μὲν μιν ἐπ᾽ αἰσάροιο νομεύω, ſubinde paſco apud Æſarū.

Αἰσθάνομαι, μ. αἰσθήσομαι, π. ἤσθημαι, μέσος ἀόριστος ᾐσθόμην, καὶ αἰσθίομαι, αἰσθοῦμαι, ſentio. Pro intelligo, cum participio ordinatur: αἰσθάνομαι ἕξων, ſentio me habiturum, Ariſtophan. ſi ad alteram perſonam refertur, accuſatiuũ aſciſcit: Ariſtoph. in Pluto, εἰ λυπουμένην γ' αἴσθοιτό με, ſi triſtem me animaduertiſſet: pro ſenſum habeo, genitiu. exigit, vt αἰσθάνομαι κραυγῆς, Xenoph. i. audio clamorem. Thucy. cum præpoſitione dixit lib. 1. περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν γε δοκεῖτε, οὐδ' ἐκλογίσασθαι πώποτε, &c. Idem cum accuſatiuo, li. 2, ᾔσθοντο τὴν βοήθειαν, &c. ſenſerunt auxilia venire. αἰσθάνομαι τὰ τῶν πολεμίων, Xenoph, lib. 1. Pædiæ, i. οἶδα, ſeu percipio.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus, vis ſentiendi. αἴσθημα, ſenſus audiendi, vt Cicero loquitur. Galen. lib. 1. ad Glaucon ψύξεώς τινος αἴσθησιν ἔχουσι, frigoris ſenſu afficiuntur. αἴσθησιν ποιεῖν, ſenſum ciere & mouere, Demoſth. ἡ παρ' ἐκείνου αἴσθησις, illius notitia. Idem αἴσθησις ἐπεγένετο, reſcitum eſt. Quintilian. lib. 3. cap. 8, ſecundum ſenſum. dicit τὸ κατ' αἴσθησιν.

Αἰσθητήριον, ου, τὸ, ſentiendi organum.

Αἰσθητικὸς, qui vim ſentiendi obtinet: vnde ἡ αἰσθητικὴ δύναμις, virtus ſentiendi apud Galen. ὀδύνη αἰσθητική, dolor qui ſentiatur apud eundem. Sunt qui paſsiuè quoque exponant, τὰ αἰσθητικὰ, i. quę ſenſibus percipiuntur.

Αἰσθητὸς, ſenſilis, qui ſentiri poteſt.

Αἴσθω, ſpiro, ἐκπνέω: vnde ἆσθμα. (αἶσα.

Αἰσιμία, ας, ἡ, vaticinium, μαντεία, καθῆκον, ab

Αἴσιμος, iuſtus, pius, æquus. Odyſſ. ξ, αἴσιμα ἔργα ἀνθρώπων, ideſt, pia opera. Αἴσιμόν ἐστι, fatum eſt, fatale eſt. αἴσιμον ἦμαρ, i. dies fatalis & vltimus. ¶ αἰσίμη, quæ decorum ſeruat.

Αἴσιος, ὁ καὶ ἡ, auſpicatus, lætus, Xenoph. libro 2. Pæd. ἀετὸς δ' ἐπιπτάμενος αἴσιος. i. aquila auſpicata & fauſta.

Αἰσίως, decenter, καλῶς, δεξιῶς, Euripid.

Αἰσιόω, μ. ώσω, & αἰσιόομαι, auſpicium accipio. αἰσιώμενοι τὸ χωρίον, i. loci captantes auſpiciũ.

Αἶσμα, ατος, τὸ, expenſa, δαπάνημα: & ἆσθμα.

Αἴσονες, ſepes, ſepta, φραγμοί.

Αἴσος, pro ἄνισος, inæqualis, impar, ignotus.

Αἰσοντὴρ, ερος, rex, princeps, quaſi τὰ αἴσια τηρῶν, qui & αἰσυμνήτης: alii gradum eſſe ætatis dicunt, & ſignificare iuuenem, agilem: quidam νομέα, i. paſtorem exponunt.

Αἰστὴρ, ῆρος, ὁ, torris, titio.

Αἰστήτωρ, ορος, ſubulcus, συβώτης, χοιροβοσκός.

Αἴστης, amabilis, ὁ ἐράσμιος.

Ἄιστος, incognitus, de quo nihil ſcitur.

Αἰστόω, μ. ώσω, π. ωκα, deſtruo, trucido, euerto. Soph. σὺ γάρ μοι πατέρ' ἠΐστωσας δορὶ καὶ μητέρα, i. euertiſti.

Ἀΐστωρ, ορος, ἄπειρος, imperitus & indoctus.

Αἰσυήτηρ, ερος, ὁ, ſubulcus, Etym.

Αἰσυήτηρ, rex, honoratus, qui æquitatem ſeruat.

Αἴσυλος, ου, ὁ, impius, indecens, malus, ἄδικος.

Αἰσυμνάω, impero, rego, ſum rex, βασιλεύω, ἄρχω.

Αἰσυμνητεία, ας, ἡ, æſymnetia, tertia pars regiæ poteſtatis, Ariſtot. Eſt autem αἱρετὴ τυραννίς, i. regia poteſtas per electionem creata. vnde & Αἰσυμνήτηρ, rex.

Αἰσύφηλος, ου, ὁ, timidus, mendax, deceptor.

Αἴσχεσις, εως, ἡ, dedecus, ὄνειδος, ὕβρις, probrum.

Αἶσχος, εος, τὸ, iniuria, probrum, fœditas, dedecus.

Αἰσχυργέομαι, οῦμαι, turpiter geror.

Αἴσχη, ης, proprium nomen ſortis apud Emped.

Αἰσχήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſquallidus, turpis, in Epigr.

Αἰσχροκέρδεια, turpis lucri comparatio. Demoſth. aduerſus Æſch. τῆς ἰδίας ἕνεκ' αἰσχροκερδείας τὰ κοινῇ συμφέροντα προΐεντο, i. commoda publica priuato queſtui atq; adeò turpi poſthabuerũt.

Αἰσχροκερδέω, turpiter lucrum facio. vnde Αἰσχρο-

Αἰσχρολογεῖν, turpiter loqui, turpia fari. (κερδής.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, verborum obſcœnitas.

Αἰσχρολόγος, obſcœnus, turpiloquus.

Αἰσχροποιεῖν, agere turpia.

Αἰσχρὸς αἰσχίων αἴσχιστος, turpis turpior turpiſsimus, fœdus, obſcœnus. αἰσχρὸς ὁ καιρὸς, i. turpe tempus, Demoſth. περὶ στεφ. Iſocrat. de pace, πεπόνθατε γὰρ ἅπαντ' αἴσχιστα, fœdiſsimis omninò laboratis affectibus. τὸ αἰσχρὸν, fœditas.

Αἰσχρότης, ητος, ἡ, obſcœnitas, fœditas.

Αἰσχρορρημοσύνη, verborum obſcœnitas, Demoſt.

Αἰσχρουργία, ας, ἡ, fœdum facinus.

Αἰσχρῶς, fœdè, turpiter.

Αἰσχύνη, infamia, pudor, verecundia propriè ob ſcelus aliquod. Hanc Philoſophi definiũt εἶναι φόβον δικαίου ψόγου, i. metum iuſtæ reprehenſionis, Gellius lib. 19. cap. 6. Iſocrat. ἡγοῦ μάλιστα σοι πρέπειν κόσμον αἰσχύνην, δικαιοσύνην, σωφροσύνην, vbi pro honeſto pudore capitur, qui adoleſcentem decet. Item αἰσχύνη, i. dedecus, probrum, ignominia, ſtuprum, id eſt, ὕβρις. Demoſt. περὶ στεφ. ἐν αἰσχύνῃ ποιεῖν τὴν πόλιν, dedecore afficere ciuitatem. γυναικῶν αἰσχύναι, apud Iſocrat. i. matronis illata ſtupra.

Αἰσχύνομαι, pudefio, ſuffundor pudore. Cum participio iungitur: οὐκ αἰσχύνονται πενίαν ὁμολογοῦντες. Xenoph. lib. 3. Pædiæ, αἰσχυνοίμην ἂν τούτοις ἀντιλέγων, iſtis me puderet contradicere. ¶ Cum infinitiuo: Æſch. contra Cteſiph. αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, vos pudeat à ſtatione diſcedere. Xenoph. lib. 5. Pæd. αἰσχυνοίμην ἂν εἰπεῖν, me dicere puderet. ¶ Cum datiuo, idem ibidem, αἰσχύνομαι τῇ αἰτίᾳ, me pudet ob culpam. Cum accuſatiuo: Plutarch. in Alcib. αἰσχυνόμενος τὴν ἀρετὴν, i. qui virtutem reueretur. ¶ Hoc modo etiã dicitur αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν μὴ, vereor ne. Plat. epiſt. 7. Item ſequente εἰ μή: Xeno. αἰσχύνοιτο ἂν εἰ ὠφελούμενος ὑπό σου μὴ ἀντωφελοίη σε, erubeſcet, ſi beneficium non tibi reddiderit. Conſtruitur etiam cum ἐπὶ, vt αἰσχύνομαι ἐπὶ τῇ ἀρχῇ, imperii me pœnitet. Æſchines contra Cteſiph. αἰσχύνεται ἐφ' οἷς ἡμάρτηκε. Item cũ ἐν, Thuc. lib. 2, ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι, in operibus puden-

pudentes.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, verecundia, Plutarch.

Αἰσχυντηλὸς, verecundus, pudibundus, Plinius. pro eodem etiam reperitur Αἰσχυντηρὸς per ρ'.

Αἰσχυντία, ας, ἡ, verecundia, pudor.

Αἰσχυντὸς, οῦ, pudendus, Phocyl. vitio vertendus.

Αἰσχύνω, ῦνῶ, dehoneſto, dedecus ac labem aſpergo, Actiuum.

Αἰσωπικὰ, τὰ, ridicula, αἰσώπου γελοῖα, fabulæ.

Αἴσσω, μ. ξω, & ἀΐσσω, concitor, feror, irruo, vt in Epigram. αὐτὴν ἀΐξασα δι' ἤπαλος ἤλασε λόγχην. Significat & concito ſeu moueo.

Αἶται, Iouis filiæ quæ ſupplicibus adſunt, Heſyc.

Αἴτας, ſodalis, ἑταῖρος.

Αἰτέομαι, οῦμαι, μ. αἰτήσομαι, peto, precor, ἱκετεύω, oro. Hoc verbum eſt commune: nunc actiuè conſtruitur, vt αἰτοῦμαι τὸν ἄνθρωπον: nunc paſsiuè, vt αἰτοῦμαι ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ariſtophan. νεφ. ἐμοῦ μέτρια τε καὶ δίκαι' αἰτουμένου, me iuſta poſtulante. Xenoph. lib. 1. Pædiæ, αἰτεῖσθαι τ' ἀγαθὰ παρὰ τῶν θεῶν, petere à diis bona. Αἰτηθεὶς, à quo quippiam petitum eſt. Thucydid. lib. 2, αἴσχιον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι, ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν, deformius erat eum qui poſceretur nõ dare, quàm eũ qui poſceret non impetrare. αἰτούμενοι δίκας, in ius vocati.

Αἰτέω, ῶ, μ. ήσω, peto. Plutarch. in Themiſt. αἰτεῖν παρ' ἱέρωνος τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον, i. petere ab Hierone in matrimonium filiam. αἰτῶ δίκας τῆς ἁρπαγῆς, de rapto pœnas peto. Item cum infinitiuo. αἰτῶ πιεῖν, poſtulo potum, Lucian. Interdum cum duplici accuſatiuo: Æſchin. in Cteſiphont. μέλλετε δ' αἰτεῖν τοὺς θεοὺς τἀγαθά. Idem ibidem, pro imploro: αἰτοῦσι τὰ πιστὰ τὸν ἀλέξανδρον, Alexandri fidem implorant. αἰτεῖν eſt petere aliquid non reddẽdi, ſed potiendi ac aſſeruandi gratia: αἰτεῖσθαι verò, eſt ſolùm rem vſuariam & commodatò petere. ¶Αἰτεῖν μείζονα dicunt Græci ſubaudiendo κύλικα, quod Cicero in Verrem dixit, poſcere maioribus poculis.

Αἴτημα, ατος, τὸ, petitio, quæſtio, poſtulatum.

Αἴτης, pauper, mendicus: ἀΐτης amatus Theſſal.

Αἴτησις, εως, ἡ, petitio, poſtulatio, Αἴτημα.

Αἰτητὰ, ſymbola quæ dantur ad cœnam.

Αἰτητὴς, οῦ, ὁ, poſtulator, petitor. Αἰτητικὸς, idem.

Αἴτητος, ου, ὁ, petitus: αἴτητος ἀρχὴ, petitũ imperiũ.

Αἰτία, ας, ἡ, cauſa, πρόφασις, gratia, accuſatio, ἐν αἰτίᾳ εἶναι, in culpa eſſe, Plut. in Camillo. οἱ ἐν αἰτίαις γενόμενοι, i. rei. ¶αἰτίαν ἔχω, i. culpor, incurro crimen. Plutarch. in Pericle, αἰτίαν ἔχει τοῦ πολέμου, id eſt, in uidiam belli in ſe vertit. Thucydid. αἰτίαν πολλὴν ἔχω ὑπό σου, in magna inuidia ſum apud te. Plutarch. in Themiſtocle, αἰτίαν ἔχει μηδίζειν, i. accuſatur quòd cum Medis ſentiat. αἰτίαν ἔχω, etiam in bonã partem, Iſocr. ἡμεῖς τούτων τῶν ἀγαθῶν τὴν αἰτίαν ἕξομεν, i. id beneficii nobis acceptum feretur. dicitur etiam, ἐν αἰτίᾳ σε ἔχω, id eſt, te incuſo, μέμφομαι. ἐν αἰτίᾳ τίθημι, i. culpo. Herodot. ἐν αἰτίῃ τιθέντες τὸν μαρδόνιον, i. culpam in Mardonium refundentes. ¶αἰτίαν λαμβάνω, pro accuſor: Thucydid. libro 2. αἰτίαν τε ἐκ ἐλαχίστην ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ, &c. grauiſsimè accuſatus eſt ab eo Archidamus. ¶αἰτίαν νέμειν τινὶ, culpam in aliquem conferre. Soph. ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει. ¶αἰτίας ἐξελεῖν, culpa eximere & abſoluere. αἰτίαν ὑπέχειν, Cicero dixit, ſubſtinere cauſã. ¶αἰτίαν ἐνδέχεσθαι, in ſe crimen recipere. Thucydid. αἰτίαν τοῦ ἀδικεῖν φέρομαι, i. mihi crimen imponitur ſceleris. Plutarch. in Per. αἰτίαν ποιησάμενος κατ' αὐτῶν, i. eos in crimen vocans. ¶Quam cæteri Euangeliſtę, αἰτίαν appellant Ioannes τίτλον vocat, i. titulum. Item pro iniuria: αἰτία χειμῶνος, iniuria hyemis, Galen. lib. 1. ad Glaucon.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, culpa, crimen. Act. 25.

Αἰτιάομαι, μ. άσομαι, τὴν αἰτίαν ἄγω, accuſo, inſimulo. Conſtruitur autem ſic. Xenoph. τούτου σωκράτην ὁ κατήγορος αἰτιᾶται, de hoc accuſat Socratem. Lucian. ᾐτιᾶτο τῶν στεφανουμένων. Ariſtot. lib. 7. Polit. cap. 12. αἰτιῶμαι τοῦ καλῶς κιθαρίζειν τὴν λύραν, bene cithara ludendi cauſam eſſe lyram dico. Plat. in Phæd. καὶ ἔγωγε, ὦ φαῖδρε, αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίοις θεούς, hoc acceptũ geniis loci refero. Demoſth. περὶ στεφ. αἰτιῶμαι ναύκληρον τῆς ναυαγίας, accuſo naucleꝛum, quòd nauem fregerit. ¶Conſtruitur prætereà hoc modo, αἰτιῶμαί σε εἰς ὑπερηφανίαν, i. te accuſo ſuperbiæ. Gorgias Leont. paſſiuè vſurpat in encomio Helenæ, εἰ διὰ τὸ πρῶτον ἄξιος αἰτιᾶσθαι ὁ αἰτιώμενος, ſi propter primum dignus eſt criminatione is qui criminatur. Æſch in Cte. cum infini. αἰτιώμενος ἐμποδίζειν, &c. Xenop. αἰτιῶνται αὐτὸν ἀργὸν ἐσθίειν, eum criminantur, quòd iners cibum capiat. Aliquando cum duobus accuſatiuis, vt τίνα δ' ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος; quid contra ſeipſum obiiciens? Αἰτιῶμαι pro αἰτιῶμαι. Bud.

Αἰτίασις, εως, ἡ, accuſatio, querela.

Αἰτιάζω, μ. άσω, peto, αἰτιάζομαι, expoſtulo. Xenoph. li. 1. τῶν ἑλλην. ὑμεῖς δὲ, πρὸς ἃ ἐγώ τε φιλοτιμοῦμαι καὶ ἡ πόλις ἡμῶν, αἰτιάζεσθε, i. vos verò reprehenditis quæ prædicanda ego & ciuitas noſtra ducimus. Itẽ paulò pòſt αἰτιαζόμενοι ἐναντιοῦσθαι, id eſt, inſimulati hoſtilitatis paſsiuè.

Αἰτιατέον, accuſandum eſt. Plato de Repub. τῶν ἀγαθῶν οὐδένα μᾶλλον αἰτιατέον, bonorum nullus alius author dicendus eſt.

Αἰτιατικὸς, οῦ, ὁ, accuſator.

Αἰτιατὸν, cauſatum, à cauſa ortum.

Αἰτίζω, μ. ίσω, peto: Homer. αἰτίζων ἀκόλους οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας. ¶Capitur & pro mendico.

Αἰτιολογέω, γῶ, μ. ήσω, αἰτιολογοῦμαι, cauſificor.

Αἰτιολογία, ratio cauſæ. Quintilian. li. 1. cap. 15. Sentẽtia vniuerſalis eſt vox: ætiologia perſonis cõtinetur. Eſt etiã αἰτιολογία, cauſificatio.

Αἰτιολογικὸς,ῦ,ὁ ϗ ἡ,cauſalis,rationalis.

Αἰτιόλογος,ὁ,qui vtitur probationibus.

Αἴτιον,τὸ,cauſa,culpa,accuſatio. τὸ ποιοῦν αἴτιον, i.cauſa efficiens. τὸ πρῶτον αἴτιον, prima cauſa.i. Deus ipſe. αἰτιώτερον dixit Xenoph.li.1, ἀπομν. Οἴει τι ἄλλο αἰτιώτερον εἶ),&c. quippiā aliud magis in cauſa eſſe putas.

Αἴτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, author, reus,in quo eſt culpa. τί οὖν; ἡμεῖς αἴτιοι; quid igitur? án nobis imputandum? Ariſtoph.in Pluto, πάντων αἴτιος καὶ τ̃ κακῶν ϗ τ̃ ἀγαθῶν. Herodot. lib.1, ἑτέροις τε οὐδὲν ἐόντας αἰτίοις ἀναστάτους ἐποίησε, nihil cōmeritos exterminauit. Iliad. γ, οὔτι μοι αἰτίη ἐσσί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσι, non mihi in culpa es, dii certè mihi authores mali ſunt.

Αἰτοῦμαι, αἰτοῦμαι, peto: propriè eſt commodatò petere, αἰτεῖν verò ſimpliciter petere.

Αἰτιῶδες ψεῦδος, falſa ratiocinatio.

Αἰτιώτατος, qui potiſsimùm author eſt.

Αἰτναῖος,ου,ὁ, magnus,ab Ætna monte.

Αἰτιαῦτος, talis, huiuſmodi.

Αἶτνε, lucus, τέμενος, manſio, Pindar.in Olymp.

Αἴτω, applico, ὁρμῶ.

Αἰτέεσθαι, iudicare, vel iudicari.

Αἴτυερς, vitrum, ὕαλος, i.perſpicuus, ſplendidus.

Αἰτώλιος ἰκτῖνος, miluius Ætolius. Ariſtot.

Αἴφνης, ſtatim, repenté. Αἰφνίδιον, ſubitò, Plutar.

Αἰφνίδιος,ου,ὁ ϗ ἡ, ſubitus, repentinus. Lucian.in dial. Zenoph.& Calid. πρῶτον μὲν ὑπεταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, i.primùm quidem ad ſubitum caſum expauit.

Αἰφνιδίως, i.repentè, de improuiſo, ſtatim, αἴφνης.

Αἰχμάζω, μ. σω, propriè δοράτομαχεῖν ſignificat, i.haſta ſeu iaculo præliari. & pro ὁπλίζω, i. armo, Iliad. δ. Sophocl. ἤ ϗ πρὸς ἀπειρίδυσιν, ἤχμασεις χέρα. Vnde συναιχμάζω, in Epig. Interdum accipitur pro conſtringo, cohibeo.

Αἰχμαλωτεύω, μ. εύσω, & Αἰχμαλωτίζω, captiuum duco, accuſat.ago in captiuitatem, bello capio, actiuum eſt. αἰχμαλωτισθῆναι non dici Atticis ait Phrynichus, ſed αἰχμάλωτος γενέσθαι. Αἰχμαλωτίς, ίδος, ἡ, captiua, bello capta, & Αἰχμάλωτος, ὁ ϗ ἡ, bello partus, propriè eſt ὁ αἰχμῇ ληφθείς. Plutarch.in Theſ. αἰχμάλωτον ἀμαζόνα, dixit, i.captiuā Amazona.& in Camill. αἰχμάλωτον πόλιν. ¶τὰ αἰχμάλωτα, id eſt, mancipia, apud Philoſtr. in Heroicis, & αἰχμάλωτα σώματα, apud Demoſth.

Αἰχμή, ῆς, ἡ, cuſpis. Philoſtr.in Heroicis. τὰς αἰχμὰς τ̃ κεράτων. Item iaculum, haſta, pugna, bellum, Plutar. in Numa αἰχμῇ προσεκτήσατο πολλὴν χώραν, multùm agri armis comparauit. Pro falce, Heſiod. οἱ γὰρ μὲν ἡμῶν αἰχμῆς ὀξείησιν. Deducunt παρὰ τὸ αἷμα χέειν τῇ ὀξύτητι, vel τὸ ἀΐσσω. Accipitur pro δύναμις apud Dionyſium de Situ orbis. ¶ Dicitur etiā αἰχμά, i. βία, vis, violentia. Æſchylus in Prometh. ὑπερήφανον τοῖς πρίν οις θεοῖς δείκνυσιν αἰχμάν, Interpr. τὴν βίαν. Et Pindar. αἰχματὰν κεραυνὸν dixit, i.violentum fulmen.

Αἰχμητής,ου,ὁ, bellator. παρὰ τὸ αἰχμάζω, Iliad. β.

Αἴχμιον, haſtile, telum, τὸ δόρυ.

Αἰχμοφόρος, haſtatus, ſatelles, Herodot.lib.1.

Αἶψα, ſtatim, continuò, facilè. Ιλ. β.& Οδυσ. ξ.

Αἰψηρός, ου, ὁ, celer. à ψαίρειν, i. ταχύνειν. Dicitur & λαιψηρός.

Αἴω, imperfectum ἄϊον ſine augmento (ne coincidat cum ἤϊον, i.ibam) audio, ſentio, ſpiro: Ariſtoph. νεφ. ἄϊε τοῦ πατρός, audi patrem. Odyſſ. ξ, οἳ δ᾽ βοῆς ἀΐοντες, &c. i.clamorem audientes. Cum accuſatiuo, Iliad. ό, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ, agebam animā. Αἴω pro αἰσθάνομαι ϗ γινώσκω.

Αἰών, ῶνος, ὁ, æuum, vita. Hieronym. in cap. 26. Ezech. αἰών, inquit, i.ſeculum ſeptuaginta annos continet. Ariſtot. de Cœlo, libro 1. docet quid ſignificet. ¶τὸν αἰῶνα διάγειν, vitam degere, Xenoph. Philo pro æternitate accipit, in li.de mundo, ἐν αἰῶνι δ᾽ οὔτε παρελήλυθεν οὐδέν, οὔτε μέλλει, ἀλλὰ μόνον ὑφέστηκε, in æterno nihil nec præteritum, nec futurum eſt, &c. ¶Αἰὼν etiam genere fœm. reperitur Atticé. Heſiod. γλυκερῆς αἰῶνος ἀμέρσαι, dulci vita ſpoliare. δι᾽ αἰῶνος, i.ſemper. ἐξ αἰῶνος, ab æterno. ¶αἰὼν etiā dicitur ὁ νωτιαῖος μυελός, ſpinæ medulla. Hippocrat. αὐθέρωπός τις νοσήσας τὸν αἰῶνα, ἑβδομαῖος ἀπέθανεν. ¶Item vitæ ſpatium & curriculum: qua ſignificatione dixit Herodot. τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα pro θανεῖν. & Euripid. in Philoctete, ἀπέπνευσεν αἰῶνα, efflauit animam.

Αἰωνίζω, perduro, & αἰωνίζων, ſempiternus.

Αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ, æternus. In genere fœm. Plato 2. de Repub. μέθη αἰώνιος, perpetua ebrietas. αἰώνιοι θέαι, ludi ſeculares, Herodian.

Αἰώρα, elatio eſt, & deambulatio, & geſtatio. Eſt & ſuſpendiculum in ſcena, qua heroes vel dii attollebantur, Pollux lib.4. Item penſile vectabulum apud Platon. Pro geſtatione in naui, Plutarch. ¶Αἰώρα etiam vas eſt penſile, ad exſiccandum caſeum, κρεμάθρα etiā dictum.

Αἰωρέω, μ. ήσω, attollo, effero, ſuſpendo. περὶ στεφ. ὄφεις σὺν παρείας θλίβων ϗ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, i. ſuper caput ſuſpendens. Item rebus nouis immineo. αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, lætitia geſtiente affici, Bud. Interdum paſsiuè, ſum ſublimis, pendeo, hæſito, ſuperbio. Herodot.in Vran. αἰωρηθεὶς ὑπὸ μεζόνων, magna aggreſſus.

Αἰώρημα, ατος, τὸ, editum & excelſum opus, Antipat. in epig. κήπων τ᾽ αἰώρημα ϗ ὑψίστοιο κολοσσοῦ.

Αἰώρησις, εως, ἡ, vectio, geſtatio, αἰώρημα, Galen.

A K

Ἄκα, extremum phalangis, pugna, acies.

Ἀκαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, triſtor.

Ἀκάζομαι, μ. άσομαι, expio, ἀγάζομαι. Herodot. lib. 1, ἀκέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα βουλόμενοι ἐς Δελφοὺς ἔπεμπον, i. Delphos miſerūt ſcelus volentes expiare.

Ἀκαθαίρετον, inexpugnabile, τὸ μὴ χειρούμενον.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, ſordes, impuritas. Demoſth. κατὰ Μειδ. τοῦτο οὐκ ἔχον ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας.

Ἀκάθαρ-

Ἀκάθαρτος, ὁ καὶ ἡ, impurus: effrenis, irreuocabilis. ¶ Ἀκαθέα, Iuniperus.

Ἀκάθεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui contineri nequit, vagus, effrenatus. Vnde ἔρως ἀκάθεκτος, amor perditus, Phocylid.

Ἀκαθηκοῦσα διαθήκη, inofficioſum teſtamentum.

Ἀκαθοσίωτον, τὸ, profanum, iniuſtum: ἄνομον, ἄκοσμον, ἀπόβλητον.

Ἀκαίνη, apud Apollon. i. κέντρον, ſtimulus. Ἄκαινα verò eſt βούπληκτρον, ſtimulus quo bubulci vtuntur. eſt & ſpinæ genus. Item virga paſtoſtoralis: & menſura decem pedum, Ciceroni decempeda. Callimachus, ἀμφότερόν τε βοῶν καὶ μέτρον ἀκαίνης.

Ἀκαιρέω, & Ἀκαιροῦμαι, deeſt mihi opportunitas.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, importunitas, inauſpicata conditio tẽporis, immodicitas: καιρὸς enim eſt modus. Theophr. ἔντευξις λυποῦσα τοὺς ἐντυγχάνοντας, moleſtia obturbatrix.

Ἄκαιρος, ὁ καὶ ἡ, intempeſtiuus, importunus. Iſocrat. τὸ γὰρ ἄκαιρον πανταχοῦ λυπηρὸν, importunitas vbique inuiſa eſt. vnde ἀκαίρως, i. importuné. Opponit τῷ συμμέτρῳ, Iſocrat.

Ἀκακαλὶς, flos narciſsi, Cretenſ. Heſy. Dioſ. l. 1.

Ἀκακέμφατος, dicitur qui malè audire deſiit.

Ἀκακήτης, ου, ὁ, in vocatiuo, ἀκάκητα, vt notat Gaza lib. 3, nullo malo dignus. Odyſſ. ώ, & & Iliad. ο, ἑρμείας ἀκάκητα.

Ἀκακία, ας, ἡ, innocentia, ſimplicitas, ἀγαθωσύνη. ¶ Eſt & ἀκακία, idem quod εὐθυμία, Democriti ſummum bonum, animus terrore liber, Cicer. 5. de Finib. & Ἀκακίαγος, impotens.

Ἄκακος, ου, ὁ, purus, ſimplex, Plutarcho. Dionyſius ad Demophilum ſcribens, oſtendit ἀκάκοις eſſe τοὺς μὴ προσεννοοῦντας τὰ κακὰ, &c.

Ἀκάκως, ſimpliciter, puré.

Ἄκαλα, quieta, nullum ſtrepitũ edentia, ἄψοφα.

Ἀκαλαρρείτης, ου, ὁ καὶ ἡ, quietè fluens, Iliad. η.

Ἀκαλήφη, ης, ἡ, quę etiã κνίδη, vrtica herba, Dioſcorid. lib. 4. Eſt & animal marinum, Gell. li. 4. cap. 11.

Ἀκαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀκαλλὲς, deformis. Lucia.

Ἀκαλλιέρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nõ litat⁹, Æſch. in Cteſip.

Ἀκαλλώπιστος, curam pulchritudinis negligens, vel qui non effertur iactatione, vtroque modo apud Nazanz.

Ἀκαλὸς, οῦ, ὁ, quietus: pro ἤκαλος κατὰ συστολήν. fit ab ἦκα, i. τὸ ἠρέμα.

Ἀκάλυπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, retect⁹, apertus, apud Lucia.

Ἀκάμας, αντος, indefeſſus, ἥλιος ἀκάμας. Homero, quòd laborẽ non ſentiat, Seru. in illud Virgil. *Hic canit errantem lunam, ſoliſque labores.*

Ἀκάματα, pro ἀκαμάτως, infatigabiliter. Soph.

Ἀκαματόπους, οδος, ὁ, indefeſſo pede currẽs, Pin.

Ἀκάματος, ου, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus, παρὰ τὸ κάμνω. Iliad. ε, ἀκάματον πῦρ. ¶ Capitur pro eo qui non laborauit, Nonn.

Ἀκάμμυστος, incontueniens.

Ἀκαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inflexibilis, & Ἀκαμπὴς, rectus, Lucian. ἄκαμπτος, idem.

Ἀκαμπίας, rectus curſus. ¶ Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. ¶ ἄκανδος: ingratus, ἄχαρις.

Ἄκανθα, ης, ἡ, ſpina, vepris, ſentis, aculeus. Plinius Acanthum vocat. Differunt autem λευκάκανθα, & ἄκανθα λευκή: nam illa inter ſpinoſas arbores numeratur, hæc inter aculeatos frutices & carduos cenſetur. Herod. accipit pro ſpina dorſi, in Melpom.

Ἀκανθεὼν, ſpinetum. Ἀκανθὲς, ſpinoſum.

Ἀκανθίας, qui & ἀκάνθιος, epitheton eſt cicadæ.

Ἀκανθίζω, horreſco ſpinis. Ἀκανθικὸς, aculeatus.

Ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, auis quæ ſpinis & carduis paſcitur: quidam luſciniam, alii carduelem vertũt. Interpr. Theocr. Edyll. ζ.

Ἀκάνθιον, ονος, apud Rufum Epheſium herinaceus, quia ſpinis horret. Galen. de med. l. 1.

Ἄκανθος, gen. fœm. arboris nomen, apud Theophraſt. lib. 3. hiſtor. plantar. cap. 4, acer à Gaza & ſpina vertitur. Probus autem in Virg. 2. Georgic. herbam dicit eſſe ſpinoſam & rugoſam.

Ἀκανθόω, μ. ώσω, aculeatum reddo. vnde ἀκανθοῦμαι, aculeat⁹ ſum, ſpinis inhorreſco, Baſil.

Ἀκανθυλλὶς, ίδος, ἡ, ſpinus auis, Ariſtot. anim. c. 3.

Ἀκανθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpinoſus, Gaza.

Ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſenticetum. ¶ Apud Ioſeph. & Apionem, Gramm. pro aſini capite.

Ἀκανικαὶ ἄκανθαι, ſpinæ acanicæ, Theophr. lib. 4. cap. 7. hiſtor. plant.

Ἄκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, eſt ſpinoſus & aculeatus frutex, Theophr. ἄκινος verò ſiue ἄκονος planta eſt Dioſcorid. quam quidam ocymaſtrum interpretantur. Theophraſt. de plant. lib. 1. c. 16, inter φυλλάκανθα recenſet ἄκορνα, ἡ δρυπὶς καὶ ὁ ἄκανθος: ſed legendum eſt ἄκανος.

Ἀκαπήλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non cauponatur. Cyril. & ἀνόθευτος.

Ἀκάπηλος, ſimplex, non aſtutus. Strabo, βίος πρὸς τὰ συμβόλαια ἁπλοῦς καὶ ἀκάπηλος.

Ἀκάρδιος, ου, ὁ, excors. Itẽ ſine medulla, Theophr.

Ἀκαρὲς, τὸ, quod ob exiguitatem non licet κεῖραι, i. tondere vel ſcindere. ¶ τὸ ἀκαρὲς, anulus quem in minimo digito geſtabant.

Ἀκαρέως, integré. & ἀκαρῶς, momentó, ἐν ἀτόμῳ.

Ἀκαρῆ, aduerbium, momentò, ſtatim, Gaza lib. 3. grammat.

Ἀκαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſecari non poteſt. Ariſtoph, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, & ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, repentè & in momento temporis.

Ἄκαρι, τὸ, genus inſecti candidi, Ariſtot. 5. c. 32.

Ἀκαριαῖος, exilis, βραχὺς, exiguus. πλοῦς ἀκαριαῖος, breuis nauigatio, Demoſth.

Ἀκαρίδιος, vehemẽter breuis, vt ἀκαρίδιος ὁ ἀνθρώπινος βίος.

Ἀκαρνα, ἡ, genus ſuffruticis, Theophr. lib. 6. c. 3. hiſt. plant. & cap. 4. Ἄκορνα quidam legunt.

Ἀκαρὸς, cerebrum, vel caput, ἐγκέφαλος, ἡ κεφαλή.

Ἄκαρπος, ὁ καὶ ἡ, infructuoſus, Ariſtot. Polit. lib. 1.

Ἀκάρπωτος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἄκαρπος. Sophocl. ἤπου τινὸς νίκας ἀκάρπωτον χάριν, &c. cuius

fructum non percepit aliquis. ἀκάρπωτος γῆ, intacta, non defrugata.

Α᾽καρτέρητος, ὁ καὶ ἡ, δυσυπομόνητος, intolerabilis, Heſych.

Α᾽καρτος, ου, ὁ, intonſus, à verbo κείρω. Ath. lib. 1.

Α᾽κέσασθαι τὴν ἁμαρτάδα, ſcelus expiare, Herodot. lib. 1. vbi tamen vide num ſit legendū ἀκέσεσθαι, i. θεραπεῦσαι.

Α᾽κάσκα, quieté: alii legunt ἀκασκᾶ, ſilentia, ἀκὴν, pedetentim. Ælius Dionyſius ex Cratino, σκήπτοισιν ἀκασκᾶ προβιβῶντα. ¶ Α᾽κασμένα, quieta, ſedata.

Α᾽καταβλητος, quod dirui nequit. Ariſtoph. νεφ. τὸν μηδενὶ καταβαλλόμενον.

Α᾽κατάγγελτος πόλεμος, indictum bellum. Plutarch. in Numa.

Α᾽κατάγνωστος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreprehenſibilis. Itē qui contemni non poteſt, δυσεπίληπτος. Aduerb. ἀκαταγνώστως.

Α᾽καταγώνιστος, ὁ καὶ ἡ, expugnatu difficilis, Chry.

Α᾽καταιτίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, innoxius, ἀνέγκλητος.

Α᾽κατάληκτος, ου, ὁ, indeſinens, cui nihil deeſt. Verſus acatalectic⁹ q. pedes habet diſtinctos.

Α᾽κατάληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomprehenſibilis.

Α᾽κατάλις, ιδος, ἡ, ἀρκευθὶς, bacca iuniperi.

Α᾽καταλλάκτως, inſociabiliter: ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν, implacabiliter, apud Demoſth.

Α᾽κατάλληλος, indigeſtus, incompoſitus. Ariſto. de mundo, τὰ ἐπὶ γῆς ἔοικεν ἀσθενῆ καὶ ἀκατάλληλα εἶναι. hinc ἀκαταλλήλως, inconcinné.

Α᾽κατάπαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpetuus. ἀκατάπαυστος ἁμαρτίας, qui à peccato nequit cohiberi.

Α᾽κατάσειστος, ου, ὁ, inconcuſſus, firmus, ἀσάλευτος.

Α᾽κατασήμαντος, ὁ καὶ ἡ, non obſignatus. Α᾽κατασήμαντον ἔνταλμα quod διὰ γραμματέως iubetur, ne obſignatis literis conuincatur ὁ ἐντελλόμενος, Herodianus.

Α᾽κατασκεύαστος ὕλη, rudis & informis materia, incondita. Α᾽κατασκευάστως, imparatè apud Hermog.

Α᾽καταστασία, ας, ἡ, ſeditio, incōſtantia. Α᾽κατάστατος, ου, ὁ, inſtabilis. Α᾽καταστάτως, confuſè, Iſocr.

Α᾽κατάσχετος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui coherceri nequit, Iac. 3.

Α᾽κατασχέτως, magnoperè, Plutarch. in Camillo.

Α᾽κατέργαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfect⁹, rudis, ἀμόρφωτος.

Α᾽κατεύναστος, ου, ὁ, inſomnis, inquies, ἀκοίμητος.

Α᾽κατηγόρητος, nulli obnoxi⁹, accuſat. Phal. epiſt.

Α᾽κάτιον, ου, τὸ, nauicula, *vn brigantin*, acatiū Plinio lib. 9. cap. 30. actuariū nauigium Vallæ.

Α᾽κάτειος, malus nauis præcipuus, Poll. lib. 1.

Α᾽κατονόμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, innominat⁹, Baſil. in hex.

Α᾽κατος, ου, ὁ καὶ ἡ, de oneraria naui dicitur vt ἀκάτιον. Herodot. in Polym. τῶν ἐν τοῖσι ἀκάτοισι σιταγωγοῖσι ἐόντας, &c. in nauigiis frumentariis.

Α᾽καχέω, ῶ, μ. ήσω, triſtitia afficio, ango, accuſat.

Α᾽κάχημι, verbum poeticum pro eodem, vnde paſſiuum fit ἀκάχημαι, triſtor, pro ἀκάχεμαι. ¶ Α᾽καχήμενος ἦτορ, Odyſſ. ν, animo anxius.

Α᾽καχμένος, acutus: à verbo ἀκάζω, i. ἀκονῶ, acuo: Odyſſ. ὁ, ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.

Α᾽κάχων, triſtās. Heſio. ῥίψε δέ μιν θυμῷ ἀκάχων.

Α᾽κέανοι, οι, legumina inter vicias & lentes, apud Ælium Dionyſ. Α᾽κέαστος, inſeparabilis.

Α᾽κείαμαι καὶ Α᾽κείομαι, reſarcio. Odyſſ. ξ, νῆας ἀκειόμενον τὰς οἱ ξυνέαξαν ἄελλαι. Medeor apud Apollon.

Α᾽κειρεκόμης, ου, ὁ, intonſus, epith. Apollinis, Epig.

Α᾽κέλευθος, ου, ὁ, inuius. vnde ἀκέλευθα dicuntur ſigna quę locis parū peruiis præfiguntur.

Α᾽κέλευστος, iniuſſus, αὐθόρμητος, Sopho. in Aiace.

Α᾽κέντητος, ſine ſtimulo, Pindar. Interp. ἀμάστικτος: de equo dicitur qui ſine calcaribus currit.

Α᾽κέομαι, μ. ἀκέσομαι, curo, medeor, Herodot. in Thal. οὕτω δὴ ἀκεόμενος τὰ ἐπιφερόμενα, i. rei venturæ medens. ¶ Pro ſarcio, Lucian. in δραπ. αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, reſarcire veſtimentorum rupturas. Vnde Α᾽κεστρία, ας, ἡ, medicatrix, ſartrix.

Α᾽κέουσα, tacita. Iliad. ά, ἀλλ᾽ ἀκέουσα κάθησο.

Α᾽κέραιος, ὁ καὶ ἡ, integer, ſyncer⁹, incolumis: Plato 1. de Rep. αὕτη δὲ ἀβλαβὴς ἐστὶ καὶ ἀκέραιος. ἀκέραιοι ὡς περιστεραὶ, ſimplices vt columbæ, Matth. 10. ἀκέραιος πόλις, integra ciuitas, Iſocrat. Thuc. l. 2. ἀκεραιότης, ſimplicitas.

Α᾽κέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, καὶ κακηγορία, maledicētia, & damnū quo multātur maledici, apud Pind.

Α᾽κερδὴς, έος, gratuitus. ἀκερδὴς χάρις, gratia non bene collocata.

Α᾽κερμία, ας, rei pecuniariæ inopia. Plat. apud Pollucem lib. 9.

Α᾽κερσεκόμης, & Α᾽κερσέκομος, ου, ὁ, intonſus.

Α᾽κεσις, εως, ἡ, curatio, valetudinis recuperatio, Plutarch. in Lycurg.

Α᾽κεσμα, ατος, τὸ, καὶ Α᾽κεσμὸς, medela, curatio.

Α᾽κεστὴς, οῦ, ὁ, medicus. Α᾽κέστης autem, ſartor dicitur. ἀκεστική, ſartrix veſtium, Xenoph. 1. Pædiæ. Hanc differentiam quidam confundunt.

Α᾽κεστίδες. Dioſc. lib. 5. c. 76. dicuntur ab ærariis pręgrādes virgę ferreę, veluti axes trāſuerſi.

Α᾽κεστορία, ας, & Α᾽κεστορίη, ἡ, medicina. 2. Argon.

Α᾽κεστὸς, ὁ, medicabilis. Hom. ἀκεσταὶ φρένες ἐσθλῶν.

Α᾽κέστρα, ας, ἡ, acus. Lucian. ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἱστίου πέντε ὀβολοὺς κατέθηκα, i. acum ad velum ſarciendum comparaui.

Α᾽κεστρὶς, ίδος, ἡ, obſtetrix, Hippocrat. περὶ σαρκῶν.

Α᾽κέστωρ, medicus, Eurip. Α᾽κεσώδυνος, doloribus medens.

Α᾽κεύω, medicor: vnde ἐξακεύμενος, i. medicans.

Α᾽κέφαλος, ὁ καὶ ἡ, ſine capite, principio carēs; Plato lib. 6. Legib. ἑκοὺν δήπου λέγων γε τὸν μῦθον ἀκέφαλον ἑκὼν καταλίποιμι, imperfectū & mutilum. ἀκέφαλος στίχος, verſus qui breuem habet in principio: vide Athenæum lib. 14.

Α᾽κέφαλος αἵρεσις, Cicer. ſine capite crimen manans, cuius author nullus eſt.

Α᾽κέων, οντος, ὁ καὶ ἡ, mutus, tacitus, ἀπὸ τῆς ἀκῆς, quod perculſionem ſignificat & immobilitatem. Iliad. ά, βῆ δ᾽ ἀκέων, Odyſſ. ξ, δαίνυσθαι τ᾽ ἀκέοντε, ſecuros epulari.

Α᾽κὴ,

Ἀκή,ῆς,ἡ,cuſpis ferri,αἰχμὴ σιδήρου. Item quies: Inde fit ἀκήν. Homer.ἀκὴν ἴσαν, &c.quietè & tacitè ibant.

Ἀκηδεία,ας,ἡ,incuria, contemptus,Apol.2.Arg.

Ἀκήδεστος,ου,ὁ,& Ἀκήδευτος apud Plutarch.incuratus.inſepultus,Iliad.ζ. Vnde Ἀκήδεστον aduerb. negligenter,2.Argonaut.Item temerè, in Epigram. ¶Immiſericorditer, crudeliter, inhumané. Euſtat.in Iliad.ω.

Ἀκηδής,έος,ὁ καὶ ἡ,neglect⁹. Odyſ.ρ'.Heſiodo υἱὸς ἀθύκητος καὶ ἀκηδὴς,inſepult⁹.ἀκηδὴς νόστος, fauſtus reditus, Apollon.ἀκηδὴς θυμὸς, ſecurus animus,in Epig. ἀκηδὴς παιδῶν,de liberis nō curans, Plat. de Legib. παρὰ τὸ κήδω,i. curo & ά priuat. Ety.vnde Ἀκηδέω negligo,actiuū.

Ἀκηδία,ας,ἡ,tædium,pigritia,anxietas. Lucian. in Hermot.

Ἀκηδιάζω, tædio & anxietate afficior. Baſil.μὴ ἀκηδιάσωμεν πρὸς τὰ παρόντα. ¶Neglectim agere. Chryſoſt. ἐπειδὴ πολλοὶ εὐχόμενοι ἀκηδιῶσι.neglectim orant.

Ἀκήδωτος,inſepultus, vel ſine affinitate,ὁ μὴ κηδείαν ἔχων.

Ἀκήλητος,ὁ καὶ ἡ,inexorabilis,ab ά & κηλῶ.Epigr.

Ἀκηλίτος,ου,ὁ καὶ ἡ,intemeratus: à verbo κηλιδόω, vnde ἀκηλίδωτος βίος, vita immaculata,cap. 4.Sapientiæ.

Ἄκημα,ατος,τὸ,medela.παρὰ τὸ ἀκῶ.Homerus.

Ἀκὴν,tacité.ab ά & χαίνειν. Iliad.γ,ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,& Οδ.β,πάντες ἀκὴν ἔσαν,conticebant.

Ἀκήξατο,cum tuſsi expuit,Hippocrat.

Ἀκηράσιος,nō vitiatus,Apol.l.2.οἶνος ἀκηράσιος, vinū ſyncerū.Hom....ὖν ἀκηράσιον θεῖον ποτόν.

Ἀκήρατος,ὁ καὶ ἡ,incorruptus,immortalis,ab ά & κήρ.Lucian. κιθάραν χρυσοῦ τῦ ἀκηράτου πᾶσαν,citharā auro puro conflatā.Apoll.2.Arg. παρθενίην καὶ λέκτρον ἀκήρατον, lectus inuiolat⁹. Eurip.οὐ σώφρων καὶ κακῶν ἀκήρατος, pudicus & vitæ integer. vbi etiā legitur ἀκήραστος. ἀκήρατα κτήματα, opes integræ,non acciſæ.

Ἀκηρεσία,corruptionis expers natura,ἀφθαρσία.

Ἀκήριος,ὁ καὶ ἡ,incorruptus,immortalis. Phocyl. ψυχαὶ γὰρ μίμνουσιν ἀκήριοι ἐν φθιμένοισι,animi remanent æterni. ¶Aliquando auferens cor. Ilia.ι,ἡμέραι ἀκήριοι, dies fortis expertes, vel ἀνέργητοι,inefficaces.¶ἀκήριον ὄνειρον, Apoll. i.ἄψυχον.¶Illæſus & indemnis,apud Nicand.

Ἀκηρυκτεὶ, & ἀκηρύκτως citra præconem, citra caduceatorem.

Ἀκήρυκτος,ὁ καὶ ἡ,implacatus:ἀκήρυκτος πόλεμος, bellum non indictum,Herodot.li.5.vnde Ἀκηρύκτως, Thucy. ¶Item Ἀκήρυκτος,qui præconio non celebratur,Æſchin.

Ἀκηχέδαται,dolent,præt.paſſ. Ionicè ab ἀχάζω.

Ἀκήχεμαι,triſtis ſum.vnde ἀκηχεμένη κραδίη.

Ἀκιαρώτερον,imbecillius,ἀσθενέστερον,Heſych.

Ἀκίβδηλος,& Ἀκιβδήλευτος,ου,ὁ,incorruptus,purus.Herodot.in Calliope.

Ἀκιδνὸς,ῦ,ὁ,tenuis,debilis, & Ἀκιδνότερος,debilior,Οδ.έ, ab αἰκίζω: vel ab ά priuat, & κινῶ.

Ἀκιδρωνάζω,aciem oculorū obtūdo,ἀμβλυωπῶ.

Ἀκιδώδης,cuſpidis teli effigiē gerens. Theophr.

Ἄκικυς,ὁ,impotēs,ab ά & κίκυς,potētia. Οδυσ.ι.

Ἀκίναγμα, concinna manuum compleſio & pedū cōcuſsio ad numeros.dicitur & Ἀκίναγμος.

Ἀκινάκης,ου,ὁ, gladius eſt Perſicus. Herodot.in Polym.

Ἀκίνδυνος,ὁ καὶ ἡ,periculo carens. Demoſth.περὶ στεφ.οὔτε ἀκίνδυνα ἑώρων,neque ea periculo vacua videbant. vnde Ἀκινδύνως,tutò.τὸ ἀκίνδυνον,periculi fuga,impunitas.

Ἀκινησία,ἡ,immobilitas,quies,difficilis motus, Aphrod.

Ἀκίνητος,ου,ὁ καὶ ἡ,immotus. Apud Plat.in legib. ἀκίνητα κινεῖν,eſt terminos mouere.¶Aliquādo ἀκίνητος dicitur pertinax, Cebes,ἀκινητότεροι ἢ δυσμαθέστεροί εἰσι.

Ἄκινος, acinus,herbæ genus ἄκονος à quibuſdam dictę:Ocymaſtrū Latini vocāt.Plin.21.c.27.

Ἀκινητίνδα,luſus erat quo inter ſe concertabant, qui immotus & quietus diutiùs perſiſteret. Pollux lib.9.

Ἀκὶς,ίδος,ἡ,& ἄκις Æolicè, cuſpis,mucro,ſpiculum,aculeus.Seruius in primum Æneid.ἀκίδας interpretatur,Acidalia(inquit)Venus dicitur,quia dat curas,quas Greci ἀκίδας dicūt

Ἀκκίζω,μ. ίσω, & ἀκκίζομαι, deponens. fictè recuſo. Acciſſare Græco prouerb.dicūtur, qui cum maximè cupiant accipere quippiam,tamen fictè recuſant, Cicer.ad Att.lib.2. Plut. indicat Acco & Alphito mulieres fuiſſe, per quas fœminæ deterrent pueros à peccando.

Ἀκορίζειν,perdere cimices,in Epigram.

Ἄκλαδ ἄμπελος, vitis non putata, ἀκλάδευτος Æolicé.Ἄκλαστος, ὁ καὶ ἡ.infractus.

Ἄκλαυστος,ου,ὁ καὶ ἡ,& Ἄκλαυτος,modò actiuè,qui non flet, fletus expers:modò paſsiuè, indefletus. Ἀκλαφὴς,έος,idem.

Ἀκλεὴς, έος,ὁ καὶ ἡ,& Ἀκλεής,& Ἀκλεός, ignobilis, inglorius,ignotus, ἀκλεὴς γενόμενος, infamia notatus,Herod.lib.5.

Ἀκλεία,ας,ἡ, & Ἀκλεΐη,ignobilitas,Epigram.

Ἄκλειστος,ὁ καὶ ἡ, & Ἀκλήϊστος,peruius, Thucyd.lib. 2.ἦν γὰρ ἀφύλακτος καὶ ἄκλειστος.

Ἀκλεπτος,ὁ καὶ ἡ,ἀληθὴς,Sophoc. in Phædra.

Ἀκλεῶς,turpiter,indecorè,dicitur & Ἀκλειῶς,Οδ.

Ἀκληρέω,μ.ήσω,ſum exors.

Ἀκληρία,ας,ἡ,calamitas,egeſtas,Ἀκλήρημα.

Ἄκληρος,ὁ καὶ ἡ,exors,expers, i. ſine parte. Lucianus pro paupere, θητεύσοντας ἀκλήροις καὶ ἀβίοις ἀνδράσι, mercede ſerituros inopibus & egenis viris.

Ἀκλήρωτος,inſortit⁹ Plauto.vnde ἀκληρωτεὶ nō ſortitò,nō ductis ſortib⁹,apud Dion.Cocceū.

Ἄκλητος,ου,ὁ καὶ ἡ,non vocatus. & Ἀκλητὶ, inuocatò, vnde prouerb.ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι, vltrò conuiua amicus ad amicum venit.

Ἀκλινὴς, immotus,Nazanz. γῆ μὲν ἕστηκε παγία καὶ ἀκλινὴς,firma & ſtabilis.

Ἄκλιτος,ου,ὁ καὶ ἡ, indeclinabilis,inflexibilis.
Ἀκλόνητος,ου, incõcuſſus, immot⁹,ἀσάλευτος,ἀδόνητος,& Ἀκλυδώνιστος, immobilis,imperturbat⁹.
Ἄκλυστος,ου,ὁ,trãquillus,ἄκλυστος γαλήνη, Plutar.
Ἀκλώνιτος,ου, ὁ καὶ ἡ, ramis carens,Theophr.hiſtor.6.cap.5.
Ἀκμάζω,μ.άσω,ętate vigeo,ferueo,ἀκμάζειν πλούτῳ,opibus florere, Herodot.lib.1.τοῦ θέρεος καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος ἐσέβαλον ἐς τὴν ἀττικήν, æſtate frumentíſque maturis. Thucydid.lib. 2.ἀκμάζοντα μῆλα,poma verna,quę vere maturitatem ſuam abſoluunt, Dioſcorid. ἀκμάζει πόλεμος, bellum eſt atrox,Plutarch.ἀκμαζούσης ἡμέρας, ipſo meridie,Herodian.ἀκμάζοντος θέρους,i.adulta iam æſtate.
Ἀκμαῖος, ὁ, ἀκμαῖος τὴν ἡλικίαν, integer æui. ætate vigẽs,Lucian.ἀκμαῖος τὴν ὀργὴν,ira feruidus.ἀκμαίη πρὸς ἔργα,in Epigram.
Ἀκμαστὴς,valẽs & robuſtus apud Herodian.l.1.
Ἀκμαστικοὶ πυρετοὶ,apud Galen. καὶ ὁμότονοι dicũtur febres, quæ ab initio ad finem eundẽ vigorem & tenorem ſeruant.
Ἀκμὴ,ῆς,ἡ,vigor,flos ætatis,robur,occaſio,cuſpis.οἱ ἐν ἀκμῇ, Polyb. iuuenes,ſeu viri. Iſocr. ad Nic.κράτιστον μὲν τῆς ἀκμῆς τοῦ καιροῦ τυχεῖν, optimum eſt temporum punctum attingere,i.articulũ. ¶Ἀκμὴ ὀξύτης, ſumma acies,Bud. ¶ Laſcaris in Epigr.dentes felis & vngues ἀκμὰς appellat.
Ἀκμὴν,aduerb.rurſus, adhuc,præterea.Iſocrat. ad Demo.καὶ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς,i.etiãnum.
Ἄκμηνος,ου,ὁ, penitus eſuriens. Iliad.ζ, ἀκμηνὸς verò,Odyſſ.α,ætate integer.
Ἀκμὴς,ῆτος, ὁ,ἀκμὼς, indefeſſus,integer,recens, i.ἄκμητος,Lucian.σὺν στρατῷ ἀκμῆτι,cum recenti exercitu,Alphæus Epigram. πύλας ἀκμῆτας ὀλύμπου, vocat inuictas.
Ἀκμητὶ,facillimè,nullo labore:dicitur& Ἀκμητεί.
Ἀκμόθετον,ου,τὸ,ſeu Ἀκμόθετος, lignum ſuſtinens incudẽ.Il.σ,θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα.
Ἄκμων,ονος,ὁ,incus,Herodot.lib.1.Vnde πυράκμων,faber qui à calenti incude non diſcedit.
Ἄκνας,vocat Aëtius varos in facie, alii ἰονθους, Caſsius medicus Ἀκμὰς, quòd in ætatis flore erumpant,vocat.
Ἄκνησις,εος,ἡ,pars ſub ſcapulis, ad ſpinam dorſi παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήσασθαι, quòd illã ſcabere ſit difficile.Odyſſ.κ.
Ἄκνισος,inſulſus.Ἄκνισος κρέας,incolumis habitus,Gaza ex Theophr.de cauſ.pl.lib.2.c.6.
Ἀκοὴ,ῆς,ἡ,auditus,ſenſus audiendi, ἀκοῆς ἄξιος, i.dignus auditu. ἀκοῇ οἶδα, auditu cognoui. Thucydid.li.1. μίνως γὰρ παλαιότατος ὧν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτήσατο. Æſchin.κλέπτοντες τὰς ἀκοὰς ὑμῶν, obrepentes veſtris auribus,i. fallendo. Plutarch.περὶ τοῦ ἀκούειν,ἅμα τῆς ἀκοῆς ἐξερρύη τὸ ἡδὺ,ſimul auditionis voluptas effluit.¶Pro rumore,Thucyd.οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων δέχονται,i. etenim homines rerum antecedentium famam ſuſcipiunt. ¶Paulus ad Rom.10.ca.pro verbis, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; Quis credidit ſermonibus noſtris? ἀκοὴ ὑπὲρ θυσίαν ἀγαθὴ, καὶ ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στέαρ κριῶν.i.obedientia.
Ἀκοίμητος,ὁ καὶ ἡ,vigil,irrequietus,Nazanz.
Ἀκοινωνησία, ας, ἡ, proprietas . Ariſtotel . lib.2. Polit. cap. 3.
Ἀκοινώνητος,ὁ καὶ ἡ, inſociabilis, & ſeparat⁹,Luci. Cicer. ad Attic. lib.6. ἀκοινωνήτως , reddidit contumaciter, arroganter ſcribere, i. ſeuerè, auſterè . ἀκοινώνητοι , apud eundem dicuntur inciuiles & inconciliati,Gell.lib.12.cap.11.
Ἀκοινωνία, diſſociatio,diſiunctio.Plato epiſt.3.
Ἀκοίτης,ου,ὁ,maritus, in Epigram.ἄκοιτις autem ἀκοίτιδος, vxor,ab ἁ,i.ὁμοῦ,& κοίτη, i.lectus.
Ἄκοιτος,ου,ὁ,ſine cubili. Plin.lib.11.cap.15.mel ἄκοιτον vocat , quod eſt ſine retrimento ſedimentóue.
Ἀκολάκευτος,ου,ὁ καὶ ἡ,inexorabilis,Item Ἀκόλακος.
Ἀκολασία,ας,ἡ,libido,intẽperantia,luxus, Plat. 2 .de Rep.Ariſtot.li.2.Ethic.ad Nicom.ca.7. μεσότης μὲν σωφροσύνη , ὑπερβολὴ δὲ ἀκολασία, mediocritas quidem eſt temperantia, exuperatio autem intemperantia.
Ἀκολασταίνω , proteruè & libidinoſè viuo , Plutarch.περὶ τύχης.
Ἀκολάστημα,ατος,τὸ,ſcelus,flagitium, ſcortatio.
Ἀκόλαστος,ὁ καὶ ἡ,intemperans. nequam interpretatur Gellius li.7.ca.11.Item qui libidines non coherceat aut punit , Ariſtotel. lib.1. Rhet.ad Demo. laſciuiẽs, Ariſtoph.in Pluto,ἀκόλαστός ἐστιν ἀεὶ τοῖς τρόποις, eſt perditis moribus.Plut. in Lycurgo, πρὸς τὰς συνουσίας ἀκόλαστοι , ad coitum intemperantes.ἀκόλαστος γλῶσσα,lingua effrenis.
Ἄκολλος,& Ἀκόλλητος, Gal.q. cõglutinari nequit.
Ἄκολος,ου, ἡ, fruſtum panis vel fruſtulum , ἀκολάζειν,i.κολοβοῦν,quòd hęc fruſtula propter exiguitatem vix frangi queant.Odyſſ.ρ,Αἰτίζων ἀκόλους,οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας.
Ἀκολουθέω,μ.ήσω,ſequor : Lucian.ὑμεῖς δὲ βραδέως ἀκολουθεῖτέ μοι. Iſocr. ἐν τῷ πλαταϊκῷ genitiuo iungit cum μετὰ præpoſitione. ¶ Pro obſequor,Demoſth.περὶ στεφ. ¶Pro aſſequor, ἀκολουθεῖν τῷ λόγῳ,Plato. ¶Pro conſequens eſt, Ariſt.δυοῖν μὲν γὰρ ὄντοιν ἀκολουθεῖ τὸ ἓν εἶναι.
Ἀκολουθία,vel ἀκολούθησις,aſſectatio,conſequentia,ordo,comitatus.
Ἀκόλουθος,ὁ καὶ ἡ,aſſectator,comes, aſſecla,famulus: Lucian.in Nigr.φορτικὸς ἀκολούθων ὄχλος. Demoſt.περὶ τοῦ στεφ.ἀκόλουθα τούτοις πράττειν, &c.his cõſentanea efficere. Xenoph.ἀκόλουθοι τῶν συνδείπνων,i.reliqui conuiuæ.
Ἀκολούθως τούτοις,i.poſt hæc,Dioſcorid.lib.6.
Ἀκόλυμβος,ου,ὁ,notãdi inſcius.Strab.lib.6.
Ἀκόμψος,non bene miniſtrans,non verſutus.
Ἀκομία,ας,ἡ,caluitium,apud Nazanzenum.
Ἀκομμασία,ας,ἡ,incommodum.
Ἀκόμιστος,neglectus,ſquallidus. apud Nonn.
Ἀκομιστία,incuria,curationis defectus,Them.

Ἀκόμιον, ſimum, σιμόν. Ἄκομος, caluus.
Ἄκομπος, ου ὁ, minimè ambitioſus.
Ἄκομψος, ου, ὁ καὶ ἡ, frugalis, inelegans, vilis.
Ἀκονάω & Ἀκονέω, μ. ήσω, acuo, Lucian. in Tim.
Ἄκονδος, ingratus, ἄχαρις: à κονδὴ, i. gratia.
Ἀκόνη, ῆς, cos. ἀκόνην σπίζεις, cotem alis. ξυρὸς εἰς ἀκόνην, nouacula cotem. Vide Chil. Eraſm.
Ἀκονήλιθος, cos cotis: mortarium apud Hippoc.
Ἀκόνημα, ατος, τὸ, incitamentum.
Ἀκόνιον, coticula, Dioſcorid. lib. 1. de ebeno arbore, εἰ δέ τις ποιήσαι ἐκ τῆς ἐβένου ἀκόνιον χρῷτο εἰς τὰ κολλύρια, βέλτιον ἐνεργήσει. Si quis attrita in cote ebeno ad oculorum collyria vtatur, efficacius medebitur.
Ἀκονιτὶ, ſine puluere, i. χωρὶς κόνεως, facilè, ἀμαχητὶ, ſine pugna, Thucyd. lib. 4.
Ἀκόνιτον, ου, τὸ, aconitum, herba venenata dicta à cotibus quas ἀκόνας vocant, in quibus naſci fertur: Ouid. lib. 7. Metamorph. *Quæ quia naſcuntur dura viuacia caute, Agreſtes aconita vocant*. vide Dioſcorid. lib. 4. & 6. Theophraſt. lib. 9. hiſtor. plant.
Ἀκόνιτος, ὁ καὶ ἡ, non illitus calce, ἀπίσωτος, i. non picatus, vt exponit Dioſcorid. lib. 1.
Ἄκονος, ου, ὁ, impercuſſus. ἀδείμαντος, impauidus. Eſt & aconus genus herbæ, quæ & Ἄκινος, Dioſcorid. lib. 3.
Ἀκοντὶ, inuitè, ἀκουσίως, ingratis, Therent.
Ἀκοντίας, ου, ὁ, iaculus ſerpentis genus. Lucian. βουπρήστεις καὶ ἀκοντίαι καὶ ἀμφίσβαιναι, &c. Ἀκοντίαι etiam ſtellæ ſunt crinitæ. Iaculus ſerpens, etiam dicitur ἀκοντίλη. Ἀκοντιὰς verò, herba eſt quæ canes curat à ſerpentibus demorſos.
Ἀκοντίζω, μ. ίσω, iaculor. Homer. ἀκόντισε δουρὶ, haſtam contorſit. Interdum ſic cōſtruitur, ἀκοντίζω εἰς τοῦτον. Thucydid. lib. 7. cum datiuo, οἱ ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων αὐτοῖς ἀκοντίζοντες. ¶ ἀκοντισθεὶς, iaculo ictus, Muſæ.
Ἀκοντικὸν, pharmacum quoddam, quod telorum vulnera ſanat.
Ἀκόντιον, ου, τὸ, iaculum, telum, Xenoph. 1. Pæd.
Ἀκόντισμα, ατος, τὸ, & ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, & ἀκοντιστύς, ύος, ἡ, iaculatio, vulnus, Plutar. in Camil.
Ἀκοντιστὴς, οῦ, ὁ, iaculator, Xenoph. lib. 1. Pædiæ, Theocrit. εἰδ. ρʹ.
Ἀκοντοβόλος, ὁ καὶ ἡ, iaculator, veles.
Ἀκοντοδόκος, qui iaculorum ictus vitat & declinat.
Ἄκοπα, τὰ, medicamenta laſsitudines leuātia.
Ἀκοπίαστος, laſsitudinis expers. Ariſtot. de mundo, ἀκοπίαστόν τινα ὁδὸν εὑροῦσα, viam nacta facilem. ¶ Ἀκοπιάστως, i. nullo labore, nullo negotio. Ἀκοπητὶ.
Ἄκοπος, ὁ καὶ ἡ, indefeſſus, pro non eroſo à tineis, Theophraſt. hiſt. plant. lib. 4. cap. 4. ¶ τὰ ἄκοπα dicuntur remedia contra laſsitudines. Dicitur & ἄκοπος ἵππος ὁ μὴ κόπτων τὸν ἀναβάτην, non ſuccuſſans, Xenoph. ¶ Eſt etiam Acopos herba Plinio li. 27. & arbuſcula quæ anagyris Dioſcoridi.
Ἀκόπρος, ὁ καὶ ἡ, non ſtercorat⁹, ſtercoris indigus.
Ἀκορέατος, noxius, inutilis, βλαβερὸς, ἀνωφελής.
Ἀκόρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexplebilis, Chryſoſt. ὁ τῆς τοῦ θεοῦ λατρείας ἀκόρεστος, ille Dei cultor inſatiabilis.
Ἀκορέστως, inſaturabiliter Cic. inſatiabiliter Plin.
Ἀκόρητος, ου, inſatiabilis. Heſio. ἄρης ἀκόρητος ἀυτῆς.
Ἀκορία, ας, ἡ, inſatietas. ἀκορία τροφῆς.
Ἄκορνα, Theophraſt. lib. 6. cap. inter ſpinoſas plantas reponit.
Ἄκορος, veneria, de qua Theophr. li. 2. hiſt. plāt.
Ἀκόρυμβοι, acini, vel grana qualia in hedera, Sui.
Ἀκόρυστον, impexum, infructuoſum, ἀκτένιστον.
Ἄκος, εος, τὸ, medela, Iliad. ι. ἄκος ποιεῖσθαι, remedium afferre, apud Colum. l. 7. ἐμβρίου ἄκος.
Ἀκοσμέω, μ. ήσω, indecorè me gero, Iſocr. in Areop. ἐσκόπουν δι' ὧν κολάσουσι τοὺς ἀκοσμοῦντας.
Ἀκοσμήτως, incōpoſitè, Plato.
Ἀκοσμία, ας, ἡ, dedecus. ἀταξία, Iſocrat. vita flagitioſa, Cic. Hoc verbo Plutarch. ſtatū Rom. Reip. tempore belli ciuilis appellauit.
Ἀκοστέω, μ. ήσω, π. ηκα, ordeo ſaginor, paſcor, Il. ζ.
Ἀκόστη, ordeū, κριθὴ, vel omnis cib⁹, Hom. Interp.
Ἀκουάζω, μ. άσω, audio. ἀκουάζονται ἀοιδοῦ, Ilia. θ.
Ἀκουὴ, pro ἀκοὴ, auditio, Odyſ. ξ, ὁ δ' ἔβη κατὰ πατρὸς ἀκουήν. Ἄκουοι, οἱ, aures, ὦτες.
Ἄκουρος, ου, ὁ, intōſus: vel ἄπαις, qui eſt ſine liberis.
Ἄκων, ἄκοντος, ὁ, iaculū, Ariſtid. in Romæ encom.
Ἄκουσα, ης, ἡ, inuita: apud Hipp. πεπληρωμένη, Gal.
Ἀκουστάζω, cogo. reperitur cap. 15. Numer.
Ἀκούσιος, ὁ καὶ ἡ, inuitus ἀπαντήσεις ἀκούσιος, i. occurſus non vltroneus. Plato de Leg. ἀκούσιος ἀδικία, non ſpontè facta iniuria. τὸ ἀκούσιον, quod quis inuitus facit, Ariſtot. Ἀκουσίως, incōſultó.
Ἄκουσμα, ατος, τὸ, auditio, præceptum. Iſocrat. ad Demonic. ἡγοῦ τῶν ἀκουσμάτων πολλὰ πολλῶν εἶναι χρημάτων κρείττω.
Ἀκουσμάτιον, auditiuncula Gell. Lucian.
Ἀκουσίθεον, quod ad Dei aures peruenit. Epigr.
Ἀκουστὴς, οῦ, ὁ, auditor, Halicarn. & Ἀκουστικὸς, auditu valens, auditor. νεῦρον ἀκουστικὸν, Aphrod.
Ἀκουστὸς, οῦ, ὁ, ſub auditum cadens, ἀκούων τὰ ἀκουστὰ, Xenoph.
Ἀκουτίζω, audire facio. Nazanz. ἀκουτισθῶμεν ἀγαλλίασιν genit. & accuſ. iungitur. ἀκουτίσαι pro docere, διδάξαι, Suid.
Ἀκούω, μ. σω, audio. Xenoph. ἤκουσα αὐτοῦ καὶ περὶ φίλων διαλεγομένου, eum de amicis diſſerētem audiui. Idem, τοῦτο πολλῶν, ἔφη, ἀκούειν, hoc ſe ex multis audire dicebat. ¶ Ἀκούω etiam accipitur pro ὀνομάζομαι, & καλοῦμαι, id eſt, dicor & appellor. Herodot. in Thalia, ἀκούω μουσικὴν εἶναι προφῆτις. ¶ Cum datiuo. Plato in epiſt. 7. οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ, καὶ μὴ νέῳ, res non eſt indigna quæ à iuuene audiatur & ſene. ¶ Ἀκούεσθαι etiam pro accipi ſeu aſſumi. Gaza li. 4. Grammat. τοῦτο δὲ καὶ ἀποτελεστικῶς ἔχει ἀκούεσθαι. ¶ Cum participio alterius verbi. Xenophon lib. 1. Pædiæ, ἤκουσεν ἀνδρὸς ἤδη τὰ ἔργα διαπραττόμενον τὸν Κῦρον, audiuit res viro dignas Cyrum gerere.
Ἄκρα, ἡ, cacumen, vertex, κατ' ἄκρας εἷλε, à ſum-

mo occupauit {Euripid. ὧτ' ἄκραν ἠκούσατε, nō leuiter quidem audiſtis. ἄκρα etiam ſunt extrema, vt inter elementa γῆ καὶ πῦρ. Ariſtot.

Ἀκράγαγον, non excitatum nec perflatum.

Ἀκράδαντος, inconcuſſus, immotus, ἄσειστος, Suid.

Ἀκραγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imbecillis, difficilis, Etym.

Ἀκραῖος, Euripid. ἀκραίας θεοῦ ἥρας, quæ arcibus præeſt.

Ἀκραίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, arcens crapulam, Dioſcorid. lib. 1.

Ἀκραιφνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purus, ſyncerus, Thucyd. ὕδωρ ἀκραιφνέστατον, Dioſcorid. lib. 5. Pro alacri vertit Gaza ex Catone Maio. ἀκραιφνεῖ καὶ ἀπλῶτι ψυχῇ ἐφορμᾶν.

Ἀκράσιον, integrum, illæſum, recens, ἀκέραιον.

Ἀκρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis, exoſus, ἀπεχθής. incontinens, ἀκρατής.

Ἄκρανον, illegitimum, iniquum, contra leges.

Ἄκραντος, & Ἀκράαντος, imperfectus, ἐκ τοῦ κραίνω, τοῦ τελειῶ. Pind. ἄκραντα γηρύεται.

Ἀκραξόνιον, ſumma pars axis, Interp. Apol. Rhod.

Ἀκρασία, ας, ἡ, incontinentia, de qua Ariſtot. 7. Moral. ad Nicom. cap. 1. ἀκρασία τοῦ ἀέρος, cęli intemperies, Theophr.

Ἀκράσιτος, inexplebilis, ἀπλήρωτος.

Ἀκράτεια, ας, ἡ, intēperantia, ἀκράτεια τῶν προσφερομένων, morbus eſt ſtomachi incontinentis. Ἀκράτευμα, ατος, τὸ, intemperantia. Ἀκρατεύομαι, ago incontinenter.

Ἀκρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, incontinens. ἀκρατὴς θυμοῦ, ἀκρατὴς τιμῆς, ἀκρατὴς κέρδους, apud Ariſtot. ἀκρατὴς ἀφροδισίων, pro libidinoſo, Xenoph. ἀκρατὲς στόμα, os quod cohiberi nequit. ¶ Ἀκρατὴς οἶνος, vinum dilutum. ¶ τὸ ἀκρατὲς, incontinentia, impotentia.

Ἀκρατίζω, μ. ίσω, iento, merum bibo, Interp. Ariſtoph. in Pluto.

Ἀκράτισμα, ατος, τὸ, ientaculum, Suid. in verbo δεῖπνος.

Ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ, ientaculum. Plutarch. in Symp. à meracius potandi conſuetudine nomen accepiſſe dicit. Athenæus dicit veteres ἀκρατισμὸν etiam διανηστισμὸν vocaſſe.

Ἀκρατοποσία, meraci vini potus, Dioſc. lib. 6.

Ἀκρατοποτέω, μ. ήσω, merum bibo, & Ἀκρατοπότης: Thracum & Scytharum epitheton.

Ἄκρατος, ὁ καὶ ἡ, purus. Ἄκρητος Ionicè apud Ho. à cōmixtione ſecretus, abſolutus. ἰσχυρὰ καὶ ἄκρατος ἀπάθεια, i. fortis & vehemens æquanimitas, Plut. in Numa: Idē in Lycur. πολλὼ ἄκρατον πίνειν, i. meri multùm bibere. Dicitur etiam ἄκρατος οἶνος, i. vinum merū, i. ἄμικτος: ἄκρατον ὕδωρ: ἄκρατος ὀλιγαρχία, pro effreni ſtatu paucorū, Ariſtot. li. 2. Polit. ἄκρατον ψεῦδος, merum mendacium, Plato 2. de Repub.

Ἀκρατοφόρον, ου, τὸ, merū ferens vrceus, Pol. l. 6.

Ἀκράτωρ, ορος, ὁ, impotēs, ἀκρατής: & Ἀκρατῶς, impotenter. Ἀκράτως, autē, i. admodū, Lucia.

Ἀκρατωσύνη, pro laſciuia, in Galeomyomachia.

Ἀκραχέδης, εος, ὁ καὶ ἡ, indiuiſus in cacumine.

Ἀκραχολία, ira repētina, & Ἀκράχολος, propenſus ad iram, ὁ εἰς ὀργὴν προχειρος, Ariſtophan.

Ἀκρεμονικὸς, in ramos diffuſus, Theophraſt. hiſtor. lib. 4. cap. 7.

Ἀκρέμων, ονος, ὁ, grandis ramus, Itē ſtipes exponitur à Gaza lib. 5. Teoph. li. 5, cap. 1. ¶ Dioſcorid. accipit pro ramo fœniculi lib. 3.

Ἀκρέσπερον, i. ἄκρας ἑσπέρας, i. ἀρχομένης, Hipp.

Ἄκρη, ſummitas, pro ἄκρα. Ἀκρεία pro eodem: ἀκρείας ἀκρεστάτας, ſumma cacumina dicit Apol. Rhod. ¶ Ἄκρηβος, ου, ὁ, & Ἀκρήβης, impuber, παρὰ τὸ ἄκρα, καὶ ἥβη.

Ἀκρήμορος, ου, ὁ, ſine affectu amoris, ἄστεργής.

Ἀκρητόχολοι, qui merā bilem congerunt, Hipp.

Ἀκριβάζω, diligenter inquiro: Poll. l. 5. reiicit hoc verbum. Ἀκριβασμὸς, ὁ, exquiſita examinatio, cap. 8. Prouerb. Solomonis.

Ἀκριβαστὴς, diligēs explorator, inquiſitor, Bud.

Ἀκρίβεια, ας, ἡ, diligentia, ſedulitas: Thuc. li. 7. ἀκρίβεια τοῦ ναυτικοῦ, i. rei nauticæ diſciplina: δι' ἀκριβείας εἰπεῖν, Ariſto. i. exquiſitè dicere.

Ἀκριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diligens, exactus, abſolutus. Thucyd. lib. 4, ἀκριβὴς πρόφασις: ἀκριβὴς μνήμη, tenax memoria, Lucian. Thucyd. li. 6, ἀκριβὲς εἰπεῖν dixit, pro ἀληθῶς.

Ἀκριβοδίκαιον, τὸ, & Ἀκροδίκαιον, ſummum ius, quod ſtrictum Iuriſconſ. dicunt: ἔσχατον τῆς δίκης, Ariſtot. ¶ Ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicuntur, præduri interpretes Iuris.

Ἀκριβολογέομαι, οῦμαι. μ. ήσομαι, exactè dico, Demoſth. in Æſchinem.

Ἀκριβολόγος, qui accuratè exprimit. Et Ἀκριβολογία, exacta determinatio, Ariſtot. libro 1. Rhet. & 4. Ethic.

Ἀκριβόω, ῶ, μ. ώσω, accuratè exactáque diligentia aliquid agere, vel ſcrutari. Ariſtotel. Animal. 5. cap. 1, ἀκριβῶ περὶ τὰς διαφορὰς χρωμάτων, exquiſitè differentias colorum percipio. Dioſcor. lib. 2, ἀκριβοῖ τὰς αἰσθήσεις, ſenſus exacuit. ἀκριβοῦν τὰς τάξεις, Xenoph. 2. Pęd. ordines diligenter exquirere.

Ἀκριβῶς, abſolutè, accuratè. ἀκριβῶς οἶδα, certò ſcio: πάνυ ἀκριβῶς, Thuc. li. 1. ἀκριβῶς μέλαν, Lucian. vehementer nigrum.

Ἀκρίδιον, ου, τὸ, parua locuſta, & Ἀκριδοθήρα, ας, ἡ, capſula ad venandas locuſtas, Theocrit. edyll. 1.

Ἀκρίζω, μ. ίσω, digitis pedum incedo, extrema (mutilo.

Ἀκρίνη, ης, ἡ, angulus.

Ἄκρις, ἄκριος, ἡ, vertex montium, Odyſſ. ν.

Ἀκρὶς, ίδος, ἡ, locuſta. Erat autem Iudæis in eſu, Leuit. 11. 22. Ἀκρίδες, locuſtæ: fuerunt Ioanni Baptiſtæ cibus, Mat. 3. 4. quòd vili parabilíque cibo vixerit.

Ἀκρισία, ας, ἡ, iudicii inopia, Lucia. de Timone ἀκρισία ἡ περὶ τῶν φίλους, null⁹ delectus in aſciſcendis ſibi amicis. Et ἀκρισία, fuſio, tumultus, Polyb. ποικίλη τῇ ἀκρισία, &c.

Ἀκριτὸν, ſine iudicio, & Ἀκρίτως, ſine diſcrimine.

Ἀκριτόμυθος, futilis. Iliad. β, θερσίτ' ἀκριτόμυθε.

Α'κριτος,ὁ κ ἡ,non diſcretus. Plutarc.in Publicola,ἄκριτος κ παράλληλος ἦν φόνος ὑπὸ πλήθους.Demoſth.περὶ στεφ.ἄκριτος ἔρις, immenſa contentio.Heſiod. ἄκριτον εἶχον ἄεθλον,anceps habebant certamen. ¶ Ἄκριτος θάνατος, mors quæ irrogatur indicta cauſa. Æſchin. ἄκριτος θύμβος, ſepulchrū multis commune.

Α'κριτόφωνος,indiſtinctè & inarticulatè loquēs.

Α'κριτόφυλλος, ου,ὁ, cuius folia nō facilè diſcernuntur,vmbroſus.Iliad.β,ὄρος ἀκριτόφυλλον.

Α'κρόαμα,ατος,τὸ,auditio.Plutarch.Pro narratione Cicer. pro Archia, Quod ἀκρόαμα,aut cuius vocem libentiſsimè audiret.¶ feſtiuum acroama,eidem.

Α'κροαματικὸς,auſcultatorius. Α'κροαματικά etiam dicebātur, authore Beſſarione, quæ inter homines eiuſdem ſectæ arcana & ſubtiliora habebantur.

Α'κροάομαι, μ. άσομαι, audio. Iſocrat. in Plataïco,δεόμεθα οὖν ὑμῶν,ἄνδρες ἀθηναῖοι,μετ' εὐνοίας ἀκροάσασθαι τῶν λεγομένων. Cum accuſ. Æſchin.in Cteſiph.ὡς περ ἐπαοιδῶν, ἢ ἀλλότριον πρᾶγμα ἀκροώμενοι.

Α'κρόασις,εως,ἡ,audientia, Cicer.narratio. ποιεῖσθαι ἀκρόασιν, audire.Iſocrat. ἀκρόασις ἐπιδεικτική,recitatio ſeſe oſtentans.Bud.

Α'κροατήριον,ου,τὸ,ſuggeſtus. Plut.περὶ τοῦ ἀκούειν.

Α'κροάτης,ου,ὁ,auditor,diſcipulus,Xenoph.

Α'κροατικὸς,auſcultatorius: Lucian.κομίζου τὸν ἀκροατικὸν μισθόν.

Α'κροβάζω, & Ἀκροβατέω, ſummis pedibus, ſeu ſuſpenſo gradu eo.Æneid.5.exprimitur,*Constitit in digitos extemplò arrectus vterque*.ἀκροβατεῖν,pro ſuperbè incedere.

Α'κροβατικὸν,ſcanſorium.

Α'κροβαφὴς,ſumma parte tinctus,in Epigram.

Α'κρόβλαστος,germen in cacumine gerens.

Α'κροβολεῖς ἀκίδες,cuſpides mucrone ferientes.

Α'κροβήλια,obeliſci faſtigia, τὰ ἄκρα τῶν ὀβελίσκων.

Α'κροβήζειν,iaculari,τοξεύειν,ἀκοντίζειν.

Ἀκροβυκαλίζειν,in ſūmos pedū digitos aſſurgere.

Α'κροβόλαι,ſolis iaculati radii,τοῦ ἡλίου βολαί.

Α'κροβολίζω,& Ἀκροβολίζομαι,μ.ίσομαι,iaculor: Herodot.li.8,ἀκροβολισάμενοι τοῖς ἔπεσι,verbis velitati ſunt.

Α'κροβυστία,ας,ἡ, præputium, ſeu cuticula τοῦ πόσθης:vt περιτομὴ, circunciſio ad Rom.cap.2. ¶ ἀκροποσθία,Ariſtoteli.

Ἀκρόβυστος,ὁ κ ἡ,præputiat⁹:vt legitur Ioſue.5.

Α'κρογωνιαῖος λίθος,lapis ſummangulus.1.Pet.2.

Α'κρόδετος,in ſummo nexus,in Epigram.

Α'κρόδρυα,τὰ,arborum baccæ,Cicer.omnes arborei fructus,Caio.Ariſtotel.8.Animal.cap. 28,ἀκρόδρυα καὶ ὀπώρα. Xenoph.in OEcon. etiam pro arboribus accipit. Morus ex Lucian.glandes reddidit.

Α'κρόζεστος, ου,ὁ, leuiter ferueſactus,ad differentiā διεφθοῦ, Dioſ.ἀκρόζεστος κράμβη ἐκχύλιος.

Α'κροζυγία,pars iugi media,ζεύγλη.

Α'κροθιγῶς,leuiter attingendo,i.ἄκρῳ δακτύλῳ, ſummo digito.Dioſc.lib.2.cap.de Cera.

Α'κροθίνιον,manubiæ, ſpolium. Thucyd.l.1.1,&

Α'κροθίνια,τὰ, opima ſpolia,ſeu exuuiæ ab hoſte detractæ:primitiæ frugum.cap.7.ad Hebr.

Α'κροθινιάζειν,ſumma quæque delibare.ἀκροθινιαζόμενοι,Eurip.Ἀκροθίνιος, ου,ὁ,præcipuus.

Α'κροθώραξ, ακος. ¶ Ἀκροθώρηξ, leuiter ebrius.

Ακρόκαρπος,ὁ κ ἡ,in cacumine aut extremo fructificans.

Α'κροκέραια, cornua antemnarum dixit Virgil.

Α'κροκελαινιόων,in ſummo nigricans,in Iliad.

Α'κροκνέφαιος,nocturnus,veſpertinus,Heſiod.

Α'κροκνέφας,τὸ,crepuſculum: ἀκρόκνεφα,Heſych.

Α'κρόκομος,habēs longas comas.ἀκρόκομοι φοίνικες, Dionyſio, palmæ quarum coma eſt in cacumine,vt ait Plinius.

Α'κροκόρυμβα,τὰ,nauium roſtra,τὰ ἄκρα τῆς νηός.

Α'κροκώθωνες,οἱ,temulenti,Athen.lib.ια.

Ακροκώλια,τὰ, trunculi, apud Celſum l.2.c.19.

Α'κρόλεια,τὰ,primitiæ,ἀπαρχαὶ,ἀναθήματα.

Α'κρόλιθον,ſtatua Coloſsi,Vitruu.lib.2.cap.8.

Α'κρολογέω στάχυας,Epigr.ſummas ſpicas carpo.

Α'κρολοφίτης, qui in tumulis aut collibus agit, in Epigramm. Ἀκρολοφία,ſummū collis,Poly.

Α'κρόλοφος,ου,ὁ,tumulus.Plut.in Publ.τοὺς ἀκρολόφους καταλαμβάνων,occupans colles.

Α'κρομανὴς,έος,ὁ κ ἡ,admodū mēte capt⁹.Hero.

Ἀκρομόλιβδον λίνον,Epig.rete in imo habēs plūbum,& Ἀκρομύλη,ης,ἡ, pars muniens genua, vt ſcutulum & operculum.

Α'κρομφάλαιον,mediana pars vmbilici,Pol.I.2.

Α'κρον,ου,τὸ,ſummum,extremum. Et principium verſus:vnde ἀκροτελεύτιον, apud Thuc.Item promontorium,Ariſtoph.νεφ.κ σουνίον ἄκρον ἀθηναίων. Α'κρόνιον,τὸ,extrema pars nauis.

Ἀκρόνυξ,ἡ, κ Ἀκρονυχία,ἡ, ſumma & intempeſta nox,Ariſtotel. & Ἀκρόνυχος,ου,ὁ, veſpertinus.

Ἀκροξόνια,τὰ,extremitates axis,Pollux.

Ἀκροπαγὴς,per ſumma fixus & hęrens,Non.

Ἀκρόπηλος,locus lubricus,cœnoſus,Polyb.

Ἀκροπὶς(alii codices ἀκραπὶς)dicitur lingua ab Hippocrat.7.Epidem.quæ ſui impos eſt.

Α'κρόπλοα,quæ in ſuperficie natāt,Gal.ex Hip.

Α'κροποδιτὶ,vel ἀκροποδητὶ, ſummis pedum digitis,Lucian.

Ακρόπολις,εως,ἡ, arx,ſummitas vrbis ἀκροπόλεις τειχίζειν,arces excitare,Iſocr.οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, i.in ærarium relati:& οἱ ἐξ ἀκροπόλεως ἐξηλειμμένοι, ex ærariis exempti.

Ἀκρόπολος,ὁ,excelſus,ὄρειος, κ ἔρρημος, ἔννομος.

Α'κροπόρος,ου,ὁ κ ἡ,acutus:à πείρω,i.perfero,Il.ſ.

Α'κρόρριζος,ὁ κ ἡ,longas habens radices. ἀκρόρριζον δένδρον,apud Baſil.βαθύρριζον.

Ἄκρος,ου,ὁ,ſummus,imus,editus:ὀργὴν οὐκ ἄκρος, i.impotens iræ,Herodot.lib.1. ἄκρα τροφὴ, optima educatio,Plato de Leg. ¶ τὰ ἄκρα, i. πέρατα,extrema,termini,limites.ἄκρα φέρειν, in Epig.i.πρωτεῦσαι,primas ferre.

Ἀκροσαπὴς,quod leuiter putreſcere cępit.Hipp.

Ἀκρόσπελος,herba quæ & βρόμος,i.auena, Dioſ.

Ἀκρόστιχα, ſummi verſus, verſuum ſummitates.

Ἀκροστόλιον, τὸ, ſummitas, ſeu extremitates nauis, Arrianꝰ, τὰ ἀκροστόλια τῆς βασιλίδος νηὸς χρυσᾶ.

Ἀκροσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, facilis lapſu, lubricus. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, procliuis ad iram, Plutarc. Etiam qui citò periclitatur morbo apud Plat. 3. de Repub.

Ἀκρόσφυρα, calciamentorum muliebriũ genus.

Ἀκροσχιδὴς, in ſummo fiſſus, in cacumine diuiſꝰ.

Ἀκροτελευταῖος, extremus, Cic. li. 5. epiſt. ad Atti.

Ἀκροτελεύτιον ἔπος, extremum carminis, apud Thucydid.

Ἀκρωτηριάζειν, extremitates truncare, τὰ ἄκρα (τέμνειν.

Ἀκρωτήριον, pro ἀκροστήριον, Plutarch. Sacrariũ Ciceroni, Lampridio Lararium, Faſtigium Sueton. in Cæſare.

Ἀκρότης, ἡ, extremitas. ἡ ἀκρότης τῆς ψύξεως, frigus ſummum, Aphrod.

Ἀκρότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, non reſpondens ad numeros.

Ἀκρότητα κύμβαλα, Athen. lib. 11. vocat ſermones intempeſtiuos.

Ἀκροτομέω, extremas partes incido. ἀκροτομεῖν τὸν σῖτον & μεσοτομεῖν, Xenoph. in OEc. de meſſoribus.

Ἀκρότομος, ὁ καὶ ἡ, durus, præruptus. Eſt & ἀκρότομος, politus, ξεστός. Ioſeph. de tẽplo Domini, ναοῦ οἰκοδομία κατὰ πολλὴν τέχνην ἐκ λίθων ἀκροτόμων ἐγένετο συντεθέντων ἁρμονίως.

Ἀκροφαὴς, per ſumma lucens, Nonn. de aurora.

Ἀκροφυὴς, in cacumine proueniens.

Ἀκροφύλαξ, arcis præfectus, Polyb.

Ἀκροφύσιον, roſtrum fornacis ad inſufflandum: Valla ex Thucyd. lib. 4.

Ἀκροχάλιξ, merum, Dionyſ. de ſitu orbis.

Ἀκροχανὲς, in extremitatibus vaſtũ, in Epigram.

Ἀκροχειρίζομαι, μ. ίσομαι, ſummis manibus exerceor, ſeu luctor. Argyrop. ex Ariſtot. ca. 1. li. 3. Ethic. ad Nicom.

Ἀκροχειρὶς, ίδος, ἡ, extremitas manus, ἄκρον τῆς (χειρός.

Ἀκροχειρισμὸς, οῦ, ὁ, lucta, quę nõ toto collato corpore, ſed cõſertis manibus fit. Lucian. & Gal. 2. de Sanit. tuend. vnde Ἀκροχειρισταὶ, qui ſic decertant.

Ἀκρόχειρες, ου, ὁ, homicida, ἀνδροφόνος.

Ἀκροχερσίτης, ου, ὁ καὶ ἡ, luctator manibus cõſertis.

Ἀκροχθώνιοι, οἱ, ſummitates, iugi, Pollux lib. 1.

Ἀκροχλιαρὸς, exiguo calore terpens, Dioſc. li. 2.

Ἀκροχολεῖν, ira feruere, Plato de Legib. lib. 5.

Ἀκροχολία, ας, ἡ, veſania, excandeſcẽtia, iracũdia.

Ἀκρόχολος, ου, ὁ, iracundus admodum, vel qui citò iraſcitur, Ariſtot. Ethic. lib. 4. cap. 5.

Ἀκροχορδὼν, όνος, ἡ, Galeno in definitio. eſt verruca rotunda. Plutarch. in Fabio refert Fabium ipſum Verrucoſum dictum, quòd haberet ἀκροχορδόνα μικρὰν ἐπάνω τοῦ χείλους ἐπιπεφυκυῖαν.

Ἀκρόχωλος, qui aliquantulum, vel aliquantiſper claudicat, ὁ πρὸς ὀλίγον χωλεύων.

Ἀκρόψιλον, nudatũ, in ſummo nudũ, apud Hipp. Galen. τὸ ἐπὶ τοῦ ἄκρου ψιλὸν, τουτέστι γυμνόν.

Ἀκροῶ, μ. άσω, audio. & ἀκροῶμαι idem ſignificat.

Ἄκρυ, verè, ἀληθῶς. Ἄκρα, viſcera, σπλάγχνα.

Ἀκρωλένιον, ου, τὸ, ſumma pars cubiti. Item limbi retium, Pollux l. 2. & 5. Suid. τὸ ἄκρον τῆς χειρός.

Ἀκρωμία, ας, ἡ, eminẽtia ſcapulæ, vide Polluc.

Ἀκρωνία, partiũ amputatio, Æſchyl. in Eumen.

Ἀκρώνιον, ου, τὸ, cõgregatio, πλῆθος, ἄθροισμα.

Ἀκρώνυξ, υχος, ſummunguis, ab ὄνυξ, i. vnguis.

Ἀκρωνυχία, ας, ἡ, montis cacumen, ἄκρον τοῦ ὄνυχος καὶ τοῦ ὄρους, apud Xenoph.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, mõtis vertex ac crepido, Polyb.

Ἄκρως aduerb. ſummè, vehementer, Dioſc. lib. 3.

Ἀκρωτηριάζω, μ. άσω, extremitates amputo. Herod. τὰς πρώρας ἠκρωτηρίασαν. Demoſt. περὶ στεφ. ἠκρωτηριασμένοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας ἕκαστοι, qui ſuas patrias labefactarunt.

Ἀκρωτηριασμὸς, οῦ, ὁ, mutilatio & infectio, extremæ partis amputatio, Dioſc. lib. 7. cap. 1.

Ἀκρωτήριον. Dioſc. lib. 1, τὰ ἐν ἀκρωτηρίοις ἕλκη, vocat vlcera extremitatibus corporis nata: & ἀκρωτηρίων ψύξις, frictio extremarum partium: prominentia & faſtigium ædificiorum: Pro roſtris, Plutarch. vtitur.

Ἀκτάζω, vel Ἀκταίζω, alacri ſum animo, gliſco.

Ἀκταίνειν, laſciuire, ruere in venerem, Heſych.

Ἀκτωρέω, litus cuſtodio: vnde ἀκτωρός.

Ἀκτεῖνος, ductor, apud Syrac. Ἀκτένιστος, impexꝰ.

Ἀκτέριστος, cui non ſunt facta iuſta, Epigramm.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, litus, acta, Virg. 5. Æneid. ἀκταὶ (inquit Ammon.) ſunt loca maris petricoſa: θῖνες verò arenoſa. Ἀκτὴ vel ἀκτὶς, Acte, dicta eſt Attica ab Actęo rege, vel quòd multa pars eius ſit maritima: vnde Ἀκταῖος, Actæus, litoralis: cuius fœmin. ἀκταία, & ἀκταῒς vt ἀτθίς. Item, ἀκτίτης, ου. in Epigr. ἀκτίτης καλαμευτὴς, piſcator litoralis. Inſuper ἡ ἀκτὴ arbor eſt, Dioſcorid. lib. 4, & Theophr. hiſt. plant. lib. 3. cap. 8. & Ἀκτὶς Dioſco. Latinè ſambucus: vnde ἄκτινον ξύλον, lignum ſambuci. Significat etiam frugem, Odyſſ. ξ, δημήτερος ἀκτήν.

Ἀκτηρία, baculus, temo, Achæus apud Polluc.

Ἀκτία, genꝰ certaminis antiquũ apud Callim.

Ἀκτὶν, ῖνος, ἡ, radius, coruſcatio, Lucian. in Timone. Legitur etiã Ἀκτὶς, ῖνος, pro eodẽ, Naz.

Ἀκτινοβολία, ἡ, radiorũ iaculatio, radiatio, Plin.

Ἀκτινοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, radiatus, Cic. & Colum.

Ἄκτιος, litoralis. ἄκτιον πᾶσα dixit Theoc. κυνηγόν.

Ἄκτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infabricatꝰ, increatus, ἀποίητος.

Ἄκυθος, ſterilis, Callimac. κύθος enim eſt ſemen.

Ἀκύλιστος, immotus, pertinax, efferus. Timon Phliaſiꝰ, νεκροῦ ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἀκύλιστον.

Ἄκυλος, ὁ καὶ ἡ, glãs ilicis, Theocrit, edyl. 5. Apud Ariſtot. ca. 6. li. 8. de natura anim. ἀκύλαις legitur per αι diphthongũ pro glãdibus. ἄκυλον Gaza vertit ex Theophr. hiſt. plant. l. 3. c. 16. pro fructu aquifoliæ ilicis & Phellodrys.

Ἀκύμαντος, ὁ καὶ ἡ, & ἀκύμων, tranquillus, Lucian.

Ἀκυνὸς, οῦ, ſterilis. Ἀκυντὸς, οῦ, ὁ, inacceſſus.

Ἀκυρὴς, infelix, inops, ἀτυχής. & ἀκυρήματα, vel ἀκύρματα, infortunia, ἀτυχήματα.

Ἀκυρολο-

Ἀκυρολογέω, mentior. Ἀκυρολογία, impropria lo-
Ἄκυρον, τὸ, improprium, Quintil. li. 8. c. 2. (cutio.
Ἄκυρος, ὁ καὶ ἡ, abrogatus, irritus, incertus. Plut. in Solone, ἄκυρος μακαρισμός, i. incerta fœlicitas. Lucia, cum genit. ἀπράκτοις καὶ ἀκύροις τῶν εἰνόμων πράξεων εἶ). ¶ ἄκυρον ποιεῖν τὴν συγγραφὴν, irritam facere, Demoſth.
Ἀκυρόω, μ. ώσω, reſcindo: Ἀκύρωσις, abrogatio.
Ἀκυτήριον, ου, τὸ, medicamentum impediens conceptus, cui contrarium eſt κυτήριον, Hippoc.
Ἀκωδώνιστος inexploratus, inexaminatus.
Ἀκωκή, ῆς, ἡ, acies, mucro, Lucian. Ab hoc nomine deducitur ἀνακωχὴ, i. induciæ, παρὰ τὸ ἄνω ἔχειν τὰς ἀκωκὰς τῶν δοράτων, Inter. Thucy.
Ἀκώλυτος, ὁ καὶ ἡ, liber. Ἀκωλύτως, liberè.
Ἄκων, οντος, pro ἀέκων, ὁ, inuitus, inconſultus, vt ἑκὼν conſultus. Demoſth. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ καὶ τιμωρία κατ' αὐτοῦ· ἐξημάρτηκέ τις ἄκων; συγγνώμη ἀντὶ τῆς τιμωρίας τούτῳ.
Ἄκων, οντος, pro ἄκοντος, iaculum, lib. 6. Epigram.
Ἄκωνος πῖλος, apud Ioſeph. pileus ſine faſtigio.
Ἄκωπος, ου, ὁ, ſine remo, Philipp. Epigrammat.

Α Λ.

Ἄλα, Suidas, ſtercora, Odyſſ. οὐ σύγ' ἐξ οἴκου σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης. ἅλα verò τὴν θάλασσαν, i. mare ſignificat.
Ἀλαβαρχεῖον, in Epigr. Laſc. officina, taberna.
Ἀλάβη, carbo, fuligo, cinis, Heſych. vnde ἀλαβώδης.
Ἀλαβία, innocentia, pro ἀβλάβεια.
Ἀλάβαστρος, ου, ὁ, alabaſter: & τὸ Ἀλάβαστρον, alabaſtrum, ab α & λαμβάνω, quòd capi non poſsit propter læuorem. Dioſc. lib. 5, ἀλαβαστρίτης λίθος ὁ καλούμενος ὄνυξ. vnde apud eundem, li. 4, ἀλαβαστροειδῶς στίλβει, i. alabaſtri modo ſplẽdet. Conditoria verò alabaſtrorum, ἀλαβαστροθῆκαι dicuntur, Ariſtophani.
Ἀλαζονεία, ας, ἡ, iactantia, faſtus, ſuperbia. Ariſtotel. li. 1, Moral. cap. 27, & 32, docet ἀλαζονείαν, conſiſtere circa ſumptus ſuperfluos. Vlpianus interpres Demoſth. ait, ἀλαζονείαν eorum eſſe, qui plura promittunt quàm poſſint præſtare: atque huic contrariam eſſe εἰρωνείαν, quæ quod facere poteſt, eleuat.
Ἀλαζόνευμα, τὸ, facinus inſolentiæ plenum, Bud.
Ἀλαζονεύομαι, μ. εύσομαι, falsò glorior, ſuperbio, falſa mihi arrogo, Iſocrat. περὶ τῶν σοφιστῶν pro ψευδολογεῖν, & iactanter mentiri, ponit. Xenophon, τοῦ ἀλαζονεύεσθαι ἀποτρέπειν τοὺς συνόντας, ab oſtentatione auertere diſcipulos. Ariſtot. 1. OEco. τὰ ἤθη ἀλαζονεύεσθαι, mores mentiri, effingere falſó.
Ἀλαζὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, arrogans, oſtẽtator ψευδολόγος, πλάνος. ἀλαζὼν στρατιώτης, miles glorioſus, Plauto. Plut. in Pericl. dixit, ἀλαζὼν γυνὴ, &c, i. iactabunda mulier. Ἀλαζονικὸς, iactator, fallax, & doloſus, Xenoph.
Ἄλαιθρα, farinæ, ἄλφιτα. Ἀλαινὴς, furens.
Ἀλαίνω, vagor, erro. ἀλαίνων μανίᾳ, furore errãs, Euripid. in Oreſte.
Ἀλάϊος, cæcus, & inuiſibilis, Hippoc.
Ἀλαιὸς, antiquus, demens, Æſchylo.
Ἀλάκητος, ſine ſtrepitu, non ſtrepetus, ἀψόφητος.
Ἀλάκται, vermes terræ, γῆς ἔντερα, & veſpæ.
Ἀλάλαγμα, τος, τὸ: καὶ ὁ ἀλαλαγμὸς, οῦ, eſt ſtrepitus & clamor ille qui in concurſu acierum editur, Vegetius barritum vocat. Eſt & ἀλάλαγμα ἐπινίκιος ᾠδὴ, Interp. Sophoclis.
Ἀλαλάζω, μ. άσω, propriè eſt, perpetuo ſtrepitu tinnire & ſtrepere iubilo. Pro eiulo, Marc. cap. 5. Pro iubilo & exulto, Plutarch. in Pub.
Ἀλάλη, ſonus confuſus, θόρυβος καὶ ἄναρθρος φωνή.
Ἀλάλημαι, erro. Odyſſ. ο. δόμων ἄπο δὴν ἀλάλησαι, domo aberras ſeu abes.
Ἀλάλητος, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis. Paul[9] ca. 8. Rom.
Ἀλαλητὸς, οῦ, ὁ, fremitus, vlulatus, Iliad. δ, ὣς Τρώων ἀλαλητὸς, &c. id eſt, θόρυβος.
Ἀλαλία, ας, ἡ, malitia, confuſio, Sophocl.
Ἀλαλκέω, pro ἀλκῶ, vel ἀλάλκω, arceo, Odyſſ. ν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις, vt mihi dolorẽ alleues.
Ἀλάλκω, expello, iuuo, βοηθῶ, fero auxiliũ.
Ἄλαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, mut[9], ſermonis expers, Ale. Aph.
Ἀλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcur[9], ὁ μὴ λάμπων, Ariſtot.
Ἀλάομαι, μ. ήσομαι, erro, πλανῶμαι τῷ νῷ, hallucinor, dubito, Sophocl.
Ἀλαὸς, οῦ, ὁ, luſcus, cæc[9], vagus: ἀλαὸν νέφος dicit Apoll. 2. Arg. actiuè, nubẽ cæcitatẽ afferentẽ.
Ἀλαοσκοπιά, ᾶς, ἡ, vana ſpeculatio, Iliad. κ.
Ἀλαόω, excæco, Odyſſ. ι. ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν.
Ἀλαπαδνὸς, infirmus, Heſiod τῶν γὰρ σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν. ἀλαπαδνότεροι, Hom. imbecilliores.
Ἀλαπάζω, populor, à λαπάζω, Ιλ. α. πόλιν οὐκ ἀλαπάζεις. & Ἀλάπαθα, τὰ, Atticis purgationes.
Ἀλαστέω, μ. ήσω, & Ἀλαστύνω, ægrè fero, Accuſ.
Ἄλαστον, ου, τὸ, intolerabile. Heſiod. ῥέζων δ' ἔχε πένθος ἄλαστον. ¶ & ἄλαστον ὀδύρομαι, pro Ἀλάστως. Odyſſ. ξ, id eſt, grauiſsimè.
Ἀλαστορεία, vltrix cõſcientia, diræ, Ioſeph. in Ant.
Ἀλάστωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, dicitur, qui ea agit quæ nequeunt facilè obliterari, ait Plutarch. in Problemat. Apud Demoſth. pro ἀλιτήριος, i. exitialis, communis aliorum pernicies. Sophocl. ὦ δύσμορος ὃς χεροὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, ô me miſerum qui è manibus amiſi inimicos. ¶Hinc ἀλάστωρες apud eundem ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις, i. diris & trucibus oculis.
Ἀλατοπωλία, ſalis venditio, Ariſtot. 2. OEco.
Ἀλαωπὸς, erro. ἀλαωπὸς ὀμίχλη cęca caligo, Non.
Ἀλαωτὺς, cæcitas, τύφλωσις, στέρησις, Odyſſ. ι.
Ἀλγεινὸς, οῦ, ὁ, anxius, triſtis, doloris plenus. ἀλγεινὸς βίος, vita miſera, Plut. in Lycurgo. vnde ἀλγεινῶς, ægrè.
Ἀλγέω, μ. ήσω, doleo. ἀλγῶ παιδὸς, Eurip. doleo vicem filii. Demoſth. ἀλγῶ ἐπὶ τοῖς κακοῖς, doleo ſuper malis. Sopho. in Aia. cum accuſ. iunxit, ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν, ἣν ἤλγησ' ἐγὼ, quæ mihi dolori fuit. ἄλγημα, ατος, dolor Galen. ſed & ἄλγησις.
Ἀλγηδὼν, όνος, ἡ, dolor. Xenoph. μετὰ πόνων καὶ ἀλγηδόνων. Dicitur etiam Ἀλγὴ, i. πόνος, καὶ λύπη.
Ἀλγινόεις, έντος, moleſtus, Heſiodus in Theog.

Ἄλγίων,ονος,pro ἀλγεινότερος.vnde ſuperl.ἄλγιστος, moleſtiſsimus, Sophocl.ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον,i.grauiſsimum. (ἔθηκεν.

Ἄλγος,γεος,τὸ, dolor: Iliad. ά,μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε'

Ἀλγυνω, ango, triſtitiam affero. Xenoph.νόσοις ἀλγυνόμενος,morbis affectus,& cruciatus.

Ἀλδήσκω,vel ἀλδαίνω,creſco.

Ἀλέα,ας,ἡ,tepor,ἐν ἀλέᾳ,Ariſtoph.lecto calido.

Ἀλεάζω.tepeſco, Hippocr. Ἀλεαίνω,idem, tepefacio,tepeo,recaleſco,θερμαίνω,diffundo.

Ἀλέαμαι,fugio,vito.Heſiod.ἐπιπορίλω ἀλέασθαι.

Ἀλεγίζω,auxilior.Ιλ.ά.σέθεν δ' οὐκ ἀλεγίζω,i.curo.

Ἀλεγυνω,curo,paro,κατασκευάζω, accuſ. Hom. Odyſſ.ν,δαῖτ' ἀλέγυνον.

Ἀλέγω,μ.ξω,π.χα,curo.Iliad.θ.οὐ σευ ἔγωγε σκυζομένης ἀλέγω. Heſiod. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες.

Ἀλεεινὸς,ῦ,ὁ,calidus,Xenoph.moleſtus,vitādus, Phoc.πάντων μέτρον ἄριστον,ὑπερβασίαι δ' ἀλεειναί.

Ἀλεείνω, fugio, vito. Iliad.ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

Ἀλέες,cōferti,Herod.ἀλέας ἐς ἓν χωρίον ἐσαλίσκον.

Ἀλεὴ,vitatio,Heſiod. Ἀλεθρεύω,verum dico.

Ἀλεία.captura,piſcatio, Ariſtotel.2.Politic.

Ἀλείαντος,ȣ,ὁ,non molitus. Ἄλειαρ,farina tritici.

Ἄλειμμα,τος,τὸ,vnctio,pigmentum, vnguētum.

Ἀλείπτης,ȣ,ὁ,vnctor,Aliptes Cicer.& Celſo.vnde Ἀλειπτικὸς,vnctorius.

Ἄλεισον,ȣ,τὸ,patera: Odyſſ. γ, δώσω χρύσειον ἄλεισον. Eſt etiam acetabulum, óſque coxendicis, quod & κύλιξ & κοτύλη dicitur,Ath.l.ια.

Ἀλειτουργησία, Strab. 13. Ἀλειτούργητος,qui non cogitur obire munia publica,Demoſthen.

Ἀλείτω,ſeu Ἀλίτω, pecco.vnde ἀλειτρὸς & ἀλείτης, ſcelerat⁹: Hom. φάτο δὴ τίσασθαι ἀλείτην.

Ἄλειφαρ,vel Ἄλειφα,ατος,τὸ,oleum, vnguentum. Item pro farina triticea. Odyſſ. ύ, Ἄλφιτα τεύχουσαι καὶ ἀλείφατα μυελὸν ἀνδρῶν.

Ἀλείφω,μ.ψω,vngo:Dioſcorid. ἀψίνθιον ἀλειφόμενον μετ' ἐλαίου κώνωπας κωλύει,abſinthium, ſi quis eo cum melle inungatur, culices fugat. Eſt etiam Ἀλείφω, exerceo,acuo,Chryſoſt.

Ἀλειφὴ, vnguentum, ἄλειψις.

Ἄλειψις,εως,ἡ,vnctio & vnctura,Ciceroni.

Ἀλεκτορὶς,ίδος,ἡ,gallina, ἀλεκτρύαινα,Ariſtot.

Ἄλεκτρα,ſine lecto:adultera,Soph.

Ἀλεκτρυὼν, όνος,ὁ καὶ ἡ,gallus & gallina. Alexan. Aphrod.λέων ἀλεκτρυόνα δέδοικε μόνον.

Ἀλέκτωρ,ορος,ὁ,gallus, διὰ τὸ ἐγείρειν ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέκτρου. καὶ ἀλέκτωρ παρθένος,virgo innupta.

Ἀλεκτορίας,gemma quę in gallinaceorum ventriculis inuenitur, cryſtalli ſpecie, magnitudine fabæ.

Ἀλενῶ,erro,πλανῶμαι. Ἀλείθη,nox.ἡ νύξ.

Ἀλεξαίθριον,calidū operculū,σκέπασμα, Sopho.

Ἀλεξάνεμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ,ventos arcens, epitheton veſtis:Odyſſ.ξ,χλαῖναν ἕεσσαι ἀλεξάνεμον.

Ἀλέξασθαι,arcere.Herodotus, ἀλέξασθαι λῃστάς.

Ἀλεξέω,arceo,auxilior,opitulor, reſiſto.

Ἀλέξημα,τος,τὸ,id quod arcet. Syneſ.τῆς θερινῆς ὥρας ἀλέξημα,i.æſtatis ardorem arcens.

Ἀλεξήτειρα,ας,ἡ,adiutrix,lib.4.in Epigram.

Ἀλεξητήριον,ου,τὸ,amuletum. ἀλεξητήριον τῆς δηλήσεως,remedium contra veneficia,Theoph. hiſt.plant.cap.12,lib.7.

Ἀλεξίκακος,ȣ,ὁ,malorum auerſor.

Ἀλέξιον,remedium,Nicander in Ther.

Ἀλεξιφάρμακον, amuletū cōtra veneficia,Theo. li.9,cap.21. hiſt. plant. ἀλεξιφάρμακοι δυνάμεις, Plutarch. in Sympoſ.

Ἀλέξω,μ.ξήσω,arceo.opitulor.Iliad.ά, ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα ῥίψε ποδός. Apolon. ὀλίγον ἀλέξομαι,i.vlciſcor,τίομαι.

Ἀλέομαι,euito.ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα,Iliad.ζ.

Ἀλεομάτως ἢ ἀλεμάτως,ſtultè,Callimach.

Ἀλεότης,congeries,collectio,ἄθροισις, Hippocr.

Ἄλερον,ſterc⁹. Ἀλερίωσις,immūditia,2.Eſ.c.vlt.

Ἀλετὸν,τὸ,cereale,vel ἄλετος.Plutarch.in Prob.

Ἀλετὼν, apud Athen.piſtrinum, niſi ſit ἀλετρών.

Ἀλετρίβανος,ȣ,ὁ,cochleare,δοίδυξ.

Ἀλετρὶς,ίδος,ἡ,ἡ μυλωθρὸς,Callimach.molitrix.

Ἀλεύαμαι,euito,effugio,elabor,vito, Heſiod.

Ἀλεύομαι,euito, fugito. Iliad γ, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,id eſt,ἐφυλάξατο, ἐξέκλινεν,effugit.

Ἄλευρον,ȣ,τὸ,farina: Gal. πύρινον ἄλευρον, triticea farina: & Alexan.Aphrod.li.2.

Ἀλευροποιεῖν,molere,pinſere. ἀλεύρω,deſtituo.

Ἀλευστόρος,caſſus lumine,orbatus oculis,Sopho.

Ἀλέω, & ἀληθέω,molo. Ariſtoph. κἄχυς γυνὴ κ' ἀλοῦσαν. Item effugio, Hom. Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν,Iouis vitemus iram.

Ἀλεωρὰ,ᾶς,ἡ,caliditas,vitatio.Heſiodus, λιμοῦ τ' ἀλεωρὴν,famis vitationem.ἀλεώρα ἡ περὶ τὸ σῶμα,corporis veſtitus,Ariſt.li.4.

Ἀλέως,confertim, ἀθρόως. Hippocrat.

Ἄλη,ης.ἡ,anxietas,error,πλάνη,Odyſſ.ό.

Ἀλήθεια, ας,ἡ,veritas.Plut. ταῖς ἀληθείαις παῖς Ποσειδῶνος, verus Poſidonis filius. Ariſtoph. in Pluto,ὡς δ' ἐπ' ἀληθείᾳ,reuera.

Ἄληθες,accentu in antepenultima,reuera,ὄντως, Ariſtoph.Ἄληθες ὦ δειλότατε πάντων; veréne hominum formidoloſiſsime.

Ἀληθεύομαι,vertum dico.Syneſ. Ἀληθεύω, idem, Xeno.λέγειν οὐδὲν ὅ,τι ἂν μὴ ἀληθεύω, nihil dicere quod non verè dicam, Homer.

Ἀληθὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, verus. Item memor:ab ά,priuat.& λήθη, obliuio, Pindarus.

Ἀληθίζω, vel ἀληθίζομαι, verax ſum,Plutarch.

Ἀληθινὸς,οῦ,ὁ,verus. Plato in epiſt. τῆς ἀληθινῆς ἀμελεῖν σοφίας, i.liberalis ſapiētiæ curam abiicere. ἀληθινοὶ παῖδες, veri filii, μὴ ποιητοὶ, non adoptiui. Eidem ἀληθινολογία, veriloquium eſt Ciceroni,Plauto veriuerbium.

Ἀλήθω,μ.ήσω,π.κα, molo, frango, Theoph.

Ἀληθῶς, verè.ὡς ἀληθῶς,certè,reuera.

Ἀλήϊος,ȣ.ὁ,inops,erratilis. Vnde apud Hom. Iliad β, ἀλήϊον πεδίον,à Bellerophōtis errorib⁹.

Ἀλήκτως πολεμίζειν, Ilia.β. indeſinenter pugnare.

Ἄλημα,τος,τὸ,farina cocta. & Ἄλημμα,iter.

Ἀλήμων,ονος,ὁ,erro,mendicus,li.1. Epig.

Ἄληπτος,ȣ,ὁ καὶ ἡ,inculpabilis. ἀληπτότεροι, apud Thucyd.minus culpabiles:τὸ ἄληπτον,incomprehen-

prehenſibile, quod capi non poteſt: hinc aduerb. ἀλήπτως, i. ἀκαταγνώστως.

Ἄληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, indelebilis. ἄληστος δυσάλωψις, Phil.

Ἀλητεύω, μ. σω, π. κα, erro, mendico, Odyſſ. ξ.

Ἀλήτης, ου, ὁ, erro, Odyſſ. ξ, ἀνέρες ἀλῆται ψεύδονται. mendicus, Herodot. ἀλήτην βίον εἶλον.

Ἄλθα, calor, curatio; θερμασία, θεραπεία, Heſ.

Ἀλθαίνω καὶ ἀλθέω καὶ ἄλθω, augeo, medeor, Hom.

Ἀλθής, ſaluber, ſanitati conferens, Nicand.

Ἀλθεστήριον, medela, remedium, Idem Nicand.

Ἁλία, ἡ, iter, mare, cœtus apud Herodot. ἁλίην ποιησάμενοι, cœtum cogẽtes. ἁλία Nazanzen. piſcatio. Item vas ſali terendo accommodum, Pollux lib. 10.

Ἁλιάδαι, οἱ, piſcatorum filii: accipitur pro ipſis piſcatoribus, vt υἷες ἀχαιῶν, pro Achiuis. Soph.

Ἁλιὰς, άδος, ἡ, nauicula marina: nauiculam piſcatoriam vertit Lapus apud Plutar. in Solone. ἁλίας βάτραχος, rana piſcatrix: ¶piſcis apud Ariſtotel. Gaza raiam exponit.

Ἀλίαστος, ineuitabilis: Iliad. β, πόλεμος ἀλίαστος, bellũ acre: φόβον ἀλίαστον, Eurip. mẽs perplexa.

Ἄλιβας, mortuus. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, i. humectũ. Callim. pro aceto poſuit: dicitur & ἀλίβας.

Ἁλιβδύειν, in mare demergere, In Epigram.

Ἁλιγείτων, ονος, maritimꝰ, Non. Ἁλιγενής, ſaligena.

Ἁλιβδύω, ſubmergo, & ἁλιβδύνω, Æolico more.

Ἁλεία, piſcatio, Ariſtot. Polit. lib. 1.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, piſcator, quòd in mari venetur, Luci.

Ἁλιευτικὸς, οῦ, ὁ, piſcatoriꝰ. ἁλιευτικὸς βίος, Ariſt.

Ἁλιεύω, piſcor. ἁλιεύοντες θάλασσαν, Baſil. 7. Hom.

Ἁλίζω, μ. ίσω, ſale cõdio: Item, colligo, vnde συναλίζομαι, cõgregor, verſor in mari, Athe. l. 2.

Ἄλιθος, ου, ὁ, ſine calculis, nõ calculoſus, Arriano.

Ἁλίκλυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, vadiſonus, Soph.

Ἁλικώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſalſus, Theoph. 9. hiſt. cap. 13.

Ἄλιμα, pharmaca quę famẽ obrepere prohibẽt.

Ἁλιμυρής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſalſus, Apol. 1. Argon.

Ἀλινδέομαι, οῦμαι, voluor, κυλίομαι, κυλινδοῦμαι.

Ἀλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum Virgil. Ariſtoph.

Ἀλινδὸς, curſus, δρόμος, Heſych.

Ἁλινήκτειρα, ας, ἡ, καὶ Ἁλινηχής, έος, in mari natans.

Ἅλινος, ου, ὁ, ex ſale cõfectus, Herodot. Ἄλινος autem ſine lino, Epigram.

Ἄλιξ, ικος, ὁ, alica, χόνδρος, Ægineta lib. 1

Ἅλιος, ου, ὁ, marinus, Sophocl. Significat etiam vanum. ἅλιον βέλος, telum inane. Hom. Iliad. ἅλιον πόνον dixit τὸν ἱδρῶτα, ſudorem.

Ἁλιόω, μ. ώσω, in ſalis modum cõtero, Symmach. cap. 51. Eſaiæ, Odyſſ. ἁλιῶσαι, i. irritum facere.

Ἀλίπαντα, ſunt pharmaca ſeu emplaſtra quæ ex pinguium miſtione non conſtant, Aetius ſermon. 13, cap. 126. his contraria ſunt quę Græci λιπαρὰ vocant.

Ἀλιπαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nõ pĩguis. Ἀλιπαρία macritas.

Ἁλίπεδον, ου, τὸ, cãpus maritimꝰ, quaſi ἁλὸς πέδον.

Ἀλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguedine carẽs, macilentus.

Ἀλίπιστα, ſine ſucco, & vnguine. Λιπᾶν enim de arboribus dicitur quum pingueſcunt atque vnguinoſiores fiunt maximè germinationis tempore. Et quum ita ſunt affectæ λιπῶντα δένδρα καὶ φυτὰ dicuntur: cuius contrarium Ἀλίπιστα. Vide Theophr. lib. 3. hiſt. plan.

Ἁλίπλαγκτος, ὁ καὶ ἡ, mariuagus, Soph.

Ἁλιπλανία, ας, ἡ, error per maria, in Epig.

Ἁλίπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, mare nauigans, Iliad. μ.

Ἁλίπνοος, ου, mare ſpirãs, mare redolẽs, Muſæus.

Ἁλιπόρφυρα φαρέα, Odyſſ. ν. veſtimẽta purpurea.

Ἁλίρροος, & Ἁλιρρόθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, fluẽs ad mare, Sop.

Ἅλις, ſatis, Genit. vt ἅλις σπουδῆς ſatis ſtudii, Cicero ad Att. Iliad. γ, παρεὶ δὲ τροφαὶ ἅλις ἦσαν, i. ὁμοῦ πολλαί.

Ἅλις, ἡ, muria, ſalſugo, ἁλμυρὶς, Euſtath.

Ἀλίσγημα, ατος, τὸ, coniuratio inita ex impiis ſacrificiis. vide Suid. & Heſych.

Ἀλισγῶ, polluo, ἑστιάω, λυπῶ, μισῶ, μολύνω.

Ἁλίσκομαι, capior, expugnor. ἁλίσκομαι κόπῳ, labore ſuperor. ¶Ἁλίσκομαι τὴν γραφὴν, condemnor, Æſchin. ¶ἁλίσκεσθαι ψευδομαρτυριῶν, conuinci falſi teſtimonii, Ariſt. in Rheth.

Ἁλίσκω, capio, corripio, occupo, καταγινώσκω. ἁλόντες ἀργίας, dãnati ob otiũ, Plut. ἁλοὺς μοιχὸς, adulter deprehẽſus, Ariſtoph. ἁλοὺς μανίᾳ, captꝰ mẽte. & ἁλοὺς ἐπὶ στάσει, ſeditionis reꝰ.

Ἁλισμα, τὸ, plantæ genus, quæ & ἀλκέα, Dioſc.

Ἁλισμένη, congregata, συνηθροισμένη, Herodot.

Ἁλισμὸς, apud Dioſcorid. maris iactatio.

Ἁλίσατος, ſapiẽtiſsimus. Ἅλιστος, ου, ſaltꝰ, in Epig.

Ἀλίστρα, ας, ἡ, volutabrũ, locꝰ vbi ſe verſant equi.

Ἀλιταίνω, pecco. Ἀλιτέω, Ἀλιταίνομαι, lędo, Heſy.

Ἁλιτέρμων, ονος, maris conterminus, in Epigram.

Ἀλιτεύω χθόνα, pererro terram, Eur. ἁμαρτάνω.

Ἀλιτέω, μ. ήσω, pecco: Eſt etiam decipere, iniuria afficere, Apollon. 2. Argonaut. Odyſſ. δ, μέλλω ἀθανάτοις ἀλιτέσθαι, offendam deos.

Ἀλίτημα, ατος, τὸ, peccatum, & Ἀλιτήμενος, peccans, Heſiodus.

Ἀλιτήμων, ονος, ὁ, nocens: qui ſciens peccat, vt dicit, Interp. Iliad. vlti. Ἀλίτημος.

Ἀλιτήριος, ὁ καὶ ἡ, & per contract. ἀλιτρὸς, ὁ, exitialis, Æſchines vocat Demoſth. ἀλιτήριον τῆς ἑλλάδος. ἀλιτήριος θεοῦ, prophanus, Thucyd. Ab Ἀλίτης, vel ἀλιτήρ, i. ſcelus, peregrinꝰ.

Ἀλιτηριώδης, exitioſus, execrabilis: Plato in Legib. οἶστρος ἀλιτηριώδης, exitioſus ſtimulus.

Ἀλιτίφρων, ου, ὁ ſtultus, ὁ παράφρων, Euſtath.

Ἀλίτομαι, mentior, offendo, ἁμαρτάνω, accuſat. Odyſſ. ε. ἐν νόσῳ ἀθανάτων ἀλίτοντο, offenderũt.

Ἀλιτραίνω, μ. ανῶ, pecco: Heſiod. ὅς τις ἀλιτραίνει.

Ἁλιτρεφὴς, qui ex mari viuit, vt piſcator, Nonn.

Ἀλιτρία, ας, ἡ, peccatũ, Ariſt. ἀλιτρίας πολλῆς πλέων.

Ἁλίτροπος, ὁ καὶ ἡ, in mari iactatus, ἁλίτροπος φωνή, Phocylides.

Ἀλιτρὸς, οῦ, ὁ, iniuſtus. Iliad. θ, σχέτλιος αἰὲν ἀλιτρός.

Ἀλιτροσύνη, peccatum, iniquitas, apud Sophocl.

Ἁλίτρυτος, marinus, Theocrit. Edyllio 1. ἁλίτρυτος κύμβη, in Epigram. cymba mari vexata.

Ἁλίτυρος, ου, caſeus ſale aſperſus, in Epigram.

Ἁλιφθορεῖν ναῦν, naufragiũ: ἁλιφθόροι, piratę, Epi.

Ἁλίφλοιος, ἡ, ſalſicortex, Plin. lib. 16, cap. 6.

Ἁλίως · fruſtra · Soph · Philoct.

sq. irritum fa. ἀλιῶσαι ἐφετμὰς hymn. Apoll. b. 9.

Ἀλιῶσαι, apud Homer. pro omninò ſtulteſcere.

Ἀλκαία, ας, ἡ, cauda propriè leonis. Callimac. in muſca etiam ἀλκαίαν poſuit, Cæl. li. 3, cap. 29.

Ἄλκαρ, αρος, τὸ, auxilium: Iliad. ε, ὐδέ τέ σε τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι. Apollon. 2. ὑετοῦ ἔμμεναι ἄλκαρ, i. tutamen aduerſùs pluuiam.

Ἀλκὴ, ῆς, ἡ, ſubſidium: Heſiod. κακοῦ δ᾽ ἐκ ἔσσεται ἀλκή. ¶ ἐς ἀλκὴν τρέπομαι, i. ad dimicandum me comparo, Thucydides.

Ἀλκίμαχος, ου, ſtrenuus, bellicoſus, in Epigram.

Ἄλκιμος, ου, ὁ, fortis: Odyſſ. ό. ἄλκιμον θηρίον, ferox fera. Xenoph. pæd. lib. 1. ἄλκιμος ἐς ἀλκὴν, viribus præualens.

Ἀλκμαῖος, iuuenis, νεανίσκος. Heſych.

Ἀλκτὴρ, ῆρος, auxiliator, Odyſſ. ξ, εἵλετ᾽ ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα. Ἀλκτὴρ. etiã eſt cuſtos. ¶ Ἀλκτῆρες, ἀπὸ τοῦ ἀλκεῖν, adminicula auxiliaria: vel cuſpides quæ ad extremum plumbeam pilam annexam habent, quibus vtuntur funambuli dum ſe librant per extentum funem incedentes: Galenus li. 2. de ſanit. tuẽda. Genus huius exercitii eſt Artemidæ ἀλκτηρία.

Ἀλκτήριον, ου, τὸ, ſubſidiũ, ἀμυντήριον. Nonn. ἀλκτήρια νούσων, morborum aleuamenta, Cicer.

Ἀλκυὼν, ἡ, Alcion, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν, vnde Ἀλκυονίδες, καὶ Ἀλκυονίτιδες, dies ſereni quib⁹ halcedo fœtificat, Theoph. li. 1. ca. 8. de cau. plãt.

Ἀλκυόνιον, τὸ, ſpuma maris qua nidum congerunt halcyones, vide apud Dioſc. li. 5, ca. 136.

Ἀλλὰ, ſed rationalis eſt, γὰρ, γοῦν, Gaza l. 2. Grammat. copulatiuè & rationatiuè dicitur: Plut. in Romulo, οὐκ ἐκινδύνευσεν, ἀλλ᾽ ἔπαθε, nõ periculum tãtùm ſubiit, ſed paſſa eſt etiam. ¶ ἀλλὰ χρὴ, licet. ¶ ἀλλ᾽ εἰ μὴ, niſi. Plutarch. οὐ πλούσιοι μόνον εἶναι ἀξιοῦσιν, ἀλλ᾽ εἰ μὴ ἔχουσι. ¶ ἀλλ᾽ ἢ, præterquam. Plato de Repub. li. 1. οὐδὲν ἐθέλοντες ἐπαινεῖν, ἀλλ᾽ ἢ τὸν πλοῦτον, nihil aliud laudare volentes quàm opes. ¶ ἀλλ᾽ ἦ; ſed nunquid? Plato. ¶ ἀλλ᾽ οὖν, vel ἀλλ᾽ οὖν γε, at certè, Plato Apol. ἀλλ᾽ οὖν δαιμόνιά γε νομίζω. Ariſt. de mũdo, εἰ καὶ μὴ δι᾽ ἀκριβείας, ἀλλ᾽ οὖν γε, non exquiſitè, at certè. ἀλλὰ γὰρ, at enim, Plato, ἀλλὰ γὰρ φήσει τίς. ¶ ἀλλὰ μὴν, Luci. enimuerò, in principio orationis apud Demoſth. ἀλλ᾽ ἴθι apud Homer. Iliad α: cum contumelia.

Ἀλλάβης, piſcis Athenæ. li. ζ. Plin. vocat Alauetas

Ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio. ἀλλαγὴν ποιεῖσθαι, permutationem facere, Ariſtot. Polit. Sed & commercium, Idem ibidem.

Ἄλλαγμα, ατος, τὸ, mutatio. Hierony. in cap. 5. Amos, pretium eſſe dicit.

Ἀλλακτικὸς, οῦ, ὁ, commercialis. ἀλλακτικαὶ κοινωνίαι, ſocietates cõmerciorum, Ariſt. 5. Ethi.

Ἀλλαντοπωλέω, tuceta diuendo, Ariſtoph.

Ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ, farciminis genus, botul⁹ vel botellus, Mart. Sunt qui exta vertant.

Ἀλλάττα, reliqua, cœtera, Plato de Republica.

Ἀλλάττομαι, commercia exerceo, muto. ἀλλάττομαι ἀντὶ ἀργυρίου, argento emo, Plat. & ἀντὶ τῶν δέ μοι χάριν τοιάνδε ἠλλάξαντο, talem mihi gratiam pro his retulerunt, Eurip. ἀλλάττομαι πολιτείαν, rempubl. recipio. Plato οὐκ ἀλλάξαιτο τῆς ἐλευθερίας τὴν περσῶν βασιλείαν, libertatem cum Perſarum regno non permutarit, Plutarch. in Apophthegmat.

Ἀλλάττω, μ. ξω, π. χα, muto. Plato 2. de Republ. ἀλλάττειν τὸ ἑαυτοῦ εἶδος εἰς πολλὰς μορφὰς, in varias formas ſe vertere.

Ἀλλαχῆ, alibi. ἀλλαχῆ ῥιφθεὶς, aliò deiect⁹, Xeno.

Ἀλλαχόθεν, aliunde. Ἀλλαχόθι, alibi, paſsim.

Ἀλλαχόσε, aliò, aliorſum. Ἀλλαχοῦ, alibi, alió.

Ἀλλεπάλληλοι, ἐξ ἀμοιβῆς, alterni, Baſil.

Ἄλλῃ, alibi, aliò, alia ratione, aliâs. ἄλλῃ τῷ τείχους, alibi cõtra murum. τῇ μὲν ἄλλῃ, alibi quidem.

Ἀλληγορέω, intelligo, innuo. Apolon. Rhod.

Ἀλληγορία, ἡ, inuerſio à Quintil. figura quoties aliud ſenſu, aliud verbis oſtenditur.

Ἄλληκτος, pro ἄληκτος, in Epigr. non ceſſans.

Ἀλληλέγγυοι, ſunt duo rei promittẽdi. Iuriſcon.

Ἀλληλεγγύως δανείζεσθαι, eſt verſuram ita facere, vt vterque mutuantium vtriuſque ſit fideiuſſor, & ita vterque aut omnes in ſolidum nomen conueniri poſsint, Budæus Commẽt. ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι, inuicem fideiubentes.

Ἀλληλίζειν, in oratione non ſibi cõſtare, Heſych.

Ἀλληλοτυπία, mutu⁹ cõtactus, & occurſus, Philo.

Ἀλληλοφαγία, apud Herodotũ, mutua depaſtio.

Ἀλληλοφθορία, ας, ἡ, inter ſe inuidia, Plato.

Ἀλλήλων, ἀλλήλοις, λους, mutuò, inter ſeſe, inuicẽ, ἀδελφοὶ ἀλλήλων, Plutarch. fratres inter ſe. τὰ ἐκ τῶν πρὸς ἄλληλα. ſub eandem rationem venientia ſeu cadentia, Cicero.

Ἄλλιξ, κος, ἡ. chlamys. Callima, fibula, & purpu-(ra.

Ἀλλογνώων, οντος, ὁ, deſipiẽs, Hip. & Gal. in gloſſ.

Ἀλλογνῶ, deſpicio, μὴ ἐπιγινώσκω, Varin. (δαποίς.

Ἀλλοδαπὸς, οῦ, ὁ, extrane⁹. Odyſſ. ξ, ἄνδρας ἐς ἀλλο-

Ἄλλοθεν, aliũde. Plat. ἄλλοθεν πόθεν, aliũdecunq;.

Ἄλλοθι, alibi, ἄλλοθι γαίης. Xeno. ἄλλοθι δ᾽ οὐδαμοῦ, aliter nullomodo. ἄλλοθι προβῆναι, aliò ferri, Ariſtoph. item ἀλλόθι, aliũde, aliorſum.

Ἀλλόθροοι ἄνδρες, q. diuerſa lĩgua vtũtur, Odyſ. 1.

Ἀλλοῖος, ου, ὁ, diuerſus: ſcribitur etiam ἀλλοῖος.

Ἀλλοιοῦσθαι, Plin. tranſfigurari.

Ἀλλοιοτροπεῖσθαι, apud Hippocr. variè trãſmutari.

Ἀλλοιόω, μ. ώσω, π. ωκα, permuto, aliud fio. ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, Thucy. voluntatẽ muto.

Ἀλλοίωσις, εως, ἡ, mutatio, mẽtis alienatio, Polyb.

Ἀλλοιωτικὴ, immutatoria potẽtia, vertit Gaza.

Ἀλλοιωτὸς, οῦ, ὁ, mutabilis, tranſformis, Ouid.

Ἀλλοκα, pro ἄλλοτε, interdum. Theoc. εἰδυλλ. α.

Ἀλλόκοτον, monſtruoſum: quaſi ἀλλότοκον.

Ἄλλομαι, ſalio. ἄλλομαι ἐς τὸ πῦρ.

Ἄλλομος, ου ὁ, cæcus. Ἄλλοξ, κος, ſulcus, Heſiod.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο. alius. ἄλλος ἀντ᾽ ἐμοῦ, Sophocl. id eſt, alius quàm ego. Ariſtoph. εἴ τις ἄλλος μακάριος, beatus, ſiquis alius.

Ἄλλοσε, aliò, aliò quopiam, Thucydid.

Ἄλλοτε, interdum. Lucianus, ἄλλοτε ἄλλην γῆν ἀμείβων, aliam ſubinde terram mutãs. Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μητὴρ, apud Heſiod.

aliâs

aliâs mater eſt dies, aliâs nouerca.

Ἄλλοτι, aut ἄλλοτι ἤ, nunquid? Plato in Crito. τί φῶμεν πρὸς ταῦτα, ὦ κρίτων, ἄλλοτι ἢ ὁμολογῶμεν, quid ad hęc dicemus Crito? nũquid fateri neceſſe eſt? aut, quid aliud quàm fateamur?

Ἀλλοτριοεπίσκοπος, curioſus alienarũ rerũ, 1. Pet. 4.

Ἀλλοτριονομεῖν, nomina immutare, aliquid non vt decet diſtribuere.

Ἀλλότριος, ου, ὁ, alien⁹, pro ἐχθρὸς apud Demoſth. cum dat. ἀλλότριον ποιῶ, abalieno. Idem genit. Ἀλλοτριότης, ητος, ἡ, diuerſitas: Plato, ἀλλοτριότητα εἶδες ἐμοὶ πρός σε; vidiſti in me diſſociationem abs te?

Ἀλλοτριόω, μ. ώσω, π. ωκα, alieno, ſeparo, Thucyd. ἀλλοτριοῦντες σωμάτων τὴν πόλιν, exterminantes è patria corpora ἀλλοτριοῦμαι, ſecedo apud Demoſthen. Ἀλλοτρίως, hoſtiliter, Demoſt. Ἀλλοτρίωσις, εως, ἡ, alienatio.

Ἀλλοφάσσειν, tumultuari, Heſych. procraſtinare, vel fatiſcere apud Hip. apud Suidã, laſciuire.

Ἀλλοφέρμονες, alibi nutriti ſiue educati.

Ἀλλοφρονέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum mentis alienatæ.

Ἀλλόφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alienigena. ἀλλόφυλος πόλεμος καὶ βαρβαρικὸς, Plutarch. in Cam. bellum aduenarum & babarorum.

Ἄλλυδις, alibi, alió. Odyſſ. ξ, ᾤχοντο ἄλλυδις ἄλλος.

Ἀλλύω, pro ἀναλύω, euerto, ſoluo, retexo, Odyſſ.

Ἄλλως, ſine cauſa, ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ, i. fruſtra aquam conſumis: præſertim, Lucian. ἄλλως τε καὶ εἰ φίλος εἴη, præſertim ſi ſit amicus: aliter, ἄλλως πως ποιεῖν, aliter facere, Xenoph. alioqui, ἄλλως ἀχρήστου καὶ κενοῦ δοκοῦντος εἶναι καὶ ὄντος, Plutarch. quum alioqui res inutilis & inanis habeatur & ſit. Ariſtoph. in Pluto, ἐμοὶ τί μικρὸν φίλον πενιχρὸν μὲν, ἄλλως δ' εὐπρόσωπον, ſed tamen.

Ἅλμα, τος, τὸ, ſalt⁹, Varin. Etym. verò nemus. Item, fœtus in vtero primus motus, apud Hip.

Ἁλμαία, ας, ἡ, muria, ſalgama. Dioſc. li. 2, ca. 208.

Ἁλμεύομαι, muria condio & ſeruo, Dioſc. lib. 1.

Ἅλμευσις, εως, ἡ, conditura marina. Ἁλμευτὴς, οῦ ὁ, ſalgamarius. Dioſcorid. li. cap. 27.

Ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, muria. Odyſſ. ἐκδεύεται ἅλμη. Ἅλμη ἀγνῶς ἁλμυρὰ, apud Galenum, li. 4, ſimplic. muria ſalſiſsima.

Ἁλμυρὶς, ίδος, ἡ, vt ἅλμη, ſalſugo, ſalſilago: ἁλμυρίζω ſalis refero ſaporem: ſalſus humor.

Ἁλμυρὸς, οῦ, ὁ, ſalſus, ſalitus. Item marin⁹. Odyſſ. ὁ θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ. Ἁλμυρότης, ητος, ἡ, ſalſugo, Alexand. Aphrod. lib. 2. Probl. quæſt. 70. Ἁλμυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſalſus.

Ἀλξ, κος, ἡ, potentia. Iliad. ε, ἀλκὶ πεποιθώς.

Ἀλοάω, οῶ, μ. ήσω, vel άσω, trituro, Theoph.

Ἀλοάω, verbero. Ariſtoph. μητέρ' ἠλόησεν, matrem percuſsit. Aliquando ἀλοῶ, pro erro.

Ἀλογεύομαι, præter rationẽ verſor, Can. Ancyr.

Ἀλογέω, μ. ήσω, rationem non habeo, aſpernor. ἀλογήσας συμβουλίης, Herodot. conſilium pro nihilo habens.

Ἀλογία, ας, ἡ, rationis priuatio, abſurditas, Plato νομ. ι, ἀγόμενος ὑπό τινος ἀλογίᾳ. abſurditate & dementia. Eſt & ὀλιγωρία, incuria. Ἀλογιστί, inconſultè, temerè, Plat. & Demoſth.

Ἀλογιστία, ας, ἡ, rationis penuria, Polyb.

Ἀλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ. qui nullam rationem init degendæ vitæ, Demoſth. Plato in apol. οὕτως ἀλόγιστός εἰμι, ita ſenſus ſum expers. ¶ Τὸ ἀλόγιστον, æquũ eſt. Ἀλόγιστος etiã dicitur is cui reddendatum rationum neceſsitas remittitur.

Ἀλογίστως, ſine ratione. Ἄλογος, irrationalis. εἰδέναι τι ἀλόγῳ τριβῇ, ſcire aliquid irrationali vſu, Quintil. Ἀλόγως, præter rationem. Item, clam, furtim, Polybius.

Ἀλόη, ης, ἡ, Aloe herba. Dioſcor. li. 3, cap. 25.

Ἀλοεὺς, έος, ὁ, triturator. Ἀλοητὸς, οῦ, ὁ, tempus trituradi: item tritura, Leuit. 26. & Xenoph.

Ἀλοιάω, percutio, Iliad. α, γαῖαν χερσὶν ἀλοίατο, i. ἔτυπτεν. Ἀλοιητὴρ, ῆρος, percuſſor: item penetrabilis, Nonn. ¶ ἀλοιητῆρες ὀδόντες in Epigram. molares dentes.

Ἀλοίματα, vnguenta. Sophocl. vnctiones Cicer.

Ἀλοιταί, αἱ, publica ſcorta.

Ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, pingue, vnctio, Iliad. ι. Item litura.

Ἀλοκίζω, μ. σω, π. κα, aro, pro αὐλακίζω, Euripid.

Ἄλοξ, οκος, ἡ, ſulcus. Ἀλοπεύω, inueſtigo, ἀνιχνεύω.

Ἁλοπήγιον, ου, τὸ, ſalinę, Plutar. Ἁλοπήγια, Strab.

Ἁλοπηγὸς, οῦ, ὁ, qui ſalem cogit in glebas.

Ἀλόπισα δένδρα, arbores nõ turgẽtes, Theoph.

Ἀλοργία, aruum, agricolatio maritima, Heſych.

Ἁλοσάχνη, i. ἁλὸς ἄχνη ſpuma maris: aliud eſt verò ſpuma ſalis, aliud maris ſpuma. Ariſt. haloſachnes meminit. li. 9. hiſt. anim. ca. 14. Gaza li. 10. c. 32. ſpumam aridã maris reddidit.

Ἀλοσύνη, ης, ἡ, & per pleonaſ. Ἀλοσύδνη, Odyſſ. δ. Eſt & Ἀλοσύνη, ſtultitia, ἀφροσύνη, Heſychio voluptas.

Ἁλουργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, purpureus. Plutarch. ἁλουργίδι κεκοσμημένος, purpura indutus.

Ἁλουργὶς, ίδος, veſtis purpurea.

Ἁλουργὸς, οῦ, τὸ, purpura. Ἁλουργοὶ, οἱ, purpurę, Plut.

Ἀλουσία, ας, ἡ, illuuies. Eupolis apud Polluc.

Ἄλοχος, ου, ἡ, vxor, Iliad. β. Apud Plato. virgo quę nondum peperit, quaſi ἑτέρου λόχους ἄπειρος.

Ἅλς, ἁλὸς, vel ἅλας, ſal. maſc. Fœmin. verò mare. ἅλς ἰνδικὸς, ſal indicũ, i. ſaccharũ, Paul. Ægin. λεπτοὶ ἅλες, Ariſtoph. ſunt ſales minuti, nec in gleba, Plin. ¶ Ἅλες etiam, vt apud Latinos ſales, pro lepore, gratiis ac venere, Plutarch. Ἁλὸς ἄνθος flos ſalis, quid ſit, vide Dioſcorid. lib. 5, cap. 129, & Plin. lib. hiſtor. 31, cap. 7.

Ἀλσηίδες νύμφαι, Apoll. nymphæ nemorum.

Ἄλσις, εος, ἡ, palpitatio, ſaltatio, Ariſtotel.

Ἄλσος, εος, τὸ, nemus, lucus. Iliad. β. vbi Interpr. πᾶς τόπος σύνδενδρος ὕδωρ ἔχων, καὶ θεοῖς ἀφιερωμένος, ἄλσος καλεῖται.

Ἀλσώδης, nemoroſus. Ἀλσοκόμος lignator, frondator.

Ἁλτῆρες, inſtrumenta exercitii gymnaſtici. Martial. Halteres agili rotat lacerto.

Ἁλτικὸς, οῦ, ὁ, ſaltui aptus, agilis, Plut. in Numa.

Ἀλυβάζω, alo. Ἀλυδμαίνω, μ. ανῶ, mœreo.

Ἀλύζω,fugio.Iliad.γ.σπουδῇ δ' ἀλύξαν ὄλεθρον.
Ἀλύνη,ης,ἡ,lignũ cui infigitur ſtiua , Pollux.li.2.
Ἀλύκη,ης mœror. Ἀλυκητάζω, doleo.
Ἀλυκῆδες,αἱ,ſalinæ. Ἀλυκὶς,ίδος,ἡ,ſalſugo.
Ἀλυκὸς,ῦ,ὁ,ſalſus,amarus.ἁλυκὸν ὕδωρ,aqua ſalſa,Ariſt.in Probl. Ἀλυκότης, ſalſedo,ſalſugo.
Ἀλυκτάζω,opprimor, Herodot.
Ἀλυκταίνω, καὶ Ἀλυκτέω,μ.ήσω,π.ηκα,fleo,triſtor.
Ἀλύκτημαι,perplexo ſum animo,Iliad.κ.
Ἀλυκτοπέδη,laqueus, cõpes.Heſiod.in Theog.
Ἄλυξις,fuga,anxietas,apud Hipp.ἄλυσις , ἀλυσμὸς, Galen.idem quod ἄλυξις.
Ἄλυς.anxietas mẽtis.Plu.de exilio,ἄλυν πολλήν.
Ἀλυσθενεῖν,tædio & moleſtia affici,Heſych.
Ἀλυσθμαίνειν,anhelare,ἀσθμαίνειν,Callimach⁹.
Ἀλυσιαίνειν pro infirmari, impotentem eſſe.
Ἄλυσις,εος,ἡ,catena,torques, Chryſoſtom.
Ἀλυσιτελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,inutilis,incõmodus , Dem.
Ἀλυσιτελῶς,incõmodè.Xeno.ἀλυσιτελῶς βιώσεται.
Ἀλυσκάζω,fugio. Aliquãdo cum accuſ. Epig.ἤλατ' ἀλυσκάζων κῦμα παραπλίδιον. Aliquãdo cũ genit.Ιλ.ζ,νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο , prælio
Ἀλύσκω,μ.ξω,fugio,Apollon.2.Argon. (cedo.
Ἀλύστηνος,miſer,grauis. Ἄλυστον,trulla , Heſych.
Ἄλυτος,ȣ,ὁ,indiſſolubilis.ἄλυτος φύσις,Nazan.
Ἄλυφλος,ȣ,ὁ,ſpecies querc⁹,ἁλίφλοιος,ſalſicortex.
Ἀλυχὴ,ῆς,ἡ,anxietas,mœror,oſcitatio , Heſych.
Ἀλύω, aliquando eſt gaudere : Sophocl. ἐᾶτε μ' ὧδ' ἀλύειν , permittite me ſic lætari.Aliquãdo eſt triſtari, vt apud Homer. Ὀδυσ.ϑ. ¶ἀλύων ὑπὸ χολῆς, opera liber. Plut.in Rom. Interdum, pro δάκνεσθαι , i.morderi : Plut. καὶ βραδυνούσης ἀδημονῶν ἤλυε.
Ἀλφαδέω, καὶ Ἀλφαίνω, καὶ Ἀλφάω,inuenio.
Ἀλφάδιος,hoſtis,inimicus,ἐχθρὸς,Heſych.
Ἀλφέω,μ.ήσω,ἄλφω, inuenio-do,Ὀδυσ.ο.
Ἀλφὴ,ῆς,ἡ,,honor,εὕρεσις.vide Interp.Iliad.σ.
Ἀλφηρὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,inſuauis,ἀχηρὴς alii ſcribunt.
Ἀλφηστὴς,οῦ,ὁ, inuentor, Heſiod. τῆμ' ἀνδράσιν ἀλφηστῆσι.Item ἔντιμος,nobilis, clarus : Sed & libidinoſos,ἀλφηστὰς nominarunt,vt Apolod.
Ἀλφιταμοιβὸς,ῦ,ὁ,piſtor,pollintorẽ vocat Cato.
Ἄλφιτον,ȣ,τὸ,farina. Xenoph. οὐκοῦν χρήσιμά γ' ἄλφιτα; τί δ' ἄρτοι; Pro victu Ariſtoph.νεφ.τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ῥυθμοὶ πρὸς τἄλφιτα; i.ad rem familiarem. ¶ἄλφιτα etiam dicuntur τὰ χρήματα,Ariſtoph.εἴ τι κήδει τῶν πατρῴων ἀλφίτων,i.τῆς πατρῴας ȣσίας. Apud Athen. li.14. ἀλφίτων ἐκχύσεις inter ſaltationis genera recenſentur.
Ἀλφιτοσιτεῖν,pulte pro pane veſci,Xenoph.
Ἄλφος,ȣ,ὁ,impetigo,vitiligo, Dioſc.li.5,cap.52.
Ἀλχηρὴς ὕπνος,ſomnus moleſt⁹,ingrat⁹,Heſych.
Ἀλῶ,morior, capio,Etym.Item τὸ πλανῶ,erro.
Ἀλωὰ,ἡ, locus vitibus aut arboribus conſitus. Item area, Interp. Hom. Iliad.ε. ¶ ἀλωαὶ etiam culta,ſata,& ſegetes dicuntur , vt Iliad. ι.Sunt qui ἀλωὰς ſcribant.
Ἀλῶα,τὰ , feſtum in honorem Cereris & Dionyſii. Ἀλωὰς, άδος,epitheton Cereris, ἀλωίς.
Ἀλωεὺς,έως,qui in area frumentum terit, Nonn.
Ἀλῶμαι,vagor,erro,πλανῶμαι.vnde ἄλη,i.πλάνη.
Ἄλωμι , capio, præhendo. In ἀορ. β.ἥλων, vnde infinit. ἁλῶναι capi : Odyſſ. ε, θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι, id eſt, ἀποθανεῖν.
Ἅλων θερινὴ,cap.3. Dan.exponitur area æſtiua: puto tamen accipi pro turbine venti.
Ἀλωνάκη,ſumptus,impenſa,διάλωμα, Chalcid.
Ἀλωνία,area,ἅλων,ἀλώνεια,ἀλωὰ, Inter.Iliad.ε.
Ἀλωπεκίδης,πανοῦργος,vafer & verſipellis.
Ἀλωπεκῆ,ῆς,ἡ,pellis vulpina,Herodot.
Ἀλωπεκίαι,vel Ἀλωπεκεῖαι,defluuia capillorum.
Ἀλωπεκίας,ȣ,ὁ,ſignum habens vulpis,Luci.Eſt etiam piſcis nomen , Athenæ.à Plinio etiam alopecias dicitur,libro 32,cap.vlt.
Ἀλωπεκίζω,μ.ίσω,ſeduco,πανυργῶ, in Veſpis.
Ἀλωπέκιον,τὸ,vulpecula. Ἀλωπεκὶς,ίδος,ἡ,catulus vulpis, & canis è vulpe & cane progenit⁹.
Ἀλωπέκουρος,cauda vulpina,gen⁹ herbæ, Theo.
Ἀλώπηξ,εκος,ἡ,vulpes, παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ , καὶ τὸ ὦψ,ὠπός:vel παίζω. Eſt & piſcis huius nominis.Genus etiam ſaltationis apud Heſych.
Ἀλώπεκες , interni lumborum muſculi.
Ἀλωπὸς,aſtutus,Sophocles in Thyeſte.
Ἅλως,ω,ἡ,orbis & corona Solis, & ſiderum circulus,apud Æſchyl.& Ariſtot.
Ἁλώσιμος,ȣ,ὁ καὶ ἡ, comprehenſibilis , Plutarch. οὐκ οὔσης ἁλωσίμου πόλεως, quum vrbs capi non poſſet. Ἁλωτὸς, idem Philom.
Ἅλωσις,expugnatio,captatio, Plato νόμ.γ.
Ἀλώφητος, ὁ καὶ ἡ, iugis : Plutarch. ἀλωφήτοις ἀγῶσι κατετέτριπτο, aſsiduis bellis attrit⁹ erat.

Α Μ

Ἅμα,ſimul,vnà,cum,ſtatim,aduerbium temporis.ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ſimul atque dies illuxit : ἅμα τῷ ἦρι,ineunte vere, Plut.ἅμ' ἐμοὶ , mecum. Ariſtoph. ἅμα συμποσίῳ περιπατῶν , in ipſo conuiuio obambulans. ¶ Ἅμα δὲ καὶ, & hæc præterea.ἅμα μὲν,ἅμα δὲ,tũ,tum. ¶ἅμα ποιῆσαι , connectere & amplecti , dixit Xenoph.12. ἀπομνημ. ¶ ἅμα ἔπος ἅμα ἔργον, dictum ac factum, Adagium.
Ἀμάδρυ καὶ νικύλεα genera ſunt ficuũ,Athæn.li. 3.
Ἀμαδρυάδες,Nymphę,quòd cum arborib⁹ naſcãtur &intereãt,Epigr.ſunt &glãdes Heſych.
Ἀμαζόνες,αἱ,Amazones,mulieres ab α & μαζῶν quaſi ſine mammis,quòd eſſent μονόμαζοι.
Ἀμαθαίνω,ſũ indoctus,Plat.de Leg.ὡς τοῖς ταῦτ' ἀμαθαίνουσι τῶν πολιτῶν, &c.hæc ignorãtibus. Paulò pòſt cũ prępoſ.ἀμαθαίνων εἰς ταῦτα,rudis ad hęc & ignar⁹. Ἀμαθεὶ,indoctè, ἀδιδάκτως.
Ἀμαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,indoctus,ſtult⁹,rudis.Plat.νόμ. ε,ἀμαθὴς & ἄνους, pro eodem accipit : Dicitur etiam pro ἀμαθὴς, ἀμάθητος. Ariſtoph. ἀμαθέστερον πῶς εἰπὲ καὶ σαφέστερον,i.craſsiús.
Ἀμαθία,ας,ἡ,ignorantia,Xenoph.Pro temeritate capitur & inſolentia , Plato epiſt.5. Thucydid.ἀμαθία εὐτυχὴς,improuiſa proſperitas. pro ſenſuum obtuſione, apud Plato . Ἄμαθος, ȣ,ἡ,arena, ſabulum.

Ἀμα-

Ἀμαθύνω. redigo in puluerē vel in cinerē conſumo, Iliad. ι. πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει.
Ἀμαθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arenoſus. Ἀμαθόεις, εντος, idē.
Ἀμαίευτος, qui eſt ſine obſtetrice, Nonnus.
Ἀμαιμάκετος, ὁ καὶ ἡ, inſuperabilis. Item, immenſus. Iliad. ζ. χίμαιρα ἀμαιμακέτη, indomabilis.
Ἀμαλάπτειν, perdere, Lycoph. ἐμάλαψε κάρχαρος (κύων.
Ἀμαλαυρέω, marceſco, putreſio, corrūpor.
Ἀμαλδύνω, καὶ Ἀμαλδύω, demolior: ἀπὸ τοῦ μαίρω, i. λάμπω, & ἀ. Iliad. μ. τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες, i. ἀφανίσαι.
Ἀμάλθακτος, immitis, durus, σκληρός, ἀμάλακτος.
Ἀμαλθεῖον, τὸ, bibliothecæ inſtructiſ. ad Attic. li. 1.
Ἀμαλθεύω, multiplico, dito, nutrio, πληθύνω.
Ἀμαλλα, ης, ἡ, manipulus, δράγμα, δεσμὴ, Sopho.
Ἀμαλάπτω, deſtruo. Ἀμαλλεύειν, colligare.
Ἀμάλλιον, vinculum manipulorū, vide Euſt. Ιλ. σ
Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, ὁ, qui ligat manipulos, Iliad. σ.
Ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, pro meſſore, Theoc. & Epigr.
Ἀμαλλος, perdix. Ἀμαλλὸς, robuſtus, ἰσχυρός.
Ἀμαλὸς, pro ἁπαλὸς καὶ ἀσθενὴς apud Eurip. Hinc aduerb. ἀμαλῶς: Hippocr. τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν ἐπὶ ἀμαλῶς ὁρᾷ, id eſt, facilè, ῥᾳδίως.
Ἀμαμηλὶς, ίδος, ἡ, Galen. in Hippoc. genus quoddam meſpili exponit: vide in ἐπιμηλίς.
Ἀμανίξαι, ſuffocare, ἀποπνίξαι, Heſych.
Ἀμάμυξις, ἡ, genus vuæ, alio nomine δενδρὰς dicitur, i. vitis arbuſtiua, apud Epicharm.
Ἀμαύδαλον, obſcurum, euanidum, apud Alcęum.
Ἀμανίτης, ου, ὁ, fungi ſpecies, Ægin. li. 1, cap. 77.
Ἀμάνορες, furũculi, δοθιῆνες, ἠλεῖοι, inquit Heſych.
Ἀμάντευτος, non vaticinans, vel de quo nemo vaticinatur, actiuè & paſſ. ſumitur. Moſcop.
Ἀμαξα, ης, ἡ (παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω) currus, plauſtrum. Herodot. ἅμαξα τετράκυκλος, carrucha quatuor rotarum. ἐξ ἁμάξης λαλεῖ, prouerbium Ariſtoph. ¶ ἅμαξα pro Septemtrionibus, & curru cœleſti, Homer. Iliad. σ.
Ἀμαξεύόμενος, ου, ὁ, plauſtris habilis. (λάτης.
Ἀμαξεὺς, έως, ὁ, eſſedarius, auriga, bubulc⁹, ζευγη-
Ἀμαξεύω, μ. εύσω, aurigor. Arian. li. 2. de Alexād.
Ἀμαξηδόνια, τὰ, clauiculi qui in plauſtro rotam exire prohibent, qui & ἐνήλατα vocantur.
Ἀμαξήποδες, in curru ligna eminētiora, Pollux, lib. 1. Heſych. legit ἁμαξίποδες, & Ἀμαξόποδες Vitruu. lib. 10, cap. 20.
Ἀμαξητὸς, via communis: actus apud Iuriſcon.
Ἀμαξία, ἡ, via qua plauſtra trahuntur.
Ἀμαξιαῖος, ὁ, plauſtralis. vnde ἁμαξιαῖα ῥήματα.
Ἀμαξίλατος, via vehicularis, idonea ad currum ducendum: Dicitur etiam, Ἀμαξιτὸς, vel Ἀμαξητός, Herodot. lib. 7.
Ἀμάξιον, ου, τὸ, ploſtellum Varroni, Plutarch.
Ἀμαξὶς, ίδος, ἡ, paru⁹ curr⁹, Interp. Ariſtoph. νεφ.
Ἀμαξίτην φόρτον, in Epigr. onus curule.
Ἀμαξόβιος, vel ἁμαξοβίτης, qui in plauſtris degit.
Ἀμαξοπηγεῖν, plauſtra fabricare, ἁρματοπηγεῖν.
Ἀμαξοτροχίαι, rotarum impreſſa veſtigia, Latini orbitas vocāt, Hom. ἁρματοτροχιάς. Pollux li. 5.
Ἀμάρα, ης, meatus ſubterraneus, Iliad. φ. Ἀμάραι ſunt illices ſeu illicia, canales & tubuli qui- b⁹ aqua illicitur παρὰ τὸ Ἀμαρεῖν, i. ſequi, Heſych. vnde Ἀμαραταῖος ſcaturiens, & ἀμαραταῖον ὕδωρ. Qui vocem hanc ἁμάρα aſpirandam cenſent, deducunt ἀπὸ τοῦ ἅμα ῥέειν.
Ἀμάρακος, ὁ, καὶ ἀμάρακον, τὸ, amaracus, vel lampſucum, Dioſc. vnde ἀμαράκινον μύρον, Idem.
Ἀμάραντον, herbæ genus Dioſcorid. li. 4, ca. 57. ἀπὸ τοῦ μὴ μαραίνεσθαι, i. non marceſcere, vnde Ἀμαράντινος στέφανος, 1. Petr. 5. 4.
Ἀμαράσαι, ſues, vel canes, Heſych.
Ἀμάρευμα, cloaca, ἀμάρα, ſordium profluuia.
Ἀμαρεύειν, deriuare, elicere, ἀπὸ τοῦ ἅμα ῥέειν. Eſt etiam Varin, ἀμάρα aurium cauitas, velut canalis quo capitis retrimenta deducuntur.
Ἀμαρέω, ſequor, credo, pecco, Heſych.
Ἀμαρτάνω, μ. ἀμαρτήσω, π. ἡμάρτηκα, ἀόρ. β. ἥμαρτον ab ἀμαρτέω, pecco. Plato. 1. de Repub. ἁμαρτάνουσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ τοῦτο, in hoc errāt. ἁμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro à via, Iſocr. Herod. ἐκ δῆ ἁμαρτάνοιτ' ἀληθέος, à verò non aberrauerit: Xenoph. 1. Pæd. ἁμαρτάνοντες τῆς βουλήσεως, quia ſpes eos fruſtrata eſſet. ἡμαρτημένος, qui aberrauit. ¶ τὰ ἡμαρτημένα σοι, quæ ſunt à te commiſſa, Plutarch.
Ἀμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum, iniuria, noxa, Proc.
Ἀμαρτῆ, Hom. pro ſimul. Ἀμαρτήδην, dixit Euri.
Ἀμάρτημα, ατος, τὸ, quod nos (ait Eraſ.) errorem vocamus, Græci vocant ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiam cōmittimus: Plat. epiſt. 7.
Ἀμαρτικὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, & Ἀμαρτητικὸς, οῦ, ὁ, qui errat, offenſator, Quint. ¶ τὸ ἁμαρτητικὸν, peccandi facultas.
Ἀμαρτία, ας, ἡ, peccatum, culpa, ſcelus, παρὰ τὸ μάρπτω, deprehendo, aſſequor: Iones, vt Herod. dicit, ἁμαρτάδα vocant.
Ἀμαρτίνοος, errans: Item, poſt erratū ſapiēs, Nōn.
Ἀμαρτοεπής, errās in verbis. Iliad. γ.
Ἀμάρτυρος, ου, ὁ, teſtibus carens. Apud Iſocratem ἀμάρτυρος λόγος, oratio ſcripta: & ἀμάρτυρος κτῆσις, quæ ſine teſte poſsidetur. ἀμάρτυρον ποίημα, opus ſemotis arbitris factum, Luci. Dicitur etiam Ἀμαρτύρητος, Suid.
Ἀμαρτωλὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, peccator, cap. 7, ad Rom.
Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, fulgor, ſplendor, Ariſtophan. ἐς ὠκεῖα μουσάων φάτις οἷά περ ἵππων ἀμαρυγά, i. micans celeritas frequenri mutatione pedum. ¶ Odyſſ. θ. ἀμαρυγαὶ ſunt frontis caperatæ rugæ.
Ἀμαρύγματα, idem quod ἀμαρυγαὶ, λαμπηδόνες.
Ἀμαρυγκυσία, cura in calamiſtrandis capillis.
Ἀμαρὶς, immēſus, inexplet⁹, ἄπλετος, πολύς, Heſy.
Ἀμαρύσσω, μ. ξω, π. χα, luceo, ſplendeo. Heſiod. in Theo. ἐξ ὄσσων πῦρ ἀμάρυσσε, ex oculis ignis micabat. Accuſ. iungitur apud Nonnum: & in voce paſsiua, lib. 4. Epigram. ἀμαρύσσεται ἄνθεσι λειμών, ſplendet.
Ἀμας, Doricè, pro ἡμετέρας, noſtras, Hom. ἐπὶ ἵκιο χεῖρας ἐς ἄμας. Heſych. ἀμᾶς ſcribit. (re.
Ἀμᾶσθαι, & Ἀμαθύνειν, metere, Heſych.

Ἀμάσητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nō manſus. dicitur & ἄμασος.
Ἀμασυκάδες, αἱ, pira quæ cum ficis naſcuntur.
Ἀματίζω, μ. ίσω, π. ικα, miſceo, ἀναφυρῶ.
Ἀμαυρόβιος, languidè viuens, in Epigram.
Ἀμαυρὸς, οῦ, ὁ, obſcurus, ἀμαυρότερος πρὸς δόξαν, ignobilior, Plutar. ἀμαυρὸν λυχνίδιον. Lucia. nigra & fuliginoſa lucerna.
Ἀμαυρόω, σκοτίζω, obſcuro, retundo, extinguo, Plutarch. in Peric. ὑπὸ πλήθους ἠμαυρωμένοις τὸ ἀξίωμα, à multitudine dignitate ſua ſpoliatos. Dicitur & μαυρόω pro eodem.
Ἀμαύρωσις, εως, hebetatio Plin. obſcuratio Cicer. ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, Dioſcorid. & Ἀμαυρωτικὸς, hebetans.
Ἀμαχεὶ, & Ἀμαχητὶ, ſine pugna. ἀκονιτί.
Ἀμαχητεία, genus ſpinæ, Heſych.
Ἄμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuictus. ἰσχὺς ἄμαχος, robur inexpugnabile, Lucia. in Anac. ¶ Ἄμαχον, quod citra contentionem eſt. ἄμαχον κάλλος apud Ælianum, i. ὑπερφυὲς, immenſa pulchritudo. ¶ Ἄμαχος etiam dicitur de milite recenti, qui nondum commiſit cum hoſte. apud Xenoph.
Ἀμάχως, citra contentionē, ſans cōtredit, Ælian.
Ἀμάω, μ. ήσω, π. ηκα, καὶ ἀμάομαι, θερίζω, meto. Heſio. γυμνὸν δ' ἀμᾶσθαι, nudus mete, Trãſlatè pro καρποῦσθαι, i. frui: Idem in Theog. ἀλλότριον κάματον σφετέρην ἐς γαστέρ' ἀμῶνται, in ſuum ventrem vertunt. Pro ζυνάγω, colligo, congrego, aggero, prima longa, Odyſſ. ε.
Ἀμβλαδέως, improuidè, incurioſè.
Ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, Hom. ἀμβαίνοντες νεκροῖσι, cadauera tranſeuntes: vnde Ἀμβάσῃ aſcendes, apud Eurip.
Ἀμβάλλομαι, pro ἀναβάλλομαι: Iliad. β, ἀμβαλλώμεθα ἔργον, Theocrit. εἰδύλ. ἑ. ἀμβάλεν μέλος, prælude carmen.
Ἄμβατος, ου, ὁ καὶ ἡ, pro ἀνάβατος, ſcanſilis, Iliad. ζ.
Ἄμβη, ης, ἡ, Galē. in Hip. eſt ſuperciliosa & elatior eminentia, crepido: labrum ollæ: ora clypei.
Ἄμβιξ, ικος, ὁ, χύτρα, κάδος, Heſiod. Interp. calix.
Ἀμβλήδην, altè, Heſy. Ἀμβλίσιον, manna, Suid.
Ἀμβλίσκω, & Ἀμβλόω, abortū facio: vnde ἀμβλωθῇ, abortiatur. Item obtuſum & cæcutientem reddo.
Ἀβλυγώνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, obtuſo angulo, apud Eurip.
Ἀμβλυωτικὸς, οῦ, ὁ, hebetans, Dioſc. li. 5, ca. 165.
Ἀμβλύνω, hebeto: item remitto, Galen. ad Glau.
Ἀμβλὺς, έος, ὁ, obtuſus, debilis. ἀμβλὺς πρὸς δρόμον, Eurip.
Ἀμβλύσκω, μ. ξω, π. χα, obtūdo, abortior, Soph.
Ἀμβλύτης, ητος, ἡ, obſcuritas, hæſitãtia, balbuties.
Ἄμβλυτος, ὁ, obtuſus, abiecto animo, fractus.
Ἀμβλυωπεῖν, cæcutire. Ἀμβλυωπὲς ὤκιμον, ocimum oculorū aciem hebetans, li. 2. Dioſ. ca. 174. & Ἀμβλυωπία, ας, ἡ, oculorū hebetatio.
Ἀμβλυωπὸς, vel Ἀμβλυωπὴς, & ἀμβλυωπίας, hebes. Lucian. ἀμβλυωποί τινες εἶεν κριταὶ, &c.
Ἀμβλυωσμὸς, Hipp. abortio: Idem ἀμβλυωπία.
Ἀμβλυώττω, cæcutio, caligo, Lucian. in Timo.
Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, abortiuum pharmacū, Plin.
Ἀμβλὼν, ῶνος, χαλβάνη, galbanum.
Ἀμβλώπη, ης, ἡ, cæcitas. Ἄμβλωσις, & Ἄμβλωμα, apud Theoph. de cauſ. li. 3, cap. 13. ¶ ἀμβλώσεως κινδύνους, pericula partus dixit Nazan.
Ἀμβλώσκειν, abortire, & inferre abortum.
Ἀμβλώσσω, cæcutio. ὄμμασιν ἀμβλώσσει, i. cęcutit.
Ἄμβολα, τὰ, mediū antēnę. ἃ καὶ σύμβολα, Pol. li. 1.
Ἀμβολάδην pro ἀναβολάδην, cunctãter, Herod.
Ἀμβολαδὶς, alternis, viciſsim. Calim. de fabris, ἀμβολαδὶς τετύποντες.
Ἀμβολὰς, ἀδος, vel ἀμβολὰς γῆ, Suid. non ſolùm pro terra egeſta, ſed etiam pro aggeſta, & ipſo aggere ſumitur, Xenoph.
Ἀμβολὴ pro ἀναβολὴ, procraſtinatio, mora, Luci.
Ἀμβολιεργὸς, οῦ, dilator, ſeu cūctator operū, Heſi.
Ἀμβροσία, herba, quam botryn, & artemiſiam quidam vocant, teſte Dioſcorid.
Ἀμβρόσιος, ου, ὁ, immortalis, dulcis, νὺξ ἀμβροσίη, (Odyſſ. ο.
Ἀμβρότη & Ἀβρότη, conticinium.
Ἄμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immortalis. ἄμβροτος αἰὼν, Epi.
Ἀμβρότω, erro, ἁμαρτάνω, κρύπτω.
Ἄμβων, ωνος, locus editus. ἄμβωνες, apud Æſchyl. αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν, montium aſcenſus.
Ἀμέγαρτος, ὁ καὶ ἡ, immēſus. à μεγαίρω, i. inuideo, Ιλ.
Ἀμέθυσος, ebrietatem arcens, vnde Ἀμέθυστος, ου, ἡ, lapis ebrietati obſiſtēs, Plin. li. 37, cap. 9.
Ἀμείβοντες, trabes inuicem oppoſitæ, Iliad. ψ.
Ἀμείβω. καὶ ἀμείβομαι, μ, ψομαι, repēdo, reſpondeo. Odyſſ. ὁ, ἀμείβετο μύθῳ. Item do, Herod. δώρεσι τε αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο. ¶ ἀμείβεται φόνος, rependitur cædes, Euripid. ἀμείβομαι τοῖς ὁμοίοις, paria facio, Demoſth. ¶ Item vltrò citróque eo, Apoll. γαῖαν ἄμειβον, terram peragrabant. ¶ Aliquando muto, Plat. Ἀπολογία, ἄλλην ἐξ ἄλλης πόλεως ἀμειβόμενος: Plutarch. de exilio, ἀμείβομαι γῆν τῷ οὐρανῷ, cælum cum terra commuto.
Ἀμειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ. & Ἀμείδητος, ου, ὁ καὶ ἡ, triſtis, ἐν ᾧ οὐκ ἔστι μειδιᾶσαι, ἢ γελάσαι: ἀΐδης, li. 3. Epig. Ἀμειδήτως, aduerb. σκυθρωπῶς, ſeuerè.
Ἀμείλεος, infortunatus, miſer, ἄθλιος, Heſych.
Ἀμείλικτος, implacabilis, dur⁹, acerbus, Heſiod.
Ἀμείλιχος, ὁ καὶ ἡ, immitis: ἀπὸ τοῦ μειλίσσω.
Ἀμείνων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior. potior, generoſior.
Ἀμείρω, priuo aliquē portione, accuſat. iūgitur.
Ἄμειψις, εως, ἡ, permutatio, ἄμειψις ζωῆς, Nazan.
Ἀμέλγω, μ. ξω, π. χα. emulgeo, elicio, Odyſſ. ί.
Ἀμέλει, denique, ſanè, profectò, certè. Ariſtot. ὥσπερ δὴ ἀμέλει δρῶσιν, &c. Correctionem ſignificat, Ariſtot. Στρ. ἀμέλει δίδασκε, &c.
Ἀμέλεια, ἡ, indiligētia, Cice. ἐν ἀμελείᾳ κατατίθενται, pro derelicto habent, Xenoph. Ἀμελεῖς, οἱ, inertes.
Ἀμελεισὶ, vel ἀμελητὶ, immeditatè, contemptim. Ἀμελλητὶ verò, non cunctanter.
Ἀμελέω, μ. ήσω, π. ηκα, negligo, ὀλιγωρῶ. Plat. apolog. οὐδὲ ἀμελεῖται ὑπὸ θεῶν τὰ τούτου πράγματα, neque à diis huiuſmodi negliguntur. ἀμελεῖς τῶν φίλων, Xenoph.
Ἀμελοῦμαι. negligor, Plato, νόμ. ια. ἠμελημένος cui deeſt

cui deeſt cuſtodia, apud Thucyd. neglectus: vnde aduerb. ἠμελημένως ἔχω, Xenoph. pro derelicto habeo, ſum indiligens.

Ἀμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, negligẽs, piger, incult⁹, incuri⁹.

Ἀμελίου δίκη, i. ζημιου, actio de damno dato.

Ἀμέλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nõ differendus, Luci. in Nigr.

Ἀμελῶς, negligenter, Terent. ſegniter: Xenoph. ἀμελῶς ἔχειν περὶ θεοὺς, deos contemnere.

Ἄμεμπτος, ου, ὁ, irreprehẽſus Ouid. Plut. in Peric. τὴν εἰδέαν τοῦ σώματος ἄμεμπτος, ſpecie decorus. & Ἀμέμπτως, inculpaté. ἀμέμπτως ὑγιαίνων, ſalubri cõſtitutione corporis, Galen.

Ἀμεμφία, ας, ἡ, factũ reprehẽſione vacãs, Æſchyl.

Ἀμένηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, debilis, qui citò deficit, Ody. κ.

Ἀμενηνόω, μ. ώσω, π. κα, debilito, diminuo, Heliod.

Ἄμενος, ὁ καὶ ἡ, Eurip. ἀμένοις γραίας, debiles anus.

Ἀμερβὲς, έος, τὸ, nox intempeſta, quaſi ἀμορφνές.

Ἀμέργειν, premere, terere: propriè de olea.

Ἀμέρδω, μ. έρσω, priuo portione aliquẽ. ¶ ἀμέρδω ἄνθος, florem carpo in Epig. Itẽ pro ἀφανίζω.

Ἀμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indiuidu⁹. τὰ ἀμερῆ, inſecabilia.

Ἀμεριμνάω, ſũ ſecur⁹, Naz. Ἀμεριμνία, ſecuritas.

Ἀμέριμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſecurus, Sophol. τὸ ἀμέριμνον, ſecuritas, vt ἀμεριμνία. & Ἀμερίμνως, ſecurè.

Ἀμερσίγαμος, qui priuat nuptiis, Nonnus.

Ἀμερσίφρον, mentem mouens, noxium, Heſych.

Ἀμέρφον, detrahens & ſumens, Hippoc. Galen.

Ἀμεταβλησία, ας, ἡ, immutabilitas, Theoph.

Ἀμετάδοτος, auarus, immunificus Plaut.

Ἀμετακινήτως ἔχω, ſum immutabilis, Iſocrat.

Ἀμετανόητος, ου, ὁ, pœnitere neſcius, Plat. νόμ, θ.

Ἀμετάπιστον, τὸ, nulla perſuaſione mutabile.

Ἀμετάπτωτος, conſtans, Galen. li. 1, κατὰ τόπους.

Ἀμεταστρεπτὶ, ſine conuerſione, Plat. 10, de leg.

Ἀμεταχείριστος, incomprehenſibilis, Ariſtoph.

Ἀμέτρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immenſus, Lucian. in Alcyo.

Ἀμετρία, ας, ἡ, immoderatio, Lucian.

Ἀμετροεπὴς, locutuleius, Iliad. β: de Therſ.

Ἀμεύσιμος, meabilis, peruius, πορεύσιμος, Apoll.

Ἀμεύω, vado, muto.

Ἀμὴ, falx meſſoria, ligo, rutrũ, Ariſtoph. legitur & ἄμη: ἄμας ἀπήτουν, οἱ δὲ ἀπηρνοῦντο σκάφας.

Ἀμηγέπως, quodammodo. Chryſoloras ἀμηγέπη ſcribendum cenſet.

Ἄμηλος, inadulabilis, Creten. Heſych.

Ἀμηλύσιον, minium, Dioſcorid, li. 5. cap. 202.

Ἀμήρυτος, ὁ, infinitus, Apoll. 2. Argon.

Ἄμης, ητος, placentæ genus lacteæ, Ariſt. in Plut.

Ἀμητισκὸς, dimin. placentula, Athen. li. 14.

Ἀμητοείδας, vocant Cretẽſ. κιθαριστὰς, Heſych.

Ἄμητος, meſſis, Heſiod. Ἀμητὴς, meſſor.

Ἀμηχανέω, ῶ, μ. ήσω, π. ηκα, hæſito, dubito, Eurip. ἀμηχανήσας τοῖς ὅλοις, i. conſilii inops penitus.

Ἀμηχανία, ας, ἡ, difficultas, Xenoph.

Ἀμήχανος, ου, ὁ καὶ ἡ, impotens, inops conſilii: Pro indefatigabili, Iliad. κ, σὺ δ᾽ ἀμήχανος ἐσσι γεραιέ: Pro graui, 2. Arg. ἤμβροτον, ἀσχάλλοντε κακλὼ καὶ ἀμήχανον ἄτην: Pro arduo, Iliad. θ, ἀμήχανα ἔργα γένοντο: Pro ſtulto, Euripid. in Hippol. ἦν δ᾽ ἀμήχανος γυνὴ, i. ſtulta. ¶ Plat. in Apol. ἀμήχανον ἂν εἴη εὐδαιμονία πάντως, inæſtimabilis prorſus eſſet felicitas.

Ἀμία, ας, ἡ, amia, piſcis genus, in Epigr. Laſcaris vertit amentum. Athenæ, li. 7. Plin. li. 9. ca. 15.

Ἀμιγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & ἄμικτος, impromiſcu⁹, Gel. ἀμιγὲς ἐστὶ τοῖς φαύλοις, nõ mixtũ malis, Ariſtot.

Ἄμιθα, apud Anacreon. genus edulii.

Ἅμιλλα, ης, ἡ, contẽtio. Plat. ἅμιλλαν ποιοῦμαι, adnitor. ἅμιλλαι τῶν τεχνῶν, artiũ ſpecimina, Iſocr.

Ἁμιλλάομαι, certo, Iſoc. ἁμιλλητέον ὑμῖν ἐστὶ πρὸς τὴν ἐκείνων ἀρετὴν, aſpirandum eſt vobis ad illorum virtutẽ: Xenoph. ἁμιλλωμένοις ἐπὶ τὰ θηρία. Lib. in epiſt. ἁμιλλώμενοί μοι περὶ δόξης.

Ἁμιλλητὴρ, ῆρος, certator. Ἅμιλλημα, τὸ, certamen.

Ἁμιλλητήριον, ου, τὸ, locus in quo decertatur.

Ἀμίνω, adiuuo, Actiuum. datiuo.

Ἀμιξία, ας, ἡ, ſynceritas. Item inhoſpita natura & congreſsionem hominum refugiens, quali depinxit Luci. Timonem illum μισάνθρωπον.

Ἄμιπποι, duo equi iugati: Iſæo. equites qui ex equo pugnant, Philocoro velites.

Ἀμὶς, ίδος, ἡ, matula, Ariſtoph. in Ranis.

Ἀμίσαρος, inſatiabilis, ἀκόρεστος, Heſych.

Ἀμισέστερον, minus moleſtum, apud Xenoph.

Ἀμισθὶ, ſine mercede: Lucian. οὐδὲν ἀμισθὶ ποιοῦσιν ὧν ποιοῦσι. Ἄμισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtipendio carens.

Ἀμιτρέω, numero. Ἀμιτροχίτων, Ιλ. π. diſcinctus.

Ἀμιχθαλόεις, maritimus, Euſtath. Iliad. ω.

Ἅμμα, τος, τὸ, copula, ζώνη, de ſitu Dionyſ.

Ἀμμάθω, pœniteo. Ἀμμαμηθάδης, minutal.

Ἀμμαλίζω, plecto, ligo, δεσμεύω, περιπλέκω, Heſ.

Ἄμμιγα, ſimul, vnà: Apoll. li. 1. ἄμμιγα παύρεις.

Ἄμμιον, ου, τὸ, minium. Ἀμμιερὸς, οῦ, ὁ, repletus.

Ἄμμορος, expers: μόρος ἄμμορος ἡσυχίης, Epigr.

Ἄμμος, ου, ὁ, ſabulum, arena, Xenoph.

Ἀμμώδες, lutariæ, Gaza ex Ariſtotel.

Ἀμνάμονες, καὶ ἄμναμοι, nepotes, Poll. Poeticum.

Ἀμνὰς, άδος, ἡ, agna, vel ἀμνή, Epigr. (t⁹, Plut.

Ἀμνεῖν, metere. Ἀμνημόνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immemora-

Ἀμνημονέω, & ἀμνημονῶ, obliuiſcor, genit. & accuſ. Ἀμνημονὴς, immemor. Ἀμνημόνως, ſine recordatione. Ἀμνημοσύνη, obliuio.

Ἀμνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, obliuioſus, Plat.

Ἀμνήστευτος, ὁ καὶ ἡ, innuptus: ἀμνήστευτος γυνὴ, pellex, Euripid. ¶ ἀμνηστεία, ἡ, celebs vita.

Ἀμνηστέω, μ. ήσω, π. ηκα, obliuiſcor. Ἀμνηστία, ας, obliuio, obliteratio. ἀμνηστίαν ὑπισχνεῖτο τοῖς στρατιώταις, militibus omnium quæ patrauerãt obliuionem pollicebatur, Plutarch. in Polit.

Ἀμνίον, ου, τὸ, quid ſit vide, Poll. libro. 2. Eſt etiam ἀμνίον, idem quod μνίον, muſcus, alga.

Ἀμνὶς, ίδος, agna, Theoc. Ἀμνοκόπος, paſtor, Heſ.

Ἀμνοκῶν, ὁ, moroſus, ſtultus, Interp. Ariſtoph.

Ἀμνὸς, οῦ, ὁ, agnus. Ἀμνοφόρος, apud Theocr. de cerua, & tunc caperetur pro quolibet fœtu.

Ἀμογητὶ, ſine labore, impunè, ἀπόνως.

Ἀμόθεν, ex aliquo loco, alicunde, Doricè.

Ἀμοιβαδὶς, alternis Virgil. alternè Plin. Theoc.

Ἀμοιβαδὸν, ὁ, viciſsim, Apoll. li. 1, Arg.

Ἀμοιβαῖος, alternus, reciprocus. Ἀμοιβαίως, Inter.

d.

Apoll.reſponſiuè. Ἀμοιβὰς,alterna,Nonn.
Ἀμοιβὴ,ῆς,ἡ,retributio,pœna : Odyſſ.ά, σοὶ δ' ἄξιον ἔςαι ἀμοιβῆς,gratiæ relatio.Apol.2. Arg. κακὴν τίνεσκεν ἀμοιβὴν ἀμπλακίης, luebat pœnas peccati.
Ἀμοιρέω,careo.ἀμοιρεῖ ἀληθείας, à veritate abhorret.. Ἄμοιρος,carens parte,Plat.νόμ.θ.
Ἀμολγαίη μάζα,placenta ex lacte facta,Heſiod.
Ἀμολγεὺς,έος,ὁ,mulctra. Ἀμολγὸς,ὁ,tempus mulgendi,veſpera:¶Itẽ pro noctis medio, Iliad. χ. ἀρίζηλοι δὲ οἱ αὐγαὶ Φαίνονται, πολλοῖσι μετ' ἄςρασι νυκτὸς ἀμολγῷ,i.liquida nocte, vt Vir. dixit:intẽpeſta.Itẽ,ἀμολγοὶ,expilatores publi-(ci.
Ἀμόλυντος,ου,ὁ καὶ ἡ,impollutus,Alexan.
Ἀμορεσεμίδαλις,Heſy.placenta mellita, Horat.
Ἀμορβαῖος,καὶ ἀμορβιὸς,tenebroſus,Nicand.
Ἀμορβεύω, & ἀμορβεύομαι,ſeruio:Nicãd.νοθεῖ δὲ κάμνοντες ἀμορβεύοντο λεπαργῷ. Hinc ἀμορβὸς, aſſecla,Call.Οὕνεκ' ὁ λυτοῖδη πέμπον ἀμορβούς.
Ἀμορβὶς καὶ ἀμορβὲς,noctis mediũ:comes,Meth.
Ἀμοργεὺς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui oleas terit, & amurcam exprimit. Ἀμόργη,ης,ἡ,amurca,Gal.ad Glauc.
Ἀμοργινὸς χιτὼν, pretioſa veſtis.Poll.li.7.
Ἀμοργὶς, ίδος,ἡ,lini ſpecies tenuiſsima byſſo nõ diſsimilis,Polluc.li.7. Ariſtoph.in Lyſiſtr.
Ἀμοργίτης,ου,ὁ,placenta,ſimila frixa oleo, Ath.
Ἀμορία,confinium. Ἄμοργμα, Heſy. conditura.
Ἄμορος,infelix. Ἀμόρτος,immortalis.
Ἀμορφέστερος,deformior,Didym.interp.Hom.
Ἄμορφος,ου,ὁ καὶ ἡ, informis. Ἀμορφία,deformitas.
Ἀμορφυγεῖν,indecenter agere,Heſych. (do.
Ἀμὸς,οῦ,ὁ,aliquis, Doricè,pro ἡμέτερος,Itẽ quã-
Ἄμοτος, ου, ὁ, inſatiabilis : vnde ἄμοτον aduerb. vehementer.Iliad.δ. ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα.
Ἀμουργοὶ,fulgores.Ἄμουσα,nõ cãtans auis,Baſ.
Ἀμουσία,ας,ἡ,inſcitia,diſcordia,apud Plat.νόμ.γ.
Ἄμουσος,ου,ὁ καὶ ἡ,inelegans,indoctus. οὐκ ἄμουσος σπουδὴ,elegans ſtudium,Plat.in epiſt.
Ἀμούσως,inſulſè. Ἀμοχθεὶ, & ἀμοχθὶ,citra laborem,Ianus Laſc.
Ἄμοχθος,ου,ὁ καὶ ἡ,non laborans,deſes, Xenoph.
Ἀμόφωνος,inauditus,incredulus,ἄπιςος,Heſych.
Ἀμπαιδες,pædagogi,nutritii,Heſych.
Ἀμπαύω,pro ἀναπαύω,quieſco.
Ἀμπαλίνορος,ὁ,καὶ ἡ, In Epiſt. amatoriis , iter repetens ſeu relegens,Virgil.
Ἀμπελεὼν,vinea,vitiarium Varroni.
Ἀμπέλειος,vel ἀμπέλιος,vineaticus Columel.
Ἀμπελινὸς οἶνος, vinũ vineale, pocula vitea Vir.
Ἀμπελὶς, ίδος,auis, Ariſtophan. Quidam ficedulas exponunt.
Ἀμπελῖτις γῆ, quæ & φαρμακῖτις , de qua vide Dioſcorid.li.5,cap.181.Plin.lib.35,cap.16.
Ἀμπελόεις, εντος,ὁ,vitibus conſitus, Iliad.β.
Ἄμπελος,ου,ἡ,vitis,vinea,quaſi ἔμπηλος:nam πηλὸς vinũ ſignificat.ἄμπελος ἀγρία,labruſca,Plin.
Ἀμπελουργεῖν,vites putare.Æſch. in Demoſt. ἀμπελουργοῦσί τινες τὴν πόλιν. vnde ἀμπελούργημα.
Ἀμπελουργίας & κλάσις, Theoph. putatio vitiũ.
Ἀμπελουργικὴ,ῆς,ἡ,ars vitiũ colendarum, Plat. 1.
Ἀμπελουργὸς,vinitor.Ἀμπελοφύτωρ,vitiſator,Epi.
Ἀμπελὼν,ῶνος,ὁ,vinea,vitiarium,vineta,οἰνόφυλος γῆ.
Ἀμπεπαλὼν,όντος,ὁ,vibrans,ab ἀναπάλλω, Ιλ.γ.
Ἀμπερέως,vtrinque,per medium,διαμπάξ.
Ἀμπεχόνη,ης,ἡ,indumẽtum,toga, Xenoph.
Ἀμπέχονον,in accuſ.pro palla muliebri, Theocr. Dicitur & Ἀμπεχὲς, τὸ, Heſych.
Ἀμπεχόνιον, togula, μικρὸν περίβλημα,Poll.li.7.
Ἀμπέχομαι,induor : Ariſtoph. in Plut. τοιοῦτον ἀμπέχεται τριβώνιον,geſtat tale palliũ attritum.
Ἀμπέχω,& ἀμπλέκω, induo,Ariſtot.lib.1.polit.
Ἀμπιςατὴρ,ῆρος,ὁ,pẽſitator Gell. æſtimator Cic.
Ἀμπλακέω, pecco,erro:λέκτρα ἀμπλακὼν,ſponſa fruſtrat⁹, Eurip.i. κγ'. Ἀμπλάκημα,ατος,τὸ, peccatum, & Ἀμπλακία.
Ἀμπνεῖον,τὸ,vas ad excipiendum ſanguinem.
Ἀμπνέω,& Ἀμπνείω,pro ἀναπνέω,reſpiro,Lucia.
Ἀμπνοὴ,reſpiratio.Soph.in Aiace,οὐκέτι ἀναπνοὰς ἔχοντα,i.οὐκέτι ζῶντα.¶ἄμπνευσις,idem.
Ἀμφορον,propriè eſt helcium Apuleio: vel rudẽs & funis, quo helciarii vtuntur,(ſic enim loquitur Martial.) hĩc ἀμπορεύειν pro ἕλκειν.Suid. exponit τὸ μετὰ ἁμάξης πορεύεσθαι,i.ἁμαξηλατεῖν.
Ἀμπυκάζειν,&Ἀμπυκίζειν,eſt capillos redimire, Euſtath.Iliad.χ.
Ἄμπυξ,κος,ὁ,& quibuſdã ἡ, caliendrũ Horatio. muliebris capitis ornatus,& lorũ quo comas ipſæ cohibent,Theoc. εἰδ.ά.Hinc per metaphoram frena ἄμπυκας dicuntur, Iliad. ε.
Ἄμπυξ,pro operculo vaſis apud Ariſtoph.
Ἄμπωσις,vadoſum æſtuarium vertitur à Valla.
Ἀμπωτίζω,μ.σω.π.κα,ingurgito,reſorbeo.
Ἄμπωτις,ἡ,reciprocatio,æſtus Plin.Ari.de mũd.
Ἀμυγδαλέα,ας,ἡ,& Ἀμυγδαλῆ, amygdalus arbor,nux plurima Virg. quæ etiã nux Græca. Dicitur & ἡ Ἀμύγδαλος pro eodẽ apud Luci.
Ἀμυγδάλη, fructus amygdalinæ arboris, Græca nux interp.Ruel.Dicitur & ἀμύγδαλον.
Ἄμυγμα, ατος, ἡ,laniatus Cic.Soph. πολιᾶς ἀμύγματα χαίτας,comæ canæ euulſiones,Plin.
Ἀμύγμων, qui non irridetur,ἀμύμων.
Ἄμυγνον,non contaminatum,apud Sophocl.
Ἄμυδις , Æolicè , ſimul , Odyſſ. ξ, ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε.
Ἄμυδρος,Archil mobilis.Nican.grauis.
Ἀμυδρὸς,ſubobſcur⁹.ἐν ἀμυδρῷ φωτὶ dubia luce.
Ἀμύξιν,apud Atticos,accelerare,τὸ σπεύδειν,Suid.
Ἀμύζω,μ.ύσω,ſugo,lac premo,ſicco.
Ἀμύητος,non initiatus, ἄμυςος apud. Areopag.
Ἀμύθητος,inexplicabilis,innumerabilis , Dem.
Ἀμύκητος,ſine mugitu,in Epigr.Heſych.
Ἀμυκλὶς,ſuauis. Ἀμύκορις,multitudo,Heſych.
Ἀμυκτικὰ,Aurel.medico arteriaca medicamẽta.
Ἀμύλιον, Ariſtot.placentam quidam exponũt.
Ἄμυλον,farina albiſsima,quę ſine mola fit:*Gall. amydon*, Dioſcorid. li. 2, cap.123 : Athen.etiam reponit inter placentas, lib.14. & Ἄμυλος ἄρτος, qui fit ex amyla farina,Ægin.
Ἀμύμων , ονος,ὁ καὶ ἡ , inculpatus , Iliad. ά, μάντις ἀμύμων:& ἀμύμονα μητέρα τέτμης.

Ἄμυνα,

Α῎μυνα, vel ἀμυνὴ, vltio: Aphrod. πρὸς ἄμυναν τῶν ἀδικούντων, ad propulſationem iniuriæ Cicer.

Α᾽μυνάθω, auxilior: Ariſtoph. νεφ. ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Α᾽μύνομαι, vlciſcor: Xenoph. ὅπλα κτῶνται οἷς ἀμύνονται τοὺς ἀδικοῦντας quibus propulſant iniurias: Idem, ἀμυνόμεναι ὑπὲρ τῶν νεοττῶν, defendentes ſuos fœtus. ¶ Cum περὶ, ἀμύνομαι περὶ τῆς ἀδελφῆς, ſororem defendo, Plutarch. ¶ Cum περὶ, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης, Iliad. μ, defendere patriam.

Α᾽μυντῆρες, οἱ, adminicula. ¶ Item rami in ceruorum cornibus, Ariſt. anim. li. 9, cap. 5.

Α᾽μυντήρια, τὰ, tutamina, præſidia.

Α᾽μυντήριοι ὀδόντες, dêtes exerti: in apris ſic Pli.

Α᾽μυντίας, καὶ Α᾽μυντικὸς, vltor. ἀμυντικὴ δύναμις ἡ περὶ τοὺς πονηροὺς, Plat. in epiſt. vis improbis reſiſtendi.

Α᾽μύντωρ, ορος, ὁ, vindex, propugnator Cæſari.

Α᾽μύνω, ſuccurro, Ariſtoph. ἀμύνατέ μοι, opem mihi ferte. ¶ Cum datiuo & accuſat. Iliad. ι, ἀμυνέμεν νηυσὶ δηΐοισι πῦρ ἐθέλῃς, naues ab igni defendere. ¶ Cũ genit. & accuſat. Iliad. δ, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει, i. arcet ab eo. ¶ Cum ἀπὸ, Apollon. ἀπὸ μηδὸς ἄμυνον λώβην. ¶ ἀμύνω σοι σωθῆναι, tuam ſalutem defendo, Thucyd.

Α῎μυξ, aduerb. inciſim Ciceroni.

Α῎μυξις, εος, ἡ, laniatus Cicer. ſcarificatio Plin.

Α᾽μύσσω, μ. ξω, lanio, vellico, ſcarifico: Iliad. α. ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις, vulneraberis.

Α᾽μυστὶ, tractim Virgil. vno ſpiritu Cicer.

Α᾽μυστίζειν, ingurgitare, ἀθρόον καὶ ἀπνευστὶ πίνειν.

Α῎μυστις, ιδος, ἡ, potandi genus in quo maioribus poſcitur, eáque ſine interſpiratione exiccâtur.

Α᾽μυχὴ, ῆς, ἡ, laceratio Plut. αἱ ἀμυχαὶ Galen. tubercula. ¶ Sunt & ἀμυχαὶ, lineamenta non altè impreſſa, Plutarch. ¶ Hinc aduerb. ἀμυχὶ, in ſuperficie, Suid.

Α᾽μυχρὸς, οῦ, ὁ, ſyncerus, Etymol. ἀμυχρός.

Α᾽μύω, inclino, 2. Argo. ἤμυσαν λοξῇσι καρήασι.

Α᾽μφαγαπάω, & Α᾽μφαγαπάζω, valde amo.

Α᾽μφαγνοέω, μ. ήσω, π. ηκα, in quibuſdã ambigo.

Α᾽μφαδὰ, apertè, propalam Cicer. Non. 16. Ioã.

Α᾽μφαδίᾳ, καὶ Α᾽φαδίην, καὶ Α᾽μφαδὸν, palam, Οδ. ζ.

Α᾽μφάδιος, ου, apertus: ἀμφαδίην φιλίαν, in Epig.

Α᾽μφακὴς, aſcia, ſecuris, anceps bipênis, Heſy.

Α᾽μφακτὴρ, dupla veſtis, χιτὼν διπλοῦς, Var.

Α᾽μφαξονεῖν, exorbitare Auguſt. varicare, Iliad. ν.

Α᾽μφαραβίζειν, circũſonare, Heſio. circũſtrepere.

Α᾽μφαράω, circunlacero, diſcindo, dilorico Cic.

Α᾽μφαρὴς, nudatus, contemptus, Heſych.

Α᾽μφαρίστερος, ου, ὁ, dextra vt ſiniſtra vtens.

Α᾽φαρμβύη, ligo, δίκελλα, apud Lacones, Heſych.

Α᾽μφασία, ἡ, ἀφασία, hæſitãtia linguę Cic. Οδ. δ.

Α᾽μφαφάω, tango, contrecto, attrecto, Odyſſ. ό.

Α᾽μφελίττω, μ. ξω, circumplico, Euripid.

Α᾽μφέπω, θεραπεύω, foueo, Heſiod. in Theog.

Α᾽μφέρω, pro ἀναφέρω, ſurſum fero, Apoll. 2. Arg.

Α᾽μφήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, vtrinque incidens, ἀμφήκης γλῶττα, Ariſtoph. νεφ. Sophocl. ἀμφήκες ἔγχος.

Α᾽μφῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ætatis adultæ, Pollux li. 2.

Α᾽μφημερινὸς, quotidianus, Aphrod. probl. 10. li. 2: Galen. ἀφημερινός: ἀμφήμερος Ariſtoph.

Α᾽μφὴν, collum, ceruix, Heſych. ἀμφὴ, aula.

Α᾽μφηρεφὴς, έος, circunquaque tectus, Iliad. ά.

Α᾽μφηρικὸν ἀκάτιον, nauigium vndique tectum, Vall. Quod vtrinque impellitur, vt ἀμφήρεμον, Interp. Thucy.

Α᾽μφήριστον, de quo controuertitur, Iliad. ψ.

Α᾽μφὴς, έος, ὁ, flos vini, Heſych.

Α᾽μφὶ, cum genit. de: Luci. Aſtrol. ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφή. Herodot. ἀμφὶ πόνου ὁ πόνος, labor ſupra laborem. ¶ Cũ dat. iuxta, Iliad. β, ὅτ᾽ ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσῃ. ¶ Item contra, Soph. in Aia, λόγοις δυσέτασι τοὺς μὲν ἀπειδῶν κατὰ, τοὺς δ᾽ ἀμφ᾽ ὀδυσσεῖ. ¶ Item circum, Theoc. ἀμφὶ στήθεσσι, circa pectora. ¶ Cum accuſat. Apoll. 2. Α᾽μφὶ δὲ χαλκείας κόρυθας κεφαλῇσιν ἔθεντο, i. circum capita galeas poſuerũt. ¶ Plat. οἱ ἀμφὶ τὸν ὀρφέα, Orphei ſectatores. ¶ οἱ ἀμφὶ πρίαμον, ipſe Priamus, Iliad. γ. ¶ Pro circiter, Luci.

Α᾽μφιάζω, σκεπάζω, cooperio.

Α᾽μφίαλος, mari cinct⁹ vt inſula, circũfluus. (22.

Α᾽μφίασις, veſtitus. ἀμφίασιν γυμνῶν ἀφεῖλε, Iob

Α᾽μφίασμα, ατος, τὸ, indumentũ, τὸ ἔνδυμα, Heſy.

Α᾽μφιβαίνω, circunſiſto, protego: Euripid. ἀμφιβαίνει μοι θράσος, inceſsit mihi fiducia. Cũ accuſat. φόβος φρένας ἀμφιβέβηκε, occupat, ſolicitat.

Α᾽μφιβάλλω, circumpono: ἀμφιβαλοῦσα κάρα στυγερὰν δουλοσύναν, Euripid. induta caput triſtem ſeruitutem. Phocylid. τὸ ξίφος ἀμφιβάλου μὴ πρὸς φόνον, ἀλλ᾽ ἐς ἄμυναν, accinge te enſe. ¶ ἀμφιβάλλειν, ſententiam alternare.

Α᾽μφιβασία, diſſenſio, controuerſia, Herodot.

Α᾽μφίβασις, defenſio, Herodot. vide Heſych.

Α᾽μφιβατέω, μ. ήσω, π. ηκα, dubito, Heſych.

Α᾽μφίβιος, qui in vtroque elemento vitam agit. Βατραχ. ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νόμον βατράχοισι κρονίων, i. ambiguũ paſtum: ¶ A Luci. Tireſias etiã ἀμφίβιος dicitur, in Aſtrol. i. ancipitis ſex⁹.

Α᾽μφίβλημα, indumẽtũ, tegumentũ, ἀναβόλαιον.

Α᾽μφίβληστρον, verriculum, retis genus, Heſiod.

Α᾽μφιβόητος, celebris, diuulgatus, Epigram.

Α᾽μφιβολία, ας, ἡ, ambiguitas, dubium dictum.

Α᾽μφιβολικῶς, ambiguè. Α᾽μφιβόλως, idem.

Α᾽μφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, controuerſus, anceps. ἀμφίβολος φήμη, ambiguus rumor. Plutar. in Oth. ¶ & ab omni parte petitus.

Α᾽μφιβράγχια, loca circa tonſillas, Hippocrat.

Α᾽μφιβρότη ἀσπὶς, clypeus hominem circundans. Homer. Iliad. β.

Α᾽μφίβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vndequaque madidus.

Α᾽μφίγυοι, vicini. Dionyſ. de Situ orbis.

Α᾽μφιγνοέω, ῶ, dubito, Iſocr. ἵνα περὶ ὧν ἂν ἀμφιγνοῇς, ἔχῃς τοὺς συνδοκιμάζοντας, vt de quibus ambigas, habeas cũ quibus, ea poſsis expendere. ¶ Iungitur accuſat. Plutarch. in Pelopide, τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀμφιγνοούντων τὸν τόπον, id eſt, dubitantibus de loco.

Ἀμφίγονος υἱὸς, priuignus, Heſych.
Ἀμφιγυήεις, ήεντος, claudus vtroq; pede, Iliad. α.
Ἀμφίγυος, vtrinque acut⁹, Iliad. υ, ἀμφίγυα ἔγχη.
Ἀμφιγυιῶσαι, mutilare, extrema amputare, Heſ.
Ἀμφιδέες, αἱ, catenę, anuli, armillę, Her. ἀμφιδέας περὶ τὼν πόδας διδόντες, catenā pedib⁹ iniiciētes.
Ἀμφιδέξιος, ambidexter. ¶Item fauſti augurii, Poll. ¶ἀμφιδέξιον ἔπος, anceps verbum, Luci.
Ἀμφιδεύτατος, Pindar. in Olym. minutiſsimus.
Ἀμφιδέω, circunligo, Apollon. 2. Argonaut.
Ἀμφιδήριτος νίκη, anceps victoria, Thucyd.
Ἀμφιδιαίνω, circumirrigo, in Epigram.
Ἀμφιδονεῖ, vtrinque mouet, in Epigram.
Ἀμφιδοξέω, dubito: Plut. ἀμφιδοξοῦσι δικασταὶ variant iudices. ¶ἀμφιδοξούμενον, controuerſum.
Ἀμφίδοξος, ὁ καὶ ἡ, qui vtrolibet referri poſsit.
Ἀμφιδρομία, ας, ἡ, circunflexio.
Ἀμφίδρομον κῦμα, fluctus circuncurrens, Soph.
Ἀμφίδρυπτα, τὰ, ambeſa, vndique lacera, Epigr.
Ἀμφιδρυφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, καὶ Ἀμφιδρυφὸς, circumlaceratus, à δρύψαι, i. laceraſſe, Iliad. β.
Ἀμφίδυμος λιμὴν, portus gemin⁹, apud Callim.
Ἀμφίδορον, corio circuntectum, Suid. Ἀμφίδωρον verò *Ramoſi cornua cerui*, Virg.
Ἀμφιελίσσειν, circuire, Dionyſ. de ſitu orbis.
Ἀμφιέλισσος, vtrinque agitatus, Odyſſ. ξ.
Ἀμφίζηλος, ſine inuidia. Ἀμφίεμαι, induo, Bud.
Ἀμφιέννυμι, μ. ἀμφιέσω, induo, Ariſtoph. in Plut. δὸς σύ μοι τὸ τριβώνιον, ἵν' ἀμφιέσω τὸν συκοφάντην τουτονί.
Ἀμφιέπω, circunſtipo: ¶Pro obſeruo li. 1. Argon. Ἀθάνατοι μάκαρες δίκην θεὸν ἀμφιέπουσι: ¶Pro tueor, Ibidē, σκοπιὰς ἁλὸς ἀμφιέπεσκε. ¶Idem li. 2, δαῖτην ἀμφίεπον, conuiuium agitabant.
Ἀμφίεσμα, ατος, τὸ, veſtimentum, Plat. 2. de rep.
Ἀμφιεστρίδες, penulæ, Poll. li. 7.
Ἀμφιετάζω, ſigillatim perpendo.
Ἀμφιηκὲς, anceps, vtrinque acutum, Heſych.
Ἀμφιθέατρον, locus ex omni parte ſpectabilis.
Ἀμφιθεῖναι, circumponere, ab ἀμφιτίθημι.
Ἀμφίθετος φιάλη, Iliad. ψ. vtrinque anſata.
Ἀμφίθρεπτος, concretus, coagulatus Soph.
Ἀμφικαλύπτω, cōtego, Ody. ξ, κεφαλῇ κατὰ ῥάκος ἀμφικαλύψας, caput obuoluēs pānoſo amiculo.
Ἀμφικαρὴς, biceps Nicand. vel anſatus Euſtath.
Ἀμφίκαρπος, ὁ καὶ ἡ, vtrinque fructifer Plinio.
Ἀμφικείρω, circuntondeo, Suet. ἀμφεκάρη, Epig.
Ἀμφικέλεμνον, pro lectica accipit Heſych. alii Ἀμφίξυλον, vocant.
Ἀμφικεύθω, contego, circuntego, περικρύπτω.
Ἀμφικινύρομαι, paſsim conqueror, Apollon.
Ἀφίκλυσις, primus ſpicarum exortus, Heſych.
Ἀμφίκοιλος, vndiq; cauus & flexus, ἀμφίκυρτος.
Ἀμφικνεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vtrinque obſcurus.
Ἀμφικρεμὴς, penſilis: in Epigr. ἀμφικρεμῆ ὤμων φαρέτραν, pendentem ex humeris pharetram.
Ἀμφίκρημνον, τὸ, vtrinque præcipitium habens: ¶ἀμφίκρημνος ἀπάτη, fraus captioſa, Lucia.
Ἀμφικτυόνες, conſeſſus Græcorum ad Thermopylas, Strabo & Dionyſ. & Eraſm. Chil.

Ἀμφικύπελλον δέπας, poculum rotundum: aliis ἀμφικύπελλον, poculum vtrinque anſatum, Theocr. εἰδύλλ. α.
Ἀμφίκυρτος, vtrinq; decliuis & gibboſus. ¶Figura qua Luna ſe noſtris oculis exhibet, quando nondū ſemiplena eſt, Thr. in Aratū, Mac.
Ἀμφιλαιὸς, vtraque manu læuus. Ἀμφιλάλοις χείλεσι, Ariſtoph. ineptè loquacibus.
Ἀμφιλαφὴς, έος, copioſus: ἀμφιλαφὴς κόμη, denſa coma, Philoſtr. in Heroic. Herod. θέρος ἀμφιλαφὴς, æſtas nubila. ἀμφιλαφὴς νῆσος, Apoll. θ, inſula vtrinque portuoſa: Hinc ἀμφιλάφια, vtrinque propugnatio.
Ἀμφιλέγω, dubito, Xenoph. βρυντῆς ἀμφιλέξει τις μὴ φωνεῖν: ¶Idem pro rixari vſurpauit.
Ἀμφιλέω, μ. ήσω, π. ηκα, adminiſtro, accuſat.
Ἀμφίλογος, dubius, controuerſus, Arrian.
Ἀμφίλυκος, antelucan⁹: vnde ἀμφιλύκη νὺξ, nox ſubluſtris, vt fit circa diluculum, Iliad. η.
Ἀμφιμάσχαλος, veſtis manicata & curta, Ariſtoph.
Ἀμφιμάντορα, farinæ melle imbutæ, Laconib. ¶ἀμφιμάντωρ, infelix, κακοθάνατος, Var.
Ἀμφιμήτριον, ου, τὸ, carina, Pollux. li. 26. ¶ἀμφιμήτριον σημεῖον, ſignum oſtendens matricis affectus, Galen.
Ἀμφινέμομαι, circūpaſcor, habito: Iliad. β, οἳ ἄμπολιν ἀμφενέμοντο, i. ᾤκουν. Ἀμφινέω, ambigo.
Ἀμφίον, indumentum, pallium, ἱμάτιον, Soph.
Ἀμφιόνη, cithara. Heſych.
Ἀμφιορκία, ας, ἡ, iuſiurandum ab vtroque litigatorum præſtitum, Poll. li. 8. Hoc pro more Athenienſibus fuit.
Ἀμφιπαγὴς λίθος, ſolidus lapis, Nonn.
Ἀμφιπένομαι, actiu. inſeruio, Iliad. δ, ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον: ¶Item ſatagere circa aliquid.
Ἀμφίπηρος, cæcus, τυφλὸς, ἢ μηδὲν λέγων, Heſych.
Ἀμφιπολεύω, complector Nonn. oberro Heſiod. miniſtro Herodot. ἀμφιπολεύω ἱερὸν Διὸς, in Iouis templo miniſtro. Ἀμφιπολέω, idem,
Ἀμφίπολος, miniſtrans: Iliad. γ, ἀμφίπολοι δ' ἕποντο, Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις, id eſt, θεραπαινίδες.
Ἀμφιπονέομαι, abſumo, Plutarch. accuſat. iungit.
Ἀμφιπποι, deſultores, Ælian. & equi ipſi deſultorii, Liui. li. 2, de 2. bello Pun.
Ἀμφιπρόστυλος, ędificii ſpecies de qua Vitruu. l. 3.
Ἀμφιπρόσωπος, ου, ὁ, bifrons: Ianus, Plutarch.
Ἀμφιρρεπὴς, ambiguus. Ἀμφίρρυτος, circūffuus.
Ἀμφιρρῶγες πέτραι, Apoll. exeſæ, præruptæ.
Ἀμφὶς, vtrinque, Odyſſ. ο. ἀμφὶς ἔχοντες, vtrinque tenentes. Iliad. ζ, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα, inter. ¶ἀμφὶς ἔχω, pro amplector Demoſth.
Ἀμφισβαίνα, genus ſerpentis, quod in caput geminum inſurgit, quorum alterum loco ſuo eſt, alterum quo cauda, vtroque venenum fundente, ſerpit tractibus circulatis: Dicitur & ἀμφισίβαινα Heſych.
Ἀμφίσβατα, controuerſa, quæ continent in ſe ambigua, ἀμφισβητήσιμα, Hellanicus.

Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo. ἀμφισβητοῦντες περὶ βασιλείας, de imperio concertantes, Iſoc. ἀμφισβητῶ σοι τοῦ χωρίου, de prędio tecum contendo, Idem: ¶ Ariſtot. ἀμφισβητοῦσι τὴν τοῦ πράγματος ἰσότητα, de rei æqualitate cōtendūt: ἀμφισβητῶ τούτοις, de his ambigo, Idem. ¶ ἀμφισβητῶ κατὰ δόσιν, de donatione contendo, Iſocrat. ¶ ἀμφισβητῶ μὴ ἀληθῆ λέγειν σε, contendo te non vera dicere, Demoſthen.

Ἀμφισβήτημα, τὸ, controuerſia, lis, ἀμφισβήτησις, ἡ, Plat. Ἀμφισβητήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, dubius, Plat. 12. de Legib. Ἀμφισβητικὸς, idem.

Ἀμφίσταμαι, circūſto. Sophoc. αὐτὸν ἐν κύκλῳ ἀμφέστησαν. Ἀμφιστέλλειν, colligare.

Ἀμφίστομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui ſubdolo ore eſt, & verſipelli fide. ¶ ἀμφίστομαι θυρίδες, cellulæ geminæ, Ariſtotel. ἀμφίστομος πέλεκυς, ſecuris anceps, Dioſcorid. li. 3, cap. 146.

Ἀμφιτάπης, ϗ Ἀμφίταπος, ου, ὁ, tapes vtrinque hirſutus, 2. Reg. 17. ἀμφιτάποις κοίτας ſtratoria & tapetia, cap. 7, Prouerb. Solom.

Ἀμφιτείνω, circumextēdo. Ἀμφιτέμνω, circūcido.

Ἀμφιτίθημι, circūpono. Ἀμφιτινάσσω, vtrīq; vibro.

Ἀμφιτρῆτες ὀπωπαὶ, oculi, ſeu orbes oculorum ex vtraque parte capitis perforati, Non.

Ἀμφιτρίτη, Oceani filia, Neptuni vxor.

Ἀμφιφαὴς, vtrinque apparens, Ariſtot.

Ἀμφίφαλος, epith. galeæ, quòd cuneolis, ſiue clauis munita ſit. nā φαλοὶ, ſunt clauiculi, Heſy.

Ἀμφιφεύγω, euado, Eurip. ἀμφέφυγες, i. euaſiſti.

Ἀμφιφορεὺς, ὁ, amphora, vide Athen. lib. 11.

Ἀμφιφῶντες, vel Ἀμφιφῶνες, mazæ quædam, vide Athen. li. 14, Polluc. lib. 6, Suid. & Heſych.

Ἀμφιχαίνω, contego: abſorbeo, Heſych.

Ἀμφιχέειν, circunfundere, Heſiod. ϗ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῇ. Ἀμφιχολόομαι, iraſcor, Naz.

Ἀμφιχυθεῖσα νύμφιον, ſponſum circūplexa, circunfuſa, Muſæus, & Hom.

Ἀμφίχυτον, cinctum aggere, Heſych.

Ἀμφίχωλος, vtroque pede claudus, Lucian.

Ἀμφόδον, τὸ, ex vtraque parte dentatum, Ariſtot. 2. animal. & ἄμφωδον, apud eundem lib. 3.

Ἀμφόδους, cui parte vtraque ſunt dentes, Ariſtot.

Ἀμφορεῖς, αἱ, metretæ, quadrantalia.

Ἀμφορεὺς, ὁ, cadus, Dioſcorid. li. 5, cap. 63.

Ἀμφοτεράκις, vtroque modo, Ariſt. in Eth.

Ἀμφοτέρῃ, vtrobique, vtrinque.

Ἀμφότερον, vtraque de cauſa, Iliad. γ, Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.

Ἀμφότερος, vterque. In duali, Iſocr. ἐν πανηγ. ἀμφοτέροιν αὐτοῖν ἐκ τῆς ἑλλάδος ὄντοιν. Sæpius tamen plurali profertur, Plato ξυνωμολογήσαμεν ἀμφότεροι, ambo pacti ſumus. ¶ δι' ἀμφότερα, duplici de cauſa. κατ' ἀμφότερα, in vtrāq; partē. ¶ Pla. de Leg. ἐπ' ἀμφότερα, vtrīq;.

Ἀμφοτέρωθεν, vtrinque. Ἀμφοτέρωθι, vtrobique. Ἀμφοτέρως, vtroque modo. Ἀμφοτέρωσε, in vtranque partem.

Ἀμφοῦδις, aduerbiū, in terram. ἀμφ' οὔδας. Οδ. ρ'.

Ἀμφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium.

Ἀμφικτυονία, ας, ἡ, concilium Amphyctionum.

Ἄμφω, ambo & ambæ. Heſio. ἄμφω γε μὲν ἐσθλαί.

Ἀμφώδων, ωνος, vel οντος, bidens, Feſt.

Ἀμφῶες, τὸ, duas aures ſeu anſas habēs, anſatū.

Ἀμφωμοσία, iuſiurandum ab vtroque litigatorum præſtitum: dicitur & ἀμφιορκία, ſeu ἀμφορκία, vt habet Heſych.

Ἀμφώνυξ, helluo, intemperās, γαστρίμαργος. Heſy.

Ἄμφωξις, ſitella, cymbium, Apul. ſinus de quo intellexit Virgil. in Bucol. *Sinum lactis*. Heſy.

Ἀμφωτὶς, ίδος, ἡ, aurium ornamentum, Plut.

Ἄμφωτον, τὸ, vtrinq; auritū: & gen⁹ poculi, Poll.

Ἀμώμητος, ου, ὁ, inculpat⁹, innocēs, ἄψογος, Heſi.

Ἀμωμὶς, ίδος, herba eſt ſimilis amomo, Dioſc.

Ἄμωμον, τὸ, frutex & genus aromatis, Dioſc. lib. 1. cap. 14. Theoph. lib. 9. cap. 7, hiſt. plāt. Plin. lib. 13. cap. 13.

Ἄμωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, & Ἀμώμητος, inculpatus, reprehenſione maior: Heſiod. φυλήν τ' ἐρατὴν ϗ εἶδος ἄμωμος, forma præſtantiſsima. (ἀμάω.

Ἀμῶντες, metentes, & ἀμώντεσσι, metentibus, ab

Ἀμωσγέπως, omni modo. Item quodammodo, vide Etym.

Ἄμωτα, τὰ, caſtaneæ, Athen, lib. 2. quo etiā authore dicuntur, κάστανα, ϗ καστάνεα, ϗ εὐβοικὰ κάρυα. Diphilus σαρδιανοὺς βαλάνους vocauit.

A N

Ἂν, & ἐὰν, pro ἤν, i. ſi. Coniunctio eſt expletiua, ratiocinatiua, & circunſcriptiua: quæ quum potentialis eſt, optatiui præſenti & futuro iungitur, vt οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν λέξαις. ¶ Luci. in Anarch. cum indefin. indicat. ἐγὼ μὲν ὑμῖν ἔγραψα τοὺς νόμους, οἵοις ἂν μάλιστα ὠφελιμωτάτοις ἔσεσθαι τῇ πόλει. ¶ Cum perfecto eiuſdē modi, Demoſthen. ἐπεὶ διά γε ὑμᾶς αὐτοὺς πάλαι ἂν ἀπολώλατε. ¶ Cum pluſquāperfect. Idem, τῶν ἀδικημάτων ἂν ἐμέμνητο τῶν ἑαυτοῦ. ¶ Item ἂν cum infinitiuo, Lucia. οἴει γάρ με πρὸς πάντας ἂν τὰ τοιαῦτα εἰπεῖν; ¶ Item cū ſubiunct. Lucian. ὁποῖος ἂν ᾖ, ποσειδῶνος υἱός ἐστι. ¶ Cum participiis, Demoſthen. 3. Olynth. ϗ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πόλλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. ¶ Ἂν pro ἀνὰ, Odyſſ. ξ, κείμεθα ἂν δόνακας, inter arundines. Heſiod. ὁπόταν φερέοικος ἂν φυτὰ βαίνῃ.

Ἀνὰ, per, accuſ. Odyſſ. ξ, χῶρον ἂν ὑλήεντα, per lucum. Poeticè etiam cū datiu. pro ἐν & σὺν, χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, Iliad. α'. In compoſitione ſignificat re, vel ſurſum. ¶ ἐν τῷ ἀνὰ μέσον, in medio, Ariſtot. Dioſcorid. ἀνὰ οὐγγίαν μίαν μίξον κινναμώμου ϗ νάρδου, ſingulas. ¶ Herodot. ἀνὰ στόμα ἔχειν, in ore habere. ¶ ἀνὰ τὰ ὄρη σκεδαννύμενοι, per montes diſperſi, Plutarch.

Ἄνα, pro ἄναξ, Iliad. γ. Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι. Item pro ἀνάστα, apud Eur. Ad hęc ἀνάστηθι. i. ſurge, Sophocl. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων.

Ἀναβάδην, pedibus porrectis, in altū, Ariſtoph.

Ἀναβαδὸν, ſupergrediendo. Ariſtot. l. 6. Animal. αἱ δ' ἄρκτοι τὴν ὀχείαν ποιοῦνται οὐκ ἀναβαδὸν ἀλλὰ κεκλιμέναι ἐπὶ τῆς γῆς, Vrſi coeunt non conſcenſione maris in fœminam, ſed humi

procumbentes & aduerſi. Ἀναβαθμικὸς, ὁ, ſcanſorius, Vitruu.

Ἀναβαθμὸς, οῦ, ὁ, & Ἀναβασμὸς, Dion. aſcenſus, gradus. Ἀναβαθμοὶ, οἱ, apud Dionem Coc. ſunt Gemoniæ illę ſcalę, ſiue gradus Romæ ex quibus damnati, præcipites deturbabantur. In ſacris Bibliis ἀναβαθμοὶ, i. ἐκ βαβυλῶνος τοῦ λαοῦ ἐπάνοδος.

Ἀνάβαθραι, αἱ, ſcalæ, Luci. Itẽ pro ponte nauis.

Ἀνάβαθρον, pulpitum, ſubſellium, Iuuen. Saty.

Ἀναβαίνω, aſcendo: Iliad. ά, ἀνέβη μέγαν οὐρανόν: ἀνέβη εἰς καρδίαν αὐτοῦ, ſubiit in cor eius, ca.7. Act. Matth.13, ἀνέβησαν ἄκανθαι, increuerũt, emerſerunt.

Ἀναβακχεύω, μ. εύσω, π. ευκα, debacchor.

Ἀναβάλλομαι, reiicio, differo, Ariſtoph. ¶Plut, in Them. πᾶν ἀνεβάλλετο εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, diſtulit. ¶ἀναβάλλεσθαι μάχας πρὸς μεσσηνίοις, in Meſſenios ſuſcipere prælia. ¶Item ad iudicium alterius reiicio: Lucian. ἀλλ' ἐπί σε τὸ πᾶν ἀνεβαλλόμεθα. ¶Pro præfatione, vel præludio vti. Aphth. ¶Pro ἐνδύεσθαι, indui, vnde ἀναβληδὸν ἐνδύεσθαι: Herodot. ἐπαναβληδὸν ἱμάτια φορέουσαι.

Ἀναβάλλω, protraho: Prouerb. ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει. ¶Attollo. Xenoph. li.4, παιδ. βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν, in equum ſuſtollebat.

Ἀνάβασις, aſcenſus: Xenoph. expeditio naualis.

Ἀναβαστάζω, porto, ſubleuo. Lucian. in Anach. ἐς ὕψος ἀναβαστάσαι, in altum ferre.

Ἀναβάτης, ου, aſcẽſor, Chryſoſt. ¶Item carbo vel titio, Interp. Ariſtoph. in Achar.

Ἀναβιβάζω, propriè attollo, traduco, impono: ἀναβιβάζομαι ἐπὶ τὰς ναῦς τοὺς ὁπλίτας, in naues armatos impono, Thucyd. ¶Excito & produco: Iſoc. ἀναβιβάζεσθαι τοὺς παῖδας, producere ſeu ſiſtere ad iudices. Luci. in Anach. ῥήτορας ἀναβιβάζονται τοὺς ἐροῦντας ὑπὲρ αὐτῶν, cauſidicos conducunt.

Ἀναβιόω, reuiuiſco. Ἀναβίωσις, εως, ἡ, reſurrectio.

Ἀναβλαστάνω, vel ἀναβλαστέω, ῶ, repullulo, Plat.

Ἀνάβλαστον ἀφίησι, germẽ emittit, Theophraſt.

Ἀναβλάστημα, τος, τὸ, ab radicibus fruticatio, ſtolo Plin.

Ἀναβλέπω, ſuſpicio, denuò video: Ariſtoph. in Plut. ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον.

Ἀναβλύζω, ſcaturio. Ariſtot. περὶ κόσ. φλόγες ἐκ γῆς ἀναβλύσασαι, &c. i. erumpentes.

Ἀνάβλυσις, ſcaturigo, Idem.

Ἀναβλυστάνω, ſcaturio. Ἀναβλύω, idem.

Ἀναβοάω, exclamo: Plato epiſt.7, παιᾶνα ἀναβοᾶν βάρβαρον καὶ πολεμικόν.

Ἀναβόησις, εως, ἡ, exclamatio. (lia.

Ἀναβολαίω, induo. Ἀναβόλαια, τὰ, mutatoria pal-

Ἀναβολεὺς, ſtrator, Plutarch. in Craſſo.

Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, mora, intermiſsio, Plutarch. in Cam. μὴ ποιεῖσθαι τῆς τιμωρίας ἀναβολὴν, vltionem non differre. Item amictũ, pallium.

Ἀναβορβορύζω, ἀνακράζω, exclamo, Ariſtoph.

Ἀναβράζω, vel ἀναβράσσω, feruefacio. Apollon. 2. Argon. Ἀνάβρασις, æſtuatio, æſtus, Strab. Ἀνάβραστος, coctus, κρέα ἀνάβραστα, Ariſtoph.

Ἀναβρέχω, madefacio. Ἀναβρόζω, reſorbeo.

Ἀναβρύχω, reſono: Iliad. ρ', ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ. ¶Ἀναβρύω, ſalio, ſcaturio, ἀναπηδῶ.

Ἀνάβρωσις, exeſio, Alexan. Aphrod.

Ἀνάγαιον, ſubterraneum cœnaculum Hieron.

Ἀναγαλλὶς, aliqui corchoron vocant, vide Plin. lib.25.cap.13. Dioſcorid. li.2. cap.209.

Ἀναγαργαρίζω, colluo, Dioſcorid. li.1, cap.67.

Ἀνάγασις, ſublimitas, elatio, Polyb.

Ἀναγγέλλω, proclamo, renuntio, Plutarch.

Ἀναγεννάω, regenero: Ἀναγέννησις, regeneratio.

Ἀναγεύω, guſtum præbeo, Ariſtoph. νεφ.

Ἀναγινώσκω, μ. recognoſco, lego. ἀναγινώσκω βίβλοις, Demoſth. Item perſuadeo: Herodot. ἀναγινώσκω τὸν ἐκεῖνον μεταβουλεύεσθαι, illum à ſententia reuoco.

Ἀναγκάζω, cogo, vi auoco, Xen. Ἀναγκαίη, neceſsitas, Heſi. ὑπὸ ἀναγκαίης ἐχόμενοι, vi coacti.

Ἀναγκαῖος, neceſſarius, amicus, Xenoph. ¶τὰ ἀναγκαῖα, res graues & ſeriæ, apud Herodot. Thucydid. τὰ κατὰ τὴν ἑκάστην ἡμέραν ἀναγκαῖα, res quibus quotidie egemus. ¶Suid. ἀναγκαῖον οὕτω καλεῖται τὸ αἰδοῖον. ¶Iſæ. δεσμωτήριον: ¶Ἀναγκαίως, neceſſariò. ἀναγκαίως ἔχει, neceſſe eſt. Ariſtoph.

Ἀνάγκη, neceſsitas. ¶Demoſth. ἀνάγκη μοι εἰπεῖν, mihi neceſſe eſt dicere. ¶ἐξ ἀνάγκης, neceſſariò, Ariſtoph. ¶Item quæſtio, Plutarch. πρὸς ἀνάγκην οὐκ ἂν ἐξηνέγκατο ταῦτα, i. ne quidem hæc quæſtio expreſsiſſet.

Ἀνάγκης, auis Indica ſturno ſimilis.

Ἀναγνάμπτω, ἀναλύω, ſoluo: Iliad. γ, ἀνεγνάμφθη δ' ἡ αἰχμὴ, i. ἀνεκάμφθη, cuſpis eius reflexa eſt.

Ἀναγνωρίζω, recognoſco. Ἀναγνώρισις, recognitio.

Ἀνάγνωσις, lectio. Ἀναγνωστήριον, τὸ, auditorium.

Ἀνάγομαι, ſoluo: Plato de Legib. ἀνήχθην ἀπὸ βρενδεσίου, à Brunduſio ſolui. ¶ἀνάγεσθαι τὴν σύνοικον, Herod. ducere vxorem. ἀναγόμενος ἀπὸ παιδείας, eruditus, eruditione excultus, Dioſcorid.

Ἀναγορεύω, prędico, renuncio. Plut. in Galba, αὐτοκράτορα γάλβαν ἀναγορεῦσαι, i. declarare.

Ἀναγόρευσις, εως, ἡ, declaratio. ἀναγορεύσεις εὔορνιθες, auſpicia fauſta.

Ἀναγραμματισμὸς, literarum tranſpoſitio. De qua permulta tradit Euſtath. in Iliad.

Ἀνάγραπτος, in acta relatus: ἀνάγραπτοι βίοι τῶν μακαρίων ἀνδρῶν, Baſil.

Ἀναγράφω, in acta refero, deſcribo: Ariſtotel. νόμος ἐν κύρβεσιν ἀναγεγραμμένος, lex in tabulis præſcripta. ἀναγράψας εἰς λεύκωμα, in albo perſcribens, Demoſthen. ¶Eſt etiam colores addere imaginibus delineatis. ¶ἀναγραφὴ, reſcriptio, relatio in actæ. ¶Item commentarius: & liber rationum.

Ἀνάγρια, τὰ, ſpolia, exuuiæ.

Ἀναγρεία tempus non venandi, apud Xenoph.

Ἀναγρύζειν, hiſcere, mutire, Ariſtoph.

Ἀνάγυρις,

Ἀνάγυρις, καὶ ἀνάγυρος, nautea Plaut.& Feſt.quia nauſeam mouet odore viroſo, vide Dioſc. li. 3.cap.167.& Plin.li.27.cap.4.

Ἀνάγω, reduco, ἐπὶ πόδα ἀνάγειν, retro ferre pedē, Xen. ¶Item eueho, εἰς θεοὺς ἀνάγειν, inter deos referre, Iſocr. ¶Dicunt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, è portu ſoluere. ¶Item adduco, Herodian. lib. 2. ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μήτε εἰς τὴν βασίλειον αὐλὴν ἀναγαγεῖν, vt filium in aulam palatinam nunquam adduxerit. ¶Educo, eiicio, Dioſcorid.lib.3,cap.119, ἀνάγει πάχος ἐκ θώρακος, ex pectore craſſā pituitā eiicit.

Ἀναγωγή, ῆς, ἡ, diſciplina, educatio, inſtitutio: vnde ἡ τῶν παίδων ἀναγωγή, liberorum inſtitutio, Plut. ¶ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, exitus nauium è portu, apud Demoſth. Redhibitio apud Plat. 11.de Leg. ¶ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν, educatio plantarum, Theophraſt, de cauſis, li. 3, cap.9.

Ἀναγωγία, ας, ἡ, ineruditа & inexercita natura, mores incompoſiti, licentia, Plat.in Polit.

Ἀναγωγική, Theologis ea pars interpretationis, quæ ſenſus remotiſsimos exquirit, Bud.

Ἀνάγωγος, ου, ὁ καὶ ἡ, intractabilis, qui diſciplina caruit. ¶ἀνάγωγοι ἵπποι, Colum. calcitroſi equi, intractati Cicer. Ἀναγώγως, incompoſitè, diſſolutè, intemperanter.

Ἀναγώνιστος ἀθλητής, ineptus athleta, Xenoph.

Ἀναδαιομένη γῆ, ager diuidendus.

Ἀναδαίρετον, explicatè, & apertè, Ariſtoph.

Ἀναδάσασθαι, diuidere, Plutarch. in Lycurg.

Ἀναδασμός, οῦ, ὁ, diuiſio, noua rerum partitio, Iſocrat. ¶Ἀνάδαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſtributus: Ariſtot. Politic. 5, ἀναδάστους οὐσίας ποιοῦσι, patrimonia diuidunt.

Ἀναδείγματα, τά, ſunt ſigilla & pægnia quæ in ſcenis oſtendūtur: & habenulæ quibus guttur ſubſtringitur in equorum frenis, Heſy.

Ἀναδείκνυμι, demonſtro: ἀνέδειξε σημήιον ſignum extulit, Herodot. ¶ἀναδείκνυμαι πύλας, Sophocl. pandere portas.

Ἀναδέμομαι, καὶ Ἀναδέμω, rædifico, reparo.

Ἀναδενδράς, ἡ, arbuſtiua vitis, Theophr.

Ἀναδενδρομαλάχη, herba Galeno.lib.3.Dioſc.

Ἀναδέρω, nudo, reuelo, apertè dico.

Ἀναδέσμη, ης, ἡ, ornamentum capitis, Homer.

Ἀνάδετος, Subſt. mundus muliebris, Interpres Ariſtoph. Adiect. ὁ καὶ ἡ, reuinctus.

Ἀναδεύω, miſceo, madefacio, imbuo: Plutarch. in Num. ἀναδεύω τοῖς ἤθεσι παίδων νόμοις, infundo puerorum ingeniis mores.

Ἀναδέχομαι, admitto, recipio. Aliquando in fide ſua recipere, polliceri. Sic Cicer. Fam. 13, promitto, in méque recipio. ¶Aliquando hæc ſignificatio forenſis eſt: vt ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην eſt quaſi iudicium promittere, quod facere ſolent ſponſores atque interceſſores vadimoniorum, & qui iudicatum ſolutum iri promittunt. ¶ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pœnas dare, Herodian.

Ἀναδέω, corono: Ariſtoph. in Plut. λήροις ἀναδῶν τοὺς νικῶντας, rebus friuolis coronās victores: Nonn. ἀνεδήσατο τιμήν, honorem religauit, i.reſumpſit. ¶Eſt etiam regem facio, Nazan.

Ἀνάδημα, τος, τό, corona, Eurip. in Hippol.

Ἀναδιδάσκω, edoceo, demonſtro, Phil. de mūdo.

Ἀναδίδωμι, reddo: ἀναδίδωσιν ὀσμήν, exhalat odorem, Plutarch. Gaza in ſom. Scip. ἀνέδωκα πλῆθος δακρύων, vim lachrymarum profudi.

Ἀνάδικος δίκη, iudicium irritum: Andocid. μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, ne res iudicatæ reſſcinderentur. ἀνάδικα ποιεῖν, irritum facere.

Ἀναδινέω, ἀναδινῶ, & Ἀναδινίω, ambulo.

Ἀναδίπλωσις, εως, ἡ, reduplicatio, repetitio.

Ἀναδοδυκάζω, μ. σω, π. κα, perterrefacio.

Ἀνάδοσις, εως, ἡ, diſtributio, cibi cōcocti diffuſio in totū corpus, Alexand. Aphrod. ¶Item traditio, Gregor. τί σχεδιάζεις ἡμῶν διαλεκτικῶν ἀνάδοσιν; ¶Item reſpiratio, ſcaturigo, Ariſtot.

Ἀνάδοτος, ὁ καὶ ἡ, reſtituendus, Poll. lib.7.

Ἀνάδοχος, fideiuſſor: ἀναδοχή, fideiuſsio.

Ἀναδρομή, ῆς, ἡ, recurſus, concurſus, Theophr.

Ἀναδύειν, ſe reuocare Cicer. Heſych.

Ἀνάδυμι, emergo. Iliad. α, ἀνέδυ πολιῆς ἁλός.

Ἀναδύομαι, recuſo, eiuro. Luci. τοῦτο μὲν ἤδη ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν, iſthuc iam retractas, reuocáſque promiſſum. ¶Itē emergo. Iliad. α, ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης, i. emerſit: ἀναδύομαι κρήνης, emergo è fonte, Apollon. ¶Pro renuo, Nonn.

Ἀναδυομένη, ſic dicta eſt Venus è mari emergēs, quam Apelles depinxit, Plinius lib.35, ca.10.

Ἀνάδυσις, εως, ἡ, emerſio, fuga, ἀναφυγή.

Ἀνάεδνος, indotata: Iliad. ι, ἀνάεδνον ἀγέσθαι.

Ἀναείρω, eleuo, ſurſum fero, occido, Iliad. ψ.

Ἀνάελπτος, inſperat⁹: Heſiod. ἀνάελπτα παθόντες.

Ἀναρπάζω, attollo, extollo.

Ἀναζάω, μ. ήσω, ad vitam reducor: Nonn. ὁππότε νεκροὶ αὖθις ἀναζήσωσιν, i. ἀναβιῶσι.

Ἀναζεύγνυμι, ſoluo, caſtra moueo, Ariſt. Herod. ἀναζεύξῃς πρὸς ἰσθμὸν τὰς νῆας, claſſem ad Iſthmū abducas. Ἀνάζευσις, εως, ἡ, caſtrorū motio.

Ἀναζέω, ebullio. ἀναζεσθείς, feruefact⁹, Dioſ.

Ἀναζητέω, inueſtigo. Plat. τὰ ὑπὸ γῆς πάντα ἀνεζητηκώς, omnia ſubterranea rimatus.

Ἀναζυγή, ῆς, ἡ, motio caſtrorum. ¶ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugam adornare, Vaſa conclamare.

Ἀναζυγοῦν, foris ianuā aperire, Ariſtoph. Inter.

Ἀναζυμόω, μ. ώσω, fermēto, Theophraſt.

Ἀναζωγραφέω, delineo.

Ἀναζωγρέω, μ. ήσω, ſuſcito, inſtauro, Epigram.

Ἀναζώννυμι, induo, præcingo, 1. Petr. 1.

Ἀναζωπυρεῖν, propriè ignem ſepultum ſuſcitare. Quod Cicer. dicit, Cui⁹ ego nomine recreor ipſo, Gaz. οὐ αὐτὸς ἔσω τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.

Ἀναθαρρέω, animum recipio, Plutarch. in Publ.

Ἀναθαρρύνω, & ἀναθαρσύνω, animos erigo.

Ἀνάθεμα, ατος, τό, execratio, piaculū. ¶Dicuntur enim ἀναθέματα ſacri homines, quorum capita diis inferis dicata ſunt. ¶Ἀναθήματα autē ſunt donaria dicata diis, Pol. li.1. ¶Itē ſtatuę.

Ἀναθεματίζω, deuoueo, deteſtor, Num.cap.18.

Ἀνάθεσις, dicatio, ἀνάθεσιν τῶν ὅλων πραγμάτων ἔχοντες, penes quos eſt imperii ſumma. Item cunctatio, dilatio, ὑπέρθεσις, apud Suid.

Ἀναθεωρέω, μ. ήσω, cōſidero, recognoſco, Theophraſt. Ἀναθεώρησις, εως, ἡ, conſideratio, animaduerſio. Ἀναθεωρισμὸς, idem.

Ἀναθηλέω, refloreſco, Iliad. ά, οὐδ' ἀναθηλήσει.

Ἀναθηματικὸς, votiuus, Ariſtoph.

Ἄναθλος, ου, ὁ, imbecillis.

Ἀναθορῶ, proſilio. ἀναθορὼν ἐκ τῆς στιβάδος, Plu. in Cam. ἀναθρεῖν τῆς σκίμποδος, mouere ſe à lecto.

Ἀναθρέω, conſidero. ἀναθρέμενος, apud Thucyd. exponitur, φανερὸς γινόμενος, i. manifeſtatus.

Ἀναθυάω, incitor ad libidinē, Ariſtot. li. 6, anim.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, euaporatio, ſuffitus, Ariſt.

Ἀναθυμιῶ, ſuffio, euaneſcere facio, Ariſt. li. 5.

Ἀναθύω, μ. ύσω, π. υκα, reſpuo.

Ἀναίδεια, ας, impudentia, impudens audacia.

Ἀναίδεστος, inhonorus, inglorius.

Ἀναιδὴς, impudens: Iliad. δ, ἀναιδὴς ὀφθαλμός.

Ἀναιὴ, ῆς, nutrix. Ἀναιθύσσω, concutio, Soph.

Ἀναίλιπος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſcalceatus, Suet.

Ἀναιματὶ καὶ ἀναιμωτὶ, καὶ ἀναιμεὶ, ſine cruore: Apoll. 2. ἀναιμωτί γ' ἐρίδηναι. aliâs ἀναιμακτί.

Ἀναίνομαι, renuo, Iliad. ι, σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα, paruipendit. In Epigram. ὠδίνων μνῆστιν ἀναινομένη partuum memoriam abiiciens.

Ἀναΐξας, ὁ, exortus. Ἀναίσεμα, laniatus.

Ἀναιρέομαι, ſuſcipio. Heſiod. Χερσὶν γ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λευκὸν ἄλειφαρ, vtraque manu. Item excindor, Demoſth. ἐξηπάτηντο οἱ ταλαίπωροι φωκεῖς καὶ ἀνῄρηντο αἱ πόλεις αὐτῶν. ¶ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκροὺς, occiſorum cadauera ſepelire. ¶ἀναιρεῖσθαι τὴν γραφὴν, accuſationem inducere. ¶Apud Herodot. pro concipere & grauidam eſſe.

Ἀναίρεσις, εως, ἡ, abrogatio. ἀναίρεσις τῆς γραφῆς litis ſublatio, Hermogen. ¶ἀναίρεσις τῶν πεσόντων, cadauerū collectio, Plutarch. in Theſ.

Ἀναιρέω, reſpondeo, diuinum reſponſum reddo. Xenoph. ἡ γὰρ πυθία ἀναιρεῖ, conſulta reſpondet. Item, occido, interimo, Pollux lib. 6.

Ἀναίρω, tollo, ſuſtollo, Euripid. erigo.

Ἀναίσθητος, inſenſibilis Gell. inſenſilis Lucret. inſulſus. Galen. ἀναίσθητος ὑπάρχει ὧν πάσχει, quæ patitur non ſentit.

Ἀναισιμόω, conſumo, expendo. ἀναισιμώθη ἐκ τοῦ τάφου ἡ γῆ, Herod. Ἀναισίμωμα, τος, τὸ, expēſū.

Ἀναισχυντέω, ſum impudens, Nazan. Dicitur & ἀναισχυντῶ περὶ τούτου, me huius rei nō pudet.

Ἀναιτιολόγητα, τὰ, ratione carentia. Ἀναίτιος, inſons, innoxius. Plutarch. ἀναίτιος τῶν κακῶν, q. nō eſt author malorū. Ἄναιτος. idē, Soph.

Ἀνακαγχάζω, cachinnor: Plato 1. de repu. ἀκούσας ἀνεκάγχασε μάλα σαρδόνιον, id eſt, ſardonicè profuſéque riſit.

Ἀνακαθαίρομαι, repurgo: Plutarch. in Anton. ἀνακαθαιρόμενος τὰ ἐπιόντα τοῦ πολέμου, belli reliquias repurgans. ¶ἀνακαθαίρεσθαι dicitur luna quum ſolē quem interpoſita nobis abſtulerat prætereundo reddit.

Ἀνακαθαρτικὸς, repurgandi vim habens.

Ἀνακάθημαι, & Ἀνακαθίζω, reſideo.

Ἀνακαινίζω, renouo. Ἀνακαίνωσις, renouatio.

Ἀνάκαιον, ου, τὸ, carcer liberti ingrati.

Ἀνακαίω, incendo, accendo, ἀνάπτω, Herodot.

Ἀνακαλέω, imploro, reuoco: Gal. ἄρρωστον δύναμιν ἀνακαλέσασθαι, vires amiſſas reuocare.

Ἀνακαλυπτήρια, dies quo primùm retegebatur noua nupta: & munera tum ipſi data.

Ἀνακαλύπτω, reuelo, Euripid. apertè loquor.

Ἀνακάμπτω, redeo. Interdum deflecto de via. Cebes, οἱ ἔξω τοῦ περιβόλου ἀνακάμπτοντες.

Ἀνακαμψίπνοος reflexis lineis flans, vt Cæcias.

Ἀνακάπτω, deuoro, vnde ἀνάκαμψις & ἀνακαψις.

Ἀνάκειμαι, recumbo. Ariſtoph. in auibus, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ' ἀνάκειται, omnia hæc ex te pendēt. ¶Thucyd. πάντων ἀνακειμένων τοῖς ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς, cum omnis illorum ſpes in nauibus eſſet. Item accumbere. Athen. lib. 1. ἀνακεῖσθαι ἢ φαμὲν ἐπὶ ἀνδριάντος. ¶ ἀνακεῖσθαι cum dat pro intentum eſſe, vt ἀνακεῖσθαι τοῖς βιβλίοις, κύβοις, &c.

Ἀνάκειον, τὸ, tēplum Caſtoris & Pollucis, Thucyd. libro 8. Ἀνάκεια illorum feſta.

Ἀνακεκόφηκας, apud Ariſtoph. exurdaſti.

Ἀνακεράννυμι, commiſceo, confundo. Plutar. in Romu. ἀνακερασθέντων κοιναῖς ἐπιγαμίαις τῶν γενῶν.

Ἀνάκερμα, vas quo affunditur oleum, Poll. li. 10.

Ἄνακες, aduerb. in altis, ſupra, quietē. Plutarch. in Theſeo refert Caſtor. & Poll. dictos fuiſſe ἄνακας, ἀπὸ τῆς τῶν δεινῶν ἀναχέσεως, i. (vt Lapus interpretatur) à triſtium amotione.

Ἀνακεφαλαιόω, repeto per capita, Hermog. Ἀνακεφαλαίωσις, concluſio. Quintil. enumeratio.

Ἀνακήρυκτος, nec denunciatus, nec indictus, Cic.

Ἀνακηρύττω, denuntio per præconem, Lucian.

Ἀνακινδυνεύω, periclitor, Herodot.

Ἀνακινέω, μ. ήσω, ſuſcito, agito. Ἀνακίνησις, εως, ἡ, exagitatio, præludium apud Platonem. (gin.

Ἀνάκλασις, repercuſſ⁹ ſolis, Plin. reuibratio, Hy-

Ἀνακλάω, reuerbero. Aphrod. li. 1, problem. ἀνακλᾶσθαι τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου πρὸς τὴν ὕαλον, radios Solis ad vitrum reflecti.

Ἀνάκλημα, τος, τὸ, incœptio rhythmi & melodiæ cui chorus accinebat, vide Bud.

Ἀνάκλησις, εως, ἡ, reuocatio: ἀνάκλησιν ἐσήμανε, receptui cecinit, Plutarch. in Fabio. Ἀνακλητικὸς, οῦ, ὁ, excitans. Plut. in Lycurg. ἀνακλητικοὶ λόγοι πρὸς ὁμόνοιαν, orationes ad concordiam reuocantes.

Ἀνακλίνομαι, diſcumbo, Odyſſ. ἀνακλίνεται ἐπὶ τὰ δέξια, dextro lateri incubat.

Ἀνακλιντήριον, τὸ, lectulus ſuper quo quieſcimus interdiu, apud Lamprid. in Heliog.

Ἀνακλίνω, reclino, Lucian. de luctu, ἀνακλίνας αὐτὸν ἐπ' ἀγκῶνος, cubito innixus.

Ἀνάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio Cicer.

Ἀνακλύζω, μ. σω, abluo. Apoll. 2. Argon.

Ἀνακογχυλίσαι, gargarizare, os vel fauces colluere apud Platon. in conuiuio. Hinc ἀνακογχυλιασμός.

Ἀνακοινόω, μέσω, conſulo aliquem. Xenoph. ἀνακοινῶσαι τῷ θεῷ περὶ τῆς πορείας, de itinere conſulere. ¶Plutarch. in Theſ. ἀνεκοινοῦτο Πιτθεῖ τὴν τοῦ θεοῦ φωνὴν, Dei reſpõſum Pittheo communicauit.

Ἀνακοιρανέω, adminiſtro, Homer.

Ἀνακολλάω, μ. ήσω, π. ηκα, glutino. Ἀνακόλλημα, gluten, Dioſcorid. lib. 1. cap. 153. Ἀνακόλλησις, glutinatio.

Ἀνακομίζομαι, recipio, recupero, Xenoph. Item redeo, animum recipio, Galen. ¶ἐκ νόσων ἀνακομίζεσθαι, ex morbis conualeſcere, Plutarch. in Publ. Item refero, reddo, Polyb.

Ἀνακόπτω, arceo, impedio, retundo. Lucian. οὕτω μὲν ἀνεκόπην τῆς ὀργῆς. ¶Ἀνακοπὴ, ῆς, impedimentum, repercuſſus: reciprocatio, Ariſtot. de mundo.

Ἀνακουστέω, non audio, non obedio.

Ἀνακουφίζω, ſubleuo, alleuo, attollo, Sophocl.

Ἀνακραδαίνω, καὶ Ἀνακραδάω, vibro. Ἀνακραδεύω, moueo, σείω, σαλεύω.

Ἀνακράζω, exclamo, ſucclamo, Ioſ. 5.

Ἀνακραθεὶς, permixtus: Ἀνάκρασις, temperatio.

Ἀνακράτης, ου, ὁ, robuſtus. Ἀνακράτος, totis virib⁹.

Ἀνακρέκομαι, ſono, loquor, in Epigram.

Ἀνακρέμημι, ſuſpendo. Herodot. ἀνακρέμασαν ἐς ἀκρόπολιν, in arce ſuſpenderunt. Æſchin. ἀνακρεμάσας ἀπὸ τῶν ἐλπίδων, ſpe ſuſpendens.

Ἀνακρίνω, & ἀνακρίνομαι, diſcutio, diſcerno, ſciſcitor. Plato νόμ. ϛ. τό τε πολλάκις ἀνακρίνειν, percontari ſæpius. Aliquando forenſis eſt dictio, Latine Quærere, & legibus vindicare. Plutarch. de Aug. γράψας νόμον πῶς δεῖ ἀνακρίνεσθαι τῶν ἐν αἰτίαις γενομένοις, quonam modo habenda ſit quæſtio. Ἀνάκρισις, εως, diſquiſitio, examen, Plat. νόμ. ϛ.

Ἀνακρούω, inhibeo, reuoco. ἀνακρούσαι τὸ ζεῦγος ὀπίσω, currum retraxiſſe, Plutarch. in Alcib. Item præludo.

Ἀνακρουσία, genus ſphærici luſus.

Ἀνάκρουσις, εως, ἡ, receptus. Thucy. ἀνακρούσεως ἐκ οὔσης αὐτοῖς ἐς λιμένα. Item præludium.

Ἄνακτες, dii, reges, regii filii, vel fratres.

Ἀνακτητικὸς, οῦ, reuocans, Dioſcor. lib. 5. cap. 10.

Ἀνακτορία, imperium. ¶Ἀνακτόρεος, ου, regalis, in Epigr. ἀνακτορέοιο θόωκου, regalis ſedis.

Ἀνάκτορον, templum Caſtoris & Pollucis, Demoſthen.

Ἀνάκτωρ, ορος, rex, imperator, in Epigram.

Ἀνακυΐσκει, abortum facit, ἀμβλύσκει. Ariſtot.

Ἀνακυκάω, permiſceo, agito, Ariſtoph. in Pluto, τὰ φάρμακ' ἀνακυκῶσαν τὴν κίρκην, &c.

Ἀνακύκλωσις, circunductio, circinatio, Vitruu.

Ἀνακυλίω, reuoluo, ſurſum voluo, Lucian.

Ἀνακυμβαλίζω, ſurſum deorſúmque me voluo. Euſtath. Iliad. ό. ¶Ἀνακυνθεῖν, ſtertere, Varin.

Ἀνακύπτω, ſuſpicio. ἀνακύπτει πίνων, collũ quum bibit reſupinat, Ariſtot. ¶Spe erigor animóque recreor. Xenoph. & Herodot. ¶Subſilio, ſubſulto, Heſych.

Ἀνακωκύω, deploro. ¶Ἀνακωλύω, arceo.

Ἀνάκωλος, breuiſsima tunica, Plutarch.

Ἀνακῶς, prudenter, Hippoc. ¶ἀνακῶς ἔχω αὐτῶν, apud Thucy. eos obſeruo. ¶Galen. regiè ac magnificè, βασιλικῶς.

Ἀνακωχεῖν καὶ ἀνακωχεύειν, currum retinere atque inhibere, Sophoc. Item ignauè pugnare. Propriè verò de naui cùm ſtatione relicta è portu in altum retrahitur, ne ſcopulis illidatur.

Ἀνακωχὴ, ῆς, ἡ, induciæ, pax ſequeſtra: παρὰ τὸ ἄνω τὰς ἀκωκὰς ἔχειν: ſpatiũ, Gal. apud Hipp.

Ἀναλαμβάνω, reficio, recupero. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν, ad ſe redire, Demoſth. ἀναλαμβάνω ἐμαυτὸν ἀπὸ τῆς νόσου, à morbo reſpiro, Thucyd. ¶Reſumo, repeto. ἀναληπτέον εἰς μνήμην, memoria repetere oportet, Plat. de Leg. ¶Itẽ epulo excipio: ἀναλαμβάνειν φιλοφρόνως, accipere humaniter, Plutarch. ¶ἀναληπτικὰ φάρμακα, quibus vires reparantur.

Ἀναλάμπω, reſplendeo, reluceo, Xenoph.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, doloris vacuitas, Plut. in Publ.

Ἀναλγήτως, inhumaniter. Sophocl. μὴ τλῆς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν, ne inſepultum tam crudeliter eiicias. Ἀνάλγητος, dolore carens.

Ἀναλδαίνω, augeo, & ἀναλδίσκω, Nonn.

Ἀναλέγομαι, μ. ξομαι, decerpo, ſublego, Lucian. in Gallo: & oculis percurro, Plutarch. in Lycurg. ἀναλέγομαι τὸν χρόνον, tempus ſupputo.

Ἀνάλεκτα, τὰ, reliquiæ ſub menſa. Martial.

Ἀναλέκτιδες, puluilli quibus conſtipant ſcapulas puellæ, vt videri habitiores poſsint, Cæl. lib. 7. & Ouid. 3. de arte.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, ſudes, firmamentum, altitudo. Eſt & pars hepatis, Heſych.

Ἀναλημπτὴρ, amula, Ioſeph. de Antiquitatibus.

Ἀνάληψις, εως, ἡ, recuperatio, reparatio virium à morbo, Alexand. Aphrod. Plutarch. in Publ. ἀνάληψιν τῆς ἀρχῆς ἀπογνοὺς, qui de recuperando imperio deſperauit.

Ἀναλισκέω, καὶ Ἀναλίσκω, μ. ἀναλώσω, ἀόρ. ά. ἠνάλωσα, ἀνήλωσα, & ἀνάλωσα, expẽdo. ¶ἀναλίσκειν χρόνον τε καὶ πόνον ἐπὶ σίτου παρασκευῇ, Plato 2. de Republica, tempus & laborem impendere ad comparandum victum. Xenoph. ἀνήλωκα εἰς στρατιώτας, inſumpſi in milites.

Ἀναλκεία, impotentia, Iliad. ζ, inualetudo, Cicer. inualentia, Gell. ¶Ἄναλκις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, impotẽs.

Ἀνάλλομαι, deſilio.　　Ἀναλύζω, ingemiſco.

Ἄναλμα, τος, τὸ, inſultus, Theophraſt.

Ἀναλογεῖον, pluteus, librorum repoſitorium, Suid.

Ἀναλογέω, reſpondeo, conuenio. Alexand. Aphr. in Probl. ἀναλογεῖ τὸ ἐκ καρδίας θερμὸν λυχνιαίᾳ φλογί.

Ἀναλογητικὸς, οῦ, ὁ, qui ratione fulcitur.

Ἀναλογία, proprietas, ſimilitudo, proportio. Eraſm. ad Rom. annotat, ἀναλογίαν eſſe congruentiam rei ad aliquid relatæ. κατ' ἀναλογίαν,

proportione: ἐκ τῆς ἀναλογίας, pro rata parte.
Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, computo, ſummam facio Cicer.
Ἀναλογισμὸς, οῦ, ὁ, Thucyd. reputatio Plin.
Ἀνάλογος, ὁ καὶ ἡ, proportione reſpondens: Plat. νόμ. ί, ἀνάλογον ἑαυτὴν διανέμει, ſe accommodat proportione. Ariſtot. Politic. ἀνάλογον τούτων, quod his proportione reſpondeat. Idem in Politic. ὁ παρ᾽ ἀνάλογον, iuſtā excedens proportionem. Ἀναλόγως, ſimili modo.
Ἄναλος, ου, ὁ, inſulſus, & ἄναλμος, Marc. 9.
Ἄναλτος, ου, ὁ, inſatiabilis: Item inutilis: Odyſſ. σ: Item inſulſus: Galen. in Hipp.
Ἀναλύω, reſoluo, diſſoluo. οὐδὲ γὰρ ὅτι τὰ γινόμενα ἀναλῦσαι, Chryſoſt. Item, pro ſoluo. Odyſſ. ό, Ἀμβαίνειν, ἀνάτε πρυμνήσια λῦσαι. Pro remigare Syneſ. Item faſcinatum aliquē liberare.
Ἀνάλυσις, εως, ἡ, reſolutio. κατὰ ἀνάλυσιν εἰπεῖν, ordine inuerſo dicere.
Ἀναλφάβητος, qui nec elementarius fuit Senec.
Ἀνάλωμα, impenſa, Thucyd. Ἀνάλωσις, idem.
Ἀναλώτης, ου, ὁ, diſpenſator, confector Cicer.
Ἀνάλωτος, inexpugnabilis. ἀνάλωτος ὑπὸ χρημάτων, pecuniis inuictus, Plutar. in Peric.
Ἀναμάρτητος, inſons: impeccabilis, Gell. Galen. lib. 1. ad Glaucon. ἀναμάρτητος εἴη περὶ τὰς ἰάσεις, minimè errauerit circa curationes.
Ἀναμαρτήτως ζῆν, Iſocr. innocenter viuere. ¶ ἀναμαρτήτως τι ποιεῖν, Xenoph.
Ἀναμαρύκομαι, καὶ
Ἀναμασσάομαι, rumino: tranſlatè pro conſideratius aliquid mente verſo. Ariſtoph. in. Veſpis, μόλις τὸ πρᾶγμ᾽ ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.
Ἀναμάττομαι, exprimo, pinſo & ſubigo: Ariſtoph. νεφ. ἐν θυείᾳ στρογγύλῃ γ᾽ ἀνεμάττετο, in mortario rotundo tundebat.
Ἀναμάττω, idem. Item luo: Herodot. ἀναμάξας ἐμῇ κεφαλῇ φέρω, meo capite fero & pēdo.
Ἀναμάχομαι, repello, expugno. Ariſtotel. de generat. animal. ἀναμάχεται ἡ φύσις τῷ πλήθει τὴν φθοράν, i. rependitur à natura interitus multitudine.
Ἀνάμβατος ἵππος, equus ſeſſoris expers, Xenop.
Ἀναμένω, vel ἀναμίμνω, præſtolor, operior, Xenoph. τὴν τῶν ἡδέων ἐπιθυμίαν ἀναμένεις, Iſocrat. ἀναμένω ἐν τοῖς ἤθεσι, in moribus perſiſto, Nazanz.
Ἀναμετρεῖν, vel ἀναμετρεῖσθαι, remetiri. ἀναμετρουμένη δάκρυα, Eurip. admetiens lachrymas, i. impertiens. Liban. οὐ μικροῦ κέρδους ἕνεκα ἀναμετροῦνται κινδύνοις, pericula adeunt, vt periculum remetiri dixit Plin.
Ἀναμέτρησις, εως, ἡ, dimenſio, menſura, ἀναμέτρησιν τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται πρὸς χρυσίον, auro felicitatem metitur, Plutarch.
Ἀναμηχανῶμαι, recomminiſcor Plaut.
Ἀναμίγδην, & ἀναμὶξ, permiſtè Cicer.
Ἀναμιγνύω, & Ἀναμίγνυμι, μ. σω, immiſceo: Plutarch. in Peric. πρὸς ἀνθρωπείας χρείας ἀναμιγνὺς τὴν ἀρετὴν, ad vſus humanæ ſocietatis virtutem accommodans. Ἀνάμιξις, cōmiſtio.
Ἀναμιμνήσκομαι, μ. σομαι, reminiſcor: Demoſth. ἀναμνήσθητε παρ᾽ ὑμῖν αὐτοῖς, vobiſcum reputate. Iſocrates, τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθείς. ¶ Et cum præpoſitione περί: Plato de Repub. lib. 1. ἀναμιμνησκόμενοι περί τε τὰ ἀφροδίσια καὶ περὶ πότους, rei venereæ memores.
Ἀναμνέω, vel ἀναμιμνήσκω, μ. ήσω, π. κα, facio reminiſci: Demoſth. μὴ ἀναμνήσῃς με, ne mihi in memoriam regeras. Odyſſ. ταῦτα μ᾽ ἀνέμνησας, hæc mihi in memoriam reduxiſti.
Ἀνάμνησις, εως, ἡ, memoratus Gell. recordatio.
Ἀναμονὴ, ῆς, ἡ, remanſio, Cicer. patientia.
Ἀναμόργνυμαι, & Ἀναπομόργνυμαι, imprimo, inuro, quaſi tergendo imprimendóque imbuo, Bud. Comment.
Ἀναμοχλεύειν, ſubmouere. ἀναμοχλεύω πύλας, Eurip. ſoluere portarum clauſtra & repagula.
Ἀναμφίβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, indubitabilis, Quintil.
Ἀναμφιλόγως, ſine controuerſia, ſine dubio, Xenoph.
Ἀνανδρία, ας, ἡ, euiratio Plin. Plato in legib. ἀνανδρίας δειλία. Item, viduitas.
Ἄνανδρος, ου, viro carens, innupta, parum virilis, Plato de Legib.
Ἀνάνδρως, ignauiter, effœminatè Cicer.
Ἀνανεάζω, renouo. ἀνανεάζειν σαυτὸν, apud Ariſtoph. repueraſcere & iuuenari.
Ἀνανέμειν, recenſere: Herodot. lib. 1. ἀνανεμέετο τὸ μητρὸς τὰς μητέρας. ¶ Vnde ἀνανομὴ, diſtributio, Euripid.
Ἀνανεοῦμαι, inſtauro: Iſocrat. ἀνανεώσασθαι παλαιὰς ξενίας. Item in memoriam reduco. Quintil. renouare memoriam. Lucian. ἡρωϊκοῖς μύθοις ἀνανεούμενος, Bud. Comment.
Ἀνανεύω, μ. σω, renuo. Plat. 1. de Repub. ἐπινεύεις καὶ ἀνανεύεις, annuis & renuis. ¶ Item ſuſpicio & ἀνακύπτω.
Ἀνανῆσαι, iugulare, σφάξαι, Heſych.
Ἀνανήφω, μ. ψω, π. φα, ppriè, ad ſobrietatē redeo.
Ἀνανήχομαι, emergo, enato, Philo de mundo.
Ἀνανθέω, ῶ, refloreſco: Ἀνανθὴς, flore carens.
Ἀνάνιον, τὸ, innocuum, κατὰ στέρησιν τῆς ἀνίας.
Ἀνανοσέω, μ. ήσω, remorbeſco, Feſt. Neutrum.
Ἀνανταγώνιστος, cui nullus eſt æmulus: ἀνανταγώνιστος στρατὸς, Herod. cui nemo reſiſtere poteſt.
Ἀνανταπόδοτον, vbi aliqua orationis pars non redditur: vt Iliad. ά, Ἀλλ᾽ εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοὶ, deeſt παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω.
Ἀνάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, arduus, difficilis, Plat.
Ἀναντίλεκτος, cui contradici non poteſt, Ioſeph.
Ἀναντίρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui contradici nequit, manifeſtus, clarus. ἀναντίρρητος ἱκεσία, ſupplicatio non repudianda, Plutarch. in Themiſtoc.
Ἀναντιρρήτως, citra contradictionem, Cicer.
Ἀναντιφώνητον, in quod non aliquid dicitur, Cic.
Ἀνάνυτα κωτίλλουσαι, immēſa garriētes, Theoc.
Ἄναξ, ακτος, ὁ, rex, imperator, ἀπὸ τοῦ ἀνάγω, τὸ κελεύω. ἄνασσα in fœmin. gen. apud Æſchyl.
Ἀναξαίνειν, diſcerpere, lacerare. Aphr. l. 1. Probl.

Ἀναξία, ας, ἡ, indignitas: apud Æſchyl. regnum.
Ἀναξιδώρα, Ceres, ἡ ἀνάσσουσα τῶν καρποῖς ἐκ γῆς.
Ἀναξιοπαθεῖν, indignè ferre, Plutarch.
Ἀνάξιος, ου, ὁ, indignus, degenerans, Genit.
Ἀναξίως, indignè, immeritò: ἀναξίως ὑμῶν, præter dignitatem veſtram.
Ἀναξυρίς, ίδος, ἡ, fœminale, fœmorale, ſubligaculum. Euſtathius ſignificare ait quod Romani braccion dicũt. Eſt & ἀναξυρίς, genus quoddam lapathi ſeu rumicis herbæ, Dioſc. lib. 3. cap. 143.
Ἀναξύω, abrado. ἀναξυσθεὶς λίθος, expolit⁹ lapis
Ἀνάπαιστα, ſiue ἀνάπαιστοι, propriè chori canticum, quod decantabat in parabaſi & conuerſione ad populum, Suid. Heſych.
Ἀναπάλη, genus fuit tripudii, Athen. lib. 14.
Ἀνάπαλιν, ex contrario, è diuerſo, Hermog.
Ἀνάπαλσις, Ariſtot. vibratio, quaſſus Cicer.
Ἀναπάλλω, quatio, vnde ἀναπήλας.
Ἀναπαριάζειν, mutare ſententiam, more Pariorum. ¶ Ἀναπατῶ, impono, circumuenio.
Ἀνάπαυλα, ης, ἡ, & ἀνάπαυλις, requies, Ariſto. in Ran. Plat. νόμ. ά, ἀνάπαυλαι κατὰ τὴν ὁδὸν, i. diuerſoria.
Ἀναπαύομαι, μ. σομαι, quieſco, interquieſco Cicer. Lucian. in Anarch. ἐκ καμάτου μακροῦ ἀναπαύεσθαι, à labore ſe in otium recipere. Deficio, morior: Herodian. νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας ἀνεπαύσατο, vbi noctem diémque ſuperuixiſſet, fato functus eſt. Item donor im munitate, apud Demoſthen. ¶ Ἀνάπαυσις, requies, laboris remiſsio.
Ἀναπαυστήριον, ſignum caſtrametandi. Poll. l. 4.
Ἀναπαύω, recreo. Xenoph. ἀνάπαυσε σαυτόν.
Ἀναπείθω, μ. σω, ſolicito. Ariſtoph. in Pluto, ζητεῖς τοῦτ' ἀναπεῖσαι ἡμᾶς, hoc vis nobis perſuadere. ¶ Ἀναπειστηρία, ἡ, ſuaſoria, quæ fidem auditoribus facere poſsit: Ariſtoph. νεφ. χαύνωσις ἀναπειστηρία (vt Plautus dixit) perſuaſtrix, i. ἀναπειστηρίας.
Ἀναπειράομαι, experior, operam do. ¶ Ἀνάπειρα, ας, ἡ, experimentum, exercitatio.
Ἀναπείρω, penetro, traiicio. Ἀναπείρας, ſuffigẽs.
Ἀναπεμπάζομαι, præterita reputo, Lucian.
Ἀναπέμπω, μ. ψω, remitto, emitto. Aphrod. βορρέας κινούμενος ἀναπέμπει δυσωδίαν.
Ἀναπετάννυμι, καὶ Ἀναπεταννύω, καὶ Ἀναπετάω, extendo, aperio. ἀναπεπταμένος εἰς βορέαν ναὸς, templũ in Boream verſum, Plutarc. in Themiſtoc. Ἀναπέτεια, ας, ἡ, relaxatio, Aphrod. li. 1. Problem.
Ἀναπηδάω, μ. σω, exilio. ἐκ μέσων ἀναπηδήσας, Plato.
Ἀναπηνίζομαι, agglomero, glomero.
Ἀναπηνίζω, μ. ίσω, certus ſum: retorqueo, Ariſtot. ἀναπηνίζοντες ἀνλύουσι τὰ βομβύκια, bombycia retorquentes.
Ἀναπηρία, membri cuiuſuis mutilati vitium, ſiue vitiatio Senec. partis vitioſitas Cicer. Ariſtoph. in Plut.
Ἀνάπηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cæcus, mancus. Plut. in Publ. πᾶσαι γὰρ αἱ κύουσαι γυναῖκες ἐξέβαλον ἀνάπηρα, omnes enim grauidæ mulieres imperfectos pueros edebant.
Ἀναπίμπλημι, repleo, Genit. & Accuſ. Plutarch. de adulatore, ἀναπίμπλησι τὴν ἀληθινὴν φιλίαν ἀπιστίας.
Ἀναπίπτω, decido: ad animum transfertur, Demoſth. δέδοικα μὴ νῦν ἀναπεπτωκότες ἦτε, veritus ſum ne concideretis animis. ¶ Pro accũbere, ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, vel τῆς γῆς. Matth. 15. Marc. 8. ¶ Xenoph. in OEcon. pro incumbere remis vtitur.
Ἀναπτύσσω, καὶ Ἀναπτύσσομαι, aperio, aperior, Nicand. in Alexiph.
Ἀναπλάττω & Ἀναπλάττομαι, fingo, i. comminiſcor, formo: Lucian. τοὺς ἀνθρώπους ἀνέπλασας, homines formaſti. ¶ Ἀνάπλασις, εως, ἡ, rerum in ſomniis obſeruantium imaginatio, figuratio Quintil. ¶ Ἀνάπλασμα, ατος, τὸ, idẽ.
Ἀναπλέκω, redimio, cæſariem colligo.
Ἀναπλέω, renauigo, ſupernato. ἀναπλεύσαντες ἀπὸ θαλάσσης εἰς τὸν νεῖλον, Thucydid. i, nauigantes.
Ἀνάπλεως, plenus. Lucian. ἀπινθήριον ἀνάπλεως.
Ἀναπλήθω, μ. σω, impleo: Apollon. μοῖραν ἀναπλῆσαι, fatum explere, mori.
Ἀναπληρόω, μ. ώσω, penſo, ſeu compenſo.
Ἀναπλήρωμα, ατος, τὸ, expletio Cicer. explementum Senec. Ἀναπλήρωσις, ἡ, idem.
Ἀναπλαστικὸς, οῦ, ὁ, madefaciendi vim habens.
Ἀνάπλοος, quaſi renauigatio: τοῦ ἀνάπλου γέφυρα, pons per quem remeatur à nauibus, Thucy.
Ἀναπλόω, explico. ¶ Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, Macrob.
Ἀναπλόειν, renauigare, Cicer. ſoluere claſſem.
Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, reſpiratio, Apollon. 2. Argon.
Ἀναπνευστικὸς, ſpirabilis Cic.
Ἀνάπνευστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpiritus expers, Heſiod.
Ἀναπνέω, reſpiro: Apoll. ἀνέπνευσεν ἄρτι φόβοιο. Ἀναπνοὴ, reſpiratio: ¶ Pro aura & vapore, Baſil.
Ἀναπόγραφος, qui æſtimationem bonorum ſuorũ non profeſſus eſt, nec in cenſum detulit, incẽſus apud Cicer. & inſcriptus Varroni.
Ἀναπόδεικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, improbabilis, Nazanz.
Ἀναποδίζω, μ. σω, π. κα, impedio. Item retrogradior Plin. & retroeo Quintil. repedo Cic. Aliquando pro reuoco: Herodot. καὶ οὐδαμῇ ἄλλου ἀνεπόδισε ἑωυτὸν, nuſquam alibi ſeipſum reuocauit. Æſch. πολλάκις ἀνεπόδιζον τὸν γραμματέα, i. ſæpe reuocabant.
Ἀναποδισμὸς, οῦ, ὁ, diligens inquiſitio, regreſſus.
Ἀναπόδραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineuitabilis, Ariſtot.
Ἀναποιέω, μ. ήσω, formo, efficio, refacio, Plaut.
Ἀνάποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, prẹmio carens, gratuitus, Ilia. ά, κούρην ἀπριάτην, ἀνάποινον, i. ſine munerib⁹.
Ἀναπολέω, μ. ήσω, verſo in animo. Item pro ruminare: Ælian. μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, Plin. lib. 9. ca. 17. Scaro datur principatus, qui ſolus piſciũ dicitur ruminare.

Ἀναπολληχεῖν τοῖς δακτύλοις, concrepare digitis, Cicer. τοῖς δακτύλοις κροτεῖν ἢ κροταλίζειν.
Ἀναπολόγητος, inexcuſabilis. Ἀνάπολυτα, indiſſo luta, indiſſolubilia, Cic. inſolubilia, Quintil.
Ἀναπόμπιμος, qui remittitur. Lucian. de luctu, ἀναπόμπιμοι πάλιν ἐς τὸν βίον ἀφικνούμενοι.
Ἀναπόνιπτος, illotus, impurus, Ariſtoph.
Ἀναποσκευή, ῆς, ἡ, impedimentum.
Ἀναπότριπτον, ἀνεξάλειπτον, indelebile, Ouid.
Ἀναπράττομαι, καὶ Ἀναπράττω, μ. ξω, π. χα, eſtimo. ἀναπράττω χρήματα, pecunias exigo, Thucy.
Ἀναπτάομαι, ſubuolo, Sophocl. ¶ Ἀναπτερόω, auo lare facio, attollo ſpe bona, Xenoph. 3. ἑλληνικῶν. ¶ Ἀναπτέρυγες, alæ, cap. 4. Apocal.
Ἀναπηνοκέρας, apud Heſych. ὁ ἰκτῖνος, miluus.
Ἀνάπτομαι, pro alligo. Euripid. in Medea, ἐκ τῆς δ' ἀναψόμεσθα πρυμνήτην κάλων. Item pro καίομαι, Apollon. 2. Argon ἀνάπτομαι ἐν καμάτοισι. Pro induor, lib. 6. Epigramm. κισσῷ τὴν στέρνοις νεβρίδ' ἀναπτομένη.
Ἄναπτος, Heſych. intactus. Ἀναπτυκὸς, explicabilis, Plin.
Ἀναπτύσσω, μ. ξω, aperio, Æſchyl. ¶ Ἀνάπτυξις, explicatio. ¶ Ἀναπτυχὴ, oriens. ἀναπτυχαὶ ἡλίου, explicationes Solis. ἀναπτυχὴ κόσμου, mundi replicatio, Cicer.
Ἀνάπτυχος, cluſilis, Plin. aut patulus.
Ἀναπτύω, expuo, eiicio. Apollon. καχλάζοντος ἀνέπτυε κύματος ἄχνην.
Ἀνάπτω, μ. ψω, incendo: πῦρ ἀναπτόμενον ὑπὸ τῶν παρθένων, Plutarch. in Camil. Pro alligo, lib. 2. Argon. τῇ καὶ τὰ πρυμνήσι' ἀνῆπτο, ad quam funes alligati erant. Item dicare, & ſuſpendere: Odyſſ. γ. πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, dicauit. Item, acceptum refero. Plutarch. αὐτῷ τὴν χάριν ἀνάπτων. ¶ ἀνάπτω τὸ πνεῦμα, ſpiritum traho, Ariſtotel. in Problem.
Ἀναπυνθάνομαι, interrogo, Herodot.
Ἀναπυρόω, accendo, Ariſtot. de mundo.
Ἀνάπωτις, καὶ ἄμπωτις, maris reciprocatio: Poly. προσδοκῶν τῆς ἀναπώτεος καιρόν.
Ἀναράσθαι, imprecationem reuocare, Varin.
Ἀνάργυρος, ὁ, qui pecunia caret. Plat. νόμ. γ. πλούσιοι δ' ἐκ αὖ ποτ' ἐγίγνοντο ἄχρυσοί τε καὶ ἀνάργυροι ὄντες, auri argentíque expertes.
Ἀναρεῖν, mulgere, concipere, Heſych.
Ἄναρθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, malè articulat⁹, Eurip. OEdip.
Ἀναριθμέομαι, οῦμαι, enumero, dinumero, Demo.
Ἀναρίθμητος, ου, ὁ, innumerabilis. Sophocl. ἀναρίθμητος χρόνος, i. πολὺς, per hyperb. Pro vili, Heraclitus. εἷς ἐμοὶ ἄνθρωπος τρισμύριοι, οἱ δὲ ἀναρίθμητοι, οὐδείς.
Ἀνάριστος, impranſus. Ariſtoph. διὰ τῆς ἀγορᾶς τρέχω ἀνάριστος ὤν: ἀνάρειστος dixit Menander apud Suid.
Ἀναρίτης, piſcis de genere concharum, Heſych.
Ἄναρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullius imperio ſubiectus, Sophocl. ἀνυπότακτος, Heſych.
Ἀναρμοστεῖν, non quadrare, Plat. Ἀναρμοστία, ας, ἡ, inconcinnitas. Idem.

Ἀνάρμοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incongruus. Ariſtoph. νεφ. τυφογέρων εἶ κἀνάρμοστος. Ἀναρμόστως, inepté.
Ἀναρμόττω, congruo, copulo. Halicarnaſ. lib. 4, πρεσβυτέρῳ τὴν πρεσβυτέραν ἀναρμόσας, ſeniori ſeniorem locans.
Ἀναροιζῶ, occido, Heſych. Ἀναροῦσα, parturiens.
Ἀναρπάζω, μ. ξω, diſcerpo, abripio. Odyſſ. ὁ, ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν τάφιοι, captiuum me abduxerunt. Lucian. περὶ ὥρας ἀνηρπάσθης.
Ἀνάρπασις, ὁ, raptus: vnde ἀνάρπασοι, qui de medio tolluntur, atque à prouincia reuocantur. Herodian. lib. 3, ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς διαβολῆς ἀναρπάσεις ἐποίει.
Ἀναρρηγνύω, καὶ Ἀναρρήγνυμι, frango, lacero: Ariſtotel. σεισμοὶ βίαιοι πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἀνέρρηξαν, i. terræ partes multas diſcuſſerunt. ¶ Ἀνάρρηξις, eruptio.
Ἀναρρηθεὶς ὕπατος, conſul creatus. ἀναρρηθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ στεφάνου, pronuntiata corona in theatro, Demoſth. περὶ στεφ. Ἀνάρρησις, εως, ἡ, electio, Ariſtid.
Ἀνάρρινον, herba quæ & ἀντίρρινον dicitur, & λυχνὶς, Dioſcorid. lib. 4. cap. 133. Plin. l. 25. c. 10.
Ἀναρριπίζω, refocillo, ſuſcito. Lucian. ἀναρριπιζομένη ἡ ἰσχὺς πλείων γίγνεται, vires excitatæ maiores fiunt.
Ἀναρριπτέω, ſurſum iacio. Odyſſ. ν, ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ, remis iactabant mare. Ariſtot. καὶ μύδροις ἀναρριπτοῦσι διαπύρους, ignitas glebas euomunt. Herodot. ἀναρριπτέω κίνδυνον, periculum contemno.
Ἀναρριχάομαι, καὶ Ἀναρρίχομαι, ſcando, Ariſtoph.
Ἀναρροιβδέω, pro ἀναρροφῶ, reſorbeo. Odyſſ. μ, Χάρυβδις ἀναρροιβδεῖ μέλαν ὕδωρ. Æſchyl. ἀναρροιβδεῖν poſuit pro reſpirare: Sophocl. pro ἀναρρίπτειν. Heſych.
Ἀναρροίβδησις, vorago. ¶ Ἀναρροίω, occido.
Ἀνάρροπος, ſurſum vergens, retrocedẽs, Aphrod.
Ἀναρροφεῖν, exugere, abſorberéque flumina.
Ἀναρρύομαι, reſarcio, Halicarn. lib. 5, ἀναρρύσασθαι τὴν προτέραν ἧτταν, reſarcire acceptam cladẽ.
Ἀναρρύπτω, doceo, iterum inſtruo, ἀναδιδάσκω.
Ἀνάρρυσις καὶ ἐπανάρρυσις, ſacrificium, libertas: & dies feſti τῶν ἀπατουρίων, apud Athen.
Ἀναρρῶγες, rimę fiſſus Cicer. fiſſuræ Colum.
Ἀναρρωγὼς, apertus, hiulcus, Virgil.
Ἀνάρσιος, iniuſtus, ingratus. Odyſſ. ξ, καὶ μὴν δυσμένεες καὶ ἀνάρσιοι, i. ἐχθροὶ, infeſti.
Ἄναρσις, bellum, νεῖκος, πόλεμος.
Ἀναρτάω, μ. σω, applico mihi aliquid. Plutarch. in Othon. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀνηρτημένων τὰς ὄψεις, quum omnes in eum verſi eſſent. ¶ Demoſth. εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτὸν, qui populo ſe adiungunt. ¶ Herodot. ἀνηρτημένος ἔρδειν κακῶς, animatus ad nocendum.
Ἀνάρτησις, ſuſpenſura, Senec. ſuſpendium, Cicer.
Ἀνάρτιος, ου, ὁ, impar.
Ἀναρτύω, μ. ύσω, π. υκα, molior.
Ἀναρύτειν, haurire, Suid ¶ ἀναρυστὴρ, vas.
Ἀναρχία, ἡ, rebellio, libertas, ſublatio principatus

tus. Plat. νόμ. ιβ.

Ἄναρχος, ſine duce, effrenis, Iliad. β.

Ἀνασειράζω, retraho, reuoco, lib. 1. Argon.

Ἀνασείω, μ. σω, concutio, Heſiod. Ἀνασεισμὸς, ῦ, ὁ, ſuccuſſus Cicer. concuſſus Plin.

Ἀνασεσιλιάσθαι, coronari, Heſych.

Ἀνασηκοῦν, ad æquilibritatem equare Cic. Poll.

Ἀνάσιλος, taluus, Suid. corona, ςέφανος, Heſych.

Ἀνάσιμος, ου, ὁ, ſimus, deformis. Ariſtoph. ἀνάσιμον πείχωμα, Apuleio relicinum capillum.

Ἀνασιμοῦν, corrugare nares Horat.

Ἀνασκάπτω, refodio. Ἀνασκέπτομαι, conſidero.

Ἀνασκευάζεσθαι, conuaſare Terent. Pauſan.

Ἀνασκευάζω, ædifico, inſtauro: Dioſcorid. ἀνασκευάζειν αἰγιλώπια, in integrum reſtituere oculorum fiſtulas. ¶ Item deſtruo, labefacto, ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχάς. Act. 15.

Ἀνασκευή, ῆς, ἡ, refutatio, confutatio Quintil. lib. 2, cap. 4. ¶ Dioſcorid. πρὸς ἀνασκευὴν τῶν περιοδικῶν πυρετῶν, ad abigendos febrium circuitus. ¶ Item conclamatio vaſorum.

Ἀνασκήπτω, delabor, irruo, Herodot.

Ἀνασκίδναμαι, diſsipor. Ἀνασκιρτάω, laſciuio, Æſop. ἀναπηδῶ.

Ἀνασκολοπίζω, μ. σω, palo affigo. σκόλοπες enim pali dicuntur. ἀνασκολοπίζειν ἐπὶ ξύλα, in cruces tollere, Lucian. ἀνασκινδυλέω, idem.

Ἀνασοβέω, conturbo, ventilo, commoueo. Lucian. ἀνασεσοβημένος τὴν ἐπὶ μετώπῳ κόμην, paſſo capillo. ¶ Plat. epiſt. 7, pro repello, διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβήσοι με, machinans qua me ratione repelleret.

Ἀνάσπαστος, ὁ καὶ ἡ, ſedibus pulſus, relegatus. Herodot. ἀνασπάστους ποιῆσαι ἐκ τῆς Εὐρώπης ἐς τὴν ἀσίαν παίονας.

Ἀνασπάω, μ. άσω, excerpo. Ariſtoph. in Plut. τὴν χεῖρα πάλιν ἀνέσπασεν, retraxit. ¶ Argon. 2, λαῖφος ἀνασπᾶν, contrahere vela. Demoſth. ἀνέσπακεν ὀφρῦς, contraxit ſupercilia.

Ἄνασσα, ἡ, regina, hera: Iuno, Euripid.

Ἀνάσσατος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuictus. Theocrit. Edyll. 6.

Ἀνάσσω, μ. ἀνάξω, impero. Genit. aut dat. Iliad. ά, τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις. Ibidem, μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε.

Ἀνάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. ¶ Demoſt. ἀνάστασις τῶν τειχῶν, murorum inſtauratio. Interdum euerſio, exterminatio, Demoſth. Olynth. & Polyb.

Ἀναστατήρ, ῆρος, euerſor, populator, Æſchyl.

Ἀναστατικῶς, inſolenter, ſeditioſé. Polyb.

Ἀνάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, vaſtatus. ¶ ἀνάστατα ποιεῖν, ſubigere. Plato epiſt. 7. ἀνάστατον ὅλην σικελίαν γίνεσθαι, totam diripi.

Ἀναστατόω, μ. ώσω, labefacto, tumultum concito.

Ἀνασταυρόω, crucifigo. Lucian. ἀνασταυρωθῆναί με.

Ἀναστέγνόω, aſtringo. Ἀνάστεγος, erectus, Polyb.

Ἀναστέλλω, μ. ελῶ, reprimo, contraho. Plutarch. in Pericle, ἀνεστάλησαν εἰς τὰς ἄλπεις, ſe receperunt. ¶ Epigram. ἀναστέλλουσ᾽ ὀπωπάς, attollens oculos.

Ἀναστενάζω, μ. ξω, deploro. Ἀναστένω, idem, Eurid.

Ἀναστέφω, corono. Ἀναστηλῶ, erigo vt cippum.

Ἀνάστημα, elatio, Cicer. ab Ἀναστῆσαι, i. erigere.

Ἀναστοιχειοῦμαι, reſoluor in elementa: vnde Ἀναστοιχείωσις, quaſi reformatio. Aphrod. Probl. 79, lib. 1.

Ἀναστομόω, patefacio. Ariſtotel. ἀναστομοῦνται πόροι, laxantur meatus. ¶ τὰς τάφρους ἀναστομῶσαι, Herodot. foſſas terras regeſta complere. ¶ ἀναστομοῦν, eſt meatus oppilatos expedire, Gallicè, *desboucher*. ¶ Ἀναστόμωσις, εως, ἡ, apertio venarum. Athen. lib. 4.

Ἀναστομίζω, ſermonẽ interrumpo, interfari Virg.

Ἀνάστομος, apertus, dehiſcens. ¶ Ἀναστοματικός, vel Ἀναστομωτικός, ὁ, venarum ſpiracula reſoluens.

Ἀναστρατοπεδεύω, caſtra moueo, 2. Machab. ca. 3.

Ἀναστρατοπεδεία, caſtrorum motio, Bud.

Ἀναστρέφομαι, verſor, ἀναστρέφεται ἐν ὀφθαλμοῖς, in oculis verſatur. Plutar. ¶ Reuertor, Xenoph. ἐπεὶ ἐγγὺς τῶ τείχους ἐγένοντο, ἀνεστρέφοντο, Demoſthen. ἧκεν ἀναστρέψας, i. rediit. ¶ Inuerto, Plutarch. in Camil. ἀνέστρεφον τὸν ἐκείνων σίδηρον ¶ Ἀναστροφή, ῆς, ἡ, inuerſio Quintil. Item reditus, conuerſatio.

Ἀναστροφάω, μ. ήσω, ſubuerto, in Epigra. ¶ ἀναστρέφω, conuerto: Heſiod. ἵππον παύτῃ ἀναστροφᾶν, equum quoquouerſum conuertere. ¶ Ἀναστροφάδην, vice verſa.

Ἀνασύψαι, ἀνασπᾶσαι τὸ αἰδοῖον, Sophocl.

Ἀνασύνταξις, recenſio, cẽſus iterũ habitus. Suid.

Ἀνάσυρμα, Eubulus Comicus ridiculè vocauit furtiuum conceptum, παρθένου ἀνάσυρμα.

Ἀνασύρω, detego, attollo veſtem mulieris pudenda tegentem, Laer. in Stilpone. ¶ Syneſi⁹ κωμῳδίαν ἀνασεσυρμένην καὶ πλημμελῆ dixit, propudioſam, obſcœnam & impudentem. vide Budæum.

Ἀνασφῆλαι, recreare. ἀνασφήλας, confirmatus. Aphrod. lib. 2. Problem. ἀνασφήλας ἐκ κακοῦ, è malis elapſus.

Ἀναχαλεύω, ſciſcitor vel ſcrutor.

Ἀναχέθειν, attollere Apollon. ſublata manu tenere Homer.

Ἀναχέω, fero. Herodot. ἀναχήσω λυπηρόν τι σοι, tibi moleſtiæ quippiam afferam. ἀναχέσθαι, tolerare. ¶ Ἀνάχεσις, εως, ἡ. amotio: Plutarch. ἀνάχεσις τῶν δυνῶν. ¶ Ariſtot. pro ortu ſolis.

Ἀνάχετος, tolerabilis: τόλμημα ὀκ ἀνάχετον, in Pluto. Ἀναχάζω, reſcindo, diſſeco.

Ἀναχινδυλεύειν, ſuſpendere. Plat. 2. de Repub. τελευτῶν πάντα κακὰ παθὼν ἀναχινδυλευθήσεται, vel ἀναχινδυλευθήσεται, vt ſcribitur apud Varinum.

Ἀναχὼν, όντος, ὁ, eleuans, Iliad. ά, χεῖρας ἀναχών.

Ἀνασώζω, recupero, ἀνασώζω φόνου, ſeruo à cæde, Sophocl. ¶ Libero, apud Demoſth.

Ἀναταράττω, conturbo, commoueo.

Ἀνάτασις, εως, ἡ, extenſio, comminatio ingens. Plutarch. in Caton. ἀνάτασιν καὶ ὄγκον τοῦ βα-

σπλέως μὴ φοβηθείς. Ἀνάτασις αὐχένας, ceruicis mollitia Cicer. Plutarch in Alexand.
Ἀνατατικῶς, minaciter, imperioſé.
Ἀνατάττω, contexo. in prolog. Euangel. Luc.
Ἀνατεὶ, vel ἀνατὶ, impunè: ἀνατεὶ κτεινέτω, & ἀνατὶ τυπτέτω: quidam legunt. ἀνατί.
Ἀνατείνω, μ. ενῶ, καὶ Ἀνατείνομαι, extendo, eleuo, Ariſtotel. πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνατείνομεν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν εὐχὰς ποιούμενοι, i. manus ſurſū tollimus. ¶ἀνατείνειν τὴν χεῖρα Xenop. quod Cicero dicit digitum tollere. ¶In voce paſsiua idem quod ἀπειλεῖν, minari: Syneſ. νόμος ἀνατείνεται πολλά.
Ἀνατέλλω, orior, πρὶν ἀνατεῖλαι ἥλιον Lucian. in Gallo: Apoll. de ortu montium lib. 2, ὀρέων ἀνέτελλον ἐρίπναι, apparebant. ¶Item produco, Iliad. έ, τοῖσιν δ' ἀμβροσίην σιμόεις ἀνέτειλε.
Ἀνατέμνω, macto, diſſeco, lancino, Lucian.
Ἀνατετυρβακὼς, conturbans: Ariſtoph. τὴν πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακὼς, i. ἀνατεταραχὼς.
Ἀνατίθημι, & ἀνατίθεμαι, differo, εἰς ὕστερον ἀνέθετο. Plutarc. ¶Impono, Ariſtoph. ἀναθεὶς γὰρ ἐπὶ κρημνόν τινα αὐτὸν, i. eum attollens ſuper rupem quandam. Argon. 2. ἀναθέμενοι κεφαλῇσιν ἀερσιλόφους τρυφαλείας, i. in capita galeas imponentes. ¶Item imputo, Syneſ. ἐγὼ δὲ ἀνετίθουν ἀεὶ ταῦτα τῷ θεῷ. ¶Item ſuſpēdo, dedico. Herodot. ἀναθεῖναι μιν ἐς τὸ ἡραῖον, eum Iunonis templo dedicauiſſe. Vnde & ἀναθήματα, i. donaria. ¶Item, multùm alicui faueo, Plat. in Symp. ¶Pro committo, Plut. in Peric. ἀναθείσης ἑαυτὴν ἐκείνῳ μόνῳ διὰ τὸ ἀξίωμα. ¶Itē reduco, ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορούμενα, reuoco accuſationem, Lucian. ¶Sophocl. pro libero & abſoluo poſuit in Aiace.
Ἀνατιναγμὸς, tranſmutatio, tranſitus.
Ἀνατιταίνω, tendo. ¶Ἀνατιτάω, impleo.
Ἀνατιτραίνω, & Ἀνατιτράω, terebro, erodo. Dioſc. lib. 1, cap. 80, ἀνατιτρᾶται ὑπὸ τῶν σκωλήκων.
Ἀνατλάω, καὶ Ἀνάτλημι, tolero, patior, ſuſtineo. Odyſſ. ξ, καὶ ὁππόσα κήδε' ἀνέτλης.
Ἀνάτλημα, tolerantia, perpeſsio.
Ἀνατοκισμὸς, regeneratio. Cicer. ad Attic. lib. 6. poſuiſſe videtur pro fructibus vſuræ in ſortem redactæ. Multiplici iam ſorte exoluta mergentibus ſemper ſortem vſuris, Liu.
Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, oriens, exortus propriè ſolis: tamē poetæ confundunt. ¶2. Argon. ἀντολέων προπάροιθε κυνὸς, ante caniculæ exortus.
Ἀνατολικὸς, οῦ, ὁ, eous, orientalis.
Ἀνατομὴ, ἡ, diſſectio, membrorū inciſio à Celſo.
Ἀνατομικὴ ἐγχείρησις, anatomica tractatio, Gal.
Ἀνατομικὸς, qui homines incidit.
Ἀνατρέπω. μ. ψω, ſubuerto. ἀνατρέπειν πλοῖον, Æſchin. ¶Xenop. ὁδὸν ἀνατρέπω, iter interrūpo. ¶ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, quum id quod in imo eſt, ſurſum fertur. ¶Item reſidio, Plutarch. ἀνατραπεὶς ὑπὸ πληγῆς. ¶Ἀνατρεπεὺς, έως, ὁ, euerſor. ¶Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, euerſio: ἀνατροπὴ στομάχου, Dioſcor. diſſolutio ſtomachi.
Ἀνατρέφω, educo.
Ἀνατρέχω, proſilio Phil. Menand. diſſoluo.
Ἀνατρητὸς, perfuſus, detritus, Ariſtoph.
Ἀνατρίβω, refrico, attero. Ἀνάτριπτος, attritus.
Ἀνατροχάω, recurro. Ἀνατυλίττω, repeto, reuoluo.
Ἀνατυπόω, imaginor, effingo, reformo.
Ἀνατύπωσις, εως, refectio, Colum. effictio.
Ἄναυδος, ου, ὁ καὶ ἡ, mutus. Odyſſ. έ, ὁ δ' ἄπνευστος καὶ ἄναυδος κεῖτο. ¶ἄναυδος etiam dicitur infandus: Sophocl. in Aiace, ἄναυδον ἔργον ἀνδρῶν. Idē quoque ſignificat ἀναυδὴς, καὶ ἀναύδητος.
Ἀναυλεὶ, ſine naulo. Ἄναυλος, ſine tibiis, Lucia.
Ἀναυμαχίου δίκη, pœna quę irrogabatur his qui in expeditione nauali ſegniùs ſe geſsiſſent.
Ἀναύξας, erūpens. Ἀναυξὲς, έος, τὸ, detrimentū.
Ἀναξάνης, & Ἀναυξὴς, qui creſcere nequit, Theophraſt. Ἀναύξητος, idem, ab Ἀναύξω, augeo, increſco.
Ἄναυρος, adiect. ſine aura: ſubſtan. ex pluuia collecta aqua.
Ἀνάϋσαν, exclamarūt, Theocr. ¶Ἀναύω, accēdo.
Ἀναφαίνω, demonſtro. Iliad. ά, Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις. ¶ἐν ἐρημίᾳ φίλων ἀναφανῆναι, Xenoph. amicis omnibus priuari. ¶Item appareo. Xenoph. θεὸς ἀναπέφηνε, Deus apparuit. ¶Eſt etiam pro indicare, ὁ συκοφάντης τῶν συνεκλέπτας φαίνει. i. accuſat.
Ἀναφαίρετα κτήματα, ſtabilia bona.
Ἀναφαλαντίας, & ἀναφάλαντος, Suid. recaluaſter.
Ἀναφαλαντίασις, & ἀναφαλάντωμα, caluitium ſeu læuitas ſuperciliorum, Ariſtot. 3. Animalium.
Ἀναφανδὸν, manifeſté. Ἀναφανεὶς, apparens.
Ἀναφέρω, καὶ ἀναφέρομαι, refero: Herodot. ἀνέφερε γρυπῶ εἰς αἰνείαν τὸν ἀφροδίτης τὴν τοῦ γένους διαδοχήν. Plut. in Camil. ἀνήνεγκε περὶ τούτων εἰς τὴν σύγκλητον, de his ad ſenatum retulit. ¶Et ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον, reiicere crimen in aliū, Demoſth. ¶Itē reſipiſcere: Lucia. ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφέροντες. ¶Itē ſurſum ferri. Ariſtot. ἀναθυμιάσεις ἀναφέρονται εἰς τὸν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀέρα, ſurſum feruntur.
Ἀναφεύγω, refugio. Ἀναφέψειν, incoquere.
Ἀναφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Nazanz. intactilis Lucret.
Ἀναφθέγγεται χρησμοὺς, dat reſpōſa, Plut. in Theſ.
Ἀναφθείρομαι, iterum corrumpor, intereo. Ariſtop. ἀνεφθάρης δεῦρο. Ἀνάφθονος, ου, ὁ, copioſ⁹.
Ἀναφλᾶν, impudicum eſſe, turpiter laſciuire.
Ἀναφλασμὸς, res venerea, Cæl. li. 8. cap. 12. Suid.
Ἀναφλέγω, redardeſco Ouid. ἀναφλεχθῆναι, exardere ira, Plat epiſt. 7. ἀναφλεγεὶς, retorridus.
Ἀναφλύω, ebullio. Ἀναφλύστιος, ου, ὁ, maſturbator.
Ἀναφοιτῶ, redeo. ἀναφοιτᾶν εἰς διδασκαλεῖα. Lu.
Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, ſubſidiū, Demoſt. ¶Interdū quod prouentus, Plut. in Lycurg. ἀναφορὰν φέρειν ἀνδρὶ, reddit⁹ ferre viro. ¶Pro remedio: Plut. in Fabio, οὐκ ἤλπιζον ἕξειν ἀναφοράν. Apud Iuriſconſ. eſt ius referēdæ quæſtionis in alium, actio ſubſidiaria & reiecta in alium. Mathematici Anaphoras vocant aſcēſiones ſignorum ab Oriēte. Plinius lib. 7. cap. 49.

Ἀναφο-

Ἀναφορβεύτης ἀσπίδος, lorū. ¶Ἀναφορέω, cōporto.
Ἀναφορβεὺς, έως, ὁ, vectis, baiulus, Heſych.
Ἀναφορικὸς, ῦ, ὁ, relatiuus: vnde οἱ ἀναφορικοὶ, vitioſa reiicientes, Dioſcorid. lib. 2. cap. 205.
Ἀνάφορον, ου, τὸ, lignum vtrinque cauum, quo onera geſtātur. Ariſtoph. Ran. μεταβαλλόμενος τ' ἀνάφορον, ὅτι χεζητιᾷς, i. ſportā doſſuariam.
Ἀναφράξας, αντος, ὁ, ſcetis horrēs. Ariſtot. 7. anim.
Ἀνάφραξις, ἡ, atriplex, herba hortenſis, Theophraſt. etiā apud eundē ἀνδράφραξις dicitur.
Ἀναφρόδιτος, alienus à Venere, Lucian.
Ἀνάψυξις, quies: Plato νόμ. δ, οὐκ ἔστι κακῶν αὐτοῖς οὔτε πόνων ἀνάψυξις, ceſſatio, effugium Cicer.
Ἀναφύομαι, renaſcor: Plut. in Theſ. ἀνεφύοντο τῷ αἰγεῖ διαβολαὶ, Ægeo renouatæ ſunt calūniæ.
Ἀναφυράω, macero. Ἀναφύρω permiſceo, Dioſc.
Ἀναφυσιάω, efflo. 2. Argon. ἄσπετον ἐκ καμάτοιο αἰθμ' ἀναφυσιόων, anhelans. ¶Ἀναφύσημα, τὸ, euaporatio, Ariſt. Ἀναφύσησις, ſpiraculū terrę.
Ἀναφωνέω, μ. ήσω, exclamo, pronuntio. Plut. in Themiſt. ἀνεφώνησε μέτρῳ ταυτὶ, hoc extulit.
Ἀναφώνησις, εως, ἡ, acclamatio, vocis exercitatio Cælio Aurel. medico.
Ἀναχάζομαι, cedo. Heſiod. ἄψ δ' ἀναχάσσαθαι.
Ἀναχαιτίζω, quaſi conuerſis pilis cohibeo. ἀναχαιτίζω τὴν κόμην, comam excutio, Philoſtr. Heroi. Pro iubas vibro, Eurip. Ἀναχαιτίζειν, etiam mordere frænum, efferri, Plat. in Symp.
Ἀναχαλάζω, remitto. Ἀναχαλασμὸς, relaxatio.
Ἀναχαλαστικὸς, relaxās. Dioſ. l. 1. c. 184. ἀναχαλαστικὸς ὑστέρας, ventriculos fœminarū relaxans.
Ἀναχαίνειν, apud Ariſtoph. καὶ Ἀναχάσκειν, hiare.
Ἀναχαύνω, reſoluor. Ἀναχλιαίνω, Hipp. deſicco.
Ἀναχλαινόω, veſtio. Ἀναχλιαίνω, tepefacio.
Ἀναχορεύω, tripudio, Ariſt. Ἀναχρέμπτω, ſcreo, Luc.
Ἀναχρώννυμι, μ. σω, καὶ Ἀναχρωννύω, vngo, Actiu. coloro, inficio. Ἀνάχρωσις, inunctio, tinctura.
Ἀναχύρωτος πηλὸς, apud Ariſtoph. & Polluc. lib. 7. lutum ſine paleis & aceribus.
Ἀνάχυσις, ἡ, mollities, laſciuia. ἀναχύσεις Strab. l. 6. ſunt æſtuaria maris nauigabilia.
Ἀναχωνεύω, reconflo Lucret. conflo Quintil.
Ἀναχωρέω, μ. ήσω, reuertor, me recipio. ¶ἀναχωρεῖν εἰς τοὔπισθεν, in Pluto, pedem referre. ἀναχωρεῖν ἐπ' οἴκου, Demoſth. domū ſe recipere.
Ἀναχώρημα, receſſ⁹. Ἀναχώρησις, ſeceſſus, Plut. in Them. ἐποιεῖτο τὴν ἀναχώρησιν, ſecedebat.
Ἀναχωρίζω, facio reuerti aut ſecedere.
Ἀναχωρίτης, qui in ſolitudinem ſecedit.
Ἀναχωστὶς, aggeſtus. Ἀναψάω, frico.
Ἀναψηφίζω, μ. ίσω, à ſuffragio reuoco, abrogo.
Ἄναψις, εως, ἡ, accenſio, ἀναζωπύρησις.
Ἀνάψυξις, καὶ Ἀναψυχὴ, ἡ, refrigeratio Cic.
Ἀναψύχω, μ. ξω, refrigero, recreo. Plato in Tim. ἀναψυχόμενον σῶμα τρέφεσθαι.
Ἀνδάνω, placeo, Iliad. ά. ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ.
Ἄνδηρον, ου, τὸ, torulus manus, Poll. l. 2. ¶Theoc. roſarum cacumina: ¶Item ἄνδηρα, ripæ amnium, Heſych.
Ἀνδίκτης, genus laquei. Ἄνδιτον, ου, articulatus.

Ἄνδιχα, bifariam, Heſiod. Item ἄνευ, ſine, cum genit. lib. 3. Epigram. Μήτ' ἔχε τὴν κώμων ἄνδιχα μήτε λύρης.
Ἀνδραγαθέω, fortiter ago. ¶τὰ ἠνδραγαθημένα, res fortiter geſtæ. Ἀνδραγάθημα, ſtrenuitas.
Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, officiū boni viri, vulgò *preud'homme*.
Ἀνδραγαθίζομαι, boni viri fungor officio. Thucydid. ἀνδραγαθίζεται ἀπραγμοσύνη.
Ἀνδράγρια, τὰ, ſpolia mortuis detracta, Iliad. ξ.
Ἀνδρακτος, ου, ὁ, vel ἀνδράγχος, carnifex, lictor.
Ἀνδράδελφος, leuir dicitur, mariti frater, apud Iuriſcon.
Ἀνδρακὰς, viritim: Nicand. in Theri. declinat, τῷ μὴ ἐπ' ἀνδρακάδα προταμὼν ἰσήρεα χευσμεῖν.
Ἀνδρανὴς, έως, ὁ καὶ ἡ, viribus effœtus, ἀσθενής.
Ἀνδραποδίζομαι, mācipiò capio. Xenoph. τὸ ἀνδραποδίζεσθαι τοὺς φίλους ἄδικον εἶναι δοκεῖ. Demoſth. de vrbibus dicit. Plut. in Ant. metaphoricè dixit Gabinium ἐξηνδραποδισμένον κομιδῇ τοῖς μυρίοις ταλάντοις, veluti mācipatū.
Ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ. plagiarius, mango, qui liberum hominē pro ſeruo vendit. Xenop. ¶Ἀνδραπόδισις, plagium, captiuitas, αἰχμαλωσία.
Ἀνδραποδισμὸς, ꝓ crimine plagiario, Plat. νόμ. θ.
Ἀνδραποδοκάπηλος, venditor ſeruorum, mango.
Ἀνδράποδον, mācipium. Ἀνδραποδώδης, καὶ ἀνδροπόδης, ſeruilis. Ἀνδραποδώδης θρὶξ καὶ κουρὰ, ſeruilis coma: quod in fatuos vſurpauit Plato, ἔχοντας ἀνδραποδώδεις ἐπὶ τῆς ψυχῆς τρίχας ὑπὸ ἀμουσίας.
Ἀνδραποδωδία, ας, ἡ, mancipii vilitas. Ariſtot.
Ἀνδραποδωδῶς, Halicarn. l. 7. ſeruiliter, vernaliter Horat. ἀνδραποδιστικώτατα dixit Eupolis.
Ἀνδράριον, ου, τὸ, homunculus, Ariſtoph.
Ἀνδράχλη, mulierum ſedicula, Euſtath. & Suid.
Ἀνδράχνη, ης, ἡ, portulaca, Dioſcorid. lib. 4. c. 91.
Ἀνδρείκελος, ου, ὁ καὶ ἡ, viro ſimilis. lib. 4. Epigr.
Ἀνδρεῖος, ου, ὁ, virilis: ἱμάτιον ἀνδρεῖον, Xenoph. virilis toga. τὸ ἀνδρεῖον, virile robur, Thucyd. Pro forti, Plat. 2. de Republ. ἀνδρειότατος ὢν τυγχάνει πρὸς ἅπαντα.
Ἀνδρειφόντης, homicida, Homer. Iliad. β.
Ἀνδρειών, ῶνος, conclaue, in quo viri degunt, qui & ἀνδρὼν dicitur in Epigram. Vitruu.
Ἀνδρείως, viriliter, & magno animo Cicer.
Ἀνδρεία, ας, ἡ, ætas virilis, magnanimitas.
Ἀνδριαντοποιία, ἡ, ſtatuarum artificiū, Xenoph.
Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ſtatua, maximè viri. Suid.
Ἀνδρίζομαι, καὶ Ἀνδρίζω, me virum præſto.
Ἀνδρίκελος, purpuriſſum, Hermol. in Plin.
Ἀνδρικὸς, οῦ, ὁ, virilis, robuſtus. Lucian. accipit pro eo qui in venere valet. ¶ἀνδρικὸς πόνος, viro dignus, Lucian.
Ἀνδρίον, τὸ, homunculus. ἀνδρίοις καὶ ἀνδρίσι, Ariſtoph.
Ἀνδρικῶς, & ἀνδριστὶ, fortiter.
Ἀνδρισμὸς, fortitudo, animi robur, Poll. lib. 3.
Ἀνδρόφιλος, viri amans, amicus.
Ἀνδροφόντης, ου, ὁ, homicida, Iliad. β.

Ἀνδρογυύαι, vtriuſque ſexus. Plin. lib. 8. ¶Ἀνδρόγυνος, ſemiuir, effœminatus. ¶ἀνδρογύνοις λουτροῖς, Epigrammat. in balneis, vbi confuſe ſe viri & fœminæ lauant.
Ἀνδροδαΐκτος, cædem virorum perpetrans, Ariſtophan.
Ἀνδροκόβαλος, peruerſus, verſipellis, κακοῦργος.
Ἀνδρόκμητος, ου, ὁ, à viro factus, vel in quo vir iacet. ¶Ἀνδροκμῆται ἀγωνίαι, i. certamina quibus viri exercentur & laborant, Euripid.
Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes, Iliad. ή.
Ἀνδροκτονία, cædes. Ἀνδροκτόνος, homicida.
Ἀνδροληψία, ἡ, comprehenſio hominum.
Ἀνδρολήψιον, τό, Bud. manuum iniectio, Demoſt. in Ariſtoc. ¶Si quis extra Athenienſiũ agrũ, vir Athenienſis cędem feciſſet, nec interfectorem illius vrbis ciues in qua cædes perpetrata fuiſſet, dediſſent ad ſupplicium repoſcentibus, lege permittebatur eorum ternos capere atque Athenas adducere ad cauſæ dictionem: hocque ἀνδρολήψιον, ſiue ἀνδροληψία, dicebatur.
Ἀνδρομάχος, ου, ὁ, humanus, viros occidens.
Ἄνδρομας, aurum illud quod appellant Democriti Alcumiſtæ peculiatum, Hermol. in Plin. 26. cap. 22.
Ἀνδρόμεος, ου, ὁ, virilis, humanus. Odyſſ. ί, κύκλωψ τῆ, πίε οἶνον ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.
Ἀνδρονίτις, conclaue virorum, Vitru. 6. cap. 10.
Ἀνδρόπαις, puer virilitatem prę ſe ferens, Soph.
Ἀνδροσάθων, mutoniatus Mart. ὁ τὰ μεγάλα ἔχων τὰ αἰδοῖα Suidas. ἀνδροσάθης Heſych.
Ἀνδρόσαιμον, de qua vide Dioſcor. lib. 3. cap. 173.
Ἀνδρόσακες, herba amara, Dioſco. lib. 3. cap. 150.
Ἀνδρόσινις, qui viris nocet, in Epigram.
Ἀνδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo, ἀνδρώτης.
Ἀνδροῦμαι, in virum euado, Plutarch.
Ἀνδροφάγοι, Anthropophagi, Philoſtr. in Hero.
Ἀνδροφόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, homicida, lethalis, πολεμικός. Iliad. ά, vbi Hectoris in laudem dicitur.
Ἀνδρυάλα, ἡ, andryala ex olerum genere, Theophraſt. lib. 7. cap. 7.
Ἀνδρυνόμαι, augeor, robuſtus euado.
Ἀνδρώδης, fortis, virilis, maſculus, Lucian.
Ἀνδρῷος, ου, ὁ, virilis. Ἀνδρώσασθαι, coire.
Ἀνεγγυάω, fideiubeo, Neutrum.
Ἀνέγγυος, illegitimus. ἀνέγγυοι θυγατέρες, Plutarch in Rom. filię ſpuriæ. Idem, ἐξ ἀνεγγύου καὶ ἀγάμου γυναικός, i. ex concubina. Item incertus, perfidus, Poll. l. 3.
Ἀνεγείρω, excito, Lucian. in Gallo.
Ἀνέγκλητος, crimine vacans, Plato epiſt. 7. Xenoph. ἀνέγκλητον διαγίνεσθαι, degerę ſine crimine: Ἀνεγκλήτως, inculpaté.
Ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ, illaudatus, Iſocrat. in Euago.
Ἀνέγρομαι, exurgo, expergiſcor, Lucian.
Ἀνεγχώρητον, ἀμήχανον, non concedendum, Nazanz.
Ἀναδάφιστος, planus. Ἀνέδεκτον, impoſsibile.
Ἀνέδην pro ἀναίδην, impudenter. Demoſth. τῆς πομπείας τῆς ἀνέδην οὕτωσὶ γεγενημένης, i. φανερῶς, aperte. ¶Apud Plat. ἀνέδην φεύγειν incertis ſedibus exulare.
Ἀνεέργω, cohibeo, Ilia. γ, τρώων ἀνέεργε φάλαγγας.
Ἀνέζω, μ. σω, facio ſedere, Neutrum.
Ἀνεθεὶς, έντος, abſolutus, Dioſcorid. lib. 3. cap. 55. ἀνεθεὶς σὺν μέλιτι, cum melle ſolutus.
Ἀνεθέλητος, ου, ὁ, inuoluntarius, improuiſus.
Ἀνεὶ, tanquam. Ἀνείδεος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis.
Ἀνείκαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis, nulli aſsimulandus, ¶ἀνείκαστον, quod coniici nequeat.
Ἀνειλείθυια, ας, ἡ, Lucinæ expers, quæ nondum peperit, apud Euripid. ἄτοκος.
Ἀνειλέω, voluto, aperio, explico.
Ἀνειλήματα, apud Hippocr. tormina, στρόφοι.
Ἀνειλημμένος, fugitiuus, retractus Cicer.
Ἀνειλιθῶσι, apud Hippocr. ſurſum voluuntur.
Ἀνειλκυσμένη ναῦς, nauis ſubducta, Poll.
Ἀνειμένος, ου, ὁ, particip. ab ἀνίημι, diſſolutus, remiſſus. ¶χαρακτὴρ ἀνειμένος, Aphthonio, attenuata dicendi figura. Hermog. ἀνειμένη γνώμη, animus remiſſus. Ἀνειμένως, ſolutè, remiſſè.
Ἄνειμι, redeo, aſcendo. Ariſtoph. νεφ. ἄνειμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, redeo hinc ad linguã. ¶Plutarch. in Romulo, ἄνεισιν εἰς οὐρανούς, ad cælos aſcendit.
Ἀνεῖναι, omittere, è vinculis eximere, apud Homerum pro perſuadere, Iliad. ἦ μάλα δή τινα κύπρις ἀνεῖσα. ¶& pro excoriare, Odyſ. αἶγας ἀνιεμένους.
Ἀνεινῶς, miſerè, miſerabiliter, οἰκτρῶς, Heſych.
Ἀνεῖπον, propriè per præconem declaraui, Plut. in Rom. ἀνειπὼν κήρυγμα.
Ἀνείργω, μ. ξω, π. ικα, eum qui cœpit aliquid agere inhibeo, Ioſeph. lib. 4.
Ἀνείρω, necto, Ariſtoph. ἀνείρω σοῦ στεφάνοις.
Ἀνεισφόρος, immunis, qui tributum non ſoluit.
Ἀνέκαθεν, ab origine, Plutarch. in Solone, κοδρίδης ἀνέκαθεν. ¶Ἀνεκάς, ſurſum, in altum, apud Ariſtoph.
Ἀνέκβατος, ὁ καὶ ἡ, inuius, inacceſſus, Nazanz.
Ἀνεκδήμητος, ου, ὁ, qui non peregrinatur.
Ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inenarrabilis. Ἀνεκδιηγήτως, inenarrabiliter, Liu.
Ἀνεκδίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inultus
Ἀνέκδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innupta, indotata, nondum elocata. τὰ ἀνέκδοτα, non edita Cic. ad Attic.
Ἀνέκδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperuius, in Epigram. ἀνέκδρομος θώμιγξ, i. inextricabilis Virg.
Ἀνεκίαν, exibat, ἀνεπήδα, proſiliebat, à κίω.
Ἀνεκλόγιστος, rationibus reddendis liber ac ſolutus. l. 5. §. 5. D. de adminiſt. tutorum.
Ἀνέκπληκτος, imperterrit⁹. Ἀνεκπλήκτως, intrepidé.
Ἀνεκτὸς, οῦ, ὁ, tolerabilis. Iliad. ά, λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά, i. neque ferenda.
Ἀνεκτῶς, patienter. Ἀνέκφραστος, ineffabilis, Naz.
Ἀνέλεγκτος, confeſſus & manifeſtus, Plat. in Apolo. inuictus. Ἀνελέγκτως, ſine reprehẽſione.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, immitis. Ἀνελεημόνως, crudeliter, immiſericorditer, Terent.

Ἀνελευθερία,& Ἀνελευθεριότης, illiberalitas, Ariſtotel.lib.1.magn.Moral.
Ἀνελεύθερος,ου,ὁ καὶ ἡ,illiberalis,Plat.de Legib.
Ἀνέλη,χρήσῃ,Herodot.1.proderit.
Ἀνέλιπτον,τὸ,rectè habēs. Ἀνελλιπής,έος,ὁ καὶ ἡ,impi⁹.
Ἀνέλιξις,εως,ἡ,orbis,inuolutio.
Ἀνελίττω,voluo.Xenoph.ἀνελίττων τὰ βιβλία.
Ἀνέλκομαι,μ. ξομαι,ſurſum feror.
Ἀνελκύω,ſurſum traho,ſubduco,Thucyd.
Ἀνέλκω,abſtineo.ἀνέλκε τὴν ναῦν,ſubduc,Naz.
Ἀνέλκωτος,ου,ὁ,nō vlceratus,qui vlcus nō ſenſit.
Ἀνελληπής,έος,ὁ καὶ ἡ,ſitum non redolens.
Ἀνελλιπής,έος,ὁ καὶ ἡ,cui nihil detrahi poteſt.
Ἀνελλιπούς,ὁ,claudus, χωλός.
Ἀνελπίζω,deſpero. Ἀνέλπιστος,ου,ὁ,deſperatus,inſperabilis Gell. Thucyd. ἀνέλπιστοι ἐπιγίνεσθαί τινα,non ſuſpicantes venire quempiam. ¶Idem.ἀνέλπιστοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο. Ἀνελπίστως, præter ſpem,ex inſperato,Liuius.
Ἀνέλυτρος,detectus. Ἀνέλυτρα,inſecti genus.
Ἀνέμβατος,ου,ὁ καὶ ἡ,inacceſſus,auius.
Ἀνεμέσητον,τὸ,indignum ob quod quis ſuccenſeat: Plato νομ.ἀνεμέσητόν ἐστι, i. par eſt, nihil vetat. (uidia.
Ἀνεμέσητος,carēs inuidia:& Ἀνεμεσήτως,ſine in-
Ἀνεμέω,reuomo. Ἀνεμίζω,ventis ago. Ἀνέμιστος, indiuiſus. Ἀνεμίδιος,van⁹,Ariſtoph. Ἀνεμίδιον, ου,τὸ,Plato.in Theæt.ventulus.
Ἀνέμιος,ου,ὁ,ſubuentaneus. Ἀνεμόεις,όεντος,ὁ, ventoſus. Ἀνεμοκοίτης,qui vētos ſopiūt,Euſt.
Ἄνεμος,ου,ὁ,ventus,Ariſtot.de mundo, τὰ μὲν ἐν ἀέρι πνέοντα πνεύματα καλοῦμεν ἀνέμους, αὔρας δὲ τὰς ἐξ ὑγροῦ φερομένας ἐκπνοάς.
Ἀνεμοτρεφὴς,nutritus ad ventum,ſolidus.Iliad.ό. ἀνεμοτρεφὲς κῦμα,pro valido.
Ἀνεμοφθορία,ventorum colliſio,Suid.
Ἀνεμόφθορος,à vento corruptus,cap.8.Oſee.
Ἀνεμπόδιστος,nō impeditus:Ἀνεμποδίστως,liberè.
Ἀνέμπλωτος,ου,ὁ καὶ ἡ,de quo nemo cōqueri poſſit.
Ἀνέμφαντος, non monſtratus.ἀνέμφαντος ὕβρεως.
Ἀνέμφατος,ſine emphaſi,non apparens.
Ἀνεμφάτως,non expreſſè,Hermog.
Ἀνεμῶ,reuomo,Ariſt.πίνουσαι ἀνεμοῦσι τὸ μέλι.
Ἀνεμώδης,vētoſus: Ἀνεμώκης, velox, Ariſtoph.
Ἀνεμώλιος,ου,ὁ,ventoſus,futilis. Iliad. δ. σὺ δὲ ταῦτ᾽ ἀνεμώλια βάζεις. ¶Ἀνεμωλία,fremium herba,Theoph.li.7,cap.10.
Ἀνεμώνη,ἡ, papaueris genus, vide Dioſcorid. lib.2, cap.207.&Theocrit.
Ἀνενδεὴς,non indigens,iugis,Aphr.& Galen.
Ἀνένδεκτος,ου,ὁ καὶ ἡ,impoſſibilis.
Ἀνενδοίαστος, indubitabilis Quint. Ἀνενδοιάστως, Nazan.dubio procul.indubitanter Plin.
Ἀνένδοτος,ſeuerus,nihil condonans,obſtinatus.
Ἀνενδότως,bona fide,Bud.in Annot.
Ἀνενεγκεῖν,indefinitum verbi ἀναφέρω, reducere: Item reſpirare.Pauſan.ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν.
Ἀνενεχθεὶς,έντος,ὁ καὶ ἡ,relatus. ἀνενεχθέντες εἰς τὰς πόλιας,regreſsi in vrbes,Herodot.li.1.
Ἀνενεργὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,inefficax,iners,ſine effectu.
Ἀνενέργητος,ου,illaboratus,inutilis,Nazan.
Ἀνεννόητος,indoctus,inexercitatus, apud Polyb.
Ἀνενόχλητος,placatus,quietus.
Ἀνέντευκτος,non affabilis, inſociabilis Liuio.
Ἀνεξαπάτητος,ου,qui non decipitur,Ariſtot.
Ἀνεξέλεγκτος,qui refutari non poteſt. ¶Itē apud Thucyd.nullis nitens argumentis.
Ἀνεξερεύνητος,ου,ὁ καὶ ἡ,inextricabilis, incomprehenſibilis.
Ἀνεξέταστος, non examinatus, Plat. in Apolog.
Ἀνεξετάστως,inconſideratè,inexploratò Liu.
Ἀνεξεύρετος ἀριθμὸς, Thucyd. numerus inexputabilis Gell.
Ἀνεξία,tolerantia Cic.ad Attic.
Ἀνεξικακία,malorum tolerantia. & Ἀνεξικάκως φέρειν,æquo animo ferre. ¶Ἀνεξίκακος, clemens:vnde Ἀνεξικακῶ, pro patientiam accommodo, in Pandect.
Ἀνεξίκμαστος,ου,ὁ καὶ ἡ, reſiccabilis Gazæ. ¶Item ſuccoſus,non exuccus.Ariſtot.in Probl.
Ἀνεξίτητον,ἀδιόδευτον,μὴ ἔχων ἔξοδον, imperuiū.
Ἀνεξιχνίαστος,ου,quaſi inueſtigabilis,Dionyſ.
Ἀνέξοδος, imperuius. Plutarch. ἀνέξοδον τίθεν).
Ἀνέορτος σεβασμὸς θεῶν,incult⁹,incelebris,Naz.
Ἄνεος,καὶ ἄνεως Att.mutus,impos animi,Hippoc.
Ἀνεπάγγελτος πόλεμος, indictum bellū,Poly.l.4.
Ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα,Lucian. inſenſibilia.
Ἀνεπαίσχυντος,ου,ὁ,impudens,Baſil.in epiſt.
Ἀνεπαισχύντως,impudenter, Nazan.
Ἀνεπάλλακτα,τὰ,non mutata,continua,Ariſtot.
Ἀνεπαλμένος,exiliens,pro ἀνεπαλλόμενος, Apoll.
Ἀνεπανόρθωτος,inemendabilis, Phil.de mundo.
Ἀνέπαφος,ου,ὁ,intactus,liber & purus: ἀνέπαφος ὑποθήκη,à Demoſt.pign⁹ omni nexu ſolutū.
Ἀνεπαχθὴς, odio & moleſtia vacans: Ἀνεπαχθῶς, abſque inuidia. ἀνεπαχθῶς φέρω, æquo animo fero.
Ἀνεπηρέαστος,inoffenſus. Ἀνεπὴς,taciturnus.
Ἀνεπιβούλευτος,ου, ὁ καὶ ἡ, ab inſidiis tutus, αὖ ἐπιβουλῆς,non patens inſidiis.
Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, titulo carens, ἀνεπίγραφος ἐπιστολή.
Ἀνεπιδεεῖς,minimè indigentes, apud Lucia.
Ἀνεπίδεικτος,qui eſt ſine oſtentatione,Nazanz.
Ἀνεπίδεκτος,nō capax.Item impoſſibilis, Naz.
Ἀνεπίδηκτος,ου,ὁ,qui ſine eroſione medetur,Dioſ.
Ἀνεπίδικος, de cuius hæreditate nulla eſt inter cognatos controuerſia,Demoſth.περὶ στεφ.
Ἀνεπίδοτος,nihil proficiens,Theoph.
Ἀνεπιεικὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, durus,immitis. ¶Ἀνεπιείκεια,ας, ἡ, durities, immanitas. ¶ Ἀνεπιεικῶς, iniquè.
Ἀνεπίκαυτος,ου,ὁ καὶ ἡ,aduſtione carens.
Ἀνεπίκλητος,inculpat⁹:κρίνασα ἡ πόλις ἀνεπικλητότερον εἶναι Ἀγησίλαον, Xenoph. Ἀνεπικλήτως citra accuſationem,Eidem.
Ἀνεπίκορος, μὴ ἐπιθυμῶν,ſatiatus.
Ἀνεπικούρητος,ὁ,prouidentia deſtitutus.
Ἀνεπικρίνομαι,μ.οῦμαι,reſpondeo.
Ἀνεπίκριτος,ου,ὁ,imbecillis, qui neque ſenſibili,

neque intelligibili iudicio vtitur.
Ἀνεπίληπτος, inculpat⁹, Thuc. Ἀνεπιλήπτως. Adu.
Ἀνεπίληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inoblit⁹ Ouid. memorabilis.
Ἀνεπιμέλητος, ου, ὁ, incurioſus.
Ἀνεπίμικτος, ſincerus, non permixtus, Dioſcor. Qui commercia cũ exteris nõ exercet, Ioſeph.
Ἀνεπίμονος, intolerãdus. Ἀνεπινόητος, improuiſus.
Ἀνεπίξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, Heſiod.
Ἀνεπίσκεπτος, inconſideratus, Xenoph. οὐδὲν ἐᾷν ἀνεπίσκεπτον: vnde Ἀνεπισκέπτως, inexploratè.
Ἀνεπίπλαστος, non fucatus. Ἀνεπίπληκτος, irreprehenſus.
Ἀνεπίρρεκτος, profanus, Heſiod. à ῥέζω, i. θύω.
Ἀνεπισήμαντος, non notabilis, inglorius, Polyb.
Ἀνεπισταθμευτος, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui, Polyb. Ἀνεπιστάτητος, incuſtodit⁹.
Ἀνεπίστατος, incognitus, Poly. vnde Ἀνεπιστάτως.
Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, indoctus, Xenoph. Ἀνεπιστῆμον οὐδὲν ἐᾷν, Platoni eſt nihil relinquere inexercitatum. Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, ignorantia, eidem. Ἀνεπιστημόνως, inſcienter.
Ἀνεπιστρεφὴς, ſecurus, inexorabilis, Iuſtin. Mart. ¶ Ἀνεπίστροφος, incurioſus Gell. ¶ ἀνεπιστρεπτὶ, ſine reditu: ¶ Ἀνεπιστρόφως ἄρχων, egregiè imperans.
Ἀνεπίσχετος ὁρμὴ, effrænatus impetus.
Ἀνεπίτακτος, qui ſui iuris eſt apud Thucyd.
Ἀνεπίτατος, qui intendi non poteſt.
Ἀνεπιτήδειος, ου, ὁ, inutilis, incommodus. ἀνεπιτήδειος συνδσιτος, Plat. de Leg. ineptus conuictor.
Ἀνεπιτήδευτος, non accuratus. ἀνεπιτήδευτος βάδισις, Chryſoſt. Ἀνεπιτηδεύτως, nullo ſtudio.
Ἀνεπιτίμητος, irreprehenſus, non increpandus.
Ἀνεπίφατος, diſſimulatus. Ἀνεπιφάτως, inopinanter Suet. Suid. ἀφθόνως, i. largiter.
Ἀνεπίφθονος, ab inuidia alienus, Plut. in Per. ἀνεπίφθονος ἐπωνυμία.
Ἀνεπιφθόνως, ſine inuidia, Plutarch. in Camillo.
Ἀνεπόπτευτος, cui ius non erat ſpectare τὰ μυστήρια, Hyperid. Suid. ἀνεπόψιος, i. non viſus.
Ἀνέραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, Virgil. inamabilis.
Ἀνεργάζομαι, efficio. ¶ Ἀνέργαστος, incultus. Lucia. γῆν ἄλλως οὖσαν ἀνέργαστον. Ἀνέργητος, inefficax.
Ἀνερεθίζομαι, & ἐρεθίζω, inſtigo, irrito.
Ἀνερείπω, μ. ψω, π. φα, dilanio.
Ἀνερέπτομαι, & ἀνερείπτομαι, inſumo. Pro corripio, 1. Argon. τὼ γε Θρηΐκιος Βορέης ἀνερείψατο.
Ἀνερεύγω, e ructo, emitto.
Ἀνερευνάομαι, & Ἀνερευνάω, inueſtigo, inuenio: Item ἀνερεύγομαι. Argon. 2. ἀνερεύγεται εἰς ἅλα βάλλων, id eſt, influit.
Ἀνερίναστος, ου, ὁ, incaprificatus, Theoph.
Ἀνερμάτιστος, fundo carens, Chryſoſt.
Ἀνέρομαι, interrogo, Depon. Cum duob. accuſ. vt apud Latinos, rogo te ſententiam.
Ἀνερπύζω, & Ἀνέρπω, ſurſum ſerpo, ſeu repo.
Ἀνέρριστον, quod extra controuerſiam eſt.
Ἀνέρρωγε, reſciſſum eſt. Ariſtot. ἀνέρρωγε τὸ στόμα, os reſciſſum eſt, lib. 2. Animal, cap. 13. niſi ſignificet teres & oblongum. ¶ Ἀνερρωγὼς, hians. ¶ Ἀνέρρωσεν, conualuit.
Ἀνερύειν, abſcindere, decollare, retrorſũ flectere.
Ἀνερύσκος, floris ſpecies, Heſych.
Ἀνέρχομαι, redeo, abeo, aſcendo.
Ἀνερωτάω, interrogo, ſæpe rogo in Pluto. μηδὲν ταύτην γ' ἀνερώτα, hanc nihil interroges.
Ἀνέσαν πύλας, Apollon. aperuerunt portas.
Ἀνέσαι, perſuadere, incitare, leuare, Homer.
Ἀνες, quieſce. Ἀνεσθαι, auxiſſe, deſtruxiſſe.
Ἀνεσία, libertas, impunitas, ἄνεσις, ἄδεια.
Ἀνεσις, εως, Interdum in bonam partem, pro requie & otio. Interdum in malam, pro licentia, Bud. Com. ¶ ἀνέσιν Plato σπουδῇ opponit. ¶ ἄνεσις τῶν χρεῶν, æris alieni remiſſio, Plutarc. ἄνεσις τῶν γυναικῶν, & ἡ περὶ τὰς γυναῖκας, in mulieres indulgẽtia, Ariſtot. in Pol.
Ἀνέσπερος, ου, ὁ, veſpere carens, Nazan.
Ἀνέστη, ſurrexit, Iliad. 1. τοῖσι δ' ἀνέστη κάλχας.
Ἀνέστιος, ſine domo, Ariſtot. & Lucia.
Ἀνεστραμμένως, è diuerſo. Ἀνέσφηλε, reuixit.
Ἀνετάζομαι, torqueor. Ἀνετάζω, examino, act.
Ἀνέταιρος, ſine amico, Plut. Ἀνέτεος, remiſſus.
Ἀνετεροίωτος, immutabilis, Ariſtot. de mundo.
Ἀνετικὸς, οῦ, ὁ, cohibens, reſoluens.
Ἀνετος, deo cuipiam dicatus. Item remiſſus, vt ἄνετος ἐξουσία, diſſoluta licentia, Herod. 12.
Ἀνέτως, intenſè, Soph. Ἀνέτοιμος, imparatus.
Ἀνευ, ſine, Genit. Poſtponitur aliquando caſibus, etiam apud oratores: vt ὧν ἄνευ, ſine quipus. ¶ ἄνευ τοῦ πράττειν, factis procul, vt vertit Gellius.
Ἀνευάζειν, εὐοιάζειν, euare, Virgil. ouare, Baccho hymnum canere. ¶ Nonn. Datiu. & Accuſat. iungit.
Ἀνευθε, ſeorſim. Ἀνεύθετος, ineptus.
Ἀνεύθυνος, crimine carens, Thucyd. ¶ ἀνευθυνία, innocentia. Ἀνευθύνως, impunè, Hermog.
Ἀνευλαβὴς, incautus: impius, Nazanz.
Ἀνευρίσκω, comminiſcor. ¶ ἀνεύρεσις, εως, ἡ, inuentum, adinuentio.
Ἀνεύρισμα, tumor arteriæ præcluſæ ex ſanguine & ſpiritu cauſam trahens, Dioſ. li. 4, c. 43.
Ἀνευρος, ου, ὁ καὶ ἡ, eneruis, debilis, Ariſtot.
Ἀνευρύνω, μ. υνῶ, dilato, amplio, diffundo, act.
Ἀνευφημέω, laudo, cum fauore recipio.
Ἀνέφελος, innubilus Lucret. Ariſtot. de mundo.
Ἀνέφικτος, ὁ καὶ ἡ, incomprehenſibilis. Lucian. ἐν ἀλκυόνι, ἀνέφικτος ἀνθρώποις ἐστὶν οὐρανός.
Ἀνεφραγὴ, ῆς, ἡ, præſtructio. Ἀνεφύη, enatus eſt.
Ἀνεχέγγυος, incredibilis, Thucyd.
Ἀνέχω, καὶ Ἀνέχομαι, tolero, Atticè accuſ. Ariſtoph. νεφ. κακὰ πόλλ' ἀνέχῃ, multa mala ſuffers. Cũ genit. Comm. ἀνέχεσθε τῶν ἀσθενῶν, 1. Theſſ. 5. ¶ Ponitur etiam cum Partic. Xenoph. εὖ πάσχων ἀνέχεται. ¶ Item cum Infinit. Iſocrat. ἀνέχου τὸ ἴσον ἔχειν. ¶ Aliquãdo attollo. 2. Arg. ¶ Abſtineo, ἀνέχω τοῦ φονεύειν. ¶ Item honoro. Eurip. τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνέχων λέκτρα.
Ἀνεψαγμένως, elaboratè.
Ἀνεψητος, ὁ καὶ ἡ, non coctus, crudus.

Ἀνεψιὸς, filius fratris mei vel ſororis: ὁ πρὸς πατρὸς ἀνεψιὸς, patruelis. ἀνεψιὸς πρὸς μητρὸς, conſobrinus. ἀνεψιοὺς vocat Plutarch. Theſeum & Herculem. ¶Ἀνεψιὰ, ᾶς, conſobrina, patruelis. ¶ Ἀνεψιότης, ητος, ἡ, cognatio, Plato in Legibus.

Ἄνεως, ω, ὁ, tacitus. Iliad. β, τίπτ᾽ ἄνεῳ ἐγένεσθε: ¶ἄνεως ἦν κακῶν, delituit in malis, Herodot.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, Callim. Heſych. ἀνή.

Ἀνηβάω, iuueneſco Plin. iuuenor Horat. repubeſco Colum. ¶Ἄνηβος, ὁ ϗ ἡ, impubes.

Ἀνηγεμόνευτος, ὁ ϗ ἡ, ſine duce, Nazan.

Ἀνήγρετος ὕπνος ὀλέθρου, ſomnus exitii, Nonn.

Ἀνήδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, iniucundus.

Ἀνήδεστος, inconditus, inſuauis.

Ἀνήδονος, ου, ὁ, iniucundus, grauis, Ioſeph.

Ἀνήδυντος, inſuauis: Ath. τῷ ἡδυσμένῳ opponit.

Ἀνηέρθησαν ἄελλαι, excitatæ ſunt tẽpeſtates, Apoll.

Ἀνηθείη, familiaritas, ὁμιλία.

Ἄνηθον, ου, τὸ, anethũ, Theoph. l. 5, c. 67. ¶Ἀνήθινον μύρον, Dioſcor. li. 1, cap. 62, & ἀνήθινος οἶνος.

Ἀνηθοποίητος, non moratus Cic. ad Attic.

Ἀνήκεστος, deploratus, incurabilis. ἀνήκεστα παθεῖν, crudeliſſ. ſubire ſuppliciũ, Plut. in Rom.

Ἀνηκέστως ἔχω, inſanabili teneor malo.

Ἀνηκοΐα, ας, ἡ, imperitia, ſurditas, contumacia.

Ἀνῆκον, decens. ἀνήκοντα πρὸς τὸν βίον, ad vitam pertinentia, Ariſtotel. lib. 9. Eth. ¶τὸ ἀνηκὲς, Sophocl. idem.

Ἀνήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui non audit. Xenoph. ἐπαίνου ἑαυτῆς ἀνήκοος εἶ, laudem tuam non audis. ¶Item Senecæ imperitus.

Ἀνηκουστέω, non ſum dicto audiens, Herodot.

Ἀνηκουστία, ας, ἡ, contumacia, peruicacia, apud Platon. νόμ. β.

Ἀνήκουστος, inauditus, vel non audiens, ἀνήκουστα πάθη, in Epigram. Ἀνήκουστον, non perficiendum.

Ἀνήκω, aſcẽdo, εἰς τὰ πρῶτα ἀνήκειν χρήμασι, ad ſummũ euadere, Ariſtot. ¶ἀνήκατε ἀρετῆς πέρι ἐς τὰ μέγιστα, Herodot. ¶Item ἀνήκει, decet. Herodot. ϗ τοῦτο μὲν ἐς οὐδὲν ἀνήκει. ¶ἀνήκουσι ἐς θάνατον, Thucyd. i. moriuntur. ¶Demoſth. ἀνήκοντες pro διαφέροντες, i. excellentes dixit.

Ἀνήλατος, indomitus. ἀνήλατος ἄκμων, Iob 41.

Ἀνηλεγέω, contemno. ¶Ἀνηλεγὴς, ἀφρόντιστος, non curans, neglectus.

Ἀνηλιψία, ας, ἡ, ſqualior, Polyb.

Ἀνηλεῶς, immiſericorditer. Plat. νόμ. γ, ἐχθροῖς ϗ ἀνηλεῶς μισοῦντες: ab ἀνηλεὴς, i. immiſericors.

Ἀνήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, opacus, ſine ſole, Lucian.

Ἀνήλιπος, ου, ὁ, non calceatus, ſine calceis: ἤλιψ γὰρ ὑπόδημά ἐστι. Interp. Theocr. Edyll. 4.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, aſcenſus, ἄνοδος.

Ἀνήμελκτος, qui non mulgetur, Odyſſ. 9.

Ἀνήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, immitis, horrens, Lucian.

Ἀνημιωβολιαῖον, τὸ, ſemiobolare, in Ranis.

Ἀνηνεμία, tranquillitas, Ariſtot. in problem.

Ἀνήνιος, ου, ὁ, effrænis, liber, Hippocr.

Ἀνήνυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inefficax: ἀνήνυτος αἰὼν, perpetuum tempus, Phal.

Ἀνήνωρ, ignauus: Heſiod. ἀνέρ᾽ ἀνήνορα θῆκεν, virum imbellem reddit, i. ἄνανδρον.

Ἀνηπελίη, imbecillitas, ἀσθένεια, Heſych.

Ἀνήπιστον, ϗ ἀνήπυστον, inauditum, Varin.

Ἀνήποιστος, intolerabilis. ἀφόρητος ἀνυπομόνητος.

Ἀνὴρ, ἀνέρος, ϗ ἀνδρὸς, vir, Odyſſ. ά. Itẽ maſculus.

Ἀνηρείψαντο, corripuerũt, Odyſſ. ξ. ab ἀνερείπω.

Ἀνηρεσίοι, anuli per quos rudentes traiiciuntur, Heſych. Ἀνηρεφὴς, altus, Apollon.

Ἀνήρης, virilis, incongruus, Æſchyl.

Ἀνηρίθμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vilis, innumerus, qui in nullo habetur numero, Soph. in Aiace.

Ἀνήρικτος, Hipp. non diuiſus in partes.

Ἀνηρὸς, οῦ, ὁ, innocuus, Varin. laborioſus, Nicãd.

Ἀνήροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, inaratus, Nazanz.

Ἀνησίδωνος, munera elargiens, Alciph.

Ἄνηστις, ieiunus, vel contrà, ὁ γεγευμένος.

Ἀνθαιρέομαι, ſurrogo, ſufficio. Plat. νομ. ς, ἄλλους ἀνθαιρεῖσθαι κατὰ ταῦτα. ¶Item præfero.

Ἀνθαμιλλᾶσθαι, pugnare, Xenoph. pag. 343. Ἀνθάμιλλος, æmulus.

Ἀνθάπτομαι, μ. ψομαι, contrà manus iniicio, capeſſo. Thucyd. ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων, ad rempublicam adminiſtrandam accedere. Item diripio. Ariſtoph. Ran. πλουμόνων τ᾽ ἀνθάψεται. ¶Thucyd. ἀνθήπτετο μαλακωτέρως, libentius ferebat.

Ἀνθηνὸς, οῦ, ὁ, floridus.

Ἀνθέκαστον, ex contrario ſinguli.

Ἀνθεκτέον, inhærendum. ἀνθεκτέα τῆς θαλάσσης, mari opera danda eſt, vel vt exponit Valla, mari reſiſtendum eſt, à verbo ἀντέχομαι.

Ἀνθέλιξ, pars auris de qua Pollux, lib. 2.

Ἀνθελκόντως ἔχειν τινὶ, aduerſari, Bud. in epiſt.

Ἀνθέλκω, impedio: ad me traho, Herod. l. 8. ἕκαστος πρὸς αὐτὸν τὴν δύναμιν ἀνθεῖλκεν. ¶Item reſiſto, cum dat. Plat. νόμ. ά, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις νεύροις ἕκαστον, reſiſtere.

Ἄνθεμα, ſaltatio de qua Athen. lib. 14. ¶Eſt & quod ἀνάθεμα: & mazæ ſpecies, Heſych.

Ἀνθεμίζεσθαι, apud Æſchyl. deflorari Liui.

Ἀνθέμιον, ου, τὸ, herba quædam, gith. Exod. ca. 36.

Ἀνθεμὶς, vulgò *chamomila*, de qua Dioſcorid. lib. 3, cap. 154.

Ἀνθεμόεις, όεντος, ὁ, floridus, pulcher. Iliad. β, ἐν λειμῶνι σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι, id eſt, ἄνθη ἔχοντι ἢ φέροντι.

Ἄνθεμον, herba de qua Theoph. li. 7, cap. 13.

Ἀνθεμόρρυτον γάνος, liquor à flore fluẽs. ¶Eurip. pro melle. Ἀνθεμώδης, floridus, roſcidus.

Ἄνθεξις, εως, ἡ, retentio, complexus mutu⁹, Plat.

Ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum. Iliad. ά, ὑπ᾽ ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα δεξιτερῇ, ſub mento dextra manu tenẽs. ¶ἀνθερεὼν etiam herba, Varin. ¶Guttur, Suid.

Ἀνθέρικος, albucũ herba, de qua Theop. li. 7, ca. (12.

Ἀνθερίνη, culmus, ariſta.

Ἀνθέριξ, idem, Homer. Iliad. υ.

Ἀνθεστήρια, feſta Bacchi, Apollod.

Α'νθεσηρίων, octauus menſis apud Atticos.
Α'νθεσιᾶν, viciſsim accipere cõuiuio, apud Plut. mutitare dixit Gellius, lib. 2. cap. 24.
Α'νθεσφόρια, τὰ, feſta Proſerpinæ, Cęl. l. 14. c. 20. Florifertum vocabāt Romani, authore Feſt.
Α'νθέω, μ. ήσω, π. κα, floreo, ἀνθοῦντες ἀκμῇ, Dioſcorid. lib. 1, cap. 151. ¶Item ſplēdeo coloribꝰ, Xeno. l. 6. παιδ. ¶Itē illuſtris ſū, Ariſtop.
Α'νθη, ης, ἡ, flos: καὶ ἄνθησις, Theoph. lib. 7, ca. 9.
Α'νθηδὼν, apis. Item meſpili ſpecies, Theoph.
Α'νθηλὰ, τὰ, torques, monilia, περιδέραια, Heſy.
Α'νθήλη, ης, ἡ, panicula, lanugo, Dioſcorid.
Α'νθήλιον, ου, τὸ, floſculus, Dioſcorid. li. 3, cap. 173.
Α'νθήλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſoli oppoſitꝰ, ἀνθήλιος σελήνη, Suid. Sophocl. in Aiace, οἱ μὲν ἑσπέριους ἀγκῶνας, οἱ δὲ ἀνθηλίους ζητεῖτε, alii occidentales anfractus, alii eoos ſcrutamini. ¶ἀνθήλιοι etiam gemini ſoles, Bud. ex Suid.
Α'νθήλη, flos phlei, Theophraſt. lib. 4, cap. 11.
Α'νθήμερον, hodie. Α'νθήλιξ, ὁ, caſeus recens.
Α'νθηλώδης, ὁ, floridus, Theoph. hiſt. plant. lib. 7. cap. 12. Item gallica, meſpili ſpecies, Theod.
Α'νθηραὶ, αἱ, antheræ compoſitiones Plin. li. 24.
Α'νθηρογραφεῖσθαι, floridè ſcribi, Cic. ad Atticū.
Α'νθηρὸς, οῦ, ὁ, floridus, vernans, Xenoph. ¶Α'νθηρῶς, floridé.
Α'νθησις, florum emiſsio. ¶Α'νθητικὸς floribꝰ fœcundus, Theoph. Α'νθηφόρος, floriger, Epig.
Α'νθησσᾶσθαι, ſpontè cedentibus indulgere.
Α'νθίας, ſacer piſcis, Ariſt. li. 6. animal. cap. 17.
Α'νθίζω, μ. ίσω, facio florere, tingo, Halicarn.
Α'νθιμος, ου, ὁ, floridus: ἀνθινὸς, ἀνθικὸς, idem.
Α'νθιππασία, ας, ἡ, decurſio equeſtris, Xenoph.
Α'νθίσταμαι, inſurgo, reſiſto. ἀνθίστασθαι πρὸς ἅπαντας, Thucydid.
Α'νθίστημι, oppono. Thucy. ἀνθέστησαν τρόπαιον, è regione ſtatuerunt: ἀνθεστῶτες, qui non cedūt.
Α'νθιστήρια, floralia: vide Adagiū, Foras Cares.
Α'νθιστηριὼν, Athen. menſis, quòd flores progigneret. Macrob. Aprilis, Gazę Nouember.
Α'νθλίζεσθαι, καὶ Α'νθλόεσθαι, conſpergi, fouerique re aliqua humida calidáque. Α'νθόβαφος, tinctor.
Α'νθοβολέω, redoleo, Laſcar. in Epig. Α'νθοβολεῖν, floribus humum reſpergere, Plutarch.
Α'νθόκροκος πήνη, textum floridum.
Α'νθολκὴ, ῆς, ἡ, retractio, libramentum, hæſitātia.
Α'νθολκον, in contrarium vergens, ἀντίρροπον.
Α'νθολογία, ας, ἡ, florigera meſsis, Luc. florilegiū. ¶ἀνθολόγιον, liber Collectaneorū, apud Suid.
Α'νθολογοῦμαι, flores decerpo, vnde ἀνθολογία.
Α'νθομολογέω, καὶ ἀνθομολογοῦμαι, pactum ineo, coràm confiteor. ¶Item recito. Α'νθομολόγησις, confeſsio.
Α'νθοπλίζω, contrà armo, Euripid.
Α'νθοπωλεῖν, οἰνοπωλεῖν, φαρμακοπωλεῖν, Heſych.
Α'νθορισμὸς, οῦ, ὁ, contraria definitio, Hermog.
Α'νθορμεῖν, claſſe contra hoſtes ſtare. Thucyd. ἀνθώρμουν πρὸς τὰς ἀττικὰς, aduerſus Atticas in ſtatione ſtabant.

Α'νθος, εος, τὸ, flos, Theoph. ἀνθώδης, florulētus. ¶Α'νθος, per metaphoram pro colore: Philoſt. τὸ τῆς ὕλης ἄνθος φαίνεται. ¶ἄνθος etiam pro viribus, Æſchyl. τὸ σὸν γὰρ ἄνθος, i. κράτος. ¶ἄνθος adhæc dicitur, ἡ λευκὴ θρὶξ, Suid. & Heſy.
Α'νθος, ου, ὁ, nomen auis, Ariſtot. anim. li. 5, cap. 6.
Α'νθοσμίας, ου, ὁ, vinum odoriferum. Ariſtoph. in Pluto, οἱ δ' ἀμφορῆς οἴνου μέλανος ἀνθοσμίου μεστοί.
Α'νθοφορέω, florem fero, ſum florifer, Dioſc.
Α'νθοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, florulentus, Epigram.
Α'νθρακεὺς, έος, ὁ, carbonarius, μαγκλαβίτης, Poll.
Α'νθρακιὰ, ἡ ἀνθρακία, pruna, carbo, Homer.
Α'νθρακίας, ου, ὁ, ater vt carbonariꝰ, carbonarius.
Α'νθρακίζω, Ariſtoph. torreo, exuro, aſſo.
Α'νθράκιον, tripodium, gemma, caminus.
Α'νθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna, ignis ex carbonibus.
Α'νθρακόω, μ. ώσω, in carbonem redigo, carbunculo, as, Plin. Α'νθρακώδης, rutilans vt carbo.
Α'νθραξ, κος, ὁ, carbo. ¶Aliquando carbunculus gemmæ ſpecies. ¶Item vlceris genus, Galen.
Α'νθρήνη, ης, ἡ, crabro Gazæ, vel veſpa, Ariſtop. νεφ. Poetis etiam pro ape crebrò vſurpatur.
Α'νθρήνιον, ου, τὸ, fauus apum aut crabronum.
Α'νθρησκα, flores. Α'νθρον, ου, τὸ, antrum.
Α'νθρωπαρέσκος, qui ſtudet placere hominibus.
Α'νθρωπος, ὁ καὶ ἡ, homo. ¶Α'νθρώπειος, ἀνθρώπινος ἀνθρωπικὸς, ἀνθρωπήιος, humanus: ἀνθρωπίνως ἀνθρωπικῶς, &c. humanè. ¶ἀνθρωπίσκος, ἀνθρωπάριον, ἀνθρώπιον, homnūtio. ¶Α'νθρωπία, ἀνθρωπότης, ἀνθρωπηίη, humanitas. ¶Α'νθρωπέη, humana pellis, Herodot.
Α'νθρωπίζω, humano more ago: Α'νθρωπισμὸς, humanitas. ¶Α'νθρωπῶδες, humanum.
Α'νθρωποδαίμων, Eurip.. deus ex homine factus.
Α'νθρωποδέσης, captator ſeruorum, plagiarius.
Α'νθρωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humana ſpecie prędit us.
Α'νθρωποκτονέω, homines trucido, Nazan.
Α'νθρωπόλεθρος, ου, ὁ, homicida, homini pernicioſꝰ.
Α'νθρωπολόγος, qui de hominibꝰ loquitur, Ariſtot.
Α'νθρωπόμορφος, ſpecie humana, Herodot.
Α'νθρωπομορφόω, μ. ώσω, hominem formo.
Α'νθρωποπάθεια, ας, ἡ, humanus affectus.
Α'νθρωποπαθῶ, humano more afficior.
Α'νθρωποπαθῶς, humano affectu, Hermog.
Α'νθρωποποιΐα, hominum fictio, Lucian.
Α'νθρωπος ἀνθρώπου δαιμόνιον: parœmia de his q. deplorata ſalute, ab homine ſeruātur, Suid.
Α'νθρωποφυὴς, natus ex hominibus.
Α'νθυλλὶς, ίδος, ἡ, ſalſola Ruell. Gal. 6. ſimplic. Paul. lib. 7. Dioſcorid. li. 3, cap. 153.
Α'νθυπάγω, reſpondeo, Apoll. Grammat.
Α'νθυπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, mutua commutatio.
Α'νθύπατος, ου, ὁ, proconſul, Plutarch. ¶Α'νθυπατεύω, ago proconſulem.
Α'νθύπειξις, εως, ἡ, contraria parte impulſio.
Α'νθυπείκω, vel Α'νθυπήκω, μ. ξω, π. χα, cedo, Plut.
Α'νθυπηρετέω, rependo obſequium, Ariſtot.
Α'νθυποβάλλω, ſuggero contrà, obiicio, Æſchin.
Α'νθυποπτεύομαι, in ſuſpicionem venio, Thucyd.
Α'νθυπουργῆσαι, remunerari, redhoſtire Feſt.

Ἀνθυποφέρω, obiicio, Datiu. iungitur, Nazanz.
Ἀνθυποφορά, exceptio, Quintil. Subiectio.
Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſubductio, Nazanz.
Ἀνθωραΐζομαι, de pulchritudine certo, Nazanz.
Ἀνία, ας, ἡ, triſtitia, Odyſſ. ο. ¶ Ἀνιαρὸς, οῦ, ὁ, triſtis: ἀνιαρὸς τοῖς ἐχθροῖς, Ariſtoph. i. moleſtus. ¶ ἀνιαρῶς ζῆν. Xenoph. duriter viuere.
Ἀνιάτρευτος, immedicabilis, incuratus Horat.
Ἀνίατος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, Plato. ¶ ἀνιάτως ἔχω, non poſſum curari, Demoſth.
Ἀνιατρολόγητος, Vitruu. medicinæ imperitus.
Ἀνιάχω, μ. ξω, π. χα, clamo Nonn. Reſono 2. Argon. ¶ Ἀνίαχος, reſonans, Iliad. ν.
Ἀνιάω, μ. άσω, π. κα, triſtitiam infero, diſcrucio: Xenoph. διὰ ταύτην ἀνιάσεται, in mœrore erit.
Ἀνιγροδέτης, coriarius. Ἀνιγρὸς, moleſtus.
Ἀνίδρυτος, ου, ὁ, ſine fundamento, Eurip.
Ἀνιδρωτὶ, ſine ſudore, Eraſm. Chiliad. ¶ Ἀνιδριτὶ apud Platonem νόμ. δ, idem.
Ἀνίεμαι, permittor: Plutarch. τὰς τιμὰς τοῖς ἐπιεικεστάτοις ἀνεῖσθαι, Ariſtot. Politic. ¶ Item diſſoluor & morior, Sophocl. ἔστ' ἀνεῖται συμφορᾷ δαίμονι. ¶ Item euaneſco, Dioſc. ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀνίεται. ¶ Item excorio: Odyſſ. α, ἀνιεμένοις σιάλοις τ' ἐνεόντας ἐν αὐλῇ.
Ἀνίερος, ου, ὁ καὶ ἡ, profanus, pollutus, Æſchyl.
Ἀνιερόω, μ. ώσω, conſecro, voueo, Actiu.
Ἀνίημι, μ. ήσω, π. κα, remitto: ἀνίημι ἀπειλὰς, remitto minas, Plato de Legib. ¶ Item manu emitto, vt ἀνίημι τὸν ἐνεχόμενον, libero debitorem. ¶ Item relinquo, ἀνιέντες ἀργὸν τὸ χωρίον τῷ θεῷ, Plut. in Public. ¶ Item licentiā permitto, Ariſtot. 8. Politic. ca. 4, ἀνιέντες εἰς ταῦτα τοὺς παῖδας λίαν, pueris adhæc nimis indulgentes. ¶ Item ſtimulo: Odyſſ. ξ, ὀρχήσασθαι ἀνῆκε, compulit. ¶ Iſocrat. τόντε τρόπον τὸν ἀνεθέντα, quod Latinè immittere dicitur à Tranquillo in Ner. ¶ Itē emitto, Heſiod. Theog. ἐς φάος οὐκ ἀνίεσκε. ¶ Apud Galen. pro liquefacio, genit. & accuſat.
Ἀνικᾶσθαι, haurire, ſoluere.
Ἀνικέτευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſupplex, Eurip.
Ἀνίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſuperabilis, Plat. 2. de Rep.
Ἀνικλάω, purgo. Ἀνικμάζω, exſicco, Dioſcorid.
Ἄνικμος, ſiccus. Ἀνίλεως, immiſericors.
Ἀνίλλεσθαι, ἀπαξιοῦν, dedignari, deſpicere.
Ἀνίμαθος, ου, ὁ, inexhauſtus, copioſus.
Ἀνίμαστος, loro non cæſus, Nonnus.
Ἀνιμάω, ἢ Ἀνιμάομαι, tollo, ſubueho, exhaurio, Gaz. Lucian. ἀνιμάσθω ὁ ἰχθύς, extrahatur.
Ἀνίμησις, hauſtus. Ἀνίουλος, impubes.
Ἀνιππασία, ας, ἡ, equeſtre certamen.
Ἄνιππος, equis carēs, equitandi rudis: Ariſtoph. νεφ. ἄνιππος ὁδὸς, via inequitabilis Curt.
Ἄνιπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illotus, Heſiodus.
Ἄνις, pro ἄνευ, ſine, Nicand. in Alexipharm.
Ἀνισάζω, compenſo & moderor, adæquo.
Ἄνισος, inæqualis. Ἀνισότης, inæqualitas.
Ἀνισότιμος, inæqualis dignitatis, Nazanz.
Ἀνισόω, adæquo: ἀνισωθεὶς πλήθει, par numero, Herodotus. ¶ Ἀνισοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſsimilis.
Ἀνίστημι, μ. ήσω, excito, erigo: Plutarch. in Pericl. ἀνέστη πρὸς τὸν λόγον, ad orationem ſe collegit. ἀνιστάναι τὴν πόλιν, vrbē extruere, Herodot. ¶ Aliquando moueo: Sophocl. τί μ' ἐξ ἕδρας ἀνίστατε; quid me de ſede mouiſtis? ¶ ἀνίστημι τὸ στρατόπεδον, Thucydid. moueo caſtra. ¶ Et pro deuaſto, vt πόλεις ἐκ βάθρων ἀναστήσας, vrbes funditus euertens, Plutarch. ¶ ἀνέστη ἡ ἐκκλησία, cōcio dimiſſa eſt, Demoſt. ¶ ἀνίσταμαι, ſto rectus: Iliad. α, τοῖσι δ' ἀνέστη Κάλχας.
Ἀνιστῆ, aduerbium excitandi, ehodum.
Ἀνιστορέω, μ. ήσω, commentor, interrogo, Eurip.
Ἀνιστορησία, hiſtoriarum ignoratio, Cicer. ad Att.
Ἀνιστόρητος, cuius nulla in hiſtoriis memoria.
Ἀνίσχαλος, ἢ ἀνίσχαδος, ſterilis, non præbens lac.
Ἀνίσχιος, depygis, Ariſtot. lib. 4. de partibus.
Ἀνίσχυες, infirmi, cap. 42. Eſaiæ.
Ἀνίσχω, porrigo, ſurſum erigo: Iliad. θ, πᾶσι θεοῖσι χεῖρας ἀνίσχοντες, i. μετεωρίζοντες. ¶ Item contineo: Iliad. ἡ, ἀνὰ δ' ἴσχεο, contine te. ¶ Item ἀνίσχοντι ἡλίῳ, orienti ſoli, Plut. in Solone.
Ἀνίσωσις, adæquatio, exæquatio.
Ἀνιχνεύω, inquiro, inueſtigo, vnde Ἀνιχνευτής.
Ἀνιχνιαστὸς, οῦ, ὁ, Æſchyl. imperueſtigabilis.
Ἀνίψανος, ἀβλαβὴς, innocuus, Etym. ἀνίψαλλος.
Ἀνίωτος σίδηρος, ferrū non rubiginoſum, Ariſtot.
Ἀννέφελος, ου, ὁ, innubilus, innubis, Heſych.
Ἀννησοειδὲς, έος, τὸ, cicuta, κώνειον, Heſych.
Ἀννὶς, ἡ, auia, Heſych. Ἄννος, lignum agreſte.
Ἀνναδῶς, τρυφερῶς, molliter, ἁβρῶς, delicaté.
Ἀνοδία, ας, ἡ, locus inuius, Cebes Thebanus.
Ἄνοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odore carens, inodorus, Gaz.
Ἄνοδος, ου, ὁ, aſcenſus, locus inuius, Euripid.
Ἀνόδοις, οντος, ὁ, & ἀνόδοντος, edentulus.
Ἀνοδοχὴ, ῆς, ἡ, carcer, Polyb.
Ἀνώδυνα, τὰ, leuantia dolorem Hermol. in Plin.
Ἀνοδύρομαι, eiulo. Ἄνοζος, ου, enodis Gaz.
Ἀνοηταίνω, inſipiens ſum, Plato in epiſt.
Ἀνόηστος, inexpectatus. Ἀνοητεύω, deſipio.
Ἀνόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, demēs: Xenoph. τῆς ψυχῆς ἀνόητοι. Ἀνοήτως, inſipienter.
Ἀνόθευτος, germanus. Ἀνόθηρος, piger.
Ἄνοια, ας, ἡ, dementia, inſcitia.
Ἄνοιγμα, ατος, τὸ, otium. ¶ 1. Reg. 14. foramen.
Ἀνοιγνύω, καὶ Ἀνοίγνυμι, καὶ Ἀνοίγω, μ. ξω, π. χα, ἀόρ. α, ἀνέῳξα, aperio: Lucian. οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες; ¶ ἀνοίγω τὴν ναῦν, ſoluo nauem, Xenoph. ¶ Ἄνοιξις, apertio vel apertura, Vitruu.
Ἀνοιδαίνω, ἀνοιδέω, καὶ ἀνοιδίσκω, tumefacio, Epigram. ¶ Ἀνοίδησις, tumor, Ariſtot. θαλάσσης ἀνοιδήσεις, i. maris intumeſcentis æſtus.
Ἀνοίκειος, inconueniens, non propinquus, Hermogen. ¶ Ἀνοίκητος, ου, ὁ, inhabitabilis, Cicer.
Ἀνοικίζομαι, μ. σομαι, migro: longè à mari habito. ¶ ἀνῳκισμένοι εἰσὶ, in alto habitāt, Thuc.
Ἀνοικίζω, μ. ίσω, inſtauro, Ariſtid. ¶ Funditus euerto, Thucyd.
Ἀνοικισμὸς, inſtauratio: Herodot. lib. 2, ἔπεμψε δὲ

καὶ χρήματα πλεῖστα εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων, ad reficiendas vrbes.
Ἀνοικονόμητος, prodigus, malè diſpoſit⁹, Quintil.
Ἄνοικος, extorris, domo carens, Herodot.
Ἄνοικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immiſericors: vnde ἀνοίκτως, Sophocl. immiſericorditer Terent.
Ἀνοικτὸς, apertus. ἀνοικτεὶ, apertè.
Ἄνοικτιστος, ὁ καὶ ἡ, non miſerandus, Eurip.
Ἀνοιμώζω, μ. ώξω, ingemiſco, fleo, edo gemitū.
Ἀνοιμωτὶ, vel Ἀνοιμωκτεὶ, ſine fletu: & impunè.
Ἀνοκωχὴ, ῆς, ἡ: patientia: ἡ ἐπὶ τῶν νέων ἀναχώρησις Ammon. Ἀνοιστρέω, incito, ſtimulo.
Ἄνολβος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, inops: Sophocl. in Aiace, pro ſtulto. Ἀνολβίη, inopia.
Ἀνολκὴ, ſublatio, attractio, Thucyd.
Ἀνολολύζω, cum clamore ploro, ἀνολοφύρομαι.
Ἄνομαι, perficior, deſino, Argon. 2.
Ἀνομβρέω, more imbris effundo, Eccleſiaſt. 4.
Ἀνομβρήεις, εντος, pluuialis, Nicand.
Ἀνομέω, μ. ήσω, iniquè ago, Herodot.
Ἀνόμημα, ατος, τὸ, καὶ Ἀνομία, ας, ἡ, ſcelus: Xenop. ἀνθρώποις ζωὴν ἀνομία μᾶλλον ἢ δικαιοσύνῃ χρωμένοις. ¶ Ἀνόμιμος, illegitimus.
Ἀνομίλητος, ου, ὁ, Plat. incomes Feſt.
Ἀνόμιχλος, innubilus Lucret. Ariſtot. de mundo.
Ἀνομοθέτητος, lege malè ordinatus, Ariſtot.
Ἀνομοιομερῆ, τὰ, partes ſibi diſſimiles, Ariſtotel. de anim. l. 1. c. 1. & Ariſtoph. Interpr.
Ἀνομοιόω, diſſimilem facio, Plat. in Tim.
Ἀνόμοιος, diſſimilis. ¶ Ἀνομοιότης, καὶ Ἀνομοίωσις, diſſimilitudo. Ἀνομοίως, inæqualiter.
Ἀνομολογέομαι, fateor, concedo, Plat. 1. de Rep.
Ἀνομόλογος, diſſentaneus, Gaz. de menſibus.
Ἄνομος, ὁ καὶ ἡ, flagitioſus, exlex.
Ἀνόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutilis, Sophocl.
Ἄνοος, καὶ Ἄνους, amens, Plat. epiſt. 8.
Ἀνοπαῖα, vel Ἀνόπαια, ἡ, auis eſt ita dicta quòd altiuola ſit, Pli. ¶ ἀνοπαῖα, infumibulū. ¶ Ἀνόπαιον, Emped. in ſublime tendens.
Ἄνοπλος, ου, ὁ καὶ ἡ, inermis. ¶ Dicitur & ἄοπλος, Herodot.
Ἀνοργάζειν, commouere, exilire, ἀνακινεῖν, ἀνάλλεσθαι: & pueros inter manus iactare atque agitare, vti facit Hector ſuū Aſtyanacta, Ιλ. ζ.
Ἄνοργος, ου, ὁ, lætus, æquanimis, Crat. apud Suid.
Ἀνορέα, ἡ, ferocia, Theocrit.
Ἀνορεξία, ας, ἡ, cibi faſtidium.
Ἀνόρεος, virilis, ἀνόρεος πόλεμος, apud Sophocl.
Ἀνορθοῦμαι, καὶ Ἀνορθόω, μ. σω, corrigo, inſtauro, Plat. 1. de Repub.
Ἀνορμάω, μ. ήσω, animo incitor, commoueor.
Ἄνορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, importuoſus Saluſt.
Ἄνορον, acutum, ὀξὺ, Suid.
Ἀνορούω, excito, exurgo: Odyſſ. ξ, ὡς εἰπὼν, ἀνόρουσε, & Iliad. ά, τοῖσι δ' νέστωρ ἡδυεπὴς ἀνόρουσε.
Ἀνορροπύγιος, ὁ καὶ ἡ, cui cauda deeſt, qui inter volandum non regitur cauda, Ariſtot.
Ἀνορταλίζειν, propriè eſt auium alas iactātium, quum primùm iam volare geſtiunt. ¶ Item altùm ſubtilitérque ſapere & credere ante- quam compertum habeamus, Ariſtoph.
Ἀνορύσσω, μ. ξω, π. υχα, refodio, retego. Plutarc. in Solone, τῶν δ' ἀποθανόντων τοὺς νεκροὺς ἀνορύξαντες.
Ἀνόσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, impius, profanus, Xenoph.
Ἀνοσιουργεῖν, impiè agere, eſſe nefarium.
Ἄνοσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſalubris, morbo carens.
Ἀνόστεος, polypus piſcis: item exos adiectiuè.
Ἄνοστος, ου, ὁ καὶ ἡ, reditus expers, irredux Lucan. Eurip. ¶ Ἀνόστητος, καὶ ἀνόστιμος, idem, Odyſſ. δ.
Ἀνότιστος, ὁ, ſiccus, Dioſcorid. lib. 1. in præfat.
Ἀνουβίδιον, ου, τὸ, Anubis templum, Lucian.
Ἀνουθέτητος, ου, ὁ, qui emendari non poteſt, indocilis, Iſocrat.
Ἀνουθέτης, indoctus.
Ἄνους, ου, ὁ καὶ ἡ, amens, ſtultus, ſimplex. apud Plut.
Ἀνούτατος, ὁ καὶ ἡ, impercuſſus: Iliad. δ, ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ. ¶ Ἀνουτητὶ, ſine vulnere.
Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, ſuſtentatio, patientia. ¶ Item induciæ: ἀνοχὰς ποιήσασθαι, Dem. facere inducias.
Ἄνοχλος, ου, ὁ, inoffenſus.
Ἀνοχλίζω, vecti ſubmoueo, Apol. Rhod.
Ἀνοχμάζω, in altum tollo, libr. Epigr.
Ἄνοχος, ου, Theophraſt. de hiſtor. plant. lib. 3. cap. vlt. Plin. præceps alui inanitio.
Ἀνοψία, obſonii penuria, Plutarch.
Ἀνοψεῖν, cæcutire, Heſych. μὴ βλέπειν.
Ἀνσατῆρες, Laconib. tumores inguinum & bubones. Iiſdem ἀνσατείσασθαι, eſt igni aſtare.
Ἀνστρέφομαι, percurro, Heſiod.
Ἄντα, corām, aduerſūm, Genitiu. Odyſſ. ά.
Ἀνταβάτης, ου, ὁ, pugnator qui clauſis oculis aduerſarium adoritur: vide Chiliad.
Ἀνταγοράζω, μ. σω, π. κα, permuto, emendo.
Ἀνταγορεύω, obloquor, Ariſtoph.
Ἀνταγωνίζομαι, μ. ίσομαι, repugno.
Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, aduerſarius, æmulus: Iſocra. ἀνταγωνιστὴς τῶν σῶν, defenſor rerum tuarum.
Ἀντάδελφος, qui eſt loco fratris, Bud. in epiſtol. ¶ Iuriſcon. ἀνταδέλφοις vocant ex eodem patre eadémque matre genitos, quos & ἀμφιθαλεῖς dicunt.
Ἀντάδω, occino Liu. cantu prouoco.
Ἀνταὶ, ventorum reflatus Cicer.
Ἀνταῖος, contrarius, aduerſus: ἀνταῖα πληγὴ, Eurip. aduerſum vulnus, vt in pectore.
Ἀνταίρω, μ. αρῶ, π. ηκα, contendo, reſiſto: Syneſ. καὶ ἀνταίρουσιν, ἀλλ' ὑπείκουσι, non reſiſtunt, &c.
Ἀνταιτέω, repoſco. Ἀνταλαλάζω, reclamo.
Ἀντακαῖος, vocat ingentia cete Herodot. lib. 4.
Ἀντακούω, contrà audio, obaudio, Sophocl.
Ἀνταλλάττω, καὶ Ἀνταλλάττομαι, muto, permuto, Demoſth. ¶ Ἀντάλλαγος, commutatus, Menand. Ἀντάλλαγμα, καὶ ἀνταλλαγὴ, permutatio Gazę.
Ἀντάμειψις, εως, ἡ, compenſatio Cicer.
Ἀνταμύνομαι, obſiſto rurſum, me vlciſcor.
Ἀντανάγομαι, occurro, contrà vela facio.
Ἀντανάγω, ex aduerſo produco, Thucyd.
Ἀντανταίρω, contrà deſtruo, perimo, demolior.

Ἀνταναάκλασις, εως, ἡ, reflexus, reciprocatio.
Ἀντανακλᾶσθαι, reflecti, refringi, Heſych.
Ἀντανακοπή, ῆς, ἡ, reciprocatio, repercuſſus Plin.
Ἀνταναμένω, præſtolor.
Ἀνταναπληρόω, μ. ώσω, ſuppleo.
Ἀνταναφέρω, contrà fero, contrà induco.
Ἀντανδρος, ὁ, ſubſtitutus, ſuccidaneu vocat Vlpian. De adminiſt. tutor.
Ἀνταίειμι, contrà ſurgo, Thucyd. ἀνταιήει αὐτῷ.
Ἀντανέψιος, patruelis, ἀνέψιος, nepos.
Ἀνταγίσημι, & ἀνταγίσαμαι, reſiſto, Plut. in Num.
Ἀνταγίσωμα, τος, τὸ, Gell. parilitas. Ioſeph. de Antiquit.
Ἀντάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, æquandus, conferendus, cum genit. Xenop. πολλῶν οἶκοι οἴμαι ἀντάξιον εἶ).
Ἀνταξιόω τὰ ὅμοια, paria rependo, Thucyd.
Ἀνταπαιτέω, viciſsim repoſco, Thucyd. lib. 3.
Ἀνταποδίδωμι, retribuo: ἀνταποδίδωμι τὴν δίκην, Thucydid. do pœnas.
Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, καὶ Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, remuneratio Cicer.
Ἀνταπόδοτον, idem quod ἀναπόδοτον.
Ἀνταποδύεσθαι τοῖς πόνοις, accingi ad labores: ſic in Canonibus concilii Epheſini.
Ἀνταποκρίνομαι, ex aduerſo reſpondeo.
Ἀνταπόκρισις, reſponſio mutua: figuræ genus, Hermog.
Ἀνταπολαμβάνειν χάριν, gratiam accipere ob beneficium, Demoſth.
Ἀνταπόλλυμαι, viciſsim pereo, Eurip.
Ἀνταποπαρδεῖν, oppedere: Ariſtophan. νεφ. βούλομαι ἀνταποπαρδεῖν πρὸς τὰς βρόντας.
Ἀνταποπέμπω, remitto: Ἀνταποστέλλω ἀνακλάσας, refringo radiorum repulſus.
Ἀνταποτίνω, retribuo, rependo, lib. Epigram.
Ἀντάποτος, colligatus, συνδεδεμένος, Heſych.
Ἀνταποφαίνω, contrà oſtendo, è diuerſo oſtendo.
Ἀνταποχή, ἡ, eſt cautio qua debitor creditori ſe perſoluiſſe teſtatur: l. 18. D. de fide inſtru. vide Ἀποχή.
Ἀντάπτομαι τοῦ πολέμου, è diuerſo bellum ſuſcipio, Herodot.
Ἀνταπωθέω, ῶ, repello.
Ἀνταρέται, συνωμόται, coniurati.
Ἀντάρης, veſpertilio, νυκτερὶς, Sophocl.
Ἀνταρκέω, par ſum, reſiſto, Plat. ad Dionyſ.
Ἀνταρσία, ας, ἡ, & Ἄνταρσις, εως, ἡ, coniuratio.
Ἀντάρτης, tyrannus.
Ἀντασπάζομαι, reſaluto: Accuſ. Plutarch.
Ἀντάσπιστοι, οἱ, exauthorati.
Ἀνταυγής, coruſcus. Ἀνταυγέω, μ. σω, π. κα, reniteo, Sophocl. Ἀνταυγία, fulgoris repulſus.
Ἀντάω, μ. ήσω, π. ηκα, in occurſum eo, Sophocl. Pro patior: ἀπῳκτίζετο τὴν ἀπὸ κύρου ἤντησε, quæ à Cyro pertuliſſet complorabat.
Ἄντε, ſiue: geminatur, Plut. in Pericl. εἴτε χρήσιμον, ἄντε ἄχρηστον ᾖ, ſiue vtile, ſiue inutile ſit.
Ἀντεγκαλεῖ, viciſsim criminari. ¶ Ἀντέγκλημα, recriminatio. ¶ Ἀντεγκληματικὴ ἀντίθεσις, Hermog. aſſumptio criminationem reiiciens.

Ἀντειπεῖν πρὸς τὸν λόγον, refellere, Iſocrat.
Ἀντεισάγειν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, ſuam inducere ſententiam, Nazan.
Ἀντεισαγωγή, compenſatio, Aquila Rom.
Ἀντεισφέρειν νόμον, legem lege abrogare, Feſt.
Ἀντεκπλέω, μ. εύσω, π. κα, claſſe exeo obuiā nauigantibus, obnato Ouid. (tio.
Ἀντέκτισις, καὶ ἀντέκτασις, mulcta, ἀντίδοσις, rela-
Ἀντέλιγμος, conuerſio & replicatio Cic.
Ἀντέλλω, pro ἀνατέλλω, orior, ſurgo, Ariſtop. νεφ.
Ἀντελπίζω, nouam ſpem concipio.
Ἀντεμβάλλω, rependo, viciſsim repono: ἀντεμβάλλειν γῆ, viciſsim terrę iniicere, Theoph.
Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, viciſsim impono, Dem.
Ἀντεμβολαί, ſummæ cardinis partes, quæ in cauū induntur: vel eæ partes oſsium, quæ in vertebras prominent.
Ἀντεμμάσασθαι, retribuere, terrefacere, Euripid.
Ἀντεμπλοκή, ῆς, ἡ, connexio, mutuus amplexus.
Ἀντεναγωγή, ῆς, ἡ, compenſatio.
Ἀντεναντίωσις, oppoſitus, us, Cic. & figura cùm negationis oppoſitione, velut per affirmationem dictum volumus intelligi.
Ἀντενδείκνυμαι, contrarium indico. ¶ Ἀντένδειξις, Galen. obnuntiatio, conſilii capti & agitati diremptio, Bud. Com.
Ἀντενεργέω, reſiſto: ἀντενεργεῖν θανασίμοις, Dioſc.
Ἀντεξάγω, contrà educo, oppono, Plutarch.
Ἀντεξαιτέω, contrà depoſco: cum accuſatiuo.
Ἀντεξελαύνω, inuado, Plutarch. in Oth.
Ἀντεξετάζεσθαι, reluctari: Lucian. ἀντεξεταζόμενος τῇ νόσῳ: Item opponere ſe, iudicio ſe ſiſtere, ad iudicium adeſſe.
Ἀντεξετάζω, μ. σω, expendo, inquiro. ¶ Ἀντεξέτασις, collatio. Ἀντεξετασμὸς, idem.
Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, inuaſio, Thucydid. & Plut.
Ἀντεπάγω, contrà duco, è diuerſo produco.
Ἀντεπείσοδος, aditus alternus, Plutarch.
Ἀντεπεξελαύνω, contrà equito, Thucyd.
Ἀντεπεξέρχομαι, contrà inuado, obuiam eo.
Ἀντεπηχέω, obſtrepo, obturbo, Lucian.
Ἀντεπιβαίνω, aduerſor, contrà aſcendo.
Ἀντεπιβουλεύω, contrà inſidias tendo.
Ἀντεπιδείκνυμι, viciſsim oſtendo, contrà oſtendo.
Ἀντεπιθυμῶ, contrà cupio, Xenoph.
Ἀντεπιθυμητής, æmulus, riualis.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contrà nitens retineo.
Ἀντεπιμετρεῖν, gratiam rependere, remetiri, Poll.
Ἀντεπινοέω, μ. ήσω, π. ηκα, contrà cogito.
Ἀντεπίρρημα, vltimæ partes fabulæ, Poll. li. 4.
Ἀντεπιστέλλω, reſcribo, remitto, Ἀντεπιγράφω.
Ἀντεπιστροφή, conuerſio mutua.
Ἀντεπιτάττω, contrà exigo.
Ἀντεπιτίθημί σοι ἐπὶ παυσανίαν ἐπιστολήν, do tibi ad Pauſaniam epiſtolam, Thucyd.
Ἀντεπιχειρεῖν, occurrere, contrà inſtare. ἀντεπιχειρεῖν τοῖς ἕλλησι, Græcos inuadere ex aduerſo, Ariſtotel.
Ἀντεπιχείρησις, εως, ἡ, ex aduerſo aggreſsio.

Α'ντεραν ίζομαι, compenſo, retribuo.
Α'ντεραςής, ȣ̃, riualis, Pollux lib. 3. ἀντεραςὴν.
Α'ντεράω, diuerſum cupio, ſum riualis, Lucian.
Α'ντερείδω, μ. είσω, ἢ ἀντερειδαίνω, renitor: Plutarc. in Numa, ἀντερείδει τοῖς βαρβάροις, barbaris reſiſtit. ¶ Α'ντέρεισις, εως, ἡ, renixus, Celſ. luctamen, Virgil.
Α'ντερέτης, qui remigat, Thucyd.
Α'ντερίζω, concerto. Α'ντερὶς, contentio.
Α'ντέρισμα, τὸ, ſedes, fundamentum.
Α'ντέρομαι, viciſsim interrogo, Nazanz.
Α'ντερρόπως, è conuerſo, Aduerb.
Α'ντέρως, ωτος, ὁ, cõtrarius Cupidini amor. Apud Pauſan. dicitur δαίμων, vltor ſcilicet eorum qui vel amatores vel amantes ſpernunt.
Α'ντευεργετεῖν, reddere vices beneficii, Xenoph.
Α'ντευπάσχω, beneficium pro meritis accipio: Demoſth. ἀντευπαθόντες, mutuis beneficiis affecti.
Α'ντευποιῶ, beneficium rependo, in Pluto.
Α'ντεφεστιῶ, viciſsim inuito ad epulas, Plato.
Α'ντέχω, μ. ξω, adnitor, reſiſto: Herodian. lib. 1. πρὸς τὴν τȣ̃ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλέγετο. ¶ Itẽ ὑπομένω, ſuſtineo, tolero: ἀντέχει πρὸς τοῖς καμάτοις, Herodian. ſuſtinet labores: Lucian. ἀντέχει ἀμφὶ τὴν χεῖρα, eius manũ ſuſtinet, ſeu cohibet & regit. ¶ Α'ντέχομαι, propriè adhæreo. Itẽ retineo: ἀντέχȣ θυγατρὸς, Eurip. filiã retine.
Α'ντέω, occurro, Iliad. ή, οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισι.
Α'ντήδην, ſuppliciter, ἱκετευτικῶς.
Α'ντὴν, coràm, palàm, è contrario, Iliad. ά.
Α'ντήρεις, ειδος, ἡ, lignum obtentum: item, æqua nauis impulſio. Α'ντήρετον, æquale.
Α'ντήρης, ρος, ὁ καὶ ἡ, cõtrà eleuans, Euripid. æqualiter remis impulſus.
Α'ντήριος, ȣ, ὁ, ſtamen: & regula à tergo oſtii poſita, quæ illud apertum renixu ſuo repellit.
Α'ντηρὶς, tibicen, ſublica.
Α'ντηρότης, renixus, luctamen, Theophraſt.
Α'ντιδόκησις, εως, ἡ, controuerſia, altercatio.
Α'ντηχέω, contrà reſono, contrà ſono.
Α'ντὶ, propriè ſignificat vicem, quum quis alterius loco facit aliquid: ἀντὶ τȣ̃ βρέφους, infantis loco, vice infantis. ¶ Idem in compoſitione idem efficit quod apud Latinos Contra. ¶ ἀνθ' ὧν, pro quibus, i. quoniam: Lucia. ὑπὸ δὲ ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην. ¶ Antiqui ἀντὶ pro æquali vſurpabant, vt ἀντίθεος, ἀντίχειρ.
Α'ντία, contra: Odyſſ. ό, ἀντία δεσποίνης φάσθαι: Herodot. ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα αὐτοῖς, contra eos arma tulerunt.
Α'ντιάδες, tumores in extremis faucib⁹ ex inflãmatione nati, Vlpian. l. 14. §. 4. D. de ædili. edict. Celſus tonſillas vocat. lib. 6. cap. 10.
Α'ντιάζω, & Α'ντιάω, μ. σω, π. κα, obſto, occurro: ἀντιάζομεν τȣ̃ ἐπιόντα, Herodot. Argon. 2. ἀντιάοιτε ἄνδρεσσιν ξεινίοις, offẽdatis homines hoſpitũ amãtes. ¶ Itẽ obteſtor, Soph. in Aiace.
Α'ντιάνειρα, virago: Ιλ. γ, ἦλθον ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.
Α'ντιάζων, ora Auſtralis nobis ignota, Cicer. in Tuſcul. quæſtion.

Α'ντιάομαι, aduerſor: 1. Argon. καὶ εἰ θεὸν ἀντιόωτο.
Α'ντιάς, tumor durus tonſillarum, Celſ. lib. 7.
Α'ντιαχέω, μ. ήσω, reclamo, contradico, Nonn.
Α'ντιβαίνω, reſiſto, retrocedo: ἀντιβῆναι πρὸς δημοκρατίαν, repugnare democratiæ, Plutarch.
Α'ντιβαλλόμενα, æqualia: ſuccedanea, Dioſcor.
Α'ντιβάλλω, repugno. Itẽ mecũ reputo, Lucæ 24.
Α'ντιβαρνική, caſsia, Heſ. Α'ντιβασιλεῖς, interreges.
Α'ντιβατικὸς, ὁ, obui⁹. Α'ντιβάτης, repagulũ ianuę.
Α'ντίβιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, contrarius: Iliad. ά. ἀντιβίοισι μαχεσσάμενοι ἐπέεσσιν, i. ἐναντίοις. ¶ Α'ντιβία, aduerſum. Α'ντιβίην, contrà aduerb. Iliad. ά.
Α'ντιβιάζομαι, reluctor.
Α'ντιβλάπτω, viciſsim lædo, laceſsitus lædo.
Α'ντιβλέπω, reſpicientem reſpicio: Lucian. ἐν τῷ δύνειν, ἀντιβλέπειν τῷ φωτὶ, cõtra lumẽ aſpicere.
Α'ντιβολέω, μ. ήσω, π. ηκα, quæſo, cum accuſ. Ariſtop. νεφ. ἀντιβολῶ σε. Item aggredior, Genit. Iliad. δ, μάχης ἀντιβολῆσαι. ¶ Item pro occurro, Datiuo. Argon. 2. ἀντιβόλησαν ἀλλήλοις.
Α'ντιβολὴ, occurſus, conflictus, collatio, Plato.
Α'ντιβόλησις, εως, ſupplicatio, Plato in Apolog.
Α'ντιβολία, ας, ἡ, cõploratio, obteſtatio, Euſtath.
Α'ντιβροντάω, contra tono, retono, Lucian.
Α'ντιγέγωνε, reclamauit, lib. Epigr. ab ἀντιγωνέω.
Α'ντιγενεαλογέω, è diuerſo progeniem recenſeo.
Α'ντιγενίδειος νόμος, quidam concentus muſicus, apud Plutarch. de muſica.
Α'ντιγηροτροφῶ, idem quod ἀντιπελαργῶ, Bud.
Α'ντιγνωμονέω, μ. ήσω, π. ηκα, contrà opinor, Bud.
Α'ντιγόνιον, Heſych. herbę nomen & floris. ¶ Α'ντιγόνιος verò, nomen erat boli & iactus teſſerarii in ludo talario. ¶ Et ἀντιγόνοιαι, vel ἀντιγόγνοιαι, (vt habet Suid.) currus rotæ.
Α'ντιγονὶς, ἱερὰ ναῦς τις ἀθλίων ἐστι, Intepr. Demoſt.
Α'ντίγονος, ȣ, ὁ, beneficus, ſine malitia.
Α'ντιγράφεσθαι, hæreditatẽ vendicare. ¶ Item contrariam accuſationem inſtituere. ¶ Α'ντιγραφὴ, vtriuſque partis præſtitum iuſiurandum in re controuerſa, Demoſth. περὶ στεφ.
Α'ντιγραφεὺς, έως, ὁ, vulgò Receptorem particularem vocant. Cicero cuſtodem appellat, pro lege Agraria. *Gall. contrerolleur.* Poll. lib. 8.
Α'ντιγραφὴ, reſcriptum, contraria accuſatio ſeu defenſio: Ariſtoph. νεφ. βȣλομένȣς ἀνακοινȣ̃σθαί τε καὶ ἐς λόγον ἐλθεῖν πράγματα κἀντιγραφάς.
Α'ντίγραφον, ȣ, τὸ, exemplar, reſcriptũ, exemplum.
Α'ντιγράφω, μ. ψω, π. φα, reſcribo, denuò conuenio in iudicio. ¶ Α'ντίγραφος, ὁ καὶ ἡ, è contrario ſcriptus, Demoſth.
Α'ντίδειπνος, cœnæ vicarius.
Α'ντιδεξιόομαι, viciſsim amicè excipio, Xenoph.
Α'ντίδετον, contentio. Α'ντιδέχομαι, recipio.
Α'ντιδιαιρέομαι, ȣ̃μαι, diſtingo, Ariſtid.
Α'ντιδιαίρεσις, aduerſa diuiſio, Galen. ad Glauc.
Α'ντιδιαιρέω, ex oppoſito diuido, Nazanz.
Α'ντιδιάκονος, viciſsim ſeruiens, Strabo.
Α'ντιδιαλλαττόμενοι, variantes, permutantes.
Α'ντιδιαπλέκω, contra inuoluo, replico.
Α'ντιδιαστέλλομαι, opponor, diſtinguor.

Ἀντιδιαστέλλω, contrà diſtinguo, Iuſtin. Mart.
¶Ἀντιδιαστολὴ, diſcrimen, Alexand. Aphrod.

Ἀντιδίδωμι, μ. δώσω, π. κα, retribuo, redono Hor. Philoſtrat. ἀντιδιδόντες τὸν ἔλεον τοῦ ἐλέου, mutuò miſerantes. ¶ἀντιδιδόναι etiam erat ſuas facultates permutare: Vnde ἀντίδοσις, facultatum commutatio, Suid.

Ἀντιδικέω, iudicio me ſiſto, Bud. Comment.

Ἀντιδικία, defenſio. Ἀντίδικος, ου, ὁ, aduerſarius cauſæ ſiue litis, litigator, actor, accuſator.

Ἀντιδικῶν, accuſator, Ariſtoph.

Ἀντιδικοῦντες, οἱ, qui ſunt contrariis ſententiis.

Ἀντιδοξάζω, vicisſim prædico & laudo.

Ἀντίδοξος, contrariæ ſectæ vel opinionis.

Ἀντίδορον, ου, τὸ, cuticula quæ ſubiicitur tergori & pelli, vel pellis ipſa, Suid. & Epigr.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, remuneratio, relatio gratię Quintil. compenſatio muneris.

Ἀντίδοτον, τὸ, remedium contra venena.

Ἀντιδρᾶν, rependere, Euripid.

Ἀντιδωρέα, ας, ἡ, remuneratio. ¶Ἀντιδωρέομαι, vicisſim do, compenſo. ¶Ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio. Ἀντίδωρα, mutua dona Vlpia. in l. 25. §. 8. D. de hæred. petit.

Ἀντίζηλον, ου, τὸ, rotundum, teres, Heſych.

Ἀντίζηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, æmulus, zelotypus.

Ἀντίζυγος, ου, ὁ, aduerſus, ἀντίζυγα, ἰσόζυγα, Suid.

Ἀντίθεμαι, oppono, rependo, repono pro beneficiis, lib. 1. Epigram. datiuo iungitur.

Ἀντίθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſemideus, æquiparandus Deo, ¶ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ὀδ. ζ.

Ἀντιθεραπεύω, mutuò obſeruo, redamo, Xenoph.

Ἀντιθερμαίνω, contrà calefacio, Alex. Aphrod.

Ἀντιθέσιον, herba quæ & ξάνθιον, Dioſ. l. 4, c. 228.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, contentio, oppoſitio, Hermog.

Ἀντιθετικὴ στάσις, Hermog. aſſumptiui ſtatus.

Ἀντίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, cõtrarius, oppoſitus, aduerſus.

Ἀντιθλίβω, μ. ψω, π. φα, reprimo, Actiu. accuſ.

Ἀντίθροος ἠχὼ, vox ſoni contrarii, Nonn.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ, vel ἀντίθυρον, τὸ, Luci. locus poſt ianuam. ¶ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον, ex aduerſo oſtii.

Ἀντικαθέζομαι, contrà ſedeo, oppono.

Ἀντικαθεύδω, redormio. Epig. ἀντικάθευδε πάλιν.

Ἀντικάθημαι, è regione inſideo, ſubſtituor in locum alterius, ἐναντιοῦμαι, Interp. Thucyd.

Ἀντικαθίζομαι, ex aduerſo conſideo.

Ἀντικαθίσταμαι, ſublegor, ſubrogor, aduerſor.

Ἀντικαθίστημι, repugno, conſiſto, Thucyd.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicisſim inuito ſeu voco.

Ἀντικαρὶ, in animantibus pars ea dicitur quæ ad κλεῖδας, i. clauiculas, pertinet, Heſych.

Ἀντικάρδιον, ου, τὸ, concauitas pectoris, Poll. li. 2.

Ἀντικαταλάττομαι, ἢ ἀντικαταλάττω, compáro: Iſocrat ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι ¶Itẽ mercor, commuto: Ariſtot. mag. Moral. li. 2. ἀντικαταλλάττεται τῶν συμφερόντων ἡ ἡδονή. ¶Ἀντικαταλλαγὴ, ῆς, ἡ, commercium, emptio.

Ἀντικατατείνω, contrà contendo, Plat. 1. de Rep.

Ἀντικατηγορῶ, quaſi recriminor.

Ἀντικατηγορεῖσθαι, vicisſim prædicari.

Ἀντικατηγορία, mutua accuſatio Quintil.

Ἀντικατήμενοι, è regione caſtrametãtes, Herod.

Ἀντίκειμαι, aduerſor: cum datiu. Ariſt. in Categ. λέγεται δὲ ταῦτα ἀντικεῖσθαι ἀλλήλοις. ¶Cum accuſ. & πρὸς, Idem ibidem, ἡ κατάφασις πρὸς τὴν ἀπόφασιν ἀντίκειται.

Ἀντικείμενον, contrariũ: ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενα.

Ἀντικειμένως, è contrario.

Ἀντικέλευθος, ὁ καὶ ἡ, obuius, aduerſus, Nonn.

Ἀντικελεύω, viciſcim iubeo.

Ἀντικινέω, inſurgo, contrà moueo.

Ἀντικιχρῶμαι, vicisſim vtor, Depon. Genit.

Ἀντικλάζω, reboo, reclamo: Euripid. ἀντέκλαζεν κραυγὴ πέτραισι, vox ſaxis reboabat.

Ἀντίκλημα, τὸ, criminis relatio, cõcertatiua Qu t.

Ἀντικλίνω, ex aduerſo annuo, Muſæus.

Ἀντικνήμιον, pars ſuræ oppoſita: Poll. lib. 2. tibia: ocrea exponitur à Gaza. ¶In Pluto. φλῶσι τ' ἀντικνήμια, i. frangunt crura.

Ἀντικόντωσις, ιος, ἡ, renixus qui fit cõto, Hippoc.

Ἀντικοπὴ, repercuſſus Plin. conflictus Cic.

Ἀντικόπτω, retorqueo, interrumpo, referio.

Ἀντικορύσσομαι, colluctor, ad prelium me paro.

Ἀντικρούω, μ. σω, repugno, offendo: ἀντεκεκρούκει αὐτοῖς, Thucyd. ¶Demoſth. ἐν τῷ περὶ στεφ. ἀντέκρουσέ τι, καὶ γέγονεν οὐδ' οὐκ ἐλάττω, πάρεσιν αἰσχύνης, cecidit incommodè aliquid &c.

Ἀντικρὺ, contrà, genit. iungitur. Ili. θ, ἕκτορος ἀντικρὺ, aduerſùs Hectorem.

Ἄντικρυς, planè, coràm, ἄντικρυς καταστὰς, ex aduerſo ſtans, Plutarch. in Solo. ἡ ἄντικρυς ἀφαίρεσις, manifeſta ablatio, Idem in Lycurg.

Ἀντικτερίζω, vicisſim ſepelio.

Ἀντίκτυπος, obſtrepens, contrà ſonans, Nonn.

Ἀντικυμαίνομαι, vndabur dus iactor, Bud.

Ἀντικυρία, poteſtas, ἐξουσία.

Ἀντικύρικον, helleborus, veratrum, Heſych.

Ἀντικυων, vulpes, ἡ ἀλώπηξ, Heſych.

Ἀντιλαβεὺς, anulus ſcuti.

Ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ, anſa, apprehenſio: Lucia. in Tim. Ὡς δὲ λεῖος εἶ ὦ πλοῦτε, καὶ ὀλισθηρὸς καὶ δυσκάτεκτος καὶ διαφευκτικὸς, οὐδεμίαν ἀντιλαβὴν παρεχόμενος βεβαίαν. ¶Per metaphorã, argumentum reprehendendi, Plat. in Phæd.

Ἀντιλαγχάνειν, vicisſim litem intendere. ¶ἀντιλαγχάνειν παραγραφὰς, Demoſth. appellat, quod Cicer. agendi poteſtatem dare.

Ἀντιλάζομαι, teneo, ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάζυμαι, recipio: Euripid. τί δ' ἐστὶ, ὃ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται; quid autem eſt quod tibi occaſio temporis commodat?

Ἀντιλακτίζω, recalcitro Horat.

Ἀντιλαμβάνω, καὶ Ἀντιλαμβάνομαι, mihi vendico, apprehendo: ἀντιλαμβάνεται τῶν πραγμάτων, ad res capeſſendas incũbit, Plut. in Romul. ¶Item ſuccurro, & manum porrigo, ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, ſuſcipere infirmos, Act. 20. ¶ἀντιλαμβάνομαι, etiam eſt corripio, Plat. in Gorg.

Ἀντιλάμπω, reſplendeo, contrà luceo.
Ἀντιλαοὶ, panis fruſtula & fragmenta, Heſych.
Ἀντιλέγω, μ. ξω, π. κα, contradico: Xenoph. πρὸς τοῦτο μὲν οὐκ ἀντιλέγω. ¶ Itē cum dati. Idem, ἀγαπωοίμην αὖ τούτοις ἀντιλέγων. Thucyd. οὐκ ἀντιλέγω ὡς οὐ, &c. ¶ Ἀντίλεκτος, controuerſus.
Ἀντιλεγόμενα, controuerſa, Demoſth.
Ἀντίληξις, erat Athenienſibus veluti παλινδικία huiuſmodi, quum quiſpiam in iudicium vocatus non reſpōderat aut vadimonium promiſſum deſeruerat, eremodicio damnabatur. Quod ἐρήμην ἁλίσκεσθαι καὶ ἁλῶναι dicitur, & αἱρεῖσθαι.
Ἀντιληπτικὸς, comprehenſibilis Cicer.
Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, defenſor, adiutor.
Ἀντίληψις, comprehenſio, captus Cicer. ¶ Item obiectio diſputantis cum altero, Plutarch. ¶ Item defenſio, Baſil. ¶ Itē obſtaculū, Plut. in Alexand. ¶ ἀντίληψιν παρέχειν τοῖς πολεμίοις, Idē in Theſe. anſā ad capiendū hoſtib⁹ dare.
Ἀντιλόβιον, pars auris de qua Pollux li. 2.
Ἀντιλογέω, refuto, contradico, Ariſtoph. νεφ.
Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, Quintil. obiectio.
Ἀντιλογίζεσθαι, viciſsim reputare, Antiph.
Ἀντιλογικὴ, Platon. ars contentioſa.
Ἀντιλογικὸς, refutandi peritus, Ariſtoph. νεφ.
Ἀντιλοιδορέω, remaledico Sueton.
Ἀντιλύπησις, ἡ, vindicta, Plutarch.
Ἀντίλυτρον, pretium quo redimuntur captiui ab hoſtibus in bello, Heſych.
Ἀντιμαρτυρέω, reclamo, contrarium teſtor: ἀντιμαρτυρεῖ πρὸς αἴσθησιν, Plut. in virtut. mor.
Ἀντιμάχομαι, repugno, datiu. Aphrod. ¶ Ἀντιμάχησις, ἡ, contentio, repugnantia.
Ἀντιμεθέλκομαι, diſtrahor, contrahor, Epigram.
Ἀντιμελίζω, occino, cantu contendo, Epigram.
Ἀντιμένω, repugno, perduro, Theoph.
Ἀντιμερία, figura quum pars pro parte ponitur.
Ἀντιμεσονυκτοῦν, τὸ, media nox, Plut. in Probl.
Ἀντιμετάβασις, tranſitus, obluctatio.
Ἀντιμεταβολὴ, ex aduerſo mutatio.
Ἀντιμετάληψις, εως, ἡ, eſt quum vices redduntur, commutatio, ab ἀντιλαμβάνω.
Ἀντιμετάστασις, ἡ, obſtaculum Plaut.
Ἀντιμετρεῖν, reſpondere, Naz. remetiri Cic.
Ἀντιμηχανάομαι, contrà machinor, oppugno.
Ἀντίμιμος, ου, ὁ, æmulus.
Ἀντιμίμων, ονος, ὁ, contrà effingens.
Ἀντιμισθία, ας, ἡ, remuneratio, compenſatio.
Ἀντιμισθωτὸς, pretio conductus ab aliquo.
Ἀντιμολέω, μ. ήσω, π. ηκα, obuio.
Ἀντιμυκτηρίζω, viciſsim irrideo.
Ἀντινομία, ἡ, pugnantia legū contrariè ſcriptarum, Imp. De concep. dig. §. 6.
Ἀντινουθετέω, viciſsim admoneo.
Ἀντίνου πολλῶν, i. ἴσος πολλοῖς, inquit Heſych.
Ἀντίξοος, ὁ καὶ ἡ, contrarius: Herodot. ἐν μιῇ ἐς γνώμῃσι μίαν οὐκ ἔχω ἀντίξοον.
Ἀντιοδικεῖν, ad iudicium occurrere.
Ἀντίον, cōtrà, Odyſſ. ξ, αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν ¶ Cum genit. ἡ ἀντίον κύπρου θάλασσα, Herodot.
Ἀντίον, τὸ, liciatorium, Paralip. cap. 11. τοῦ ἀγυπτίου τὸ δόρυ ὡς ἀντίον ὑφαινόντων. ¶ Et acatii nauigii velum: Item genus phialæ, Varin.
Ἀντιόομαι, οῦμαι, contrarius ſum, prælio occurro: ἀντιοῦμαι τὸν βάρβαρον, barbaro occurro, Her.
Ἀντίος, ου, ὁ, contrarius, obuius: genit. iungitur. Iliad. ἑ, ὅστις τοῦγ' ἀντίος ἔλθοι. ¶ Cum datiu. Plut. in Cam. ἔχων ἵππον ἐξήλασεν ἀντίος ἀνδρὶ μεγάλῳ. ¶ Sine caſu, Iliad. ά, ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.
Ἀντιόφρον, contrarius, diuerſæ opinionis.
Ἀντιοχέω, ῶ, ἐναντιοῦμαι, reſiſto, ἀντέχω.
Ἀντιόων, contratendens: ab ἀντιάω.
Ἀντιόωσα, ἡ, occurrēs, ἐπιμελείας ἀξιοῦσα, Iliad. ά.
Ἀντιπαγὲς, contrariè conſtitutum.
Ἀντιπάθεια, naturalis diſsidentia: alicubi apud Ariſtoph. ἄκος, i. remedium.
Ἀντιπαθέω, μ. ήσω, contrario modo afficior.
Ἀντιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diuerſæ affectionis, cōtraria paſſus, reſiſtens: ἀντιπαθές ἐστι φαρμάκοις, aduerſatur veneficiis, Dioſc. li. 4, ca. 223.
Ἀντίπαις, pubes. Ἀντιπαιδία, ας, ἡ, pubertas.
Ἀντιπαίζοντες, οἱ, obludentes Plaut.
Ἀντίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aduerſari⁹ in lucta, æmulus. Iungitur aliquādo cum datiuo, li. 1. Epigr. ὕδωρ ἰδίοις ῥεύμασιν ἀντίπαλον. Aliquādo genit. Ibidem, ὦ πικραὶ γλυκερῆς ἀντίπαλοι χάριτος.
Ἀντιπαραβάλλω, oppono, confero: Plato in Apologia, ἀντιπαραβάλλοντι τὰ ἐμαυτοῦ πάθη πρὸς τὰ ἐκείνων, meos caſus cum illorum caſibus conferenti: Plutarch. cum Dat. citra præpoſ. in Themiſt. ἀντιπαραβάλλει τὰς ἑαυτοῦ ταῖς ἐκείνου πράξεσι, cum illius geſtis ſua confert.
Ἀντιπαραγγέλλειν, In pandectis Græcis mulier poſt diuortium παραγγέλλει τῷ ἀνδρὶ, cùm marito denunciat ſeſe prægnantem eſſe ex eo: at maritus Ἀντιπαραγγέλλει, cùm agnoſcere vterum non vult.
Ἀντιπαραγραφὴ, ῆς, ἡ, replicatio, Bud. Com.
Ἀντιπαράγειν, eſt hoſtium exercitum captare cum exercitu adequitando & circumeūdo, Polyb.
Ἀντιπαρακαλεῖν, deprecari, diſſuadere, Xenoph.
Ἀντιπαρακελεύομαι, μ. εύσομαι, è contrario iubeo.
Ἀντιπαραλυπέω, inuicem ango.
Ἀντιπαρασκευάζομαι, do operam vt par ſim.
Ἀντιπαρασκευὴ, apparatus.
Ἀντιπαράστασις, Hermog. obſiſtentia Trapez. Depulſio quoque verti poteſt.
Ἀντιπαραστρατοπεδεύω, contrà pono caſtra.
Ἀντιπαρασχεῖν, retribuere.
Ἀντιπαρατάσσομαι, reſiſto, opponor, Dioſcorid.
Ἀντιπαρατείνω, ſiue ἀντιπαρεκτείνω, cōtendo, compono, comparo. ¶ ἀντιπαρέκτασις, contentio, comparatio, Bud. Com. (Plat. in Apol.
Ἀντιπαρατίθημι, oppono, confero: Accuſ. & dati.
Ἀντιπαρεξάγω, contrà duco exercitum, oppono.
Ἀντιπαρεξετάζειν, perſcrutari, opponere.
Ἀντιπαρεξιὼν, όντος, ὁ, perſequens, ſe opponens.
Ἀντιπαρέρχομαι, contrà tendo.
Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo, Phal. in epiſt.

Ἀντιπαρή-

Ἀντιπαρήκω, contrà incedo, Ariſtot.
Ἀντίπασον, genus oſculi & baſii, Varin.
Ἀντιπάσχω, contrà patior, talionem accipio: cum Dat. Dioſc. li. 3, ca. 70. ἀντιπάσχειν τῇ δυσωδίαις.
Ἀντιπατέω, obſtrepo, contrà ſtrepitum facio.
Ἀντιπελαργεῖν, promerentib⁹ gratiam referre, à ciconiæ natura ſumptũ, quę πέλαργος dicitur.
Ἀντιπελάργησις, & Ἀντιπελάργωσις, remuneratio.
Ἀντιπέμπω, remitto, Aphrod. Item reſpondeo.
Ἀντιπεπονθὸς, lex talionis, Ariſtot. Eth. li. 5.
Ἀντιπέραια, τὰ, è regione ſita: Iliad. β, ἠδ᾽ ἀντιπέραι᾽ ἐνέμοντο. ¶In fœmin. i. vlterior, trãſmarina. Nonn. γαῖαν ἐς ἀντιπέραιαν ἐπορθμεύοντο. Dionyſ. de ſitu orb. πρὸς ἀντιπέραιαν, è regione.
Ἀντιπέρας, ex contrario, è regione: ἐν τῇ ἀντιπέρας θράκῃ, in aduerſa Thracia, Thucyd.
Ἀντιπέρην, trans, ex aduerſo, Apollon. Rhod. & ἀντιπέρηθεν, apud eundem.
Ἀντιπεριάγειν, in diuerſa circumagere, Syneſ.
Ἀντιπεριΐσταμαι, cohibeor: Ariſtot. in Probl. ἀντιπεριΐσταται εἴσω τὸ θερμὸν, calor int⁹ coercetur.
Ἀντιπερίστασμα, obſtaculum. ¶Item ſtratagema quo diſtinetur hoſtium copiæ, Polyb. in 2. hiſt.
Ἀντιπερίστασις, proprie verbum eſt τῶν φυσιολόγων pro illa coarctatione & cohibitione quæ præſertim eſt à frigore, tum etiam à calore, Ariſt. in 1. Meteor. Ἀντιπερίωσις, Plutar. idem.
Ἀντιπεριστροφὴ, ῆς, ἡ, in diuerſum circumitio.
Ἀντιπηδάω, μ. ήσω, π. ηκα, inſilio.
Ἀντίπηξ, ηγος, ἡ, ἀντίπυξ, arca lignea, Euripid.
Ἀντιπίπτον, τὸ, obiectio, occupatio, Demoſth.
Ἀντιπίπτω, reſiſto: Plutarch. in Theſ. μηδὲν ἀντιπίπτει περὶ τῶν ἱστορικῶν τοῖς τραγικοῖς, hiſtorici à tragicis nihil diſſentiunt.
Ἀντίπλαστος, ſimiliter factus, Sophocl.
Ἀντιπλέω, ex aduerſo nauigo, occurro.
Ἀντιπληρόω, ſuppleo, Ioſeph. li. 2. Iudaic.
Ἀντιπλήττω, referio, ἀντιπληγῆναι, repercuti.
Ἀντιπλοΐα, ας, ἡ, nauigatio quæ fit aduerſo vtrinque remorum actu & impulſu, Polyb. in Epit.
Ἀντιπνέω, μ. εύσω, contrà ſpiro: Phocyl. ἀντιπνεῖν ἀνέμοισι, ſpirare aduerſus ventos.
Ἀντιπνεία, ας, ἡ, ventus aduerſus.
Ἀντιποθέω, redamo: Xenoph. φιλῶν ἀντιφιλεῖσθαι, καὶ ποθῶν ἀντιποθεῖσθαι, i. mutuò deſiderare.
Ἀντιποιέομαι, μ. ήσομαι, mihi vendico: Xenoph. ἀντιποιεῖσθαι ἀρχῆς, ſibi ſumere principatum.
Ἀντιποιέω, ῶ, contrà facio, aggredior.
Ἀντίποινον, ου, τὸ, ſupplicium, pœna pro delicto.
Ἀντιπολιτεύομαι, aduerſor cuipiã in ratione adminiſtrandæ, Reipub. Plut. in Themiſt. ἀντιπολιτεύεται τοῖς παλαιοῖς βασιλεῦσι. ¶Capitur ſimpliciter pro Reſiſto apud Syneſ.
Ἀντιπορεύομαι, contrà venio, reſiſto, reclamo.
Ἀντίπορθμος, fretum habens obuerſum, Ariſtot.
Ἀντίπορος, ὁ καὶ ἡ, contrà gradiens, Euripid.
Ἀντίπους, οδος, qui pedes habet oppoſitos, qui nobis aduerſa vrget veſtigia, Cic. in Academicis.
Ἀντιπραξις, εως, aduerſitas, æmulatio.
Ἀντιπράττομαι, contrarium eſſe, apud Iſocrat.
Ἀντιπράττω, repugno, obſiſto, obnitor.
Ἀντιπρεσβεύομαι, è contrario legatos mitto.
Ἀντιπροβάλλομαι, cõtrà propono, Plato de Leg.
Ἀντιπροβολὴ, comparatio in nominãdo. ἀντιβολή.
Ἀντιπρόειμι, ex aduerſo progredior.
Ἀντίπροικα, ſimilia, Xenoph. in Ageſilao.
Ἀντιπροκαλεῖσθαι, viciſsim conditionem ferre, offerréue, optionéque prouocare, vel conditionem ferẽtem viciſsim ſtipulari, Demoſth.
Ἀντιπρόκλησις, mutua accuſatio, Bud. Com.
Ἀντιπρόσωποι, οἱ, qui aduerſa ſunt facie.
Ἀντιπρότασις, εως, ἡ, oppoſita propoſitio.
Ἀντίπρῳρον, ου, τὸ, puppis, roſtra, Thucyd.
Ἀντίπρῳρος, ου, aduerſas habẽs proras: Eur. ἀντίπρῳρα ναυστάθμων πυρὰ, incẽdia corã naualib⁹.
Ἀντιπροσαμήσασθαι, in plantis ne ſuffocentur, circumfoſſura terram detrahere, Pol. lib. 1.
Ἀντίπτωμα, ατος, τὸ, ruina.
Ἀντίπτωσις, εως, caſus pro caſu poſitio.
Ἀντίπυγος, auerſas clunes habens.
Ἀντίπυλος, ὁ καὶ ἡ, oppoſitam ianuam habens: ἀντίπυλοι ἀλλήλῃσιν αὐλαὶ, Herodot.
Ἀντίπυργος, æqualis altitudo, Heſych.
Ἀντίρισις, renix⁹, vng contrecable, Polyb. in Epig.
Ἀντίρρησις, εως, ἡ, altercatio, controuerſia.
Ἀντίρροπος, compenſans: Chryſoſt. περὶ ἱερωσυνῆς. δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων τιμωρίαν ἀντίρροπον. ¶τὸ ἀντίρροπον, ęquilibritas, Cic. & æquilibriũ.
Ἀντισεμνύνεσθαι, grauitati grauitatem opponere: Ariſtot. in Polit. Ὁ δ᾽ ἀντισεμνυνόμενος ἐλευθεριάζων, ἀφαιρεῖται τὴν ὑπεροχὴν καὶ τὸ δεσποτικὸν τῆς τυραννίδος.
Ἀντισηκόω, rependo: Nazanz. ἀντισηκοῦντας τοῦ κακοῦ τὴν διόρθωσιν, ex æquo emendationem rependentes. ¶Ἀντισήκωσις, compenſatio.
Ἀντισκάπτω, ludentem deludo.
Ἀντισοφίζομαι, ſophiſmatis certo, cum datiu.
Ἀντισοφιστὴς, qui contrà ſophiſmatis certat.
Ἀντισόω, æquo, comparo.
Ἀντίσπασις, εως, ἡ, quaſi retractio, reuulſio: Gal. ἀντισπαστικὰ φάρμακα vocat, medicamẽta quę irruẽtes humores in alienã ſedem, retrahũt.
Ἀντίσπασμα, apud Polyb. præpedimentum.
Ἀντίσπαστος, ου, contrà nitens, Epigra. vnde ἀντισπαστικὸν μέτρον, apud Pindarum.
Ἀντισπάω, μ. άσω, retraho, contrà traho: Ariſt. in Problem. ἀντισπᾷ τῇ οὐρήσει, vrinam retinet.
Ἀντίσποδα, τὰ, Dioſcorid. li. 5, ca. 86. Plin. lib. 35, ca. 13. Antiſpodon vocãt cinerem fici arboris vel caprifici, quia ſcilicet vice ſpodii vſurpatur.
Ἀντισταθμίζω, rependo, retribuo, Bud. Com.
Ἀντισταθμὸς, οῦ, æquiualens.
Ἀντιστασιάζω, diuerſas partes ſequor.
Ἀντιστασιαστὴς, qui eſt diuerſarum partium.
Ἀντίστασις, repugnantia, oppoſitio: Herodia. ἐξ ἀντιστάσεως μάχας θηρίων ἐπαιδεύετο, beſtiis conficiendis ſupra modum exercebatur.
Ἀντιστασιώτης, ου, qui eſt factionis contrariæ.
Ἀντιστατικὸς, repugnãs: ἀντίθεσις ἀντιστατικὴ dicitur ab Hermog. aſſumptio cõparatiua, que beneficium cum ſcelere obiecto comparat.
Ἀντίστερνον, ου, τὸ, ſpina dorſi, Poll. li. 2.

Ἀντιστηρίζω, fulcio: Pſal. 37. ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ, manum ei ſupponit. ¶ Ἀντιστήριγμα, fulcimentum.

Ἀντιστοιχέω, μ. ήσω, π. ηκα, oppono, reſpōdeo, ſum eiuſdem ordinis, vt κ ipſi χ, & π ipſi φ, Bud. Com. ¶ Ἀντίστοιχος, æqualis, reſpondens, eiuſdem ordinis.

Ἀντιστοιχία, oppoſitio, Ariſtot. in Probl.

Ἀντίστομος, ου, ὁ, phalanx anceps Curtio.

Ἀντιστρατεύομαι, bellum infero, Chryſoſt.

Ἀντιστρέφω, inuerto, retorqueo, reciprocor: ἀντιστρέφει ὁ λόγος, i. hæc reciprocantur, Bud.

Ἀντιστροφή, viciſsitudo, cōuerſio, de qua Hermog.

Ἀντίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ęquiualens: Ariſtot. τὴν διαλεκτικὴν ἀντίστροφον εἶναι τῇ ῥητορικῇ dixit, i. (vt ex eo ſumpſit Cicero,) rhetoricē quaſi ex altera parte reſpondere dialecticæ. ¶ Cōtrarius: Plat. in Tim. τὸ δὲ τούτων ἀντίστροφον, at verò è diuerſo. ¶ Ἀντιστρόφως, è cōtrario: ἀντιστρόφως τῆς νιόβης, ſecus ac Niobe, Lucian.

Ἀντισυλλογίζεσθαι, aliud opponere.

Ἀντίσχαδος, ου, ὁ καὶ ἡ, vilis, nulla re dignus.

Ἀντισχεῖν, reluctari, obſiſtere, ab ἀντέχω: ἀντισχοῦσαι λῃστεῖαι, aſsiduæ latronum infeſtationes, Thucyd. Odyſſ. χ. ἀντίσχεσθε τραπέζας ἰῶν ὠκυμόρων, i. opponite menſas telis.

Ἀντισχυρίζω, corroboro, è contrario affirmo.

Ἀντισχύω, repugno, vinco.

Ἀντισώζω, inſtauro.

Ἀντιταλαντεύω, rependo, compenſo.

Ἀντίταξις, εως, ἡ, oppoſitio.

Ἀντίτασις, εως, ἡ, reluctatio, Plat. de Legib.

Ἀντιτάσσω, μ. ξω, contrà aciem ſtruo.

Ἀντιτάττομαι, repugno, opponor: Xenoph. καλοῖς κἀγαθοῖς ἀντιτάττεται, oppugnat bonos. ¶ ἀντιτάττεσθαι πρὸς αὐτοὺς, ipſis repugnare, Iſocr. ¶ ἀντιτάσσομαι σὸν φόνον, tuam cædem vlciſcor acie inſtructa, Euripid.

Ἀντιτείνω, repugno, obnitor: ἀντιτείνων πρὸς οὐδὲν, ad nihil reluctans, Plut. in Num. Idem in Themiſto. ἀντιτείνει μὲν ἀρτεμισίῳ ὀλίζων.

Ἀντιτείχισμα, ατος, τὸ, agger qui præmunitionis cauſa muro præiacitur, antemurale.

Ἀντιτεχνάομαι, inuicem excogito. ¶ Ἀντιτέχνησις, contraria artis aduocatio, artis æmulatio, Thucyd. ¶ Ἀντίτεχνος, ου, ὁ, eiuſdē artis ęmul[9].

Ἀντιτίθημι, reſiſto, rependo, ex aduerſo ſtatuo: ἀντιτίθημι τῇ βασιλείᾳ τὰ χρήματα, pecunias confero cum regno, Plutarch. in Rom. ¶ οὐκ ἀντιθέντες τὴν ἐμπειρίαν τοῦ δι' ὀλίγου μελέτης, non reputantes, Thucyd.

Ἀντιτιμάω, ex aduerſo dignum cenſeo. ¶ ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuat.

Ἀντιτιμωρέομαι, talionem reddo, vlciſcor.

Ἀντίτιτος, ου, vindicatus, repenſus.

Ἀντιτολή, ῆς, ἡ, ortus, exortus, Plutarch.

Ἀντιτολμάω, ex aduerſo audaciam fero.

Ἀντίτομον φάρμακον, amuletum, Heſych.

Ἀντίτονος repercutiens: ſic dicitur arcus qui in vtranque partem flectitur.

Ἀντιτυγχάνω, recipio, contrà ſortior.

Ἀντιτυπέω, μ. ήσω, π. ηκα, repercutio, cōtrà ſigno.

Ἀντιτυπία, repulſus Plin. renixus Celſ.

Ἀντίτυπον, ου, τὸ, exēplar figurę reſpōdens, Syn.

Ἀντίτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ἀντιτυπής, aduerſus, refractarius, li. 4. Epigr. κέντρον ἐρείδεις πλευραῖς χαλκοτύποις ἀντιτύποιο βοός. ¶ Interdum ἀντίτυπος, dicitur reſpōdēs ex aduerſo, cōpar. Nōn. ἀντίτυπον φάτο μῦθον ἄναξ, dicebat cōtrá. Idem, Ἀντίτυπος βροντῇσι δι' ὑμέας ἵκετο φωνὴ, vox aſsimilis tonitribus. Epigrammatarius eleganter ſilicem expreſsit, cuius renixu & repercuſſu ignis excutitur, καὶ λίθον ἀντιτύπῳ κρέμματι πυρσοτόκον. ¶ Plat. in Thæet. σκληροὺς ἀνθρώπους καὶ ἀντιτύποις dixit moroſos, atque immanſuetos.

Ἀντιτύπτω, reuerbero, referio, Ariſtoph.

Ἀντιτύπως, repercutiendo, repugnanter.

Ἀντιφαρὲς, τὸ, ἐναντίον, contrarium.

Ἀντιφάρμακον, ου, reſiſtens venenis, Dioſcorid.

Ἀντίφασις, ἡ, contradictio, ἀντίφασις, Plat.

Ἀντιφατικὸς, ὁ, quaſi contradictorius, & reſponſiuus. τὸ ἀντιφατικὸν, contradictum Quintil.

Ἀντιφερίζω, μ. σω, π. κα, contendo: Heſiod. πρὸς κρείσσονας ἀντιφερίζειν, potentioribus aduerſari. Ariſtoph. ἀντιφερίζεις σὺ θεμιστοκλεῖ; contendis cum Themiſtocle?

Ἀντίφερνα, dicuntur ea quæ maritus conſtante matrimonio vxori quaſi remunerandæ dotis cauſa largitur, l. vlt. C. de donat. ante nup.

Ἀντιφέρομαι, obuiam me fero, repugno, Iliad. ά. ¶ Item attraho ad me, Iſocrat.

Ἀντιφθέγγομαι, obloquor.

Ἀντίφθογγος, reſonabilis Ouid. Epigram.

Ἀντιφιλέω, redamo: Xenoph. ἀντιφιλεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, ab ipſis redamari. ¶ Ἀντιφίλησις, mutua dilectio, amor reciprocus.

Ἀντιφιλοδοξεῖν, de gloria certare, Polyb.

Ἀντιφιλονεικεῖν, ex aduerſo contendere.

Ἀντιφιλοτιμεῖσθαι, viciſsim de gloria contendere. ¶ ἀντιφιλοτιμούμενοι πρὸς τὴν δόξαν τῶν ἔργων, de operum gloria certantes, Plut. in Pericl.

Ἀντίφονος, Soph. pœnas pro cęde admiſſa pēdēs.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, contraria locutio. ¶ Figuræ genus, de qua Serui[9] Æneid. 1. & 6.

Ἀντιφράττω, μ. ξω, obſepio, obſto.

Ἀντίφρουροι, æqualem habentes cuſtodiam.

Ἀντιφυλάττω, obſeruo: Plato νομ. ἀντιφυλάττεσθαι, mutuò inter ſe inſidias cauere. ¶ Ἀντιφυλακή, mutua obſeruatio.

Ἀντιφυτεύω, regenero, pario, Phocyl.

Ἀντιφωνέω, contradico, cōtrà clamo: Soph. cum accuſat. ἀντιφωνεῖ ἁγνὸν ἄρρητόν τε ἔπος.

Ἀντίφωνος, contrà ſonans, Plutarch.

Ἀντιφωτισμὸς, οῦ, ὁ, oppoſitum lumen.

Ἀντιχαλεπαίνω, obſæuio.

Ἀντιχαριεντίζομαι, viciſsim nugor, contrariis ſalibus vtor, Bud. in epiſt. poſterioribus.

Ἀντιχαρίζομαι, gratiam repono, Xenoph.

Ἀντι-

Ἀντίχαρις,ιτος,ἡ,beneficii remuneratio.
Ἀντιχασμάομαι,viciſsim oſcito,Ariſtot.Probl.
Ἀντίχειρ,ειρος,ὁ καὶ ἡ,pollex.
Ἀντιχειροτονέω,ῶ,refragor,Ariſtophan.
Ἀντίχθων,oppoſita pedibus noſtris terra.
Ἀντίχορδα,τὰ,conſona,σύμφωνα,ἰσόχορδα.
Ἀντιχόρηγος,qui contrà ſuppeditat, vnde Ἀντιχορηγεῖν, Demoſthen.
Ἀντιχορεία,quod alternis in choro recinitur,Pol.
Ἀντίψαλμοι,Eurip.dicuntur,ἀντίστροφοι.
Ἀντίχρησις,mutuus vſus. Cõtractus dicitur,quo pign⁹ ita datur, vt quoad debitor ſatiſfaciat, eo creditor vſuræ nomine vtaturfruatur. Martianus.l.33.D.de pignerat.act.
Ἀντιψάλλω,ἀνακρούω,plaudo viciſsim,Ariſtoph.
Ἀντίψυχος,deuotus,qui pro altero ſe deuouet & mori cupit,vt Decii,apud Romanos.
Ἀντιψύχω,ex aduerſo refrigero,Aphrod.
Ἀντλάω,μ.ήσω,π.ηκα, exhaurio,infundo,Ioan. 2. ἀντλήσει βίον,Euripid.vitam abſumet.
Ἀντλέω,haurio. Ariſtotel.1.OEcon. τὰ γὰρ ἠθμῷ ἀντλεῖν τοῦτ' ἔστι, colo enim haurire hoc eſt. ¶Ἄντλημα, ατος,τὸ, hauſtorium, vel hauſtrum potius quo vtitur Lucret.ſitula. ¶Ἀντλητὴρ,ῆρος,ὁ,cyat⁹. ¶Ἀντλητήριον,hauſtrum, Lucretio & Nonio.¶Ἀντλητὴς,οῦ,ὁ, hauſtor.
Ἀντλία,ἡ ἀντλεία, ας,ἡ.καὶ ὁ Ἄντλος, Luci.ſentina. ¶Pro pelago apud Euripid.in Hecuba,ἀλίμενόν τις ὡς ἐς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος. ¶Idem in Pace vocauit ſcapham in qua pinſunt. ¶Eſt & nauicula, Suid.& Heſych.
Ἄντοικος, ex aduerſo habitans.
Ἀντοικτίζω,μ.ίσω,Attic.miſereor è diuerſo.
Ἀντολὴ,pro ἀνατολὴ,ortus,oriens, Epigram.
Ἄντομαι,occurro.Iliad.δὴ,καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ.¶Supplico, Euripid.in Med. ἀλλ' ἀντομαί σε τῆσδε πρὸς γενειάδος, precor te per &c.
Ἀντομνύειν, & ἀντόμνυσθαι, eſt iuramentum calumniæ viciſsim prȩſtare,Bud.Accuſationem exordiri,& crimen exponere, Demoſth.
Ἀντομόω,contrà iuro,adhortor.
Ἄντον,ex contrario. Ἄντος,Euripid.εὖρος.
Ἀντονομάζω,commuto nomen.
Ἀντονομασία,ας,ἡ,pronominatio, figura qua loco proprii nominis aliud ponitur.
Ἀντορύσσω,è diuerſo fodio, *contreminer.*
Ἀντοφείλων,qui beneficium accepit.
Ἀντοφθαλμεῖν,obtueri, contrà intueri. ¶Palàm reſiſtere Polyb.αὐτοὶ μὲν μόνοι τῶν ἑλλήνων ἀντωφθάλμησαν πρὸς Ἀντίπατρον, palàm Antipatro reſtiterunt.
Ἀντοχὴ,mutua retentio,Aphrod.li.2.Probl.
Ἀντοχυρόω,μ.ώσω,π.ωκα,è contrario munio.
Ἀντροειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,cuniculoſus,cauernoſus.
Ἄντρον,ου, τὸ, antrum, cuniculi:atramentariũ,lib. Epigram. ¶Ἀντρώδης,antris plenus.
Ἀνθρύσσω,μ.ξω.è diuerſo fodio.
Ἄντυξ,γος,ἡ,ambitus, orbis,gyrus rotæ.Heſiodus, Ἅρματα δ' εὐποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον. ¶Pro curru,Soph. ἱππικῶν δ' ἐξ ἀντύγων. Item ſcuti orbis. ¶Capitur etiã pro fornice. Item pro tẽporis circulo,apud Nõn. ¶Ἄντυξ præterea pro iugo citharæ,Eurip.in Hippoll.
Ἀντυπουργέω, viciſsim inſeruio, Herodot.
Ἄντω,obuio:Homer.ſupplico.
Ἀντωδὴ, apud Comicos idem quod ἀντιστροφὴ, & quod ἀντίψαλμος apud Euripid: alternis modulatum canticum Quintil.
Ἀντωμοσία,iuſiurandum vtriuſque partis,Bud. Com. & Pollux lib. 8.
Ἀντωνοῦμαι,liceor,emo loco alterius, Xenoph. in OEcon.in auctione mercor,Demoſth.
Ἀντωπεῖν,obtueri,contrà aſpicere,Arepag.
Ἀντώπιον ὕδωρ,aqua aduerſa,ἀντώπος ἄστρων intuens aſtra, Nonn.
Ἀντωπὶς ἅλμη,aduerſum mare, Nonn.
Ἀντωπὸν,ex aduerſo,contrà, Agathias Epig.
Ἀντωπὸς,contrà intuens. Nonnus,ἔδρακεν ἔνδοθι τύμβου ἀντωποῖς βλεφάροισι κινήρον.
Ἄντωσις,occurſus, Plin.àverbo ἄντω,Cicer.occurſatio & prænſatio.
Ἀντωφελεῖν,referre gratiam,Xenoph.
Ἀνύβριστος,ου,ὁ καὶ ἡ,non contumelioſus,nulli contumeliæ obnoxius:ἀνύβριστος παιδιά,luſus honeſtus ac liberalis,Plutarch.
Ἀνυγραίνω,humefacio. Plut. metaphoricè dixit, τὸν οἶνον μαλακώτερον ποιεῖν ἀνυγραίνειν,mãſuefacere,& aſperitatẽ morum agreſtiũ emollire.
Ἀνύδρευτος,non rigatus, Theophraſt.
Ἄνυδρος,ου,ὁ καὶ ἡ, inaquoſus, ſiticuloſus.εἰς τὴν ἄνυδρον,in loca arida,Herodot.
Ἀνύδρονος,inſepultus,non lotus,Heſych.
Ἀνυδρεύομαι,ex fonte haurio,exhaurio.
Ἀνυμέναιος,ου,ἡ,ἄμοιρος ὑμεναίων,ἄγαμος,Poll. li. 3.carens honoribus nuptialibus.
Ἀνυμνέω,laudo,celebro,decanto,Lucian.
Ἀνύμπαρκτος, ου, ficus.
Ἀνύμφευτος,ου,ὁ καὶ ἡ,innuptus. ἄνυμφος καὶ ἀνύμφευτος,idem:Item,non dilutus aqua,li. Epig.
Ἀνύξιος,,incorruptus,ἄβρωτος,Euclid.
Ἀνυπαίτιος,ὁ καὶ ἡ,inſons,innocens,Phil.de mũd.
Ἀνυπαντάω, occurro.
Ἀνύπαρκτος,ὁ,non exiſtens,Plutarch.
Ἀνυπαρξία,ας,ἡ,interit⁹,eſſẽtię priuatio, Areop.
Ἀνυπείκαστος,καὶ Ἀνύπεικτος, immitis,non cedẽs.
Ἀνυπέρβλητος,inſuperabilis, intolerandus, eximius.
Ἀνυπερβλήτως,magnoperè,Ariſtot.
Ἀνυπέρθετος,citus,certus,Dioſc.li.7,cap.1, ἀνυπέρθετος θάνατος,cita mors,certa mors.
Ἀνυπερθέτως, abſque dilatione,Plut.in epiſt.
Ἀνυπεύθυνος,ου,ὁ καὶ ἡ,innoxius, reddẽdis rationibus non obnoxius,Demoſth. ἀνυπεύθυνος μοναρχία ἣν δικτατωρείαν καλοῦσι,Plut.in Fab.
Ἀνυπήκοος,inobſequens Senec.ἀνυπήκοος τοῦ λόγου,Plat.in Timæo, rationi nõ obtemperãs.
Ἀνύπηνος,imberbis,ἀγένειος,inueſtis.
Ἀνυπόδετοι,οἱ,philoſophi apud Ariſtoph. nudipedes.¶ἀνυπόδετοι, ἀπὸ τῶν τοῖς ποσὶν ἀνυφῶν.
Ἀνυποδετέω, & Ἀνυποδηλέω,ſine calceis ingredior.
Ἀνυπόδητος, diſcalceatus. Xenoph. ἀνυπόδητος

τε καὶ ἀχέτων διατελεῖς.

Ἀνυποδησία,ας,pedum nuditas,Plat.& Ariſt.

Ἀνυπόθετος,ου,ὁ καὶ ἡ,non ſuppoſititius.Plat. 6. de Repub.νόησις τοῦ νοητοῦ ἀνυποθέτου.

Ἀνύποιστος,intolerandus.Hinc ἀνυποίστως, Poll. li.3,intolerabiliter Columel.impatiẽter Cic.

Ἀνυποκρίνομαι,è contrario reſpondeo,Herod.

Ἀνυπόκριτος,non fictus,ſimplex,ſincerus.

Ἀνυπομόνητος,ου,ὁ,non ſuſtinendus,intolerabilis.

Ἀνυπονόητος,improuiſus,παράδοξος, Polyb.lib.5. vnde Ἀνυπονοήτως, non ſuſpicioſè,inſperatò, Polyb. ἐπιστρατοπεδεύσας αὐτοῖς ἀνυπονοήτως ἐν τόποις ἀφυέσι.

Ἀνύποπτος, ου,ὁ, non ſuſpectus,præfidens. μηδὲν ἀνυποπτότερος,non minus ſuſpectus,Lyſias.

Ἀνυπόπτως,ſecurè,ſine vlla ſuſpicione.

Ἀνυπόστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non poteſt ſubſiſtere, perplexus apud Polyb.¶ἀνυπόστατον φρόνημα, inuictus animus,Xenoph. ¶Significat etiam ſedimentum,&quod ex vrina ſubſidit,Celſo.

Ἀνυπόστολος,ου,ὁ,interritus. Ἀνυποστόλως,ſecurè.

Ἀνυπότακτος,inobſequens,intractabilis. ¶Item qui eſt ſui iuris, αὐτεξούσιος.

Ἀνυποτίμητος, impunitus, impunis Solin. vnde ἀνυποτιμήτως,impunè,Ioſeph.de Antiquit.

Ἀνύπουλος, non ſimulatus,ſincerus,Cyrill.

Ἄνυρις,καὶ Ἄνυρος,ου,ὁ,iniuſt⁹,impi⁹,ἄδικος,ἀσεβής.

Ἀνύσιμος,ου,ὁ καὶ ἡ,expeditus,vtilis.Plato νομ. δή, τοῦτο δὲ κάλλιστον καὶ ἀνυσιμώτατον πρὸς τὸν βίον τὸν εὐδαίμονα,conducibile admodum.

Ἀνυσίμως,efficienter,abſolutè,Suid.

Ἄνυσις,εως,perfectio,effectio. 2.Argon. Πείρατα ναυτιλίης ἐνέπων ἄνυσίν τε κελεύθου, i. curſum viæ & expeditionem.

Ἀνυστικὸς,οῦ,ὁ,efficax,facilis factu,Polyb.

Ἀνυστὸς,efficax,factu facilis.¶ὡς ἀνυστόν ἐστι, quo ad fieri poteſt,Plutarch.in Camillo.

Ἀνυτικὸς,οῦ,ὁ,efficax , facilis.

Ἀνύτω,& ἀνύσσω,& ἀνύτω pro ἀνύω,μ.σω,π.κα, perficio, feſtino, Odyſſ.ό. ¶ἀνύω τὸν ἀΐδαν,i. τελευτῶ, Sophocl.morior.

Ἀνύφαμμος γῆ,ager minimè arenoſus.

Ἀνυψόω,μ.ώσω,μ.ωκα,erigo,ſubleuo,Epigr.

Ἀνύω,ἀνύτω,expedio,feſtino,ἄνυε πράττων, Ariſtoph. ¶Epigram.λῦσε γῆρας, impleuit ſenectutem. ¶Æſopus, ἀνύσας ὁδὸν πολλὴν, multùm viæ conficiens. ¶ἀνυσάμην τὸν ἀμνὸν,agnum peregi,i.lucratus ſum,Theocr.

Ἄνω, ſuprà, ſuperius. ¶οἱ ἄνω χρόνοι, ſuperiora tempora,Demoſth. ¶οἱ ἄνω πρὸς αὐτοῦ , eius maiores,Phil. ¶ἄνω καὶ κάτω πλανᾶσθαι,Xen.

Ἀνώγεον,ου,τὸ,cœnaculum,Marci, cap.14, quòd ſubductius ſit à ſolo.

Ἀνωγὴ,adhortatio,iuſſũ,hortatus, παρακέλευσις.

Ἀνωγῶ,vel ἀνώγω,iubeo,mando. Odyſſ.ξ,αἴγυπτον δέ με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι,ſuadebat.

Ἀνωδυνία,ἡ,indolentia:ἀνωδυνίαν ποιεῖ, Dioſ.l.4.

Ἀνώδυνος, ὁ καὶ ἡ, doloris expers , ἀνώδυνον κακὸν, Sophocl.

Ἀνῳδοὶ,οἱ,inoſcines Gaz.ex Ariſt.l.1.de animal.

Ἀνωδόρκας , piſcis eſt cetacei generis , qui & βρίγκος : apud Heſych.male βρέγχος legitur.

Ἄνωθεν,deſuper,ſupernè. ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου, è ſuperiore parte exercitus,Herodot. τὰ τούτων ἄνωθεν,his ſuperiora, Plat.

Ἀνωθέω,ſurſum impello,ſubueho.Odyſſ.ό,οἱ μὲν ἀνώσαντες πλέον, nauem ſubuehentes. Thucydid.ἀνῶσαι εἰς πολεμίοις τὴν πόλιν, obiicere hoſtibus vrbem. Ἀνωθοῦμαι,pro eodem.

Ἀνώϊστος,ου,ὁ καὶ ἡ,inſperatus,ab οἴω,i.puto. ἀνωΐστου γενομένου ἐς πύστιν, Herodot.

Ἀνωΐστως,præter ſpem,Apollon.ἀνυπονοήτως.

Ἀνώλεθρος,interitus immunis , ἀθάνατος καὶ ἀκίνδυνος.

Ἀνωλόφυκτος,indefletus,ἀδάκρυτος.

Ἀνωμαλὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,diſpar & incõptus,Theoph.

Ἀνωμαλία, inæqualitas, ſalebra , diſsimilitudo. ἀνωμαλία πυρετικὴ , Galen. ἀνωμαλία σώματος δυσθεράπευτος,Naz. Ἀνώμαλος, ου,ὁ καὶ ἡ, aſper , inæqualis , ſalebroſus. ἀνώμαλος ὁδὸς. Aphrod. ¶Ariſtotel. 2. O Econ.τὸ ἀνώμαλον ἀνάλωμα,i.immoderati ſumptus.

Ἀνωμαλότης,ητος,ἡ,inæqualitas,aſperitas.

Ἀνωμάλως,inæqualiter,& diſpariliter Varron.

Ἀνωμοιομερὲς,τὸ,diſsimiles habens partes.

Ἀνωμολογεῖσθαι,apertè fateri,profiteri.

Ἄνωμος,ου,ὁ,humero carens:ἄνωμοι πελοπίδαι.

Ἀνώμοτος,ου,ὁ,καὶ ἡ,iniuratus.ἀνώμοτος εἰρήνη,pax nullo iureiurando facta,Demoſthen.Ἀνωμοτὶ,citra iuſiurandum.

Ἀνωνόμαστος,πολις,nefandus,apud Ariſtoph.

Ἀνωνυμὶ,ſine nomine,Aduerb. ¶ἀνωμεὶ,idem.

Ἀνώνυμος,Cicer.obſcurus , ſine nomine, Eurip.

Ἄνωξις,conſultatio,vocatio,βούλευσις.

Ἀνώπιον,ου,τὸ,locus editior,Pollux lib.2.

Ἀνώπιστον , inuiſibile.

Ἀνωργισμένος,emollitus & ſubactus, Hippocr.

Ἀνωρία, importunitas.

Ἄνωρος,ου,ὁ καὶ ἡ,præcox,præmaturus.

Ἀνωῤῥοθία,ας,ἡ,vnda ad ſummum ſublata,Poll.

Ἀνώῤῥοπος,ὁ καὶ ἡ,reſupinus.ἀνωῤῥόπῳ σχήματι.

Ἀνωρύομαι,defleo:Accuſatiuo iungitur li.Epigr.

Ἀνώσιμον,τὸ,reſimum.¶Ἀνῶσαι,reuerti.

Ἀνώτερος,ſublimior : & ἀνώτατος,ſupremus, Ariſtot. ¶Dicitur & ὁ ἀνωτέρω, i.altior eidem. Et ἀνωτάτω εἶναι πρὸς αὐτῷ τῷ αἰθέρι , in celſiſsimo loco eſſe.

Ἀνωφελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,incõmodus,inutilis, Xen.

Ἀνωφέλητος,idem,poeticum,apud Soph.

Ἀνωφελῶς,inutiliter,nullo compendio.

Ἀνωφέρεια,aſcenſus,accliuitas Cæſ.Aphrod.

Ἀνωφερὴς,ad ſuperna tendens,Ariſtot. in Probl.

Ἀνώφλιον,ου,τὸ,ſuperliminare Plin.ὑπέρθυρον.

Ἀνωφερὴς οἶνος,vinum ſurſum ſe efferens, Aphr.

Ἀνωφύω,regermino,καὶ ἀναβλαστάνω.

Ἀνωχὴ,ἡ,induciæ,pax ſequeſtra Virgil.

Ἀνώχυρος,Xen.indefenſus Liu.immunitus Cic.

A Ξ

Ἄξενος,inhoſpitalis,dicitur & Ἄξεινος Heſiod.

Ἀξενία,inhoſpitalitas Cicer.

Ἄξεστος,impolitus.ἄξεστος λίθος,Epigram.

Ἀξία,

Α'ξία,ας,ἡ,dignitas,æſtimatio,preciũ. Xenoph. ἔλαττον τῆς ἀξίας λαβεῖν, minus iuſto pretio capere. Ariſtot. in Ethic. ἀξίαν τάξαι, indicare, vulgò *taxer*. κατ' ἀξίαν πράττειν, pro dignitate. ¶Pro mercede, Ethic, θ. ἡ πρὸς χρήματ' ἀξία μετρεῖται.

Α'ξιάγαστος, admirabilis, ἀξιοθαύμαστος, ἀξιόχρεως.

Α'ξιαπήγητος, commemorandus, Cic. ἀξιαπηγητότατος, memoratu dignisſimus, Herodot.

Α'ξιεπαίνετος,ου,ὁ, laudandus, laude dignus.

Α'ξιέραστος,ου,ὁ καὶ ἡ, amabilis, τέκνα ἀξιέραστα, Xen.

Α'ξινάριον, dolabella Columel. aſciola.

Α'ξίνη, aſcia, ſecuris, bipennis, δίστομος πέλεκυς.

Α'ξινομαντία, ex ſecuri diuinatio, Plin. li. 36. c. 19.

Α'ξιοζήλως, laudabiliter Cic. ἐπαινετῶς.

Α'ξιοθαύμαστος, admirabilis, Xenoph.

Α'ξιοθέατος, aſpectabilis Cic. Herod. ἀξιοθέητος.

Α'ξιόθρηνος, dignus luctu, Eurip. lamentabilis.

Α'ξιοκοινώνητος, dignus qui ſocietur, Plat.

Α'ξιόκτητον, dignum quod poſsideatur, Pauſan.

Α'ξιόλεκτος, laudabilis, commendabilis, Heſych.

Α'ξιόλογον, τὸ, ἀξιομνημόνευτον, æſtimabile Cicer.

Α'ξιόλογος,ὁ καὶ ἡ, laudabilis. Vnde ἀξιολόγως μελετᾶν, laudabiliter excolere, Xenoph.

Α'ξιόμαχος, par ad pugnam, ἱκανὸς πρὸς μάχην, Plutar. ἀξιόμαχος δύναμις, pares copiæ.

Α'ξιομνημόνευτος, dignus commemoratione.

Α"ξιον, iuſtum. Xenoph. ἄξιόν ἐστιν ἐμοὶ μισεῖν αὐτόν, æquum eſt vt eum oderim. Idem cum aoriſto, οὐκ οἴει ὅτι ἄξιον εἶναι ἐπιμεληθῆναι, &c.

Α'ξιόνικος,ου,ὁ, dignus victoria, Herodot. lib. 7.

Α'ξιοπενθής, dignus luctu, Euripid. lamẽtabilis.

Α'ξιοπιστία,ας,ἡ, veriſimilitudo, authoritas.

Α'ξιόπιστος,ου,ὁ καὶ ἡ, fide dignus, grauis. Xenoph. ἀξιόπιστον εἰς ταῦθ' ἡγησόμεθα. Α'ξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι, idoneis fideiuſſoribus cauere.

Α'ξιόποινος,ου,ὁ, qui meritas pœnas accipit.

Α'ξιοπρέπεια, ας, ἡ, dignitas. Α'ξιοπρεπής, laude dignus.

Α"ξιος,ου,ὁ καὶ ἡ, dignus, genit. iungitur. Xenoph. 2. ἀπομν. ἃ δὴ καὶ οὕτως ἡμῖν δοκεῖ παντὸς ἄξια εἶναι, &c. ἄξιος πλείστου, apud Thucydid. ἄξιος παντός, quauis re dignus, Ariſtoph. ¶Eſt præterea ἄξιος, vilis, apud Lyſiam. ¶Itẽ ἄξιον, ſumitur pro ἀντάξιον. Odyſſ. α, σοί δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.

Α'ξιοτέκμαρτος,ὁ, probatus.

Α'ξιότης,ητος,ἡ, dignitas, dignatio.

Α'ξιοφίλητος, dignus qui ametur, amabilis.

Α'ξιόχρεως,ὁ καὶ ἡ, fide dignus, qui ſoluendo eſt. Plat. in Apolog. ἀξιόχρεων ὑμῖν τὸν λέγοντα ἀνοίσω, authorem cui credatis dignũ referam, locupletem teſtem Cicer.

Α'ξιόω,ῶ,ώσω,πρ.κα, dignum cenſeo, dignor. Accuſ. & genit. Plat. in Apolog. οὐκ εἰθισμαι ἐμαυτὸν ἀξιοῦν κακοῦ οὐδενός. Ibidẽ cum infi. ἀξιώσατε καὶ ὑμεῖς δίκαιοί μου κατηγόροις γεγονέναι. ¶Pro obteſtari: Liban. ἀξιῶ δέ σε μὴ δυσχερῶς ἀκούειν.

Α'ξίωμα,ατος,τὸ, dignitas & amplitudo propter honores geſtos aut magiſtratum, exiſtimatio, maieſtas, commendatio, δύναμις, authoritas. ¶οἱ ἐν ἀξιώμασι, i. magiſtratus, Xenoph. ¶Dialectici vſurpant pro eo quod Cic. pronuntiatum appellat. Sententia, vel enuntiatio quę vno ligatur & reſtringitur verbo: Verbum Terent. Quod verbum ex te audio.

Α'ξιωματικός, venerabilis, ἀξιωματικὸς λόγος, Hermog. plurimùm habens dignitatis. ¶ἀξιωματικοί, qui in dignitatibus ſunt cõſtituti.

Α'ξίως, meritò. Plat. in Apolog. πράττων ἀξίως ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, boni viri fungẽs officio. ἀξίως τοῦ ἀδικήματος, pro rei indignitate, Æſchin.

Α'ξίωσις, εως,ἡ, rogatio, dignitas, opinio, οὐκ ἦν ἄδικος ἀξίωσις αὐτῷ, non iniuria id ſibi aſſumebat, Plutarch. in Peric. ¶Thucyd. ἀξίωσιν λαμβάνειν, præſumere. ¶Pro inſtituto accepit Æſchin. ¶Pro pœna Hermog.

Α'ξονίοις δεσμοῖς, Epigr. vinculis axi alligatis.

Α"ξοος, impolitus, indiuiſus, ἄτμητος.

Α"ξος, apud Macedon. ὕλη, Heſych.

Α'ξύλιστος, nondum cæſus, ἄκοπος, Heſych.

Α"ξυλος,ου,ὁ καὶ ἡ, lignoſus, Porphyr. ex Hom. ¶Item ligni expers, Strab. lib. 12.

Α'ξύμβατον, τὸ, diſcordia.

Α'ξύμμετρον, immenſum, immodicum, Suid.

Α'ξυρής,ὁ καὶ ἡ, retuſus, hebes, ἄξυρος, ἀμβλύς.

Α'ξύστατος, malè concretus, Atticè.

Α"ξων, ονος, ὁ, axis. Proclus, ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου ἡ διάμετρος αὐτοῦ, περὶ ἣν στρέφεται, i. axis mundi vocatur dimetiens ipſius circa quam voluitur. ¶Item tabula in qua antiqui delinquentiũ pœnas ſcribebant: vnde Athenienſes legum ſuarum tabulam (vt eſt apud Demoſthen.) ſic appellabant. ¶Hinc quoque ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ, Plutarc. in Num. ¶Itẽ in Parab. Solo. 20, pro tramite & orbita.

Α Ο

Α"οζος, ramoſus, Theophraſt. li. 3. hiſt. plãt, ca. 8.

Α'οζοί, apud Heſych. coci: aſſectatores, ἀκόλουθοι, Callim.

Α"οιτος, pernicioſus, ὀλέθριος.

Α'οιδή,ῆς,ἡ, cantilena, carmen, ᾠδή.

Α'οίδιμος,ου,ὁ καὶ ἡ, ſempiternus, celebris, Homer. ¶Accipitur etiã in malã partem, vt famoſus.

Α'οιδοθέτης, poeta, Epig. ¶ἀοιδοπόλος, idem.

Α'οιδός,οῦ,ὁ καὶ ἡ, cantor & cantrix Plaut. vel cantatrix Claudian. poeta. ¶ἀοιδοτάτη πόλις, vrbs decantatiſsima, Epigram.

Α'οιδοσύνη, concentus, cantilena, vaticinium.

Α"οικος, extorris, domo carens, Heſiod.

Α"οιμος, inuius, non contingens, vagus.

Α'οίνεος, celebris, ἀείμνηστος.

Α"οινος,ὁ καὶ ἡ, vino carens, abſtemius, Nonn.

Α"οιος, ἑῷος, Ariſtophan. orientalis.

Α'οκνία,ας,ἡ, alacritas, impigritas Cicer.

Α"οκνος,ου,ὁ καὶ ἡ, impiger, indeſes Gell. diligens. Heſiod. ἄοκνος ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφέλλει.

Α'όκνως, impigrè Liuio, Plato νόμ. α.

Α'ολλής,έος,ὁ καὶ ἡ, congregatus, confertus. Odyſſ. ξ, βάλλον δ' εἶν ἐλεοῖσιν ἀολλέα, i. ὁμοῦ πάντα

Ἀολλῶ,& Ἀολλίζω,μ.σω,π.κα,congrego.
Ἀοξέω,διακονέω,inſeruio, Æſcyl.
Ἀοξόος, impolitus,ἀδιάγλυφος.
Ἄοπος,ὁ,inuiſibilis,ſine voce,ἀόρατος,ἄφωνος.
Ἄοπλα,quæ cerni nequeunt, Antiphõ apud Poll. lib.2.¶Celſ. ſpectra. (ἄορ ὀξύ.
Ἄορ,vel ἄορ,ερς,τὸ,enſis: Heſiod. ἐρυσσάμενος δ'
Ἀόρατος, ὁ ϗ ἡ, inuiſibilis Celſo. Iſocr. ad Demonic. τὸ μέλλον ἀόρατον,i.incertum.
Ἀοργησία, ας, ἡ, lentitudo Cicer. iræ vacuitas, Plutarch. ¶Ἀόργητος,ου,ὁ,iræ expers.
Ἄορες,αἱ,mulieres,& per metatheſim,ὄαρες: vide Comment. in illud Odyſſ.ρ, Αἰτίζων ἀκόλους, ἐκ ἄορας ἐδὲ λέβητας.
Ἀοριστεῖν,indefinitum eſſe, Gaza,li.3.
Ἀοριστία,nullus terminus,infinitio Cicer.
Ἀόριστος,interminatus Cic.Gell.indefinitus.
Ἀοριστὺς, collocutio,conſociatio Cic.Suid.
Ἄορνος,quaſi ſine auibus,vnde palus Auernus.
Ἀορτὴ,ῆς,ἡ,aorta,vena dextræ ſpinæ, apud Ariſtot.lib.3.hiſt.animal. ¶Ἀορταὶ etiam dicũtur veſtium conditoria, & arculæ Xenoph.
Ἀορτηθεὶς,έντος,ἡ,pendens & affixus,Epigr.
Ἀορτὴρ, vel Ἀοτὴρ,lorum, ſeu funis,ex quo gladius,pera,aut ſcutum dependet,Odyſſ.λ.
Ἄορτρον,Hippoc.pars à pulmone pendens.
Ἄος,ſpiritus,medela,πνεῦμα,ἴαμα.
Ἄοσμος, ου, inodorus Perſio:vel odore grauis, Theoph.de Cauſis li.6,cap.26.
Ἀοσσέω,μ.ήσω,adiuuo: Ἀοσσητὴρ,ῆρος,ὁ,adiutor. Odyſſ. δὴ,ὧ μὴ πολλοὶ ἀοσσητῆρες ἔωσιν,i.βοηθοί.
Ἀοσσωτὴρ,qui ſeruat & opem fert non vocatus.
Ἄυματα,Cypriis aceres,ſiue acus hordei.
Ἄουτος,ου,ὁ ϗ ἡ,inuulneratus,ἄτρωτος,Heſiod.

Α Π

Ἀπαγγέλλω,μ.λῶ,π.κα,expono,refero, annũtio: ἀπαγγέλλω ἐπὶ τὰ κοινὰ,publicè refero,Plut. ἀπαγγέλλω εἰς ὑμᾶς,vobis renũtio,Demoſth. Plutarch.in Galba,ἀπηγγέλη τῷ γάλβᾳ εἰς τὸ παλάτιον,in palatium Galbæ renuntiatũ eſt.
Ἀπαγγελία,ας,ἡ,renũtiatio, pronũtiatio, Ariſtot.
Ἀπαγγέλτηρ,Epig.index,renuntius Plaut.
Ἄπαγε, apage,apageſis, aufer, abſit: Chryſoſt. περὶ τῆς ἱερωσ.ἄπαγε τῆς μανίας.¶Ἄπαγ' εἰς μακαρίαν, Ariſtoph. i. εἰς ὄλεθρον: nam mortui μακαρῖται dicuntur.
Ἀπαγέας τιάρας,impenetrabiles tiaras.
Ἀπαγινέω,affero. Herodot. ἀπαγινέω ἀργύριον.
Ἀπαγλαΐζω,μ. ίσω,deturpo Suet.lib.Epig.
Ἀπαγόρευμα, Plutarch. vetitum & interdictum magiſtratus, Paul. Iuriſconſ. edictum vocat prohibitorium.
Ἀπαγόρευσις,prohibitio. Ἀπαγορευτικὸς,ῦ,Hermogen. vetans.
Ἀπαγορεύω,μ.εύσω,ἀορ.β.ἀπεῖπον, denego, interdico:Plat.1.de Rep.ἔμοιγε ἀπαγόρευες ὅπως μὴ τοῦτο ἀποκρινοίμην, mihi prohibebas ne hoc reſponderem: ἀπαγορεύω σοι ταῦτα, his tibi interdico, Plat. de Legib. ἀπαγορεύω μὴ στεφανοῦν,prohibeo coronare, Æſchin.

Ἀπαγριόω,μ.ώσω,exaſpero,irrito,Theoph.
Ἀπαγροικίζω,ad mores ruſticos redigo,Naz.
Ἀπαγρίωσις,εως,ἡ,feritas,Theophr.
Ἄπαγρος,ου,ὁ,infortunatus venator.
Ἀπαγχονίζω,μ.ίσω, ϗ Ἀπάγχω,μ. ξω, ſuffoco, ſtrangulo. Ariſtoph. νεφ. ἀπαγξάμενον τρέχων.
Ἀπάγω, μ. ξω, affero, ἀπάγειν τὸν δεσμὸν, Xen. ¶ἀπάγειν φρουράς, Thucy. præſidia deducere. ¶Pro reduco. Ariſtotel.2. OEcon. ἐκείνοις πάλιν εἰς τὸ χωρίον ἀπῆγε, i. reducebat. ¶Pro rapere ad pœnam & in carcerem ducere, Demoſt. ἀπάγειν ἔξεστιν εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Ἀπαγωγὴ,ῆς,ἡ, inductio,deductio,abductio, remuneratio.¶Et in carcerem cõiectio,Polyb.
Ἀπαγωγὸς,ῦ,ὁ,abductor,expulſor, opponitur ἐπαγωγῷ:Gorg. Leont. ἀπαγωγὸς λύπης, abducens à mœrore.
Ἀπαδία,ας,ἡ, apud Pindarum in Olympiis, eſt ἡ διάνοια,mens,cogitatio,intellectus.
Ἀπᾴδω,μ.ᾴσω,diſſono,diſcrepo,diſſentio:Plut. in Lyc. ἀπᾳδούσας πρὸς τὴν καθεστῶσαν πολιτείαν ὥσπερ ἁρμονίαν.
Ἀπαθὴς,έος,ὁ ϗ ἡ,affectione carens,rigidus,ſine perturbatione : ἀπαθὴς ὑπὸ τοῦ ὁμοίου, qui à ſimili affici nequit,Ariſtot.in Proble. ¶Herodot. ἀπαθέες καλῶν, bonorum immunes. ¶Ἀπάθεια,ας,ἡ,affectuum vacuitas,indolentia.¶Ἀπαθῶς, ſedato animo. ¶ἀπαθῶς ἔχειν πρὸς τὸ κοινόν.
Ἀπαὶ,pro ἀπὸ, Heſiod.& Iliad. vide Gazam.
Ἀπαιδαγώγητος,qui regi nequit, Ariſt.l.4. Ethic.
Ἀπαιδαγωγὸς,ductore carens, Ariſtot.l.8.Pol.
Ἀπαίδευτος,ὁ ϗ ἡ,indoct⁹. Æſch.vocat,Demoſt. ἀπαίδευτον, i. ἀκόλαστον, vt putat Bud. i.inſolentem: nam παιδεύειν etiam κολάζειν dicitur.
Ἀπαιδία,ας,orbitas liberorum,Herod.ϗ ἡλικία.
Ἀπαιδιόω,præputium ſeco,Poll.li.2.
Ἀπαιδοτρίβητος,inexercitat⁹,indoct⁹,ἀγύμναστος.
Ἀπαιθαλόω,torrefacio,Theoph.
Ἀπαιθριάζω,ſub dio ago. Ἀπαιθριάζω τὰς νεφέλας, ſereno nubes, Ariſtoph.
Ἀπαιθρεύομαι,craſſeſco Colum.
Ἀπαίνυμαι,aufero,ἀφαιρέομαι.
Ἀπαιολεῖν,priuare,mouere, κινεῖν ϗ στερεῖν,Ariſt.
Ἀπαιόλη,ης,ἡ,impoſtura,Ariſtoph. Æſcyl.ſcribit ἀπαιολή.¶ἀπαιόλησις,idem.
Ἀπαιόλημα,τὸ,verſutia,Ariſtoph.νεφ.& Sophoc.
Ἀπαιρεθέω,pro ἀφαιρεθῶ. Herodot. δείσας μὴ ἀπαιρεθέω τὴν ἀρχὴν πρὸς τοῦ ἀδελφοῦ, veritus ne à fratre exuerer principatu. Vnde eidem ἀπαιρερημένος,i.fraudatus.
Ἀπαίρω,μ.αρῶ,π.κα.diſcedo,ſoluo, proficiſcor: Æſchin. ἀπαίρειν ἐπὶ τὴν πρεσβείαν, proficiſci ad legationem:Herodot. ἢν ἀπαίρωσι τὰς νῆας ἀπὸ σαλαμῖνος,à Salamine ſoluant.
Ἄπαις,αιδος,liberis orbus: Xenoph. ἄπαις ἀρρένων παίδων,carens liberis maſculis.
Ἀπαίσιος,inauſpicatus,indecens,execrabilis.
Ἀπαΐσσω,μ.ξω,aufero,vi irruo,Apud Soph.
Ἀπαιτέω,μ.ήσω, & ἀπαιτέομαι, repoſco, exigo, cum

Ariſtoph. νεφ. πού θ' οὗτος ἀπαιτεῖ με τ' ἀργύριον; Lucia. ἀπαιτῶ τὰ ὀφειλόμενα παρά σου. ¶ἀπαιτοῦμαι τὰ θέματα, depoſitum repoſco, Plutar. Pauſan. οἱ ἠλεῖοι δίκας τοῦ φόνου παρ' ἀργείων ἀπῄτουν, pœnas expetebant Cicer. & Liu. ¶Ἀπαίτησις, εως, ἡ, exactio, repetitio.

Ἀπαιτητοὶ χάριτες, debitæ gratiæ.

Ἀπαιτίζω, ἀπαιτῶ, exigo, repeto, Hom. in Odyſſ.

Ἀπαιώνιστον, inominatum, Eurip. ἀπαιάνιστον.

Ἀπαιωρέω, μ. ήσω, καὶ Ἀπαιωρεῦμαι, immineo, & attollo: Heſiod. ἐπὶ δὲ ζώνῃσι δράκοντες δοιὼ ἀπῃωρεῦντο, dependebant. Ἀπαιώρησις, ἡ, appenſio, ſuſpenſio. (Timæo.

Ἀπακριβόω, μ. ώσω, accuratè elaboro, Plat. in

Ἀπακρούομαι, repulſo. Ἄπακτος, ου, ὁ, ablatus.

Ἀπάκτου, aufer: ab ἀπακτέω, Sophocl.

Ἀπάλαιστρος, ὁ καὶ ἡ, qui palæſtram non habet nec exercitationem, inexercitatus Cicer.

Ἀπάλαμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, induſtria carens, infirmus. Heſiod. ἀπάλαμνον ὅμως ἐπὶ ἔργον ἐγείρει.

Ἀπάλαμος, ineluctabilis Virgil. cui nulla arte obſiſti poteſt, Pind. in Olymp.

Ἀπαλγέω, ceſſo dolere, dedoleo Ouid. ἀπαλγήσαντες τὰ ἴδια, deponentes rerum priuatarũ dolorem, Thucyd. ¶Itẽ pro deſperare, Polyb.

Ἀπαλέγομαι, oppono, obſiſto, & ἀπαλέγω, Soph.

Ἀπαλείφω, μ. ψω, π. φα, induco & oblitero. Phocyl. δίκη δ' ἀπάλειψεν ἄμυναν, iuſtitia vindictam oblitera. ¶Vnde ἀπαληλιμμένον ἔγκλημα, interlita lis & inducta.

Ἀπαλεξίκακος, immedicabilis, ἀθεράπευτος.

Ἀπαλέω, negligo, ἀμελέω.

Ἀπαληθεύω, inuenio verum, vera dico.

Ἀπαλήσεται, ab ἀλάομαι, pro πλανᾶται, errat, Heſi.

Ἀπαλθέω, curo, θεραπεύω. (Varr.

Ἀπάλιον, τὸ, victima, tenellus porculus, nefrens

Ἀπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, liberatio, deuitatio Cicer. ¶ἀπαλλαγὴ τοῦ βίου, obitus, Xenoph. ἀπαλλαγὴ τῶν κακῶν, malorum fuga, Iſoc. ¶ἀπαλλαγὴν ποιεῖν, demigrare, ſolum vertere, Halicar. li. 7.

Ἀπαλλακτικὸς, οῦ, liberandi vim habens, Dioſc.

Ἀπαλλαξείω, liberari cupio: cum Genit. ἀπαλλαξείοντες τοῦ μηδικοῦ πολέμου, Thucydid.

Ἀπαλλαξέω, μ. ήσω, π. ηκα, adiuuando remoueo.

Ἀπαλλᾶσαι, haurire, ἀπαντλεῖν. Ἀπαλλὰξ, viciſsi.

Ἀπαλλάττομαι, diſcedo, demigro, Ariſtot. 2. OEcon. ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τῆς χώρας, extra regionem migrare. Ariſtoph. ἀπαλλάχθητε ἀπ' ἐμοῦ, abite à me. Xenoph. ἐκείνου ἀπαλλαγέντες, ab illo digreſsi. ¶Capitur etiam actiuè pro dimitto, Idem, ὁ δὲ ἀρχίδημος οὐκ ἀπήλλαττε-το, i. οὐκ ἀφίει, non dimittebat. ¶Luci. pro abhorreo, ἀπηλλάχθαι τῆς γεωργικῆς. ¶ἀπαλλάττεσθαι τοῦ χρέους, æs alienũ diſſoluere, Ariſtot. 2. OEcon. ¶Ἀπαλλάττω, μ. ξω, defungor. Plat 2. de Republ. ἀζήμιοι ἀπαλλάξομεν. ἀπαλλάττω σε τῶν κινδύνων, libero te periculis, Iſocr. Dicitur & apud eundem, ἀπαλλάττω σε περὶ τούτου. ¶Item ſano, Ariſtoph. ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας. ¶ἀπαλλάττω ῥᾶον meliuſculè me habeo, Thucydid.

Ἀπαλλέντες, οἱ, ἀμελοῦντες, negligentes.

Ἀπαλλητὸς, οῦ, ὁ, eximius, ſplendidus, Heſych.

Ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ, abalienatio, alienatio.

Ἀπαλλοτριόω, μ. ώσω, alieno, Eccleſiaſt. 11. ¶Item ἀπαλλοτριόω, immuto, remoueo.

Ἀπαλοιάω, abſcindo, percutio, aufero, ἀποκόπτω.

Ἀπαλοιφὴ, ῆς, ἡ, litura.

Ἀπαλον, induciæ, ceſſatio à palæſtra.

Ἁπαλὸς, οῦ, ὁ, tener, tenellus, delicatus: ἁπαλὸν γελάσαι, molliter ridere, Odyſſ. ξ. ¶ἁπαλὸς ἄρτος, panis genus quod lacte, oleo & ſale conditur, Athen. l. 3. ¶Ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, à teneris vnguiculis Cicer. Epiſtol. li. 1.

Ἁπαλόσαρκος, qui molli eſt carne, Galen.

Ἁπαλότης, ητος, ἡ, mollities, Xenoph.

Ἁπαλοτρεφὴς, εως, ὁ καὶ ἡ, ſaginatus, bene curatus.

Ἁπαλόχροος, ωτος, ὁ καὶ ἡ, mollis corpore.

Ἁπαλλύνω, μ. υνῶ, mollio: Actiuum.

Ἀπαμαλδύνω, deleo, oblitero, ἀφανίζω, diminuo, demolior, cum accuſatiuo poeticé.

Ἀπαμάομαι, meto, colligo.

Ἀπαμβλακέω, aberro, cum genit.

Ἀπαμβλύνομαι, concido animo, elangueſco.

Ἀπαμβλύνω, obtundo, hebeto, Suid.

Ἀπαμβρότω, erro, Neutrum.

Ἀπαμείβομαι, reſpondeo ex aduerſo, Homer.

Ἀπαμείρω, ſeparo, priuo, aufero, Heſiod.

Ἀπαμελέω, negligo: ἀπημελημένος, relictus.

Ἀπαμέρδω, μ. έρσω, priuo, cum accuſat. & genit.

Ἀπαμμένος, ου, apud Herodot. i. ligatus.

Ἀπαμύνω, μ. νῶ, expello, auerto. Iliad. ά, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.

Ἀπαμφιάσαι, ſpoliare, Actiuum.

Ἀπαμφοτερίζω, ſum naturæ ancipitis.

Ἀπαναβαίνω, μ. ήσομαι, inſcendo.

Ἀπαναίνομαι, ἀόρ. ά, ἀπηνηνάμην, recuſo, renuo, Iliad. ί, σὲ δ' ἀπαναίνεται ἢ δὲ σὰ δῶρα.

Ἀπαναισχυντέομαι, impudenter attento, Chryſoſt.

Ἀπαναισχυντέω, μ. ήσω, π. ηκα, verecundè facio. ¶Apud Plat. in Apolog. pro inuerecundè facio ponitur.

Ἀπαναλίσκω, abſumo, erogo: Apud Thucydid. ἀπαναλισκόμενα, quæ abſumpta ſunt.

Ἀπάνευθε, longè, foris, ſeorſum. Iliad. ά, ἔξετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, i. ἄπωθεν, procul à nauib.

Ἀπανθέω, μ. ήσω, defloreo, emarceſco. Ἀπάνθησις, defloratio, florum marcor & fluxus.

Ἀπανθίζω, decerpo. Aliquando floreo.

Ἀπανθισμὸς, linea exilis vt viſum effugiat, Gall. cuiuſmodi fuerunt Apellis & Protagoræ.

Ἀπανθρακίζω, carbones accendo, torreo, τοὺς ἀνθρακας, i. piſcis gen⁹, comedo Ariſtop. in Auib⁹.

Ἀπανθρακὶς, ίδος, ἡ, genus pemmatis & lagani, Diocles apud Athen. δειπνοσ. γ.

Ἀπανθρακόω, μ. ώσω, exuro, in carbonem redigo.

Ἀπάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhumanus. ¶Lucian. in Cauc. ἐρήμη καὶ ἀπάνθρωπος ἡ γῆ, deſerta & ab hominibus vacua tellus.

Ἀπανίσταμαι, diſcedo, commigro. Herod. ἀπανί-

σαμαι ἀπὸ τῆς πόλιος, diſcedo ab vrbe: ſoluo ex vrbe.

Ἀπανίστημι καὶ ἀπανίσταμαι, pello, ſubmoueo, Thucydid. ¶Itē diſcedo: ἀπανίστασθαι τὴν στρατιὰν, diſcedere cum exercitu, Herodot.

Ἀπανταχῆ, vbique, & ἀπανταχόθι: Lucian. οἷα πολλὰ νῦν ἀπανταχόθι φαίνεται, qualia multa paſsim viſuntur. ¶Ἀπανταχόθεν, vndique, ἀπανταχόθεν τῆς γῆς. ¶Ἀπανταχόσε, quoquouerſum: Plutarch. in Camillo, ἀπανταχόσε τοῦ πεδίου. ¶Ἀπανταχοῦ, quaqua verſum, ἀπανταχοῦ δὲ βωμοὺς καὶ θυσίας.

Ἀπαντάω, obuiam eo, obuius fio, Xenoph. ¶εἰς τὰ κήδη ἀπαντᾶν Ariſtot. Eth. lib. 9, pro ad funera deducenda ſe conferre & offerre. ¶ἀπαντᾶν εἰς τὴν τίμησιν, obuiam ire & deprecari pœnam, Demoſt. ¶ἀπαντᾶ τοῖς πολεμίοις, Xenoph. ¶ἀπαντᾶν πρὸς τὰς ὀργὰς, Iſocr. ¶ἀπήντησαν ἐπὶ τὴν μνηστείαν, Luci. ¶Interdum ponitur pro reſpondeo, conſentio: Syneſ. οὐκ ἀπαντᾷ κατὰ λόγον, vt par erat non reſpondet. ¶Aliquãdo pro incido, ἐντυγχάνω, Athē. δύο δὲ συγγράμμασι προσαίς ἀπαντήσαμεν. ¶Aliquando pro coeo, cogor in concionem, Ariſtot. ¶Item reſpondeo & refello, Philo de mundo, ἀναγκαῖον πρὸς τὴν τοσαύτην εὑρεσιλογίαν ἀπαντᾶν, ad tãtas argutias reſpõdere. ¶Et diſcipuli ad ludum aut ſcholam philoſophicam ventitantes, ἀπαντᾶν dicuntur, Laert. in Theophr.

Ἀπάντημα, καὶ Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurſus, exceptio: obuiam itio Cic. ad Attic. ¶Eſt etiam reſponſio, Plutarch. in Polit.

Ἀπαντικρὺ, contrà, è regione. Ἀπαντίον, idem.

Ἀπαντλέω, μ. ήσω, exhaurio, leuo, Euripid. ἀπαντλοίην ἂν βάρος ψυχῆς, i. lenirem. Ἀπάντλησις, εως, ἡ, exhauſtio, euacuatio.

Ἀπάντομαι, reſiſto, apud Euripid.

Ἅπαξ, ſemel, ſimul: ὅταν ἅπαξ ἐκτέκωσιν, εὐθὺς δέονται, i. ſimulátq;, &c. ¶ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ, Herodot. ¶ἅπαξ τῆς ἡμέρας, Æſop.

Ἁπαξάπας, αντος, ὁ, vniuerſ⁹, cũctus, omnis ſemel,

Ἁπαξαπλῶς, omnino, prorſus, denique ſemel.

Ἀπάξιος, ου, indignus, Plat. epiſt. 7.

Ἀπαξιόω, ῶ, dedignor: Appian. οὐ τὸν ἄνδρα ἀπαξιῶν, ἀλλὰ τὸ φρόνημα δεδιὼς αὐτοῦ. ¶Ariſtotel. de mundo, οὐδ᾽ αὐτὴν τὴν καλλίστων ἀπηξίωσε. ¶Ariſtid. ἀπαξιῶ ποιεῖσθαι εἰρήνην.

Ἀπαξίωσις, εως, ἡ, dedignatio Plin. deſpicientia Cicer. καταφρόνησις, Polyb. Ὁ δὲ φίλιππος ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῇ τῶν κεκυρωμένων ἀπαξιώσει.

Ἀπαπαί, approbantis vox: φεῦ, apud Ariſtoph.

Ἀπαράβατος, ου, incommutabilis, perpetuus, Hæbræ. cap. 7. ἀπαράβατος ἱερωσύνη. ¶ἀπαράβατος νόμος, Epictet. ¶ἀπαράβατος δύναμις, Galen.

Ἀπαράβλαστος, non recreſcens, Theoph.

Ἀπαράβλητος, incomparabilis. Item diſsimilis, inſociabilis, li. 1. Theophr. de hiſt. Plāt. ca. 4.

Ἀπαραγγέλτως, iniuſsũ Cicer. ἀκελεύστως, Polyb.

Ἀπαράδεκτος, non receptus, vel non recipiens.

Ἀπαραίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, indeprecabilis Gell. inexorabilis. Plat. θεοὶ περὶ τὸ δίκαιον παντάπασιν ἀπαραίτητοι. ¶Plutarch. in Publ. τὸ ἀπαραίτητον αὐτοῦ πρὸς τοὺς πονηροὺς, ſeueritas eius in improbos. ¶Ἀπαραιτήτως, immiſericorditer Terent. Plutarch.

Ἀπαρακάλυπτος, ου, ὁ, qui celari non poteſt. ¶Ἀπαρακαλύπτως, apertè, Hermog.

Ἀπαράκλητος, non vocatus ſe offerẽs, Thucyd.

Ἀπαράκτιτος, incomparabilis, Suid.

Ἀπαραλείπτως, abundè.

Ἀπαράλεκτος, ου, ὁ, hiſpidus, impexus, Poll. 2.

Ἀπαράλλακτος, immutabilis, per omnia ſimilis. Apud Naz. Chriſtus dicitur ἀπαράλλακτος εἰκὼν, ſimilitudo incommutabilis, Bilibald. Interp. ¶Ἀπαραλλάκτως, Athen. li. 1. immutabiliter, indifferẽter Suet. indiſcriminatim Varr.

Ἀπαραλλαξία, ας, ἡ, conſtantia, immutabilitas.

Ἀπαραλόγιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui nequit decipi, Heſych.

Ἀπαραλογίστως, non improuidè.

Ἀπαραμύθητος, ου, ὁ, incõſolabilis Ouid. vnde ἀπαραμυθήτως, inſolabiliter Horat. apud Platon. de Legib. ¶Item inexorabilis, Idem Plato in Epinom. ἀπαραμύθητοι τῶν περὶ τὰ δίκαιά εἰσι πραγμάτων.

Ἀπαραπόδιστος, Heliodor. præpedimentis liber.

Ἀπαραποίητος, verus, γνήσιος, non adulteratus.

Ἀπαρασάλευτος, inconcuſſus.

Ἀπαράσημος, nullo inſigni cõſpicuus, Iſæus, κατηγορία φόνου ἀπαράσημος.

Ἀπαρασήμαντος, ὁ, nõ deſignatus, nõ illuſtratus.

Ἀπαρασημείωτος, nõ inſignitus, non adornatus.

Ἀπαρασκεύαστος, imparatus. ἀπαρασκευάστῳ γνώμῃ, ex tempore. Ἀπαράσκευος, ὁ, imparatus, præmaturus, præpoſterus: ἀπαράσκευος πόλις, Æſch. ¶ἀπαράσκευος, Thu. immunis à militia.

Ἀπαράσσω, amputo, ſcindo, abſcindo, Iliad. ν. ¶Itē depello, expello, deiicio, Herodot.

Ἀπαράτιλτος, ου, hirſutus, ſeu incomptis capillis.

Ἀπάρατος, ὁ, execrabilis, Plut. in Apophth.

Ἀπαράτρεπτος, indeclinatus Ouid. indeclinabilis Gell. ¶Baſil. κρίσεις ἀπαρατρέπτους ποιεῖν.

Ἀπαράχυτος οἶνος, vinum non dilutum. Galenus 12. Methodi, οἴνους ἀπαραχύτους ὀνομάζουσιν, οἷς οὐ μέμικται θάλασσα, cui aqua marina nõ eſt (addita.

Ἀπαραχώρητος, ου, ὁ, pertinax, nulli cedẽs.

Ἀπάργματα, τὰ, primitiæ, ἀπαρχαί, Nazan.

Ἀπαργυρίζω, ære muto, vendo, Themiſt. τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων. Ἀπαργυρισμὸς, taxatio rei in pecunia numerata: adæratio Ammiano Marc.

Ἀπαρεμπόδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, minimè implicitus.

Ἀπαρέμφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitiuus, indefinitus.

Ἀπαρενόχλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, minimè perturbatus.

Ἀπαρέσκομαι, ægrè fero, offendor, Herodian. li. 5. Accipitur & pro ἐξαρέσκομαι, i. placo.

Ἀπαρέσκω, μ. έσω, diſpliceo, Thucyd. Καὶ δῆλον ὅτι εἰ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοντες ἐσμὲν, τοῖς δ᾽ ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν. Iungitur à Platone cũ accuſ. ἐν μέντοι με τῶν ῥηθέντων ἀπαρέσκει.

Ἀπάρεσος, implacidus, ingratus.

Ἀπαρηγόρητος, inconſolabilis, Plutarc. in Galba.

Ἀπαρήγω, μ. ξω, π. χα, iuuo.

Ἀπαρθένευτος, ὁ καὶ ἡ, non decens virginem, à virgine alienus. ¶ Apud Sophocl. purus.

Ἀπάρθενος, ου, ὁ καὶ ἡ, deuirginata, Theocr.

Ἀπαριθμῶ, & Ἀπαριθμοῦμαι, recēſeo. Iſocr. ¶ Ἀπαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio, recenſio.

Ἀπαρίνη, ης, ἡ, herba quæ & ὀμφαλόκαρπος, Dioſc.

Ἀπαρκὴς, contentus, congruens, ἁρμόζων.

Ἀπαρκτίας, ου, ὁ, Septentrio, Ariſtot. de mundo.

Ἀπαρνέομαι, μ. ήσομαι, denego. Plut. in Pericle, φόνον ἀπαρνούμενοι, cædem inficiantes. ¶ Ἄπαρνος, inficiator. Et Ἀπάρνησις, inficiatio Cicer.

Ἀπάρνυμαι, ἀφαιροῦμαι, aufero.

Ἀπαρρενοῦσθαι, maſculeſcere Plin.

Ἀπαρρησίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui liberè loqui nō audet.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, profectio. Vnde ἀπάρσεις dicuntur quæ & σταθμοὶ, i. manſiones, Numer. 33.

Ἀπαρτάομαι, dirimor, ſeparor, ἀπήρτηνται ἀλλήλων πλεῖστον, Ariſtot. ¶ Ἀπήρτηται τῶν φύλλων στάχυς, ſpica diſtat à foliis. ¶ Item pendeo, Plut. ἀπηρτημένος ἐκ σχοινίων, q. pēdet ex funibꝰ.

Ἀπαρτάω, μ. ήσω, & Ἀπαρτέω Ionicè, quaſi ἀπόθεν ἀρτῶ, ſeorſum appendo, dirimo, ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, orationē abducere, i. tergiuerſari, D. περὶ στεφ. ¶ Ἀπάρτησις, εως, ἡ, appēdix.

Ἀπαρτὶ, poſthac, confeſtim, affatim. Ariſtoph. in Plut. ἔγωγε καὶ σὺ δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω, i. plenè, omnino.

Ἀπαρτία, ας, ἡ, perfectio. ¶ Item auctio ſub præcone, maximè ſupellectilis, Poll. li. 10. ¶ Item ſarcinæ, Iudith. 2. ἔλαβε καμήλους καὶ ὄνους εἰς τὴν ἀπαρτίαν αὐτῶν, ad ſarcinas ferendas.

Ἀπαρτίζω, μ. ίσω, perficio, abſoluo ita vt ne quid redundet nec deſit: ἐπὶ τῇ ἀπαρτιζούσῃ ὥρᾳ, commodo tempore, Ariſtot. 5. de hiſtor. Baſil. in Hexaem. κόσμος ἀπαρτισθεὶς, mundus omnibus ſuis partibus abſolutus. ¶ Ἀπαρτίζειν, pro diſpertire, diſparare Gell. Ioſeph. de Antiquit. ἀπαρτίζεται εἰς ἑπτὰ κεφαλάς.

Ἀπαρτιζόντως, abſolutè & perfectè, Suid. Dicitúrque ἀπαρτίως, apud Hippocr.

Ἀπαρτικὸς, paratus itineri.

Ἀπαρτιλογία πεπληρωμένη, ſumma ſolida, Herod. in Polymnia. Quadrans à Cicer. dicitur.

Ἀπάρτιον προγράφω, auctionem bonorum facio, Plutarch. in Apophth. de Cicerone.

Ἀπαρτισμὸς, οῦ, ὁ, perfectio, omnium partiū iuſta abſolutio, Lucæ 14. Ἀπαρτιστικὸς, abſolutoriꝰ.

Ἀπαρύομαι, μ. σομαι, exhaurio.

Ἀπαρύσαντες, οἱ, delibantes, Herodotus.

Ἀπαρύτω, μ. ύξω, detraho, exhaurio, Plutar. περὶ (εὐθυμ.

Ἀπαρχαΐομαι, antiquor, obſoleſco, Bud.

Ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ, initiatio, primitiæ, tributū, Thucy. Pla. de Leg. ἀπαρχὴν ἀποτελεῖν, fructꝰ reddere.

Ἀπαρχῆς, ſtatim, ab initio. ¶ τὰ ἀπαρχῆς ἄχρι τέλους, locus eſt ſic dictꝰ, quòd circūſtantias ferè omnes comprehendat, Hermog. περὶ στάσεων.

Ἀπάρχομαι, μ. ξομαι, primitias ſoluo, libamina facio. Herodot. in Thal. cū Genit. πάντων ἀπαρχόμενοι, καὶ θυσίας οἱ προσάγοντες. ¶ Cum Accuſ. Odyſſ. ξ, ἀπαρχόμενος κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν. Plutarch. in Theſ. ἀπάρξασθαι τῷ θεῷ τῆς κόμης, de coma deo primitias dedit. ¶ Significat & τὸ ἄρχεσθαι, i. auſpicari. Ariſtid. ἔδοξε ἀπάρξασθαι τοῖς τοῦ βασιλέως ἐπιτάγμασι, auſpicari & inchoare iuſſa regis. ¶ Significat & primas partes accipio. Areth. in Apocal. ¶ Ἀπάρχων στρατευμάτων, præfectꝰ (militiæ.

Ἀπαρωγὸς, opitulator.

Ἅπας, omnis, totꝰ: vt ἅπας ἐνιαυτὸς, integer annꝰ

Ἀπασβολόομαι, fuliginē excutio, Dioſc. (Hom.

Ἀπασιτὸν, τὸ, carcer, δεσμωτήριον, Heſych.

Ἀπασκαρίζειν, exilire gaudio, riſúque emori, Menand. ἀπασκαριῶ ἐγὼ γέλωτι τήμερον.

Ἀπαστέω, erro, fallor: Deductū ἀπὸ τοῦ ἀπατάω.

Ἀπαστία, ας, ἡ, ieiunium, inedia, Ariſtoph. νεφ. ἄγειν ἀπαστίαν. ¶ Ἀπαστὶ, ieiunè, ἀγευστί. ¶ Ἄπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ieiunus.

Ἀπαστράπτω, μ. ψω, fulguro, reſplendeo, coruſco.

Ἀπασχολέω, impedio, occupo, à ſtudio deduco. Herodia. ἀπασχολούσης εἰς ἑαυτὴν τὰ βέλη τῆς συνεχείας φυτῶν, dēſitate arborum iaculis afferente impedimentum, ſic Politia.

Ἀπατάω, μ. ήσω, propriè à via aliquē abducere, quod fuit capitale apud Macedones: vnde eſt tranſlatum ad omne fraudum genus. πλανᾶσθαι, autem dicitur qui ſponte vel imprudēs à via aberrat, Soph. & Æſchyl.

Ἀπάτερθε, ſeorſum, peregre, Iliad. β.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, deceptor, circunſcriptor Cicer.

Ἀπάτη, ἡ, fraus, circunſcriptio Cicer. Iliad. β, Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο. ¶ ἀπάτης ἕνεκα τῶν πολεμίων, ad fallendos hoſtes, Xen.

Ἀπατήλιος, fallax. Odyſſ. ξ, ἀπατήλια βάζει, i. ſubdola dixit. Nōn. pro mēdaci & impoſtore.

Ἀπατηλὸς, οῦ, ὁ, fallax. Lucia. νομὴν ἄδικον καὶ ἀπατηλὴν ἐποιήσω. Iliad. α, οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ᾽ ἀπατηλόν.

Ἀπάτημα, ατος, τὸ, fraus, captio Cicer.

Ἀπατήτωρ, ορος, ſeducens aliquem, Nonn.

Ἀπάτητος, inculcatus, lib. Epigram. Apud Democrit. ἀναμέλος συγκείμενος, malè cōpoſitus.

Ἀπατμίζω, μ. ίσω, euaporo, exhalo.

Ἀπατούρια, τὰ, feſta Athenieēſium, Ariſtoph. Interp. in Achar. φαγεῖν ἀλλᾶντας ἐξ Ἀπατουρίων.

Ἀπάτωρ, ορος, ὁ, carens patre, Theocr. (Baſil.

Ἀπαυαίνω, reſicco, arefacio. Ἀπαυγάζω, lucē edo.

Ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, ſplendor, fulgor, Heb. cap. 1.

Ἀπαύγεος, lucidus, ſplendidus, λαμπρὸς, φωτεινός.

Ἀπαυδάω, μ. ήσω, deficio, defatigor, Lucian. ἤδη ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκὼς, tridui fame enectꝰ. ¶ Pro denuntio & interdico, Ariſtoph. ἀπαυδῶ πύκτισιν ἐξίστασθαι χερῖς.

Ἀπαυθαδιάζω, & Ἀπαυθαδιάζομαι, μ. σομαι, cōtumaciter aliquid ago, vt loquitur Liuius. vel liberam adhibeo contumaciam à magnitudine animi inductam, non à ſuperbia, vt de Socrate dixit Cicero, ex Plat.

Ἀπαυθαδισάμενος, ου, ὁ, minimè aſſentiens.

Ἀπαυθημερίζω, eodem die redeo, Xenoph.

Ἀπαύλια, τὰ, vel Ἀπαυλία, ἡ, munera quæ dātur

noue nuptæ, vel dies in quo noua nupta iacet cum viro, Vide Pollucem lib.3.

Ἀπαυλιστηρία χλανὶς, amiculum ſiue læna, quam ἐν τοῖς ἀπαυλίοις noua nupta ſpōſo dabat, Pol.

Ἀπαυλόσυνος, li. Epigr. à cauſa digrediens: à ſtabulo diſcedens.

Ἀπαύρω & Ἀπαυράω, μ. ήσω, π. κα, eripio, Iliad. ά. ¶ Eurip. ἀπηύρα θανάτῳ, mortem accepit.

Ἀπαυστὶ, non quietè, cum inquietudine Sueton.

Ἄπαυστος, aſsidu⁹, ἄπαυστος βίος, vita ſempiterna, Plat. in Timę. Vnde ἀπαύστως, indeſinēter Var.

Ἀπ' αὐτομάτου, derepentè Cicer. ἐξαίφνης.

Ἀπαυτομολέω, à meipſo venio, transfugio.

Ἀπαυτόφιν, per ſe, ſponte ſua, ἀπ' αὐτῶν, Homer.

Ἀπαυχενίσαι ταῦρον, frænare taurum (ſic Niger apud Philoſtr. in Heroicis) vel potius decollare. ¶ Ἀπαυχενίζειν, contumaciter reniti, Phil. de mundo.

Ἀπαρίνιον, Laconib. vas illud lapideum in quo pinſunt, quod μάκτρα dicitur, Heſych.

Ἀπαφίσκω, decipio. Ἄπαφος, vpupa, Heſych.

Ἀπαφρίζω, deſpumo. Ἀπάφω, decipio, Laſcar.

Ἀπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis, moleſtus.

Ἀπ' ἄχρι, ab- uſque, vtitur Themiſtius.

Ἀπαχθίζω, grauo. Ἀπέχθομαι, iraſcor, Datiu.

Ἀπέγγονος, ὁ, pronepos. Ἀπεγγυάζω, reſtituo.

Ἀπεγνωκὼς, diffiſus. Ἀπεγνωσμένος, deſperatus.

Ἀπεδανὸς, οῦ, ὁ, imbecillis.

Ἀπεδάσσαο, Theoc. ἀπεδάσσαο τιμάς, impertiuiſti honores.

Ἀπεδίζειν, ęquare, cōplanare, ὁμαλίζειν.

Ἀπέδιλος, ου, ὁ, excalceatus.

Ἄπεδος, planus, cāpeſtris: ἄπεδος χώρη, Herodot.

Ἀπέδρα, aufugi, profugi, Soph. in Aiace.

Ἀπέθηκε χάριν, amiſit gratiam, in Epigramm.

Ἀπεθίζω, deſueſco. Ἄπει, abi, diſcede.

Ἀπειδὼν, reſpiciens. Ἀπείθαυνος, ου, ineptus.

Ἀπειθὴς, Ælian. non perſuaſibilis Quintil. ¶ Ἀπείθεια, ας, contumacia, diffidentia, Coloſſ. 3. υἱοὶ ἀπειθείας, filii intractabiles.

Ἀπειθέω, μ. ήσω, non pareo, diffido, Datiuo: Ariſtot. 2. O Econom. καὶ ἀπειθούντων αὐτῶν, &c.

Ἀπεικάζω, μ. σω, aſsimilo, effingo: Lucian. de ſacrificiis, εἰκόνας αὐτῶν ἀπεικάζουσι, formas eorum effingunt. ¶ Ἀπεικασία, ας, ἡ, aſsimilata & expreſſa figura, Plat. de Legib. ¶ Ἀπείκασμα, ατος, τὸ, ſimilitudo.

Ἀπεικονίζω, affingo, Philo de mundo.

Ἀπεικόνισμα, τὸ, adumbratio, ſimulachrum.

Ἀπεικὸς, ότος, τὸ, indecens, οὐδὲν ἀπεικὸς, non ab re, Chryſoſt. Ἀπεικότως, improbè, indecenter: Thucy. οὐκ ἀπεικότως, non humilius quàm pro ſua dignitate. Dicitur etiam ἀπεοικότως.

Ἀπειλέω, μ. ήσω, inſulto, minor, interminor, Plutarch. in Camil. μεγάλας ζημίας ἀπειλῶν καὶ τοῦ μὴ ὑπακούοντος, ingentes mulctis ſoluturos contumaces interminans. ¶ Ἀπειλεῖν, etiam idem quod αὐχεῖν, καυχᾶσθαι, i. iactare ſe & oſtentare, Iliad. θ.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, minæ, denuntiatio, minatio Cicer. ¶ διὰ τὴν ἀπειλὴν τοῦ πνιγμοῦ, Aphr. 1. periculo ſtrangulādi. ¶ Ἀπειλήτειρα, ας, ἡ, minans vel minabūda, ἀπειλήτειρα φωνή, Nonn.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, iactator, minax, Hom. in Iliad. ἀπειλητῆρες Ἀχαιίδες, i. μόνον καυχώμενοι.

Ἀπειλητικὰ νόμιμα, minaces leges, Plat. de Leg.

Ἀπειλοῦμαι, minis terreor, Xenoph. in Sympoſ.

Ἄπειμι, abſum, abeo, proficiſcor: Ariſtoph. νεφ. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων, dulcis abſit ab oculis ſomnus. ¶ ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀπεῖναι, Ariſt. 2. O Econ. à ſuis procul abeſſe. ¶ Pro redire, Plat. de Repub. 1. θεωρήσαντες ἀπῇμεν πρὸς τὸ ἄστυ, regrediebamur in vrbem.

Ἀπειπεῖν, interdicere, prohibere, Xenoph. τοῖς νέοις ἀπειπέτην μὴ διαλέγεσθαι. ¶ Itē recuſare, renūtiare: vnde μηνιν ἀπειπὼν, Iliad. τ. iram renuntians, finiens. Syneſ. τὴν φιλίαν ἀπείπατο, amicitiam renunciauit. ¶ ἀπείπασθαι τὸν υἱὸν, filium abdicare, Ariſtot. li. 8. Ethic.

Ἀπειράκις, infinitè, πολλάκις, πλειστάκις.

Ἀπείραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpertus & intentatus, Chryſ. ἀπείρατος ὕβρεως, i. intact⁹ inuiolatúſq;.

Ἀπείργω, μ. είρξω, prohibeo, arceo, Iliad. ά. ἀλλ' ἀπείργοι θεὸς, ſed deus prohibeat. ¶ ἀπείργω σε τῶν ποιημάτων, arceo te à poematis, Plutar. de poetis audiendis.

Ἀπειρέσιος, ου, ὁ, infinitus, ἄπειρος, poetic. Homer. δῆριν ἀπειρεσίην, i. bellum immenſum.

Ἀπείρηκα, defeſſus ſum, ἀπείρηκα τῷ πολέμῳ, Ariſtot. 2. Polit. cap. 3. ¶ Vnde Ἀπειρηκὼς, ότος, ὁ, feſſus. ἀπειρηκότες γήρᾳ, Plat. de Legib. confecti ſeu fracti ſenio.

Ἀπείρημαι, vetitus ſum: ἀπείρηται, interdictum eſt, Plutarch. in Apophth. ἀπείρητο αὐτοῖς ναύταις εἶ).

Ἀπείρητος, ου, ὁ, intentatus, inexpertus, rudis: Odyſſ. β, οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύσομαι.

Ἀπειρία, ας, ἡ, imperitia, inſcitia, ἀπειρίᾳ φέρεται, caſu fertur, Plut. in Romul. ¶ ἀπειρία, etiam infinitio Cicer. de Finibus, lib. 1.

Ἀπείριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinit⁹, innumerus, immenſus, Heſiod. καὶ πόντος ἀπείριτος.

Ἀπειρόγαμος, qui non eſt expertus nuptias.

Ἀπειρόκακος, ου, ὁ, malorum inexpertus, vel malis vel ad mala vt Liuius inquit.

Ἀπειροκαλία, ας, & ἀπειροκάλευμα, ineptia, ruſticitas, honeſti neglectus, apud Ariſtot. lib. 4. Ethic.

Ἀπειρόκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, vitę mundioris ac elegantioris rudis, ineptus, Bud. de Aſſe li. 1. ex Cic. 2. de Orat. Ἀπειροκάλως, ineptè.

Ἀπειροκαλεύεσθαι, ineptire, Æſchin. in Epiſt.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tori expers, virgo.

Ἀπειροπάθεια, affectuum immoderatio, Syneſ.

Ἀπειροπλάσιος, ου, ὁ, multiplex.

Ἀπειρόπλοος, qui nauigationem nō eſt expertus.

Ἄπειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpertus: παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πεῖραν. ἄπειρος λόγων, Demoſth. rudis verborum. Item multus, infinitus, Eurip. in Theſeo, ὁρᾷς τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα, Cic. 2. de Nat.

de Nat. Deorum, Vides ſublimè fuſum, immoderatum æthera.

Ἀπειρογύπες; Prouerb. in captatores, qui vt ſcribantur hæredes, locupletibus aſsiſtunt & palpātur, eos captātes omnibus artibꝰ, Suid.

Ἀπειρωσύνη, imperitia, inſcitia, Euripid.

Ἀπείῤῥητος, ineffabilis, ἄῤῥητος, ἀνεκλάλητος.

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, partus dolorem non expertus.

Ἀπείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnus. ¶Hom. terram vocat ἀπείρονα, id eſt, σφαιροειδῆ, orbicularem, vt explicat Euſtath.

Ἀπείρως, imperitè, inſcienter. ¶τῶν μεγίστων παιδευμάτων ἀπείρως ἔχουσι, Xenoph. li. 1. Pędiæ.

Ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην, læſæ maieſtatis criminis reus, Plut. in Moral.

Ἀπεισουτῆρες, paxilli, σκόλοπες.

Ἄπεισος, ου, pertinax: vnde τὸ ἄπεισον, pertinacia.

Ἀπεκαίνυτο, vincebat. occidebat: ἀπὸ τοῦ καίνυμι, id eſt, φονεύω.

Ἀπεκβάλλω, ſoluo. Ἀπέκγονος, ου, ὁ, abnepos.

Ἀπεκλέγομαι, reprobo, reiicio, Dioſc. li. 3, ca. 25.

Ἀπεκλύω, reſoluo, debilito. Aphr. li. 1. Probl.

Ἀπέκτιτος, impexus, lib. Epigram.

Ἀπελάζω, concionor, Laconicè, pro ἐκκλησιάζω.

Ἀπελασία, ας, ἡ, perſecutio Cic. διωγμός.

Ἀπελαύνω, μ. άσω, expello, abigo. Xenoph. ἀπελαύνει τοὺς ἀνθρώπους ἀφ' ἑαυτοῦ, à ſe repellit homines. ¶Item redeo, regredior: Lucian. in Pſeud. ὀπίσω ἀπέλαυνεν, i. retro curſum legit.

Ἀπέλεγμα, ατος, τὸ, refutatus, us, Lucret.

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, refutatio, Act. cap. 19.

Ἀπελέγχω, μ. ξω, redarguo, confuto, conuinco, Chryſoſt. περὶ ἱερω. ἀπέλεγξαι ἡμᾶς ψευδομένους.

Ἀπέλεθρον, procul. Ἀπέλεθρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immēſus.

Ἀπελέκητος, ὁ, indolatus, rudis, illaboratus.

Ἀπελεύθερος, libertus, Æſchin. ἀφιέσαν ἀπελευθέρους, manumittebant. ¶Ἀπελευθερία, ας, ἡ, manumiſsio, & ἀπελευθέρωσις.

Ἀπελευθερόω, μ. ώσω, π. ωκα, libero, manumitto.

Ἀπελλαὶ, fana, ſacraria, cœtus, Heſych. Hinc Gallis, *capelles, & capellains.*

Ἀπελλάζειν, Laconicè concionari, Plut. in Lyc.

Ἀπελλὸν, populus arbor, αἴγειρος, Heſych.

Ἄπελος, hulcus, vulnus, παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τὴν σάρκα, ἀλλὰ διῃρῆσθαι.

Ἀπελπίζω, μ. ίσω, deſpero. ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, nullam de ægroto ſpem habere reliquam, Aphrod. in Probl.

Ἀπεμέω, μ. έσω, reuomo, vomitu reiicio.

Ἀπεμπολάω, μ. ήσω, vendo. Lucian. ἀπημπόλησε τοὺς μὲν ἐπὶ πολλῶν, ἐνίους δὲ μνᾶς ἀττικῆς. ¶Ἀπεμπολὴ, ῆς, ἡ, mercatus, Itē doloſa venditio. Inde Ἀπεμπόλησις, Hippoc. & Ἀπεμπολητὴς, οῦ.

Ἀπεμφαῖνον, τὸ, obſcurum, abſurdum.

Ἀπεμφαίνω, diſsimilis ſum, Polyb.

Ἀπεμφερὴς, abſimilis. Ἀπέναντι, antè.

Ἀπεναντίας, ex contrario, Chryſoſt. λόγος ἀπεναντίας τοῖς εἰρημένοις ἱστάμενος. ¶Ἀπεναντίον, idē.

Ἀπενάσσατο, commigrauit, Iliad. β, & Odyſſ. ό.

Ἀπενενοημένος, flagitioſus, nequam. Demoſt. πῶς ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπενενοημένοι πάντων γένοιντο. i. aut magis profligati eſſent?

Ἀπενέπω, Eurip. ἀπενέπω νιν θαλάμων, ipſum meis deprecor, auerſórque thalamis.

Ἀπενθὴς, καὶ Ἀπένθητος, indefletus, indeploratus Ouid. cui luctus non contigit, Iulian. in Epiſt.

Ἀπενιαυτίζω, per annum abſum. Plat. in Leg. li. 9. ἀπενιαυτιζέτω τρεῖς ἐνιαυτοὺς, triennium exulet. ¶Ἀπενιαυτισμὸς, οῦ, ὁ, exilium vnius anni, Bud. Comment.

Ἀπεξεσμένος, elaboratus, exactus, ἠκριβωμένος.

Ἀπεξιέναι, vindicare.

Ἀπέοικε, non conuenit, diſsimile eſt. Plutarch. in Pericl. ἀπέοικεν οὐδὲν συνδραμεῖν ἀπὸ πολλῶν προσιόντων τῷ ἀνδρὶ τὴν δόξαν.

Ἀπεοικότως, abre, præter fidem.

Ἀπεοικὼς, ὁ, non idoneus, diſcrepans.

Ἀπέπαντος, & ἀπέπειρος, non maturus, crudus.

Ἀπεπλίξατο, aufugit, Ariſtoph. in Ἀχαρν.

Ἄπεπτος, incoctus, qui ægrè concoquitur.

Ἅπερ, τὰ, quæ. ¶Item quemadmodum, Atticè, per ἔκλειψιν τοῦ κατά, Ariſtoph. in Ran.

Ἀπεραντολόγος, multiloquus, vnde ἀπεραντολογία.

Ἀπέραντα ποιεῖν, fruſtrà contendere, Ariſtid.

Ἀπέραντος λόγος, argumentum non concluſum.

Ἀπέρασις, εως, cruditas, imperfectio, Theoph. 2.

Ἀπέρατος, & ἀπέρασος, ου, ὁ καὶ ἡ, infinitus, innauigabilis Liu. Ariſtoph. ἐν νεφ. τὸ χῆμα τῆς νυκτὸς ὅσον ἀπέρατον. i. infinitum.

Ἀπεργάζομαι, μ. σομαι, efficio. Plutarch. ἀπείργαστο τελέως, abſolutus erat.

Ἀπεργασία, ἡ, peractio Cic. Plat. τελεωτάτη ἀπεργασία.

Ἀπέργω, pro ἀπείργω, arceo, interdico. Herodot. ἀπέργων δὲ εὐωνύμου χερὸς, ſiniſtrorſum relinquēs.

Ἀπερεὶ, indefeſſo & indefatigabili tenore.

Ἀπερείδω καὶ ἀπερείδομαι, incumbo, inclinor: Polyb. πᾶσαν γὰρ ἡ πατρὶς τὴν προθυμίαν αὐτῆς καὶ δύναμιν εἰς ὑμᾶς ἀπέρεισται, i. in vobis incumbentem habet. ¶Item infligo: Plutarch. de nece Cæſaris, εἰς ἓν ἀπερειδόμενοι σῶμα πληγὰς τοσαύτας, i. infligētes. ¶Item deriuo, confero. Plutarch. in Pericle, ἀπερειδόμενος εἰς Περικλέα τὴν ὑπόνοιαν, in Periclem ſuſpitionem conferens.

Ἀπερείσιος, infinitꝰ, multꝰ. Ἰλ. α, ἀπερείσι' ἄποινα.

Ἀπέρεισις, ἡ, reptantis veſtigium, nixus.

Ἀπερεύγομαι, eructu emitto, Dionyſ. de ſitu orbis.

Ἀπερέω, contradicam, pro ἀπερῶ, Herodot.

Ἀπερήκω, depello.

Ἀπερημόομαι, μ. ώσομαι, deſolor, Plut. in Lycurg.

Ἀπερητύω, reprimo, cohibeo, Apollon. Rhod.

Ἀπερίβλητος λόγος, Hermog. oratio inornata, nuda & pura, cui opponitur ἐμπερίβολος.

Ἀπερίγραπτος, non circunſcriptus, Nazanz.

Ἀπερίεργος, non exquiſitus: vnde ἀπεριέργως κεκοσμημένος, Ceb. Theb. i. cultu non exquiſito.

Ἀπερίηγητον, inenarrabile Plin. inexplicabile Cicer. incomprehenſum, Plat. νομ.

Ἀπερίκτυπος, non circunſonus nec obſtreperus.

Ἀπεριλάλητος, ου, ὁ, fandi neſciꝰ: Ariſtop. in Ranis.

Α'πείληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ampliſsimus, incomprehenſibilis: ἀπείληπτος πρεσβεία, libera legatio, nullis rationibus reddendis obnoxia, Bud. in Annot.
Α'περιμερίμνως, incōſideratè, temerè, Ariſtop. νεφ.
Α'περίοπτος πάντων, q. negligit omnia, Thucyd.
Α'περίπτωτος, ſecurus, tut⁹, Dioſc. li. 2, ca. 49, ἀπερίπτωτος ὑδροφοβίας, aquæ metu non tētatus.
Α'περίσκεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, temerarius, imprudens.
Α'περίσπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, immobilis, inconcuſſus.
Α'περιττεία, ας, ἡ, natura ſuperfluitatis immunis, & à retrimentis pura & ſincera, Theophraſt.
Α'περιττόχρονα κυεῖ, pari tēpore vterū fert, The.
Α'περίστατος, deſtitutus, Phocylid. σῶζον δ' ἀπερίστατον ἄνδρα, ſerua virum derelictum & miſerum. ¶Item ἀπερίστατος, circunſtantiam non habens, Hermog. ¶ἀπερίστατα ἕλκη, Galen. li. 2. κατὰ γένη, vlcera quæ periculo vacant.
Α'περίστρεπτος, non volubilis & verſatilis.
Α'περίτροπος, incurioſus, Soph. in Electra. Interp. tamen ἀνεπίστροφος, καὶ ἀνεπέλευστος, id eſt, irredux, Lucan.
Α'περίττος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, ſobrius, Galen. ad Glauc. ἀπέριττος χυμῶν, liber ab humoribus.
Α'περίττωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, purus & ſincer⁹, Theoph. ἀπερίττωτον φυτὸν, plāta ſuperfluitatis immunis.
Α'περρωγὼς, ότος, interruptus, Nazan.
Α'περυθριάω, μ. άσω, non erubeſco, Ariſtoph. νεφ.
Α'περύκω, μ. ύξω, prohibeo. Xenoph. κύνας τρέφεις ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσι, vt à pecudibus lupos abigant.
Α'περυσιβοῶ, æruginem procreare.
Α'πέρχομαι, μ. ἀπελεύσομαι, recedo, abeo, proficiſcor, ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀπελθεῖν, è cōcione abire, Iſocr. ¶Tranſlatè ponitur pro migrare ex hac vita, Chryſoſt. ἴσως μετὰ μικρὸν ἀπελεύσομαι χρόνον.
Α'περωεὺς, έος, ὁ, corruptor Homer. ἐμῶν μενέων ἀπερωεὺς, ideſt, κωλυτής.
Α'περάσπος, & ἀπέραστος, Heſych. inhumanus. Α'περάσπως, inhumaniter Cicer.
Α'πεσθίειν, vorare & abſumere, Athen. lib. ιδ. ¶Idem tamē oſtendit eſſe, Nō comedere, cibū ore egerere, & ita vſurpat Theopompus.
Α'πεσκληκέναι, induruiſſe, exhauſtū fuiſſe, Lucian. λιμῷ ἄθλιος ἐλέγετο ἀπεσκληκέναι, fame miſer ferebatur exaruiſſe.
Α'πεσκληκὼς, ότος, ὁ, tabidus, aridus, Lucia.
Α'πεσκληρυμμένως, duriter, rigidè, ὑξηραμμένως.
Α'πεσκολυμμένος, denudatus, excoriatus.
Α'πεστλεγγισμένος, balneatorū ſtrigili diſtrictus, ab ἀποστλεγγίζεσθαι, i. diſtringi, Ariſtoph. ἐν Γ'ηρα.
Α'πεστὼ, έος, ἡ, abſentia. Herodot. τῇ ἀπεστοῖ τῆς μάχης ἐπαισχυνόμαι, erubeſco è pugna abfuiſſe. ¶Apud Callimach. ἡ ἀποδημία, i. peregrinatio. Α'πεστὺς, idem.
Α'πεσχοινισμένος, ου, ὁ, ſeiunctus ab omnibus loris. Demoſth. κατὰ Ἀριστογείτ. pro ἀποκεκλεισμένος.
Α'πέταλος, ſine foliis, in Epigram. (chab. 6.
Α'πευθανατίζω, honeſta morte perfungor, 2. Ma-
Α'πευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſcitus, inſcius, inauditus, ἀπευθὴς ὄλεθρος, Homer, i. ἀνήκουστος: rudis.
Α'πευθύνω, μ. υνῶ, do iudicium cum pœna, adæquo, rego: Soph. in Aiace, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χήρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, id eſt, τιμωρίαν ἀπαιτοῦντα.
Α'πευθυσμένον ἔντερον, inteſtinum rectum, per quod flatus alui extruditur, dum vrinā reddimus, inquit Alexād. Aphrod. li. 1. Problem.
Α'πευκα δένδρα, arbores tedæ inutiles, quæque reſinam non exudant, Theophraſt.
Α'πευκταῖος, ου, ὁ, deteſtādus, deprecādus, triſtis.
Α'πευκτικοὶ ὕμνοι, precationem reiicientes.
Α'πευκτὸς, οῦ, ὁ, deprecandus, contēnendus, Luci. ἀπευκτὴ ἡμέρα, i. ἀποφρὰς, dies nefand⁹, inau-
Α'πευστος, inauditus, ἀνήκοος. (ſpicatus.
Α'πευτελεῖσθαι, primitias ſoluere, ἀπάρξασθαι.
Α'πεύχομαι, contēno, execror. ¶Item deprecor.
Α'πευωνίζειν, vilem reddere, Lucian.
Α'πεφθος, ου, ὁ, excoctus, purus, illaboratus, vt ἄπεφθον χρυσὸν, Lucian. aurum purū, obryzum.
Α'πεχθαίρω, odio habeo, inuiſum facio, Iliad. γ.
Α'πεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo. ¶ἀπεχθήσῃ μοι, eris mihi inuiſus, Eurip. Plato 1. de Republ. ἀπέχθεσθαι τοῖς οἰκείοις καὶ γνωρίμοις, inuiſum eſſe domeſticis & notis.
Α'πέχθεια, ας, ἡ, inimicitię, odiū. Iſocr. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἀπέχθειαν δείσας, timēs ne vos offēdamini.
Α'πεχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infenſus, moleſtus, Iſocr. τοῖς μὲν οὐκ ἀπεχθὴς ἔσῃ, illis non eris inuiſus.
Α'πέχθομαι, offendor, ἀπέχθομαι κακοῖς, Eurip.
Α'πέχομαι, μ. ἀφέξομαι, abſtineo, Lucian. μόνης ἀπέχῃ τῆς Ἀθηνᾶς, ab vna Minerua tēperas. ¶Plato de Repub. οὐκ ἀπεσχόμην τὸ μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν ἀπ' ἐκείνου, nō me continui quin, &c.
Α'πέχρησεν αὐτοῖς τοῦτο ποιῆσαι, Æſchi. ſatis fuit eis id feciſſe. ¶ἀπέχρη μοι, ſufficiebat mihi.
Α'πέχω, μ. ἀφέξω, diſto, abſum, Xenoph. ὧν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώπων πλεῖστον ἀπεῖχεν, à quibus omnium maximè aberat. ¶Itē auerto, tempero, Odyſſ. ό, νῆα ἑκὰς νήσων ἀπέχειν, auertere procul ab inſulis. Heſiod. ὕβριν γὰρ ἀτάσθαλον οὐκ ἐδύναντο ἀλλήλων ἀπέχειν, à mutua iniuria temperare nequibant. ¶Aliquādo eſt aliunde accipio, Plutarch. in Solone, τὸν τε μισθὸν ἀπέχει, mercedem ſuam recepit.
Α'πεψηφισμένος, communi decreto damnatus, ærarius, qui iam non eſt in albo centuriæ ſuæ.
Α'πεψία, ας, ἡ, cruditas, Galen. li. 1. ad Glaucon.
Α'πεωρούμενος, ſuſpenſus, κρεμάμενος.
Α'πέωσαντο, Atticè, expulerunt, Thucyd.
Α'πήγημα, ατος, τὸ, narratio. Α'πήγησις, idem.
Α'πηγόρημα, ατος, τὸ, refutatio accuſationis, defenſio, Plato in 6, de Legib.
Α'πηγορία, ας, ἡ, negatio.
Α'πηγορῶ, vel ἀπηγορεῦμαι, defendo, excuſo: pro ἀπολογοῦμαι, Ariſtot.
Α'πηγριῶσθαι, exaſperari, agreſtem eſſe.
Α'πηθέω, ῶ, excolo, percolo, Dioſc. li. 2, c. 89, ἀπήθει εἰς ἕτερον ἀγγεῖον, in alterum fictile excola.

Ἀπήθημα, cremor percolatus.
Ἀπήκοος, inobſequens Senec.
Ἀπηκριβωμένως, bona fide, exquiſitè, Bud. in Ann.
Ἄπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incōgelabilis Gell. nō cōcret⁹.
Ἀπηλγηκὼς, qui dedoluit, ſiue perdoluit.
Ἀπηλεγέω, contemno, ἀφροντιστῶ, 2. Argonaut.
Ἀπηλεγέως, intrepidè, apertè, ingenuè, duriter, Ιλ. ά, τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν, i. σκληρῶς. ¶2. Argonaut. ὥς φάτ' ἀπηλεγέως, i. ἁπλῶς.
Ἀπηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, apertus, ſine malitia: durus.
Ἀπηλιαστὴς, οῦ, ὁ, ab ἡλιαία, alien⁹. i. à foro, Ariſtop.
Ἀπηλιθιωμένοι, οἱ, mente capti. ¶Marcell. calculo laborantes, Dioſcorid. li. 5. cap. 27.
Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, Subſolanus Gell. li. 2, cap. 2.
Ἀπηλοημένος σῖτος, frumentum conuectum ex area poſt trituram. Demoſth. πρὸς φαίνιππον.
Ἀπηλοίησεν, amputauit: ἀπὸ τοῦ ἀλοιάω, i. τύπτω.
Ἀπήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, illæſus, Heſiod.
Ἀπήμων, ονος, illæſus, inoffenſus, πλοῦς ἀπήμων, nauigatio proſpera, Euripid. ¶Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, incolumitas, innocentia.
Ἀπηναῖος, inhuman⁹: Vnde ἀπηναιόω, Plat. in Timeo. ¶Ἀπήνεια, ας, ἡ, crudelitas, feritas.
Ἀπήνη, ης, ἡ, vehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat, Pauſan. in Eliac.
Ἀπηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſæuus, immitis, minax, iniucūd⁹, σκληρὸς, χαλεπὸς, Ιλ. ά, βασιλῆος ἀπηνέος, &c.
Ἀπηνθράκωμαι, ardeo. Ἀπήνυσα, reduxi.
Ἀπηόριος, ου, ὁ, ex alto pēdens, aliâs ἀπήορος: in Epig. ἀπηόριοι κλῶνες, rami alti. Ἀπήορος diſſitus.
Ἀπηρεία, improbitas. Ἀπηρεῖς, nō mutilati, Heſy.
Ἄπηρος, ου, ὁ, pera carens: illæſus, Epigram.
Ἀπηρχαιωμένον, obſoletum, Halicar. de Thucyd.
Ἀπήσαντος, inoffenſus, Theoph. de cauſ. li. 3. c. 6.
Ἀπήτρια, ἀκέστρια, ſarcinatrix Gaio Iuriſconſul.
Ἀπήχθεια, odium, ἀντὶ τοῦ ἀπέχθεια, Lyſiæ.
Ἀπηχέω, vocem in ſonum aſtringo tenuiorem, Ariſtot. in Problem. quæſt. 10. ¶Ἀπήχημα, τος, τὸ, extremus vel ſoni vel vocis pulſus, Bud.
Ἀπηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, abſonus, quaſi ἀπηχθείς.
Ἀπήωρος, ου, ὁ, diſtans, eleuans, ἀπήορος.
Ἀπίαλος, frigus, ῥῖγος, Heſych.
Ἀπίημι, μ. ήσω, recedo, proficiſcor, emitto, abeo, Herodot. ἀπίεμεν γνώμην, à ſentētia diſcedim⁹.
Ἀπίθανος, ου, ὁ καὶ ἡ, incredibilis, improbabilis Cicer. Plutarch. in Solone, ἀπίθανος πρὸς ὁμιλίαν τοῦ πλήθους, ad alliciendum oratione populum parum idoneus. ¶Ἀπιθάνως, inſcitè, abſurdè, non probabiliter.
Ἀπιθέω, μ. ήσω, ἀπειθῶ, non pareo, rebello. Dati. iūgitur, Iliad. ά, οὐδ' ἀπίθησε μύθῳ Ἀθηναίης.
Ἀπιθὴς, difficilis perſuaſu, non credens.
Ἀπιλλάδειν, deflere, verbū antiquarū legū, Lyſias.
Ἀπιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, macer, ſtrigoſ⁹: Ἀπίμελος, idē.
Ἀπινδάκολος κύλιξ, calix ſine fundo, Sophocl.
Ἀπινὴς, purus. πῖνος enim ſordes ſignificat.
Ἀπίνια, gen⁹ placentæ. Ἀπινύσσω, μ. ξω, inſanio.
Ἄπιον, ου, τὸ, & ἄπιος, ὁ, pyrum, Athen. lib. ιδ.
Ἄπιος, ου, ὁ, longinquus, Iliad. γ, ἐξ ἀπίης γαίης, i. ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης: vel ἀπίης, i. τῆς πελοποννήσου, ab Apide filio Phoronei.
Ἀπισόω, μ. ώσω, π. ωκα, adæquo: Accuſa. iūgitur.
Ἀπίσσωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, non picatus, ἀπίττωτος.
Ἀπιστέω, μ. ήσω, π. κα, diffido, fidem non habeo, non credo, Philoſtr. in Heroicis, ἀπιστησάντων τῇ κατηγορίᾳ τῶν τότε δικαστῶν, quum iudicibus crimen perſuaderi non poſſet.
Ἀπιστούμενος, qui ſuſpectus eſt, cui fides non adhibetur, ἀπιστούμενος ἐπίτροπος, tutor ſuſpectus, Demoſthen.
Ἀπιστία, ας, ἡ, perfidia, Plat. epiſt. 7, στάσεις καὶ ἔχθραι, καὶ μίση, καὶ ἀπιστίαι, &c. diffidentia, incredulitas, Plutarch. in Camillo, ἀπιστίᾳ τῆς παρούσης ἡδονῆς δακρύοντες.
Ἄπιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infidelis, perfidus, qui fidei eſt ſuſpectæ, Plat. in Apol. ἄπιστος εἶ καὶ ταῦτα σαυτῷ. ¶Soph. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν, portus malè tutus & infidus.
Ἀπιστοσύνη, Euripid. perfidia.
Ἀπίστως, incredibiliter, perfidè, infideliter Cic.
Ἀπισχναίνομαι, extenuor, reddor tenuis.
Ἀπισχυρίζεσθαι, obniti, ad fortitudinem ſe comparare. ¶Item eſt rem apprehenſam manibus firmiter retinere, Syneſ. ὅταν ἐπειδὰν λάβηται πέτρας ἀπισχυρίζεται.
Ἀπισχυρίζω, acriter abnuo, Thucydid. cōfirmo.
Ἀπίσχω, abſtineo, Ioſ. παύτος ἔργου χεῖρας ἀπίσχουσι.
Ἀπίττωτος, ὁ, nō picat⁹, vt ἀπίττωτα ἀγγεῖα, Strab.
Ἄπιχθυς, qui non veſcitur piſcibus, Ariſtoph.
Ἀπλαῖ, calciamenti genus, Calliſtrat.
Ἀπλάκητον, ſine errore, ἀναμάρτητον, Sophocl.
Ἀπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non vagus. Vnde ἀπλανῆ ἄστρα, ſydera fixa, apud Ariſtot. inerrātes ſtellæ Cicer. ¶Ἀπλάνεια, ας, ἡ, ſtabilitas.
Ἄπλαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffigiatus & informis Gell. non fucatus, Ceb. Theb. ἄπλαστοι εἰσὶ καὶ οὐδαμῶς κεκαλλωπισμέναι. ¶Ἀπλάστως, ſimpliciter, non fictè. Plato in epiſt. εἶπες ἢ καὶ μάλα ἀπλάστως γελῶν, dixiſti apertiſſimè, ridens.
Ἀπλατὴς, έος, latitudinem non habens, Euclid.
Ἄπλατος, inexplebilis, Heſiod. in Theog. ἰσχὺς δ' ἄπλατος, vis immenſa: vbi etiam ἄπλαστος legitur. ¶ἄπλατος βότρυς, li. Epigr. racemus ſacer, non tangendus.
Ἄπλετος, ingens, multus, non exatiatus.
Ἀπλευρος, carēs latere, & fulcro vel auxilio, Heſy.
Ἀπληγὶς, ίδος, ἡ, veſtis ſimplex, Ariſtot.
Ἀπλήγης, εος, ὁ καὶ ἡ, inuulneratus Cicer.
Ἀπλήγιος, ου, vel ἀπλήγιος, ſimplex, Suid.
Ἄπληκτος, non pungens, non ictus, Plat. in Phædro, ὁ δὲ ἄπληκτος ἵππος κελεύσματι μόνον, καὶ λόγῳ ἡνιοχεῖται.
Ἀπληκεύω, μένω, maneo & diuerſor: vnde Ἀπλῆκτον, diuerſorium, τὸ κατάλυμα.
Ἀπλὴξ, impercuſſus & indiſtrictus Ouid.
Ἀπλήρωτος, ὁ, non completus, inſatiabilis.
Ἀπληστεύομαι, ſum inſatiabilis, ſum auidus.
Ἀπληστία, ας, ἡ, inſatietas, ἀπληστίαν ἔχω, Iſocrat.
Ἄπληστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſatiabilis.
Ἀπλήστως, inſatiabiliter Plin. inſaturabiliter Cic.

Ἄπλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, immenſus: vnde Heſio. ἄπλητον κοτέουσα, vehemēter ſuccēſens.
Ἀπλόθριξ, ἀπλότειχος, qui capillo eſt promiſſo & ſimplici, Aphrod. in Problem.
Ἄπλοια, ας, ἡ, nauigandi incommoditas, Herod.
Ἀπλοΐζεσθαι, ſine cautione loqui & agere, ſimpliciter agere, Xenoph. li. 4, ἀπομν.
Ἀπλοϊκός, οῦ, ὁ, ſimplex, minimè malus. Lucian. ὡς ἀφελὴς ὁ παῖς ἐστι, καὶ ἀπλοϊκός. ¶ Ἀπλοϊκῶς, ſimpliciter.
Ἀπλοΐς, ἡ, veſtis ſimplex, Epigram.
Ἄπλοκος, non implicatus, pexus.
Ἄπλοος, ου, ὁ καὶ ἡ, innauigabilis Liu. ἄπλοις θάλασσα, Demoſth. ἄπλοοι νῆες, Thucyd.
Ἀπλόος, καὶ Ἀπλοῦς, οῦ, ὁ, ſimplex, inaffectatus, apertus, ingenuus, Plat. 2. de Rep. ἄνδρα ἁπλοῦν καὶ γενναῖον οὐ δοκεῖν, ἀλλ' εἶναι ἀγαθὸν ἐθέλοντα. ¶ Ἀπλότης, ητος, ſimplicitas.
Ἀπλόω, μ. ώσω, pando, explico, aperio, Poll. li. 5.
Ἀπλυσίαι, aplyſiæ, ſpongiarum genus ita dictum quod elui nequeant. Theophraſt. de hiſtor. plant. li. 4. cap. 7. & Plin. li. 9. ca. 45.
Ἁπλῶς, ſimpliciter, leuiter: οὐχ ἁπλῶς φέρω, dolet id mihi non vulgariter, Eurip.
Ἄπλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, innauigabilis Liu. ἄπλευστος.
Ἀπνεὲς πῦρ, in Epigram. ignis valde ſpirans.
Ἀπνευστί, vno ſpiritu, ſine reſpiratione, Lucian. ἀπνευστὶ θέειν, vnico ſpiritu, currere.
Ἀπνευστιάζω, ſpiritum retineo: Terent. in Phorm. Animā cōprimere. Ἀπνευστία, ſpiritus retētio.
Ἄπνοια, affectio quædam eſt quando quis ſpirare nequit, ſpiritus anguſtiæ Cicer.
Ἀπό, ab, Genit. Thucyd. οἱ πλείους αὐτῶν ἵνα μὴ ἀπ' οἴκου ὦσι, horū cōplures, ne domo abeſſe cogerentur. ¶ ἀπὸ δικαστηρίων ζῆν, ex foro victum quærere, Iſocr. ¶ ἀπὸ δείπνου εἶναι, eſſe cœnatum, Herodot. ¶ ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχοντες, ciuitatum rectores, Thucyd. ¶ Ariſtoph. in Pluto, ἐγώ σοι τοῦτ' ἀπὸ σμικροῦ πάνυ ἐθέλω διαπράξαι, modica impenſa, &c. ¶ ἀπὸ στόματος λέγειν, Plutarch. memoriter recitare. ἀπὸ γλώττης εἰπεῖν, pro eodem, Thucyd. li. 7. quod etiam ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν. ¶ ἡ ἀπ' ἀνδρὸς οὖσα, vidua, Plutarch. ¶ Ἄπο pro procul, longè: οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις, Soph. in Trach. i. non longè ab animi ſententia. Polyb. λόγος οὐκ ἄπο τοῦ σκοποῦ. Plat. li. 5. de Repub. καὶ οὐδέν γε, ἔφη, ἄπο τρόπου λέγεις. ἄπο καιροῦ intempeſtiuū, Idē.
Ἀποαίνυμαι, aufero. Odyſſ. ξ, θεὸς ἀποαίνυτο νόστον.
Ἀποαιρέομαι, aufero. Iliad. ά, δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι.
Ἀποβάθρα, ſcala, ſeu tabulatum quo nauem ingredimur, apud Soph. ¶ Item olla, atque coquinarium inſtrumentum quod pedibus ſuſtentatur, Varin.
Ἀποβαίνω, μ. ήσομαι, contingo, euenio: ἀπέβη τὸ δόξαν, res ad vota ſucceſsit, Phal. ¶ Item deſcendo. Iliad. γ, ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα. Ἀποβάσαι ἀπὸ τῶν πλοίων, è nauibus egreſſæ, Herodot. ¶ Item euado. Lucian. ἀπέβης ὅμοιος τῷ τράγῳ, ſimilis hirco euaſiſti.
Ἀποβάλλομαι, καὶ Ἀποβάλλω, repudio: ἀποβάλλεσθαι τὴν οὖσαν γυναῖκα, Hermog. ¶ Item amitto. ἀπέβαλον ὑπὸ Κίμβρων τὸ Σκιπίωνος στρατόπεδον οἱ Ῥωμαῖοι, à Cimbris victi Romani Scipionis exercitū amiſerunt, Plutarch. in Cam.
Ἀποβάπτω, intingo, perfundo Dioſcorid. libro 5, ca. 125, ἀποβάψας εἰς ὕδωρ, demergēs in aquā.
Ἀπόβασις, εως, ἡ, exitus: ¶ ἀπόβασιν ποιοῦμαι, egredior, Thucyd. ἀπόβασις τῆς γῆς, egreſſus in terram, Idem.
Ἀποβάτης, ου, ἡ, gen⁹ certaminis equeſtris, deſultura Plaut. vel deſultoria ſcientia Apul.
Ἀποβιάζομαι, vim affero. propulſo: Xenoph. ἀποβιάζομαι ταῖς ἐπιμελείαις, curam adhibeo.
Ἀποβιβάζω, μ. σω, deduco, mitto in terram, traiicio, traduco. ἀποβιβάσας εἰς νῆσον, Ariſtid.
Ἀποβιόω, μ. ώσω, morior. Ἀποβίωσις, interitus.
Ἀποβλάπτω, lædo, offendo, noceo, orbo. ἀποβλαβεῖσα φίλου, quæ amici fecit iacturam, Soph.
Ἀποβλαστήματα, germina, ſtolones, Plat.
Ἀποβλάστησις, ἡ, germinatio, capillamētū, Dioſc.
Ἀπόβλεμμα, oculorum retorſio, indignationis, vel inuidentiæ ſignum, Poll.
Ἀπόβλεπτος, ἔνδοξος, videndus, venerandus.
Ἀποβλέπω, μ. ψω, π. φα, reſpicio. Xenoph. πολλάκις δὲ καὶ εἰς τὴν ἑαυτῆς σκιὰν ἀποβλέπει. ¶ Pro veneror, ſuſpicio, Demoſt. ¶ Cum πρὸς eſt oculis aliquem deſigno. Xenoph. 4, ἀπομν. ὥστε πρὸς ἐκεῖνον ἀποβλέπειν τὴν πόλιν. Luci. πρὸς σὲ τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει, i. ad te pertinet.
Ἀποβλήματα, τά, eiectamenta Tacit. reiectanea
Ἀποβλητικός, qui abiicit, qui amittit, Genit. (Cic.
Ἀπόβλητον, ου, ὁ καὶ ἡ, vilis, abiiciendus: ita reiiculas oues, & reiicula armēta, Cat. & Varr. vocāt.
Ἀποβλίσαι, exprimere, Ariſtophan.
Ἀποβλίττω, μ. ίσω, adimo, apud Ariſtophan.
Ἀποβλύζω, μ. σω, π. κα, ſingultio comedendo. ¶ Eſt etiā regero & vomo, Poll. l. 10. & Iliad. ί.
Ἀποβολή, ῆς, ἡ, amiſsio, abiectio. ἀποβολὴ χρημάτων, iactura pecuniarum, Iſocr.
Ἀποβολιμαῖος, ου, ὁ, eiectitius, abiectus, Ariſtoph. εἰρ. εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.
Ἀποβόσκομαι, depaſco, carpo, Ariſtoph.
Ἀποβουκολέω, è grege depello. ¶ Item fallo, i. lenio, vt ἀλλοτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς ἀποβουκολεῖν, Lucia. Ἀποβουκολίζω, idem.
Ἀποβράζειν, efferueſcere, Bud. in Annot.
Ἀπόβρασμα, ατος, τό, furfur tritici, Callimach.
Ἀποβράσσω, ebullio, feruendo eiicio: cū accuſ.
Ἀποβράττω, per æſtum expuo, Phil. de mundo.
Ἀπόβρεγμα, τό, mador Saluſt. infuſio Celſo. ἀπόβρεγμα θέρμων, cremor lupinorū, Dioſ. l. 1, c. 178.
Ἀποβρέχω, μ. ξω, infundo, macero, Dioſcorid.
Ἀποβρίζειν, ἀπονυστάζειν, nutare, declinare præ Pondere. ἀποβρίζει ὕπνον, i. dormit, in Epigr.
Ἀποβροχή, perfuſio. ἀποβροχὴ τῆς κεφαλῆς, Gal.
Ἀποβροχίζω, illaqueo. ἀπεβρόχισε, in li. Epig.
Ἀποβρώσκω, deuoro. ἀποβρωθεὶς, exeſus, li. Epig.
Ἀπογαλακτίζω, μ. ίσω, ablacto, depello à lacte, Vir.
Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus qui à terra ſpirat, Ariſtot.

Ἀπόγια, vel ἐπίγαια, funes quibus naues alligātur littori: τὰ ἀπόγια λύσασθαι, Luci. orã ſoluere.
Ἀπόγιος, ου, ὁ, è terra ort⁹, ἀπόγιοι ἄνεμοι, Ariſtot.
Ἀπογιόω, fundamenta deſtruo, ἀποθεμελιῶ.
Ἀπογισόω, μ. ώσω, π. ωκα, imbrico, ſuggrundiorum modo tego, Xenoph. ¶Ariſtotel. l. 5. animal. ca. 2. ἀπογεγισωμένα πόρρωθεν ὦτα, aures (lõgas vocat.
Ἀποϐεμίζω, μ. ίσω, euacuo, repleo.
Ἀπογεννάω, ῶ, genero, produco.
Ἀπόγειος, ου, ὁ, abterrane⁹, q. à terra prodit. ἀπόγειος ἀνάκλασις, abterrane⁹ reflex⁹, Ariſtot. in Prob.
Ἀπογεύομαι, μ. σομαι, deguſto, Plat. 1. de Repub.
Ἀπογεφυρόω, μ. ώσω, pontibus iungo: Accuſat.
Ἀπογηράσκω, ſeneſco, conſeneſco.
Ἀπογίνομαι, corrũpor, priuor, morior, Naz, orat. β. ¶ἀπογινόμενος τῆς μάχης, qui abeſt à prælio, Her. Idẽ, ἀπογινόμενος ἑαυτοῦ, ex ſeipſo ꝑgenit⁹.
Ἀπογινώσκω, pernego: ἀπογινώσκω σου ὀυκ εἶναι κατηγορίαν, i. γινώσκω σε ὀυκ εἶναι ἔνοχον τῇ κατηγορία. ¶Pro deſpero. Plutar. ἀπεγίνωσκεν ἐκβιάζεσθαι τοὺς πολεμίους, diffidebant vi hoſtes perrumpere. ¶Pro ſuffragio abſoluo. Idem in Peric. ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος, à medicis deſperatus. ¶Pro valere iubeo, ἀπογινώσκειν τῆς ψευδοπαιδείας, Cebes Theb. ¶Et pro improbare, Syneſ. in epiſt.
Ἀπογλαύκωσις, glaucedo oculorũ, Dioſc. Hinc verbum, ἀπογλαυκοῦσθαι. Plut. in Timoleone, ἀπογλαυκωθῆναι τὴν ὄψιν.
Ἀπόγλουτοι, οἱ, qui exilibus ſunt natibus, depyges.
Ἀπογλυκαίνω, dulce reddo, edulco, Nonn.
Ἀπόγνοια, ας, ἡ, deſperatio, ἀπόγνωσις, Thucyd.
Ἀπογνούς, deſperatus, Demoſt. abſolutus, Dinar.
Ἀπογνώμων, ονος, qui dentes ætatis indices amiſit: pro annoſo. contrarium Ἀϐολήτωρ.
Ἀπόγνωσις, deſperatio, ἐν ἀπογνώσει γενόμενοι, Luci.
Ἀπόγονα, Hippocr. fertilia. Aliis ſterilia.
Ἀπόγονος, ου, ὁ, oriundus, gẽtilis. Herodotus, πέμπτος ἀπόγονος αὐτοῦ, eius abnepos. Iſocr. in Euagora, τίνων ἦν ἀπόγονος, quibus erat ortus maioribus.
Ἀπογράφεσθαι, nomen dare & profiteri. Plut. in Ageſilao, ἐκήρυξαν τῶν νέων ἀπογράφεσθαι τὸν βουλόμενον τῷ βασιλεῖ βοηθεῖν. ¶ἀπογράφεσθαι τὰ χρέα εἰς τὸ δημόσιον, Ariſtot. O Econ. ¶Item ſcripto denuntiare, apud Iſocr. ¶In lib. Epig. ἀπογραψάμενος πυκτής, qui inter pugiles nomen dedit. ¶Ἀπογράψασθαι δικασίαν, eſt litem mouere, Demoſth. κατὰ Εὐέργου. ¶Pro adnoto, Baſil. in Hexaem.
Ἀπογραφή, ῆς, ἡ, deſcriptio, commentarius, ſeu liber rationum, Bud.
Ἀπόγραφον, τὸ, exemplum & deſcriptio libri, deſcriptum & exſcriptum dicitur Cicer.
Ἀπόγραφος, ad exemplar effictus.
Ἀπογράφω, deſcribo Cicer. ad Attic. Athen. de Phryne, καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἀπελλῆς τὴν ἀναδυομένην ἀπεγράψατο. ¶Item defero, Bud.
Ἀπογυιόω, μ. ώσω, eneruo, Plaut. delumbo. ¶Iliad. μή μ' ἀπογυιώσῃς, i. βλάψῃς μου τὰ μέλη.
Ἀπογυμνάζομαι, exercitiũ facio, Gaza ex Ariſtot.
Ἀπογυμνόω, denudo, retego, Heſiod.
Ἀπογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio.
Ἀποδαίζομαι, impertior, diuido, Herodot.
Ἀποδαιμονίζειν, furere, ἀποκαρτερεῖν ἐν τῷ ἐνθουσιᾷν.
Ἀποδακρύω, illachrymo. ¶Ἀποδακρυτικά, lachrymas mouentia, Galen. 4.
Ἀποδασμός, οῦ, ὁ, pars, ſortitio & diſtributio, Suid.
Ἀποδαυλίζω ξύλῳ, Euripid. fuſte percutio.
Ἀποδέει, deficit. ¶Ἀποδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, inops.
Ἀποδείκνυμαι, vel ἀποδείκνυμι, & ἀποδεικνύω, oſtendo: ἀποδείκνυμαι γνώμην, Herodot. quid ſentiam aperio: ἀπεδείξατο ἐς τοὺς ὑπηκόους εὐεργεσίας μεγάλας, magnam declarauit liberalitatem ſuam erga ſubditos, Idem. ¶Ἀποδεχθεὶς ἐχθρός, hoſtis manifeſtus, Demoſth. ¶Item declarare, creare: ἀποδεικνύναι στρατηγόν, creare ducem, Herod. ¶Item exprimo & repræſento. Plat. epiſt. 4. παρασκεύαζου τὸν Λυκοῦργον ἀποδείξων, ita te compara, vt alter Lycurgus eſſe videaris. ¶Item conſtituo & deſigno, Demoſth. κατὰ Τιμοκρατ. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν, tertiam concionem conſtituerunt & præfinierunt.
Ἀποδεικτικός, demonſtratiuus. ἀποδεικτικὰ ἐπιχειρήματα, Herm. ἀποδεικτικὸς λόγος, Ariſtot.
Ἀποδειλιάζω, καὶ Ἀποδειλιάω, ignauus ſum, formido. Lucia. πρὸς θάνατον ἀποδειλιᾷς; mortis formidine captus es?
Ἀποδεῖν, ἀπολείπεσθαι, deficere, derelinqui.
Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio, declaratio, ſpecimen. ¶ἀποδείξεις vocant Rhetores orationes quas oſtentandi ingenii gratia recitant auditoribus. ¶Mathematici quoque ἀπόδειξιν dicunt, vbi rem picturis oſtendunt. ¶Eſt & dialecticis ἀπόδειξις, ſyllogiſmus rem certã è principiis colligens. ¶ἀποδείξεις ποιεῖσθαι, Demoſth. demonſtrationes facere: ἀπόδειξιν δοῦναι, ſpecimen edere, Phalaris. ¶Ἀπόδειξις etiam dicitur lex tibiarum in Arcadia, Plut.
Ἀποδειροτομέω, μ. ήσω, trunco caput, Heſiod.
Ἀποδεκατόω, decimo. Luc. 18. ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι, decimas do omniũ quæ poſsideo.
Ἀποδεκάτωσις, apud Epipha. decimarũ exactio.
Ἀποδεκατεῖοι, erant Athenis qui frumentum admetiebantur, Poll. li. 8.
Ἀποδεκτήρ, καὶ ἀποδέκτης, Cic. receptator, vulgò *receleur*. & pro exactore vectigalium principis, vulgò *recepueur*, Ariſtotel. de mundo. προσόδων ταμίαι καὶ ἀποδεκτῆρες.
Ἀπόδεκτος, ſuſceptus laudatus, gratus, Baſil.
Ἀποδενδροῦσθαι, arboreſcere, Teophraſt.
Ἀποδέον βραχύ, paulò minus, Ariſtot. de mũdo.
Ἀπόδερμα, cutis exempta, Herodot.
Ἀποδέρω, excorio, cædo, Accuſat.
Ἄποδες, genus hirundinum carens pedibus.
Ἀποδεσμέω, vincio, ligo, Ariſtoph. ἀποδεσμούμενοι λίνῳ, lino colligati, Dioſcorid. l. 5, c. 130.
Ἀποδεσμός, faſciculus: Item ornatus capitis mulierum, linteum.

Α'ποδέχομαι, μ. ξομαι, recipio, admitto. ¶Iungitur aliquando Genit. Plut. 1. de Repub. εἰ οὖν νῦν οὕτω λέγει Θρασύμαχος, οὕτως αὐτοῦ ἀποδεχώμεθα, ſic & nos accipiamus. ¶Item cũ accuſat. Idem 2. de Republ. τότε τὴ Θρασυμάχου τὴν ἀπόρρησιν οὐκ ἀπεδέξατο, non probauit. ¶ἀποδέχομαι μᾶλλον, charius habeo, Iſocrat. ¶Hero. ἀπεδέξατο χώματα, aggeres extruxit.

Α'ποδέω, adnecto, illigo, Dioſcor. ἀποδήσας χάρτη, charta inuoluens. ¶Item abſum, inferior ſum, Herodian. γνώμη καὶ ῥώμη μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, diſciplina & virtute nullo antiquorum inferiore. ¶ἀποδέοντας οὐ πολὺ ἄνδρας εἶναι, propemodũ iã viros, Phal. in Epiſt.

Α'ποδημέω, μ. ήσω, peregrinor, domo abeo, migro, Plat. in Apol. ἀποδημῆσαι ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. ¶ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; Ariſtoph. βάτραχ. quò terrarum peregrè abibas?

Α'ποδημητὴς, οῦ, ὁ, peregrè degens, Thucyd.

Α'ποδημητικοὶ, οἱ, ſedes immutare ſoliti, Xenoph.

Α'ποδημία, ας, ἡ, peregrinatio, iter, profectio, migratio, Plat. in Apol. τῆς ἐμῆς εἰς συρακούσας ἀποδημίας, meæ Syracuſas profectionis.

Α'πόδημος, ου, ὁ, peregrinus. Α'ποδημῶν, abſens.

Α'ποδιαιτῶ, abſoluo: Genit. & accuſat. Demoſth.

Α'ποδιαπομπήσασθαι, dimitti datis comitibus.

Α'ποδιαςέλλω, arceo, diuido. ἀποδιαςελεῖς τῷ λαῷ τούτῳ τὴν γῆν, terrã diuides, Ioſue 1.

Α'ποδιατρίβω, immoror, conſumo tempus.

Α'ποδίδομαι, μ. ώσομαι, vẽdo, addico, Herodian. li. 2, οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, qui pecuniis illi imperium vendiderunt. ¶Plutarch. in Galba, κεφαλὴν τῆ ὀβινίου θυγατρὶ δισχιλίων, καὶ πεντακοσίων δραχμῶν ἀπέδοτο, caput Ouinii filiæ quingentis & duobus millibus nummûm redemit.

Α'ποδιδρασκίνδα, puerilis luſus eſt, in quo puerorum vnus clauſis oculis conniuet dum cæteri abſiſtunt & ſubterfugiunt, Poll. li. 9.

Α'ποδιδράσκω, μ. άσω, refugio, aufugio, ἀποδιδράσκω τὸν νόμον, legem tranſgredior, Ariſtot. li. 2. Politic. ¶ἀποδιδράσκω εἰς τὸ μὴ ποιεῖν, Xenoph. detrecto facere. ¶ἀποδιδράσκει πρὸς τὴν ἀδελφὴν, Plutarch. ad ſororem cõfugit.

Α'ποδίδωμι, καὶ Α'ποδιδόω, μ. ώσω, reddo, ἀποδιδόναι τοὺς ὅρκους, Demoſth. ¶Item attribuo, aſsigno, Plato li. 5. de Republ. καὶ ὁμολογοῦμεν μὴ παρὰ φύσιν εἶναι τὸ γυναιξὶ μουσικὴν ἀποδιδόναι. ¶Item debitum ſoluo, Ariſtoph. Ran. ἀπόδος τὸ ναῦλον. Idem νεφ. περὶ τῶν τόκων ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενὶ, vt nemini ſatiſfaciam & ſoluam.

Α'ποδιΐςω, dirimo, diſtinguo, Areth. in Apoc. 14.

Α'ποδικάζω, abſoluo. Α'ποδινέω, vergo.

Α'ποδικεῖν, cauſam defendere, ἀπολογεῖσθαι.

Α'ποδιοπομπεῖσθαι, ablegare, eiicere, Syneſ. ¶Significat etiam expurgare, expiare, Plato, αὔριον δ' ἂν καὶ ὑμῖν ξυνδοκῆ, ἀποδιοπομπησόμεθά τε αὐτὴν καὶ καθαρούμεθα.

Α'ποδιοπόμπησις, ſacrum expiabile, piaculare ſacrificium, piamentum Plin. Plat. 9. de Legib.

Α'ποδιώκω, fugo, perſequor, Ariſtoph. νεφ. οὐκ ἀποδιώξεις σαυτὸν ἐκ τῆς οἰκίας; nõ te ex ędib⁹ abduces?

Α'ποδοκεῖν, videri nõ faciendũ, Xen. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.

Α'ποδοκιμάζω, vel Α'ποδοκιμάω, μ. άσω, reprobo, reiicio, Ariſtot. 8. Politic. cap. 6, ἀπεδοκίμασαν αὐτοῦ χρῆσιν ἐν τῇ ἐλευθέρων.

Α'ποδεδοκιμασμένοι, reiectanei, Xen. li. 6. Pædiæ.

Α'ποδόκιμος, ὁ καὶ ἡ, damnatus, improbat⁹, Etym.

Α'ποδόντωσις, εως, ἡ, dentium purgatio, Poll. l. 2.

Α'πόδοξις, & Α'ποπλάνησις, reiectio, reprobatio.

Α'ποδόσιμος, ὁ καὶ ἡ, reſtituendus, qui reſtituitur.

Α'πόδοσις, εως, ἡ, redditio, attributio & aſsignatio Cicer. Itẽ expoſitio, i. fuſior explicatio, Herm.

Α'ποδοχὴ, laus & cõmendatio, receptio, Halic. ἀποδοχῆς ἀξιῶ, laude & cõmẽdatione digna-

Α'ποδοχμὼς, extẽdẽs. Α'πόδραγμα, portio. (batur.

Α'πόδρασις, εως, ἡ, fuga, tranſfugiũ Tacit. ἀπόδρασις ςρατείας, Demoſt. detrectatio militiei Liu.

Α'ποδράω, aufugio, Xen. ἄν τις σοι τῶν οἰκετῶν ἀποδρᾷ, ſi quis abs te ſeruorum aufugerit, &c.

Α'ποδρέπω, μ. ψω, decerpo, colligo, Heſiod. ἀπόδρεπε οἴκαδε βότρυς, i. decerpe & vindemia.

Α'πόδρομος, in curſus certamine emeritus. Euſtath. Iliad. θ, ait Cretenſium lingua ita vocatum iuuenem impuberem qui nondum ad publicos curſus admittebatur, ex Callim.

Α'ποδύομαι μ. ύσομαι, & Α'ποδύω, exuo, Plat. 10. Reipub. τά τε ἄλλα ἀπεδυσάμεθα ἐν τῷ λόγῳ: Polyb. φόβον ἀποδέδυντο, metum depoſuerãt. ¶Item ſuſcipio & aggredior: Xenoph. τὴν δικαιοσύνην σὺ ἀποδύῃ διδάσκειν;

Α'ποδύρομαι, μ. οῦμαι, deploro, lamẽtor, cõqueror. Depon. Lucian. ταῦτα γοῦν ἀποδύρῃ πρός με.

Α'πόδυσις, εως, ἡ, ingreſſus, nudatio.

Α'ποδυσπετέω, μ. ήσω, nolo loqui. cuncta faſtidio ſicut ægrotus. Vſurpatur à Chryſoſt. ad Epheſ. 3. in Accuſat. ¶Pro ἀποδύρεσθαι, Heſych.

Α'ποδυσπέτησις, ſtomachus & indignatio.

Α'ποδυτήριον, ου, τὸ, locus ante balnea, vbi ſe loturi veſtimẽta deponunt, Plat. ¶Item ἀποδυτήρια, ſũt in gymnaſiis & fanis ſpoliaria Plin.

Α'ποεργάθω, ſeparo, prohibeo, coerceo.

Α'πόζεμα, ατος, τὸ, decoctum, Dioſc. li. cap. 185.

Α'ποζέννυμι, feruefacio, Dioſcorid. li. 1, cap. 124.

Α'ποζεύγνυμι, μ. ζεύξω, καὶ Α'ποζευγνύω, disiungo, ἀπεζύγην γάμων, Eurip.

Α'πόζω, redoleo. Herodian. ἀπόζει τῆς χώρας θεσπέσιον ὥς ἡδὺ, redolet regio iucũdo quodã odore.

Α'ποζωννύω, diſcingo, Herodiã. ςρατιώταις κελεύω ἀποζῶσαί τε ὑμᾶς, iubeo vt vos diſcingant.

Α'ποθανατίζω, facio immortalem, Actiu. accuſ.

Α'ποθαρρέω, confido, Xenoph. OEcon.

Α'ποθαυμάζω, demiror. Herod. ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα. Α'ποθεάομαι, deſpicio.

Α'ποθεμελιόω, μ. ώσω, fundamẽta deſtruo: Accuſ.

Α'ποθεν, longè, ſeorſum, eminus, extrà, Plutarch. in Romulo, ἄποθεν τῆς ἄλβης, longè ab Alba.

Α'πόθεος, impius, Sophocl. in Thyeſte.

Α'ποθεόω, μ. ώσω, inter deos refero, Plutarch. in Numa,

ἀποτολμέομαι Herod. lib. 8.

Numa, τὴν ῥωμύλου μνήμην ἀποθέσθαι τῇ λίμῃ.

Α᾽ποθεραπεία, cultus: ἀποθεραπεία θεῶν, Ariſtot.

Α᾽ποθεραπεύω, curo, ſano, colo.

Α᾽ποθερίζω, ſpicas decutio, demeto.

Α᾽πόθεσις, reponēdi & aſſeruādi actio, remotio. ἀπόθεσις σαρκὸς, carnis abiectio, Naz. ¶ἀπόθεσις τῶν ἐντέρων, inteſtinorū refuſio, Celſo. ¶ἀπόθεσις τῶν γινομένων, expoſitio infantū, Ariſt.

Α᾽ποθεσπίζω, μ. ίσω, vaticinor: Neutr. accuſat.

Α᾽πόθεστος, non deſideratus, neglectus: Heſych. ἐπιζήτητος exponit, hoc eſt, valde deſideratꝰ.

Α᾽ποθέται, αἱ, locus erat in quo Spartanorum filii deformiores exponebantur, Plut. in Lyc.

Α᾽πόθετος, ὁ καὶ ἡ, Suid. expoſitus, repoſitus Columel. condititius Varr.

Α᾽ποθεωρέω, longè proſpecto, ſpeculor, exploro.

Α᾽ποθέωσις, εως, ἡ, conſecratio, relatióque inter deos, Herodian. lib. 4.

Α᾽ποθήκη, ης, ἡ, apotheca, horreū, repoſitorium, Thucy. τοῖς τε χρήμασι, καὶ τοῖς σκεύεσιν ἀποθήκην.

Α᾽ποθηλύνω, μ. υνῶ, effœmino: Accuſatiuo.

Α᾽ποθησαυρίζω, in theſaurum repono.

Α᾽ποθλίβω, affligo, extrudo, elido, exprimo.

Α᾽πόθλιμμα, τος, τὸ, ſuccus expreſſus, recrementum, retrimentum, fæcis expreſsio.

Α᾽πόθλιψις, εως, ἡ, idem, Lucian.

Α᾽ποθνήσκω, morior, Plat. in Epiſt. ὑπό τινος ἀποθνήσκειν, à quopiam interfici.

Α᾽ποθρώσκω, diſsilio, diſcurro, Herod. ἀποθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, ab equis diſsilientes.

Α᾽ποθρασύνομαι, μ. ῦμαι, audeo.

Α᾽πόθραυσις, εως, ἡ, fractura, fragmentū, Ariſtot.

Α᾽ποθραύω, refringo, frango, abrumpo, excutio: Ariſtoph. νεφ. μὴ τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς, ne à laude excutiaris, ne gloria excidas.

Α᾽ποθριάζω, μ. άσω, decerpo, aufero, vello, Ariſt. Achar. τίς τῶν ὀδμημάτων τὸ πέος ἀποτεθρίακεν.

Α᾽ποθρίζω, μ. ίσω, decerpo, demeto, reſeco. In Epig. ἀπέθριξε σὴν κεφαλὴν ἄλυρος.

Α᾽πόθριξ, impubes, inueſtis puer, vel depilis.

Α᾽ποθρύπτω, μ. ψω, π. φα, frangor deliciis.

Α᾽ποθρώσκω, exilio, deſilio. Iliad. ϐ, νηὸς ἀποθρώσκοντα, ex naue deſilientem.

Α᾽ποθύνω, non conſequor, fruſtror, ἀποτυγχάνω.

Α᾽ποθύμιος, ἐχθρὸς, triſtis, odioſus, odio dignus, moleſtus. Heſi. ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, i. ingratū.

Α᾽ποθυννίζω, repudio, decipio, expugno, Lucian.

Α᾽ποθυσάνιον, Athen. li. 10. genus poculi.

Α᾽ποθύω, immolo, conſecro, Xenoph. in 3. ἑλλην.

Α᾽ποιζεῖν, exibilare, illudere, ἀπομυκᾶσθαι.

Α᾽ποίητος, ſine arte factus, Halicarnaſ.

Α᾽ποικέω, μ. ήσω, peregrè habito, migro, Iſocrat. ἀπῴκησαν ἐξ ἡμετέρας πόλεως. Ariſt. 2. Pol. ἀποικῶ πόῤῥω τῶν διαφθειρόντων. ¶Α᾽ποίκησις, εως, ἡ, migratio. Α᾽ποικεσία, idem.

Α᾽ποικία, ας, ἡ, colonia, ſedis mutatio, ἀποικίαν ποιεῖσθαι, Plato de Legib. & ἀποικίας ἐκπέμπειν, Thucydid. 1. colonias deducere.

Α᾽ποικίζω, μ. ίσω, mitto extra domum, coloniam deduco, relego, ἀπῳκισμένοι εἰς ῥώμην, Romā recepti habitandi gratia, Plut. in Num. υἱὸς εἰς ἑτέραν ἀπῳκισμένος συγγένειαν, in adoptionem datꝰ, Idē. ¶Α᾽ποικίδες πόλεις, Herod. coloniæ. Α᾽ποικισμὸς, οῦ, ὁ, coloniæ emiſsio.

Α᾽ποικοδομέω, μ. ήσω, deuaſto, diruo, Thucyd. ἀποικοδομῆσαι τὰς ὁδοὺς, i. vias obſtruere, Dem.

Α᾽ποικονόμησις, diſpēſatio, ἀποικονομία, Aphrod.

Α᾽ποικος, ου, ὁ καὶ ἡ, colonus, peregrinus, Plutar.

Α᾽ποικτίζομαι, defleo, deploro, Herodot.

Α᾽ποιμώζω, defleo, lugeo, deploro, lamentor.

Α᾽ποινᾶν, redimere, præmium reportare, Eurip.

Α᾽ποινον, ου, pretium redemptionis, Iliad. ά, φέρων ἀπερείσι᾽ ἄποινα. ¶ ἄποινα etiam pœnæ dicuntur, Plat. de Legib. σφαγῆς ἄποινα, Euri. Veteres quoque pecuniam ſic vocabant, vnde ἀποινᾶσθαι, pro pecuniam exigere.

Α᾽ποιος, ου, ὁ, ſine qualitate, ἄποιος ἐν γεύσει, nullam habens ſaporis qualitatem, Dioſc. li. 14.

Α᾽ποίχομαι, tranſeo, abeo. Odyſſ. ξ, ἀποιχομένοιο ἄνακτος, abſente domino. ¶Phocyl. λείψαν᾽ ἀποιχομένων, defunctorum reliquias.

Α᾽ποκα πρόβατα, i. intonſa, ἄκουρα, Suid.

Α᾽ποκαθαίρω, abſtergo, expurgo, detergo: ἀποκαθαίρων τὰς βαναύσους τέχνας εἰς οἰκετῶν χεῖρας, Plutarch. in Num.

Α᾽ποκαθαρτικὸς, habēs vim purgādi, repurgās.

Α᾽ποκάθαρμα, ατος, τὸ, luſtrum & piaculum ſiue piamentum Plin. excrementum.

Α᾽ποκάθαρσις, εως, ἡ, purgatio, luſtratio.

Α᾽ποκαθεύδω, ſeorſim dormio. ¶Itē obdormio.

Α᾽ποκαθηλόω, μ. ώσω, π. ωκα, refigo: Actiu. accuſ.

Α᾽ποκαθημένη, mulier mēſtruata, Leuit. 15. (tuo.

Α᾽ποκαθίζομαι, ſedem repeto. Α᾽ποκαθιστάνω, reſti-

Α᾽ποκαθίστημι, μ. ήσω, π. ηκα, reſtituo, Dioſc. li. 1, ἀποκαθίστησι δασυσμοὺς φωνῆς, vocis raucedines emendat. ¶Et pro reddere ac reſtituere, Herodian. τὰς τοῦ κομμόδου εἰκόνας ἀποκαταστήσαντες ἃς ἡ σύγκλητος καθεῖλε.

Α᾽ποκαθιστῶν, dans, gratificans, apud Suid.

Α᾽ποκαίνυμι, vinco, Apol. 2. ἀθλεύων πτύγμ ἀπεκαίνυτο, id eſt, ἐνίκα.

Α᾽ποκαίριος, intempeſtiuus, abſurdus, li. Epigr.

Α᾽ποκαίω, vro, deuro, comburo, Xenoph.

Α᾽ποκαλέω, μ. έσω, reuoco, appello, Xenoph. ἀργοὺς ἀπεκάλει, inertes vocabat.

Α᾽ποκαλύπτω, μ. ψω, reuelo, aperio, detego. ¶Aliquando, tego, Pſalm. 32, ἀπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Α᾽ποκάλυψις, εως, ἡ, patefacio rerū opertarū Cic.

Α᾽ποκάμνω, defatigor, laſſeſco Plin.

Α᾽ποκάμπτω, μ. ψω, deflecto, vnde ἀπόκαμψις, deflexus Columel. ¶Item reuertor. ¶Eſt etiam verbum equeſtris diſciplinæ, vt flectere equos dixit Virg. Vide Poll. lib. 1.

Α᾽ποκαπνισμὸς, ſuffitio, vel ſuffitus, vel ſuffimentum Plin. ſuffimen etiam Ouid. nidor.

Α᾽ποκαραδοκέω, μ. ήσω, ſpeculor, expecto, Accuſ.

Α᾽ποκαραδοκία, ας, ἡ, ſpeculatio, expectatio vehemens & anxia. ¶Item deſperatio, & animi abiectio.

Ἀποκαρτερέω, μ. σω, obdureſco. Suid. ¶Itẽ abſumor, mihi mortem conſciſco Plutar. in Lycurg. ἀποκαρτερήσας ἐτελεύτησε. ¶Ἀποκαρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia, figura Quintil. li. 8, ca. 5.
Ἀποκαταβαίνω, μ. ήσομαι, deſcendo, contemno.
Ἀποκαταλλάσσω, reconcilio, Bud. Comment.
Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, reſtitutio in priſtinum ſtatum, Gregor. ¶Columel. li. 4. Tempus quo ſol in eandem partem ſigniferi per eoſdem numeros redit, per quos curſus ſui principium cœperat, ἀποκατάστασιν vocant ſtudioſi rerum cæleſtium. ¶Finis ſeculorũ, Act. 3. ¶Ἀποκατάστασις, etiam eſt rei turbulentæ & commotæ compoſitio, Polyb. li 4. hiſtor.
Ἀποκαυλίζω, decurto, extirpo, retundo, caulem defringo: Thucyd. ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς, fruſtrabatur atque eludebat machinæ impetum.
Ἀπόκαυλα, τὰ, quæ caule reciſo nõ regerminãt. Theophraſt. lib. 7, cap. 2. hiſt. plant.
Ἀπόκαυλις, εως, ἡ, & ἀποκαύλησις, caulis abſciſsio, actio illa cum plantæ caulẽ deperdunt, quod ἀποκαυλοῦσθαι Theophraſt, decauleſcere Plin.
Ἀπόκειμαι, reſideo, recondor. Lucian. ταῦτα ἐν τοῖς ἀδύτοις ἀπόκειται γραφέντα. ¶ἀποκεῖσθαι πόῤῥω, Cratin. contemni.
Ἀποκείρω, μ. ρῶ, π. κα. detondo, tõdeo. Ariſtoph. νεφ. ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας ἀπεκείρατ' οὐδείς.
Ἀποκεκαλυμμένως, apertè, palàm, Iſocrat.
Ἀποκεκλεῖσθαι σιτίων, faſtidire cibos, Heſych.
Ἀποκεκρουσμένος, quaſſus, ruptus, Ariſto. in Achar.
Ἀποκεκτίλλαι, excoriare, euellere, ἐκδεῖραι.
Ἀποκέλλω, nauem applico. Ἀποκερδαίνω, lucror.
Ἀποκενόω, euacuo: ἀπόκενος, inanis.
Ἀποκερματίζω, facultates diſsipo, li. Epigr.
Ἀποκεφαλέω, amputo caput. Ἀποκεφαλίζω, idem.
Ἀποκεφάλισμα, ατος, τὸ, purgatio capitis, Pol. l. 2.
Ἀποκηδέω, μ. ήσω, lugeo. negligo. Etymolog.
Ἀποκήρυξις, abdicatio, Impe. l. 6. C. de patria, poteſt. quæ Græco more ad alienandos liberos vſurpabatur, Romanis legibus non comprobatur. Hinc Ἀποκήρυκτος, ὁ ἐπὶ ἁμαρτημάτων ἐκπεσὼν πατρῴας τῆς οἰκίας, qui ob peccata è patris familia eiectus eſt, Plut.
Ἀποκηρύττω, μ. ξω, reuelo, præconio diuulgo, abdico. ¶Lucian. ἐν βίων πράσει, πόσου τοῦτον ἀποκηρύττεις; quanti hunc indicas? ¶ἑαυτὸν ἀποκηρύξας, ipſe ſui præco, Plat.
Ἀποκίδναμαι, diſpergor, Dionyſ. de ſitu orbis.
Ἀποκικλήσκω, reuoco, apud Ariſtoph.
Ἀποκινδυνεύω, periclitor, Xenoph. ἀποκινδυνεύω ἐν σοι, in te periculum facio. ἀποκινδυνεύονται ἡμῖν τὰ χρήματα, ſubimus pecuniarum periculum, Thucydid. (χω.
Ἀποκινέω, remoueo, amoueo, ἀπέρχομαι, ἀποτρέ-
Ἀπόκινος, ου, fuga, deceſſus. Item genus laſciuæ ſaltationis, Poll. li. 4. Et Athen. ἰδ.
Ἀποκιττοῦσθαι, in hederam degenerare, Theoph.
Ἀποκλάζω, pro ἀποκλάγγω, cano, clango, Epigr.
Ἀποκλαίω, μ. αύσω, defleo. Ἀποκλάω, refringo.

Ἀποκλείομαι, καὶ Ἀποκλείω, μ. είσω, excludo, obſtruo. Ariſt. 2. OEcon. ἀπέκλεισε τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου, i. frumentum exportari vetuit. Pro concludo, Lucian. Ἀπόκλεισμα, τὸ, cuſtodia. Ἀπόκλεισις, intercluſio.
Ἀποκληρόω, allego, exhæredo, Ariſt. lib. 4. Polit. cap. 14. forte diuido. Plutarch. in Cæſ. τοῖς δὲ στρατιώταις χώραν τῆς Ἰταλίας ἀπεκλήρωσε πολλὴν, ſortitò diſtribuit. Ἀπόκληρος exhæres: ἀπόκληρον ποιῶ, exhæredo, Theoph. in Inſtit.
Ἀποκλήρωσις, attributio munerum ſigillatim vnicuique facta, Dionyſ. in Eccleſ. hierach. Ἀποκληρώσεις, etiam dicuntur fatales hominum ſortes apud Genethliologos, Baſil.
Ἀπόκλητος, ου, ὁ, vocatus: κεκλημένος, Polyb.
Ἀπόκλιμα τῶν ὀρέων, montium decliuitas, Suid.
Ἀποκλίνω, μ. ινῶ, declino, vergo, retro ago. ἀποκλίνει πρὸς τὰ ἥττω, ad minora deflectit, Luci. ἀποκλίνει εἰς εἰρήνην inclinat ad pacẽ, Demoſt.
Ἀποκλύζω, eluo, abſtergo. Ariſtot. de mundo, ἀποκλύζεται πάντα τὰ νοσώδη, omnia peſtifera abluuntur.
Ἀποκναίω, abrado, afficio mœrore, obtundo. Ariſtoph. in Veſpis, δουλείαν ἐκ ἀποφαίνων ἀποκναίεις. ¶Item vellico, lancino, ὁ οὖν ἔρως τῆς γυναικὸς οὐ μετρίως ἀποκναίει με, Lucian.
Ἀποκνέω, μ. ήσω, torpeo, pigreſco, Plat. 1. de Rep.
Ἀποκνίζω, vellico, amputo, euello, decerpo.
Ἀπόκνισις, εως, ἡ, cõtortio, Theoph. l. 5. de plant.
Ἀπόκνισμα, ατος, τὸ, fruſtum, Ariſtoph.
Ἀποκογχύζειν, concha aut teſta excipio, Dioſc.
Ἀποκοιμάομαι, ſecubo, dormio, Plat. li. 6. Leg.
Ἀποκοιτέω, foris cubo, pernocto, Dem. περὶ στεφ.
Ἀπόκοιτος, ου, ὁ, adulter, ſeorſum cubans, Lucian.
Ἀποκολάπτω, μ. ψω, priuo, expello nocẽdo, Accuſ.
Ἀποκολπόω, inſinuo, ſinuoſè incuruo, ſinuo Virg. Ariſtot. de mundo. Ἀποκολέω, mutilo.
Ἀποκολυμβέω, elabor natando.
Ἀποκομιδή, vectura. Dion, γραμμάτων ἀποκομιδή.
Ἀποκομίζομαι, reuertor: ¶ἀποκομιδή, reditus.
Ἀποκομίζω, aſporto, defero, Ariſtot. lib. 2. OEconomic. κόσμον εἰς τὸ ἱερὸν ἀποκομίζειν, ornatum in templum portare.
Ἀποκομπάζω, iacto, effero, In Epig.
Ἀποκοπή, ῆς, ἡ, præciſio, amputatio, Cic. ad Attic. σόλων χρεῶν ἀποκοπὴν ἐν ἀθήναις ἐποίησε σεισάχθειαν προσαγορεύσας. ¶Ἀποκοπή, etiam eſt figura, literæque vel ſyllabæ in fine abſciſsio, vt δῶ pro δῶμα.
Ἀποκόπτω, μ. όψω, amputo, abrumpo. Ariſtoph. νεφ. ἄμπελοι ἀποκόψονται, concidentur vites. ¶Ἀπόκομμα, τὸ, fruſtum.
Ἀποκορσωσάμενος, tonſus. Ἄποκος, intonſus.
Ἀποκοσμέω, μ. ήσω, ſpolio: Accuſat.
Ἀποκοτταβίζειν, quod à potu in poculo vini relictum eſt effundere, vt ſonitũ edat, nam κότταβος, eſt ψόφος, ἦχος, Cicero Tuſculan. 1. ex Xenoph. ἑλλωνικ. libro 2.
Ἀποκουφίζω, ſubleuo, libero, Euripid.
Ἀποκραδίζω, ramum ficulneum amputo, Nicãd.

Ἀποκραιπαλέω, expergiſcor à crapula.
Ἀποκραιπαλισμὸς, οῦ, ὁ, crapulæ edormitio, Suid.
Ἀποκρατέω, cohibeo, Dioſc. li. 4. ἐντεροκήλας ἀποκρατεῖ καταπλασσόμενον, i. hernias cohibet. ¶Herodot. ἀτμίδα παρέχεται τοσαύτην, ὥστε ἑλληνικὴ οὐδεμία ἄν μιν πυρίη ἀποκρατήσειε. Ἀποκρατέμενον, retentum, Aetius lib. 9, cap. 35. Τὸ χολῶδες μὲν τὸν ἀθροισμὸν ἀποκρατέμενον μεγάλως βλάπτει.
Ἀποκρεμάζω, ſuſpendo, ἀποκρεμάσας τοῦ ὠτός.
Ἀπόκρεως, ω, carniſpriuiũ à quibuſdam vocatur.
Ἀπόκρημνος, præruptus, præceps, Cæb. Theb.
Ἀποκριδὸν, ſeparatim, ſeorſum, Apol. li. 2. Argon.
Ἀποκριθύνω, excerno, Galen. 2. ad Glauc. (φος.
Ἀπόκριμα, reprobatio, ſentẽtia, κατάκριμα, ψῆ-
Ἀποκρίνομαι, μ. οῦμαι, reſpõdeo, Luci. τοῦτό μοι ἀπόκριναι. ¶ἀποκρίνομαι ἀπόκρισιν, Plat. de Leg. ¶Pro dico, interrogo, in ſacris literis, Mar. 12.
Ἀποκρίνω, reprobo, reiicio, Plato 2, de Rep. ὃν μὲν ἂν καλὸν μῦθον ποιήσωσιν, ἐγκριτέον, ὃν δ' ἂν μὴ, ἀποκριτέον, i. abiicere oportet ¶Itẽ ſeligo, deligo, Soph. δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν. ¶Item excerno aluum, Celſ. Galen. ad Glauc. li. 2. διαπίων ἀποκρίνω τὸ πίτυρον. ¶ Pro conſtituo. Ariſtot. 6. Animal. ὀλίγον δ' ὕστερον καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀποκρίνεται, paulò poſt & corpus conſtituitur.
Ἀπόκρισις, εως, ἡ, ſecretio Cicer. egeſtio Plinio. ἀποκρίσεως χῶρος, locus in quem excrementa proiiciuntur, in Epigr. ¶Reſponſio, ἀπολογία, Lyſiæ: ἀπόκρισιν ποιοῦμαι, reſpondeo Plat. de Legib.
Ἀποκριτικὸς, οῦ, ὁ, excernendi vim habẽs, Aphr.
Ἀπόκριτος, ſelectus, ἔκκριτος, ἐξαίρετος.
Ἀπόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, durus, aſper, rigidus, τραχύς.
Ἀπόκρουσις, εως, ἡ, diminutio. Trallianus, σελήνης οὔσης ἐν ἀποκρούσει, Lunæ ſenium Plin.
Ἀποκρουστικὸς, οῦ, vim habens repellendi, Dioſc.
Ἀποκρούω, μ. ούσω, καὶ ἀποκρούομαι, expello: Ariſtophan. τοῦ μηνέλεω τὸ βέλος ἀποκρούω, à Menelao telum repello.
Ἀποκρύπτω, μ. ύψω, καὶ ἀποκρύπτομαι, celo, luminibus obſtruo Cic. Plut. in Them. παυσανίας ἀπεκρύπτετο τὸν θεμιστοκλέα καίπερ ὄντα φίλον. ¶Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, latibulum, & perfugiũ Cic. ¶Ἀπόκρυφος, occultus, arcanus.
Ἀποκτᾶσθαι, amittere, profundere, Chryſoſt.
Ἀποκτέννυμι, & Ἀποκτείνω, & Ἀποκτένω, μ. ενῶ, & Ἀποκτίννυμι, occido, Plat. 2. de Repub. συγγίνεσθαι ὅτῳ βούλοιτο καὶ ἀποκτιννύναι. Hermog. ἐξῆν ἀποκτιννύναι τοὺς κατιόντας φυγάδας. Ἀποκτονέω, μ. ήσω, idem, Plat. in Apol. σωκράτην ἀπεκτονήκατε.
Ἀποκυέω, progigno, fœtum emitto, Plut. ἀποκυηθεὶς ἔτυχε, editus eſt. Iacob. 1. ἀποκυεῖ θάνατον. ¶ἀποκυήσασα, abortiuum faciens, Plutarch.
Ἀποκύησις, εως, ἡ, puerperium, conceptio.
Ἀποκυΐσκω, fœtifico Plin. γυνῶ, cõcipio, Gregor.
Ἀποκυλίζω, καὶ Ἀποκυλινδέω, & Ἀποκυλίω, μ. ίσω, π. ικα, reuoluo, deuoluo, Actiu. accuſ.
Ἀπόκυνον, τὸ, braſſica canina, Gal. 6. Simplic.

Ἀποκυπαρίσσαι, ἀποκτεῖναι, occidere, Heſych.
Ἀποκυριάζειν, fugitiuum eſſe à domino.
Ἀποκυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, abrogo, Actiu. accuſat.
Ἀποκωλύω, arceo. Plat. οὐδὲν ἀποκωλύει, nihil vetat.
Ἀπολαγχάνω, non ſortior, Plutarch. in conſolat. δεῖ λαχόντα μὲν, ἀρχὴν ἀπολαχόντα δὲ, φέρειν ἀνεπαχθῶς τὴν τύχην. Herodot. pro ſortior, ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ ἐπιβάλλον.
Ἀπολάκημα, ictus flagelli. Item, colaphus.
Ἀπολακτίζω, μ. ίσω, calce ferio, recalcitro Horat.
Ἀπολαλέω, garrio, effutio.
Ἀπολαμβάνω, μ. λήψομαι, intercipio. Xenoph. διὰ δυσχωρίας ἀπολαμβάνεσθαι, propter locorum anguſtias intercipi. ¶Recipio, Æſchin. ἀπολαμβάνω παρά σου τοῦτο, hoc à te recipio. ¶ἀπολαμβάνω χάριν, mihi gratia rependitur, Demoſth. ¶ἀπολαμβάνω πρὸς λόγον, ad rationem reduco, Idem.
Ἀπολαμπρύνω, illuſtro, ἀπολαμπρύνεται τοῖς ἔργοις, Herodot.
Ἀπολάμπω, effulgeo, Lucian. βασιλικὸν αὐτῇ ἀπολάμπει.
Ἀπολαύω, μ. αύσω, fruor, emolumentum ſentio. ¶Genit. Iſocrat. ad Demon. ἀπόλαυε τῶν παρόντων ἀγαθῶν. Plat. in Apol. εἴ τ' ἀπὸ τούτων ἀπέλαυον, &c. ſi quid ab his commodi caperem. ¶Et cum accuſ. Ariſtoph. ἀγαθὸν ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ, nihil fructus cepi. ¶Iſoc. ἀπολαύω τοῦτο ἀγαθὸν ἐκ τῶν κινδύνων. ¶Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, delectatio, voluptas, vſus, Xenoph. σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις. Iſocr. vocat μετρίαν ἀπόλαυσιν, moderatum vſum. Ἀπόλαυσμα, τὸ, oblectamentum. Ἀπολαυστὰ, τὰ, ad fruendum idonea. Ἀπολαυστικὸς, οῦ, ὁ, voluptuoſus.
Ἀπολάψεις, & Ἀπολέψεις, vorabis, linges, Ariſtop.
Ἀπολάω, lapido. Ἀπολεαίνω, μ. ανῶ, declino. (νεφ.
Ἀπολέγομαι, μ. ξομαι, ſum defeſſus dicendo. ¶Item repudio, reiicio, Plutarch. in Otho. ἀπολεγόμενοι πόνον, detrectantes laborem. ¶Item ſuccumbo, cedo, in Lycurg. ἀπολεγομένους καὶ παρακεχωρηκότας πολεμίους φονεύειν, occidere hoſtes cedentes. ¶Ἀπολέγω, manifeſtè dico, prodo, Phil. ¶Item deligo: vnde ἀπειλεγμένοι, i. ἀπόλεκτοι, delecti. ¶Item decerpo, Theophraſt. ¶Item interdico, reiicio iudicem vt iniquum, Bud. Comment.
Ἀπολείβω, diſtillo, ἀποστάζω, ἀποσπένδω.
Ἀπολείπω, μ. είψω, relinquo, præcedo, anteuerto, vnde ἀπολείπεσθαι, dicitur qui ſuperatur à quopiam. ¶Ἀπολείπειν ἐν διαθήκαις, legare in teſtamento, Appia. ¶Itẽ deficio, Ariſtoph. in Plut. ἤπου σε ταχέως ἀπέλιπε τὰ χρήματα, te defecerunt nummi.
Ἀπόλειψις, εως, ἡ, defectio, ceſſatio, diuortium. ἀπόλειψις τῆς σελήνης, lunæ defectus, Ariſtot. 4. de gener. Animal. ¶ἀπόλειψιν ἀπογράψασθαι, repudium viro mittere, Demoſthen.
Ἀπόλεκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, electus, eximius, Xenoph. αἱ δ' εἰς τοὺς δεσπότας ἀποκείμεναι ἀπόλεκτοι ἦσαν.
Ἀπολελαμμέναι, vulgatæ, communes, in Hippocr.

Ἀπολελοιπότες, pro νενικηκότες, apud Iſocr.
Ἀπολελυμένως, liberè, abſolutè, Hermog. (Luci.
Ἀπολέμητος ἀρχὴ, bello nõ vexatus principatus,
Ἀπόλεμος, ου, ὁ, ignar⁹ rei bellicæ: ἀπόλεμος δίαιτα, vita imbellis, Plut. Plat. νομ. ζ. ἀπόλεμος μοῦσα.
Ἀπολεπίζω, corticem detraho, decortico Plin.
Ἀπολεπτύνω, extenuo, in mucronem redigo.
Ἀπολέπω, decortico, Ariſtoph. νεφ. γνοὺς ἀπολέψας.
Ἀπολευκαίνω, cãdefacio Plaut. candido, as Plin.
Ἀπολέω, μ. έσω, π. ἀπολώλεκα, eneco, perdo: ἀπολοίμην κάκιστα, peream peſsimè, Ariſtoph.
Ἀπολήγω, deſino, παύομαι. Ariſtot. εἰς ἓν ἀπολήγει.
Ἀποληκυθίζω, ἀπὸ ληκύθου διαφθείρειν, Ariſtop. βατ.
Ἀποληρέω, nugas nugor, deliro, Demoſthen.
Ἀπόληψις, retẽtio, receptio Hipp. 2. prædict. ἀπολήψιες οὔρων, Galen. vrinæ ſuppreſsio. (ſtop. ὄρν.
Ἀπολιβάζω, μ. ξω. recedo. ἄπαγε τὴν λιβάδα, Ari-
Ἀπολιγαίνειν, clamare, tumultuari, Ariſt. ἀχαρ.
Ἀπολιθοῦμαι, lapideſco, induror vt lapis, Strab.
Ἀπολικός, οῦ, ὁ, ciuilis gubernationis expers.
Ἀπολιμπάνομαι, abſum, inferior ſum. σφόδρα αὐτῶν ἀπολιμπάνεσθε, multũ ab eis diſtatis, Chryſ.
Ἀπολιμπάνω, relinquo, Actiu. accuſat.
Ἄπολις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, ciuitate carens, extorris, Ariſtid. ἀπόλιδες πολιτείας τῆς ἀρχαίας. ¶ Et ἄπολις πόλις, ciuitas euerſa, Plat. poeta, Poll. l. 3.
Ἀπολισθαίνω, defluo, Luc. ἀπολισθαίνει τῆς σωκράτους.
Ἀπολισθέω, μ. ήσω, labor Epig. ἀπωλίσθησε πέσημα.
Ἀπολιταργέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ἀπολιταργίζω, aufugio, proripio, Ariſtop. νεφ. Οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον ἀπολιταργιεῖς ἀπὸ τῆς θύρας, i. nõ exilies?
Ἀπολίτευτος, ου, ὁ, ſine politia & ciuili adminiſtratione. ¶ Ἀπολιτικός, οῦ, non ciuilis, ἀπολιτικώτατος, minimè ciuilis Cicer. ad Atticum.
Ἀπολιχμάω, ſugo, ἀπολείχω, lingo, vide Etymol.
Ἀπολλεία, ας, ἡ, perditio. Ἀπόλλιον, τὸ, mirabile.
Ἀπολλύω, μ. ύσω, & Ἀπόλλυμι, pereo, perdo ἀπολλὺς τὰ πρόβατα, qui oues perdidit, Chryſoſt.
Ἀπολλωνιάς, laurus. Ἀπολλώνιον, templum Apoll.
Ἀπολογέομαι, μ. ήσομαι, defendo, excuſo: Polyb. πρῶτον μὲν ἀπελογήσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου. ¶ Lucian. ἀπολόγησαι ὑπὲρ αὐτοῦ. ¶ Plat. in Apolog. ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ κατηγορημένα. ¶ Theophr. l. 5, cap. 3, ἀπολογητέον τῇ σοφῇ τὴν αἰτίαν. Plutar. in Themiſt. ἀπολογούμενος διὰ γραμμάτων τὰς κατηγορίας. ¶ Thucyd. ἀπολογοῦμαι δεδεμένος, è vinculis cauſam dico.
Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio, refutatio, Plutar.
Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio, oratio qua ſe defendit reus, purgatio, Plat. in Epiſt. πρὸς δύο δή μοι διαβολὰς, δισσὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι τὰς ἀπολογίας.
Ἀπολογίζομαι, perpurgor: refero in rationem, ſupputo. ¶ Ἀπολογίζομαι, etiam eſt narro, percenſeo, Polyb. in quinto.
Ἀπολογισμός, οῦ, ὁ, enumeratio, Polyb. φέρειν ἀπολογισμοὺς περὶ τῶν ἐγκαλουμένων, rationem reddere, &c. ¶ Item expenſi relatio, ἐν τῷ τῆς στρατηγίας ἀπολογισμῷ, &c. in reddenda ratione expenſarum exercitus, Plutarch.

Ἀπόλογος, vt inquit Cicero in 2. de Oratore eſt fabula moralis. ¶ Eſt etiam longa & verboſa narratio, vnde prouerbium, Ἀλκίνου ἀπόλογος. Plat. lib. 10. de Repub.
Ἀπολός, immobilis, grauis.
Ἀπολοῦμαι, peribo. Ariſtop. ἀπολεῖ κάκιστα, peribis.
Ἀπολοφύρομαι, lugeo: & deſino lugere, Thucy.
Ἀπολύματα, excrementa, purgamenta Liu. ſordes, Nicãd. in Ther. πάροιθ' ἀπολύματα κόψας.
Ἀπολυμαίνομαι, purgor, Iliad. ά, λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν, i. ἀποκαθαίρεσθαι.
Ἀπολυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, corruptor, Odyſſ. ρ.
Ἀπολύομαι, abſoluor, Thucyd. τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν, maximis criminibus abſoluitur. ¶ Item refuto: Plat. in Apolog. οὐ ῥᾴδιον ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ μεγάλας διαβολὰς ἀπολύεσθαι. ¶ Itẽ fatiſco, reſoluor, Polyb. ¶ Ἀπολύομαι, etiam eſt redimo, luo, Iliad. χ. ¶ Modeſt. Iuriſ. vtitur verbo, Ἀπολυθήσεται pro excuſabitur: in Tit. de Excuſat. tutor.
Ἀπόλυσις, εως, ἡ, abſolutio, diſſolutio Cic. diſſociatio Plin. obit⁹. Apud Laert. ἀπόλυτος, liber.
Ἀπολυτρόω, μ. ώσω, redimo pecunia, libero.
Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, propriè captiui.
Ἀπολύω, μ. ύσω, dimitto, vinculis ſoluo. Iliad. ά, οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, abire permiſit. ¶ Iſocr. σαυτὸν αἰτίας αἰσχρᾶς ἀπολύων, i. vindicans.
Ἀπολωβάω, cõtumelia afficio, Soph. in Aiace.
Ἀπολωπίσαι, denudare, veſtem exuere, Soph.
Ἀπολωτίζω, Euripid. traho, diſtraho, ſeparo.
Ἀπομαγδαλία, ἡ, furfur in quo poſt cœnã man⁹ purgabãt, & canibus proiiciebant, Poll. l. 6. Dicuntur etiam, Ἀπομαγδαλίδες, & ἀπομαγδαλίαι, apud Pauſan. & Heſych.
Ἀπομάγματα, ſtrigmenta, purgamẽta, Theoph.
Ἀπομαίνομαι, inſanio, Lucian.
Ἀπομάκολον, fructus arbuti, Latinis vnedo.
Ἀπομακρόθεν, eminus, à longè, 2. Reg. 19.
Ἀπομάκτης, ου, ὁ, purgator. Ἀπόμαξις, abſterſio.
Ἀπομάκτρα, lignum quo menſuræ deraduntur, hoſtorium vel radius, Heſych. & Polluc. l. 4. Ἀπόμακτρα, etiã ſtrigmenta, purgamẽta. ¶ Et apud Xen. παιδ. mãtilia extergẽdis manibus.
Ἀπομαλακίζομαι, effœminat⁹ ſum, Plut. in Lyc.
Ἀπομαλθακίζομαι, idẽ. Ἀπόμαμμα, ης, ἡ, abauia.
Ἀπομανθάνω, dediſco, dedoceor, Plutar. in Lyc.
Ἀπομαραίνω, μ. ανῶ, tabefacio, marcidum reddo. Plutarch. in Num. ἀπομαραίνομαι ὑπὸ νόσου, præ morbo langueo. ¶ Xenoph. in Apol. Socrat. pro è vita migrare accepit. (cędere.
Ἀπομαρτυρεῖν, atteſtari. Ἀπομαστιγῶσαι, flagris
Ἀποματαΐζω, cohortor inſolenter, ineptio.
Ἀπομάττεσθαι, μιμεῖσθαι, exprimere, Athen.
Ἀπομάττω, μ. ξω, abſtergo, extergo. Syneſ. μηδὲ ἀπομαξάμενος τὸ ἵδρωτα: excipio, imitor figuram rei. Plat. in Timæo, ἀπομάττειν σχήματα ἐπιχειροῦσι, formas exprimere nituntur. (fẽdo.
Ἀπομάχομαι, μ. έσομαι, repugno, propulſo, de-
Ἀπόμαχος, ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονὼς, pugnę expers, rei militaris inutilis, Cauſarii Liuio.

Ἀπομεί-

Α᾽πομείρομαι, præbeo, diſtribuo, Heſiod.
Α᾽πομελαίνω, nigrum reddo, nigrefacio.
Α᾽πόμελι, aqua mulſa, Plin. li. 22, cap. 24. Dioſc.
Α᾽πομεμιμημένος, ab exemplari effictus, Athen.
Α᾽πομέμφομαι, ... io, increpo, reprehendo.
Α᾽πομένω, remaneo. Α᾽πομερμηρίσαι, obdormire.
Α᾽πομετρέω, ῶ, emetior, dimetior, Xen. in Oeco.
Α᾽πομηκύνω, produco, ἀπομηκυνεῖν τοὺς λόγους, Luc.
Α᾽πομηνίζω, ſeu Α᾽πομηνίω, irã depono: vel (ἀπὸ abundante) iraſcor, Iliad. β, κεῖτ᾽ ἀπομηνίσας ἀγαμέμνονι, iratus, ὀπιμόνως ὀργισθείς. (mo.
Α᾽πομιμέομαι, imitor, ἀπεικάζω, æmulor, expri-
Α᾽πομιμνήσκομαι, repẽdo, Heſi. ἀπεμνήσαντο χάριν.
Α᾽πόμισθος, mercenarius apud Lyſiam. ¶ Et qui non recipit mercedem, i. ἄμισθος, Demoſth.
Α᾽πομισθόω, μ. ώσω, mercede cõduco. Theophr. l. 2. c. 15. de cauſ. plãt. ἀπομισθοῦντες τὰς γεωργίας.
Α᾽πομισθώματα, αἱ δημόσιαι οὐσίαι, Heſy. reditꝰ annui alicui numini conſecrati, vide Didym.
Α᾽πομνημόνευμα, cõmemoratio, cõmẽtariꝰ, Xen.
Α᾽πομνημονεύω, recordor, commemoro, Æſchin. ἀπομνημονεύειν τὴν ὀργήν. Lucia. ἀπομνημονεύω σοι εὐεργεσίαν, beneficium tibi rependo. ¶ ἀπομνημονεύοντες συμπτώματος, caſus reminiſcentes, Plutarch. in Probl. ¶ Accipitur etiã pro vlciſci, Xeno. Α᾽πομν. l. 1. (de Critia loquitur) ὥστε καὶ ὅτε τῶν τριάκοντα, ὢν νομοθέτης μετὰ χαρικλέους ἐγένετο, ἀπεμνημόνευσε αὐτῷ, &c. ¶ Capitur etiã pro obliuiſcor, ſeu depono ex memoria.
Α᾽πομνησικακέω, memor exulcerato ſum animo.
Α᾽πομνήσομαι recordabor. ἀπομνήσομαι χάριν, gratiam reddam, Thucyd. Α᾽πομνηστέω, obliuiſcor Genitiuo.
Α᾽πόμνυμι, deiero, iureiurando affirmo, Odyſſ. ό, πάντες ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευσε. Plutarch. in Cicer. ἀπομόσαι τὴν ἀρχήν, Plin. eiurato magiſtratu priuatum me facere.
Α᾽πομονόω, μ. ώσω, derelinquo, priuo, ſeparo.
Α᾽πομόργνυμι, μ. όρξω, καὶ ἀπομόργνυμαι, exprimo, informo. τὸ πεφθὲν ἀγγεῖον ἀπομόργνυται καὶ τὸ τοῦ πέπλοντος χρῶμα, i. colorem exprimit & repræſentat. ¶ Item abſtergo. 2. Arg. ἀπεμόρξαντο μετώπω ἱδρῶ, ſudorem abſterſerunt. ¶ Α᾽πόμοργμα, ἐκτύπωμα, ſigilli impreſsio, Plat.
Α᾽πομόσε, ſtatim, ſine conſideratione.
Α᾽πόμπιμοι, dies nefaſti, αἱ ἀποφράδες ἡμέραι.
Α᾽πομυθέομαι, denego, ἀπαγορεύω, κωλύω, prohibeo, Iiad. ϑ. ¶ Item moneo, conſulo.
Α᾽πόμυιος, ſine muſcis, Iouis cognomẽ in fabulis.
Α᾽πομυκάομαι, mugio, lib. Epigram.
Α᾽πομυλλαίνω, Hippocr. labra protendens.
Α᾽πομύνω, ἀποσοβῶ, arceo. Homer. Dat. & accuſ.
Α᾽πομύττω, μ. ύξω, emungo, Plutarch. Sympo. 2. Ο῾ δὲ φήσας, μεμνήμεθά σε τῷ βραχίονι ἀπομυττόμενον, ἔσκωψε, Cornificius lib. 4. Rhetor. ad Heren. Quieſce tu cuiꝰ pater cubito ſe emungere ſolebat. Notátq; Pollux ἀπομύττειν apud Comicos ſumi, pro lucri cauſa & auiditate aliquem circunſcribere, vt apud Terent. emunxi argento ſenes.
Α᾽πομφολύγωτος, non excitans bullas, Dioſcor.

Α᾽πομωραίνω, dementare, ſiue fatuum reddere.
Α᾽πόμωσις, abiuratio. Α᾽πομωτικός, inficialis Cic.
Α᾽πόμωτος, abiuratꝰ, fugiẽdꝰ ob crudelitatẽ, Heſ.
Α᾽πονα, τὰ, medicamenta leuantia dolorem.
Α᾽πονάω, migro, ſedem muto: Neutrum.
Α᾽πονάρκωσις, εως, ἡ, ſtupor, Ariſtot. in Problem.
Α᾽πόνασθαι, frui, ἀπόναιτο, fruatur, Soph. Genit.
Α᾽πονέμησις, εως, ἡ, attributio munerũ ſigillatim vnicuique facta, Dionyſ. de cæleſti hierarch.
Α᾽πονέμω, μ. εμῶ, diſtribuo, adhibeo, tribuo. Herodian. μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ᾽ ἀναπαύλῃ ἀπονέμων, nihil loci quieti & deſidiæ relinquens. ¶ Lucian. συγγνώμην ἀπονέμουσιν αὐτοῖς, eis dant veniam.
Α᾽πονενοημένος, temerarius, profligatus, Demoſth. πῶς ἄνθρωποι καινοὺς, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι γένωνται φύσιν τ᾽ ἄν; ¶ Α᾽πονενοημένως, temerè, dementer Cic. Iſocr. Α᾽πονενοημένως πρὸς τὸ ζῆν διακείμενος, ſalutis ſuę nullã habens rationẽ.
Α᾽πονέομαι, ἀναχωρῶ, redeo, abeo, Odyſſ. ό.
Α᾽πονεοττεύω, μ. εύσω, nidifico, Ariſtot. li. 6. Animal. ἀπονεοττεύουσι ἡ πλείστη τίκτει πάλιν ἐν τριάκοντα ἡμέραις.
Α᾽πονευρόω, neruos abſcindo, τὰ νεῦρα κόπτω.
Α᾽πονευρώσεις, tendones quibus digiti mouẽtur, nerueas tenuitates vertit Linacer, ex Gal. l. 6.
Α᾽πονεύω, innuo. Phil. de mundo, ἀπονεύειν πρὸς αἰθέρα, contueri æthera. ¶ Item nuto, ad ruinam reclino, in Epigramm.
Α᾽πονέω, peruenio. vtilitatem capio. Itẽ deſtruo.
Α᾽πόνημι, iuuo: vnde ἀπόναμαι, fruor, Apoll. 2. Arg. ἀπόνασθαι ἐδωδῆς, ex cibo fructũ percipere.
Α᾽πονητὶ, ſine labore, nullo negotio, ἄνευ πόνου.
Α᾽πόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, illaboratus Cicer.
Α᾽πονήχομαι, enato, fluito, trano, Plut. in Public. ὁρμὴν ἔχων ἀπονήξασθαι πρὸς ῥεῦμα πολὺ καὶ δίνας βαθείας.
Α᾽πονία, laboris vel doloris vacuitas.
Α᾽πονίζω, abluo. Itẽ labore exhaurior, Plutarc.
Α᾽πονίνημι, honorem tribuo.
Α᾽πονίπτω, abſtergo, Pol. l. 6. ¶ Α᾽πόνιπτρον, ου, τὸ, malluuiũ Feſt. Ariſtop. ἀπόνιμμα, ablutio, Poll.
Α᾽πονοεῖσθαι, cognoſcere, Plutar. in Sol. ¶ ἀπονενοεῖσθαι, pro rebellaſſe, li. 2. Mach. c. 13. ¶ ἀπενοήθησαν, dementes facti ſunt, Eſd. li. 1.
Α᾽πόνοια, ας, ἡ, vita flagitioſa, vecordia, amẽtia. ¶ Thuc. ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασι, ad deſperationẽ redacti. Itẽ demigratio, ab ἀποναίω, i. ſedem muto.
Α᾽πονομὴ, ῆς, ἡ, partitio & diſtributio, Suid.
Α᾽πονος, ου, labore carens, Poll. ἄνοσος καὶ ἀνόσητος.
Α᾽πονοστέω, μ. ήσω, redeo, Ili. ά, ἄψ ἀπονοστήσειν, &c.
Α᾽πονόσφι, ſeorſum à, Ο᾽δυσσ. ό, ἑτάρων ἀπονόσφι.
Α᾽πονοσφίζω, ſeparo, adimo, Dion. de ſitu orbis.
Α᾽πονοσμένος, oblitus. Α᾽πονυστάζω, ſecubo.
Α᾽πονυκτερεύω, pernocto foris. Plutar. in Fabio.
Α᾽πονύμφης, ου, ὁ, & Α᾽πόνυμφος, ου, ὁ, q. mulieris cõmercio nõ delectatur, μισογύνης, Poll.
Α᾽πονυχίζω, vngues reſeco: itẽ rapio vngulis, aufero, Ariſt. Equit. ἀπονυχιῶ σε τοῦ πρυτανείου σιτία.
Α᾽πονυχίσματα, τὰ, reſegmina vnguiũ Plin.
Α᾽πόξενος, inhoſpitalis, & peregrinator Cicer.
Α᾽ποξενοῦσθαι, peregrinari Ariſt. Pol. 2. ἀπεξενοῦντο

πολὺν χρόνον ἔξω τῆς οἰκίας, multùm temporis domo abſuerunt.
Ἀποξενόω, μ. ώσω, in exilium ablego, Iſæus.
Ἀποξένωσις, peregrinatio Cic. peregrinitas Vlpi.
Ἀποξέω, μ. έσω, abrado, ſcalpo, polio, Lucian.
Ἀποξηραίνω, perſicco. Ἀποξίννυμι, extinguo.
Ἀποξιφίζειν, ſaltationem quandam agere, ξιφισμὸν dictam. ¶Significat etiam reprobare.
Ἀποξυλίζω, tollo quod eſt ligneũ, Ariſtot. Probl.
Ἀποξυνέω, abrado. Ἀποξύρω, abrado, abſtergo.
Ἀποξυνόω, acidum reddo, Gal. γυμνάσια ἀποξυνόειν τὸ πνεῦμα δυνάμενα, exercitia quæ vocem acutam reddunt.
Ἀπόξυροι πέτραι, ſcopuli exeſi, Lucian.
Ἄποξυς, acuminatus, Dioſcor. ῥίζα ἄποξυς, acuta.
Ἀποξύσματα, ramenta: aliâs minuta quędam fruſtula inhærentia inteſtinis. quidam ſtrigmenta nominant.
Ἀποξυστοῦμαι, hebeſco, hebetor, Polyb.
Ἀποξύω, μ. ύσω, detraho poliendo, depecto.
Ἀποπαγήσομαι, concreſcam, Xenoph.
Ἀποπαλαιόω, antiquo, as. Ἀποπάλλομαι, euibror.
Ἀποπαπόομαι, marceſco lanugine, Theophr.
Ἀπόπαππος, ου, ὁ, abauus dicitur.
Ἀποπαπταίνω, μ. ανῶ, π. κα, circũſpicio vt fugiã.
Ἀποπαρθενόω, μ. ώσω, deuirgino Non. Marc.
Ἀπόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ieiun⁹, ἄπαστος, apud Oppia-
Ἀποπατέω, μ. ήσω, caco, χέζω, Ariſtop. in Plut. (nũ.
Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, excrementum, ſtercus.
Ἀπόπατος, ου, ὁ, ſeceſſus ad ventrem purgãdum, Ariſtoph. in Acharn. εἰς ἀπόπατον ᾤχετο.
Ἀποπαύομαι, requieſco: Iliad. πολέμου δὲ ἀποπαύεο, i. bello abſtine. Ἀποπαύω, compeſco: ἀποπαύω ἐρώτων, priuo amorib⁹, Soph. in Aiace.
Ἀπόπειρα, ας, ἡ, experientia: ἀπόπειραν λαμβάνω τῆς ναυμαχίας, pugnã naualẽ experior, Thucyd.
Ἀποπειράομαι, μ. άσομαι, tento, experior: Plat. 2. de Repub. ἀποπειρᾶσθαι τοῦ δακτυλίου, annulum explorare.
Ἀποπεμπαῖος, auerſus, expiatus, ἀποστραφείς.
Ἀπόπεμπτος, vel Ἀπόπεμπτος, ſcelerat⁹, fugiẽdus.
Ἀποπεμπτοῦν, partẽ quintam ſoluere, Geneſ. 47.
Ἀποπέμπω, μ. ψω, & Ἀποπέμπομαι, repudio, reiicio, ablego, Æſchin. οὐκ ἀποπέμψετε τοῦτον. ¶Ariſtoph. νεφ. pro liberare creditorem. ¶Ἀποπέμψασθαι γυναῖκα, repudiare vxorẽ, Plut.
Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, & ἀποπομπὴ, Dem. repudiũ.
Ἀποπερισπάω, auerto, Ariſtoph.
Ἀποπέρδω, pedo, Ariſtoph. μέγα πάνυ ἀπέπαρδον.
Ἀποπέτομαι, reuolo, Plutarch. auolo, Ariſtoph.
Ἀποπεφασμένως, palàm, Demoſth. κατὰ Νεαιρ.
Ἀποπηδάω, μ. ήσω, reſilio, exilio, deſilio: ἀποπηδᾷ τοῦ ἅρματος, à curru deſilit, Plut. in Fabio.
Ἀποπήγνυμαι, concreſco, congelo, Ariſtoph.
Ἀπόπημα, ατος, τὸ, ſtercus.
Ἀποπιέζω, μ. έσω, expello, exprimo.
Ἀποπίεσμα, ατος, τὸ, ſucc⁹ expreſſus: idem quod ἀπόθλιμμα, vide ſuperius.
Ἀποπίμπλημι, μ. ήσω, π. κα, impleo: Accuſat.
Ἀποπιστόω, μ. σω, π. κα, in fidem venio, fido.

Ἀποπλάζομαι, aberro: Odyſſ. ο, πολλὸν ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος, longe à patria erraſti.
Ἀποπλανάω ῶ, ſeduco, decipio: Æſchin. ἀποπλανῶ ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, i. ἀφιστῶ, auoco. ¶Ἀποπλανάομαι, μ. ήσομαι, vagor, aberro, Chryſoſt. εἰ δὲ τῆς εὐθείας ἄνθρωπος ἀποπλανηθείη πίστεως. ¶Ἀποπλάνησις, εως, aberratio.
Ἀποπλανος, improbus, præſtigiator, γόης.
Ἀποπλάττω, μ. άσω, effingo, repræſento, Epigr.
Ἀποπλέω, renauigo, oram ſoluo: ἀπέπλευσαν ἐπ' οἴκου, domum ſe receperunt, Thucydid.
Ἀποπλήθω, expleo, ſaturo, compleo, impleo.
Ἀπόπληκτος, ſtupidus, attonitus, Sophocl.
Ἀποπληξία, ſtupor corporis mentíſque, Galen.
Ἀποπληρόω, μ. ώσω, ſaturo, compleo, Plat. 1. de Repub. ¶Ἀποπλήρωσις, expletio Cicer. ¶Ἀποπληρωτὴς, executor Sueton.
Ἀποπλήττω, ξω, repercutio, retorqueo: Accuſ.
Ἀπόπλοος, ου, ὁ, receſſus nauium.
Ἀπόπλοον, nauigium inutile, Heſych.
Ἀποπλύνω, abluo: ἀποπλῦναι τὴν κόνιν, eluere puluerem, Lucian. ¶Ἀπόπλυμα, ατος, τὸ, purgatio, eluuies Cicer.
Ἀποπνέω, μ. εύσω, efflo: 2. Argonaut. τοῖόν οἱ ἀπέπνεε λείψανα δαιτὸς, i. talem odorem ſpirabãt. ¶ὁ ἀποπνέων μύρου, redolẽs vnguẽtũ, Luci.
Ἀποπνίγω, μ. ίξω, ſuffoco, ſtrãgulo: Ariſtoph. νεφ. ἀποπνίγομαι ὑπὸ σίμωνι, Simon me diſcruciat.
Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, exhalatio, reſpiratus Cicer.
Ἀποποιέομαι, reiicio, proiicio, Plutarch.
Ἀποπομπαῖος, depulſor malorum, Poll. li. 3.
Ἀποπομπεῖν, depellere. Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, repudiũ, depulſio ſceleris & prodigii, Luci. & ἀποπομπαὶ, dies feſtæ τοῖς ἀποπομπαίοις, Heſych.
Ἀποπορδὴ, crepitus ventris, Aphr. li. 1, Probl.
Ἀποπορεύομαι, diſcedo, Ariſtot. 2. OEcon. πρὸς τοὺς ἐναντίους ἀποπορεύεσθαι, ad hoſtes deficere. Ἀποπορεία, reuerſio, Procop.
Ἀποπρεσβεύω, legationem renuntio, Plutarch.
Ἀποπρίω, recludo, diſſeco: Et apud Ariſtoph. in Ranis, ἀποπρίω τὴν λήκυθον, i. ἀγόρασον, eme.
Ἀποπρὸ, 2. Argonaut. νηὸς ἀποπρὸ μεθέντες, ex naue procul dimittentes.
Ἀποπροέηκε, dimiſit, miſit Odyſſ. ξ.
Ἀποπροηγμένα, Cicer. reiecta & reiectanea.
Ἀπόπροθε, & Ἀπόπροθεν, ex loginquo, 1. Argon.
Ἀπόπροθι φωτὸς, procul à luce, Heſiod.
Ἀποπρονοσφίζω, ſeparo, Euripid.
Ἀπόπροθε, longè, ἀπόπροθεν, πόρρωθεν.
Ἀποπροσποιοῦμαι, ablego, reiicio, Athen. lib. 9. ¶Legitur etiam in Pandect. ἀποπροσποιοῦμαι, pro diſsimulo.
Ἀποπροσωπίζεσθαι, purgare faciem, Poll. li. 2.
Ἀποπτάμενος, qui auolauit, ὁ ἀποπτὰς, Iliad. β.
Ἀποπτερνίζω, ſupplanto. Ἀποπτερύζειν, alas quatere.
Ἀποπτὴς, ſpectator. Ἀπόπτολις, extorris.
Ἄποπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuiſus Cicer. i. inaſpectus Statio, inuiſibilis Celſ. Sophocl. κἂν ἄποπτος ᾖς, etiam ſi non videaris. ¶Item ἄποπτος, conſpicuus, Plut. in Camill. ἱερὸν εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὴν

εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄποπτον, templum quod ex foro & concione conſpiceretur.
Ἀπόπτυστος, & ἀπόπτυσος, abominandus, deteſtabilis Cicer. Soph. in O Edip.
Ἀποπτύω, μ. ύσω, expuo, Xenoph. τὸ σίαλον ἐκ τοῦ στόματος ἀποπτύουσιν. ¶Itē renuo, auerſor, Heſiod. ἀποπτύουσι ἢ τ' ἀέρος, i. aſpernantur. ¶Ἀποπτυστὴρ, ῆρος, ὁ, ſputator Plauto.
Ἀπόπτωσις, εως, ἡ, lapſus. Gal. 2. ad Glauc. πρὸς τὰς ἀποπτώσεις τῆς ἐσχάρας, ad cruſtas valet.
Ἀποπυνθάνομαι, interrogo, Epig. audio, ſciſcitor.
Ἀποπυρίας, ου, ὁ, panis ſpecies, ζυμίτης, Athen. l. 3.
Ἀποπυρίς, piſcis de quo Athen. lib. η.
Ἀποπυτίζω, reſpuo, Ariſtot. lib. 4. Animal.
Ἀποραφανίδωσις, pœna quæ infligebatur mœchis, de qua Interp. Ariſtoph. in Pluto.
Ἀποργίζομαι, iraſcor. Ἀπορδύω, prohibeo.
Ἀπόρδυτος ὁδὸς, via inacceſſa, Plutar. in Camillo, ¶τὰ ἀπόρδυτα, ſtabilia, vt ſunt aquæ mortuæ.
Ἀπορέω, μ. ήσω, καὶ ἀποροῦμαι, ambigo, Xen. ἀπορεῖ ποῖ τράποιτο, ambigit quô ſe vertat. Ariſtoph. ἀπορῶ τοῦτο, de eo ſum anxius. ¶ἀπορέμενος ἀργυρίου, i. argēti egens, dixit Ariſtot. O Econ. ¶Ἀπόρημα, ατος, τὸ, dubitatio, quæſtio. ¶Ἀπορητικὸς, οῦ, dubius, dubitator.
Ἀπόρθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, inuictus.
Ἀπορθόω, dirigo, ἀπευθύνω, Plat. de Legib.
Ἀπορία, ας, ἡ, indigentia Cicer. conſilii inopia, deſperatio, Thucyd. ἐν ἀπορίᾳ γίγνομαι, hæſito: εἰς ἀπορίαν καθίσταμαι, idem, Plat. de Leg. ¶Itē, ἐν ἀπορίᾳ συνείχετο, rerū penuria labora- (bat.
Ἄπορον, dubium. Gell. Inexplicabile.
Ἀπορνεόω, μ. ώσω, π. ωκα, in auem muto, Accuſ.
Ἀπόρνυμαι, excitor, me moueo, ab aliquo loco venio, Heſiod. ἔνθεν ἀπορνύμενοι.
Ἄπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, inops, dubius. ¶ἄπορος πάντων καὶ ἀμήχανος ἡ ἡλικία, Lucian. omnium rerum inops & improuida ætas. ¶ἄπορον θῦμα, pro rara victima, Plat. 2. de Rep. ¶ἄπορος ἄνεμος, vētus atrox, Luci. ¶ἄπορος πόρος, i. via inuia, Eur. ¶ἄπορος δίαιτα, pro tenuivictu, Plat. νόμ. ¶ἄπορα πράγματα, res inuſitatæ, Ariſtoph. ¶ὁ ἄπορος, dicitur Theophilo in Inſtitut. ciuil. qui ſoluendo nō eſt. ¶ἐν ἀπόροις εἰμὶ, Xenoph. premor anguſtiis.
Ἀπορούω, erumpo, exilio, Ιλ. ε. Τυδεΐδης δ' ἀπόρουσε.
Ἀπορραγοὶ, οἱ, expiationes, ἀποκαθαρμοί.
Ἀπορραθυμέω, μ. ήσω, pigreſco, deſideo, Demoſt.
Ἀπορραίγω, do ex multis pauca, Heſych.
Ἀπορραΐδες, αἱ, murices, Ariſtot. l. 4. Anim.
Ἀπορραίνω, ſpargo irroro, Ariſtot. 4. Anim. ἀπορραίνουσι λευκὴν ὑγρότητα, ſpargūt albū humorē.
Ἀπορραίω, vaſto, adimo: Accuſ. ¶Item pro ἀπορῶ, careo, Heſiod. μῆνιν ἀπορραίσειν ἱεράων.
Ἀπορρὰξ, deriuatio, pars abſtracta, ἀπόσπασμα.
Ἀπόρραξις, modus ludendi pila, Poll. lib. 9.
Ἀπορράπτω, ſarcio, reſuo, Herodot.
Ἀπορραψῳδέω, metro dico, Lucian. ἐν ἀναβ.
Ἀπορρέω, effluo, Soph. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆσις, cui effluit memoria: τὸ ἀπορρέον, ſanies, Aphrod.

Ἀπορρήγνυμι, μ. ήξω, abrūpo, frango: ἀπορρήξας ἀπὸ δεσμῶν, ex vinculis erumpens, li. Epigr.
Ἀπορρηθὲν, vetitum, ab ἀπορρηθῆναι: vnde & ἀπορρηθῆναι, abdicari, Plat. de Legib. & Ariſtid.
Ἀπόρρημα, interdictum magiſtratus, Demoſth.
Ἀπόρρησις, εως, ἡ, indigentia, defectio. ¶Item interdictum magiſtratus. ¶Renunciatio, Syneſ. ¶Significat & abdicationem.
Ἀπόρρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſilentio ſuppreſſus, πρᾶξις ἀπόρρητος πρὸς τοὺς πολλοὺς, res vulgò non diuulganda, Plut. in Them. ¶Itē prohibitus, Lyſiæ. ¶τὰ ἀπόρρητα, vetita exportari, Ariſtoph.
Ἀπορριγόω, μ. ώσω, π. ωκα, timorē incutio.
Ἀπορριζόω, μ. ώσω, radicitus euello.
Ἀπορριπτέω, καὶ Ἀπορρίπτω, μ. ίψω. proiicio, ἀπορρίπτω κίνδυνον, contēno periculum, Thucyd. Vnde οἱ ἀπερριμμένοι, abiecti, καὶ ταπεινὰ φρονοῦντες, Plutar. ¶Ἀπόρριψις, εως, ἡ, proiectio.
Ἀπορροὴ, ῆς, ἡ, defluuium, profluentia, Cic. ¶Succus defluens ex arboribus, Plutar. in Solone.
Ἀπόρροια, ας, ἡ, & Ἀπόρρυξις, fluxus, effluentia Plin. τὰς ἀπορροίας λαμβάνουσιν αἱ ἀκοαὶ, Ariſtot.
Ἀπορροιβδέω, μ. ήσω, cum ſono emitto, Nonn.
Ἄπορρος, inuentu difficilis, indigens, dubius, ἄπορροι λόγοι, inexplicabiles Gell. lib. 8.
Ἀπορροφέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſorbillo, Accuſat.
Ἀπορρυέομαι, οῦμαι, καὶ Ἀπορρυέω, μ. ήσω, defluo.
Ἀπόρρυτος, effluens, Ἀπόρρυτον σῶμα, Cic. ex Plat. Timæo, effluens corpus, i. decreſcens, Bud.
Ἀπορρὼξ, ῶγος, ὁ καὶ ἡ, deductus, deriuatus, ſtilla, fluxus, propago, Iliad. β. Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρὼξ, i. ab aqua Stygis abrupt⁹, & deriuatus. ¶τόποις ἀπορρῶγας, prærupta loca, Plutarch. & Machab. 2. cap. 14.
Ἀπορφανίζομαι, μ. ίσομαι, orbatus ſum. 1. Theſſ. 2.
Ἀπόρφυρος, nulla purpura inſignis, Plutarch.
Ἀπορχεῖσθαι, deſaltare Bud. Herodot. ἀπωρχήσαο τὸν γάμον, i. ſaltando excidiſti à nuptiis.
Ἆπος, εως, τὸ, labor, Euripid. & Euſtath. Iliad. γ.
Ἀποσαλεύω, μ. εύσω, in ſalo ſto, anchoris innitor, auehor, Diodor. & Thucydid. ἀποσαλεύειν ἐπὶ τοῦ ὕδατος γῆν.
Ἀποσαρκοῦσθαι, in carnem concreſcere, Ariſtotel.
Ἀποσάττω, μ. άξω, deonero Cicer. tollo ſtrata, Geneſis 24. ἀπέσαξε τὰς καμήλους, deſtrauit camelos.
Ἀποσαφέω, μ. ήσω, declaro, Plat. in Protag.
Ἀποσβεννύω, & ἀποσβέννυμι, μ. έσω, π. εκα, ἀόρ. β. ἀπέσβην, Accuſat extinguo.
Ἀποσβέω, extinguo, τοὺς λύχνους ἀποσβέσαι, Ariſt.
Ἀποσείομαι, depono, reiicio, Ariſtoph. βατρ. ἀποσείεται δὲ λύπας. Herodot. ἀποσειόμενος τὴν ἐξόρκωσιν, vt iureiurando ſatiſfaceret.
Ἀπόσεισις, genus impudicæ ſaltationis, Poll. li. 4.
Ἀποσείω, excutio, propulſo, reiicio, depello.
Ἀποσεμνύνω, glorior, effero, magnificè celebro, Baſil. ¶ἀποσεμνύνειν κήρυγμα, Lucia. magnificare dixit Plin.
Ἀποσήθω, cribro: ἀποσήθεις, cribrat⁹. ¶Itē ſpolio.
Ἀποσηκόω, concludo in ſtabulo.

Ἀποσημαίνω, μ. ανῶ, indico, do ſignum, Plat. in Eutyd. ¶Item, inſignio, conſpicuum facio, Baſil. ¶Ἀποσημαίνεσθαι τὰ χρήματα, publicare bona damnatorum, Xenoph. li. 2. ἑλλην. ¶Ἀποσημαίνεται τὴν ἐπιστολὴν obſignat, Her.

Ἀποσημειοῦμαι, commentarios ſcribo, Ammon.

Ἀποσημαινόντων, τῶν, dantium ſignum, Thucy.

Ἀποσήπομαι, μ. ἥψομαι, π. ημμαι, & Ἀποσήπω, marceſco: Depon. abſol. putrefacio.

Ἀποσήχω, inſequor. Ἀποσιλεύω, depeculor.

Ἀποσιμόομαι, ſum naribus ſimis, Lucian. καὶ τὰς ῥῖνας ἀποσεσιμώμεθα, de mortuis. ¶Itē Ἀποσιμοῦν, ferri aciem retundere.

Ἀποσιτέω, ῶ, à cibis abſtineo, Suid. Ἀποσιτικὸν, faſtidium ciborum inducens, Hippoc. Ἀπόσιτος, ὁ, ieiunus, cibum faſtidiens, Poll. lib. 6.

Ἀποσιωπάω, obticeo, taceo. ¶Ἀποσιώπησις, reticentia Cicer. Cælſo obticentia.

Ἀποσκαμμυθίζω, illudo, ſubſanno, Heſych.

Ἀποσκάπτω, terram fodio, Plat. de Legib.

Ἀποσκαρύζειν, cachinnari, κεχυμένως γελᾶν.

Ἀποσκεδάννυμι, μ. άσω, diſpergo, diſſipo: Accuſ.

Ἀποσκεδάω, ῶ, amolior. Ἀποσκεπάζω, operio.

Ἀποσκευάζομαι, deſtruo, aufero, Syne. σὺν βίᾳ τὸν κατήγορον αὐτοῦ ἀποσκευάσας. Herodi. ὁ δὲ πρέννιος ἀποσκευασάμενος πάντας οὓς καὶ ὁ κόμμοδος ᾐδεῖτο, interemptis & è medio ſublatis. ¶Pro abiicio, excutio, depono, Plutarch. in Public. τὴν ὀροφὴν ἀποσκευασάμενον τῆς καμίνου, ſublato fornacis culmine. ¶Significat etiam refutare, refellere, Gregor. ἐπειδὴ δὲ ἀπεσκευασάμεθα τὸ λόγου τὸ ἀλλότριον. ¶Ventris onus depono, Herodian. Hinc apud Poll. li. 5. τὸ ἀποσκευασάμενον τοῦ ἀνθρώπου, i. ἡ κόπρος. ¶Ἀποσκευάζω, μ. άσω, repono, reparo.

Ἀποσκευὴ, ἡ, ſarcina, apparatus, ſupellex, exercitus impedimenta, Lucian. καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἐνεθέμεθα εἰς τὴν ναῦν.

Ἀποσκέω, μ. έσω, π. ευκα, conſidero.

Ἀπόσκημμα, illapſus humoris ex loco in locum, Gale. 2. Glauc. Æſchyl. idē eſt quod ἀπέρισμα.

Ἀποσκηνόω, remotius habito: ἀπεσκηνώκει μακρὰν τὰ ὦτα μουσῶν, aures habebat à muſis abhorrentes, Lucian.

Ἀποσκήπτω, μ. ψω, cōmoneo, euado, deſino: ἀποσκήπτειν τὴν ὀργὴν εἰς αἰτίους, Halicar. li. 6.

Ἀπόσκιμφος, ſcarificatio, ἀπόχασις, Hipp. de mor.

Ἀποσκίασμα, ατος, τὸ, vmbra, adumbratio Cicer. Naz. τὸ τῆς ἀληθείας ἴνδαλμα καὶ ἀποσκίασμα.

Ἀποσκιρτίζομαι, recalcitro. Ἀποσκιδνάμενοι, ſparſi.

Ἀποσκιρρόω, obdureſco. ¶Ἀποσκίρωμα, callus.

Ἀποσκιρτάω, ῶ, reſilio. Ἀποσκληναι, emori.

Ἀποσκληρόω, induresco, apud Chryſoſtom.

Ἀποσκληρύνω, induro, Aphrod. ſicco, Hippocr.

Ἀποσκολύπτω, excorio. ¶Item deſquamo.

Ἀποσκοπέω, μ. ήσω, intueor ſcopum, diligenter cōſidero, Luci. οἱ θεοὶ ἀποσκοποῦσιν ἐς τὴν γῆν.

Ἀποσκορακίζω, μ. ίσω, relinquo, repello, Suid.

Ἀποσκορακισμὸς, conteptio, increpatio, Eſa. 66.

Ἀποσκοτάζω, vmbram amoueo, Plut. de exilio.

Ἀποσκοτοῦμαι, tenebris inuoluor, Polyb.

Ἀποσκυβαλίζω, μ. ίσω, canibus expono, reiicio.

Ἀποσκυδμαίνω, iraſcor, ὀργίζομαι & conqueror.

Ἀποσκυθίζω, capillum abrado, Athen. lib. 12.

Ἀποσκώπτω, dicteria iacio: Lucian. ἀποσκώπτω ἐς τοὺς φιλοσοφοῦντας. ¶Ἀποσκώμματα, τὰ, dicteria, ſannæ, Heſych.

Ἀποσμάω, abſtergo, Lucian. ἀποσμᾷ τὸν ῥύπον.

Ἀποσμήχειν, ſeparare, Dionyſ. poetæ.

Ἀποσμήχω, μ. ήξω, purgo. ¶Item dolore afficio.

Ἀποσμιλεύω, & Ἀποσμιλέω, ſcalpello abrado.

Ἀποσμιλεύματα, purgamēta ſcalpello deraſa.

Ἀποσμύχω, exuro: ἀποσμυχεὶς, qui exarſit, Lucia.

Ἀποσοβέω, μ. ήσω, arceo, abduco, repello, Menād.

Ἀποσοβητὴς, οῦ, ὁ, inſolens & inſultans alicui.

Ἀποσπάδιον, auulſum, decerptum: ſubſtantiué.

Ἀποσπαργανόομαι, faſciis me libero, Nazan.

Ἀποσπαρθάζειν, Hip. 2. de mor. palpitare, pulſare.

Ἀποσπασμάτια, reliquiæ quædam Cic. ad Attic.

Ἀποσπάω, μ. άσω, abripio, abſtraho, Soph. πῶς σ᾽ ἀποσπάσω πικροῦ τοῦδ᾽ αἰόλου κνώδοντος; quomodo te ſeparabo ab amaro enſe?

Ἀποσπείρω, diſſemino, ἀποσπείρω ἐς τὴν γῆν, Luci.

Ἀποσπένδω, libo, ἀποσπένδω δάκρυον, Epigram.

Ἀποσπερματίζω, ſemē emitto, σπερμαίνομαι, Ariſto.

Ἀποσπεύδω, dehortor, Herodot. lib. 6. diſtineo.

Ἀποσποδῶσαι, in cinerem redigere, è medio tollere Ariſtophan. in Auib.

Ἀπόσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, oriundus, progenitus, natus.

Ἀποσπουδάζω, deſino ſtudiū ponere, Philoſtrat.

Ἀπόσσυτος, excitus, Nonn. à verbo σεύω, i. ὁρμῶ.

Ἀπόσταγμα, τὸ, liquor defluens, diſtillatio, ſtiria.

Ἀποσταδὰ, à longè, eminus.

Ἀποσταδὸν, procul. Ἀπόσταδον, ου, τὸ, rete, Heſych.

Ἀποστάζω, diſtillo, Lucian. ἀποστάζει λόγων αὐτοῦ χρυσός. Ἀποσταλάω, idem, Epigr. ¶Ἀπόσταξις, diſtillatio, Theoph. li. 9. c. 8. hiſt. plant.

Ἀποστασία, defectio, ἡ ἀπὸ νέρωνος ἀποστασία, Plu.

Ἀποστάσιον, ου, τὸ, repudiū, Heſych. ¶ἀποστασίου δίκη, Harpocr. crimen eorum qui in Reipubl. periculo ſubterfugiſſent. ¶Item actio in libertos, qui à patronis deſciuiſſent.

Ἀπόστασις, εως, abſceſſio Cicer. diſtātia, Ariſtot. ἐξ ἀποστάσεως, eminus, cui ἐκ πλησίου, i. cominus opponitur. ¶ἀπόστασις βίου, deceſſus è vita, Eurip. ἀπόστασις κτημάτων, detractio facultatū, Demoſth. & Thucyd. ¶Pro abſceſſu, & ſuppuratione, apud Galen.

Ἀποστατέω, μ. ήσω, abſiſto, deficio, Genit.

Ἀποστατὴρ, retractator, Plut. in Lycur.

Ἀποστάτης, ου, ὁ, deſertor, defector, Sueton.

Ἀποστατικὸς, οῦ, ὁ, rebellis, & Ἀποστατὶς πόλις, Naz.

Ἀποσταυρῶ, obuallare Cicer. vallo claudere.

Ἀποσταφιδόω, in vuas paſſas muto, Theophr.

Ἀποστεγάζω, μ. άσω, detego, nudo, Accuſ.

Ἀποστέγασμα, integumentū Liu. Theop. l. 5. c. 18.

Ἀποστέγω, intus coerceo, Theoph. li. 3. cap. 7. de cauſis plant. ἀποστέγουσι τὴν ἁλμυρίδα.

Ἀποστείχω, abeo, diſcedo, Soph. reuertor.

Ἀποστέλλομαι, & Ἀποστέλλω, amando, ablego, curſum

curſum nauis aliquò dirigo: τὰς νῆας ἀποστείλατε, Demoſth. ἀποστέλλω στρατιὰν, Thucyd.
Ἀποστενόω, anguſto, as Lucan. apud Alex. Aphr.
Ἀποστερέω, μ. ήσω, priuo, defraudo, interuerto, ſpolio: Xenoph. οὐδένα ἀγαθῶν ἀπεστέρησε. ¶ Ἀποστέρησις, ablatio, Iſocrat. ἀποστέρησιν ποιήσασθαι, fraudare. ¶ Ἀποστερητής, defraudator Senec. Plat. 1. de Republ.
Ἀποστερητίς, ίδος, ἡ, defraudatrix, Ariſtop. Nebul.
Ἀποστηθίζω, expectoro, eloquor, expromo.
Ἀπόστημα, ατος, τὸ, ſpatium, interuallum, digreſſus, Polyb. ¶ Item ſuppuratio, vlcus, Galen. ¶ Ἀποστηματικὸς, vim habens diſcernendi.
Ἀποστήριγμα, ατος, τὸ, fulcimentum Plaut.
Ἀποστηρίζω, confirmo, Ariſtot. in Problemat. ἀποστηρίζομαι τὼ μηρὼ, fœmoribus enitor.
Ἀποστιλβόω, μ. ώσω, ſplendere facio, Epigramm.
Ἀποστίλβω, fulgeo, ἀπολάμπω, reſplendeo.
Ἀποστλεγγίζω & Ἀποστλέγγω, detergeo, abrado.
Ἀποστλεγγίσματα, ſtrigmenta à ſtrigilib⁹ abraſa.
Ἀποστολεῖς, erant rei nauticæ præfecti, & qui Trierarchis iura reddebãt, Demoſt. pro Cteſiph.
Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, dimiſsio, profectio, εἰς ἀποστολὴν χρυσίον διδόναι, Plat. ¶ Item Apoſtoli muneris functio, Rom. 1. Eraſmo interp.
Ἀπόστολος, ου, ὁ, legat⁹, miſſus. ¶ Demoſt. περὶ τῶν ἀπόστολοι, ſunt apparatus claſsium, expeditionéſque maritimæ. ¶ Item libelli dimiſſorii, ſeu apellatorii apud Iuriſcon. teſtandæ appellationis cauſa. l. 106. D. de verb. ſig.
Ἀποστόμωσις, εως, apertura Cic. Ariſtot. in Probl.
Ἀποστοματίζειν, eſt memoriter dicere, Platon. ¶ Item ἀποστομίζειν, quum plures interrogãt vnũ de aliis atq; aliis argumẽtis, vt illaqueent. Lucæ 11. ¶ ἀπεστόμισε τὸν ἐκεῖνον, illi ſilentium impoſuit, Thucyd. ¶ Ἀποστομίζομαι, pro aciem retuſam habeo: Philoſtrat. πελέκυν λαβὼν ἀπεστομωμένον, id eſt, retuſam.
Ἀποστομόω, idẽ quod ἀποστομίζω, os obturo, Suid.
Ἀπόστοργος, ου, ὁ, inimicus, non amans, ſine amore.
Ἀποστρακίζω, relego, mitto in exilium.
Ἀποστρακοῦσθαι, indureſcere vt cruſta.
Ἀποστράτηγος, ου, ὁ, exauthorat⁹, Poll. ex Demoſt.
Ἀποστρατοπεδεύομαι, moueo caſtra, Xenoph.
Ἀποστρέφω, μ. ψω, auerto, & aliô reflecto, Plutarch. ἀποστρέφων πρὸς τὼ ὑπηρέτας τὸ πρόσωπον. ¶ Pro obuerto. Arat. ὅταν δὴ ναῦται ἀποστρέψωσι κεφαλὴν, Cicero, *Obuertunt nauem*, &c. Ἀποστρέφομαι, cum accuſ. auerſor & faſtidio, Galen. οἱ ἀποστραφέντες τὸ μελίκρατον. ¶ Aliâs ſignificat cõuertor, ἀποστρέφομαι πρὸς τοῦτον, Plato lib. 7. de Republ.
Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, auerſio, auocatio Cicer. auerſatio Quint. ¶ Item perfugium, Thucyd. ἀποστροφὴν σωτηρίας νομίζοντες σφίσιν οὐκ εἶναι.
Ἀπόστροφος, ὁ καὶ ἡ, auerſus, Soph. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφοις αὐγὰς ἀπείρξω, auerſos radios prohibebo. (Rhod.
Ἀποστυγέω, ῶ, μ. ήσω, reformido, abhorreo, Apoll.
Ἀποστυπάζειν, perſequi. Ἀποστύφειν, aſtringere.

Ἀποστυφελίζω, μ. ίξω, expello, excutio, accuſ.
Ἀποστύφων, duræ vocis, τῇ φωνῇ σκληρός.
Ἀποσυκάζω, ficus edo, ficus maturas decerpo: & quia premendo maturitatem exploramus, pro δοκιμάζω ſumitur. ¶ Item calumnior, Ariſtoph. in Equit.
Ἀποσυλάω, ῶ, deprædor, diſpolio, Chryſoſt.
Ἀποσυμβουλεύω, dehortor, Phalar. in Epiſt.
Ἀποσυνάγωγος, alienus à congregatione, Ioã. 9.
Ἀποσυρίζω, ſibilo, exſibilo, Lucian.
Ἀπόσυρμα, ατος, τὸ, deſquamatio, Dioſc. li. 1. c. 36.
Ἀποσύρω, detraho, Dioſ. ἀπόσυρον πτερὰ. i. aufer.
Ἀποσυσσιτέω, abſum à conuiuio, Plat. li. 6. Leg.
Ἀποσύω, amoueo: ἀπέσσυθεν, Heſiod. proruperũt.
Ἀποσφαιρίζω, repello ſeu retorqueo, Gaz. de Sen.
Ἀποσφάζω, macto, trucido, ἀποσφαγεὶς, obtrũcat⁹.
Ἀπόσφαγμα, fęcium percolatio, Hippocrat.
Ἀποσφακελίζω, debilito, putrefacio, Actiuum.
Ἀποσφάλλομαι, aberro, Eurip. ἀπεσφάλην ἐλπίδος.
Ἀποσφενδονέω, ῶ, deſilio, delabor, deturbor, Polyb.
Ἀπόσφαξ, αγος, trucidator. Heſy. τὸ ὑψηλον.
Ἀποσφάττω, iugulo, macto, Lucian.
Ἀποσφενδονέω, ῶ, funda emitto, iaculor, Lucian.
Ἀποσφήλωσις, prolapſio, aberratio, Suid. & Heſy.
Ἀποσφίγγω, coarcto, conſtringo, Lucian.
Ἀποσφραγίζω, appono ſignum, reſigno, Laert.
Ἀποσφράγισμα, ſignaculum, Plin. in Epiſtol. Signata eſt anulo meo cuius apoſphragiſma, quadriga.
Ἀποσχάζω, μ. σω, diffringo, ſcarifico cutem, Gal.
Ἀποσχαλιδώματα, Xenoph. ſtipites bifurci, in terráque depacti, vt retia ſuſtineãt. Lucanus varos appellat, *Aut dum diſpoſitis attollat retia varis Venator*: vnde Ἀποσχαλιδῶσαι, Xen.
Ἀποσχαρίζω, μ. ίσω, à lare, i. domo morior, Epigr.
Ἀποσχεδιάζω, ex tempore dico. ¶ ἀπεσχεδιασμένος νόμος, lex incõſultè exarata, Ariſtot. Ethic. 5.
Ἀποσχεῖν, fugare & abſterrere, Iliad. ζ.
Ἀπόσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia.
Ἀποσχίζω, diſiũgo, Ariſtop. νεφ. Ἀπόσχισις, ꝑpago.
Ἀποσχοινίζω, ſeparo tanquã funiculo. ¶ Itẽ priuo.
Ἀποσχολάζω ἐν τούτοις, his vaco, Ariſtot. 1. Eth. c. 6.
Ἀποσχολέομαι, οῦμαι, occupor, Lucian.
Ἀποσώζω, intus condo ut ſeruem, Xeno. 2. ἀναβ. ¶ ἀποσώζεσθαι, aufugere, euadere, Idem.
Ἀποταγὴ, ῆς, ἡ, renũtiatio, Cyrill. εἰς νοῦν μὴ λαβόντες σύνταξιν τοῦ χριστοῦ καὶ ἀποταγὴν τοῦ διαβόλου.
Ἀποτάδην, prolixè, quaſi dicas extenſim.
Ἀπότακτος, ad certũ vſum ſepoſitus, Herodot.
Ἀποταμιεύομαι, & Ἀποταμιεύω, & Ἀποταμιόω, recondo, Ælia.
Ἀποτάσσομαι, μ. άξομαι, collocor, Demoſth. ἐν τοῖς φρουρίοις ἀποτεταγμένοι, in præſidiis collocati. ¶ Itẽ actiuè, dimitto, valere iubeo, renuntio, in Pandect. Ἀποτάσσεσθαι τῇ ὑποθήκῃ, renuntiare inſtitutioni. ¶ Ἀποτάττω, colloco, ſeorſim pono, Polyb. ¶ Ἀπόταξις, i. ἀποταγὴ, ren untiatio, Diony. Areop. & Cyrill. ¶ Ἀποτεταγμένος, deſtinatus. ¶ ἀποτεταγμένη ὥρα, hora ſtata.

Ἀπότασις, intentio & ſcopus, Interp. Ariſtoph. in argumēto ὀρνίθων. ¶ Itē inuectiua, contentio.

Ἀποτάσσω, μ. άξω, π. αχα, renuntio. ¶ Itē ſecerno, Poly. ἀποτάξας προσόδους εἰς τὴν ἐπιμέλειαν, in curam & impenſam prouentus deſtinans.

Ἀπόταφος, priuatus ſepulchro, Suid. aut ſeorſum ab aliis ſepultus, Etymol.

Ἀποταφρεύω, circūdo foſſa, intercludo, & munio.

Ἀποτεθηριωμένος, efferus vel efferatus, Polyb.

Ἀποτείνω, μ. τενῶ, extendo, intendo, Plat. in Gorg. αὐτὸς μακρὸν λόγον ἀποτέτακα. ¶ Ἀποτείνομαι, pro inuehor, Gal. ἀποτείνεται εἰς θέατρον.

Ἀποταυρόομαι, ſæuio, ſum horrid⁹, apud Eurip.

Ἀποτειχίζω, vel ἐπιτειχίζω, ἀποφράττω, vallo, muro circundo, Plut. in Peric. Ἀποτείχισις, & ἀποτείχισμα, & ἀποτειχισμὸς, munitio.

Ἀποτελέομαι, μ. έσομαι, cōualeſco, perfect⁹ euado.

Ἀποτέλεσμα, confectio, opus, Plutarch. ἱππικῆς τέχνης ἀποτέλεσμα πρᾶον ἵππον παρασχεῖν, equeſtris artis effect⁹ eſt, &c. ¶ ἀποτελέσματα μαθηματικὰ, dicuntur conſtitutiones fatales: & Ἀποτελεσμὸς, οῦ, ὁ, perfectio.

Ἀποτελεσματικὸς, οῦ, finē faciens, effectum præſtans, Dioſc. & Euſtath. Iliad. α.

Ἀποτελευτάω, deſino, emorior, Ariſt. 5. Pol. ἀπετελεύτησεν εἰς δῆμον, in ſtatū popularē recidit.

Ἀποτελέω, ῶ, μ. ήσω, perficio, efficio, Plat. τὰς ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις ἀποτελεῖν, exequi & perficere. ¶ Item pendo, Xenoph. τὰ νομιζόμενα ἀποτελεῖν, iuſtum pretium pendere. ¶ Ἀποτετελεσμένος ἀνὴρ, vir abſolutiſſimus, præſtantiſſimus, Idem.

Ἀποτέμνω, μ. εμῶ, & μήσω, abſcindo, Plat. 1. de Rep. τὰ βαλάντια ἀποτέμνειν. ¶ Item ſeparo & conſecro, apud Lucian. de ſacrificiis.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, partus, Dioſc. li. 5, cap. 153.

Ἀποτερματίζεσθαι πόῤῥω, ſeparare, Nazanz.

Ἀποτερματισμὸς, terminus, Proclus in ſphæra.

Ἀποτερμίζω, finio. Ἀπότερος, ου, ὁ, longinquus.

Ἀπότευγμα, τὸ, damnum, repulſa, Plut. περὶ ἀδυ.

Ἀποτευκτικὸν καὶ ἀποτετευγμένον φάρμακον, infeliciter expertum, Galen. li. 4. κατὰ τόπους. ¶ Ἀπότευξις, res malè geſta, repulſa, Plut. in Galb. σὺν ὀργῇ τῆς ἐλπίδος τὴν ἀπότευξιν φέροντες.

Ἀποτεφρόω, redigo in cinerē, Bud. in Epiſt. prior.

Ἀποτηγανίζειν, appoſita patella opſonium comedere, Athen. lib. ς´. ¶ ἀποτηγανίζω, vro, igne crucio, Baſil.

Ἀποτήκω, liquefacio, tabefacio, Herodot.

Ἀποτῆλε, procul à, in Epigr. ἀποτῆλε θεοῦ.

Ἀποτίθεμαι, & ἀποτίθημι, reiicio à me, amoueo, dimitto: ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, abdicare ſe magiſtratu, Thucyd. ¶ Item recondo, repono, Xeno. τὰ χαλεπὰ εἰς τὸ γῆρας ἀποθέμενοι.

Ἀποτίλλω, μ. ιλῶ, euello, depilo, Actiu. accuſ.

Ἀποτιμάομαι, æſtimatum accipio. ¶ Ἀποτιμηθὲν εἰς προῖκα χωρίον, quod oppigneratur dotis nomine, Demoſthen. ¶ Ἀποτίμημα, ατος, τὸ, pignus, Demoſth. ¶ Ἀποτιμηταὶ, οἱ, æſtimatores, Demoſthen. & Lyſ.

Ἀπότιμος, inglori⁹, infamis, ἀπότιμος θεὸς, Soph. ¶ ἀπότιμον ὕδωρ, aqua potui non idonea, Theophr. ¶ ἀπότιμος, etiam eſt obnoxi⁹, oppigneratus, Demoſthen.

Ἀποτινάσσω, excutio, Chryſ. ἀπετινάξατο τὸ πηλός.

Ἀποτίννυμαι, punio, ἀποτιννύμεναι τῶν κατακαυθέντων ἱερῶν, Herod. Itē rependo, remuneror.

Ἀποτίνω, μ. ίσω, rependo, vlciſcor, Iliad. γ, τιμὴν δ᾽ Ἀργείοις ἀποτινέμεν. ¶ ἀποτίνειν τὴν ἀξίαν, meritum ſupplicium luere, Lucian.

Ἀποτίσαι & ἐκτίσαι, pœnam pendere ſignificāt, Plat. li. 6. Leg. ¶ Ἀπότιπλασον, difficile acceſſu.

Ἀποτίω, punio, exoluo, pœnam pendo, Euripid. τὸν σὸν Ἑλλὰς ἀποτίσει φόνον, Græcia luet pœnas tuæ cædis. Xenoph. ἀποτίσασθαι τὸν θεοῖς ἐχθρὸν, vlciſci diis inimicum.

Ἀποτμήγω, abſcindo. Ἀποτμὴξ, ῆγος, abruptus, 2. Arg. Ἀποτμητέον, abſcīdendū, Plat. 2. de Rep.

Ἄποτμος, miſer, infelix: vnde ἀποτμότατος, Hom.

Ἀποτόκος, ου, ὁ, qui eſt abortiuus.

Ἀποτολμάω, ſumo fiduciam, Plut. in Galb.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, abruptio Cicer. ¶ Breue iaculum.

Ἀποτομία, ας, ἡ, ſeueritas nimia, rigor, τραχύτης, reſectio quoties res ad viuū exigitur, Chryſ.

Ἀπότομος, ου, ὁ, rigidus. ¶ Item compendiarius, breuis. ¶ ἀπότομοι πέτραι, præruptæ, Lucian. in Prometh. ¶ Item inefficax, Heſych.

Ἀποτόμως, planè, ſimpliciter, præciſè Cicer.

Ἀποτοξεύω, μ. εύσω, ſagittis appeto: cum Accuſ.

Ἀποτορνεύω, μ. εύσω, in orbē redigo, torno, Plut.

Ἄποτος, ὁ, impotus, Soph. ἄσιτος ἀνὴρ καὶ ἄποτος. ¶ Item qui potari nequit, potui inutilis, Nazanzen. in Epiſt.

Ἀποτραγεῖν, comedere.

Ἀποτράγημα, cibus, reliquiæ, Athen. li. ιδ´.

Ἀποτραχηλίζω, ſtrāgulo, frāgo collum, Eunapius.

Ἀποτρέπομαι, auerſor, abhorreo, Æſch. ἀπὸ μὲν τῆς εἰρήνης ἀπετρέποντο, à pace ſunt auerſi. ¶ ἀπετρέψατο τὴν δέησιν, precibus obſequi recuſauit, Plut. in Fabio. ¶ Ibidem, ἀποτετράφθαι πρὸς Ἰταλίαν, conuerſum eſſe in Italiam. ¶ Ἀποτρέπω, auerto, auoco, Xenoph. ἀλαζονείας ἀποτρέπων τοὺς συνόντας. Plut. in Themiſt. ἀποτρέπει αὐτὸν κοινὰ πράττειν. ¶ ἀποτρέπω ἀπὸ ὠφελίμων, Ariſtot. in Rhetor. Ibidem, ἀποτρέπω χείρον, à deteriori dehortor. ¶ Ἀποτρεπτικὸς, οῦ, auertēs, Lucian. ἀποτρεπτικὸς τῶν δεινῶν.

Ἀποτρέχω, recurro, Baſil. ἐν καιρῷ πειρασμοῦ μὴ πρὸς ἀνθρωπίνας ἐλπίδας ἀποτρέχειν, i. cōfugere.

Ἀποτριάξαι, vel ἀποτριάσαι, tres ictus infligere, vincere, de Pentathlo dicitur, Poll. lib. 3.

Ἀποτριβὴ, ῆς, ἡ, obtritus Plin. Plut. in Camillo.

Ἀποτρίβομαι, μ. ψομαι, exprimo, diluo, abſtergo, Diod. ἐπειρᾶτο τὰς καθ᾽ αὐτὸν διαβολὰς ἀποτρίβεσθαι. ¶ Item reiicio, Plut. in Themiſt. τὴν δέησιν ἀπετρίψατο τοῦ Παυσανίου. ¶ Item elido, ſopio, Diodor. ἐπεθύμει γὰρ τὰς κατὰ τὴν Ἑλλάδα ταραχὰς ἀποτριψάμενος.

Ἀπότριμμα, ατος, τὸ, res quæ deterendo decidit.

Ἀπότριξ, θριχος, ὁ, impubes, ἄνηβος, Poll. lib. 2.

Ἀποτριτόω, ad tertiã partẽ redigo, Dioſ. l. 4. c. 130.
Ἀποτρόπαιος, ου, ὁ, malorum depulſor, Lucian. ὦ ἀλεξίκακε Ἡράκλεις, καὶ Ζεῦ ἀποτρόπαιε. Plat. ἀποτρόπαιά μοι καὶ ἣν ἀκοῦσαι ταῦτα. ¶ Ἀποτρόπαιον, ου, τὸ, ſacrificium ad malum auertẽdum.
Ἀποτροπιάομαι, auerto, fugio, vito, Phocyl.
Ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, auocatio Cic. prohibitio. remediũ, fuga, Ariſt. in Rhet. ἀποτροπὴν κακῶν εὑρήκαμεν.
Ἀποτροπιάζομαι, auerſor, refugio. Hieronym. placare, expiare. Ἀποτροπίασμα, τὸ, expiatio.
Ἀπότροπος, ου, ὁ, auerſandus, fugiendus, Odyſſ. ξ. Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσσιν ἀπότροπος, οὐδὲ πόλινδε ἔρχομαι, i. ſeparatus & ſolitari⁹. ¶ Ἀπότροπος etiã Deus eſt auertens mala, Plat. 9. de Leg.
Ἀπότροφος, peregrinus, inſolens, alienus, Syneſ.
Ἀποτρύχω, μ. ύξω, domo, obtũdo, Plut. in Cam.
Ἀποτρύω, labefacto, Soph. ἀποτρύειν ἀγαθὴν ἐλπίδα. Plut. in Graccho, πρὸς οὐδὲν ἀποτρυόμενος τῶν τοιούτων, laſſeſcẽs, fatiſcens & ſuccumbẽs.
Ἀποτρώγω, deuoro, mordicus auello, Lucian.
Ἀποτυγχάνω, fruſtror, Demoſt. ¶ Ἀποτυγχανόμενον, infortunium, Lucian.
Ἀποτυλόω, glandem renudo, Poll. lib. 2.
Ἀποτυμπανίζομαι, tympanis extẽdor, Cyril. l. 8.
Ἀποτυμπανίζω, magno tumultu expello, Ioſeph.
Ἀποτυποῦμαι, effingo, exprimo, Plat. in Tim.
Ἀποτυφλόω, excæco, Aph. τοὺς πόρους ἀποτυφλοῖ.
Ἀποτυχέσαι λίθον, lapidẽ polire, Euſtath. Iliad. ξ.
Ἀπουλόω, μ. ώσω, cicatricem induco, Aphrod.
Ἀπουραγεῖν, agmen extremũ ducere, Polyb. li. 5.
Ἀπούρας, αντος, ὁ, auferens, præripiens, Iliad. α. ¶ Ἀπουράμενος, ſpoliatus, Heſiod.
Ἀπουργοὶ, loci vel anguli contempti, Suid.
Ἀπουρέω, meio, ἀπουρεῖσθαι τοὺς λίθους, Alex. Aphr.
Ἄπουρον πάτρας, à patria exterminatum, Soph.
Ἄπους, ποδος, ſine pedib⁹, Luci. de ape, ζῶον ἄπουν.
Ἀπουσία, ας, ἡ, abſentia. Ἀπουσία, etiam dicebatur actio intentata à litigatorum parte aduerſaria, iis qui ſuos αὐτοδίκους per cauſam inualetudinis vel abſentiæ excuſarent, Poll. li. 8.
Ἀποφαίνω, μ. ανῶ, demonſtro, Ariſtoph. in Pluto. Κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην ἀγαθῶν ἁπάντων αἰτίαν ἐμέ. ¶ Item exhibeo, in rationes tutelæ refero, Demoſt. ἕνδεκα μνᾶς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀπέφηνε. ¶ Item defero, Plat. de Leg. ἀποφαίνω πρὸς τὸ δημόσιον. ¶ Accipitur etiã pro facio, efficio, Lucia. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφῆναι. ¶ Ἀποφαίνομαι, enuntio, cenſeo, Xenoph. ἀποφαίνομαι τὴν γνώμην περί σου. ¶ Ἀπόφανσις, εως, ἡ, aſſeueratio, demonſtratio. ¶ Ἀποφαντικὸς, οῦ, ὁ, enuntiatiuus Senecæ, Ariſtot. ¶ Ἀποφαντικῶς, ſententioſè, Herm. ¶ Ἀποφαντὸν, τὸ, enũciatum.
Ἀπόφαρσις, Heſy. meretrix, ſcortum meritorium.
Ἀποφάσκω, nego. Philop. ¶ Ἀποφάσκειν, etiam eſt affari & eloqui, Dionyſ. Areop. ¶ Ἀπόφασις, εως, ἡ, ſententia, Plutar. in Public. dictum, reſponſio, Vlp. l. 1. §. 1. D. de appel. ὑπάρξῃ τοῖς βουλομένοις ἐπικαλεῖσθαι πρὸς τὴν ἀπόφασιν, liceat iis qui volẽt, reſponſum appellare. ¶ Apud dialecticos pro Negatione, Ariſtot. cui opponitur συγκατάθεσις. ¶ Polyb. pro explicatione & expoſitione. ¶ τῶν ὄντων ἀπόφασις ἐν ταῖς ἀντιδόσεσιν, adnotatio eſt bonorum & recenſio eorũ quæ reperta ſunt, *Inuentarium*. ¶ Itẽ Ἀπόφασις, decretum, edictũ, Diod. Sicul.
Ἀποφαυλίζειν, contemnere, aduerſari.
Ἀποφέρβομαι, καρποῦμαι, Euripid. fructum fero. l
Ἀποφέρομαι, refero, reporto, παρὰ βασιλέως ἀποφέρεσθαι, Herodot. ¶ τὰ πρῶτα ἀποφέρομαι, primas fero, in Epigram. ¶ Ἀποφέρω, tollo, Libã. ἀποφέρει δὲ ἡ νόσος τὸν ἄνθρωπον. ¶ Item, aſporto, Xenoph. ¶ Aliquando defero, Demoſth. περὶ στεφ. Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ κτησιφῶντος. ¶ Aliquando mercedem fero, Lucian. ἀποφέρειν ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. ¶ Et pendo, ſoluo, Polyb. καὶ τότε μὲν ἐγὼ φέρειν ἀπέφερον τῷ δήμῳ.
Ἀποφεύγω, μ. ξομαι, euado, effugio, Demoſth. ἀποφεύγω νόσον. Idem γραφὰς ἀπέφυγον, euaſi accuſationes. ¶ Interdũ cũ duob. accuſ. Idem τὰς δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα.
Ἀποφευκτικὸς, fugiendus, Xen. in Apol. Socr.
Ἀπόφευξις, εως, effugium Cicer. Ariſtoph. νεφ.
Ἀπόφημι, nego, Iliad. θ, legationem renunciare.
Ἀπόφημος, infauſtus, inominatus Horat. Suid.
Ἀποφθαράξαι, ſtertere & rũchos ducere, Heſ.
Ἀποφθέγγομαι, ſentẽtioſè dico. ¶ Itẽ aduerſã dico ſentẽtiã. ¶ Ἀπόφθεγμα, breuiter ac ſcitè dictũ.
Ἀποφθείρομαι, malè pereo, abeo in malam rem, Ariſtoph. νεφ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ μου;
Ἀποφθινύθω, pereo, Heſiod. ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
Ἀποφθίω, perdo, Soph. in Aia. ἔμελλε σ' ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν. Ἀποφθίμενος, peremptus, Il. λ.
Ἀποφθορὰ, abortus, ἄμβλωσις, apud Hippocrat.
Ἀποφλαυρίζω, vel Ἀποφαυλίζω, nihili facio. ¶ Eſt etiam, fio deterior, in deterius labor.
Ἀποφλεγμαίνω, deſino inflammari tumore.
Ἀποφλεγματίζω, capitis pituitas produco & purgo, Dioſ. l. 2, c. 212, ἀποφλεγματίζει κεφαλήν.
Ἀπόφλημα, ατος, τὸ, debitum, Demoſthen.
Ἀποφλοιόω, μ. ώσω, decortico, exuo, in Epigr.
Ἀποφλύειν, eructare, ἀποβλύζεσθαι, Heſych.
Ἀποφοιβάζειν, purgare. Item vaticinari.
Ἀποφοιτάω, μ. ήσω, abeo. Item morior: ἀποφοιτᾶν ἑαυτῆς, à ſe diſcedere, Philoſtr. in Heroicis.
Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, veſtigal, tributum, reditus, officium quod heris ſerui præſtant, ἀποφορὰν φέρειν, pendere veſtigal, Ariſt. Pol. 2. ἀποφορὰν ἐπιτελεῖν, Herodot. penſionem ſoluere. ¶ Significat etiam odoris ſuauitatem, Herodian. εὐωδία τε τῆς τῶν δαφνῶν ἀποφορᾶς: Sæpius tamen pro exhalatione, Dioſcor. ἀποφορὰ στεατώδης, ſeuoſus nidor. ¶ Item pro oblatione, Ariſtot. ἀπόφασις καὶ ἀποφορὰ δηλοῖ τὸ ἐναντίον. ¶ Aliquando lucrum, Bud. Commentar.
Ἀπόφορος, ſterilis: Item aduerſandus, Phal.
Ἀποφορτίζω, μ. ίσω, exonero, onus excutio, Accuſ.
Ἀποφράγνυμι, obſtruo, vide Euſtath. in Odyſſ.
Ἀποφρὰς, άδος, ἡ, nefandus, inauſpicatus: ἀποφρὰς ἡμέρα, dies ater, nefaſtus, Plut. in Cam.

Ἀποφερέτης,ης,ἡ,ſerua,δούλη,Euſtath.Iliad.π.
Ἀποφεράττω,obturo,Aphrod. ¶Abiicio,8.Prou.
Ἀποφυάς,ἡ,appendix, Ariſtotel.
Ἀποφυγή,effugium,Plat.in epiſt.κακῶν ἀποφυγή.
Ἀποφύλιος,qui nullã habet tribum, Poll.li.3.
Ἀποφυλακίζω,cogo,Ety. Ἀποφυλλάδες,αἱ,fibræ.
Ἀποφυλλίζειν,frõdes amputare, Theop.l.7.c.11.
Ἀποφυσάω,perflo,efflo,Ariſtotel.2.Meteor.
Ἀποφυσία,ἡ,bulla,eminentia,ἐξοχή,ἔκφυσις.
Ἀποφυτεύω,auulſione ſero,trãſplanto, Theoph.
Ἀποφύω,emitto ſurculum,ſero. ¶Ἀπόφυσις,εως, ἡ,appendix,ſurculus, fibra. Item tubercula in oſsibus,proceſſus Celſo.
Ἀποφώλιον,ου,τό,monſtrum abortiuũ. ¶Et adiectiuè pro vano,indocto, Odyſſ.ξ, οὐκ ἀποφώλιος ἦα.
Ἀποχάζομαι,recedo,cedo.
Ἀποχαλάω,reſoluo,remitto,Ariſtoph.νεφ.
Ἀποχαλινόω,frenũ exuo. Ἀποχαλκόω,ęre munio.
Ἀποχαλκίζω,in Epigr.ære ſpolio & pecunia.
Ἀποχάραξις,εως,impreſsio,Sophocl.
Ἀποχαράσσω,ſcarifico. Ἀποχειμάζει,hyẽs deſæuit.
Ἀποχειροβίωτος,ου,ὁ,opere manuali viuẽs,Herod.
Ἀποχειροτονέω,μ.ήσω,improbo,abrogo, Demoſt. πρὸς Τιμόθεον, ἐπειδὴ ἡ ἀπεχειροτονήθη μὲν ὑφ' ὑμῶν στρατηγός. ¶Ἀποχειροτονία,reiectio à magiſtratu, Demoſth.κατὰ Θεοκρ.
Ἀποχετεύω.deriuo per ilices & aquæductus.
Ἀποχέω,effundo,refundo,Dioſcorid.l.2.c.93.
Ἀποχή,ῆς,ἡ,diſtantia. Ptolem.2. ¶Item, eſt acceptilatio, ſcriptura qua creditor à debitore ſolutam pecuniam teſtatur, ἀπὸ τοῦ ἀπέχειν, i.recipere, Vlp.l.19.§.1.D.de acceptil.
Ἀπόχραινον,colorum reliquum & reſiduũ, Heſy.
Ἀποχραίνω, obumbro,coloro, Plat.de Legib.
Ἀποχράομαι,μ.ήσομαι,abutor, Ariſtot.2.O Ecõ. ἀπεχρᾶτο τῷ στρατοπέδῳ. ¶Item obtineo,ἀποχρῆσθαι τὰ ἐπὶ θράκης. ¶Pro ſat habeo, Herodot. οὐκ ἀπεχρᾶτο ἄρχειν μήδων, non ſatis ei erat Medis imperare. ¶Ariſtoph. ἄνδρας ἀπεχρήσαντο, i.interfecerunt.
Ἀπόχρεμμα,τό,quod ſcreatu reiectum eſt, Heſy.
Ἀπόχρη,μ.ἀποχρήσει, ſufficit,Ariſtoph.in Pluto, νῦν ἡ δὴ ἀποχρήσοι σιν μόνῳ θανάτῳ. Iſocrat. ἀπέχρησεν αὐτῷ λαβεῖν. ¶Phalaris in Epiſtol. ἀποχρῶντα τὴν κατασκευὴν, arte mira elaborata. ¶Ἀπόχρησις,εως,ἡ,abuſus.
Ἀποχρώντως,ſatis,abũdè, Halicar.l.6.
Ἀποχυλίζω,delingo,linctu ſumo in ore,Dioſc.
Ἀπόχυμα, pix deraſa nauibus cum cera,Dioſc.
Ἀπόχυσις,eruptio ſpicæ in frumento, Theophr.
Ἀποχύω,effundo. Ἀποχωλόομαι,dilabor.
Ἀποχωρέω,μ.ήσω, ſecedo, è prælio me recipio, Xen.¶Ἀποχώρησις,ἡ,diſceſſus,egeſtio Plin.
Ἀπόχωσις, εως,ἡ, agger,ripa,crepido,Plut.Idem ἀποχώματα,quæ riparum thoros dixit Virg.
Ἀποχῶσαι,aggere muniiſſe,Xenoph.li.5.ἑλλην.
Ἀποψαλίζειν,eſt forficibus reſecare,Dioſcorid.
Ἀποψάω,μ.ήσω,& ἀποψάομαι,detergo, pro anũ abſtergo,Ariſtoph.in Plut. Dioſ l.1.c.38. ἀπόψα μύακι τὸ ἔλαιον,oleum cõcha colligito.
Ἀπόψηγμα,τό,ramentum,purgamentum.
Ἀποψηφίζομαι,μ.ίσομαι,libero in iudicio, abſoluo: Demoſth. ἀπεψηφίσασθέ μου, me veſtro decreto abſoluiſtis. Idem, ἀποψηφίζεσθαι τὸν νόμον,legem antiquare. Idem,ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν,cenſuerunt non eſſe mittendum. ¶Item ſimpliciter pronuntiare,ſed negatiuè,vt καταψηφίζεσθαι affirmatiuè. Ἀποψήφισις,dicitur quaſi à tribu motio,&eiectio,Bud.Com.
Ἀποψιλόω,denudo,vnde Ἀποψιλώσεις τὰ ἀμπέλια.
Ἀπόψις,εως,ἡ,ſpectatio,ſpecula, Plut.in Lucullo. ¶Herodot.ἐμποδίσαι τῇ ἀπόψει, officere luminibus ſeu proſpectui.
Ἀποψοφέω,ῶ,crepitum edo,Ariſt.9.Anim.c.49.
Ἀποψύχω,μ.ύξω,expiro,ἀπέψυξε βίον,obiit, Sophocl.in Aia. ¶Item frigeo, Dioſc. ἀπεψυχθεῖσα αἰθάλη,refrigerata fuligo. ¶Pro ficco Iliad.λ,Οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων.
Ἀποψωλέω,μ.ήσω,nudo præputium, Ariſtoph.
Ἀππαλάζω, concionor. Ἀπώμνυς,iurabas.
Ἀπραγμάτευτος,ὁ καὶ ἡ, nullo negatio implicitus.
Ἀπραγμοσύνη,ης,ἡ, otium,tranquillitas, vitæ quies placida, Thucydid. τῇ ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν.
Ἀπράγμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,otioſus,negotii vacuus & expeditus, Xenoph.ἡδεῖα,καὶ ἀπράγμων σίτων καὶ ποτῶν ἀπόλαυσις. ¶ἀπράγμων ἀνήρ,qui lites non amat, Demoſth.
Ἀπρακτέω,ῶ,nihil ago,otior, Xeno.1.παιδείας.
Ἀπρακτος,inefficax,inutilis.Herod. ἀπράκτους ἔπεμψεν,re infecta dimiſit. ¶ἄπρακτος,infauſta dies, Lucian. ¶Plutarch.verò ἀπράκτους ἡμέρας, feſtos vocat dies.
Ἀπραξία,ας,ἡ,tranquillitas vitæ,vacuitas à negotiis,incurioſitas,otium, iuſtitium, Plutar. in Sylla,ἀπραξίας δὲ διὰ ταῦτα τῶν ὑπάτων ψηφισαμένων,iuſtitiũ cũ conſules indixiſſent.
Ἀπρατος,non vendibilis:Item integer,Bud.
Ἀπρέπεια,ας,ἡ,indecentia,indecorũ,Plat.Epi.7.
Ἀπρεπής,έος,ὁ καὶ ἡ,indecens,ἀεικής, inhoneſtus.
Ἀπρηκτος,ου,ὁ καὶ ἡ,infectus,irritus,Iliad. β.ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν,i.ἀτέλεστον,ἄπρακτον.
Ἀπρητος,Heſych.ἀφλόγιστος,non inflammatus.
Ἀπριάτην,ſine pretio,gratis,Iliad.α. (λαβών.
Ἀπρὶξ,tenaciter, Soph.κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβών.
Ἀπροαίρετος,inuoluntarius,Dioſcorid.li.6.c.32.
Ἀπροαιρέτως,non conſultò, nec ſponte, Ariſtot.
Ἀπροβούλευτος,incõſultus. ἀπροβούλευτον ψήφισμα,Dem.¶Ἀπροβουλία,ας,ἡ,temeritas,Plat.
Ἀπροθέτως,ſine deliberatione, Polyb.
Ἀπρόθυμος,ὁ καὶ ἡ,remiſſus animo,Plut.in Tem.
Ἀπροϊδής,improuiſus,inopinus,Nicãd.in Ther.
Ἀπροικον λαβεῖν,indotatam ducere, Lyſiæ.
Ἀπροκαλύπτως,apud Platon.apertè & palàm.
Ἀπροκρίνω,μ.ινῶ,π.ικα,ſeparo, ſegrego.
Ἀπρομήθεια,ας,ἡ, incuria,temeritas.
Ἀπρονόητος,ὁ,improuidus,improuiſus,Lucian.
Ἀπρονοήτως,improuidè,incõſultè,temerè, Xen.
Ἀπροόπτως,improuiſò. Ἀπρεπον,indecẽs, Varin.
Ἀπροσαύδητος,inſalutatus,colloquii expers.

Ἀπρόσβατος, ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, Lucia. in Cauc.
Ἀπρόσβλητος, ſtrenuus, γενναῖος, Suid.
Ἀπροσβούλευτος, inconſultus, temerarius.
Ἀπροσδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nō indigēs: accuſ. ἀπροσδεᾶ.
Ἀπροσδιόνυσα λέγειν, abſurda loqui, Athen. li. 15.
Ἀπροσδόκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpectat⁹, Plat. in Epiſt. ¶ἀπροσδοκήτοις ἐπιχειρεῖ, inopinatos aggreditur, Thuc. ἐξ ἀπροσδοκήτου, de improuiſo, Plat.
Ἀπροσέλευστος, inacceſſus, ἀδιεξίτητος, Heſych.
Ἀπροσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities, Nazanz.
Ἀπροσηγόρητος, ου, ὁ, inſalutatus, Cicer. ad Attic.
Ἀπροσηγορία, ſilentium, taciturnitas, Ariſtotel.
Ἀπροσήγορος, ου, ὁ, difficilis, moroſus.
Ἀπρόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aditu difficilis, inacceſſus.
Ἀπροσκοπέω, non præuideo. Ἀπρόσκοπος, qui non offenditur, & qui non offendit, Heſych.
Ἀπρόσμαστος, intractabilis, qui tangi nequit.
Ἀπρόσμαχος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, inuictus.
Ἀπρόσμικτος, Herod. incoibilis Gell. inſociabilis.
Ἀπροσόδευτος, apud Diodorum, inacceſſus.
Ἀπρόσοιστος, intolerandus, Heſych. ¶Ἀπροσοίστως καὶ χαλεπῶς εἶχον, feri & immanes erāt, Iſo.
Ἀπροσπέλαστος, inacceſſus: datiuo iungitur.
Ἀπροσπτωσία, certa methodus, Laert. li. 7.
Ἀπρόσρητος, non affabilis vlli Virg. ἀπρόσρητος ἡμέρα, dies in qua à ſalutationib⁹ abſtinetur.
Ἀπροστάσιον, ου, τὸ, actio in inquilinos, qui μετοίκιον non ſoluerunt, & ſine tutore iuſ ciuium ſibi vſurpauerunt: vnde ἀπροστασίου δίκη, Pol.
Ἀπροσφόροις νήσοις ναυβάταις, Eurip. inſulas appellentibus nautis incommodas vocat.
Ἀπροστίμαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, incontaminatus, intactus.
Ἀπρόοπτον, nō præuiſum nec præcautū Cicer.
Ἀπροφασίστως, ſine excuſatione, Thucyd.
Ἀπρόφατος, improuiſus, repentinus, 2. Argon.
Ἀπταισία, ας, ἡ, Plat. de Leg. tarditas Ficin.
Ἄπταιστος, ου, ὁ, peccato immunis, Xenoph.
Ἀπτερέως, apud Heſiod. longinquè, vt Herodia. vult. ¶Eſt etiā neglectim, ἀφροντίστως, Etym.
Ἄπτερος, ου, ὁ, deplumis Plin. 10. ¶Item velox. ἄπτερος μῦθος, Odyſſ. ω. & ρ'. ¶Aliis eſt non auolās, i. ſtabilis. ¶Aliis eſt dulcis, ἡδὺς, & ἄσμενος, gratus: ſed & rectus exponunt, Etym.
Ἀπτέρωτος, velox. Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ, inuolucris, Gell. implumis. Ἄπτιλος, idem.
Ἁπτικὴ αἴσθησις, tāgēdi ſenſus, ἡ ἁπτικὴ δύναμις.
Ἄπτιστος, integer, indiuiſus, Galen. in Hippocr.
Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mordax in verbis, Iliad. θ, Ἥρη ἀπτοεπὲς: ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἀπτόητος, ου, ὁ, alacer, intrepidus. Ἀπτοίητος, idē,
Ἀπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, imbellis, πολέμου ἄπειρος.
Ἅπτω, μ. ψω, accendo, Ariſtoph. ἅπτε τὸν λύχνον.
Ἅπτομαι, μ. capeſſo, tango, apprehendo, Genit. iung. Odyſſ. ό, ἐν ἤθελεν ὅπλων ἅψασθαι: Plutar. ἅψασθαι πολιτεύματος, capeſſere Remp. ¶Aliquādo eſito, guſto. Plutar. ἐβεβρώθη δὲ καὶ φλοιὸς, ὡς λέγεται, καὶ ζώων ἀήθων πρότερον ἥψαντο. ¶Aliquando pro tentare ponitur, i. lædere, Dioſcorid. ἅπτεται κεφαλῆς. ¶Aliquando hæreo, conglutinor, Theop. οὐχ ἅπτεται δὲ κατὰ τὴν κόλλησιν ὁμοίως τὸ δρύϊνον τῷ πευκίνῳ καὶ ἐλατίνῳ. ¶ἅπτεσθαι καὶ γεύεσθαι etiam μεταφορικῶς ponuntur, vt apud Latinos attingere & guſtare, Plat. 3. de Republ. μουσικῆς δὲ καὶ φιλοσοφίας μὴ ἅπτηται. ¶Eſt etiam tangere, i. perſtringere aliquem, Ariſtotel.
Ἁπτόμενος, aptus, Cicer. Tuſcul. 5. ¶Ariſtot. ἁπτόμενον καὶ προσδεδεμένον coniungit.
Ἁπτὸς, οῦ, ὁ, qui tactu percipitur, Plato, ἁπτός τε δεῖ καὶ σῶμα ἔχων ὁ οὐρανὸς, i. ſub tactum cadēs Cicer. ¶Itē cōbuſt⁹, ἁπτὸς ἀπὸ τῆς φλογὸς, Plat.
Ἀπτὼς, ῶτος, nō cadēs, erect⁹, ἀπτῶτι ψυχῇ, Gaz.
Ἄπυγοι, qui natibus tritis ſunt & exilibus, Heſy.
Ἀπυθύασω, placo. Ἄπυκνοι, οἱ, ſoni, Capella. li. 9.
Ἀπύλωτος, ου, ὁ, ſine foribus, Ariſtoph. Ran. ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον στόμα, i. os effrene.
Ἀπυνδάκωτος, ου, ὁ, qui eſt ſine manubrio, Soph.
Ἄπυος, inuulneratus, Heſy. ἄνευ ἕλκους, ſine pure.
Ἄπυργος, ἀτείχιστος, nō turritus, non munit⁹, Eur.
Ἀπύργωτος, turribus carens, Apollon.
Ἀπυρεξία, remiſsio febris, & integritas Celſo.
Ἀπύρηνος καρπὸς Ariſtot. dicitur nō enucleatus fructus aut exacinatus, ſed expers nuclei lignoſi, Gal. li. 8. ca. 4. κατὰ τόπους: inde
Ἀπύρηνος ῥοιὰ, mali punici genus, cui lignoſus nucleus abeſt, Apoll. apud Galen. l. 3. κατὰ τόπους.
Ἀπυρομήλη, ης, ἡ, ſpecillum ſine nucleo, Hippoc.
Ἄπυρος, ignem nondum expertus: frigid⁹, Heſi.
Ἀπυσδέον, fœtidum. Ἄπυστος, ου, ὁ, inauditus.
Ἀπύω, μ. ύσω, iubeo, clamo, vociferor: Heſiod. κύκνοι ἀεροπότα μεγάλ' ἤπυον, &c. clāgebant.
Ἀπφία, ας, ἡ, καὶ ἀπφάριον, Poll. lib. 3. Comicis, nouæ dominæ blandimēta, i. ὑποκορίσματα.
Ἀπφὺς, ύος, pater: vel etiam fraterculus, Theoc.
Ἀπῳδέω, diſcrepo. Ἀπῳδὸς, οῦ, ὁ, abſonus.
Ἄπωθεν, procul, eminus, Ariſtoph. in Pluto, κειμένη ὀλίγον ἄπωθεν τῆς κεφαλῆς, non multum lōgè à capite. Æſch. ἄπωθεν ἀπὸ τοῦ κλέμματος.
Ἀπωθέω, μ. ώσω, καὶ ἀπωθοῦμαι, repello, Odyſ. ό, οὐ σε ἀπώσω νηὸς, i. non prohibebo. Herodian. οἱ δὲ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο, i. reiiciūt. ἀπωθεῖν τοῦ συμποσίου, à cōuiuio expellere, Luc.
Ἀπώλεια, ας, ἡ, perditio, internecio, interitus: Leuit. cap. 7. εὗρεν ἀπώλειαν, reperit rem perditā.
Ἀπωμοσία, Poll. li. 8. de his qui abſentes in iudicio excuſant. ¶Ἀπώμοσις, εως, ἡ, abiuratio.
Ἀπώμοτον, vitandū, lege interdictū, Plat νομ. ζ'.
Ἀπώρυστα ὀστέα, fracta oſſa Celſ. Dioſcorid.
Ἄπωσις, εως, ἡ, repulſio, Ariſtot. Ἀπωσμὸς, idem.
Ἀπωστὸς, οῦ, ὁ, expulſus, Sophoc. in Aiace.
Ἀπωτέρω, procul, longè, Ariſtoph. νεφ.

Α Ρ

Ἄρ, pro ἄρα. Hom. expletiua coniunctio.
Ἄρα, itaque, igitur, Xenoph. οἵους ἄρα ἔχομεν ἑταίρους; quales tandem? Item, ἄρ' οὖν, igitur itaque, in principio ſententiæ, Plato, ἄρα οὖν ἐκ τῶνδε τὸ τοιόνδε γίγνεται. Interdum ſignificat moleſtiam animi, Heſiod. ἔργ.
Ἆρα, dubitatiua coniunctio, an, num, Ariſtoph. ἆρα παύσει φενακίζων, deſinéſne imponere?

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, nocumentum, imprecatio, execratio. ¶Thucyd. ἀρὰς ποιοῦμαι τῶν λακεδαιμονίων, Lacedæmonios diris ago. ¶Plutarch. in Theſeo, ἀρὰς θέμενος κατά σου, qui in te fecit imprecationes. Idem in Cam. ἀρὰς θέμενος ἐπὶ τοῦ πολίτας. ¶ἀρὰς ἰσχυρὰς ποιήσασθαι, diris vehementer proſequi, Æſchin. ¶Pro prece, Heſiod. ἀποπλύουσι δὲ τ' ἀρὰς, i. εὐχάς.

Ἀραβέω, μ. ήσω, π. ηκα, reſono. Ιλ. θ', ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 2. Arg. μάτην ἀράβησ' ὀδόντας.

Ἀραβήσσειν, ſaltare, ὀρχεῖσθαι, Ionicé.

Ἀραβίδες, flatus puluerem excitantes, Heſych.

Ἄραβος, ου, ὁ, ſtrepit⁹, Heſi. δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ, ἄραβός θ' ἅμα γίνεται ὀδόντων, crepit⁹ dentiũ oritur.

Ἀραβύλαι, barbari calciamenti genus.

Ἀραβὼν, Suid. arrha Plin. arrhabo Terent.

Ἀραγμὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus, ἀραγμὸς δεσμῶν, Eurip. i. fragor vinculorum. ¶ἀραγμὸς τῶν στέρνων, planctus, Soph. in Oedipo Coloneo.

Ἄραδες, αἱ, membranæ, piſces, Ariſtot. l. 6. ca. 15.

Ἄραδος, cordis pulſus poſt vehemẽs exercitiũ, Interp. Nicand. in Ther. de ſcorpione.

Ἀράζειν, latrare, γρύζεσθαι, ὑλακτεῖν, Poll. l. 5.

Ἀραιόπορος, laxus, Aphr. τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς φαλακροῦται μόνα, διότι μαλακὰ καὶ ἀραιόπορα.

Ἀραῖος, ου, ὁ, imprecationibus diris deuotus, Euripid. ¶Itẽ violentus, horridus: ſed & optabilis. ¶Item qui malè imprecatur.

Ἀραιὸς, οῦ, ὁ, tenuis, rarus, laxus, mollis, imbecillis, Homer. χεῖρα ἀραιὴν, i. ἀσθενῆ. ἀραιὸς, docet Chryſoloras ſcribendũ cũ dẽſo ſpiritu.

Ἀραιότης, ητος, raritas, laxitas, Bud. de plac. li. 4.

Ἀραιόω, μ. ώσω, rarefacio, laxo, ἀραιοῦμαι, laxior fio, rareſio Lucr. Aphrod. li. 1. Probl. πρὸς τῇ τελευτῇ τοῦ ἀρίστου ἀραιούμεθα, ad finem prandii relaxamur.

Ἀραίρητο τὸ τεῖχος, Herodot. mutus captus eſt.

Ἀραιῶς, modicè, leuiter, rarè Colum.

Ἀραίωμα, rarefactum Lucret. rima, hiat⁹, Luci.

Ἀραίωσις, εως, ἡ, raritas, Ariſtot. de mundo.

Ἀρακὶς, cicercula, Theoph. li. 8. ca. 8. hiſt. plãt.

Ἄρακον, ου, τὸ, plantæ genus, Theophr. lib. 1.

Ἀρακτὸν χάλκανθον, atramẽtũ ſutoriũ, Dio. l. 5. c. (14.

Ἄραλα, lutum, cœnum, βόρβορος, Heſych.

Ἄραμος, ardea. Ἄρανις, ceruus, Heſych.

Ἀράομαι, μ. άσομαι, precor: in bonam partem, vt ἀρᾶσθαι ἀγαθὰ, apud Herodot. ¶Item imprecor, maledico, Eurip. ἀρῶμαι ἀράς.

Ἀραρίζειν, latrare, Atticè: ἀπὸ τῆς ἄρ φωνῆς, Amm.

Ἀραργινοὶ, οἱ, lapilli qui in rimas parietum induntur vt cuneoli, Heſy. Ἄραρις aranea, Idẽ.

Ἀραρὸς, fixus, firmus, execrandus.

Ἀραρὼς, ότος, ὁ, congruens, compactus, Iliad. γ.

Ἀράσιμος, execrandus, καταράσιμος, Suid.

Ἀράσσω, & ῥάσσω, μ. άξω, propriè (inquit Euſtath.) τὸ διὰ σιδήρου τέμνω, ferro ſeco. ¶Item pulſo, tundo: Syneſ. οὕτως ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. Lucian. τὰς κεφαλὰς ἀράττουσι πρὸς τὸ ἔδαφος, capita ſolo illidunt.

Ἀραχίδνα, ης, ἡ, planta de qua Theophr. l. 1. c. 1.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea, Dioſc. li. 2. cap. 68.

Ἀράχνης, ου, ὁ, araneus, Heſiod. νεῖ νήματ' ἀραχνῆς πότητος ἀράχνης. ¶Ἀράχνιον, ου, τὸ, tela araneæ. ¶Ἀράχνιον, etiam vitium peculiare eſt oliuis & vitibus, quod araneum vocat Plinius lib 17, cap. 24, & Theophraſt. l. 4. c. 17.

Ἀραχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, araneoſus, l 5. Anim. c. 23.

Ἀράω, μ. άσω, congruo: vnde ἄραρα, placui: & ἀόρ. 6. ἄραρον, & ἀράρῃ, congruerit, Act.

Ἀρβάλη, τήγανον ὀστράκινον, ſartago teſtacea, Heſy.

Ἀρβηλίδες, apud Theocr. genus calciamenti.

Ἄρβηλον, culter ſutorius, Nicand. in Ther.

Ἀρβύλη, ης, ἡ, genus ſoleæ, Eurip. in Oreſte.

Ἀρβυλὶς, ίδος, calciamentum ad venandũ, Eurip.

Ἀργαλέος, ου, ὁ, moleſtus, difficilis, Ariſtoph. πλοῦ.

Ἀργᾶς, ᾶ, ὁ, genus ſerpentis: & qui moribus eſt ferinis, & agreſtibus, tyrannus: ſic Demoſthen. vocauit Æſchines. (Heſych.

Ἀργεῖαι, pretioſi calciamenti muliebris genus.

Ἀργείης, ὁ, albus, iactus teſſerarius, Heſych.

Ἀργεῖος, Argiuus, Græcus. Ἀργείοις ὁρᾷς, in eos qui horrificis oculis intuentur, Suid.

Ἀργειφόντης, ου, ὁ, epitheton Mercurii, Homer.

Ἀργέλοφος, ου, ὁ, extremitas pellicei exuuii, res nihili atque inutilis, Ariſtoph in Veſpis.

Ἄργεμα, ατος, τὸ & Ἄργεμον, ου, τὸ, & Ἄργεμος, ου, ὁ, albugo, Poll. lib. 2.

Ἀργεμώνη, genus herbæ, Dioſcor. li. 2, cap. 210.

Ἀργεννὸς, οῦ, ὁ, candidus, ſplendidus, Iliad. γ.

Ἀργεοφάντης, Argiuorum ſacerdos, Epigram.

Ἀργέστης, ου, ὁ, albus, procelloſus. Item vent⁹ qui Caurus ſeu Corus dicitur, Ariſtot. de mũdo.

Ἀργετὸς, οῦ, ὁ, candidus, velox, ſtrenuus.

Ἀργέω, μ. ήσω, καὶ Ἀργοῦμαι, otior, Xenoph. 2. Pæd. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς ἀργεῖται τῶν πράττεσθαι δεομένων.

Ἀργήεις, εντος, candens, ἀργῆτι κεραυνός, Lucia.

Ἀργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, otioſus: genus ſerpentis, Hipp.

Ἀργὴς, ῆτος, ὁ, candidus, Iliad. γ. κατακαλυψαμένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ, i. candenti peplo tecta. ¶Declinatur, & ἀργὴς, έτος, Heſiod. καλύψας ἀργέτι δημῷ, tegens albo adipe. ¶Ἀργήστηρ, ὁ, idem.

Ἀργία, ας, ἡ, otium, ceſſatio, ſegnities, Plutarch. in Solo. ἀργίας ἁλόντες, otii damnati.

Ἄργιλος, alba terra, argilla, Ariſt. in Probl.

Ἀργιλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, argilloſus, Herodot. li. 2.

Ἀργινόεις, όεντος, ὁ, albus. 2. Argon. & Iliad. 6'.

Ἀργινομία, ας, ἡ, legum contrarietas, Iuriſc.

Ἀργιόδους, οντος, albus dentes, Odyſſ. ξ. ὑῶν ἕνεκ' ἀργιοδόντων: ſignificat & qui magnis, eſt dẽtibus. Pro eodem ἀργιόδων, Apol. 2. κάπρειος ἀργιόδων.

Ἀργίπους, οδος, ὁ, albipes, celer, Soph.

Ἄργμα, ατος, τὸ, ἀπαρχὴ, primitiæ, Odyſſ. ξ.

Ἀργμῶος, initium habens, Herodot.

Ἄργολαι, ſerpentum quoddam genus.

Ἀργολογεῖν, ſuperuacanea dicere vel ſcribere, (Baſil.

Ἀργολογία, ας, ἡ, otioſus ſermo, Cyrill.

Ἀργοποιὸς, οῦ, ὁ, iners, inertiam ingenerans.

Ἀργὸς, ὁ καὶ ἡ, alb⁹, ſtrenuus, velox: Iliad. ά. καὶ κύνας ἀργοὺς, i. ταχεῖς ἢ λευκάς. ¶Item otioſus, ἀργὸς εἰς ἅπαντα, Plat. in Epiſt.

Ἀργὸν

Ἀργυράγχη, ης, ἡ, argẽtangina: vſus eſt hac voce Demades in Demoſth. Poll.li.7.

Ἀργυραμοιβὸς, ου, ὁ, argentarius, vulgò *changeur*.

Ἄργυρος, ου, ὁ, argentum, ipſa materia: ἀργύριον verò, nummus ipſe: vt quidam volũt, παρὰ τὸ ἀργὸν, τὸ λευκόν. Comici etiam pluraliter ἀργύρια, dicũt. Ἀργυρίδιον, pecuniola, Ariſtoph. in Plut. Ἀργυρεῖον, argentarii officina, Xen. Ἀργύρεος, & ἀργύρεος, argenteus, Odyſſ.ό. Ἀργυρεύω, argentum effodio, Strab. Ἀργυρίζομαι, nundinor, Athen. Ἀργυρίζω, flagito vel aufero argentum. Item concutio, Budæ. Ἀργυρικὸς, argenteus, Plut. in Solon. Ἀργυρὶς, phiala argentea, Athen. ιά. Ἀργυρῖτις, terra ex qua argẽtum effoditur, Ariſtid. Ἀργυρῖται, qui argento abundant, Suid. Ἀργυροειδὴς, argenteus. Ἀργυρογνώμων, ονος, ὁ, argentarius, Bud. in Annot. Ἀργυροδίνης, ου, ὁ, habens vortices argenteos, Iliad.β. Ἀργυρόηλος, ου, ὁ, habens clauos argenteos, Iliad.β. Ἀργυροθήκη, ης, ἡ, loculus ſeruandæ pecuniæ, Poll.li.4. ¶Ἀργυροκοπέω, conflo, excudo argentum. Ἀργυροκόπος, & ἀργυροκόπος, qui argentum incidit, 2.Reg.12. Ἀργυροκοπιστὴρ, idem, Cratin. apud Poll.li.7. Ἀργυροκοπεῖον, officina argentaria, Æſchin. Ἀργυροπεῖον, idem, Antiph. ¶Ἀργυρολογέω, ῶ, exigo, colligo argentum, ἠργυρολόγησε τοὺς ἕλληνας, Æſchin. τῶν συμμάχων ἠργυρολόγησε, Thucyd. Ἀργυρολογία, pecuniarum exactio, Xenoph. Ἀργυρολόγος, ου, ὁ, pecuniæ legendæ deſtinatus, ναῦς ἀργυρολόγους, Ariſtoph. ¶Ἀργυραμοιβὸς, & ἀργυραμοιβὸς, argentarius. Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, argenteis pedibus, Iliad.ά. Ἀργυρότοξος, argenteum habẽs arcum, Odyſſ.ό. Ἀργυροφεγγὴς, argento ſplendens, Nonn. Ἀργυροπρατικὴν ἐργάζεσθαι, argentariam facere Cicer. Ἀργυρόω, argento, as. Ἀργυρώματα, vaſa vel ſupellex argentea, Lyſiæ. Ἀργυροπωλῶ, pecunia numerata vendo, Polyb.3. Ἀργυρώνητος, emptus pecunia, Plutarch.

Ἀργύφεος, ου, ὁ, ſplẽdidus, alb⁹, Heſi. ἀργυφέη ἐσθῆτι.

Ἄργυφος, ου, ὁ, & Ἀργυφὺς, ύος, ὁ, alb⁹, epith. ouium.

Ἀργὼ, όος, ἡ, nauis Iaſonis. Item ſidus, Procl. de ſphæra. Ἀργῷος, ad Argo nauẽ pertinẽs, 2.Arg.

Ἀργῶς, temerè, Xenoph. ἀργῶς καὶ ἀνειμένως ἐπιμέλονται, ſegniter curãt: ἀργῶς ἔχω, ſum ignau⁹.

Ἄρδα, καὶ ἄρδαλος, irrigatio, inquinamentũ Gell. Heſy. vnde Ἀρδαλόω, μ. ώσω, inquino, ῥυπαίνω.

Ἀρδάλια, τὰ, vrceorũ figulinorum fundi, Heſy.

Ἀρδάνιον, ου, τὸ, Heſych. ἀρδανίαι, αἱ, Suid. canalis ex quo pecudes potant. ¶Item vas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeuntes ſe aſpergerent, Pol.li.8. In eo etiam vaſe tundebant mulieres ſtuppã & ſta-

Ἄρδαι, immũdities, ſordes, Hippoc. (mina, Suid.

Ἀρδεύω, μ. εύσω, irrigo: ἀρδευόμενα τοῖς ψυχροῖς, frigidis adaquata, Theophr. ¶Dicitur & ἄρδειν, Plutarch. in Æmilio, τὸν ἵππον ἄρδειν, adaquari Virg. adaquare Sueton.

Ἄρδην, ſimul, penitus, abundé. ¶Item μετέωρος, ſublimé. Soph. πηδῶντος ἄρδην ἔκτοσεν τάφρου ὕπερ, pro μετέωρος, i. ſe in altum proſiliente.

Ἄρδις, cuſpis teli, Æſchyl. παρὰ τὸ ἄρω, i. ἁρμόζω, Etym. ¶Ἄρδεις, in plurali, pharetræ, Herodot.

Ἀρδιῆλοι, οἱ, periuri, Etym. Heſych. ἀρδιῆλοι.

Ἀρέθω, irrigo. Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, minæ, Heſych.

Ἀρεικάτοχος, Marte furens, Eurip.

Ἀρειμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Marti⁹, Dion. de Situ orbis.

Ἀρεοπαγῖται, iudices Athenis, qui de capitalibus rebus iudicabant. ¶Ἀρεόπαγος, locus in quo iſti iudicabant, quaſi Martis vicus.

Ἀρεοπέδιον, Martius campus. Ἄρειος, ου, ὁ, Martius.

Ἀρείτολμος, Martius, bellicoſus, in Epigram.

Ἀρείφατος, bellicoſus. Item Marte peremptus, quaſi ἀρεφόνευτος, Euripid. ἀρείφατοι φόνοι.

Ἀρειῶ, τὸ ἀπειλῶ, παρὰ τὴν ἀρειὴν, Etym. i. minor.

Ἀρείων, melior, Phocyl. τί γὰρ ἡδύτερον καὶ ἄρειον; ¶Item præſtãtior Marte & bello, ab ἄρης, Etym.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, facetiæ, epos, comitas, Laert. in Pyth. ἀπείχετο γέλωτος καὶ πάσης ἀρεσκείας.

Ἀρέσκευμα, appellatio adulatoria, Plut. in Dem.

Ἀρέσκομαι, μ. ἀρέσομαι, cum Dat. acquieſco, oblector, Herodot. ἀρέσκομαι διαίτῃ σκυθικῇ, placet mihi Scythicus viuendi mos. ¶Cum Accuſat. placo, concilio, lenio, vt ἱερεῖς θεοὺς ἀρέσκεσθαι, Xenoph.

Ἄρεσκον, virga quam ferebant ii qui in Comœdiis lenonum partes agebant, Poll. lib.4.

Ἀρεσκόντως, ſufficienter Vlpian. ¶Xenop. μὴ τὴν ὥραν ἀρεσκόντως γέ μοι ποιεῖς, Non ita vt hora mihi placeat.

Ἄρεσκος, ου, ὁ, blandus, gratiæ aucupator & captator, Ariſtot. 4. Ethic. ἐν ταῖς ὁμιλίαις καὶ τὸ συζῆν, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι: vulgò *courtiſan*.

Ἀρέσκω, μ. έσω, cum Datiu. placeo, Xenoph. τῷ γείτονι βούλει σὺ ἀρέσκειν; ¶Cum Accuſat. probo, approbo, ὅ τις αὐτὸ ἀρέσκοι, quã ipſe probet.

Ἀρεστὴρ, καὶ ἀρεστήριον, ſacrificium, libũ, Poll. lib.6.

Ἀρεστὸς, placens, gratus, Plutarch. ἀρεστὸς τῷ δήμῳ, popularis. Vnde τὸ ἀρεστὸν, placitũ, *areſtũ*.

Ἀρετάω, feliciter procedo, Procop.

Ἀρετὴ, ῆς, ἡ, virtus, probitas, integritas, Iſocr. ad Demon. ἡ τῶν τρόπων ἀρετή. ¶Accipitur aliquando, pro poteſtate, robore & viribus. ¶Significat & ſuperbiam, diuitias.

Ἀρετὸς, placidus. Ἀρεύστως, abſque corruptione.

Ἀρὴ, ῆς, ἡ, ἀρὰ, execratio, votum, damnum.

Ἀρήγω, μ. ήξω, adiuuo, Xeno. in OEcon. ἀρήγω τῇ χώρᾳ, tueor regionem. ¶Ἀρήγων, ονος, ὁ καὶ ἡ, tutor & tutrix, Iliad.δ. ¶Ἄρηξις, εως, ἡ, auxiliũ.

Ἀρηΐθοος, ου, ὁ, egregi⁹ bellator, currẽs ad bellum, Etym. Ἀρήϊος, ου, ὁ, bellicoſus, martius, Homer.

Ἀρηΐφατος, ου, ὁ, vel Ἀρηΐφαντος, in bello necatus.

Ἀρηΐφιλος, ου, ὁ, Marti amicus, bellicoſus, Odyſſ.ό.

Ἀρημένος, detentus, læſus, ἀπὸ τοῦ ἀρημέναι, Etym.ό.

Ἀρὴν, in Genit. ἀρνὸς, agnus, ouis ſacrificio apta. Hinc ἀρνοβοσκὸς, apud Soph. qui agnos paſcit.

Ἀρήνωρ, cuſtos, φύλαξ, Suid.

Ἄρηος, audax, bonus, θρασὺς, ἀγαθὸς, πολεμικός.

Ἀρηρεμϑύη, arata, ἠεργασμϑύη, Suid.
Ἀρηρὼς, ότος, quadrans, coagmentatus, Epigr.
Ἄρης, ηος, vel εως, vel ητος, Mars: dicitur & ἄρης, ἄρεος, Suid. & propriè eſt ferrum. Alcæo in nominat. etiam Ἄρεις, Gen. ἄρεως. ¶Significat etiam bellum, peſtem & interitum, Iliad. β. ξυνάγωμϑυ ἄρηα, i. τὸν πόλεμον.
Ἀρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos fœmina, ἱέρεια, Muſæo.
Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, ſacerdos, quaſi precator, Iliad. α.
Ἀρητιὰς, bellicoſa, Apol. 2. ἀρητιάδα μϑυ αλίπολιν.
Ἄρητος, Soph. pernitioſus, βλαβερὸς, Heſych.
Ἀρϑμέω, μ. ήσω, π. ηκα, amo: concordo.
Ἀρϑμία, ας, ἡ, tranquillitas, concordia, pax.
Ἄρϑμιος, ου, ὁ, ſocius, confœderatus, Herodot. ἄρθμια ἦν σφι, ἐς ἀλλήλοις, in eis fuit mutua beneuolentia.
Ἀρϑμὸς, οῦ, ὁ, concordia, fœdus, amicitia, φιλία.
Ἀρϑριτικὸς, articulari morbo laborans, Dioſcor. lib. 1, cap. 102. Ἀρθρικὸς, idem, Hippocr.
Ἀρϑρῖναι, αἱ, crabrones, Ariſtot. li. 5. Anim.
Ἀρϑρῖτις, ιδος, morb⁹ articularis, Dioſ. li. 4. c. 70.
Ἄρϑρον, ου, τὸ, articul⁹, iũctura, ἄρθρα ποδοῖν, Soph. Dicitur παρὰ τὸ ἀίρειν, ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἁρμόζω, Etym. ¶Itẽ genitale, Herodot. ἄρθρον τ ἵππου ἐπιψαύων, equæ genitalia attrectans. Ἀρθρώδης, articuloſus, Ariſtotel.
Ἀρϑρόω, μ. ώσω, formo, cõcinno, articulo Lucret. ἀρθρουῦ τὴν φωνὴν, Xen. vocẽ articulatã edere.
Ἀρι, auget dictionem. ἀρίπικρος, valde amarus.
Ἀρία, ας, ἡ, arbor quę hyemis initio fructus profert, Theophr. lib. 3. cap. 6. de hiſtor. plant.
Ἀριγκύμων, quæ ſtatim grauida eſt facta, ſed ἀρικύμων, fœcunda. Ἀρίγνωτος, ου, ὁ, valde not⁹.
Ἄριγος, ου, à frigore tutus.
Ἀρίδα herba, Dioſc. li. 4. cap. 28. (propenſus.
Ἀριδάκρυος, καὶ Ἀρίδακρυς, υος, ὁ, ad lachrymas
Ἀρίδας, in Epig. gen⁹ eſt terebri, terebra quedã.
Ἀριδείκετος, ου, ὁ, clarus, inclytus, Heſiod.
Ἀρίδηλος, manifeſtus, vnde ἀριδήλως, i. φανερῶς.
Ἀρίζηλος, ὁ καὶ ἡ, præclarus, inclytus, Heſiod.
Ἀριζήλως, manifeſtè. Epigr. ſtudioſè, æmulè.
Ἀριζήλωτος, ου, æmulandus maximè, Ariſtoph.
Ἀριήκοος, obediens, acutè audiens, Nonn.
Ἀριηρὴς, ὁ καὶ ἡ, difficilis, χαλεπὸς, Theocrit.
Ἀριθμέω, μ. ήσω, numero, Theocr. μακάρεσσιν ἀριθμῆται, inter beatos numeratur. Demoſth. τοῦτο ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσει μέρει, in beneficii loco numerabit Cicer.
Ἀρίθμησις, εως, ἡ, numeratio Colum. enumeratio.
Ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus: ¶Item ἀριθμὸς, nullius bonæ rei homines, Ariſtoph. νεφ. ὄντες λίθοι, ἀριθμὸς, πρόβατα. Hora. Nos numer⁹ ſum⁹.
Ἀρικύμων, Hippoc. citò impleta & grauida facta.
Ἄριμα, vnum, apud Scythas, Herodot. li. 4.
Ἀριμάζειν, aptare, quadrare, ἁρμόζειν, Heſych.
Ἄριμος, ſimia, Heſych. πίθηκος.
Ἄρινες, οἱ, non ſagaces, vt ἄρινες κύνες, Poll. li. 2.
Ἀριπρέπεια, claritas ſiue claritudo, Saluſt.
Ἀριπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præclarus, preſtãs, decorus.
Ἄρις, ινος, ὁ, naſo carens. Ἀρὶς, ίδος, ſcobina fabri Plin. inſtrumentum fabrile, Suid. ¶Herba, Plin. li. 24. cap. 16.
Ἀρίσαρον, exigua herbula, Dioſc. li. 2. cap. 198.
Ἀρισκυδὴς, iratus, à σκύζω, i. ὀργίζομαι, Etym.
Ἀρίσταθλος, optimè decertãs, Epig. de Hercule.
Ἀριστάρχειον, templum eſt Elis Dianæ ſacrum.
Ἀριστάρχέω, optimè impero, Ariſtot. lib. 2. Polit.
Ἀριστάω, μ. ήσω, prandeo, Ariſtoph.
Ἀριστεία, ας, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo, Sophocl.
Ἀριστεῖον, ου, τὸ, honorarium quod dabatur iis qui ſe optimè geſſerant in bello, Plat. 12. de Leg.
Ἀριστερεὼν, ῶνος, verbenaca, Euſtath. Odyſſ. ζ'.
Ἀριστερὸς, οῦ, ὁ, ſiniſter, læuus, ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς, ad ſiniſtrã manum, Apoll. li. 2. ¶Iliad. β, ἐν ἀριστερῇ, ſiniſtrorſum. ¶ἀριστερὰ, veteres vocabant, τὰ μωρὰ, Soph. Interpres, in Aiace.
Ἀριστεροστάτης, præſes & magiſter chori, Heſych.
Ἀριστεὺς, έος, ὁ, vir fortis, Iliad. α, λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν ἀχαιῶν, i. σὺν τοῖς ἀρίστοις ἡγεμόσι.
Ἀριστεύω, μ. εύσω, optimè me gero, Xenoph. Ἐν οἷς πολέμοις ἐκεῖνοι δηλοί εἰσι πάντων ἀριστεύσαντες τῶν καθ' ἑαυτοὺς ἀνθρώπων. Soph. in Aiace, τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ, i. prima merit⁹. ἀριστεύω σὺν κάλλει, Plut. in Num.
Ἀριστήιον, pro ἀριστεῖον, primæ partes, Herodot.
Ἀριστὴρ, ῆρος, vas quo hauritur vinum, Poll. l. 10.
Ἀριστίζω, μ. ίσω, prębeo prãdiũ, Ariſtop. in Equit.
Ἀριστίνδην, electim, habito virtutis reſpectu, Ariſtot. li. 2. Pol. ἀριστίνδην καὶ πλουτίνδην δεῖ αἱρεῖσθαι τοὺς ἄρχοντας, i. optimos & opulentos.
Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, optima conſulens.
Ἀριστόγονος, optimæ prolis parens, Nonnus.
Ἀριστόδειπνον, prandium cœnæ cõiunctum, Iſæo.
Ἄριστοι, οἱ, optimates, primores Liuio, præſtãtes.
Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, eſt optimatum ſtat⁹, Ariſtot. Ἀριστοκρατέω, μ. ήσω, π. ηκα, optimè impero. Ἀριστοκρατικὴ πολιτεία, optimatum Reſp. Ariſtot. li. 2. Politic. & Ἀριστοκρατικωτέρα πολιτεία. & Ἀριστοκρατικῶς Cic. ad Attic. & Ἀριστοκρατοῦμαι, ab optimis regor, Plat. li. 1. de Repub.
Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba dicta, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἄριστα βοηθεῖν ταῖς λοχείαις, quòd optimè puerperis opitulatur, Dioſcorid. li. 3. cap. 4.
Ἄριστον, ου, τὸ, prandium. ἄριστον ποιοῦνται, Thuc.
Ἄριστον, optimum, ſuperlatiui gradus, ab ἀγαθός.
Ἀριστονομία, optimatum imperium, εὐνομία, Heſ.
Ἀριστόνοος, qui mente eſt optima.
Ἀριστοποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, prandium facio, cibũ apparo, Xen. lib. 2. παιδ. ὡς οἱ στρατιῶται ὁμοῦ ἐγένοντο, ἀριστοποιήσασθαι παρήγγελλεν. ¶Alibi paſſiua voce ſemper vtitur Ἀριστοποιοῦμαι: οἱ ἀριστοποιούμενοι, pranſi, Alciphr.
Ἀριστοπόνος, optimè laborans, Phocyl. epit. apis.
Ἀριστοσαλπιγκτὴς, qui ſcitè tuba canit, Pol. l. 4.
Ἄριστος, ου, ὁ, optimus, fortiſsimus, Plutarch.
Ἀριστοτέχνης, ου, ὁ, præſtans artifex, Nazan.
Ἀριστότοκος, ὁ καὶ ἡ, qui optimos parit.
Ἀριστοφόρον, vas in quo prandium fertur, diſcus.
Ἀριστόχειρ, ſtrenuus manibus, Soph. ἀριστόχειρ ἀγών.
Ἀριστώδινες ἀθῆναι, in Epigra. quæ pariunt ſtrenuos

nuos filios, ibidem, ἀριστώδινος ἱστορίας.
Ἀριστῶν, prandens: ab ἀριστάω. Ἀριστωλὸς, ἡ, tempus prandii.
Ἀρισφαλεῖς, οἱ, valde lubrici. Ἀρισφηλεῖς, οἱ, facilè decepti, vel decipiendi.
Ἀρκεῖον, herba, quę προσωπὶς, & προσώπιον, Dioſ.
Ἀρκέομαι, μ. έσομαι, acquieſco in, Plutarch. ἀρκεσθεὶς τούτοις, his contentus. ¶ ἀρκείτω κατακρύπτειν, ſatis ſit occulere, Xen. ¶ Soph. cũ particip. ἀρκείτω μένων, ſit ſatis eum manere.
Ἀρκεσις, εως, ἡ, vtilitas, Soph. in OEdipo Colon.
Ἀρκετὸς, οῦ, ὁ, ſufficiens. ἀρκετον, ſatis eſt, in Epig.
Ἀρκεύθινος οἶνος, vinum iuniperinum, apud Dioſ.
Ἀρκευθὶς, ίδος, ἡ, bacca iuniperi, Dioſ. & Nicand.
Ἀρκευθος, ου, ἡ, iuniperus: διὰ τὸ ἔχειν ἀκάνθας κεκρυμμένας, Etym. ex Nicand. ¶ Item cedrus.
Ἀρκέω, μ. έσω, π. εκα, ſufficio, par ſum, iuuo: οὐκ ἀρκῶ τὸ μὴ θανεῖν, opem mihi ferre nequeo ne non moriar, Sophocl. Iliad. ζ', ἀλλά οἱ οὔτις τῷ γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον. ¶ Ἀρκεῖ, imperſonale, i. ſufficit, Xeno. ¶ Pro auerto, Sophocl. ἀρκέσαι τοῦτο, hoc prohibere, i. ἀποσοβῆσαι.
Ἀρκὴς, velox, ταχὺς, Heſych.
Ἄρκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens, ἀρκῶν. Apoll. 2, πίσαι χάειν ἄρκιός εἰμι, i. ἱκανός. Heſiod. ἄρκιος ἔστω (μισθός.
Ἀρκοῦμαι, acquieſco, Dat. iungitur.
Ἀρκούντως, ſufficienter, abundè, apud Xenoph.
Ἀρκτεῖος, vrſinus: ἀρκτεῖον στέαρ, vrſinus adeps.
Ἀρκτέον, incipiendum. Philo, ἀρκτέον τῆς ἀντιρρήσεως, ordiendum à refutatione, ab ἄρχομαι. Soph. in Aia. cum Accuſ., δεῖ ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα.
Ἀρκτεύειν, apud Athenienſes dicebantur virgines, quæ ante nuptias Dianæ initiabãtur: vide Pollu. lib. 5, & Cæl. li. 14. cap. 19. Hinc ἀρκτεία, ἡ τῶν ἀρκτευομένων τελετὴ, apud Heſy.
Ἀρκτὴ, ῆς, ἡ, pellis vrſina, Pol. li. 5, ἀρκτῆ.
Ἀρκτικὸς, οῦ, ὁ, ſeptẽtrionalis, arcticus. ¶ Itẽ imperioſus. vnde ἀρκτικὰ φωνήεντα, apud Gram.
Ἄρκτιον, herba quæ & ἀρκτοῦρος dicitur Galen.
Ἄρκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vrſus, vrſa, ſeptentrio, Iliad. σ.
Ἀρκτοῦρος, ſtella, dicta quaſi ἄρκτου οὐρά, Arat.
Ἀρκτοφύλαξ, cuſtos vrſæ, ſidus quod & Bootes.
Ἀρκτύλοι, οἱ, catuli vrſorum, Pollux li. 5. (quil.
Ἀρκτῷος, ου, ὁ, ſeptentrionalis: ἀπὸ ἀρκτῴων, ab A-
Ἄρκυες, οἱ, vel Ἄρκυα, retia feris erecta, Etymol.
Ἄρκυς, retis genus, παρὰ τὸ εἴργω τὸ κωλύω, Etym. ¶ Capitur pro vitta ac ornatu muliebri.
Ἀρκυοστασία, ας, ἡ, καὶ Ἀρκυοστάσιον, ου, τὸ, Poll. lib. 5. locus in quo ſtant plagæ. Ibi ἀρκυστάσιον.
Ἀρκυωρεῖν, cuſtodire retia, Ety. ἀρκυωρεῖν, Æliã.
Ἀρκυωρὸς, ὁ, cuſtos retis, Xenoph. in Cynegit.
Ἀρκῶς, ſufficienter, Vlpian. ἀρκετῶς, ἀρκούντως.
Ἅρμα, ατος, τὸ, currus, vehiculum Philo de mundo, φλὸξ ἅρμα τροφῆς δεῖ.
Ἁρμακία, porticus.
Ἅρμαλα, herba, ruta ſylueſtris, Dioſc. li. 3. c. 53.
Ἁρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, cibus: velum nauis: currus qui exercitui cibum vehit.
Ἁρμάμαξα, ης, ἡ, vehiculũ, carpentum, Herodot.
Ἁρμάριον, arcula, aut potius ἑρμάριον.

Ἁρμάτειος, ὁ, quod ad currum pertinet, Etym.
Ἁρματηλατεῖν, curru ſeu curribus vehi.
Ἁρματηλάτης, ου, ὁ, auriga, Lucian. ἡνίοχος.
Ἁρματοδρομία, ας, ἡ, currule certamen.
Ἁρματοπηγὸς, carpentarius Vall. Homer.
Ἁρματοποιὸς, idem, carpentarius.
Ἁρματροφῆσαι, equos iugales nutrire.
Ἁρματωλία, aurigatio, Ariſtoph. ἐν εἰρήνῃ.
Ἄρμενα τέχνης, inſtrumenta artis, Epigramm.
Ἄρμενον, ου, τὸ, velum, carbaſus, inſtrumentum.
Ἄρμενος, congruus, conueniens. ¶ τὰ ἄρμενα, neceſſaria, Heſiod. οἱ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ ἄρμενα πάντα παρεῖχον.
Ἁρμιὴ, ῆς, compages, commiſſura, Hippocr.
Ἁρμηλατεῖν, certare aurigatione, Polyb.
Ἁρμήλατος ὁδὸς, Strab. currulis via.
Ἁρμίως, confeſtim, Hippocr. dictio eſt Dorica.
Ἁρμόγαλα, cõdimẽta, coagula, ἀρτύματα, Heſy.
Ἁρμογὴ, ῆς, coniunctio, Eupol. apud Poll. li. 4.
Ἁρμόδιος, ου, ὁ, congruus, familiaris, aptus.
Ἁρμόζω, & Ἁρμόζομαι, adapto, accommodo, Plutarch. in Solone, σὺν νόμους ἁρμόζεσθαι τοῖς πολίταις. ¶ Accipitur aliquando pro connubio iungo, deſpondeo, ἁρμόσαι τὴν μίλωνος θυγατέρα δημοκήδης γυναῖκα, Herodot. ¶ ἁρμόσαι, apud Appian. pro καταστῆσαι, i. componere, & quod labat ſtabilire.
Ἁρμοῖ, pro ἁρμῷ, nuper, citò, Æſchyl. in Prom.
Ἁρμολογέω, ῶ, coagmento, coapto: ἡρμολόγησε τάφον, in Epigram. concinnauit, compoſuit.
Ἁρμονία, ας, ἡ, cohærentia, concordia, ἁρμονία τοῦ σώματος, corporis compactio Cicer. Ariſtot. de mundo, μουσικὴ ὀξεῖς ἅμα καὶ βαρεῖς, μακροῦς τε καὶ βραχεῖς φθόγγους μίξασα, ἐν διαφόροις φωναῖς μίαν ἀπετέλεσεν ἁρμονίαν. ¶ Pro cithara, Ariſtoph. νεφ. ἐντειναμένοις τὴν ἁρμονίαν, i. τὴν κιθάραν, vt exponit Interp. ¶ Ἁρμονικὸς, ὁ, muſicæ ſtudioſus, harmoniæ peritus. Ἁρμόνιον, τὸ, quod aptè cohæret.
Ἁρμὸς, οῦ, articulus, compago, Ariſtoph. ¶ Vocant etiam ἁρμὸν, ſpatium interlocatum dentibus, Poll. lib. 2.
Ἁρμοστὴς, ὁ, magiſtratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus, & reficiendis ciuitatibus præerat. ¶ Apud Thucydidem à Valla redditur præfect⁹. ¶ Et ἁρμοστὴς, apud Poll. li. 3, eſt ſponſus, ab ἁρμόζειν, i. deſpondere. ¶ ἁρμοστῆρες, etiam dicuntur antepagmẽta Vitru.
Ἁρμοστὸς, οῦ, ὁ, conueniens, Phalaris in Epiſt.
Ἁρμόσυνοι, οἱ, qui apud Lacedæmonios præerãt mulieribus, vt honeſtius incederent, Varin.
Ἁρμόττω, congruo, Iſocrat. τόδε πρὸς τὰς συνουσίας ἁρμόττει. ¶ Item ἁρμόττει, expedit, decet, imperſon. Plato epiſt. 8. βασιλέας ἁρμόττει γίγνεσθαι κυρίους ἱερῶν.
Ἀρνακὶς, ίδος, ἡ, pellis agni, pellis ouina, Ariſt. νεφ. ¶ Eſt etiam calcei gen⁹ hyberni, Plat. in Sym.
Ἄρνειος, agninus, ouinus, ἄρνεια κρέα, Lucian.
Ἀρνειὸς, agnus prouectioris ætatis, Homer. Ili. ζ.
Ἀρνεοθοίνης πάν, qui veſtitur agnis in Epigram.

Ἀρνέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, nego, recuſo, Demoſt. ἀρνούμενος ταύτην τὴν χρείαν, detrectãs operã.

Ἄρνες, οἱ, agni nuper nati, Theophraſt. l. 8. ca. 7.

Ἀρνευτὴρ, ὁ, vrinator, Heſych. Hinc Ἀρνευτήρια.

Ἀρνευτὴς, οῦ, ὁ, hipparus piſcis Plin. Athen. li. ζ.

Ἄρνησις, εως, ἡ, inficiatio, negatio, Nazanz.

Ἀρνησίθεος, ὁ, ὁ θεὸν ἀρνούμενος, ὁ ἄπιστος, Chryſoſt.

Ἀρνίον, ου, τὸ, agnus. Ἀρνόγλωσσον, ου, τὸ, plantago. Ἀρνόγλωσσος, Dioſcorid. li. 2. cap. 153.

Ἀρνοεῖν, Heſych. fœdus conceptum cæſo agno, cuius exemplum apud Hom. Iliad. γ.

Ἀρνόφυλλον, cytiſus oues oblectans, Heſych.

Ἄρνυμαι, ſuſcipio, aſſequor, recipio, Pla. 1. de Rep. φάμεν δέ γε τὸν μισθὸν ἀρνυμένοις ὠφελεῖσθαι ἐκ τῆς δημιουργίας, i. mercedem ferentes, accipiẽtes. ¶ ἄρνυμαι βίοτον ἐκ χερῶν, labore manuum victito, in Epigramm.

Ἀρνῳδοὶ, qui carmina olim recitabant: ab agno qui recitantibus ἔπαθλον erat, Etym. & Heſy.

Ἄραχτος, inuius, moleſtus, ἄβατος, ἀνιαρός.

Ἄρμα, τὸ, aratio, ἀροτρίασμα, Heſych.

Ἄρον, τὸ, dracunculi genus, Theoph. li. 2, c. 200.

Ἄρος, vtilitas & damnum non voluntariè obtingẽs. ¶Item lacuna in quam vicinæ aquæ confluunt, Heſych.

Ἄροσις, εως, ἡ, aratio: apud Homer. accipitur pro tellure, ſeu agro frumentario, Interp.

Ἀροτὴρ, ῆρος, καὶ ἀρότης, arator, βοῦς ἀροτὴς, Heſi.

Ἀροτήσιμος, ου, ἀρόσιμος, arabilis, in Epigram.

Ἀροτήσιος ὥρη, Arato, arationis tempus.

Ἄροτος, ſeges & terra ſubacta, Heſiod.

Ἀροτὸς, ſementis, tempus arandi. ¶Item ἀροτὸς arabilis. ¶Ἀροτοὺς pro ἐνιαυτοὺς, Soph. i. annos.

Ἄρουρα, terra, iugerum. ¶Ἀρουραῖος, agreſtis, ἀρουραίη θαλάμη, Epig. Ἀροτρεὺς, arator, agricola.

Ἀροτρεύω, aro, Nõn. Ἀροτριάζω & ἀροτριάω, idẽ. Ἀροτρευτὴρ, ῆρος, arator, Epigr. Ἀροτρίασις, aratio. Ἄροτρον, aratrum.

Ἀροτρόπους, οδος, vomer, Iudicum cap. 3.

Ἄρουρα, ας, ἡ, aruum. Iliad. ζ, ζείδωρος ἄρουρα, alma tellus. Soph. ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, i. humidæ terræ glebã. Ἀρουραῖος, agreſtis, Dem.

Ἀρούριον, τὸ, agell⁹. Ἀρουροπόνος, agricola, Epig.

Ἀρόω, μ. ώσω, aro. Ἀρώσις, aratio, Heſych.

Ἁρπαγὴ, rapina, præda, furtum, Plutarch.

Ἁρπάγη, ης, ἡ, accentu in penul. harpago, Pol. l. 6.

Ἁρπάγιον ἀγγεῖον, vas de quo Aphr. l. 1. Problem.

Ἁρπάζω, μ. άσω, vel ξω, & Ἁρπάζομαι, rapio, Luci. ἁρπασάμενος τὰ τόξα κατετόξευσε τοὺς λιμοὺς τοὺς ἀχαιοὺς, correpto arcu, &c. ¶Ἁρπαγμὸς, οῦ, ὁ, rapina, direptio, furtum: concuſsione quæſita pecunia, Æſchin. Ἅρπαγμα, idem, Ioſeph.

Ἁρπακτὴρ, καὶ ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, raptor. Iliad. ψ', ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες. Ἁρπάκτειρα, raptrix, Epigramm.

Ἁρπακτὸς, ereptus, furtiuus, vi raptus, Heſiod. ¶Aliquando παράβολος, rapidus, periculoſus.

Ἁρπάλιμον δίκη, cauſa repetundarum, Plutarch.

Ἁρπάλεος, ου, ὁ, rapidus, quẽ rapere libeat, Heſy.

Ἁρπαλέως, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς, raptim, cũ raptu, Od. ξ', πίνε τε δὲ ἁρπαλέως, ſubitò, προθύμως.

Ἁρπαλίζομαι, & Ἁρπαλίπομαι, libẽs ſuſcipio, Heſ.

Ἁρπάλιμος, deſideratus, qui rapitur, ἁρπακτός.

Ἁρπαίαι, αἱ, magalia, caulæ ouium, Heſych.

Ἅρπαξ, γος, ὁ, rapax: Ariſtoph. νεφ. ἐὰν ἅρπαγα τῶν δημοσίων κατίδωσι, ſi depeculatorẽ viderint. ¶Item harpago. ¶Eſt etiam legionis nomen.

Ἅρπασμα, ατος, τὸ, rapina, Plat. de Leg.

Ἁρπαστὸν, οῦ, harpaſtum, genus pilæ Martial.

Ἀρπεδὲς, latum, planum: liuidum, Nicand.

Ἀρπεδίζω, æquo, cõplano. ἀρπεδίσαι, ὁμαλίσαι.

Ἀρπεδόεις, valde liuidus & pallidus, Didym.

Ἀρπεδόνη, ης, ἡ, laqueus, Xenoph. ¶Item inſtrumentum quo filũ rotando glomeratur. ¶Pro corda etiam arcus ſumitur, Laſ. in Epigram.

Ἀρπεδονίζειν, prædari, illaqueare, Heſych.

Ἀρπέζα, montis pes, Interp. Nicand. in Ther.

Ἅρπεζον, murus ex ſilicibus & lapillulis, ſine cæmẽto cõſtructus, Herod. ¶Dicitur & ἅρπαζον.

Ἅρπη, ἡ, falx, Heſiod. ¶Item enſis falcatus. ¶Harpa auis ſimilis aquilæ, Homer. ¶Significat item medicis humorem quẽdam ex flaua bile. ¶Item ſtellæ quædam paruæ & crebræ, in ſumma Perſei dextra.

Ἅρπηξ, genus ſpinæ Cypriis, Heſych.

Ἀρπὶς, ίδος, genus ſoleæ, pro ῥαπὶς, Heſych.

Ἅρπυια, ας, ἡ, Harpya, Heſiod. in Theogon. ¶ἅρπυιαι, i. θύελλαι, procellæ, Odyſſ. ξ.

Ἅρπυς, υος, ἡ, Æolicè amor, Parthen. in Crinag.

Ἁρπῶμαι, Idẽ quod ἁρπάζω, & falcè vtor, Heſy.

Ἀῤῥαβὼν, ῶνος, pignus, arrhabo Teren. Plut. in Galb. ¶Hinc Ἀῤῥαβωνίζειν, i. dare pignus.

Ἀῤῥαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infractus Plin. infragilis Ouid. Chryſoſt. τῆς ἐκκλησίας τεῖχος ἀῤῥαγές.

Ἀῤῥαγίδες, ſtamina, Heſych. στήμονες κρόκοι.

Ἀῤῥαδιούργητος, ου, ὁ, intemeratus, μὴ ῥηγνύμενος.

Ἀῤῥαθὴς, ſtultus. Ἄῤῥαθος, inuiolatus, inuictus.

Ἄῤῥατος, ὁ, infractus, non vaſtatus, inuictus, Method. Item, ineffabilis, ἄῤῥητος, δυσέκφραστος.

Ἄῤῥαφος, ου, ὁ, non ſutus, non ſutilis, Ioan. 19.

Ἄῤῥεκτος, ου, imperfectus, ἀποίητος, ἄθετος, Heſy.

Ἄῤῥεν, ενος, τὸ, maſculum, Ariſtoph. νεφ. περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ ἅττ' ἄῤῥεν' ἐστίν.

Ἀῤῥενογόνος, qui mares generat, Dioſ. l. 3. c. 140.

Ἀῤῥενογονία, ας, ἡ, agnatio, virilis ſexus.

Ἀῤῥενόθηλυς θεὸς, deus promiſcui generis, Naz.

Ἀῤῥενοκοίτης, & ἀρσενοκοίτης, pædico, Epigram.

Ἀῤῥενόομαι, μ. ώσομαι, maſculeſcere, Plin.

Ἀῤῥενοτόκος, marem pariens, Dioſc. l. 3. cap. 140.

Ἀῤῥενωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, ſiue ἀῤῥενωπαὶ, virilis, viriliter ſeu gnauiter intuens, Lucia. ¶ἀῤῥενωπὸς γυνὴ, virago, Ariſtot. de gener. anim. l. 2. ca. 5.

Ἄῤῥεπος, & ἀῤῥεπὴς, ſtabilis, permanẽs, Areop.

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, ſententia neutram in partem propenſius inclinans, Laerti⁹ in Pyrrhone Elieſi.

Ἄῤῥηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infragilis Ouid. infractus, ſolidus, firm⁹, ἰσχυρὸς, Iliad. β. φωνὴ δ' ἄῤῥηκτος.

Ἄῤῥην, ενος, ὁ καὶ ἡ, maſculus, mas, Plutarch.

Ἀῤῥηνεῖν, conuitiari, λοιδορεῖν, Heſych.

Ἀῤῥηνὴς, agreſtis, moleſt⁹, ἄγριος, δυσχερὴς, Heſy.

Ἀῤῥησία.

Ἀῤῥησία,ας,ſilētium,taciturnitas,σιωπὴ,Pol.l.2.
Ἄῤῥητος,nefandus,Soph.Nō dicendus,Odyſſ.ξ, ἔπος προέειπεν ὃ περ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.
Ἀῤῥητουργία,obſcœnitas,αἰσχρουργία.
Ἀῤῥήτως,arcanè,inenarrabiliter Liuio,Heſych.
Ἀῤῥηφορία,Mineruæ ſacrificium vel feſtum,Heſ.
Ἄῤῥιχος, ſepimentis idoneus, Nicand. in Ther.
Ἀῤῥίγητος,impauidus,ἀῤῥίγητος θὴρ,In Epigr.
Ἄῤῥιγος,ου,ὁ,non obnoxius frigori,Ariſtot.
Ἄῤῥιζος,& Ἀῤῥίζωτος,ὁ καὶ ἡ,qui eſt abſque radice.
Ἀῤῥιχᾶσθαι,manibus pedibúſque ſurſum repere.
Ἄῤῥιχος,ου,ὁ,καὶ ἀῤῥίχη,ἡ,vas vimineum,Ariſt.ὄρν.
Ἀῤῥόθος,adiutor. Ἄῤῥοπος,immotus.
Ἀῤῥοία,ας,ἡ,menſium retentio,Hippocrat.
Ἀῤῥυ, acclamatio incitatióque remigum, Heſy.
Ἀῤῥυθμέω,diſcordo,diſſono,vt ἀῤῥυθμεῖν ῥυθμοῖς.
Ἀῤῥυθμία,diſcrepantia Cicer.Galen. ad Glauc.
Ἄῤῥυθμος,incompoſitus,diſſonus. ¶ἄῤῥυθμος, hiſtrio qui indecenter agit, Quintil.li.9.c.4.
Ἀῤῥύπαντος,impollutus Sil.nō ſordidatus Cic.
Ἀῤῥυσίαστον,quod oppignorari nō poteſt,Halic.
Ἀῤῥυτίδωτος,ὁ,carens rugis,non rugoſus,Epig.
Ἀῤῥωδέω,ῶ,timeo,Herodot.li.1.horreo.
Ἀῤῥωδία,ας,ἡ,metus,formido, Herodot. ἐς ἀῤῥωδίην ἀπίκοντο,animo conciderunt veriti.
Ἀῤῥωστέω,μ.ήσω,ægroto. ¶Ἀῤῥώστημα,τὸ,ægritudo, morbus. Ἀῤῥωστία,ας,ἡ, idem. ¶Ἄῤῥωστος, ου,ὁ,ægrotus,languidus,Xenoph.ἄῤῥωστος τὴν ψυχὴν, i.animo remiſſus. Ἀῤῥώστως διακεῖσθαι, ægrotare,Dionyſ.Halicarnaſ.
Ἀρς,νος,ὁ καὶ ἡ,agnus & agna,Xenoph.& Iliad.γ.
Ἄρσας,αντος,ὁ,componens,aptans, Iliad.α, δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοὶ Ἄρσαντες κατὰ θυμόν. ¶Ἀρσάμενος, idem, Heſiod. Ἥφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε Ἀρσάμενος παλάμῃσι.
Ἀρσενικὸν,auripigmentum,Dioſcorid.li.5,c.121.
Ἄρσην,ενος,ὁ καὶ ἡ,maſculus, virilis,Odyſſ.ξ.
Ἄρσις,εως,ἡ,elatio & euectio,Heſych.
Ἄρσιχος,ου,ὁ,crumena,loculi,& arcula,Diodor.
Ἀρσωνίδες,genus calciamenti muliebris,Heſy.
Ἀρτάβη,ης,ἡ,genus menſuræ Perſicæ,Herodot.
Ἀρταμέω, trucido,Eurip.ἀρταμοῦσιν ἄνδρας.
Ἄρταμος,ὁ,cocus,lanius, Poll.lib.6. ¶Lycoph. pro homicida,vide Euſtath.in Iliad.
Ἀρτάνη,ης,ἡ,laqueus,Soph.in Antigone.
Ἀρτέομαι,incumbo,pendeo, ἤρτηται ἡ ἀρχὴ τῆς πίστεως,Herod.¶ἀρτέετο ἐς πόλεμον,ſe ad bellū inſtruebat, Herod. Ἀρτάω,μ.ήσω, pendo, (alligo.
Ἀρτεμέω,ὑγιαίνω,ſū integer,valeo,Nōn.
Ἀρτεμὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,integer,incolumis,Iliad.ἡ.
Ἀρτεμία,incolumitas,lib.4.Epigramm.
Ἄρτεμις,ιδος,ἡ,Diana: παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμνειν.
Ἀρτεμισία,ἡ,genus herbæ,Dioſc.li.3.ca.127.
Ἀρτεμίσιον,feſtum, templum,aut ſtatua Dianæ.
Ἀρτημίσιος,ου,ὁ, Maius Macedonib. Thucy.lib.5.
Ἀρτέμων,ονος,ὁ,artemon, velum nauis maius: Eraſ.Actor.27.antemnam interpretatur.
Ἀρτεπίβουλος,ου,ὁ,pani inſidians,in βατραχομυ.
Ἄρτημα,τος,τὸ, καὶ ἄρτημος, appendix, lorum ex quo dependet marſupium,ſuſpenſio,Strab.
Ἀρτὴρ,ῆρος,genus calciamenti,Suid.
Ἀρτηρία,ſpiritus ſemita Plin.Gell. ſpiritus conceptaculum,ὁδὸς τοῦ πνεύματος Poll.
Ἀρτηριακὸς,οῦ,quod ad arteriam pertinet.
Ἀρτητὸς,admirandus,ſuſpenſus,Heſych.
Ἄρτι,nuper,nouiſsimè,Ariſtoph.in Nebulis,ἀνήρετ' ἄρτι χαιρεφῶντα σωκράτης,modò interrogabat. Xenoph. in Apol. Socrat. cum præſenti,ἢ ἄρτι δακρύετε;an nunc fletis? ¶Plato de Legib.ἕως ἄρτι,vſque adhuc.
Ἀρτιάζειν,ludere par impar, Ariſtoph. in Plut. vnde Ἀπαρτισμὸς,Ariſtot.in 3.Rhet. Ἀρτιάζειν,eſt etiam præparare, cōponere,σκευάζειν.
Ἀρτιάκις καὶ περισσάκις,Plutarch.par impar.
Ἀρτίδιον,ου,τὸ,Æolicè,inauris genus,Poll.li.5.
Ἀρτιβλαστὴς,qui nuper germinauit,Theophr.
Ἀρτιβρεχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,nuper rigatus,lib.Epigr.
Ἀρτιγενειάζω,nuper barbam emitto,Theophr.
Ἀρτιγένειος,nuper factus: ἀρτιγένειος χνόος, barba recens pubeſcens, In Epigram.
Ἀρτιγέννητος,ου,ὁ,nuper genitus ,Lucian.
Ἀρτίγονος,ου,ὁ,nuper genitus,infans,Heſych.
Ἀρτίδακρυς,lachrymis admiſcens gaudiū, Euri.
Ἀρτίδιον,τὸ,paruus panis,Suid.
Ἀρτιδίδακτος,qui nuper doctus eſt,Appian.l.3.
Ἀρτίδομος,recens extructus,Nonn.
Ἀρτιέπεια,iuſta & recta dicens,Heſio.in Theog. de muſis,κοῦραι μεγάλου διὸς ἀρτιέπειαι.
Ἀρτίζω,μ.ίσω,π.ικα,perficio,cōpono,Etym.
Ἀρτιθανὴς,recens mortuus, Nonn.
Ἀρτικροτεῖν,conſentire: ἀπὸ τῶν ὀρεσσόντων,Suid.
Ἀρτιλέχευτος,nuper editus, In Epigram.
Ἀρτιμαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,nuper factus certior,Eurip.
Ἀρτιμελὴς,έος,rectus in mēbris, Plat.7.de Rep.
Ἀρτιοπέριττος,ου,ὁ καὶ ἡ, parimpar: ἐκ τῆς φύσεως ἀρτιοπερίττου, ex natura parimpari.
Ἄρτιος,ου,ὁ,æqualis,integer,aptus,Iliad.έ.omnibus partibus & numeris abſolutus : vnde ἄνθρωπος ἄρτιος,2.Tim.cap.3.
Ἀρτιπαγὴς εἰς εὐσέβειαν, nuper pietati cōnexus.
Ἀρτίπος,ου, & Ἀρτίπους,valens pedibus,Odyſ.θ.
Ἀρτίσκαπτος,ου,ὁ καὶ ἡ,nuper egeſtus ſeu effoſſus.
Ἀρτιστομεῖν, apud Strab. li.4.articulatè loqui. & Ἀρτίστομος, qui eſt lingua abſoluta, minimè blæſa,Idem libro 5.
Ἀρτιτελὴς,recens initiat⁹,νεοτελὴς,Pla.in Phæd.
Ἀρτίτοκος,ου,ὁ καὶ ἡ,nuper natus, apud Cyrillum.
Ἀρτιτόκος,ὁ καὶ ἡ,nuper enixus ſeu enixa, Cyrill.
Ἀρτίτυπος ὀπωπὴ,aſpect⁹ recēs formatus, Nōn.
Ἀρτιφαὴς,qui viſum modò recuperauit, Nonn.
Ἀρτιφανὴς,recēs edit⁹,In Epigr.ἀρτιφανοῦς κράμβης.
Ἀρτίφατος,ου,ὁ,nuper interfectus,Heſych.
Ἀρτίφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ, rectæ mētis,Plat.7.de Rep.
Ἀρτίφυτος,nuper plantatus,nuper natus, Nōn.
Ἀρτίχειρες,vt ἀρτίποδες,apud Plato. de Leg. dicūtur qui vtroque membro perfectè vtuntur.
Ἀρτιχόρευτος,recens choro celebrat⁹,apud Nōn.
Ἀρτίως,modò,nuper,paulò antè, Ariſtoph.νεφ. ¶Plato,ἀρτίως εἶπον,nuper dixi.
Ἀρτιωτὰ,τὰ,breuiſsimo tempore perfecta, Var.

Ἀρτοδεῖγμα, ſpecimē aduecti frumenti, Poll.l.6.
Ἀρτοθήκη, ης, ἡ, repoſitoriū panis, panariū Varr.
Ἀρτοκόπος, ὁ καὶ ἡ, piſtor & piſtrix, pinſitor Varr. Herodot.li.1. ¶Ἀρτοκοπεῖον, ου, τὸ, piſtrinum.
Ἀρτόκρεας, cibus pane & carne conſtans, Perſ.
Ἀρτολάγανα, apud Ath.li. 3. gen⁹ edulii delicati.
Ἀρτοποιέω, in panes cogo. Ἀρτοποιὸς, piſtor.
Ἀρτοποιΐα, panificiū Celſ. Plin. piſtura, Xen. ἀπὸ δὲ ἀρτοποιΐας κυρεβὸς τὴν οἰκίαν πᾶσαν διαστρέφει.
Ἀρτοπτεῖον, officina in qua ars piſtoria exercetur. Et vas in quo panis excoquitur, quod & Ἀρτόπτην vocāt, Poll.lib.10. artoptā dixit Plaut.
Ἀρτοπώλιον, ου, τὸ, forum vbi piſtor panes vendit, Athen.lib.3. ¶ἀρτοπωλεῖον, verò piſtrinum.
Ἀρτοπωλὶς, ίδος, ἡ, quæ panem vendit, Ariſtoph.
Ἄρτος, ου, ὁ, panis: Ἄρτος ναυτικὸς, Lucian. De panum generibus vide Athenæum lib.3.
Ἀρτοσιτέω, μ. ήσω, π. ηκα, veſcor pane.
Ἀρτοσιτόω, μ. ώσω, cibo pane, Xenoph. 6. παιδ.
Ἀρτοτροφεῖν, pane veſci apud Ariſtoph. & Poll.
Ἄρτυμα, condimentum, Hom. Ἄρτυσις, idem.
Ἀρτυματώδης, εος, habens vſum cōdiendi cibos.
Ἀρτῦναι, quidā magiſtratus Argiuorū, Thuc.l.5.
Ἀρτύνομαι, paro, Iliad. ε. πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν.
Ἀρτύω, μ. ύσω, π. υκα, condio.
Ἀρτῶμαι, pendeo animi, & ſpem meam in aliquo collocatā habeo, Herodian.l.4. ἤρτηται πᾶσα ἡ ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς ἡμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως.
Ἄρυα, nuces auellanæ, ἡρακλεωτικὰ κάρυα, Heſy.
Ἀρύβαλλος, marſupium, Ariſtoph. in Equitib.
Ἀρύομαι, & ἀρύω, haurio: Ariſtoph. νεφ. ὑδάτων χρυσίοις ἀρύεσθε πρόχουσι, aquas aureis ſitulis hauritis.
Ἀρυσαῖναι & ἀρυστῆρες, & ἀρύστιχοι, & ἀρύταιναι, ἀπὸ τοῦ ἀρύσασθαι, cyathorū ſunt genera, Ath.l.10.
Ἀρυσμέω, indecorè ago, ἀσχημονῶ, Heſych.
Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, genus vaſis, hauſtrū Lucret.li.5.
Ἀρυστίδες, αἱ, hauſtus citra reſpirationem, Heſy.
Ἀρύτομαι, haurio, Plat. de Leg.
Ἀρχάγεται, οἱ, reges, apud Spartas, Plut. in Lyc.
Ἀρχαϊκὸς, οῦ, vetuſt⁹, antiquitatis ſtudioſus: ¶Ariſtop. νεφ. φρενεῖς ἀρχαϊκά, reſipis vetuſta, i. μωρὰ, καὶ ληρώδη. ¶Ἀρχαϊκῶς, priſco more, & ſtultè.
Ἀρχαιογονία, ας, ἡ, prima origo, antiquitas, Baſil.
Ἀρχαιόγονος, primigenus Varr. Ariſtot. de mūdo.
Ἀρχαιολογέω, ῶ, antiquorū vtor oratione, Thucy.
Ἀρχαιολογία, hiſtoria de rebus antiquis, Ioſeph.
Ἀρχαῖον, ſors, vſura, Demoſth. κατὰ νικοστρ. ¶Interdum ipſum patrimonium, Idem κατὰ Ἀφόβου.
Ἀρχαῖος, ου, ὁ, antiquus, priſcus, ἀρχαῖος ἑταῖρος, Xenoph. ¶Item pro deliro & ſtulto, Ariſtoph. νεφ. σὺ δέ γ' ἀρχαῖος, i. obſoletus. Plat. Euthy. ἀρχαιότερος εἶ τοῦ δέοντος. ¶Et apud ipſum in Hippia minore ἀρχαῖος, i. ſimplex. ¶ἀρχαίων καταλυθέντες, deiecti principatu, Herodot. ¶ἐς τὸ ἀρχαῖον, in priſtinum ſtatum, Ariſtoph.
Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, antiquitas.
Ἀρχαιότροπος, ου, ὁ, qui eſt antiquis morib⁹: ἀρχαιότροπα ἐπιτηδεύματα, priſci mores, Thucydid. Hinc fit Ἀρχαιοτροπία, priſca viuendi forma.
Ἀρχαιρεσίαι, αἱ, electio principum, comitia, ἀρχαιρεσιῶν γινομένων ὕπατος ἀνεδείχθη, Plut. in Publ.
Ἀρχαιρεσιάζω, μ. άσω, ambio magiſtratum, prænſo Liuio, Plut. in Oth. ἀρχαιρεσιάζοντες ὑπὲρ ὄθωνος, pro Othone ambientes. ¶Item comitiis interſum, Idem de Cæſare, εἰς τὴν πόλιν τοὺς στρατιώτας ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάσοντας. ¶Aliquando creo in comitiis magiſtratum, Idem in Camillo. διδόντες τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων ἀπὸ τοῦ πλήθους ἀρχαιρεσιάσαι.
Ἀρχαϊσμὸς, antiquitas, inueterata ignorātia, Bud.
Ἀρχαίως, antiquè, ſimpliciter, Demoſth. κατὰ φιλ.
Ἀρχέγονος, priſcus, primigenus, author generis li.3. Epigr. εἰκόνας ἀρχεγόνων ἐκτελέεις μερόπων.
Ἀρχεῖον, ου, τὸ, propriè domus principis, aut magiſtratuum, Ariſtot. 2. πολι. Hinc factum eſt, vt cella in qua inſtrumenta publica quaſi in principis cuſtodia reconduntur, Archium appelletur, Vlpian. l.9. §.1. D. de pœnis. Ciceroni eſt tabularium.
Ἀρχειῶται, οἱ, cuſtodes tabulariorum.
Ἀρχέκακος, ὁ καὶ ἡ, author mali, Iliad. ε. τεκτήνατο νῆας ἐΐσας ἀρχεκάκους.
Ἀρχέλαι, populi rector, Ariſtoph.
Ἄρχεσθαι, parere, ſubditum eſſe, regi, Soph.
Ἀρχέτυπος, ου, ὁ, exemplar, Ariſtot. de mundo.
Ἀρχεύω, μ. εύσω, impero, præluceo, Datiu.
Ἀρχέχορος, imperans choro, choragus, Eurip.
Ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium: ἀρχὴ κινήσεως, Plat. in Crit. principium mouendi Cicer. in 1. Tuſc. ¶Item magiſtratus, imperium, principatus, ἀρχὴ ἀνθρώπων, in homines imperium, Xen. ¶Ἀρχὴ, genus apis ſine ſpiculo, Heſych.
Ἀρχηγετεῖν, incipere, auſpicari, Sophocl. in Elect.
Ἀρχηγετεύω, impero. Ἀρχηγετόω, idem.
Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, dux, ὁ ἄρχων, Herodot.
Ἀρχηγέτις, ductrix, Plutarch. patrona Cicer.
Ἀρχηγικὸν, τὸ, principium.
Ἀρχηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, author, princeps, præſes: ὁ τοῦ γένους ἡμῶν ἀρχηγὸς, Iſocr.
Ἀρχὴν, & τὴν ἀρχὴν, primùm, primit⁹ Varr. Plat.
Ἀρχήντας, iamprimū. Ἀρχία, principat⁹, Poll.l.8.
Ἀρχιγέτων, οντος, ab Ἀρχιγετόω, deducto verbo, qui principatum tenet fabrorum ſcilicet, in opificiis publicis & regiis. In l.5. C. de Epiſc. audi. Hotom. ibi legendum cenſet Archigetontes pro archigerontes.
Ἀρχιγραμματεὺς, έος, ὁ, ſcribarum præfectus.
Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, princeps carceris.
Ἀρχιδικος, qui præeſt cauſis & iudiciis, Demoſth.
Ἀρχίδιον, τὸ, imperiolum, Ariſtoph. in Auib.
Ἀρχιερᾶσθαι, gerere pontificatū. Ἀρχιερατεύω, idē.
Ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, pontifex, ſummus ſacerdos.
Ἀρχιερωσύνη, ης, ſummum ſacerdotium.
Ἀρχιευνοῦχος, præpoſitus Eunuchorum, Ezech. 2.
Ἀρχίζωος, præbens vitæ initium, Areopa.
Ἀρχιθέωρος, præfect⁹ ludorū & ſpectaculorū, Ariſtot. 4. Eth. vel poti⁹ ſacrorū, Demo. Interp.
Ἀρχίκλοπος, antiqu⁹ fur. Ἀρχικλὼψ, priceps furū.
Ἀρχικὸς, οῦ, ὁ, principalis, principii naturā habens:

bens. ¶Propriè principis dignitatem præ ſe ferẽs. ¶ἀρχικὴ ἀνδρεία, imperatoria fortitudo.
Ἀρχιλῃστὴς, οῦ, ὁ, princeps latronũ. (Ariſt. in Poli.
Ἀρχιμάγειρος, Iuuen. magiſter coquorum.
Ἀρχιμανδρίτης, ὁ, Archimandrites dicitur cœnobiorum præfectus. l. 4. C. de ſumma Trinit.
Ἀρχίμιμος, mimorum, i. eorum hiſtrionum qui alienos geſtus imitando derident princeps, Iulian. in l. 25. D. de ope. liber.
Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, princeps pincernarum, Plut.
Ἀρχιπατριῶται, principes familiarum, Ioſué 21.
Ἀρχιποιμὴν, ένος, princeps paſtorum, 1. Pet. 5.
Ἀρχιποσία, bibendi principatus quẽ ſortiebantur talorum iactu, Horat. 2. Carm. Ode 7.
Ἀρχιστρατηγὸς, magiſter militiæ, 1. Samuel. 12.
Ἀρχισυνάγωγοι, οἱ, principes ſynagogæ, Act. 13.
Ἀρχισωματοφύλαξ, præcipu⁹ cuſtos corporis, 1. (Sam. 28.
Ἀρχιτεκτονεῖν, architectari Cicer.
Ἀρχιτεκτονικὴ, architectura, Ariſtot. li. 6. Ethic.
Ἀρχιτέκτων, architectus, machinator, Cicer. architecton Plauto: tranſlatè ſumitur, pro principe ſceleris Cic. pro Cluen. ex Demoſth.
Ἀρχιτελώνης, princeps publicanorum.
Ἀρχιτρίκλινος, Architriclinus, is qui præeſt apparendo conuiuio, Ioan. 2.
Ἀρχίφυλοι, principes tribuum, Deuter. cap. 29.
Ἀρχιῶται, qui archio, i. tabulario præſunt, Arcad. l. vlt. §. 1. D. de mune. & hono. (plant.
Ἀρχογόνης, ὁ καὶ ἡ, primigenius, Ariſtotel. 8. de hiſt.
Ἀρχόλαβος, ſycophanta, quadruplator.
Ἀρχολίπαρος, ου, ὁ, qui vt dignitatem conſequatur ſplendet & nullum non ambit, Etym.
Ἄρχομαι, μ. ξομαι, incipio, exordior, Ἄρχεσθαι τὴν ἀρχὴν, Plat. in Timæo. ἄρχομαι ἐκ τ' ἧ τῆς ἀρχῆς, Xenoph. ἀρχόμενος τέχνης. Plat. de Legib. ἄρχομαι ἀπὸ τούτων, Demoſth. ¶Item pro ἡγοῦμαι, præſum, impero, Iliad. ζ, ἄρχευ ἀργείοισι κατ' κρατερὰς ὑσμίνας. ¶Item pareo, obedio, Plat. in Timæo, ἄρχεσθαι πρεσβύτερον ὑπὸ νεωτέρου, Cicer. minori parere maiorem: Hinc Ἀρχόμενος, ου, ὁ, ſubditus. ¶Item veniens, incipiẽs, Aratus, θέρεος ἀρχομένοιο, i. ineũte eſtate.
Ἀρχὸς, οῦ, ὁ, princeps. ¶Item anus inteſtinũ rectum, apud Ariſtot. in 4. de Gener. animal.
Ἀρχύω, ſepelio, θάπτω.
Ἄρχω, μ. ξω, principium & origo ſum, incipio. ¶Cum genit. Thucyd. ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει, principiũ erit: Ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων, qui prior laceſsiuit aut percuſsit, Demoſth. κατ' ἔργον. ¶Item cũ infinit. Iliad. ά, ἦρχ' ἀγορεύειν. ¶Item cum particip. Iliad. β', ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων. ¶Item dominor, præſum, ὑμῖν τῶν ἄλλων ἄρχων ἐστὶ, vobis aliis in rebus imperat, Plutar. in Fabio.
Ἄρχων, ὁ, princeps, dux, archon dixit Cicer. li. de Fato. ¶Pro authore & cauſa, Soph. ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων, tempus illud cauſa fuit malorũ. ¶ἄρχοντες ἀπὸ τῆς πόλεων, ciuitatum primores, Thucy. ¶Iuriſcon. pro quouis magiſtratu ponunt, in l. 48. D. de Iud. ex Ariſtot.
Ἀρχώνης, qui præeſt emptioni cuiuis, Etym.

Ἄρω, μ. ῶ, π. κα, congruo, apto.
Ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, remediũ, auxiliũ, Ili. δηΐων ἀρωγή.
Ἀρωγὸς, pro ἀρηγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, defenſor, auxiliator, Quintil. adiutor. Soph. ναὸς ἀρωγοὶ τ' αἴαντος.
Ἄρωμα, ατος, τὸ, odoramentum, vnguentum, odor: Sed ἄρωμα, legumen, aratio, ἀροτρίασμα.
Ἀρωματίζω, ſuauem odorem ſpiro, Aphrod. li. 1. Problem. ἡ τῶν δορκῶν κόπρος ἀρωματίζει.
Ἀρωματίτης οἶνος, Aromatites vinũ, Pli. l. 24. c. 16.
Ἀρωματώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, odorat⁹, aroma redolẽs.
Ἀρωνία, ἡ, arbor, meſpilus, Dioſc. lib. 1. cap. 170.

Α Σ

Ἄς, vſquequò, ἕως, ὅπως. μέχρις οὗ.
Ἀσάζειν, triſtari, λυπεῖσθαι, Heſych.
Ἀσαλαμίνιος, ου, ὁ, expers rei nauticæ, in Ranis.
Ἀσάλγα, contumelia, contemptus, inopia, Heſy.
Ἀσάλευτος, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, immobilis, Epigr.
Ἀσάλπικτος ὥρα, nox intẽpeſta, μεσονύκτιον, Sop.
Ἀσάμινθος, ἡ, ſcyphi genus, & ſolium balneatorium, lauachrũ, Odyſ. κ. Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασε, Inter. τὴν πύελον, i. λουτῆρα. Eſt & κιβωτὸς, Poll.
Ἀσάμιος, ου, ὁ, balneum domeſticum, labrum.
Ἀσάνδιον, ου, τὸ, puppis meditullium, Poll. li. 1.
Ἀσαπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non obnoxius putredini.
Ἄσαρκος, non carnoſus, gracilis, Ariſtot.
Ἄσαρον, aſarũ, quod & νάρδος ἀγρία, i. ſylueſtris nard⁹, baccar Virg. Dioſ. l. 1. c. 9. Plin. l. 12. c. 13.
Ἀσάρωτον, ου, τὸ, pauimenti gen⁹ artificioſis picturis elaboratum Statius l. 5. Syluar. 3.
Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas, incertũ Papin. ¶Item eſt ꝓpriũ ſortis, apud Emped. Plut. περὶ εὐθυμ.
Ἀσαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, incertus, cæcus.
Ἄσβεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inextinctus, ἄσβεστον πῦρ. ¶Item multus, immenſus, Iliad. ά, ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως. ¶Eſt etiam Dioſcorid. calx viua.
Ἀσβόλη, & ἄσβολος, fuligo, fauilla, Aphrod. l. 2. probl. ¶Ἀσβολάω, fuligine inficio, polluo.
Ἀσβολόεις, Ἀσβολώδης, Ἀσβοληθεὶς, fuliginoſus.
Ἀσεβέω, μ. ήσω, impius ſum, ἀσεβῶ ἐς τὴν θεὰν, Herodot. Idem, ἀσεβῶν περὶ τὰ ἱερά. ¶ἐς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν, iuſiurandum violare, Herodia.
Ἀσεβὴς, ὁ καὶ ἡ, impius, nefarius, ἀσέβησους, Plut.
Ἀσέδοχαι, αἱ, αἱμασιαὶ, ſepes, Etymol.
Ἀσειρίππος, equus non vinctus, ſine habenis.
Ἄσειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, Chryſoſtom.
Ἀσελγαίνω, μ. ανῶ, laſciuus ſum, inſolenter ago, libidinor Suet. Etym. Ἀσελγέω, idem, Plat.
Ἀσέλγεια, ας, ἡ, petulantia, inſolentia, laſciuia: ἀσέλγεια τῆς δαπάνης, luxus ſumptuũ, Æſchin.
Ἀσελγὴς, ὁ καὶ ἡ, impudicus, laſciuus, ἀσελγέστεροι τῶν ὄνων, Lucian. ¶ἀσελγὴς ἄνεμος, Eupolis apud Poll. li. 1. violentus, βίαιος.
Ἀσελγοκέρως, cornibus laſciuiens.
Ἀσελγομανέω, ῶ, per laſciuiam inſanio, Lucian.
Ἀσελγῶς, inſolenter, petulanter, laſciuè, ἀσελγῶς καὶ θρασέως λοιδορεῦσι, Iſocr. libidinoſè Cicer. Ariſtoph. in Plut. πονέσ εἰσιν ἀσελγῶς.
Ἀσέληνος, ſine luna, νὺξ ἀσέληνος, Polyb.
Ἄσεμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inhoneſtus, fœdus Ariſtotel.
Ἄσεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, impius. Ἄση, ης, ἡ, ſordes, moleſtia, animi ægritudo, detrimentum.

Ἀσηκορία, Heſ. ἀκηδία, angor, animi mœſtitudo.
Ἀσήμαντος, ου, ὁ καὶ ἡ, non ſignatus, incertus, Ety.
Ἄσημος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine ſigno, ἄσημον ἀργύρεον, i. non percuſſum, non ſignatum Epigram. ¶Item ignotus, ignobilis: ἄσημα φράζειν, obſcurè loqui, Herodot.
Ἀσήμωτος, ου, ὁ, ignobilis. Ἀσηρὴς, impurus.
Ἄσηπτος, incorruptus, non putreſcens, Gaz.
Ἄσηρος, ſine putredine & teredinibus.
Ἀσθένεια, ας, ἡ, debilitas, mala valetudo, Plato in Epiſt. σωκράτης μὲν ὅτι περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς στραγγουρίας.
Ἀσθενέω, ῶ, μ. ήσω, ęgroto, lãgueo, Iſo. ἀσθενῶ ἀσθένειαν. Ἀσθένημα, imbecillitas, morb⁹, infirmitas.
Ἀσθενὴς, έως, ὁ καὶ ἡ, debilis, ἀσθενὴς τὸ σῶμα, Plat. 2. de Rep. ¶Ἀσθενικὸς, οῦ, ὁ, valetudinarius.
Ἀσθενόῤῥιζος, imbecilla radice hærens.
Ἀσθενόω, μ. ώσω, infirmũ reddo, debilito: Accuſ.
Ἆσθμα, ατος, τὸ, anhelatio Plin. ſpirandi difficultas, anhelitus, flatus. 2. Argon.
Ἀσθμάζω, & Ἀσθμαίνω, μ. ανῶ, anhelo, difficultate ſpirandi laboro, cum ſingultu palpito.
Ἀσθματικὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirioſus, anhelus Virgil. ἀσθματικὰ πάθη, Dioſc. lib. 4. cap. 247.
Ἀσιὰς, prior citharæ forma, Plut. in Muſic.
Ἀσιάτις, cithara triplicis chordæ, Etymol.
Ἀσίδηρος, abſque ferro, ἀσίδηρος χεὶρ, Epigram.
Ἀσίητις ὕμνος, hymnus luctuoſus, Eurip.
Ἄσιχος, ου, ὁ, delicatioris cibi minimè appetẽs, Plut. in Lycurg. de Spartanorum filiis.
Ἀσίλλα, fiſcina, & vas vimineum, Ariſtot. lib. 1. Rhet. ex quodam Epigram. Olympionico.
Ἀσίνη, herba, Theophr. l. 2. c. 25. de Cauſ. plant.
Ἀσινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, innocuus, non nocens, Actiuè: Herodot. lib. 1. illæſus: ἀσινὴς βίος, Epigram.
Ἀσινῶς, ſine noxa. Ἀσιογεία, ας, ἡ, ſepes.
Ἄσιος λίθος, Dioſcorid. lib. 5. cap. 142. & Galen. Simplic. lib. 9. ſed & Celſus lib. 4. ca. vltimo. Item Plin. lib. 2. cap. 96.
Ἀσίρακος, genus locuſtæ, Dioſcorid. lib. 2. ca. 57.
Ἄσις, εως, ἡ, limus, cœnum. ¶Item nomen auis.
Ἀσσία Ἀθηναία, Minerua aſiſia, Herodot.
Ἀσιτεία, ieiuniũ, inedia, abſtinentia cibi, eſuries.
Ἀσιτεῖν, cibo abſtinere, Gal. ad Glauc. Hinc Ἀσιτεία & ἀσιτία, inedia: ἀσιτίαις, cibi abſtinẽs.
Ἄσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ieiunus, impaſtus, Sophocl.
Ἀσκάϊρα, calciamentũ Atticum, Gaz. l. 3. Gram.
Ἀσκάλαβος, ου, ὁ, & Ἀσκαλαβώτης, ὁ, ſtellio, Ariſtophan. νεφ. & Ariſtot. li. 9. de natura animal.
Ἀσκάλαφος, aſcalaphus auis, Ariſtot. l. 2. anim.
Ἀσκαλὴς, ὁ καὶ ἡ, σκληρὸς, Etym. durus, aſper.
Ἀσκαλιάζειν, claudicare. Ἄσκαλος, impurus.
Ἀσκάλτος, κακῶς εἰργασμένος, ἀτύπωτος, illaborat⁹.
Ἀσκαλώπας, gallinago, Ariſtot. li. 9. Animal.
Ἀσκαμωνία, herbæ genus, Aphr. in prol. Probl.
Ἀσκανδὴς, nuntius. Ἀσκαίνη, indignatio, Heſych.
Ἀσκαντης, ου, ὁ, ſcamnum, lectulus, grabatulus, Ariſtoph. νεφ. ¶Lib. Epigram. pro ſepulchro.
Ἀσκαρδάμυκτος, ου, ὁ, inconniuẽs Gell. Ariſtoph. in Equitib. βλέψον εἰς ἔμ᾽ ἀσκαρδάμυκτος. ¶Ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας, Lucian. immotis & fixis oculis intuentes. Ἀσκαρδαμύκτως, idem. ¶Hinc Verbum Ἀσκαρδαμυκτῶ.
Ἀσκαρὴς, immobilis. Ἀσκαρίζειν, ſaltare.
Ἀσκαρὶς, ίδος, ἡ, tipula Gaza. interp. lumbricorũ minorum ſpecies apud Hippocrat. Gal.
Ἄσκαροι, οἱ, crotala, & genus calciamenti, Heſy.
Ἀσκαροφόρος, ου, ὁ, baiulus, φορτηγὸς, Heſych.
Ἀσκεία, cultus, θρησκεία.
Ἀσκελέως καὶ ἀσκελὲς, aſsiduè, valde, Odyſſ. ά.
Ἀσκελὴς, ὁ καὶ ἡ, cruribus carens, Plat. in Timæo. ¶Item aſsiduus, vehemens, aſper, Odyſſ. κ.
Ἀσκέπαρνος, impolitus, non exaſciatus, Sophocl.
Ἀσκέπαστος, non operculatus, Colum. apertus.
Ἀσκεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ἄσκεπος, non tectus.
Ἄσκεπτος, ου, ὁ, inconſideratus, Ariſtotel. in Pol.
Ἀσκέρα, ἡ, Atticũ calciamentũ hirſutũ, Poll. l. 7.
Ἀσκευὴς, & Ἄσκευος, ου, ὁ καὶ ἡ, imparatus, Poll. l. 10.
Ἀσκευώρητος, non excuſus, nõ perſcrutatus, non expilatus, Strab. de Corinthi euerſione.
Ἀσκέω, μ. ήσω, & Ἀσκέομαι, exerceo, ἀσκεῖν τὴν ἀρετὴν, Xenoph. πρὸς τοῦτο ἀσκοῦνται, Lucian. ἀσκεῖν ἐπὶ τοὺς ἀνταγωνιστὰς, Iſocr. ἀσκῶ ποιεῖν, Xenoph. ἤσκηται εἰς ἀγῶνα, Demoſth. ¶Ἄσκημα, τὸ, & ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio.
Ἀσκηθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, illęſus, incolumis, ἀβλαβής. dicitur & ἀσκεθὴς, Iliad. κ, εἰς ἡμέας ἔλθῃ ἀσκηθής.
Ἀσκηρά, genus caſtanearum, Heſy. (θὴς, i. ὑγιής.
Ἀσκητήριον, gymnaſiũ, loc⁹ meditationis, Baſil.
Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, certator, pugil, Plat. li. 3. de Rep.
Ἀσκητικὸς, exercitationi vacans, Plat. de Leg.
Ἀσκητὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, diligenter elaboratus, exercitatus, Plutarch. in Lyc. ¶τὰ ἀσκητὰ, Xenoph. ſunt quę exercitatione cõſequi poſſunt, ἔμοιγε δοκεῖ πάντα τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ ἀσκητὰ εἶναι.
Ἀσκήτρια, ας, ἡ, monialis in Pandect.
Ἀσκίδιον, ου, τὸ, vtriculus, Ariſtop. Ἀσκίον, Euſt.
Ἄσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vmbra carens, δασύς.
Ἀσκίπων, ſine baculo, qui ſine baculo graditur.
Ἀσκίτης, ſpecies aquæ intercutis, in qua plus ſeſe humoris promit, ſpiritus autem minus.
Ἄσκλη, ης, ἡ, exercitium, ἄσκησις, Heſych. (l. 1.
Ἀσκλήπια, ſeu ἀσκληπιεῖα, feſta Æſculapii, Poll.
Ἀσκληπιεῖον, ſeu ἀσκληπιεῖον πάνακες, Panace Æſculapia, gen⁹ herbę, Theoph. l. 9. c. 1. hiſt. plãt.
Ἀσκληρὴς, æquilaterus, ἰσόπλευρος, Democrito.
Ἀσκοπήρα, ἡ, marſupium: ex ἀσκὸς, & πήρα, Suid.
Ἄσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſideratus: ἄσκοπα τετοξόνηκας, nullo propoſito ſcopo, Lucian.
Ἀσκόπως, Ioſeph. inconſideratè, inconſultè.
Ἀσκοπυτίνη οἴνου, vter vini, vas vinariũ, Pol. li. 10.
Ἀσκορδίνωτος, ου, ὁ, inconcuſſus, ἀσάλευτος.
Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, vter vtris, vrna, follis, Iliad. γ, ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ, in vtre caprino. ¶Ariſtoph. νεφ. pro corpore accepit, ἀσκὸν δέρειν, i. τὸ σῶμα ἐκδέρειν.
Ἀσκότονοι, ricini, κυνοῤῥαῖσται, κρότωνες, Heſych.
Ἀσκοτὸς, ὁ, illæſus, incolumis, ſanus, Etym.
Ἀσκουρῶπις, ἡ, catulus vrſæ, Heſych.
Ἀσκοφλωρίζειν, inani metu terrere, Suid.
Ἄσκρα, quercus infructuoſa apud Heſych.

Ἄσκυρον, herba: vide in dictione Υ'περικόν.
Ἀσκωλιάζειν, & Ἀσκώλιν, ſuper vtres vno pede ſaltare. Ariſtoph. in Plut. ἀσκωλίαζ' ἐνταῦθα πρὸς τὴν αἰθρίαν. ad quod alluſit Virgiliꝰ. 2. Georg. *Mollibus in pratis vnctos ſaliere per vtres.* ¶ Ἀσκωλιασμὸς, ȣ, ὁ, ipſa eſt ſaltatio. ¶ Ἀσκώλια, τὰ, feſta erāt illius ſaltationis, Poll. 2.
Ἄσκωλον, τὸ, leue, politum.
Ἀσκώμα, ατος, τὸ, pellis qua muniūtur remi, qua parte ſcalmo incūbunt, Ariſtop. Inter. in Ran.
Ἆσμα, cantilena, carmen, ἆσμα ἐρωτικὸν, Lucian.
Ἀσματοκάμπται, dicuntur poetæ dithyrambici, flexuoſis carminibus vtentes, Ariſtoph. νεφ.
Ἀσμενέστερον, lubētiꝰ: ἀσμενέστατα, Plat. l. 1. de Rep.
Ἀσμενίζω, libens accipio. ἀσμενίζω ἐσθίων, Plutar.
Ἄσμενος, ȣ, ὁ, libens, auidus, volens. ἄσμενος γενοίμην ἄν, libenter eſſem, Demoſth.
Ἀσόλοικος λόγος, oratio vitio carens, Laert.
Ἄσοφος, inſipiens. Ἀσοφία, inſipientia, Poll.
Ἀσπάζομαι, μ. ἀσομαι, ſaluto: non eſt ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & complexu excipere, Eraſmo. Plut. in Rom. ἀσπάζομαί σε τῷ στόματι. Idē in Peric. αὐτὴν ἠσπάζετο μετὰ τοῦ καταφιλεῖν. ¶ Item gratulor, amplector, ἀγαπῶ, Plat. de Rep. ἀσπάζεσθαι τὰ χρήματα, amare opes.
Ἀσπαίρω, μ. αρῶ, tremo, ſingultio, palpito.
Ἀσπάλαθος, frutex admodum ſpinoſus, Platoni, lib. 10. de Repub. Theocr. εἰσὶ δ' ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
Ἀσπάλαξ, κος, ὁ, talpa, ἀσπάλακος τυφλότερος, Suid.
Ἀσπαλιεὺς, έος, ὁ, piſcator: ἀσπαλία, piſcatio.
Ἀσπαραγία, ας, ἡ, aſparagi plātarium, ſiue planta ipſa cū ſuo ceſpite, Theop. l. 4. de hiſt. c. 13.
Ἀσπάραγος, peculiariter ſignificat plantam fœniculi folio: vulgò *aſperges.* ¶ Refertur ad omnes ferè teneros cauliculos quum augeſcunt, Gal. li. 2. de Alimen.
Ἀσπαρίζω, μ. ίσω, tremo, palpito, Ariſtotel.
Ἄσπαρτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſeminatus Vitruu. Odyſſ. ά.
Ἀσπάσιος, ȣ, ὁ, gratus, delectabilis, optatus.
Ἄσπασις, εως, ἡ, ſorbitio Celſ. & Plin.
Ἀσπασίως, libēter, amanter, Οδ. ξ. κεόμην ἀσπασίως. Heſi. ἀσπασίως ἑὸν δόμον εἰσαφικάνει.
Ἀσπασμὸς, ȣ, ὁ, ſalutatio, amor, προσαγόρευσις. ¶ Plat. de Leg. oblectamentū, alluſio, blāditia.
Ἀσπαστότερος, gratior, acceptior, Herodot. li. 1.
Ἀσπαστὸς, ὁ, gratus. ¶ Ἀσπαστῶς, lubēter, Heſiod.
Ἀσπαστὺς, ύος, ἡ, ſalutatio, amicitia, Callimach.
Ἄσπειστος, ȣ, ὁ, irreconciliabilis, ἄσπονδος.
Ἄσπερμος, ȣ, ὁ, nullum ſemen producens.
Ἀσπερχὲς, ſtudioſè, ſedulò, inceſſanter, Odyſſ. ά.
Ἄσπετος, ὁ καὶ ἡ, multus, immenſus, Odyſſ. ξ. ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος, cenſus ingens.
Ἀσπιδαποβλὴς, ῆτος, ὁ, q. clypeū abiecit, Ariſtoph.
Ἀσπιδεῖα, ſcutorum ſinus ex plicaturis, πτυχαί. ¶ Itē pars quæ ad puppim vergit, Heſych.
Ἀσπιδὴς, ſcutatus Cicer. clypeatus Virg.
Ἀσπιδίσκη, curuatura quædam in curru, Poll. l. 1.
Ἀσπίδιον, ȣ, τὸ, & Ἀσπιδίσκιον, τὸ, & ἀσπιδίσκιος, ὁ, ſcutulum Cicer.

Ἀσπιδιώτης, ȣ, ὁ, ſcutatus, bellator, Iliad. β.
Ἀσπιδόδηκτος, ab aſpide ictus.
Ἀσπιδοπηγεῖον, in quo clypeus defigitur, Suid.
Ἀσπιδοποιὸς, Poll. lib. 7. ſcutarius Plauto.
Ἀσπιδοτρόφος, q. veſcitur aſpidibꝰ, Gal. 2. ad Glau.
Ἀσπίζω, μ. ίσω, clypeo me defendo, Accuſ.
Ἄσπιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, non diſtinctus maculis, Epigr.
Ἀσπὶς, ίδος, ἡ, parma, ſcutum rotūdum: acies clypeata, Xen. ¶ Itē ſerpētis genꝰ, Dion in Aug.
Ἀσπιστὴρ, ῆρος, ὁ, ſcutatꝰ, defenſor, φυλακτὴρ, Sop.
Ἀσπιστὴς, ſcutatꝰ. ¶ Homer. ἀσπιστάων, i. πεζῶν.
Ἄσπλαγχνος, timidus, abiectus, apud Soph.
Ἀσπλήνιον, ȣ, τὸ, medicamentum ad curanda lienis vitia. ¶ Item herba, Dioſcor. lib. 3. ca. 151. ¶ Ἄσπληνα, τὰ, odora.
Ἀσπονδέω, non ſeruo pacem, reſcindo fœdera.
Ἄσπονδος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, infidus. ἄσπονδος πόλεμος, bellum irreconciliabile. Euripid. ἄσπονδος θεὸς πλούτων. Ἀσπονδεὶ, ſine fœdere.
Ἄσπορος, ſine ſemine, ſterilis, inſatiuꝰ Plin. Luci.
Ἀσπουδεὶ, negligenter. ἀσπουδὶ, idem, Polyb.
Ἄσπρος, ἡ, cerrus ſpecies quercus, Theoph. lib. 3.
Ἄσσα, Iliad. ά. τὰ φράζεαι ἄσσ' ἐθέλῃσθα, quæcunque velis. Ἀσσα, cum ſpiritu tenui, quædā, τινά.
Ἀσσάριον, ȣ, τὸ, as, minutus aſsis, quaſi dicas teruntiolū, Matth. 19. Vtitur Plutarc. in Camil.
Ἆσσον, propè, Heſiod. ἔρχεται ἆσσον βερόσιος. ¶ ἀσσοτάτω νεφέων, proximè nubes, in Epigram.
Ἀσσύριος λίθος, Aſſyrius lapis, Dioſcorid. lib. 5.
Ἄσσω, pro ἀΐσσω, i. moueo, Soph. in Aiace.
Ἀσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, læſus, faſtidioſus, Dioſcorid.
Ἀσταγὲς ὕδωρ, aqua abundè diſtillans, πολυσταγές.
Ἀστάθμευτος, immunitatem habens, Plutarch.
Ἀστάθμητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, impenſibilis Gell. inęqualis, incertus, Plutarch. in Themiſtocl. ¶ ἀστάθμητοι ἀστέρες, erraticæ ſtellæ, Xenoph.
Ἀσταμνεῖν, ægrè ferre, errare.
Ἀστακοὶ, οἱ, gemmati, multis lachrymis oppleti. ¶ Item Gammari piſces, Gaz. ex Ariſtot.
Ἀστακτὶ, guttatim, Philoſtrat. in Heroicis.
Ἄστακτος, non diſtillans, ſed copioſè fluēs, Euri.
Ἀστάλακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ſtilicidio carens, Plutar. in Craſſo, ἀὴρ ἀστάλακτος καὶ καθαρός.
Ἀσταλὴ, polypus narium: vermis caudatꝰ, Heſy.
Ἀσταλύζειν, ſcaturire, flere, Heſych.
Ἀστασία, ας, ἡ, inconſtantia, Gaza de Seneċt.
Ἀστασίαστος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, procul à ſeditione poſitus.
Ἀστατέω, μ. ήσω, vacillo, titubo, inſtabilis ſum.
Ἄστατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, fluxus, caducus.
Ἀστάτως, inconſtanter, non firmiter.
Ἀσταφὶς, ίδος, ἡ, Atticè pro σταφὶς, vua paſſa. ¶ Lucianus ſenes ſic vocat per ſimilitudinem.
Ἄσταχυς, υος, ὁ, ſpica, Nazanz. νεῖλος καρποδότης καὶ ἄσταχυς, i. Nilus frugifer, & ſpicifer.
Ἀστέγαστος, qui non eſt ſub tecto. Ἀστεγὴς, tectus.
Ἄστεγνος, ȣ, ὁ, intolerabilis, Dioſc. li. 8. cap. 10.
Ἄστεγος, qui eſt ſine tecto, peregrinus: intolerabilis, vt ἄστεγον στόμα.
Ἀστεΐζομαι, vrbanè ago. Ἀστεΐζω, iocor. Ἀστειολογία, ἡ, facetiæ. Ἀστεϊορρημονέω, ciuiliter loquor.

Ἀςεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, vrbanus, feſtiuus. ἀςεῖα ἀποφθέγματα, lepidè dicta, Ariſtot. 3. Rheto. ¶ἀςεῖος θεῷ, gratus Deo, Actor. 7. ¶Item iuſtæ ſtaturæ, apud Ariſtot. 4. Ethic. ¶ἀςεῖος ἄρχων, bonus princeps, Plutarch.

Ἀςειότης, feſtiuitas Cicer. ciuilitas Suet. ¶Ἀςείως, feſtiuè, vrbanè, ciuiliter.

Ἄςειπτος, inuius. Ἄςεκτος, intolerabilis.

Ἀςέλεφος, corium quo cithara integitur, Heſych.

Ἀςέλεχος, anus, ſedes, ὁ δακτύλιος, ἕδρα, Heſych.

Ἀςεμβὴς, imperterritus, ἀθαμβὴς, ἀτάραχος, Heſ.

Ἀςεμφέως, obnixè, fortiter, ἀςεμφῶς, rectè, Gaz.

Ἀςεμφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, immotus, Iliad. γ. ¶Lycophron vtitur pro ſuſpirioſo, & lamentabili. ¶Item, pro τραχὺς, aſper, grauis, Epigram.

Ἀςενάκτως, & Ἀςενακτεὶ, ſine gemitu: ſecurè, νεφ.

Ἀςεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, implacidus, inamabilis, Soph.

Ἀςερία, gemma, Plinio aſteria, lib. 37. cap. 9.

Ἀςερίας, ὁ, ſtellaris. ἀςερίας ἐρωδιὸς, ſtellaris ardeola, Ariſtot. l. 9. Anim. c. 1, & Plin. li. 10. c. 60.

Ἀςέριον, genus phalangii, Dioſcorid. li. 3.

Ἀςερίσκος, ſtellula. ¶Inguinalis herba, Theoph.

Ἀςερόεις, όεντος, ὁ, ſtellatus, ſplendidus.

Ἀςεροπὴ, fulgor, fulmen, ἀςραπὴ, Etym. (πητής.

Ἀςεροπητὴς, fulminator, Iliad. ά, ὀλύμπιος ἀςερο-

Ἀςερωπὸς, ὁ, varius, maculoſus. ¶τὸ ἀςερωπὸν, monile. ¶Eurip. νυκτὸς ἀςερωπὸς σελήνη, luna noctu lucens.

Ἀςέφανος, ου, ὁ, nō coronatus: vnde Ἀςεφάνωτος ἐκ τῶν νόμων, Æſchin. quē leges vetant coronari.

Ἄςηλος, ὁ καὶ ἡ, cippo carens, lib. Epigram.

Ἄςηνος, impotens. ¶Ἀςηνέω, impotens ſum.

Ἀςὴρ, έρος, ὁ, ſtella. ἀςὴρ ὀπωρινὸς, canicula, Iliad. έ.

Ἀςήρικτος, ου, ὁ, debilis, Nonn. inconſtans. & Ἄςιβος. ¶Ἀςιβὴς, ὁ καὶ ἡ, non tritus, inuius, Suid.

Ἄςικτος, nullis punctis notatus. ¶ἄςικτον χωρίον, ager creditoribus non obnoxius, Poll. lib. 3.

Ἀςιφέλικτος, ου, ὁ, inconcuſſus Statio.

Ἄςοιχος πυρὸς, triticum nullo verſu ſpicatum.

Ἄςολος, veſte carens, Plutarch. in Numa.

Ἄςομος, ου, ὁ καὶ ἡ, ori ingratus, Dioſcorid. 1. ¶ἄςομοι ἵπποι, Æſchyl. i. τραχεῖς, intractati Cicer.

Ἀςόμωτος, non temperatus & tinctus acie.

Ἀςόξενος, ου, ὁ, ἰδιόξενος, vide Pollucem, lib. 3.

Ἄςοργος, ου, ὁ, affectione amoris carens, Athen.

Ἀςὸς, οῦ, ὁ, oppidanus, municeps, Xenoph.

Ἀςοχέω, μ. ήσω, à ſcopo aberro. Plutarch. in Galba, ἀςοχεῖν τοῦ πρέποντος, ab officio errare. Ἀςόχημα, Athen. erratum. Ἀςόχως τοῖς καιροῖς ἐχρῆτο, temporibus incōſultè vtebatur, Polyb.

Ἄςοχος, aberrans, Lucia. Ἀςοχία, aberratio.

Ἀςραβαλίζειν, æquare, corrigere, ἀςροβολίζειν Heſy.

Ἀςραβδίζειν, mulionum proprium eſt, qui iumenta agunt doſſuaria Varr. Plat. Comicus.

Ἀςράβη, ης, ἡ, doſſuarius mulus, aut clitellarius. ¶Item clitellæ, ſella equeſtris, Dem. κατὰ μειδίου.

Ἀςραβηλατὴς, οῦ, ὁ, agaſo, auriga, mulio, Alciph.

Ἀςτραβὴς, & ἀςραβὸς, non detortus, Plat. 7. Pol.

Ἀςτραβηςὴρ, inſtrumentum aſtrologorum, Heſy.

Ἀςτραγαλίζω, talis ludo. Ἀςραγάλισις, luſus, &

Ἀςράγαλος, ὁ, talus, & talorū luſus. ¶Hom. ſeptem vertebras ſpinæ quibus collum incumbit, ἀςραγάλους appellat, Iliad. ξ. ¶Ἀςράγαλοι πόδες, pedes lucidi, Theocrit. vbi Adiectiuè ſumitur. ¶Item frutex, Dioſcorid. li. 4. ca. 62.

Ἀςρατηγητικὸς, ignarus ducendi exercitus.

Ἀςραῖος, aſtrorum veterum pater, teſte Arato.

Ἀςραπαῖος, Iupiter fulgurator.

Ἀςραπὴ, ῆς, ἡ, coruſcatio, fulgetrum. Ariſtoph. νεφ. βροντῇ δ' ἐρράγη δι' ἀςραπῆς, per coruſcationem erupit.

Ἀςράπτω, μ. άψω, fulguro, Ariſtot. de mūdo, περίβολον χρυσῷ καὶ ἠλέκτρῳ καὶ ἐλέφαντι ἀςράπτοντα.

Ἀςρατεία, ἡ, ceſſatio à militia. ¶ἀςρατείας γραφαὶ, deſertæ militiæ delationes, Inter. Ariſtot.

Ἀςρατηγησία, ας, ἡ, ductādi exercitum imperitia.

Ἀςρατηγικὸς, artis imperandi ignarus Cic. ad Att.

Ἀςραφὴς, immobilis, durus. Ἄςρεπτος, idem.

Ἀςρηνὴς, acutus, ſiniſter. Ἀςρῆνα, pars curr⁹, Poll.

Ἄςρια, τὰ, Callimach. & Ἀςτεῖα, tali. ἀςράγαλοι.

Ἄςριχοι, idem, Ariſtoph. Ἀςρίζειν, talis ludere.

Ἀςροβλὴς, & Ἀςροβόλητος, ſyderatus. Ἀςροβλῆτες, à ſydere percuſſi, Ariſtot. li. 8. Animal. Ἀςροβολῆσθαι, ſydere percuti, Theop. li. 5. c. 10. Ἀςροβολησία, & ἀςροβολία, ſyderatio, ibidem. Ἀςροβολισμὸς, οῦ, ὁ, ſyderatio, quæ & σφακελισμὸς dicitur, arborum morbus afflatarum ſydere.

Ἀςροθέτημα, & Ἀςροθεσία, ſtellarum poſitura. ſydus faciens, Athenæus.

Ἀςροθέτος, ad aſtra pertinens, In Epigr. ἀςροθέτους κανόνας. Ἀςροθύτης, ου, ὁ, aſtrorum cultor.

Ἀςροκύνον, canicula. ¶Ἀςρολογία, aſtrorum ſtudium: vnde ἀςρολογέω, apud Laert.

Ἄςρον, τὸ, aſtrum, congregatio ſtellarum, ſydus, Ariſtot. de mundo, τῶν γὰρ μὲν ἄςρων τὰ μὲν ἀπλανῆ, τὰ δὲ πλανητὰ, &c. ¶Pro canicula, Theoph. lib. 7. ὑπὸ τὸ ἄςρον ὅκιμον λευκαίνεται. ¶Ἀςρονομεῖν, aſtris intentum eſſe, Ariſtoph. ¶Ἀςρονομία, Xenoph. differt ab ἀςρολογία.

Ἀςροπολεῖν, ſideribus intētum eſſe.

Ἀςρύθιςος, radicula non probatus, ſordidus.

Ἀςροφαὴς, lucidus, λαμπρὸς, λευκός.

Ἀςρωσία, cubatio ſine lecto, Plat. 1. de Legib.

Ἄςτρωτος ἵππος, non inſtratus, inornatus.

Ἄςρῳος, ſyderalis, Epigram. ἀςτρῴην ἀνάγκην.

Ἄςυ, εος, τὸ, vrbs, Iliad. ϐ. πέρσας ἄςεα πολλὰ, i. πόλεις. ¶Ἀςυκὸς, vrbanus, ſcitus, Thucyd.

Ἀςυγειτονικοῖς πολέμοις, bellis finitimis, vicinis.

Ἀςυγείτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, conterminus, Plutarch. in Rom. ἀςυγείτων ῥώμης πόλις.

Ἀςυλὶς, lactucæ genus, Athen. lib. 2. (ca. 8.

Ἄςυλος, ſine ſtylis & columnis, aſtylon Pli. li. 34.

Ἀςυνομία, rerum vrbanarū cura, Ariſtot. l. 7. c. 11.

Ἀςυνομικὸν, Bud. pro tributo accipit.

Ἀςυνόμος, à Gaz. de Sen. ædilis: à Beſſarione, tribun⁹ plebis trāſfertur, οἱ διοικοῦντες κατὰ τὸ ἄςυ.

Ἀςυξένοι, peregrini, Heſy. Ἀςυολογία, vrbanitas. Luci. Ἀςύοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui vrbē tuetur, In Epig.

Ἀςυφέλικτος, firmus, non diſſectus, Epigramm.

Ἀςύφηλος, ὁ καὶ ἡ, non aſper, non ſalebroſus, Epigr.

Ἀσυγγνώμων, ονος, nemini ignoſcens, immitis.
Ἀσύγγνωστε, ſine venia, non ignoſcibilis Gell.
Ἀσύγκλεισος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui concludi nequit.
Ἀσύγκλειστον, quod ſimul cōponi nō poteſt, Cic.
Ἀσύγκριτος, ὁ καὶ ἡ, incomparabilis, diſsimilis, iniudicatus. ¶τὸ ἀσύγκριτον, iniudicatū Quint.
Ἀσυγκρίτως, indiſcriminatim Varr.
Ἀσυγκρότητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus. ¶Item piger, Thucyd. qui eſt ad manum.
Ἀσυγκροτήτως, negligenter. (ſtinctè.
Ἀσύγχυτος, ὁ καὶ ἡ, non mixtus. Ἀσυγχύτως, di-
Ἀσυγχώρητος, inconceſſus. Nazan. ἀσυγχώρητος βλασφημία, conuitium non ignoſcibile.
Ἀσυλάρχης, ου, ὁ, inuiolabilis, Halicar. lib. 7.
Ἀσύλητος φρενὸς, mens inuiolata, Nonn. Ἀσυλία, ας, ἡ, ius libertatis & veniæ, immunitas, Bud. Ἀσυλεὶ, aduerb tutò.
Ἀσύλληπτος, ἡ, incomprehenſibilis: & quæ concipere nequit, Dioſcor. Ἀσυλληψία, ας, ἡ, ſterilitas vteri, Dioſcorid. lib. 1. cap. 37.
Ἄσυλον, ου, τὸ, aſylum Virg. Polluci lib. 1. ἱερὸν, τίμιον, intactum. ¶ἄσυλος πλοῦτος. Plutarch. in Lycurg. i. opes quæ furto non ſubducuntur. ¶ἄσυλος γῆ, terra inuiolata, Eurip.
Ἀσυμβὰς, & Ἀσύμβατος, qui diſſidet, Nazanz.
Ἀσυμβάτως, hoſtiliter. Plut. in Camillo, ἀσυμβάτως ἔχει, paciſci recuſat.
Ἀσύμβλητος, incomparabilis, Ariſtotel.
Ἀσύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis & aſymbol⁹, Gell. li. 6, cap. 13. ¶Accipitur pro inutili, nihílque in medium conferente, Plutarch. in Coriolano, vocat ventrem ἀργὸν καὶ ἀσύμβολον.
Ἀσυμμετρία, ας, ὁ, immenſitas Ciceroni, intemperies. ¶Eſt etiam linea in circulo, quæ non ipſum totum, ſed eius partem metitur, chorda à mathematicis dicta, Theoph. de cauſis.
Ἀσύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immoderatus, inconcinnus, ἀσύμμετρος κεφαλὴ, Plutar. in Pericl. Idem, ἀσύμμετρος πρὸς τὴν δημοκρατίαν. ¶ἀσύμμετρος ταῖς μεγίσταις συμμετρίαις, Plat. in Timæo.
Ἀσυμπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, malè compactus.
Ἀσυμπαθὴς, έος, qui cum aliis non afficitur.
Ἀσυμπλήρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non cōpletur, cauus.
Ἀσύμπτωτος, ὁ καὶ ἡ, non cōcidens, Gal. ad Glauc.
Ἀσυμπώρωτος, ὁ καὶ ἡ, Dioſ. l. 1. nō cōſolidat⁹ Cic.
Ἀσυμφανὴς, obſcurus. Ἀσυμφανῶς, tectè, Suid.
Ἀσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, incōmodus, pernicioſus, Heſiod. ἡ μέσση μάχ' ἀσύμφορος ἐστὶ φυτοῖσι.
Ἀσυμφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non coaleſcens, ἀνοίκειος.
Ἀσύμφυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, incongruus, diſcrepans.
Ἀσύμφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſſonus, inuocat⁹, Nazan. Pla. νόμ. ς. ἀσύμφωνοι, q. diuerſarū ſūt līguarū.
Ἀσυνάγωγος, cui interdictum eſt ſynagoga.
Ἀσυνδύακτος, inſociabilis Liu. Baſil. de vita ſolitaria, ἄβιον, ἀπράγμονα, ἀσυνδύακτον εἶναι δεῖ.
Ἀσύνακτος, idem: vel qui cōgregari nō poteſt, exul, Heſy. ἀσύνακτοι λόγοι, Epicteto.
Ἀσύναπτος, ὁ καὶ ἡ, non cohærens.
Ἀσυνάρτητος, non conſentaneus, ineptus, Naz.
Ἀσύνδετος, ου, ὁ καὶ ἡ, irreligatus Ouid. ¶τὸ ἀσύνδετον. Hermog. figura, Quint. diſſolutio.
Ἀσύνδηλος, incognitus, ἀσύνδηλοι τόποι, Plutar.
Ἀσυνδίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſine cōiuge, ἀσύζυκτος.
Ἀσυνδύαστος, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, non coniunctus.
Ἀσυνειδήτως τοῖς ἄλλοις, aliis non conſciis, Plut.
Ἀσυνετῶ, deſipio, non intelligo, Herac. in Epiſt. ¶Ἀσύνετος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, Luci. ¶Ἀσυνέσις, εως, ἡ, ſtultitia. & Ἀσυνεσία, inſcitia.
Ἀσυνήθεια, ας, ἡ, inſolentia Cicer. deſuetudo.
Ἀσυνθεσία, conuentorū pactorúmque violatio.
Ἀσυνθετέω, μ. ήσω, π. ηκα, reprobo, Eſdr. ἠσυνθετήσαμεν τῷ θεῷ ἡμῶν, præuaricati ſumus in Deum noſtrum.
Ἀσύνθετος, incompoſit⁹, pactorum haud tenax, Demoſt. in ſuperl. dixit, ἀσυνθετώτατον ὄχλον.
Ἀσυνοικέσιαστος, qui eſt ſine commercio, Chryſoſt.
Ἀσύντακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis à muneribus. ¶Item inordinatus, non coherens, Xenoph.
Ἀσυντελὴς, ὁ καὶ ἡ, inutilis, imperfectus, Nazan.
Ἀσύντονος, incontentus Cicer. Ἀσυντόνως, lentè, remiſſè, Xenoph. 4. Pæd. ἀσυντονώτατα πρὸς τὴν πορείαν ἔχειν.
Ἀσυρὴς, ſceleſt⁹, temerarius, Heſych. Ἀσύρικτος, intactus à ſibilo, ſic Cicero. ¶Polyb. homo infimæ ſortis.
Ἀσυσκεύαστον, inconditum, non digeſtum, Xeno.
Ἀσύστατος, ου, ἀδιάθετος, qui ſtare nequit, parum ſibi conſtans, Ariſtoph. νεφ. Ἀσυστασία, ας, ἡ, inconſtantia.
Ἀσύφηλος, ου, ὁ, ſtolid⁹, nulli⁹ frugis, Lucia. ἀσύφηλον ἔρεξέ με, habuit me pro vili & abiecto.
Ἀσφήμων κασία, genus eſt caſię, Dioſc. li. 1. c. 12.
Ἀσφάδαστος, ſine cōtractione & cōuulſione, Sophocl. ¶Ἀσφαδάστως, conciſè.
Ἀσφάδεστος, ου, ὁ, manens, quietus.
Ἀσφακέλιστον, non picatum, Heſych.
Ἀσφάλεια, ἡ, ſecuritas, cautio, præſidium Cicer. ¶Thucyd. ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ εἰμὶ, ſum in tuto. ¶ἀσφάλειαν παρέχειν, afferre ſecuritatem, Xen.
Ἀσφαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolidus, firmus, Xenoph. lib. 3. Pæd. ¶Ἀσφαλέως, tutò, firmiter, Heſiod.
Ἀσφαλίζομαι, καὶ Ἀσφαλίζω, μ. ίσω, π. ικα, munio, protego, ſtabilio, Aphrod. ¶In Pandect. ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι, ſignificat idoneis ſponſoribus cauere, *aſſeurer*.
Ἀσφάλιος ποσειδῶν, firmus Neptunus, Plutarch.
Ἀσφάλισμα, pignus, ſignum certum.
Ἀσφαλτίζω, bitumen redoleo, Dioſc. lib. 1.
Ἀσφάλτιον, genus herbæ, Dioſc. li. 3. cap. 123.
Ἀσφαλτίτης, extrema vertebra, Poll. lib. 2.
Ἀσφαλτῖτις, lacus vbi naſcitur bitumen.
Ἀσφαλτος, ου, ὁ, & ἄσφαλτον, τὸ, Aphr. bitumen.
Ἀσφαλτόω, μ. ώσω, bitumine linio, Geneſ. 6.
Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, bituminatio, πίσσωσις, picatio.
Ἀσφαλῶς, tutò, Xenoph. ἀσφαλῶς ἔχουσι πρὸς τὰ ἀφροδίσια, tuti ſunt à venere.
Ἀσφαραγέω, ῶ, ſtrepito. 2. & 3. breuibus, Theoc.
Ἀσφάραγος, ου, guttur, faux λαιμὸς, Suid.
Ἀσφαραγωνία, aſparago, Dioſcorid. li. 2. ca. 126.
Ἀσφενὲς, pro ἀσθενὲς, apud Herodot. imbecille.

Α῎σφηλος,ου,ὁ,imbecillis,ἀσθενὴς,immobilis.
Α῎σφικτος,ου,ὁ καὶ ἡ,qui difficulter aſtringitur.
Α῎σφισβαίνη, Aſphiſbæne, venenata beſtiola.
Α῎σφόδελος, aſphodelus herba (quam & herion dixere.) Dioſc.li.2.ca.199. & Gell.lib.18.ca.2. ¶Α῎σφοδελὸς,pratum vbi aſphodeli proueniunt, Odyſſ.λ.
Α῎σφοδελώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,haſtulæ regiæ ſimilis.
Α῎σφράγιστος,non ſignatus,nõ baptizatus,Naz.
Α῎σφυκτεῖν,pulſu eſſe languido, Dioſc.li.6.ca.1.
Α῎σφυκτος,ου,ὁ,minimè aſtringẽs,remot⁹, Epig.
Α῎σφυξία,morbus, quãdo venæ cõciderũt, Celſ.
Α῎σφύγετος,lutoſus agger, ὁ ἰλυώδης συρφετός.
Α῎σχαδὲς,τὸ,inſtabile,infirmum,Æſchyl.
Α῎σχάλλω,μ.λῶ,& Α῎σχαλάω,doleo,angor,ſuccenſeo. ἀσχαλᾶν κακοῖς, Eurip.mala ægrè ferre.
Α῎σχέδωρος,aper,Æſchyl. Vide Athen.li.θ.
Α῎σχετος,ου,ὁ καὶ ἡ,intolerabilis,qui retineri non poteſt:Heſiod. μένος ἄσχετον, vis inſuperabilis.
Α῎σχημάτιστος,ου,ὁ καὶ ἡ,nõ figurat⁹,informis,Chry.
Α῎σχημος,ου, ὁ καὶ ἡ,turpis, inuerecundus. ¶Α῎σχημονέω,μ.ήσω,indecorè facio. ¶Α῎σχημόνως,deformiter, Quintil. ¶Α῎σχημοσύνη,ης,ἡ, deformitas,impudentia. ¶Α῎σχήμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,indecorus,immodeſtus,fœdus,Plat.in Epiſtol. ἀσχήμον ἂν εἴη,turpe eſſet.
Α῎σχιδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,non fiſſus. Α῎σχιζῆ,τὰ,nõ fiſſa.
Α῎σχιον,τὸ,tuber,ὕδνον,Theophr.de hiſt.li.1.c.10.
Α῎σχιστος,ου,ὁ καὶ ἡ,fiſſura carens, non fiſſus, Plat.
Α῎σχολέομαι,occupor, ἀσχολοῦμαι πρὸς τοῦτο,Æſop.
Α῎σχολέω,μ.ήσω,π.ηκα, exerceo,in occupatione ſũ.
Α῎σχολία,ας,ἡ,occupatio. ἀσχολίας ἔχειν τῶν φίλων ἐπιμελεῖσθαι, Xenoph.in OEcon.amicis vacare non poſſe per occupationes.
Α῎σχολος,ου,ὁ καὶ ἡ,occupatus,ἄσχολος πρὸς τοῖς ἔργοις, Ariſtot.5. Politic. Plat. de Leg. ἄσχολος χρόνος τούτου ἐπιμελεῖσθαι,tẽpus non finit hoc curare.
Α῎σχυ,τὸ,ſuccus Ponticæ arboris,vel fructus.
Α῎σώδης,ὁ καὶ ἡ, faſtidiens,nauſeoſus Plin.Galen.
Α῎σώματος,ου,ὁ καὶ ἡ,incorporeus Cicer.
Α῎σώμενος,triſtat⁹. Α῎σωμος,ὁ,incorpore⁹,Etym.
Α῎σωτεύομαι,μ.σομαι,luxu diffluo,Ariſt.5.Ethic.
Α῎σωτία,ας,ἡ, luxuria, prodigalitas Saluſtio. Athen.li.δ. πάντα ἀνήλωσε τὰ πατρῷα εἰς ἀσωτίαν.
Α῎σώτιον,ganea & popina,Athen.lib.δ.
Α῎σωτος,ου,ὁ καὶ ἡ,helluo,decoctor,Ariſtot.l.4.Eth. ¶Α῎σώτως,prodigè Cicer. Iſocrat.
Α῎σωφρόνιστος,ου, ὁ καὶ ἡ, pro eo qui non emendat, Nazan.

A T

Α῎ταής,inexercitatus,ἀγύμναστος,Heſych.
Α῎τάζω,miror,ſtupeo,θαυμάζω,ἐκπλήττομαι,Ety.
Α῎τακτεῖν,ordinem turbare, Demoſth. ¶Itẽ inhoneſtè &petulãter ſe habere,Plut.in Apoph.
Α῎τακτος, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, ἄτακτος ἀφροδίτη, Plat.de Leg. ¶ἀτάκτοις ποιῆσαι, perturbare, Xenoph.1.Pæd. ¶Α῎τάκτως,inordinatè,Plat.
Α῎ταλαίπωρος,beat⁹.¶Α῎ταλαιπώρως,feliciter,Ariſtoph. αὐτοῖς ἀταλαιπώρως ἡ ποίησις διέκειτο.
Α῎τάλαντος,ὁ καὶ ἡ,par, Phocy. ψυχὴ ἀτάλαντον. Ιλ.β.
Α῎τάλλω,μ.λῶ,augeo,adoleſco,nutrio cum cura. Soph. νέαν ψυχὴν ἀτάλλων,i. ζωὴν τρέφων.
Α῎τάλματα,ſaltus,pueriles ludi,ἅλματα,παίγνια.
Α῎ταλὸς,ῦ,ὁ,mollis,tener,puerilis, Heſiod. παῖδ᾽ ἀταλὰ φρονέοντα,puerum puerilia ſapientem.
Α῎ταλόψυχος,ου,ὁ καὶ ἡ,puſilli animi,in Epigram.
Α῎ταμίευτος,ου, ὁ καὶ ἡ,incautus,nihil reponens. ¶Α῎ταμιεύτως,nihil recondendo,Plat.de Leg.
Α῎ταξία,cõfuſio,ordinis deſertio, Phil.de mũdo.
Α῎τάομαι,μ.ήσομαι,patior detrimentum, Soph.
Α῎ταπείνωτος,ου,ὁ καὶ ἡ,celſus,minimè abiectus.
Α῎τὰρ,ſed,verùm,cæterum.Plato 2.de Republ. ἀεὶ μὲν δὴ τὴν φύσιν τοῦ γλαύκωνος ἠγασάμην, ἀτὰρ οὖν καὶ τότε πάνυ γε ἥσθην,i.quum alias ſemper, tum præcipuè per id temporis ingenio Glauconis ſum oblectatus.
Α῎ταρακτοποιησία,ης,ἡ,actio imperturbata,Hipp.
Α῎τάρακτος,quietus,imperturbatus Plin.
Α῎τάραχος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſedat⁹ ac defæcat⁹,intrepid⁹.
Α῎τάρβητα,intrepidè,Soph.in Aia.ſecurè,Suid.
Α῎τάρβητος,imperterritus, Iliad.γ΄.ἀτάρβητος νόος.
Α῎ταρβίζομαι, timeo. Α῎ταρίχευτος,nõ cõditus.
Α῎τάρμυκτος,intrepidus,audax,Nicand.in Alex.
Α῎ταρνον,ου,τὸ,ferrum in modiolo rotæ,quod ab axe teritur, Poll.lib.α.
Α῎ταρπὸς,οῦ,ἡ,callis,via,ἡ εὐθεῖα ὁδὸς,Etym.
Α῎ταρτηρὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ, cõtumelioſus,cõtumax,Ιλ.α. ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν Α῎τρείδην προσέειπε.
Α῎ταρχυτος,ſiue Α῎τάρχυτος,inſepultus, Phocyl.
Α῎τασθαλέω,pernicioſè me gero, pecco, Nonn.
Α῎τασθαλία,ας,ἡ,ſuperbia,ſtoliditas,peccatum. Heſi.ὄφρ᾽ ἀποτίσῃ δῆμος ἀτασθαλίας βασιλήων.
Α῎τάσθαλος,ου,ὁ καὶ ἡ,iniuſtus,improbus,Ælian.
Α῎ταύρωτος,ου,ὁ καὶ ἡ,expers coniugii, virgo, Ariſtop.Lyſi οἴκοι δὲ ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.
Α῎ταφος,ου,ὁ καὶ ἡ,inſepultus,inhumatus Cicer.
Α῎τάω,noceo βλάπτω,lædo,Soph.in Aiace.
Α῎τε,quaſi, tanquam, καθάπερ, quippe. Plat.in Timæo, ἅτε οὐκ ἀπολείπειν ἑαυτὸ, Cicer. quia nunquam deſeritur à ſe. ¶Nonn. οὐδέ μιν εἴρετο πότμος ἅτε θρασύς, i.etſi audax.
Α῎τεγκτος,& ἄτεκτος,ου,ὁ καὶ ἡ,rigidus,qui liquefieri nequit, Syneſ. πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἄτεγκτος ἔσομαι. ¶ Hinc fit aduerbium ἀτέγκτως,rigidè,immiſericorditer Terent. Ælian. βιαίως δὲ καὶ ἀτέγκτως διακεῖσθαι.
Α῎τειρὴς,ὁ καὶ ἡ,indomitus,rigidus,ἄθραυστος,Iliad.ε.
Α῎τείχιστος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſine muris,muris nõ cinctus.
Α῎τέκμαρτος,ου,ὁ καὶ ἡ, qui nulla coniectura deprehendi poteſt, Ariſtoph.in Auib. vnde ἀτεκμάρτως,abſque coniectura, Xenoph. τὰ δ᾽ ἀτεκμάρτως ἔχοντα.
Α῎τεκνέω,ῶ,ſum ſterilis, ἀτεκνουμένη γῆ,4.Reg.2.
Α῎τεκνος,ου,ὁ καὶ ἡ,orbus,ſterilis,Heſiod.
Α῎τεκνόω,μ.ώσω,liberis orbo. Α῎τεκνία,ſterilitas.
Α῎τέλεια,ας,ἡ,imperfectio, ἀτέλεια τῶν σπερμάτων. Theoph.li.4.c.14. ¶Itẽ immunitas,vacatio, Xenoph. οἰκεῖν ἀτέλειαν ἔδοσαν τῷ βουλομένῳ. Iſocr. τῆς τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἄλλων ἀτελείας.
Α῎τέλεστος,ου,ὁ καὶ ἡ,imperfect⁹,nõ initiatus, Ælia. μυστηρίων τελουμένων τοῖν θεοῖν ἀτέλεστος.

Ἀτελεύτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, ſempiternus, ἀτελὴς, Ιλ. α. ¶Soph. ἀτελεύτητος, i. inexorabilis.
Ἀτελῆ, apud Demoſth. bona immunia.
Ἀτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, imperfectus, nec abſolutus Cic. ἀτελὲς μηδὲν ἡ φύσις ποιεῖ, Ariſtotel. in Polit. ¶Idem 2. OEcon. ἀτελεῖς πολίτας, dicit immunes ciues, i. qui vectigal non pendunt.
Ἀτέλλω, μ. ελῶ, π. κα, lætor: & augeo.
Ἀτελώνητος, ου, ὁ, ex quo veſtigal non penditur. Martian. in L. interdum, D. de publica. improfeſſum ſeruum dicit in commiſſum cecidiſſe, pro quo domin⁹ nō profeſſ⁹ eſt ad fiſcū.
Ἀτέμβω, μ. ψω, priuo. ¶Itē afficio dolore, Odyſſ. ι. ἀτέμβεις θυμόν. Ἀτέμβομαι, queror, Arg. 2.
Ἀτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fixus, intentus, Heſiod. νωῦ ἀτενεῖ τε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ. ¶Ἀτενὲς, attentè, immotis fixíſq; oculis, ἀτενὲς ἐφεώρα ἐς μὲ, Lu.
Ἀτενίζω, μ. ίσω, oculos intendo, fixis oculis intueor, Ariſtotel. in Probl. ἀτενίζω πρὸς τὸ ἐκείνου πρόσωπον, pēdeo miſerè de illius vultu.
Ἄτερ, ſine, ſeorſum, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα: cum Genit. Iliad. δ, ἤτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε.
Ἀτέραμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, non coctibilis Plin. durus, ἀτέραμνα ὄσπρια, Theoph. ca. 5. & 9.
Ἀτεραμνότης, ητος, ἡ, durities, Theophr. l. 4. c. 5.
Ἀτεράμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Theophr. non coctibilis. ¶ἀτεράμων ἀνὴρ, inexorabilis, durus, Ariſtoph.
Ἀτερεδόνιστος, teredines non ſentiens, Dioſc. li. 2.
Ἄτερθεν, & ἄτερθε, abſque: Genit. poeticum.
Ἀτερμάτιστον, infirmum, imperfectum, Diodor.
Ἀτέρμων, ονος, interminatus Cicer. Ariſtophan.
Ἀτερόθεν, ſeorſim, τὸ ἑτέρωθεν.
Ἄτερος, Atticè pro ἕτερος, i. alter, Epigram. li. δ.
Ἀτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iniucūdus, λιμὸς ἀτερπὴς, Heſi. Thucyd. ἀτερπὴς ἐς ἀκρόασιν, auditu inſuauis.
Ἄτερπος, triſtis. Ἀτερψία, ας, ἡ, moleſtia.
Ἀτετὸν, album, λευκὸν, Heſych. contemptum.
Ἄτευκτος, iniucundus. Ἀτευχὴς, inermis.
Ἀτεχνία, ας, ἡ, ruditas, imperitia, Ariſtot. l. 6. Eth.
Ἄτεχνος, ου, ὁ καὶ ἡ, inartificialis Quint. ἄτεχνοι πίστεις, probationes ſine arte, Ariſtot. in Rhetor. ¶Ἀτέχνως, negligenter, ſine arte, Quintil. inartificialiter. ¶Ἀτεχνῶς, verè, ſedulò, Ariſtop. νεφ. ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτὶ, id mihi certè accidit.
Ἄτη, ης, ἡ, nocumentum, calamitas. ἄτη οὐρανία, clades cœleſtis, Soph. ¶Item dea quæ noxas immitit mortalib⁹, Heſiod. ab ἄτω, i. βλάπτω.
Ἄτηκτος, ὁ, non liqueſcens, Ariſtot. li. 3. Meteo.
Ἀτημελέω, μ. ήσω, π. ηκα, nō curo, abiicio curam.
Ἀτημελὴς κόμη, Plut. in Anton, coma neglecta.
Ἀτημελία, ας, ἡ, negligentia, incuria, Agathiæ.
Ἀτιάω, laboro, μοχθέω. Ἄτης, Bacchi epitheton.
Ἀτηρὴς, έος, καὶ ἀτηρὸς, οῦ, ὁ, Ariſtoph. nocuus, inſuperabilis, intractabilis, vnde ἀτηρία, Plat.
Ἀτίζω, μ. ίσω, ſperno, paruifacio, deprimo. 2. Arg. ὑπερβασίησιν ἄτισσε, i. contempſit, ἠφρόντισεν.
Ἀτιθάσευτος, & Ἀτίθασος, ου, ὁ καὶ ἡ, intractabilis.
Ἀτιμαγελεῖν, faſtidire, abarmentari, abgregari Feſt. Theo. εἰδυλ. θ. & Ariſtot. l. 9. Anim. c. 31.
Ἀτιμάγελος, qui negligit armentum, In Epigr.

Ἀτιμάζω, μ. άσω, aſpernor, contemno, Sophocl. οὔποτ' αὖθις ἀτιμάσουσ' εἴπι, i. nunquam paruifacient. Ἀτιμάω, μ. ήσω, idem, Odyſſ. ξ, ξεῖνον ἀτιμῆσαι. ¶ Ἀτίμητος, contemptus. ¶Item inæſtimabilis, ἀτίμητος φίλος, Phalar. ¶ἀτίμητος δίκη, Demoſthen. i. non taxata.
Ἀτιμία, ας, ἡ, ignominia: dehoneſtamentū Tacit. ποιεῖν ἐν ἀτιμίᾳ εἶ), notare ignominia, Xeno.
Ἄτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignominioſus, ἄτιμός εἰμι, Æſch. Thucyd. ἄτιμοι γερῶν, honoribus exuti: ἀτίμως φέρεσθαι ὑπ' ἀνθρώπων, Plat. de Legib.
Ἀτιμόω, μ. ώσω, vitupero, priuo honore, Accuſ.
Ἀτιμώρητος, ου, ὁ, impunitus, inultus, Thucy. l. 3.
Ἀτιμωρήτως, impunè, Plat. de Leg. ἀτιμωρητὶ, idē.
Ἀτίνακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconcuſſus, ἄσειστος, Nonn.
Ἀτισωδρεῖν, contemnere, ſuperbire, Heſych.
Ἀτιτάλλω, μ. αλῶ, alo, educo, as, curioſè nutrio, Οδ. ὁ, παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἑῆος ἐνὶ μεγάροις ἀτίταλλον.
Ἀτιτὴς, οῦ, ὁ, iniquus: hinc ἀτιτεῖν, i. ἀδικεῖν, Heſy.
Ἄτιτος, inhonoratus. ¶Item inultus, Phocyl.
Ἄτλας, αντος, vertebra extrema colli quæ pondus ſuſtinet, Poll. li. 2. ¶Ἄτλαντας, etiam vocant Latini telamones Seruius in 1. Æneid.
Ἀτλατέω, & Ἀτλητέω, μ. ήσω, malè tolero, ignoro, timeo. Ἄτλητος, intolerabilis. Ἀτλησία, impatiētia, ἀϋπομονησία, intolerātia, καὶ ἀμηχανία.
Ἄτμα, purgatio, κάθαρμα dicitur.
Ἀτμενία, ſeruitus, Epigram. adminiſtratio, Laſc.
Ἀτμένιος, laborioſus, Nicand. in Alexiphar.
Ἀτμενος, & ἄτμην, ſeruus factus ex ingenuo.
Ἀτμεύω, ſeruio. ¶Ἀτμενάνητος, ſtultus, ſeruilis.
Ἄτμητος, ου, ὁ, Quintil. inſectus, ἄτμητος ἄμπελος, Plut. in Numa. Ἀτμὴ, ῆς, ἡ, ſpiratio, ἀτμίς.
Ἀτμίζω, μ. ίσω, vaporo Plin. exhalo. Ἀτμὶς, ίδος, ἡ, vapor, aura, halit⁹, ἀναθυμίασις. Ἄτμισις, idē.
Ἀτμὸς, οῦ, ὁ, vapor, nidor. ¶Ἀτμώδης, vaporiferus.
Ἀτόκιον, quod ſterilitatem inducit, Dioſcorid.
Ἄτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſterilis: ſine fœnore, vt ἄτοκα χρήματα, Ariſtot. 2. Oeconom. & Plat. νόμ. ια.
Ἀτόλμητος, non audendus, Chryſoſt. περὶ ἱερωσ.
Ἄτολμος, inaudax, Horat. Ariſtoph. λῆμα μὲ πάρεστι τῷ ἢ ἐκ ἄτολμον. ¶Ἀτολμία, formido.
Ἄτομος, indiuiduus. ¶Item ἄτομοι, minuta corpuſcula, qualia videm⁹ in Sole per feneſtrā radios immittente: corpora inſecabilia Quint.
Ἀτονέω, μ. ήσω, π. ηκα, deficio, torpeo, langueo. ¶Ἀτονία, ας, ἡ, remiſsio.
Ἄτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, incontentus Ciceroni, languidus. ¶Ἀτόνως, leuiter, remiſſé.
Ἀτόπαστον, cōiectura non aſſequiendum, Æſcyl.
Ἀτόπημα, ατος, τὸ, ſcelus, Interp. Ariſtoph. ¶Item abſurdè dictum, Damaſceno.
Ἀτοπία, ας, ἡ, abſurditas. ἀτοπίας πλέον πρᾶγμα, Plat. in Sympoſ. Ἄτοπος, ὁ καὶ ἡ, abſurdus, importunus, turpis, Idem Epiſt. 7. ἀτόπῳ καὶ αἰσχρᾷ νίκῃ νικᾷν.
Ἀτόπως, temerè, abſurdè, Demoſth.
Ἄτος, ου, ὁ, inſatiabilis, Heſiod. ἀφὴν ἄτον πολέμοιο.
Ἄτρακτος, ου, ὁ, fuſus, Ariſtot. de mūdo. ¶Eur. ſagitta. ¶Poll. li. 1. pars mali ſupra antennam.

Ἀτρύγχλος, obſcurꝰ, Bud. Cōm. Ἀτραπίζω, euado.
Ἀτραπὸς, οῦ, ἡ, diuerticulum. ¶Item muſtũ, Etym.
Ἀτράφαξις, holeris genus: Romanis atriplex.
Ἀτρέκεια, ας, ἡ, veritas, Epigram. & apud Nōn.
Ἀτρεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, intrepidus. ἀτρεκὲς αἷμα, ſanguis merus, Iliad. έ. ¶Ἀτρεκέως, intrepidè, verè, Odyſſ. ξ. ἀτρεκέως ἀγορεύσω, i. ἀληθῶς.
Ἀτρέμας, vel Ἀτρέμα, placidè, ſenſim, Ariſtoph. νεφ. ἔχ' ἀτρέμας, & ἔχ' ἀτρέμα, i. confide.
Ἀτρεμέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſto intrepidus, Heſiod. ἵνα τοι τείχεα ἀτρεμέωσι. ¶Ἀτρέμητον, inconcuſſum, ἀσάλευτον. Ἀτρεμία, ας, ἡ, quies. Ἀτρεμίζω, immotus ſum, animo tranquillo ſum. Herodot. ἀτρεμίζω τὴν ψυχήν.
Ἄτρεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, ἀτρέπτῳ προσώπῳ, conſtanti atque interrito vultu, Lucian.
Ἀτρέπτως, rectè, Ælian.
Ἄτρεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intrepidus, ἀφόβητος, acer, Soph.
Ἄτρητος, ου, ὁ, non cauus, imperfoſſus Ouid.
Ἀτρίακτος, inuictus, Æſchyl. in Choephoris.
Ἀτριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, non tritus, imperuius Ouid.
Ἄτριον, tenuis textura, ὕφος λεπτὸν, Heſych.
Ἄτριπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infractꝰ, declinatꝰ, ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις, Theocr. ſpinis calcatu difficillimis.
Ἄτριχες, depiles Varron. imberbes, Æſop.
Ἄτριψ, ὁ, inexercitatus & inexercitus Cic. Suid.
Ἄτρομος, ſiue Ἀτρόμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intremerus.
Ἀτροπία, improbitas, καὶ ἀωρία, μεσονύκτιον, Heſy.
Ἄτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, immutabilis, immutatus.
Ἀτροφέω, μ. ήσω, tabeſco, alimento deficior, langueo, ἀτροφεῖν ποιεῖν, tabefacere, Ariſtotel. de mũdo. ¶ἠτροφηκότα μόρια, Gal. pro ἐξηρασμένα. Ἀτροφία, inedia, nutriendi penuria. ¶Ἄτροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, non alens, Theoph. & Dioſc. ¶Ἀτροφὴς, & ἄτροφος, qui non alitur, Theophr.
Ἀτρύγετος, ου, ὁ καὶ ἡ, infructuoſus Columel. à τρύγω, i. vindemio. ¶Item indomitus, à τρύχω, i. vexo & attero, Homer.
Ἀτρυγὴς, ineptus vindemiæ, Epigr. ἀτρυγὲς ἄλλοις μέλι. ¶Ἄτρυγος, ὁ, purꝰ, ſine fęce. ἄτρυγον ἔλαιον.
Ἀτρύπητος, ου, ὁ καὶ ἡ, nullo foramine peruius.
Ἀτρύπονος, ęrumnoſus, Heſ. Ἀτρύτονος, indomitꝰ.
Ἄτρυτος, indomitus, immenſus, κακὰ ἄτρυτα, vehementia mala, Soph. ἄτρυτος πόνος, Herodot.
Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, indomita, Mineruæ epith. Iliad. β.
Ἀτρύφερος, incultus, Eupolis apud Suid.
Ἀτρύφητος, ου, ὁ, qui non eſt mollis. Ἄτρω, exilio.
Ἀτρὼς, ότος, ὁ, & Ἄτρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuulneratꝰ Cic. Luci. ἄτρωτόν δ' ἐγχέεσσιν, inuiolabile telis Silio.
Ἄττα, tenui ſpiritu, quædam, ἀλλ' ἄττα, Thucyd.
Ἅττα, denſo ſpiritu, quæcũque, quę, Plat. de Leg.
Ἄττα, vox eſt, qua minores honorant maiores, vt in Epigr. ἄττα γέρον δῖος με καλεῖ γάμος.
Ἀτταβυγᾶς, & ἀτταγᾶς, auis Ionicæ paluſtris variis coloribꝰ, Ariſtoph. Interp. ¶Attagen Ionicus Plin. attagena Martiali. Ἀτταγὴν, idem.
Ἀτταγηνὸς, οῦ, piſcis, Plin. li. 22. ca. vlt. ſcepinus.
Ἀττάκης, ου, ὁ, attacus, Leuit. 11. quoddam volatile.
Ἀττακίτης, vt ἀτταγύτης, genus placẽtæ, Athen. 4.
Ἄτταγον, τὸ, ſartago, τήγανον, & placenta.

Ἀττάραχος, leuiſſimũ, minimum aliquid. Latini puſulam vocant, & hectam vel hetam, Heſy.
Ἀττέλαβος, ου, ὁ, brucus, ἀκρὶς, locuſta.
Ἀττικισμὸς, οῦ, ὁ, ſermo Atticus Quintil.
Ἀττικὸς, οῦ, ὁ, Atticus, ἀττικὸν βλέπος, Ariſtop. νεφ. perinde ac ſi dicas, os impudens, Interp. Ariſtoph. ¶ἀττικὸς μυκτὴρ, naſus Atticus, Lucia.
Ἄττω, ſiue Ἄσσω, ſalio, ὁρμάω, exilio, aſſilio, ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε, huc & illuc proſiliens, Demoſt.
Ἀτυζηλὸς, horribilis, terribilis, Apollon. 2.
Ἀτύζομαι, timeo, trepido. Iliad. ζ. ἐκλίνθη ἰάχων παιδὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς, i. ἐκπλαγεὶς, ἢ ταραχθεὶς, ſtupens vel timens. ¶Ἀτύζω, μ. ύξω, reddo attonitum, turbo, Nicand. in Alex.
Ἄτυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, infectus, Phocylid. οὐκ ἔτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Ἀτυλὸν, paruum, ignobile, μικρὸν, ἀγεννὲς, Heſych.
Ἀτυπῆδες, Heſy. hordea ſine gluma & aceribꝰ.
Ἄτυπος, ου, dicitur quum forma malè alicui rei imprimitur: Vlpia. in l. 10. §. 4. D. de ædil. edicto. Quæſitum eſt an balbus, & blæſus & atypus, ſanus ſit, &c.
Ἀτυρίφωνος, & Ἄτυρος, qui præcipitãter loquitur.
Ἀτύρωτον γάλα, lac non denſatũ in caſeũ, Dioſc.
Ἀτυφία, ας, ἡ, humilitas, Plut. in Numa. Ἄτυφος, faſtu vacuus. Ἀτύφως, modeſtè, Ælia.
Ἀτυχέω, μ. ήσω, π. ηκα, non ſum compos voti, μὴ κατορθῶ καὶ ἀποτυγχάνω, aduerſa fortuna vtor. ἀτυχόντων τῇ πεζῇ, cùm terra malè pugnarẽt, Xenoph. Ἀτύχημα, ατος, τὸ, infortunium. Ἀτύχησις, idem, Heſych.
Ἀτυχὴς, impos voti. ¶Ἀτυχία, ας, ἡ, infortunium, caſus aduerſus, Polyb. ¶Ἀτυχῶς, infeliciter.
Ἄτω, μ. σω, ſaucio, noceo, ἀόρ. ά, ἆσα, & reſoluto ᾶ in duo breuia, ἄασα, vehementer nocui, Bud.

A Υ

Αὖ, δὴ, iterum, contrà, retro, pòſt, Iliad. ά, αὖ ἔρυσαν, i. εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν, retrorſum traxerunt. ¶Ariſtoph. in Veſp. αὖ, αὖ, ad imitationem latratus canum.
Αὖα, τὰ, ligna ſicca, Etym. arefacta, Herodot.
Αὐαίνομαι, μ. ανοῦμαι, accendo, exicco, corrumpo.
Αὐαίνω, μ. ανῶ, ſicco, arefacio.
Αὐαλέος, ου, ὁ, arens, deſiccatus, Heſiod.
Αὔανος ἄρτος, Poll. li. 9. panis placentas referens.
Αὔανσις, εως, ἡ, ariditas, tabes plantarum, Galen. Dicitur etiã αὐαντή, Hippoc. 1. Galen. interp.
Αὐαντικὴ νόσος, morbus exiccãs corpus, vt tabes.
Αὐαρὰ, τὰ, nuces auellanę, τὰ ποντικὰ κάρυα, Heſ.
Αὐγάζομαι, μ. άσομαι, reſpicio. Argo. 2. contẽplor. Heſi. πρὸς ἄλλους αὐγάσεαι, ad alios reſpicies. ¶Αὐγάζω, Eur. pro eodẽ, cũ accuſ. ¶Αὔγασμα, ατος, τὸ, candor, ſplendor. Αὐγασμὸς, οῦ, ὁ, idẽ.
Αὐγαλέος, Theocr. pro αὐαλέος, i. ſiccus, aridus.
Αὐγεῖν, dolore, ἀλγεῖν, Heſych.
Αὐγὴ, ῆς, ἡ, radius, ſplẽdor, αὐγὰς ὀμμάτων, Soph. in Aiace. Αὔγασμα, & αὐγασμὸς, idem. ¶Αὐγῆεις, εντος, qui valet acie oculorum, perſpicax, Nicand. in Ther. ¶Αὐγὴς, dilucidus. ¶Αὐγοειδὲς, ſplendidum.

Αὐγουστεῖον, forum obſoniale. Item prætorium, Suid. Αὐγεῖν, dolere. Heſych. Αὔγιον, ruta.
Αὐδαξάσθαι, Herodot. i. loqui ſeu locutos eſſe.
Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio. Iliad. α. τοῦ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή. ¶Αὐδάω, loquor, Iliad. α. καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων. ¶αὐδάομαι, idem, Sophocl. ηὔδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν, i. ἔλεγε. ¶Αὐδήεις, εντος, ὁ, loquens, vocalis.
Αὐερύειν, retrahere, εἰς τοὐπίσω ἕλκειν, Heſych.
Αὐθάδεια, arrogantia, moroſitas, Plat. in Epiſt. ἡ δ' αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύνοικος.
Αὐθάδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſibi placens. Eſſe nimis ſui iuris ac ſuæ ſententiæ, expreſsit Cicer. Hermog. σκληρὰ καὶ αὐθάδη διανοήματα.
Αὐθαδιάζομαι, μ. ίσομαι, pertinaciter reſiſto, Pla. in Apol. οὐκ αὐθαδιαζόμενος, οὐδ' ὑμᾶς ἀτιμάζων.
Αὐθάδισμα, ατος, τὸ, procacitas, contumacia, Æſchyl. in Prometh. ¶Αὐθαδόστομος, ου, ὁ, contumaci ore & temerario. ¶Αὐθαδῶς, contumaciter Cicer.
Αὔθαιμοι, οἱ, fratres, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος, Epigr.
Αὐθαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, per ſeipſum eligens, ſpontaneus. ¶αὐθαίρετος ἔτι ἡ εὐβουλία, integrum eſt adhuc bene conſultare, Thucyd. ¶Item ſimplex, verus, manifeſtus, breuis. ¶Αὐθαιρέτως, ſponte, vltró.
Αὐθέκαστος, ου, ſuum vnicuique tribuens, ſeuerus, Plut in Opuſcu. πατέρας αὐθεκάστους καὶ τὸν τρόπον ὀμφακίας.
Αὐθέντης, ου, ὁ, qui propria manu pulſat, percuſſor, cœdis author. Arg. 2. αὐθένται Ἀμύκοιο, interfectores Amyci. ¶Significat etiam qui ſeipſum interfecit, Etym. ¶Item author, Gaz. περὶ μηνῶν.
Αὐθεντέω, μ. ήσω, approbo, Baſil. authoritatem vſurpo, 2. Timoth. 2. αὐθεντεῖν ἀνδρός. ¶Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, authoritas, Syneſ.
Αὐθεντικῶς, cum authoritate, Cicer. ad Attic.
Αὐθήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, per vnum diem durans. αὐθήμεροι λόγοι, i. οἱ παραχρῆμα, extemporales, Æſchin. ¶Αὐθήμερον, ipſo die, Thucyd. ¶Αὐθημερινὸς μισθὸς, mercenarius diurnus, Iob. 7. ¶Αὐθημερίζω, eodem die redeo.
Αὖθι, illic, iſtic, per ſyncopē: pro αὐτόθι, Odyſſ. ὁ.
Αὐθιγενὴς, & Αὐθιγενὴς, indigena, Phil. de mũdo.
Αὖθις, iterũ, περὶ τούτων αὖθις διαλεγόμεθα, Ceb. Theb. ¶Poſthac. Odyſſ. ξ, αὖθις δὲ κτείναιμι, poſthac verò interficiã. οἱ αὖθις. poſteri, Iſoc.
Αὐθόμαιμος, conſanguineus. Αὐθόπου, fortaſſe.
Αὐθομολογέομαι, οῦμαι, mea ſponte ſignifico.
Αὐθύπαρκτον, per ſe ſubſiſtens, vel ſubiectiuum.
Αὐλαία, ας, ἡ, locus ante aulam, cortina, atrium, τὸ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα, Heſych.
Αὐλαῖον, ſtragula, velũ picturis variegatũ, Bud.
Αὖλαξ, κος, ὁ, ſulcus. Heſiod. in fœnim. vtitur.
Αὐλαρὸς, cuſtos domus. Αὐλάχα, ἡ, vomer.
Αὔλειον, ου, τὸ, veſtibulum. Αὐλεία, idem, Heſych.
Αὔλειος, ου, ἡ, veſtibulum, atrium, Lucian.
Αὔλειος θύρα, ianua veſtibuli & atrii, Herodot.
Αὐλέω, μ. ήσω, tibia cano. αὐλεῖν αὐλοῖς, tibiis ludere, Plut. in Gal. ¶Αὐλέομαι, tibia cantantem audio, Euſtath. Ariſtot. in Probl. διὰ τί οἱ πονοῦντες αὐλοῦνται, i. recreari ſolẽt tibiæ cãtu.
Αὐλὴ, ῆς, ἡ, caula, ſtabulum, Odyſſ. ξ: vnde αὐλίτης, opilio. ¶Antiquis, locus ad quem capite damnati ducebantur, poſtea dict⁹ ἀρχεῖον, Suid. ¶Item loca ſubdialia, Hom. ¶Item palatia, Ath. li. έ. ¶αὐλὴ, Exo. 36. cortina, Poll. 9. ¶Pro corte, Odyſſ. ὁ. ¶Itẽ αὐλὴ, ſinus maris.
Αὐλητὴρ, Heſiod. & αὐλητὴς, Demoſth. auletes Cicer. tibicen. ¶αὐλητικαὶ παιδιαὶ, tibiarum ludi, Ariſt. in Rhet. ¶αὔλημα, & αὔλησις, cantus ad tibiam. ¶αὐλητρὶς, tibicina. ¶αὐλητηρία, theca tibiarum.
Αὐλήτης, ου, ὁ, ſtabularius. ¶αὐλία, ſtabulum, Iſocrat. αὐλήρα, idem: & habena, Heſych.
Αὐλίζω, μ. ίσω, in aula habito: Item tibia cano.
Αὐλὶξ, vena, Heſych. Αὔλιος ἀστὴρ, veſperus.
Αὔλιον, ου, τὸ, ſtabulum, domicilium, 2. Arg.
Αὖλις, ιδος, ἡ, tentorium, caſtra. Iliad. ί, ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο, i. caſtrametati ſunt. ¶Capitur etiam pro ſtabulo, 2. Argon.
Αὐλονίσκος, vallis parua, Theophraſt. li. 9. c. 7.
Αὐλωπίας, ου, ὁ, ἀνθίας, ſacer piſcis, Ariſtot. l. 6. c. 17.
Ἄϋλος, ἀσώματος, non materiatus Cicer.
Αὐλὸς, οῦ, ὁ, tibia, Lucian. αὐλίσκος, parua tibia, aut canaliculus Polyb. αὐλητρίδιον, tibicinula. αὐλητικὸς κάλαμος, arundo tibialis, Theophr. ¶Αὐλικὸς, ὁ, citharœdus: vel aulicus, Plutarch. ¶αὐλοπηγέω, fiſtulas compingo. ¶Αὐλὸς præterea, figura quælibet in rectitudinem producta, vti eſt ſtadium, & ſanguinis è naribus torrens, Athen. lib. έ. ¶Item ferrum, iaculum omne prolixum, Euſtath.
Αὐλοτρύπης, ου, ὁ, qui tibias efficit, Poll.
Αὐλουρὸς, & αὐλωρὸς, cuſtos domus, οἰκοφύλαξ.
Αὐλῳδὸς, οῦ, cantor, auletes Cicer. tibicen.
Αὐλωλάζειν, compreſsis digitis ſibilare, Heſych.
Αὐλὼν, ῶνος, ὁ καὶ ἡ, vallis, Plutarch in Fabio. ¶Item, planities, locus floridus, fretum, anfractus terræ, canalis. ¶Et αὐλῶνες, loci vtrinque perflatiles. ¶Αὐλωνοειδὴς, apud Diodod. Sicul. anfractuoſus.
Αὐλῶπις, ιδος, locus in quo figitur criſta, Homer.
Αὔλωσις, ἡ, munitio in mõtium faucibus, Polyb.
Αὐλωτοὶ φιμοὶ, Poll. li. 10. fræna & cami fiſtuloſi. Æſchyl. vide Euſtath. Iliad. φ.
Αὐξάνομαι, accreſco, αὐξάνεται μείζων, Plat. de Leg. Αὐξαίνω, idem. ¶Αὔξη, ης, ἡ, incrementum, Arat. πλειοτέρη δέ γε αὖξαι γίνονται καρποῖο, Cicer. *Triplici ſolita grandeſcere fœtu.*
Αὔξησις, εως, ἡ, augmentum, incrementum.
Αὐξητικὸς, augens, Ariſtot. li. 1. ca. 7. de Animal.
Αὐξίδες, αἱ, fœtus Thunnorum piſcium in Ponto, Ariſtot. li. 6. Animal. ca. 17.
Αὔξιμος, ad incrementum accommodatus, Xen. αἱ γὰρ θεραπεῖαι αἱ ἀνθρώπειαι οὐκ εἰσὶν αὔξιμοι.
Αὖξις, auctus, incrementum, Nicand. in Alex.
Αὔξω, μ. ήσω, augeo, αὔξειν τῆς τιμῆς, Xenoph. ἄυξηται ἐς πλῆθος, Herodot. i. creuit.

Αὖος,ου,ὁ,ſiccus,Plat.νόμ.ς,ὕλη αὔη καὶ ξηρά.¶Αὐότης,ητος,ἡ,ſiccitas. ¶Αὐόνη,ariditas, mœror.
Αὔπνος,ου,ὁ καὶ ἡ,peruigil,Apoll.2.ἀθάνατος καὶ ἄϋπνος ὄφις. Αὐπνία,ας,ἡ,peruigilium Liuio.
Αὖρα,ης,ἡ,vētus lenior:αὔρας θηρῶν, Xenoph.
Αὐρίζειν,procraſtinare,horrere frigore.
Αὔριον,cras,Xenoph.Et citò,Æſchin.
Αὐρὸς,οῦ,ὁ,diues,abundans. Αὐσὸν,ſiccum.
Αὔσονες,reges:παρὰ τὸ αὔσω,τὸ τολμῶ. (νήσοι.
Αὐσταλέος,ſqualidus,ſiccus, 1.Arg.αὐσταλέος κα-
Αὐστηρία,Theophr.lib.6.cap.18.auſteritas.
Αὐστηρὸς,οῦ,ſeuerus. ¶Plutar.pro frugali,& tenui mēſa,αὐστηρὰν τράπεζαν τοῦ φωκίωνος,dixit.
Αὐστηρότης,auſteritas,Aphrod.Probl.70.l.2.
Αὔσω, audeo, τολμῶ.
Αὐτάγγελος,ου,ὁ, per ſe nuntians.
Αὐτάγρετα,τὰ, vltrò oblata, vel quæ quis ſuo arbitrio deligit.2.Argonaut.μή δ' αὔτως αὐτάγρετον οἶτον ὄληαι,ne volūtaria mortē obeat.
Αὐτάδης,ſui arbitrii. Αὐταγώρητος,per ſe ſublat⁹.
Αὐτάνδρος πόλις, vrbs populoſa,Halicar.7.¶Et αὐτανδρὶ, idem quod τὸ αὐτάνδρον, Polyb. i. cum viris. ¶αὐτάνδροις ναυσὶ καταδῦσαι, naues,cum hominibus mergi, Nazanz.
Αὐθέντης,author,ὁ πρὸς ἑκάστους πράγματος,καὶ αὐθεντῶν.
Αὐταπόδια,calciamentum,Poll.lib.8.
Αὐτὰρ,ſed,poſtquā.αὐτὰρ ἐγὼ, ego verò, Hom.
Αὐτάρεσος,ου,ὁ,admirator ſui,Heſych.
Αὐτάρκης,εος,ὁ καὶ ἡ,contentus ſua ſorte,ſufficiēs ſibi, Xenoph.ὅστις δαπανηρὸς ὢν καὶ μὴ αὐτάρκης ἐστί. ¶Αὐτάρκεια,ας,ἡ, ſuis eſſe contentum, Polyb. ¶Αὐταρκέω, ſufficio, ſatis ſum: Actiu. Dat.iungitur. ¶Αὐταρκῶς, ſufficienter Vlpian.αὐταρκῶς ἔχω,ſat habeo.
Αὖτε,autem,Iliad.γ,δαῆρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε,i.δέ.2. Arg.πῶς αὖτε τόσην ἁλὸς εἶμι κέλευθον,i.rurſū.
Αὐτεξούσιος, qui ſui iuris eſt:ſuus Cicer. 4. Fin. Αὐτεξουσιότης,libera poteſtas,Ioſeph.in Macc.
Αὐτεπάγγελτος,ου,ὁ,non rogatus,Iſocrat.
Αὐτεπίβουλος,author cędis &inſidiarū,αὐτοφονεύς.
Αὐτεπίσπαστος,ſua ſponte incitatus.
Αὐτεπιστάτης,qui iure ſuo imperat,Plat.in Pol.
Αὐτερέτης,per ſe remigans,Thucyd.in 1.
Αὐτέω,μ.ήσω,π.ηκα,voco,reſono, Heſiod.
Αὐτὴ,tumultus,vox pugnę commiſſę,Odyſſ.ξ, τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' ἀϋτή,i.βοή.
Αὕτη,ταύτης, hæc, ſponte ſua : ὦ αὕτη, heus tu, Æſopus. Αὑτηὶ,pro αὕτη,hæc,Ariſtoph.νεφ.
Αὐτήκοος,per ſe audiens:qui ſui eſt iuris.
Αὐτῆμαρ,eodem die,in præſens,Homer.
Αὐτήτης,hornus,Hippocrat.eiuſdem anni.
Αὐτίκα,ſtatim:αὐτίκα τε εἶδον,καὶ πλῆθος δακρύων ἀνέδωκα, vt vidi,&c. Herodot. ¶τὸ αὐτίκα δεινὸν,Thucyd. ſubita aſperitas.
Αὐτικυμαίνεσθαι,vndabundum per ſe eſſe.
Αὖτις,pòſt,deinceps,Iliad.ά,ὕστερον αὖτις ἰόντα.
Αὐτίτης οἶνος, vinum vernaculum, Poll.li.6.
Αὐτμὴ,ῆς,ἡ,clamor,vapor,ſpirit⁹,flatus,Iliad.ι, εἰσόκ' ἀϋτμὴ ἐν στήθεσσι μένῃ,i.ſufflatio. ¶Heſiod.καίετο γαῖα ἀϋτμῇ θεσπεσίῃ.

Αὐτμὴν,flatus,Odyſſ.γ,ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε.
Αὐτὸ,i.propriè,apud Plat. αὐτὸ τοῦτο εὐφραίνομαι.
Αὐτοαλήθεια,ας,ἡ,veritas ipſa,Plat.in Phæd.
Αὐτοβοᾶν,ſua voce ſeipſum prædicare,Suid.
Αὐτοβοεὶ,ſtatim cum vociferatione,Thucyd.
Αὐτοβόητος δάκτυλος,digit⁹ vocalis,apud Nōn.
Αὐτόβουλος,ex ſuo arbitrio,ſuo inſtinctu.
Αὐτογένεθλος,per ſe genitus,αὐτόγονος,Nonn.
Αὐτογενὴς,ſponte natus,per ſe genitus,Orpheo.
Αὐτογνωμέω,ῶ,ex mei animi ſenſu iudico, Xen. 2.Ἑλλην. ¶Αὐτογνώμων, qui ex ſui animi ſententia iudicat,αὐτογνώμονες κρίνουσι,Ariſt.
Αὐτόγνωστος,ſiue αὐτόγνωτος,ſpontaneus.
Αὐτόγονος,per ſe genitus,Nonn.de filio Dei.
Αὐτογραμμὴ, linea mathematica,Philopono.
Αὐτόγυον,ου,τὸ,Heſiod.à ſe dentale habens.
Αὐτοδαὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,qui per ſe didicit,Sop.in Aia.
Αὐτοδὰξ,mordicùs, iracundè, Ariſtoph.Pace, τὰς φύσεις ἡμῶν δεδιχῶς,καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον.
Αὐτοδιάκονοι, ſibiipſis ſeruientes. Hinc Αὐτοδιακονία, Athen.
Αὐτοδίδακτος,ου,ὁ καὶ ἡ,per ſe doctus,Odyſſ.κ.
Αὐτοδιήγητος, & Αὐτοδιηγούμενος,ex ſua perſona narrans ſeu cōmemorans, Laert.in Timone.
Αὐτόδικοι,οἱ,ſuis iudiciis vtētes: vnde αὐτοδικεῖν.
Αὐτόδιον,ſtatim. Heſy.ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα.
Αὐτοδύναμος,ὁ καὶ ἡ,per ſe potens, Nazanz.
Αὐτοεῖναι,vel αὐτὸ τὸ εἶναι καὶ αὐτοζωὴ,dicitur De⁹.
Αὐτοεὶς,έντος,poeticè idem quod αὐθέντης, i.interfector,author cædis, Soph. in OEdipode.
Αὐτοέκαστος,quiſque pro ſe.
Αὐτοέλικτος,per ſe volutus, Nonn.
Αὐτοεντεὶ ἀπολέσθαι,ſibi man⁹ afferre,Dio.Coc.
Αὐτοέντης,ου,ὁ,ſui interfector,αὐτόχειρ, Heſych.
Αὐτοέτης πυρὸς,triticū eodē primo anno exiliēs.
Αὐτοθάνατος,ου,ὁ,qui ſibi mortē conſciſcit,Plut.
Αὐτοθελεῖς κάρποι, Epigram.fructus ſpontanei.
Αὐτοθέμεθλος,per ſe habens fundamentū,Nōn.
Αὐτόθεν,hinc,inde, per ſe,confeſtim. Xenoph. νῦν μέντοι αὐτόθεν φαίνομαι, nūc verò ex hoc ipſo loco venio. ¶Aliquādo ex hoc tempore. Idem,κρεῖττόν ἐστιν αὐτόθεν.¶οἱ αὐτόθεν σύμμαχοι,indigenæ,Thucyd.lib.8.
Αὐτόθι,illic, Odyſſ.ό,λιλαίεαι αὐτόθ' ὀλέσθαι.
Αὐτόθρος,teſtimonium de ſe ipſo,Nonn.
Αὐτοκάβδαλον σκάφος, ratis tumultuaria Lycoph.Vide Athen.li.14.
Αὐτοκάθαρσις,εως,ἡ,ipſamet purgatio, Nazan.
Αὐτοκασίγνητος,ου,ὁ,frater germanus,Iliad.ϐ.
Αὐτοκατάκριτος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſeipſum cōdēnans, Tit. 3.¶Itē qui pertinaciter diſsidet ab omnibus.
Αὐτοκέλευθος,per ſe iter faciēs,Epig. νυμφίος αὐτοκέλευθος.vel vt Ianus Laſc.per ſe exhortās.
Αὐτοκέλευστος,ὁ καὶ ἡ,iniuſſus,ſua ſponte, Arrian.
Αὐτοκίνητος,ὁ καὶ ἡ,mouens ſeſe ſuapte vi,Suid.
Αὐτόκλαδος,ὁ καὶ ἡ,cum ſuis ramis,Lucian.
Αὐτόκλητος,vltroneus,Plat. Αὐτοκλήτως vltrò.
Αὐτόκομος,ου,ὁ καὶ ἡ, per ſe crinitus, Ariſtoph.
Αὐτόκοπον ἱμάτιον,gen⁹ veſtis,quę συρία,Pol.l.7.
Αὐτοκρατὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,imperioſus,Plat.in Timęo.
¶Item

¶Item αὐτεξούσιος, apud Nazanz.
Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, qui per ſe poteſt, & qui ſui eſt arbitrii. αὐτοκράτωρ μάχη, pugna rerũ domina. Herodot. αὐτοκράτωρ ἑωυτῆς ἐοῦσα πόλις.
¶Αὐτοκρατορία, imperium, Ioſeph. de Antiquit. ¶Αὐτοκρατορικὸς, οῦ, ὁ, imperatorius, auguſtus. ¶αὐτοκρατορικαὶ ὁρμαὶ, liberi arbitrii impetus, Baſil. in Hexaem.
Αὐτοκρηνὲς, τὸ, meracũ, vinũ non dilutum, Nicãd.
Αὐτοκύλιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuapte natura volubilis.
Αὐτολεξεὶ, ad verbum, de verbo ad verbum.
Αὐτολήκυθος, ου, ὁ, lucem ſibi præferẽs. ¶Accipitur pro mendico, & pro ſcurra ac paraſito, Demoſth. & Plutar. Vide Poll. lib. 10. cap. 16.
Αὐτολόχευτος, ου, per ſe genitus, αὐτογέννητος.
Αὐτόλυκοι, ſolertes depeculatores ac fures.
Αὐτολυρίζω, ipſemet lyra cano, ὄνος αὐτολυρίζων.
Αὐτομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, αὐτοδίδακτος, per ſe edoct⁹.
Αὐτομαρτυρεῖν, de ſeipſo teſtari, Laertius in Tim.
Αὐτοματία, ας, ἡ, caſus, fortunæ temeritas.
Αὐτόματος, caſu adueniens, volũtarius. αὐτόματος ἥκων, ſponte veniens, Ariſtoph. ¶Sic conuiuam appellamus αὐτόματον, ſponte oblatum, Iliad. β, αὐτόματος δ' οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς μενέλαος, i. ἄκλητος. ¶αὐτόματον, caſu, fortuitò, Demoſt. 1. Olyn. νυνὶ γὰρ ὃ πάντες ἐθρυλλεῖτε, γέγονεν αὐτόματον, vltrò euenit. ¶αὐτόματα, opera quæ fabricant mechanici, vt ſua ſponte aliquid videantur agere, vti horologia: hæc qui faciunt, αὐτοματουργοὶ dicuntur. ¶Αὐτοματίζω, μ. ίσω, vltrò aliquid ago. ¶αὐτομάτως, ſponte, caſu, fortuitò, Plutar. in Fab. ¶αὐτομάτην, & αὐτόματι, aduer. idem.
Αὐτομολέω, μ. ήσω, trãſfugio, deficio ad hoſtes, Ariſtoph. ἱππ. αὐτομολῶ ἐν τῇ πολιτείᾳ, à Rep. diſcedo, Æſchin. Αὐτομολία, ας, ἡ, trãſfugium, Tranquil. effugium Cicer. ¶Αὐτόμολος, ου, ὁ καὶ ἡ, transfuga, Plutarch. in Themiſt. ¶Αὐτομόλως, proditoriè, Soph. in Phædra.
Αὐτομολίαι, αἱ, ſtolones inutiles & fruticationes Plin. vnde μολοβεῖν, i. ſtolones amputare, Pol. 7.
Αὐτόνομος, ὁ καὶ ἡ, qui viuit ſuis legibus, Plutarch. ¶Αὐτονομία, ας, ἡ, libertas ſuis vtens legibus Cicer. ad Att. Αὐτονομέομαι, propriis legibus viuo: Αὐτονομούμενος, in libertatẽ aſſert⁹, Dem.
Αὐτονυχὶ, vel Αὐτονυχεὶ, hac ipſa nocte, Arat.
Αὐτόξυλος, ἡ, ligneus, αὐτόξυλος πᾶν, l. Epigram.
Αὐτοπάθεια, ας, ἡ, innata paſsio, reciprocatio. ¶Αὐτοπαθῶς, ex ſententia animi, non fictè, Polyb. ὁ δὲ δυνάμεις δόξας αὐτοπαθῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρηκέναι πιστεύεται.
Αὐτοπάτωρ, ſibi pater.   Αὐτοπέλις, Heſy. ſcala.
Αὐτοπόλιες, vrbes ſuæ authoritatis, Thucyd.
Αὐτόπιστος, per ſe fidem faciens ſine argumentis. vt κοινὴ ἔννοια. Philop. ἀξίωμα αὐτόπιστον.
Αὐτοποδία, ας, ἡ, cum quis pedes iter conficit Dion. Hinc αὐτοποδητὶ καὶ αὐτόποδον, Aduerb.
Αὐτοπόνητος, ὁ καὶ ἡ, per ſe laboratus, in Epigram.
Αὐτόπους, οδος, ſuis pedib⁹ incedẽs, Luci. in Tim.
Αὐτοπραγία, actio voluntaria Laert. in Zenone.
Αὐτόπρεμνος, radicat⁹ per ſe Columel. ¶Ariſtop. in Ran. λόγοι αὐτόπρεμνοι, i. δύσκολοι, ἢ μεγάλοι. ¶Capitur etiam pro natiuo, id eſt, qui ſponte prouenit.
Αὐτοπρόσωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, natiui vultus, non perſonatus, Luci. ¶αὐτοπροσώπως μαρτυρεῖν, teſtificari atque in iudiciũ prodire, Interp. Dem.
Αὐτόπτης, ου, ὁ, vt ait Plaut. oculatus teſtis.
Αὐτόπυρος, Galen. 2. ad Glauc. panis cui nihil furfuris ademptum eſt, Cicer. cibarius panis.
Αὐτοπώλης, qui ſuos reditus in patria vendit. Bud. Com. ¶Themiſti. per tranſlat. αὐτοπώλην, dixit qui ſuas orationes vendit.
Αὐτόρριζος, ὁ καὶ ἡ, ſuis radicibus innitens, Eurip.
Αὐτὸς, ipſe, αὐτὸς ἔτι εἰμὶ τῷ βουλεύματι, Sopho. ¶Aliquando vltroneum ſignificat, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; Iliad. θ. ¶Interdum accipitur ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, Xenoph. ἀπομν. ἐκεῖναι δέ σε ἀγαπήσουσιν αἰσθόμεναι χαίροντά σε αὐτῷ.
Αὐτόσε, huc, eodem, illuc, Plat. de Republ.
Αὐτόσιτος, ſeipſum nutriens, Athen. & Heſych.
Αὐτόσκεδος, nullo artificio conſtans, rudis. ¶Eſt etiã αὐτόσκεδος, Poll. li. 10. idẽ quod αὐτουργός.
Αὐτόσσυτος ὄμβρος, imber ex ſe excitatus, Nonn.
Αὐτοστοιχὸς, qui ſolus ſecum meditatur.
Αὐτόστολος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſibi ipſi nauis eſt, Muſæo.
Αὐτοσφαγὴς, qui ſeipſum interimit, Sophocl.
Αὐτοσχεδὰ, pro αὐτοσχεδὸν, illico, ex tempore.
Αὐτοσχεδὲς, τὸ, genus calcei muliebris, Poll. li. 7.
Αὐτοσχεδιάζω, præcipitanter aliquid inſtituo, αὐτοσχεδιάζειν περὶ τῶν πραγμάτων, Iſocr. in Euag. Xenoph. τῶν δὲ στρατηγῶν οἱ πλεῖστοι αὐτοσχεδιάζουσιν. ¶αὐτοσχεδιάζει εἰς τὰ σώματα, Æſc. ¶Aliquando ſua ſponte fauere, Xenoph. lib. 5. ἑλλην. ¶Αὐτοσχεδιασμὸς, extemporalis dictio. ¶Αὐτοσχεδιαστὴς, qui extemporalem habet orationem, Xenoph. ¶Αὐτοσχεδιαστὶ, Aduerb. ex tempore. ¶Αὐτοσχεδιαστικὴ, extemporalis facultas dicendi. ¶αὐτοσχεδιαστικὸς λόγος, extemporalis oratio, Alcidamæ.
Αὐτοσχεδίην, propè, per ſe & cominus.
Αὐτοσχέδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rudis, tumultuarius. Herodi. ἄρτον δὲ προσεφέρετο αὐτοσχέδιον, i. extempore factum. ¶Αὐτοσχεδίως, vltrò, extẽpore. ¶Αὐτόσχεδον, idem, Heſiod.
Αὐτότατος, ipſiſsimus Plaut. Ariſtoph. in Plut.
Αὐτοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfect⁹, abſolutus. ¶αὐτοτελῆ αἴτια, Gale. ſunt, quæ ipſa tantùm & per ſe finẽ & euentum faciunt, Cicer. principales & perfectæ cauſæ. ¶Item qui ſuis vtitur ſumptibus & vectigalibus, Lucian. ¶αὐτοτέλεια, per ſe perfectio & abſolutio, Hermog.
Αὐτότεχνος, ὁ καὶ ἡ, per ſe peritus, à ſeipſo doctus.
Αὐτοτράγικος, qui ipſe ſuppeditare poſsit argumentum tragœdiarum, per ſe ſceleratus, Demoſthen. περὶ στεφ. αὐτοτράγικος πίθηκος.
Αὐτοῦ, pro αὐτόθι, illic, ibidẽ, Pla. Epiſt. 8. ὅσα νυνὶ γέγονε τῇ δὲ αὐτοῦ περὶ σικελίαν, quæcunque geſta iſtic ſunt.
Αὐτότροπος, eius generis & naturæ, Theophraſt.

Αὐτουργέω,μ.ήσω,operor,ἰδίαις χερσὶν ἐργάζομαι. Lucian. σκληραγωγεῖ τὰς θυγατέρας, καὶ αὐτουργεῖν διδάσκει.

Αὐτουργὸς, οῦ, ὁ, artifex,qui per ſe omnia facit, operarius,αὐτουργὸν βίον ἔζη,Halicarn.10. viuebat ſua induſtria. ¶Apud Xen. in Symp. pro eo quæ citra preceptoris operam profecit.¶Aliquãdo dicitur αὐτόχειρ, i.qui ſua manu cædit,vel pugnat,Herodian.

Αὐτοφαρίζειν,Heſych.idem quod Αὐτοματίζειν.

Αὐτοφονευτὴς, οῦ,ὁ & Αὐτοφόντης,ου, ὁ, homicida ſui: dicitur & Αὐτοφόνος Nonn.& in li.Epig.

Αὐτόφορτοι,qui ſua ferunt onera, Sophocl.

Αὐτοφυὴς, έος,ὁ καὶ ἡ, ſuapte natus. αὐτοφυέστατον κάλλος,Epigr.pulchritudo natiua & non adſcititia, μὴ ἐπίπλαστον.

Αὐτόφυτος νάπη,nemus ſponte conſitum, Epigr.

Αὐτοφυῶς,ſuapte natura,Plat.νομ.ά.

Αὐτόφωνοι χρησμοὶ, oracula reddita non per ſacerdotem,ſed ab ipſo deo, Lucian.in Pſeud.

Αὐτόφωρος,fur in ipſo furto deprehenſus,Lucia. ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ ἐγὼ αὐτὸν ἐλέγξω. ¶αὐτοφωρεὶ, aduerb.in ipſo facto.

Αὐτόχειρ, ος, ὁ, manu ſua ſe vel alium occidens, αὐτόχειρες πατρὸς, Plut.in Rom. ¶φόνος αὐτόχειρ,cædes manu facta,Plat. νόμ. θ. & αὐτόχειρ μοῖρα,Euripid. ¶Item qui facit aliquid manu propria, αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐῤῥίψαμεν,Lucas in Act.27. ¶Αὐτοχειρὶ, manu propria, Pauſan.in Achaicis, ἀποκτείνας δὲ αὐτοχειρὶ τὴν γυναῖκα, &c.¶Αὐτοχειρία, ας, ἡ, homicidium manu propria: αὐτοχειρίῃ διέσπειρε,Herodot.ſua manu diſperſit.

Αὐτόχθων,ονος,ὁ καὶ ἡ,indigena,Luci.in Anach.

Αὐτοχόλωτος,iracundus, lib.Epigramm.

Αὐτόχρημα,res ipſa,aut prorſ⁹ ſimilis: αὐτόχρημα εἰπεῖν,pro,vt planè dicam,reuera, Ælian.

Αὐτόχυτος,per ſe fuſus, Phocyl.αὐτόχυτα κέρατα.

Αὐτόχωνος,per ſe fuſus & liquatus,Heſych.

Αὐτοψία,ας,ἡ,oculata fides rei geſtæ.

Αὐτώδης,contumax. Αὐτωνητὴς,οῦ,ὁ,emptitius.

Αὐτώλης,εως,ὁ,cõuitiator,vel ſibiipſi vⁱ afferẽs.

Αὔτως,οὕτως,ſic.Heſi αὔτως ὡς ὅτε γαῖα μὲν:Fruſtra,temerè,Odyſſ.ό.οὐδέ τις ἡμέας αὔτως ἀποπέμψει,i.non temerè vos dimittet.

Αὐχαλέος,glorioſus. Αὐχάττειν,tergiuerſari.

Αὐχενίζω,μ.ίσω,decollo,ceruices frango, Soph.

Αὐχένιον κάρτος,collare robur,id eſt,iugum.

Αὐχέομαι,μ.ήσομαι, & Αὐχέω,glorior,inſoleſco. βαβάζομαι. ξεῖνε μίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι. Budæus voce actiua tantùm dici putat. ¶Αὐχὴ gloriatio Cicer. ¶Αὐχήεις, glorioſus,ceruicoſus,lib.6. Epigram. ¶Capitur etiam pro alacri, Nonn, Αὐχὴς,idem.¶Αὔχημα,τος,τὸ, iactantia,animi elatio:accipitur in bonã partẽ.

Αὐχὴν,ένος,ὁ,ceruix. Ariſtot.1. animal. αὐχὴν τὸ μεταξὺ προσώπου καὶ θώρακος. ¶Significat etiam loci anguſtiam. ¶Herodot, αὐχὴν τῆς χώρης,dorſum regionis: Mela ceruicem appellat. ¶αὐχὴν,pars etiam claui & gubernaculi in quã incũbit gubernator nauis,Pol.l.1

Αὐχμὸς,οῦ,ſiccitas, ſqualor ex ſiccitate. αὐχμὸς γὰρ ὢν τῆς σκευαρίων μ᾽ ἀπώλεσε, Ariſtoph.in Plut. ¶αὐχμὴ,ſiccitas.¶αὐχμήεις, ſqualidus, ſiccus,Homer. in hymnis.αὐχμώδης, idem, Galen.1.ad Glauc. αὐχμηρὸς, idem, Lucian. ¶αὐχμάω,& αὐχμέω,areo,ſqualeo.

Αὔω,μ.σω,π.κα,clamo,reboo,2.Arg. αὖε δὲ πόντος σμερδαλέον,i.ἐβόησε,inſonabat. ¶Item accendo,calefacio,ſicco.

Αὔως,aurora,dies.Æolicè pro ἄως,communiter ἠώς.

Α Φ

Ἀφαγνίζειν,conſecrare,expiare,ſpoliare.

Ἀφαγνισμὸς,οῦ,ὁ,ſanctitas,vel ſanctimonia Cic.

Ἀφάδιος,& Ἀφαδὸς,οῦ,ὁ,inimicus,ingratus,Heſy.

Ἀφάζω,accipio,ἀναδέχομαι,palpo,ἀπὸ τῆς ἀφῆς.

Ἀφαιμάξαι,ſanguinem elicere,ἀφαιμάξαι τὸ ζῶον, in Hippiatro. Ἀφαίμαξις,ſanguinis eruptio.

Ἀφαίρεμα,ατος,τὸ,ablatio,ſeparatio,Exod.35.

Ἀφαιρέομαι,aufero, vel auferor. ¶Actiuè cum Genitiuo & accuſ.Demoſth.ταῦτα ἀφαιρήσεται τίς ὑμῶν;quis iſta vobis extorquebit?¶Cũ duobus Accuſ. ἐμ᾽ ἀφαιρεῖται χρυσηΐδα φοῖβος, Iliad.ά. ¶Paſſiuè cum accuſ.Ariſtop. νεφ.ὑφ᾽ ἡμῶν τῶν θεῶν τὸν στέφανον ἀφῃρέθη,à nobis deabus corona eſt ſpoliatus. ¶Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, Athen. ή. exemptio Columel. ademptio Cicer.ablatio Diomed. ¶Item vindicatio in libertatem,Plat. de Leg.

Ἀφαιρέω,aufero,Ariſtoph.in Plut.μὰ δί᾽ ἀλλ᾽ ἀφελὼν τὸν στέφανον.Odyſſ.ξ,σῖτον μὲν σφιν ἀφεῖλε.

Ἀφαιρεματικῶς,per detractionẽ, Philop.in Ariſt.

Ἀφάκη,viciæ ſpecies, Dioſcorid.li.2.cap.133.

Ἀφάλλομαι,inſilio,ſalto.Ariſtoph.ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ σωκράτους ἀφήλατο. Ἄφαλσις, reſultatio, Ariſtot.in Probl.

Ἀφαλτος,reſiliens,ἀναπηδῶν,reſultans.

Ἀφαμαρτάνω, aberro,ἀφαμαρτάνεται τῇ πάσῃ ὁδῷ, Prouerb. Ἀφαμαρτοεπὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,errãs in verbis, Iliad.γ,ἐπεὶ οὐ πολύμυθος οὐδ᾽ ἀφαμαρτοεπής.

Ἀφανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,latens, obſcurus, ἐν ἀφανεῖ κεῖται,non conſtat, Thucyd.ἀφάνεια,obſcuritas.

Ἀφανίζομαι, è conſpectu euaneſco, deliteſco, ἐξ ἀνθρώπων ἠφανίσθη,Plutar.in Camil.¶ἀφανισθεὶς ὑπὲρ ὅρους,exterminatus extra fines, Plat.

Ἀφανίζω,μ.ίσω,π.ικα,extermino. ἐνθένδ᾽ ἀφανίσαι, Ariſtoph. in Pluto, i. hinc exterminare. ¶Itẽ oblitero,induco,deleo. Idẽ νεφ.ἀφανίζω δίκην.¶Itẽ occulto,Idẽ inPlut.ὁ δὲ θεὸς ἠφάνισεν ἑαυτὸν εἴτ᾽ ὄφις εἰς τὸν νεών.¶ἀφανίζουσι πρόσωπα,Matth.6.obſcurant facies: Chryſoſt. interpretatur, διαφθείρουσι καὶ ἀπολύουσι, corrumpunt ac perdunt.Hieronym.demoliuntur,Hilarius conficiunt. ¶Ἀφάνισις,εως,ἡ, obſcuratio, vel diſperditio Cicer. abolitio Quint.¶Ἀφανισμὸς,οῦ,ὁ,idem. Ἀφανιστέος, ου, ὁ, diſperdendus.

Ἀφανιστὴς,οῦ,ὁ,deſtructor,deletor Cicer.

Ἄφαντος,ου,ὁ καὶ ἡ, non apparens, Soph. in Phil. Ἀλλ᾽ ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις ἔφην᾽ ἄφαντον

φαῦλον φῶς. Sic Virg. 1. Georg. *Et ſil. cis venis abſtruſum excuderet ignem.* Ἀφαιῶς, obſcurè.
Ἀφάπτω, coniungo, προσκολλῶ, applico, Appian.
Ἄφαρ, continuò, Odyſſ. ἄφαρ κεχροὶ τελέτουσιν.
Ἀφαρέω, aquā haurio. Ἀφάρμακος, nō venenat⁹.
Ἀφαρμόζω, accommodo, Lucian. ¶Itē diſſonum & ἀπρεπὲς eſſe, Baſil. homil. decima.
Ἄφαρος, ὁ καὶ ἡ, incultus, Suid. & Heſych. Ἀφάροτος, & ἀφάρατος, idem, Etym. Ἀφαρόω, aro.
Ἀφαρπάζω, ſurripio, abripio. Ariſtoph. in Pluto, τοὺς φθοῖς ἀφαρπάζειν, placentas rapere.
Ἀφάρτερος, celerior, ἀφάρτεροι ἵπποι, apud Hom.
Ἄφαρτος, vel ἀφάροτος, fortis adiutor.
Ἀφασία, ας, ἡ, loquēdi impotētia. Plat. νόμ. ά. ἐν ἀφασίᾳ καθέστηκε, ſubſtitit incert⁹ quid diceret.
Ἀφάσσω, tāgo, palpo, demulceo, ψηλαφῶ, Apoll. 2. ἐν χερσὶν ἀφάσσει. ¶Item ſolicito, cū Accuſat.
Ἀφατῆλες, Heſych. μαστοὶ, θηλαὶ, papillæ.
Ἄφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineffabilis, inenarrabilis.
Ἀφαυαίνω, arefacio, ἀφαύω, exicco, Theophr. de hiſt. plāt. l. 8. ¶Ἀφαυαίνομαι, cōtabeſco, Athe. ζ.
Ἀφαυρὸς, οῦ, ὁ, vilis, debilis, citò exoleſcens. Heſiod. ἀφαυρότατοι δὲ τ ἄνδρες εἰσὶ, i. debiliſsimi.
Ἀφαύω, ſicco, vro, inedia exareſco, Ariſtop. ἱππ.
Ἀφάω, μ. άσω, palpo, contrecto, ψηλαφῶ, tango. Ιλ. ζ. ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα. ἀπὸ τ ἀφῆς, à tactu.
Ἀφεγγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cæc⁹, obſcurus, lumine carēs.
Ἀφεδρὴς, impudēs, Heſy. ἀναιδής. Ἀφεδρεύω, ſellę inſideo, Heſych. ἐπὶ δίφρῳ καθῆσθαι.
Ἄφεδρος, ου, ὁ, puerperium, concubitus, Dioſc. l. 1. ca. 85. ¶Item fœminarum menſtruum profluuium Plin. Leuit. 19, ἐν τῇ ἀφέδρῳ, menſtruis temporibus.
Ἀφεδρὼν, cloaca, Mat. 15. εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλεται.
Ἀφειδέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſeuerè ago, non parco, τ σωμάτων ἀφειδεῖν, Lucia. in Anach. τῶν ἀλλοτρίων ἀφειδῶν, alieni prodigus.
Ἀφειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, crudelis, non parcens, prodigus, ἀφειδὴς τοῦ βίου, Ariſtot. libr. 4. Ethicor.
Ἀφειδία, ας, ἡ, immanitas, ἀφειδίᾳ σώματος, Coloſ. 2. læſio corporis Eraſ. Ambroſi. vexatio.
Ἀφειδῶς, profuſè Cicer. liberaliter. ¶ἀφειδῶς χρῆσθαι, crudeliter tractare, Plutar. ἀφειδέστερον κολάζω ἢ ὡς δεσπότης, Xen. ſeueri⁹ punio, &c.
Ἄφεικτος, ſacer. Ἀφειγνύω, lædo, κακόω.
Ἀφελὴς, ὁ καὶ ἡ, ſimplex, frugalis, moderatus, cādidus, facilis. ¶Item ſanus, integer. ¶Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas: ἀφελότης, idē. ἀφελῶς, ingenuè.
Ἀφελέος, planus, communis, ὁμαλός.
Ἀφελκόω, μ. ώσω, exulcero, collido, vuln⁹ infligo.
Ἀφελκύω, μ. ύσω, traho, premo, allicio.
Ἀφέλκω, abſtraho, auoco, abduco aliò, Xenoph.
Ἀφέλκωσις, εως, ἡ, contuſio, colluxatio, exulceratio, Theoph. lib. cap. 5. de Cauſis plantar.
Ἄφενος, ου, ὁ, & τὸ ἄφενος, reditus propriè vnius anni, quaſi ἀπὸ ἐνός: diuitię. Heſio. ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων εἰς ἄφενον σπεύδοντα, i. ad opes.
Ἀφετίνδα, ἡ, luſus genus, de quo Poll. li. 9.
Ἄφεος, mutus, Heſych. Ἀφέρεμα, donum, Idem.
Ἀφέρμιστος, inutilis. Ἀφερμηνεύω, enarro, Plat.
Ἀφέρπω, ſubrepo, ſerpo, abeo. Sophoc. ἄφερπε νῦν diſcede modò. Ἀφερπύζω, μ. ύσω, idem.
Ἀφερπυλλοῦσθαι, mutari ſeu tranſire in ſerpyllum.
Ἀφέρτατος, minimè tolerabilis, Naz. in Trag.
Ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſsio, emiſsio Cicer. Nazanz. ἄφεσιν τούτου ἔχεις, hoc tibi remiſſum eſt, i. cō donatum. ¶Item pro repudio vxoris, Plut.
Ἀφεσμὸς, οῦ, ὁ, examen apum, ὁ ἀφεσμὸς ἀπόλλυται, ἐὰν ἀπόλλυται ὁ βασιλεύς, Ariſtot lib. 9. Anim.
Ἀφεστήκω, abſiſto, Xenoph. in 2. ἀναβάσ.
Ἀφέστιος, abſens, extra domum, non domeſticus.
Ἀφετερία, principat⁹, ἀρχὴ, Heſy. Suid. ἀφετηρία.
Ἀφετὴ, ῆς, ἡ, dimiſsio. Ἀφετὴρ, ὁ, q. dimittit, Etym.
Ἀφετήρια, machinę obſidendis vrbibus, Suid.
Ἀφετηρία, ας, ἡ, carceres curſorum, Cōment. Ariſto. ἱππ. ¶Item principium ineundę viæ.
Ἀφετὴς, οῦ, ὁ, Lacedæm. libertate donatus, Athen.
Ἄφετος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberatus, ſolutus. ¶Interdum ex poſitus, proſtitutus, vt κόραι καὶ γυναῖκες ἄφετοι, Athen. li. 12. ¶Item ἄνετος, i. ſacer, Bud. ¶Inſuper reiectane⁹, reiectus. παιδίον ἄφετον, Chryſoſt. 2. ad Corinth.
Ἀφεύω, μ. εύσω, π. κα, inflammo, accendo.
Ἀφέψω, μ. ήσω, decoquo, recoquo. ¶Ἄφεψις, decoctio, decoct⁹ Plin. Theophr. Ἀφέψημα, idē.
Ἀφὴ, ῆς, ἡ, tactus, contrectatio Cic. ἀφὴν ἐμμελῆ ἁπτόμενος, Plut. de Virt. ¶Item puluis quo palæſtritæ inſpergebantur, Plin. li. 35. ca. 11. & Ouid. Metam. 9. ¶Præterea ἀφὴ, incenſio Cicer. Herodot. li. 7. περὶ λύχνων ἀφάς.
Ἀφηγέομαι, μ. ήσομαι, narro, expono. ¶Item ſum ductor, impero, Plut. in Rom. ἀφηγεῖτο ἑκάστης ἑκατοστείας ἀνήρ. ¶Ἀφήγημα, τὸ, narratio, Naz.
Ἀφήγησις, idē. ¶Ἀφηγητὴς, dux vię. Ἀφηγήμων, idē.
Ἀφηδύνω, μ. υνῶ, cōdio, dulcetudinem gratiámque addo, exhilaro, Actuſ. Plutarch.
Ἀφήκω, vt ἐξήκω, peruenio, Plat. lib. 7. de Repub.
Ἀφῆλιξ, ικος, ὁ, adoleſcens, Theophil. in Inſt. ciuil. ¶Suid. ἀφήλικα, πρεσβύτην exponit, id eſt, ſenem.
Ἀφηλιώτης, Subſolanus. Ἀφήμενος, ου, ὁ, ſedens.
Ἀφημερεύω, interdiu abſum, diē abſum, Demoſt.
Ἀφήμων, vel ἄφημος, in celebris Sil.
Ἀφηνιάζω, μ. άσω, frænos reſpuo, frænum mordeo Cicer. ¶Herodian. imperium detrecto. ¶Ἀφηνιάω, idē. in Canon. 8. concilii Epheſ. cum genit. diſsideo. ¶Ἀφηνιασμὸς, οῦ, ὁ, rebellio. ¶Ἀφηνιαστὴς, οῦ, ὁ, rebellis, Baſil.
Ἀφήτωρ, emiſſor, Apollinis epith. Iliad. ά. ab emittendis oraculis. Ἀφητορεία, diuinatio, Heſy.
Ἄφθαι, αἱ, exulcerationes in ſummo ore, infantibus peculiares, vicio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti. Oriuntur & interdum ætate prouectioribus, quando humoribus calidis eò commeantibus intumeſcunt ora aſpectu ſanguineo: Vnde Ἄφθωδος, quem eiuſmodi vexat morbus, Cæl. li. 9. ca. 10.
Ἀφθαρσία, æternitas, perpetuitas, apud Philon.
Ἄφθαρτος, incorruptus. Ἀφθαρτίζω, immortalem reddo.

Ἄφθεγκτος,ου,ὁ καὶ ἡ,non vocalis,li. Epigram.
Ἀφθιβόρος,auidè vorans,ὁ βορῶς ἐσθίων,Heſych.
Ἀφθιτομῆτις,qui conſilium habet incorruptum.
Ἄφθιτος,ου,ὁ καὶ ἡ,incorruptus,æternus,Iliad.β.
Ἄφθογγος,ου,ὁ καὶ ἡ,mutus,Soph. in Aiace.
Ἄφθονος,ου,ὁ καὶ ἡ,inuidia carens, Phocyl. ἄφθονοι ἐρχνίδαι. ¶Itē larg⁹,oppiparus,vber. Demoſth. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς,enutritus in opulentia & delitiis. ¶Ἀφθόνως,ſine inuidia,candidè. ¶Item oppiparè,affatim.
Ἄφθορος, impubes, impollutus,incorruptus : ἄφθορος παῖς,puer imberbis,Dioſc.l.2.ca.102.
Ἀφιδρόω,μ.ώσω,π.ωκα,exudo: ἀφιδρώμενος ἰχὼρ,exudans ſanies,Dioſcorid.lib.5.cap.2. Ἀφύδρωσις, ſudatio Senecæ.
Ἀφίδρυμα,τὸ,ſtatua,ſimulachrū,dedicatio,Suid. ¶Heſych.habet ἀφίδρυσμα. Ἀφίδρυσις,idem.
Ἀφιδρύω,colloco: ἀφιδρυῶ τὴν,locat⁹ ſumEpig.
Ἀφιερόω,μ.ώσω,& Ἀφιεροῦμαι,dedico,conſecro. Ἀφιέρωται τῷ ἑρμῇ,Plutarch.in Numa.
Ἀφιέω,& Ἀφίημι,μ.ήσω,dimitto,Æſchin. ἀφιέσαν τοὺς ἑαυτῶν οἰκέτας. Plutarch.in Public. ἀφεὶς ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν,ſe in fluuium demittens. ¶Pro condono,Ariſtoph.νεφ. ὅσας πληγὰς εἴχομεν, ἀφίεμεν καὶ δίδομεν αὐτοῖς. ¶Item prætermitto. Lucian. ἀφιέντες ταῦτα ποιεῖν, hæc facere omittentes.
Ἀφιζάνειν,ἀφίζειν,ἀποκαθίζειν,ſurgere à ſede.
Ἀφικάνω,aduenio,παραγίνομαι,Οδ.ξ,ἥν ἀφικάνω.
Ἀφικνέομαι,οῦμαι,μ.ἀφίξομαι,aduenio,peruenio. Plutarch.in Rom.ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρωπίνης ἀφίξονται δυνάμεως. ¶ἀφικνούμενος σῖτος, frumētū quod deportatur,ſeu exportatur, Dem.
Ἀφικτὸς,vel Ἀφικτὸς,impurus,odioſus.
Ἀφίκτωρ,Euſtath.ſupplex. ¶Heſy. ἀφίκτορα,exponit,ἱκέσιον Δία,i. Iouē ſupplicum præſidem.
Ἀφίλης,purus,integer.
Ἄφιλος,amicis carens,ingratus,Sophocl.
Ἀφιλοσόφητος,philoſophiæ expers,Chion.
Ἀφιλότιμος, haud ambitioſus, Ariſtot. 2. Ethic. ¶ἀφιλότιμος ἀρχὴ, magiſtratus quem nemo ambit, Syneſ.
Ἄφιξις,εως,ἡ,diſceſſ⁹,acceſſus,Plat.in Epiſt. τὴν εἰς σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν,meam profectionem.
Ἀφιππάζομαι, & Ἀφιππάζω, equitatū ago,equi-(to.
Ἀφιππεύω,equo fugam arripio.
Ἄφιππος,ου,ὁ,nō equitabilis Liu. Plut.in Ariſtid. ¶Item equo carēs,imperitus equitandi, Lucian. ¶Et pro πεζὸς,i.pedes.
Ἀφιπποτοξόται, οἱ,ex equo ſagittis vtentes.
Ἀφίπταμαι,μ.ἀφιπτήσομαι,euolo, Lucian.
Ἄφις, cimex.
Ἀφίσταμαι,μ.ἀποστήσομαι,abſcedo,diſiungor,ἀφίσταμαι τῶν πεπραγμένων, Demoſth.i. μακρὰν εἰμι. ἀποστήσομαι διπλῆν ἀπόστασιν, duplici modo deficiam,Thucydid. ¶Item abſcedo, i.ſuppuro,Plut.in Cicer. ¶Item cedo, ἀφίστασθαι τῆς ἀρχῆς,abdicare ſe magiſtratu,Plat.11. de Leg. ¶Item abhorreo,Demoſth. λακεδαιμόνιοι τῶν τοιούτων ἠθῶν ἀφεστᾶσι. ¶Ἀφίστημι, μ. ἀποστήσω,recedere facio,depello,auoco. Plut. in Sol. ταῦτα μὲν ἐμὲ γάμου ἀφίστησι, à nuptiis dehortantur.
Ἀφιστάνω,deleo,abſtergo, Dioſcorid.li.3.ca.101.
Ἀφιστῶ,ſeparo,ſeiungo, Baſil.
Ἄφλαστον, puppis ornamentum & ſumma pars, Pol.li.1. Iliad.ο. Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν,οὐχὶ μεθίει Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων,i.amplustra, ſeu apluſtra Cicer. & Lucr. vel ampluſtria Feſto.
Ἀφλέγμαντος,ου,ὁ,arcēs inflammationem.1.Arg.
Ἄφλεκτος, ὁ καὶ ἡ,non toſtus,non coctus,Apoll.
Ἀφλετῆρες,mammæ,Heſych.μασοὶ, θηλαί.
Ἀφλοισμὸς,οῦ,ὁ,ſpuma, ἀφρὸς, Suid. Dicitúrque ἀφλυσμὸς,Iliad.π. Ἀφλυσμὸς περὶ στόμα γίνετο.
Ἀφλυκτένωτος,puſtulas nō ſentiens ; Dioſc.li.5.
Ἀφνειόομαι, diteſco,affluo diuitiis,Cratin.
Ἀφνειὸς,οῦ,ὁ,vel ἀφενὸς,locuples,abundās, Οδυσσ. ξ. ¶Heſi.φησὶ δ᾽ ἀνὴρ φρένας ἀφνειὸς,i.prudēs.
Ἀφνεώτερος, Soph. & Ἀφνειέστερος, abundantior.
Ἄφνω,pro ἀφανῶς,extemplò,repentè,Ariſtot.
Ἀφοβία,ας,ἡ,imperterritus animi habitus.
Ἄφοβος, intrepidus, ἄφοβος πρὸς ἐρημίαν, Plut. in Lyc.Idē in Galba, οὐδὲ ἄφοβος ἦν περὶ τοῦ μέλλοντος. ¶Itē non terrificus. Ἀφοβόσπλαγχνος,idē.
Ἀφοδεύω,μ.εύσω,π.ſecedo, caco, ἀναχωρῶ. ¶Ἀφόδευμα,ſtercus. Ἀφόδιον,idem, Nicand. ¶Ἀφοδευτήριον,latrina. Ἀφόδιοι,οἱ,hoſtes, ἐχθροί.
Ἄφοδος,ου,ἡ,ſeceſſus ad cacandum,latrina. ¶Athen.pro digreſſu: Herod.pro reditu. ¶Dioſcor. περιστερῶν ἄφοδος ξηρὰ, columbarum fimus aridus.
Ἀφοίβατος, immundus,illotus. Ἄφοινος,illæſus.
Ἀφομοιόω,μ.ώσω, & Ἀφομοιόομαι,aſsimilo,Plat. 2.de Republ. ἀφομοιοῦντες τῷ ἀληθεῖ τὸ ψεῦδος. ¶Ἀφομοίωμα, τὸ, repræſentatio Plin. ¶Ἀφόμοιος, ου,ſimilis. Aliquando diſsimilis.
Ἀφοπλίζω,μ.ίσω,ſpolio. ¶Ἀφοπλιστὰς,vocat Impe. Nouel.8. qui priuatis hominibus habere arma non concedunt.
Ἀφοράω,reſpicio,Plutarch. in Lycurg. ἀφορῶ εἰς τὰς κακοπολιτείας. ¶Pertineo. Aphr.li.2. Probl. ἀφορᾶν πρὸς αὐτὸ τὸ ζῆν, i. ad viuendi rationem pertinere.
Ἀφόρδιον, τὸ,recrementum, Nicand.in Ther.
Ἀφόρητος,ὁ καὶ ἡ,intolerabilis, moleſtus, Lucian.
Ἀφορία, ας, ἡ, ſterilitas, ἀκαρπία, infœcunditas Columel. παίδων ἀφορίας γινομένης, Plat.νομ.ε.
Ἀφορίζομαι,& Ἀφορίζω,μ.ίσω,ſegrego, ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ, Exo.17. ¶Pro finire &terminare,Polyb. τὴν βίβλον ταύτην ἀφορίσομεν. ¶Itē præcido,vulgò,quotter. Ariſtot.li.3.Eth. περὶ ποίας οὖν τῶν ἡδονῶν νῦν ἀφορίσωμεν,præcidamus,vt Cicer. præcide,ſtatue quidlibet. ¶Item aſsignare,ordinare, Dionyſ. ad Demophilum, ἀπονέμεσθαι τὰ κατ᾽ ἀξίαν καὶ ἀφορίζεσθαι.
Ἄφορος,audax,infidus, θρασὺς, ἄπιστος, Heſych.
Ἀφορισμὸς,οῦ,ὁ, ſeparatio, diſtinctio, definitio, determinatio. ¶Gale.ait aphoriſmum doctrinæ genus eſſe, ὃ διὰ βραχυτάτων ἅπαντα τὰ τοῦ

καὶ τοῦ πράγματος ἴδια περιορίζει, i. quod omnes rei proprietates breuiſsimis verbis circunſcribit. ἀφορισμοῖς γνωμικοῖς, dicta ſententioſa vocat Bud. in Comm.

Α᾿φορμάομαι, irrumpo: abeo, ἀφορμᾶσθαι χθονὸς, à terra diſcedo, Euripid. in Medea. ¶Item accedo, Ariſtop. νεφ. δεῦρ᾽ ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα. ¶Α᾿φορμῶ, idem, Xenoph. ἀφορμήσας ἐκ τῆς Θεγέας. ¶Item enauigo, Polyb. καὶ διάραντες εἰς τὴν σικελίαν ἀφώρμησαν ἐντεῦθεν εἰς τὴν λιβύην.

Α᾿φορμὴ, ῆς, ἡ, opportunitas, cauſa, argumentum Quintil. ἔργων ἀφορμαὶ, i. factorum occaſiones, Thucyd. ¶Item ſubſidium, auxilium. Ariſtid. in Panath. γῆ μήτηρ καὶ τροφὸς κοινὴ, καὶ τῆς φύσεως ἀφορμὴ, bonorum penu & copia. ¶Item apud Demoſth. opes, ſtipendium, pecunia quæ apud trapezitas deponebatur.

Α᾿φορολόγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, immunis, liber à tributo.

Α᾿φορος, ſterilis. Α᾿φόρτιον, τὸ, inutile.

Α᾿φόρυκτα, τὰ, impolluta, incontaminata, Epigr.

Α᾿φοσιόω, μ. ώσω, & ἀφοσιοῦμαι, expio, luſtro. Æſchin. πόλιν τὰ πρὸς τοῖς θεοῖς ἀφοσιῶ. ¶Item defungor: vnde Herodian. ἀφοσιωσαμένοις, appellauit iuſta funeri perſoluentes, nam ἀφοσιοῦσθαι, eſt, τὰ δίκαια καὶ ὅσια, καὶ πρέποντα ποιεῖσθαι πρός τινα, i. alicui officia non negare. ¶Item abominor, deteſtor, Plutarch. in Publ. Οἱ δὲ ῥωμαῖοι ἀφοσιοῦνται τὴν ἡμέραν καὶ δεδοίκασιν. ¶Α᾿φοσίωσις, εως, ἡ, piaculum, expiatio. Plutarch. ἀφοσίωμα.

Α᾿φόω, contrecto, ψηλαφάω, λαμπρύνω.

Α᾿φραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtultus, temerarius. ¶Α᾿φραδέω, μ. ήσω, inſanio, Iliad. ἤ σοι προφέροντα μαχήσασθαι ἀφραδέοντι. ¶Α᾿φραδέως, ſtultè, temerè, Odyſſ. ξ. χλαῖναν ἔλιπον ἀφραδέως. ¶Α᾿φραδία, ας, ἡ, temeritas. Iliad. ε, ἀφραδίᾳ πολέμοιο, inſcitia belli gerendi.

Α᾿φράζειν, deſipere, ἀφραίνειν, Hippocr.

Α᾿φραίνω, μ. ανῶ, deſipio, δυσνοιαίνω, inſanio, Ιλ. β.

Α᾿φρακτος, immunitus, ἄφρακτος φίλων, Soph.

Α᾿φραστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inconſideratus, Apoll. 2.

Α᾿φρασύνη, ύος, ἡ, inſcitia, incōſiderantia, ἀσυνεσία.

Α᾿φράστως, præter ſpem, Soph. inconſideratè.

Α᾿φρήτωρ, ὁ, qui eſt extra tribum, Hom. in Iliad.

Α᾿φρίζω, μ. ίσω, ſpumo, ſpumeſco.

Α᾿φρολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpumilegus, lib. Epigram.

Α᾿φρώδης, ſpumoſus. Α᾿φρὶς, myrtus, Heſych.

Α᾿φρῖτις, ἡ, piſcis ex apuarum genere qui è ſpuma naſcitur: vide Ariſtot. li. 6. de hiſt. anim.

Α᾿φρόγαλα, ſpuma lactis, Gal. li. 7. Methodi.

Α᾿φρογένεια, & Α᾿φρογενὴς, Veneris epith. Epigr.

Α᾿φροδισιάζω, μ. άσω, ago rem venereā, Xenoph.

Α᾿φροδισιασμὸς, οῦ, ὁ, rei venereæ vſus.

Α᾿φροδισιαστικὸς, οῦ, ὁ, libidinoſus, ſalax.

Α᾿φροδίσιον, ου, τὸ, ſtatua, ſeu ſignum Veneris.

Α᾿φροδίσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, venereus, Plat. epiſt. 7. ¶τὰ ἀφροδίσια, amor, voluptas, Xenoph. τοῖς τῶν παιδίων ἀφροδισίοις ἡλωμένοι, amore capti.

Α᾿φροδίτη, ης, ἡ, Venus, διὰ τὴν τοῦ ἀφροῦ γένεσιν, Heſi. & Plat. quòd è maris ſpuma ſit enata.

Α᾿φρόκομος, qui ſpumeis capillis eſt, Muſæo.

Α᾿φρονέω, ſum inſipiens, deſipio, non ſapio.

Α᾿φρόνιτρον, aphronitrum, ſpuma nitri, Phryn.

Α᾿φροντις, ιδος, ſine ſolicitudine, δύνασθαι ἀφρόντιδες, Lucian. Α᾿φροντίζω, negligo.

Α᾿φροντιστέω, ῶ, negligo. Plat. νόμ. ά. ἀφροντιστῶν τῶν ἀρχόντων, contemnens magiſtratus. ¶Α᾿φροντιστία, ας, ἡ, negligentia. ¶Α᾿φρόντιστος, ὁ καὶ ἡ, curis liber, Bud. ¶Α᾿φροντίστως, ſine cura, negligenter, Soph. in Aiace.

Α᾿φρόνως, inſipienter, Soph. imprudenter.

Α᾿φρὸς, οῦ, ὁ, ſpuma, Nonn. ἀπέπτυεν ἀφρὸν ὀδόντων. ¶Lucia. καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλάμενος τὸ στόμα, id eſt, ſaliua.

Α᾿φροσκόροδον, allii genus, à ſpuma dictum, vel à gente Columellæ li. 11. cap. 3.

Α᾿φροσύνη, ης, ἡ, inſipiētia, imprudētia, demētia.

Α᾿φρούρητος, & Α᾿φρουρος, incuſtoditus, Ariſtot.

Α᾿φροφυὴς, habens ſpumam ingenitam, Epigr.

Α᾿φρύη, apua piſcis, Athen. ζ΄. ἀφρὸς, ἀφύα.

Α᾿φρὼ, vel ἀφρὼ, i. ἀφροδίτη, ἡ ἀφρογενὴς, Nicād. Venus. ¶Α᾿φρώδης, ὁ καὶ ἡ, ſpumoſus, Poll. li. 4.

Α᾿φρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, mente carens, ſtolidus, fatuus.

Α᾿φύη, ης, ἡ, piſcis genus, Ariſtot. li. 6. Animal. Ariſtoph. in Equitib. Οὐ πώποτ᾽ ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας, i. nequaquam vidi apuas viliores.

Α᾿φυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ineptus, inhabilis, minimè appoſitus. Plat. Epiſt. 7, ἐάν ἐστιν ἀφυὴς πρὸς τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν, valet diſcendi facultate. ¶Α᾿φυΐα, ας, ἡ, inhabilis natura, vitiorum potius quàm virtutum indoles Liu. ἀφυΐας σημεῖον, Epictet.

Α᾿φυκος, non fucatus, ἀκαλλώπιστος.

Α᾿φυκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ineuitabilis. Ariſtoph. νεφ. εὐθὺς ἔρ᾽ ὅτι μέσον ἔχω λαβὼν ἄφυκτον, habeo te ita irretitum vt euadere nequeas. ¶κατέχειν δεσμοῖς ἀφύκτοις, vinculis conſtringere inenodabilibus, Lucian.

Α᾿φυλακτέω, incautus ſum. ¶ἀφυλακτεῖν, dicūtur ii qui vigilias non diſponunt in caſtris, Xen. ¶Α᾿φύλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, omni cuſtodia deſtitut⁹. inobſeruatus Ouid. Ariſtot. 1. Polit. ἀφύλακτον οἰκίαν εἶναι. ¶Nonn. μοῦνος ἐὼν ἀφύλακτος, ſolus non obſeruans. ¶Α᾿φυλάκτως, incautè, temerè Quintil. ¶Α᾿φυλαξία, ας, ἡ, cuſtodiæ incuria, quum non adduntur excubiæ, Xenop.

Α᾿φυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, foliis carens. Α᾿φύλλωτος, idem. ἀφύλλου στόματος, Eurip. i. ἄνευ ἱκετηρίας.

Α᾿φύομαι, μ. ύσομαι, haurio, depromo, Iliad. γ. σῖτον δ᾽ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔχεον, i. ἀπαντλήσαντες. ¶Α᾿φυσμὸς, οῦ, ὁ, exhauſtio, Virg. exhauſtum.

Α᾿φυπνίζω, expergefacio. Α᾿φυπνόω, obdormio.

Α᾿φυρετὸς, οῦ, ὁ, τὸ ἰλυῶδες, καὶ συρφετὸς, colluuio.

Α᾿φυσγετὸς, hauſtus, deprōptus, Nicād. in Alex.

Α᾿φυσος, non inflans, Galen. 1. κατὰ τόπους, cap. 6. δίαιτα ἄφυσος. ¶Item flat⁹ diſcutiens, Ætius Serm. 10. ca. 21. σπέρματα ἄφυσα, inflationes leuantia Celſ.

Ἀφύσσω, & ἀφύσσομαι, haurio, infundo, Iliad. α. οἰνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων, i. ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν. ¶ Item traho, accumulo, aſſequor, Idem ibidem. ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν, i. περισωρεύσειν.
Ἀφυστερέω, defraudor. Ἀφυστερίσαι, morari.
Ἀφύτευτος, non conſitus. Ἀφύω, dealbor. &
Ἀφύω, haurio, Nonn. ἤφυσεν ὕδωρ, hauſit aquam.
Ἀφυῶς, ineptè, ἀφυῶς διακείμενος, Polyb.
Ἄφωνος, ου, ὁ, mutus, ἄφωνα δικαστήρια, Plat. νόμ. θ. ¶ Ἄφωνα, conſonantes, Gaz.
Ἀφώτιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, non illuminatus. ¶ Epitheton Lunæ prorſus obſcuræ, apud Alexan. Aphr.

A X

Ἀχαὶ, ſupplicationes, optatæ: ἀχαὶ νέβρον, Heſy. ἔλαφον ἡλικίας. Ἀχαιὰ, ᾶς, ἡ, Atticè Minerua.
Ἀχαΐα, Peloponneſos. Ἀχαΐζω, grecisſo.
Ἀχαιΐδες, αἱ, Græculę: effœminati, Iliad. β. Ὦ πέπονες, κάκ᾽ ἐλέγχε᾽ Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ᾽ Ἀχαιοί.
Ἀχαίη, triſtitia. Ἀχαίνειν, ludere, Heſych.
Ἀχάλινος, ου, ὁ καὶ ἡ, effrenat⁹, liber, Plat. νόμων. ια, ἀχάλινον κεκτημένοι τὸ στόμα, i. non frænatum.
Ἀχαλίνωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, effrænis, Nazan. orat. α.
Ἄχαλκος, qui eſt ſine ære: inermis, Sophoc.
Ἀχάνη, genus menſuræ frumētariæ, apud Perſas.
Ἀχανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vaſtus, immenſus, Ariſtot. 5. Anim. ¶ Item tacitus, Heſych. ¶ Et ſtupidus, obſtupefactus, Suid.
Ἀχάρακτος, nō impreſſus, ἀχάρακτος ὀπωπή, Nō n.
Ἀχαράκωτος τόπος, loc⁹ ſine munimento, Polyb.
Ἄχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, ingratus. τὴν ἄχαριν χάριτα, Epigr. ἄχαρι, τὸ, Arrian. Heſych. ἄχαρες.
Ἀχάριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus. Xenoph. τοὺς γὰρ εὖ παθόντας, ὅταν δυνάμενοι χάριν ἀποδοῦναι μὴ ἀποδῶσιν, ἀχαρίστους καλοῦσι. Idem, πρὸς τοὺς γονεῖς ἀχάριστον εἶ. ¶ Ἀχαριστέω, μ. ήσω, π. ηκα, non gratificor, Xenoph. ἀχαριστεῖν πρὸς τοὺς φίλους ἀδικόν ἐστι. ¶ Ἀχαριστία, ας, ingrati animi vitium Senec. ¶ Ἀχαρίστως, ingratè, Xenoph. in Pæd.
Ἀχάριτος, inſuauis. Ἀχαρίτως, illepidè, Herm.
Ἀχαρνεῖς, carbones, Ariſtoph. Gramm.
Ἀχαρνος, piſcis genus, de quo Athenæus lib. ζ.
Ἀχάτης, ου, ὁ, gemmæ nomen, Plin. 37. cap. 10.
Ἄχειλος, cui non ſunt labia, ſine margine. ¶ Eſt & nomen lapidis: Hermol. à Themiſtio fatuum tranſtulit.
Ἀχείμαντος, tranquillus, Theophraſt. ¶ Ἀχείμαστος, idem. (τραχ.
Ἀχειρ, ρος, mancus, Hermog. Ἀχειρεὺς, idem, in βα-
Ἀχειρὴς, inutilis. Ἀχειροκόμη, ἡ, intonſa coma.
Ἀχειροποίητος, non manufactus. Ἄχειρος, mancus.
Ἀχειρούργητος, Soph. Ἀχείρωτος, Poll. l. 2. inuictus, inexpugnabilis. ¶ Suid. ἄμωμος, id eſt, irreprehenſibilis.
Ἀχέομαι, μ. ήσομαι, triſtor, iraſcor, Depon. Datiu.
Ἀχερδος, ſpinæ genus, Odyſſ. ξ. ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ.
Ἀχερωὶς, ίδος, ἡ, arbor populus, λεύκη, Hom. Ili. π.
Ἀχέται, οἱ, cicadarum ſpecies, arguta cicada, Ariſtot. hiſt. lib. 5. cap. 30. & Plin. li. 11. cap. 27.
¶ Apud Æſchyl. in Prometh: adiectiuum eſt pro obſtrepero.
Ἀχεύω, doleo. Heſiod. θυμὸν ἀχεύων, i. λυπούμενος.
Ἀχέω, doleo, ægrè fero, Gen. Iliad. β. τῆς ὅγε κεῖτ᾽ ἀχέων. ¶ Cum Accuſ. Heſiod. ἣν ἄτην ἀχέων.
Ἀχὴν, ῆνος, ὁ, Heſych. mendicus, Suid. ἄχην. ¶ Ἄχης, idem. ¶ Ἀχηνία, ας, ἡ, paupertas, Ariſtop.
Ἀχθεινὸς, οῦ, ὁ, pondere preſſus, moleſtus, Eurip. ¶ ἀχθεινότατον τοῦ βίου, Xenop. ſenectutē vocat.
Ἀχθέω, μ. ήσω, π. ηκα, gemo, grauo, moleſt⁹ ſum.
Ἄχθη, ſordes, ſpuma maris, Heſych.
Ἀχθηδὼν, όνος, ἡ, dolor, triſtitia, λύπη.
Ἀχθηρὲς, τὸ, moleſtum. Ἀχθηρῶς, grauatim Cicer.
Ἄχθομαι, μ. έσομαι, & ήσομαι, ἀόρ. α, ἠχθέσθην, ægrè fero, offendor. ¶ Cum Dat. Ariſtoph. νεφ. σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ᾽ ἀχθέσει. ¶ Cum Accuſat. Homer. ἄχθομαι ἕλκος. ¶ Cum Genit. Plutar. in Public. ἄχθομαι τῆς οἰκίας. ¶ Cū prępoſ. Xenop. ἐπὶ τοῖς οἰκέταις ἀχθομένους. Plat. in Apol. ὑπὲρ ποιητῶν ἀχθόμενος. ¶ Item ἄχθομαι, ſum inuiſus, Odyſſ. ξ, ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι. ¶ Capitur & pro oneror, Odyſſ. ο, νηῦς ἤχθετο τοῖσι νέεσθαι, i. ἐβαρύνετο τῷ πλήθει.
Ἄχθος, εος, τὸ, ſarcina, pondus, Plat. in Theæt. & Homer. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, Horat. telluris inutile pondus. ¶ Itē dolor, angor, moleſtia. Soph. ἄγαν γ᾽ ὑπέρβαρον ἄχθος ἥνυσαν, i. dolorem & moleſtiam intulerunt. ¶ Ἀχθοφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, pondus fero, onus ſuſtineo, Philo de mundo, τὸν κόσμον ἀχθοφορεῖν ἰσχύσαι. ¶ Ἀχθοφόρος, ου, ὁ, baiul⁹, vectari⁹ Varr. Cæſari ſarcinarius. ¶ Ἀχθοφορία, geſtatio.
Ἀχὶ, vel Ἀχὶ, facilè, ex facili Colum. & Pli. ῥαδίως.
Ἀχίλλειος, *millefolium*, Dioſc. li. 4. cap. 36.
Ἀχιλληῒς, ἡ, genus hordei, Theophr. li. 8. cap. 10.
Ἄχιλος, ſine ſucco & nutrimento.
Ἀχίτων, ωνος, ὁ, veſte carens, Xenoph.
Ἄχλαξ, ſabulum, lapillus, glarea, Suid.
Ἀχληρὸν, odioſum. Ἀχλύομαι, triſtor. (ſiod.
Ἀχλὺς, ύος, ἡ, tenebrę, caligo, nubes, nebula, He-
¶ Ἀχλύσαι, σκοτίζεσθαι, tenebris obduci, Ὀδ. ξ.
¶ Ἀχλυώδης, & Ἀχλυόεις, caliginoſus Cicer.
Ἀχνάζω, ægrè fero, vitupero.
Ἄχνη, ης, ἡ, Generaliter capitur pro tenuiſsimo cuiuſlibet rei, vt palea tritici, acus hordei, Interp. Ariſtoph. in Veſp. ¶ Significat item ſpumam maris, maris aſperginem, Virgil. *ſalſa ſpumant aſpergine cautes*, ex Iliad. δ, ἀποπτύει δ᾽ ἁλὸς ἄχνην. ¶ Pro lanugine pomi, Epigra. ¶ Sophocl. pro rore vſurpauit. ¶ ἄχνη πυρὸς, pro fumo, Æſchyl.
Ἄχνοος, & Ἄχνους, imberbis, Epigrām.
Ἄχνυμαι, μ. ύσομαι, mœreo, anxius ſum, Ὀδ. ξ. ἦ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν ἄχνυμαι. Ἀχνὺς, triſti-
Ἄχολος, ου, ὁ, felle carens, ἀόργητος, Ὀδυσ. δ. (tia.
Ἄχορδος, ſine fidibus. Ἀχόρευτος, alien⁹ à chorea.
Ἀχορήγητος, ὁ, egens, cui facultates deſunt, Ariſtot. li. 4. ἀχορήγητος πολιτεία τῶν ἀναγκαίων.
Ἄχορος, ſine chorea, Plut. Ἀχόρταστος, inſatiabilis.
Ἄχος, εος, τὸ, dolor, λύπη, mœror, Odyſſ. ο, ἦδ᾽ ἄχος οὐ πα-

οὗ παιδὸς ἀπέφθιτο, interiit illa mœrore.
Ἀχραὴς, purus, incontaminatus, Nic. in Ther.
Ἀχραντὴς, & Ἄχραντος, ου, ὁ καὶ ἡ, immaculatus.
Ἀχρὰς, άδος, ἡ, pyraſtrum, pyrus ſylueſtris, Dioſcorid. li. 1. ca. 169. ¶Pro fructu, li. 2. ca. 10. de cauſ. plant. Theoph.
Ἄχρατοι, hoſtes, πολέμιοι, Heſych.
Ἀχρειόγελως, ſine cauſa ridens, Eraſ. Chiliad.
Ἀχρεῖος, ου, ὁ, inutilis. Plat. de Republ. οἱ ἀσθενέστατοι τὰ σώματα καὶ ἀχρεῖοι ἄλλο ἔργον πράττειν, inepti ad aliud agendum. τὰ ἀχρεῖα συνετοί, inutiliter ſolertes, Thucyd. ¶In Odyſſ. β. de Penelope. ἀχρεῖον δ' ἐγέλασε, i. indecorè.
Ἀχρειόω, ῶ, inutilem facio. Ἀχρήιστος, inutilis.
Ἀχρήιος ἀνὴρ, vir inutilis, Heſiod. Ἀχρήεις, idem.
Ἀχρήματος, ὁ καὶ ἡ, inops, ἀδάπανος, Sophocl. Ἀχρηματία, pecuniæ penuria. Ἀχρημάτιστος, otioſ⁹.
¶Ἀχρημοσύνη, ης, ἡ, egeſtas. ¶Ἀχρήμων, pauper.
Ἀχρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, moleſt⁹. Ἀχρήσιμος, idẽ.
Ἄχρηστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inutilis, Ariſtotel. lib. 1. OEcon. ὃς ἂν ᾖ ἄχρηστος τῶν ἄλλων. ἄχρηστος γινόμενος πρὸς τὴν ἐλεημοσύνην. Chryſoſt. ¶Ἀχρηστία, ας, ἡ, inutilitas. Appia. διὰ τὴν ἀχρηστίαν τῶν ποδῶν, quòd pedũ vſu careret. ¶Ἀχρήστως, inuſitatè.
Ἄχρι & Ἄχρις, vſque, donec. Phocyl. γήραος ἄχρι, ad ſenectutem vſque. ¶Item, καθόλου, Homer. prorſus.
Ἀχροια, ἡ, pallor, decoloratio Cicer. Galen.
Ἀχρονοτελὴς, nihil morans, celer, ταχὺς, Heſy.
Ἄχροος, & Ἄχρους, ὁ καὶ ἡ, decolor, ſic ἄχρουστος. ἄχροον σκότος, Ocell. de vniuerſo. ¶Item, πονηρός: Laconibus ſpurius Heſych.
Ἀχρώματος, ου, ὁ καὶ ἡ, impudens, Suid. Ἄχρωμος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem. ¶Trapez. vertit, ſine colore.
Ἀχρονυχία, vltimæ noctis excubiæ.
Ἄχυ, Arabicè ſpecies caſiæ, Dioſc. lib. 1, cap. 12.
Ἄχυλος, ου, ὁ, inſipidus. ¶Accipitur & pro fatuo.
Ἄχυμος, ου, fatuus, inſipidus, exuccus.
Ἀχύνετον, copioſè fluens.
Ἀχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, aceruus palearum, Iliad. ε.
Ἄχυρον, ου, τὸ, palea, acus. ¶Ἀχυρόω, paleas admiſceo, paleis ſterno, Ariſtot. Ἀχύρωσις, paleata conſtructio. ¶Ἀχυρώδης, aceroſus. Ἀχυροδόκη & ἀχυρὼν, ῶνος, palearium Colum. Ἀχυρτίδες, paleolæ.
Ἄχω, λυπῶ, lædo, offendo, dolore afficio.
Ἀχώρ, ῶρος, quaſi ἀχνὼρ, furfur, ſordes capitis, Galen. li. 1. ¶Plinius etiã vocat capitis vlcera.
Ἀχώρητος, immenſus, Nazanzen. orat. α.
Ἀχώριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſeparabilis, Nazanz.

Α Ψ

Ἄψ, aduerb. pòſt, mox, iterum, retrò, Iliad. α. ἂψ ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, i. repoſuit.
Ἀψάλακτος, ου, ὁ, intactus, illæſus, Sophoc.
Ἀψαλᾶν, ſine ſtrepitu incedere.
Ἄψαυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, intactus, non tangendus, li. 7. Epigr. ¶Capitur etiam Actiuè, Soph. ἐγὼ ἄψαυστος ἔγχους, i. nõ tangens. ¶Ἀψαυστεῖν, intactum dimittere, Appian. Hinc ἀψαύστως.
Ἄψεκτος, irreprehenſus, inculpatus, Heſych.

Ἀψευστεῖν, non mentiri, Phalar. Ἄψευστος, non mendax. Ἀψεύδια, ſtatæ vices, non aberrantes, Ariſtot. de mũdo. Ἀψεύδεια, veritas, Suid.
Ἀψεφὴς, incogitans, inconſultus, apud Soph.
Ἄψηκτος, ου, ὁ, durus. Ἀψηλάφητος, intactus.
Ἀψήφιστος, ου, ὁ, qui non tulit ſuffragium. ἀψηφόρητος, Polyb. in epit. Ἄψηφος, multus, magnus.
Ἀψίκορος, mox ſatiatus, nouitatis cupid⁹, Athe. ¶Ἀψίκορ, τὸ, & Ἀψικορία, faſtidium rerum adamatarũ. ¶Ἀψικόρως, He[illegible] μεταβλήτως.
Ἀψιμαχεῖν, velitari, proludere ad pugnam Virg. Plutar. ἐπειδὰν καλύσας τοῖς πολεμίοις, συμπλέκεσθαι ᾖ μὴ, μηδὲ ἀψιμαχεῖν. ¶Ἀψιμαχία, ας, ἡ, præludium belli, Polyb. ¶Ἀψιμάχως, velitando, Halic. lib. 6.
Ἀψιμισία, ας, ἡ, ſimultas non diuturna, Heſych.
Ἀψίνθιον, τὸ, herba extremę amaritudinis, Dioſ. li. 3. ca. 26. ¶Ἄψινθος, ου, ὁ, idem, Apocal. ca. 28.
Ἀψίρροος, retrò fluens, refluens Plin. Homer.
Ἀψὶς, ῖδος, fornix, arcatum curuamen Ouid. ἀψὶς τροπαιοφόρος, arcus triumpalis, Dion. ¶Item curuatura rotæ, Heſio. ¶Dicuntur item ἀψῖδες, circuli in ſtellis, teſte Plin. li. 2. ca. 15.
Ἅψις, ἡ, cõtrectatio, ἅψις χυμῶν, Ariſtot. 4. anim.
Ἀψίχολος, ου, ὁ, plaga retis, fornix. ¶Item nimis iracundus.
Ἀψόρροος, reciprocus, refluus. Iliad. σ. θυγάτηρ ἀψορρόου ὠκεανοῖο. Ἀψόρρως, retrorſum, ſubitò.
Ἄψορρος, ὁ καὶ ἡ, retrogadus, Iliad. γ, ἄψορροι προτὶ ἴλιον ἀπονέοντο.
Ἄψος, εος, τὸ, membrum, Odyſſ. δ. ἄψεα πάντα.
Ἄψοφος, tacitus, ſilens. Ἀψοφητὶ, ſine ſtrepitu, Lucia. 11. Dialog. Cęleſt.
Ἀψόφητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtrepitus exors. Soph. in Aiace, ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων ὑπεστέναζε.
Ἄψυκτος, ὁ, qui non inalgeſcit Celſ.
Ἄψυρος, purus, illimis. nã ψυρὶς, idẽ eſt quod γῆ.
Ἀψυχεῖν, exanimari, ἀποθυμεῖν, Hipp. Ἀψυχία, ignauia, Eurip. infractio animi Cicer.
Ἄψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, inanimus Cic. exanimalis Plaut. ¶ἄψυχος βορὴ, cibus qui animũ nõ dat. Eurip.

Α Ω

Ἄω, μ. ἄσω, ſpiro, πνέω, Apoll. 2 εὔκραὴς ἄεν βορέης.
Ἀὼ, Doricè, aurora. Ἄωθεν, manè, Doricé.
Ἀῶον, Theoc. ποτ' ἀῶον, ad auroram, in Epigr.
Ἄωρ, ορος, τὸ, enſis. Ἄωρ, ωρος, ἡ, mulier.
Ἀωρέω, neghgo, ὀλιγωρῶ, ἀλογῶ, Suid.
Ἀώρησις, ſuſpenſio Hirc. κρέμασις, Suid.
Ἀωρὶ, intempeſtiuè, Ἀωρία, ἡ, immaturitas Cic. ἀωρία τῆς νυκτὸς, nox intempeſta, Nazan.
Ἀώριος, præcox, ἀώριος τύμβος, i. intempeſtiuus tumulus, Heſych.
Ἀωρόλειος, caluus ante ætatem, Suid.
Ἄωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, deformis, Xen. ἀπέχεσθαι τῶν αἰσχίστων καὶ ἀωροτάτων. ¶Item crudus, præcox. ἄωρος πρὸς τὸν γάμον, ad coniugiũ immatur⁹, Plutar.
Ἄωτος, ου, ὁ, flos cuiuſque rei. Theocr. vocat Herculem ἄωτον quaſi florem heroum. ¶Item non habens aures inauritus, Idem Theoc. εἰδ. ιγ.
Ἀωτεύειν, flores legere.

B Pro Φ Macedones ponunt. Plutarch. in Probl.

Βὰ, vnde κατάϐα, deſcende: à βαίνω.

Βαάρας, herbæ radix cuius vim admirabilem deſcribit Ioſeph. de captiuit.

Βαϐάζω, inarticulatè loquor, vagio, Gaz.

Βαϐαὶ, papę admirantis, Genit. βαϐαὶ τῆς εὐδαιμονίας. ¶Aliquando ſine caſu, apud Plat.

Βαϐαιὰξ, contemnentis vox, Ariſtoph. νεφ.

Βαϐάκτης, ὁ, ſaltator, locutuleius, inſanus, Etym.

Βαϐδήιον, καὶ βαϐδηιστήρια, τὰ, cunæ, incunabula.

Βάϐδιον, pudenda, αἰδοῖον.

Βάϐαξ, ὁ, vanus, garrulus, impudens, Etym.

Βάϐρηκες, αἱ, gingiuæ. ¶Aliis reliquiæ eſcæ dentibus inhęrentes, Heſych.

Βαγώας, ὁ, Perſica lingua eunuchus, Plutarch.

Βαδᾶς, cinædus.

Βαδδὶν, ſacra ſtola, ἔνδυμα εἰς ἱερίας, Heſych.

Βάδην, pedetentim, ſenſim, otioſè, quietè. ¶Pro celeriter, Plutarch. in Fabio. θᾶσσον ἢ βάδην πρὸς τὸν υἱὸν ἐπελθεῖς, i. accelerato gradu.

Βαδίζω, μ. ίσω, vado, eo, ὁδὸν βαδίζω, iter facio, Xenoph. βάδιζε δεῦρο, huc ades, Ariſtoph. Lucian. ὁδῷ βαδίζω. Plutarch. in Lycurgo, βαδίζει πρὸς οἰκίαν, ad ædes ſe confert. Idem, βαδιεῖσθαι ἐπὶ τὸ στράτευμα. Idem in Fabio, βαδίζει εἰς τὸ πολίτευμα, ad rempublicam ſe confert. βαδίζειν ἐφ' ἡμᾶς, aduerſus nos tendere, Demoſth. ¶βαδίζω, licet ſit neutrum, in βαδιοῦμαι exit, Demoſth. κατ' ἀριστοκρ. Πῶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθαι, pro βούληται.

Βάδισις, εως, ἡ, inceſſus, greſſus, Ariſtoph πλού.

Βάδισμα, ατος, τὸ, & Βαδισμὸς, οῦ, ὁ, idem, Naz.

Βαδιστέα, eundum eſt, Attici dicunt, pro βαδιστέον, Ariſtop. ἀχαρ. ¶Eadem figura, Thucyd. πολεμιστέα τοῖς ἀθηναίοις εἶναι, dixit.

Βαδιστὴς, οῦ, ὁ, i. δρομεὺς, curſor, Euripid.

Βαδιστικὸς, qui ambulare poteſt, Ariſtoph.

Βάδιστος, ου, ὁ, per quem iter facere poſſumus.

Βάδος, ου, ὁ καὶ ἡ, itio, iter, Ariſtop. in Auib. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.

Βάζω, μ. άσω, π. ακα, dico, loquor, Odyſſ. ξ, ἀπατήλια βάζει. ¶ Aliquando pro vaticinor.

Βάθεος, ου, profundus. Βαθέως, profundè.

Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus, baſis, veſtigia pedum, & ſedes, apud Trag. Heſych. ¶Et apud Hippocrat. brachii concauitas.

Βαθμὸς, ὁ, Ionicè, Atticè verò βασμὸς, gradus. ¶In Canonib. Apoſt. pro dignitate accipitur.

Βάθος, εος, τὸ, profunditas, altitudo, Ariſtoph. faſtigium, gurges. ¶Pro grauitate, Plutarch.

B A

Et pro ſcrobe. ¶βάθος τῆς στρατιᾶς, medius exercitus, Xenop. ἐκ βάθεος, penitus, Herodot.

Βάθρα, ας, ἡ, ſcala domus.

Βάθρον, ου, τὸ, & Βάθρος, ὁ, fundamentum, ſcabellum, baſis, ſedes, gradus, pes diſci, tranſtrum. Soph. in Aiace, ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον, i. ſolũ.

Βαθυάγκεες ἄλπεις, depreſſas valles habẽtes, Epi.

Βαθύγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundus. ¶βαθύγειον χωρίον, ager ſoli fœcũdi, Phil. ¶Βαθύγεως, ω, ὁ, Atticé.

Βαθυγένειος, ου, ὁ, egregiè barbatus, Poll. 2.

Βαθυγήρως, valde ſenex, decrepitus Cicer.

Βαθύγλωσσος, ου, ὁ, eloquens, ἐλλόγιμος, εὔγλωττος.

Βαθύγνοφος, altis demerſus tenebris, Nazanz.

Βαθυγνώμων, cordatus, taciturn⁹ & aſtutus, Suid.

Βαθυδίνης, ου, ὁ, profũdi vorticis, Heſi. in Theog.

Βαθύζωνοι γυναῖκες, epith. i. εὔστολοι, & longis demiſſis ſtolis, Homer.

Βαθυκαμπὴς, valde inflexus, curuus, Suid.

Βαθυκήτης, piſcoſus, alt⁹, βαθυκήτεα πόντον, Luc.

Βαθύκληρος, prædiues, Homer. & Herodot.

Βαθύκολπος, ου, ὁ, magnum ſinum habens, βαθύκολπος πηγὴ, fons profundus, Nonn.

Βαθύκρηπις, ιδος, profundi fundamẽti, Muſęus.

Βαθυκύμων, habens vndas profundas, Nonn.

Βαθυκτέανος, locuples & opulentus, in Epigr.

Βαθυλείμων, ωνος, καὶ βαθύλειμος, læta habens paſcua, Iliad. ι.

Βαθυλήϊος γαῖα, terra ferax, Apollon.

Βαθὺν, profundé. Βάθυνος, ὁ, fouea, 2. Reg. 18.

Βαθύνω, μ. υνῶ, profunda facio, altè cõdo, Anacreon. βαθυνόμεναι χεῖρες, cauæ manus, Nonn.

Βαθύξυλος, opacus, Ariſtot. arboribus frequẽs.

Βαθύπικρον, valde amarum, Dioſc. lib. 3. ca. 26.

Βαθύπλουτος, opulentus, εὐδαίμων, Suid.

Βαθύποτμος, infelix, in Epigramm.

Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ, profundè fluens, Heſi. in The.

Βαθυῤῥείω, profundè fluo, Apollon. βαθυῤῥείοντα τε κόλπον διερχόμενοι παραμείβον.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas.

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ, habens radices altas.

Βαθύῤῥοος, ου, ὁ, profundè fluens, quaſi altifluus.

Βαθὺς, έος, ὁ, profundus, abditus, promiſſus, denſus, amplus, antè adactus, prolixus, ἐν βαθεῖ γήρᾳ, extrema ſenecta. ¶βαθύτερα ἤθη, Plat. de Leg. ια, mores liberaliores. ¶ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, Ariſtophan.

Βαθυσκαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, profundè foſſus.

Βαθύσκιος, ου, ὁ, opacus, Epigr. concau⁹, Muſæus.

Βαθύσματα τῆς λίμνης, voraginis profũda, Dioſc.

Βαθυστέρνιγξ, in Epigr ſolidus, epith. lapidis.

Βαθύστρωτος κοίτη, profũdè ſtratus, mollis, Suid.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ καὶ ἡ, profundus in iuncis.

Βαθύτης, ητος, ἡ, profũditas. Βαθύφρων, callid⁹.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, habens comas denſas, Heſiod.

Βαθύχειλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui profundorũ labiorũ eſt.

Βαθύχροος, qui denſo eſt colore.

Βαίνω, μ. ήσομαι, π. βέϐηκα, ἀόρ. β. ἔϐην, vado, ingredior, aſcendo, aſcendere facio. βαινόμεναι αἱ ἵπποι, equæ quibus equi admittuntur, Herodot. Ariſtot. de mundo, ἐν καθαρῷ χώρῳ βεϐηκὼς,

βηκὸς, ſitus. ¶Significat & firmum & conſtantem eſſe, Plat. in Tim. βαίνῃ ἐπὶ σμικροῦ, paruo innititur. ¶βαίνω, ſum in proſperitate, Soph. ¶βαίνω πόδα, iter facio, Euripid. βεβηκὼς περὶ σκίμποις, Ariſtoph. in Andromacha τῇ σκύμνον. βαίνειν ἐν ῥυθμῷ, numerorum ſequi pondera & progreſſus, Plato de Legib. βαίνειν ἐν ῥυθμῷ πρὸς αὐλὸν, Lucian. ¶Heſy. etiã, βαίνειν eſt, φιλεῖν καὶ κολακεύειν.

Βαιὸν, paululum, paulatim, parum, Soph.

Βαΐον, ου, τὸ, καὶ Βαΐς, ramus, propriè palmæ, termes, Euag. Ioannis. 12.

Βαιὸς, οῦ, ὁ, paruus, modicus, paucus, poeticè.

Βαϊοφόρος, ου, ὁ, ſolennitas oliuarum.

Βαίτη, ης, ἡ, veſtis pellicea & paſtoralis, σισύρα, διφθέρα.

Βάτυξ, hirudo, βδέλλα, Heſych.

Βαιὼν, piſcis quidam, parœmia, μή μοι βαιὼν κακὸς ἰχθύς, Eraſm. in Adag.

Βάκανον, ου, τὸ, apud Trallianum, & Paul. Æginet. braſsicæ ſemen.

Βακίω, inebrior, μεθύσκομαι.

Βάκη, pons, Arrian. in Alexandri expeditione.

Βάκηλος, ου, ὁ, exectus, ſpado, effœminatus, ſtultus. Eſtque parœmia βάκηλος εἶ, in effœminatos, atque ignauos, Suid.

Βακτηρεύειν, baculo inniti, Nazan.

Βακτηρία, ας, ἡ, βάκτρον, reperitur & βακτήριον, apud Ariſtophan. baculus.

Βάκτρευμα, nixus in baculum, & baculus ipſe, apud Eurip. in Phœniſsis.

Βακτελασμὸς, ῦ, ὁ, gen⁹ laſciuæ ſaltationis, Poll.

Βακύλιον, cymbalum, Suid. κύμβαλον.

Βάκχαρις, εως, herba eſt coronaria, vide Dioſcorid. lib. 3 cap. 51. & Plin. lib. 21, cap. 6.

Βακχεῖα, ſacra bacchica, Ariſtoph.

Βακχέβακχος, ου, ὁ, ſic vocabatur Dionyſius in ſacrificiis, Ariſtophan. Equit.

Βακχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi.

Βακχεῖος, ου, ὁ, pes ex breui & duabus longis.

Βακχεῖος, ου, ὁ, bacchicus, furore diuino afflatus. Ariſtoph. βακχεῖος αἴσχυλος. βακχεῖα ὀρχήσεις, Plat. de Leg. ζ.

Βακχειοδέστατος, ὁ, qui maximè Bacchũ imitatur.

Βακχεύματα, τὰ, bacchanalia, debacchationes.

Βακχεύομαι, debacchor, ſum furioſus, Nõn. c. 7.

Βακχευτὴς, ebrius, hinc βακχευτὴς ῥυθμὸς, Epigr.

Βακχευτικὸς, debacchatiuus, impetuoſus.

Βακχεύτωρ, ορος, epitheton Bacchi, in Epigram.

Βακχεύω, & Βακχέω, Orgia celebro, immodeſtè ago, inſanio, bacchor.

Βάκχη, genus pyri, vel Bacchi ſacerdos, vates, baccha, Eurip. ¶Βάκχης τρόπον, Adag. eſt in triſtes & taciturnos, Suid.

Βακχεία, ας, ἡ, inſania, debacchatio.

Βακχιάδαι, Bacchi ſacerdotes, Plutarc. in amat.

Βακχιακὸς, bacchicus.

Βακχίδες, αἱ, bacchæ, Ariſtot. in Probl.

Βακχίδης, Bacchi filius.

Βακχικὸς, οῦ, ὁ, bacchicus, cogens bacchari.

Βακχίου, vini, villi, Euripid.

Βάκχος, ου, ὁ, Bacchus, quo etiam nomine bacchantes dicebantur. ¶Eſt præterea coronæ ſpecies. ¶Itẽ eiulatus. ¶Βάκχοι, etiam piſces ſunt ex mugilum genere, χελῶνες dicti apud Athen. li. ζ. Plin lib. 19. cap. 17. Βακχύρια, τὰ, cap. vlt. lib. 2. Eſdr. ἐν τοῖς βακχουρίοις.

Βαλαγον, magnum, multum, velox.

Βαλαάγραι τῶν πυλῶν, portarũ claues, Herodot.

Βαλανεῖον, ου, τὸ, balneum, labrum.

Βαλανείτης, πολυπράγμων, περίεργος.

Βαλανεὺς, έος, ὁ, & Βαλανεύτης, balneator, Heſych.

Βαλανεύω, deſeruio, miniſtro, Ariſtoph. in Pace. ¶Heſych. pro alta & contenta voce clamare.

Βαλανηρὰ, τὰ, quæ glandium genere cõprehenduntur. Theoph. cap. 18. lib. 1. hiſtor. plant.

Βαλανηφάγος, veſcens glande.

Βαλανηφόρος, ὁ καὶ ἡ, palmulas ferens, glandifer.

Βαλανίζω, glãdes excutio. ¶βαλανίσαι, inquit Pollux, verbum eſt medicorum apud Hippocr. ſignificátque clyſteris loco glandem ſupponere & immittere.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, balneatrix.

Βαλανίσσα, idem, in Epigram.

Βάλανος, ου, ἡ, glans, eius appellatione longiores fructus indicantur, teſte Marcello. ¶Pro fructu quercus, in Epigram. palmula ſeu fructu palme, Herodot. ¶Itẽ penis ſuprema pars quæ à Latinis glans vocatur. ¶Eſt etiam ſeræ obex, vectis, peſſulus, Thucyd. τὰς πύλας ἔκλῃσε συρραψάμενος ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν. Vnde βαλανῶσαι, peſſulum oſtio obdere, Ariſtoph.

Βαλάντιον, ου, τὸ, marſupiũ, loculi, Plat. 1. de Rep. βαλάντια καὶ βαλαντίδια, Eupol. apud Poll. l. 10.

Βαλαντιοτομεῖν, crumenas incidere, Plutarch. de fortuna.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, fur zonarum, ſacculariuſ Aſcon. Pæd. & Vlpiano Iuriſcon.

Βαλανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glandoſus, Gaz. qui glandis eſt figuræ: τὰ βαλανώδη, glandes.

Βαλαύστιον, Dioſcorid. lib. 1. cap. 155. eſt flos ſylueſtris punici.

Βαλβὶς, ίδος, ἡ, repagulum. & illud vnde in certaminibus equorum fit initium curſus. Latinis carceres. ¶Nonnus pro limite. ¶Item & pro initio. ¶Eſt etiam βαλβὶς, gradus, & nixus.

Βάλε, indignationis Aduerb. vel cum ἆ σχετλιαστικοῦ, ἆ βάλε.

Βαλὴν, rex, βασιλεύς: vnde βαλήναιον ὄρος ἀντὶ τοῦ βασιλικόν, Plutarch.

Βαλία, ophthalmia, Heſych.

Βαλιῶται, Cretenſibus dicuntur συνέφηβοι.

Βαλίος, varius, maculoſus, li. 6. Epig. Aliquando (pro veloci.

Βαλιῶται, progenitores, πρόγονοι.

Βαλλαχάδες, pueri Achiui per iocum quodam feſto ſeſe vocitabant, vide Plutar. in Probl.

Βαλλητὺς, λιθίνη, λιθοβολία, Athen. l. θ. Eſt & feſtũ.

Βαλλίζω, μ. ίσω, tripudio, Gall. *baller*. laſciuio.

Βάλλομαι, facio impreſsionem, iacio, inijcio, βαλ-

λομαι,λίθοις βάλλονται,paſsiuè,Ariſtop.¶ἐτέρως ἐβάλοντο θεοὶ,aliter diis viſum,Odyſſ. α. βάλλομαι ἐς θυμὸν,animaduerto,Herodot.Eurip. in Theſeo, φροντίδας νοῦν συμφορᾶς τ' ἐβαλλόμην,Cicer.3.Tuſculan.futuras mecũ commentabar miſerias.βάλλομαι ἀρχὴν,iacio fundamenta, Plat.in Epiſt. βαλλόμενος ἐφ' ἑαυτοῦ, ſecum ipſe cogitans, Herodot. ¶Itẽ βεβλημένος,quod proiect⁹ dixit Virg.hoc eſt,q toto corpore proſtrat⁹iacet,id quod in grauib⁹accidit morbis.¶βάλλεσθαι χάρακα,vallare Greg.

Βάλλω,μ.αλῶ,π.βέβληκα,ἀόρ.β.ἔβαλον,mitto,vulnero,iaculor,iacio,inceſſo,ferio,impeto.Theocrit.βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον, petit pomis caprarium. βάλλειν σκοπὸν, ſcopum attingere Gregor. Thucydid.βάλλειν ἐπὶ σοῦ ποιήσαντας φρυνοσιν,authores ſtatuerunt occidere.βάλλειν δύο ὀβόλους,ſoluere duos obolos,Liban.βάλλω δάκρυ,fleo,Homer.Odyſſ. βάλλειν ῥόον εἰς ἅλα, influere in mare, 2.Argon. ¶Condo,κτίζω. Apoll.2, ἄστυ βάλλειν, vrbem fundare. ¶Ariſtoph. νεφ. βάλλ' ἐς κόρακας, i.abi in malam rem. βάλλειν ἐν αἰτίᾳ,criminari,culpare, Plat. λόγῳ βάλλειν,eſt inceſſere maledictis, Gregor. βάλλειν κακοῖς,apud Soph.in Aiace, vbi ſubauditur λόγοις,i.inceſſere maledictis.

Βαλλωτή,marrubium nigrum, Dioſc.li. 3.ca.117.

Βαλμὸς,pectus,στῆθος,Heſy.

Βαλὸς,limen,cælum,βηλός. Βάλος,via per altũ.

Βάλσαμον,balſamum, de quo vide apud Dioſc. lib.1.cap.18.& Plin.lib.12.cap.25.

Βαμβαίνω,tremo dẽtib⁹ & pedib⁹, Hom. (Heſy.

Βαμβακευτρία,venefica.βαμβαχία,veneficium,

Βαμβακοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,bombicis effigiem referens,Dioſcorid.lib.3.cap.18.

Βαμβαλίζω,μ.ίσω,π.ικα,frigore tremo.

Βάμβαξ,ſiue πάμβαξ καὶ παμβακὶς, καὶ βαμβάκιον Suid.vulgò,*bombas & cottõ*,vide Plin.l.19.c.1.

Βάμμα,ατος,τὸ,tinctura,ſalſamentum, Nicand. in Alexiph. νεάροις δὲ ἐν βάμματι τήξας, i. in aceto.Nã(vt teſtis eſt idem Interpres)omnis liquor βάμμα dicitur:ſed ſi abſque adiectione ſimpliciterque ponatur, acetum ſignificat. ¶βάμμα κυζικηνὸν, teſte Suida vocant Attici profligatam impudentiam.

Βαναυσία,ars propriè quæ ignis auxilio exercetur,fabrilis excuſſorum,fuſorum & id genus hominũ artificum. ¶Et pro omni arte infimæ notæ, & quæſtuario operarũ opificio. Eſt & ἰδιωτία καὶ ἀλογία,Heſych.¶Itẽ ſumptus ꝓfuſus atq; immoderat⁹: vnde βάναυσοι ſumptuoſi dicuntur,Ariſtot. Ethicor.lib.4. τῆς μεγαλοπρεπείας ἡ μὲν ἔλλειψις μικροπρέπεια καλεῖται,ἡ δ' ὑπερβολὴ βαναυσία,καὶ ἀπειροκαλία.

Βαναυσικὸς,οῦ, ὁ, mechanicus. αἱ βαναυσικαὶ τέχναι,artes mechanicæ,Xenoph.in OEcon.

Βάναυσον,τὸ,tractoriũ genus machinę,Vitr..c.1.

Βάναυσος,ου,ὁ καὶ ἡ,fornacarius Vlpian.Mechanicus,illiberaliſque opifex,illiberalis,ſedentarius Plaut. βάναυσος φιλότης, amicitia triuialis apud Platon.

Βαναυσουργία,idem quod βαναυσία, Poll.lib.1.

Βάξις,εως,ἡ,fama,ſermo,nomen,oraculum.

Βάπται,οἱ, fucati.Itẽ ſacerdotes quidã,Ariſtoph.

Βαπτίζω,μ.ίσω,immergo,intingo, lauacro tingo,abluo, Rom. 6. βαπτίζομαι εἰς τὸν χριστὸν, baptizor in Chriſtum. Plutarch. in Galba, πεντακισχιλίων μυριάδων ὀφλήμασι βεβαπτισμένος. Alexand.Aphrod.lib.1. Problem.βεβαπτισμένος τῷ σώματι,in corpus demerſus.

Βαπτικὸς,οῦ,ὁ,tingendo aptus,tinctilis Ouid.

Βάπτισις,εως,ἡ,lauacrum,Lucian.& Ioſeph.

Βάπτισμα,ατος,τὸ,καὶ βαπτισμὸς,οῦ,ὁ,tingendi,hoc eſt,mergendi actio,tinctura.

Βαπτιστήριον, lauacrum, hoc eſt veluti lacus in domibus,ex ligno,vel marmore atque id genus,in quo lauandi gratia mergimur,in cellis ædificari ſolet,quarum quædam caldaria, aliæ tepidaria, aliæ frigidaria dicuntur Vitr. Plinius iunior in Epiſt.ad Gallum.

Βαπτιστὴς,tinctor,qui mergit & tingit.

Βαπτὸς,οῦ,ὁ,tinctus,infect⁹,ἱμάτια βαπτὰ, Ariſto. in Plut.βαπτὰ χρώματα,colores,Plat.in Leg. Euripid.βαπταῖς κάλπισι πηγαῖς, fontem hauriendum ſitulis.

Βάπτρια,ας,ἡ,quæ tingit Eupol.apud Poll.lib.7.

Βάπτω,μ.άψω,π.αφα,& βάπτομαι, tingo, lauo, coloro,immergo,imbuo, Ariſtoph.

Βάρα,grauedo, Heſych.

Βάραθρον,ου,τὸ,ſiue (vt alii enuntiãt)βέρεθρον,locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακούργους deturbabant:(vt εἰς τὸν κεάδαν Laced.) eius ſuperiora dura quidem erant ac rigida,infima verò laxa & mollia,vt deſcendentes facilè demergerẽtur, Commẽt. Ariſtoph.in Plut. ¶βάραθρα, fauces hiatúſque præcipites,Ariſtotel.in Politic. ¶βάραθρον etiam accipitur pro herba quadã.

Βαραθρώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,voraginoſus Hirc.præceps & præruptus. Βαρακινὴ,ῆς,ſpina.

Βάραχος,inſipiens.¶Eſt & piſcis nomen.

Βαράχνια,idem quod βράγχια, Heſych.

Βαρβαρίζω,voce,vultu,moribus,ac toto vitę genere barbarus ſum. ¶Itẽ nouum quiddam ac peregrinum barbarúmque deſigno.

Βαρβαρικὸς,οῦ,ὁ,barbaricus.

Βαρβαρικῶς,more barbarico,barbarè Cicer.

Βαρβαρισμὸς,οῦ,ὁ, Gell.li.5. cap.20, idioma barbaricum.

Βαρβαριστὶ,barbarè,barbarico ritu.

Βάρβαρος,ου,ὁ καὶ ἡ, barbarus,incultus,rudis,ferox. βάρβαροι,ab initio dicebantur,qui difficulter, aſperè,ac duriter loquerentur:deinde ad mores feros atque aſperos accommodari eſt cœptum.¶Item τὸ οὐχ ἑλληνικὸν,ac quicquid peregrinum erat,βάρβαρον vocabant.

Βαρβαρόφωνος,aſperè,obſcurè loquens,Iliad.β.

Βαρβαρόομαι,barbarum reddere atque efficere.

Βάρβηλος,perſica arbor, Conſtantinus in γεώπον. lib.10.¶Aliis fructus corni, Euſtath.

Βαρβιτίζειν,canere lyra ſeu barbito.

Βάρϐιτος,ὁ, barbitus inſtrumẽtum muſicũ cuius inuentor Anacreon,Athen. auth.li.4.¶Ariſtot.li.8.Polit.ca.6.in gen.fœm. ¶Item gen. neutro,Epigramm.

Βαρϐιστικὸς,corruptor & violator mulierũ,Suid.

Βάρδιστος,pro βραδύτατος,i. βραδύτατος, pigerrimus,tardiſsim⁹.Homer.Iliad.ψ.ἵπποι βάρδιστοι θεῖειν,admodum ſunt ſegnipedes Iuuen.

Βαρέω,μ.ήσω,π.ηκα,grauo,contriſto, prægrauo.

Βαρέως,grauiter,moleſté. Xen.ἔοικας βαρέως φέρειν τι,videris grauiter & iniquo animo quippiã ferre. Ariſtot.l.5.Polit.cap.10,Βαρέως ἔχω πρὸς τὴν ὁμιλίαν, grauiter fero cõſuetudinẽ.

Βαρζύλη,ης,ἡ,orci tunica dicitur ab aliquibus.

Βάρηκες,gingiuæ,maxillæ, vt quidam volũt:vel ea quæ à ſumpto cibo dentibus inhęrent.

Βάρημα,τὸ,grauitas.

Βαρῖνος, barinus,piſcis genus, quod nec ouum parit,nec vllum ſemen continet genitale & fœtificum,Ariſtot.lib.4.Animalium.

Βάρις,εως, domus,nauigium fluuiale, nauis: ſic mœnia,caſtrũ,portic⁹,turris,ſudes,Herodia.

Βάρον,quidam herbam nomine ſabinam vocãt.

Βάρος,τὸ,pondus,libramentum,onus, authoritas apud Paulũ,1.Theſſ.2.profunditas Gaz. amplitudo,ſtabilitas,fortitudo, moles, grauitas,moleſtia,Xenoph.χρὴ τὸ βάρος μεταδιδόναι τοῖς φίλοις.βάρος πλούτου,Sop.copię opũ.

Βαρραχεῖν,ſonare,ſaltare, Heſych.

Βαρὺ,nauicula:καὶ θυμίαμα εὐῶδες. (Soph.

Βαρυάλγητα, pro βαρυαλγήτως,graui cũ dolore,

Βαρυάλγητος,βαρὺς καὶ ἀλγεινὸς, grauis,moleſtus.

Βαρύϐρομος,ου,ὁ καὶ ἡ,grauiter ſonans, perſtrepẽs. Ariſtoph.πόντον κελάδοντα,βαρύβρομον.

Βαρύγλωσσος,maledic⁹. Βαρύγουνος,habẽs genua infirma.

Βαρυδαίμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,infelix,Epigr.

Βαρυδαιμονέω,Ariſtoph.miſer ſum & infelix.

Βαρύδακρυς,υος,ὁ καὶ ἡ,grauiter lachrymans, luctuoſus. Βαρυδάκρυος,ὁ καὶ ἡ, pro eodem.

Βαρύδεσμος,ου,ὁ καὶ ἡ,graui ligat⁹ vinculo, Nõn.

Βαρύδουπος ἠχὼ,ſonus horrendus,Nonn.grauiſonus,fremens,Muſęo.

Βαρύζηλος,infeſtus,inimicus,inuidus,poeticé.

Βαρυηχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, idem quod βαρύβρομος,grauiſonus,Ariſtoph.νεφ.ἀπ᾽ ὠκεανοῦ βαρυαχέος,

Βαρυθυμέω,iraſcor,negligo. (Doricè.

Βαρυθυμία,ας,ἡ,acerbitas animi.

Βαρύθυμος,ου,ὁ καὶ ἡ,animo ferox,grauis animo.

Βαρυθύμενος,ὁ,grauiter inſtigatus,ęgrè ferens.

Βαρύθω,βαρῦμαι,grauor. Heſiod. βαρύθει δ᾽ ὑπ᾽ αὐτῆς,premitur ab ea. ¶Itẽ cum datiu.Apollon.2.Argon.καμάτῳ τε καὶ εἰρεσίῃ βαρύθοιεν, labore & remigio graues eſſent.

Βαρυκάρδιος,fatuus,vecors.

Βαρυκέφαλαι,αἱ,Vitruu lib.3. cap. 2. ipſarum ædium ſpecies ſunt baryce, barycephalæ,&c.

Βαρύκτυπος,ὁ,Iouis epitheton,à tonitruum graui ſono & ſtrepitu.

Βαρύλλικα,ſaltatio,quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ,Poll.4.

Βαρύλυπος,ου,ὁ,dolore affectus.

Βαρυμάνιος,Theocrit.iracundus.

Βαρύμηνις,ιδος,ὁ καὶ ἡ,iracundus, memor iniuriæ.

Βαρύμοχθος,laborioſus,in Epigram.

Βαρύνομαι,grauor, laboro ac premor, grauiter fero.βαρύνομαι πόλεμον,formido bellũ, Plut. in Publ.βαρύνομαι τὴν ὀλιγαρχίαν, graui animo fero paucorum principatũ,Idem in Cam. βαρύνομαι τὴν κεφαλὴν, capitis grauedine afflictor.Plat.βαρύνεται τὴν γαστέρα, eſt grauida. Xenoph. τοῖς προσπολεμοῦσι βαρυνόμενοι. Soph.χόλῳ βαρυνθεὶς,ira preſſus.

Βαρύνουσος,morbo graui laborans.

Βαρύνω,μ.υνῶ,π.υγκα, grauo, premo, offendo, graui tono profero, βαρύνει τὴν κεφαλὴν, capitis grauedinem inducit. Nazan. σὺν μισθοῖς βαρύνων ταῖς ὑποχωρήσεσι, mercedes accumulans egeſtionibus. Xenoph.βαρύνω τοὺς δικαστὰς,iudices moleſtia afficio.

Βαρύνωτος, apud Empedoclem, graui tergore ſeu teſta onuſtus,vt oſtreum.

Βαρυόπτομαι, Geneſ.cap.46.ἐβαρυώπησαν ὀφθαλμοὶ,oculi caligarunt.

Βαρυόργητος,ὁ καὶ ἡ,grauis iræ,in Epigram.

Βαρύοδμος,graueolens, Alexand. Aphrod.

Βαρύοζος,graueolens,olens virus. Βαρύοσμος,ου,ὁ,idem,Dioſc.li.3.cap.124.

Βαρυπειθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,tardus ad parendum,Nõn.

Βαρυπένθεια,ας,ἡ,grauis luctus.

Βαρυπενθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,& Βαρύπενθος,ου,luctuoſus.

Βαρυπήμων,miſer,grauatus,malus.

Βαρυπέζω,grauiter pecco,Accuſ.

Βαρυπνείων,οντος,ὁ,grauiter ſpirans,Muſæo.

Βαρύποτμος,ου,ὁ,ignauus,infelix,pernicioſus.

Βαρυπρεπὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,grauitatem præ ſe ferens.

Βαρύπυκνοι, οἱ, qui velut regiones primas ſpiſsi retentant,Capel.lib.9.

Βαρύρροος,grauifluus,vt ita dicam.

Βαρὺς,έος,ὁ,moleſtus,grauis,moroſus,ſuperbus, ſeuerus,infeſtus.βαρὺς ὕπνος, arctus ſomnus. βαρείας,apud Homer.Iliad.1.ὑβριστικὰς,φονικὰς:aliâs βαρεῖαν χεῖρα,i.ἰσχυρὰν,μεγάλην, apud eundem. βαρύτερον φρόνημα, tumidior animus,Plutarch.in Romulo.βαρὺς ἐκ τοῖν σκελοῖν,claud⁹.βαρὺς ἀνὴρ,vir generoſus & fortis.

Βαρυσίδηρος ῥομφαία grauis enſis.

Βαρυσταθμῆσαι, pondus ſeu grauitatem addere.

Βαρύσταθμος, ου,ὁ, grauiter ponderans, grauis, βαρύσταθμα ὕδατα,Ariſtot. li.6. Ethic.cap.8.

Βαρυσταθμίζω,grauitatem & pondus adiicio.

Βαρυστενάχω,grauiter ſuſpiro,Homer.Iliad.

Βαρύστονος,ου,ὁ καὶ ἡ,grauiter ſuſpirans, infelix.

Βαρυσυμφορώτατος, impatienter ferens calamitates,miſerrimus,Herodot.

Βαρύτης,ητος,ἡ, grauitas, moleſtia, moroſitas, torpor,grauis impetus,Plat.de Leg.

Βαρύτιμος,ου,ὁ,pretioſus,Matth.26.

Βάρυτον,ου,herba ſabina,Dioſc.li.2.ca.27.

Βαρυτονέω,ῶ,graui tono profero.Βαρύτονος,ὁ καὶ ἡ. grauitonus.βαρύτονον στῆθος,anguſtum pectus.

i.ii.

Βαρυύμνων ἁγίων, hymnorum ſanctorū, Epigr.
Βαρύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, graue ſonans, rugiens: leonis eſt epitheton.
Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, grauis & pōderoſus, onuſtus.
Βαρυφρονέω, ῶ, grauiter afficior, cum Datiuo.
Βαρυφροσύνη, ης, ἡ, moleſtia grauis.
Βαρυφωνέω, ῶ, vocem grauem emitto.
Βαρυφωνία, ας, ἡ, vocis grauitas, Pollux 2.
Βαρύφωνος, cui vox eſt grauis.
Βαρυχνᾶς, incubus, ἐφιάλτης, Phauor. & Euſtath.
Βαρύψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, q eſt animo cōſternato, Soph.
Βαρυώδυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, cuius part⁹ eſt grauis, Nōn.
Βασαγικόρος, Heſy. ὁ θᾶττον συμποσιάζων, Hipp.
Βασανεύω, arguo, διελέγχω, βασανίζω.
Βασανίζω, μ. ίσω, π. κα, cum diligētia examino, exquiro, diſcrucio, affligo, tormentis interrogo, comperio, ἐλέγχω, diſquiro. βασανίζω σε, te examino, torqueo, Ariſtop. & apud Herodot. te rimor, id eſt, interrogo. βεβασανισμένος εἰς δικαιοσύνην, Plat. 2. de Repub. quaſi quodam examine ad iuſtitiam probatus.
Βασανισμὸς, οῦ, ὁ, cruciatus, quæſtio.
Βασανιστήριον, locus in quo homines torquētur, tormentum, cruciatus.
Βασανιστὴς, οῦ, ὁ, tortor, explorator. Et idem quod βάσανος, lydius lapis. (plorat.
Βασανίστρια, ας, ἡ, quæ torquet, examinat vel ex-
Βάσανος, ου, ἡ, experimentum, probatio, examen, lapis index, ſeu Lydius & Heraclius, quem coticulā vocāt, inquit Plin. li. 33. ca. 8. ¶ Accuſatio, pœna, tormentum, quæſtio, indicium, coniectura. βάσανον λαμβάνειν, Plat. de Leg. i. probo. βάσανον δίδωμι, probor, Plat. de Leg.
Βασίλεια, ας, ἡ, regina, regia vxor, Odyſſ. δ.
Βασιλεία, ας, ἡ, regnū, regia poteſtas, imperium, regale genus ciuitatis Ciceri Plat. (lius.
Βασιλειάω, ῶ, regnū affecto. Βασιλείδης, regis fi-
Βασίλειον, ου, τὸ, regia, palatium, regium inſigne. ¶ καὶ συνθέτων ὀνόματα λεγόμενα βασίλεια, συμβασίλεια, Athen. lib. 3. Βασίλειος, ὁ καὶ ἡ, regius.
Βασιλεὺς, έως, ὁ, rex, regnator: item imperator, & qui vniuerſo exercitui pręeſt, magiſtratus qui ludis præeſt, Ariſtoph. Aliquando ponitur pro ſacrificulo vt vocat Liuius, qui rex erat ſacrorum, & præerat ſacris Eleuſiniis, iudiciúmq; habebat violatæ religionis. ¶ Itē δικαστὴς, apud Heſiod. κυδαίνων βασιλῆας δωροφάγους, reges, i. iudices munerarios, & ſordidos. ¶ Item regulus auis, Ariſtot. lib. 8. cap. 3.
Βασιλεύτερος, pro βασιλικώτερος, auguſtior, Iliad. α, βασιλεύτερός εἰμι: & βασιλεύτατος, lib. eodē σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι, inter reges primus, regno digniſſimus.
Βασιλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, regno, obtineo imperium, Iungitur Genit. Iſocrat. βασιλεύω τῆς Ἀσίας. Item apud Homerum, cum Datiu. Cum Accuſat. ſignificat regem conſtituo, Lib. 1. Reg. cap. 8. βασίλευσον αὐτοῖς βασιλέα, conſtitue eis regem. Xenoph. βασιλεύω ἐν Πέρσαις, li. 1. Pædiæ. Vnde βασιλεύομαι, dominor, regno: paſſiuè, regor, ſum ſub imperio.
Βασιλὴ, ἡ, βασίλεια, regnū, apud Soph. in Iphig.
Βασιληΐη, ἡ, regnum, regia aula, Herodot.
Βασιλήϊον, τὸ, palatium, regia.
Βασιλήϊος, ὁ καὶ ἡ, regius, regalis, Apoll. Rhod.
Βασιληΐς, ίδος, regia, regalis, Homer. & Euripid.
Βασιλίδες, calciamenti muliebris genus.
Βασιλίζω, μ. ίσω, π. ικα, regiæ parti faueo.
Βασιλικὴ, ἡ, domus ampla & ſpatioſa, in qua agebantur cauſæ, conciones, & alia id genus, deambulationibus accommoda: vnde ſubbaſilicani apud Plaut. in Capt.
Βασιλικὸς, οῦ, regius, rege dignus. τὸ βασιλικὸν, regia poteſtas: εἰς τὸ βασιλικὸν, in regiā, Plut.
Βασιλικῶς, regaliter, Ouid. regio cultu.
Βασιλίνδα, luſus, quo rex aliquis ſorte factus, laborioſum quiddam miniſtro ſimiliter ſorte facto imperat, Poll. lib. 9. ca. de conuiu. ludis.
Βασίλιννα, Menand. & Βασιλὶς, ίδος, regina, regia mulier. Euripid. adiectiuè accepit, δυνᾶσι βασιλίσι, regiis cubilibus.
Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus. ¶ Item regia ſtella, quæ & καρδία λέοντος, dicitur. Itē baſiliſcus ſerpēs.
Βάσιμος, ου, ὁ, peruius, acceſſui expoſitus. Nazan. βάσιμος πῆξις, ſtabilis firmitas.
Βάσις, εως, ἡ, greſſus, inceſſus. Item pes, baſis, ſedimentum vel pedamentum dici poſſe ait Bud. firmamentum, fundamentum. βάσιν ἐμπίπτειν, impetum facere, Soph. in Aiace. κατὰ ποδὸς βάσιν, pedetentim, Bud. ¶ Item clauſula rhythmi, & rhythmus ipſe. Ariſtot. Polit. 2. συμφωνίαν ποιεῖν ὁμοφωνίαν, ἢ τὸν ῥυθμὸν βάσιν μίαν, Budæus vnum pedem, vnam ſemper clauſulam. Hermog. ἵνα μὴ εἰς ἀρχαῖον ἐμπέσῃ ἡ βάσις. ¶ βάσις κέντρου, baſis centri, Plat. νόμ. βάσεις τειχῶν, Soph. ¶ βάσις ἡ βεβηκυῖα, Herm. clauſula hærens & firma. βάσεις τῶν ῥυθμῶν, numerorum progreſſus. ¶ Aliquando figuræ nomen apud Rhetores: ab Hermog. dicitur pars exordii, quę colligat eius propoſitionem cum redditione, i. comprobatio.
Βασκαίνω, μ. ανῶ, π. κα, inuideo, indignor, iraſcor, faſcino. Cum Accuſ. ſignificat calumnior & increpo. iung. Dati. & Genit. βασκαίνω σοι τῆς περιουσίας, Bud. in Epiſt. prior. Demoſt. περὶ στεφάνου, τοῦτο βασκαίνουσι, διότι τῶν συκοφαντοῦσι.
Βασκανία, ας, ἡ, inuidia, odium, faſcinatio Plin.
Βασκάνια, τὰ, vocabātur ridicula quędā, quę veteres fabri ferrarii ante fornaculam appēdere ſolebant, inuidiæ auertandæ gratia, Poll. li. 7.
Βασκάνιον, ου, τὸ, odium, faſcinum, Phrynich.
Βάσκανος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuidus, ingratus, malignus, obtrectator, faſcinans, liuidus. βάσκανον πρᾶγμα, Demoſt. res improba, & apud eundē βάσκανον πολίτευμα, i. συκοφαντικὸν, περὶ στεφ.
Βασκάνως, inuidé. Βάσκας, ου, auis genus.
Βασκισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio. Βασκοσύνη, faſcinum.
Βάσκω, vado, aſcendo. Item dico, βάσκ' ἴθι, vade accelera: dicta ſunt, ἐκ παραλλήλου, Iliad. β.
Βασμὸς, ὁ, gradus, βαθμός.

Βασσάρεια,fera in Aphrica,Herodot.lib.4.
Βασσαρικά,interpretantur Dionyſiaca.
Βάσσαρος,vulpes apud Cyrenæos,Herodot.
Βάσταγμα,ατος,τὸ,geſtamē,onus,Hierem.7.
Βαστάζω,μ.άξω,π.αχα,porto,libro,tollo,ſuſtineo,βαστάζων ὕδειν,in Epigra.¶Sepelio. Sophoc.in Aiace.¶Item expendere.¶βαστάζοντες,geruli à Gellio,baiuli à Cicerone.
Βάσταιες, Bœoticè,diuites.
Βάστραξ,ακος,collum,τράχηλος.　　　(lum.
Βαστραχαλίζειν, τραχηλίζειν,per mediū ſecare col-
Βασυνίας, Athenæus eſſe exponit lib. ιδ, ἑφθὸν πύελον σταῖς σὺν μέλιτι.
Βατακάρας,dicebatur pinguis,temulētus, ſomnolētus, craſſo ingenio,Eraſm.Chil.&Suid.
Βαταλίζεσθαι, turpiter & effœminatè viuere, Eraſm.Chil.& Suid.
Βάταλος,ου,ὁ,odioſus,turpis.¶Itē podex, cynędus. ¶βάταλοι quoq; dicebantur Germanorum equites præſtantiſsimi authore Plutarc. Eraſm.Chil.βατταλισμὸς,φλυαρία,Heſych.
Βατάνιον,ου,τὸ, apud Siculos patella dicitur: & πατάνιον,pro eodem,Heſych.
Βαταρίζειν,balbutire,δυσκφόρως φθέγγεσθαι,Euſt.
Βατεύω,coeo,inſcendo, βατεῦνται μηκάδες, capellæ ineuntur,Theocrit.
Βατέω,vado.Dicitur & πατέω,Delphica lingua.
Βατήρ,ῆρος,ὁ,meta à qua incipit ſaltatio, limen: Heſychius enim vocat βατῆρα, τὸ ἄκρον τοῦ σκάμματος τῶν πεντάθλων, ἀφ᾽ οὗ ἅλλονται τὸ πρῶτον: vnde τὸν βατῆρα κέκρουκε.Apud Nicandr.Scholiaſtes pro pedo exponit.
Βατήριον λέχος,cubile ſcanſorium Vitru.Phocyl.
Βατιάκιον, τὸ,gen⁹ poculi cui ſimilis λαβρώνιος, apud Athen. lib.ια.
Βάτης,ſimia,πίθηκος,δυσβάτης,Heſych.
Βατίδες,αἱ,raiæ piſces,Ariſtot.li.6.Anim.ca.10.
Βάτιον, ου,τὸ,paruus cadus.¶Itē ſublanda puellę appellatio,Ariſtop.in Pluto, εἰ λυπουμένῳ γ᾽ ἀθοιτό με,νιττάριον ἂν κὴ βάτιον ὑπεκορίζετο.
Βατὶς,ίδος,ὁ,vel βάτοι,ſpecies mollioris piſciculi delicatoríſue, à cuius ſimilitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur: vnde & βατιδοσκόποι,ſiue βατιοσκόποι, dicuntur ὀψοφάγοι,& gulones: Vide Comment.Ariſtop. in Veſp. ¶Itē,βατὶς,ἡ,rubetra,auis quæ vermibus viuit,Ariſt.de Anim.lib.8.cap.3.
Βατὸς,οῦ,peruius,acceſſus,lib.1.Epigram.
Βάτος,ου,ἡ,rubus,ſentis à Columella. Galenus 2.de Aliment. τῶν βάτων καρπὸν ὀνομάζουσιν οἱ παρ᾽ ἡμῖν ἄνθρωποι βάτινον.¶βάτος,raia piſcis.
Βάτος,ου,ὁ,menſuræ genus,cap.16. Euāg.Lucę. Vox Hebraica eſt,menſuram illis ſignificās liquidorum, vt docet Ioſeph.li.antiquitatum Iud.8.cap.2.Ea capiebat ſextarios 72.
Βατραχίζω,in morem ranę nato.Accipitur pro in modum innatantis ranæ extendi, quum de luxatione armorum agitur.
Βατράχιον,coloris ſpecies erat, quo ante inuentas perſonas faciem obungebāt,Ariſtoph. in Equit.βαπτόμενος βατραχίοις.¶Itē ranunculus genus herbæ,Dioſc.li.2.ca.209.
Βατραχὶς,genus veſtis floridi coloris, qua vtebantur fabularum hiſtriones, Comment. Ariſtoph.in Equit.
Βατραχομυομαχία,ranarum & murium pugna.
Βάτραχος,rana. ¶Item tumor ſub lingua maximè pueros infeſtans:de quo Aetius.
Βατταρίζειν,titubāter & inconſtanter loqui Cicer.verſutè & fraudulenter agere,quòd βάσσαρος,vulpē ſignificet.¶Βατταρισμοὶ,οἱ,nugę.
Βαττολογέω,μ.ήσω,multiloquus ſum,Matth.6.
Βαττολογία,ας,ἡ,titubatio & offenſio in loquendo Cic.Suet.titubantia: à Batto inepto poeta,qui in hymnis ſuis eadem crebri⁹ iterabat.
Βατύλοις,puſilli corporis fœminæ,Cæl.li.3.c.13.
Βαΰζω,μ.ύξω, allatro, Lucr. baubor, Ariſtoph. ¶Item occultè dico,Heſych.
Βαυκαλᾶν,Suid.ſopire pueros cantillandò.
Βαυκάλιον,vas anguſti oris, vas vinariū, Hom.
Βαύκαλις,baucalis,vas ad refrigerādū,in Epig.
Βαύκαλος,mollis,delicatus,comptus.
Βαυκίδες,calciamenta Ionica,Poll.lib.7.
Βαυκίζεσθαι,laſciuire,θρύπτεσθαι,Heſych.
Βαυκισμὸς,οῦ,ὁ,gen⁹laſciuæ ſaltationis,Pol.li.4.
Βαυκοπανοῦργος, inſolens in rebus vulgaribus, Ariſtot.li.4.Ethic.ca.7.Argyrop. vertit delicatus & malitioſus:Aretinus glorioſus.
Βαῦνος,ου,ὁ,fornax,Ariſtoph.in Acharn.
Βαυρωνία,ἄρτεμις,Diana,Commēt.Ariſtop. ὀρν.
Βάφα,ζωμὸς,iuſculum Laconib.Heſych.
Βαφὴ,ῆς,ἡ,tinctura,color, tinctus & infectus Pli. ¶βαφὴ σιδήρου,Plutar.in Pyrrho,vulgò *la trempe*,temperatura ferri. ¶βαφὴ ῥητορικὴ, fucus oratorius,Plutar.in Peric.¶Βαφεὺς,έως,ὁ, tinctor,infector.¶Βαφικὴ,ῆς,ἡ,tingendi ars.Βαφικὸν, ad tingendum aptum, tinctile Ouid. Βάψις χαλκοῦ,κὴ σιδήρου, Poll.7.i.βαφή.

Β Δ.

Βδάλλω,μ. αλῶ,mulgeo,ſugo, βόες βδάλλουσι γάλα,Ariſtot.¶Hinc βδάλσις,ſuctus Plin. Gal.
Βδαλοὶ,aciculæ piſces,Galen.in gloſſ.Hippocr.
Βδέλλα,ας,ἡ,hirudo,ſanguiſuga,Theocr.¶Βδέλλα,bdellium arbor,de qua vide Pli.l.12. c.9.
Βδέλλιον,bdellium,Dioſcorid.li.1.cap.81.
Βδέλλος,fœtor extinctæ lucernæ,crepitus vētris.
Βδέλλω,exprimo,mulgeo,ἀμέλγω.
Βδέλυγμα,ατος,τὸ,abominandum Pli.3.Reg.11.
Βδελυγμία,faſtidium,Xenop.fœditas,Chryſoſt.
Βδελυγμίας,ὁ,fœtidus.　　Βδελυγμὸς,ὁ,fœtor.
Βδελυκτὸς,οῦ,ὁ,abominandus,Nazan.
Βδελυρὸς,οῦ,ὁ,odioſus,execrādus,odio dignus, fœdus,Plat.βδελυρὸς εἶ ὦ σώκρατες.¶Βδελυρῶς βεβιωκέναι, Demoſth.
Βδελύττομαι, μ. ύξομαι, execror, abhorreo, Ariſtoph. in Plut. ¶Βδελύττω, idem,Can.9. Concil. Antioch.
Βδεννύειν,aluum euacuare,Suid.
Βδέω,μ.ήσω, & έσω, pedo, πέρδω, Ariſtoph.in Pluto,οὐ λιβανωτὸν γὰρ βδέω. ¶Item putere &

fœtere, σίλφη βδέουσα, blata fœtida & putida, Galen. lib. 5. κτ̄ τόπους.
Βδόλος, & Βδέλος, pedor, crepitus, πορδή.
Βδύλλω, metuo, μισῶ, βδελύττομαι, deteſtor, odi, Ariſtoph. ἱππ. ¶ Suidæ etiã δυπελίζω, i. minuo.

B E

Βέβαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtabilis, conſtans, firmus, Iſocr. βέβαιός ἐστιν ὁ λόγος περὶ εἰρήνης. ¶ Βεβαιότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas & conſtantia Cicer. βεβαίως, indubitãter Plin. firmè vel firmiter Plaut. βεβαίως ἔχω, ſtabilis ſum, Plat. νομ. γ.
Βεβαιοῦμαι, pro comperto perhibeo, fidem facio, confirmo, Plat. Leg. 12. βεβαιούμενος τῶν νομίμων ὅσα καλῶς αὐτοῖς κεῖται, i. confirmans.
Βεβαιόω, μ. ώσω, π. ωκα, confirmo, ſtabilio, do fidem, firmum reddo, Plutarch. in Camill. παρεκάλει τὸν Καμίλλον βεβαιῶσαι τὴν ἀρχήν. ¶ Eſt item βεβαιῶσαι, id quod Iuriſconſulti dicunt, præſtare vt habere liceat ei, cui ſtipulatione & ſponſione euictionis cautum eſt. Vlpian. in tit. de Euiction.
Βεβαίωσις, ἡ, confirmatio, cautio, approbatio. βεβαιώσεως δίκη, actio ob euictionẽ, Poll. li. 8. ¶ Βεβαιωτής, ὁ, aſtipulator, confirmator Cic. cognitor, Plut. in Camill. ¶ Βεβαιωτικὸς, οῦ, ὁ, affirmatiuus.
Βέβηλος, ου, ὁ, impur⁹, profan⁹, Muſæ. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι, vt Virg. dixit *procul eſte prophani*. ¶ Βέβηλα, ſacra adquæ pfanis acceſsio erat.
Βεβηλόω, μ. ώσω, π. ωκα, inquino, profano, Accuſ.
Βέβλειν, Heſych. μέλλειν, φροντίζειν, ſolicitum eſſe.
Βεβράδες, qui & Βεβραδόνες dicũtur, & Att. Βεμβράδες, piſces coloris in capite aurei Phryn.
Βέβρηκες, pars inter maxillas, Heſych.
Βεβῶς, ῶτος, incedens, pro Βεβηκὼς, Plat. & Xen.
Βεῖκάδες, Spartanis, ouium morticinarum pelles, Heſych.
Βεῖνειν, vim inferre: ſed Βινεῖν magis in vſu eſt.
Βεινιτιᾶν, venerem appetere. Βείομαι, viuã, Hom.
Βέκ, ſiue Βέκκος, panis, Phrygibus, Herodot. l. 2.
Βεκκεσέληνος, ου, ὁ, delirus, ſtupidus, Ariſtoph. νεφ. καὶ πῶς ὦ μῶρε σὺ καὶ κρονίων ὄζων καὶ βεκκεσέληνε; & quo modo ſtolide tu, & Saturnalia olens, & ſyderate ſeu Lunaris, ſeu Luna prior, i. προσέληνε: Vide ibidem, Interp.
Βέκκυλος, Suid. προβατώδης, ouilis.
Βελας, irriſor, εἴρων, καταγλαστής, Heſych.
Βέλεκος, legumen cicerculæ non diſsimile, Suid.
Βέλεμνον, ου, τὸ, ſagitta. βέλος.
Βέλεννος, piſcis nomen apud Athen. lib. ζ.
Βελεσιχαρής, ſagittis gaudẽs: epith. Apoll. Epig.
Βέλημα, impedimentum, καὶ φράγμα ἐν ποταμῷ.
Βέλλα, acicula piſcis, ῥαφὶς θαλασσία.
Βελλερα, τὰ, mala: vnde, Βελλεροφόντης, quaſi malorum occiſor, Heſiod. in Theog.
Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra.
Βελομαντία, ſeu ῥαβδομαντία, genus eſt vaticinationis per ſagittas Hieronym in Ezech.
Βελόνη, ης, ἡ, belone piſcis, apud Ariſtotel. lib. 2. Anim. Acus Gaza interpretatur & acicula.

Βέλος, εος, τὸ, ſagitta, miſsile, telũ, ſpiculum, ἀπὸ τοῦ βάλλειν. ἔξω βελῶν εἰσι, à telis ſunt tuti, Herodot. ¶ Aliquando etiam gladius, enſis: vulnus, dolor.
Βελόστασις, bellica machina, Ezech. 4. vbi Latinè aries: Baliſta exponitur, Machab. 9.
Βελοσφενδόνη, phalarica. Plut. in Sylla, βελοσφενδόνη καὶ χρόσφοι, Interp. ſagittas & glãdes vertit.
Βελουλκία, infixi teli extractio, Euſtat. Iliad. δ.
Βελουλκος, ferramentum chirurgi, Celſ. l. 5. c. 36.
Βέλτερος καὶ φέρτερος, bonus, præſtãs, melior. Phocylid. βέλτερος ἀλκήεντος ἔφυ σεσοφισμένος ἀνὴρ, melior & præſtantior eſt vir ſapiens quàm robuſtus.
Βέλτιον, melius, Ariſtoph. τοῦ βελτίονος χάριν. βελτιούμενος, melior fact⁹, Plutar. Βελτιόνως, meli⁹.
Βελτιόω, melius reddo, Dioſcor. li. 5. cap. 77. Βελτίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, melior, κρείττων, commodior. ¶ Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorẽ ſtatum reductio, Chryſoſt. περὶ ἱερωσ. Βέλτιστα, optimé. Βέλτιστος, ου, ὁ, optimus, præclarus.
Βεμβηκιάω, μ. άσω, π. ακα, & Βεμβηκίζω, voluo, in gyrũ circumagito, δινεύω, Ariſtop. in Veſpis.
Βέμβηξ, vel βέμβιξ, κος, ὁ, turbo venti, rombus quem pueri ſe exercentes torquent, Epigram. ¶ Ariſtop. in Veſpis, & Nicand. in Ther. pro genere veſpæ ſumunt, éſtque fœmin. gener. ¶ Capitur etiam pro ſordido & præparco.
Βένθος, εος, τὸ, profunditas, fundũ: mare, Iliad. α.
Βένος, ἡ, toga, Gaz. de Senectute.
Βέομαι, curro, βαίνω, βιάζομαι, Hom. cogo, aſcẽdo.
Βέρβερι, ſic dicitur concha & oſtreum quod vniones & baccas cõtinet, Athen. libro tertio.
Βερβίνια, ligna è quib⁹ dependent lecythi, Heſy.
Βέρεθρον, ου, τὸ, Atticè, barathrũ, locus cœnoſus. Iliad. θ, βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον, i. βάθος. Inuenitur plural. Apollo. ἐξ ἀΐδαο βερέθρων.
Βερηδεύειν, aufugere. Βέρης, fugitiuus.
Βερονικίδες, genus calciamenti, Heſych.
Βέτιον, Betium herba, Dioſcorid. li. 3. ca. 37.
Βεῦδος, genus indumenti, Poll. lib. 7.

B H

Βήθυλος, genus auis, Etym. & Suid.
Βηλὸς, οῦ, ὁ, cælum, Iliad. α. ῥίψε ποδὸς τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ. ¶ Significat item pauimentum, Euſtath. ¶ Accipitur & pro ianuæ limine, Suid. Βηλαῖνὸς, cæleſtis.
Βῆμα, locus dicendi in cõcione aut iudicio, ſuggeſtus, Plutarch. in Demet. οἱ ἀπὸ τοῦ βήματος, concionatores. ἐπὶ βήματος φθέγγεσθαι, pro ſuggeſtu verba facere, Demoſth. ¶ Et etiam altare. ¶ Item veſtigium, Act. 7. ¶ Et etiã paſſus menſura, Plut. in Demetr.
Βηματίζειν, pedibus metiri, aut per paſſus.
Βηματιστής, qui ſedet pro tribunali, iudex.
Βὴξ, χὸς, ὁ καὶ ἡ, tuſsis, Dioſcorid. li. 1. cap. 158.
Βήρηκες, mazæ, de quibus Poll. lib. 6.
Βηρίδες, calciamenta: ἐμβάδας etiam vocant.
Βηρισπεύω, ſemino: aliàs Βηρυσπεύω.
Βῆρος, ου, ὁ, Birrum, ſic in libro Canonum.

Βηρύλλιος λίθος,beryllus,Ezech.28.
Βήρυλλος,ου,ὁ,beryll⁹ lapis,Tryphiod.¶Eſt gen. fœm.Dionyſ. de ſitu orbis.¶Item herba.
Βήσαλον,quid ſit,vide Theophil.2.Inſtit.
Βησασᾶ, Syris agreſtis ruta,Dioſcorid.l.3. c.53.
Βῆσος,εος,ους,τὸ,vallis,concauitas,Homer.
Βῆσσα,ης,ἡ,ſaltus,cõuallis,concauitas, campus, Homeri Interp.Iliad.γ, fertiliſsimum maximéque peruium locum exponit,i.γονιμώτατον κ̀ βασιμώτατον. Alio loco, βῆσαι,inquit,βάσιμοι τόποι,ἢ οἱ κοῖλοι κ̀ ἔνυδροι κ̀ δρυμώδεις.
Βησσήεις,εντος,ὁ,κοῖλος,dēſus,confragoſus, concauus,flexuoſus,Heſiod.ἄγκεα βησσήεντα.
Βητάζων,ὁ,Saturnus,apud Phœnices,Etym.
Βητάρμων,ονος,ὁ, ſaltator ad ſonum , tripudia exercens: vulgò , *balladin.* Odyſſ. θ. ἀλλ᾽ ἄγε φαιήκων βητάρμονες ὅσσοι ἄριστοι παίσατε.
Βήττω,μ.ήξω,π.ηχα,tuſsio, Neutrum abſol.
Βηχικὸς,οῦ,ὁ,tuſsiens,tuſsi laborans τὰ βηχικὰ, medicamenta cõtra tuſsim,Dioſc.l.1.ca.129.
Βήχιον, ου , tuſsilago herba , tuſsicularis Cælio Aurelian.Chroniôn li.2.cap.3.De qua Dioſcorid.1. in præfatione.
Βηχμὸς,nutatio capitis.

B I

Βία,ας,ἡ,vis,violētia , robur.Ariſtoph.πρὸς βίαν ἐπινόμεν,cogebamur bibere. ¶βίᾳ ἡμῶν,nobis inuitis,Thucydid.¶βίας ἀποτίσομαι,iniurias vlciſcar , Odyſſ.
Βιάζομαι,μ.άσομαι,π.ασμαι,vim infero,vi adigo,cogo, violo. βιάζομαι γυναῖκα περὶ τὰ ἀφροδίσια,mulieri ſtuprū vi infero,Plat. ¶Εἰσβιάζομαι εἴσω,intrò vi irrumpo,Xenop. ¶Βιάζω,μ.άσω,π.ακα,idem.
Βιάθω,proficiſcor,πορεύομαι.
Βιαιομάχας,ſtrenuus bellator,in Epigr.
Βιαιομαχεῖν, robore corporis pugnare,Polyb.
Βίαιος,ου,ὁ, violentus,ferox,immanis,vehemēs, βίαιον μηδὲν ποιεῖν,per violentiam nihil facere,Lucian.Βιαίως,violenter,acriter,vi.
Βιάομαι,μ.άσομαι,π.ασμαι,&βιάω,μ.άσω,cogo, violo, Heſiod.οὐδέ τί μιν κρονίδης ἐβιήσατο οὐδέ τ᾽ ἀπηύρα.¶Βιασμὸς,οῦ,ὁ,violatio , remiſſio , Dioſcorid. lib.3.cap.108. ¶Βιαστὴς,οῦ,ὁ, violentus.Nazenz.βιαστὴς τῆς βασιλείας,violentus regni raptor. ¶Βιαστικὸς, οῦ,ὁ, ad vim inferēdam aptus,Plat.de Leg.βιαστικὸς νόμος.
Βιαρκὴς,ſufficiēs victus,ſufficiēs ad vitā, Nōn.
Βίαρχος, commeatui præfectus:à βίος,i.victus.
Βιάσκομαι , viuo.
Βιάπωρ,paruus cyathus,cochleare.
Βιβάω,Etym.& Βιβάζω,μ.άσω,π.ακα,vado, inſcendo fœminam,apud Horum Apoll.
Βιβάθω,μ.άσω,π.ακα,vado,tranſeo,ambulo.
Βίβασις,εως,ἡ,genus ſaltationis,Poll.li.4.
Βιβάω,&Βίβημι, tranſeo, vado , duco. Lucian. βιβὰς μακρὰ τοῖς ποσὶ,longis paſsib⁹ gradiēs.
Βιβλαρίδιον,τὸ,libellus. Βιβλάριον,τὸ,codicill⁹.
Βιβλιακὸς, οῦ, ὁ, librarius, Adiect.Plut.in Rom. ἐν ἱστορίᾳ βιβλιακώτατος , literatiſsim⁹ Cicer.
Βιβλίδες ,αἱ , funes ex iunco , aut papyro texti. ¶Item volumina libri, Etym.
Βιβλίδιον,τὸ,libellus,cap.10.Apocalypſ.
Βιβλίνη,ἡ, genus vitis in Thracia naſcēs,Etym.
Βιβλιογραφία,ἡ,librorum conſcriptio,Dioſc. li.1.
Βιβλιογράφος,ου,ὁ,librarius.
Βιβλιοθήκη,ἡ,libraria Gell.lib.2.cap.vlt.
Βιβλιοκάπηλος,& βιβλιοπώλης,venditor librorū.
Βιβλίον,ου,τὸ,volumen,libellus,codicilli , tabellæ,epiſtola. ¶Pro oratione accepit Hermog.
Βιβλιοφόρος,ὁ,γραμματοφόρος, libellio,ferens librum,qui fert literas,tabellarius: & βιβλοφόρος , Polyb.
Βιβλὶς,libellus, aut funiculus ex cortice nexus.
Βίβλος, ου, ἡ, codex, liber , Demoſt. ¶Item papyrus,iuncus,bombix.
Βιβρώσκω,μ βρώξω,comedo.
Βιημάχος,vi pugnans, in Epigram.
Βικίον ὑελοῦν,vas vitreū,pixis,poculum, Dioſc.
Βίκος,ου,ὁ,vas vinariū,vrna anſata, lagena, dolium,doliolum à Hieron. in Ierem.19.Xeno.
Βινέω,μ.ήσω,π.ηκα,coeo,Ariſtoph.βατραχ.
Βινητιῶ,coire cupio,Lucian.libidinor Suet.
Βιοδώρα,victū largiēs,terræ epith.Pla.2.deRep.
Βιοδώτωρ,ορος,vitæ dator,Nonn.βιοδώτης,Epig. apud Platon.de Leg.θεὸς βιοδότης.
Βιοθάλμιος ἀνὴρ,diuturnæ vitæ,Hom. in Hym.
Βιοθρέμμων,ονος,ὁ, homines nutriens: epith.Ætheris,Ariſtoph.νεφ.¶Gaza ex Ariſtot. vertit, pollēs ingenio ac induſtria in vitæ munerib⁹.
Βιομήχανος,ου,ὁ,ad vitæ munera ingenioſus.Hīc βιομηχανία,apud Pollucem lib.7.
Βιοπλανὴς,πτωχὸς,victum quæritans,Nonn.
Βιοπορισικὸς,victum ſuppeditans,Euſeb.
Βίος,ου,ὁ,vita. διὰ βίου,per totam vitam,Plutar. de Poetis aud. ¶Item vitæ genus , vitæ ratio & inſtitutum. Xenoph. 2. ἀπομνημ . οὐδὲν πρέπεσθαι ἐπὶ τὸν βίον , Cicer.de Off. viuendi viam ingredi. ¶Item ingenium,& mores , Iſocrat.βίοι τῶν ἀνθρώπων. ¶Propriè dicitur de hominibus,vt ζωὴ de irrationalibus , Ariſtot. ¶Significat etiā alimentum,Iſocrat. βίου δεόμενοι,victus inopes:pro annona , Demoſt. ¶Lucia.ἀβίους ἄνδρας,vocat inopes &egenos.
Βιὸς,οῦ,ὁ,neruus arcus,ἡ τοῦ τόξου νευρὰ,Iliad.α, Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ᾽ ἀργυρέοιο βιοῖο.
Βιοσόος ὥρη,hora ſalutifera, Nonn.
Βιοτεία,vitæ inſtitutum,Xenoph.in OEcon.
Βιοτεύω,μ.εύσω,π.ευκα,viuo,vitā inſtituo, Xen.
Βιοτὴ,ῆς,ἡ,vita,victus,vitæ conditio,Epigram.
Βιότης,ἡ,vita. Βιοτήσιον ὕδωρ,vitalis aqua Nōn.
Βιότιον,paruus victus.Ariſtoph.in Plut.οὗτος γὰρ ἐξεύρηκεν αὑτῷ βιότιον,hic ſibi victum inuenit.
Βίοτος,ου,ὁ,vita,victus,omne quod ad victū pertinet,alimentum, Odyſſ. ὁ,νῦν πλείη βιότοιο.
Βιοὺς,όντος,ὁ,viuens,ὡς βιοὺς μέλλει,Herodot.
Βιοφθόρος,ου,ὁ,mortifer:vitæ corruptor.
Βιόχρηστος,ὁ,vitæ vtilis.
Βιόω,μ.ώσω,π.ωκα, viuo,de hominib⁹ propriè. κατ᾽ ἀρετὴν βιοῦν,Lucian.

Βίπιννα, τὰ, crepidæ, σανδάλια, Suid.
Βιώνης, commeatui præfectus, βίαρχος.
Βιώσιμος, ὁ, ſpem habens vitæ, vitalis. Herodot. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι, viuere nō poſſent homines. Βιωσίμως, vitaliter Lucr. βιωσίμως ἔχω, Grego. Nazen.
Βίωσις, εως, ἡ, vita vitalis Plinio.
Βιωτικὸς, οῦ, ὁ, vitalis, ad vitæ vſum pertinens, 1. Corint. 6. ¶ Ariſtotel. li. 9. Anim. τὴν δὲ διάνοιαν βιωτικὸς καὶ εὐμήχανος, &c. pollens induſtria in vitę muneribꝰ. Βιωτικῶς, populariter.
Βιωτὸς, vitalis. οὐδὲ βιωτὸς ἐστιν αὐτοῖς ὁ βίος, viuere eis non libet, Plat. Epiſt. 7.
Βιωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vitæ vtilis.

Β Λ

Βλαβερὸς, οῦ, ὁ, nocuus, damnoſus, pernicioſus: ¶ Et apud Hippoc. roſcidus, mucoſus.
Βλαβόεις, εντος, noxiꝰ, pernicioſus, Nicād. in Alex.
Βλάβη, ης, ἡ, & Βλάβος, εος, τὸ, nocumentum, iactura, pernicies. βλάβην ἔχειν, Soph. detrimentum accipere. Plat. νομ. ή. βλάβος ἀποτινέτω, damnum reſtituat. ¶ βλάβης δίκη, actio damni dati, Demoſth. κατὰ Μειδίου.
Βλαβυρία, ας, ἡ, vaniloquium.
Βλάβω, μ. άψω, π. αφα, & Βλαβύσσω, noceo, Accuſ.
Βλάδα, ſtulta, ἄπορα, impoſsibilia, ὠμὰ, μωρά.
Βλαδαρὸς, flaccidꝰ, diſſolutꝰ, ἐκλελυμένος, χαῦνος.
Βλαδὺ, tardè, ſegniter, νωθρῶς.
Βλάζειν, deſipere, μωραίνειν.
Βλάθρον, planta ſimilis filici, & βλάχρον, Varin.
Βλαῖκος, titio, ramus, δαλὸς, κλάδος, ὄζος.
Βλαιμάζειν, contrectare, tractare, ψηλαφᾶν.
Βλαίσα, τὰ, blæſa, Ariſtot. li. 9. Anim. de apibus.
Βλαισὸς, οῦ, ὁ, blæſus, varus, tranſuerſus.
Βλαισόπους, οδος, pedibus mancus vel oblæſus.
Βλαισότης, ητος, natura vergendi, blæſitas Gaz.
Βλαιψία, piſcis nomen.
Βλακεία, ἡ, mollities, inertia, ſtoliditas, Ariſt. πλ.
Βλακείας, piſcis, qui etiam βλὰξ, ſimilis ſiluro.
Βλακεύω, μ. εύσω, π. ευκα, torpeo, pigreſco, βλακεύω πρὸς τοὺς πόνους, Chryſoſt. ¶ Fraudo, Lucian. μήτι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας λάθῃ.
Βλακικὸς, οῦ, ὁ, ignauus, emolliens, Plato νομ. ά. τὸ βλακικὸν ἡμῶν, ignauia noſtra. Βλακικῶς, tardè, Ariſtoph. ὄρνιθ.
Βλακὸς, οῦ, ὁ, mollis, ſtultus. ¶ Itē nomen piſcis.
Βλάμμα, τος, τὸ, detrimentum Cicer. 3. de Finib.
Βλαξὴς, lippus, τυφλώδης.
Βλὰξ, κὸς, ὁ, mollis, delicatus, laſciuus, qui ſe inaniter iactat, Comment. Ariſtoph. in Plut.
Βλαπτικὸς, οῦ, ὁ, noxius, lædens, nocuus, ἐπιστινής.
Βλάπτω, lædo, noceo, ſum impedimento, Genit. vel Accuſat. βλάπτουσι κελεύθου, id eſt, ἐμποδίζουσι, Homer. Odyſſ. ¶ Plut. in Camill. μεγάλα τοῖς κατηγόροις ἔβλαψεν ἡ ὄψις, i. nocuit.
Βλαστάζω, mammas contrectare, Siculis.
Βλαστέω, ῶ, μ. ήσω, germino, pullulo, fruticor Cic. vel frutico Plin. Soph. ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστὼν, i. ortus. Βλάστημα, ατος, τὸ, germen, ſurculus: pro flore, Iſocr. Βλάστησις, idem. Βλαστητικὸς, οῦ, ὁ, qui germinare poteſt, Theoph.
Βλάστη, ης, ἡ, fœtus, germē, ſarmentū, Pla. de Leg.
Βλαστοκοπέω, germina corrūpo, Theop. l. 9. c. 16.
Βλαστολογέω, pāpino, Theoph. li. 3. de cauſ. plāt.
Βλαστὸς, οῦ, ὁ, germen, virgultum, frutex, Actor. 12.
Βλασφημέω, ῶ, μ. ήσω, π. ηκα, obtrecto, infamo, conuitiis inceſſo, Demoſth. βλασφημεῖν περὶ παίδός. ¶ Plat. 2. de Rep. εἰς θεοὺς βλασφημεῖν. ¶ βλασφημεῖν πᾶσαν βλασφημίαν, Idē de Leg. κατὰ τῶν χριστιανῶν βλασφημεῖν, Suid. ¶ Appian. οἱ δ᾽ ἐβλασφήμουν αὐτόν. ¶ Βλασφημία, ας, ἡ, execratio, maledicentia, imprecatio, Lucian. καὶ ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν καταχέασαν ἀλλήλων.
Βλάσφημος, ου, ὁ καὶ ἡ, contumelioſus, maledicus, conuitiator, βλάσφημον ῥῆμα ἐκφέρειν, Chryſ.
Βλάττιον βυζάντιον, τὸ, anterius os narium purpuræ & muricis, Actuario & Nicolao Alexan.
Βλαῦται, αἱ, ſiue Βλαυίδες, calcei, crepidæ, Soph.
Βλαύτιον, ου, τὸ, ſolea, ὑπόδημα, Ariſtoph.
Βλαυτοῦν, nectere calceos, πλήσσειν σανδαλίῳ.
Βλάχρον, pulegium, γλήχων, Ruell. li. 4. Dioſcor.
Βλαψιγονία, ας, ἡ, dicitur quum apes morbo, ignauia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt.
Βλάψις, εως, ἡ, βλάβη, noxa, detrimentum, Plat. (νόμ. θ.
Βλαψίφρον, ſtolidus.
Βλεκέμυξος, mucoſus, flaccidus, Heſych.
Βλεμεαίνω, oculos feroces circunfero, Iliad. ύ.
Βλέμμα, ατος, τὸ, vultus, aſpectus, acies oculi. τὸ βλέμμα ἵμερος, qui eſt māſueto aſpectu, Luci.
Βλέννα, ης, ἡ, mucus, ἡ μύξα, Alexand. Aphrod.
Βλεννὸς, οῦ, ὁ, ſegnis, ignauꝰ, fatuus, blēnus Plaut.
Βλένος, εος, τὸ, ſordes, Ariſtot. lib. 6. Animal.
Βλεννώδης, ὁ καὶ ἡ, ſordidus, li. 8. Ariſtot. Anim. c. 2.
Βλέορον, τὸ, carcer, δεσμωτήριον, βάραθρος, Heſych.
Βλεπεδαίμων, retortis oculis, horrificóq; aſpectu intuens, Suid. & Heſych. & Poll. (ſych.
Βλεπτύζειν, nictare, cōniuere, σκαρδαμύττειν, He-
Βλέπος, εος, τὸ, Atticè, aſpectus, obtutus, Ariſtop. νεφ. ὅτι τοῦ προσώπου τ᾽ ἐστιν Ἀττικὸν βλέπος.
Βλέπω, μ. ψω, π. φα, intueor, video, ſpecto, Ariſtoph. βλέπει γέτοι μανικόν τι. ¶ Idem, βλέπει εἰς ἐμέ. ¶ βλέπω φιλοφρόνως πρός σε, Xenoph. ¶ Marc. 8. βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης, id eſt, cauete à fermento.
Βλεσὸς, οῦ, ὁ, qui crura habet inuerſa, & genua in poſteriora reflexa, valgus, vatius, Poll. lib. 2.
Βλέτυγες, vel βλέκυγες, nugæ, φλυαρίαι, Heſych.
Βλέτυες, hirudines, βδέλλαι, Heſych. (los.
Βλεφαρίζω, σκαρδαμύττω, frequēter claudo ocu-
Βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, pili palpebrarum, cilia, Xenoph.
Βλέφαρον, ου, τὸ, palpebra, gena, Oppiani Interp. Odyſſ. ξ, βλεφάρων ἄπο δάκρυα πίπτει.
Βλῆθα, panis intritus. Βλήδην, iactim.
Βλῆμα, ατος, τὸ, iaculū, ictus, iactura, Athen. l. γ.
Βλημάζειν, mammas contrectare, Heſych.
Βλὴρ, Æolicè, muſca. Heſych. δέλεαρ καὶ ἄσθμα.
Βληρὸν, eſca, δέλεαρ, Suid.
Βλήσκανον, planta iunco ſimilis, Heſych.

Βλήςυς, terreſtris ſcorpius, Heſych.

Βλης ϛρείδι χειὶ, vel Βλυςηείδι, i. manu ſcaturienti, Epigr. Βλῆτα, idem quod Βλήματα.

Βλητοὶ, currus rotæ, σφῆνες, ἐμβλήματα, γόμφοι.

Βλητὸς, attonitus, Hippocr. βλῆτος, Heſych.

Βλῆθρον, ου, τὸ, clauus ligneus, peſſulus, Suid.

Βλήτυει, inquit Suid. ſic vocant σκινδαψόν.

Βληχάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, balo, Ariſtoph. in Pluto, Βληχώμενοι προβατίων Αἰγῶν τε μέλη.

Βληχὴ, ῆς, & Βλῆχημα, ατος, τὸ, balat⁹, βληχὴ προβάτου.

Βλήχιμος, ſtultus, ſimplex.

Βληχρὸς, οῦ, ὁ, debilis, languidus, hebes, obtuſus. ¶Pindar. pro forti, potenti, & impetuoſo.

Βλῆχρος, ἡ, genus herbæ, Theophr. lib. 1. cap. 8.

Βληχὼ, όος, ἡ, pulegium, Theoph. lib. 9. cap. 16.

Βλήχων, ωνος, ἡ, pulegium, pro γλήχων, Atticé.

Βληχωνίας, ου, ὁ, potio ex pulegio, Ariſtoph. εἰρήνῃ.

Βληχώνιον, ου, idem quod βλήχων, Gaz. l. 3. Gram.

Βλίαρ, folium fic⁹: vnde βλίφυλλον, ficulneũ, Suid.

Βλιμάζειν, mãmillas tractare & mulierum puden da, Interp. Ariſtoph. ¶Item βλιμάζειν, apud Ariſtoph. exponitur κακοῦν, καὶ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν τρυγᾶν.

Βλίμη, contumelia, προπηλακισμὸς, ὕβρις.

Βλὶξ, aſsiduè, συνεχῶς, Heſych.

Βλιτάς, ἡ, mulier imbecillis, Suid.

Βλίταχος, rana, βάτραχος, Heſych.

Βλιτομάμμας, ου, ὁ, vel Βλιτόμας, ſtupidus, bardus, ſtolidus, Ariſtop. νεφ. καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν.

Βλίτον, ου, τὸ, genus oleris inſipidi, Dioſcorid.

Βλίττω, aufero mel à fauis, mel exprimo, βλίττω τὸ μέλι, Ariſtot. li. 9. Animal. ¶Idem, βλίττεται σμῆνος δύο χόας, caſtrantur faui vnius aluei duobus ſextariis.

Βλοσσειμὸς, ῥοεία, ſanguinis effluxus, Galen.

Βλοσυρὸς, οῦ, ὁ, rigidus, grauis, terribilis, toruus. βλοσυρὸς λέων, Epigram. ¶In bonam partem vtitur, Plat. 7. de Republ.

Βλοσυρῶπις, terribilis, aſpectu horribilis, Heſy.

Βλοσυρωπὸς, οῦ, ὁ, toruè aſpiciens, in Epigram.

Βλυβάζειν, βλιμάζειν, mammillas tractare.

Βλύζω, μ. ύσω, π. υκα, ſcaturio, abundo, 2. Epigr. κύλιξ βλύσειε λυαίῳ. ¶Cum accuſ. ἡδὺ μέθυ βλύζων, 3. Epigram.

Βλύσσω, profundo apud Nonn. & ſcatere facio.

Βλύω, idem quod βλύζω, Accuſatiuo iungitur apud Nonn. ἔβλυε πηγὴ ὑγρὸν ὕδωρ, i. fundebat, ſcaturiebat. ¶Et pro audio, Euri. in Hecuba.

Βλῶ, percutio, mitto.

Βλωθρὴ, pinus, abies, Odyſſ. ώ. ¶Iliad. pyrus.

Βλωθρὸς, οῦ, ὁ, altus, frondoſus, virens, Epigr.

Βλωμίλιος, panis genus de quo Athen. li. 3.

Βλωμὸς, ὁ, morſus, bolus, panis fragmẽtũ, Heſy.

Βλῶσις, præſentia, παρουσία, Heſych.

Βλώσκω, vado, clamo, ſerpo, Neutr. Heſych.

Βλωσυρὸς, terribilis.

Βλὼψ, fictiti⁹ ſonus clepſydræ, Euſtath. Iliad. ά.

B O

Βοάγριον, ου, τὸ, ſcutum ex pellibus boum agreſtiũ, Epigramm. ¶βοάγρια, ſpolia, Etym. λάφυρα.

Βοάγριος, ου, ὁ, ſtultus. ¶Item fluuius, Iliad. β.

Βοαδρόμος, ὁ, auxiliator, ὁ εἰς τὴν βοὴν ταχύς.

Βοάνθεμον, τὸ, herba, Hipp. βούφθαλμον, Dioſc.

Βόαξ, piſcis box Plinio, Ariſtoteli βῶξ, aliis βόηξ.

Βοάριον, ου, τὸ, quod ad boues pertinet, boarium.

Βοαύλιον, ου, τὸ, bubile, βούσταθμον, βούστασις.

Βοάω, μ. ήσω, π. ηκα, clamo, vociferor, Lucian. οὐδεὶς πρὸς ἑαυτὸν δεῖται βοᾶν.

Βόεια ῥήματα, Ariſtoph. grandia verba. Βοεία, ας, ἡ, pellis bubula, & clypeus pelle bubula tectus.

Βοεικὸς, οῦ, ὁ & Βοειὸς, οῦ, ὁ, & Βόειος, ου, ὁ, bubulus: vnde δέρμα βόειον, Ody. ξ. ¶βόεια ῥήματα, i. μεγάλα καὶ κτύπου πλέω, Ariſtoph. Interp. Βόεος, idem quod βόειος, Nonn. βοέη ἀγέλη, armenta bucera Ouid.

Βοεὺς, ὁ, lorum propriè: ſed & rudens, Odyſſ. γ. ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν ἕλκον.

Βοὴ, ῆς, ἡ, clamor, vociferatio, Lucian. καὶ βοῆς μεστὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ¶Item pugna, bellũ, βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, i. bello ſtrenu⁹, Homer. ¶Et βοὴ, pro βοήθεια, auxilium, Æſchyl.

Βοηγενής, epith. apũ, Epigr. βοηγενέεσσι μελίσσαις.

Βοηδρομέω, ῶ, μ. ήσω, cum feſtinatione adſum, auxilio accurro, βοηθῶ.

Βοηδρόμια, τὰ, & Βοηδρομία, ἡ, feſtum Athenis cũ clamore, Plutarch. in Thæſeo. ¶Βοηδρομιὼν, ῶνος, ὁ, menſis tertius ab æquinoctio æſtiuali.

Βοηδρόμος, ου, ὁ, adiutor.

Βοήθεια, ας, ἡ, auxilium, adiumentum Cicer. βοήθεια ἡ εἰς πύλας, Demoſth. βοηθεία χρημάτων, Idem. ¶βοηθείας ποιεῖσθαι, Æſchin. auxilia ſuppeditare.

Βοηθέω, μ. ήσω, π. ηκα, auxilior, adiuuo: παρὰ τὸ εἰς βοὴν θεῖν, i. in pugnã feſtinare, Etym. per ſuccurro exprimitur Latinè. βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις, Iſocr. ἐβοήθησε ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν, Demoſt. i. πρὸς, contra. βοηθῶ ἐπὶ πόλιν, vrbi ſubuenio, Thucyd. ¶βεβοηθηκὸς πρὸς τὴν ἰσχὺν, quod vires corporis iuuat, Ariſtot. & βοηθοῦσι πρὸς τοὺς ὁπλίτας, aduerſus armatos opem ferunt, Xenoph. ¶βοηθεῖν εἰς φωκέας, auxilio ire Phocenſibus, Demoſth. βοηθῶ σοι πρὸς πολεμίους, tibi opẽ fero aduerſus hoſtes, Idem. ¶Iungitur & cum Accuſ. βοηθεῖ καὶ ταῦτα, Theophraſt. hiſtoriæ plant. 9. cap. 16. Xenoph. τοῖς φίλοις τὰ δίκαια βοηθεῖν δύναται. ¶Βοήθημα, ατος, τὸ, auxilium, remedium, medicamentum, Galen. ad Glauc. ¶Βοηθηματικὸς, οῦ, ὁ, vim habens auxiliãdi. ¶Βοηθητικὸς, auxiliator, auxiliaris, βοηθητικός εἰμι τοῖς φίλοις, Ariſtotel. lib. 1. Rhetor.

Βοηθὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fautor, adiutor, auxiliaris, βοηθὸς ὁρμῶμαί σοι, venio auxilio tibi, Xenoph. Βοηθόος, ου, ὁ, poet. idem, Theocrit. ὦ ἀμφωθυατοῖσι βοηθόοι.

Βοηθὺς, ύος, ἡ, clamor, βοὴ, κραυγή.

Βοηλατέω, μ. ήσω, agito boues, abigo boues, ¶Βοηλασία, ας, ἡ, præda boum, abigeatus, vel abactus. ¶Βοηλάτης, ου, ὁ, bubulcus, boum agitator. ¶Βοηλατικὴ, Ficin. bucolica, ars tra-

ctandi boues. Βουλάτις,ἡ,boũ agitatrix,Epig.

Βοθρίζω,obruo,Cyril.γαστριμαργία βοθρίσας αὐλῆς.

Βόθρος, ου, ὁ, fouea, vorago, puteus : vnde Βόθριον, τὸ, foſſula dicitur quoties cornea oculi pars exulceratur. ¶ Eſt etiam βόθρος tormenti genus,Baſil.

Βοθροῦσθαι, tumor dicitur Galen. quum preſſus digito foſſulam veſtigiúmque relinquit.

Βόθυνος,ὁ,fouea,ſcrobs,foſſa, Ariſtot.de mũdo.

Βοϊδάριον,ου,τὸ,& Βοΐδιον,ου,τὸ,bucula Virg.vel bucul⁹Columel.Ariſtop. ¶Βοϊκὸς, οῦ,ὁ,bubul⁹.

Βοιωταρχέω, ῶ, ſum magiſtratus Bœotiorum, Thucyd. Βοιωτάρχης,ου, ὁ, Bœotiorum imperator: βοιωτάρχαι,οἱ ἄρχοντες οἱ ἐν ταῖς Θήβαις, qui & βοιώταρχοι. Βοιωταρχία,ἡ, principatus Bœotii, Plutarch.

Βοιωτιάζω,lingua loquor Bœotica: partes Bœoticorũ ſequor,Æſchin. Βοιωτικὸς,οῦ,ὁ,Bœoticus. ¶Pro craſſo Horat. Βοιώτιος,Bœotius, βοιωτία ῥαφανὶς,Theophr.li.7.c.4. hiſt. plãt.

Βολαὶ,dolores qui ſentiuntur in partu.

Βόλαιος,ου,ὁ,impetuoſus,irretitus.

Βολβάριον,ου,bulbulus,paruus bulbus,Epictet.

Βολβεῖσθαι,magna iactare,μεγαλορρημονεῖν.

Βολβίνη,ἡ,bulbina herba, Theoph.li.7.

Βόλβιον,idem quod βολβάριον,exiguus bulbus.

Βολβίτια, βομβύλια,parui poly pi piſces, Hipp.

Βολβοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,bulboſus,referẽs bulbulum.

Βόλβιτον, vel βόλιτον,τὸ,ſtercus boum,Dioſcorid.

Βολβὸς,οῦ,ὁ,bulbus,Dioſcorid.li.1.cap.124. ¶Item tuber,Ariſtoph.Interp.in νεφ.

Βολβοτίνη,ſpecies polypi,βολβίτις, Athen.lib.ζ.

Βολβώδης,ὁ καὶ ἡ,bulboſus,bulbaceus, Theophr.

Βολεὼν,ſterquilinius,Poll. lib. 7. fimetum Plin.

Βολὴ,ῆς,ἡ,iactus,percuſsio,telum,τόξων βολαὶ,ſagittarum iactus ſiue coniectio Cicer. πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου βολὰς, aduerſus ſolis radios,Lucian.¶Βολέω,μ.ήσω, π.ηκα,percutio , Iliad.ι, ἄχεϊ βεβολημένος ἦτορ.

Βολὶς,ίδος,ἡ,pondus funiculo affixum , quo demiſſo nautæ explorant altitudinem maris, perpendiculum nauticum.¶βολίδες ἀστραπῶν, emiſsiones fulgurum,Sapien. 5.¶Itẽ miſsilis haſta,iaculum,βέλος,ἀκόντιον.¶Βολίζω,μ.ίσω, π.ικα,bolidem ſubmitto , nauticum perpendiculum iacio vel demitto,Act.27.

Βολίταινα,ἡ,genus quoddam polypi,Ariſtot.l.4.

Βόλιτος,ου, ὁ, aſinorum & boum fimus,Ariſtop. Interp.Theophr.li.5.cap.7.

Βόλλα,ας,ἡ, Æolicè pro βύλλα,bulla,Plutarch.

Βολοκτυπὴ,in Epigram.ſonitus teſſerarum.

Βόλος,ου, ὁ, rete piſcatorum , retiaculum Plaut. Ariſtot.8.Anim.cap.24. ¶Capitur abſolutè pro emiſsione & retis iactu , vt βόλον πρίασθαι, Plutarch.iactum retis emere Valer. ¶Significatur item aleæ iactus Plaut. in Rud. ¶Item βόλος τῶν ὀδόντων,dentium amiſsio,Ariſtot.lib.6.cap.24.

Βόλχον,ου,bdellium.

Βολωσία, ας,ἡ , Lucina,Lucia.βολαὶ γὰρ αἱ ὠδῖνες.

Βομβάζειν,irridere,cauillari,διασύρειν,τωθάζειν.

Βόμβαξ,διασυρμὸς,irriſio,circumuentio.

Βομβαύλιος,tibicen,αὐλητής.

Βομβέω,μ.ήσω,π.ηκα,reſono,bombum edo, obſtrepo,Ariſtoph.propriè apum & veſparum, Plutarch.in Pol.

Βομβηδὸν,Aduerb.cum ſtrepitu,2.Argon.

Βομβήεις,ſtridulus,ſonorus,Epith.apis,Epigra.

Βομβητὴς,οῦ,ὁ,obſtreperus,ſonorus,in Epigr.

Βόμβος,ου,ὁ,ſonus apum,fremitus,Muſæo.

Βομβύκια,τὰ,bombycia,Ariſtot.5.Anim.ca.24. ¶Βομβυκίας κάλαμος,arũdo bõbycia,Theop.

Βομβύλη,genus apis,εἶδος μελίσσης.¶Interp.Apollonii Rhod.genus poculi.

Βομβυλιάζω,murmur edo,Ariſtot. in Probl.

Βομβύλη,lecythus,λήκυθος,Heſych.

Βομβύλιον,calicis gen⁹,Poll.l.6.τὸ στενὸν ἔκπωμα.

Βομβύλιος,ου,ὁ,apis genus obſtreperum:alii accipiunt pro culice,Suid.βομβύλιος ἄνθρωπος.

Βόμβυξ,κος,ὁ,bombix,inſecti genus, Poll.lib 7. ¶Eſt etiam veſtis pellucida,Alciph.

Βόνασος,animal ſylueſtre & cornigerũ, Ariſtot. 2.Anim.aliâs βόνασος,alibi βόνναςος.

Βοόγλωσσος,βούφθαλμος.Nonn. ὄμμα βοογλώσσοιο προσώπου,faciei bouis & pulchris oculis prę-(ditæ.

Βοοζύγιον,τὸ,boum iugum.

Βοοθύτης,q. victimas cædit,ὁ τοὺς βόας θύων πε-(λέκει.

Βοοκτασία,ας,ἡ,bouis cædes,in Epigr.

Βορὰ,ἡ,pabulum,cibus,voratio,Ariſtoph.

Βόρβορος,ου,ὁ,ſordes,fæculentum cœnum : vnde Βορβορίζω, Dioſcorid.lib.5.cap.77. pro cœni ſaporem refero. ¶Βορβορένη,cœnoſa. ¶Βορβοροτάραξις,εως,ὁ,turbulentus,Ariſtop.Equiti. ¶Βορβορόω,cœno obduco. ¶Βορβορώδης, cœnoſus,limum referens.

Βορβορυγμὸς, ὁ , tumultus , murmur & ſtrepitus ventris, Dioſcorid.lib. 6. cap. 22.Dicitur & βορβορυγὴ, Heſych.

Βορβορωπὸς,οῦ,ὁ,turpis,fœtorem inferens.

Βορέας,ου,ὁ, & Βορέης,Aquilo, Ariſtot.de mundo, βορέαι οἱ ἀπὸ ἄρκτου πνέοντες ἄνεμοι καλοῦνται. ¶Βορέηθεν,à parte aquilonari. ¶Βορήτιδες ἀκταὶ,littora aquilonaria, Dionyſ.de ſitu orbis. ¶Βορεῖος,aquilonaris,borealis, Epigram.

Βόρειν,τὸ,ea quæ & ἐλλεβορίνη,Dioſc.cap.vlt.

Βόρειος,ου,ὁ,ſeptentrionalis, Ariſtotel. κατὰ βόρειον κλίμα.Plutarch.in Camill.βόρειος θάλασσα.

Βορέω,pro βορεέω,ἢ βορεάω.Ody.ξ.βορέω ὑπ' ἰωγῆ.

Βόρος,ου,ὁ,vorax, Lucia.βορώτατος, edaciſsim⁹.

Βορῆς,ὁ, Aquilo , Herodot. 2. πρὸς βορῆν ἄνεμον. ¶Βορήϊος,borealis,Apoll.1.Arg.

Βορρᾶς,ὁ,Aquilo,Boreas,Gaz. Βορρεῖον,idem.

Βόρυες,boryes feræ,Herodot.lib.4.

Βόσις,εως,ἡ,cibus,τροφή.

Βοσκὰς,άδος,genus picis viſcoſæ,Dioſc.l.1.c.98. ¶Item,auis marina, Ariſtot.de Anim.l.8.c.3.

Βοσκὴ,ἡ,νομὴ,νομὸς,paſt⁹, paſcuũ,pabulũ,paſtio.

Βόσκημα,ατος,τὸ,pecus,grex,armentum. ¶Item paſcua,Xenoph. τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον, rei pecuariæ habenda eſt ratio. ¶Βοσκηματώδης,

δης,εος,ὁ,pecuarius.¶Βόσκησις,εως,ἡ,paſtio.
Βοσκίδες,aues aquatiles,Columellæ lib.8.
Βόσκος,& Βοσκὸς,paſtor.
Βόσκω,μ.βοσκήσω,paſco.βόσκομαι πνεύμασι,veſcor auris , Sophocl.
Βόσπορος,ὁ,Boſphorus,mare anguſtum, Sopho.
Βόστρυξ,χος,ὁ,cirr⁹ muliebris ſeu capill⁹,cęſaries.
Βοστρύχια, fraces,labruſcæ,racemuli Gaz.
Βοστρυχίζω , calamiſtro, calamiſtris inuro Cicer. Dion.Halic.¶Βοστρύχιον,τὸ,cirrus Gaz.
Βόστρυχος,ου,ὁ,cæſaries,cincinnus, Ariſtoph.νεφ.
Βοτὰ,Suidæ,βοσκήματα,paſcua.
Βοτάμια,paſcua,Thucyd.5.ὑπὸ βοταμίων.
Βοτάνη,ης,ἡ,herba,Theocr.¶βοτάνιον,herbula. ¶Βοτανώδης,εος,οις,ὁ καὶ ἡ,herbaceus.
Βοτανίζω , herbas noxias vello , Latinè runco. ¶Βοτανισμὸς,οῦ,ὁ,runcatio. ¶Βοτανικὸς,herbarius , βοτανικὴ πραγματεία , herbarum tractatio, Dioſcorid.
Βοτανολογῶ,herbas carpo & colligo,Hippocr.
Βοτεῖρες,οἱ,caſæ paſtorum,gurguſtia.
Βοτὴρ,ῆρος,ὁ,paſtor,Odyſſ.ὁ.νομεύς.¶Capitur etiam adiectiuè, vt βοτῆρας κύνας,i.ποιμενικούς, Sophocl. ¶Βοτηρικὸς,paſtoralis.
Βότιν,piſcem eſſe ait Athenæus lib.ζ.
Βοτὸν,τὸ,pecus,brutum,Ariſtoph. ¶Pro agno, Theocrit. ¶Βοτὸς,οῦ,ὁ,alimentum.
Βοτρύδιον,τὸ,genus ornamẽti muliebris.¶Item racemulus,vua gracilis,Theophra.li.3.plãt.
Βοτρυδὸν,racematim,i.denſè & cõfertim,Iliad. β,βοτρυδὸν ᾗ πέτονται.¶Βοτρυερὸς, racemoſus.
Βοτρυΐτης,acinoſa,Dioſcorid.lib.5.cap.76.
Βοτρυμὸς,vindemia, τρυγητός.
Βοτρυόδωρος,ου, ὁ καὶ ἡ,racemos elargiẽs,Ariſtop.
Βοτρυόνες,οἱ,vuæ,condititii racemi.
Βοτρυστέφανος,ου,ὁ καὶ ἡ, botryonũ ſertis redimit⁹.
Βοτρυοχαίτης,Epitheton Bacchi,in Epigram.
Βοτρυόω,racemo,Theophr.lib.1.ca.22.de cauſ.
Βότρυς,υος,ὁ,ἃ βότρυ,vua,racemus. ¶Item βότρυς, herba quã alii *artemiſiam*,alii *ambroſiam* vocant,Dioſcorid.li.3.cap.130. ¶Βοτρυόεις,racemi in modum collectus,2.Arg. πλοκαμοὶ βοτρυόεντες.¶Βοτρυώδης,εος,οις,ὁ καὶ ἡ,racematus, racematim cohærens,acinoſus.
Βότρυχος,botri acinorum pediculus, ſeu radix è palmite prodiens,vnde acini dependẽt, Gal.
Βοῦ,nihil per ſe ſignificat , ſed in compoſitione dictiones auget.¶βοῦ etiam poeticè pro βοός.
Βοῦα,Varin.grex puerorum. Βουάγωρ,paſtor.
Βουβάλια,τὰ,ornamenta quæ circa manum feruntur,Diphil.βουβάλια καρπῶν,παρθένου φρονήματα,Varin.
Βουβάλιον,genitale muliebre,Heſych.¶Hippoc. βουβάλιος vel βουβάλιον,ſylueſtris cucumis.
Βούβαλος,& Βουβαλὶς,ἡ,bubalus,Ariſtot.lib.3. Animal.¶αἱ βουβαλίδες,Heſych.aſtragali.
Βουβάρας,magnus,grauis,ſuperbus.
Βούβαστις,Iſis,quæ parturientibus præerat,Epig. ¶Βούβελα,carnes bubulæ,Heſych.
Βούβοτος,ου,ὁ καὶ ἡ,pabulo abundans,Odyſſ.ν.¶In Epigram. à bobus depaſtus. ¶Βουβόσιον , τὸ, paſcuũ,Strab.¶Βούβοσις,voracitas,πολυφαγία.
Βούβρωσις,εως,ἡ,propriè edacitas,πολυφαγία.¶Item magna fames,œſtrum,triſticia,Iliad.ω,καὶ ἑ κακὴ βούβρωσις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει. ¶Item pro quadam volucri apud Nicandr.
Βουβωλική,ῆς,ἡ,morbus,& dolor inguinalis.
Βουβὼν,ῶνος, ὁ, pubes,inguen, inguinis tumor. Lucian.ὅσον εἰς βουβῶνας, vſque ad inguina. ¶Βουβωνιάω,laboro ex inguine,intumeo:ὑπὸ τῶν κόπων γὰρ τὼ νεφρὼ βουβωνιῶ , præ laboribus enim renes doleo, Ariſtop.βατραχ.¶Βουβώνιον, τὸ, herba inguinalis,quòd inguinibus medeatur.¶Βουβωνοκήλη,ης,ἡ,inguinis ramex, tumor inguinum,Dioſcorid.ca.103.
Βουγάϊος,ου,ὁ,iactator,Iliad.ν. Αἶαν ἁμαρτοεπὲς βουγάϊε,ποῖον ἔειπες;Interp.μεγάλως ἐπὶ σοὶ αὐτῷ ἀγλαϊζόμενε καὶ γαυριῶν,ἢ βουεργέτα.
Βουγενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,epith.apis,quòd ex boum oſſibus naſcatur,Callimach.¶Sic dicitur apud Eleos Bacchus & taurus,Plutar.in Probl.
Βούγλωσσις,piſcis nomen,& herbæ.
Βούγλωσσον,lingua bubula,genus herbæ, Dioſc. li.4.c.218.Marcell⁹ adnotat *Borraginem* eſſe.
Βούγλωσσος, Bugloſſus,piſcis , ſolea Plin.lingulaca Plaut.vulgò *ſole*,Athen.libro ἡ.
Βουδάκη,bupreſtis,βούπρηστις,Heſych.
Βουδέψιον,corium.
Βούδορος,ὁ καὶ ἡ,boues excorians,Heſiod.à δέρω.
Βουδρομία,ας,ἡ,acceleratio,Interp.Demoſth.
Βούζυγον,τὸ,bouis iugum.
Βουθέρος,locus in quo ęſtate armenta paſcuntur.
Βουθοίνης,Herculis epith.in Epigram.
Βουθυσία,ἡ, Suet. in Nerone , magnum ſacrificium & ſolenne,qualis eſt hecatombe. Βουθύσιος,ὁ καὶ ἡ,ad bouis mactationem pertinẽs. ¶Βούθυτος,idem, Euripid.
Βουθυτέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſacrifico bouem,immolo,Ariſtoph.in Pluto,ὁ δεσπότης μὲν ἔνδον βουθυτεῖ σῦν καὶ τράγον καὶ κριὸν ἐστεφανωμένος. ¶βουθυτῶ ἐπινόμια,Phalaris in Epiſtol.vota ſoluo: vnde Gallis *butiner*,i.prædam partiri.Βουθύτης,ὁ,bouicida,bouis mactator.
Βουϊερδέω, bouem immolo.
Βουκαῖος,ου, ὁ,bubulcus,meſſor,βουκαῖος,Heſych.
Βουκανιστὴς,ὁ,buccinator.Βουκανιστήριον,τὸ,buccina.
Βουκάπη,boum præſepia.
Βουκέντης,ὁ,boũ ſtimulator.Βούκεντρον,τὸ,ſtimulus.
Βουκέρας,herba vt bouis cornu inflexa.
Βούκερας, τὸ, fœnumgræcum Gaz. Plin.ſilicia, Colum.ſiliqua.Βούκερως,idem. ¶Item adiectiuum,i.cornibus bubulis præditum Herodot.βούκερων ἄγαλμα.
Βουκέφαλος,equus Alexandri à taurino capite.
Βούκλεψ,boum fur & abigæus.
Βουκολέω,μ.ήσω,π.ηκα,βοῦς νέμω,paſco boues,bubulcitor Plaut. βουκολεῖσθαι ἵππον αὐταῖς, ab eis paſci equitatum , Philoſtratus in Heroicis. ¶Item multùm amo,curo. ¶Itẽ decipio, fallo , id eſt,lenio , mitigo, Lucian.ἀλλ' ἔοικεν

κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπατητὲς βουκολοῦσιν. Hinc βουκολήτης, id eſt, ἀπατεών, Heſych. deceptor.
Βουκόλημα, lenitudo Cicer.
Βουκολιασμὸς, genus modulandi paſtoritium: Vide Athen. ιδ΄, & Theoc. Βουκολισμὸς, idem.
Βουκολικὸς, ῦ, ὁ, paſtoralis, paſtoriti⁹ Cic. Theoc. ¶Item panaces genus, Plin. li. 25. cap. 4.
Βουκολίνη, cinclus auis, κίγκλος, Heſych.
Βουκόλιον, τὸ, armentum boum, Interp. Iliad. β.
Βουκόλος, bubulcus, armentarius, Theocrit.
Βουκόρυζος, ου, ὁ, mucoſus, tardus, ſtupidus, Heſy.
Βουκράνιον, idem Galeno quod ἀντίρρινον.
Βούκρανον, τὸ, bouis caput apud Proclum de Sphęra. ¶Item galea facta ex capite bouis.
Βουλαῖος, ὁ, cōſiliarius, cōſultiſsim⁹, Plut. in Pol.
Βουλαρχέω, Ariſtot. li. 4. Polit. cap. 11, ἥκιστα φυλαρχεῖν καὶ βουλαρχεῖν, Reipub. minimè cōſulere.
Βούλβιον, vulua. Item βόλβη καὶ βόλβα, Trallian.
Βουλεία, & Βουλείη, conſilium, βουλὴ, conſultum.
Βούλευμα, τὸ, conſilium, conſultatio Quint.
Βουλευμάτιον, τὸ, conſiliolū, Ariſt. νεφ: & Soph.
Βουλεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, conſulo, conſilium agito, delibero, βουλεύεσθε εἴτε βούλεσθε πολεμεῖν ἡμῖν, εἴτε φίλοι εἶ, Xenoph. βουλεύομαι ταῦτα, Herodot. βουλεύεσθαι περὶ τῶν ἐπιτηδείων, Xenoph. Βουλεύομαι ὑπὲρ σοῦ, tibi conſulo, Plat. de Leg. Βουλεύεσθε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ἄριστα, Thucyd. ¶Pro ſtruo & paro, Iliad. β. ἀπάτην βουλεύσατο. ¶Pro cenſeo & ſentio, Plat. 1. de Republ. ὀρθῶς βουλευόμεθα. ¶Apud Demoſth. τὰ βεβουλευμένα dicūtur, τὰ ἐσκεμμένα, conſulta, decreta, atque ea quæ conſultè & meditatè acta ſunt. ¶Βούλευσις, εως, ἡ, conſilium, deliberatio, βουλεύσεως δίκη, actio eſt quum quis de factis inſidiis accuſatur, Suid.
Βουλευτήριον, ου, τὸ, conſilii locus, conſeſſus, ſenatus, concilium, βουλευτήριον πόλεως, Plutar.
Βουλευτὴς, οῦ, ὁ, conſultus, conſul, conſiliarius. βουλευτὰς vocat Lucian. τοὺς ἀρεοπαγίτας.
Βουλευτὸς, οῦ, ὁ, cōſultabilis, in deliberationē cadens, Ariſtotel. Rhetor. ¶Βουλευτικὸς, qui arbitrium habet deliberandi, ſenatorius, βουλευτικοὶ νόμοι, leges ad curiam pertinentes, Demoſthen.
Βουλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, molior, delibero, Odyſſ. ξ, ψεύδεα βουλεύσας, dolos meditatus. βουλεύομαί σοι φόνον, Eurip. ὑπίσχνει βουλεύειν, Lucia. βουλεύσομεν πάντα πρὸς λύχνον, Ariſtoph. βουλεύω περὶ κύρου, delibero de Cyro, Herodot. βουλεύω περὶ σοῦ νεώτερα, in te res nouas molior, Idē. ¶λαγχάνει βουλεύειν, creatur & deſignatur ſenator, Demoſth. κατὰ νεαιρ.
Βουλέων, ὁ, locus quo fimus congeritur agri ſtercorati.
Βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium & locus conſilii, ſententia. βουλὴν περὶ τούτου προὐτίθησι, de hoc refert, Demoſt. Iliad. α, Διὸς δ᾽ ἐτελείετο βουλὴ, [illegible]. ¶ἡ βουλὴ κάθηται, ſenatus ſedet, Dem.
Βούλημα, ατος, τὸ, ſententia, conſilium, decretum, plebiſcitum, Interp. Ariſtoph. in Plut.
Βούλησις, εως, ἡ, voluntas, conſilium. βούλησις τῆς αἱρέσεως, voluntas in deligendo, Plat. de Leg. ¶βούλησιν ἀκόντες προὐδίδοσαν, inuito animo ceſſerunt, Thucyd. ¶βουλήσει, vltrò, ſponte.
Βουλητέος, conſultandus, Ariſtotel.
Βουλητικὸς, οῦ, ὁ, voluntarius.
Βουλητὸς, ſub voluntatem cadens, Plat. lib. 5. Leg.
Βουληφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, grauis in dandis conſiliis, Iliad. α, εἰ δέ τις ἀργὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω.
Βουλία, ας, ἡ, tempus conſultationis, Herodot.
Βουλιμία, ας, ἡ, magna fames. ¶Item morbus equorum, in Hippiatr.
Βουλιμιάζω, μ. άσω, π. ακα & Βουλιμιάω, καὶ Βουλιμιώττω, valde eſurio, fame premor intolerabili, Ariſtoph. in Pluto, δῆλον ὅτι βουλιμιᾷ.
Βούλιμος, ου, ὁ, βουλιμία, Gale. ingens fames. Dicitur & βουλιμίασις, Suid. & Poll. 6.
Βοῦλις, Bulis Lacedæmonius, Plutarch. in Polit.
Βουλίτης ἄρτος, panis genus de quo Athen. lib. 2.
Βούλομαι, in 2. perſona βούλει, μ. ήσομαι, π. ημαι, volo. Differt à θέλω: nam hoc etiam de irrationalibus animalibus dicitur, illud ſolùm de ratione prędītis. βούλομαι τὴν πολιτείαν, ſaluam eſſe Rēpublicam volo, Ariſtotel. li. 5. Polit. ¶Exigit infinitiuum, Xenoph. βούλομαι σίτου ἅπτεσθαι. ¶Ponitur & cum ſubiūctiuo, Lucian. βούλει σκοπῶμεν; ¶ἐμοὶ βουλομένῳ ἐστὶ, mihi placet, Plat. de Repub.
Βουλυτὸς, οῦ, ὁ, veſpera, tempus quo ſoluēdi ſunt boues, ἀμφὶ βουλυτὸν ἐστὶ, veſper adeſt, Luci.
Βουμαστὸς, ὁ, bumaſtus, genus vuæ craſsioris inſtar mammæ. Virg. in Georg.- *& tumidis bumaſte racemis*. Vide Plin. lib. 14. cap. 2.
Βουμελία, ας, ἡ, bubula fraxinus, Theoph. li. 3. ca. 11. hiſtor. Plant. Dicitur & Βουμέλιος, Ibidem lib. 4. cap. 9. & Plin. li. 16. cap. 14.
Βουμολγὸς, οῦ, ὁ, qui vaccas mulget, in Epigr.
Βουμυκαί, mugitus.
Βούμυκοι, οἱ, Bomugi, Ariſtot. in Probl. ſect. 15.
Βούνασος, fera in Pæonia, equina iuba, cætera tauro ſimilis, de qua Ariſtot. de hiſtor. Anim.
Βουνίευρον, τὸ, magnus hinnulus, Æſop.
Βουνιὰς, napi quoddam gen⁹, Dioſc. lib. 2. c. 159. Plin. li. 20. ca. 4. Βουνίον, idem.
Βουνῖς, terra collibus frequens, Æſchyl.
Βουνοβατέω, per colles ingredior.
Βουνοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, montoſus, monti ſimilis.
Βουνόμος, ου, ὁ, omnis locus vbi boues paſcuntur. ¶Item adiectiuè, à bobus depaſtus, Soph.
Βουνὸς, ου, ὁ, collis, cumulus, tumulus. ¶Βουνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, montoſus, collibus frequens. ¶Βουνοπατεῖν, calcare colles, & per eos ingredi, Epigram.
Βούπαις, adoleſcentulus, quaſi grandis puer, in Veſp. Ὅτε τὸν δρομέα φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι εἷλεν, i. puer bona corporis habitudine. ¶Item apicula: è bobus enim naſci ſolet, Epigr.
Βουπάλεως. in Epigr. certaminis multæ luctæ.
Βούπαλος, aſinus, ὄνος. Ariſtoph. εἰ νὴ Δία τὶς τὰς γνάθους τούτων δὶς ἢ τρεὶς ἔκοψεν ὥσπερ βουπάλου.

Βουπάμμων, in Epigr. poſſeſſor boum.
Βούπεινα, ης, ἡ, immodica fames, βούλιμος.
Βουπελάτης, ου, ὁ, ἢ Βουπελάτης, bubulc⁹, calamitoſus.
Βούπλευρον, bupleurũ herba, Plin. lib. 24. cap. 22.
Βουπλάσης, boum ſtatuarius, in Epigram.
Βουπλήκτρον, boum ſtimulus, in Epigr. Βουπλῆγες, percuſsi à bobus: βουπλῆγες, q. ipſi percutiũt.
Βουπλὴξ, ῆγος, ὁ, ſtimulus boum, Homer.
Βουποιμὴν, boum paſtor, Epigr. Βουπόλος, idem.
Βουπόροι ὀβελοὶ, magni obeliſci ad torrendos boues, Herodot. ¶βουπόροι σφαγεῖς, Euripid. pro genere teli.
Βούπρηστις, ἡ, herba eſt inter holera, Theophr. de hiſtor. plant. lib. 7. cap. 8. ¶Itẽ animal venenatum, & bubus pernicioſiſsimum, Plin. lib. 30. cap. 4.
Βουπρίονες, rupes, præcipitia, colles, Heſych.
Βούρεχαος, ſiue βόρεχαος, ὁ, fruct⁹ qui clauditur folliculo palmæ arboris, Dioſc. lib. 1. cap. 151.
Βουῤῥίνα, ης, ἡ, Euſtath. fons in inſula Co.
Βούρυγχος, piſcis quidam cetaceus, Heſych.
Βοῦς, βοὸς, ὁ, ἡ, bos, vacca, Iliad. α. Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν. ¶Poll. li. 7. βοῦς, in veſtibus futurarum commiſſuræ. ¶Idem. lib. 10. βοῦν, ait ſignificare χυτρόποδα. ¶Heſyc. etiam μάστιγα, flagellum: ſic boues Plaut. ¶Item bouis pellis, ſcutum, Iliad. η. ¶Aliquando nummi genus nota bouis percuſſum, Poll. l. 9. ¶Item βοῦς, bos, piſcis de genere cartilagineo, Ariſtot. li. 5. Animal.
Βούσταθμον, τὸ, καὶ Βουστάνη, & Βουστασία, & Βούστασις, εως, ἡ, bubile, ſtabulum boum, ſeptum, βουκόλιον, Poll. lib. 1.
Βούταλις, butalis. ¶Bubo exponitur apud Æſop.
Βούτης, ου, ὁ, bubulcus, βουκόλος, βοονόμος, Suid.
Βουτιάνειρα, homines nutriens, telluris epithet.
Βούτιμον, quod bouis pretium habet, vel boue emptum, βοώνητον.
Βούτομος, ου, herba paluſtris, acutam habens aciem ſecanſque, Theocrit. Edyll. 15.
Βούτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, boues penetrans, βόας πλήσσων.
Βούτουμον, herba aquatica vt carex, Iob. 8. ¶Cap. 40. legitur Βούτομον.
Βουτρόφος, ὁ, bubulcus.
Βούτυπος, ὁ, popa, victimari⁹, qui bouẽ ferit ſecuri.
Βούτυρον, ου, τὸ, λιπῶδες τοῦ γάλακτος, butyrum.
Βούτυρος, genus herbæ, Heſych.
Βουφάγος, ου, ὁ, edax, Epithet. Herculis, Epigr.
Βούφαρος, de boue & terra arabili dicitur.
Βουφθαλμον, genus herbæ, Dioſc. li. 3. ca. 156.
Βουφονέω, μ. ήσω, π. ηκα, boues macto, Iliad. η.
Βουφόνια, τὰ, feſtum priſcum, de quo Ariſtop. νεφ.
Βουφορβέω, ῶ, boues paſco. Βουφόρβια, armẽta, Eur.
Βουφορβὸς, οῦ, ὁ, armentarius, paſtor boum, Plat.
Βουχανδὴς, in Epigram. de lebete tam capaci vt bouẽ poſsit cõtinere, βοῦν χωρῶν, πολυχώρητος.
Βόω, μ. όσω, π. οκα, per ὁ, teſte Gaza, paſco, celebro: legitur βεβωμένα, i. celebrata, Herodot.
Βοῶν, ῶνος, cuſtodia, apud Alexandreos, Heſych.
Βοώνης, boum emptor, Demoſth.
Βοῶπις, ιδος, ἡ, quæ habet oculos bouis. Iliad. α. βοῶπις πότνια ἥρη, i. μεγόφθαλμος, epith. Iunonis.
Βοωτέω, μ. ήσω, π. ηκα, aro. Heſiod. γυμνὸν δὲ βοωτεῖν, pro βοηλατεῖν, ἀροτριᾶν ἢ βοῦς βόσκειν, vt Proclus exponit. Βοώτης, ου, ὁ, bubulcus, & qui arat bobus, & qui paſcit. ¶Item ἀρκτοφύλαξ, bootes ſydus.

B P

Βραβεία, ας, ἡ, iudicatio Quint. iudicatus & deciſio Cicer. Euripid. ὅπως κλύοιμί σου κοινὰς βραβείας, vt audirem tuas de communi iure deciſiones.
Βραβεῖον, ου, τὸ, victoria, victoriæ præmium, ſtadium. ¶Dicitur autẽ & regiũ ſceptrũ, Etym.
Βραβεὺς, ὁ, qui dat præmium certaminis, Eurip.
Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, præfectus gymnicis ludis, Plat. lib. 12. de Leg. deſignator, arbiter, ſequeſter.
Βραβεύω, μ. εύσω, π.ευκα, diſtribuo, præmia diſtribuo, palmam fero, ſupero, Coloſſ. 3. ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, pax Dei palmam ferat in cordibus veſtris, ſic Eraſmus. ¶Iſocrat. ἐν μὲν γὰρ τῇ κληρώσει βραβεύειν, diſtribuere præmia. ¶Plutarch. in Rom. βραβεῦσαι τὴν ἔριν ὄρνισι, diiudicare litẽ auib⁹.
Βράβυς, ου, idem quod βραβευτὴς, Demoſth.
Βράβυλα, pruna Damaſcena, Inter. Theoc. εἰδ. η.
Βραγχάω, μ. άσω, π. ακα, βραγχιάζω, raucesco.
Βράγχια, τὰ, branchia, fauces piſcium, Ariſtot.
Βραγχιάζω, μ. άσω, raucesco, ſum raucus.
Βράγχιον, li. 3. plant. mucoſum & canum, Gaz.
Βραγχίδες, brãchilæ raucæ, Seruius de Palũbib⁹.
Βράγχος, τὸ, raucitas Plin. Ariſtot. li. 1. Probl.
Βραγχώδης, ὁ καὶ ἡ, raucus, φωνὴ βραγχώδης, Aphr.
Βραδεῖα, tarditas. Βραδέως, diu, ſerò, tarius, cunctanter, μελλητικῶς. ¶Βράδιον, lentius, ſerius. Alex. Aphrod. βράδιον πολιοῦνται, caneſcunt ſerius. Βράδιστος, ου, ὁ, tardiſsimus.
Βραδύγλωσσος, ου, ὁ, tardiloquus Senec.
Βραδύκαρπος, tardè & ſerò fructicans.
Βραδυκινὴς, έος, tardus ad motum, Nonn.
Βραδυνοία, ας, ἡ, mentis hebetatio & tarditas.
Βραδύνω, μ. υνῶ, tardo, ceſſo Terent.
Βραδυπειθὴς, tardè parẽs, perſuaſus ægrè, Nõn.
Βραδυπεπτοῦντες, οἱ, tardè coquentes, Dioſcor.
Βραδυπεψία, tarditas cõcoctionis, Dioſ. l. 5. c. 40
Βραδυπλοῶ, tardè aut vix nauigo vẽto cõtrario.
Βραδυπορεῖν, lẽtè incedere. Βραδύπορα ἐδέσματα, quę lentè digeruntur, Galen. l. 1. ad Glauc.
Βραδύπους, tardipes Catull. tardigradus Cicer.
Βραδὺς, ὁ, tardus, ſtupidus, ſegnis, ſerus, hebes, Odyſſ. θ.
Βραδυσκελὴς, & Βραδύσκελος, ου, ὁ, tardigradus, tardè incedens, βραδυσκελὴς ἥφαιστος, Epigr.
Βραδύτατα, lentiſsimè, Ariſtot. li. 3. Animal.
Βραδύτερος, ου, ὁ, ſerior, tardior, Plat. Epiſt. 7.
Βραδυτὴς, ῆτος, ἡ, tarditas, ſegnities, negligẽtia.
Βραδυτόκος, partu tardus.
Βράζω, μ. άσω, π. ακα, ferueo, ſcateo, tacitè lugeo, ζέω, ἀναβάλλω. li. 3. Epigram. ὀστέα δ' αὖτε βέβρασται ψυχῇ τῇδε παρ' ἠϊόνι, ęſtu ſunt elat.
Βράθυ, ſeu Βράθυς, herba Sabina, Dioſ. l. 1. c. 105.

Βραχαλον, fuſtis, Heſych. (λάχανα.
Βράκανα, agreſtia olera, Suid. ἄγρια ἢ ἀδιάπλυτα
Βράκος, lingua Æolica, ῥάκος, veſtis lacera. ¶ Heſych. βρακὸς, κάλαμος, ἱμάτιον πολυτελές.
Βραμέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, iraſcor, per iram clamo, mugio vt vnda maris. Depon. abſol.
Βράμμα, τὸ, Nicand. liquamen Lonicero.
Βράξαι, deuoraſſe, comprehendiſſe, δακεῖν, Heſy.
Βράξις, εως, ἡ, fama, Euripid.
Βράπτειν, edere, abſcondere, lingere.
Βράσμα, ατος, τὸ, feruor, æſtus, ebullitio, cachinnatio, Cicer. effuſio. ¶ Dicitur etiã piperis genus quoddam inane & leue, ἀτερηδόνιστον, teredinem non ſentiens, Dioſcor. lib. 2. cap. 192.
Βρασμὸς, οῦ, ὁ, bullitio, æſtus maris, concuſsio, Naz. γέλωτες ἀκρατεῖς τ̀ ἢ βρασματώδεις.
Βράσσω, μ. σω, π. ακα, ebullio, efferueo, effundo, πληθύνω, βαρύνω. Neutr. abſolut. Nicand. in Alexiphar.
Βράσσων, ὁ ἢ ἡ, breuior, ſegnior, tardior, Iliad. κ.
Βράσται σεισμοὶ, terræ motus, Ariſtot. de mundo.
Βραχαγέω, reſono, ſtrepo, & βραχέω.
Βράχαλος, hinnitus, fremitus, χρεμετισμὸς, Heſy.
Βραχέα, vada, Virg. breuia. Polyb. & Poll.
Βραχεῖν, ſtrepere, gemere ſub pondere, Iliad. ε.
Βραχέως, breuiter, paucis. Gal. 2. ad Glauc.
Βραχιόνια, vel Βραχόλια, τὰ, ornamenta brachiorum, περιβραχιόνια, Poll. lib. 5. ¶ Βραχιονιστὴρ, ῆρος, ὁ, armilla.
Βραχίων, ονος, ὁ, breuior. ¶ Item brachiũ, lacertus, Theocr. ¶ Pro armo vituli, Sapient. 29. ¶ βραχίονες, pedes anteriores quadrupedũ, in Hipp.
Βραχμᾶνες, οἱ, ſapientes Indorum, Philoſtr.
Βραχύβιος, ου, ὁ ἢ ἡ, breuis vitæ. ¶ Βραχυβιώτερος, breuioris vitæ. ¶ Βραχυβιότης, ητος, ἡ, vitæ breuitas.
Βραχύβωλος, ὁ ἢ ἡ, modicæ glebæ, in Epigr.
Βραχυγνώμων, Xen. in Hippar. βραχυγνωμονέστερα θηεία, quæ minus prudentia valent.
Βραχυκαταληκτεῖ, deſinit in breuẽ, vel breui deſinit, vnde & Βραχυκατάληκτα μέτρα.
Βραχυκωλία, breue colũ, vt ἰσοκωλία, Hermog.
Βραχυλογέω, ῶ, paucis abſoluo, breuiter loquor.
Βραχυλογία, ας, ἡ, ſermonis compendium.
Βραχύλογος, ου, ὁ ἢ ἡ, breuiloquens Cicer.
Βραχυμέρεια, ἡ, tenuitas, partium breuitas.
Βραχυμυθία, ας, ἡ, breuiloquentia Gell.
Βραχυντικὸς, οῦ, ὁ, vim habens breuiandi Quint.
Βραχύνω, μ. υνῶ, corripio.
Βραχύνωτος, ὁ, breuis tergo.
Βραχυόνειρος ὕπνος, ſomnus cum exiguis ſomniis.
Βραχυπαραληκτεῖν, penultima breui deſinere.
Βραχύπορος, ου, ὁ, breuis tranſitus.
Βραχυπόται, apud Hippoc. hoc phreneticis tribuitur, quia bibendi deſyderio non capiuntur.
Βραχυρριζία, ας, ἡ, breuis radicum demiſsio.
Βραχὺς, έος, ὁ, breuis, paruus, exiguus, celer, expeditus. Demoſt. ἐν βραχεῖ χρόνῳ, breui. ἐν βραχεῖ, idem, Lucia. ¶ Βραχεῖ γέ τινι πλείω, aliquantulò maiora, Plat. ¶ Thuc. βραχύ τι προῆλθον, paulùm ſunt progreſsi. ¶ Itẽ τὰ βραχέα, vada Ariſtot. gurges parum altus, Thucyd. ἐς βραχέα: vt Virg. *In breuia & Syrtes vrget.* ¶ Dicuntur etiam à Stephano, βραχεῖς.
Βραχυσκελὴς, qui eſt parui caudicis.
Βραχυσύμβολος, qui parum ad conuiuium pro ſua parte confert, in Epigram.
Βραχύτατος, breuiſsimus, ἐν βραχυτάτῳ δηλοῦν, Xenoph.
Βραχυτελὴς, breuis, compendioſus.
Βραχύτης, ητος, ἡ, breuitas, contractio, celeritas.
Βραχυτομέω, ῶ, breuiter recido, amputo, Ariſt. lib. 3. cap. 19. de cauſ. plant. βραχυτομεῖν ἄμπελον.
Βραχύτομος, breuiter reciſus, βραχύτομος ἄμπελος.
Βραχυτράχηλος, qui breui eſt collo.
Βραχύϋπνος, exiguo ſomno contentus, Ariſtot.
Βραχύφυλλος, breuibus foliis, in Epigram.
Βραχυχρόνιος, breui tempore durans.
Βράχω, μ. ξω, reſono, Heſiod. ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τεύχεα. ¶ Ἔβραχε, Hom. eſt ἤχησε, vociferatus eſt.
Βρέγμα, ατος, τὸ, caluaria, ſynciput, Aphr. ¶ Βρεγμὸς, etiam pro eodem, Polluc. & Heſych.
Βρέμβος, apud Heſych. ἔμβρυον, fœtus.
Βρέμομαι, & Βρέμω, ſono, ſtrepo, ferio, bullio, Iliad. β, κῦμα θαλάσσης αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται
Βρενθινὰ, fucus, radiculæ quædam quibus genas mulieres colorãt. Et βρενθινῷ, i. αἰθινῷ, Heſych.
Βρένθιον, vnguentum floridum, Heſych.
Βρένθις, lactuca, apud Cyprios Athenæo lib. β.
Βρένθος, ὁ, anas, auis à mari victũ petens, Ariſtot. lib. 9. cap. 1. Anim. ¶ Athen. arrogantia. ¶ Eſt & τύμβος, i. tumulus, Heſych.
Βρενθύομαι, μ. ύσομαι, π. υσμαι, extollor, ſuperbio, fremo. Ariſtoph. νεφ. ὅτι βρενθύῃ τ' ἐν ταῖς ὁδοῖσι, ſuperbè incedis: βρενθυόμενός τι, ſecum murmurans magnum quiddam, Lucian.
Βρεταννικὴ, britanica herba, Dioſc. lib. 4. cap. 3.
Βρέτας, τὸ, ſtatua, idolum, Ariſtoph. in Equitib.
Βρέττανα, Heſy. φοβερὰ, ἢ ἀκρὶς μικρὰ, Cretenſ. Βρεττία, nigra, aut barbara, ἀπὸ τῶν βρεττίων ἔθνους, Heſych.
Βρεφοκτονία, ας, ἡ, infanticidium Tertull.
Βρέφος, εος, τὸ, fœtus recens editus, partus, infans, νήπια βρέφη, Lucian. ¶ ἐκ τοῦ βρέφεος, ab infantia, in Epigr. ¶ Βρεφοτροφεῖον, in l. ſancimus, C. de ſacroſ. Eccl. locus vbi aluntur pueri. ¶ Βρεφύλλιον, τὸ, infantulus.
Βρέχμα, ſynciput. Βρεχμὸς, idem Iliad. 5.
Βρέχω, μ. έξω, π. εχα, pluo, irrigo, Antiphanes, Ορᾷς παρὰ ῥείθροισι χειμάρροις, ὅσα δένδρων ἀεὶ τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν βρέχεται, μέγεθος ἢ κάλλος οἷα γίνεται.
Βρῆγμα, quod cum tuſsi expuitur, apud Hipp. li. 1. de morbis: Galen. à βρήσσω.
Βρι, particula augens intendénſque. i. ἄγαν.
Βριαρὸς, ὁ, fortis, agreſtis, à verbo Βριάω, Hom.
Βριαρόχειρ, potens manibus.
Βρίακος, haſtę cuſpis. Sed Βρίακχος, Baccha mulier.
Βριάω, μ. άσω, π. ακα, tumeſco, Heſiod. ἐξ ὀλίγων βριαρὸν κ' ἐκ πολλῶν μείονα θῆκε.

Βρίγκος, piſcis cetaceus, Heſych.

Βρίζομαι, μ. σομαι, π. ισμαι, nitor.

Βρίζω, μ. ίσω, & βρίξω, præ grauedine cibi vel potus dormito, quieſco, ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν, Odyſſ. μ.

Βριήπυος, ου, ὁ, latè aut grauè ſonans, Martis epithet. Iliad. ν. Βριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis pōdere.

Βρῖθος, εος, τὸ, pondus, grauitas, libramentum, Ariſtot. de mundo. Βριθοσύνη, ης, ἡ, idem, *peſanteur*, Iliad. 5.

Βριθύς, grauis, in Epigr. plenus, fortis, magnus, Iliad. ἑ, λάζετο δ' ἔγχος βριθὺ, μέγα, στιβαρόν. ¶Βριθύνοος ἀπόλλων, Epigr. grauem mentē faciens & prudentem.

Βρίθω, onero, degrauo, Heſiod. ἐντελέα βρίθειν δμώϊτε τρες ἱερὸν ἀκτήν. ¶ Item paſsiuè, grauor, oneror. In medio perfecto, βέβριθα, Odyſſ. ό, οἴνῳ βεβρίθασι τράπεζαι. Nonnus Dat. iunxit, βεβριθότα καρπῷ κλήματα. Cum Accuſ. βεβριθότα δῶρα γάλακτος, in Epigr. ¶ Item pro incūbo, ingruo, & impreſsionē facio, Iliad. ρ. Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἰθὺς δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν, δοῦρατ' ἀνασχόμενοι. Plut. in Cæſare, οἱ δ' ἱππεῖς ἅπαντες ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν ἔβρισαν.

Βρίθομαι, grauor, oneror, βαρύνομαι, καρπῷ βριθομένην νοτίησί τε εἰαρινῇσι, i. grauatā, Iliad. θ. πέταλα βριθόμενα σταχύων, Heſio. ¶Accipitur βρίθομαι frequenter actiuè pro ingraueſco.

Βρίκελοι, Heſych. ἰσόποδες, naues actuariæ. ¶ Didym. τὰ προσωπεῖα τραγικά, tragicæ perſonæ. ¶Et βρικελὰ, τὰ, Pauſan. terriculamenta.

Βριμάζω, rugio, leonis voce vtor.

Βριμάω, & Βριμέω, μ. ήσω, mugio, minitor, infremo, frendeo, iraſcor, Neutr.

Βρίμη, ης, ἡ, vis, potentia, Apoll. in Argon.

Βριμηδὸν, cum fremitu, prima longa, Nonn.

Βρίμος, potens, fortis, à βρὶ, particula intenſiua.

Βριμώ, όος, ἡ, Proſerpina.

Βρίος, ου, ὁ, pes gallinaceus à Democrito dicitur.

Βρισάρματος, ου, ὁ καὶ ἡ, currum degrauans, Heſiod.

Βρίσσος, Briſſus, genus echinorū, Ariſt. 4. Anim.

Βριτόμαρτις, Dianæ cognomen.

Βρόγχια, τὰ, pulmonis concauitas, Aphrod.

Βρογχάζειν, deuorare.

Βρογχοκήλη, ης, ἡ, tumor gutturis, vulgò *gouettre*.

Βρόγχος, ὁ, guttur, fauces, aſpera arteria, Hipp.

Βρογχωτὴρ, vel Βροχθωτὴρ, veſtimēti apertura in quam collū inſeritur, Ioſeph. lib. de antiquit.

Βρόδον, pro ῥόδον, roſa, Æolicé.

Βρομέω, ſtrepo, crepito, Apoll. 2. Argon.

Βρομιάζομαι, bacchor. in Epigram.

Βρόμιος, ου, ὁ, Dionyſiacus, Bacchicus, Ariſt. νεφ.

Βρόμος, ου, ὁ, crepitus ignis, ſtrepitus, ſonitus venti, fremitus, Ariſtot. de mundo, βρόμον καὶ πάταγον ἀπειργάσατο. Pro fœtore accipitur in Epigr. ¶Item βρόμος, genus frumenti, Theophr. li. 8. cap. 1. hiſtor. plant.

Βρομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, virus redolens Plin. Dioſcor.

Βρονταῖος ζεὺς, altitonans Iupiter, Ariſt. de mūdo. Et ἠχὼ βρονταίη, i. tonitruum, Nonn.

Βροντάω, μ. ήσω, tono. ἐμβεβροντημένος, attonitus.

Βροντὴ, ῆς, ἡ, tonitrus. ¶Βροντεῖον, ου, τὸ, locus in ſcena, in quo cōiectis in ænea vaſa lapidibus, tonitrus referebatur, Interpr. Ariſtoph. in Neb.

Βροντησικέραυνος, ου, ὁ καὶ ἡ, tonans & fulminans, Ariſtophan. νεφ. ¶ Βροντοποιός, οῦ, ὁ, tonitrus author.

Βροντία, genus lapidis, à tonitruo, Plin. l. 36. c. 10.

Βρόσσος, fimbria tunicæ.

Βρότειος, & βρότεος, & βροτήσιος, humanus.

Βροτόγηρυς, in Epigr. voce humana loquens.

Βροτοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, humanus, homini ſimilis.

Βρότος, ου, ὁ, cruor, ſanies : vnde Βροτόεις, όεντος, ὁ, cruentus, Heſiod. λιπὼν ἔναρα βροτόεντα.

Βροτολοιγὸς, οῦ, ὁ, homicida, cruentus, Iliad. ἑ.

Βροτὸς, οῦ, ὁ, homo, mortalis, ἄνθρωπος, Odyſſ.

Βροτόφηλος, deceptor.

Βροτόω, μ. ώσω, hominem facio, Nazanz.

Βροῦχος, ου, ὁ, bruchus, inſecti genus : παρὰ τὸ βρύκειν, τὸ ἐσθίειν, Heſych. ¶ 3. Reg. 8. locuſta.

Βρουχὸς, οῦ, ὁ, præco.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, pluuia, imber, mador Saluſt. ¶βροχαὶ, Interpr. Thuc. accipit pro laqueis.

Βροχθίζω, voro, helluor, Ariſtot. in Probl.

Βρόχθος, gula, guttur, λαιμός. ¶Eſt Nicād. Interpr. ὀλίγον πόμα, genus parui poculi.

Βροχθώδης, εος, aridus, non irriguus, Nicand.

Βρόχιος μόρος, mors laquei ſtrangulatione, Nōn.

Βροχὶς, ίδος, laqueus, in Epigram.

Βρόχος, ου, ὁ, laqueus, reſtis, funis, caſsis, tendicula, Poll. lib. 5. ¶ Eſt etiā vas fundēdo vino accommodum, Bud. de Aſſe.

Βρυάζω, floreo, lætor, veneror, exulto.

Βρύγμα, τὸ, morſus, δῆγμα, Nicand. in Theriacis.

Βρύγδην, ſtrictim, ſtringendo, in Epigram.

Βρυγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor, fremitus, rugitus, Suid.

Βρύκανος, ἡ & Βρυκέδανος, ὁ, vorax: Βρυκάω, edo.

Βρύκω, ſtrideo, edo, mordeo, τρύζω τοὺς ὀδόντας.

Βρύλλον, iuncus, σχοῖνος, Interpr. Theocriti.

Βρύλλω, ſorbeo, inebrior, decipio, Ariſtoph. ¶ βρυλλοχισταὶ Heſych. perſonati perſonis obſcœnis, ſpurcáque cantica effutientes.

Βρῦν, pueri balbi dicunt pro πιεῖν, Ariſtoph.

Βρύον, ου, τὸ, muſcus, Ariſtot. lib. 8. Anim.

Βρυονία, ἡ, labruſca: genus herbæ, Dioſcorid.

Βρυοφόρος, muſci fertilis, Theoph. li. 2. c. 15.

Βρύσων, ωνος, à quibuſdam exponitur ſcaturigo.

Βρύτια, reſiduum poſt calcatarū vuarum preſſuram : vinacea Colum. vinaceæ Plin. vinacei Varr. Athen. lib. β.

Βρυτὴρ, Æoles dicunt, pro ῥυτὴρ, id eſt, habena.

Βρύτον, ου, τὸ, ordeaceum Gaz. ex Theoph. lib. 4. cap. 10. vinum ordeaceum, Athen. lib. 10.

Βρύττω, edo, ἐσθίω, deuoro. Βρυχαλέος, ου, ὁ, rugiēs.

Βρυχάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, rugio, fremo, infremo, Soph. in Aiace, ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος. ¶Dicitur & βρυχανάομαι, Nicand. eiulo.

Βρύχετος, febris: βρύχοντες, Attic. febricitantes.

Βρυχὴ, fremitus, ſtridor. 2. Argon. Apollon.

Βρυχηδὸν, cum fremitu, in Epigr.

Βρυχηθμός,οῦ,ὁ,στεναγμός, οἰμωγή, Heſy.rugit⁹.
Βρύχημα,ατος,τὸ,rugitus,fremitus,Poll.lib.5.
Βρύχιος,ὁ,ſubmerſus,βυθιζόμενος,Apoll.Rhod.
Βρύχομαι,fremo,μαίνομαι.
Βρυχμὸς,morſus,δῆγμα,Nicand. in Theriac.
Βρύχω,μ.ύξω,π.υχα,fremo,frendo,mugio,ſtrideo,l.4.Epig.θνητὸν,ὀδόντα βρύχοντα. ¶ἔβρυχον ἐπ᾽ ὀδόντας ἐπ᾽ αὐτὸν, ſtridebant dentibus in eum, Actor.7.
Βρύω,μ.ύσω,π.υκα,emano,ſcateo,pullulo. Ariſtot.de mundo,γῆ φυτοῖς βρύουσα καὶ ζώοις πηγαῖς τε καὶ ποταμοῖς, terra ſtirpibus ſcatens. ¶πηγὴ βρύει τὸ γλυκὺ, fons emanat dulcē aquam, Iacob.3.
Βρυώδης,εος,ὁ,καὶ ἡ, muſcoſus,algoſus, fungoſus, friabilis,Galen.1.ad Glaucon.δρυώδης,Suid. ¶βρυώδη καὶ διαῤῥέουσαν σάρκα,Dioſc.lib.1.ca. 132. eos habere dicit, qui facilè afficiuntur medicamentis vel ſanguinis miſsione.
Βρυωνὶς,ίδος,ἡ,bryonia herba, Nicād. in Ther.
Βρῶμα,ατος,τὸ,eſca,cibariū, edulium,βρῶμα,καὶ πόμα,Xenoph.¶βρῶμα τῶν ὀδόντων,caua dentium,exeſi dentes,Dioſc.li.1.cap.142.
Βρωμάομαι,fœteo:rudo.Heſy.βρωμᾶ τι,ὀζ. κᾶ ἄζ.
Βρωματώδης,ὁ καὶ ἡ,grauè olens,Dioſ.l.4.c.247.
Βρώμη,cibus,τροφὴ,βρῶσις.
Βρώμησις,εως,ἡ,ruditus aſini,Poll.lib.5.
Βρωμητὴς,ὁ,quaſi ruditor,Nicand.in Alex.
Βρῶμος,ου, ὁ, tonitrus,ſonitus quem emittunt famelici quando crepant inteſtina præ fame. ¶Item βρῶμος,auenæ genus.
Βρωμώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,viroſus,fœtidus,Dioſcor.
Βρωσείω, comedo.
Βρώσιμος,ου,ὁ,eſculentus,qui mandi poteſt.
Βρῶσις,εως,ἡ,cibus,eſca,epulæ, Odyſſ.ο. παρέχει βρῶσίν τε πόσιν τε.¶Itē tinea,Matth. 6.¶βρώσιμος,ου,ὁ,eſculentus.
Βρώσκω,μ.ώσω,π.ωκα,comedo,dentibus lacero. τὰ βρωθέντα,comeſta,Lucian. ¶Βρωτικὸς, edax,cibi auidus.Βρωτὴρ,ῆρος,idem.
Βρωτιμὴ,panis furfuraceus, Athen.lib.3.
Βρωτὸς,οῦ,ὁ,cibus,cibo idoneus,cibarius,Xeno.

B Υ

Βύας,ὁ,bubo,Ariſtotel.lib.8.Animal.cap.5.
Βυβλάριον,ου,τὸ,papyrus,in Epig.
Βύβλιον, funiculus nauticus, non conſtans ex byblo,i.papyro Ægyptia,ſed herba ſimili.
Βύβλινος, papyraceus,canabaceus, Herodot.
Βυβλίον, ου, τὸ, papyracea charta, quæ eſt perſcripta, Etym.
Βύβλος,ἡ,papyrus,iuncus,canabum, Suid.
Βύζην,abuerb.cumulatè, adinuicē. βύζην κλείσων,confertim intercluſurus, Thucyd.
Βυθίζω,μ.ίσω,π.ικα,demergo,Alexād.in Probl.
Βύθιος, ſubmerſus, profundus. βυθίην ἤνεχτο ναυμαχίην,i.quæ fit ſub fluctib⁹: vnde τὰ βύθια,aquatilia,lib.6.Epigram. ¶Lucian. βύθιος ὑποδὺς εἰς τὴν θάλασσαν,vrinando mare ingreſſus. ¶Βυθίως,aduerb.ſub fluctibus.
Βυθμὸς,antrum,ἄντρον,πυθμήν.
Βύθον,ου,τὸ,imum gurgitis,altum mare,in Epig.
Βυθὸς,οῦ,ὁ,profunditas,profundum, imus gurges,Ariſtot.εἰς βυθὸν πεσεῖν,peſſum ire,Soph.
Βυθοτρεφὴς,in profundo nutriens, 3.Machab.
Βυκάνη, ἡ,buccina.
Βυκανίστης,ου,ὁ,buccinator,Dionyſ.Halicarn.
Βυκανίζω,buccino,σαλπίζω.
Βυκίον,vaſculum quoddam.
Βύκται, αἱ, procellæ.
Βύκτης,ου,ὁ,rudens: venti epitheton.
Βυκτὸς, miſer.
Βυὼν,hordeum madefactum,Aetio. ¶Βυὼν,dicitur apud Lycophr.in Alexand.quæ & Leucothea. ¶Heſych.βυών,θαλάσσα,πεύκη.
Βυνεῖν,eſt aliquid ore continere,Heſych.
Βὺξ,profunditas,βυθὸς, Heſych.
Βύομαι,μ.ύσομαι,π.υσμαι,recipio,ſum capax.
Βυπλεῖν, mergere. Βύρειον,caſa,habitatio.
Βύρσα,ης,ἡ,corium. Βυρσεὺς,έως,ὁ,coriarius.
Βυρσεύω,corium paro.
Βύρσινος,ὁ,coriaceus,βυρσίνην ἔχω,Ariſtoph.
Βυρσοδεψέω,μ.ήσω,π.ηκα,tingo coriū.Ariſtoph. in Plut.ὁ δὲ βυρσοδεψεῖ,coria concinnat.Βυρσοδέψης, ου, ὁ, coriarius, alutarius Plaut.infector coriorum, Ariſtoph.
Βυρσοδεψικὴ ῥοῦς,rhus ſutorius Colum.Plin.coriarius frutex,βυρσοδεψικὴ κόμαρος, Theoph. lib. 3. cap. 12.
Βυρσοπαγὴς ναῦς,nauis è corio.
Βυρσοποιὸς,coriarius, Poll.lib.2.
Βυρσοπώλης,ὁ,coriarius, in Argumento Ariſtop.
Βυσαύχην,ενος,ὁ,qui ſcapulis ſurſum adductis & attractis ceruicem contrahit,Poll.lib.
Βύσιος, By ſi⁹ mēſis,apud Delphos,Plut.in Prob.
Βύσμα,ατος,τὸ,genus marſupii,& peræ,Ariſtop.
Βύσσα,ης,ἡ,βυθὸς,fundus:vnde ἄβυσσος.
Βύσσειν,de bubonis voce dicitur,qui Græcè βύας.
Βύσσινος,ὁ,byſsinus,βυσσίνη σινδὼν,Herodot.
Βυσσοβαρὴς,ὁ καὶ ἡ,magnus,ponderoſus.
Βυσσοδομεύω,μ. εύσω, π. ευκα, profundè cogito, molior aliquid in animo,Odyſſ.ρ.Ἔνθ᾽ ἀλλ᾽ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον. Tranſlatum à fundamentis ædificiorum,quæ profundè iaciuntur.
Βυσσόθεν,ex fundo, & imo.
Βύσσος,byſſus vel byſsinum linum,ex quo concinnatæ veſtes,τὰ βύσσινα dicuntur,Poll.l.7. ¶Eſt etiam βύσσος genitale & pudendū muliebre,Interp.Ariſtoph.in Pace.
Βυσσὸς,οῦ,ὁ,profunditas,fund⁹,ἐς βυσσὸν χωρεῖν.
Βυσσόφρων,q. intimo pectore aliquid meditatur.
Βύσσωμα,ατος,τὸ,profunditas, in Epigram.
Βυστάνω,mergo,demergo,neco.
Βυστικὸς,refertus,Ariſtoph.νοῦ βυστικόν.
Βύστρα,ας,ἡ,idem quod βύσμα.
Βύττος,pudendum muliebre.
Βύω,μ.ύσω,π.υκα, obturo, occulto. τρῆμα λίνῳ βεβύσθω,foramen lino obſtruatur,Dioſcorid. lib.5.cap.31. ¶ἐβέβυστο τὸ στόμα,ος clauſum erat,Herodot.¶Item βῦσαι,πληρῶσαι, impleuiſſe,

uiſſe: βεβυσμένος, Homer. i. πεπλησμένος, impletus. Βῶ, paſco: caleo.
Βωβὸς, mutilus, claudus, πηρὸς, Heſych.
Βωβύζειν, buccinare, Heſych. σαλπίζειν.
Βώδιον, bucula, βοίδιον.
Βῶκες, leucomenides, i. menæ candidiores, quas nos girros ſiue girrulos vocamus, Hermol. in Plin. Numinius apud Athen. lib. ζ. βώκας vocat: Speuſippus βόακας. Ariſtophanes Byſantius non βῶκα, ſed βῶπα dicendum eſſe contendit.
Βώκος, ου, ὁ, bubulcus vel meſſor, Theocrit.
Βωλάκιον, agelius.
Βῶλαξ, κος, ὁ, gleba, βῶλος.
Βωληδὸν, glebæ modo, aſſulatim Plin.
Βωλητῖνος ἄρτος, panis ſpecies, Athen. lib. 3.
Βωλιμιῶδες, morbus quo ægrotantes ante, & poſt cibũ dolores ſentiũt, Hieronym. in Iob. 3.
Βώλιον, ου, τὸ, glebula, parua gleba, μικρὸς λίθος.
Βωλίτης, boletus, fungus: vide Βῶλος.
Βῶλος, ου, ἡ, gleba, ceſpes, maſſa, βῶλος σιδήρου, Eccleſiaſt. 22. διαχεῖν τὰς βώλους diſpergere glebas, Theophr. ¶Βῶλος χρυσέα, i. ſol, Interp. Rhod. ex Eurip. ¶Item rubrica illa quã pictores operibus ſuis inducunt: vnde & ipſi βωλίται, dicti ſunt Marcell. in Dioſcorid. li. 4. ¶Βωλοκοπέω, ῶ, glebas frãgo, occo, Ariſtoph.
Βωλοκοπία, ας, ἡ, occatio. ¶Βωλοειδὴς, Βωλώδης, glebosus Plin. ¶Βωλοστροφία, ας, ἡ, glebarum inuerſio, repaſtinatio Cicer. ¶Βωλοτόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, glebas ſecãs, in Epig. βωλοτόμοι μύρμηκες.
Βωμολόχευμα Βωμολόχευμα, ſcurrilitas, κολάκευμα.
Βῶμαξ, diminutiuũ à βωμός, i. arula: ſeu βωμολόχος, ſcurra impudens, ex alieno viuens.
Βώμιος, ου, ὁ, altareus. Eurip. βώμιοι ἐπιστάται, præfecti aris. ¶Βωμοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, habens aræ ſimilitudinem. ¶Βωμίστρια, ας, ἡ, ſacerdos fœmina, flaminica. ¶Βωμίδες, αἱ, arulæ, diminutiuum, Herodot. ¶Βώμισις, locus aut conſecratio aræ.
Βωμολοχεύομαι, molliter ago, ſcurriliter facio. Hinc Βωμολόχευμα, ατος, τὸ, ſcurrilitas, Ariſtophan. in Pace.
Βωμολοχέω, μ. ήσω, π. ηκα, nugor, ſcurrilia facio. Βωμολοχία, ας, ἡ, ſcurrilitas, Ariſtotel. 2. Ethicor.
Βωμολοχικὸς, οῦ, ὁ, ſcurrilis.
Βωμολόχος, ου, ὁ, ſcurra, ſceleſtus, improbus, πανοῦργος, Interp. Ariſtoph. νεφ. παρὰ τὸ λοχᾶν τὰ ἐν τοῖς βωμοῖς ἐπιτιθέμενα θύματα. ¶Itẽ mendicabula in templis ſuppliciter corrogantia ſtipem: atque item tibicines & vates rebus diuinis adhibiti, Eraſm. Chil. ¶Item βωμολόχος, ſcurra. Auis quædam de genere monedularum, Ariſtot. li. 9. Anim. cap. 24.
Βωμονείκης, ου, ὁ, in ara contendens.
Βωμὸς, ὁ, ara, altare, templum, delubrum, βωμοὺς ποιεῖσθαι, Herodot. ¶Significat etiam βάσιν, gradum, Hom. Βωμοπελαι, αἱ, ab aris famulę.
Βωνίτης, ου, ὁ, bubulcus, ruſticus.
Βῶξ, κὸς, ἡ, piſcis marin⁹, voca, Ariſtot. l. 9. Ani.
Βώριμος, cantio Maryandinorum agricolarum.
Βῶς, vel βοῦς, tergus bubulum. ¶Item ſcutum factum è tergoribus boum.
Βῶσκες, boſcæ, piſces, forſan iidẽ q βῶκες ſuprá.
Βωστὴρ, paſtor, βώτης, idẽ: vnde συβώτης, Homer.
Βωστρέω, μ. ήσω, π. ηκα, clamo. voco, Actiu. Accuſ.
Βωτιάνειρος, ὁ καὶ ἡ, paſcens viros, Iliad. α.
Βώτωρ, ορος, ὁ, paſtor, νομεὺς, ποιμὴν, Odyſſ. ξ.

ΓΑ' pro γε Doricé. Ariſtoph. ἐγώνγα, pro ἔγωγε.
Γαβιρέα, ἡ, ſecunda myrrhæ ſpecies, Dioſc. li. 1. ca. 78.
Γάβις, Iob 28. μετέωρα καὶ γάβις οὐ μνησθήσεται, excelſa & eminentia non commemorabuntur.
Γαγάτης, gagates lapis, Aphrod. li. 2. Probl. & Dioſc. li. 5. cap 138. & Plin. li. 26. cap. 19.
Γαγγαίνειν, ridendo colludere.
Γαγγαλεὺς, ὁ, piſcator.
Γαγγαλιᾶν, γαγγαλίζεσθαι, lætari, ἥδεσθαι.
Γαγγαλίζω, εἰς γέλωτα ἄγω, ad riſũ cõmoueo, Etymol.
Γάγγλος, ὁ, mutabilis, εὐμετάβολος.
Γαγγάμη, ἡ, rete, σαγήνη: hinc γαγγαμεὺς, piſcator.
Γαγγαμὼν, ῶνος, ὁ, dicitur cauum illud in medio ventre ſeu vmbilico, quòd illic more ſagenæ nerui implicẽtur, Etym. ¶Æſchyl. apud Poll. lib. 10. γαγγαμῶνα τῆς παναλώτου, dixit, i. malũ inexplicabile, κακὸν δύσλυτον, ἢ δυσέλικτον.
Γαγγάνη, ης, ἡ, ſcrofula, tuber.
Γαγγῖτις νάρδος, nardus gangitis, Dioſc. li. 1. c. 6.
Γαγγλίον, ου, τὸ, tuberculum capitis, Celſ. l. 7. c. 6. ¶Item nerui alicuius contortio, Æginet.
Γάγγραινα, ης, ἡ, gangræna, παρὰ τὸ γραίνω τὸ ἐσθίω: vide Celſ. lib. 7. cap. vlt. ¶γαγγραιναὶ νέμαι, depaſcentes gangrænæ, Dioſc. li. 3. cap. 132. Γαγγραινώμενοι, οἱ, gangræna laborãtes, Idem.
Γάδος, piſcis, qui & ὄνος dicitur, Athen. li. ζ.
Γάζα, Perſica vox, opes, ſupellex, Theophraſt. Γαζοφυλάκιον, τὸ, arca, vbi res pretioſior ſeruatur, Theophil.
Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos gazę & ærarii, Nonn.
Γαθυλλὶς, ίδος, cepę caput, Nicand. in Alex.
Γαῖα, ας, ἡ, terra, puluis. παρὰ τὸ γῶ, τὸ τίκτω. γαῖα κυματώδης, fluctuoſa littora, Ariſtot. Γαιήθεν, ex terra. ¶Γαιήϊος, terreſtris, Nõn. γαιήϊος ἀνήρ. ¶Γαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terrenus. ¶Γαιομορία, ας, ἡ, agricolatio, in Epigram.
Γαιήοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, terræ genius tutelaris, terram continens, γαιήοχος αἴγλη, ſplendor terram illuſtrans ¶Item Neptuni Epithet. i. terram concutiens. ¶Γαιάοχος, idem, Sophoc.

Γαιοδότης,ου,ὁ,terræ dator. Γαΐτης,agricola.
Γαιὸς,οῦ,ὁ,bos colonus,ὁ ἐργάτης βοῦς.
Γαιῆχος,ὁ,terram habens.
Γαισὸς,geſum, vel gæſum Liuio,Poll.lib.7. δορὺ ὁλοσίδηρον,καλεῖται δὲ γαισὸς, καὶ ἔστι λιβυκόν.
Γαίω,glorior,Datiu.Iliad.ά,κύδεϊ γαίων.
Γαιῶ,laceſſo,inceſſo,inſulto,irrideo.
Γάινος,terræ motus.
Γάλα,ακτος,τὸ,lac,γάλα λευκὸν,Ariſtop.in Auib. ¶Γαλακτινὸς,οῦ,ὁ, lacteus. τὰ γαλακτινὰ, lacticinia Celſo. Γαλακτώδης,ὁ καὶ ἡ,lacteus.
Γαλάδες,αἱ,concharum ſpecies,Ariſtot.4.Anim.
Γαλαθηνὸς,puer lactẽs.γαλαθηνοὶ χοῖροι, Athen. lib.θ.porci ſubrumi,Varr.necdum delici.
Γαλακτιᾶν,lactare,lacte nutrire,Poll.lib.3.
Γαλακτίζω, ſum lacteus,lacte candico,lacteſco.
Γαλακτικὸς,ὁ,lacteus,lactarius Varr.
Γαλακτοπότης,ου,ὁ,lacte victitãs,Galen.ad Glau.
Γαλακτοῦμαι,lacteſco Cicer.li 2.de Natura deorum,lactis modo albeſco,Theophraſt.
Γαλακτουχεῖν,lactare. Γαλακτοῦχος,ου,lactans.
Γαλακτοφάγος,lacte victitans.
Γαλακτόχροος,ου,ὁ,lactei coloris.
Γαλακτώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,lacteus, albidus. ¶τὸ γαλακτῶδες, lactis ſerum Marcello, apud Dioſcorid.lib.3.cap.25.
Γαλακτουργὸς,lactarius piſtor,dulciarius,Athen.
Γαλάκτωσις,εως,ἡ,lactatio Gaz.apud Theophr.
Γαλαξίας,Procl.de Sphæra,lacteus orbis Cicer. ¶Item lapis, Dioſc.lib.5.cap.144.
Γαλατικὸς,οῦ,ὁ, Gallic⁹. γαλατικὴν πόλιν ναρβῶνα, Plutarch.in Galba,i.Galliæ vrbem Narbonã.
Γαλέα,ας,ἡ,muſcipula. ¶Item piſcis genus.
Γαλεάγρα,ας,ἡ,carceris genus,Athen.li.ιδ.
Γαλέη,γαλῆ,catus,felis,Theocr.
Γαλεὸς,muſtellus piſcis,apud Rhodios in pretio, Ariſtotel.li.6.Animal.cap.10. Γαλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ,muſtelli generis. τὰ γαλεώδη τῶν ἰχθύων, inter piſces muſtellinum genus, Ariſtotel. Animal.lib.2.
Γαλερὸς,οῦ,ὁ,iucundus,lætus,mitis,φαιδρός.
Γαλερωπὸς,οῦ,ὁ,oculis lætus.
Γαλεώτης,ου, ὁ, ſtellio,(vt Donat. apud Terent. vertit.) Ariſtoph.νεφ. ἀπὸ τῆς ὀροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν. ¶Apud Philoſtr. ſumitur pro fele. ¶Athen. piſcis quem ξιφίαν καὶ κύνα vocant.Plin.lib.29.cap.4.
Γαλῆ,ῆς,ἡ,muſtella,Dioſcor.lib.2.cap.22. ¶Pro fele,Ariſtoph. in Plut. ὑπὸ τῶ δέους βδέουσα δριμύτερον γαλῆς.
Γαλήνη,ης,ἡ,& γαληνότης, tranquillitas,ſerenitas,Plutarch. in Public. γαλήνην τῶ κύματος παρεῖχε, quietè fluentem reddebat. ¶Item plumbago, Heſych. ¶Γαληνεία, tranquillitas, Eurip. ¶Γαληναῖος, tranquillus. γαληναίῳ προσώπῳ,Nonn.id eſt,hilari vultu.¶Γαλήνην, tranquillè.¶Γαληνιάω, μ.άσω, π.ακα,tranquillus ſum,Neutr. Γαληνίζω, idem: Vnde διαγαληνίζω,apud Ariſtoph.
Γαληνὸς,& γαλήνιος, ὁ καὶ ἡ,tranquillus, Lucian.
¶Γαληνόων, idem:γαληνόωντες ſerenati,Epi
Γαλιαγκὼν, ῶνος, ὁ, qui iuſto breuiorem habe cubitum,Galen.in gloſſ.Hipp.
Γαλιάγρας,præla & torcularia Gaz.ex Theoph
Γαλίαι, aſelli piſces.
Γάλιον,galium,genus herbæ,Dioſc.li.4.c.96.
Γάλιος, παράδεισος, Heſych. paradiſus, amœnus hortus.
Γαλίοψις,ἡ γαλεόβδολον,planta,Dioſc.l.4.ca.95.
Γαλιῶται,ſtelliones,ἀσκαλαβῶται,Heſych.
Γαλλερίδας,piſcis qui & aſellus,Athen.lib.ζ.
Γάλλιον,ου,τὸ,herba gallium.
Γάλλοι,ἧλοι,Heſych.claui.
Γάλλος,euiratus,εὐνοῦχος:& fluuii nomen.
Γάλονες,equi muſtellino colore.
Γαλονὶς,color in equis aſininus,Heſych.
Γάλοος, ου,ἡ,glos . Homer. Iliad.γ. εἰδομένη γαλόῳ,id eſt,γάλῳ.
Γαλουχέω,μ.ήσω,π.ηκα,nutrio,lacto,Accuſ.
Γάλοως, ω, & Γάλως,ω,ἡ, glos,ſoror mariti ſeu viri,vt Andromachæ Caſſandra, Poll.lib.3.
Γαμβρὸς,οῦ,ὁ,gener,ſocer,Interp. Hom. ¶Γαμβρεύω,adiungo cõnubio.Deuter.7. οὐ μὴ γαμβρεύσητε πρὸς αὐτοὺς, non ſociabitis cum eis coniugia. ¶Γάμβρεια, τὰ, munus,conuiuium à genero.
Γάμβειον,Heſych.τρύβλιον,trulla.
Γαμέτης,ου,ὁ,maritus.
Γαμέτις,ἡ,vxor,Epigr.γαμέτη,Poll.3.
Γαμέω,μ.ήσω,ἀόρ.ά.ἔγημα, & ἐγάμησα,nubo viro,duco vxorẽ.γαμεῖ γυναῖκα,Æſchin.γαμηθεῖσα τῷ αἰνείᾳ,Æneæ nupta,Plut.in Theſeo. ¶γαμῆσαι eſt γυναῖκα λαβεῖν,vxorem accipere:γαμέσαι verò,eſt γυναῖκα δοῦναι,deſpondere,& dare vxorem.
Γαμηλία,ἡ, celebratio nuptiarum, dos propter nuptias, Demoſth. ¶Γαμήλιον,ου,τὸ, carmen nuptiale,hymen.
Γαμήλιος,ου,ὁ,genialis,coniugialis Ouid.connubialis Catull.γαμήλιον λέχος,Ariſtoph.¶Item Epith.Iouis, quòd ei cura ſit nuptiarum. Et γαμήλιος, placenta nuptialis, Heſych.
Γαμηλιὼν,ῶνος,ὁ,October:Ianuarius Gaz.
Γαμησείω,nupturio Apul.Alciphr.
Γαμίζω,matrimonio coniungo,do nuptum.
Γαμικὸς,οῦ,ὁ, nuptialis,iugalis,coniugalis, γαμικὴ κλαϊς,Ariſtoph.¶Γάμιος,idem,Nonn.
Γάμοιροι,priuati expertes.
Γαμοκλοπέω,nuptias furor,ſum adulter,Phocy.
Γαμοκλόπος,prædo nuptiarum,in Epigram.
Γάμος,ου,ὁ,nuptiæ, coniugium, γάμον ποιεῖσθαι, Plat. νόμ. πρὸς γάμον δίδοται, datur nuptum Plut. in Rom. ¶Γαμοστόλος, qui nuptias apparat & inſtruit.γαμοστόλος νὺξ, pronuba nox Muſeo. ¶Γαμοτελεῖν,nuptias celebrare.
Γαμφηλὴ,ῆς,ἡ,maxilla:roſtrũ,Ariſtoph.in Equit.
Γαμψὸς,οῦ,ὁ,aduncus,inflexus,in Epigr.¶Γαμψότης,ητος,ἡ,flexus vel flexura Celſo. ¶Γαμψωλὴ,ῆς,ἡ,curuatio,curuamen:Heſych. Γαμψάλα.¶Γαμψώνυξ,χος,ὁ,& Γαμψώνυχος, vncu-

eunguis Gaz. vnguibus aduncis, Ariſtotel. 1. de Animal.
Γανδάνω, & Γανάω, & Γανέω, idem quod Γανόω.
Γαίδιον, arcula, κιβώτιον, Heſych.
Γανιτὴς, prodigus, ganeo, luxurioſus.
Γάνομα, ατος, τὸ, dulcedo, voluptas.
Γάνος, εος, τὸ, voluptas, ſplendor, Epigr. ¶γάνος ἀνθεμόρρυτον, liquor florulentus, i. mel.
Γανόω, μ. ώσω, π. ωκα, voluptate perfundo, Ariſtoph. ſplendeo, illuſtro, dealbo, delibutum reddo. γανῶσαι ἀσπίδες, ſplendentia ſcuta, in Epigr. ¶Γάνωμα, ατος, τὸ, nitor, ſplendor, Plutarch. illuſtramentum Quint. ¶Γάνωσις, εως, ἡ, idem.
Γάνυσμα, deliciæ, condimentum.
Γανυρὸς, οῦ, ὁ, lætatus, hilaris, albus.
Γανυτελεῖν, oppiparè apparare.
Γανώδης, ὁ καὶ ἡ, læt⁹, Theophr. l. 6. ca. 5. hiſt. plāt.
Γὰρ, enim. ¶Seruit aliquando interrogationi, Plat. 2. de Rep. οὔτοι δ' εἰσὶν ἔμπορεοι. ἡ γάρ; ναί. id eſt, nonne? ita.
Γάραβος, vlulatus.
Γαργαίρω, ſplendeo, palpito, ſtrepo, Cratin.
Γαργαλίζω, μ. ίσω, π. ικα, titillo. Ceb. Theb. γαργαλίζειν τὸν ἄνθρωπον, voluptate afficere hominem. ¶Γαργαλισμὸς, οῦ, titillatio. ¶Γάργαλος, ὁ, & Γαργάλη, ἡ, & Γάργαλον, τὸ, idem.
Γάργαρα, τὰ, pro multitudine excellenti ponūtur.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio, guttur, fiſtula qua ſpiratur, Gaz. gargar, Aphr. ¶Vuā quoq; gargaridem morbū appellare ſolemus, quoties per inflammationem ſpeciem accepit vuæ acini. ¶Sunt qui fundibulum gargar appellent, eò quod ſuprà amplius, infrà arctius eſt.
Γαργαρίζω, μ. ίσω, gargariſſo, Dioſc. li. 1, ca. 150.
Γάργαρον, promontorium Idæ.
Γάρδια κρόμμυα, Gardiæ cepæ, Theoph. l. 7. c. 4.
Γάρνον, ου, τὸ, ferramentum in medio rotæ, Poll. lib. 1.
Γάρον, τὸ, garum, liquamen ex inteſtinis piſcium ſale maceratis, Plin. lib. 31. cap. 7. Galen. lib. 3. κατὰ τόπους: Scribitur etiam γάῤῥος, Sophocl. apud Poll. lib. 6.
Γαρυεῖαν, geſtire & gloriari.
Γαρύω, cano, loquor, clamo, diſcerno, Theocr.
Γάσος, impoſtor.
Γαστὴρ, έρος, ἡ, venter, aluus, vterus. ἐν γαστρὶ φέρουσαι, grauidæ, Plat. νομ. ¶Pro continentia, Xenoph. γαστρὸς καὶ ποτοῦ ἐγκρατὴς, continentiam cibi & potus habens.
Γάστρις, ventri deditus, Ariſtoph. ὄρνιθ. ἠλίθιος καὶ γάστρις εἶ. ¶Athen. 14. genus placentæ.
Γάστορες, οἱ, guloſi, proceres gulæ, Plin.
Γάστρα, ventroſum vas, labellum, Poll. lib. 1.
Γάστρη, ης, ἡ, ſura, venter, aluus. ¶Eſt etiam vaſis genus, quod & γαστέριον dicitur, Cæl. li. 15. c. 6.
Γαστρίδιον, ου, τὸ, ventriculus, Ariſtoph.
Γαστρίζω, μ. ίσω, π. ικα, ventri inſeruio, helluor, Ariſtophan. ἱππ. ¶Eſt etiam lautè accipio, Lucian. ¶Item γαστρίζειν τοὺς ἵππους, in Hippiat. eſt farragine diſtendere. ¶Γαστρισμὸς, οῦ, ingluuies, impletio ventris.
Γαστριμαργία, ας, ἡ, gula, ingluuies, helluatio.
Γαστρίμαργος, guloſus, cibi auidus, ventri deditus.
Γάστριος, guloſus. ¶Item qui lumbricis laborat.
Γαστροειδὴς, ὁ καὶ ἡ, vētroſus Plin. vētrioſus Plaut.
Γαστροκνημία, ἡ, pulpa cruris, ſura, Poll. lib. 2.
Γαστρόλογος, qui de ventris ratione diſſerit, gulo. Vnde Γαστρολογία, liber Archeſtrati, Athen.
Γαστρονομία, ventris lex, Cæl. 14. cap. 58.
Γαστροῤῥαφία, vulnerati ventris connexio.
Γαστρόφιλος, ventri deditus.
Γαστρόχειρ, ερος, ὁ, manuum labore viuens.
Γαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ventroſus Plin. ventrioſus Plaut.
Γάστρων, ωνος, ὁ, aqualiculus, γαστρίμαργος.
Γαυλὸς, οῦ, ὁ, ſitula, poculum paſtorale, liburnum Eraſmo: & prægrande vas Budæo. ¶Item mulctrale, Odyſſ. ά. ¶Feſtus etiam hoc nomine ſignificari ait genus nauigii rotundioris: cui aſtipulatur Comm. Ariſtop. in Auib.
Γαῦλος, ὁ, nauis oneraria, inſtrumentum quo exhauriūtur naues. ¶Item viuens ex alienis.
Γαυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſolens, ſuperbus.
Γαυρίαμα, τὸ, ſuperbia, gloria, gaudiū, exultatio.
Γαυριάω, μ. άσω, π. ακα, ſuperbio, glorior, exulto, Datiu. iungitur, ταύτῃ γαυριᾷς, hac exultas, Demoſthen. ¶γαυριῶν ἵππος, exultans equus Cicer.
Γαυρικὸς, οῦ, ὁ, ſuperbus.
Γαύριξ, κος, ὁ, arrogans, ſuperciliosus.
Γαυροειδὴς, ſuperbus, ἐπαιρόμενος.
Γαυρόομαι, μ. ώσομαι, & γαυρόω, ſuperbio, glorior. Phocyl. μὴ γαυροῦ σοφίῃ, μήτ' ἀλκῇ, μήτ' ἐνὶ πλούτῳ.
Γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus, contumax, intracta bilis, geſtiens, hilaris. γαῦρος φρόνημα, elatus animo, Ariſtoph.
Γαυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſuperbio, efferor.
Γαυσὸς, claudus, diſtortus.
Γάω, μ. ήσω, ſum: poeticum eſt.

Γ Ε

Γὲ, ſyllabica adiectio, videlicet, vtique, quippe, ſaltem, certé. Gaz. li. 2. Gramm. ὁ δὲ γὲ σύνδεσμος, παρὰ πληρωματικῶς καὶ μειωτικῶς καὶ αἰτιολογικῶς λέγεται, coniunctio γε expletiuè & diminutiuè & rationaliter dicitur. Lucian. εἴγε ἐκεῖνοί εἰσι, ſiquidem illi ſunt. ¶γὲ μὴν, vtique, autem, verò, porrò, Xenoph. ὀσμῶν γε μὴν τί ἂν ἡμῖν ὄφελος, &c. odorum porrò quæ nobis vtilitas? ¶γὲ οὖν, id eſt, γοῦν, Demoſt. ¶γέ τοι, id eſt, γὲ δὴ, quidem certè, verò, atqui. ¶Interdum expletiua eſt particula, Ariſtoph. in Pluto. βλέπει γέ τοι μανικόν τι.
Γέα, ας, ἡ, terra, ager.
Γεγαυρωμένος, elatus, lib. tertio Machabęorum.
Γεγηθότως, læto & geſtienti animo, Budęo.
Γεγναμένοι, οἱ, Hippocrat. ἀσθενεῖς καὶ ἀδύνατοι, viribus defecti & inualidi, velútque depoſiti.
Γεγωνέω, μ. ήσω, π. ηκα, vel Γεγωνεύω, vocem edo

quę exaudiatur, Didymo , Odyſſ. έ. ὅσον γέγωνε βοήσας. ¶Item glorior. ¶Γεγώνησις,εως, vociferatio,clamor,Plutarch.

Γεγωνίσκω,γεγωνῶ,altè loquor, vociferor, λέγω, vocē edo.Valla apud Thucyd. noſco vertit.

Γεγωνόκωμος,per vicos clamitans, Suid.

Γεγωνὸς, οῦ,ὁ, qui facilè auditur : γεγωνὸς λόγος, Philoni, oratio clara & intelligibilis.

Γεγὼς,ῶτος,ὁ,natus pro γεγαὼς,Sophocl.

Γεηπόνος,agricola. Γεηπονία,ας,ἡ, agricultura.

Γεῖθρον,indumentum,ἔνδυμα.

Γειτοκόμον,vicinia,vicinitas,γειτνίαμα,Suid.

Γείτομον,τὸ,aratrum,ἄροτρον,Suid.

Γειτότομος,ου,ὁ,terram ſecans ,Apollon.

Γειομόρος,ου,ὁ,agricola,terram findēs & diuidēs.

Γειοπόνος,ου,ὁ,agricola,agricultor.

Γεισίον,ου,τὸ,ſeptum, lorica.

Γεῖσα,τὰ, & Γεῖσοι,οἱ, ſuggrundæ & ſuggrundia. Generaliter quicquid prominet,vt in ſuperciliis , oſtiis , galea , muris, hoc nomine vocari ſolet. Alii γεῖσον ſcribunt . Heſych. γεῖσα, ἐνθέματα. & γεῖσα ἐξοχὴ τῆς οἰκοδομῆς.

Γεῖσος, agricola.

Γεισιποδίζειν, protegere , loricare , ſubgrundiis munire: Vnde Γεισίπους,& γεισιπόδισμα,ſuggrundatio,Poll.lib.1.

Γεισοῦσθαι,in grundę morem cōfirmari,&quaſi grūdis imbricari,Ariſtot.l.5. de generat.Ani. ¶Γείσωμα,ατος,τὸ, idē quod γεισιπόδισμα, imbricamentum, Idem,li.2. de part. Anim. Γείσωσις,idem,Heſych. (σμός.

Γειτνία,ας,ἡ,γειτνίασις,vicinitas,vicinia,πλησιασμός.

Γειτνιάζω,μ.άσω,π.ακα, vicinus ſum, Dat.iungitur ¶Γειτνίασις,εως,ἡ,vicinitas,vicinia.

Γειτνιάω,μ.άσω,π.ακα,&Γειτονέω,ῶ,vicinus ſum, propinquus ſum, & Γειτονεύω , Phocylid . ἀγροῦ γειτονεύοντος ἀπόσχου, ab agro vicini abſtine.¶Γειτόνημα,ατος,τὸ,vicinitas,Plat.deLeg. ¶Γειτόνησις,εως,ἡ,idem.

Γειτονία,ας,ἡ,vicinia,vicinitas.

Γειτόσυνος,vicinus,vicina,in Epigram.

Γείτων,ονος,ὁ καὶ ἡ , vicinus. Plat. epiſt.6. οἰκεῖτε γείτονες ὑμῖν αὐτοῖς,finitimi eſtis inter vos.

Γειωρὲς,& Γειῶραι,οἱ,aduenæ,profelyti,terræ cuſtodes ſeu cultores,Exod.12.

Γελαστείω,ridere geſtio:verbum ἐφετικόν.

Γελάσιμος,ſeu Γελαστὸς, quaſi riſibilis, ridiculus.

Γελασῖνος,ου,ὁ, Democriti cognomen,à ridendo. ¶Item γελασῖνοι,dentes anteriores, quòd riſu nudentur. ¶Vſurpatur & à Martiale,pro corrugatione illa ridendo circa os expreſſa, ſiue pro linea in facie ridentis apparente.

Γελαστὴς,οῦ,ὁ,riſor Horat.ὁ ἐπιγελῶν,Suid.

Γελαστικὸς,ridens,riſibilis,Porphyr.

Γελάω,μ.άσω,π.ακα,rideo,derideo:cum Accuſ. τί δὲ τοῦτ᾽ ἐγέλασας ἐτεόν;Ariſtoph.¶Item cum Accuſ. & Dat. γελᾷ δὲ τοῖς μεγνομένοις ἄχεσιν πολλὴν γέλωτα,Idē. ¶γελῶ κακοῖς,inſulto malis,Eurip.γελᾶν ἐπὶ κακοῖς,Idem. γελᾶν ἐν τοῖς γιγνομένοις,Xenop.γελᾶν εἰς ἐχθροὺς,Soph.¶Significat aliquando delectari cum Dat. Ariſtophan. νεφ. ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ,τοῖς ἐμοῖς μὴ χαιρέτω.

Γέλγη,ſarcina variarum mercium,Heſych.

Γελγηθεύειν,decipere,ἀπατηλογεῖν.

Γελγιδοῦται,in nucleos diſcernitur,Theophr.

Γέλγις,allii nucleus,Theoph.l.7.c.4.hiſt.plāt.

Γέλγω,mergo,inficio.

Γελοιάζω,riſum moueo,rideo.¶Γελοιασμὸς,οῦ,ὁ, irriſio,riſio.¶Γελοιαστής,ſcurra,ridicul9,Baſil.

Γελοίαστος,ου,ὁ,& Γέλοιος,riſum mouens,Iliad.β. ἐν γελοίοις,in iocis.¶Suid γελοῖος,i.καταγέλαστος,ridiculus,riſu dignus. ¶γελοίως,ridiculé.

Γελόω,rideo,in Epigram.vnde γελόωντα.

Γελῶος,ſcurra,in Epigra.ridiculus.

Γέλως,ωτος,ὁ,& Γέλως,ω,riſus. Lucian.γέλωτα ἐμοὶ γοῦν παρέχουσι,mihi certè riſum excitant. ¶σπουδῇ καὶ μετὰ γέλωτος,ſerio & ioco , Plutar.

Γελωτοποιέω,ῶ, ridicula facio,capto riſum, Lucian.ludifico.Γελωτοποιὸς,οῦ,ὁ,riſus cōcitator.

Γεμίζω,μ.ίσω,impleo,onero,onus impono. Genit.& Accuſ.Ioā.2.γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος.

Γέμος,plenitudo Plin. γέμισμα, πλήρωμα.

Γέμω,μ.μῶ, plenus ſum , onuſtus ſum. Plat. in Apol. ἀνάξαγόρου βιβλία γέμει τούτων τῶν λόγων.

Γενάρχης,ου,ὁ,generis princeps,Poll.li 3.

Γενεὰ,ᾶς,ἡ,genus,generatio,progenies.Heſiod. σπερμαίνειν γενεὴν, i. filios procreare. ¶γενεὰ, ſeculum,Plat.Epiſt.7.ὥστε γενεὰς τοσαύτας μετ᾽ εὐκλείας σώζεσθαι.¶Suid.ſpatiū 7. annorum: Aliis triginta.¶Item memoria, & quod Latini ætatem vocant: vnde Neſtor tres γενεὰς vixiſſe legitur,Homer.Iliad.ά.

Γενεαλογέω,ῶ,genus ſeu proſapiā recenſeo,quęro de genere.Plutar.in Romulo,γενεαλογοῦσι τὸν λυκοῦργον, Lycurgi genus recenſent. ¶γενεαλογῶ θαύμαντος, à Thaumante duco genus,Plutarch.¶Γενεαλογία,ας,ἡ, ſermo de generatione & origine , familiæ deductio. ¶Γενεαλογικὸς,ad generis recenſionē pertinēs.

Γενέθλη,ης,ἡ,genus,progenies & ſoboles,generatio.Iliad.β. ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη , vnde argenti eſt origo. Γενέθλια,τὰ,celebritas,quę agitur in natali alicuius,Ammon. Γενεθλιακὸς,οῦ,ὁ,natalitius,mathematicus,Gell.li.13.

Γενεθλιαλογία, ας, ἡ, diuinatio ex hominis natiuitate . Γενεθλιαλόγος , dicitur quem vulgus mathematicum vocat , Hieronym . in cap. 2. Daniel.

Γενεθλιὰς , nata litia. Nonnus, ὄμμα γενεθλιὰς εἶχεν ὁμίχλη.

Γενεθλίδιος,ὁ καὶ ἡ, natalis,lib.1.Epigram.

Γενέθλιον,ου,τὸ,natalitiū,natiuitas,natalis dies.

Γενέθλιος , natalis ſeu natalitius & natiuus. εἰς τὴν γενέθλιον ἡμέραν , ad diem natalem, 2.Machab. 6.

Γένεθλον,ου,τὸ,genus, filius, ſeu filia,proles,Sop.

Γενειάδες,αἱ, genæ,propriè pili barbæ : In ſingulari γενειὰς , άδος, barba prima, lanugo, pubes.Nazanz.οὐ περὶ τῆς γενειάδος διδάσκει

τῶν γερόντων. ¶Item mentum, mala herba, Ariſtophan.
Γενειάζω, γένειαν, pubeſcere, Interp. Æſchyl.
Γενειάσκω, pubeſco.
Γενειαςὴρ, ὁ, lorum circa mẽtum equorũ, Poll.l.1.
Γενειάω, μ. άσω, π. ακα, barbam emitto, pubeſco, εἰς ἄνδρα γενειῶν, barbeſcens, Theocr.
Γενειήτης, barbatus, γενειήτην τράγον, Epigr.
Γένειον, ου, τὸ, barba, mentum, Plut. in Camill.
Γένεσις, εως, ἡ, generatio, origo, Cicer. in lib. de Vniuerſit. ex Plat. 2. de Republ. καὶ εἶναι δὴ ταύτην γένεσίν τε καὶ οὐσίαν τῆς δικαιοσύνης, hãc eſſe originem & naturam iuſtitiæ. ¶Item effectio, γένεσιν ἀποτελοῦντες, i. efficientes, Plat. νομ. ια. ¶Γενέσια, τὰ, dies natalitius, Marc. 6. ¶Γενεσιάρχης, & Γενεσιουργὸς, autor generis.
Γενετὴ, ῆς, natiuitas, ἐκ γενετῆς, Ariſtot. in Categ. ¶Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, parens, Epigr. Γενέτειρα, genitrix, poeticé. ¶Γενέτης, genitor, & genitus, aut filius, Soph. ¶Γενέτωρ, ορος, ὁ, pater, Ariſtotel. de mundo. ¶Γενετυλλὶς, ίδος, ἡ, Venus generationis præſes, Ariſtophan. νεφ. ¶Γενέται, ῶν, filius, nepos. ¶Γεννῆται, cognati, collactanei. ¶Eiuſdem tribus, Poll. lib. 7.
Γενικὸς, οῦ, ὁ, generalis, aliquando autor, Phil.
Γενικῶς, egregiè, fortiter, generaliter, generatim.
Γέννα, ης, ἡ, ſtirps, natio, proles, natiuitas.
Γεννάδας, ſtrenuus, audax, egregi⁹, Luci. in Gall.
Γενναῖος, ου, ὁ, ingenuus, generoſus, Demoſt. γενναῖοι καρποὶ, eximii fruct⁹. γενναία ὀδύνη, Sop. i. vehemens dolor. ¶Γενναιότης, ητος, ἡ, generoſitas, Xenoph. in Apol.
Γεννάω, μ. ήσω, π. ηκα, genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre, Vall. in Matth. c. 1. ὁ γεννήσας πατὴρ, Phil. de mũdo. De fœmina, Lucian. ἄδεισι τὴν ἤρξεν γεννῆσαι τὸν ἥφαιστον.
Γεννάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, naſcor, generor. ἐγεννήθη Τελαμῶνος, genit⁹ eſt, ſiue ortus à Telamone, Iſocr. ¶Γέννημα, ατος, τὸ, fœtus, germen, progenies. γέννημα τῆς ἀμπέλου, fructus vitis, Marc. 14. ¶Γέννησις, εως, ἡ, natiuitas, generatio. ¶Γεννηματικὸς, οῦ, ὁ, generatiuus. ¶Γεννήτειρα, ας, ἡ, genitrix. ¶Γεννητὴ, ῆς, ἡ, generatio, procreatio. ¶Γεννητὴς, cognatus procreator, genitor, Ariſtot. Ethic. ¶Γεννήτης, ου, ὁ, genitor, generator, Cic. ¶Γεννητικὸς, οῦ, ὁ, gignẽs, vim habens procreandi, Aphrod.
Γεννητὸς, οῦ, ὁ, genitus, generatus Cicer. ¶Item mortalis, Lucian. Icar. ¶Item proprius & natiuus, Plat. νομ. ια. ¶Interdũ tribulis, eiuſdem tribus, Poll. ¶Γεννήτωρ, ορος, ὁ, parens, pater, Plat. & Poll. ¶Γεννητῶς, genitiuè, Nazan.
Γεννικὸς, οῦ, ὁ, fortis, generoſus. ¶Γεννικῶς, generoſé, ingenuè, fortiter, ἰσχυρῶς, γενναίως.
Γένος, εος, τὸ, ſexus, familia, progenies. ἐξέθεσαν ἀθλίως οἱ τὰ γένη τὰ φίλτατα, i. filios ſuos expoſuerunt, Hermog. γένος τὸ τῶν φιλοσοφούντων, Plat. epiſt. 3. Cicer. li. 1. de Orat. philoſophorum familia & natio.
Γέντα, Nicand. in Alex. inteſtina: Heſych. κρέα, σπλάγχνα. ¶Callim. γέντα βοὸς, i. artus, μέλη.
Γένυξ, bipennis, ſecuris, πέλεκυς, Heſych.
Γένυς, υος, ὁ, vel γένυς, γένυος, gena, mala, mãdibula, maxilla, Ariſt. li. 3. Animal. Aliquando πρόσωπον, facies, lib. 2. Argon. ¶Item ſecuris genus, Soph. in Electra.
Γεοῦχος, ου, ὁ, Neptunus, terram continens.
Γέρα, τὰ, præmia, virtutis, honoraria Cicer.
Γεραιὸς, οῦ, ὁ, ſenex, ſenilis, γεραιὰ χεὶρ, Euripid.
Γεραίρω, præmio honoro. τεθνηκότα δημοσίοις ἐναγισμοῖς γεραίρειν, Plut. in Galba.
Γεραίτερος, ſenior, Xen. γεραίτατος, antiquiſsim⁹.
Γεραλέος, ſenex, imbecillis, γέρων, ἀσθενὴς, Heſy.
Γεράνδρυον, ου, τὸ, arbor annoſa, truncus: vnde Parœmia, γεράνδρυον μεταφυτευόμενον, Suid.
Γεράνιον, inſtrumentum ſubleuandis oneribus: Latinè grus, Bud. in Annot. ¶Eſt etiam γεράνιον, geranium herba, de qua Dioſcorid. lib. 3. cap. 131.
Γέρανος, ου, ὁ, grus, Ariſtot. ¶Eſt & piſcis, Ælian. ¶Eſt item pila lignea. Γέρην, grus fœmin.
Γερανώτερος, præſtantior, vetuſtior.
Γεραρὸς, οῦ, ὁ, honorabilis, ſenex, in Epigram.
Γεραρὸς, ὁ, honoratus, ſenex. Iliad. γ, ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεὺς, id eſt, auguſtior, honorabilior.
Γέρας, ατος, αος, & ως, τὸ, honorarium, præmiũm, munus. γέρα διδόντες τὰ νομιζόμενα, reddentes honores legitimos, Thucyd. ¶Pro Magiſtratu accepit, Æſchin.
Γεράσμιος, ſenilis, Euri. γερασμίων ὄσσων, oculorum ſenilium. ¶Γεράσμιον, τὸ, τίμιον, præmiũ.
Γεράστιος, menſis, apud Spartanos, Thucyd.
Γεργέριμος ἐλαία, druppa, oliua quæ in arbore maturuit, quæ & δρυπεπὴς, Euſtath. Iliad. η.
Γεργέριμος, calumniator, διάβολος, Heſych.
Γεργύρα, aquæ-ductus, cuniculi acti ſubt⁹ terrã.
Γέρδις, & Γερδὸς, textor. Vnde Γερδία, ὑφαντεία.
Γέρεα, τὰ, dignationes, dignitates, Herodot.
Γεραὶ, αἱ, primariæ, atque honoratiores matronæ, Homer. ¶Item mulieres Baccho ſacrificantes, Demoſth.
Γερήνιος, ου, ὁ, Gerenius, Neſtoris cognomen.
Γεροντα γωγεῖν, ſenẽ erudire & educare, Ariſtop. ἱππ. γεροντα γωγεῖν κἀναπαιδεύειν πάλιν.
Γεροντεῖαι παλαῖστραι, vbi ſenes exercebantur, Poll. lib. 2. Γεροντίας, ου, ὁ, auus.
Γεροντιάω, ſenium reſipio, Laert. in Plat.
Γεροντικὸς, ſenilis. γεροντικὰ λοῦτρα, Plat. νόμ. ς.
Γεροντέος, idẽ, & γερόντειος, & περιγέρων, Epigr.
Γεροντικῶς, Suet. in Aug. ſeniliter Quint.
Γερόντιον, ου, τὸ, vetulus, ſenecio, Ariſtop. νεφ.
Γεροντοκομεῖον, ου, τὸ, locus vbi ſenes tractantur.
Γερουσία, ας, ἡ, ſenatus, Gaz. ¶Item, legatio, Eur.
Γερούσιον, præmium quod datur optimatibus.
Γερούσιος, ου, ὁ, honorabilis, ſenilis: γερούσιος οἶνος, Homer. ſenibus datum, vel vetuſtum.
Γέρρα, τὰ, tabernacula ſub quibus venum exponuntur merces. ¶Item pudenda: quaſi δέρρα. ¶Apud Strab. accipi videntur pro concame-

ratis lignis, vel aſſeribus confornicatis, quibus currus teguntur.

Γέῤῥον, ου, τὸ, ſcutum Perſicum, defenſaculum. Exponitur à Philelpho crates, lib. 1. Pædiæ Cyri. ¶Item gladii genus. ¶Γέῤῥαι, αἱ, crates vimineæ, Eraſm. Chiliad. (Epit.

Γερουσιαστής, οῦ, ὁ, ſenator, ἐξουσιαστής, Polyb. in

Γέρωνος, ranunculus, Steph. de Vrb.

Γέρων, οντος, ὁ, decrepitus, ſeuerus: Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εἰς γῆν ὁρᾶν, vt ſilicernium Latinis. ¶Item ſenilis, vetus, inueterat⁹, γέρων ἱερεὺς, Epig.

Γερωχία, lingua Laconum, γερυντία, Ariſtopha. Lyſiſtr. (cand.

Γευθμὸς, οῦ, ὁ, guſtus vel guſtatus Cicer. Ni-

Γεύομαι, guſto, experior, Plat. de Republ. ἀμφοτέρων γεύεσθαι. ¶Item edo & voro, Sophocl. γεύεσθαι πανδήμου στρατοῦ, deglutire vniuerſum exercitum. ¶Γεῦμα, τὸ, guſtus. Γεῦσις, εως, ἡ, idem, ξένης μετάσχωσι γεύσεως, Sapient. 16. γευθμὸς, idem, Nicandr. ¶Γευστικὸς, guſtandi vi præditus, Aphrod. ¶Γευστὸς, οῦ, ὁ, guſtabilis.

Γευστήριον, poculum quo vini guſtus capiebatur, deguſtatorium, Athen. lib ια. & Poll. l. 10.

Γεύω, μ. εύσω, guſtare facio, guſtũ præbeo, Plut. in Numa, δούλοις ἔγευσε τιμῆς ἐλευθέρας.

Γέφυρα, ας, ἡ, pons, Iliad. ι. ¶Item interualla & ſemitæ inter binos aciei inſtructæ ordines, Euſtath. Iliad. δ. ¶Γεφυρισμὸς, iunctio pontis, pons.

Γεφυρίζω, ſubſanno, derideo, χλευάζω, ἐξευτελίζω, Polyb. Γεφυριστὴς, οῦ, ὁ, dicax, σκώπτης.

Γεφυροποιὸς, ὁ, pontem faciens, Plut. in Numa.

Γεφυρίτης, ου, ὁ, fabricator pontium.

Γεφυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, pontem impono, Lucia. τοῖς ποταμοῖς γεφυρῶσαι νεκροῖς.

Γεωγραφέω, terrarum orbem deſcribo, Ariſtot. de mũdo. ¶Γεωγραφία, terrę deſcriptio. ¶Γεωγραφικὰ, de terrarum deſcriptione commentarii Cicer. ad Atticum.

Γεωδαισία, terrarum partitio, apud Pappum.

Γεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, terreus, terreſtris. ἐν γεώδεσι καὶ ἐργασίμοις τόποις, in lætis & cultis locis, Dioſcorid. lib. 2. cap. 16. ¶Γεώδης λίθος, lapis, de quo Idem, lib. 5. cap. 16.

Γεώλοφον, ου, τὸ, collis, rupes, Theocr. εἰδυλλ. ζ. Dicitur etiam in maſcul. ψάμμον γεωλόφοις ἀνιστᾶσι, i. arenam cumulant, Xenoph.

Γεώλοφος, craſſus & iners homo, telluris inutile pondus Horat. Suid.

Γεωμετρέω, Ariſtoph. terram metior. Γεωμετρέομαι, idem. ¶Γεωμέτρης, ου, ὁ, geometra, agri menſor: decempedator Cic. finitor Plaut. ¶Γεωμετρικὸς, οῦ, ὁ, geometricus, γεωμετρικὴ ἀναλογία, Hermog. ¶Item qui artis geometricæ eſt peritus, Xenoph.

Γεωμετρικῶς, pro proportione.

Γεωμορία, ας, ἡ, agricultura. Γεωμόρος, ου, ὁ, agricola, ſocius diſtributionis: ὁ περὶ τὴν γῆν κοπιῶν, Suid. Dominus & poſſeſſor fundi, Dionyſ. Halicar. lib. 6.

Γεωνόμος, agri finitor, aut diſtributor, Heſych.

Γεωπείνης, ου, ὁ, famelicus, inops. ¶οἱ γεωπεῖναι, Herodot. qui modicum terræ poſſident.

Γεωπονία, ας, ἡ, agricolatio, terræ labor, Phocyl.

Γεώπους, οδος, agricola, Herodot. ἀπὸ γεωπόδων μοι βίος ἐστὶ, mihi ex agricolis victus ſuppetit.

Γεῶραι, terræ & agrorũ cuſtodes, γέωρες, Heſych.

Γεωργέω, μ. ήσω, agrum colo. Nazan. Τηροῦσι γὰρ τοὺς καιροὺς, καὶ καταπραγματεύονται τῆς ἐνδείας, καὶ γεωργοῦσι τὰς συμφορὰς, meſſémque è ſterilitate faciunt. Hippoc. ad Demaget. τοῦ ἰδίους χρόνους ἀνοησίῃ γεωργήσας, i. cum temeritate vitæ tempora colens: Sic γεωργεῖν, pro colere, vel pro καρποῦσθαι ſumitur. ¶Γεωργῶ, cum Dat. operam meam alicui loco in colendo agro, Xenoph. ¶Γεώργημα, ατος, τὸ, agricolatio, Plat. νόμ. β. ¶Γεωργήσιμος, ου, ὁ, cultus.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura, ager, ſeges, Plat. 2. de Republ. ὄργανα ὅσα περὶ γεωργίαν.

Γεωργικὸς, οῦ, ruſticus. γεωργικὴ σκευὴ, Ariſtoph. γεωργικοὶ νόμοι, Plat. νομ. η.

Γεώργιον, ου, τὸ, agricolatio. ¶Nazan. pro ſegete.

Γεωργὸς, ὁ, agricola. Γεωργώδης, ὁ καὶ ἡ, idem.

Γεωρυχέω, ſuffodio, ſum ſuffoſſor.

Γεώρυχος, ου, ὁ, ſuffoſſor, Bud. in Epiſt. prior.

Γεωτόμος, ου, agricola, in Epigram.

Γ Η

Γῆ, γῆς, ἡ, terra: à γῶ, i. χωρῶ.

Γηβόσκον, ου, allium.

Γηγίλιξ, mus agreſtis, ἄγριος μῦς, γήλιγγος, Heſych.

Γηγενέτης, ου, ὁ, & Γηγενὴς, ὁ καὶ ἡ, terrigena, terræ filius: cuiuſmodi ſunt gigantes, Ariſtoph.

Γηθεύω, & Γηθέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Γήθομαι, lætor, χαίρομαι, Heſi. μύθῳ γηθήσας. Γήθω, idẽ.

Γῆθος, εος, τὸ, & Γηθοσύνη, ης, ἡ, lætitia, Apoll.

Γηθόσυνος, lætus, lętabundus. γηθόσυνος κῆρ, lætus animo, Homer. Hinc γηθοσύνως, lætè Quintil.

Γήθυον, τὸ, genus cæpæ condimentarium, pallacana Plin. lib. 19. cap. 6. Theophr. lib. 7. cap. 4. de hiſtor. plant. & Athen. lib. θ.

Γήϊνος, ου, ὁ, terrenus. Γήϊος, ου, ὁ, γήϊνος, idem.

Γηΐτης, & Γήτης, agricola.

Γηλεχὴς, εως, humi cubans, χαμαιεύνης, Callim.

Γήλοφος, ου, ὁ, tumulus, γεώλοφος.

Γηοῦχος, terram continens, Neptuni epitheton.

Γηοχέω, terram fodio ſeu humum.

Γήπεδον, ου, τὸ, Euſtath. quod ædibus additur.

Γήπονος, ου, ὁ, agricola. Γηπονία, ας, ἡ, agricultura.

Γηραιὸς, ὁ, antiquus, decrepitus, Plat. de Repub. γηραιοὶ τελευτῶντες ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσι.

Γηραλαῖος, ου, ὁ, ſenex, ſenilis. Γηραλέος, idem.

Γηράματα, flocci vaneſcentiũ florum, Theoni.

Γηράνιον, & γῆρας, ατος, τὸ, ſeneƈt⁹, effœta ætas, Ariſtot. ¶Itẽ cutis ſerpentis, Dioſc. cap. 9. l. 2.

Γήρας, αντος, ὁ, ſeneſcens, Heſiod. γηράντεσσι τοκεῦσι.

Γηράσκω,μ.άσω,π.ακα, & Γηράω, ſeneſco,ſentio ſenectutem, φθίνω, λήγω. Neutr. abſolutum,Odyſſ. ξ.
Γήρειον,τὸ,carduorum flos,pappus,Arat.
Γῆρις, pollen.
Γηροβοσκεῖν,in ſenectute alere,Plutarch. ¶Γηροβοσκὸς,οῦ,ὁ, ſenum nutritor, qui parentes ſenes alit. ¶Accipitur pro puero, Xenoph. ¶Γηροβοσκία,ας,ἡ,educatio ſenilis.
Γηροκόμος,ου,ὁ, curans ſenes, Heſiod. ¶Hinc Γηροκομέω, curo nutrióque ſenes, Nazanz. ¶Γηροκομία, ας, ἡ, cura erga ſenes. Γηροκομεῖον,ου,τὸ,locus in quo aluntur ſenes. ¶Γηροκομικὸν, partem medicinæ vocat Galen. quæ de tuenda valetudine ſenum tractat.
Γηροτροφέω, nutrio in ſenectute, Iſocr. ¶Γηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nutriens ſenes. γηροτρόφος ἐλπὶς, Bud. ¶Γηροτροφεῖον, ου,τὸ,locus vbi ſenes tractantur.
Γῆρυς, υος, vox, Iliad. δ, οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος,οὐδ' ἴα γῆρυς. Hinc Γηρύω, μ. ύσω, & Γηρύομαι, dico,loquor. Heſiod. γηρύεται ἀνθρώπων ἄδικον νόον,i.narrat.
Γῆς ἔντερα, lumbrici Plaut. & Colum. vermes terreni Plin.
Γήτης,poeticè agricola,Sophocl.in Trach.
Γήτιον,ſiue Γήτειον,& Γήτυον,vireſcens allium.
Γητομέω,terram incido & fodio, Apoll.2.
Γηφάγος,qui è terra veſcitur,Callimach.
Γηώρας,aduena,Hieronym.in cap.Eſaiæ 13.

Γ I

Γιγαντεῖος,gigantæus,in Epigr. Γιγάντειος,idem.
Γιγαντιάω,gigantum impietatem imitor.
Γιγαντολέτης,ου,ὁ,gigantum perditor, Iouis epitheton. Γιγαντοπολέτωρ, idem. Γιγαντολέτις, gigantum perditrix, epitheton Mineruæ, Lucian.
Γιγαντομαχία, ας, ἡ, bellum gigantum, Plat. 2. de Republ.
Γίγαρτον, τὸ, acinus vinaceus, & malorum granatorum. ¶Item pudendum, Interp. Ariſtophan. in Acharn. ¶Γιγαρτώδης,εος,ὁ καὶ ἡ, vinaceus, acinoſus.
Γίγας,αντος,ὁ,Gigas:Lyciȩ habitator.¶Item μέγας,ἰσχυρὸς,magnus,fortis,Etymol.
Γιγγίδιον,oleris genus,Dioſc.li.2.cap.167.
Γίγγλαρος,genus tibiȩ paruȩ Ægyptiȩ,Poll.l.4.
Γιγγλισμὸς,οῦ,ὁ,riſus,titillatio,cachinnus.
Γιγγλυμοὶ,οἱ,cardines portarum, & loricæ claui & vertibula, Galen.in gloſs.Hipp. ¶Item ſuauii genus,hoc Ariſtopha.καταγλώττισμα, & alii καταγλωττισμὸν vocant, Catull. oſcula columbatim.
Γίγγρη, ἡ, genus tibiæ, ſtridulum atque mœſtum, lugubre: Athen.lib.4. habet γίγγροι: Vnde & γιγγραίνειν,ſiue γιγγρᾶν, id eſt,querula loqui,ſtridulũ canere: Vide Eraſm.prouerbio Carica Muſa.
Γίγλωψ,auena.
Γίγγλος,nanus,puſio,pumilio,νάνος,Heſych.
Γιγλυμοὶ,οἱ,cardines.
Γιγλυμώδης,τὸ,Ariſtotel.li.4.Animal.biualuia.
Γιλὸς,luſcus,ἑτερόφθαλμος, Heſych.
Γίννοι,mulorum genus,deprauatum & obleſum in vtero, Ariſtot.li.2.de gener.Anim.
Γίνομαι, vel γίγνομαι, μ.γενήσομαι,μέσος ἀόρ.β.ἐγενόμην,μέσ.π.γέγονα,fio,naſcor, ſum. Demoſth.γίγνομαι μετὰ σοῦ,tecum ſum. ¶γίνομαι ἐπὶ πῆμα,ſum in culpa,Odyſſ.ξ. ¶πρὸς ἀγαθοῦ γίνεσθαι, Ariſtot. pro commodè cedere & & feliciter euenire. ¶γενόμενοι ἐν αἰτίᾳ,in crimen adducti,Plut.in Romulo.Idem in Themiſtoc.γενόμενος ἀπὸ πράξεων ἐκείνων, quum illis negotiis finem impoſuiſſet. γίνεσθαι περὶ τὸ ἴασθαι, remedium petere,Idem. ¶γίνεται πῦρ ἐπὶ πῦρ,igni ignis adiicitur,Theop.¶γίγνομαι παρ' ἀμφοτέροις πράγμασι, vtrinque rebus gerendis interſum, Thucydid. ¶γίγνεσθαι ἐφ' ἑτέροις,aliis inniti,Idem. ¶γίνομαί σοι δι' ἔχθρας,ſum tibi vel fio inimicus,Ariſtop.¶γίνεταί κακῶς σοι, tecum malè agitur, Demoſt. γίνομαι πρὸς τὸ σκοπεῖν, ſum occupatus in conſiderando, Demoſth. γεγονὼς ἔτη εἴκοσι, natus annos viginti, Xenoph. ¶ τὸ γινόμενον, res ipſa, fructus laboris,Plutarch. in Solone, ἐγεώργουν ἐκείνοις ἕκτα τῶν γινομένων τελοῦντες.i. illis agrum colebant ſextam fructuum partem ſoluentes.
Γινώσκω, μ. γνώσομαι, ἀόρ.β. ἔγνων, cognoſco, ſcio,delibero,iudico,ſentio,Xenoph.περὶ τούτων οὐχ οὕτω γινώσκω. ¶Lucian. in Prometheo, ἄδικα ἔγνωκε περὶ ἐμοῦ ὁ ζεὺς, iniquè in me ſtatuit Iupiter.

Γ Λ

Γλάγος, εος,τὸ,lac,Iliad.β. γλάγος ἄγγεα δεύει. ¶Γλαγερὸς,οῦ,ὁ,lacteus,Epigram. Γλαγόεις, όεντος, ὁ, idem.
Γλαγόωντι,in Epigram.i.ſemini lacteſcenti.
Γλάζω,μ.άσω,π.ακα,canto,clamo,περύσσομαι.
Γλαινοὶ,ornamenta galearum ſplendida, Etym.
Γλάμα,oculorum vitia,& gramæ,& glamȩ.
Γλάματα, tali.
Γλαμὸς, mucus, μύξα, Heſych.
Γλάμυξα, lippitudo. Γλαμᾶν, vel Γλαμυξιᾶν, lippire. Γλαμυρὸς,οῦ,ὁ,lippus,lachrymoſus.
Γλάμων,ὁ,lippus,Ariſtoph.Eccleſ.
Γλανὶς,ίδος,ἡ,glanis,qui auerſos mordet hamos nec,deuorat ſed eſca ſpoliat: Plin. lib.9.cap. 43.vide Ariſtoph.in Equit.
Γλανὸς,ἡ, glanus, fera quȩ & hyena, Ariſtotel. lib.8.Animal.cap.5.
Γλαὺξ,genus herbæ lactificæ,Etym.
Γλάπτω,μ.άψω,π.αφα,ſculpo,κοιλαίνω, Accuſat.
Γλαφὶς, inſtrumentum, quo expoliuntur lapides,Pollu.lib.10.(ex Sophocle,) Οἰκοδόμου δὲ σκεύη λεῖαι γλαφίδες.
Γλαῦκες,ſignum numiſmatis,apud Athenien.
Γλαυκὴ,ῆς,ἡ,cȩſia.¶γλαυκὴ, pro mari, vt ὑγρὴ, abſque ſubſtantiuo,Heſiod.in Theog.
Γλαυκία,ας,ἡ,Glaucia,filia Scamandri Troiani.

Γλαυκιάω,ῶ,glauceſco,Dionyſ de ſitu orbis.
Γλαυκίζω,obtuſè video.
Γλαύκιον,ου,ſuccus eſt herbæ,folia habentis ſimilia corniculato papaueri,Dioſc.l.3.c.100.
Γλαύκιος, glaucus,Theoph.li.2.hiſt.plant.c.2.
Γλαυκιόων,ωντος,ὁ,Heſiod.de Leone, i. intuens oculis immaniter, glaucis oculis terribilis.
Γλαύκισκος, piſcis,Athen.li.η.& Plin.l.32.c.10.
Γλαυκὸς,οῦ ὁ,cæſius,viridis,cœruleus. Γλαυκότης,ητος,cœruleus color,Ariſt.lib.5.de gener. Anim. Γλαυκόφθαλμος, qui cæſiis eſt oculis Aphrod. Γλαυκώδης,εος, ὁ καὶ ἡ,ſpeciem noctuę gerens, Gaz.
Γλαύκωμα,ατος, τὸ, vitium oculi quum præter naturam glauceſsit,Paul. Æginet.
Γλαυκῶπις,ιδος, ἡ, habens oculos cæſios: epith. Palladis.¶Eſt etiam epith. ætheris Diodor.
Γλαύκωσις, εως,ἡ, cryſtallini in oculo humoris in album aquoſúmque colorem mutatio.
Γλαῦνος,genus eſt veſtis,apud Poll.li.7.
Γλαῦξ,κὸς,ὁ,noctua, vlula.γλαῦκας εἰς Ἀθήνας, Prouerb. ¶Erat &genus numiſmatis noctuæ nota ſignati: VndeAdagium in locupletes & pecunioſos, γλαῦκες λαυρεωτικαὶ,Ariſtoph. in Auib. ¶Item genus herbæ,de qua Dioſcorid. lib.4.cap.231. ¶Erat etiam ſaltationis genus, Heſych.
Γλαυρὸς,& Γλαυσὸς,οῦ,ὁ,clarus,ſplendidus.
Γλαύσσω,ſplendeo,fulgeo,per σ.ſimplex.
Γλάφυ,antrum, Heſi.καὶ γλάφυ πέτρης,i.σπήλαιον.
Γλαφυρία,ἡ,varietas,pulchritudo ſculpturæ.
Γλαφυρὸς,οῦ,ὁ,ſcitus,elegans, concinnus & varietate oblectans,πέτρης ἐν γλαφυρῆς, Iliad.β. concauus,profundus, vt γλαφυραὶ νῆες, Hom.
Γλαφυρῶς,dilucidè,politè,eleganter,ſcitè.
Γλάφω,ſcalpo,fodio,ὀρύσσω,Heſiod.ποσὶ γλάφῃ.
Γλάχων,ωνος,ἡ,pulegium, Theocr. & Ariſtoph. in Acharn.Interp.τὴν ὀρίγανον,interpretatur.
Γλεῖνος, ſeu Γλεῖνον,gallica,Gaz.ex Theoph.l.3.
Γλεύκινον μύρον, vnguenti gen⁹,Latinè muſteũ, Dioſcorid. li.1,cap.68 .γλεύκινον ἔλαιον,gleucinum oleum.
Γλεῦκος,εος,τὸ,muſtum, vinum & ſuccus dulcis. Suid.τὸ ἀποστάλαγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. ¶Γλεῦξις,οἶνος,ἔψημα,Heſych.idem.
Γλημάω, gramioſis oculis ſum,lippio.
Γλήμη,vitium oculi,quod Latini gramiã vocãt.
Γλὴν,ἡ,indeclin.per apocopen:à Γλήνη,pupilla.
Γλήνεα,έων,τὰ, ſpectaculo digna, Iliad.ψ.
Γλήνη,ης,ἡ,pupilla oculi,& tota pars oculi interior, oculus ipſe, Iliad. θ. vbi Interp.γλήνη γὰρ καλεῖται, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ¶γλῆναι, apum faui, Heſych.
Γλῆνος, lumen.
Γλήχων,ωνος,pulegium, Dioſc.li.3,cap.36.
Γλία,gluten,κόλλα,Suid.Heſychii codex, γλοῖα.
Γλίνη,ſordes,ῥύπος,Suid.
Γλισχραίνομαι,ſordidus ſum & parcus,Euſtath.
Γλισχρὸς,οῦ,ὁ,viſcoſus,lubricus:ῥίζα γλισχρὸς,radix lenta,Dioſc.li.3. ¶Plutarch.in Lycurgo, pro parco,& ſordido,γλισχρὸν γὰρ αὐτοῖς ἐστι τὸ δεῖπνον. ¶Γλισχρότης, ητος, ἡ, lentor,parcitas Senec.tenacitas Liu. mucor, mollities. Γλίσχρων,ονος,ὁ,cupitor Tacit.¶γλίσχρονες,infelices Comment. Ariſtoph.in Pace.
Γλίσχρως,lubricè,tenaciter,parcè & auarè, γλίσχρως ζῆν,Ariſtot.in Polit.
Γλίχομαι,cupio,opto, gliſco Papiniano. ¶Herodot.γλίχομαι περὶ τῆς ἐλευθερίης, ſum ſtudioſus libertatis.Ariſtot.de mundo, τῶν ἐναντίων ἡ φύσις γλίχεται. Phil. ἀναγκαῖον γλίχεσθαι τὴν ὅλου διαμονήν.
Γλιχὼ,ἡ, parca,curioſa,ἡ φειδωλὸς,πάρεργος.
Γλοιάζειν,Hipp. eſt conniuendo oculos obuoluere,Galen.in Gloſſ. ¶ Γλοιάδως,conniuenter.
Γλοιὰς,ἡ,equa maligna,ἡ κακοήθης ἵππος, Soph.
Γλοιὸς,οῦ,ὁ,ſordidus,piger,lubricus,ardelio,leuis,Ariſtoph.νεφ. ¶Olei craſsitudo ſeu ſordes,ſtrigmentum,mucor.
Γλοιόω,lentum reddo & viſcoſum, Dioſc.lib 5. cap.84. Γλοιώδης,εως,ὁ καὶ ἡ, ſordid⁹, viſcoſus. ¶τὸ γλοιῶδες,ſtrigmentum, Dioſc.l.2.c.205.
Γλουτὸς,οῦ,ὁ, ἰσχίων,rotundum in vertebris coxarum,nates,clunis,Herodot.
Γλύζω, glutio.
Γλυκάζω,dulceſco,Dioſcorid.lib.3.cap.2.
Γλυκαίνομαι,miteſco, & Γλυκαίνω,μ. ανῶ, dulcis ſum,dulce reddo,dulco Sidon. edulco Nõn. ¶Γλύκανσις,εως,ἡ,dulcitudo Cic.dulcificatio. ¶Γλύκασμα,ατος,τὸ,& Γλυκασμὸς,οῦ,ὁ,idem.
Γλυκέα,τὰ,fella, Cæl. Aurel.Chronión. li.3.c.1.
Γλυκεῖα,ἡ,dulcis,herba,Theophraſt. lib.9.cap. 13.hiſtor.plant.
Γλυκερὸς,οῦ,ὁ,dulcis,Odyſſ.ξ.ἡ δὲ μέθυ γλυκερόν.
Γλυκίων,dulcior,Iliad.α.μέλιτος γλυκίων.
Γλυκὺ,τὸ,dulce.¶Item ſubſtant.vini genus eſt, quod Latine paſſum dicitur, Dioſcorid. lib. 6.cap.2. vnde Γλυκίνας, placenta cum paſſo & oleo confecta, Athen. lib.14.
Γλυκυαχὴς,pro γλυκυηχὴς, dulciſonus,in Epigr.
Γλυκύδακρυς,lib. Epigr. Epith.ἔρωτος.
Γλυκυδερκὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,dulcis aſpectu.
Γλυκύθυμος,ου,ὁ, ſuauis,Ariſtoph.νεφ. ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων. ¶Γλυκυθυμία,ας, ἡ,animi dulcedo.
Γλυκυκαρπέω,ῶ,ſuauem fructum edo.Hinc Γλυκύκαρπος, dulcem fructum ferens.
Γλυκυμείλιχος,ου,ὁ καὶ ἡ,dulciloquus.
Γλυκύμηλα,τὰ,mala dulcia, Theocr.εἰδ.ια.
Γλυκύπικρος,dulciter amarus:ſuamarus.
Γλυκύῤῥιζα, glycyrrhiza,dulcis radix, Dioſcor. lib.3.cap.7. ¶Γλυκυῤῥιζίτης οἶνος,vinum glycyrrhizites Colum.
Γλυκυσίδη,ης,ἡ,herba,Dioſc.lib.3.cap.157.
Γλυκὺς,έος, ὁ, dulcis, amœnus. ¶γλυκεῖα ἅλμη, Hipp. muria crudior nec dũ matura Colum.
Γλυκύστρυφνος,ſapore acerbo & dulci præditus.
Γλυκύτης,ητος, dulcedo, Aphrod.lib.3.Probl.

Γλυκυ-

Γλυκυτράχηλος, dulcem ceruicem habens.
Γλυκύφωνος, ου, ὁ καὶ ἡ, dulciter canens.
Γλύμμα, ατος, τὸ, ſcalptura, cælatura, Poll. 7.
Γλύπτης, inſculptor, Epigr. Γλύπτηρ, idem.
Γλυπτὸς, οῦ, ὁ, ſculptus. τὸ γλυπτὸν, idolum in Pſal.
Γλύσσων, pro γλυκύτερος, dulcior.
Γλύξις οἶνος, vinū cui ſapa admixta, Athen. ά.
Γλύφανος, ου, ὁ, γλυφὴ, ſcalptura, cælatura, Epigr.
Γλυφεῖον, τὸ, ſcalprum, ſcalpendi inſtrumentum.
Γλυφὴ, ῆς, ἡ, ſcalptura, cælatura, ſigillum.
Γλύφιον, ου, τὸ, celte.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, ſculptura: γλυφίδες καλάμων, Epigr. cultelli politores calamorum. ¶ Item concauitas ſagittæ, in quam neruus arcus immittuntur, crena, γλυφίδες τοξεύματος, Herodot. Iliad. δ. Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν, καὶ νεῦρα βόεια.
Γλύφω, μ. ύψω, π. υφα, ſcalpo, rado, polio Ariſtop. ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἔγλυφεν, i. cælabat.
Γλῶσσα, ης, ἡ, lingua, interpretatio, ἡ διάλεκτος, differentia ſermonum, Iliad. β, ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων. ¶ ἀπὸ γλώσσης εἴρητο, verbis mandatum eſt, Thucyd. ¶ Galen. interpretatio vocum obſcuriorum, vt & Latini dixerunt gloſſas & gloſſemata. Significat etiam γλῶσσα, lingulam, Dioſcorid. lib. 1. cap. 119. γλῶτται τῶν αὐλῶν, lingulæ tibiarū.
Γλωσσαλγέω, lingua prurio, Nazanz. orat. β. ¶ Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ prurigo, Euripid.
Γλωσσαργία, garrulitas, Athen. Γλώσσαργος, nugo.
Γλωσσάριον, ου, ὁ, lingula, parua lingua.
Γλωσσαστὴς, qui lingua pugnat, Heſych.
Γλωσσηματικὸς, ad voces obſcuriores, linguæque ſecretioris pertinēs, Interp. Ariſtop. in Auib.
Γλωσσογάστωρ, ορος, ὁ, qui lingua victum cōparat.
Γλωσσοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, linguæ ſimilis.
Γλωσσόκομον, vel potius (vt ſcribit Phryn.) Γλωττοκομεῖον, ου, τὸ, theca reliquiarum lignea, loculus, arca, capſula, ſcrinium. ¶ Γλωσσόκομον Ioan. 12. marſupium. ¶ Pro feretro, in Epigr.
Γλωσσοκρατέω, μ. ήσω, π. ηκα, taceo. Neutr.
Γλῶσσος, extrema pars puppis.
Γλωσσοστροφέω, circunloquor, multis dico, linguā verſo, diſertus ſum Ariſtoph.
Γλωσσότμητος, ου, ὁ, linguam præciſam habens.
Γλωσσοτμέω, ῶ, linguam incido.
Γλωσσοχαριτοῦντες, lingua blanda decipientes.
Γλωσσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lingulatus Vitruu. linguæ ſpecie & forma. Itē linguax & loquutulei⁹ Gell.
Γλωττὶς, vel γλωσσὶς, ίδος, ἡ, lingula, quæ atteriam ne à cibo infeſtetur operit, Lucian. ¶ Item lingulaca auis dux coturnicum, lib. 8. Anim.
Γλωττισμὸς, οῦ, ὁ, Epigr. oſculū quum linguæ baſiatiū ſe cōtingūt: oſcula colūbatim Catullo.
Γλωττογάστορες, qui è lingua viuunt.
Γλωττοδεψεῖν, fellare, λεσβιάζειν, γλωττοποιεῖν.
Γλωττοκομεῖον, ου, τὸ, vas in quo tibicines lingulas reponunt, Poll. lib. 2. apud Heſych. ¶ Et pro muliebri pudendo. ¶ Hippocr. 2. περὶ ἄρθρων, inſtrumentum eſt ad componenda luxata. ¶ Eſt & arcula ſcriniúmq; ſcriptorū, Galen.
Γλωττοποιὸς, οῦ, ὁ, pro eo qui facit tibiarū lingulas.
Γλωττοποιεῖν, Ariſtoph. i. τῷ στόματι αἰσχρουργεῖν.
Γλωττοστροφεῖν, blatterare, garrire, Ariſtoph. νεφ.
Γλῶχες, calami ſeu ſpicæ, Heſiod.
Γλωχὶν, & Γλωχὶς, ῖνος, ἡ, angulus: cuſpis, acies, Epigr. πλατίως γλωχῖνα σιδήρου. i. cuſpidem.

Γ Ν

Γναθμὸς, ὁ, maxilla, Eurip. γναθμοῖς, maxillis vel morſibus & lacerationibus, in Epigr.
Γνάθος, ου, ἡ, maxilla, gena, τὰς γνάθους φυσῶν, buccas inflans, Demoſt. Ariſtoph. τὰς γνάθους σπαράττειν. ¶ Lucian. ὑπεξυρημένος τὴν γνάθον, ſubraſus mentum ſeu malam. ¶ Γναθοῦν, genas percutere.
Γνάθων, ωνος, Gnato, obſonator Siculus, Plut.
Γναμπτὸς, οῦ, ὁ, flexibilis, curuus, aduncus, Suid.
Γνάμπτω, μ. ψω, π. φα, flecto, incuruo, deprimo, conculco, domo, frango, perſuadeo. Apoll. 2. Argon. ῥῆξαν ἀνυρέων ποταμὸν γνάμψαντες. i. flectentes. ¶ Item γνάμπτω, pro κατακόπτω, σύρω, ξαίνω, Soph. ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐγνάμπτε τ' αἰὲν, ἐς τ' ἀπέψυξε βίον. i. laniabatur, vel deprimebatur, declinabatur.
Γνάπτω, vellicando polio, expolio.
Γναφάλιον, τὸ, genus herbæ, Dioſcor. lib. 3. c. 132.
Γνάφαλον, ου, τὸ, tomentum, quod culcitris infarcitur, quod & κνέφαλον vocat Poll. lib. 10.
Γναφαλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tomentoſus. γναφαλώδη φύλλα, folia tomentitia, Dioſc. lib. 3. cap. 37.
Γνάφαλος, ὁ, auis de qua Ariſt. li. 9. cap. 16. Anim.
Γναφεῖον, ου, τὸ, officina fullonis, fullonica Vlpian.
Γναφεὺς, vel κναφεὺς, έως, fullo. ¶ Athen. lib. ζ. piſcis. ¶ Γναφεύω, μ. εύσω, fullonicam exerceo.
Γναφικὸς, οῦ, fullonius, Dioſc. lib. 4. cap. 253.
Γνάφοι, ſpinæ quibus expoliuntur veſtes, Suid.
Γνάφω, Dioſc. l. 4. c. 252, ᾧ γνάφουσι τὰ ἱμάτια, eo veſtes poliendo vellicant, Marcell. ¶ Γνάψις, fullonicū artificiū, Interpr. Ariſt. in Plut.
Γνήσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, legitimus, ingenuus, germanus, verus, minimè fucatus, γυνὴ γνησία, vxor legitima, Xenoph. ¶ Γνησιότης, ητος, ἡ, ingenuitas, Ariſt. in Rhet. Γνησίως, germanè.
Γνοφέω, μ. ήσω, π. ηκα, obſcuro, Actiu.
Γνόφος, ου, ὁ, caligo, opacitas aeris Collum. nubes: dicitur & κνόφος. Heb. 12. γνόφος καὶ σκότος, &c.
Γνοφόω, ῶ, obtego caligine, obſcuro, opaco.
Γνοφώδης, opacus, ater, caliginoſus, Euripid.
Γνόω, μ. ώσω, π. ωκα, noſco, Accuſ.
Γνύα, poples. Γνὺξ, Aduerb. genu flexo, ſupra genua. Iliad. έ, γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας. i. ἐπὶ γόνυ ἔπεσε. Cum Genit. ibidem, ἡ δὲ γνὺξ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο.
Γνυπετοὶ καὶ γνυπετῶνες, triſtes, meticuloſi.
Γνῶμα, τὸ, gnomon, Ariſt. lib. 6. Anim. cap. 23. τὸ γνῶμα λείπειν, dentes ętatis indices perdere.
Γνώμα, ης, ἡ, locus in tentoriis apud prætoriū in quo legati audiebantur & nuncii, Suid.
Γνωμάτευμα, τὸ, diſcretio, exacta cognitio.
Γνωματεύω, diſcerno, conſilium capio.

Γνώμη,ης,ἡ,ſententia, σοφῶν ἀνδρῶν γνώμη, Lucian. γνώμην ἔχειν, ſentire & exiſtimare, Ariſtoph. νεφ. γνώμην εἰπεῖν, ſententiam dicere, Plut. in Lycurgo. κατὰ γνώμην, pro animi ſententia, Plut. in Camillo. ἐκ μιᾶς γνώμης, vnanimiter, Demoſt. μιᾷ γνώμῃ, vna eadémque ſententia & conſenſu, Iſocrat. ¶ γνώμας, Ariſtot. quoſdam dentes aſinorum appellat, lib. 6. Anim. vbi Gaza gnomones vertit: his autem ætas cognoſcitur.

Γνωμίδιον, ratiuncula Cicer. Ariſtoph.

Γνωμηδὸν πυνθάνεσθαι, apud Dionyſ. Halicarn. 8. exquirere & rogare ſententias.

Γνωμικὴ περίοδος, periodus ſententioſa Donato.

Γνωμικοὶ, ſcientes. Γνωμοδοτῶ, conſilium do.

Γνωμολογεῖν, ſententias loqui Terent.

Γνωμολογία, ας, ἡ, dictio ſententiæ, dicendi acrimonia. Γνωμολογικὸς, οῦ, ὁ, ſententioſus.

Γνωμονικὸς, ῦ, ὁ, doctus, ſciens, ſcitus, ſentētioſus.

Γνωμότυπος, ου, ὁ, ſententiarum effictor, Ariſt. νεφ. Inde γνωμοτυπικὸς, qui animo ſententias imprimit, facilè formans ſententias.

Γνώμων, ονος, cognitor, ſapiens Sophocl. index, ſtylus horas indicans, Norma vertitur à Valla. ¶ Eſt & γνώμων, tota illa machinula, qua vtimur in deſignandis & metandis vrbium viis, ad auertendam eis vim ventorum Vitruu. lib. 1. c. 6. ¶ Et γνώμονες, dentes iumentorum, ex quibus ætas dignoſcitur, Poll. li. 1.

Γνωρίζω, μ. ίσω, π. ικα, cognoſco, Iſocrat. πειρῶ γνωρίζειν τῶν λέγοντας, ὁποῖοι καὶ τίνες εἰσί. Lucian. in Timone, οὐκ ἔτι γνωρίζομαι πρὸς αὐτῶν, non amplius cognoſcor ab eis. ¶ Item, notū facio, notifico, Plut. in Fabio, γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Athen. ὁ πρώτων βασιλεὺς ἤδη λογίζεται τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτοῦ γνωρίζουσι.

Γνώριμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cognitus, domeſticus, vulgatus, Plat. 1. de Rep. ἀπέχθεσθαι τοῖς οἰκείοις καὶ γνωρίμοις.

Γνώριμον, τὸ, fides reíque exploratæ fiducia.

Γνώρισις, εως, ἡ, cognitio, notitia, Plat. πολλὴν χάριν οἶδά σοι τῆς Θεαιτήτου γνωρίσεως, quòd mihi notū & familiarem feceris Theætetum. ¶ Γνώρισμα, ατος, τὸ, ſignum ad cognitionem datum, indiciū, Aphrod. in pręf. lib. 2. Probl. φιλοσοφίας γὰρ φέρει τὰ γνωρίσματα, &c. inſignia geſtat philoſophię.

Γνωσιμαχεῖν, noſſe ſuam infirmitatem, & robur hoſtium, ac demū pœnitere & quieſcere: ὦ Φωκέες, ἤδη τί μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν, Herodot.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, familiaritas, conſilium. ſcientia, fama, iudiciū, cōſideratio, τὰς τῶν διαγνωσιῶν γνώσεις, Demoſth. i. cognitiones.

Γνωστήρ, ῆρος, ὁ, cognitor, explorator, Xenoph.

Γνώστης, ου, ὁ, cognitor, gnarus, ariolus. 1. Reg. 27.

Γνωστικὸς, ῦ, ὁ, peritus, vi cognoſcendi pręditus, Nazanz. ¶ γνωστικοὶ, hęretici quidam ob falſam eruditionem quam ſibi vendicabant.

Γνωστὸς, ῦ, ὁ, notus, amicus, dilucidus, μηδενὶ γνωστὸν τοῦτο, nemini hoc notum, Nazanz.

Γνωτὴ, ſoror, ἀδελφὴ, vel amica, ἐρωμένη.

Γνωτὸς, ῦ, ὁ, frater, Hom. Iliad. γ, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα, i. ἀδελφούς. ¶ Item conſanguine⁹, Apoll. 2. γνωτοὶ πατρώϊοι ἄμμιν ἐόντες. ¶ Item familiaris, notus.

Γνώω, pro γνῶ, Odyſſ. ξ, εἰπέ μοι αἴκε ποθι γνώω.

Γ Ο

Γοάομαι, vlulo, ploro, gemo. Γοάω, μ. ήσω, idē, Apoll. 2. ἤματα δὲ τρία πάντα γόων.

Γογγροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpeciem congri gerens.

Γόγγρος, ὁ, congrus vel conger piſcis, vehes, Athen. lib. ζ. & Ariſtot. Animal. lib. 8. ¶ Eſt etiam γόγγρος, morbus quidam arborum, præcipuè oleæ, Theophr. de hiſt. plant. lib. 1. cap. 13. ¶ Γόγγρων, ωνος, idem.

Γογγύζω, μ. ύσω, π. υκα, murmuro, grūnio, Pol. l. 5.

Γογγύλη, ης, ἡ, bolus rotundus, Ariſtophan. εἰρήν. ¶ Item, rapum ſeu rapa, Strab. lib. 5. ¶ γογγυλίδας etiā dicit γαστέρας καὶ ζεκαλτίδας, Athen.

Γογγύλωμα, Heſyc. στρογγύλωμα, rotūdatio Plin.

Γογγυλίζω, reuerto, conuerto, Ariſtoph. in Pace.

Γογγύλιος, ου, ὁ, rotundus, inuolutus, Galen.

Γογγυλὶς, rapa: ſic dicta quòd teres & rotūda ſit.

Γογγύλος, pro στρογγύλος, teres, rotundus.

Γόγγυσις, εως, ἡ, querela.

Γογγυσμὸς, ῦ, ὁ, murmur, murmuratio, Exod. 16.

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, quaſi murmurator.

Γογγυστικὸς, οῦ, ὁ, murmurans, Nazanz.

Γοερὸς, οῦ, ὁ, acerbus, luctuoſus, flebilis, Lucian. γοερόν τι μυκᾶσθαι, mugitum flebilem edere.

Γοηθεὶς, ὁ, defletus, in Epigram.

Γοήμων, ονος, γοερὸς, flebilis, lib. 3. Epigram.

Γόης, ητος, ὁ, verſutus, præſtigiator, incātator, maleficus, veneficus. ¶ Γοητεία, ας, ἡ, incantatio, Plat. de Rep. ludificatio Cic. ¶ 2. Machab. 12. ἠξίου μετὰ πολλῆς γοητείας, poſtulabat multis precibus. ¶ Γοήτευμα, præſtigiæ Cicer. Plat. in Philebo. ¶ Γοητικὸς, ῦ, ὁ, magicus.

Γοητεύω, μ. εύσω, π. ευκα, incanto, præſtigiis & impoſturis ludifico, Plat. 2. de Republ.

Γοισοῦμαι, dilator, impellor, incuruor, cauor, denigror. ¶ Item, fabrico, Etym.

Γοῖτος, immunditiés, ſordes.

Γόμος, ου, ὁ, onus: ius carnium: merces, merx in ſacris literis. Γομόω, μ. ώσω, onero, Accuſ.

Γόμφιος, ου, ὁ, dens molaris, Xenoph. Γομφίασις, εως, ἡ, malarū dentitio, gingiuarúmq; humoris influxu dolor, Dioſcor. lib. 2. cap. 63. ¶ γομφιάσῃς εἰς τῶν ὀδόντας σου, obſtupeſcent dentes tui, Eccleſ. 30. ¶ Γομφιασμὸς, οῦ, ὁ, colliſio dentium, Amos 4. γομφιασμὸς ὀδόντων, ſtupor dentium, Suid.

Γόμφος, ου, ὁ, clauus, cuneus, Ariſtoph. ἐν ἱππ.

Γομφοπαγὴς, ſolidus, clauis compactus, ῥήματα γομφοπαγῆ, in Ran. i. ἀκριβέστατα, πολυσυνδετα. ¶ γόμφοι, cōiunctiones inuiſibiles Plat. vel minorum corpuſculorum coarceruationes Diod. ¶ Γομφόω, μ. ώσω, π. ωκα, clauis compingo, affigo, Ariſt. ἐν ἱππ. ¶ Γόμφωμα, τὸ,

μα, τὸ, & γόμφωσις, ἡ, coagmentum Gell. coagmentatio Cicer. Catenatio Vitr. ¶ Γομφωτὴρ, ῆρος, ὁ, clauis compingens. ¶ Γομφωτήρια, τὰ, claui. ¶ Γομφωτὸς, clauis aſtrictus. ¶ Γομφότομος, clauis traiectus, Nonn.

Γόνας, ατος, τὸ, genu, πίπτει εἰς γόνατα, Xenoph. 1. παιδ. ¶ Γονατοῦμαι, geniculor, Theophr. Γονατίζω, idē. ¶ Γονατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, geniculat⁹.

Γονὴ, ῆς, ἡ, fœtus, ſemen, genitura. γονὴ τέκνων δίπτυχος, geminus fœtus filiorum, Euripid. ¶ τὴν γονὴν ἀθηναῖος, genere Athenienſis, in Epigr. ¶ Γονεύω, fœtifico, γονεύω σὺν καρποῖς, Theophr. lib. 1. c. 16. de cauſ. plant.

Γονεὺς, έως, ὁ, parens, γόνεια, generatio.

Γόνιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, genitalis, fœcundus, Ariſtot. de mundo, νέφος ἐστὶ πάχος γόνιμον ὕδατος: Ibidē, γόνιμος οὐσία, vis vitalis Cicer. ¶ γονίμην φλέβα, Epigr. i. genitalem venam. ¶ Γονόεις, idē.

Γονόομαι, γονοῦμαι, genib⁹ aduoluor, Accuſ. Gaz.

Γονοποιΐα, Aphrod. Probl. 68. lib. 2. fœtificatio.

Γονοῤῥοία, profluuium geniturę Plin. ¶ Γονοῤῥέω, ῶ, ſeminis fluxum patior, Leuit. 11.

Γονόῤῥοιος, ου, ὁ, vel Γονοῤῥυὴς, ſeminis fluxum patiens, Ezech. 7.

Γόνος, ου, ὁ, filius, ſemen, genitura.

Γόνυ, τοῦ γόνατος, γούνατος, γόνυος, & γουνὸς, genu, γόνυ κάμψειν, Iliad. ί. ¶ γόνυ καλάμου, arundinis internodium, Herodot. ¶ Γονυκλισία, ας, ἡ, genuflexio, Baſil.

Γόνυγρος, ſterilis, aridus.

Γονυκρότερος, ου, ὁ, cui ſunt genua planiora, Ariſt.

Γονυπετέω, μ. ήσω, π. ηκα, accido ad genua, Matt. 17. γονυπετῶν αὐτῷ. Marc. 10. γονυπετήσας αὐτόν.

Γόος, ου, ὁ, lamentatio, luctus, θρῆνος, ploratus, γόον ςαλάουσα, in Epigr. ¶ Γοοπλανέες φαεσφόροι, Nonn. quaſi luctiuagi.

Γοργὸς, οῦ, ὁ, terribilis, γοργὸς ὁπλίτης, Euripid. γοργὸς ἀρὴς, in Epigr. acris & verſatilis. ¶ εὐκίνητος καὶ γοργὸς λόγος, Hermog. celer & incitatus. ¶ Γοργότης, ητος, ἡ, truculentia: vnde & verbum Γοργεύεσθαι, i. ferocire, efferri, Xen. κυνοτοῖ μάλιςα τὴν κεφαλὴν γοργούμενος. ¶ Γοργεύω, feſtino, horrifico Virg.

Γοργύρα, & γόργυρες, ſubterrane⁹ carcer, ſpecus.

Γοργὼ, όος, οῦς, ἡ, Gorgo, Heſiod. in Theog. ¶ Γοργόνειος, Gorgoneus, Plutarc. in Themiſt. Γόργειος, idē Heſiodo, & γοργόνωτος, Ariſtoph. in Achar. ¶ τὸ γοργόνειον, larua, perſona, Poll. lib. 4. Γοργεῖον, idē. ¶ Γοργῶπις, ιδος, terribilis viſu: Mineruæ epith. Γοργωπὸς, idem.

Γορδελίζω, nugor.

Γορπιαῖος μὴν, Laconib. Septēber, Plut. in Theſ.

Γόρτυξ, coturnix. ὄρτυξ.

Γοῦν, igitur, certè, quippe, Lucian. γέλωτα ἐμοὶ γοῦν παρέχουσι, riſum mihi quidem præbent.

Γοῦνα, genua, Iliad. ά, παρέζεο καὶ λάβε γούνων.

Γουνάζομαι, flecto genua: ſupplex oro, Odyſſ. ν, νῦν δέ σε πρὸς παιδὸς γουνάζομαι.

Γουνέομαι, μ. ήσομαι, oro, ſupplico, Hom. γουνούμενος υἱὸν, i. ἱκετεύων, precans. Apoll. γουνοῦτο δ' ὀπτήμονας εἶναι ἀρωγούς. ¶ Γουνάζομαι, idē, Depō.

Γούνατα, τὰ, genua Odyſſ. ξ. Γουνὶς, ίδος, genu, Arat. ἄψ δέ οἱ σκαιῆς ἐπὶ γουνίδος.

Γουνοπαχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, genua craſſa habēs, Heſi.

Γοῶ, μ. ήσω, lugeo, Hom. Γοώδης, lugubris.

Γ Ρ

Γραβδὴν, expreſſè, quaſi depictim, Aduerb.

Γράβιον, ilignū quernūve lignū, quod ſuccenſū agentibus iter prælucet, Athen. lib. ιε.

Γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula. ¶ Item pro pelle vmbilicū ambiente. ¶ Γράειν, comedere.

Γραΐδιον, ου, τὸ, vetula, anicula, Ariſtoph. in Plut.

Γραϊκὸς, οῦ, ὁ, anilis. Γραιοῦμαι, ſeneſco.

Γράμμα, ατος, τὸ, litera, ſcriptio, Libā. ¶ Aliquando forēſis eſt ſignificatio, acta publica, rationes argētariorū & ſimiliū, δημόσια γράμματα, Æſchin. ¶ Ariſtot. in Plut. pro loco iudicii. ¶ Itē ſcrupulū in pōderibus, vt Γραμμάριον, τό.

Γραμματεῖον, Demoſt. quodcunq; volumen, libellus, & tabella, γραμματεῖον χαλκοῦν, tabulę ærę, Plat. in Min. γραμματείδιον, idē. ¶ Γραμματεὺς, έος, ὁ, ſcriba publicus, Ariſt. νεφ. ¶ Γραμματεύω, μ. εύσω, ſum ſcriba. Γραμματοφόρος, ου, ὁ, tabellarius, Plut. in Galba. γραμματοφόρος, idem. ¶ Γραμματίδιον, ου, τὸ, epiſtolium.

Γραμματικὸς, οῦ, ὁ, grammaticus, literatorius.

Γραμματικεύομαι, ſū grāmaticus, Epig. ¶ Γραμματιςὴς, ὁ, ſcriba, Herod. ¶ Item qui literas docet. ¶ Γραμματοδιδασκαλεῖον, lud⁹ literarius, Lucian. γραμματοδιδασκαλεῖον ἀνέῳξε. ¶ Γραμματοεισαγωγεῖς, οἱ, literarū inſtitutores & magiſtri, Exod. 17. Γραμματοδιδάσκαλοι, idem. ¶ Γραμματοκύφων, ωνος, ὁ, ſcriba abiect⁹ Dem. in Æſchin. ¶ Γραμματοφυλάκιον, τὸ, locus vbi ſcripta publica ſeruantur, tablinum Vitr.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea, litera, ſcriptura. ¶ Interdum principiū & carceres curriculi, Ariſt. Acharn.

Γραμμικὸς, linearis, Aphr. ¶ Item apud Plut. de Exilio, γραμμικὸς, dicitur linearum peritus.

Γραμμισμὸς, genus ludi per calculos, Poll. lib. 9.

Γραμμοειδὴς, linearis, Ariſt. de mundo. Γραμμώδης, idem, Theoph. lib. 4. cap. 13.

Γρασσόβαι, cū vetulis rē habentes: vetulas arcentes à piſcibus, Ariſtoph. & Comment. in Pace.

Γράπη, ſenium ſiue exuuiū vernatióq; ſerpentū. ¶ Eſt & auis huius nominis, Heſych.

Γραπτὴρ, ῆρος, ſcriptor, Epigram.

Γραπτὸς, οῦ, ὁ, ſcriptus, γραπτὸς νόμος, Nazanz.

Γραπτὺς, Odyſſ. ώ. ſpinarū ſcarificationes.

Γράσος, ου, ὁ, ſordes in ouiū velleribus, hircus. i. fœtor alarum, pædor, Ariſt. in Probl. γράσου ὄζουσι. ¶ Dicitur pro eodē γράσος, & γράς, Sui.

Γρασόβαι, hircū olentes. ¶ Γράσων, ωνος, ὁ, hircoſus, cui fœtent alæ, Suid.

Γράσος, vociferatio & exultatio militū in congreſſu acierū, barritus Veget. Plut. in Apoph. de Alex. αὐτοὶ γὰρ ἡμῶν τὸν γράσον οὐχ ὑπομένουσι.

Γράσις, quæ & κράστις, gramen.

Γραῦς, αὸς, vel εὸς, ἡ, anus. ¶ Item iuris craſſamētū oleoſū, Ariſt. in Plut. γραώδης, ὁ καὶ ἡ, anilis.

Γραῦς σέλφος, quæ in virginitate conſenuit.
Γραύω, teneo. ¶ Γραφεῖον, ου, τὸ, graphium, ſtylus ſcriptorius. Γραφείδιον, idem
Γραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptura, deſcriptio, liber, γραφῆ τεθεὶς νόμος, lex ſcripta, Plat. νόμ. ¶ Item cauſa, accuſatio, Demoſth. αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα. παρανόμων γραφὴν κατ᾽ κτησιφῶντος, diem dixit Cteſiphonti. ¶ Item ſtylus, Ariſtoph. ¶ Γραφεὺς, έος, ὁ, pictor, ſcriptor, Iſocr.
Γραφικὸς, pingendi peritus, γραφικὴ δύναμις Alcidam ſtylus Cic. Γραφικῶς, graphicè Plaut.
Γραφὶς, ίδος, lineamentorum ductus, ſtylus, penicillus, penna, Poll. lib. 7. ¶ Exod. 32. ἔπλασεν αὐτὰ ἐν τῇ γραφίδι, formauit opere fuſorio.
Γράφω, μ. άψω, π. αφα, ſcribo, γράφω τὸν νόμον: γράφω σε, de te ſcribo, Demoſth. γράφω εἰς στήλην χαλκῆν, Demoſth. ſic Cicero in æs ſcribere, dixit. γράφω πρὸς σὲ πολλοὺς, Plat. in Epiſt. ¶ Eſt item dictio forenſis, pro ad ſenatum refero, accuſo, reum ago, εἴ σοι γράφοιτο πεντεταλαντός τις δίκη, Ariſtoph. νεφ. ¶ Item decerno, ſtatuo, παράνομα γράφει, iniqua decernit, Demoſth. γράψας αὐτὸν θανάτῳ ζημιῶσαι, Æſch. ¶ Item, γράφειν, pro ζωγραφεῖν, i. pingere, Demoſth. ¶ Γράφομαι, Actiuè, idem. γράμματα γράψασθαι, literas ſcribere, Lucian. γράφομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ ῥαδαμάνθυος, te apud Rhadamantũ iniuriæ illatæ accuſo, Lucian. Paſſiuè, ſcribor, pingor, Ariſtot. in Polit. γεγραμμένον ἐστὶ μοι περὶ, ſcriptum eſt à me.
Γρηγορέω, μ. ήσω, μέσος π. ἐγρήγορα, vigilo, Neut. abſol. Habet tamen aliquando Accuſat. Philo, τὸν νοῦν ἐγρήγορε. ¶ Γρηγόρησις, vigilantia.
Γρήϊος, antiquus.
Γριπίζειν, κερδαίνειν, lucrari, Baſil. Heſyc. piſcari.
Γρυὴς, γρυὸς, γραῦ, vetula, pellicula illa in lacte concreto, quæ vt anus cutis rugata eſt, Nicand. in Alexiphar.
Γριπεὺς, έος, ὁ, piſcator, Epigramm.
Γριπίζω, piſcor. ¶ Γριπὶς, ίδος, ἡ, piſcatio, Epig. Γρῖπος, εος, τὸ, rete.
Γρίπων, ωνος, ὁ, γριπεὺς, piſcator, in Epigram.
Γριφεύω, coniecto, ænigmata ſoluo, καὶ αἰνίττομαι.
Γρῖφον, τὸ, vel γρῖφος, rete, ſagena: hinc Hippocr. γριφόμενα, i. irretita. ¶ Item ſermo implicitus, ænigma, Lucian. ὑπὸ τὰ αἰνίγματα καὶ γρίφους ἀκούσας. Griphus Gell. vide Athen. lib. 1.
Γριφώδης, εος, ους, ὁ καὶ ἡ, intricatus, Naz. orat. ά.
Γρομφὰς, ſcropha, antiqua porca, γρομφίς.
Γρόνθος, ου, ὁ, pugnus.
Γρόνθων, primum rudimẽtum tibicinũ, Poll. l. 4.
Γροσφομάχοι, οἱ, velites, Polyb. ſic & γροσφοφόροι.
Γρόσφος, ου, ὁ, & γρόσφον, τὸ, pilũ, teli genus, Polyb.
Γρουνὸς, οῦ, ὁ, torris, truncus.
Γρῦ, minimum quiddã, vt ſordes vnguiũ, γρύξ: aut vox ſuilla, Ariſtop. in Pluto.
Γρύζω, μ. ύξω, mutio, hiſco, grunnio. Ariſt. Plut. γρύζειν ἢ καὶ τολμᾶτον; hiſcere audetis?
Γρύλλη, ης, ἡ, vox porcorum: γρυλλισμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Γρυλλίζω, μ. ίσω, π. ικα, grunnio, Ariſt. in Plut.
Γρύλλος, ου, ὁ, porcus, vox porcorum: congrus.
Γρυμαία, armarium Phryn. pera Poll. lib. 10.
Γρυπαὶ, nidi vulturum, ἡ γυπαὶ, Heſych.
Γρυπαίετος, adunca aquila, Ariſtophan.
Γρῦπες, οἱ, gryphes, inſtrumentum nauticum.
Γρυπνὸς, triſtis, odioſus.
Γρυπὸς, οῦ, habens naſum aduncum, aquilinus.
Γρυπότης, ητος, ἡ, idẽ. ¶ Γρύπωσις, εως, ἡ, curuatio.
Γρυπόω, μ. ώσω, aduncum reddo, Aphrod.
Γρυσμὸς, grunnitus, γρύλλος, Athen. lib. θ.
Γρύτη, Ariſtoph. friuola ſupellectilia. ¶ Γρυτοπώλης, qui ſupellectilia friuola venditat, ſcrutarius Gell. Ariſtophan. in Plut.
Γρυτάρια, τὰ, friuola, vaſa fictilia, caſſa, ſcruta.
Γρῶνας, ἡ, ſcropha.
Γρώνη, ης, ἡ, foramen, ſpecus, Nicand. in Ther.

Γ Υ

Γύαια, funes qui terræ alligantur à puppi, Epig.
Γυάλα, ης, ἡ, genus poculi de quo Athen. lib. ια.
Γύαλος, ου, ὁ, cõcauus, curuus, ἐν κρατήρων γυάλοις, Eurip. Iliad. έ. θώρακος γύαλον, Interpr. τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. ¶ Item vallis, Euripid. γυάλοις καρποφόροις. ¶ Item latebra, vbi poſſit condi theſaurus, Etymol. ¶ Poſtremò teſſera, quadrangulus lapis.
Γυγάδας, ὁ, aurum & argentũ quod Gyges Delphis obtulit, Herodot. li. 1. & Pollux lib. 3.
Γυγαῖος, σκοτεινὸς, obſcurus, tenebricoſus.
Γύης, ου, ὁ, dentale, pars aratri, Heſiod. ἐν. ἔργ.
Γύη, ης, nomen menſuræ, vt iugerum: hinc πεντηκοντόγυον, quinquaginta iugerũ, Plat. Epi. 1.
Γυιοβόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra depaſcens, Epigr.
Γυιοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, membra fatigans.
Γυιοκόρος, ου, ὁ, membra depaſcens, Heſiod.
Γυῖον, ου, τὸ, membrum, propriè manus, & pedes, Hom. ¶ εἰς ἄχρι γυίων, vſque ad pedes, Epigr.
Γυιὸς, οῦ, ὁ, claudus, morbidus.
Γυιοτακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, membra liquefaciens, Epig.
Γυιόω, μ. ώσω, π. ωκα, frango membra, Heſiod.
Γυλιαύχην, collo gracili & longo, Ariſt. in Pace.
Γύλιος, ου, ὁ, ſporta, calathus, genus peræ militaris, Ariſtoph. Comment. in Pace. ¶ Γύλιον, ου, τὸ, vas viminale.
Γυμνάζω, μ. άσω, π. ακα, exerceo, Iſocrat. γύμναζε σεαυτὸν τοῖς πόνοις. Xenoph. γυμνάζω σοῦ παῖδας ταῦτα ποιεῖν. ¶ Γυμνὰς, άδος, exercens ſe, Lucian. ¶ Γυμνασία, ας, ἡ, exercitium, Galen. γύμνασις, idem. ¶ Γυμνασιαρχέω, ῶ, μ. ήσω, exercitationibus præſum, Æſop. Γυμνασίαρχος, ου, ὁ, ludimagiſter. Vlpia in Orat. Κατὰ Λεπτ. interpretatur, ὁ παρέχων τοὔλαιον τοῖς γυμναζομένοις. Γυμνασιάρχης, idem.
Γυμνάσιον, ου, τὸ, palæſtrã, certamen, exercitatio Iſocrat. ad Nicocl. διὰ τούτων τῶν γυμνασίων τάχιστ᾽ ἂν γένοιο τοιοῦτος.
Γυμναστὴς, οῦ, ὁ, præceptor exercitationũ, Xen.
Γυμναστικὸς, οῦ, ὁ, exercitator Plin. ¶ ἡ γυμναστικὴ, ars corpora exercendi, Plat. 2. de Rep. Hinc γυμναστικῶς, Ariſtop. in Veſp. palæſtricè Plaut.
Γυμνηλὸς, οῦ, ὁ, inops, pauper.

Γυμνητεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſum nudus,Chryſoſt. fero arma leuia:hinc Γυμνητεία, ἡ,leuis armatura,Thucyd.¶ Γυμνήτης,ου,ὁ,& γυμνὴς,ῆτος, ὁ,miles leuis armaturæ:nudus,Epigr.
Γυμνῆτις,ήτιδος,ἡ,nuda,apud Dioſcorid.lib.2.
Γυμνικὸς,gymnicus, γυμνικοὶ ἀγῶνες,ludi in quibus athletæ nudi certabant,Ariſt.in Plut.
Γυμνοδέρκομαι,nudus conſpicior.
Γυμνοπαιδεία,& Γυμνοπαιδία,palæſtra apud Lacedæmonios, qua pueri nudi exercebantur, Xenophon.
Γυμνοποδίαι, & Γυμνοπόδιον, ſaltatio quæ nudis peragebatur pedibus. ¶ Γυμνόπους,οδος,ὁ,nudipes,ἀνυπόδητος,γυμνόπους.
Γυμνοποδῶ,nudis pedibus incedo, Nazanz.
Γυμνὸς,οῦ,ὁ,nudus,Lucian.τῆς χίονος γυμνός.
Γυμνοσοφισταὶ,ſapientes Indorum: quòd nudi in ſyluis agant.
Γυμνόσπερμα,quæ ſemine ſunt nudo, Theophr. lib.7.cap.3.
Γυμνότης,ητος,ἡ,nuditas,γύμνωσις,Chryſoſt.
Γυμνόω,μ.ώσω,π.ωκα, nudo, denudo, Thucyd. γυμνῶ τὰ ὀςέα τῶν κρεῶν.¶Aliquando exhaurio, Nonn.ἀμφιφορῆες πάντες ἐγυμνώθησαν ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις οἴνου πινομένου. ¶ Item indico & aperio. ¶ Γύμνωσις,εως,ἡ, nuditas. Quintilianus.
Γυναικεῖος,ου,ὁ,muliebris : ὁ γυναικεῖος κόσμος, Plat.2.de Repub.¶Γυναικεῖα,τὰ,muliebria, menſes mulierum,Ariſtot.hiſtor.lib.4 ca.9. ¶γυναικεῖον,ου,τὸ,locus vbi mulieres verſãtur.
Γυναικεία,Bona dea,Plut.in Cicer.
Γυναικίας,ου,ὁ,effœminat⁹, θηλυμανὴς ἀνὴρ,Luci.
Γυναικίζω,muliebriter viuo,Dionyſ.
Γυναίκισις,imitatio muliebris,Ariſt. Theſmo.
Γυναικοθύμως, muliebri animo, muliebriter, Polybio.
Γυναικοϊέρακες,mulieroſi,mulierarii Capitolin.
Γυναικοκρασία,mulieroſitas Cicer.
Γυναικοκρατέομαι,οῦμαι, viuo ſub muliebri imperio:vnde γυναικοκρατούμενοι,Plin.lib.6.
Γυναικοκρατία,muliebre imperium, Ariſtot.lib. 5.Politic.
Γυναικομανὴς, έος,ὁ καὶ ἡ, inſaniens in mulieres: aut illas ad furorem cogens, Interp. Hom. Hinc Γυναικομανῶ,& Γυναιμανῶ.
Γυναικονῖτις,ιδος,mulierum ſenatulus.
Γυναικόνομαι,mulierum inſtitutores, Athen.5.
Γυναικονομία,mulierum diſciplina,Ariſtot.
Γυναικοπληθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,mulierib⁹ plen⁹,Eurip.
Γυναικοπρεπῶς,muliebriter, vt decet mulierẽ.
Γυναικοτιλὴς,οῦ,ὁ,mulieroſus,mollis,Poll.6.
Γυναικώδης,muliebris, mulieroſus.
Γυναικὼν,ὁ,conuenticulũ Cicer.
Γυναικωνῖτις,ιδος,ἡ,gynæceum,mulierum conclaue,Plutarch.in Polit. ¶ Ioſeph γυναικωνῖτις,mulierũ ſodalitium atque inita ſocietas.
Γυναιμανὴς,mulieroſus, inſan⁹ amore mulierũ. Iliad γ. εἶδος ἄριστε,γυναιμανές.
Γυναιον,ου,τὸ,muliercula,vxorcula,Demoſth.

Γυνὴ,αικὸς,ἡ, mulier, γυνὴ γαμετὴ, vxor, Plat. νόμ.θ. γυναῖκα ἔχειν,Herodot.
Γυνὶς,ὁ,mollis, effœminatus, Plutarch.in Apophth.& Suid.
Γύον,terrę mẽſura: hinc Ὀδυσ.ς.τετράγυον.
Γύπαι,αἱ,ſubterraneæ cauernæ,nidi,ſpecus.
Γυπαίετος,ὁ,aquila vulturis ſpecie,Ariſtot.
Γύπανον,Gazæ lib 3. Gram. exponitur tuguriũ. Vide num rectius ſpelunca & cauerna.
Γυπάριον,ου,τὸ,auis,nidus, Ariſtoph.Interpr.
Γύπη,ης,ἡ,terræ cauitas,γῆς κοίλωμα,Heſych.
Γύπωνες,οἱ,ſaltatores,de quibus Poll. lib.4.
Γύραι,petrę ſunt prominentes in Ægęo ſinu.
Γύργαθος,ὁ, lectus in quo paralytici mentéque capti, vincti lacerant ſeſe. Suid. ¶ Item,caniſtrum,Poll.lib.7. ¶ Γύργαθον,ου,τὸ,rete,Ariſtot.reticulum vel quaſillus Horat.caniſtrũ panarium,Heſych.
Γυρεία,ας,ſcrobs,foſsio in vitibus,repaſtinatio.
Γυρεύω,circumeo,ambio.
Γυρῖνοι,ranæ minores & imperfectæ,Arat.
Γυρόδρομος πέτρος,lapis in orbem motus, Epigr.
Γύρος,ου,ὁ,ambitus,orbis,circulus,ſcrobs. Theophr.de cauſ.plant.l.3.cap.5. Γυρεύω,ambio.
Γυρὸς,οῦ,ὁ,aduncus,rotundus,arcuatus, Odyſſ.τ. γυρὸς ἐν ὤμοισι,humeris incuruis.
Γύρις,pollen,puluis molarum,pollen farinæ,Interpr.Dioſc.lib.3.cap.48. γύρις τῶν πυρῶν.
Γυρόω,μ.ώσω,circulum duco,ſepio, ambio,Nicand.in Alex.¶ Γύρωμα,ατος,τὸ,circulus,orbis,Theophr.
Γύρωσις,εως,circuitus,circumactio.
Γὺψ,γυπὸς, vultur.γυπὸς σκιά, Parœmia, Suid.
Γύψος,ου,ἡ,gypſus.οἶνος τὴν γύψον ἔχων,Dioſcor. lib.5.cap.10.¶ Γυψόω,gypſo illino.

Γ Ω

Γῶ,ſibiipſi, priuatim tuo. ¶ Eſt etiam Verbum, ἀντὶ τοῦ χωρῶ, λαμβάνω, δέχομαι, γλυνῶ,φωνῶ, Etymolog.
Γωζάμη,vel γαζάμη, in quo piſcatores oſtrea congerunt,Heſych.
Γωγώνη,λάρυγξ,fauces, guttur,Heſych.
Γωλέα,luſtra,ſpelęa,Nicand.in Theriac.
Γωνία,ἡ,angulus, γωνίαι τῶν πλατειῶν, Matth.6. ¶Γωνιοειδὴς, angularis, Theophr.l.1.hiſt.pl. ca.16.angulatus Cicer. γωνιώδης,idem.Γωνίδιον,paruus angulus.
Γωνιασμὸς, οῦ,ὁ, concurrentium parietũ angulus. ¶ ἐπῶν γωνιασμὸς,Ariſt.in Ranis,cauilli.
Γωνιόομαι,οῦμαι,angulos habeo,Dioſcor.l.3.c.9.
Γωνοείσματα, indicia, γνωρίσματα, ὑποθέσεις, Heſych.
Γῶνος,genu,& luſus palæſtricus,Heſych.
Γῶος,monumentum.
Γωρμάω,hoc verbum Laconum eſt, ſignificátque ſubſanno, amarulenter irrideo, Plutarch.in Lycurgo.
Γωρυτὸς,οῦ,ὁ, theca arcus, pharetra, Homerus Odyſſ.φ.

Sophocl. Ἀλλά με αἴζον.

Δ Bœoticè pro ζ, vnde θερίσδην pro θερίζειν, Ariſtop.

Δὰ, particula eſt, quæ per ſe nihil ſignificat: ſed in compoſitione auget, vt δαφοινός.

Δαγὺς, ύδος, cryſtallum, ornamentum muliebre, quod corollæ in modũ caput ambit ſtringítq́; Theocr. in Pharmac. ¶ Alii bracteam in pectus virginum pendulam intelligunt.

Δαδαίνειν, curare, obſeruare, Heſych.

Δαδίον, ου, τὸ, facula: pro tædaria materia, Dioſc.

Δάδιξ, ικος, menſura ſex chœnicum, Poll. lib. 4.

Δαδοκοπεῖν, eſt detrahere tædã, Theoph. l. 3. c. 8.

Δαδουργεῖν, idem, Theophr. ibidem.

Δᾳδουχέω, facem præfero, Athen. l. 4. ¶ Eſt etiã δᾳδουχεῖν, quod Cicer. prælucere, Ego meis maioribus mea virtute preluxi. ¶ Δᾳδουχία, ας, ἡ, facis geſtatio, Herodian. ¶ Δᾳδοῦχος, ὁ, geſtans tędam, Philoſtrat. in Epiſt. ad oculos loquens quibus amor concipitur, ὦ κακοὶ δᾳδοῦχοι ἔρωτος, &c.

Δᾳδοφορέω, tædifico, Gaz. lib. 9. c. 2. hiſt. Theop.

Δᾳδόω, μ. ώσω, in facem muto, Theophr. lib. 5. cap. 15. de cauſ. plant. ὅταν αἱ ῥίζαι δᾳδωθῶσι, ¶ Δᾴδωσις, εως, ἡ, tęda, in tędam mutatio, Idem ibidem.

Δαδύσσω, perturbo, lacero.

Δᾳδώδης, εος, ους, ὁ καὶ ἡ, tædaceus, Theophraſt.

Δάειρα, Atticè, Proſerpina.

Δαείω, ſcio, intelligo, Accuſ. Dicitur & Δαέω.

Δαερός, niger.

Δάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, diuido, lacero, Odyſſ. ό, κτήματα δασσάμενοι, inter ſe partiti. ¶ Heſiodus, σπέρματα δάσασθαι dixit, pro ſeminare. Item, prodo: & aſsigno, Eidem.

Δάη, pugna, μάχη μεγάλη.

Δαηθμός, οῦ, ὁ, incendium.

Δαημοσύνη, ης, ἡ, ſcientia, ars, Apoll. 2. Argon.

Δαήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peritus artifex, Odyſſ. θ.

Δαήρ, έρος, ὦ δᾶερ, leuir, viri frater, Iliad. γ.

Δανερός, οῦ, ὁ, ſplendidus, ſiccus, accenſu facilis.

Δαὶ, pro δὴ, autem, Ariſtoph. in Pluto, Αἰτοῦσιν οὐκ ἀργύριον οἱ χρηστοί. Καρ. τί δαί; quid verò? vel quid autem?

Δαΐα, magna, infinita, venerabilis, horrenda.

Δαιάζω, exclamo, ſuſpiro.

Δαιδάλεος, & Δαιδαλέος, ου, ὁ, varius, artificioſus, dædaleus, ζωστὴρ δαιδαλέος, Iliad. δ. id eſt, ποικίλος. à δαίω, teſte Gaza.

Δαιδάλλω, μ. αλῶ, π. αλκα, orno, vario.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus ſcitum, artificium.

Δαιδαλόχειρ, ὁ καὶ ἡ, manibus induſtrius, Epigr.

Δαΐδες, faculæ, λαμπάδες, λύχνοι.

Δαΐζω, μ. ίσω, π. ικα, diuido, dilanio, diſcerpo, Odyſſ. ξ, πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων, diuidens, μερίζων. ¶ Δαΐζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, inquiro.

Δαιμονάω, μ. ήσω, π. ηκα, inſanio, ſum dæmoniacus, Plutarch. in Pericl. τοῖς δαιμονῶσι περὶ τὰ θεῖα. ¶ δαιμονιακὸς φθόνος, inuidia à dæmone incenſa, Idem ibidẽ. δαιμονικὸν οἶστρον ὑπομένειν, Chryſoſt. περὶ ἱερωσ.

Δαιμονίζομαι, à dæmonio vexor, Matth. 4.

Δαιμονίζω, inter deos refero, ἀποθεοῦμαι.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, numen, genius, fortuna, dæmonium, Xenoph. ἄποτε αὐτοῦ ἤκουσα περὶ τοῦ δαιμονίου διαλεγομένου, i. de diuina prouidentia & ſupremo numine.

Δαιμόνιος, infelix, Ariſt. νεφ. ἔασον ὦ δαιμόνιε καταδαρθεῖν τί με. ¶ Itẽ beatus, auguſtus, Odyſſ. ξ. ἦθε δαιμόνιε ξείνων. & Iliad. α. δαιμονίη αἰεὶ μὲν οἴεαι, pro κακὴ κεφαλή. ¶ πῦρ δαιμόνιον, ignis ſacer, Epig. ¶ Δαιμονιώδης, à ſpiritu vexatus. ¶ Δαιμονίως, infeliciter, mirè, excellenter, δαιμονίως ἐφερπύσαι.

Δαιμονομανία, idem quod εἰδωλολατρεία, Aretas in Apocal.

Δαιμὸς, cuius bona in ærarium relata ſunt.

Δαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, deus & dea, θεοὶ καὶ δαίμονες, Ariſt. in Plut. ἡ δαίμων θεὰ, Philoſt. in Heroicis. ¶ Item cuiuſque genius, Odyſſ. ξ. ¶ ἡ δαίμονες, manes, lares Cicer. ¶ ἄγγελοι Philoni: fortunæ aut fati conciliatores, Sophocl. ἔστ' ἀνεῖται συγερῷ δαίμονι, interiit inuiſo fato. ¶ Item ſapiens, quaſi δαήμων.

Δάϊνος, dẽſus, prudẽs, aptus vri, πυκνὸς, καύσιμος.

Δαίνυμαι, conuiuor, comedo, epulor, Iliad. ι.

Δαίνυμι, præbeo conuiuium. δαίνυ δαῖτα γέρουσι, da conuiuium ſenibus, Homer.

Δαίομαι, diuido. Odyſſ. ό, κρέα δαίετο, i. ſecabat, ἐμέριζε. ¶ Pro epulor, Apoll. εὖ δαισάμενοι. ¶ Item incendor, vror, Heſiod.

Δάϊον, ſiue Δαῖον, monſtrum: ſignum bellicum.

Δαίρω, flagello, verbero, cędo, τύπτω: vnde δῆρις.

Δαὶς, δαιτὸς, καὶ Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, & Δαίτη, poeticè, conuiuiũ ingenioſè extructũ, dapes, Iliad. ά.

Δαΐς, ΐδος, ἡ, fax, tęda, Heſiod. ¶ Item bellum.

Δαίσιον, ου, τὸ, eſui aptum, δαισιμὸν, edule, veſcũ.

Δαιταλόω, Lycophr. conuiuor, epulor.

Δαιταλεύς, έως, ὁ, conuiuator.

Δαιταλουργία, coquendi ars.

Δαίτη, ης, ἡ, conuiuium, epulum, Apoll. 2. δαίτην ἀμφίεπον. Δαίτηθεν, ex epulo, ex conuiuio.

Δαιτίδες, magnæ faces accenſæ: & capita allii, Galen. in gloſsis Hippocr.

Δαιτρεύω, μ. εύσω, diuido cultro, miniſtro, Odyſſ. ξ. ¶ Pro macto, Arg. 2. ἀλλ' ἵπποις δαίτρευον.

Δαιτροπόνος, ου, ὁ, piſtor, σιτοπόνος, σιτοποιός, Heſy.

Δαιτρὸς, οῦ, ὁ, coquus, Plutar. in Sympoſ. ¶ Item ſemiplenus, Hom. Iliad. δ.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, qui conuiuio accipitur, Odyſſ. ό, ¶ Capitur

¶ Capitur & pro eo qui parat conuiuium, Odyſſ.δ. ¶ Δαιτυμονεῖς, cõuiua, Nonn. ¶ Δαιτὺς, ύος, ὁ, conuiuium, epulæ.
Δαΐφρων, expertus belli, Heſiod. ¶ Itẽ prudens, pudicus, Odyſſ.ό. κουριδίης ἀλόχου δαΐφρονος.
Δαίω, & Δαίω, μ. δαίσω, ἀόρ.β. ἐδάλω, μεσ.π. δέδηα, diuido, conuiuor, Homer. δαίσομεν ὑμεναίοις. ¶ Item luceo, comburo, δαίω πῦρ, ignem excito. ¶ Aliquando diſco, ſcio.
Δάκαρ, genus quoddam caſiæ, Dioſc.lib.1.c.12.
Δακέθυμος, mordens animũ, moleſtus, mordax.
Δάκετον, τὸ, animal venenoſum, Dioſcor.lib.7. c.1. μετὰ τὴν ἐκ τοῦ δακέτου πληγήν. Δάκος, idẽ.
Δάκνω, μ. δήξω, π. ηχα, ἀόρ.β. ἔδακον à δήκω, mordeo, rodo, lancino, δάκνω τὴν καρδίαν, Ariſto.
Δάκνομαι, moleſtè fero, mordeor. δάκνομαι ἐπὶ τούτοις, Xenoph.
Δακνώδης, εος, mordax, Alexand. Aphrod.lib.2. Problemat.
Δάκρυ, υος, τὸ, lachryma, Iliad.ά. κατὰ δάκρυ χέουσα.
Δακρύδιον, τὸ, ſcammoniæ herbæ ſuccus, Nicãd.
Δάκρυμα, ατος, τὸ, lachryma, Herodot.
Δακρυόεις, όεντος, lachrymãs, lachrymoſus, Heſiod. ἄλγεα δακρυόεντα, i. dolores flebiles.
Δάκρυον, ου, τὸ, lachryma, Herod. ¶ δάκρυον etiã dicitur humoris fluxus ex planta diſtillantis.
Δακρυρροέω, ῶ, lachrymas fundo, Poll.
Δακρυχέω, μ. ήσω, π. ηκα, lachrymas fundo, Iliad.ά.
Δακρύω, μ. ύσω, π. υκα, lachrymo & ploro, κλαίω, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, Sophocl.in Aiace.
Δακρυώδης, εος, ους, ὁ καὶ ἡ, lachrymoſus, Theophraſt.lib.6.
Δακτυλῆθρα, ας, ἡ, Xenoph. digitalia Varr. ¶ Eſt etiam Syneſio tortorum inſtrumentũ quæſtionibus adhiberi ſolitum: Cyprianus vngulã vocat. ¶ Item & anuli pala, id eſt, σφενδόνη, vulgò *le chaton*.
Δακτυλιαῖος, digitalis, δακτυλιαῖος τὸ μέγεθος, vel δακτυλιαῖος τοῦ μεγέθους. ¶ Δακτύλιον, paruus digitus.
Δακτύλιος, ου, ὁ, anulus, Hippocr.
Δακτυλίδιον, ου, τὸ, anulus ſine gemma aut ſigillo, Pollux lib.2.
Δακτυλικὸν ὄργανον, quod digitis pulſatur, Athenæus δ.
Δακτυλῖτις, longa ariſtolochia, Dioſcor.
Δακτυλογλυφία, ας, ἡ, vel Δακτυλιογλυφία, apud Plat. & Poll.lib.2. anulorum ſcalptura.
Δακτυλιόγλυφος, ου, ὁ, anularius, Poll.lib.7.
Δακτυλοδεικτέω, ῶ, digito oſtendo, Polluc.lib.2.
Δακτυλοδόχμη, ης, ἡ, palmus.
Δακτυλιοθήκη, anulorum repoſitorium, Plin. lib.37.cap.1.
Δάκτυλον, ου, τὸ, digitus, Epigr. δάκτυλα χερός.
Δάκτυλος, ου, ὁ, digitus. ¶ Eſt & rhythmi genus, Ariſtoph. νεφ. & Plutarch. de Muſica. ¶ Item δάκτυλοι, palmæ fructus, Dioſcorid.cap.67. ¶ Eſt etiam δάκτυλος, digitus, mẽſura Frontino & Poll. ¶ Sic etiam dicti Poll.lib.10. lapides pertuſi quibus ora funiſque nauticus alligatur. ¶ Eſt etiam δάκτυλος, conchæ genus, Plin.lib.9.cap.61.
Δακτυλωτὸς, οῦ, ὁ, anularius, & digitatus Plin. ¶ At δακτυλωτὸν, poculi genus, Athen. ια.
Δαλὸς, οῦ, ὁ, lampas, torris, fulgor, titio, Heſiod. εὕει ἄτερ δαλοῦ καὶ ὠμῷ γήραϊ δῶκεν, &c. ξύλου ἀπόκαυμα.
Δαμάζω, μ. άσω, π. ακα, ἀόρ.ά. ἐδάμην, domo, Apollon.2. ὑπὸ πατρὶ δάμασσε καὶ φρύγας.
Δαμάλεως, apud Naz. Rufinus vertit, vitulus.
Δαμάλη, ης, ἡ, iuuenca, poeticum.
Δαμαλήβοτος, depaſtus à iuuencis, lib.Epigr.
Δαμαληφάγος, ibidem, Epithet. Herculis.
Δάμαλις, εως, ἡ, iuuenca: δαμάλη, idem, poeticũ.
Δάμαρ, vel Δάμαρς, αρτος, ἡ, vxor, Iliad.γ. παρὰ τὸ δεδμῆσθαι καὶ ὑποτετάχθαι τῷ ἀνδρί.
Δάμασις, εως, ἡ, domitus Cic. domitura Plin.
Δαμασίφρων, ὁ, deceptorius, Pindar.
Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba, de qua vide Dioſcor. lib.3.cap.169. Quidam exiſtimant eſſe quam vulgò *du muguet*.
Δαμάω, μ. άσω, π. ακα, ἀόρ.β. ἔδαμεν, ſubigo, domo, Iliad.ά. πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς ἀχαιούς. Apoll.2. χερείω ἧγε δαμῆναι, pro θανεῖν, mori. ¶ Δάμνημαι, & δάμναμαι, idem, Odyſſ.ξ. ἀλλὰ με κῦμα δάμναται. Δάμνα, idem.
Δαμύττειν, Polluc.lib.2. σκαρδαμύξαι, cõniuere.
Δαμώματα, τὰ, carmina vulgò cantata, Ariſtoph.in Pace.
Δανὰ, τὰ, ligna arida, Callimachus, δανὰ ξύλα κεάσαι. Hinc δανώτατα, id eſt, ligna ſiccíſsima.
Δανάη, ἡ, laurus Alexandrina, Dioſcorid.
Δανάκη, numulus ille, qui Charonti perſoluitur pro Stygiæ paludis tranſmiſsione, Plutarch.
Δανδαλίδες, panes ſunt apud Polluc.lib.6.
Δανείζομαι, μ. είσομαι, æs alienum contraho, fœnore accipio, fœneror, Xenoph δανείζεσθαι οὐδαμόθεν ἐστὶν ἀργύριον. Idem, μηδὲν ἔχω ἐφ' ὅτῳ ἂν δανειζόμην, nihil habeo vnde, vel ob quod fœnerari poſſim. Plutarch.in Solone, ἐδανείσαντο συχνὸν ἀργύριον ὑπὸ τῶν πλουσίων, à diuitibus pecuniam grandem fœnore acceperunt.
Δανείζω, μ. είσω, π. εικα, mutuo do, trado ad vſuram, fœnero, Ariſtot.2. OEcon. ἔλαιον δανεῖσαι τῇ πόλει ἐπὶ τόκῳ, olei fœnus ciuitati credere. Idem 6. Polit. δανείζειν εἴς τι μέρος τῆς ὑπαρχούσης ἑκάστῳ γῆς, fœnerari ſuper aliqua fundi parte quam quis habet. ¶ Δάνεισμα, τὸ, fœnus, mutuum, vſura, δάνεισμα ποιησάμενοι, pecuniam mutuati, Thucydid. χρέος ἄτοκον δάνεισμα, Poll. mutuum datum ſine obligatione. ¶ Δανεισμὸς, οῦ, ὁ, mutuatio, fœnus, Plat. νόμ. ιά. δανεισμοῦ συμβάλλω χρήματα, do mutuò pecuniam.
Δάνειον, ου, τὸ, mutuum, debitũ, fœnus: vnde damnum dictum eſt. δανείων πλῆθος, æris alieni multitudo.

Δανειστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, creditor. ¶ Δανειστικὸς, fœneratorius, numularius.

Δαὸς, οῦ, ὁ, aridus, ſiccus: δαυὶς verò, τὸ ἀληθές. ¶ Itē δαυὸν, τὸν θάνατον μακεδόνες λέγουσι, Plut.

Δᾶνος, εος, τὸ, munus, fœnus, impendiū Cicer.

Δαξισμὸς, morſus, δαξισμὸς καρδίας, i cordis morſus & contractiuncula Cicer. καρδιωγμίας, Suidæ.

Δαὸς, οῦ, ὁ, lumen, lampas: Lupus annoſus.

Δαπανάομαι, & Δαπανάω, μ. ήσω, πτ. ηκα, conſumo, expendo, ſumptum facio, profundo, Xenoph. πολλὰ δαπανᾶν εἰς βλαβερὰς ἡδονὰς, Lyſias, τοσαύτας δαπάνας δαπανώμενος.

Δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus, impendium, ſolutio.

Δαπάνημα, ατος, τὸ, expenſa, conſumptio Cic.

Δαπανηρὸς, οῦ, ὁ, conſumptor & confector Cicer. δαπανηρὸς πόλεμος, Demoſth. ſumptuoſum bellum. ¶ Δαπανητικὸς, οῦ, ὁ, conſumens, Nazanz. orat. ά.

Δαπανὸν, ſumptuoſum, id quod inſumitur.

Δάπεδον, ου, τὸ, ſolum, campus, fundamentum, circus, area, locus. γῆς δάπεδον, terræ ſolum, Ariſtoph. ¶ Significat & pauimentū, i. cōplanatū & ſpacioſum locū in ædibus, vt Iliad. δ.

Δάπις, ιδος, ἡ, tapes, etis, Ariſt. in Pluto.

Δάπτειος, ου, ὁ, lacerator, edax, lib. Epigr.

Δάρατος, Nicand. apud Athen. lib. γ author eſt ita ἄζυμον ἄρτον vocari, id eſt, panem abſque fermento.

Δαρδάπτω, μ. άψω, πτ. αφα, & Δάπτω, deuoro, lacero, exedo, Odyſſ. ξ, κτήματα δαρδάπτουσιν, i. dilapidant. Ariſt. νεφ. καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσι, mordent, lancinant. ¶ De iis qui ſe cibo ingurgitant ferarum ritu, vſurpantur δαρδάψαι, & δάψαι, Hom. τὸν δ' ἄρα κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν. Vide Athen. lib. ά.

Δαρδαίνω, inquino.

Δαρεικὸς, οῦ, ὁ, Daricus, nummus Perſicus aureus, δαρεικὸς στατὴρ, Daric⁹ ſtater, Thuc. l. 8.

Δαρθάνω, ἀόρ. β. ἔδαρθον, vel ἔδραθον, μ. δαρθήσομαι, dormio.

Δαρθεῖν, pro δραθεῖν, cubare in pellibus.

Δαρύω, cædo.

Δάρπη, κόφινος, σαργάνη, cophinus, ſporta, ſagena.

Δάρσις, excoriatio, à δέρω, Galen.

Δαρτὰ, ſeu δρατὰ, i. facta.

Δαρτὸς, genus piſcis. Athen. δαρτὰ ponit inter ταρίχη, i. ſalſos piſces, quib⁹ coriū eximitur.

Δάρτον, tunica tenuis & neruoſa, tegēs neruos à quibus teſticuli dependent, δάρτη Galen.

Δαῒς, δαΐδος, ἡ, tæda, arbor, fax, torris, ἡμμένην δᾳδα λαβὼν, incenſam facem, &c. Plut. in Publ.

Δάσιος, denſus: δασεῖα aſpirationis nota.

Δάσκιλλος, ὁ, piſcis, Ariſtot. lib. 8. Anim. cap. 2.

Δάσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vmbroſus, δάσκιος ὕλη, Odyſſ. έ.

Δάσμευσις, εως, ἡ, diuiſio, διαίρεσις, δάσμα.

Δασμογράφος, ου, ὁ, ſcriba tributi.

Δασμολογέω, μ. ήσω, πτ. ηκα, tributa colligo à multis, Demoſth. Iſocrat. in Areopag. τοὺς νησιώτας δασμολογεῖν ¶ Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio. ¶ Δασμολόγος, ου, ὁ, quæſtor, qui tributa colligit.

Δασμὸς, οῦ, ὁ, tributum, vectigal, munus, ſtipendium, diſtributio, partitio, Iliad. ά. ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται X. nap. δασμὸν ἀποδιδόναι. ¶ Item magiſtratus, Plat. Epiſt. 8.

Δασμοφορέω, ῶ, tributum ſoluo ſeu pendo.

Δασμοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, tributarius, ſtipendiarius.

Δάσος, εος, τὸ, denſitas, ſyluoſus locus.

Δασπλὴς, ῆτος, grauis lib. 7. Epigram δασπλῆτα διάστασιν, grauē ſeparationē: ἀντὶ τοῦ θανάτου.

Δασπλῆτις, εως, ἡ, grauis, Epith. Hecates, Odyſſ. ό. Et δασπλῆτις νοῦσος, Nonn.

Δασύκερκος, ὁ, habens denſam caudam, Theocr.

Δασύμαλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanoſus.

Δασύνω, μ. υνῶ, aſpiro, obdenſo. Δασύνομαι, hirſutus reddor, pilos produco. ¶ πώγωνα δασυνόμενον, Epigr. i. irraucefcens.

Δασυπόδιος, ου, leporinus, Suid. & Poll.

Δασύπους, οδος, ὁ, lepus, cuniculus, ab hirtis pedibus, Gaza ex lib. 1. Ariſtot. de Anim.

Δασυπώγων, ωνος, ὁ, denſam habens barbam.

Δασὺς, έος, ὁ, denſus, conſitus, Xenop. δασέα ὄρη. ¶ Item villoſus, piloſus, hirtus Virg.

Δασύσκιος, ου, ὁ, vmbroſus, opacus.

Δασυσμὸς, οῦ, ὁ, denſitas, craſsities. ¶ δασυσμὰς φωνῆς, vox obtuſa, Dioſc. lib. 1 cap. 78.

Δασύστερνος, habens pectus hirſutum, Heſiod.

Δασύτης, ητος, ἡ, denſitas, pilus, hirſutia Solino.

Δασύφλοιος, hiſpidum habens corticem, caſtaneæ epith. apud Nicandrum.

Δατέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, diuido, macto, Heſiod. ἀποφθιμένου ἢ διὰ κτῆσιν δατέονται.

Δατέω, μ. ήσω, πτ. ηκα, conculco.

Δατῆται, οἱ, diuiſores, μερισταί.

Δατισμὸς, οῦ, ὁ, quum oratio profertur iiſdem numeris. Hinc apud Ariſtop. eſt δάτιδος μέλος.

Δατὸς, ὁ, dolus, aſtutia, πανούργευμα.

Δατύασιν, laniare, deuorare.

Δαῦ, Theocr. per Cererem, ſiue per terram.

Δαύειν, dormire.

Δαύκαλις, pes gallinaceus.

Δαυκίτης οἶνος, vinum ex dauci radice contuſa cōfectū, δαύκιον, Nic. Dioſc. lib. 5. cap. 70.

Δαῦκον, ου, τὸ, daucū, genus herbæ, de qua Theophraſt. lib. 10. cap. 15. à Paulo Ægin. dicitur ὁ δαῦκος.

Δαυλία, ας, ἡ, ficedula.

Δαῦλον, ου, τὸ, Æolicè pro δαλὸς, titio.

Δαυλὸς, οῦ, denſus, pinguis, Cæl. lib. 19. cap. 24. Itē fuſtis, vnde ἀποδαυλίζω, percutio, Eurip.

Δαφνέλαιον, τὸ, laurinum oleum, Dioſc. l. 1. c. 50.

Δάφνη, ης, ἡ, laurus, πυθικὴ δάφνη, Ariſtoph. ¶ δάφνη ἀλεξανδρεία, laurus Alexādrina, herba de qua Dioſc. lib. 4. cap. 147. ¶ Δαφνήεις, εντος, laureus, laurinus. Δαφνὶς, ῖτος, ὁ, idē. ¶ Δαφνηφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, laurum gero.

Δαφνηφάγοι, dicuntur vaticinantes, Lycophr.

Δαφνηφόρος, ου, ὁ, laureatus, Plut. in Themiſt.

Δαφνίδες, αἱ, fructus lauri, laurinæ baccæ.

Δαφνικὸς

Δαφνικὸς,οῦ,ὁ,laureus:δαφνιακὸς,idem,Epigr.
Δάφνινος,ου,ὁ,laureus,δαφνίνῳ φορῶ βακτηρίαν, Suid.δάφνινον ἔλαιον,laurinum oleum, Dioſc.
Δαφνὶς,ίδος,laurus,& bacca lauri,Theophr.
Δαφνῖτις κασία,quę ἄχυ Arabicè,Dioſc.l.2.c.12.
Δαφνοζητὴς,οῦ,ὁ, lauro gaudens, lib.Epigr.
Δαφνοειδὲς,τὸ,planta,de qua Dioſc.lib.4.c.148.
Δαφνοφόρος,laureatus. Δαφνοφόρος,cũ lauro.
Δαφνὼν,ῶνος,ὁ,lauretum.
Δαφοινεὸς,ruber,Heſiod.
Δαφοινὸς,ὁ,valde cruentus,rubicundus,fuluus, maculis rubris ac veluti ſanguineis diſtinctus,Iliad.β,δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός.
Δαψιλὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, abũdans, copioſus,vber,amplus.δαψιλὴς χώρα,latè patens vel multa fũdens,Plut.in Numa. ¶ Δαψίλεια, ἡ,largitas, liberalitas,affluentia rerum. ¶ Δαψιλεύομαι, abundo, ἐδαψιλεύσατο δι᾽ ὑμᾶς, ſolicitus eſt pro vobis, 1.Reg.10. ¶ Δαψιλῶς, oppiparè, largè vel largiter,Xenoph.ζῇ δαψιλῶς, ſplendidè viuit & lautè.

Δ Ε

Δὲ,autem, enim, ſed,at, verùm, verò,porrò,ac, tamen,attamen,cæterùm.Gaz.lib.2.Gramm. ὁ δὲ ἐστὶ σύνδεσμος καὶ συμπλεκτικῶς καὶ συλλογιστικῶς καὶ περιγραφικῶς λέγεται,i. & copulatiuè & raciocinatiuè, & circunſcriptiuè dicitur. Reſpondet vt plurimum ad μὲν. ¶ δὲ apud Poetas Accuſ. ſubiungitur pro præpoſitione εἰς vel ἐπὶ,Iliad.α, ἀγορὴν δὲ καλέσατο λαὸν Ἀχιλλεύς,i.εἰς ἀγορήν.
Δέας,metus,δέος.
Δεδαὼς,ότος,ὁ,doctus, Accuſ.Apoll.2.Argon.
Δεδίεσθαι,εὐλαβεῖσθαι,cauere,metuere.
Δεδείκελος,timidus,ἀεὶ φοβούμενος.
Δεδίσκομαι,δεξιοῦμαι,φιλοφρονοῦμαι, amãter prębeo,Odyſſ.ό, δεδισκόμενος ἢ προσπτύσσω.
Δεδίττομαι,&
Δεδίττω,μ.ίξω,π.ιχα, territo, ſiue territor, Lucian.τῷ χάσματι δεδιττόμενος,hiatu terrens.
Δέελος,& Δῆλος,faſciculus, vinculũ,δεσμὸς,ἅμμα.Et δέελον pro δῆλον,manifeſtum,φανερόν.
Δέησις,εως,ἡ,indigentia, Antiſth.¶ Item deprecatio, δεήσεις πολλὰς αὐτῷ ποιησάμενος, multis eum precatus.¶ Δέημα,ατος,τὸ,idem. ¶ Δεητικὸς,ſupplex, Plutarch. ¶Apud Ariſtot.pro homine libenter precante.
Δεῖ,μ.δεήσει,vel δεήσῃ,ἀόρ.ἐδέησε,παρ.ἔδει. ἀπαρέμφατον,δεῖν,oportet, operæpretium eſt,par eſt, Iſocrat. ὡς δεῖ τὴν πόλιν ἐξανδραποδισθῆναι. ¶ πολλοῦ δεῖ, multum abeſt, Plat.2.de Republ. ¶πολλῶν σοι δεήσει,Xenop.1. Pæd.multis tibi opus erit. ¶ ἓν δεῖ μόνον μοι, vna re eſt mihi opus,Eurip. ¶ Idē,οὐ πολλοῦ πάνυ με δεῖ.
Δεία,ας,ἡ,ἔνδεια,penuria,indigentia.
Δεῖγμα,ατος,τὸ, ſignum, nota, ſpecimen, exemplum.δεῖγμα προσφέρειν,ſpecimẽ edere, Plat. νόμ.δ. ¶Δειγματίζω,μ.ίσω,π.ικα,traduco,ſpectaculum omnibus propono, Coloſſ.cap.2.
Δειδήμων,ονος,ὁ,timidus,cautus,terribilis.
Δείελα,nox obſcura,Suid.ἡ σκοτία νύξ.
Δειδίζω,vnde ὑποδειδίζω,expaueſco,Homer.
Δείδιμι,terreo,Actiu.Accuſ.iungitur. ¶ Pro timeo,Iliad.ζ,οὐδ᾽ ἀχιλῆα πόθ᾽ ὧδέ γ᾽ ἐδείδιμεν.
Δειδίσκω,oſtendo,Apoll.Rhod. ¶ δειδισκόμενος, δεξιούμενος,Odyſſ.i.comiter excipiens.
Δειδίσσομαι,μ.ίξομαι,π.ιγμαι,timeo,Iliad.β,οὐδέ σε ἔοικε κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι.¶Pro terreo,Iliad.δ,θαρρεῖ μηδέ τι πω δειδίσσεο λαὸν ἀχαιῶν.
Δείδω,μ.δείσω,π.δέδοικα,π.μ.δέδια & δείδια timeo. περὶ κύπρου δεδιώς, de Cypro timens, Iſocra. in Euag. δείσας περὶ τοῖς λακεδαιμονίοις.¶Chryſoſt.περὶ ἱερου.ὑπὸ λῃστῶν δέδοικα, timuit à prædonibus. ¶δεῖσαι ἀμφὶ τῷ μειρακίῳ,timere adoleſcenti,Galen.lib.1.ad Glauc.
Δειελιῆσαι,meridiari,μεσημβριάζειν: & merendam ſumere,Odyſſ.ρ,σὺ δ᾽ ἔρχεο δειελιήσας. Athen.ά
Δειελινὸς,pro Δειλινὸς, Ionicè,veſpertinus,meridianus, δειελινὸς ζόφος, Apollon.Rhod.δείελος,idem.
Δειελίτης,fraudulentus,maleficus.
Δείελος,ου,ὁ καὶ ἡ,meridianus, veſpertinus, δείελος ὥρη, Apoll.Rhod.i.ἑσπερινή. ¶ Δείελον, ου, crepuſculum.¶In Epigram.te.. pus pomeridianũ.¶ὑπὸ δείελον,ſub veſperã, Apoll.Rhod.
Δεικανάω,dextra prehendo,δεξιοῦμαι, Homer.
Δείκελον,ſeu δείκηλον, Suid.ſimulachrum, imago,Epigr.ῥεῖα πυρηφόρου δείκελον εἰσορόων.
Δεικηλίκτας,κ,ὁ,Laconum lingua,mimus,&hiſtrio,Plutarch.in Apophth.
Δείκνυμαι,dextra prehendo:δεικνύμενος,Odyſſ.ί. comiter excipiens.
Δείκνυμι,μ.είξω,π.ειχα,& Δεικνύω,oſtendo,demõſtro,prodo,indico, Xenoph.δεικνύαν ἑαυτὸν οἷος ἦν. Herodot. ἔδειξαν ἐν φανερῷ ἕτοιμοι ὄντες ἀμυνέεσθαι,palam fecerunt ſe ad defenſionem paratos. ¶ Accipitur ſæpe pro facio, Lucian. φειδίας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν δία. ¶ Δείκτης,ου, ὁ,demonſtrator.¶ Δεικτικὸς δάκτυλος,demonſtratiuus digitus,index.
Δειλαίνομαι,& Δειλαίνω,timeo,timidè ago.
Δείλαιος,ου,ὁ,miſer,infelix, Ariſtoph.ἀλλ᾽ οὐ δύναμαι δείλαιος εὕδειν. ¶Itẽ infeſtus,lib.Epig.
Δειλακρίων,& Δείλακρος,ου,ὁ,miſer, timidus, Ariſtoph.πλ.ἐγὼ δ᾽ ἢ κατακέκνισμαι δειλάκρα.
Δειλανδρεῖν,pro terreri,pauere,2.Machab.8.
Δείλη,ης,ἡ,crepuſculum:aurora,Atticè, Plat.Epiſt.7,δείλης ἐρύθιος καὶ θεοδότης προσηλθέτην σπουδῇ,i. ſub veſperã ad me venerunt. ¶ περὶ δείλην,Thucyd. & ἀμφὶ δείλην, ſub veſperam, Xenoph. ¶ Δειλινὸς,οῦ,ὁ, meridianus,pomeridianus.δειλινὴ διατριβὴ, pomeridiana confabulatio, Plutarch. ¶ Item,merenda,Athen.lib.ά.
Δειλήμων,timid⁹,miſer,caut⁹,εἰδήμων,εὐλαβής.
Δειλία,ας,ἡ,timiditas,ignauia, animi anguſtia, Plat.Epiſt.7,ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος.
Δειλιάζω,μ. άσω,π.ακα,δειλιάω,timeo.
Δειλιαίνω,μ.ανῶ,pauere facio,Deuter.19.

Δειλίασις,εως,ἡ,metus,pauor,formido.
Δειλιάω,timeo,detrecto periculum,Accuſ.
Δεῖλον,ου,τὸ,meridies.
Δειλόομαι,οῦμαι,metuo, 1.Machab.16.
Δειλὸς,οῦ,ὁ,miſer,timidus,ignauus, δειλὸς ὁ ἄδικος περὶ τῶν κινδύνοις,Ariſtot.in Rhetor.δειλότεροι τῶν λαγωῶν, Lucian.¶ Heſiod.δειλός τις ἀνὴρ,i.δείλαιος, infelix. ¶ Item prauus, Pythag λόγοι δειλοί τε καὶ ἐσθλοὶ,&c.
Δειλότης,ητος,ἡ,timiditas,pauor.
Δεῖμα,ατος,τὸ,pauor,metus, Iliad.έ, δεῖμα φέρουσα θανάτοιο.¶Aliquãdo terror,periculũ Apoll.
Δειμαίνω,timeo,δειμαίνω περὶ τοῦ ξέρξῃ,Herodot. ¶Plato abſolutè vtitur,lib.1.de Repub.
Δειμαλέος,ὁ, timidus, & timorem incutiens, Epigr. Κέρβερε δειμαλέην ὑλακὴν νεκύεσσιν ἰάλλων, Ἤδη φειμαλέον δείδιθι καὶ σὺ νέκυν.
Δειμᾶν,οἰκοδομεῖν,ædificare,Herodot.
Δεῖμας,ατος,vel Δεῖμα,τὸ,pauor.
Δειμᾶσθαι,φοβεῖσθαι, timere. ¶ δείμασθαι, ædificaſſe:à δέμω. Ab eodem δείματο,i.ædificauit,Epigr.Et δείμας,qui ædificauit,Euripid.
Δειματόεις,εντος,ὁ,pauidus,lib.Epigr.
Δειματῶ,καὶ Δειματόομαι,οῦμαι,terrefacio,Herodot.¶δειματουμένη,Euripid.metu perculſa.
Δειματώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,terribilis.
Δεῖμος,ου,ὁ,timor,error,φόβος,κυδοιμός.
Δεῖνα,ὁ,τοῦ δεῖνος,τῷ δεῖνι,τὸν δεῖνα,quidã,quiſpiam, aliquis. Sic loquuntur Græci, quum certum hominem ſignificare volunt, neque tamen nominant, Demoſth. περὶ στεφ. ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσήγγελε. Matth.26.πρὸς τὸν δεῖνα,ad quendam,ad illum.
Δεινάζω,moleſtè fero,calumnior,conuitior.
Δεῖναι,αἱ,turbines,vortices.
Δείνακρος,acutus & ſummè prudens,Bud.
Δεινεύειν,gyrare,κυκλεύειν.¶Itẽ inſidias ſtruere.
Δείνη,vortex,συστροφή.
Δεινήεις,verſatilis,terribilis,vorticoſus.
Δεινολογεῖσθαι,conqueri,clamitare, Herodot.in Melpom.ὁ δὲ ἀρνέεται,οὐ φάμενος ἐπορκῆσαι, καὶ δεινολογέεται. ¶ Δεινολογεῖν etiam, καὶ δεινοποιεῖν, eſt τὸ ἐπιτραγῳδεῖν, crimen amplificare,rem exaggerare. ¶ Δεινολογία,ας, ἡ, grauitas orationis, δείνωσις.
Δεινοπαθέω,μ.ήσω,π.ηκα, grauia patior,grauiter afficior, miſerum me dico. ¶ Δεινοπάθια ας,ἡ,querela. ¶ Δεινοπαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, grauiter ferens.
Δεινοπροσωπεῖν,eſt vultu eſſe triſti & minaci.
Δεῖνος,ὁ,poculi & ſaltationis genus,Athen.l.ια.
Δεινὸς,οῦ,ὁ,grauis, moleſtus, δεινὰ ποιεῖν καὶ σχετλιάζειν, grauiter ferre,&c. Lucian. ¶ Item peritus, potens, idoneus, Sophocl.λέγειν σὺ δεινὸς,μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς,in dicendo vales, &c.οἱ περὶ ταῦτα δεινοὶ, Plutarch.in Camill. ¶ Item ardens,formidoloſus,terribilis, δεινὼ δ' οἱ ὄσσε φάανθεν,Homer.δεινὸς δ' ὅπλοισι, armis ſtrenuus. ¶ Item vafer, callidus, δεινὸς πρὸς τὸ πλεονεκτῆσαι, Iſocr.δεινὸν πάλαισμα, vafrum commentum, Xenoph.
Δεινότατος, prudentiſsimus, modeſtiſsimus. Theophr. de hiſt.lib.9.cap.18. δεινότατος ὢν (ὡς ἐδόκει) τὰ περὶ τὰς ῥίζας, in re herbaria peritiſsimus.
Δεινότης,ητος,vis, acumen, calliditas, ſolertia, vehementia in dicendo, ſeueritas, Demoſt. καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν τῷ φιλίππῳ θεάσασθε.
Δεινέμενος,calcatus,πατούμενος.
Δεινόω,exaggero, terreo, δεινῶσαι τὰς τῆς πατρίδος συμφορὰς, Plutarch.in Pericle. Thucyd. δεινώσας πάντα ἐπὶ τὸ μεῖζον. ¶ Δείνωσις,εως, ἡ,grauitas,exaggeratio & amplificatio.Quĩt. lib.6.Hęc illa δείνωσις vocatur, rebus aſperis,indignis,inuidioſis addens vim oratio.
Δεινωπὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,terribilis,toruus,Heſiod.δεινωποὶ κῆρες,toruæ parcæ.¶ δεινῶπες,Eumenides apud Sophocl in OEdipo Coloneo.
Δεινῶς, admodum, grauiter, indignè. δεινῶς ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι,arduum eſt me hęc audere,Euripid.
Δεινωτὸς,varius,tornatus: vide δινωτός.
Δεῖος,εος,ους,τὸ,δέος,timor,φόβος.
Δεῖξις,demonſtratio,oſtentatio, argumentum, indicium.
Δειπνάριον,ου,τὸ,cœnula,lib.Epigr.
Δειπνέω,μ.ήσω,π.ηκα,cœno,prandeo, Odyſſ.ὁ, ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι δειπνήσας, &c.pranſus, ſeu vbi cœnarit. Ariſt.in Pluto, ἀπὸ τῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὰ δία δειπνήσετον. ¶ Lucian. δειπνήσει πολυτελῆ δεῖπνα, cœnabit oppiparam cœnã. ¶ Δειπνέων δεῖπνα, agitans conuiuia.
Δειπνηστὸς,οῦ,ὁ,& Δειπνητὸς,οῦ,ὁ, vel Δείπνητος, tempus cœnandi, ἀκρόνυχος δειπνηστὸς, Nicãd.
Δειπνίδιον,τὸ,cœnula.
Δειπνίζω, cœnam ſeu prandium præbeo alteri, cœna excipio, Xenoph.ξένους ἐδείπνιζε. ¶ Et cum Dat. ibidem, τοιούτοις πολλοῖς δειπνίζων.
Δειπνοκλήτορες, apud Artemidor. ſerui quorum opera vtebantur beati lautíque homines ad conuiuas inuitandos vocandóſque ad cœnã. Latini vocatores dicunt,Plin.lib.36.c.10.
Δειπνολογία,cœnandi ratio,Cæl.l.14.cap.58.
Δειπνολόχος,ου,ὁ, guloſus, cœnipeta, qui cœnis inſidiatur, & clanculum abligurit,Heſiod.
Δεῖπνον,ου,τὸ, cœna Ariſt.νεφ.ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας, veſperi cœna non erat.δεῖπνον ποιεῖν,cœnam parare, Chryſoſt.Lucian. δεῖπνα πολυάνθρωπα δειπνοῦντες.
Δειπνοποιέομαι,οῦμαι,cœno, Xenoph.& Thuc.
Δειπνοποιέω,μ.ήσω, paro cœnã, Neut.Alciphr.
Δειπνοποιὸς,οῦ,ὁ,conuiuiorum ſtructor.
Δειπνοτήριον,ου,τὸ,cœnaculum.
Δειπνοφόρος,ου,ὁ, cœnam ferens, Lyſ.& Poll.6.
Δειρὰς,άδος,ἡ,iugum,collis,cacumen, Apoll.2.
Δειρὴ,ῆς,ἡ, collum anterius, ceruix. τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς,à collo pendentia,Herodot.
Δειριάω,conuicior,vocabulum Spartanum.
Δειρὶς,ίτος,paſſer,Nicand apud Athen.lib.9.
Δειρυπέδη,ης,ἡ,monile,collare,torques.

Δειρὸς, collis, λόφος, καὶ αὐτῆς τόπος.
Δειροτομέω, μ. ήσω, trunco caput, decollo Suet. Heſiod. κεφαλὴν ἀποδειροτόμησε, i. amputauit.
Δεῖσα, ſtercus, τῶν βοτανῶν συλλογή.
Δεισαλέος, ου, ὁ, vel Διισαλέος, ſordidus, ſtercoratus, cœnoſus, κοπρώδης, humectus, herboſus.
Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſuperſtitioſus, religioni deditus, Nazanz. ¶ Δεισίθετος, ου, ὁ, idem. ¶ Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, ſuperſtitio, formido deorum, religio, δεισιδαιμονίᾳ περιέχεσθαι, Athen. religione teneri.
Δείτης, ου, ὁ, timidus & metuendus, Poll.
Δέκα, decem, Thucyd. ¶ Δεκάβοιον, ου, τὸ, genus monetæ & ſacrificii, Plut. in Theſeo.
Δεκαγονία, generatio ad decimum vſque gradum, Lucian.
Δεκαδαρχία, ας, ἡ, decemuiratus, Iſocrat. Δεκαδάρχης, ου, ὁ, & Δεκάδαρχος, decurio.
Δεκαδέλτων, decem tabularũ, Dionyſ. 2. Orig.
Δεκαδεὺς, decurialis, Xenoph.
Δεκαδικὸς, denarius, Nazanz. Orat. δ.
Δεκαδοῦχος, decẽuir. Magiſtratus Athenis poſt exactos tyrannos qui Remp. adminiſtrabãt.
Δεκαδύω, duodecim, cap. 19. Act. Apoſt.
Δεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, longus decem palmis.
Δεκαὲξ, ſedecim.
Δεκαέτηρος χρόνος, decennium, Plat. νόμ. ς.
Δεκαετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, decennis. δεκαετὴς ἀποδημία, peregrinatio decem annorum, Plut. in Solon.
Δεκαετία, ἡ, decennium.
Δεκάζω, μ. άσω, π. ακα, do decimam: donis corrumpo, Plutarch. in Galba, τὴν σπεῖραν ἐδέκαζε, χρυσοῦν ἑκάστῳ διανέμων, cohortem muneribus captabat.
Δεκάκις, decies.
Δεκακυμία, decumanus fluctus, i. magnus.
Δεκάλιτρον, τὸ, numiſma decem oboloru͂, Poll. 4.
Δεκάλογος, decalogus, Nazanz.
Δεκαμηνιαῖος χρόνος, decem menſium tempus, Plutarch. in Numa. Δεκάμηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.
Δεκαμναῖον, ου, τὸ, pretium decem minarum.
Δέκαμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, decem minarum.
Δεκανάομαι, accipio, ἀσπάζομαι, δεξιοῦμαι.
Δεκαοκτώ, octodecim.
Δεκάπαλαι, iam olim, πρὸ πολλοῦ πάνυ, Atticé.
Δεκάπεντε, quindecim.
Δεκάπηχυς, decem cubitorum, decemcubitalis Eraſ. δεκάπηχυς κεραυνὸς, Lucian.
Δεκαπλάσιος, ου, decuplus.
Δεκάπλεθρος, decem iugerum.
Δεκάπολις, εως, ἡ, regio decem ciuitatum.
Δεκάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, decem pedum, Ariſtoph.
Δεκάρχης, ου, ὁ, decanus, Herodot. ¶ Δέκαρχος, ου, ὁ, decurio, ¶ Δεκαρχία decemuiratus. Xenop.
Δεκὰς, άδος, ἡ, decas, numerus denarius, Lucian.
Δεκὰς, domus carceris, in qua condemnatos ſuffocare ſolebant, Plutarch. in Agide.
Δεκασμὸς, decimæ, pars decima Plaut. ¶ Eſt & corruptio munerum largitione, δωροδοκία. Vnde δεκασμοῦ γραφὴ, accuſatio ob corruptelam iudicii, Poll. lib. 8.
Δεκάστερος, decemnalis, Euripid. δεκαστόρῳ χρόνῳ, decennio.
Δεκαστάτηρος, ου, ὁ, decurio.
Δεκάσχινον, τὸ, genus menſuræ, Columellæ decemmodia.
Δεκαταῖος, decem dierum, Lucian. βρέφη τὰ ἐκ γενετῆς δεκαταῖα, decumani fœtus, & decem dies nati.
Δεκαταλαντία, Poll. lib. 4. decem talenta.
Δεκατέσσαρες, οἱ, quatuordecim. δεκατεσσάρων βασιλέων, quatuordecim regũ, Plut. in Lycur.
Δεκάτευσις, εως, ἡ, quaſi decimatio.
Δεκατευτὴς, οῦ, ὁ, publicanus, decumanus. ¶ Δεκατευτήριον, taberna decimarum, Xenoph. 1. Ἑλλην.
Δεκατεύω, pendo, vel exigo decimam, δεκατεύειν τὰ τῶν πολιτῶν, Plut. in Camillo. ¶ δεκατευθῆναι τῷ διῒ, decimas Ioui reddi, Herodot.
Δεκατηλογία, Poll. lib. 4. decimarum exactio.
Δεκατημόριον, Plat. νόμ. δ. decuma pars Cicer.
Δέκατος, ου, ὁ, decim⁹. δέκατος μὴν, Plut. decẽber.
Δεκατόω, μ. ώσω, decimo, decimas capio. Hebr. 7. δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ. ¶ Δεκατῶνες, οἱ, decimatores. ¶ Δεκατώνια, τὰ, decimæ.
Δεκάφυλος, in decem tribus diſtinctus, Plutarch.
Δεκάχαλκον, ex decem æreis conſtans, Plut.
Δεκαχίλιοι ἄνδρες, decem virorum milia.
Δεκάχορδον ψαλτήριον, i. decẽ chordarũ, Pſal. 18.
Δεκέλεια, ἡ, locus, & populi Hippothoontidos tribus, vt tradit Stephan.
Δεκέτηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, decennalis, δεκέτηρος μάχη decennalis pugna, bellum decem annorum, lib. Epigrammat. ¶ Δεκέτης, idem.
Δεκήρης, εος, deciremis Plin. decẽ ordinũ nauis.
Δέκομαι, pro δέχομαι, i accipio, expecto, Herodot.
Δεκτέος, capiendus, excipiendus.
Δεκτὴ, læna, χλαῖνα, χλανὶς, Heſych.
Δέκτης, ου, ὁ, vel δεκτὴς, mendic⁹, pauper, πτωχός.
Δεκτικὸς, οῦ, capax, admittere potens, Genit.
Δεκτὸς, οῦ, ὁ, admittẽdus, probabilis, δεκτὸν ἡγεῖσθαι, ratum habere. ¶ δεκτὸς αὐτῷ ἐστὶ, ei eſt acceptus, Act. 10. ¶ τὸ δεκτὸν, receptaculum.
Δέκτωρ, ου, ὁ, ſuſceptor, cum Genit.
Δελεάζω, μ. άσω, ineſco, decipio, γαστρὶ δελεάζομαι, illecebris ventris capior, Xenoph. ¶ Δελεαστρέες, ineſcatores, illices, piſcatores, Nicand. ¶ Δελέασμα, ατος, τὸ, eſca, illecebræ. ¶ Δελεασμὸς, οῦ, ὁ, idem.
Δέλεαρ, ατος, τὸ, eſca ad capiendum, illecebra.
Δελέαστρα, decipula, vel decipulũ Apuleio, tranſenna Plaut. in Rud. Poll. lib. 10. & Nicoph.
Δέλετρον, τὸ, lucerna, fax, φανὸς, Athen. lib. vlt.
Δελήτιον, ου, τὸ, eſca: aut eſcæ vaſculum.
Δελκανὸς, piſcis de quo Athen. lib. 3.
Δέλτα, 4. elementum: & pudendum muliebre. ¶ Δελτάριον, τὸ, literula, epiſtolium, tabella, Plutarch. in Anton.
Δέλτιον δίπτυχον, pugillares duarum tabellarũ, Herodot. & Poll. lib. 4.

Δέλτος,ου,ἡ,libellus,liber,tabula,charta,epiſtola Eurip.pugillares : Vnde δωδεκάδελτος νόμος,lex XII tabularum, Theoph.¶ Pro tabella pictoria in Epigr. ¶ Apud Lucian.in Timone, pro tabella in qua teſtamentum ſcribebatur.

Δελτωτὸν,ῦ,τὸ,Deltoton, ſignum cæleſte triangulare,Arato. Vide Hyginum lib.2.

Δελφάκιον,τὸ,porcellus,ſucula, delicus porcus, Varr.nefrens.¶ τὰ δελφάκια, apud Dioſcor. ſuillæ carnes.

Δελφακοῦσθαι,τελειοῦσθαι τὰς ῦς,Heſych.

Δέλφαξ,ακος,ὁ καὶ ἡ,porcellus lactans, Herodot. δέλφακα ζωὴν ἔχων, viuum habens nefrendẽ.

Δελφὶν,ἢ δελφὶς,ῖνος,ὁ,vel ἡ,delphin piſcis, δελφῖνες φιλάνθρωποι, Lucian. ¶ Sunt & in hydraulicis delphini ærei pendentia habentes catenis cymbala ex ore, Vitr.lib.10.cap.13. ¶ Item nauticum inſtrumentum,quo vtebantur in bello ad demergẽdas naues, Ariſtoph. Equit.Vnde & ναῦς δελφινοφόρος, & δελφινοφόροι ὁλκάδες, Thucyd. ¶ Δελφινισκὸς,ὁ, delphinulus.

Δελφὶς,ίδος,ἡ,Delphia,ſeu Delphica, Ariſt.νεφ. ¶ Item, ſideris nomen apud Proclum.

Δελφύα,matrix,Athen.lib.θ.

Δελφυνὴ,ης,ἡ,vel ὁ Δελφύνης,ου, ſerpens quem apud Delphos interfecit Apollo,Argon.2.

Δελφὺς,ύος,ἡ,vulua,vterus,venter, Poll.lib.2.

Δέλω,δελεάζω,ineſco,fallo.

Δέμας,τὸ, indeclinabile Gaz.lib.2.Gram. forma,figura:funis,σῶμα:corpus, Interpr.in illud Iliad.ά,ὃ δέμας ὃδὲ φυὴν.

Δεμβλῆς,Heſych.βδέλλαι,hirudines.

Δεμνίον,τὸ,cubile,ſponda,lectus,Odyſſ.ή.

Δέμω,μ.μῶ,π.δεδέμηκα,& δέδμηκα, ædifico.

Δενδαλίδας,panes interpretantur,Camer.

Δενδίλλω,μ.ιλῶ, Ionicum verbum eſt, ſignificátq; circunſpecto,Iliad.ί.¶ Significat & cõniuere vt ſagittarii ſolent, quò certius colliment,Apoll.lib.3,ὀξέα δενδίλλων,&c.

Δένδρεον,ου,τὸ,arbor.δενδρέῳ ἐφεζόμενος,Heſiod. arbori inſidens.¶ Δενδρήεις,ὁ,nemoroſus.

Δενδριάζειν,vel Δενδρίζειν,arboribus tegi.

Δενδρικὸς,arboreus, Theoph.l.4.de cauſ.plant.

Δενδροβατέω,conſcendo arborem,lib.Epigr.

Δενδροειδὴς,έος,οῦς,ὁ καὶ ἡ, arbori ſimilis.

Δενδρόκομος,ου,ὁ,arboribus abundans,Ariſt.νεφ.

Δενδροκοπέω,arbores incido,Xenoph.

Δενδρολάχανα,τὰ,oleriarbores, Theophr.

Δενδρολίβανος,roſmarinus coronarius,Actuario.

Δένδρον,ου,τὸ,arbor,δένδρον ἐλαίας,Ariſtoph.

Δενδρόομαι,οῦμαι,arboreſco,Nonn.

Δενδροπήμων,ονος,ὁ καὶ ἡ, vrens arbores & lædens veluti frigus ſolet,apud Æſchylum.

Δένδρος,εος,τὸ,arbor.δένδρεσιν ὑψικάρποις, Epigr.

Δενδρότης,incrementum arborum.

Δενδροτομέω,ῶ,populor,cædo arbores.Thucyd. δενδροτομήσαντες, vaſtantes, populantes.

Δενδρόφυτος χώρα,regio ſyluarum ferax, Plut. in Camillo:Δενδροφόρος,idem.

Δενδρυάζω, lateo,propriè inter quercus, ſub arbores fugio:δενδρυάζουσα φωνὴ,vox amœna.

Δενδρύδιον,ου,τὸ,&

Δενδρύφιον,arbuſcula,Dioſcor.lib.1.cap.148.

Δενδρώδης,ὁ καὶ ἡ, accedens ad naturam arboris, arboreſcens, δενδρώδεσι νύμφαις,Epigr.

Δενδρόεις,arboribus conſitus,Nonn.

Δενδρὼν,ῶνος,arbuſtum.

Δένδρωσις,εως,ἡ,arboris procreatio,ſpecies.

Δεννάζω,μ.άσω,π.κα,exprobo,afficio conuitiis, Sophocl.in Aiace, κακὰ δεννάζων ῥήματα.

Δενναστὸς,ῦ,ὁ,ridiculus,conuitiis obnoxius.

Δέννος,ου,ὁ,iniuria,Herodot.in Calliope.παρὰ ῥ τοῖς πέρσαις γυναικὸς κακίω ἀκῦσαι,δέννος μέγιστός ἐστι.

Δεξαμενὴ,ῆς,ἡ, ciſterna,latrina,canalis,piſcina, humoris conceptaculũ,labrũ,lacus, Heſych.

Δεξιὰ,ᾶς,ἡ,dextera, poeticè δεξιτερή. Ariſtoph. νεφ.τὴν χεῖρα δός μοι τὴν δεξιάν. ¶ Item δεξιαὶ,συνθῆκαι,πίστις,fides,pacta,Iliad.β.Σπονδαί τ' ἄκρητοι,καὶ δεξιαὶ,ἧς ἐπέπιθμεν.

Δεξιὰ,τὰ, fauſta & fortunata, prudentia,δεξιὰ μανθάνειν, Ariſtoph.i.τὰ σοφά. ¶ In ratione aſtrorum,τὰ δεξιὰ μέρη, borealem plagã denotant: τὰ ἀριστερὰ verò auſtralem, Theon.

Δεξιάδην,à dextris,à dextra parte,ἐκ δεξιῶν.

Δεξιάομαι,pro δεξιόομαι,Apollon.2, πολυδεύκεα δεξιόωντο,Pollucem comiter excipiebant.

Δεξίδωροι,& δωροδόκοι,munerum cupidi.

Δεξίμηλος,ου,ὁ καὶ ἡ,Eurip.qui oues ſuſcipit.

Δεξιόβολοι,qui dextra manu mittunt haſtilia.

Δεξιόλαβος,ου,ὁ,lancearius,Act.23.παραφύλαξ.

Δεξιόομαι, μ.ώσομαι, π. ωμαι, dextram iungo Cicer.manu dextra apprehendo, ſaluto,Ariſtoph. in Plut.αὐτὸν ἠσπάζοντο καὶ ἐδεξιοῦντο ἅπαντες. Herodot. δεξιοῦμαί σε σιτίοις, te cibariis accipio.

Δεξιὸς,ῦ,ὁ,& δεξιτερὸς,dexter,aptus,facilis, officioſus,ſcitus,induſtrius,proſper, Ariſtoph. in Plut. ἐγὼ δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἅπαντι πλουτῆσαι ποιήσω,i.bonos, benignos. δεξιοὶ ὄρνιθες,i.ἀνατολικοὶ,ab oriente apparentes, Homer. Odyſſ.

Δεξιόσειρος,epithet.Martis,Sophocl.in Antig.

Δεξιότης,ητος,ἡ, dexteritas Liu. ¶ Δεξιοστάτης,ου,ὁ,qui in dextra chori parte præſidebat,Poll.

Δεξιότοιχος, in nauis dextra parte remigans.

Δεξιόφιν,ex dextra:Item Accuſat.pro δεξιόν.

Δεξίπυρος,ὁ καὶ ἡ,qui ignem ſuſcipit,Euripid.

Δεξὶς,pars hepatis quæ & δοχὴ,Heſych.

Δεξιτερὴ,ἡ,dextera,δεξιὰ,Theocr.

Δεξίωμα,ατος,τὸ, dexteritas, res dextra,ſeu auſpicata.¶ Item quod complectimur ſeu quod percipimus, Euripid.ὦ χρυσὲ δεξίωμα καλλιστὸν βροτοῖς!

Δεξίωσις,ἡ,ſuſceptio per dextram,ſalutatio,φωναὶ καὶ δεξιώσεις, Plutarch.in Numa. ¶ Poll. lib.2. δεξίωσις δὲ, τὸ δοῦναί τι, ἢ καὶ λαβεῖν. Suid. ὑποδοχή.

Δέομαι,

Δέομαι,μ.δεήσομαι,ἀπὸ τοῦ δέομαι,ἧμαι,(videtur ortum à δέος,i.timor) indigeo, ſupplico, δέομαι ἐπικουρίας,imploro auxilium, Thucy. δέομαί σου τοῦτο,hoc te rogo,Ariſtoph. δεῖσθαι πᾶσαν δέησιν, omnes preces adhibere, Plut. in Pericle. ¶ Iungit Dat. Chryſoſt. ὁ θελόνης δεηθεὶς τῷ θεῷ τυχεῖν ἀφέσεως. ¶ Iungitur & Infinitiuo, οὐδὲν δέομαι λέγειν, Æſchin. ¶ δεῖσθαι περὶ βίου, οὐ φοβεῖσθαι, Plut.in Apophth. ¶ τὰ πράττειν δεόμενα,Xenoph.

Δέον,οντος,τὸ,decens,decorum, æquum, vt δέον ἐστὶ τὰ δίκαια ποιεῖν. ¶ Neceſſarium, vt πᾶν τὸ γενόμενον δέον καὶ φθαρῆναι. ¶ Vtile,opportunum,commodum, vt δέον ἐστὶ τοῖς στρατιώταις χρῆσθαι, Xenoph. ¶ μηδὲν δέον:οὐδὲν δέον, præter cauſam, Lucian. ¶ τοῦ δέοντος πλείους, plures quàm oporteat, Demoſth. ¶ πολλῷ δέον ἀκολουθεῖν τῇ τῶν ἀέρος κράσει, multo melius eſt. ¶ ἐς δέον οἱ ἐγένετο, Herodot. commodè ei ceſsit. ¶ εἰς τὸ δέον ἀνήλωσα τοσαῦτα τάλαντα, Demoſt. ¶ παρὰ τὸ δέον, præter officiũ in Apolog. ¶ τὰ δέοντα,neceſſaria, opportuna, agenda vel facienda, Xenophon, τῶν τε δεόντων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ τῶν μὴ δεόντων ἀπέχεσθαι. ¶ Item, ἑνὸς δέοντα πεντήκοντα ἔτεα, Latinis, vndequinquaginta.

Δέον,τὸ,προσηκόντως,decenter, meritó.

Δέος,εος,τὸ,timor,metus, formido, δέους ἀπήλλαγμαι, metu liberatus ſum, Demoſth.

Δέπας,ατος,& αος,τὸ,patera,poculum,ἔκπωμα, ποτήριον,Odyſſ.ό, δέπας λάβεν ἀμφικύπελλον.

Δέπαστρον,τὸ,ποτήριον,poculũ, Athen.lib.ια.

Δέπτω,paro vt fullo, κνάπτω: vnde βυρσοδέψης.

Δεραίαμβος,ου,ὁ, millus,hoc eſt,collare canum.

Δέραιον,τὸ,torques, ornamentum circa collum.

Δεραιοπέδη,ης,ἡ, laqueus aucuparius, quòd gulam premat,lib.Epigr.

Δέρας,ατος,τὸ,pellis ouina, corium,δέρμα. χρυσόμαλλον δέρας,vellus aureum,Suid.

Δερβιστὴρ,ῆρος,pellis,cutis:παρὰ τὸ δέρος.

Δέργμα,ατος,τὸ,aſpectꝰ,ὄμμα,viſus,βλέμμα.Sui.

Δέρη,ης,ἡ,collum,ceruix: propriè de quadrupedibus, Etym. ¶ Dicitur & δείρη, & δέρης.

Δερίαι,conuicia,λοιδορίαι,Heſych.

Δερκέσκω,reſpicio. δερκέσκετο,i.ἔβλεπε,in Odyſſ.

Δερκευνὴς,έος,ὁ, epitheton leporis, quòd oculis apertis videatur dormire.

Δερκιάομαι, video,Heſiod. καλὸν δερκιόωνται.

Δέρκω,μ.ξω,π.χα,& Δέρκομαι,video,cerno,δέρκονται εἰς ἥλιον,Plut.in Solone. ¶ δερχθεὶς,έντος, conſpicatus,Sophocl.in Aiace.

Δέρκουμα,apud Athen.lib.4.genus poculi.

Δέρκομος,ου,ὁ,viſus.

Δέρμα,ατος,τὸ,pellis,tergus,cutis,exuuiũ, cruſta, membrana,corium: δέρμα βόειον, Homer. ¶ Item putamen, crumena,faſciculus.

Δερμάτινος,ου,ὁ,pelliceus, coriaceus.

Δερματοφορεῖν,pellibus amictum eſſe.

Δερματώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,cuticularis,coriaceus,cuteus Politian. mollis inſtar cutis Gaz.

Δερμηστὴς,ὁ,vermis Lyſiæ,Ariſtarch. ſerpens: vel potius animal quod pelles conſumit, Etym.

Δερμώδης,ὁ,vermis,ſerpens.

Δερμόπτερα,τὰ,quæ pennis cuteis volant.

Δερμύλλειν,vel δερκύλλειν,ſanguinem bibere: excoriare. ¶ Eſt etiam δερμύλλω,pudendum attrecto & glandem detego,Ariſtoph. Comm.

Δέρξις,ἡ,viſio,viſus,aſpectus,Etym.

Δέρος,εος,τὸ,pellis,exuuiæ,Apoll.2.Argon.

Δερρὶς,έως,ἡ,pellis, veſtimẽtum denſum è pilis, Etym. Cilicium,Exod.26.

Δερριστὴρ,monile equi, Heſych.

Δέρτρον,ου,τὸ,à δέρω,tympanum,omentum. ¶ Item pinguedo ſub carne, aut membranula hepati ſubiecta,aut pellis, Ariſtarch. ¶ Item illa roſtri pars,qua aues cibũ capiũt,Ody.λ.

Δέρω,μ.δερῶ,π.κα,excorio,corium exuo, percutio,cædo,verbero,Iliad.ά,ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν. ¶ δέρει εἰς πρόσωπον, in faciẽ cædit, 1.Cor.11.

Δέσιος,ου,ὁ, menſis Iunius Macedonibus.

Δέσις,εως,ἡ,nodus,coniunctio,iunctura.

Δέσμα,ατος,τὸ,vinculum,Hom.in Odyſſ.

Δεσμευτικὸν κτῆμα,res nexilis,funis,Plat.νόμ.ή.

Δεσμεύω,δεσμῶ,ligo,vincio,præpedio, in vinculis habeo, ἐδεσμεῖτο ἁλύσεσι,Luc.8.

Δεσμὴ,ἡ,faſciculus,manipulus,merges, via.

Δέσμιος,ου,ὁ,vinctus, δέσμιοι σκότους, Sapiẽt.17.

Δεσμὶς,ίδος,ἡ, manipulus.

Δεσμὸς,οῦ,ὁ,& in plurali,οἱ δεσμοὶ, & τὰ δεσμὰ, vinculũ,nodus,carcer,nexus,lorũ,connexio. Phil.de mũdo, τὰ τῆς διάξεως ἀρρεῖς δεσμὰ,&c.

Δεσμοφύλαξ,ακος,ὁ, carceris cuſtos,carcerariꝰ.

Δεσμόω,μ.ώσω,π.ωκα,ligo,conglutino,colligo, vincio,laqueum necto,Aphr.lib.1.Probl.

Δεσμωτήριον,ου,τὸ, carcer, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν. ¶ Poll. δεσμωτήρια, τὰ βασανιστήρια.

Δεσμώτης,ου,ὁ,ligatus, vinctus, captiuus, Soph. ¶ Capitur & actiuè,pro vinciens,Cratin.

Δεσμῶτις,ιδος,ἡ,ligata,Sophocl.

Δεσπόζομαι,pareo,obſequor,ſeruio.

Δεσπόζω,μ.όσω,π.οκα,dominor,Poll.l.3. ¶ In ſacris literis accipitur pro herum conſtituo. ¶ δεσποζοῦν,pro δεσπόζειν,Plat.

Δέσποινα,ης,ἡ,domina,vxor,hera,regina.

Δεσπόσυνος,ου,ὁ, filius herilis. δεσποσύνων χρημάτων,rerum herilium,Xenop.in OEcon. ¶ Δεσποσιοναῦται, liberti qui claſſes conſcendebant, Athenæo.

Δεσποσύνη,ης,ἡ,&

Δεσπότεια,ας,ἡ, dominiũ,mancipium, poteſtas, imperium, ~~Lucian.~~ de Luctu, τὴν τῶν ὅλων δεσποτείαν ἔχουσι. ¶ Poll.lib.3.δεσποτία.

Δεσπότειρα,ας,ἡ,δεσπότις,domina,Poll.lib.3.

Δεσποτέω,ῶ,principatũ teneo,Plat.in Timæo.

Δεσπότης,ου,ὁ,herus,dominus,Ariſtoph.in Plut.

Δεσποτικὸς,οῦ,ὁ,herilis, regalis: δεσποτικώτατος, imperioſiſsimus,Plat. δεσποτικὴ δύναμις, Epigr. ¶ Δεσποτικῶς,heriliter,Poll.lib.3.

Δεσπότις,ιδος,ἡ,domina,Plat.νόμ.γ.

Δετὴ,ῆς,ἡ,fax,lampas: ἀπὸ τοῦ δέω,quod eſt ligo.

Δετὸς,ὁ,vinctus,ligatus.
Δευέω,μ.ήσω,π.ηκα,priuo, Accuſat.
Δευκής,έος,ὁ καὶ ἡ, καὶ Δεῦκος,ου,ὁ, dulcis,ſplēdidus: ſimilis. Δεύκω,curo,φροντίζω.
Δευλὸν,τὸ,malum,inutile.
Δεῦμα,ατος,τὸ,rigatio.
Δεύομαι,μ.δευήσομαι.pro δέομαι, poeticè, priuor,careo,indigeo,Odyſſ. ξ.ἐεδνῶν τος δευήσεται.
Δεύομαι,μ.δεύσομαι,madeſio,irrigor,Lucian.
Δευρὶ,huc,Ariſtoph.νεφ.βλέπε νυν δευρί.
Δεῦρο,age,ἄγε,ἴθι,en,ecce,huc, Aduer.hortādi. Iliad.γ,δεῦρο ἴθι. ¶ Thucydid. μέχρι δεῦρο, in hunc vſque diem.¶ Plutarch.δεῦρο κἀκεῖ διαφερόμενος,huc & illuc iactatus.
Δεύς,ὁ,ζεύς,Iupiter,Plut.in Galba.
Δευσοποιὸς,οῦ,ὁ,indelebilis,illuibilis Plaut.tinctor, δευσοποιὸν φάρμακον, venenum tinctorium, Plut.in Probl. δευσοποιὸς δόξα, pertinax opinio, Plat.in Politic.
Δεύτατος,ου,ὁ,ſecundus,vltimus,ἔσχατος,ὕστατος.
Δεῦτε,huc agite,δεῦτε δὴ,agedum,Heſiod.
Δεύτερα,τὰ,ſecundæ, ſecundi partus, Dioſc.l.1.
Δευτεραγωνιστέω,ῶ,ſecundas partes fero,ſecundo loco certo. ¶ Δευτεραγωνιστὴς,οῦ,ὁ, qui alteri ſubſeruit,Demoſth.ſubſecundarius Cicer.
Δευτεραῖος,ου,ὁ,ſecundarius , δευτεραῖοι γίνονται πρὸς τὸ Γωβρύου χωρίον, Xen.5.Pæd. poſtero die perueniunt ad Gobryæ oppidum.
Δευτερεῖον,ου,ſecundum præmium, ſecundarium. ¶τὰ δευτερεῖα, ſecundæ partes,Phalar.
Δευτερεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſum ſecundus,ſequor, ſecūdas fero,δευτερεύει τούτου, Dioſc.l.5.c.57.
Δευτερίας οἶνος, vinum ſecundarium,i.lora, vinum quod vigorem ſuum perdidit,Dioſcor. lib.5.cap.15.
Δευτέριος,ου,ὁ, ſecundarius ex Cicer. dici poteſt.
Δευτεροβόλος, ὁ, dicitur de equis mediæ ætatis, Poll.lib.1.
Δευτερογαμεῖν,ſecundò nubere,in Pandect.
Δευτερόζυγος,ὁ, ſecundæ coniugationis.
Δευτερόκλιτον ὄνομα,nomen ſecūdæ inflexionis.
Δευτερολογέω, iterū ſermonē habeo,2.Macha.c. 13.Vel ſecundas partes in dicendo obtineo.
Δευτερολογία,ας,ἡ, ſecundæ dicendi aut agendi vices,ſecunda actio Quintil. peroratio altera ſeu ſecunda Cicer. Liban.
Δεύτερον,poſtpoſitum,poſthabitum, Demoſth. Mox,iterum,Herodot.ἔτι δεύτερον. ¶Iliad.ά, ἤρετο δεύτερον αὖθις,i.ſecundo loco,deinde.
Δευτερονόμος,ſecunda lex,aut poſterior lex.
Δευτερόποτμος,dicebatur qui pro mortuo habitus deinde præter omnium opinionē ſaluus rediret,vt ex bello vel peregrinatione.
Δευτεροπρωτεῖν,ſecundæ eſſe perſonæ.
Δευτερόπρωτος,ου,ὁ,ſecundoprimus, Lucæ c.6.
Δεύτερος,ου,ὁ,ſecundus,poſterior,inferior,alter, Lucian.εἴ με δεύτερον ἄγεις Ἑρμῶνος, ſi me minoris ducis Hermone.¶τὰ δεύτερα τῶν ὠνέων οὐ φερόμενος,Herodot.¶ ἐκ δευτέρου, ſecūdò,rurſus,Matth.cap.26.

Δευτερουργοὶ κινήσεις,Plat.νό.μ ί. ſecundariæ motiones. ¶ Idem δευτερουργοὺς τέχνας, vocauit τὰς βαναυσικάς.i artes mechanicas.
Δευτερόχετος,ου, ὁ,ſecundarius.
Δευτερότοκος,ου,ἡ,quæ ſecundò parit.
Δευτερόω,μ.ώσω, itero,cap.26.lib.1.Reg.
Δευτέρως,ſecundariè,ſecundo loco.
Δευτέρωσις,εως,ἡ,ſecundus ordo, ſecundæ partes,4.Reg.22.¶ δευτερώσεις,traditiones hominum,Hieronym.in Eſaiæ,59.
Δεύω,μ.δεύσω,π.δευκα, irrigo, perfundo, macero, oblino,Ilia.ϐ,γλάγος ἄγγεα δεύει,i βρέχει.¶Sophocl.ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα,atrū fudi ſanguinē.
Δέφομαι,excorio, aut vello pudenda , maſturbo apud Ariſtoph.in Ran.ἀποδέρω τὸ αἰδοῖον.
Δεχάμματοι,οἱ,decem habentes maculas.
Δεχήμερος,ου,decem dies durans, Thucyd.
Δέχνυμαι,δέχομαι,capio,lib.6.Epigr.
Δέχομαι,μ.ξομαι,π.δμαι,ſuſcipio,capio, admitto, excipio , probo,δέχεσθαι τοὺς τείχει σὺν στρατιώταις,Demoſth.δέξασθαι οἰκείως,Eidem.
Δέψα,corium.
Δεψέω,μ.ήσω,π.ηκα,coquo,mollio,tingo.
Δέω,μ.δήσω,vel δέσω,ligo,vincio,aſtringo,δήσαντες ἐς πέδας,in vincula coniicientes, Herodot. ¶ Item δέω, cum Genit. & infinitiuo, abſum,πολλοῦ δέω ἐγὼ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, Plat.in Apol.ὀλίγου δέω δακρύσαι, Lucian.

Δ H

Δὴ,ſanè,iam etiam,igitur,certè,age,nempe,παραπληρωματικὸν, i.tandem , habens vrgens quiddam Gaz. Xenoph. λέγε δή μοι, age dic mihi. Plat.in Apolog.ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου ἂν ὑμῖν τοῦτο ἐγένετο ἐμὲ τεθνάναι δὴ , id vobis eueniret naturæ ſponte,me mori videlicet.
Δήγηρες,paſſeres,στρουθοὶ,Suid.δηγῆρες, Heſych.
Δῆγμα,ατος,καὶ Δηγμὸς,οῦ,ὁ,morſus,ictus,eroſio, mordacitas.δηγμὸν ἔχων,mordax.
Δηεῖν,bellare,occidere.
Δηθὰ,diu,Iliad.ά, δηθὰ μάλ' ἐστήκει. ¶ Apoll.2. l.οὐ μὴν δηθὰ,nō diu pò ſt.¶καὶ δηθὰ,atq;,Luci.
Δηθαγόρος,loquax.
Δηθαίωνες,οἱ,longæui,μακρόβιοι.
Δηθάκις,ſæpius,ſæpiſsimè, πλειστάκις,Suid.
Δῆθεν quaſi, quum veriſimilitudinem duntaxat fingimus,videlicet,ſanè,dein,Bud.
Δηθύνω, moror , diu maneo, otior , βραδύνω, Iliad.ά, ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖθις ἰόντα.
Δηθυρεῖν,ociari,feriari,immorari, Heſych.
Δηϊάλωτος,captiuus,hoſtiliter captus, Euripid.
Δηϊάω,μ.άσω,π.ακα, ſcindo, comburo, populor agros,Accuſ.iungitur,Apoll. 2.Argon.
Δηΐζω,μ.ίσω,π.ικα,populor,vaſto.
Δήϊος,ου,ὁ καὶ ἡ,hoſtis,bellicoſus, ſtrenuus, fortis. Iliad.ϐ,θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι,circum pectora hoſtium. Ariſt.νεφ.δάϊον ὁρμαῖ, Doricè,i.ταχεῖαν.¶Item vaſtatorius,ardens, δήϊον πῦρ,ignis edax,Iliad.ϐ.¶ δήϊος πόλεμος, Euripid.bellum exitiale.
Δηϊότης,ῆτος,ἡ,pugna, hoſtilitas Senec.Iliad.β.

Δηϊόω,μ.ώσω,π.ωκα, debello, depopulor, ferro ignique vaſto, διακόπτω, διαιρέω.

Δηΐς,ἡ, pugna, πόλεμος, μάχη: vnde μῦεδήϊα.

Δήκοκτα, aqua decocta, Galen.lib.7.Meth.

Δηκτήριος, mordax. δηκτήριος καρδίας, Euripid.

Δήκτης,ου,ὁ, mordax.　Δηκτικὸς,ὁ, idem.

Δήκω,μ.ήξω,π.ηχα, mordeo, δάκνω, λυπῶ, Luciã.

Δηλαδὴ, videlicet, ſcilicet, haud dubiè. ¶ Aliquando ſeiungitur, δῆλα γὰρ δὴ, quippe.

Δηλαίνω, lædo, βλάπτω.　Δηλαῖος, miſer.

Δηλαυγῶς, propalàm, ἄγαν, φανερῶς.

Δήλεσθαι, velle, deliberare.

Δηλὴ, voluntas, conſilium, βουλὴ, Heſych.

Δηλήμων,ονος,ὁ, peſsimus, nocuus, λυμαντὴρ, corruptor. ¶ Δήλημα,ατος,τὸ, nocumentum, venenum. ¶ Δήλησις,εως,ἡ, damnum, læſio, veneficium, pernicies. ¶ Δηλητὴρ,ῆρος, qui offendit & lædit, lib.Epigr.

Δηλητήριον,ου,τὸ, venenum, toxicum Gaz.Aphr. lib.1.Probl. ἀνθρώποις δηλητήριον.

Δήλια,τὰ, feſta Apollinis in Delo, Poll.lib.1.

Δήλια, pro Δῆλος, Delos inſula, Euripid.

Δηλιακὸς,οῦ,ὁ, Deliacus, ex Delo, Thucyd.

Δηλιὰς,άδος,ἡ, Ceres: & nauis qua in Delũ nauigabant, Theocr. Vnde Δηλιασταὶ, qui Delum proficiſcuntur oraculi conſulendi gratia.

Δήλιος, Delius: ſic dicitur Apollo, à Delo inſula. ¶ Δήλιοι, affines, qui duas ſorores duxerunt. ¶ Δήλιος κολυμβητὴς, natator Delius, Suid.

Δῆλον,τὸ, templum Apollinis.

Δηλονότι, videlicet, omnino. ¶ Atticè ab Ariſtop. δηλονοτίη. ¶ In reſponſione poſt interrogationem, nimirum, quòd. ¶ Δηλονότι ἐστὶ, Gaz.li. de Seneƈt. pro Conſtat eſſe.

Δηλοποιέω,ῶ, manifeſto, diuulgo, declaro.

Δῆλος,ου,ὁ, manifeſtus, φανερὸς, perſpicuus, Xenoph. δῆλός ἐστιν εὐεργετήσων. Demoſth. δῆλον ποιοῦμαι, & δῆλον ποιῶ, declaro.

Δηλόω,μ.ώσω,π.ωκα, manifeſto, declaro, demõſtro, ἐδήλου πονηρῶς ἔχων, præ ſe ferebat quòd mala eſſet valetudine, Thucyd. ¶ Δήλωμα, ατος, ſignificatio, argumentum, indicium.

Δήλως, palàm, apertè, manifeſtè vel manifeſtó.

Δήλωσις,εως,ἡ, declaratio, decretũ, ediƈtum.

Δηλωτικὸς,οῦ,ὁ, demonſtratiuus, ſignificatiuus.

Δῆμα, vinculum.

Δημαγωγέω,μ.ήσω,π.ηκα, populum duco, beneuolentia allicio, popularis ſum, & popularẽ gratiam aucupor, Iſocrat.ad Nicocl. καλῶς δημαγωγήσεις, Rempublicam ita reƈtè moderaberis. Plut.in Camillo, δημαγωγῶν τὰς πολλοὺς. ¶ δημαγωγοῦντες ἀθλώνησι, Athen.

Δημαγωγία,ας,ἡ, populi duƈtus & regimen, gratioſa populariſque ratio, Plut.in Pericle.

Δημαγωγὸς,οῦ,ὁ, adminiſtrator Reipub. Vide Ariſtot.lib.5. Polit. qui multitudini inſeruit.

¶ Δημακίδιον,ου,τὸ, paruus populus, Ariſtoph.

Δήμαρχος,ου,ὁ, tribuum magiſter & defenſor, tribunus plebis, pręfeƈtus, qui facultates populi deſcribebat ad ſoluẽda publica debita, Ariſtoph.νεφ. δάκνει με δήμαρχός τις. ¶ Δημαρχῶν, idem. ¶ Δημαρχία,ας,ἡ, tribunatus plebis, Suid. ¶ Δημαρχικὸς,οῦ,ὁ, tribunitius. ¶ Δημαρχέω, ſum tribunus plebis, Gaz.de Seneƈt.

Δημεραστὴς,οῦ,ὁ, popularis, amans populi.

Δημεραστία,ας,ἡ, popularitas.

Δημευσία, proſcriptio, Plut.　Δήμευσις,ἡ, idem.

Δημεύω,μ.εύσω, proſcribo, publica facio, Halicarn.6. δημεύουσιν ἡμῶν τοὺς ἀγρούς.

Δημηγορέω,μ.ήσω,π.ηκα, concionor ad populũ, δημηγορῶ τοὺς λόγους ἐν τῷ δήμῳ, Demoſth.

Δημηγορία,ας,ἡ, concio, deliberatio Ariſtot.in Rhet. munus cõcionandi Xen. oratio Lucia.

Δημηγορικὸς,οῦ,ὁ, concionalis, concionarius Cicer. vel concionatorius Gell. Deliberatiuus: vnde λόγος δημηγορικὸς, Ariſtot. Xenoph. ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γένοιντο.

Δημηγόρος,ου,ὁ, concionator, orator, Euripid.

Δημήτηρ,ερος,ἡ, & Δήμητρα,ας,ἡ, Ceres, Heſiod. Δήμητρος καρπὸς, cerealis fruƈtus, Herodot.

Δημητριακὸς,οῦ,ὁ, cerealis, Aphr. Δημήτειος, & δημητρεῖος,ου,ὁ, idem.

Δήμια,ων,τὰ, res à populo donatæ.

Δημίδιον,τὸ, plebecula, popellus, Ariſtoph.

Δημίζω, popularem aurã capto, decipio. ¶ δημίζω,i. τὸν δῆμον ἀπατῶ, Ariſtoph.in Veſpis.

Δημιόεργος,ου,ὁ, artifex.

Δημιόπρατος, publicatus, Plut.in Craſſo.

Δήμιος,ὁ, publicus, plebeius, popularis, δήμιος ὅμιλος, plebeia multitudo, Nonn.

Δημιουργέω,μ.ήσω,π.ηκα, compono, facio, effingo, procreo Gaz. inſtituo. δημιουργῶ σοι, tibi elaboro, Plat.νόμ.ή. ¶ Δημιούργημα,ατος,τὸ, opificium, opus, fabricatio. ¶ Δημιουργεῖον, τὸ, officina.

Δημιουργία,ας,ἡ, inſtitutio, rerum populariũ adminiſtratio, artificium, Ariſtot.5. Polit.

Δημιουργικὸς,οῦ,ὁ, fabrilis. ¶ δημιουργικὰ τεχνήματα, opificia, artes cerdonicæ, illiberales, Plat.νόμ.θ. ¶ Δημιουργικῶς, Ariſtoph. τεκτονικῶς, fabrè Plaut.

Δημιουργὸς,οῦ,ὁ, effeƈtor, artifex, opifex, Xenoph. ἔοικε ταῦτα σοφοῦ τινος δημιουργοῦ καὶ φιλοζώου τεχνήματι. ¶ Et δημιουργὸς,ἡ, pronuba, ὑπονυμφὶς, τουτέστιν, ἡ παρεστῶσα τῇ νύμφῃ γυνὴ, Interpr. Ariſtoph. in Equit. ¶ Item mulier in nuptiis dulciariorum, bellariorúmque apparatrix, Poll.lib.3.& Athen.lib.4. ¶ δημιουργοὶ, quidam magiſtratus in Pelopõneſo, Demoſt. Vnde συνδημιουργὸς, Plat.νόμ.ϛ.

Δημίων, populum gubernans.

Δημοβόρος,ου,ὁ, vorator rerum populi, Iliad.ά.

Δημογέρων, ſenior, homo ætate venerãdus, Iliad. γ. ¶ Lib.4. Epig. δημογέρων θεὸς, i. popularis.

Δημοδιδάσκαλοι, dicuntur concionatores Eccleſiaſtici Syneſio.

Δημόθεν, à populo, Epigr. ex plebe, Apollon.

Δημοθοινία,ας,ἡ, epulum publicum, Ariſtot.

Δημοκατάρατος, populo inuiſus, quem populus diris execrationibus proſequitur, Nazanz.

Δημοκηδὴς, plebicola, publicola, Plut. in Publ.
Δημοκοινία, ας, ἡ, epulum publicum, Poll.
Δημόκοινος, ου, ὁ, idem quod δήμιος, & δημόσιος, miniſter publicus, Etym. & Poll. lib. 8.
Δημοκόλαξ, κος, ὁ, adulator populi.
Δημόκομπος, iactator, garrulus, populo placens.
Δημοκοπία, popularitas: popularis ſeditio, Plut. in Fabio. ¶ δημοκοπία, cõcio, Phal. in Epiſt.
Δημοκοπίδες, Poll. lib. 7. genus calciamenti.
Δημοκοπῶ, exhaurio populum. ¶ Item gratiam populi emereor, mihi populum ſeruire cogo, in Epiſt. Chionis.
Δημόκοπος, ου, ὁ, popularis labor.
Δημοκρατέομαι, ῦμαι, viuo in democratia: regor à populo, Plat. ἔτι δημοκρατουμένης τῆς πόλεως. Δημοκράτης, orator, quem taxat Plut. in Polit. ¶ Δημοκρατία, ας, ἡ, principatus populi, ſtatus popularis. ¶ Δημοκρατικὸς, ῦ, ὁ, qui fouet principatum populariũ. δημοκρατικοὶ νόμοι, leges populares, Plat. 1. de Republ. δημοκρατικὴ πολιτεία, Eidem in Legibus.
Δημολάλητος, ὁ, peruulgatus, celebris in populo.
Δημονέστερον, turpius, indecentius.
Δημοπίθηκος, fraudulẽtus erga populum, ipſum circunſcribens & eludens, Ariſtoph. in Ran.
Δημοποιητοὶ vel Δημοποίητοι, οἱ, qui in ciuitatem ſunt aſciti ſuffragio populi, Plut. in Solone.
Δῆμος, ου, ὁ, populus, vulgus, plebs, multitudo, turba, Plat. νόμ. ς. δῆμος καὶ οἱ ὀλίγοι λεγόμενοι. ¶ Δῆμος, ἡ, meretrix corpus vulgans populo, Proſtibulũ, Archiloch. apud Euſtath. Ιλ. ψ.
Δημὸς, οῦ, ὁ, pinguedo, λίπος, πιμελή. Odyſſ. ξ. ¶ Significat & δημότην, plebeium, popularẽ.
Δημοσίᾳ, publicè, è publico, propalàm, vulgò.
Δημοσιακὸς, ὁ, publicus.
Δημοσιεύω, μ. εύσω, π. ευκα, publicus ſum, publico, Ariſtoph. Acharn. ¶ Plat. in Apolog. pro Rempublicam attingo ſeu tracto.
Δημόσιος, ου, ὁ, publicus lictor, popularis, publicatus, δημόσια χρήματα γίγνεσθαι, Plat. νόμ. θ. δημόσιος πλοῦτος, publicæ opes, Thucydid. ¶ οἱ δημόσιοι, accẽſi magiſtratus qui Reipub. curam gerunt, Epigr. ¶ Item ſacri, & deuoti, Ariſtophan.
Δημοσιόω, μ. ώσω, π. ωκα, publico, Accuſ.
Δημοσιώνης, ὁ, vilis, plebeius, quaſi è populari fęce emptus, εὐτελής. ¶ Δημοσιώνιον, ου, τὸ, prouentus publicus, Plutarch. in Polit. ¶ Δημοσίως, publicè.
Δημοστροφεῖν, in populo verſari.
Δημοτελέω, ῶ, publicè perficio, Demoſth.
Δημοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, publicus, ſolẽnis, θυσίαν τινὰ δημοτελῆ πρὸ τῆς πόλεως ἔθυε, Plutarch. in Numa.
Δημότεροι, populares, ciues, Apollon.
Δημοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, populo iucundus.
Δημοτεύεσθαι, agere cum populo aliquo, & quæſtum ab eo facere, eſſe popularem ſeu gentilẽ.
Δημότης, ου, ὁ, tribulis, plebeius, gentilis, municeps, Xenoph. παρέσθαι τοὺς δημότας καὶ πένητας & Ariſtoph. νεφ.
Δημοτικὸς, οῦ, ὁ, plebeius, affabilis in populo, Xenoph. δημοτικὸς καὶ φιλάνθρωπος, popularis. ¶ δημοτικοὶ ἄνθρωποι, homines plebeii, Dem. ¶ Δημοτικῶς, populariter atque humaniter.
Δημουῦσθαι, ludere, lætari, εὐτραπελίζειν, εὐφραίνεσθαι.
Δημοχαριστὴς, ὁ, popularem aurã captans, Eurip.
Δημώδης, popularis, publicus, vulgaris.
Δημωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, plebi vtilis, Reip. ſtudioſus.
Δηνὸν, poet. diu, ἐπὶ πολύ. Odyſſ. ξ, ἤδη δὴν ἀπεών.
Δηναιὸς, ῦ, ὁ, longæuus, diuturnus, perpetuus: vnde ἐπὶ δηναιὸν, in longum tempus, 2. Arg.
Δηνάριον, ου, τὸ, Plut. καὶ τὸ δεκάχαλκον ἐκαλεῖτο δηνάριον, nummus ex decem æreis vocabatur denarius.
Δῆνος, εος, τὸ, conſilium, Heſiod. in Theog.
Δὴξ, κὸς, ὁ, vermis lignum corrodens.
Δηξίθυμος, moleſtus, animũm mordens.
Δῆξις, morſus, eroſio, δῆξις χολῆς, Gal. ad Glauc. ¶ Item reprehenſio apud Plutarch.
Δηόω, μ. ώσω, vaſto, ſterno, populor, diripio, καιομ. δηῶσαι πυρὶ, incendio perdere, Apollon. ¶ δεδηωμένος τὸν πώγωνα, detonſo mento, Lucian.
Δήπειτα, apud Homer. pro δ' ἔπειτα.
Δήποθεν, vndecunque. Δήποκα, iam olim.
Δήποτε, tandem, denique. καὶ δήποτε, cæterùm, aliquando, demũ, ad id tẽporis, apud Homer.
Δήπου, vtique, profectò, nimirum, Demoſth.
Δήπουθεν, vtique, profectò, ſcilicet, nempe.
Δὴ ῥα, iam ſanè, iam vtique.
Δῆρις, ιος, ἡ, pugna. Δειρὴ verò, collum.
Δηριάω, dimico, Apoll. 1. Argon. πεπονήατο δηριόωντες. ¶ Et Δηριάομαι, pro eodẽ, Ibidẽ. l. 2.
Δηρίνομαι, contendo, Apoll. lib. 2. Argon.
Δηρίπτω, vel Δηρίπτω, rixor, φιλονεικῶ.
Δῆρις, ἡ, cõtentio, Iliad. δῆριν ἔχοντες μάρναντο.
Δηρίσασθαι, pugnare, Interpr. Apoll. Rhod.
Δηρὸν, diu, Iliad. έ, δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι, &c.
Δηρὸς, οῦ, ὁ, diutinus, Sophoc. πολλῷ με δαρόντε δὴ κατείχετ' ἀμφὶ ξείαν χρόνον. ¶ Euripid. ἐπὶ δηρὸν, diu.
Δησημερία, ἡ, defenſio.
Δῆτα, certè, quidem, omnino, τοίνυν, igitur, tandem, Xen. μὰ Δί' οὐ δῆτα, nequaquam certè.
Δῆτοι, pro δέ τοι. Plato 2. de Rep. ὡς δῆτοι εἴ τις ἔχει ψευδῆ ἀποφλῶσαι, porrò autem ſiquis, &c.
Δητὸς, poſterior.
Δηὼ, όος, ἡ, Ceres, καρπὸς δηοῦς, Ariſtoph. in Plut.

Δ I

Διὰ, Præpoſ. per, à, ex. ¶ Genet. δι' ἀκριβείας λέγειν, Ariſtot. διὰ μέλανος γράφω τοὺς νόμους, Plutarch. in Numa. ¶ Accuſat. δι' ἄγνοιαν παρενόμησα, Xenoph. οὐ καλῶς γε ἐξίσταμαι δι' ἐμαυτὸν, ἀλλ' οὐ διά σε, Plat. 1. de Republ.
Διαβαδίζω, pertranſeo.
Διάβαθρα, genus calciamẽti, Poll. & Feſt. Vnde dibathrarii Plaut. in Aul. qui eas conficiunt.
Διαβάθρα, ας, ἡ, ſcala nautica, pons.
Διαβαίνω, permeo, tranſeo, flumen traiicio, Heſiod.

Heſiod. ὃς ποταμὸν διαβῇ. ¶διαβαίνω τὴν χαράδραν, rate traiicio, Plutarch. ¶Item pretereo, ſupero, preteruehor, διαβαίνει ἐπὶ τὸ ὁρατὸν, Aphrod. ¶Preterea occupo, impreſsionem facio, ἐφ' ὃς διέβη μετὰ δυνάμεως, quos cum exercitu inuaſit. ¶Itē διαβαίνω, diuarico, ſto cruribus diuaricatis, Ariſtot. li.5. de hiſt. Anim.

Διαβάλλομαι, deferor, infamis reddor, διαβεβλημένος ἐς τοὺς πέρσας, inſimulatus apud Perſas, Herodot. ¶Item decipio, circunuenio, ἐξαπατῶ, παραλογίζομαι.

Διαβάλλω, criminor, notam infamiæ affero, accuſo, calumnior, obtrecto. διαβάλλω τὸ πρᾶγμα, rei detraho, Xenoph. Iſocrat. ad Nicocl. ψευδῶς διαβάλλειν, calumniari. ¶διαβάλλοντες εἰς τὴν γυναῖκας in vxorem iniiciētes calumniam, Plut. in Pericl. ¶διαβέβληκεν ἡμᾶς πρὸς ἄλλους. ¶Accipitur etiam pro traiicio, tranſeo, appello: διαβληθεὶς λίνῳ, lino traiectus, Dioſc. lib.4. cap.76. ὡς διαβάλοι ἐς τὴν νάξον, vt in Naxum traiiceret, Herodot. ¶Pro ſero ſeu diſſemino, l.3. Theoph. c.25. de cauſ. plāt.

Διαβαπταίνω, reſpecto, circunſpecto.

Διαβασιλίζεσθαι, regnum ſibi vendicare.

Διάβασις, εως, ἡ, trāſitio, tranſmiſſus Cæſari, vadum, pons, Thucyd. ποταμῶν τὰς διαβάσεις.

Διαβάσκω, circumeo.

Διαβαστάζω, perpondero, Accuſat.

Διαβατήρια, ων, τὰ, ſacrificia pro tranſitu, Plut. in Lucullo, ἔθυσε τῷ εὐφράτῃ διαβατήρια.

Διαβάτης, ου, ὁ, traiector, tranſilis Plin.

Διαβατικὸς, tranſitiuus, lubricus. ¶διαβατικώτατος, i. ad ſumma tendens, Nazanz.

Διαβατὸς, οῦ, ὁ, qui traiici poteſt, vadoſus.

Διαβεβαιοῦμαι, Actiuè, affirmo, aſſeuero, Phalar.

Διαβεβαιόω, ῶ, ώσω, reddo certiorem, Plutarc. in Fabio, διαβεβαιουμένος περὶ τῶν πραγμάτων.

Διαβεβηκὼς, diuaricatus, Plutar. varicus Ouid.

Διαβεβοστρυχωμένος, Archil. cirratus, calamiſtratus: apud Poll. lib.2. legitur διαβεβοστρωμένος.

Διαβεβρῶσθαι, contabuiſſe, exeſum eſſe.

Διάβημα, ατος, τὸ, greſſus, tranſitus, Nazanz.

Διαβησείω, cupio tranſire, Agathiæ.

Διαβήτης, ου, ὁ, quaſi diuaricatus. ¶Interp. Ariſtoph. in Nebul. circinum eſſe ſignificat.

Διαβιάζομαι, cogo, perrumpo, vi ſubeo.

Διαβιβάζω, μ. άσω, φ. ακα, traiicio, tranſmitto, διαβιβάζειν τὸν στρατὸν κατὰ γεφύρας, Herodot.

Διαβιβρώσκω, exedo, corrodo.

Διαβιόω, μ. ώσομαι, dego vitam, Xen. τὴν χαλεπῶν ἄπειρος διαβιώσῃ. Iſocrat. διαβεβιωκὼς εὐτυχῆ βίον, qui feliciter vixit.

Διαβίτης, ου, ὁ, circinus.

Διαβλαστάνω, germino, pullulo.

Διαβλάστησις, εως, ἡ, germinatio.

Διαβλέπω, perſpicio, diſpicio, ſuſpicio.

Διαβοάω, ῶ, diuulgo, celebro, cum clamore indico, Plutar. διεβοήθη πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀνθρώπους, Plut. in Pericle. ¶Διαβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebris, famoſus. ¶Lucia. in Pſeud. in malā partem.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, & Διαβολία, ἡ, calumnia, ſuſpicio, obtrectatio, infamia, crimen, delatio, Iſocrat. εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς κἂν ψευδεῖς ὦσι. ¶ἐν διαβολαῖς εἶναι, Plat. in Epiſt. calumniis premi. ¶διαβολὰς ἔχειν, malè audire, Iſocr. ¶ἐπὶ διαβολῇ εἰπεῖν, inuidioſè dixiſſe, Thucyd. ¶διαβολὴν διαλύω, criminibus abſoluor, Idē. ¶Διαβολικὸς, ὁ, diabolicus, calumniatorius. ¶Διαβόλως, inuidioſè, i. ἐπὶ διαβολῇ, Thucyd.

Διάβολος, ου, ὁ, calūniator, delator, diabolꝰ, Chryſ.

Διάβορος, abſumptus, exeſus, Soph. in Trach.

Διαβουκολέω, ῶ, decipio, lenio, ſpe paſco, Lucian. διαβουκολεῖ αὐτὸν καὶ ἐπελπίζει, Terent. lactare.

Διαβουλεύομαι, delibero, διαγινώσκω, decerno.

Διαβουλία, & διαβούλιον, ου, τὸ, conſilium, conſultatio, deliberatio. ¶Item malum conſilium, erratum ex abſurdis cogitationibus, Ezec. 11.

Διαβούλομαι, perſuadeo.

Διάβουλος, dubius, vel conſilii duplicis.

Διαβρέχω, perfundo, aſpergo, humecto, irroro.

Διαβρίθω, grauo.

Διαβροχὴ, ῆς, perfuſio, infuſus vel infuſio Plin.

Διάβροχος, ου, ὁ καὶ ἡ, madidus, vuidus, ebriꝰ, Epig. ¶διάβροχοι νῆες, i. σεσηπυῖαι, putrefactæ, Thuc.

Διάβρωσις, eroſio, eſus, corroſio. vide Celſum.

Διαβρωτικὸς, edax, conſumptor, vorax, Genit.

Διαβυνέομαι, traiicio, tranſfigo.

Διαβαίνομαι, pertranſeo, Herodot.

Διαγανακτέω, ῶ, ægrè fero, indignor.

Διαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, diuulgo, denuntio, prodo, ſignifico, Xen. ¶Item edico, Herodia. li.1.

Διάγγελος, internuntius, index, delator.

Διαγείρω, colligo, congrego.

Διαγελάω, ῶ, derideo, arrideo, Theophr. lib.8. hiſtor. plant. διαγελῶσα ὥρα, hilare tempus.

Διαγίνομαι, perſeuero, duro, interſum, vitā produco. Plat. in Apol. οἴεσθαί με τοσάδε ἔτη διαγενέσθαι, tandiu vitam producere potuiſſe. Xeno. θαυμάζω εἰ ῥᾴδιόν ἐστιν ἀνέγκλητον διαγίνεσθαι. ¶Item pertolerare, & tolerare vitam, Plut. in Demetr. ἀπὸ τούτων τῶν τετρακοσίων χρυσίων ἐπελπίζοντες ἄχρι θαλάσσης διαγενήσεσθαι. ¶Eſt etiam euadere, Syneſ. εἰ καὶ διαγενοίμεθα ἐκ κλύδωνος, etiam ſi ſuperſtites tempeſtati euaderemus.

Διαγινώσκω, dignoſco, diſcerno, deprehēdo, inquiro, Ariſtoph. διαγινώσκειν τὸ δίκαιον. Lucia. εἴ γε καὶ οὕτω με διεγνώκατε, ſi me ſtatuiſtis, &c.

Διαγκυλόομαι, inuoluo, conuolutū iaculor, Lucia.

Διαγκωνίζω, cubito innitor: hinc Διαγκωνισμός.

Διαγλαίνειν, faſcinare, violare.

Διαγλάπτω, μ. άψω, π. αφα, deſigno, ſculpo.

Διαγλύφω, διασκαλεύω, inſculpo, Accuſat.

Διαγνοέω, agnoſco, cogito. ¶Item ignoro.

Διαγνώμη, ης, ἡ, diſcretio, plebiſcitum, conſilium.

Διαγνώμων, ὁ, arbiter, diſceptator, cognitor.

Διαγνωρίζω, indico, aperio, diuulgo, notifico Gell. & Ouid. Chion in Epiſt. de Xenophonte, ἀλλ' ἐγνώρισα αὐτῷ ἐμαυτόν.

Διάγνωσις, εως, ἡ, iudicium, dignatio, exploratio,

notio. διάγνωσιν ποιῆσαι, internoſco, Thucyd.
Διαγνωστικὸς, ὁ, diſcernendi potens, qui diſcernit.
Διαγογγύζω, obmurmuro.
Διάγομαι, id eſt, διάγω, dego.
Διαγόνατος, ου, ὁ, duplici geniculorũ nodo cinct⁹.
Διαγορεύω, publico, diſſero, dico, profero, concionor. διαγορεύει κακῶς πλάτωνα, Lucian. traducit & infamat. διαγορεύων ὡς αὐτοκράτωρ, vt Imperator mãdans, Plutar. in Fabio. Theodoret. διαγορεύει σαφῶς, diſertis verbis cauet. Plat. li. 7. Leg. ἀληθῆ καὶ ταῦτα διείρηκας. ¶Eſt autem in vniuerſum διαγορεύειν, ſancire & edicere, quæ verba ſunt legiſlatorum. ¶Dionyſ. Areopa. pro tractare, diſſerere, diſputare.
Διάγραμμα, ατος, τὸ, titulus, inſcriptio libri, deſcriptio. ¶Item ſententia, decretum, edictum. διάγραμμα προῦθηκεν, edixit.
Διαγραμμισμὸς, οῦ, ὁ, ſpecies ludi teſſerarii, in quo adhibebantur nigri & albi calculi, Heſy.
Διάγραπτος δίκη, interlita lis & inducta, Bud.
Διαγραφεὺς, qui cenſu conſcribendo præfectus eſt, Cæl. lib. 10. cap. 20.
Διαγραφὴ, ῆς, ἡ, deſcripta tabella, deſcriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, vel iam peractæ conuentio, pactum.
Διαγραφικὴ, ῆς, ἡ, diagraphice, Plin. lib. 35. c. 10.
Διαγράφομαι, accuſationẽ, nõ inſto, Demo. διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν. ¶Aliquãdo accuſo.
Διαγράφω, deſcribo, deſigno, delinio, διαγράφειν τοῦ λόγου, oratione deſcribere, Plat. νομ. ς. ¶Itẽ cenſeo, Luc. 1. ¶Itẽ do nomen, profiteor, Ibidem. ¶Item accuſo, reprehendo, præſcribo, diem dico. ¶Item reprobo, abrogo, antiquo. Ariſtoph. νεφ. διαγέγραπταί μου δίκη, oblite-rata eſt mihi cauſa ſeu mulcta. ¶Demoſth. κατὰ ὀλυμπιοδ. διαγράφειν τὴν ἀμφισβήτησιν, heremodicium pronũtiare, *donner defaut*. ¶Pro cõſcribere, i. καταλέγειν. ¶Significat & diplomatibus publicis largiri & diuidere, Plutar.
Διαγρηγορέω, ῶ, peruigilo, διαγρηγορεῖ τῆς νυκτός.
Διαγριαίνω, irrito, exaſpero, agreſtem facio.
Διαγρυπνέω, peruigilo ac mecũ cogito, excitor.
Διαγυμνάζομαι, exerceo, agito, Galen.
Διάγχω, ſuffoco.
Διάγω, dego, διαζῶ, Plat. in Epiſtol. μετὰ φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνῃ διάγειν τὸν βίον. ¶Ariſtop. νεφ. cum duobus Accuſ. τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις, Demoſt. διάγω ἡδέως, hilariter viuo. ¶Itẽ traiicio, traduco, perduco, adduco. Philoſtr. in Heroicis, διῆγε τὸν στρατὸν τοῖς λαχάνοις, ad olera traduxit exercitum. ¶Item abduco, dirimo, remoror, detineo, Eidem, διάγω ἀπὸ τοῦ λόγου, te à diſcendo reuoco.
Διαγωγὴ, productio, traductio, deductio, Plat. in Epiſt. ¶Itẽ ſtatuo, Herodot. li. 4. νύκτωρ διὰ τοῦ πυρὸς ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς τὰς ναῦς κεχάραγμαι. ¶Item vitæ ſtatus, conſuetudo, inſtitutum vitæ, Ariſtotel. lib. 8. Polit. ¶Eſt etiam oblectamentum quo tædium vitatur, Eidem.

Διαγωνίζομαι, certo, prælium conſero, contendo, decerno. διαγωνίζομαι πρὸς τοὺς πολεμίους, Xenoph. li. 1. Pædiæ. Διαγωνίζω, conor.
Διαγώνιος, ου, ἡ, linea ab angulo ad angulũ ducta, Vitruu. li. 9. ca. 1. Capell. linea angularis.
Διαγωνιῶντες, οἱ, in agone conſtituti, 2. Mach. 3.
Διαδάζομαι, διανέμω, διαδίδωμι, diſpertior.
Διαδάπτω, dilacero, Homer. haurio, percutio.
Διαδατέομαι, diuido.
Διαδείκνυμι, monſtro, noto, arguo.
Διαδέλλειν, διασπᾶν, dilacerare, diloricare.
Διαδέξιος, dexter, ſtrenuus, Herodot.
Διαδέρκομαι, perſpicio, διαδέρκομαι νεφέλης.
Διάδεσμα, ατος, τὸ, malua hortenſis.
Διαδεσμόω, μ. ώσω, colligo, vincio, Gal. ad Glau.
Διαδέχομαι, μ. έξομαι, π. εγμαι, ſuccedo, excipio, ſufficior. διαδεξάμενος ἀρχὴν οὐκ ἄδοξον, qui ſucceſsit regno non obſcuro, Plutar. in Rom. διαδεξάμενος τὸν πλοῦτον παρ' ἀντισθένους, ſuccedens in opes Antiſthenis, Lucian.
Διαδέω, μ. ήσω, vel ήσω, π. ηκα, corono, cingo, connecto, alligo, circumligo, obligo, intertego, Lucia. διαδήματι τὴν κεφαλὴν διεδέδετο.
Διαδηλέω, oblædo, lædo, premo, Odyſſ. ξ.
Διαδηλὸς, φανερὸς, apertus, manifeſtus, notus.
Διάδημα, ατος, τὸ, regum inſigne, quod faſcia erat quædam qua caput circumligabãt. ¶Διαδημούμενος, ου, ὁ, vittatus diadematúſque Plin.
Διαδιδράσκω, ἀποδιδράσκω, diffugio, aufugio, euito. διαδιδράσκοντες παιδαγωγὸν τὸν λόγον, Naz.
Διαδίδωμι, μ. ώσω, π. ωκα, trado, transfundo, diſtribuo, largior, diſsipo. Plat. li. 1. de Republ. λαμπάδια ἔχοντες διαδώσουσιν ἀλλήλοις, tradẽt. Plutarch. in Themiſt. λόγους διαδιδόναι, ſermones in vulgus diſſeminare.
Διαδικάζομαι, altercor, iudicio contendo, in iudicium voco. Ariſtotel. 2. OEconom. ὑπὲρ δὲ τῶν σκυλῶν διεδικάσαντο, de direptionibus iudicio diſceptarũt. ¶διαδικάζομαι πρὸς σε, tecum litigo, Demoſthen.
Διαδικάζω, μ. άσω, π. ακα, diuido, diiudico, diſcerno, iudico, Poll. 8, δι' ὅλου ἔτους διαδικάζειν.
Διαδικαιοῦν, φανερῶς ἀποφέρεσθαι, iuſtũ aſſerere.
Διαδικασία, ας, ἡ, iudicium, iudicatio, cauſa ardua & ambigua, Etym. διαδικασίαν ποιεῖν, iudicium ſtatuere, Demoſth. ¶Lyſiæ διαδικασία, eſt petitio & actio, hoc eſt, ἔγκλημα, quæ etiam Διαδίκασμα dicitur. ¶Eſt etiam ἐπίκρισις τοῦ ἐπιτηδείου πρὸς τὴν λειτουργίαν, quum contentio inter duos oritur pro functione munerũ. ¶Itẽ controuerſia, altercatio.
Διαδικασμὸς, οῦ, ὁ, iurgium, lis, diſceptatio.
Διαδικεῖν, diſceptare, litigare, Plut. in Apoph.
Διάδιπλος, ὁ, duplex, Dioſc. lib. 3. cap. 105.
Διαδοιδυκίζειν, laſciuire, & indecenter ſaltare, Heſych. Διαδοκιμάζω, diſpicio.
Διαδοκιμαστικὸς, οῦ, ὁ, probandi vi præditus.
Διαδοκὶς, ἡ, fulcimentum trabium obliquum, cui reliquæ incumbunt, τῶν δοκῶν ὑπόθεμα πλάγιον.

Διαδρατίζομαι, dimico, Polyb.li.5 ἐν χερσὶ ταῖς χερσὶ διαδρατιζόμενοι καὶ τύπτοντες ἀλλήλοις.
Διαδόσιμος, diſtribuendus, propagandus.
Διάδοσις, εως, ἡ, diuiſio, diſtributio, digeſtio.
Διαδοτέος, diuulgandus, Iſocr.
Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, continuatio, exceptio, viciſsitudo, κατὰ διαδοχὴν, viciſſim, Aphrod.
Διάδοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſucceſſor, hæres, ſubſtitutus. διάδοχοι νῆες, naues ſuccedentes, Thucyd.
Διαδραματίζω, fabulam ago, Laert. in Plat.
Διαδραμεῖν, percurrere, Xenoph.
Διαδρασιπολῖται, miſeri, timidi, qui Reipublicæ adminiſtrationem fugiunt, Ariſtoph.
Διαδρομέω, ῶ, diſcurro, Lucian. de Aſtrolog.
Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, vltrò citróque curſitatio.
Διαδιώκειν, διαφυγεῖν, fugere, vitare.
Διαδύομαι, tranſilio, me inſinuo, ſubeo, elabor, Demoſthen. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν ὑπὲρ ὧν μὴ λειτουργήσῃς μεμάθηκας. ¶Plat. ἀπορῶν ὅπῃ ποτὲ διαδύσεται, in certus quánam potiſsimum effugeret & elaberetur. ¶Διάδυσις, effugium, ludificatio & fruſtratio Liu. tergiuerſatio, detrectatio Vlpian. Plutarch. in Demoſth.
Διαδύω, ἀποφεύγω, tranſilio, me inſinuo, ingredior, penetro. ¶Διάδυμι, pro eodem, Luci. καὶ τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς, i. ἀποφυγὼν, euadens.
Διάδω, diſſono, Ariſtotel. de mundo.
Διαείδομαι, μ. διαείσομαι, appareo, cognoſco, iudico, diſco, intelligo, oſtendo, γνωρίζομαι.
Διαειμένος, tranſmiſſus, Apollon. 2. Argon.
Διαέριος, aerius, Lucian. διαέρια λέγειν.
Διαευτυχῶν, perfruens felicitate.
Διαζάω, ῶ, viuo, vitam ago. διαζῆν τὸν βίον ὀρθῶς, vitam rectè tranſigere, Eurip.
Διάζειν, nugari, φλυαρεῖν, ἀλογεῖν, Poll. li. 8.
Διαζευγνύω, diſiungo. διαζευγμένον ἀξίωμα, diſiunctum proloquium, Gell. lib. 16. cap. 8.
Διάζευξις, εως, ἡ, ſeparatio, diuortium, digreſſus, Nazan. ¶Διαζευκτικὸς, οῦ, ὁ, diſiunctiuus.
Διαζηλοτυποῦ, æmulari, inuidere.
Διαζυγία, ας, ἡ, ſeparatio, ſeiunctio, in Epigr.
Διαζωγραφέω, ῶ, depingo, deſcribo.
Διάζωμα, ατος, τὸ ſeptum tranſuerſum, cinctus, braca, ſubligaculum, ſubligar, zona, διάζωμα καὶ τῶν δύο κίονας ἐπέστησε, Plutar. in Pericle. Vide Vitruu. lib. 5. ¶Legitur & διάζωσμα, i. munimentum, apud eundem Plutar.
Διαζωννύω, & Διαζώννυμι, μ. ώσω, π. ωκα, cingo, διεζωσμένη τὴν ἐσθῆτα, Lucian. Thucydid. διεζώσμεθα τὸν ἀκινάκην.
Διαζωστὴρ, Poll. lib. 2. duodecima vertebra.
Διαζώω, victito, Herodot.
Διάζωσμαι, Athen. lib. 14. pro ſubligaculis.
Διάημι, perflo, ſpiro, perrumpo, Heſiod. καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος διάησι.
Διαθεάομαι, conſidero. Διαθεάω, diſpicio.
Διαθερμαίνω, calefacio, feruefacio. ¶Διαθερμασία, ας, ἡ, calor, calfactus, us, Plin. ¶Διάθερμος, ου, feruens, calidus, feruidus, tepidus.

Διαθέσθαι τὰ ἑαυτοῦ, bonorum auctionem facere.
Διάθεσις, εως, ἡ, affectio, morb⁹, διαθέσεις ἡπατικαὶ, Galen. ad Glaucon. ¶Significat etiam teſtamentum, Lyſiæ, πῶς δ' αὐτῆς διαθέσεως τοῦ τετελευτηκότος ἀμελήσομεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο; ¶Item venditio, Plut. in Solone, διάθεσις ἐλαίου, olei venditio. ¶Diſpenſatio, Antiphon. ¶διάθεσις item, conditio & ratio, Lucian. in Alcyone, διαφέρει τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως, differt à noſtra ratione. ¶διάθεσις τῶν νόμων, legum conſtitutio, Plat. νόμ. ¶Item διάθεσις, pro teſtatione. Vitruu. li. 1. cap. 2. pro diſpoſitione.
Διαθεσμοθετέω, μ. ήσω, inſtituo, deſigno.
Διαθετὴρ, ῆρος, ὁ, ordinator Senec. moderator, rector, magiſter, Plat. de Leg.
Διαθέτης, ου, ὁ, diſpēſator, explanator, Herodot.
Διαθετικὸς, afficiendi vim habēs, Gaz. 1. Grām.
Διαθετικῶς, genericè, genere mutato.
Διαθέω, percurro, latius euagor, diſcurro. διαθέω πρός σε, tecum curſu contendo, Plutarch.
Διαθήκη, & Διαθῆκαι, teſtamentum, tabellæ, hęreditas quæ teſtamento obuenit, Iſocr. κτήματα τῷ δήμῳ κατὰ διαθήκας ἔδωκε, fortunas populo ex teſtamento reliquit, Plut. in Rom. ¶ἡ κιβωτὸς διαθήκης κυρίου, arca fœderis Domini, 1. Reg. 5.
Διαθηλύνω, effœmino.
Διαθηριόω, effero, as.
Διαθηρεύοντες, οἱ, venatores.
Διαθλέω, laboro, certo.
Διαθμίζω, euaporo.
Διαθολέων τὰς ὄψεις, turbidius inuadens oculos.
Διαθορυβέω, ῶ, tumultuor, expauefacio.
Διαθραύω, confringo, lacero.
Διαθρέω, diſpicio, obſeruo, Ariſtoph. νεφ.
Διαθροέω, μ. ήσω, π. ηκα, tumultuor, Neutr. abſol.
Διαθρυλλέω, ῶ, rumore impleo, adfremo, diuulgo, rumorem ſpargo. Xenoph. διαθρυλλοῦμαι ὑπὸ σοῦ, tua loquacitate obtundor.
Διαθρύπτω, diſſoluo, emollio, frango luxu, Xenoph. ὑπὸ δυνατῶν κολακεύειν διατεθρυμμένος. Vnde Διατεθρυμμένως, Aduerb. delicatè, molliter, Plat. de Leg. ¶τὸ κρανίον διαθρύπτειν, caluariam comminuere, Lucian.
Διαθρύψεις κινημάτων, geſtus molles, Chryſoſt.
Διαθρῶν, qui perſpexit.
Διάθυρον, repagulum è materia compactum, quod & vehicula & equos à veſtibulo ædium arcet Gallicè *contrebuis*. Vitruu. lib. 6. c. 10.
Διαιθρία, ας, ἡ, ſerenitas.
Διαιθριάζω, μ. άσω, ſum ſub dio. Neutr. abſol.
Διαίθριος, ου, ὁ, perſpicuus, purus, liquidus.
Δίαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, cruentus, ἡματωμένος.
Διαίνομαι, madeſco: & Actiuè pro rigo.
Διαίνω, μ. διανῶ, irrigo, βρέχω, madefacio, Iliad. χ.
Διαιρέομαι, οῦμαι, diſtinctè dico, diuido, diduco, diſtraho, diſtingo, diſſero. διελέσθαι μέρη, partes facere, Plat. in Leg. ¶Item paſsiuè, diuidor, diducor. διαιρεῖται εἰς εἴδη ἑπτὰ, Plat. ¶Διαίρεσις, εως, ἡ, diuiſio, diuiſura, Pli. ſectio,

diſtributio,diſtinctio,diſcretio Cicer. ¶Διαιρετέος,diuidendus,aſſumendus. ¶Διαιρέτης,ου,ὁ,diuiſor, partitor, qui diſcernit, Nazanz. ¶Διαιρετικὸς,οῦ,ὁ,vim habēs ſecandi ¶Διαιρετικῶς,diuiſim,ſeparatim Cicer. Διαιρετὸς,οῦ,ὁ,fiſsilis,ſeparabilis Cicer.

Διαιρέω,diuido, diduco, diſtinguo, ſeparo, diſcrimino. Ariſtot.de mundo, τὴν οἰκουμένην ὁ πολὺς λόγος εἴς τε νήσους καὶ ἠπείρους διεῖλε ¶διαιρεῖν τὴν φλέβα,ſecare venam,Galen.ad Glau.

Διαίρω,μ.αρῶ,π.ηρκα,effero,extollo, erigo, eleuo,tollo. Demoſth. οὐδὲ διῆρε τὸ ςόμα. ¶λόγος διηρμένος πρὸς ὄγκον,Hermog.ſublimis.

Διαισθάνομαι,percipio,iudico,ſentio. διαισθάνομαι τὰς διαφορὰς,differentias ſentio, Ariſtot.

Διαΐσσω,μ.ίξω,impellendo tranſeo,emico, percurro διαΐξασα ἀςραπὴ,i.emicans fulgur.

Διαισχύνομαι,vereor,erubeſco.

Δίαιτα,ης,ἡ,viuendi norma,victus ratio. Xeno. τῇ πολυτελεςάτῃ διαίτῃ χαίρειν,apparatu gaudere ſumptuoſiſsimo.Plat.Epiſt.7. μιμεῖσθαι τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν, victum temperatum imitari.ἡ καθ' ἡμέραν δίαιτα,quotidianus victus,Idem de Leg.διαίτης ἀτάκτως χρῶμαι, viuo abſque ordine, Ibidem.¶Item iudicium ſeu arbitrium, Lucian. in Dearum iudicio, Οὐδ' ἡμεῖς,ὦ Ἀφροδίτη,δεδίαμεν,οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν ¶Item diuerſorium,loc⁹ ad degendum. ¶Ariſtoph. pro cœnaculo. ¶Et,δίαιτα δ' ἀσεβοῦς οὐκ ἔςαι, tabernaculum impii non ſubſiſtet,Iob 8.ἐστὶν ἐν νέῳ παρὰ τῷ ἄῤῥωνι δίαιταν εἶχε,Plut.in Cam.

Διαιτάομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,& Διαιτάω, viuo, victus ratione vtor. Plat. in Epiſt. διαιτώμενος μοχθηρῶν,viuens intemperanter.Galen. ἀφυλακτότερον διαιτηθέντες ἔλαθον ἑαυτοὺς εἰς ἀνίατον ἐμβάλλοντες νόσημα, quum negligentius vitæ rationem inſtituerent,imprudentes in morbum ſunt delapſi. ἐν βοιωτοῖς διῃτᾶτο, apud Bœotios degebat, Iſocrat.¶Item διαιτάω, vt arbiter iudico, concilio & compono diſcordiam, Datiu. iunctum, Appian.lib.5. ¶Διαίτημα,ατος,τὸ,δίαιτα,viuendi conſuetudo,victus ratio, Xenoph.

Διαιτικὴ, & Διαιτητικὴ, medecinæ pars quę victus moderatione morbos curat, Celſus.

Διαιτήσιμον,apud Iſæum,arbitrarium.

Διαιτητήριον,τὸ, locus in quo iudicant arbitri. ¶διαιτητήρια τοῖς ἀνθρώποις,eæ partes domus vbi agunt homines, Xenoph.in OEcon.

Διαιτητὴς,οῦ,ὁ,arbiter datus,Ariſtot. in Rhet.

Διαιτρον,perſpicuum,δίοπτρον,διαφανὲς,Heſych.

Διαιωνία,ας,ἡ, æuum.

Διαιωνίζομαι,μ.ίσομαι,viuo per ſecula.

Διαιωνίζω,æterno,ſempiterno,Nazanz.

Διαιώνιος,ου,æuo adęquatus,perpetuus,æternus.

Διακαὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, vrens,ardens,accenſus.Aphr.διακαῆ ποιεῖ πυρετὸν,ardentē febrē creat.

Διακαθαίρομαι,&Διακαθαίρω,repurgo,perpurgo. ¶Theophraſt. eſt etiam putare arbores.

Διακαθαρίζω,μ.ίσω,π.ικα,purgo,Accuſ.

Διακάθαρσις,εως,ἡ,purgatio,putatio.

Διακαθίζω,ſeorſum colloco,Xen.in OEcon.

Διακαίομαι, paſsiuum, vror,exardeo.

Διακαίω,μ.αύσω,accendo,incendo,deuro. ¶Et tranſlatè pro vehemēter commouere,& concitare, Plutarch. ταῦτα διέκαιε καὶ παρώξυνε τὸν Κράσσον, exacerbauerunt,irritauerunt.

Διακαλύπτομαι,μ.ύψομαι,π.υμμαι,pateo.

Διακαλύπτω,contego.

Διάκαμψις,εως,ἡ,inflexio,curuatio,Nazanz.

Διακάρδιος ὀδύνη, i. καρδιαλγία, cordoliū Plaut. Ioſeph. de Antiquit. διακάρδιον ἔσχεν ὀδύνην, ex intimis præcordiis indoluit.

Διακαρθαίρω,perpurgo. Διακάρθαρσις,purgatio.

Διακαρπόομαι,οῦμαι,decerpo fructus.

Διακαρτερέω,ῶ,μ.ήσω,π.ηκα,perfero, obdureſco,perduro,διακαρτερῶ μὴ λέγειν τἀληθῆ,obfirmaui me ne vera dicam,Ariſtot.in Rhet.

Διακατάσχω,& Διακατέχω,detineo.

Διακατοχὴ,ῆς,ἡ,bonorum poſſeſsio,Iuriſconſ.

Διακάτοχος,ου,ὁ,bonorum poſſeſſor.

Διακαυλίσαι, caulem amittere, decauleſcere, Theophraſt.de hiſt.plant.lib.7 cap.2.

Διάκαυμα,ατος,τὸ,æſtus,in Epigram.

Διακαυνιᾶν,ſortiri,διακληρῶσαι,Etymolog.

Διακαυνιάζω,μ.άσω,ſortior,ſorte diuido,Etym.

Διακαυνίζω,pro eodem dicitur,Ariſtoph.

Διάκαυσις,εως,ἡ,ardor,exuſtio.

Διακεδάζω,pro διασκεδάζω,diſsipo,Apoll.

Διάκειμαι,afficior, cōſtituor,inſtituor,acquieſco.Iſocrat.οὕτω διάκεισο τὴν γνώμην,ita ſentias. ¶πιςῶς πάνυ καὶ φιλοςόργως διακείμενος πρὸς αὐτὸν, qui ſumma eſt erga eum fide & obſeruantia,Plut.in Fabio. ¶διάκειμαι εὐλαβῶς,religioſè me gero, Demoſth. διάκειμαί σοι οἰκείως,ſum tibi familiaris, Eidē Demoſt.

Διακείρω,circuncido,tondeo, Ariſtop.diſcindo.

Διακεκναισμένος, ου, ὁ, corruptus, qui defluxit, obſcuratus,ἠμαυρωμένος,Ariſtoph.in Neb.

Διακελεύομαι,μ.εύσομαι,π.ευμαι,hortor, iubeo, admoneo.Plat.in Epiſt.κοινωνεῖν διακελεύεσθέ μοι. Iſocrat. de Euag.πολλάκις σοι διακελεύομαι περὶ τῶν αὐτῶν,ſæpe te iiſdē de reb⁹admoneo. ¶Διακελευσμὸς,&Διακέλευμα,exhortatio.

Διακενῆς,ſuperuacuè Vlpian.fruſtra, Suid.

Διακενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſuperuacane⁹.διακενὴς ἐπανάςασις,inanis crepitatio,Thucydid.

Διάκενος,ου,ὁ καὶ ἡ,vacuus,inanis,vanus,exhauſtus,leuis:διάκενον δέρμα,de iis qui fame aut morbo exhauſti ſunt, Lucian. διάκενος ἕξις, macilentus corporis habitus.

Διακεντέω,perpungo,affigo.

Διακένωσις,inanitas Cic.Διακένως,Cic.inaniter.

Διακεραννύω,diluo,tempero.

Διακεχαραγμένος, perſtrictus, ξίφεσι πεπληγμένος, Suid.

Διακεχλιδὼς,ὁ, vel Διακεχληδὼς, diffluens deliciis. βαδίζει διακεχλιδὼς θ' ἱμάτιον ἕλκων, Plutarch. in Alcib.

Δια-

Διακεχρημένος,particulatim elocatus.
Διακηρυκεύεσθαι,per præcones denuntiare.
Διακιγκλίζω,concutio,moueo,διασείω.
Διακινδυνεύεσθαι,cum periculo probari aut ſuſcipi.Iſocrat.in Buſir. διακινδυνευομένοις φαρμάκοις χρῆσθαι, pharmacis ex periculo petitis vti, vt Fabius loquitur.Διακινδυνευτέον, periclitandum, Plat.in Timæo.
Διακινδυνεύω,μ.εύσω,π.ευκα,periclitor, in periculum venio.διακινδυνεύω πρὸς ἐκεῖνον,Iſocr.
Διακινέω,permoueo, concutio,verſo, Ariſtoph. νεφ.διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ,incita eius mentem.
Διακλάω,μ.άσω,π.ακα,frango,Accuſ.
Διακλείομαι,intercludor,intercipior,Polyb.
Διακλείω,μ.είσω,intercludo, intercipio, Accuſ.
Διακλέπτομαι,declino,lateo.
Διακλέπτω,ſuffuror,ſubduco,ſupprimo.
Διακληρῶσαι,ſorte partiri, Plat.li.6.Leg. τούτοις δὲ διακληρωσάσθω τὰ μέρεα τῆς πόλεως.
Διακληρόω,διαμερίζω κλήρῳ,ſorte diuido.
Διακλησιάδες,αἱ,deriuationes.
Διακλιμακίζω,ſupplanto,ſupero,vinco.
Διακλονέω,commoueo,διασείω,dimoueo.
Διακλύζω,colluo,diluo,diſtillo,Dioſc.lib.2.
Διάκλυσμα,τὸ,collutio,inſtillatio,infuſio,Dioſ. lib.3.cap.118. Διακλυσμὸς,οῦ,ὁ,idem.
Διακναίω,prurio,confrico,rado,ſcarifico, polio. ¶Item pungo,tædio afficio.ἄτοπος δ᾽ ἔγκειταί μοι τὶς πόθος,ὅς με διακναίσας ἔχει,Ariſtop.
Διακνίζω,ſcabo.διακνισθεὶς,ruptus,Gaz.
Διακοιρανέω,μ.ήσω,π.ηκα,dominor.
Διακολλάω,ferrumino,coagmento, conglutino.
Διακολυμβάω,μ.ήσω,tranſnato,nato.
Διακομιδὴ,ῆς,ἡ,tranſportatio,διαπεραίωσις.
Διακομίζω,μ.ίσω,π.ικα,trāſueho,pertero,geſto. ¶Διακομίζομαι,traiicio flumen,Thucyd.
Διακομιστὴς,οῦ,ὁ,tabellarius,lator.
Διακονάω,μ.ήσω,π.ηκα,acuo,Accuſ.
Διακονέομαι,οῦμαι,Actiuè,Naza.¶Cum Accuſ. & Dat Ariſtoph.i.miniſtro,inſeruio.
Διακονέω,μ.ήσω,π.ηκα,inſeruio,ſeruio,adminiſtro,διακονεῖν πρὸς ὠνὴν τε καὶ πρᾶσιν, ad emptionem & venditionem miniſtrare, Plat. 2. de Republ.διακονῶν τῷ βασιλεῖ,Ariſtid. διακονεῖν τὰ ἔργα,opera miniſtrare,Ariſt.li.7.Pol.
Διακόνημα,ατος,τὸ,miniſterium,Ariſtot. in Pol.
Διακονία,ας,ἡ,miniſterium,obſequium, functio, opera. Plat.2.de Rep..ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν διακονίαν τάττουσι ταύτην,hāc ſuſcipiunt prouinciā.
Διάκονος,ου,ὁ καὶ ἡ,miniſter, miniſtrator Cic.Xen.
Διακονικὸς,expeditus ad ſeruiendum,obſequioſus miniſter, miniſtratorius Mart. διακονικὴ ἀρετὴ,virtus miniſtratoria, Ariſtot.in Polit.
Διακόνιον,ου,τὸ,diaconatus,ſacrarium, Heſych. ¶Placētæ baſis,genus bellarii,Athen.li.ιδ.
Διακονὶς,textura quædam:Item homo gracilis.
Διακοντίζομαι,iaculum mitto,Xenoph.
Διακοπὴ,ῆς,ἡ,interciſio,ſeparatio. νεύρων διακοπαὶ,neruorum præciſiones,Dioſc.li.3. ¶Item διακοπὴ,intermiſsio,laxamentum.
Διάκοποι,ſciſſuræ,meatus interciſi, ſiue incilia hiantia,per quæ deriuant aquam agricolæ in agros remotiores,& ſiticuloſos.
Διακοπρος τόπος, locus ſtercoroſus,Theophr.
Διακόπτω,μ.όψω,π.οφα,intercido,interſeco, recido, diſcerpo, perfringo, diſiungo,irritum facio,reprobo. Polyb.1.Σπουδάζων διακόψαι τὰς διαλύσεις,i.dirimere. ¶Interruptio & interpellatio præſcriptionum. Hoc verbo in Pandectis Græcis ſignificatur,διακόπτειν τὴν ἡμέραν,dirimere diem, vel diffundere diem. ¶Eſt etiam aciem perrumpere, impreſsionem facere,Xenoph.in vlt. Ἑλληνικ. ¶Item traiicere, Lucia. τὸ δὲ βέλος ἐνεχθὲν εὖ μάλ᾽ εὐτόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ διελθεῖν.¶Item interfari,& interpellare loquentem,Baſil.¶Item nouitatem vetuſtis rebus dare.
Διακοράζεσθαι,Suid.ſiue Διακορίζεσθαι,Heſych. immotis & fixis oculis intueri,ἀτενὲς βλέπειν.
Διακόρευσις,εως,ἡ,& Διακόρησις,ſtuprum.
Διακορέω,μ.ήσω, π.ηκα, καὶ Διακορεύω, μ.εύσω,π.ευκα, capt⁹ ſatietate affero virginati vitium, vitio virginem Terent.Cicer.offerre ſtuprū, Οὗτός με διεκόρησεν οὖσαν ἐπ᾽ ὄπτιν, id eſt, διεπαρθένευσε,apud Herodot.
Διακορυγέω,μ.ήσω,π.ηκα,turbo,ſonū cieo. Ariſtoph.νεφ.εἶτ᾽ ἐταράχθης τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησε, i.ſonare fecit.
Διακορὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,& Διάκορος,ου,ὁ,ſatiatus.
Διακόσιοι,οἱ,ducenti, duceni. ¶διακοσία ἵππος, ducenti equites,Thucyd. ¶Διακοσιοστὸς, οῦ, ὁ,ducenteſimus.
Διακοσμέω,μ.ήσω,π.ηκα,exorno, rectè atq; ordine conſtituo,diſtincta compage digero, & coagmento, Ariſtot. de mūdo, τὸ ὅλον οὐρανὸν διεκόσμησε μία ἡ διὰ πάντων δύναμις. ¶διακοσμεῖσθαι ἐς δεκάδας,dixit Homer. Iliad.β. pro in centurias deſcribere.
Διακόσμησις, diſpoſitio, digeſtio, ordo rerum compoſitè diſtinctarum, Cicer.deſcripta diſtinctio.διακόσμησις τῆς πόλεως,Plat.νόμ.
Διάκοσμος,ου,ὁ,apparatus,ordo,ornatus, diſtinctio,compoſitio ordinata, διακόσμησις. Ariſtot.de mundo,ὁ τοῦ βίου διάκοσμος, vitæ cultus & nitor.
Διακουράζομαι, imbecilli viſu ſum,Etym.
Διακούω,audio,Plat.διακοῦσαι τὸν λόγον.Plutar. διήκουσε Ζήνωνος,fuit Zenonis auditor.
Διάκοψις,εως,ἡ,amputatio.
Διακραδαίνειν,quaſſare,mouere.
Διακρατέω,ῶ,pertinaciter obtineo,conſeruo.¶Item pro manum iniicio & retineo, Appian. ¶Διακράτησις,εως,ἡ,detentio, retentio.
Διακρέκω,pulſo citharam,lib.Epigram.
Διακριβολογέομαι,exactè & enucleatè diſſero.
Διακριβόω,exactè diſcutio, omni ope & exacta diligentia efficio,exequor diligēter, Ariſtot. Ethic.l.10.¶Significat etiā exactè reſpōdeo.
Διακριδὸν, diſtinctè & diſtributè, elegant[illegible] ornatè Cicer. egregiè,æquè,ſeorſum.

Διακριθέντε, τὼ, ſeparati, diuiſi, Etym. ¶Item digreſsi, Iliad. η, τώδε διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν. Διακρινίζω, elimo, expolio.

Διακρίνομαι, μ. οῦμαι, dirimo, Phil. de mũdo, τοῦ ὅλου διακριθὲν τῆς συμφυΐας, diremptum ab vniuerſi compage. ¶Item diiudico, diſcrimen facio, διακριθῆναι κατὰ λόχους, per turmas diſtingui, Plutarch. in Cam. μηδὲ διακρίνου πρὸς τοὺς γεννητόρας, ne delectum habeas genitorum, Nazan. ¶Itẽ diſpicio, & in vtramque partem delibero, οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, Rom. 4. αἰτείτω δὲ ἐν πίστει μηδὲν διακρινόμενος, Iacob. 1. ¶Diſcedo, deficio. διακρίνομαι ἀπὸ σοῦ, abs te deficio, Thucyd. ¶Præterea, decerno, i. pugno. διακριθήσεσθαι τὸν πόλεμον, Herodot. lib. 7. διακρίνεσθαι μάχῃ, prælio decernere. Polyb. διακριθῆναι περὶ τῶν ὅλων. ¶Διακρίνεσθαι, dicuntur quę perficiũtur, Ariſtot. 4. de generat. Ἐν μὲν γὰρ τῇ μήτρᾳ ἐν πλείονι χρόνῳ διακρίνεται τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος. ¶Pro diſceptare, Demoſth. ἐν δικαστηρίῳ διεκρινόμεθα.

Διακρίνω, ſeparo, ſecerno, dirimo. ¶Item conſidero, diſcerno, dignoſco. ¶Item perficio, abſoluo, Bud. in Comm. ¶διακρίνειν τὰς δίκας τοῖς πολίταις, reddere iudicia ciuib⁹, Plat. νόμ.

Διάκριοι, οἱ, Diacrii, Plutarch. in Politic.

Διάκρισις, εως, ἡ, diſtinctio, diſcrimen, Ariſtot. ¶Διάκρισις, pro iudicio, διάκρισιν ἀποδιδούς.

Διακριτικός, οῦ, ὁ, diſcernẽdi vim habẽs, Galen.

Διακροβολίζομαι, prælium capeſſo.

Διακρότως, duriter, crudeliter.

Διακρούομαι, diſpello, differo, reiicio, διεκρούσατο τὴν δίκην, iudiciũ repulit, Plut. in Numa.

Διακρουστικός, ad impoſturã pertinens, Gaz.

Διακρούω, μ. ούσω, π. ουκα, impedio, repello, obturbo. Hermog. τὸν μὲν οὖν φθόνον εἴ τις ἐμφαίνοιτο τῷ προβλήματι διακρουσόμεθα, propulſabimus.

Διάκτορος, ὁ καὶ ἡ, & Διάκτωρ, ορος, ὁ, internuntius, κῆρυξ, miniſter: Mercurii epith. Iliad. β, ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργειφόντῃ. Nonn. βίου διάκτορος ὥρη, hora vitæ nuntia, Polyb. τῷ διάκτορι, dictatori. ¶Διακτορία, ας, ἡ, adminiſtratio. Theoph. de hiſt. plant. li. 4. cap. 12. πρὸς τὴν διακτορίαν χρήσιμον, ἐστὶ ad flectendos ſonos vtile Plin. lib. 16. ¶Διακτόρως, pacificè.

Διακυβερνάω, ῶ, guberno, traduco.

Διακυβεύω, aleã iacto, aleis ludo. ¶διακυβεῦσαι, prouolui atque concidere, Eraſm. ex Plutar.

Διακυκᾶν, perturbare, συγχέειν, confundere.

Διακυλόω, ῶ, voluto.

Διακυλινδέω, deuoluo, peruoluo, prouoluo.

Διακυμαίνω, concito vndas, & fluctuabundum mare reddo, διακυμαίνω τὸν ἀδρίαν, Lucian.

Διακυνοφθαλμίζεσθαι, impudenter reſpicere, in faciem procaciter reſiſtere, Heſych.

Διακύπτω, μ. ύψω, proſpicio per aliquid, tranſpicio, διακύπτειν πρὸς τὰς εἰσόδους, Xenoph.

Διακυρίττεσθαι, repugnare, obarietare.

Διακωδωνέω, & Διακωδωνίζω, diffamo, diuulgo. ¶Itẽ δοκιμάζω, exploro, probo, experior, Etym. & Eraſm. in Chiliadibus.

Διακώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, Plat.

Διακωλυτής, qui vetat, qui eſt impedimento.

Διακωλυτικός, prohibitorius, Paul. Iuriſconſul.

Διακωλύω, prohibeo, arceo, inhibeo, interpello, Xenoph. διακωλύειν ἀλλήλοις, alterum alteri eſſe impedimento, i. ἐμποδίζειν. Plat. in Apolog. διακωλύω πολλὰ ἄδικα γίνεσθαι.

Διακωμῳδῶ, traduco, exaggero, amplifico.

Διακωχή, ῆς, ἡ, remiſsio, intermiſsio, induciæ.

Διαλαγχάνω, ἀόρ. β. διέλαχον, ſortior, ſorte capio.

Διαλακέω, rumpor, diſcindor, Ariſtophan.

Διαλαλέω, μ. ήσω, confabulor, diuulgo, loquor.

Διαλαμβάνω, diuiſim capio, diſpono, diſtribuo, dirimo. Plat. in Sympoſ. τεκμαίρεσθαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σου, ἵνα ἡμᾶς διαλάβῃ, dirimat, diſgreget, diducat. Dioſc. lib. 3. cap. 4. διειλημμένον μεθ' ὕδατος τὸ νίτρον, nitrum cum aqua diuiſum. Herodot. in Thalia, ποταμὸς διαλελαμμένος πανταχοῦ, flumen vbique diuiſum. ¶Διαλαμβάνω, etiam ſignificat conſilium agito, conſulto, Polyb. 4. ¶Item cõplector, explico, diſputo, diſſero, diſcepto, Ariſtot. δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ τῆς βουλίας τί ἐστι. Theophr. 8. ἐπὶ τὸ πᾶν διαλαβεῖν, in ſumma complecti. ¶διειλημμένως, certè, præciſè. Xenoph. OEcon. καὶ διειλημμένως ἐκρίθην, & accuſatus ſum certa & præciſa iudicii formula. ¶Item accipio adminiſtrandum, rego, Ariſtotel. de mundo, τὴν σύμπασαν ἀρχὴν διειλήφεισαν κατ' ἔθνη στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, i. moderabantur. ¶Item arbitror, νομίζω, ſuſpicor. διέλαβεν ἀποστατεῖν τὴν Ἰουδαίαν, ſuſpicatus eſt rebellare Iudæam, 2. Machab. 2. ¶Item viritim aliquid accipio, Demoſth. Οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους. ¶διαλαμβάνω, etiam eſt diiudico, exiſtimo & ſtatuo, Polyb lib. 3.

Διαλάμπω, perſplendeo, interluceo, Ariſtoph. in Plut. διέλαμψεν ἡμέρα. ¶Διαλαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſplendens.

Διαλανθάνω, μ. ήσω, lateo, deliteſco, clam ago, Xen. θεοὺς μηδὲν διαλαθεῖν, deos nihil fugere.

Διάλαυρος οἰκία, domus ampla, nullis aliis coniuncta. Latini inſulam vocant, Bud. Comm.

Διαλγέω, ῶ, perdoleo, doleo.

Διαλγής, dolore affectus, Plut. in Alexand.

Διαλεγδὸν, præcipuè, inſigniter.

Διαλέγομαι, ſermocinor, commentor, ratiocinor, diſſero, diſcepto, interrogo, & ad interrogata viciſsim reſpondeo, Xenoph. διαλέγομαι πρός σε. Idem, τοιαῦτα διαλεγόμενος, talia diſſerens. Plat. de Republ. χαίρω διαλεγόμενος τοῖς σφόδρα πρεσβύταις.

Διαλέγω, animaduerto, deligo, Herodot. ſegrego, Plat. de Leg. ¶Xenoph. τὸ πτύον σὺν ἀθέρας διαλέγει, ariſtas à frumento ſecernit.

Διαλείβομαι, reſtagno.

Διάλειμμα, interſtitium, intermiſsio.

Διαλεί-

Διαλεῖπον, τὸ, interceptum.
Διαλείπω, μ. είψω, π. ειφα, intermitto, diſto, differo, relinquo ſpatium, Plat. Epiſt. 7. ὀ πολὺν χρόνον διαλιπών. Galen. ad Glauc. διαλείπων πυρετὸς, intermittens febris. Suid. διαλιπούσῃ καὶ ὑφειμένῃ φωνῇ δεῖσθαι, abrupta ſummiſſáque voce obteſtari. ¶διάλειψις, εως, ἡ, intermiſsio. Διαλείφω, deleo.
Διαλείχω, lingo, Ariſtoph.
Διαλεκμάζεσθαι, traducere, cauillari.
Διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ, ars diſſerendi, quæ apex omniũ artium eſt, vt ait Plat. de Rep. Διαλεκτικὸς, ῦ, ὁ, dialecticus, hoc eſt, qui interrogare & ad interrogata aptè reſpondere norit, Plat.
Διάλεκτος, ου, ἡ, idioma ſermonis, proprietas linguæ, Quint. lib. 9. Ariſtotel li. 4. Animal. διάλεκτός ἐστιν ἡ τῆς φωνῆς τῇ γλώττῃ διάρθρωσις.
Διαλελαμμένος, diſtributus, Herodot. in Thal.
Διαλελωβημένος ἀπαιδευσίᾳ, corruptus imperitia.
Διάλεξις, diſceptatio, ediſſertatio, diſputatio, Plat. Epiſt. 7, ὀ πειθόμενοι τῇ ὑπ᾽ ἐμοῦ διαλέξει.
Διάλεπτος, tenuis, exilis, Ariſtopha. νεφ. Διαλεπτολογοῦμαι, de reb⁹ paruis ſubtiliter diſputo, Idẽ, νεφ. διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
Διαλευκαίνω, dealbo, candefacio.
Διάλευκος, ου, ὁ, medio candidus Plin. li. 21. ca. 6.
Διάληξις, ſortitio, diuiſio per ſortem.
Διάληψις, opinio, exiſtimatio, Polyb. Ὁ δὲ πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν περὶ τῶν ἐνεστώτων. ¶Item intercapedo, interſtitium, Ariſtot. 2. de Partib. ¶Inſtitutum, aliquid aggrediendi cogitatio, *deſeing, entrepriſe*, Polyb. διάληψιν ἐπαινέσας, collaudato propoſito. ¶Apud eundem, Ῥωμαῖοι οὐκ ἐκ καταφορᾶς ἀλλ᾽ ἐκ διαλήψεως χρώμενοι ταῖς μαχαίραις dixit, Liuius, cæſim & punctim.
Διάλιθος, ου, ὁ καὶ ἡ, gemmatus.
Διαλιχμάζω, perlambo.
Διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, ſententia compromiſſariorum iudicum, Demoſth. κατὰ Νεαίρ. reconciliatio, pacificatio, διαλλαγὰς δέχεσθαι, Æſop. ¶Itẽ differentia, Halicarn. in Iſocrate, ἐν ᾗ διαλλαγὴν οὐδεμίαν εὑρίσκον. ¶Itẽ conſummatio, ſchema cùm plura argumẽta in vnũ effectũ deducũ-(tur.
Διαλλάκτη, compoſita diſcordia, εἰρωνικῶς.
Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, & διαλλακτήριος διαιτητὴς, pacificator, Cicer. ſequeſter. Demoſth. διαλλακτὴν οὐδένα φεύγων. ¶Διαλλακτὴρ, Æſchyl.
Διάλλαξις, εως, ἡ, retexio, immutatio, ſolutio.
Διαλλάττομαι, parco, remitto iniurias, reconcilior, redeo in gratiam, διαλλάττεσθαι τοῖς ἀποστᾶσι, Iſocr. in Euag. ¶Διαλλάττομαι πρός σε περὶ τῶν ἐγκλημάτων. ¶Herodot. διαλλάσσοντο τὰς τάξεις, loca permutabant.
Διαλλάττω, μ. άξω, π. αχα, reconcilio, litem compono, in gratiam recipio. διαλλάττει τὰς πόλεις ἀλλήλαις, ciuitates amicitia coniungit, Plutarch. in Themiſt. ¶Ariſtid. διήλλαξε πολεμοῦντας πρὸς ἀλλήλους. ¶Item differo, diſcrepo, διαλλάσσοντες εἴδος οὐδὲν τοῖς ἑτέροις, Herodot. ¶διαλλάττω τῆς γνώμης, Thucyd. ¶διαλλάττει πρὸς δύο, Porphyr. ¶διαλλάττω, etiam muto, Xenoph. i. Ἑλληνικ. διαλλάττειν τὰς ναυαρχίας. Plat. 2. de Rep. δι᾽ ὅτι αὖ ἀργυρίου διαλλάττειν. ¶Item induo, apud Plut. in vita Cicer.
Διάλλομαι, ſalio. Δίαλμα, ατος, τὸ, ſaltus.
Διαλογὴ, διάλεξις. ἐκλογὴ, delectus, diuiſio, diſputatio, Ariſtotel. 2. Politic. τίς οὖν ὁ τρόπος ἔσται διαλογῆς τῶν ψήφων; quis erit mod⁹ diſcernendarum ſententiarũ? Eloquiũ, Pſal. 103.
Διαλογίζεσθαι, rationem inire cum aliquo, & ſubducere accepta & expenſa, Demoſth. ¶Item diſſerere, & diſceptare rationibus. ¶Item dubitare, cogitare: vt διαλογίζομαι ταῦτα.
Διαλογικὰ, ſcripta, in quibus perſonę introducuntur, vt ἐν τοῖς τοῦ πλάτωνος διαλόγοις, Bud.
Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, diſceptatio, ratiocinatio, reputatio, cogitatio, Lucæ 9. ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. ¶Item blateratio, & vaniloquium, dubitatio, ἀδολεσχία, Heſyc.
Διαλογιστικὸν, τὸ, vis ratiocinandi, Damaſc.
Διάλογος, ἡ, ſermocinatio, Laert. in vita Plat.
Διαλοιδορέω, maledico, conuitior. ¶Διαλοιδορέομαι, idem, Ariſtoph. διαλοιδορεῖται πρόδικῳ. ¶Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, maledictum vel maledictio Cicer.
Δίαλος, apertus, manifeſtus, φανερός, Heſych.
Διαλύγισμα, τὸ, nexus, complicatio, διαπλοκή.
Διαλυμαίνομαι, deſtruo, excarnifico, βλάπτω, λυμῶ. Ariſtophan. in Plut. ταῖς κοτύλαις ἀεί με διαλυμαίνεται.
Διαλύομαι, diſcedo, abeo, abſoluor, à comitatu dimittor, Thucyd. ¶Item morior, intereo, in Epigram. ¶Item decido controuerſiam, tranſigo negotium iudiciale. διελύσασθε πρὸς αὐτοὺς, Æſchin decidiſtis cum eis. Iſocrat. in Panegyr. βουληθέντες μετὰ λόγου, ἀλλὰ μὴ μετὰ βίας διαλύσασθαι τὰ πρὸς ἀλλήλους. ¶Et in bellicis rebus ponitur pro dirimere, Iſocrat. οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους. ¶διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα, diluere crimina, Thucyd. Apud eundem. διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων.
Διάλυσις, εως, ἡ, induciæ, fœdus, διαλύσεις πράξαν ὑπὲρ τῶν πολιορκουμένων, fœdera initurus pro obſeſsis, Plutarch. in Numa. ¶Item, diſſolutio, interitus, ἡ μελεάγρου διάλυσις. ¶Item explicatio, decisio, quum acceptilatum eſt aut deciſum, id eſt, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. ¶Διαλυτὴς, οῦ, ὁ, quaſi diſſolutor. ¶Διαλυτικὸς, οῦ, ὁ, Plin. diſcutiens, diſſolubilis Ciceroni. Διάλυτος, ου, ὁ, diſſolutus.
Διαλύω, μ. ύσω, π. υκα, diſſoluo, diſcutio, dirimo, inter ſe contendentes concilio, Polyb. lib. 5. διέλυε τοὺς μεγαλοπολίτας πρὸς αὐτούς. ¶Item abſoluo, libero, διαλύω τὴν διαβολὴν χρήμασι, Thucydid. διαλύω χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων, Demoſthen. ¶Item interrumpo, interpello, διαλύειν τὸν σύλλογον.

Διαλφιτόω,μ.ώσω,farina cõſpergo,Ariſtop.νεφ.
Διαλωβέω,ῶ,deprauo,διαλελωβημένας δόξας.
Διαμαδῶ,conſpergo,rigo,διαβρέχω.
Διαμαλάσσω,μ.ξω,mollio,emollio.
Διαμαντεύομαι, vaticinor, ſciſcitor oraculum. διαμαντεύοντ᾽ ἐπ᾽ ὄρνισι,Plut.in Camillo.
Διαμαρτάνω,pecco,erro,aberro. διαμαρτάνειν τοῦ παντὸς,Plutarch.Ariſtot.1.Ethic.διαμαρτάνειν τοῖς ὅλοις. Iſocrat.ἡ γλῶττα διημάρτανε.
Διαμαρτία,ας,ἡ,error,vitium,erratio,Lucian.
Διαμαρτυρέομαι,οῦμαι,obteſtor, conteſtor,Dem. ¶Paſsiuè, Iſocrati comprobor.
Διαμαρτυρεῖν, eſt quaſi de ſcripto conteſtari. ¶Διαμαρτυρία, ας, ἡ, genus eſt exceptionis, Demoſth.Inſtantia litis,Bud.Comment.
Διαμαρτύρομαι,teſtificor, teſtato reclamo, quiritor,hoc eſt,deos hominéſque obteſtor.διαμαρτύρομαι καὶ σχετλιάζω, Æſchin.
Διαμασάομαι, ῶμαι, mando: & διαμασάω, idē.διαμασῶνται ξύλα,ligna mãducãt,Ariſtot.
Διαμάσσειν,ſubigere, διαπλάττειν,pinſere.
Διαμάσημα,ατος,τὸ,manſum Cicer.
Διαμάσησις,εως,ἡ,quaſi manducatio.
Διαμαστίγωσις, exercitatio puerorum Spartę, in qua cædũtur in ara Dianæ,Plut.in Apophth.
Διαμαστροπεύω,lenocinor,Plutar.in Cæſare.
Διαμάχη,ἡ,pugna,oppugnatio,dimicatio.
Διαμάχομαι,dimico,pugno,διαμάχεσθαι τοῖς λόγοις, Plat. Idem 2.de Republ. ὑπὲρ τῆς οὐσίας διαμαχεῖται τοῖς ἐπιοῦσι,cum hoſtibus pro fortunis dimicabit. διαμάχομαι πρὸς τοῦτο, Demoſth.διαμάχομαι τὸ μὴ θανεῖν,contendo ne moriar, Eurip. Διαμάψαι,abſtergere.
Διαμάω,μ.ήσω,π.ηκα, ſcindo, demeto, Iliad. γ. διάμησε χιτῶνα,loricam diſſecuit,i.διέκοψε.
Διαμείβομαι,μ.είψομαι,commuto: οὐ διαμείβομαι πλουσίοις τὸν ἀρετῆς πλοῦτον,Plut.in Sol.
Διαμειδιάω,μ.άσω,π.ακα,ſubrideo,Neutr.
Διαμειρακιεύομαι, glorior adoleſcentis licentia, Plutar.ὥσπερ τοῖς σοφισταῖς διαμειρακιευόμενος.
Διάμειψις,εως,ἡ,permutatio,Plutar.in Fabio.
Διαμελαίνω,obſcuro,nigrefacio.
Διαμελεϊστὶ, membratim. διαμελεϊστὶ τμηθεὶς, mẽbratim diſſectus. ¶Διαμελισμὸς,ὁ,diuiſio.
Διαμέλλω,cunctor, differo,moror,διαμέλλω πρὸς τὴν κάθαρσιν,Nazanz. ¶Διαμέλλησις, εως,ἡ, mora,cunctatio, Thucydid. ¶Διαμελλητὴς, cunctator,ceſſator.
Διαμέμφομαι,valde conqueror,accuſo. διαμέμφομαί σε ἀχαριστίας,accuſo te ingrati animi.
Διαμένω,μ.νῶ,perſeuero,permaneo,duro, Xen. φημὶ αὐτὸν ἐπὶ τῇ δουλοπρεπεῖ διατριβῇ οὐ διαμένειν.¶διέμεινεν εἰς ἡμᾶς,Plut.in Publ.
Διαμερίζω,μ.ίσω,π.ικα,diuido,ſeparo.¶Διαμερισμὸς,οῦ,ὁ,diuiſio.Διαμερὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,bipartit⁹.
Διάμεσοι,οἱ,mediocris fortunæ homines.
Διάμεστος,ου,ὁ,plenus. Διαμεστόω,μ.ώσω,impleo.
Διαμετρέω,μ.ήσω,dimetior.διαμεμετρημένη ἡμέρα,dimenſa dies,Dem.πρὸς Νικόστρ.¶Διαμέτρησις,ἡ,dimenſio.Διαμετρητὸς,mẽſurat⁹.Ιλ.γ.
Διάμετρος,ου,ἡ,diameter, linea rectã figurã, qua longiſsimè patet ex æquo ſecans, dimetiens Plin. Proclus de Sphæra, ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου ἡ διάμετρος αὐτοῦ περὶ ἣν στρέφεται. Lucian.ἐκ διαμέτρου γὰρ ἡμῶν οἱ βίοι, φάσιν, id eſt, ex contrario,&c. Διάμηνος,ὁ,bimeſtris.
Διαμηρίζω,συνουσιάζω,coeo. Διαμηρισμὸς,οῦ,ὁ, coxizatio,coitio,diuiſio,Plut.in Symp.
Διαμηχανάομαι,machinor,conor, Plat.Epiſt.7.
Διαμικρολογέομαι,οῦμαι,parum ſum ſolicitus.
Διαμιλλάομαι,certatim aliquid facio,διαμιλλώμενος τῷ κίμωνι περὶ δεῖπνα, Plut. in Themiſt.
Διαμισέω,ῶ,odio habeo.
Διαμνημονεύω, in memoriam reduco & reuoco, Luci.καὶ λόγοις εἰρημένοις αὐτοῖς διαμνημονεύουσι.
Δι᾽ ἀμοιβαίων,reſponſiuè,Theocr.Edyll.ή.
Διαμοιράομαι, π.ήσομαι,diuido, diſtribuo, Odyſſ.ξ.ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο δαΐζων.
Διαμονὴ,ῆς,ἡ,perſeuerantia,permanſio Cicer.
Διαμορφόω,ad formam fingo,informo,effingo.
Διαμοτόω,linimentum vulneri indo,Ægin.
Διάμπαξ,per vniuerſum,vtrinque,ſemper.
Διαμπείρω,perforo,διακεντέω.
Διαμπερὲς,vtrinque, per omnia,Odyſſ.ό. Dicitur & διαμπερέως,Suid.σαφῶς,τελείως, Heſy.
Διαμπερονέω,perforo,diſcindo.
Διαμπορθεῖν, vaſtare.
Διαμυδαίνω,percolo,transfundo,διηθέω.
Διαμύθησις,deceptio,παραλογισμός.
Διαμυθολογέομαι,confabulor, & Διαμυθολογέω, Plat. in Apol. οὐδὲν κωλύει διαμυθολογῆσαι πρὸς ἀλλήλους. ¶Διαμυθολογικῶς,fabuloſé.
Διαμυλλαίνω, diſcindo labra, moueo labra,torqueo labra in alicuius contemptum, Etym. vulgò *faire la moue*,Ariſtoph.in Veſpis.
Διαμυστίλλω,diſſeco,Herodot.lib.1.
Διαμφάδιος,vel Διαμφίδιος,alien⁹, ſegregatus.
Διαμφὶς,vtrinq;,ſeorſim,Dionyſ. de ſitu orbis.
Διαμφισβητέω,μ.ήσω,π.ηκα,diſcrepo, contẽdo, ambigo. ¶Διαμφισβήτησις,εως,ἡ,dubitatio.
Διαμφοδῆσαι, deuiare.
Διαμώκησις,Athenæo,irriſio,σκῶμμα.
Διαμῶσαι,accumulare,euerrere,Polyb.lib.3.
Διαναγκάζω,inuitum cogo.
Διανακλάω,ῶ,reflecto,refringo.
Διαναπαύομαι,quieſco,requieſco, Ceb.Theb.
Διαναπαύω,requieſco,interquieſcere facio. διαναπαύω τοῖς πόνοις,recreo labores,Nazanz.
Διαναυμαχέω,ῶ,pugna nauali decerto,Iſocr.
Διαναῦσαι,traiicere,διαπλεῦσαι, Heſych.
Διάνδιχα,diuiſim Liu.dupliciter,διπλῶς,in duas partes,διχῶς,Iliad.ά,διάνδιχα μερμήριξε.
Διανέμησις,εως,diſtributio,diſsipatio,Ariſtot.de mundo. Διανεμητικὸς,οῦ,ὁ,diſtributiuus.
Διανέμομαι,partior,διενείματο τὴν δύναμιν πρὸς αὐτὸν,copias cũ eo eſt partitus, Plut. in Fab. Serpo,diuulgo, διανεμηθῇ εἰς τὸν λαὸν, Act.4.
Διανεμόω,ῶ,vento expono,in Epigram.
Διανέμω,μ.μῶ,diſtribuo,aſsigno, Plat. Epiſt.7. τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων.

διανέμων, multis bona paucorum per decreta diſtribuens.

Διανεύω, μ. εύσω, π. ευκα, innuo. Διανεύομαι, in Epigr. διανευόμενος ἔργα, innuens nutibus.

Διανέω, enato. Διανεωγὼς, apertus, Ariſtot.

Διανηστισμὸς, ῦ, ὁ, ientaculum, Athen. lib. 1.

Διανήχομαι, tranſnato, traiicio, trano.

Διανθέω, perfloreo. ¶Διανθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, habens duplicem florem, Theoph. li. hiſtor. plāt. c. 21.

Διανθίζω, μ. ίσω, π. ικα, facio florere, flores lego.

Διανίζω, lauo, purgo.

Διανίστημι, aſſurgo, excito, eleuo, erigo.

Διανοέομαι, ῦμαι, cogito, excogito, cōſtituo, cenſeo. τί πρᾶξαι ὁ ἀνὴρ διανοεῖται; Lucian. διανοῦμαι πρὸς τῦτο, id cogito, Plat. de Legib. Ariſtot. de mundo, ταῦτα χρὴ καὶ περὶ θεοῦ διανοεῖσθαι. Iſocrat. κακῶς διανοηθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίων. ¶Διανοέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem. ¶Διανόημα, ατος, τὸ, cogitatio, ſenſus, mens, cogitatus. ¶Διανόησις, εως, ἡ, deliberatio, animaduerſio. ¶Διανοητικὸς, οῦ, ὁ, intelligendi vi præditus, ἀνὴρ διανοητικὸς, Ariſtot. 7. Politic.

Διάνοια, ας, ἡ, intelligentia, mens, ἐν διανοίᾳ εἰμὶ i. διανοοῦμαι, Thucyd. ¶Procl⁹ in Eucl ex Platone, mathematicis τὴν διάνοιαν attribuit.

Διανοίγω, adaperio, patefacio, diſſeco, Accuſat.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, diſtributio, diuiſio. διανομαῖς νέμονται ἐπίσης, Lucian. æquali ſunt conditione.

Διανομοθετέω, & Διανομοθετέομαι, ῦμαι, determino, ſtatuo, διανομοθετεῖν νόμους, Plat. de Leg.

Διανοσφίζω, διαχωρίζω, ſecedo, Dionyſ. de ſit.

Διανταῖος, contrarius, lethalis, Diodor. διὰ τῆς πλευρᾶς διανταίαν ἐνέγκας πληγήν.

Διαντλάω, μ. ήσω, exhaurio. Διαντλέω, perfero.

Διανυκτερεύω, μ. εύσω, π. ευκα, pernocto, διαγρυπνῶ. τῇ λώβῃ διενυκτέρευσαν, Phalar.

Διάνυσμα, ατος, τὸ, abſolutio, traiectus, iter vnius diei, progreſſus Cæſari, manſio Plin. vulgò iournee: Polyb. συμμετρεῖ δὲ τὰ διανύσματα, καὶ κατὰ γῆν, καὶ κατὰ θάλατταν.

Διανύτω, & Διανύτω, & Διανύω, μ. ύσω, π. υκα, perficio, tranſigo. Xenoph. ἃ πόδες διανύουσι, quæ pedes perambulant, aut conficiunt.

Διαξαίνω, carpo, lanio, carmino, Dioſc. lib. 2.

Διαξιφίσασθαι, digladiari, gladio decertare.

Διαπαγκρατιάζω, μ. άσω, certo pancratio.

Διαπαιδαγωγέω, ῶ, puerum duco, erudio guberno. διαπαιδαγωγοῦντες ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν πολιτείαν, in ſe ſtatum Reipub. transferentes, Plutarch. in Numa. Eidem in Sertorio, διεπαιδαγώγει τὸν καιρὸν, tempori ſeruiebat.

Διαπαιδεύω, erudio, Xenoph.

Διαπαίζω, illudo, contemno, ludificor, fruſtror.

Διαπαλαίω, luctor, pugno, Philoſtr. in Hero.

Διαπάλη, ης, ἡ, lucta, ἐν διαπάλαις γενόμενοι, quum iam colluctari cœpiſſent. ¶Διαπάλλω, quatio.

Διαπαννυχίζω, pernocto, διανυκτερεύω, Poll. 6.

Διαπαντὸς, ſemper, perpetua ſerie, Xenoph.

Διαπαπταίνω, circunſpecto, Plutar. in Fabio. (6.

Διαπαραθυρίδιον μὴ θυρὶς, obliqua feneſtra, 3. Reg.

Διαπαρατριβὴ, ῆς, ἡ, conflictus vel conflictatio.

Διαπαρθενεύω, μ. εύσω, π. ευκα, deuirgino, ſtupro.

Διαπαρθένια, τὰ, munera quæ ſpōſæ pro delibata virginitate dantur, Poll. lib. 3. & διαπαρθένια δῶρα.

Διάπασμα, ατος, τὸ, diapaſma, medicamentum eſt quod corporibus inſpergitur, præcipuè ad ſudores coercēdos, Gal. κατὰ τόπους, & Dioſc. l. 1.

Διαπάσσω, & Atticè Διαπάττω, inſpergo, euario, διαπάττειν ἁλί τε καὶ νίτρῳ καὶ νάπυϊ, Galen. ad Glauc.

Διαπατάω, ῶ, decipio, dolo capto, Plat. de Leg.

Διαπατταλεύω, clauis humi affigo & extendo.

Διάπαυμα, ατος, τὸ, intermiſsio, quies, remiſsio.

Διαπαύομαι, deſiſto, Plat. 1. de Rep. διαπαύεται γενόμενον, fieri deſinit.

Διάπαυσις, εως, ἡ, ceſſatio.

Διαπειλέω, minor, interpono minas, minitor.

Διάπειρα, ας, ἡ, experientia. διάπειραν λαβεῖν, experiri, Plut in Theſ. Διαπειράζω, tento.

Διαπειράομαι, tēto, exploro, experior, periculum facio. διαπειρώμενος τοῦ παιδὸς, Plutar. in Fab.

Διάπειρος, ου, ὁ, ignotus.

Διαπείρω, μ. ερῶ, & διαπερόνω, configo, διαπείρω λίνον, Dioſc. li. 2. ¶διαπαρεὶς, traiectus.

Διαπελεκίζω, ſecuri ferio.

Διαπέμπω, μ. ψω, dimitto, prodo, tranſmitto, diuulgo, emitto, διαπέμπω τὴν ἐπιστολήν, Thucyd ¶Ariſtoph. in Pluto, οὐ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς;

Διαπενθέω, ῶ, lugeo, Plut. in Publ. διεπένθησε ἐνιαυτὸν ὅλον ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ πένθος ἔντιμον καὶ ζηλωτόν.

Διαπέμπτω, concoquo.

Διαπεραίνομαι, & Διαπεραίνω, perago, abſoluo, conficio, compleo, Ariſtot. de mundo, σελήνη ἐν μηνὶ τὸν ἑαυτῆς διαπεραίνεται κύκλον.

Διαπεραιόομαι, traiicio, tranſeo, tranſmeo, Sophocl. διαπεραιωθεὶς τὸν ποταμόν. ¶Διαπεραίωσις, εως, ἡ, tranſuectio, traiectio Cicer.

Διαπεράω, traiicio, pertrāſeo, Iſocr. πελάγη διαπερᾶν. ¶διαπερᾶν τὸν βίον, traducere vitā, Xen.

Διαπεριδινῆσαι, traducere, culpare.

Διαπέρθω, depopulor, expugno, diripio, Iliad. ά.

Διαπερονάω, fibula connecto, infibulo Celſo.

Διαπέρσω, μ. ερῶ, tranſeo, traiicio, Plut. in Them.

Διαπέτομαι, peruolo, volo, præteruolo.

Διαπετάννυμι, tranſfero.

Διάπηγα, intercolumnia, anguli baſis, 3. Reg. 7.

Διαπήγνυμι, adapto, conglutino, Lucian.

Διαπηδάω, ῶ, proſilio, trāſeo ſaltu, exilio. διεπήδησε τὴν φλόγα, exiliit è flamma, Galen.

Διαπηνικίζειν, fucum facere, deludere, imponere: nam πηνίκη, id eſt, φενάκη, περικόμιον, coma efficta.

Διαπήρωμα, τὸ, mutilum & decurtatum Cicer.

Διαπιαίνω, μ. ανῶ, pingueſco, pinguefacio Plin.

Διαπιδύω, reſudo, ſcaturio.

Διαπιθηκίσαι, ludere, ſumptum à ſimiis.

Διαπιμπραμαι, aduror, vror, Dioſc. lib. 6.

Διαπίνω, poto, interbibo, interpoto.

Διαπίπτω, μ. πεσοῦμαι, elabor, interlabor, Xeno. ἑλλη. lib. 3. ¶Proſternor, ſpe fruſtror, intercido, diffluo, & euaneſco, Plat. in Phed. ¶Eſt etiam intercipior, Plut. in Apoph. ¶Item διαμαρτάνω, aberro, διαπέπτωκέ σοι ὁ λόγος, Naz.

Διαπιστεύω, μ. εύσω, fidei cõmitto, credo: Vnde διαπιστεύομαι, Demoſth. meæ fidei creditur.

Διαπιστέω, μ. ήσω, π. ηκα, diffido, non credo.

Διαπλασιάζω, gemino, duplico.

Διάπλασις, figura, forma, ſpecies, Aphrod.

Διάπλασμα, τὸ, vnctio, fomentum, Dioſcor. li. 1.

Διαπλάττω, conformo, fingo, formo, Galen. de membris fractis, quę ſanata reconcinnantur. ¶Item pro illino, Theophraſt. ¶Διαπλασμὸς, informatio. ¶Διαπλαστικὸς, οῦ, ὁ, vim habens formandi & fingendi.

Διαπλέκω, complico, implico, intexo, διαπλέκειν βίον, vitam texere, vitam agere, Plat. de Leg. Diſsipo, perrumpo, Plutarch. in Anton. Οἱ δὲ Πάρθοι διαπλέξαι μὲν οὐ δυνάμενοι τὸν στρατόν. ¶Item variego, Ariſtoph. Auib.

Διάπλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, plenus.

Διαπλέω, pernauigo, enauigo, Lucia. ¶διαπλεύσαντος τὸν βίον εὖ, bene vita functi, Herodot.

Διαπλήθω, μ. ήσω, impleo, refertio, Nonn.

Διαπληκτίζομαι, μ. ίσομαι, & Διαπληκτίζω, decerto, contendo. ¶Διαπληκτισμὸς, dimicatio.

Διαπλήσσω, perfringo, diſsipo.

Διαπλοκὴ, ῆς, ἡ, ſimultas. διαπλοκή τις ὕπουλος, occulta ſimultas, Plutarch. ¶Διάπλοκος, ου, ὁ, implicitus.

Διάπλοος, ου, ὁ, & Διάπλους, tranſmiſsio Cic. traiectus vel traiectio, nauigatio.

Διαπλώω, pernauigo, traiicio, Apollon.

Διαπνέω, & διαπνείω, perflo, perſpiro Catoni, flatu diſsipo. Ariſtot. de mundo, τὸ πυρῶδες διαπνεόμενον, vis ignea difflata. ¶διαπνεῖται ὁ πυρετὸς, euaneſcit febris, Gal. li. 1. ad Glauc.

Διαπνοὴ, ῆς, ἡ, expiratio, aura, perflatus Colum. exhalatio, Alexand. Aphrod. lib. 1. Problem.

Διαποδίζω, exquiro, examino, extorqueo tormentis. ¶Διαποδισμὸς, οῦ, ὁ, genus ſaltationis.

Διαποικίλλω, μ. ιλῶ, variego, vario. διαποικιλμένος μέλανι. ¶Διαποίκιλος, variegatus.

Διαπολεμέω, debello, decerto, Plat. Epiſt. 8. ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν Τυραννίδα. ¶διεπολέμησε τούτοις, cum his decertauit, Plut. in Fabio. ¶Διαπολέμησις, εως, ἡ, debellatio. ¶Διαπολιορκέω, ῶ, μ. ήσω, obſideo.

Διαπολιτεία, ἡ, Reipublicæ concertatio Cicer.

Διαπολιτεύεσθαι, dicuntur ciues, quando inter ſe digladiantur contendúntque. ¶Item verſari in Reipublicæ adminiſtratione, Æſchin.

Διαπόλλυμι, interimo.

Διαπομπεύω, in pompam progredior, pompam perduco. Διαπομπὴ, ῆς, ἡ, dimiſsio, legatio.

Διαπονδαρίζω, diſiicio ſeu perduco, Heſych.

Διαπονέω, & Διαπονοῦμαι, ἐξεργάζομαι, exerceo, elaboro, expolio, cõficio, excolo, Plut. in Lyc. τὰ δὲ σώματα τῶν παρθένων δρόμοις καὶ πάλαις διεπόνησεν, corpora exercuit. Lucian. τοὺς νέους παραλαβόντες ἐκ παίδων εὐθὺς διαπονεῖτε. ¶διαπονοῦμαι εἴς τι, Plat. in Epiſt. ¶διαπονοῦμαι περὶ τὸν γόνον, prolis cauſa laborem ſuſcipio, Ariſtot. 4. de generat. ¶Διαπόνημα, ατος, τὸ, exercitatio, Plat. de Leg. ¶Διαπόνησις, εως, ἡ, labor, exercitatio, γυμνασία.

Διάπονος, ου, laboris patiens, induſtrius, Poll. l. 5.

Διαπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus, mare peragrans. διαπόντιος πόλεμος, bellum maritimũ, Thuc.

Διαπόνως, difficulter, laborioſiſsimè Cicer.

Διαπορεία, oppoſitio Cicer. interceſsio Bud. in Annot. & Comm. Suid. διαπόρευσις.

Διαπορεύομαι, iter facio, Ariſtot. 2. OEcon. διαπορευόμενος διὰ τῆς χώρας. Plat. in Epiſt. εἰς συρρακούσας διεπορευόμενοι τὴν πόλιν, Plutar.

Διαπορεύω, traiicio, Xenoph. ἀναβάσ. 6.

Διαπορέω, ῶ, μ. ήσω, π. ηκα, dubito, ambigo, quæro, Phil. ἐκεῖνο δὲ ἄξιον διαπορῆσαι. Plat. in Phædr. ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι. Act. 5. διηπόρουν περὶ αὐτῶν. ¶Item egeo, Ariſtot. 2. OEcon. ¶Διαπόρησις, εως, ἡ, dubitatio. ¶Διαπορητικῶς, dubitanter, dubiè Cicer.

Διαπορθέω, μ. ήσω, euerto, demolior, Iliad. β.

Διαπορθμεύω, & διαπορθμεύω, traiicio, tranſueho. Plat. ait dęmonē, ἑρμηνεῦον καὶ διαπορθμεῦον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν.

Διαπορία, dubitatio, hæſitatio, ἀμφιβολία, ἀπορία. ¶Διαπορητικὸς, dubitabilis Ouid. dubi°.

Διαπόρφυρος, ου, purpureus, ſubrutilus.

Διαποστέλλω, ἐξαποστέλλω, mitto nuntium.

Διαπουλοῦν, ad cicatricem perducere, Dioſc. l. 5.

Διαπραγματεύομαι, μ. εύσομαι, negotior.

Διάπραξις, ἡ, confectio. Διάπρασις, ἡ, venditio.

Διαπράττομαι, conficio, tranſfigo, efficio, perficio, abſoluo, τοῦτο ὁ ἀρχέδημος διεπράττομαι κατ' ἰσχὺν, vi perficio, Xenoph. ¶Item paciſcor, πρὸς τούτῳ διαπράττομαι τὴν κατάβασιν, cum hoc de deſcenſu paciſcor, Plutar. in Alcib. ¶Διαπράττω, pro διαπράττομαι, Xen.

Διαπρέπω, μ. έψω, perſeuero honeſtè viuens, luceo, renideo, excello, Eurip. διαπρέπων πάντων ἀψυχίᾳ. ¶Item orno, Plat. in Gorg.

Διαπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, excellens, egregius, Eurip.

Διαπρεπῶς, decenter ac ſumptuoſè, magnificè.

Διαπρεσβεία, legatorum interceſsio, Polyb. 5.

Διαπρεσβεύομαι, & Διαπρεσβεύω, legatos mitto. διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς ἡ πόλις, Ariſtid.

Διαπρήσσω, ſeco, perſulco, pertranſeo, percurro. Ody. ξ. ἤλι διαπρήξαιμι λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ.

Διαπρηστεύω, indicium defero. Herodot. διεπρήστευσε πρὸς τοὺς σκύθας, indiciũ detulit Scythis.

Διαπρίομαι, premo: furo in aliquem, Act. 7.

Διαπρίω, μ. ίσω, π. ικα, ſeco, deſeco, Accuſ.

Διαπρὸ, per totum, omninò, prorſus, Iliad. κ.

Διαπρύσιος, ου, ὁ, penetrabilis, auditui peruius, clarus, διαπρύσιοι κήρυκες, Nazanz.

Διαπταίω, effutio, Lucian. ταῦτα καὶ ἔτι τούτων πλείονα διαπταίουσα καὶ βαρβαρίζουσα.

Διάπταμαι, peruolo aer. διαπταμένη σώματος, corpor

corpore euolās, Plut. in Rom. ὀρνέου διαπλαύ-τος ἀέρα, auis quæ aerem peruolat, Sap. 5.
Διαπλάω, μ. ήσω, π. ηκα, tranſuolo. ¶ διαπλήσαντες λεπτὰ, pertenui cribro trāſmittentes Gaz. ex lib. 9. cap. 17. hiſt. plant. Theophr.
Διαπλερόω, extendo, propriè alas.
Διαπτοέω, μ. ήσω, terrefacio, Plat. li. 1. de Repub. δείσαντες διεπτοήθημεν. ¶ Διαπτόησις, εως, ἡ, trepidatio. ¶ διαπτόησις ἀφροδισίων, Plat. de Legib. vehemens affect⁹ & impotēs libido.
Διάπλοντες, ſtellæ appellantur micantes.
Διάπτυξις, εως, ἡ, ſolutio, explicatio.
Διαπτύσσω, expando, explico, aperio, Nazan.
Διάπτυσος, vulgatus, ventilatus Sorano.
Διαπτύω, deſpuo, reiicio, execror, Chryſoſt.
Διάπτωμα, τὸ, lapſus. ¶ Διάπτωσις, ἡ, diſſolutio, ruina, infortuniū, opinionis & ſpei fruſtratio.
Διαπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio, Galen. ad Glauc.
Διαπυητικὸς, οῦ, ὁ, pus mouens, ſuppuratorius Plin. διαπυητικὴ ἀγωγὴ, ſuppurādi ratio Gal.
Διαπύθομαι, interrogo. διαπύθεσθαι αὐτοῦ, ab eo rogare Plut. in Rom. ¶ Διαπύθω, putrefacio.
Διαπυΐσκω, ad ſuppurationem perduco, Galen.
Διαπυκτεύω, μ. εύσω, pugnis decreto, Neutr.
Διαπυνθάνομαι, percūctor. ¶ Plat. νόμ. intelligo.
Διάπυος, ὁ, ſuppuratus, Hipp. aphoriſ. 45. lib. 7.
Διαπυρίζομαι, accendor, iraſcor, διοργίζομαι.
Διάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignitus, ardens, candens: μύδρος διάπυρος, candens gleba, Ariſtot.
Διαπυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, accendo.
Διαπυρσεύειν, ſublato igniculo quippiam ſignificare, Plutarch. in Antig. Apoph.
Διάπυστος, auditus, intellectus, notus.
Διαπωλέω, ῶ, diuendo.
Διαραίνω, inſpergo. Διαραῦτος, ου, ὁ, clarus.
Διάργεμος, partim albus, partim niger, Suid.
Διαρδω, irrigo: Actiu. Accuſ. iungitur.
Διαρθράω, articulo Lucret.
Διαρθρόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, confirmor in membris, membrari Cenſorino, Ariſtot.
Διαρθρόω, μ. ώσω, π. ωκα, afformo, pollio, formo, in formam redigo, ordino. διαρθροῦν λέξιν, vocabula reddere articulatim Gaz. ¶ ὁμολογεῖν, Heſych. i. confiteri, annuere.
Διάρθρωσις, εως, ἡ, articulatio Plin. explanatio, membratura Vitr. commiſſura artuum, Plut.
Διαρθρωτικὸς, οῦ, ὁ, qui articulat Lucret.
Διαριθμέομαι, & Διαριθμέω, ῶ, dinumero. ¶ Διαρίθμησις, εως, ἡ, dinumeratio, ſupputatio Vitruu.
Διάριγνον, ſinapi, τὸ σίνηπι, Heſych.
Διαριπτίζομαι, iaculum trāſmitto, διακοντίζομαι.
Διάρκεια, ας, ἡ, perpetuitas, continuatio.
Διαρκέω, μ. ήσω, π. ηκα, perſeuero, perduro, ſufficio, ſuppedito, Lucia. de luctu, διαρκεῖν πρὸς τὸ πένθος τὸ μέγεθος, id eſt, parem eſſe luctui. ¶ πρὸς ὀλίγον διαρκεῖν, parumper durare, Idem. διαρκῶ σοι εἰς τροφὴν, i. ſuppedito, Æſop. οὐ διήρκησε τοῦ βίου πρὸς τὸ τοῦ πολέμου τέλος, ad belli exitum vita non ſuperfuit, Plut. in Fabio.
Διαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, durans, ſufficiens, conſtans, continuus. πρὸς ὕδωρ οὐ ποταμοῖς ἐστιν ἀεννάοις ἡ χώρα διαρκὴς, non perennibus fluuiis regio abundat, Plutarc. in Solone. διαρκὴς εἰς ἄμφω ἡ φύσις, Theophraſt. ¶ Διαρκῶς, ſufficienter, Ælian.
Δίαρμα, τος, τὸ, elatio, ὄγκος, Hermog. ¶ Strab. lib. 4. pro traiectu, aut tranſitu.
Διαρμόζομαι, compono, coapto. Διαρμόζω, idem.
Διαρροθέω, perturbo.
Διαρπαγὴ, ῆς, ἡ, rapina, direptio, depopulatio.
Διαρπάζομαι, & Διαρπάζω, rapio, diripio, Plat. 1. de Republ. ἥκειν ἐφ' ἡμᾶς διαρπασόμενος.
Διαρραίω, corrumpo, Iliad. β. ¶ Item aſpergo, Prouerb. 7. διέρραγκα τὴν κοίτην μου κρόκῳ.
Διαρρέω, perfluo, diffluo, Ariſtoph. νεφ. φθέγγεσθαι τοῖς χείλεσι διερρυηκόσι, loqui labiis diffluētib⁹. ¶ Item defluo, pereo, Soph. φεῦ τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαρρεῖ.
Διαρρήγνυμαι, dehiſco, findor, & diſrumpor.
Διαρρήγνυμι, μ. ήξω, π. ηχα, interrumpo, dirumpo, per medium rumpo, perfringo, perrumpo. Demoſth. οὐδ' ἂν σὺ διαρραγῆς ψευδόμενος.
Διαρρήδην, palàm, clarè, luculenter, Suid.
Διαρρήκτης, inſidiator, ἐπίβουλος.
Διαρρήσσω, rumpo, diſrumpo, Luc. 8.
Διαρρικνοῦσθαι, lumbos indecorè circumagere.
Διαρρίπτω, diſiicio, διαστρέπτω, proiicio, diſcutio.
Διάρροια, ἡ, fluxus, fluentum, meatus, profluuium ventris, alui reſolutio, Suid.
Διαρροίζομαι, alui profluuio laboro, Aphrod.
Διαρρυέω, diffluo, διαφθείρομαι: διερρυηκὼς ὑπὸ μαλακίας, mollitie diffluens, Plutarch.
Διαρρυθμέω, coniungo, concinno, compingo.
Διαρρύπτω, detergo, Galen.
Διαρρὼξ, abruptus. διαρρὼξ κυμάτων ἁρμὸς, compages fluctibus abrupta, i. anfractus, Eurip.
Δίαρσις, elatio, ſublimitas, ἐκ διάρσεως μάχη, cùm cæſim res geritur, Polyb.
Διαρταμῆσαι, diuidere, διελεῖν, κατακόψαι.
Διαρτάω, μ. ήσω, π. ηκα, ſuſpendo, compono, interuallo quodam intercipio, diduco, dirimo, Plutarch. in Timol. διαρτῆσαντος ὁδὸν ἡμερῶν ὀκτὼ τὴν δύναμιν. Διαρθωμένος, deceptus.
Διαρτίζω, reformo, perficio, compono, Suid.
Διαρύω, μ. ύσω, pertraho, perduco, Herodot.
Διασαλακωνίζειν, mollem & delicatum eſſe, in deliciis agere, Ariſtoph. in Veſpis.
Διασαλεύω, percello, permoueo, molliter moueo, Ariſtoph. agito, concito, Lucian.
Διασαλπίζω, diuulgo: tranſlatio à præconibus.
Διασαρδωνίζω, Sardoniū riſum rideo, ſubſanno.
Διασαυλεῖσθαι, deliciari, ἀβρύνεσθαι, θρύπτεσθαι.
Διασαφέω, μ. ήσω, declaro, perſpicuè aperio, διεσάφησαν αὐτῷ πάντα, Mat. 18. ¶ Διασάφησις, εως, ἡ, declaratio, patefacio Cicer. ¶ Διασαφητικὸς, οῦ, ὁ, explicatiuus & declaratiuus.
Διασαφηνίζω, explano, declaro, ἑρμηνεύω, Poly.
Διασαφίζω, μ. ίσω, π. ικα, manifeſtum facio.
Διασείω, μ. είσω, π. εικα, diſcutio, diſiicio, quatio.

Διασήθω,μ.ήσω,cribro,incerno,Dioſc.l.5.c.26.
Διασηκῶσαι,ferre,pondus æſtimare manu.
Διασημαίνω, do ſignum, indico, commonſtro, Xenoph. πάντως οὖν μοὶ τούτοις διεσήμηνεν.
Διάσημος,ου,ὁ ϗ ἡ,inſignis,λαμπρός.
Διασήπω,putrefacio,tabe conſumo.
Διάσια,ίων,τὰ,Iouialia, Ariſt.νεφ. ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτίποτε διασίοις, id mihi accidit in Iouialib.
Διασιλλαινῶ, cauillari. Διασιμεῖν,idem.
Διασιωπάω,ῶ,obmuteſco,ſilentium teneo.
Διασκαλιδεύω,ligonibus terram verſo.
Διασκανδικίζω, ignauus ſum, formidoloſus & negligens ſum, Ariſtoph.in Equitib.
Διασκάπτω, euerto.
Διασκαριφῆσαι,vnguib⁹ terram ſcalpere,Heſy.
Διασκεδάω,& Διασκεδάζω,μ.άσω,π.ακα, diſſipo,diuulgo. ¶Διασκεδάννυμι,idem.¶Διασκεδαστής,ὁ,diſſipator.¶Διασκεδαστικὸς,ὁ,diſſipās
Διασκέπτομαι,diſpicio,perſpicio,conſidero.
Διασκευάζομαι, ſarcinas compono,colligo vaſa, Demoſt. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν. ¶Itē digeror,diſponor, διασκευασάμενοι τοῖς φύλαξι ἐπιχειρεῖν,Plut.in Cāmillo. ¶Polyb.δόντες ἐπιστολὴν διεσκευασμένην, i. doloſè & fraudulenter compoſitam.
Διασκευάζω, μ.άσω, π.ακα, apparo, inſtruo, adorno.Plutar.in Anton. Ἄνδρες εἰς Σατύρους ϗ Πᾶνας διεσκευασμένοι,exornati, compoſiti.
Διασκευή,ῆς, ἡ, apparatus,ornamentum,inſtrumentum,Athen.¶Item compoſitio,Suid.
Διασκευωρέω, μ. ήσω, affingo, captioſè molior, ſtruo,machinor,capto,Plat.in Epiſt.
Διάσκεψις,εως,ἡ,conſideratio,conſultatio.
Διασκηνέω,ῶ,diſcumbo, Xenoph.
Διασκίδνημι,μ.ήσω.π.ηκα,diſſipo,diffūdo. Lucian. ἡ ᾗ κνίσσα χωρεῖ ἄνω ϗ ἐς αὐτὸν τὸν οὐρανὸν διασκίδναται,per cælum ſpargitur.
Διασκιρτάω,ῶ,exulto,exilio,commoueo.
Διασκοπέομαι,& Διασκοπέω, diſpicio, reſpicio, circunſpecto, conſidero, perſpicio. Plat. in Apol.διασκοπῶν οὖν τοῦτον, hūc contemplās.
Διαζκοπάομαι,μ.άσομαι,exploro,ſpeculor.
Διαζκορπίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſpargo,diſpergo.
Διασκορπισμὸς,ὁ,diſperſio.
Διασκῶ,exorno, polio, Athen. διησκημένοι τὰς κεφαλὰς χρυσῷ κόσμῳ,i.compti.
Δίασμα,ατος,τὸ,licium, Iudic.16.
Διασμέω,extergo,Herodot.διασμέοντες ποτήρια.
Διασμήχω,μ.ήξω,perfundo,perfrico, Ariſtoph. νεφ. ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ' ἂν οὗτοσί.
Διασοβέω,perturbo,diſcutio,commoueo.
Διασοφίζομαι,aſtu vtor,Ariſtoph.
Διασπαθᾶν,diſſipare, pdigere,ἀφειδῶς δαπανᾶν.
Διασπαράττω,diſcerpo,dilacero.
Διάσπασμα,ατος,τὸ,diſſipatio Cic. Plut.in Lyc. διάσπασμα ποιοῦντες ἐν τῇ φάλαγγι. ¶Διάσπασις,εως,ἡ,idē. ¶Διασπαστικὸς,diſſipabilis.
Διασπάω,μ.άσω,π.ακα, diuello, diſiungo, diſcerpo,perrumpo,membratim dilanio,Lucia. μικροῦ γοῦν με διεσπάσαντο,diſcerpſerūt. ¶Item diſtringo,τοσαῦτα πράγματα ἔχω,μόνος κάμνων, ϗ πρὸς τοσαύτας ὑπηρεσίας διασπώ-(μενος.
Διασπείρομαι,diſsipor,diſpergor,palor.
Διασπείρω, diſpergo, diſſipo,ſpargo,diffundo. διασπείρω τοὔνομα εἰς ἀσίαν,Iſocr.
Διασπειλόω, terebro ſeu attero coeūdo, exhaurio,Ariſt. πλὴν ἄν διελεχθείην διεσπειλωμένη ὑπὸ μυρίων ἐτ. γε ϗ τειχηλίων: Vide Interp.
Διασπεύδω,excito. Διασπορὰ,ᾶς,ἡ, diſperſus, us,
Διασπορεὺς,έως,ὁ,diſperſor,q. diſpargit. (Cicer.
Διασπουδάζω,expeto,do operam,Demoſth.
Διασταδὸν,ſeorſim,per interualia, 1.Argon.
Διασταθμάομαι,ῶμαι, diſpono,Eurip.
Διάσταλσις,εως,ἡ,fœdus,lib. 2.Machab.
Διαστασιάζω,μ.άσω,π.ακα,ſeditionem ago,diſſidere facio, διαστασιάζειν αὐτὸν πρὸς τὸν δῆμον,Ariſtot.5.Politic. Διαστατέω,ῶ,idem.
Διάστασις,εως,ἡ,ſecretio ac diremptus Cicer. diſtantia.¶Item diſsidium,diuortium, Ariſtot. ¶Διάστασις etiam idem quod ἔκστασις, mutatio in iis,quæ degenerāt, Theophr. de Cauſis,lib.4.cap.6. ¶Διάστασις,Poll.li.8. ita dicibatur drachma data arbitris ab actore.
Διαστατὸς,ſeparabilis Cicer.
Διαστείχω,pertranſeo,vado,Accuſat.Eurip.χαμένμνονος ᾗ παῖς διαστείχων πόλιν.¶Gen.Nonn. διαστείχοντα θαλάσσης,per mare vadentem.
Διαστέλλομαι,explico,Ariſtot.2.Polit.διεστείλατο αὐτοῖς πολλὰ,Marc.cap.4.¶Athen.12.Dipn. pro nominatim excipere dixit & ſtipulatione cauere.
Διαστέλλω,μ.ελῶ,π.αλκα,diſtinguo,diduco, diſcerno.διέστειλας αὐτοῖς σεαυτῷ εἰς κληρονομίας ἐκ πάντων τῶν λαῶν τῆς γῆς, 3.Reg.8. Plutar. in Theſeo,διαστέλλει τόπον τοῖς ὄνυξι, vnguibus locum ſpargit.
Διάστερος,ſtellatus. Lucian.στεφάνη λίθοις ἰνδικαῖς διάστερος,corona baccis & vnionibus ſtellata.
Διάστημα,τὸ, ſpatium, intercapedo, Chryſoſt. ¶Διαστηματίζω, interuallum facio, Gaz. lib. 4. ¶Διαστηματικὴ φωνὴ, interuallata vox, Cæl.lib.5. cap.24.
Διαστηρίζω,fulcio,firmo,ſtabilio.
Διάστιξις,διαστολὴ,ſeparatio.
Διαστοιβάζω,conſtipo Cæſari,conglutino.
Διαστοιχίζω,diſpono,ordine colloco.
Διαστολὴ,ῆς,ἡ,diſtinctio, diſcretio,diſtractio, diuiſio:àGaza intenſio vertitur.¶Item pacificatio,reconciliatio animorum,Polyb.
Διαστομόω,μ.ώσω,diduco,dilato. ¶Διαστόμωσις, εως,ἡ,diductio,apertio,Aphr.1.Probl.
Διαστομωτὶς μήλη,melotis, inſtrumentum quo os clauſum reſeratur.
Διαστοχάζομαι,coniecto,auguror.
Διαστράπτω,μ.ψω,coruſco.
Διαστρατηγέω,ῶ,μ.ήσω,munus militum obeo.
Διαστρεβλόω,διαβασανίζω,Æſchin.perpurgo.
Διαστρέφω,μ.έψω, π. εφα, peruerto, inuerto, diuerto,obtorqueo, diſtorqueo, Theop. Vnde διεστραμμένα,diſtorta, & Διεστραμμένοι,ſtrabi.

¶Et

¶Et διαςρέφομαι, i. oculi mihi deprauantur, ſum limis oculis, Ariſtot. in Probl.
Διαςροφέω, μ. ήσω, π. ηκα, exagito, diſcutio, Acc.
Διαςροφὴ, ῆς, ἡ, contortio, inuerſio, obliquitas, Theoph. de Cauſis. διαςροφὴ τῶν ὀφθαλμῶν, limitas oculorum, Chryſ. ¶Item peruerſio, i. ratio nec rectè nec ordine conſtituta, Bud.
Διάςροφος, ου, ὁ, peruerſus, diſtortus, præpoſterus. διάςροφοι φρένες, Sophoc. inſana mens. Athen. διάςροφος τοῖν ὀφθαλμοῖς, ſtrabo.
Διαςρώννυμι, & Διαςρωννύω, ſterno, paro.
Διάςυλος, ου, ὁ, trium columnarum.
Διασυλῆσαι, ſpoliare, nudare, apud Polyb.
Διασυνχάσαι, diſpergere, διασκεδάσαι.
Διασυρίζω, ſibilũ edo, διασυρίζον πνεῦμα, Dan. 4
Διασυρμὸς, eleuatio, irriſio, obtrectatio. ¶Item diſtractio. ¶Item figura, quando dictio ad duo diuerſa ſignificata trahitur, Bud. Cõm.
Διασυρτικὸς, obtrectarius, maledicus, famoſus, διασυρτικὸν ἐπίγραμμα, in Epigram.
Διασυρῶ, μ. υρῶ, detraho, conuitior, inſector, accuſo, alicui⁹ obtrecto laudib⁹, in Hippiat. ¶Item diſtraho, i. ægrè traho, vt ἐπισύρω.
Διασυςῆσαι, conſtituere, inſtituere.
Διασφαγὴ, ἡ, interruptio, diuortium, Eſdr. li. 2.
Διασφὰγξ, γος, ὁ, διασφὰξ, diſtantia loci, interuallum, anfractus, Herodot. in Thalia.
Διασφακτὴρ, ῆρος, incidens, in Epigram.
Διασφαλίζομαι, fortifico Plaut.
Διασφάλλω, aberrare facio, fallo, Æſchin.
Διασφενδονέω, μ. ήσω, π. ηκα, grauiſsimo cruciatu diſsipo, Plutarch. in Alexand.
Διασφίγγω, perſtringo, cohibeo, colligo.
Διασχηματίζω, formam induco, formo & figuro Cicer. exorno figuris, Lucian. in Cauc.
Διασχίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſcindo, diſſeco, perrũpo.
Διάσχισμα, ατος, τὸ, in muſicis dimidium ſemitonii minoris, quam δίεσιν vocat Boeth.
Διασχολέω, ῶ, occupo, intentus ſum, Herodian.
Διασώζομαι, tueor, ſeruo, euado, peruenio, διασώθησαν ἐς κύκλωπα, Thucyd. Xeno. ἐπιμεληθῶμεν ὅπως διασωθῇ, operã dare vt cõualeſcat.
Διασώζω, μ. ώσω, π. ωκα, conſeruo, teneo, Iſocrat. φίλοις ἐκ κινδύνων διασώζων.
Διαταγὴ, ῆς, ἡ, ordinatio Plin. Suet. diſpoſitio.
Διάταγμα, τὸ, præceptum, Plut. in Marcello.
Διατάκτης, ου, ὁ, ἡγεμὼν, dux, ordinator Senec.
Διατάκτωρ, δεσπότης, herus, dominus.
Διαταμιεύω, in penu cuſtodio, Plat. de Leg.
Διάταξις, εως, ἡ, conſtitutio, edictum, deſcriptio Cicer. διατάξεις νομικαὶ, Nazanz.
Διαταράττω, conturbo. ¶Διαταράττομαι, percellor. ¶Διαταραχὴ, ῆς, ἡ, perturbatio.
Διάτασις, εως, ἡ, extenſio, vehemẽs cõmotio, cõtentio, Ariſtot. 9. Ethic. οὐ γὰρ ἔχει διάτασιν.
Διατάττομαι, & Διατάττω, μ. άξω, π. αχα, colloco, præcipio, mando, digero & compono in ordines, διατάττειν τὸν ςρατὸν, Herodot. ¶Pro conſtituere & ſtatuere, Ariſtot. in Probl. αὐτὴ ἡ πενία ὑπὸ αὐτῆς διατάττεται. ¶Itẽ edicere, Act. cap. 18. διὰ τὸ διατεταχέναι Κλαύδιον.
Διατακτικὸς, ad ordinem ſpectans, Polyb.
Διαταφρεύω, foſſa dirimo, διασκάπτω.
Διαταχέων, Aduerb. repẽte, ſtatim, Plat. in Apol. ¶Item διαταχέως, & διατάχως, Heſych.
Διατέγγω, irrigo, Euripid.
Διατείνομαι, inuehor, obnixè contendo, nitor, διατείνομαι τὰ καλὰ πράττειν, Ariſtot. Ethic. ¶Item διαβεβαιοῦμαι, aſſeuero, affirmo, Lucia. ¶Item intento, Xenop. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ παλτὰ, οἱ δὲ τὰ τόξα.
Διατείνω, μ. ενῶ, π. ακα, pertendo, contendo, diſtendo. Plutarch. in Lycurg. διέτεινε μέχρι τῶν ἐνηλίκων ἡ παιδεία, diſciplina perdurabat vſq; ad, &c. διατείνουσι καθ᾽ ἅπαν σῶμα, tendunt in omnes corporis partes, Ariſtotel.
Διατειχίζω, μ. ίσω, π. ικα, murum duco, Phryn.
Διατείχισμα, ατος, τὸ, murus interſepiens, Naz.
Διατεκμαίρομαι, coniicio, ſignifico, demonſtro, Heſiod. ἔργ᾽ ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήραντο.
Διατελέω, μ. έσω, π. εκα, perficio, perſeuero, Iſocrat. in Buſir. εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελοῦμεν. ¶Xenoph. ἀνυπόδητος καὶ ἀχίτων διατελεῖς. ¶διετέλει χρώμενος τῇ κορυνῃ, claua deinceps perpetuò vſus eſt, Plutarch.
Διατέλου, continenter, aſsiduè, Soph.
Διατέμνω, diſſeco, perrumpo, diuello, diſcindo, διατετμηκὼς τὴν πολιτείαν, Æſchin. διατέμνω χωρὶς, diſtinguo, ſeparo, Plat. de Leg.
Διατενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intentus, qui contendit, διατενὲς πρὸς τὴν τελείωσιν, Theophr. li. 2. ca. 2.
Διατεροαίνω, exicco, ξηραίνω.
Διὰ τεσσάρων, ſymphonia quæ recipit ſonos 4. ſpatia 3. tonos 2. cum ſemiſſe. Vide Macrob. li. 2. in Somnium Scip. Διατεύω, diuido.
Διατήκω, μ. ξω, liquefacio, liquo, Ariſtoph.
Διατλῶφι, λυγίζεσθαι, vinciri, ligari, ſuperari.
Διατηρέω, μ. ήσω, obſeruo, conſeruo, διατηρῶ τοὺς νόμους, Æſchin. ¶Διατήρησις, εως, ἡ, cõſeruatio.
Διατιτρῶ, perforo, torno: Vnde διάτητον, pertuſum, forabile Ouid. foratum Vitr. quaſi tornatile. Alii διάτρητον & διατρέω, ꝓ illis dicũt.
Διατί; cur, quid ita, quid eſt, quamobrem?
Διατίθεμαι, diſpono, adminiſtro, tracto, diſpenſo. διατιθέμενος τὴν ἐξουσίαν, imperium adminiſtrans, Bud. ex Plut. Xen. δύνανται καὶ τὴν ἔριν ἀλύπως διατίθεσθαι, litem poſſunt citra noxam cõponere, i. finire. ¶Significat etiam placare, ſatiſfacere alicui. Appian. in 2. belli Ciuil. διαθέμενος τοὺς ἐνοχλοῦντας ὡς ἐδύνατο. ¶διατίθεμαι δυσκόλως πρὸς, animum infenſum habeo, Iſocrat. ¶Item venales merces expono, vendo, Nazan. ἐπὶ πρᾶσιν τὰ σκεύη, ἢ ἄλλα τινὰ εἰς μέσον τίθεμαι, venalia expono. Demoſt. Ἐπειδὰν δὲ διάθηται τὰ φορτία, poſtquam vendiderit. ¶Item paciſcor, Ariſtoph. ἢν μὴ διάθωνται διαθήκην ἐμοὶ, niſi mihi ſtipulanti promittant.
Διατίθημι, μ. ήσω, π. εικα, afficio, tale aut tale reddo. Iſocrat. ὅπως ἂν τοὺς ἄλλους πρὸς σεαυτὸν

διαθῇς, οὕτω σὺ πρὸς ἐκείνους καὶ ἕξεις, quales in te reddideris. ¶Itẽ diſpono, præparo, moderor, guberno, conſtituo, διαθεῖναι τὸν ἀγῶνα, Ariſtid. ¶Item efficio, reddo, Demoſt. σοὺ ἅπαντας ἀπίςους πρὸς ἡμᾶς διαθῶμεν.

Διάτιλμα, ατος, τὸ, euulſio, in Epigram.

Διατιλῆσαι, cacare, exerere ſtercora, in Hippiat.

Διατιμάω, ῶ, æſtimo. Διατίμησις, εως, ἡ, æſtimatio.

Διατιμητικὸς, οῦ, ὁ, iudicandi vim habens.

Διατινάσσω, μ. ξω, quatio, verbero, Eur. diſcutio.

Διατινθάλεος, ου, ὁ, calidus, ardens, Ariſtoph.

Διατιθραίνω, perforo, Theoph. li. 1. c. 11. de cauſ.

Διατιτρῶ, pertundo, torno, διατετρῶ.

Διατλάω, perfero, patior.

Διατμήσσω, ſeu Διατμήγω, μ. ήξω, π. ηχα, diuido, ſculpo, ſcindo, διαλμήξασθαι ἀρβύλας, Apollon.

Διατοιχεῖν, in hoc atque illud latus nauis iactari, vt in tempeſtate fieri ſolet, Poll. lib. 1.

Διατόνια, κρίκοι, Heſych. Exod. 35. anuli.

Διάτονον, pars tertia Muſicæ, Plutar. in Muſica.

Διάτονος, ου, ὁ, vehemens, extentus, intenſus. ¶Itẽ οἱ διάτονοι, lapides qui perpetua craſsitudine vtraque parte religando parietum ſoliditatẽ confirmãt: Vitruu. frontatos appellat.

Διατοξεύω, μ. εύξω, iaculor, telum vibro, Xenop.

Διατορεύματα, τὰ, tornaturæ, cælaturę, 3. Reg. 7.

Διάτορος, ου, ὁ καὶ ἡ, penetrans, traiectus, διάτορόν τι καὶ γεγωνὸς διαβοήσας, Lucian. in Mycillo.

Διατραγεῖν, erodere. διατραγὼν, i. φαγὼν, abrodẽs.

Διατράμις, ὁ καὶ ἡ, depygis, qui attritas habet nates, λίσσος, λισσόπυγος: τράμις γὰρ τὰ ἰσχία, Poll.

Διατρανῶ, declaro, explano, planum facio.

Διατραχηλίζομαι, μ. ίσομαι, præcipitor.

Διατρέπομαι, αἰσχύνομαι, erubeſco. ¶Eſt etiam oculos auertere & aſpicere nolle, Plut. in Cat.

Διατρέπω, arceo, repudio, diſſuadeo, erubeſcere cogo. Herodian. διέτρεψε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, pudore iniecto deterruit. ¶Et διατρέπω, perturbo, ad inopiam conſilii redigo, Polyb.

Διατρέφω, enutrio, Xenoph. ἀπὸ ἀρτοποιίας οἰκίαν διατρέφει, familiam paſcit ex panificio.

Διατρέχειν, percurrere, diſcurrere, tranſilire.

Διατρέω, μ. ήσω, π. ηκα, perforo. Actiu. Accuſ. ¶Itẽ διατρέω, μ. έσω, trepido. οἱ διατρέσαντες, territi.

Διατρύω, diſsipo, confringo. Oppian.

Διάτρησις, foramen, apud Heliodor.

Διάτρητον, & τρητὸν, τὸ, perforatile, pertuſum, tornatile: Vnde διάτρητοι, calices tornatiles.

Διατριβὴ, ῆς, ἡ, conuerſatio, conſuetudo, Lucian. in Gall. ἡδίςη τις ἦν ἡ διατριβὴ, iucundiſsima quædam erat vita. ¶Item exercitatio, inſtitutum vitæ, ſtudium, collatio, congreſſus. ἐν ταῖς ἐλευθερίαις καὶ ἀςείαις λεγομέναις διατριβαῖς in exercitationibus, Plut. in Themiſt. ¶Pro loco diſputationis ſiue auditorio, Gell. ca. 16

Διατρίβομαι, diſtineor, tempus tero, Apoll. 2. μή τι διατριβώμεθα πείρης.

Διατρίβω, μ. ίψω, π. ιφα, contero, attero, abſumo, ἓξ ἔτη διέτριβε, ſex annos triuit, Iſocr. ¶Commoror, moras traho. τί δεῖ καθ' ἕκαςον λέγοντα διατρίβειν; quid attinet immorari? Iſocrat. διατρίβειν ἐπὶ μικροῖς, Eidem. ¶Item in aliquo me exerceo. Plat. in Apolog. ἐν τῇ ζητήσει διατρίβειν. διατρίβειν ἐπὶ τοῖς ἔργοις, rebus vacare.

Διατρίμματα μηρῶν, femorum intertrigines.

Διάτριχα, tripliciter, Apollon. κοσμηθέντες κατὰ φῦλα διάτριχα, diſtinctæ in gentes trifariam.

Διατροπὴ, pudor, confuſio & perturbatio, Polyb. in Epit. εἰς τοιαύτην ἦγαγε διατροπὴν, ὥστε, &c. ¶Διάτροποι τρόποις, moroſi, Eurip.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, alimentum, cibus, victus, βρῶμα.

Διατρύγια, loca inter vites quę ſeruntur, vel cùm iam maturuerint vuæ. Διατρύγιος, frugifer.

Διατρυπάω, penetro, perforo, excauo, trãſfigo.

Διατρύπτω, dirumpo, Iliad. γ, τρίχα διατρυφθέν.

Διατρυφάω, ῶ, luxu diffluo, deliciis vaco, Plat.

Διατρώγω, manduco, rodo.

Δίαττος, incerniculum, cribrũ, Heſych. ¶Διαττῶ, in Infin. διαττᾶν, incernere, cribrare, Galen. 2. ad Glauc. διαττῶν ἀποκρίνει τὸ πίτυρον.

Διάττω, ruo, cum impetu percurro, proſilio, emico, Ariſtot. περὶ κόσμου, ἐν δὲ τῇ πυρώδει οὐσίᾳ τάτε σέλατα διάττει, καὶ φλόγες ἀκοντίζονται.

Διατυπόω, μ. ώσω, π. ωκα, diſpono, conformo, informo, animo concipio & fingo, deſcribo, exprimo. διατυπῶσαι νόμους, leges inſtituere, Lucian. ¶Διατύπωσις, εως, ἡ, informatio, Baſil. de vita ſolitaria: conſtitutio, ſtatutum, lineamentum, deſcriptio, teſtamentum.

Διατὺς, fugiẽs. διατὺς τὴν δίκην, pœnas euadẽs.

Διαυγάω, diffulgeo, tranſpareo. & Διαυγάζω, Aphrod. ¶Διαυγασμὸς, οῦ, ὁ, & Διαύγεια, ας, ἡ, & Διαυγία, ας, ἡ, fulgor tranſlucens, Nazanz.

Διαυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pellucidus, trãſlucidus Quint. Lucian. de fonte, διαυγής τε ἐςὶ καὶ διὰ καθαροῦ διαβλύζει. Διαυλακίζω, peraro.

Διαύλειον, vel Διαύλιον, ου, τὸ, dicebatur quum in ſcena tacentibus omnibus, ſolus intus caneret tibicen, Ariſtophan. Comment. in Ranis.

Διαυλία, ἡ, duorum concentuum, Heſych.

Διαυλίζω, produco, profunda facio, augeo.

Διαυλίσκος, ου, ὁ, eſt in ſpecillis velut canaliculus quo viſus dirigitur, Polyb. vulgò *la mire*.

Διαυλοδρομεῖν, rurſus ad carceres curſu redire, Ariſtot. 2. de Generat.. Διαυλοδρόμοι, ſunt qui curſum talẽ peragũt, Bud. in Annot. & Cõm.

Δίαυλος, ου, ὁ, curſus reciprocus, obeundi ſcilicet ſtadium, ac mox redeundi, Interp. Ariſtoph. in Auib. ¶διαύλοις κυμάτων, Eurip. i. reciprocis fluctuum curſibus. ¶Item ſpatium ducentorum & mille pedum in lõgitudinem. ¶Euſtath. δίαυλος, inquit, τὸ διατεταμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα, ὁποῖον τὸ ςάδιον. ¶Interpres Ariſtoph. in Auib. eo nomine intelligit locum qui duo contineat ſtadia, &c. vide ibidem.

Διαυλωνία, locorum anguſtiæ in quibus coturnices, aliæque aues illaqueantur, Euſtath.

Διαυλωνίζειν, per anguſtum fluere, Suid. ventum vtrinque excipere, Athen. lib. 2.

Διαυχενίζεσθαι, ceruicem attollere.

Διαυχέ-

Διαυχένιος, ad ceruicem pertinens, Plat. in Tim.

Διαφάγω, exedo, abſumo, Galen. 3. κατὰ τόπους.

Διαφαίνομαι, perluceo, interluceo, illuceo, appareo. Iliad. θ. διεφαίνετο χῶρος, apparebat.

Διαφαίνω, μ. ανῶ, interluceo, transluceo, præluceo, Lucian. καὶ κρεῖττον διαφαίνει τῆς ἐλπίδος. ¶Item oſtendo, dilucidè aperio, præ me fero.

Διαφαύγεια, ἡ, perſpicuitas, perluciditas Vitruu.

Διαφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tranſparens, lucidus, perſpicuus, inſignis, manifeſtus, emicans, Ariſtoph. τὴν λίθον ταύτην ἑώρακας, τὴν καλὴν καὶ διαφανῆ; ¶Διαφανῆ, τὰ, veſtes bombycinæ.

Διάφανον, quid ſit explicat Cæl. lib. 9. cap. 22.

Διαφανῶς, apertè, manifeſtè, ſplendidé.

Διάφασις, εως, ἡ, quaſi tranſparētia, δίοψις, tranſpectus Lucret. feneſtra Cicer. ad Attic.

Διαφάσκειν, cauillari, διασιλλαίνειν.

Διαφαυλίζω, floccifacio, paruipendo.

Διαφαύσκω, illuceo, διέφαυσεν αὐτοῖς, 2. Reg. 2.

Διαφέρομαι, diſsideo, contendo, æmulus ſum, aut infenſus, diſcrepo, Plat. in Hipp. minore, διαφέρομαι πάνυ σφόδρα. ¶Incuſo apud, contendo, Demoſth. ἀμφισβητῶ, Hermog. ¶Ponitur etiam, pro iactor, huc & illuc temerè feror, Plut. in Lycurg. διαφερόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ σποράδες, per regionē diffuſi. ¶Eſt etiam dilabi, in diuerſa digredi & abire, Plut. in Cæſ.

Διαφέροντα, τὰ, vtiliora, eximia, egregia.

Διαφερόντως, egregiè, excellenter, maximè, præcipuè. διαφερόντως τῶν ἄλλων, præ cæteris, Æſcin.

Διαφέρω, excello, differo, præemineo, Lucian. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν, εἰ κατ' ὀλίγον σοῦ διαφέρω. Plat. in Epiſt. εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες πρὸς ἀρετήν. Iſocr. in Euag. διήνεγκεν ἐπὶ μικροῖς, paruis in rebus excelluit. ¶διαφέρων ἐν τῷ πολέμῳ, excellens in bello, Plat. ἣ καὶ τῷ γένει καὶ τῷ κάλλει καὶ τῇ δόξῃ πολὺ διήνεγκε, Iſocrat. in Helena. ¶Item pro conducere, συμφέρειν. διαφέρει ἑαυτῷ, commodus eſt ſibi, Thucyd. ¶Herodian. li. 2. pro ferre, vſurpat. ἐπιστάμενοί τε ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πεπραγμένα, ſcientes multitudinem id facinus indignè laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον, Iſocr. pro ferre calculū. ¶Et διαφέρειν pro diſponere. Xen. in OEcon. εἰς τὰς χώρας τὰς προσηκούσας ἕκαστα διηνέγκαμεν, ſuo quæque loco diſpoſuimus Cicer. ¶Significat etiam variū & diuerſum eſt, Xeno. ἐσκόπει τί διαφέρει μανίας ἀμαθία, quid differt inſcitia ab inſania. Plat. 1. de Republ. τί σοι τοῦτο διαφέρει; hoc tua quid intereſt? ¶Eſt etiā διαπέμπειν, in diuerſas partes ferre, & importare, Ariſtot. de electro loquens, Καὶ συλλεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφέρεται εἰς τοὺς Ἕλληνας. ¶Pro traiicere, Appia. Ἐβούλοντο δὲ ναύκληρος ἐς τὴν ναῦν ὑποδεξάμενος, ὡς διοίσων ἐς Σικελίαν, ἤτει χρήματα. ¶Item ὑπομένειν, tolerare, perferre, Pauſan. διαφέρειν τὴν πολιορκίαν. ¶Item in diuerſum ferre, & variè agitare, Plut. de Cæſaris nece, διαφέρων τῇ δὲ κάκεῖσε τὸ σῶμα, καὶ κεκραγώς. ¶Item animo verſare aliquid, agitaréque cogitādo, Plutarch. καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διήνεγκε.

Διαφθείγω, effugio, euito, Iſocrat. τὴν συμφορὰν διαφθίγειν. Ariſtoph. νεφ. εἰ γὰρ τὰ χρέα διαφθεύξομαι, ſi ære alieno liberabor.

Διαφήγω, cohibeo. Διαφῆκε, dimiſit.

Διαφημίζω, μ. ίσω, π. ικα, diuulgo, diffamo.

Διαφθείρω, corrumpo, labefacio, conſtupro, Plat. in Epiſt. πολλή ἐστιν ἐλπὶς διαφθαρῆναι τὰ πράγματα. Plut. πολὺν χρόνον ἐλάνθανε διεφθαρκὼς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα καὶ διεφθαρμένος ὑπ' ἐκείνης.

Διαφθονεῖσθαι, inuidere, Chryſoſt.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, probrū, ſtuprum, corruptio, Xenoph. ἐπιστάμεθα τινὲς εἰσὶ νέων διαφθοραί.

Διαφθορούμενος, ου, ὁ, diſcerptus, Herodot.

Διαφίημι, dimitto, Baſil. ἐὰν γὰρ ὑμᾶς διαφῶ.

Διαφιλοτιμοῦμαι, contendo, & magno ſtudio conor quippiam efficere, Theophraſt.

Διάφλοισβος, perturbatus, tempeſtuoſus.

Διαφοιβάζομαι, inſanio, numine corripior. Soph. in Aiace, δεινὰ λέγεις ἡμῖν τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς, id eſt, ἐκμεμηνέναι, diuino furore correptum.

Διαφοιτάω, ῶ, percrebreſco, celebris fio, διαφοιτᾷ λόγος εἰς Ῥώμην, Plutar. in Fabio.

Διάφορα, τὰ, impenſæ, ſumptus, ἀναλώματα.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, differentia, diſcrimē, diſsidiū, lis, Plat. πρόφασιν αὐτὴν τῆς πρὸς ἐμὲ διαφορᾶς ποιούμενος. Eur. διαφορὰν ἔχω σοι, tecū diſcordo.

Διαφορέω, diſtraho, diuello, perdo, vexo, excerno, reſoluo, diſcutio, Ariſtoph. in Equit. διαφορήσω σ' εἴ τι γρύξεις, Interp. ἐκφορήσω, διασπαράξω, σχίσω, διολέσω. ¶διαφορεῖ ἐκ τῆς αὐτοῦ τάξεως, è ſuo ordine dimouet, Plat. in Timæo. ¶Item porto, διακομίζω, διαφορουμένην πρόσοδον, Thucydid. i. πεμπομένην.

Διαφόρημα, ludicrum, παίγνιον.

Διαφόρησις, εως, ἡ, diſſolutio, reſolutio, Galen.

Διαφορητικὸς, οῦ, ὁ, diſcutiēs. διαφορητικὰ μαλάγματα, quæ diſcutiendi vim habent.

Διάφορον, τὸ, expenſa, Thucyd. ¶τῶν διαφόρων πρᾶξις, exactio vectigalium, 2 Machab.

Διάφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, præcipuus, præſtans, διαφορὰ ἑτέρων πρὸς ἀρετήν, Plat. de Legib. ἐν δὲ τῇ δημαγωγίᾳ διάφορος ἐγενόμην, Demoſt. ¶Plat. 2. de Republ. οὐδὲν ἂν διάφορον τοῦ ἑτέρου ποιοῖ, nihil ab altero diuerſum faciat.

Διαφορότης, pro διαφορὰ, dixit Plat.

Διαφόρως, multifariam Cicer. multifariè Plin. diuerſè Terent. diuerſa natura, varié.

Διάφραγμα, τὸ, interſtitium, ſepes, Poll. lib. 2.

Διαφράγνυμι, obſtruo διεφράγνυντο ξύλοις πολλοῖς τὸ στρατόπεδον, Plut. in Camillo.

Διαφράττω, obſtruo, ſepio, interſepio, diſtinguo.

Διαφροντίζω, curo, curam ſuſcipio, Ælian.

Διάφρυκτος, ſors: Vnde διαφρυκτοῦν, ſortiri.

Διαφρῶ, perfero, acceſſum & exitum præbeo.

Διαφυὰς, άδος, ἡ, ruina, ſciſſura, διάφυσις.

Διαφυγγάνω, effugio, elabor, Thucyd.

Διαφυγεῖν, præter ſpem euadere.
Διαφυγὴ, ῆς, ἡ, effugium, Plat. de Leg. lib. 5.
Διαφυλακτικὸς, οῦ, ὁ, conſeruator, qui ſeruat.
Διαφυλάττω, μ. άξω, π. αχα, ſeruo, cuſtodio, tueor, conſeruo, διαφυλάξαι τὴν πόλιν, Eurip.
Διαφυλλὴ, diuiſio, διακοπὴ, διλογή.
Διαφύομαι, pullulo, prouenio, erumpo.
Διαφυράω, ſubigo, pinſo.
Διαφυσάω, perflo, flatu diſcindo, Gal. ad Glauc.
Διαφύσησις, εως, ἡ, flatus.
Διάφυσις, εως, ἡ, diuiſio, res intercurrens, & diſcriminans, Dioſc. lib. 4. cap. 84. διάφυσιν μέσην ἔχει ὁ βολβός. ¶Gaza apud Theophr. vertit ſeptum, diſcrimen, ſeptum medium, rima, corpuſculum.
Διαφύσσω, exhaurio, ſeparo, διαντλῶ, χωρίζω.
Διάφυμι, & Διαφύω, μ. ύσω, π. υκα, inhæreo, Herodot. ὡς πολλῷ λόγῳ εἰπεῖν χρόνος διέφυ, ne multis agam, tempus erupit.
Διαφωνέω, μ. ήσω, π. ηκα, diſſono, diſsideo, diſcordo, διαφωνεῖ ταῦτα ἀλλήλοις, Ariſtot. lib. 7. Politic. ¶Phalar. in Epiſt. ἀρχαὶ πρὸς τὰ τέλη διαφωνοῦσι. ¶Διαφώνησις, declamatio. ¶Διαφωνία, ας, ἡ, diſſentio. ¶Διαφωνητικὸς, diſcordialis Plinio.
Διάφωνος, ὁ, diſſentiens, diſsidens, diſcors.
Διαφώσκω, illuceo. διαφωσκούσης ἡμέρας, die illuceſcente, ſimul atque illuxit, Herodot.
Διαφωτίζω, μ. ίσω, π. ικα, illumino, reuelo. Accuſ.
Διαχαίνω, dehiſco.
Διαχαλάω, μ. άσω, reſoluo, diſsipo, aperio, Eur.
Διαχαράττω, μ. άξω, exaro, inſculpo, Accuſ.
Διαχάσκω, dehiſco, hio.
Διαχειμάζω, hyberno, hyemo, apud Dionem.
Διαχείρησις, diſpenſatio, adminiſtratio. διαχείρησις πραγμάτων, Thucydid. Interp. διοίκησις.
Διαχειρίζομαι, interficio, manibus violentis occido, iniecta manu violo, Herodian. in 4. δύο διαχειρίσασθαι βασιλέας. ¶Διαχειρίζω, pertracto, in manibus habeo, adminiſtro. διαχειρίζω χρήματα, pertracto pecunias, Iſocrat. πάντων ὧν διακεχείρικα πεπολίτευμαι, Demoſt.
Διαχειροτονεῖν, Demoſt. κατ᾽ ὀλέργου, eſt per manuũ eleuationem aliquod decretum facere aut ſciſcere, Bud. Comm. ¶Διαχειροτονία, diiudicatio, quaſi ſuffragiorum diuiſio. διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ, Æſchin. dare ſuffragia. & ad populum referre.
Διαχειρῶν, vna dictione, i. διὰ χειρῶν, Ariſtotel. 5. Politic. διαχειρῶν ἔχουσι μᾶλλον τὴν πολιτείαν, vigilantiùs intendunt ad Reipubl. cuſtodiã.
Διαχέομαι, diffluo, Thucyd. ¶Item lætor.
Διαχέω, diffundo, tranſfundo. διαχεῖν φύματα, tubercula diſsipare, Dioſc. li. 3. ca. 170. ¶Aliquãdo in fruſta ſeco, Ody. ξ. ¶Itẽ exhilaro.
Διαχόω, μ. ώσω, exaggero, factis aggerib⁹ arceo. διαχοῦν χῶμα, aggerem adiicere, Herodot.
Διαχράομαι, μ. ήσομαι, interficio, ſuppliciis afficio, νόσος διαχρωμένη τὸ σῶμα, Plut. in Pericl. ¶Item vtor, διαχρῶνται οἴνῳ, Herodot.

Διαχρῆσθαι, tolerare & ſuſtentare ſe, Arrianus in expeditione Alexandri, Καὶ τούτοις σὺν ἁλιέας ὕδατι ὀλίγῳ διαχρῆσθαι χαλεπῶς.
Διάχρισμα, ατος, τὸ, perunctio Plin. vnguẽtum.
Διαχρίω, μ. ίσω, oblino, illino, ſublino.
Διαχρὸς, tepidus, χλιαρός.
Διαχρώζω, μ. ώσω, π. ωκα, tingo, Accuſ.
Διάχρυσος, ὁ καὶ ἡ, deauratus, inauratus.
Διαχύομαι, diffũdor, reſoluor, exhilaror, διαχυθεὶς τῷ προσώπῳ, læta & hilari facie, Plutar. ¶Διάχυσις, εως, ἡ, diffuſio, effuſio, lætitia, oblectatio. ¶Διαχυτικὸς, οῦ, ὁ, prodigus, diſcutiens, diffundens.
Διαχυτλάζω, commoueo, dilato, humecto, eluo.
Διαχύω, diffundo, diſſoluo, exhilaro, aperio.
Διαχωρέω, ῶ, peregrinor, penetro, tranſmitto, Lucian. τὸ νόμισμα διαχωρεῖ παρὰ τοῖς κάτω, i. peruagatur. ¶Διαχώρημα, ατος, τὸ, intercapedo: excrementum, Galen. ¶Διαχώρησις, εως, ἡ, tranſitus, egeſtio, excrementum, διαχώρησις αἱματώδης, Galen.
Διαχωρίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſeparo, Accuſat. διαχωρίζομαι, diſcedo. ¶Διαχώρισις, εως, ἡ, ſeparatio, alui egeſtio, Dioſc. li. 2. cap. 99. ¶Διαχωρισμὸς, οῦ, ſeparatio.
Διάχωσις, inſidiarum interualla.
Διαψαίρω, perflo, Ariſtoph. ὄρνιθ. Αὖραι διαψαίρουσι πλεκταίνην καπνοῦ. ¶Item quietus ſum, Euripid.
Διαψαλάττεσθαι, Suid. τὸ διαστέλλεσθαι εἰς ἔρδυναι.
Διαψαῦ, perfodere, διορύττειν, διασκαλεύειν, Suid.
Διάψαλμα, ατος, τὸ, rythmi commutatio, Suid.
Διαψέγω, μ. ξω, vitupero, Plat.
Διαψεύδομαι, fruſtror, fallor. διεψεύσθη τῆς λογισμῶν, eũ ſua fefellit opinio, Plut. in Lycurgo. ¶διαψεύδομαι ἐν συλλογισμοῖς, ratiocinatione fallor, Ariſtotel.
Διαψηφίσασθαι, ſententiam dicere, ψηφοφορεῖν ἐν δικαστηρίοις, Plat. li. 11. Leg. μὴ διαψηφιζέσθω περὶ ταύτης τῆς δίκης, calculum eadem de re non ferat. ¶Διαψήφισις, recognitio recenſióque ciuium, Demoſth. ¶Dicitur etiã ſuffragiorum diſquiſitio & latio, Lyſiæ: Vide Polluc. lib. 8.
Διαψιθυρέω, murmuro, conſuſurro.
Διαψύχω, reficio, refrigero, recreo.
Διαψυχωμένη ναῦς, nauis non amplius nauigãs & ſubducta, μηκέτι πλέουσα, Poll. lib. 7.
Διάω, διαπνέω, perſpiro, Homer.
Δίβαμος, bipes, duobus pedibus gradiẽs, Eurip.
Δίβαφα, & δίβαφος, ου, ὁ καὶ ἡ, purpura bis tincta.
Δίβολος χλαῖνα, lęna duplex: Vide Poll. 7. δίβολος ἄκων, telum anceps. Laſcar. exponit bina tela, ex Euripid.
Δίβρεχος, bis madefactus, bis dilutus.
Διγαμία, ſecundæ nuptiæ.
Δίγαμμα, duplex gamma: eſt vero F, duplicis gamma ſimilitudinem habens: Vide Donatum in Terent. & Quint. lib. 1. cap. 17.
Διγλυῆς, qui eſt mento bipartito.

Διγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui duorum generum eſt.
Δίγηρες, paſſeres, στρουθοί.
Δίγλυφος, ου, bis inſculptus.
Δίγλωσσος, ὁ, qui duas callet linguas, bilinguis.
Δίγνωμος, inconſtantis animi.
Διγονία, ας, ἡ, partus geminatio.
Δίγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, Sopho. ¶ Epithet. Bacchi in Epigr. quòd bis ſit genitus.
Δίδαγμα, ατος, τὸ, doctrina, præceptum, documentum, Ariſtoph. νεφ. exemplum, monitio, diſciplina.
Διδακτικὸς, οῦ, ὁ, appoſitus ad docendum, qui docere poſsit, ad docendũ paratus, 1. Tim. 3.
Διδακτὸς, οῦ, ὁ, doctrina comparatus, aut qui comparari poteſt, doctus. Eſai. 58. διδακτοὺς θεοῦ, i. diſcipulos Dei. Ioan. 6. καὶ ἔσονται πάντες διδακτοὶ τοῦ θεοῦ, docti à Deo. ¶ διδακτά σοι κείνης, quæ illa te docuit, Sophocl.
Δίδακτρον, ου, τὸ, præmiũ doctrinę, minerual.
Διδάκτυλος, duorum digitorum, Theophr.
Δίδαξις, εως, ἡ, doctrina, præceptio, Ariſtot. Ἔστι γὰρ ἡ δίδαξις, ἐνέργεια τοῦ διδασκαλικοῦ.
Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, ludus literarius, Thucyd.
Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, adhortatio, diſciplina, διδασκαλίαν ποιοῦμαι, doceo, Thucyd.
Διδασκάλια, τὰ, δίδακτρα, minerualia, καλὰ τὰ διδασκάλια παρὰ θηβαίοις ἀπολαμβάνεις, pulchram tuæ doctrinæ mercedem à Thebanis recipis, Plut. in Lycurg.
Διδασκαλικὸς, οῦ, ὁ, peritus docendi, οἱ διδασκαλικοὶ λόγοι, Xenoph. ¶ Hermog. de Inuentione, διδασκαλικώτερον γὰρ ἐσπούδασα τὰς τέχνας ἀφηγήσασθαι. Διδασκαλικῶς ὑποδείκνυσιν, Polyb.
Διδάσκαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, magiſter, præceptor, Demo. ¶ Thucyd. pro authore alicuius rei, poſuit.
Διδάσκω, μ. άξω, π. αχα, doceo, Xenoph. τὰ συμφέροντα διδάσκειν πολίτας. ¶ Ariſtoph. νεφ. οὐδέπω περὶ τοῦ πατρῴου καὶ τῆς βροντῆς μ' ἐδίδαξας. ¶ Plat. in Apolog. πόσου διδάσκει; ¶ Διδάσκομαι, idem, Ariſtoph. νεφ. οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι. ¶ Διδάσκομαι etiam, pro diſco, διδάξομαι αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον, ipſemet docebor, Ariſt. νεφ.
Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina, præceptum, admonitio. διδαχῆς δέομαι, ſum admonendus, Thucyd.
Δίδη, ſtirps Orchomenij lacus punicæ ſimilis, Theophr. lib. 4. περὶ φυτῶν: & Athen. lib. ιδ.
Διδόω, μ. ώσω, π. ωκα, do, permitto, Heſiod. Iſocrat. δίδου παρρησίαν τοῖς εὖ φρονοῦσι.
Διδράσκω, μ. άσω, π. ακα, ἀόρ. ά, δίεδρα, fugio.
Δίδραχμον, ου, τὸ, numus duas drachmas continens. ¶ Item quod duabus drachmis conſtat, Thucyd. δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρεσαν.
Διδυματοκέω, ῶ, pario geminos.
Διδυματόκος, ου, ἡ, geminos enixa, Theo. Idyll. ά.
Διδυμάων, ονος, ὁ, geminꝰ, gemellus. ¶ διδυμάονες, gemelli, Iliad. έ, διδυμάονε παῖδε γενέσθην. ¶ Capitur & pro duplici, Nonn. διδυμάονες ἰχθύες, id eſt, duo piſces.
Διδυμεύουσα, quæ fœtibꝰ eſt gemellis, Cant. 4.
Διδύμη, radix herbæ à geminis bulbis, Hippoc.
Διδυμόθροος ἠχὼ, duplex ſonus & ſentẽtia, Nõn.
Δίδυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, geminus, duplex, dubius. διδύμαιν χεροῖν, duplicium manuum, Sophoc. ¶ Item δίδυμοι, ſeminaria vaſa, teſtes ſeu teſticuli, coles, διδύμων σκληρίαι, duritiæ teſtium Dioſ. l. 1. c. 36. ¶ Διδυμότης, ητος, ἡ, geminatio.
Διδυμοτοκέω, ῶ, geminos pario, διδυμοτοκούμενοι, qui gemini prodeũt. ¶ Διδυμοτοκία, geminorum partus.
Διδυμόχροος, bicolor, gemini coloris.
Δίδωμι, μ. ώσω, π. ωκα, do, concedo, δίδωμι ἐμαυτὸν εἰς τὰ, Demoſth. τοῖς δεινοῖς ἑαυτὸν δοῦναι, apud eundem. δίδωμί σοι τιμωρίαν, do tibi pœnas, Lucian. διδόντες σφίσι λόγους, inter ſe colloquentes, Thucyd. ¶ Andocid. λόγον δ' ἐμαυτῷ διδοὺς, εὑρίσκω, &c. ego verò inita apud me ratione, inuenio. ¶ δίδωμι εἰς χεῖρα, trado in manus, Ariſtoph.
Διεγγύα, ας, ἡ, fideiuſsio, διεγγύα τῶν προξένων.
Διεγγυάομαι, ῶμαι, fideiubeo, Dionyſ. Halicarn. lib. 7. διεγγυήσαντες τὰ σώματα χρημάτων. Διεγγυάω, idem, 2. Eſdr. ¶ Itẽ deſpõdeo, Poll. 3. Διεγγύησις, fideiuſſoris interceſsio, ſponſio.
Διεγείρω, μ. ερῶ, π. κα, ſuſcito, concito, excito, inuito, extimulo. Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio. Διεγερτικὸς, οῦ, ὁ, concitandi vim habens.
Διέδεξε, cordi fuit, iudicauit, apud Herodot.
Διεδρία, ἡ, diſsidium in augurum diſciplina.
Δίεδρος, qui diſsidet. Διέδριος, perſpicuus.
Δίεδρον, ου, τὸ, biſellium. Διέδριον, ου, τὸ, ſellula.
Διειδὴς, έος, nitidus, liquidus, limpidus, διειδὲς ὕδωρ, Theophr. lib. 6. de Cauſ. plant. cap. 28.
Διειλημμένως, præciſè, definitè, Xenoph.
Διείλησις, turbo, conuolutio, Plat. de Leg.
Διειλητὴρ, ῆρος, ὁ, colum.
Διειλοκομπάσαι, decipere.
Δίειμι, διέξειμι, tranſeo, tranſmitto, penetro, Theophr. de cauſ. plant. lib. 2. δίεισι τὴν τροφὴν, tranſmittit alimentũ. ¶ Item narro, percenſeo, refero, Lucian. ὅπως ἠσκήθη χρὴ, ἤδη σοὶ δίειμι, iam tibi narrabo.
Δίειξις, interuallum, διάστασις.
Διείργω, μ. είρξω, π. ειρχα, prohibeo, coerceo, diduco, dirimo, diſtinguo, βραχεῖ πόρῳ διείργεται τῆς ἀττικῆς ἡ νῆσος, Plut. in Themiſt.
Διείρομαι, inquiro, interrogo, oro, Nonn.
Διείρω, traiicio, tranſeo, inſero, innecto, διείρας λίνῳ, traiiciens lino, Dioſc. lib. 5. cap. 27.
Διειρωνόξενος, ου, ὁ, inhoſpitalis, per ſimulationem fallens hoſpitem, Ariſtoph. in Pace.
Διεὶς, έντος, madefaciens, διεὶς ὕδατι, Dioſc. l. 4.
Διεισδύω, ſubeo, intro, Aphr. ἀὴρ διεισδύων εἰς τοὺς πόρους. Eidem, τὴν γῆν διεισδύουσιν.
Διεκβάλλω, per medium emitto, traiicio, Galen.
Διεκβολὴ, δίοδος, eruptio, & exitus per locũ anguſtum & interſeptum, Diodor. ἐπυνθάνετο παρὰ τῶν ἐγχωρίων μή τις ἑτέρα ἐστὶ διεκβολή.
Διεκδικεῖν, perſequi, iniuriam alicui illatam vlciſci. ¶ In Pandectis pro tueri & defendere,

vt τὸν ἢ κλέπτlω ἑαυτὸν ἀκοντί διεκδικοῦντα ἔξεστι φονεύειν.

Διεκδρομὴ, ῆς, ἡ, excurſus.

Διέκδυσις, ambages, & ſtrophę tergiuerſationũ.

Διεκθέω, diſcurro, excurro, Ariſtot. de mundo.

Διεκκύπτω, perſpicio, διεκκύπτω διὰ τῆς θυρίδος, aſpicio per feneſtram, cap. 3. lib. 2. Machab.

Διεκπαίω, μ. αίσω, π. ακα, intercido.

Διεκπεραίνω, abſoluo rem inſtitutam, perſequor, Xenoph. in Oecon.

Διεκπεράω, tranſmitto, Apoll. ἀχέροντα διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς. ¶ Ariſtoph. pro traiicio, traſſigo, πολλῶν θύμων ῥίζας διεκπείροντες, i. tranſſigentes ceparum radices.

Διεκπεφευγέναι, effugiſſe, decepiſſe: ἀπὸ τοῦ πέρδικος πανούργου.

Διεκπίπτω, elabor & euado, διεκπίπτω ἐκ τῶν στρατοπέδων, Plut. in Public. διεκπίπτει τῶν πόρων per foramina exit, Eidem.

Διεκπλεῖν, enauigare, elabi, Interpr. Thucyd.

Διέκπλοος, κὴ οις, ὁ, tranſitus, eductio, enauigatio, διέκπλοις ἐστὶν αὐτοῖς, eis poteſtas eſt naues educendi, Thucydid.

Διεκπλῶσαι, enauigare, curſum tenere.

Διεκπνέω, expiro, exhalo, flo, Ariſtot. de mundo.

Διεκπνοὴ, ῆς, ἡ, ſpiraculum, exhalatio, expiratio.

Διεκπορεύομαι, progredior.

Διέκπτωσις, εως, ἡ, elapſus, effugium.

Διέκροος, defluxus, meatus.

Διεκτελέστερον, magis abſolutè, perfectius.

Διεκτέμνω, diſſeco. Διεκφανὴς, tranſparens.

Διεκφεύγω, clam ſubterfugio.

Διελασία, decurſio militaris. Διέλασις, εως, ἡ, idem, Xenoph. in Hipparcho.

Διελαύνω, μ. άσω, π. ακα, decurro in armis. διελαύνω πολλlω ὁδὸν, multũ iter perequito, Xen.

Διελέγχομαι, μ. ξομαι, conuincor in cauſa, διελεγμένοι περὶ τῆς ἀποστάσεως, Plut. in Fabio.

Διελέγχω redarguo, reuinco, ἐπειδὰν τὰς ὀνειδεις αὐτῶν εἰς δύναμιν διελέγξωμεν, Nazanz.

Διελεεινολογῶν, ὁ, captans miſericordiam.

Διελεῖν, partiri diuidere, diſtinguere.

Διελκυστίνδα, ἡ, ludus, quum duæ diuiſæ partes, altera alteram manibus iunctis ad ſe retrahere contendit, Poll. lib. 9. *Le ieu de barres*

Διελκύω, μ. ύσω, diſtraho, traiicio, Ariſtoph. διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἔμεγ' ἂν διελκύσαις.

Διέμαι, madefacio, perfundo, diluo, Ariſtoph. in Pluto, συμπεφυραμένον ὁμοῦ κὴ ξῖνον, εἶτ' ὄξει διέμενος, aceto diluens. ¶ Item Paſsiuè, Dioſcorid. lib. 3 cap. 55, διέμενος ταχέως, qui citò diluitur. ¶ Significat etiam perſequi, Iliad. χ, Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται.

Διεμβάλλω, iniicio. Διεμμένω, permaneo.

Διεμπολᾶν, coemere, mercari, Ariſt. in Acharn.

Διεμφαίνειν, relucere, Lucian.

Διενιαυτίζω, totũ annum alicui rei incumbo.

Διενίσταμαι, obſiſto, inficior, refragor, Baſil.

Δίενος, bimus, δίενα σπέρματα, Theophr.

Διενοχλέω, perturbo, Chryſoſt.

Διεντερόθυμα, ατος, τὸ, quæſtio de inteſtino, vel commentum, vel ſolutio, Ariſtoph. νεφ.

Διεξάγω, tempero, rego, ago, dirigo, Plutarch. εἱμαρμένη ἐστὶ νόμος ἀκόλουθος τῇ τοῦ παντὸς φύσει, καθ' ὃν διεξάγεται τὰ γενόμενα. ¶ Item controuerſiam dirimo, Polyb. lib. 5. τῷ λόγῳ διεξάγειν τὴν ὑπὲρ τῆς κοίλης συρίας ἀμφισβήτησιν. ¶ Διεξαγωγὴ, trãſactio, pacificatio, Polyb. Vita, & mora in rerum natura, Damaſ. πρόνοιά ἐστι βούλησις θεοῦ δι' ἣν πάντα τὰ ὄντα τὴν πρόσφορον διεξαγωγὴν λαμβάνει.

Διεξάττω, raptim emico, & erumpo, Ariſtot de mundo, οἱ ἐκ κόλπων διεξάττοντες ἄνεμοι.

Διέξειμι, narro, commemoro, ediſſero. διέξειμι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum ipſe reputo, Iſocrat. ad Philipp. ¶ Διέξειμι etiam eſt tranſeo, per medium eo, permeo, Pauſan. Καὶ τὴν γῆν τὴν σκιλλουντίαν σελινοῦς ποταμὸς διέξεισι. ¶ Εἰς θάλατταν διεξιεὶς, Plutarch. perrumpens.

Διεξελαύνω, peragro, vector, tranſeo per mediũ, διεξελάσαι τὸν πόρον ἵππῳ, equo fluuium tranaſſe, Plut. in Publ. ¶ Significat etiã fugientes hoſtes perſequor, & victis inſto, Accuſ.

Διεξεπέρησαν ἐρετμοῖς, remis traiecerũt, 2 Argon.

Διεξερέομαι, interrogo, διερωτάω.

Διεξερπύζω, perrepo, gradior, erepo Suet Ariſtot, de mundo, εἰς νόμους διεξερπύσαι.

Διεξερευνάομαι, rimor, perueſtigo, Plat νόμ.

Διεξέρχομαι, narro, percurro, recenſeo, Demoſth. pro Cteſiph. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον. Plut. διεξέρχομαι χώραν.

Διεξίημι, percurro, conficio, narro, Iſocrat. ἃν τὰ τοιαῦτα διεξίητε πρὸς ὑμᾶς αὐτούς. Lucian in Acharn. περὶ πολιτείας τι διεξιών.

Διεξοδικὸς οῦ, ὁ, latus, fuſus, plenus, διεξοδικὰς γράψαντες ἱστορίας, Plut. in Fab. τὸ διεξοδικὸν, pars excreatoria, Gaz. ex Ariſt. de partibus.

Διεξοδικῶς, vagè, fuſè, plenè, Dionyſ Alexand. in 1. Topic. ποιεῖσθαι λόγους, κὴ διεξοδικῶς γε.

Διέξοδος, ου, ἡ, digreſſus, decurſus, exitus, tranſitus, Ariſtot. de mũdo, διεξόδους τῶν πλανητῶν. Sophocl. ἀνέμων διέξοδοι. ¶ Item reputatio, mentis agitatio, recitatio, fuſa explicatio. Plat. in Epinom. διέξοδος τῶν ἐγκλημάτων.

Διεορτάζω, celebro.

Διεπεῖν, conuenire.

Διέπω, diſpẽſo, adminiſtro, obeo, moderor, diſpono, guberno, Ariſtot. de mundo, οὕτως ἔχει κὴ ἐστὶ τοῦ τὸ σύμπαν διέποντος θεοῦ. Iliad. ά, τὸ μὲν πλεῖον πολέμοιο χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι.

Δίερα, margines, ripæ fluuiorum.

Διεργάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, deſtruo, cõficio, interimo, Plutarch φαρμάκοις ἐπεχείρησε διεργάσασθαι τὸν ἄνδρα. ¶ Item elaboro, paro. διειργασμένη γῆ, culta terra, Theophr.

Διερεθίζω, irrito, excito.

Διερείδω, ſuffulcio firmo, στηρίζω, ἀσφαλίζω, διερείδομαι σκήπτρῳ χερὸς, baculo innitor, Eurip.

Διερέσσω, traiicio, remigo, Odyſſ. ξ.

Διερευνάω, μ. ήσω, expendo, exquiro, διερευνᾶν τὸν λόγον,

λόγον, diſputationem excutere, Philoni.
Διερμηνεύω, interpretor, σαφηνίζω.
Διερός, οῦ, ὁ, humidus, madidus, διερὰ γῆ, humida terra, Theoph. de cauſ. plant. lib. 3. ¶ Item recens, ſplendidus.
Διϊσπύζω, gradior, ſerpo.
Διερριμμένως, fortuitò, perfunctoriè, Polyb. οὐκ ἐν παρέργῳ καὶ διερριμμένως ἀλλ' ἐξ ἐπιστάσεως.
Διερυθρός, οῦ, rubro diſtinctus, rubeus.
Διερύκω, μ. ύξω, prohibeo, ſeparo, interpello.
Διέρχομαι, intercedo, prætereo, pertranſeo, percurro, διέρχεσθαι τὸν βίον, vitam tranſigere, Plat. 2. de Repub. Idem in Epiſt. περὶ ἐμοῦ διῆλθε λόγος τις ἐν Συρακούσαις ὡς τεθνεὼς εἴην, Syracuſis de me fama exorta eſt.
Διερωτάω, μ. ήσω, π. ηκα, interrogo, Accuſ. Plat.
Διεσθίω, erodo, exedo, corrodo. διεσθίω στόματι.
Δίεσις, perfuſio Plin. mador Saluſt. tranſfuſio, Dioſcorid. de croco, βάπτων ἐν διέσει τὰς χεῖρας. ¶ Eſt & verbũ muſicũ, pro ſono qui primùm ſẽſu percipitur, Ariſt. 9. τῶν μετὰ φυσικά.
Διεσκεμμένως, prudenter, Xenoph.
Διεταιρίστριαι, mulieres frictrices & τρίβαδες, quę pruriẽtibus aliis hominis vicẽ ſupplẽt, Heſy.
Διετής, έος, ὁ καὶ ἡ, bimus, qui duos annos natus eſt. διετὴς ὁ τόκος τῶν ἐλεφάντων ἐστί, Ariſt. lib. 4 de gener. Anim. ¶ Διετία, ας, ἡ, biennium.
Διετίζω, annuum tempus compleo, Ariſtot. lib. 9. Anim. c. 37. οὐ διετίζει ὁ στρουθός. ¶ Item biennium compleo, Theophr. lib. 1. de hiſt. plant. c. 2. ὅσα διετίζει καθάπερ σέλινον, biennio durant velut apium. ¶ Διετήσιος, ου, ὁ, annũ durans, anniuerſarius, Homer.
Διευθετῶ, compono, digero, concinno, Lucian.
Διευθυμοῦμαι, gaudeo, alacri ſum animo, Baſil. ἐξ ὧν χαίρειν καὶ διευθυμεῖσθαι πλέον ἀδύνατον.
Διευθύνω, μ. υνῶ, dirigo, corrigo, perſequor. διευθύνειν τὸν λόγον, corrigere orationem, Lucian. in Anacharſi. ¶ Διευθυντής, οῦ, ὁ, gubernator.
Διευκρινῶ, explico, Xenoph. τίς δ' οὐκ ἂν πολεμίοις φοβηθείη, ἰδὼν διευκρινημένους ἱππέας; i. ordines diſtinctos & explicatos. ¶ Cic. ad Attic. Et ſimul illud πρόβλημα διευκρινήσεις ſanè πολιτικόν, i. diſcuties & enucleabis. ¶ διευκρινῶ, Polyb. lib. 3. pro diſcepto & exactè examino. ¶ Eſt & dignoſco, diſcerno, diiudico, diſtinguo, Laert. in Xenone de Dialectica, ὑπ' αὐτῆς καὶ τὸ πιθανὸν τό, τε ἀμφίβολον λεγόμενον διευκρίνεσθαι. ¶ Διευκρίνησις, εως, ἡ, diſcretio.
Διευλαβέομαι, caueo, vito, tempero, Plat.
Διευριπίζω, huc & illuc vagor, reciprocor, Gaz.
Διευρύνω, dilato, inhio. Διευτονέω, vires habeo.
Διευτυχέω, proſperè rem gero, viuo feliciter.
Δίεφθος, ὁ, decoctus, concoctus.
Διεχὴς, ὁ καὶ ἡ, diuiſus, διμερής, duarum partium.
Διέχω, μ. ξω, π. χηκα, diuido, tranſigo, diſto, pateo, Xenoph. τὰ πλέον ὀργυιᾶς διέχοντα, quæ amplius quàm paſſum vnum diſtant. ¶ διέχει τῆς ἠπείρου, diſtat ab Epiro, Thucyd. ¶ διεῖχον πολὺ ἀπ' ἀλλήλων, magno diſſiti erant interuallo, Eidem ¶ διέχει διὰ τοῦ ἥπατος, iecur tranſigit, Ariſt. lib. 1. Anim.
Δίζα, capra apud Spartanos, αἴξ, Heſych.
Δίζεμαι, & δίζημαι, & δίζημι, quęro, indago, perſcrutor, Odyſſ. ο. πατέρ' ἀντίθεον διζήμενος.
Δίζομαι, quæro, ζητῶ, Nonn. τηλοῦ δ' ἡμετέρην οὐ δίζομαι. Διζήμων, ονος, veſtigator, Eidem.
Δίζυξ, υγος, biiugus, duplex, Ilia. ε. δίζυγας ἵππους. ¶ Apud Nonn. καὶ μετὰ δίζυγον ἦμαρ, poſt biduũ.
Δίζω, μ. ίσω, π. ικα, dubito, curo, exploro.
Διηγέομαι, μ. ήσομαι, narro, cõmemoro, declaro. Διήγημα, narratio, narratus Ouid. Aphth. in Progymn. διήγημά ἐστιν ἔκθεσις πράγματος γεγονότος. ¶ Διηγηματικός, narratiuus. ¶ Διηγηματικῶς, narratiuè.
Διήγησις, εως, ἡ, narratio, enarratio, hiſtoria.
Διηέριαι ποτέονται, volãt per aerẽ, Apoll. 2. Arg.
Διηθέω, μ. ήσω, π. ηκα, tranſmitto, percolo, Aphr. lib. 1. Probl. διὰ τὴν πόρωσιν τῆς γῆς διηθεῖται.
Διήθω, μ. ήσω, ſtillo, colo, tranſcolo, tranſmitto. ¶ Διήθησις, ἡ, percolatio, Plin. tranſfuſio.
Διῆον, diſſerui, dixi, percurri, Nonn.
Διηκριβωμένως, exactè, Ariſtot. in Rhet.
Διήκω, tendo, peruado, penetro, peruenio, pertineo, tranſeo, tranſmeo, Ariſtot. de mundo, ἰσθμὸς εἰς τὸν πόντον διήκει, ad pontũ pertinet. ¶ ἡδονὴ διήκει σφῶν, ex eis percipitur voluptas, Philoſtrat. ¶ Euripid. διῆξε φήμη, fama peruolauit, fama increbruit.
Διηλασίη, δίοδος, tranſitus, traiectus.
Διήλεσις, ſeparatio, διαχωρισμός, Heſych.
Διηλιωθείς, έντος, inſolatus, Theophr. l. 4. plant.
Διηλλαγμένα, τά, varia.
Διημερῆσαι, totum diem aliquid facere.
Διημερέω, mitigo, emollio.
Διημερεύω, μ. εύσω, π. ευκα, diem totum exerceo.
Δίημι, madefacio, perfundo, Theophr.
Διηνεκής, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, longus, Odyſſ. ξ. νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραιρε. ¶ διηνεκὲς, aſsiduè, iugiter, Arg. ¶ Διηνεκῶς, identidem, aſsiduè, continuè, Heſiod.
Διηόω, vel Δηόω, vaſto, deuaſto, depopulor.
Διηπειρόω, μ. ώσω, in continentem redigo, Epig.
Δίηρες, τό, cœnaculum, ſcala, Suid. πλοῖον Heſyc.
Διῃρημένως, diuiſim, diſtinctè.
Διήρης, εως, ἡ, biremis, δίκροτον, Suid.
Διηταυὲς, τό, protenſum, ſubtile, Heſych.
Διητία, ſemimedimnus.
Διηχὴ, qua ſtrepitus ad auditum prouehitur, Cæl. lib. 8, cap. 25. & Suid.
Διθάλασσος, ου, ὁ καὶ ἡ, bimaris.
Δίθαλος, ὁ, cui victus geminus eſt, Ariſt. 9. Anim.
Διθεῖται, οἱ, qui duplex numen aſſerunt in diuinitate, Naz. ¶ Διθεΐα, ας, ἡ, duplex numen.
Δίθη, ης, ἡ, oliua maior.
Διθυμία, ας, ἡ, diſsidium, diſſenſio, διχοστασία.
Διθύραμβος, ου, ὁ, metri genus in honorẽ Bacchi decantari ſolitum, Herodot. lib. 1. ¶ Διθυραμβογενής, Bacchus in Epigrã. quaſi duabus ianuis in lucem editus.

Διθυραμβοποιοὶ, qui Dithyrambos faciunt, Ariſtoph. Interpr. Διθυραμβικὰ δράματα, bacchica. Διθυραμβώδης, dithyrambicum tumorem oratione ſpirans.

Δίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex, qui duplici corpore clauditur, biualuis, τὸ δίθυρον τῶν κυάμων, Ariſtot. l. 3. de generat. Anim. ¶ δίθυρον, quoddã genus concharũ, Eidẽ Ariſtot. l. 4. Anim.

Δίιαμβος, genus pedis, Interpr. Hermog.

Δίϊδρος, apud Hippocr. νοτερὰ καὶ διίδρωσα, vuida.

Διίημι, à διὰ & ἵημι, tranſmitto, Xenoph καὶ διίημι τὸ ϛράτευμα διὰ τῆς χώρας. ¶ Item dimitto, Plutarch. in Demetrio, λυσίμαχος ἅμα διϊμμένος ἀπηγγέλλετο. ¶ Διίημι verò, à διὰ & ἵημι, vado, diſcurro, percurro. ¶ Item διαγινώσκω, narro, commemoro, orationem habeo. ¶ Itẽ διίημι, aſpergo, perfundo, diluo, διίησι τὴν ὑγρότητα, Ariſtot. lib. 9. Anim.

Διϊθυντὴς, οῦ, ὁ, gubernator, διϊθυντὴς, ἰθυντής.

Διϊθύνω, dirimo, guberno, rego.

Διϊκμάζω, perhumecto, Theophr. l. 5. de plant.

Διϊκνέομαι, μ. ίξομαι, π. ιγμαι, pertranſeo, pertingo, permeo, percurro, Iliad. ι, πάντα διΐξομαι. Ariſtot. de mundo, ἐπὶ πᾶν διϊκνεῖσθαι, i. per vniuerſum peruadere.

Διϊκτικὸν, permeabile Gaz.

Δίϊος, Iouialis. ¶ Διϊπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fluens à Ioue, vel ab imbre, turgens, rapidus, Homer. ¶ τὰ διϊπετῆ ϛαθμὰ, ſtatiua ſub dio, Euripid.

Διϊπόλια, τὰ, feſtum Athenis priſcum, dictum quòd in eo Ioui πολιεῖ ſacrificaretur: Hinc διϊπολιώδη, Ariſt. νεφ. pro priſcis & obſoletis.

Διϊππασία, equeſtre certamen, Suid.

Διΐπταμαι, peruolo.

Διΐϛαμαι, diſsideo, ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε, Iliad. α. Diſcrepo, differo, Ariſtot. 4. de gener. διέϛηκε μὲν οὖν ὅλως πρὸς ἄλληλα τό τε θῆλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν. ¶ Item, diuiſus ſum & diſtractus, Idem, ὁ δὲ πνεύμων ἐν τοῖς ᾠοτόκοις τοσοῦτον διέϛηκεν, ὥς τε δοκεῖν δύο ἔχειν ταῦτα πνεύμονας.

Διΐϛημι, μ. ήσω, π. ηκα, diſtingo, diuido, rumpo, ſeiungo, διϊϛάναι ἄλλοις ἡμῶν, à nobis alios diſsociare, Plutarch. ¶ Item diſcrepo, differo. διέϛηκε τῆς ἀρχῆς, ab imperio diſtat, differt, Ariſtot. l. 7. Polit. ¶ διϊϛάναι ἄλλοις ἡμῶν, à nobis alios diſſociare, Plutarch.

Διϊσχυρίζομαι, & Διϊσχυρίζω, μ. ίσω, affirmo, contendo dicendo, Plat. in Epiſt. περὶ σοῦ διϊσχυριζόμενοι.

Διϊσχύω, & Διΐσχω, ſuperior ſum viribus, Genit.

Διϊχνεῖν, inueſtigare, in Galeomyomachia.

Δικάζεσθαι, Paſsiuè, iudicio premi, iudicio circumueniri, iudicium ſubire. ¶ Item Actiuè, ciuili iure agere, lites agere, Lucian. περὶ μισθῶν τῷ μαθητῇ δικαζόμενος, ob mercedem diſcipulum in ius vocãs. ¶ τὰς δίκας δικάζεσθαι, iudicia exercere, Ariſtot. in Politic. ¶ δικάζομαι περὶ τὰς συνθήκας, iudicio conten do, &c. Æſchin. in Epiſt.

Δικάζω, μ. άσω, π. ακα, iudicio perſequor, iudicandi munus obeo, iudico cauſam, diſcepto. Argon. 2. δίκας λαοῖσι δικάζῃ, populorũ diſceptat controuerſias. δικάζω τῷ ἀδικεῖσθαι φάσκοντι, dico ius, &c. Plat. de Leg.

Δικαιαρχία, ας, ἡ, iuſtũ imperium. ¶ Interp. Strab. lib. 1. Puteolos vrbem eſſe dicit.

Δικαιοδοτία, idonea cauſa. ¶ Itẽ iuriſdictio, Poll.

Δικαιοδότης, ου, ὁ, iuris dator, Bud. in Annot.

Δικαιοδοτεῖν, ius dicere, in Pandect. Græcis.

Δικαιοκρισία, ἡ, iuſtum iudicium.

Δικαιοκρίτης, iuſtus iudex.

Δικαιολογέω, ῶ, declamo, cauſas ago ſeu oro, iure contendo, Ariſtot. in 1. Rhetoric.

Δικαιολογεῖσθαι, iura ſua allegare, cauſificari Plaut. Cicer. cauſari & proferre. Quintilian. & Iuriſc. allegare.

Δικαιολογία, cauſæ ſuæ defenſio, iuris ſui in medium prolatio, Liban. ἀναγκαῖον δὲ εἰπεῖν τὰς δικαιολογίας ἑκατέρων. ¶ Et æquitatis ratio, Ariſt. in Rhet ¶ Δικαιολογικὸς, iuridicialis.

Δικαιολόγος, aduocatus, cauſidicus, Bud.

Δικαιόομαι, οῦμαι, mulctor.

Δικαιοπραγέω, ῶ, leges ſeruo, iuſtè ago, Ariſtot.

Δικαιοπράγημα, ατος, τὸ, iuſta actio, Ariſtot. lib. 5. Ethic. ¶ Δικαιοπραγία, ας, ἡ, iuris actio, Ibid.

Δικαιοπραγεῖν, iuſtè agere, ęquum facere, Terẽt.

Δίκαιος, ου, ὁ, iuſtus. δικαία ἀρχὴ, iuſtum imperiũ, Iſocrat. ¶ τὸ δίκαιον, ius, iuſtitia, iuſtum, æquũ & bonum. οὐδένι δικαίῳ, nullo iure, Phalar. ἐκ τοῦ δικαίου, iuſtè, iure, Ariſtoph. νεφ. ¶ τὰ δίκαια, leges, iura, Thucyd. τὰ τῆς συγγενείας δίκαια, iura cõſanguinitatis. ¶ Menander apud Polluc. lib. 1, δίκαιον γήδιον, vocauit agellum nihil aliud præter ſemen proferentem. ¶ Itẽ verus, vt apud Sophocl. δίκαιος γόνος. ¶ Significat etiam idem quod ἄξιος, Ariſtoph. νεφ. ἀπολαβεῖν τἀργύριον δίκαιος εἶ, dignus es qui argentum recipias. Δικαιοσύνη, ης, ἡ, iuſtitia.

Δικαιοτήριον, ου, τὸ, locus iudicii, forum, Nazanz.

Δικαιόω, μ. ώσω, π. ωκα, iuſtum puto, cẽſeo æquũ. δικαιεῦσι αἰγύπτιοι θύειν, Herodot. æquum cenſent Ægyptii ſacra facere.

Δικαίωμα, ατος, τὸ, ius, iuſta cauſa, iuſtè ac iure factum, officium. ¶ τὰ δικαιώματα, firmamentum cauſæ, Ariſtot. 1. de Cælo.

Δικαίως, iuſtè, iure, καὶ δικαίως κἀδίκως, i. παντὶ τρόπῳ. Ariſtoph. Plut. quo iure quáque iniuria.

Δικαίωσις, εως, ἡ, quaſi iuſtificatio, ratio, ius.

Δικαιωτήρια, iudicia, δικαϛήρια καὶ κολαϛήρια.

Δικᾶν, pro δικάζειν, apud Herodot. lib. 1.

Δίκανα, variegata veſtimenta, Heſych.

Δικανικὸς, οῦ, ὁ, iudicialis, Xenoph. ἵνα δημηγορικοὶ ἢ δικανικοὶ γένοιντο. ¶ δικανικαὶ τέχναι, Plutarch. in Themiſt.

Δικανὸς, οῦ, ὁ, cauſidicus, Heſych.

Δικανόω, iudico. Δικάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, biceps.

Δικαρπεῖν, bis fructũ ferre, Theophr. 1. de plãt.

Δίκαρπος, ὁ καὶ ἡ, biferus, Strab. δικαρπῶν, idem.

Δικάσιμος ἡμέρα, faſtus dies, ἡ ἔνδικος, Heſych.

Δικάσιμος

Δικάσιμος ὥρα, tempus iudicio præſtitutum.

Δικασπολία, ας, ἡ, iuſtitia, lis, controuerſia, Epig. ¶ Δικασπόλος, ου, ὁ, qui verſatur in iudicio, qui circa iura reddenda verſatur, Iliad. ά.

Δικαστὴς, οῦ, ὁ, iudex, δικαστὴν ποιεῖσθαι, Lucian. ¶ Δικαστήριον, ου, τὸ, forum iudiciale, iudicum conſeſſus, concilium. δικαστήριον συνάγειν, cōcilium inire. ¶ Lucian. pro iudicibus, πρὸς σὲ τὸ δικαστήριον ἀποβλέπει. ¶ Δικαστικὸς, iudiciorum peritus, Xenoph. ¶ τὸ δικαστικὸν, merces quæ iudicibus dabatur, δικαστικὸν λαμβάνουσι, Ariſtot. έ. Polit. ¶ Δικαστικῶς, more iudiciario, Lucian.

Δικατάληκτος, dupliciter deſinens.

Δίκειν, iacere, βάλλειν, ῥίπτειν: vnde δίκον καὶ δίσκον.

Δικελισταὶ, dicebantur apud Laconas, qui comicos luſus obibant. Cæl. lib. 3. cap. 31.

Δίκελλα, ας, ἡ, ligo, bidens. Phocylid. εἰ δέ τις οὐ δεδάηκε τέχνην, σκάπτοιτο δικέλλῃ. ¶ Δικελλίτης, foſſor.

Δικέρατος, & Δίκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bicornis, & Δικέφαλος, In Epigr. Δικέφαλος, ου, ὁ, biceps.

Δίκη, cauſa quę apud iudicem agitur, iudicium, ſententia, Demoſth. τὴν δίκην ταύτην, περὶ ἧς νῦν δικαζόμεθα, ἄδικον ἐποίησε: ¶ δίκη τῆς βλάβης, actio damni dati, Plutarch. ¶ Δικῶν ἐκ ἀσῶν, Latinis Iuſtitium, Poll. lib. 8. ¶ Item ius, ratio, Ariſtop. νεφ. ἐν δίκῃ σ' ἔτυπτον, meritò te cœdebam. Plat. Epiſt. 7. διανεμεῖν μὴ κατὰ δίκην, i. iniuſtè. ¶ Δίκην, etiã per eclipſim τῆς κατὰ, in modum, in morem, Ariſtot. ῥέουσι πολλάκις ποταμῶν δίκην, i torrentis inſtar. παρὰ δίκην, præter ius, Plut. in Cam. ¶ Item pœna, mulcta, Ariſtoph. νεφ. δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον, do pœnas hodie cimicibus. Idem, δίκην μέλλων ὀφλήσειν, mulctam incurret. ¶ A poetis, Δίκη dea fingitur eſſe iudiciorum, quòd lites & contentiones dirimat, & ſontes puniat. Act. 28. & Ariſtot. de mundo.

Δικηλισταὶ, οἱ, δικηλῖται, irriſores Cic. imitatores, Athen. lib. ιδ. ¶ Genus Comœdiæ, Suid.

Δίκηλον, imago, Suid. Heſych. ἄγαλμα, ἀνδριάς.

Δικίδιον, ου, τὸ, liticula, controuerſiola, Ariſt. νεφ.

Δίκλειδος, vtrinque clauſus.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, valua biforis, in Epigr.

Δικογραφία, ας, ἡ, ſcriptio cauſarum, Iſocrat.

Δικοδοσία, ας, ἡ, cauſæ dictio Cæſari, Polyb.

Δικολέκτης, cauſidicus, in Epigr.

Δικολογέω, ῶ, iudiciales præceptiones trado, Ariſt. in Rhet. Δικολόγος, ου, ὁ, orator, aduocat[9].

Δικόνδυλος, duos nodos habens.

Δικοῤῥαφεῖν, eorum eſt qui ſcribunt actiones forenſes, cauſas conſarcinare, Ariſtoph. νεφ. ἐκ ἐῶν δικοῤῥαφεῖν, non ſinens cauſas & lites cōſuere. ¶ Δικοῤῥάφος, ου, ὁ, rabula, conſarcinator, Ammiano.

Δικόρυμβος, ου, ὁ, biceps.

Δικόρυφοι, quibus duplex eſt in capite vertex, biuertices, Ariſtot. ¶ Pollux lib. 2, ἐκλήθησαν δὲ καὶ δικορύφοι τινες, οὓς καὶ μακροβίους νομίζουσι.

Δικότυλος, ου, ὁ, qui geminis acetabulis ſeriem habet ordinatam, vt δικότυλοι πόδες.

Δίκερως, ὁ καὶ ἡ, & Δικραῆς, ὁ καὶ ἡ, biceps, δικέφαλος.

Δικραῖα, cauda Tritonis.

Δίκραιρος, bicornis, in Epigram.

Δίκρανος, ου, ὁ, fuſcina, biuium, bifidus, biceps, Vide Commentar. Ariſtoph. in illud ἐν εἰρήνῃ. Τὴν δὲ μὲν δικροῖς ἐώθουν, τὴν δ' θεὸν κηκράσμασι. Δικρανόω, aperio.

Δικρατεῖς ἀτρεῖδαι, Sophocl. in Aiace. i. οἱ δύο ἄρχοντες, duo principes, Menelaus & Agamem.

Δίκροαι, ſinus gemini, Ariſtot. lib. 6. Anim.

Δίκροος, ου, ὁ, bifidus, duplex, biſulcus, δικρόαν ὑστέραν, vuluam bifidam, Ariſtot. lib. 2. Anim.

Δικρόσσος, ου, ὁ, vtrinque fimbriatus, Poll. lib. 7.

Δίκροτον, ου, τὸ, biremis, nauigium in prora & puppi habens gubernaculũ, Cic ad Attic. 16.

Δίκροτος, pulſus apud medicos, à percuſſu geminato dictus, Galen. in Iſagoge pulſuum.

Δικταῖος, Dictæus & Cretenſis, Lucian.

Δικταμνίτης οἶνος, vinum ex dictamno confectũ.

Δίκταμον, τὸ, herba eſt Cretenſis: (à Theophr. etiam ἡ δίκταμνος dicitur) de qua vide Dioſcorid. lib. 3. cap. 37: & Plin. l. 25. cap. 8. & Aphrod. vltimo Probl. lib. 1.

Δικτατωρεία, ας, Plut. in Fabio, dictatura.

Δίκτυ, υος, τὸ, rete, δίκτυον, Poll. 7.

Δίκτυες, feræ in Africa, Herodot.

Δικτυεὺς, piſcator, ἁλιεύς. ¶ Dicitur etiam Δικτυβόλος & δικτυοβόλος & δικτυουλκὸς, Poll. 7.

Δίκτυννα, ας, ἡ, Dianæ cognomẽ: ἀπὸ τῶν δικτύων.

Δίκτυον, ου, τὸ, rete, caſsis, maiores plagæ, Bud. in Comm. & Heſych. ¶ Item cribri medium in quo foramina: Apud Xenoph. Philelph. ſagenas vertit. ¶ Δικτύδιον, reticulum: ſacculus pani ferendo, Poll. lib. 7.

Δικτυόω, ῶ, μ. ώσω, irretio: δεδικτυωμένος, irretit[9].

Δικτυωτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, reticulatus Vitruu. lib. 2. c. 8. cancellatus: αἱ θυρίδες δικτυωταὶ, feneſtræ in modum retis factæ, Ezech. 41. ¶ Suid. δικτυωτὸς, καγκέλωτος, πολύπλεκος.

Δικῦμα, τὰ, oues gemel liparę, διδυμοτόκα, Suid.

Δίκω, iacio, vulnero.

Δίκωλος, ὁ, bimembris, δίκωλον ἀκρίδιον, Dioſco.

Δίκωπος, remos duos habens, σκάφος δίκωπον, Euripid. ¶ Δικωπία, duplex remigiũ, Lucian.

Δίλαξ, arbor quæ & ἀρία, Spartan. Heſych.

Δίλημμα, ατος, τὸ, dilemma, ſyllogiſmus vtrinque vinciens, Complexio à Cicer. in Rhet. ¶ Hermog. l. 4. de Inuent. διλήμματον vocat.

Διλογῆσαι, idem quod διαλογῆσαι, & Διλογεῖν, ταυτολογεῖν, bis idem dicere, Xenoph. ¶ Διλογία, ſermonis ambiguitas, Aſcon. in Verr.

Διλογούμενα, ver ba quæ efferuntur bifariam.

Δίλογος, ου, ὁ, bilin guis, duplex in ſermone.

Δίλογχος, Dianæ vel Lunæ epith. à duplici haſta, vel à duplici lumine, nempe ſuo & ſolis.

Διλογῶν, hæſitator, offen ſator Quintil.

Διλοχία, ας, ἡ, duplaris decuria Gaz. Suid.

Διμάχαι, οἱ, equites, qui pro loci opportunitate

peditis &equitis munere fungebãtur,Poll.1.
Διμερὴς,ὁ καὶ ἡ,bipartitus. Διμερῶς,bipartitò.
Διμέτωπος,ου,ὁ,bifrons,anceps,Appian.
Διμηλαίνω,labra moueo,diſtorqueo, Poll.lib.2.
Δίμηνος,ου,ὁ,bimeſtris, duorum menſium.
Διμήτωρ,Dionyſius Bacch⁹ dictus eſt,Diod.l.5.
Δίμιτον,ου,τὸ,ligamen duplex.
Διμναῖος,duarum minarum ; Ariſtot.2. OEcon.
Διμοιρὴς,bipertitus.
Διμοιρία,ας,ἡ,diuiſio in duo,bes.¶ διμοιρία, vt & τετραμοιρία,Xenoph.pro duplici ſtipẽdio.
Διμοίριον,τὸ,bes,pars aſsis.
Διμοιρίται, milites duplares Veget.lib.2. quia duas conſequebantur annonas, vt ſimplares vnam.Lucian. ἐρυμάτιον ἐφεύρεις τάχα διμοιρίτης ὤν.
Δίμοιρον,ου,τὸ , dupla pars , duæ totius partes, Plut.in Tiberio.Bud.beſſem ſignificare ait.
Δίμοιρος,beſsis Vitruu.
Δίμορφος,ου,ὁ,biformis,bifrons.
Δίμυξος,ου,ὁ καὶ ἡ , lucerna duorũ ellychniorum.
Δινδύω,μ.δύσω,verto,conuerto, δινδύω χόλον, Epigr.¶ ἐν χορῷ δινδύειν,tripudiare,Apollon.
Δινέω,μ.ήσω,π.ηκα,circumago,circumuerto,voluo,tero,trituro, Heſiod. ¶ Ponitur & abſolutè pro ire circumcirca,Argon. ἀνὰ νῆσον ἐδίνεον,id eſt,ἐςρέφοντο.
Δίνη,ης,ἡ,aquarum vortex,aqua fluctuans,gurges,Plut.in Publ.ῥεῦμα πολὺ καὶ δίνας βαθείας. Hinc fluminum epith.ἀργυροδίνης,χρυσοδίνης βαθυδίνης,&c. ¶ Item aeris turbo,Ariſtoph.
Δινήεις,εντος,ὁ, vorticibus plenus : mixtus, varius,verſicolor,vndoſus :Iliad.έ,τηλοῦ γὰρ λυκίη ξάνθῳ ἐπὶ δινήεντι,i.vorticoſo.
Δῖνος,ου,ὁ,aeris turbo & vertigo.¶ Ab Ariſtop. νεφ.ὁ δῖνος,deus fingitur qui pro Ioue regnet. ¶ Item poculum in quo erat meracũ, Athen. l.ια.& Poll.l.6.¶Itẽ tornus,& vas fictile inferiúſq; rotundum , Interpr.Ariſt.in Veſpis.
Δινοχλεῖν,obturbare,moleſtum eſſe.
Δινόω,& Δίνω,reuoluo,verſor,torno. ¶ Heſiod, δημήτερος ἱερὸν ἀκτὴν δινέμεν,i.ἀλοᾶν, terere.
Δινώδης,έος,ὁ καὶ ἡ,vorticoſus.
Δινωτὸς,ῦ,ὁ, verſatilis,rotũdus,tornatilis,torno factus,Iliad.ς, ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι.
Δίξοος,bifidus,bipartitus,Theophr.l.5.c.2.plãt.
Διξὸς,ῦ,bifarius,duplex,anceps.διξαὶ ἑστίαι,binę ædes,Herodot. διξὰ θυρώματα , gemini poſtes.¶Ionicè autem διξὸς dicitur,pro δισσός.
Διὸ,ideò,propterea,idcirco,ex quo, Plat.
Διόβλητος,ὁ,fulmine ictus,Plut.in Sympoſ.
Διόβολος,à Ioue miſſus,Euripid.
Διογενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,prima longa,generoſus, εὐγενής. διογενὲς τέκνον,Sophocl.de Pallade.
Διογκόω,μ.ώσω, tumefacio, Plat.augeo, maius facio,extollo,Hermogen.
Διόγκωσις,εως,ἡ,diſtẽtio,tumor,ἔπαρσις, Galen.
Διόγνητος,genitus Ioue,generoſus, cognitus Ioui.Syncopa,pro διογένητος,Heſiod.
Διοδεύσιμος,ου,ὁ,peruius.
Διοδεύω,μ.εύσω,π.ευκα,erũpo, tranſeo, traiicio.
Διοδοιπορέω,ῶ,permeo.
Δίοδος,ου,ἡ,tranſitus,aditus,biuium, Thucyd.
Διόζος,ὁ καὶ ἡ,binos habens nodos.
Διόθεν,à Ioue,Apoll. ¶ διόθεν γεγονὼς , Iouis filius,apud Eurip.in Electra:cælitùs,ex aere.
Διοίγνυμι,aperio. Διοίγω, idem, Sophoc.
Διοιδαίνω,& Διοιδαίνομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,intumeo,Lucian.καὶ διῳδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη. ¶ Itẽ ſtomachor,indignor,Herod. οἱ μέν τοι ςρατιῶται διῴδαινον τὰς ψυχάς.
Διοικέω,μ.ήσω,π.ηκα,& διοικέομαι,guberno, adminiſtro,Iſocr.σκόπει πῶς ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ διῴκηκε,vide quomodo ſua cõſtituit.Plat.in Epiſt. τὰ πολιτικὰ διοικεῖν. Ariſtot.2.OEcon. ἐκεῖνος διῳκήσατο ἃ ἐβούλετο. ¶ Item ſeorſim habito, διῳκηκὼς οἰκήσεις ἰδίας , Plat.in Tim. ¶ Item digero,Alexand.Aphrod.τὸ ὑγρὸν μὴ διοικούμενον,humor qui non digeritur.
Διοίκησις,εως,ἡ,diſpoſitio, diſpenſatio, adminiſtratio,διοίκησις τῆς πόλεως, Æſchin. ¶ Sumptus & impenſę publicæ , Xenoph.¶ Διοικητὴς,ῦ,ὁ,negotiorũ geſtor, in Pandect. diſpenſator,procurator,præfectus.¶Διοικητικὸς,adminiſtratiuus Quintil. diſpenſatoris officio fungens.
Διοικίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſparſim colloco , & habitantes diſpergo,dirimo , οἱ λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκισαν , ἵνα ἀσθενὴς γένοιτο,Ariſtot. ¶ Διοικισμὸς,οῦ,ὁ, ciuium diſſociatio Plin. Διοικοδομέω,ῶ,extruo.
Διοικονομέω,perſeuero regendo,Ariſtot.
Διοινόω,vino refercio:vnde διῳνωμένος,Plat.
Διοινοχοέω,miſceo,vinum fundo,Athen.
Δίοιξις,εως,ἡ,patefactio Cicer.
Διοιςεύω,μ.εύσω,iaculor.
Διοίχομαι,pereo,perii,diffluo,Sophocl.
Διολῶ,& Διολέσθαι,perdere, euertere , Plat.2.de Rep.¶Διολέσθαι,diſperdi,diſperire,Idem.
Διολίγου,in vicinia,non longè,Thucyd.
Διολισθαίνω,elabor,effugio , interlabor,Ariſtop.
Διολισθέω,ῶ,idẽ, Ariſtoph.διολισθεῖν τῶν χρηςτῶν.
Δίολκος , tractus per ſpatium inter duo littora, Strab.lib.8. ¶Διολκὴ,ῆς,ἡ, diſtractio.
Διόλλυμι,diſpereo, Sophocl.διόλλυμαι πρὸς τῶν ἀτρειδῶν,interimor ab Atridis.
Διόλου,copioſè,omninò,in vniuerſum.
Διολουφεῖν,diuellere,ſubſannare.
Διομαλίζω,μ.ίσω,π.ικα, ſterno,demulceo,explano æqualiter,planè me habeo.
Διομαλύνω,μ.υνῶ,π.υκα,explano:Accuſ.
Διόμβρος,ὁ καὶ ἡ,permadens, madeſcens, Ariſtot.
Διομήδεια,ας,ἡ,ſententia Iouis.
Διόμνυμι,μ.όσω,π.οκα,& Διόμνυμαι,iuro,iurando affirmo,deiero,ὀμνύω,Plat.in Apol.καὶ ταῦτα καὶ διομόσω ἐν τῇ ἀντιγραφῇ, hæc iureiurando affirmo. Δίομνις,ὁ καὶ ἡ, vir mulieroſus.
Διομολογέομαι,οῦμαι, confiteor, Hermog. ἄριστον ἐνταῦθα διομολογήσασθαι μισθὸν ἔχειν. ¶ Item cõſtituere,affirmare,decidere,Plat.1.deRep.

διωμολο-

διωμολογησάμεθα τὴν δικαιοσύνην ἀρετὴν εἶ), inter nos cõuenit,&c. Eſt etiã ſtipulor,i. caueo,paciſcor, cõtẽdo à te hoc vt fateare, Eidem 6. de Repub. ¶ Διομολογία, conſtitutio, Bud. Comment. ¶ Item ſponſio, pactum, Ariſtot.lib.9. Ethic.

Διομόσασθαι,iureiurando affirmare, Lyſ.

Διονομάζω,denomino,appello, Gaz.de menſib.

Διονιξ,muliebris. ¶ Item veſtis muliebris.

Διονύσια,ίων,τὰ,Bacchanalia, quæ celebrabantur Athen.deſinẽte hyeme, Ariſtoph. Interp.

¶Διονυσιάζω,Bacchanalia celebro,Lucian.

Διονυσιακὸς νόμος,lex Dionyſiaca, Æſchin.¶διονυσιακοὶ τεχνῖται,Ariſtot.in Probl.hiſtriones: διονυσιακὸν θέατρον, quod prope Pyræum fuit Athenienſium, Thucyd. ¶Διονυσιακοὶ ἀγῶνες, certamina quæ & σκηνικοὶ ἀγῶνες, Poll.lib.3.

Διονυσιὰς,άδος,planta, Dioſcor.lib.3.¶Item Adiectiuè,Plat.de Legib.διονυσιὰς παιδεία.

Διονύσιον,τὸ,ædes Bacchi, Thucyd.

Διονύσιος κισσὸς,hedera Bacchica, Dioſco.lib.2.

Διονυσίσκοι,οἱ, oſſea tubera quæ circa tempora prominẽt,κέρατα,author Definit.apud Gal.

Διόνυσος,ου,ὁ,Bacchus & Διώνυσος, Heſiod.

Διόνυχον,τὸ,exactũ,accuratũ,ad vnguem factũ.

Διόπαις,αιδὸς,epithet.Apollinis in Epigr.

Διόπερ,quare, proinde.

Διοπετὲς,έος,τὸ cælo delapſum, à Ioue delapſum, Herodian.lib.1. αὐτὸ μὲν ἄγαλμα διοπετὲς ὥς λέγουσιν.Et in Act. c.19. τῆς μεγάλης ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς: vbi ſubauditur ἀγάλματος.

Διοπεύω,& Διοπτεύω,curã gero,proſpicio,Heſy.

Διόπη,ης,ἡ,genus inauris.

Διοπομπεῖσθαι purgari,luſtrari, ἀποκαθαίρεσθαι.

Διόπος,ου,ὁ,diſpenſator, præfectus, Plut ¶ Item curator nauis,nauis inſpector cuſtoſq;.¶ Æſchylus in Perſis reges & principes hoc nomine appellat, ab ὄπω, τὸ βλέπω: Alii deducunt ἀπὸ τοῦ διέπειν,id eſt, ordinando, Cæl.l. 1.c.24.¶ Lapus in Rom. Plut.vertit legat⁹.

Διοπτεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſpeculor, exploro,Sophoc. ¶ Διόπτης,ſpeculator,Ariſtop.Acharn. ὦ Ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῆ. ¶ Διοπτὴρ, ῆρος,ὁ,idem.

Διόπτρα,ας,ἡ, quæ & διοπτὴρ, Suid.inſtrumentum quo Geometres ex interuallo propugnaculorum turriúmque altitudinem dimenſionéſque explorat. ¶ Item inſtrumentum librandis aquis accommodatum, ἀπὸ τοῦ διοπτεύειν,i. ſpeculando explorandóque dictum. Vide Ptolomæũ, Theonẽ, Proclũ in aſtrolabio:& Plin.l.2.c.69.¶ Eſt & vox aruſpicinæ,Heſych. ¶ Eſt & διόπτρα Galen. γυναικῶν διαστολεὺς, ſpeculum matricis vocant, vulgò vis de matrice. Hinc διοπτρισμὸς, Æginet.

Διορατικὸς,οῦ,ὁ,perſpicax, Chryſoſt.

Διοράω,diſpicio,perſpicio, diſcerno,Iſocrat.

Διοργάνωσις,apparatus partiũ inſtrumentalium.

Διοργίζομαι,iraſcor,indignor.

Διόργυιος,duorum pedum.

Διορθόω,μ.ώσω,π.ωκα,& διορθοῦμαι, dirigo,erigo,rectè diſpono, corrigo, afflicta reparo.

Διόρθωμα,ατος,τὸ,directio Quint.directũ Cicer. medela,emendatio,Ariſtot.in Politicis.

Διόρθωσις,εως,ἡ,directio & directura Vitruu.

Διορθωτὴς,q. director,moderator, emendator.

Διορθωτικὸς,qui emendat, & dirigit.

Διορία,ἡ,diſcrimẽ,dies preſcriptus, προθεσμία.

Διορίζομαι,& Διορίζω,μ.ίσω,π.ικα, diſtinguo, definio,diuido, partior. Plat. in Polit. τέχνη τῆς τῶν αὐτοπωλῶν διώρισται τέχνης. ¶ Et διορίζω,ſtatuo, decerno & diſputando concludo, Themiſt. in 2. de Anima, πειρασθῶμεν αὐτοὶ διορίσαι τί ἐστι ψυχή. ¶Item affirmo,Halicar. διορίζεται μηδεμίαν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὑπόθεσιν εἰς δικαστήριον γεγράφθαι: Vnde & διωρισμένον, conſtitutum,ſtatutum,certum & ſelectũ: διοριζομένη ἀρὰ, imprecatio certis verbis concepta, Æſchin. ¶ Διορισμὸς,οῦ,ὁ, diſtinctio, diuiſio,diſcrimen, diſtincta rerum explicatio,Galen.l.1.¶ Cic.5.de finib. determinatio.

Διόρνυμι,excito:& διόρνυμαι,procedo,Nonn.

Διόροφος,duplici tecto, δίστεγος.

Διορροῦσθαι,vel διοῤῥοῦσθαι,ſereſcere Plin.l.in ſerũ abire,& liqueſcere,Dioſcor. ¶ Διόρρωσις,Hippocr.eſt cùm lac ſereſcit vel abit in ſerum.

Διορυγὴ,ῆς,ἡ,foſſa. Διόρυγμα,ατος,τὸ,fouea,foſſa.

Διορυκταὶ,effractores, τοιχώρυχοι.

Διορύττω,μ.ύξω,π.υχα,fodio,foſſas duco,cauo, effringo, Ariſtoph. πλιῶ τοίχους διορύττειν.

Διορχέομαι,perſalto,ad finem ſalto.

Δῖος,ου,ὁ,generoſus,diuus,bonus,Homer.

Διοσημεῖα,τὰ,monſtra deorum,prodigia, ſigna Iouis,& eorũ quæ contingunt in aere.¶Plut. in fœmin.dicit,μεγάλαι μὲν εὐθὺς ἐξιόντι διοσημεῖαι παρηκολούθουν.

Διοσημία,ας,ἡ,Cõment.Ariſtop.in Acharn. tẽpeſtas intempeſta. Suid,θερμία.

Διοσκουρίδαι,Caſtor & Pollux,Plutarch.

Διοσκούρειον,τὸ,templum Caſtoris & Poll.Dem.

Διόσκουροι,vel διόσκοροι, Caſtor & Pollux, quaſi διὸς κόροι, i.Iouis filii, Cæl.lib.10.cap.6.

Διόσκω,diligenter perſpicio, corrumpo, animo deficio, Heſych.

Δίοσμος,Theophr.vis illa odorandi.

Διοσπολιτικὸν φάρμακον,Galen lib.1.ad Glauc.

Διόσπυρος,vel διόσπυρον, genus Ceraſi, de quo Theophr.de hiſt.plant.lib.3.cap.13.¶ Eſt etiam herba alio nomine lithoſpermon, Plin. lib.27.cap.11.

Διόσφυρα,fructus de quib.Galen. 2. περὶ τροφ.

Διόστεον,gemino conſtans oſſe.

Διότι, & Διότι,quia,quòd,quoniam, ideò, λέγω διότι ἀφανίζουσι, Xenoph. dico quòd obruũt. ¶Et interrogatiuè,cur? quamobrem?

Διοτρεφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,à Ioue nutritus, Iouis alumnus, Regum Epith. Iliad. ἀπέχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων. ¶ Διοτροφεὺς,έως,ὁ,idem. i. ὁ ὑπὸ τοῦ διὸς τραφείς.

Διουρέομαι,ſanioſus fio Plin. Ariſt.l.3.Anim.

Διουρητικὸς, vi vrinam mouendi præditus: vnde Galen. διουρητικὰ φάρμακα: Cæl. Aurel. medico, l. 1. Chroniôn c. 4. vrinalia medicamenta.

Διωρίζω, i. διορίζω, diſtermino, diſtinguo.

Διοχετεύειν, aquã canalibus aut alueis deriuare.

Διοχὴς δίφρος, ſella duorum capax, Poll. lib. 7.

Διοχλέω, μ. ήσω, π. ηκα, turbo, moleſtus ſum & interpello: Demoſth. Accuſ. iungit.

Δίοψ, ὁ, diſpenſator, præfectus.

Δίοψις, εως, tranſpectus Lucret. perſpicuitas, perſpicientia Cicer. Plat. in Timæo.

Διπάλαστος, ου, ὁ, duorum palmorum, bipalmis.

Δίπαλτος, tenẽs bina tela & vibrans, ambidexter, Sophocl. in Aiace. ¶ δίπαλτα ξίφη, Eurip. enſes vtrinq; vibrati, i. ancipites. ¶ Διπάλτως, vtrinque mouendo, ambabus manibus.

Διπηχαϊκὴ, ῆς, ἡ, interſcalmium Vitruu lib. 1.

Διπηχυαῖος, ου, bicubitalis, Dioſcor. lib. 4.

Διπλάζω, μ. άσω, π. ακα, gemino, duplico, Soph. in Aiace. ¶ Δίπλαξ, veſtis duplicata, Iliad. γ.

Διπλασιάζω, duplico, conduplico, congemino, itero: Dicitur & διπλασίζω.

Διπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, duplicatio.

Διπλάσιος, ου, ὁ, duplus, Plat. Epiſt. 7. διπλασίαν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν ποιεῖν, duplicare principatum paternum. ¶ Διπλασίων, ονος, ὁ, idem, Ariſtot. περὶ κόσμου, ἐν διπλασίονι τούτων χρόνῳ. ¶ διπλασίως ἐλάττω, duplò inferiora, Plat. νόμ.

Διπλῆ, nota in Comœd. figuráq; triãguli obliq.

Διπλῇ, dupliciter, duplò Plat. lib. 1. de Repub.

Διπληίδες, veſtes duplices, Poll. lib. 7.

Διπλόη, ἡ, fraus, verſutia, deceptio, Nazanz. οὐ παύσεται τῆς ἑαυτοῦ διπλόης, ſuæ verſutiæ finẽ non imponet. ¶ Item duplicitas, Themiſth. in pri. de Anima.

Διπλοῒς, ΐδος, Horat. lib. 1. Epiſt. pannus duplex. ¶ Tunica & pallium in ſacris Bibliis. ¶ Itẽ chlamys, veſtis militaris, 1. Reg. cap. 24.

Διπλόος, & διπλοῦς, ὁ, duplus. διπλόος γίνομαι, geminor, Hermog. διπλοῦν κόκκινον, coccinum bis tinctum, Exod. 25. ¶ Marcell. notat, interdum διπλοῦν non ſignificare duplicem, ſed latum & grandem, vt apud Dioſcorid. lib. 2. cap. 213. ¶ Item ſecundus. διπλοῦς ἄνδρας, i. δευτέρους, Sophocl.

Διπλοσήμαντος, duo ſignificans, Ariſtot.

Διπλόω, μ. ώσω, π. ωκα, duplico, Plut. in Camill.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, vas duplex, quod & ἀγγεῖον διπλοῦν, & διπλοῦν σκεῦος dicitur. (*Balneum Mariæ* vocant pharmacopolæ) Galen. lib. 7. κατὰ τόπους. ¶ Eſt & Δίπλωμα, Latinis etiam diploma, i. literæ principum ſignis obſignatæ, vulgò *patentes*.

Διπόδης, bipedaneus, bipedalis, Xen. in OEcon.

Διπόδια, calciamenti genera, vel ſculponeæ, aut ſocculi lanei, Poll. lib. 7. ¶ Διποδία, ας, ἡ, genus ſaltationis Laconicæ, bipedatio, Idẽ l. 4.

Διποδιαῖος, bipedaneus, bipedalis, Xenoph.

Δίπολος γῆ, terra bis aratro proſciſſa, Heſiod.

Διπόταμος, duos fluuios habens.

Διπρόσωπος, biceps, bifrons, duplex. διπρόσωπος εἰκὼν, imago ancipitis aſpectus, Lucian.

Δίπτερος, ὁ, bipennis. ¶ Item ædificii genus.

Διπτέρυξ, γος, ὁ, duplices alas habens, in Epigr.

Δίπτυξ, υχος, duplex, Adiectiuum. 2. Argon.

Διπτυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, geminus.

Δίπτυχος, ου, ὁ, duplicatus, duplex: vnde δίπτυχοι νεανίαι, duo iuuenes, Euripid. Iliad. δίπτυχα ποιήσαντες, i. duplicantes. ¶ Et δίπτυχα, dupliciter, Aduerb.

Διπύρηνος μήλη, ſpecillum quod duos nucleos habet, vel capitula, & vtrinque cuſpidatum eſt ¶ Et inſtrumentũ chirurgicum Galen.

Δίπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, duplex, Ariſtoph. δίπυροι λαμπάδες, i. διπλαῖ. ¶ Δίπυρος ἄρτος, panis bis coctus panis nauticus: rubidus panis Plaut. ¶ Feſtus parum coctum vertit ex Ariſtotel. Probl. ¶ Athen. lib. 3. pro delicato pane accipit.

Διρκαία, ας, ἡ, dircæa, herba quæ & κιρκαία, Dioſcorid. lib. 3. cap. 134. Δίρκιον, vide in dictione Δαῦκος.

Δίρκαιος, ου, appollinaris minor.

Δίρρυτος, dupliciter fluens, Nazanz.

Δὶς, bis, iterum, ſyncopa pro δυάκις, Etym Plat. in Epiſt. δὶς τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν. δὶς διὰ πασῶν, Prouerb. de inter ſe multum diſtantibus.

Δισαλέος, ſordidus, ῥυπαρός.

Δισεγγόνη, atneptis. Δισέγγονος, ου, ὁ, atnepos.

Δισεγγυάω, ῶ, fidem ſponſione libero.

Δίσεκτος, biſſextus, Gazę de menſibus.

Δισεξάδελφος, fratris ſororíſque abnepos.

Δίσεφθος, ὁ καὶ ἡ, bis coctus, recoctus.

Δισθανέες, τὸ, genus herbæ apud Nicand. Etym.

Δισθανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, morti bis patens.

Δισθετούμενος, animi anxius, Polyb. in Epit.

Δίσκελλα, ſporta, σαργὶς, Heſych.

Δισκεύω, diſco ludo, diſcum iaculor, Lucian.

Δισκοβόλοι, diſcũ in ſublime iaculãtes, Ammon.

Δισκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diſco ſimilis Marcello.

Δίσκος, ου, ὁ, diſcus, maſſa ferri, lapis qui exercendi cauſa corporis ad auras proiiciebatur. Iliad. β, δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃς, diſcis ſe oblectabant. ¶ δίσκοι, etiam cœnarum diſc. Apuleio, vel κύκλοι, i. orbes & quadræ, Poll. lib. 6. ¶ Item corpus ſolis, vel globus, Aphr. ἐλάττων ἡ σελήνη τοῦ ἡλίου τυγχάνουσα τὸ μέγεθος τὸν δίσκον πάντα κρύπτειν οὐ σθένει, i. eius orbem non poteſt obſcurare.

Δισκοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, diſcum ferens.

Δισκουρία, ὅσον ἄν τις βάλλοι δισκεύων, Heſych.

Δίσκω, βάλλω, iacio, δίκω.

Δισμύριοι, bis dicies mille, Plut. in Camill.

Δίσπαππος, attauus.

Δισπιθαμιαῖος, dodrãtalis, ſeſquipedalis. ¶ Aliis duos palmos altus. ¶ δισπιθαμιαῖον ὀρνιθόγαλον, Dioſcor. lib. 2. cap. 177. Plin. ſemipedalis ¶ Δισπίθαμος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Δισποδία, genus ſaltationis.

Δισπόνδειος, duplex ſpondæus, pes 4. longis.

Διστακὶς

Διασακίς,bis.
Διασσοχαὶς βασιλεῖς,duos reges,Sophocl.
Διασσός,ῆ,ὸ,duplex,geminus,Sophocl.
Διασύλλαβ☉,duarum ſyllabarum.
Διασυμφωνεῖν,duarum eſſe conſonantium.
Διασύμφωνος,ὁ ϗ ἡ,qui eſt duarum conſonantiū.
Δισταγμός,ου,ambiguitas,dubitatio, hæſitatio.
Διστάζω,μ.άσω,π.ακα, dubito, duplicia intelligo.Διστάζομϑμον,incertum,dubitatū, dubium.
Διστάσιον,pondere duplo.
Δίστασις,εως,ἡ,dubitatio,diſſenſio.
Διστατικὸς,ῆ,ὸ,quaſi diſcretiuus,Gaz.lib 4.
Διστατικὸς σωύδεσμ☉ ὁ ἐάν, Gazę, dubitatiuus.
Διστεφέες,bis ſepulti.
Διστεγία,ας,ἡ,domicilium duo tecta habens.
Δίστεγος,ου,ὁ ϗ ἡ, duas habens contignationes.
Δίστιχος,ȣ,ὸ,binis verſibus conſtans.
Διστοιχία,ας,ἡ,ordo binus.¶ Δίστοιχος,ordinis duplicis, διστοίχους ὀδόντας ἔχει, Ariſtot.
Δίστοκος,quæ bis peperit.
Δίστομος,ὁ ϗ ἡ,anceps,i. vtrinque acutus, δίστομος μάχαιρα,Hebr.4.Hieron.biceps gladius.
Διστιχίασις,εως,ἡ, pilorum ſuccretio præter naturam in palpebris,Cæl.lib.7.cap.5.
Δισύπατος,ου,ὁ,iterum conſul.
Δίσφαξ,κος,vbi duo montes os vallis faciunt.
Δίσφορος,ου,ὁ,moleſtus. Διχαδὴς,bifidus.
Διχιλιὰς,numerus bis mille continens.
Διχίλιοι,duo milia,Plutarch.in Fabio.
Δίχωλ☉,ου,ὁ,vtroque claudicans pede.
Διτάλαντος σταθμὸς,duorū talentorum pondo.
Διτοκέω,ῶ,gemellos pario,Gaz.lib.6.Anim.
Δίτοκος,Anacreōt.δὶς τεκοῦσα,quæ bis peperit.
Διπλαχῶς,dupliciter.
Διπλαγλωττία,duplex lingua.
Διπλόγλωττος,ὁ ϗ ἡ, duplicis linguę,Bud.
Διπλογονέω,ῶ,partum gemino.
Διπλολογῶ,& διλογῶ,geminato verbo loquor : vt στεφάνῳ στεφανῶσαι,Ariſtoph. ¶ Item bis dico, reuoco,Syneſ. τούτοις τῶν στίχοις ἀποδίδωσιν,οὐ περιπλείων, ȣ διπλολογῶν, non offendens,non ſeſe reuocans.
Διπλος,duplex,biſculus,ambiguus,Plat.Epiſt.7.
Διϋγραίνω,perfundo,madefacio,excolo,diluo.
Δίϋγρ☉,ὁ,humidus,vliginoſus, infirm⁹,mollis.
Διϋλάζομαι,in materiam abeo, Plat.in Timæo.
Διϋλίζω,μ.ίσω,π.ικα,defęco, excolo], deliquo, expurgo.¶Διΰλισις,εως,ἡ,percolatio.
Διϋπνίζω,μ.ίσω,π.ικα, expergefacio, excito.
Διϋφαίνω,texo,intertexo.
Διφαγγία,ordo quidam inſtruendæ aciei,Suid.
Διφασία,ας,ἡ,iuſtitia,Suid. ¶ Heſych.διλογία.
Διφάσιος,ὁ,alteruter,duplex, anceps,Herodot.
Διφάω,μ.άσω,π.ακα,inquiro,Heſiod.
Διφέροντα δένδρα, arbores biferæ,Theophr.
Διφήτωρ,ορος,indagator:poeticum,prima breui.
Διφθέρα,ας,ἡ,pellis amaltheæ capræ, in qua res humanas ſcribere dicitur Iupiter. ¶ Item operculum libri, membrana,ἐν διφθέραις χαλκαῖς,Plutarch.in Probl. ¶ Eſt & paſtoritium ex pellibus indumentum, quod quidam vocant Rhenonem,ſagū pelliceū, Ariſtoph.νεφ.
Διφθερῶ,corio obtego, Plutarch.in Sympoſ.
Διφθερίας,ȣ,ὁ,genus perſonæ tragicæ diphthera indutæ: Vide Poll.lib.4.
Δίφθογγος,ȣ,ὁ ϗ ἡ,duarum vocum ſonus.
Διφορεῖν,biferum eſſe,bis ferre, Gaz.lib.3.
Δίφορος,bis fructum ferens, Ariſtot.διφόρου συκῆς,bifere fici.¶ Leu.19. τ̀ ἀγρόν σου ȣ κατασπερεῖς δίφορον,non ſeres diuerſo ſemine.
Δίφραγες,duces militum apud Parthos.
Δίφραξ,ſella,currus,lectica,Heſych. Διφρας ἀδης Herod in vita Hom
Διφρδύω,aurigor,moderor currum.¶Διφρεία,ας,ἡ,aurigatio,currus circumagitatio,Suid.¶ Διφρδυτὴς,ȣ,ὁ,auriga,rector plauſtri,Sophocl.
Διφρηλασία,ας,ἡ,aurigatio, Pind.in Olymp.
Διφρηλάτης,auriga,gubernator currus, Lucian. Vnde & verbum διφρηλατῶ, Soph.in Aiace.
Διφρὶς,ὁ,iners,otioſus, deſes,ἀργός.
Διφρίσκ☉,ου,ὁ, curriculum,Ariſtoph.
Διφροπηγία,ας,ἡ,vectabulorum fabrica.
Δίφρος,ȣ,ὁ,& Suid. δίφρον, & in plurali τὰ δίφρα,biga. Euſtath.dicitur pars in curru, vbi cum parabate verſatur auriga,quaſi duos ferens, aurigam & pugnatorem. Iliad.ʃ, περικαλλέα βήσετο δίφρον,i.τὸ ἅρμα.¶ Pro ſella, Iliad γ,δίφρον ἐλοῦσα, &c. Plat.lib.1.de Rep. καθῆστο ὀπὶ δίφρου, ſedebat in ſella. ¶ Item ſcamnum quo geſtantur infirmi.
Διφρουλκέω,ῶ,currum traho,in Epigram.
Διφρουργία,ας,ἡ,ſubſelliorum confectio.
Διφροφορεῖσθαι,ἐξελαύνειν,geſtari ſella,aut lectica vehi,διφροφορούμϑμοι,ſellis ſedentes, Herodot.¶Διφροφόροι,οἱ, ferentes ſellas curules.
Διφρυγὲς,τὸ,diphryges, cuius origo triplex:Vide Dioſcor.l.5.cap.120.& Plin.l.37.cap.13.
Διφυὴς,έ☉,ὁ ϗ ἡ,geminus,biformis,bifidus,bipertitus,duplicis naturæ.¶Διφυΐα,ας,ἡ, bifida diuiſio, Ariſtot.l.3.de partib. Animal.
Δίφυλλ☉,ου,ὁ ϗ ἡ,bina fronde foliatus.
Δίφυον,τὸ,duæ partes,δίμοιρον.
Δίφων☉, bilinguis,δίγλωσσος.
Δίχα,dupliciter, bipartitò, bifariam, Odyſſ.ό, δίχα δέ σφισι πάντα δέδασται.¶ Item abſque, ſine,citra,Genit.Sophocl.ἐγὼ ᵹ ϗ δίχα ἐκείνων πέποιθα τοῦτ' ὀπισπάσειν κλέος.¶ Itē ſeorſum, ſemotim, δίχα ποιεῖν, Xen.in Oecon.
Διχάζω,μ.άσω, π.ακα, diuido in duo, diduco coniuncta. Δίχαιος,ου,ὁ,bipertitus.
Δίχαλκον,ærei duo. ¶ Pro mēſura,lib 4.Dioſc. c.245.¶ Eſt oboli quarta pars,Poll.lib.9.
Διχαλὸς,vtrinq; cauus, biſulcus, Ariſt.2.Anim.
Διχαστῆρες,οἱ, quatuor dentes anteriores in meditullio conſtituti : ἀπὸ τῦ διχάζειν, quòd cibum diuidāt:vnde & τομεῖς appellat Poll.l.2.
Διχῆ,diuiſim,bifariam,dupliciter,bipertitò.
Διχηλδύω, vngulam ſciſſam habeo, Leuit.11.
Διχηλέω,ῶ, idem,Leuit.11. Δίχηλ☉,ου,ὁ ϗ ἡ, habens vngulam ſciſſam,biſulcus,bifidus.
Διχήμερον,ου,τὸ,tertia pars menſis, Poll.lib.1.

Διχῆ, Doricè, bifariam, dupliciter, Odyſſ. ά.
Διχθάδιος, duplex, anceps, Homer. διχθάδιον κατ' κῶλον, in vtroque membro, i. pede. Διχθάς, άδος, idem, διχθάδι χέρσῳ, duplici terra, Muſæo.
Διχίτων, ωνος, duabus tunicis diſtinctus.
Διχογνωμέω, & Διχογνωμονέω, ῶ, diſſentio animo, duplici ſententia diſtrahor Cicer. diſsideo, Xenoph. ¶ Διχογνώμων, ονος, ancipiti tractus ſententia.
Διχόθεν, à duabus partibus.
Διχόθυμος, duplici animo, calumniator.
Διχοίνικον, τὸ, menſura duarum chœnicarum, Ariſtophan. νεφ. ὑπ' ἀλφιταμοιβῶ παρεκόπην διχοινίκῳ, i. δύο χοίνιξι.
Δίχολος, Dioſcor. lib. 3. cap. 158, bifidus.
Διχόλωτος ἀνάγκη, Epigr. neceſsitas duplicis irę.
Διχόμηνος, ſemiplena luna, Aphr. lib. 1. Probl.
Διχομηνία, ἡ, ſemeſtre tempus, pleniluniũ, Suid.
Διχόμητις ἔρις, contentio duplicis conſilii.
Διχονοέω, ῶ, diſſentio, διστάζω.
Διχόνοια, ας, ἡ, diſſentio.
Διχόρειος, pes ex 2 choreis, Quintil. lib. 9.
Διχορία, ας, ἡ, diuiſio chori: Vnde & διχοριάζειν, i. ἐν δύο χορεῖς ᾄδειν.
Διχοστασία, ἡ, diuiſio, ſeditio, quoties *Scinditur incertũ ſtudia in contraria vulgus*, vt ait Virg.
Διχοστατέω, μ. ήσω, π. ηκα, diſcordo, diſſentio, ſeditionem facio, contendo, διχοστατῶ πρός σε.
Διχοτομέω, μ. ήσω, π. ηκα, diſſeco, in duo ſeco, Procl. de Sphæra. ¶ Διχοτόμημα, ατος, τὸ, fruſtum, diuiſio. ¶ Διχοτομία, ας, ἡ, bipartita ſectio. ¶ Διχοτόμος, ου, ὁ, in duo diuidens. ¶ Διχότομος, ου, ὁ, diſſectus, in duo diuiſus.
Δίχους, menſuræ genus, Dioſcor. l. 3. cap. 59.
Διχοφορεῖ, in duo diſcinditur.
Διχοφροσύνη, ἡ, diſcordia, ſeditio, factio.
Διχροΐα, ἡ, duplex color, color geminus.
Διχρονέω, ῶ, duorum ſum temporum, Gaz. lib. 4.
Διχρονοκατάληκτος, in ancipitem deſinens.
Δίχρονος λέξις, dictio duorum temporum.
Δίχροος, ὁ, bicolor. Δίχρωμος, idem, δίχρωμος ἔμπλαστρος, Galen. lib. 2. ad Glauc.
Διχῶς, bifariam.
Δίψα, ης, ἡ, ſitis, Aphrod. lib. 1. Probl.
Διψακὸς, οῦ, ὁ, matellæ interceus, vrinæ profluuium: quòd maximã inducat ſitim. Ab Ægineta lib. 3. definitur, ταχεῖα τῶν πινομένων διέξοδος. ¶ Eſt etiam nomen herbæ, quæ Latinè labrum Veneris dicitur.
Διψαλέος, ου, ὁ, ſitibundus, in Βατραχομυ. ¶ Διψαλέων, οντος, idẽ Nõn. δός μοι διψαλέοντι πιεῖν.
Διψάς, άδος, ἡ, dipſas ſerpens, ſic dictus quòd hi quos mordicus apprehenderit, ſiti inareſcãt. ¶ Significat etiam dolorem quem infligit hic ſerpens, Lucian. ¶ Item διψάς pro genere quodam ſpinæ, Theophr. lib 4. hiſt. plant. ¶ Eſt item διψάς, hepatis ſignum quoddam. ¶ Itẽ adiectiuè, vt διψὰς ἔχιδνα, vipera ſiticuloſa, lib 3 Epigramm.
Διψάω, μ ήσω, π. ηκα, ſitio, ſitim ſentio. διψῆν ὑδάτων μάλιστα, maxima ſiti affici, Herodot. ¶ Eſt etiã ſummopere cupere, Artemidoro, τὸ μὲν γὰρ διψᾶν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἢ ἐπιθυμεῖν.
Διψηρὸς, ſiticuloſus, aridus, Dion. de ſitu orbis.
Διψητικὸς, οῦ, ὁ, ſitim afferens, ſitim augẽs, Naz.
Διψία, κόνις ξηρά, puluis aridus.
Δίψιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſitim faciens: Vnde δίψιος ὥρη, Nonn. Διψοποιὸς, οῦ, ſitim ſtimulans.
Δίψος, εος, τὸ, ſitis, Xenoph.
Δίψυχος, ὁ καὶ ἡ, duplicis animi homo, Iacob. 1.
Διψώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſitim mouens, Dioſcor, lib. 1.
Δίω, expello, perſequor. ¶ Item timeo, δίω, φοβοῦμαι, Ilia. έ. περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν, i. ἐφοβεῖτο.
Διωβολία, duo trientes, duo æra minuta. 2. Polit.
Διώβολον, duo oboli, Eraſm in Chiliad.
Διωδηκέω, μ. ήσω, π. ηκα, pertumeo.
Δίωγμα, & ἀποδίωγμα, myſticũ quoddam ſacrũ, quod in Theſmophoriis ſolẽ mulieres obibãt.
Διωγμὸς, οῦ, ὁ, perſecutio, exagitatio, fuga, Nazãz.
Διωθέομαι, οῦμαι, & Διωθέω, ῶ, repello, perpello, propulſo, reiicio, protrudo, Plut. in Public. διωσάμενοι τὸν ὄχλον, vbi turbam repulerint. ¶ Demoſth. pro repudio, ταῦτα πάντα διωθοῦντο, καὶ οὐδαμῆ προΐεντο ἑαυτούς.
Διωθισμὸς, οῦ, ὁ, pulſus, impreſsio, Plut. in Cam.
Διωκάθω, accuſo te alicuius criminis, Plat. in Eutyph. πρεσβύτην πατέρα διωκάθειν φόνου.
Διώκομαι, quæror ad ſupplicium, Xen. in Apol. ¶ Interdum curro, Laſcar. in Epigr.
Διωκτὴ, ῆς, ἡ, perſecutio, inſectatio, Laſcari.
Διώκτης, ου, ὁ, quaſi perſecutor, actor, Nazanz.
Διώκτιος, ου, perſequens, vrgens, Nazanz.
Διωκτὸς, οῦ, expetendus, Sophocl. in Poll. lib. 9.
Διώκω, μ. ώξω, π. ωχα, fugo, abigo, διώκω σε ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. ¶ Item perſequor, ſequor, quæro, conſector: Vnde & pro expeto, magno ſtudio annitor vt aſſequar. διώκω τὰς τιμὰς, aucupor honores, Thucyd. ¶ Item venor apud iudicem, accuſo & reum ago. Cum duob. Accuſat. Iſocr. διώκω σε τὴν δίκην. Idẽ, διώκω σε ἱεροσυλίας. ¶ Capitur etiam pro proſequor, Xen. οὕτω πως διώκει πρόδικος τὴν ὑπ' ἀρετῆς ἡρακλέους παίδευσιν. ¶ Item curro, Laſcar. ὥστε διώκει, ὥστε πάλιν δρομέει.
Διωλύγιος, ου, ὁ καὶ ἡ, prolixus, diutiſſimè durans. διωλύγιον πνεῦμα, Epigr. flatus ingens.
Διωμοσία, iuſiurandum de calumnia, Suid.
Διώνη, ης, ἡ, Dione mater Veneris. Διωναίη, ἀφροδίτη, Venus, Dionyſ. de ſitu orbis.
Διώνυμος, ου, ὁ, binominis, famoſus.
Διώνυσος, ου, ὁ, Bacchus, pro διόνυσος, Heſiod.
Διωξικέλευθα κέντρα, calcaria viatoria, Epigr.
Διώξιππος ἄρης, Mars equos inſequens, Epigr.
Δίωξις, ἡ, perſecutio, expulſio, accuſatio. δίωξις κλοπῆς, actio furti, Plut. in Pericle. δίωξιν ποιούμενοι, fugæ ſe mandantes, Thucyd.
Διωρία, ας, ἡ, ſpatium, interuallum.
Διωρισμένως, ſeorſim, particulatim.
Δίωρος, ὁ, inconueniens, diſsimilis.
Διώροφος, ὁ, duo habens culmina, habens duo tabulata.

tabulata,ſeu duas contignationes.
Διώρυξ,ὁ,τάφρος, foſſa per muros aut aggeres facta, cuniculus,riuus,fluentum, alueus.
Διωρυχὴ, perfoſsio,effoſsio.
Διώσας, in Epigr.rude donatus,cumulans.
Διώσασθαι, per interſtitium vi indere.¶Δίωσις, protruſio,propulſio,dilatatio,Ariſt.in Probl.
Διωςὴρ, inſtrumentum chirurgicum, Ægin. ¶ Exod.36. vectis & ſudes in circulo poſita ad portandam arcam fœderis.
Διώτη,ης,ἡ,genus vaſis, à duab⁹ auribus,anſis.
Διώκτης,ſectator,Heſych.ἐργοδιώκτης.
Διώχης,ſedes in curru.

Δ M

Δμάω,μ.ήσω,domo,ſubiicio,Heſiod.in Theog. ¶Δμήσις,εως,ἡ,& Δμήτειρα,ας,ἡ, domitrix: Cereris epith.Etym.¶ Δμητὸς, domitus, ædificatus.
Δμωὸς,οῦ,ὁ, ſeruus, miniſter, Homer. ¶ Item ſeruilis, vernaculus, Epigram.¶ Δμωὴ,ῆς,ἡ, ſerua, quaſi domita ſeruitute,Odyſſ.ό. Δμωῒς ἴδος, & δμωάς,άδος,ἡ, idem.
Δμώς,ſeruus. τῦ δμωός: in Genit.plurali δμώων, Odyſſ.ξ,ἡ γδ δμώων δίκη ὄϛὶ,&c.

Δ N

Δνοπάληξ,vel δνοπάληξις,manuum motus.
Δνοπαλίζω,μ.ίσω,π.ικα,manu moueo.
Δνοφερὸς,οῦ,ὁ,caliginoſus, ater,Odyſſ.ό.
Δνοφόεις,όεντος,tenebroſus, obſcurus.

Δ O

Δοάζω,μ.άσω,puto, eligo, delibero, Odyſſ.έ, οἱ φρονέοντι δοάσσατο βέλτιον ἔἶ), i.ἔδοξε.
Δόγμα,ατος,τὸ, dogma,ſententia, edictum, decretum, ſcitum, δόγμα θέμϑυοι, plebiſcitum facientes.¶ δόγμα etiam dignitas,ϗ ἀξίωμα. Dion Cocceus,ϗ τὴν βουλὴν κτ δόγμα αὐτῆς ἑςίασε,ſenatũ pro dignitate cõuiuio excepit.
Δογματίζω,decerno,decreta pręſcribo,dogmata trado, Laert.in vita Plat. δογματίζειν, ὄϛὶ δόγμα τιθέναι,ὡς τὸ νομοθετῶν νόμοις τιθέναι.
Δογματικοὶ,οἱ,qui ſunt idonei ad præcipiendũ, Galen.ad Glauc.ἀλλ' ὔτε δογματικῶν ἰατρῶν, ὔτε τῶν ἐμπειρικῶν οὕτως ἐγίνωσκε, nec ex dogmaticis vllus,nec ex empiricis ita ſenſit.
Δογματιςὴς,qui leges & decreta præſcribit.
Δόδρα,mixtio quædam de qua Auſonius.
Δογματίποιῶ,decretum facio, Polyb.lib.1.
Δοθιὴν,ῆνος,tuberculum,furunculus, δοθιῆνας μαλάσσει,panos emollit, ſtrumas, furunculos,Dioſcorid.lib.1.cap.184.
Δοθίων,ονος,tuberculum,puſtula, furunculus.
Δοιὰ,duo,pro δύο,τῶ,dupliciter.¶Itẽ diſſenſio.
Δοιάζω,contendo,diſſentio, delibero.
Δοίδυξ,κος,ὁ,coclear, piſtillum,rudis, Ariſtop. πλ. ¶ Poll.lib.4,ἀλετρίβανος,ἄβαξ,inter inſtrumenta ruſtica.¶Δοιδυκοποιὸς,οῦ,ὁ, coclearia faciens.
Δοίη,δοιά. ¶ἐν δοιῇ, in diſcrimine, Hom.Iliad.ί.
Δοῖζον, Heſych.πύξον,σκάφη, vas concauum.
Δοιὸς,οῦ,geminus,Heſiod.δοιὰ ᵹ θέσθαι ἄροτρα.

Δοκάζω,obſeruo,expecto.
Δόκανα,τὰ,ſepulchra quędã Lacedęmone,Ety.
Δοκαίαι,αἱ,calami,Heſych.θῆκαι.
Δοκέομαι,ὔμαι,videor,cenſeo.
Δοκεύω,μ.εύσω,π.ευκα, inſidior, obſeruo, animaduerto, video, Heſiod. ¶ Item videor & appareo,Poeticè,pro δοκέω.
Δοκέω,μ.ήσω, & δόξω,ἀπὸ τῦ δόκω,π.ηκα,appareo,videor. Xenoph.κἂν ἐγὼ δοκῶ μοι κίνδυνον τῦτον ὑπομεῖναι,mihi videor hoc periculi poſſe ſuſtinere.¶ Pro exiſtimo,Idem, σὺ ᵹ σαυτὸν φρόνιμόν τι δοκεῖς ἔχειν; ¶ δοκῶ pro videor eſſe aliquid, ſeu aliqua exiſtimatione præditus ſum, Plat. in Apolog. ταῦτα γδ ὐχ ὑμᾶς χρὴ ποιεῖν τοὺς δοκοῦντας.¶ Capitur Imperſonaliter cum Infinit.pro videtur, certũ eſt,δοκεῖ φαίνεσθαι,eſſe videtur, Xenoph.δεδόχθαι τῇ βουλῇ ϗ τῷ δήμῳ, Demoſth.populum ſciuiſſe,curiámque cenſuiſſe.¶ ὧν δὴ δέδοκται πέρι, Thucyd.de quibus decretum ſit.¶ γίνεται τὸ δοκοῦν ἐκείνοις, res illorum arbitrio geritur,Plut.in Themiſt.i.κτ.¶δοκεῖν pro δοξάζειν, coniicere, exiſtimare, Soph.in Aiace, σοὶ μϑὺ δοκεῖν ταῦτ' ὄϛὶν,ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
Δόκη,inſidiæ,obſeruatio,expectatio.
Δοκησιδέξιος,acutus & dexter, Athen.
Δόκησις,εως,ἡ, apparentia, opinio, ſuſpitio, exiſtimatio, δόκησις ἀγνὼς, ignota ſuſpicio, Sophocl.Thucydid. δόκησιν παρέχειν expectationem de ſe præbere. ¶ Item ſpeculatio, quod ſuccurrit,occurſus,Etymolog.
Δοκησισοφία,ας,ἡ, ex perſuaſione ſapiẽtia, Plat.
Δοκησίσοφος,ὁ,φρόνιμος, qui in ſpeciem ſibi ſapiens eſſe videtur, Ariſtoph.in Pace.
Δοκίδες,αἱ,ſtellarum genus,Suid.
Δοκίδιον,υ,τὸ, lignum quod Italicè *il corrente.*
Δοκιμάζομαι, venio in quæſtionem & diſcuſsionem,Demoſt.¶Δοκιμάζεσθαι etiam dicuntur qui tutelæ ſuæ permittuntur adoleſcentes, Eidem κτ Μειδίου.¶Eſt etiam ad magiſtratum admitti,Eidem κτ Νεαιρ.
Δοκιμάζω,μ.άσω,π.ακα, probo vt admittã, exiſtimo,perpendo,exploro,Iſocra.δοκίμαζε τοὺς φίλοις ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας.¶Aliquando laudo & commendo, Xenoph.ταῦτα ἱκανῶς ἐκπονεῖν ἐδοκίμαζε.
Δοκιμασία,ας,ἡ,probatio, examinatio, expertio Vitruu.experientia, perſcrutatio & exploratio Columel.Gall. *la monſtre.* αἱ τῶν ἀρχόντων δοκιμασίαι, Xenoph.
Δοκιμαςέος,probandus,deligendus.
Δοκιμαςῆρες,Suidæ,οἱ ἐτασταὶ,inquiſitores.
Δοκιμαςὴς,οῦ,ὁ,approbator, æſtimator, Chryſ. περὶ ἱερωσ.¶Δοκιμαςικὴ,ἡ,ars probandi.
Δοκιμὴ,ἡ,probatio, experimentum, ſpecimen.
Δόκιμος,ου,probus,ſpectatus, illuſtris, probatus,δοκίμιον ἔχω,exploratum habeo, Plut.
Δόκιμος,ου,ὁ,probus,χρήσιμος,τίμιος, probatus, deligendus,bonus:ἄνδρες οἱ πρῶτοι ϗ δοκιμώτατοι,Ariſtot.viri primores & lectiſsimi.

Δοκὸς,ῦ,ἡ,trabs, Ariſtoph.νεφ. διδιεπολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας. ¶ Item obex, Eidem. ¶Significat & inſidias & machinationē, Etym. Heſych. δόκον, τὴν ἀγχόνην.i. ſuſpendiū exponit. ¶ Idem Heſych. δοκοὶς,ait eſſe εἶδος ἀςέρων ἐπισημασίαν τινὰ παρεχόντων θεωρεῖσθαι.¶Item linea.

Δόκος,ου,ἡ,conſideratio,apparentia,opinio.

Δόκωσις,tectum,contignatio.

Δολερὸς,ῦ,ὁ,doloſus. Δολερῶς,doloſé.

Δολιεύομαι,fallo.

Δολίζω,adultero, vitio.

Δολιόπους,οδὸς,ὁ,doloſo pede iens.

Δόλιος,ου,ὁ,fraudulentus,verſipellis, Sophocl.

Δολιότης,ητος,ἡ,dolus.

Δολιόφρων,ὁ καὶ ἡ,fraudulētus,Eurip.ἀπατεόφρων.

Δολιόω,ῶ, doloſè ago, Pſal.5.ἐδολιοῦσαν τῇ γλώσσαις αὐτῶν.

Δολιφόνος, ſiccarius,latro.

Δολιχαύχην,erecta ceruice ſuperbus, Eurip.

Δολιχεγχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,habens longam haſtam.

Δολιχεύειν, curſum plenum implere, Phil.de mundo,δολιχεύει τὸν τῆς φύσεως δρόμον.

Δολιχήρετμοι,οἱ, qui longis remis nauigant, vel qui prolixæ nauigationi ſufficiunt, Odyſſ.

Δολιχογραφία,prolixitas ſcriptorum,Epigram.

Δολιχόδειρος,habens longam ceruicem.

Δολιχόδρομοι,ſexies ſtadiū currentes,Plat.Leg.

Δολιχόσκιος,ου,ὁ,iaculum longo ferro.

Δολιχὸν,Aduerb.diu,multo & longo tempore.

Δολιχὸς,ῦ,ὁ,prolixus, habens lanceam erectam, δολιχοὶ κάματοι,inEpig Ibidē,δολιχαῖς ἐλπίσι.

Δόλιχος, curriculum ſpatii cōtinentis 12.ſtadia, vel ſecundùm Suid.24.¶ δεδιέναι τοῦ πολέμου τὸν δόλιχον,metuere belli exitum.¶ Item δόλιχος,ſiliqua ſpeciali nomine dicta,leguminis genus Gaz.ex Theophr.

Δολιχόσκιος,ὁ, habens longam vmbram,Iliad.ſ.

Δολόεις,ὁ,doloſus,ſubdolus, cautus,l.2. Argon.

Δολομήδης,εος,qui dolos meditatur.

Δολομήτης,ου,ὁ καὶ ἡ,doloſus, Iliad.ά, τίς δ' αὖ τοι δολομῆτα. Δολομῆτος,ου,ὁ,prudens,aſtutus.

Δολομήχανος,doli machinator.

Δολοπεύω,fraudem meditor, inſidior.

Δολοπλοκίαι fraudes,verſutiæ in verbis.

Δολοπλόκος,dolos nectens,verſutus, Epigr.

Δολοῤῥαφὴς,doloſus: Vnde δολοῤῥαφεία & δολοῤῥαφίη,verſutia,commentum,lib.7. Epigr.

Δόλος,ου,ὁ,dolus,fraus,Heſych.

Δολοφονέω,μ.ήσω,;dolo occido, incautum conficio. Δολοφονία, ας,ἡ, cædes cum dolo

Δολοφρονέω,μ.ήσω, π.ηκα,callidè ago, dolis deludo,Iliad.ſ. Δολοφροσύνη,ης,ἡ, dolus,aſtutia.

Δόλοψ,explorator,inſidiator,leno.

Δολόω,μ.ώσω,π.ωκα,decipio,vitio,adultero, Ariſt.in Equitib. φράσαι μὴ δολώσῃ.

Δόλων,ωνος,minimum in naui velum, Poll.l.1. ¶Δόλων etiam pro ſica latronum,Plut.in Tiberio.¶ Virgil.7.Æneid. *Pila manu, ſæuóſque gerunt in bella dolones*, vbi Seruius ait, Dolonem flagellum eſſe, intra cuius virgam lateat pugio.

Δόλωσις,εως,ἡ,deceptio,Xenoph.

Δόμα,ατος,τὸ,donatio,donum,Heſych.

Δομαῖον λᾶαν,lapidem ad domus ędificiū,Epig.

Δόμος,ὁ,fundamentum & baſis ædificii.

Δομέω,μ.ήσω,π.ηκα,ædifico,condo,ſtruo.

Δόμη,ἡ, murus,forma,aſpectus,corpus,ædificiū.

Δόμησις,εως,ἡ,ſtructura.

Δόμος,ου,ὁ,domus,οἶκος,ſtructura,Herodot.

Δονακεῖον,ου,τὸ, arundinetum.

Δονακοτρόφος,arundines nutriens, Euripid.

Δονακώδης,εος,ὁ,arundinoſus, 2.Apoll.

Δόναξ,ακος,ὁ,fiſtula,calamus piſcatorius, arundo,tibia,Odyſſ.ξ,ἀν' δόνακας καὶ ἕλος,inter arundines & in limo.Vide Dioſcoridem lib.1. cānam Gaza exponit lib.4. c.12. hiſtor.plāt. ¶ δόναξ πτηνὸς, ſagitta, Epigr.¶Ibidem.pro calamo ſcriptorio accipitur. ¶ δόναξ etiā inter inſtrumentorum partes refert Poll.li.4.

Δόνακες, piſces duabus teſtis velut imbricibus contenti,quos mitulos oblongos poſsis imaginari. Vulgò dicuntur *manſots*. Athen.lib.3.

Δονέω, & Δονέω,μ.ήσω,π.ηκα,moueo,commoueo,verto,agito,turbo,iacto, vibro, quatio, Ariſtoph.¶ Δόνησις,εως,ἡ, motus,agitatio.

Δόξα,ης,ἡ,maieſtas, ſplendor, gloria, dignitas, δόξαν λαμβάνειν,gloriā reportare,Iſoc.¶Sententia,opinio,mens, Plat.in Epiſt. ὡς ἡ ἐμὴ δόξα μαντεύεται.Plut.in Solone,χρώμενον παρὰ δόξαν τοῦ σκώμματος, cauillo præter expectationem incidente.¶ Ponitur pro axiomate,vel propoſitione rata,Ariſtot.l.3. Metaph.

Δοξαζόμενοι,exiſtimati,celebrati,Polyb.

Δοξάζω,μ.άσω,π.ακα, opinor, exiſtimo, ſentio, Plat.lib.1.de Republ.οὐ κακῶς δοξάζεις, non malè coniicis Xenoph.οὐ ταῦτα δοξάζειν ἀλλήλοις,non eandem habere opinionem.δοξάζω περὶ ψυχῆς οὕτως, Plat.de Leg. ¶ Et δοξάζειν,pro ſentire de ſe magnificè, Thucyd.καὶ μὴ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως ἐπιπλέον τι ἐδόξασεν ἑαυτόν.

Δόξαν,abſolutè,quum viſum eſſet, quū placuiſſet,Gaz.lib.2. καὶ δόξαν αὐτοῖς ναυμαχεῖν,quū cenſuiſſent,&c.Thucyd.

Δοξάριον,gloriola,εὐτελὴς δόξα.

Δόξασμα,Platon.id quod alicui videtur faciendum,opinio,idem quod δόγμα,Thucyd.

Δοξαστὴς,οῦ,ὁ,arbiter, iudex.

Δοξαστικὸς ἀνὴρ, qui vi opinandi præditus eſt, δοξαστικὸν τῆς ψυχῆς μέρος,Ariſtot.6.Ethic.

Δοξαστὸς,opinabilis Cic.Plat.in Timæo.

Δοξοκαλία,ας,ἡ,opinio pulchritudinis ſuę,Plat.

Δοξοκομπέω, de fama & gloria laboro, ambio, Plutar.in Pericl. ¶Δοξοκομπία,ας,ἡ,iactatio. ¶ Item auræ popularis captatio, Appian.

Δοξολογεῖν,Baſil. laudibus cumulare: Vnde Δοξολογία,collaudatio,Eidem in Epiſt.

Δοξομανὴς,inſaniēs honoris amore, Athen.l.11.

Δοξομανία,ας,ἡ,inſanus amore gloriæ, Plutarc.

Δοξοσοφία, opinio ſcientiæ, quam falsò homines aucupantur, δοξοσοφίαν μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν σπουδάσαντες, Galen.
Δοξοῦσθαι, videri, imaginari.
Δορὰ, ᾶς, ἡ, pellis, cortex, Theophr. plant. l. 9. c. 2.
Δοράζω, punio, haſtis pugno.
Δόραιτον, apud Heſych. κέρας ἐν ᾧ τὸν γλοιὸν φέρουσιν οἱ ζευγηλάται ὑπὸ τῇ ἁμάξῃ.
Δοραταῖος, ου, ὁ, ad haſtam pertinens.
Δορατίζεσθαι, haſtis pugnare: Vnde Δορατισμός.
Δοράτιον, ου, τὸ, haſta, iaculum, Lucian. ¶ Δορατοπαχεῖς, craſsitudinem haſtæ habētes, Xenoph. ¶ Δορατοθήκη, ἡ, repoſitorium haſtarū. ¶ Δορατοφόρος, ου, ὁ, haſtifer.
Δορὶ, τῷ, pro δόρατι, dandi caſu, haſtæ.
Δοριάλωτος, ſiue δορυάλωτος, αἰχμάλωτος, Soph.
Δορίδες, αἱ, cultri ad excoriandū, Poll. lib. 6.
Δορίθηρατος, haſta captus, Euripid.
Δορίκτητος, ὁ καὶ ἡ, bello captus, haſta acquiſitus.
Δορίληπτος, captus haſta, δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπὴ, reſtabat capienda, Euripid.
Δόριλλος, Suid. & Heſych. pudendum muliebre.
Δοριμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bellādi auidiſsimus, Eurip.
Δορίπονος, laborioſus in bello, Euripid.
Δορκαδίζων σφυγμὸς, ſpecies pulſus de quo Gal.
Δορκάδιον, ου, τὸ, damula, parua caprea, Eſa. 13.
Δορκάζω, circunſpicio.
Δορκαλὶς, tormenti genus, Suid.
Δορκὰς, άδος, caprea, dama παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω: ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον. ¶ Item puella amica.
Δορκὶς, Athen. δορκίδιον, apud Aetium, herba.
Δόρκος, ὁ, dorcus, fera quædam, Dioſcorid. lib. 2.
Δόρκων, ωνος, caprea, cap. 2. Cantic Solom.
Δορξικὸς, ἡ, idem, Alexand. Aphr. lib. 1. Probl.
Δορσῦδικος, Suid. ὑποδοχεῖον τῆς οἰκίας ὀρροφον.
Δορὸς, οῦ, ὁ, vter, culeus, ſaccus, θύλακος, Euſtath.
Δορπέω-δειπνέω, cœno. Ody. ό, ὃ δ' αὖτις καὶ δῖος ὑφορβὸς δορπείτην. ¶ δορπήσασθαι, apud Poll. lib. 6.
Δόρπια, primus dies feſti cuiuſdam Athenienſibus, quòd qui ex eadem tribu eſſent, ad cœnam conuenirēt. δορπία Poll. Suid. δόρπεια.
Δόρπον, τὸ, & Δόρπος, ου, ὁ, cœna, veſpertinæ epulæ. Odyſſ. ξ, δόρπον ἕλοντο, i. cœnarūt. ¶ Δορπηστὸς, οῦ, hora cœnæ, Ariſtoph. ἀλεκτρυὼν ἀπὸ τοῦ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας. ¶ Athen. l. 1. tradit veteres τὸ ἄριστον, δορπηστὸν vocaſſe. ¶ Apud Poll. lib. 6. ſcribitur δορπηστὸν: ſed δορπηστὸς apud Heſy.
Δόρυ, ατος, τὸ, haſta, haſtile, iaculū, Odyſſ. ξ, δόρυ δ' ἔκβαλον ἔκτοσε χειρὸς, haſtam è manu abieci. ¶ Δορυάλωτος, ὁ καὶ ἡ, bello captus ſeu haſta, δορυαλώτους πόλεις πεποίηκεν, redegit in ſeruitutem, Iſocrat.
Δορυδρέπανα, falces præacutæ, & inſertæ longuriis, non abſimili forma muralium falcium.
Δορυθάρσης, ὁ καὶ ἡ, haſta audax, in Epigramm.
Δορύκη, pharetra, vas vbi iacula reponuntur.
Δορύκλυτος, ου, ὁ, haſta clarus, παρὰ τὸ δόρυ ἔνδοξος.
Δορύκρανον, Strab. galea ex pellibus ferarum.
Δορύκτητος, ου, ὁ, captus in bello, δορύκτητος γῆ, ager bello partus, Plut. in Lycurgo.

Δορύληπτος, vel δορίληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, captiuus.
Δορύμαχος, bellicus, haſta decertans.
Δορυμήστωρ, ορος, ὁ, peritus rei militaris.
Δορύξενος, ου, ὁ, amicus in bello ex hoſte factus, vt Glaucus & Diomedes, Homer. ¶ Item legatus de redimendis captiuis, Cæl. l. 6. c. 32.
Δορυξόος, ου, ὁ, haſtæ politor, Ariſtoph.
Δορυπλήκτος, ὁ καὶ ἡ, haſta perculſus, in Epigr.
Δορυσθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, haſta inuictus, & potens.
Δορυσσόος, & Δορυσσόος, bellicoſus, haſtam vibrās, haſta territans, Heſiod. δορυσσόα ἀμφιβόωνι.
Δορύσσω, μ. ύξω, π. υχα, pugno: Vnde δορύσσοντες μόχθοι, Sophocl. in Aiace, bellici labores.
Δορυφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, lanceam fero, ſatellitis munus obeo, munio ſatellite, δορυφορεῖν τὸν βασιλέα, Herodot. ¶ Pro ſeruio ſeu ſubſeruio, Baſil. ¶ Δορυφόρημα, ατος, τὸ, ſatellitium ad tutelam corporis.
Δορυφορία, ας, ἡ, comitatus ſatellitum, ſatellitiū.
Δορυφορικὸς, haſtatorius, δορυφορικὴ οἴκησις, Plat.
Δορυφόρος, ου, ὁ, prætorianus miles, ſatelles.
Δορυφορούμενος, ſtipatus, comitatu ſuccinctus.
Δοσείειν, libenter dare, liberalem eſſe.
Δοσίδικος, ὁ, pœnā pro delicto pendēs, Herodot.
Δόσις, εως, ἡ, datio, donatio, donum, Iſocrat. ad Nicocl. δόσιν ποιεῖσθαι, dare munus. κατὰ δόσιν παρακατέλαβε, ex teſtamento accepit, Iſæo.
Δόσκω, do, δίδωμι. Δότειρα, ας, ἡ, datrix.
Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, & Δότης, ου, ὁ, dator, Chryſ. περὶ εὐχῆς, προσκυνεῖς τὸν τοσούτων ἀγαθῶν δοτῆρα.
Δοτικὸς, οῦ, ὁ, ad dandum pronus, Ariſtot.
Δοτικοφανὴς, έος, Datiuo ſimilis, Gaz.
Δοτὸς, ὁ, deditus, datus.
Δουλαγωγῶ, μ. ήσω, in ſeruitutem redigo. Bud.
Δουλαπατεία, ας, ἡ, ſeruorum ſeductio, Ariſt. 5. Ethic. δουλαπατείας δίκη, actio ſerui corrupti.
Δουλάριον, ου, τὸ, ſeruulus.
Δουλεία, ας, ἡ, ſeruitus, ſeruorum turba, ἡ θεοῦ δουλεία, ſeruitus deo exhibita, Plat. in Epiſt.
Δούλειος, ὁ καὶ ἡ, ſeruilis, Plat. Epiſt. 8, φεύγοντες τὸν δούλειον ζυγόν. Δουλήιος, ου, ὁ, idem.
Δουλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſeruio, Xenoph. ταῖς ἡδοναῖς δουλεύων. ¶ Δούλευμα, ſeruitus, miniſteriū, Euripid. in Oreſte, ἰδοὺ τὸ δούλευμα ἰδού.
Δούλη, ης, ἡ, ancilla. τὴν δούλην ὄντως ὑπόνοιαν, verè ſeruilem cogitationem, Nazanz.
Δουλικὸς, ſeruilis, Xenoph. ¶ δουλικῶς, ſeruiliter.
Δούλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeruilis, δούλιον ἦμαρ, Hom. i. αἰχμαλωσία: & δούλιος τροφὴ, ſeruilis cibus, Sophocl. Δουλὶς, ίδος, ἡ, ſerua.
Δουλιχόδειρος, ου, ὁ, habens longum collum.
Δουλογχάφιον, aſſertio in ſeruitutē, in Pandect.
Δουλοκρατία, ſeruorū imperium, Suid.
Δουλοπρέπεια, ας, ἡ, ſeruilitas, humilitas.
Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſeruilis, illiberalis, Xen.
Δοῦλος, ου, ſeruus, ſeruilis, δοῦλος καιροῦ, ſeruiens tempori. Δοῦλος ὢν, κόμην ἔχεις, Suid.
Δουλοσύνη, ης, ἡ, ſeruitus, δούλωσις, Poll. l. 3.
Δουλοφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui videtur eſſe ſeruus.
Δουλόω, μ. ώσω, π. ωκα, καὶ δεδούλωμαι, ſubiicio, ſub-

igo,in ſeruitutem redigo, Plat. Epiſt.7.δουλῶσθαι σικελίαν ὑπὸ νόμοις. ¶ δουλούμενος τὴν γνώμην,qui animo frangitur,Thucyd.

Δούλωσις,εως,ἡ,ſubactio in ſeruitutē, captiuitas.

Δουπέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſtrepeo,tinnio, obſtrepo, ſono cadendo,Iliad.δ.δούπησεν δὲ πεσών.¶ Apoll.2,παταγὴν ἐνὶ χερσὶ τινάσσων δούπει,edebat ſonitum.¶Δοῦπος,ου,ὁ,ſonitus,fragor.

Δοῦρα,tigna,trabes,Odyſſ.έ,αὐτὰρ ὁ τέμνετο δοῦρα,i.ligna.¶ Aliquādo δόρατα,haſtæ,Odyſſ. ά,καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ ἔχων,haſtilia duo & tela.

Δούρατα,τὰ,ligna,tigna,haſtæ,trabes.

Δουράτεος,& Δούρειος,ligneus:Hinc Hom.δούρειος ἵππος:& δουράτεος πύργος,2.Argon.

Δουρηνεκὲς,τὸ, tanto interuallo, quanto iaculum proiici poteſt,vel ad haſtæ longitudinem.

Δουρὶ,pro δόρατι,Iliad.ά.ἐρωήσει περὶ δουρί.

Δουρικλυτὸς,haſta inſignis,i.bellator præclarus. Odyſſ.ὁ, πείραιος δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα. ¶ Dicitur & δουρικλειτὸς,Iliad,έ, δουρικλειτοῖς μηριόνης.

Δουρίληπτος,ου,ὁ καὶ ἡ,captiuus,haſta captus,i.bello,Sophocl. Δουριπετὴς,haſta cadens.

Δουριτυπὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,lignum tundens,Epigr.

Δουροδόκη,ης,ἡ,locus vbi lancea locatur.

Δουροθήκη,ης,ἡ,armarium haſtæ.

Δουρόκτητος,ου,ὁ καὶ ἡ,captiuus & captiua:poeticū.

Δοῦρυ,ου,τὸ,lignum. ¶Δουροπαγὴς, Oppian.ligno ſtratus,contignatione compactus.

Δοχὴ,ῆς,ἡ,conuiuium,Lucæ 5.

Δοχήϊον,ου,τὸ,idem: & δοχεῖον,in Epigr.

Δοχεῖον,ου,τὸ,vas, receptaculū,cōceptaculū,Aph.

Δόχμιος,pes quinque ſyllabarū,Quintil.l.9.c.4.

Δοχμαλὸς,humilis.

Δοχμὴ,ῆς,ἡ,palmus,σπιθαμὴ,Poll.lib.2.

Δόχμιος,ου,ὁ καὶ ἡ,obliquus,tranſuerſus,Nonn.

Δόχμος,ου,ὁ,obliquus,πλάγιος. Δοχμόω,μ.ώσω. obliquo,flecto, Nonn.& Heſych.

Δοχὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,capax,Theophr.l.2.c.6.de plant.

Δ Ρ

Δράβη,ης,ἡ, genus herbæ,Dioſcor.l.2,c.190.

Δραγματεύω,colligo manipulos. Δράγμα,τὸ,rapina,manipulus,donarium,Plut.in Publ.

Δραγμὰν,ventriculus.vel cōcauitas cerebri.

Δραγματολόγος,ου,ὁ,manipulorum collector.

Δραγμὴ,ἡ, multitudo ſtipis & paruæ pecuniæ.

Δραθεῖν,dormire. Δραίνω,poſſum facere.

Δραιὸς,longus. Δράκαινα,ας,ἡ,dracæna.

Δρακαινίδες, dracunculi piſces Hermol.

Δρακανὸς,rubia,ἐρυθρόδανον,Dioſcor.

Δρακέες,oculi,ὀφθαλμοὶ,Nicand.in Alexiph.

Δρακίος,ὁ,nomen proprium.παρὰ τὸ δράσσω, Etym. Δρακεῖν,videre, δέρκειν.

Δρακοντίας,Athen.lib.3.genus cucumeris.

Δρακόντιον, morbus quem deſcribit Poll.lib.4. ¶Eſt & dracunculus herba proſerpinalis Apul. Dioſcorid.lib.2.cap.196.& Plin.lib.24. cap.16.¶ Eſt etiam genus cucumeris Athen. lib.3.¶Colum.lib.3.genus vitis præcocis.

Δρακόντιος,ου,ὁ καὶ ἡ,draconteus,ſerpentinus.

Δρακοντολέτης,ου,ὁ, interfector draconis, Apoll. epithet.Δρακοντογενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, anguigena.

Δρακοντώδης,έος,ὁ καὶ ἡ,coruſcus.

Δράκων,οντος,ὁ,draco,δράκων θαλάσσιος, Dioſc. lib.2.cap.13.¶ Item aſpiciens,ἀπὸ τοῦ δέρκω, i.video.¶Item Parthorum cohors.¶Δράκοντες,Polyb.μανίακοι:& περιχεῖρες, Lucian. in Amoribus,catellæ,armillę,ſpintheres Feſto, Plin.brachialia.

Δρᾶμα,ατος,τὸ,rei repræſentatio, actus comœdiarū,fabula,figmentū.¶ Item factum,facinus, Nazanz. ¶Δραματίζω,ago fabulam Laertio in Plat. Δραματικὸς,ὁ, actiuus, poeticus, fabuloſus, Aphthon.δραματικὸς μῦθος. Δραματολόγος, qui fabulas conſcribit. Δραματοποιὸς,οῦ,ὁ, actor fabularum, Lucian.

Δραματοποιῶ,comicum opus edo,δραματουργῶ, doceo fabulam Cicer.Ariſtot.

Δραματουργέω,μ.ήσω,π.ηκα,molior,op⁹ drama ticū ſcribo, Athen.ά.δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἀθηναῖος ζήλῳ πλατωνικῷ. ¶ Δραματούργημα,ατος,τὸ, compoſitio, fabrica, σύνθημα.¶ Δραματουργία,ας,ἡ, opus dramaticè ſcriptum. ¶ Δραματουργὸς,οῦ,ὁ,fabricator.

Δραμεῖν,currere, Euripid. δραμεῖν δίαυλος ἀγῶνας. ¶Δράμημα,ατος,τὸ,curſus,curſitatio.

Δράμικες, panes quorum meminit Athen.lib.3.

Δρᾶναι,facere,ἀπὸ τοῦ δρῆμι ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ δραίνω,Ety.

Δράνειν,fortem eſſe, poſſe,operari, Etym.

Δρανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,alacris in agēdo,fortis,δραστικός.

Δράνος,factū,organū,ſimulachrum,Heſych.

Δρὰξ,κὸς,pugillus,manipulus, quantum manu cōtinetur, Chryſ.Δραξάμενος, pugillo tenēs.

Δράξων,ὁ,cauponarius. ¶ Diogen. Laert.leno.

Δραπετεύω,μ.εύσω,π.ευκα,fugio, Xenoph.

Δραπέτης,ου,ὁ,ſeruus,fugitiuus,fugax,Æſchin.

Δραπετίνδα,ἡ,puerilis ludus, Suid.& Heſych.

Δραπετίσκος,ſeruulus fugitiuus.

Δρασείω,facturio, aliquid facere geſtio,molior, facere delibero, Sophocl. in Aiace. δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν. ¶ Δράσις,εως,ἡ,actio.

Δρασκάζω,occultor, lateo.

Δράσκασις,ἡ,& Δρασμὸς,οῦ,ὁ,curſus,fuga,Æſch.

Δράσσω,μ.άξω,π.αχα, prehēdo, pugnis vrgeo.

Δραστεία,ancilla. Δραστέον,faciendum.

Δραστὴρ,ῆρος,ὁ,& Δραστήριος,ὁ,efficax,induſtrius, ſtrenuus,laborioſus, δραστήριος σύνεσις, rerū gerendarum prudentia, Plutarch. in Themiſth.δραστήριος ἐς τὰ πάντα,Thucyd.

Δραστικὸς,οῦ,ὁ,actiuus,efficax,actuoſus, effector: δραστικαὶ ποιότητες, Aphrod. Probl.132.lib.1. ¶Vnde δραστικῶς,agiliter,efficaciter.

Δράστις,εως,ſericum qui,id facit δρασιουργός.

Δρασώρακον, vel δρασώρακος, ita comœdi vocabāt vas in quo hiſtrionū ſuppellex,Poll.l.10.

Δρατὸς,excoriatus,pro δαρτός:& δρατοὶ, oculi.

Δράττομαι,μ.άξομαι,π.αγμαι, apprehendo, pugnum impleo. ὁ δρασσόμενος τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, comprehendens ſapientes in aſtutia ſua.1.Corinth.3.

Δράχματος,τὸ,botrus,dactylus,Heſych.

Δραχμὴ,ῆς,ἡ,drachma,nummi genus ſex continens obolos,Ariſtoph.νεφ. Vide Poll.lib.9.

Δραχμιαῖος,ου,ὁ, valens pretium drachmæ.

Δραχμίδιον,drachmula,Ariſtoph.Poll.9.

Δράω, μ.άσω, π. ακα, facio, perpetro, efficio, Thucydid. πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ ἄξιον ἄν τι δρῷεν; Plat.Epiſt.7,πολλὰ κακὰ δρᾶν τοὺς ἄλλους, aliis plurimùm nocere. Sophocl μὴ δρᾶ τοὺς τεθνηκότας κακῶς.¶ Antiquis pro θύειν,i. ſacrificare,Athenæus lib.14.οἱ παλαιοὶ,φησὶ,τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον.¶ Pro famulor, miniſtro, Odyſſ.ό. οἷά τε τοῖς ἀγαθοῖσι παραδρώωσι χέρηες:vnde δρηστὴρ,miniſter.

Δρεπάνη,ης,ἡ, falx, Heſiod. Δρεπανηφόρος,ου,ὁ, falcifer,falcatus,epith.currus, Lucian.

Δρεπανὶς,ίδος,ἡ, auis ſpecies,falcula ſiue riparia Gaz.de Anim. drepanis Plin. lib.11.cap.47. Δρεπανὶς etiã eſt milium, Heſych.κέγχρος.

Δρεπανοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,falcatus, ſpecie falcis.

Δρέπανον,ου,τὸ,falx,ἅρπη,ſarculum,Heſiod. ¶ In Epigr. pro marra, de falce hortenſi. ¶ Item pro enſe falcato quo vſus eſt Perſeus.

Δρέπανος,ου,ὁ,falx. Δρεπανουργὸς,οῦ,falcifer.

Δρεπεῖς,οἱ,meſſores,vindemiatores.

Δρέπομαι,μ.έψομαι,π.εμμαι,& Δρέπω,μ.έψω,π. εφα,decerpo, colligo, vindemio, στέφανον μὴ δρέπεσθαι,coronam ne carpſeris,Adag.

Δρεπτὸν,τὸ,vindemiale,quo aliquis fruitur.

Δρησμοσύνη,ἡ,miniſterium.

Δρήστειραι,αἱ, ſtrenuæ miniſtræ,Odyſſ.κ.

Δρηστῆρες,οἱ,famuli,miniſtri,Heſych.

Δρηστήριον ἔργον,ſeruile opus, Nonn.

Δρηστοσύνη,ης,ἡ,ſedulitas,miniſterium, Odyſſ.ό.

Δριάεις,viridis,herboſus.

Δρῖλος,ου,ὁ,lumbricus Epigram.¶ Alii βδέλλαν, id eſt,hirudinem exponunt Eleorum lingua. ¶ Alii cæcum.

Δριμεῖα,idem quod δριμύτης,Suid.acerbitas.

Δριμέως, acuté. Δρίμη,ἡ,frigus.

Δριμὺ, acriter, acutum.δριμὺ ἐνιδὼν, toruè intuens:δριμὺ βλέπων,acriter & toruè, Ariſtop.

Δριμύλος,ου,ὁ,acris,δριμὺς,acutus,Epigr.

Δριμὺς,έος,ὁ,acris,acutus in ſapore, Heſych. ¶Capitur etiã pro vehementi,aſpero & difficili, Theocr.Edyll.ά.αὐτῷ γὰρ δριμεῖα χολὴ ἐπὶ ῥινὶ κάθηται.¶ δριμὺς πυρετὸς, acris febris, Galen. ad Glauc. ¶ δριμὺς etiam ἐπὶ συνετοῦ, & pro prudente atque acuto homine apud Eurip. vt adnotauit Ariſtoph.Gram.

Δριμύτερον,acrius, vehementius, Ariſt.in Plut.

Δριμύτης,ητος,ἡ,acrimonia, acritudo Gell.acor. acritas Pomp.Mel.δριμύτης τῶν σκωμμάτων, Lucian.acrimonia & mordacitas. ¶ δριμύτης πυρετοῦ,febris acerbitas,i.παροξυσμὸς, Galen.

Δριμυφαγέω,ῶ,acribus cibis veſcor.

Δριμυφαγία,ας,ἡ, eſus ciborum acrium, Dioſc. lib.2. cap.32. εἰς τὰς δριμυφαγίας ἁρμόζει,ad vomitiones, quæ ciborum acritudine quæruntur accommodatur. Vide apud Cæl.Aurelianum medicum.

Δρίον,ου,τὸ,& Δρίος,εος,τὸ, ſylua, locus arboribus conſitus,Odyſſ.ξ,ὅθι τε δρίος,ἦν πολυανθέος ὕλης.

Δρὶς,ἡ,virtus.

Δριτὴ,ἡ,vrna: ſaltationis genus,Heſych.

Δρίφος, ου,currus.ſedes, δίφρος.

Δροίτη,ης,ſolium,vas balneatorum, Nicand.in Alex.¶ Item vrna mortui,Æſchyl.in Agam.

Δρομάδες,curſu valentes,Strab.¶ Item Dromones piſces, de quibus Plin.lib.23.cap.vlt.

Δρομάδην,curſim.

Δρομαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, curſor. δρομαῖος ἤει, currebat,Æſop. Δρομαίως,curſim.

Δρομαλὸς,ὁ,lepus,ὁ ἐν δρόμοις ἁλισκόμενος,Heſy.

Δρομὰς,ἡ,vaga,curſor,piſcis,ſcortum.¶ δρομὰς κάμηλος,camelus dromedarius Guarino.

Δρομεὺς,έος,ὁ,curſor. Δρόμημα,τὸ,curſus.

Δρομικὸς,οῦ,ὁ, aptus ad curſum, curſor velox. δρομικοὺς εἶναι ἀσκούμενοι,Lucian.

Δρομικῶς,curſim.

Δρομοκήρυκας,nuntii excurſores,Dion.

Δρόμος,ου,ὁ,δρόμημα, curriculum.ἵππου δρόμος, equi curſus,Demoſth.

Δρόμων, Heſy.paruus cancer, Plin.l.32.cap.vlt.

Δροσία,ἡ,i.δρόσος,ros. Δροσερὸς,οῦ,ὁ,roſcidus.

Δροσίζω,μ.ίσω,π.ικα,irroro, rore aſpergo.

Δροσοβόλος,ὁ καὶ ἡ,roſcidus, Theophr.lib.3.cap. vlt.de plant. δροσοβόλοι χῶραι, rorulenti agri.

Δροσοεὶς,έντος,rorulentus,roſcidus,Apollon.

Δροσοπάχνη, ros pruinoſus,pruina roſcida,δροσοπάχνη λέγεται ἡμιπαγὴς δρόσος,Ariſt.de mũd.

Δρόσος,ου,ἡ,ros,ψεκὰς, Ariſtot.de mund. δρόσος ἐστὶν ὑγρὸν ἐξ αἰθρίας κατὰ σύστασιν λεπτὸν φερόμενον.¶ Item δρόσοι,lachrymę, Sophocl. ¶δρόσοις κρηναίαις, fontium ſcatebris, Euripid. ¶ Item pro ſpermate,Ariſtoph.

Δροσοφόρος,ὁ καὶ ἡ,roſcidus. Δροσώδης,εος,idem.

Δρυάζειν,nugari, φλυαρεῖν,κατακολυμβῆσαι.

Δρύϊνος,ου,ὁ,quernus,roboreus.¶Item venenatus ſerpens:Vide Dioſc.lib.7.cap.12.

Δρύκαρπα,τὰ,omnes fructus arborum.

Δρυμάττειν,lacerare.¶Itẽ futuere apud Comicos.

Δρυμὸς,οῦ,ὁ,ſylua condenſa, nemus,ſaltus, Ariſtot.de mundo,γῆ πεποίκιλται βαθυξύλοις δρυμοῖς,i.opacis nemoribus.

Δρυμώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,nemoroſus,ſyluoſus.

Δρυμὼν,ῶνος,ὁ,quercetum.

Δρυβαφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, quercus cortice tinctus.

Δρυοκοίτης,epitheton cicadæ, in Epigr.

Δρυοκολάπτης, ὁ, picus arborarius Plin. picus martius,auis nomen,Theophr.

Δρυοκόποι,aues roboricei generis: roboriſeci.

Δρύον,ου,τὸ,nemus, Heſiod.ἀνὰ δρύα βυσσήεντα.

Δρυοπτερὶς,ίδος,ἡ,herba,de qua Dioſ.l.4.c.189. Plin.l.27.cap.9.Galen.lib.6.Simplicium.

Δρυοτόμος,& Δρυτόμος,lignator,lignarius faber Cicer.materiarius Plaut.¶Δρυτομία,ας,ἡ, ſectio materiæ, Plat.de Leg.¶ Δρυοτομικὴ,ars materiaria,materiaria fabrica Plin.Plat.

Δρύοχος,ου,carina, Polyb.lib.1. vide Bayf.de re naut.Sunt autem δρύοχοι, τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεὼς,ſtatumina vocat Cæſar.¶Eſt etiam, aliquando foramen ſecuris in quod manubrium inſeritur. ¶ Aliquando procœmium,Ariſtoph.in Theſmoph.¶Item δρύοχος pro δρυμὸς,in Epigram.

Δρύοψ,nomen auis,Ariſtoph.

Δρυπετὴς,vel δρυπεπὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,drupa, bacca nondum matura,Plin.lib.15.cap.1. δρυπεπεῖς δαφνίδες, Dioſcorid.lib.1.drupæ lauri baccæ, ſic Marcell. ¶ Suid.δρυπέτης,i.ὁ πέπειρος καρπὸς τῶν δένδρων.

Δρυπὶς,drypis, frutex pro foliis ſpinas habens, Theophr.de hiſt.plant.lib.1.cap.16.

Δρυπολέω,oberro in mõtibus, calamitoſè viuo.

Δρύπτομαι,& Δρύπτω,μ.ύψω,π.υφα, lacero vnguibus præ dolore animi, Apoll. 2.Argon. δρύψε δὲ οἱ βλέφαρον.

Δρῦς,υὸς,ἡ,quercus,arbor, robur,ἅλις δρυὸς,ſatis quercus, Adag. ¶ Eſt etiam Theophr.marinum quiddam petris adnaſcens. ¶ Ponitur pro quauis arbore: nam & vitem poetę δρυῶν οἰνοχίτωνα appellant.

Δρυτόμος,ου,ὁ,arborator Plin.putator Virg.materiarius Plaut.lignarius faber Cic.ὑλοτόμος.

Δρυφάδες,vngues,ramenta,dolores, vibices.

Δρύφακτος,ου,ὁ,tabulatum, ſepes cum palis, ſudes,cãcellus,locus in quo ſũtSenatores,Xen.

Δρύφειν,περαίνειν,complere,perficire.

Δρύφη,Suid ξέσματα,Heſych.δρυφοί.

Δρῦψ,auis genus.   Δρύω,abſcondo.

Δρυώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,roboreus, quernus.

Δρωμύας,ου,ὁ,fatuus.

Δρώπτης,ὁ,erro,mẽdicus,Heſych.δρώπης,Suid.

Δρώπαξ,medicamentum fuit,velútque picatio, qua molles ad vulſa corpora efficienda vtebantur,Aet.3.cap.190. & Paul.lib.7.cap.19. Vnde Δρωπακίζεσθαι, hoc vnguenti genere corpus illinire,Lucian.in Demonacte.¶Δρωπακισμὸς,οῦ,ὁ, drapacis conſperſio,Dioſcor.

Δ Υ

Δυάζειν,diſſentire,nugari,δυσάζειν,φλυαρεῖν.

Δυὰς,άδος,ἡ,quaſi dualitas,binarius.

Δυασμὸς,οῦ,ὁ,coitus.

Δυάω,& δυόω,miſerè afficio,in calamitatem iniicio,Heſych φλυαρῶ, ἀλογῶ.

Δυγνὶς,ἡ,animal quod & chalcida.

Δύγνωστος,cognitu difficilis.

Δύειν,δύνειν & δύεσθαι, mergi,immergi,occidere: de ſole dici ſolet. Æſchin. πρὸ ἡλίου δύνοντος. ¶ Actiuè pro immergere. Theoph.

Δύη,ης,ἡ,dolor,mœror,anxietas,Callimac.¶Odyſſ.ξ,ἥ δρ' με δύη ἔχει,i. indigentia, infortunium,mala affectio.

Δυηπαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,καρτερικὸς,robuſtus,malorũ patiẽs.¶Δυηπαθίη,ἡ,dolor,cruciatus,Epigr.

Δυϊκὸς,οῦ,ὁ,dualis.

Δύκη,ης,ἡ,Cyrenæis, piſcis qui ἐρυθρῖνος,Ariſtot. & erythrinus Plin. Athen.lib.ζ.

Δύκωμος ὄρχησις,ſaltatio,de qua Poll.lib.4.

Δῦμι,ſubeo,ingredior. ¶ δῦναι εἵματα, induere veſtimenta, Apoll.¶ δῦναι δόμον,Iliad.γ,pro ſubire.¶δῦναι τὸν ἥλιον,ſolem occidere.

Δύναμαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,poſſum,Xen. περὶ τὴν δύναμιν. ¶ Cũ accuſat.pretii,Ariſtot.ἐξέδωκε τὴν δραχμὴν δύο δυναμένην δραχμάς.

Δυναμικὸς,οῦ,ὁ, validus,efficax,Plutarch.

Δύναμις,εως,ἡ,potentia, virtus,vis & facultas. εἰς δύναμιν,pro virili parte,Plat.Epiſt. ¶ Accipitur pro exercitu & copiis.δεῖξαι δύναμιν, ſuas copias oſtentare,Demoſth.pro Cteſiph.

Δυναμόω,μ.ώσω,π.ωκα,confirmo, validus fio.

Δυύασις,εως ἡ,poteſtas,Euripid.

Δυναστεία,ας,ἡ,vis,potentatus,regnum, Polyb. imperiũ.¶ἡ ἐπὶ τοῦ βήματος δυναστεία,Iſocr.au thoritas pro tribunali concionandi.

Δυνάστευμα,ατος,τὸ,præfectura.

Δυναστευτικὸς,ὁ,imperioſus,Ariſt.in Polit.δυναστευτικὴ δημοκρατία, ſtatus popularis violẽt⁹.

Δυναστεύω, ſum prępotẽs,dominor,polleo,Plat. de Legib.δυναστεύω δυναστείαν.

Δυνάστης,ου,ὁ,magiſtratus,qui poteſtate fungitur in ciuitate.Δυναστικὸς,Ariſt.6.Polit.

Δυνατὸς,οῦ,ὁ,valens,potens,δυνατὸς λέγειν,acer in dicẽdo, Æſchin.Iſocr. τοῖς κακοῖς διαπράξασθαι δυνατόν ἐστι, mali quoq; efficere queũt.

Δυνατῶς,fortiter,potẽter, quaſi poſsibiliter.

Δυνηρὸς,Baſil.in Hexaem pollens,potens.

Δύνω,occido,condor,ingredior, ſubeo, mergo. ¶Odyſſ.ό,δῦνε χιτῶνα,pro ἐνεδύσατο,i.induit.

Δύο, δυοῖν, & δύο indecl. & ἀπὸ κοινοῦ δύω. δυοῖν προβάτων ἀξία,duarũ pecudũ pretiũ, Plut.in Publ.δυοῖν δέοντα εἴκοσι,duodeuiginti,Dem. ¶Δυώδεκα,duodecim. ¶Δυοδεκάμηνος, duodecim menſium natus.¶Δυοδέκατος, duodecimus. ¶Δυοκαίδεκα,duodecim, Odyſſ.ξ.

Δύομαι,& Δῦμι,ingredior, mergor, ſido, δῦναι κατὰ γῆς, terram ſubire, Xen. Phil.de mundo, νῆσος δῦσα κατὰ τῆς θαλάσσης ἠφανίσθη. ¶ Item induo. Iliad.ſ, ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα, humeros armis induit. ¶ δυόμενος ἥλιος, ſol occidens, Plut.in Solon.

Δύοσον,ſemis quinque, Bud.in Commentar.

Δυοτοκέω,ῶ,duo pario.

Δύπτω,mergo,δύνω.¶Δύπτης,ου,ὁ,vrinator.¶Δύπται,mergi aues:παρὰ τὸ δύπτειν ἑαυτοὺς,Etym.

Δύρεσθαι,pro ὀδύρεσθαι,lamentari,Etym.

Δυς, particula, quæ in compoſitione malam vel magnam difficultatem ſignificat.

Δύσαγνος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſpurcus,impurus.

Δυσαγρῶ, nihil capio venando, Plut.de Anton. ¶Δυσαγρία,ας,ἡ,parum felix venatio.

Δυσάγωγος,intractabilis, qui difficilè educitur.

Δυσαερία,intẽperies & cælum peſtilens, Strab.

Δυσαὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,grauiter ſpirans,Odyſſ.έ.

Δυσάϊκτος, lugubris vel non facilè lugens.

Δυσαίσθητος,ſtupens,hebes,Alexand.Aphr.

Δυσαίων ὁ βίος,vita ærumnoſa.

Δυσαλγὴς,intolerabilis, dolorem afferens.

Δυσάλγη-

Δυσάλγητος,difficilis ad dolendum,ἀσυμπαθής.
Δυσαλθής, ὁ καὶ ἡ, incurabilis,ſanatu difficilis, Dioſc.li.4 δυσαλθεῖς νόσοι.
Δυσάλια, quicquid nauſeam facit & vomitum.
Δυσαλλοίωτος,mutari contumax,Aphrod.
Δυσάλυκτος,ineuitabilis,qui effugi nequit.
Δυσάλωτος,ου,ὁ,difficilis captu, Dioſc.lib.7.c.1.
Δυσαμερίαν σφίγγα,Ariſtoph.importunam.
Δυσάμμορος,ου,ὁ,infelix, 2.Argon.
Δυσανάπειστος,difficilis perſuaſu,δυσχερής,ἀπειθής. Dioſc.q. ęgrè reiicitur,non facilè excreabilis.
Δυσανάδοτος,qui difficulter digeritur.
Δυσανάκλητος,ου,ὁ,qui ægrè reuocatur.
Δυσανακτέω,ῶ,ægrè fero. δυσανακτῶ πρὸς τὴν θάλασσαν,à mari abhorreo,Plut.in Romulo.
Δυσανάληπτος,ὁ καὶ ἡ,captu difficilis,Alcidamę.
Δυσανάλυτος,ὁ καὶ ἡ,inſolubilis,Nazanz.
Δυσανάπνευστος,ægrè ſpirans,vt putidus.
Δυσανασχετέω,μ.ήσω,grauiter fero, & iniquo animo,δυσανασχετοῦντες τοῖς γεγενημένοις, Plut. in Camillo. περὶ θανάτου δυσανασχετῶ,Phalar.
Δυσανάσχετος,ου,ὁ,intolerabilis,moroſus.
Δυσανασχέτως,moroſè,grauiter,moleſtè,Suid.
Δυσανάτρεπτος,ου,ὁ,qui nequit euerti aut perimi.
Δυσαναφορικός, ὁ,qui difficulter excreat.
Δυσανεκτος,ου,ὁ,difficilis toleratu, Xenoph.
Δυσανιάω,ῶ,anxium reddo,ſum moleſtus.
Δυσανίης,qui angitur re exigua,Galen.
Δυσάνιος,anxius,triſtis,Ariſtot.in Phyſiog.
Δυσάνοδος,aſcenſu difficilis,arduus,accliuis.
Δυσανταγωνιστής,οῦ,ὁ,moleſtus,aduerſarius.
Δυσάντητος,ὁ,inauſpicatus, auerſandus, δυσάντητον θέαμα,Luci.¶Dicitur & δυσαντής,Nōn.
Δυσαντίβλεπτος,ου,ὁ,aſpectu terribilis,Plutar.
Δυσαντίλεκτος,ὁ,q.vix refutabilis.
Δυσαντιρρήτως,cui vix contradici queat, Polyb.
Δυσαπάλλακτος,ου,ὁ,q.vix liberabilis, qui difficulter abiici poteſt, qui nō facilè profligatur, Ariſtot.l.7.Anim.¶δυσαπαλλακτία,Plat.
Δυσαπάτητος,ου,difficilis deceptu.
Δυσαπιστέω,ῶ,facilè credo.
Δυσαπόκριτος,ὁ καὶ ἡ, difficilis ad reſpōdendum.
Δυσαποκρίτως ἔχει,ei reſpondere difficile eſt.
Δυσαπόσπαστος,ſtrenuus in bello,&qui difficulter euellitur.Δυσαποσπάστως,firmiſsimè,Æſo.
Δυσαπόπτωτος,qui ægrè dilabitur,Theophr.
Δυσαποσπάω,difficulter euello. ¶Δυσαπόσπαστος,qui difficilè euellitur.
Δυσαπότρεπτος,ὁ, qui difficulter excutitur, qui auerti non poteſt,id eſt,diſſuaderi, Xenoph.
Δυσαπούλωτος,ægrè cicatricem trahens.
Δυσαρέστιος,implacidus,δυσάρεστος,Athen.
Δυσαρεστέω,ῶ,& δυσαρεστοῦμαι implacidus ſum, ægrè fero, offendor. Polyb. δυσαρεστήσαντες τοῖς βασιλέως παισὶν, infenſo erāt animo aduerſus regios liberos. ¶Δυσαρέστησις, εως, ἡ, moroſitas, diſplicentia Senec.Polyb.
Δυσάρεστος,ου,ὁ,implacidus, moroſus,animo offenſo, Iſocrat. ὁμιλητικὸς ἔσῃ,μὴ δύσερις ὢν, μηδὲ δυσάρεστος. ¶δυσαρεστεῖ τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας, non contenti re familiari,Lucian.
Δυσαρεστούμενος, malè & moroſè habens,Galen. qui de valetudine queritur Linacro.
Δυσάρετος,ου,ὁ,ingratus.
Δύσαρκτος,ὁ,cui difficile eſt imperare, Plutarc.
Δυσάριστος,ὁ,intractabilis,moroſus.
Δυσαριστοτοκεία, bona proles difficulter acquiſita: vel mulier optimū filiū infeliciter enixa.
Δυσαρχία,difficultas imperandi,Appian.
Δυσάσχετος,ου,ὁ καὶ ἡ,intolerabilis, 2.Argonaut.
Δύσαυλος ἔρις,contētio infelix ob tibias,Epig.
Δυσαυξής,auctu difficilis, Galen.
Δυσαύξητος,ου,ὁ καὶ ἡ,qui difficilè augeſcit.
Δυσαφαίρετος,ὁ καὶ ἡ,difficilis ablatu.
Δύσαχθες,graue,intolerabile.
Δυσβάστακτος,ου,ὁ καὶ ἡ,difficilis portatu,oneroſ⁹.
Δύσβατος,ὁ καὶ ἡ, inacceſſus, inuius,imperuius, Herodia. ¶Δυσβατοποιοῦμαι,difficilem aditum vel tranſitum aut receptum facio, Xen.
Δυσβλαστέω,ῶ,difficilè germino.
Δυσβλαστής,έος,ὁ καὶ ἡ,qui difficilè germinat.
Δυσβοήθητος,ου,ὁ καὶ ἡ,immedicabilis, cui ægrè affertur remedium.¶Δυσβόηθος,ου,ὁ,idem.
Δυσβόλαιον,ου,τὸ,iniquus contractus,obligatio.
Δύσβολος, in teſſeris talarióq; ludo dicitur, cui infelici cecidit alea iactu,Poll.lib.9.
Δυσβουλία,ἡ,ineundi conſilii difficultas,malum ſeu ſtultum conſilium,Ariſtoph.νεφ.
Δυσβροχάλαστος, & Δυσβρόχαλος ἵππος, equus oris duriſsimi,refractarius, Xenoph.
Δυσγένεια,ας,ἡ,generis obſcuritas, ignobilitas, Plutarch.εἰς δυσγένειαν λοιδορούμενος αὐτῷ.
Δυσγενής,έος,ὁ καὶ ἡ,ignobilis,inimicus.
Δύσγνωστος,difficilis cognitu,Polyb.
Δυσγοήτευτος, qui non facilè vel illecebris vel ſtupore afficitur, Plat.lib.3.de Rep.
Δυσκερδὲς πρᾶγμα,res in qua nihil ferè poſsis lucri facere.Liban.Baſilio,πᾶς μὲν ἐπίσκοπος πρᾶγμα δυσκερδὲς.nā κερδαίνειν, eſt lucrari.
Δυσδαιμονία,infelicitas,pro δυσπραξία, Ariſtot.
Δυσδαίμων,infelix, δυσδαίμων τύχη, Plat.
Δύσδηρι,genus phalangiorum,Nicād.in Ther.
Δυσδιάθετος,qui ægrè componitur,Plut.in Cęſ.
Δυσδιαίρετος,ὁ καὶ ἡ,qui diſiungi facilè nequit.
Δυσδιαίτητος,ου,ὁ καὶ ὁ,difficilis iudicatu.
Δυσδιάλακτος,ου,difficilis reconcilatu.
Δυσδιάλυτος,ου,qui ęgrè diſſoluitur,qui difficulter placatur,Ariſtot.lib.4.Ethic.
Δυσδιάπνευστος,ου,cui ſpiritus difficilè à corpore diſcutitur, Dioſc.lib.5.cap.15.
Δυσδιατύπωτος,qui formari nequit.
Δυσδιάφευκτον,ineuitabile,δυσχερὲς λανθάνον.
Δυσδιαφόρητος, cui non facilè per ſpirabili cute ſucci digeruntur,digeſtu difficilis,Galen.
Δυσδιαφύλακτος,ὁ,difficilis cuſtoditu.
Δυσδιαχώρητος, ſeparatu difficilis Gaz. qui aſtricta & dura eſt aluo,Aphr.Probl.
Δυσδιεξίτητος,acceſſu difficilis,aut tranſitu.
Δυσδιέξοδος,cuius exitus reperiri nequit,Naz.
Δυσδιερεύνητος,ου,ὁ καὶ ἡ,difficilis ſcrutatu.

Δυσδιήγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, innenarrabilis.
Δυσδιήλυτος, difficulter peruius.
Δυσδιοίκητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad diſpēſandum.
Δυσδιόρθωτος, Suid. incorrectus Ouid.
Δυσδοκίμαστος, ὁ, cuius experimentum difficile.
Δυσεβῆμα, τὸ, Halic. 7. malus rerum euentus.
Δυσεβὴς, & δυσσεβὴς in carmine, impius: vnde δυσέβεια, impietas, & δυσσεβίη, apud Nōnum.
Δυσειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fœdus, turpis, deformis, Chryſoſt. ¶Δυσειδεία, ας, ἡ, deformitas.
Δυσείκαστος, ου, ὁ, coniectu difficilis.
Δυσειματοῦντες, lugubri veſte vtentes.
Δυσείμων, ὁ, malè veſtitus, pannoſus: ἀντὶ καλλωπιστοῦ, Nazanz. pro acuratè culto.
Δυσείσπλωτος, nauigatus difficilis.
Δυσεκβίαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad cogendum.
Δυσέκδοτος, ου, illocabilis Terent.
Δυσεκθέρμαντος, qui ægrè incaleſcit, Galen.
Δυσέκθυμα, τὰ, dira ſacra, Plutarch.
Δυσέκλειπτος, indeſinens.
Δυσεκλόγιστος, ου, cognitu iudicatúque difficilis, inexputabilis Gell. Suid. δυσδιάγνωστος, ἄδηλος.
Δυσέκλυτος, inexplicabilis, indiſſolubilis.
Δυσέκνιπτος, ὁ καὶ ἡ, difficilis lauatu, Plat. Rep. 2.
Δυσεκπέραντος, cuius finis & exitus grauis eſt.
Δυσέκπλυτος, qui non facilè elui poteſt.
Δυσεκπύητος, ſuppuratu difficilis, Gal. Glauc.
Δυσέλεγκτος, ου, quaſi indeprehenſibilis.
Δύσεκτος, Suid. δύσγνωμος, difficilis cognitu.
Δυσελένα, infauſta Helena, Eurip.
Δυσέλικτος, circumactu difficilis, Nazanz.
Δυσελκὴς, cui difficiliter curātur vulnera, Hipp.
Δυσελπία, ἡ, deſperatio, remiſſio, diffidentia.
Δύσελπις, ιδος, deſperans, Ariſtot. lib. 3. Ethic.
Δυσέλπιστος, ου, diffidens, inſperatus.
Δυσέμβατος, inacceſſus, inuius.
Δυσέμβολος, difficilis acceſſu, Ariſtot. 7. Polit.
Δυσεμετεῖν, ægrè vomere, Aretas in Apocal.
Δυσεμὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè vomit, Dioſc. li. 4.
Δυσέμφατος, malæ ſignificationis, Damaſcen.
Δυσεντερία, ας, ἡ, Cælſ. li. 4. c. 15. inter inteſtinorum mala, tormina eſſe conſueuerunt, δυσεντερία vocantur, intus inteſtina exulcerātur.
Δυσεντερικὸς, οῦ, inteſtinorum difficultate laborans, cui aluus ſuppreſſa nihil reddit Gaz. apud Alexand. Aphrodiſ. Problemat. 93. li. 1.
Δυσέντευκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, Polyb. 5. qui ſui conueniendi copiam non facit, non affabilis Virg.
Δυσεξάγωγος, ὁ καὶ ἡ, qui difficilè educitur.
Δυσεξάλειπτος, qui difficulter obliteratur, indelebilis, Herodian. li. 2. ¶ἀπὸ τοῦ λείφω, i. deleo.
Δυσεξάλλακτος, ineuitabilis.
Δυσεξανάλωτος, ου, qui difficilè conſumitur.
Δυσέξαπτος, ὁ καὶ ἡ, qui ægrè accenditur.
Δυσεξέλικτος, difficilis explicatu, & euolutu, Halicarn. de Thucydide.
Δυσεξεύρετος, ου, ὁ, difficilis inuentu.
Δυσεξήμερος, ου, ὁ, difficilis ad cicurandum.
Δυσεξλώυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vix enodabilis, inenodabilis Cic. δυσεξλώυτος δεσμὸς, Eurip.

Δυσεξίτηλος, qui difficulter aboletur, Dioſc. 7.
Δυσεξίτητος, ægrè peruius, vel tractabilis.
Δυσέξιτος, locus imperuius Tacito, Suid.
Δυσέξοδος, exitu difficilis, inuius.
Δυσέξοιστος, elatu vel interpretatu difficilis.
Δυσεπέκτατος, qui difficulter extenditur.
Δυσεπίβολος, coniectu difficilis, Suid.
Δυσεπιβούλευτος, cui difficilè imponitur, Xeno.
Δυσεπικούρητος, cui vix auxiliū ferri poteſt, Alci.
Δυσεπίκριτος, ὁ καὶ ἡ, iudicatu difficilis, Apoll.
Δυσεπίσχετος, qui cohiberi nequit, Galen.
Δυσεπιχείρητος, qui non facilè capitur: iniuriarum perſequentiſſimus, Ariſtot. 8. Topic.
Δυσέργαστος, ὁ καὶ ἡ, qui difficilè conficitur.
Δυσέργημα, ατος, τὸ, moleſtia.
Δυσεργὴς, εος, ὁ καὶ ἡ, iners, torpeſcens.
Δύσεργος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad opus, Theophr. li. 5. ¶Δυσεργία, ας, ἡ, difficultas in agendo.
Δυσερεύνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſcrutabilis, inuius.
Δυσέρημος, ὁ καὶ ἡ, deſertus, deſolatus.
Δύσερις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, litigioſus, iurgator, Iſocrat. ¶Item turbulentus, rerum nouarū ſtudioſus.
Δυσέριστος, ὁ καὶ ἡ, cū quo difficulter contenditur.
Δυσερμήνευτος, difficilis interpretatu, Hebr. 5.
Δυσερμία, ας, ἡ, infortunium, κακὴ ἐπιτυχία.
Δύσερμος, infelix, δύσελπις.
Δύσερως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, difficilis in amorē, infelicis amoris, perditè amans, Lucian. ¶Δυσερώτως διακεῖσθαι, moroſus in amore, Bud. in Epiſt.
Δυσέσβολος, ου, inacceſſus.
Δυσετηρία, ας, ἡ, ſterilitas animi.
Δυσετυμολόγητον, cui etymologia reddi nequit.
Δυσευκάθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, illuibilis Plaut.
Δυσέφικτος, ὁ καὶ ἡ, captu difficilis, Nazanz.
Δυσεύρετος, inuentu difficilis, Lucian.
Δύσζηλος, ου, ſuſpicioſus, inuidioſus, Plutarch.
Δυσζηλία, zelotypia, Athen. in malam partem.
Δυσζήτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quaſi imperueſtigabilis.
Δύσζωος βίος, Epigram. vita difficilis.
Δυσήβολος, Heſych. δυσάντητος.
Δυσηκὴς, incurabilis.
Δυσηκοΐα, ας, ἡ, grauitas auditus, Dioſc. li. 2. ¶Item obſtinatio animi Cicer. Plutarch.
Δυσήκοος, grauiter audiens, difficilè audiens.
Δυσηκοοῦντες, difficulter audientes.
Δυσήλατος, vix equitabilis, inequitabilis Curt.
Δυσηλεγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis, moleſtus, κακόηχος, χαλεπὸς, δυσαύτης, epith. mortis: maledicus
Δυσήλιος, ου, carens ſole, opacus. (Laſcar.
Δυσημερέω, ῶ, ſum infelix. Athen: μενάνδρῳ τῷ ποιητῇ δυσημερήσαντι, &c.
Δυσημερία, ας, ἡ, aduerſitas.
Δυσήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, graui vēto agitatus. δυσήνεμος χθὼν, Dionyſ. ¶Item grauiter olens.
Δυσήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, effrænatus Cicer. Galen.
Δυσηνιόχητος, gubernatu difficilis.
Δυσηνίως, effrænatè Cicer.
Δυσήνυτος, ου, inextricabilis.
Δυσήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, moleſtus, δυσχερής.
Δυσήροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, aratu difficilis.

Δυσήτωρ, triſtis.
Δυσηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, malè ſonans, Iliad. ζ.
Δύσηχος, diſſonus, Hermogen.
Δυσθαλὴς, infeliciter aut ſerò germinans.
Δυσθαλπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frigidus, qui vix calefit.
Δυσθανατέω, μ. ήσω, crucior moriēdo, anxiè morior, βιαίως τὸν βίον καταστρέφω, Plat.
Δυσθάνατος, mortifer, Theoph.l.3.hiſt.plāt.c.10.
Δυσθανὴς, έος, infeliciter mortuus, malè periens.
Δυσθανὼν, mortuus morte difficili.
Δυσθέατος, ου, non viſus, horribilis aſpectu, Sophocl. ὦ δυσθέατον ὄμμα, ô dirū ſpectaculum.
Δύσθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, odioſus Deo, ἀσεβής.
Δυσθεράπευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, immedicabilis, Sophocl.
Δυσθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis contemplatu.
Δυσθήρατος, difficilis venatu & captu. Plutarch.
Δύσθηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, cui parum ſuccedit venatio.
Δυσθησαύριστος, ὁ, q. difficulter aſſeruatur, fugax.
Δυσθνήσκω, malè morior & ingloriè, Eurip.
Δύσθραυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui non facilè frangitur.
Δυσθυμεῖν, animum deſpondere, Eurip.
Δυσθυμία, ας, ἡ, triſtitia, mœror animi, Ariſtot.
Δύσθυμος, ὁ, triſtis, qui eſt animo elangueſcente, Ariſtot. in Probl. Δυσθύμως, languidè.
Δυσίατος, ὁ καὶ ἡ, curatu difficilis, Gale. ad Glauc.
Δύσιδρος, ου, ὁ, cui difficulter elicitur ſudor.
Δυσιερέω, μ. ήσω, π. ηκα, malè ſacrifico, Plutar.
Δυσιθάλασσον, mare ſubiens: retis epitheton.
Δυσίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ingratus, inſuauis.
Δύσιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitatui minùs idoneꝰ, Xen.
Δύσις, εως, ἡ, occaſꝰ, ingreſſus, Ariſtot. de mūdo.
Δυσίχνευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inueſtigatu difficilis.
Δυσκάθαρτος, pernicioſus, immundus, pollutus.
Δυσκάθεκτος, ὁ, contentu ſeu retentu difficilis. δυσκάθεκτοι ἵπποι, equi irrequieti, Naz.
Δύσκαπνος, ὁ καὶ ἡ, fumoſus, Theophraſt.
Δυσκαρτέρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, intolerabilis.
Δυσκαταγώνιστος, expugnatu difficilis.
Δυσκατάκλαστος, fractu difficilis
Δυσκατάλλακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis reconciliatu.
Δυσκατάλυτος, inexpugnabilis.
Δυσκαταμάθητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis ad diſcēdum.
Δυσκαταμαθήτως, intellectu difficilè, Iſocrat.
Δυσκατανόητος, ου, ὁ, difficilis intellectu.
Δυσκατάπαυστος, qui ſedari nequit, Eurip.
Δυσκατάρτιστοι, in Hippiatr. videtur ſignificare eos qui conceptum non perficiunt.
Δυσκατάστατος, ſedatu difficilis, Xen.5. Pæd.
Δυσκαταφρόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, contemptibilis.
Δυσκατέργαστος, confici contumax, Dioſc.l.8.c.4.
Δυσκατέχητον, ου, τὸ, quod difficulter cōtinetur.
Δυσκάτοπτος, obſcurus.
Δυσκατόρθωτος, corrigi cōtumax, Gal. ad Glauc.
Δυσκατούλωτος, ægrè cicatricem ducens, Dioſc.
Δυσκέλαδος, malè & grauiter ſonans, Heſiod.
Δυσκηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, habens graues curas.
Δύσκηλος, ſtultus, inauſpicatus.
Δυσκινησία, difficultas mouendi, ſegnities.
Δυσκίνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis motu, piger, torpens, in Epigram.

Δύσκλεια, ας, ἡ, infamia, κακὴ φήμη, dedecus.
Δυσκλεὴς, ὁ καὶ ἡ, infamis, ignobilis, Iliad. β.
Δυσκληδόνιστος, malè ominatus, inominatꝰ Hor.
Δυσκληρέω, μ. ήσω, π. ηκα, infortunatus ſum.
Δυσκληρία, ας, ἡ, infortunium.
Δυσκοίλιος, ου, ὁ, cui aluus eſt aſtrictior, Cæl.l.6.
Δυσκοιτέω, Hipp. ægrè cubo, moleſtè iaceo.
Δυσκοιτία, ας, ἡ, difficultas cubandi.
Δυσκολαίνω, μ. ανῶ, π. κα, grauiter fero, indignor, Xeno. τῇ φωνῇ καὶ τοῖς ἔργοις δυσκολαίνων.
Δυσκολία, ας, ἡ, difficultas, moroſitas, moleſtia, offenſio, ſimultas, ſæuitia, Ariſtot.
Δυσκόλλητος, difficulter coaleſcens, Galen.
Δυσκολόκαμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, flexu difficilis, Ariſtop.
Δυσκολόκοιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, incommodè cubans ſeu cubare ſinens: curæ epithet. Ariſtoph. νεφ.
Δύσκολος, difficilis: moroſus, qui facilè afficitur tædio, δύσκολος ἀνὴρ, Plut. in Fabio.
Δυσκόλως, moroſè, difficulter, δυσκόλως ἔχω πρός σε, Demoſthen. δυσκόλως διατίθεμαι, Iſocr. ſum infeſtꝰ, ægrè fero, nō facilè probo.
Δυσκρασία, ας, ἡ, mala temperies Gaz.
Δύσκρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, intemperatus.
Δύσκριτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis iudicatu.
Δυσκρίτως, difficili iudicio, Ariſtoph.
Δύσκτητος, vix parabilis, paratu difficilis, Polyb.
Δυσκυβεῖν, Verbum talarii ludi, cum teſſera aleatori non reſpondet ad votum, Poll. lib.9.
Δύσκωφος, ου, ὁ, ſurdaſter, laborans auribus.
Δύσληπτος, captu difficilis, Lucian. in Anachar.
Δυσλόγιστος, improuiſus, iudicatu difficilis, Soph.
Δύσλοφον, Æſcyl. operoſum, δύσκολον, δυσχερές.
Δύσλυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſolubilis, ſolutu difficilis.
Δυσμαθὴς, έος, qui non facilè addiſcit, hebes, rudis. δυσμαθὴς ἰδεῖν, viſu difficilis, Eurip.
Δυσμαθία, ingenii tarditas, Plat. in Epiſt.
Δυσμανῆ ὕδατα, rarefactu difficiles, Theophr.
Δυσμαχεῖν, ægrè repugnare, Plut.4.Symp.
Δυσμάχητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis, inuictus.
Δύσμαχος, ὁ καὶ ἡ, difficulter expugnabilis.
Δυσμείλικτος, ου, ὁ, καὶ ἡ, inexorabilis.
Δυσμεναίνω, μ. ανῶ, inimicor Cicer. Neutr. Dat.
Δυσμένεια, ας, ἡ, inimicitia, hoſtilitas Senec.
Δυσμενὴς, infenſus, hoſtis, ἐχθρὸς, ἀντίπαλος.
Δυσμενῶς, inimicè, hoſtiliter Liu. Poll. lib.3.
Δυσμετάβλητος, ου, ὁ, mutatu difficilis.
Δυσμετάδοτος, qui ægrè impertitur.
Δυσμετάθετος, ὁ καὶ ἡ, incommutabilis, Hygin.
Δυσμετακίνητος, ὁ καὶ ἡ, immobilis.
Δυσμεταχείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis expugnatu.
Δυσμέτρητος, qui vix metiri poteſt, Poll. lib.4.
Δυσμὴ, ῆς, ἡ, occaſus, obitus ſolis, veſpera.
Δυσμὴν, ὁ, inimicus.
Δύσμηνις, qui implacabiliter iraſcitur, Epigr.
Δυσμήτηρ, ηρος, ἡ, mala mater, Odyſſ. ψ. μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ ἀπηνέα θυμὸν ἔχουσα.
Δύσμητις, doloſus, malarum artium.
Δύσμικτος, cōmiſtu difficilis. Plat. in Tim. τὴν θατέρου φύσιν δύσμικτον οὖσαν εἰς ταὐτὸ ξυναρμόττων βίᾳ, Cicer. copulationis alienam.

Δυσμίμητος, ὁ καὶ ἡ, imitatu difficilis.
Δυσμίσητος, ὁ, exoſus, πάνυ ἀπεχθανόμενος.
Δύσμοιρος, infelix, δύσμορος, malè moriens.
Δυσμορία, ας, ἡ, mors infelix, in Epigram.
Δύσμορος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, κακοθάνατος, Lucian.
Δύσμορφος, deformis. Δυσμορφία, deformitas.
Δύσνιπτος, qui vix elui poteſt, illuibilis, Soph.
Δύσνοστος νόσος, reditus æger & grauis, Eurip.
Δύσνους, infenſus, inimicus, ἐχθρός, Suid.
Δύσνυμφος, ὁ καὶ ἡ, qui inauſpicatas fecit nuptias, Eurip. Δυσνύμφευτος, idem.
Δυσξήραντος, ὁ καὶ ἡ, qui difficilè exiccatur.
Δυσξύμβολος, ου, ὁ καὶ ἡ, cum quo nec facilè nec commodè pacta ineuntur, Xenoph.
Δυσξύνετος, intellectu difficilis, difficulter intelligens, Genit. Xenoph.
Δύσογκος, ου, ὁ, onuſtus.
Δυσοδία, ας, ἡ, iter inuium, anceps via, κακὴ ὁδός.
Δύσοδος, & δυσώδης, aſper, difficilis & inuius.
Δυσοδοῦντες, ægrè facientes iter.
Δυσοίζειν, indignari, ſuſpicari, timere, ὑπονοεῖν.
Δύσοικτος, immiſericors, δυσθελώνητος.
Δύσοιμος, infauſtè veniens, ὅτι κακῷ ἥκουσα.
Δύσοιστος, ου, ὁ, toleratu difficilis, intolerabilis.
Δυσοιώνιστος, occurſus inauſpicati augurii.
Δύσοκνος, qui non facilè aliquid aggreditur.
Δυσόκως, grauatim, ægrè, difficilè.
Δυσόλεθρος, ὁ καὶ ἡ, ægrè moriens & tabeſcens, Theophr. lib. 3. hiſt. plant. δυσόλεθρον ξύλον, lignum inextricabile Gaza exponit.
Δυσόμιλος, cuius difficilis eſt conſuetudo.
Δυσόμοιος, ου, ὁ, inæqualis, ἀνόμοιος.
Δυσόνειρος, inſomnioſus Cat. tumultuoſa ſomnia gignens. δυσόνειρος ὕπνος, irrequietus.
Δυσοπαίω, infortunatus ſum, δυστυχέω.
Δύσοπτος, ſeuerus, iracundus, infauſtus.
Δυσόρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis viſu, Xenop. 1. Pæd.
Δύσοργος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus, ὀξύχολος, Sophocl.
Δυσόριστος, difficilis definitu, Ariſtot. 4. Meteo.
Δύσορμος, per quem difficulter fit impetus, δύσορμος αἰγιαλὸς, Plutarch. in Fabio, i. littus importuoſum & inhoſpitale Plin.
Δύσορνις οἰωνὸς, infelix augurium, Eurip.
Δυσόρφνης, niger, obſcurus.
Δυσοσμία, grauis odor, δυσωδία, fœtor.
Δύσοσμος, ὁ, mali odoris, δυσώδης, Suid.
Δυσουρέω, laboro difficultate vrinæ. ¶Δυσουρία, ας, ἡ, vrinæ difficultas, ſtranguria, Ægin. l. 3.
Δυσουριάω, lotium ægrè reddo, Dioſc. li. 1. c. 39.
Δυσούριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix.
Δύσουρος, difficilis cuſtoditu.
Δυσπαθέω, ῶ, ægrè fero, Plut. in Pericl. ¶Δυσπάθεια, ας, ἡ, κακοπάθεια, ægritudo, anxietas, Aph.
Δυσπαθὴς, έος, qui non facilè afficitur, inoffenſus, Lucian. qui ægrè fert, Plutar.
Δυσπαίπαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſper, difficilis aſcenſu.
Δυσπάλαιστος, ου, ὁ, ſuperatu difficilis, Euripid.
Δυσπάλαμος, doloſus, malæ artis, κακότεχνος.
Δυσπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis, durus, infelix.
Δυσπαράβλητος, incomparabilis, θαυμαστὸς, Plut.
Δυσπαράδεκτος, ὁ καὶ ἡ, difficulter perceptus.
Δυσπαραίτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexcuſabilis. ¶δυσπαραίτητος θυμὸς, implacabilis ira, Plut. in Fabio.
Δυσπαρακολούθητος, obſcurus Quint. lib. 4.
Δυσπαρακόμιστος, tranſitu difficilis, Polyb.
Δυσπαραμύθητος, ὁ καὶ ἡ, implacabilis, Plat. in Timæo: Vnde ἀπαραμυθήτως, Eidem de Leg.
Δυσπαρηγόρητος, difficilis conſolatu.
Δυσπάρθενος, ὁ καὶ ἡ, virgo miſera, in Epigram.
Δύσπαρι, infeſte, infauſte Pari, Iliad. γ.
Δυσπέρατον χωρίον, Xen. locꝰ tranſitu difficilis.
Δυσπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cui ægrè perſuaderi poteſt, inobſequēs Senec. Xen. ¶Hinc & δυσπείθεια.
Δυσπειθῶς, incredibiliter, Plut. in Galba.
Δύσπειστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis perſuaſu.
Δυσπέμφελος, ου, ὁ καὶ ἡ, tempeſtuoſus, Heſiod. ¶Interdum δυσάρεστος, implacidus, moroſus.
Δυσπενθέω, ῶ, vehementer lugeo, Plutarch.
Δυσπενθὴς, qui præter modum luget, Plutarch.
Δυσπεπτέω, ῶ, difficilè concoquo, & Δύσπεπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis concoctu, Dioſc. li. 1. c. 182.
Δυσπέρατος αἰών, ætas quæ difficulter tranſigitur, Eurip. Vbi & legitur δυσπέραστος.
Δυσπερικαθαίρετος, inextricabilis, Theophraſt.
Δυσπερίληπτος, ὁ καὶ ἡ, incomprehenſibilis.
Δυσπερίψυκτος, à perfrictionibꝰ tutus. δυσπερίψυκτον σῶμα φυλάσσει, Dioſcorid. li. 1 cap. 3.
Δυσπέτευμα, ατος, τὸ, infortunium, ἀποτύχημα.
Δυσπετέω, ῶ, incommodum patior.
Δυσπέτημα, ατος, τὸ, malum, aduerſitas.
Δυσπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis, δυσχερὴς, Sophocl.
Δυσπεψία, ἡ, difficilis concoctio, mala cōcoctio.
Δυσπινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſordidus, Ariſtoph. Achar.
Δύσπιστος, ου, incredulus, infelix, ſuperſtioſus, δεισιδαίμων, ἄπιστος. ¶Item creditu difficilis.
Δύσπληκτος, qui ægrè obſtupeſcit.
Δυσπλήρωτος, impletu difficilis ſeu perfectu.
Δύσπλοος, difficilis nauigatu.
Δυσπνέω, ῶ, ſpiritus anguſtiis laboro, Dioſc. l. 4.
Δύσπνοια, ας, ἡ, ſpirandi difficultas, anguſtia ſpiritus, ſuſpirium Plin. Celſ. l. 4. c. 4. ¶Δυσπνοϊκὸς, οῦ, ὁ, ſuſpirioſus & dyſpnoicus Plinio.
Δυσπολέμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, inexpugnabilis.
Δυσπολιόρκητος, vix expugnabilis.
Δυσπονὴς, ὁ καὶ ἡ, anxius, i. χαλεπὸν πόνον ἐπιφέρων.
Δυσπόριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, inuētu difficilis, δυσεύρετος.
Δυσπορία, difficultas tranſitus & viæ, Xenoph.
Δύσπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis tranſitu, Lucian.
Δύσποτμος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, miſer, calamitoſus. ¶δύσποτμος χλιδὴ, Sophoc. i. ἀνόσιος τρυφή. ¶Δυσποτμέω, δυστυχῶ, infeliciter ago, Polyb. ¶Δυσποτμία, ας, ἡ, infelicitas, δυστυχία.
Δυσπραγέω, μ. ήσω, π. ηκα, infelix ſum, Plutarc. ¶Δυσπραξία, ας, ἡ, infelicitas, in rebus gerēdis, Sophocl. in Aiace. ¶Δυσπραγία, ας, ἡ, idem. ¶Δύσπρακτος, ὁ καὶ ἡ, factu difficilis.
Δυσπρεπὴς, turpis, indecorus, δύσμορφος.
Δύσπριστος, ſectu difficilis.
Δυσπρόπτωτος, difficulter labēs & cadens, Gal.
Δυσπρόσδεκτος, ὁ καὶ ἡ, qui difficulter admittitur. ¶Plutar.

¶Plutar. ingratus & moleſtus.
Δυσπροσήγορος, non affabilis, Poll. lib. 5.
Δυσπρόσιτος, & Δυσπρόσοδος, aditu difficilis, Ariſtot. 7. Polit. δυσπρόσιτος χώρα τοῖς πολεμίοις.
Δυσπροσπέλαστος, acceſſu difficilis, Plutarch.
Δυσπρόσοπτος, ὁ καὶ ἡ, difficilis viſu, mali aſpect⁹.
Δυσπρόσωπος, deformis.
Δυσπύητος, ὁ καὶ ἡ, ſuppuratu difficilis, Galen.
Δυσραγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ruptu difficilis, Lucian.
Δύσριγος, ου, ὁ, qui perpetuò friget, frigoris impatiens Gaz. Poll. lib. 4. τοὺς δ' ἀεὶ ῥιγοῦντας οἱ παλαιοὶ ῥιγοσιβίους ἔλεγον, οὓς οἱ νῦν δυσρίγους.
Δυσσεβής, έος, impius. ¶Δυσσεβέω, ago impiè. ¶Δυσσεβεία, ἡ, & δυσσέβημα, ατος, τὸ, impietas.
Δύσσειστος, inconcuſſus, δυσχερῶς σειόμενος.
Δύσσοος, infelix.
Δυσσύνακτον, τὸ, quod difficulter colligi poteſt.
Δυσστάζω, parum ſtatuere ſcio.
Δύστακτος, ὁ καὶ ἡ, ordinatu difficilis, Plat. de Leg.
Δύστηνος, νος, ὁ, miſer, triſtibus fatis natus, Soph.
Δυστλέως, ſordidè, ῥυπαρῶς.
Δυστέκμαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis coniectu.
Δυστεκνία, ἡ, orbitas.
Δύστηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, infelix, miſer, quòd multùm ſuſpiret. δύστηνα λογίδια, oratiunculæ miſeræ, Demoſth. ἰὼ παῖ δυστηνοτάτης ἠλέκτρα μητρὸς, i. perditiſsimæ, Sophocl. ¶Δυστηνία, Heſych. felicitas.
Δύστηκτον, τὸ, contumax, quod ægrè cedit.
Δυστήρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeruatu difficilis, Phocyl.
Δυστίβευτος, indagationi minùs idoneus, Plutar.
Δύστλητος, ὁ καὶ ἡ, toleratu difficilis, in Epigram.
Δυστοκεῖν, difficulter partū edere, Ariſtoph. Ran. Δυστοκία, ἡ, difficultas pariēdi, difficilis part⁹.
Δύστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, cæſu difficilis. ¶Item δύστομος γένυς, i. maxilla mali oris, in Epigram.
Δυστόπαστος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis coniectu, Suid.
Δύστοπος, difficilis, & abſurdus, δυσχερής, Suid.
Δυστόχαστος, qui non facili coniectura colligitur.
Δυστραπελία, ας, ἡ, moroſitas, ruſticitas.
Δυστράπελος, ὁ καὶ ἡ, difficilis motu, Suid. ¶Δυστραπέλως, implacidè, contumaciter, inconcinnè.
Δυστροπία, Poll. lib. 5. malignitas, moroſitas, morum peruerſitas. Hinc δυστρόπως, Aduerb.
Δύστροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, difficilis, inexorabilis, Suid.
Δύστρος, ου, ὁ, Martius menſis apud Macedones.
Δύστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui difficilè nutricatur.
Δυστρύπητος, terebratu difficilis, Theophraſto.
Δυστυχέω, μ. ήσω, π. ηκα, infeliciter ago, Neutr. abſol. ¶Interdum cum Accuſ. Lucian. βούλομαι εἰπεῖν οὐχ ὅσα περὶ τοὺς ἔρωτας ἐδυστύχησε. ¶Plutar. in Rom. δυστυχήσας περὶ τὴν μάχην. ¶Δυστύχημα, ατος, τὸ, infortunium.
Δυστυχής, ὁ καὶ ἡ, infortunatus, miſer, afflictus.
Δυστυχία, ας, ἡ, infelicitas, calamitas, afflictio Cic.
Δυσυπνέω, ῶ, ægrè dormio, Plat. li. 7. de Legib.
Δυσύποιστος, intolerabilis, ægrè cedens.
Δυσυπόστατος, ου, ὁ, inſuperabilis.
Δυσφανής, έος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus.
Δύσφατος, inomitatus Hor. tacēdus, nefandus.
Δυσφημέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, ſum infamis.
Δυσφημέω, μ. ήσω, π. ηκα, maledico, infamo Cic. malè ominor. τί δυσφημεῖς φροίμιά μοι κακά; cur malè ominaris his exordiis? Euri. in Hecub. ¶Δυσφημεῖν, pro βλασφημεῖν OEcū. in Act.
Δυσφημία, ας, ἡ, infamia, maledicentia, conuitiū, Heſych. κακὴ ἀγγελία, malus nuntius, Suid.
Δύσφημος, ου, ὁ, maledicus, horrēdus, infandus, funeſtus: Vnde δύσφημος τάφος, Heſiodo.
Δύσφθαρτος, ὁ καὶ ἡ, difficilis corruptu.
Δυσφόραστος, moleſtus, ſuſpicioſus.
Δυσφορέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, diſcrucior, angor, Depon. iniquè fero, Xenoph. 2. παιδ.
Δυσφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, moleſtè fero, δυσφορεῖς πενίᾳ παρούσῃ, Plutarc. δυσφορεῖ περὶ τὴν κύησιν, quum vterum fert ægreſcit, Ariſtotel. lib. 4. de gener. Anim.
Δυσφορής, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis, intolerabilis.
Δυσφόρητος, intolerabilis, δυσφόρητος ὄγκος, tumor qui non facilè reſoluitur, Galen.
Δυσφορία, ας, ἡ, tolerandi difficultas.
Δύσφορος, ου, moleſtus, grauis, portatu difficilis, Sophoc. in Aiace, δυσφόρους γνώμας λέγει, erroneas opiniones. ¶Δυσφόρως, iniquo animo.
Δύσφραστος, ὁ καὶ ἡ, vix explicabilis.
Δυσφρονέω, animum abiicio, ægrè fero, Heſiod.
Δυσφροσύνη, ἡ, angor, ægritudo, Heſiod. καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων, liberauit ſolicitudinib⁹.
Δυσφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilè naſcēs. ¶Δυσφυΐα, ας, ἡ, proueniendi difficultas, Theophraſto.
Δυσφύλακτος, vitatu difficilis, ἄφυκτος, difficilis ſeruatu, δυσφύλακτος μάθησις, Alcidam.
Δύσφυσις, ἡ, ingenium improbū, praua natura.
Δυσφωνία, aſperitas vocis. Δύσφωνος, diſſonus.
Δυσφώρατος, ὁ, difficilis deprehenſu.
Δυσχαλής, merus. ¶Item improbus, moleſtus.
Δυσχάριστος, ingratus, ἀχάριστος.
Δυσχείμερος, ὁ καὶ ἡ, tempeſtuoſus, in tractu perfrigido ſitus, Iliad. β. ¶Item algoris impatiens Gazæ. ¶Δύσχιμος, ὁ καὶ ἡ, idem, Eurip.
Δυσχείρωτος, ου, ὁ, difficilis captu ſeu tractu, ferus, & immanſuetus, intractabilis, Demoſth.
Δυσχεραίνομαι, & Δυσχεραίνω, μ. ανῶ, grauor, indignor, Lucian. οὐ γὰρ ἂν τὴν ἐκ βίου μετάστασιν ἐδυσχέραινε. ¶ὀλιγαρχίᾳ δυσχεραίνουσι, ſunt infenſi, Plut. in Themiſt. δυσχεραινομένου τοῦ τῆς μοναρχίας ὀνόματος, Plutarch. in Public. δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, es nobis infenſus, Lucian. ¶δυσχεραίνω ἐπὶ πράξει, ęgrè fero factum eſſe, Ariſtot. 3. Ethic. ¶Item indignabūdè audio.
Δυσχέρεια, ας, ἡ, moleſtia, difficultas, tædium, indignatio, incommoditas. ¶Δυσχέρασμα, ατος, τὸ, idem, Plat. in Philebo. ¶Itē δυσχέρειαι, ſunt διαπορήματα, argutationes, & ἀντιλογίαι, Ariſtot. in Metaph.
Δυσχερέστερον, triſtius, moleſtius.
Δυσχερής, έος, ὁ καὶ ἡ, difficilis, arduus, moleſtus, grauis. Xenoph. δυσχερὲς ποιοῦμαι, i. indignè fero. δυσχερεῖς λόγοι, Demoſthen. ¶Δυσχερῶς, grauiter, difficulter, δυσχερῶς ἔχω, me diffi-

cilem præbeo,Demoſth.
Δυχημάτιςος,qui difficulter formatur.
Δύχιςος,ὁ καὶ ἡ,ſciſſu difficilis.
Δυχλαινία,ſqualida veſtis & pannoſa,Eurip.
Δυχραής,ὁ καὶ ἡ,inutilis,ſqualidus,malè tinctus.
Δυχρηςέομαι, οῦμαι,& Δυχρηςέω, ῶ, vſu rei cuiuſpiam offendor,Athen.lib.3. δυχρηςούμενον αὐτῷ τῇ βρώσει.¶Item inextricabili difficultate prĕmor,Polyb. συνεχομένων δὲ τῷ λιμῷ τῶν καρχηδονίων· δυχρηςούμενος ἤδη δρνίθας τοῖς πράγμασι,διεπέμπετο, &c. ¶Δυχρήςημα, ατος,τὸ,incommodum Cicer. de Finibus.
Δυχρηςία, offenſio & incommoditas in vſu atque tractatione , Polyb. ¶Item verſuræ faciendæ difficultas Cic.ad Atticum 16. ¶Significat & anxietatem difficultatémq; inextricabilem,Polyb.in 1. hiſtor. πολλὴν ἀπορίαν παρεῖχε καὶ δυχρηςίαν αὐτοῖς.
Δύχρηςος,ου,ὁ καὶ ἡ,inutilis,cuius vſus ac tractatio difficilis eſt Iſocr.ἡ ἐξουσία δύχρηςος. ¶Item δύχρηςος.eſt Suid.ὁ κακόμαντις.
Δυχροία,ας,ἡ,decoloratio Cicer.
Δύχροος,& Δύχρους,malè coloratus.
Δυχυλία,ſaporis prauitas,Theophraſt.
Δύχυλος,difficili & moleſto ſapore,Theophr.
Δύχυμος,ου,ὁ,inſipidus,malè ſapidus.
Δύχωλος,ὁ,claudicans.
Δυχωρία,ας,ἡ,difficultas regionis,Arrian.6.
Δυχώριςος,qui difficilè ſeparatur.
Δυσώδης,ὁ καὶ ἡ,putidus,graue olens,fœtidus.
Δυσωδία,ἡ,fœtor,graueolentia halitus Plin.
Δυσωνεῖν,moroſum eſſe in emendo,Epigram.
Δυσωνέομαι,οῦμαι,difficulter mercor,Athen.l.8.
Δυσώνης,ὁ, difficilis emptor, Poll. lib.3.
Δυσώνυμος,ου,ὁ καὶ ἡ, inominatus Horat. infauſtus,infamis,δυσώνυμοι υἷες ἀχαιῶν,Homer.
Δυσωπέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,pudore vehementer afficior, præ verecundia oculos attolere non audeo. Demoſth.4.τῶν κατὰ φιλίαν. οὐκ ὀρρωδῶ,ἀλλὰ δυσωποῦμαι,ſed pudore confuſus ſum. ¶ Pro viſum perſtringere , Plutarch. δυσωπουμένης τῆς ὄψεως πρὸς τὴν λαμπρότητα. ¶Et pro hæreo,ſuſpicor,reſtito,Xen. in 2.ἀπομνημ. ¶Conſtituitur cũ Accuſ.διὰ τοὔνομα δυσωπεῖται τὴν μοναρχίαν,Plut.in Solone.
Δυσωπέω,μ.ήσω,π.ηκα,pudore afficio,ἀντὶ δυσωπεῖ,Plutar.in Homer. ¶Item exoro , placo, flecto, perſuado , Baſil . δυσωπῶν τὸν θεόν. ¶Dicitur etiam δυσωπῶ pro hæreo , & hęſitabundè aſpicio,Xenoph.3.ἀπομνημ. ἐπεὶ δὲ ὁ γλαύκων ἐδυσώπησεν,ὡς δὴ τότε σκοπῶν ὁπόθεν ἄρξοιτο. ¶Ponitur & pro ſuſpicor & vereor, Halicarn.in vita Lyſiæ. ¶Eſt & viſum perſtringo, Plutarch. in Lycurgo,ὕδατα δυσωποῦντα τὴν ὄψιν.¶Δυσώπησις,εως,ἡ,placatio.
Δυσωπία,ἡ,vitioſus pudor, immodica verecundia,Plut. ¶Dicitur etiam difficultas aliquid certò comprehendendi,Phil.de mundo.
Δυσωπικὸς,οῦ,ὁ,grauis,acerbus,durus.
Δυσωπικῶς,grauiter,durè,acerbè,Ariſtoph.

Δυσωρέω,μ.ήσω,difficulter cuſtodio,duram noctem ago,malam horam ago.
Δυσωχεῖν,indignari,δυχεραίνειν.
Δύτης,vrinator,natator,Herodot.in Vrania.
Δυτικός,οῦ,ὁ,occidētalis,ὁ δυτικὸς ὁρίζων, Aphr.
Δυφὸς, οῦ,ὁ,noxius.
Δύω,Atticè pro δύο,duo,Heſiod.
Δύω,& εἰσδύω,& δῦμι,μ.ήσω,ἀόρ.β.ἔδυν,ingredior,demitto,demergo,cingo,circundo.ἔδυσαν ἐν ὅπλοις,arma induerũt,Homer. ¶Item occido,Heſiod.αὐτὰρ ἐπεὶ κα δύῃ, vbi occiderit.ſol videlicet.Δυώδεκα,duodecim,Homer.
Δυωδεκάμηνος παῖς,puer 12 menſium,Heſiod.
Δυωδεκάπαις,ὁ καὶ ἡ,qui habet 12 filios,Epigr.
Δυωδεκάπηχυς,εος, duodenûm cubitorum.
Δυωδεκάεθμος,duodecimus,Nonn.
Δυωδεκὰς,άδος,numerus duodenarius.
Δυωδεκατεύς, i. δυώδεκα ἔτη γεγονώς,Heſiod.
Δυωδέκατος,duodecimus,Homer.

Δ Ω

Δῶ, per Apocopen,pro δῶμα,domus,Odyſſ.ό.
Δώδεκα,duodecim,ὀδ.ξ,δώδεκ' ἐν ἠπείρῳ ἀγέλαι.
Δωδεκάβοιος,ὁ, duodecim boum pretiũ valens.
Δωδεκαδάκτυλον,τὸ , inteſtinum ſtatim ex pyloro exortum,Herophil.Gale.ἔκφυσιν, vocat.
Δωδεκαδάρχης, ου, qui duodecim præfectus eſt.
Δωδεκάδαρχοι,qui duodecim præſunt, Xenoph.
Δωδεκάδωρον,in Epigra. duodecim palmorum.
Δωδεκάεδρος,in 12 ſitus ſeſſilis,Plut.de Placit.
Δωδεκαετής,οῦ,ὁ,duodecim annos natus.
Δωδεκάθεος,herba à 12 diis maioribus dicta.
Δωδεκάθεον,medicamentũ,cuius meminit Ægi.
Δωδεκαθεοὶ,duodecim dii maiores dicuntur.
Δωδεκάκις,duodecies.
Δωδεκάκρουνος,habēs 12 fiſtulas & ſcaturigines.
Δωδεκάμηνος,duodecim menſium.
Δωδεκαμήχανος,ὁ καὶ ἡ,12 artium,verſutus,Suid.
Δωδεκάμοιρος,in 12 partes diuiſus,Epigr.
Δωδεκάπηχυς,duodecim cubitorum, Theophr.
Δωδεκάπους,duodecim pedum. ¶Erat verò velut hora præſtituta cœnis δεκάπους σκιὰ , vt adnotat Suid ex Ariſtoph.in Concion.
Δωδεκάσκυτος,Plat.in Phęd.12.coriis cõfectus.
Δωδεκαταῖος θάπτεται,die ab interitu duodecimo ſepelitur,Plat.de Repub.
Δωδεκάτη,feſtũ quoddã Athenis . quod & χόας.
Δωδεκατημόριον,τὸ,duodecima pars, Plat.Leg.
Δωδέκατος,duodecimus,Iliad.α.
Δωδεκάφυλλος,duodecim foliorum.
Δωδεκάφυλον,ου,τὸ,duodecim tribus,Act.26.
Δωδεκέτης,duodecim annorum.
Δωδεκηὶς,ίδος,ἡ,ſacrificium ex 12.animalibus.
Δωδωναῖος, ὁ, Iupiter in Dodone regione Hiperboreorũ cultus.¶δωδωναίας δρυὸς ληρήματα,Naz. ¶Δωδωνίδες ἱρέαι, Dodonææ ſacerdotes , Herodot.
Δωδώνη,ης,ἡ,Dodona,ſylua Epiri,& vrbs,Ιλ.β.
Δωλοφονία,& Δωλώνεια , clancularia cædes.
Δῶμα,ατος,τὸ,domus,cubiculũ,tectum,Mat.10.
Δωμάτιον,τὸ,domicilium,cubiculũ,Naz.in Epi.
Δωμάω,

Δωμέω,μ.ήσω,extruo,ædifico,lib.3.Epigram.
Δώμησις,ædificium. Δωμήτωρ,ορος,ædificator.
Δωμητὴ,ῆς,ἡ,apparatus,κατασκευή.
Δώραξ,ſplen,Macedonibus.
Δωρεὰ,ας,ἡ,donum,gratia,dos, largitio,gratis, Ariſtot.de OEcon.δωρεὰν αὐτοῖς διδόναι.
Δωρέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,dono largior.δωρέομαί σε τούτοισι, hæc tibi dono do, Herodot. δωροῦμαί σε τῷδε, Eurip. ¶Paſsiuè,ἐδωρήθην ξυστῆρι πρός σου,Sophoc.ſum donatus.¶Δώρημα,ατος,τὸ, donum, Ariſtoph. νεφ. ¶Δωρηματικὸς,οῦ,ὁ,munificus. ¶Δωρητὸς,οῦ,ὁ, muneribus placabilis ſeu corruptus.
Δωριάζειν,nudari, dictũ à Spartanis puellis,quæ quum exercerentur,veſte pellucida tegebantur, vt ferè totum corpus tranſpareret.
Δώριος,Doricus.δώριος ἁρμονία, Lucian. δώριον μέλος,Epig. δώριος τόνος, Plut.de Muſica. ¶Δωριακὸς,οῦ,ὁ,Thucyd. idem. ¶Δωρίζειν,Dorico modo canere.
Δωρικὴ,armaturæ genus. Δώριον,ου,τὸ,Dorium cantilena ad virtutem incitans.
Δωρὶς,ίδος,ἡ,Doris regio,δωρὶς ἐσθὴς,Herodot. ¶Item δωρὶς,culter doricus,euiſcerandis excoriandiſq; victimis. ¶Δωρὶς etiã eſt pſeudanchuſa, ſiue echion, Plin.lib.22.cap.20. ¶Δωριστὶ.Doricé.δωριστὶ ζῆν,Doricè viuere,i. ſobriè, Plat.Epiſt.7. ¶Δωροδοκιστὶ,idem.
Δωροβόρος,doniuorus,donis corruptè ,Heſiod.
Δωρογραφὴ,crimen iudiciúmque ob ſordes munerúmque corruptelam: Vide Suid.
Δωροδοκέομαι, muneribus illicior, corrumpor largitionibus.τὰ δωροδοκηθέντα σοι,quæ muneribus corruptus feciſti, Æſchin.
Δωροδοκέω,μ.ήσω,π.ηκα, dó munera in corruptionem,corrumpo muneribus, Laert. in Xenocr.σοῦ μὲν γὰρ ἤδη ἐδωροδόκησεν ὁ φίλιππος, ἐμὲ δὲ μηδενὶ λόγῳ ἐπηγάγετο.¶δωροδοκῶ, pro δῶρα λαμβάνω,Demoſth. in Orat. περὶ παραπρεσβ. Οἱ δωροδοκοῦντες καὶ χρήματα λαμβάνοντες, ἀδικοῦσι.
Δωροδόκημα,ατος,τὸ, corruptio , ſordidum munus,merces.δημοσθένους δωροδόκημα,per quod ipſe corruptus erat, Æſchin.
Δωροδοκία,ἡ,tam eſt munerum acceptio, quàm ipſa largitio in corruptionem iudicis, Amm.
Δωροδόκος,ου,ὁ, corrumpens,& corruptus muneribus,ſordidus.δωροδόκοις πράγμασι, nummariis rebus & ſordidis,Ariſtoph.
Δωροκοπῶ,muneribus corrumpo,3.Mach.1.
Δωρολήπτης,ου,ὁ,munerum ſuſceptor,auarus.
Δῶρον,ου,τὸ,donum,Plat.3.Polit.δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας. ¶Item apud veteres palmus minor, qui & quaternûm digitorum i.παλαιστή: Vnde δεκαδώρω ἁμάξη, Heſiod. pro curru decem palmorum. ¶Item rami in cornibus ceruorum, vulgò *andouilliers*:Iliad. δ.τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει.
Δωροξενία, quum quis peregrinitatis accuſatus, & dona offerens calumnias vitat, Poll.lib.3.

Δωροφάγος,ου,ὁ,doniuorus,Epithet.vel iudicis, vel regis, Heſiod. ¶Item palàm decoctor.
Δωροφορεῖν,largiri,donum conferre,Naz.
Δωροφορία,ας,ἡ,munerum oblatio.
Δωρύττομαι,Doricè pro δωροῦμαι,dono.
Δὼς,ἡ, datio,dos. Eſt Indecl. Laſcar. Heſiod. δὼς ἀγαθὴ,ἅρπαξ δὲ κακὴ θανάτοιο δότειρα.
Δωσαρὴ,infauſta,κακὰ διδοῦσα.
Δωσίδικος,mulctatus,qui luit pœnas,Suid.
Δωτὴ,tornata,Heſych.τορευτή.
Δωτινάζω,bona accipio,Herodot.
Δωτίνη,ἡ, munus propriè quod conſumitur, vt vinum, veſtis,ἔδωκε δωτίνην,Theocr.
Δωχεῖον,receptaculum,χωρεῖον δεκτικὸν,Heſych.
Δωτὺς,ύος,ἡ,cibus,τροφή.
Δώτωρ,ορος,ὁ,dator,Οδ.θ. Δώτης,idẽ,Heſiod.

Ε̂,ἒ,dolẽtis, Eur. vt he,heu.
Ἐ̃α,ah,hẽ, ſtuporis Aduer. ſiue Interiect. Ariſto.ἔα· τίς οὗτοσί ποτ' ἐσθ' ὁ θηλυδρίας.
Ἐ᾽α, Iliad.γ. pro ἦν Ionicè.
Ἐὰ,i. ἀγαθὰ,bona. Ody.θ. ἑρμεία διὸς υἱὲ διάκτορε δῶτορ ἑάων. ¶Item ἑὰ, i. propria , & peculiaria, ſua,ſui ipſi⁹. Idẽ ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος Καλά.
Ἐακὼς,ὁ,relinquens,auerſatus,dolens,ἀλγῶν.
Ἐαδὸς,moleſtus,fractus,λυπηρὸς,λυπηρός.
Ἐὰν,ἄν,ſi,quum.Subiunct.gaudet.Demoſt.ἐάν τις ἠδικηκώς τε τυγχάνῃ τὴν πόλιν. Hermog. per Optat.ἐὰν μὲν τὸ πρᾶγμα παρ' ἡμῶν εἴη ſεγονὸς,&c. ¶ἐὰν μὴ,pro quin,Matth.10. οὐδείς ἐστιν,ὃς ἀφῆκε οἰκίαν ἕνεκεν ἐμοῦ ἐὰν μὴ λάβῃ.¶Item ἐὰν μὴ pro niſi. Ariſtot. de Anim. ἐὰν μὴ τύχῃ τεθηλακὼς ὁ ὄνος ἵππον, niſi ſit aſinus quẽ equa lactauerit.Ἐὰν πῶ,licet.Subiun.Pla.
Ἐανὸς,οῦ,ὁ,veſtis ſplendida , ſubtilis, & muliebris peplus. Iliad. γ. νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,i.λεπτοῦ ἱματίου. Ab aliis ſcribitur ἑανὸς,παρὰ τὸ ἕω,i.ἐνδύω.¶Dioſc.ἑανὸς,eſt mol lis ac delicatus.
Ἐ̃αρ,ρος,τὸ,ver:poeticè ἦρ.πρὸς ἔαρ ἤδη τελευτῶντος τοῦ χειμῶνος,hyemi iã vergeti in ver,Thucyd. ¶Ἐαρινὸς, οῦ, ὁ, vernus. ἐαρινὰ μῆλα, Dioſc. l.1.c.164. ¶Ἐάριον,τὸ, vernum,roſa.
Ἐαρίδες,cantharides,Heſych.
Ἐαρίζω,veris tempore alicubi dego,Poll.li.1.
Ἐαρὸς,peluis,Heſych.ἐαρὸν,λεκάνη,πρόχουν.
Ἐαυτοῦ,ſui ipſius,ἑαυτῷ,ſibi ipſi.& ἑαυτὸν,ſe ipſũ. ¶Item etiam in ſecũda perſona,Iſoc.ἑαυτῷ δὲ συνειδήσεις,i σεαυτῷ,tibi cõſci⁹ eris.¶In Plural.ἑαυτῶν,ἑαυτοῖς,ἑαυτάς. ὅσον ἑαυτοῖς, quãtũ in ſefuit,Ariſtot.in Pol.¶ De prima perſona etiã

dicitur, ἑαυτοὺς ὑπιστεύομεν παῖδας, nos ipſos credebamus filios, Plutar. in Romulo. ¶Obſeruandum verò compoſita pronomina pro ſimplicibus, & ſimplicia pro compoſitis ſæpe accipi, Demoſth. ὡς ὅτι που τ' ἄξιον ἑαυτῷ ποιεῖν. Vbi pro αὐτῷ ponitur.

Ἐάω, ῶ, μ. άσω, ἀορ. α, εἴασα, π. ακα, ſino, patior Iſocrat. μήτε τὸν ὄχλον ὑβρίζειν ἐᾶς. ¶Aliquãdo eſt neglectui habere, ἐᾶν χαίρειν, miſſum facere, Plat. 2. de Repub.

Ἐάων, τῶν, ab ἐὰ, bonorum, δωτῆρες ἐάων, Hom.

E B

Ἑβδομαῖος, ὁ, ἕβδομος, ſeptimanus, ſeptimo die aduenieus. ἑβδομαῖος πυρετὸς, in Probl.

Ἑβδομὰς, άδος, ἡ, ſpatium ſeptem dierum. ἄγειν ἑβδομάδα, Sabbati diem celebrare, 2. Macha.

Ἑβδοματικὸς, οῦ, ὁ, ſeptenarius, ſeptimanꝰ, Naz.

Ἑβδόματος, ου, ὁ, ſeptimus, Odyſſ. ξ.

Ἑβδομήκοντα, ſeptuaginta

Ἑβδομηκοντάκις, ſeptuagies.

Ἑβδομηκονταέτης, & Ἑβδομηκοντούτης, ſeptuagenariꝰ, & ἑβδομηκοντοῦτις γυνὴ, Dion. Cocc.

Ἑβδομηκοστὸς, οῦ, ſeptuageſimus.

Ἕβδομος, ου, ſeptimus, ἕβδομος μὴν, Plutarch.

Ἔβενος, ου, & ἔβελος, Suid. ebenus ſiue ebenum Seruio, Virg. 2. Georg. *Sola India nigrum Fert ebenum*: Lege Dioſc. lib. 1. cap. 130. Galen. in Simpl. Plin. lib. 12. cap. 4. Seru. in 2. Georg. & Theocrit. Edyll. 15.

Ἐβίσκος, Galen. & Dioſc. ἰβίσκος, Plin. hibiſcum. Adi Dioſc. lib. 3. cap. 163.

Ἑβραΐζω, loquor ſiue viuo more Hebræorum.

Ἑβραῖος, ου, ὁ, Hebræus. Ἑβραϊστὶ, Hebraicé.

E Γ

Ἐγγάγγις λίθος, lapis qui & γαγγίτης, quia in Gãge reperitur: Vide Scholia Nicãd. in Ther.

Ἔγγαλλον, τὸ, ouis lac habens.

Ἐγγαμίζω, μ. ίσω, π. ικα, nuptui trado, deſpõdeo.

Ἐγγαμᾶται, corruptus eſt.

Ἐγγαστρίμυθος, ου, ὁ, ἐγγαστρίμαντις, ventriloquus in decretis Gratiani, ſignificátque, qui è pelui, vel alio genere vaſis, vaticinia capit: (γαστρὴ, enim genus vaſis eſt) aut certè, qui in ventre dæmonem habet, Cæl. lib. 5. cap. 10. Huiuſmodi etiam dicebantur ἐγγαστρῖται: Vide Comment. Ariſtoph. in Veſp. ¶In Bibliis τοὺς ἐγγαστριμύθους, exponunt magos & ariolos, & eos qui Pythones habebant in ventre.

Ἔγγαυρος, humidus, recens, immaturus.

Ἐγγεγυμνασμένος, exercitatus, probatus.

Ἐγγίβαλα, τὰ, merulę & engibata, Vitr. l. 10. c. 12.

Ἔγγειος, ου, ὁ, terrenus, ἔγγειος φόβος, Ariſtid.

Ἐγγειόφυλλος, ου, ὁ, humi habens ſerpentia folia, Theophr. de hiſt. plant. li. 6. cap. 6.

Ἐγγελᾶν, irridere: ἐγγελῶ σοι, tibi inſulto.

Ἐγγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus. πρὸς θεῶν τῶν ἐγγενῶν, Soph. per deos penates & gẽtilitios.

Ἐγγήραμα, ατος, τὸ, ſenectus.

Ἐγγηράσκω, inſeneſco. Ἐγγηράω, idem.

Ἐγγηνάζω, ἀντιφωνῶ, contradico, me oppono.

Ἐγγίζω, μ. ίσω, π. ικα, appropinquo, inſto, Ceb. Theb. ἐγγίζοντες πρὸς τὴν ἀληθινὴν παιδείαν.

Ἐγγίνομαι, innaſcor, inſum, intus generor, Depon. Datiu. ἵνα μηδεὶς χρόνος ἐγγένηται πράγμασι, Demoſt. Plat. 1. de Repub. ἐν ἐλευθέροις καὶ δούλοις ἐγγινομένη ἡ ἀδικία μισεῖν ποιεῖ.

Ἔγγιον, propius, ἐγγύτερον, Ariſtot. de mundo.

Ἐγγίσωμα, eſt caluæ ictus in quo offenſum os ad interiorem cerebri membranam deſcenderit: Vide Marcell. in 4. Dioſc. librum.

Ἐγγλαυκόω, inſpicio.

Ἐγγλισχρὸς, οῦ, ὁ, glutinoſus, lentus, viſcoſus.

Ἔγγλυκος οἶνος, vinum dulce, Dioſcorid. li. 5.

Ἔγγλεσις, εως, ἡ, Herodot. ἐγγλυστὸν ἐπιεικέως ἐὸν στρογγύλον, ad glutiendum facilis, quia teres.

Ἐγγλύσσω, edulco, ἐγγλυκάζω.

Ἐγγλύφω, inſculpo, exculpo.

Ἐγγλωσσοτυπεῖν ſiue, ἐγγλωττοτυπεῖν, in ore ſemper habere quædam facinora, Ariſtot. Equit.

Ἐγγλωττογάστωρ, qui linguam habet venalem, & linguæ artificio victitat, cauſidicꝰ, Ariſtop. νεφ.

Ἐγγόμφωσις, compages, commiſſura, Gal. 5. κατὰ τόπους. Ἐγγονεῖν, agere, feſtinare.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, neptis.

Ἔγγονος, ου, ὁ, nepos, oriundus, poſterus, filius, Plat. 2. de Rep. ¶Ἔγγονον, τὸ, fœtus, fœtura.

Ἐγγόργων, ὁ, aſpectu truci, truculentus.

Ἐγγράμματος, ὁ καὶ ἡ, ſcriptus, literatus.

Ἔγγραπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſcriptus.

Ἔγγραυλις, piſcis ex aphyorum genere, qui & ἀφρὸς, Comment. Ariſtoph. in Equit.

Ἐγγράφεσθαι, dicuntur qui publicè mulctantur, Demoſt. ¶ἐγγράφεσθαι εἰς ἄνδρας, virilem togam ſumere, Plutarch. in Public. ¶ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, in arcem relati, vt Latinis in æraria relati, Bud. in Annot. & Comment.

Ἔγγραφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcriptus, ἔγγραφος νόμος, Plut. in Lycurg. ¶Ἐγγραφὴ, ῆς, ἡ, inſcriptio.

Ἐγγράφω, inſcribo, quo vtebantur in liberorum profeſsione, Demoſt. πρὸς Βοιωτόν. ¶Significat etiam aſcribo, addo, vt apud eundem, ἐγγράφει τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα. ¶Accipitur etiam pro mulcta damnare. ¶Et pro ſcarifico, Theophr. li. 5. Catullus conſcribillare vocat.

Ἐγγράφως, Aduerb. cum ſcriptis.

Ἐγγυμνάσθαι, exequias obire mortuis.

Ἐγγυαλίζω, μ. ίξω, trado in manus, inſero, figo in membris. Iliad. α, τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι, i. debebat dare.

Ἐγγυάομαι, deſpondeo, de patre dicitur filio ſuo vxorem ſtipulante, ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα, Demoſth. ¶Item vadimonium promittere, ſpondere, Ariſtoph. in Plut. εἴ γ' ἐγγυᾶς σύ μοι ἥξειν ἐκεῖνον ὡς ἐμ' οἴσω τὰς χύτρας. ¶Demoſt. τὴν δίκην ἐγγυᾶσθαι, & Plut. ἐγγύην διαδέχεσθαι, iudiciũ recipere & ſponſorũ fide promittere.

Ἐγγυάω, μ. άσω, π. ακα, do fidem, promitto. ἐγγυῶ τὴν παῖδά σοι, tibi filiam deſpondeo, Herod.

Ἐγγύδιον, propinquum.

Ἐγγύη, ης, ἡ, fideiuſsio, promiſſum, deſpõſum conubium

nubium Catull. ſponſalia. Polyb. περὶ τῆς ἐγγύης, propter ſponſionem.
Ἐγγύησις, εως, ἡ, fideiuſſio, vadimonium.
Ἐγγυητὴς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, fideiuſſor, deſponſor, vas, promiſſor, ἐγγυητὴς χρημάτων, Iſocrat.
Ἐγγυητὴ, ſponſa, deſponſata, Procop.
Ἐγγύθεν, propè, cominus, è propinquo, Odyſſ. ό.
Ἐγγύθετος, Suid. ὁ προστεθειμένος τόπος, prim⁹ loc⁹.
Ἐγγυθήκη, vel ἐγγυοθήκη, Lucia. ſcrinium, in quo veluti in fideiuſsione deponimus nummos & pretioſam ſuppellectilem. ¶Item arca ſeu vas in quo ſeruantur inſtrumenta vel arma, Ety. Vide Athen. lib. έ. Vbi pro repoſitorio Plin.
Ἐγγύθι, poeticè pro ἐγγὺς, propè, cum Genit.
Ἐγγυμνάζω, exerceo, ἐγγεγυμνασμένος ἁρπαγαῖς.
Ἔγγυον, tutum, ἀσφαλές.
Ἔγγυος, ου, ὁ, ſpōſor, fideiuſſor, Ariſtot. 2. OEcon. καθιστάναι σὺν ἐγγύοις εἴκοσι ταλάντων.
Ἐγγὺς, propè, in propinquo. ἔτη ἐγγὺς τριακόσια, annos prope trecentos, Thucydid.
Ἔγγυστα, καὶ Ἐγγύτατα, & Ἐγγυτάτω, proximé. Xen. ἐγγυτάτω τοῦ κρατίστου, proximè id quod optimū eſt. ἐγγύτατα τῆς πόλεως, Xen. li. 5. Pæd.
Ἐγγύτερος, propinquior, ſimilior. ἐγγύτερος λόγου, Demoſt. qui pluſculùm rationis habet.
Ἐγγυτέρω, propius, Genit. Plat. de Republ. ἐγγυτέρω ὢν τῶν ἐκεῖ. ¶Cum Dat. Eidem in Apol. ὅσῳ μοι ἐγγυτέρω ἐστὲ γένει.
Ἐγγύτης, ητος, ἡ, propinquitas, Aphr. li. 2. Probl.
Ἐγγώνιοι, οἱ, quadrilateres, triangulares.
Ἐγείρομαι, μ. ῦμαι, ſurgo, reſurgo, ſuſcitor.
Ἐγείρω, μ. ερῶ, ἀόρ. α. ἤγειρα, π. ῆγερκα, excito, expergefacio. Odyſſ. ό, ἐξ ὕπνου ἔγειρε, i. ſomno excitauit. Thucyd. ἐγείρειν τὸν πόλεμον.
Ἐγρηγορεῖν, vigilare.
Ἐγερσιβόντος ἀλέκτωρ, gall⁹ voce excitās, Nōn.
Ἐγέρσιμος ὕπνος, ſomnus excitabilis, Nonn.
Ἐγερσίνοος, mentem excitans, Nonn.
Ἔγερσις, ἡ, excitatio, reſurrectio, extructio.
Ἐγερσιφαὴς πέτρος, lapis ignarius, in Epigram.
Ἐγερτὶ, vigilanter, Eurip.
Ἐγερτικὸς, excitatiuus, vim habens eliciendi.
Ἐγέστα, vallum, & munimentum: alii pluteos, alii muſculos vertunt. Suid. ἔγεστα, πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον.
Ἐγήθορος, & ἐγήθοχος, hilaris, lætus, ἐπιχαρής.
Ἐγρεάτης, ου, raptor.
Ἐγκαγχάζειν, illudere, cachinnari.
Ἐγκαθείργνυμι, includo, coerceo.
Ἐγκάθετος, ου, ὁ, inſidiator δόλιος, κατάσκοπος.
Ἐγκαθεύδω, indormio, incubo, Plut. in Apoph.
Ἐγκάθημαι, inſideo, ſedeo, deliteſco.
Ἐγκαθιδρύω, μ. ύσω, impono, ædifico. Ariſtot. de mūdo, ἀκροτάτη κορυφῇ τοῦ σύμπαντος ἐγκαθιδρυμένος οὐρανοῦ, ſummo cæli culmine locat⁹.
Ἐγκαθίζω, in ſideo, aſsideo dicendi gratia, ἐγκαθιζόμενος εἰς θρόνον. ¶Item ſubmitto, 3. Reg. 30. ¶ἐγκαθίσατο, Eurip. inſtituit, fundauit.
Ἐγκαθίημι, dimitto, immitto, ſubmitto.
Ἐγκαθίσματα, inſeſsiones vel inſeſſus, Dioſc. l. 1. εἰς ἐγκάθισμα δυσεντερικοῖς ἁρμόζει.
Ἐγκαθίστημι, interſum, conſtituo, interpono, inſtituo, τύραννον ἐγκαθέστησεν, Demoſth.
Ἐγκαθορμίζομαι, ſubeo portum.
Ἐγκαίνια, ων, τὰ, dedicatio cuiuſcunq; rei, quaſi initialia. ¶Sacer apud Iudæos dies ob memoriam inſtaurati templi poſt diutinam in Perſide captiuitatem. ¶Apud Quintil. ἐγκαίνια, quaſi tyrocinium.
Ἐγκαινίδες, αἱ, ligna quædam in naui.
Ἐγκαινίζω, μ. ίσω, π. ικα, innouo, dedico, Heb. 9.
Ἐγκαινισμὸς, ῦ, ὁ, dedicatio, innouatio, Dan. 4.
Ἐγκαινόω, innouo, initio, dedico.
Ἐγκαίομαι, μ. αύσομαι, caleſco, calore aduror.
Ἔγκαιρος, opportunus, tempeſtiuus, Plat. νομ. ¶Ἐγκαιρία, opportunitas, Eidem in Polit.
Ἐγκαλέω, μ. έσω, π. ἐγκέκληκα, accuſo, in ius voco, Plat. in Apol. καὶ τοῦτό δεινό μοι ἐγκαλεῖς, quod mihi obiicis. ¶Interdum cum Genit. loco Accuſat. Demoſth. πῶς ἔνεστ' αὐτῷ ἐγκαλεῖν μισθώσεως; ¶ Eſt etiam ἐγκαλεῖν, quouis modo expoſtulare, Ariſtot. 4. Ethic. διὸ ἐγκαλεῖται τῇ τύχῃ ὅτι οἱ μάλιστα ἄξιοι ἥκιστα πλουτοῦσι.
Ἐγκαλινδέω, μ. ήσω, inuoluo, operio, tego, Chry.
Ἐγκαλλωπίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, glorior, arrogo, mihi placeo, Plut. in Anton. ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς. ¶Ἐγκαλλώπισμα, τὸ, ornamētū.
Ἔγκαλον, τὸ, inſtrumentū ad colligandos ſontiū pedes. Ἐγκαλοσκελεῖς, q. ita ligati ſunt, Heſy.
Ἐγκάλυμμα, velamentum Liu. velamen Virg.
Ἐγκαλύπτομαι, μ. ύψομαι, π. υμμαι, velor: Æſchi. περὶ παραπρ. ἐφ' οἷς οἱ συμπρέσβεις ἐνεκαλύψαντο, i. ᾐσχύνθησαν, pudore affecti ſunt.
Ἐγκαλύπτω, obuelo. Ἐγκάλυψις, velatio.
Ἐγκαναχήσασθαι, cum clamore & geſtibus lætari, ἐγκαναχήσατο κόχλῳ, Theoc. inſonuit cōchæ.
Ἐγκανάξον, infunde, Ariſtoph. in Equitib.
Ἐγκανθὶς, ίδος, eſt quum canthi caruncula excreſcit iuſto ampliùs, Galen. 4. κατὰ τόπους.
Ἐγκάπτω, auidè deuoro, Ariſtoph.
Ἔγκαρ, αρος, cerebrum, Lycophr. pediculus, Ilia. ά. τίω δέ μιν ἐγκαρος αἴσῃ, contēno vt pediculū.
Ἐγκάρδιον, medium in lignis, Dioſc. li. 1. c. 151.
Ἐγκαρπὴς, ferax, fœcundus.
Ἔγκαρπος, ου, ὁ, καὶ ἡ, fructuoſus, fœcundus, prægnans, vt Ὁ δὲ φίλιππος ἀστινὸν ὁμιλήσας εἶτα ἐξ αὐτῆς κατέλιπεν ἔγκαρπον. ¶Apud Vitruu. l. 4. cap. 1. encarpos inter Ionicæ colūnę ornamenta legimus, vulgò *feſtons & guirlandes*.
Ἐγκάρσιος, obliquus, tranſuerſus. ἐγκάρσιοι ἐμβολαὶ, obliqui impetus, Philoſtr. in Heroic.
Ἐγκαρσίχολος, iracundus.
Ἐγκαρτερέω, patienter fero, conſtantem toleran- témque preſto. ἐγκαρτερεῖς θάνατον, Euri. mortem expectas. ¶ἐγκαρτερεῖν ταῖς ἀνάγκαις, Ariſtot. 1. Rhetor. ferre neceſsitates.
Ἔγκας, τὰς, vlnas. Aliis ἐγκὰς Aduerb. eſt ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει, vt apud Hipp. & Galen. in Gloſsis.
Ἔγκατα, ων, τὰ, viſcera, exta, inteſtina, Lucia.
Ἐγκαταβιῶναι, vixiſſe, Plutarch.

Ἐγκαταγέλαστος, ridiculus, Æſchin.
Ἐγκαταδῦναι, dimittere.
Ἐγκαταδύω, ingredior, ἐγκατέδυ ὕδασι, Epig.
Ἐγκαταζεύγω, μ. ξω, accomodo, adapto, Soph.
Ἐγκατάκειμαι, decūbo, iaceo, Ariſtoph. in Plut.
Ἐγκατακλείω, includo, intercludo, concludo.
Ἐγκατακλίνομαι, reclino, recūbo, Ariſtop. Neb.
Ἐγκατακλίνω, μ. ινῶ, π. ικα, inclino.
Ἐγκατακρύω, pulſo, moueo, Ariſtoph.
Ἐγκαταλαμβάνω, circunuenio, cōcludo, intercludo, deprehendo. ἐγκαταλαμβάνω κατ' ἀνάγκην ὅρκοις, ad iuſiurādum adigo, Thucy.
Ἐγκαταλέγω, μ. ξω, reduco in numerum, Suid.
Ἐγκατάλειμμα, τὸ, reliquiæ, monumentum.
Ἐγκαταλείπω, μ. είψω, π. ειφα, & Ἐγκαταλιμπάνω, relinquo, in diſcrimine deſero, derelinquo, τῆ χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε, Thuc.
Ἐγκαταμένω, permaneo, maneo in, inſideo.
Ἐγκαταμίγνυμι, & Ἐγκαταμιγνύω, μ. ίξω π. ιχα, miſceo, immiſceo, Lucian. in Anacharſi.
Ἐγκαταπήγνυμι, figo, configo, præfigo.
Ἐγκαταπλέκω, inſero.
Ἐγκατασκευάζω, intus cōficio & condo & perficio, Themiſt. in 2. Poſter. analytic.
Ἐγκατάσκευος, ὁ καὶ ἡ, concinnus, locuples, inſtructus, Hermog. lib. 2. ἐγκατάσκευος λόγος.
Ἐγκατασκήπτειν, graſſari, incumbere, impēdere.
Ἐγκατάσκηψις, ἡ, graſſatio. ἐγκατάσκηψις τοῦ πάθους, morbi inuaſio, Dioſc. li. 7. cap. 4.
Ἐγκατασπείρω, μ. ρῶ, diſpergo, ſero.
Ἐγκαταστοιχειόω, μ. ώσω, π. ωκα, infigo elementum, imprimo principium, Plutar. in Lycurgo.
Ἐγκαταχαράζομαι, ſcarifico, fodio, ἐγκαταχαράζω, pro eodem, apud Dioſc. li. 8. cap. 15.
Ἐγκατατίθημι, conſtituo, repono, Heſiod.
Ἐγκατέθως, Diodor. inſidioſè & fraudulenter.
Ἐγκατειλέω, inuoluo, implico.
Ἐγκατεύχειν, perſequi, Ionibus.
Ἐγκατέχειν, inſiſtere, ducere.
Ἐγκατιλλῶψαι, irridere, ſubſannare, Heſych.
Ἐγκατοικέω, ῶ, inhabito, incumbo.
Ἐγκατοικίζειν, introducere, inſinuare, Bud.
Ἐγκατοικοδομέω, μ. ήσω, intus muro ædifico. ¶Item tecto me includo, Plut. in Lycurg.
Ἔγκατος, ου, ὁ καὶ ἡ, interior.
Ἐγκαυλοῦν, cauleſcere, Theophr. de hiſt. l. 1. c. 3.
Ἐγκαύματα, inuſtiones, puſtulæ, ſcoria argenti.
Ἔγκαυσις, ἡ, æſtus, feruor, ardor. ἔγκαυσις τῆς κεφαλῆς, ardores capitis, Dioſc. li. 5. ca. 23.
Ἐγκαυστής, ου, ὁ, pictor, ſculptor, inuſtor, encauſtes Vitr. ¶Ἐγκαυστική, encauſtica pictura Plin.
Ἐγκαυστόν, genus picturæ dictum ab vrendo, Cælſ. li. 4. c. 31. encauſtum Plin. lib. 36.
Ἐγκαυτηρίς, ἡ, pictura inuſta Plin. li. 35. cap. 10.
Ἐγκαυχάω, μ. ήσω, π. ηκα, glorior: Datiuo.
Ἔγκαφος, ὁ, bolus, fruſtulum, Eupol.
Ἔγκειμαι, incumbo, imponor: Herodot. ἐγκείσεται ἐν τοῖς στέρνοις, præcordiis inſidebit. ὀφθαλμὸς ἐνέκειτο μετώπῳ, fronti inerat, Heſio. ¶Item impendo, ingruo, concupiſco, vrgeo, inſto Terent. Vnde ὁ ἐγκείμενος, moleſtus, moleſtia afficiens, Ariſtot. de mundo.
Ἐγκεκαμμένοι, apud Hippocrat. innitentes, inflexi, propriè de vnguibus, Gal. in Gloſsis.
Ἐγκεκοισυρωμένος, nimis accuratè ornatus.
Ἐγκεκορδυληµένος, inuolut', Ariſtoph. νεφ. à κορδύλη, quod Cypriis tegumentū capitis ſonat.
Ἐγκέλαδοι, animalia de genere inſectorū, Ariſt.
Ἐγκέλευμα, ατος, τὸ, adhortatio, inhortamētum.
Ἐγκέλευσος, ου, ὁ, iuſſus, Xenoph.
Ἐγκελεύω, hortor, incito, Xenoph. ἐν κυνηγ.
Ἐγκενίδες, obliquæ tabulæ.
Ἐγκεντρίζω, μ. ίσω, π. ικα, inſero arbores, Accuſ. Theophr. de hiſt. plant. li. 2. cap. 3.
Ἐγκεντρὶς, ίδος, ἡ, ſtimulus, aculeus, calcar, retinaculū ferreum, quo qui ſcandit vti aliquando ſolet. ¶Erat & in forenſi ſuppellectili ἐγκεντρὶς ἢ εἵλκον τὴν γραμμὴν, Poll. lib. 8.
Ἐγκέντρισις, εως, ἡ, inſitio Columel.
Ἔγκεντρος, ου, acculeatus.
Ἐγκεράννυμι, attempero, immiſceo, Ariſtot. de mundo, τῶν στοιχείων ἐγκεκραμμένων ἀλλήλοις.
Ἐγκερτομέω, ῶ, dolis eludo, illudo, Eurip.
Ἐγκέφαλος, ου, ὁ, cerebrum, Ariſtotel. li. 2. Probl. ¶Item vertex & ſummitas palmę, Theophr. Vide Athen. lib. 2. & Dioſc. li. 1. cap. 151.
Ἐγκεῶτις, Plut. dictio facta ex ἐν καίω τίς;
Ἐγκιλικίζομαι, moroſus ſum, morib' Cilicū vtor.
Ἐγκινούμενος, impediens.
Ἐγκηρόω, Hippocr. incero Iuuenali.
Ἐγκισσάω, coitum & cōceptum appeto, catulio, Geneſ. 30. ἐγκισσῶσι τὰ πρόβατα εἰς τὰς ῥάβδους. ¶Ἐγκίσσωσις, coitus, cōceptio, catulitio.
Ἐγκισσεύεσθαι, ἑλίττεσθαι, inſtar hederæ conuolui atq; implicari, Hippoc. & Galen. περὶ ὀστέων.
Ἐγκλαστρίδια, τὰ, genus ornamenti muliebris.
Ἐγκλείω, μ. είσω, includo, illuſtro. Soph ἑρκέων ἐγκεκλεῖσθαι, ſeptis includi, i. ἐντὸς τῶν ἑρκέων.
Ἐγκλεπτίς, ἡ, deſiderium.
Ἐγκλέφωνος, contentioſus, rabula.
Ἐγκληθεὶς, accuſatus: à verbo ἐγκαλέω.
Ἔγκλημα, ατος, τὸ, culpa, atrox iniuria ob quam aliquis in ius vocari poſsit, accuſatio, actio. ἐν ἐγκλήμασι γίνομαι, accuſor, Ariſtot. 9. Ethic. ἐγκλήματα ποιοῦμαι, crimina obiicio, Thucy. ¶Ἐγκληματικὸς ἀνὴρ, querulus, expoſtulator, litigioſus, Ariſtot. 8. Ethic. Ἡ δὲ διὰ τὸ χρήσιμον φιλία, ἐγκληματική ἐστι.
Ἐγκληματοῦσθαι, ſarmentis ſilueſcere, Theophr.
Ἔγκληρος, hæreditarius, diues.
Ἔγκλησις, εως, ἡ, expoſtulatio, ἔγκλημα.
Ἐγκλητέος, reprehenſione dignus.
Ἔγκλητος, ἡ ἐπὶ συνόδον παραίτησις, Theophil. in Inſtitut. ciuil. prouocatio & appellatio, Ariſtot. 2. OEcon. δίκας τὰς ἐγκλήτους μετ' ἐπιτιμίας, vocat cōtrouerſias quę mulctantur pecunia.
Ἐγκλίζω, aliena elargior.
Ἔγκλιμα, τὸ, inclinatio, tractus, Procl. ¶Item locus in naui cui innititur gubernator, Poll. l. 1.
Ἐγκλίνω, μ. ινῶ, π. ικα, inclino, declino, Ariſtot. 2. OEcon.

2. OEcon. αὐτοῖς τὰ πράγματα ἐγκλῖναι.
Ἔγκλισις, εως, ἡ, inclinatio, inclinamentum Gell. ἔγκλισις πόλεως, poli inclinatio, Strab.
Ἐγκλοιόω, alligo. ἐγκλοιῶσαι τῷ τραχήλῳ, Prou. 6.
Ἐγκλύζω, indo in aluum, immergo, proluo.
Ἔγκλυσμα, τὸ, infuſus vel infuſio Plin. quod infunditur per inferna in aluum, Dioſc. 3.
Ἔγκνισμα, ατος, τὸ, apud Argiuos caro quam loco hordei à ſacerdote Apollinis acceptam concoquũt qui familiares lugẽt, Plu. in Prob.
Ἐγκοιλαίνω, cauo, exinanio, incauo Columel.
Ἐγκοίλια, τὰ, inteſtina, interanea Plin. viſcera, Poll. 2. ¶ Sunt etiam ἐγκοίλια, nauium coſtæ, Theop. de hiſt. l. 4. c. 3. Dicuntur etiã νομεῖς.
Ἐγκοιλὸς, concauus, cauus.
Ἐγκοιμάομαι, ῶμαι, dormio.
Ἐγκαισυρόω, μ. ώσω, ambitioſè orno, Ariſtop. νεφ.
Ἐγκολάπτω, μ. άψω, π. αφα, inſculpo, incido, Plut. in Pericle, περιμαύτειαν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ χαλκοῦ λύκου ἐγκολάπτει. ¶ Ἐγκόλαμμα, τὸ, ſculptura, ſiue ſcalptura. ¶ Ἐγκολαπτὸς, ὁ, cælat⁹.
Ἐγκολπίζω, ſinu contineo, Phil. de mũdo, πλῆθος ἄλλων σωμάτων ὡς οἰκεῖα ἐγκεκόλπισαι μέρη.
Ἐγκολπόω, inſinuo, & Ἐγκολπίαι, αἱ, venti qui è mari veniunt per ſinus, Ariſtot. de mundo.
Ἐγκομβόομαι, οῦμαι, μ. ώσομαι, alligo, innodo, 1. Pet. 5. ἐγκομβώσασθε τὴν ταπεινοφροσύνην, i. humilitatem animi vobis infixam habete. Vetus. Interp. inſinuate, vertit.
Ἐγκόμβωμα, ατος, τὸ, genus veſtis, qua ſerui vtebãtur, Poll. l. 4. vbi corruptè legitur ἐγκόβωμα.
Ἐγκονέω, μ. ήσω, accelero, ſtudeo, puluere impleor. Inde quòd properantes puluere inficiũtur. Sop. χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ᾽ ἕδρας ἀκμή.
Ἐγκονίδες, famulæ: ἀπὸ τοῦ κονῶ τὸ εἰργῶ.
Ἐγκόνιος, ὁ καὶ ἡ, puluereus. ἐγκόνιοι γραμμαί.
Ἐγκόνως, feſtinanter, celeriter, ταχέως, Heſych.
Ἐγκοπεύς, έως, ὁ, celtes, ſcalpellum, cælum.
Ἐγκοπή, ῆς, ἡ, inciſura vel inciſus Plin. ἐμπόδιον, offenſio, offendiculum.
Ἐγκόπησις, εως, ἡ, offenſio. ¶ Hieron. in Oſeam, vocat iracundiam vel memoriam doloris.
Ἔγκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, difficilis, afflictus. ἔγκοπον ἴχνος, veſtigium feſſum, Epigram.
Ἐγκόπτω, μ. όψω, π. οφα, impedio, retraho, indo, interpello loquentem, interrumpo rem cœptam, Rom. 15. ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, i. prępeditus ſum. ἐγκόπτω πατίδαλον, palum infigo, Theophr. li. 2. hiſt. plant.
Ἐγκορδυλέω, μ. ήσω, π. ηκα, inuoluo, Accuſ.
Ἐγκορύπτω, obarieto, τοῖς κέρασι πλήττω.
Ἐγκοσμέω, orno, ordino, diſpono, Odyſſ. ό.
Ἐγκόσμιος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in mundo, Nazanz.
Ἐγκοτέω, μ. ήσω, moleſtus ſum, grauiter iraſcor, Neutr. Dat. ¶ Ἐγκότημα, ira, inſania.
Ἔγκοτος, ὁ, inimicus, iracundus, Herodot. ἔγκοτον σφι ἀμφοτέροι ἔχοντες, ipſis infenſi. ¶ ἔγκοτος φθόνος, grauis inuidia, Epig. ¶ Ἐγκότως iratè, Heſych.
Ἐγκοτύλη, luſus, quo victi vincentiũ genua, manuum cauitate geſtabant, Athen. lib. ια.
Ἐγκραδες, cicatrices faciei, Heſych.
Ἐγκράζω, μ. άξω, π. αχα, inclamo, vociferor, Dat.
Ἐγκραχίχολος, bilioſus, iracundus. ¶ Item piſcium genus, lib. 6. Animal. c. 15. & Athen. l. ζ.
Ἐγκράτεια, ας, ἡ, τὸ, continentia, tẽperantia, Xen.
Ἐγκρατεύεσθαι, temperantẽ eſſe, tolerare, 1. Cor. 9. ἐγκρατεύεται πάντα, in omnibus tẽperãs eſt.
Ἐγκρατέω, μ. ήσω, cõtinens ſum. ἐγκρατῶ τῇ πενίᾳ, in paupertate perſeuero, Plut. de fortuna.
Ἐγκρατής, έος, ὁ καὶ ἡ, abſtinens, continens, ἐγκρατὴς ἀφροδισίων, rei venereę abſtinẽs, Xeno.
Ἐγκρατῶς ἄρχειν, imperioſè dominari, Thucyd.
Ἐγκρεμάζω, μ. άσω, ſuſpendo.
Ἐγκρεμαδία, inuerſarũ manuũ implexus & cõnexio, Heſych. ¶ Ἔγκρεικος, cauus, vacuus.
Ἐγκρείκια, ligna vſta, Heſych.
Ἐγκρίνομαι, approbatus aſſumor, eligor, Ariſtot. in 6. Anim. ἐγκρίνεσθαι εἰς βουλὴν, cooptari.
Ἐγκρίνω, μ. ινῶ, π. ικα, approbo, allego, admitto, præfero, inſero, infero. ἐγκριθεὶς εἰς τοὺς τριακοσίους, in numerum trecentorũ electus, Plut.
Ἐγκρὶς, ίδος, ἡ, bellarium ex oleo melle admixto, Exod. 16. & Athen. lib. ιδ.
Ἔγκρισις, ſacrum certamen.
Ἔγκριτος, in ordinem numerúmque redactus.
Ἐγκροτέω, ῶ, illido. ἐγκροτέεσθαι πυγμαί, pugni & colaphi inflicti & illiſi, Euripid.
Ἐγκρούω, ad numeros incedo, ſalto, Ariſtopha. in Ran. ¶ Itẽ impello, adigo: ἐγκρουόμενοι, inquieti.
Ἐγκρύπτω, intego, tego.
Ἐγκρυφιάζειν, abſcondere, Ariſtoph. in Equit.
Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, panis ſubcineritius, Lucia. Sic 3. Reg. 17. & Ezech. 4. ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι, ſubcineritium ordeaceum comedes.
Ἐγκταί, οἱ, pictores. Ἔγκτημα, ατος, τὸ, poſſeſsio.
Ἔγκτησις, εως, ἡ, acquiſitio.
Ἔγκτητος, ου, acquiſitus, comparatus, Leuit. 21.
Ἐγκτίζω, condo. Ἐγκυδον, τὸ, celebre, clarum.
Ἐγκύειν, prægnantem eſſe.
Ἐγκυκάω, commiſceo, immiſceo, confundo.
Ἐγκυκλέω, circunuoluo. Ἐγκύκλημα, volumen.
Ἐγκύκλιος, ου, in orbem factus, circularis. Vnde ἐγκύκλιοι ἀρχαί, m. giſtratus qui ſortitò deferebantur, quaſi in orbem redeũtes, vel quaſi vulgares. ¶ ἐγκύκλιος παιδεία, ſiue ἐγκυκλοπαιδεία, quaſi orbiculata diſciplinarũ ſeries. Quintil. lib. 1. cap. 16. Vt efficiatur orbis ille doctrinæ, quem Græci ἐγκυκλοπαιδείαν vocant. ¶ Ariſtot. Polit. li. 2. ἐγκυκλίους διακονίας dixit, i. vulgares operas & obuias.
Ἔγκυκλον, τὸ, veſtis quædam muliebris, Poll. 7.
Ἔγκυκλος, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.
Ἐγκυκλόω, μ. ώσω, circumago, includo.
Ἐγκυλίζω, inuoluo. ἐγκυλίζω εἰς ἔρωτας, Xen.
Ἐγκυλίνδησις, ἡ, volutatio Cic. Plut. in Oth.
Ἐγκυλίω, inuoluo, implico, deuoluo, Xen. εἰς ἔρωτας ἐγκυλισθέντες, in amores delapſi.
Ἐγκυμονέω, μ. ήσω, π. ηκα, prægnans ſum, Neut.
Ἐγκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, grauis, pręgnans, Phocylid.

o. ii.

Ἔγκυος, ὁ κ) ἡ, prægnans, vterum ferens, Epigr.
Ἐγκύπτω, incumbo, ſum pronus & incuruus, vergo, demiſſus ſum, ſubſido, reſpicio, conſpicio.
Ἐγκυρέω, & Ἐγκύρω, μ. υρῶ, & ύρσω, incido, obuio, Heſiod. Χαρύβδη δ' ὑπ' αὐτῆς ἐγκύρσας ἄτησιν, in infortunia incidens. ¶Herodot. ἐνεκύρησε ἀλογίης, contẽptui habuit. ¶Idem, ἐνεκύρησαν τοῖς ἐκείνοις, inciderunt in illos.
Ἐγκύρτιος, gibbus, conuexus. ἐγκύρτια διπλᾶ, gibbi gemini. Ἔγκυρτος, incuruus.
Ἔγκυρσις, εως, ἡ, partus.
Ἔγκυτι, cute tenus, in cute, prope cutem.
Ἐγκωμιάζω, μ. άσω, π. ακα, laudo, laudibus effero, Iſocr. ¶Ἐγκωμιαστής, ῦ, ὁ, laudator. ¶Ἐγκωμιαστικὴ ἰδέα, genus demonſtratiuũ, Herm.
Ἐγκώμιον, ου, τὸ, laus, præconium, elogium. ἐγκώμια θεῶν, deorum laudes, Plat. de Legib.
Ἔγκωπον, τὸ, pars nauis, vbi remi ſunt, Bayſio.
Ἐγξύω, μ. ύσω, rado.
Ἐγρεκύδοιμος, tumultum excutiens, Heſiod.
Ἐγρεμάχος, incitans ad pugnam, ἐγερσιμάχος.
Ἐγρεσίκωμος, epitheton Bacchi, in Epigram.
Ἐγρηγορότως, vigilanter, Bud. Ἐγρηγορτὶ, idem.
Ἐγρηγόρσιος, ὁ, ſomnum arcens, vigilias citans.
Ἐγρήγορσις, ἡ, vigilãtia, vigilia, excubitus Hirt. excitatio à ſomno, Gaz. in Seneſct.
Ἐγρηγορῶ, vigilo, expergiſcor, expergeſio Suet. Iliad. η. Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, κ) ἐγρήγορθε ἕκαστος: vbi ἐγρήγορθε dixit, pro γρηγορεῖτε.
Ἐγρηγορὼς, ότος, ὁ, vigilans, Plat. Epiſt.
Ἔγρησις, vigilia, ἐγρήγορσις, apud Hippocrat.
Ἐγρήσσω, μ. ήξω, π. ηκα, vigilo, Neutr. Argon. 2.
Ἔγρομαι, ſyncopa pro ἐγείρομαι, ſurgo, Odyſſ. ό.
Ἐγρυπνέω, vigilo.
Ἐγχαλινόω, infræno. Ἔγχαλκος, ου, ὁ, æreus.
Ἐγχανὼν, inhians, os aperiens, Ariſtoph.
Ἐγχάραξις, εως, ἡ, inſculptura.
Ἐγχαράττω, μ. άξω, π. αχα, inſcribo, incido, ſcarifico. περιμὴν τείνειν εἰς χαλκοῦν λύκον κτ τὴν πλευρὰν ἐνεχάραξε, Plutarc. in Pericl.
Ἐγχάραγμα, τος, τὸ, concauitas effecta torrentis impetu, χαράδρα, κοίλωμα φαραγγῶδες, Polyb.
Ἔγχας, genus coloris fucatorii.
Ἐγχάσκειν, inhiare, irridere, Ariſtot.
Ἐγχέζω, caco, excerno, Ariſtoph. in Ranis.
Ἐγχεία, ας, ἡ, haſta, Iliad. γ. μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται. ¶Ἐγχειάστωρ, ὁ, q. bello & haſta viuit.
Ἐγχείμαργος, ου, ὁ, haſta furens, bellator.
Ἐγχειράστωρ, ορος, ὁ, labore manuum victitans.
Ἐγχειρέω, μ. ήσω, π. ηκα, manum iniicio, tracto, aggredior, experior. ἐγχειρῶ μάχεσθαι, tento pugnã, Thucyd. Ariſtot. 5. Pol. ἔτοι τοῖς μονάρχοις ἐγχειροῦσι.
Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, aggreſsio Cicer. conatus, auſus. Iſocr. τό γε ἐγχείρημα καλῶς ἔχει.
Ἐγχείρησις, tractatus, vel tractat⁹ executio Plin. ἐγχείρησις ἀνατομικὴ, Galen.
Ἐγχειρητὴς, οῦ, ὁ, exequutor Suet. Ariſtoph.
Ἐγχειρητικὸς, ſolers in rebus aggrediendis, Xen.
Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, gladiolus, cultellus, pugio, ſica. Plutar. in Numa, ἐγχειριδίοις ἢ μικροῖς τὰ ὅπλα κρούοντες. ¶Item libelli genus breuioris.
Ἐγχειρίζομαι, ἐπιτρέπομαι, adminiſtro, in manus ſumo, commiſſum habeo, Herodian. τὴν νυκτερινὴν φρουρὰν ἐκ περιόδου ἐγκεχειρισμένος.
Ἐγχειρίζω, μ. ίσω, π. ικα, porrigo, in manus do, Plut. in Fab. ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα.
Ἐγχείριστος, in poteſtatem redactus.
Ἐγχειρισμὸς, ὁ, commiſsio, Theophil. in Inſtit.
Ἐγχειρίτης, ου, ὁ, qui conatur, Ariſtoph. in Auib.
Ἐγχειρογάστωρ, ορος, & Ἐγχειράστωρ, qui manuum labore viuit.
Ἐγχέλεια, anguillæ, Ariſtoph. in Achar.
Ἐγχελεοτρόφοι, vel ἐγχελυοτρόφοι, Athen. ζ, qui anguillarius viuariis dant operam.
Ἐγχελεὼν, ῶνος, piſcina, viuariũ anguillarium.
Ἔγχελυς, υος, & εως, & ἔγχελος, Ariſtot. anguilla.
Ἐγχελυωπὸν, τὸ, anguillæ aſpectum habens.
Ἐγχεσίμαργος, ἐγχείμαργος, haſta furens.
Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ κ) ἡ, bellicoſus, haſta exercitatus, Iliad. β. ¶Item ſtultus miles, in Epigr.
Ἐγχέπαλος, ὁ κ) ἡ, haſtam vibrans, Iliad. β.
Ἐγχέω, μ. ἐγχεύσω, π. ηκα, ἀόρ. α, ἐνέχεα & ἐνέχευα, Æolicè, infundo, libo. Ariſtoph. in Plut. θάσιον ἐνεχέες, infundebas Thaſium vinum. Xenoph. ἐγχέω σοι πίειν.
Ἔγχηλος, Heſych. ἰατρικὸς, ἐπίδεσμος.
Ἐγχθόνιος, ου, terrenus, teſtaceus, in Epigr.
Ἐγχίδιον, propius.
Ἔγχλωρος, qui eſt viridi colore, Nicand.
Ἔγχνος, ου, lanuginoſus.
Ἔγχονδρος, chartilagineus, grumoſus, Dioſc.
Ἐγχονδρίζειν, chondro ſiue alica perſpergere, aut ipſam cataplaſmatis modo imponere, chartilaginem coaptare, Galen. li. 3. κτ τόπους.
Ἐγχορεύω, ſalto.
Ἔγχος, εος, τὸ, haſta, telũ, lanceæ tragula, Ody. ό. ¶Significat & gladium, Sophocl.
Ἔγχουσα, fucus, anchuſa herba: παρὰ τὸ ἔγχειν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρὸν. Ἐγχουσίζεσθαι, fuco colorari.
Ἐγχραύω, infligo, impingo, infringo.
Ἐγχρίμπτομαι, hæreo, ſum contiguus, Eurip. ἐγχριμπτόμεναι κύνες ἐλάφοις.
Ἐγχρίμπτω, μ. ψω, π. φα, admoueo, tango, infrico, caſsibus implico, adiungo, applico, Herodot. ἐγχρίμψαντες βάριν τῇ γῇ, nauim appellentes.
Ἔγχρισις, εως, ἡ, inunctio, illitio.
Ἔγχριστος, ὁ κ) ἡ, illitus, inunctus, Galen.
Ἐγχρίψαι, incidere.
Ἐγχρίω, illino, inungo, Apoc. 3. κολλύριον ἔγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς, collyrio inunge oculos. ¶Item ferio, pungo, παίω, Ælian. Dionyſ.
Ἐγχρονίζω, μ. ίσω, π. ικα, immoror.
Ἔγχρονος, ου, ὁ, temporarius, durans, Appian.
Ἔγχρυσος, ου, ὁ, inauratus.
Ἐγχρὼς, cute tenus, ad viuum. ¶Interdũ propè.
Ἐγχυλίζω, ſuccum exprimo. Ἐγχύλισμα, ſuccus.
Ἔγχυλος, ου, ὁ κ) ἡ, ſuccoſus, ſucculẽtus, vegetus.
Ἔγχυμα, τὸ, fluidum: placenta. ¶Item medicamenta liquida, Galen. ἐγχύματα εἰς τὰ ὦτα.

Ἐγχυματίζω, infundo, inſtillo, Dioſcor. li. 2.
Ἔγχυμος, ου, ſapidus, ſucculentus, fluidus.
Ἐγχύμοτα, eſt quando caſu aliquo aut pondere caro fracta ſanguinem atterit.
Ἐγχύμωσις καὶ ἐγχύμωμα, humoris in vaſa affluxus & infuſio, qua venulæ pleniores redduntur, corpúſq; colorati⁹ euadit, Hipp. Epidē. 2.
Ἔγχυρον, ου, τὸ, pignus. ¶Ἐγχυράζειν, Demoſt. Cicer. pignerari, & pignora auferre.
Ἔγχυσις, εως, ἡ, infuſio. ¶Ἔγχυτος, infuſus.
Ἐγχυτρίζω, in vrnam condo. ¶Occido, Ariſt. Veſp. ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς, Int. φονεύσεις.
Ἐγχυτρίστριαι, αἱ, & Ἐγχύτειαι, præficæ, i. mulierculæ quæ in funere conductæ plorant, aquam aut ſanguinem fundentes. ¶Sunt item quæ infantes vndis exponunt, Ariſt. in Veſp.
Ἐγχύω, μ. ύσω, infundo. ¶Apoll. ἐγκέχυται σῆμα, aggeſtū eſt ſepulchrū, ex aggeſta humo.
Ἐγχωρέω, μ. ήσω, habeo locū ad aliquid faciendum, Dioſc. lib. 9. εἰ ὁ τόπος ἐγχωρείη, ſi locus patiatur. καθόσον ἐγχωρεῖ, quantū fieri poteſt.
Ἐγχώρειον, ου, τὸ, pignus, vſura, τόκος, δάνειον.
Ἐγχώριος, ὁ καὶ ἡ, ex loco indigena, incola loci, χρῆμα ἐγχώριον, domeſticū negotium, Heſiod.
Ἔγχωρος, patrius, inquilinus, Lycophr.
Ἔγχωρος, ου, pro ἔγχλωρος, viridis.
Ἔγχωσις, exaggeratio, Polyb. τοῦ κοιλώματος ἐκπλήρωσις. Ioſep. πρόσχωσις. Æſchyl. πρόσχωμα.
Ἐγώ, ego, Pronomen primæ perſonæ, Gaz. li 1.
Ἐγώγιον, vetuſtum, ἀρχαῖον, ὠγύγιον.
Ἐγῷδα, per epectaſin & craſin, pro ἐγὼ οἶδα.
Ἐγῷμαι, pro ἐγὼ οἴμαι, opinor, Xen. li. 2. Ἀπομν.
Ἐγών, αὐτὸς ἐγώ, ego ipſe, Ilia. α, τοι δ᾽ ἐγὼν ἐρέω.
Ἐγώνη, Doricè, ego: vt τυώνη, pro τύ, i. σύ.

E Δ

Ἐδανὸς, ὁ, dulcis, ſuaueolens, lenis, Æſchyl.
Ἐδάπεδον, ου, τὸ, pro δάπεδον, ſolū, pauimētum.
Ἔδαρ, αρος, τὸ, cibus, ferculum, eſca, Εἶδαρ, idem.
Ἐδάριον, membrana in teſticulis.
Ἐδας, nomen Mercurii Gortynii, Etym.
Ἐδαφίζω, μ. ίσω, π. ικα, proſterno, allido terræ, ſolo adæquo, Theophr. de cauſis, li. 4. ca. 5.
Ἔδαφος, εος, τὸ, ſolum, pauimentum. ἔδαφος τῆς νεὸς, fundum nauis, Plutar. in Theſ. ¶Item alueus, Ariſtot. lib. 4. Animal.
Ἐδέατρος, ου, ὁ, prægustator, Sext. Pompeio.
Ἔδεθλον, & Ἐδέθλιον, ſolum, ſedes, poeticé.
Ἐδεῖς, οἱ, ſacerdotes. Ἔδελον, ου, τὸ, ſedes.
Ἔδεσμα, ατος, τὸ, edulium, ferculum, cibus.
Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, quaſi comeſtor, ἐδεσταὶ κρεῶν ὠμῶν.
Ἐδεσματοθήκη, inſtrumentum vel locus in quo cibi aſſeruantur, cella penuaria, vel penaria.
Ἐδεστὸς, ὁ, veſcus, delicatus. ἐδεστὰ, edulia.
Ἐδετίων, ονος, ſodalis.
Ἐδηδὼν, ἡ, ſerpigo, phagedæna.
Ἐδικία, ας, ἡ, iuſtitia, actio bona.
Ἔδιον, ου, commeatus.
Ἕδνα, τὰ, munera quæ ſponſæ dantur à ſponſo: Diodor. Sicul. lib. 4. Latinè dona ſponſalia.
Ἑδναῖα, Suid. ἡ καθέδρα, ſedes, ſella.
Ἑδνέω, alieno, pignero.
Ἕδνιος, ſponſalis, nuptialis.
Ἑδνόομαι, ὦμαι, μ. ώσομαι, dotem do vxorē tradens, τίς ἐδνώσαιτο γυναῖκα, in Epigram.
Ἑδνοπαλίζειν, ferire, quatere, occidere.
Ἕδνω, tenebat, claudebat.
Ἑδνωτὴς, οῦ, ὁ, ſocer, Heſych. ἐγγαμιστὴς νυμφίου.
Ἐδέδιμον, ου, τὸ, cibus, nutrimentum.
Ἕδος, εος, τὸ, ſedes, pauimentum, ſimulachrum, & ædicula Vitru. Iliad. α, ἀνέστη δὲ ἐδέων, i. ἐκ τῶν καθεδρῶν. Plut. in Solone, ἐξάψαντες τοῦ ἔδους κρόκην, ſimulachri veſtem ſibi adnectentes. ¶τὰ τῶν θεῶν ἕδη, deorum ſedes & delubra, Iſocr. Ἔδος, ὁ, vorax, ab ἔδω, comedo.
Ἕδρα, ας, ἡ, ſedes, ἕδραι ναύλοχοι, nauium ſtationes, Sophocl. baſis, ſubſellium, ſella magiſtratus, honor. ¶Item πυγὴ, podex, anus quæ etiam ſedes Plin. ¶Item ſtabilitas & firmitas.
Ἑδράζω, colloco, fundo, firmo.
Ἑδραῖος, ου, ὁ, firmus, ſtabilis. ἑδραῖος βίος, ſedentaria vita.
Ἑδραίωμα, ατος, τὸ, fundamentum, fulcimen.
Ἕδρανον, ου, τὸ, ἔδαφος, firmamentū, fulcimentum, ſedes, manſio, Sophocl.
Ἕδρασμα, ατος, τὸ, ſedes, θρόνος.
Ἑδρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſedeo, ſiſto.
Ἑδρήεις, ſtabilis, ſeſsilis, ſedentarius.
Ἑδριστὴς, ὁ, ἑδρήτης, ſeruus, famulus, ſupplex.
Ἑδριάομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, ſedeo, Heſiod.
Ἑδρικὰ ἕλκη Ægin. vlcera quę ſedi adnaſcūtur.
Ἕδριον, conſeſſus, συνέδριον.
Ἑδρῖται, οἱ, ἱκέται, ſupplices, οἰκέται.
Ἑδροδιαστολεὺς, inſtrumētum medicinale, Hipp.
Ἔδω, μ. σω, π. ηκα, vel ἔδηκα, epentheſi ἐδήδοκα, edo. ἔδω θυμὸν, rodo animum, Apollon.
Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, cibus, nutrimentum, Plat. 1. de Rep. ἐν τῇ ἐδωδῇ ἢ πόσει πλεονεκτεῖν.
Ἐδώδιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, eſculentus, βρώσιμος, veſcus, τρώκτης, eſui aptus, Dioſc. li. 3. cap. 59.
Ἑδώλιον, ου, τὸ, tranſtrum, claſsis, nauigium, baſis naui ſuppoſita, fori nauis Vallæ. ¶Item gradus theatri, Poll. l. 1. cuneos vocāt Latini.
Ἑδωλιάζειν, conſidere in theatro, Poll. lib. 4.
Ἐδώλιος, auis ſpecies, εἰδάλιος, Ariſtoph. ὄρν.

E E

Ἔε, ἒ, Aduerbium exclamandi, καὶ σχετλιαστικόν.
Ἕε, eum ipſum.
Ἔεδνα, ων, τὰ, dotes, ſponſalia.
Ἐεδνόομαι, ῶμαι, trado vxorem cum dote. Odyſſ. β. ἵνα ῥέα, ὡς κ᾽ αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα.
Ἐεδνωτὴς, οῦ, ὁ, ἑδνωτὴς, ſocer, affinis, πενθερός.
Ἐείδω, aſsimilo, ἐείδομαι, aſsimilor, Epigr.
Ἐεικοσάβοια, ſacrificia viginti boum, Odyſſ.
Ἐείκοσι, poeticè, pro εἴκοσι, viginti. ¶Ἐεικοσιπέντε, vigintiquinque. ¶Ἐεικοστὸς, οῦ, ὁ, vigeſim⁹.
Ἐείκω, pro εἴκω. Ἐείρω, interrogo, Naz.
Ἐεὶς, pro εἷς, i. vnus, Heſiod. ὀφθαλμὸς ἐεὶς.
Ἐείσκω, aſsimilo, Heſiod. ἐργ. καὶ ἡμ. de Pandora.
Ἐέλδομαι, cupio, curo, pro ἔλδομαι: Genit. Ody. ξ, κεῖνος ἐελδόμενός που ἐδωδῆς. ¶Cum Accuſ.

Ody.ά. ἢ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμϑμος τόδ' ἱκάνει.
E'έλδωρ,ορος τὸ,deſyderium,ἐπιθύμημα,Iliad.ά. à Chryſolora ſcribitur cum děſo ſpiritu. ¶Item donum fortunatum,pro ἕλδωρ,Etym.
E'έλπομαι,pro ἔλπομαι,puto,ſpero.
E'ἐργμϑμος,ſeptus,anguſtatus,Apoll.2.Arg.
E'έργω,prohibeo,contineo,ſtringo. Heſiod.δίκλω πόλις ἐντὸς ἐέργει, in ſe complectitur & habet.¶Idem,σὺ τῶν μϑμ πάμπαν ἔεργ' ἀεσίφρονα θυμὸν,i.κώλυε,auerte ab his animum.
E'ερσήεις,ήεντος,ὁ,roſcidus,pulcher.
E'ετῶς,facilè,δυ' χερὸς,δυ κινήτως.
E'εὺς,ἐῆος,ὁ,filius matris:bonus.

E Z

E'ζομαι,μ.ἑδοῦμαι,ſedeo:Depon.abſol.
E'ζω,μ.ἕσω,ἀόρ.α,εἷσα,ſedere facio,loco.

E H

E'ῆος,ſui proprii. ¶Item boni,manſueti, Iliad. ά, παίδος ἐῆος: ἀντὶ τοῦ σοῦ,ἢ δ' ἀγαθοῦ, προσηνοῦς, ἢ ἰδίου,vt exponit Interp.¶Item Odyſſ. ξ, φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἐῆος: cum tenui ſpiritu.¶E'ήτης, ἀγαθότης,bonitas.

E Θ

E'θαγϑμής,indigena,ἐγχώριος.
E'θαίιον,genus poculi.
E'θὰς,άδος,ὁ καὶ ἡ,aſſuetus,amicus, Plut.inOth.
E'θειρ,ερος,ἡ,& E'θειρα,ας,ἡ,coma, capillus comptus,Etym.& Iliad. θ. ¶E'θειράζω,μ.άσω,π.ακα,comam cõptam habeo,Theoc.Eidyll.α.
E'θειρὰς,άδος,cæſaries,coma,Epigram.
E'θείρω, ex conſuetudine curo capillos & comã.
E'θελέχθρος,ὁ,auidus exercendæ ſimultatis, Cratin.apud Poll.lib.3.Vbi & ἐθελεχθρῶς.
E'θέλημος,ὁ,voluntarius, vltroneus, 2.Argon. ¶E'θελήμως,promptè,voluntariè,προθύμως.
E'θελοδουλία,voluntaria ſeruitus,Plat.inSymp.
E'θελόδουλος,voluntarius ſeruus.
E'θελοθρησκεία,ας,ἡ, ſuperſtitio,ἐθελοσέβεια, voluntarius cultus:Vnde ἐθελοθρησκεῖν, nouam fingere religionem ſuo arbitratu.
E'θελοκακία,& ἐθελοκάκησις,ſpontanea malitia.
E'θελοκακῶ, de militibus propriè dicitur, qui conſulta ignauia fugiunt,& perfidi ſunt in ſuum principem,Pauſanias,Καταγνόντες ἐθελοκακῆσαι σφᾶς ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς κάσσανδρον. ¶Item ſponte deteriora conſectari & capeſſere, Lucia. εἴ τις αὐτῶν ὑπὸ πενίας ἐθελοκακεῖ. ¶Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν τὴν δίκην,præuaricari,Bud.inComment.
E'θελοκάκως,de induſtria perperam,Appian.
E'θελοκωφῶ,obaudio,non libenter audio.
E'θελοντηδὸν,& ἐθελοντὴν,vltrò,Thucyd.
E'θελοντὴρ,ῆρος,& E'θελοντὴς,οῦ,ὁ, voluntarius, propenſus,Xenoph.ἐθελοντὴς τῶν πόνων ὑπομϑμῶν.¶E'θελοντὶ,Aduerb.ſpõte, vltrò,Thucyd.¶Inuenitur & ἐθελοντὶ,pro eodem.
E'θελοντὸς,οῦ,ὁ, voluntarius, ἐθελοντὴν αὐτὴν, Herodot.¶Dicitur & ἐθελόντιος, Suid.
E'θελόξενος,voluntariè peregrinans,Thucyd.
E'θελόπονος,laboris cupidus,Xenoph.
E'θελόπορνος,ου,ὁ,voluntarius ganeo.
E'θελοπρόξενος,ου, voluntarius hoſpes,qui vltrò,non iuſſus hoſpites excipit,Poll.lib.3.
E'θελότρεπτος,cui volũtas mutabilis, Damaſc.
E'θελουργὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,ſponte ſua faciens,Xenoph.
E'θελούσιος,ου,ὁ,voluntarius,Xenoph.5. Pæd.
E'θελουσίως,vltrò,libenter,ſponte,ἑκουσίως.
E'θελυμνὸς,denſus,πυκνός.
E'θέλω,μ.ήσω,θέλω,volo,ſtatuo,Æſchin.
E'θεν,ſui,Genit.Iliad.ζ ὁδ' ἀπὸ ἕθεν ὦσατο χειρὶ, à ſe manu repulit. ¶Item pro αὐτοῦ, ſeu αὐτῆς, Iliad.ά, οὐχ ἕθεν ἐστὶ χερείων,i.αὐτῆς,inferior ea.
E'θημοσύνη,conſuetudo,aſſuetudo Liu.Suid.
E'θήμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,aſſuetus,ſolitus,Nonn.
E'θίζω,μ.ίσω,π.ικα, aſſuefacio,inſtituo. πρὸς τοὺς πόνους τὰ σώματα ἐθίζοντες, Lucian. in Anach.Xenoph.lib.1.Pæd.σὺν τοιούτῳ ἔθει ἐθισθέντες,tali more aſſuefacti.
E'θιμος,ου,ὁ,conſuetus.
E'θιμοσύνη,ης,ἡ, & E'θισμα,ατος, τὸ, conſuetudo,recepti mores,Plat.de Leg.
E'θισμὸς,οῦ,ὁ,conſuetudo,vſus,conſtitutio.
E'θιστὸς,aſſuetus,ſeu cui aſſueuimus.
E'θμὴ,ἡ,exhalatio,vapor,ἀτμὸς, ἀτμὴ,Heſych.
E'θμὸς,vinculum,Heſych.
E'θνάρχης,ου,ὁ,gentis præfectus,Machab.
E'θνικὸς,οῦ,ὁ,gentilis,ethnicus,gentilitius,Her.
E'θνικῶς,gentico more Cornel.Tacit.
E'θνιστὴς,οῦ,ὁ,gentilis,eiuſdem gentis.
E'θνος,εος,τὸ,gẽs,natio,Ariſtot. in Metaphyſ. τὸ τῶν ἱερέων ἔθνος.Herodot.κατ' ἔθνεα,nationatim Vallæ.¶E'θνος de beſtiis,Odyſſ.ξ,ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων. Et Iliad. β. Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων.Sic apud Latinos gẽs vſurpatur.Columel. lib.9.c.9.de apibus,Inteſtino bello totæ gentes conſumuntur.
E'θος,εος,τὸ,mos, conſuetudo, inſtitutum, aſſuetudo. ἐν ἔθει εἶναι,in more eſſe Thucyd.
E'θόωσαι,acui: ἀόρ,ά.primitiuum non eſt in vſu.
E'θρὶς,ὁ,veruex,τομίας.
E'θω,π.εἴωθα,conſueſco,conſuetudine facio.

E I

Ei,ſi,vtinam. ¶Cum Indicat. Xenoph. εἰ καλὴ ἔδοξας, ſi pulchra viſa es. ¶Cum Optat. εἴ τινα λάβοιεν ἀπέκτεινον, ſi quem nanciſcerentur, occiderunt.Thucyd. ¶Cum Subiunct. εἴ τις ἐπ' αὐτὸν ἴῃ βοηθήσων,Æſchin. ¶Item pro vtrum, an, nunquid? εἰ καλῶς κείμϑμοι νόμοι τυγχάνουσιν ἐρώτησε,Plutarch.in Lycurg.¶In ſacris literis pro iurandi formula,Hebr.3. εἰ ἐλεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.
Eἶα,ας,ἡ,herba,gramen.
Eἶαι,Heſych. ἄγγελοι,καὶ ἄλεσαι, τῶν ὀσπρέων τὰ ἀποκαθάρματα.
Eἰαμϑμὴ,ῆς,ἡ,paſcuus, pratum,ſolum irriguum, herboſum,viretum amœnum,Apoll.2.
Eἰανὸς,ὁ,ἑανὸς,perſpicuus. ¶Item peplum.
Eἶαρ,εἴαρος,τὸ, pro ἔαρ,æſtas,ver.
Eἰαρινὸς,οῦ,ὁ,vern⁹,Heſio.στέφος ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
Eἰαρόμαστος, vernãtibus mãmis prædit⁹,Epigr.

Εἰαροπότης,ὁ,ſanguipota,αἱμοπότης,Heſych.
Εἶαρος,ὁ,veſtis.
Εἰάω,pro ἐάω,i.συγχωρῶ,ſino,Homer.
Εἴβω, pro λείβω,libo,perfundo.
Εἴγμα,ατος,τὸ,imago,ſimilitudo,fluo; Heſiod.
Εἶδ' ἄγε μὴν,age verò,age modò,Iliad.ά.
Εἰδάλιμος,ου,ὁ,ſpecioſus,εὔμορφος,εὐπρεπής.
Εἰδαλὶς,auis nomen,de qua Heſych.
Εἰδάλλεται,apparet,videtur,φαίνεται.
Εἶδαρ,ατος,τὸ, eſca,pro ἔδαρ, Odyſſ. ά. fercula, epulæ,dapes,βρῶμα,σιτίον,ὄφελος,Heſych.
Εἰδήμων,prudens,doctus,λόγιος.
Εἰδέα,forma,ſpecies,pulchritudo,Cęl.li.15.c.1.
Εἰδεχθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,turpis,deformis,δυσειδής.
Εἰδέω,μ.ήσω, ſcio. Iſocr. ad Demon.τὴν μὲν δὲ τούτων χρείαν ῥαδίως εἰδήσεις,facilè cognoſcas.
Εἰδὴ,pro ἐπειδὴ,Iliad.ά,poſtquam.
Εἰδηθμὸς,conuerſio,fuga,conuolutio,συστροφή.
Εἰδήμων,ονος,ὁ,ſciens,peritus,Heſych.
Εἰδήνατο,aſsimilis erat,Nicand.in Alex.
Εἴδησις,cognitio,ſcientia,peritia,γνῶσις.
Εἰδικὸς,οῦ,ὁ,ſpecialis,formalis.
Εἰδικῶς,ſpecialiter,ſpeciatim.Εἰδὶ,idem.
Εἰδιος,humidus.
Εἰδίω,ſudo,anxius ſum,ἱδρῶ,ἀγωνιῶ.
Εἴδομαι, videor, appareor, aſsimilor, Depon. Iliad.β,εἰδομένη κήρυκι,præconi ſimilis.
Εἰδοποιέω,formo,Naz.cõſtituo ſpeciem.¶Εἰδοποιὸς,ſpecie in efficiens,ſpecificum Argyrop.
Εἶδος,εος,τὸ,ſpecies,μορφὴ,facies,forma,ἐν ᾧ εἴδει ἔπραξαν;quo fecerunt modo? Thucydid. ¶εἴδους ῥώμη,corporis robur,Philoſtr.in Heroic. ¶Pro ſtatura, Heſiod. in Theog.ἰσχὺς κρατερὴ μεγάλῳ ἐπὶ εἴδει, in ingenti ſtatura. ¶Euſtath.Iliad.γ.diuinandi peritiam & præſagitionem ſignificare oſtẽdit: Vnde πολύειδος,ὁ σοφὸς ἐπὶ μαντείᾳ.¶Et apud Pind.videtur accipi pro carminis certo quoq; genere, vt Odæ Horatio.¶Eſt & εἶδος,acetũ,Poll.l.6.
Εἰδότως,ſcienter:à Genitiuo εἰδότων.
Εἰδοφορέω,reprę̃ſẽto,refero. Εἰδυλὶς,ſciẽs,perit⁹.
Εἰδύλλιον,τὸ,idylliũ,paruũ poema,vt Theocriti.
Εἰδύω,καθεύδω, dormio.
Εἴδω,μ.εἴσω,μέσος,π.οἶδα, ὑπόρρωσις. ἤδην,pro εἴδην,ſcio. Odyſſ.ξ,ὄφρ' εὖ εἰδῶ, vt certò ſciam.
Εἰδὼ,prudentia, aſpectus, Heſy h. φρόνησις,ὄψις.
Εἰδωλεῖον,τὸ,tẽplum idolorum,Eſdr. Aut menſa in qua carnes ſacræ ponebantur,1.Cor.8.
Εἴδωλον,ου,τὸ,ſimulachrum,effigies,imago,Odyſſ.λ.¶Εἰδωλοποιΐα,ſimulachri fictio, Euri. in Hec. ¶Εἰδώλιον,ου,τὸ, effigies idoli.¶Εἰδωλόθυτον,ου,τὸ,ſacratũ idolis.¶Εἰδωλολάτρεια,ας,ἡ,idolorũ cultura.¶Εἰδωλολάτρης,idolatra.
Εἰδωλοφανεῖς,οἱ,ſimulachri ſpeciem habentes.
Εἰδὼς,ſciens,doctus.¶Interdum Genit. Iliad.6. τόξων εὖ εἰδὼς,i. τῆς τοξικῆς ἔμπειρος. ¶Interdũ Accuſ.εἰδὼς αἴσιμα,iuſta cogitans,Hom.
Εἶεν,eſto,ſit ita,ſanè,Aduerb.concedentis,Ariſtophan.εἶεν, παρῶμεν ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀνάγκας, i. hæc ſinamus tranſeo hinc, &c.
Εἴκεσθαι,ſequi,aſsimilari,ἀκολουθῆσαι,ὁμοιῶσθαι.
Εἶθαρ,poeticum,ſtatim,Iliad.έ.
Εἴθε,vtinam, Xeno. ¶Cum Indicat.εἴθε σοι τότε συνεγενόμην,vtinam tecum tum verſatus eſſem. ¶Item cum Optat. Odyſſ.ξ. εἴθ' ὡς ἡβώοιμι,vtinam ita florerem ętate.¶Item cum Infinit.εἴθε μου πλάζεσθαι, in Epigram. vtinam ego erraſſem.
Εἰθεῖα,ας,ἡ,iuſtitia,δικαιοσύνη,Heſych.
Εἰθεῖν,μαθεῖν,diſcere,obedire.
Εἴθεσις τοῦ δράματος,œconomia theatralis, repræſentatióque conueniens moribus inductarum perſonarum, rituíque ſcenico:Vide Comment.Ariſtoph.in Nebul.
Εἰθύφαλλος,ſalax,laſciuus, Cælſ.lib.4. cap. 16.
Εἰθύω,impetu feror,deſidero.
Εἰκαδάρχης,viginti virorum ordinis prę̃fectus.
Εἰκάζω,aſsimilo,comparo,confero,coniecto,ſuſpicor,figuratè loquor,repræſento,Ariſtoph. νεφ.κενταύροις εἴκασαν αὑτὰς,aſsimilarũt ſeſe centauris. εἰκάζω πιθανωτέραν αἰτίαν, affero cauſam probabiliorẽ,Plut.in Romulo. ¶εἰκάζων πρὸς τὴν ὄψιν τὸν χρόνον,cum ſpecie cõferens tempus,Eidem. ¶εἰκάζω τοῦτο εἰς τοὺς δούλους,coniecturã iſtã ad ſeruos refero, Plat.
Εἰκάθω, pro εἴκω, cedo, pareo, Argon. 1. ὁ μὲν κρόνῳ εἴκαθε τιμῆς,honore ceſsit Saturno.
Εἰκαὶ, quanuis.
Εἰκαιοβουλία,ἡ,vana conſultatio,ſtoliditas.
Εἰκαιομυθέω,ſum vaniloquus Liu.vana loquor, Virg. ¶Εἰκαιομυθία,ας,ἡ,vaniloquentia Liu. orationis vanitas Cicer.
Εἰκαιορρημονέω,μ.ήσω,εἰκαιομυθέω,blatero.
Εἰκαιορρημοσύνη,ἡ,εἰκαιομυθία,vaniloquentia.
Εἰκαῖος, ου, ὁ,vanus, vulgaris,temerarius, ſtultus. ¶εἰκαῖα κόμης σκύλματα, temerè diſcerptæ comæ,Epigr.¶Εἰκαιοσύνη,ης,ἡ, futilitas, vanitas. 　Εἰκαιότης,ητος,ἡ,idem.
Εἰκὰς,άδος,ἡ,numerus vicenus ſiue vicenarius, Ariſtoph.in Neb.ὀρθῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας. ¶Eſt etiam nomen feſti Apollinis.
Εἰκασία,ας,ἡ,ſimilitudo, repræſentatio & aſsimilatio Plin.comparatio,coniectura,Naz.
Εἴκασμα,τὸ,coniectura,ſimulachrum, effigies.
Εἰκασμὸς,οῦ,ὁ,coniectura, euentus, coniectatio, Plin. 　Εἰκαστής,οῦ,ὁ,coniector.
Εἰκαστικὸς,οῦ,ὁ,coniecturalis,dubitatiuus, Gaz. lib.4.¶εἰκαστικαὶ τέχναι,artes ſimiliũ effictices ſeu repræſentatiuæ, artes quibus ſimilia effinguntur,Plat.de Legib.
Εἴκατι,Doricè pro εἴκοσι,viginti. ¶Itẽ gratia, Laſca. εἴκατι καλλιόπης,Calliopes beneficio.
Εἰκεῖος,ου,ὁ,decens.
Εἰκελόνειρος,ου,ὁ,ſomno ſimilis,vanus.
Εἴκελος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſimilis, Laſcar.εἴκελον αὐδὴν ἀνδρομέην,vocem humanæ ſimilem.
Εἴ κεν, ſi, vtiq;, δήπως. Εἰκέδῃ,pro ἱκέδῃ,aduenire.
Εἰκῆ,inconſultò,temerè,fruſtra,intempeſtiuè. Ceb. πλανῶνται εἰκῆ,huc & illuc vagantur.
Εἰκοβολεῖν, aſsimilare, repræſentare, Ariſtoph.

¶Sumitur etiam εἰκοβολεῖν pro εἰκάζειν, & ꝓ εἰκῇ καὶ μάτην βάλλειν, Polyb.

Εἰκονίζω, effingo, exprimo, Aphthon.

Εἰκονικὸς, οῦ, ὁ, imaginarius, graphicè pictus.

Εἰκόνιον, exigua ſtatua, paruum ſignum, Plut. in Them. Tranq. in Ner. ecúcula vel icuncula.

Εἰκονισμὸς, ῦ, effigies, imago. ¶Eſt & figura quę effictio authori Rhetor. ad Heren.

Εἰκὸς, οῦ, ἡ, imago, εἰκών, Ariſtoph.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, par, decens, conſentaneum. παρὰ τὸ εἰκὸς, ſuprà quàm par ſit, Plut. in Romul. ¶ἐκ τῶν εἰκότων, meritò, iure optimo, Demoſt.

Εἰκοσάβοιον, τὸ, quod boum viginti pretiũ valet.

Εἰκοσάεδρον, vicenis conſtans baſibus ſiue ſedibus ſuperficiebúſque, Plut. de Placitis.

Εἰκοσαετὴς, viginti annorum. Εἰκοσετὴς, ὁ, idem.

Εἰκοσάκις, vicies. Εἰκοσάμηνος, Epig. 20 mẽſiũ.

Εἰκοσάφυλλα ῥόδα, roſæ quibus inſunt vicena folia, Theophraſt. lib. 6.

Εἰκοσήρετμος ναῦς, nauis habens viginti remos.

Εἰκοσήρης, viginti ordinum nauis.

Εἴκοσι, viginti. Εἰκοσὸς, οῦ, ὁ, vigeſimus.

Εἰκοσίβοιος, ου, dignus pretio viginti boum.

Εἰκοσιετὶς, ίδος, ἡ, quæ eſt viginti annorum.

Εἰκόσιμνος, viginti minarum, Lyſ. τετύχηται δέ μοι καὶ εἰκόσιμνος ἔρανος.

Εἰκοσινήριτον, vicies tantundẽ valẽs, vigecuplũ.

Εἰκοσίπηχυς, εως, qui eſt viginti cubitorum.

Εἰκόσορος, actuarium quod 20 remis agebatur.

Εἰκοσταῖος, ου, ὁ, vigeſimo die proueniens.

Εἰκοστολόγος, qui vigeſimam partem bonorum colligit à ſubditis, Ariſtoph. in Ran.

Εἰκοσώρυγα, τὰ, viginti vallos habentia.

Εἰκοτολογῶσαι, ex coniecturis dicere.

Εἰκότως, meritò, ritè & rectè, Lucian.

Εἴκτην, ὡμοιώθησαν, ſimiles erant, Iliad. ά.

Εἴκτος, ſimilis.

Εἴκω, μ. ξω, π. χα, aſsimilor, Ariſtop. νεφ. τοῖς ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, Hipp. filiis eris ſimilis. ¶Item cedo, obedio, Phocyl. εἴκειν δὲ γέρουσιν ἕδρης, cedere ſede ſenioribus. Herodot. εἴκειν ταῖς ζημίαις, detrimentis ſe ſubmittere.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, imago, ſimilitudo, ſtatua, ſimulachrum effigies, εἰκὼν μαρμαρέη, Epigra. ¶Pro argumento & coniectura. Aphrod. in Probl. εἰκόνα λάμβανε τῶν αὐλῶν τὰς ὀπὰς, ex tibiarum foraminibus argumentum accipe. ¶Eſt etiam εἰκὼν, figura orationis, de qua vide in Rhet. ad Herenn. & Quint. li. 5. c. 11. ¶Εἴκων, οντος, ὁ, obediens, πειθόμενος.

Εἰκὼς, ότος, ſimilis, decens, conſentaneus. ¶Item probabilis, veriſimilis, Plut. in Rom.

Εἶλα, legumen, calamus, ὄσπριον, καλάμη, Heſy.

Εἰλαδὸν, in gyrũ, ſimul, vniuerſim. κατὰ συστροφήν.

Εἰλαμίδες, αἱ, panniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo ſunt, Poll. lib. 2.

Εἰλαπινάζω, μ. άσω, π. ακα, ſum in cõuiuio, conuiuor magnificè, Odyſſ. β. & Iliad. ξ.

Εἰλαπιναστὴς, οῦ, ὁ, conuiua, comeſſator, Homer.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, cõuiuium magnificè inſtructum, epulum, compotatio, Iliad. κ. & Odyſſ. ά.

Εἶλαρ, ρος, τὸ, propugnaculũ, cuſtodia, defenſio, Odyſſ. έ. Εἰλάρχαι, ordinum præfecti.

Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, abiegnus, Odyſſ. ό.

Εἰλεδανὸς, vinculum, δεσμὸς, Suid.

Εἰλεάτροι, οἱ, ſerui vocãtes conuiuas, Cæl. li. 13.

Εἰλείθυια, ας, ἡ, Lucina dea parturientibus propitia, filia Iunonis & Iouis, Heſiod. ¶Hom. in plurali dixit, in Iliad. λ. ¶Interpr. Heſiod. μετ᾽ εἰλείθυιαν, poſt partum, interpretatur.

Εἰλεῖσθαι, circũplicari & obuolui, vt terra circa axem mũdi, Herodot. εἰλεῦνται κῆρες ἀμφὶ, circũ fata ferũtur. ¶Dicitur & εἰλίσσεσθαι, Ariſtot. ἔντερον εἰλιγμένον, inuolutũ & conuolutum.

Εἰλεὸς, ileus vel ileos Plin. tenuioris inteſtini morbus, quem εἰλεὸν nominant, Celſ. li. 2. c. 2. ¶Item menſa coquinaria, vel ſcenica, Poll. lib. 4. ¶Item εἰλεοὶ καὶ χειαὶ, ſeceſſus, latebra ferarum, ſed propriè anguium, Poll. li. 5.

Εἰλέτης, ὁ, maledicus, βλάσφημος, Heſych.

Εἰλέω, μ. ήσω, π. ηκα, verto, voluo, implico, inſinuo, agito. ¶Item induo, tego, claudo, Accuſ.

Εἰλέω, in anguſtum cogo, Iliad. β. ¶Pro aggero, vuas vel oliuas exprimo, Euſtath. Iliad. ν.

Εἰλεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ileo gracilioris inteſtini morbo laborans, ileoſus Plin. lib. 20. cap. 4.

Εἵλη, ἡ, ſolis ſpendor, Ariſtoph. in Veſp.

Εἴλη, multitudo, cohors, turma. εἶλαι ἱππέων, ordinis equitum, Plutarc. κατ᾽ εἴλας, i. gregatim, Herodot. ¶Item foramen, Xenoph.

Εἰλημμένη δίκη, edita actio dicitur, Demoſt.

Εἰληδὸν, Suid. συνεστραμμένως, reciprocé.

Εἰληθερεῖν, & Εἰληθερεῖσθαι, Gal. 8. Therapeut.

Εἰλήϊον, τὸ, in ſole calefactum.

Εἴλημα, inuolucrum, tegumentum, Apoll. 2.

Εἴλης, propitius. Εἴληθι, eſto propitius.

Εἴλησις, εως, ἡ, conuolutio, motio, color, Plat. 2. de Rep. ¶Item æſtus, Eidem de Rep. li. 2.

Εἰλητὴ, ῆς, ἡ, conuolutio, Comment. Ariſtopha. in Ran. Εἰλητικὸς, ὁ, tractilis.

Εἰλιγγιάω, & ἰλιγγιῶ, tentor vertigine, σκοτοδινῶ, Comm. Ariſtoph. in Achar. ¶Εἴλιγγος, ὁ, σκότωσις, στρόφος, vertigo, Nicãd. in Alexip.

Εἴλιγμα, inuolutio, Vitru. inuolucrum. ¶Εἰλιγματώδης, tortuoſus, flexuoſus. ¶Εἰλιγμένος, ου, qui fluxoſis orbibus eſt. ¶Εἰλιδὸν, plexim, vel implicatim, Epigra. flexuoſè Plin.

Εἰλιθιότης, Heſych. παντελῶς ἀπόγνωσις.

Εἰλικειδὴς, flexuoſus, anfractus.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſinceritas, καθαρότης.

Εἰλικρινέω, ſincerũ reddo, Ariſt. de mundo.

Εἰλικρινὴς, ὁ καὶ ἡ, ſincerus, manifeſtus, Xenoph.

Εἰλινδοῦμαι, iraſcor, inuoluo. ¶Apud Hippocr. verſor, inuoluor, κυλινδοῦμαι.

Εἰλινύω, quieſco. Εἴλιον, Heſych. περίφρυον.

Εἴλιξ, vortex, flexus vel flexura Colum.

Εἰλίονες, οἱ, qui duas ſorores duxerunt, Poll. li. 3.

Εἰλιονία, ας, ἡ, Elionia, dea cui Argiui canem ſacrificant, Plutarch. in Problem.

Εἰλίπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, vertẽs & curuãs pedes eũdo.

Εἰλισκό-

Εἰλισκότωσις, vertigo, εἴλιγγος vel ἴλιγγος, Heſyc.
Εἱλίσσω, μ. ίξω, π. ιχα, implico, voluo, agglomero. ¶ εἱλίσσεται τὰ σμήνη, Ariſtot. lib. 5. de apib. cap. 22. vindemiantur aluei Gazę. ¶ Herodot. εἱλίχατο μίτρῃσι, mitris ſunt redimiti.
Εἱλιτενής, έ⊙, ὁ ϰ ἡ, conuolutus, perplexus.
Εἰλκτής, Heſych. αἴτι⊙, reus.
Εἱλκωμένως, exulceratus.
Εἴλλω, prohibeo, Ariſt. in Neb. μὴ νῦν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ, i. ἀπόκλειε.
Εἱλόπεδον, campus apricus.
Εἰλ⊙, εος, τὸ, frænum, vinculum. ¶ εἰλὸς, Heſych. παρὰ τὸ ἐπιπίπτον βάρ⊙ καὶ τὸ ἐν ταῖς πάγαις ἐπιπίπτον ξύλον.
Εἰλτῆρες, inaures, ἐνώτια.
Εἰλυθμὸς, ὁ, ſeceſſus interior, ſpelunca, Heſych.
Εἰλύϊ⊙, θηρίον ἀπὸ φρυγανῶν σκωληκοειδὲς, ᾧ χρῶνται πρὸς δέλεαρ, Heſych.
Εἴλυμα, ατος, τὸ, veſtis, velamen, tegumentum.
Εἰλυὸς, οῦ, latibulum, φωλεὸς, luſtrum.
Εἰλὺς, ύ⊙, ἡ, limus, cœnum, μέλας ἰλὺς, τέλμα.
Εἰλυσπᾶσθαι, ad modum ſerpentis aut vermis moueri, συσπᾶσθαι, Poll. lib. 6.
Εἰλύσσω, tego, voluo, implico.
Εἰλυφάζω, μ. άσω, π. ακα, & Εἰλυφάω, torqueo, circumuoluo, Heſiod. in Theog. ἱερὴν φλόγα εἰλυφόωντες. ¶ Item pro mico, ſplendeo, Heſiod. de ſcuto Herculis.
Εἰλύω, abſcondo, in limo inuoluo, εἰλυμένῳ κόπρῳ, Philoſtr. in Heroic. ¶ Chryſoloras εἱλύω ſcribit cum denſo ſpiritu. In Epigram. εἵλυε βίβλον, i. euolue librum.
Εἵλω, verto, circumago, conuoluo, contorqueo: Vide Suid. & Comment. Ariſtoph.
Εἱλωτεία, helotia, εἱλώτης, δουλεία, Plat. de Leg.
Εἱλωτεύω, ſeruio, Iſocrat. πόλει εἱλωτεύειν.
Εἵλωτες, οἱ, helotes ſerui Lacedæmone. De quibus vide Athen. lib. ς. & ιδ. & Poll. lib. 3.
Εἱλώτης, ητος, ἡ, famulitium Spartanorum.
Εἱλωτικὸς, ad helotas pertinens, ſeruilis, εἱλωτικὸς πόλεμος, Plut. de virt. mulier.
Εἱλωτὶς, ίδος, ἡ, ſerua.
Εἷμα, ατος, τὸ, veſtis, amiculum, Odyſſ. ξ.
Εἰμάδες, αἱ, caſæ, tuguria, ποιμένων οἰκίαι, Heſyc.
Εἶμαι, ſedeo, indutus ſum.
Εἵμαρμαι: à μείρομαι, fatalis, Plat. in Timæo. εἱμαρμένοι νόμοι, leges fatales Cic. de Vniuer.
Εἱμαρμένη, ἡ, fatum, ſors, fatalis curſus, Suid.
Εἵμαρταί μοι, fatum eſt mihi Cic. de Fato.
Εἱμείρομαι, cupio. Vide ἱμείρομαι.
Εἱμένως, ὁ, indutus, inuolutus, Odyſſ. ό.
Εἰμὶ, μ. ἔσομαι, ſum, Euripid. ἔστι παῖς ἔτι. ¶ Cum Genit. Ariſtoph. in Plut. τούτου τοῦ τρόπου πῶς εἰμ' ἀεί; quomodo ſum horum morum? Πασίωνος ὢν υἱὸς, i. Paſionis filius, Demoſth. μηδαμοῦ εἶναι, nullo eſſe in precio, & numero, Xenoph. ¶ Cum Dat. Ariſtoph. ὅσοις δικαίοις οὖσιν οὐκ ἦν ἄλφιτα, non erat quod ederent. ¶ Poetæ etiam Accuſ. addunt, Apoll. 2. θυγατέρες ἔσαν Ἄρε⊙, filiæ Martis erant. ¶ Cũ Prępoſ. πρὸς, & Dat. vt εἶναι πρὸς λόγοις τοῖς δικανικοῖς, Lucian. cauſis forenſibus vacare. Cum Accuſ. Plat. in Leg. πρὸς πόλεμόν ἐστι ταῦτα, hæc ad bellum conducunt. ¶ Cum præpoſ. ἐν, Xenoph. ἐν πολλῇ γέ εἰμι ἀπορίᾳ. ¶ Cum ἐπὶ, εἶναι ἐπὶ τούτῳ, huic præeſſe, Xenoph. ¶ Cum περὶ & Accuſ. εἰμὶ περὶ τὴν φιλοσοφίαν, Iſocr. ¶ Cũ ὑπὸ, εἰμὶ ὑπό σοι, tibi ſubiicior, Thucydid. ¶ εἶναι inter pares caſus, βουλομένοις εἶναι ἐλευθέροις, qui liberi eſſe volebant, Herodot. lib. 5.
Εἶμι, eo & ibo. εἶς καὶ εἶσθα, is & ibis. εἶναι ἐς τὴν Κύπρον, curſum tenere in Cyprum, Herodot.
Εἱμορος, πεπρωμένο⊙, fatalis.
Εἰν pro ἐν, poeticè, Odyſſ. ό. εἰν ἀΐδαο δόμοισι.
Εἰναετὲς, nouem annis: Aduerb. Odyſſ. ξ.
Εἷναι, cum ſpiritu denſo, emittere, ſaturari.
Εἰνάκις, nouies, Odyſſ. εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξε.
Εἰνάλι⊙, pro ἐνάλι⊙, ου, ὁ, marinus, ponticus. εἰνάλιοι φῶρες, piratæ, in Epigr.
Εἰναλίφοιτος, per mare vagans, Epigram.
Εἰνάνυχες, Aduerb. per nouem noctes.
Εἰνὰς, άδος, ἡ, nona, i. ἐνάτη, nona dies, Heſiod.
Εἰνάτηρ, ερος, ἡ, fratria, i. vxor fratris, Poll. lib. 3.
Εἴνατος, ου, ὁ, pro ἔνατος, nonus, Iliad. β.
Εἵνεκα, Ionicè pro ἕνεκα, Odyſſ. ξ.
Εἰνεσία, literæ, epiſtolę.
Εἰνὶ, ἐν, in.
Εἰνόδι⊙, ου, ὁ, compitalis Suet. in via poſitus.
Εἰνοδία, dicitur Diana, quòd vicis præſit.
Εἰνὸς, οῦ, ὁ, Ionicè, δεινὸς, grauis.
Εἰνοσίγαι⊙, ὁ, mouens terram, Neptuni epith.
Εἴνοσις, motus, κίνησις.
Εἰνοσίφυλλ⊙, ου, ὁ ϰ ἡ, altus, ventis afflatus, cõſitus arboribus, frondoſus, Iliad. ϐ.
Εἴνω, tego.
Εἷο, ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ, mei, Apollon. 2. Argon.
Εἶον, τὸ, malum citreum, medicum Virg. perſicũ Macrob. lib. 3. cap. 19.
Εἶπα, ἀόρ. α, & εἶπον, ἀόρ. β, ab ἔπω, dixi, Xenoph. εἶπόν σε κακὸν οὐδὲν, tibi nõ ſum conuiciatus. ¶ In Imperat. acuuntur εἰπέ, ἐλθέ, εὑρέ, & λαβέ, Atticè, Ariſtoph. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ; ¶ Infinit. εἰπεῖν, dicere, Xenoph. εἰπεῖν πρὸς δεσπότην. Εἴπερ, certé, ſi, ſiquidem, Iliad. ά.
Εἶπος, laqueus, ab ἴπω, lædo, Cæl. lib. 8.
Εἴπως, ſi quo modo, ſi forté. Plat. εἴπως εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς, ſi fortè perduceretur ad vitæ philoſophicæ ſtudium.
Εἶρ, procella, fulgor. Suid. εἶρ, λαῖλαψ, λαμπηδών.
Εἰραφιώτης, ὁ, Epith. Bacchi, aſſutitius.
Εἰργάθω, prohibeo, facio, diſtraho, intercedo.
Εἰργμένοι, οἱ, vincti, Xenoph.
Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, vinculum.
Εἴργομαι, faceſſo, abeo, ſubmoueo, εἴργεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος καὶ στέγης, aqua & igni & tecto interdici, Plutarch.
Εἵργνυμι, μ. εἵρξω, π. εἷρχα, & Εἵργω, denſo ſpiritu, in carcerem coniicio, cuſtodio, cuſtodiæ trado, coerceo, Demoſth. κατὰ Νεαίρας, ἐάν τις ἀδίκως εἵρξῃ μοιχόν. ¶ Cum tenui autem Εἴρ-

γω, veto, prohibeo, Xenoph. τοὺς υἱεῖς οἱ πατέρες εἴργουσιν ἀπὸ πονηρῶν ἀνθρώπων, liberos arcent ab improborum contubernio. ¶ εἴργειν οἴνου, à vino arcere, Galen lib.1. ad Glauc. ¶ Cum duobus Accuſat. Ariſtoph. εἴργω σε ταῦτα, à talibus te arceo.

Εἰρενάρχης, magiſtratus qui corrigendis moribus præeſt, ait Vlpia. in L. munerũ D. de Muner.

Εἰρεθύρη, cardo ianuæ, ὀρσοθύρα, στροφεύς.

Εἴρεον, τὸ, & εἴρερον, ſeruitus, captiuitas, Heſych.

Εἴρεσις, ἡ, remigatio, remigium.

Εἰρεσία, ας, ἡ, remigatio Cicer. εἰρεσία τῶν πτερῶν, Lucian. remigium alarum, Virgil.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, ramus oleaginus lana obuolutus, arborum fructibus circũpendentibus, in honorẽ Apollinis, ad famẽ arcendam, Ariſtoph. in Plut. & in Equitib. & in Veſpis: Vide Comment. & Suid. & Plut. in Theſeo.

Εἰρή, ῆς, ἡ, eccleſia, concio, Heſiod. in Theog.

Εἴρη, ἡ, arcus cæleſtis. ¶ Et εἴρη, ἐρώτησις, φήμη.

Εἴρην, ενος, ὁ, puer qui iam fari poteſt: παρὰ τὸ εἴρειν, τὸ λέγειν. ¶ Plut. in Lycurg. εἴρενας δὲ καλοῦσι τοὺς ἔτος ἤδη δεύτερον ἐκ παίδων γεγονότας.

Εἰρηναῖος, ου, ὁ, & Εἰρηνικός, Iſocrat. pacis ſtudioſus. ¶ Εἰρηναίως, pacificè, placidè, Suid.

Εἰρηναρχῶ, fungor irenarchia.

Εἰρηνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, paco, pacem habeo, εἰρηνεύεσθαι πρὸς τοὺς κρείττονας, Ariſtot. ¶ Εἰρηνευομένη χώρα, bello non infeſtata Polyb.5.

Εἰρήνη, ης, ἡ, pax, εἰρήνην ποιεῖν ἀμφοτέροις καὶ χαλδαίοις, pacem facere inter, &c. Xen. εἰρήνην πράττειν, Demoſth. ¶ Εἰρηνικός, οῦ, ὁ, pacatus, Iſocrat. ad Nicocl. ¶ Εἰρηνικῶς, pacificé. ¶ Εἰρηνοδίκαι, οἱ, feciales.

Εἰρηνοποιέω, ῶ, pacifico, pareo: Accuſ. Baſil.

Εἰρηνοποιός, ὁ, pacificus, fecialis, Xen. lib.6. ἑλλ.

Εἰρηνοφύλαξ, ακος, ὁ, pacificator, Æſchin.

Εἴριον, ου, τὸ, lana, Iliad. γ. ¶ Εἰρίνεος, laneus.

Εἰρκτέον, prohibere oportet, Sophocl.

Εἱρκτή, ῆς, ἡ, carcer, εἰς τὴν εἱρκτὴν ἐνέβαλε τὸν μάλλιον, Plut. in Camill. ¶ Pro gynæceo, & penetrali, Xenoph.

Εἱρκτοφύλαξ, cuſtos carceris, Eidem.

Εἰροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, lanã tractans, lanarius Plaut. lanificus Martiali Homer. Iliad. γ.

Εἴρομαι, μ. εἰρήσομαι, interrogo, Odyſſ. ό, εἰπέ μοι εἰρομένῳ νημερτέα, roganti mihi dic vera.

Εἰρόμενος, ου, ὁ, pendens. εἰρομένη λέξις, perpetua oratio, Aquila Romanus.

Εἰροπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens vellera innexa, laniger, Heſiod. εἰροπόκοι δ' ὄϊες, i. lanigeræ.

Εἰροπόνος, ου, ὁ, lanã tractans, εἰροκόμος, ἐριουργός.

Εἴροπις, ouis epitheton, lanigera.

Εἶρος, εος, τὸ, lana, ἔριον, πόκος, Heſych.

Εἰρύομαι, cuſtodio, Iliad. ά, ἔπος εἰρύσσασθαι, i. φυλάξαι. ¶ Εἴρυσθαι, ſeruare, cuſtodire, trahi.

Εἰρύω, pro ἐρύω, poeticè, traho: vnde εἰρύμεναι νῆα, Heſiod. nauem trahere.

Εἴρω, μ. ἐρῶ, π. εἴρηκα, dico, Heſiod. εἰρεῦσαι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα. ¶ Εἴρω, necto, Etym.

Εἴρων, ωνος, ὁ, cauillator, non vera dicens, diſſimulator Cicer. Offic.1. Ariſtoph. in Neb.

Εἰρωνεία, ας, ἡ, diſsimulatio, irriſio Cic.2. de Orator. ¶ Εἰρωνικός, οῦ, captioſus, ſimulat⁹. ¶ Εἰρωνικῶς, fictè, ſimulatè, diſsimulanter.

Εἰρωνεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, diſsimulo, cauillor, χλευάζω, περισσεύομαι. Plat. in Apolog.

Εἰς, in, Accuſ. εἰς τὴν ἐκκλησίαν καθέζομαι, in concione ſedeo, Æſchin. ¶ Ad, ποῖ γὰρ μολεῖν μοὶ δυνατὸν, εἰς ποίους βροτούς; ad quos mortales poſsim ego fugere? ¶ Per, μεῖνα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν, manſi per totum annum, Odyſſ. ξ. ¶ εἰς ἕνα πορεύεται ἡ τάξις, Xenoph. 2. Pæd. ſigillatim ſeu ſingulatim proficiſcitur. ¶ εἰς, pro circiter, vt Ad Latinè, εἰς τριακοσίους ἐγένοντο συνωμόται, Pauſan. ¶ εἰς τὰ μάλιστα πλούσιοι, ſummè diuites, Demoſth.

Εἷς, ἑνός, ὁ, vnus, εἷς ἀνήρ, apud Ariſtidem, eo modo quo Gallicè dicimus, *vn homme*.

Ἒϊς pro εἷς, vnus, Laſcar. in Epigram.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, nunciatio Cicer. nuntium, vel nunti⁹, delatio, accuſatio publica, Iſæo. ¶ Εἰσαγγελεύς, έως, ὁ, delator, accuſator in ſenatu.

Εἰσαγγέλλω, μ. ελῶ, π. ελκα, annuntio Cicer. Plin. defero, εἰσαγγέλλω σε, tibi dicã impigo, Æſch. ¶ εἰσαγγέλλω εἰς τὴν βουλὴν, Demoſt. περὶ στεφ.

Εἰσάγομαι, & Εἰσάγω, μ. ξω, π. χα, introduco, Polyb. l.2. εἰς τὰς οἰκίας ἰδίας εἰσαγόμενοι. ¶ Inſtituo, induco, εἰσάγω λέγοντα. ¶ Aliquando infero, inueho, Iſocrat. ad Nicocl. τοὺς σοὶ δῶρα εἰσάγοντας, tibi munera adducẽtes. ¶ εἰσάγειν εἰς δικαστήριον, Plat. adducere in iudicium. & Ariſtoph. νεφ. οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην, nemo mortuum me in iudicium vocabit. ¶ εἰσάγειν πάλιν τὴν δίκην, actionem reſtituere, Iſæo, & Demoſth.

Εἰσαγωγεύς, έως, ὁ, qui intrò admittit, qui actionem rei dare poteſt, vt lege agatur, Demoſt.

Εἰσαγωγέω, induco, viam doceo.

Εἰσαγωγή, ῆς, ὁ, introductio Cicer. traditio, rudimentum, principium. ¶ Dicitur & magiſtratus Athenis, qui audiebat accuſantes. ¶ εἰσαγωγαὶ τῶν δικῶν, vocationes in ius, Ariſtot. 8. Politic.

Εἰσαγωγικόν, τὸ, commentarium.

Εἰσαγωγικός, οῦ, ὁ, quaſi introductorius.

Εἰσαγώγιμος, importatus, importandus, εἰσαγώγιμος φορὰ, Ariſtot. 2. OEcon. ¶ εἰσαγώγιμαι αἱ δίκαι, cauſæ quas intendere licet per leges, Demoſth. ὑπὲρ φορμίωνος.

Εἰσαεὶ, ſemper, Sophocl. ἦ τὸν εἰσαεὶ λεηλατήσει χρόνον; an ſemper prædabitur?

Εἰσαΐσσω, μ. ξω, irruo, Ariſtoph. νεφ.

Εἰσαΐω, audio. ¶ Cum Accuſ. lib.4. Epigramm. τεττίγων εἰσαΐοντα μέλος. ¶ Cũ Genit. Nonn. φθογγῆς εἰσαΐοντα.

Εἰσακοντίζω, iaculis inceſſo, miſsilia ingero.

Εἰσακούω, μ. ούσω, π. ηκα, inaudio Cicer. exaudio, Genit. Sophocl. τοῦ δ' εἰσήκουσε τ' ἀν δρός.

Εἰσάλλομαι, μ. οῦμαι, inſilio, Depon.

Εἰσαναβαίνω,inſcendo,aſcendo,Accuſ.Homer.
Εἰσανίσχω,inſurgo, exurgo.
Εἰσανιὼν,όντος,ὁ,aſcendens,Heſiod.
Εἰσάπαν,prorſus,Phil.de mund.
Εἰσάπαξ,ſimpliciter,omnino,ſemel,Galen.
Εἰσάττειν,εἰσελθεῖν,ingredi,inſilire.
Εἰσαῦθις,& εἰσαῦτις,iterum,aliâs,Plat.lib.1.de Rep. ἀλλὰ τοῦτο καὶ δὴ μὲν εἰσαῦθις σκεψόμεθα.
Εἰσάφασμα,laceratio,εἴσπτημα, ab εἰσαφιέναι.
Εἰσαφίημι,introduco,Xenoph.
Εἰσαφικάνω,adeo,accedo,redeo,Heſiod.
Εἰσαφικνέομαι,μ.ίξομαι,aduenio,Odyſſ. ὁ.
Εἰσβαίνω,ingredior.
Εἰσβάλλω,μ.βαλῶ,π.κα,inuado,ingredior,aggredior,irruo. εἰσβάλλω εἰς τὴν ἀττικὴν, Thucydid.βοῦς πόντον εἰσεβάλλομεν, in mare boues mittebamus, Euripid.
Εἴσβασις,εως,ἡ,aſcenſus,ingreſsus.
Εἴσβατον,τὸ, quod adiri poteſt.
Εἰσβιάζομαι,vi ingredior, violẽter quid facio.
Εἰσβιβάζω,μ.άσω,π.ακα,impono, aſcẽdere facio,Iſocrat.εἰσεβίβαζον τοῖς δούλοις ναύτας.
Εἰσβοηθέω,ῶ,auxilior.
Εἰσβολὴ,ἡ,expeditio,impetus,incurſus Plin.aggreſsio Cicer.locus ad inuadendum opportunus,Herodot.¶ Item apotheca, commeatus.¶ λόγων εἰσβολαὶ,procemia, Halicarn.in Lyſia.¶ αἱ εἰσβολαὶ τῶν πυρετῶν,Galen.¶Pro ingreſſu & oſtio,Polyb.
Εἰσδέχομαι,μ.έξομαι,π.εγμαι,admitto,Accuſ.
Εἰσδοχὴ,ſuſceptio,admiſsio,Aphrod.
Εἰσδρομὴ,incurſus,impreſsio.
Εἰσδύω,ſubeo,ingredior,penetro,Aphrod.
Εἴσδυσις,ingreſſus,os ſpeluncæ,Ariſtot.
Εἰσδύομαι,& Εἰσδύω,μ.ύσω,π.υκα, ingredior.
Εἰσεγείρω,incito,cogo.
Εἴσειμι,intrò adſum,εἰσιὼν εἰς τοὺς ὄρνις,ingreſſus ad auium pugnas, Demoſth. εἰσῄειν τὰ πράγματα,ad res agendas me applicaui,Demoſt.
Εἰσελαστικὸς ἀγὼν,apud Plin.ad Traian. quo die athletæ olympionicæ aut hieronicæ patriam ſolenni pompa ingrediebantur.
Εἰσελαύνω,& Εἰσελάω,duco,inſequor,inequito. ¶Item ingredior & ſubeo.lib. 6.Epigr. εἰσελάειν ἀΐδην, ſubire inferos. Herodi. ὁ δὲ αὐτῶν νῖνος ἀκωλύτως εἰσελάσαι εἰς τὴν παρθυαίων γῆν. ¶ εἰσελάσας τεθρίππῳ, inuectus curru quadriiugo, Plutarch.in Public.
Εἰσεμπορεύεσθαι,ob mercaturam hoſtes accedere.
Εἰσεπιδημῶ,aduena ſum, Plat.lib.12.de Leg.
Εἰσέρχομαι,μ.εἰσελεύσομαι,ἀόρ.β,εἰσῆλθον,ingredior,ſubeo,Plat.lib.1.de Rep.εἰσέρχεται αὐτῷ φόβος, Æſchin.εἰσέρχεται βουλευτὴς εἰς τὸ βουλευτήριον,ſenator eligitur.¶ Plutarc.in Galba,δεινὸν εἰσῆλθε μῖσος καὶ ἄγριον πρὸς αὐτὸν, graui in eum odio immaníque accenſi ¶εἰσέρχεσθαι γραφὰς, accuſari coram iudice,Iſocr. ¶ εἰσῆλθε εἰς ὑμᾶς, apud vos cauſam dixit, Demoſth.¶ Εἰσιέναι τὸν Δία,eſt ὑποκρίνεσθαι, ſubire perſonam Iouis, & Iouẽ agere, Dem.

Εἰσέπειτα,in poſterum,Sophocl.in Aiace.
Εἰσέτι,adhuc,nunc,vlterius,Plut.in Apoph.
Εἰσεφίημι,intromitto:vnde εἰσέφηκε, admiſit.
Εἰσέχειν,pro εἰσέρχεσθαι,ingredi,Herodot. εἰσέχει εἰς τὸν οἶκον ἥλιος,ſol in ædes immeat.
Εἰσηγέομαι,οῦμαι,conſulo,hortor,moneo,author ſum, Xen. μὴ ὄκνει ταῦτα εἰσηγεῖσθαι αὐτοῖς, hæc ipſis ſuadere ne pigeat te. ¶ εἰσηγήσατο τοῖς ῥωμαίοις δοῦναι,perſuaſit vt darẽt,Plut.
Εἰσήγησις,εως,ἡ,doctrina,adhortatio, ſuaſio.
Εἰσηγητήριον, magiſtratus ſacerdotiíve exordiũ.
Εἰσηγητὴς,ſuaſor, author,εἰσηγητὴς ἐπιτηδευμάτων ὠφελίμων,inſtitutor vtiliũ ſtudiorũ,Lucia.
Εἰσηγγελία,ας,ἡ,accuſatio,κατηγορία,μέμψις.
Εἰσήκω,ingredior:vnde εἰσῆξε, Ariſtoph.
Εἰσηλύσιον,τὸ,vectigal pro introitu, Heſych.
Εἰσθρώσκω,inſilio.
Εἰσιέναι,inire,εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχὰς, Iſocr. ¶ Eſt etiam ſubire,Plutarch.
Εἰσίθμη,ης,ἡ,introitus, εἴσοδος στενὴ, Heſych.
Εἰσίμη, vicus.
Εἰσιόντα,τὰ,cibus & potus, Ariſt.4.de generat.
Εἰσιτήρια, primus anni dies, quo totus magiſtratus apparebat.
Εἰσιτήριος λόγος,oratio in principis alicuius ingreſſu,ὁ εἰσόδιος λόγος,Suid.
Εἰσιτητὸς,οῦ,ὁ,acceſsibilis,Nazanz.
Εἰσκαλῶ,intrò voco,aduoco,admitto, inuito.
Εἴσκειμαι,ſum impoſitus,ἐμβάλλομαι.
Εἰσκεκοισυρωμένος,arrogans,mollis.
Εἰσκηρύττεσθαι,nominari, aut vocari à pręcone.
Εἰσκομιδὴ,inuectio Cicer.Thucyd.
Εἰσκομίζω,& Εἰσκομίζομαι,importo, Thucyd.
Εἰσκρίνομαι,ingredior, inſinuo,Phil.de mund.
Εἰσκρίνω,ingredi facio,intromitto, Bud. Cõm. Suid. εἰσωθίζω.
Εἰσκρίσεις,αἱ,inſinuationes.
Εἰσκυκλεῖν,aduoluere. ¶ Pro inferre, Ariſtoph. in Veſp. πράγματα δαίμων τὶς εἰσεκύκλησεν εἰς τὴν οἰκίαν.
Εἰσκύπτω,intueor.
Εἴσκω,aſsimilo, comparo,& ἐΐσκω,Heſiod.
Εἰσκωμάζω,ἀσελγῶς εἰσέρχομαι, Athen. εἰσεκώμασε δὲ καὶ ὁ ἄργυρος, luxum attulit argentum.
Εἰσλάμπω,illuceo, Theophr.lib.de cauſ.
Εἰσνέω,adnato,innato,commeo.
Εἰσνοέω,ῶ, animaduerto.
Εἰσόδιον ἄνθος, Naz. flos ſparſus ingredienti.
Εἰσόδια,reditus, ſumptus, πρόσοδοι, ἀναλώματα.
Εἰσοδιαζόμενον ἀργύριον, pecunia quæ infertur à tranſeuntibus, 4. Reg.12. Vnde 2. Paralip. 15. εἰσοδιασθὲν ἀργύριον εἰς οἶκον κυρίου.
Εἴσοδος,ου,ἡ,introitus, ingreſſus, veſtibulum, aditus,expeditio.¶ Aliquando reditus, vectigal,Canon.15.concilii Ancyr.& apud Polyb. de Republ.Rom.
Εἰσοικειόω,ῶ,adiungo,concilio, confirmo.
Εἰσοικίζομαι,tributum fero,vendico, Plutarch. in Solone,εἰσοικισάμενοι χώραν καὶ καταλαβόντες,qui agrum inuaſerunt ac poſsident.

Εἰσοικίζω, domum introduco, Polyb.5.
Εἰσοιϛέος νόμος, lex ferenda, Demoſth.
Εἰσόκεν, donec, vſque adeò, dum, Odyſſ.ό.
Εἴσομαι, intelligam, ſciam, Sophocl.
Εἴσομαι, pro πορεύσομαι, Odyſſ.ό. ibo.
Εἴσομαι, pro condam, ſtatuam, Apoll.
Εἴσοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum. Εἴσοπτοι, Poll.l.2.
Εἰσοράω, inſpicio, aſpicio, Odyſſ.ό.
Εἰσορμάω, μ. ήσω, abeo, incurro, impetum facio.
Εἶσος, & dialyſi ἔϊσος, ου, ὁ, congruus, æqualis: ἐΐσαι φρένες, animus moderatus, Odyſſ.ξ.
Εἰσότε, vſquequo, donec.
Εἰσπαίω, ingredior in ſilio, εἰσέρχομαι.
Εἰσπέμπω, accerſo, ſuppono, immitto.
Εἰσπεράω, adeo, Heſiod. χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα.
Εἰσπετάω, reuolo, redeo, Ariſtot.lib.5. Anim.
Εἰσπέτομαι, inuolo, volo.
Εἰσπηδάω, inſilio, introſilio, irruo, irrumpo. εἰσπηδήσας πρός με, Demoſth. impetum faciens.
Εἰσπίπτω, irruo, irrūpo, fluo, ſubeo. εἰσπίπτω εἰς τὴν εἱρκτὴν, in carcerem coniicior, Thucyd.
Εἰσπλέω, μ. εύσω, adnauigo, εἰσέπλει εἰς τὸν λιμένα, in portū inuehebatur, Plut. Εἴσπλοος, ου, adnauigatio, nauium acceſſus, Thucyd.
Εἰσπνέω, inſpiro, Aphr. ¶ Pro afflo, Ariſt. Ran. Vnde εἰσπνεῖν, amare: quòd inſpiretur amor. Hinc, Εἰσπνήλης, ου, Callimach. ὁ ἐρώμενος.
Εἰσποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, aſciſco, accerſo, acquiro, adopto, εἰσποιεῖσθαι παῖδα, Iſocr. ¶ Plutarch. ἐπὶ ταχὺ τοῦ Σύλλα τελευτήσαντος, Λέπιδος εἰσεποίει ἑαυτὸν εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ſemetipſum aſciuit, in eius potentiam.
Εἰσποίησις, ἡ, adoptio & adoptatio, θέσις Appian.
Εἰσποίητος, ου, ὁ, aſcititius, adoptitius Plaut.
Εἰσπομπή, ἡ, impetus, inſultus.
Εἰσπορεύομαι, ingredior, incedo, Ceb. Theban.
Εἰσπορίζω, paro, ſuppedito.
Εἰσπράκτωρ, ορος, ὁ, exactor, ἐπαίτης.
Εἴσπραξις, εως, ἡ, exactio, vltio, ἀπαίτησις.
Εἰσπράττομαι, & εἰσπράττω, μ. άξω, π. αχα, exigo, i. ad diſſolutionem cogo. εἰσπράττομαι τὴν ἐγγύην, Demoſth. exigo ſponſionem.
Εἴσπταμαι, volo in, apud Ariſtoph.
Εἰσπτύω, inſpuo.
Εἰσρεῖν, influere, interlabi.
Εἴσρεος, & Εἴσρευς, influxus, Ariſtot. de mund.
Εἰσρυῆναι, influxiſſe: vnde εἰσρυεὶς, ingreſſus.
Εἴσρευσις, εως, ἡ, influxus.
Εἰστίθημι, intrò condo. Appian. in 4. bello ciuilium, εἰς φορεῖον ἐσθέμενοι τὸν Κικέρωνα, lecticæ indito Cicerone Tacit. lib.3.
Εἶτα, tunc, Plat.
Εἰστρέπομαι ἐντὸς, intus recipio, Ariſtot.9. Anim.
Εἰσφέρομαι, introduco, intrò admitto, Ariſtot.4 Anim. διὰ τὴν τοῦ ὕδατος τροφὴν, τοῦτο γὰρ πλεῖστον εἰσφέρονται. ¶ Pro ingeri, ingurgitari, Herodia. εἰσφερόμενοι τροφὰς πλείονας. ¶ Item irrepere, inſinuare ſe, εἰσρυπᾶν, παρεισελθεῖν, Æli. Dionyſ.
Εἰσφέρω, tributum pendo, confero. Plutarch. ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν, ita vt populus pendere tributum deſierit. ¶ Dicitur & de priuata benignitate, Demoſth. περὶ στεφάνου, τοῦ πώποτε τῶν Ἀθηναίων εἰσήνεγκας, ἢ τίνα σὺ πεποίηκας; ¶ Plat. pro ſpondere, l.1. Rep. πάντες ἡμεῖς Σωκράτει εἰσοίσομεν, pro Socrate reſpondebimus. ¶ Item adfero, introduco, intrò porto, Plut. in Camillo, εἰσενεγκόντες τοῖς βαρβάροις ἀτυχίας, attulit barbaris infortunia. ¶ εἰσφέρειν εἰς τοὺς νομοφύλακας, referre ad legum cuſtodes, Plat. de Legib.
Εἰσφθείρομαι, cum certa pernicie me inſinuo, ταῖς ἐκκλησίαις ἡμῶν εἰσεφθάρη, Nazanz.
Εἰσφοιτάω, ῶ, ito, as, eo ſępe, Euripid.
Εἰσφορά, ᾶς, ἡ, ſtipendium, penſio, vectigal, collatio, Plut. in Publ. ἀφαιρεθείσης τῆς εἰσφορᾶς ὀρφανοῖς παισὶ, remiſſo tributo orphanis pueris. ¶ εἰσφορὰ νόμου, promulgatio legis. ¶ Pro oblatione & conſecrata re, Exod.30, τὸ ἥμισυ τοῦ διδράχμου εἰσφορὰ τῷ κυρίῳ.
Εἰσφορεῖν, importare, Odyſſ.ύ. ἐσφόρεον κόρυθάς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας. i. intrò ferebant.
Εἰσφράττω, obſtruo.
Εἰσφρήσασθαι, recipere, admittere.
Εἰσφρέω, μ. εἰσφρήσω, per ſyncopen, ἀπὸ τοῦ φέρω admitto, Demoſth. πρὸς Λεπτίν. εἰσέφρεσαν τὸ στράτευμα, admiſerunt, ſuſceperunt. ¶ Idem περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ, voce paſsiua vtitur. ¶ Ariſtot. aliter, περὶ τ. θαυμασ. ἀκουσμάτ. ἔπειτα ὅταν πλῆθος εἰσφρήσωσιν αὐτῶν, ἐξεμεῖν, cùm multas deuorauerint, poſtea euomere.
Εἰσχειρίζω, trado in manus, committo.
Εἰσχέω, μ. εύσω, π. ευκα, infundo, Act. Accuſ.
Εἰσχωρέω, ingredior, εἰσχωρεῖν εἰς βάθος, peſſū ire.
Εἴσω, intro, interius, interiori parte. Hom. Ilia. ζ, δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω. Hermog. εἴσω πέντε ταλάντων, infra quinque talēta. εἴσω τριάκοντα ἡμερῶν, intra dies triginta, Idem. ¶ Et pro εἰς, cum Accuſat. Odyſſ.ό, τὸν δ' ὀτρυνέω πόλιν εἴσω, in vrbem. ¶ ἐς τὸ εἴσω, interius vel intrò, Lucian.
Εἰσωθέω, μ. ώσω, π. ωκα, intrudo.
Εἰσωνία, ας, ἡ, vectigal ob merces, Poll.lib.7.
Εἰσωποὶ, ex aduerſo, εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, ante conſpectum ſuum naues habebant, Iliad.ό.
Εἶτα, poſtea, deinde, deinceps. ¶ Itē tandē, nota indignationis. ¶ Aliquando ponitur in interrogatione, Xen. εἶτ' οὐκ οἶσθα, an ignorabas?
Εἴτε, ſiue, vtrum, διδάσκειν εἴτ' οὖν καινὰ, εἴτε παλαιὰ, ſiue noua, ſiue vetera, Plat. in Apolog. ¶ Xenoph. εἰ τ' προσῆλθοιεν, etſi adiiſſent. ¶ εἴτε δὲ, apud Thucyd. pro quód ſi.
Εἴω, & εἴω, μ. εἴσω, π. εἶκα, ὑπέρσυντ. ᾔειν, vado.
Εἵως, & Εἵωσκε, donec, Odyſſ.ό, εἵως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν, dum bellum gerebamus. Iliad.γ, εἵωσκε τέλος πολέμοιο κιχείω, quoad finem belli inuenero. ¶ Item pro ὡς, ὅπως, vt Ὀδυσ.ζ. Δῶκε δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, Εἵως χυτλώσαιτο, vt vngeretur. ¶ Pro εἴπως, ὀδυσ.ι. καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς

λῆς Εἴως θερμαίνοιτο.

E K

Ἐκ, Præpoſ. quæ & ἐξ: ſed illa vtimur conſonante ſequente, hac vocali: vtraque Genit. iungitur, Xenoph. λαμβάνομεν δὲ οὔτε ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν, οὔτε ἀπὸ τῶν οἰκιῶν, nihil neque ex terra, neque ab ædibus percipimus. ¶ Thucyd. ἐκ λακεδαίμονος παυσανίας, Pauſanias Lacedæmonius. ἐκ πολέμου ποιούμενος τὴν εἰρήνην, Demoſth. τὰ ἐκ τοῦ μέλιτος μῆλα, mala melle condita, Dioſcor. lib. 1. cap. 161. ἐκ τῶν ἰδίων χρημάτων λύω, ex meis pecuniis, Demoſt. ¶ ἐκ per, Sophocl. εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ τεύκρου κακοί, i. per Teucrum. ¶ ἐκ προνοίας, dedita opera, Demoſth. ¶ ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, cùm acceſsione fit ſenſim creſcente, Ariſtot. Polit. 5.

Ἑκὰς, è longinquo Plin. de procul Plaut.

Ἑκάεργος, ου, procul arcens, vel è longinquo operans, epith. Apollinis, Iliad. ά.

Ἕκαθεν, è longinquo, eminus, Iliad. β.

Ἑκὰς, procul à, Odyſſ. σ νηῶν ἑκὰς ἤλθομεν.

Ἑκαστάτω, longiſsimè, Genit. Herodot.

Ἑκασταχῆ, procul, vbiuis, in ſingulis partibus.

Ἑκασταχόσε, quocunque, quoquo verſum.

Ἑκασταχόθι, paſsim, vbique gentium, Dioni.

Ἑκασταχοῦ, vbilibet, vbique.

Ἑκαστέρω, vlterius, Apoll. 2.

Ἑκάστη, quotidie, maximé. Ἑκαστόθι, vbique.

Ἕκαστος, ſiue Ἕκαστοι, vnuſquiſque, quilibet, ſinguli. διανέμειν πρὸς τὸ προσῆκον ἑκάστοις, Iſocrat. pro dignitate cuiuſque. καθ' ἓν ἕκαστον ἐξετάζειν, ſingulatim vnumquęq; examinare.

Ἑκάστοσε, quotidie, ſemper, vbique, crebro.

Ἑκάστοτε, frequenter, paſsim, ſingulatim, Herodot. ἵνα ἑκάστοτε ἤλαυνον τρέφειν, vt in quanque veniebant, vti paſcerent.

Ἑκάστω, longiſsimè, πορρωτάτω, Herodot.

Ἑκαταῖον, ου, τὸ, terriculum, Cęl. l. 6. cap. 38. Vide Ariſtoph. Interpr. in Veſp.

Ἑκατεράκις, vtraque vice, bis.

Ἑκάτερθεν, vtrinque, Genit. Iliad. γ.

Ἑκατερίδες, αἱ, genus ſaltationis, in qua manus alternatim mouere aſſueſcebant, Poll. lib. 4.

Ἑκατερομάσχαλος χιτὼν, Poll. lib. 2.

Ἑκάτερος, ου, ὁ, vterque, τρεῖς ἑκάτερα ἀποστάσεις, tria vtrinque interualla, Plat. in Tim. ἑκατέρῳ διδόμενοι, inuicem dantes, Thucyd.

Ἑκατέρω, longius. ¶ ἑκατέρω τοῦ μεγάρου ἐστὶ, ex altera parte cœnaculi, Herodot.

Ἑκατέρωθεν, vtrinque: dicitur & παρ' ἑκάτερα.

Ἑκατέρωθι, vtroque verſus.

Ἑκατέρως, vtrobique, vtroque modo.

Ἑκατέρωσε, vtrobique.

Ἑκατηβελέτης, iaculans procul, Iliad. ά. Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, & Ἑκατηβόλος, idē. Epith. Apollinis.

Ἑκατήσια, ſacrificia Hecates, Poll. lib. 4.

Ἕκατι, ἕκητι, cauſa, gratia. ἕκατι γάμων τῶν ἰάσονος, propter nuptias Iaſonis, Euripid. in Med.

Ἑκατόγχειρ, ειρος, ὁ, & Ἑκατόγχειρος, ου, ὁ, centimanus: Ægæonis vel Briarei epitetheton.

Ἑκατόμβαια, τὰ, feſta in Laconia.

Ἑκατομβαιὼν, ῶνος, ὁ, Aprilis, Attica lingua, propter Apollinis ſacrificia, Cæl. lib. 10. cap. 6. Gazę Iunius: Aliis Auguſtus.

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſolennes hoſtiæ, ſacrificium ſolenne centum boum, Iliad. ά.

Ἑκατόμβοιον, ου, τὸ, pretium centum boum.

Ἑκατόμβοιος, ὁ, & Ἑκατόμβαιος, centum boum pretio dignus, aut centum aureorum nummûm, Homer. Iliad. β.

Ἑκατόμπεδον, ου, τὸ, templum Athenis, ab omni latere centum pedes patens, Plut. in Pericle. Eſt & nomen regionis, Cæl. lib. 10. cap. 6.

Ἑκατομπλασίων, ον, ος, ὁ, centuplus, centuplex.

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, habens centum ciuitates.

Ἑκατόμπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, centum pedum, Iliad. ψ.

Ἑκατόμπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens centum portas.

Ἑκατὸν, cētum. ¶ Itē infinitè pro multo, & magno Heſiod. ἑκατὸν δέ τε δούραθ' ἁμάξης.

Ἑκατόζυγος νηῦς, Iliad. ύ. centum tranſtrorum.

Ἑκατόνσεμνον, multum, magnum, auguſtum.

Ἑκατονταέτης, centum annorum.

Ἑκατοντακεφάλας, centum capitum, Ariſtop. νεφ.

Ἑκατοντάκις, centies.

Ἑκατονταλαντία, ας, Poll. lib. 9. centum talenta.

Ἑκατοντάοργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, centum cubitorum.

Ἑκατονταπλάσιος, & Ἑκατονταπλασίων, ον, ος, ὁ, centuplus.

Ἑκατοντάπυλος, centum portarum, Epigram.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & Ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, cēturio, tribunus, ἑκατόνταρχοι τῶν ἱππέων, Xenoph.

Ἑκατοντὰς, centuria, numerus centenarius.

Ἑκατοντάφυλλος, centum, i. multa folia habens, ἑκατοντάφυλλα ῥόδα, Theophr. lib. 6. cap. 6.

Ἑκατοντάχους, & Ἑκατοντάχοος, cum centeſimo fœnore reddens, Theophr. 8. περὶ φυτῶν.

Ἕκατος, ου, ὁ, Apollo, τοξικὸς, Iliad. ά, ἀγόρευε θεοπροπίας ἑκάτοιο, qui longè ſagittas iaculatur.

Ἑκατοστία, ας, ἡ, centuria, Plutarch. in Romulo.

Ἑκατοστὸς, οῦ, ὁ, centeſimus, centuplex, ἡ ἑκατοστὴ, cēteſima vſura, Bud. de Aſſe. ex Ariſt. Veſp.

Ἑκατοστύαι, αἱ, centuriæ.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, ordo centenus.

Ἑκατοτένεσι κριθὴ, centuplū hordeū, Gen. 26.

Ἐκβαβάξαι, commouiſſe, excutere, Sophocl.

Ἐκβαίνω, μ. ήσομαι, ἀόρ. 6, ἐξέβην, exeo, egredior Cum Genit. Iliad. ά. ἐκ δὲ χρυσηὶς νηὸς βῆ, de naue exit. ¶ Plat. ἐκβαίνω, pro deſilio & deſcēdo ex equo. ¶ Pro tranſgredior, Plat. 1. de Republ. cum Accuſat. τὸν τοῦτο ἐκβαίνοντα κολάζουσι. ¶ Item educo, expono, Odyſſ. ώ. οἵ σ' ἐκβήσαντες ἔβησαν, nautę qui te expoſuerunt, i. aduexerunt, iam abierunt.

Ἐκβακχεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, debacchor, perterrefacio, celebro feſtum indecoré.

Ἐκβακχεύω, incito, rapio, Plutarch. cum Accuſ.

Ἐκβάλλομαι, iacturam leuandæ nauis cauſa facio, Act. 27. ἐκβαλλόμενοι σῖτον. Baſil. voce actiua vſus eſt. ¶ Significat etiam egredi, Ari-

ſtot.1.de Cœlo, αἱ ἀπὸ τοῦ μέσου ἐκβαλλόμεναι, lineæ à centro egredientes.¶Item explodor.

Ἐκβάλλω,μ. αλῶ,π.βέβληκα,eiicio,emitto, expromo,expello,Demoſth.ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος.¶ Item erumpo,exeo, Polyb.lib.4.εἰς τὰ προειρημένα κοιλώματα πολλῶν καὶ μεγάλων ποταμῶν ἐκ τῆς ἀσίας ἐκβαλλόντων.¶Item partũ abigo,abortũ pario, Plut.πᾶσαι γὰρ αἱ τότε γυναῖκες ἐξέβαλον ἀνάπηρα. ¶ἐκβαλεῖν,inquit Suid. ἰδίως λέγουσι τὸ κροῦσαι ταῖς ναυσίν.

Ἐκβαρβαρῶσαι,καὶ βαρβαρῶσαι,barbarum reddere,Iſoc.in Euagor. τὴν δὲ πόλιν ἐξεβαρβάρωσε.

Ἔκβασις,εως,ἡ,euentus,egreſsio, exitus, Arg.2. οὐκ ἔλπομαι ἰοῖς πόσον ἐπαρκέσειν εἰς ἔκβασιν, ad euadendũ.¶Eſt etiã ἔκβασις figura Seruio in 10. Æneid. quæ Latinis excurſus dicitur.

Ἐκβεβαιόω,confirmo,conſtabilio,aſſero.

Ἐκβιάζομαι,μ.άσομαι,vim facio, compello.

Ἐκβιβάζω,μ.άσω,π.ακα,educo,probo. ἐκβιβάζοντες ἐκ τῶν νεῶν,è nauibus vi eiiciẽtes, Thuc.

Ἐκβιβαστής,ὁ,exactor, executor, Bud.in Pand.

Ἐκβιύζειν,vlulare,δηλωεῖν μετὰ κραυγῆς.

Ἐκβλαστάνω,& Ἐκβλαστέω,germino, Num.7.

Ἐκβλάστησις,εως,ἡ,ſurculus,germinatio,Dioſco. lib.1.¶ Ἐκβλάστημα,ατος,τὸ,germen.

Ἔκβλητος,eiectitius.τῆς θαλάσσης ἔκβλητα,i.ἐκβράσματα, maris eiectamenta Corn. Tacit. Epigr.νεκύες κοπρίων ἐκβλητότεροι,abiectiores.

Ἐκβλίζω,elido,exprimo.

Ἐκβλύζω,effundo,emano,ſcaturio,redundo.

Ἐκβοάω, proclamo, ἀνεκβοήσαντες ἐκ τῶν μεγάρων.

Ἐκβοήθεια,adiumentum Cic.adiutoriũ Quint.

Ἐκβοηθέω,ῶ,ſubſidiũ fero, auxilior, ad vim arcendã procurro,ἐκβοηθεῖ πρὸς τὰ ὄρια, Thuc.

Ἐκβολάς,άδος, abortus. ¶ Item purgamentum argenti,apud Strab.¶ Item tumultus.

Ἐκβολβίσαι,radicitus & cum bulbo euellere,Ariſtoph.in Pace,αὐτὸς ἐξαπατῶν ἐκβολβιῶ.

Ἐκβολή,ῆς,ἡ,eiectio Cic.expulſio, iactura, præda.ἐκβολὴν ἐκποιεῖ,iacturam facit.¶Dicũtur etiam ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν, oſtia fluminum, Ariſtot.de mund.¶ ἐκβολὴ τοῦ καυλοῦ, eruptio caulis,Dioſcor.¶ Thucyd. ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην,ab inſtituto ſermone ſum egreſſus.

Ἐκβόλιμος,ου,ὁ, abiectus, eiectitius, abortiuus, ἐκβόλιμα ὠὰ,Ariſt.3.de partib.Anim.

Ἐκβόλιον,τὸ, medicamentum abigendis infantibus in vtero enectis, Dioſc.l.2.c.80. Hinc & ἐκβόλιν@ οἶνος, vinum quo partus eiicitur.

Ἔκβολ@ πόντου, Euripid.promontorium acutum,quod etiam ἔμβολ@ dicitur,à figura roſtri nauis.¶Item ἔκβολος,profligatus,eiectus.

Ἐκβόσκω,& ομαι,conſumo, Aphr. ὑγρότητα ἐκβοσκόμεν@ ἥλι@,humorẽ exhauriens.

Ἐκβράζω,& άσσω,μ.άσω,eiicio,ebullio,Eſd.l.2. c.vlt.ἐξέβρασα αὐτὸν ἀπ' ἐμοῦ,fugaui à me.

Ἔκβρασμα,reliquiæ nauis in littus reiectæ. θαλάσσης ἐκβράσματα, maris eiectamenta Tacit.¶Item ebullitio,eiectio, Dioſco.¶ ἐκβράσματα,etiam Gal.& Æginet.ardentes papulę Virg.Aliis ἐκζέσματα,etiam dicta.

Ἐκβρασμός,οῦ,ὁ,ebullitio,tumultus,ταραχή.

Ἐκβρυχάομαι,ᾶμαι,rugio.

Ἔκβρωμα,τὸ,ſcobs,vel ſcobes, Soph.in Trach. πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.

Ἐκβωλάς,terra egeſta vel aggeſta, Heſych.

Ἐκγαλακτοῦμαι,lacteſco. Ἐκγαλακτόω,in lac co-(go.

Ἐκγαμηλεῦσαι, enubere in aliã familiam.

Ἐκγαμίζω,eloco nuptum,Matth.21.

Ἐκγαμίσκονται,dãtur nuptui,Marc.12.& Luc.20.

Ἐκγαυρόομαι,οῦμαι,iacto,ἐκγαυροῦμαι τὸ ἀξίωμα τ' ἀνδρὸς,dignitatem viri exaggero,Euripid.

Ἐκγεγάμεν, ortum eſſe,Hom. εὔχεται ἐκγεγάμεν.

Ἐκγεγαώς,progenitus,Heſiod.διὸς ἐκγεγαυῖα.

Ἐκγελῶ,effuſè rideo,arrideo, Hippocr.

Ἔκγελως,riſus effuſus, Poll.lib.8.

Ἐκγενέτης,ου,ὁ,ortus,oriundus, Euripid.

Ἐκγιγαρτίζω, eximo vinacea, Dioſc.lib.1.c.14.

Ἐκγίνομαι,naſcor ex,enaſcor.ἐκγίνεται ὑμῖν ποιῆσαι δεῖ,i.ἔξεστι,ἐξουσία γίνεται, licet, Æſchin.

Ἐκγοητεύω,μ.εύσω,π.ευκα,præſtigiis illudo.

Ἔκγον@,ου,ὁ καὶ ἡ, & Ἔκγονον,ου,τὸ, ſoboles, progenies,fœtus,filius,ἀπόγονος,Plat.2.de Rep. γηραιοὶ τελευτῶντες ἄλλον τοιοῦτον βίον τοῖς ἐκγόνοις παραδώσουσι,liberis tradẽt ſeu poſteris.

Ἔκγραφ@,exſcriptor. Ἐκγράφω,μ.ψω,exſcribo.

Ἐκγρυτεύω,ſcrutor.

Ἐκδάκρυον,ου,τὸ,lachryma ſtillans.

Ἐκδακρύω,μ.ύσω,illachrymor.

Ἐκδανείζω,fœnero,mutuo, Ariſtot.2.Oecon. τῇ πόλει ὡς ἐκδανεῖσαι χρήματα.

Ἐκδαπανάω,ῶ,conſumo,expendo.

Ἐκδεής,vilis,imperfectus.

Ἔκδεια,ἡ,inopia, Thucyd.ἐκδείᾳ χρημάτων.

Ἐκδείκνυμι,oſtendo.

Ἐκδειματόω,μ.ώσω,terreo, Plat.2.πολ.μηδὲ μητέρες τὰ παιδία ἐκδειματούτωσαν,ne territent.

Ἔκδεξις,ſucceſsio, Herodot.ἔκδεξις βασιληΐης.

Ἐκδεκτικός, exceptorius Vlpian.Iuriſcon.

Ἐκδέρκεσθαι, Iliad.ψ.οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκετε ὄσσε,emiſsionem radiorum exprimit.

Ἐκδέρω,μ.ερῶ,π.αρκα,pellẽ detraho,excorio.

Ἐκδέχομαι,μ.έξομαι,π.εγμαι,excipio,i.ſuccedo, τούτου ἐκδέξασθαι τὴν βασιληΐαν,huic in regno ſucceſsiſſe,Herodot.Polyb.1.ἐξεδέξατο πόλεμος ἐμφύλι@ ῥωμαίοις, bellum ciuile excepit.

Ἐκδέω,μ.ήσω, vel έσω,alligo, ſuſpendo.

Ἔκδηλ@,ου,ὁ καὶ ἡ,manifeſtus,ἔκδηλον θῆκε, conſpicuo impoſuit loco,Epigr.

Ἐκδηλόω,ῶ,explico,reddo conſpicuum.

Ἐκδημαγωγέομαι,voce paſsiua, & Ἐκδημαγωγέω,duco populum, populariter vinco.

Ἐκδημέω,μ.ήσω,π.ηκα, peregrinor, Nazanz.

Ἐκδημία,ας,ἡ,peregrinatio,digreſſus,Nazanz.

Ἐκδημοκοπῶ,populum ſeruire cogo, Chioni.

Ἔκδημος,ου,ὁ καὶ ἡ,peregrinus,externus, peregrè agens,ἔκδημος ἔξοδος,externa profectio,Thucyd.ἔκδημος ὢν δωμάτων,qui procul à penatibus agit,Euripid. Ἐκδιαδοχή,ῆς,ἡ,traditio.

Ἐκδιαιτάω,luxurioſè viuo,Appian. Thucyd.l. 1.εἴτι

ι. εἴτι που ἐξεδεδίῃτητο τῶ καθεςότων νομίμων, ſi quid præter patrię inſtituta egiſſet.
E'κδιαίτησις, mollities, luxus, vita delicata.
E'κδιάσρα, ſtamen, penſum, κλῶσμα, σήμων.
E'κδιδάσκω, edoceo. ἐκδιδάσκεσθαι, eximiè filios curare edocendos, Euripid.
E'κδιδράσκω, & Ionicè E'κδιδρήσκω, profugio.
E'κδίδωμι, & δομαι, μ. ώσω, π. ωκα, edo, profero, publico. ἐκδίδωμι λόγον τὸν περὶ λυκούργου, Lycurgi res geſtas literis mando, Plut. in Theſeo. ¶ Pro dedo, Plut. Ibidem. ἐκδιδόναι δαίδαλον αὐτῷ κελεύων, dedere ſibi Dędalum iubēs. ¶ Itē, irrumpo, defluo, Herod. ἐκδιδοῖ ἐς ἕτερον ποταμὸν, influit in aliud flumen. ¶ Pro colloco in matrimonium, Plat. 2. de Rep. γαμεῖν ὁπόθεν ἂν βούληται, ἐκδιδόναι εἰς οὓς ἂν βούληται, i. quibus velit filias collocare. ¶ Pro affero, Ariſtot. in Plut. ἀλλ' ἐκδότω τις δεῦρο δᾶδας, huc faces quiſpiam afferat.
E'κδιηγεῖσθαι, totum narrare, enarrare.
E'κδικάζω, iudicia exerceo, vlciſcor, Iſæo. ἐκδικάζομαι, reum perago, Iſocrat.
E'κδικέομαι, οῦμαι, pœnam luo, Gregor.
E'κδικέω, μ. ήσω, π. ηκα, defendo, vindico, vlciſcor. ἐκδίκησόν με ἀπὸ τῶ ἀντιδίκου μου, Luc. 18. ¶ Item perſequi, agere ad ius ſuum obtinendum. ἡ τὰ ἴδια ἐκδικοῦσα ἀγωγὴ, rei vendicatio, in Pandect. Græcis.
E'κδίκησις, εως, ἡ, vltio, actionis perſecutio.
E'κδικητὴς, οῦ, ὁ, vltor, & is qui experitur in eos qui Reip. debent, Bud.
E'κδικία, ας, ἡ, vltio. E'κδικία, iuris ceſsio, remiſſio debiti, Dion in Cæſare.
E'κδικος, ου, ὁ, iniuſtus, Soph. vltor, vindex, defenſor, in l. vt perf. C. de annali except.
E'κδιοθὲν, ex Ioue, diuinitus, Heſiod.
E'κδίκως, iniuſtè, iniquè, Æſchyl. in Prometh.
E'κδιον, τὸ ναυτικὸν δάνεισμα, Dem. κατ' ἀφόβ. ά.
E'κδιφρεύω, è curru deturbo, è curru eiicio.
E'κδιψάω, ῶ, ſitio.
E'κδιώκω, μ. ώξω, π. ωκα, expello, perſequor, exporto. E'κδίωξις, εως, ἡ, inſectatio.
E'κδορὰ, excoriatio, euulſio, Dioſc. lib. 5. c. 129.
E'κδόρια, τὰ, deſquāmatoria, ſiue eraſoria (vt vocant) medicamenta, Dioſcor. lib. 3. cap. 70.
E'κδοσις, εως, ἡ, erogatio, editio, locatio, traditio in matrimonium, Lucian. ¶ Item fœnus nauticum, vſuræ maritimæ, pecunia traiectitia, Demoſth. κατ' ἀφόβ. πρῶτ.
E'κδοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, deditus, Datiuo, Iſocrat.
E'κδότως ἑαυτὸν πιστεῦσαι vel ἐπιτρέψαι, in fidem ſe permittere, Bud. in Comment.
E'κδοχεῖον, τὸ, promptuarium, ciſterna, Ioſeph.
E'κδοχὴ, exceptio, expectatio, ſucceſſus.
E'κδραχμον, & ἑξάδραχμον, ſex drachmarum.
E'κδρέπομαι, decerpo.
E'κδρομάδες, aſculam, ſcorta exoleta, Eupol.
E'κδρομὴ, ῆς, ἡ, & E'κδρομος, ου, ὁ, excurſio & excurſus. ¶ Item ἔκδρομος, peruius, excurſor, Cicer.
E'κδυμα, ατος, τὸ, exuuium, exuuiæ.
E'κδυσις, εως, ἡ, emerſio, tergiuerſatio.
E'κδυσωπέομαι, in contrarium diſſuadeor.
E'κδυώ, & ύομαι, & ἐκδύομαι, & ἐκδύω, exuo, Ariſtot. 8. hiſt. Anim. ἐκδύουσι δὲ τὸ γῆρας μάλιστα πάντων οἱ ὄφεις. ¶ Item exire, euadere, ἐκδῦναι κακῶν, emergere è malis, Euripid.
E'κεῖ, illic, ibi, Plat. εἰσὶ γὰρ ἐκεῖ, ſunt enim ibi. ¶ Interdum pro illuc, illò, ἐκεῖ ἡμᾶς ἕψεσθαι, illuc nos ſecuturos, Chryſoſt.
E'κεῖ, pro ἑκὰς, procul, apud Heſych.
E'κεῖθεν, illinc, iſtinc. εἶθ' ἐκεῖθεν, hinc.
E'κεῖθι, illic, loci illius. ¶ E'κείνῃ, illic. εἰ οἰκέῃ ἐκείνῃ, Herodot. ſi illic habitaret.
E'κείνινον, τὸ ἐξ ἐκείνου πεποιημένον, Ariſtot.
E'κεῖνος, ου, ille: & κεῖνος Æolicè, & ἐκεινοσί.
E'κείνως, illo modo, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.
E'κεῖσε, illuc, illò, Soph. εἶμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον, vado quò eſt eundū. ¶ Aliquādo illic, Dem.
E'κεχειρία, ας, ἡ, inducię, feriæ, ab abſtinēdis manibus dicta, ἐκεχειρίαν ἐνιαύσιον ἐποιήσαντο, annuas inducias fecere, Thucydid.
E'κεχειρον, argentum. E'κεχειροφόρος, ου, ὁ, fecialis.
E'κζέω, efferueo, ferueo. ¶ Item cōputreſco, exedo, ἐξέζεσε ἐλαίων, Herodot.
E'κζεσμα, τὸ, feruida eruptio. ἐκζέσματα, papularum eruptiones, Dioſco. lib. 2. ¶ E'κζεσις, ebullitio, eruptio, ἔκβρασις.
E'κζητέω, ῶ, quæro, exquiro, requiro, Nazanz.
E'κζώομαι, animal fio, Theoph. 4. περὶ φυτῶν.
E'κζωπυρέω, excito, renouo, Plut. in Rom.
E'κη, longé.
E'κηβολία, ας, ἡ, perita iaculatio, Iliad. έ.
E'κηβόλος, ου, ὁ, procul ſagittās Epith. Apollinis, Iliad. ά. ¶ ἑκηβόλοι μάχαι, decertationes quæ eminus fiunt, Halicarn.
E'κηλος, ὁ, quietus, ſecurus, otioſus, πρᾶος, Odyſſ. ξ. ¶ E'κηλα, quietè. ¶ E'κηλία, quies, benigna tractatio, φιλοτησία.
E'κητι, cauſa, voluntate, Heſiod. διὸς μεγάλοιο ἕκητι. ¶ Item ſine, & procul á.
E'κθαμβέω, obſtupeo, Neut. Abſol.
E'κθαμβος, ου, ὁ, ſtupefactus: ſtupor.
E'κθαμνίζειν, apud Æſchylum, extirpare.
E'κθαμνόομαι, fruticor Cic. fruticeſco Plin.
E'κθανεῖν, emori, Οδυσσ. σ.
E'κθαρρέω, ſeu ἐκθαρσέω, cōfirmor, confido. ἐκτεθαρρηκότες τοῖς πράγμασι, Plut. in Rom.
E'κθεατρίζειν, publicare, traducere, Polyb.
E'κθειάζω, in religionem traho, Herodian.
E'κθειόω, ῶ, μ. ώσω, conſecro, vt deum colo, Phil. de mund. κόσμοις ὅλοις ἐξεθείωσαν.
E'κθεμα, inſcriptio, tabula publicè propoſita.
E'κθεόφιν, ex deo, Heſiod. in Theog.
E'κθεραπεύω, colo, concilio, ὄβιον ἐξεθεράπευσε δώροις, Plut. in Galba. ¶ Item ſano, Galen.
E'κθερίζω, meto, Dem. E'κθερμαίνομαι, exæſtuo.
E'κθερμαίνω, μ. ανῶ, refoueo.
E'κθεσις, εως, ἡ, expoſitio, explicatio, deſignatio.
E'κθεσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nefandus, Phil. de mundo.
E'κθεσφατον, ου, τὸ, ſcientia diuina.

Ἐκθετικὸς,expoſitiuus,expreſsiuus.
Ἔκθετος,ȣ,ὁ καὶ ἡ,expoſitus.ἔκθετος γόνος,Eurip.
Ἐκθέω,excurro, propero.
Ἐκθηλάζω,exugo.
Ἐκθηλέω,& Ἐκθηλύνω,mollẽ facio, effœmino.
Ἐκθηρεύω,venor,capto.
Ἐκθηριόω,& Ἐκθηριάζω,efferro,exaſpero.
Ἐκθησαυρίζω,condo,Phalaris in Epiſt.
Ἔκθιβος,aliis Ἔκθριβος, fimbria veſtis.
Ἐκθλιβὴ,ῆς,ἡ,afflictio.
Ἐκθλίβω,μ. ψω,π.ιφα, exprimo, attero, elido: Vnde ἐκτεθλιμμένος, Leuit.21, qui contuſis eſt teſticulis.¶ Ἔκθλιψις,εως,ἡ,eliſio.
Ἐκθνήσκω,emorior,Hermog.ἐξέθανεν ἡ μήτηρ.
Ἐκθορέω,& Ἐκθρώσκω, exilio, effugio, proripio me,abeo,ἐκπηδῶ.ἐκθορεῖν ἀπὸ τοῦ ὕπνου,è ſomno exilire, Lucian.
Ἐκθρόμβωσις,εως,ἡ,concretio,Dioſcor.lib.1.
Ἐκθύζω,ebullio,euomo,ἐκζῶ,ἐξεμῶ,Heſych.
Ἐκθύματα, Hippocr. Epidem.lib.3.ſunt ἐξανθήματα, quas puſtulas interpretes vocant: Plinius papulas,& pituitæ eruptiones.
Ἐκθύμενος, vel ἔκθιβος,vel ἔκθριβος, fimbria veſtis,velox,λῶμα,κόμβος, ταχὺς, Heſych.
Ἐκθυμία,ας,ἡ,promptitudo,προθυμία.
Ἐκθυμιάω,ῶ,ſuffitu egero,ſuffio,accendo.
Ἔκθυμος,ου,ὁ καὶ ἡ,promptus, alacris,iratus.
Ἐκθύμως,ex animo, acriter, promptè,auidè.
Ἐκθύομαι,placo,ſacrificiis expio.
Ἐκθύσιμος,ου,ὁ,expiandus.
Ἐκθύω,efferueo,excido,ſacrifico,ἐκπίπτω.
Ἐκίαθον, iui.
Ἐκιδὸν,mucronatim, Theophr.3.περὶ φυτῶν.
Ἐκκαγχάζω, effuſè rideo, Xenoph.in Sympoſ.
Ἐκκαθαίρω,expurgo,repurgo,Iliad.β.
Ἐκκαίδεκα,ſedecim.
Ἐκκαιδεκάδωρος,16 palmos longus,Iliad.δ.
Ἐκκαιδεκαέτης,ȣ,ſedecim annorum.
Ἔκκαιρος,intempeſtiuus,exoletus,in Epigr.
Ἐκκαίω,& Ἐκκάω,Atticè,μ.αύσω,π.αυκα,exuro,incendo, Plat.2. de Repub.ἐκκαυθήσεται τὼ ὀφθαλμὼ, oculi ei eruentur. ¶ ἐξεκαύθη πόλεμος, bellũ exarſit,i. συνεστήκει,Poly.l.2.
Ἐκκακεῖν,deficere,animo concidere,Polyb.
Ἐκκαλαμᾶσθαι,expiſcari, ſpoliare fortunis, Ariſtoph. in Veſp. ζητεῖτόν μ᾽ ἐκκαλαμᾶσθαι.
Ἐκκαλάξαι,vela ſummittere,κλῖναι τὸ ἱςίον.
Ἐκκαλέομαι,& Ἐκκαλέω,euoco, accerſo, ἐκκαλεῖται πρὸς τὰ τείχη τοὺς πολεμίους, ad muros hoſtes euocat,Plut.in Camillo.¶ Prouocare & pellicere,Polyb.¶ ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην, apellare, Plutarcho.
Ἐκκαλύπτω,& Ἐκκαλύπτομαι, faciem detego, Plat.καὶ ἐκκαλυψάμενος (ἐνεκεκάλυπτο γὰρ) εἰπεῖν ὃ δὴ τὸ τελευταῖον ἐφθέγξατο. Sophocl.ἴθ᾽ ἐκκάλυψον ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακὸν, age denuda.
Ἐκκάμνειν,deficere,fathiſcere,Plutarch.
Ἐκκανάξαι,Poll.lib.10.ebibere, euacuare.
Ἐκκαπηλεύειν,decipere,δολοῦν.
Ἐκκαρπίζομαι,defrugo, defrugor. ἐκκαρπίζεται τὰ ἐδάφη,conſumit ſolum,macerat,Theoph.
Ἐκκαρποῦμαι,fructus & prouẽtus accipio, vtor & fruor,commodum cõſequor: Vnde ἐκκαρπωσάμενοι,qui rem ampliarunt, Thucyd.
Ἐκκάρπωσις, fructuũ perceptio, Bud. Cõment.
Ἐκκαταγγέλλω,denuntio,indico,is,Plut.
Ἐκκαταλείπω,relinquo.
Ἐκκαταράττω,exturbo,commoueo,Aphrod.
Ἐκκατάττω,μ.άξω,π.αχα, deſcribo,adiudico.
Ἐκκαύλημα,caulis emiſsio,ſcapus, Ariſtoph.
Ἐκκαυλίζω,caulem emitto,creſco.¶ Item frango caules, Ariſtoph.in Equit. ὁπόταν χασμᾷ καὶ τοὺς καυλοὺς τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων. ¶ Ἐκκαύλισις,ἡ,caulis,caulis emiſsio,Theophr.de cauſ.l.3.cap.3. Vbi & legitur ἐκκαύλησις.
Ἔκκαυμα,ατος,τὸ,exuſtio, inuſtio.
Ἔκκαυσις,ardor,exuſtio, ἔκκαυσις ἡλίου,Aphr.
Ἐκκαχρύω,grana deligo,extendo,contero,Heſy.ἐκκαχρύσω,ἐκτινάξω,ἐκκονίσω,ἢ συντρίψω.
Ἐκκαιδεκήρης,ſexdecim ordinum nauis, Bayfio.
Ἔκκειμαι,in medio ponor,ἐκκείμενος παῖς,puer expoſitus,Herodot.¶ Item proſcribor, pendeo, Demoſth.in Orat.κατὰ Μειδίου. ¶ Item exiſto, Procl. τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐκκεῖσθαι, eorum numerum eſſe.
Ἐκκεκαυλικὸς,τὸ,quod defloruit,Poll.lib.6.
Ἐκκεκληρωμένη,fœmina impos animi.
Ἐκκεκομμένος,ὁ,qui aleis bona ſua profudit.
Ἐκκεκονίσθαι,redactum eſſe in cineres.
Ἐκκέλευστος,κατήγορος,accuſator.
Ἐκκέλευθος,deuius,Lycophr.
Ἐκκενόω,μ.ώσω,π.ωκα,exhaurio,exinanio.¶ἐκκενώσω μάχαιραν,nudabo enſem, Ezech.c.5.
Ἐκκεντάω,μ.ήσω, & ἐκκεντίζω,μ.ίσω, ſtimulo.
Ἐκκένωσις,εως,ἡ,egeſtio,exinanitio.
Ἐκκεραΐζω,diripio,populor,in Epigram.
Ἐκκεχυμένως,effuſè, ſparſim,paſsim.
Ἐκκήρυκτος,ȣ,ὁ καὶ ἡ,expulſus,eiectus.
Ἐκκηρύττω,μ.ύξω,in exilium mitto, edicto exigo,ἐξεκήρυξαν ἐκ τῆς πόλεως,Æſchin.
Ἐκκλείω,μ.είσω,π.εικα,ſecludo,Accuſ.
Ἐκκλέπτω,ſurripio,furto ſubduco, Plut.in Pericl.ἐκκλεπτὼν αὐτοῖς τοὺς ὁμήρους.
Ἐκκληΐζω,excludo,eiicio,Herodot.
Ἐκκλησία,ας,ἡ,cœtus,concio,comitia.ἐκκλησίαν ποιεῖν,concionem aduocare, Ariſt.2. Oecon. ¶Itẽ pro loco ipſo in quem cõuenitur,Dem.
Ἐκκλησιάζω,μ.άσω, concionor, in concionem aduoco.ταῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάζοντες,ita ſe mutuò in concione alloquentes, Thucyd.
Ἐκκλησιαστήριον,minuſculum theatrũ,Vitruu.6.
Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, concionator. ¶ Lucian.in Necyom. pro eo qui audit concionem.
Ἐκκλησιαστικὸς,concionalis, deliberatiuus: ἐκκλησιαστικὸς μισθὸς,merces concionis,Lucian.
Ἔκκλησις,εως,ἡ,euocatio, prouocatio.
Ἐκκλητεύειν,vocare in ius, Æſchin.κατὰ Τιμάρ.
Ἐκκλητικὸς,aduocandi vi præditus,Dioſc.l.2.
Ἐκκλητὸς,ȣ,ὁ καὶ ἡ, is dicitur qui appellatur, ad quem prouocatur,Plutarch.

Ἐκκλιματίζειν, diſtorquere.

Ἐκκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, propenſus.

Ἐκκλίνω, μ. ινῶ, π. ικα, declino, effugio, auerſor, Herodot. ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν, ab ipſis deflectebat, ἐξέκλιναν καὶ τούτους, hos non ſuſtinuerunt, Xenoph.

Ἔκκλισις, vitatio: cui opponitur ὁρμὴ, Baſil.

Ἐκκλύζω, μ. ύσω, π. υκα, eluo, effundo. ἐκκλύζω τῇ κονίᾳ, eluo lixiuio, Galen. ad Glauc. ¶ Ariſtot. ἐκκλύζεται εἰς τὸ ξηρὸν ὑπὸ τῶν κυμάτων, fluctibus iactatus in aridum eliditur.

Ἐκκλώζειν, exibilare, explodere: Vide Κλωσμός.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι, aſtutè furari, Ariſt. in Equit.

Ἐκκοίλιστος, ventroſus, craſſus.

Ἐκκοιμάομαι, μ. ήσομαι, edormio, Plat.

Ἐκκοιτοῦντες, οἱ, excubantes.

Ἐκκολάπτω, excido, erado, excludo. ¶ Ἐκκόλαψις τῶν ὠῶν, excluſio ouorum, Ariſt. 9. Anim.

Ἐκκολυμβέω, & Ἐκκολυμβάω, μ. ήσω, enato.

Ἐκκομιδὴ, ῆς, ἡ, elatio funeris, ἐκφορὰ, Gregor.

Ἐκκομίζω, μ. ίσω, π. ικα, & Ἐκκομίζομαι, exporto, Accuſat. Thucyd. ¶ Efferri & ſepeliri, Plut. in Timol. ¶ Item eripio, Herodot. ἐκκομίσαι ἀδύνατον εἴη ἀνθρώπῳ ἄνθρωπον ἐκ τοῦ μέλλοντος γίνεσθαι πρήγματος, præſtare non poteſt homo, vt alterum impendente fato eripiat.

Ἐκκομισμὸς, οῦ, ὁ, exportatio, Strab.

Ἐκκομπάζω, efferor, inſoleſco, Sophocl.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, exciſio, exectio Cicer.

Ἔκκοπος, fiſſus.

Ἐκκόπτω, excido, penitus extirpo, Ariſtoph. νεφ. εἴθ' ἐξεκόπη πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθῳ, vtinam oculus prius mihi erutus fuiſſet lapide.

Ἐκκορακίζειν, reiicere, perſequi.

Ἐκκορέω, ῶ, euerro, orno, excutio, Syneſ. εἰ ἐκκορήσαιας καὶ θυμιάσαιας. Alciphron, βοηθήματος δεόμεθα, ὃ τὸν πολὺν αὐτῷ τῦφον, ἀλλ' οὖν καὶ τὴν κραιπάλην ἐκκορήσειεν. ¶ ἐκκορηθῆναι, ὡς κάθαρμα ἐκβληθῆναι, reiici, explodi, exibillari

Ἐκκορυφόω, μ. ώσω, ſummatim dico, à principio expono, Heſiod. ἕτερόν τοι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω.

Ἐκκόσμησις, εως, ἡ, honeſtamentum.

Ἐκκουφίζω, extollo, effero.

Ἐκκοχίζειν, ἐκκοιτίζειν, Heſych. excubare.

Ἐκκραιπαλῶ, crapulor, exaturor.

Ἐκκρεμάζω, pendeo, dependeo, Ariſtoph.

Ἐκκρέμαμαι, pēdeo, ἐκκρέμαται ἐλπίδος, Epigr.

Ἐκκρεμάννυμαι, pendeo, dependeo, Thucyd.

Ἐκκρεμὴς, έος, pendulus, dependens, penſilis.

Ἐκκρίνομαι, dirimor à cœtu aliquo, Ariſtot. de Anim. 6 ¶ Item dicitur de excrementis alui, excernere Latinis, Galen.

Ἐκκρίνω, μ. ινῶ, π. ικα, approbo, longo tempore dubito ¶ Item expello, ſegrego, Ariſtot. ἐκκρίνουσι δὲ τῶν καμήλων ἐνιαύσιον τὸν ἔκγονον, ablactant. ¶ Item ordine moueo, numeróque eximo, Xenoph. 1. παιδ. ¶ Item egero, excerno, exhaurio, & eximo, φῦσαν ἐκκρίνειν, Aphr. i. flatum ventris extrudere.

Ἔκκρισις, εως, ἡ, ſecretio Cic. egeſtio Plin. excretio, exuctio, Galen. ἔκκρισιν λαβεῖν δύναται, erumpere poteſt. ¶ Item ſelectio Cic. ¶ ἔκκρισις etiã exhalatio & vapor, vnde fiunt & generantur ea quæ ἐν τῷ μετεώρῳ concreſcunt, & μετεωρολογικὰ vocantur, Ariſtot. in fine, 3, τῶν μετεωρολογικῶν.

Ἐκκριτικὸς, excernens, excretorius.

Ἔκκριτος, egregius, ſelectus, Soph. ἔκκριτον γὰρ νῦν δώρημα κεῖνο δῶκεν Ἀλκμήνης γόνος, illi eximiũ munus iam dedit Hercules.

Ἐκκρούω, μ. ούσω, π. ουκα, fugo, elido, expello, excutio. ἐκκρούει τὸν Σόλωνα τῆς προαιρέσεως, dimouet Solonem de ſententia, Plut. in Solone. ἐκκρούσας εἰς τὴν ὑστεραίαν, extrudens in diem ſequentem, Demoſth. ἐκκρούσω τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν, me à præſenti abducam, Eidem.

Ἐκκυβεύω, periclitor, aleæ committo, Polyb.

Ἐκκυβιστάω, ῶ, præceps ſum in caput, Euripid.

Ἐκκυέιν, litigare, ἐρεσχελίζειν, ἐπιστεῖν.

Ἐκκυκλέω, reuolue, Heſych. ἐκκαλύπτω.

Ἐκκύκλημα, τὸ, machina lignea in theatro, qua circumacta oſtēdebatur ſpectatoribus quidquid ſecreti in ſcena ageretur, Poll. lib. 4.

Ἐκκυλίζω, & Ἐκκυλίνδω, & Ἐκκυλίω, μ. ίσω, π. ικα, euoluo, euerto, proſterno, Iliad. ἐκ δίφροιο πρηνὴς ἐξεκυλίσθη, præcipitatus eſt. ¶ ἐκκυλίστοισι στέφανοι, Nicand. qui & κυλιστοί.

Ἐκκυμαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, exundo, Neut. abſol.

Ἐκκύματα, exanthemata, ἐξανθήματα, Heſych.

Ἔκκυνος, canis qui interoſculatur alterum.

Ἐκκύπτω, μ. ψω, π. φα, proſpicio, appareo.

Ἐκκωμάζω, procax excedo, Euripid.

Ἐκκωφόω, exurdo ſurdum reddo, ἐκκεκώφωται, ſurdus factus eſt, Eurip. πρὸς τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἐκκεκωφῶσθαι, obſtupuiſſe.

Ἐκλαβεῖσθαι, ante oculos habere, ac metuere.

Ἐκλαγχάνω, ſortior. ἐκλάχοι, Sophocl. ſortiatur.

Ἐκλακτίζειν, calces in ſublime iactare, Ariſtoph. in Veſp. σκέλος οὐράνιόν γ' ἐκλακτίζων.

Ἐκλάκτισμα, τὸ, & Ἐκλακτισμὸς, οῦ, ὁ, genus ſaltationis, Heſych. & Poll. l. 4.

Ἐκλαλέω, ῶ, effutio, effero, euulgo.

Ἐκλαμβάνειν, recipere, excipere, mutuari. ἐκλαμβάνω ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἔργα, Herodot. mihi negotia in Græcia exhibētur. ¶ Item excipere, i. medicamenta contuſo aliquo humore diluta colligere, Dioſcorid.

Ἐκλαμπρὸς, ὁ καὶ ἡ, lucidus, fulgidus.

Ἐκλαμπρύνομαι, glorior, exclaror.

Ἐκλάμπω, μ. ψω, π. αμφα, reluceo, eluceo, fulgeo, ἐκλάμπωμεν τοῖς ἄλλοις, Nazanz.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, fulgor.

Ἐκλανθάνω, & Ἐκλανθάνομαι, μ. ήσομαι, π. ησμαι, obliuiſcor, Iliad. β, - αὐτὰρ ἀοιδὴν θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν, i. obliuiſci fecerunt.

Ἐκλαξεύω, expolio, exculpo, Deuter. 10.

Ἐκλατομέω, lapides excido, fodio, Deut. 21.

Ἐκλαχαίνω, effodio.

Ἐκλαχανίζω, decerpo quæ ad vſum cibariũ capi

ſoleant Gaz.lib.7.περὶ φυτῶν, Theophr.c.11.

Ἐκλεαίνω,læuigo,complano,mitigo.

Ἐκλέγω,μ.ἐξω,π.εχα,eligo deligo. Iſocrat. ἐκλέγειν τῶν προεχόντων ποιητῶν τὰς καλουμένας γνώμας; è poetis eximiis ſeligere quas vocāt ſententias. ¶ Item oratoriè loquor, concionor, Demoſth. ¶ Item exigo, Æſchin. καὶ τὰ τέλη τῶν παραπλεόντων ἐξέλεγον, à prætereuntibus nauigiis vectigalia exigebant.

Ἔκλειγμα,ecligma vel eclegma Plin. arteriaca compoſitio quę linctu abſumitur, non vorādo vt catapotia,vulgò *electuaria* vocant.

Ἐκλεικτὸν,ῦ,quod delingitur Celſo: ἐν ἐκλεικτοῖς καὶ πωτήμασι λαμβάνεται, linctu potúque ſumuntur,Dioſcorid.lib.2.

Ἐκλειοτριβέω,ῶ,tero minutiſsimè,contero.

Ἐκλειψία,defectio,ἐκλειψία τῆς δίκης,iuris deſertio Liuio. ¶ Item venia,conceſsio.

Ἐκλείπομαι,reliquus ſum,reſto.

Ἔκλειπος,eclegma, quod lingendo abſumitur.

Ἐκλειπτικὸς,οῦ,ὁ, defectiuus. σιωύοδος ἐκλειπτικὴ πρὸς ἥλιον, luna deficiens ex congreſſu ſolis, Plut.in Rom.¶οἱ ἐκλειπτικοὶ σιωύδεσμοι,cùm planetę ita coeunt,vt alter obſcuretur,Aphr.

Ἐκλείπω,μ.είψω,π.ειφα,intermitto: deſero,omitto. ἐξέλιπε τὸν βίον, Plut. ἡ σελήνη ἐξέλιπε τὰς ὁδούς, Ariſtoph ¶ ἐκλείπω τι τῶν νομίμων, delinquo quippiā aduerſus leges. ¶ Ponitur & abſolutè pro deſum,deficio, obliteror, νομοθέται ἐκλείποισι δι' ἄγνοιαν, legūlatoribus aliquid ignorātia omittentibus, Plut.in Numa. ἐξέλιπεν ὁ ἥλιος, Hermog. ἐκλιπόντων κληρονόμος,demortuorū hęres,Plato.νομ. ¶ Ἔκλειψις,εως,ἡ, defectio, ecclipſis,Thucy.¶Eſt & figura Quintil.lib.8.cap.6.

Ἐκλείχω,delingo,lambo. Vnde ἐκλειχθεὶς,in eclegmate ſumptus,in linctum datus.

Ἐκλεκτικοὶ, Philoſophi quidam, legentes flores philoſophiæ ſectarum, Laert.lib.1.

Ἐκλεκτὸς,οῦ,ὁ,delectus,eximius. ἐκλεκτοὶ δικασταὶ,Plat.νομ. ί.& ιβ.¶Ἐκλεκτὰ,excerpta,electa in Epiſt. Plinii.

Ἐκλελυμένως,remiſſè,ſolutè Cicer.

Ἐκλέπισις,pullorū excluſio,pullatio Colum.

Ἐκλέπω,excludo, detego, Ariſt.de Anim.lib.5. ἐκλέπεται τὰ ὠὰ,oua excluduntur.¶Item ἐκλέπειν,dempto cortice expolire,λεπίζειν.

Ἔκλευκος,ου,ὁ,candidus, Ariſt.de mundo, ἐργάζεται ἡ κοπὴ τὸ ἀφρῶδες καὶ ἔκλευκον,efficit cōtuſio ſpumę ſpeciem exactúmque candorem.

Ἐκλήγω,deſino ab,Sophocl.

Ἔκλησις,obliuio perpetua, Odyſſ.ω.

Ἔκληψις,εως,ἡ,exceptio,collectio,ſuſceptio.

Ἐκλιθάζω,lapide ferio, Theophr.lib.5.plant.

Ἐκλιθολογεῖν, lapides legere, agrum lapidibus purgare:elapidare Plin.ex Theophraſto.

Ἐκλικμάω,ῶ,ventilo.

Ἐκλιμία,ἡ,eſuries,Deut.28. ἔνδεια καὶ ἐκλιμία.

Ἔκλιμος,pręieiunus,exuccus,Theophr.de cau.

Ἐκλιπίσαι, lina effugere & retia apud Euſtath. Iliad.γ. παροιμιακῶς ponitur.

Ἐκλιπαίνω,ſagino,pinguefacio,Plin.

Ἐκλιπαρέω,μ.ήσω,π.ηκα, deprecor, impenſè rogo, τὸν Ἐπικλέα κιθαρῳδὸν ἐκλιπαρεῖ μελετᾶν παρ' αὐτῷ, Epiclem citharœdum rogat,vt artem apud ſe exerceat,Plut.in Themiſtocle.

Ἐκλιπεῖν,mori.¶Ἐκλιπὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, deficiens, quod deeſt: ἐκλιπὴς ἦν ἅπασι, prætermiſſum erat ab omnibus,Thucydid.

Ἐκλιτεύειν,ἐκκλητεύειν,vocare in ius.

Ἐκλιχάζω,incito. Ἐκλογεῖν,ſeligere.

Ἐκλογεὺς,coactor,qui tributum exigit, Bud.

Ἐκλογὴ,electio,delectus, annotatio, Ariſtotel. ¶ ἐκλογὴ τῶν φόρων, vectigalium exactio.

Ἐκλογίζομαι, ratiocinor, numero, reputo,lib. 4.Reg.cap.22. οὐκ ἐξελογίζοντο αὐτῶν τὸ ἀργύριον,non exigebant acceptę pecuniæ rationē.

Ἐκλογισμὸς,ῦ,ὁ,ratio,cogitatio.¶Item extrema exactio Cic. exacta ratio, ſubductáque ſumma, Plut.in Cat. προσάγειν τὸν ἔσχατον ἐκλογισμὸν,ad ſummā licitationem rē pertrahere.

Ἐκλογιστία,ας,ἡ, enumeratio.

Ἔκλογος,apud Æſchyl.narratio, recitatio.

Ἐκλογοῦμαι,excuſo,crimen diluo,Appian.lib.5.

Ἐκλύω,abluo,lauo,eluo.

Ἐκλοχεύομαι,μ.εύσομαι,π.ευμαι,degenero,Dep.

Ἐκλοχίζω,diſtribuo,ſeligo,cap.5. Canti.

Ἐκλοχμοῦται, ſiluefcit,Theophr.de cauſ.lib.3.

Ἐκλύομαι,μ.ύσομαι,π.υμαι,deficio,eneruor, ἐκλύομαι ψυχῇ. ¶ Pro libero & ſeruo, Sophocl. φοβοῖσι γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην, i.eripui. ¶ Pro exoluo, Plat.νομ.ιβ. καὶ μεγάλων σφᾶς ἐκλύονται καὶ πολλὰ ζημιῶν,à mulctis eos exoluunt.

Ἔκλυρος,ου,ὁ καὶ ἡ,viridis, humidus,Heſych.

Ἔκλυσις,εως,ἡ,diſſolutio, imbecillitas, πρὸς ἔκλυσιν τῶν ἀφροδισίων, ad diſcutiendām venerem, Dioſcorid.¶ Ἐκλυτήριον,ου,τὸ, ſolutio.

Ἐκλυσσάω,impetu feror.

Ἔκλυτος,ου,ὁ καὶ ἡ,viribus fractus, languidus,remiſſus.¶Heſych.inclitus,ἔνδοξος,τίμιος.

Ἐκλύτρωσις,εως,ἡ,redemptio, Numer.cap.3.

Ἐκλύτως,ſolutè,expeditè,Plut.in Lycurg.

Ἐκλύω, diſſoluo, debilito. ἐκλύειν σῶμα, verba facere, Sophocl. ἐκλύουσι κοιλίαν, reſoluunt ventrem,Dioſc.¶In Bibliis pro diſcedo,Machab.lib.2.¶ Item abſoluo, decido, ἐκλύω σε κακῆς,abſoluo te malitia,Euripid.

Ἐκλωπίζω,furor,ſpolio. ¶ Item exuo,excorio.

Ἐκμαγεῖον,ου,τὸ,ſignum,σφραγὶς,expreſſum ſimulachrū,Plat.in Tim. ¶Itē mantile,Poll.6

Ἐκμαγόω,exprimo, effingo.

Ἔκμαγμα,ατος,τὸ, feces & ſtrigmenta vnguentorum,trochiſci,& paſtilli, Hippoc. περὶ ἀφόρων.¶ Aliâs maſſam coactam ſignificat,Galen.in gloſſemat.¶ Dicitur etiam expreſſum alicuius ſimulachrum, Cratin apud Poll.

Ἐκμαίνομαι,ſęuio. ἐκμαίνεσθαι περὶ τὸν υἱὸν, filium deperiſſe.¶ Ἐκμαίνω,in furorem ago.

Ἐκμακαρίζω,beatum prædico.

Ἐκμαλάττω,emollio.

Ἐκμαλθακῶσαι,mollem & diſſolutum reddere.
Ἐκμανής,έ☉,ὁ ϗ ἡ,furioſus,veſanus.
Ἐκμανθάνω,perdiſco, percipio, ἐκμανθάνω σου, ex te cognoſco, Sopho. ἐκμανθάνειν τὴν γλῶσσαν, linguam diſcere, Herodot.
Ἔκμαξις,exterſio,apud Ariſtot. περὶ ἐνυπνίων.
Ἐκμαραίνω,marceſcere facio,in Epigram.
Ἐκμαρτυρεῖν,teſtari rem ab aliis narratam.
Ἐκμαρτυρία,ἡ, teſtimonium,teſtificatio,Heſyc.
Ἐκμάσσω,μ.άξω,π.αχα, extergo,Ariſtot. lib.9. Anim. ¶ Item effigiem figurámque exprimo. ἐκμεμάχθαι εἰκόνα,expreſſam eſſe imaginem,Lucian. ¶ Apud Hippocr. pro cogere, conformare, ἀναπλάσαι. ¶ Item imaginem delere,abolere,Nicãd.in Theria. γῆρυν ἐκμάσσεται ἵππου.
Ἐκματαιοῦμαι,fruſtror,ſuperuacaneus fio.
Ἐκματεῦσαι,exquirere,Hippocr. διαζητεῖν.
Ἐκμεθύσκω, inebrio, humore redundanti vitio & corrumpo,Theophr.in 5.de cauſis.
Ἐκμειλίσσομαι,μ.ίξομαι,π.ιγμαι,mitigo.
Ἐκμελετάω,ῶ,ediſco, meditor. ἐκμεμελετήκει τὸν λόγον πρὸς τοὺς στρατιώτας εἰπεῖν, Plut.in Galba. ¶ Exerceo diſcipulum, Plat.in Hipp.
Ἐκμελής,έ☉,ὁ ϗ ἡ,abſonus,diſcrepans,Ariſtid. ¶Item diſſolutus,ſocors,iners,Syneſ.
Ἐκμελίτης, maſtigia Plauto,verbero. ¶ Ariſt. in Ran.hoc epithet. Herculi tribuit.Nam in Melita ita indigetant Herculem.
Ἔκμελ☉,infirmus,ἀδύναμος,Heſych.
Ἐκμετρέω,μ.ήσω,π.ηκα, dimetior, Accuſ. ¶ ἐκμετρῆσαι στόλον,claſſem traiicere, Euripid.
Ἔκμετρ☉,ὁ ϗ ἡ,modum excedens,Lucian.
Ἐκμηκυνθησόμενοι,οἱ, protrahendi,protracti.
Ἐκμηνίω,indignor.
Ἐκμηνύεσθαι,enuntiari. Ἐκμηνύω,indico.
Ἐκμηρύομαι,explico,deſmeſler,Polyb.
Ἐκμηρύω,μ.ύσω,π.υκα,protendo,Accuſ.
Ἔκμην☉,ἡ,ſemeſtre ſpatium,Polyb.
Ἐκμιαίνεσθαι,pollui,Ariſtoph. βατραχ.
Ἐκμιμέομαι,οῦμαι,imitor,exprimo.
Ἔκμιξις,εως,ἡ,mixtio.
Ἔκμισθος,mercedis expers, ſtipendio priuatus.
Ἐκμισθόω,μ.ώσω, loco mercede,vendo, Herm.
Ἐκμίσθωσις,εως,ἡ,conductio,locatio.
Ἐκμόργνυμαι,exprimo,Plat. l.6. de Legib.
Ἐκμορφῶσαι,exprimere, Plutarch.
Ἐκμοχθέω,ῶ,exantlo,Plut. ἐκμεμόχθηνται δεσμοῖς.
Ἐκμοχλεύω,excutio,emoueo, Accuſ.
Ἐκμυζέω,& άω,μ.ήσω,π.ηκα,ſugo, βδέλλω, μύζω,exugo,exprimo,Accuſ.Lucian.
Ἐκμύζησις,εως,ἡ,exuctio,ſuctio,Dioſcorid.
Ἐκμυκτηρίζω,derideo,naſo ſuſpendo, Suid.
Ἐκμυκτηρισμός,ὁ, cauilla Plaut.ſanna Perſ.
Ἐκμυσίζειν, vno hauſtu & ſpiritu ebibere: Vide Euſtath.in Iliad.χ.
Ἐκναρκάω,more rigentium membrorum torpeo.
Ἐκναυλόω,μ.ώσω,cum naui portum exeo. ¶ Ἐκναυθλώσεται,nauigio exponetur,Lycophr.
Ἐκνέμεσθαι,depaſci. ¶ Sophocl. in Aiace, ὧν ἐκνεὸς, ϗ ἄψορρον ἐκνεμῇ πόδα, educes, efferes pedem.
Ἐκνευρίζω,μ.ίσω, π.ικα, eneruo, ἐκθηλύνω: & per metaphoram, ſubſidia tollere & pecunias quæ ſunt τῶν πραγμάτων νεῦρα, Demoſth.
Ἐκνευρόκαυλ☉,ου,ὁ ϗ ἡ, neruicaulis Gazæ.
Ἔκνευσις,ἡ, declinatio ictũ vitantis, Plat. ἔκνευσις τῶν ὁδῶν,diuerticula viarũ. ¶ Item nutus.
Ἐκνεύω,μ.εύσω,π.ευκα,innuo, Euripid. ἐξένευσ᾽ ἀποστῆσαι πρόσω. ¶ Item propendeo, εἰς θάνατον ἐκνεύοντε, Eidem in Iphig. ¶ Item muto ſententiam, ἀνὴρ ὅκ ἔτ᾽ αὐτὸς ἐκνεύει πάλιν, Eidem in Phœniſsis. ¶ Pro declino, etiam apud Xenophontem.
Ἐκνέφελ☉,è nube proueniens,Theophr.
Ἐκνεφίας,ου,ὁ,procella,Ariſt.de mundo.
Ἐκνεῦσαι,ab ἐκνέω,enatare,Eurip.in Hippol.
Ἐκνήφω,μ.ήψω,π.ηφα,euigilo, reſipiſco. 1. Cor. 15, ἐκνήψατε δικαίως, ϗ μὴ ἁμαρτάνετε.
Ἐκνήχομαι,μ.ήξομαι,π.ηγμαι,enato, Ariſtot. de mundo, εἰς τὴν ἑαυτοῦ δίαιταν ἐκνήξεται.
Ἔκνηψις,ἡ,vigilia,requies, Thren.Ierem.3.
Ἐκνικάω,inualeſco, euinco, ἐκνικῆσαι ἅπασι, i. τελείως ἐπικρατῆσαι, obtinere, Thucyd.
Ἐκνίκημα,id quod bello & pugna comparatur, Naz. ¶ Ἐκνίκησις,euictio, in Pand. Græcis.
Ἐκνίπτω, eluo, purgo, expio, Demoſth. ὅδ᾽ ἔτι ποτ᾽ ἐκνίψῃ σὺ ταχεῖ παρα... σαυτῷ.
Ἐκνιτρόω,ῶ,lauo nitro,nitro perfrico.
Ἔκνιψις,εως,ἡ,ablutio,expurgatio,abſterſio.
Ἔκνοια,ας,ἡ,mentis lapſus,delirium.
Ἐκνομίως, vel ἐκνόμως, inuſitatè, enormiter, Ariſtoph. Pluto. ϗ γὰρ ἐκνομίως μ᾽ ᾐσχύνετε, me ſummopere reuerebatur. Ibidem, λέγεις ἐρῶντ᾽ ἀνθρώπων ἐκνομιώτατα, memoras hominem amantem perditiſsimè.
Ἔκνομος, illegitimus, παράνομος.
Ἔκνο☉,excors,demens,ſtultus.
Ἐκνοσηλεύω,medeor,conualeſco, ἐκθεραπεύω.
Ἐκνοσφίζω,alieno,reiicio.
Ἔκνυζεν, Hippocrat. ſtrepebat,ſtridebat.
Ἐκξυλοῦσθαι,& ξυλοῦσθαι,lignum fieri, in lignum mutari,Theophraſto.
Ἑκοντί, ſponte, vltrò, Phocyl. μήτ᾽ ἐπιορκήσῃς, μήτ᾽ ἀγνὼς, μήτε ἑκοντί, i. ἐθελοντί, voluntariè.
Ἑκουσιάζομαι, ſponte offero.
Ἑκουσιασμός,οῦ,ὁ,oblatio voluntaria.
Ἑκούσι☉,ου,ὁ ϗ ἡ, voluntarius, ἑκούσιοι σύμμαχοι, Thucyd. ¶ τὸ ἑκούσιον, liberum arbitrium, Phil. de mundo. ἑκούσι☉ συμμαχία, Ariſtid. ¶ Thuc. ἑκούσι☉ ἀπέθανε, ſponte obiit.
Ἑκουσίως,vltrò,ſponte.
Ἔκπαγλα,vehementiſsimè,Hom. Iliad.γ.
Ἔκπαγλ☉,ἔκπλαγος,terribilis,ferox.
Ἐκπαγλοῦμαι, ἐκπλήττομαι, ſtupeo,terreor.
Ἐκπάγλως,ferociter, mirificè. Odyſſ. δ, ἐκπάγλως ὀδύρεσθαι, mirum in modum lamentari.
Ἐκπαθής,έ☉,ὁ ϗ ἡ, illæſus, ſanus & incolumis, ¶Item immodicè affectus, Alciphron.
Ἐκπαιδεύω,edoceo,erudio: idq; de equis dicitur.

Ἐκπαφλάσσω, inſanio, ἐνθουσιῶ, Iliad. ε.
Ἐκπαίω, egredior, ἐξέρχομαι.
Ἐκπαλαίειν, præter gymniaſticas leges agere.
Ἐκπάλαιστος, grauis, ſuperbus, effœminatus.
Ἐκπαλλακίδιοι, ſpurii.
Ἐκπαντὸς, omnino, prorſus, διόλου, Suid.
Ἐκπαπποῦσθαι, in pappos abire, Dioſc. l. 3. c. 133. ἀνθος ἐκπαππούμενον ὃ καλοῦσιν ἔνιοι αἰθάλην.
Ἐκπατεῖν, inambulare, Laert. in Epimenide.
Ἐκπάτριον, diſsimile, non paternum.
Ἐκπαυμα, quies, ἀνάπαυμα.
Ἐκπαύομαι, quieſco.
Ἐκπαχύνω, craſſum facio.
Ἐκπειράζω, & Ἐκπειράομαι, experior.
Ἐκπεκτόω, pecto, vello.
Ἐκπελεκίζω, ſecuri detraho, vel excutio, dolo.
Ἐκπελματῶσαι, apud Suid. ſupplantare Cicer.
Ἐκπέλω, exto, Homero.
Ἐκπέμπω, μ. έμψω, π. ομφα, emitto, allego, eiicio, relego in exilium, diuulgo, Lucian. τοὺς πονηροὺς ἐς τὸν τῶν ἀσεβῶν χῶρον ἐκπέμπουσιν, emittunt improbos in impiorum locum. ¶ ἐκπέμπειν τὴν γυναῖκα, repudiare, Demoſth.
Ἔκπεμψις, εως, ἡ, emiſsio, dimiſsio, miſsio.
Ἐκπέπτω, & Ἐκπεπαίνω, ad maturitatem perduco, excoquo, Theophr. l. 2. ἐκπέπτειν τὸν καρπόν.
Ἐκπεπταμένως, effuſé.
Ἐκπεραίνω, μ. ανῶ, efficio, perduco, Plat. epiſt. 7. ἐκπεραινόμενον ὀλίγα πράγματα ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ.
Ἐκπεράω, μ. άσω, tranſeo, traduco. ἐκπερᾶν βίον, æuum traduco, Euripid. δωμάτων ἐκπερᾷ, exit ab ædibus, Eidem.
Ἐκπεριδύεσθαι, elabi aſtutè, & periculum declinare, Ariſtoph. Comment. in Auib.
Ἐκπέρθω, μ. σω, diripio, deuaſto, Iliad. α.
Ἐκπεριέρχομαι, circundo, cingo: Vnde Ἐκπεριιέναι, abire, vſquequaq; circũdare, Herodi. l. 6.
Ἐκπεριλαμβάνω, circũplector, Baſil. in Hexaem.
Ἐκπεριπλέω, circumnauigo, Arrian lib. 6.
Ἐκπερινοστῶ, peragro, Syneſ.
Ἐκπερισπασμὸς, plenior conuerſio, triplici flexione conſtans, Bud. Comment. ex Æliano.
Ἐκπέσσω, excoquo, ad maturitatem perduco.
Ἐκπετάζω, & Ἐκπεταννυμι, explico, aperio.
Ἐκπέταλα, corUua vitulorum, Athen. ¶ Item pocula quædam latiora, Cæl. lib. 15. cap. 6.
Ἐκπεταννύω, expando, Lucian. in Prometh.
Ἐκπετήσιμος, ου, ὁ, volucris, volatilis.
Ἐκπέταμαι, euolo. Ἐκπέτομαι, Atticè, idem.
Ἐκπεύσομαι, ἀκούσομαι, audiam, Sophocl.
Ἐκπεφυλλοφορημένος, condemnatus, Poll lib. 3.
Ἐκπήγνυμι, dẽſo, cõgelo, ἐκπήγνυμαι, cõcreſco.
Ἐκπηδάω, exilio, deſilio, Herodot. ἐκπηδᾶν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐκπήδησις, εως, ἡ, ſaltus.
Ἐκπηκτικὸς, congelans, vim habẽs denſandi.
Ἐκπηνίζειν, ſtamen deducere, filum ducere, vt bombyces ſericum, Ariſtoph. in Ran.
Ἔκπηξις, εως, ἡ, congelatio, Plin. concretio.
Ἔκπηχυς, ſex cubitorũ, Phrynich. nõ ἐξάπηχυς.
Ἐκπίαρ, pingue, λιπαρὸν, Heſych.

Ἐκπιέζω, μ. έσω, π. εκα, exprimo, deprimo, Accuſ. impreſsionem facio, apud Polyb.
Ἔκπιεσις, ἡ, expreſsio, λῆψις, comprehenſio, & compreſsio, Ariſt. περὶ μορίων. 4.
Ἐκπιεσμὸς, expreſsio, Ariſtot. de mundo.
Ἐκπιεσταὶ ξύλα, linei cunei Gazę ex Ariſtot.
Ἐκπίεσμα, ατος, τὸ, fractura caluæ in multas partes, in qua profundiùs oſſa deſcenderunt, vt cerebri membranam ſuo contactu premat, in Definit. Galen. ¶ Item expreſsio, ſiue ſuccus expreſſus, tum magma ſiue fex & retrimentũ, Dioſcor. lib. 4. cap. 251.
Ἐκπιεστήριον, prælum, Poll. lib. 10.
Ἐκπικραίνω, exacerbo.
Ἔκπικρος, vehementer amarus, Aphrod.
Ἐκπικρόω, μ. ώσω, amarum reddo, Hippocr.
Ἐκπίμπλημι, expleo.
Ἐκπίνω, μ. ώσω, ebibo, exhaurio, Ariſt. νεφ. καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι, abſorbent animum.
Ἐκπίπτω, μ. εσοῦμαι, π. ἐκπέπτωκα, excido, elabor, Odyſſ. ξ, ἔκπεσε χειρὸς, è manu excidit. ¶ Item degenero, deſciſco à priſtino inſtituto, & mutor, Plat. εἰς ἀλλότριον εἶδος τῆς πολιτείας ἐκπίπτει. ¶ ἐκπίπτω τοῦ λόγου, deficit me oratio, Æſchin. ¶ Item exeo, & prodeo foras. ἐξέπεσε τῆς ἀγορᾶς δρόμῳ, curſu è foro elapſus eſt; Plut. in Lycur. ἐκπεσὼν παρ' ἡμῶν, à nobis relegatus, Iſocrat. ¶ Item eiicior, ἐξέπεσεν τῶν Ἀθηνῶν, pulſus eſt Athenis, Plutarch.
Ἔκπλαγος, horribilis, ſtupẽdus, vehemẽs. ¶ ἐκπλάγως & ἔκπλαγα, vehementer, mirificé.
Ἐκπλαγότης, ſtuporis magnitudo.
Ἐκπλαγοῦσθαι, admirari, ſtupere.
Ἐκπλεθρίζειν, genus quoddam exercitationis obire, idque in præſcripta terræ dimenſione centũ pedum, Galen de ſanit. lib. 2.
Ἔκπλεθρον, immenſum, ὑπέρμετρον, Euripid.
Ἐκπλεονάζω, redundo.
Ἔκπλευρος, ſex laterum, Phrynich.
Ἐκπλεότερα, aptiora, Ariſt. lib. 14. Anim.
Ἐκπλέω, μ. εύσω, π. κα, è portu diſcedo. ἐξέπλευσεν ἐπ' αὐτοὺς, aduerſus eos claſſẽ duxit, Plut. in Pericle. Thucyd. ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς βουλόμενοι.
Ἐκπλέως, plenè, cumulatiſsimé.
Ἐκπλεως, expletus cumulatè, Xen. lib. 6.
Ἐκπλήγδην, attonitè Plinio, ἐκπληκτικῶς.
Ἐκπλήθω, μ. ήσω, π. ηκα, ſuppleo, expleo. ἐκπλῆσαι τὸν νόμον, legi ſatisfacere, Herodot.
Ἐκπληκτικὸς, οῦ, ὁ, terribilis, horribilis.
Ἐκπληκτικῶς, cum ſtupore, attonitè, Plin.
Ἔκπληκτος, vecors, veſanus, Sophocl.
Ἔκπληξις, εως, ἡ, ſtupor, pauor, conſternatio, admiratio. ¶ Item Theophr. hiſt. l. 4. cap. 17. tabes arborum: Vnde & δένδρα ἐκπληγέντα.
Ἐκπληρόω, μ. ώσω, expleo, cumulo, Ariſtid.
Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, expletio, complementum.
Ἐκπλήσσομαι, μ. ήξομαι, π. ηγμαι, percellor, ſtupeo, cum ſtupore admiror, Plut. in Theſeo. ἐκπεπληγμένοι πρὸς τοσοῦτο πλῆθος.

Ἐκπλήσσω

Ἐκπλήσσω, μ. ήξω, π. ηχα, percello, perterrefacio, ſtupefacio, Æſchin. ¶ Item ictu ſecuris excutere, Theophr. ¶ Ariſtop. in Pluto, ἀλλά με ἀθάρης χύτρα τις ἐξέπληττε, pro excitabat.
Ἐκπλινθεύειν, diſſoluere lateres, Iſæo.
Ἔκπλοος, ου, ὁ, ἡ ἔκπλους, ου, è portu nauigatio, ἔκπλουν ποιεῖται ἐξαπιναίως, repetina eruptione nauigat, Thucydid.
Ἐκπλυνώ, μ. υνῶ, π. υκα, eluo, abluo, ἐκπλυθῇ τὸ ἔριον εἰς γάλα, abluta ſit lana lacte, Ariſtot.
Ἔκπλυσις, εως, ἡ, ablutio, eluuies, lotio.
Ἔκπλυτος, ου, ὁ, non retinens colorem, elotus. ἐκπλυτὸς γίνομαι, eluor, Plat. νόμ. θ.
Ἐκπλῶσαι, enauigaſſe, elapſum eſſe, ἐκπλώσαντες ἐκ τοῦ νοῦ, mente capti, Herodot.
Ἐκπνευματόω, in ſpiritum conuerto.
Ἔκπνευσις, εως, ἡ, expiratio, reſpiratio.
Ἐκπνεύω, μ. εύσω, expiro, exhalo, animam duco, Ariſt. de mund. ¶ Item morior, Soph. ὑφ' οὗ φονέως ἀρ' ἐξέπνευσας; quo enſe occiſus es?
Ἐκπνοή, expiratio, exhalatio, Ariſt. de mund.
Ἐκποδὸς, ſtatim, ilicet, è veſtigio, ἐκποδὸς ἕπεσθαι, Diony. Halicarn. expeditè ſequi.
Ἐκποδὼν, è medio, procul, longè, Ariſt. in Ran. ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδὼν, εἰ σωφρονεῖς. ¶ ἐκποδὼν εἶναι νέοις, à iuuenum abeſſe conſpectu, Plut. in Opuſ. ¶ ἐκποδὼν ποιεῖσθαι, amoliri, amouere ne quid obſtet. ἐκποδὼν ποιησάμενος τὴν πλεονεξίαν, Plut. in Numa. ἐκεῖνον ἐκποδὼν ποιήσειεν, è medio tolleret, i. occideret, Iſocrat. ¶ Pro exportare dixit Xen. in OEcon. ¶ Apud Dionyſ. Halic. l. 9. ἐκποδὼν εἶναι, obſtaculo eſſe.
Ἔκποθεν, alicunde, Genit. 2. Argon.
Ἐκποιεῖσθαι, alienare. ¶ In Pand. emancipere.
Ἐκποιέω, ῶ, in adoptionem do, Iſæo. ¶ Item ſufficio, ſuppedito, Theophr. πρὸς κύνησιν ἐκποιήσοις ἔτι τῆς ὥρας. ¶ Item alieno, i. emancipo, in Pandect. ¶ Item efficio, effingo, procreo, & ſemen emitto, Herodot. ¶ ἐκποιῶ με τοῦ δικαστηρίου, ſubduco me è iudicio, Philoſtr. ¶ Eſt etiam cõſummo. ¶ Ἐκποιεῖ, ſuppetit, Imperſ. Laert. in Theophraſt. ¶ Polyb. σαφέστερον ἐκποιήσει κατανοεῖν, licebit apertiùs cognoſcere.
Ἐκποίησις, ἡ, alienatio, creatio, ſeminis emiſſio.
Ἐκποίητος, ου, ὁ, in adoptionem datus, Iſę. Θεοσύβουλος ἐκποίητος εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἱππολοχίδου γέγονε. ¶ ἐκποίητον γενέσθαι, dari in adoptionem, Æſchin. κατὰ Κτησιφ.
Ἐκποντίζω, mare traiicio.
Ἐκποκίζω, vello pilos, τὰς τρίχας ἐκποκίσω, Ariſtoph. ἐκποκιῶ σου τὰς πωγάδας, i. ἐκτιλῶ.
Ἐκπολεμέω, μ. ήσω, π. ηκα, vinco, debello.
Ἐκπολεμόω, μ. ώσω, π. ωκα, reddo inimicũ, Accuſ. ἐκπεπολεμωμένοι πρὸς αὐτοὺς, ipſis facti hoſtes, Plut. in Pericle. Ἐκπολέμωσις, debellatio.
Ἐκπολιορκέω, μ. ήσω, π. ηκα, per obſidionem capio, Actiu. Accuſ. Xenoph. lib. 1. ἀπομν.
Ἔκπομα, vel Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, φιάλη.
Ἐκπομπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, pando ſecreta. ¶ Itẽ cum faſtu incedo, glorior, Lucian. ἐκπομπεύει τοῦ κάλλους, ſe ob ſpeciem miratur: de pauone.
Ἐκπομπὴ, repudium, relegatio in exilium, emiſſio, ἐκπομπὴ ἀποικιῶν, deductio coloniarum, Plat. de Leg. ¶ Itẽ incurſus, ἐκπομπαὶ λῃστῶν, latronum excurſiones, Thucydid.
Ἐκπονέομαι, οῦμαι, & Ἐκπονέω, μ. ήσω, π. ηκα, elaboro, labore quęro, laborando conficio, excolo, exerceo, meditor. ἐκπεπονημένοι τοὺς πόδας, qui pedibus iter facere aſſueuerunt, Xenoph. lib. 1. Pæd. ¶ ἐκπονῶ τὴν τροφὴν, Ariſtot. Probl. 4. vt cibũ conficere ambulatione, Cic. ¶ Idem in 9. de hiſt. περὶ δὲ τὴν τροφὴν τῶν τέκνων ἐκπονεῖται, laborat pro filiorum educatio. ¶ Xenoph. 3. Pæd. ἐκπονεῖσθαι τὴν δίαιταν, moderatum vitæ genus tenere. ¶ ἐκπονούμενος ταῖς φροντίσι, curis fatigatus, Plut. in Oth.
Ἐκπορεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, exeo, egredior, prodeo, Polyb. ἐκπορευόμενος ἐκ τοῦ χάρακος, egreſſus caſtris. ¶ Ἐκπόρευσις, ἡ, profectio, egreſſus, Nazanz.
Ἐκπορευτὸς, procedens. ¶ Ἐκπορευτῶς προϊέναι, proficiſci, procedere, Naz. de ſancto Spiritu.
Ἐκπορθέω, depopulor, expugno, Accuſ. Plat. πόλεις ἐκπορθεῖν, vrbes deuaſtare. ¶ Ἐκπορθήτωρ, ορος, ὁ, depopulator, Euripid.
Ἐκπορεία, ας, ἡ, negotiatio, quæſtus.
Ἐκπορίζομαι, & Ἐκπορίζω, μ. ίσω, ſubminiſtro, ſuppedito, Plut. ὅπως ἀσφάλειαν ἐκπορίζῃ.
Ἐκπορνεύω, μ. εύσω, conſtupror, ſcortor.
Ἐκπορπημένος, ου, ὁ, fibulatus, annectẽs fibulas.
Ἐκποτάω, μ. ήσω, π. ηκα, euolo, Neutr. abſol.
Ἐκπουλεῖν, cicatrice obducere.
Ἐκπούλωσις, εως, ἡ, obductio cutis, cicatrix.
Ἐκπράττομαι, vlciſcor, ſumo pœnas, Herodot. ἐκπρήξασθαι τὸν Δωριέως πρὸς ἐκείνων φόνον, vltionem necis Doris de illis exigere.
Ἐκπράττω, perficio, θυγατρὸς ἐκπρᾶξαι φόνον, Euripid. cædem filiæ perpetrare. ¶ Item exigo, ἐκπράττω χρήματα, Thucyd.
Ἐκπραΰνω, μ. υνῶ, π. υγκα, manſuefacio, Accuſ.
Ἐκπρεμνίζειν, extirpare, in Chiliad. Eraſ.
Ἐκπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, elegans, conſpicuus, Iliad. β, ἐκπρεπὲ' ἐν πολλοῖς. ¶ εἶδος ἐκπρεπέστατη, ſpecioſiſsima, Eurip. ¶ Item indecens, indignus.
Ἐκπρεπῶς, perpulchrè, ἐκδήλως.
Ἔκπρησις, ἡ, exuſtio, incenſio Cic. ἐκπύρωσις.
Ἐκπρίαμαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, emo, Depon.
Ἐκπρίω, μ. ίσω, diſſeco, exſeco, excindo.
Ἐκπριῶ, redimo, Chryſoſtomo.
Ἔκπροθεν, antiquitus, ἐκ παλαιοῦ, Heſych.
Ἐκπροθεσμεῖν, in mora eſſe. ¶ In Pandectis Græcis debitorem eſſe, Bud. in Epiſt. prior.
Ἐκπροθεσμένως ἥκειν, venire poſt diẽ prefixum.
Ἐκπρόθεσμος, qui in mora eſt. Ὁ δ' ἠγανάκτει, λέγων ὑπερήμερον εἶναι, καὶ ἐκπρόθεσμον τοῦ ὀφλήματος, vltra condictum diem debiti, Lucian. ¶ ἐκπρόθεσμα φιλοτιμήματα, ius excedentia.
Ἐκπροθέσμως, non ad diẽ conſtitutũ, Bud. Epiſt.
Ἐκπροικίζω, doto.
Ἐκπροκαλέομαι, accerſo, euoco, Odyſſ. β.

Ἐκπερλείπω, relinquo, Phocylid.
Ἐκπερρέω, effluo, effūdo. Ἐκπερφανοῦς, palám.
Ἐκπερχέω, μ. ύσω, effundo.
Ἐκπτάω, μ. ήσω, euolo.
Ἐκπτερύσσομαι, & Ἐκπτερύσσω, alas moto ac verberito, Lucian. in Encomio muſcæ.
Ἐκπτήσσω, euolare facio, extēdo alas vt euolem. ¶ Ἐκπτήσσομαι, volito, ἀναπηδῶ, Ariſtoph.
Ἐκπτοέω, μ. ήσω, exterreo. ἐκπτοεῖσθαι, obſtupefieri.
Ἐκπτύω, expuo, reſpuo, abhorreo, Accuſ.
Ἐκπτώματα, prolapſiones, luxationes, Galen.
Ἔκπτωσις, εως, ἡ, lapſus, calamitas, Ceb. Theb. ἐκπτώσεις γὰρ μεγάλαι καὶ σκληραὶ γίγνονται. ¶ Itē ingreſſus, eruptio, & luxatio, Galen.
Ἔκπτωτος, ſine caſu. ¶ Item prolapſus, Gregor. καὶ τῶν περιειμένων ἔκπτωτοι.
Ἐκπύδνης, repenté.
Ἐκπυέω, μ. ήσω, & Ἐκπυΐσκω, ſuppuro. ¶ Ἐκπύησις, εως, ἡ, ſuppuratio.
Ἐκπυητικὸς, οῦ, ὁ, pus mouens, Galen.
Ἐκπυόω, pus moueo, Dioſcor. lib. 2.
Ἐκπυνθάνομαι, μ. εύσομαι, π. σμαι, percontor.
Ἐκπυρηνίζω, enucleo, extraho, elido, Aphr. lib. 1. Prob. τὸ ἐν αὐτῷ λεπτομερέστερον ὑγρὸν ἢ ἀὴρ ἐκθλίβεται καὶ ἐκπυρηνίζεται, exprimitur & eliditur.
Ἐκπυρόομαι, μ. ώσομαι, exardeo, feruesco.
Ἔκπυρος, ου, ὁ, feruidus, æſtuoſus, ardens.
Ἐκπυρόω, μ. ώσω, accendo, feruefacio.
Ἐκπυρσεύω, μ. ήσω, π. ηκα, igni luceo, Neut. abſol.
Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, exuſtio, conflagratio, ardor, æſtus, Procl. in Platonis Timæum.
Ἔκπυστος, auditus, cognitus, diuulgatus, Plut. in Camillo, ὥστε κἀκείνοις ἔκπυστον γενέσθαι, vt illis manifeſtè cognitum ſit.
Ἐκπωλεῖσθαι, περγυμνάζεσθαι, præludiis exerceri.
Ἔκπωμα, ατος, τὸ, poculum, cyathus.
Ἐκραχος, ſtipes. Ἐκραγεὶς, qui erupit.
Ἐκρέω, decido, effluo, profluo, obſoleſco, ſeneſco.
Ἐκρηγμα, ſalebra, præceps locus & abruptus. ¶ Item eruptio aquarum in magnis imbribus, Theophr. 1. de Cauſ. ¶ Item Gal. ἀπόρρηγμα ῥάκους, ruptura panni.
Ἐκρήγνυμαι, & ἐκρηγνύω, μ. ήξω, π. ηχα, erumpo, νότος ἐκραγεὶς ἄπιστος τὸ μέγεθος, ventus incredibili magnitudine coortus. ¶ Item, impreſſionē facio, κατεῖχε ἑωυτὸν, οὐ βουλόμενος ἐκραγῆναι ἐς αὐτὸν, &c. Herodot.
Ἐκρήνει, pro ἔκρηνεν, impleuit: à κραίνω.
Ἔκρηξις, εως, ἡ, vociferatio, effractura.
Ἐκριζόω, eradico, radicitus euello, extirpo.
Ἐκριζωτὴς, qui eradicat & extirpat, profligator, Ioſeph. ¶ Ἐκρίζωσις, extirpatio Colum.
Ἔκριμμα, ατος, τὸ, purgamentum.
Ἐκρινίζω, μυκτηρίζω, Lucian. irrideo.
Ἐκριπίζω, ignem ſuſcito, follibus accendo, ἐκριπίζειν πόλεμον, Appian ¶ Item efflo, emitto, Plut. in Othone, πνεῦμα περιπεσὸν ἄφνω τὴν παρεσκευασμένην ὕλην ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐξερρίπισε, illapſus ventus ſubitò paratam materiam in hoſtes immittebat.

Ἔκριψις, eiectio & exactio Cic. vt τῆς θαλάσσης ἐκρίμματα, maris eiectamenta Tacito.
Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, fluentum, alueus, meatus, ποταμῶν ἐκροαί, fluuiorum lapſus, Ariſt. de mundo.
Ἔκροος, & Ἔκροια, effluxus, Herodot.
Ἐκροφέω, ῶ, exorbeo.
Ἐκρυέω, effluo, Plut. in Themiſt. ἐξερρύησαν οἱ Θεμιστόκλεους λόγοι τῶν Ἑλλήνων, Themiſtoclis monita exciderunt Græcis. ¶ Ἔκρυσις, ἡ, effluxio, effluxus, profluuium, profuſio, Ariſt. lib. 7. de hiſtor. Animal.
Ἐκσαγηνεύω, irretio.
Ἐκσαρκίζω, excarnifico, carnē ſeparo, Ezec. 29.
Ἐκσαρκόω, carnē ingenero. Ἐκσάρκωμα, τὸ, Dioſcor. & Galen. carnis ſuperfluitas.
Ἐκσαώζω, eripio, ſeruo, Apoll. 2.
Ἐκσείω, μ. είσω, π. εικα, concutio, excutio.
Ἐκσημαίνω, μ. ανῶ, declaro, aperio.
Ἐκσήπω, μ. ψω, putrefacio.
Ἐκσίγησις πυθαγορική, diuturnum ſilentium.
Ἐκσιφωνίζω, per ſiphonem euacuo, Iob. cap. 5.
Ἐκσκεδάζω, μ. άσω, diſpergo, διασκεδάννυμι.
Ἔκσκευα, Heſy. τὰ παρεπόμενα πρόσωπα ἐπὶ σκη- (νῆς.
Ἐκσκευάζομαι, exporto, ἐκφορῶ, Strab. l. 5.
Ἐκσκιαγραφημένον, vmbratili pictura deſcriptū.
Ἐκσκιασμένον, adumbratum.
Ἐκσοβέω, ῶ, commoueo, expello.
Ἐκσπάω, μ. άσω, π. ακα, euello, Accuſ.
Ἐκσπερματίζω, cap. 5. Num. ἐκσπερματιεῖ σπέρμα ἡ γυνὴ, mulier faciet liberos. ¶ Ἐκσπερματοῦσθαι, ad ſemen peruenire, ſemen reddere.
Ἔκσπονδος, ὁ καὶ ἡ, fœdifragus, à fœdere reiectus.
Ἐκστάδιος, ὁ καὶ ἡ, ſex ſtadiorum.
Ἔκστασις, εως, ἡ, mentis commotio Cic. ſtupor, Plut. in Solone, ἐσκήψατο μὲν ἔκστασιν τῶν λογισμῶν, furere ſe ſimulauit. ¶ Theologis eſt animi concitati & abſtracti motus ad contēplanda cæleſtia, Areopag. ¶ Item mutatio, quū quid à propria natura degenerat, Theophraſt. l. 3. de cauſ. plant. φθορὰ δέ τις ἡ ἔκστασις. ¶ ἔκστασις οἴνου, de vino quod degenerare atque corrumpi incipit.
Ἐκστατικὸς, οῦ, ὁ, mente commotus, Ariſt. l. Prob. 29. Sect. de Aiace, ὁ μὲν ἐκστατικὸς ἐγένετο παντελῶς. ¶ Item alienans mutánſque mentem, Theoph. l. 9. ¶ Plut. in Dione, ἐκστατικῶς ἔχων καὶ δεδοικώς, mēte perculſus, atq; exanimatus.
Ἐκστέλλω, μ. ελῶ, orno, extrà mitto, Accuſ.
Ἐκστέφω, priuo corona: exhaurio, (poculum ſcilicet) Pauſan. vt ἐπιστέφω, Homer. vina coronare Virg. ¶ Item exorno, κοσμῶ, Euſth.
Ἔκστομον, ἐλέβορος μέλας, Dioſc. lib. 4. cap. 241.
Ἐκσταγίζω, excolo, ſtillatim exhaurio.
Ἐκστρατεία, ας, ἡ, profectio militaris, expeditio, Nazanz. ¶ Ἐκστράτευσις, εως, ἡ, idem.
Ἐκστρατεύω, & ύομαι, infeſto exercitu exeo & inuado, eo in expeditionem, Ariſt. 2. OEcon. ἐκστρατεύειν ἐκ τῆς χώρας.
Ἐκστρατοπεδεύομαι, μ. εύσομαι, caſtra loco, ἐξεστρατοπεδευμένοι ἐπὶ λόφου, Thucyd.

Ἐκστρέφω,

Ἐκστρέφω, μ. έψω, inuerto, muto, Ariſt. in Nub. ἐκστρέψον ὡς τάχιστα σῦ σαυτῦ τ̃ρόπους.
Ἐκσυνεργύσθαι, Hippocr. quum oſcula vaſorum & canalium reſerantur & dehiſcunt.
Ἐκσυρίττω, exibilo, explodo, Demoſth.
Ἐκσύω, emoueo: ἐξεσύθη, Hom. i. ἐξώρμησε, erupit.
Ἐκσφενδονῶ, eiaculor, Baſil.
Ἐκσφραγίζεσθαι, exſignare Liu. exprimere.
Ἐκσφράγισμα, imago, effigies, Gregor.
Ἐκσχίζω, excindo, Ariſtot. de mundo.
Ἐκσώζω, μ. ώσω, ſeruo, tueor, Sophocl.
Ἐκταγὴ, ῆς, ἡ, mulcta, δίκη.
Ἐκτάδην, quaſi porrectim: ἐκτάδην ἐκείμην.
Ἐκτάδιος, ου, ὁ, extenſus. Iliad. ή. χλαῖνα ἐκτάδιος veſtis longa ad talos vſque pertingens.
Ἐκταδὸν, qua ſi extenſè, explicaté.
Ἔκταθεν, pro ἐκτάθησαν, proſtrati ſunt, Apoll.
Ἐκταῖος, ſextus, ἕκτος, Suid. ἐκταῖος βλαστάνει.
Ἔκτακτος, extraordinarius, Æliano.
Ἔκταμα, ατος, τὸ, extenſio, productio.
Ἐκτάμνω, excîdo, Hom. Iliad. Γ. νήϊον ἐκτάμνησιν.
Ἐκταν̃ὴς, έος, prolixus, protenſus.
Ἐκτανύω, μ. ύσω, πε. υκα, produco, lōgè extendo.
Ἔκταξις, ordinatio, inſtructio aciei, Diodoro.
Ἐκταπεινόω, ῶ, deprimo, humilem facio.
Ἐκτάραξις, εως, ἡ, commotio.
Ἐκταράττω, obturbo, moleſtus ſum.
Ἔκτασις, porrectio, diſceſſus. ἔκτασις γίνεται εἰς ἄμφω, in vtrunque diſceditur, Ariſtot. lib. 4. de generat. Animal. ¶ Item productio ſyllabæ breuis in longā. Ἔκτατος, ου, ὁ, exporrectus.
Ἐκτάττω, profero, Plutarch. ἐκτάττει τὰς συμβολίας ἀτόποις. ¶ Item inſtruo aciem, Diodor.
Ἐκτεθνεὼς, Plat. l. 12. Leg. intermortuus.
Ἐκτείνω, μ. ενῶ, πε. ακα, produco, extendo, proſterno, educo. ἐκτείνειν τὸν ἵππον προθύμως, Xenoph. 5. Pæd. alacriter equum dirigere. ¶ ἐκτέταται χρόνος πολὺς, Sophocl. multum interceſsit temporis.
Ἐκτειχίζειν, extruere, muro cingere.
Ἐκτελειόω, & Ἐκτελεόω, perfectum reddo.
Ἐκτελέω, perficio, abſoluo, πληρόω, Ody. ξ. & ἐξετελεῖτο τὴν καταδίκην, rem iudicatam fecit.
Ἐκτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perfectus, Heſiod.
Ἐκθέματα, τὰ, puſtularū eruptiones in capite.
Ἐκτέμνω, μ. ήσω, π. ηκα, excido, caſtro, Lucian. ὁ μὲν ἱερὸς ἐξέτεμε τὸν πατέρα τὸν οὐρανὸν, &c.
Ἐκτένεια, ας, ἡ, aſsiduitas, extenſio. ¶ Accipitur pro copia & abundantia, Act. 26.
Ἐκτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, prolixus. ἐκτενὴς προσευχὴ, prolixa oratio, Act. 2. Itē liberalis, propēſus.
Ἐκτενισμένος, & διεκτενισμένος, pexus, Poll. l. 2.
Ἐκτενῶς, προθύμως, omnibus viribus, impenſè, prolixè, i. admodum, liberaliter.
Ἐκτεταμένως, explicatè, ἁπλωμένως, ἐκταδόν.
Ἐκτεὺς, έος, ὁ, triens, ſextarius, Bud. de Aſſe.
Ἐκτεφρόω, μ. ώσω, in cinerem redigo, Aphr.
Ἐκτεχνάομαι, comminiſcor.
Ἕκτη, τρίτη, τετάρτη, numiſmatū appellationes.
Ἐκτήκομαι, colliqueſco Colum. intabeſco.
Ἐκτήκω, μ. ήξω, π. ηχα, liquo, tabefacio, Nazanz.
Ἐκτημόριοι, Athenis plebeii ſextam fructuum partem diuitibus ſoluentes, Plut. in Solone.
Ἐκτημόριον, ου, τὸ, ſexans, ſexta pars, Poll. 4.
Ἐκτίθημι, & ἐκτίθεμαι, expono velut puerum, Lucian. ζεὺς ἐς τὴν κρήτην ἐκτεθεὶς, in Cretā expoſitus. ¶ Item depono, colloco, deſigno. ἐκτίθημι αἰτίαν, expono cauſam, Ariſtoph.
Ἐκτιθηνεύω, & ἐκτιθεύω, enutrio.
Ἐκτικὴ, vel ἐκτικὸς πυρετὸς, febris genus, Galen. de differēt. febriū. cū in ſolidis corporis partibus calor præter naturam accenditur.
Ἐκτικὸς, qui hectica febre laborat.
Ἐκτίκτω, edo in lucem, depono partum, Plat. ἆρ' οὖν ἔτι κυοῦμέν τι καὶ ὠδίνομεν, ὦ φίλε, περὶ ἐπιστήμης, ἢ πάντα ἐκτετόκαμεν.
Ἐκτικῶς, pro habitudine, Baſil. in Epiſt.
Ἐκτίλλω, euello, expilo.
Ἐκτιλοῦσθαι, puellam demulcere, & conciliare, vt vxorem ducas, Herodot. ¶ Ἐκτιλόμενος, qui cuipiam familiaris eſt factus, Pauſan.
Ἐκτιμᾶσθαι, liceri magno, Ariſtot. 2. OEcon.
Ἐκτιμάω, colo, exorno, æſtimo, Plat. epiſt. 7.
Ἔκτιμος, ὁ καὶ ἡ, exers honoris, ὁ ἐκτὸς τιμῆς.
Ἐκτιναγμὸς, οῦ, ὁ, concuſsio, excuſsio.
Ἐκτινάσσω, μ. άξω, excutio, amolior, extraho.
Ἐκτιννύω, & Ἐκτίνω, & Ἐκτίω, μ. ίσω, πε. ικα, reddo, rependo, exoluo, χάριν ἐκτίνειν, referre gratiam, Plat. de Republ. lib. 1.
Ἐκτίσασθαι, pœnas exigere vel ſumere, ἐκτίσασθαι ὕβριν, Sophocl. in Aiace. ¶ Item pœnam luere, Herodot.
Ἔκτισις, exolutio, reſtitutio, Ariſt. 2. OEcon. οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐκτίσεως, quū ſoluēdo non eſſent.
Ἔκτισμα, mulcta, iudicatum, Halicarn. lib. 10.
Ἐκτιστὴς, qui ſoluit, Baſil. μηδὲ πονηροῦ δανείου πονηρὸς ἐκτιστὴς, vindex.
Ἐκτιτρώσκω, μ. ώσω, πε. ωκα, pario abortum, abortio, τοῦτο καὶ βρέφη ἐκτιτρώσκει, Dioſc. l. 5.
Ἔκτμησις, εως, ἡ, caſtratio. Ἐκτμήματα τῆς γῆς, ſegmenta, zonę, Ariſtot. in Meteor.
Ἔκτοθεν, extrinſecus, extra, Genit.
Ἔκτοθι, extra, ἔκτοθι σου, abſque te, Apoll.
Ἐκτοιχωθεὶς, corruptus, compreſſus.
Ἐκτοῖο, ex eo tempore, Iliad. ά.
Ἐκτοκίζω, fœnero, Deuter. cap. 23.
Ἐκτολυπεῦσαι, elaborare, perficere, Accuſ. Heſ.
Ἐκτομεὺς, έος, ὁ, ſculptor, exciſor, τομεὺς, τμητὴς.
Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, exciſio, exectio, Plutarch. in Alcib. ¶ Dioſc. l. 5. c. 77. feneſtra ſeu foramen.
Ἐκτομίας, ου, ὁ, exectus, caſtratus, Herodot. πατέρα ἐκτομίαν πεποίηκα, patrem execui.
Ἐκτομὶς, dicitur de vulua porcorū, quā Latini eiectitiam vocant, Athen. lib. 3.
Ἐκτομὶς, ίδος, ſectrix.
Ἔκτομος, vel Ἔκτομον, veratrum, helleborū nigrū, Hipp. περὶ γυναικ. l. 1. ¶ Item caſtratus.
Ἐκτοξεύω, μ. εύσω, π. ευκα, exhaurio, Ariſt. πλ. ἤδη νομίζων ἐκτετοξεῦσθαι βίον, vitam eſſe confectam: ſumptū à pharetra ſagittis exhauſta.

Ἐκτοπίζω, exigo procul, ſubmoueo, ſedē muto, Ariſtot. ἐκτοπίζω ἀπὸ τῆς οἰκίας.
Ἔκτοπος, ου, ὁ, peregrinus, abſurdus, Sophocl.
Ἐκτοπισμὸς, ὁ, ſedis vel loci mutatio, Strab. l. 4.
Ἐκτοπιστικὸς, loca mutare ſolitus, Ariſtot.
Ἔκτοπος, immenſus, grandis, Theophr. de cauſ. lib. 6. cap. 28. χειμὼν ἔκτοπος, hyems vehemēs. ¶ Ἐκτόπως, indecēter, ſupra modū, impenſé.
Ἔκτορες, Heſych. temonis claui.
Ἐκτορμεῖν, exorbitare, excurrere præſcriptum terminum, Pauſan.
Ἕκτος, ου, ſext⁹, ἕκτος μὴν, Plut. in Num. ſextilis.
Ἐκτὸς, extrà, ſine, præter, foras ſeu foris, χώρει ἐκτὸς, prodi foras, Euripid. Lucian. ἐκτὸς εἰ μὴ τὴν σποδὸν ἡμᾶς σιτεῖσθαι πεπιστεύκατε, niſi fortè nos cinerem veſci perſuaſum habetis. ἐκτὸς ὠδίνων τέξεται, ſine doloribus pariet, Dioſcorid. lib. 5. ¶ οἱ ἐκτὸς λόγων ὄντες, homines illiterati.
Ἔκτοσε, extra, Homer. Odyſſ. ξ, δόρυ δ᾽ ἔκβαλον ἔκτοσε χειρός, è manu eieci.
Ἔκτοσθε, & Ἔκτοσθεν, & Ἔκτοσθι, extra, Heſiod. κακῶν ἔκτοσθεν ἁπάντων, id eſt, citra omnia incommoda.
Ἐκτραγῳδέω, μ. ήσω, & Ἐκτραγῳδίζω, tragicè narro, hoc eſt, cū amplificatione & commiſeratione augeo, Polyb.
Ἐκτράπελος, monſtruoſus, Hermog. Vide Plin. lib. 7. cap. 16.
Ἐκτραχηλίζω, prēcipito, ceruicem frango. ἐκτραχηλισθῶ πεσών, Ariſtoph. νεφ. ἵππος ἐκτραχηλίζει τοὺς μὴ δυναμένους ὀχεῖσθαι, ceruice inflexa excuti, Plut. ¶ Item efferre, extollere ſe, Hermog. περὶ σεμνότητος. ¶ Heſych. excidere.
Ἐκτραχύνω, exaſpero, exacerbo, Plutarch.
Ἐκτρέπομαι, ἔξω τῆς ὁδοῦ ἵσταμαι, diuerto, deflecto iter, Plut. in Sympoſ. τῶν ἐπτὰ ἐβαδίζομεν οὖν ἐκτραπόμενοι διὰ τῶν χωρίων καθ᾽ ἡσυχίαν. ¶ Ponitur pro vito, declino, auerſor, Lucian. καὶ ἐκτρέπεσθαι δυσάντητον τοῦτο θέαμα. ¶ Item decedo via, non tamen honoris cauſa, vt quum alicui occurrere nolumus, Demoſt. ὅταν ἐκτρέπεταί με νῦν ἁπάντων. ¶ Item mutor, & degenero, Chryſoſt. ἐκτετραμμένη πολιτεία, Reſp. mutata. ¶ ἐκτρέπομαι τὰ ἐντὸς ἐκτὸς, euomo foras mea interiora, Ariſt. li. 9. Anim.
Ἐκτρέπω, μ. έψω, π. εφα, deflecto, auerto, Sophoc. πρὸς ποίμνας ἐκτρέπω, auerto ad greges ouiū.
Ἐκτρέφω, μ. ψω, π. φα, enutrio, Heſiod. φυτὰ δ᾽ ἐκθρέψασθαι ἀρίστη, ad plātas alendas cōmoda.
Ἐκτρέχω, μ. ἐκδραμοῦμαι, π. ἐκδεδράμηκα, excurro, Ariſt. de mund. εἰς τὴν ἰδίαν ἐκτρέχειν χώραν.
Ἐκτριαινόω, μ. ώσω, tridente ferio, Lucian.
Ἐκτριβὴ, ſeparatio, ἀποχωρισμὸς, πρόφασις.
Ἐκτρίβω, μ. ψω, π. φα, extero, confrico, conſumo ἐκτρῖψαι βίον, Soph. ferendo & tundendo elicio. ἐκτρίβειν πῦρ, excutere ignem, Xenoph.
Ἔκτριμμα, τὸ, attritus, mantile, Athen. ί.
Ἐκτριβεὶς, euulſus, læſus, ἐκπαθεὶς, ἐκφθαρεὶς.
Ἔκτριψις, εως, ἡ, deletio, obliteratio, Plin. ἔκτριψις, ἡ ἐς τὰ σπλάγχνα ὥσει σφάλλαξι.
Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, digreſsio, diuerticulum, ἐκτροπαὶ λαοφόροι, obuia, aut triuia vbi viæ coeūt Euripid. αἱ ἐκτροπαὶ τῶν λόγων, verborum ambages, Ariſtoph. βατρ. ¶ ἐκτροπαὶ τῶν ὑδάτων, fluuiorum aut aquarum eluuiones, quæ στόματα, Herodot. dicuntur. ¶ Item mutatio, euerſio, ἐκτροπὴ τῆς κράσεως, Aphrod.
Ἐκτρόπιον, & ἐκτροπία, vitium oculi quando palpebrę deorſum conuertuntur, Celſ. lib. 7. c. 7.
Ἐκτροπίας, & τροπίας, vappa, Alciphr.
Ἔκτροπος, malè moratus, diſſentaneus.
Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, educatio, nutrimentum.
Ἐκτροχάζω, excurro, percurro.
Ἐκτρύπημα, τὸ, terebramentum, ramenta quæ terebra educit, Theophr. lib. 5. cap. 8. βραδέως γὰρ ἀναφέρεται τὰ ἐκτρυπήματα, tardè ſcobs egeritur.
Ἐκτρυπῆσαι, erūpere, ἐξελθεῖν μετὰ βίας, Pauſan.
Ἐκτρυφῶ σοι, ſum tibi in deliciis.
Ἐκτρύχω, & Ἐκτρυχόω, μ. ώσω, extenuo, conficio, attero, affligo, vexo, Bud. Comment.
Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. ¶ Ἔκτρωσις, idem. ¶ Ἐκτρωματιαῖος, ου, ὁ, abortiuus.
Ἐκτρωσμὸς, ὁ, abortiuus, Ariſtot. 7. Animal.
Ἐκτυπέομαι, ſono, crepo, κτυπέομαι.
Ἐκτυπὴ, ῆς, ἡ, ſculptura.
Ἔκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, informis, Heſych. ¶ τὸ ἔκτυπον, delineatio, exēplum. ἐκτύποις διδάσκει, imaginum exemplis docet, Nazanz. ¶ Τὰ ἔκτυπα in plaſticè ſunt typorum conceptacula, vulgò matrices, i. formæ Plinio: ſiue in ſcalptura ectypæ ſcalpturæ.
Ἐκτυπόω, & ἐκτυποῦμαι, exprimo, effingo, formo, ἐκτυπῶ εἰς κηρὸν, Plut. de Placit.
Ἐκτύπωμα, τὸ, effigies, expreſſio, ὁμοίωμα.
Ἐκτυφλόω, μ. ώσω, π. ωκα, excęco, Lucian.
Ἐκτυφῆναι, lædi oculis & tantùm non excæcari.
Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, oculorum ereptio.
Ἐκτυφόομαι, οῦμαι, euaneſco. ἐκτυφοῦται εἰς καπνὸν, in fumum exoluitur, Dioſcor. lib. 1.
Ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, ſocrus, πενθερά.
Ἑκυρὸς, οῦ, ὁ, ſocer, πενθερός. Homer. Iliad. γ.
Ἐκφάδην, manifeſtè, φανερῶς.
Ἐκφάζω, enarro.
Ἐκφαίνομαι, μ. ανοῦμαι, π. αμμαι, eluceo, Depon.
Ἐκφαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, exero, patefacio, promo, occultū prodo, ἐκφαίνω τὸν λόγον, Herodot. ¶ ἐκφαίνειν νίκην, pro portendere, Plutarch.
Ἐκφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſignis, illuſtris, manifeſtus, Polyb. ¶ Ἐκφανίζω, indico, μηνύω.
Ἔκφανσις, narratio, exhibitio, ſignificatio.
Ἐκφαντικὸν, manifeſtum, enunciatum, iudicatū. ¶ Ἐκφαντικῶς, expreſſè, ſignificanter.
Ἔκφαντοι, multi: ἐκφαντὸν, φανερόν.
Ἐκφάντωρ, interpres, enarrator. ¶ Ἐκφαντορία, ας, ἡ, doctrina rerum reconditarum, Dionyſ. Areopag.
Ἐκφαντορικὸν, ſignificatiuum, Areopag.
Ἐκφανῶς, palàm, aperté.

Ἔκφασις,

Ε'κφασις,εως,ἡ,edictum,φανέρωσις.
Ε'κφατίζεσθαι,dicuntur dentes euelli, & excuti.
Ε'κφατνίσματα,τὰ,purgamenta quæ abiiciuntur,Heſych. ¶Athen.lib.ϛ,reliquiæ menſæ.
Ε'κφάσθαι,effari,Odyſſ.κ.
Ε'κφαυλίζω,μ.ίσω,π.ικα, & Ε'κφλαυρίζω,Plut. paruifacio,extenuo,eleuo,εὐτελίζω.
Ε'κφέρομαι,fero,aufero,reporto, Demoſth.αὐτοὶ μὲν τῶ δοκεῖν εὖ λέγειν δόξαν ἐκφέρονται.¶Et aliquando paſsiuè pro rapior,in tranſuerſum agor. ἐκφερόμενοι μετ' ὀργῆς εἰς τὴν μάχην, excandeſcentes feruntur in pugnam,Plut.
Ε'κφερομυθῶ,effero ſermones,Baſil.
Ε'κφέρω,μ.ἐξοίσω,π.ἐξενήνοχα,educo,profero, exporto,effero. Ariſtoph.ἔκφερε γραμματεῖον, deprome librum. ἐκφέρειν τὰ προβεβουλευμένα, quæ in ſenatu conſultata ſunt & decreta promulgare,Demoſt.κατ' ἀνδροτίωνος.¶ἐκφέρειν τὸ πόλεμον, inferre bellum,Iſocr.ἐκφέρειν ὑπόδειξιν,edere ſpecimen,Lucian.¶Item narro,profero, ἐκφέρω πρὸς αὐτὸν, ei ſignifico,Plut.in Themiſt.¶Eſt etiã è carceribus curſorũ exire & curſum auſpicari, Iliad.ψ. ὦκα δ' ἔπειτα Ε'κφερ' ὀϊλιάδης,&c.¶Itẽ ἐκφέρειν dicitur equ⁹, qui ſeſſorem contumaciter effert, Xenoph. ¶Ε'κφέρειν ἐς φῶς,edere in lucem,Plat.in Parmen. ¶ἐκφέρειν,etiam fœminæ dicuntur Ariſtot.lib.7. de natura Anim. quæ vterum ad exactos menſes perferũt.¶ἐκφέρειν τὴν ἐπίδειξιν,edere ſpecimen,Lucian.
Ε'κφεύγω,μ.ἐκφεύξομαι,π.ευγα,effugio, elabor. ¶Cum Accuſ.Plat.in Apol.τὸ ἀποθανεῖν ῥᾶον ἄν τις ἐκφύγοι.Cum Gen.Heſio.ἔκφευγε χερός.
Ε'κφθείρω,μ.ερῶ,deſtruo.Ε'κφθείρομαι,pereo.
Ε'κφινδάνω,ebullio,enaſcor,Hippocr.ἐξορμῶ.
Ε'κφλέγω,incendo,Ariſtoph.
Ε'κφλεγόω,ῶ,inflammo,flammam eiaculor.
Ε'κφλύζαι,ebullire.
Ε'κφλύξαι,εἰπεῖν,Apoll.Rhod.i.dicere.
Ε'κφόβηθρον,terriculamentum,ſpectrum.
Ε'κφοβος,ου,ὁ,timore exterritus:expaueſcens.
Ε'κφοινίσσω,cruento,rubefacio,Euripid.
Ε'κφοιτάω,μ.ήσω,procedo, egredior, παρὰ τῆς γυναικὸς ἐξεφοίτων λόγοι,Plut.in Lycurgo.
Ε'κφορά,ᾶς,ἡ, pronunciatio, enunciatio, λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰν μὴ ποιοῦ, arcana ne efferas in vulgus,Periand. ¶ἐκφορὰ etiam eſt impetus equi ſeſſorem auferentis,&frænum commordentis,Xenoph. ¶Itẽ ἐκφορὰ,in columnis proiectura Vitruu.lib.3.cap.3.
Ε'κφορέω,μ.ήσω,π.ηκα,effero,exporto,ἐκφορῇ μισθὸν, mercedem capiat, Ariſtoph. Σὺ δὲ κατὰ τάχος ἐκφόρησον αὐτὸν τὸν πλοῦτον ἐκ τῆς οἰκίας, Lucian. ¶Ε'κφορήσασθαι ὡς πλεῖστα,Demoſt. pro pignerari.
Ε'κφόρημα,ατος,τὸ,& Ε'κφορία, ας, ἡ, & Ε'κφόριον,ου,τὸ,quod pro ſolo penſitatur, fructus, cenſus,Ariſtot.OEcon.li.2.
Ε'κφορος,ου,ὁ καὶ ἡ,aberrans,impos animi,Syneſ. ¶Item exportandus,vulgatus, peruulgãdus, μηδὲ ἐκφορὰ τοῖς ἔξω τὰ πολλὰ τῶν ἡμετέρων μυστηρίων,Nazanz.ἔκφοροι κάλοι, οἱ ἔσχατοι, θεῖοι,funes nautici qui primi ſedata tempeſtate de prora laxãtur,Interp.Ariſtop.Equit.
Ε'κφορτίζεσθαι,exonerari:metaphoricè prodi & & exponi hominum fraudi, Eurip.in Antig.
Ε'κφράζω,μ.άσω,deſcribo,exprimo,eloquor.
Ε'κφρακτικὰ, medicamenta apud Galen. quæ fractos obſtructóſque meatus expediunt.
Ε'κφρασις,ἡ,enarratio,explicatio,Hermog.
Ε'κφράττω,aperio,Dioſcor.
Ε'κφρεῖν,emittere,Ariſtoph.in Veſp. οὐκ ἔτ' αὐτὸν ἐξεφρείομεν,ἀντὶ τοῦ ἐξεφέρομεν.
Ε'κφροντίζω,excogito,diſpicio, Ariſtop.ἐκφροντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.
Ε'κφρόνως,ἀνοήτως,citra mentem,ſtultè.
Ε'κφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,amens,inſanus,vecors.
Ε'κφυάς,άδος,ἡ,appendix.
Ε'κφυγή,ἡ,effugium,fuga,euitatio,Quint.
Ε'κφυής,έος,ὁ καὶ ἡ, præſtans ingenio.
Ε'κφυλλοφορῶ, ſenatu vel ordine aliquem moueo.Ductum à frondib⁹ quibus ſuffragiorum vtebantur loco: Æſchin. κατὰ τιμάρχου.ὡς ἐπανῆλθεν ἡ βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον, ἐξεφυλλοφόρησεν αὐτόν. ¶Hinc ἐκφυλλοφορία, Etymol.
Ε'κφυλος,ου,ὁ,diuerſi generis, Æliano.
Ε'κφυσάω,μ.ήσω,efflo,ventilo. Per metaphoram excito, Ariſtoph. in Pace. ἐξεφύσησε γὰρ τοσοῦτον πόλεμον, tantum bellum excitauit. ¶Ε'κφύσημα,ατος,τὸ,efflatio,venti ſibilus:& inflatio,morbus,Poll. ¶Ε'κφύσησις, Galen. li.5.de Symp.magna & vehemens expiratio.
Ε'κφυσις,εως,ἡ,germinatio, Dioſc.lib.4. ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσα ῥίζα, radix multis capillamentis fibrata. ¶ἔκφυσις etiam Galen.de vſu partium eſt exortus inteſtinorum, quem ex pyloro inteſtinum excipit.
Ε'κφυτεύω,inſero,ἐκφυτεύω εἰς συκῆν, Ariſtot.
Ε'κφύω,produco, germino,Ariſtot.de mundo, ἡ γῆ κατὰ καιρὸν ἐκφύει πάντα.¶ἐκπεφυκέναι μηδὲν, Eurip.ex matre natum eſſe.
Ε'κφωνέω,μ.ήσω,pronuntio,promulgo,Galen.
Ε'κφώνησις,εως,ἡ,pronuntiatio,enunciatio.
Ε'κχαλάζω,demitto,deiicio.
Ε'κχαυνόω,ῶ,emollio.
Ε'κχείρημα,audacia,τόλμη.
Ε'κχειρουργεῖν,fabricare,Plat.in Polit.
Ε'κχέω,μ.εύσω,effũdo,exhaurio,euulgo,κατὰ μόνου τοῦ δέρματος ἐκχεῖται, per ſolam cutem diffunditur,Galen.¶Item exhilaro,Ariſtoph.
Ε'κχηλόω,μ.ώσω,vaſto,negligo,Pauſan.
Ε'κχοΐζω,fodio, σκάπτω.
Ε'κχολοῦσθαι,bile impleri,in bilem verti, Galen.
Ε'κχρηματίζομαι,exigo pecuniam, Thucyd.
Ε'κχρήσει,vtile erit.Herodot.ἐκχρήσει περιυβρίσαι τάδε,ex vſu erit hanc iniuriam intuliſſe.
Ε'κχυλίζω,exugo,ἐκπιέζω,eliquo.
Ε'κχυμίζω,euaporo,exugo, ſaporibus perfruor.
Ε'κχυμοῦσθαι,eſt humorem extra vaſa effundi, Hippocr.περὶ ἀγμῶν,φλεβία δ' ἐκχυμοῦνται.

E'κχύμωμα, & ἐκχύμωσις, Galen.li.5, κτ̀ τόπους, humorum effuſio ſub contuſum locum.
E'κχυρόματα, ceſpites vel collectiones herbarũ.
E'κχυσις, εως, ἡ, effuſio, fluxus, reſolutio, Nazan.
E'κχυτον, τὸ, genus potionis liquidæ, in Epigr.
E'κχυτος, ὁ ϗ ἡ, effuſus. ἔκχυτον κόμμι, in Epigr.
E'κχυτείζω, reiicio.
E'κχύω, fundo. Plutarch. in Camillo, ἱδρῶτας ἀγαλμάτων ἐκχυθέντας, ſudores ſtatuis effuſos. ¶ἐκκεχυμένης ὑψοῦ τῆς πόλεως, vrbe aggeſtu terræ ſublimi, Herodot.
E'κχωρέω, μ. ήσω, π. ηκα, cedo, amoueor, diſcedo, Soph. χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει, hyemes cedunt feraci æſtati.
E'κχωρίζω, μ. ίσω, excerno.
E'κψύχω, μ. ύξω, π. υχα, expiro, animo deficio.
E'κών, όντος, voluntarius, vltroneus, ſciens prudénſque. Plat. in Apolog. πέπεισμαι ἐγὼ ἑκὼν εἶναι μηδένα ἀδικῆσαι, perſuaſum habeo me nemini vltrò feciſſe iniuriam. Xeno. in Tyran. οὔτε σὺ, οὔτε ἄλλος μὲν δὴ οὐδεὶς πώποτε ἑκὼν εἶναι τυραννίδος ἀφεῖτο. ¶οὐχ ἑκὼν ἑκὼν, nolẽs volẽs, Eurip. ἑκούσης τ̃ πόλεως, volẽte ciuitate, Plat.

E Λ

E'λάα, ας, ἡ, Atticè, fructus oleæ. Plat. de Repub. ὄψον ἕξουσιν ἅλας τε δηλονότι ϗ ἐλάας τυρόν.
E'λάδιον, parum olei. E'λάζω, gradior.
E'λαθερὴς, calefactus à ſole, ἡλιοθαλής.
E'λάϊνος, ὁ, oleaginus. ¶Item planta in lacu Orchomenio naſcens, quæ oleæ amerinęque ſpeciem præfert, Theophr. lib. 4, cap. 11.
E'λαιολογεῖν, oliuarum fructus colligere.
E'λαιατὶς, ίδος, ἡ, locus paluſtris.
E'λαῖδες, αἱ, oleæ arbores, oliuæ.
E'λαΐζειν, oleas colere. ¶E'λαΐζων, colore oleæ.
E'λαιηρὴ δρόσος, i. oleum, in Epigram.
E'λάϊνος, oleaginus, Iliad. ν. & E'λαΐνεος, Οδυ. ί.
E'λαιόδευτος, ου, ὁ, oleo irrigatus.
E'λαιόδοχος, ου, ὁ, oleum continens.
E'λαιοκομεῖν, oleas curare. E'λαιόκομος, ὁ, cultor olearum.
E'λαιολόγος, olearum collector, Ariſtoph. νυνὶ δ' ὥσπερ ἐλαιολόγοι χωρεῖ θ' ἅμα τῷ τ̀ μισθὸν ἔχοντι.
E'λαιόμελι, elæomeli, melle craſsius oleũ, Dioſc.
E'λαιον, ου, τὸ, oleum, oliuum, Galen. κτ̀ τόπους, l. 1.
E'λαιοπώλιον, ου, τὸ, vbi oleum venditur.
E'λαιὸς, οῦ, ὁ, miſcens venenũ. ¶E'λαιος, ὁ, oleaſter ſecũdum Æl. Dionyſ. non autẽ ἀγριέλαιος. Eſt & auis de ficedularum genere, Atheneo lib. β. E'λαιωτὸς, oleoſus.
E'λαιοτριβεῖον, vbi oleum conficitur.
E'λαιότρυγον, fex olei, amurca, ἀμόργη, Heſych.
E'λαιουργία, olei confectio.
E'λαιοφόρον, ου, τὸ, omne vas olearium.
E'λαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ferens oleas, oliuifer, Ouid.
E'λαιόφυτον, ου, τὸ, oliuetum: olẽtum, Varroni.
E'λαιόω, oleum reddo, Sophoc. ¶Item pingue & ſplendidum reddo.
E'λαὶς, ίδος, ἡ, olea, Ariſtoph. Heſych. αἰγίλωψ.
E'λαιώδης, pinguis, oleoſus Gazæ, oleaginus.
E'λαιὼν, ῶνος, ὁ, cella olearia, Exod. 23.

E'λαμος, via, ὁδὸς, Heſy. E'λανος, miluus, Heſy.
E'λάναι, Atheneo pro lampadibus: apud Cleantẽ ἀπὸ τ̃ ἕλης, i. calore: apud Nicand. verò vinculum, manipulus ex calamis.
E'λασείω, expeditionem molior, Luci. Charon. ϗ νυνὶ ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν.
E'λασία, ας, ἡ, impulſio, expulſio. ¶Itẽ vectatio, equitatio, Bud. Xenoph. in Hipparch. οἵ τινες δηλώσουσι τοῖς ἱππεῦσιν ἣ χρὴ τὴν ἐλασίαν ποιεῖσθαι.
E'λασίβροντος, ου, ὁ, more tonitrus impulſus. ¶Itẽ magnificus, ἐλασίβροντα ἔπη, Ariſtoph.
E'λασις, impulſio, equitatio, aurigatio, Xeno. 8. παιδ. ¶Expeditio, Arriano lib. 6. ἐδέοντο τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ἔλασιν. ¶ἔλασις βοσκημάτων, abacta pecora. τὴν ἔλασιν ἐξηγέεται, quæ ad tranſmittendum pertinẽt exponit, Herodot. ἔλασις τ̃ ἀγῶν, piaculorum procuratio & ſublatio, Thucydid.
E'λάσματα, laminæ ductiles, Dioſc. lib. 5.
E'λασμὸς, οῦ, ὁ, lamina, fruſtum, Suid.
E'λάσσωμα, ατος, τὸ, diminutio, detrimentum.
E'λάσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, minor: paucior, deterior, inferior. Thucydid. οὐκ ἔλασσον ἔχω, non minus valeo. ἔλασσον ἄπωθεν, propius, Thucyd.
E'λασσον, ονος, τὸ, minus. ἔλασσον μηδὲν τιθῶμεν δυοῖν ψυχαῖν, non pauciores duobus ponamus.
E'λασσόω, ῶ, minuo. ἐλασσούμενοι πολέμῳ, bello impares. Thucyd. ἐλασσοῦμαι τῆς τιμῆς, honor mihi imminuitur, Idem.
E'λαστρέω, ῶ, ago, pello, Herodot. ἐλαστρεόμεναι ὁμοῦ νέες, naues quæ pariter agitantur. Idem, ἐλαστρευμένας τριήρεας, triremes actas.
E'λαστρον, τὸ, quo impellitur, ſiue quod impellit.
E'λάτειρα, expultrix, Bud. Comment.
E'λάτη, ης, ἡ, Grammaticis tria ſignificat: abietẽ. ¶Itẽ extemam & latiorem remi partẽ, quam Virgil. vocat, palmulã, Iliad. ή. ¶Tertiò noui & naſcẽtis in palma fructus inuolucrũ, Dioſc. lib. 1. cap. 151. ¶Pro cymba apud Eurip. ¶Eſt etiam plantæ cuiuſdam maritimæ ſpecies, quæ petris adnaſcitur, Etym.
E'λατὴρ, ῆρος, ὁ, auriga, remex, in Epigram. ἐλατὴρ λύρης, pulſator lyræ. ἐλάτειρα, expultrix, ¶Item genus placentæ latæ, Ariſtoph. in Acharn. & Equitib.
E'λατήριον, medicamentum aluum purgans, idque propriè quod fit ex cucumi ſilueſtri, Plin. lib. 20. cap. 1.
E'λάτης, ου, ὁ, extrema & latior pars remi in nauigio, Palmulam Latini vocant: vnde Maro, *& læuas ſtringat ſine palmula cautes.* ¶ Item, nouus & iamiam naſcens in palma fructus. ¶Neptunus etiã ſic dicebatur Athenienſib.
E'λατικὸς, venatorius.
E'λατίνη, elatine herba, Dioſc. lib. 4. cap. 40.
E'λάτινον μύρον, ἢ ἔλαιον, elatinum vnguentum ſiue oleum, Dioſc. l. 1. cap. 151.
E'λάτινος, ου, ὁ, abiegnus, & poeticè E'ιλάτινος.
E'λατὸς, οῦ, ὁ, ductilis, νῷ ἐλατὰ νοήματα, ſenſus mente.

mente tractandi & capeſſendi,obſcuri,Epig.
Ε'λαξον,indumentum ſuccinctum,ἔνδυμα.
Ε'λαττον,minus, Plat. Epiſt.7.
Ε'λαττονάκις,minus , rarius.
Ε'λαττονέω,μ.ήσω,π.ηκα,minuo,Accuſat.
Ε'λαττόνως,minus,Plat.
Ε'λαττόομαι,ȣμαι,detrimentum accipio, pauperior fio,inferior ſū. ἐλαττομένοις παντὶ τῷ βίῳ, Iſocr.tōta vita viliores,deteriores.
Ε'λαττόω,μ.ώσω,π.ωκα,imminuo. ἐλαττοῦ τὴν πόλιν,ciuitatis commodis detrahere, Iſocrat.
Ε'λάττωμα,ατος,τὸ,vitium,defectus, imbecillitas,ἐλαττώματα τῶν πολέμων, Ariſtid.
Ε'λάττων,comparatiuum, à μικρὸς, minor, paucior.ἔλαττον ἔχειν,vinci & ſuperari in re aliqua, Demoſt.πρὸς Λεπτίν. ¶ Ε'λάττωσις,εως,ἡ,imminutio Cicer.extenuatio,eleuatio.
Ε'λαττωτικὸς,ȣ,ὁ,qui diminuit, non rigidus.
Ε'λαύνεσθαι,dicitur equus emitti,&ad curſum impelli, Xenoph.in Hipparch. καὶ τὰ κατάντη τάχυ ἐλαύνεσθαι εἰθισμένοι. ¶ Item arcerſi & accuſari,Heraclit. ἡρἀκλειτος ἐλαύνεται ἀσεβείας,accerſitur impietatis. ¶ Capitur & Actiuè,Iliad.λ.ῥύσι' ἐλαυνόμενος.
Ε'λαύνω καὶ ἐλάω,μ.άσω,π.κα,impello, ago,inſtigo.Herodian.ὑπό τε τῆς συνέσεως τῶν ἔργων ἐλαυνόμενος, ſtimulatus à conſcientia ſcelerum.ἐλαύνω σε κακοῖς, malis te diuexo, Euripid. ¶ Interdum remigo, Odyſſ.ό, ἄστυ δ' ἐλαύνετε νῆα, in vrbem nauē ducite & impellite.¶ Interdum agito currum, Ariſtoph. ὅταν σὺ μέγας ὢν,ἅρμ' ἐλαύνης πρὸς πόλιν.Idem cum duobus Accuſ. ἐμὲ μὲν σὺ τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμοις, quòd me curſibus agitas. Item Iliad.ά.ἐμὰς βοῦς ἤλασαν. ¶ Interdum expeditionem ago, Lucian. ἐλάσας ἐπὶ Ι'νδοὺς γυναικείῳ στρατῷ. ¶ Interdum promouere, progredi, euadere,εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακὼς, qui erudiriſsimus euaſit, Plutarch. ¶ Item equitare,equóque vehi, Xenoph.in Hippar. ¶Itē excitare, vt Iliad.ά.ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον,mouetis tumultum.¶ Interdum refertur ad eas res quas producere ſolemus,vt eſt ferrum,ſiue æs,Iliad.12.¶ἤλασαν τάφρον, duxerunt foſſam, Iliad. μ. ¶ Pro percutio. Odyſſ. έ, νῆα κεραυνῷ Ζεὺς ἐλάσας, i. πλήξας. ¶Item vulnero, Heſiod.ἤλασα μηρὸν, traieci femur. ¶Item expio,Hermog. τὸ κυλώνιον ἄγος οὐκ ἠθέλησαν ἐλάσαι, ſcelus expiare Cylonium noluerunt.
Ε'λαφεῖν,fugere more cerui.
Ε'λάφειον,ȣ,τὸ,cornu,vel caro cerui.
Ε'λάφειος,ὁ,ceruinus,& meticuloſus, Galen.
Ε'λαφηβόλια,feſta Dianæ,Plutarch.de Virt.
Ε'λαφηβολία,ἡ, venatio ceruorū, Soph.in Aiace.
Ε'λαφηβολιὼν,ῶνος,ὁ, December, quòd cerui eo menſe Dianæ immolabantur,Ariſtot.
Ε'λαφηβόλος,ȣ,ὁ,venator ceruorum. Generaliter ab Homer.accipitur pro quouis venatore.
Ε'λάφιαι, & ἐλάφιον,ceruorum tali,Heſych.

Ε'λαφίνης,ȣ,ὁ,hinnulus,νεβρός.
Ε'λαφοβόσκον, herba quam ceruæ monſtrauere, Dioſcorid.lib.3.cap.80.
Ε'λαφος,ȣ,ὁ vel ἡ,ceruus, cerua,Iliad.α. ¶Itē placenta quędam,quæ in ἐλαφηβολίᾳ, feſto Dianæ parabatur. Vide Athen.
Ε'λαφοσκόροδον,genus allii, Dioſc.lib.2.ca.185.
Ε'λαφρόω,alieno.
Ε'λαφρία,ἡ,leuitas & ſtultitia.
Ε'λαφρίζω,leuo,Suid.διασηκῶ, lib.1.Epigram. ἐλαφρίζων ἀπὸ γαίης ψυχήν.
Ε'λαφροειδὴς, tunica illa tenuis, qua teſticuli inuoluuntur.
Ε'λαφρὸς,ȣ,ὁ,leuis,agilis. Plat. ἐλαφρὰ δ' ἡ δέησις,leuis petitio. Diſcor.lib. 2.ἐν ἐλαφρῷ ποιησάμενος,minimi faciens.
Ε'λαφρότατος,ὁ,pro manſuetiſsimo,Etymol.
Ε'λαφρότερον,leuius, facilius.
Ε'λαφρυνίζω,μ.υνῶ,π.υγκα,alleuo,Accuſ.
Ε'λαφρῶς,citò, leuiter,Homer.
Ε'λάχιστα,minimé.ἐν ἐλάχιστα,imprimis.
Ε'λάχιστος,ȣ,ὁ,minimus, paucisſimus, breuiſsimus,infimus. ὡς ἐν ἐλαχίστῳ δηλῶμαι,vt breuiſsimè demonſtrem.ἐν ἐλαχίστοις δυσὶν ἐγγίνεται,in duobus ſaltem conficitur.ἐν ἐλαχίστοις τέτταρσι,ad minimū in quatuor, Ariſtot.li.4. Ethic.δι' ἐλαχίστης βȣλῆς κράτιστος γνώμων, rerum præſentium breuiſsima conſultatione optimus ęſtimator, Thucyd.
Ε'λαχίων,ὁ καὶ ἡ,minor,vilior,pauperior,Etym.
Ε'λαχὺς,vilis, paruus,pauper,Etymol. ¶ἐλαχὺ σκάφος,in Epigr.breuis ſcapha.
Ε'λαχύτερος,ὁ,vilior,minor,pauperior,Etym.
Ε'λάων,οντος,ὁ, inſequens.
Ε'λαιὼν,ῶνος,ὁ,oliuetum.
Ε'λδομαι,cupio,curo,ἐπιθυμῶ:vnde & ἐέλδωρ.
Ε'λδαίνω,ſplendidum & amabile reddo,cupio.
Ε'λδωρ,ορος,τὸ,deſiderium,ἐπιθυμία.
Ε'λεαίρω,μ.αρῶ,π.ηκα,miſereor,Iliad.ζ.
Ε'λεᾶς, auis,apud Ariſtoph.in Auib.
Ε'λεάται,ſerui Lacedæmoniis,Athen.lib.6.
Ε'λεατῆρες,oliuantes,qui ſtringūt oleas, Poll.7.
Ε'λέαζος,œconomię totius præfectus, Athen.li. 4.¶Qui etiam ἐλέαζοι vocantur Artemidoro.
Ε'λεγαίρειν,vel Ε'λεγαίρειν,deſipere,παραφρονεῖν.
Ε'λεγεινὸς,ὁ,moleſtus,lugubris.
Ε'λεγεία,ας,ἡ,&Ε'λεγεῖον,ȣ,τὸ,elegia,elegiacum carmen,mœſtum poema,ἐπιτάφιον ποίημα.
Ε'λεγειοποιὸς,ȣ,ὁ,confector elegiarum.
Ε'λεγεῖος,ȣ,ὁ,verſus ad mœſtitiam.
Ε'λεγῖνοι,οἱ,piſces gregales, Ariſtot.lib.9,Anim.
Ε'λεγκτικὸς, qui redarguit & refutat. ἐλεγκτικοὶ λόγοι, ſermones ad coarguendos qui contrà diſputant,Quint. lib.2.cap.16.
Ε'λεγκτὸς,ὁ,argutus,ad refellendum inſtructus.
Ε'λεγμὸς,ȣ,ὁ,refutatio,μέμψις,ἀτιμία,
Ε'λεγος,ȣ,ὁ,luctus,lamentatio,Apoll. 2.οἰκτροῖσιν ἐλέγοισιν ὀδύρεται. Ariſtoph. in Auib. φοῖβος ἀκȣ́ων τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλει.
Ε'λεγξις,εως,ἡ,ἐλεγμὸς,redargutio,2.Petr.2.

Ἐλεγχεία, ας, ἡ, increpatio, ὄνειδος, ὀνείδισις, ὕβρις.
Ἐλεγχείη, ἡ, dedecus, probrum, Odyſſ. ξ.
Ἐλεγχὴς, vituperandus, indecorus, Iliad. γ.
Ἐλέγχιστος, ὁ, maximè redarguendus, Iliad. β.
Ἐλέγχομαι, arguo, ἐλέγχω, reprehendo.
Ἔλεγχος, ου, ὁ, refutatio, reprehẽſio. ἔλεγχον ποιοῦμαι τῷδε, hoc coarguo, Plut. ¶Item argumentum probatio, examen. ἔλεγχον ἔδοσαν τῆς αὐτῶν ἀρετῆς, Iſocr. ¶Item Index, quem vulgò tabulam vocant.
Ἔλεγχος, εος, τὸ, i. ὄνειδος, probrum, dedec⁹. Iliad. ε. ὦ πέπονες κακ' ἐλέγχεα.
Ἐλέγχω, μ. ἐγξω, π. εγχα, arguo, argumětis conuinco. οὔ μ' ἐλέγξαι, μ' ὅπως δύνασαι περὶ τούτου, Ariſtop. in Plut. ¶Item reprehendo, Interp. Xenoph. ¶Pro comperio, Xenoph. εὐθὺς ἐλεγχθήσεται γελοῖος ὤν. ¶Item premo, Aphr. τὸ σῶμα τῷ οἰκείῳ βάρει ἐλεγχόμενον καταπίπτει. ¶Pro ſcrutari & ſciſcitari, Arrian.
Ἐλεδώνη, ης, ἡ, polypi ſpecies, Ariſtot. lib. Anim.
Ἐλεεινὰ, miſerabiliter Cicer. miſeranter Gell.
Ἐλεεινολογέομαι, conqueror oratione, commiſerationem in epilogo cieo, Hermog.
Ἐλεεινολογία, ας, ἡ, oratio miſerabilis.
Ἐλεεινὸς, οῦ, ὁ, miſerabilis, Plat. in Apol. ἐλεεινὰ δράματα, fabulæ miſerabiles.
Ἐλεεινῶς, miſerabiliter, Demoſth.
Ἐλεέω, μ. ήσω, π. ηκα, miſereſco, miſereor, Accuſ. Odyſſ. ξ. καί μ' ἐλέησε, mei eſt miſertus.
Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, miſericordia: & quod erogatur pauperibus.
Ἐλεήμων, ονος, ὁ, miſericors, clemens, Ariſtoph. in Pace, Οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.
Ἐλεητὺς, ύος, ἡ, miſericordia, Odyſſ. ξ.
Ἐλεθαίρειν, laſciuire.
Ἐλεεθερὴς calidus, inſolatus.
Ἑλεία, & εἵλα, ſplendor, aut calor ſolis, Heſych.
Ἐλείας, ὁ, paluſtris locus anguſtus, Ariſtoph. in Auib. ¶Ἐλείας verò, auis apud Callimach.
Ἐλελύω, milito.
Ἕλεον, ου, τὸ, genus herbæ paluſtris, Theophr.
Ἑλεονόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, in palude paſcens ſeu agens. Argon. 2. νύμφαι ἑλεονόμοι, paluſtres.
Ἕλεος, ὁ, paluſtris. ἕλειος ὁ βίος, Ariſtot.
Ἐλεὸς, οῦ, ὁ, glis, animal de quo Ariſtot. 5. Anim.
Ἑλεοσέλινον, τὸ, paludapium, i. apium paluſtre.
Ἑλεόχρυσος, ὁ, aurelia flos agreſtis, herbæ gen⁹, de qua Theophr. lib. 4. hiſt. plant.
Ἐλεκοὶ, τὰ τῶν ἀμπέλων κλήματα, palmites vitis.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica, qua in properatione ac bellicis pæanibus vti ſolent, Plut. in Theſ. ¶Apud Æſchyl. in Prom. ἐλελελελελεῦ, lamentationis, & θρηνῶδες ἐπίφθεγμα.
Ἐλελίζω, μ. ίσω, π. ικα, clamo in bello, Xenoph. ἀναβ. ά. ¶Item lamentor, Ariſtoph. in Auib. πολυδάκρυν ἴτυν ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσι. ¶Item ἐλελίζω, in Fut. ἐλελίξω, pro ἐλελίσσω, torqueo, Nonn. ἐλελίζεται αἴθοπι νύσσῃ.
Ἐλελισφακίτης οἶνος, vinum ſaluiatum, Dioſc.
Ἐλελίσφακον, τὸ, & Ἐλελίσφακος, ἡ, ſaluia, Dioſc.

Ἐλελίζω, μ. ίξω, π. ιχα, conuoluo, implico, Iliad. β. de dracone: τὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν. ¶Iliad. ά. μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον, tremefecit.
Ἑλένη, etiam vas de quo Poll. lib. 10.
Ἑλένιον, è lachrymis Helenæ natum: herba Latinis Inula vocata, Dioſc. lib. 1. ca. 27, & 28. Plin. li. 21. ca. 10. Renibus auxiliatur, Aphr.
Ἐλενοὶ, Heſych. vitium palmites.
Ἐλεοδύτης, ου, ὁ, menſæ miniſter, Athen. lib. 4.
Ἑλεότρεπτος, ὁ καὶ ἡ, nutritus in palude, Iliad. β. ἑλεότρεπτον τε σέλινον, i. ἐν ἕλει τετραμμένον.
Ἐλεὸν, menſa coquinaria, Ariſtop. in Equit.
Ἐλεὸν, miſerabiliter, miſeré. Heſiod. μύρετο ἤδ' ἐλεὸν, lamentabili ploratione lugebat.
Ἔλεος, εος, τὸ, ἐλεημοσύνη, & Ἔλεος, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio: ἐλέου τυγχάνω, veniam impetro, Demoſth. ¶Item pro ſtipe, Phocyl. ἔλεον χρήζοντι παράσχου, egenti ſtipem eroga.
Ἐλεὸς, οῦ, ὁ, auis proprium & fluuii. ¶Ponitur & pro menſa coquinaria, Odyſſ. ξ.
Ἑλεοσέλινον, apium paluſtre, Dioſc. lib. 3. cap. 75.
Ἐλεοῦν, oleas ſtringere, Poll. lib. 7.
Ἑλέπολις, machina obſidionalis, Ammiano, 23.
Ἑλέπτολις, εως, ὁ, vrbis vaſtatrix, Eurip.
Ἑλεσπίδες, αἱ, loci paluſtres, aut potius petroſi.
Ἑλετὸς, οῦ, ὁ, qui capi poteſt, αἱρετός.
Ἐλευθερία, ας, ἡ, libertas, liberalitas.
Ἐλευθεριάζω, liberè ago, libertatem vſurpo. Crates Diogeni, ἀπὸ μὲν δὴ πλούτου ἤδη ἐλευθεριάζομεν, Bud. Comment.
Ἐλευθέρια, τὰ, certamen epinicium pro libertate, Plaut. in Perſa.
Ἐλευθεριαστικὸς, liberè loquens ſeu agens.
Ἐλευθερικὸς, οῦ, ὁ, liber, Plat. de Leg.
Ἐλευθέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, liberalis, libero homine dignus, ingenuus: Xenoph. γυνὴ ἐλευθέριος φύσει, mulier liberali ingenio. Plat. ἐλευθέριον σχῆμα τῆς πολιτείας, vocat liberã formã Reip.
Ἐλευθεριότης, ητος, ἡ, liberalitas.
Ἐλευθερίως, liberaliter, ingenuè, Xenoph.
Ἐλευθερωτὴς, οῦ, ὁ, qui liberos reddit.
Ἐλευθερόπαις, liber, ἐλευθερόπαις δῆμος, Epigr.
Ἐλευθεροπράσιον, τὸ, crimen plagii, Poll. lib. 3.
Ἐλευθεροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, munificus, liberalis.
Ἐλευθεροπρεπῶς, liberaliter, vt decet liberum.
Ἐλεύθερος, ου, ὁ, ingenu⁹, liber, liberalis, ἐλευθέρα παιδεία, Plat. Epiſt. 7. liberalis doctrina. ἐλεύθερον ποιεῖν ἀπὸ βαρβάρων, Eidem. à barbaris liberum reddere. ¶ἐλεύθερος κρατὴρ, i. ἐλευθερικὸς, pro patria ab obſidione liberata, Iliad. ζ. ¶ἐλευθέρα ἀγορὰ, forum quoddã in Theſſalia, Ariſtotel. in Polit.
Ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, libertas loquendi.
Ἐλευθεροστομῶ, liberè loquor, παρρησιάζομαι.
Ἐλευθερόω, μ. ώσω, π. ωκα, libero, liberũ reddo. Plat. Epiſt. 8. ἀπὸ βαρβάρων ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν, à barbaris vrbem liberauit.
Ἐλευθέρως, liberaliter, ingenuè, Ceb. Theb.
Ἐλευθέρωσις, libertas, redemptio.

Ἐλευθὼ,Lucina,à veniendo dicta,in Epigr.

Ἐλεύθω,μ.ἐλεύσομαι,μεσ.π.ἤλυθα, & Atticè ἐλήλυθα.ἀόρ.β.ἤλυθον & ἦλθον, venio.

Ἐλευσέα,bryonia herba,βρυωνία,Heſych.

Ἐλευσίνιος,ὁ,Eleuſini⁹.οἱ ἐλευσίνιοι,verſus quidam, ſeu opus Æſchyli,Plutar. in Theſ.

Ἐλευσίνια, τὰ, ſacra Cereris, quæ Athenienſes magnis myſteriis celebrabant.

Ἔλευσις,εως,ἡ,aduentus,ἄφιξις.

Ἐλευτέριος,ου,ὁ,amœnus.

Ἐλεφαίρω,decipio, noceo, Heſiod. ἔνθ' ἀφ' ὅγ' οἰκείων ἐλεφαίρετο φῦλ' ἀνθρώπων,i.ἔβλαπτε.

Ἐλεφανταγωγὸς,οῦ,ὁ,& ἐλεφαντάρχης,ου,ὁ,elephãtorum præfectus,Poll.lib.1. ¶Hinc Ἐλεφανταρχία, imperium in has beluas Terent.& Ἐλεφάντειος,elephantinus. ¶Ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, genus lepræ, qua cutis aſpera, & elephanti corio ſimilis efficitur, Celſ.li.3.c.25. ¶Ἐλεφαντιάω,ῶ,elephãtia laboro,Dioſc.l.1.

Ἐλεφάντινος,ου,ὁ,eburneus,candidus: ἐλεφάντινος τάριχος, de quo vide Ariſtophan. in θεσμοφορ. & Athen.lib.3.

Ἐλεφαντόδετος,ebore reuinctus,Eurip.

Ἐλεφαντόκωπον,τὸ,manubrium eburneum.

Ἐλεφαντόπους,Athen.lib.2.pedibus eburneis.

Ἐλέφας,αντος,ὁ,elephas animal,& ebur,Lucia. ¶Item ἐλέφας, genus poculi de quo Athen. lib.11.¶Item elephas morbi genus,Dioſcor.

Ἐλεωτρεὺς,piſcis,de quo Athen.lib ζ.

Ἕλη,ης,ἡ,caliditas,propriè ſolis ſplendor & calor. ¶Ἐλήγερις,epith. Cereris quòd fruges ſolis æſtu ad maturitatem perducat.

Ἔλημμα,τὸ,defectus.

Ἐλιγδες,αἱ,apud Poetas dicuntur lineæ & rugæ quædam in palpebris,Poll.lib.1.

Ἕλιγμα,ſiue εἵλιγμα,volutatio,verſio,conuerſio. ¶ἑλίγματα,monilia,ψέλλια,Heſych.

Ἑλιγμὸς,vertex,conuerſio,gyrus,replicatio.

Ἐλιγρὸς,humidus.

Ἐλιθερεῖν,apricari.

Ἑλίκη, ης, ἡ, Helice Achaiæ vrbs, terræ motu ſublata. ¶Item Helica, ſalicis quædam ſpecies,quia vitilis & tortilis,Theophr. de hiſt. plãt.3.cap.13. ¶Item inter aſtra maior vrſa.

Ἑλικοβλέφαρος, ὁ καὶ ἡ, pulcher, rotundis oculis vel nigris, Veneris epitheton.

Ἑλικοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,clauiculatus,rotundus,reuolut⁹.ἑλικοειδὴς γραμμὴ,linea tortuoſa,Plut. in Numa. ¶De Luna dicitur, quòd obliquo incedat curſu. ¶Ἑλικοειδῶς, q. clauiculatim, volutatim,κυκλοειδῶς,Heſych.

Ἑλικὸς,οῦ,ὁ,niger,Cæl.lib.7.cap.29.

Ἑλικτῆρες,οἱ,inaures,ἐνώτια,ἐλλόβια, Poll. lib.2.

Ἑλικτὸς,οῦ,ὁ,volubilis,ſe voluens,qui ſe glomerat,inuolutus,Theophr.hiſt.3.cap. vlt.

Ἑλικὼν,ῶνος,inſtrumentum muſicum,ἐννεάχορδον,Ptol.in muſicis:& Procl.in Heſiod.

Ἑλικωνιάδες μοῦσαι,ſic dictæ ab Helicone mõte Bœotiæ:Vide Procl.in Heſiod.

Ἑλικῶπις,ιδος,ἡ,ad ſeſe hominum vertens oculos:vel nigris oculis decora,Iliad.α.

Ἑλίκωψ,ωπος, nigris oculis præditus, Iliad.α. ἑλίκωπες ἀχαιοὶ, i. μελανόφθαλμοι, ἢ ἑλικοειδῶς τοὺς ὦπας κινοῦντες,Interp.

Ἐλινδύω,criminor,tardè incedo,Suid.

Ἔλινος,ramus,κλάδος,Nicand.in Alexiph.

Ἔλινος, Athen.lib.ιδ,ἡ ᾠδὴ τῶν ἱστουργούντων.

Ἐλινύω, vel ἐλιννύω, mutus & ſine ſenſu ſum, torpeſco, moror, Herodot. ἐλίνυον οὐδένα χρόνον,nullum tempus intermittebant. ¶Itẽ milito, Heſych. ¶ἡσυχάζω,βραδύνω,Suid.

Ἕλιξ,κος, ἡ, circunuolutio, volumen, vertigo. ¶Marcellus notat à Plinio dici pampinos, quos Dioſcorides, τὰς ἕλικας, vocat in vite. ¶Ἕλικες in architectura ſunt in columnarum capitulis & abacis ornamenta, quæ volutæ & helices dicuntur à ſimilitudine clauicularum & capreolorum, Vitr. lib. 4. cap.1. ¶Ἕλιξ,etiam eſt pala anuli,Ioſeph.de Antiquit.ἡ σφενδόνη. ¶Ἕλικες etiam Geometris ſunt ſpiræ,lineæ ſiue circuli tortilis pampini modo circunducti,nec in ſeſe redeũtes. ¶Ἕλιξ præterea auris circumactum, Plin. Vide Poll.& Heſych.¶Ἕλιξ,item vinea machina obſidionalis,Euſtath.¶Eſt etiam nomen tertiæ ſpeciei hederarum, Dioſc. ¶Ἕλιξ etiam Adiectiuè capitur pro intorto &implicito, li. 1.Epigr. πλόκαμος γὰρ ἕλιξ ἐπιδέδρομεν ὤμοις, capillus retortus.

Ἕλιος,genus quoddam muſcarum,Cæl.li.13.

Ἑλισμὸς,οῦ,ὁ,implicatio,Plutar.in Theſ.ἑλισμοὶ τοῦ λαβυρίνθου,errores Labyrinthi.

Ἑλίσσω,μ.ίξω,π.ιχα, verto,voluo, circumago, roto,implico,circũflecto. Soph. ἑλίσσων πλάταν ἁλίαν,i.ἐλαύνων,agitans remum.¶ἑλίττεται τὰ σμήνη,aluei vindemiantur,Ariſtot.

Ἑλίχρυσος,quod & ἑλίχρυσον,&ἐλειόχρυσος,plãta de qua Theophr. lib.9.de hiſt.plant.c.21. Theocrit.κισσὸς ἑλιχρύσῳ κεκονισμένος:Interp. εἶδος φυτοῦ,οὗ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ,καὶ ἔστι χρυσοειδές. ἄλλοι δὲ βοτάνην λέγουσι κροκοειδῆ, καὶ χρυσίζουσαν.

Ἑλκεσίπεπλος,ου,& Ἑλκεχίτων,ωνος,ὁ καὶ ἡ, veſtem trahens, i. habens longam veſtẽ,Hom.

Ἑλκέω,μ.έσω, vel ήσω,traho,vim facio,Hom.

Ἑλκηδὸν,tractim,trahendo,Heſiod.

Ἑλκηθμὸς,οῦ,ὁ,tractio,laniatio,Iliad.ζ.

Ἕλκηθρον,ου,τὸ,traha,buris aratri,Theophraſt.

Ἑλκηίς, Heſych.ἡ λιθάργυρος.

Ἑλκίαγοι,οἱ,qui onera funibus moliuntur.

Ἑλκίζω,μ.ίσω,π.ικα,traho,Accuſ.¶Ἑλκτικὸς,οῦ,ὁ,vim habens attrahendi, Dioſc.lib.1.c.184. ¶ἑλκτικὰ ὄργανα,tractoriæ machinæ,Vitr.

Ἑλκοποιέω,ῶ,exulcero,ἑλκόω.

Ἕλκος,εος,τὸ,vlcus,papula,vomica: ἕλκος ἀνίατον,lethale vulnus,Plat.de Leg.¶Pro paſtorali fiſtula, apud Theocr.

Ἑλκόω,μ.ώσω,π.ωκα,vlcero,exulcero,vulnero.

Ἑλκτὸς,οῦ,ὁ,ductilis.

Ἑλκύδριον,ου,ὁ,vlcuſculum,Ariſtoph.in Equit.

Ε῎λκυσις, tractus Plinio, attractio, Theoph. de Cauſ. lib. 1. ca. 16. Ε᾽λκυθμὸς, ῦ, ὁ, tractio, Idem.

Ε῎λκυσμα, argenti ſcoria, Dioſc. lib. 5. ca. 110.

Ε᾽λκυσμὸς, ῦ, ὁ, tractus. Ε᾽λκτὸς, ductilis.

Ε᾽λκυστάζω, μ. άσω, π. ακα, traho lacerando.

Ε᾽λκυστὴρ, ῆρος, ὁ, capiſtrum, hauſtrum.

Ε᾽λκυστικὸς, ῦ, ὁ, vim habens trahendi.

Ε᾽λκυστίνδα, ludi genus, quale eſt σκαπέρδα.

Ε᾽λκύω, μ. ύσω, π. υκα, & Ε῎λκω, μ. ξω, π. χα, traho, eruo, produco, ἑλκύσαι πλίνθους, lateres ducere, Herodot. ἕλκετο δ᾽ ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, extrahebat. ¶Pro vlcero, Aphrod. 1. Probl. ἐπιτιθέμενα τῷ δέρματι ἕλκουσιν αὐτό. ¶Ε᾽λκομένη ναῦς, nauis ſubducta, Homer.

Ε᾽λκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, exulceratus, vlceroſus.

Ε῎λκωμα, ατος, τὸ, vlceratio Plin. vulnus.

Ε᾽λκωματικὸς, ῦ, ὁ, & Ε᾽λκωτικὸς, exulcerãs, vim habens exulcerandi, Dioſc. lib. 1. cap. 18. ἑλκωτικαὶ δυνάμεις, exulceratoria medicaměta.

Ε῎λκωσις, εως, ἡ, concuſsio, exulceratio, vulnus.

Ε᾽λλὰ, ᾶς, ἡ, ſella, καθέδρα, Heſych.

Ε᾽λλαμβάνομαι, complector, Dioſc. lib. 4. ἐλλαμβανομένη ταῖς ἕλιξι, apprehendens clauiculis.

Ε᾽λλαμπρύνομαι, ſplendeſco, clareo, luceo, magnificentiam oſtento. Phalar. οὐκ ἔχω πρὸς οὓς ἐλλαμπρύνωμαι ταῖς χερσί.

Ε᾽λλαμπτικῶς, illuminatè Cicer.

Ε᾽λλάμπω, illuſtro, illumino, cum Datiu. Them. 3. de Anim. ¶Herodot. ἐλλάμψεσθαι οὐκ ἐλπίζοντες τῇσι νηυσὶ, quum nulla ſpes eis è claſſe effulgeret, ſic Valla.

Ε῎λλαμψις, illuſtratio, Nazanz.

Ε᾽λλανὶς χθὼν, Græcia, Soph. in Aiace.

Ε᾽λλανοδίκαι, præfecti in Olympiaco certamine.

Ε᾽λλανοδικεῖν, iudicem eſſe ſacrorũ certaminum, Pauſan. 1. Eliacõn.

Ε᾽λλὰς, άδος, ἡ, Græcia: Vſurpatur aliquãdo Adiectiuè, ἑλλὰς χώρα, Herodot. lib. 1.

Ε᾽λλάσαι, concludere, prohibere.

Ε᾽λλεβορίᾶν, & ἐλλεβορίζειν, inſanire, elleboro indigere, purgare elleboro. ¶Scribitur & cũ aſpiratione: Vide Adagium, πῖθ᾽ ἐλλέβορον. ¶Ε᾽λλεβορισμὸς, ῦ, ὁ, purgatio quę fit veratro. Ε᾽λλεβορίνη, herba de qua Dioſc. lib. 4. c. 109.

Ε᾽λλεβορίτης οἶνος, vinum ex elleboro confectũ.

Ε᾽λλέβορος, ſiue ἐλλέβορον, helleborum, veratrum, Vide Dioſc. lib. 4. ca. 151. & Plin. 35. cap. 5.

Ε᾽λλεδανὸς, ῦ, ὁ, faſcis, vinculum. Heſiod. οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἐν ἐλλεδανοῖσι δέον, alii manipulos ligabant.

Ε῎λλειμμα, ατος, defectio, delictum. ¶ἐλλείμματα, reliqua penſionis non perſolutæ, Syneſ.

Ε᾽λλειπὴς, ὁ καὶ ἡ, mutilus, cui non ſatis eſt. Polyb. ἐλλειπέστερον τῆς ἀληθείας εἰρηκέναι, minus quàm pro rei veritate, Thucyd. ἐλλιπεῖς προθυμίας ἦσαν, eis deerat alacritas, Idem.

Ε᾽λλείπομαι, aſſequi nequeo, efficere non poſſũ, Xen. περὶ ἱππικῆς, Πολλοὶ γὰρ οὐ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἄπειροι εἶναι, τούτων ἐλλείπονται.

Ε᾽λλείπω, μ. ψω, π. ειφα, indigeo, vt ἐλλείπω βιβλίων, Xen. ¶Item aliquid prętermitto, non exactè facio, Iſocr. in Nicocle, φημὶ δὲ προσήκειν ἕκαστον ὑμῶν ἐφ᾽ οἷς ἐφέστηκεν ἐπιμελῶς καθ᾽ ὁπότερον γὰρ ἂν ἐλλείπητέ τι τούτων, ἀνάγκη ταύτῃ κακῶς ἔχειν τὰς πράξεις. ¶Aliquando abſum, Idem, τοσοῦτον ἐλλείπει τοῦ λυπεῖσθαι, ὥστε καὶ χαίρει. ¶Item pro relinquere, ἐλλείπειν τὸν βίον, excedere vita, Lucia. ἐλλείπω τῶν ἔργων, relinquo opera, Ariſtot. in Polit.

Ε᾽λλείχειν, lingere, ἐμφορεῖσθαι.

Ε῎λλειψις, ἡ, defectio, inopia, impedimentum.

Ε᾽λλέρος, inimicus, iniuſtus, malus.

Ε῎λλερα, Herodot. quæ paſſim ſunt in ore.

Ε῎λλην, ηνος, ὁ, Græcus, Soph. ¶In ſacris literis opponitur Iudæo, Gentilis.

Ε᾽λληνίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſentio cum Græcis & illis faueo, ad Græcorum literas me transfero, & Græcè loquor, Æſchin. ἑλληνίζω τῇ φωνῇ.

Ε᾽λληνικὸς, ῦ, ὁ, Græcanicus. ἑλληνικὴ παιδεία, Græcanicæ literæ, Lucian.

Ε᾽λληνικῶς, Græcanicè.

Ε᾽λλήνιος, Gentilis, Nõn. ἑλλήνια τέκνα διδάξῃ.

Ε᾽λληνὶς, ίδος, ἡ, Græca, ἑλληνίδες πόλεις, Thucyd.

Ε᾽λληνισμὸς, Græcorum verborum proprietas, Aphth. ¶Ε᾽λληνιστὴς, ῦ, ὁ, Græculus, Græcorum imitator. ¶Ε᾽λληνιστὶ, Grecè.

Ε᾽λληνοδίκαι, Græci præſides, Herodot.

Ε᾽λληνοταμίαι, οἱ, magiſtratus quidam ærario præfecti, quæſtores Græciæ, Poll. lib. 8.

Ε᾽λλησποντία, ας, ἡ, Herodot. ſubſolanus ventus.

Ε᾽λλησποντίας, ῦ, ὁ, ventus in Attica pluuias excitans, Ariſtot. Probl. ſect. 26. quæſtione 58.

Ε᾽λλίζω, vello, τίλλω. Ε᾽λλικτὴρ, ſpecies inauris.

Ε᾽λλιμενίζω, μ. ίσω, ſum in portu. ¶Applico, portum capio, Syneſ. ¶Item exigo tributum, Ariſtoph. apud Poll. lib. 9, ἐλλιμενίζεις ἢ δεκατεύεις. ¶Ε᾽λλιμένιον, ου, τὸ, portorium, Ariſtot.

Ε᾽λλιμενιστὴς, ῦ, ὁ, exactor. Ε᾽λλινίω, celebro, ὑμνῶ.

Ε᾽λλιπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nõ integer, imperfectus, Plat.

Ε᾽λλόβιον, τὸ, ornamentum ab aure dependens.

Ε᾽λλοβοανθὴς, florem in ſiliqua edens.

Ε῎λλοβος καρπὸς, fructus in ſiliqua. Theophr. ὁ δὲ καρπὸς ἔλλοβος καθάπερ τῶν χεδροπῶν, ſiliquatus vt leguminum. ¶Ε᾽λλοβοσπέρματα, quæ ſemen ſiliqua habent incluſum. ¶Ε᾽λλοβώδη, ſiliquata vel ſiliquas ferentia, Theoph.

Ε῎λλογα ζῶα, ratione prędita.

Ε᾽λλογεῖν, imputare, expenſum ferre.

Ε᾽λλόγιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, eximius, eloquens, probus, præſtans. ἐλλόγιμος ῥήτωρ, Plat. in Phædro.

Ε᾽λλοπεῖς, piſces quia muti, ſquamati.

Ε᾽λλοπεύειν, piſcari, ἰχθυᾶσθαι, Theocrit.

Ε᾽λλοπὶς, ἡ, gratioſa, decora, εὐόφθαλμος, χαροπή.

Ε᾽λλὸς, ῦ, ὁ, hinnulus, Odyſſ. τ. κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν Α᾽σπαίροντα λάων, ἰ. νεογνὸν ἔλαφον. ¶Item ἐλλὸς, mutus, Soph. μαστιγ. ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν.

Ε᾽λλόφονος, ἡ, Diana, ab occidendis ceruis.

Ε᾽λλοχάω, ῶ, inſidior, deliteſco, Plat. in Sympoſ. ὦ Η᾽ράκλεις τουτὶ τί ἦν; Σωκράτης οὗτος ἐλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο. ¶Dicitur etiam ἐλλοχῶμαι, Alciph. in epiſt. Menandri.

Ε῎λλοψ,

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, piſcis : eò quòd muti ſint piſces, Heſiod. δελφῖνες ἐϑνέων ἔλλοπας ἰχθῦς. ¶Item piſcis quidam peculiaris, qui & ἱερὸς ἰχθῦς: Vide Athen. lib. ζ.

Ἐλλυχνιασμένος λύχνος, Dioſc. lucerna accenſa.

Ἐλλύχνιον, ου, lucernæ funiculus, Poll. lib. 10.

Ἐλλυχνιωτὸς μοτὸς, linamentum ex ellychnio, de quo Galen. in Iſag.

Ἔλλω, affrico. Ἔλλωψ, οπος, mutus.

Ἐλλάπτειν, humectis fractíſq; oculis inſpectare.

Ἔλμα, coniunctio, tabulatum, Heſych.

Ἐλμίνθια, τὰ, lumbriculi.

Ἐλμινθιάομαι, lumbricos patior, verminor Nonio. Ariſtot. 9. Animal. ὅταν ἐλμινθιῶσιν.

Ἐλμινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lumbrico ſimilis.

Ἔλμινς, ινθος, ἡ, lumbricus, Dioſc. lib. 2. cap. 110.

Ἐλξίνη, herba cognomento κισσάμπελος, apud Gal. Simpl. ς΄. Dioſcor. lib. 4. cap. 29. ¶Eſt & alia herba, dicta perdicium & muralium à Celſ. auth. Plinio, à quo & vrceolaris vocatur.

Ἕλξις, εος, ἡ, tractus, attractio, Alex. Aphr. li. 2.

Ἕλος, εος, τὸ, palus, Plat. de Leg.

Ἔλοψ, οπος, ὁ, accipenſer Gaz. piſcis eſt Rhodiꝰ delicatiſsimus Gell. lib. 7. cap. 16.

Ἐλπίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſpero. Iūgitur vt plurimùm Futuro Infinit. ἐλπίζει δὲ ἕξειν, Æſchin. ¶Cum aliis temporibus etiam reperitur. ¶Item pro coniicio, ſuſpicor, Odyſſ. ζ.

Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes, expectatio, fiducia. Thuc. διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ βασιλέως μισθοῦ ἡσύχαζε, affulgente ſtipendii à rege ſuppeditandi ſpe quieſcebat. ¶ἐλπίδες ὑμέτεραι, paſsiuè, ſpes de vobis concepta, Thucyd.

Ἐλπιστὸν, οῦ, τὸ, quod ſpe præſumi poteſt.

Ἔλπομαι, ſpero, exiſtimo. Iliad. γ. ἐλπόμενοι πτολεμίξειν, i. ἐλπίζοντες. ¶Aliquando timeo, Hom.

Ἔλπος, εος, τὸ, oleum, pingue, Heſych.

Ἐλπέοντες, poeticè, ſperantes.

Ἔλπω, ſperare facio: ſpero.

Ἐλπωρὴ, ῆς, ἡ, poeticè, ſpes, fiducia, Heſych.

Ἐλυγὴ, ῆς, ἡ, ſpira, ἕλιξ.

Ἔλυμα, ατος, medium aratri, vbi clauus craſsior dentale connectit cum temone, Poll. li. 2. ¶Item indumentum, σκέπασμα, Heſych.

Ἐλυμαῖοι, Poll. ſunt lepores quidam vulpini.

Ἔλυμος, ου, ὁ, tibia è buxo, techa citharę, Poll. li. 4. ¶Item leguminis genus quo veſcebãtur Lacones, Suid. ¶Ἔλυμον, ου, τὸ, panicum.

Ἐλύσσω, voluo, vnde Ἐλυσθεὶς, inuolutus.

Ἔλυτρον, vel Ἔλυθρον, ου, τὸ, velamē, integumentum, inuolucrum, putamen, vtriculus, Dioſc. lib. 2. cap. 114. ¶Sic item cruſtam vocãt pennis ſuperuenientem, vt in ſcarabeis, Ariſtot. 4. Animal. ἔλυτρα τοῖς πτερυξὶν ἔχει, pennas cruſta obtectas gerunt. ¶Item partes à quibus palpebræ oriuntur, Poll. lib. 2.

Ἔλφος, Cypriis, butyrum, βούτυρον, Heſych.

Ἐλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, paluſtris, humidus. ἐλώδη σώματα, plena impuráq; corpora, Ariſtot. Prob.

Ἕλωρ, ορος, & Ἐλώριον, τὸ, laniatus, & laceratio, prędа, Iliad. α. αὐτοὺς δ᾽ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι.

E M

Ἐμβάδιον, ου, τὸ, genus calceamenti, Ariſtoph. in Plut. ¶Polyb. vocat ſpatium quadratū, quod ponebant vbi caſtrameraturi erant.

Ἔμβαδον, quod & χωρίον, ſpatium figuræ.

Ἐμβαδὸν, pedes, βάδην καὶ πεζῇ. Iliad. ο. Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος, vt pedibus reuertatur in patriam quiſque ſuam.

Ἐμβαθυνὸς, ſapiens, conſilii profundi.

Ἐμβαίνω, μ. ήσομαι, π. ηκα, introeo, conſcendo, ἐμβαίνειν εἰς τὰς τριήρεις, Plut. in Themiſt.

Ἐμβάλλω, μ. αλῶ, π. ηκα, immitto, Xenoph. OEconom. τοὺς δὲ δὴ σκαλέας, ἔφην ἐγὼ ὦ Ἰσχόμαχε, τίνος ἕνεκα ἐμβάλλετε τῷ σίτῳ; quare immittitis operas ad ſariendas ſegetes? ¶Item impetum facio, Antiph. ἐμβαλλόντων τῶν πολεμίων εἰς τὴν Ἀττικήν. ¶Aliquando interſero, interpono, Plutar. in Solone, ἐμβαλεῖν τοῖς γεγραμμένοις, ſcriptis addere. ¶Itē inſero arborem, Demoſt. ¶Item impello, iniicio, Dinarch. ¶Ἐμβάλλειν ψῆφον, dare ſuffagium, Xen. ¶Item impono, iniicio, Lucian.

Ἔμβαμμα, liquamen, intinctus, Galen.

Ἐμβαπτίζω, μ. ίσω, π. ικα, & Ἐμβάπτω, μ. άψω, π. αφα, intingo, Ariſt. νεφ. ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρόν.

Ἔμβαρος, ſtultus, Menand. apud Heſych.

Ἐμβὰς, άδος, ἡ, calceus, cothurnus, Ariſtoph. νεφ. φρούδη δ᾽ ἐμβάς, calceus attritus.

Ἐμβασικοίτας, ου, poculi genus, apud Athen. l. ιά.

Ἐμβασιλεύω, regem ago, Dat. Odyſſ. ό.

Ἐμβάσιος Ἀπόλλων, Apollo cognomento Embaſius, qui colitur ingreſſus gratià, Apoll.

Ἔμβασις, ἡ, introitus, ſolium, vas quo in balneo ad lauandum vtuntur, Dioſc. lib. 9. cap. 15.

Ἐμβάται, ſocci, calceamenta comica.

Ἐμβατεύω, μ. εύσω, ingredior, accedo. ἐμβατεύειν εἰς τὴν οὐσίαν, adire hęreditatem, Dem.

Ἐμβατὴ, ἔμβασις, ſolium, πύελος.

Ἐμβάτης, ου, ὁ, ſeſſor, ἐμβάτης ἁρμάτων, Eur. ¶Itē modulus Vitruu. l. 4. c. 3. ¶Itē calceus, ἐμβάται χρυσοῖ, Lucian. ¶Ἐμβατήριος, ου, ὁ, quaſi ingreſsiuꝰ, Plut. ἐμβατήριοι ῥυθμοὶ, ſēſim pcedētes. ¶Ἐμβατήριον, ου, τὸ, genꝰ cãtus ad tibiā. ¶Item ingreſſus, Philoſtr. ἐμβατήρια τοῦ λόγου.

Ἐμβαφία, ἡ, ahenum, olla profunda.

Ἐμβάφιον, ου, τὸ, acetabulū, Poll. Ἐμβάφιος, bibulꝰ.

Ἐμβεβαιόω, & Ἐμβεβαιόομαι, conſtabilio, confirmo, ἐμβεβαιώσασθαι τὸ νίκημα, Plut. in Lyc.

Ἐμβελὲς διάστημα, ſpatium teli iactus, Polyb.

Ἐμβιβάζω, μ. άσω, π. ακα, induco, ingredio facio. ¶Ἐμβιβαζέσθω ἐν τῷ βαλανείῳ, deſcendatur in balneum, Dioſc. li. 2. cap. 189.

Ἐμβιβάω, μ. άσω, π. ακα, aſcendere facio.

Ἔμβιος, ου, ὁ, vitalis, viuus, Antiph.

Ἐμβιόω, μ. ώσω, viuo, conualeſco, adoleſco.

Ἐμβίωσις, εως, ἡ, vita, victus.

Ἐμβλέπω, μ. έψω, π. εφα, aſpicio, intueor, Plat.

Ἔμβλημα, τὸ, inſertum, inſitio. ¶Item ornamenta vaſorū, quæ reuellebantur quū libitū erat.

Ε'μβοάω, inclamo, Lucian. de luctu.
Ε'μβοηθέω, ῶ, procurro, opem affero.
Ε'μβοθρος, foueam habens, qui eſt in fouea.
Ε'μβολάς, fructus inſititius, Ariſtoph.
Ε'μβολεύς, έως, ὁ, impactor, inuaſor, Epigr.
Ε'μβολή, ῆς, ἡ, incurſio, inuaſio, impetus, ἐμβολὴ τῦ ςρατῦ, Ariſtot. 2. Polit. ἐμβολὴν ἐποιοῦντο, aggreſsi ſunt, Plut. in Camillo. ¶ Item roſtrum nauis, Xenoph. 4. ἑλλ. ἐμβολὰς ἔχουση τῇ τριήρει, naui roſtrata. ¶ Eſt etiam caput arietis machinarii, Thucyd. ¶ Item oſtiũ fluminis ἐμβολὴ τοῦ ποταμοῦ, Ariſtotel.
Ε'μβολιμαῖος, & Ε'μβόλιμος, ου, inſertus, ſæpius inculcatus, Plutar. in Numa, μῆνα ἐμβόλιμος, menſis intercalaris. ¶ Ariſtot. 6. Animal. de fœtu, ἐμβόλιμόν ἐστι, abortiuum eſt. ¶ Ε'μβόλιον, ου, interpoſitum. Cicer. ad Atticum, Embolion (inquit) cogito, quaſi argumentum & ingreſſum quendam ſcenicum. ¶ Item ἐμβόλια, retia, Poll. lib. 5.
Ε'μβολίσματα, diuerſi panni hinc inde conſuti, Hieronym. in cap. 16. Ezech.
Ε'μβολισμός, οῦ, ὁ, emboliſmus, intercalatio.
Ε'μβολον, ου, τό, vectis, repagulum, Eurip. in Phoen. χαλκόδετα ἔμβολα, vectes ære reuincti. ¶ Item interſtitium, quicquid interponitur, Herodot. ἔμβολον τῆς χώρης μεταξὺ τῶν ποταμῶν. ¶ Apud Pindarum trabs quæ anchoram ſuſtinet. ¶ Eſt etiam inſtrumentum ruſticum vt paſtinum, vel paxillus quo ſemina depãguntur, Theophr. περὶ φυτῶν. li. 2. cap. 5.
Ε'μβολος, ου, ὁ, roſtrum nauis. ἐμβόλοις παχέσι, craſsis roſtris, Thucyd. ¶ Item locus cõcionis ad populum, ſicut roſtra Latinis, Polyb. ¶ Eſt etiam ἔμβολος apud Ælian. acies cuneata & directa tam pedeſtrium quàm equeſtrium copiarum. Vnde ἐμβολοειδὴς προσβολή, eſt impreſsio agminis in cuneum aut roſtrum cõformati. ¶ Item pars machinæ qua machina ingruit, Plut. in Fabio. ¶ Item in curru pars illa quæ axi inſerta rotam continet ne excidat, eiúſque vinculum ἐμβολοδέτης vocatur Poll. lib. 1. ¶ Eſt etiam cuniculus, canalis ſubterraneus. ¶ Item ἔμβολος in Cteſibicis machinis atque id genus, embolus maſcul⁹ dictus, quia modiolos init: preſſionibus aquam per fiſtularum nares extrudit, Vitru. cap. 12. lib. 10.
Ε'μβραδύνω, μ. ῶ, immoror.
Ε'μβραμένη, ἡ, fatum, ἡ εἱμαρμένη, Etym.
Ε'μβραχυ, breuiter, συντόμως, ἐν βραχεῖ.
Ε'μβρέμομαι, fremo. Ε'μβρεος, ſtultus.
Ε'μβρέχω, perfundo, mergo vndis, immergo.
Ε'μβρίθεια, ας, ἡ, grauitas.
Ε'μβριθές, τό, libramentum, Etym.
Ε'μβριθής, έος, ὁ καὶ ἡ, conſtans, grauis, onuſtus, vehemens, moleſtus, ἦθος φύσει ἐμβριθές, mores natura graues, Plat. Epiſt. 7.
Ε'μβριθῶς, duriter, ferociter, aſperé.
Ε'μβριμάομαι, ῶμαι, καὶ ἔομαι, minaciter mando, comminor. ¶ Ε'μβριμάω, & Ε'μβριμέω, infremo, frequenter in Euang. ¶ Ε'μβρίμησις, comminatio cum auſteritate, indignatio.
Ε'μβριμος, iracundus, diuinus. ¶ Ε'μβριμαι, Suid. αἱ εἰς βάθος δεδυκυῖαι ῥίζαι, profundę radices.
Ε'μβροντηθῆναι, attonitum eſſe, Demoſt.
Ε'μβροντησία, ας, ἡ, ſtupor, delirium, μανία.
Ε'μβρόντητος, attonitus, Demoſth. περὶ στεφ.
Ε'μβροχή, ῆς, ἡ, infuſio, irrigatio.
Ε'μβροχοι, οἱ, illaqueati, capti per inſidias.
Ε'μβρυοθλάστης, vncus medicinalis & ſpiculum ad educendos fœtus mortuos, Celſ. li. 7. c. 2.
Ε'μβρυον, ου, τό, infans in vtero, partus imperfectus. τεθνηκότα ἔμβρυα, abortus, Dioſc. lib. 2. cap. 80. ¶ Item ἔμβρυον inter aratri vocabula, Poll. lib. 1.
Ε'μβρυος, Adiect. prægnãs, genitalis, Theoph. de cauſ. plant. li. cap. 1. ἀεὶ γὰρ τὸ μέλλον βλαστάνειν, ἔχειν τε δεῖ τὴν ἔμβρυον ὑγρότητα, intra ſe conceptum humorem habere ſemper conuenit quicquid germen eſt editurum.
Ε'μβρυοτομία, ἡ, Poll. lib. 4. vmbilici ſectio.
Ε'μβρύσαι, ἐνθεῖναι, imponere, Etym.
Ε'μβρύων, ωνος, ὁ, infans.
Ε'μβρωμα, ατος, τό, eroſio, ἐμβρώματα ὀδόντων, Dioſc. ¶ Euſtath. Iliad. ζ. ientaculum.
Ε'μβυθος, profundus, immerſus, Epigram.
Ε'μβύλλαι, Heſych. ἁγναὶ ἡμέραι: & lumbrici.
Ε'μετήρια, τά, pharmaca vomitoria Plin.
Ε'μετιάω, ῶ, euomo. ¶ Ε'μετικός, οῦ, ὁ, vomitorius Plin. vomitionem mouens, Dioſc. ¶ Item ad vomitum propenſus.
Ε'μετός, ὁ, vomitu eiectus.
Ε'μετοποιός, οῦ, ὁ, vomitiones mouens.
Ε'μετος, ου, ὁ, vomitus, vomitio Plin.
Ε'μέω, μ. έσω, π. ηκα, vomo, Neutr. Accuſ.
Ε'μιαι, Hippocr. Atticè pro ἔμετοι, vomitus.
Ε'μίν, Doricè pro ἐμοί, frequens apud Pind.
Ε'μμα, Æolicè pro εἷμα, veſtis, Heſych. (26.
Ε'μμαίνομαι, inſanio, ἐμμαινόμενος αὐτοῖς, Act.
Ε'μμανής, έος, ὁ καὶ ἡ, furens, furibundus. ¶ Ε'μμανῶς, furibundè, furenter, ὀργίλως, ἐνθύμως.
Ε'μματέουσα, ας, ἡ, adigens, infligens, Nicand. de ape: κέντρον γὰρ πληγῇ περικάλλιπεν ἐμματέουσα.
Ε'μματέως, prómptè, ſtudioſè, pro ἀμαθέως, Odyſſ. ξ. οἱ δ' ἄρα ἐμματέως ὑπάκουσε.
Ε'μμάσαι, fulcire, ἐνερεῖσαι.
Ε'μματάζω, ſtulta blatero, ματαιολογῶ, Suid. ſed apud Heſych. verior lectio ἐμματαιάζω.
Ε'μματέω, attrecto, palpo, rixor, concito, Nicand. in Alexiph. ἐμματεῖν, vt inquit Interp. τὸ καθεῖναι σὺν δακτύλοις εἰς τὸν κοῖλον τόπον ἐπὶ τὸ ἐμέσαι, digito elicere vomitum.
Ε'μμέθοδος, artificioſus, Phil. de mundo.
Ε'μμεθύσκομαι, ebrius ſum.
Ε'μμειδιᾶσαι, ſubridere.
Ε'μμέλεια, ας, ἡ, καὶ ἐμμελία, modulatio, concinnitas: ſedatum genus ſaltationis, Plat. li. 3. de Legib. ¶ Poll. lib. 4. tragicorũ tripudium. Athen. l. 1. & 14. & Interp. Ariſtoph. in Nebul.

Ε'μμελετάω,ῶ,μ.ήσω,meditor.
Ε'μμελέτημα,ατος,τὸ,meditatio,exercitatio.
Ε'μμελέως,concinnè,ἐμμελέως ᾄδειν,Apoll.
Ε'μμελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,conſonans,concinnus, decens.ἐμμελέστατος ἀνὴρ,vir exactiſsim⁹,Plut. in Lycur.¶Ε'μμελῶς,i.ſcitè,compoſitè,Plut. in Publ.ἐμμελῶς προσάγων ἄμαχον ἄνδρα.
Ε'μμενὲς,τὸ,conſtantia.
Ε'μμενετικὸς,perſtãs,perſeuerãs,Ariſtot.7.Eth.
Ε'μμενέως,conſtanter,alacriter,Heſiod.
Ε'μμενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,permanens.
Ε'μμένω,μ.ενῶ,immoror,perſiſto. τοῖς ἀνθρωπίνοις πάθεσιν ἐμμένειν,Lucian. humanis adhuc affectibus moueri.ἐμμένων ἐν τῇ τάξει, perdurans in ordine,Plat.de Legib.
Ε'μμεσος,ου,ὁ καὶ ἡ,intermedius.
Ε'μμεστος,plenus,Genit.Plat.epiſt.7.
Ε'μμεται, ſaltat.
Ε'μμετρος,ὁ καὶ ἡ,metricus,mediocris,moderatus, modum ſeruans, Lucia.in dialog.Cœleſt.
Ε'μμηνιαῖος,ου,ὁ καὶ ἡ,& Ε'μμηνος,mẽſtruus, Plat. 12.de Legib. ¶τὰ ἔμμηνα,& ἐμμήνια, menſtrua fœminarum. ἔμμηνα ἱερὰ, ſacra menſtrua,Sophocl.
Ε'μμηροι,obſides.
Ε'μμητρος,ὁ καὶ ἡ, cui eſt medulla, Theophr. ἔμμητρα ξύλα,quæ non ſunt emedullata Plin.
Ε'μμίγνυμι,μ.ίξω,immiſceo.
Ε'μμιλτος,ὁ καὶ ἡ,fucatus rubrica,Dioſc.lib 5.
Ε'μμισθος,ὁ,conductus mercede:vt ἔμμισθος λόγος,oratio mercenaria. ¶Plut.in Pericl.ἔμμισθον ποιεῖ τὴν πόλιν,mercedẽ affert ciuitati.
Ε'μμόνιαι,αἱ,fœdera,pacta,συνθῆκαι,Heſych.
Ε'μμονος,ου,ſtabilis,permanens,diuturnus.
Ε'μμοιρίδαι,aduenæ,coloni.
Ε'μμορον, ου, τὸ, fatum.
Ε'μμορος,ου,ὁ καὶ ἡ,particeps.
Ε'μμορφος,ὁ καὶ ἡ,formæ ſpe ciem habens.
Ε'μμοτα, medicamenta liquida , quæ linteolis concerptis excipiuntur,intráque vlcera conduntur,linamenta,penicilli,Galen.& Dioſc.
Ε'μμοτος,cui μοτοὶ & penicilli inditi ſunt.
Ε'μμουσος,ὁ,muſicus.
Ε'μμοχθος,ὁ καὶ ἡ,ærumnoſus, Euripid.
Ε'μμύλαιον,αιος,ὁ,mola,Numer.cap.11.
Ε'μὸς,οῦ,ὁ,meus:τόγ' ἐμὸν,quantum ad me attinet,quantum in me eſt,Syneſ.
Ε'μπα,tamen,itaque:Vide Ε'μπας.
Ε'μπάζομαι,μ.άσομαι, π.ασμαι, & Ε'μπάζω,μ.άσω,π.ακα,curo,concito. ἐμπάζομαι θεοπροπίης,moueor vaticinio,Homer.Odyſſ.
Ε'μπάθεια,affectus,commotio,affectio.
Ε'μπαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, affectus , ægrotus,affectibus deditus,indulgens.
Ε'μπαθῶς,cum affectu.ἐμπαθῶς ἔχω, Hermog.
Ε'μπαιγμα,ατος,τὸ,& ἐμπαιγμὴ,ῆς,ἡ,& ἐμπαιγμὸς,οῦ,ὁ,illuſio Cicer.ludibrium.
Ε'μπαίζω,μ.αίξω,π.αιχα,illudo,irrideo, ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων,Matth.2.
Ε'μπαίκτης,ου,ὁ,deriſor,Plin.
Ε'μπαιος,ου,ὁ,peritus,expertus,ἔμπειρος,Suid.
Ε'μπαις,δος,ἡ,grauida,prægans,ἔγκυμων.
Ε'μπαλιν,contrà,exaduerſo,ruſus . ἔμπαλιν ἑαυτῷ τρέχειν,retrorſum currere,Herodian.ἔμπαλιν ἄλλοις,aliter quàm alii,Herodot.
Ε'μπαλάσσεσθαι,implicari,φύρεσθαι,Thucyd. οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέρρεον ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ.　　Ε'μπάλλω, vibro,κινῶ.
Ε'μπαν,tamen,omnino.
Ε'μπανηγυρίζω,conuentu orno,Plut.ἐμπανηγυρίζει τὴν πόλιν, ornat publicis conuentibus.
Ε'μπαξ,κος,ὁ, curator,tutor, Soph.
Ε'μπαρασκευὸς,apparatus,Baſil.in Homil.6.
Ε'μπαρειμένος,fractus,debilitatus,Nazan.
Ε'μπαρέχω,permitto,concedo, trado , Thucyd. ἐμπαρέχοντες κινδυνεύσεσθαι τὴν πόλιν, vrbem periculo exponẽtes. ¶Item morigerum me præbeo,Lucian.in Sympoſ. οὐδὲ δεῖ ἐμπαρέχειν ἑαυτὸν τοιούτῳ.
Ε'μπαροινέω,μ.ήσω,π.ηκα,inſulto, per temulentiam aliquem iniuria afficio, Ioſep. οὕτως ἐμπαροινοῦσι τοῖς πράγμασιν,i.ἐνυβρίζουσι.
Ε'μπαστὴρ,ὁ,fide dignus teſtis,Heſych.
Ε'μπας, tamen, Soph. ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ ἄκουσαν ἀπιτάλαμ' ἄν,ſed tamẽ,&c.
Ε'μπάσσω,ſeu ττω,μ.άσω,inſpergo,Galen.l.2.ad Glauc.ἐμπάττω τι μάλιστ τῶν εἰρημένων φαρμάκων. ¶Pro inſideo , Nicand. in Alexiph. de ceruſa, ἀφρὸς ἐπισύφων ἐμπάσσεται. ¶Itẽ pingo,intexo,Iliad.3.de helena.ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε Δίπλακα μαρμαρέην , πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους Τρώων,&c.i.ἐποίκιλεν.
Ε'μπεδάω , vel έω,μ.ήσω , vincio compedibus. ¶Item paciſcor. ¶Interdum doceo,Accuſ.
Ε'μπεδόκυκλος χρόνος,tempus quod in orbem firmiter & iugiter voluitur,Nonn.
Ε'μπεδόμητις ἀνάγκη, neceſsitas ſolidi conſilii.
Ε'μπεδόμοχθος,perpetuò laborioſ⁹,Pind.Olym.
Ε'μπεδόμυθος,qui firmi eſt ſermonis,Nonn.
Ε'μπεδον,firmè,conſtanter,ſolidè,Iliad.ε.
Ε'μπεδορκεῖν,ſtare pactis,iuſiurandum ſeruare, ἐμπέδως τηρεῖν τὰ ὅρκια,Herodot.in Melpom.
Ε'μπεδος,ου,ὁ καὶ ἡ,firmus, ſtabilis,tutus. βίη ἔμπεδος,Odyſſ.ξ,firmę vires.
Ε'μπεδόφρων,prudens,Phalaris in Epiſt.
Ε'μπεδόφυλλος,ὁ,perpetuò virens frondibus.
Ε'μπεδόω,μ.ώσω, π. ωκα,confirmo , conſtanter obſeruo.νόμους ἐμπεδώσειν, leges ratas eſſe habituros,Plut.in Solone.Eur.in Iphig.Taurica,τὸν δ' ὅρκον,ὃν κατώμοσ' ἐμπεδώσομεν, iuſiurandum firmum præſtabimus.
Ε'μπείραμος pro ἔμπειρος,expertus,in Epigr.
Ε'μπειρέω,expertus ſum,Suid.
Ε'μπειρία,ἡ,experientia , peritia , vſus rerum. ἐμπειρία τῶν λόγων,eruditio, Æſchi.ἡ ἐκ πολλοῦ ἐμπειρία,Thucyd. veterana exercitatio.
Ε'μπειρικὴ,ἡ,empirice,medicorum ſecta.
Ε'μπειρος,ου,ὁ καὶ ἡ,expertus , vſu peritus, ἔμπειρος πολέμου,Thucyd.¶Ε'μπειρικὸς,οῦ,ὁ,medicus qui per experientiam medicinã tractat.

Ἐμπείρω, infigo, traiicio, Iliad β.

Ἐμπείρως, prudenter, peritè, Ceb. Theb.

Ἐμπελαδὸν, propè, Heſiod. ἐμπελαδὸν παρὰ φαινέν. ¶ Et ἐμπελάδην, Nicand. in Ther.

Ἐμπελάζω, appropinquo, me admoueo. Ariſtot. de mundo, ἐπειδὰν ἐμπελάσῃ τῇ ἀκοῇ, i. ad aures acciderit. ¶ Item cōmitto inter ſe ad pugnandum, Heſiod. δίφρους ἐμπελάσαντες.

Ἐμπέλανα, Heſych. πόπανα, placenta.

Ἐμπελάτειρα, ἡ, ſcortum.

Ἐμπέλιος, ου, ὁ, liuidus, Nicandro.

Ἐμπέλωρος, Lacon. ἀγορανόμος, Heſych.

Ἐμπεπαρῳνημένα, τὰ, cōtumelia & probra in ebrietate per petulātiā admiſsa. ¶ Ἐμπεπαρῳνημένος, qui huiuſmodi contumeliā paſſus eſt.

Ἐμπέπτας, placentæ genus, Athen. lib. ιδ.

Ἐμπέραμος, vector, ἔμπορος, Callimach.

Ἐμπεράμως, ἐμπείρως, peritè, Callimach.

Ἐμπεριάγω, circundo.

Ἐμπερίβολος λόγος, oratio elegans, Hermog.

Ἐμπεριγράφω, ſcripto comprehendo.

Ἐμπεριεκτικὸς, continens, capax, Nazanz.

Ἐμπεριέχω, circundo, intus cohibeo, Ariſtot. de mundo, τῶν γε μὴν ἐμπεριεχομένων ἄστρων.

Ἐμπεριλαμβάνω, complector, contineo, comprehendo, excipio, Ariſtot. 2. Meteor.

Ἐμπερίληψις, interior coarctatio, Ariſtot.

Ἐμπεριπαθεῖν, ſtomachari.

Ἐμπεριπατέω, inambulo, incedo.

Ἐμπερονάτρις, diplois, veſtis duplicata.

Ἐμπερονάω, μ. ήσω, affigo clauis, cuſtodio.

Ἐμπείρω, infigo: vnde Ἐμπεπαρμένος, infixus.

Ἐμπεταλὶς, edulium ex caſeo paratum, Heſych.

Ἐμπεταννύω, μ. σω, π. κα, extendo, explico.

Ἔμπετρον, genus herbæ, Dioſc. li. 4. cap. 181.

Ἐμπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus.

Ἐμπήγνυμι, μ. ήξω, π. χα, infigo, gelo.

Ἐμπηδάω, inſilio, irruo.

Ἐμπηκτὴς, legiſlator. ¶ Item qui forenſes tabulas in libellos compingit, Heſych.

Ἔμπηνος, ου, ὁ, clauus, ἧλος, Heſych.

Ἔμπηξις, εως, ἡ, quaſi infixio.

Ἔμπηρος, ὁ καὶ ἡ, mutilus, obſes, Suid. αἱ δὲ γυναῖκες ἔτικτον ἔμπηρα καὶ τέρατα.

Ἔμπης, Ionicè, tamen, Odyſſ. ξ. ἀλλ' ἔμπης, &c. ſed tamen. ¶ Aliquando denotat prorſus, πάντως, Ibidem. ¶ Ἔμπης, cum particula μάλα, Odyſſ. μάλα γὰρ κεχολώσεται ἔμπης, peruehementer iraſceretur. ¶ Itē ſimilitudinis, Odyſſ. τ. Ἔμπης τοῖχοι μεγάρων καλαί τε μεσόδμαι φαίνοντ' ὀφθαλμοῖς ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο.

Ἐμπιαθὲν γάλα, coloſtrum, Dioſc. lib. 2.

Ἐμπικραίνω, exacerbo, offendo.

Ἐμπικρὸς, ὁ καὶ ἡ, intus amarus, ſubamarus.

Ἐμπιλέω, ῶ, μ. ήσω, conſtipo, condenſo.

Ἐμπίμελος, ου, ὁ καὶ ἡ, perpinguis, ſubpinguis.

Ἐμπιμπλημι, & Ἐμπίπλημι, & Ἐμπιμπλάω, μ. άσω, π. ακα, impleo, Genit. & Accuſ. Ariſtid. ἐμπιπλάντες φυγῆς τὴν θάλασσαν.

Ἐμπίνω, imbibo, ebibo. ἐμπίνει τοῦ αἵματος, ſanguinem potat, Herodot. ¶ Ἔμπισον, da in potu, Nicand. in Alexiph. Καρπεῖου μίγδην δὲ βαλὼν ἐμπίσεο μύρτοις.

Ἐμπιπνέω, irruo, ἐμπίπτω, Sophocl. incendor.

Ἐμπίπρημι, μ. ήσω, π. ηκα, incendo, Ariſtop. νεφ. ἐμπιπράναι τὴν οἰκίαν, comburere ædes.

Ἐμπίπτω, μ. ἐμπεσοῦμαι, π. ἐμπέπτωκα, ἀόρ. β. ἐνέπεσον, incido, ἐμπίπτω εἰς τάφρους, cadere in foſſas, Xenoph. ¶ Item irruo, Iliad. λ. ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ ὑπέρ ἀεῖ ἴσος ἀέλλῃ. ¶ Interdum obuiam fio, in aliquem incido, Ariſtoph. νεφ. εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσι.

Ἐμπὶς, ίδος, ἡ, culex, vel animal de genere culicis, Interp. Ariſtoph. in Auib.

Ἐμπιστεύω, credo, commito, Aphrod. lib. Probl. ταύτας τὰς δυνάμεις ἡ φύσις ἐνεπίστευσε κατοικεῖν ἐν τοῖς στερεοῖς, in ſolidis collocauit.

Ἐμπιτνέω, irruo, Soph. in Aiace: pro ἐμπιπτέω.

Ἐμπιτυάζω, coagulo, Dioſc. lib. 3.

Ἐμπλάζομαι, vagor.

Ἐμπλάσσεσθαι, accedere, inuadere, Ælian.

Ἐμπλαστὸν, & ἐμπλαστικὸν φάρμακον, pharmacum quod cutis meatus oſtruendi vim habet, Galen. l. 14. Therapeut. ἐμπλαστρὸν verò vel ἡ ἔμπλαστρος, compoſitio ex emplaſticis, quę prę-mollita & ſubacta vlceribus vulneribúſque imponi ſolet, Galen. 13. Therap. ¶ Ἐμπλαστρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis emplaſtro, Dioſc. l. 1.

Ἐμπλάττω, μ. άσω, ſubigo & verſando mollio, in maſſam formo. ¶ Item cutē reſtituo, quod inducere nos dicimus. ¶ Pro illinere & infarcire, Ariſtot. Probl. ¶ Pro obſtruere & implere, Theophr. lib. 5. de Cauſis.

Ἔμπλειος, ου, ὁ, plenus, Plat. 2. de Republ.

Ἐμπλεκτὸν, τὸ, ſtructuræ genus, Plin. l. 36. c. 22.

Ἐμπλέκω, implico, inuoluo, Ariſtot. 10. Ethic. ἐμπλέκουσι τὴν ἡδονὴν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν εὐλόγως, connectunt & permiſcent. ¶ Ἐμπλέκεσθαι, etiam implicari aliquo negotio, extricare ſe non poſſe, Polyb. in 1. hiſt. Οἱ δὲ καρχηδόνιοι θεωροῦντες τοὺς ῥωμαίους ὁλοσχερέστερον ἐμπλεκομένοις εἰς τὰ κατὰ τὴν σικελίαν.

Ἔμπλεος, plenus, Aphr. in Probl.

Ἐμπλεόω, μ. ώσω, π. ωκα, impleo, ſatio, refercio.

Ἐμπλέω, nauigo, innato, fluito. ἐνέπλεον τῇσι νηυσὶ, nauibus vehebantur, Herodot.

Ἐμπλήγδην, temerè, ſiue iudicio, ſine induſtria: ſtupidè, attonitè Plin. ἐμπληκτικῶς, Heſych.

Ἐμπλήδην, plenè, Nicand. in Alexiphar.

Ἐμπλήθω, impleo, ſatio, Genit. & Accuſ. Plat. epiſt. 7. κακῶν πάντα ἐμπεπλήκασι. Demoſth. τὴν δυναστῶν γνώμην ἐνέπλησεν αὐτοῦ, libidinem animi ſatiauit.

Ἔμπληκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, inſulſus, ſtolidus. ἔμπληκτος τοῦ τρόπου, qui eſt temerario ingenio, attonit[9], anxius, Plut. in Romul. ¶ Ἐμπλήγδην, ſtolidè, μανιωδῶς, μανικῶς.

Ἔμπλην, propè, πλησίον, Genit. Iliad. β.

Ἐμπληξία, ἡ, terror, ſtupor, pauor, Æſchin.

Ἐμπλήρωσις, expletio, quaſi impletio.

Ἐμπλό-

Ἐμπληστέος, implendus, Genit. Plat. 2. de Rep.

Ἐμπλήττω, ferio, ingruo. Arat. εἰ δέκα νηὶ Ὑψόθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα, Cicer. *Sin grauis inciderit vehementi flamine ventus.*

Ἐμπλύνω, μ. υνῶ, eluo.

Ἐμπνευματικός, ᾶ, ό, inflandi vi præditus.

Ἐμπνευματόω, inflo, tumefacio, Aphr. ¶ Ἐμπνευμάτωσις, εως, ἡ, inflatio, inſpiratio.

Ἐμπνευματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flatus mouens.

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, inſpiratio, ſufflatio.

Ἐμπνευστὰ ὄργανα, quæ ſpiritu inflantur, de quibus apud Athen. lib. 4.

Ἐμπνευστος, ſtultus, euanidus, ἄφρων, ἀφανής.

Ἐμπνέω, & Ἐμπνείω poeticè, μ. εύσω, π. ευκα, inſpiro, Iliad. κ'. τῷ δ' ἐμπνευσαμένῳ. ¶ Pro viuo, Plat. in Apolog. ἕως περ ἂν ἐμπνέω ἐ μὴ παύσομαι φιλοσοφῶν, dum viuam. ¶ ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου, ſpirās minas, Act. 9. ¶ ἐμπνεῖ μου, i. ἐρᾷ μου, vel ποθεῖ με, Heſych.

Ἐμπνίγω, μ. ίξω, ſuffoco, Nazanz.

Ἔμπνοια, ας, ἡ, inſpiratio.

Ἔμπνοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſpirans, viuus, Plat. epiſt. 8.

Ἔμπνυτο, inſpirauit, ad ſe rediit.

Ἐμποδίζω, μ. ίσω, π. ικα, impedio, intercedo, ſum impedimento, Ariſtot. 4. Polit. ἐμποδίζουσι ἀλλήλοις, ſe mutuò impediunt.

Ἐμπόδιος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt impedimento. ἐμπόδιοι πρὸς τὴν ἀρχὴν, aduerſantes magiſtratui, Ariſtot. 5. Polit. ¶ Ἐμπόδιον, τὸ, obſtaculum, Ariſtot. ¶ Ἐμποδιστικός, ὁ, qui eſt impedimēto.

Ἐμποδοστάτης, qui eſt impedimento, Suid.

Ἐμποδοῦσθαι, βεβαιοῦσθαι, ἀσφαλίζεσθαι, firmare.

Ἐμποδὼν, Aduerb. impedimentò, ἐμποδὼν ἵστατε ἡμῖν, eſtis nobis impedimento, Thucyd. ¶ Aliquando palàm, χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ποιοῦνται, extruūt in loco patenti, Ariſtot. 5. Ethic.

Ἔμποσθεν, coram, ἔμπροσθεν.

Ἐμποιέω, μ. ήσω, innaſci facio, inſero, Xenoph. ψυχῇ ἐπιστήμην ἐμποιεῖν, indere.

Ἐμποικίλλω, μ. ιλῶ, π. ικα, vario, muto.

Ἔμποιμνον εἶμα, veſtis pellicea, Suid.

Ἐμποίνιμος, ὁ, puniendus, pœna dignus, Suid.

Ἐμπολαῖος, ου, ὁ, forenſis negotiator: Mercurii epith. Ariſtoph. in Plut. & Acharn.

Ἐμπολάομαι, emo, comparo, Accuſ. Odyſſ. ό.

Ἐμπολάω, μ. ήσω, vendo, lucror, negotior, Luci.

Ἐμπολεμέω, debello, expugno. ¶ ἐμπολεμῶσαι, verò, eſt infenſum & hoſtem reddere.

Ἐμπόλεμος, ου, ὁ, bellicoſus, bello accommodus.

Ἐμπολεύς, έως, ὁ, mercator, in Epigram.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, Acharn. & Ἐμπόλημα, ατος, τὸ, negotiatio, lucrum, Ariſtoph. in Acharnenſ.

Ἔμπολις, εως, ciuis eius ciuitatis.

Ἐμπολιτεύομαι, verſor in Republ. Nazan. ¶ Pro manere, inſidere, verſari, Baſil. Homil. 11.

Ἐμπολιτεύω, μ. εύσω, Rempub. rego.

Ἔμπολος, ου, ὁ, mercator.

Ἐμπομπεύω, oſtento & iacto, Demoſth.

Ἐμπόνημα, ατος, τὸ, labor, exercitamentum.

Ἔμπονος, ου, ὁ, laborum patiens.

Ἐμπόρευμα, τὸ, negotiatio, Heſych. ¶ Ἐμπορευτικὴ χάρτη, emporetica charta Plin. li. 13. cap. 12. non niſi ad inuoluendas merces vtilis.

Ἐμπορεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, negotiationem ſuſcipio, negotior. Chion. in epiſt. Ἀρχέπολις ὁ λιμένιος ἐμπορευόμενος εἰς τὸν πόντον. ¶ Item proficiſci, Euripid. Ὅστις γὰρ πρὸς τύραννον ἐμπορεύεται Κείνου 'στὶ δοῦλος, κἂν ἐλεύθερος μόλῃ.

Ἐμπορέω, μ. ήσω, π. ηκα, lucror, negotior, mercor.

Ἔμπορος, ου, ὁ, mercator, negotiator, Plat. 2. de Rep. Ariſtoph. in Concion. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήπτομαι. ¶ Ἐμπορία, ας, ἡ, negotiatio, mercatura. ἐμπορίαν ποιεῖσθαι, Iſocr. ad Nicocl. ἐμπορίαν ἐμπορεύεσθαι, Plat. ¶ Ἐμπορικός, ᾶ, ό, nundinarius Plin. negotiatorius. ἐμπορικαὶ δίκαι, Demoſt. actiones promercales. ¶ Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum locus vbi mercatus agitur, l'eſtappe. Thucyd. ἐμπόριον παρέχειν.

Ἐμπορπάω, ῶ, coniungo, connecto fibula, infibulo Celſ. Herodot. li. 7. ἐνεπορπέατο εἵματα.

Ἐμπόρφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, ad purpureum inclinans.

Ἔμπουσα, ἡ, ſpectrum, larua. Euſtath. quòd vno incedat pede, Cæl. li. 6. cap. 38.

Ἐμπρακτικός, ᾶ, ό, efficiens, efficax, actuoſus.

Ἔμπρακτος, ὁ, efficax. ἐμπρακτότερος, efficacior.

Ἐμπράκτως, efficaciter Plin. ſtrenuè.

Ἔμπρεπος, decorus, ſimilis, conueniens.

Ἐμπρέπω, ſum decori, conuenio, deceo. ἐμπρέπουσαι ἄλγεσι, i. περιφανῆ οὖσαι, Sophocl.

Ἐμπρήθω, μ. ήσω, π. ηκα, incendo, inuro, Accuſ. Ariſtoph. νεφ. πῶς δῆτ' οὐχὶ σίμων' ἐνέπρησε;

Ἔμπρησις, ἡ, & Ἐμπρησμός, ὁ, incendium.

Ἐμπρηστής, ᾶ, ὁ, incendiarius Tacit. Suet.

Ἐμπρίω, μ. ίσω, ſeco. ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας, infrendo dentibus, Suid. i. συσφίγγω, προσαρμόζω.

Ἐμπρόθεσμος, intra præſcriptum diem aliquid faciens, Lucian. ¶ Ἐμπροθέσμως τι ποιεῖν, intra diem conſtitutum aliquid facere, Bud.

Ἐμπροΐεις, velox.

Ἔμπροσθεν, ante, ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων, Demoſt. anteuertere res ipſas. ¶ Item coràm, in conſpectu, in oculis. ἔμπροσθέν σου, corā te.

Ἐμπρόσθιος, ου, ὁ, prior, anterior. οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες, Phil. de mundo, pedes priores. τὰ ἐμπρόσθια τῆς κεφαλῆς, prior capitis pars, Aphr.

Ἐμπροσθόκεντρος, ου, ὁ, cui eſt aculeus in ore.

Ἐμπροσθότονος, ὁ καὶ ἡ, in pect⁹ rigēs. ¶ Ἐμπροσθότονον, morbus cōtrahēs caput ad ſcapulas.

Ἐμπροσθουρητικὰ ζῶα, ex aduerſo mingentia.

Ἐμπρόσωπος, ὁ, ſpecioſus, conſpicuus, Phalar.

Ἔμπρωρος, qui eſt in prora, Bayfio.

Ἔμπτυσμα, ατος, τὸ, ſputum.

Ἐμπτύω, μ. ύσω, inſpuo, expuo, Dat. Marc. 15.

Ἔμπτωσις, εως, ἡ, lapſus, caſus, prolapſio Cicer.

Ἐμπύημα, ατος, τὸ, purulenta excreatio.

Ἐμπυϊκός, ᾶ, ό, qui purulenta excreat, Aphrod.

Ἔμπυος, ου, ὁ, ſanioſus, purulentus, purulenta extuſsiens, Galen. apud Hipp.

Ἐμπυόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſaniem genero, Neutr.

Ἐμπύρευμα, τὸ, incenſio, ſuſcitabulum Nonio,

ſcintilla,fomentum,igniarium,Heſych.
E'μπυρεύω,μ.εύσω,incendo,ignem excito.
E'μπυρεία,publicũ iuſiurandũ,vaticiniũ, Heſy.
E'μπυριβήτης,ὁ, ad ignem iens, igni idoneus. ¶Olla quæ igni imponitur, Cõment.Iliad.ί.
E'μπυρίζω,μ.ίσω,π.ικα,incendo,Accuſ.
E'μπυρισμὸς pro ἐμπρησμὸς,incendium, incenſio.¶E'μπυριδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ignitus.
E"μπυρον,ου,τὸ,holocauſtum,τὸ καιόμενον ἱερεῖον.
E'μπυρος,ὁ καὶ ἡ,ignitus,igneus, ardens. ἔμπυροι τῶν τεχνῶν,artes quib⁹ ignis adhibetur, Philoſtr. ¶ἔμπυρος ἰχθὺς,Epigr.aſſatus piſcis.
E'μπυρόω,ῶ,exuro,accendo.
E"μπυῤῥος,fulueſcens,rubeſcẽs, Dioſc.l.3.c.19.
E'μπυρότατος,candens,ignitus.
E"μπυστος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſceleſtus.
E'μπυτιάζω,condenſo,coagulo,Dioſc.l.6.c.26.
E'μὺς, teſtudo aquatica, mus aquatilis ſiue teſtudo lutaria:ſic Gaza ex Ariſtot.
E'μφαγεῖν,comeſſe,veſci.
E'μφαινόμενα, quæ in ſpeculo apparent, quaſi repræſentata,Plut.in Plat.quæſt.
E'μφαίνω,μ.ανῶ,patefacio,indico, profero,cõmonſtro.φαντασίαν μήκους ἐμφαίνειν, oblongam formam referre,Ariſtot.de mũdo. ¶Eſt & ἐμφαίνειν, ſpeciem edere,& ſpeculari ratione oſtendere,Ariſtot.in Meteor. Διότι τῶν ἐνίοις μὲν οὐ μόνον τὰ χρώματα,ἀλλὰ καὶ τὰ σχήματα ἐμφαίνεται.
E'μφανὴς,ὁ καὶ ἡ,apertus,certus,manifeſtus. ἐμφανὴς ἰδεῖν πᾶσι,Plutarch.in Romulo.
E'μφανίζω,μ.ίσω,π.ικα,declaro,patefacio, Accuſ.ἐμφανίζομαί σοι,tibi appareo,Naz.¶E'μφανισμὸς,ὁ,indiciũ. ¶E'μφανιστέον,declarãdũ.
E'μφαντικὸς,ῆ, ὁ, apertus, expreſſus, ſignificatiuus,Chryſoſt. in Epiſt. ad Epheſ.2. Οὐδὲν κυριώτερον τῶν λέξεων,οὐδὲν ἐμφαντικώτερον.
E'μφαντικῶς,euidenter Liu.Polyb. βραχέως μὲν ἐμφαντικῶς δὲ,breuiter quidem,ſed perſpicué.
E'μφανῶς,planè,perſpicuè,apertè,reipſa.
E'μφαρυγξάμενος,ὁ,qui faucibus ruminauit,qui deuorauit,Dioſc.lib.8 cap.15.
E"μφασις,εως,ἡ,ſuſpicio, ſignificatio,demõſtratio, εἰκὼν ἀποπεφασμένη, repræſentatio: inanis rei exhibitio,ſimulachrũ, i.ὁμοίωμα, ſpecies edita. ¶κατ' ἔμφασιν εἶναι,ſpeciem tantùm præbere,Ariſtot.de mundo.¶ἔμφασιν ποιεῖν,ſpeciem præbere,Ceb.Theban.¶Eſt & ſchema cùm ſubeſt in verbis tacita quędam ſignificantia,veluti ſi dicas.TuCretenſi fidem habes? non ſignificat ſimpliciter hominem in Creta natum,ſed(pro gentis illius ingenio) perfidum,Quintil.lib.9.cap.2.
E'μφατικὸς,habens emphaſin.
E'μφατικώτερον,expreſsius,ſignificantius.
E"μφατον,τὸ,per emphaſin dictum,Heſych.
E'μφέρεια,ας,ἡ,effigies,ſimilitudo,cognatio.
E'μφερὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſimilis,ὅμοιος,aſsimilis, æmulus, Soph.ἐμφερὴς ἐμοὶ,ὀργὴν δ' ὅμοιος.
E'μφέρομαι,deferor,Philoſtr.in Heroicis.
E'μφθὸς,οῦ,ὁ,elixus.
E'μφιλοκαλεῖν,ſtudere honeſtati,Plutar.
E'μφιλοπονῶ,laborem in re aliqua pono,Bud.
E'μφιλοσοφέω,ῶ,in re aliqua ſtudium colloco.
E'μφιλοσόφημα,τὸ,ſtudium philoſophicum.
E'μφιλοχωρέω,μ.ήσω,π.ηκα,libenter inhabito.
E'μφλέγω,comburo,inflammo.
E"μφλοιος,ου,ὁ καὶ ἡ,cortice præditus.
E'μφλοιοσπέρματα,quæ ſemen cortice tegunt.
E"μφλοξ,ογος,ignitus,in Epigram.
E'μφοβέομαι,οῦμαι,timeo,metuo,Plut.in Oth.
E"μφοβος,ὁ,terrefactus,territus,exterritus.
E"μφορα,τὰ,grex ouium,Heſych.
E'μφόρβιον,quod depaſcitur,Nicand.in Ther.
E'μφορβιόομαι,οῦμαι,fibula ſum conſtrictus.
E'μφορέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι, ſatior, impleor, exaturor. Lucian. τῆς ἀμβροσίας ἐμφορεῖσθαι, ambroſia repleri. ¶Tranſlatè pro inſolenter & immodicè vti & exercere,Plutar.τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι, inſolenter exercere imperium. ¶Item pro frui,in vtranque partem,vt ἀπολαύω,Iulian.Aug. ἡμᾶς δὲ δεῖ τῆς ὑπὸ σοῦ μουσικῆς ἐμφορουμένους ἠρεμεῖν: Phalaris in malam partem vſus eſt.
E'μφορέω,ῶ, infligo,incutio, infundo, impleo.
E"μφραγμα,ατος,τὸ,cancellus,ſeptum.
E'μφραγμὸς,οῦ,ὁ,obturamentum Plin.
E'μφρακτικὰ φάρμακα, medicamenta vim habentia obturandi cutis meatus,Galen.
E"μφραξις,εως,ἡ,obſtructio Cicer.Heſych.
E"μφρακτος,ου,ὁ,ſeptus,munitus.
E'μφράττω, μ.άξω, oppilo, obſtruo. ἐμφράττειν στόμα, Demoſt.περὶ παραπρ.os obturare.
E'μφρουρέω,ῶ,inter cuſtodias ago.
E"μφρουρος,ὁ καὶ ἡ, cuſtoditus, præſidiarius: ἔμφρουροι τῷ ταύρῳ,in taurum coniecti,Phal.
E"μφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,φρόνιμος, prudens, ſapiens, peritus,ἔμφρων σωφροσύνη,Thucyd.
E'μφρόνως,prudenter.
E'μφυλεία,ας,ἡ,inſitio,Theophraſto.
E'μφύλιος,ὁ καὶ ἡ,conſanguineus,inteſtinus,cõtribulis.ἐμφύλιος πόλεμος, Plut.ciuile bellũ.
E'μφυλλίζειν,inſerere arbores,ἐνοφθαλμίζειν.
E"μφυλος,ὁ καὶ ἡ,tribulis,ciuis,gentilis.ἔμφυλος στάσις,Demoſth.ſeditio ciuilis.
E"μφυμι,inhæreo.Ilia.ά,-Θέτις δ' ὡς ἥψατο γούνων Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα,i.ἐμπλέξασα.¶ἐμφῦναι ταῖς ναυσὶ,naues conſcendere,Plut.Themiſt.
E'μφύομαι,inhæreo, ingeneror,innaſcor, Plat. 2. de Rep. ταῖς πόλεσιν ἐμφύονται. ¶Plutar. in Fab. ἐνεφύοντο γὰρ ἀλλήλοις καὶ κατεφίλουν, amplexi inuicem iungebant oſcula.
E'μφυσάω,μ.ήσω,inſufflo,inſpiro,Ioan.20.
E'μφύσημα,ατος, τὸ, inflatio, afflatus:& oculorum morbus,Marcello apud Dioſcorid.
E'μφύσησις,εως,ἡ,ſufflatio Plin.inſpiratio.
E"μφυσις,εως,ἡ,exortus.
E'μφυτεία,ας,ἡ,inſitio.
E'μφύτευσις,plantatio,Bud. in Annot.
E'μφυτεύω,μ.εύσω,π.ευκα,inſero,Accuſ.

E'μφυτος,

Ε῎μφυτος,ὁ καὶ ἡ,innatus,genitus,naturalis,Suid.
Ε᾽μφύω,μ.ύσω, ingenero,indo, produco. πᾶσιν ἐμπέφυκε τόδε,id omnibus inſitum eſt, Eur.
Ε᾽μφωλεύω,π.ευσω,π.ευκα,latito,Neutr.Naz.
Ε῎μφωνος,ου,ὁ καὶ ἡ,canorus,vocalis.
Ε᾽μφώτειος ἐσθὴς,ſplendida veſtis,Nazanz.
Ε῎μψοφον,ου,τὸ,cum ſonitu factum.
Ε῎μψυξις,εως,ἡ,refrigeratio Cicer.
Ε῎μψυχος,ου,ὁ καὶ ἡ,animatus,viuus,aſpirans.ἔμψυχος λόγος,Hermog.lib.2.animata oratio.
Ε᾽μψυχόω,μ.ώσω,animo,viuifico,in Epigr.
Ε᾽μψύχω,refrigero,Accuſ.Aphrod.in Probl.

E N

Ε᾽ν,in,εἰς,Cum Dat.ἐν ἥρᾳ τῆς ὥρας,in ipſo ætatis flore, Ariſtoph.¶Athen.ἐν αἰτίαις ἔσονται ταῖς μεγίσταις, non impunè ferent,graui animaduerſione plectentur.¶Ε᾽ν cum Dat.inſtrumẽti,Epig.ἐν βέλει πληγεὶς,telo percuſſus. ¶Pro εἰς. ἐν χερσὶ πεσεῖν,in manus cadere , Homer.
Ε῟ν,ἑνὸς,τὸ,vnum.ἓν ἀνθ᾽ ἑνὸς,ſi vnum cum vno conferatur,Plat.lib.1.de Republ.
Ε᾽ναβρύνομαι,glorior,Deponẽs,Dat.ὡραΐζομαι.
¶Ε᾽ναβρεύω,idem,παρὰ τὸ ἄβρος,Etym.
Ε᾽ναγγειοσπέρματα,τὰ,quæ ſemen habẽt in vaſculo,quæ in vaſculis fructificant , Theophr.
Ε᾽ναγὲς,τὸ,purum,honorandum.¶Item piacula. Vnde οἱ μιαροὶ,dicuntur ἐναγεῖς,Suid.
Ε᾽ναγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,execrabilis, deteſtandus , deuotus,ſacer,ἐναγὴς ἔστω τοῦ Ἀπόλλωνος, Æſchin.
Ε᾽ναγίζω,μ.ίσω,π.ικα,parento,ſacrifico, expio. ἐναγίζειν βοῦν,immolare bouem, Plut. in Solone.ἥρωι ἐναγίζουσι,heroi parentãt,Herodot. ¶Item occido. ¶Item comburo.
Ε᾽ναγίσματα,ων,τὰ,exequiæ, iuſta,libamina quę Manibus offeruntur,ὁλοκαυτώματα,Heſych.
Ε᾽ναγισμὸς,οῦ,ὁ,religio,victima,expiatio.
Ε᾽ναγκαλίζομαι,μ. ίσομαι, π.ισμαι, capio in vlnas, Nazanz. μετὰ συμμάχων ἐναγκαλισάμεθα.
Ε᾽ναγκωνίζω,declino, inclino, cubito incumbo.
Ε῎ναγχος,nuper,paulò antè,modò,recens.
Ε᾽ναγχωθεὶς,έντος,ὁ,oppreſſus.
Ε᾽νάγω,μ.άξω,π. αχα, induco,ſuadeo,ſolicito, impello , incito,ἐνάγω τὸν πόλεμον , Thucyd. ¶Item accuſo,dẽfero,Baſil.
Ε᾽ναγωγὴ,ῆς,ἡ,delatio,accuſatio,ἔγκλησις.
Ε᾽ναγωνίζομαι,refragor,certamen facio.
Ε᾽ναγώνιος,ὁ,certaminum præfectus : Mercurii epith. quòd ludis præſit,Ariſtoph.πλ.ἐναγώνιος ἅμιλλα,æmulatio,certamẽ,Plut.in Solon.
Ε᾽νάετος,anniculus,Theophr.περὶ φυτῶν.lib. 8.
Ε᾽ναέρια,τὰ,quæ ſunt in aere,aeria.
Ε᾽ναερίζω,apud Heſych.μετεωρίζω.
Ε᾽νάζω,in templis vota facio,ſupplico, Etymol.
Ε᾽ναθρεῖν,ἀτενίζειν,fixis oculis intueri.
Ε᾽ναίθριος,qui eſt ſub dio,apricus , ἐναίθριοι τόποι,Theophr.lib.5.de cauſis plant.cap.20.
Ε῎ναιμα,emplaſtra pro cruentis vulneribus.
Ε῎ναιμος,ſanguine præditus , viuus , Herodot. τίκτοι θεοὶ γίγνονται ἔναιμοί τε καὶ σαρκώδεες. ¶ἔναιμα τραύματα,cruẽta vulnera, Dioſc.l.1.
Ε᾽ναίρω,μ.αρῶ, occido, ſpolio, deſtruo. Heſiod. Καὶ τὴν μὲν διὸς υἱὸς ἐνήρατο νηλέϊ χαλκῷ,i.ἐφόνευσε,Etymol.Accuſat.
Ε᾽ναισιδᾶσθαι,perire,ſeneſcere.
Ε᾽ναίσιμα,τὰ, ſortilegia.
Ε᾽ναισιμία,oſtentum,prodigium,διοσημία.
Ε᾽ναίσιμος,ου,ὁ,idoneus,decens,vtilis,ſuauis. ὄρνιθες ἐναίσιμοι,aues fauſtę,Odyſſ.β:& ἐναίσιμος ἀνὴρ,Iliad.ζ,æquus rerum æſtimator.
Ε᾽ναισίμως,καθηκόντως,commodè,Homer.
Ε᾽ναιχμάζω,ἐκμαχομαι,expugno.
Ε᾽ναιώρημα,τὸ,Aphrod.Probl.20.lib.2.in vrina ſublimè ſupernatans ſpecie araneæ.
Ε᾽νακμάζω,adoleſco,inualeſco,ἐνισχύω,Suid.
Ε᾽νακμὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,vigens.
Ε῎νακμος,ου,ὁ,robuſtus.
Ε᾽νακολασταίνειν,ſtuprare & libidine cõtaminare, Datiuo.Athen.lib.12.
Ε᾽νακοσιοστὸς,οῦ,ὁ, noningenteſimus.
Ε᾽νάλειμμα,ατος,τὸ,quod illinitur,illitus,Plin.
Ε᾽ναλείφω,illino.
Ε᾽ναλίγκιος,ὁ, ſimilis. Heſiod. οὔτε φυὴν ἐναλίγκιον,οὔτε νόημα,neque moribus ſimile,neq; mente.Idem cum Dat. θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν.
Ε᾽ναλινδέομαι,οῦμαι, inuoluor, Hippocr. ἐναλινδέονται πλήθεσι συμφορῆσι.
Ε᾽νάλιος,ου,ὁ καὶ ἡ,marinus , ἐνάλια ζῶα , Ariſtot. ἐνάλιον ἔργον,nauale opus,Plut.in Themiſt.
Ε᾽ναλλάγδην,viciſcim,implicitè,Agathię.
Ε᾽ναλλαγὴ,ἡ,immutatio, alternatio.
Ε᾽νάλλαγμα,ατος,τὸ,permutatio,2.Reg.24.
Ε᾽ναλλὰξ,viciſsim , alternatim Nonio , alternè Plin.alternis Virg.vice verſa. Ariſtoph.νεφ. ἴσχειν τὼ πόδε ἐναλλὰξ, pedes tenere vicibus mutatis,alternis.
Ε᾽ναλλάττω,μ.άξω, π.χα, immuto , vario , vices alterno. Soph. ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τῶνδ᾽ ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν,huius iniuriam in pecudes conuertit. ¶Ε᾽νάλλαξις,permutatio, alternatio,ἐνάλλαξις τῶν φλεβῶν, vices venarũ permutatæ Gazæ.apud Ariſtot.3. de part.
Ε᾽νάλλομαι,in ſilio,calcibus infeſtis aliquem peto & ferio, Nazanz.
Ε῎ναλλος,ου,ὁ,varius,diuerſus,alius,Theoc.
Ε᾽ναλύω,immoror.
Ε᾽ναμβλύνω,languidum reddo,obtundo.
Ε᾽νάμιλλος,ου,ὁ καὶ ἡ,æmulus,comparabilis.
Ε᾽ναμοιβάδις,viciſsim,Apoll.Rhod.
Ε᾽ναναπαύομαι,in re aliqua conquieſco.τοῖς δεδογμένοις ἐναναπαύεσθαι, acquieſcere rebus iudicatis,&re iudicata Cic.i.ἐμμένειν τοῖς κριθεῖσιν.
Ε᾽νανθρωπεῖν, ſiue ἐνανθρωπίζειν , verſari & agere inter homines:Vnde ἐνανθρώπησις,Dionyſ.& Gregor. conuerſatio Domini inter homines.
Ε῎ναντι,in conſpectu,coràm,φανερῶς,ἔναντα.
Ε᾽ναντία,aduerſus,ex aduerſo,contrà,Apoll.2. Arg.χερσὶν ἐναντία χεῖρας ἔμιξε.
Ε᾽ναντίβιος,ου,ὁ,aduerſarius,contrariam habens vitam.ἐναντίβιον πολεμίζω,i.oppugno, Hom.
Ε᾽ναντιολογία,ας,ἡ,contradictio.

E'ναντιόομαι, ὦμαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, aduerſor, reſiſto, Plat. in Apol. οὐδενὶ πλήθει γνησίως ἐναντιούμενος, nulli multitudini repugnãs. ¶Item cum Dat.&Infinit. Ibidem, ὅ μοι ἐναντιοῦται τὰ πολιτικὰ πράττειν, quod me deterret à Repub. capeſſenda. ¶Ibidem cum ὅτι Præpoſit. ὅτι σμικροῖς ἐναντιουμένη. ¶ ἐναντιωθεὶς πρὸς τοῦτο, Plutar. in Pericle.

E'ναντίον, coràm, contrà, Plat. in Epiſt. μετὰ τούτων ἐναντίον διηρώτησας, in horum conſpectu me interrogaſti. οὐδεὶς τοῖς δ' ἐναντίον λέγει, nemo iſtis contradicit, Euripid.

E'ναντίος, ου, ὁ, contrarius, inimicus, Genit. Xen. τούτων τ' ἀναντία νομίζεται. ¶ Interdum cum Dat. τ' ἀναντία πράττειν ἐκείνοις, ab illorum exemplo diuerſa facere, Iſocr. ¶Conſtruitur & ſequente ἤ, Demoſt. ἐναντία ἢ ἔδει.

E'ναντιότης, ητος, ἡ, contrarietas.

E'ναντιόφωνον, ἡ, contrariæ vocis.

E'ναντιοπράττειν, Ariſtot. qui inter ſe beneficiis certant alter alterum donis afficientes.

E'ναντίωμα, ατος, τὸ, ἐναντίωσις, contrarietas.

E'ναντιωματικὸς, aduerſarius.

E'ναντίως, modo contrario, ἐναντίως τοῖς φεύγουσι χωρεῖ, fugiẽtibus prodit obuius, Plut. in Rom. ¶Cum Genit. Ariſtot. in Probl. ἐναντίως αὐτῷ ἔχει, contrà quàm ipſi, habet.

E'ναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia, aduerſitas Plin.

E'ναπαιωρέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, pendeo.

E'ναπαλὸς, οῦ, ὁ, mollis.

E'ναπαυχοῦμαι, impenſè glorior.

E'ναπεργάζομαι, facio, fabricor, conficio.

E'ναπερείδομαι, firmo, innitor, Cicer. ad Attic. li. 1. Ego autem ipſe, dii boni, quomodo ἐναπηρεισάμην nouo auditori Pompeio! ¶ἐναπερείσασθαι τὴν κακίαν εἰς τοὺς Ιουδαίους, retorquere iniuriam in Iudęos, 2. Machab.

E'ναποθείδω, infigo, inhæreo.

E'ναποβρέχω, madefacio, macero.

E'ναποζέω, inferuefacio.

E'ναποθνήσκω, emorior, immorior.

E'ναποθωπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, infideo.

E'ναποκάμνω, deficio.

E'ναπόκειμαι, inſum, Aphrod. lib. 1. Probl.

E'ναποκλάζω, effringo. ἐναποκέκλαστο, frãgebatur

E'ναποκλείω, intus includo, Alexand. Aphrod.

E'ναποκλύζω, immergo, demergo, aſpergo.

E'ναποκυΐω, μ. ύσω, π. υκα, vicina partui ſum.

E'ναπολαμβάνω, admitto, Aphr. li. 1. Probl. ἐν τῇ πείψει τῶν κρεῶν ἐναπολαμβάνεται πνεῦμα κοῦφον, admittitur leuis ſpiritus. ¶Item coerceo, teneo, incluſum obtineo, Ariſtot. Probl. ſect. 2.

E'ναπολείπομαι, deſtituor, remaneo.

E'ναπολείπω, relinquo. ¶E'ναπόληψις, reliquiæ.

E'ναπόληψις, intercluſio, cohibitio, Theophr.

E'ναπομάττομαι, imprimo, exprimo, Phil. de mũdo, ἐναπεμάξατο τὸν οἰκεῖον χαρακτῆρα.

E'ναπομάττω, μ. άξω, abſtergo. ¶Item exprimo.

E'ναπομένω, μ. ενῶ, π. έμηκα, perſiſto, infideo, inhabito, Nazan. ἐναπομένῃς τοῖς ὀρωμένοις.

E'ναπόμιξις, admiſtio Cicer. miſtura Colum. Theophraſt. περὶ φυτῶν lib 6 cap. 1.

E'ναπομόργνυμαι, detergo, Bud. Comment.

E'ναπονίζομαι, abluo, Herodot. ἐναπονίζεαται, abluebant. E'ναποπλύνω, eluo.

E'ναποπνέω, expiro. ἐναποπνέω σπουδῇ, in ſtudio morior, Gaz. de Senectute.

E'ναποτελέω, efficio, reddo, Aphr. li. 1. Probl.

E'ναποτίθεμαι, depono, relinquo, Bud. Cõment. & Galen. 12. Meth. E'ναποτίνω, ſoluo.

E'ναποψύχω, crepitum ventris emitto, caco, Heſiod. ¶Item expiro, immorior, Bud. in Epiſt.

E'νάπτομαι, induor, Lucian. in Tim. ἐναψάμενος τὴν διφθέραν τὴν γῆν ἐργάζομαι. ¶E'νάπτεσθαι eſt etiam ἅπτεσθαι, tangere, ἐφάπτεσθαι, Ariſtot. ¶Interdum ἐνημμένον, etiam ſignificat accenſum & ardentem, Ariſtoph.

E'νάπτω, ſuſpendo, alligo, ἐνδεσμῶ, ſoluo, Suid.

E'νὰρ, Lacones εἰς τρίτην, Heſych.

E'ναρα, τὰ, arma, exuuiæ, ſpolia. Iliad. ζ. -φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα κτείνας δήϊον ἄνδρα.

E'ναράττω, ſtrepo, ferio.

E'ναραφόρος, ὁ, ſpolia gerens, σκυλοφόρος.

E'νάργεια, ἡ, illuſtratio Cic. euidentia, expreſſio, ſignificatio. E'ναργέως, euidenter Liu.

E'ναργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, euidens, patens. ἐναργεῖς λέξεις, σημαντικώτεραι, πληκτικαὶ, dictiones quę feriunt, Hermog.

E'ναργῶς, manifeſtè, palàm, Baſil. in epiſt.

E'νάρεσθαι, occidere, perdere, inuidere, frui.

E'νάρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, virtute præditus, fortis.

E'ναρὴς, inſertus, adoptatus. ¶τοὺς ἐναρέας Scythæ vocant qui feminũ morbo à Venere immiſſo laborant, Herodot. lib. 1. & lib. 4.

E'νάρης, Heſych. ἐνηρμοσμένος.

E'ναρηφόρος, ἐναρφόρος, exuuifer, in Epigr.

E'ναρθρος, ὁ καὶ ἡ, articulat⁹, perfectus, διηρμοσμένος.

E'νάρθρως, articulatè, exquiſitè, ἠκριβωμένως.

E'νάριες, οἱ, ſpoliorum detractores, Herodot. in Melpo. ¶Scythis ἐνάριες dicuntur, qui aſſerunt ſe à Venere habere vaticinandi munus.

E'ναρίζω, μ. ίξω, π. ιχα, occido, armis ſpolio, σκυλεύω. Iliad. ι. -ἀλλήλους ἐνάριζον, i. ἐφόνευον.

E'ναριθμέω, annumero.

E'ναρίθμητος, ου, ὁ, annumeratus.

E'νάριθμος, numeratus inter, Dat. 1. Argon.

E'ναριφόρος, ου, ὁ, ſpolia ferens, victor.

E'ναρκεῖ, ſufficiens, vel idoneum eſt, fieri poteſt.

E'ναρκτεύειν, occidere, φονεύειν, κρίνειν.

E'ναρμόζω, admoueo, accommodo, coapto.

E'ναρμονικὸν, modulationum genus in muſicis: Vide Ptolem. in muſicis: Vitruu. lib. 5. cap. 4. Macrob in Somnium Scipionis lib. 2. c. 4.

E'ναρμόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, concinnus, Phil. de mundo.

E'νάρμοστος, concinnus, compoſitus.

E'ναρμόττω, apto, congruo, Plut. in Themiſt.

E'ναρος, ου, ὁ, execratus, diris deuotus, ἔνοχος.

E'ναρφόρος, bellicoſus, ἀπὸ τοῦ φέρειν τὰ ἔναρα, Ety.

E'νάρχομαι, auſpicor, incipio. ἐνάρχεται κτήσεως, inchoat poſſeſsionem, Plut. in Cicer.

Ε'νὰς,άδος,ἡ, vnitas.
Ε'νασελγαίνεσθαι,petulanter & improbè tractari, Demoſt.κατὰ Μειδίου.
Ε'νασελγαίνω,ſcortor,πορνεύω,Heſych.
Ε'νασθενέω,ῶ,debilitor,infirmus ſum.
Ε'νάσθην,habitaui:ἐνάσθαι,φθαρῆναι,γημέσθαι.
Ε'νασμενίζω συμποσίοις,conuiuiis delector, Gaz.
Ε'νασπιδοῦμαι,armor. Ε'ναστείζομαι,inhabito.
Ε'ναστράπτω,μ.άψω,interno ſplendore radio.
Ε'ναστρος,ὁ καὶ ἡ,aſtris apert⁹, Theophr.de Cauſ.
Ε'ναγχλέομαι, οῦμαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,occupor.
Ε'νάταιος,nono die adueniens,nonū diē agens.
Ε'νατενίζω,μ.ίσω,intentè reſpicio,Dat.Baſil.
Ε'νατος,nonus,Heſiod.-ἐν δ᾽ ἀτη τ᾽ ἐνάτη τε,&c.
Ε'ναυλικίζω,Philoſtr. in Heroic. ἐναυλικίζουσι τῷ χωρίῳ αἱ ἀηδόνες,prato accinunt philomelæ.
Ε'ναυδος,viuus,vocalis,ἔμπνοις,φωνήεις.
Ε'ναυθεντεῖν,authoritate valere,Gregor.
Ε'ναυλα,quæ ſunt in veſtibulo & ante oculos.
Ε'ναύλημα,οἴκημα,domicilium,Suid.
Ε'ναυλίζομαι,μ.ίσομαι,π.ισμαι,tēdo, inhabito, confido. ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων,in locis conſidentes,ſtatiua habentes,Thucydid.
Ε'ναύλιον,τὸ,domicilium, ἐναύλισμα,ἐνοίκισμα.
Ε'ναυλιστήριον ἄντρον,antrū ſtabulare,i. luſtrum.
Ε'ναυλος,ου,ὁ,ſtabulum,Heſiod. ¶Item trames, torrens,flumen per anguſtum iens,foſſa anguſta, Suid. ¶Item inſonans, perſonans, quod recēns inſonuit, Lucian. ἡ φωνὴ τῶν ἀκουσθέντων ἔναυλος ἔτι: Cic.aures perſonare dixit in Epiſt.ad Leptam.
Ε'ναυρος,auris apertus,Theoph.de hiſt.l.8.c.11.
Ε'ναυσμα,ατος, τὸ, fomes, fax, igniculus, ignis incitamentum,ſuſcitabulum, Herodian.τοιαῦτα ἔχων ἐναύσματα εἰς βασιλείας ἐπιθυμίαν.
Ε'ναυχένιος,ad ceruicem pertinens,in Epigr.
Ε'ναυχέομαι,iacto,glorior,καυχάομαι.
Ε'ναύω,accendo,ignis participem facio, Xeno. 2. ἀπομνημον.καὶ τῷ γείτονι βούλει σὺ ἀρέσκειν ἵνα πῦρ ἐναύῃ ὅταν δέῃ. Plutar.in Numa, ἐναύεσθαι ἀπὸ ἑτέρου πυρὸς,ex altero igne accendere.
Ε'ναφαιρέομαι,οῦμαι,detrahor.
Ε'ναφέψω,&Ε'ναφεψέω,incoquo,Galen.καὶ ἀψινθίου κομιδῆ ἐναφεψῶν μελικράτῳ διδόναι πίνειν.
Ε'ναφίημι,inſero,immitto,iniicio,Baſil.
Ε'γγόνασι, ſtella quam Iul.Firmicus ingeniculum vocat:Ouid.8. Metam.nixū genu: Vitr. nixum in genibus : Cicer.nixum : Manilius nixam genu ſpeciem:Vide Higinum.
Ε'νδαδος,ὁ καὶ ἡ,tædam habens,Theophr.li.1.de hiſtor.cap.8.& lib.3.cap.10.
Ε'νδάϊος,ου,ὁ καὶ ἡ,bellicoſus, trucidatus.
Ε'νδαιτέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,cōuiuor,Depon.
Ε'νδακρυς,ὁ καὶ ἡ,lachrymoſus.
Ε'νδάπιος,ου,ὁ,indigena,patrius,Poll.lib.3.
Ε'νδασυς,εως,hirſutus,hirſutulus.
Ε'νδατεῖσθαι,vorare,heluari,partiri: conuitiari, Interp.Sophocl.in Trachin.
Ε'νδαυλος,ὁ,piloſus,denſus,ὑλώδης,δασύς.
Ε'νδαψιλεύεσθαι,ſuppeditare,in Pand.Gręcis.

Ε'ν δὲ,interim,inſuper, Herodot.ἦν οἱ ἄλλα ἀγαθὰ μυρία, ἐν δὲ καὶ ποδανιπτὴρ χρύσεος, erant ei quū alia bona infinita,tū verò peluis aurea.
Ε'νδεδυμένως, remiſſè,parcè,ὑφειμένως.
Ε'νδέει, & ἐνδεῖ,deeſt, Xenoph.τίνος ἐνδεῖ; quid deeſt? ¶Lucian. in Cauc.καὶ γὰρ ἐνδεῖν τι ᾤμην τῷ θεῷ,quippiam deeſſe deo putabam.
Ε'νδεὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,deficiens,inferior , indigens, Genit. Lucian.τούτων ἐνδεὴς γενόμενος.
Ε'νδεια,ας,ἡ,indigētia,defectus,inopia, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐγγραφεὶς,Demoſth.
Ε'νδειγμα,ατος,τὸ,oſtenſio,documentum.
Ε'νδείκνυμαι,oſtendo,monſtro,Plat.in Apolog. ἐνδείκνυμαι ὅτι οὐκ ἔστι σοφός. ¶ἐνδείκνυμαί σοι, me tibi vendito, Æſch. ¶Item accuſo, Demoſth. Πύῤῥον, ὦ ἄνδρες Α'θηναῖοι ἐνδειχθέντα, i.delatum & conuictum.
Ε'νδείκνυμι,defero,& poſtulo in iudicio, nomen defero. Plat.in Apolog. καὶ ἑτοίμων ὄντων ἐνδεικνύναι με καὶ ἀπάγειν ῥητόρων, quum oratores parati eſſent me reum deferre. ¶Ariſtoph.in Plut.ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὔνοιάν τινα,oſtētantes ſuam quiſque beneuolentiam.
Ε'νδείκτης,delator,ſycophanta,Syneſ.
Ε'νδεικτικὸς,ὁ,oſtentator,oſtentatorius.
Ε'νδεικτικῶς,cum oſtētatione,Gal.adGlauc.li.2.
Ε'νδειος,ου,ὁ καὶ ἡ,grauis.
Ε'νδειξις,εως,ἡ,demonſtratio,ſignificatio, indicatio,Heſych.¶Item accuſatio,delatio.
Ε'νδεκα, vndecim, οἱ ἕνδεκα, Demoſth. Vndecimuiri magiſtratus rerū capitaliū Athenis.
Ε'νδεκάζω,diem ſolennem ago,Dem.κατὰ θεοκρ.
Ε'νδεκαήρης,εος,ὁ,vndeciremis Plin.ἑνδεκήρης.
Ε'νδεκάκις,vndecies.
Ε'νδεκάκλινος,ὁ καὶ ἡ,vndeclinis,Plutarch.
Ε'νδεκάπηχυς,εως,vndecim cubitorum,Iliad.θ.
Ε'νδεκὰς,άδος,ἡ,numerus vndecimus.
Ε'νδεκαταῖος,vndecim dies agēs,intra dies 11.
Ε'νδεκάτης,vndecimus,in Epigram.
Ε'νδέκατος,vndecimus,Heſiod.
Ε'νδεκήρης,11 ordinum nauis,Theophr.li.5. ca. 9.de hiſt.plāt.vndeciremis Plin.lib.16.c.40.
Ε'νδελέχεια,ας,ἡ,aſsiduitas,perpetuitas.
Ε'νδελεχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, perennis, non intermiſſus, continuus , Plutarch. in Pericle.
Ε'νδελεχίζω,μ.ίσω,ſum aſsidu⁹.Eccleſiaſtici 30, ὁ ἀγαπῶν τὸν υἱὸν αὐτοῦ,ἐνδελεχίσει μάστιγας αὐτῷ, qui diligit filium continuat illi flagella.
Ε'νδελεχισμὸς, οῦ, ὁ, continua mobilitas , continuatio . ἐνθυμίαμα ἐνδελεχισμοῦ , exponitur apud Danielē ab Hieronym. Iuge ſacrificiū.
Ε'νδελεχῶς,continenter,iugi vertigine, aſsiduè. Ariſtot.de mundo,κόσμου κινουμένου ἐνδελεχῶς.
Ε'νδέμω,obturo,ædificiis munio,Herodot.
Ε'νδεμα,Dioſc.geſtamen collo appenſum.
Ε'νδέξια,à dextra parte,Iliad.ά.
Ε'νδεξιόομαι,μ.ώσομαι,dextra manu teneo, Euripid.ἐνδεξιούσθω βωμὸν,dextra teneat aram.
Ε'νδέομαι,μ.ἐνδεήσομαι,egeo rei alicuius.¶Item Ε'νδέομαι,paſsiuū τοῦ ἐνδέω,i.illigor, obligor.

Ἔνδεσμα,ατος,τὸ,vinculum.

Ἐνδεσμέω,ῶ,inuoluo,illigo,colligo,irretior.

Ἐνδεσμὸς, colligatio, contignatio, faſciculus, vinculum. Prou. 7. ἐνδεσμὸς ἀργυρίου, ſacculus pecuniæ. ¶ Pro inuolucro,&lintheo,Dioſc.

Ἐνδέχεται,licet, fieri poteſt, facultatis eſt noſtræ,vſu venit, Iſocr. τοῖς φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν. Luc.13. οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι,fieri non poteſt,&c.

Ἐνδέχομαι,recipio,libẽs admitto, recipio in me crimen,& culpam præſtare volo,Dem. πάντα γ' ἐνεδέξατο ἐφ' ἑαυτὸν τὰ πεπραγμένα, omnia in ſeſe recepit,ſeſe reum omniũ fecit. ¶ ἐνδέχομαι λόγον,ineo rationem,Herodot.

Ἐνδεχόμενος,ου,ὁ,poſsibilis,contingens,Theophr.de hiſtor. plantar. lib. 8. ἀλλὰ ταῦτα ὡς ἐνδεχόμενα ληπτέον διὰ τὸ σπάνιον, verùm hæc quia rara ſunt,pro contingẽtibus accipienda.

Ἐνδεχομένως, quoad eius poteſt,Thucyd.

Ἐνδέω,μ.ήσω,implico,illigo, Iliad.β. ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ, noxa graui inuoluit. ¶Item deſum, ἐνέδει τοῦ ἀριθμοῦ,deerat numero,Lucian.

Ἐνδεῶς,parum,tenuiter, minùs,ἐλλιπῶς. Plut. in Lycurgo, ἐνδεῶς ἔχων πρὸς δικαιοσύνην, parum inſtructus ad iuſtitiam.

Ἔνδηλος,ὁ,manifeſtus,euidens,notus, patens.

Ἐνδημέω,μ.ήσω,π.ηκα,præſens ſum,domi ago.

Ἐνδημία,præſentia,παρουσία,Heſych.

Ἔνδημος,ου,ὁ καὶ ἡ,publicus: vnde ἔνδημοι πράξεις, Ariſtot. ¶Item ciuis, Heſiod. δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδήμοισι διδοῦσι.

Ἐνδιαβάλλω,criminor,Areth.in Apocalypſin.

Ἐνδιάγω,dego,verſor.

Ἐνδιάζω,μ.άσω,π.ακα, ſum tranquillus, dormio in meridie,meridior. ἐνδιάζοντα ἐκεῖ διὰ τὴν σκιὰν θρέμματα,greges quæ illuc ob frigora captanda coguntur:ſic Interp. Plutarc.

Ἐνδιάθετος,ου,ὁ καὶ ἡ,internus, ex animi ſententia prolatus,Hermog. Ἐνδιάθετος λόγος, Interp.Aphthonii,index affectus.

Ἐνδιαθέτως, animoſè,cũ affectu. ἐνδιαθέτως λέγειν,è ſententia animi loqui,Hermog.

Ἐνδιαθρύπτειν,ludibrium & delitias facere.

Ἔνδιαιος,foramen in naui quo aqua emittitur.

Ἐνδιαιτάομαι,μ.ήσομαι,inſum,inhabito,verſor.

Ἐνδιαίτημα,τὸ,manſio,hoſpitium,ſtabulum.

Ἐνδιαλλάττω,μ.ξω,immuto,Ariſtot.

Ἐνδιάσιμος,anceps,dubius.

Ἐνδιασπείρω,μ.ερῶ,diſsipo,Plut.in Numa.

Ἐνδιατάττω,μ.άξω,digero,ordino.

Ἐνδιατρίβω, verſor, tempus tero, & immoror circa aliquid. Ceb. Theb. καλῶς οὖν αὐτοῖς χρόνον τινὰ ἐνδιατρῖψαι. ¶ ἐνδιατρίβειν τὴν ὄψιν ἐν τοῖς καλοῖς,intueri pulchros,Xen.li.5.Pæd.

Ἐνδιαχρίω,illino,oblino.

Ἐνδιάω, ἐνδιαιτάομαι, meridior, μεσημβριάζω, inſideo,niteſco,affulgeo.

Ἐνδιδάσκω,doceo,erudio.

Ἐνδίδω,μ.ώσω,π.ωκα,conſentio, indulgeo,Ariſtop.in Plut. ἐμαυτὸν τοῖς πονηροῖς ἐνεδίδουν.

Ἐνδιδύσκω,induo.

Ἐνδίδωμι,μ.ώσω,π.ωκα,cõcedo, dedo, ἐνδιδοὺς διαβολῆς ἀφορμὰς τοῖς ἐχθροῖς, Plut. in Pericle. ¶ ἐνδιδοὺς πρὸς ἡδονὴν,voluptati ſuccumbens, Ariſtot. 2. magnorum Moral.

Ἐνδικαιόω,μ.ώσω,iuſtum facio.

Ἔνδικος,ου,ὁ,iuſtus, Sophocl. οὗτος ταῦτ' ἔδρασ' ἔνδικα. ¶Ἐνδίκως,iure,meritò,iuſtè.

Ἔνδινα,τὰ,quaſi ἔνδον τῶν ἰνῶν ὄντα,inteſtina.

Ἔνδιον,diuerſorium,domicilium,ſedes, vt ἔνδιον εἰδώλων. ¶Nonn. μεταν δύμενος ἔνδια κώμης, i.mœnia oppidi ſeu caſtelli. ¶ἔνδιον εὐφροσύνης,in Epigr.i.ſerenitas. ¶ἐς ἔνδιον,i. μέχρις μεσημβρίας,vſque ad meridiem,Apoll.

Ἔνδιος,ου,ὁ,humidus,meridianus,Odyſſ.δ.

Ἐνδιάομαι,meridior,μεσημβριάζω,Heſych.

Ἐνδίσματα,Heſych. ἐναλίσματα.

Ἐνδίφριος,ου,ὁ,conſeſſor.

Ἐνδογενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,intus genitus, domi natus.

Ἔνδοθεν,intus. ¶ἔνδοθεν στέγης,ex tecto,Soph. in Aiace. ¶τὰ ἔνδοθεν,res vrbanæ,Thucyd.

Ἔνδοθι,intus,domi,Genit.Ariſtoph.in Plut.

Ἐνδοῖ,pro ἔνδον,intus.

Ἐνδοιάζω,μ.άσω,π.ακα,dubito,διστάζω, Ceb. Theb. ¶Ἐνδοιασμὸς,ου,ὁ,dubitatio.

Ενδοιάσιμος,& ἐνδοίαστος,dubius,anceps. ¶Ἐνδοιαστῶς,Ioſeph.& Ἐνδοιάστως,dubiè.

Ἔνδομα,ατος,τὸ,indulgentia.

Ἐνδομενία,poſſeſsio,ſupellex,Heſych.

Ἐνδόμησις,ſtructura,Ioſeph. ¶Item moles iacta ad reddendum nauale portuoſum:pila Virg.

Ἐνδομυχῶ, intus lateo, penitus inſideo, Bud. ¶Ἐνδόμυχος,ὁ καὶ ἡ,intus latens,Damaſc.

Ἔνδον,intus, domi. Plut. ἔνδον καταχρύπτων ἑαυτὸν,intus ſe occultans.

Ἐνδοξολογεῖν,gloriam aucupari,Laert.in Diog.

Ἔνδοξος,ου,ὁ καὶ ἡ, εὔδοξος, clarus, ſplendidus, ἐνδόξους ταφὰς τῶν ἀποθανόντων ἐποίησε,defunctis honorificentiſsimè funus curauit faciendum,Plut.in Pericle. ¶Item opinabilis, credibilis, Philopono.

Ἐνδόξως,honorificè: ἐνδοξότατα, glorioſiſsimè.

Ἐνδόσθια,τὰ,inteſtina,viſcera,intima.

Ἐνδόσιμον,ου,τὸ,anſa, ἐνδόσιμον παρέχειν εἰς ξύμβασιν,Arrian. lib.1. occaſionem dare conciliandæ pacis. ¶Eſt & (inquit Bud. Coment.) auſpicatus rhythmi vel melodiæ, & præſcriptum quod datur ab ipſo chorodidaſcalo,cui accinere chorum oportebat.

Ἐνδόσιμος,ου,ὁ καὶ ἡ,gratuitus,Ariſtoph.

Ἔνδοσις,εως,ἡ,remiſsio,indulgẽtia, obſequium.

Ἐνδότατος,ου,ὁ,intimus,penitiſsimus.

Ἐνδοτέρω,interius. Ἐνδουπέω,ſonũ edo. Οδυ.

Ἐνδρανὴς,efficax,πρακτικὸς, Suid.

Ἔνδρατα,τὰ ἐκδερόμενα,excoriata,Heſych.

Ἐνδρομὴ,ἡ,certamen de quo Plut.de Muſica.

Ἐνδρομίδες,αἱ,vincula.

Ἐνδρομὶς,ίδος,ἡ, calciamẽti genus quo vtebantur curſores. ¶Item genus veſtis villoſæ Martiali. ¶Item vinculum: Vide Poll. lib.3.

Ἐνδρό-

Ἐνδρόνη, ἡ, genus ſaltationis.
Ἔνδροσος, ὁ, roſcidus, aſperginoſus, roruléntus.
Ἔνδρυον, τὸ ἐγκάρδιον, Heſych. cor arboris & matrix. ¶ Pars etiam aratri, Poll. lib. 1.
Ἔνδρυος, ου, ὁ, temo. ¶ Item medium cor arboris. ¶ Pro aratro, Heſiod.
Ἐνδυασμὸς, dubitatio, ἀμφιβολία, ἀπορία.
Ἐνδυκὲς, τὸ, quod labore iucundum efficitur, diligens, tutum. Ἐνδυκέως, accuratè, Iliad. ξ.
Ἐνδύκιον, τὸ, gratum, tutum, fidele, ſimile.
Ἔνδυμα, τὸ, indumentum, veſtimentum, Naz.
Ἐνδυμάτια, τὰ, leges ſunt muſicæ Argis: ſiue Argolica celebritas, & ſaltatio.
Ἐνδυναμόω, confirmo. ἐνδυναμοῦμαι, cõualeſco.
Ἐνδυμενία, amictus, veſtitus, Polyb.
Ἐνδυνόω, induo, Iliad. β. μαλακὸν δ᾽ ἔνδυνε χιτῶνα.
Ἔνδυο, celeriter, Menandro.
Ἐνδύομαι, ingredior, Plutarc. Κλέαρχος δ᾽ ὁ ποντικὸς τύραννος εἰς κιβωτὸν ἐνδυόμενος, ὥσπερ ὄφις ἐκάθευδε. ¶ ἐνδύεσθαι ἑαυτὸν, pro induere ſe laqueis, vel retibus dixit Xenoph. παιδ. 2. ¶ Ariſtot. de mundo, ὁ δὲ θώρακα ἐνδύεται, loricam ille induit.
Ἔνδυσις, ἡ, ingreſſus, Heſych. veſtitus, in Pand.
Ἐνδυσχέω, ῶ, incommoda affero, Plut. in Fab.
Ἔνδυτα, τὰ, integumenta, in Epigram.
Ἐνδυτήρ, inducula Plaut. ἐνδυτὴρ πέπλος, Soph. Trach. peplus quo quis indui poteſt.
Ἐνδύω, & Ἐνδύνω, μ. ύσω, induo. ἐνδεδυμένοι χιτωνίσκοις, induti tunicis, Plut. in Numa. ¶ ἐνδύσας εἰς δέρμα, pelle includens, Dioſcor. lib. 2. cap. 60. ¶ Item ingredior, ſubeo, ἐνδὺς εἰς γαστέρας, Ariſtophan.
Ἔνδωρος, crudus, intemperans.
Ἐνεαρίζω, in vere ago, ver illic tranſigo, Naz.
Ἐνεγγυάομαι, ſpondeo pro, Accuſ. Iſæo.
Ἐνεγγὺς, propé.
Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ, Plut. in Romulo. λόχος.
Ἐνεδρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, inſidior, locor in inſidiis, Accuſat. Plut. in Fab. ἐνεδρεύων αὐτὸν ὑπὸ τὴν πόλιν, ei inſidias ſecus vrbem collocans.
Ἔνεδρον, ου, τὸ, inſidię, Act. cap. 23.
Ἔνεδρος, Sophocl. in Philoct. incola, inquilinus. ¶ Hippocr. ἔνεδροι, ſunt qui firmiter inſidẽt.
Ἐνεθίζω, aſſuefacio, conſueſco, Laert. Dat.
Ἐνειλέω, μ. ήσω, π. ηκα, inuoluo, Thuc. ¶ Ἐνείλημα, & Ἐνείλημμα, τὸ, inuolucrum, Ioſeph.
Ἐνείλω, ἐνειλέω, inuoluo, ἐνείλοντες πηλόν.
Ἔνειμα, τὸ, infuſum, Dioſc. lib. 2. cap. 147.
Ἔνειμι, inſum, ſum intus, Xenoph. οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ἐμῇ ἐπιστήμῃ τὸ ποιεῖν, &c. ¶ ἔνεστί σοι λέγειν, datum eſt tibi dicere, Ariſtoph.
Ἔνειος, mitis.
Ἐνειπὴ, minæ, ἀπειλὴ, apud Homer.
Ἐνείργω, prohibeo: ab εἴργω. ¶ ἐνείργω, ab εἵργω, includo, Phalar. εἶρξαι τῷ ταύρῳ.
Ἐνείρω, infibulo, traiicio, inſero, innecto, Dioſc. lib. 5. cap. 73. ἔνειρον εἰς λίνον ἠμιυγαῖον.
Ἕνεκα, & Ἕνεκεν, cauſa, propter, Xenoph. πειρῶνται θεραπεύειν τοῦ καρποῦ ἕνεκεν, fructus cauſa, Ariſtoph ἕνεκεν ψυχῆς, quoad animum.
Ἔνεκμα, ατος, τὸ, immiſſio, iniectio, Dioſcor.
Ἐνελὸς, hinnulus, νεβρὸς, Heſych.
Ἔνεμα, clyſter, Ægin. ab ἐνίημι. infuſum Celſ.
Ἐνεμέω, euomo.
Ἐνεμφύομαι, innaſcor, ingenitus ſum, Datiuo.
Ἐνενήκοντα, nonaginta, Iliad. β. pro ἐννενήκοντα.
Ἐνενηκονταέτης, ἡ, nonagenarius.
Ἐνενηκοστὸς, nonageſimus.
Ἐνεξουσιάζομαι, mihi poteſtatem aſſumo.
Ἐνεὸς, mutus, ſurdus, ſtultus, Ariſt. in Probl.
Ἐνεότης, ητος, ἡ, mutitas Gazæ ex Ariſtot.
Ἐνεπικύπτω, incũbo, ἐνεπικύπτω τοῖς λόγοις, Bud.
Ἐνεπιορκεῖν, peierare, Æſchin. ἐν αὐτῇ ἐπιορκεῖ.
Ἐνέπω, & poet. Ἐννέπω, dico, narro, Odyſſ. ά.
Ἔνερα, exuuiæ, ſpolia: Vide ἔναρα.
Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio, Plutarch. in Numa, ἐνεργάζεται ταύτην διάθεσιν ὑπηκόοις, hunc affectum ſubditis inſerit.
Ἐνέργεια, ας, ἡ, actus, actio, efficacia, ἰσχὺς, vis agens, Ariſtot. in 8. Metaphyſicorũ.
Ἐνεργέω, μ. ήσω, π. ηκα, ago, operor, efficio, ἐνεργεῖ τῇ ἐπιστήμῃ, ſcientiam exercet, Ariſt. lib. 2. Magnorum moral. ¶ Ἐνέργημα, τὸ, effectus, vis & efficacia. ¶ Accipitur & pro vexatione dęmonum: vel pro afflatione numinis Spiritus, Areth. in Apocalyp. cap. 3.
Ἐνεργὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cultus, efficax, valẽs, potens. ¶ ἐνεργεστέρα χώρα, regio cultior, Plutarch.
Ἐνεργητικὸς, οῦ, ὁ, actiuus, efficax.
Ἐνεργίς, ἡ, εἰς γλουτοὺς κάθεσις τῶν χειρῶν, Heſych.
Ἐνεργμὸς, ſiue Ἔνεργξις, pulſus citharæ: aut clauus in medio citharę vnde chorda alligatur.
Ἐνεργοβατέω, ῶ, mutor in, cedo in, Lucian.
Ἐνεργολαβέω, ῶ, in aliqua re quæſtum facio.
Ἐνεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, laboratus, ſtrenuus, efficax, Xenoph. ζῶα ἐμφερνά τε καὶ ἐνεργά. ¶ ἐνεργὸς γῆ, terra quæ colitur, Xenoph. ¶ ἐνεργὰ χρήματα, pecunia fœnore occupata, Dem. κατ᾽ ἀφόβου.
Ἐνερείδω, inhęreo, ἐνερηρειδότα στομάχῳ, quæ hærẽt ſtomacho, Dioſcor. lib. 13. cap. 26. ¶ ἐνηρείσατο γαίῃ, per terram ſtratus eſt, Apoll.
Ἐνερεύγω, μ. εύξω, eructo, irructo Plaut. in Pſeud. Ariſtoph. Veſp. πρῴ δ᾽ ἥκιστον ἀρτίως ἐνήρυγε.
Ἐνερευθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ruber, rubicundus, Strab.
Ἔνερθε, infrà, intrà, inferius, ὑποκάτωθεν, Hom.
Ἔνερος, inferus, mortuus, Heſiod.
Ἐνερόχροοι, habentes colorem qualẽ mortui.
Ἔνερσις, ſeries, religatio, Thucyd. lib. 1.
Ἐνέρτερος, inferior, demiſſior, Heſych.
Ἐνεσία, ἡ, iuſſus, immiſſio, conſilium, voluntas.
Ἐνεσκιρῶσθαι, incruſtari, ſordidari.
Ἐνέστιος, ου, ὁ καὶ ἡ, domeſticus.
Ἐνεστὼς, ῶτος, ὁ καὶ τὸ, præſens, inſtans.
Ἐνέτη, ης, ἡ, fibula, ab immittendo, περόνη.
Ἐνετὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumentum medicinale, quo ἔνεμα, i. infuſus perficitur, Alex. Trallian.
Ἐνετία, ας, ἡ, Venetia, & Ἐνετὸς, οῦ, ὁ, Venetus.
Ἐνεῦ, acclamatio quædam.
Ἐνευδαιμονέω, felix viuo morióŕque, Thucyd.

Ε'νδιόων,tranquillus,Apoll.2.quietus.
Ε'νδοκιμέω, inclareſco aliqua in re,Demoſth. ¶ AlicubiLucian.pro laudibus proſequor.
Ε'νδύδω,indormio.
Ε'νδυθυνέομαι,abundo,Ariſtoph.Interpr.
Ε'νδύναιος,& ἔνδυνος,in lecto poſitus, Odyſſ.ξ.
Ε'νδυχημονέω,ῶ,decenter me gero.
Ε'νευςομεῖν,ſuauiter cantillare,perſtrepere,Philoſtr. de Auib. οἷς ἐνευςομεῖν τοῖς ἄλσεσιν ἔθος.
Ε'νευτύχω,in re quapiam feliciter ago,Ariſti.
Ε'νεύχομαι,obſecro,εὔχομαι,Syneſ.
Ε'νευωχεῖσθαι,conuiuiis indulgere, Syneſ.
Ε'νέχομαι,μ.ἕξομαι, reus vel obnoxius fio, obſtringor, vincior, ἐνείχετο νοθείᾳ διὰ τὴν μητέρα,Plut.in Themiſt.¶Plat.de Leg.ἐνέχεται ἐν νόμοις,legibus reus eſt.
Ε'νεχυράζομαι,mea pignore capiũtur, Ariſtoph. νεφ.ὑπὸ γὰρ τόκων χρήστων τε δυσκολωτάτων ἄγομαι,φέρομαι,τὰ χρήματ᾽ ἐνεχυράζομαι.¶ Actiuè, χ᾽ ἄπεροι τόκου ἐνεχυράσασθαί φασιν, minantur ſe vſurę nomine pignora ablaturos, Idem ibidem.
Ε'νεχυράζω,pigneror,pignora capio, Deut.cap. 24.ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον,auferre pignus.
Ε'νεχύρασμα,ατος,τὸ, oppigneratio, Ezech.33.
Ε'νεχυριάζω,μ.άσω, pignero Suet.pignori pono Plaut.oppignero Senec. ¶ Item pignori accipio,Æſch.ὃν Δημοσθένης μισθὸν λαβών, ἠνεχυρίαζε.¶Ε'νεχυρασμὸς, corporum pigneratio.
Ε'νέχυρον,ου,τὸ, pignus, arrhabo, ἐνέχυρα τίθημι ταῦτα,pignori oppono,Ariſtoph.
Ε'νέχω,inſiſto,ſimul ligo,miſceo,infundo.¶Itẽ inſidior,ἐνεῖχεν αὐτῷ,inſidiabatur ei, Mar.6.
Ε'νεψίνημα,τος,τὸ,ἕψημα,πάγνιον,Nicand. Alex.
Ε'νζευγνύω,μ.εύξω,π.ευχα,iungo,necto.
Ε''νη,Atticè,triceſimus dies mẽſis, Interpr. Heſiod. ¶ Nonnulli ἕνην καὶ νέαν accipiunt pro calendis,Varro lib.1.de re ruſtica.
Ε'νηβητήρια,τὰ,res iuueniles : & loca vbi iuuenes erudiũtur.¶ Item cœnacula, Athen.l.10.
Ε'νήδυνον,voluptuarium,delicatum.
Ε'νηδύνω,oblecto,voluptate afficio.
Ε'νηδυπαθεῖν,ſe oblectare,Chryſoſtom.
Ε'νηέα,ας,ἡ,manſuetudo, πραότης.
Ε'νηής,έος,ὁ καὶ ἡ,prudens, mitis, Heſiod.- μνησαμένη φιλότητος ἐνηέος,memor amicitiæ placidæ.
Ε'νηθόμενος,moratus, inceſſens.
Ε'νήλατα,τὰ, claui rotam in axe continentes, ἐνήλατα ἀξόνων,Eurip.Ibidem Eurip.in Supplic.εἰς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα, inſcendere gradus ſcalarum.
Ε'νήλικος,ὁ, puber,pubeſcens,Plut.in Pericl.
Ε'νηλλαγμένως,ordine commutato, Nazanz.
Ε'νηλύσιος,attonitus,fulmine ictus.
Ε'νήλλακτος,conciliatus. Ε'νῆμαι,inſideo.
Ε'νῆμαρ,nouem dies,ἐννῆμαρ,Hom.Iliad.ά.
Ε'νήρης,εος,ἡ,nauis inſtructa, Plut.in Antonio. ¶ Bayſ.de re nauali ἐνήρης nauicula q.vniremis.
Ε'νήτριος χιτών,veſtis ſubtilis.
Ε'νήφι,in perendium,in nouilunium, Heſiod.

Ε'νηχέω,inſono,Dat Chryſ.ἐνηχεῖν ταῖς ἀκοαῖς.
Ε''νηχος,ὁ καὶ ἡ,inſonãs,Dat.ἔνηχα ὄργανα, ſonora.
Ε'νήχυτος ὄρπηξ,comoſus ramus, Nic.in Ther.
Ε''νθα,ibi,vbi,tunc, Iliad.ά, -ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες, &c.i.tum. ¶ Item hîc, Odyſſ ξ, -ἔνθα δὲ τ᾽ αἰπόλια.¶Item illic,Idem ibidem,-ὡς ὁ μὲν ἔνθ᾽ ἀπόλωλε, illic periit. ¶ ἔνθα cum motu,i. huc, Iliad.β, Αἱ μὲν τ᾽ ἔνθα ἄλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα,aliæ huc,aliæ illuc volant.
Ε'νθάδε,hîc,huc, Odyſſ. ξ, -ἐνθάδ᾽ ἀτιμάζει ἄλοχον,hîc.Odyſſ.ό,ἐνθάδ᾽ ἱκάνω,huc venio.
Ε'νθαδί, hîc,huc,Ariſtoph.ἦλθε μὲν νῦν ἐνθαδί.
Ε'νθάδιος,ἐντόπιος,localis.
Ε'νθακέω,ῶ,inſideo.¶Ε'νθάκησις, ſedes, Soph. in Philoct.διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις.
Ε'νθαλάμια,τὰ,placentæ è papauere & ſeſamo, Heſych. Ε''νθαπερ, vbi.
Ε'νθάπτω,μ.άψω,π.αφα,ſepelio.
Ε'νθαρσεῖν,confidere, Andocylidi.
Ε'νθεάζω,numine afflor.Ε'νθεαστικὸς, οῦ,ὁ,numine afflatus,fanaticus,Plat.3.de Leg.
Ε''νθεμα, dicitur quod inditum & inſertum eſt, inſitum. ¶ Theophr.1.de cauſis,ἔνθεμα vocat partẽ ſurculi quæ in fiſſurã immittitur.
Ε'νθέμιον,ου,τὸ,interior pars puppis, Poll.lib.1.
Ε''νθεν, hinc inde, hinc illinc. ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ἀκάνθης,in ſpinæ latus vtrumque, Ariſtot.
Ε''νθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuinus, numine afflatus, ἔνθεος κάλαμος,de ſcriptorio calamo,in Epigr.
Ε'νθερίζω,per æſtatem moror:Vide ἐαρίζω.
Ε''νθερμος,ου,ὁ καὶ ἡ,calidus,tepens.
Ε''νθεσις, εως, ἡ, interpoſitio : ψωμὸν & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, manſum Cicer.& quaſi turundam, Lucian. σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις ἐκ ἐπ᾽ ἀμφοτέρας παραβύεται τὰς γνάθους,i.tacitè bucceas in alteram tantùm buccam infercit.
Ε''νθεσμος,ὁ,legitimus,νόμιμος,Syneſ.
Ε'νθέσμως,legitimè,iure.
Ε''νθετος,inſitus,inſitiuus,inſititius, Theog.
Ε'νθεῦτεν, pro ἐντεῦθεν, apud Herodot. dehinc, illinc,præterea,poſtmodum,deinceps.
Ε'νθηλυπαθέω,μ.ήσω,muliebri libidine tabeſco.
Ε''νθηρος,ferinus,feris abundans, Euripid.
Ε''νθλασις,cauitas in capite facta ex contuſione, Galen.lib.2.de cauſis morborum.
Ε'νθλάω,ῶ,infringo.
Ε'νθλίβω,opprimo,infringo,adduco, exprimo.
Ε'νθνήσκω,immorior.
Ε'νθορεῖν,inſilire,impetum facere, 2.Argon.
Ε''νθους καὶ ἐνθουσιαστής,numine afflatus,ἔνθεος.
Ε'νθουσιάζω,μ.άσω,π.ακα,afflor numine, furore concitor,bacchor,Plat.in Apol. ¶ Ε'νθουσιασμὸς,οῦ,ὁ,furor,afflatio numinis, Plat.
Ε'νθουσιαστικὸς,diuinus, animos rapiens ſiue incitans,ἐνθουσιαστικὴ ἁρμονία,Ariſt.8.Polit.
Ε'νθουσιάω,μ.ήσω,inſanio, fanatico furore afficior,Ariſt.de mũd.τὰ μὲν ἐνθουσιᾶν ποιεῖ τὸν ἐμπελάζοντας.Ε'νθουσιώδης,εος,inſanus, furẽs.
Ε'νθρίακτος,Soph.furens numine, afflatus.

Ε'νθρίζειν,

Ἐνθρίζειν, Heſych. ἐναπονίζειν, νύσσειν.
Ἐνθρονίζω, ſede colloco, ἐνεθρονίσθη, Eſter, cap. 2.
Ἐνθροπαλιζόμενος, referens pedem.
Ἔνθρυπτον, τὸ, intritum, placenta. ¶ Apollo etiã apud Athenienſes ἔνθρυπτος dictus eſt.
Ἐνθρύπτω, imminuo, Daniel. cap. vltimo.
Ἐνθυμάζω, incido, irruo, ἐμπίπτω, ἐνορμῶ.
Ἐνθυμέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, animaduerto, intelligo, animo concipio, Xenoph. Genit. τούτων ἐνεθυμήθησαν, animo ea volutarũt. ¶ Cũ Accuſat. Iſocrat. ἐπειδὰν ἐνθυμηθῶσι τοὺς φόβους καὶ τοὺς κινδύνους. ¶ Item cum particula διότι, Idem, ἐνθυμοῦ δὲ διότι τοῖς μὲν φαύλοις ἐνδέχεται τὰ τυχόντα πράττειν. ¶ Item cum particula ὅτι, Plat. Epiſt. 4. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς ποιεῖν, &c.
Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, cogitatio, inuentum, conceptus animi, ſenſus, Iſocr. & Halicarn. commentatio Gell. li. 12. cap. 2. ¶ Eſt etiam argumentum & ſententia oratoria Cicer. in Topic. & Ariſtot. 1 Rhetor. Vide Hermog. lib. 3.
Ἐνθυμηματικὸς, acer in argumentationibus, & argutus orator, Ariſto. 1. Rhetor. Item enthymemate cõcluſus, ἐνθυμηματικὴ ἔφοδος, Her.
Ἐνθυμημάτιον, cõmentatiuncula Gell. l. 16. c. 1.
Ἐνθυμηματώδεις, οἱ, commentationibus pleni.
Ἐνθύμησις, ἡ, cogitatio, inuentio, Nazanz.
Ἐνθυμητικὸς, ἐπινοητικὸς, πόριμος ἀνὴρ, ſolers.
Ἐνθυμία, ας, ἡ, cogitatio, Thucydid.
Ἐνθυμίζομαι, ἐνθυμέομαι, Poll. lib. 2. cogito.
Ἐνθύμιον, ου, τὸ, cogitatio, cautè excogitatum, quod excogitatum in animo ciet. ἐνθύμιον ποιούμενοι, Thucyd. in religionẽ vertentes Bud. ¶ Herodot. ἐνθύμιόν οἱ ἐγένετο ἐμπρήσαντι τὸ ἱρὸν, eũ pœnituit quòd concremaſſet tẽplum.
Ἐνθύμιος, qui curæ eſt, Odyſſ. ſ. ¶ Atticis προστρόπαιος, qui piaculum importat, qui religione obſtringit, Antiph.
Ἐνθύμιστος, ου, ὁ, iratus.
Ἔνθυμος, ὁ, iracundus, Ariſtot. 7. Politic.
Ἐνθύελον, pars quædam nauis, Heſych.
Ἐνθυσιάζω, ſacrifico.
Ἐνθύσκος, auis nomẽ, quæ & ἀσφαλὸς, Heſych.
Ἐνθωκεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſedeo, latito, Neut.
Ἔνι, licet, contingit, ἔνεστι. ὡς ἔνι μάλιστα παρεστὼς, Lucian. quoad eius fieri poteſt. ¶ ἔνι pro δεῖ, Ariſtot. in Plut. ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι. ¶ Ἐνὶ, pro ἐν, poeticè, i. in.
Ἐνιαῖος, ου, ὁ, aliquis.
Ἐνιαυσιαῖος, ου, ὁ, & Ἐνιαύσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, anniculus, annuus, Ariſtot. de mund. πανηγύρεις ἐνιαύσιοι, ſolennia anniuerſaria. ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο, annuas inducias fecerunt.
Ἐνιαυτίζω, annum alicubi ago.
Ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, annus, Plut. in Timæo, ἐνιαυτῶν περίοδοι, Cic. annorũ cõuerſiones. ¶ Item genus poculi ampliſsimi, Euſtath. Iliad. ν.
Ἐνιαυτοφορεῖν, fructum annuum ferre, anno fructum reddere. Ἐνιαύω, immoror.
Ἐνιαχοῦ, καὶ ἐνιαχῆ, alicubi.
Ἐνίγυιος, vno membro vel pede mancus.
Ἐνιδεῖν, inſpicere, intueri.
Ἐνιδρόω, μ. ώσω, π. ωκα, inſudo, Dat.
Ἐνιδρύω, καθίζω, inſideo, priuo, extruo.
Ἐνιέω, μ. ήσω, π. ηκα, immitto, Accuſat.
Ἐνιζάνω, inſideo, Neutr. Datiuo.
Ἑνίζω, vnitatem pono, aduno Plin. Ariſtot.
Ἐνίηλος, ſtultus, ἀνόητος, Heſych.
Ἐνίημι, μ. ήσω, π. εἷκα, immitto, ἐμβάλλω, infundo, Galen. ad Glauc. ἔλαιον ἐνιεὶς ἅμα τοῖς ἐναφεψημένοις αὐτῷ φαρμάκοις, &c. ſi clyſtere infuderis. ¶ Et pro infero, indo, Xenoph. ἐνιέασι δ' ἔτι τι τὰ φαλάγγια κατὰ τὸ δῆγμα, in morſu indunt quippiam. Odyſſ. ό, μᾶλλον ὁμοφροσύνησιν ἐνήσει, maiorem concordiã inſtillabit.
Ἐνικλάω, μ. άσω, π. ακα, infringo, impedio, reclamo, Iliad. ή. Ἀεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι νοήσω, mihi ſolet refragari.
Ἐνικλείω, includo, Apoll. 2.
Ἔνικμος, ου, ὁ, humectus, vdus, irriguus.
Ἐνικνέομαι, οῦμαι, intro, ſubeo, penetro.
Ἐνικρίνομαι, aſcribor, ἐνικριθῆναι ὁμιλῳ, Apoll.
Ἑνικὸς, ſingularis. Ἑνικῶς, ſingulariter, Naz.
Ἐνίλλω, geſticulor: irrideo.
Ἐνιλλωπῶ, ἢ ἐνιλλώπτω, cõtortè tueor, Heſych.
Ἔνιος, ὁ, aliquis. Ἐνίοτε, interdum, interim.
Ἐνιπὴ, minæ, reprehenſio, Odyſſ. έ.
Ἐνίπλειον, plenum, πεπληρωμένον, Odyſſ. ξ.
Ἐνίπλεως, ω, ὁ, plenus. Ἐνίπου, alicubi.
Ἐνιπλήσσω, μ. ήξω, π. ηχα, cum ſtupore iniicio.
Ἐνιππάζομαι, & Ἐνιππεύω, equito.
Ἐνιπτάζω, μ. άσω, ἐνίπτω, μέμφομαι, increpo.
Ἐνίπτω, μ. ίψω, π. ιφα, dico, Odyſſ. β, μῦθον ἐνίψω. ¶ Itẽ κακολογῶ, increpo, obiurgo, Iliad. ſ.
Ἐνίπτω, ἐπιπλήττω, increpo, cũ iniuria aliquid dicere.
Ἐνισάζω, exæquo. (co
Ἐνισπεῖν, εἰπεῖν, dicere, Accuſ. Odyſſ. γ.
Ἐνίσσω, dico, obiurgo, reprehendo.
Ἐνίσταμαι, μ. ἐνστήσομαι, inſtituo quiduis vel incepto, Hermog. τὴν κατηγορίαν ἐνστήσασθαι κατ' αὐτοῦ, in eum accuſationem inſtituiſſe. ¶ ἐνιστάμενος ἐς τυραννίδα, inuadens tyrannidem, Herodot. ¶ Itẽ incipio, ineo, Theophr. 9. θέρους ἐνισταμένου, æſtate ineunte. ¶ Item repugno, obſiſto, renitor, Ariſtot. in 10. Metaphyſ. λύοιτ' ἂν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν τοιαῦτα ἐνισταμένων, Plutarch. ἐνίστασθαι τῇ αὐξήσει. Idẽ in Themiſth. ἐνιστάμενος αὐτῷ πρὸς τὴν αὔξησιν, eius creſcentem potentiam cohibens. ¶ Item intercedo, ἐνίστασθαι τῷ νόμῳ, Plutarch. legi intercedere. ¶ Item immineo, inſto, Plut. ὁ ἐνιστησόμενον τῇ φυγῇ αὐτοῦ ἀπεστάλκει, quem ob id miſerat vt immineret eius fugæ. ¶ Item conſiſto, Aphrod. lib. 2. Probl. ἐκεῖ ἐνίσταται, illic remanet. ¶ Item incũbo, Idem, πρὸς ταύτην ἐνίσταται, ad hãc incũbit. ¶ Itẽ aduenio, adſum, Herm. ὁ καιρὸς ἐνέστη τῶν μυστηρίων.
Ἐνίστημι, μ. ἐνστήσω, π. ἐνέστηκα, inſto. ἐνστῆναι πρὸς τὴν πλεονεξίαν, inſtare aduerſus immodicam habendi cupiditatem, Plutarch. in Numa.

¶ Interdum colloco, Xenoph. εἰ τῶν ἱπποκόμοις εἰς τῶν ἱππέας ἐνίστῃς. ¶ Aliquando etiã incũbere, προσέχειν τὸν νοῦν, Ariſtot. 7. Ethic. ¶ Demoſth. πρὸς λεωχάρ. ἤδη τῆς τοῦ κλήρου διαδικασίας ἐνεστηκυίας, iudicio iam cõſtituto, Cicer. pro Roſcio, lite conteſtata, iudicio damni iniuria conſtituto.

Ε᾿νίσχομαι, ἐνίσταμαι, reſiſto, reſtito, Plutarc. κραδαινόμενος τὸ σῶμα, καὶ τὴν φωνὴν ἐνισχόμενος, corpore præ metu vibrante, & voce interrupta Cicer. de iudicio Miloniano. ¶ Dioſcor. l. 4, ἐνίσχεται τοῖς ἱματίοις, veſtibus inhæreſcit.

Ε᾿νισχυρίζομαι, fiduciam cauſæ in hoc colloco.

Ε᾿νισχύω, μ. ύσω, π. υκα, inualeſco, Accuſ.

Ε᾿νίσχω, habeo, teneo, remoror, retineo, Accuſ.

Ε᾿νιτρέφω, enutrio, ἐνιτέτροφε βότρυν, Epigram.

Ε᾿νίψω, dicam, Odyſſ. β, μῦθον ἐνίψω.

Ε᾿νλείπομαι, deficio. Ενλόβια, inaures.

Ε᾿νλιμενίζειν, vectigal in littore dare.

Ε᾿ννάετες, per nouem annos, Heſiod.

Ε᾿νναετήρ, ῆρος, habitator, incola, lib. 1. Epigram. ἑλλάδος ἐνναετῆρες: vnde ἐνναέτειρα, habitatrix, Epigr. lib. 3. Η῾χὼ ἐρημαίης ἐνναέτειρα νάπης.

Ε᾿νναετηρὶς, ίδος, nonus annus, nouennium.

Ε᾿νναέτηρος, nouennis, Heſiod. βόες δ᾽ ἐνναετήρω.

Ε᾿νναετὴς, έος, ὁ, nouennis.

Ε᾿νναετὴς, habitator, incola, 2. Argon. ¶ Et ἐνναέτις, habitatrix, Idem lib. 1. - ἐνναέτιν φρυγίης. ¶ Capitur & pro nouem annos nata, Epigr. lib. 3. - κούρην αἰπύλον ἐνναέτιν.

Ε᾿νναιος, templum olim dicebatur.

Ε᾿νναίω, inhabito, Accuſat.

Ε᾿ννακισχίλιοι, ἐννεάχιλοι, Heſych. nouem milia.

Ε᾿ννακόσιοι, nongẽti. ἐννακόσια ἔτη, anni nongẽti.

Ε᾿νναετῆς, quaſi nouannus, quod & ἐναετῆς.

Ε᾿ννατος, ου, nonus. ἔννατος μὴν, Nouember, Plut.

Ε᾿νναυμαχέω, ῶ, pugna nauali dimico.

Ε᾿ννέα, nouem. ¶ Interdum pro numero incerto. ¶ ἐννέα ἄρχοντες, Nouemuiri Athenis, Dem.

Ε᾿ννεάβοια, nouem bobus æſtimata, Hom.

Ε᾿ννεαδικὸς, nonarius.

Ε᾿ννεάζω, adoleſco, adoleſcentiam tero alicui ſtudio. ¶ ἐννεάσαι, Hippocr. iuuenem agere.

Ε᾿ννεακαιδεκαταῖος, decimonono die prodiens.

Ε᾿ννεακαιδέκατος, nonuſdecimus.

Ε᾿ννεάκρουνος, proprium fontis Athenis, à nouem fiſtulis fundentibus aquam.

Ε᾿ννεάμηνος, qui nouem eſt menſium.

Ε᾿ννεάκυκλος, robuſtus, nouem annorum.

Ε᾿ννεασμὸς, illuſio, fraus, dolus.

Ε᾿ννεάφωνος, ου, ὁ, habens nouem voces, Theocr.

Ε᾿ννεάχιλοι, nouem milia, ἐννεακισχίλιοι.

Ε᾿ννέμομαι, paſcor.

Ε᾿ννενήκοντα, nonaginta, Matth. 18.

Ε᾿ννεόργυιοι, nouem iugerum, Philoſtrat. in Her.

Ε᾿ννεὸς, οῦ, ὁ, mutus, Ariſt. in Probl. μὴ τὸ γινόμενος πολὺν χρόνον ἐννεοὶ ἐσμὲν εἶτα ὀψέ ποτε ψελλίζομεν. ¶ Pro ſurdo, Xenop. ἀνάβασ. δ. τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ ἐννεοῖς ὅτι δέοι ποιεῖν.

Ε᾿ννεοτρόφητος, ab adoleſcente enutritus.

Ε᾿ννέπω, pro ἐνέπω, dico, memoro, Heſiod.

Ε᾿ννεσία, pro ἐνεσία, conſilium, Apoll. lib. 1.

Ε᾿ννεύω, innuo, cap. 1. Euang. Lucæ.

Ε᾿ννέωρος, ὁ, nouennis, natus annis 9, Odyſſ. τ.

Ε᾿ννέως, ου, ὁ, mutus.

Ε᾿ννη καὶ νέα, vetus & noua: de luna, Plut. in Sol.

Ε᾿ννῆς, prudens, verus, bonus.

Ε᾿ννῆμαρ, nouem diebus, Odyſſ. ξ.

Ε᾿ννήρης, nauis nouem ordinum, Bayfio.

Ε᾿ννιον, τὸ, pars rẽ mi quæ intra nauẽ ἐπὶ τοῦ σκάλμου, Heſych. Ε᾿ννόδιον, anchoræ iactus.

Ε᾿ννοέομαι, & Εννοέω, μ. ήσω, π. ηκα, cogito, mecum reputo, conſidero, animaduerto, Plut. μηδ᾽ ὅτι ἦν Μάγνος ἐννοῶν, non reputans ſe eſſe Magnum. Herodot. in Polymnia, ἐννοῶντο καὶ αὐτοὶ ἔπρεχ τοιαῦτα ποιήσειν.

Ε᾿ννόημα, τὸ, notio, mẽtis conceptus, intellectus, ſenſus, διανόημα, σκέμμα, apud Ariſtot.

Ε᾿ννοια, ας, ἡ, cogitatio, intelligentia vel notitia.

Ε᾿ννομος, ου, ὁ καὶ ἡ, legitimus, iuſtus, νόμιμος.

Ε᾿ννοος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſapiens.

Ε᾿ννοσία, ἡ, inertia ἀλογία, ἀργία.

Ε᾿ννοσίγαιος, ἐνοσίγαιος, Neptuni epith. propter terræ motum qui fit ab aquis, Hom. Iliad. ν.

Ε᾿ννοσσεύω, μ. εύσω, nidifico.

Ε᾿ννοσις, σεισμὸς, κίνησις, motio, terræ motus.

Ε᾿ννους, mentis compos, Plutarch. τότε δὲ ἔννους γενόμενος, tunc ad mentem & ad ſe reuerſus.

Ε᾿ννουτίθημι, doceo, caſtigo, q. mentem impono.

Ε᾿ννυκτερεύω, pernocto, per noctem quieſco.

Ε᾿ννυὸς, οῦ, ἡ, nurus, Poll. lib. 3.

Ε᾿ννύσθαι, induere, Odyſſ. ξ, - ἔνθα δὲ ἕννυσθαι.

Ε᾿ννυχεύω τῇ γῇ, in terra pernocto, Philoſtr.

Ε᾿ννύχιος, ου, ὁ, nocturnus, Sophocl. ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν, nocturnã delectationem capere.

Ε᾿ννυχος, nocturnus, Arat. ¶ Ε᾿ννυχον, ου, τὸ, crepuſculum, quum adhuc aliquantum eſt noctis, Marc. 1, καὶ πρωὶ ἔννυχον λίαν ἀναστάς.

Ε᾿ννυὼ, dea bellica, Bellona, & Iunonis epith.

Ε᾿ννωθρος, ου, ὁ, veterno laborans, torpens.

Ε᾿νοδία, ας, ἡ, Diana, aut Hecate.

Ε᾿νόδιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in via poſitus.

Ε᾿νοικέω, μ. ήσω, π. ηκα, inhabito, Accuſat.

Ε᾿νοίκησις, εως, ἡ, inhabitatio.

Ε᾿νοικίζω, domum introduco, Eccleſiaſtic. 11.

Ε᾿νοίκιον, τὸ, pretium conductæ domus, Epigr.

Ε᾿νοικισμὸς, quaſi inquilinatus. ¶ Hermog. pro inſtauratione ædificiorum & mœniũ accipit.

Ε᾿νοικοδομέω, ῶ, inædifico.

Ε᾿νοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, inquilinus. ἔνοικα πάθη, domeſticæ perturbationes, Baſilius in Epiſt.

Ε᾿νοικουρέω, inhabito. Ε᾿νολισθαίνω, laboro.

Ε᾿νολμος, ὁ, diuinus vates, Apollon.

Ε᾿νομιλέω, conuerſor, Actiu. Datiuo.

Ε᾿νὸν, quum liceat, ἐνὸν ὑμῖν, Demoſth.

Ε᾿νοπὴ, ῆς, ἡ, vox, clamor, Iliad. ſ.

Ε᾿νόπλιον, carminis ſpecies cõſtans duobus dactylis, ſpondeo, & rurſus dactylis duobus: eo armati Curetes vtebantur, Ariſtoph. νεφ.

Ε᾿νόπλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ε᾿νοπλος, armatus, ἐνόπλια παίγνια,

παίγνια,ludi armatorum, Plat.de Leg.
Ἐνοπτρίζω,illumino quaſi ſpeculi more.
Ἔνοπτρον,i.κάτοπτρον,Eurip.ſpeculum.
Ἐνοράω,intueor,inſpicio,ἐνορῶ σοι,Xenoph.
Ἐνόρκιον,τὸ,iuſiurandum,res iurata, Num.5.
Ἐνόρκιος,iureiurando confirmatus,Pind.
Ἔνορκος,ου,ὁ, iureiurando comprobatus, ἔνορκον φιλίαν ἐποιήσαντο, iureiurando firmarunt amicitiam,Plut.in Theſ.¶ ἔνορκός εἰμι, contineor fœderibus, Æſchin. ἔνορκον λαβεῖν τὸν δῆμον,id eſt, fœderatum.
Ἐνόρκως, iureiurando,Sophocl.
Ἐνορμίζω,applico, portum teneo Virg. portum capio Cæſari, Syneſ. τὴν ναῦν ἐνορμίζει λιμενίσκῳ χαρίεντι. ¶ Ἐνορμίτης, qui in portu eſt.
Ἐνορούω,irruo.
Ἐνόρχης,ου,ὁ,vnicum habens teſticulum, Cyrill.
Ἐνόρχης,ου,ὁ,& Ἔνορχος,ου,ὁ,mas teſticulatus,Herodot. ἐποίεεν αὐτὶ ἐνόρχων εἶναι εὐνούχους.
Ἐνόρω,incido,impello.
Ἔνος,tempus,annus, annuus, Theophr.lib.1. περὶ φυτῶν. cap.23. ἐκ τῶν ἔνων βλαστῶν, ex annotinis germinibus Gaz. Vnde ἄφενος, annuus reditus, Moſcopulo in Heſiod. Theog.
Ἐνοσίγαιος,ου,ὁ, Neptuni epith. quòd terram quatiat: Vide Interpr. Pomponii Melæ.
Ἔνοσις,εως,ἡ,motus,concuſsio, Heſiod.
Ἐνοσίφυλλος,folia mouens.
Ἐνοσίχθων,ονος,ὁ, Neptunus, ὁ τὴν γῆν κινῶν: ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις, Interpr. Heſiod.¶ Aliquando eſt epitheton ipſius Neptuni.
Ἐνόσωρα,τὰ, vna hora digna.
Ἑνότης,vnitas,Apollon.in Epiſt.
Ἔνουλον,τὸ,gingiua,caro interior, Poll.lib.2.
Ἐνουρεῖν,vrinam non continere, Dioſc.l.5.c.53.
Ἐνουρήθρα,matula ſiue matella,Soph.in Pãdora.
Ἐνούσιος,ſubſtantialis, cum omnibus ſubſtantiæ propriis conſiſtens,innatus,diues.
Ἐνόφθαλμος,ου,ὁ,oculus qui in cortice depangitur.¶ Ἐνοφθαλμιάζω, inoculationem admitto,Plut.¶ Hyperid. ἐνοφθαλμιᾶσαι, eſt cupere.
Ἐνοφθαλμίζω,inſero,Theophr.lib.5.de Cauſis.
Ἐνοφθαλμισμὸς, inſitio, inoculatio, Eidem.2. περὶ φυτῶν.
Ἐνοχὴ,ῆς,ἡ,obligatio,nexus,noxa.
Ἐνόχιον,ου,τὸ,pretium penſionis.
Ἐνοχλέω,μ.ήσω,π.ηκα,turbo,fatigo,infeſto, Dinarch. κατὰ Δημοσθ. οὐ γὰρ ἵνα ἐνοχλῶμεν ὑμᾶς, δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἐροῦμεν.¶ Item, ἐνοχλεῖσθαι, ægrotare, 1.Reg.cap.19.
Ἐνόχλησις,εως,ἡ,importunitas.
Ἔνοχος,ου,ὁ,obnoxius,reus, ταῖς ἀραῖς ἔνοχος, Demoſth.execrabilis. Plat.de Leg. τῶν βιαίων ἔνοχος ἔστω, vim intuliſſe reus eſto.
Ἑνόω,μ.ώσω,π.ωκα,vnio, aduno Plin.Accuſ.
Ἐνόω,μ.ώσω,π.ωκα,quatio, Accuſ. Cyrillo.
Ἐνράπτω,μ.άψω,inſuo,includo,Herodot.
Ἐνράσσω,irruo,impreſsionem facio,Ioſeph.
Ἔνρυθμος,particeps numerorum,Plat.de Leg.
Ἐνρυθμικά, quæ ratione ordinem ſeruant.

Ἐνσείω,μ.είσω,π.εικα,traho,incutio,Accuſat.
Ἐνσημαίνομαι,ſignifico,imprimo,Plat.2.νομ.
Ἐνσημαίνω,inſignio,ſignifico,adnoto, exprimo legendo vel dicendo, Xenoph.
Ἐνσκευάζομαι,compilo,interuerto, Plutarch.de Sylla. ¶ Pro indui, Ariſtoph. in Acharn. ἐάσατε ἐνσκευάσασθαί μ' ὅπως ἀθλιώτατον, ſinite me amiciri in modum hominis egentiſsimi, aut calamitoſiſsimi.
Ἐνσκευάζω,μ.άσω,π.ακα,orno, adorno, induo, Accuſat.Lucian. Ἐμὲ δὲ τουτοισὶ φέρων ἐνεσκεύασε,τῷ πίλῳ,τῇ λεοντῇ,καὶ τῇ λύρᾳ.
Ἐνσκήπτω,μ.ήψω,π.ηφα, irruo, inuado, aggrauo,ingruo, βαρέως ἐμπίπτω, Aphrod.1.Probl. πνεῦμα δὲ κοῦφον ἐνσκῆψαι εἰς ἑαυτὴν,in ipſam irrumpens.¶ Interdum pro immitto, Herodot. καὶ τοῖσι τουτέων ἐκγόνοισι ἐνέσκηψε ὁ θεὸς θήλειαν νοῦσον.
Ἐνσκίμπτω,μ.ίμψω,π.ιμφα, infigo.
Ἐνσκυθεῖν,laniare,diſpergere,σπαράττειν, Heſy.
Ἐνσοριάζω,ſepelio,ſepulturæ trado.
Ἔνσπερμος,ου,ὁ, qui copioſo eſt ſemine, Dioſcor.
Ἔνσποδος,ου,ὁ καὶ ἡ, cineritius. ἔνσποδος τῇ χρόᾳ, qui colore eſt cinereo,Dioſco.lib.1.cap.95.
Ἔνσπονδος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſocius in bello, fœderatus, Appian. λατῖνοι ἔνσπονδοι ῥωμαίοις ὄντες ἐστράτευον ἐπ' αὐτούς. Ἐνσπόνδως, fœdere inito.
Ἐνστάζω,μ.άξω, inſtillo, ἐνέστακτό οἱ ἵμερος τὴν πόλιν ἑλεῖν,Herodot. ¶ Ἐνσταλάζω,idem.
Ἐνστὰς πόλεμος,inſtitutum bellũ, conflatum.
Ἔνστασις,εως,ἡ,exordium rei quæ inſtituitur, Æſchin. περὶ παραπρ. Item inſtãtia litis, Eidem.
Ἐνστάτης,ου,ὁ,qui in via obſiſtit,obuaricator Feſto,reclamator, reſiſtens, Sophocl. in Aiace, ἔγωγ' ὀδυσσέα τὸν ἐνστάτην λέγω, id eſt, ἐμποδὼν ὂν ἱστάμενον.
Ἐνστατικὸς,peruicax,non cedens,obſiſtens,Ariſtot.2.de Cælo: perpugnacem dixit Cicer.
Ἐνστατικῶς,peruicaciter,Hermog. inſtanter, pugnaciter Quintil. repugnanter Cicer.
Ἐνστερνίζεσθαι,medium complecti, fouere.
Ἐνστερνόμαντις,εως,ὁ,pythonico ſpiritu afflatus.
Ἐνστηνες,τὸ, validum, manifeſtum.
Ἐνστόμιος,ὁ καὶ ἡ, qui in ore eſt, Dioſc.l.1.c.126.
Ἐνστόμισμα,frænum, Ioſepho.
Ἐνστρατοπεδεύω,caſtra pono,caſtrametor.
Ἐνστροβιλέω,contero.
Ἔνστροφος,agilis,tortilis,nexilis.
Ἐνσφηνίζω,inſignio,in Epigram.
Ἐνσχέω,inhibeo, νῆες ἐνεσχέθησαν, Plutarch.
Ἐνσώματος,corporeus, Naz. corporatus Cicer.
Ἔντακτος κίνησις,certus motus, Aphrod.
Ἔνταλμα,ατος,τὸ, mandatum, præceptum.
Ἐνταμιεύω,recondo,in theſaurum refero.
Ἐντανύω,μ.ύσω,extendo, in Epigram.
Ἔνταξις,ἡ,quum leuis armaturæ milites in phalangẽ alterius inſeruntur, παρένταξις,Suid.
Ἔντασις,intenſio, vehementia, ἔντασις προσώπου,vultus auſteritas. ¶ Eſt etiam productio, Vitruu.lib.3.cap.2, quę adiicitur in mediis

columniis: Vulgò *renflement de colomnes.*

Ε'ντατὸς, intentus. ἐντατὰ ὄργανα, quæ intenſione perficiuntur, Plutarch.

Ε'ντατικὰ φάρμακα, Ægin. quę tentiginē cient.

Ε'ντάττω, in ordine colloco, ordino, ἐντάτ]ειν τοῖς τυχοῦσιν, inter plebeios annumerare, Bud.

Ε'νταῦθα, hîc, iſtic, ſeu ibi, huc, eó: ἐξέβαλον αὐτὸν ἐνταῦθα, ibi eum eiecerunt, Plut. in Publ. ¶ Pro iſtuc, Plat. in Epiſt. ἐμοὶ δὲ ἀφικομένον ἐνταῦθα, &c. ¶ Cum Genit. lib. 1. de Republ. ἐνταῦθα εἶ τῆς ἡλικίας, i. in iſta es ætate.

Ε'νταυθοῖ, hîc, nunc, ibi, in præſentia, ἐνταῦθα, Ariſtoph. νεφ. ἐνταυθοῖ μενεῖς, hîc moraberis. ¶ Item huc, Ariſtoph. in Plut. ἔτι μ' ἐνταυθοῖ μεταπέμπεσθε, adhuc me huc accerſetis.

Ε'νταφιάζω, μ. άσω, π. ακα, parento, ſepelio, Acc. μόλις αὐτὸν ἐνταφίασον, Nazanz. ¶ Ε'νταφιασμὸς, ῦ, ὁ, ſepultura. ¶ Ε'νταφιαστὴς, οῦ, ὁ, veſpillo, pollinctor, Geneſ. cap. 50.

Ε'ντάφιον, τὸ, ſepultura, τ ἐνταφίων ἐξηξιώθης, Naz.

Ε'νταφιοπώλης, libitinarius, Vlpian. κτερεστής.

Ε'ντάφιος, ὁ, funereus, funeralis, ſepulchralis.

Ε'ντεα, τὰ, arma, Iliad. γ. μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνε. ¶ Sic etiam dicuntur vaſa: Vide Athenæum lib. 5. ἔντεα δαιτὸς, vaſa conuiuii.

Ε'ντείνομαι, acriter & cum contentione dico, Æſchin. ἐντεινάμενος τὴν φωνὴν, ſublata voce. ἐντείνομαι τόξον, arcum intendo, Xenoph.

Ε'ντείνω, μ. τενῶ, π. ακα, intendo, γνώμας ἐνέτεινε φιλοσόφοις, Plut. in Solone. ¶ Itē pulſo, ferio, intorqueo: ἐντείνω πληγὰς, infligo verbera.

Ε'ντειχίζω, μ. ίσω, circumuallo, muro circundo.

Ε'ντείχιος cinctus mœnibus, Poll. lib. 9.

Ε'ντείχισις, εως, ἡ, muri extructio.

Ε'ντελευτάω, μ. ήσω, vitam finio, deſino, ceſſo.

Ε'ντελέχεια, ας, ἡ, perfectio: quaſi continuata motio & perennis Cicer. Tuſcul. 1. τελειότης, λογικὴ ψυχὴ, Porphyr. Vide Bud.

Ε'ντελεχὴς, ὁ καὶ ἡ, perfectus.

Ε'ντελεχῶς, Plato de Leg. iugiter, aſsidué.

Ε'ντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, finalis, abſolutus, perfectus, Lucian. de ſacrif. στεφανώσαντες τὸ ζῶον καὶ πολύ γε πρότερον ἐξετάσαντες εἰ ἐντελὲς εἴη, ſi integrū ſit. ¶ Ε'ντελῶς, perfectè, abſolutè, τελείως.

Ε'ντέλλομαι, mādo, τὰ ἐντεταλμένα, mādata, Xen.

Ε'ντελόμισθος, ὁ, qui plenam mercedem exigit.

Ε'ντέμνω, incîdo, Thucydid. macto, immolo, θύω. ἐντεμεῖν σφάγια περιφήμῳ, Periphemo hoſtias mactaſſe, Plut. in Solone.

Ε'ντενὲς, intentè, vehementer, Apoll. 2.

Ε'ντερεύειν, apud Athenæum, exenterare.

Ε'ντερεώνη, medulla, interna pars cuiuſque, Galen. Ε'ντερικὸς, inteſtinalis Gazæ.

Ε'ντερεωνὶς, ίδος, ἡ, nauium interna ligna quæ à carina conſurgunt, ſtatumina, Poll. lib. 2.

Ε'ντεροκήλη, ης, ἡ, deſcenſus inteſtini in alterum naturæ locum. ¶ ἐντεροκήλας, Dioſcor. lib. 1. cap. 103. hernias interanei Hermol. vertit.

Ε'ντεροκηλικὸς, cui hernia inteſtini erūpit, Dioſc. lib. 1. cap. 1. diſruptus, ramicoſus.

Ε'ντερον, ου, τὸ, inteſtinum, Ariſtoph. ¶ γῆς ἔντερα, terræ inteſtina. i. vermes terreni, Ruell. ex lib. 2. Dioſcor. cap. 72.

Ε'ντερόνεια, ας, ἡ, meditullium nauis, carina, Ariſtoph. in Equitib. ¶ Ε'ντερόνη, idem.

Ε'ντεσιμήστωρ, ορος, ὁ, armorum peritus, Heſych.

Ε'ντεσιεργὸς, οῦ, ὁ, armorum opifex. ¶ Iliad. ω. ἡμιόνους ἐντεσιουργοὺς vocat, currū trahentes.

Ε'ντεταγμένοι, gregarii, in ordinem redacti.

Ε'ντεταμένως, conſtanter, intenſè, impenſé.

Ε'ντευγμα, κύρμα, lucrum inſperatum.

Ε'ντεῦθεν, hinc, ἐκ τούτου, ex eo loco, dehinc, Xen.

Ε'ντευθενὶ, Ariſtoph. indidem.

Ε'ντευξις, εως, ἡ, congreſſus, aditus. ἡ πρὸς κροῖσον ἔντευξις, cum Crœſo colloquium, Plut. in Solone. Iſocrat. τὰς ἐντεύξεις μὴ πυκνὰς ποιοῦ τοῖς αὐτοῖς, colloquia ne crebra facias cū iiſdem.

Ε'ντευτικὸς, οῦ, ὁ, colloquio facilis, affabilis, monumenta lecturus, Dioſcor. ἐντευτικὸς ἰδίᾳ, καὶ πιθανὸς, in quotidiano ſermone elegans, Plutarch. in Alcibiade.

Ε'ντεύω, apparo, παρασκευάζω.

Ε'ντεφρος, ου, ὁ, cinereus, quaſi cinerulentus.

Ε'ντεχνος, ὁ καὶ ἡ, callidus, artificioſus, ἔντεχνος δημιουργὸς, Plat. νομ. ¶ Ε'ντέχνως, non dicunt Attici, ſed τεχνικῶς, Phrynich. affabrè, artificioſè Cicer. artificialiter Plin.

Ε'ντήκω, inſtillo, inuro, Bud. Hinc ἐντετηκὸς, inuſtum. ¶ Sophocl. in Electra, μῖσος γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι, matrem inexpiabili odio proſequor. ¶ Item illiquo, Plutarch. ἐνέτηξε μόλιβδον τῇ κεφαλῇ, illiquefecit.

Ε'ντίθεμαι, indo, inſero, Athen. lib. 10. ¶ Ε'ντίθεσθαι, etiam dicūtur negotiatores qui naues implent mercibus, Demoſth. Οὔτε τὰ χρήματα ἐνέθετο εἰς τὴν ναῦν. ¶ χόλον ἔνθετο θυμῷ, Homer. Odyſſ. iratus eſt.

Ε'ντίθημι, impono, ingero, indo, inſero, Lucian. de Baccho loquens, διελὼν τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἐντίθησιν, ὡς ἀποτελεσθείη ἐνταῦθα. ¶ Ε'ντίθημι, in animum induco, Iliad. ι. σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν, intus animum placabilem habeto.

Ε'ντίκτω, ingenero, ἐμποιῶ, Plato de Legib.

Ε'ντιλᾶν, ſtercus elidere, Ariſtoph. in Acharn.

Ε'ντιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, honorabilis, pretioſus. ἔντιμον πρᾶγμα καὶ λαμπρὸν, Demoſth. res honorifica.

Ε'ντίμως, honorificè, Plato de Legib.

Ε'ντινάσσω, excutio. Ε'ντιναγμὸς, excuſsus, us.

Ε'ντιτὸς, vindicandus.

Ε'ντολὴ, ῆς, ἡ, mandatum, præceptum, Rom. 7.

Ε'ντομα, τὰ, inſecta, i. minuta & imperfecta animalia, Ariſtot. ¶ Interpr. Heſiod. ἔντομα ποιοῦντες, inciſiones facientes. ¶ ἔντομα μήλων, Apoll. 1. ex pecudibus caſtrati mares.

Ε'ντομὴ, inciſio Gaz. diuiſura, Ariſtoph.

Ε'ντομίας, ου, ὁ, eunuchus, exectus Cic. caſtratus.

Ε'ντομὶς, ίδος, ἡ, inciſio. Laceratio corporis in luctu: Hinc Ε'ντομίδαι, qui ad eum modum ſe laniabant, apud Suid.

Ε'ντομος, exectus, Herodot. λαβὼν γὰρ δύο παιδία,

δύο, ἔντομα σφεα ἐποίησε, ſumptos duos pueros execuit.

Ἔντονος, ου, ὁ καὶ ἡ, acer, intentus, valens, ἰσχυρός. Plat. Theæt. ἔντονοι καὶ δριμεῖς, rigidi & acres. ¶ Ἐντονία, intenſio. ἐντονία τῶν πλευρῶν, laterum firmitas. ¶ Ἐντόνως, acriter, enixé.

Ἐντοπίζομαι, reuereor.

Ἐντόπιος, ου, ὁ, indigena, illius loci incola.

Ἐντορνεύω, incído. ¶ Ἔντορνος, ου, ὁ, tornatus, ἔντορνος κύκλος, Plat. νομ.

Ἐντὸς, intus, Genit. Apoll. Rhod. ἐντὸς ἄστεος, in vrbe. Plutarch. πάσης ἐπιστήμης λογικῆς καὶ τέχνης ἐντὸς γενόμενος, qui ſcientia & vſu rerum præditus eſt. ¶ ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὼς, Plat. de Legib.

Ἔντοσθεν δ᾽ αὐλῆς, Odyſſ. ξ. intra ſeptum.

Ἔντοσθι, Heſiod. δόμων ἔντοσθι, in ædibus, intus.

Ἐντόσθια, τὰ, interanea, inteſtina. ἐντόσθια τῶν ἱερείων, inteſtina victimarũ, Lucian.

Ἐντοστήθια, vel ἐντοστηθίδια, quæ pectore continentur, Poll. lib. 2. σπλάγχνα.

Ἐντραπεζίτης, ὁ, paraſitus. Ἐντραχύς, aſper.

Ἐντρέπομαι, μ. ἐψομαι, π. αμμαι, curo, curam habeo, verſor in aliqua re cum ſolicitudine. ¶ Item pudore ſuffundor, verecundor, Plut. in Apophth. Laconicis, τοὺς νέους ἔδει πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἐντρέπεσθαι.

Ἐντρεπτικὸς λόγος, pudore reprehenſum afficiẽs, Chryſ. Ἐντρεπτικῶς, ἐλεγκτικῶς, reprehẽſorié.

Ἐντρέπω, pudore afficio, Laert. in Socrate, ἐνέτρεψε δ᾽ ἢ καὶ λαμπροκλέα τὸν υἱὸν τῇ μητρὶ ἀγριαινόμενον, pudore ad reuerentiam matris reduxit.

Ἐντρέφω, innutrio, Heſiod. educo, Plutarch.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, diſcurſus, diligẽtia. ἐν τούτοις ποιητέον ἐντρέχειαν Dioſcor. lib. 7. cap. 1.

Ἐντρεχέστερον, τὸ, ſolertius, γοργότερον, Heſych.

Ἐντρεχὴς, velox, volubilis, ingenio dexter, Plat. Polit. ζ. diligens & acer, Herodian. 5. ¶ Item adhęrens quippiam, ἐντρεχὲς κονιορτῶδες, puluerulentum adhærens, Dioſc. li. 1. περὶ κύφεως.

Ἐντρέχω, ἐφαρμόζω, conuenio, quadro, cohæreo. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα, an mẽbris ſuis arma accõmodata eſſent, Iliad. τ. ¶ Itẽ inhærere, inſidere, οὐδεὶς ἔρως αὐτοῖς ἐντρέχει, Lucian. ¶ ἐντρέχουσα φήμη, Hermog. rumor euulgatus.

Ἐντρέψασθαι, veſtem inuertere, Heſych.

Ἐντριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conuerſatus, intritus.

Ἐντρίβω, μ. ίψω, π. ιφα, frico, infrico, tero, abſumo, Ariſtoph. ¶ Itẽ cædo, pulſo, impingo, ἐνέτριψε τῷ ἱπποvίκῳ κόνδυλον, percuſsit pugno, Plut. in Alcib. ¶ Ἐντρίβομαι κακόν τινι, inferre malum, Lucian. ἐντετριμμένη ψιμυθίῳ, fucata, Xenoph. in Oecon.

Ἔντριμμα, fucus, Poll. lib. 5.

Ἔντριτος, triplex, Eccleſiaſtis Solomonis. c. 4.

Ἔντριχος, ὁ, debilis, ἀσθενὴς, Heſych. ¶ Ἐντρίχον, ου, τὸ, coma appoſititia, galericulum, Poll. li. 2.

Ἐντριχώσεις, palpebræ. ¶ Ἐντρίχωμα, τὸ, pars in qua naſcuntur palpebrarum pili, Poll. lib. 2.

Ἔντριψις, εως, ἡ, fricatio. χρώματος ἔντριψις, coloris pigmentum, fucus, Xenoph.

Ἔντρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, tremefactus, ἔμφοβος.

Ἐντροπάδην, manuũ alterna mutatione, Heſyc.

Ἐντροπαλίζω, μ. ίσω, π. ικα, reſpecto, Iliad. ζ.

Ἐντροπῇ, reuera, Cyrillo circumflectitur.

Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, verecundia, confuſa facies, 1. Cor. 15. πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω.

Ἐντροπίας, vappa, acetum, ὀξίνης, Heſych. & Suid.

Ἐντροπίδες, αἱ, calceamenta, ὑποδήματα, Heſyc.

Ἔντροφος, ὁ καὶ ἡ, educatus, enutritus, Sophocl.

Ἐντρυλλίζειν, vociferari, inclamare, Poll. lib. 9.

Ἐντρυφαῖοιον, Heſych. ὁ δεύτερος οἶνος, lora.

Ἐντρυφάομαι, ludibrio habeor & contemptui, Plutarch. ἐντρυφώμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ, καὶ μὴ δυσκολαίνων, ludibrio habitus ab eo, nec ęgreferẽs.

Ἐντρυφάω, ῶ, ludificor, ludibrio habeo, luxurioſè & delicatè viuo. ¶ Cum Dat. Herodian. βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τοῦ καίσαρος ὀνόματι, inſolentiùs Cæſaris appellationem vſurpantem. ¶ Cum Accuſat. Lucian. τοιαῦτα ἐντρυφῶσι, μᾶλλον ἢ ἐνυβρίζουσι τοῖς ἀπορροῦσιν οἱ πλούσιοι.

Ἐντρύφημα, obiectamentum, Nazanz. deliciæ.

Ἐντυγχάνω, μ. ἐντεύξομαι, Aoriſt. β. ἐνέτυχον, π. ἐντετύχηκα, incido, ἐντυχὼν ποιήμασι, Plut. in Lycurg. ¶ ἐντυγχάνων πρὸς αὐτὸν, eum adiens, Eidem in Fabio. ¶ ἐντυχεῖν ὁμήρῳ κατ᾽ ὄψιν, vidiſſe Homerum, Plut. in Lycurgo.

Ἐντυλίσσω, μ. ίξω, π. ιχα, inuoluo, Ariſtoph. νεφ.

Ἐντυλόω, callum obduco: Vnde ἐντετυλωμένος.

Ἐντυνώ, μ. υνῶ, paro, adorno, Iliad. ι. δέπας δ᾽ ἔντυνον ἑκάστῳ, pro παρασκεύασον.

Ἔντυος, apparatus, ornatus, κόσμος, Heſych.

Ἐντυπὰς, impreſſo corporis veſtigio, Apoll. 1. Ἐντυπὰς ἐν λεχέεσσι καλυψάμενος γοάασκε.

Ἔντυπον, legitimum: de numiſmate.

Ἐντυπόω, formam exprimo, inſculpo, Ariſtot. de mund. φασὶ τὸν φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐντυπώσασθαι, faciem ſuam expreſsiſſe.

Ἐντύπωσις, ἡ, humeri acetabulum, vbi humerus brachio coaleſcit & cõmittitur, Poll. lib. 2.

Ἐντυπώτης, ου, ὁ, impreſſor, ὁ χαλκογράφος.

Ἐντυραννεῖσθαι, tyranno ſubiectum eſſe.

Ἐντύφω, μ. ύψω, π. υφα, incendo, foueo, intus foueo, ἐντυφόμενος σπινθὴρ, Chryſoſt. περὶ ἱερος.

Ἐντυχία, ας, ἡ, congreſſus.

Ἐντύω, ἐντυνώ, ἑτοιμάζω, paro, Apoll. Rhod.

Ἐνυαίνειν, τρυφᾶν, delicias facere, Plaut.

Ἐνυάλιος, ου, ὁ, Mars, bellicus. ἐνυάλιοι ἄνδρες, i. πολεμικώτατοι, Dionyſ. de ſitu orbis.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio, Chryſ. περὶ ἱερος.

Ἐνύβρισμα, ludibrium, contumelia, Ioſeph.

Ἐνυγροθηροβότης, piſcator, Plat. νομ. ἁλιεύς.

Ἔνυγρος, humidus, aquatilis, madens.

Ἐνυδρία, ας, ἡ, aquæ copia, aquatio Plin.

Ἐνυδρίς, εως, lutra, vel lytra, Varr. animal eſt de genere fibri. Ariſt. lib. η, ca. 5. Plin. l. 32. cap. 7. Enhydris, ait, vocatur à Græcis coluber in aquis viuens.

Ε'νυδρόβιος,ου,ὁ,in aqua viuens,aquatilis.
Ε'νυδροθηρευτὴς,οῦ,ὁ,piſcator.
Ε'νυδρον,ου,ὁ καὶ ἡ,aquatile.
Ε'νυδρος,ου,ὁ καὶ ἡ,aquoſus, madidus, aquatilis, Xenoph. ἔνυδρον φρούριον, riguum caſtellum. ¶ Ε'νυδρος, etiã gemma eſt,de qua vide Plin. lib.17.cap.11.
Ε'νυεῖον,τὸ,templũ Martis & Bellonæ, Dion C.
Ε'νύαλιος,bellicoſus,Mars,Pallas.
Ε'νυλος,ὑλικὸς,quaſi materialis.
Ε'νυμβυόσπερμος,ſemen membranis cõtinens.
Ε'νυπάρχω,inſum,contineor,ſum inſitus.
Ε'νύπνιον,τὸ,inſomnium, Ariſtoph. ¶ Item Aduerb.Iliad.β.- θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, per ſomnum. ¶ Ε'νυπνιάζομαι, μ.άσομαι, & Ε'νυπνιάζω,dormio,ſomnio,Ariſt.4.Animal. ἐνυπνιάζει τῶν ζώων μάλιστα ὁ ἄνθρωπος. ¶ Ε'νυπνιαστὴς,οῦ,ὁ,ſomniator.
Ε'νυπόστατος,ſubſiſtens,reuera exiſtens,Damaſc.
Ε'νυστρον,inteſtinus in animalibus quæ ruminãt, Ioſeph.de Antiquit.& Poll.lib.6.
Ε'νυφαίνω,intexo,ἐνυφανθεὶς,intextus,Herodot.
Ε'νυώ,όος,ἡ,Bellona,pugna, ἡ πολεμικὴ θεός.
Ε'νώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fibris redimitus:pro ἰνώδης.
Ε'νώδιον,ου,τὸ,inauris, ἐνώτιον.
Ε'νωμος,ου,ὁ,crudus,acerbus,Dioſc.lib.1.
Ε'νωμοτία,ας,ἡ,turma ex quatuor & viginti militibus. ¶ Ε'νωμοτὶς,ordo militaris apud Lacedæmonios,quòd iurarint ſe non deſerturos ordinem.¶ Ε'νωμοτάρχης,ου,ὁ,ordinis militaris ductor:Decanus apud Thucyd.lib.5. à Valla exponitur.
Ε'νώμοτος,ου,ὁ,iurans,θεῶν ἐνώμοτος, Euripid.
Ε'νωπὴ,ῆς,ἡ,aſpectus.　　Ε'νωπαδὶς,corám.
Ε'νωπῆ,manifeſtè,palàm,coràm, Homer.
Ε'νωπιδίως,vel Ε'νωπαδίως,claré.
Ε'νώπιον,antè,coràm,in conſpectu.
Ε'νώπιος,ex aduerſo poſitus,qui eſt in cõſpectu, Exod.33.¶ Ε'νώπιον,ου,τὸ, paries iuxta viam, locus primus occurrens in domo,Iliad.θ.
Ε'νωπὶς,famula.
Ε'νωπῶς,manifeſtè,ἐμφανῶς, Heſych.
Ε'νωραΐζομαι,ἐγκαλλωπίζομαι,comor,Homer.
Ε'νωρος,tempeſtiuus in vigore.
Ε'νωσις,εως,ἡ,vnitas,cõiunctio,σύζευξις. ¶ Ε'νωτικὸς,οῦ,ὁ,vim habens copulandi.
Ε'νώτη,inauris.
Ε'νωτία,negligentia,ἀμέλεια, Heſych.
Ε'νωτίζομαι,μ.ίσομαι,π.ισμαι, auribus percipio.
Ε'νώτιον,ου,τὸ,inauris,Polluci lib.2.
Ε'νωτοκοῖται, populi quibus aures adeò creſcunt vt totum corpus iis contegant.
Ε'νωχρος,pallescens,pallidus,exalbidus.

Ε Ξ

Ε'ξ,ex,Genit. ἐξ αὐτῆς ἀνεχώρησαν, ex ea receſſerũt, Thucyd. ἡ ἐξ ἀρείου πάγου βουλὴ, Æſch. Areopagiticus ſenatus. ¶ Ponitur & pro μετὰ,& pro ἔξω. ¶ Interdũ vacat, ἐξ οὐρανόθεν, Homer. ¶ Ε'ξ,in compoſitione cum ornatu etiã ſignificationẽ auget,vt in ἐξαφαίρεσμαι.

Ε'ξ,ſex.
Ε'ξάγαστος,ὁ,admirandus, θαύμαστος.
Ε'ξαγγελία,enuntiatio,annuntiatio.
Ε'ξαγγέλλομαι,annuntio,prædico, Plat. lib.2. de Republ. ἵν' ἐξαγγέλλοιεν τῷ βασιλεῖ τὰ περὶ τὰ ποίμνια. Plutarch. in Themiſtocl. ἐξαγγέλλω εἰς τοὺς πολλούς.
Ε'ξάγγελος,index, nuntius.¶ Ε'ξαγγελτικὸς, τῇ διανοίᾳ,enuntiatiuus,Ariſtot. in Probl.
Ε'ξάγγελτος,δῆλος,palàm factus,Thucyd.
Ε'ξάγιον, Actuario,ſextula, ſexta vnciæ pars.
Ε'ξάγιστος,impurus,ſacer,Demoſth.κατ' Α'ριστογ.
Ε'ξαγκωνιῶ, Atticum futur.cubitum explicabo, Interpr.Ariſtoph.ἐν ἐκκλησιαζούσαις.
Ε'ξάγομαι,ſtimulo,concito,vehementérque cõmoueo, Demoſth. καὶ γὰρ εἴ τι σιωπᾶν ἐγνώκειν νῦν λέγειν ἐξάγομαι, cogor dicere.
Ε'ξαγοράζομαι, & Ε'ξαγοράζω,μ.άσω,π.ακα, redimo,mercor,emo,ἐξαγοράζει κόσμον μεγάλης τιμῆς,Nazanz.
Ε'ξαγορεύω,μ.εύσω,π.ευκα,occulta omnibus prodo,effutio,μὴ ἀπαξιώσῃς ἐξαγορεῦσαί σοι τὴν ἁμαρτίαν, Nazanz. περὶ τοῦ βαπτίσμ. ¶ Ε'ξαγόρευσις,commemoratio,confeſsio, Poll.5.
Ε'ξαγρεῖν,educere,ἐξάγειν,ἐξαίρειν.
Ε'ξαγριαίνω, μ.ανῶ, ferocio, exaſpero, Plat.de Rep. ὑπὸ τοῦ λόγου ἤρξατο ἐξαγριαίνεσθαι.
Ε'ξαγριόω,μ.ώσω, facio aliquem agreſtẽ, irrito, immitem reddo,Accuſat.effero,exacerbo.
Ε'ξάγω,μ.άξω.π.ῆχα, educo, exporto, produco, Iliad.α.- παρ ἐκ κλισίης ἐξάγε κούρην, i.ἔξω τῆς σκηνῆς κόμιζε,profer, educ. ¶ Item cogo,exigo, ſtimulo,vehementer commoueo, Dinarc.κατὰ Δημοσθ. ¶ Aliquando expello, depello, ἐκβάλλω,Iſæo.¶ ἐξάγειν ἑαυτὸν, eſt vim ſibi afferre,vita migrare Cicer.Plat.in Phæd.ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐ δεῖ αὑτὸν ἐκ ταύτης ἐξάγειν,οὐδὲ ἀποδιδράσκειν.
Ε'ξαγωγεὺς,ὁ καὶ ἡ,dux eorum qui proficiſcuntur in coloniam, vel quoquo modo emittuntur.
Ε'ξαγωγὴ,ῆς,ἡ,ſubductio alui,exportatio, σύκων ἐξαγωγὴ, Plut.in Solone. ἐξαγωγὴ εὔλογος, mortẽ ſibi conſciſcendi iuſta occaſio, Aphr.
Ε'ξαγώγιμος,exportandus, Ariſtot.2.Oecon.
Ε'ξαγώνια,τὰ, quæ extra cauſam & concertationem adferuntur,ἀπροσδιόνυσα,Lucian.
Ε'ξαγώνιος,ου,ὁ, ſexangulus,ſexangulatus.
Ε'ξάγωνος,ſextans,Bud.de Aſſe.ex Nazanz.
Ε'ξαδάκτυλος,qui ſex digitos habet.
Ε'ξάδαρχος,ου,ὁ,imperans ſexies, ſexcurio.
Ε'ξᾴδειν,excantare,ægrũ carmine ſanare.
Ε'ξάδελφος,ου,ὁ,patruelis, in Pandect. Græcis.
Ε'ξάδραχμος,ſex drachmis alens,Ariſtot.
Ε'ξαδυνατέω,ῶ,elangueo, deficio, Diod.
Ε'ξαερόω,ῶ,μ.ώσω,in aerem conuerto, Aphrod.
Ε'ξαετὴς,ſexennis Plin.ἐξαετὶς,ſexenniũ,Hom.
Ε'ξαετία,ας,ἡ,idem.
Ε'ξαετὸς, degenerãs aquila Gaz.l.6.Anim.c.6.
Ε'ξαήμερος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſex dies habens, Baſil.
Ε'ξαθερίζω,μ.ίσω,ſperno,deſpicio.

Ἐξαθυμεῖν, ingemiſcere, moleſtare Modeſtin.

Ἐξαγχροῦσθαι τὴν λευκὴν, populum albam in nigrã mutari, Theophr. l. 2. c. 21. de cauſ. plãt.

Ἐξαιθριάζω, ad ſolem expono, Dioſc. lib. 3. c. 53.

Ἐξαιματόω, μ. ώσω, in ſanguinem verto, Aphr.

Ἐξαιμάττω, μ. άξω, π. αχα, cruento.

Ἐξαιματωτικὴ δύναμις, ſanguinis effectrix vis & potentia, Aphr. lib. 2. Probl. quæſt. 63.

Ἔξαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, exanguis, Suid. λείφαιμος.

Ἐξαίνυμαι, au fero, priuo, ἀφαιροῦμαι.

Ἐξαιρέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, eligo, eripio, ſubtraho, eximo, Xenoph. 5. παιδ. ἡνίκα ἐξῃρούμην αὐτὴν, tibi deligebam. Iſocrat. τοὺς φόβους ἐξαιροῦ τῶν πολιτῶν, metus exime ciuibus. ¶ ἐξαιρεῖσθαί τινα εἰς ἐλευθερίαν, vendicare aliquem in libertatem, Lyſias.

Ἐξαιρέσιμος, qui tolli poteſt, Ariſtot. 2. Oecon.

Ἐξαίρεσις, εως, ἡ, detractio, euulſio. ¶ Item locus in portu vbi onera deponuntur, Poll. 9. ex Hyperide. ¶ ἐξαιρέσεως δίκη, actio qua quis experiebatur aduerſus eum qui ſeruum abduxiſſet, & liberum aſſeruiſſet, Suid.

Ἐξαιρετέος, ου, ὁ καὶ ἡ, & ἐξαίρετος, eiiciendus, eximendus. ¶ Ἐξαιρετικὸς, q. exceptiuus.

Ἐξαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, eximius, electus, exceptus, ἐξαίρετον ποιεῖν, eximere, Ariſtot. ¶ Thucyd. οἱ ἐξαίρετοι, primores. ¶ ἐξαιρετὸς verò ὀξυτόνως, eiectus, ἐκβαλλόμενος. ¶ Et ἐξαιρετέος euertendus, abolendus, Polyb.

Ἐξαιρέτως, præſertim, maximè, potiſsimúm.

Ἐξαιρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ἀόρ. β. ἐξεῖλον, ἐξαιρῶ, excipio, ſeligo, expungo, ſecerno, Xenoph. 4. παιδ. πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς ἐξαιρεῖτε ὅ, τι ἂν οἱ μάγοι ἐξηγῶνται. ἔπειτα δὲ κυαξάρῃ ἐξέλετε ὁποῖον οἴεσθε μάλιστ' αὐτῷ χαριεῖσθαι. ¶ Ἐξαιρεῖν etiam populari ac diripere, Demoſth.

Ἐξαιροῦσθαι, in lolium degenerare, Theophr. l. 4.

Ἐξαίρω, μ. αρῶ, π. ῆρκα, eleuo, extollo, effero, ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, Plat. & εἰς ὄγκον ἐξαρθεὶς, faſtu elatus, Plut. in Camillo. ¶ Item eximo, excipio, σωκράτην δ' ἐξαίρω τοῦ λόγου, ab hoc ſermone Socratem excipio, Plat. ¶ Item exporto, effero, ἐξαίρετε θανεῖν, efferte ad moriendum, Eurip. ἐξᾶραι σὺν τελαμῶσι εἰς τοῦτο σχῆμα, Plut. in Romulo. ¶ Item detrahere, ἐξαίρειν τοῦ ἵππου, Xenoph. ¶ Eſt etiam mouere caſtra, Polyb.

Ἐξαίσιος, exuperans mediocritatem, indecens, decorum excedens, Plat. epiſt. 7. χειμώνων δὲ ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος, tempeſtatum inuſitata & inopinata vis.

Ἐξαΐσσω, irruo, ingruo, exilio. ¶ Dicitur & ἐξαίσσω, Ariſt. in Plut. ἐξῃξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεώ, i. proſilierunt de templo.

Ἐξαιτέω, ῶ, depoſco aliquem ad pœnam, ἐξαιτεῖν τὸν παῖδα, ſeruum ad quæſtionem expoſcere, Demoſth. πρὸς Ἄφοβον. ¶ Contrà ἐξαιτοῦμαι, ponitur pro reorum pœnam deprecor, Æſchin. ἐξαιτοῦνται γραφὰς τῶν παρανόμων, poſtulant reorum delationes precibus ſuis condonari.

Ἐξαίτης, ἀφαιρέτης, qui aufert & eripit, q. ereptor.

Ἐξαίτησις, deprecatio pro reo, Demoſth.

Ἔξαιτος, ου, ὁ, eximius, delectus, pro ἐξαίρετος.

Ἐξαίφνης φύσις, repentina natura Gell. li. 7. c. 13.

Ἐξαιφνίδιος, ου, ὁ, repentinus.

Ἐξακανθίζειν, ſpinas euellere, aculeatum eſſe.

Ἐξακανθόω, μ. ώσω, exaſpero, Baſil. in Epiſt.

Ἐξάκεσις, εως, ἡ, remedium, medicina.

Ἐξακεστήριος, ου, ὁ καὶ ἡ, exitialis, expiatorius.

Ἐξακέω, μ. έσω, ſano, curo, in carm. Pythag.

Ἐξάκις, ſexies. ἐξάκις τόσσα, apud Arat.

Ἐξακισμύριοι, ſexagies mille, ſexaginta milia.

Ἐξακισχίλιοι, ſexies mille, Thucyd.

Ἐξακισχιλιοστὸς, ſexies milleſimus.

Ἐξάκτινος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex radios habens.

Ἐξακολουθέω, ῶ, μ. ήσω, ſequor, Dat.

Ἐξακοντίζω, eiaculor, cõtis incîdo, iaculis ferio.

Ἐξακόντισμα, τος, τὸ, & Ἐξακοντισμὸς, emiſsio teli, eiaculatio, Ariſtot. de mund. fulguris genus in aere. ¶ Eſt item ſcatebra, κρουνὸς, ſanguiniſq; ductus, Eurip. in Iphig. Vide Iliad. ρ.

Ἑξακόσιοι, οἱ, ſexcenti.

Ἑξακοστὸς, ſexageſimus.

Ἐξακούω, exaudio, Xenoph. ¶ Ἐξάκουστος, q. audibilis, celebris, ἐξάκουστος φωνὴ, Plut.

Ἐξακριβάζω, inueſtigo, ἐξακριβῶ, ἐξιχνιάζω.

Ἐξακριβόω, exactè facio & abſoluo, Ariſt. Eth. 10. ¶ Pro exactè reſpondeo, i. ſtatis horis euenio, Idem de hiſtor. Anim. 4. lib. 7.

Ἐξακρίζω, ad verticem pertingo, Eurip.

Ἐξακροδισκλισθαίνω, labor, laberis, Neutrum.

Ἐξάκτης, exactor, quæſtor, Heſych.

Ἔξαλα, τὰ, quæ mari prominent: Vide ἔξαλος.

Ἐξαλαόω, μ. ώσω, π. ωκα, excæco.

Ἐξαλαπάζω, μ. άξω, populor, expugno, Heſiod. ἕτερος δ' ἑτέρου πόλιν ἐξαλαπάξει.

Ἐξαλδαίνω, germino, ἐκβλαστάνω, Heſych.

Ἐξαλέασθαι, fugere, euitare, Heſiod.

Ἐξαλείφω, μ. είψω, π.ειφα, oblitero, extinguo, expungo, Iſocr. τὰς δὲ τῶν σπουδαίων φιλίας οὐδ' ἂν πᾶς αἰὼν ἐξαλείψειε, obliterarit. ¶ Item illino, ἐκ ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος, i. οὐ κεχρισμένον, Thucyd. lib. 3. ¶ Hinc ἐξάλειπτρον, τὸ, alabaſtrum, vas vnguentarium, Poll. l. 6. ¶ Ἐξάλειψις, obliteratio, deletio.

Ἐξαλεύομαι, euito, Accuſat. Sophocl.

Ἐξαλίζεσθαι, congregari, Hippocr. ἐκκενοῦσθαι.

Ἐξαλίπτης, vnctor, alipta, Hipp. χριστής.

Ἐξαλίστρα, volutabrum: Vide Poll. lib. 1.

Ἐξάλιβα, ponderis nomen, Poll. lib. 4.

Ἐξαλίω, μ. ίσω, eiicio, extraho, euoluo, effero, Ariſtoph. νεφ. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε. Ibidem, ἐξήλικας ἐμέ γε ἐκ τῶν ἐμῶν.

Ἐξαλλαγὴ, μεταβολὴ, immutatio, vt tritici in lolium: varietas, diſcrimen, Theophraſt. lib. 4. de Cauſis.

Ἐξάλλαξις, εως, ἡ, alternatio, diuerſitas, Strab.

Ἐξαλλάττεσθαι, diſcedere, defungi, Dat. Sophoc. κακοῖσιν μηδὲν ἐξαλλάσσεσθαι. ¶ Item euaria-

r.i.

re,inauditum & inuſitatum eſſe,Diodor. εἶτα δὲ ἡ χώρα ὄφεων πλῆθος, μικρῶν μὲν τοῖς μεγέθεσι, ταῖς δὲ ποικιλίαις ἐξηλλαγμένον, varietate inuſitata & inaudita.

Ε'ξαλλάττω,alterno,immutor,tranſeo ad alium habitum, Iulian. Iamblicho, Περσεὺς μέντοι τὸν αἰγύπτιόν φασι ποικίλαις μορφαῖς ἑαυτὸν ἐξαλλάττειν,immutare ſeſe. ¶ Theophr.in 8.περὶ φυτῶν,pro immutari &degenerare poſuit,γένος δ' ὅλον ἐξαλλάττειν εἰς ἕτερον,οὐδὲν ἕτερον ἄλλο πέφυκε,πλὴν τίφη,&c. ¶ ἐξαλλάττω δεῦρο ἀπὸ τῆς νεώς,à naue huc abſcedo, Philoſtr.

Ε'ξαλλοιόω,ῶ,μ.ώσω,altero.

Ε'ξάλλομαι, exilui, Depon. Ioſeph. ὡς ἀξίους τῆς σωτηρίας τῶν φλεγομένης δι' αὐτῶν τῆς πατρίδος ἐξαλλομένοις.

Ε'ξαλλος,ὁ,clarus,præſtans, exceptus numero.

Ε'ξαλλοτριῶ,alieno,emancipo,vendo,Strab.

Ε'ξάλλως,aliter,alio modo,inuſitatè,Polyb.

Ε'ξαλμα,ατος,τὸ,impetus, ſaltus, Nazanz.

Ε'ξαλμένος,exiliens, Genit.2.Argon.Apoll.

Ε'ξαλος,ου,ὁ καὶ ἡ, extra mare poſitus. ἔξαλος πληγὴ, vulnus extra aquam acceptum, Polyb. ¶ Item ἔξαλος,mari exiliens, Oppian.

Ε'ξαλύζω,μ.ύξω,π.υχα,effugio,ἐξαλύσσω.

Ε'ξαλύσσω,vito,caueo,Soph.in Aiace maſtig.

Ε'ξάλφω,inuenio. εὑρίσκω.

Ε'ξαμάξω, quaſi de plauſtro conuitia fundo.

Ε'ξαμαξόμενος, de curru delapſus: metaphoricè,qui ſpe decidit.

Ε'ξαμαρτάνω, pecco, aberro, Plat.1.de Republ. ἐξαμαρτάνομεν ἐν τῇ τῶν λόγων σκέψει. Idem ibidem, ἰατρὸν καλεῖς σὺ τὸν ἐξαμαρτάνοντα περὶ τοὺς κάμνοντας; Æſchin. ἐξημάρτηκε τρία εἰς ὑμᾶς,tribus incommodis vos affecit. ¶ Item aberrare facio, Antiphonti.

Ε'ξαμαυρόω,obſcuro,oblitero.

Ε'ξαμάχανα,ἐξαίφνης,repentè,Heſych.

Ε'ξαμάω, demeto,exſeco, Sophocl.

Ε'ξαμβλίσκω,abortio,abortum facio,Ælian.

Ε'ξαμβλόω,μ.ώσω,π.ωκα, abortio Plin. conceptum abigo Sueton. ¶ Aliquando excutio, μεταφορικῶς, Ariſtoph.νεφ. καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην, i. excuſsiſti mihi conceptam ſpeculationem.

Ε'ξαμβλούμενος πυρὸς, triticum degenerans, quod antequam plenè adoleuiſſet excuſſum eſt,Theophr.de cauſ.lib. 4.cap.6.

Ε'ξαμβλυνω,hebeto,obtundo.

Ε'ξάμβλωσις,εως,ἡ, abortus.¶Ε'ξάμβλωμα idē, Artemid.abortio Cicer.

Ε'ξαμβλώσκω,facio abortum ſeu infero, Dioſc.

Ε'ξαμβλακεῖν,diſſoluere. Ε'ξαμείβω,abeo,muto,perficio. Ε'ξαμείβομαι,tranſeo.

Ε'ξαμελέω,contemno,negligo. ¶ Ε'ξαμελέομαι, negligor,Plutarch.in Camillo, ἐξημέλητο τὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς,eis neglectæ fuerūt res deorū.

Ε'ξαμελούμενος,ὁ,negligens, torpore affectus.

Ε'ξάμετρος,hexameter, verſus ſex pedū, Ariſtot.

Ε'ξαμηνιαῖος,ου,ὁ, ſemeſtris.

Ε'ξάμηνος,ſemeſtris,Plat.de Legib.

Ε'ξαμήσασθαι,demetere,Plat.in Demetr.

Ε'ξαμήχανα,ἐξαίφνης,repentè.

Ε'ξαμιλλῶ,& ἄομαι,exagito, inſequor,vexo, Eurip. τίνες πολίτων ἐξαμιλλῶνταί σε γῆς;

Ε'ξαμύνομαι,defendo,tueor, Eurip.

Ε'ξαμυστίσαι,hauſtim potare,&ſine reſpiratione.

Ε'ξαμφοτερίζω,dubito,dubium facio.

Ε'ξανάγεσθαι,nauibus auehi,Thucydid.

Ε'ξαναγινώσκω,perlego,Plut.in Cat.Vticenſi.

Ε'ξαναγκάζω,cogo,vrgeo,premo,Xenoph.

Ε'ξανάγομαι,digredior.

Ε'ξανάγου, echinouulpes,Phrygum lingua.

Ε'ξαναδύομαι,& Ε'ξαναδύω, μ.ύσω, π.υκα, fugio,detrecto,muto pactum,Plut.in Sert.

Ε'ξανακανθίζω,ſpinas euello.

Ε'ξανακολυμβάω,ῶ,emergo,orior, vrinor.

Ε'ξανακρούω,retraho.

Ε'ξαναλίσκω,abſumo, exhaurio, Æſchin.

Ε'ξαναλύομαι,plenius reſoluor,prorſus euanidus abeo:plus eſt quā διαλύεσθαι, Phil.de mund.

Ε'ξαναπληρόω,ῶ, repleo.

Ε'ξανάπτω,appendo,annecto, Euripid.

Ε'ξανασπάω,demolior,amolior.

Ε'ξανάστασις,reſurrectio, Theophyl. ¶ Item euerſio,è ſedibus eiectio,Polyb.lib 2.hiſtor.

Ε'ξανατέλλω, μ.ελῶ, produco, exorior, θόρυβον πολὺν ἐξανατέλλει,i.excitat, Plut.in Pericle.

Ε'ξαναφανδὸν,claré.

Ε'ξαναφέρω, recreor, conualeſco, reſpiro, vires & ſpiritum recipio,Plut. in Sympoſ.

Ε'ξαναχωρέω,abſcedo, vt hi qui littore ſoluunt: tergiuerſor. ἐξαναχωρέω τὴν στρατιὰν, moueo caſtra,Herodot.

Ε'ξαναψύχω,detero,conſumo,corrumpo.

Ε'ξανδραποδίζομαι,μ.ίσομαι, in ſeruitutem abripio,diripio,expugno,Herodot in κλειοῖ.

Ε'ξανδρόομαι,οῦμαι,in virum euado,Ariſtoph.

Ε'ξάνειμι,exeo,egredior,Apollon.

Ε'ξανεμοῦσθαι,dicuntur ſegetes cùm iam matureſcentes nimio perflatu exinaniuntur, & quaſi euentilantur,Theophraſt.lib.de hiſtor. 8.cap.10.

Ε'ξανέργαστος,ου,ὁ καὶ ἡ,indigeſtus.

Ε'ξανευρεῖν, Plat.in Timæo,deprehendere.

Ε'ξανευρίσκω,comperio.

Ε'ξανέχομαι,tolero, perfero, Euripid.

Ε'ξανέψιοι,οἱ,ex patre conſobrini,Poll.lib.3.

Ε'ξάνθεσις, effloreſcendi actio.

Ε'ξανθέω,μ.ήσω,effloreſco. ἐξήνθησεν ἄνθη καὶ ἐβλάστησε κάρυα,cap.17.Numer.

Ε'ξανθήματα, puſtulæ, vitiligo appellatur, Ariſtot.3.Animal.

Ε'ξανθίζω,coloro,βάπτω,βλαστάνω. ¶ ἐξανθίζουσα θρὶξ,fuluus capillus, Leuit.13.

Ε'ξανθισμὸς,ὁ,eruptio puſtularum:cerago vertit Marcellus: erithace Barbarus.

Ε'ξανθρωπίσαι,ad humanum cultum traducere, Plut.de Socrat.dæmonio.

Ε'ξανθρωποθῆναι,ex humana forma mutari.

Ε'ξανθρω-

Ἐξάνθρωπος, inhumanus, ferus, Athen.
Ἐξανίημι, emitto, ἐξανεὶς ὀργῆς, qui irã remiſit.
Ἐξανίσταμαι, exurgo, ſurgo, Plat. lib. 1. de Rep. ἐξαναστησόμεθα μετὰ τὸ δεῖπνον, Plut. in Apoph. ἐξανίσταμαί σοι, tibi aſſurgo. ¶ Item demigro.
Ἐξανίστημι, μ. ήσω, π. ηκα, excito, ſuſcito, exuſcito, Iſocr. ἐξανίστασο πρὸ μέθης, exurge priuſquam ſis ebrius. ¶ Item ſubmoueo, demolior. ἐξαναστήσας βάθρα Ἰλίου, euertens Ilium à fundamentis, Euripid. ἐξανέστησαν αὐτοὺς ἐκ τῶν νήσων, ex inſulis eos eiecerunt, Herodot. li. 1. ¶ ἐξανέστηκα, ſublimis ſum, Polyb. lib. 1.
Ἐξανίσχειν, oriri, propriè de ſole.
Ἐξανοίγω, explico, Ariſtoph.
Ἐξαντάω, obſecro, oro.
Ἐξάντης, ὁ καὶ ἡ, indemnis, integer, ſanus, Ælian. ¶ Item furens, furore abreptus, Etym.
Ἐξαντλάω, & Ἐξαντλέω, exhaurio, perfero. ἐξαντλεῖν γόοις, haurire dolores, i. pati, Euripid.
Ἐξανύω, μ. ύσω, poſſum, perficio, αἷας θεῶν θέμις ἐξανύσε, i. ἐξεπλήρωσε, impleuit, Euripid.
Ἐξάνω, deſuper, ἄνωθεν.
Ἐξαπάλαιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſex palmorum.
Ἐξαπαλλάττομαι, ſubduco me, diſcedo.
Ἐξαπατάομαι, & Ἐξαπατάω, μ. ήσω, π. ηκα, decipio, illicio, abduco, ἐξαπατῆσαι καὶ διαφθεῖραι ἀργυρίῳ, pecunia fallere & corrũpere, Ariſtot. ἐξαπατᾶν τὴν νόσον, auertere ſenſum morbi, Lucia.
Ἐξαπάτερθεν, ſeorſum, ex alia parte, ἐκ τοῦ ἑτέρου.
Ἐξαπάτη, ης, ἡ, impoſtura, error, illuſio, Heſiod.
Ἐξαπαφίσκω, fallo, Heſ. ζηνὸς νόον ἐξαπαφίσκων.
Ἐξαπαφῶ, & Ἐξαπάφω, decipio, Apoll. 2.
Ἐξαπειρᾶσθαι, tentare, periculum facere.
Ἐξαπέλεκυς, tribunus cui præferebãtur ſex faſces.
Ἐξαπενίζω, depaupero Horat.
Ἐξάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, ſena cubita habens, Phryn.
Ἐξάπινα, ſtatim, ſubitò, repentè, extempló.
Ἐξαπιναῖος, ου, ὁ, repentinus.
Ἐξαπίνης, è veſtigio, repentè, Odyſſ. ξ.
Ἐξαπλᾶ, ſic vocauit Origenes editionem ſacræ Scripturæ, vt ait Euſeb. in 6. Eccleſiaſt. hiſto.
Ἐξαπλασίων, ονος, ſexcuplex, Bud. ſexcuplus.
Ἐξάπλεθρον, ſex iugerum.
Ἐξαπλήσιος, ſexcuplus, ἐξαπλασίων.
Ἐξάπλοος, ſexcuplex, & Ἐξαπλῆ, Areopag.
Ἐξαπλόω, μ. ώσω, explano, expando, explico.
Ἐξαποδίομαι, pro ἀποδιώξω, inſequar, Iliad. έ.
Ἐξαποδύομαι, facio ingredi.
Ἐξαποίνασθαι, decipere.
Ἐξαπόλλυμαι, emorior: ἐξαπολέσαι, Syneſ.
Ἐξαπονήσας καὶ διαπονήσας, qui elaborauit.
Ἐξαπορέομαι, deſtituor, tædio vincor, Plut. in Alcib. præ ingenti inopia rerum neceſſariarum vel cõſilii animo concido, 2. Corinth. 4.
Ἐξαπορέω, μ. ήσω, π. ηκα, deſtituo, ad indigentiã redigo, conturbo, planè deſpero.
Ἐξαποστέλλω, μ. ελῶ, π. αλκα, emitto, Polyb. lib. 5.
Ἐξαποστολή, ῆς, ἡ, emiſsio, remiſsio, ἀπόπεμψις, Polyb. ¶ Item ablegatio Liu.
Ἐξάπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, ſex pedes habens.

Ἐξαποφαίνω, oſtendo.
Ἐξαπτέρυγος, ſex alis præditus, Nazanz.
Ἐξάπτομαι, μ. άψομαι, π. αμμαι, demulceo, attrecto, palpor, attingo, Genit. ἐξάπτεσθαι τῶν ἑλληνικῶν, res Græcanicas aggredi, Plut. in Themiſt. ¶ Itẽ accedor, ἐξάπτεται ὁ λιβανωτὸς, thus ardet, accenditur, Dioſcorid. lib. 1. cap. 82. ¶ Et ἐξάπτεσθαι, dependere, Syneſ. τὰ τῆς σωματικῆς διαθέσεως, ψυχικῆς αἰτίας ἐξῆπται. ¶ Item ſequi, aſſequi, Polyb. lib. 3.
Ἐξάπτω, μ. άψω, π. αφα, appendo, adnecto, inſero, ſuſpendo, τὴν γῆν ἐξῆψε τῆς θαλάσσης, ad mare terram adiunxit, Plutarch. in Themiſt. ἐξάπτω τὸ βάρος, appendo pondus, Aphrod. lib. 1. Problemat. ¶ Item accendo, inflãmo, ἐξάπτει τὸν χυμὸν, vitioſam materiam accendit, Plat. epiſt. 7.
Ἐξάπωλον ἅρμα, Apul. ſeiuges currus, Plin. ſeiuges, Herodian. lib. 5.
Ἐξάραγμα, fractura, σύντριμμα, Hippocr.
Ἐξαραίνομαι, areſco, Depon. Abſolut.
Ἐξαραιρημένος, exemptus, ſelectus, Herodot.
Ἐξαράομαι, votum ſoluo, Suid.
Ἐξαράττω, pulſo, quatio, conuicior, Ariſtoph.
Ἐξαργέω, ῶ, deſideo, torpeo, Ariſtot l. 5. Politic.
Ἐξάργματα, τὰ, mutilatæ partes extremæ cadaueris hominis dolo interfecti, quę eius collo appendebantur piaculi cauſa, Interpr. Apollon. Argon. lib. 4.
Ἐξαργυρίζω, μ. ίσω, redigo in argentum, Thuc.
Ἐξαργυρόω, adæro, i. ære æſtimo. Bud. de Aſſe, & in Annot. poſterior. Vide Etym.
Ἐξαρεσκεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, & Ἐξαρέσκομαι, placo, Demoſthen. ἐὰν σὺ κυρίοις θύσεις ἐξαρέσηται ¶ Xenoph. Dat. iunxit in Oecon.
Ἐξαρθρήματα, luxationes, luxata.
Ἐξάρθρησις, luxatio, Aphrod. lib. 1. Probl.
Ἔξαρθρος, ὁ, debilitatis membris impotens.
Ἐξαρθρῶσαι, deartuare apud Plaut.
Ἐξαριθμέω, & Ἐξαριθμέομαι, numero, recenſeo, Iſocrat. de Pace, ἀπολλυμένας τίς ἂν ἐξαριθμήσειε; ¶ Ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, enumeratio.
Ἐξαρκέομαι, & Ἐξαρκέω, μ. έσω, π. εκα, ſatisfacio, ſufficio, ἐκποιῶ, par ſum, ſuccurro. Xenoph. ταῦτα ὁ φίλος πρὸς τοὺς φίλους ἐξήρκεσεν, hæc amicus amicis abundè ſuppeditauit. Idem, ἐξαρκέσει μοι ὅτι τοὺς ἀγαθοὺς τὰς ψυχὰς ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, eadem ſcientia mihi ſatis erit ad bonos.
Ἐξαρκής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſufficiens.
Ἐξαρκούντως, ſufficienter Vlpian. Iſocrat. ἐξαρκούντως δεδήλωται.
Ἔξαρμα, τὸ, impetus. ¶ Item altitudo in globo poli, eleuatio, ἔξαρμα τοῦ ἡλίου, Strab.
Ἐξαρμόζω, auello, diſiungo, propriè in fidibus neruorum concordiam diſſoluo: *ie deſacorde.*
Ἐξαρνέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, abnego, οὐκ ἐξαρνοῦμαι πρᾶξαι, non nego quin faciam, Æſchin.
Ἐξάρνησις, εως, ἡ, inficiatio. ¶ Ἐξαρνητικός, inficiator, Ariſtoph. νεφ.

Ἐ'ξαρνος,ου,ὁ,negans, qui it inficias, Demoſth. δῆλον γδ καὶ ὁ φρηξάμενος ἔξαρνος ἦν, μὴ μὴν ἀποκτεῖναι σμέρδιν,vſq; pernegabat.

Ἐ'ξαρπάζω,diripio,eripio,aufero, abripio, extorqueo.ἐξαρπάσας ἀννίβου μινύκιον,ab Annibale liberans Minutium, Plut.in Fabio.

Ἐ'ξαρσις,εως,ἡ,ademptio, euulſio,ἔπαρσις,elatio, euectio vel ſubuectio,Suid.

Ἐ'ξαρτάω,μ.ήσω,π.ηκα,eleuo, tollo ſurſum, ἐξήρτηται χωρίον,arduus eſt locus, Thuc.¶ Itē ſuſpendo,alligo,annecto,Herodian. ἐξαρτήσας ἧς ἐπεφέρετο ζώνης. ¶ Eſt & deuincio, amicitia coniungo,Syneſ. ¶ Ἐξαρτάομαι, dependeo, i.ſuſpenſus ſum. ¶ Item pendeo, i. magnoperè deditus ſum,ἑνὸς ἀνδρὸς δόξης ἐξαρτώμενοι, pendentes è gloria vnius viri, Ariſtid. Athen.libr.12. Οὕτω δ' ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε, ὡς καὶ, &c.¶ Significat etiā actiuè, quaſi ἐξ ἐμαυτοῦ κρεμῶ: τὰς ἐπιστολὰς ἐξηρτημένοι ἐκ τῶν δακτύλων, Æſchin. ¶ ἐξήρτημαι,cōiunctus ſum,ἐξήρτημαι τούτῳ,Plut.

Ἐ'ξάρτημα,ατος,τὸ,appendix, Hermog.

Ἐ'ξάρτησις,εως,ἡ,idem:ἐξάρτησιν ἔχει,dependet.

Ἐ'ξαρτίζω, perficio,præparo, ἐξαρτίσαι τὰς ἡμέρας, dies expleuiſſe, Act.21.¶ 2.Timoth.3. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρτισμένος, inſtructus,vel paratus, vel potius abſolutus.

Ἐ'ξαρτύομαι,compono,condio, inſtruo, apparo, Thucydid.ἐξηρτύετο ναυτικὰ ἡ ἑλλάς, Græcia rei nauticæ incumbebat. ἐξηρτυμένος σιτίοις, cibariis inſtructus, Plut.in Pericl.

Ἐ'ξάρτυσις,εως,ἡ,apparatus, inſtructio,Suid.

Ἐ'ξαρτύω, μ.ύσω,inſtruo,apparo,Herodian.ἐξήρτυε ὅσα συνοίσειν ἔμελλεν. ¶ ἐξήρτυσε τὴν πρᾶξιν,rem confecit,Plut.in Fab.

Ἐ'ξαρύσις,Hippocr.hauſtus,ἀπάντλησις.

Ἐ'ξαρύω,exhaurio,euacuo,ἐκκενόω, Hippocr.

Ἐ'ξάρχειν, verbum eſt muſicum, incipere, auſpicari & præludere,Heſiod.

Ἐ'ξαρχῆς,ab initio,denuò,Plat.lib.1.de Repub.

Ἐ'ξάρχομαι,inchoo,auſpicor. ἐξάρξομαι παιῶνα, pæana canere incipiam,Xenoph.Omiſſor.3.

Ἔ'ξαρχος,ου,ὁ,dux, princeps, κορυφαῖος. ἔξαρχος τῶν ἱερῶν,ſacrorum princeps,Plut.in Numa.

Ἐ'ξάρχω,μ. άρξω,π.ῆρχα,canere incipio.ἐξάρχων ἐπινικίου παιῶνος, incipiens victoriæ pæana, Plut. in Romulo. ¶ Cum Accuſat. Xenoph. lib.3.παιδ.ἐξῆρχεν αὐ διοσκόρεις παιᾶνα τὸν νομιζόμενον.¶ Item prę̨ſum,præeo,ſum author. ἐξάρχει παντὸς δόγματος, omnium ſententiæ præeſt,Plut.in Galba.¶Cū Accuſ. βουλὰς ἐξάρχων ἀγαθὰς πρὸς τὸν πόλεμον,conſilia excogitans bona ad bellum gerendum, Idem in Opuſ.¶ Cū Dat.εἰ δέ μ' ὧδ' ἐξῆρχες λόγοις,ſi me his verbis aggreſſa fuiſſes,Sophocl.

Ἐ'ξὰς,άδος,ἡ,ſenarius numerus.

Ἐ'ξασθενέω,ῶ,ad languorem vſque debilitor,viribus deficior, Herodian.

Ἐ'ξασθενίζω,μ.ίσω,π.ικα,debilito,Accuſat.

Ἐ'ξασκέω,exerceo,Xenoph.ἦν ταῦτα πάντα ἐξησκημένοι ὦσιν οἱ ἱππεῖς. ¶ Significat etiam exorno,como,Athen. Πέρσαι πεντακόσιοι πορφυραῖς καὶ μηλίναις ἐσθῆσιν ἐξησκημένοι.¶ Significat & elaboro, affabrè facio, Lucian. de Mauſoleo,μέγαν τάφον,καὶ ἐς κάλλος ἐξησκημένον.

Ἐ'ξάσκησις,εως,ἡ,expolitio,Bud.in Epiſt.

Ἐ'ξασίας,vocat Hippoc.villos & flocculos pannorum vel textilium,Galen.in gloſſ.

Ἐ'ξάστιχος,ὁ καὶ ἡ,ſenis conſtans verſibus.

Ἐ'ξαστράπτω,effulgeo, fulgur ex me mitto.

Ἐ'ξασφαλίζω,μ.ίσω,cū explanatione munio.

Ἐ'ξατιμάζω,infamo,parui facio, floccipendo.

Ἐ'ξατιμόω,μ.ώσω,deſpicio.

Ἐ'ξατμίζειν,exſorbere.

Ἐ'ξατμίζομαι,expiro,euaporor,exhalo,in vaporem conuerto,Ariſtot.lib.4. de gener.Anim.

Ἔ'ξαιτος,ου,ὁ,magnus,impetuoſus.

Ἐ'ξάπτω,exilio.ἐξάπτονται ἐν τοῖς ὕπνοις,in ſomnis excitantur Gazæ.

Ἐ'ξατωρεία,exauthoratio,commeatus, Suid.

Ἐ'ξαυαίνω,arefacio,exſicco,Ariſtot.

Ἐ'ξαυγὴς,ſplendens,candens, Euripid.

Ἐ'ξαυδάω,μ.ήσω, eloquor,alloquor, Iliad ά.

Ἐ'ξαυξάω,μ.ίσω,augeo immodicè, creſcere facio.

Ἐ'ξαῦσαι,extrahere,Poll.lib.6. Vnde Ἐ'ξαυστὴρ, ῆρος,fuſcina, lupus ferreus Liu. harpax ſiue harpago,Poll.lib.6.

Ἐ'ξαυτῆς,continuò,ſtatim,citò,confeſtim.

Ἐ'ξαῦθις,rurſus,pòſt,denuò,Apoll.2.

Ἐ'ξαυτομολέω,effugio,transfugio,Ariſtoph.νεφ.

Ἐ'ξαυχενισμὸς,οῦ,ὁ, exceruicatio, Hieron.in cap. 3.lib.2.Nahum.¶Item contumacia peruicax.

Ἐ'ξαυχέω,ῶ,iacto,θαρσῶ,σεμνύνομαι.

Ἐ'ξαυχμέω,μ.ήσω,ſqualleo.

Ἐ'ξαύω,torreo, aſſo,ὀπτάω,Plat.

Ἐ'ξαφαιρέομαι,aufero,Demoſth.

Ἐ'ξαφανίζω,deleo, non apparere facio.

Ἐ'ξαφθεὶς,έντος,accenſus,Plat.ab ἐξάπτω.

Ἐ'ξαφίημι,omitto,dimitto.

Ἐ'ξαφίσταμαι,recedo,abducor,Genit,Euripid.

Ἐ'ξάφοροι,hexaphori,i.phalangarii.

Ἐ'ξάφορον,lectica à ſex ſeruis geſtata, Martiali.

Ἐ'ξαφρίζω, ſiue ἐξαφρίζομαι,deſpumo.

Ἐ'ξαφύω,emitto,effundo,exhaurio, Odyſſ.ξ.

Ἐ'ξάχειρ,qui ſex manus habet,Lucian.

Ἐ'ξαχῆ,ſexies,Plat.in Timæo.

Ἐ'ξαχῆς,ſexies diuiſus.

Ἐ'ξάχοος, & Ἐ'ξάχους,ὁ καὶ ἡ, capax congiorum ſex,ἐξάχουν ὑδρίαν, Plut.in Solone.

Ἐ'ξαψις,εως,ἡ,incenſio, Ariſtot.de mundo.

Ἐ'ξεγγυάομαι,ῶμαι,expromitto,Bud.in Epiſt.

Ἐ'ξεγγυάω, ſponſione & fideiuſsione aliquem inter cuſtodias exiſtentem vel futurum libero,Demoſt.μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα,vadari & expromittere.

Ἐ'ξεγγύησις,εως,ἡ,vadimonium,fideiuſsio.

Ἐ'ξεγγυώμενος,ου,expromiſſor,fideiuſsor.

Ἐ'ξεγείρομαι,exurgo,Depon.

Ἐ'ξεγείρω,μ.ερῶ,excito,expergiſcor,Accuſ. Ariſtoph ἐξεγεῖραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.

Ἐ'ξέγερσις

E'ξέγερσις,εως,ἡ, excitatio à ſomno.
E'ξεγρόμϑνος,experrectus,excitatus.
E'ξεδαφίζω,complano,ſolo adæquo Liu.
E'ξέδομαι,exedo,ἐκβρώγω.
E'ξέδρα,ας,ἡ,cella ad colloquendum, aut meridiandū in qua frequentes ſedes,& grabatuli,
E'ξέδρας,ου,ὁ,inſidiator. (Xenoph.
E'ξεδρος,ου, ὁ καὶ ἡ, loco ſuo motus, Ariſtot. de mundo, πνεῦμα ἔξεδρον γνόμϑμον ἐκ τ̃ οἰκείων τόπων.¶ Euripid.ἔξεδροι χθονὸς,extorres.
E'ξέδω,ω.ἐξεδήδοκα,comedo,exedo.
E'ξετος,ου,ὁ, ſolennis.
E'ξῇ, pro ἐξῇει Atticè,exi,Ariſtoph.νεφ.
E'ξειδέναι,ſcire,animaduertere,
E'ξειδὴς,ſuperfluus,indecens,περιττὸς,ἐκπρεπής.
E'ξείδιον,q.habitulus diminutiuum,Etym.
E'ξείη,exitus,ἔξοδος,κέρδος,Heſych.
E'ξείης,poeticè pro ἑξῆς, deinceps, per ordinē.
E'ξεικάδιοι, extraordinarii, οἱ ἐξ τῆς εἰκάδος.
E'ξεικάζω,effingo,Ariſtoph.μὴ δείδιθ',ὃ γὰρ ἔστιν ἐξεικασμϑνος,i. πεπλασμϑνος πρὸς ὁμοιότητα.
E'ξεικονίζω,fingo,Accuſat.
E'ξεικὸς,ότος,veriſimilis.
E'ξειλεῖσαι,ἐκφυγεῖν,effugere, Etymolog.
E'ξείλησις,effugium, euitatio, Plat. ¶ Item volutatio,lapſus, motus,Etym.
E'ξειλλω,poſſeſsione eiicio,Accuſ. Demoſth.
E'ξειμϑνος,permiſſus.
E'ξειμι,exeo,prodeo,fluo.
E'ξειπεῖν,efferre,reuelare,edicere. ἐξειπεῖν πρὸς ἕνα,cum vno communicaſſe, vni diuulgaſſe, Plut.in Theſ.Odyſſ.ό,μή τις ποτὶ δῶμα γέροντι E'λθὼν ἐξείπῃ,ne quis renuntiet.
E'ξειρα,ὁ σκορπίος ἰχθὺς,ſcorpio piſcis, Heſych.
E'ξείργω,μ.είρξω,cohibeo,diſturbo,arceo,ἐξείργομαι δίκης νομίμου,Plut.in Rom.
E'ξείρομαι,expiſcor,Apollon.& Homer.
E'ξείρω, exero, Ariſtoph. ἵππ. Εἶτ' ἔνδοθεν τὴν γλῶτταν ἐξείραντες αὐτοῦ. ¶ E'ξειρύω,μ.ύσω, idem,Herodot.¶ E'ξεῖρψεν ἡ γῆ βατράχους,edidit terra ranas, Pſal.104.
E'ξεκκλησιάζω, cōcilium habeo ſeu concionem, Ariſtot.2.Oecon. ἐξεκκλησιάσας τοῖς φυλασσοῦσιν ἔλεγεν,pro concione dixit.
E'ξέκοψε,excidit,expunxit,Herodot.
E'ξεκτίνω,reddo, rependo.
E'ξελαιόω,ῶ,in oleum verto,Theophr.lib.6.c.9. de cauſ.plant.ἐξελεοῦται τὰ κάρυα.
E'ξέλασις,εως,ἡ,emiſsio,expulſio, profectio.
E'ξελαύνω,μ.άσω,π.ακα,& E'ξελάω, effero, expello, Ariſtoph. νεφ.ἀλλ' ἐξελῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας. ¶ Item erumpo equo, ἵππον ἔχων ἐξήλασεν ἀντίος ἀνδρὶ μεγάλῳ, Plutarch. in Camillo. ¶ Item educo ex, Odyſſ. ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, è veſtibulo abegerunt.
E'ξελέγχω,μ.έγξω,conuinco,redarguo,manifeſtum facio,refello, Plat.in Apolog. οἴονταί με ταῦτα αὐτὸν εἶναι σοφὸν,ἃ ἂν ἄλλον ἐξελέγξω, in quibus alium refellam.
E'ξελεόομαι,οῦμαι,placo.

E'ξελεύθερος,libertus : filius liberti,Heſych.
E'ξελευθεροστομέω,μ. ήσω,audacter loquor,Soph.
E'ξέλευσις,εως,ἡ, exitus.
E'ξελιγμὸς,οῦ,ὁ,ordo quidam militaris, Suid.
E'ξελίσσω,μ.ίξω,π.ιχα,euoluo,expādo, explico, voluo,Accuſ. E'ξελκόω,exulcero.
E'ξελκύω,extraho,educo.
E'ξέλκω,μ.ξω.π.χα, extraho,extrudo,abſtraho, illicio,Ariſt.νεφ. E'ξέλκωσις, εως,ἡ, laniatio.
E'ξελληνίζω, ad Grecorum literaturam transfero, è Græco deduco,Plut.in Numa.
E'ξεμέω,μ.έσω,π.εκα,euomo,Ariſtoph.νεφ.
E'ξέμμορα, ſortitus ſum, Hom.ἐξέμμορε τιμῆς,
E'ξέμπαλιν,ἐπαριστερὸς,ſiniſtrorſum.
E'ξενάγω,educo.
E'ξεναίρω,interficio,Heſiod.κύκνον τ' ἐξεναρεῖν.
E'ξεναντίας,aduerſum, ex aduerſo, cum Genit. Ariſtot. de mund. ἡ μὲν ἶρις ἐξεναντίας φαίνεται ἡλίου τε καὶ σελήνης,è regione ſolis.¶ Cum Dat.ἐξεναντίας τούτοις, contra hæc, Ariſtot. lib.8. Ethicorum.
E'ξεναρίζω,μ.ίξω,π.ιχα,interficio, armis ſpolio, Iliad.δ,σημεῖον ἐξενάριξε,i.ἐφόνευσε.
E'ξένηνοχα,pro ἐξελήνεγκα, tuli, extuli,Herodot.
E'ξενέπω,edico,eloquor,loco,Apollon.
E'ξενεχυράζω,pigneror,pignora capio, Laert.
E'ξέννυμαι,exuo,depono, Odyſſ ό.
E'ξεντερίζω, extentero, eximo inteſtina,medullam eximo,ἐξεντερίζεται ἐλλέβορος,veratrum emedullatur,Dioſcor.lib.4.cap.242.
E'ξεντερισμένος, Cornario exenteratum : emedullatum Plinio:inanimatum Cicer.
E'ξεπάδεσθαι,excantari, demulceri & deliniri, mitigari,Soph.in OEdipo Coloneo.
E'ξεπαίρω,extollo.
E'ξεπαφὴ,attactus Virgil.palpatio Plaut.
E'ξεπιπολῆς,in ſuperficie, in ſummo,Lucian.
E'ξεπίσταμαι,ſcio,Athen.de equis,καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἱστάμϑνοι, τοῖς προσθίοις ὠρχοῦντο, ἐξεπιστάμϑνοι αὐλήματα.¶Ariſtop.pro ad vnguem tenere.
E'ξεπίτηδες,& E'ξεπιτήδης, conſultò, de induſtria. Theophraſt.de Cauſ.li.5.cap.5.¶Item fruſtra ex neceſsitate,Ariſt.πλ.
E'ξέραμα,ατος,τὸ, & E'ξέρασμα,ατος,τὸ,vomit^9^. κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα. 2.Pet.2.
E'ξεράω,eiicio,proiicio,propriè è terra, Ariſtop. in Achar. σὺ νυν μοι λίθους χάμαζε πρὸ τοῦ ἐξεράσατε, i.ἐκβάλλετε, ἀπορρίψατε.
E'ξεργαστικὸς,ῦ,ὁ,alacer,actuoſus,effector.
E'ξερεείνω,interrogo,ἐξερευνάω,ſciſcitor,ſcrutor.
E'ξερεθίζω,irrito,ira afficio.
E'ξερείδω,roboro.
E'ξερείπω,ruo,Heſiod. Τῆς μὲν ἐρειπομϑνης, τοῦ δ' ὑψόθεν ἐξεριπόντος, illo ex alto proruente.
E'ξερέομαι,interrogo,ἐπερωτῶ,Odyſſ.γ.
E'ξέρευμα,τὸ,vomitus.
E'ξερεύγομαι,μ.εύξομαι,eructo,prorumpo.
E'ξερευνάω,μ.ήσω,π.ηκα,ſcrutor,quæro,excutio.
E'ξερεύνησις,εως,ἡ,inueſtigatio,conquiſitio Cic.

Ἐξερδυνητὴς, οῦ, ὁ, Euripid. indagator Columel. inueſtigator Cicer. ſcrutator Stat.
Ἐξδύω, promulgo, indago, traho, ἐξευρεῖν.
Ἐξερέω, indago, Odyſſ. ξ. capitur & pro dicam, Iliad. ά. ὧδε γὰρ ἐξερέω.
Ἐξερημόω, μ. ώσω, deſolo, deuaſto, Plat. Epiſt.
Ἐξεριθεύομαι, allicio, prouoco.
Ἐξέρομαι, interrogo, Sophocl. in Aiace.
Ἐξερπύζω, repo, prorepo, ſubrepo, elabor, erepo.
Ἐξέρπω, μ. ψω, erepo, prorepo, Ariſtoph. νεφ.
Ἐξέρυθρος, erubeſcens, ruber admodum, Galen.
Ἐξέρυμαι: vnde ὑπεξέρυμαι, eripio, Apoll. 2.
Ἐξερύω, extraho, ἐξέλκω, Apoll. 2.
Ἐξέρχομαι μ. ἐξελεύσομαι, exeo, prodeo, euado. ἐξέρχονται εἰς τοὺς ἐφήβους, inter adoleſcẽtes euadunt, Xenoph. 1. Pæd. ἐξέρχομαι ἐπὶ τοὺς πολεμίους, exeo aduerſus hoſtes, Idem. ¶ ἐξέρχομαι etiam eſt caſtigo, punio, Lucian. ἐν ἀναβ.
Ἐξεσθίω, exedo, erodo, comedo.
Ἐξεσία, ας, ἡ, legatio.
Ἐξεσμένον ἔγκλημα, interlita lis & inducta.
Ἐξέσμων, depromunt, abſtergunt, Herodot.
Ἐξέσσυτο, exiit, ἐξῄει, Iliad. β. ἐκ δ' ἔσσυτο λαός.
Ἐξεσκευασμένοι, ornati, κεκοσμημένοι, Sophocl.
Ἐξεστηκὼς, ότος, ὁ, mente commotus, 1. Reg. 4.
Ἔξεστι, licet, ἔξεστι ζῆν ἡμῖν ἀργοῖς, Ariſtoph. ἐξεστιν εὐδαίμοσι γενέσθαι, Dem. licet beatis eſſe.
Ἐξεστραμμένως, tranſuerſâ Virg. ex tranſuerſo.
Ἐξετάζω, μ. άσω, π. ακα, excutio, exploro, perpendo, examino, recenſeo. ἐξεταζομένη δύναμις, copiæ recenſitæ, Demoſth. ¶ Aliquando ad forum refertur, ſicut quærere Latinis, pro *informationem facere*, & legibus vindicare: Vnde ἐξετάζειν τὸ πρᾶγμα, quæſtionem habere, rem quærere.
Ἐξέτασις, εως, ἡ, inquiſitio, penſitatio Plin. examen, examinatio Vitru. exploratio Columel. ἐξέτασιν ποιεῖσθαι, recenſere, Xenoph. luſtrare. ἰέναι εἰς ἐξέτασιν, nomen dare militiæ, Iſocrat. ¶ Item quæſtio tormentaria, Bud.
Ἐξετασμὸς, οῦ, ὁ, indagator, cenſor· nomen eſt magiſtratus in Rep. apud Ariſtot. in Polit.
Ἐξεταστικὸς, οῦ, ὁ, indagator, æſtimator, pẽſitator.
Ἐξεταστικῶς, accuratè & ſedulò, exquiſitè.
Ἐξέτειος, hornus, anniculus, Heſych.
Ἐξέτης, εως, ſexẽnis, annos ſex natus, Ariſt. νεφ.
Ἐξέτι τοῦ, ab illo tempore, ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου.
Ἐξέτις, ίδος, ἡ, ſex annos nata, Plat.
Ἐξευδιάζω, ſereno, εὔδιαν ποιῶ, Heſych.
Ἐξευλαβέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, caueo, Eurip.
Ἐξευμαρίζω, μ. ίσω, π. ικα, demulceo, facilẽ reddo.
Ἐξευμενίζεσθαι, beneuolũ fieri, placari.
Ἐξευμενίζω, μ. ίσω, propitium reddo, placo.
Ἐξευνουχίζω, eunuchum facio, caſtro.
Ἐξευπορῶ, ſuggero, ſuppedito, Plat. 11. de Leg.
Ἐξεύρεσις, εως, ἡ, inueſtigatio, inuentio, deprehẽſio Cic. ¶ Ἐξεύρημα, ατος, τὸ, commentum.
Ἐξευρίσκω, μ. ήσω, π. ηκα, excogito, inuenio, Sophocl. ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν, eum cõperimus infeſtiorem quàm Phrygas.

Ἐξευτελίζω, μ. ίσω, π. ικα, attenuo, Accuſat.
Ἐξεφίεμαι, mando, iubeo, Sophocl. in Aiace.
Ἐξέφυν, natus ſum, cum Genit. Soph. ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρὸς, nata ſum ex patre libero.
Ἐξέχομαι, hæreo, dependeo, ſuſpenſus ſum ex aliqua re, deditus ſum, Bud. Comment.
Ἐξέχω, μ. ἕξω, π. ἐξέσχηκα, emineo, excello. ¶ Itẽ orior, exorior, Demoſth. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν, priuſquam ſol exoriretur.
Ἐξέψω, coquo, elixo.
Ἔξηβος, iam grandis & adultus, ἔξω τῆς ἥβης.
Ἐξεγγυᾶσθαι, vades dare. ¶ Ἐξεγγυημένοι, vulgò elargiti dicuntur, vadimonio obſtricti, qui in iudicium vocati, ab iudicibus impetrarunt, vt aut ſua, aut ſponſorum fide dimittantur ea lege vt in diem certum ad iudicium ſiſtantur, Bud. in Annot.
Ἐξηγέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, præſum, præeo, Iliad. β, τῶν ἐξηγείσθω, his autẽ imperet. ἐξηγοῦμαι τὴν πελοπόννησον ἐλάσσω, moderor & rego Peloponneſum minorem, Thucyd. ¶ Item expono, dico, narro: ἐξηγοῦμαι ἐν λόγοις, verbis diſſero, Plat. in Epiſt. ἐξηγεῖσθαι τὰς δυνάμεις ἁπάντων φαρμάκων, Galen. 2. ad Glauc.
Ἐξήγης, qui pubertatem tranſiit, quadraginta & quinque annorum.
Ἐξήγησις, εως, ἡ, expoſitio, explanatio Cicer.
Ἐξήγημα, ατος, τὸ, narratio, commentarius.
Ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, præceptor, explanator Cic. interpres, commentator, gloſſularius Bud. ἐξηγηταὶ τῶν νομίμων, Iuriſconſulti, Plut. in Rom.
Ἐξηγγελία, ας, ἡ, accuſatio, ἐπαγγελία.
Ἐξήϊα, Heſych ſuffitus, θυμιάματα.
Ἐξήκεστος, meritorius puer. ¶ Itẽ podex, Heſych.
Ἑξήκοντα, ſexaginta, Interpr. Demoſth.
Ἑξηκονταετὴς, ſexagenarius.
Ἑξηκοστὸς, ſexageſimus, Thucyd.
Ἐξήκω, diſcedo, prætereo, ἐξῆκε ἐπὶ τοὺς πέρσας, egreſſus eſt in Perſas, Herodot. ἐξήκεις ὁδὸν, capeſsis viam, Sophocl.
Ἐξήλασμα, ατος, τὸ, eiectio Cice. δίωξις.
Ἐξήλατος, ου, ὁ, extẽſus, ἐκποίητος, συντετριμμένος.
Ἐξηλιθιότης, ητος, ἡ, dementia extrema.
Ἐξήλυσις, εως, ἡ, exitus, ἐξέλευσις, Herodot.
Ἑξῆμαρ, per ſex dies, Odyſſ. ξ.
Ἐξημαρτημένως, falſò, perperam, Plat. de Legib.
Ἐξημερόω, ῶ, cicuro, manſuefacio, ἐξημεροῦντες κοτίνους εἰς ἐλαίας, Plut. in Fab.
Ἐξημέρωσις, εως, ἡ, manſuetudo Cicer.
Ἐξημοιβὸς, οῦ, ὁ, qui commutatur, Odyſſ. β.
Ἐξήνιος, effrænis, δυσυπότακτος, ἔξω ζυγοῦ.
Ἑξήρης, εως, ἡ, nauis ſex remorum, hexeres Liu.
Ἑξῆς, deinceps, ordine, póſt. τῷ ἑξῆς ἔτει, ſubſequenti anno, Plutarch. ¶ Conſtruitur eleganter cum Genit. Ariſtoph. ἑξῆς τοῦ πλούτωνος θρόνον λαμβάνειν, proximum locum à Plutone accipere. ¶ Item cum Dat. Ariſtot. de mundo, ὁ ἑξῆς πνέων τῷ ἀργέστῃ, &c. qui à Coro deinceps ſpirat.
Ἐξηυλημένος, extritus, euanidus, quaſi extibiatus.

tus, Poll.li.4.ἐξιλημμέναι γλῶτται, αἱ παλαιαί.

Ἐξηπτεισμένον, apud Hippocr. ſubtili & tenui panno vel ſtamine percolatum, Galen.

Ἐξηχεῖσθαι, perſonare, 1. Theſſal. 1. ἀφ' ὑμῶν ἐξήχηται ὁ λόγος ἐν μακεδονίᾳ.

Ἐξιάλλειν, eiicere, ἐκβάλλειν.

Ἐξιάομαι, μ. άσομαι, & ήσομαι, medeor, Herodot.

Ἐξιδιάζομαι, proprium facio, Strab. lib. vlt.

Ἐξιδιάομαι, idem.

Ἐξίδιον, habitus, diminutiuum, Etym.

Ἐξιδιοποιοῦμαι, mihi vendico, occupo, Athen.

Ἐξίδισε, cacauit, ἐξεπίλησεν, Ariſtoph.

Ἐξιδρόω, exudo, Alexand. Aphr. ὕδωρ ἐξιδροῖ.

Ἐξιερουῦν, conſecrare.

Ἐξίημι, exeo, prodeo, excedo, ἐξίει ἐς θάλασσαν, exit in mare, Thucyd. ¶ Item eiicio, emitto: Vnde ἐξ ἔρον ἕντο, pro ἐξέβαλον.

Ἐξιθύνω, dirigo, Apoll. Et Hipp. ἐξιθυνθῆναι, extendi & dirigi. Ἐξικετεύω, precor, Soph.

Ἐξικμάζω, & Ἐξικμάω, μ. άσω, π. ακα, exſicco, areſcere facio, euaporo, Dioſcor. l. 2. c. 11.

Ἐξικνέομαι, peruenio, attingo, penetro, πρὶν ἢ τὸ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι, ante ſagittæ iactum, Lucian. Xenoph. ὄμμα δύνασθαι ἐπὶ πολλὰ στάδια ἐξικνεῖσθαι, viſum ad multa proferri ſtadia. ἐξικέσθαι ἐς βυσσὸν, ad fundum deueniſſe, Herodotus. ¶ Cum Genit. Idem, τῶν καλῶν τε κἀγαθῶν ἔργων ἐξικνεῖσθαι, ad res bonas & pręclaras aſcendere. ¶ Cum Dat. ἐξικέσθαι ἀκοῇ, aſſequi audiendo. ¶ Cum Accuſat. Odyſſ. υ. ἐγὼ δέ κεν ἄλλον ὑπερμενέων βασιλήων ἐξικόμην, ego verò acceſsiſſem ad alium, &c. ¶ Item prædico, perſequor verbis, Soph. in Aiace, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς γελῶν, ἃ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνήρ, dicat quæ quidem vir improbus diceret.

Ἐξιλάσκομαι, propitio Suet. placo. ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τοῦ καθαριζομένου ἔναντι κυρίου, Leuit. (14.

Ἐξίλασις, εως, ἡ, expiatio, pacificatio Cic.

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placatio, munus, expiatio.

Ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ, exoratio, placatio, expiatio.

Ἐξιλάω, concilio, δυσωπέω.

Ἐξιλεοῦμαι, reconcilio.

Ἐξίλλω, effugio, ἐκφλύζω, κωλύω, ἐκβάλλω.

Ἐξινῶσαι, purgationibus euacuare, Poll. 4.

Ἐξίξας, αντος, ὁ, qui abiit. Ἔξιον, exiui.

Ἐξιονθίζω, crines aut pilos emitto, Heſych.

Ἐξιπόομαι, exprimo, excolo. ἐξίπωσον τὸ ὕδωρ, aquam exprimito, Dioſcor. lib. 5.

Ἐξιππάζω, μ. άσω, π. ακα, equito, Neut.

Ἐξιπῶ, proruo, premo.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus, corporis conſtitutio ſine animi, aſſuetudo, aſſuefactio, Plat. in Timæo, εἰς τὸ τῆς πρώτης καὶ ἀρίστης ἀφίκοιτο εἶδος ἕξεως, Cicer. ad primam atque optimam affectionem animi peruenerit. ¶ Item valetudo Gaz. habitudo, Phil. de mundo.

Ἐξισάζω, adæquo & æquiparo, Ariſtot.

Ἐξίσης, æqualiter, ex æquo, ἐξίσου.

Ἐξισοτιμία, ας, ἡ, exæquatio honorum, ἐξισότης.

Ἐξίσου, æqualiter, exæquo, tantundem. ἐξίσου ποιεῖν, idem facere, exæquare, Demoſth.

Ἐξισόω, μ. ώσω, π. ωκα, adæquo, ęquiparo, Datiu. & Accuſ. βαρβάροις ἐξισούμενοι τὸ πλῆθος, Plut. ¶ Soph. μήτηρ καλεῖται, μητρὸς δ' οὐδὲν ἐξισοῖ, nihil quicquam matre dignum facit.

Ἐξίσταμαι, μ. ἐκστήσομαι, præ admiratione non ſum apud me, ſtupens admiror, extra me rapior. ἡ διάνοια ἐξίσταται, mēs labat, alienatur, Dioſcorid. lib. 5. ¶ Item decedo, degenero. ἐξίσταται τοῦ γένους, Theophr. de cauſis plant. ἐξιστάμενος ἐκ φύσεως, Ariſtot. ἐξίστασθαι τρόπων αὐτῶν εἰς τοὺς εὐσεβεῖς, Plat. de Legib. tranſire à ſuis moribus ad pios. ¶ ἐξίστασθαι pro obliuiſci & prorſus abdicari alienaríque, Xenoph. τῶν μαθημάτων ἐξίστανται, quę didicerunt obliuiſcuntur. ¶ Aliquando eſt ſententiam muto, aliud propoſitum ſequor, Thucydid. ἐγὼ μὲν αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι, ὑμεῖς δὲ μεταβάλλετε. ¶ Aliquando abſtineo, vito, caueo, Plut. οὐδένα κίνδυνον ὑπὲρ δόξης ἐξέστη, vitauit, ſubterfugit. ¶ Interdū cedo, ἐξίσταμαι τῶν ὄντων, bonis cedo, Dem. ὑπὲρ φορμίω. Plut. in Publ. ἐξιστάμενος αὐτῷ ὄντι πρεσβυτέρῳ τῆς ἡγεμονικωτέρας τάξεως.

Ἐξιστάνω, mente alienor, vel alieno.

Ἐξίστημι, μ. ἐκστήσω, π. ἕστηκα, deſiſtere facio, auerto, Demoſth. ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ, à via recta deflectens. πάθους μέγεθος εἰς ἀναλγησίαν ἐξέστησε τὴν ψυχὴν, calamitatis magnitudo ſenſum doloris animo eripuit, Plut. in Publ. ¶ Interdum pro corrumpo, immuto, degenerare facio, Ariſtot. Ethic. 3. καὶ ἡ μὲν λύπη ἐξίστησι καὶ φθείρει τὴν τοῦ ἔχοντος φύσιν, degenerem animum reddit. ¶ Item ἐξίστημι, τὸ ἐκπλήττω καὶ εἰς θαῦμα ἐνάγω, Demoſth. ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώποις αὐτῶν, Cic. animū loco & certo de ſtatu dimouent: Magis pertinet hoc verbum ad epitaſin admirationis quàm timoris, Xenoph. ἐπιτρέπει τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῦ φρονεῖν ἐξίστησι.

Ἐξίστον, inuiſum, ἔχθιστον, Heſych.

Ἐξιστρεῖν, expiſcari, exquirere, enarrare, Suid.

Ἐξισχύω, μ. ύσω, π. υκα, poſſum, Accuſ.

Ἐξισωτὴς, οῦ, cenſor, ſpeculator, ἐπόπτης, Suid.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, exilis, elutus, euanidus, ταχέως γὰρ ἐξίτηλος γίνεται, citò enim exoleſcit, Dioſc. l. 5. c. 15. ¶ Eſt etiam ἀδόκιμος, adulterinus, nō ſincerus, Xenoph. πορφυρίδας ἐξιτήλας φαίνει ἀληθινὰς εἶναι. ¶ Tranſlatè, pro inerte & ſocorde, Dioſcor. ἐξίτηλα γίνεται τὰ φάρμακα, vim inertem accipiunt.

Ἐξιτηρία, ἐξαγγελία, dies qua quis magiſtratum Athenis deponebat, Suid. ¶ Ἐξιτήριοι λόγοι, ſalutationes in diſceſſu, Etym.

Ἐξίτητος, diſcedens, fugiens, euanidus.

Ἔξιτον, exeundum, Heſiod. in Theog.

Ἐξιχνέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, exeo orbitam.

Ἐξιχνεύω, veſtigo, perueſtigo, inueſtigo, Plut in libello de vtilitate capienda ab inimico.

Ἐξιχνιάζω, μ. άσω, π. ακα, inueſtigo, ſcrutor.

Ἐξιχνιασμὸς, οῦ, ὁ, inueſtigatio.
Ἐξιχνοσκοποῦμαι, quæro per veſtigia, Sophocl.
Ἐξιχωρίζω, exprimo, exprimo ſaniem, Suid.
Ἐξόβλητος, exterminatus, abiectus.
Ἐξοιδέομαι, μ. ώσομαι, tumeo, turgeſco, ἐξῴδηκε ταί μοι ἡ νηδὺς, intumuit mihi aluus, Herodot. ¶ Ἐξῳδηκωμένοι πάτρῃ, ob familiã elati.
Ἐξοιδῶ, tumefacio, onero.
Ἐξοδεύειν, exire, Polyb. lib. 5. ἐξοδεύσας εἰς μολυκρίαν, profectus Molycriam. ¶ Item recedere ex corpore & vita, Canon. 13. concilii Nicæni.
Ἐξοδιῶσαι, deuiare, ἐξοδεῦσαι.
Ἐξοδία, ας, ἡ, ἔξοδος, egreſsio, expeditio, Heſych.
Ἐξοδιασθεὶς, ab eunte illatus, 4. Reg. 12.
Ἐξόδιον, canticum quod è ſcena diſcedentes canebant, Poll. lib. 4. ¶ In Bibliis ἐξόδιον nihil aliud eſt, quàm quod ἐξοδία ἡ ἔξοδος, i. exitus, & egreſsio ex Ægypto.
Ἐξοδοιπορέω, μ. ήσω, π. ηκα, exeo foras, egredior.
Ἔξοδος, ου, ἡ, expeditio, profectio, τὴν ἔξοδον ποιεῖσθαι, ab bellum egredi, Xenoph. τὴν ἐπὶ θάνατον ἔξοδον ποιούμενοι, expeditionem lethalẽ ſuſcipientes, Herodot. Egreſsio, ἔξοδος λαμπρὰ, magnificus inceſſus, Demoſth. ¶ Thucydid. in 5. σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι, propè eſſe vt finirentur.
Ἔξοιδα, noui, ſcio, οὐ λανθάνει με, Sophocl.
Ἐξοιδέω, μ. ήσω, π. ηκα, tumeo, tumeſco, Polyb.
Ἐξοικειόομαι, π. ώσομαι, in familiaritatẽ adduco
Ἐξοικίζω, μ. ίσω, π. ικα, domo aut ſedibus expello. εἰς ῥώμην ἐξῴκισε, Romam habitatũ traduxit, Plut. in Romulo. ¶ Halicarn. ἐξοικίζειν πόλεις ὅλας, vrbes vaſtare incolis alio habitatũ expulſis. ¶ Ἐξοίκισις, εως, ἡ, incolarũ eiectio
Ἐξοικοδομέω, μ. ήσω, π. ηκα, deſtruo.
Ἔξοικος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui ſine domo eſt, extorris.
Ἐξοιμώζω, lamentor, Sophocl. in Aiace.
Ἔξοινος, ου, ὁ, vinolentus, qui perpotauit, Polyb. ἔξοινος ὢν καὶ ἠμικραίπαλος. ¶ Hieronym. in Oſeæ cap. 10. qui vini perdidit ſaporem.
Ἐξοιστρέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, & Ἐξοιστρέω, ſæuio, furore agitor, Depon. Abſolut.
Ἐξοιχνέω, exeo, ἔξειμι, ἐξέρχομαι.
Ἐξοίχομαι, abeo, exeo, Homer.
Ἐξοκέλλω, μ. κελῶ, apello in, redigo in, ἐξοκέλλειν εἰς γῆν, erumpere in terram Gaz. ¶ βρόχοις τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτὸν, blanditiis labiorum pertraxit eum, Prouerb. cap. 7.
Ἐξολιγωρέω, μ. ήσω, contemno.
Ἐξολισθαίνω, eludo, effugio, excido, elabor.
Ἐξολκὴ, ῆς, ἡ, extractio.
Ἐξολκισμὸς, οῦ, ὁ, tralatio oſsis ex ſuperficie in profundum, Cæl. lib. 11. cap. 29.
Ἐξολοθρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, diſperdo, extermino, Accuſat. ¶ Ἐξολόθρευμα, ατος, τὸ, & Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, perditio, exterminatio, interfectio.
Ἐξολολύζω, eiulo, Hom in pugna Ranarum.
Ἐξομαλίζω, μ. ίσω, π. ικα, planum facio, æquo, quaſi manu permulceo, Accuſ. Syneſ.
Ἐξομβρέω, μ. ήσω, pluo. ¶ ἐξομβρήσει βδέλυγμα. implebitur maledictis, Eccleſiaſtici 10.
Ἐξόμβροι τοῦ πολέμου, bellum initurі, Thucyd.
Ἐξομηρεύω, obſides poſco & exigo, pignoribus obſtringo, Ariſtot. δεῖ δὲ καὶ τοῖς δούλοις ἐξομηρεύειν ταῖς τεκνοποιΐαις, ſerui ſunt procreatis filiis tanquam obſidibus obligandi. ¶ Ἐξομήρευσις, εως, ἡ, obſidum datio, Plut. in Rom.
Ἐξομιλέω, conſueſco, ἐξομιλεῖσθαι ἐν ὄχλῳ, in turba verſari, Eurip. ¶ Item oratione ſolor.
Ἐξομματόω, oculos illumino, excæco, exoculo Plaut. eſt anceps verbũ, Ariſtoph. Plut. ¶ Æſchyl. in Prometh. hoc verbo vſus in ſignificatione declarationis. ¶ Ἐξομμάτωσις, εως, ἡ, quaſi exoculatio. ¶ Item abſterſio ſordium in oculis, Poll. lib. 2.
Ἐξόμνυμαι, & Ἐξόμνυμι, cum iureiurando aliquid excuſo, atque inficior, Demoſth. πρὸς Εὔβουλ. οὐκ ἂν ἐξομόσαιτο ὁ Εὐβουλίδης καὶ οἱ μεθ' αὐτοῦ μὴ οὐκ εἰδέναι. ¶ Item eiuro magiſtratum, ἐξόμνυσθαι τὴν ἀρχὴν, Ariſtot. 4. Politic. ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, Æſchin. ἐξωμόσατο ἀρρωστεῖν τουτονὶ, excuſauit, iurans eum ægrotare, Demoſth. Cicer. 1. epiſt. ad Atticum eiurare morbum dixit.
Ἐξομόθεν, ſimul, ſimiliter.
Ἐξομοιόω, aſsimilo, effingo, Dat. Sophocl.
Ἐξομοίωσις, εως, ἡ, effictio, ſpecies.
Ἐξομολογέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, cõfiteor, Dat.
Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confeſsio. ἐξομολόγησις ἀσθενείας, Plut. in Pericl confeſsio imbecillitatis. ¶ Ἐξομολογεῖν, ingenuè loqui.
Ἐξομόργνυμαι, transfero, imprimo, μ. ἐξομόρξομαι, abſtergam, Eurip. & Ariſtop. in Acharn.
Ἐξόμφαλος, qui prominenti eſt vmbilico, cui procidit vmbilicus, Dioſcor lib. 4. cap. 70.
Ἐξὸν, dum licet, quum liceret, quum liceat. ἐξὸν ἀφῖχθαι, quum liceret abire, Demoſt. περὶ στεφ.
Ἐξονειδίζω, exprobro, increpo, conuicior, impropero aliquid.
Ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ, exprobratio.
Ἐξονειρώττειν, pollui de nocte. ¶ Ἐξονειρωττικὸς, incontinens ſeminis. ¶ Ἐξονειρωγμὸς, ſeminis profluuium in dormiendo, Ariſtot. Probl.
Ἐξονομάζω, noto, & appellãda do vocabula, refero, reſero, alloquor, Eurip. & Iliad. α.
Ἐξονομαίνω, nominatim indico, Iliad. γ.
Ἐξονομακλήδην, nominatim, Hom. Odyſſ. δ.
Ἐξονομάσαι, nominare.
Ἐξονυχίζειν & ὀνυχίζειν, eſt vngues præcidere, exungulare Plaut. vnde Galen. & Ægin. ὠνυχισμένα & ἐξωνυχισμένα ῥόδα, roſæ quibus λοβοὶ καὶ ὄνυχες, id eſt, extremitates vnguéſque reſecti ſunt. ¶ Eſt & ἐξονυχίζειν, cultello vngues purgare: Vnde & ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἐξετάζειν ſumitur, Artemid. lib. 4.
Ἐξοξύνομαι, aceſco.
Ἐξόπιθεν, poſt terga, ὄπιθεν, à tergo.
Ἐξόπισθεν, à tergo, Plut. in Lycurg. retrò.
Ἐξοπίσω, poſtea, retrorſum, Heſiod.

Ἐξοπλίζω,

Ε'ξοπλίζω,μ.ίσω,π.ικα, penitus armis inſtruo: ἐξωπλισμένη σφῦρα,malleus bene inſtructus & apparatus,Bud.ex Ariſtoph.¶Ε'ξοπλισία, ας,ἡ, armatura,armat⁹ Liu.ἐν τῇ ἐξοπλισία, in procinctu, Xenoph.in 1. ἀναβάσ. ¶Ε'ξόπλισις,εως,ἡ,armorum inſtructio. ¶Eſt item fundi inſtrumẽtum in Pãdect.Grecis.¶ Ε'ξοπλισμὸς, armatura.

Ε'ξοπλος,armatus, Polyb.

Ε'ξοπτάω,μ.ήσω,excoquo,incẽdo,aſſo,Ariſtop.

Ε'ξοργιάζειν, ad orgia intrare, componere animum ad ſacra peragenda. ἱεροῖς τοῖς ἐξοργιάζουσιν τὴν ψυχὴν χρῶνται, Ariſtot.5.Polit.c.7. ſacris vtuntur à furoribus animã expiantib⁹.

Ε'ξοργίζω,incito ad iram,irrito, Xenoph.

Ε'ξορυγμία,ας,ἡ,& Ε'ξορεγμία,foſsio,foſſura.

Ε'ξορθος,erectus,plenus & perſolutus.

Ε'ξορθόω,μ.ώσω,dirigo,Baſil.in Epiſt.Corrigo, attolo, Soph. in Antig. τὸν σὸν ἐξόρθου βίον, vitam erige,i.ſtabili & confirma.

Ε'ξορία,ας,ἡ,exilium.

Ε'ξορίζω,μ.ίσω,π.ικα,extermino,Actiu. Accuſ.

Ε'ξορισμὸς,ῦ,ὁ,exilium,interdictio finium Liu.

Ε'ξόριστος,ου,ὁ καὶ ἡ,exul,extorris,Demoſth.φυγάς.

Ε'ξορκέω,& Ε'ξορκόω,& Ε'ξορκίζω,μ.ίσω,π.ικα, abiuro,iuſiurandum confirmo, adigo ſacramento ſeu iuſiurando. ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος,adiuro te per Deũ viuentẽ,Matth. 26. ¶Ε'ξορκισμὸς, ῦ,ὁ,q. adiuratio,Nazanz. ¶Ε'ξορκιστὴς,ῦ,ὁ,q.adiurator.

Ε'ξορμάομαι,exeo,Sophocl.

Ε'ξορμάω,μ.ήσω,hoſtiliter ingredior,irruo, inuado:ſicut leo quum irruit in aliquam feram. ¶Item erumpo,ſcateo,Xenoph.OEcon.¶Aliquando,viam ineo, proficiſcor, ἐξορμᾶς ἐκ τῆς πόλεως, Æſchin. ¶Item excito, incendo, impello,exacuo.¶Item ἐξορμᾶν,ſoluere,portu excedere,Euripid.

Ε'ξορμενίζειν,ἐκβλαστάνειν,efflorere,Phryn.

Ε'ξορμίζω,vel Ε'ξορμῶ,ἀντὶ τοῦ ἀνάγω καὶ ἀνάγομαι: ἐξορμίζειν τὴν ναῦν,ſoluere è littore,Demoſth.

Ε'ξορμος,ου,ὁ,à portu ſolutus. ¶ἔξορμον καὶ γεῶδες ἐν τῷ σώματι, procax & terrenum in corpore Gazę ex Ariſtot.li.4.de partibus Animal.

Ε'ξοροθύνω,irrito,παροξυνῶ.

Ε'ξορος,exul,ἐξόριος,ἀπόριος.

Ε'ξορύω,exilio,Homer.Iliad.γ.

Ε'ξορρίζειν,ſerum lactis excolare,Heſych.

Ε'ξορύττω,μ.ύξω,π.υχα,effodio,perfodio,euello

Ε'ξορχεῖσθαι,enuntiare tacenda,prodere myſteria,Lucian.in Dialogo ἁλιευ.

Ε'ξορχέω,ſaltationibus celebro:foris ſalto ſimpliciter. ¶ἐξορχησάμενος, apud Dem.κατὰ ἀνδροτίω,ponitur pro exule.

Ε'ξοσιόω,ῶ,μ.ώσω,expio,ſanctum facio. ἐξοσιῶσαι καὶ φρουρεῖν ἀκοίμητον τὸ πῦρ,Plutarch.

Ε'ξοστίζω,exoſſo,luxo. Ε'ξοστέω,idem.

Ε'ξόστωστε,os ſuperuacaneum.

Ε'ξοστρακίζω,μ.ίσω,mitto in exiliũ: Lapus vertit, teſtarum ſuffragio ciuitate eiicio. φοβούμενος ἐξοστρακισθῆναι,Plutarch.timens exilium.

Ε'ξοστρακισμὸς, ῦ,ὁ,propriè, relegatio temporaria in locum certum quæ bona non adimi, Plut.in Themiſt. τὸν ἐξοστρακισμὸν ἐποιοῦντο κατ' αὐτοῦ, teſtularum ſuffragio eum è ciuitate eiecerunt.

Ε'ξότε,ex quo,ex quo tempore,2.Epigr.

Ε'ξότου,ex quo,Ariſtoph.νεφ. & Xeno. ἐξότου τῷ

Ε'ξοτρύνω,exacuo,Thucyd.exhortor,Eurip.

Ε'ξουδενέω,& Ε'ξουθενέω,μ.ήσω,π.ηκα, in nihilũ redigo,pro nihilo habeo.¶Ε'ξουδένησις,εως,ἡ, contemptus,nihili æſtimatio. ¶Ε'ξουδενητὴς, ῦ,ὁ,contẽptor.¶Ε'ξουδένημα,ατος,τὸ,abiectio.

Ε'ξουδενόω,μ.ώσω,π.ωκα,nihili facio,abiicio.

Ε'ξουδένωσις,εως,ἡ,contemptus.

Ε'ξουθενίζω,floccifacio,in nihilũ redigo. ¶Ε'ξουθενισμὸς, ου,ὁ, extenuatio. ¶Iul. Firmico,figura eſt quũ rem aliquã contemptã facimus.

Ε'ξουλέω,μ.ήσω, π.ηκα,expello.

Ε'ξούλη,ἡ,eiectio.ἐξούλης δίκη, interdictum vnde vi,quaſi vis publicæ iudicium: ab ἐξείλλω, i. de poſſeſsione eiicio,Dem.κατὰ Μειδίου.

Ε'ξουρα,anguſta conniuentia,Hippocr. μυωπά.

Ε'ξουρέω, μ. ήσω ,vrinam reddo, vrinã reddendo excerno,ἐξουρεῖσθαι λίθους, Dioſc.l.2.c.58.

Ε'ξουρίας,Aduerb. ex vento,ſecundis ventis.

Ε'ξουρίσαντα ὠὰ,Aphr.2 Probl.oua ventoſa.

Ε'ξουσία,ας,ἡ,poteſtas, libertas, licentia,Xeno. ἐὰν δέ μοι ἐξουσίαν δῷς λέγειν,ſi mihi poteſtatem dicendi feceris. ¶ἐξουσία τῶν ἀναγκαίων, neceſſariarum rerum copia , Plat.de Legib. ¶Ε'ξουσιαστικὸς, liber,qui authoritate valet, principalis. ¶Ε'ξουσιαστικῶς,imperioſè,Poly.

Ε'ξουσιάζω,μ.άσω,π.ακα,habeo poteſtatem,dominor,ius habeo, οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν, qui poteſtatem habẽt ſuper eas,Luc.22. ¶Ε'ξουσιαστὸς,ῦ,ὁ, dominus,Iſaiæ 6. ¶Ε'ξουσιότης,ἡ, poteſtas, arbitrium.

Ε'ξοφέλλω,μ.ελῶ,augeo,cumulo,Odyſſ.ξ.

Ε'ξόφθαλμος,qui oculis eſt prominẽtibus,Xen. ¶Item inconſideratus,Polyb.

Ε'ξοφρυώμενος,ſuperciliofus.

Ε'ξοχα,nimiùm,egregiè,Iliad. ἑ, ἔξοχα δή μιν ἐφίλατο παλλάς.¶Iungitur ſuperlatiuo,Ilia.ἱ. ἑπτὰ παρείχομεν ἔξοχ' ἄριστα, longè optimas. ¶Cum Genit.pro ſuprá,Apoll. Rhod. lib.1. ἔξοχα δ' ἄλλων ἀθανάτων,&c.i.præ cæteris.

Ε'ξοχάδες, Ægin. ſunt ſedis tumores,quaſique excreſcentiæ,ani extuberationes Plin.

Ε'ξοχετευόμενα,deriuata,ἐκρέοντα,Suid.

Ε'ξοχὴ,ἡ,excellentia,acies,exuberantia, extremitas,faſtigium . τὰς περὶ δακτυλίων ἐξοχάς, excreſcentia,Dioſc.lib.3. ¶κατ' ἐξοχὴν, mirum in modum , egregié.

Ε'ξοχος,ου,ὁ καὶ ἡ,eminens, excellens. ¶Vim habet ſuperlatiui, Iliad. γ. cum Genit. & Accuſ. ἔξοχος ἀργείων κεφαλὴν,capite Argiuos ſuperãs.

Ε'ξοχυρῶσθαι,in tuto collocari.

Ε'ξόχως,egregiè,ſupra fidem,miré.

Ε'ξυβρίζω,flagitium cõmitto, efferor ſuperbia,

laſciuio, ἐξυβρίζω εἰς ὑμᾶς τοῦτο, Lucia. ¶ἐξυβρίζειν, item pro euagari, vt ſolent flumina extra alueos: vel ſtirpes quum nimia ſucci vbertate laſciuiunt, Theophr. de cauſ. plant.

Ἐξύβρισις, laſciuia, luxuria in ſegetibus.

Ἐξυγραίνω, μ. ανῶ, madefacio, läguidum reddo.

Ἐξυδαρόω, μ. ώσω, in aquam conuerto, Alexād. Aphrod. tabefacio. ἐξυδαρωθῆναι τὰ ὑγρὰ, humiditates tabere & inflare, ſic Gaz. ἐξυδαρούμενος, in aquā abiens, in aquā cōuerſus.

Ἐξυδατοῦσθαι, q. aqueſcere, mutari in aquam, Dioſcorid. lib. 1. cap. 88.

Ἐξυδρίαι ἄνεμοι, οἱ μεθ' ὕδατος ἐκραγέντες ἀθρόως κατὰ ῥῆξιν νέφους γινόμενοι, Ariſtot. de mundo, i. vēti qui cum pluuiis cōfertim effuſis, graſſantur: ἐξυδρίαι, quaſi aquatores dicuntur.

Ἐξυδρωπικός, ὁ, aqua intercute, laborās, ἐξυδροποιουμένων τῶν ὀφθαλμῶν φθείρονται οἱ μύωπες, aqua intercute oculorum cæci moriuntur, Ariſtot. lib. 5. Anim. cap. 20.

Ἐξυλωμένος, ligno ſtratus, materiatus, ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ ὑπερῷα, contignata cedro cœnacula, Hierem. 22.

Ἐξυμενίζω, eximo membranulam, ἐξυμενισθῆναι τὸ στέαρ, membranas eximi ab adipe, Dioſcor.

Ἐξυμνέω, ῶ, hymnis proſequor, celebro.

Ἐξυπάλυξις, Orph. ἐκφυγή, fuga, effugium.

Ἐξυπαρχῆς, à principio, denuò, ex integro, à primo naturæ ortu, Lucian.

Ἐξυπηρετέομαι, miniſtro, ἐξυπηρετῶ, obſequor, deſeruio, Baſil. homil. 9. in hexaemer.

Ἐξυπνίζω, μ. ίσω, π. ικα, expergefacio, Accuſ. pro ἐξυπνίζω, Attici dicunt ἀφυπνίζω, ait Phryn.

Ἔξυπνος, ου, ὁ καὶ ἡ, expergefactus, experrectus.

Ἐξυπογύου, nuper, ex tempore, ex recenti.

Ἐξυπτιάζω, reſupinor, ſupinè delicatéque me habeo & ignauiter, reſupinus ſum, me reſupino, Ariſtot. 2. hiſtor. ¶Lucia. actiuè vſus eſt, καὶ σεμνῶς προβαίνων, καὶ ἐξυπτιάζων ἑαυτόν.

Ἐξυρημένος, Suid. τὴν κόμην ἀποβαλών, tonſus.

Ἐξυφαίνω, abſoluo telam, contexo, texo. Hom. in βατραχομυομαχίᾳ. πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα.

Ἔξω, extra, foris, foras. ἔξω αὑτοῦ εἶναι, mente alienatum eſſe, Demoſth. Xenoph. 3. παιδ. ἔξω τῶν παθῶν κακῶς, extra calamitates. ἔξω διατρίβειν, foris agere, Ariſtophan. τὰ ἔξω ἀγαθὰ, forenſia bona, Demoſth.

Ἔξωθεν, foris, extrinſecus. τὰ ἔξωθεν ἔργα καὶ ἐπιμελήματα, Xenoph. exercitatio forenſis, & extranea Cicer. ¶Item ἡ ἔξωθεν παιδεία, atq; οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι, eodem modo dicuntur, diſciplina mundana ab Euangelio aliena, & philoſophi externam illā rerum naturalium diſciplinam ſectantes, Chryſoſt.

Ἐξώθησις, ἡ, eiectio, expulſio, Alex. 1. Probl.

Ἐξωθοῦμαι, & Ἐξωθέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ἐξώθω, μ. ώσω, π. ωκα: & in proſa oratione, ἐξωθῶ, ἐξώσω, expello, detraho, excutio, extrudo. Soph. in Aiace. σὺν δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν, i. ἀποπέμψομεν. ¶ἐξωθούμενοι τῶν ἐπιπέδων, qui à planicie pelluntur, Plut. in Romul.

Ἐξωκεανισθῆναι, in oceanum egreſſum fuiſſe.

Ἐξωκεανισμός, οῦ, ὁ, in oceanum egreſsio.

Ἐξωκέλης, nauis piratica. ¶Item equus nō ſtratus ephippio.

Ἐξώκοιτος, ὁ, nomen piſcis, Ælian. & Athen. Dicitur etiam ἄδωνις: & exocœtus, Plin.

Ἐξώλεια, ας, ἡ, internecio Liu. pernicies, exitium.

Ἐξώλειαι, Halicarn. lib. 7. exta, inteſtina.

Ἐξωλέστερον, peſtilentius, pernicioſius.

Ἐξώλης, ους, ὁ καὶ ἡ, pernicioſus, flagitioſus, peſtifer, exitio dignus, Ariſtop. in Plut. οὐδὲν πέφυκε ζῶον ἐξωλέστερον. ἐξώλη ποιεῖν, diſperdere, Demoſt. ἐξώλης ἀπολοίμην, diſpeream, Idem.

Ἐξωμίας, exertus, Lucian. in auct. vitarum.

Ἐξωμιάσας, αντος, humeris tenus nudatus, Ariſtopha. in Concion. ἐξωμιασάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα. Ἐξωμίδιος, ου, ὁ, ſuper humeralis.

Ἐξωμιδοποιΐα, ας, ἡ, exomidis confectio, Xeno.

Ἐξωμὶς, ίδος, ἡ, tunica ſubſtricta & breuis circa humeros deſiſtēs, inquit Gell. li. 7. c. 12. Xen. χιτωνίσκοι καὶ χλαμύδες καὶ ἐξωμίδες. ¶Feſto ἐξωμίδες ſunt comici veſtit[9] exertis humeris: & Poll. lib. 4. Comment. Ariſtoph. in Veſpis, ἐξωμίδες, ἱμάτια δουλικὰ καὶ ἑτερομάσχαλα.

Ἔξωμος, ου, ὁ, expeditus, exertus, accinctus: abiuratus. ¶Heſych. χιτὼν δουλικός.

Ἐξωμοσία, ας, ἡ, abiuratio, excuſatio cum iureiurando, Bud. Comment. & Poll li. 8. Ariſtop. ἐν Ἐκκλησιαζ. ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν, οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς, nulla detrectatio atque iureiurando excuſatio admittitur.

Ἐξωνέομαι, μ. ήσομαι, π. ώνημαι, redimo, Accuſ. ¶Item ἐξαγοράζω, licitor, Ariſtot. 2. OEcon.

Ἐξώνυχον, genus herbæ, Dioſcor. lib. 3. ca. 158.

Ἐξωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, extra conſpectū poſitus, Eur. ἡγοῦ σὺ τῶν δὲ δωμάτων ἐξωπίοις, duc per poſticū.

Ἐξώπροικα, parapherna bona in Pandect.

Ἔξωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, intempeſtiuus, Sophoc. in Electra, ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσήκοντα. Et qui veſtutate exoleuit, quorum exacta eſt ætas, exoletus, Lucia. de ſacrific. γραῦς μὲν ἤδη καὶ ἔξωρος οὖσα, vetula, exoleta. ¶ἐξωρος τῆς ἡδέος, natu grandior quàm vt voluptati ſit idoneus, Eidem.

Ἐξωσιωμένον, dicatum, conſecratum, Theod.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, expulſio.

Ἐξῶσται, proiectiones, meniana, Vide Conſtāt. Græcum lib. 2. Epitom. tit. περὶ ἐξώστου.

Ἐξωστεϊσμένος, luxatus, vel exoſſatus Lucr.

Ἐξωστήρ, ῆρος, καὶ Ἐξώστης, ου, ὁ, expulſor. ἐξώστης ἄνεμος, τραχύς, vētus aſper & violētus, Æſc. ¶Item ἐξώστοον, vt πρόστοον ἀπὸ τοῦ στοᾶ, quod porticum, fornicem teſtudinémq; ſignificat.

Ἐξώστρα, ας, ἡ, machina quædam in ſcena, quæ & ἐκκύκλημα, appellatur, Heſych. & Poll lib. 4. Sedes verò erat eminens ſuperimpoſita trabibus: ex hac ſpectatoribus oſtendebantur arcana, quæ in ſcenæ penetralibus ſecretò patra-

patrabantur: ob id dixit Polyb. τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες ἐπὶ τὴν ἐξώσραν ἀναβιβαζούσης τὴν ὑμετέραν ἄγνοιαν, fortuna velut conſultò in exoſtram producente & euulgante veſtram inſcitiam.

Ε'ξώτατος, extimus: ab ἔξω.

Ε'ξωτάτω, extimè, maximè, extrà.

Ε'ξωτερικὸς, ῦ, ὁ, externus, triuialis, peruagatórque, Ariſtot. 1. Politic. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως, verùm iſta fortaſſe peruagatioris ſunt commentationis. ἐξωτερικὰ ἀγαθὰ, bona externa & fortuita. Idem 7. Polit. ἐξωτερικὴ ἀρχὴ, extern⁹ principatus, Idem 3. Pol.

Ε'ξώτερος, ου, ὁ, exterior, ἐξώτερον σκότος, Mat. 8.

Ε'ξωτέρω, exterius, vltrà, Genit.

Ε'ξωτικὸς, ῦ, ὁ, exoticus, peregrinus, Heſych.

Ε'ξωφρυωμένος, ſuperciliosus, elatus.

Ε'ξωχρος, prę pallens, intenſè pallidus.

E O

Ε῎ο, pro ῦ, ſui: aliquando αὐτοῦ Odyſſ. ξ. ἕο κήδετο λίην, eius curam valdè gerebat.

Ε'ογμὸς, καθ' ἃ συνδέδεται ὁ τράχηλος, pars corporis circa quam colligantur, & coeunt ceruicis nexus, & nerui.

Ε'οικότως, conſimiliter, eodem modo.

Ε'οῖο, ſui, αὐτοῦ, Apollon.

Ε῎ολον, vtile, lucroſum, προσφορον, χρηματιστόν.

Ε῎ολπα, poeticè, Præterit. medium pro ἦλπα: ab ἔλπω, ſpero, Heſiod. ἀλλ' ἐ τάγ' ἔπω ἔολπα τελεῖν Δία, i. non arbitror Iouem hæc facere.

Ε'όντος, τό, pro ὂν, id quod eſt, Herodot.

Ε'όρ, filia, conſobrinus, θυγάτηρ, ἀνεψιὸς, Heſych.

Ε'όργη, ης, ἡ, cochlear: Vnde, ἑοργῆσαι, i. cochleari mouere, Poll. lib. 6. ¶Heſych. verò habet, ἑοργίζεται, τορυνᾶται. ¶Alii ἑόργην tudiculam interpretantur: Et ἑοργῆσαι, ſiue ἑοργίζεσθαι tudicula commouere, quod & tudiculare dicitur Nōnio, ex Varrone: quod & Titimius trua cōfutare dixit. ¶Ο'ργάζειν verò aliud, eſt nimirum lutum turbare & ſubigere.

Ε'ορτάζω, μ. άσω, π. ακα, celebro, epulor, feſtum diem ago, ἑορτάσαι καὶ ἐμπανηγυρίσαι τὴν πόλιν, ciuitatem celebritatibus publicíſque cōuentibus exornare, Plut. in Fabio.

Ε'ορταῖος, ου, feſtus.

Ε'ορτάσιμος, ου, ὁ, ἑορταῖος, ad feſtum inſtructus.

Ε'ορταστικὸς, ſolennis, feſtus. ἑορταστικαὶ μάχαι, ſolennes pugnæ, Plat. de Leg. feſtæ pugnæ.

Ε'ορτὴ, ῆς, ἡ, dies feſtus, celebritas, feſtum. ἑορτὴν ποιῶ, celebritatem ago, Plat. 2. de Repu. Dicitur & paulò pòſt ꝓ eodem, ἄγω ἑορτήν.

Ε'όρτιος, ου, ὁ, feſtiuus, ſolennis. ἑόρτιον δῶρον, donum ſolenne & feſtiuum, Nazanz.

Ε'ὸς, ῦ, ὁ, ſuus, ἴδιος, εἰς ἑὸν νέεσθαι, domum ſuam ſe recipere, Apoll. ἑὸς δόμος, dom⁹ eius, Ody. ό. ¶ἑὸς ἀντὶ τῦ ἐμὸς, Apoll. 2. Argon. ἑοῖσι λελείψεται ἐν μεγάροισιν, i. meis. ¶Item ἀντὶ τοῦ σφέτερος. Ibidem, καὶ πᾶσα περαίη Θρηκίης ἐνὶ χερσὶν ἑαῖς προσφαίνετ' ἰδέσθαι, i. σφετέραις.

¶Item ἀντὶ τῦ ὑμέτερος, Idem Argon. 2. καρπωσάντες ἑαῖς ἐνὶ χερσὶν ἔρεθμα τέμνεθ' ἁλὸς στείνωπὸς, i. veſtris manibus. ¶Item ἀντὶ τοῦ σὸς, tuus, Idem ibidem. ὀμφαῖος ἀγγελίας ἀπ' ἑῆς ψυχῆς ἀλέγων ὕπερ.

Ε'οσωτὴρ, adiutor, vindex, ἀοσσητὴρ, ἐπίκουρος.

E Π

Ε'πάβολος, compos, ἐπιτυχὼν, Heſych.

Ε'παγαγεῖν ψῆφον, cenſere, iubere, Bud. Annot.

Ε'παγάλλομαι, exulto, efferor, ſuperbio, Dat. Phocyl. μήτ' οὖν ἐπαγάλλεο χαρμῇ.

Ε'πάγαμαι, admiror, affecto.

Ε'παγανακτέω, indignor.

Ε'παγγελία, ας, ἡ, promiſsio Cic. 1. Ioan. 2. καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἐπηγγείλατο ὑμῖν, pollicitatio quam pollicitus eſt vobis. ¶Item nūtiatio, nuntius. ἐπαγγελία βοστρύχων, promiſſio cincinnorum, Philoſtr. ἐπαγγελία τε καὶ μεγαλαυχία πρὸς ἀρετὴν, Plut. in Lycurg. exhortatio ad virtutem.

Ε'παγγέλλομαι, μ. ῦμαι, edico, polliceor, profiteor. ἀρετὴν ἐπαγγέλλομαι, Xenoph. virtutem profiteor. ἐπαγγέλλομαι διδάξειν, Idem. polliceor me docturum. Polyb. li. 5. ἐπηγγείλατο δὲ πολεμαῖος αὐτοῖς ἀργυρίου τάλαντα τριακόσια, illis pollicitus eſt. ¶Ε'παγγέλλεσθαι, etiam eſt poſcere vel ſignificare potius, quid nobis opus ſit, quod vim habet verecundæ petitionis, Demoſt. περὶ παραπρεσβ.

Ε'παγγέλλω, annuntio, denuntio, edico, Xenop. in παιδ. ἡ, πολλάκις δεόμενοι οὐκ ἐπαγγέλλουσιν οἱ φίλοι τοῖς ἑταίροις, ſæpe amici in rebus neceſſariis, non ſignificant quid ſibi opus ſit. ἐπαγγέλλω πόλεμον. Demoſt. indico bellum. ¶Itē polliceor, ꝓfiteor, adhortor, & cōmēdo.

Ε'πάγγελμα, profeſsio, in Eutyd. Plat. ¶Item, conſtitutum, i. dies ſtatutus & conſtiſtutus, pollicitatio, in Pandect. titul. de Pollicit.

Ε'παγγελτικὸς, nuntius Adiect. Ouid.

Ε'παγγελτικῶς, per promiſsionem.

Ε'παγείρω, congrego, Iliad. ά. ταῦτ' ἐπαγείρειν.

Ε'πάγερσις, collectio, coactura Colum. ἐπάγερσιν τῦ στρατοῦ ποιέεται, copias cōtrahit, Herodot.

Ε'παγινέειν, admouere, Herodot.

Ε'παγκωνίζεσθαι, ἐπανάγεσθαι, Heſyc. reducere.

Ε'παγλαΐζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, exulto, intemperanter ago, oſtento, & mihi placeo, Iliad. σ.

Ε'παγλαΐζω, oblecto, Ariſtoph.

Ε'παγόμενος, pro ἐπαγόμενος, alliciēs, Herodot.

Ε'πάγομαι, vinctum aliquid poſt me traho, Lucian. ¶Item adduco: Xenoph. in Apolog. Socratis, φθόνον ἐπαγόμενος, inuidiam in ſe vertens. ¶Item aſciſco, allicio. Demoſt. Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, ſponte ſua ſibi ſeruitutem aſciſcunt. ¶ἐπάγει τὰς ἐφηλίδας, emūdat vitia cutis in facie Gaz. ex The.

Ε'παγορεύειν, ſuperdicere Cicer. dictis adiicere, Arrian. lib. 6. & Aphth. in Progym.

Ε'παγρεία, accuſatio, culpa, Heſych.

Ε'πάγριος, ἄγριος, agreſtis, ferox, Epigram.

Ἐπαγριόω,ῶ,μ.ώσω,agreſte reddo,effero Liu.
Ἐπαγρος,venatorius,felix in venationibus.
Ἐπαγρυπνῶ,inuigilo,excubo.
Ἐμπαγγάσασθαι,tergiuerſari.
Ἐπάγω,μ.ξω,π.χα,induco,inueho,importo, ἐπάγω λίθους,Thucyd. τὴν διάνοιαν ἐπάγειν δεῖ θεάμασιν, animum ad ſpectacula adferre oportet,Plutar.in Pericle. ¶Item pro impingere & illidere,Ariſtoph. ἀλλ' ἔπαγε τὴν σὴν γνάθον,,impinge dentes tuos molares.¶Aliquãdo ſtipo,obſtruo,ἐπάξαντες τῇ ὕλῃ, Theophraſt. ¶Interdum allicio, impello, incito, Ariſtot. Ethic.5, κοινῇ τὸ πλῆθος ἐπάξειν. ¶Item intercalo,ἐπήγαγε περὶ ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῷ φεβρουαρίῳ μηνὶ τὸν ἐμβόλιμον,Plut.in Numa.
Ἐπαγωγή,ῆς,ἡ, ingreſſus, inductio, ſubuectio, receptio: ἐπαγωγὰς ποιεῖσθαι,ſe recipere, Thucyd. ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων, comportatio commeatus,Thucyd.¶Item inuaſio. διὰ τὴν τῶν ἀθηναίων ἐπαγωγὴν,quia eos nuper Athenienſes inuaſerant,Thucyd. ¶Item pellacia, illecebra,Plat.de Republ. ¶Item aſſeruatio in cuſtodia, & quaſi abductio in carcerem, Polyb. ¶Eſt & ordinum ſeries in exercitu compoſito agmine procedẽte, Suid. ¶Itẽ argumentatio quæ ex cõceſsis ſenſim laqueos texit. Cic.& Quint.inductionem vocãt: Vide Ariſtot.in 2.prior.Analyt.
Ἐπαγώγιον,τὸ,præputium,Dioſc.li.3.cap.25.
Ἐπαγωγὸς, οῦ, ὁ, inuitabilis Gell. illecebroſus, Thucy. ἐπαγωγὸς ἡδονῆς,inducens voluptatẽ.
Ἐπάγων,οντος,artemo,trochlea,Vitruu.li.12.
Ἐπαγωνίζομαι,adiutor, ſum adiumento, adlaboro.¶ἐπαγωνιζόμενος τῷ ἀννίβᾳ,cum Annibale repetens certamen,Plut.in Fabio.
Ἐπαγωνίζω,contendo, rixor. ¶Item incumbo perſeuero. ¶Item peroro, Liban.in Argum.
Ἐπάδω,μ.άσω,π.κα,accino,ἐπάδει εἰς ὀξὺ, Ariſtot.in Probl. ¶Item incanto,carmine obligo, Xenoph. εἰσὶ μέν τινας φασὶν ἐπῳδὰς, ἃς οἱ ἐπιστάμενοι ἐπᾴδοντες, οἷς ἂν βούλωνται, φίλους ἑαυτοῖς ποιοῦνται.¶Idem paulò pòſt, Dat. & Accuſ. ἃ μὲν αἰσθόμενες ἐπῇδον τῷ ὀδυσσεῖ.
Ἐπαείδω,incino,ἐπάδω.
Ἐπαείρω,ſolicito,erigo, Herodot.
Ἔπαθλον,ου,τὸ,præmium certaminis.
Ἐπαιάζω,accino lugens, adlamentor, Lucian.
Ἐπαιγίζω,impetuoſè ſpiro,Iliad.β.
Ἐπαιγδὴν,in ſuperficie tantùm,leui attactu.
Ἐπαιδέομαι,μ.έσομαι,erubeſco, Euripid.
Ἐπάικλια,τὰ, & Ἐπάϊκνια,τὰ,edulia quæ à cœna apponuntur,bellaria,Euſtath.5.Iliad.ζ.
Ἐπαίμονες,filii,nepotes,ἀπόγονοι,Heſych.
Ἐπαινετέος,ου,ὁ,laudandus,laudabilis Cicer.
Ἐπαινετήριος,ου,ὁ,laudatiuus,Quintil.
Ἐπαινέτης,ου,ὁ,laudator,Xenop. ¶Ἐπαινετικὸς, laudator,ad laudandum propenſus.
Ἐπαινετὸς,οῦ,laudatus,laudabilis. ἐπαινετὸς παροιμία,laudatum prouerbium,Gaz.de Seneɛt.
Ἐπαινετῶς,laudabiliter Cic. ἐπαινουμένως, Diod.

Ἐπαινέω,μ.έσω, & ήσω,π.ηκα, ἀορ. ἐπῄνεσα,laudo, approbo. ἐπαινῶ σε ταῦτα, in his te laudo,Plat.de Leg. ἐπαινεῖται ἐς τὸ κάλλος, laudatur ob pulchritudinem,Lucian.
Ἐπαινὴ,epith. Perſephones,Interp.Heſiod.
Ἔπαινος,ὁ,laus, laudatio, oratio de laudibus, commendatio. ἔπαινον ἔχω,laudor,Plat.
Ἐπαινὸς,οῦ,ὁ,αἰνὸς,grauis,Heſiod.
Ἐπαινουμένως,Diod.Sicul.laudabiliter Cicer.
Ἐπαιονάσθαι,in littore lauari,Nicand.in Alex.
Ἐπαίρομαι,& Ἐπαίρω,μ.αρῶ,π.ῆρκα,effero. ἐπαίρω τὴν φωνὴν, Demoſt. ¶Xeno. ἐπηρμένος ἐπὶ πλούτῳ,elatus ob opes. ἐπαιρόμενος ἐλπίσι,ſpe ſubleuatus,Thucyd.
Ἐπαισθάνομαι,ſentio,intelligo. Sophoc. οὐδὲν τῶν σῶν ἐπαισθάνῃ κακῶν,i. οὐδαμῶς. ¶Idem, τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην μόρον, vt audiui tuam mortem.
Ἐπαίσθημα,τὸ,ſenſus.
Ἐπαίσσω,μ.ίξω,π.ιχα,incito,irruo, cum impetu aliquid facio. ἔγχει ἐπαΐσσων, haſta minitans, vel in haſtam inſurgens,Homer.
Ἐπαΐστος, ου, ὁ, manifeſtus, φανερὸς, κατάφορος: ὡς ἐπάϊστος ἐγένετο τοῦτο εἰργασμένος, quod vbi eum feciſſe reſcitum eſt,Herodot.
Ἐπαισχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,pudendus,infamis.
Ἐπαισχύνομαι, erubeſco, reuereor: ἐπαισχύνομαι τῷ ὀνόματι, nominis cauſa pudore afficior, Herodot. ¶οὐκ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον,non me pudet Euangelii,Rom.cap.1.
Ἐπαιτέω,μ.ήσω, π.ηκα, emendico Suet. Accuſ. inſimulo,obiurgo. ¶Ἐπαίτης,ου,ὁ,mendicus. ¶Item circulator,Chryſoſt.¶Ἐπαίτησις,mẽdicitas Ciceroni.
Ἐπαίτια,τὰ,mulctæ,Poll.lib.8.
Ἐπαιτιάομαι,μ.άσομαι,π.αμαι,incuſo, increpo, Demoſt. κατὰ Μειδίου, ἐπαιτιασάμενός με φόνου, criminatꝰ me cædis.¶Itẽ excuſationẽ affero: ἐπαιτιῶμαι τὸ μῆκος τῆς πορείας, ob itineris longitudinem me excuſo,Plat.in Epiſt.
Ἐπαίτιος,ου,ὁ,culpandus,ſons,Thucyd.
Ἐπαΐω,audio, exaudio,intelligo. τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω,nam linguam tuã barbaram non intelligo,Soph.in Aiace. ¶Cum Præpoſ. περὶ,Plat.in Gorg. οὐκ ἐπαΐει οὐδὲν περὶ γυμναστικῆς. ¶Aliquando ſine Præpoſ. ἐπαΐοντες σιδήρου,ferrum ſentientes,Herodot. in Θαλείᾳ.¶Aliquãdo περὶ,poſt ponitur,Plat in Apol. ὧν ἐγὼ οὐδὲν οὔτε σμικρὸν πέρι ἐπαΐω, quarum ego rerum neque multùm neque parum quicquam ſcio.
Ἐπαιωρέω,μ.ήσω,eleuo,ſuſpendo: κούφοις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν,ſpe inani erectus.
Ἐπακανθίζω,ſum aculeatus,ſpinis horreo.
Ἐπακλύω,audio,Genit.Apoll.
Ἐπακμάζω,vigeo,adoleſco,creſco,Bud.Epiſt.
Ἐπακμαστικὸς,ſenſim inualeſcens,Galen.
Ἔπακμος,ου,ὁ, non integer, fractus, ἔπακμον ἄκανθαν,Marcell.non penitus integram ſpinã.
Ἐπακολουθέω,ſubſequor, conſequor. τοὺς ἄλλους ἐκέλευσεν ἐν τάξει ἐπακολουθεῖν, alios iuſsit ſubſequi

ſubſequi ordinata acie, Plut. in Camill. ¶Pro aſſequi & intelligere, Plat. in Phædro.
Ε᾽πακολούθημα, τὸ, appendix. ¶Ε᾽πακολούθησις, εως, ἡ, conſequentia, ſucceſsio Ciceroni.
Ε᾽πακολουθητικὸς, qui conſequitur, cum Genit. Gazę lib. 4: conſectarius Cicer.
Ε᾽πάκοοι, οἱ, μάρτυρες, teſtes.
Ε᾽πάκουος, auditor, Heſiod.
Ε᾽πάκουστος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui auditur.
Ε᾽πακούω, μ. ούσω, π. ουκα, exaudio, obtempero, obedio. Homer. Ἠέλιός θ᾽ ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ, καὶ πάντ᾽ ἐπακούει.
Ε᾽πακρα, Hippocr. quæ in anguſtum deſinunt.
Ε᾽πάκριος, ου, ὁ, epith. Iouis, quòd in ſummis promontoriis ſolitæ erant aræ conſtitui Ioui. ¶Ε᾽πακρία, ἡ, regio Athenarum: à Cecrope. ¶Ε᾽πακρίδες, αἱ, ciuitates Athenienſiũ, Etym.
Ε᾽πακροάομαι, exaudio, Accuſat.
Ε᾽πακρόασις, εως, ἡ, auſcultatio, auditio.
Ε᾽πακρος, in acutum deſinens.
Ε᾽πακτὴ, ῆς, ἡ, inductio, fraus.
Ε᾽πακτὴρ, ῆρος, ὁ, venator, piſcator, κυνηγός.
Ε᾽πακτικὸς, illex, qui attrahit, qui allicit. ἐπακτικὴ διὰ τὴν ἡδονὴν τοῖς ἀπείροις ἐστὶ παραδόξως, miram ea voluptatem affert incautis, Dioſc. ¶Ε᾽πακτικὸς λόγος, argumentatio inductione conſtans, quali apud Plat. vtitur Socrates ſemper. ¶Inde ἐπακτικῶς, per inductionem.
Ε᾽πάκτιος, ου, ὁ καὶ ἡ, littoreus, littoralis: ἐπάκτιος Ἀπόλλων, i. ὁ ἐν τῇ ἀκτῇ τιμώμενος, qui in littore colitur, apud Apoll. ¶Itẽ magnus, altus.
Ε᾽πακτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, aduena, hoſpes, ἐπακτὸς ἀνὴρ, Sopho. ¶Item inuectus, importatus, λέγεται πόλεμος ἐπακτὸς ὑπ᾽ ἐκείνου γενέσθαι, dicitur bellum ab eo conflatum, Plut. in Fab.
Ε᾽πακτόω, coerceo, claudo, Ariſtoph. in Veſpis.
Ε᾽πακτῆρες, οἱ, venatores, piſcatores, ἁλιεῖς, κυνηγοί.
Ε᾽πακτρεία, ας, ἡ, & Ε᾽πακτρὶς, ίδος, ἡ, nauis oneraria, Xenoph. ἐλλην.
Ε᾽πακτροκέλης, nauigium prædatorium, Suid.
Ε᾽πακτρον, τὸ, nauicula piſcatoria, Nicand.
Ε᾽παλαζονεύομαι, μ. εύσω, π. ευκα, inſulto.
Ε᾽παλαλάζω, μ. άξω, lætis vocibus conclamo.
Ε᾽παλάομαι, peruagor, peragro, Odyſſ. ό.
Ε᾽παλαστεῖν, grauiter affici, ægrè ferre, Odyſſ. ά.
Ε᾽παλέγω, μ. έξω, π. εχα, adiuuo.
Ε᾽πάλειμμα, ατος, τὸ, inunctio, illitio.
Ε᾽παλείφω, ſuperillino, illino, perungo. ἐπαλείφειν ἡμᾶς κηρὸν τοῖς ὠσὶ, nos cera aures oblinere, Philoſtrat. in Heroicis. ¶Item acuo, irrito, incito, exhortor, Polyb. βουλόμενος αὐτὸν ἐπαλεῖψαι ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον, volens ipſum offenſum reddere Antigono. ¶Vnde ἐπαλείπτης, excitator, cohortator, vnctor.
Ε᾽παληθεύω, verum reddo, verum declaro.
Ε᾽παληθέω, ῶ, μ. ήσω, diuagor, oberro, Homer.
Ε᾽παλθέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſano, curo.
Ε᾽παλλὰξ, pro ἐναλλὰξ, apud Xenoph. viciſsim.
Ε᾽πάλλαξις, permutatio, viciſsitudo, Ariſt. Probl.
Ε᾽παλλάσσειν, compoſitum eſſe, Ariſtot.

Ε᾽παλλάττεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐπαλλήλως εἶναι, ἢ ἐπάλληλα ἔχεσθαι, Xenoph. in Hipparch. Οὐδὲ δόρατα μὴν παραλείπω, ὡς ἤκιστ᾽ ἂν ἀλλήλοις ἐπαλλάττοιτο, ne illud quidem prætermittendum duxit, vt videant ne haſtæ ita geſtentur vt aliæ aliis incumbant.
Ε᾽παλλάττω, μ. άξω, π. αχα, permuto, euario, alterno. ἐπαλλάττουσιν ἀλλήλοις, Ariſtot. in Prob. ¶Aliquando affine aliquid cũ altero habeo, Ariſtot. in 1. poſter. Analyt. φανερὸν δὲ τοῦτο ἐκ τῶν στοιχείων ὅσα μὴ ἐπαλλάττουσιν ἀλλήλοις. ¶Iungitur etiam cum πρὸς, vt apud eundem. 4. li. ἐπαλλάττειν πρὸς τὴν βασιλείαν, pro eo quod eſt in vicinia eſſe & confinio, ita vt facilis tranſitus ſit ab alteris formis ad alteras.
Ε᾽παλληλία, ας, ἡ, quaſi alternitas, vt ita dicam.
Ε᾽πάλληλος, ου, ὁ καὶ ἡ, alternus, promiſcuus. ¶Ε᾽παλλήλως, deinceps, Dioſc. lib. 1. cap. 167. de malis medicis, φυτὸν γάρ ἐστι καρποφοροῦν δι᾽ ὅλου τοῦ ἔτους ἐπαλλήλως, ita vt fructus nou[9] veterem excipiat, aliis atque aliis malis ſuccreſcentibus. Ε᾽πάλλομαι, reſilio.
Ε᾽πάλλων, miniſter.
Ε᾽πάλμενος, ου, ὁ, inſiliens, irruens, Odyſſ. ξ.
Ε᾽παλξις, εως, ἡ, propugnaculum, pinna, pinnaculum, Herodot. ¶Eſt etiam ἀψὶς, i. ſummũ rotæ lignũ. ¶Καὶ δικαστήριον τῶν φονικῶν, Etym.
Ε᾽παλόσης, ου, triturator, Xenoph.
Ε᾽παλξίτης, lapis in pinna ad defendendum.
Ε᾽παλύνω, inſpergo.
Ε᾽παμάομαι, accumbo: Vnde ἀντεπαμωμένοις, i. accumulantes & aggerantes, Bud. in Epiſt.
Ε᾽παμάω, leuiter ſuperiniicio, ἐπαμήσασθαι τὴν γῆν, Theophr. li. 4. cap. 14. hiſt. plant.
Ε᾽παμβλήδην, cum tergiuerſatione.
Ε᾽παμβλίσκω καρποὺς, excutio immaturos fructus, reddo præcoces fructus.
Ε᾽παμείβομαι, μ. είψομαι, π. ειμμαι, alterno, alternis accedo, viciſsim reſpondeo.
Ε᾽παμείβω, permuto, Accuſ. Homer.
Ε᾽παμοιβαδὶς, καὶ Ε᾽παμοιβαδὸν, mutuò, implicité.
Ε᾽παμοιβὸς, alternus ſeu alternans, Apoll. 2.
Ε᾽πάμονες, οἱ, ἀπόγονοι, ſequaces, poſteri.
Ε᾽παμπέχω, induo.
Ε᾽παμύντωρ, ορος, ὁ, adiutor.
Ε᾽παμύνω, μ. υνῶ, auxilior, ſuccurro, Ariſtot. in Probl. ¶Item ſumo vindictam, τὴν δολίην ἐπάμυνον, vlciſcere doloſam, Epigr.
Ε᾽παμφέρω, infero, induco, Plut. in Solon.
Ε᾽παμφιάζειν, & Ε᾽παμφιέσαι, & Ε᾽παμφίσκειν, induere, amicire, circumuoluere.
Ε᾽παμφότερα, vtrinque: Vnde Ε᾽παμφοτερίζειν, cum Dat. vtrôqve pertinere, ambiguum & ancipitem eſſe, Ariſtot. lib. 3. de partibus Anim. ἐπαμφοτερίζει τὴν φύσιν, natura eſt ancipiti. ¶Significat etiã vtrique ſufficere, Eidẽ 4. de generat. ¶Significat etiam alternare, Plutarc h. ἐπαμφοτερίζων τοῖς λογισμοῖς, alternantibus in eo ſententiis. ¶Conſtruitur etiam cũ ἐπὶ vel πρὸς, Ariſtot. 7, Ethic. ¶Si-

gnificat etiam in neutras partes tranſire,integrum ſe & medium præbere,Plutar.

E'παν,vel ἐπ' ἄν,quum, quando, poſtquam, Aphrod.lib.1.Probl.ἐπὰν ἡ θυρὶς ἀνεῳχθῇ.

E'παναβαίνω,aſcendo. Ariſtoph.ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον,ſuper ſcholam aſcendens.

E'παναβάλλομαι,amicior,ſuperinduo, induo in modum amiculi.¶Item differo, procraſtino.

E'παναβιβάζω,in ſuperiora recipio,Accuſat.

E'παναβληδὸν,quaſi circumiectim &obuolutim. vt ἐπὶ τούτοισι δὲ εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσι,Herodot.lib.2.

E'παναβοάω,μ.ήσω,π.ηκα,acclamo,Ariſtop. πλ.

E'παναγινώσκω,relego,Accuſ.Epictet.

E'παναγκάζω,vrgeo,compello,cogo, Ariſtoph.

E'πάναγκες,neceſſe, neceſſariò,Demoſth. ἃ δεῖ ποιεῖν τοὺς προσήκοντας ἐπάναγκες.

E'πανάγω, reduco , abduco , reſtituo. ἐπανάγειν πρὸς τὸ φῶς,in lucem reducere, Plat.de Leg. ¶Et ἐπανάγειν ἐπὶ τὸ ἀνάγειν,ad maiorem poteſtatem reiicere,Ariſtot.4.Polit.

E'παναδιπλόω,replico. ¶E'παναδίπλωμα,τὸ,replicamentum,Ariſtot.li.2.Animal.¶E'παναδίπλωσις,ἡ, replicatio Cicer.

E'πανάζω,condoleo,pro ἐπανιάζω.

E'παναθεάομαι,μ.άσομαι,π.αμαι,ſpecto, Accuſ.

E'παναιρέομαι, capio , recipio,ſuſcipio , capeſſo. ἐπαναιρούμεθα τοῦτον τὸν βίον,hanc vitam deligo,Phal. in Epiſt. ¶ἐπαναιρεῖσθαι,etiam eſt de medio tollere & necare,Polyb.in ν. ¶E'παναίρεσις,occiſio,cædes,Eidem.

E'πανακάμπτω,μ.άμψω,π.αμφα,redeo,reflecto, remeo,Ariſtot.lib.3.Animal.

E'πανάκειμαι,reponor,proponor,Xenoph.

E'πανακεφαλαιοῦμαι,per epilogum enumero iam dicta, Hermogen.

E'πανακίρνασθαι,rurſus miſceri & confundi quæ deſcripta fuerunt.

E'πανάκλησις,εως,ἡ,reuocatio,Galen.ad Glauc.

E'πανακλαγγάνουσαι,Xen.in Κυνηγ. de reuerſione canũ clamantiũ,Poll.ἐπανακεκλαγγυῖαι.

E'πανάκλισις,ἡ,retroceſsio,inclinatio.

E'πανακοινόω,μ.ώσω,communico, Plat.de Leg.

E'πανακολουθέω,aſſector.

E'πανακομίζω,refero.

E'πανακρέμαμαι,ſuſpendor,cohibeor,Ariſtot.

E'πανακρούω,repercutio,reflecto. Ariſtoph.in Auib.Α'τὰρ τὸ δεῖν' ἐπανάκρουσε πάλιν,Interp.ἐπανάκαμπτε.¶E'πανάκρουσις,reflexio,retẽtio.

E'πανακτάομαι,ῶμαι,ſarcio,reparo.

E'πανακυκλόω, repeto,inculco,Bud.in Epiſt.

E'πανακύκλωσις , εως, ἡ, quaſi reuolutio , in Timæo Platonis, τὰς τῶν κύκλων πρὸς ἑαυτοὺς ἐπανακυκλώσεις , Cicer. orbium conuerſiones.

E'παναλαζονεύομαι,ſuperbus ſum & contumax.

E'παναλαμβάνω,repeto,itero,reuoco. ¶Itẽ epilogum facio,Plut.in Homer. δι' ὀλίγων ἐπαναλαμβάνειν.¶E'πανάληψις,εως,ἡ,repetitio,reſumptio,Rutil.Lup.de figur. ¶Itẽ epilogus.

E'παναλλάττω,commuto,commiſceo.

E'παναλύω,redeo.

E'παναμένω,expecto, cũctor,Accuſ.Ariſtop.νεφ.

E'παναμιμνήσκω,ſæpe repeto,reminiſci facio.

E'πανανεόω,μ.ώσω,π.ωκα, renouo, inſtauro : & E'πανανεόομαι, Plat.2.de Rep.ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχου λόγον,orationẽ redintegrabo.

E'παναγκαῖον,neceſſarium: Vide ſimplex.

E'παναπαύομαι,acquieſco,oblector.

E'παναπέμπω,reduco.

E'παναπηδάω,inſilio,inſurgo,Ariſtoph.νεφ.

E'παναπλέω,contra nauigo,renauigo,Demoſt.

E'παναπνέω,effundo,ἐπαναπνέειν τὰ ἔπεα,Herod.

E'παναποδίζω,curioſè examino,Ariſtot.1.

E'παναποκτειννύω,etiam interficio.

E'παναπολέω,memoriam renouo, Plat.de Leg.

E'παναράσασθαι, Polluc.lib.5.diris ſoluere.

E'παναρρίπτω,καὶ πτέω,μ.ήσω,π.ηκα,iacto, in ſublime iaculor,vnum ſuper alium reiicio.

E'πανάρασις ὅπλων,ἡ,crepitatio armorũ, Thuc.

E'πανασείω,tracto,apparo.

E'πανάστασις,εως,ἡ,rebellio,inſultus.ἐπανάστασις φλυκταινῶν,eruptio puſtularum, Dioſc.lib.8. cap.6. ¶ἐπαναστάσεις θρόνων,inſidię regni,dixit Sophocl. in Antig.

E'παναστέλλω,cõpeſco,reprimo,Ariſtot. de mũd.

E'πανάστημα,eruptio,Ariſtoph.bulla,papula.

E'παναστρέφω,ſubuerto,reuertor, redeo , Xeno.

E'παναστροφὴ,reuerſio,reflexio,Hermog.

E'πανάτασις,εως,ἡ,extenſio,Ariſtot.3.Polit.

E'πανατείνω,& E'πανατείνομαι,intendo,extollo, vibro in aliquem,Xenoph.

E'πανατέλλω,μ.ελῶ,orior,Neutr.abſolut.

E'πανατίθεμαι,attribuo , acceptum refero , Aphth.in Progymnaſm.

E'πανατίθημι,tranſpono,impono.

E'πανατρέχω,redeo:in ſublime creſco , de arboribus,Baſil. Virgil.ſubiicere dixit.

E'πανατρυγάω , poſt vindemiam quæ ſuperſunt colligo,Leuit.cap.19,& Deuter.24.

E'παναφέρω, crimen vel culpam in alium reiicio,ſiue transfero,Demoſt.in 2.κατ' Α'φόβου,εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. ¶E'παναφέρειν,etiam repetere &conduplicare ſignificat: Vnde ſchema ἐπαναφορὰ,Hermog. ¶Eſt etiam refero, renuntio , Xenoph.οἱ δὲ πρέσβεις ἐπανεφέροντο ταῦτα εἰς Ἀθήνας.

E'παναχωρέω,μ.ήσω,reuertor,me recipio.

E'παναχώρησις,εως,ἡ,reuerſio,reditus.

E'πάνειμι,redeo,reuertor,regredior.περὶ μὲν τούτων αὖθις ἐπάνειμι,Gale.rurſus diſſeram. Lucian.ἐπ' ἐκείνους γὰρ ἐπάνειμι , redeo enim ad eos. Plat.ἐπανιὼν τοὺς λόγους,repetens , recenſens.¶Interdum aſcendo,Plat.Sympoſ. ¶Et ἐπανιέναι,dicitur adoptiuus , qui è familia aſcitia, ad ſuã naturalémq; reuertitur, Dem.

E'πανέρομαι,rurſus interrogo,Apollon.

E'πανέρχομαι,redeo. ¶Item rurſus diſſero,iterum explico , Ariſtot.in 1. τῶν μετὰ τὰ φυσ. ἐπανέλθωμεν πάλιν,denuò diſputemus.

E'πανεστὼς,qui rebellauit,Herodot.

E'πανέ-

Ε'πανέχω, acquieſco, fulcior, Demoſt. περὶ παραπρεσβ. οἱ φωκαῖς ἐπὶ παρ᾽ ὑμῶν ἐπανέχοντες ἦπισι. ¶ Item ſuſcipio, reſiſto, πρὸς γ᾽ τὰς πόλεμον ἐπανέχειον, Suid. ¶ Itẽ preſto, antecello.
Ε'πανήκω, redeo. ἐπανήκωμεν εἰς χάριν τῇ ἡδονῇ, in gratiam cum voluptate redeamus, Gaz.
Ε'πανθέω, ſuperfloreo, effloreſco, Ariſtoph. νεφ. τοῖς μήλοισιν ἐπήνθει χνοῦς, ſuperfloreſcebat. ¶ ἐπανθέουσα ἅλμη, exudãs ſalſugo, Herodot.
Ε'πανθίζω, μ. ίσω, π. ικα, refloreo: floridis coloribus illuſtro, Naz. ¶ Pro exornare, Lucian.
Ε'πανθισμὸς, ȣ, ſpina, quaſi efflore ſcentia. ἐπανθισμὸς πορφυρεις, flos purpuræ, Dioſc. lib. 5.
Ε'πανθρακίδες, αἱ, in prunis aſſati, Ariſtop. Veſ.
Ε'πανίημι, μ. ήσω, redeo, remitto impetum, & contentionem. ἐπανιέντες τοῖς νέοις τὰ σκληρότατα τῆς ἀγωγῆς, remittentes durifsimum vitæ genus ipſis iuuenibus, Plut. in Lycurgo.
Ε'πανισόω, coæquo, compenſo, ad æqualitatem redigo. ¶ Ε'πανισόομαι, idem, Plat. de Leg.
Ε'πανίσαμαι, μ. ήσομαι, impetum facio in, tumultum excito. ἐπανισαμέναις πομφόλυξι, bullis erumpentibus, Dioſc. l. 5. cap. 77.
Ε'πανιστάω, ῶ, excito, Bud. in Epiſt.
Ε'πανίστημι, μ. στήσω, excito, erigo, inſtigo aduerſus, deficio, rebello, ἐπανέστη τῷ ταρκυνίῳ, Plut. in Public, Herodot. in Thal. οἱ μάγοι εἰσί τοι οἱ ἐπαναστῶντες, Magi ſunt qui à te defecerũt. ¶ Item pro poſtea ſurgo, Demoſt. περὶ παραπρεσβ. ἐπαναστὰς δ᾽ ὁ φιλοκράτης, poſtea ſurgens. ¶ ἐπανέστησαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ, caligauerant oculi eius, 1. Reg. 4.
Ε'πανίσχω, reprimo, reſiſto.
Ε'πάνοδος, ȣ, ἡ, reditus, aſcenſus, renouatio, Plat.
Ε'πανοιδέω, intumeſco, Genit. Ariſtot. in Probl.
Ε'πανορθόω, μ. ώσω, π. ωκα, & ἐπανορθοῦμαι, corrigo Terent. reſtituo, inſtauro. Ariſtot. οὐκ ἔστιν ἔλαττον ἔργον ἐπανορθῶσαι τὴν πολιτείαν, ἢ κατασκευάζειν ἐξ ἀρχῆς, quàm collapſam reſtituere. ¶ Ε'πανόρθωμα, ατος, τὸ, emendatio, ſupplementum, Ariſtot. ¶ Ε'πανόρθωσις, εως, ἡ, idem.
Ε'πανορθωτὴς, ȣ, ὁ, corrector, caſtigator.
Ε'παντέλλω, exorior, pro ἐπανατέλλω Poeticé.
Ε'πάντης, εος, ὁ καὶ ἡ, altus, accliuis, Heſych.
Ε'παντλεῖν, infundere: tranſlatè ἐπαντλεῖν λόγον, (ſicut fundere Latinis) pro abũdanter loqui: Virgil. *Talia fundebat lachrymans*. Syneſ. μὴ δεομένων ἐπαντλοῦσι τῶν λόγων, diſputationes fundunt. ¶ Itẽ exhaurio, haurio, ἐπηντλημένος ταῖς φροντίσι, Herodian. 1. curis exhauſtus.
Ε'πάντλημα, ατος, τὸ, infuſio, Dioſc. li. 2. cap. 135.
Ε'πάντλησις, idem, Galen.
Ε'πάνω, ſupra, Genit. ἐπάνω τῶν τοιούτων εἰμὶ, ſum ſuperior talibus, Plutar. in Apophth.
Ε'πάνωθι, ſuprá. Genit. iungitur.
Ε'πάξιος, egregius, dignus, ἐπάξιος γάμος, Sop.
Ε'παξιόω, poſtulo, rogo, precor, Sophocl.
Ε'παξίως, pro dignitate, Nazanz.
Ε'παοιδὴ, incantatio, Poet. ἐπαοιδὴ, Phrynich.
Ε'παοιδία, pro eodem, Exod. 8. incenſio Gell.
Ε'παοιδὸς, ȣ, ὁ, incantator, φαρμακεύς, γόης.
Ε'παπειλέω, μ. ήσω, π. ηκα, minor, comminor. Iliad. ά. Α᾽ ᾖ ἔρδος τὴν πρότον ἐπηπείλησ᾽ ἀχιλῆϊ.
Ε'πάπειρος, incomprehenſibilis, multus. (λῆϊ.
Ε'παπήνη, currus.
Ε'παποδύομαι, ſuſcipio, aggredior, inſtituóque agere, aggredior, adorior, Plut. in Marcello.
Ε'παποθνήσκω, ſuprà morior, immorior, Philoſt.
Ε'παπολογέομαι, refello, diluo, Plutarch.
Ε'παπόρημα, quæſtio: & ἐπαπορεῖν, addubitare, quæſtionem proponere: inde ἐπαπορηματικὸς καὶ ἐπαπορητικὸς λόγος. ¶ Ε'παπόρησις, ἡ, dubitatio, deſperatio, ἀπορία. ¶ Ε'παπορία, idem.
Ε'παποστέλλω, inſuper mitto, Accuſ.
Ε'παρὰ, ᾶς, imprecatio, κατάρα.
Ε'παράομαι, π. άσομαι, & ήσομαι, imprecor, execror. ἐπαρησάμενος πέρσῃσι πολλὰ, Plat. Leg.
Ε'παράσιμος, execratus, ἐπάρατος, Phocylid.
Ε'παράσσω, impingo, illido, irruo, Syneſ.
Ε'πάρατος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, execrandus, Æſchin. κατ. Κτησιφ. καὶ λιμὴν ἐπάρατος ὀνομασμένος.
Ε'πάργεμος, ȣ, ὁ, qui oculorum vitio laborat: ἄργεμα, enim eſt albugo, Ariſtot. 9. Anim.
Ε'πάργυρον, argenteus, inargentatus, κλίνας ἐπαργύρους, Herodot. lectos argento cõſtratos.
Ε'παρδω, irrigo, Arrian. de Euphrate, lib. 6.
Ε'παρέσκομαι, μ. έσομαι, π. εσμαι, reconcilio.
Ε'παρηγόνες, adiutores, Apollon.
Ε'παρήγω, μ. ήξω, π. ηχα, adiuuo, Dat. Iliad. ά.
Ε'παριστερὸς, ȣ, ὁ, ſiniſter, ineptus, σκαιὸς, Phryn.
Ε'παριστερότης, ineptia, ſiniſteritas Plin. in libello de virt. Ariſtot. Ε'παριστέρως, ſiniſtrè Horat.
Ε'πάρκεια, ἡ, auxiliũ, Eurip. in Hecuba. ¶ Polyb. pro ſuppeditatione, & commeatu.
Ε'πάρκειος, ȣ, ὁ, expertus, auxiliator.
Ε'παρκέω, μ. έσω, π. εκα, ſufficio, ſuggero, erogo. ἐπαρκεῖ τῆς τροφῆς τοῖς γονεῦσι, alimentum parentibus ſuppeditat, 9. Ethicor. ¶ Item poſſum cum Infinitiuo, Aphrod. οὐκ ἐπαρκεῖ πέψαι γαστὴρ, concoquere vẽtriculus nequit. ¶ Aliquando adiuuando arcere, Iliad. ζ. οὐδέ τι οἱ τόγ᾽ ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, neq; id ab eo remouit perniciem. ¶ Pro opitulor, ποῦ γὰρ ὢν δείξω φίλος, εἰ σε μὴ δειναῖσιν ὄντα ξυμφοραῖς ἐπαρκέσω; Eurip. in Oreſte.
Ε'παρκὴς, idoneus, ſufficiens, αὐταρκής.
Ε'παρκιος, ſufficiens, Lib. 1. Epigram. πλοῦτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον.
Ε'παρκούντως, ſufficienter, Sophocl.
Ε'παρμα, τὸ, eleuatio, extuberatio, Galen.
Ε'παρμενος, aptus, congruens, Heſiod.
Ε'πάρουρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ruſticus, hortulanus, Heſy.
Ε'παρσις, εως, ἡ, elatio, gaudium, ἡδονὴ ἐστιν ἄλογος ἔπαρσις, Cicer. libido vel cupiditas effrẹnata. ¶ Item tumor, extuberatio, ἔπαρσις μαζῶν, ſororientes mammæ Plin.
Ε'παρτάομαι, & Ε'παρτάω, ſuſpendo, impendeo. ¶ Æſchyl. φόβοις ἐπήρτησα, metum inieci.
Ε'παρτία, apparatus, παρασκευή.
Ε'παρτὴς, έος, promptus, præparatus, Odyſſ. ξ.

Ἐπαρτύω, adapto.
Ἐπαρυστὴρ, ῆρος, ὁ, & Ἐπαρυστρὶς, ίδος, ἡ, hauſtrum. ¶Exod.25.pro emunctorio.
Ἐπαρυτόμενος, exauriens.
Ἐπαρχὴ, ῆς, ἡ, decima. ¶Aliquando prouincia.
Ἐπαρχία, ας, ἡ, prouincia, præfectura, Plutarch.
Ἐπαρχιώτης, ου, ὁ, prouincialis.
Ἐπάρχομαι, μ. ξομαι, decimas capio. ¶Item auſpicor, cœpi, Iliad. α, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν. ¶Ἔπαρχος, ου, ὁ, præſes prouinciæ, prætor, ἔπαρχος τῆς αὐλῆς, Plut.in Galb.
Ἐπάρχω, imperito, τῆς θυρεότης ἐπῆρχον, Iſocr.
Ἐπαρωγὸς, οῦ, ὁ, adiutor, auxiliator, Apoll.1.Arg. ¶Ἐπαρωγὴ, βοήθεια, auxilium, Eidem.
Ἐπασθμαίνω, anhelo, reſpiro, πνευστιῶ.
Ἐπάσιοι, Heſych. καθήκοντες, decentes.
Ἐπασκέω, colo, exerceo, meditor, Ariſtop. νεφ. καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ. ¶Ἐπασκητὴς, athleta, Heſyc.
Ἐπάσκιον, Siculis, ἡ χώνη, infundibulum, Heſyc.
Ἐπαυγάζω, ſplendeſco, λαμπρύνω, διαυγάζω.
Ἐπαύγασμα, τὸ, ſplendor.
Ἐπαυδάω, alloquor: & ἐπαυδῆσαι, ἐπειπεῖν.
Ἐπαυδιστάμενοι, in eadem pertinacia durantes.
Ἔπασμα, incantamentum, Nazan. & τὰ ἐπάσματα, cantilenæ quas pueris nutrices canũt.
Ἔπαυλας, άδος, ἡ, caula.
Ἐπαύλειος, aulicus, ἐπαυλείου οὔδου, Homer.
Ἐπαυλέω, ῶ, μ. ήσω, modulor, incino, vel præcino, Lucian. θρῆνον ἐπηύλει τοῦ πυθαγόρα.
Ἐπαυλίζομαι, ſtabulor, in ſtatiuis ſum, in loco immoror. Lucian. τὴν νύκτα ἐπηυλισάμεθα τῇ μάχῃ, in ſtatiuis conſtitimus. ¶Plutar. τοσοῦτον ῥωμαίων κατεφρόνησε, ὥστε καὶ νυκτὸς ἐπαυλίσασθαι τοῦ στρατοπέδου. vt pernoctarent.
Ἐπαύλιον, τὸ, villa, Æſchi. ¶ἐπαύλια verò Pluraliter, ſecunda dies nuptiarum, i. repotia, Poll.lib.3. Quę & ἡ ἐπαυλία, Etym.
Ἔπαυλις, εως, ἡ, cortis, ſtabulum, boum ouiúmque caula, caſa, villa, habitatio. τὴν χώραν καὶ τὰς ἐπαύλεις ἐπιδίδωσι τῇ πόλει, agrum & villas ciuitati donat, Plut.in Pericle. βασιλικὴν ἔπαυλιν, domum regiam, Idem in Publ.
Ἐπαυλόκαυλον, Theophr.de hiſtor.plant.3.cap.18.de hedera: Gazę amplexicaulis.
Ἔπαυλος, opacus, incola vallis.
Ἐπαυλόσιμος, cortem vel caſam inhabitans.
Ἐπαυξάνομαι, accreſco.
Ἐπαύξη, ῆς, ἡ, augmentum, Plat.de Legib.
Ἐπαύξησις, acceſsio, incrementum.
Ἐπαύξω, adaugeo, amplifico, ἐπαυξῆσαι πατρίδα, gloriam patriæ augere, Thucyd.
Ἐπαυράομαι, fruor, ἐπαπολαύω.
Ἐπαυρέω, fruor, Heſiod. πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ, pœnas luit mali viri cauſa. Idẽ. πλεῖον νυκτὸς ἐπαυρεῖ, plus noctis capit, attingit. ¶Ἐπαύρησις, fruitio. ἐπαυρήσεως ποιεῖσθαι, fructus percipere, Thucyd. ¶Ἐπαύρεσις, idem.
Ἐπαυρίζω, μ. ίσω, leniter ſpiro, καὶ ἐπαυρίσκω.
Ἐπαύριον, poſtridie, ſiue poſtero die, Polyb.
Ἐπαυρίσκομαι, & Ἐπαύρομαι, fruor, ἐπιτυγχάνω, ἐπαύρεσθαι βιότοιο, Apoll. ¶Iliad. α, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, vt eius luãt ſtultitiam.
Ἔπαυρος, torrens. Ἐπαυτόπτῳ, in conſpectu.
Ἐπαυτοφώρῳ, Aduerb. in ipſo furto. ἐπαυτοφώρῳ κλέπται, Æſch.i. in furto ipſo & manifeſtariò fures. ¶Trãſfertur & ad alia. ἐπαυτοφώρῳ εἰλήφατε, deprehẽdiſtis in ipſo actu, Dem.
Ἐπαυχέω, ſuperbio, glorior, μεγαλοφρονῶ, ἐπαυχήσαις τοῖς σοῖς λόγοις, Ariſtoph. i. μεγαλοφρονήσαις διὰ τῶν σῶν λόγων. Et Sophocl.in Elect. ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ, vt mihi polliceor, vt ſpero.
Ἐπαφαιρεῖν, adimere, Galen.in 9.Therapeu.
Ἐπαφάομαι, ῶμαι, μ. ήσομαι, & Ἐπαφάω. μ. ήσω, contrecto, μαλακῶς ἐπαφώμενοι, Nazan.
Ἐπαφαυαίνω, exſicco, Ariſtoph.in Ranis.
Ἐπαφὴ, attactus, contrectatio, Plat.in Tim.
Ἐπαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſenſu dubius.
Ἐπαφίημι, μ. ήσω, π. ηκα, immitto, dimitto, ſuborno. τὰ παλτὰ ἐπαφιέναι, tragulas immittere, Xen. 4. Pæd. ἐπαφιᾶσι τὰ πρόβατα, pecora admittunt, Theophr.lib.4.cap.7.hiſt.plant.
Ἐπαφρίζω, μ. ίσω, π. ικα, deſpumo, Accuſ.
Ἐπαφροδισία, venuſtas, lepos, elegantia, Appia.
Ἐπαφρόδιτος, ου, ὁ, & Ἐπαφρόδιτος, venuſtus.
Ἐπάχθεια, ας, ἡ, moleſtia, offenſa, Chryſoſt.
Ἐπαχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, grauis, moleſtus, Æſchin. περὶ παραπρ. Ἐπαχθῶς, moleſtè, Plat.in Epiſt.
Ἐπαχνόω, contriſto.
Ἐπάψ, ἄψ, mox, poſt, iterum, retró.
Ἐπεγγελάω, μ. άσω, π. ακα, inſulto alicui ridendo, ἐντρυφῶ, Plut. ἐπεγγελῶντες αὐτῷ οἱ ἐχθροί.
Ἐπέγγυος, promiſſus cum fideiuſsione, Poll.3.
Ἐπεγείρω, μ. ερῶ, erigo, exuſcito, excito, Ariſtoph. πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι;
Ἐπεγκανάξαι, infundere.
Ἐπεγκλάσας, oculis innuens.
Ἐπεγκάπτω, infringo, inflecto: mordicus peto, Ariſtop.in Equit. ἔχε νῦν, ἐπέγκαψον λαβὼν ἰαδί.
Ἐπεγκολάπτω, μ. άψω, π. αφα, inſculpo.
Ἐπεγχανεῖν, inhiare, irridere, cachinnari, Suid.
Ἐπεγχυματίζω, inſtillo, ſuperfundo, Dioſc.
Ἐπεγχύτης, ου, ὁ, pincerna, Cæl.lib.15.cap.16.
Ἐπεὶ, quum, poſtquam, quandoquidem, quoniam. ¶Cum Indicatiuo. Interdum cum Optatiuo, Gaz.lib.4. Plat.in Apol. ἐπεὶ καὶ τοῦτο γέ μοι δοκεῖ καλὸν εἶναι, quanquam id quoque mihi pulchrum videtur. ¶Interdum pro εἰ δὲ μὴ, quòd ſi nõ, alioqui, Plat.in Hippia minore, οὐχ εὑρήσεις, ὦ ἑταῖρε· οὐ γάρ ἐστιν. ἐπεὶ σὺ εἰπὲ, alioqui tu dicito.
Ἐπείγομαι, μ. είξομαι, ſolicitor, impellor, vrgeor, feſtino, ἐπειχθεῖσαι πᾶν πρᾶγμα τίκτει σφάλματα, Herodot. omnis res properando parit errores. ἐπειγόμενοι τὴν περιτείχισιν, munitionem abſoluêre properantes, Thucyd.
Ἐπείγω, μ. είξω, π. ειχα, vrgeo, compello, Iſocr.
Ἐπειγωλὴ, ῆς, ἡ, ſtudium, induſtria, σπουδή.
Ἐπειδὰν, poſtquam, quum, Lucia. εἴρητο δὲ αὐτοῖς ἐπειδὰν ἴδωσι παρεληλυθότας τοὺς πολεμίους, ἐπανίστασθαι, vt quum vidiſſent, &c.

Ἐπεί-

Ε'πειδὴ, poſtquam, quandoquidem, Xeno. cum Optat. ἐπειδὴ ὁμολογήσειτο ἔφη, &c. quum con fiteretur, dicebat, &c. ¶Cum Indicat. Pind. in Iſthmiis, hymno 7, ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλυ λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεὸς, quandoquidem lapidem Tantali imminentem capiti aliquis nobis admouit de⁹. ¶ἐπειδὴ τάχιστα, ſimulatque, ſi mul vt, Demoſthen. ¶ἄλλως ἐπειδὴ, præſertim quum, Iſocrat. ¶ἐπεὶ οὖν, & ἐπείπερ, quādoquidem, quia, quum. Xenoph. ἀπέχεσθαι τῆς αἰσχρῶν καὶ ὁπότε ἐν ἐρημίᾳ εἴη, ἐπείπερ ἡγήσαιτο μηδὲν θεοὺς διαλαθεῖν.

Ε'πεὶ, per ἐπειδὴ. Ilia. δ, - ἐπεὶ πολὺ φέρτερον οὕτως.

Ε'πεικάδες, αἱ, dies nefaſti, & qui inauſpicatiores cæteris exiſtimabantur.

Ε'πεικάζω, coniecto, coniicio, Sophocl.

Ε'πείκεν, quoniam, quum, quando, Odyſſ. ξ.

Ε'πείκτης, ου, ὁ, inſtigator, qui rem ſedulò vrget, ὁ κατεπείγων, Piſides apud Suid.

Ε'πείκω, concedo.

Ε'πειμι, aduento, ingredior, ſuperuenio. ¶Interdum recenſeo, vt recenſere exercitum, inuado, aggredior. Iliad. ά, Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισι, priuſquam ſenectus eam inuaſerit.

Ε'πειμι, inſum. ἔπεστ' ἀγὼν καὶ κίνδυνος, diſcrimen ineſt, Demoſth. ἔπεισι ἐπὶ ταύτῃσι ἑπτὰ χιλιάδες, his adduntur ſeptem milia, Herodot. ἐφ' ᾧ πύλαι ἔπεισι, cui imminent portæ, Idem.

Ε'πειξις, εως, ἡ, feſtinatio.

Ε'πειπλέω, ῶ, adnauigo.

Ε'πείπω, dictum addo alicui facto, ſuperdico Liu. Nazan. in Iulian.

Ε'πειργασμένος, affabrefactus Cicer. Pauſan.

Ε'πειρέομαι, interrogo, Herodot.

Ε'πειρωνεύομαι, καὶ Ε'πειρωνεύω, derideo, Appian.

Ε'πείσαγμα, τος, τὸ, acceſsio, ἐπείσοδος, inuaſio, aggreſsio Cicer. Sophocl. in Philoctete.

Ε'πεισάγω, μ. άξω, π. αχα, ſuperinduco, ſuccidaneam legem fero, Baſil. in Epiſt. ad Diodorū.

Ε'πεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, receptaculum, Thucyd.

Ε'πεισαγώγιμος, ὁ, ſuperinductiuus. τὰ ἐπεισαγώγιμα, merces quę importātur, Plat. 2. Rep.

Ε'πείσακτος, ου, ὁ, alienigena, peregrinus. ἐπεισάκτῳ σιτίῳ, importato aliunde frumēto, Dem. ¶Ε'πεισαχθέντες, οἱ, adſciti.

Ε'πεισβαίνω, ingredior, Xen. ἐπεισβαίνων τοῦ ἵππου ἐπὶ τὴν θάλατταν. ¶Ε'πεισδέχεσθαι, admittere.

Ε'πεισέρχομαι, introducor, inuado, accedo, prorumpo: ἐπεισελθὼν ἡμῖν, nos inuadens, Naz.

Ε'πεισηγέομαι, orno, celebro.

Ε'πείσιον, aqualiculus. ¶Ε'πεισκαλέω, ῶ, accerſo.

Ε'πεισκρίνομαι, ingredior, vt ἐπεισέρχομαι, Heſy.

Ε'πεισκυλεῖν, vel Ε'πεισκυκλεῖν, εἰσφέρειν, ἐπισυνάπτειν, Suid. aduoluere, attexere, Baſil. ὅπου δὲ ἀόριστα πρόσωπα ἐπεισάγει τοῖς διαλόγοις.

Ε'πεισκωμάζω, impudenter me & velut temulenter inſinuo in alicuius ſocietatem, vel in collegium & nationem, Plat. de Republ.

Ε'πεισόδιον, ου, τὸ, ab ἐπείσειμι, pars fabulæ, Ariſtot. ¶Ponitur autem pro omni aduentitio iucundóque, acroamate, Plut. in Homer. ἔστι δὲ παρ' Ὁμήρῳ ἐπεισόδιά τινα γέλωτα ἐμποιοῦντα, ὡς Ἥφαιστος χωλεύων καὶ οἰνοχοῶν. ¶Digreſſiones itē iucundæ, vt in Iliade nauium enumeratio. ¶Item ἐπεισόδια, carmina quæ canuntur in imperatorem primùm vrbem ingredientem.

Ε'πεισόδιος, ου, ὁ, introductus, ingreſſus aliunde, φύκιος ἄνθος ἐπεισόδιον, in Epigr. fuci flos aduentitius. ¶Ε'πεισοδιώδης, aduentitius & extra argumentum aſſumptus, Ariſtot. lib. περὶ ποιητικῆς. ¶Ε'πεισοδιᾶσαι, eſt ἐπεισόδιον interiicere atque inſerere, Idem ibidem.

Ε'πείσοδος, ου, ingreſsio, & aggreſsio, inuaſio.

Ε'πεισπαίω, irrumpo, proruo, prorūpo. Ariſtoph. in Plut. ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν οὐδὲν ἠδικηκόσιν, i. εἰσεπήδησεν.

Ε'πεισπηδάω, μ. ήσω, ſuperinſilio, Herodian.

Ε'πεισπίπτω, introeo, impetum facio, Dat.

Ε'πεισπνέω, ſpiritum traho vel reduco, Galen.

Ε'πεισρέω, influo, ἐπεισρέων εἰς ἅπαντα, Plutar.

Ε'πεισφέρω, inſuper infero, adduco, allego, introduco, Phil. de mundo, αἴσθησις τὰ φαινόμενα ἐπεισφέρει τῷ νῷ. ¶Ε'πεισφορὰ, ᾶς, ἡ, dānatio.

Ε'πειχέω, adiicio, ἐπεισβάλλω, Suid.

Ε'πειτα, poſtea, iam verò, deinde, deinceps, ὁ ἔπειτα χρόνος, poſterum tempus, Xeno. ¶Eſt etiam interrogantis cum indignatione, Xen. ἔπειτ' οὐκ οἴει φροντίζειν τοὺς θεοὺς τῶν ἀνθρώπων; Tu igitur non credis?

Ε'πειτάχιστα, ſimulatque, Lucian. vt ἐπειτάχιστα.

Ε'πειτε γὰρ, ſiquidē. ἐπειτέγε ἀλλὰ, alioqui, Luci.

Ε'πείτοι, alioqui, εἰ δὲ μὴ ἐπεί. ἐπείπερ γε, quandoquidem, Demoſt. ¶Interdum poſtquam.

Ε'πειχθῶμαι, feſtinare, ἐπειχθῶμεν, σπεύσωμεν.

Ε'πεκβαίνω, egredior, deſcendo.

Ε'πεκβοηθῶ, ſubſidio venio.

Ε'πεκδιδάσκω, edoceo, amplius doceo & demonſtro, Plut. in Solone, & Plat. in Protag.

Ε'πεκδιηγέομαι, inſuper explico, ampliúſque ediſſero, Plat. in Phædr. ¶Ε'πεκδιήγησις, geminata narratio, Baſil. in Hexaem. Homil. 4.

Ε'πεκδοῦναι, elargiri.

Ε'πεκδραμεῖν, populari, prædonum more percurſare Pauſ. Accuſ. ¶Ε'πεκδρομὴ, ῆς, ἡ, eruptio.

Ε'πέκεινα, vlterius, ſuperius, trans, vltrà, ſuprà. ἔστι τῆς ἐπέκεινα πάσης δημοκρατίας ταῦτα, hęc ſunt ſupra omnem democratiam, Ariſtid.

Ε'πεκθέω, excurro, incurſo, erumpo, Dat.

Ε'πεκκλίνω, euado, deuito, declino.

Ε'πεκκλύω, extinguo, infringo, debilito.

Ε'πεκκόπτης, ου, ὁ, obiurgator.

Ε'πεκλέγομαι, percenſeo, perlego, Pauſan. in Corint. τάδε μὲν οὕτως ἔχοντα ἐπεξελεξάμην. ¶Significat etiam recenſere, recognoſcere.

Ε'πέκπλοις, ὁ, enauigatio, egreſſus.

Ε'πέκτασις, εως, ἡ, porrectio, productio.

Ε'πεκτείνομαι, contendo, enitor.

Ε'πεκτείνω, μ. ενῶ, π. ακα, porrigo, extendo, di-

lato. εἰς μῆκος ἐπεκτείνειν, in longum producere, Alexand. Aphrod.
Ἐπεκτρέχω, curſu inuado.
Ἐπεκφορά, elatio, i. pronunciatio.
Ἐπεκχέω, ſuperinfundo.
Ἐπέλασις, inuaſio, impetus, expeditio, Bud.
Ἐπέλαττον, perparuum, minuſculum Gaz.
Ἐπελαύνω, aduento, inuado, infeſto. ἐπελαύνω τὴν ϛρατιὰν, admoueo copias, Herodot.
Ἐπελαφρίζω, ſurſum tollo, eleuo, ſuſpendo.
Ἐπέλεγχος, elenchus ſequens, Plat. in Phædr.
Ἐπελευσία, aduentus, vt ἐλευσία.
Ἐπέλευσις, acceſſus, impetus, hoſtilis expeditio, ingreſſus hoſtium, Lucian.
Ἐπελευϛικὸς, ὁ, aduentitius, ſuperueniens. Vnde ἐπελευϛικὴ, motio, de qua Cæl. lib. 1. cap. 46.
Ἐπελπίζω, in ſpem erigo, bona ſpe eſſe iubeo, Suid. ¶Item falſa ſpe allicio, Lucian.
Ἐπεμβαδὸν, aſcendendo, in Epigram.
Ἐπεμβαίνω, ineo, ingredior, νηὸς ἐπεμβαίνειν, nauem ingredi, Nonn. ἐπεμβάσῃ εἰς πατρίδα, in patriam ibis, Euripid. ¶Significat & inſulto, premo, Sophoc. in Electra, ἐχθροῖσιν αὐτὸς ζῶν τ' ἐπεμβήσῃ ποδὶ, vt viuus hoſtibus pede inſultet ſuo.
Ἐπεμβάλλομαι, deuoro, Baſil. homil. 11.
Ἐπεμβάλλω, inſero, adiicio, introduco, Lucian. πολλὰ ἡμεῖς τῶν μέτρων ἕνεκα καὶ τῆς εὐφωνίας ἐπεμβάλλομεν. Ἐπέμβασις, incurſus.
Ἐπεμβολὴ, interpoſitio, additio Hermog.
Ἐπεμπηδῶ, inſilio, ſuper alium ingredior, vt fluuius in alium fluuium influens.
Ἐπεμπίπτω, irruo, Accuſ. & Dat. Soph. in Aiace.
Ἐπένδυμα, ſuperindumentum, Hieronym.
Ἐπενδύομαι, ſuperinduor, Plutarch. in Pelop.
Ἐπενδύτης, ου, ὁ, pallium, penula, toga, Poll. li. 7. ¶Suid. pro induſio ſumpſit. ¶Tunica cap. vltimo Euang. Ioan. vertitur ab antiquo Interp. Ἐπένεγξις, illatio, Etym.
Ἐπενθυμεῖσθαι, vocat Hermog. cùm enthymemati enthymema ſuperadditur.
Ἐπεννεμέομαι, μ. ήσομαι, corripio, conſumo.
Ἐπεντρυφάω, Suid. delicias facio, illudo, inſulto, fruor, in malam partem, Datiu.
Ἐπεντύω, apparo, accingo, inſtruo, Sophoc.
Ἐπεξάγω, porrigo, Thucyd. educo exercitum, compoſito agmine perrumpo, Plutarch.
Ἐπέξειμι, irruo, erumpo, adorior. ἐπεξῄεσαν τὰς τιμωρίας, pœnas irrogarũt, Thucydid.
Ἐπεξιέναι, egredi, inire bellũ. Eſt etiam erumpere infeſto exercitu, Iſocrat. ¶Item in ius aliquem rapere, Demoſt. κατὰ Μειδ. ὅπως ἐπέξει τοῦ μιαροῦ τούτου, vt iſtum ſceleſtũ in ius rapias. ¶Significat etiam ſtylo perſequi, commemorare, Pauſ. ¶Ἐπεξιέναι τινὰ, vlciſci, Herodia.
Ἐπεξελαύνειν, immittere, erumpere, Xen. 5. ἑλλ.
Ἐπεξέλευσις, vindicta, vltio, pœna, executio.
Ἐπεξεργάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, expolio, elaboro, abſoluo, Baſil. Ἐπεξεργασία, operis conſummatio & abſolutio, expolitio. ¶Apud Quint. 8. cap. 3. eſt repetitio propoſitionis, & cumulus ex abundanti.
Ἐπεξεργαϛικώτερον, abſolutius, exactius & perfectius, Baſil. in Hexaem.
Ἐπεξέρχομαι, perſequor, incurſo, irruo. τῷ λόγῳ ἐπεξέρχεσθαι, oratione perſequi, Plat. 1. de Rep. ¶Item reum perago, punio, Antiph. ἐπεξελθεῖν τὸν φονέα τοῦ παιδός.
Ἐπεξευρίσκω, adinuenio, inuenio, reperio.
Ἐπεξήγησις, εως, ἡ, enarratio.
Ἐπεξῆς, deinde, Herodot. Ionicè.
Ἐπέξοδος, ου, ἡ, eruptio.
Ἐπεξουσίως, liberè, Syneſ.
Ἐπέοικε, decet, Imperſ. cum Dat. Iliad. δ. ¶Aliquando cum Genit. & Accuſ. Odyſſ. ξ.
Ἐπεοικὸς, decorum, Arrian. lib. 6.
Ἐπέραϛος, ὁ καὶ ἡ, peramabilis, expetendus.
Ἐπεργάζομαι, perpetro, exerceo, colo, aro, Plat. 8. de Leg. Ὃς δ' ἂν ἐπεργάζηται τὰ τοῦ γείτονος ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους, τὸ μὲν βλάβος ἀποτινέτω.
Ἐπεργασία, ius arandi inter ſe, Xenoph. 3. παιδ.
Ἐπεργητικὸς, οῦ, ὁ, reſurgendi vim habens.
Ἐπεργία, ας, ἡ, operatio penes alios.
Ἐπερεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritamentum.
Ἐπερείδομαι, innitor, inſiſto, incumbo, conor. Galen. ἐφ' ὅ ἐϛὶ καὶ τὴν δίαιταν ἐπερειδόμεθα.
Ἐπερείδω, firmo, ſtabilio, fulcio, Herm. ¶Ἐπέρεισις, affirmatio, innixus, alliſus, illiſus, ἐπέρεισις ὀδόντων, dentium appreſſus, Dioſc. li. 5. ca. 80. ¶Themiſt. ἐπέρεισιν, quaſi impreſsionem vocat, & applicationem.
Ἐπερεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coopertus: altus.
Ἐπερέφω, apparo, intego.
Ἐπέρομαι, μ. ἐπερήσομαι, interrogo, Xenoph.
Ἐπέρχομαι, ſuperuenio, aduenio, accedo, Odyſſ. ὁ, ἀγρὸν δ' ἐπελεύσομαι ἠδὲ βοτῆρας, rus accedam & ad paſtores. ¶Item aggredior, adorior. τά δε σ' ἐπῆλθον, his te ſum aggreſſus, Eurip. ¶Item punio, vlciſcor, Plutar. in Numa. τὴν γεγενημένην παρανομίαν ἐπέρχεσθαι, admiſſum ſcelus punire.
Ἐπερῶ, interrogo, ἐρωτῶ, Suid.
Ἐπέρρωσις, εως, ἡ, corroboratio.
Ἐπερωτάω, μ. ήσω, quæro, interrogo. ἐπερωτῶ τὸν θεὸν, Deum conſulo, Thuc. ¶Ἐπερώτημα, τὸ, & Ἐπερώτησις, εως, ἡ, interrogatio, ſtipulatio.
Ἐπεσβαίνω, ingredior, conſcendo, Thucyd.
Ἐπεσβολία, ας, ἡ, iactatio, maledicentia, conuitium, mordacitas, inſultatio, Odyſſ. δ.
Ἐπεσβόλος, ου, ὁ, conuiciator, nugator, Iliad. β.
Ἐπεσθίω, ſuperedo, ſubinde comedo. ἐπεσθίω μικροῦ σίτου πολὺ ὄψον, Xeno. comedo cum pane.
Ἐπεσκεμμένως, conſideratè, συνετῶς.
Ἐπεσκωμμάζω, μ. άσω, π. ακα, ſũ procax, Neutr.
Ἐπέσσυμαι, ἐφορμῶ, impellor, Iliad. ά. εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, ſi tuus animus eſt impulſus.
Ἐπέϛιος, Ionicè pro ἐφέϛιος, domeſticus.
Ἐπεϛραμμένως, & ἐπιϛρεφῶς, contortè, obtortè.
Ἐπέται, οἱ, famuli: Et ἐπέτις, ἡ, pediſſequa, Apoll. παρὰ τὸ ἕπεσθαι, i. ſequi.

Ἐπέτειος,ου,ὁ,annuus,hornus, annum tantùm perdurans. ¶Ἐπετειόκαρπος, vno anno fructificans. ¶Ἐπετειόκαυλος, ὁ καὶ ἡ, ſingulis annis caulem mutans. ¶Ἐπετειόφυλλος,ſingulis annis folia mutans,Theophraſt.

Ἐπετειοφορεῖν,annuatim fructificare.

Ἐπετειόφορος,ὁ καὶ ἡ,annuatim ferens,Theophr.

Ἐπετήσιος,annuus,durans toto anno,Homer.

Ἐπέτος,præſens anni tempus.

Ἐπευθὺ,in rectum.

Ἐπευθυμέω,ῶ,animo ſum æquo.

Ἐπευθύνω,dirigo,conſtituo,rego,ἀπευθύνω.

Ἐπευκτὸς,οῦ,ὁ,optabilis,voto dignꝰ, Hiere. 20.

Ἐπευνάτης,concubinus.

Ἐπευφημέω,vel Ἐπευφημίζω,omine bono proſequor,bene ominor,approbo,Iliad. α΄, ἐπευφήμησαν ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαι θ᾽ ἱρῆα,i.aſſenſi ſunt.

Ἐπευχὴ,præces,Plat.in Leg. precatio, votum.

Ἐπεύχομαι, μ. εὔξομαι, π. ηὖγμαι, votis proſequor quæ dicta ſunt,Euri.in Hecuba,τοσαῦτ᾽ ἔλεξε, πᾶς δ᾽ ἐπηύξατο στρατὸς, exercitus votis proſequutus eſt.¶Item oro,preces fundo, inuoco,Ody.ξ. καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσι,i.ηὔχετο. ¶Item glorior, ſuperbio. ἐπεύχομαι μέγα θράσος,iacto me audacem,Eurip.

Ἐπευωνίζω,μ.ίσω, vili precio emo, vel vendo, Neutr.Plutar.κωλύων ἐπευωνίσαι τὴν ἀγοράν.

Ἐπέχομαι,detineor,Heſiod.ἀμφὶ δὲ γαίῃ ἱμείρων φιλότητος ἐπέχετο,vndique terræ inhæſit.

Ἐπέχω,μ.ἐφέξω,π.ἐπέσχηκα,expecto,& cunctor, ſuperſedeo,moror,Lucian.Ἐπέχω περὶ τούτου, retineo & inhibeo aſſenſionem Cicer. μικρὸν ἐπισχὼν,paululùm immoratus,Æſchin.ἐπέχω μίαν ἡμέραν, vnum diē ſuperſedeo, ſubſiſto, Thucydid. ¶Interdum eſt ſiſto, cohibeo. Plut.τίς δ᾽ ἂν ἐπέσχε μυριάδας ἑπτὰ Ῥωμαίων; quis morari potuiſſet &inhibere?¶Aliquando pro obturo,Idem. καὶ κάτων ἐπισχόμενος τὰ ὦτα χερσὶν, οὐκ ἔφη ἔχειν αὐτὸς παρὰ τὸν νόμον ἀκούειν. ¶Aliquando pro applicare, admouere, Lucia. ἐπέχειν τὸν νοῦν τοῖς μεγίστοις,adhibere animum.¶Item obtineo pro poteſtate & regio imperio,ὁ τὸν κόσμον ἐπέχων θεὸς, Ariſtot. de mundo.ἐπέχει ἐπὶ πολὺ θαλάσσης,latè mare occupat, Thucyd. ¶Heſiod.cum Datiu. pro inſto & immineo,πρὶν δ᾽ ἀλλήλοις ἐπέχοντες,ἐμμεμαῶτες ἐμάχοντο.¶Ariſtop.πλ.pro præbeo,εἰ μὲν γὰρ βρωτὸν εἴποις, ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέχειν,dabam bibere,ſeu potum.

Ἐπηβλὴς,vectis.

Ἐπηβολὴ,ῆς,ἡ,obiectaculum Varron.

Ἐπηβολία,conuentus,occurſatio Cicer.

Ἐπήβολος, ου, ὁ, voti compos, qui aliquid eſt aſſecutus & adeptus. ἐπήβολοι τῶν καλῶν κἀγαθῶν, honeſtorum & bonorum compotes, Ariſtot. lib.1.Ethicor. Ἐπηγεὺς,έως,ὁ,ductor.

Ἐπηγκενὶς, ίδος,ἡ,tabula nauium protēſa, Ody. ε.Interp.αἱ διατεταμέναι σανίδες.

Ἐπηγμένως,seriò,diligenter, κατεσπουδασμένως.

Ἐπηγορία, incuſatio & querela, μέμψις, Dioni.

Ἐπηγορέω,incuſo,conqueror,κατηγορέω,Heſych.

Ἐπηετανὸς, ὁ καὶ ἡ, perennis, durans toto anno, annuus,denſus. ¶Odyſſ. δ. παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα, i. πολὺ, copioſum. ¶Ἐπηετανὸν, Aduerb.lautè & abundè,Apollon.2.

Ἐπήκοος,ου,ὁ καὶ ἡ,exaudiens, propitius.ἐπήκοος βουλευμάτων γίνεται,conſilia audit, Plutar. in Public. ¶Ἐπήκοος τόπος,locus ex quo exaudiri vox poteſt,Lucian. ¶Ponitur & pro eo qui audiuit,Plat.lib.5.τῆς πολ. Οὐδὲ γὰρ λόγου καλῶν τε καὶ ἐλευθέρων ἱκανῶς ἐπήκοοι γεγόνασι.

Ἐπηλὶς,macula à ſole:operculum ciſtæ.

Ἐπηλυγάζω,Suid.obumbro.Ἐπηλυγάσασθαι,Ariſtot. pro vmbraculum ſibi facere. ¶Dicitur & Ἐπηλυγίζομαι, Idem Ariſtot. hiſtor. τὸ δὲ συμμετρότερον ἀράχνιον, δίωθεν κρεμάμενον τηρεῖ ἐπηλυγισάμενον τοῦ ἀραχνίου ἐπὶ τὴν μικρὰν,pro vmbraculo foramen ſibi cōtexens tela ſua.

Ἔπηλυς,υδος,ὁ καὶ ἡ,extraneus,aduena,adueniēs.

Ἐπηλυσία,aduentus,Nonn.incātatio, Heſych.

Ἐπήλυσις,εως,ἡ,inſultus,impetus,in Epigram.

Ἐπηλύτης,ου,ὁ,aduena,ἐπήλυτος.

Ἐπημοιβὸς,οῦ,ὁ,commutatorius,Odyſſ. ξ.

Ἐπὴν,quandoquidem,ſi. ¶Odyſſ.ξ.ἐπὴν πόσις ἄλλοθ᾽ ὄληται, vbi vir perierit. ¶Phocyl.καιρὸν θωπεύοντες ἐπὴν κορέσασθαι ἔχωσι, vt ſatiari poſſint.ἐπὴν προγνωστεύσωσι,i.poſtquā,Herod.

Ἐπηνέμιος πλοῦτος, euanidæ opes, Suid.

Ἐπήνιον,portus,προσορμιστήριον.

Ἐπηοὶ, οἱ, affines, cognati.

Ἐπίολος,ὁ,epeolus,papilio qui lucernarum luminibus aduolat,Ariſtot.l.8.c.17.Anim.

Ἐπήορος,ſublimis,μετέωρος,Apoll.2.

Ἐπήρατος,ὁ καὶ ἡ,optabilis,ἐπήρατον ἄντρον,Hom.

Ἐπηρεάζω,μ.άσω,π.ακα,calumnior,noceo, ludificor,inſulto,oppugno, infero iniuriā. αὐτὸν ἐπηρεάσειν ἑαυτῷ,ipſum ſibimet detrimento fore,Plutar.in Fab.¶Ἐπηρεάζω καὶ ὑβρίζω, Demoſt.ſum infeſtꝰ,creo periculum. ¶Ἐπηρεάζομαι,accipio iniuriam,Eidem.¶Ἐπηρεασμὸς,οῦ,ὁ,vexatio,læſio,calumnia. ¶Ἐπηρεαστικὸς, οῦ, ὁ, iniurius, calumnioſus, infeſtus. ¶Ἐπηρεαστικῶς,calumnioſé.

Ἐπήρεια,ας,ἡ,dolor, fractio: violentia,minæ, improbitas. χαλεπὴν τινα ἑτέρου ὑπομεῖναι ἐπήρειαν,ſuſtinere alteriꝰ importunitatem.¶Item iniuria,vexatio. Thucyd. τούς τε φεύγοντας ἐκέλευον κατ᾽ ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς.

Ἐπήρετμος,ου,ὁ καὶ ἡ, expeditus ad remigandum, Odyſſ.β.ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι Εἵατ᾽ ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν: Vnde νῆες ἐπήρετμοι,Homer.naues remis inſtructæ.

Ἐπηρεφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,coopertus,opacus,Arg. 2.

Ἐπήρης,εος,ὁ καὶ ἡ,paratꝰ,παρεσκευασμένος,Suid.

Ἐπήριτος,æmulatione dignꝰ,ob quē cōtēditur.

Ἐπηρμένος, elatus, Thucyd. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐπηρμένοι ἦσαν διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων κακοπραγίαν.

Ἐπηρτημένος θάνατος,mors impendens.

Ἐπητεία,aduentus,prudentia,ἐπίδοσις.

Ἐπήτης, ου, ὁ, prudens, facundus,verus,iuſtus,

benignus. Odyſſ.ν, ἐπήτης τ' ἐσσὶ ϰ ἀγχίνοος ϰ ἐχέφρων, i. πρᾶος ϰ χρηστὸς, φρόνιμος ϰ λόγιος.

E'πήτριμος, ϰ, ὁ, continuus, denſus, Iliad. τ.

E'πήτριος, catus, ſubtilis, πανοῦργος, λόγιος.

E'πητὺς, ύος, prudens & facundus: ſiue (vt alii volunt) prudentia, facundia, συνέσεως.

E'πηχέω, ῶ, obſtrepo, inſono. ἐπήχει τῶν βλασφημιῶν, Lucian. opprime clamore blaſphemias.

E'πήωρος, impendens, ſublimis, Greg.

E'πὶ, in, de, apud. Cum trib9 caſibus cōſtruitur. GENIT. Ariſtop. in Acharn. ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε, ſummis natibus ſedebatis ¶ Tempus etiam ſignificat. ἐπ' ἐμοῦ γέγονε, tempore meo, mea ætate, Demoſth. ¶ Item pro De: vt ἐπὶ πόλεων λέγεται, de vrbibus dicitur. ¶ Item Iuxta, pro ſiue ante, Lucian. παραπαίων ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων, delirans apud teſtes tam multos. ¶ Item pro Erga, Chryſoſt. πόσην φιλανθρωπίαν ἐφ' ἡμῶν ὁ θεὸς ἐπιδείξεται; quantam erga nos exhibebit humanitatem? ¶ Item Super, Ariſtophan. νεφ. ἐπὶ ξύλου καθεύδεις, ſuper lignum ſedens dormis. ¶ Item pro Ad, in, cum verbo motus, ἐπ' οἴκου ἀπιέναι, domum abiiſſe, Herodot. ¶ E'πὶ etiam Officium ſignificat, vt Latini dicunt à ſecretis, ab epiſtolis, &c. Polyb. A'λέξανδρος δ' ἐπὶ τῆς θεραπείας. DATIV. iuncta cauſę eſt nota, & Propter ſignificat, aut Pro Xeno. ταῦτα ποιεῖν ἐπὶ τοῦ κέρδους, hæc lucri cauſa facere. Herodot. ἐπὶ πᾶσι δικαίοις ποιέμεθα λόγους. ¶ ἐφ' οἷς, ob quæ, Demoſt. ἐφ' ᾧ, ἐφ' ὅτῳ, & ἐφ' ᾧ, ob quam cauſam. ¶ Item pro In, ἐπὶ τούτοις μένειν, in his acquieſcere, Demoſt. ¶ Item Poteſtas & Arbitrium. ἐφ' ὑμῖν ἐστὶ, ſitum eſt in veſtro arbitrio & poteſtate, Dem. ¶ Item Poſt, ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι, poſt euenta, Demoſt. ¶ Item Super, Iliad. ά, ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο, ſuper terram. ¶ Itē pro Supra. Iliad. β', πέτονται ἐπ' ἄνθεσι, volant ſupra flores. ¶ Item Ad, In, cum verbo motus, ἐπὶ τούτῳ φερόμενος, huc delatus, Plut. in Romul. ¶ Item Contra, ἦλθεν ἐπὶ κρήτεσσι, Homer. ACCVSAT. verò habet quando Ad, vel In, ſignificat, motúmque aliquó. ἐπὶ τὴν ἀττικὴν ἐπορεύετο, Lucian. E'πὶ μέγιστον δόξης ἐλθὼν πάντων τῶν κιθαρῳδῶν, Pauſan. ¶ Item Contra, ἐφ' ὑμᾶς παρεσκευάζεται, cōtra vos, Demoſth. ¶ Et Tempus. Iliad. β'. μείνατ' ἐπὶ χρόνον, manete ad tempus. ¶ Item pro Apud ſiue Inter, Odyſſ. ξ'. πλάζετ' ἐπ' ἀλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε. ¶ Item pro Super, Odyſſ. ό, ἰέμεν πολλὴν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, iter facere ſuper terram. ¶ Item abſque motu vel cum motu, pro In: Heſiod. κλέος εἴη ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν. ¶ ἐπὶ μικρὸν, Paululū, ἐφ' αὐτὸν ποιεῖσθαι, ſeu ἐφ' ἑαυτὸν, ſuæ poteſtatis facere, Ariſtotel. 2. OEcon. ¶ Item E'πὶ, vſque ad, Dioni, νοσήσαντα δὲ ἐπὶ θάνατον. ¶ Item Sub, ἐπὶ τὴν εἰκόνα ἵστατο, ſub imagine ſtabat, Herodot. ¶ Itē pro Propter, de, ob. ἐπὶ τὴν θυγατέρα παρὰ ἄμασιν πέμψας, qui ad Amaſim ſuper filia miſit, Herodot. ¶ Item ſupra, præter, ἐπὶ δύναμιν, ſupra vires. ¶ ἐπὶ etiam tenus, Arato, ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξὺν, Cicer. Lumborū tenus à palma. ¶ E'πὶ, ſine caſu, deſuper, Apoll. 2. ἐπὶ δὲ λόφοι ἐσσείοντο. ¶ Quando poſtponitur ſuo caſui, mutat accentum, Iliad. ά, ᾧ ἔπι πολλ' ἐμόγησα, propter quod multos labores ſuſtinui.

E'πι, ineſt, adeſt, Iliad. ά. οὔ τοι ἔπι δέος, non eſt tibi metus. ἔπι χεῖρες, ſunt manus, Herodot.

E'πιαγαπητὸς, chariſsimus, perquàm charus.

E'πιαλὴς, iucundus, τερπνός.

E'πιάλμενος, ϰ, ὁ, inſiliens.

E'πιάλλω, ἐπιπέμπω, iniicio, incito, Ariſtoph. νεφ.

E'πιανέω, Heſych. ἐπιτρέπω, permitto.

E'πιαύω, verſor, ἐνδιατρίβω. Odyſſ. ό, ἧσι συβώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν, apud quas pernoctabat, agebat.

E'πιάχω, acclamo, Homer. Iliad. ί.

E'πιβάθρα, ας, ἡ, & E'πίβαθρον, ϰ, τὸ, ſcala nautica, pons Virgil. Ioſeph. de Antiquit. ἠγνόουν τὸ δὲ τὸν τούτου γάμον, ἐπιβάθραν τοῖς παρανομεῖν βουλησομένοις, gradum & aſcenſum: patefactum aditum ad peccandum: Cicer. rudimētum peccādi. ¶ E'πιβάθρα, etiam machina eſt obſidionalis, vel (vt alii codices habent) ἐπιβάθρα, Vitruu. li. 10. c. 19, tolleno, Vegetio.

E'πιβαίνω, μ. ήσω, π. ηκα, inuado, conſcendo, aduenio, ingredior. ¶ Cum Genit. ἐπιβαίνω ἵππων, aſcendo equos, Homer. ἐπιβαίνειν γαίης, incurſare agros, hoſtiliter ingredi, Odyſſ. ξ'. ἐπιβάντες τῆς πέτρας, ſaxum conſcendentes, Plut. in Camillo. ¶ Item cum Dat. Iliad. β', νηεσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον, ingrediebantur naues. ἐπιβαίνω σοι, te inuado, Xenop. ¶ Cum Accuſ. Apollo. 2. κολχίδα νῆ' ἐπιβάντες, nauem Colchicam ingreſsi. ¶ Item præpoſitione intercedente. ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς ναῦς, naues ingreſsi, Thucyd. ἐπιβαίνοντες ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν, numero ad tibiam incedentes, Plut.

E'πιβάλλομαι, cœpi, incepto, aggredior, auſpicor, in animum induco, propono. E'πιβάλλεσθαι ἔργον, opus aggredi, Plat. in Timæo. μείζονα ἐπιβάλλεσθαι, maiora tentare & ſuſcipere, Eidem 10. Leg. ¶ Conſtruitur etiam cum Genit. ἐπιβάλλεσθαι ἐνάρων, ſpolia affectare, Iliad. ζ. ¶ Cum Dat. conor, Polyb. ἐπεβάλετο τόλμῃ ϰ πράξει, aggreſſus eſt facinus. ¶ Cum Infinit. ἐπιβάλλομαι πράττειν, facere aggredior, Lucia. ¶ Eſt etiam amiciri, indui, vel induere, Ariſtotel. πλεῖστα τῶν ἱματίων ἐπιβαλλόμενοι.

E'πιβάλλω, μ. αλῶ, π. ἐπιβέβληκα, impono, iniicio, imprimo, Ariſtoph. νεφ. τὴν χεῖρ' ἐπιβάλλεις; manum iniicis, tuum ſcilicet aſſerens? Herodot. ἐπιβάλλειν σφραγῖδα, Galen. ἐπιβάλλειν αὐτοῖς τοῖς σπλάγχνοις φάρμακα. ¶ Item incumbo, ingruo, Ariſtot. ὁ ἥλιος ἐμβάλλει τῇ σελήνῃ. Plutarch. τοῖς κοινοῖς ἐμβάλλειν πράγμασιν, incumbere Reip. negotiis.

¶ Item

¶Item claudo, operio, Ariſtot. in 3. de partib. ¶Significat etiam prorogo, i. ſpatium addo, Plut. in Apophth. ἐπιβαλὼν τῇ βοιωταρχίᾳ παρὰ τὸν νόμον τέσσαρας μῆνας. ¶Aliquando eſt imponere vectigal, & ſtatuere, Ariſtot. OEcon. 2, τέλος δὲ τῷ σίτῳ ἐπέβαλε. ¶Item mulcto, ἐπιβάλλω φυγήν, exilio mulcto, Lucian. ¶Aliquando addo, adiicio, Ariſtot. Polit. 1. de numiſmate, χαρακτῆρα ἐπιβαλλόντων. ¶Aliquando ſignificat immittere, Theophr. in 4. de vite. κλήματα ἐπιβάλλειν, ſubmittere palmites Columellæ. ¶Ἐπιβάλλω, etiam liceor, Ariſtot. in Polit. de Thalete. οὐδενὸς ἐπιβαλλόντος, nemine pluris licitate. ¶Ab Homero capitur pro prætereo & tranſmitto, Odyſſ. ό. ἡ δὲ φερὰς ἐπέβαλε, pro παρῄει. ¶ἐπιβάλλειν τὰ ὦτα, obturare aures, Poll. lib. 2. ¶Item imperſonaliter ἐπιβάλλει, pro conuenit, attinet, æquum eſt, Ariſtot. 3. Polit. καθ' ὅσον ἐπιβάλλει μέρος ἑκάστῳ τὸ ζῆν καλῶς, pro ea parte quæ ad vnumquemque attinet, vel (vt loquitur Cicero in ſomnio Scipionis) contingit, ad bene viuendum. ¶τὸ ἐπιβάλλον μέρος, Demoſt. & Herodot. vniuſcuiuſque portio.

Ἐπίβαλμα, ſcabellum, ὑποπόδιον, Heſych.

Ἐπίβαλοι, calces, calcanea, πτέρναι, ἐπιβάται.

Ἐπιβαπτίζω, immergo. Ἐπιβάπτω, intingo.

Ἐπιβαρέω, ῶ, ſum oneri, onero triſtitia, vel graui damno afficio, Areopag. Datiuo.

Ἐπιβασία, ας, ἡ, inuaſio, occupatio rei alienæ, Hyperidi apud Poll. lib. 2.

Ἐπίβασις, ιος, ἡ, fundamentum, aditus, aſcenſus, iter, διάβασις, βάδισις, Phil. de mundo.

Ἐπιβάσκω, aſcenſum præbeo, proueho. Iliad. β. οὐ μὲν ἔοικεν Ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας ἀχαιῶν, quaſi poſito gradu & aſcenſu, ſuo exemplo ad peccandum promouere.

Ἐπιβατεύω, μ. εύσω, π. ευκα, nauem capio, nauem aſcendo, Thucyd. ¶Herodot. in Thalia, ἐπιβατεύων τοῦ σμέρδιος ὀνόματος, vendicans ſibi nomen Smerdis. ¶Item aggredior, percurro, Xeno. in Sympoſ. ὅτε ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἐμβατεύετέ τι, ſi quando in ipſo libro percurritis aliquid. ¶Ἐπιβατεύειν, etiam eſt inire, & ſalire: tranſlatum à brutis animantibus, quæ ſaliendo fœminas ineunt, Ariſtoph. in Ranis. ¶Itē inquirere, dubitare, ζητεῖν, ἀμφισβητεῖν.

Ἐπιβατήρια, τὰ, machinæ inuadendis muris, vt ſcalæ & ligneæ turres: Ἐπιβατήρια ὄργανα, Xen. ¶Ἐπιβατήριος, ὁ, adiuuans aſcenſum.

Ἐπιβάτης, vector: & qui vehitur, Naz. ¶Heſy. calx ſiue calcaneum. ¶Ἐπιβάται, nauiū propriè cōſcenſores. τὸ πλῆθος τῶν ἐπιβατῶν, Polyb.

Ἐπιβατικός, οῦ, ὁ, aſcenſibilis, ſcanſilis Plin. ſcanſorius Vitruu. ¶ἐπιβατικόν, propugnatores in naues impoſiti, Ariſtot. 5. Politic.

Ἐπίβατος, οῦ, ὁ, vadens, vector. ¶Item paſſiuè, τὸ ἐπιβατόν, per quod aſcenditur, Herodot.

Ἐπίβδα, dies quarta feſti, Heſy. ex Pind.

Ἐπιβήματα, ſpecies ſaltationis, Heſych.

Ἐπιβήτωρ, ορος, ὁ, qui eſt in naui. Item ἐπιβήτωρ, qui adiit: vt ἐπιβήτωρ πάτρης, Nonn. i. qui patriam adiit. Odyſſ. φ. συῶν ἐπιβήτορα κάπρον. Inſcenſor Lamprid. ¶Item pro mobili, agili.

Ἐπιβιβάζω, μ. άσω, π. ακα, aſcēdere facio, Plat.

Ἐπιβιβῶ, attolo, ἀναφέρω, Heſych.

Ἐπίβιον, τὸ παιδίον, puer, Iſæo, & Poll. lib. 3.

Ἐπιβιόω, μ. ώσω, & Ἐπιβίωμι, ſum ſuperſtes, αἷς δὴ ἐγὼ ἐπιβιῶ, quibus ſuperuiuam, Plat. Epiſt.

Ἐπιβλαβής, έος, ὁ καὶ ἡ, nocu°, damnoſus, noxius.

Ἐπιβλαί, fibulæ, περόναι.

Ἐπίβλαξ, & ἐπίβληξ, nebuloſus, niuoſus, Heſyc.

Ἐπιβλαστάνω, ſupergermino, præpoſterè germino, refrutico. ¶Ἐπιβλαστέω, idem. ¶Ἐπιβλάστησις, εως, ἡ, germinis ſuperuentus, ſecunda germinatio, adgerminatio Gazę. ¶Ἐπιβλαστικός, οῦ, ὁ, qui germina geminat.

Ἐπιβλέπω, μ. έψω, π. εφα, aſpicio, inſpicio, video, Lucian. εἰ ἐπιβλέψαις τὴν γῆν.

Ἐπιβλήδην, iniiciendo, quaſi iniectim, 2. Argon.

Ἐπίβλημα, ατος, τὸ, veſtimentum exterius, amiculum, ſtragulum thorale, Galen. ἐνδιάπτων ἑαυτὸν ἐπιβλήμασι. ¶Item additamentum & auctuarium. Matth. 9. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, nemo autem aſſuit additamentum panniculi impoliti veſti vetuſtæ. ¶Item τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, ornamēta domus: vt tapeta.

Ἐπιβλής, ῆτος, ὁ, peſſulus, repagulum, Iliad. ω.

Ἐπιβλήτης, ου, ὁ, δόκιμος, ſpectatus, Heſych.

Ἐπίβλητος, ου, ὁ, aduētitius. ¶Ἐπιβλητικῶς, ab ἐπιβάλλειν, notione percipere, incūbere, Philop.

Ἐπιβλύξ, affluenter, apud Athen.

Ἐπιβοάω, μ. ήσω, acclamo, exclamo, conuoco.

Ἐπιβοηθέω, inſuper auxilior, præter alios ſubuenio. ¶Ἐπιβοήθεια, ας, ἡ, ſubſidium.

Ἐπιβόημα, τὸ, acclamatio, Thucyd. lib. 5.

Ἐπιβόητος, ου, ὁ καὶ ἡ, infamis, famigeratus.

Ἐπίβοιον, cùm quis immolabat Mineruæ, Pandoræ etiam boue, præter ouem, cęſo faciebat: hócque ἐπίβοιον θῦμα dicebatur, Suid.

Ἐπιβόλαιον, τὸ, velamen, additamentum. Ezechiel. 13. τὰ ἐπιβολαῖα, adiectiones, veſtimenta.

Ἐπιβολή, ῆς, inceptatio, exorſus, propoſitum, inſtitutū, deliberatio, aggreſsio. Diod. μεγάλης ἐπιβολῆς ἀποτυχών, qui ab ingenti incœpto decidit. ¶Item infeſtus & hoſtilis acceſſus, impetus & incurſus aciei, Plut. in Cæſare, ἐπιβολῆς ἅμα τοσούτων ἱππέων γινομένης. i. προσβολῆς & ἐπιδρομῆς. Gal. ἐπιβολὴ ῥίγους, frigoris inuaſio & aggreſsio in febre, acceſſus Plin. ¶Theophraſt. lib. 3. de cauſis cap. 22. ἐπιβολὴ & προβολή, idē quod defenſio, propugnaculum. ¶Ἐπιβολή, pro tranſitu, Polyb. διὰ τὸ τῆς ἐπιβολῆς ἀδύνατον, propter tranſitus immenſam difficultatem. ¶Item notio & cōceptus mentis, hoc eſt ἔννοια: quas Cicer. primas notiones vocat in lib. de Nat. Deor. Themiſt. in 3. de Anima. ¶In applicitis etiam, aliiſque ſuper alia ſedentibus rebus, &

imbricatis (vt Vitruuius loquitur) locum habet ἐπιβολή: nam Thucyd. ἐπιβολὰς πλίνθων appellat ſtructuram lateritiam, quia laterculis cõſtat aliis ſuper alios ſedentibus. ¶ Ἐπιβολή, præterea eſt mulcta: Lyſi. ἐπιβολὴν ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες, mulctam irrogantes. ¶ Item tributum, vectigal, 1. Eſdræ. ¶ Item obiectaculum.

Ἐπίβολος, ου, ὁ, eminens, compos, de quo Bud. Comment. ¶ Item fibula quæ axi indita ipſum impedit ne rotis excidat, Poll. lib. 1.

Ἐπιβόλως, ingenioſè, aptè, ſapienter, Heſych.

Ἐπιβομβέω, bombos edo, & ſtrepitum facio.

Ἐπιβόσκησις, ἡ, depaſtio, Theo. de Cauſ. l. 5. c. 25.

Ἐπιβοσκὶς, ίδος, ἡ, promuſcis, Ariſtot. l. 4. Anim.

Ἐπιβόσκομαι, depaſcor, depopulor, Hom. βατρ.

Ἐπιβουλία, ας, ἡ, inſidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι, inſidiis appetor, circũuenior, ἐπιβουλεύομαι ὑπὸ σοῦ, petor abs te inſidiis, Thucyd. ¶ ἐπιβεβουλευμένος λόγος, oratio captioſa, Hermog. ¶ ἐπιβουλεύεσθαι, alicubi apud Hermog. exponitur περιειργάσθαι i. anxiè elaboratum, ſeu excogitatum eſſe. ¶ Ἐπιβουλεύσις, εως, ἡ, inſidiæ, deliberatio, Plat. de Legib. ¶ Ἐπιβούλευμα, ἐπιβολὴ, aggreſsio, conatus, Ioſeph. ¶ Ἐπιβουλευτὴς, οῦ, ὁ, inſidiator, Soph.

Ἐπιβουλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, cogito, conſilium ineo, tento & molior. ¶ Cum Accuſ. ἐπιβουλεύω ἐπανάστασιν, rebellionem molior, Herodot. ¶ Cum Dat. Plat. Epiſt. 7. ἐπιβουλεύειν τῇ τυραννίδι, affectare. ¶ Cum Accuſ. & Datiu. ἐπιβουλεύουσι θάνατον τούτῳ, de hoc trucidando conſpirant. ¶ Cũ Infinit. ἐπιβουλεύω ποιεῖν Ariſtoph. intendo facere, inſidioſè molior.

Ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, inſidiæ ἡ τοῦ διὸς ἐπιβουλὴ, Iuſtino Martyri, Ioui ſtructæ inſidiæ. ¶ Item malum conſilium, accuſatio, damnum. ¶ μετ' ἐπιβουλῆς, & τῇ ἐπιβουλῇ, conſultò, Plat. in Legib.

Ἐπίβουλος, ου, ὁ, inſidiator, inimicus, inſidioſus perfidus. ¶ Ἐπιβούλως, doloſè, inſidioſè.

Ἐπιβόωμαι, imploro auxilium. Odyſſ β, ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας, implorabo deos. ¶ Ponitur & pro celebro, & in ore habeo, Aphr.

Ἐπιβραδύνω, cunctor, immoror, Lucian.

Ἐπιβραχὺ, parumper, ad temporis momentum.

Ἐπιβρέμω, vt ἐπήχω, inſono, conſtrepo.

Ἐπιβρέχω, μ. ξω, π. χα, pluo, irroro, perfundo. ἐπιβρέχειν στόμαχον τοῖς δι' ἀψινθίου, Dioſc.

Ἐπιβρίθω, μ. ίσω, π. ικα, prægrauo Horat. degrauo, ingruo, adorior: Apoll. 2. πόντῳ ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι, quę ponto ingruerint pcellę.

Ἐπιβρόντητος, ου, ὁ, tonans, attonitus, Sophocl.

Ἐπιβροχὴ, ῆς, ἡ, perfuſio, Galen.

Ἐπιβρύχω, infremo, ἐπιβρύχω ὀδόντα, Epigr.

Ἐπιβρύω, ſcateo, Alciphr.

Ἐπιβύω, μ. ύσω, π. υκα, infarcio, tego, munio, obturo. Ariſtoph. τὸ στόμ' ἐπιβύσας κέρμασι τῶν ῥητόρων. Ἐπιβωμίζω, ſacrifico.

Ἐπιβώμιος, ου, altari impoſitus. ἐπιβώμιον αἷμα, ſanguis per aram fuſus, Nazanz.

Ἐπίγαιος, ου, ὁ, lenis, æqualis, λεῖος, ὁμαλὸς, Anacreont. ¶ Item infamis, διαβόητος.

Ἐπιβώτωρ, ορος, paſtor, ἐπιβώτωρ μήλων, Hom.

Ἐπίγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſolo iunctus.

Ἐπιγαμβρεύω, ſpondeo te mihi generum futurum, ſum gener. ἐπιγαμβρεύσω σοι, ero tibi gener, 1. Machab. 10.

Ἐπιγαμέω, ſuperduco vxorem, vel virum, Plut. ἐκ τῆς ἐπιγαμηθείσης γενόμενος, ex ſecunda vxore natus.

Ἐπιγαμία, ας, ἡ, connubium, ius cõnubiale, Xenoph. 3. παιδ. ἐπιγαμίας ἀλλήλοις ποιεῖσθαι.

Ἐπίγαμος, ὁ καὶ ἡ, nubilis, Demoſt. ad Bœotum, καὶ διὰ τοῦτό μοι εἶναι θυγατέρα ἐπίγαμον.

Ἐπιγάνυμαι, lætor, alienis malis inſulto.

Ἐπιγάστριον, ου, τὸ, pars ventris circa vmbilicum, venter exterior, Galen. lib. 2. ad Glauc.

Ἐπιγαυρόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, exulto, animo efferor, Depon. Dat. ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ Κύρου, lætatus Cyri præcepto, Xen. li. 2. Pæd.

Ἐπίγαυρος, iactabundus, fortis.

Ἐπιγεγραμμένος, ſuprà ſcriptus Syneſ.

Ἐπιγειόκαυλος, humicaulis Gaz. herba quæ caulem habet humi ſtratum, Theophr.

Ἐπίγειον, Ptolem. abſis ima planetarum & in circulis qui eccentri vel eccentrici dicuntur pars terris citima, in cuius curuatura atque margine cùm planeta ſtationem fecerit, terræ propinquiſsimus tum comparet, vt remotiſſimus cùm euagatione ἐν ἀπογείῳ, in ſummáque abſide conſtiterit: Vulgò *Augem* vocãt.

Ἐπίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, terreſtris, repens in terrã, humi proſtratus, φυτὸν ἐπίγειον, planta terrena.

Ἐπιγειόφυλλος, ab radice tantùm foliatus, ſparſa humi folia habẽs, herba ſeſsilis & humilis.

Ἐπιγελάω, ῶ, μ. άσω, π. ακα, inſulto, irrideo, Lucia. in Prometh. ¶ Aliquãdo ſimpliciter rideo & arrideo. ἐπιγελῶν τὸ σαρδώνιον, ridens Sardonicè, Eidẽ. ¶ ἐπιγελᾷ τὸ κῦμα, Ariſtot. in Prob. Gaza vertit, fluctus ſuperfringitur.

Ἐπιγέννημα, τὸ, agnatus, conſectariúſq; affectus. ¶ ἐπιγέννημα νόσου dicitur, affectus morbi qui ex primario cõſequitur, τὸ, σύμπτωμα, Polyb.

Ἐπιγεννὴς, έος, ὁ, indigena. Ἐπιγεννάω, adgenero.

Ἐπιγεννηματικὸς, agnatus, i. ἐπιγεγονὼς, poſteà natus, Nazan. ¶ ἐπιγεννηματικὸν, poſterum & conſequens Cicer. 3. de Finibus.

Ἐπιγεραίρω, præmio afficio vel honore, Xenop.

Ἐπιγηθέω, gaudeo, χαίρω.

Ἐπιγηΐτις, ιδος, herba, de qua Dioſc. l. 4.

Ἐπιγίνομαι, ſeu Ἐπιγίγνομαι, pòſt fio, ſuccedo, innaſcor, accreſco, inſequor. Phil. de mũdo, ζῴοις ἐπιγίνεται τελευτὴ, animalibus accedit mors. ¶ οἱ ἐπιγινόμενοι, poſteri, Iſocr. ¶ ἐπιγινομένη νόσος, morbus augeſcẽs, Plut. in Pericl. ¶ ἐπιγινομένη ἡμέρα, poſtera luce, Thucyd.

Ἐπιγινώσκω, cognoſco, agnoſco, Baſil. ἐπέγνων σου τὴν ἐπιστολὴν. ¶ ἐπιγινώσκειν τὸ τεχθὲν, partum agnoſcere, Iuriſperit.

Ἐπιγκαὶς, longa tabula, ſiue aſſer.

Ἐπιγλυ-

Ἐπιγλυκαίνω, dulce reddo, dulceſco.
Ἐπίγλυκυς, εος, dulcis.
Ἐπιγλωττίζεσθαι, linguæ conuitiis inceſſere. Ariſtop. in Lyſiſtrata, περὶ τῆς ἀθηνῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττίσομαι, nō inceſſam Athenas. ¶Item ἐποιωνίζεσθαι διὰ γλώττης, Æſchyl. i. inaugurari.
Ἐπιγλωττὶς, ἡ, lingula ſiue ligula, minor lingua, Plin. lib. 21. cap. 37. Vide Macr. li. 7. cap. 15.
Ἐπιγνάμπτω, inflecto, intorqueo, Iliad. β.
Ἐπίγναφος, interpolitus, innouatus, Suid.
Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, arbiter, iudex, explorator, prudens, peritus, inſpectator, vt ἐπίσκοπος, Plat. de Leg. 8. ¶ἐπιγνώμονες καὶ βεβαιωταὶ τῶν αἰτιῶν, cognitores ac iudices cauſarum, Plut.
Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, cognitio, agnitio, ſcientia.
Ἐπιγονατὶς, ίδος, ἡ, os genu contegens.
Ἐπιγόνειον, organū muſicum ab authore ſic dictum fidibus 40 conſtans, Poll. lib. 4.
Ἐπιγονὴ, ῆς, ἡ, fœtus, fœtura, Lucian.
Ἐπίγονος, ου, ὁ, priuignus, qui natus eſt prius quàm mater ſecundò nuberet. ¶Et ἐπίγονοι, poſteri, Plat. de Legib. lib. 5. ¶Significat etiam ex ſecundis nuptiis natum, Poll. 2.
Ἐπιγουνίδιον βρέφος Pind. πυθίων θ. puer impoſitus genibus.
Ἐπιγουνὶς, ίδος, ἡ, os propriè neruoſum & cartilaginoſum eſt, quod genu operit & contegit a priore parte commiſſuræ, femúrque ipſum in priora prolabi impedit. Patellā vocant proſectores: vulgò *la pallette du genouil*.
Ἐπιγράβδην, in ſuperficie, ſtrictim.
Ἐπίγραμμα, τὸ, epigramma, inſcriptio cuiuſlibet rei, ἐπιγραφὴ, Lucian. ¶Item libellus, & intentio accuſatoris, Ariſtot. in Rhetor.
Ἐπιγραφεὺς, quæſtor, qui munere fungitur deſcribendi cenſus, Iſocrat. in Trapezitico.
Ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, titulus, inſcriptio, ſuperſcriptio. ¶Item ſenſus, luſtrum, deſcriptio cēſus. ¶Ἐπιγραφὴ, pro titulo & honore, Polyb. li. 1. ¶Et ἐπιγραφὴ, pro indictione, Iſocr. in Trapezit.
Ἐπιγράφομαι, mihi hoc tribuo, titulū honoríſque inſcriptionem vendico, Plut. in Demet. Δημήτριος ἔχαιρε τῷ βασιλεῖ τῶν θεῶν ἀνομοιοτάτην ἐπιγραφόμενος προσωνυμίαν. ¶Ἐπιγράφομαι μάρτυρας, teſtiū nomina edo quos ſum producturus, Demoſt. ¶Ἐπιγράφομαι, etiam eſt de ſcripto actionem intendo, Iſæo, Νῦν δὲ πῶς οἷόν τε τῷ ἀνδρὶ δύο πατέρας ἐπιγράψασθαι; ¶Ἐπιγράψασθαι τίμημα, inſcribere ſeu taxare mulctam, Iſocr. ¶Ἐπιγράψασθαι ἐπὶ τρίποδα, in tripode ſcribere, Thucyd.
Ἐπιγράφω, μ. άψω, inſcribo, Suid. ὁ δὲ ψευδοφίλιππος ἐπέγραφεν ἑαυτῷ φίλιππον τὸν μακεδόνα, ſe inſcripſit. Plut. ἀνεγίνωσκε τὰ εἰς αὐτὸν ἐπιγεγραμμένα μονόστιχα. ¶Significat etiam, ſcarifico, perſtringo, leuiter vulnero, conſcribillo, Iliad. δ. Ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός. ¶Item viritim collationem deſcribo & indico, quod Latinè etiam deſcribo dicitur, Ariſtot. 2. OEcon. δεηθεὶς δὲ χρημάτων ἐπέγραψε τοῖς πλουσιωτάτοις αὐτῶν πλῆθός τι ἀργυρίου. ¶ἐπιγράφω τίμημα, litē æſtimo, mulctam irrogo, Ariſtoph. in Plut.
Ἐπίγρυπος, ου, ὁ, habens naſum aduncum, Plat.
Ἐπίγυια, καὶ ἐπίγυα, rudentes, funes, Suid.
Ἐπιδαίσιον, commune, ἐπιδαίσιος οἶκος.
Ἐπίδαιτον, cibus, obſonium.
Ἐπιδακρύω, ploro, illachrymor, fleo.
Ἐπίδαμος, pro ἐπίδημος, Soph. ἐπίδαμον φάτιν.
Ἐπιδανείζομαι, μ. είσομαι, mutuor, Accuſ.
Ἐπιδανείζω, fœnore aſtringo, Ariſt. 2. OEcon.
Ἐπίδασυς, aliquantùm denſus.
Ἐπιδαψιλεύω, & ἐπιδαψιλεύομαι, liberaliter exhibeo, ſum magnificus & liberalis, benignè exhibeo & permitto alicui, Herodot. lib. 5. τὰς τε ἑωυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφὰς ἐδαψιλευόμεθα ὑμῖν, ὡς παντελέως μάθητε τιμώμενοι πρὸς ἡμέων. ¶Item addo corollarium & auctarium, Syneſ. ad Epiſcopos, ἐπεδαψιλεύσατο ταῖς ὑποθέσεσι τὸ ἀποκηρύξεως, corollarium etiam addidit his ſceleribus ob quæ eiectus fuerat.
Ἐπιδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deficiens, indigus. ἐπιδεὴς μουσῶν, abhorrens à Muſis, Plut. in Romul. ἐπιδεέες τῶν πάντων, rerum inopes, Herodot.
Ἐπίδειγμα, ατος, τὸ, documentum, ſpecimen. Demoſt. πρὸς Λεπτ. ἐστὶ τίνων ἅπαντα ταῦτα, ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, δικαιοσύνης, ἀρετῆς, μεγαλοψυχίας ἐπιδείγματα, documenta virtutis, &c.
Ἐπιδείελα, pomeridiana, Heſiod. ¶Item ἐπιδείελα, Aduerbialiter, poſt meridiem, Eidem. ¶Ἐπιδείελος, veſpertino tempore.
Ἐπιδείκνυμαι, & Ἐπιδείκνυμι, μ. είξω, π. ειχα, oſtento, oſtendo, demonſtro, ſpecimen prębeo. Iſocrat. τὴν ἑαυτῶν εὐσέβειαν ἐπιδεδειγμένους.
Ἐπιδεικνύω, demonſtro, expono, Xenop. μαχομένους ἐπεδείκνυε. ¶ἐπιδεῖξαι βοήθειαν, opem adferre, Plat. de Legib. ¶Ἐπιδεικτικὸς, οῦ, ὁ, demonſtratiuus, laudatiuus, oſtētationi natus Quintil. ¶Ἐπιδεικτικὴ ἀκρόασις, auſcultatio ſeſe oſtentans, Gell. lib. 2. cap. 22. ¶τὸ ἐπιδεικτικὸν, oſtentatio, Epict. ¶Ἐπιδεικτικῶς oſtendendo, oſtentabundè, apertè.
Ἐπιδεικτιάω, oſtento, κενοδοξῶ.
Ἐπίδειξις, oſtentatio, demonſtratio, ſpecimen. ἐπίδειξιν ἐκφέρειν, edere ſpecimen, Lucian. ἐπίδειξιν ποιεῖσθαι τῆς σοφίας, Ariſtot. in Polit. ¶Dicitur etiam equitum ludicra decurſio & tranſuectio, πομπὴ τῶν ἱππέων, Xenoph. ἱππαρχ. Tranquillus in Auguſto tranuectionem appellauit.
Ἐπίδειπνα, bellaria, quòd vltimo loco edantur.
Ἐπιδειπνὶς, & ἐπιδείπνιον, procœnium, cōdimentum oppiparum, Athen. lib. ιδ.
Ἐπιδέκατος, ου, ὁ, decimus, ἐπιδεκάτους τόκους τελεῖν, vſuras decimas pendere, Ariſtot. 2. OEcon. ¶τὸ ἐπιδέκατον, decima pars bonorum, Xenoph. in Omiſſis.
Ἐπίδεκτος, magnus, inſignis, ἐπίσημος, μέγας.
Ἐπιδέμνιος, ὁ καὶ ἡ, in ſtrato poſitus, Eurip.

Ε'πιδέξια,dextrè,ingenioſè. ¶Item ad manum dextram,Iliad.β. ¶Iliad.ά. ἐνδέξια οἰνοχόει.
Ε'πιδέξιος,ου,ὁ,dexter,expeditus,facetus, Ariſtot.in Eth. ¶Ε'πιδεξιότης,ἡ,dexteritas.
Ε'πιδέομαι, inſuper indigeo. Plat. in Timæo, ὀμμάτων τε γδ ἐπεδεῖτο ἐδέν,Cicer.Nec enim oculis egebat. ¶Item ſuper ligo, ἐπιδεδεμένος τὰ τραύματα,obligatus vulnera,Xen.
Ε'πιδερις,caruncula in pudendo & genitali muliebri,νύμφη,ἡ μύρτον,ἡ κλυτορὶς,Poll.2.
Ε'πιδέρκομαι,inſpicio,Accuſat.Apollon.2.
Ε'πιδερματὶς,ίδος,ἡ, pellis quæ eſt inter digitos anſerum & cygnorum,& huiuſmodi,Ariſtot.
Ε'πιδερμὶς,ſumma cuticula,Linac.ex Galen.
Ε'πίδεσις,εως,ἡ,alligatio,Galen.
Ε'πιδεσμεύω,illigo. Ε'πιδεσμέω,μ.ήσω,alligo.
Ε'πίδεσμος,ὁ, & ἐπίδεσμον, τὸ, vinculum,ligamen,faſcia qua vuln⁹ ligatur,Ariſtop.in Veſ.
Ε'πιδευὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,indigens,Odyſſ.δ.
Ε'πιδεύομαι, indigeo,Genit.Odyſſ.ό.Ἄστων ἐπιδεύομαι. ¶Accuſ.Arg.2.ὅτε γδ ὧδέ ἀλκῆς ἐπιδευόμεθα,&c.neq; robore ſic nobis eſt op⁹.
Ε'πιδεύτερον,iterum.
Ε'πιδεύω,egeo,Phocyl.Α'ρχόμενος φείδου πάντων,μὴ τέλει ἐπιδεύῃς,ne poſtremò indigeas.
Ε'πιδέω,μ.έσω,ligo,colligo,impedio,Galen.
Ε'πιδέχομαι,accipio,expecto,admitto,Accuſ.
Ε'πιδεῶς,non ſatis,non ſufficienter,Plat.
Ε'πίδηλος, ου,ὁ, manifeſtus, illuſtris, Galen. in Hippocr.Aphor.li.2. ¶Item ſimilis,cũ Dat. Ariſtoph.in Plut. βλέμμ' ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι, vultus eſt illi conſimilis, ei qui ſceleris aliquid admiſit. ¶Ε'πιδηλοτέρως,Ariſtot.illuſtriùs,manifeſtiùs.
Ε'πιδημία,τὸ,ſaltus,manſio.
Ε'πιδημεύω,in populo verſor.
Ε'πιδημέω,ῶ,accedo,proficiſcor, peregrè ago, ſum aduena,prodeo in publicum.ἐπιδημῶ εἰς τὴν πόλιν,venio in ciuitatem,Æſchin. ¶Xenoph.τοὺς ἐπιδημοῦντας ἐν λακεδαίμονι ξένους ἐδείπνιζε, externos qui lacedæmone peregrè agerẽt.ἐπιδημῶ τὰ ἴσθμια,diuerto ad Iſthmia, Luci.τοῖς μαθηταῖς κατὰ μέρος ἐπιδημεῖ,Naz. de Spiritu S. ¶Ε'πιδημεῖν,eſt in publicũ ſiue in medium prodire, Demoſt. κατὰ Μειδ. Vnde dicuntur οἱ ἐπιδημοῦντες,ſatellites,Ariſtot.
Ε'πιδήμησις,εως,ἡ,aduentus,Plat.Epiſt.7.
Ε'πιδημητικὸς,ὁ,ſedem nunquam mutans Gaz.
Ε'πιδημία,ας,ἡ,aduentus,peregrinatio,manſio.
Ε'πιδήμιον,commune,publicum,Plutarch.
Ε'πιδήμιος,ου,ὁ καὶ ἡ,adueniens, præſens, popularis,inteſtinus,publicus.ἐπιδήμιος πόλεμος, bellum ciuile,Iliad.ί. ¶Et Odyſſ.ά.ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι σὺν πατέρα, i.aduentare. ¶ἐπιδήμιος δῆμος,vir popularis ſeu ciuis,Nonn. ἐδ' εὐνῆς αἰδῶς ἐπιδήμιος,non verentur publicè concumbere,Apoll.Argon.2.
Ε'πιδημιουργος,ου,ὁ,opifex. ¶Item nomen magiſtratus apud Corinthios.
Ε'πίδησις,εως,ἡ,obtruſio, Tuſano.

Ε'πιδιαβαίνω,traiicio,incurſo,tranſgredior.
Ε'πιδιαγινώσκω,iterum decerno,recognoſco.
Ε'πιδιαθέμενος, inſuper pecuniã pactus, Dem.
Ε'πιδιαθήκη,ης,ἡ,poſterius teſtamentum.
Ε'πιδιαίτησις,εως,ἡ,diſpẽſatio,vict⁹ ratio,Dioſ.
Ε'πιδιάκειμαι, acquieſco.
Ε'πιδιακρίνω,μ.ινῶ,π.ικα,diſcerno,Accuſat.
Ε'πιδιαλάμπω,emico,eluceo, perluceo, Theophraſt.9. Ε'πιδιαμένω,permaneo,perſiſto.
Ε'πιδιανέμω,inſuper diſtribuo.
Ε'πιδιαπλέω,traiicio, Xenoph.
Ε'πιδιασκέψις,Hippoc.recognitio,retractatio.
Ε'πιδιατάσσομαι,addo aliquid,inſuper diſpono.
Ε'πιδιατίθεμαι,inſuper paciſcor,depono,vt qui contendentes pecuniam apud aliquem deponunt, Demoſt.πρὸς Α'πατουρ.
Ε'πιδιατρίβω,interquieſco,tero tẽpus,Herodot.
Ε'πιδιδρημητικά,quæ ſedem nunquam mutant.
Ε'πιδιδυμὶς,Hippocr.particula extuberatióque varicoſa ac propago venæ & arteriæ tẽdentis ad teſticulos, Galen.περὶ σπέρματος ά.
Ε'πιδίδυμον,tertium vas eſt ſpermaticum.
Ε'πιδίδωμι,μ.ώσω,π.κα,creſco,augeſco, progredior,amplificor,exupero,proficio, ἐπιδίδωμι μικρόν τι,parum capio incrementi, Ariſtot.in Prædicam.Plat.in Hippia maiore, ὅς σοι συνόντες πλέον ἂν εἰς ἀρετὴν ἐπιδιδοῖεν, vt tua conſuetudine progreſſus facerent maiores ad virtutem.ἐπιδιδοὺς ἑαυτὸν πρὸς τὰς μεγάλας χρείας,ſeipſum ad res neceſſarias reſeruans,Plutar.in Pericle. ¶Item confero,elargior,tribuo,impendo, Demoſt.περὶ στεφ. ἐπέδωκε ταῦτα τῷ δήμῳ.
Ε'πιδιετὲς ἡβᾶν, decem & ſex annos natum eſſe,quaſi δύο ἔτη ἐξεφηβεῖν,Dem.περὶ στεφ.
Ε'πιδιετὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,q pubertatis annos exceſsit.
Ε'πιδίζομαι,exequor.
Ε'πιδιήγησις,εος,repetita narratio Quint. li.4.
Ε'πιδικάζομαι,hereditatem controuerſam peto, Genit.Demoſt.πρὸς Μακάρτ. ¶Ε'πιδικασία, legis actio de hereditate controuerſa.
Ε'πιδικάζω,præiudico,προκρίνω,Etym.τὸ ἀντιποιέω, Heſych.ἐπιδικάζοντα τῆς μέσης χώρας, de medio loco decertant,Ariſtot.2.Ethic.
Ε'πιδικάσιμος,ου,ὁ,auxilians in iudiciis,Lucian.
Ε'πίδικος,ου,ὁ καὶ ἡ,litigioſus,contentioſus. ¶ἐπίδικος κλῆρος,hæreditas controuerſa,Iſæo. Sic γυνὴ ἐπίδικος,cuius quis nuptias petit vt iure ciuili ad ſe delatas:Vide Poll.lib.3.
Ε'πιδίμοιρον,beſalterum,Vitruu.lib.3.cap.1.
Ε'πιδινέω,μ.ήσω,verſo,inuoluo,implico, Accuſ.
Ε'πιδιορθωτικὸν, quod per correctionem ſuperiorum adiicitur,τὸ προθεραπευτικὸν, Hermog.
Ε'πιδιορθόω,μ.ώσω,pergo corrigere, ſuper corrigo, dirigo, emendo : Vnde Ε'πιδιόρθωσις, εως,ἡ,ſubſequens correctio,Hermog. (no.
Ε'πιδιπλασιάζω,& Ε'πιδιπλόω,duplico,ingemi-
Ε'πιδιφριὰς,άδος,ἡ,vltima pars bigæ, Etym.
Ε'πιδίφριος,ου,ὁ,qui ſemper lecticæ inſidet,delicatus,piger. ¶Itẽ impoſitus currui, Ody.ό.
Ε'πιδιάκω,

Ἐπιδιώκω, perſequor, à tergo inſector, Xenoph.
Ἐπιδιώκειν, Iſæo (teſte Poll. lib. 8) iudiciũ eſt reſortiri, ſecundóque experiri, & ambigere.
Ἐπιδικαιάζω, probo, defendo.
Ἐπίδομα, ατος, τὸ, adiectio quæ ſupra iuſtam mẽſuram datur emptori, ἐπίμετρον.
Ἐπιδοξάζω, opinor, honore afficio, Theophr.
Ἐπίδοξος, ου, ὁ, opinabilis, probabilis, de quo opinio eſt vt aliquãdo ſit, (vt quidẽ vult Phrynichus) ἐπίδοξος γενήσεσθαι πονηρὸς, qui videtur malus futurus, Iſocrat. ἐπίδοξος ἦν ἁλῶναι, Æſchin. ¶ Item celebris, inclitus, illuſtris, glorioſus, honeſtus. ¶ Ἐπιδοξότης, ητος, ἡ, claritudo, magnificentia.
Ἐπιδορατὶς, ίδος, ἡ, ferrũ lanceæ, cuſpis, Poll. l. 1.
Ἐπιδορπίζεσθαι, ſecundã menſam apponere, Poll. lib. 6: Vnde ἐπιδορπίσματα & ἐπιδορπισμὸς, & ἐπιδόρπια, menſæ ſecundæ. ¶ Item ἐπιδόρπιος ὥρη, cœnæ tempus, Nonn.
Ἐπιδόσιμος, ex acceſsione auctuariũ, ἐπιδόσιμα δεῖπνα, Athen. lib. η. ſub finem.
Ἐπίδοσις, εως, ἡ, incrementum, additamentum, ἐπίδοσις πλείονα, Demoſth. ἐπίδοσιν ἔχειν, creſcere, augeri, Xenoph. in OEcon. ἐπίδοσις τῆς λίμνης, elatio paludis, Plut. in Cam. ¶ Item dos, collatio pecuniarum, erogatio, donatiuum, congiarium, Herodian. λαμπραὶ ἐπιδόσεις καὶ μεγαλόφρονες.
Ἐπιδουπῆσαι, inſtrepere, Menand. apud Suid.
Ἐπιδοχὴ, ῆς, ἡ, variatio, acceſsio, ſuſceptio, ſucceſsio, Thucyd. πόλεις ἔχουσι ῥᾳδίας τῶν πολιτειῶν μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχὰς, Valla: faciles ſũt vrbes ad ſtatus mutandos atque variandos.
Ἐπιδράττομαι, iniicio, præhendo, Gen. Plutarch.
Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, incurſus, excurſus, inſultus, impetus. ἐπιδρομαὶ κυμάτων, vndarũ excurſiones, Ariſtot. de mund. σημαίνων ἐπιδρομὴν, dans irruendi ſignum, Plut. in Camillo. ¶ ἐξ ἐπιδρομῆς, curſim, Naz. ¶ Ἐπιδρομάδην, idẽ.
Ἐπίδρομος, ου, ὁ, acceſſu facilis, liber campus atq; apertus, planus, ἐπίδρομον ζεφύροισι, in Epigram. Iliad. ζ. Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος, irruptioni & incurſioni patet murus. ¶ Ἐπίδρομος, etiam malus & arbor eſt nauis, non quidem ὁ γνήσιος, ſed ὁ κατώτερος ἱστὸς, Poll. lib. 1. ¶ Item plagarum diſcurrens funiculus, quo retia panduntur contracta, & retrahũtur expanſa, Poll. l. 5. & Plin. l. 19. c. 5.
Ἐπιδυναστεύω, in regnum ſuccedo, Syneſ.
Ἐπιδυσακούω, grauiter audio.
Ἐπιδυσφημέω, infami appellatione noto, Accuſ. Ariſtot. lib. 7. Ethic.
Ἐπιδυχεῖν, Heſyc. adulari, palpari, ἐπιθωπεύειν.
Ἐπιδύω, ſuper occido, ſubeo, ingredior. ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος, occidet ſol, Deuter. 24.
Ἐπιείκεια, ας, ἡ, manſuetudo, æquitas, moderatio, modeſtia. τῆς ἐπιεικείας καὶ πρᾳότητος ἀνὴρ θαυμαστὸς, vir admiranda manſuetudine & clementia, Plutar. in Pericle. ἐπιεικείας τυγχάνω παρὰ σοῦ, veniam abs te conſequor, Ariſtotel. in Rhetoric.
Ἐπείκελος, æqualis, Dat. Odyſſ. ό.
Ἐπιεικεύω, μ. εύσω, miteſco, mitis ſum.
Ἐπιεικὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, πρᾶος, mitis, mãſuetus, modeſtus, ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus, Iſocrat. ἐπιεικὴς γνώμη, animus lenis, Ariſtoph. ἐπιεικὴς λόγος, ratio probabilis, Plat. in Timę. Polyb. verò ἐπιεικέστατος λόγος, facetiſsima fabula. ¶ Cum Accuſ. ſubaudito κατὰ, ἐπιεικὴς τὸν τρόπον. ¶ Cum Dat. ἐπιεικὴς ἤθεσι γενόμενος, probis moribus præditus, Plat. νόμ. ¶ Cum πρὸς, ἐπιεικὴς πρὸς τὰς ἔχθρας, ad inimicitias clemens, Plut. in Solone. ¶ Item conſentaneus cum Dat. Ariſtoph. νεφ. ¶ Item ἐπιεικὲς, τὸ ἱκανὸν, ſufficiens, Heſych.
Ἐπιείκησις, εως, ἡ, pietas, Hieron. in Amos. 5.
Ἐπιεικίζειν, ex fide bona, ex æquo & bono ſtatuere, vel arbitrari, cenſere, Bud. in Annot.
Ἐπιεικτὸς, οῦ, ὁ, ſubditus, cedens, Homer.
Ἐπιεικῶς, mediocriter, moderatè, ἐπιεικῶς πράττειν, humaniter viuere, Iſocrat. ad Nicocl. ἐπιεικῶς συντίθεσθαι, bona fide paciſci, Ariſtot. ¶ Item abundè, ſufficienter, omnino, ἐπιεικῶς γινώσκειν, probè noſſe, Plat. in Epiſt. ἐπιεικῶς καρποφορεῖ, admodum fructificat, Theophr. ἐπιεικῶς αὐτάρκεις, Demoſth. valde ſufficientes. ¶ Suid. præter expectationem.
Ἐπιέλπομαι, ſpero, ἐλπίζω, Iliad. ά.
Ἐπιέπομαι, pro ἐφέπομαι, ſequor.
Ἐπιέσαι, circumponere indumentum, Homer.
Ἐπιζαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deſuper valde flans.
Ἐπιζὰξ, ſiniſtrorſum, in rectum, proxima via, ex obliquo, Heſych.
Ἐπιζάφελος, ὁ, contumax, vehemens, Heſych.
Ἐπιζάω, ſum ſuperſtes, Plat. de Leg.
Ἐπίζεμα, ατος, τὸ, q. inferuefactio.
Ἐπιζεύγνυμι, deſuper innecto, indo, coniungo, connecto, continuo, Ariſtot. de mundo.
Ἐπιζευκτὴρ, ſeries, catena, σειρὰ καὶ τάξις, Heſy.
Ἐπίζευξις, εως, ἡ, coniunctio, Nazanz.
Ἐπιζέω, μ. έσω, π. εκα, inferueſco, ebullio Columel. ¶ Item, attollor, augeor, Etym. Neut.
Ἐπίζηλος, inuidendus, æmulandus.
Ἐπιζηλοτυπέω, zelotypia laboro, Lucian.
Ἐπιζήμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, damnoſus, noxius, Xenoph.
Ἐπιζήμιον, τὸ, mulcta, damnũ, ſupplicium, ἐπιζήμιόν ἐστι, mulcta eſt conſtituta.
Ἐπιζητέω, μ. ήσω, inquiro, requiro, indago, efflagito, ἐπιζητῶ περὶ τούτου, Ariſtot. in Polit. ¶ Ἐπιζήτησις, ιος, ἡ, inquiſitio, deſiderium, Apollon. in Epiſt.
Ἐπιζητήσιμος, ου, ὁ, indagator.
Ἐπίζυγις καὶ ἐπίτοξις, machinalis ſcientiæ vocabula ſunt: mechanici enim ſiue machinarii epizygin vocant, loculamentum machinæ, puta catapultæ, vel baliſtæ, in quod inditur epitoxis: Vide Vitruu. lib. 10. cap. 15. & 17. Epizygis, vulgò *la chambrette, ou mortaiſe où s'enchaſſe la noix*: & Epitoxis, *la noix*.
Ἐπιζύγιον, nauis pars quædam, Heſych.

E'πιζυγκεῖν,oculis diductis conniuere.
E'πιζυγῶ,claudo,Syneſ.ἐπιζυγῶσαι θύρας.
E'πιζώςρα,Sophocl.pro balteo,Poll.lib.7.
E'πίημι,inuado,Aoriſt.6.ἐπιον.ἐπιέναι τὸν ἐκείνοις σφίσιν οἰόμενοι,ſe inuaſuros rati, Thucyd.ἐπίῃ αὐτῷ σκοπεῖν,ei in animum venerit, Demoſt.
E'πίηρα φέρειν,gratificari,Iliad.α.& Etymol.
E'πίηρανος, gratus,iucundus.
E'πίηρος,auxiliator,ἐπίκουρος,βοηθὸς, gratus.
E'πιθαλάμιος,ου,ὁ καὶ ἡ,iugalis,Aphthon.
E'πιθαλασσίδιος,ου,ὁ, & E'πιθαλάσσιος,ὁ καὶ ἡ, maritimus,Poll.lib.1.ἐπιθαλασσίδια χωρία.
E'πιθαλπὴς,calidus,iucundus,τερπνός.
E'πιθαμβέω,admiror,cum Accuſat.Nonn.
E'πιθανάτιος, morti addictus,morti obnoxius.
E'πιθάνατος, ου, ὁ καὶ ἡ, lethifer, morti deſtinatus,ἐπιθάνατος χυμὸς,ſapor lethalis, Theop. lib.6,περὶ φυτῶν, cap.4. ¶ E'πιθανάτως ἔχειν, laborare cum mortis periculo, Poll.lib.3.
E'πιθανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,morti propinquus.
E'πιθαρρέω, μ. ήσω,π.ηκα,confido.
E'πιθαρσύνω,μ.υνῶ,animo,as,audaciã adiicio.
E'πιθάτερα,parte altera,in diuerſum, Laert.de Zenone,τὸν βάκηλον ἐπιθάτερα νενευκώς.
E'πιθαυμάζειν,donis honorare,Ariſtoph.
E'πιθεάζειν,deos obteſtari,Plat in Phæd.
E'πιθειάζω,do operam rebus diuinis, ἐπιθειάζειν τόποις,loca ſacrare,Plutarch.¶Cum Dat. ἐπεθείασε τῷ λόγῳ προσδιελθὼν τὴν ὄψιν,o rationi ſuæ fidem adiunxit commemorata viſione,Idem in Themiſt.¶ Item Deum inuoco, Thucydid.ἐπιθειάσας τοσαῦτα, his deos precatus. ¶ E'πιθειασμὸς, οῦ, ὁ, obteſtatio,i. θείων ἐπίκλησις: Vnde οἱ ἐπιθειασμοὶ, ſupplicationes.
E'πίθεμα,ατος,τὸ, additamentum, appoſitio,ἐπιθέματα δηκτικὰ,Dioſcor.lib.7.cap.1.
E'πιθεραπεύω,rectè diſpono,proſpicio.
E'πίθεσις,εως,ἡ, impoſitio Plin. occupatio, inuaſio,conatus, impetus, ἐπίθεσις τυραννίδος, tyrannidis affectatio,Hermog.
E'πιθετικὸς,οῦ,ὁ,aptus ad inuadendum, audax ad res nouandas,Ariſtot.5.Ethic.
E'πιθεσπίζω, approbo, author rei ſum, reddo oraculum. ¶E'πιθεσπισμὸς,ὁ,oraculum.
E'πιθέτης,ου,ὁ,moleſtus.
E'πίθετος,ου,ὁ καὶ ἡ,impoſititius Vlpia.adiectitius, additus,aſcitus,adiũctus. ἐπιθέτους ἑορτὰς dixit Iſocrat. peregrina feſta & aliunde inuecta. ¶ ἐπίθετοι ἐπιστολαὶ, Lyſ.quæ alicui ad tranſportandum traduntur.¶ τὸ ἐπίθετον, adiectum, appoſitum ſequens, Macrob. lib.1. cap.2.Saturn.
E'πιθέτως,quaſi adiectiuè,fictè.
E'πιθέω,accurro,irruo,inuado,incurro,Ariſtid.
E'πιθεωρέω,proſpicio,aſpicio.
E'πιθήγω,acuo,παρορμάω,irrito,ἐρεθίζω.
E'πιθήκη,ης,ἡ,appoſitio, adiectio vel adiectus, cumulus,acceſsio,ἐπίδοσις,Heſiod.
E'πίθημα, ατος, τὸ, operculum, additamentum.
¶ Item donarium, ἀνάθημα, ἐπίθημα ἦν τῷ μνήματι ἀνὴρ ἐπὶ ἵππῳ ὡπλισμένος, Pauſan.in Achaicis. ¶ Item integumentum, & quicquid ſuperpoſitum eſt, Ariſtoph.ἐν εἰρήνῃ.
E'πιθήραρχος,ου,ὁ, qui quatuor elephantis dominantur, duplaris ferarius Gaza interprete: Vnde ἐπιθηραρχία,duplaris feraria,Ælian.
E'πιθηρέω,obſeruo.
E'πιθήτη,ης,ἡ,proauia.
E'πιθίγω,μ.ίξω,π.ιχα,tango,Genit.
E'πιθιγγάνω,attingo,ἐφάπτομαι,Suid.
E'πιθλίβω,μ.ίψω,π.ιφα,premo,ſeco, Genit.
E'πιθοάζω,inſideo,aſsideo,incumbo,Euripid.
E'πιθολέω,μ.ήσω, π.ηκα, confundo, perturbo, Aphrod.¶ Item conſidero,Accuſ.Eidem.
E'πιθόρνυμαι,inuado,ſemen proiicio.
E'πιθόρομαι,inſilio.
E'πιθορυβέω,μ.ήσω,tumultuor,inſtrepo,admurmuro,Xenoph.ἐπιθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος.
E'πιθραῖον,pars nauis,Heſych.
E'πιθραύω,effringo,in Epigram.
E'πιθρηνέομαι,flebiliter ſucclamo.
E'πιθρύπτομαι,orno,polio.
E'πιθρώσκω,inſilio,inſulto, Heſiod.
E'πιθυμβὶς,genus allii,Athen.lib.9.
E'πιθυμέω,μ.ήσω,π.ηκα, concupiſco, deſidero, Genit. Xenoph. ¶ Aliquando cum Infinit. Plat.2.de Republ.ἐπιθυμῶ μαθεῖν. ¶ E'πιθύμημα,ατος,τὸ, Platon. & E'πιθύμησις, εως, ἡ,Iſæo,deſiderium,cupiditas. ¶ E'πιθυμητὴς, οῦ,ὁ, affectator Quintil. qui deſiderat, Xen. ἐπιθυμητὴς αὐτοῦ, eius ſtudioſus. ¶ E'πιθυμητικὸς,auidus,cupidus,Genit.τὸ ἐπιθυμητικὸν,cupiditas, libido, Plat.9.Polit. ¶ E'πιθυμητικῶς,cupidè,auido animo,Polluc.lib.5. ¶E'πιθυμητὸς,οῦ,ὁ,deſiderabilis,cupitus.
E'πιθυμία,ας,ἡ,auiditas, cupiditas, Plat.Epiſt. 7. θαυμαστῶς φιλοσοφίας ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνεσθαι, incredibili philoſophiæ deſiderio teneri.¶ Item libido, Ex Stoicorum definit. βούλησις, εὔλογος ὄρεξις· ἐπιθυμία, ὄρεξις ἄλογος, Cicer. Tuſc.4.Voluntas quæ quid cum ratione deſiderat:Libido,vel cupiditas effrenata, quæ aduerſa ratione incitata eſt vehementiùs.
E'πιθυμιάδες,variæ corollæ,Heſych.
E'πιθυμίαμα,ατος,τὸ,ſuffitus, Soph.de Sacrific.
E'πιθυμιάω,ſacrifico: Vnde ἐπιθυμιαθεὶς.
E'πιθυμοδειπνοι,οἱ,conuiuiorum appetentes.
E'πίθυμον,ου,flos thymi, Dioſcor.lib.4.
E'πιθυνω,corrigo,ἐπανορθοῦμαι.
E'πιθύω,μ.ύσω,π.υκα,immolo, ſacrifico, Ariſtoph.¶ Item propero & cupio,Apoll.2.
E'πιθωλώσει,turbabit,Lucian.
E'πιθωρακίδιον,τὸ,quod thoraci ſuperinduitur.
E'πιθωρακίζω,μ.ίσω,lorico Plin.deſuper armo, ſuper thorace quid induo: de equis, Xen.
E'πιθωρήσσεσθαι,armari aduerſus, Dat.Apoll.
E'πιθωύσσειν,inclamare,iubere, Heſych.
E'πίδμων,ονος,ὁ,peritus,expertus,ſciens.
E'πίστημι,ſepono,admoueo,inſiſto,retẽto,Accu.

Ε'πίστωρ,ορος,ὁ,cognitor,teſtis,arbiter,Apoll.2. ἐπίστορα νηῶν,nauium peritum,i.rei naualis.

Ε'πικαγχάζειν,profuſè ridere,cachinnari, ἐπι-(γελῶ.

Ε'πικαθαίρω,abſtergo.

Ε'πικαθέζομαι,ſedeo,inclino, Ariſtoph.in Plut. ¶ Nam ἐπικαθέζεσθαι dicuntur lances quum grauitate ad terram recellunt.

Ε'πικαθεύδω,incubo,indormio, Lucian.

Ε'πικάθημαι, inſideo, incubo, Polyb. ¶ Demoſthen.ὁ ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης,inſtitor menſæ.

Ε'πικαθίζω,inſideo, Dat.Plutarch.in Themiſt. ¶ Ε'πικαθίζαντο φυλακὴν, impoſuerunt præſidium, Thucydid.

Ε'πικαθίστημι,preſum,Dat.Plat.in Timæo. ¶ Item conſtituo,ſubſtituo,Polyb.2.hiſtor.

Ε'πικαιρεία τῆς ἐμπορείας,mercaturæ additum lucrum,Philoſtrat.in Heroicis.

Ε'πικαίριος,ου,ὁ,& Ε'πίκαιρος,tempeſtiuus,opportunus, Xenoph. ¶ In primis aduertendus,primarius,Xenoph.in Oecon.οἱ μὲν ἄλλοι τεχνῖται ἀποκρύπτονται πῶς τὰ ἐπικαιριώτατα τῆς ἑκάστος ἔχει τέχνης, i.quæ ſunt excellentiſsima & præcipua.¶ ἐπίκαιρον,ex tempore,tem peſtiuè,commodùm. ¶ Ε'πικαίρως,idem.

Ε'πικαίω, aduro, Plat. ¶ Item per ſumma vro, Ariſtid.διὰ τί ὁ μὲν ἥλιος ἐπικαίει, τὸ δὲ πῦρ οὔ;

Ε'πικαλέομαι,μ.έσομαι,π.ημαι,inuoco, aduoco, imploro,ἐπεκαλεῖτο τὸν βροῦτον, Brutum implorabat,Plutarch.in Public. ¶ Item prouoco,i.ſuperiorem appello, Plut.ὁ δὲ ἐπικαλεῖται τοὺς δημάρχους. ¶ Item cognomentò vocor,ὄνομα δὲ ὕμνοι ἐπεκαλοῦντο, appellabantur hymni,Plat.de Leg.¶Itē poſtulor, accuſor,Antiph. καὶ τὸ μειράκιον οὐ δικαίως ἐπικαλεῖται, i.ἐγκαλεῖται.

Ε'πικαλούμενος,cognomentò dictus, Thucyd.

Ε'πικαλέω, μ.έσω,π. ἐπικέκληκα, cognomino, inuoco,imploro.Xenoph. ἀνδραποδιστὰς ἑαυτῷ ἐπεκάλει. Idem, διαλεγομένου πρὸς ἀριστόδημον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον, cognomentò paruum. ¶ Item appello in iudicio, incuſo, ἐπικαλῶ σοι τὴν συνωμοσίαν, tibi crimini do coniurationem, Thucyd.ἐπικαλῶ σοι ἐπ' ἐργασίαν, Idem.

Ε'πικάλυμμα,ατος,τὸ,operculum, teſta cancrorum,prætexus,velamen,operimentum.

Ε'πικαλυπτήριον,operimentum.

Ε'πικαλύπτω,operio,velo,tego,obſcuro,Heſio.

Ε'πικάλυψις,εως,ἡ, velamen, tegumentū, Naz.

Ε'πικαμπὴ,flexio.

Ε'πικαμπὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,adūcus,inflexus,incuruus.

Ε'πικάμπιος, inflexus Gazæ. ¶ ἐπικάμπιον ποιεῖν Diodor. Sicul. eſt aciem incurua facie inſtruere.

Ε'πικαμπὴ,ῆς,ἡ,curuatura, inflexio Cicer.

Ε'πικάμπτω,μ.ψω,π.φα,flecto,replico, Accuſ.

Ε'πικαμπύλος,incuruus,Heſiod.

Ε'πικάνθιδες,& ἐγκάνθιδες,canthorum radices, Pollux lib.2.

Ε'πικάρ,Aduerb.ad verticem,in caput.

Ε'πικαρπία,ας,ἡ,remuneratio, fructuum & commodorum perceptio,quæſtus,meſsis, ἐπικαρπίας λαμβάνειν, emolumenta percipere, Iſocr.

Ε'πικαρπίζεσθαι, defrugare Plin.Theophr.ἐπικαρπίζεται δὲ σφόδρα ὁ αἴγιλωψ.

Ε'πικάρπιος,ου, ὁ καὶ ἡ, fructifer. ἐπικάρπιος ζεύς, Iupiter frugipotens, de quo Ariſt. de mund.

Ε'πικάρπιον, communi appellatione dicitur, quicquid ſemen aliquod cōtinet,Marcell.li.3. Dioſcorid. ¶ Athen.lib.2. de Sycomoro loquens,ἐπικάρπια teneros ramos vocauit.

Ε'πικαρσία,per obliquum,tranſuerſa, Virgil.

Ε'πικάρσιον,τὸ,amiculum.

Ε'πικάρσιος,ου,ὁ,obliquus,trāſuerſus, Herodot.

Ε'πικαρυκεύομαι,pro condio,ἀρτύω, Heſych.

Ε'πικαταβαίνω,deſcendo.

Ε'πικαταβάλλω,deprimo, Accuſ.Xenoph.

Ε'πικατάγνυμι,inſuper frango, Ariſtot.

Ε'πικατάγομαι,vel Ε'πικατάγω,reuehor, tendo in hoſtem,iterum appello, Thucyd.4.

Ε'πικαταδαρθάνω,dormio,ſoporor, Neutr.

Ε'πικαταίρειν, deſcendere,delabi, deferri, Plutarch.in Pompeio.

Ε'πικατακλείω,concludo,condo, Xen.4.Pæd.

Ε'πικατακοιμάομαι,ῶμαι,indormio.

Ε'πικαταλαμβάνομαι,occupor ab inſectante.

Ε'πικαταλαμβάνω,aſſequor,occupo, anteuerto, Plat.in Timæo,μεὶς δ' ἐστὶν ἐπειδὰν ἡ σελήνη περιελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κύκλον, ἥλιον ἐπικαταλάβῃ, Cicer. menſis autem quando luna luſtrato ſuo curſu,ſolem conſequuta eſt. ¶ Item opprimo, Xenoph. ἐπικαταλαβεῖν ἐν ταῖς εὐναῖς βουλόμενοι.

Ε'πικαταμένω,vel ἐπικαταμίμνω,præſtolor,diutius maneo,Xenoph.immoror,διατρίβω.

Ε'πικαταπίπτω,ſuperincumbo, Lucian.

Ε'πικατάρατος,ου,ὁ καὶ ἡ,maledictus, execrandus.

Ε'πικαταράττω,percutio, impetuoſè impello.

Ε'πικαταρρέω,concido,confringo,reſoluor.

Ε'πικαταρρήγνυμαι, diſpergor,diffluo.

Ε'πικατασείω, concutio,decutio, Ioſeph.

Ε'πικατασκάπτω,defodio,Accuſ. cum Genit.

Ε'πικατασπένδω,libo.

Ε'πικαταστρέφω,inuerto, verſo.

Ε'πικατασφάττω, inſuper iugulo, macto ſuper, Lucian.οἱ δὲ καὶ οἰνοχόους ἐπικατέσφαξαν.

Ε'πικατατέμνω,concido,lacero, Demoſth.

Ε'πικαταφορὰ, Mathematicis ea pars cęli in Signifero, quæ totidem partibus in demerſu occiduum punctum Signiferi præceſsit, quot partibus in emerſu anaphora ab horoſcopo relinquitur, Bud.de Aſſe. ¶ Ε'πικαταφορεῖς, qui in Venerem procliues ſunt, Athen.

Ε'πικαταχωννύω,adobruo.

Ε'πικαταψεύδομαι,ementior, mentior.

Ε'πικατηρᾶσθαι,deplere Columel. decapulare,& elutriare Plin.quod & tranſuaſare, Galen.

Ε'πικατοικέω,inhabito, incolo, Ceb. Theban.

Ε'πικατορθῶμαι,ſtrenuè ago.

Ἐπικαττύω, & Ἐπικαττύεσθαι, ſcrutariam facere, vel veteramentarii ſutoris artẽ exercere Sueton in Vitel. Vide Poll. lib. 7.

Ἐπίκαυσις, & Ἐπίκαυμα, aduſtio. ¶ Æginet. vlcus ſordidum, impurum & cruſtoſum, quod dum repurgatur, ſæpe humores in oculos influunt. ¶ Plin. ἐπικαύματα, oculorum aduſtiones.

Ἐπικαύχησις, εως, ἡ, inſultatio, Herm.

Ἐπικαχλάζω, collido ſtridore, commoueo.

Ἐπίκειμαι, ſuperiaceo, incumbo, impoſitus ſum, Heſiod. ὀφθαλμὸς μέσσῳ ἐπέκειτο μετώπῳ, oculus medię fronti inerat. Ariſt. Pol. 4. ἐπίκειταί σοι ζημία, mulcta tibi imponitur. ¶ ἐπικείμεναι νῆσοι, i. circumiectæ inſulæ, Thucyd.

Ἐπικείμενον, τὸ, impendens, Suid. ¶ Pro erecto ſepulchro, Lucian.

Ἐπικεῖραι, diſſecuiſſe, διακόψαι, διαφθεῖραι.

Ἐπικείρω, τὸ ἐπινέμω, i. attondeo & depaſco ſegetes in folioſam materiam luxuriantes.

Ἐπικέκλημαι, idem quod ἐπικαλέομαι, aduoco.

Ἐπικελεύομαι, & ἐπικελεύω, μ. εύσω, adhortor, Plat. in Phædon. ¶ Ἐπικέλευσις, adhortatio.

Ἐπικέλλω, appellor ſeu appello, μ. ἐπικέλσω, δωρικῶς, Homer. ὀδ. ν. ἡ μὲν ἔπειτα ἠπείρῳ ἐπέκελσε, ea autem pòſt ad terram peruenit.

Ἐπίκενος, ου, ὁ, vanus.

Ἐπικεντρέω, μ. ήσω, ſtimulo, in Epigram.

Ἐπικέρας, vel vt alii ſcribunt ἐπίκερας, Hippocr. fœnugræcum. ¶ Ἐπικεραστικὰ, τὰ, medicamenta quæ acrimoniam mordacium humorum retundunt, Galen. 12. Methodi.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lucroſus, quæſtuoſus.

Ἐπίκερδος, εος, τὸ, quæſtus, Herodot.

Ἐπικερτομέω, exprobro, cauillor, obiurgo, Agathiæ, ὁ δὲ ἦκεν ἐπικερτομήσων αὐτοῦ τῆς ἀβουλίας καὶ ἀμελείας. ¶ Ἐπικερτόμησις, conuitium occultum.

Ἐπικέρως, in cornua, in ſpeciem cornu, Thucyd.

Ἐπικεύθω, celo, Odyſſ. ξ, οὐκ ἐπικεύσω, nõ celabo.

Ἐπικεφάλαιον, τὸ, tributum ſeu penſio quę colligitur capitatim ſeu viritim, Ariſtot. Oecon.

Ἐπικεφαλαίως, breuiter, in ſumma, Polyb.

Ἐπικεφαλῆ, præcipitanter Lucret.

Ἐπικήδειος, ου, ὁ καὶ ἡ, funebris, Plat. de Leg.

Ἐπικήκαστος, ου, ὁ, ridiculus, infamis.

Ἐπικήπιος αὔρη, hortenſis aura.

Ἐπικηρεωνεῖν, inimicari.

Ἐπίκηρος, ου, ὁ καὶ ἡ, marcidus, debilis, infirmus, fragilis, Ariſtot. de mundo, φθαρτή τε καὶ ἐπίκηρος, &c. ¶ ἐπικήρως, Iſocrat. in Buſiride, fataliter Cicer.

Ἐπικηρυκεύομαι, mitto legatos dé fœdere aut induciis acturos. ἐπικηρυκεύομαί σοι, tibi per legatum reſpondeo, tecum per caduceatorem tranſigo, Thucyd. ἐπικηρυκεύομαι πρός σε, idem, Herodot. ¶ Ἐπικηρυκεία, ἡ, legatio eſt quum caduceatores inuicem mittuntur, Demoſth. περὶ εἰρήνης. ¶ Capitur etiam pro edicto vel mandato.

Ἐπικηρυκεύω, μ. εύσω, π. ευκα, annuntio, pręconio declaro, Dat. Demoſt. Iſocrat. & Thuc.

Ἐπικηρύττω, edico per præconem, edicto pronuntio. ἐπικήρυττον τὰ χρήματα, καὶ τὰ σώματα, res & corpora ſub corona vęnũ exponebant, Plutarch in Camillo. Herodot. ἐπεκήρυξαν ἐπὶ κορυδάλῳ ἀργύριον, Corydali caput pecunia licitati ſunt. ¶ Significat etiam ſufficere & ſubſtituere, Nazanz. ἀκόντων ἡμῶν ἄλλον ἐπεκήρυξαν ἡμῖν ἐπίσκοπον.

Ἐπικίδνημι, diſpergo, effundo, Accuſ. Iliad. ζ, ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν, aqua inundat terram.

Ἐπικίνδυνος, ὁ καὶ ἡ, periculoſus, Xenoph. ¶ Ἐπικινδυνεύομαι, in periculo ſũ, periclitor, Dem.

Ἐπικλάζω, inflecto, infringo.

Ἐπικλαίω, defleo, lugeo.

Ἐπίκλαυτος, triſtis, lamentabilis, flebilis, Ariſtophan. in Ranis.

Ἐπικλάω, ῶ, inflecto, frango, obtundo, Plut. in Romulo. ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ, animo frangi, remitti. ¶ Ἐπικλασθεὶς, exoratus, Lucian.

Ἐπικλεέστατος, celeberrimus.

Ἐπικλείω, μ. είσω, π. εικα, laudo, celebro, dico, Arat. τὸν ῥ᾽ ἄνδρες ἐπικλείουσι βοώτην. ¶ Item inuoco, Argon. 2. ἐπικλείοντες ἑώιον Ἀπόλλωνα. ¶ Item claudo & obſtruo, Ariſtoph. in Pace.

Ἐπίκλημα, accuſatio, crimen, criminatio, Agathię, καὶ ἄλλα τινὰ ἐπικλήματα ἐπέφερε Ῥαιανῷ.

Ἐπίκλην, cognomentò, Plat. in Timęo.

Ἐπικληρῖτις, puella ſine parẽtibus & fratribus, cum hęreditate tamen orba relicta, Etym.

Ἐπίκληρος, Bud. in Comment. mulier vel virgo, cuius quis nuptias petit, vt iure ciuili ad ſe delatas: ea autem erat, quę vtroque parente orbata nullo fratre ſuperſtite, cui ſucceſsio opima obuenerátue, quam ius erat agnato proximo cognatóue veluti vendicare, tanquam ſibi ciuili iure delatam, Iſæo. & Dem. Virgil. eam dotalem vocat Æneid. 11.

Ἐπικληρόω, ſorte diſtribuo, Demoſth.

Ἐπικλῆσαι, vocare, Muſæo.

Ἐπικλής, έος, ὁ καὶ ἡ, cognominatus.

Ἐπίκλησις, εος, ἡ, appellatio, ἐπωνυμία, cognomen, Iliad. σ. ἐπίκλησιν καλέουσιν, cognomentò vocant. ¶ Item inuocatio.

Ἐπικλινής, έος, ὁ καὶ ἡ, deuexus, decliuis, Plutarch.

Ἐπικλινὲς, τὸ, inclinatio, propenſio animi.

Ἐπικλίνομαι, incumbo, inclino. Dat. 2. Argon.

Ἐπικλίντης, ου, ὁ, terrę motus, Ariſtot. de mund.

Ἐπικλίνω, μ. ινῶ, π. ικα, acclino, inflecto, Ariſtid.

Ἐπίκλισις, εως, ἡ, inclinatio, Nazanz.

Ἐπικλονέω, moueo, Apollon.

Ἐπίκλοπος, ου, ὁ, furax, doloſus, ſubdolus, vafer, Odyſſ. ν. κερδαλέος κ᾽ εἴη καὶ ἐπίκλοπος.

Ἐπικλύζομαι, & ἐπικλύζω, μ. ύσω, π. υκα, ſtagno, fluctuo, vndis inuoluo vel obruo, Apoll. 1.

Ἐπίκλυσις, influxus, inundatio, alluuio, ἐπιῤῥοή.

Ἐπικλυτὸς, celebris, Apoll. 2. Argon.

Ἐπικλύω, audio, Apollon.

Ἐπικλώθω, μ. ώσω, π. ωκα, voluo fuſum, nempe Parcarum, & refertur ad fatum.

Ἐπικ-

Ε᾽πικεκλωσμένος βίος, vitæ cōditio à fatis iniun (cta.
Ε᾽πικάμπτω, inflecto, Iliad. α.
Ε᾽πικάφω, traho, perdo, ἕλκω, φθείρω.
Ε᾽πικνίζω, ſcabo, ſcalpo, Theophr. 4. περὶ φυτῶν. ¶ Item mordeo, δάκνω, Ariſtoph. in Auib.
Ε᾽πίκνισις, εως, ἡ, ſcalptus.
Ε᾽πικοιλὶς, ίδος, ἡ, cilium oculi.
Ε᾽πικοινωνέω, communico, ſum communis, οὐδὲν ἐπικοινωνῶ σοι, nihil tecum commune habeo, Æſchin. ¶ Ε᾽πικοινῶς, communiter.
Ε᾽πίκοινος, ὁ, communis, promiſcuus, ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιοῦσι, Herodot.
Ε᾽πικοιτάζομαι, cubile mihi conſtituo.
Ε᾽πικόλλημα, ατος, τὸ, glutinamentum Plin. ex Theophr. lib. de hiſt. 4. cap. 4.
Ε᾽πικολουθέω, inſequor. Ε᾽πικολούθησις, cōſecutio.
Ε᾽πικολπίδιον παιδίον, infans qui adhuc in nutricis gremio & ſinu geſtatur, Porphyr.
Ε᾽πικομίζομαι, fero.
Ε᾽πίκομος, ου, ὁ, ad aliquid miſſus, curator.
Ε᾽πικομπάζω, & Ε᾽πικομπέω, μ. ήσω, oſtento. ἐπικομποῦσι τὸ ἀνδρεῖον, robur oſtētant, Thucyd.
Ε᾽πικόπανον, menſa coquinaria, Menandro.
Ε᾽πικοπὴ, inciſio, ἐπικοπὴ δένδρων, Theophr. de hiſt. plant. l. 4. cap. 18. Plin. decacuminatio.
Ε᾽πίκοπος, Lucian. lignum eſt quod ſupponitur quum quid ſecuri ſecatur.
Ε᾽πίκοπα δένδρα, breuia ligna Gaz. ex Theoph.
Ε᾽πικόπτης, caſtigator, reprehenſor, Laert.
Ε᾽πικόπτω, incido, præcido, Theophr. de cauſ. 5. ¶ Eſt etiam contero, extenuo vires, & imminuo opes & imperium, Ariſtot. Polit. 3, ὁ δὲ περσῶν βασιλεὺς μήδους καὶ βαβυλωνίους, ἐπέκοπτε πολλάκις. ¶ Significat etiam percutio nummum, Idem Oecon. 2, ἀνεχθέντος δὲ τοῦ ἀργυρίου ἐπικόψας χαρακτῆρα.
Ε᾽πικορίζω, ſperno, ſubigo, contumelioſè tracto, conſtupro, Ariſtot. li. 9. hiſtor. Anim.
Ε᾽πίκορσα, τὰ, partes ſupra malas Attici vocant.
Ε᾽πικορύσσομαι, ad oppugnandum aut bellum inferendum me comparo, Dat. Lucian.
Ε᾽πικὸς στίχος, Epicum carmen ſeu heroicum.
Ε᾽πικοσμέω, exorno, excolo, Ariſtot. in Politic.
Ε᾽πίκοτος, culpandus, ἐπιμομφος, Sophocl.
Ε᾽πικότως, iracundè, Æſchyl. in Prometh.
Ε᾽πικουρέω, μ. ήσω, π. ηκα, auxilior, Xenoph. νόσοις ἐπικουρῆσαι, mederi. ¶ Ε᾽πικουρία, ας, ἡ, auxilium, obſequium, remedium, ἐπικουρίαν ποιῶ, vel ποιοῦμαι, i. βοηθῶ. Thuc. ¶ Ε᾽πικούρησις, εως, ἡ, adminiculum, remedium, Eurip. in Andromacha, δὑρεῖν ἐπικούρησιν κακῶν.
Ε᾽πικουρίζω, μ. ίσω, π. ικα, alleuo, ſuccurro.
Ε᾽πικουρικὸς, auxiliaris, ἐπίκουρος, Thucyd.
Ε᾽πικούριος, Apollinis epith. ab ope ferenda.
Ε᾽πίκουρος, ὁ, auxiliator Quintil. adiutor, auxiliaris. ἐπίκουρον ψύχους, ferens auxilium aduerſus frigus, Xenoph. ¶ ἐπίκουροι, etiam claui lignei, Heſych.
Ε᾽πικουφίζομαι, alleuor Cic. ¶ ἐπικουφισθεὶς, Phalar. in epiſt. cui remiſſa ſunt debita.
Ε᾽πικουφίζω, alleuo, exonero. ἐπικουφίζειν πόνον laborem leuiorem facere, Xenoph. 1. Pæd.
Ε᾽πικραδαίνω, & ἐπικραδάω, vrgeo, quatio, Xen.
Ε᾽πικράζω, μ. ξω, inclamo, Lucian.
Ε᾽πικραίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, perficio, annuo. ¶ Dicitur & ἐπικραιαίνω pro eodem, Iliad. ζ.
Ε᾽πικραντὴς, curator, & ἐπίκραντος, Heſych.
Ε᾽πικρανὶς, ίδος, ἡ, cerebellū, παρεγκεφαλὶς, Vid.
Ε᾽πίκρανον, ου, τὸ, columnæ pars ſuperior, veluti caput. ¶ Item criſta, ornamentum galeæ, & reticulum, caliendrum, Eurip. in Hippolyto. ¶ Dicitur etiam ἐπικράνιον, Poll. lib. 2. ¶ Item Adiectiuè, ἐπίκρανος ἄσπις ἀκόντων, clypeus telorum confector ſeu dominus & domitor.
Ε᾽πίκρασις, temperatio humorum: quæ fit κατ᾽ ἀφαίρεσιν vitioſorum ſuccorum, & πρόσθεσιν bonorum ſenſim & paulatim, Dioſc. l. 2. c. 53.
Ε᾽πικραταιόω, inſuper confirmo.
Ε᾽πικράτεια, ας, ἡ, continentia, potentia, imperium. εἰς τὴν καρχηδονίων ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν φθάνει, Plat. in Epiſt. intra fines Carthaginenſium ſe recepit.
Ε᾽πικρατέω, μ. ήσω, π. ηκα, exupero, impero, præualeo, vel præualeſco Columel. præpoſſum Tacit. Genit. ἐπικρατεῖ τῶν ψήφων, penes eum ſunt ſuffragia, Plutarch in Themiſt. Pauſan. αὐτός τε Μακεδονίας τῆς αὐτοῦ, καὶ τῶν θεσσαλῶν ἐπεκράτησε. ¶ Item aliquādo Accuſ. Iſocr. τὰς τῆς φύσεως ἁμαρτίας ἐπικρατήσῃ, naturæ ſuperauerit errata.
Ε᾽πικρατὴς, ſtrenuus, fortis, præpotens. ¶ Ε᾽πικράτησις, εως, ἡ, exuperantia, præſtantia, victoria. ἐπικράτησις ἀθηναίων, de Athenienſibus victoria, Thucyd.
Ε᾽πικρατέως, imperioſè, præualidè, Heſiod.
Ε᾽πικρατητικὸς, ſiſtendi ac coercendi vi præditus. ἐπικρατητικὴ δύναμις, facultas ſiſtendi aluum, Galen. 11. ſimpl. pharm.
Ε᾽πικράτιδες, ſudaria, ſudatoria lintea, Hipp.
Ε᾽πικρατήτωρ, apud aſtrologos dicitur ἀστὴρ, cui⁹ in themate maximæ vires ſunt, exquiſitæ de quinque locis apheticis.
Ε᾽πικρατύνω, firmo, roboro, ἐπισχύω, ἰσχυρόω.
Ε᾽πικρέμαμαι, impendeo, immineo, οἶκος ἐπικρεμάμενος τῇ ἀγορᾷ, foro imminens, Plutarch.
Ε᾽πικρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, penſilis, in Epigr.
Ε᾽πίκρημνος, ὁ καὶ ἡ, præceps, præruptus, Naz.
Ε᾽πίκρηνον, vitta, ſtrophium.
Ε᾽πικριδὸν, quaſi electim, Apoll. 2. Argon.
Ε᾽πικρίνω, adiudico, poſtremus iudico, Plutarc.
Ε᾽πίκριον, ου, τὸ, antenna nauis, tignū, Apoll. 2.
Ε᾽πικρίσαι, idem quod καταχέαι, Poll. lib. 6.
Ε᾽πίκρισις, ἡ, adiudicatio, iudicium, Hermog.
Ε᾽πικριτὴς, οῦ, ὁ, arbiter, conſultor, Suid.
Ε᾽πίκριτος, ου, ὁ, lectus, delectus, Heſych.
Ε᾽πικροτέω, applaudo, ſtrepo, ſtrideo, Heſiod.
Ε᾽πίκροτος, procultatus, pauitus, complanatus, Ariſtot. 8. de hiſtor. Anim.
Ε᾽πίκρουμα, ictus, pulſus, Sophocl.
Ε᾽πίκρουσις, quædam percuſsio cum leuibus fe-

rulis aptiſsima membris tollendis in tumorem extenuatorũ, Galen.lib.14. Therapeut.
Ἐπικρύπτω, & Ἐπικρύπτομαι, celo, occulto. ἐπικρύπτειν φίλοις χρηστά, Euripid. ἐπικρυπτόμενος πρὸς τοὺς πολλούς, apud vulgus tegens, Plut.in Pericl.¶ Ἐπικρυπτικός, occultator Cic.
Ἐπίκρυφος, ου, ὁ, occultus, abſconditus.
Ἐπίκρυψις, εως, ἡ, occultatio Cicer.
Ἐπικτάομαι, μ. ήσομαι, inſuper acquiro, Plat. νόμ.
Ἐπικτένιον, locus ſupra pubem, Galen.in Gloſſ.
Ἐπικτέρεα, ων, τά, exequiæ, inferiæ, τὰ ἐντάφια.
Ἐπίκτησις, ἡ, acceſsio, incrementum Gazæ.
Ἐπίκτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, acquiſitus & partus, aſcititius, τὰ ἐπίκτητα, res extraneæ, bona nō πατρῷα, Plat.lib.11.de Legib.
Ἐπικτίζω, recondo.
Ἐπικτόλωμα, vertex, ἐπικορύφωμα, Heſych.
Ἐπικτόριον, ollæ operculum, πῶμα τῆς χύτρας.
Ἐπικτυπῶ, inſtrepo, perſtrepo, Ariſtoph.
Ἐπικυδής, potens, victor, honoratus.¶ Ἐπικυδέστερος, honoratiùs, meliore ſucceſſu, Polyb.
Ἐπικυέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ἐπικυΐσκομαι, & Ἐπικυΐσκω, ſuperfœto, ſuper vterum concipio, Ariſtot.in 7.hiſtor.
Ἐπικύημα, ſuperfœtatum, Plin.ex Ariſtot.
Ἐπικυισκόμενα, τά, ſuperfœtantia.
Ἐπικυκλῆσαι, inuoluere, ἐπεισαγαγεῖν.
Ἐπίκυκλος, placentæ genus, Athen.lib.14.
Ἐπικυλίδες, ſuperiores palpebræ, vt κυλίδες.
Ἐπικυλίδιος, inter pocula fact9 vel dictus, Laer. ἐπικυλιδίοις ἐξηγήσεις παραιτούμενος.
Ἐπικυλινδέω, voluto, concitor, cōcito, Lucian.
Ἐπικυλινδραθῇ, cylindro ſuperinuoluto coerceatur, Theophr.lib.5.de cauſ.plant.
Ἐπικύλλωμα, Suid. quod reliquum eſt poſt panes formatos: nam κόλλιξ, eſt ὁ ἄρτος.
Ἐπικυμαίνω, ingruo, irruo, irrumpo, Dat.
Ἐπικυματίζω, fluctuo, in fluctibus verſor, ἐπιπολάζω, innato, Philoſtr.in Heroic.
Ἐπικυνεῖν, oſculari.
Ἐπικύπτω, μ. ύψω, π. υφα, inclino, pronus incumbo, ſto capite obſtipo. ἐπικύπτω ἐπὶ βώλοις, ad glebas me dimitto, Xenoph.
Ἐπικυρόω, μ. ώσω, confirmo, ſancio, Polyb.
Ἐπικύρσας, incidens, nactus, offendens, Iliad.γ.
Ἐπίκυρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gibboſus, incuruus.
Ἐπικυρτόω, incuruo, κυρτόω, Heſiod.
Ἐπικύρωσις, εως, ἡ, confirmatio.
Ἐπίκυφος, ου, ὁ καὶ ἡ, incuruus, κυρτός.
Ἐπικωθωνίζεσθαι, perpotare, Poll.l.6.
Ἐπικωκύω, δακρύω, Sophocl allamentor, Dat.
Ἐπικώλυσις, εως, ἡ, impedimentum, Xenoph.
Ἐπικωλύω, impedio, ſum impedimento.
Ἐπικωμάζω, laſciuio, petulanter comeſſationibus incumbo, indulgeo genio, Alciphr.
Ἐπίκωμος, comeſſator, Alciphr.
Ἐπικωμῳδέω, μ. ήσω, π. ηκα, increpo, irrideo, noto, Plat.in Apolog.
Ἐπικωπητήρ, ῆρος, ὁ, ὁ ἐπικωπητὴρ ἱμάς, Suid. vinculum quo remus ſcalmo alligatur.

Ἐπίκωπος, nauticus, nauigationi accinctus, Ariſtophan.in Acharn.
Ἐπιλαγχάνω, ſubſortior, ſuccenturior, ſorte in alterius locum ſubmittor, Æſchin.
Ἐπιλάζυμαι, retineo, inhibeo, contineo, Eurip.
Ἐπιλαΐς, ἡ, curuca, auis viuens vermibus, Ariſtot.lib.8.Animal.
Ἐπιλάλαξε, lætos clamores edidit.
Ἐπιλαμβάνομαι, apprehēdo, ἐπελάβοντο τῆς προφάσιος, Herodot. occaſionē amplexi ſunt. ἐπιλαβόμενος τῶν τριχῶν, in capillos inuolans, Æſchin. ἐπιλαμβάνομαι τῆς ἀτελείας, Demoſt. conſequor immunitatem.¶ Item corripio, reprehendo, Plut. in Gorgia, ὦ μακάριε, ἐμοῦ δὲ λέγοντος, τῶν λόγων ἐπιλαβοῦ, reprehende quæ dico. ἐπιλαμβάνεται τῆς διανοίας τὸ συνειδέναι, conſcientia animum remordet, Demoſth. ¶ Item incautum opprimo & imparatum aggredior, Ariſtot.lib.5.Politic. ¶ Item contineor, inhæreo.
Ἐπιλαμβανόμενα, extremo cibo aſſumpta, Dioſc.
Ἐπιλαμβάνω, excipio, ſuccedo, Theoph.de cauſ. 3. ἐὰν δὲ ψεκάδες καὶ δρόσοι πλείους γίνωνται, καὶ ὁ ἥλιος ἐπιλάβῃ καὶ ἄπνοια, τότε σήπεται. ¶ Significat etiam opprimo, Thucyd. νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον, quum nox oppreſſiſſet & diremiſſet opus. ¶ Eſt etiam obturo, Ariſtoph. in Pluto, ἡ πανάκει' ἀπεστράφη τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσα, naſum obſtruens.¶ Item extremum ſumo, Dioſcorid.de Raphano, δεῖ δὲ αὐτὴν ἐπιλαμβάνειν μᾶλλον ζωπυροῦσαν τὴν ἀνάδοσιν. ¶ Iungitur etiam Genit. attingo, nanciſcor, Ariſtot.7. de hiſtor. ὅ, τί δ' ἂν ἐπιλάβῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς, quodcunque autem quartum menſem attigerit.
Ἐπίλαμπος, ου, ὁ, illuſtris, apertus, Herodot.
Ἐπιλαμπρύνω, illuſtro, paro, orno, Accuſ.
Ἐπιλάμπω, μ. άμψω, π. φα, illuceo, illuſtro. Apoll. ἐπέλαμψε κολώνας, luſtrauit montes.
Ἐπιλανθάνομαι, obliuiſcor, ignoro, ſum immemor, Depon. Genit. vel Accuſ. Xenoph.
Ἐπιλανθάνω, lateo, negligo, Neutr.
Ἐπιλαρχία, ας, ἡ, turba duplaris, duæ turmæ.
Ἐπιλαχών, allectus per ſortem.
Ἐπιλεαίνω, læuigo, polio, Herodot.
Ἐπιλέδην, electim, eximiè.
Ἐπιλέγομαι, eligo, deligo, Lucian. ἐπιλεξάμενος τόπον ἔνθα ἂν ἐθέλῃς. ¶ Item lego, Plutarch. de Homerica poeſi, εἴ τις ἀκριβῶς ἕκαστα τῶν εἰρημένων ἐπιλέγοιτο. ¶ Item recenſeo, recognoſco, ὁ δὲ τὸν ἀριθμὸν ἐπελέξατο τῶν στρατιωτῶν. ¶ Item addo, adiicio, Ariſtot. ἐπιλέγεται δέ τις μῦθος, additur his fabula. ¶ Dicitur & Paſſiuè, Ariſtot.2. Rhetor. παραδείγματα δὲ προτιθέμενα ἔοικεν ἐπαγωγῇ, ἐπιλεγόμενα δὲ μαρτυρίοις. ¶ Ἐπιλέγεσθαι etiam prædicare, de aliquo dicere, Baſil.in Epiſt.
Ἐπιλέγω, μ. ξω, π. χα, eligo, τῶν ἀρίστων ἐπιλέξαντες ὁμιλίην, Herodot.¶ Item dictum addo alicui facto, Xenophon. libr.1. παιδ. ἐνταῦθα δὲ

διὰ δὲ τὸν Κῦρον λαβόντα τῶν ἱερέων, διαδιδόναι τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς, ἐπιλέγοντα ἑκάστῳ, τοῖ μὲν, ὅτι προθύμως ἱππεύειν με διδάσκεις, &c. elogium vnicuique addentem. ¶ Eſt etiam coniectura colligo, Thucyd. ἐπιλέγω τεκμήρια, colligo coniecturas. ¶ Aliquando admurmurare, muſsitare, arguere, ἐπιλέγω ἐναγέας, eos piaculi inſimulo, Herod.

Ε'πιλείπομαι, μ. ψομαι, ſum poſterior, deferor.

Ε'πιλείπω, καταλείπω, παρέρχομαι, deſum, deſero, deficio, Athen. ἐπιλείποι δ' ἄν με χρόνος, deficeret me tempus. ¶ Cum Dat. Syneſ. ἐκ ἐπιλείψουσι στρατιῶται τοῦ θεοῦ.

Ε'πίλειψις, defectio, deſtitutio.

Ε'πίλεκιζω, vel potius, Ε'πιπελεκίζω, ſecuri percutio.

Ε'πίλεκτος, ου, ὁ, delectus, ſelectus, electus, eximius, numero exemptus, Athen. ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπίλεκτοι χίλιοι.

Ε'πίλεξις, delectus, Appian. 3. de bello ciuili.

Ε'πιλευκαίνω, albico.

Ε'πίλευκος, ου, candicans, albicans.

Ε'πιλεύσσω, aſpicio, proſpicio, Iliad. γ.

Ε'πίληθον, ου, τὸ, obliuio, Suid.

Ε'πιληῒς, ίδος, ſubacta, Xenoph. 3. ἑλλην.

Ε'πιληκέω, ſono, canto.

Ε'πιλήκητος, excæcatus, τετυφλωμένος, Heſych.

Ε'πιλήναιος ἀγὼν, certamen Libero patri: Vide Comment. Ariſtoph. in Acharn.

Ε'πιλήνιον, cantio quæ canebatur inter premendas vuas Libero patri, Athen. & Poll. lib. 4.

Ε'πιληπτίζω, comitialis ſum & ſonticus, comitiali morbo laboro, Plut. Dicitur & ἐπιλήπτομαι. ¶ Ε'πιληπτικὸς, & Ε'πίληπτος, comitialis Plin. caducus Firmico, comitiali morbo laborans, ἐπιληπτικὴ νόσος, Ariſtot. lib. 7. ca. 4. ¶ Dicitur etiam reprehenſione dignus, reprehenſione non carens, Phil. de mundo. ¶ Item ἐπίληπτος, comprehenſibilis.

Ε'πιλήπτομαι, morbo caduco laboro.

Ε'πιλήπτωρ, ὁ, culpans, reprehendens, Plutarch.

Ε'πιλησμονὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ε'πιλήσμων, ονος, obliuioſus, τῆς ἑαυτοῦ διαθήκης ἐκ ἐπιλήσμων, non immemor, Æſchin.

Ε'πιλησμονὴ, ῆς, ἡ, & Ε'πιλήσμη, Ariſtoph. in Neb. & Ε'πιλησμοσύνη, Cratino apud Suid. obliuio.

Ε'πιληψία, ας, ἡ, morbus comitialis, ſonticus morbus, Gell. lib. 19. cap. 2. Ariſtot. ¶ Ε'πιληψία, etiam retentio, interceptio & obſtructio Cicer. Ariſtot. Segment. 2.

Ε'πιλήψιμον μέτρον, dicitur verſus quaſi caducus & interceptus, qui vnam ſui partem in fine ſeruat, alteram in proximo ſubiũgit, Euſtath.

Ε'πιλήψιμος, ου, ὁ, idoneus ad capiendum, quaſi reprehenſibilis, Hermog.

Ε'πίληψις, εως, ἡ, morbus comitialis, Ariſtot. in Probl. ¶ Item vindicatio, Plat. 12. Leg.

Ε'πιλίγδην, leuiter, languidè, ſtrictim, Lucian.

Ε'πιλίημι, permitto, ἐπιτρέπω, Heſych.

Ε'πιλιμνάζω, ſuperſtagno Tacit. reſtagno.

Ε'πιλιπαίνω, pingui illino, Plutarch.

Ε'πιλιπὴς, deficiens, ἐλλιπής.

Ε'πιλλίζειν, adnictare Feſto, nictare Plaut. & nictari Plin. annuere & oculorum nutu aliquid ſignificare, Odyſſ. σ. ¶ Eſt & illudere & irridere, Argon. lib. 1.

Ε'πιλλος, ου, ὁ, ſtrabus, diſtortis oculis.

Ε'πιλοβὶς, fibræ iecinoris, apud Heſych.

Ε'πιλογὴ, ῆς, ἡ, delectus, electio, Damaſc.

Ε'πιλογίζομαι, excogito, reputo, computo, argumentis colligo, Phil. de mundo. ¶ Ε'πιλογισμὸς, οῦ, ὁ, cogitatio, enumeratio, laudatio.

Ε'πίλογος, ου, ὁ, concluſio, peroratio, pars extrema orationis, dictorum enumeratio, Ariſtot. 2. Rhetor. ¶ Eſt etiam Herodot. explicatio vel applicatio dicti, κάρτα τε ἰσθῆναι λέγουσι τοῦ ἐπιλόγου, admodũ delectatum fuiſſe Crœſum explicatione illa.

Ε'πιλοίμια, τὰ, carmina quæ canebãtur de peſte, vel de ſedata peſte, Poll. lib. 4.

Ε'πίλοιπος, ου, ὁ, relictus, qui ſupereſt. ἐπίλοιπος χρόνος, reliquum tempus, Herodot.

Ε'πίλουτρον, merces balneatoris.

Ε'πιλύγαιον, obſcurum, σκοτεινὸν, Heſych.

Ε'πιλύκιος λόγος, peculiaris ſermo.

Ε'πιλύομαι, ſoluo, concedo.

Ε'πιλυπέω, μ. ήσω, π. ηκα, Accuſ. contriſto Virg.

Ε'πίλυπος, triſtis.

Ε'πιλυσία, ας, ἡ, morbi genus.

Ε'πίλυσις, ιος, ἡ, interpretatio, impetus.

Ε'πιλύω, diſſoluo, dirimo, Marc. 4.

Ε'πιλωβεύω, cauillor, irrideo.

Ε'πιλώπτω, ſalio vt aqua bulliens, promico ex ſuperciliis.

Ε'πιμαίνομαι, inſanio, furioſè adamo, οἷς ἐπεμαίνετο, quę furioſè concupiebat, Ariſtoph.

Ε'πιμαίομαι, attrecto, palpo, vrgeo verberibus, Iliad. ε, μάστιγι δ' ἐπεμαίετ' ἀφ' ἵππους, i. cædebat, tangebat. ¶ Pro cupio, inquiro, Genit. Idem, Iliad. κ, δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς, dona quærebat.

Ε'πίμαλθον, iucundum, bonum, imbecillum.

Ε'πιμᾶλλον, promptiùs, propenſiùs, Suid.

Ε'πιμανδαλωτὸν, genus baſii amatorii, Ariſtoph.

Ε'πιμανθάνομαι, ſciſcitor, diſco.

Ε'πιμανθάνω, pòſt doceor, Thucyd.

Ε'πιμανίκιον, ου, τὸ, manipulus ſacerdotis dicitur, in libello diui Chryſoſt. de re diuina.

Ε'πίμαργος, fatuus, inſanus, μεμηνώς.

Ε'πιμαρτυρέω, ῶ, atteſtor: ἐπιμαρτυρεῖν τοῖς θεοῖς τὰ δυνότατα, quæ moleſtiſsima ſunt diis attribuere, Aphthon. ¶ Dioſcorid. lib. 4. ca. 65. ἐπιμαρτυρεῖσθαι, eſt accipere fidem, probari.

Ε'πιμαρτυρία, ας, ἡ, conteſtatio, atteſtatio, Thuc.

Ε'πιμαρτύρομαι, teſtes adfero, obteſtor, teſtes appello, Plat. epiſt. 7. τὸν δία ἐπιμαρτυράμενος, Iouem teſtatus. ¶ Polyb. denuntiare.

Ε'πίμαρτυρος, teſtis, Iliad. η.

Ε'πιμασάω, inſuper comedo, mando.

Ε'πιμάσασθαι, abſtergere, contrectare, palpare, explorare, Nicand. Scholiaſt. ex Homer.

Ε'πιμαςίδιος, μὸ ᾗ ἡ, lactens, ſubrumus Varr. Lucian.　Ε'πιμάςιος, ου, ὁ, idem.

Ε'πίμαςος, ὁ ᾗ ἡ, famelicus, mendicus, Odyſſ. ύ.

Ε'πιμαχέω, ῶ, fero auxilium, Ammon.

Ε'πιμαχία, ας, ἡ, ſubſidiaria ſocietas.

Ε'πίμαχος, facilis expugnatu, expugnabilis, Sui. ¶ Heſych. ἐπίκουρος, βοηθὸς, auxiliator.

Ε'πιμέγα, Aduerb. ἀντὶ τοῦ μεγάλως, admodum.

Ε'πιμειδάω, arrideo, ſubrideo, Iliad. θ.

Ε'πιμείλια, τὰ, munera demulcentia, munera vltra dotem, Iliad. ά. (Vt quidem docet, Heſych.) Et ipſa dos, quòd maritos demulceat, Interpr. Homer.

Ε'πιμειλίξαι, dare, gratificari, δοῦναι, demulcere.

Ε'πιμελαίνομαι, nigreſco.

Ε'πιμέλας, τὸ ἐπιμέλαν, nigricans Gazæ.

Ε'πιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, aſsiduitas, ſedulitas, Xenoph. in Oecon. ταῦτα ᾗ ἔργων ᾗ ἐπιμελείας δεῖται ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, curam ſuſcipere, Plat. de Leg.

Ε'πιμελέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, curo, curam gero, obſeruo, obeo, præſum, Genit. Xenophon, τῶν βοσκημάτων ἐπιμελητέον; pecorum cura ſuſcipienda eſt. Idem l. 2, ἀπομνημ. Accuſ. iunxit, ὁπότε θύοι αὐτὸν ἐκάλει ᾗ τοιαῦτα ἐπεμελεῖτο, & in talibus curam eius habebat. ¶ Cũ Præpoſitione. ἐπιμελοῦμαι περὶ οἰκοδομικῆς, Plat. de Legib. ſatago ſtructuræ. ἐπιμελεῖσθαι ἐν μελέτῃ, prouidere, Idem ibidem.

Ε'πιμέλεον, τὸ, dignum diligentia, Herodot.

Ε'πιμέλημα, negotiũ, diligentia, Xen. in Oecon.

Ε'πιμελής, έος, ὁ ᾗ ἡ, ſedulus, ſolicitus, Xen. ἐπιμελὴς τῶν φίλων εἰ, amici tibi curæ ſunt.

Ε'πιμελητής, οῦ, ὁ, curator, procurator, Xenoph. ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς, Demoſth. curator muris reficiendis Cicer.

Ε'πιμελητικός, οῦ, ὁ, diligens curator, Xenoph.

Ε'πιμέλλω, cunctor.

Ε'πιμέλομαι, ἐπιμελέομαι, κήδομαι, curo, diligentiam adhibeo, Demoſth. Xenoph. in ἀπομν. τῆς ψυχῆς, ὅπως ὡς βελτίςη ἔςαι οὐκ ἐπιμελῇ, vt animus ſit quàm optimus, nihil curas.

Ε'πιμελῴδημα, carmen in poemate frequenter repetitum & interpoſitum: vt apud Theor. Edyll. ϛ, Seru. intercalares vocat.

Ε'πιμελῶς, aſsiduè, ſtudioſè, accuraté.

Ε'πίμεμπτος, ου, ὁ, accuſabilis Cicer. culpandus.

Ε'πιμεμφὴς, culpandus.

Ε'πιμέμφομαι, ἐπαιτιῶμαι, conqueror, culpo, ἐπιμέμφομαί τοι, Dioſcorid. lib. 8. cap. 15. ¶ Item requiro, Iliad. ά, εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, i. ἐπιζητεῖ, deſiderat.

Ε'πίμεμψις, εως, ἡ, reprehenſio.

Ε'πιμενίδειος σκίλλη, epimenidia ſcilla, Theophr. hiſtor. lib. 7. cap. 11. Iuuenal. epimendia.

Ε'πιμένω, μ. ενῶ, inſiſto, immoror, perſeuero, Dat. ταῖς εὐχαῖς ἐπιμένοντες, in precibus perſeuerantes, Plutarch. ¶ Phil. de mundo, Accuſat. τῶν μερῶν ἕκαςον τοῦ κόσμου φθορὰν ἐπιμένει, mundi quæque pars interitum expectat.

Ε'πιμερὴς, numerus maior minorẽ excedẽs, Heſ.

Ε'πιμερίζω, diſtribuo, impertio.

Ε'πίμεσα ῥήματα, verba deponentia, Gaz.

Ε'πίμεσος, ου, ὁ, redũdans, Poll. ἐπίμεσα ὑπέρπλεα.

Ε'πιμεταπέμπομαι, iterum accerſo.

Ε'πιμετρέω, addo, adiicio, Genit. Lucian.

Ε'πίμετρον, cumulus & auctarium, additamentũ, ſuperpondium, Cicer. corollarium, Theophr. lib. 4. de Cauſis, cap. 15. ¶ Ε'πίμετρον, item planta quæ nunquam floret, Theophr. de hiſtor. plant. lib 7. cap. 8. & Plin. lib. 21 cap. 15.

Ε'πιμήδεα, conſilia, βουλεύματα.

Ε'πιμήδιον, caulis eſt non magnus. Vide Dioſcor. lib. 4. cap. 19. & Galen. 6. Simplic. & Plin. lib. 27. cap. 9.

Ε'πιμήδομαι, excogito, ἐπιμήδομαι δόλοις, Od. ί.

Ε'πιμηθεύεσθαι, re peracta conſilium capere.

Ε'πιμηθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, prudens.

Ε'πιμήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, prolixus, procerus, oblongus, promiſſus, ſublongus, Hermol.

Ε'πιμήκιςον, diuturnum, diutiſsimé.

Ε'πιμηκύνω, produco, protraho.

Ε'πιμηλὶς, ίδος, ἡ, ſpecies meſpili naſcentis in Italia, Vnedo, Dioſcor. lib. 1. c. 121.

Ε'πιμηλοβότηρ, ηρος, ὁ, paſtor.

Ε'πιμήνιμα, ira.

Ε'πιμήνιος, ὁ ᾗ ἡ, menſtruus, Dioſco. l. 2. c. 100. ¶ Ε'πίμηνοι, ſacrifici menſtrui apud eundem.

Ε'πιμηχανάομαι, fabricor, cõminiſcor, molior.

Ε'πιμήχανος, machinator Liu. molitor, Suet.

Ε'πιμίγνυμι & ἐπιμίγνυμαι, cõmercia ineo, Xen. 7. παιδ. ἐπιμίγνυσθε φιλικῶς ἀλλήλοις.

Ε'πιγνυμένως, Theophr. de Cauſ. li. 5. permiſté.

Ε'πιμικρὸς, tenuis & exilis, Ariſt. in Ethicis.

Ε'πίμικτος, ου, commixtus, miſcellaneus.

Ε'πιμίμνω, perſto, incumbo, Dat. Odyſſ. ξ.

Ε'πιμὶξ, mixtim, confuſè, permiſtè Cic.

Ε'πιμιξία, commercium, Ioſeph. commixtio, admiſtio Cicer. Ε'πίμιξις, εως, ἡ, idem.

Ε'πιμίσγομαι, verſor, congredior, admittor, Heſiod. ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται. ¶ Item commercium habeo, me immiſceo, ingredior, Callimach. in ὕμνῳ εἰς Δία.

Ε'πιμίσθιος, ου, ὁ, meritorius.

Ε'πιμνάομαι, recordor, Genit. Apoll. 2. ¶ ἐπιμεμνημένοι πολλὰ τῆς μάχης, multa de pugna allegantes, Herodot. ¶ Xen. 1. Pæd. cum prepoſ. περὶ τούτου ἐπεμνήσθη, de hac re meminit.

Ε'πιμοίρομαι, tribuo, partior, & Ε'πιμοιράομαι, diuido, diſtribuo, Phocylid.

Ε'πιμονὴ, ῆς, ἡ, perſeuerantia, permanſio Cic.

Ε'πίμονος, ὁ, conſtans, durabilis, Polyb.

Ε'πιμονόω, deſero, deſtituo, derelinquo.

Ε'πιμόνως, conſtanter, perſeueranter Colum.

Ε'πιμόριος, & τὸ ἐπιμόριον, quaſi pars abundãs, ſuperpartiens, vt in numeris.

Ε'πίμορτος, terra, ex parte conſita, Poll. lib. 7.

Ε'πίμοχθος, ου, laborioſus.

Ε'πιμύζω, tacitus fremo, Homer. Iliad. δ.

Ε'πιμυθεύω, affabulor, ἐπιμυθεύομαι, pro eodem.

Ε'πιμυ-

Ἐπιμύθιον,ου,τὸ, adfabulatio, quod fabulæ annectitur quaſi appendix, vt eius vſus accommodetur ad mores, Aphthon.
Ἐπιμύλη,ης,ἡ,quiddam molare, Hippocr.
Ἐπιμύλιον,ου,τὸ,ſuperior mola, Deut.24.
Ἐπιμύλιος,genus modulationis, Athen. lib. ιδ.
Ἐπιμυλὶς,ίδος,ἡ, os latum & rotundum, genuũ commiſſuram tegens: Vulgò *patella*.
Ἐπίμυξις,ιος,ἡ,ſuſpirium,στεναγμός.
Ἐπιμυιῶ,reprehendo.
Ἐπίμυσις,conniuentia, Nazanz.
Ἐπιμυξίλω,μυκτηρίζω,ſubſãno,ſtrepitu naſi floccifacio,ſtrepitu narium deſpicor.
Ἐπιμυχθίζω,ſubſanno,irrideo,Gregor.
Ἐπιμύω,claudo,conniueo,nicto,Polyb.lib 4.
Ἐπιμωμάομαι,inſimulo, Dionyſ.de Situ orbis.
Ἐπιμωμητὸς,οῦ,ὁ,culpandus, Heſiod.
Ἐπινάστιος,inquilinus,hoſpes,profugus,Apoll. vbi ἐπινάστιος legitur,& quidem melius.
Ἐπίνειον,ου,τὸ,nauale, parua ſtatio. ¶ Interpr. Thucyd. pro quocunque emporio & oppido maritimo, vbi ſunt naualia vrbium.
Ἐπινέμησις,Suid. Ἐπινέμεσις, Heſyc. diſtributio.
Ἐπινέμομαι,depaſcor,abſumo,Ariſtot.
Ἐπινέμω,attondeo, depaſco ſegetes luxuriãtes, in alieno paſco, ἐπινέμω τὰ βοσκήματα, Plat. de Leg. ¶ ἐπένειμε τραπέζῃ, Homer. partitus menſæ appoſuit.
Ἐπινενασμένος,oppletus, Ariſtoph.
Ἐπινεύω,μ.εύσω,π.innuo,conſentio, Iliad. ά, κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε,i. annuit. ἐπινεύω τὰ ψευδῆ, Demoſt. ¶ Tranſlatè propendeo Lucian. in Caucaſo, ἀπότομοι πέτραι πανταχόθεν ἠρέμα ἐπινενευκυῖαι,ſenſim pręcipites & decliues.
Ἐπινέφειν,obnubilare Gell. nubilare, Ariſtot.
Ἐπινεφρίδιον,pinguetudo circa renes, Suid.
Ἐπινέφελος,ου, & Ἐπινεφὴς, έος,ὁ καὶ ἡ, nubilus, nubibus tectus. ¶ Ἐπίνεφις, ἡ, quaſi obnubilatio, Ariſtot.
Ἐπινέω,neo, colligo, de Parcis, Lucian. ἐπινενησμένα ἐς ἅπαντας τὰ τῆς μοίρας. ¶ Item adnato, Ariſtot. ¶ Item inclino, ἐπινεῖ μᾶλλον, plus inclinatur, Theophr. l.5. c.6. hiſtor.
Ἐπινήιος χορευτὴς,in naui tripudiatio, Epigr.
Ἐπινὴς,infirmus: ἐπινὴς τοῖς θηρίοις χώρα, feris obnoxia, Theophr. l.8. c.6. de hiſtor. plant.
Ἐπίνηθον,fuſus vel fuſum, Poll. lib.2.
Ἐπινήφειν,ſobrium eſſe.
Ἐπινήχομαι,fluito,ſupernato, Dat. Aphrod.
Ἐπινήω,μ.ήσω,aggrego, congero, & ἐπινήομαι, Laſcari,cum Accuſ. Herodot. ἐπινήεσιν ἁμάξας φρυγάνων,aggerunt plauſtra ſarmentorũ.
Ἐπινίκιος,ου,ὁ, victorioſus Gell. triumphalis. ἐπινίκιον ἄγουσι τὴν ἑορτὴν, victoriæ monumẽtum feſtum diem agitant, Plut. in Romulo. ¶ Et pro epulo victoriæ cauſa dato, Lucian. καὶ ἐπινίκια ἠσθίοντο. Demoſth. τὰ ἐπινίκια θύειν. ¶ Item ἐπινίκια, præmia quæ ſtrenuo militi dantur, Poll. lib.6.
Ἐπινιπτὴρ ἢ μετανιπτρὶς κύλιξ, poculum quod poſt lotas manus conuiuis dantur, Poll.6.
Ἐπινίφω,niue opprimo, Theophr. 5. de Cauſ.
Ἐπινοέω,μ.ήσω,π.ηκα,cõminiſcor, animaduerto, deſtino, conſtituo. ἐπινοοῦμαί σοι, animum tibi intendo, Phalari. ἐπινοέω ποιῆσαι, Herodot. ¶ Ἐπινόημα,ατος,τὸ,cogitatio, conſideratio, Polluc. lib.2. ¶ Ἐπινοητικὸς, conſultus, ſolers, prudens.
Ἐπίνοια,ας,ἡ,opinio,conſilium,conceptus mentis, conſideratio. τέχνης ἐπίνοιαι, Ariſtot. artis excogitationes. ἐπίνοιαν ποιῆσαι, Poll. lib.1.
Ἐπινομία, quaſi commercium paſcuarium, ius ſimul paſcendi, Xenoph. 3. παιδ.
Ἐπινομὶς, pro ſtrena, Athen. lib.3. ¶ Item pars quædam triremis, Heſych.
Ἐπινομοθετεῖν,deinde ſancire, Plat. de Leg.
Ἐπίνομος,hæres.
Ἐπίνοσος,morbis obnoxius,ægrotus.
Ἐπινοτίζω,irroro,inſpergo.
Ἐπινυκτὶς, Celſ. lib.5. cap.8. peſsima puſtula. Vide Aëtiũ τετραβίβλ.4. Serm.2. cap.6. & Poll. lib.4. & Plin. li.22. cap.6. ¶ Heſych. hominis rei cuſtodia. ¶ Bud. commentariũ nocturnũ.
Ἐπινύπτω,irroro.
Ἐπινυστάζω,μ.άξω,π.αχα,dormio, inclino.
Ἐπινῶς, valdè, λίαν, Suid.
Ἐπινωτίδιον, Epigr. mãtica aut penula hyberna.
Ἐπινώτιος,ſupinus,humero impoſitus, à dorſo, Hom. ¶ Item ἐπινώτιοι, ſcapulæ.
Ἐπίξανθος,ου,fuluus,ſufflauus, leuiter flauus.
Ἐπιξενόομαι,hoſpitor,hoſpitaliter alloquor,hoſpitio coniungor. σοφοκλεῖ τὸν ἀσκληπιὸν ἐπιξενωθῆναι λόγος ἐστὶ, à Sophocle Æſculapium hoſpitio ſuſceptum fama eſt, Plut. in Numa. ¶ Ἐπιξενωθῆναι etiã peregrinari, in alienáque Rep. verſari, Poll. li.3. ¶ Sophocl. pro πορεύεσθαι, id eſt, ire.
Ἐπιξέω,rado,ſcalpo, Dat. Ariſtoph.
Ἐπίξηνον,ου,τὸ, vel ἐπίξηνος, ὁ, truncus in quo coqui ſecant carnes, Ariſtoph. in Acharn.
Ἐπιξηραίνω,exicco, aſsicco.
Ἐπιξηραντικὸς,οῦ,ὁ,deſiccans.
Ἐπιξιφίσαι,protentis enſibus ſaltare, Iliad. ζ.
Ἐπιξυνδέω,arctiùs alligo.
Ἐπίξυνος,ὁ καὶ ἡ,communis.
Ἐπιξύω,erado,ramentis diſtinguo, Arat.
Ἐπόγδοος,ſeſquioctauus, Plat. in Timæo.
Ἐπιόπτομαι,deligo,circunſpicio, Iliad. ά.
Ἐπιορκέω,μ.ήσω,π.ηκα,peiero, falſò deiero per.
Ἐπίορκος,periurus, Ariſtoph. ¶ Ἐπιόρκως, periurè. ¶ Ἐπιορκία,ας,ἡ,periurium, Suid.
Ἐπίουρος,ου,ὁ,cuſtos, Odyſſ. ó. ὑῶν ἐπίουρος. ¶ Aliquando, clauus ligneus. ¶ Item τὰ ἐπίουρα, Interpr. Homer impetus.
Ἐπιοῦσα,ης,ἡ, poſtera ac proximè ſequens, τῇ ἐπιούσῃ,ſubaudi ἡμέρᾳ,ſequente die. ¶ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἐστι, craſtino die nobis futurum eſt certamen, Herodot.
Ἐπιούσιος,ου,ὁ,craſtinus: Ἐπιούσιος ἄρτος, Matth. 6. Vet. Interpr. quotidianus: Hieronym. &

Eraſ. non diſplicet Craſtinus. Alii ſuperſubſtantialem verterunt. Th. Beza ait poſſe intelligi panem qui noſtris viribus ſuſtendandis ſufficiat: & ideo poſſe verti Panẽ cibariũ.

Ἐπιπάγχυ, omnino, penitus.

Ἐπίπαγος, ὁ, humor concretus, Dioſc. li. 1. c. 134.

Ἐπιπαιωνίζω, pæana cano, ἀλαλάζω.

Ἐπιπαίζω, deludo.

Ἐπίπαισμα, offenſio, erratum, πρόσκομμα.

Ἐπιπακτὶς, planta de qua Plin. li. 27. cap. 9. ex Dioſcorid. lib. 4. cap. 109.

Ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας, fores claudere, Poll. l. 10

Ἐπιπαλαμάομαι, aſtutè applaudo, Lucian.

Ἐπιπαμφαλάω, attonitus inſpicio.

Ἐπίπαν, in vniuerſum, in totum, Ariſtot.

Ἐπίπαξ, breuiter, ſummatim, συντόμως.

Ἐπίπαππος, proauus, Poll. lib. 3.

Ἐπιπαραγγέω, aceruo, inſuper exaggero, Thucyd.

Ἐπιπαρασκευάζω, μ. άσω, π. ακα, paro, Accuſat.

Ἐπιπάρειμι, adſum, accedo, ſuperuenio, Lucian. ἄλλου τινὸς αἰφνίδιον ἐπιπαρόντος.

Ἐπιπαρέξειμι, ſen ſim exeo & excedo Gaz.

Ἐπιπαρρησιάω, exhortor.

Ἐπιπάσσω, μ. άξω, ſpargo, inſpergo, ἐπιπάττω ἐπ' ὄξος, aceto aſpergo, Theophr. ¶ Ἐπίπαστος, inſperſus, Schol. Theocr. Idyll. ιά.

Ἐπιπάτωρ, ορος, ὁ, vitricus, Poll. lib. 3.

Ἐπιπαφλάζω, exæſtuo, inferueo, Nonn.

Ἐπίπεδαι, αἱ, figuræ quæ longitudinem & latitudinem, ſed non profunditatem habent.

Ἐπίπεδος, ου, ὁ καὶ ἡ, firmus, planus, latus, campeſtris, ἐπίπεδος οἶκος, domus ima & in ſolo poſita, Epigr. τὸ τῆς χώρας ἐπίπεδον, regionis ſeu loci ſuperficies, Plat. de Leg.

Ἐπιπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perſuaſus, obediens, ἐπιπειθὲς τῷ λόγῳ, obſequens rationi, Ariſtot.

Ἐπιπείθομαι, pareo, Sophocl. ¶ Item puto, credo, cum Infinit.

Ἐπιπείθω, μ. είσω, π. εικα, perſuadeo, Accuſ.

Ἐπιπελανίαι, liba, πόπανα.

Ἐπίπεμπτον, ἁπλοῦν, ſimplex.

Ἐπίπεμπτος, ου, ὁ, quintus, Leuitic. cap. 27.

Ἐπιπέμπω, immitto, relaxo, mitto inſuper, Plat. in Apolog. ἄλλον ὑμῖν ὁ θεὸς ἐπιπέμψῃ.

Ἐπιπεντάμοιρον, quintarium, Vitruu. lib. 3.

Ἐπιπερκνος, color leporinus, ſubniger, Xenoph.

Ἐπιπετάομαι, inuolo, aduolo. Ἐπιπέτομαι, idem.

Ἐπιπετρον, Hippocr. & Plin. planta eſt ex earũ genere quę etiam ſolo auulſæ, ſuſpenſæque tantùm diu durant.

Ἐπιπήγνυμι, congelo, condenſo Gazæ.

Ἐπιπηδάω, μ. ήσω, inſilio, inuado, Ariſtoph. ἐπεπήδησα γ' αὐτῷ κειμένῳ, inſilii in eum iacentem. ¶ Significat etiã cupidè accedo, Chryſoſtom. 1. Corinth.

Ἐπίπηχυ, eſt ſuperior pars cubiti, Poll. lib. 2.

Ἐπίπικρος, amaricans Gazæ ex Theophr.

Ἐπιπίνω, ſuperbibo Plin. poſtea bibo, Plat. 2. de Republ. ἐπιπίνοντες τοῦ οἴνου, vinum bibentes. ¶ Cũ Accuſ. Ariſtop. in Plut. ταύτην ἐπιπιών.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, ingruo. ἐπιπίπτοντες τοῖς ὑπτίοις εἰς τὰ ὀπίσω τῶν θηλειῶν, ſuperponentes ſupina tergo fœminarum, Ariſt. 3. Anim.

Ἐπιπιάζειν, inſpergere, pro ἐπιπάσσειν, Heſych.

Ἐπίπιστωσις, geminatum cauſæ firmamentum.

Ἔπιπλα, τὰ, ſupellectilia, res mobiles, Xenoph.

Ἐπίπλαον, ου, τὸ, ſupellex, & inſtrumentum.

Ἐπίπλασμα, τὸ, quod illinitur ſeu imponitur.

Ἐπίπλαστος, fucatus, fictus, ἐπίπλαστον δίκαιον.

Ἐπιπλατεῖς, leuiter lati & plani, Theophr.

Ἐπιπλάττω, inſpergo, illino, obſtruo, ἐπιπλάττει τὰ ὦτα, aures obſtruit, Ariſtot. in Probl.

Ἐπιπλατύνω, dilato, expando, Ariſtot. de mũd.

Ἐπίπλειος, refertus. ἐπιπλειόν ἐστι, latius patet, Ariſtot. Polit. Nazanz. ἐπιπλεῖον, diutius.

Ἐπιπλεῖον, vt plurimũ, cui opponitur ἐπ' ἔλαττον.

Ἐπιπλεῖστον, maximè, latiſsimè. ἐπιπλεῖστον ἐξέρχονται, longiſsimè progrediuntur, Thucyd.

Ἐπιπλείων, amplior, Ariſtot. de cælo.

Ἐπιπλέκω, implico, permiſceo, Gal. 20. Therap. Vnde ἐπιπεπλεγμένα προβλήματα, Hermog. argumenta ſeu cauſæ implexæ.

Ἐπιπλέον, copioſius, amplius. ἐπιπλέον διηγησάμενος, pluribus commemorans, Thucyd.

Ἐπιπλεος, plenus, refertus, Genit.

Ἐπιπλευρα, τὰ, ſuperior pars laterum, locus ad mammillas ſub alis, Heſych.

Ἐπίπλευσις, εως, ἡ, ingreſſus claſsis, Thucyd.

Ἐπιπλέω, Thucyd. & ἐπιπλώω, Herodot. ſupernauigo, naui vehor, inuado nauigãdo, Thucyd. ἐπέπλεον οὐδέτεροι ἀλλήλοις, neutri in alteros nauigarunt. ¶ Item innato, Aphrod. ἡ χολὴ ἐπιπλέουσα τῷ κύτει τῆς γαστρός.

Ἐπίπλεως, plenus, ἐπιπλέω ἢ ἑπτακόσια ἔτεα, ſeptingenti & amplius anni, Herodot.

Ἐπίπληξις, ιος, ἡ, increpatio, obiurgatio.

Ἐπιπληρόω, ῶ, impleo, τὰ πληρώματα ἀναπληροῦ.

Ἐπιπλήττω, μ. ήξω, increpo, caſtigo, plagam infero, Iſocra. πεπαυμένοις τῆς ὀργῆς ἐπιπλήττων, ira vacuos reprehendens. ¶ Demoſth. cum Accuſ. ¶ Ἐπιπλήττομαι, doleo, ingemo, in carmine aureo Pythag. Ἐπιπλήγδην, ſtrictim.

Ἐπιπλοκὰς, άδος, ἡ, amplexus, connexio.

Ἐπιπλοκὴ, implicatio Cicer. implexus Plin. nexus, familiaritas, & affinitas, Polyb.

Ἐπιπλόμενος, accedens, profectus, aduolutus, ſubſequens, Odyſſ. ξ. ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε.

Ἐπίπλοον, Iſæo, ſupellex, quæ auferri poteſt. ¶ Item ἐπίπλοιον, Athen. lib. 3. & Poll. lib. 2. omentum: Vnde ἐπιπλοκομίσης, pingui tentus omaſo Horat. vel vt Perſ. cui pinguis aqualiculus propenſo ſeſquipede extet. Hinc & ἐπιπλοκήλη, i. hernia, nomẽ habet, cùm omentum deſcẽdit in ſcrotum: Vide Celſ. l. 7. c. 18.

Ἐπίπλοος, & ἐπίπλους, ου, ὁ, adnauigatio, impreſſio nauis, incurſus claſsis, nauium ingreſſus, ἐπίπλουν ἐξαρτύω, apparo nauium expeditionem, Thucyd. Herodot. li. 1. ἐπίπλουν ποιεῖσθαι, adoriri, ire aduerſus. ¶ Item ἐπίπλοος, claſsiarius, vector, ἐπιβάτης, Arrian.

Ἐπιπνείω,& ἐπιπνέω,μ.εύσω,π.ευκα,inſpiro,Heſiod. in Theog. αὖραι ἐπιπνείουσι θαλάσσης. ¶ Ἐπιπνεῖν etiam pro viuere,Homer.

Ἐπίπνοια,inſtinctus,afflatúſque diuinus Cicer. Plat.in Cratyl.

Ἐπίπνευσις,εως,ὁ,afflatus, Plat.in Menone.

Ἐπιπόδα,retroſum,ceſsim.

Ἐπιπόδων,ſtando,pedibus innitendo,Ariſtot.

Ἐπιποθέω,deſidero,concupiſco,appeto,Lucian. θάρρει μόνον, καὶ φαιδρὸς ἴσθι, καὶ μηδὲν ἐπιπόθει τῶν κάτω. ¶ Ἐπιπόθησις, εως,ἡ, deſiderium, Corinth.¶Ἐπιπόθητος,deſideratus.

Ἐπιποθία,ἡ,dilectio,deſiderium,Rom.cap.15.

Ἐπιποιεῖν,attingere, Dat.Philoſt.in Epiſt.

Ἐπιποίητος,fictus,commentitius,Syneſ.

Ἐπίποκος,lanatus,ἐπίποκοι κριοὶ,4.Reg.3.

Ἐπιπολάζω,μ.άσω.π.ακα, fluito, aduauigo, ſupernato,redundo, appareo per ſumma, Lucian. πολλὴν ἤδη χρόνον ἐκ ἀπέβλεψα εἰς τὴν ἀττικὴν καὶ μάλιστα δὲ ὁ φιλοσοφία καὶ λόγων ἔρι-δες ἐπιπόλασαν αὐτῆς.¶ Item pro efferri & ferocire, Dionyſ.Halicarn.lib.11. ¶ Eſt etiam ex obſcuro emergo,Demoſth.3.Philipp.

Ἐπιπολαιόρριζος,ὁ καὶ ἡ,radices per ſumma tantùm agens, Theophr.hiſt.ſtirp.lib.1.cap.9.

Ἐπιπόλαιος,& ἐπιπολαῖος,ου,ὁ καὶ ἡ, in ſuperficie ſitus,per ſumma apparens,ſupernatans, ἐπιπόλαιον τραῦμα, vulnus quod eſt in ſuperficie,Lucian.ἐπιπόλαιον τοῦτο ψεῦδός ἐστι, hoc facie tenus & in aperto falſum eſt, Ariſtot. lib.3 Politic.ἐπιπόλαιος οἶκος, domus ſuperficiaria Vlp.ἐπιπόλαιος τὸν τρόπον, ſimplex, miniméque aſtutus,Suid.

Ἐπιπολαίως,per ſumma,leuiter,& in ſuperficie, ἐξ ἐπιπολῆς,Ioſeph. ¶ Ἐπιπολαῖς,idem.

Ἐπιπόλασις,εως,ἡ, ſuperlitio, innatātia Quint.

Ἐπιπολασμὸς,οῦ,ὁ laſciuia,redundantia.

Ἐπιπολαστικὸς,οῦ,ὁ,qui redundandi facultatem habet,redundans,ſuapte natura fluitans, Ariſtot. in Problemat.

Ἐπιπολαστικῶς,redundanter,Polyb.

Ἐπιπολεμέω,hoſtem ago,hoſtis ſum.

Ἐπιπολὴ,ῆς,ἡ, ſuperficies, ſummitas, Lucian. ¶ Item locus quidam Syracuſis, Plutarch. in Dione.

Ἐπιπολίδες,fibulæ muliebres,Heſych.

Ἐπιπολῆς,in ſuperficie,manifeſtè, in promptu, ἐπιπολῆς τοῦ δέρματος,in ſumma cute, Galen. ad Glauc. ¶ Ariſtoph.in Plut. τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι,ſuper vetulam ſunt ollæ.¶ ἐπιπολῆς εἶναι,pro liquere,apparere, Ariſtot.hiſtor. Anim.9.

Ἐπιπολλῶ,magno vel magni. Suid.

Ἐπίπολος,conſtanter manens.

Ἐπιπολὺ,magna ex parte,quod & ἐπὶ πολὺ,plerunque,multùm,longè,latè, Thucyd.ὡς ἐπιπολὺ,penè ſemper. Idem, ἐπιπολὺ τῆς θαλάσσης ἐπέχει,latè mare occupat.

Ἐπιπομπεύω,triumpho, Dat. Plut.in Cęſare.

Ἐπιπονέω,laboro,labores tolero.

Ἐπίπονος,ου,ὁ,laborioſus, operoſus, moleſtus, negotium exhibens, Plat.1.Politic. τὸ γῆρας μετρίως ἐστὶν ἐπίπονον,Cicer.de Seneсt.tolerabilem agunt ſenectutem.

Ἐπιποντία,Venus,ἀφροδίτη, Heſych.

Ἐπιπόνως,difficilimè,cùm labore, miſerè, Xen.

Ἐπιπορεύομαι,proficiſcor,accedo,percurro,propero. ¶ Cum Datiuo. ἐπιπορευόμενοι τοῖς ἀγροῖς, per agros proficiſcentes, Plutarch.in Lycurg. ¶ Cum Accuſat. τὴν οἰκουμένην ἐπιπορεύεται,terrarum orbem peragrat, Idem.

Ἐπιπόρπημα,precioſa fibula, Poll.lib.10.

Ἐπιπορφυρίζω,ad purpuram accedo.¶Ἐπιπόρφυρος,ου, accedens ad purpuram Gazæ.

Ἐπίποσον,aliquantulum.

Ἐπιποτίζω,μ.ίσω,π.ικα,potum do.

Ἐπιποτᾶσθαι τῷ ἀέρι, in aere volare, Dioſcorid.libr.5.cap.77.

Ἐπιπροσκω,addico.

Ἐπιπροστίθομαι,addo,inſuper facio.

Ἐπιπρέπει,decorum adiungit, conuenit.

Ἐπιπρέπεια,decorum,decentia,Ariſtot.

Ἐπιπρέπειαι στολαὶ,decentes veſtes,Suid.

Ἐπιπρεπὴς,decorus,conſpicuus,decens,Lucian.

Ἐπιπρέπω, deceo, conuenio, Lucian.de Polyphemo,ὅτι ὀφθαλμὸς ἐπιπρέπει τῷ μετώπῳ.

Ἐπιπρεσβεύομαι,legationem mitto.

Ἐπιπρηνὴς,έος,cernuus in præceps, in faciem.

Ἐπιπρίων,dētibus ſtridēs,τοὺς ὀδόντας πρίζων.

Ἐπιπρὸ,longo tractu,Apoll.lib.1.Argon.

Ἐπιπροβάλλω,ſuperiniicio,Plut.in Romulo.

Ἐπιπροϊάλλω, propono,promitto.

Ἐπιπροΐημι,mitto trans ſeu verſus,Odyſſ.ό.

Ἐπίπροικος,dotata,quæ cum dote locatur,Heſych.¶ Ἐπίπροιξ,quod doti additur.

Ἐπίπροσθεν,antè,coram, antea, ἐπίπροσθεν τούτου προΐστημι,huic præfero, Plat.in Legib.τὰ ἐπίπροσθεν αὐτῶν, quæ ſunt ipſis anteriora, quæ præcedunt,Idem.

Ἐπιπροσθέομαι,οῦμαι,obſcuror,tenebris obducor.

Ἐπιπροσθέω,ῶ,obiicio, obtendo, obſcuro, ἐπιπροσθεῖν τοῖς φωσὶν, obſtruere luminibus Cicer.Nazanz.οἷς ὁ ζόφος οὗτος ἐπιπροσθεῖ, lumen adimit & obumbrat. Philop. in Poſter. lib.1.ἡ σελήνη ἐπιπροσθεῖται ὑπὸ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἐπιπροσθούμενον ἐκλείπει,ἡ σελήνη ἄρα ἐκλείπει,oppoſitu terræ obſcuratur luna. ¶ Ἐπιπρόσθησις,& ἐπιπρόσθεσις,obtentus Virgil.11. Æneid. oppoſitus Cicer.obſcuratio,prætextus & obtentus, Themiſt. ἡ γὰρ σελήνη ἐκλιμπάνει διὰ τὴν ἐπιπρόσθησιν τῆς γῆς.

Ἐπιπρόσω,procul.

Ἐπιπροτέρωσε,vlterius, Apoll.2.

Ἐπίπταισμα,offenſio pedis,Ariſtoph.

Ἐπιπτάομαι,μ.ήσομαι,ſuperuolo,aduolo, Plat.2. νόμ. ἐπὶ πάντα τὰ λεγόμενα ἀεὶ ἐπιπτάμενοι.

Ἐπιπταρνυμαι,reuoco,detineo Heſych.

Ἐπιπτάω,μ.ήσω,π.ηκα,ſuperuolo,aduolo.¶Ἐπιπτῆναι,aduolaſſe,incidiſſe, Hom.¶ Ἐπιπτήσομαι,aduolabo,Lucian.in Cauc.

Ε'πίπτυγμα, τὸ, applicatum operculum medio applicaminis, ſic Gaza ex Ariſt.l.4.Anim.
Ε'πιπτύσσω, applico, cōplico, claudo. ἐπιπτύσσεται ἐπὶ τὸ τρῆμα, operit foramen, Ariſt.lib.1. Anim. ¶ Ε'πιπτύσσεσθαι, cooperiri.
Ε'πιπτυχὴ, & ἐπίπτυγμα, & ἐπίπτυξις, plicatura Plin. Lucian. περιβώνιον ἔχων ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακῶν ποικίλον, adſumentis vel aſſutis panniculis diſtinctum.
Ε'πίπυρρος τὸ σῶμα, rubidus, Ariſtot.
Ε'πιπωλέομαι, peruado, perambulo, luſtro, Hom. Iliad.Γ, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν.
Ε'πιπωματίζω, operculo tego, obſtruo, obturo, ἐπιπωματίζω τὸ πῦρ, Aphrod. in Probl.
Ε'πιπώρωσις, cæcitas, obſtinatio.
Ε'πιραβδοφορεῖν, virga inſtigare, Poll.lib.1.
Ε'πίρεγμα, deſiderium.
Ε'πιρέκω, accelero.
Ε'πιρεφὴς, έος, tectus, ἐστεγασμένος, Heſiod.
Ε'πίρικνος, ου, ὁ, contractus, curuus.
Ε'πιῤῥαίνω, aſpergo, inſpergo, inſtillo, Aphrod. Probl. ἐπιῤῥαίνειν τῷ πυρὶ βραχὺ τοῦ ὕδατος.
Ε'πιῤῥακτὸς θύρα, porta pendula & recidens Liu. Plut. πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον.
Ε'πίῤῥαμμα, ſubterueſtimentum.
Ε'πιῤῥαπίζω, taxo, refello, reprehendo, Herodot. ¶ Ε'πιῤῥαπίζειν τὸ πῦρ, obruere ignem.
Ε'πιῤῥάπισμος, murmur, Polyb.
Ε'πιῤῥάπτω, inſuo, aſſuo. ¶ Et metaphoricè claudo, confero, fero. ¶ Halicarn.lib.3. ἐπιῤῥάψας αὐτοῖς τὴν ἵππον, dirigens equam in eos.
Ε'πιῤῥάσσω, Actiuè & Paſſiuè, illidor, impingor, incūbo, irruo, Diodor. οὗτοι μὲν οὖν μετὰ βίας πολλῆς ἐπιῤῥάξαντες τοῖς πολεμίοις.
Ε'πιῤῥαψῳδέω, decanto, Philoni.
Ε'πιῤῥέζω, ſacrifico, ἐπιῤῥέξει, ſacrificabit, Epigr.
Ε'πιῤῥεῖσθαι, influere, confluere.
Ε'πιῤῥεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, propenſus, procliuis, ἐπιῤῥεπὴς εἰς τὰ ἀφροδίσια, Athen. ¶ Accipitur & pro felici & ſuccedente, Polyb. ¶ Ε'πιῤῥέπεια, Chryſoſt. propenſio & pronitas Senecæ.
Ε'πιῤῥέπω, inclino, vergere facio, Accuſ. ἐπιῤῥέπειν τὸ τάλαντον, appendere libram, Theog.
Ε'πιῤῥέω, μ. εύσω, π. ευκα, affluo, dilabor, influo, inſtillo, ἐπιῤῥεῖν τῷ μέρει, Ariſtot. in Probl. ἐπιῤῥεῖν κατὰ τὴν ῥίζαν. Idem, ἀπὸ τῆς συκῆς ἀεὶ ἐπιῤῥεῖ. ¶ Item cum Accuſ. Iliad. β, ἀλλὰ τέμνν καθύπερθεν ἐπιῤῥέει, ἠΰτ' ἔλαιον, i. fluit ſuper ipſum.
Ε'πιῤῥήγνυμι, violenter inuado, inſilio.
Ε'πιῤῥήδην, apertè, manifeſtè, 2. Argon.
Ε'πίῤῥημα, ατος, τὸ, aduerbium: Vide Apoll. ¶ Itē comœdiæ pars, in qua chorus ad ſpectatores reſpiciens vtilia quædam ſuadet, aut improbos reprehēdit ac notat, Ariſtoph. Cōm. in Neb. & Ranis. ¶ Itē geſtamen Comicorū ex tæniis & vittis, Poll.lib.7.
Ε'πιῤῥηματικὸς, οῦ, ὁ, aduerbialis.
Ε'πιῤῥησις, ιος, ἡ, vituperatio, accuſatio.
Ε'πιῤῥηττόμενα, prominentes duritiæ Ruell.
Ε'πιῤῥητορεύειν, oratoriè dicere, Athen.
Ε'πίῤῥητος, ου, ὁ καὶ ἡ, infamis, famoſus, Xenoph.
Ε'πιῤῥίζιον, ου, radix parua quæ adnaſcitur, capillamentum, adnaſcens exigua radix.
Ε'πίῤῥινος, ου, ὁ καὶ ἡ, iuſto naſo præditus, Lucian.
Ε'πιῤῥίπτω, & ἐπιῤῥιπτέω, inſilio, iniicio. ἐπέῤῥιψε χεῖρα, manum porrexit, Epigr.
Ε'πιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, influxus, fluxus, τῆς τροφῆς ἐπιῤῥοὴ, Theophr. ¶ Dicitur & ἐπίῤῥοια, vt ὑδάτων ἐπίῤῥοια, Heſych.
Ε'πιῤῥοθεῖν, applaudere, perſtrepere, Eurip.
Ε'πιῤῥόθητος, vituperandus.
Ε'πίῤῥοθος, ὁ καὶ ἡ, adiutor, ἐπίκουρος, auxiliaris.
Ε'πιῤῥοίζειν, vrgere, hortari, ἐπιπέζειν, ἐπισείειν.
Ε'πιῤῥοφάω, & Ε'πιῤῥοφέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſorbeo.
Ε'πιῤῥυγχὶς, roſtri curuitas in auibus rapacibus quibus adunci vngues ſunt.
Ε'πιῤῥύζειν, incitare canes, Ariſtoph. in Veſp.
Ε'πιῤῥυὴς, έντος, diſtillans, confluens, affluens.
Ε'πιῤῥυθμίζω, formo, diſpono, apto, concinno.
Ε'πίῤῥυσις, acceſsio, additio, προσθήκη.
Ε'πίῤῥυτος, ὁ καὶ ἡ, irrigatus, irriguus, Galen.2.ad Glauc. ¶ Dicitur & is qui influit humor & infunditur, Plat. in Tim. ἐπίῤῥυτον σῶμα καὶ ἀπόῤῥυτον, Cic. corp[9] influēs vocat & efflués.
Ε'πιῤῥύω, inſtillo.
Ε'πιῤῥώννυμαι, inualeo, Halicarn.
Ε'πιῤῥώννυμι, confirmo, impello, Plut. ἐπιῤῥώσας σε πρὸς πόλεμον. ¶ Ε'πίῤῥωσις, confirmatio.
Ε'πίσαγμα, ατος, τὸ, centones qui ſupponuntur clitellis, & ipſe clitellæ: ſarcina quæ præter legitimum onus imponitur.
Ε'πισάζω, complano, adæquo, inculco, Accuſ. Ariſtot. ¶ Ε'πισάξαι, inſternere equum, Xen.
Ε'πίσακτον, alienum, ἀλλότριον.
Ε'πισαλεύω, concutior, aberro, Philoſtr.
Ε'πίσαλος, inſtabilis, ἀβέβαιος, ἀμετάπτωτος.
Ε'πίσαξις, aggeſtus Tacit. ἐπίσαξις τῆς γῆς, Theophr. terræ accumulatio Plin.
Ε'πισαπρὸς, putreſcens, rancidus.
Ε'πίσας, æqualiter, equabiliter Cicer.
Ε'πισάττω, & Ε'πισάζω, μ. ξω, inſterno, clitellas impono iumētis, onera inculco Cęſari. Xen. ἐπέσαξε ἐπὶ τὰς ζωὰς τῶν καμήλων πάσας ἀσκοὺς καμήλων. 2. Reg.c.19. ἐπίσαξόν μοι τὴν ὄνον, ſterne mihi aſinam.
Ε'πίσειον, vel ἐπίσιον, ου, τὸ, pubes, Poll.lib.2.
Ε'πίσειστος, ita dicebatur perſona ſcenica, Poll.
Ε'πισείρω, traho. Ε'πισειχθὴς, debitor.
Ε'πισείω, μ. είσω, π. εικα, quatio, concutio, intendo, iniicio, Ioſeph.lib.9. παρεκάλουν μὴ χαλεπώτερον ἐπισεῖσαι αὐτοῖς τὸν κίνδυνον, i. ἐπενεγκεῖν. Plut. οὐ πέρσας ἐπισείων, δῆμον συνέπεισε Θεμιστοκλῆς, non prætendens Perſas, &c.
Ε'πισείων, puppis pars, Poll lib.1.
Ε'πισέλινα, τὰ, placētæ lunatę, πόπανα μηνοειδῆ.
Ε'πισεσυρμένος, laſciuus.
Ε'πισεύας, incitans, hortatus, Odyſſ.ξ.
Ε'πισεύομαι, ſequor, aggredior, cum feſtinatione irruo, & vehementer cupio, Odyſſ.ν, νῆ' ἄρ' ἐπεσσεύοντο, ad nauem ruebant.

Ἐπίσιγμα, irritatio & immiſsio canum.

Ἐπισημαίνομαι, acclamo populariter & applaudo, Æſchin. ἐν τῷ περὶ παραπρεσβ. ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον καὶ δεδεγμένον τὰ παρ᾽ ἐμοῦ λόγους, ἀμφοτέρων ἔφη θαυμάζειν, populum admurmurantem & probantem. ¶ Item ſubſcribo, approbo, obſigno, Demoſthen. περὶ στεφ. ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπισημαίνεσθε δικαίως. ¶ Significat etiam inſignire & honeſtare aliquo decore, vt imperator donans milites decore militię, Ariſtotel. 2. Oecon. ἔφη δεῖν εἰς ἀμισθὸν ἐλθόντας ἐπισημῆναι, donatiuum accipere. ¶ Ἐπισημαίνεσθαι, etiam pro quancunque ſignificationem dare, Ariſtot. Polit. 5.

Ἐπισημαίνω, μ. ανῶ, annoto, ſignifico, inſignio, illuſtro, obſeruo, indico, Ariſtot. 1. de gener. Animal. θήλεσι τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει. Plutarch. in Demetrio, ἐπισημαίνει δὲ τοῖς πλείστοις τὸ θεῖον, i. portendit. ¶ Pro ſpecto & pertineo, Nazanz. οὐδὲν τῷ κοινῷ τοῦτο ἐπισημαίνει.

Ἐπισημασία, ας, ἡ, nota, geſtuum ſignificatio, deſignatio, ἐπισημασίαι τῶν ἀστέρων, ſiderum prædictiones, Proclo. ¶ Eſt etiam ἐπισημασία, initium acceſsionis febris, Dioſcorid. de Agarico, λύει δὲ καὶ ῥίγος πρὸ τῆς ἐπισημασίας διδόμενον, ante aduentantem febrem.

Ἐπισημειόω, adnoto, ἐπισημειωσάμενοι κρότῳ τὸ ἔθος, plauſu morem approbantes, Plutarc. in Apophth. Hinc ἐπισημείωσις, adnotatio.

Ἐπίσημον, ου, τὸ, vmbilicus clypei, nota, ſignum, macula, inſigne, πρὸς ἀσπίδος ἐπίσημον, Ariſti.

Ἐπίσημος, ου, ὁ, inſignis, inſignitus, nota diſtinctus. ἐπίσημος χρυσὸς, aurum ſignatũ, Thuc.

Ἐπισήμως, inſigniter, inſignitè, Polyb in Epit.

Ἐπίσης, æqualiter, ἐπίσης ἐμοὶ, Xenoph.

Ἐπίσθιον, σκέπασμα περὶ τὸν τράχηλον, Heſych. focale Latinis.

Ἐπισίζειν, & Heſych. ἐπισιττεῖν, canes inſtigare & immittere in feram, Ariſtoph. in Veſp.

Ἐπισινὴς, noxius, Theophr. de cauſ. lib. 4. ca. 11.

Ἐπίσιον, τὸ, aqualiculus, muliebre pudendum.

Ἐπίσισον, τὸ, canum in venatione incitamentũ.

Ἐπισίτια, τὰ, cibaria, commeatus.

Ἐπισιτιάζω, viaticor Plaut. viaticum ſumo.

Ἐπισιτίζομαι, μ. ίσομαι, victum paro, comedo, ἐπισιτισάμενοι τὸ ἄριστον, prandium mercati, Valla ex Thuc. Interpr. Græco, λαμβάνοντες.

Ἐπισίτιος, ου, ὁ, & Ἐπίσιτος, alicui cohabitans victus tantùm gratia, Athen. lib. 5.

Ἐπισιτισμὸς, οῦ, ὁ, commeatus, viaticum, cibarium, Demoſth. περὶ στεφ. ἔχοντες ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τετταράκοντα, habentes cibum dierum quadraginta.

Ἐπισίφλιον, turpe, αἰσχρὸν, μωμητὸν, Heſych.

Ἐπισκάζω πόδεσσι, claudico, titubo, Apollon.

Ἐπισκαλμὶς, ἡ, tabella ſub ſcalmo, Poll. lib. 1.

Ἐπισκάπτω, infodio, in Epigram. Græcis.

Ἐπισκεδάννυμι, inſpergo.

Ἐπισκέλισις, dicitur in re equeſtri prima equi incœptio ad greſſus glomerandos, Poll. li. 1.

Ἐπισκεπὴς, locus opacus, vel contectus & à vento remotus, Ariſtot. de hiſtor. Anim.

Ἐπισκέπτομαι, μ. έψομαι, π. έμμαι, viſito, inuiſo, conſidero, obſeruo, Sophocl. νῦν μ᾽ ἐπίσκεψαι μολὼν, me nunc aſpice. ¶ Ἐπισκεμμένος, cogitabundus, Xenoph. ¶ Ἐπισκέπτεσθαι etiam eſt cenſum agere vel habere, cenſeri, recenſere, Num. cap. 1. σὺ καὶ Ἀαρὼν ἐπισκέψασθε αὐτούς. Hinc ἐπίσκεψις, cenſus, recẽſio, Ibidẽ, αὕτη ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἣν ἐπεσκέψατο μωϋσῆς.

Ἐπισκέπτω, conſidero, aſpicio.

Ἐπισκέπω, tego, in Epigram.

Ἐπισκευάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, reparo, οὔτ᾽ ἂν καινὴν ἐξ ἀρχῆς τις ποιῇ πόλιν οὔτ᾽ ἂν παλαιὰν διεφθαρμένην ἐπισκευάζηται, Plat. νόμ.

Ἐπισκευάζω, μ. άσω, π. ακα, reconcinno, inſtauro, reparo, reſarcio, Lucian. καὶ δίκην δώσειν ἐπειδὰν τὸν κεραυνὸν ἐπισκευάσω. Demoſth. τὰς ὁδοὺς ἐπισκευάζομεν. ¶ Item inſterno, clitellas impono iumentis, onera ſuperpono, Ariſtot. 2. Oecon. εἶτ᾽ ἐπισκευάσας τὰς ἡμιόνους, &c. ¶ Ἐπισκευαστὴς, οῦ, ὁ, interpolator. ¶ Ἐπισκευαστὸς, inſtauratit[9], rediuiuus, Plat. Pol.

Ἐπισκευὴ, ſtructura, apparatus, ſupellex, refectio, inſtauratio, Demoſth. γενόμενος ἐπιμελητὴς τῆς τειχῶν ἐπισκευῆς, cùm præfectus eſſem muris reparandis.

Ἐπίσκεψις, ιος, ἡ, cenſus, recenſio. ¶ Item conſideratio, inſpectio, cognitio, perpenſio.

Ἐπίσκηνος, ſub pellibus in tentoriíſque habitans, Sophocl. ¶ Ἐπισκήνιον, ου, τὸ, ſuperior ſcenæ pars, Vitruu. lib. 5. cap. 8. & lib. 7. cap. 5.

Ἐπισκηνόω, inhabito, 2. Corinth. 12.

Ἐπισκήπτομαι, accuſo, inſimulo. ἐπισκήπτεσθαι τῆς μαρτυρίαις, teſtimonii falſi accuſare, Demoſth. κατ᾽ ἀνθρώπου ἐπισκήπτεσθαι μάρτυρσι, teſtimoniis hominum niti, apud Eundem πρὸς φορμίωνα. ¶ Aliquando etiam aggrauo, indicium facio, indico, Etymol. ¶ Item obteſtor obſecróque apud Lucian. ¶ Item impero, committo.

Ἐπισκήπτω, μ. ήψω, π. ηφα, accuſo, reprehenho, refello, Plat. πάντως γὰρ οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ, nemo ei contradixerit. Ἐπισκήπτω, iubeo, ſtatuo, impero, Sophocl. in Aiace, ὑμῖν τε κοινῇ ταῦτ᾽ ἐπισκήπτω χρέος, iniungo, mando. πόλλ᾽ ἐπισκήπτων μολεῖν, frequenter mandans venire, Eurip. ἐπισκήπτων διὰ γραμμάτων, per literas mandans, Plutarch. in Themiſt. ¶ Item occaſionem ſeu prætextum capio, cauſor. ¶ Item cum religione quadam dico, & velut iuramento confirmo, Lyſias κατ᾽ Ἀγοράτου, ἀποθνήσκοντες γὰρ ὑμῖν ἐπέσκηψαν, cum imprecatione mandarunt. ¶ Item incumbo, inclino, procumbo. ἐπισκήψω με ἐν κέδροις, Euripid. in cedris me proſternam. ἐπισκήπτω ἐκπρᾶξαι πρὸς αἰγεσταίων φόνων, incumbo ad vltionem necis Doris de Ægeſtanis exigẽdæ, Herodot.

Ἐπίσκηψις, elogium morientis, Nazanz. ¶ Item iudicium & actio in falſos teſtes, Suid.

Ἐπισκιάζω, μ. άσω, inumbro, obũbro, Dat. Luc. 1. & Accuſ. Matth. 17. ¶ Ἐπισκιάω, idem.
Ἐπισκιασμὸς, adumbratio, κάλυμμα.
Ἐπίσκιος, ου, ὁ, vmbroſus, vmbratilis, tectus.
Ἐπισκιρτάω, petulãter inſulto, ĩmoderatè lętor.
Ἐπίσκληρος, durus.
Ἐπισκοσμέω, exorno.
Ἐπισκοπεῖον, ſtatio epiſcopi & tabernaculum.
Ἐπισκοπεύω, gero epiſcopatum, Areopag.
Ἐπισκοπέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ἐπισκοποῦμαι, conſidero, inſpicio, inuiſo, vt medicus ægrotum, Lucian. ἐπεσκόπει δέ με καὶ ἐθεράπευεν. ¶ Eſt recenſere, inſpicere, Xen. σὺ δὲ πρέσω ἀποικοῦντας πρὸς πέμπει ἐπισκοπεῖν, Liuius, placuit mitti legatos in Hiſpaniam ad res ſociorum inſpiciendas, Galen. lib. 2. ad Glauc. ἐπισκοπῶν πρὸς τὰ δύω, ad duo reſpiciens. ¶ Pro attendo, Iſocrat. ὃ ἂν μέλλῃς λέγειν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ, quicquid dicturus es, id prius animo tecum verſes.
Ἐπισκοπὴ, inſpectio, cuſtodia, præfectura, Act. 1.
Ἐπίσκοπος, ου, ὁ, ſpeculator, obſeruator, inſpector, explorator, θεοὶ χρηστῶν ἐπίσκοποι, καὶ πονηρῶν ἔργων, Plutarch. in Camillo. ¶ Fuit & magiſtratus Atticus ἐπίσκοπος, prætor qui mittebatur ad ius dicendum in ea oppida quæ ſub imperio & ditione erant Athenienſi, Ariſtoph. in Auib. ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχών. ¶ Capitur etiam Adiectiué. ¶ ἐπίσκοπα τοξεύω, ad deſtinatũ emitto ſagittas, Suid. ¶ ἐπισκόπως ἀκοντίζειν, Alcidamæ.
Ἐπισκοτέω, μ. ήσω, π. ηκα, adumbro, obtenebro, Dat. Dioſcorid. lib. 2. cap. 7. πάντα ταῖς κόραις ἐπισκοτοῦντα, quæ oculis officiunt. ¶ Cum Accuſat. τὰ τὰς κόρας ἐπισκοτοῦντα, quæ pupillis oculorum officiunt, Eidem, li. 2. ca. 107.
Ἐπισκότησις, εως, ἡ, caligo, obſcuratio Cicer.
Ἐπισκύζομαι, iraſcor, Ariſtoph. Comment.
Ἐπισκυθίζεσθαι, intemperantiùs bibere: à Scythis multibibis & merobibis, Athen. lib. 10.
Ἐπισκυθρωπάζω, frontem contraho.
Ἐπισκύνιον, ου, τὸ, pellis ſupercilii quæ flectitur, ſupercilii prominẽtia ſeu ſupercilium ipſum. Ariſtoph. δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων.
Ἐπίσκυρος, ου, ὁ, ludi nomen, in quo ſphæra vtebantur, Poll. lib. 9.
Ἐπισκῶποι, naues actuariæ.
Ἐπισκώπτω, irrideo, iocor, cauillor, exprobro, ἐπισκώπτω σε, tibi obtrecto, Xenoph. ¶ Cum Præpoſitione, Plutarch. in Lycurgo, εἰς ὃ ἐπισκῶψαι δοκεῖ μετὰ παιδιᾶς, ad quod cauillari facetè viſus eſt.
Ἐπισμαραγέω, inſono, inſtrepo.
Ἐπισμήχω, abſtergo.
Ἐπισμίγνυσθαι πρὸς ἀλλήλοις, commerciũ habere.
Ἐπισμυγερὸς, ἐπίπονος, miſer, triſtis, Heſiod.
Ἐπισμυγέρως, cum ſua pernicie.
Ἐπισοβεῖν, incedere.
Ἐπίσος, ου, ὁ, æqualis.
Ἐπισπαίρω, ſubſulto, veluti ab animi deliquio palpitabunbus. Ἐπισπάζομαι, amplector.
Ἐπίσπασις, attractio, Aphrod. lib. 2. Probl.
Ἐπισπαστὴρ, ῆρος, pro fune piſcatorio, Epigr.
Ἐπισπαστῆρες, cardines oſtiorum, Herodot.
Ἐπισπαστικὸς, οῦ, ὁ, extrahens, Celſ. lib. 5. cap. 18.
Ἐπισπαστὸς, οῦ, ὁ, accerſitus, αὐθαίρετος, Odyſſ. ζ. Ἦ τάχα ἦρος ἄγεις ἐπισπαστὸν κακὸν ἕξει. ¶ ἐπισπαστοὶ βρόχοι, adducti laquei, id eſt, extenti & attracti, Euripid.
Ἐπίσπαστρος, laqueus, βρόχος, ῥόπτρον τῆς θύρας.
Ἐπίσπαστρον, τὸ, Exod. cap. 26 tentorium: Num. cap. 4. velum. ¶ Ἐπίσπαστρα Diod. Sic funes quibus aliquid trahitur, vt Vitru. dixit tractoria organa. ¶ Poll. de foribus loquẽs, κλεῖθρα, ἐπίσπαστρον, ῥόπτρον. ¶ Heſych. βρόχον exponit, i. laqueum.
Ἐπισπάομαι, ῶμαι, & Ἐπισπάω, ῶ, μ. άσω, π. ακα, attraho, adduco, intendo, extraho, euoco, cõtraho, reuello, allicio, Ariſtot. de mundo, μίαν μήρινθον ἐπισπασάμενοι, funiculum vnum adducentes & trahentes, Sophocl. in Aiace, πέποιθα τοῦτ᾽ ἐπισπάσειν κλέος, ſpero me id gloriæ aſſecuturum eſſe. ἐπισπώμενοι τοῖς ἱππεῦσι, aſſequentes equites, Plutarch. in Othone. ¶ ἐπισπώμενος ἐς Ἀθήνας, Athenas profectus, Herodot. ¶ ἐπισπώμενος, inſequens, comitatus, Thucyd. ¶ Lucian. ἐπισπᾶν pro exhaurire, i. ebibere, vſurpauit.
Ἐπισπεῖν, inſequi, ἐπισπεῖν πότμον, Odyſſ. ξ.
Ἐπισπείρειν, propriè eſt ſemen non nudum ſolo committere, ſed intra aliquid conditum deponere, inſeminare Gell. Theophr. de cauſ. libr. 2. cap. 33. ¶ Eſt etiam reſeminare Ouid. vel referere Plin. ſementem ſationémque iterare, Theophr. li. 7. de cauſ. cap. 1. ¶ Ἐπισπορὰ & ἐπισπορία, iterata ſatio, vel ſemẽtis iteratio, Heſiod. ἔργων 2.
Ἐπισπένδομαι, fœdus ineo, libo, Plut. in Romul.
Ἐπισπένδω, μ. είσω, idem.
Ἐπίσπεισις, εως, ἡ, libamen.
Ἐπισπερχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, feſtinus, ſedulus, Ariſtot.
Ἐπισπέρχω, perſeuero, excito, inſtigo, Thuc. l. 9.
Ἐπισπερχῶς, aſsiduè, μετὰ σπουδῆς.
Ἐπισπεύδω, feſtino, maturo, feſtinare facio, ἐπισπεύδω τὸ δρᾶν, Sophoc. ἐπισπεύδων τοῖς ἱεροῖσι, in faciendis ſacris occupatus, Herodot. ¶ ἐπισπεύδω σοὶ, te iuuo, Plat. de Legib.
Ἐπισπλαγχνίζομαι, miſereor.
Ἐπίσπομαι, ſequor, ἐπακολουθῶ, Dat. Odyſſ. ξ.
Ἐπισπονδὴ, ῆς, ἡ, fœdus.
Ἐπισπουδάζω, feſtino, incito, inſtigo.
Ἐπισπουδαστὴς, οῦ, ὁ, accelerator.
Ἐπισσεύω, incito, Iliad. β, ἐπεσσεύοντο δὲ λαοὶ, i. ruebant. ¶ Ἐπίσσυτος, impetuoſus, ἐπίσσυτος φρένας, mentem concutiens, Euripid.
Ἐπίσσωτρον, τὸ, rotæ circunferentia, Iliad. ε.
Ἐπισταγμὸς, οῦ, ὁ, inſtillatio, deſtillatio.
Ἐπισταδὸν, conſtanter, peritè, ſcitè, Odyſſ. ν.
Ἐπιστάζω, μ. άξω, π. αχα, inſtillo, Dioſc. lib. 1.
Ἐπισταθέντες ὄχθοις, Eurip. collibus inſiſtentes.

Ἐπισταθ-

τοπη | οις βελόμασι reas, si sequaris stra.

Ἐπισταθμία, ας, ἡ, diuerſorium Cic. epiſt. ad Atticum lib. 13. ¶ Ἐπίσταθμα, τὰ, manſiones, ſtatiua, Poll. lib. 4. ¶ Ἐπισταθμεύω, ſtabulor, diuerſor, ſtatiua habeo, Plut. in Anton. ¶ Ἐπισταθμεύομαι, iudico, ſuſpicor, domū recipio.
Ἐπίσταθμος, ου, ὁ, manſionarius deſignator, præfectus hoſpitiorum. ¶ Item ponderator.
Ἐπισταλάζ στῆθος, irrigat pectus, in Epigr.
Ἐσταλεὶς, tractus, Dioſcorid.
Ἐπίσταλμα, ατος, τὸ, mandatum per epiſtolam.
Ἐπισταλτικὸς, ſcribendis epiſtolis operam dans.
Ἐπίσταμαι, μ. στήσομαι, ſcio. Cū Infinit. Ariſt. πλ. ἠπίστατο γεαὸς καπεφόσης τὰ φόδια κατεσθίειν. ¶ Et Cum Genit. Iliad. β, ἐπιστάμενοι πολέμοιο. ¶ Cum Accuſ. Iſocrat. τὸν τρόπον αὐτῶν ἐπιστήσῃ, eorum mores cognoſces. ¶ Cum Particip. ἐπίσταμαι ἔχων, ſcio me habere, Plutarc. in Themiſt. ¶ Ariſtoph. abſolutè, ἐπιστάμενος ἀνὴρ, vir prudens, ſapiens: vel ſtans in ſummo, ſuperſtans. ¶ Ἐπισταμένως, ſcitè, doctè, pulchrè, Heſiod.
Ἐπιστασία, ας, ἡ, & Ἐπίστασις, inſpectio, animaduerſio, attentio, cura, adminiſtratio principatus, Polyb. lib. 2. μετ᾽ ἐπιστασίας θεωρητέον, diligenter animaduertenda ſunt. Xenoph. ἐπιτρέπειν ἔργων ἐπίστασιν, operum curationem demandare.
Ἐπιστάσιος Ζεὺς, Plutarch. ſtator Iupiter.
Ἐπίστασις, ἡ, animaduerſio, meditatio & conſideratio, Polyb. διόπερ οὐ τῆς τυχούσης ἐπιστάσεως προσδεῖται, quapropter non mediocri animi intentione opus eſt. ¶ Item cohibitio & coërctio, obſtantia Vitru. Sophocl. in Antig. πολλὰς γὰρ ἔχων φροντίδων ἐπιστάσεις, curarū obſtacula. ¶ Item inſultus, impetus, Theophr. lib. 2. de cauſ. plant. cap. 11. de arboribus, ὄζους ἐμποιεῖ διὰ τὴν ἐπίστασιν, nodos faciunt propter inſultum validámque impreſsionē. Polyb. imitatio. ὁ δὲ Ἀσδρούβας πέφυκεν ἡμῖν ἄξιος ἐπιστάσεως εἶναι καὶ ζήλου. ¶ Item incœptio & aggreſsio, ἐπίστασις ἔργων, Xenoph. ἐπίστασις τῶν πολλῶν, i. προέστασις, præfectio, Chryſ.
Ἐπιστατεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & Ἐπιστατέω, μ. ήσω, π. ηκα, præſum. Dat. Plut. in Pericle. ἐπεστάτει πᾶσι τοῖς τεχνίταις, præerat cunctis artificibus. ¶ Item Genit. Xenoph. 2 ἀπομν. ἔργων ἐπιστατοῦντα, operibus præfectū. ¶ Cum Accuſ. ἐπιστατοῦντος τοῦτο περικλέους, Plutarch. duce & authore Pericle.
Ἐπιστατὴρ, roſtrū nauis, τὸ στόμα τῆς νεὼς, Heſyc.
Ἐπιστάτης, præfectus, præſes, rector, Sophocl. in Aiace, αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις, cum ipſis ouilium magiſtris, ſiue paſtoribus. ¶ Ἐπιστάται etiam dicuntur ἐπιτεταγμένοι, ſubſtites, Poll. lib. 8. ¶ Quid ἐπιστάτη ſit Fœmin. gener. Vide Interpr. Ariſtoph. in Ranis: Aliis lignū eſt prælongum & impactum ex quo vtenſilia & coquinaria vaſa ſuſpenduntur. Suid. tamē habet, ὁ ἐπιστάτης.
Ἐπιστάτις, ἡ, ἀρχηγέτις, præſes, Suid.
Ἐπιστείχω, inambulo, ingredior.
Ἐπιστέλλω, μ. ελῶ, π. αλκα, per literas ſignifico, ſcribo, ἐπιστέλλειν ἐπιστολὰς, Demoſth. ἐπιστείλαντες ἀπέστειλαν, cum mandatis miſerunt, Thucydid. Plat. in Epiſt. ἐπιστέλλετε δὲ καὶ ὅ, τι πέπρακται ὑμῖν, ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ſcribite quid à vobis geſtum ſit, aut quid geratis.
Ἐπιστενάχω, μ. άσω, π. ακα, gemo, ſuſpiro, Homer.
Ἐπιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, coronatus, & per metaphoram plenus, Iliad. θ, πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο: ita enim vina coronabant & cōplebant pocula, boni augurii cauſa, Suid.
Ἐπιστέφω, μ. έψω, π. εφα, corono, Iliad. ά, κρατῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, Virg. *& vina coronant.*
Ἐπιστήματα, adhortationes, ἐπικελεύματα, Soph.
Ἐπιστήματα, τὰ, columnæ, quæ erigi defunctis ſolebant, ſepulchrales ſtelæ, Suid.
Ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia, ἐπιστήμη ναυτική, Plat. νόμ.
Ἐπίστημι, immineo, perficio, inſideo, inſto.
Ἐπίστημος, & Ἐπιστήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſciens, peritus, ἐπιστήμων εἰμὶ τὰ προσήκοντα τῇ ἐμῇ ὁπλήσει, Xenoph. ¶ Ἐπιστημονικὸς, οῦ, ὁ, q. ſcientificus, ſeu cuiuſque ſcientiæ proprius & efficiens, Ariſtot. in princip. Topic. ¶ Ἐπιστημονικῶς, peritè, ſcitè, Nazanz. ¶ Ἐπιστημόνως, ſcitè, Ariſtides. ¶ Ἐπιστημοσύνη, ἡ, peritia, ſcientia.
Ἐπιστηρίζομαι, adnitor, innitor, Dat. Lucian.
Ἐπιστηρίζω, μ. ίξω, denuò confirmo, corroboro.
Ἐπιστητὸς, ſub ſcientiā cadens, Ariſtot. in Poſter.
Ἐπιστίζω, maculis vario, notis compungo.
Ἐπιστίλβω, fulgeo, Lucian.
Ἐπίστιον, ου, τὸ, Ionicè pro ἐφέστιον, Odyſſ. ζ. nauale. ¶ Didym. ἐποίκιον, σκηνὴ, νεώριον, ἢ σκάφος παρὰ τὸ ἱστίον. ¶ Refertur etiā ad bellum, éſtq; militare domiciliū, familia equitū, Herodot.
Ἐπίστιος, domeſticus, hoſpitalis, Herodot.
Ἐπιστιχάομαι, accedo, eo, Nonn.
Ἐπιστοβεῖν, calumniari, Etym.
Ἐπιστοιβάζω, μ. άσω, infero, cumulo, conſtruo.
Ἐπιστολάδην, ornatè, ordinatè, Heſiod.
Ἐπιστολεὺς, έος, ὁ, tabellarius, γραμματοφόρος. ¶ Item præfectus claſsis, Pollux.
Ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola, iuſſum, mādatum, Soph.
Ἐπιστολιαφόρος, tabellarius, Xenoph. 6. ἑλλην.
Ἐπιστολικὸς χαρακτὴρ, epiſtolaris ſtyl⁹, A. Tyan.
Ἐπιστολιμαίους δυνάμεις, Dem. copiæ epiſtolares.
Ἐπιστόλιον, ου, τὸ, epiſtolium Catullo.
Ἐπιστολοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, epiſtolæ ſimilis, Bud.
Ἐπιστομίζω, μ. ίσω, obturo os, reprimo loquentem, Lucian. ἰχθὺν σε ἀποφανεῖ ἐπιστομίζων.
Ἐπιστόμιον, oris obturaculum. ¶ Inſtrumentum eſt etiam de quo Iuriſconſ. in L. fundi, §. caſtella plumbea. D. de action. empti. Opercula puteorum, vt reſtituit Bud. Hoc ad hauriendum vinum ad quotidianum vſum in hypogæis vtimur *fontem* appellantes. Vide Vitru. lib. 10. & Cęl. lib. 16. cap. 46.
Ἐπιστόμισμα, ἐπιστόμιον, obturamentum Plin. obſtaculum, obex, & præpedimentum velútque

t.iiii.

frænum, Ioſeph. de Antiquit.
Ἐπιστενάζω ſuſpiro, ingemiſco, Heſiod.
Ἐπιστρατεύομαι, facto exercitu tendo, bellum infero, bellum moueo, Euripid. Ἐπιστρατεία, ας, ἡ, expeditio, Demoſth. obſidio, Thucyd.
Ἐπιστράβης, vehiculi genus, Heſych.
Ἐπιστρατεύω, in expeditionem eo, exercitum in expeditionē educo, οἳ τὴν δ' ἐπεστράτευσαν πόλιν, Eurip. qui in hanc vrbem hoſtiliter expeditionem fecerunt. Ariſtot 2. Oecon. ἐπιστρατεύοντος ἐπ' αὐτὸν Ἀρταβάζου, bellum ei inferente Artabazo. ¶ Ἐπιστρατοπεδεύω, idem, Dat. Xen. lib. 4. ἑλλην. ¶ Ἐπιστρατιή, ῆς, ἡ, & ἐπιστρατεία, ſuperuenientes copiæ. Herodot.
Ἐπιστρεπτικός, οῦ, ὁ, elegans.
Ἐπιστρέφεια, ſagacitas, induſtria, ſolertia, ἀγχίνοια.
Ἐπιστρεφής, ſolers, qui ſcit verſare ingenium, induſtrius. ¶ Ἐπιστρεφέστερος, ου, ὁ, peruerſor. ¶ Ἐπιστρεφέως, accuratè, ἐπιμελῶς, & fraudulenter, Herodot.
Ἐπιστρέφομαι, μ. ἔψομαι, π. έμμαι, reuertor, reflecto, ſubſiſto & reſpecto, ἐπιστρέφεται πρὸς ὑμᾶς, Matth. 10. ἐπιστρέφεται ἐν τοῖς αὐτοῖς σημείοις, in eadem puncta reuertitur, Ariſtotel. in Problem. ¶ Plutarch. reſipiſcere, ad mentem redire atque ad intellectū, curam agere, Heſyc. γαῖαν ἐπιστρέφεται, ſuper terrā verſatur.
Ἐπιστρέφω, μ. έψω, π. εφα, conuerto, retorqueo, reuoco, flecto, in diuerſum ago, retroago, Thucyd. ἄφνω ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς. ¶ Pro ab erro re reuoco, Plutarch. Ariſtoph. in Plut. οὐδ' ἂν σὲ πρὸς τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν, i. torquere, circūagere, vexare. ¶ Item retineo, ſiſto, ire porrò prohibeo, Iulian. Serapioni. καί με πλείω ἔχοντα λέγειν, ὁ τῆς ἐπιστολῆς ἐπιστρέφει νόμος. ¶ ἐπιστρέφειν ῥαθυμίας οἰκετῶν, ſocordias famulorum corrigere, Chryſoſt. ¶ Luc. 9, κύριε ἐπιτρεψόν μοι ἀπελθεῖν, Domine permitte.
Ἐπιστρόγγυλος, ου, ὁ, rotundus.
Ἐπιστροφάδην, conuerſim, ſtudioſè, ſtrenué.
Ἐπιστροφεύς, έως, ὁ, primus ſpondylus, qui vnà cū collo circumagitur, Poll. lib. 2.
Ἐπιστροφή, ῆς, ἡ, cura, prouincia, onus, munus, ἐπιστροφὴν ποιεῖσθαι, Demoſth. περὶ ἀδικούντων. animaduertere. ¶ Pro caſtigatione & animaduerſione pœnali, Polyb. l 4. συνεχώρησε πάντων ἐπιστροφὴν ποιήσασθαι τῶν γεγονότων ἀδικημάτων, conceſsit vt animaduerteretur in ſontes. ¶ Item reuerſio, conuerſio, vortex, ἐπιστροφὴ γίνεται, turba fit, Thucydid. ἐπιστροφαὶ βουνόμοι, boum paſcua, Ariſtoph. ¶ Item intentio, Hermog.
Ἐπιστρόφιδες, Euſtath. cicinni, contorti capilli.
Ἐπίστροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui curæ eſt alicui: vel qui alterius curam gerit, Odyſſ. ά. κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων, lubenter cum hominibus verſabatur, vel erat hoſpitalis. ¶ Item flexuoſus, Apollon. 2.
Ἐπιστρωννύω, inſterno, Accuſ. cum Dat. Lucian.
Ἐπιστυγνάζω ἐπὶ τούτῳ, Baſil. contriſtor.
Ἐπιστύλιον, τό, trabs quæ ſuper columnas ponitur, Plut. in Pericl. Vulgò *architraue*.
Ἐπιστύφω, μ. ψω, adſtringo, mordeo.
Ἐπισυκοφαντεῖν, ἐπηρεάζειν, calumniari, Hyperid.
Ἐπισυλλέγω, congrego, cogo, Dioſcor. lib. 4.
Ἐπισύλληψις, εως, ἡ, ſuperfœtatio.
Ἐπισυμβαίνειν, inſuper accedere, Themiſt.
Ἐπισυμμαχία, ας, ἡ, συμμαχία, Demoſth. ius cōtrahendi ſocietatem mutuò, Xenoph.
Ἐπισυνάγω, cogo & congrego, Polyb. lib. 5.
Ἐπισυναγωγή, ῆς, ἡ, coaceruatio, conuentus.
Ἐπισυνάπτω, μ. άψω, coagmento, continuo, πόλεμον σὺν δίκῃ ἐπισυνάπτουσι, Plut. in Cam.
Ἐπισυνδέω, copulo.
Ἐπισυνδίδωμι, μ. δώσω, inualeſco, accreſco.
Ἐπισυνέχω, contineo, apto, 1. Eſd. ἐπισυνέχοντες γυναῖκας ἀλλογενεῖς, ducentes alienigenas.
Ἐπισύνθεσις, coaceruatio Cicer. Themiſt.
Ἐπισυνιέναι, conuenire. Ἐπισυνίστασθαι, coire.
Ἐπισυνίσταμαι, conſpiro, coniuro, Plutarch.
Ἐπισυνίστημι, congrego, inſurgo.
Ἐπισυντίθημι, accumulo, congero, Themiſt.
Ἐπισυρίττω, vt grus clamo, exibilo, Demoſth.
Ἐπίσυρμα, ατος, τό, veſtigium totius corporis tractim ſeſe agentis & reptantis, Hippocr.
Ἐπισυῤῥέοντες, οἱ, retrò gradientes, confluentes.
Ἐπισύρω, μ. υρῶ, π. υρκα, attraho, tractim duco, ſtrictim traho, in Hippiat. καὶ ἐπισύρει τὰ ὀπίσθια, erigere poſteriores pedes nō poteſt, Xenoph. ὑγρομελῆ ὄντα ἐπισύρεται ὅλα ἐπὶ τῆς γῆς, ingrediendo toto corpore terram ſtringunt. ¶ Demoſth. & Lyſiæ, ἐπισύροντες τὰ πράγματα dicūtur ambage verborum implicantes, quaſique rem in longum ducentes. ¶ Lucian. γράμματα ἐπισεσυρμένα vocat literas hiulcas, tractim ductas ab homine celeriter ſcribente. ¶ Et ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀκριβῶς, quaſi tractim & languidè, diſſolutè, inconditè, ſenſim.
Ἐπισύστασις, εως, ἡ, incurſus, inſtantia, conſpiratio & coitio, ſeditio, rebellio, Act. cap. 24.
Ἐπισυστρέψαι, conuocare, 1. Machab. 14.
Ἐπισφαγεύς, Hippocr. dicitur illud poſterius cauum iuxta ſpōdylum, qui nominatur στροφεύς, ducto verbo à cæde: nam fracta hac parte ceruicis, interit homo. Vide Poll. lib. 2.
Ἐπισφαγίζομαι, macto, trucido, Accuſat.
Ἐπισφαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, inſtabilis, periculoſus. ¶ τὸ τοῦ τάχους ἐπισφαλές, celeritatis periculum, Nazanz. ¶ Ἐπισφαλῶς, cum periculo, periculoſè. ἐπισφαλῶς διάκειται, ἡ ἔχει πόλις, ciuitas laborat, Plutarch.
Ἐπισφάλλω, decipio, Accuſ.
Ἐπίσφατος, culpandus, abiectus, Etym.
Ἐπισφάττω, μ. άξω, interficio, immolo, Accuſ.
Ἐπισφελίτης, ου, ὁ, remex, Heſych. θρανίτης.
Ἐπισφίγγω, inſuper perſtringo.
Ἐπισφοραί, munera, δῶρα, ξένια, καταδίκαι, Heſ.
Ἐπισφραγίζομαι, Plat. νόμ. & Ἐπισφραγίσασθαι, & ἐπισημήνασθαι, ſigillo, Eidem in Politic.

Ε'πισφραγίζω,μ.ίσω, inſignio, ſigillo, Accuſ.
Ε'πισφραγιστὴς,obſignator,addēs ſigillū literis.
Ε'πισφύριον,ου,τὸ,fibula ocrearum,Iliad.γ. Vbi tamen Interpr.exponit tegumenta talorum: Alii pro ea parte quę eſt ſupra pedis malleolum. ¶Ε'πισφύριος,ocreatus.
Ε'πιχάζω,leuiter hiſco Gaz.4.hiſt.plāt.c.13.
Ε'πισχεδὸν,propè,Apoll.2.Argon.
Ε'πισχερὼ,Poet.deinceps,ordine,ἐφεξῆς,Apoll.
Ε'πισχεσίη,ης,ἡ,occaſio,mora,prætextus.
Ε'πίσχεσις,ιος,ἡ,vetatio,inhibitio,repreſsio, retentio.ἐπίσχεσις ἐμμηνίων,menſium ſuppreſſio Dioſc.li.3 cap.29. ¶Item prætextus, excuſatio,Odyſſ.οὐδέ τιν' ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην ἐδύνασθε, nullum alium prætextum potuiſtis obtendere.
Ε'πισχέω,μ.ήσω,π.ηκα,contineo, compeſco, ſuperſedeo.ἐπίσχες τοῦ δρόμου,ſiſte curſum, Ariſtoph. ¶ἐπισχῶ σε τοῦδε,ab hoc te arceo, Eurip.¶ἐπίσχες ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, reprime grandines,Ariſtoph. ¶Herodot.ἐπισχόντες οὐδένα χρόνον, ne tantillùm quidem expectantes.
Ε'πισχηματίζω,effingo,compono.
Ε'πισχίδες,cuneoli ferrei,Vitruu.lib.10.cap.18.
Ε'πισχίδιον,τὸ,cuneus.
Ε'πισχίζω,infindo,proſcindo,Apoll.Accuſ.
Ε'πισχολῆς,otioſè,ἀπραγμόνως,Suid.
Ε'πισχυρίζομαι,adnitor.
Ε'πισχυρίζω,μ.ίσω,π.ικα,corroboro,Accuſ.Plutarch.in Othone. ¶Ε'πίσχυρος,adiutor.
Ε'πισχύω,μ.ύσω,π.υκα, inualeſco,poſſum,valeo. ¶Item vires addo,corroboro, Xenoph.
Ε'πίσχω,detineo,ſuſtineo, compeſco,ſiſto, Ariſtot.in Probl.¶ἡνίαν ἐπισχεῖν, Eurip.adducere habenam. ¶Heſiod. τίνι νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους; quare in nos incitatis equos? ¶Item attingo, apprehendo. Odyſſ.χ, τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ, iugulum ſagitta excepit. Apoll.φάσγαν' ἐπισχόμενοι, i.τὰ ξίφη ἐν χερσὶν ἔχοντες. ¶Ε'πισχὼν ὀλίγον,immoratus,expectans,Ariſtot.
Ε'πισωματοῦσθαι,in corpus coaleſcere, Dioſ.l.5.
Ε'πίσωμος,toroſus,corpulentus,in Hippiatr.
Ε'πισωμότερον,corpulentius,craſsius.
Ε'πισωρεύω,μ.εύσω,π.ευκα,coaceruo,Accuſat.
Ε'πίσωτρον,ου,τὸ,ferrum cingens rotas,Poll.1.
Ε'πισωφροσύνη,temperantia,prudentia.
Ε'πιταγὴ,ῆς,ἡ, & Ε'πίταγμα,τος,τὸ, ſubſidiaria cohors, Plutar. in Pomp. ὁ δὲ μετεπέμψατο σπείρας ἐξ ἐκ τῶν ἐπιταγμάτων.¶Eſt etiā iuſſus,imperium,edictum,Plat.2.de Republ.
Ε'πιταγματικὸς,οῦ,ὁ,ſubſidiarius.
Ε'πίταδε,quæ citrà continentur,Ariſtot.
Ε'πιτάδιος,amator,ἐραστὴς,Heſych.
Ε'πιταθμεύω τὰ ὦτα,infarcio aures.
Ε'πιτακτὴρ,ῆρος,ὁ,præſes,præfectus.
Ε'πιτακτικὸς,οῦ,ὁ,imperatorius,imperioſus,Thuc.
Ε'πιτακτικῶς,ordinatè,ordinatim Cicer.
Ε'πίτακτοι,triarii & ſubſidiarii milites.
Ε'πιταλαιπωρέω,μ.ήσω,laboro,ſum miſer,Neut.

Ε'πίταλον,diuturnum,πολυχρόνιον,Heſych.
Ε'πιτανύομαι,intendo.
Ε'πιτὰξ,breuiter,συντόμως,Callimach.
Ε'πίταξις,iuſſus,imperium,ordinatio Plin.
Ε'πιταράττω,interturbo,interpello,Lucian.
Ε'πιταρίς,ίδος,ἡ,nauis actuaria Gell.l.10. c.25.
Ε'πιτάρροθος,ου,ὁ καὶ ἡ,βοηθὸς, adiutor, vel adiutrix Cicer.robuſtus,commilito,Iliad.έ.
Ε'πίτασις,ιος,ἡ,intenſio,vehementia, amplificatio,exaggeratio,Plat.lib.1.de Rep.
Ε'πιτατικὸς,οῦ,ὁ,quaſi intenſiuus.
Ε'πιτάττομαι,ſubditus ſum alicuius ditioni,Dat. Ariſtot.1.Metaphyſ. Οὐ γὰρ δεῖ ἐπιτάττεσθαι τὸν σοφὸν,ἀλλ' ἐπιτάττειν, non enim conuenit ſapientem ſubiici ſed præeſſe.
Ε'πιτάττω,μ.άξω,π.αχα,iubeo,impero,pro poteſtate iubeo. ἐπιτάττω μὴ κλέπτειν,prohibeo furari, Xenoph. ἐπιτάττειν τὸν νόμον, legem ſancire,Plat.de Legib. ¶Item appono.
Ε'πίταυρον,robuſtum,ἰσχυρὸν,Heſych
Ε'πιτάφιος,ου,ὁ,feralis,ſepulchralis, ἐπιτάφιος λόγος,funebris oratio, Lucian. ἐπιτάφιος ἀγὼν,certamen ſepulchrale,Iliad.ψ.
Ε'πιταχύνω,accelero,maturo,vrgeo,Thucyd.
Ε'πιτείνομαι,inoleſco,increſco,efficax ſum.ἐπιτεταμένος τῇ πικρίᾳ,qui eximiæ eſt amaritudinis,Dioſc.lib.2.cap.25.
Ε'πιτείνω,μ.ενῶ,vehementiùs intendo.ἐπέτεινεν ὁ λιμὸς,fames augeſcebat,Plut.in Camill.
Ε'πιτειχίζω,μ.ίσω, π.ικα, murum addo, muro cingo,concludo,Xenoph.5. Ε'λλην. ἐπείχισαν Αἰγινήτας. ¶Ε'πιτειχίζομαι, Interdum actiuè idemquod ἐπιτειχίζω: Interdū paſsiuè. Xen. in 5.παιδ. ὅπως ἐαυτοῖς μὲν πρόβολος εἴη πολέμου τοῖς δ' Ἀσσυρίοις ἐπιτετειχισμένος,vt eſſet arx contra Aſſyrios munita.
Ε'πιτείχισις,εως,ἡ,& Ε'πιτείχισμα,ατος,τὸ,& Ε'πιτειχισμὸς, propugnaculum, munitio & caſtellum,opúſque ad oppugnationem factum, Thucyd.lib. 1.καὶ μὴν οὐδ' ἡ ἐπιτείχισις,οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι.
Ε'πίτεκοι,Hippocr. quæ tandem pariunt.
Ε'πιτελείωσις,abſolutio,augmentum.ἐπιτελειώσεις παίδων,liberorum procreatio,Plat.νόμ.
Ε'πιτελέω,μ.έσω,π.εκα,perficio,abſoluo, cōſummo,exequor,Iſocr. ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει, hæc re ipſa perfice.ἐπιτελέσας τὸ φρούριον φύλαξι,Xenoph. ¶Item perago,celebro,vt ἑορτὴ ἐπιτελεῖται τοῦ θεοῦ. ¶Item edo & exhibeo, Iulian.ὑπὲρ Ἀργείων,τὰ κυνηγέσια τὰ πολλάκις ἐνίοις θεάτροις ἐπιτελούμενα, venationes quæ in theatris eduntur.¶Ε'πιτελέωμα, victima poſtrema qua priores omnes ratæ fiant,Suid.
Ε'πιτελὴς,έος,abſolutus,auctus,nō irritus,Herodot.γ.ἡ δὲ ηὔχετο ἐπιτελέα ταῦτα γενέσθαι, hæc vt contingerent imprecata. ¶Ε'πιτελὴς εὐχὴ,Plat.in Epiſt. votum ratum, preces ratæ. ¶Ε'πιτελὴς,ἡ,matura viro.
Ε'πιτέλλομαι,præcipio,iubeo,impero,Iliad.ί.ἀλλ' ἑτέροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι,i.προστάττω.¶I-

tem exoriri, 2. Arg. βρυχὴ δ' ἐπετέλλετ' ὀδόντων.
E'πιτέλλω, μ. ελῶ, π. αλκα, iubeo, Heſio. ἐμοὶ δαίμων χαλεποὺς ἐπέτειλεν ἀέθλους, iniunxit.
E'πιτεμέσθαι, compendioſe ſcripſiſſe, Hierocli.
E'πίτεξ, ἡ, vicina partui, parturiens, Herodot.
E'πιτέρμιος, à limite, limitaneus, Heſych.
E'πιτέρπω, oblecto, Dat. Heſiod.
E'πιτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, voluptatibus deditus. ἐπιτερπὴς πολίταις εὐχὴ, iucundum ciuibus votũ, Plut. in Romulo. ¶E'πιτερπῶς, alacriter, ſuauiter. κινοῦνται γὰρ ἐπιτερπῶς, Idem, in Numa.
E'πιτεταμένως, intenſè, grauiter, rigidé.
E'πιτετευγμένος, obnoxius, Dat. Plutarch.
E'πιτευκτικὸς, voti compos, qui aſſequitur id quod in procliui eſt, Euſtath. ¶E'πιτευκτικὸν φάρμακον, Galen. medicamentum cum ſucceſſu expertum.
E'πίτευγμα, ατος, τὸ, lucrum, ſucceſſus, reditus & obuentio, Suid. ¶E'πίτευξις, εως, ἡ, idem.
E'πιτεχνάομαι, μ. ήσομαι, excogito, adinuenio Cicer. ¶E'πιτέχνησις, ιος, ἡ, inuentio, commentum, machinatio & excogitatio, ars adminiſtrãs quæ victum ſuppeditant, Pauſan.
E'πιτεχνάω, μ. ήσω, excogito, adinuenio Cicer.
E'πιτεχνητὸς, arte laboratus, artificialis, Lucian.
E'πιτεχνολογεῖσθαι, Aphrod. arte & methodo aliquid artificaliter diſſerendo tradere.
E'πιτήδειος, (& ἐπιτήδεος Herodot.) ου, ὁ καὶ ἡ, idoneus, cõmodus, familiaris, expediens, vtilis. Xen. ἐπιτήδειόν ἐστι μάθημα πρὸς τὸ κρατεῖν τῶν ἀντιπάλων. Idem, εἰ κύων μέν σοι ἦν ἐπὶ προβάτοις ἐπιτήδειος ὢν, ſi tibi canis ad ouiũ cuſtodiam eſſet aptus. ¶Cum Dat. ἐπιτήδειος τοῖς ἀποδεικτικοῖς, accommodatus demonſtratiuis, Ariſtot. in Rhet. ¶Cum Genit. ὡς ὄντες τῶν ἀθηναίων ἐπιτήδειοι, velut eſſent Atheniẽſium ſtudioſi, Thucyd. ¶Cum Infinit. ἐπιτήδειος δίκην δοῦναι, Æſchin. ¶Item intrepidus, imperterrit⁹, παρὰ τὸ δέος, per pleonaſmum, τοῦ ι, mutatóque ε in η per ectaſin.
E'πιτηδειότης, ἡ, opportunitas & habilitas Cicer. ἐπιτηδειότητες τῶν σωμάτων, Dioſc. li. 6. cap. 1. ¶E'πιτηδείως, curioſè, congruenter, appoſitè.
E'πιτηδὲς, ſtudioſè, de induſtria, Odyſſ. ό, μνηστῆρες σ' ἐπιτηδὲς ἀριστῆες λοχόωσι.
E'πιτήδευμα, ατος, τὸ, ſtudium, inſtitutum vitæ, profeſsio. τὴν σοφίαν ἐπιτήδευμα πεποιημένος, profeſſor ſapientiæ, Plutar. in Themiſt.
E'πιτήδευσις, ιος, ἡ, induſtria, artificium, accurata diligentia, ἐπιτηδεύσεις βιότου ἀτρεκεῖς, Eur.
E'πιτηδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, exerceo, do operam, ſector. ἐπιτηδεύω τὴν ἀρετὴν, virtuti operam do, Thucyd. ¶E'πιτετηδευμένος πρὸς τὸ, Xenoph. eruditus ad. ¶E'πιτηδευτὸς, affectatus, artificialis, Ariſtoph. Interp.
E'πιτηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aptus. ¶E'πιτηδέως, commodè, ἐπιτηδέως ποιοῦμαι, Herodot.
E'πιτήθη, ης, ἡ, auia ſeu matertera, Ammon.
E'πιτήκω, illiquefacio, Herodot.
E'πιτηρέω, μ. ήσω, π. ηκα, obſeruo, animaduerto, καιρὸν ἐπιτηρεῖ, Plut. in Public.
E'πιτήρησις, εως, ἡ, animaduerſio, Nazan.
E'πιτηρητικὸς, inſidioſus vel inſidiator, Cic. 4. Tuſcul. vlciſcendi tempus obſeruans.
E'πιτίθεμαι, μ. ήσομαι, π. ειμαι, immitto, infero, inſidior, impetum facio, ἐπιτίθεμαι τῷ ἔργῳ, rem aggredior, Xenoph. Diodor. ὅπως ἀπροφασίστως ἐπιθῶνται. ¶Item molior res nouas & conſpiro. ἐπιτίθεμαι τῇ τυραννίδι, tyrãnidem affecto, Ariſtot. 5. Polit. ¶Item toto pectore incumbo, magnoperè & ſummo ſtudio intentus ſum, ἐπιθέσθαι ναυτιλίῃσι, nauigationibus incubuiſſe, Herodot. libr. 1. ¶Accipitur etiam pro mandare & iniungere prouinciam. ἀποθνήσκων ἐκ ὤκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτοῦ τῷ μνήματι τάδε, Athen. lib. 11. E'πέθεντο θάνατον ζημίαν, pœnam morte ſanxerunt, Thucyd. ¶E'πιτίθεσθαι, etiam eſt cũctari & diem ex die ducere, Hipp.
E'πιτίθημι, μ. ήσω, π. εικα, impono. τὸν κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, ſummam manum imponere & veluti faſtigium adiicere, Plat. de Leg. ἐπιτίθημι τὴν ἐπιστολὴν τινι, do epiſtolam reddendam Syneſ. πίστιν ἐπιθεῖναι, fidem dare, Demoſth. πρὸς ἄφοδον. ¶Interdum ſuperimpono, Aphrod. καλάμῳ ἐὰν ἐπιθῇς βάρος, arundini ſi ſuperpoſueris onus. ¶Item irrogo, impingo. Herodian. li. 2. δίκην ἐπιθεῖναι, pœnam irrogare. Plat. in Apolog. τὴν δίκην ἐπιθεὶς τῷ ἀδικοῦντι, αὐτίκα τεθναίην, ſumpto de iniuriæ authore ſupplicio, moriar confeſtim. ¶Et ἐπιτίθημι τὴν θύραν, ἀντὶ τοῦ κατακλείω, ianuã obdo, Muſæ. Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.
E'πιτίκτω, edo partum.
E'πίτιμα χρήματα, bona nõ publicata, Demoſt.
E'πιτιμᾶσθαι, precium alicuius rei augere, Demoſt. ¶Itẽ cenſum agere vel æſtimare. ¶E'πιτιμάω, μ. ήσω, π. ηκα, idem. ¶Aliquãdo increpo, additis minis interdico, punio. ἐπιτιμῶν δίκην, pœnam irrogans, Herodot. ἐπιτιμῶ σοι τοῦτο, te in hoc reprehendo, Ariſtot. 8.
E'πιτιμέω, Ionicè pro ἐπιτιμάω, ῶ, improbo. ¶Item ἐπιτιμέων, honorans, Herodot.
E'πίτιτθος, qui nutritur, ὁ ὑπὸ τὴν τροφὸν, Suid.
E'πιτίμημα, τὸ, inclamatio, reprehenſio, Ariſtot. περὶ ποιητικῆς. ¶E'πιτίμησις, idem.
E'πιτιμητὴς, οῦ, ὁ, reprehenſor, obiurgator.
E'πιτιμητικὸς, ὁ, obiurgatorius, Bud. in Epiſt.
E'πιτιμήτωρ, vindex, adiutor, Odyſſ. ι.
E'πιτιμία, mulcta, pœna. ¶Item bona exiſtimatio, ſtatus integritas. ¶Item reprehenſio, Chryſoſt. περὶ ἱερέως.
E'πιτίμιον, ου, τὸ, vltio, mulcta, pœna. ἐπιτίμια δίδωσιν ἐκείνοις, illis pœnas irrogant, Herodot. ¶E'πιτίμια, præmia, ſalaria, Sophocl. & Suid. ¶Item caſtigatio, reprehenſio.
E'πίτιμος, præclarus, honeſtus, integer, Demoſt. κατὰ μειδ. Magiſtratu fungens, Thucyd. ¶Item puniens. ¶E'πίτιμα χρήματα, pecuniæ quæ in

quæ in iuris legúmque præſidio ſunt, Demoſth.κτ᾽ Α᾽ειςοκρατ.
Ε᾽πιτίτθιος,lactens,ἐπιτίτθιον παῖδα,Epigr.
Ε᾽πιτμήγειν,incidere,feſtinare.
Ε᾽πιπαυτὸ,ſimul,eodem,ὁμοῦ,Thucyd.
Ε᾽πίτοκος,ἡ,partui propinqua, Cæl.li.12.cap.13.
Ε᾽πιτόκως,fœneratò,Bud.
Ε᾽πιτολὴ,ῆς,ἡ, ortus ſiderum, περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολὰς,ſub exortum Arcturi,Thucyd.
Ε᾽πιτολμᾶν,perpeti,perferre,Odyſſ.ρ.
Ε᾽πίτομος,ου,ὁ,compendiarius,circunciſus. ἐπίτομος γίνεται, præciditur,lib.3.hiſtor. plant. Theophraſt.¶Item tendo,neruus.¶Ε᾽πιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio, compendium, breuiarium Tranquill.
Ε᾽πιτόνιον, vinculum. ¶ἐπιτόνια, inſtrumenta quibus cordæ funéſque intenduntur, Vlpia.
Ε᾽πίτονος,ὁ, ligamen ſeu lorum ex bubulo tergore, quod antennas velo alligat, Odyſſ.μ.
Ε᾽πιτοξάζομαι, in aliquem arcum tendo & collimo,Iliad.γ. ¶Ε᾽πίτοξις,vulgò,*la noix*.
Ε᾽πιτοπίζω,incolo,κατοικίζω,Suid.
Ε᾽πιτοπλεῖστον,vt plurimùm,ἐπὶ τὸ πλεῖστον.
Ε᾽πιτοπολὺ,plerunque,magna ex parte.
Ε᾽πιτοσοῦτον, vel ἐπὶ τοσοῦτον,tantiſper.
Ε᾽πιτραγέαι,οἱ,epitrageæ piſces, Ariſt.4.Anim.
Ε᾽πιτραγία,ἡ, ſic dicta eſt Venus, quòd Theſeo, ad mare capram immolanti, in capram ſpontè mutata fuiſſe dicatur, Plut. in Theſ.
Ε᾽πίτραγος,vitium in vitibus quum carbunculantur,carbunculatio Plin.Poll.lib.7.
Ε᾽πιτραγῳδεῖν,tragicè exaggerare, cum amplificatione & commiſeratione,Theop.de plāt. lib.10. ¶Eſt etiam ἐπιτραγῳδεῖν, admirationem ciere, vel ita narrare vt in admiratione̅ rem euadere velimus.ἐπιτραγῳδεῖ τούτοις πολλὴν ὠμότητα τοῦ περικλέους, Plut.in Pericle.
Ε᾽πιτραπεζίδιος,paraſitus,παράσιτος, Heſych.
Ε᾽πιτραπέζιος,ου,ὁ καὶ ἡ,qui ſuper menſam eſt.
Ε᾽πιτραπεζώματα,τὰ,cibi menſæ, Athen. li.4.
Ε᾽πιτράπω,permitto. ἐπιτράπει,delegat,Herod.
Ε᾽πιτραχήλιος κόσμος,monile,Chryſoſt.
Ε᾽πιτρέπω,μ.ψω,π.αφα,committo, curæ trado, demando,permitto,ἐπιτρέπω σοι τοῦτο,concedo ſeu committo tibi hoc,Iſocrat. ἐπιτρέπω σε τοῖς ἄλλοις,aliis te præficio,Thucyd. ¶Ε᾽πιτρέπειν τοῖς οἰκείοις,Dem. Cic.pro Roſcio,in amicorum arbitrium compromittere. Plat.in Apolog.ἐπιτρέπω τῷ θεῷ κρῖναι περὶ ἐμοῦ, &c. iudicium de me Deo permitto. ¶Et paſsiuè, ἐπιτρέπομαι τὴν δίαιταν,arbitriū eius rei mihi delatum eſt, Lucian.de iudicio dearū, Οὐδ᾽ ἡμεῖς,ὦ ἀφροδίτη,δεδιαμεν,οὐδ᾽ ἢν ὁ Α῎ρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τὴν δίαιταν, ne ſi Marti tuo arbitrium permittatur.
Ε᾽πιτρέφω,adnaſci facio.
Ε᾽πιτρέχω,incurſionem facio,incurro. ἐπέδραμε πεδίον πᾶν,omnem campum incurſauit,Herodot. ¶τὸ ἐπιτρέχον, Hermog. Trapez. ſubcontinuatio.
Ε᾽πιτρίβω,μ.ψω,tero,comminuo, perdo, Ariſtop.νεφ. νόσος μ᾽ ἐπέτριψεν ἱππική.
Ε᾽πιτριηραρχεῖν, munus trierarchum complere,Demoſt.πρὸς πολύκλεα. ¶Ε᾽πιτριηράρχημα,ατος,τὸ,tempus quo quis triremem regit, Demoſt.& Poll.lib.1.
Ε᾽πίτριμμα,ατος,τὸ,fricatio,Heſych.
Ε᾽πίτριμοι,conferti,alii poſt alios,Heſych.
Ε᾽πίτριπτος,ου,ὁ,dignus conteri,ſceleratus, ἄξιος ἐπιτρίβῆς,Ariſtop.in Plut.
Ε᾽πιτρὶς,ter,Dioſcor.lib.5.cap.4.
Ε᾽πίτριτος, ου, ὁ, ſeſquitertius, Ariſtot.5. Polit. Vide Macrobium in Saturnal.
Ε᾽πίτριψις,εως,ἡ,Pſal.92.exponitur fluctus.
Ε᾽πιτροπάδην,ex commiſſo,feſtinanter.
Ε᾽πιτροπαῖα,ας,ἡ,& Ε᾽πιτροπεία,ἡ,ditio,vicaria opera,tutela, procuratio. ¶Ε᾽πιτροπευτικὸς,οῦ, ὁ,qui peritiam habet negotia pro alio obeundi, Xenoph.
Ε᾽πιτροπεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſum tutor, procuro, adminiſtro,præſideo.ἐπιτροπεύω τῆς αἰγύπτου, procuro Ægyptum, Herodot. ¶Item cum Accuſat.ἐπιτροπεύω τὸν ἐκεῖνον, illius tutelam gero, Thucyd.
Ε᾽πιτροπὴ,ῆς,ἡ,curatio,procuratio,tutela, compromiſſum,Demoſt.πρὸς Α῎φοβον.
Ε᾽πιτροπιάζειν recentioribus,pro ὑποτροπιάζειν.
Ε᾽πιτροπικὸς,tutelaris,ἐπιτροπικὸς νόμος, Plat.
Ε᾽πίτροπος,curator,tutor,vicarius,præfectus,cui quid committitur. ἐπίτροπος παιδὸς ὀρφανοῦ, Plutarch.in Camill. ὁ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐπίτροπος, villicus, Xenoph.
Ε᾽πιτροχάδην,& Ε᾽πιτροχάλην,ſuccinctè, maturè,ſumatim,curſim,Ilia.γ. ἐπιτροχάδην ἀγόρευε.
Ε᾽πιτροχασμὸς, οῦ, ὁ,percuſsio, ſuper ſe inuicem effuſio. ¶Donat.figura, vbi multa terribiliter interrogantur, vt, State viri, quæ cauſa viæ? quí ve eſtis in armis? Quóve tenetis iter?
Ε᾽πίτροχος,ου,ὁ,velox,volubilis,Lucian.
Ε᾽πιτρύζω,admurmuro,reſono,accino,Heſych.
Ε᾽πιτυγχάνω, offendo, conuenio, congredior, incido in aliquem, Ariſtoph.in Plut. μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε, modeſtum virum nunquam nactus es.Conſequor, Plut.in Numa,πέλτης διοπετοῦς ἐπιτυχεῖν, peltam cæleſtem adipiſci. ¶Cum Dat.Ariſtoph.εἶσιθ᾽ ἵνα μὴ κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ,ne fortè in vos incidat. ¶Item verba cum aliquo facio,Plat. lib 6.de Legib.
Ε᾽πιτυμβίδιος,ου,ὁ,ſepulchralis.
Ε᾽πιτύμβιος,ſuper ſepulchrum poſitus,Epigr.
Ε᾽πιτυμβείδες, αἱ, coridales aues, quaſi τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσαι.
Ε᾽πίτυρον,τὸ, genus edulii ex confractis oliuis, Varr.lib.3.de Lingua Lat. Cato ca.119.Colum.lib. 12. cap. 47, & Plaut.in Milit.¶Heſyc.ἐπίτυρα vocat fraces & oliuarū magmata.
Ε᾽πιτύφεται,comburitur,& ἐπιτυφῇ,accendatur, Ariſtoph.ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου.
Ε᾽πιτυφλόω,ῶ,obcæco.

E᾽πιτυχὴς, έ℘-, ὁ κ̣ ἡ, voti compos.

E᾽πιτυχία, ας, ἡ, adeptio, proſper ſucceſſus, μιμήσαϑαι τας τ̃ εὖ λεγόντων ἐπιτυχίας, Alcidam.

E᾽πιτυχὼν, humilis, vilis, Plat. 1. de Repub. ϰ̓ γδ̀ περὶ τῦ ἐπιτυχόντος ὁ λόγος, non de re vulgari agitur. E᾽πιτυχῶς, vulgariter.

E᾽πιτωθάζω, adulor, derideo, κολακεύω, ἐπιγελῶ, χλευάζω, Theodor. in Eccleſiaſtic. hiſtor. l. 3.

E᾽πιφαγεῖν, eſt panem edendo opſonium aſſumere, & ſuperedere Plin. Poll. lib. 6.

E᾽πιφαίνομαι, μ. ϰ̃μαι, appareo, exiſto, exorior, ἐπιφανῆναι τῷ δήμῳ, Plutar. in Galba.

E᾽πιφαίνω, μ. ανῶ, oſtendo, illuſtro, præ me fero, ἐπιφάναι τοῖς καϑημένοις, illuceſcere, Luc. 1.

E᾽πιφάνεια, rerum externa facies, ſuperficies. ἐπιφάνεια τῆς ἡμέρας, diei ſiue lucis exortus, Polyb. ¶κατ᾽ ἐπιφάνειαν, quod ſpecie tantùm apparet, nec re quidē verā tale exiſtit, Eidē.

E᾽πιφανὴς, ὁ κ̣ ἡ, illuſtris, excellens. σώματος ῥώμη πρὸς ἀλκὴν ἐπιφανὴς, Plutarch. in Publ. ¶E᾽πιφανῶς, manifeſtè, apertè.

E᾽πιφαύια, τὰ, luminaria, Nazanz. in Orat.

E᾽πίφασις, demonſtratio, apparentia, Suid.

E᾽πιφάτνι℘-, lucifer, ἑωσφόρος ἀςὴρ, Heſych.

E᾽πιφατνίδι℘-, præſepialis, Xenoph.

E᾽πίφατος, ὁ, qui malè audit, Sophocl.

E᾽πιφαύσκω, orior, luceo, Iob 23.

E᾽πιφέρομαι, ſuperuenio, offeror, ſubſequor, innato. ¶Item importo, τὴν ἐπιορκίαν ἐπενηνεγμένος τοῖς ἑαυτῦ παισὶ κ̣ τῷ γένει, admiſſi periurii piaculum importans, Demoſten. κτ̃ ἀριςοκρατ. Lyſ. τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν ϰ̓δὲν ἐπιφερομένην, quæ nullam dotem attulit. ¶Item cum impetu feror & irruo. ἐπιφερόμενοι τῇ πόλει, perturbantes ciuitatem, Plut. in Lycurgo. ἐπιφερόμεν℘- τῷ ςρατῷ, aggreſſus cum exercitu, Thucyd. ¶Item inferre & concludere, in eam ſententiam ire vel ferri, Ariſtot. περὶ αἰσϑήσεως κ̣ αἰσϑητῶν. κ̣ πάντες ἐπιφέρονται ἐπὶ τῦτο περὶ ὀσμῆς.

E᾽πιφέρω, μ. ἐποίσω, infero. Ilia. ά. σοὶ κοίλης παρὰ νηὸς βαρείας χεῖρας ἐποίσει, man⁹ iniiciet. ἐπιφέρειν τὰ ὅπλα τῇ πόλει, ferre arma aduerſus ciuitatē, Demoſt. αἰτίαν ἐπιφέρειν, crimini dare, Iſocr. ἐπιφέρω αἰτίαν προδόσεως, proditionis accuſo, Plat. de Leg. ἐπενεγκεῖν ἡμῖν τὴν δουλείαν, nobis ſeruitutē inducere, Thucy. ¶Eſt & allego, affero. ¶Itē ſubiicio, ſubdo, Accuſ.

E᾽πίφευκτος, fugiendus, ἐπίφευκτόν μοι τῦτο.

E᾽πιφημιςὴρ, acclamans, applaudens, ominans.

E᾽πιφημίζομαι, ominor. ἐπιφημίζεται ἡμῖν ἁμαρτήματα, improperat, Sapient. 2. ¶Plutarc. in Camil. παρὰ τ̃ ϑεῶν ἐπιπεφημισμένον, dicatū.

E᾽πιφημίζω, μ. ίσω, π. ικα, laudo, illuſtro, celebro, cōſecro. τὰ φυτὰ ἐπεφήμισαν ἑκάςῳ ϑεῷ, cuique deo dedicarunt. εἰωϑότες ἅπασι τοῖς μεγάλοις ἐπιφημίζειν τὸ δαιμόνιον, ſoliti omnes res magnas in Deum authorem referre, Plutar. in Public. ¶Item titulum ſibi vendicare, ſéque inſcribere, honeſtare ſe, atque titulo aliquo inſignire, Chryſoſt. 1. Corinth. 2. παῦλυ κ̣ ἀπολλῶ κ̣ κηφᾶ ϰ̓κ ἔχειν ἐπιφημίζειν ἑαυτοῖς τὰ ὀνόματα.

E᾽πιφήμισμα, τὸ, fauor, cantio, ſonus, omen.

E᾽πιφϑέγγομαι, acclamo, adſono, Nonn.

E᾽πίφϑεγμα, τὸ, acclamatio. ἐπίφϑεγμα διαζευγνύντων, conclammatio vaſorum, Bud.

E᾽πίφϑιμος, ϰ, ὁ κ̣ ἡ, fortis.

E᾽πιφϑονέω, ῶ, ſum inuidioſus, ἐπιφϑονῶ σοι.

E᾽πίφϑον℘-, ϰ, ὁ κ̣ ἡ, inuidiæ obnoxius. ἐπίφϑον℘- ἰσχὺς, inuidioſa potentia, Plutarch. in Pericle. ¶Plat. 12. Leg. χρυσὸς ᾗ κ̣ ἄργυρος ἐν ἄλλαις πόλεσιν ἰδίᾳ τε κ̣ ἐν ἱεροῖς ἐςὶν ἐπίφϑονον κτῆμα, Cicer. 2. de Legib. aurum & argentum in vrbib⁹, & priuatim in fanis, inuidioſa res eſt. ¶Aliquando admirandus, imitādus, ζηλωτὸς, Thucyd. ¶Item inuidus, Lucian. in Mycill.

E᾽πιφϑόνως, inuidioſè. ἐπιφϑόνως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους, ſibi inuicem inuident, Xenoph.

E᾽πίφϑορον φάρμακον, i. διαφϑαρτικὸν, venenum, medicamentum lethale, Poll. lib. 5.

E᾽πιφϑύζω, ſtrideo, tacitè cano, Theocr.

E᾽πιφιλοπονεῖσϑαι, ſtudioſè conſectari, Xenoph.

E᾽πίφλεβ℘-, ὁ κ̣ ἡ, venæ applicatus Gazæ.

E᾽πιφλέγω, μ. έξω, comburo, incendo, Iliad. β.

E᾽πιφλύειν, nugari, conuiciari, φλυαρεῖν, λοιδορεῖν.

E᾽πιφοβέομαι, metuo.

E᾽πίφοβ℘-, placidè metuens. ¶Item metus & ſuſpicio, Polyb.

E᾽πιφοινίζω, rubefacio, illuſtro.

E᾽πιφοιτάω, ventito, incedo, cōſuetudinem habeo. E᾽πιφοίτησις, acceſſus.

E᾽πιφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀπὸ τῦ ἐπιφέρειν, impetus & impreſſio, πολεμίων ἐπιφορὰ, Theophr. Polyb. de Horatio Coclite, κατέσχε τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχϑρῶν, ſubſtinuit impreſſionē hoſtium. ¶Item illatio, i. cōtributio, illata pecunia, Thucyd. ¶Item medicinale verbum, epiphora Cicer. in Epiſt. influxus atque impreſſio, Ægin. li. 3. αἱ τῶν ῥευμάτων ἐπιφοραί. ¶Item Dialecticorum vox eſt, Cicer. de Inuēt. & Quint. complexio ſiue concluſio. ¶Significat etiam clauſulam vel ſententiam additam ſermoni præcedenti, Hermog. tomo 4.

E᾽πιφορέω, μ. ήσω, induco ſuper, deſuper iniicio, comporto, Plutar. in Numa. ¶E᾽πιφορηϑεὶς, ὁ, congeſtus, ſupergeſtus Colū. ¶E᾽πιφόρημα, τος, τὸ, quod infertur poſt primam menſam, ſecunda menſa, bellaria, Athen. lib. 14.

E᾽πίφορος, ὁ κ̣ ἡ, ferens, commodus, ſecūdus, vehemens. Thucyd. lib. 3. εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπίφορος ἐς αὐτὴν, vrbē verſus ingruēs. ¶ἐπίφορος, etiam dicitur fœmina vterum ferēs, vel vicina partui, Theop. de cauſ. & Xen. κυνηγ. ¶Significat item procliuem ad aliquid, pronum, Hippocr.

E᾽πιφορτίζω, onus addo, Accuſ. Nazanz.

E᾽πίφραγμα, frænum, τὸ ὑπὸ τὸ ςόμα, Heſych.

E᾽πιφραδέςερον, breuius, diſertius.

E᾽πιφραδέως, prudenter, conſultè, ſcitè, Apoll.

E᾽πιφρα-

E'πιφράζομαι, animaduerto, animo complector, cognoſco, excogito, molior, ἐννοῶ, ἐνθυμοῦμαι, Odyſſ.ό, ὑμῖν δ' ἐπιφράζομαι κακὸν ὄλεθρον.

E'πιφράζω, μ. άσω, deprehendo, intelligo, diſſero. Heſiod. ἐπέφραδε τιμάς, indixit honores.

E'πιφράττω, obſtruo, obturo, præſepio.

E'πίφρεια, præcordia.

E'πιφρίξ, motus ſuperficialis tempeſtate maris futura, & ſpuma cùm incipit flare ventus.

E'πίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, prudens, Heſiod.

E'πιφυάδες, αἱ, propagines, Theophraſt.

E'πιφυείς, inhærens, inſurgens, Nazanz.

E'πιφυλάττω, obſeruo, Platoni de Leg.

E'πιφυλλὶς, ίδος, ἡ, pampinus racemarius qui exiles racemos profert, & in cacumine ſupra folia, Columellæ lib. 3. cap. 18. Per tranſlationem vſus eſt Ariſtoph. cùm malos poetas Euripidémque irridens dixit in Ranis: E'πιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα Χελιδόνων μουσεῖα: vbi oſtendit ipſos loquaces eſſe, de rebúſque futilibus nugari: nam parui ſunt precii ἐπιφυλλίδες in vindemia, ſoléntque à vindemiatoribus præteriri, Leuit. 19. & Deut. 24. Hinc ἐπιφυλλὶς etiám racematio, quaſi ſecunda vindemia. ¶ E'πιφυλλίζειν, item per metaphoram ſumpſerunt Septuaginta duo in Threnis Ierem. 1. pro accuratè ſingula exquirere. Vulgò *eſplucher*. Vnde & anxiè ſolicitum eſſe vel anxium habere Hircio.

E'πιφυλλόκαρπος, planta dicitur cùm fructũ fert folii dorſo, cuiuſmodi eſt ruſcus, Theophr. hiſt. ſtirp. li. 1. cap. 16: & Dioſc. lib. 4. cap. 147.

E'πίφυμι, & E'πιφύομαι, accreſco, adnaſcor, adhæreo, Suid. ¶ E'πιφύομαι etiam ἐπιχειρῶ, inuado, adorior, Gregor. μή μοι τὶς ἐπιφυέσθω πάλιν τῶν λογομάχων.

E'πιφυσάω, intumeſco, inflo, Ariſtoph. in Plut.

E'πίφυσις, accretio, accrementum, ἐπίφυσιν λαμβάνειν, capere incrementum, Theophraſt.

E'πιφυτεύω, ſuperſero, Plat.

E'πιφύω, inſuper produco, innaſcor, Dioſcor.

E'πιφωνέω, μ. ήσω, inclamo, acclamo, voco.

E'πιφώνημα, ατος, τὸ, exclamatio: rei narratę vel probatæ ſumma acclamatio, Quint. cap. 5. lib. 8. de qua Hermog. lib. 4. de Inuentione.

E'πιφωνηματικῶς, quaſi acclamatoriè, theatricè, Hermog.　　E'πιχαίνω, inhio, irrideo.

E'πιχαιρέκακος, ου, ὁ, maleuolus, qui lętatur aliena calamitate. ¶ E'πιχαιρεκακία, voluptas ex malo alterius Cicer. Tuſcul. 4.

E'πιχαίρω, lætor alienis malis, inſulto, Sophocl. in Aiac. οἵ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδε, inſultent huius malis. ¶ Capitur & in bonam partem, Idem Ibidem, σὲ μὲν δὴ προσιδόντ' ἐπιχαίρω.

E'πιχαλαζάω, inſtar grandinis irruo.

E'πιχαλκεύειν, ſupermoliri, Ariſtoph. Interp.

E'πιχαλκῖται, armati, ὁπλῖται.

E'πίχαλκος, æratus, Ariſtoph.

E'πιχαλῶ, demitto, Nazanz.

E'πιχαράττω, inſculpo, Plutarch. in Public. τῶν νομισμάτων τοῖς παλαιοτάτοις βοῦν ἐπεχάραττον ἢ πρόβατον ἢ σῦν, in vetuſtis nummis bouis vel pecudis vel ſuis ſignum incidebant.

E'πιχαρὴς, inſultans, Iob.

E'πίχαρις, ιτος, ὁ καὶ ἡ, gratus, gratioſus. νόμος οὐκ ἐπίχαρις, lex oneroſa, moleſta, Plat. de Leg.

E'πιχαρίτως, gratioſè, plauſibiliter, Ariſtoph.

E'πίχαρμα, ατος, τὸ, irriſio, Theocr. εἰδ. 6. gratulatio, gaudium. ¶ E'πίχαρσις, ιος, ἡ, idem.

E'πίχαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, de cuius infelicitate homines lætantur, Interp. Thucyd. ¶ Plat. Epiſt. 8. βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος, barbaris factus ridiculus.　　E'πιχατὸς, indigens.

E'πιχειλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dicitur de menſura non plena, q. infra labra conſiſtente, Ariſtoph. ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν ἀντὶ ἐρημίας ἐπιχειλῆ, vrbem noſtram plenam reddidit magna ex parte vacuam. ¶ E'πιχειλὴς, etiã de garrulo dicitur.

E'πιχειμάζω, hyberno.

E'πιχειρέω, μ. ήσω, π. ηκα, conor, aggredior, cum Accuſ. Iſocr. πρὸς δημόν. καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν, opus præclarũ aggrediuntur. ¶ Cum Datiu. inuadere & petere, Ariſtot. in 5. Polit. τοῖς τυράννοις ἐπιχειροῦσιν, tyrãnos aggrediũtur. ἐπιχειρεῖν τῇ ναυσὶ πρὸς Ἀθηναίοις, claſſe Athenienſes aggredi, Thucyd. ¶ Cum Infinit. Xenoph. ἐπεχείρουν διαλέγεσθαι, nitebantur verba conferre. ¶ Eſt etiam ratiocinor, argumẽtor, Laert. in Archeſil. πρῶτος δὲ καὶ εἰς ἑκάτερον ἐπεχείρησε, in vtrãque partem argumentatus eſt. ¶ Et ἐπιχειρούμενον, quod eſt argumẽtatione aſtructum, Phil. de mũd. ¶ E'πιχείρησις, ιος, ἡ, conatus, aggreſsio & partitio Cicer. ἐς τὴν ὑμετέραν ἐπιχείρησιν, ad vos inuadendos, Thucyd. ἐπιχείρησιν ποιῶ, aggredior, Idem. ¶ E'πιχείρημα, ατος, τὸ, conatus, aggreſsio, ſyllogiſmus dialecticus, ratiocinatio, Cicer. ad Heren. argumẽtationes. ¶ E'πιχειρηματικὸς, exercitatus in argumentationibus: qui etiam ἐγχειρητικὸς, Xenoph. ¶ E'πιχειρητὴς, οῦ, ὁ, tentator Horat. aggreſſor operis, manu promptus.

E'πιχείρια, τὰ, & E'πίχειρα, Plat. 10. de Rep. præmia victoriæ. ¶ E'πίχειρον, τὸ, idem.

E'πίχειρος, ου, ὁ, promptus ad manus. τὰ ἐπίχειρα, conamenta Plin. quibus aliquid aggredimur, Machab. cap. 15. lib. 2.

E'πιχειροτονέω, ſuffragor, iubeo, cenſeo. ἐπιχειροτονεῖν τοὺς νόμους, leges ſciſcere, Demoſt. ¶ E'πιχειροτονία, deliberatio per ſuffragia, Plat.

E'πιχεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & E'πιχέω, infundo, ſuperfundo. Odyſſ. ό, χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε, ex gutturnio aquam fudit.

E'πιχητίας, indigus.

E'πιχθόνιος, ου, ὁ, terreſtris, mortalis, Iliad. ά.

E'πιχιλιάδιον, τὸ χιλιοστὸν, milleſimum.

E'πιχλευάζω, illudo, irriſione inſector.

E'πιχνοάζω, Interp. Apoll. Rhod. exponit, ὡς χνοῦν ἔχω τὰς λευκὰς φυομένας τρίχας.

Ε᾽πιχνοῦς,concretus,lanuginoſus.
Ε᾽πίχολος,ου,ὁ,iracundus.
Ε᾽πιχορηγέω,μ.ήσω,præbeo,ſubminiſtro. ¶Ε᾽πιχορήγημα, & Ε᾽πιχορηγία,ἡ, ſuppeditatio Cic. additamẽtum ad legitimam ſuppeditationẽ.
Ε᾽πιχράομαι,abutor,ſæpe vtor,Dat.Eurip.
Ε᾽πιχράω,inuado,irruo,grauo, Odyſſ.ζ. μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον, matri meæ inſtabant. ¶Pro ſpiro,lib.2.Argon. ἠέρι δ᾽ ἐτήσιοι αὖραι ἐπέχραον,flabant.
Ε᾽πίχρηστος,vtilis,commodus,Dioſc.lib.2.
Ε᾽πιχριμφθεὶς,inclinatus,innixus.
Ε᾽πίχρισις,labes,Theophr.li.2.de Cauſ.cap.7.
Ε᾽πιχρίω,illino & inficio, inſpergo,inungo,Galen.ad Glauc.¶Ε᾽πίχρισμα,ατος,τὸ,vnguentum,illitus Plin. ¶Ε᾽πίχριστα, medicamenta quæ illinuntur,vnguenta,Plutarch.
Ε᾽πιχρονίζω,μ. ίσω,π.ικα,immoror,inueteraſco, Gal.¶Ε᾽πιχρόνιος,ὁ καὶ ἡ,diuturnus,inueteratus.
Ε᾽πίχρυσος, aureus, inauratus. ἐπίχρυσος κόσμος, Plat. νόμ.
Ε᾽πιχρώζω, μ. ώσω, coloro, imbuo, intinguo, Plat.¶Ε᾽πιχρωματίζω,idem, Eidẽ,πολιτ.10.
Ε᾽πιχυθεὶς,έντος,infuſus,ἐπιχυθεὶς γάλακτι,Dioſc.
Ε᾽πιχύννω,effundo,cap.23. lib.3.Reg.
Ε᾽πίχυσις,ιος,ἡ,infuſio,vel infuſus Plin. ¶ἐπίχυσις πολιτῶν, redundans numerus ciuium, Plat.de Leg. ¶Heſych.albarium,tectorium.
Ε᾽πίχυτος,placentæ genus.
Ε᾽πίχωλος,ου,ὁ,aridus,Herodot.
Ε᾽πιχωματισμὸς,οῦ,ὁ,exaggeratio,aggeſtus.
Ε᾽πιχώννυμι,μ.χώσω,operio,aggero.
Ε᾽πιχωρέω,cedo,concedo,2.Machab.4. ¶Ε᾽πιχώρησον,age familiariter cum eo, Ariſtoph.
Ε᾽πιχωρηγέω,ſuppedito.
Ε᾽πιχώρησις,permiſſus vel permiſsio,Arrian.
Ε᾽πιχωριάζομαι, frequens & viſitatus patriúſque ſum,patrium morem ſeruo, Ariſtot. ¶Ε᾽πιχωριάζω,idem. Polyb. τρόπος οὕτως ἐπιχωριάζει παρὰ τοῖς Κρησὶν, ſic frequens & vſitatus eſt patriúſque. ¶Item morari & habitare aliquo in loco, Syneſ. ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur & verſatur. ¶Accipitur & pro ad locum aliquẽ ventitare, Plat. in Phædone, καὶ γὰρ τῶν πολιτῶν φλιασίων οὐδεὶς πάνυ τι ἐπιχωριάζει τὰ νῦν ἀθήναζε.
Ε᾽πιχώριος, ου, ὁ καὶ ἡ, indigena, ciuis, gentilis, vernaculus. ἐπιχώρια ὑποδήματα ἔχουσι, gentis more calceos gerunt, Herodot. ¶Ariſtop. in Plut. ἀσκεῖν τὸν ἐπιχώριον τρόπον, ſectari mores patrios & aſſuetos. οὐκ ἐπιχώριον ἐστὶ, ex gentis ipſius more non erit, Plat.de Legib. ¶Ε᾽πιχωρίως,patrio nomine,patrio more,Ariſtoph.in Veſp.
Ε᾽πιχῶσαι,aggerem cumulare.
Ε᾽πιψαύω,μ.αύσω,π.αυκα,attingo,primoribus digitis tango,ſtringo,attrecto. Heſiod. οὔτ᾽ ἄρ ἐπιψαύων σάκεος ποσὶ, neque tãgens ſcutum pedibus. ¶Ε᾽πιψαύδην,tactim,ſtrictim.
Ε᾽πιψακάζω, irroro, inſtillo,pluo, ſtillatim guttatímque infundo, Xenoph. ἢν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψεκάζωσιν.
Ε᾽πιψεύδομαι,affingo,mentior.
Ε᾽πίψηγμα,ατος,τὸ,lanugo quæ cõcreſcit in ſaxis,Dioſc.lib.5.cap.119.ſpuma ſalis, ſpumoſa maris lanugo ſiue ramentum Ruellio.
Ε᾽πιψηλαφάω,μ.ήσω,contrecto,Plat.2.νόμ.
Ε᾽πιψηφίζομαι,& Ε᾽πιψηφίζω,comprobo,calculum addo, decretum confirmo, Xenoph. οἱ οὖν ἀθηναῖοι ἐπεψηφίσαντο ὁπλίτας αὐτὸν χιλίους καταλέξασθαι. ¶Plutar. τὸν ἐπιψηφίζοντα vocat eũ qui Romæ ſentẽtias ſenatorias rogabat, ſenatúſque conſulta perſcribenda curabat: Sic Plato in Gorgia,pro rogare ſententiam poſuit· μὴ οὖν μηδὲ νῦν με κέλευε ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας. ¶ἐπιψηφίζεσθαι κατὰ νόμον, lege decernere, Plut.in Camill. ¶ἐπιψηφίζω ἄπολι ἀνδρὶ,virum extorrem nõ ſino ſententiam dicere, Herodot.
Ε᾽πιψίω, intero.
Ε᾽πίψογος,ου,ὁ,vituperabilis Cicer.Poll.
Ε᾽πιψύχω,refrigero,Apoll.2.Argon.
Ε᾽πιὼν,όντος,inſtans,inſequens, adueniens, rediens,inuadens, Plat. 2. de Republ. ὑπὲρ τῆς οὐσίας διαμαχεῖται τοῖς ἐπιοῦσι, dimicabit cum hoſtibus irruentibus. Lucian. in Anach. κατὰ μέρη ἐπιὼν εἴσῃ ἕκαστα, per partes ingreſſus ſcies omnia.¶ἐπιὼν μὴν, menſis inſtans, & ἐπιὼν ἐνιαυτὸς, Plat.de Legib.
Ε῎πλεο,pro ἐπέλου,eras,Iliad.α.
Ε῎πλετο,fuit,ἐγένετο,pro ἐπέλετο,Apoll.lib.2.
Ε῎πλευ,pro ἐπέλου,eras. ¶Ε᾽πλημμυρεῖν,inũdare.
Ε῎πλήντο,pro ἐπέπληντο,implebantur, Iliad.θ.
Ε᾽πόγδοος,ſeſquioctauus Cicer. Plat. in Tim.
Ε᾽πόγκιαι,ſarcinæ,& onera nauis.
Ε᾽πόζω,μ.ζέσω,computreſco, Exod.7. ἐπώζεσε (ποταμός.
Ε᾽ποίατο,ſequerentur,Odyſſ.ζ.
Ε᾽ποιδέω,extubero, intumeo, ἐποιδεῖ τὸ πρόσωπον,intumeſcit vultus, Dioſc.lib.4. ¶Ε᾽ποιδίσκω,idem, Gal. τὰ ἐποφθάλμια ἐποιδίσκει).
Ε᾽ποικέω,inhabito, habito coloniam,i.cohabito,incolo,Ariſtid.¶Ε᾽ποίκια,τὰ,apud Apoll. domicilia. ¶Ε᾽ποίκιον,ου,τὸ,villa,ca.19.Ioſue.
Ε᾽ποικοδομεῖν,ſuperſtruere,Chryſoſt. ¶Ε᾽ποικοδόμησις,ιος,ἡ,exaggeratio,ſuperſtructio.
Ε᾽ποικονομεῖν,accurare,Ariſtot.2.OEcon.
Ε῎ποικος,aduena,incola,Thucyd.
Ε᾽ποικουρέω,inhabito,inuado,Plut.in Camill.
Ε᾽ποικτείρω,miſereor,cum Accuſ.Sophocl.
Ε᾽ποικτισάμενος,ου,ὁ,miſerabiliter quæſtus.
Ε᾽ποιμώζω,ploro. Ε᾽ποίσω,inferam.
Ε᾽ποινία,temulentia. ¶Ε᾽ποίνιος,vino deditus.
Ε᾽ποιχεῖν,permeare,tranſire.
Ε᾽ποίχομαι, percurro, texo, Iliad.α. ἱστὸν ἐποιχομένην, pro ἱστουργοῦσαν καὶ ὑφαίνουσαν. ¶Item obeo,perãbulo.ἰλ.α. βάμ᾽ ἐπῴχετο οἰνοχοεύων, i.ibat.¶Item cum Accuſ.pro adeo,Ibidem ἐποίχεσθαι δόρπον,ire ad cœnam. ¶Aliquando impeto, inuado, Iliad. α. οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο.

Ε᾽ποδύρο-

Ἐποδύρομαι, defleo, Accuſ. Ian. Laſcar.
Ἐποκέλλω, μ. ελῶ, impingo, appello, intrudo. ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, impegerunt nauē, Act. 27.
Ἐπολιός, ῦ, auis nocturnæ ſpecies, Suid.
Ἐπολισθαίνω, labor, eris, defluo. ¶ Ἐπολισθέω, μ. ήσω, idem. ἐπολισθήσω μείζοσιν ἀμπλακίαις, incidam in errores grauiores, in Epigra.
Ἐπολολύξαι, quiritari, eiulare, lamentari. ¶ Pro ὀλύξασθαι, & εὐφημῆσαι, Ariſtoph. in Equit.
Ἐπολοφύρομαι, defleo.
Ἕπομαι, μ. ἕψομαι, π. ἥμμαι, ſequor, comitor. Hermog. de ſtatibus, τῷ μὲν τοι δημόσια ἠδικηκότι οὐχ ἕπεται τὸ βίαιον εἶ), i. non ſequitur vt qui iniuriam publicā fecerit violentus ſit. ¶ Ariſtoph. in Plut. cum μοι, ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον, ſequere mecum. ¶ Item cum ὅτι, ἕπομαι ὅτι κύρῳ, ſequor Cyrum, Xenoph.
Ἐπόμαχοι, inutiles ad pugnandum.
Ἐπομβρέομαι, οῦμαι, pluuia perfundor, Epigr.
Ἐπομβρία, ας, ἡ, vel ἐπόμβρησις, imber, vis imbrium, & abundantia, Ariſtoph. νεφ. ¶ Ἐπόμβρια ἔτη, anni pluuii, Ariſtot. lib. 8. Anim.
Ἐπομβρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pluuius, imbribus abundans, roſcidus, Theoph. lib. 4. de plant. ἐν ταῖς ἐπομβροτάταις χώραις, in locis admodū pluuiis.
Ἐπομένως, cōſequenter Vlpian. exinde, deinde, tum, pedario more ſequendo.
Ἐπόμνυμαι, Ariſtoph. in Plut. & Ἐπόμνυμι, deiero ſeu iuro, iuſiurandum interpono, Idem. νεφ. ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς τὸ χρέος. Iliad. ά. ὅτι μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι, magnum iuſiurandum interponam.
Ἐπομόω, μ. όσω, ſuperiuro, adiuro, Accuſ.
Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, pars ſupra vmbilicum, τὸ ὑπὲρ ὀμφαλοῦ, Poll. lib. 2. ¶ Item vmbo ſcuti.
Ἐπομφάλιος, vmbilicatus. ἐπομφάλιον σῦκον, in Epigram. nam ficus velut vmbilicum habet.
Ἐπονειδίζω, μ. ίσω, impropero, exprobro, dedecoro, Accuſ. ¶ Ἐπονείδιστον, ου, τὸ, exprobratio. ¶ Ἐπονείδιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, ignominioſus, vituperandus, Lucia. ¶ Ἐπονειδίστως, contumelioſé.
Ἐπονομάζω, cognomino, nuncupo, Plat. Epiſt. 8. φήμης ἕνεκα ἐπονομάζοντας, precantes. Idem. νόμ. ἐπονομάζεσθαι θεῶν, nomine deorum appellari. ¶ Ἐπονόμαστος, ου, ὁ, cognominatus. ¶ Ἐπονομαστῶς καταλέξαι, nominatim recenſere, Athen. Ἐποξύνω, exacuo, accelero.
Ἐπόπιζε, obſerua, reuerere, Heſych.
Ἐποποιΐα, ας, ἡ, verſificatio. ¶ Ἐποποιός, ῦ, ὁ, verſificator Quint. Plat. de Leg.
Ἐποπτεία, ἡ, inſpectio, procuratio, tutela, Plutar. ¶ Ἐποπτίδες, αἱ, ſpectacula. ¶ Ἐποπτικὰ, τὰ, vltimæ initiatorum ceremoniæ, neque enim ſimul vt initiati erant ſpectatum admittebantur, Plat. in Sympoſ.
Ἐποπτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & ἐπόπτομαι, ſpecto, inſpicio, propriè eorū eſt qui ſpectatores ſunt ludorum & ceremoniarum, Appian. ¶ Ἐποπτήρ, ſpeculator, φρυκτωρῶν ἐποπτῆρες, Ariſtotel. de mundo.
Ἐπόπτης, ου, ὁ, inſpector, Æſchyl. in Prometh. καὶ σὺ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης; ¶ Itē ἐπόπται preſides apud Pindarum νεμέων θ.
Ἐποππύζω, ſibilo, Neutr. Abſol.
Ἐποράω, ἐφοράω, Herodot. ἐπορᾶν τὰ πρήγματα, res adminiſtrare. Ἐπορβεῖται, inuidet.
Ἐπόργης, tutor, ἐπίτροπος.
Ἐποργάω, iraſcor, impetuoſè feror.
Ἐπορέγομαι, apprehendo, opto, Apoll. lib. 1. ἐπορέξατο χεῖρ' υἱέος ὀλλυμένοιο. ¶ Item iniicio, Idem lib. 2. ἁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας, iniecit in eum manus violentas. ¶ Ἐπορεξάμενος, qui porrexit, in Solonis verſu apud Plutar.
Ἐπορθροβοάσασθαι, diluculo conſurgere, Poll. li. 1.
Ἐπορκίζω, exorcizo, Can. 17. Conc. Laodic.
Ἐπόρκιον, periurium, Heſych.
Ἐπορκιστής, ου, ὁ, adiurator, exorciſta, Can. 10. Conc. Antioch.
Ἐπορμέω, Ionicè pro ἐφορμάω, Herod.
Ἐπορούω, Dat. hoſtiliter in ſilio, irruo, Iliad. γ.
Ἐπορχοῦμαι, inſulto, Dat. Appian. in Lyb.
Ἐπόρω, immitto, Heſiod. καί οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε.
Ἔπος, εος, τὸ, verbum, ſermo, dictum, verſus, poema. Ody. ξ. εὐξάμενός τι ἔπος ἐρέω, verbum dicam. Xenoph. lib. 1. ἀπομν. ἐπαινέτης δ' ἦν καὶ τοῦ ἔπους, hunc verſum laudabat. εἰς ἔπος ἐξενεγκεῖν τοὺς νόμους, leges edere verſibus, Plut.
Ἐποστρακισμός, ludus puerilis, de quo Suid.
Ἐποτουδίζειν, proſternere, ſupplantare, Heſych.
Ἐποτρύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, impello, excito, exacuo. ἐπώτρυνον συνόδον τοῖς ὁπλίταις, armatos ad concurſum incitabant, Thucydid.
Ἐπουλίς, ίδος, ἡ, excreſcentia gingiuæ, inter dentes caruncula gingiuis enata, Dioſc.
Ἔπουλος, leuiter criſpus, Gaz. lib. 3. hiſt. plant.
Ἐπουλόω, ῶ, μ. ώσω, ad cicatricē perduco, Dioſc. ¶ Ἐπούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio. ¶ Ἐπουλωτικός, valens ad cicatricem obducendam, ἐπουλωτικὸν φάρμακον, Galen. ad Glauc.
Ἐπουραῖος, caudatus, Epigr.
Ἐπουράνιος, ου, ὁ, cæleſtis, Plat. in Apol.
Ἐπουρέω, mingo, vrinam reddo.
Ἐπουριάζειν, & ἐπουρίζειν, vento obſecundante ferri, Lucian. per metaphoram, δῆλον περὶ ποιητικοῦ τινὸς ἀνέμου, καὶ ἐπουριάζοντος τὰ ἀκάτια. Idem Lucian. ἐπουριάζω τὴν ὀθόνην, vela intendo.
Ἐπουρίσας, inſiliens impetu facto, Euripid.
Ἔπουρος, piſcis quidam, Heſych.
Ἐπουσιῶδες, inſeparabile accidens.
Ἐπουσιώδης, innatus, in natura eſſe potēs, Porphyr. ἐπουσιώδη φύσιν ἔχει τὸ συμβεβηκός.
Ἐποφέλλω, augeo.
Ἐποφθαλμιάω, μ. άσω, π. ακα, oculos iniicio, i. concupiſco, Plut. in Demoſt. ἄλλοι ῥήτορες εὐθὺς ἐποφθαλμιάσαντες πρὸς τὸν πλοῦτον ἐβοήθων. ¶ Dicitur & ἐποφθαλμῶ, Idem alibi, οἱ δὲ στρατιῶται τοῖς βασιλικοῖς χρήμασιν ἐποφθαλμήσαντες ὠργίζοντο. ¶ Itē adnicto, ægris oculis aſpicio, ἐποφθαλμιᾶν, & ὀφθαλμοβολεῖν τῇ ἐρωμένῃ.

Ἐποχέομαι, inequito, inſideo, inuehor, Phil.
Ἐποχετεία, ας, ἡ, irrigatio, deriuatio.
Ἐποχεύομαι, deriuor.
Ἐποχεύω, coeo, ineo, Ariſtot. 2. Anim.
Ἐποχέω, μ. ήσω, π. ηκα, veho, Actiuum. Accuſ.
Ἐποχὴ, in philoſophia dicitur aſſenſionis retentio Cicer. in Academ. & Offic. lib. 1. ¶ Eſt etiam gradus planetarum in zodiaco, ſeu ſtatus cœli, poſitúſque ſiderum, Hermolaus in Plin. & Cæl. lib. 1. cap. 15. ¶ Eſt etiam ἐποχὴ, remora, & impetus ruentis, impedimentum atque inhibitio, Baſil. Vt ἐποχὴ τῶν ἐμμηνίων, ſuppreſsio menſium: cui contraria eſt, ὑπερκάθαρσις apud medicos.
Ἐποχλεὺς, ſufflamen ſeu retinaculum rotarum ne decurrant, Euſtath.
Ἔποχον, inſtratum equi, Xenoph.
Ἔποχος, ου, ὁ, compos, inſidens, idoneus equitatui, qui vehitur equo vel curru, Syneſ. ἐγὼ σοῦ μόνος οὐκ ἔποχος ὢν ἵππῳ, τὴν ἐπιστολὴν ὑπηγόρευσα. Ἐποχώτερος, ſtabilior.
Ἔποψ, οπος, ὁ, vpupa, Ariſtot de hiſt. Anim. li. 9. cap. 49. & Ariſtoph. in Auib.
Ἐποψάομαι, μ. ήσομαι, facio opſoniũ, ἐποψᾶμαι τὸν ζωμὸν, veſcor iure, Plut. in Apophth.
Ἔποψις, εως, ἡ, aſpectus. ¶ Ἐπόψιμος, ου, ὁ, aſpectabilis. ¶ Ἐπόψιος, idem, Arat. ¶ Ἐπόψιος ζεὺς, Iupiter inſpector & præſes, Apoll. 2.
Ἑπτὰ, ſeptẽ, ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, ſeptenari⁹ numer⁹.
Ἑπταβόειος, ου, ὁ, ſeptem pellibus bubulis circunnectus. Aiacis clypeum ſic appellat Hom. ¶ Item pro impenetrabili & inuicto, Ariſt. Βαρ.
Ἑπταγράμματον, τὸ, durum, iracundum.
Ἑπτάγωνα, muſica inſtrumenta, Ariſtot.
Ἑπταετὴς, ſeptenis, de ætate: ἑπτάετες, de tempore. Odyſſ. ζ. ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον. ¶ Ἑπταετία, ας, ἡ, ſeptennium.
Ἑπταήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſeptem dierum.
Ἑπτακαίδεκα, ſeptemdecim. ¶ Ἑπτακαιδεκαέτης, ſeptemdecim annorum. ¶ Ἑπτακαιδέκατος, ſeptimuſdecimus, ἑπτακαιδεκάτη ἡμέρα.
Ἑπτακαιεικοσαπλάσιος, ſeptem & vinginti partibus maior, Ficinus ex Platonis Timæo.
Ἑπτάκαυλος λυχνία, cãdelabrum ſeptẽ haſtiliũ.
Ἑπτάκις, ſepties. ¶ Ἑπτακισμύριοι, οἱ, ſeptuagies mille. ¶ Ἑπτακισχίλιοι, ſepties mille.
Ἑπτάκλινον, τὸ, locus ſeptem accubantium.
Ἑπτακόσιοι, ſeptingenti.
Ἑπτάλυχνος, ſeptem lucernarum, Nazanz.
Ἕπταμεν, volaui, Ilia. ε. διὰ δ᾽ ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἑπταμηναῖος, ſeptimeſtris Cic. ad Attic. lib. 10.
Ἑπτάμηνος, ſeptimeſtris: τὸ ἑπτάμηνον, partus ſeptem menſium, partus ſeptimeſtris.
Ἑπταμόριον, ου, τὸ, ſeptima pars.
Ἑπταπέκτιος, denſo capillitio.
Ἑπτάπηχυς, ſeptem cubitorum, Herodot.
Ἑπταπλάσιος, ου, & Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſeptuplus, ſeptemgeminus. ¶ Ἑπταπλασίως, ſeptuplò, ſepties, Plat. ἑπταπλασίως φαυλότερος.
Ἑπτάπλευρος, ου, ὁ, ſeptenis coſtis creatus, Ariſtotel. de Anim. ¶ Ἑπτάπλευρον, ου, τὸ, aliqui plantaginem minorem vocant.
Ἑπταπόδης, & ἑπτάπους, ſeptempedalis, Heſych.
Ἑπτάπυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens ſeptem portas, Thebarum epithet. Heſiod.
Ἑπτάρροος, ου, ὁ, ſeptemfluus.
Ἑπτὰς, άδος, ἡ, numerus ſeptenarius, Ariſtot.
Ἑπτάστομος, ſeptemfluus, per ſeptem oſtia fluens. ἑπτάστομοι πύλαι, ſeptem aditus, Eurip.
Ἑπτάτονος, ſeptem fidibus conſtans.
Ἑπτάφθογγος, ου, ſeptem habens diſcrimina vocum, vt loquitur Virgilius.
Ἑπτάφωνος, ὁ, dicta porticus in Olympia, quòd ſepties vox eadem redderetur, Plin. li. 36. c. 15.
Ἕπταχα, & ἑπταχῆ, ſeptemplicciter, Odyſſ. ξ.
Ἑπτάχαλκον, ου, τὸ, locus erat intra Athenas.
Ἑπτάχορδος, ου, ὁ, habens ſeptem cordas.
Ἑπτέπεκτος, ου, ὁ, qui ſepties tondi poſsit, Suid.
Ἑπτέτης, ὁ, ſeptem annorum.
Ἑπτέτις, ἡ, ſeptem annos nata.
Ἔπυδρος, ου, ὁ, humidus, vuidus, pro ἔφυδρος.
Ἐπύλλιον, ου, τὸ, verſiculus: diminutiuũ ab ἔπος, Ariſtoph. in Ranis, & in Acharn. ὁ νοῦς μὲν ἔξω συλλέγων ἐπύλλια.
Ἕπω, curo, tracto, guberno, diſpono, Odyſſ. ξ. ἄλλοι δ᾽ ἐπὶ ἔργον ἔποιεν. ¶ τεύχε᾽ ἕποντα, ornãdis armis occupatum, Homer. ¶ Pro dico magis in vſu eſt ſuũ compoſitum ἐνέπω, Poet.
Ἐπωάζω, μ. άσω, π. ακα, ouis incubo, incubitu foueo, foueo oua, pullationem facio Gazæ. ¶ Ἐπώασις, εως, ἡ, & Ἐπωασμὸς, οῦ, ὁ, incubitus, fouendi opera, incubatio, Ariſtot. 6. de hiſt. Animal. ¶ Ἐπωαστικωτέρα, quæ magis incubat, Idem.
Ἐπωβελία, ſexta pars exiſtimationis litis, quam perſoluebat calumnioſus accuſator, qui reum damnare & peragere non potuiſſet, Demoſt. κατὰ μειδ. ¶ Harpocration per id ſextam cenſus partem intellexiſſe videtur.
Ἐπῳδὲς, turpe, δυσειδές.
Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, incantatio, carmen, incantamentũ, Polyb. πάσης ἐπῳδῆς καὶ γοητείας καὶ φαρμάκων πεῖραν ἐλάμβανον. ¶ Ἐπῳδὴ etiam verſus eſt intercalaris vt ἐπιμελῳδημα, Theocr.
Ἐπῴδιον, ου, τὸ, quod odæ accinitur, Bud.
Ἐπῳδὸς, οῦ, ὁ, ex cantator ſeu incantator, Eurip. ¶ Eſt item genus carminis, quum ſingulis verſib⁹ ſingulæ ſubiiciũtur clauſulæ & accinũtur, cuiuſmodi ſunt apud Horatiũ & Pind.
Ἐπώδυνος, ου, ὁ, dolorem inferens, τὸ ὀδυνηρόν.
Ἐπώζειν gallinæ dicuntur, quum ouis incubantes clamant ſiue glociunt, Ariſtoph.
Ἐπωθέω, ῶ, impello. Ἐπωθίζω, idem, Lucian.
Ἐπωλένιος, qui inter vlnas fertur, Apoll.
Ἐπωμάδιος, ſuperhumeralis, in Epigram.
Ἐπωμαδὸν, in humeris, Aduerb. Apoll.
Ἐπωμίδιον, τὸ, parua ἐπωμίς.
Ἐπωμὶς, ίδος, ἡ, iugulorum ea pars quæ cum ſcoptulis opertis connectitur vicina humero, Euripid. in Hecuba. ¶ Item chlamys, genus veſtis

veſtis breuioris quòd humeris inijcitur, humerale Paulo Iureconſ.¶Poll. lib.7. muliebris veſtis appellatio eſt. ¶Ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος,latera ſiue humeri portæ, Ezech. 41.
Ἐπωμοσία,ἡ,iuſiurandum eius qui cauſam iuſtam, quare ad diem præſcriptum in iudicio non apparuerit,prætexebat,Comment. Ariſtoph.in Plut.Vnde Ἐπώμνυμαι, Eidē Ariſt.
Ἐπώμοτος,ου,ὁ καὶ ἡ,aſtrictus iureiurando , Soph.
Ἐπὼν,όντος,qui ineſt,qui eſt ſuper,Ariſtoph.in Plut.τἀπὶ τοῦ πίνακος πράγματα ἐπόντα.
Ἐπωνομάζω, nomen impono, Plat. in Philebo, ἑνί τε καὶ ἑκάστῳ στιχεῖον ἐπωνόμασε.
Ἐπώνια, tributum,quod pro re quapiam empta penditur, Poll.lib.7.
Ἐπωνυμία,ας,ἡ,nomen,cognomen, appellatio, Apoll.2.αὐλίον δή τον ἐπωνυμίην καλέουσι.
Ἐπώνυμον,ου,τὸ,cognomen,nomen,Iliad.ι.
Ἐπώνυμος, gẽtilis, eiuſdem nominis,qui ab aliquo nomen traxit. Lucian. τίνος σεαυτὸν εἶναι λέγεις ἐπώνυμον;à quo te denominatum profiteris? Plutarc. metaphoricè ſumpſit in Antonio, Βουλόμενος ἕν γε τοῦτο τῶν ἔργων ἐπώνυμον αὐτοῦ γενέσθαι, καὶ μὴ πάντα τὰ Οὐεντιδίου κατορθοῦσθαι , cupiens illud vnũ ſaltem prælium ductu ſuo commiſſum eſſe videri , ne omnia Ventidio tribuerentur in eo bello geſta. ¶Dat. Nonn. ἑορτὴ πηγνυμένοις κλισίησιν ἐπώνυμος,feſtum à tabernaculis dictum. ¶Item ἐπώνυμοι , heroes Athænis , à quibus 10 tribus ſua cognomina acceperunt. ¶Et ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων , quòd ab eo annus in faſtis denotabatur , Plut. in Demet. Ἀρχὴ etiam ἐπώνυμος dicitur magiſtratus τοῦ ἄρχοντος,Idẽ in Sympoſ.¶Ἐπώνυμος præterea dicitur, qui rei aptũ coueniẽns quē nomen ſortitus eſt, Sopho.Aiac. Αἶ,αἶ τίς ἄν ποτ᾽ ᾤεθ᾽ ὧδ᾽ ἐπώνυμον ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;Νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δὶς αἰάζειν ἐμοὶ, καὶ τρίς:ἐπώνυμον ὄνομα , vocat quaſi συνῳδὸν conſentaneum & conſonum fortunæ Aiacis.
Ἐπωνύμως,de nomine,Dat.Dioſc.li.3.cap.28.
Ἐπωπάω,inſpicio,ἐφοράω,ἐποπτεύω.
Ἐπωπίδες,miniſtri,inſpectores.
Ἐπωρέω,lugeo.
Ἐπωράζω,curo,cogito,ſolicitus ſum.
Ἐπώρσα,lu&aui. Heſiod.αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρσε βίην ἡρακληείην,in eum immiſit Herculem.
Ἐπωρύεσθαι,vlulare.
Ἐπωρύω,vlulo,fremo,rixor,Epigram.
Ἐπωτίδες, αἱ, inaures,Poll.li.2.¶Item ligna ex vtraque proræ parte prominentia , Interpr. Thucyd.Valla roſtra vertit:Gaza auriculas nauis,apud Theophraſt.de hiſtor.lib.5.c.8.
Ἐπωφέλεια,ας,ἡ,vtilitas,Baſil.in Epiſt.
Ἐπωφελέω,inſuper iuuo,Ariſtoph.νεφ.
Ἐπωφελὴς,& Ἐπωφέλιμος,vtilis,Pythag.

E P

Ἔρα,ας,ἡ,terra:παρὰ τὸ ἐνερρίζῶσθαι,Etym.
Ἔραδος,puer:contentio,conuitium.
Ἔραζε,ad terram,Odyſſ.ό,κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε,plumas humi fundebat.
Ἐράζω,& ἄζομαι,amo,Gen. Heſiod. in Theog.
Ἐραία,ramus oleæ,ramentum.
Ἔραμαι,amo,cupio,geſtio,Dep.Gen.Iliad.γ.
Ἐρανάρχης,ου,ὁ,qui ſtipibus erogandis præeſt.
Ἐράνη,ara.
Ἐρανίζομαι,& Ἐρανίζω,μ. ίσω,π. ικα,præmium vel beneficium peto,vel accipio,Plat.lib.11. ἐρανίζειν φίλοι παρὰ φίλοις. ¶Item colligere, corrogare,emendicare , Æſchin.ἵνα μηδεὶς ἐρανίζων στεφάνοις καὶ κηρύγματα ψευδῆ φιλοτιμίαν κτᾶσθαι Demoſt.τῶν φίλους ἐρανίσαι, quũ ab amicis collationem coegero. ¶Ἐρανίζεσθαι voce Paſſ. Luci. ἀπαιτῶν καταφέρειν,ἀπαστι χερσὶ, πανταχόθεν ἐρανίζεσθαι τὴν ἰδίαν.
Ἐράνιον,ου,τὸ,fructus,collatio publica, collecta, ſymbolum,beneficium,gratia.
Ἐρανιστὴς,ſodalis,ſocius conuiuii,Ariſtot.
Ἔρανος,cõuiuium,à ſymbolorũ collatorib⁹ collatitia cœna,collatione cõparata cœna , Didymo in illud Odyſſ ά. τίς δαὶς , τίς δὲ ὅμιλος ὅδ᾽ ἔπλετο,τίπτε δέ σε χρεώ;Εἰλαπίν᾽ ἠὲ γάμος, ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ᾽ ἐστίν. Hinc ἔρανος pro contributione & munere, Demoſt. περὶ Νικόστρ. χιλίας τὲ δραχμὰς ἔρανον αὐτῷ εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσω,collationem conferam pro virili parte ad λύτρα conficienda. ¶Ἔρανος etiam beneficiũ & gratiam ſignificat,Iſocr. in Buſir.ἡγοῦμαι γὰρ πεπραγματευμένοις,καὶ μᾶλλον ἀπηκριβωμένοις προσήκειν ἐθέλοντας τοῦτον εἰσφέρειν τὸν ἔρανον , vt hanc munificentiam conferant & gratiam. Demoſt. πρὸς Ἡρακλεόδωρον in Epiſtol.καλὸς οὖν ἔρανος,χάρις δικαία,ἣν καὶ σὺ ποίησαι πρὸς με , honeſtum igitur eſt beneficium.
Ἐραστὴρ,venator.
Ἐραρτύομαι τὸ ναυτικὸν, parandæ claſsi incũbo.
Ἐράσαι,inanire.Vide ἐξεράσαι.
Ἔρασις,ιος,ἡ,amatio,μίξις,Interp Homer.
Ἐρασιχρήματος, ου,ὁ, pecuniæ deſiderio flagrãs, Xen.οὐδ᾽ ἐρασιχρημάτους γε τῶν συνόντας ἐποίει.
Ἐράσμιος,ου,ὁ,amabilis,Lucian.
Ἐραστὴς,οῦ,ὁ,amator,amicus,cupidus. Ariſtoph. νεφ. πονηρῶν ὄντ᾽ ἐραστὴν πραγμάτων , rerum malarum ſtudioſum.ἐραστὴς ἐπαίνου,Xen.lib.1. Pæd.ἐραστὴς γενναῖος Κάτωνος,Plutarch.
Ἐραστὸς,amabilis,blandus.
Ἐραστρία,ας,ἡ,amatrix,Poll.lib.3.
Ἐρατεινύω,milito.Item moleſtè fero.
Ἐρατεινὸς,οῦ,ὁ,amabilis,amœnus,Iliad.β.
Ἐρατίζω,μ. ίσω,π. ικα,cupio,Accuſat.
Ἐρατὸς,οῦ,ὁ,amabilis, optabilis, Iliad.γ. μή μοι δῶρ᾽ ἐρατὰ πρόφερε. ¶Cum Accuſat.Heſiod. φυλὴν τ᾽ ἐρατὴν καὶ εἶδος ἄμωμος.
Ἐρατόχροος,amabili colore præditus,Epigr.
Ἐράω,ῶ,μ. άσω,π. ακα,amo,cupio, appeto, Genit.Ariſtoph.νεφ.οἶδα τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων.Plutar.de Pompeio loquens, Οὐ γάρ ἐστιν οὔ τινος ἐμμανέστερον ἠράσθη ὁ Ῥωμαίων δῆμος.

Plat.ἐρᾷν ἔρωτα καλόν. ¶Cum Infinit.Plat.in Epiſt.τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶντες τυχεῖν,principatum recuperare cupientes. ¶Et abſolutè poſitum ſignificat amore captum eſſe, Xenop. lib.1.ἀπομν.πολλοὶ χρημάτων ὠνησάμενοι φείδεσθαι πρὶν ἐρᾷν,ἐρασθέντες οὐκέτι δύνανται.

Ἐργάζομαι,μ. άσομαι,π. ασμαι, operor,efficio, conficio.τέχνας ἐργάζεσθαι,artes exercere,Plat. 2.de Republ.αὐτοῖς εἰργάζοντο τὴν γῆν, ipſis terram exercebant,Plut.in Lycurgo. ἐργάζεσθαι αἰσχρόν τι,Xenoph.pro turpe quippiam in ſe admittere. οἱ πονηροὶ κακόν τι ἐργάζονται τοὺς ἀεὶ ἐγγυτάτω αὐτῶν ὄντας, mali vicinis ſuis ſemper nocent,Plat.in Apolog.¶Item vẽdo, rem facio,ſeu pecuniam, Ariſtot.in OEcon. καλέσας τοὺς ἐργαζομένοις ἠρώτα πόσου βούλονται αὐτῷ ἐργάζεσθαι, interrogabat quanti ſibi vellent vendere. ¶Item afferre & ἐμποιεῖν,Xen. σώματι εὐεξίαν ἐργάζεσθαι,corpori bonam parare valetudinem. ¶ἀφ' ὥρας ἐργαζόμεναι γυναῖκα vocat Plut.in Timoleone,ſcorta meritoria & proſtibula. ¶Item rem facere,i.cẽſum & fortunas ſuas augere, τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι,Demoſt.ἐργάζεσθαι τὸν βίον,victum quærere, victum ex aliquo quæſtu tolerare, Andocid. ¶Habet autem hoc verbum vtranq; ſignificationem,& Actiuam & Paſsiuam: vt ἐργάζομαί σε κακὸν,malis te afficio, & ἐργάζομαι ἐγὼ κακὸν ὑπό τινος,malo afficior.

Ἐργάθω,ſeparo, Accuſat.

Ἐργαλεῖον,ου,τὸ,inſtrumẽtum, ferramentum artificum. ¶Ἔργανον, idem.

Ἐργάνη,ης,ἡ,Minerua.

Ἐργασία, ας, ἡ, operatio, exercitatio,opera,labor,occupatio, ἀνελεύθεροις ἐργασίαις ἐργαζόμενοι, Ariſtot.4. Ethic.ἐργασίας τῶν χρυσείων μετάλλων κτῆσιν ἔχει,præeſt aurariis officinis, Thucyd.¶Pro quæſtu & lucro,Demo. ἐργασία τῶν χρημάτων,pecuniarũ acquiſitio,Ariſtot.

Ἐργάσιμος,ου,ὁ,cultus,elaboratus,confectus.ἐργάσιμα χωρία, Plat.de Legib. loca quæ coli poſſunt. ¶Ἐργασίμη σμύρνα, ergaſima myrrha,genus myrrhæ quæ peſsima eſt,Dioſcor.

Ἐργασίων,agricola.

Ἐργαστὴρ,ῆρος,ὁ,operarius,Poll.lib.1.

Ἐργαστήριον,ου,τὸ,officina,taberna.κεφαλὴ τὸ τῶν αἰσθητηρίων ἐργαστήριον, caput officina ſenſoriorum organorum , Nazan. ¶Item fornix: vnde ἐπ' ἐργαστηρίου καθῆσθαι,mulier dicitur quæ proſtat &publicè meret ſtipem,Demoſt. κατὰ Νεαίρας.

Ἐργαστηριάρχης,ὁ,tabernarius,opifex.

Ἐργαστικὸς,ῦ,ὁ,operarius,operoſus,in opere ſolicitus,opere & labore præſtans,efficax. Legitur & ἐργατικὸς,in Solone Plutarch.

Ἐργαστῖναι,αἱ, τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι,textrices.

Ἐργάτης, ου, ὁ, operarius,operum cultor,opifex. ἐργάτης γῆς,agricola,Plutar.in Numa.

Ἐργάτη,ergata Vitruu.lib 10.cap.4, machina.

Ἐργατικὸς,officioſus. ¶Ἐργατικῶς, artificioſè. πόλεις κατασκευασμένας ἐργατικῶς vrbes magnificè extructas,Plutar.in Camill.

Ἐργατίνης,ου,ὁ,agricola,operarius,artifex. ἐργατίνης βοῦς, in Epigram.

Ἐργάτις,ιδος,ἡ, operaria Plaut. laborioſa , officioſa, Lucian.μέλιττα θεῖον μέλισσ' ἐργάτις.

Ἐργάω,pro ἐργάζω,operor,exerceo. ἔργα αὐτῷ τὴν γῆν,operare ei terram,2.Reg.9.& Exod.20.

Ἐργάτωνες, & ἐργάωνες,tuguria in agris vbi ſerui quieſcunt. Ἐργεῖται,ſerui.

Ἐργεπείκτης,Euſtath qui ſedulò vrget opus.

Ἐργεπιστάτης,operum reficiendorum curator.

Ἔργετος,ſepimentum,φράγμος,Heſych.

Ἐργίζω,operor.

Ἔργμα,ατος,τὸ,clauſtrum,ſeptum,περίφραγμα. ¶Item res, πρᾶξις, negotium. ¶Heſiod. ἐν ἔργματι τούτῳ ἄριστοι,ad hanc rem optimi.

Ἐργνύω,arceo,includo,abſcondo.

Ἐργοδιωκτέω, ῶ, exigo opera,2. Paral. ¶Ἐργοδιώκτης,ὁ,exactor operis,monitor,Exod.3.

Ἐργοδοτεῖν,opus faciendum locare,Poll.lib.8. ¶Ἐργοδότης,locator operis,Nazan.

Ἐργοεπιστάτης, ergaſtularius , operis præfectus, ἔργων ἐπιστάτης, Epicharmo apud Poll.lib.7.

Ἐργολαβέω,μ. ήσω,π.ηκα, recipio opus faciendum,operam meam loco, τὸ μακρὸν τεῖχος ἠργολάβησε καλλικράτης,Plut.in Pericle. ¶Item redempturas facere vt mancipes & conductores ſolent, Demoſt. ταῦτα μὲν οὖν ἠκούομεν ἠργολαβηκέναι αὐτὸν, καὶ κατεπηγγέλθαι τουτί, cum enim audiebamus hãc calumniam tiãſigendam ab iſto redemiſſe & conduxiſſe. Æſchin. κατὰ Κτησιφ. ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν, quæſtum exercere in pronunciandis præmiis.

Ἐργολάβος,ου,ὁ,& Ἐργολήπτης,operarius, manceps , operarum conductor,redemptor.ἐργολάβος μὲν ἦν τοῦ ἀγάλματος,faciendum ſimulachrum conduxerat, Plutarch . in Pericle. ¶Ἐργολάβοι,ſunt quoque ſycophantæ &quadruplatores quæſtui delationes habentes. ¶Ἐργολαβία,ας,ἡ,merces ex labore,manualis operatio,redemptura Liu.redemptio operis & conductio,Eccleſiaſtici 29.

Ἐργολαμβάνω,opus aſſumo,ſolicitus ſum.

Ἐργομωκῶν,illudens.

Ἔργον,ου,τὸ,opus,factum,res,negotium.ἔργον μακροτέρου λόγου ἡγοῦμαι εἶναι, prolixioris orationis rem eſſe exiſtimo , Æſchin.ἐν ἔργοις διατρίβειν,operibus inſtare,incumbere,Demoſt. ¶Significat etiam δυσχερὲς,vt ἔργον ἦν,difficile erat,Demoſt.Sic Virgil.Hoc opus,hic labor eſt.ἔργον ἐστὶ πιστεῦσαι, perdifficile eſt credere,Plutar.in Theſeo. ¶Eſt etiam officium & functio,vt ἐμὸν οὖν ἔργον ἐστὶ, hoc mei muneris eſt,Iſocrat. ¶ἔργον ἔχει,opus habere & munus,Xenoph. ¶Item lucrum,quæſtus, vſura, Demoſt.& Arrian .

Ἐργότρις,ὁ,qui vrget operas.

Ἔργω, poet.pro εἴργω,arceo,impedio,includo,

ἔργομαι τῶν ἄλλων, cætera prohibeor, Herodot. ἔργετο ἑκὼν τῆς πόλιος, exceſsit vltrò, Idem.

Ἐργώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, operoſus, durus, laborioſus, moleſtus, Plat. τῆς ἐπιμελείας ἐργῶδες τοῦτ' ἐστι.

Ἐργωδία, difficultas, moleſtia, negotium, Naz.

Ἐργωδῶς, operoſè & difficulter, Theop. 9. hiſt.

Ἐργωνία, redemptura metallorum vel ſartorum tectorum, conductio operis, Polyb.

Ἔρδω, facio, Odyſſ. ὁ, φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι. ¶Heſiod. pro ſacrificio, ἔρδειν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς.

Ἐρέαι, ας, ἡ, lana, τὸ ἔριον, Athen. lib. έ.

Ἐρεβεννὸς, οῦ, ὁ, obſcurus, Heſiod. νὺξ ἐρεβεννή.

Ἐρέβευσφιν, ex erebo, Iliad. ἔκλυεν ἐξ ἐρέβευσφιν.

Ἐρέβινθος, ου, ὁ, cicer, teſticulus: Vnde Ἐρεβίνθιος, ου, ὁ, & Ἐρεβινθιαῖος, ου, ὁ, cicernus. ἐρεβινθιαῖον μέγεθος, ciceris magnitudo, Dioſc. li. 2. ca. 96. ¶Ἐρέβινθος etiam priapus dicitur, Ariſtoph. in Ran. ¶Ἐρεβινθώδης, εος, cicernus. ἐρεβινθῶδες φύλλον, folium ciceris, Theoph. lib. 6.

Ἐρεβοδιφῶ, ſcrutor ſubterranea, Ariſtoph. νεφ.

Ἔρεβος, εος, τὸ, erebus, tenebræ, caligo, nox, Heſiod. in Theog. Ἐκ χάεος δ' ἔρεβός τε μέλαινά τε νὺξ ἐγένοντο. ¶Ἐρέβεσθεν, è tenebris.

Ἐρεγμὸς, Galen. Ἔρεγμα, τος, τὸ, faba freſa, Theophraſt. de cauſ. plant. lib. 4. ca. 14. ¶Ἐρέγμινος, ου, fabaceus, ἐρέγμινον ἄλευρον, fabæ lomentum, Dioſcor. lib. 3. cap. 94.

Ἐρεείνω, interrogo, ἀνερωτῶ, Accuſat. poeticè.

Ἐρεθέω, irrito.

Ἐρεθίζω, μ. ίσω, π. ικα, irrito, excito, laceſſo, Accuſat. Iliad. ά, μή μ' ἐρέθιζε, i. μή με παρόξυνε. ¶Ἐρέθισμα, ατος, τὸ, & Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, pruritus, libido. ἐρεθισμοὶ ἐντέρων, inteſtinorum roſiones, Hermol. ex Dioſcor. ¶Et prouocatio, Appian.

Ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, proteruus, irritator.

Ἐρεθιστικὸς, οῦ, ὁ, irritans, irritabilis.

Ἐρέθω, irrito, Accuſat. Homer. Iliad. ά.

Ἐρειδέδαται δύο πέτραι, innixæ ſunt & fixæ, apud Dionyſium de ſitu orbis.

Ἐρείδομαι, & Ἐρείδω, μ. είσω, π. εικα, firmo, hæreo, innitor, figo, admoueo. ἴχνος ἐρείδω, figo veſtigium, lib. 3. Epigra. ἐρείδομαι σκήπτρῳ, innitor ſceptro, Iliad. β. εἰς γῆν δ' ἐρείσας ὄμμα, oculũ ſolo defigens, Euripid. κέντρον ἐρεισάμενος, calcar imprimens, Heſiod. ἐρείδων τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, ſuper mẽſam caput ſtatuens, Herodot. Et cum Genit. 1. Argon. ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας. ¶Item cum Dat. & præpoſ. ἐπὶ & ἐν, Ibidem, ῥόῳ ἐνὶ κάλπιν ἔρεισε, i. demiſit. ¶Ἐρείδειν exponit Suidas ἀκομβίζειν, i. incumbere: quod cùm fit perfunctoriè, φαύλως ἐρείδειν dicunt, Ariſtoph. in Pace. ¶Pro proſterno, Iliad. ή. ὕπτιος οὖδας ἐρείσθη, i. ſtratus eſt. ¶Item iaculor, Ariſtoph. in Equitib. κρημνοὺς ἐρείδων, i. ἐπιπέμπων καὶ ἀκοντίζων καὶ ῥίπτων. ¶Pro συνουσιάζω, i. coeo, Idem in Concion. ζητοῦσιν ἐρείδειν, i. ὀχεύειν. ¶Item connecto, Idem in Ran. ἐρείδειν ὁρμαθοὺς ἀπὸ μελῶν ἐφεξῆς.

Ἐρείκη, Theophr. ericem Plin. vocat, Varr. fiſaram, Colum. amaricem & amaricum. Palladiúſque Tamariſcum: Herbarii appellant vulgò *bruyere*: Sed Dioſcorid. lib. 1. cap. 18. fruticoſam arborem eſſe ſcribit, quæ myrica eſt humilis Virgil. fragilis & tenuis Ouidio, Plin. brya ſylueſtris. De erica vide apud Plutar. in libro de Iſide & Oſir.

Ἐρεικίδες, Hippocr. ordea craſsius rudiúſque freſa, ἀπὸ τοῦ ἐρείκω, i. θραύω.

Ἐρεικτὸς, οῦ, ὁ, freſus & fract⁹, Pauſan. ¶ἔτνος ἐρεικτὸν, faba freſa, lomentum, ἐρεγμός.

Ἐρείκω, μ. είξω, π. ειχα, θραύω, frango, cõfringo, Heſiod. οἱ δ' ἀροτῆρες ἤρικον χθόνα δῖαν.

Ἔρειξις, εος, ἡ, fiſsio, fiſſura, ſectio.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, parietinæ, rudera, Sophocl.

Ἐρείπομαι, labor, cado. Heſic. γῆς μὲν ἐρειπομένης. Apud Sophocl. ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετο, ſtratus in ruinis cadauerum ſedit.

Ἐρείπω, μ. είψω, π. ειφα, cado, diruo, euerto, Accuſ. Heſiod. ¶Ἐρείπωσις, ruina. ¶Ἐρείψιμος, ου, ὁ, cadiuus Plin. ruinoſus Cicer. ἐρείψιμον στέγος, ruina lapſum tectum, Euripid.

Ἐρείω, τὸ ἔρομαι, interrogo, Accuſ. Iliad. ά.

Ἐρέμβομαι, oberro.

Ἐρεμνὸς, pro ἐρεβεννὸς, οῦ, ὁ, tenebroſus, σκοτεινὸς, μέλας, niger, Sophocl. in Aiace. ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδυσα. ¶Iliad. δ, αἰγὶς ἐρεμνή, id eſt, φοβερὰ, horrenda.

Ἔρεμβοι, Æthiopię populi, qui & Troglodytę. de his Homer. Odyſſ. δ. ¶Poſidonius apud Strabonem lib. 6. ἐρέμβοις καὶ ἄραβας eoſdem eſſe dicit leui nominum commutatione & corruptela.

Ἐρέομαι, interrogo, Iliad. ά, οὐδ' ἐρέοντο.

Ἔρεος, ου, ὁ, laneus. ἐρεοῦν ὕφος, lanea veſtis, Dioſcorid. lib. 1. cap. 18.

Ἔρεπτα, τὰ, alimenta, τροφεῖα, Heſych.

Ἐρέπτομαι, μ. ψομαι, π. εμμαι, comedo: propriè ad bruta pertinet, quaſi τῆς ἔρας ὅ ἐστι τῆς γῆς τὴν τροφὴν ἔχειν. Iliad. β. λωτὸν ἐρεπτόμενοι, i. ἐσθίοντες.

Ἐρέπτω, comedo, Nonn. ἄρτον ἐρέπτων.

Ἐρέπτω, tego.

Ἐρέσθαι, interrogare, Aoriſt. 2. ab ἠρόμην.

Ἐρεσία, ας, ἡ, remigatio, κωπηλασία.

Ἐρεσιμέτρα, ἡ, Geometria, γεωμετρεία, Heſych.

Ἐρεσκίη, miniſterium, veneratio, Heſych.

Ἐρέσσομαι, μ. ξομαι, π. εγμαι, & Ἐρέσσω, & Ἐρέττω, μ. έσω, vel ἔξω, π. εχα, remigo. πτεροῖς ἐρέσσει, alis remigat, Euripid.

Ἐρεσχελέω, μ. ήσω, π. ηκα, vel ἐρεσκελέω, nugor, decipio, inſto, contẽdo, prouoco, Suid. ¶Nazanzen. ἔπειτα ἐρεσχελεῖται παρὰ τοῦ βουλομένου παντὸς, id eſt, cauillis & verbis ludificatoriis impetitur.

Ἐρεσχελία, ας, nugamentum Apul. nugę, irritatio vel irritamentum Liu. & irritamen Ouid. prouocatio, contentio, Heſyc. & Nazan.

Ἐρεσχελίζω, ἀμφισβητῶ, contendo, Hermog.

Ε'ρέτης,ȣ,ὁ,remex.Iliad.ς.οἱ ἐρέται, remiges qui ſcalmis hærēt. ¶Ε'ρετικός,ad remos pertinēs. ¶ἡ ἐρετικὴ,ars remigandi,Plat.de Leg.

Ε'ρετμός,ȣ,ὁ,& ἐρετμὴ,Heſych.remus.¶Item in genere Neutr.pro eodem,& pro membro virili, Heſych. ¶τὰ ἐρετμά,1.Argon.

Ε'ρετμόω,μ.ώσω,remigo,Nonn.

Ε'ρετειάζω,cauillor,ludo,σκώπτω,παίζω,Heſyc.

Ε'ρετεῖας γῆ, Eretria terra,Dioſc.lib.5.cap.163.

Ε'ρευγματώδης,ructus mouens Plin.& Martiali ructatrix herba,ἐρευγματώδης βοτάνη.

Ε'ρευγμός,ὁ,ructatio idem quod ἐρυγμὸς,ἐρυγή.

Ε'ρεύγομαι,μ.εύξομαι,eructo Varr.ructum edo, fremo. lib. 4. Epigra.ἵππ@- ἐρεύγεται ἀνδρα. ¶Pro influere Arg.l.2.ὑπερεύγεται ἅλμη πόντον ἐς εὔξεινον,in põtum influit. ¶Ε'ρεύγω, μ. εύσω,& in 2.Ariſto ἤρυγον,idem,Ariſtoph.

Ε'ρευθιάω,rubeo, Nonn. ὕδατος οἰνωθέντος ἐρευθιόωντι ῥέεθρῳ. ¶Ε'ρευθήεις,εντος,ὁ,rubicūdus.

Ε'ρευθόδανον,vel Ε'ρευθρόδανον, & Ε'ρευθέδανον, rubia Plin.lib.24.cap.11.Herba à radicis rubore ſic dicta, Theophraſt.lib.9. cap. 13. & Dioſcorid.lib.3.cap.160.

Ε'ρεύθομαι,μ.εύσομαι,π εὖσμαι,rubeo,Dep.Dat.

Ε'ρευθος,ȣ,ὁ,rubor,pudor,ἐρύθημα,αἰδώς.

Ε'ρευθιάω,rubeſio,rubeo,ἐρυθριῶ.

Ε'ρεύθω,μ.εύσω,rubefacio,rigo,Accuſ. Et ἐρευθῶ,Heſych.ἐρυθριῶ,φοινίσσω,ἐρυθραίνω.

Ε'ρευτικόν,quod ructum mouet,Dioſcorid.

Ε'ρεύγμεν@-,Heſiod.ructans.

Ε'ρευνα,ης,ἡ,conquiſitio Cicer.ſcrutinium Apul. diſceptatio,Ariſtot.2.OEconom.ἔρευναν ποιεῖσθαι τῶν οἰκιῶν,domos perſcrutari.

Ε'ρευνάομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι, & Ε'ρευνάω,μ.ήσω,π.ηκα,ſcrutor,excutio,ζητῶ,Xen.1.παιδ. κακούργους ἐρευνῆσαι , maleficos exquirere. Appian. 5.ἐμφυλ.σὺν μυχοὺς τῆς θαλάσσης διηρεύνων. ¶Ε'ρευνητήρ,ῆρος,ὁ,ſcrutator, Nonn.

Ε'ρέφω,μ.έψω,π.εφα,tego,coaſſo,contigno. ¶Item orno corono. Iliad.ά,εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,Accuſ.

Ε'ρέχθω,& ἐρέχω,μ.έξω,π.εχα,ſcindo,Accuſ.

Ε'ρέψιμος,ȣ,ὁ ᾗ ἡ , ἐρέψιμος ὕλη , materies tectis idonea.Theophr lib. 4.hiſtor.cap.3. ¶Ε'ρέψιμον etiam herbam eſſe ſcribit Suidas,fortè quia ad tegulum tegetéſque idonea,vt vlua, ſcirpi , arundo.

Ε'ρεψις,quaſi tectura,tegmen,tegumentum, tectum etiam Theophraſt.hiſt.5.cap.7.χρῶνται πρὸς τὴν ἔρεψιν , vtuntur ad tectum vel cõtignationem.

Ε'ρέω, μ. ήσω, π. ηκα, interrogo, Actiu.Homer. πάντων ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε. ¶Eſt & ἐρέω,τὸ ἀπαγγέλλω,denuncio, Idem , ζωὴ φόως ἐρέουσα ¶Item quæro,conquiro,ζητῶ,ἐρευνῶ,Idem, ἵπποις ταὶς ἐρέων ὀδυσῆι συνλώπει. ¶Ε'ρεύω, idem.

Ε'ρημα,τος,τὸ,deſertio,ſolitudo,Iſoc.¶Ε'ρημαῖος ſolitarius,deſertus,vacuus,Genit.lib.1.Epig. νῆσος ἐρημαίη,Apoll.deſerta inſula.

Ε'ρήμαι,volo interrogare.

Ε'ρημάς,άδος,deſerta,ἐρήμη,lib.5.Epigram.

Ε'ρημία,ας,ἡ,ſolitudo,deſtitutio,locus deſertus, Xenoph.ἐν ἐρημίᾳ φίλων ἀναφανῆναι,omnibus amicis priuari. Plat.Epiſt.8.ἥξει δὲ σχεδὸν εἰς ἐρημίαν τ' ἑλληνικῆς φωνῆς σικελία πᾶσα, vniuerſa Sicilia in linguæ Græcę obliuionem lapſura videtur.

Ε'ρημικός,ȣ,ὁ,ſolitarius in Pſal.Dauidis.

Ε'ρημίτης,ȣ,ὁ,eremita,ſolitari9,ὁ ἐν ἐρήμῳ διάγων.

Ε'ρήμματα,τὰ,pecora.

Ε'ρημοδίκος,qui ſolus ſuam cauſam agit.

Ε'ρημονόμος,in deſerto paſtus.

Ε'ρημος,ȣ,ὁ,ſolitari9,ſolus,deſertus, ἔρημον ὄρος, mons incult9,Thucyd.ἔρημον εἶναι ἀνδρῶν καὶ φίλων καὶ πιστῶν,Plat.in Epiſt.carere viris amicis & fidelibus.μεταστὰς ὦφλε τὴν δίκην ἐρήμην,abſens damnatus eſt, Plutar.in Camill. ¶Item ſubaudito ſubſtantiuo δίκην:vt ἐρήμην ἑλεῖν , indicta cauſa damnare, vulgò *par contumace , & par defaut*,Demoſt. ¶Item τὴν ἔρημον διδόναι,ſecundū præſentem de abſente vel contra abſentem pronunciare, vulgò *donner defaut*,Demoſt. ¶Et λύεσθαι ἐρήμην, Poll. lib.8.quum deſerti vadimonii iudicium nullum fit:vulgò *caſſer vn defaut.*

Ε'ρημοδίκιον,vadimoniū deſertum,indicta cauſa,eremodicium etiam in Pandectis.

Ε'ρημόω,μ.ώσω,deſolo,deſero, Gen.ἐρημωθεὶς τῆς ὁμίλȣ,deſertus multitudine,Herodot.

Ε'ρημάζω,ſum ſolitarius,in Epigram.

Ε'ρήμωσις,ε@-,ἡ,deſolatio,deſertio.

Ε'ρημωτὴς,deſolator,vaſtator,ἐρημοποιός.

Ε'ρητύω, ſedo, detineo, reprimo, retardo, coerceo. Iliad.β,ἐρητύειν ἐπέεσσι,verbis cōpeſcere. ἐρητύω κακότητος,reprimo calamitatē, Arg.

Ε'ρι,nihil per ſe ſignificat,ſed in compoſitione dictionibus intentionem affert.

Ε'ριαύχενες,collo elato vel procero,Homer.

Ε'ρίβοι@-,auguſtus,venerabilis.

Ε'ρίβωλ@-,ȣ,fertilis.

Ε'ριβρεμέτης,ȣ,ὁ,magnitonans,Ariſtop.in Ran.

Ε'ρίβρυχος,ȣ,ὁ,valde rugiens,perſtrepens.

Ε'ριβρύχης,ȣ,ὁ,valde mugiēs,Heſiod.in Theog.

Ε'ριβρύχων,ſonorus,πολύηχος,in Epigram.

Ε'ριβῶλαξ,κος,ὁ καὶ ἡ,ἐρίβωλ@-,ferax,Iliad.ά.

Ε'ριγάστωρ,ὁ,ventroſus Plin.ventrioſus Plaut.

Ε'ρίγδουπος,ȣ,ὁ,γ interpoſito,latè ſonās,Ody.ό.

Ε'ρίγηρυς,argutus,ſonorus.

Ε'ριγμένοι κύαμοι,freſæ fabæ.

Ε'ρίγμη,genus pulmenti ex leguminibus confectum, Ariſtoph.

Ε'ριγνύω,claudo,abſcondo.

Ε'ριδαίνω,& ἐριδμαίνω, μ.ανῶ, π. αγκα, certo, contēdo.Ilia.ά,ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε.

Ε'ρίδουπος,ȣ,ὁ,valde ſonans,Odyſſ.ό.

Ε'ρίζομαι litigo.Ariſtoph.νεφ ἔπος πρὸς ἔπος ἠριζόμεσθα,vltrò citróque verbis certabamus.

Ε'ρίζω,μ.ίσω,π.ικα litigo, certo. Iliad . ά. διαστήτην ἐρίσαντ. ¶Cū Dat.&Accuſ.ἐρίζοι ἀφροδίτῃ κάλ-

ἀντιφερίζοι κάλλος, formæ venuſtate cum Venere contendat, Homer. ¶Cum duobus Datiu. Odyſſ.θ. Δρηστοσύνῃ δ' οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος, ſedulitate nemo alius mecū certauerit.

¶ἐρίζωος, viuax.

Ἐρίηρ, ηρος, ὁ, peramabilis, coniunctus, cōgruus, concors, Odyſſ.ξ. ἐρίηρες ἑταῖροι.

Ἐρίηρος, ου, ὁ, amabilis, Iliad.θ.

Ἐριηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, magnilonus.

Ἐριθάκη, ης, ἡ, κήρινθος, Ariſt.lib.9. hiſtor.c.40. κηρένθεμον, Dioſc.lib.5. erithace Varr. cerinthus & ſandaracha Plin. ceraginem vertit Virgil. Gaza & Marcell. Hermolaus & Fuſchius verniginem vocat. φέρει δὲ κηρὸν μὲν καὶ ἐριθάκην περὶ τοῖς σκέλεσι, ceram quidem fert apis & erithacen circa crura, Ariſtotel. hiſt. libr. 5. cap. 22.

Ἐριθακίς, quædam arbor.

Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος, auis ſolitaria, quæ à quibuſdam ſiluia: rubeculam interdum Theod. interpretatur: eadē dicitur φοινικουρὸς, & ruticilla: ſed rebecula hyberno tempore, & ruticilla æſtiuo, Plin.lib.10.cap.29.

Ἐριθαλίς, genus ſedi ſiue aizoi, Plin.25. ca.vlt.

Ἐριθεία, ας, ἡ, contentio, ſeruitus, concertatio. Verecundia exponitur ab Aretino apud Ariſtot.lib.5. Polit.

Ἐριθεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſeruio, temerè laboro & in vanum, Dat. ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις, lib. Thobiæ, ibat ad opus textrinum. ¶Ἐριθευόμενοι, turpes & pudendi, Ariſtot.5. Polit.

Ἐριθηλής, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè virens, latè frondēs, Iliad.κ. ¶Ἐρίθηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ἔριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè lanarius ſiue lanificus, lanam tractans. ἱστὸς ἐρίθου ἐγγίζοντος ἐκτεμεῖν, Eſaiæ 19. tela à texente proximè ſuccidenda. ¶Item mercenarius, agricola. Iliad.σ. ἔνθα δ' ἔριθοι ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες, agricolæ demetebant. Heſiod. θῆτ' ἄοικον ποιεῖσθαι καὶ ἄτεκνον ἔριθον, famulam quæ non peperit filios.

Ἐρικάνη, ης, ἡ, ſepes. Ἐρίκη idem quod ἐρείκη.

Ἐρίκλαυτος, lachrymoſus, in Epigram.

Ἐρικτά, τά, frumentum molitum, Heſych.

Ἐρίκτυπος, grauiter ſonans, Heſiod.

Ἐρικυδής, έος, ὁ καὶ ἡ, valdè glorioſus, Iliad.γ.

Ἐρίκω quod & ἐρείκω, frango, ſcindo, Iliad.ρ.

Ἐρικώδης, vel ἐρικώδης, diſruptus.

Ἐρίλη, ἔξοδος, aggreſſus, euaſio.

Ἐρίμυκος, ου, ὁ καὶ ἡ, valdè mugiens, Odyſſ.ο.

Ἐρινά, τά, groſsi ficus.

Ἐρινάζω, & Ἐρινεάζω, caprifico, Theophr. ¶Item apud eundem, culices gigno. ¶Ἐρινέω, idem. ¶Ἐρινασμὸς, οῦ, ὁ, caprificatio.

Ἐρινάς, άδος, caprificus, ὄλυνθος, Athen.lib.3.

Ἐρίνεμος, ου, ὁ, ventus procelloſus.

Ἐρινεός, οῦ, ὁ, caprificus, ficꝰ ſilueſtris, ἀγρία συκῆ, προσβᾶσαν ἐρινεὸν μεγάλῳ, aſcendentem caprificum excelſam, Plut. in Camill. ¶Ἐρινεόν, οῦ, & ἐρινόν, τό, & ἐρινεά καὶ ἐρινά, τά, poma ficuū, vel ficus groſſos præciduos vertit Gaza. li. 3. hiſt. plant. Theophr.

Ἐρινύς, ύος, ἡ, Erynnis, furia. Sunt autem furiæ filiæ Terræ, ex guttis genitalium ipſius Cæli, Heſiod. in Theog.

Ἐρινόν, οῦ, τό, caprifici fructus, groſſus. τὰ τῶν συκῶν ἐρινά, ficus immaturæ, Ariſtot. lib.5. Anim. ¶Ἐρινὸς etiam pro eodem legitur.

Ἔρινος, herba, de qua Dioſc. li.4.cap.28.

Ἐρινός, οῦ, vrbs Dorica.

Ἐρινοῦσι, caprificant, Theophr. lib.2. hiſt. plāt.

Ἐρινύειν, indignari, Sophocl. in Aiace.

Ἔριξ, ἡ, crinis: & ſuperior ſiue gibba iecinoris pars qua in vicem fibræ eius ſeparantur.

Ἐριόδων, ὁ, magnos habens dentes.

Ἔριον, ου, τό, lana, vellus, Xenoph. ἐωνῆσθαι ἔρια.

Ἐριοξύλον, τό, lana ſiue lanugo τοῦ ξύλου, i. xyli ſiue goſsipii fruticis, Plin. lib.19 cap.1.

Ἐριοπλύτης, ου, ὁ, fullo, qui lanas lauat, Dioſcor.

Ἐριοπωλικῶς, doloſè, vt ſolent qui lanam hume ctant quò magis ponderet.

Ἐριοπώλιον, τό, emporium lanæ, Poll.lib.7.

Ἐριοῦν ὕφος, lanea veſtis, Dioſc.li.1.cap.18.

Ἐριούνης, ου, ὁ, & Ἐριούνιος, ου, ὁ, valdè vtilis, epitheton Mercurii apud Hom. Iliad.ω.

Ἐριουργῶ, lanificium exerceo, Xenoph.

Ἐριοφόρος, ου, ὁ, laniger.

Ἐριόω, laboro, maximè circa lanificium.

Ἐρίπνη, mons, rupes, promontorium, Nicand.

Ἐρίπω, cado, in Iliad. ἤριπε δ' ὡς ὅτε τις δρῦς, Hʼ ἀχερωΐς. ¶Eſt etiam deiicio: Vnde & paſſiuū ἐρίπτομαι, deiicior, deturbor, Iliad.ξ, ἐρέριπτο δὲ τεῖχος ἀχαιῶν, i. κατεβέβλητο.

Ἔρις, ιδος, ἡ, Dea diſcordia, lis, contentio.

Ἐρισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, præpotens.

Ἔρισμα, ατος, τό, νεῖκος, lis, ſeditio, certamen.

Ἐρισμάραγδος, ὁ καὶ ἡ, cōtentioſus, intractabilis.

Ἐρισμάραγος, grauiter tonans, Heſiod.

Ἔρισον, rugoſum, legitur lib 3. Dioſc. cap.119.

Ἐριστάφυλος, ex grandi vua expreſſus, Epigr.

Ἐριστήρ, ῆρος, ἡ, crumena, σάκκος μαρσίππιος, (Heych.

Ἐριστής, οῦ, ὁ, litigator.

Ἐριστικός, οῦ, ὁ, litigioſus, diſceptatorius, diſcordialis, Ariſtot. cōtentioſus, ἐριστικὸς συλλογισμός

Ἐριστός, οῦ, ὁ, litigioſus, diſcordioſus Saluſt.

Ἐρισφάραγος, collo elato.

Ἐρισχηλεῖν, ad contentionem incitare.

Ἐρίσχηλος, ου, ὁ, contentioſus, conuitiator.

Ἐριτάρβης, formidoloſus.

Ἐρίτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, præcioſus, Iliad.β. αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον. ¶Eſt & piſcis, Ariſtot. ſardam eſſe vel ſardæ ſimilē, author eſt Hermol. in Dioſc.

Ἔριφος, ου, ὁ, hœdus, caper aut capella, duæ paruæ ſtellæ in ſumma Aurigæ manu, Procl. ¶Ἐρίφειος, ου, ὁ, hœdinus, ἐρίφεια κρέα, carnes hœdinæ Cicer. ¶Ἐρίφιον, ου, τό, hœdulus.

Ἐρίφυλλος, frōdoſus, multis aut magnis foliis. ¶Eſt etiam ſuber arbor, Heſych.

Ἐριώδης, έος, ὁ, lanatus Plin. lanaris Varr. laneus, laniger, lanugine pubeſcens.

Ἐριώδυνον, dolorem grauem afferens.

Ἐριώλης, ου, vehemens flatus, ſiue ventus, Ariſtoph. in Equit. ¶In Veſpis. verò lanarum iacturam ſignificat.

Ἐριώπης, ιδος, habens magnos oculos, εὐώπης.

Ἐρκάζειν, cauillari, σκώπτειν, Heſych.

Ἑρκεῖος, ου, ὁ, herceus, penetralis, ἐφέστιος, Iouis epitheton: ſeptitius & cortalis à Bud. vertitur apud Ariſtot. de mund.

Ἕρκιον, ου, τὸ, ſeptum, paries, vallum. Iliad. ι, ὑπέρθορον ἕρκιον αὐλῆς, ſuperaui ſeptum.

Ἑρκίτης, cuſtos, φύλαξ.

Ἕρκος, εος, τὸ, ſeptum, clauſtrum, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων, Odyſſ. α. Munimentum, vallum, rete, ſepes, obex, propugnaculum, Iliad. α, ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο, i. περίφραγμα, τοῖχος. ¶Soph. in Aiace, εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά, i. in ſepta, εἰς τὰ δίκτυα.

Ἑρκτὴ, pro εἱρκτὴ, carcer, Herodot.

Ἕρμα, ατος, τὸ, inauris, aurium ornatus, Iliad. ξ. ¶Item lignum quod ſupponitur naui ne in terra marceſcat, arma nauis, vt anchora, funes, & id genus alia, Ilia. α. Quæ Cæſari phalanges & ſcutula dicũtur. ¶Ariſtot in apibus ponit pro ſaburra. ¶Item ſcopulus, firmamentum ἕρμα πόληος, decus, columen, Ody. ψ. ¶ἕρμ' ὀδυνάων, i. ἔρεισμα ἐνερεῖδον τὰς ὀδύνας, fundamẽtum & cauſa dolorum, Homer. ¶Item pro incœpto. ἕρμασι γὰρ ἐν μεγάλοις πᾶσι ἁδεῖν χαλεπὸν, in reb⁹ enim magnis adminiſtrandis difficile eſt omnibus placere, Plutarch. in Solone. ¶Ἕρμα etiam in portus oſtiis dicitur crepido & obex, Ὁ δὲ ἡρακλῆς ἕρματα μεγάλα ἔβαλεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὠκεανοῦ, Herodot. lib. 7. ſaxeas pilas Virgil.

Ἑρμαθήνη, Mercurii & Mineruæ ſtatua.

Ἑρμαὶ, ſtolones, inutiles fruticationes. ¶Item ſtatuæ Mercuriales quadratę, Dem. ad Lept.

Ἑρμαῖα, τὰ, Cretenſium feſta, Æſch. κατὰ τιμοκρ.

Ἑρμαῖον vel Ἕρμαιον, lucrum inſperatum, ingens oblatum Liu. res omnis commoda & vtilis, Plat. 11. Leg. ¶Item occaſio, Athen. l. 13. ¶Sunt verò τὰ ἑρμαῖα, Mercurii feſta.

Ἑρμαῖος, λόφος, tumulus ſtruéſque lapidum quæ Mercurio dicabatur. ¶Ἑρμαῖος etiã Ariſtoph. ſcopulus, cautes, ἕρμαξ.

Ἕρμαξ, ſepes, ſcopulus in mari occultus.

Ἕρματα, apud Hipp. de articulis authore Gale. ſunt fulcimenta: ab ἑρμάσαι, i. fulcire.

Ἑρματίζω, ἀσφαλίζω, ſaburro: Vnde ἀνερμάτιστον πλοῖον, Baſil. nauigium non ſaburratum.

Ἑρμαφρόδιτος, qui vtrunque habet ſexum tam virilem quàm muliebrem.

Ἑρμάωνος, τοῦ, Mercurii, in Epigram.

Ἑρμέας, ὁ, & Ἑρμείας Poeticè, Mercurius, Odyſſ. ο. ¶Ἑρμεῖον, templum Mercurii, Herodot.

Ἑρμεῖς, Mercurius. vnde Accuſ. Ἑρμεία, Homer.

Ἑρμηνεία, ας, ἡ, interpretatio, oratio, explicatio, elocutio, καθαρὸς τὴν ἑρμηνείαν, pura oratione vtens, Halicarn. in Lyſ. ¶Ἑρμήνευμα, τὸ, idem, Eurip. in Phœniſ. ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας κ' οὐ ποικίλων δεῖ τ' ἔνδιχ' ἑρμηνευμάτων, veritatis ſimplex eſt oratio, quæ nec diuerſa nec perplexa interpretamẽta deſideret.

Ἑρμηνεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, interpretor, ἑρμηνεύθητι τὴν παραβολὴν, Nazanz.

Ἑρμηνεὺς, έως, ὁ, interpres, nuntius, Ceb. Theb.

Ἑρμηνευτὴς, οῦ, ὁ, interpres, Plat.

Ἑρμηνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, interpretor, verbis explico, Galen. ad Glauc. μηδὲν ἴδιον ἑρμηνευθῆναι δύναται τῷ λόγῳ, verbis exponi poteſt.

Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius: hũc facit Heſiod. filium Iouis & Maię filiæ Athlãtis. ¶Οἱ ἑρμαῖ, Hermæ lapidei erant Athenis, opus quadratum quos circa ora circunciſos noctu fuiſſe Thucyd. lib. 6. refert. ¶Ἑρμῆς etiam dicta eſt pars quædam Delphinii, i. templi, quod Athenis dicatum fuit Apollini, Plutarch. in Theſeo. ¶Κοινὸς ἑρμῆς, parœmia monens in commune conferendum, publicique habendam eſſe rationem.

Ἑρμίας, idem quod ἑρμῆς, Ariſtot.

Ἑρμὶν, vel ἑρμὶς, ῖνος, ἡ, fulcrum lecti, Odyſſ. ψ.

Ἑρμιον, ου, τὸ, & Ἑρμιόνη, ης, ἡ, templum in Peloponeſo Cereri & Proſerpinæ factũ, aſyli vice.

Ἑρμογλυφεῖον, officina ſtatuarii, Plat. in Symp.

Ἑρμογλυφεὺς, έως, ὁ, vel ἑρμογλύφος, ſculptor Mercurii, ſtatuarius, λιθοξόος, Lucian. ¶Ἑρμογλυφικὴ τέχνη, ars ſtatuaria.

Ἑρμοκοπίδης, ſic dictus Alcibiades & eius conſortes Athenis falſo crimine, Plutarch.

Ἑρμόπαν, Pan, quòd ex Mercurio natus ſit.

Ἑρμοτύβιες Ægyptiorum pugnatores, Herodot.

Ἑρνάτης, vitis arbuſtiua, ἀναδενδράς, Heſych.

Ἕρνιον, ου, τὸ, ficus caprifici, Poll. li. 1.

Ἑρνόκομος, hortulus.

Ἕρνος, εος, τὸ, ramus, κλάδος, germen, ſtipes. Odyſſ. ξ. θρέψαν θεοὶ ἔρνεϊ ἶσον, plantæ ſimilem & parem. ¶Ἑρνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramoſus.

Ἕρξα, clauſi, incluſi, Odyſſ. ξ, τὰς μὲν ἄρ' ἔρξαν.

Ἑρξείης, coercitor, Herodot.

Ἕρξω, faciã: ab ἔρδω, vel à ῥέζω, per metatheſim. Heſiod. ὅστε ξεῖνον κακὸν ἔρξει, malè tractabit.

Ἐρόεις, gratioſus, amabilis, Heſiod.

Ἔρομαι, μ. ήσομαι, μέσ. ἀορ. β. ἠρόμην, interrogo, Ariſtop. ἀποκρίναι νυν ἅττ' ἄν σε ἔρωμαι. ¶Cũ περὶ. ἔρομαι περὶ αὐτοῦ, de eo ſciſcitor, Plutar.

Ἔρος Æolicè, pro ἔρως, amor, Odyſſ. ξ.

Ἐρτὴ, feſtum, ἑορτή.

Ἔροψ, auis nomen apud Heſych.

Ἑρπάκανθα, gen⁹ herbæ, quæ & ἄκανθα, Dioſc.

Ἑρπετὰ, τὰ, reptilia, ſerpentes, Odyſſ. δ.

Ἑρπετόδηκτος, ου, ὁ, à ſerpente morſus.

Ἑρπετὸς, οῦ, ὁ, ſerpens, reptilis.

Ἑρπηδὼν, όνος, & Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus qui Latinis zona, Plin. lib. 26. ca. 11. Vide Galen. 14. Therap. & Method. & Paul. Ægin.

Ἑρπηνώδης, ſerpẽs: Vnde νόσημα ἑρπηνῶδες, Phil. de mund. ſerpens & gliſcens morbus.

Ἕρπις, vinum, ὅτι ἕρποντας ποιεῖ τοὺς πίνοντας ἀμέτρως.

νεως. ¶Ἑρπιςικὸν, τὸ, reptile.
Ἑρπύζω, μ. ύσω, vel ἑρπίζω, & ἑρπυςάζω, ſerpo, repo. ἑρπύσαν βρέφος, infans qui repſit, Epig. ¶Ἑρπυσμὸς, ὁ, reptatus Plin. ſonus, grunnitus, Heſych. ¶Ἑρπυςὴς, ῦ, ὁ, reptilis, in Epigr. ¶Ἑρπυςικὸς, ῦ, ὁ, ſerpēs, reptilis. ἑρπυςικὰ ζῶα, reptilia animalia, Nazanz.
Ἑρπυλλὶς, ίδος, ἡ, cicada, τέτιξ, Heſych.
Ἕρπυλλος, vel ἕρπυλλον, ſerpyllum, vulgò *ſerpolet*: Vide Dioſc. li. 3. ca. 46. Theop. hiſt. li. 6.
Ἕρπω, μ. ψω, π. φα, repo, repto, ſerpo, Sopho. in Aiace. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ᾽ ὁ φθόνος ἕρπει. Idē Accuſ. iunxit Ibidem, ἐξόδους ἕρπειν κενὰς, ire per vias vacuas: Vnde ἑρπετὸν, Ariſtophan. Cōment. in Pace, pro quo ἑρπὸν, ab Ariſtot. ſerpens, reptile. Ἐῤῥαγέως, celeriter.
Ἔῤῥας, aries.
Ἐῤῥεῶς, ſtatim, citò, εὐθέως, Heſych.
Ἐῤῥιγῶ, inalgeo: Vnde ἐνεῤῥίγωσα, Ariſtop. πλ.
Ἐῤῥίγω, horreo, formido, Heſiod.
Ἐῤῥίζονται, in radicē manent, innituntur radice.
Ἐῤῥιζωμένη, ης, ἡ, ſtabilita, radicata.
Ἐῤῥιζῶσθαι, radices egiſſe.
Ἐῤῥικνωμένα, ſtrata, contorta Gaz. lib. 5. Anim.
Ἔῤῥινα, τὰ, medicamentā quæ naribus indūtur.
Ἐῤῥίφθω, tranſeat, eſto, in Epigram.
Ἔῤῥε, abi, peri, Euripid.
Ἐῤῥυθμισμένος, numeroſus.
Ἐῤῥυσσος, ῦ, ὁ, rugoſus, Dioſc. lib. 3.
Ἐῤῥυτιδωμένος, rugatus.
Ἔῤῥω, Æolicè pro εἴρω. ¶Item pro φθείρεσθαι, pereo, euaneſco, peſſum eo, Plat. in Epiſt. πόλεις ἑλληνίδας ἐῤῥύσας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζειν, i. vrbes à Barbaris exciſas & dirutas ſtruere ſeu inſtaurare. Xeno. in Sympoſ. ἔῤῥει τὰ ἐμὰ πράγματα, i. perierūt. ¶Itē inauſpicatò & cū pernicie accedo, Iliad. ί. Ἔςι δέ μοι μάλα πολλὰ τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔῤῥων. ¶Aliquando ἔῤῥω, ægrè eo, & vix me ago, Iliad. σ. de Vulcano claudicante, αὐτὰρ ὁ ἔῤῥων Πλησίον ἔνθα θέτις περ ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ: Vbi ἔῤῥων, pro σκάζων dixit. ¶Ponitur & pro faceſſere atque abire. ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ᾽ ἡμῶν, Ariſtoph. in Plut. ¶ἔῤῥων ἐκ βυθοῦ, ex fluctibus emicans, in Epigram.
Ἐῤῥωγὼς, fractus, vt ἐῤῥωγυῖα, rupta, Ariſtop. πλ.
Ἔῤῥωμαι, confirmo, inualeſco, valeo, Xenoph. in Oecon. ἐῤῥώντο μᾶλλον, præpotētes erant. Demoſt. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσαις τῷ σοφῷ σοφοκλεῖ, vt Cicer. multam ſalutem dixi curiæ.
Ἐῤῥωμενεςέρως, fortiùs, vehementiùs, Iſocrat.
Ἐῤῥωμένης, εος, ὁ καὶ ἡ, conſtans, robuſtus, ἐῤῥωμενέςερος, acrior, ἐῤῥωμενέςατος τῇ ψυχῇ, Xen.
Ἐῤῥωμένος, validus, robuſtus, Demoſt. ¶Ἐῤῥωμένως, fortiter, robuſtè, Lucian. τὴν σφῦραν ἐῤῥωμένως κατέφερε, i. validè malleum defer.
Ἐῤῥώοντο, feſtinabant, ruebant, Heſiod.
Ἐῤῥωὸς, ὁ, aper, Callimach aries Lycophr.
Ἕρσαι, αἱ, agni recēns nati & teneri, Odyſſ. ά.
Ἑρσαῖος, ὁ, & Ἑρσήεις, εντος, roſcidus.

Ἕρσεα, verna, roſcida, tenera.
Ἕρση, ης, ἡ, ros, cum denſo ſpiritu, Homer.
Ἕρσην, ενος, ὁ, pro ἄρσην, mas, proles virilis. ἐρσένων βοῶν, marium boum, Herodot.
Ἕρσις, εως, ἡ, plexus, religatio Cicer. Thucyd.
Ἑρσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, roſcidus.
Ἐρυγγάνω, eructo, Phryn. ¶Sumitur & pro laudare, Suid. ¶Ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ructus. ¶Ἐρύγηλος, ῦ, ὁ, ructum ciens, ructuoſus Quintil.
Ἐρυγμαίνω, mugio.
Ἐρύγμηλος, ὁ, ſonorus, grauiter boans, Iliad. σ.
Ἐρυγμὸς, ῦ, ὁ, bellum. ¶Item Ariſtotel. ructus.
Ἔρυγξ, ſepimentum.
Ἐρύγω, μ. ύξω, π. υχα, mugio, Neutr. abſol.
Ἐρυμαίνω, rubefacio, ἐρυθαίνομαι, rubeſco.
Ἐρύθεια, ας, ἡ, Erythea inſula, Gerionis regia.
Ἐρύθημα, radix, quę erythrodanū, qua mulieres faciem pingūt. ¶Item verecundia, ἐρυθήματα τῶν ὀφθαλμῶν, oculi ſuffuſi rubore, Thucyd.
Ἐρυθίων, ονος, Epith. Apollinis apud Rhodios.
Ἐρυθμία τῶν σωμάτων, pro εὐρυθμία, apta compoſitio membrorum, & concinnitas partium.
Ἔρυθρα, folia papaueris.
Ἐρυθραίνομαι, rubeo, erubeſco.
Ἐρυθραίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, rubefacio, Accuſ.
Ἐρυθραῖος, ῦ, ὁ, ruber, ἐρυθραῖον πέλαγος, Dyon. de ſitu orbis. ἐρυθραῖος κόλπος, Idē Ibidem.
Ἐρυθραῖος λίθος, idem qui κίναιδος Arriano, & μαργαρίτης Theophr. & λίθος ἰνδικὸς Luciano, margarita Ciceroni, vnio Plin. bacca conchea Virgil. in Culice. Lucian. in Amoribus, λίθους ἐρυθραίους, rubri maris grana Hieron. ad Principiam. Erythræum lapillū Stati. 4. Sylu. 6. Claudian. gēmas Erythræas.
Ἐρύθρημα, ατος, τὸ, rubor.
Ἐρυθρίας, ruber, rubicundus, Ariſtot.
Ἐρυθριάω, μ. άσω, rubore ſuffundor, ad corpus refertur: αἰσχύνομαι verò ad animum, Plat. de Republ. εἶδον ἐγὼ θρασύμαχον ἐρυθριῶντα.
Ἐρυθρινὸς, ῦ, ὁ, piſcis qui vulgò *rouget*, Ariſtot. hiſt. 4. rubellio Gaz. Plin. erythrinus.
Ἐρυθρόδανον quod & ἐρευθέδανον Theophr. rubia, vulgò *garence*, Dioſc. lib. 3, cap. 160.
Ἐρυθροδανωμένος, rubiæ radice tinctus.
Ἐρυθροκάρδιον, rubro corde, hoc eſt, medulla.
Ἐρυθροκάρδιος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, rubro corde præditus.
Ἐρυθρόνιον σατύριον ἢ ἐρυθραϊκὸν, genus herbę de qua Dioſc. lib. 3. Vide σατύριον.
Ἐρυθροπέλας, ſuggilatio corporis rubens, & inflammata, ſacer ignis. Vide ἐρυσίπελας.
Ἐρυθρόπους, οδος, ὁ, cui pedes ſunt rubidi. ¶Item nomen auis apud Ariſtoph. in Auib.
Ἐρυθρὸς, ῦ, ὁ, ruber, rubidus, rufus, puniceus, rubicundus. ἐρυθρὰ θάλασσα, Demoſt.
Ἐρυκανάω, vel ἐρυκάνω, traho, κατέχω, inhibeo. Iliad. ζ. λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων.
Ἐρυκανάω, & ἐρυκάνω. & ἐρύκω. μ. ύξω, detineo, arceo, prohibeo, Accuſ. vnde ἀπερύκω, κωλύω, ἐμποδίζω, Iliad γ. ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ ςίχας. ¶Ἐρύπω, idem.

E'ρυμα,ατος,præſidium,ſeptum,arx,propugnaculum, munimentum, Xenoph. ταῖς πόλεσιν ἐρύματα περιβάλλονται, ciuitates foſſa & vallo muniunt.

E'ρυμαι,pro ἐρύομαι, cuſtodio,tueor, libero.ὀδ. ξ,καὶ νῆας ἐρυσθαι, i.aſſeruare naues.

E'ρυμβῶνα,cupediæ,deliciæ,apud Ælian.

E'ρυμνόνωτος,qui habet tergum loricatũ, Epigr.

E'ρυμνὸς,ῦ,ὁ,munitus,tutus,inacceſſus,3.Epigr. ¶E'ρυμνότης,ητος,ἡ,munitio. ¶E'ρυμνόω, ſtabilio,munio.¶E'ρυμνώδης, ſuperb⁹,moleſtus.

E'ρύομαι,μ.ύσομαι,π.υσμαι,libero,cuſtodio, obſeruo. Odyſſ.ξ.ὁδ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν,ſeruauit & mei miſertus eſt. ¶Sumitur etiã pro traho, Ibidem, ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντο τε πάντα, i. traxerunt. ¶Item pro φυλάττομαι,vito.Idem Iliad. β.ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα,non auguriis effugit mortem.

E'ρυσάρματες,οἱ καὶ αἱ, vel ἐρυσάρματοι, currum trahentes,Heſiod.ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵπποις.

E'ρυσιβάω,pro ἐρυσιβόω,ἐρεσιβᾶ κύαμος, æruginem ſentit faba,Theophr.lib.4.cap.15.

E'ρυσίβη,ης,ἡ,rubigo in ſegetibus,vulgò *melle*,ἐρεσίβη,σῆψίς ἐστι τοῦ ἐφισταμένου ὑγροῦ,i.rubigo, putredo quædam reſidentis humoris eſt, Theophr.hiſtor.li.4.c.15.& li.3.deCauſ.c.7.

E'ρεσιβόω,μ.ώσω,rubiginem creo. ἐρεσιβῶται σῖτος μάλιστα ταῖς πανσελήνοις,rubiginem ſentit in plenilunio, Theophr.hiſt. lib. 3. ca.17.

E'ρυσιβώδης,ὁ καὶ ἡ,rubiginoſus,æruginoſus.

E'ρυσίθριξ,τριχος,ὁ καὶ ἡ,q. capillos diſtrahit,Epig.

E'ρύσιμον, Plin.lib.8.cap.10.irionem vocat: Vide Theophraſt.hiſt.lib.2.cap.17.

E'ρυσίπελας,ατος,τὸ, tumor eſt ex feruẽte tenuíque ſanguine conflatus: vel eſt ex ſanguine & flaua bile calidioribus iuſta temperatione mixta fluxio: Vide Galen.lib.2.ad Glaucon. Aetiũ τετραβιβλίῳ lib. ά. Sermon 5. cap. 89. Latini ſacrum ignem appellant, & vulgus ignarum *le feu ſainct Antoine*.

E'ρυσιπελατώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ad ignem ſacrũ vergens.ἐρυσιπελατώδεις φλεγμοναὶ,ignis ſacri inflammationes,Dioſc.lib.1.ca.15.& 25.

E'ρυσίπτολις,ιος,ἡ,patrona vrbis.Iliad.ζ. Πότνι' Ἀθηναίη ἐρυσίπτολι δῖα θεάων. ¶Item quæ vrbes vaſtat,& diſtrahit ciuitates:ab ἐρύω.

E'ρυσίσκηπτρον,vide Dioſcor.li.1.cap.19.

E'ρυσμὸς,pugna,πόλεμος,Heſych.

E'ρυσος,ſportula,σαργὶς,κάλαθος,Heſych.

E'ρυστὸς,ῦ,tractilis,tractus, τὰ ἐρυστὰ ξίφη, ſtricti gladii & exerti,Sophocl.in Aiace.

E'ρύω,μ.ύσω, traho. ὀδ. ξ,ῥινὸν ἀπ' ὀστόφιν ἐρύσαι,i.ἑλκύσαι,ἀποσπάσαι. ¶Item ἐρύω, ſeruo, φυλάττω.Apoll. 2. ἐπ' εὐνῇσιν ἐρύσαι ὑψόθι νῆα,trahere & tenere nauem in anchoris.

E'ρφος,ου,pellis,Nicand.in Alexiph.

E'ρχαθεὶς,compactus. E'ρχατος,φραγμὸς,ſepes.

E'ρχθέντα,τὸν,in aqua ſuffocatum.

E'ρχομαι,μ.ἐλεύσομαι,ἀόρ.β.ἤλυθον & ἦλθον, venio,accedo. Iliad.ά.Λεύσετε γὰρ τόγε πάντες ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ,i. ἀπέρχεται. ¶Et cum Partic.Herodot.ταύτην ἔρχομαι ἐρέων,dicere aggredior.Plat.1.de Republ. ἔρχεται ἐπὶ τὸ ἄρχειν, ad Rempublicam accedere. ἐλθεῖν εἰς δίκην,apud Eundem lib.2. ἔρχεται πρὸς τὸ οἴκημα,i tendit.

E'ρψις,ιος,ἡ,reptatus Plin.

E'ρῶ,dicam,præcipiam,Accuſ.in Epigr.

E'ρωέζω,quieſco,ἡσυχάζω, Heſych.

E'ρωδιὰς, & E'ρωδιὸς,ῦ, erodius auis,ex iis quas Romani Diomedeas vocant.Gaz.ardeolam interpretatur,Auguſtinus fulicam.Ciconiam putat eſſe Suid.aut ciconiæ ſimilem,dictámque quòd in paludibus verſetur, quaſi ἑλώδιον: Hæc auis vrinatur ſicut & λάρος,Lucia.

E'ρωεις,fluens,cedens,deſiderabilis.

E'ρωέω, μ. ήσω, π. ηκα,fluo,moueor,recedo, aberro,Iliad.β.μηδέ τ' ἐρωεῖ, i. μηδὲ ὑποχώρει. ¶ Item ceſſo, otio me dedo. Callim. ¶ἐρωήσας ὅλοον κέρας,i.κατεάξας,cùm perfregiſſet.

E'ρωὴ,ῆς, ἡ, deſiderium, impetus, motus, animus,vis,tractus,ſucceſſus.

E'ρωμανὴς,perditè amans. ¶E'ρωμανία,ας,ἡ, amoris inſania,in Epigram.perditus amor.

E'ρωματίζω,vehementer amo,Ariſt.8.Topic.

E'ρώμενον,ου,τὸ,ſcortum.

E'ρώμενος, ου,ὁ,amaſius, puer amatus, amicus ſcorti,Athen. ¶Accipitur aliquando in bonam partem. ¶E'ρωμένη,ἡ,amica,ſcortum.

E'ρως,ωτος,vel ἔρος Atticè,amor,libido,cupido, Epig.Ὕβρις ἔρωτας ἔλυσε,μάτην ὅδε μῦθος ἀλᾶται Ὕβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην, Plutarch.Μουσικὴν ἔρως διδάσκει,κἂν τις ἄμουσος ἦν τὸ πρίν, Muſicen docet amor à muſis auerſus vel ſi quis extiterit.¶E'ρωσις,idem.

E'ρωτάριον,paruus amor,in Epigram.

E'ρωτάω,& ἐρωτῶ,μ.ήσω,π.ηκα,interrogo, peto. ἐρωτῶ πόλιν, quæro de ciuitate, Ariſtoph. ¶Item rogo,præcor,Mat.15.ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες, ἀπόλυσον αὐτήν. ¶E'ρώτημα,ατος,τὸ, interrogatio,quæſtio,interrogatum.

E'ρωτηματίζω,interrogo,Gaz.lib.4.Gram.

E'ρωτηματικὸς,ῦ,ὁ,interrogatiuus.

E'ρώτησις,ιος,ἡ,interrogatio,propoſitio,rogatio,quæſtio,ἐρώτησις ἐλεγκτικὴ,Hermog.

E'ρωτίδια,τὰ,feſta amoris,Athen.lib.ιγ.

E'ρωτικὸς,ῦ,ὁ,amatorius, in amorem propenſus, ἐρωτικοὶ λόγοι,Aphthon. ¶E'ρωτικῶς, amatoriè,Xenoph.ἐρωτικῶς ἔχω τῶν ἡδονῶν,ſum cupidus voluptatum.

E'ρώτιον,ου,τὸ,imaguncula Cupidinis.

E'ρωτοδιδάσκαλος,qui de amore præcipit,Athe.

E'ρωτόληπτος,amore captus, Suid.

E'ρωτοληψία,libido,Gaz.de Seneɛ̃t.

E'ρωτομανεῖν,impatienter amare.¶E'ρωτομανὴς, έος,ὁ καὶ ἡ,perditè amans,Athen.

E'ρωτομανία,ας,ἡ,furioſus amor.

E'ρωτοπαίγνιον, poema amatoriũ,amoris luſus.

E'ρωτοπλοεῖν,in amore nauigare,in Epigram.

E'ρωτότροφος,ὁ καὶ ἡ, mater amoris,Veneris epith.

E'ρωτο-

Ἐρωτύλος,ου,ὁ,amatorculus,Theocr.

E Σ

Ἐς,Atticè pro εἰς,in, apud,Odyſſ.ξ.ἐλθὼν ἐς δέσποινὴν ἐμὴν,&c.ἐς εὐωχίαν ἔρχομαι, eo ad cõuiuium,Ariſtoph.ἐς τὰς διακοσίας, ad ducentas,ad numerum ducentarum, Thucyd. ἐς τὸ ἐξεῖλε, donec expugnauit. Herodot. ¶ Et ἐς pro circiter,vt Ad Latinè,Thucyd.ἐς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα.

Ἐσαγγελεὺς,έως,ὁ,εἰσαγγελεὺς,nuntius, Herodot.

Ἐσαγγέλλω.μ λῶ,annuntio,Herodot.

Ἐσαγείρω,colligo,congrego,Odyſſ.ξ.

Ἐσάγω,introduco,ἐσάγουσα λαοδίκην, viſens, inuiſens, i.προσδυομένη πρὸς λαοδίκην, Interp.

Ἐσαεὶ,ſemper,in perpetuum. (Hom.

Ἐσαθρέω,intueor oculis defixis,Iliad.γ.

Ἐσακοντίζω,tela mitto.

Ἐσακούω,audio,auſculto.

Ἐσάλλομαι,ſalio,inſilio.ἐσήλατο πυρὸς κρατῆρας, in Epigr.inſiliit ignis in crateras.

Ἐσανδράσῃ,viris impleuerit,Apoll.Rhod.

Ἔσαντο,impleuerunt, Heſiod.à verbo ἕω,i.πληρῶ,in Futuro ἕσω.in Aoriſto ἄ.ἧσα,& ἕσα.

Ἐσαπικέσθαι, accedere,Herodot.

Ἐσαράξαντες τὴν ἵππον,equitatũ ſubmouentes. ἐσαράξαντες ἐς τὰς νέας,qui in naues repulerũt.

Ἕσας,καθίσας,collocans,ſedere iubens.ὀδ.ξ. & ἕσας pro ἐνδύσας,induens,Ibidem.

Ἐσαυγάζω,inſpicio,in Epigram.

Ἐσαύριον,ad diem craſtinum,cras,Eurip.

Ἐσαῦτις,& ἐσαῦθις,aliâs,denuo,Apoll.2.

Ἐσάχρι,vſque ad,Apoll.Rhod.

Ἐσαφικνέομαι,accedo.

Ἐσβαίνω,ingredior,ἐσβὰς ἐς ποταμὸν, Herodot.

Ἐσβάλλω,deuoluo me,immitto,ingredior, ſubeo,defluo, Herodot. ἐσβάλλομαι τὰς ἵππους ἐς νέας,in naues introduco equos.¶ Ἐσβολὴ, irruptio, inuaſio, ingreſſus.ἐσβολὴ ἐς πεδίον, Herodot.ingreſſus in planitiem.¶ Ariſtoph. in Ran. ἐσβολαὶ δέ εἰσι πολλαὶ χ᾽ ἅτεραι σοφισμάτων,Interp.ἀφορμαὶ,ἀρχαὶ,φιλονεικίαι,εἴσοδοι.

Ἐσγέγραφ,donec. Ἐσγόνατα,τὰ,palearia.

Ἐσδέκομαι,excipio,Ionicé.

Ἐσδρομὴ,ῆς,ἡ,impreſſio.

Ἐσδύνω,penetro,introeo,Herodot.

Ἐσδύομαι,immigro.

Ἐσελκύω,μ.ύσω,introduco,pertraho.

Ἐσέπειτα,in poſterum,Thucyd.

Ἐσερπύζω,irrepo.

Ἐσέρχομαι,ingredior,inuado, Odyſſ.ό, πείνη δ᾽ οὔποτε δῆμον ἐσέρχεται.Herodot.ἐσελθεῖν οἶκτον αὐτῷ,miſerationem ipſi ſubiiſſe.

Ἐσέχω,εἰσέχω,ineo.ἐσέχει ἐς ποταμὸν, exiit in flumen,Herodot. ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα θάλαμος,thalamus conclaui contiguus,Idem.

Ἐσηγάθεος,admirabilis.

Ἐσηγέομαι,refero,induco,ſuadeo.

Ἐσήγησις,εως,ἡ,inductio.

Ἐσηγητὴς,οῦ,ὁ,dux.

Ἐσηθέω,infarcio,infero.

Ἐσήκω,introduco.ἐσῆκε τὸν πέρσας ἐς τὸ τεῖχος, Perſas in vrbem introduxit,Herodot.

Ἐσηλυσίη,in Epigram.ingreſſus.

Ἐσθεὶς,qui impoſuit,ἐσθεὶς ἐς τὰς χεῖρας τοῦ παιδὸς κροῖσον,in filii man⁹ prębẽs Crœſũ,Herodot.

Ἔσθημα,ατος,τὸ,& Ἐσθὴς,ῆτος,ἡ,veſtis,veſtimẽtum,ſeu etiam veſtiarium.

Ἐσθίω,μ.ίσω, π.ηκα, comedo, Neutr. Odyſſ.ξ. ἔσθιε νῦν ὦ ξεῖνε. Gal.ad Gl.ἐσθίειν τὸ φάρμακον.

Ἐσθλὸς,οῦ,ὁ,bonus,frugi,ſtrenuus,Iliad.ά.

Ἔσθλωμα,τὸ,factum memorabile,Euripid.

Ἔσθος,ου,ὁ,ἐσθὴς,veſtis,περίβλημα,ἱμάτιον, Epigr.

Ἔσθω,poet.comedo,Neutr.Accuſ.Heſiod.

Ἐσία,legatio,πρεσβεία,Suid.

Ἐσιάλλω,emitto. Ἐσίδρυμαι,extruor.

Ἔσις,ιος,ἡ,deſiderium,itio.

Ἐσιτήρια, ſiue εἰσιτήρια, Calendæ Ianuarii, anníque initium qua die totus magiſtratus apparebat Athenis, Demoſth. περὶ παραπρ.

Ἐσκαμμένα, ſcamma liméſque & ſaltus terminus,qui in pentathlo ſiue quinquertio fiebat ducto ſulco vel longurio lineáque appoſita terminabatur ſaltus.Hinc ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν, tranſilire limitem, Lucian.in Gallo. Cęlius Aurelianus Medicus,tranſcenſum lignorum conuertit lib.2.Chroniôn cap.1.

Ἐσκεμμένον,animaduerſum,conſideratum.

Ἐσκεμμένως,conſideratè,πεφροντισμένως,Poll.

Ἐσκευωρημένος,commentitius,falſus.

Ἐσκιατραφηκὼς, & ἐσκιατραφημένος, in vmbra enutritus, Ariſtoph. ἀπόμακτρα σκυτάλων ἐσκιατραφημένα. ¶ Ἐσκιαγραφημένον, adũbratũ.

Ἐσκλείω,includo,induco.

Ἐσκληκὼς,aridus,reſiccatus: à verbo σκέλλω.

Ἐσκληκὼς,ῶτος,aridus, Apoll.2.Argon.

Ἐσκόπτηρ,ſpeculator,explorator, Heſych.

Ἐσκνᾶσθαι,atterere,radere.

Ἐσκομιδὴ,commeatus.

Ἐσκομίζομαι,importo,introduco,me recipio.

Ἐσκομίζω,admitto, recipio.

Ἐσκοροδίσας, comeſto allio vel intrito mihi lachrymas excuſsiſti,Ariſtop.in Equit.¶Ἐσκοροδισμένος,alliatus Plauto, allio paſtus, allium olens,& irritatus allio, Æſchyl.

Ἐσκύπτω,intueor.

Ἔσκω,poet.ſum.

Ἐσλεύσσω,inſpicio,Soph.ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη.

Ἐσλὸν,Doricè,pro ἐσθλὸν,bonum.

Ἐσμαντεύομαι, quæro,malè habeo.

Ἐσμάσσω,μ.ξω,imprimo, in Epigram.

Ἐσμὸς,οῦ,ὁ,examen apum,hominum multitudo, Nazanz.¶Et tranſlatè pro grege ſiue legione ponitur,Idem, τῶν μαρτύρων ἐσμός.

Ἐσνέω,εἰσκολυμβῶ,innato,commeo.

Ἐσοικησάμενος,habitans.

Ἐσοικίζομαι,immigro.

Ἐσοπτρίζομαι,inſpicio in ſpeculum.

Ἐσοπτροειδὲς,τὸ,ſimile ſpeculo.

Ἔσοπτρον,ου,τὸ,ſpeculum,Ioſeph. de Antiquit.

Ἐσόρρα,retro.

Ἐσπαθημένος, condenſatus.
Ἐσπέμπομαι, accerſo.
Ἐσπέμπω, mitto, Thucyd. de literis.
Ἐσπεποιημένος, ὁ, accerſitus.
Ἔσπερ, in poſterum.
Ἑσπέρα, ας, ἡ, veſpera: ἑσπέρας γενομένης, Xenop. vbi adueſperaſſet: Vnde ἑσπέρας Aduerb. veſperi. οὐκ ἦν ἑσπέρας, nō erat Veſperi, Ariſtop. Et Adiectiuè, vt ἑσπέρα δείλη, crepuſculum veſpertinum. ¶ Item ἑσπέρα, occidens, Ariſtot. de mundo, ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν μερῶν, ab occidentis partibus. ¶ Ἑσπερινός, οῦ, ὁ, veſpertinus, occiduus.
Ἑσπερίδες, Heſperides, Noctis filiæ, quibus curæ ſunt mala aurea, Heſiod. in Theogon.
Ἑσπέριος, ὁ, occidentalis, veſpertinus, Odyſſ. ξ. ἀφίκοντο ἑσπέριοι, veſpertini acceſſerunt.
Ἑσπερίς, ίδος, ἡ, heſperis, herba quæ noctu pluſquam interdiu redolet, Theophr. libr. 6. de cauſ. plant. cap. 25. & Plin. lib. 21. cap. 7.
Ἕσπερος, ου, ὁ, veſper ſiue veſperugo Plaut. Heſperus Virg. ſtella occidentalis, Ariſtot. lib. 9. Anim. ¶ Item pro ἑσπέριος, veſpertinus, ſerotinus. αἰετὸς ἕσπερος, aquila ſerò volans, καὶ παρὰ τὴν ἑσπέραν, Apoll. lib. 2.
Ἑσπέρισμα, ſerotina cœna, veſperna Feſto, τὸ δειλινόν, Ex Athen. lib. 1.
Ἔσπετε, dicite, Iliad. ϐ. pro ἔπετε, addito σ.
Ἐσπίπτω, incido, irrumpo, Thucyd. ἐσπίπτει ἐς τὴν εἱρκτήν, in carcerem conniicitur.
Ἐσπλέω, nauigo, Thucyd.
Ἔσπλοος, ους, ὁ, nauigatio, ἔσπλους τοῦ λιμένος, fauces portus, introitus, aditus, Thucyd.
Ἔσπραξις, εως, ἡ, exactio.
Ἔσπω, dico, ab ἔπω, Gazæ lib. 2. Grammat.
Ἔσερος, ὁ, pro ἔρος antiqui dixerunt.
Ἐσσήν, ῆνος, ὁ, rex propriè apum, princeps.
Ἔσσον, veſtis, ἱμάτιον, Heſych.
Ἑσσόω, μ. ώσω, vinco, ſupero, Herodot. ἑσσοῦνται ὑπὸ τῶν ἵππων, ab equis vincuntur. ἑσσωθέντες τῇ μάχῃ, prælio profligati, Idem.
Ἐσσύθην, ἐπορεύθην, iui. Soph. ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
Ἔσσυμαι, motus ſum, impulſus ſum, Odyſſ. ό.
Ἐσσυμένως, ſtudioſè, certatim, Odyſſ. αὐτοὶ δ' ἀποβάντες ἐσσυμένως, i. properè, celeriter.
Ἐσταλωπία, forum vbi vendũtur veſtes, Heſyc.
Ἐσταχυωμένος, ου, ὁ, ſpicatus.
Ἔστε, donec, Xenoph. lib. 1. Ἀπομν. οἶδα κἀκείνω σωφρονοῦντε ἔστε Σωκράτει συνήστην, dum manſerunt cum Socrate. Soph. ἔστ' ἀπέφυξεν βίον, i. ἕως οὗ ἀπέθανε. ¶ Ἔστε πρὸ, donec, Apoll. Rhod. ¶ Et ἔστ' ἐπὶ, vſque ad, cum Accuſ. Apoll. 2. ἔστ' ἐπὶ ὀχθαίου προχοὰς σκόπελόν τε κολώνης.
Ἑστήκω, μ. ἑστήξω, & ἑστήξομαι, cōſtanter ſto, perſto, permaneo, Demoſth. πρὸς Λεπτ. ὅταν τὰ μὲν ἔθιμα ἑστήκῃ δῆλα πᾶσιν ἀνθρώποις. ἑστηκυῖα ἡλικία, firmata vel confirmata ætas Cicer. ex Plat. 7. Legum.
Ἐστήμος, interim. Ἔστι, Vide in Εἰμί.
Ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, penates, ara, regia, domus, familia, ἀφ' ἑστίας ἄρχου, ab ipſo lare, Ariſtop. ¶ Item Veſta, Ariſtot. de mundo. ¶ Ἑστιάδες, αἱ, Veſtales virgines. ¶ Ἑστίαρχος, cuſtos domus, Iupiter. ἑστίαρχοι, æditui, Polluc. lib. 8. ¶ Ἑστιάμων, paterfamilias & domus dominus, Poll. lib. 10.
Ἑστιάομαι, epulor, ſum in conuiuio, conuiuium agito. ἑστιᾶσθαι μετὰ τοῦ δεσπότου, Ariſtop. ¶ Ἑστίαμα, τὸ, Eurip. in Iphig. epulum, epulatio Columell. ¶ Ἑστίασις, ιος, ἡ, epulatio, epulum, conuiuium, inuitatio Cicer. Plat. 1. de Rep.
Ἑστιάτωρ, ορος, conuiuator Liu. Plat. in principio Timæi. ¶ Ἑστιατόριον, τὸ, cœnaculũ, exhibitio conuiuii, Plutarch.
Ἑστιάω, μ. άσω, π. ακα, conuiuio excipio, conuiuia celebro, Ariſtoph. νεφ. ἀλλ' εἰσαγαγών σε βούλομαι πρὸ τῶν ἑστιᾶσαι, i. conuiuio accipere. ¶ Tranſlatè verò ponitur pro oblectare, reficere, cum Genit. Plat. in Phædro, τῶν λόγων ὑμᾶς Λυσίας εἱστία. Baſil. in Hexaemer. Homilia 4. cum Dat. iunxit, εἰσί τινες πόλεις παντοδαποῖς θεάμασι θαυματοποιῶν ἀπὸ βαθέος ὄρθρου μέχρις ἑσπέρας αὐτῆς ἑστιῶσαι τὰς ὄψεις, oculos ſpectaculis variis paſcentes.
Ἑστιοπάμμων, paterfamilias, Cęl. lib. 8. cap. 38.
Ἑστιοῦχος, ου, ὁ, patronus domus, δήμητερ ἑστιοῦχ' ἐλευσῖνος χθονός. Conuiuii dominus & rex, paterfamilias, Plat. lib. 9. de Leg. ¶ Ἑστιοῦχος αὐλή, pro caſa paſtorali, Eurip.
Ἐστός, plenus.
Ἐστρουθισμένα, lanariæ herbæ radice curata.
Ἐστρωμέναι στιβάδες σμίλακι τε καὶ μυῤῥίναις, tori ex ſmilace vel myrto cōfecti, Plat. 2. de Rep.
Ἕστωρ, clauus, vel paxillus qui inſeritur temoni, cui ſubiugia lora inuoluuntur, Poll.
Ἐσύστερον, poſthac, Nonn.
Ἐσφέρω, εἰσφέρω, infero. ἐσήνεγκαν ἐς βουλάς, ad conſilia retulerunt, Thucyd.
Ἐσφηκωμένα, conſtricta.
Ἐσφοιτάω, ῶ, ſæpius adeo, ingredior, Ariſtoph.
Ἐσφορά, ᾶς, ἡ, collatio.
Ἐσχαλκοῦν, vas æreum.
Ἐσχάρα, ας, ἡ, ignis, focus, relicti ab igne carbones, Odyſſ. ξ. ἔστησ' ἐπ' ἐσχάρῃ, ſuper focum. ¶ Item durities, & veluti cruſta, qua obducuntur vulnera aut vlcera, Cæl. lib. 16. cap. 48. ¶ ἐσχάρα βωμοῦ, focus altaris, Eurip. ¶ Ἐσχάραν Gaza vertit conceptaculum apud Theophraſt. hiſt. plant. lib. 5. cap. 10. pro vagina terebri. ¶ Item apud Ariſtoph. ἐσχάρας, i. τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων: in Acharn. verò δμῶες ἐξενέγκατε τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα, Interpr. τὴν νῦν καλουμένην ἀρσυλάν. ¶ Et ἐσχάρα μέρος βαλανείου, Poll. lib. 7. ¶ Item durities, & veluti cruſta qua obducuntur vulnera aut vlcera, ἐσχάρας περιρρήττει, cruſtas rumpit, Dioſcor. lib. 2. cap. 132. ¶ Ἐσχάρα etiam baſim ex arrectariis & tranſuerſariis compactam ſignificat Vitruu. l. 10. c. 17.
Ἐσχαρεὺς, έως, ὁ, qui foco præeſt, Poll. lib. 1.

Ἐσχαρ-

Ἐσχαρεῶν, ὄνος, ὁ, focus. Ἐπ' ἐσχαρόφιν, apud focum, Odyſſ. ε.
Ἐσχάριον, foculus, Poll. lib. 10. acerra, thuribulum. ¶ Item crates ex phalangis confecta, Bayſ. de re nauali. ¶ Item baſis & fulcimentum nauis, quum fabricatur vel ſtat in nauali, Athen.
Ἐσχαρὶς, ίδος, ἡ, focus, craticula, coquinariū vas, facula, Plut. in Public. de Mutio Scæuola.
Ἐσχαρίτη, cap. 6. lib. 2. Reg. pro aſſatura carnis.
Ἐσχαρίτης ἄρτος, panis genus, Athen. lib. 3.
Ἐσχαρόω, μ. ώσω, cruſtas ignis modo obduco, aduro, cruſtas creo, Dioſcor. lib. 4. ¶ Ἐσχάρωσις, εως, ἡ, incruſtatio, cruſta, Gaza in Ariſtotel. Probl. ¶ Ἐσχαρωτικὰ, τὰ, medicamenta, Galen. lib. 6. κτ' τόπους, quę cruſtas vlceribus tanquam igne aduſtis inducunt.
Ἐσχαρὸς, piſcis quidam, Heſych.
Ἐσχατεύειν, ſitum eſſe in extremis oris & finibus. Polyb. ἐσχατεύουσα γῆς ἀχαΐας ὡς πρὸς χειμερινὰς δύσεις, Achaiæ extrema contingens.
Ἐσχατιὰ, ᾶς, ἡ, extremitas agri Caton. Æſchin. κτ' Τιμάρχου, τὴν δ' ἐσχατιὰν ἐπρίατο παρ' αὐτοῦ Μνησίθεος, τόπον μὲν πολλὴν, ἀγνῶς δ' ἐξηγριωμένην ὑπὸ τούτου. ¶ Pro ſeceſſu & loco abſtruſo, Syneſ ἀποβαίνομεν ἐν ἐσχατιᾷ τινὶ πανερήμῳ, καὶ οὔτε πόλιν, οὔτε ἀγρὸν ἐχούσῃ γείτονα. ¶ Pro ſolitudine, Baſil. in Epiſt. ἐγὼ δὲ ἃ μὲν ποιῶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς ταύτης νυκτὸς καὶ ἡμέρας γράφειν αἰσχύνομαι. ¶ Item extremus ordo & remotior à principatu, Dioni. ¶ Item ἐσχατιὰ pro neceſsitate, Ariſtot. l. 7. Pol. c. 10.
Ἐσχατιάω, μ. άσω, π. ακα, ſum extrema in parte.
Ἐσχατίζω, tardo, extremus ſum, 1. Machab. 3.
Ἐσχατογήρως, decrepitus, Eccleſiaſtici 41.
Ἐσχατόωσα, ἡ, vltima, Iliad. ζ.
Ἔσχατος, ου, ὁ, extremus, nouiſsimus, ἔσχατοι ἀνδρῶν, Hom. poſtremi hominum. ἔσχατος δῆμος, Ariſtot. 4. Polit. pro infimo plebe. ἐσχάτη τιμωρία, Demoſt. vltimū ſuppliciū. ¶ Ἐσχάτως, ſummè, extremè, nouiſsimè, Menand. apud Suid. φοβοῦμαί σε ἐσχάτως, te miſerè timeo.
Ἐσχηματισμένος λόγος, oratio figurata.
Ἔσω, intus, intro, introrſum, Genit. ἔσω στέγης, & ἔσω δόμων. ¶ ἡ ἔσω θάλασσα, mare mediterraneum, Ariſtot. de mundo. ἔσω ἁλὸς ἀρύειν, in mare trahere, Apoll. ἔσω ἐς τὴν ἑλλάδα, in vlteriora Græcię. ¶ Itē ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου, Thuc.
Ἔσωθεν, intrinſecus, intus, ab internis, interius.
Ἐσωκατώσασθαι, introducere.
Ἐσωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus.
Ἐσώτατος, intimus, penitiſsimus.

E T

Ἐτὰ, vera, bona, ἀληθῆ, Heſych.
Ἐτάζω, μ. άσω, π. ακα, ſcrutor, interrogo.
Ἐτανὸν, verè, ἀληθῶς, σφόδρα, Heſych.
Ἐταίρα, ας, ἡ, & Ἐταίρη, & Ἐταιρὶς, amica, proſtibulum. ἑταίραν per vrbanitatem appellauit Solon Athenienſis, quæ πόρνη dicitur, Plut. in Solone. ¶ Ἐταιρίδιον, ου, τὸ, meretricula.
¶ Ἐταιρίδια verò feſta, de quib⁹ Athen. l. 13.
Ἐταιρεία, ας, ἡ, ſodalitas, amicitia, συνάγειν ἑταιρείαν, Iſocrat. ſodalitium cogere. Vide περὶ ἑταιρείας καὶ συσσιτίων Cretenſium Athen. l. 4.
Ἐταιρεῖος, ſodalitius Epith. Iouis, vt qui ſit ſodalitii iuris diſceptator.
Ἐταιρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſocietatem ago.
Ἐταιρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſcortor, immoderatè & & diſſolutè viuo, Dem. περὶ στεφ. τοῦ μὲν τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τοῦ δὲ τὴν μητέρα πεπορνεῦσθαι.
Ἐταίρησις, ἑταιρεία, ſcortatio, Herm. nequitia.
Ἐταιρία, ſocietas, amicitia, ἑταιριῶν τὰ συσσίτια, conuiuia ſodalitiorum, Ariſtot.
Ἐταιρίζω, μ. ίσω, π. ικα, adiutores & ſocios aſſumo, aſſocio Stat. Heſyc. Ἐταιρίζομαι, pro eodem, Nonn. ὑμέας ὡς ἰδίοις ἑταιρίζετο, &c. Aliquando proſtituo, Chryſoſt. δείξωμεν τῆς ἑταιριζομένης γυναικὸς τὴν βδελυγμίαν, meretricis fœditatem demonſtremus.
Ἐταιρισμὸς, ſcortatio, Venus merens, vita meritoria & meretricia, Athen. Ἐταιριστὴς, & ἑταιριζόμενος, ſcortator.
Ἐταιρικὸς, ſodalitius, amatorius, meretricius, Chryſ. μοιχὸς καὶ ἑταιρικὸς εἶναι ἐνομίζετο.
Ἐταιριστρίαι, αἱ, meretrices, τριβάδες, Suid.
Ἐταιρίτης, ἡ, ſcortatio.
Ἐταῖρος, ου, ὁ, ſodalis, adiutor, propriè dicuntur qui eadem ætate, eadem vitæ conſuetudine actionéque inter ſe diu vixerunt, Etym.
Ἐταρία, amicitia, ſodalitium, ἑταιρεία, φιλία.
Ἔταρος, ου, ὁ, ſocius, amicus, pro ἑταῖρος.
Ἔτασις, inquiſitio, examen, ἐξέτασις.
Ἐτασμὸς, inquiſitio, quæſtio, tormentum.
Ἐτασρίμυθος, ὁ, qui de ſuis malis diuinat.
Ἔτεα, pro ἔντεα, arma. Et ἐτεὰ, τὰ ἀληθῆ.
Ἔτειος, ου, ὁ, anniculus, annuus, Euripid.
Ἐτελέστερον, perfectius.
Ἐτελὶς, piſcis quidam, χρύσοφρυς, Heſych.
Ἐτελόμισθος, qui perfectam mercedem accipit.
Ἐτεοβουτάδαι, οἱ, familia Athenis illuſtris ex qua ſacerdotes conſtituebantur, à Bute ſacerdote quodam, Suid. & Etym.
Ἐτεοδμῶες, οἱ, fideliter ſeruientes.
Ἐτεόκρητες, οἱ, à prima origine in Creta nati, veri Cretenſes, Etymolog.
Ἐτεόκριθος, ου, ἡ, ordei genus quod Eteocrithum vocatur, Theophr. lib. 3. de cauſ. plant.
Ἐτεὸν, verè, propriè, recèns, Iliad. β.
Ἐτεὸς, οῦ, ὁ, verus, Etymolog.
Ἐτεράκις, vtraque vice, Xenoph.
Ἐτεραλκέως, viciſsim, Herodot.
Ἐτεραλκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, elegās epitheton victorię & bellicæ fortunæ, quæ alternis modò huic, modò illi parti fauet. Iliad. η. ¶ Capitur & pro diuerſo & alio, ἑτεραλκέϊ θεσμῷ, Nonn.
Ἐτερεγκεφαλᾶν, deſipere, Ariſtoph.
Ἐτέρη, alibi.
Ἐτερήμερος, alternis diebus viuens.
Ἐτερήμεροι, viciſsim & mutuas ſortes habentes, per dies variantes, Polluci lib. 1.

Ἑτερήρεα, ambigua, ἀμφίϐολα.
Ἑτέρηφι, aliorſum, per aliud iter, Heſiod.
Ἑτερογενὴς, alienigena, alterius & diuerſi generis, Ammon. ex Ariſtot.
Ἑτερόγλαυκος, altero oculo cæſius.
Ἑτερόγλωσσος, ου, ὁ, diuerſilinguis, 1. Corinth.
Ἑτερογνάθος, ου, ὁ, vtriſque mandibulis auidè comedens, edax. ¶ Item contumax, duro ore, Xenoph. σὺν γ' ἐμοὶ ἑτερογνάθοις ἵπποις μάχομ.
Ἑτερογνωμοσύνη, diuerſa ſententia, Ioſeph.
Ἑτερογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, diſcors, diuerſa ſentiẽs.
Ἑτερόγονος, ex diuerſo ſemine procreatus.
Ἑτεροδιδασκαλεῖν, diuerſa docere, Baſil.
Ἑτεροδοξεῖν, qui aliter ſentiunt. ¶ Ἑτεροδοξία, diuerſa opinio. ¶ Ἑτερόδοξος, alterius ſectæ, Lucian.
Ἑτεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diuerſæ ſpeciei.
Ἑτεροζήλως, iniquè, Heſiod.
Ἑτερόζυγος, alteriugus, ſiue alteriiugis, Phocyl.
Ἑτεροζυγεῖν, iugum ducere cum alienigena, alligatum eſſe cum altero, 2. Corinth. 6.
Ἑτεροθελεῖς, aliud volentes, Damaſc.
Ἑτερόθροος, alienigena, aliter ſonans.
Ἑτεροῖον, diuerſé.
Ἑτεροῖος, ου, ὁ, alius, diuerſus, diſsimilis, diſpar.
Ἑτεροιόω, muto in alterum, altero, as Ouid.
Ἑτεροίωσις, mutatio in alterum, quando ex alio in aliud fit tranſmutatio, Ariſtot.
Ἑτεροκλινὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verſatilis, decliuis, Phal.
Ἑτερόκλιτος, aliter declinatus.
Ἑτερεκοπία, genus exercitationis de qua Cæl. Aurel. Chroniôn lib. 5. cap. 12.
Ἑτεροκράνιος, qui alteram tantùm capitis partem obſeſsit, Galen. in Iſagoge.
Ἑτερόμαλλος, altera parte villoſus.
Ἑτερομάσχαλος, veſtis dicebatur ſeruitiis dicata. ἑτερομάσχαλος χιτὼν, ἐξωμὶς, Suid.
Ἑτερομεγέθειν, inæqualiter creſcere, Artemid.
Ἑτεραλκὴς, ὁ καὶ ἡ, pugnæ & victoriæ epith.
Ἑτερομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, altera parte longior.
Ἑτερομόλιος, ὁ, quô alter duntaxat venit. ἑτερομόλιος δίκη, εἰς ἣν ὁ ἀντίδικος οὐκ ἦλθεν, Suid.
Ἑτερόμορφος, ὁ καὶ ἡ, qui forma diuerſa eſt, Aphr.
Ἑτεροπάθεια, ας, ἡ, alterius partis vexatio: Eſt & medicis curandi genus, cùm dolor in alterã partem euocatur, Dioſcor. lib. 2. cap. 184.
Ἑτερόπλους, & ἑτεροπλόη, commeatus traiectio, Demoſthen. κατὰ Διονυσο. Idem πρὸς Φορμ. in plurali.
Ἑτεροπροσωπικὸς, οῦ, ὁ, diuerſæ perſonæ. ¶ Ἑτεροπροσωπικῶς, in aliam perſonam ſeu diuerſam. ¶ Ἑτεροπροσωπῶ, perſona differo.
Ἑτερορρεπὴς, in alteram partem vergens Gaz.
Ἑτερορρεπῶ, & ἑτερορροπῶ, in alteram partẽ vergo.
Ἑτερόρυθμος, ου, ὁ καὶ ἡ, alterius rythmi.
Ἕτερος, ου, ὁ, alter, alius, ἕτερος ἑτέρου προφέρει, alius alii præſtat, Thucyd. ¶ Item diuerſus, ἕτερον τοῦ ἀληθοῦς, alienũ à vero, Plat. de Rep.
Ἑτερόσε, aliò, ἀλλόσε.
Ἑτερόστοιχος, ἀσύμφωνος, diſcordans, diſſentiẽs.
Ἑτερόστομος, ου, ὁ, phalanx, à frontis diuerſitate appellata, Suid. ¶ Item ex altera tantùm parte acutus, Syneſ. κοπίδες ἑτερόστομοι.
Ἑτεροσχήμων, ονος, ἡ καὶ ἡ, figura diuerſus, Theophraſt. hiſtor. lib. 1. cap. 16.
Ἑτερότης, ητος, ἡ, diuerſitas, Plut. in Numa.
Ἑτερότροπος, diuerſus, diſsimilis, in Epigr.
Ἑτερούσιος, alius alterius eſſentiæ, Nazanz.
Ἑτερόφθαλμος, ὁ, qui altero priuatus eſt oculo caſu aliquo. ¶ In Hippiat. ἑτερόφθαλμοι ἵπποι vocantur, qui varios oculos habent.
Ἑτερόφρων, ονος, aliter ſentiens.
Ἑτεροφυὲς, alibi enatum, diuerſæ naturæ.
Ἑτερόφυλος, alenigena.
Ἑτεροφωνία, ας, ἡ, diuerſitas vocis, Theophr. apud Athen. libr. 9. περὶ ἑτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν.
Ἑτερόχροος, verſicolor, ἑτερόχροοι κόσμοι, Nonn.
Ἑτερόχρωμος, verſicolor, Dioſcor. in Hippiat.
Ἑτερόω, μ. ώσω, π. ωκα, altero, as, Accuſat.
Ἑτέρωθεν, aliunde, ex altera parte, Iliad. α.
Ἑτέρωθι, alibi, alio in loco, ἑτέρωθι γῆς, Ariſtid.
Ἑτερώνυμα, τὰ, quæ circa idem ſubiectum diuerſitatem ſignificant, Ammon.
Ἑτέρως, aliter, ſecus, variè, Ariſtoph. νεφ.
Ἑτέρωσε, aliò, ἑτέρωσε ἐπιμίσγεσθαι, vltrò citróque commiſceri, Thucyd.
Ἑτέρωσις, ιος, ἡ, quaſi alteratio.
Ἐτεωνεῖ, vera loquitur: & Ἐτεώνιον, verum.
Ἔτης, ου, ὁ, ciuis, coætaneus Port. Latr. coæuus Cicer. coæqualis Colum. ſocius, familiaris, Iliad. ἠ. σοί τε μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους, &c.
Ἐτησίαι, οἱ, Eteſiæ venti, qui certo anni tempore flant, venti anniuerſarii Gell. lib. 2. cap. 22. flare ſolent poſt ſolſtitium æſtiuum. Plin. Eteſias vocat aquilones, lib. 2. cap. 47. Vide Ariſtot. de mundo.
Ἐτήσιος, ου, ὁ, annuus, anniuerſarius. ἐτήσιοι θυσίαι, anniuerſaria ſacrificia, Thucyd.
Ἐτήτυμος, ου, ὁ, verus: Vnde ἐτήτυμον pro ἀληθῶς, Odyſſ. ξ. τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον. Sophoc. in Trach. Ὦ παῖ, γύναι μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς, Cic Tuſcul. 2 O nate, verè hoc nomen vſurpa patri. ¶ Vnde Ἐτητυμία, ας, ἡ, veritas, in Epigr. ¶ Ἐτητύμως, verè, Euripid.
Ἔτι, adhuc, etiam, etiamnum, pręterea, in poſterum, Ariſtoph. in Ranis. ὅστις ἔτ' οἰμώζεται, qui vapulabit in poſterum.
Ἔτνος, puls ſiue pulmentarium ex freſis leguminibus elixíſque confectum, Galen. lib. περὶ εὐχυμίας καὶ κακοχυμίας: Inde κυάμινον ἔτνος, ſæpe apud Gal. & Hippocr. puls fabarũ Plin. ¶ Ἐτνηρὸς apud Athen. lib. 10. ex Phania περὶ φυτῶν, idẽ quod Ἔτνος. ¶ Ἐτνήρυσις verò rudicula qua τὸ ἔτνος mouetur, ſiue potius cochlear quo hauritur ex pultario.
Ἑτοιμάζομαι, & ἑτοιμάζω, apparo, Appian. χεῖρά τε πολλὴν ἀφανῶς ἡτοιμάζετο, magnam militum manum comparabat clanculum, Iliad. α. αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίκ' ἑτοιμάσατε. i. ἕτοιμον ποιήσατε, expedite.

Ἑτοιμα-

Ἑτοιμασία, promptitudo, alacritas, Baſil. Epiſt.

Ἕτοιμος, ου, ὁ, paratus, promptus, propenſus, ἕτοιμός εἰμι μάχεσθαι, Xenoph. Scribitur & cum circunflexo antiquorum more, Odyſſ. ξ. ἐπ' ὀνείατ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον. Xenoph. ἐξ ἑτοίμου τοῖς καλοῖς κἀγαθοῖς φίλον εἶναι, bonis repentè amicum eſſe ſeu fieri. ¶ ἕτοιμον τῆς γνώμης, animi iracundia, Philoſtr. in Heroicis.

Ἑτοιμότης, ητος, ἡ, promptitudo, alacritas, Naz.

Ἑτοίμως, promptè alacriter, Plat. de Leg.

Ἔτος, εος, τὸ, annus, τρίτον ἔτος τουτὶ, hoc triennio, Demoſth. ἔτος ἑκάστου, quotannis, Herodot. ἔτει μετ' Ἰλίου ἅλωσιν ἑξηκοστῷ, Thucyd. anno poſt Ilii excidium ſexageſimo.

Ἐτός, fruſtrà, Ariſtoph. οὐκ ἐτὸς ἄρ' ὡς ἔμ' ἦλθεν οὐδεπώποτε, non temerè quòd nunquã venit.

Ἐτυμηγόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, veridicus.

Ἐτυμόδρυς, quercus propriè dicta, primáque ſpecies quæ dulcem fert glandem, Theophraſt. hiſtor. plant lib 3. cap. 10. vbi ἐτυμόδρυν, veriquercum tranſfert Gaza.

Ἐτυμόθροος, ὁ καὶ ἡ, veriloquus, Nonn.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, veriloquium Cicer. vel notatio quòd rẽ quę prædicatur notã faciat, vt inquit Boetius. Alii originationem interpretantur, vt Fabius tradit. ¶ Ἐτυμολογέω, ῶ, rationem nominis duco vel ſequor, Gaz. l. 3. Gramm. ¶ Ἐτυμολογικὸς, rationem originis verbi interpretando indagans, Gell. lib. 2. c. 20. ¶ Ἐτυμολόγοι, qui rationem originis verborum inquirunt.

Ἔτυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ἐτυμόνιος, verus.

Ἐτυμότης τῶν ὀνομάτων Themiſtio, etymologia.

Ἐτύμως, verè, cõmodè, ἐτύμως καλοῦμεν οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ ὅρον εἶναι τῶν ἄνω, Ariſtot. lib. de mundo. cælum ab origine vocis dicimus, &c.

Ἐτωσιεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, & ἐτώσιος, ου, ὁ, iners, vanus, irritus, Homer. ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, telluris inutile põdus. ¶ Ἐτωσιεργὸς, deſes operarius, Heſiod. ¶ Ἐτώσια, incaſſũ, nequicquã, Arg. 2.

Ε Υ

Εὖ, bene, pulchrè, rectè: εὖ δρᾶν, largiri beneficia, Euripid. in Hecuba. εὖ δίδωμι, ſum benignus, Xenoph. εὖ λέγω, id eſt, πιθανῶς, Idem Xenoph. ¶ εὖ οἶδ' ὅτι, ſat ſcio, Demoſth. ¶ εὖ ἴσθι, idem: quod etiã nihil, vel vtique plerúnq; ſignificat, Lucian. αἰσχυνοίμην ἂν εὖ ἴσθι ἐπ' αὐτῷ. ¶ εὖ πράττειν & χαίρειν, auſpicia ſunt epiſtolarum: Vſurpantur tamen & in earum fine.

Εὗ, ſui, αὐτοῦ, vel αὐτῆς.

Εὐὰ, vocis hircorum imitatio, qua vtuntur quũ puteum ſaltantes relinquunt, Suid.

Εὐαγγελία, ἡ, nuntius, nuntiatio, 2. Reg. 18. ¶ Itẽ ſacrificium ob lætum nuntium, Æſchin.

Εὐαγγελίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, & Εὐαγγελίζω, μ. ίσω, π. ικα, bonum nuntium affero. λόγους ἀγαθοὺς φέρων εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι, Ariſtoph. in Equitib. εὐηγγέλισε τοῖς προφήταις, euangelizauit per Prophetas, Apocal. 9. Ibidem cap. 14. εὐαγγελίσαι τοὺς καθημένους, ſedentibus euangelizare.

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, bonum fauſtúmque nuntium, ἐπ' εὐαγγελίοις ἐστεφανωμένος κήρυξ, Ariſtid. Vnde & Apoſtoli vſurparunt hanc vocem pro gratiæ illius diuinæ mortaliũ generi exhibitæ per Chriſtum annuntiatione. ¶ Ponitur quoque pro præmio quod dari ſolet lætum afferenti nuntium, Odyſſ. ξ. εὐαγγέλιον δέ μοι ἔστω. ¶ Et apud Iſocrat. εὐαγγέλια θύειν, pro ſacrificio quod fiebat pro rei feliciter geſtæ narratione.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, Euangeliſta, Act. 21.

Εὐάγγελος, propriè bona & fauſta nuntians. εὐάγγελος οἰκέτης, frugi & fidus famulus, Plutarch. in Pericle.

Εὐαγέως, ſanctè, purè, & ritè, Apoll. 2.

Εὐαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſincerus, purus, ſanctus. εὐαγέων ἱεροσολύμων, Nonn. κόσμος λαμπρότητι εὐαγέστατος, Ariſtot. lib. de mund. mũdus claritate ſinceriſsima præditus. εὐαγεῖ πνεύματι χρησάμενος, ſecundo vento vſus, Herodot. ¶ Interdum pro patenti, εὐαγὴς πύργος, lib. 4. Epigram. turris patens & aperta: & εὐαγέες μέλισσαι, lib. 1. Epig. agiles apes, quòd per aerem ferantur facilè. ¶ τὸ εὐαγὲς, fas, ὅπως εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀνελεῖν, vt fas ſit occidere, Plutarc.

Εὐάγητος, ου, ὁ καὶ ἡ, mobilis, agilis, Ariſtoph. νεφ.

Εὐάγκαλος, ου, ὁ, facilis portatu, Ælian.

Εὐαγρεῖν, in Epigr. copiam habere prædæ.

Εὐαγρία, ας, ἡ, proſpera captura, opima præda. ¶ Item εὐαγρία, feritas, ruſticitas, Lucian.

Εὐαγωγὸς, οῦ, ὁ, ductilis, facilis ductu, εὐαγωγοὶ νομοθέτῃ πρὸς τὴν ἀρετὴν ἔσονται, idonei erũt quos legiſlator ad virtutem inducat, Ariſtot. lib. 7. Politic.

Εὔαδε, pro ἥδεν, ἕαδεν, & Æolicè per pleonaſmum εὔαδε, placuit, lib. 4. Epigramm.

Εὐαδὴς, & εὐαὴς, placidus, tranquillus.

Εὐαδίκητος, expoſitus ad iniuriam, Lucian.

Εὐάζω, lugeo, lugendo inſanio, Etym. ¶ Item celebro Bacchi orgia, Epigr.

Εὐαὴς, bene & ſalubriter ſpirans: ſalubri vento expoſitus, perflatilis, εὐήνεμος, Heſiod.

Εὐαίρετος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis expugnatu, facilis delectu, quem facile eſt deligere, Xenoph.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſenſus acumen.

Εὐαίσθητος, ου, ſenſu facilis, facilè ſentiens. τὸ εὐαίσθητον, ſentiẽdi facultas, ſenſus acumẽ, Gal.

Εὐαίων βίος, Epigr. vita æui boni.

Εὐαλδὴς, έος, incrementum capiens & adoleſcens, proficiens & vtilis, Nicand. in Alex.

Εὐαλδέεις, Hippocr. feliciter & cum profectu.

Εὐαλαζονεύοντες, οἱ, ad ſe iactandum apti.

Εὔαλιος, Doricè, pro εὐήλιος, apricus.

Εὐαλλοίωτος, qui facilè immutari poteſt.

Εὐαλῶς, facilè.

Εὐάλωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis captu, ignarus, lubricus. εὐάλωτοι ἀμφημερίοις, obnoxii febribus quotidianis, Galen. lib. 1. ad Glauc.

Εὐάν, Euan, ἐπίῤῥημα θυασμοῦ, vt euohe Virg. & euœ Catul.¶ Item hedera Indis, Heſych.
Εὐανάγνωστος βίβλος, lectu facilis liber.
Εὐανάγωγος, qui facilè egeritur. εὐανάγωγα τὰ ἐκ θώρακος ποιεῖ, Dioſc. lib. 3. cap. 44. Plin. excreabilia pectoris vitia facit.
Εὐανάδοτα, Celſ. ea quæ digeſtionem habent facilem, Dioſcor. εὐανάδοτος ἄρτος.
Εὐανάκλητος, ὁ, qui facilè poteſt reuocari, Suid.
Εὐανάληπτος, facilis apprehenſu, Xenoph.
Εὐανάτρεπτος, facilis ad euertendum.
Εὐανδρεῖν, Thucyd. bonis viris abundare.
Εὐανδρία, ἡ, virilitas, generoſitas, κόσμος πόλει εὐανδρία, Gorg. Leont. in encomio Helenes.
Εὔανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonos viros habens, Ariſtoph. νεφ. εὔανδρον γᾶν κέκροπος.
Εὐανδρῶ, vigeo, viribus valeo, Plut. in Camill.
Εὐανέμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ventoſus, perflatilis.
Εὐάνετος, qui facilè diluitur, facilè liqueſcens, Dioſcor. lib. 5. cap. 144.
Εὐανθέστατος, ſuaueolens.
Εὐανθής, έος, εὐθαλής, floridus, pulchrè florens.
Εὐάνιος, placidus.
Εὐάνοικτος, ὁ καὶ ἡ, apertu facilis, Bud. in Pandect.
Εὐάντητος, ου, ὁ καὶ ἡ, obuius, expoſitus. ¶ Itē propitius. ¶ Rheæ eſt etiam epith. Etym.
Εὐάντυξ, υγος, ὁ, habens pulchros axes.
Εὐάνωρ, pro εὐήνωρ Hom. ¶ Pind. Arcadiā εὐάνορα, vocauit patriam virorum fortium.
Εὐαξής, ὁ καὶ ἡ, auctus, qui augetur ampliter.
Εὐαπάθητοι, οἱ, propenſi ad patiendum.
Εὐαπάλλακτος, ὁ καὶ ἡ, qui facilè morbo vel dolore defungitur, Ariſtot. in Probl.
Εὐαπάντητος, ὁ καὶ ἡ, obuius, comis. εὐαπάντητος φιλανθρωπία, omnibus promulgata humanitas, 2. Machab. ¶ Εὐαπαντησία, ας, ἡ, comitas.
Εὐαπάτητος, ὁ καὶ ἡ, facilis deceptu.
Εὐαπήγητος, ου, ὁ, facilè penetrabilis.
Εὐαπόβατος, ου, ὁ, facilem deſcenſum habens.
Εὐαπόδεικτος, manifeſtus, bene demonſtratus.
Εὐαποκρίτως ἔχοντα, quæ ſunt ad reſpondendum facilia, Bud. in Epiſt.
Εὐαπόλυτος, ου, ὁ, liber, facilè diſſolubilis.
Εὐαπόσπαστος, qui facilè extrahi poteſt.
Εὐαποτείχιστος, qui circumuallari poteſt, Thuc.
Εὐάρεγος, ὁ καὶ ἡ, occupatu facilis.
Εὐάρεστος, placidus, obtemperans, Xenoph.
Εὐαρεστέομαι & εὐαρεστέω, hilariter affectus ſum, placidè me habeo, Plutarch. εὐαρεστήσειεν αὐτῇ τοιαύτῃ ὑμῶν διαγωγῇ, libens acquieſceret, & hilaritate comprobaret.
Εὐάρεστος, gratus, acceptus, Baſil Euſeb. ¶ Εὐαρέστησις, placabilitas Cicer. placiditas Gell. ἡ ἐκ δοκιμασίας εὐαρέστησις, mēs placidè compoſita, Ariſtotel.
Εὐαρεστήρηος & Εὐάρεστος, ου, ὁ, acceptus, gratus.
Εὐαρίθμητος, numeratu facilis, Plat. in Apol.
Εὐαρμόζω, conuenio, congruo.
Εὐαρμοστία, ας, ἡ, concinnitas, Plut. in Pomp.
Εὐάρμοστος, ὁ καὶ ἡ, congruus, concinnus, Halicarn. in vita Lyſiæ. ¶ Εὐαρμόστως, concinnè.
Εὐάροτον πεδίον, campus aratu facilis, Argon. 2.
Εὐαρχία, ductus principatúſque probus, Didym. Vnde Lycophr. εὔαρχος, bonus ductor.
Εὐαρχίσασθαι, primitias facere.
Εὔαρχος, ὁ καὶ ἡ, moriger, imperio parens.
Εὐασμός, bacchatio, vox bacchantium, Plutarc. in Anton. βοὴ ὄχλου μετὰ εὐασμῶν καὶ πηδήσεων σατυρικῶν. ¶ Εὐαστήρ, ῆρος, ὁ, Bacchi epithet. Epigr. ¶ Εὐαστής, οῦ, ὁ, idem. εὐαστῆς συνέφηβος, ſocius ſacerdotum Bacchi, in Epigr.
Εὐαυξής, έος, ὁ καὶ ἡ, auctu perfacilis.
Εὐαφής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui facilè tangi poteſt, facili lentore mollis, εὐμάλακτος, εὐψηλάφητος.
Εὐάφορα, facilia aſpectu, εὐσκοπα, εὐθεώρητα.
Εὐάφορμος, excuſatione dignus, opportunus.
Εὐαφᾶς, decenti tactu, Lucian.
Εὐβάστακτος, facilis geſtatu, facilis ad gerendū.
Εὐβάση, ης, ἡ, ouatio.
Εὔβατος, peruius acceſſus, Plat.
Εὔβιος, compos vitæ facilioris, Ariſtot. 9. Anim.
Εὐβίοτος, ου, ὁ, cui victus facilis, compos vitæ, facilè viuens. Legitur & pro eodem εὐβίωτος.
Εὐβιώτατος, qui abundè viuit.
Εὔβλαπτος, ου, offenſioni expoſitus.
Εὐβλαστές, τό, quod bene germinat, Theophr.
Εὐβλαστέω, ῶ, bene germino, Theophr.
Εὐβλαστής, έος, ὁ καὶ ἡ, & Εὐβλαστός, propenſus ad germinandum: Inde Εὐβλάστεια, Theophr.
Εὐβοήθητος, ὁ καὶ ἡ, qui iuuare poteſt, cui facilè ſuccurritur, qui facilè iuuatur.
Εὔβοια, ας, ἡ, Eubœa, inſulæ & vrbis nomen.
Εὐβοσία, ας, ἡ, εὐτροφία, pabuli vbertas, Ariſtot. lib. 3. Animal. & Theophr. hiſt. li. 1. c. 18.
Εὐβόστρυχος, ὁ καὶ ἡ, pulchros habens cincinnos, εὐπλόκαμος, Poll. lib. 2.
Εὔβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, fertilis, εὔτροφος, terra apta paſcuis, Plutarch. in Camillo, θρέμμασιν εὔβοτος χώρα, læta pecoribus regio & pabuloſa.
Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum conſilium, prudens conſilium. τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, οὐκ εὐβουλία Cicer. vitam regit fortuna, non ſapientia.
Εὔβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, prudēs, conſultus, φρόνιμος, συνετός. Εὐβούλως, prudenter.
Εὔβροχον ἅμμα, pro laqueo, in Epigram.
Εὔβρωτος, ου, ὁ καὶ ἡ, edulis, veſcus.
Εὐγάθητος, καὶ εὐγήθητος, delectabilis.
Εὐγάλακτες, bene nutriti.
Εὔγαμος, qui feliciter vxorem duxit.
Εὖγε, euge: laudantis autem vox eſt, exultantis & aſſentientis, ſiue congratulantis, Bud.
Εὔγειος, bona terra, fertilis. εὔγειον ἔδαφος, Theophraſt. lib. 3. de cauſ. plant.
Εὐγένεια, ας, ἡ, vel εὐγενία, nobilitas, generis ſplēdor. ¶ Εὐγένειος, ου, ὁ, nobilis, generoſus. ¶ Item barbatus, iubatus, villoſus.
Εὐγενέτης, ου, ὁ, generoſus, nobilis, in Epigram.
Εὐγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, generoſus, γενναῖος, Plat. 2. de Repub. claro genere natus, nobilis, Ariſtotel. lib. 1. de Animal.

Εὔγειος

Εὔγεως, ὁ ϗ ἡ, Atticè, & Εὔγεων, ου, τὸ, fertilis.
Εὐγηρία, ας, ἡ, commoda ſenectus, longæua ætas Ariſtot. in Rhetoric. ¶ Εὐγηρεσ, venerabilis ſenex. ¶ εὔγηρος ἀοιδὴ, vocalis cantus, Ariſt.
Εὔγλυπτος, bene inſculptus, in Epigram.
Εὐγλυφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene cauatus, & inſculptus.
Εὐγλωττία, eloquentia, facundia, Ariſtoph.
Εὔγλωσσος, eloquens, diſertus, Ariſtoph. νεφ.
Εὖγμα, ατος, τὸ, gloriatio Cic. καύχημα, Heſych.
Εὐγνώμον, conſentaneum, gratum.
Εὐγνωμονέω, μ. ήσω, π. ηκα, beneuolus ſum, beneuolè & amicè me gero. εὐγνωμονοῦσα ψυχὴ, animus bene conſtitutus, Ariſtot. in Rhetor.
Εὐγνωμοσύνη, ης, ἡ, εὔνοια, gratitudo animi, beneuolentia, & æquanimitas, Herodot.
Εὐγνώμων, ονος, ὁ, gratus, benignus, candidus, æquus & bonus, Æſchin. ¶ εὐγνώμων λόγος, haud abſurda ratio, Plut. in Numa. ¶ Εὐγνωμόνως, benignè, candidè, animo grato & æquo, Lucian. in Dialog. Alexandri, Annibal. & Scip. καὶ καταδικασθεὶς ἐνήνεγκα εὐγνωμόνως τὸ πρᾶγμα.
Εὔγνωστος, ου, ὁ, & εὔγνωτος, bene notus.
Εὐγόνατος, ὁ ϗ ἡ, geniculatus, internodiũ habẽs.
Εὐγονέω, μ. ήσω, bene partus mihi ſuccedit.
Εὐγονία, ας, ἡ, bona generatio.
Εὔγονον, ου, τὸ, vis moderata.
Εὐγραμμία, Athen. lineamenta ſcitè ducta.
Εὔγραμμος, bene depictus, Lucian.
Εὐγραφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bene ſcriptus, ſeu pictus. ¶ Item bene ſcribens, ſeu pingens, Epigram.
Εὐγώνιος, angulatus Gaz.
Εὐδαιμονέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum felix, rem bene gero, Xenoph. in Oecon. Δικαίως μοι δοκεῖς, ὦ Κῦρε, εὐδαίμων εἶ. ἀγαθὸς γὰρ ὢν, εὐδαιμονεῖς, Cicer. de Senect. Rectè verò te, Cyre, beatum ferunt, quoniam virtuti tuæ fortuna coniuncta eſt.
Εὐδαιμονία, ας, ἡ, beatitas & beatitudo Cicer. felicitas, Plat. in Epitaph. πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα, Cicer. Tuſcul. omnia quæ ad beatè viuendum ferunt.
Εὐδαιμονίζω, μ. ίσω, π. ικα, beo, beatum duco, εὐδαιμονίζω σὲ τῆς ἱστορίας, beatum te duco hiſtoriæ cauſa, Philoſtrat. in Heroicis. ¶ Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, felicitas, beatitudo vel beatitas Cicer. Ariſtot. lib. 4. Ethicor. ¶ Εὐδαιμονιστέος, ου, ὁ, fortunatus exiſtimandus.
Εὐδαιμονικὸς, οῦ, ὁ, ad felicitatem idoneus, beatus Ariſtot. 10. Ethicor. qui felicem reddere poteſt, Ceb. Theb. ¶ Εὐδαιμονικῶς, feliciter, beatè, Ariſtoph. in Pace.
Εὐδαιμόνισμα, ατος, τὸ, felicitas, Plat. epiſt. 8.
Εὐδαιμόνως, feliciter, Plat. epiſt. 8.
Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, felix, beatus, fortunatus. εὐδαίμονες τύχαι, fortunati ſucceſſus, Plat. νόμ.
Εὐδάκρυτος, ὁ ϗ ἡ, pulchrè lachrymans, Philoſt.
Εὐδάπανος, ſumptuoſus, profuſus, liberalis.
Εὐδερκὴς, ὁ, acutè videns.
Εὐδείελος, ὁ, bene ad meridiem ſitus, heſperius.
¶ Vel pro εὔδηλος, clarus, Homer.
Εὔδειπνοι δαῖτες, lauta conuiuia, Euripid.
Εὔδενδρος, ſiluoſus, arboribus conſitus, Nõn.
Εὔδηλος, ου, ὁ, perſpicuus, manifeſtus, liquidus, Aphrod. τὰ μὲν ἐστιν εὔδηλα, conſpicua.
Εὐδία, tranquillit. s, ſerenitas.
Εὐδιάβολος, ὁ ϗ ἡ, dignus calumnia, calumniæ & inuidiæ obnoxius, Heſych.
Εὐδιάγωγον, τὸ, quod tædium adimit, Suid.
Εὐδιάγωγος, lætus, hilaris, Dioſcorid.
Εὐδιάζομαι, tranquillè viuo, Polyb.
Εὐδιαθέτως, ſpatiis interpoſitis.
Εὐδιαίτητος, arbitratu facilis, Strab.
Εὐδιαῖος, feneſtra in naui qua egeritur ſentina, Suid. ¶ Heſych. εὐδίαιον, mulieris genitale.
Εὐδιαίρετος, ου, facilè ſciſsilis, citiſsimè penetrans, εὐδιαίρετος ἄνεμος, Xenoph. ventus apertus. ¶ Apud Theophraſt. lib. 7. hiſtor. cap. 12. ſcillæ folium eſt εὐδιαίρετον, Plin. libr. 21. cap. 17. tractabile.
Εὐδίαιτος, frugi, qui victu parabili contentus eſt, Xenoph. in Apolog. ¶ Item pellucidus, Ruell. qui citiſsimè penetrat Marcello, libr. 1. Dioſcorid.
Εὐδιακείμενος, ου, beneuolus.
Εὐδιάλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, facilis reconciliatu.
Εὐδιάλογος, affabilis.
Εὐδιάλυτος, facilè ſolubilis, qui facilè ſoluitur.
Εὐδιάπνοος & εὐδιάπνους, qui facilè perflatus capit. Colum. perflabilis: Cicer. euanidus.
Εὐδιάρπαστος, ου, ὁ, facilè expoſitus prædæ.
Εὐδιάφθορος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè corrumpitur.
Εὐδιαφόρητος, eſt cui facilè ſucci perſpirabili cute digeruntur, Galen. in 9. Therapeut.
Εὐδιάχυτος, ου, fuſilis, diffuſu facilis.
Εὐδιαχώρητος, facilè ſubducens.
Εὐδιήγητος, narratu facilis, Iſocrat.
Εὐδικία, ας, ἡ, iuſtitia, δικαιοσύνη, Odyſſ. τ.
Εὐδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui faciles verſationes habet, Vitruu. verſatilis, mobilis, in Epigr.
Εὔδινος, ου, ὁ, facilis verſu, placidus.
Εὔδιοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, expeditus, facilè peruius.
Εὐδίοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, perſpicuus, Ariſtot. in Probl.
Εὔδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, ſerenus, tranquillus, Chryſoſt.
Εὐδιόων, tranquillans, ſerenans, 2. Argon. κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι, i. εὐδιανῷ.
Εὔδμητος, & ἐΰδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, bene fabricatus, Heſiod. αἱ δὲ γυναῖκες ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων.
Εὐδοκέομαι, μ. ήσομαι, approbor, acceptus gratúſque fio, Polyb. li. 1. hiſtor. ποιησάμενοι ῥωμαίοις σπονδὰς ϗ διαλύσεις εὐδοκουμένας γαλάταις, probatas & acceptas. ¶ Εὐδοκέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem. ¶ Item εὐδοκῆσαί τινι, in amore alicuius ſiue in charitate acquieſcere, vt Cicer. in Lælio: alicuius officio delectari, Diodor. de Epheſtione, τὸ μὲν οὖν πρῶτον οὕτως εὐδοκήσας τῷ ξένῳ, hoſpitis officio delectatus. Pol. οὐκ εὐδοκήσουσιν οὐδὲ μὴ μείνωσιν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων, non pactis acquieſcent. ¶ In Bibliis ſignificat propenſum & ardentiſsimũ affectũ.

D. Ambroſ. ducere optimum. Luc. 3, σὺ εἶ ὁ υἱός μου, ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ ηὐδόκησα, tu es filius meus in quo acquieui & mihi cõplacitũ eſt.

Εὐδοκία, ας, ἡ, libentia Gell. lubentia Plaut. placitum, quod complacitum atque acceptum eſt, comprobatio, propenſa voluntas. Epheſ. 1. κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, pro affectu propenſo bonæ voluntatis ſuæ.

Εὐδοκιμέομαι, & Εὐδοκιμέω, μ. ήσω, π. ηκα, probus habeor, clarus fio. παρ' ὑμῶν εὐδοκιμεῖν, à vobis bene audire, Demoſth. παρὰ τοῖς ἄλλοις εὐδοκιμεῖν, apud alios bene audire, Plat. 2. de Repub ¶ Εὐδοκίμησις, εως, ἡ, gloriæ adeptio, nominis ſplendor, Plat. 2. de Republ.

Εὐδόκιμος, ου, ὁ, probatus, probus, admirandus, laudatus, ſplendidus. εὐδόκιμος εἰς τὰ τοιαῦτα, ob talia commendatus, Plat. de Leg. εὐδόκιμος πρὸς ἀρετὴν, virtute præſtans, Idẽ Ib.

Εὐδοξέω, ſermone hominũ celebror, Ceb. Theb.

Εὐδοξία, claritas nominis, bona fama, gloria, Plat. in Epiſt. τοῦτο πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοὶ οἴσει, gloriam hoc tibi apud multos cõciliabit. ¶ Εὔδοξος, ἔνδοξος, ſplendidus, Bud. Comm.

Εὔδουλος, frugi ſeruus, Athen. & Poll. 3.

Εὐδραίνεια, ſiue εὐδρανία, vis, potentia, Sapient.

Εὐδρᾶν τὸ εὐποιεῖν, benefacere, Ariſtot. 8. Ethic.

Εὐδρομέω, ῶ, bene curro, in Epigramm.

Εὔδρομος, pernix, ad curſuram habilis, bene decurrens, ἵππος εὔδρομος καὶ εὐθύδρομος, Poll. l. 1.

Εὐδρῶς, firmiter, εὐέδρως, βεβαίως, εὐθέτως.

Εὐδυνήμερος, ου, ὁ, iaculandi peritus.

Εὐδυσώπητος, facilis atque obſequioſus.

Εὕδω, μ. ήσω, dormio, ſoporor, Neutr. in Odyſſ.

Εὔεδρος, tutus, firmus, ἀσφαλής, βέβαιος, Xen.

Εὐειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpecioſus, pulcher, conſpicuus, Plat. in Criton. γυνὴ καλὴ καὶ εὐειδής, fœmina pulchritudine eximia.

Εὐειδία, pulchritudo.

Εὐείκαστος, ad coniecturam facilis.

Εὐεικτέω, robuſtus ſum, valeo.

Εὔεικτος, ου, ὁ, obediens, bene cedens, moriger, mollis. Εὐείκτως, facilè, prompté.

Εὔειλος, ου, ὁ, apricus.

Εὐειματῶν, bene veſtitus, Ariſtot. in Rhetoric. ¶ Εὐείματος, & Εὐειμένος, & Εὐείμων, ὁ, idem.

Εὐείσβολος, ου, facilis ingreſſu.

Εὐέκκριτος, ὁ, facilis ad excernendum, Athen.

Εὐεκτέω, μ. ήσω, ſum ſanus, valeo, bene habeo, Ceb. Theb. λιπαρὸς καὶ εὐεκτῶν τῷ σώματι.

Εὐέκτης, ου, ὁ, bene habitus, commodè habens, bona fruens valetudine, Laert. de Iſocrat.

Εὐεκτικός, ῦ, ὁ, incolumis, ſanus, εὐεκτικὰ Ariſtot. 6. Ethic. facientia ad bonam corporis habitudinem. ¶ Εὐεκτικῶς, proſperè, ſic ſatis.

Εὐεκτός, bene habito corpore & ſtrenuus, Plat.

Εὐέκφορος, ὁ καὶ ἡ, fertilis, fœcunda & facilè vterum perferens, Ariſtot. 7. hiſt. Anim.

Εὐέλεγκτος, qui facilè refellitur, diligenter exploratus, εὐέλεγκτος αἰσθήσεσι, Plat. in Epiſt.

Εὐελκής, in quo facilè vlcus ſanatur, Galen.

Εὐελπία, ας, ἡ, & Εὔελπι, τό, ſpes bona.

Εὔελπις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, bene ſperans, Plat. in Apolog. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον. ¶ Cum Genit. Aretas in Apocal. τῆς μελλούσης τυχεῖν δόξης εὐέλπιδες.

Εὐέλπισι, bona ſpe. ſic Theophil. in Inſtit. ciuil.

Εὐελπιστία, ας, ἡ, bona ſpes, fiducia, Ariſt. 3. Ethic.

Εὐέλπιστος, qui bona eſt ſpe, Bud. in Epiſt. poſter.

Εὐέμβολος χώρα, inuaſu facilis, Ariſtot. 7. Polit.

Εὐέμετος, ου, ὁ, facilè ciens vomitionem.

Εὐεμής facilè vomẽs, εὐεμεστέρους ποιεῖ, vomitiones adiuuat, Dioſcor. lib. 2. cap. 202.

Εὐέμπτωτος, ου, qui facilè labitur. ¶ Εὐεμπτώτως, procliuiter, labili gradu, Dioſc. lib. 7. cap. 1.

Εὐεξάλειπτος, delebilis, qui facilè deletur, Xen.

Εὐεξαπάτητος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis deceptu.

Εὐεξέλεγκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, exploratus, bene diſcuſſus, Plat. in Apol. ταῦτα καὶ ἀληθῆ ἐστι καὶ εὐεξέλεγκτα.

Εὐεξος, ου, ὁ, ingenioſus, ſano & robuſto corpore. ¶ Εὐεξία, ας, ἡ, bona valetudo, bona corporis habitudo, εὐεξία τοῦ σώματος, Æſchin.

Εὐέξοδος, ὁ καὶ ἡ, facilem exitum habens.

Εὐεπηρέαστος, cui facilè noceri poteſt, facilè calumniæ opportunus, Galen. 2. Method.

Εὐεπηβόλως, manifeſtè, rectè, σαφῶς, ὀρθῶς.

Εὐεπής, έος, ὁ καὶ ἡ, facundus, εὐεπὴς φωνὴ, Xen.

Εὐεπία, ας, ἡ, facundia, elocutio venuſta, Soph. in Oedypo tyranno. ¶ Εὐέπεια, idem.

Εὐεπιβούλευτος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui patet iniuriis.

Εὐεπίγνωστος, facilis cognitu, εὐκατάληπτος.

Εὐεπίθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis inuaſu.

Εὐεπίληστος, obliuioſus, Theophil.

Εὐεπιεικτως, affabiliter Gell. humaniter Cic. benignè & comiter Terent. Poll. lib. 5.

Εὐεπίφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, procliuis, pronus, Strab.

Εὐεπιχείρητος, captu facilis, facilis aggreſſu. εὐεπιχείρητα προβλήματα, Ariſtotel. propoſitiones quæ facilè aſtruuntur.

Εὐεργὰ ξύλα, ligna quorũ materies ſiue in ſculpturis, ſiue ad inteſtina opera pulchram cõmodámque præſtat tractabilitatẽ, vt Vitruu. loquitur. lege Theophr. de hiſt. lib. 3. cap. 10.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficentia, αἱ τῶν φίλων εὐεργεσίαι, in amicos beneficẽtiæ, Iſocr. ad Nicocl. εὐεργεσία μοι ὀφείλεται, mihi debetur beneficium, Thucyd. κείσεταί σοι εὐεργεσία, habebitur tibi gratia. Idem.

Εὐεργετέω, μ. ήσω, π. ηκα, beneficio afficio, εὐεργετεῖ τὴν πόλιν in ciuitatem beneficia confert, Ariſtot. 5. Polit. Demoſth. πρὸς λεπτ. πολλὰ ἂν ἔχων εἰπεῖν ὅσα εὐεργέτηκεν ὑμᾶς οὗτος ἀνήρ. ¶ Εὐεργέτημα, ατος, τό, beneficium, Demoſth. ¶ Εὐεργέτης, ου, ὁ, bene meritus de aliquo, εὐεργέτης ἡμῶν, beneficus in nos, Lucian. in Anacharn. ¶ Εὐεργετικός, οῦ, beneficus, Ariſtot. Ethic. 4. ¶ Εὐεργέτις, ιδος, benefica, Plat. de Leg.

Εὐέργη, Poll. 6. cochlear, rudicula, τορύνη, ἐόργη.

Εὐεργής, έος, ὁ καὶ ἡ, accuratè fabricatus, elaboratus, Odyſſ. 6. ἀπήνην εὐεργέα νῆα. ¶ Item ad opus obeundum expeditus.

Εὐεργία,

Εὐεργία,felix rerum ſucceſſus,Suid.
Εὐεργὸς,ὁ,ὁ καὶ ἡ,beneficus,efficax, Odyſſ.δ.καὶ εἰκ' εὐεργὸς ἔησι,etiam ſi bene operetur.¶ Item facto facilis, εὐεργὸς ὀρύσσεται facilè effoditur,Herodot.
Εὐερέθιστος,apud Strab.irritabilis, iracundus.
Εὐέρετος,promptus,expeditus,Xen.in Oecon.
Εὐερκής,έος,ὁ καὶ ἡ, bene ſeptus, Iliad.ι. εὐερκέος αὐλῆς. ¶ Εὐέρκεια,munitio. ¶ Εὐερκία,ας,ἡ,idem,Plat.
Εὐέργετης,in Epigr.i.εὐεργέτης,beneficus.
Εὐερμής,έος,ὁ καὶ ἡ,fortunatus,ab εὖ & ἑρμῆς.
Εὐερμία,ας,ἡ,fortunæ ſucceſſus,proſperitas,Ælian.ἀσπαζόμενος εὐερμίαν χαίρεις.
Εὐερνής,έος, ὁ καὶ ἡ, denſus arboribus, dumoſus, Plin.exponit ramoſus, vegetus. ¶ Εὐερνώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fruticoſus,ramoſus.
Εὐερος πόλις, vrbs vbi mollis & mitis aer atque cæli clementia, Ariſtoph.in Auib.
Εὐεσπερίδες,horti Heſperidum,Theophr.
Εὐεστώς,ότος,ἡ,felicitas,animi trãquillitas,Suid.
Εὐετηρία,ας,ἡ,annua feracitas Colum. prouentus.¶ Item ſtatus temporis ſalubris.
Εὐέφοδος,ου,ὁ καὶ ἡ,facilis aditu.
Εὐέψητος,ου,ὁ καὶ ἡ,facilis aditu.
Εὐέψητος,facilis coctu,coctibilis Plin.Theophr. de Cauſis lib.4.cap.14.
Εὐζηλία,ας,ἡ,bona æmulatio.
Εὔζυγος,bene compactus,Didym.
Εὐζωΐα,vita beata,bona actio,Ariſtot.
Εὔζωμος,ου,ὁ,vel εὔζωμον,τὸ,eruca herba, Dioſc.
Εὔζωνος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſuccinctus,expeditus,Iliad.εὐζώνοιο γυναικὸς,bene ornatæ, bene cinctæ: ἀνὴρ εὔζωνος,vir expeditus,Thucyd.habilis.
Εὔζωος,ου,viuax, Theophr. in 5.de cauſ.
Εὔζωρος,non dilutus,merus. εὔζωρον μέθυ, merum vinum,Euripid.i.ἄκρατον.
Εὐηγενής,έος,ὁ καὶ ἡ,generoſus,felix:abundat η.
Εὐηγεσία,ας,ἡ,ductus principatúſque bonus, bona adminiſtratio,Odyſſ.τ.
Εὐηγορέω,laudo,benedico Cic.pro Sextio.
Εὐήγορος, bene peritus fori, iuriſconſultus, facundus.¶ Εὐηγορία,ας,ἡ,benedictum Terent. καλλιέπεια, καλλορρημοσύνη. ¶ Εὐηγόρως, benedicè Plaut.
Εὐήθεια,ας,ἡ, ſimplicitas, imperitia rerum, incauta probitas, morum probitas, Plat.3.de Rep.¶ Item ſtultitia,amentia,ſtupiditas.
Εὐήθης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſimplex, homo minimè malus, Plat.1. de Republ. εἰ αὖ ἦν ἀστεῖος καὶ εὐήθης, non eſſet probus & ſimplex. ¶ Item fatuus, ſtupidus.
Εὐηθία,ας,ἡ,bonus mos.Vide εὐήθεια.
Εὐηθίζομαι,& εὐηθίζω,μ.ίσω,π.ικα,ineptus ſum, inſulſè ago vel loquor, Plat.1.Polit.
Εὐηθικὸς,abſurdus, ſtolidus, Plat.1.de Republ. ¶ Εὐηθικῶς,ſimpliciter,fatuè,Ariſtoph.
Εὐήθως,ſimpliciter,temerè,ἁπλούστερον, Demoſt. i.ingenuè & ſimpliciter incautéque.
Εὐήκης,εος,ὁ καὶ ἡ,bene acutus, Nicand.in Alex.

Εὐήκοος,ου,ὁ καὶ ἡ,bene audiens,obſequens,Ariſtot.Ethicor.1.¶ Item exaudibilis, qui auditu intelligi poteſt εὐήκοος νὺξ dicitur, quia ſtrepitus vocéſque facilè percipiuntur noctu, Idem.in Probl.¶ Εὐηκοΐα,facilitas audiendi, obedientia Cicer.
Εὐηκτονῶ,acutum,vigens.
Εὐηλατεύω, Deut.29.ignoſco,Dat.
Εὐήλατος,ου,ὁ,equitabilis, ſpatioſus, τὸ τῶν πεδίων εὐήλατον,patens planities, Hermog.
Εὐήλιος,ὁ,apricus,ſoli expoſitus,Ariſtoph.
Εὔηλος,apricus,Theophr.1.de cauſ.plant.
Εὐημερέω,μ.ήσω,π.ηκα,felix ſum, ſum in tranquillo, Ariſtot.5. Ethic. ¶ ὁ εὐημερήσας, qui ſplendidè recitauit cauſam, & feliciter perorauit. ¶ Εὐημέρημα, felix ſucceſſus diei alicuius,proſperitas.
Εὐημερία,diei clementia, ſerenus dies, Ariſtot. in Oecon. de domo ædificanda loquens, καὶ πρὸς εὐημερίαν ᾖ καὶ ὑγίειαν δεῖ εἶναι, εὔπνουν μὲν τοῦ θέρους, εὐήλιον ᾖ τοῦ χειμῶνος. ¶ αἱ εὐημερίαι. ſerenitates.
Εὐήμερος,ου,ὁ,proſper,manſuetus,Sophocl.
Εὐημονία,ας,ἡ,iaculandi peritia.
Εὐήνεμος,ventis proſperis expoſitus, Sophocl.
Εὐήνιος,ου,ὁ,obediens,modeſtus, frænatus,freno ductilis,Plat.de Republ.
Εὐήνυστος,facilis effectu.
Εὐήνωρ,ὁ καὶ ἡ, generans bonos viros, Epith. vini ferríque,quòd viris animum addat,Hom.
Εὐηπελής,έος,ὁ καὶ ἡ,manſuetus,obediens.
Εὐηπελία,ας,ἡ,bona valetudo,εὐεξία,εὐθηνία.
Εὐήρατος,ὁ καὶ ἡ,qui facilè exſiccatur.
Εὐήρης,ad remigandum aptus,Eurip.¶ Heſych. εὐήρεις ἵπποις vocat, ductiles, agitabiles. ¶ Plutar περιπλέων εὐήρεσι σκάφεσι,i.εὐστρόφοις ναῦσι,verſatilibus.¶ Εὐήρεια,ας,ἡ,facilitas.
Εὐήρετος,ου, ὁ καὶ ἡ, aratu facilis, ἢ καλῶς ἠρετμωμένος.
Εὐητόριον,ου,τὸ,animum oblectans.
Εὐήτριος,ventroſus:bene textus,Poll.lib.7.
Εὐήχης,ης,ἡ,ſonora,bene ſonans,lib.12.Dioſcor.
Εὐήχητος,bene ſonans,Euripid.
Εὐηχεία,ας,ἡ,facilitas,bona nauigatio.
Εὔηχος,ου,ὁ καὶ ἡ,bene ſonans,canorus.
Εὐθαλεῖν, proſperè & commodè germinare & creſcere,Plut.in vlt.Sympoſ. ¶ Εὐθαλής, ὁ καὶ ἡ,floridus,virens,vber,adultus.
Εὐθανατῶ,honeſta morte defungor,Poll.¶ Εὐθανασία,ας,ἡ,mors facilis.¶ Εὐθανάτως, Cratinus apud Poll. lib.3. de facili mortis exitu.
Εὐθάρσεια,ας,ἡ,fiducia, Bud.in Epiſt.poſter.
Εὐθαρσής,έος,ὁ καὶ ἡ,confidens,audax,Lucian.ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἔπραξεν οὐδὲ πάνυ εὐθαρσὴς ὤν; ¶ Εὐθαρσῶς,fideliter,confidenter, audacter.
Εὐθεῖ,perquam vtile eſt.
Εὐθεῖν,pro ἐλθεῖν. Εὐθένεια,ἡ,εὐθηνία.
Εὐθενέω,ῶ,abundo,gliſco Colum. Demoſth.
Εὐθενία,incolumitas,Ariſtot.8.de hiſt. Anim.
Εὐθεράπευτος,ου,ὁ καὶ ἡ,tractatu facilis,cultu facilis,Theophr.3.cauſ.plant.

Εὐθέριστον, ου, τὸ, meſſu facile, Plin. lib. 12. cap. 25.
Εὐθέρμαντος, qui facilè caleſcit, bene calidus, Theophr. lib. 4. de cauſ. plant.
Εὐθὲς, τὸ, rectum, Naz. καὶ πνεῦμα εὐθὲς, &c.
Εὐθεσία, Hippocr. firma corporis conſtitutio Cicer. ingenita corporis valetudo.
Εὐθετίζω, τὸ εὐθετῶ, diſpono, compono, Heſiod.
Εὔθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, aptus, opportunus, conueniens, accommodatus. εὔθετος εἰς ἀπόθεσιν, ad recōdendum idoneus, Dioſcor. lib. 2. cap. 65.
Εὐθετῶ, compono, digero, ordino, concinno, Syneſ. καλὸν οὖν εἰ πάντα εὐθετήσας, ἐκκορήσας τὸ δωμάτιον, honeſtum igitur erit ſi omnia digerens etiā euerr as cubiculum. ¶ Accipitur & abſolutè pro aptus ſum & quadro, cohæreo, congruo, Theophr. lib. περὶ φυτῶν, εὐθετεῖ πᾶσι χρῆσθαι, ad omnia vtilis eſt & apposita.
Εὐθεώρητος, ου, ὁ καὶ ἡ, quem facilè contemplamur.
Εὐθέως, confeſtim, continuò, Aphthon. εὐθέως παραχρῆμα ἀποθνήσκει. ¶ ἐκ τοῦ εὐθέως ἀντιλέγειν, Arrian. in Alexand. expeditione, apertè & propalàm contradicere.
Εὐθηγὴς, bene acutus, in Epigram.
Εὔθηκτος, acutus, penetrabilis.
Εὔθηλος, ὁ καὶ ἡ, mammoſus, mammoſa: à θηλὴ, i. mamma. εὔθηλοι βόες, Eurip. obeſæ boues.
Εὐθήμων, pulchrè compoſitus, concinnus, aptè compoſitus, Ariſtot. 9. de hiſtor. Anim. ¶ Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, ordo, diſpoſitio apta, Heſiod. ¶ Εὐθημονεῖσθαι, componere, Plat. 6. Leg.
Εὐθηνέομαι, οῦμαι, & Εὐθηνέω, μ. ήσω, π. ηκα, bonis abundo, exubero, gliſco Columel. Ariſtoph. εὐθηνεῖσθαι φυτοῖς, abundare arboribus, Baſil. in Hexaem homil. 3. τόπος εὐθηνούμενος, locus vbertate præditus.
Εὐθηνία, ας, ἡ, abundantia, annona, fertilitas.
Εὐθήρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis venatu.
Εὔθηρος, ὁ καὶ ἡ, felix in venando, in Epigram.
Εὐθὴς, placens, cap. 10. lib. 4. Reg.
Εὔθικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, εὐαφὴς, εὐψηλάφητος, tactu facilis, tractabilis, Ariſtot. 9. hiſtor. τὴν διάνοιαν εὔθικτος, acuti ingenii. ¶ Item qui eleganter & facetè, vt homo acutus, tangit quempiam, Athen. lib. 13. ἦν δὲ ἡ Λάμια σφόδρα εὔθικτος καὶ ἀστεία πρὸς τὰς ἀποκρίσεις.
Εὐθίκτως, aptè, congruè.
Εὔθοινος, ου, ὁ, ſplendidus in conuiuiis.
Εὐθορύβητος πρὸς τοὺς συκοφάντας, qui miti eſt tolerantia erga calumniatores. ¶ Εὐθορύβητον, ου, τὸ, facile ad turbandum & deterrendū.
Εὔθραυστος, ὁ καὶ ἡ, facilis contuſu, friabilis, Plut.
Εὔθριξ, ιχος, ὁ καὶ ἡ, bene comatus.
Εὐθρόβης, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtridorem edens.
Εὔθρονος, ἠὼς, ἡ Ὀδ. 6. aurora ſedem habens bonā.
Εὔθροος, ſonorus, vocalis, in Epigram.
Εὐθρυβὴς, friabilis, Dioſcor lib. 5 cap. 19.
Εὔθρυπτος, ου, ὁ, mollis, effœminatus.
Εὐθὺ, Aduerb. rectà. εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, rectà ad imperatricem, Ariſtoph. ¶ Item εὐθὺ pro εὐθέως, ſtatim, Phocylides, πτωχῷ δ' εὐθὺ δίδου, mendico protinus da.
Εὐθυβολεῖν, rectà eiicere, emittere, πλέειν δ' εὐθείας. ¶ Εὐθυβολία, ας, ἡ, recta directio. ¶ Εὐθύβολος, ου, ὁ, rectè iactus, appoſitus, Phil. de de mund. ¶ Εὐθυβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectè iaciens. Hinc εὐθυβόλως, Baſil.
Εὐθυγλυκεῖα, dulcis radix, quæ & σκυτικὴ dici- (tur.
Εὐθύγλωττος, ου, ὁ, verax.
Εὐθύγραμμος, ου, directis conſtans lineis, rectilineus, εὐθύγραμμα σχήματα, Ariſtoph.
Εὐθυδήμων, ονος, ὁ, ſimplex, popularis.
Εὐθυδικεῖν, rectà caput cauſæ petere. Εὐθυδικία, recta intentionis depulſio, Dem. πρὸς φορμ.
Εὐθυδρομεῖν, recto curſo contendere, Act.
Εὐθυέντερος, ὁ καὶ ἡ, cui recta ſunt inteſtina.
Εὐθυθάνατος, lethalis, ſtatim interficiens, Plut.
Εὐθυεπία, ας, ἡ, rectiloquium, Heſych.
Εὐθύκαυλος, recti caulis.
Εὐθυκρέων, obeſus.
Εὐθύκτητος, comparatu facilis.
Εὐθυλογῶ, rectè & propriè loquor, Gaz.
Εὐθυμάκρος, ὁ καὶ ἡ, oblongus ilico.
Εὐθύμαχος, tumultuariè pugnans, in Epigram.
Εὐθυμαχία, ας, ἡ, bellum repentinum.
Εὐθυμέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, & Εὐθυμέω, μ. ήσω, π. ηκα, alacri animo ſum, ſum æquo & bono animo, Plutarch. in Sertorio, εὐθυμεῖσθαι παρακαλῶν ὡς ἀγαθόν τι πευσομένοις. ¶ Vſus eſt & Xen. 7 ἑλληνικ. & alibi, pro hilariter viuere.
Εὐθυμήδης, ὁ καὶ ἡ, gratioſus.
Εὐθυμία, ας, ἡ, recta animi conſtitutio, ſecuritas, hilaritas, alacritas, Cicer. lib. 5. de Finib. animi tranquillitas, & animus terrore liber.
Εὐθυμονεῖσθαι, componere, digerere, ſuó quoque loco omnia collocare, Plat. de Leg.
Εὔθυμος, ου, ὁ, qui eſt animo tranquillo, lætus, alacer, hilaris, Plat. de Legib. ¶ Εὐθύμως, auidè, læto animo.
Εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, lætitia, τάξις, Heſiod.
Εὐθύνομαι, Cicer. rationem vitæ & magiſtratus geſti, aut curationis actę, repoſcor. Cęſari cauſam dico. ¶ Bud. in Epiſt. poſter. pro feliciter mihi ſuccedit.
Εὐθύνη, ης, ἡ, rationum repetitio rerum à magiſtratibus adminiſtratarum, caſtigatio, correctio, emēdatio, pœna: vnde εὐθύνας διδόναι, rationem reddere. ¶ Εὐθύνας ὀφλεῖν, damnari repetundarum, Æſchin. ¶ εὐθύνας ὑπέχειν, Demoſth. cauſam dicere de concionibus publicis. ¶ ἰατρὸν δεῖ διδόναι τὰς εὐθύνας ἐν ἰατροῖς, Ariſtot. 3. Polit. medicum oportet reddere rationem medelæ inter medicos. ¶ εὐθυνῶν κύριος, qui præeſt exigendis rationibus rerū adminiſtratarū, Ibidem. ¶ εὐθύνας βίου, iudicium ſeu cenſuræ, quibus quis vitæ antè actæ rationem reddere cogitur, Æſchin.
Εὐθύνικος, obtemperans.
Εὐθύνος, ου, ὁ, & εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, & εὐθυντὴς, rector, gubernator. ¶ εὐθύνους, id eſt, correctores, vocat Ariſtot. lib. 6. Politic. qui præſunt rationi-

rationibus exigendis ab aliis magiſtratibus.
Εὐθυντηρία, Heſych. ſoli rudus Architectis.
Εὐθυντικός, οῦ, ὁ, rationes repoſcens, qui repetit rerum publicarum adminiſtrationes.
Εὐθύνω, μ. υνῶ, π. υνκα, propriè, quod prauum eſt corrigo, Herodot. Vnde fit, vt pro moderari, corrigere, regere & dirigere ponatur εὐθύνειν ἡνίας, regere habenas, Ariſtoph. ¶ Item damnare, mulctare: vt εὐθύνθη, Thucyd. de Pauſania damnato. ¶ Item poſtulare, reũ facere, Plutarc. in Cicer. προσήγαγέ τις μανίλιον εὐθυνῶν κλοπῆς. ¶ Item, in alicuius geſta inquiro, rationem vitæ vel adminiſtrationis repoſco, Plat. in Protag. ¶ Item redarguere, reprehendere, Nazanz.
Εὐθυόνειροι, rectè ſomniantes, ariolantes. ¶ Εὐθυονειρία, rectum ſomnium.
Εὐθυόνυχες, qui eſt rectis vnguibus. εὐθυόνυχες ὄρνιθες, Ariſtot. 8. Anim.
Εὐθυπλοκία, recta textura, Plat. in Politic.
Εὐθύπνοος, flatus rectos habens, Ariſt. de mund.
Εὐθυπορεῖν, rectà tranſire, recto tramite meare, Ariſtot. 5. de Gener. Anim.
Εὐθυπορία, meatuum directio, rectus motus, Plat. de Legib.
Εὐθύπορος, qui rectà tranſit, εὐθύπορον ἦθος, recti mores, Idem Ibidem.
Εὐθυπρόθεσμος, ὁ καὶ ἡ, plurimùm feſtinans, præcox.
Εὐθύρριν, ινος, ὁ, habẽs naſũ iuſtæ proportionis.
Εὐθυρρημονέω, μ. ήσω, rectè loquor, Ariſtoph.
Εὐθυρρήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, rectiloquus.
Εὐθύρριζος, ὁ καὶ ἡ, rectas radices agens.
Εὐθὺς, ſtatim, ab initio, iamprimum. εὐθὺς τοῦ δράματος, ſtatim ab initio fabulæ, Ariſtoph. εὐθὺς ἐκ γενετῆς, Ariſtotel. in Politic. ¶ Item videtur ſignificare iam antea, apud Plutarch.
Εὐθὺς, έος, ὁ, rectus, εὐθὺς λόγος, ſermo rectus, Euripid. ἐκ τοῦ εὐθέος, protinus, Thucyd. ¶ Ἡ εὐθεῖα, linea, αἰσθητικὰ ἐπ' εὐθείας δεῖ τῇ αἰγύπτῳ, Strab. ¶ Item ἡ εὐθεῖα, idem quod εὐθυδικία, Plut. in Cicer. τοῦ δὲ ῥήτορος ὁρτησίου τὴν μὲν εὐθεῖαν τοῦ βέρρη συνειπεῖν μὴ τολμήσαντος, cùm non auſus eſſet Hortenſius rectum & planũ patrocinium ſuſcipere. ¶ κατ' εὐθεῖαν, rectè, iuſtè, Phal. ¶ ἐπ' εὐθείας, verè, Plut. in Fab.
Εὐθυσκοπεῖν, rectè aſpicere, Theophr. de hiſt.
Εὐθυτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, directus.
Εὐθύτης, ητος, ἡ, iuſtitia, æquitas, rectitudo.
Εὐθύτρητος, recto ductu foratus, Galen.
Εὐθύτριξ, qui promiſſo pilo eſt, Ariſtot.
Εὐθυφερὴς, ὁ καὶ ἡ, in rectum tendens, Plat. Leg.
Εὐθύφλοιος, ἡ, recticortex, ſpecies roboris, lib. 3. hiſtor. plant. Theophr.
Εὐθυφορεῖσθαι, in rectum protendi, Philop.
Εὐθύωρος, ου, ὁ, rectus. ¶ Εὐθύωρον, τὸ, recto tramite, Hermog. lib. 2. cap. 5. ¶ Εὐθυωρεῖν, rectà ire, Ariſtot. in Problem. ¶ Εὐθυωρία, ας, ἡ, q. rectitudo, rectus trames, Plat. in Tim. ἡ τῶν ὀμμάτων εὐθυωρία, directio radiorum. ¶ Εὐθυώτης, ητος, ἡ, idem.

Εὐθωρακός, οῦ, ὁ, bene armatus, in Epigr.
Εὐίατος, facilè ſanabilis, Ariſtot.
Εὐιλατεύω, placidus ſum, Pſalm.
Εὐίλατος, ου, ὁ, placidus, propitius.
Εὐιματοπώλοις, Mileſios Tyrius Maximus vocat, à cultus elegantia, Eraſ. in Adag.
Εὔινος, neruoſus, bene fibratus.
Εὔιος, ου, ὁ, Euius, Bacchi nomen.
Εὔιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, equitatu præſtans, Xenoph. bonos equos producens, Euripid.
Εὐκαὴς, facilè flagrans, qui facilè accenditur.
Εὐκαθαίρετος, qui facilè funditus deleri poteſt.
Εὐκάρδιος, magnanimus, intrepidus.
Εὐκαιρέομαι, οῦμαι, copioſus ſum, abundo, Athen. lib. 6. οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις, qui loca maximè opportuna colebant ad quærenda vitæ neceſſaria.
Εὐκαιρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum opportunus, eſt mihi otium. εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καινότερον, ad nihil aliud vacabant, niſi ad dicendum aliquid noui, Act. 17. Marc. 6. καὶ οὐδὲ φαγεῖν ηὐκαίρουν, ac ne cibum quidem capere vacabant.
Εὐκαιρία, ας, ἡ, opportunitas, occaſio, εὐκαιρία τῆς πόλεως, Polyb. Cicer. lib. 3. de Finib.
Εὔκαιρος, ου, ὁ καὶ ἡ, opportunus, tempeſtiuus, Herodian. καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες. Vnde εὐκαίρως in tempore, opportunè, tempeſtiué.
Εὐκαλεῖν, quieſcere. Εὐκαλεία, quies, Heſych.
Εὐκημία, ἡ, facilitas, εὐφημία, quum quis bene loquitur: à κημὸς, i. frænũ: ſicut ἀχάλινον στόμα.
Εὐκαμπὴς, ὁ καὶ ἡ, & Εὔκαμπτος, ὁ, flexibilis.
Εὐκαμψία, facilitas flectẽdi, Ariſt. de gener. l. 5.
Εὐκάπετος, ου, ὁ, caducus Gaza ex Cicer.
Εὐκάρδιος, ὁ καὶ ἡ, magnanimus, ἀνδρώδης, Eurip.
Εὐκαρδίως, Aduerb. animoſè, Suid.
Εὔκαρπος, fertilis, ferax, fructuoſus, εὔκαρπος ἀὴρ, aer iuuans ad germinandum, Theophr. lib. 2. de cauſ. plant. ¶ Εὐκαρπέω, lætos & vberes fructus fero Cic. ¶ Εὐκαρπία, ας, ἡ, fructuum prouentus.
Εὐκαταγέλαστος, ridiculus, contemnendus.
Εὐκαταγώνιστος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis vinci.
Εὐκατάληπτος, comprehenſibilis Cicer.
Εὐκατάλλακτος, ου, qui facilè reconciliatur.
Εὐκατάματος, facilis.
Εὐκαταπόρηστος, aridus, vſtu idoneus, εὐκατάκαυστος.
Εὐκατάπτωτος, ου, ὁ, debilis, caducus Plin.
Εὐκατασήμαντος, ὁ καὶ ἡ, facilis obſignatu, Bud.
Εὐκατασκεύαστος, confectu facilis.
Εὐκατάστατος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene conſtans, Aphrod.
Εὐκατάτροχαστος, Strab. volubilis Virg.
Εὐκατάτροχος, procliuis, agitabilis, volubilis.
Εὐκαταφορία, Laert. procliuitates Plin.
Εὐκατάφορος, propẽſus, procliuis, Ariſt. 2. Eth.
Εὐκαταφρόνητος, ου, ὁ, deſpiciẽdus: vnde εὐκαταφρονητότερος, contemptior, Gaz. de Seneċt.
Εὐκάτεκτος, ου, ὁ, ſubiectus, facilis retentu.
Εὐκατέργαστος, qui facilè conficitur. εὐκατέργαστος γῆ, Theophr. quæ facilè aratur.

Εὐκατηγόρητος, facilè reprehenſibilis, Thucyd.
Εὐκέαςος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſciſsilis, εὔχιςος, cupreſsi epith.
Εὐκέλαδος, ὁ καὶ ἡ, bene ſonans, ſonorus, canorus, Ariſtoph. εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα.
Εὔκεντρον βέλος, in Epigr. telum acutum.
Εὐκέρως, pulchra habens cornua, Nonn. ¶ Εὐκέρωος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem, Sophoc. in Aiace.
Εὐκέφαλος, præditus egregio capite.
Εὔκηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quietus, placidus. Vnde εὐκήλως, tranquillè & placidé. ¶ Εὐκηλεία, ας ἡ, quies. ¶ Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, quietem concilians, Heſiod.
Εὐκινησία, ας, ἡ, agilitas corporis, mobilitas.
Εὐκίνητος, ου, ὁ, agilis, motu facilis.
Εὐκίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pulchras habens columnas.
Εὔκλαυςος, fractu facilis, fragilis.
Εὔκλεια, ας, ἡ, celebritas & nomen Cic. celebratio Plin. gloria, claritas famæ, Ariſtot. εὐκλείη Homer. Odyſſ. ξ, εὐκλείη τ' ἀρετή τε, i. εὐδοξία. ¶ Eſt & deæ nomen, cui apud Bœotios & Locros in foro quolibet ara ſtatuáque dicata fuit: Pleríque hanc Dianam putabant: Nonnulli Herculis filiam.
Εὐκλεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inclitus, celebris, præclarus, inſignis. εὐκλεὲς τέλος, exitus felix, Plutarch.
Εὐκλειὴς, præclarus, ἔνδοξος, Apollon.
Εὐκλεῶς, Poll. glorioſè, ἐνδόξως καὶ ὀνομαστικῶς.
Εὐκλῄς, bene clauſus, munitus.
Εὐκλήρημα, τος, τὸ, ſors bona, felicitas, Tzetzes in Heſiod. ¶ Εὐκληρία, ας, ἡ, idem.
Εὔκληρος, ου, ὁ καὶ ἡ, felix.
Εὐκλύζεσθαι, bene audire, εὐδοξάζεσθαι.
Εὔκναμπτος, ὁ καὶ ἡ, flexibilis, flexilis, Epigr.
Εὔκναπτος, ου, ὁ, bene paratus.
Εὐκνήμις, ιδος, ὁ, bene ocreatus, Epithet. Græcorum: vt Iliad. ά, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Εὐκοίλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, faciens bonam aluum Cat. Dioſcor. li. 1. ca. 134. κεράσια εὐκοίλια.
Εὐκοινώνητος, ὁ καὶ ἡ, facilè communicans. εὐκοινώνητος εἰς τὰ χρήματα, Ariſtot. 4. Ethic.
Εὐκολία, ας, ἡ, indifferentia, facilitas morum, ἡ τῶν τρόπων εὐκολία, Ariſtid.
Εὐκολίνη, Hecate, per ἀντίφρασιν apud Callim.
Εὔκολος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilis, ſimplex, promptus, εὔκολος πρὸς τοὺς συνήθεις, familiaribus facilis, Plut. Fab. εὔκολα μῆλα, oues morigeræ, Epig.
Εὐκόλυμβος, vrinandi peritus, apud Alciphr.
Εὐκομιδὴς, & Εὐκόμιςος, ου, ὁ, bene curatus.
Εὔκομος, comans, bene comatus, comis luxurians εὔκομα φυτὰ, lætæ ſtirpes, Aphr.
Εὔκομπτος, compoſitus.
Εὔκονος ἄρτος, panis genus, de quo Athen.
Εὔκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, εὔκολος, facilis, facilè parabilis.
Εὐκόπως, facili labore & negotio, apud Ariſtop.
Εὐκοσμεῖν, li. 1. Machab. ornare, Accuſ.
Εὐκοσμία, ας, ἡ, decentia, Xenoph. officiũ, Æſch.
Εὔκοσμος, ου, ὁ, perornatus, comptus, Xenoph.
Εὐκόσμως, rectè atque ordine, decorè, ornatè.
Εὐκραὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, temperatus, Apoll. 2. εὐκραὴς ἄει οὖρος, ventus ſpirabat.
Εὐκραδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem.
Εὔκρας, bene temperatus. εὔκρασι τόποις καὶ εὐηλίοις, locis temperatis & apricis, Theophr.
Εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies, bona habitudo corporis. ἀέρων εὐκρασία, cæli tẽperies, Chryſ.
Εὔκρατος, ου, bene temperatus, bene cõſtitutus.
Εὐκράτως ἔχει, bene valet, Ariſt. in Probl.
Εὔκρεκτος, ſonorus, παρὰ τὸ κρέκω τὸ κιθαρίζω. Naz. ἤ τις εὔκρεκτῳ κιθάρῃ ἔπι δακτύλα βάλλων.
Εὔκρηνος, ſcaturigine bona præditus, Epigr.
Εὐκρίνας, Odyſſ. ξ, deligens, habito delectu.
Εὐκρίνεια, ας, ἡ, diſtinctio, ordinata rerum digeſtio, Hermog. tomo 1. περὶ ἰδεῶν.
Εὐκρινὴς, diſtinctus. εὐκρινὴς λόγος, Hermog. purus & dilucidus ſermo. ¶ εὐκρινὴς etiam qui cõualuit: & per ἀντίφρασιν de mortuo dicitur, Suid. & Heſych. ¶ Εὐκρινῶς, diſtinctè, diſcretè Cicer. Xenoph.
Εὐκρόκαλος, habens pulchrum littus, Nonn.
Εὐκρυφὴς, facilè ſe occultans, qui bene latet.
Εὐκταῖος, ου, ὁ, optabilis, optandus, Phalar. τὴν εὐκταιοτάτην νίκην ἀπὸ τῆς τύχης κατορθωμένην.
Εὐκτέανος κούρη, puella opulẽta, locuples, Epig.
Εὐκτέος, appetendus, diues, in Epigr.
Εὐκτήδονα δένδρα, Theophr. hiſt plant. lib. 3. c. 10. arbores quæ pectines & venarum curſus elegantes habent, Plin.
Εὐκτήμων, ονος, ὁ, locuples, πλούσιος.
Εὐκτήριον, τὸ, q. oratorium, lararium Lamprid. ſacrarium Cicer. εὐκτήριος ναὸς Theodoret.
Εὐκτικὸς, οῦ, ὁ, optatiuus. Vnde εὐκτικοὶ ὕμνοι.
Εὐκτίμενος, bene ædificat[9], & ſtructus, Odyſſ. ό. ¶ Εὔκτιτος, idem, Iliad. β, καὶ εὔκτιτον αἰπύ.
Εὐκτὸς, optabilis, Xenoph. ἐλευθέρῳ μὲν ἀνδρὶ εὐκτὸν εἶναι, viro libero exoptandum eſſe.
Εὐκυβεῖν, de teſſerarum felice alea vel in eis peritia dicebatur, Poll. lib. 9.
Εὔκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, rotundus, Plat. in Tim.
Εὐλάβεια, ας, ἡ, reuerentia, pietas. τὴν τοῦ Ἀλβίνου πρὸς τὸ θεῖον εὐλάβειαν, Albini in Deum pietas, Plutarc. in Camillo. ¶ Item vitatio, cautio, declinatio cum ratione, εὐλάβεια πληγῶν, vitatio plagarum.
Εὐλαβέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, vito, Iſocrat. εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς κἂν ψευδεῖς ὦσι, fuge & auerſare calumnias. ¶ Item religione ducor, reuereor, εὐλαβοῦμαι θεὸν, Plat. de Leg. εὐλαβητέον τὰ μεγάλα τραύματα, metuere oportet magna vulnera, Dioſcor. lib. 7. cap. 3.
Εὐλαβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, religioſus, verecundus, cautus innocenter. περὶ τὸν λόγον ἦν εὐλαβὴς, ad dicendum timidè accedebat, Plutarch.
Εὐλαβῶς, cautè, timidè, circũſpectè, Ariſtoph.
Εὐλάζω, putreſco, vermes produco, vermino Senecæ, vermiculor Plin. σκωληκιῶ, Heſych. ¶ Itẽ aro, εὐλάξειν, ἢ ἀρόσαι, aratũ eſſe, Thucyd.
Εὐλαὶ, enati vermes ex putredine, vel ex muſcarum ſtercore, Iliad. χ.
Εὐλᾶϊγξ, ιγγος, ex bonis ſtructus lapidib[9], Poet.
Εὐλάκα, ἡ, vomer, Thucyd. lib. 5. Valla Interp.

Εὔλαλος, facundus, in Epigram.
Εὔλαια, Doricè, aratrum, vomer: Alii δίκελλαν, i. ligonem interpretantur apud Thucyd.
Εὐλέαντος, friabilis, qui facilè teritur.
Εὐλείαντος, qui facilè molitur, qui teri poteſt.
Εὐλειμων χάρις, gratia pratenſis, Epigr.
Εὐλέπιστος, ου, ὁ, cui cortex extricabilis eſt Plin.
Εὐληθάργητος, qui facilè labitur in lethargum.
Εὐλημματεῖν, forti animo eſſe, Æſchyl.
Εὔληπτος, facilis captu, εὐδιδόναι τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα, prębere poculũ expeditiſsimè, Xe.
Εὔληρα, τὰ, fræna, habenæ, lora.
Εὔλιθος, ου, ὁ, pulcher lapis.
Εὐλίμενος, ὁ καὶ ἡ, & Εὐλίμην, ενος, ὁ, portũ habens commodũ εὐλίμενος πόλις, Plat. 4. Leg.
Εὐλιπής, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, prępinguis.
Εὐλογοῦμαι, laudor, ſum pręclarus fama. ¶ Item fauore & beneficentia Dei ornor.
Εὐλογέω, μ. ήσω, π. ηκα, benedico, laudo, εὐλογῆσαι βουλόμεθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, Ariſtoph. in Equit. εὐλογεῖν τὰς δίκας, bene agere cauſas, Iſocrat ¶ In ſacris literis Deus εὐλογεῖν dicitur quicquid gratia ſua complectitur, approbat, & ſuo fauore imbuit, Geneſ. 2. καὶ εὐλόγησεν ὁ θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.
Εὐλογία, Plat. 2. de Republ. bona oratio. ¶ Item munificentia, munus, 2. Corinth 9.
Εὐλογιστεῖν, obtemperare, æquo animo ferre rerum euenta. εὐλογιστεῖν τὰ συντυγχάνοντα, in euenta bene conſulere, Plut. in Othone.
Εὐλόγιστος, moderatus, prudens. ¶ Εὐλόγιστον, ου, τὸ, rationabile. ¶ Εὐλογιστία, ας, ἡ, εὐβουλία, ratio bene compoſita.
Εὔλογος, ου, ὁ, rationabilis Quintil. rationi conſentaneus. Stoicis βούλησις, εὔλογος ὄρεξις, Cic. Tuſcul. 4. Volũtas, quę quid cum ratione deſiderat. ¶ Εὐλόγως, probabiliter, iure.
Εὔλογχος, ου, ὁ, bonam ſortem habens.
Εὐλυσία κοιλίας, purgatio ventris.
Εὔλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene criſtatus, Sophocl.
Εὐλόφως, generoſe, ſtrenuè, Suid.
Εὐλοχος ἄρτεμις, Diana quæ parientes adiuuat, Euripid.
Εὔλυρος, canorus, lyræ peritus.
Εὔλυτος, ου, qui facilè ſolui poteſt, Genit.
Εὐμάθεια, docilitas & celeritas ad diſcendum Cicer. ¶ Aliquando quod facilè diſcitur, Xenoph. τὰ δέ σοι εὐμαθέστερα ὄντα προσαγορεύουσιν. ¶ Dicitur & εὐμαθία, lib. 6. Epigr.
Εὐμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, docilis, qui facilè aliquid aſſequitur ingenio, Genit Plat. Epiſt. 7, ἄλλοι δ' ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμονες, alii enim ad alia ſunt ingenioſi, &c.
Εὔμαιος, ου, ὁ, ſeruus amans herum: & proprium nomen ſubulci Vlyſsis apud Homer.
Εὐμάλακτος, facilè liqueſcens, molleſcens.
Εὐμαρεία, ας, ἡ, latrina, oletum, Herodot.
Εὐμαρής, έος, ὁ καὶ ἡ, facilis, procliuis, leuis. ¶ Εὐμάρεια, ας, ἡ, facilitas, procliuitas, leuitas. ¶ Aptitudo etiam à Bud. vertitur apud Ariſtot de mundo. ¶ Xenoph. in Apolog. pro clementia capit. ¶ Εὐμαρέως, facilè, Apoll. οὐ δ' εὐμαρέως ἀγορεύεις. ¶ Εὐμαρῶς, idem.
Εὐμαρία, & εὐμαρίη, facilitas.
Εὐμαρίζω, alleuo.
Εὐμαρίς, ίδος, ἡ, calceus, Polluc. lib. 7. ¶ In Epigram. genus eſt veſtis, βαθύπεπλος εὐμαρίς.
Εὐμεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ingens, procerus.
Εὐμεθόδως, compendioſè, τεχνικῶς.
Εὐμειλής, & Εὐμειλίκτος, placabilis.
Εὐμελὴς μουσική, muſica ſuauis, Ariſtot. in Poli.
Εὐμελίας, & Εὐμελίης, ου, ὁ, bene haſtatus, belliconſus: ἀπὸ τῆς μελίας arboris ſpecie, ex qua haſtæ fiebant. ¶ Item ἐϋμελίης, Heſiod.
Εὐμελιττεῖν, feliciter mellificare, Theophr.
Εὐμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, mitis, beneuolus, lenis, Demoſth. ¶ Εὐμενέστερος, Iſocrat. benignius, placidius. ¶ Εὐμένεια, ας, ἡ, beneuolentia, placiditas Gell. placabilitas Cicer. ἀέρος εὐμένεια, Theophraſt. cœli clementia Virgil. cœlum placidum Stat.
Εὐμενέτης, ου, ὁ, amicus, beneuolus, propitius.
Εὐμενέω, ſum propitius ac beneuolus, 2. Argon.
Εὐμενέων, clemens, bene volens, Nazanz.
Εὐμενίδες, αἱ, furiæ, in Epigr. Eumenides Virg.
Εὐμενίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, placo, beneuolũ reddo. Xenoph. lib. 3. Pæd. καὶ ἥρωας ἀσσυρίας οἰκήτορας εὐμενίζετο. ¶ εὐμενίζω, idem.
Εὐμενῶς, benignè, beneuolè, & εὐμενέως, Apoll.
Εὐμετάβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, facilè mutabilis.
Εὐμετάβολος, mutabilis, incõſtans, varius Cic.
Εὐμετάδοτος, ὁ καὶ ἡ, facilis ad impartiendum.
Εὐμετάθετος, ου, ὁ, auidus permutationis.
Εὐμετάπειστος, cui facilè diſſuaderi poteſt.
Εὐμεταχείριστος, ου, ὁ καὶ ἡ, tractabilis, nullo negotio ſubactus, Xenoph. ἀναβάσεως β.
Εὔμετρος, modum ſeruans.
Εὐμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, prolixus, procerus, prelõgus.
Εὔμηλος, ferax ouium, pecoroſus, Odyſſ. ό.
Εὐμήρυτα ἔρια, lanę ad nẽdum faciles, Lucian.
Εὔμητις, ιδος, ἡ, prudens, in Epigr.
Εὐμηχανία, ας, ἡ, ingenium, induſtria.
Εὐμήχανος, induſtrius, ingenioſus, Ariſtot. lib. 9. ¶ Item facilis, peruius, Ariſtot. hiſt. Anim.
Εὐμηχάνως, aptè, affabrè, ſũmo artificio, Lucian.
Εὐμίσητος, ου, ὁ, odio expoſitus, Hermog.
Εὐμνημόνευτος, ὁ καὶ ἡ, Ariſtot. memorabilis.
Εὐμοιρία, ας, ἡ, integritas, felicitas, & beata Reipubl. cõſtitutio, εὐπλήρεια, Herodian. Lucian. εὐμοιρία τοῦ σώματος, quum omnes partes corporis integræ conſtant.
Εὐμοίρως, feliciter, felici fato, Ioſeph.
Εὔμολος, aptus, bene armatus, Heſych.
Εὐμολπία, egregius cantus, εὐφωνία, Heſych.
Εὔμορφος, ὁ καὶ ἡ, formoſus. ¶ Εὐμορφία, ἡ, forma præcellens, decor, ſpecies, lætus aſpectus.
Εὐμουσία, elegantia, doctrinę præſtantia, Iulian.
Εὔμοχθοι, honeſti labores.
Εὐνάδες, iacentes.
Εὐνάζω, μ. άσω, π. ακα, ſopio, conſopio, κοιμίζω.

ſterno, lib. 1. Argon. κῦμ δ' εὔνασε πόντον, mare ſedauit. ¶ Item colloco ad quieſcendum. ¶ Et εὐνάζεσθαι, dormire, cubare. εὐνάζομαι τῇ γυναικὶ ἅμα, cum vxore dormio, Lucian.
Εὐναιόμενος, populoſus, bene habitatus, Iliad. ά.
Εὐναῖον, τὸ, ſtratum lecti, ſtragulum, Poll. lib. 6.
Εὐναῖος, ου, ὁ, qui procumbere amat, vt cubitor bos Columell. 1. ¶ εὐναίων ὀάρων, in Epigram. colloquiorum quæ fiunt in lecto. εὐναίων πηδαλίων, Euripid. temonum tranquillorum, tranquillè dirigentium.
Εὐνάσιμος, ου, ὁ, opportunus locus cubilibus.
Εὐναστήριον, τὸ, dormitorium Plin. cubicularis lectus Cicer. Sophocl. in Trachiniis.
Εὐναστής, οῦ, ὁ, cubicularius.
Εὐνάστωρ, ορος, ὁ, maritus, concubitor, Euripid.
Εὐνάω, ſopio, ſedo, παύω, Odyſſ. δ.
Εὐνέτας, maritus, cõcubitor, Euripid.
Εὐνέτις, ιδος, ἡ, vxor, in Epigram.
Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, Odyſſ. ξ. ¶ Homeri Interpr. εὐνὴ non ſolùm lectum ſignificat, ſed etiam coitum. ¶ εὐναὶ, tentoria, Thucyd. ¶ Item luſtrum, & cubile leporis, Xenoph.
Εὐνῆθεν, ex lecto, Apollon. 2. Argon.
Εὐνηθεῖσα, concumbens, compreſſa, Iliad. β.
Εὐνήθης ὕπνον, ſomno es correptus, in Epigram.
Εὔνητος, ου, ὁ, bene filatus, & laboratus.
Εὐνήτρια, ἡ, iacens & quieſcens mulier, Sophoc.
Εὔνηφιν, ex lecto, εὔνηθε.
Εὖνιν, τὴν, priuationem.
Εὖνις, orbata, viduata, Iliad. χ.
Εὖνις, ιδος, ἡ, vidua, vxor, Euripid.
Εὐνοέω, μ. ήσω, π. ηκα, beneuolus ſum, cupióque alicui bene conſultum, Dat. Phal.
Εὐνόητος, facilis intellectu.
Εὔνοια, ας, ἡ, beneuolentia, fauor. ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια, Plat. Epiſt. 7. in patriam amor. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν, deorum beneuolentiam & gratiam inire, Demoſth.
Εὐνοϊκὸς, οῦ, ὁ, beneuolus.
Εὐνοϊκῶς, beneuolè, Xenop. εὐνοϊκῶς βοηθεῖν. Demoſth. εὐνοϊκῶς σοὶ ἔχω, tibi faueo. (2.
Εὐνοματία & μοῖρα vocabula Spartana, Poll. l.
Εὐνομέω, μ. ήσω, inſtituo bonis legibus, Plat. 2. de Rep. ¶ Εὐνομοῦμαι, bonis legibus regor. εὐνομεῖται πόλις, bonis legibus regitur, Æſch.
Εὐνομία, ας, ἡ, bona lex, æquum, æquitas, recta iuris legúmque cõnſtitutio, Ariſtot. 4. Polit. οὐκ ἔστι δὲ εὐνομία τὸ εὖ κεῖσθαι τοὺς νόμους, μὴ πείθεσθαι δέ. ¶ εὐνομίαν τόξων ἄγομεν, quietem agimus à ſagittis, ſecuri ſumus, in Epigram.
Εὐνομιδέστατοι νομαὶ κτήνεσι, paſcua accommodatiſsima pecoribus, Herodot.
Εὔνομος, ου, ὁ, paſcuus, pabuloſus, Sophocl. ¶ Item honeſtis inſtitutionibus formatus.
Εὔνοος, ου, & εὔνους, beneuolus, bene cupiẽs, Xen. in Apol. Socrat. τοῖς ἐμοῖς εὔνοις λυπητέον, meis amicis dolendum eſt.
Εὐνουχίας, ſpado, Ariſtot. de gener. Anim.
Εὐνουχίζω, μ. ίσω, π. ικα, caſtro, euiro, effœmino.
Εὐνούχιον, ου, herba ex lactucarum genere, quę maximè refragatur veneri, Plin. lib. 19. c. 8.
Εὐνοῦχος, ου, eunuchus, ſpado, Ariſtot. in Probl.
Εὐνουχώδης, effœminatus vt eunuchus, Hippoc.
Εὐνοῶς, beneuolè, εὐνοϊκῶς, πρoσηνῶς.
Εὔνωτος, bonos & latos habẽs humeros, Ariſtot.
Εὔξεινος, ου, ὁ, hoſpitalis. εὔξεινος Ζεὺς, Iupiter hoſpitalis, i. ξένιος, Apollon. 2. Argon.
Εὐξείνως, amicè, φιλοφρόνως, Apoll. Rhod.
Εὔξεστος, ου, ὁ καὶ ἡ, politus, mirificè fabricatus, Odyſſ. ξ. ἄκοντες εὔξεστοι, leuia & polita iacula.
Εὐξήραντος, ου, qui facilè ſiccatur.
Εὔξοος & εὔξοος, politus, Iliad. ζ.
Εὐξυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt probæ materiæ.
Εὔξυλος, cuius laudata probáque materies.
Εὐξύμβολος, ου, ὁ, facilis ad paciſcendum, ſtans conuentis, Xenoph.
Εὐξυνέτος, ὁ καὶ ἡ, Eurip. qui facilè intelligitur.
Εὔογκος, ου, ὁ, amplæ molis vel compactæ, Theophraſt. lib. 9. hiſtor. plant.
Εὐοδέω, μ. ήσω, π. ηκα, & εὐοδόω, facili via feror, facilè eo. εὐοδεῖται τὸ σπέρματι, ſemen dirigitur & iuuatur, Ariſtot. ¶ ἐπειδὰν εὐοδώσῃ λόγος, quum rationem verbum direxerit, Naz.
Εὔοδος, ὁ καὶ ἡ, peruius, Theophr. de cauſ. libr. 5. proſper, propitius. ¶ Εὐοδία, ας, ἡ, proſperum iter, proſperitas, Ariſtoph. in Ranis.
Εὔοδμος, ου, ὁ καὶ ἡ, odoratus, εὔοδμος κάλαμος, Dionyſ. de ſitu orbis ¶ Εὐοδμία, ſuaueolentia.
Εὐοδότως, alacri ad dandum animo, Heſych.
Εὐοδοῦμαι, proſperè ago, dirigo. εὐοδώθη τοῦ Κλεομένεος τὸ ἐς τὸν Δημάρητον πρῆγμα, Cleomeni res in Demaratum bene ceſsit, Herodot.
Εὐόδως, proſpero itinere, εὐόδως προβαίνεται, Naz.
Εὐοῖ, euoe, vox bacchantiũ, heuhoe, 7. Æneid.
Εὐοϊκὸν, τὸ, quære κάρυον.
Εὐοινία, ας, ἡ, annus bonitate vini & copia inſignis. ¶ Εὐοινοῦσα, ας, ἡ, idem.
Εὔοινος, ὁ καὶ ἡ, vino abundãs, εὔοινοι ἄμπελοι, Poll.
Εὐόλισθος, ου, ὁ καὶ ἡ, lubricus, Aphr. lib. 1. Probl.
Εὐόμιλος, ὁ, ſuauiloquus, dulciloquus, mitis.
Εὐομολόγητον, clarum & conceſſu facile, Plat.
Εὐόνειροι, qui bona ſomnia ſomniant.
Εὔοπλος, ου, ὁ, bene armatus, ſiue felix in armis.
Εὐόργητος, qui facilè iraſcitur. ¶ Item qui moribus facilis eſt, Hippocr. εὐοργητοτέρα, i. εὐεργητοτέρα, Galen. in gloſſ. ὁ τῇ ὀργῇ εὖ κεχρημένος.
Εὐοργήτως, magno animo & excelſo, confidenter, conſideratè, Thucyd. Interpr.
Εὐόρεκτος, appetentiam cibi excitans.
Εὐόριστος, qui ſuis finibus facilè continetur. ¶ Item concretu facilis, Ariſtot. 4. Meteor.
Εὐορκέω, μ. ήσω, ſanctè iuro, non peiero, Iſocrat. μηδένα θεὸν ὀμόσῃς, μηδ' ἂν εὐορκεῖν μέλλῃς.
Εὐορκησία, ας, ἡ, ſanctum iuſiurandum, Euripid.
Εὐορκία, ας, ἡ, iuſtum iuramentum, Xenoph.
Εὔορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, iuſtus, fidelis, iureiurãdo ſtans, Ariſt. πλ. ἀλλ' εἴ τί που χεῖρας ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις. ¶ Εὔορκον εἶναι, periurum eſſe, Thucyd.
Εὔορμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bonum portũ habens, Heſiod.

Ε'υόρνιθες δυσαγορβύσας læta omina Bud.in Epiſt.
Ε'υοσμεῖν,bene olere,Theophr.
Ε'υοσμία,ας,ἡ,gratus odor, odoris præſtantia.
Εὔοσμι☉,ου,ὁ ϗ ἡ,odorifer,odoratus.
Ευόσφρητος κύων,ſagax canis.
Ε'υόφθαλμος,ου,ὁ ϗ ἡ,pulchros oculos habens: oculis & aſpectu gratus:epith. auri & argenti,Athen.Ε'υοφθάλμως,decẽter,decorè,Suid.
Ε'υόφοδος,ου,aditu facilis.
Εὔοφρις,υ☉,ὁ,pulcher ſuperciliis.
Ε'υοχεῖται,rectè tegitur habenis.
Ε'υοχέων,Heſiod.ἐπ' ἐλπίσι καλαῖς ὀχούμϑνος, vel χαίρον ϗ πλήθων τῆς ὀχῆς,i. τροφῆς,i.qui ſpe bona,vel re lauta fruitur.
Ε'υοχθέω,lætor,feliciter ago ex labore.
Εὔοψος,obſonio abundans,lautus,Plutarch.
Ε'υοψία,pulcher aſpectus,Alexis apud Poll.l.6.
Ε'υπαγὴς,έ☉,ὁ ϗ ἡ,bene compactus,firmus.
Ε'υπαθὴς,έ☉,qui facilè afficitur, ὐπαθὴς πρὸς ὁμόνοιαν, ad concordiam propenſus, Plut.in Solone.¶ Ε'υπάθεια,ας,ἡ, bona corporis habitudo,ὐεξία.¶ Item acceptum beneficium, ὐεργεσία.¶ Item deliciæ, voluptas. ἐν ὐπαθείῃσι εἶ),genio indulgere, Herodot.¶ Item natura quæ facilè affici poteſt, Aphrod.li.2. Probl.οἱ παῖδες πολλὴν ἔχουσιν ὐπάθειαν ϗ ϑρύπτην τῆς φύσεως.¶ Ε'υπαθέω,μ.ήσω,hilariter vitam traduco,beneficium accipio.
Ε'υπαιδευσία,recta inſtitutio liberorũ, Eurip.
Ε'υπαίδευτος,ου,ὁ,doctiſsimus.
Εὔπαις,δος,& ὔπαιδος, ου, ὁ, bona indole puer, ὔπαις γόν☉,Eurip.¶ Item bonos habens filios.¶ Ε'υπαιδία,ας,ἡ,felicitas in bonis liberis habẽdis,Iſocrat.ϗ τῆς μϑ͂ ἡμετέρας ὐπαιδίας τὴν αἰτίαν εἰς τοῦ θεοῖς ἀναφέρομϑν.
Ε'υπάλαμος,dexter,bene conſtructus,Epigr.
Ε'υπαλὴς,έ☉,ὁ ϗ ἡ,facilis,Apoll.2.Argon.
Ε'υπαράγωγος, cui verba dare facile eſt,acceptor Plaut. Ariſtoph ἀλλ' ὐπαράγωγος εἶ,θωπευόμϑνος ὑπὸ τῇ χαίροις καὶ ξαπατώμϑν☉.
Ε'υπαράδεκτος,ου,ὁ,plauſibilis,Baſil.in Epiſt.
Ε'υπαραίτητος,ου,exorabilis,facilis deprecationi.
Ε'υπαράκλητος,qui facilè aduocatur: propenſus ad recipiendum, Plat Epiſt.7.
Ε'υπαρακολούθητον, ου, τὸ, quod facilè intellectu aſſequimur,Halicarn.
Ε'υπαρακολούθητος,ου,ὁ ϗ ἡ,intellectu facilis, qui ſequi facilè poteſt,diligens, Heſych.
Ε'υπαρακόμιστος,ου,ὁ,importatu facilis,Ariſtot.
Ε'υπαραμύθητος,ου,ὁ,conſolabilis Cicer.
Ε'υπαραμύθητος, exorabilis, θεοὶ τῶ ἀνθρώπων ὐπαραμύθητοι δέ εἰσι θύμασι ϗ ὐχαῖς,Plat.
Ε'υπαράφορος,ſimilis,mente alienatus,qui facilè in malam partem detorquetur.
Ε'υπάρεδρ☉,ου,ὁ ϗ ἡ,bene aſtans & aſsidens.
Ε'υπάρῃ☉,ου,ὁ ϗ ἡ,pulchras genas habens.
Ε'υπαρηγόρος,æquo animo,Phalar.in Epiſt.
Ε'υπαρίστατος,ου,ὁ,circunſtans.
Ε'υπαρόριστος,ὐπαράγωγος,facilis,manſuetus.
Ε'υπαρέσχος,ἡ, in Hippiat. de equa quæ morigeram ſe præbeat admiſſario.
Ε'υπάρυφ☉,ὁ ϗ ἡ,elegãter cultus, prætextatus. ¶ Adiectiuè, Herodian.li.1, ἀντὶ ὃ τῆς ὐπαρύφου ϗ βασιλικῆς πορφύρας,ὅπλα φέρον.
Ε'υπαρόρμητος,qui facilè commouetur, Ariſtot.
Ε'υπατέρ☉,ου,ὁ,bono patre natus, Apollon.
Ε'υπατόριον,ου, τὸ, Eupatorium, herba de qua Dioſcor.lib.2.cap.20:& lib.4.cap.42.
Ε'υπατεία,ας,ἡ,generoſa filia.
Ε'υπατρίδας,ου,ὁ,generoſus,ingenuus,Nazanz.
Ε'υπατρίδαι,nobiles,patricii, Plut.in Publ.
Ε'υπατρὶς,ίδος,ἡ,generoſa.
Ε'υπείθεια,ἡ,obedientia, perſuaſio, obſeruantia.
Ε'υπειθεῖν,obtemperare,Charondas apud Stob.
Ε'υπειθὴς,έ☉,ὁ ϗ ἡ,obediens, perſuaſu facilis, ὕλη εἰς ἅπαν ὐπειθὴς, materia ad quiduis ſequax,Galen.ὐπειθὴς γίνομαί σοι,tibi pareo, Idem. Ε'υπειθῶς,facili perſuaſione.
Εὔπειστος,facilè credens & moriger.
Εὔπεκτος,lanoſus.
Ε'υπελέκητος,ſecuri facilis,dolatu facilis,Theophraſt.hiſtor.lib.5.cap.8.
Εὔπεπλ☉,ου,ὁ ϗ ἡ,bene indutus.
Εὔπεπτ☉,ου,ὁ, concoctu facilis,Galen.
Ε'υπεριάγωγος,ὁ ϗ ἡ,circũactu facilis, verſatilis.
Ε'υπεριαίρετος,ὁ ϗ ἡ,extricabilis,Plin.
Ε'υπερίγραφ☉,ὁ ϗ ἡ,bene circũſcriptus, Lucian.
Ε'υπερίοπτ☉, aſpectabilis.¶ Item aſpernabilis.
Ε'υπερίστατος,qui facilè ſiſtit & hæret. ὐπερίστατος ἁμαρτία,tenaciter inhærens peccatum.
Ε'υπερίτρεπτ☉,qui facilè ſubuertitur,Lucian.
Ε'υπερίφωρος,deprehenſu facilis,Plutarch.
Ε'υπέταλον,frutex,qui & δαφνοειδὲς,Dioſcor.
Ε'υπέταλ☉,frondens,vireſcens, Epigram.
Ε'υπέτασον,τὸ,latum,amplum,πλατὺ, ὐρύτατον.
Ε'υπετὴς,έ☉,ὁ ϗ ἡ,facilis, qui facilè afficitur, Plat.2.de Republ.¶ Ε'υπέτεια,ας,ἡ,facilitas, Idem 2. νόμ. ὐμάρεια, Xenoph. & Ε'υπετείη, Herodot.idem.¶ Ε'υπετέως,Herodot.& Ε'υπετῶς,facilè,quamprimùm, Xenoph. ταῦτα ὐπετῶς φέρειν,hæc ferre nullo negotio.
Ε'υπεψία,facilitas coquendi,proba concoctio.
Ε'υπηγὴς,έ☉,ὁ ϗ ἡ, bene compactus, validus, non ſtrigoſus,ſolidus,firmus,2.Argon.
Εὔπηκτος,ου,ὁ ϗ ἡ,bene compactus,Iliad.ζ.
Ε'υπήληξ,pulchra galea ornatus,in Epigr.
Εὔπην☉,precioſè textus ſeu orſus, Eurip.
Ε'υπήχης,εος,ὁ ϗ ἡ,bene coagmentatus, Eurip.
Ε'υπίδαξ,κος,ὁ ϗ ἡ,irriguus, fontibus ſcatens.
Ε'υπινὴς,ſordidus.
Εὔπιστος,ου,ὁ,credulus, parens,credibilis, veriſimilis.¶ Item qui facilè fidem facit.
Εὔπλαστος,fingi facilis,facilè formam induens.
Ε'υπλεκὴς,έ☉,flexibilis,plicatilis,nexilis, Homer.¶ Item bene iunctus,Heſiod.
Εὔπλεκτος,bene plicatus,in Epigr.
Εὔπλινθος,ου,lateribus valens vel decorus.
Ε'υπλίσσοντο,pulchrè & pedetentim ibant.
Ε'υπλοέω,proſpera vtor nauigatione,Naz.
Ε'υπλόηκα,ſecundis ventis nauigaui.

Εὔπλοιά,ας,ἡ, bona nauigatio. ¶ Εὐπλοΐη,ης,ἡ, idem in Epigrammat.
Εὐπλοκαμὶς,ίδος,ἡ,pulchros crines habens.
Εὐπλόκαμος,ου,ὁ καὶ ἡ,idem,καλλίπλοκος.
Εὔπλοκος,ου,ὁ καὶ ἡ,bene textus.
Εὔπλουτος,prę diues.
Εὐπλόω,μ.ώσω,π.ωκα,proſperè nauigo, Neutr.
Εὐπλυνὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,bene lotus,Homer.
Εὐπνευστία,ſpiritus facilitas,facilis flatus.
Εὐπνοέω,ῶ,ſum reſpirationi opportunus.
Εὔπνοια,ας,ἡ,commoda ſpiratio.
Εὔπνοος & Εὔπνους, bene ſpirans ſeu facilè, εὐπνοώτεροι μυκτῆρες,nares per quas liberè ducitur ſpiritus, Xenoph. ventis expoſitus, perflabilis Cic. εὔπνοοι τόποι, loca in perflatu Plin. Dioſcor.lib.3.οἶνος εὔπνους, vinum oris halitum commendans Ruell.
Εὐποδία,ας,ἡ,pedum integritas,Xenoph.
Εὐποιέω,μ.ήσω,beneficiũ confero, Xen.εὖ ποιεῖν τὸν εὖ ποιοῦντα, benefacienti benefacere.
Εὐποιητικὸς,ὁ,beneficus , Ariſtot.in Rhet.
Εὐποίητος,ὁ καὶ ἡ,bene factus,Heſiod.
Εὐποιΐα,ας,ἡ,beneficentia,beneficium,Suid.
Εὐποιὸς,beneficus,εὐποιητικός.
Εὐπολέμητος,facilis expugnatu.
Εὐπόλεμος,bellicoſus,in Epigram.
Εὔπολις,proprium Comici,Ariſtoph.
Εὔπομπος,bonus dux,ἀγαθὸς ὁδηγὸς, κυβερνήτης.
Εὐπορέομαι & Εὐπορέω,μ.ήσω,π.ηκα,abundo rerum copia,καθ' ὅσον εὐπορεῖ τις,pro facultate cuiuſque, Plat.de Leg. Xenoph. αἰσχρὸν ἀπὸ τῶν πονηροτέρων εὐπορεῖν, labore nequiorum hominum diteſcere. ¶ Cum Genit. εὐπορεῖν τῶν ἐφοδίων,viatico abundare, Plut.in Themiſt. ¶ Cum Accuſat. Demoſth.εὐπορεῖν τὰς εὐπορίας.¶ Cum Infinit.εὐπορῶ εἰπεῖν,facilè poſſum dicere , Plat.de Leg.
Εὐπόρητος,bene adminiſtrans,vel diſtribuens.
Εὐπορία,ας,ἡ,facultas,abundantia, Thucydid. εὐπορία πολλὴ τῶν ξύλων , affatim materiæ. ¶ Item certa cognitio vel prompta, Ariſtot. 2.Metaphyſ.
Εὐπόριστος, ου, ὁ, parabilis , Cicer.lib.1. de finib. Natura ipſa diuitias quibus indiget, parabiles & terminatas habet,quod dixerat Epicurus,ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος καὶ ὥρισται καὶ εὐπόριστός ἐστι.
Εὔπορος,ου,ὁ καὶ ἡ,abundans , Ariſtot.2.OEcon. τῶν καρπῶν εὔπορος, fructuum diues. ¶ Item peruius,acceſſus,factu facilis, Plat.ὁδὸς ῥαδία καὶ εὔπορος,via facilis & acceſſa.
Εὔποτμος,felix,Suid.¶ Εὐποτμία,ἡ,felicitas,Lucian.¶ Εὐπότμως,feliciter.
Εὔπους,οδος,ὁ, validis & ſolidis pedibus,Xenop.
Εὐπραγεῖν,felicem eſſe, Thucyd.& Xenoph.
Εὐπραγὴς,fortunatus.εὐπραγέστερος,felicior.
Εὐπραγία,ας,ἡ,ſucceſſus,proſperitas,Plat.2.de Republ. αἴτιον ἄρα εὐπραγίας, cauſa eſt proſperæ fortunæ & felicitatis. ¶ Εὔπρακτον, ου,τὸ, facile.
Εὐπραξία,ας,ἡ,felicitas,Ariſtot.Ethic.lib.1.

Εὐπραγάσειν,felicem eſſe , ſecundis rebus vti. εὐπραγήσω ἐν τῇ μάχῃ, prælio ſuperior diſcedo,Thucydid.
Εὔπρεμνος, pulchrum habens ſtipitem,ſeu pulchros ramos:dicitur & εὔπρεμνος.
Εὐπρέπεια,ας,ἡ,decor,forma,ornatus,Plat.
Εὐπρεπὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,decorus,formoſus,ornatus, excultus,Xenoph.γυνὴ εὐπρεπὴς ἰδεῖν, mulier elegāti & honeſto aſpectu.τῷ εὐπρεπεῖ χάριν ἐπιγαμίαν καλεῖσθαι,ſpecioſo prætextu vocari connubium,Plutarch.in Camillo.
Εὐπρεπίζω,præparo.
Εὐπρεπῶς,modeſtè,decorè,eleganter. ¶ εὐπρεπῶς ἄδικοι,honeſtè iniuſti,Thucyd.
Εὐπρήσσω,mecum feliciter agitur,Herodot.
Εὔπρηστος,ου,ὁ,accenſu facilis: vel εὐφύσητος, qui facilè poteſt inflari.
Εὔπριστος,ὁ καὶ ἡ,qui facilè ſecatur.
Εὐπροπαθῶν,qui primus affectus eſt beneficio.
Εὐπρόσδεκτος,ου,ὁ καὶ ἡ,acceptus,Nazanz.
Εὐπρόσεδρος, ου,ὁ , aſsidens, affixus & adhærens, Corinth.7.εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ, Eraſmus, decorum.
Εὐπροσήγορος, ου,ὁ , affabilis, libenter ſalutans. εὐπροσήγορον στόμα, Demoſth. Vnde εὐπροσηγορία,affabilitas, facilitas Cicer.
Εὐπρόσιτος,ὁ καὶ ἡ,acceſſus Virg. acceſsibilis.
Εὐπρόσοδος,ου,ὁ καὶ ἡ,acceſsibilis , εὐπρόσοδος ἦν τοῖς δεομένοις,Plut.in Public.
Εὐπρόσοιστος,Euripid.acceſsibilis,expoſitus.
Εὐπρόσφορος,facundus,qui bene profert.ἐν τῇ τῶν ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος ἦν λόγοις,Herodi.
Εὐπρόσφυτος,facilè coiens & coaleſcens Gaz.
Εὐπροσωπέω, μ.ήσω,π.ηκα, placeo,Galat.9.
Εὐπροσωπία,bonus aſpectus,Bud.Epiſt.poſter.
Εὐπρόσωπος,ου,ὁ καὶ ἡ,bono aſpectu præditus, hilari facie & vultu,venuſtus,Sophocl.
Εὐπροφάσιστος,εὐάφορμος , excuſatione dignus.
Εὐπροφασίστως,excuſatoriè,ſub prætextu.
Εὔπτερος,ου,ὁ καὶ ἡ,aliger,Ariſtoph.νεφ.
Εὐπυγία, Athen. clunium & natiũ extuberatio.
Εὔπυργος,bene turritus,Heſiod.
Εὐπύρωτος,ὁ καὶ ἡ,ignitu facilis.
Εὐπώγων, ονος,ὁ,barbatus,Athen.
Εὔπωλος,ου,ὁ καὶ ἡ,producens bonos equos,εὔιππος:epith.Ilii Odyſſ.ξ,ἴλιον εἰς εὔπωλον.
Εὐραθάμιγξ,irrorans,Nonn.
Εὐραί,αἱ,ferramenta axi affixa, Poll.lib.1.
Εὐρὰξ, pro πλευρὰξ , Ionicè, ex obliquo, Suid. Et fictum ἐπίρρημα apud Ariſtoph.in Auib.
Εὐραφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,bene ſutus.
Εὔρειαι,Heſych.latæ menſæ in tabernaculis.
Εὐρειτέω, pulchrè fluo.
Εὐρείτης,ου,ὁ,pulchrè fluens, latè fluẽs, Iliad.ζ.
Εὕρεμα,inuentum,Philoni Tharſenſi medico.
Εὑρεσιέπεια,ας,ἡ,inuentio verborum,Laert.
Εὑρεσιεπὴς,ὁ καὶ ἡ, verborum inuentor, Ariſt.νεφ.
Εὑρεσίλογος,ου,ὁ,facundus , copioſus & diſertus, Laert. in Arceſilao. ¶ Εὑρεσιλογέω,μ.ήσω,π.ηκα,copioſè loquor & facilè,Polyb.

Εὑρεσιλο-

Εὐρεσιλογία, loquacitas perennis & profluens, profluētia loquendi Cicer. Diodor. Sicul.
Εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inuentor, Iſocrat. εὑρετὴς γίγνου τῶν βελτιόνων. ¶ Εὑρετικὸς, ῦ, ὁ, qui vim inueniendi ſibi acquiſiuit, inuentor, Plutarch. ¶ Εὑρετὸς, inueniendus, q. inueſtigabilis. ¶ Εὕρεσις, ιος, ἡ, inuentio, inueſtigatio. ¶ Εὑρετὶς, ίδος, ἡ, inuentrix.
Εὕρημα, ατος, τὸ, inuentio, commentum, Plat. in Epiſt. ἔφησθα εἶναι σὸν εὕρημα, tuum inuentum eſſe dixiſti. ¶ Item lucrum inſperatum, Xenoph. lib. 7. ἀνάβασ. εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιντο, εὕρημα ἐδόκει εἶναι.
Εὐρήμων, venuſtus in dicendo.
Εὐρήμων, facundus. ¶ Εὐρημοσύνη, facundia.
Εὔρηνος, ου, ἡ, alens pulchras agnas.
Εὐρήρως, longæuus.
Εὐρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene fluens.
Εὑρήτωρ, ορος, ὁ, inuentor, in Epigram.
Εὔριζος, bene radicatus, radice exuberans.
Εὔρις, ινος, ὁ, ſagacis naris, εὐόσφραντος, Sophocl. in Aiace. ¶ Geminatur ρ. lib. 2. Argon.
Εὐριπιδικῶς, more Eurip. Ariſtoph. i. πανούργως.
Εὐριπίζειν καὶ Διευριπίζειν, Euripi modo reciprocari & agitari, Ariſtot. in Problem. ſect. 25.
Εὔριπος, Neptunus.
Εὐρίπιστος, inſtabilis vt Euripus, incerta fide.
Εὔριπος, ου, ὁ, Euripus, mare reciprocum, qualis eſt inter Eubœam & Atticam, ſepties in die vndas abſorbēs & toties reuomens, Ariſtot. de mundo. ¶ Transfertur ad alia, vt εὔριπος ἄνθρωπος, homo inconſtans, Eraſmus in Chiliad. ¶ Εὔριποι, Plin. Euripi, ſunt foſſæ in ludis circundatę pro ſeptis, quorum loca temporaria prius cloſtra fuerunt. ¶ Sunt & aquarum ductus, Cicer. li. 5. de Leg. ductus aquarum, quos iſti Nilos Euripóſque vocant, &c. ¶ Pro foſſa, Ioſeph. de Antiquit. βάρυ περιήγαγον εὔριπον μέγαν καὶ βαθὺν: Apud eundē p ciſterna. ¶ Apud Halicar. εὔριπος vertitur ab Interp. lacuna, & ſtagnū. ¶ Heſych. eſt conceptaculum aquarum: lacus, Euſtath. in Dionyſ. de ſitu orbis. ¶ Apud Poll. lib. 9. cap. 1. fretum & maris anguſtia. ¶ Εὐριπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, reciprocos æſtus habens.
Εὑρίσκομαι, impetro, obtineo, εὑρίσκομαι τιμήν, Demoſt. ¶ Accipitur pro inuenio, εὑρήσεται πράττων, comperietur facere, Demoſt. ¶ Interdum in malam partem, pro incidere & impingere, Pauſan. τέλος τοῦ βίου φασὶν εὑρέσθαι τοιοῦτο: Sic Cicer. cognomen ex contumelia inuenit. ¶ Item affero & pario, Idem Pauſan. οἱ δὲ συμμαχίας εὕραντο οἱ Λακεδαιμόνιοι τῆς φωκέων ζημίας, pœnas luerunt ob fœdus ictum cum Phocenſibus.
Εὑρίσκω, μ. ήσω, π. ηκα, ἀόρ. β. εὗρον, inuenio, aſſequor, impetro, εὑρήσεις ζητῶν, Ariſtoph.
Εὔριστος, ου, reparabilis.
Εὐροέω, μ. ήσω, bene fluo. εὐροήσεις, proſperaberis, Epicteto. ¶ Dicitur & εὐρέω, Polyb. εὐρόσαντος τοῦ πράγματος, re feliciter ſucceſſa.
Εὔροια, ας, ἡ, facilis defluxus, Alcidam. ¶ Pro felicitate & affluentia, Plat. de Leg. διὰ τὴν εὔροιαν τῶν πραγμάτων, i. propter res proſperè & ad votum fluentes, Plutar. in Pericle.
Εὐροίζητος ἰὸς, bene ſtrepens ſagitta, in Epigr.
Εὐροκλύδων, ωνος, Euroaquilo. τυφωνικὸς ἄνεμος ὁ καλούμενος εὐροκλύδων, Act. 27.
Εὖρον, fœtidum.
Εὐροναΐτος, ου, ὁ, pulchrè manans.
Εὐρόνοτος, Euronotus ab oriente hyberno ſpirans, Ariſtot. Vulturnus Gell. lib. 2. cap. 22.
Εὔροος, ου, ὁ, pulchrè fluens, lubricus, Suid. εἶδον ἄνθρωπον εὔρουν τὲ ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις.
Εὖρος, εος, τὸ, laxitas, latitudo, Aphr.
Εὖρος, ου, ὁ, Eurus, Vulturnus, Ariſtot. de mund.
Εὔρους, bene fluens, de oratore copioſo dicitur.
Εὔρριν, ſagacis naris: epith. canum, Apoll.
Εὔρροος, εὔρους, affluens, nimis affluens.
Εὐρὺ, pro εὐρέως, latè, Iliad. β.
Εὐρύαλος γῆ, terra ſeu regio ampla & patēs, Nō.
Εὐρυάγυιος, habens latas vias, patens, Iliad. β.
Εὐρυβάζειν, latè graſſari, Eraſm. in Chil.
Εὐρυβατεύεσθαι, improbis vti moribus, Suid.
Εὐρυβάτης, vel εὐρύβατος, ὁ, vafer, verſutus.
Εὐρυβίης, ου, ὁ, latè potens, Heſiod.
Εὐρυγένιος αἰὼν, ætas latæ generationis, Nonn.
Εὐρυθμία, ας, ἡ, concinnitas, corporis decens & aptus motus, Quint. lib. 18. cap. 1. de muſica. inoffenſa vocum copulatio Cicer. li. 1. Rhet.
Εὔρυθμος, ου, ὁ, concinnus, aptus, numeroſus. εὔρυθμος μουσική, Ariſtot. 8. Polit.
Εὐρύθμως, concinnè, aptè, decenter: & εὔρυθμα idem, εὔρυθμα βαδίζειν, Chryſoſt.
Εὐρυκεῖον, latè patens.
Εὐρυκλεῖται, diuini atque ventriloqui: Vide Comēnt. Ariſtoph. in Veſpis.
Εὐρυκόας, magnanimus, potens.
Εὐρυκρείων, latè rex Virg. latè imperans, Ilia. ά.
Εὐρυμέδων αἰθὴρ, latus æther, Ariſtot. in Rhet.
Εὐρυμέτωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens latam frontem, epith. bouis apud Heſiod.
Εὔρυμνος, ου, ὁ, qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno qui id tentarit inter Caſtorem & Pollucem.
Εὐρύνω, μ. υνῶ, dilato, amplio, veſtigo, Accuſ.
Εὐρύνωτος, ου, ὁ, habens latum tergum, Sophocl.
Εὐρυόδεια, via lata, πλατυάμφοδος, Suid.
Εὐρυόδειος, ου, ὁ, habens latas vias, Heſiod.
Εὐρυόπης, ου, ὁ, latè ſonans, Iouis epith. Homer.
Εὐρύοχλος, numeroſus, populoſus.
Εὐρύπορος, ου, ὁ, habens lata vada.
Εὐρύπρωκτος, ου, ὁ, qui lato eſt podice, Ariſt. νεφ.
Εὐρυπυλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, latos habens meatus.
Εὐρυρέεθρος, latè fluens.
Εὐρυρέων φᾶσις, Arg. 2. Phaſis lato alueo manās.
Εὐρὺς, έος, ὁ, latus, amplus, ſpatioſus, Iliad. β.
Εὐρυσάκειον, Neptuni, vel Aiacis potius tēplum.
Εὐρυσάκης, habens latum clipeum, Epithet. A-

iacis, Sophocl. ¶Itē filius Aiacis, Plut. in Sol.
Ε'υρυσθενής, έ@, ό, præpotens, magni roboris.
Ε'ὐρύστερνος, ὁ ϗ ἡ, amplus. εὐρύστερνον σῆμα, latum ſepulchrum, in Epigramm.
Ε'ὐρύστερνος, ὁ ϗ ἡ, pectoroſus Columell. Heſiod.
Ε'υρυστήθης, qui pectore eſt lato.
Ε'υρυτενής, ὁ ϗ ἡ, latus, amplus, Nonn.
Ε'υρύτης, ητος, ἡ, ſpatium, laxitas, Gal. ad Glauc.
Ε'ὔρυτος, ὁ ϗ ἡ, bene fluens, Eurip.
Ε'υρύτρητος, ου, ὁ, laxa & ampla habēs foramina.
Ε'υρυφυής, latè ſerpens, εὐρυφυὲς κρῖ, Homer.
Ε'υρύχορος, magni cœtus & chori, Ody. ό. εὐρύχορος λακεδαίμων, i. ampla, πλατεῖα.
Ε'υρυχωρέστερος, latior, Ariſtot. 2. Anim.
Ε'υρυχωρία, ας, ἡ, campeſtris latitudo, locus patens, liber cāpus, Thucyd. li. 7. ἐπαυῆ σε τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν εὐρυχωρίαν.
Ε'ὐρύχωρος, ου, ſpatioſus, capax.
Ε'ὐρύωψ, ωπος, ὁ, magnum habens oculum, Hom.
Ε'υρώγης, acinoſus. εὐρώγεα πεντάδα σταφυλῆς, in Epigr. quinternionem vuæ bene granatū.
Ε'υρώδης, ε@, ὁ ϗ ἡ, marcidus, carioſus, ſitu & ſqualore obſitus: εὐρώδη Ἐϐίαν dicit Sophocl. in Aiace, quæ ſitu Græcos obduxit & ſqualidos reddidit temporis diuturnitate: Alii verò latam exponunt.
Ε'υρώεις, εντος, ὁ, marcidus, putris, ſqualid⁹, Heſiod. βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο.
Ε'υρωία, bona valetudo.
Ε'υρωπὸς, οῦ, ὁ, tenebroſus, latus, χάσμα εὐρωπὸν, Euripid. Ε'υρωπία, Iuno.
Ε'υρὼς, ῶτος, ὁ, caries, ſitus, putredo, mucor, Ariſtoph. in Veſp. ¶Itē hominis genitale, Epig.
Ε'υρωστερ@, fortior, cap. 8. lib. Sapientiæ.
Ε'υρωστέω, μ. ήσω, π. ηκα, valeo, i. ſan⁹ ſum, Neut.
Ε'υρωστία, ας, ἡ, ſanitas, fortitudo, firmitas.
Ε'ὔρωστος, ου, ὁ, ſanus, robuſtus, fortis, viribus valēs. ¶Ε'υρώστως, robuſtè, εὐρώστως ἦν ἔσκε, Plut.
Ε'υρωτιάω, cariem ſentio, ſitu ſum obſit⁹, ſqualeo, putreſco, Ariſtoph. in Nebulis.
Ε'ὐς, έ@, bonus, formoſus, Heſiod.
Ε'ὔσανα, Poll. lib. 6. inuſtiones: Heſych. olla.
Ε'υσανίδωτος, ου, ὁ, habens bonum tabulatum.
Ε'υσαρκία, ας, ἡ, corpulentia, plenitudo corporis.
Ε'ὔσαρκος, ου, corpulētus, ſucci plenus, carnoſus.
Ε'υσαρκοῦ, corpulentos reddens, Gal. lib. 14.
Ε'υσέβεια, ας, ἡ, pietas, religio, Bud.
Ε'υσεβέω, μ. ήσω, ſum pius, religionem colo, Iſoc. εὐσέβει τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς, i. ſis pius erga deos. εὐσέβει περὶ ξένους, Eur. pius ſis erga hoſpites.
Ε'υσεβής, έ@, ὁ ϗ ἡ, pius, religioſus, Demoſt.
Ε'ὔσειστος, terræ motibus obnoxius.
Ε'υσέληνος, bene lunatus, lucidus.
Ε'ὔσελμος, ου, ὁ ϗ ἡ, habens bonum tabulatum, bene tranſtratus: Vnde ναῦς εὔσελμος, Hom.
Ε'ὔσεπτ@, ου, ὁ ϗ ἡ, venerabilis.
Ε'ὔσημος, ου, ὁ, inſignis, bene præſagiens. εὔσημον φάσμα, bene ominatum viſum, Eurip.
Ε'ὔσηπτ@, ὁ ϗ ἡ, qui facilè putreſcit.
Ε'υσηψία, putreſcendi facilitas, Theophr.

Ε'υσθένεια, fortitudo, proſperitas, fertilitas.
Ε'υσθενέω, vigeo, valeo, abundo, Dat. Gaz.
Ε'υσθενής, έ@, ὁ, fortis, robuſtus, validus: Vnde εὐσθενῶς, conſtanter, Ariſtot. de mund.
Ε'υσθενία, ας, ἡ, incolumitas, εὐσθένεια.
Ε'ὔσιτος, ου, ὁ, qui eſt bono ſtomacho.
Ε'ὔσκαρθμος, ου, ὁ, celer, agilis, apud Homer.
Ε'υσκελής, έ@, ὁ ϗ ἡ, cruribus valens, Plat.
Ε'υσκεπής, έ@, ὁ ϗ ἡ, circùm occluſus, edit⁹, perſpicuus. τόποις ἐχόντων εὐσκεπεῖς ϗ προσηλίους, Theophraſt. de cauſ. plant. quæ in locis circunſeptis apricíſque continentur. εὐσκεπὴς χώρα, ager ſub cælo clementi ſitus, Idē lib. 1.
Ε'υσκευέω, i. ſum bene paratus, Sophoc. in Aiac.
Ε'ὔσκι@, ου, qui facilè adumbratur, opacus.
Ε'ὔσκοπος, ὁ, aptus videri, li. 9. Anim. Ariſtot.
Ε'υσμερδής, ὁ, robuſtus, ſanus.
Ε'ὐσοια, ſanitas, Suid. εὐσθένεια.
Ε'ὐσπειρος, bonas ſpiras habens, Epigram.
Ε'υσπλαγχνία, ας, ἡ, animi præſtantia, Euripid.
Ε'ὔσπλαγχν@, ὁ, bonorū viſcerum, miſericors.
Ε'ὔσπορος, & εὔσπορος, fœcundus.
Ε'υστάθεια, ας, ἡ, conſtantia, columen, καρτερία.
Ε'υσταθέω, ῶ, conſto, ſum ſtabilis, quieſco, Lucia. ¶Ε'υσταθής, έ@, ὁ ϗ ἡ, ſtabilis, conſtans, firmus. ¶Ε'υσταθία, ſtabilimentum, Sapient. 6. Ε'υσταθῶς, ſtrenuè, fortiter, cōſtanter, Appia.
Ε'υσταλής, έ@, ὁ ϗ ἡ, frugalis, leuis, ſuccinctus, & expeditus ad aliquam rem, Bud. ¶Ε'υσταλῶς, decenter, frugaliter, leuiter, expeditè.
Ε'ὔσταχυς, caudice firmo vel fideli Gaz. ex Theophraſt. hiſtor. lib. & cap. quarto.
Ε'ὐστείλας, præparans, inſtruens, Οδ. ξ'.
Ε'ὐστέφαν@, ου, ὁ ϗ ἡ, coronatus, Heſiod.
Ε'υστέφι@, ὁ ϗ ἡ, bene coronatus, in Epigram.
Ε'υστιβής, tritus, τετριμμέν@.
Ε'ὔστιπτον φᾶρος, lib. 2, Argon. Apoll.
Ε'υστολίζω, probè decoro, Euripid.
Ε'ὔστολ@, ὁ ϗ ἡ, bene ornatus, Apoll.
Ε'υστόμαχος, qui ſtomacho, i. ori ventriculi vtilis & gratus eſt, Galen. & Dioſc. ¶Ε'υστομαχία, ſtomachi bona conſtitutio, Dioſcor. lib. 2.
Ε'υστομέω, μ. ήσω, π. ηκα, bona verba dico, ore rotundo loquor Horat. Sophocl. in Oedipo Coloneo, εὐστομοῦσ' ἀηδόνες, luſciniæ ſcitè modulantur.
Ε'υστομία, ας, ἡ, bona pronuntiatio, ſuauitas, oris feſtiuitas, ſaporis gratia & ſuauitas, Theophraſt. lib. 6. cap. 24. de cauſ. plant.
Ε'ὔστομος, ου, ὁ bene pronuntians, eloquens, qui eſt iucundi ſaporis, Dioſcorid. lib. 1. cap. 61. εὔστομος καρπὸς, fructus guſtu gratus Gaz. ex Theophr. hiſt. li. & cap. 4. ¶εὔστομος τοῦ χαλινοῦ, fræno obtemperans, Plutar. Sophocl. in Philoctete, εὔστομ' ἔχε, Interp. σιώπα, i. ſile.
Ε'υστόρθυγγα κορυνὰν, clauā ſtipitis robuſti, Epig.
Ε'υστοχάζομαι, coniectura aſſequor, Depon. Gen.
Ε'υστοχέω, iaculandi peritus ſum. Tranſlatè pro coniecto, rectè ac feliciter conſulo, Polyb.
Ε'ὔστοχος, iaculādi peritus, ſolers, Laert. de Diog.
¶Ε'υστοχία,

¶Εὐστοχία, dexteritas in iaculãdo, Herodia. lib. 1. ¶Εὐστόχως, cautè, ſcitè, exactè, aptè.
Εὔστρα, ας, ἡ, foſſa in qua mactabantur ſues & exurebantur, Poll. li. 6. ¶Spica etiam hordei toſta, Pauſan.
Εὐστραβὴς, qui facilè flectitur, Theophr.
Εὐστρατηγέω, bene impero exercitui.
Εὔστρεπτος, ου, & εὔστρεπτος, tortilis Plin. nexilis, Οδ. 6. ¶Εὐστρεφὴς, έος, idem, Odyſſ. ξ.
Εὔστροφος, ου, bene retortus, tortilis, volubilis.
Εὔστυλος, ου, ὁ, qui conſtat iuſta columnarum diſtributione, Vitruu.
Εὐσύλληπτος, ου, qui eſt facilis captu.
Εὐσυλλόγιστος, qui bene conſiderari poteſt.
Εὐσύμβλητος, ου, facilis ad coniectandum.
Εὐσύμβολος, facilis in pactis, Xenoph.
Εὐσύμβολον σημεῖον, ſignum boni ſymboli.
Εὐσυμπερίφορος, facilis duci quò quiſque volet, obſequioſus, moriger, Laert. in Zenon.
Εὐσύμφυτος, qui coagmentari & coaleſcere facilè poteſt, ῥᾶστα συμφῦναι δυνάμενος, Theo.
Εὐσυνάγωγος, commodus hominum concilio & conuentui, Ariſtot. Polit. 7.
Εὐσυνάλλακτος, ὁ καὶ ἡ, liberalis, facilis, compoſitus, placidus, benignus, Plutarch.
Εὐσυνάρμοστος, ου, ὁ, qui facilè aptari poteſt.
Εὐσυνείδητος, qui ſibi bene conſcius eſt.
Εὐσυνεσία, ας, ἡ, bona ſagacitas, docilitas.
Εὐσύνετος, ὁ καὶ ἡ, admodum prudens, docilis.
Εὐσυνθετεῖν, pacta ſeruare, εὐνοϊκῶς ἔχειν, Suid.
Εὐσύνθετος, ου, ὁ, ornatus, bene compoſitus.
Εὐσύνθετον, quod eſt aptum ad cõpoſitionem.
Εὐσύνοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, oculis ſubiectus, conſpicuus, περιφανὴς, Æſchin.
Εὔσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchris talis vel pedibus præditus, Heſiod. εὐσφύρῳ ἀμφιτρίτῃ.
Εὐσχήμων, ονος, ὁ, aptus, pulchrè compoſitus, formoſus, Ariſtot. de mund. ¶Εὐσχημονεῖν, honeſto habitu ſe continere, Plat. νόμ. ¶Εὐσχημόνως, honeſtè, cõpoſitè, decenter. Heſy. ¶Εὐσχημοσύνη, ης, ἡ, venuſtas, honeſtas, Plat.
Εὐσχημονολογούμενον, honeſtum dictum Gaz.
Εὐσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene ſciſſus, fiſſus, in Epigr.
Εὔσχιστος, fiſſilis, multifidus, qui facilè finditur.
Εὐσχολάζω, & Εὐσχολῶ, otior, otio abundo.
Εὔσωμος, corpulentus, robuſtus, Polyb. ¶Εὐσωματῶ, ſũ bona corporis valetudine, Ariſt.
Εὐσωπία, ας, ἡ, otium, ſilentium. (νεφ.
Εὔσωτρος, ου, ὁ, facilis verſatu, celer, εὐκύλιστος, Heſych. ¶εὔσωτρος ἀπήνη, currus cuius rotæ ferro bene conglutinantur, Heſiod.
Εὐτακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, maceratu facilis.
Εὔτακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, ordinem ſeruans, bene conſtitutus. ¶Εὐτάκτως, modeſtè, compoſitè, ordinatè, Ariſtoph. νεφ. βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως, incedere per vias decenter. ¶Εὐτακτεῖν, ſeruare ordinis grauitatem.
Εὐταμίευτος, ὁ καὶ ἡ, parcus, Ariſtot. Anim.
Εὐταξία, ας, ἡ, diſciplina, modeſtia, compoſitio, diſpoſitio. Cic. li. 1. Officior. Illa eſt εὐταξία, in qua intelligitur ordinis conſeruatio.
Εὐτάρακτος, ου, ὁ, qui facilè turbatur.
Εὖτε, quando, quum, dum. εὖτ' ἔπλεον, dum nauigarem, Herodot. ¶Aliquando pro velut, ſicut, Iliad. γ. Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην. ¶Item εὖτε pro quandoquidem, 2. Arg. ¶εὖτ' ἂν μόλῃ, vbi venerit, Sop.
Εὐτείχεος, ου, & εὐτειχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, bene munitus. Ilia. α, πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλάπαξαι.
Εὐτέκμαρτον, facile coniectura, bene expreſſum.
Εὔτεκνος, prole felix, probè fœtificans, εὔτεκνος γυνὴ, Plut. in Lycurg. ¶Εὐτεκνία, ας, ἡ, liberorum fœcunditas & probitas.
Εὐτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, frugalis, ſimplex, tenuis, vilis; εὐτελὴς δίαιτα, tenuis victus, Xenoph. ¶Εὐτέλεια, ας, ἡ, frugalitas, parcitas Senec. parſimonia, ſimplicitas. ἐς εὐτέλειαν, leuiter.
Εὐτελία, felicitas, παρὰ τὸ εὖ τελεῖν, Ariſtoph.
Εὐτελίζω, μ. ίσω, attenuo, Theophil. in Inſtit.
Εὐτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iucundus.
Εὐτεχνία, intelligentia, artificium, peritia artis.
Εὔτηκτος, ὁ καὶ ἡ, qui facilè colliqueſcit.
Εὐτίθεμαι, bene compono.
Εὔτμητος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene inciſus, bene paratus.
Εὖτοι, rectè, quidem, Ariſtoph. in Plut.
Εὐτοκέω, ῶ, facilè pario, facilè partu leuor.
Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas, partus facilitas.
Εὔτοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, facilè pariens.
Εὔτολμος, ου, ὁ, audax, animoſus, intrepidus. ¶Εὐτόλμως, audacter, animoſé. ¶Εὐτολμία, ας, ἡ, animi præſentia, fiducia, audacia.
Εὔτομος, cæſu facilis, peruius, Ariſtot. l. 7. Polit.
Εὐτονέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſufficio, vires recipio.
Εὔτονος, ου, ὁ, vocalis, robuſtus, flexibilis, efficax, ſolidus. εὔτονος χρηματιστὴς, qui vehemens ſtudium parandis pecuniis adhibet, Plut. in Themiſt. εὔτονος τῇ δυνάμει, valens viribus, Dioſcor. lib. 5. cap. 81. ¶Εὐτόνως, conſtãter, bene, ſcitè, Cicer. in Catilin. bonis lateribus, ἰσχυρῶς, ἐλαφρῶς, Heſych. ¶Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas tenoris & contentionis, egregia rigiditas Vitr. καρτερία, καὶ ὑπομονὴ, δυνεξικανία.
Εὐτοξία, iaculandi peritia & dexteritas.
Εὔτοξος, bonas ſagittas habens, in Epigram.
Εὔτορνος, torno facilis, tornatu facilis, Theophraſt. hiſt. l. 5. c. 8. ¶Lycophr. teres, rotũdus.
Εὐτράπεζος, qui multos lautè in mẽſa excipit.
Εὐτραπελία, ας, ἡ, apud philoſophos vrbanitas, lepos, feſtiuitas, comitas, facetia. ¶Paulo ad Epheſ. 5. pro ſcurrilitate, ſeu vrbanitate ſcurrili, & graui viro indigna.
Εὐτράπελος, ου, ὁ, comis, facetus, dicax, Ariſtop. vulgò vocant *plaiſanteur*.
Εὐτραφέω, bene nutrior, alimentum vberius accipio, Theophraſt. de Cauſis.
Εὐτραφὴ, ῆς, ἡ, conuolutio.
Εὐτραφὴς, ὁ, εὔτροφος, bene altus, pinguis, corpulentus, plenus, Theophr. lib. 3. de Cauſ.
Εὐτραφία, ας, ἡ, nutricatio, bona alitura Gell.
Εὐτρεπὴς, έος, ὁ, paratus, abſolutus, Bud.

Εὐτρεπίζομαι,paro,apparo,ἑτοιμάζω. Xenoph. 4 ἑλληνικ. ἐκέλευσε εὐτρεπίζεσθαι τὰς πόλεις.
Εὐτρεπίζω, μ. ίσω, π. ικα,ordino,paro, inſtruo, Ariſtoph. in Plut. ὅσ' ἐστὶν ἔνδον ηὐτρεπισμένα, quæ cunque intus ſunt parata.
Εὐτρεπισμὸς, οῦ, ὁ,bonus ordo & apparatio.
Εὔτρεπτος,mutabilis,ſic Ariſtotel.
Εὐτρεφὴς,lætus,bene nutritus,Odyſſ.ξ.
Εὔτρητος,ου,ὁ,bene perforatus,Heſiod.
Εὔτριπτος, friabilis.
Εὔτριξ, ιχος, καὶ Εὔτριχος,ου,ὁ, bene comatus, qui probo eſt pilo.¶εὔτριχι ἀγκίστρῳ,in Epigram. hamo habenti lineam bonis pilis confectam.
Εὐτροπία,ας,ἡ,probitas morum.
Εὔτροπος, qui eſt talem habitum aſſecutus vt ad bene iocãdum ſeſe poſsit flectere, Ariſtot.
Εὐτροφέομαι, & εὐτροφέω,bene nutrior, alimentum copioſum accipio,Theophr 4.de Cauſ.
Εὐτροφία, ας, ἡ, bona nutritio, bona educatio, Gaz.de Senect. εὐτροφία τῶν ἠθῶν,boni mores.
Εὔτροφος,qui copioſè nutritur, fertilis,bene alens,lib.2.Dioſcorid.cap.83.
Εὐτρόχαλος,ου,ὁ καὶ ἡ,rotundus,εὔκυκλος, æquabilis. Heſiod. εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ, in area plana. ¶Aliquando agilis.4.Argon.Apoll.
Εὔτροχος,ου,ὁ καὶ ἡ,volubilis,liberè currens. εὔτροχος γλῶσσα,Plutarch.in Pericle.
Εὐτρύγητος,ὁ καὶ ἡ,qui facilè demetitur.
Εὔτυκτος,ου,ὁ,facilis factu,Herodot. ¶Item εὔτυκτος,elegans,pulchrè laboratus,Odyſſ.ξ.
Εὐτυχέω,μ. ήσω,π. ηκα,felix ſum, obtineo, aſſequor. τὰ τῆς μάχης εὐτυχεῖτο, proſperè pugna ceſsit,Plutarch. in Numa. Luci. γάμοι πρᾶγμα μακάριον ὅταν εὐτυχῶσι. ¶Εὐτύχημα,τὸ, felicitas fortunæ,proſperitas,ſucceſſus.
Εὐτυχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,felix,fortunatus. εὐτυχὴς ὢν τῆς τῶν ἠϊθέων ὁμιλίας, fortunatus iuuenum comitatu,Gaz.de Senect. ¶Εὐτυχέως, proſperé. ¶Εὐτυχία,ας,ἡ,felicitas,proſpera fortuna,ſucceſſus,Thucyd.
Εὔυδρος, ου, ὁ, aquoſus, habens bonam aquam. εὔυδρος γῆ,humida terra,Herodot.
Εὔυμνος,ου,ὁ,bonus hymnus,Iano Laſcar.
Εὐυπέρβλητος,ὁ καὶ ἡ,qui facilè ſuperari poteſt.
Εὐυπόληπτος,ου,ὁ, qui facilè poteſt congregari.
Εὐφαὴς,pellucidus,bene clarus,Nonn.
Εὐύφαντος,ου,ὁ,bene textus.
Εὐυφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,bene textus,in Epigram.
Εὐφάλαρος,ſplendidus.
Εὔφαλον, maritimum.
Εὐφαντασιωτὸς,qui ſibi res, voces,actus,ſecundum verum optimè fingit,Quint.lib.6.ca.1.
Εὐφάρμακος,ὁ καὶ ἡ,medicaminibus laudatus.
Εὐφεγγὴς,lucidus,Arat. εὐφεγγέος ὠρίωνος.
Εὐφερόμενος,celebris,elatus animo,inſignis.
Εὐφημέω, μ. ήσω,π. ηκα, bonis ominibus proſequor Cicer. laudo, fauſtis ominibus ſeu acclamationibus excipio. Plat.epiſt.7, νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν χάριν οἰωνοῦ, nunc autem felicis auſpicii gratia ominemur bona.
Εὐφημία,ας,ἡ,bonũ omen,fauſta precatio, laus, gloria,commendatio,Plat.de Legib. εὐφημίας ἔχειν πρὸς αὐτοὺς γονέας,proſequi parentes benedictis & fauore. εὐφημίας ἕνεκα ,boni ominis cauſa,Æſchin. ¶Εὐφημίζω,idem. ¶Εὐφημισμὸς,οῦ,ὁ,boni ominis captatio.
Εὔφημος,ου,ὁ,boni ominis,bene ominat⁹ Horat. celebratus,plauſibilis. Sophocl. εὔφημα φώνει,i. εὐφήμει,dic bona verba, εὔφημος γλῶσσα,in Epigr.fauens & bona verba dicens.
Εὔφθαρτος,ου,qui facilè perit & corrumpitur.
Εὔφιμος,aſtringens,συπτικὸς, vim aſtrictoriam habens,Nicand.in Alexiphar.
Εὔφλεκτος,ου,ὁ,combuſtu facilis,εὐκαὴς, Heſy.
Εὐφορβία,ας,ἡ,cibi copia.
Εὐφόρβιον,arbor,Dioſcor.lib.3. cap.95. ferulacei generis,Plin.lib.25.cap.7.
Εὐφόρητος,ὁ καὶ ἡ,tolerabilis.
Εὐφορία,fertilitas,copia. ¶Item εὐφορία,etiam medicorum vox eſt,facilitas in ferendo morbo, Galen. Hinc εὔφορος, ου, ὁ καὶ ἡ,qui facilè leuitérque fert morbum,Galen 1.ad Glauc.& εὐφόρως φέρειν, leuiter ferre Cicer. Hippocr. Aphoriſ.2.li.1. ¶Item εὔφορος,fertilis,ferẽs fructum,Aphrod. ¶Εὐφορέω,μ. ήσω,abundo, εὐφόρησεν ἡ χώρα, vberes fructus ager attulit.
Εὐφραδέως,prudenter,eleganter,& claré.
Εὐφραδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,bene differens,diſertus.
Εὐφραδία,venuſtas ſermonis,vis dicendi.
Εὐφραίνομαι, μ. ανοῦμαι,lætor,Depon.Datiuo.
Εὐφραίνω,μ. ανῶ, delecto, lætũ reddo,lætifico. Xenoph. εὖ πράττοντας τὰ εἴσω εὐφραίνων.
Εὐφρασία,honeſtum gaudium.
Εὔφραστος,εὔγνωστος,certus, Dionyſ.de ſitu orbis.
Εὐφρονέω,ſapio,prudens ſum,Ariſtop.νεφ. ¶Item εὖ φρονῶ τὰ σὰ, ſum tibi beneuolus.
Εὐφρόνη,nox apud veteres , παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, à bene ſapiendo : Nox enim dat conſilium, Heſiod. μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί.
Εὐφρονῶν,prudens,lætus.
Εὐφρόνως,hilariter,prudenter.
Εὔφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,exhilarãs,epithet.vini,Ilia.ſ. ¶Item pro hilari, læto , ἐμοὶ ξυνείης διαπαντὸς εὔφρων,Sophocl. ¶Εὔφρος, idem. ¶Εὐφροσύνη,ης,ἡ,lætitia,delectatio,Xenop. ἔρημος εὐφροσυνῶν,gaudiis deſtitutus. ¶Aliquando liberalitas.4.Epigram. ¶Item vna ex Gratiis,Heſiod. ¶Εὐφρόσυνος,hilaritatem faciens,Dioſcorid.lib.4.
Εὐφυγία,fugæ facilitas,Polyb.
Εὐφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, induſtrius,ingenioſus,facilis,natura valens. εὐφυὴς πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem bene à natura inſtitut⁹, Plut.in Solon. Εὐφυέστερον φύει, i. copioſius creſcit. ¶Item pro irriſore , apud Atticos , Heſych. ¶Εὐφυῶς,ingenioſè,ſcitè,acuté. ¶Εὐφυΐα, ingenii dexteritas,bona indoles.
Εὐφωνία,ας,ἡ,bona vox, vocalitas, Quint. li.1. vocis flectiones Cicer.voculatio Gell.
Εὔφωνος,ου,ὁ,concinnus,ſonans,canorus, vocalis,

lis,Demoſth.περὶ στεφ.¶Εὐφώνως,bona voce, concinnè. ¶Εὔφωνος,idem.
Εὐφωρότατος,qui facilè deprehenditur.
Εὐχαίτης,ου,pulchrè comatus,in Epigram.
Εὔχαλκος τρίπους,tripus æneus.
Εὔχαρις,ιτος,ὁ καὶ ἡ,facetus,gratioſus. σχῆμα εὔχαρι,figura elegans,Xenoph.in Sympoſ.
Εὐχαριστέω,μ. ήσω,π. ηκα, gratias ago,gratus ſum,Rom.1.πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου. ¶Εὐχαριστία,ας,ἡ, gratiarum actio, gratitudo,comitas.εὐχαριστίας ἀπόδος, redde officia, Phalar.in Epiſt. ¶Εὐχαριστήριον,ου,τὸ,idem, Nazan.τοῦτό σοι γενέσθω ὧν τετύχηκας εὐχαριστήριον,hoc tibi ſit pro gratiarũ actione. ¶τὰ εὐχαριστήρια,liberalitas,Phal.in Epiſt.¶Pro Sacramento corporis & ſanguinis Chriſti accipitur,cap.13.conc.Nicæni.
Εὐχάριστος,ου,ὁ καὶ ἡ,iucundus,gratioſus & amabilis,memor beneficii Plaut.Poll.li.5.
Εὐχαριστοῦμαι,gratiæ mihi aguntur,Areopag.
Εὐχατῆσαι,gloriari. Εὔχιλος,ſaginatus.
Εὐχείμερος,frigoris patiens,frigoribus ſalubris. εὐχείμεροι πόλεις,Ariſtot.lib.7.Polit.
Εὐχείμων,pulchrè veſtitus.
Εὔχειρ,promptus manu,dexter. ¶Εὐχειρία,ας, ἡ,dexteritas manuum,artificium, Herodian.
Εὔχειρος,ου,ὁ, facilis captu Gaz. ¶Εὐχειρότατα χρήματα,opportunæ & ad manum pecuniæ.
Εὐχείρωτος,ου,ὁ,facilis captu,manſuefactus. εὐχείρωτοί σοι ἔσονται,tibi morem gerent , Ariſtot. ¶Item qui facilè vinci poteſt,Poly.li.5.
Εὐχέρεια,ας,ἡ,manuum dexteritas,facilitas,agilitas, Lucian.πρὸς ὀργὴν εὐχέρεια, in iram procliuitas.
Εὐχερής,έος,ὁ καὶ ἡ,facilis,in prõptu poſit⁹,Plat.
Εὐχερῶς,expeditè,facilè,dextrè Liu.
Εὐχετάομαι,glorior,Odyſſ. ξ. τίνες ἔυ μεναι εὐχετόωντο; quos ſe iactabant & profitebantur? ¶Cum Genit.Argon.2.τῆλε δ' ἦ καὶ τῷ ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται, à cuius ſanguine ſe iactant ortos.¶Pro ſupplico & vota facio , Odyſſ.ό. τῷ κεν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοώμην, i. εὐχοίμην,tibi ſupplicarem.
Εὐχέτης,qui votum facit.
Εὐχή,ῆς,ἡ,oratio,votum,deſiderium. Xenoph. εὐχὰς ἀποδιδόναι,vota reddere. Ariſtot. εὐχὰς ποιεῖσθαι,precationes facere. εὐχῇ χρῆσθαι, voto potiri, Plat.de Legib.
Εὔχιστος,ου,ὁ,eleganter ſectus.pro εὔχ.
Εὔχλοος κῆπος,vireſcens hortus, Nonn.
Εὐχλωρὸς,οῦ,viridis.τὸ εὐχλωρὸν,viriditas.
Εὐχολόγιον,τὸ,libellus ſupplicis,lararium,Suid.
Εὔχομαι, μ. εὔξομαι, π. εὖγμαι, oro,opto,vota nuncupo , Dat εὔχομαι τοῖς θεοῖς, Thucyd. ¶Cum Accuſ.εὔχομαι ἀθέμιστα, opto nefaſta, Xenop.¶Cum Dat.& Accuſ.& præpoſ. πολλὰ τοῖς θεοῖς εὐχομένην ἀγαθὰ ὑπὲρ σοῦ , Xenop.multa tibi bona à diis petentem.¶Cum Infinit. εὔξατο τὸν νεὼν ἀναθήσειν, templum ſe vouerat ædificaturũ,Plut.in Publ. ¶Cum Præpoſ.πρὸς,εὔχομαι πρὸς τὸν θεὸν,Idem.¶Item glorior , iacto, Iliad.ά, ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι,i.eſſe gloriatur.εὔχομαι θεὸν, iacto Deum eſſe mihi defenſorem, Euripid.
Εὔχορτος,ὁ,appetens pabuli.
Εὖχος,εος,τὸ,gloria,decus,iactantia,votum, Iliad.έ,ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας,i.δόξαν,laudẽ.
Εὐχρηματέω,opulentus ſum.
Εὐχρηματία,ας,ἡ,opulentia.
Εὐχρημονεῖν,τὸ πλουτεῖν,diteſcere,Poll.lib.6.
Εὐχρηστέομαι,beneficio afficior,Athen.lib.7. τί κόπτετε,εἰ πεν , ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις εὐχρηστούμενοι; cur eos laceſsitis à quibus ſæpi⁹ cõmodè tractati eſtis?
Εὔχρηστος,ου,ὁ,vtilis,vſibus accommodatus,Polyb. ¶Εὐχρηστία,ας,ἡ,vtilitas, commodus vſus, Ariſtot.1.OEconom. ¶Εὐχρηστέω, vtilis ſum,commodè vtor.εὐχρηστεῖ εἰς τὰ ἄκοπα,vtilis eſt acopis,Dioſcor.lib.1.cap.94. ¶Εὐχρηστήματα,τὰ,commoda Cicer.3.de Finib.
Εὐχρηστούμενος,magna vtilitate vel commodo affectus,Athen.beneficiarius Cæſari.
Εὐχροεῖν,iucundo eſſe colore,hilarem eſſe.
Εὐχροής,έος,ὁ καὶ ἡ,bonum colorẽ habẽs,Hom.
Εὐχροία,elegans color,color nitidus.
Εὔχροος,ὁ καὶ ἡ,probè coloratus.
Εὔχρως,ὁ καὶ ἡ,coloratus.εὔχρως ἡ αἰγὶς,ægis colore grata, Theophr.lib.3.hiſt.plant.
Εὐχυλία,ας,ἡ,ſucci bonitas,gratus ſapor.
Εὔχυλος,ſapidus,vegetus,ſucci plenus Gaz.
Εὐχυμία,ας,ἡ,bonus ſapor,ſaporis gratia.
Εὔχυμος,ſapore præſtans,boni ſucci , bene habitus Gaz.εὔχυμος τροφὴ,Galen.li.1.ad Glauc.
Εὐχωλή,ῆς, ἡ, votum,precatio,Iliad.ά. ¶Item iactatio,gloria,elatio,καύχησις,exultatio.
Εὐχωλιμαῖα,τὰ,optabilia Cicer.Poll.5.
Εὐχωλιμαῖος,qui vota exequitur,Herodot.
Εὐχωλιμαῖοι,deuoti,Athen.Soldurii Cæſari.
Εὐχώριστος,ὁ καὶ ἡ,qui facilè abſoluitur,ſeparatur.
Εὔψυκτος,ὁ καὶ ἡ,frigori opportunus.
Εὐψυχεῖν,Poll.lib.3.confidere,forti magnóque animo eſſe Cicer.
Εὐψυχία,ας,ἡ,magnanimitas,Arrian.
Εὔψυχος,ου,ὁ, magnanimus , promptus, alacer. ¶εὐψυχότερος ἀὴρ , aer facilius refrigeſcens, Theophraſt.lib.5.de cauſ.plant.
Εὔω,μ.εὔσω,π.εὖκα,inflammo,illumino, φωτίζω, θερμαίνω, torreo, Heſiod.εὔει ἄτερ δαλοῦ.
Εὐώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fragrans,odoratus , Iliad.γ, ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ.¶Εὐωδία,ας,ἡ,odoris gratia,odoris ſuauitas,Dioſc.li.1.c.124.¶Εὐωδιάζεσθαι,bene odorari, Dioſcor. ¶Εὐωδιάζειν,idem,Dionyſ.
Εὐώδιν,ινος, partu felix . εὐώδινος θαλάσσης, Nonn.fœcundi maris.
Εὔωνος, ου,ὁ, εὐτελὴς, vilis precio, contemptus, σῖτον εὔωνον ὠνούμενοι,Demoſt. ¶Εὐωνία,Poll. lib.7.mercium vilitas. ¶Εὐώνως,vili pretio. ¶Εὐωνίζω,vili facio: Vnde & ἀπευωνίζω,vilem & contemnendum reddo.

Εὐώνυμον δένδρον, Theophraſt. hiſt. plāt. li. 3. cap. vlt. Plin. lib. 13. cap. 22. Euonymos arbor, vulgò *du fuſain*.

Εὐώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſiniſter. εὐώνυμον κέρας, læuum cornu, Thucyd. ἐξ εὐωνύμου χερὸς ἀπέργων, ſiniſtrorſum relinquens, Herodot.

Εὐωπὸς, bene cernens, aſpectu pulcher. ¶ Εὐῶπις, oculis pulchris prædita, in Epigr.

Εὔωρος, ου, ὁ, neglect⁹, per antiphraſin: ſicut εὐωριάζειν, apud Sophocl. ὀλιγωρεῖν, negligere. ¶ Εὐωρεῖν, idem. ¶ Εὐωρία, ας, ἡ, negligentia.

Εὐωχέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, edo, epulor, conuiuor. Ariſtop. in Plut. ἐθέλω πλουτῶν εὐωχεῖσθαι, volo diues epulis frui. ¶ Item fruor, Plat. 1. de Rep. εὐωχοῦ τοῦ λόγου θαῤῥῶν, fruere animi tui ſententia. Lucian. εὐωχοῦνται τὰ παρεσκευασμένα, fruuntur paratis.

Εὐωχεύω, μ. εύσω, π. ευκα, cōuiuio aliquē excipio.

Εὐωχέω, conuiuio accipio, ſatio, Gen. Plat. in Gorgia, εὐωχοῦντες ὧν ἐπεθύμουν. ¶ Alibi cū duobus Accuſ. ἐγὼ πολλὰ καὶ ἡδέα καὶ παντοδαπὰ εὐώχουν ὑμᾶς. Sic Athen. pro oblectare, lib. 9. κατὰ κοιγαῖς παρθένοισι καὶ πολλαῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον.

Εὐωχία, ας, ἡ, conuiuium publicum, epulæ, Plat.

Εὐωψ, ὁ, boni aſpectus, εὐῶπα θύγατερ Διὸς, Soph.

E Φ

Ἔφα, dixit, pro ἔφη: à φημί.

Ἐφααίνθην, apparui, eluxi, Apollon. 2. Argon.

Ἐφαίρομαι, ſubleuor.

Ἐφάλλομαι, inſilio, reſulto. ἐφάλλεσθαι ἵπποις, aſcendere equos. ¶ Ἐφαλάμενος, aſsiliens.

Ἐφάλιος, & Ἔφαλος, ὁ καὶ ἡ, maritimus, Iliad. β.

Ἔφαλμα βρώματα, muria condita, apud Plut. ſalgama Latine vocamus.

Ἔφαλσις, εως, ἡ, quaſi reſultatio.

Ἔφαμα, τὸ, indumentum.

Ἐφάμιλλος, ſimilis, æmulus, Iſocrat. ad Demon. ὅπως ἐφάμιλλος γένῃ τῶν πατρὸς ἐπιτηδευμάτων, vt ſis patris ſtudiorum æmulus.

Ἔφαμμα, veſtimentum, Polyb. li. 2.

Ἔφαμμος, terra tenuis & exilis, ieiuna glarea Virgil. terra arenoſa, Theophr.

Ἔφαν, dixerunt, ἀντὶ τοῦ ἔφασαν, Iliad. γ.

Ἐφανδάνω, placeo. Ἐφάπαξ, ſemel.

Ἐφάπλωμα, ατος, τὸ, culcitra, πέπλωμα, Suid.

Ἐφαπτὶς, Ioſeph. de Antiq. Hieron. ſuperhumerale: Eſt etiam ſagus, paludamentum, Athen.

Ἐφάπτομαι, μ. άψομαι, π. αμμαι, attingo, contrecto, Sophoc. ἱκέτης ἐφάψαι πατρὸς, amplectere patrem ſupplex. ¶ Item capeſſo, ſuſcipio, Athen. ¶ Item accendo, ardeo, νεῖκος ἐφῆπται, contentio exarſit, Iliad. φ. ¶ Item vindico, Plat. de Legib. ¶ Eſt etiam τὸ ἐπαιωροῦμαι, Iliad. β. τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται, impendent.

Ἐφάπτω, illigo, alligo.

Ἐφάπτωρ, captator, & qui captis pignoribus aliquem coercet, Æſchyl. in Supplic.

Ἐφαρμογὴ, conuenientia, coagmentatio Cicer. Plutar. πρὸς ἡγεμόνα ἀπαίδευτον.

Ἐφαρμόζω, μ. όσω, accommodo, apto. Heſiod. πάντα δὲ οἱ χροὶ κόσμον ἐφήρμοσε παλλὰς, omnem eius corpori ornatum accommodauit. ἐφαρμόζει εἰς τοῦτο, ad id accommodatur, Ariſtot. in Rhetor.

Ἐφαρμόττω, adapto, compono, congruo, cohæreo, Dat. ἐφαρμόσαι ἀλλήλοις. ¶ Cum præpoſit. οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος, Ariſtot.

Ἐφαρμῶται, ſerui quidā in Creta, Cæl. l. 13. c. 49.

Ἐφεδὲς, τὸ, q. ſuperficiale, humile.

Ἐφέδρα, obſidio, ſeſsio, Plat. in Polit.

Ἐφέδρανα, τὰ, natium prominentiæ ſuper quibus ſedetur, Cæl. lib. 2. cap. 49. & Poll. lib. 2.

Ἐφεδρεία, ας, ſeſsio, inſidiæ, ſtatio, præſidium, Polyb. Diodor. & Ariſtot.

Ἐφεδρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, inſideo, ſuper re aliqua ſedeo, Ariſtot. ¶ Itē immineo in occaſionem & calamitatem alterius, Idem Polit. 2. τοῖς λάκωσιν οἱ εἵλωτες ὥσπερ ἐφεδρεύοντες τοῖς ἀτυχήμασι διατελοῦσι. ¶ Itē præſidio eſſe, Sui.

Ἐφεδρισμὸς, luſus genus, Poll. lib. 9. Vnde verbum ἐφεδρίζειν, ludere eo more, & velut ſeſſili tergo aliquem vectare: Qui ſeſſor eſt, ἐφεδριστὴρ dicitur, Heſych.

Ἔφεδρος, ου, ὁ, ſellæ occupator, aſſeſſor, præſes, σκηναῖς ἔφεδρος, Sophocl. ἔφεδρος γῆς στρατὸς, exercitus terræ inſidens, Eurip. ¶ Pro ſubſidiario & ſuccenturiato ſubſeſſore, apud Syn. ¶ Item ἔφεδρος ἀθλητὴς, Plutar. in Sylla, Athleta qui certantibus aliis, mox congreſſurus cum fatigato, ſedebat. ¶ Sophoc. tranſlatè pro vltimo vſurpauit in Aiace, καὶ μοὶ δυσθεράπευτος, αἴας ξυνέστιν ἔφεδρος, meis malis furor Aiacis poſtremò acceſsit.

Ἐφέζομαι, ſedeo, Heſiod. δενδρέῳ ἐφεζόμενος.

Ἐφεῖται συγχωρῆσαι, de iudicio vno ad aliud prouocare, Etymol. ¶ Ἐφεῖται, licet.

Ἐφείω, immiſero, iniecero, Iliad. ά.

Ἐφεκτικὸς, compeſcens, cohibendi vim habens, Athen. ἐφεκτικὴ τῆς κοιλίας. ¶ Item ἐφεκτικοὶ φιλόσοφοι, q. quæſitores, ambigentes, conſideratores. ¶ Ἐφεκτικῶς, dubitanter.

Ἔφεκτος τόκος, vſura ad ſextam vſq; ſortis partem, Suid.

Ἐφέλκεσθαι, vix ſeſe agere, caudam trahere, vel quid ſimile deformiter facere, Plat. de Leg.

Ἐφελκὶς, ramentum, cruſta vlceris, Gal. 3. κατὰ τό.

Ἐφελκυστὴς, οῦ, ὁ, adiutor, fautor, βοηθὸς, Suid.

Ἐφελκύω, μ. ύσω, π. υκα, & Ἐφέλκομαι, & Ἐφέλκω, μ. ξω, π. εἵλχα, attraho, elicio, diſtendo, diduco, Accuſ. ἐφελκόμενος παρακάλυμμα, velamen obtendens, Plutar. in Numa. ¶ Item ægrè ſeſe agere, & languida crura mouere, Ariſtot. de Anim. σημεῖον δὲ τῆς ἀῤῥωστίας τὰ ὀπίσθια σκέλη ἐφέλκουσιν ὅτι τὰ ἐμπρόσθια.

Ἐφεξῆς, deinceps, poſtea, poſt hæc, ordine, Gen. ἐφεξῆς δ' αὐτῶν, poſt eos, Galen. ¶ Dat. Plat. epiſtol. 7, τότε ἐφεξῆς τούτοις, deinde, deinceps.

Ἔφεξις, vetatio, impeditio, Homer. ¶ Ariſtoph. Comment. in Veſp. excuſatio, prætextus.

Ἐφέξω,prohibebo,continebo,πέμψω.
Ἐφέπομαι, μ.ἕψομαι,π.ἑμμαι,inſequor, ſum comes,Depon. Dat. Dicitur & ἐπιέπομαι, pro eodem. 1.Argon.κρατερὴ ἐπιέψετ' ἀνάγκη, calamitas ſequetur. ¶Xenop. in Apolog. Socr. ὡς ἐφείπετο,non eſt aſſenſus.
Ἐφέπω,foueo,teneo,colo,1.Epigr.ζεῦ σχερίης ἐφέπων ἱερὸν πέδον.¶Item obſeruo,Heſiod.de parcis, παραβασίας ἐφέπουσαι, &c. tranſgreſſiones obſeruantes.
Ἐφερπύζω,irrepo,βαδίζω,Ariſtoph.in Plut. ἐφ' ἣν ἐπιθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι, ad quam accedere mirè cupiebam.¶Ἐφέρπω, idem.
Ἐφέσιμος,tranſlatiuus. ἐφέσιμος γνῶσις, cognitio de qua fit appellatio & prouocatio, Gale. 1.Therapeut.vt ἐφέσιμος δίκη,Poll.lib.8.
Ἔφεσις,εως,ἡ, de iudicio ad iudicium prouocatio,Lucian.ἡ δ' ἔφεσις ἐπὶ τὸν δία,ad Iouē prouocatio eſto. ¶Item deſiderium, ἡ τῆς τροφῆς ἔφεσις,alimenti appetitus, Naz. ¶Ἔφεσις ἀσωφρόνιστος, dimiſsio abſq; caſtigatione, Idē.
Ἔφεσος, ου,ἡ, Epheſus,ciuitas Ioniæ, vbi ἄρτεμις,i.Diana colebatur,Ariſtop.νεφ. ¶Ἐφέσια, τὰ, Thucyd. lib. 3. feſtum Dianæ Epheſiæ. ¶Ἐφέσια γράμματα,Athen.li.12.literæ magicæ,Dardaniæ artes Colum.in hortulo.
Ἐφέσπερος,vefpertinus.
Ἐφέσπομαι, ſequor,Antipat.lib.1.Epigr.
Ἔφεσσαι,pro ἐπιβίβασον,i.colloca,Odyſſ.ό.
Ἐφέσσασθαι,in ſidere,collocare.
Ἐφεστηκὼς,ότος,ὁ,imminens. ἐφεστηκότας τῇ ῥοπῇ τῆς σωτηρίας,Ariſtid.
Ἐφεστιασμένος,conuiuatus.
Ἐφέστιος,ου,ὁ,domeſtic⁹,familiaris,ἐφέστιος ζεὺς, Sophocl.in Aiace.¶Hoc nomine quoque appellātur αὐτόχθονες, ciues & indigenæ.Ilia.β. ἐφέστιοι ὅσσον ἔασι,i.ἔποικοι ἢ πολῖται,cōterranei.
Ἐφεστίδιον,ου,τὸ,vm bella.
Ἐφεστρὶς,ίδος,ἡ,ſagulum, exterior veſtis, ad tegenda arma,Polyb.& Poll.lib.7.
Ἐφεστὼς,ῶτος,præfectus,imminens,vicarius,qui præeſt.ἐφεστὼς τοῦ βωμοῦ,aræ adſtans.
Ἐφέται,οἱ,magiſtratus Athenis,qui de capitalibus cauſis iudicabant,Plutar.in Solone.
Ἐφετικὸς,οῦ,ὁ,deſideratiuus,Gaz.2.Gramm.
Ἐφετίνδα,genus ludi,de quo Heſych.
Ἐφετὶς,ancilla.
Ἐφετμὴ,ῆς,ἡ,mandatum,præceptum,Odyſſ.δ.
Ἐφετῶς ἢ ταχέως,Polyb. Ἐφεδάζων,ouans.
Ἐφευρετὴς,οῦ,ὁ,inuentor,excogitator.
Ἐφευρίσκω,μ.ήσω,inuenio,conſequor,Accuſ.
Ἐφεψιάω,diffamo,irrideo,cauillor,Homer.
Ἐφήβαιον,ου,τὸ,pubes, τοῖς ἐφηβαίοις τῶν παίδων, pueris,Dioſc.lib.2.cap.103.
Ἐφήβεια,ας,ἡ,pubertas,adoleſcentia.¶Ἐφηβείη, pro eodem, in Epigram.
Ἐφηβέω,μ.ήσω,π.ηκα,pubeſco,Neutr.Abſol.
Ἐφήβη,ſtamen,στήμων,Plat.Comic.apud Poll.7.
Ἐφηβία,ας,ἡ,pubertas, iuuentus, adoleſcentia.
Ἔφηβος,ου,ὁ, pubes, adoleſcens. ¶Item poculi genus,Athen.lib.11. ¶Ἐφήβια,loca puberib⁹ exercendis conſtructa, Vitruu.lib. 5. cap.11. ¶Ἐφηβικὸς, locus in theatro vbi ſpectabant ephebi. ¶τὸ ἐφηβικὸν,pubes, puberum multitudo,Lucian. ¶Ἐφηβότης, ητος,ἡ, pubertas, Theoph.in Inſtit.ciuil.
Ἐφηγέομαι, præſum. ¶Item adeo, ἐφηγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν,adit magiſtrat⁹, Thuc.
Ἐφήγησις, cauſæ genus, quum accuſabatur is cui regione aliqua interdictum erat vt exuli.
Ἐφηδυνηγήσασθαι,enarrare.
Ἐφήδομαι, μ.ήσομαι,malis alienis lætor,inſulto. ἕτοιμοι τοῖς ὑμετέροις ἐφησθῆναι κακοῖς,Chryſo. ¶Etiam delector in bonam partem, Gaz.
Ἐφηδύνω,exhilaro. Ἐφῆκα,immiſi,ab ἐφίημι.
Ἐφήκω,aduenio,Sophoc.in Aiace,καιρὸν ἐφήκεις, auſpicatò accedis,opportunè venis.
Ἐφῆλιξ,ικος,coætaneus,coæuus,coæqualis.
Ἐφηλὶς,ίδος,ſeu ἔφηλις,ἡ, tuberculum & aſperitudo cutis in facie, ex ardore ſolis prognata, lib.4.Dioſc.cap.242.
Ἔφηλος,ου,ὁ,fraudulentus.¶Itē maculas ac veluti clauos quoſdam habens in facie, Heſyc.
Ἐφημερία,ας,ἡ,familia, vix vicis, φυλάσσειν ἐφημερίας, ſeruare per vices, cap. 9. Paralip.
Ἐφημερινὸς,οῦ,ὁ,& Ἐφημέριος,quotidianus.
Ἐφημέριος,diarius,diurnus,eo ipſo die, Hom.
Ἐφημερὶς,ίδος,ἡ, libellus in quo acta quotidiana referuntur,commentarius, diarium expoſuit Sempronius Aſello: Vide Gell. l.5.ca.18.
Ἐφήμερον,herba,de qua Dioſc.l.4.c.84.&85.l. 6.c.5.& Gal.6.ſimp.& Plin.l.25.c.vlt.& l.28. cap.9.& Nicand.in Alexiph.
Ἐφήμερος,ου,ὁ ἢ ἡ,in diē viuēs,diurnus,diarius, caducus,breuis.ἐφήμερος πυρετὸς, febris vni⁹ diei,Aphr.Probl.88.l.1. ¶Itē ἐφήμερος, mortalis,breuis. ἐφήμερος τυραννὶς, tyrannis fluxa & breui peritura,Plat.Epiſt.8.
Ἐφημοσύνη,ης,ἡ,præceptum,ἐντολὴ,Argon.li.1.
Ἐφῆπται,incumbit,imminet,Iliad.β.
Ἐφημύριος,in alterius locum electus,Thucyd.
Ἔφησθα,Atticè,pro ἔφης,ἔλεγες,Iliad.ά.
Ἐφήσομαι,iubebo,imponam.
Ἐφησυχάζω,quietem ago,acquieſco,Bud.Epiſt.
Ἐφθάκειν,anticipaueram,Plut.in Galba.
Ἐφθάλεος,ου,ὁ,coctus.
Ἐφθημιμερὴς, dimidiatus ex ſeptem, in Comment.Ariſtoph.Cæſura,quum ſyllaba alioqui breuis producitur in principio quarti pedis.
Ἐφθοπωλεῖον,& ἐφθοπώλιον,ου,τὸ,locus vbi aſſata veneūt,Athen. ¶Ἐφθοπώλης,ὁ,cupediari⁹.
Ἐφθὸς, οῦ, ὁ, coctus,elixus, ſolidus, purus.ἐφθὸν χάλκανθον, atramentum ſutorium, coctile, Dioſcor.lib.5.cap.106.
Ἐφθοῦν,coquere,aſſare.
Ἐφιάλτης,ου,ὁ,vel ἐπιάλτης, malum eſt, vbi aliquis noctu ſe grandi mole opprimi inuadíque ab alio credit,Suid.& Dioſc.lib.3.
Ἐφιαλτία,herba pæonia,Aet.lib.1.
Ἐφιδρόω,μ.ώσω,ſudo. ¶Ἐφίδρωσις,εως,ἡ,ſudor.

Ε'φιαλὶς, caliculus, κάλυξ, Ioſeph. de Antiq.

Ε'φίεμαι, mando, ἐντέλλομαι, Odyſſ. ύ, ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος, i. ἐπιτάττων. Sophoc. in Aiace, τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι, hoc verò tibi præcipio. ¶Item appeto, cupio, Xenoph. in Apolog. τῆς ἀρετῆς ἐφίεσθαι, virtutis ſtudioſum eſſe ¶Item capto, ad ictum deſigno, στοχάζομαι, Plut. in Pomp. ἐφιέμενος τῶν προσώπων, aduerſas facies petentes. Sophocl. in OEdipo, πρός τι τοῦτ' ἐφίεσαι; ad quid iſtud petis? ¶Item mihi permittitur. οὐκ ἐφίετο αὐτοῖς τέχνης ἅψασθαι βαναύσου, nō licebat ipſis, Plut. in Lyc.

Ε'φίερεια, τὰ, donaria.

Ε'φιζάνω, inſideo, ſedeo, Neutr. ἐφίζανε θῶκον, ſebebat in ſede, Apollon. Rhod.

Ε'φίημι, μ. ήσω, π. εικα, mando. ¶Item ſtimulo, incito, cogo, Iliad. ά. ἦ δὴ λοίγια ἔργ' ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις, i. vrgebis, coges. & Ody. ξ, ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' ἀεῖσαι, impulit. ¶Item pro ἐπιτρέπω, i. permitto & indulgeo. ἐφεῖναι ταῖς ἡδοναῖς, indulgere voluptatibus, Nazanz. ¶Significat & ἐφίημι, prouoco ad aliud iudicium, δίκην ἐπὶ τοὺς δικαστὰς ἐφεῖναι, ab arbitris ad iudices appellare, Demoſt. ¶Item immitto, infero, ἔφεσθε κάλοις λαῖφος, in Epigr. committite rudentibus vela. ¶ἐφίημι τὸν ἵππον, admitto, i. ad admiſſuram & coitum applico, Ariſtot.

Ε'φικνέομαι, μ. ήσομαι, π. ιγμαι, μέσος ἀόρ. β. ἐφικόμην, aſſequor, attingo, exequor, aſpiro, Depon. Gen. Iſocr. τῆς ἀρετῆς ἐφικέσθαι, virtutem conſequi. ¶Cum Accuſ. ἐφικνεῖται πολὺν τόπον, ſpatium per longum permeat, Theophr. lib. 9. hiſt. plant. ¶Cum præpoſ. Xenoph. ἐφικέσθαι μὲν ἐπὶ τοσαύτην γῆν, &c.

Ε'φικτὸς, οῦ, ὁ, comprehenſibilis, poſſibilis. ὡς ἐφικτόν ἐστιν ἀνθρώποις, vt eſt hominum facultas, Plutarch. in Publ.

Ε'φίμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, deſiderabilis Cicer. Heſiod.

Ε'φιππάζομαι, vehor equo.

Ε'φιππαρχία, ας, ἡ, turma equitum mille & 24.

Ε'φίππειος, equeſter, ἐφίππειος δρόμος, Plat. νόμ.

Ε'φίππιον, ου, τὸ, equi ſella: apud Suid. ἐφίππειον: cui & ἐφίππιον, certamen equeſtre.

Ε'φιππος, ου, ὁ, eques, qui in equo ſedet: & Adiectiuè, ἔφιππος ἀνδριὰς, ſtatua equeſtris, Plut.

Ε'φίπταμαι, inuolo, as, λειμῶνας ἐφίπταται, Naz.

Ε'φίσταμαι, præter ſpem vel ſpe citiꝰ interuenio, Hippocr. in epiſt. ὁκόταν ἐξαπιναίως αὐτοῖς ἡ δέσποινα ἐπιστῇ, πτοηθέντες ἐφησυχάζουσι. ¶Item aduento, inſto, appeto, Herodian. ἐπεὶ γὰρ τὸν Σεβῆρον ἤδη καὶ αὐτῇ τῇ πόλει ἐπιστησόμενον ἤκουον, iamiam affuturum, & iam inſtare eius aduentum. ¶Item præſum, Ariſtot. de mund. ἐφιστάμενον διοικεῖν, præfectum adminiſtrationi. ¶Significat etiam reſtito, progredi nequeo, Syneſ. οὐκ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ τὴν μνήμην ἀθροῖσαι, non ad colligendā memoriam reſiſtens. ¶Eſt etiam aggredior aliquid tractandum vel dicendum, ad idque animum adiicio, Ariſtot. lib. de mund. ἔργῳ τῷ τυχόντι ἐφίστασθαι, cuilibet operi incumbere. ¶Item exto, innato, ſupernato. ἐφίσταται γάλακτι, lacti ſupernatat, Dioſc. lib. 1. ca. 96.

Ε'φιστάνω, ſiſto, cohibeo, Dioſcor. lib. 4. cap. 17. Accuſ. ¶Item quæro, ζητῶ.

Ε'φίστημι, μ. ήσω, π. ηκα, inſto, vrgeo, incumbo, Demoſt. ἐφειστήκει δ' αὐτῷ καλλίστρατος καὶ ἰφικράτης τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν δυνάμενοι, i. premebant & vrgebant. ¶Item adhibeo, ἐπιστήσας τοῖς γάμοις αἰδῶ καὶ τάξιν, quum ordinem & pudorem iugali copulæ adhibuiſſet, Plut. in Lycurg. ¶Item τὸ τάττω, præficio, ἐφεστάναι τοῖς πράγμασιν ἓξ ἄνδρας, ſex viros rebus præfeciſſe, Plutar. in Camillo. ¶Significat etiam animum intendo, animaduerto, Plutar. ἐπιστήσας τοῖς ποιήμασιν, vbi animum appulit ad poemata. Ariſtot. περὶ τῶν ὁρισμῶν ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν, incumbens animo ad definitiones explicandans. ¶Item ἐφιστάναι, eſt aggredi aliquid tractandum vel dicendum, ad idque animum adiicere, Iſocr. in Helene, ἐπιστὰς γὰρ ἐπὶ τὰ Θησέως ἔργα, καὶ λέγειν ἀρξάμενος περὶ αὐτῶν. ¶Et pro ἐφίστημι, etiam dicitur ἐφιστῶ, i. admoueo. Galen. οἱ παλαιοὶ δὲ καὶ τὴν γυναῖκα θηλάζουσαν ἐφίστων τοῖς τῇ φθόῃ κάμνουσι, nutricem admouebant tabe laborantibus. ¶ἐφιστάναι rurſus ſignificat ſiſtere & inhibere curſum, Plutarch. de Cæſare ad Rubiconem, ἔσχετο δρόμου καὶ τὴν πορείαν ἐπιστήσας, greſſúmque coercens, & reſiſtens.

Ε'φιστορεῖν, inquirere, ἐπερωτᾶν.

Ε'φοδεία, munus obeundi vigilias, & excubias inſpiciendi, vigiliarum circuitio, Polyb.

Ε'φοδεύομαι, & ἐφοδεύω, percurro, luſtro, obeo, circumeo vigilias Saluſt. Plutarch. ἐφοδεύων τὴν φάλαγγα, καὶ καθιστὰς τὴν τάξιν. Xenoph. 2. Ε'λλην. δι' ἀπιστίαν ἐφωδεύοντο μὲν ἀφ' ἑαυτῶν σὺν ταῖς ἀσπίσι κατὰ τὰ τείχη.

Ε'φοδιάζομαι, viatico donor, viaticum ſumo, Plaut. viaticor. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ἐφοδιάσθητι, ex aliis commeatum ſume, Baſil. Xenoph. li. 1. Ε'λλην. ἐκ χιλ πεντεδραχμίαν ἑκάστῳ τῶν ναυτῶν ἐφοδιαζόμενος, pro viatico exigens.

Ε'φοδιάζω, μ. άσω, π. ακα, do viaticum, ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτῷ dabis eis viaticum, Deuter. cap. 15. ¶ἐφοδιάζειν ἀργίαν, alere inertiam.

Ε'φόδιον, ου, τὸ, commeatus, viaticum, i. quicquid iter agendi cauſa neceſſarium eſt, viæ auxilium Virg. 1. AEneid. ἐφόδια δοὺς, commeatum præbens, Plat. in Epiſt. ¶Tranſlatè occaſionem καὶ πρός τι ἀφορμὴν ſignificat, Demoſth. πρὸς φορμ. ἐφόδιον λαβὼν τὸ τὴν συγγραφὴν τοῦτο κελεύειν, anſam & occaſionem cauſamque arripiens ex ſyngraphe verbis. ¶Item metaphoricè, τὸ δέλεαρ, ἡ ἀπάτη, ineſcatio, circunuentio.

Ε'φοδον, ex impetu, ſtatim.

Ε'φοδος, ου, ἡ, acceſſus, inuaſio, Polyb. 2. hiſt. ἐκπλήττονται τὰς ἐφόδους, καὶ τοὺς ἀλαλαγμοὺς τῶν βαρβάρων.

ἔφοδον ἐφόδιος. ¶Item expeditio, apparatus, ἔφοδον ποιοῦμαι, expeditionem ſuſcipio, Thuc. ¶Item occaſio, cauſa, ratio, ἡ μὲν πρὸς τὸ μὴ δυχερῶς ἁλίσκεσθαι πλανωμένους ἔφοδος αὕτη, hæc ratio eſt ne decepti facilè decipiamur. ¶Item recitatio, expoſitio, principium è directo ad narrationem tendens, inſinuatio in Rhetor. ad Heren. ¶Hermog. lib. 4. de Inuentione, argumenta epicherematica.

Ἔφοδος, ὁ καὶ ἡ, ἐφοδεύων, Vegetio, circitor vel circuitor, vigiliarum cognitor, Polyb.

Ἐφόλκαιον, ου, τὸ, temo, πηδάλιον, Odyſſ. ξ.

Ἐφόλκιον, τὸ, nauicula ex qua in maiorem nauem vectores admittuntur, Suid. ¶Pro appendice accepiſſe videtur, Plutarch. in Pōp. ¶Item ſarcina, vel quidquid trahitur, Ariſtid.

Ἐφολκὶς, ίδος, ἡ, ſcapha, i. parua nauis quæ ſequitur maiorem, Interp. Ariſtoph. in Veſp.

Ἐφολκὸς, οῦ, ὁ, alliciens, illex, Ariſtoph. in Veſp.

Ἐφορματέω, μ. ήσω, π. ηκα, inſequor, Iliad. θ.

Ἐφοπλίζω, μ. ίσω, armo, paro, inſtruo, Iliad. δ.

Ἐφόπτης, ου, ὁ, inſpector, θεατὴς, αὐτόπτης, ἔφορος.

Ἐφορατικὸς, οῦ, inſpector, Xenoph. in OEcon.

Ἐφοράω, μ. ἐπόψομαι, aſpicio, obſeruo, Xenoph. ἄλλοτε ἄλλῃ μάχῃ περιελαύνων, ἐφεώρα τε καὶ ἐπεμελεῖτο εἴ του δέοιντο.

Ἐφορεῖον, τὸ, Ephororum curia, Plut. in Apoph.

Ἐφορεία, magiſtratus nomen, Ariſtot. li. 2. Polit.

Ἐφορεύω, inſpectionem habeo, Lucian.

Ἐφορία, ας, ἡ, tutela, inſpectio. Ἐφορίαι, Demoſt.

Ἐφορμάομαι, ineo, cieo, Accuſ. (fines.

Ἐφορμάω, μ. ήσω, π. ηκα, irruo, impetum facio, Iliad. γ. οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον, qui mihi mouerunt bellum. Plutarch. πεμπταῖος δ' ἀνὴρ μέγας πεζὸς ἐφώρμησε, irruit, cum impetu intulit ſe in Pompeium. ¶Ἐφορμούμεναι ὑπὸ τῶν πολεμίων, ab hoſtibus obſeſſæ, Thucyd.

Ἐφορμέω, μ. ήσω, π. ηκα, maneo in portu, ſtationem habeo, Neutr. abſol. ἐφορμοῦσαι τῷ λιμένι, portum ſubiens, Thucyd. ¶Item Polyb. in Epitome, ἐφώρμει ταῖς ἐπιβολαῖς τοῦ φιλίππου στόλος, claſsis Philippi conatibus occurrebat. ¶Ἐφόρμησις, aggreſsio, obſidio, nauium ingreſſus. ἐφόρμησιν παρέχειν, aggredi, Thucyd.

Ἐφορμίζομαι, feror impetu, irruo, ἐφορμίζομαι ἐς λιμένα, portum ſubeo, Thucyd.

Ἔφορμος, ου, ſtatio claſsis. ἐφόρμοις ποιοῦνται, ingreſſum nauibus muniunt, Thucyd.

Ἔφορμος, ὁ καὶ ἡ, habens ſtationem.

Ἔφορος, ου, ὁ, ἐπόπτης, ἐπιμελητὴς, inſpector, præſes, ὁ τῆς πάσης ἔφορος γῆς, Ariſtid.

Ἐφόσον, ſiue ἐφ' ὅσον, quatenus, quoad, ὕπνος ἐφόσον ἥδιστος, ſomnus perquā dulciſsim⁹, Luci.

Ἔφυ, eſt, fuit, euenit, Phocylid.

Ἐφυβρίζω, contumelia afficio, Accuſ. Plutar.

Ἐφυβριστὴρ, ῆρος, ὁ, contumelioſus, in Epigram.

Ἐφυβριστὴς, οῦ, ὁ, contumelioſus, iniurius.

Ἐφύβριστος, contumelioſus, probroſus, Herodia. ἐφύβριστος τυραννὶς, iniqua tyrannis. ¶Idem Herodian. αἰσχρῶς καὶ ἐφυβρίστως ἑαλωκόσι, turpiter & cum probroſa ignominia captis.

Ἔφυγρος, ου, ὁ, irriguus, vliginoſus, humeſcens.

Ἐφυδάτιος, ου, ὁ, aquaticus, vdus.

Ἐφυδρεύω, μ. εύσω, irrigo, ἐφυδρεύομαι, adaquor.

Ἐφυδρία, ας, ἡ, vrna tam vini quam aquæ. ¶Ἐφύδωρ, cleſpydris moderādis præfectus, Poll.

Ἐφύειν, impluere Colum. ſuperpluere, Theoph. 6. de cauſ. de arcu cæleſti, ἐφύει γὰρ ὅπου ἂν ἐφιστῇ.

Ἐφυμνεῖν, Soph. decantare, ἐπᾴδειν, Plat. Leg.

Ἐφύμνιον, poſt hymnum carmen, canticū quod hymno ſuccinitur, Argon.

Ἔφυν, ortus ſum, natus ſum, Eurip. & Odyſſ. ε.

Ἐφύπερθεν, ſuperius, ἐφύπερθε κεφαλῆς, Epigram.

Ἐφυπερθύριον, ου, τὸ, ſuperliminare.

Ἐφυπνίδιον λαλάγων, Epigr. ſonorum ſomnum inducentium. ¶Ἐφυσμένος, imbre perfuſus, Xenoph.

Ἐφυστερίζοντα, τὰ, ſubſequentia, poſteriora.

Ἐφώριος, ὁ καὶ ἡ, tempeſtiuus.

E X

Ἐχάνη, viatorium quoddam vaſculum.

Ἐχέβοιον, ου, τὸ, lorum quo bos alligatur, Poll. l. 2.

Ἔχεγγυος, ου, ὁ, fide dignus, qui promiſſa ſeruat, magnæ exiſtimationis, Plut. in Pericle. ¶Eurip. in Phœniſsis, τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ, ratum facio donum.

Ἐχεδὴ, Aduerb. heus tu, agedum, Plat. 1. de Rep.

Ἐχέθυμος, ὁ, prudens, modeſtus, pudic⁹, tacitus.

Ἐχέκαλλος, ου, ὁ, ſpectabilis, Theophr. 5. hiſt. c. 7.

Ἐχεκόλλως, cohærenter, tenaciter, Dioſcorid.

Ἐχεμυθέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſileo, taceo, Neutr.

Ἐχέμυθοι, taciturni homines, & qui cenſendi immunitatem habent, qui & ἀκουστικοὶ, Gell. lib. 1. cap 9. ¶Ἐχεμυθία, ας, ἡ, taciturnitas, ſilentium, Plutar. περὶ πραγμάτων.

Ἐχενηὶς, ίδος, remora, ναυκράτης, Suid. piſciculus qui nauem quantumuis magnam ac remis veliſque concitatam, ſiſtit. ¶Item adiectiuè ἐχενηὶς ἄγκυρα, Epigr.

Ἐχεπευκὴς, έος, piceatus, piceus, ab herba quadam tetra, vel à reſina pinus arboris, vel ab arbore ferali, i. picea, vt βέλος ἐχεπευκὲς, Ilia. α.

Ἐχέπωλος, ὁ καὶ ἡ, equos habens.

Ἐχεσαμία, Heſyc. ὅτε θέρους ὄντος ἀστράπτει ἢ βροντᾷ, cùm æſtate fulgurat aut tonitruat.

Ἐχέσαρκον, cuti adhærēs, χιτώνιον ἐχέσαρκον, Ath.

Ἐχέτης, ὁ, diues, Pindar. παρὰ τὸ ἔχω, Etym.

Ἐχετλεύω, aro, ἀροτρεύω, Heſych.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, ſtiua, τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα, Heſiod.

Ἐχέτλιον, τὸ, locus in naui vbi res reconduntur.

Ἐχέτρωσις, Hippocr. alba brionia, Galen.

Ἐχεφρονέω, ῶ, prudens ſum, ſapio, in Epigram.

Ἐχεφροσύνη, ης, ἡ, prudentia, in Epigram.

Ἐχέφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, habens mentem, prudens. ¶Iliad. ι, ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων. ¶Capitur & pro caſto, vt Od. δ, ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ, i. pudica.

Ἐχθαίρομαι, ſum inuiſus, diſpliceo. Sophocl. in Aiac. ἐμφανῶς ἐχθαίρεται θεοῖς, diis eſt inimicus.

Ἐχθαίρω, pro inimico habeo, odi. ἐχθαίρουσι τὴν κακίαν, vitium oderunt, Plut. in Romulo.

E'χθὲς, heri, Ariſtoph. νεφ. ἐχθὲς δέγ' ἡμῖν δεῖπνον ἐκ λιῶ ἑσπέρας. ¶ E'χθεσινὸς, ῦ, ὁ, heſternus.
E'χθημα, odium, μίσημα.
E'χθιςος, inimiciſsimus, inuiſiſsimus, Iliad. ά.
E'χθίων, ον, ὁ, magis inimicus, Xenoph.
E'χθοδοπεῖν, iurgari, Iliad. ή.
E'χθοδοπέω, ſum inimicus. Iliad. ά. ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφῆσθα ἤρη, i. compelles me inimicari.
E'χθοδοπὸς, odioſus, μισητὸς, inuiſus. ἐχθοδόπου ὁδοῦ, odioſi itineris, Plat. de Leg.
E'χθομαι, ſum inuiſus: Dat. ἐχθόμενος, inimicus.
E'χθος, εος, τὸ, odium, inimicitiæ. ἔχθος τῶν ἀθηναίων, odium in Athenienſes, Thucyd.
E'χθρα, ας, ἡ, inimicitiæ, ſimultas. Plat. in Epiſt. ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν δὴ πρός με πιθανὸν, probabilem in me odii rationem habere.
E'χθραίνω, odi, Accuſat. Plut. in Num.
E'χθραντέος, odio habendus, Soph. in Aiace.
E'χθρεύω, inimicus ſum, Dat. 2. Machab. 10.
E'χθροδαίμων, ον, ὁ καὶ ἡ, diis inuiſus, Sophocl.
E'χθρόξενος, ὁ καὶ ἡ, oſor hoſpitum, Euripid.
E'χθροποιέω, inconcilio, ſic Plautus.
E'χθρὸς, οῦ, ὁ, inimicus, hoſtis. ἐχθρὸς θεοῖς, Ariſtop. diis inuiſus. ἐχθρὸς γίγνομαί σοι, Demoſt.
E'χθρωδῶς, odioſè, hoſtiliter, malè, inimicè.
E'χθω, odi, μισῶ, Accuſ. Sophocl.
E'χιγγος, vertigo.
E'χιδνα, ας, ἡ, vipera, Heſiod. in Theog. ¶ τὸ δι' ἐχιδνῶν φαρμακὸν, medicamentum quod ex viperis concinnatur, Galen. lib. 1. ad Glauc. de Antidotis. ¶ E'χιδναῖος, viperinus, in Epigr.
E'χίδνιον, ου, τὸ, catulus viperæ, Gaz.
E'χιλος, ου, ὁ, locus vbi tenetur temo.
E'χιναλώπηξ, ἡ, echinouulpes.
E'χῖνες, mures in Aphrica, Herodot. lib. 4.
E'χινίσκος, ου, ὁ, concauitas aurium, vel potius, vt ait Poll. lib. 2. de Auribus, ἡ περὶ τὴν κωφέλην κοιλότης.
E'χινόδηκτος, ου, ὁ, morſus à vipera, Dioſc. lib. 2.
E'χινομήτραι, αἱ, ſpecies echinorum, Ariſtotel. lib. 4. Animal.
E'χινόπους, tribulus, ſpinæ genus, Athen.
E'χῖνος, Demoſt. capſa vel ſcrinium forenſe in quod teſtium dicta, acta litis, omniáq; à partibus prolata cõiiciebantur. εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, apud ſequeſtrem acta proferre, Demoſt. ¶ Hoc item nomine dicuntur interna vẽtris, Euſtath. ¶ Ariſtot. li. 3. de partib. Anim. dicitur omaſum, qui tertius venter eſt in animalibus cornigeris. ¶ Itẽ fræni pars, Poll. ¶ Vitruu. ornamentum modulúſque in capitulo Doricę columnę. ¶ E'χῖνοι item dicuntur ornamenta circa carpum manus, quæ etiam ψέλλα περικάρπια, & βραχιόνια dicuntur. ¶ Item animalis nomen, ſpinis obductum: Suid. χοιρογρύλλιος, Heſy. ἀκανθόχοιρος. ¶ ἐχῖνος etiam dicitur genus ollæ, Poll. lib. 6. & genus placentæ, Athen. lib. 14. ¶ Item plantæ genus.
E'χινώδης, echinatus, ſpinoſus.
E'χιόδηκτος, à vipera ictus, Ceb. Theban.

E'χιον, τὸ, herba quæ & ἀλκιβιάδιον, Dioſc. lib. 4.
E'χις, ιος, vipera.
E'χμα, ατος, τὸ, retinaculum, fulcimentũ. ¶ Nicand. neruos & muſculos ἔχματα dixit.
E'χμάζω, coerceo, firmo, Eurip. in Oreſte.
E'χόμενος, pẽdens ab aliquo, ſubiectus, cõtinẽs.
E'χομένως, deinceps, Laert. in Crat.
E'χομαι, μ. ἕξομαι, π. ἐσχημαι, habeor, Plutarch. de Ariſtippo, ἔχω λαΐδα, ἀλλ' οὐκ ἔχομαι. habeo Laidem, nõ habeor à Laide Cic. Epiſt. famil. lib. 9. 1. ¶ Item Actiuè habeo, ἔχομαι τῆς προφάσεως, habeo occaſionem, Herodot. ¶ Item iuxtà ſum, tenaciter adhæreo, Lucian. in Necy. εἱπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, continuus illi à tergo comes adhærebam. ¶ Item cohibeo, ſiſto. ἔχομαι δρόμου, ſiſto curſum, Plutarch. ¶ Item ſuſtineo, cum Accuſ. Heſiod. in Theog. ἰαπετοῖο παῖς ἔχετ' οὐρανὸν εὐρὺν, latum cælum fulcit & ſuſtinet. ¶ E'χομένως τούτων, conſentaneo more, Ariſt. in Rhet.
E'χουσα, ἡ, mater quæ fert vterum, Ariſt. 7. Pol.
E'χρασε, grauauit, irruit, in Epig. ¶ Item inhæſit, ineſt, à χρὼς, ωτος, pro corpore.
E'χρῆν & χρῆν, oportebat, Ariſtoph. νεφ.
E'χυρὸς, οῦ, ὁ, locus natura munitus, firmus. ἐν ἐχυρῷ εἶναι, in tuto eſſe, Xenoph.
E'χυρόφρων, qui ſeria & ſolida cogitat.
E'χυρόω, munio, firmo, Iſocr.
E'χυρῶσαι, iureiurando confirmare.
E'χύρωμα, τὸ, munitio, ſecuritas, ἀσφάλεια, Suid.
E'χυρῶς, fortiter, tutò, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς.
E'χω, μ. ἕξω, denſo ſpiritu, π. ἔσχηκα, ἀόρ. β. ἔσχον, habeo, obtineo, poſsideo. Plutarc. in Solone, ἔχω δόξαν, glorior. ἔχω σοι χάριν, tibi gratiam habeo, Iſocr. ¶ αἰτίαν ἔχειν, accuſari, Demoſt. δι' αἰτίας ἔχειν, idem, Thucyd. ¶ ἔχειν εὔνοιαν εἴς τινα, bene affectum eſſe erga quempiã, Dem. ¶ Item affero, afficio, ἔχειν μεγάλοις κινδύνοις τὴν πόλει, Demoſt. ἔχω ὕβριν, afficio contumelia, Sophocl. ¶ Item verſor, Lucian. ἔχειν ἀμφὶ τὴν κάμινον τὰ πολλὰ, multùm verſari circa fornacem. ¶ Item pertingo, attineo, ſpecto, ἔχει πρὸς ἑσπέραν, ad veſperum tendit, Herodot. ἔχει ἐς τὸ ἔξω μέρος τῆς οἰκίας, pertingit in exteriorem ædium partem, Idem. ¶ Item agito, rego, ago. Heſiod. ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους. ¶ Item facio, Lucian. καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις, tu quidẽ fode, ita vt facis. ¶ E'χω σοι οὕτως, in te ita affectus ſum, Demoſt. ἔχω σοι ἡδέως, & ἔχω σοι οἰκείως, ſum tibi amicus, Idem. ¶ Item addita Præpoſ. ἔχω οὕτως περὶ σοῦ, ita de te ſentio, Xenop. ¶ Item ἔχω δυσνοϊκῶς πρός σε. ¶ Item verſor, ἔχειν ἀμφὶ τὴν κάμινον τὰ πολλὰ, Lucian. verſari ſæpe circa fornacem.

E Ψ

E'ψαλέος, elixus, decoctus, Nicand. Alexiph.
E'ψανη, ἡ, olla, patella, ἑψητήριον, λοπάς, Heſych.
E'ψάω, μ. ήσω, π. ηκα, & E'ψέω, coquo, lixo, decoquo, Ariſtot. 6. Anim. ἑψομένας χύτρας, ollas feruentes. ¶ Heſyc. ἕψειν, capillos tingere & inficere.

inficere. ¶Ἑψανὸς, coctus, elixus, Suid. & Dioſcor. iurulentus Celſ.
Ἑψία, ludicra, Heſych. ἑψίη, riſus, luſus, Idem.
Ἑψηθίαι, panis inferiores cruſtæ, Poll. 7.
Ἕψημα, ατος, τὸ, decoctum, polenta, puls quæ in aqua coquitur, Plat. 2. de Republ. οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς ἑψήματα ἑψήσονται. ¶Pro ſapa genere vini, Dioſcor. lib. 6. cap. 10. εἰς ἕψημα συντίθεται, ſapa conditur Hermol. & Ruel. ¶ἕψημα, dulcis quædam decoctio ex melle. Apud Hippocr. τὸ σίραιον exponit Galen. ¶Ἑψηματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſapam reſipiens vel redolens aut defrutum, Dioſcor.
Ἕψησις, ιος, ἡ, decoctio, elixatio, Aphr.
Ἑψηταὶ τοῦ μέλιτος, mellis coctores, Baſil. in Epi.
Ἑψητεῖς, piſciculi.
Ἑψητήριον, τὸ, olla.
Ἑψητὸς, Adiect. coctus. ¶Item piſciculus, Ariſtot. naricam Plaut. naticem vocat Feſt.
Ἑψία, ας, ἡ, confabulatio, riſus, ὁμιλία, Suid.
Ἕψια, τὰ, verborum ludicra, ſcommata.
Ἑψιάομαι, ludo, delector, cauillor. τεθνεῶτι γ᾽ ἐφεψιόωνται ἅπαντες, mortuo autem iocis & facetis verbis illudunt.
Ἕψιμον, τὸ, ludus, τὸ παίγνιον, Suid.
Ἑψίω, dico, confabulor: ἀπὸ τοῦ ἔπω, ἕψω, Etym.
Ἕψω, elixo, coquo, Plat. 1. de Republ.

Ε Ω

Ἕω, ſum, vado. ¶Item Subiunct. pro ὦ. Iliad. α. ὄφρα μὴ οἶος ἀγέραστος ἔω, ne ſol⁹ ſim.
Ἕω, induo, ſedeo, mitto.
Ἑῴα, oriens, matutina.
Ἕωθεν, manè, diluculò, Ariſtoph. in Plut.
Ἑωθινὸς, οῦ, matutinus, ἐξ ἑωθινοῦ, Lucian.
Ἑῷος, orientalis, matutinus, Arg. 2.
Ἑῴκειν, ſimilis eram, Iliad. β. Νέστορι δ᾽ ἴφ Εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ᾽ ἄγχιστα ἐῴκει.
Ἑωλοκρασία, ας, ἡ, hesternę repletionis grauedo, temulentia pridiana, veternus, Suid. τὸ χθιζὸν βρῶμα, ἡ ματαία πόσις, Demoſt.
Ἑωλονεκρὸς, qui dudum eſt mortuus, Suid.
Ἕωλος, ου, ὁ, heſternus, obſoletus, marcidus, rancidus: propriè dicitur de cibis qui in proximũ diem ſeruantur, Hieron. in ca. penult. Eſa. ¶Lucia. ἕωλον τὴν ἔφεσιν ἀγωνιῶν, irritam appellationem proſequens.
Ἑώνημαι, emi, Att. pro ὤνημαι, Ariſtoph. in Plut. τοῦ σώματος γὰρ οὐκ ἐᾷ τὸν κύριον κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἑωνημένον.
Ἑωνούμην, pro ὠνούμην, Att. Plut. in Lyc.
Ἑῷος, ου, ὁ, lucifer, matutinus, oriẽtalis, Ariſtot. de mund. ¶ἑῷος ἀπόλλων, Eous Apollo: colitur in Thynniade inſula, Herodot.
Ἑώρα, ας, ἡ, ſublimitas, Soph. Interp.
Ἑώρακα, vidi pro ὥρακα, Att. Plat. in Epiſt.
Ἔωργα, feci, & ἐώργειν, Odyſſ. ξ. ὃς δὴ πολλὰ κάκ᾽ ἀνθρώποισιν ἐώργει, i. multis incommodis homines afficiebat, εἰργάσατο.
Ἑώρημα, & ἑώρησις, ſuſpendium, elatio, Suid.
Ἑωρίζω, attollo, exalto Columel. μετεωρίζω.
Ἑωρεστία, ἡ, arrogantia, ὑψηλοφροσύνη, Suid.
Ἑώρων, videbam, Att. pro ὥρων, ab ὁράω, Ariſto.
Ἕως, ω, ἡ, aurora, ἅμα ἕῳ γιγνομένῃ, exorta ſtatim aurora, Thucydid. Oriens. ἐκ τῶν πρὸς ἕω μερῶν, ab orientis partibus, Ariſtot. de mund. εἰς ἕω δ᾽ ἀπαιτοῦντος, quum poſtridie repoſceret, Ariſtot. lib. 9. Ethic.
Ἕως, quouſque, quandiu, dum, donec. Genit. ἕως Ἡρακλέους στηλῶν, ad colũnas vſque Herculis, Ariſtot. de mund. ¶ Cum Indicat. ἕως ἐπανῆλθεν ἐκ Δελφῶν αὐτὸς, οὐδὲν ἀλλάσσειν, quoad ipſe ex Delphis reuerterit nihil mutare, Plutarch. in Lycurg. ¶Cum Optat. ἕως ἀφίκοιτο, Ariſtoph. & Demoſten. ¶Cum Subiunct. δύο ἑξῆς ἐπιμείναντες ἡμέρας, ἕως ἂν ἀφυβρίσῃ τὸ πέλαγος, dũ pelagus deſæuiret, Syneſ. ¶Cum Infinit. ἕως ἂν μάχεσθαι, quandiu pugnat.
Ἑώσαντο, repulerunt.
Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer, ſtella matutina, Heſiod.
Ἑαυτὸν, Ionicè, pro ἑαυτὸν, Herodot.

Ζ

ZA', particula eſt, per ſe nihil ſignificans, ſed augmentum in compoſitione dictionib⁹ affert, Heſ.
Ζάβαι, arma bellica.
Ζαβάλλω, pro διαβάλλω, decipio, calumnior.
Ζαβαρεῖον, τὸ, armamentarium.
Ζάβοτος, diues pecoribus.
Ζαβουλὼν, plenus conſilio. ¶Item regio.
Ζαβρὸς, οῦ, ὁ, edax, vorax, πολυφάγος, Suid.
Ζαβύνη, Tertul. venabuli genus eſſe dicit. Suid. telum ferreum, lancea & enſis.
Ζάγκλη, ης, ἡ, & Ζάγκλον, falx, Nicand. in Alexip.
Ζάγμα, τὸ, habena.
Ζαγρεὺς, Poet. Bacchus, vel Pluto, Etym.
Ζαγρὸς, οῦ, diſcalceatus, ἀνυπόδετος, Heſych.
Ζάει, viuit, ſpirat, Cypriorum lingua.
Ζαὲς, τὸ, magnum, multum, ſplendidum, forte.
Ζαής, έος, ὁ καὶ ἡ, valde flans, μεγάλως πνέων, πολύπνους: in Epigr. legitur ζαήτης pro eodem.
Ζάθεος, ου, ὁ καὶ ἡ, prędiuinus, admirandus, ὁ ἄγαν θεῖος. Iliad. α. κίλλαν τε ζαθέην, &c.
Ζαθερὴς, bene calidus, ζαθερεῖ καύματι, æſtiuo æſtu, in Epigram.
Ζακελτίδες, cucurbitæ lingua Bœot. Nam inquit Athen. lib. θ. τὰς κολοκύντας ζακελτίδας καλεῖσθαι.
Ζακαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, formoſus, perpulcher.
Ζα[illegible]ία, Veneris ſacrificium.

Ζάκορος,ου,ὁ καὶ ἡ, ædituus. ἱερεῖς τε καὶ ζάκοροι θεῶν, ſacerdotes & templorum ædiles, Plut.in Cam.
Ζάκοτος,ου,furioſus, valde iracundus, Iliad.γ.
Ζακυνθίδες,αἱ,cucurbitæ.
Ζάκυνθος,ου,ἡ,Zacynthus, inſula in mari Ionio.
Ζάγχων,capite vlt. Paralip. cellarium.
Ζαλαίνω,demento,infatuo.
Ζάλακες,οἱ,hiſtrices,echini terreſtres.
Ζάλεια,ας,ἡ,Zalia herba,Dioſcorid.lib.4.
Ζάλη,ης,ἡ, & ζάλα,tempeſtas,procella, Æſchin.
Ζαλμάτιον,ου,τὸ,catinus: aliâs ζαμάριον,τρυβλίον.
Ζαλὸς,οῦ,cœnum,turbida vnda,Nicand.
Ζαμαρίτης,felicis recordationis vulgò dicitur.
Ζαμβύκη,inſtrumentum muſicum,ſambuca.
Ζαμένης,εος,ὁ καὶ ἡ,animoſus.
Ζαμενέω, μ. ήσω,magna vi ago, vires intendo, Heſiod.in Theog.
Ζαμενὴς,έος,ὁ,robuſtus, vehemens,impetuoſus Laſcari. ζαμενὴς λόγος,pergrauis rumor,Soph.
Ζὰν,ζανὸς,Iupiter,Doricé.
Ζάνιον,eſt inter coquinaria inſtrumenta,Poll.
Ζαντικὴ,ars nendi.
Ζάπεδον,latum pauimentum aut ſolum.
Ζαπλουτεῖν,multùm diteſcere,Chryſoſt.
Ζαπληθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,multus,copioſus.
Ζαπιμελὸς,obeſus,præpinguis.
Ζάπλουτος,ου,valde diues,ditiſsimus.
Ζαπότης,bibax,appotus probè Plaut.
Ζάραξ,κος, mons Eubœæ, vbi naufragio periere Græci,aliàs Caphareus Iſaci[9] apud Lycop.
Ζαρῆτις,ἡ,Diana apud Perſas.
Ζὰψ,ος,auis genus rapaciſsimæ,Eurip.Schol.
Ζατρεύω,in piſtrino torqueo,ἐν μύλωνι βασανίζω.
Ζατρεφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſaginatus,bene nutritus.
Ζατρείκιον,luſus,de quo Interp.Theocr. εἰδ.ς.
Ζαφεγγὴς,ſplendidus.
Ζαφελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſimplex,ruſticus,ἀφελής.
Ζάφελος,ου,ὁ,contumax.
Ζαφελῶς,valde contumaciter,iracundè.
Ζαφλεγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,valde ardēs,magnanimus, valde vigens.Homer.Iliad.φ.de hominibus.
Ζάχολος,ου,ὁ,iracundus.
Ζαχρειὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,valde vtilis.ζαχρειὸς,idem.
Ζαχρήεις,εντος,& ζαχρηὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, validus, ζαχρηεῖς ἄελλαι,graues tempeſtates, Apoll.
Ζάχρυσος,ὁ καὶ ἡ,valde aureus,diues,Euripid.
Ζάω,μ. ήσω,π. ηκα, viuo,vigeo,ζῆν ἀφθόνως, viuere in magna bonorum abundantia, Xeno. ζῆν ἀπὸ τῆς γῆς,Ariſtot.in Polit. ¶Plat. in epiſtol. ζῶσι βίον ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, vitam ſibi gratam viuunt.

Z E

Ζέα,Ζειὰ,ᾶς, ἡ, hordei genus,ſpelta,ſpica, Hieronym. Dioſc.li.2.cap.114.¶Apud Hippocr. ζέας,Galen.ὀλύρας exponit:nã & zea & olyra idem ſunt,Herodot.Plin.verò diſcernit, zeã vocans ſemen, olyram verò arincam, quod Galliæ propriũ frumẽti genus eſt ¶Aſclepiades apud Galen.lib.9.κατὰ τόπους, far & zeam idem eſſe eſſe declarat. ¶Dionyſ. Halicarn. ζέαν Latinè dici fabilam exiſtimat.
Ζεγέριες,zegeries: ſic dicuntur mures in Africa Penorum lingua,Herodot.lib.4.
Ζείδωρος,pro ζήδωρος,ου,ad vitam vtilis,fertilis, ferax. Iliad.β.τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα: ἀπὸ τοῦ ζῆν. Plin.autẽ deriuat,ἀπὸ τῆς ζέας,i.à ſpelta.
Ζεὶρ,ρὸς,genus amiculi ſeu veſtis.
Ζειραὶ,genus veſtis laxum,ſagulum,Herodot.
Ζείω,pro ζέω,ferueo,bullio,ſcateo,Genit.lib.4. Epigram. καὶ παγίδα ζείοντα πολυαστερέων ἀγαθίδων. ¶Cum Accuſ.lib.1.Argon.
Ζέλλω,iacio.
Ζέμα,ατος,τὸ,decoctio,Dioſcorid.lib.6.
Ζεμὸν,calidum:παρὰ τὸ ζέω,Etym.
Ζέννυμι,& ζεννύω, feruefacio, feruenti aqua coquo,Alex.lib.2.Probl.
Ζεόπυρον,Dioſcorid.zea tritico mixta.
Ζέσις,ιος,ἡ,feruor,ebullitio,Nazanz.
Ζεστὸς,οῦ,ὁ,feruidus,feruefact[9],Dioſc.inHippiat.
Ζευγάριον,ου,τὸ,iugale,iumentum,Philoſtr.
Ζευγάτηρ,lorum iugale,Euripid.
Ζευγηλάτης,qui boues agit,iugarius Colum.
Ζευγηλατέω,μ.ήσω,π.ηκα,ago boues,Neutr.
Ζεῦγιοι,remiges authore Poll.lib.1.qui collocantur in medio nauis: Ariſtot.μεσόζυγοι.
Ζευγίτης, iugatus,iugo aſtrictus. ¶Et ζευγῖται, tertii cenſus homines in Republica Solonis, Plutarch. in Solone. ¶ Ζευγίτης κάλαμος, Theophr.lib.4.de hiſt.Stirp.cap.12.Plin.lib. 16.cap.36.aucupatoria arundo.
Ζεύγλη, ης, ἡ, lignum propendens à iugo hinc inde boum colla amplexans. Suid.τὸ ἄκρον τοῦ ζυγοῦ καθ᾽ ὃ ἐντίθησι τοῖς τραχήλοις τὰ ζῶα.
Ζευγλόδεσμον,lorum iugi.
Ζεῦγμα, ατος, τὸ, iugatio, iugum, coniugatio, ζεῦγμα τοῦ λιμένος,fauces port[9], Thucyd. ¶Item ζεῦγμα,figuræ genus,de qua Iul.Firmiã.
Ζεύγνυμι, & Ζευγνύω,μ. ζεύξω,π. ἔζευχα, iungo, compingo, Odyſſ.ό.ἵπποις τ᾽ ἐζεύγνυτο, equos iungebat.ζευγνύμενος ὑπ᾽ ἅρματα,ad currus iũctus,Herodot. ¶ζευχθεὶς ὑπὸ χρημάτων,pecuniis vinctus, Eurip. ¶Interdum accipitur pro γεφυρόω, ponte iungo, committo ponte: iungere naues Latini dicunt,vt ζευγνύναι τὴν ἑλλήσποντον,Lucian. ¶Item ζεύγνυμι, copulo ſeu iungo matrimonio,Euripid.γάμοισιν ἔζευγνες,duxiſti vxorem.
Ζεῦγοι,auium laquei,Heſych.βρόχοι ὀρνίθων.
Ζευγοποιΐα,ας,ἡ,coniugatio Cicer. parium conſtructio,copulatio,Gaz.lib.4.hiſt.plant.
Ζεῦγος,εος,τὸ,iugum,vinculum,par biga, currus,plauſtrum.ζεύγη μίσθια, Plutarch.bigæ & rhedæ meritoriæ. ζεύγη ἱρήκων ἑπτὰ, ſeptem accipitrum paria,Herodot.κατὰ ζεύγη, coniugatim Gaz.ex Ariſtot.
Ζευγοτρόφοι,qui ad iugum alũt iumẽta & equos.
Ζευγοτροφῶ,par equorum alo,ἱπποτροφῶ.
Ζεύεσθαι,Doricè,pro γεύεσθαι,guſtare.
Ζευκτηρία,ας,ἡ,iunctura.
Ζευκτὸς,οῦ,iugalis,iugatus,iunctus,cõpactilis.

Ζυγίλιοι, cui ſubditi populi ſunt, Euſt. Iliad. γ.
Ζεῦξις, ιος, ἡ, iugatio, commiſsio, coniunctio.
Ζεὺς, τοῦ διὸς, ὁ, Iupiter, Ariſtot. de mund. καλοῦσι δὲ τὸν θεὸν καὶ ζῆνα καὶ δία παραλλήλως χρώμενοι τοῖς ὀνόμασιν. ὡς κἂν εἰ λέγοιμεν, δι' ὃν ζῶμεν. ¶ Ζεὺς καταχθόνιος ſiue ὑποχθόνιος, Homer. i. Pluto, Summanus Capellæ, ὁ ἀΐδων.
Ζουτάνα, olla, χύτρα apud Thraces, Poll. lib. 10.
Ζεφύρια ᾠὰ, τὰ, oua, ſubuentanea, ſiue inania, Ariſtot. lib. 6. Anim. cap. 2.
Ζεφυρικὰ πνεύματα, Zephyrii venti, Theophr.
Ζέφυρος, ου, ὁ, Fauonius, ventus tepidus & ſiccus ab occaſu æquinoctiali flans, Ariſtot. de mũd.
Ζέω, μ. έσω, π. εκα, ferueo, exæſtuo, Homer.

Z H

Ζῆ, pro ζῆθι, vel ζέει, viue, Eurip. vide Etym.
Ζῆθος, Theophr. li. 6. cap. 15, potionis genus cõfectæ ex ordeo aut tritico, Gaz. zethum.
Ζηλαῖος, inuidus, Epitheton Bacchi in Epigr.
Ζηλήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, inuidus, æmulus, Odyſſ. σχέτλιοί ἐστε θεοὶ ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων.
Ζηλοδοτὴρ, ῆρος, epitheton Bacchi, in Epigr.
Ζηλομανὴς, inuidus.
Ζῆλος, ου, ὁ, immodicus amor, æmulatio. Sic definiunt Stoici, ζῆλος, λύπη ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ, καὶ μὴ ἔχει, Cicer. Æmulatio, ægritudo ſi eo quod concupierit, alius potiatur, ipſe careat. ζῆλος πυρίπνοος, ardẽs zelotypia, Eurip. ζῆλος ἀσιανὸς, genus dicendi Aſiaticum, Plut. in Anton. Tzetzes interp. Heſiod. ζῆλος συγγραφεύς, Seneca, triſtis inuidia. ¶ Sophocl. pro opibus, οἵας λατρείας δῶθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
Ζηλοτυπέω, μ. ήσω, π. ηκα, zelotypia aliquem proſequor. ζηλοτυπῶ ἀρετὴν, inuideo virtuti & obtrecto, Æſchin.
Ζηλοτυπία, ας, ἡ, æmulatio, ſuſpicio, obtrectatio, Cicer. Tuſcul. 4. ægritudo ex eo quòd alter quoque potiatur eo quod ille ipſe concupierit. ἐφιάλτην φίλον δολοφονήσας διὰ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον τῆς δόξης, qui Ephialtem amicum dolo ſuſtulit ob ſuſpicionem atque inuidiam gloriæ eius, Plutarch. in Pericle.
Ζηλότυπος, ου, ὁ, zelotypus Iuuenal. Ariſtophan.
Ζηλόω, μ. ώσω, π. ωκα, æmulor, magni ęſtimo, zelo moueor. ¶ Item in malam partem, inuidia moueor, Heſiod. ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, vicinum vicinus æmulatur. ¶ Cum Accuſat. & Gen. ζηλῶ σε τῆς ἀρχῆς, te felicem imperio arbitror, Iſocr. in Euagora. ¶ Cũ duobus Accuſ. Sophocl. ¶ Cum Dat. cap. 11. Numer. τί ζηλοῖς σύ μοι; quid æmularis pro me?
Ζήλωμα, æmulatio, cõtentio, Æſcin. κατὰ τιμάρχου.
Ζήλωσις, zelotypia, Num. cap. 5.
Ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, æmulator.
Ζηλωτικὸς, ου, ὁ, & ζηλωτὸς, οῦ, ὁ, optãdus, amabilis, Ariſtoph. ζηλότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.
Ζημία, ας, ἡ, damnum, Xenoph. ἐμοὶ καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ζημία μᾶλλον ἢ ὠφέλειά ἐστιν, mihi re & verbo nocumento eſt magis, quàm vtilitati. ¶ Pro ſupplicio, pœna & mulcta, Xenoph. τούτοις θάνατός ἐστιν ἡ ζημία. ὀφλεῖν ζημίαν, mulctari.
Ζημιόω, μ. ώσω, π. ωκα, noceo, damnum infero, mulcto, Plat. de Legib. μηδὲν μηδένα ζημιῶν, nemini damno ſum. βασιλέα χρήμασιν ἐζημίωσαν, regem pecuniis mulctarunt, Plut. in Per. ¶ Ζημιοῦμαι, patior damnum. ζημιοῦμαι πολλὰ, multis detrimentis afficior, Demoſt.
Ζημιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, damnoſus, pernicioſus.
Ζημίωμα, ατος, τὸ, damnum, detrimentum, Luci.
Ζημίωσις, εως, ἡ, multatio.
Ζὴν, ζηνὸς, ὁ, Iupiter: Vide in nomine ζεὺς.
Ζῆν, viuere, ζᾶν, Plat. epitaph.
Ζηνόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, Iouem ſapiens: epith. Apollinis, quòd ſit vatidicus, & oracula edat.
Ζηρυνθία, ἀφροδίτη, Venus.
Ζηρύνθιον, & ζήρυνθον, antrum in quo canes ſacrificabantur: Corybantúmque illic, & Hecates myſteria erant, Suid.
Ζῆτα, locus in quo verſabantur, οἱ ζητηταὶ apud Athenienſes, Cæl. lib. 7. cap. 18.
Ζητεύω, quæro, Heſio. ζητεύης βίοτον κατὰ γείτονας.
Ζητέω, μ. ήσω, π. ηκα, quæro, indago. Plat. in Epiſt. ζητεῖ τὰ χρήματα. Ariſtoph. in Plut. ζητεῖς μεταλαβεῖν, vis eſſe particeps.
Ζήτησις, ιος, ἡ, quęſtio, inquiſitio Cicer. Ariſtot. ¶ Ζήτημα, ατος, τὸ, idem.
Ζητημάτιον, ου, τὸ, quęſtiuncula.
Ζητητὴς, οῦ, ὁ, inquiſitor Cic. quęſitor Virg. quæſtor criminũ, Lyſiæ. ¶ Ζητητήρια, quęſtiones, torquendi inſtrumẽta, Suid. τὰ βασανιστήρια.
Ζητητικὸς, οῦ, ὁ, exploratorius, ingenio valens quo reiũ rationes inquirat Gaz. Laert. de Zenone.
Ζητρεῖον, ου, τὸ, carcer ſeruorum, piſtrinũ, Poll. l. 3.

Z I

Ζιβύνη, ης, ἡ, iaculum ferreum, lancea, Heſych.
Ζιγγίβερι, τὸ, zinziber Plin. gingiber Barbaro & Ruell. lib. 2. Dioſc. ca. 193.
Ζίγγος, ου, ὁ, bombus, apum ſtridor, Heſych.
Ζίγιρ, Zigir, ſic dicitur genus caſiæ craſſæ purpureę & nigricantis, Dioſcor. lib. 1.
Ζίγνις, ιδος, lacertę genus.
Ζιγνῶ, triſtor, σκυθρωπάζω.
Ζιζάνιον, ου, τὸ, αἶρα, Dioſcor. lolium, Matth. 13.
Ζικνόω, τὸ ζιγνῶ, triſtor, σκυθρωπάζω.
Ζινίχιον, ου, τὸ, corrigia calceamenti, ζυγὸς.

Z M

Ζμερδνῶ, & ζμέρδω, acutùm cerno, Iliad. v.
Ζμινύη, dolabra, ligo, δίκελλα, Ælius Dionyſ.
Ζμικρὸν, τὸ, perpuſillum, Euſtath. Iliad. v.
Ζμῶσαι, ferire, flagris examinare, Euſtath.

Z O

Ζοαίας, vocabant ſacros homines, quos cuiuis occidendi erat poteſtas, Cęl. lib. 7. cap. 11.
Ζόανον, τὸ, ſtatua, idolum, ξόανον.
Ζόη, ης, ἡ, vita, ζόη δικαίη, iuſta vita, & ζόην ἐκ τούτων ποιεύμενος, ex hac re vitã tolerãs, Herod.
Ζόης, vehemens.
Ζόρκαδες, pro δόρκαδες, capreæ, Herodot. lib. 4.
Ζόρκες, dorcades, Nicand.

Ζοφεροδόρπιδες, οἱ, qui ad conuiuium vocati ſerius & cunctantius venire ſolent, Chiliad.
Ζοφερὸς, ῦ, & ζοφοειδὴς, ater, tenebroſus.
Ζοφοδορπία, veſperna, ὁ σκοτεινὸς δεῖπνος, Suid.
Ζοφοείδελος, obſcurus, ater, Nicandr.
Ζοφόεις, εντος, tenebroſus, ζοφόεις κόσμος, Nonn.
Ζοφομηνία, ας, ἡ, defectus lunę, Suid.
Ζόφος, ου, ὁ, caligo, occaſus, obſcuritas, nox, Apoll. ¶Significat etiam locum infernum, Etym.
Ζοφόω, μ. ώσω, obſcuro, Lucian. de Æthiopibus.
Ζοφώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, caliginoſus, obſcurus, ater.
Ζόφωσις, ιος, ἡ, obſcuritas Plin. obſcuratio Cic.

Ζ Υ

Ζυγάδην, iunctim, συνεζευγμένως, Suid.
Ζύγαινα, ἡ, libella piſcis, Ariſtot. lib. 2. Anim.
Ζυγαρχία, duo currus.
Ζύγαστρον & ζυγάστριον, arca, χηλὸς καὶ κίστη, Xenop.
Ζυγία, ας, ἡ, copula. ¶Item Iuno nuptialis. ¶Item carpinus arbor, Theophraſt. li. 3. hiſt. & Vitruu. lib. 2. cap. 9, vulgò *charme*.
Ζυγιανὸς, οῦ, natus ſub libra ſigno.
Ζύγιμος βοῦς, bos iugalis, Athen.
Ζύγιος, ου, ὁ, iugalis, ζύγιος ἵππος. Ariſtoph. ζύγιος πῶλος, pullus iugo ſuppoſitus, Eurip.
Ζυγὶς, zygis, ſylueſtre ſerpyllum, Dioſcorid.
Ζυγίτης, remiges medii ordinis, Inter. Ariſtoph.
Ζυγόδεσμον, τὸ, in temone currus, Plut. in Alexā.
Ζυγόδεσμος, ου, ὁ, & Ζυγόδεσμα, τὰ, collaria, in Epigr. lora ſubiugia, Poll. lib. 1.
Ζυγοδέτης, lorum quo iugum temoni alligatur.
Ζύγοθρον, τὸ, vectis ambas fores continens.
Ζυγομαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, reluctor, calcitro, cōtendo, rixor, propriè cum domeſticis & familiaribus, Plut. in Catone. διὰ γαστέρα πρὸς οἰκέτην ζυγομαχεῖν, iurgare ventris cauſa.
Ζυγοποιεῖν, Ariſtop. πλ. iuga curruum cōſtruere.
Ζυγὸς, οῦ, ὁ, vel ζυγὸν, τὸ, iugum, par boum iugatorum, Plat. Epiſtol. 8. φεύγειν τὸν δούλειον ζυγὸν ὡς ὂν κακὸν, iugum ſeruitutis fugere tanquam malum. ¶Significat etiam ſeriem porrectam, Ariſtot. de ſepis loquens, βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγὰ, incedunt iugatim Gaz. ¶Item ſtatera, libra, vt in ſymbolo Pythag. μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν, ſtateram ne tranſgrediaris. ¶Æliano ζυγὰ, ſunt ab vno cornu ad alterum ordines inſtructi: ζυγεῖν verò dicuntur qui hæc iuga efficiunt: ἐν πρώτῳ ζυγῷ τέσσαρες ἐμάχοντο, in prima parte quaterni viri pugnabāt, Thucyd. ¶Item iugum citharæ quod manu ſiniſtra tenent citharœdi, Homer. in Iliad. ι. ¶ζυγὰ item in choris tragicis, Poll. lib. 4.
Ζυγοστάται, libripendes per vrbes conſtituti, qui ponderibus præfecti appellantur, Bud. in Annot. poſter. Vnde zygoſtatica fides, i. plena & examinata æquitas.
Ζυγοστατεῖν, librare, exequare, Polyb. in Epitom. ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς πόλεμος, bellum vtrinque æquato Marte librabatur.
Ζυγοφόρος, ου, ὁ, iugifer, Eurip.
Ζυγόω, iugo ſubmitto Columellæ, & iugumentor Vitruu. ¶Ζυγωμένος, apud Ezechiel. 14. Hieronym. æqui ponderis, exponit.
Ζυγώδες, & Ζύγωμα, os quoddā in corpore humano medulla carens, Celſ. lib. 8. cap. 2.
Ζυγωθρίζω, libro, perpendo, examino, Ariſtoph. νεφ. κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
Ζύγωθρον, τὸ, vectis qui duas continet ianuas, ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μόχλος, Euſtath.
Ζύγωμα, iugumentum, Polyb. in Epit. διακόπτειν τοὺς στροφεῖς, καὶ τὸ ζύγωμα τῶν πυλῶν: dicuntur autem ζυγώματα, ſiue iugumēta, in feneſtris & portis ſuperum limen ſiue ſuperliminare. ἀπὸ τῶν ζυγῶν, i. iugis, quæ arrectariis tranſuerſa ſuperponuntur. ¶ζύγωμα item dicitur temporum muſculi os velut propugnaculum, Galen. Interp. Galen. & Theophil. lib. 4, τῶν ἀνατομικῶν, iugale tranſtulerunt. ¶ζύγωμα etiam dicitur καρκῖνος, i. cancer.
Ζυγωτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, iunctus, Sophocl.
Ζυθμίζειν, ad normam libellámque dirigere, corrigere, emendare, Lucian.
Ζῦθος, vel ζύθος Galen. ſimpl. lib. potus ex ordeo, ζεῦθος, Theophraſt. lib. 6. de Cauſ. cap. 15. οἶνος κρίθινος, Ariſtot. & Athen. zythum Plin. li. 22. cap. vlt.
Ζύμη, ης, ἡ, fermentum, farina humore ſubacta, Gaz. maſſa, φύραμα.
Ζυμίζουσα τὴν ὀσμὴν, fermenteſcens odore, fermenti referens acorem, Dioſc. li. 2. c. 101.
Ζυμίτης, ου, ὁ, panis fermentatus.
Ζυμόω, μ. ώσω, & Ζυμόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, fermentor & fermenteſco, Accuſ. Plin.
Ζυμώδης, ὁ καὶ ἡ, fermentaceus, maſſalis Gaz.
Ζύμωμα, καὶ ζύμωσις, fermentatio, fermentum. Nicand. in Alexiph. per ζύμωμα κακὸν χθονὸς, fungos extuberantes intelligit.
Ζυμωτὸς, οῦ, ὁ, fermentatus.

Ζ Ω

Ζωάγρια, τὰ, præmia quæ penduntur pro vitæ redemptione, Odyſſ. θ.
Ζωαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ad vitam ſuſtentandam ſufficit, ζωαρκὲς πνεῦμα, Nonn. vitalis ſpiritus.
Ζώαρχος, ου, ὁ, qui vni præeſt elephanti.
Ζωγρίτης, balſami liquor, ὀποβάλσαμον, Heſyc.
Ζωγράφειον, ου, τὸ, officina pictoris.
Ζωγραφέω, μ. ήσω, π. ηκα, ad viuum exprimo, deſcribo, Accuſ. Phil. de mund.
Ζωγραφήματα, τὰ, εἰκόνες, picturæ, Plat. in Phil.
Ζωγραφικὸς, οῦ, ὁ, pictorius, vel qui valet arte pingendi, Polyb. ἢ πλαστικὸς ἢ ζωγραφικὸς ὤν.
Ζωγράφος, ου, ὁ, pictor, ζῶα γραψάμενος, Herodot. ¶Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura, Xenoph.
Ζωγρεῖον, beſtiarum cauea Suet. auiarium Varr. ζώγρος, Heſych. & Cōment. Ariſtoph. in Veſ. ¶Suid. ζωγρεῖον, genus ſportulæ.
Ζωγρέω, μ. ήσω, π. ηκα, vegeto, vegetum reddo, Iliad. ε. ¶Item capio viuum, ſeu ſeruo, Ilia. ζ. ζώγρει ἀτρέος υἱὲ, pro, ζῶντά με φύλαττε.
Ζωγρεία, ας, ἡ, venatio. ¶Dicitur etiam quoties viuus aliquis redimendus aut mulctandus capitur:

capitur. ζωγρεῖν ἔλαβε τὸ ἑστιαῖον, Heſtiæum viuum cepit, Herodot. lib. 6. ¶Ζωγρεία, idem, Numer. 21.
Ζωγρεῖα, feretra mortuorum, Heſyc. νεκρῶν θῆκαι.
Ζωγρεῖον, cauea ferarum, Heſyc. ¶Baſil. ζωγρεῖον.
Ζωδάρια, τὰ, Ariſtot. in 3. de partib. pro inſectis & beſtiolis quibus auiculæ victitant.
Ζώδια, ſigna Zodiaci, Ariſtot. de mund.
Ζωδιακὸς, ῦ, ὁ, circulus in quo 12 ſunt ſigna, Procl. ſignifer orbis Cicer. ex Arat.
Ζωηδὸν, in Epitome Polyb. animantium ritu.
Ζώδιον, ου, τὸ, animal paruum.
Ζώεσκον, viuebāt, Heſiod.
Ζωὴ, ἡ, vita, tempus vitæ, ſūptus ad vitam ſuſtinēdam, ſubſtantia, Odyſſ. ξ, ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος, copioſus ei erat cenſus.
Ζωηρὸς, οῦ, ὁ, viuax.
Ζωηφόρος, vitam afferens, Themiſt.
Ζωίδιος κύκλος, ſignifer orbis Cicer. ex Arat.
Ζωϊκὸς, ῦ, ὁ, animalis, Ariſtot.
Ζῶμα, ατος, τὸ, cingulum, ζώνη, balteus, ſuccincta tunica, aut ſagum, Iliad. δ. & Ody. ξ. ¶Eſt & ſubligaculum, ſiue faſcia Celſ.
Ζώμευμα, τὸ, condimentum, ἄρτυμα, Dioſcorid. ¶Ζωμεύματα, funes quidam in nauibus.
Ζωμεύω, elixo, condio, decoquo, Dioſcorid.
Ζωμήρυσις, ιος, ἡ, vas quo ius hauritur: inſtrumentum coquinarium quo ebullientem ſpumam defæcamus, in Epigram.
Ζωμίδιον, ου, τὸ, iuſculum, Ariſtoph. νεφ.
Ζωμίλη, Heſych. ἄνηθον, anethum herba.
Ζωμοποιὸς, οῦ, ὁ, cupediarius, cōdiendi iuris peritus. ¶Item in cibos idoneus, Marcell.
Ζώμορφος, ου, ὁ, animal pictum.
Ζωμὸς, οῦ, ὁ, ius, ius eſculentum. Ariſtoph. νεφ. ἤδη ζωμοῦ παναθηναϊκοῖς ἐμπλησθεὶς, &c. iure impletus. ζωμὸς μέλας, ius nigrum, Plutar. in Apophth. ζωμὸς ἰχθύων, muria piſcium, Poll. 6.
Ζώνη, ης, ἡ, zona, cinctus & cinctum Varr. cingulum, lorum, balteus. ζώνην λύειν, ſoluere zonam puella dicitur quæ virum admittit, in Epigr. Homer. verò λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην dixit, de viro. ¶Eſt & pars corporis quæ cingitur, Poll. lib. 2. ¶ζώνην pro crumena interpretatur Eraſm. Matt. 11. Vnde apud Horat. Zonam perdidit, de eo cui nihil erat pecuniæ. ¶Poll. faſciam interpretatur, lib. 2. ¶Hom. pro armorum apparatu vſurpat.
Ζώνιον, ου, τὸ, cingulum, cinctus muliebris, Poll. 7. τὸ στρόφιον, Ariſtoph. Plaut. cincticulum.
Ζωνιοπλόκος, zonarius artifex.
Ζωνῖτις καδμεία, zonitis cadmia, quòd ſit quibuſdam lineis velut zonis cincta, Dioſcorid.
Ζωννύσκω, μ. ώσω, π. ωκα, & Ζωννύω, cingo, arma induo, Accuſat. Odyſſ. σ.
Ζώννυμαι, armis induor, Pauſan. in Bœoticis.
Ζωντεῖον, ου, τὸ, piſtrinum, locus vbi ſerui molunt.
Ζωογονεῖν, viuū producere, animal gignere, Phil. ¶Theophr. de cauſ. lib. 3. cap. vlt. ζωογονεῖσθαι pro eodem. ¶Ζωογονεῖσθαι, item eſt vitam accipere, viuiſcere Plin. Athen. lib. ζ.
Ζωογονία, generatio animalis, animaliū partus.
Ζωογόνος, genialis, genitalis, Aphrod. Probl.
Ζωογονούμενον, animatum, Baſil.
Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitam largiens, Homer.
Ζωοδότης, vitæ largitor, Dei epitheton.
Ζωοθυτεῖν, animal ſacrificare.
Ζωόμορφος, ὁ καὶ ἡ, animalis formam habens.
Ζῶον, ου, τὸ, animal, Plat. in Timæo.
Ζωοπυρέω, μ. ήσω, π. ηκα, vitæ reſtituo, vegeto, animal procreo, Theophr. de cauſ. li. 3. cap. 23.
Ζωοποιΐα, ας, ἡ, animalium creatio. ¶Ζωοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, vitalis, Cicer. ¶Ζωοποιητικὸν, ῦ, τὸ, potentia vegetandi, vis animalis.
Ζωὸς, ῦ, ὁ, viuus, ζωὴ δέλφαξ, Herodot. ¶Ζωότης, animabilis ſpirabiliſque facultas Cicer. Plut.
Ζωοστάσια, τὰ, animalium ſepta, tectâque.
Ζωοτοκεῖν, animal generare viuum. ¶Et ζωοτοκεῖσθαι, animalem formam prouenire, Gaz. apud. Ariſtot. ¶Ζωοτοκία, ἡ, animalis generatio.
Ζωοτόκος, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, Gaz. Ariſtot.
Ζωοτροφέω, ῶ, animali præſto alimentum, Theophraſt. 4. cap. 16. de cauſ. plant.
Ζωοφαγέω, ῶ, animalibus victito, Ariſtot. li. 8. Anim. Vnde Ζωοφάγος, ὁ καὶ ἡ, Eidem.
Ζωοφόρος, ου, ὁ, ſignifer. ζωοφόρος κύκλος, circulus zodiacus cōplectens ιβ ζώδια, i. 12 ſigna. Ariſtot. de mund. & Procl. de Sphæra. ¶Ζωοφόρος, Vitruu. pars illa in columnis inter epiſtylium & coronicem quæ puluinatis ſæpe figuris viſitur, ornamentiſque diuerſis inſtructa, vulgò *la frize*. ¶Heſych. ζωοφόρος, καὶ σαλαμάνδρα, καὶ ἀγγεῖον νεκροῦ, feretrum.
Ζωόφυτα, quæ nec animalium neque fruticum, ſed tertiam ex vtroque naturam habent, vt ſunt vrticæ & ſpongiæ, Plin. lib. 9. cap. 45.
Ζώπισσα, ης, ἡ, genus picis, reſina quæ in vſum medicaminum à nauibus deraditur, Dioſcor.
Ζωπύρα, ας, ἡ, & Ζώπυρον, ου, τὸ, follis, fomes, ſcintilla, incentiuum, Plat. 3. de Leg.
Ζωπυρέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ζωπυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, excito ignem, ſuſcito, ἀναζωπυρῶ, ἐξάπτω, Etym. ¶Ζωπυρίζω, μ. ίσω, π. ικα, idem.
Ζωροποτεῖν, merum bibere, in Epigram.
Ζωροπότης, meribibus Plaut. temulentus, Suid.
Ζωρὸς, ῦ, ὁ, merum. ζωρὸν μέθυ, Apoll. Rhod. merū vinum. ¶Ζωρότερος, ου, ὁ, purior, meracior. ζωροτέρου πόσις, vini meracioris potus, Dioſc.
Ζῶς, viuus, animans, homo, viuens, Homer.
Ζώσιμος, ου, ὁ, vitalis, qui viuere poteſt, Aphrod.
Ζῶσις, εως, ἡ, cinctus, cingulum.
Ζῶσμα, ατος, cinctus, Baſil. in Epiſt. ¶Item thorax, veſtis ad procinctum idonea.
Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, cingulum, balteus, Odyſſ. ξ.
Ζῶστρα, τὰ, cingula vel cinguli, Odyſſ. ζ.
Ζωτεῖσθαι, viuiſcere, ζωογονεῖσθαι, Suid.
Ζωτικὸς, οῦ, ὁ, viuax, vitalis, viuificus. ζωτικὴ δύναμις καλουμένη ἐκ καρδίας ὁρμᾶται, Galen. ad Glauc. ¶Ζωτικὴ ψυχὴ, vitalis, Plat. 10. de Repub. ¶Ζωτικῶς ἔχειν, viuere velle, Plutar.

Ζωΰφιον, ου, τὸ, beſtiola, inſectum, animalculum.
Ζώφυτος, ὁ καὶ ἡ, fertilis plantarum, Plut. in Rom.
Ζώω, viuo, Odyſſ. ξ. εἴ που ἔτι ζώει. ζώουσι ἀπὸ πυρέων, frumento victitant, Herodot.
Ζωώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, beluinus, animalis, Naz.
Ζώωσις, q. viuificatio animantium.
Ζωωτὰ, vocantur veſtes, vel tapetia animalium figuris intexta, Plaut. in Pſeud. beluata, Athen. & Poll. lib. 7.

H Pro accentuum variatione ſignificatum quoq; variat. Cùm diſiunctiua eſt coniunctio vel declaratiua, tenuatur & acuitur: cùm affirmatiua, tenuatur & circunflectitur, Gaza lib. 3. Grammat. Localis autem particula, articularis, & ſimilitudinem importans, aſpiratur, & circunflectitur, Ibidem.

Ἡ aſpiratum, articulus prępoſitiuus fœmin. generis. ἡ ἀθλώνη, ἡ παρθένος.

Ἥ aſpiratum atque oxytonum, articulus ſubiunctiuus fœmin. gen. quæ, Iliad. ά, Μῆνιν ἄειδε θεὰ, ἣ μυρί' ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν. ¶Itẽ pronomen poſſeſsiuum tertię perſonę, ab ὅς, ἥ, ὅ, pro ἑὸς, ἑὴ, ἑόν.

Ἤ leni ſpiritu oxytonum, vel cõiunctio eſt diſiunctiua tam rerum quàm perſonarum, Iliad. ά, ἢ αἴας, ἢ δῖος ὀδυσσεύς. ¶Itẽ diſiunctiua indeterminata, Iliad. ρ. Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται ὅστις ἀφείη, Ἤ κακὸς, ἢ ἀγαθός. Nonnunquam explanatiua, quę ἀναιρετικὸς à Theodor. appellatur, quaſi diſcretiua, & per quàm interpretatur, Sophocl. in Aiace, ἐμοὶ πικρὸς τέθνηκεν ἢ κείνοις γλυκύς, mihi amarus magis obiit quàm illis dulcis, ¶ἢ indignantis, Lucian. ¶ἢ ἤ, prohibentis & reprimentis, i. à á. Ariſtoph. νεφ. ἢ ἢ σιώπα, à à tace, vel ha ha ſile. ¶Item ἢ pro quàm, poſt comparatiuum. Plutar. in Solone, τὸ φορτικώτερον ἢ φιλοσοφώτερον διαλέγεσθαι περὶ τῶν ἡδονῶν, de voluptatibus loqui licentius quàm philoſophũ deceat. ¶Item vbi nec vis eſt comparatiui, Luc. 18. κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος, deſcendit iuſtificatus in domum ſuam prę illo. ¶Aliquando cum ſuperlatiuo pro quàm. Ariſtoph. νεφ. εἰκὸς δὲ μάλιστα τοὺς γέροντας ἢ τοὺς νέους τὶ κλάειν, pro μᾶλλον ἢ, par eſt potius ſenes quàm pueros flere. ¶ἢ ὡς cum Infinit. precedente comparatiuo, i. quàm, vt μεῖζον ἢ ὥστε φέρειν δύνασθαι, Xen. ¶Significat etiam τὸ ὁπότερον, vtrum, Iliad, ά. διάνδιχα μερμήριξεν, ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ. ¶Nonnunquã dubitatiua eſt pro nunquid, vel an: ἢ οὔ: annon, Plat. li. 1. de Rep. ¶Ἢ οὐκ ἄν, alioqui, Plat. in Phęd. ¶Ἢ etiam ſignificat quàm quód. Idem in Hipp. τί οἴει ὦ Σώκρατες ἄλλο γε ἢ ἀδύνατοι ἦσαν, &c. Quid aliud cauſę fuiſſe putas, niſi quòd hoc prẹſtare nequiuerint.

Ἦ verò circunflexa & leui ſpiritu, fit: ἀπὸ τοῦ εἰμὶ, ἐὰν ὦ, ᾖς, ᾖ. ¶Item ἦ, dixit: ἀπὸ τοῦ φημὶ, per ablationem φ, ἠμί. ¶ Item ἦ Atticè, pro ἦν, Ariſtoph. in Plut. ¶Item confirmatiua, Certé, Homer. ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς, i. ὄντως. ¶Item ἦ cum tenui & circunflexo, Interrogantis, Plat. lib. 1. de Republ. ἦ οὐχ ὡμολόγηται; nónne conceſſum eſt. ¶Ἦ μὲν γὰρ quatenus quidem, & ἦ δὲ, quatenꝰ verò, Theophraſt. hiſt. plant. li 1. c. 10. Aduerb. confirmandi, ἦ μὴν, profectò, bona fide, nimirum, vtique. Demoſt. καὶ κατὰ παίδων ὤμνυες ἦ μὴν ἀπολωλέναι φίλιππον, affirmabas iureiurando. ¶Et pro atqui, nimirum, Iliad. π. Ἦ ῥα καὶ ἐν τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασι.

Ἧ, aſpirata, & circunflexa, Dat. eſt Pronominis poſſeſsiui tertię perſonæ, ab ὃς, ἥ, ἧς ᾗ. Et Datiuus articuli ſubiunctiui, ab ἥ. ¶Itẽ, qua parte, vt, ſiquidem, qua via, prout, ᾗ φησὶ πλάτων, Plutar. ¶Ponitur etiam pro Quò, ὅπη, Heſiod. τῇ δ' εἶς, ᾗ σ' ἂν ἐγὼ περ ἄγω. ¶Et pro Quâ ᾗ πεσεῖται, quò cadet, qua parte, Thucyd. ¶ᾗ ῥᾷον συνέπεισε, quare facilè perſuaſit, Plutar.

H A

Ἦα, ibam, eram, fui, factus ſum, veni. Odyſſ. ξ, οὐκ ἀποφώλιος ἦα, eram, i. ἦν.
Ἦα, τὰ, pro ἤια, leguminũ ſtipulę, Pherecrates.
Ἦαρ, ſanguis, anima, αἷμα, ψυχὴ, Heſych.
Ἠβαιὸν, paululum, Ilia. β, ἔσσεται οὐδ' ἠβαιόν. ¶Ἠβαιὸν, venter imus ſeu pubes, Dioſcorid.
Ἠβαιὸς, οῦ, ὁ, paruus, pro βαιὸς, πλεονασμῷ τοῦ ἠ.
Ἠβάσκω, pubeſco, vigeo, Aphr. in Probl. ¶Ἡβάω, μ. ήσω, π. ηκα, idem, Neutr. abſol. ἡβᾷ σοι κακὸν, malum tibi inualeſcit, i. recens eſt, Eur. ὅσοι ἐπεὶ δίετες ἡβῶσι, qui iam biennium agũt ſupra pubertatem, Æſchin.
Ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas, ętatis flos. Xenoph. ἀπομν. 2. φησὶ γὰρ ἡρακλέα, ἐπεὶ ἐκ παίδων εἰς ἥβην ὡρμᾶτο, Cic. Offic. 1. Nanque Herculem Prodicus dixit, quum primùm pubeſceret. ¶Item Hebe, vxor Herculis, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata, Heſiod. in Theog. iuuentus Plin. & iuuentas Horat. ¶Itẽ inuentus & iuuenũ multitudo.
Ἡβηδὸν, per vel ſecundum omnem ętatem. ¶Significat etiam petulãter, iuueniliter Colum.
Ἡβητὴρ, ῆρος, ὁ, puber, in Epigr.
Ἡβητήριον, locus exercitii puerorum, Suid.
Ἡβήτης, ου, ὁ, adoleſcens, puber, in Epigr.
Ἡβητικὴ ἡλικία, iuuenis ętas, ſiue iuuenilis Gaz.
Ἡβήτειον, ἡ κατάλυσις, domiciliũ, κατάλυσις, Sui.
Ἡβολεῖν, otiari, σχολάζειν, Sui. ¶Ἡβὸς, gibboſus, Sui.

Ἡβυλ-

Ἡ͑βυλλιῶσαι,αἱ,adoleſcentes ætate florentes,iuuenculæ petulantiores,Ariſtoph.in Ran.
Ἡ͑βώοιμι,pubeſcerem,Odyſſ.ξ.
Ἡ͑βώτης,ου,ὁ,adoleſcens.

Η Γ

Ἡ͑γάθεος,ου,ὁ,diuinus,ſacer,ἄγαν θεῖος,ὀδ.ξ.
Ἡ͑γάλεος,mutilatus,fractus.
Ἡ͑γανον,ου,τὸ,ſartago,pro τήγανον,Ionicé. & ἀντὶ τοῦ πήγανον,ruta,Euſtath.
Ἡ͑γέλοχος,ὁ,proprium hiſtrionis,Ariſtoph.
Ἡ͑γεμονεία,ἀρχὴ,ducatus.
Ἡ͑γεμονεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſum dux, imperium adminiſtro. ¶ Genit.1. Arg. στόλου ἡγεμονεύει, ductor eſt claſsis. ¶ Accuſ.2. Argon. δαίμων ἕτερον πλόον ἡγεμονεύοι, reget. ¶ Heſiod.in Theogon.cum Genit.& Dat. οὐδ᾽ ὁδὸς,ὅπῃ μιν κείνοις θεὸς ἡγεμονεύει.
Ἡ͑γεμονὴ,ῆς,ἡ,imperium,Plat.in Timæo.
Ἡ͑γεμονία,ας,ἡ,imperium , belli principatus.οἱ τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντες χιλίαρχοι , tribuni militum, belli habentes principatum,Plut.in Cam.
Ἡ͑γεμονίδης,princeps,rector,Bud.in Pand.
Ἡ͑γεμονίη,ἡ,ductus,principatus,præfectura.
Ἡ͑γεμονικὸν,τὸ,pars animæ præcipua vnde ratio proficiſcitur,Laert.in Zenone.
Ἡ͑γεμονικὸς,οῦ,ὁ,principalis,aptus ad imperandũ,Xen.¶Ἡ͑γεμονικῶς νουθετήσας,admonens vt decet principem virum , Plutar.in Pericl.
Ἡ͑γεμόνιος,ου,ὁ,cognomen Mercurii, quòd dux vitæ ſit,Ariſtoph.in Pluto,& in Comm.
Ἡ͑γεμονὶς,ίδος,ἡ,regina,dux. Ἡ͑γεμονὸς,οῦ,ὁ,dux.
Ἡ͑γεμόσυνον,ου,τὸ,præmium ducendi.
Ἡ͑γεμὼν,præſes,imperator,ductor,princeps,ὁ τῆς ὁδοῦ ἡγούμενος, dux viæ, Xenoph.ἡγεμόνες τῆς φυλῆς κορυφαῖοι, Demoſthen. quos Romani Patres conſcriptos appellarunt.
Ἡ͑γέομαι,οῦμαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,preęo,duco,præſum,impero,Accuſ.Odyſſ ξ.ὣς εἰπὼν κλισίην δ᾽ ἡγήσατο,duxit domum.Genit.Iliad.β, παφλαγόνων δ᾽ ἡγεῖτο.¶ Item cũ Dat. Ariſtoph. Plut. οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα. ¶ ἡγέομαι, puto, Depon.Accuſ. περὶ πλείονος ἡγοῦμαι,Iſocrat.pluris facio.
Ἡ͑γερέθοντο,pro ἠγέρθησαν,Iliad.ά. conuenere , cõgregati ſunt: ἀπὸ τοῦ ἀγείρω,congrego.
Ἡ͑γεσία,præitio,viæ monſtratio,principatus.
Ἡ͑γέτης,ου,ὁ,dux,præſes,ὁ ἡγεμών.
Ἡ͑γηλάζω,μ.άσω,π.ακα,duco,ago,preęo,Hom.
Ἡ͑γημα,τὸ,conſiliũ,voluntas,ductus,βουλὴ,Suid.
Ἡ͑γημαι,exiſtimo,Act.26.
Ἡ͑γησις,principatus.
Ἡ͑γητείρα,ας,ἡ,dux,ductrix,in Epigram.
Ἡ͑γητὴρ,ἡγήτωρ,ductor,dux.
Ἡ͑γήτωρ,ορος,ὁ,dux,Iliad.β.ἡγεμών.
Ἡ͑γμένως,eruditè,nã ἀγωγὴ,eſt παίδευσις, Suid.
Ἡ͑γητορία,ας, ἡ, ductio , principatus. Pſello,τῶν σύκων ἡ παλάθη,τουτέστιν ἡ μάζα τῶν σύκων,maſſa ficuum,Heſych.& Suid.¶Apud Athen.l.3. non ἡγητορία,ſed ἡγητηρία ſcribitur.
Ἤγουν,Aduerb.videlicet,ſiue.

Ἡ͑γράμματος,ſcriba,Ariſtoph.
Ἥγχουσα,ἡ,anchuſa,purpuriſſum.

Η Δ

Ἡ͑δανὸς,οῦ,ὁ,iucundus.
Ἡ͑δε,αὕτη,ἥδε,hæc,Ariſtot.
Ἠ͑δὲ, συνδεσμὸς συμπλεκτικὸς,&,coniungitúrque ἠμὲν. Odyſſ.ξ. ἠμὲν τρέφει ἠδ᾽ ἐγένοντο. ¶ Eſt & alterum ſine altero, Iliad.ά.διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,atque etiam virorum.
Ἥδεος,ου,ὁ,delectabilis.
Ἡ͑δέως, Aduerb.cum voluptate,alacriter,libenter , Epicur.in epiſt. οὐκ ἔστιν ἡδέως ζῆν ἄνευ τοῦ φρονίμως καὶ καλῶς καὶ δικαίως,Cicer.1.de Finib. non poſſe iucundè viui,niſi ſapienter , honeſtè,iuſtéque viuatur. ¶ ἡδέως ἔχω σοι, Dem. tibi bene cupio.
Ἤδη,iam,olim,quondam,aliquando,paulò antè, continuò.πολλῷ ἤδη χρόνον καταφρονοῦμεν, Iſocrat.multo iam tẽpore. οὕτω ἤδη, tum demum,Æſchin. Ἤδη ἐκ πολλοῦ, iamdiu.
Ἤδη νυνὶ, iam nunc.ἤδη οὖν ποτε, iam tandem, Xenoph.ἤδη πώποτε οὖν, idem.
Ἠ͑δήποτε,quò,tandem,aliquando.
Ἤδηπου,nempe,Xenoph.
Ἤδησθα,ſciebas, Plat.1.de Republ.
Ἡ͑δὶ, hæc,αὕτη,Ariſtophan.νεφ.
Ἥδιον,libentius,ἥδιον ἦγε πρὸς τὰς διαλύσεις , ad pacem libentius cœpit ſpectare, Plut.in Pub.
Ἥδιστα,iucundiſsimè,ſuauiſsimè, libentiſsimé.
Ἥδιστος,ſuauiſsimus, gratiſsimus, lepidiſsimus.
Ἡ͑δίων,ονος,ὁ,ſuauior , libentior. ἡδίω τὸν δῆμον πρὸς τὸ μέλλον ἐποίησε , populum alacriorem ad futurum euentum reddidit,Plut.in Fab.
Ἥδομαι,μ.ἥσομαι,π.ἧσμαι , fruor , capio voluptatem ex,Xenoph.τίς ἂν ἡσθείη τοῖς τοιούτοις; quis ſe tali oblectet? ¶ Item exulto, lætor,ἥδεσθαι τὰς ἡδονάς,Plat.in Philebo.
Ἧδον,placui. Ἧδον,cecini.
Ἡ͑δονὴ,ῆς,ἡ,voluptas , ἡδονὴν ποιῶ σοι , te afficio voluptate , Demoſth. Plat.de Republ. lib.1. αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ, corporis voluptates. in Tim. θεῖον μὲν ἡδονὴν, μέγιστον κακῶν δέλεαρ, Cicer. de Seneɛt. Diuinitus enim Plato eſcam malorum, voluptatem appellat. Idem de Finib.3.Stoici communi nomine , corporis & animi ἡδονὴν appellant: ego malo lætitiam appellare,quaſi geſtientis animi elationem voluptuariam.¶ καθ᾽ ἡδονὴν ποιεῖν,genio indulgere,Thucyd.
Ἡ͑δονικὸς,voluptarius, Ceb. Theban.
Ἧδος,εος,τὸ,voluptas,ἡδονὴ.Iliad.ά.
Ἡ͑δρόστερος,ου,ὁ,roſcidus.
Ἡ͑δυβόας,ου,ὁ,voce iucundus , lib.1. Epigram.
Ἡ͑δυγνώμων,conſilio delectans,prudens,Polyb.
Ἡ͑δυέπεια,ας,ἡ,ſuauiloquens,Heſiodus.
Ἡ͑δυεπὴς,ſuauiloquus,Iliad.ά.νέστωρ ἡδυεπής.
Ἡ͑δύθροος,ὁ καὶ ἡ,ſuauiter ſonans,in Epigr.
Ἡ͑δύκαρπος, ὁ καὶ ἡ,ſuaues fructus habens,ἡδύκαρπον δένδρον,Theophr.
Ἡ͑δυκρεὴς,carnem habens guſtu ſuauem.

Ἡδύκρεως,ω,ὁ,cuius caro eſt grati ſaporis,ἡδύκρεω,τά,Ariſtot.in 5.de gener.Anim.
Ἡδυκρεώτερος,ου,ὁ,ſuauior.
Ἡδυκῶμος,iucunda bacchatio,Poll.lib.9.
Ἡδυλισμὸς,adulatio,καὶ συνουσία,Heſych.
Ἡδυλόγος,ὁ,ἡδυεπὴς,ἡδύφωνος, ſuauiloquus.ἡδυλόγου γλώσσης, in Epigram. ſuauiloquens Cicer.¶ Ἡδυλογεῖν,χαριτογλωσσεῖν, aſſentari,lingua obſequioſa gratificari,Dat.¶ Ἡδυλογία,ſuauitas ſermonis, ſuauiloquentia Cic.
Ἡδυλύρης,ſuauiſonans,ἡδυλύρης πίνδαρος,Epig.
Ἡδυμελὴς,ſuauiloquus,ἡδυμελὴς χάρις,in Epig.
Ἥδυμος,ὁ,dulcis,2.Arg.ἥδυμος ὕπνος.
Ἡδυνθεὶς,χαρεὶς,gauiſus,lætatus.
Ἡδύνομαι,iucundus ſum.
Ἡδυντὴρ,edulcans,condiens : ſalis epith. Poll.
Ἡδυντικὸς,ού,ὁ,vim obtinens condiendi.
Ἡδυντὸς,conditus aromatibus,Hippocrat.
Ἡδύνω,μ.υνῶ,π.κα,αφ τύω, demulceo,ſuauitate condio,oblecto,Gaz.ex Cic.de Senect.
Ἡδύοινος,dulce vinum proferens , ἡδύοινοι ἄμπελοι,dulcis vini vites,Xenoph.
Ἡδυοσμία,ας,ἡ,gratus odor.
Ἡδυοσμὸν,τὸ,vel Ἡδυοσμὸς,menta,vel mentha. Theophr.hiſt.lib.7.cap.7.mentaſtrũ Gazæ.
Ἡδυπαθέω,μ.ήσω,π.ηκα,voluptati indulgeo, in deliciis vitam traduco,Xenoph. ¶ Ἡδυπάθεια,ας,ἡ,voluptas,mollities, oblectamentũ.
Ἡδυπαθὴς,voluptuarius,Heſych. φιλήδονος.
Ἡδύπνοος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſuauè ſpirans, ἡδύπνους, idẽ. Legitur & ἡδύπνοιος,in Epigr.pro eodem.
Ἡδύπολις,gratus ciuitati,Sophocl.
Ἡδυπότης,Bacchi epith.lib.Epigram.
Ἡδύποτος οἶνος,vinum ſuaue.
Ἡδὺς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſuauis,iucundus,ἡδὺ τὸν σωθέντα μεμνῆσθαι πόνων,Eurip.Blandus,iucundi ſaporis:Vide Gaz.l.2.Gramm.¶Item ſtolidus, Strab.lib.1.¶Plat.1.de Repub.ἡδὺς γὰρ εἶ,ἔφη: Ficinus exponit,facetus es.
Ἡδύσαρον,genus herbæ,Dioſcor.lib.3.
Ἥδυσμα,ατος,τὸ,condimentum , quod gratiam saporémque conciliat,Plat.1.de Repub.
Ἡδυσμένος,ου,ὁ,voluptuoſus, iucundus,ſuauis. Συνηδυσμένος,cõditus,delicat⁹ Plut.4.Symp.
Ἡδυσμοῦ χαλβάνη,galbanũ boni odoris,Exo.30.
Ἡδύτερος,iucundior,ſuauior,Phocylid.
Ἡδυφαὴς ἤλεκτρος,ſplendidum ſuccinum,Dionyſ.de ſitu orbis.
Ἡδύφωνος,ſuauiloquus.
Ἡδύχρουν,& ἡδύχροον μύρον, hedrychon ac hedychroon vnguentum, Dioſcor.lib.1.
Ἥδω,μ.ἥσω, ἀόρ.ά.ἧσα,demulceo,exhilaro, Syneſ.καὶ ἧσε τὰς πόλεις καὶ ὤνησε.

Η Ε

Ἤε,ibat,ἐπορεύετο,Apoll.2. Arg.ἦε θύραζε.
Ἠὲ,ſiue,an,Odyſſ.ξ,ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδὸν,&c.
Ἠέα,bona,ἀγαθά.
Ἠείδη,ſciebat,pro ᾔδη,Argon.1.
Ἤειν,& προσήειν,ὑπῆσαν. ab εἴω , iueram , ibam, ἤει ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας,magiſtratus adiit,Plutarc.

Ἤειρεν,nexuit,pleonaſmo τοῦ ἠ,ab εἴρω,necto.
Ἠέλιος,ὁ,ſol, ἥλιος,ὁδ.ξ,ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.
Ἠέπερ,Aduerb.comparandi,quàm,Iliad.α.
Ἠερέθονται , volitant ſublimes , ſunt inſtabiles, Iliad.γ.¶ Ἠερέθοντο,pendebant,Iliad.β.
Ἠέρθην,ſublatus ſum,excitatus ſum,ab ἀείρω.
Ἠερινὸς,pro ἐαρινὸς,vernus,in Epigram.
Ἠέριος,ου,ὁ, matutinus , aerius, ἠέριαι γέρανοι, aeriæ grues ſeu matutinæ : Homer.Interpr. tamen exponit ἐαριναὶ,i.vernæ.
Ἠέρμενος,ſublatus,elatus ſurſum,2.Argon.
Ἠεροδινὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,aerem agitans,Epigr.
Ἠεροειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,tenebroſus,ater,Heſiod.
Ἠερόεις, όεντος, ὁ, obſcurus , procul per aerem proſpiciens,τάρταρα τ' ἠερόεντα, i.tenebroſa.
Ἠερόθεν,ab aere,in Epigram.
Ἠερόπομπα,τὰ,apparentia in aere.
Ἠεροφοῖτις ἐριννὺς,furia,ἡ ἐκ σκότου ἐρχομένη , vel per aerem iens,Iliad.θ.
Ἠερόφοιτος,ὁ καὶ ἡ,aerius,obſcurus,Phocyl. ἠερόφοιτος μέλισσα,apis in aere verſans.
Ἠερόφωνος,ου,ὁ,valde clamans.
Ἢ ἤ,pro ἤ,aut : & ἢ ἢ pro σιώπα,tace.
Ἤην,pro ἦν,ἤμην,erat,eram.
Ἠὴρ,pro ἀὴρ,έρος,ἡ,aer,obſcuritas,nebula, Ilia.γ.
Ἠεὶς,bonus,ἠΰς.

Η Θ

Ἠθάνιον, Athen.l.11.ponitur in cenſu poculorũ.
Ἠθὰς,άδος,ὁ καὶ ἡ,familiaris, cicur, aſſuetus. φίλων ἠθάδων, Eurip.amicorum familiarium.
Ἠθεῖε , allocutio ſeu vox iunioris ad ſeniorem reuerẽtiæ cauſa, Iliad ζ.& Apoll.quaſi,ô venerabilis,digniſsime,colende, venerande.
Ἤθεος,ου,ὁ,diuinus,ſpecioſus ὀδ.ξ.
Ἠθένιον,ἠθμὸς,cribrum, Vide ἠθμός.
Ἠθέος,pro ἠΐθεος,Ariſtoph.Interpr.
Ἠθέω,μ.ήσω,π.ηκα,colo,tranſmitto,defæco. ἠθημένος,colatus, Plat.in Timæo.
Ἠθικαὶ,imagines ſunt,quæ non modò vultuum ſimilitudinem , ſed etiam ſenſuum & affectuum referunt,Bud.in Annot.
Ἠθικὴ , ſcientia moralis , ἠθικὴ ὑπόθεσις , cauſa moralis,Sulpitius Victor.
Ἠθικὸς,ού,ὁ, moralis , ἠθικὸς γραφεὺς,pictor qui non modò iconicas imagines,ſed etiam mores exprimit,i.ſenſus,(vt inquit Plin.)& motus animi. Ariſtot.περὶ ποιητικῆς,ἠθικὸς λόγος, morata oratio. ¶ Theophr.lib.6.cap.24. οἶνον ἠθικὸν, vinum colatum , ἀπὸ τοῦ ἠθεῖν , colare. ¶ Ἠθικῶς,modeſté.
Ἦθισις,apud Ariſtot.in Probl.colatio.
Ἠθμάριον,colum,διϋλιστήριον.
Ἠθμοειδὴς,coli ſeu cribri referens ſpeciem. Rufus de partibus hominis, naſi vocat initium vbi crebra foramina per quæ ſternutamentũ mucúſque tranſit & percolatur,Nazanzen. περὶ αὐτ. ἠθμοειδῆ πόρον.
Ἠθμὸς,ού,ὁ, colum, qualus Virgil.vel qualum Varr.inſtrumentum ad percolandum , Dioſcorid. cribrum Aretinus exponit apud Ariſtotel.

riſtotel.1. OEconom.

Ἠθογραφεῖς, morum pictor, Ariſtot. ¶ Ἠθογραφῶ, mores ſcribendo exprimo, In vita Thuc.

Ἠθολογία, morum ac affectuum cuiuſque effictio: vnde & ethologus Cicer.

Ἠθολόγοι, ſunt morum effictores, affectuúmque perſonæ cuiuſque, θεατρισταί, Suid.

Ἠθοποιέω, ῶ, mores formo, Halicarnaſ.

Ἠθοποιΐα, ἡ, morum expreſſio affectuúmque, Halicarnaſſ. in vita Lyſiæ. ¶ τὸ ἠθοποιητικὸν, facilitas ſeu ingenium ſe in multos mores vertendi, Bud in Epiſt. poſter.

Ἠθοποιὸς, animi formator & inſtitutor Colum. παίδευσις ἠθοποιὸς, Plut in Themiſt.

Ἦθος, εος, τὸ, à nomine ἔθος deducit Ariſtot. in princip. 2. Ethic. eſt autem domicilium, locus conſuetus, natale ſolum, ſedes. ἐς ἤθεα τὰ ἑαυτοῦ, in lares ſuos, in ſuum natale ſolum, ad patrias ſedes, Herodot. ¶ Item vultus, mos, indoles, natura, τὰ τῶν τρόπων ἤθη σπουδαῖοι πεφυκέναι δόξουσι, Iſocrat. moribus bonis præditi videbuntur. ἦθος αὐτῆς ἐμίσησε, ingenium eius deteſtatus eſt, Plutarc. in Lycurg. ¶ ἦθος, (ait Quintil.) vno verbo Latinè dici non poteſt: hoc enim omnes mentis habitus continentur. ¶ ἤθη etiā apud Rhetores dicuntur mitiores ac tenuiores affectus, quales ſunt apud Comicos.

H I

Ἤϊα, ibam, iui, perrexi, pro εἶα, facta dialyſi, Iliad. α. ἤϊε νυκτὶ ἐοικώς. Plat. in Apol. ἐντεῦθεν ἐπὶ ἄλλον ἤϊα, ad alium me contuli.

Ἠΐδε, pro ᾔδει, ſciebat, nouerat, Nonn.

Ἠΐθεος, ου, ὁ, adoleſcens, propriè à 14 anno vſque ad 20. ἠΐθεοι παῖδες, impuberes pueri, Plutarch. in Theſeo. ¶ Cœlibem etiam ſignificat, ſed rarius, Etym. ¶ Item maturus & idoneus connubio, ſed qui nondum vxorem duxit, Euſtath. Iliad. ζ. ¶ Item virgo, & qui illibatam ſeruat & incolumem virginitatem.

Ἤϊξε, ruit, impetum fecit: ab ἀΐσσω.

Ἠϊόεις, όεντος, ὁ, habens magnas ripas.

Ἤϊον, ου, τὸ, maxilla: Viaticum, Nicand. ¶ Item aceres, paleæ & quiſquiliæ, Odyſſ. ε.

Ἤϊον, & ἤϊσαν, ibant, Heſiod.

Ἤϊος, ſagittarius, Apollinis epithet.

Ἤϊσκεν, aſſimilabat. Ἠΐσεαι, medeberis.

Ἠϊὼν, όνος, ἡ, litus, Iliad. ε. ¶ Item ripa, 2. Argon. ὄρειας ποταμοῖο ἠϊόνας.

H K

Ἦκα, quietè, ſubmiſſè, ſenſim, ſupreſſa voce, Iliad. γ. ἦκα πρὸς ἀλλήλοις, &c. ἐπ' ὀλίγον.

Ἠκαῖος, imbecillis.

Ἤκαλον, quietum, ἥσυχον, ἔκηλον, Suid.

Ἥκασι, venerunt. Ἤκαχεν, offendit.

Ἧκε, miſit, ab ἵημι. Ἤκε, ſi, vtique, ſiue.

Ἧκεν, venit, & ἐπανῆκεν, rediit.

Ἤκεν, ſiue, an. Odyſſ. ξ. κεῖνον μὲν ἐάσομεν ἤκεν ἀλώη, ἤκε φύγοι, ſiue captus ſit, ſiue effugerit.

Ἤκεστος, ου, ὁ, indomitus, ἀδάμαστος, Homer.

Ἠκὴ, acies ferri, ὀξύτης τοῦ σιδήρου, Suid.

Ἥκιστα, minimè, nullatenus, ἥκιστα πάντων, minimè omnium, Demoſthen.

Ἥκιστος, ου, ὁ, minimus, imbellis, Heſych.

Ἠκριβωμένως, doctè, exactè.

Ἠκρωτηριασμένος, vaſtās, læſus, ab ἀκρωτηριάζω.

Ἥκω, μ. ἥξω, venio, Plat. ἥξει πρὸς θύμως ἀθλώνζε, ſe conferet Athenas, Genit. εὖ ἥκοντες χρημάτων, bene nummati, Herodot. Dat. ἥκω σοι, ad te venio, Plat. in Epiſt. ¶ Accuſat. ἥκειν ὁδὸν μακρὰν, longum iter facere, Xenoph. 5. Pæd. ¶ Nonnunquam cum Præpoſitionibus εἰς, ἐπὶ, πρὸς, διὰ, παρὰ, Demoſthen. ἥκειν εἰς ἀττικὴν, venire in Atticam, ἥκειν ἐπὶ τὸ δεῖπνον, Xenoph. ἥκω πρὸς ὑποψίαν, venio in ſuſpicionē, Dem. ἥκομεν δεῦρο ἀπὸ τῆς πρεσβείας, huc reuerſi ſumus à legatione, Idem. ¶ Cū Part. ἧκον ἀμυνοῦντες, venerunt auxiliaturi, Iſocrat.

H Λ

Ἧλα, pruna, κονίλα, μάδρυα, Athen. lib. 2.

Ἡλαιθερὲς, & Ἡλαίθερον, ου, τὸ, ſole calefactum.

Ἡλαίνειν, inſanire, ſtulteſcere.

Ἡλαίνονται, vertuntur, voluuntur, Theocr.

Ἡλάκατα, τὰ, lanæ colo circūuolutæ, fuſi, Suid.

Ἠλακάτη, ης, ἡ, colus, Iliad. ζ. ¶ Significat etiam τὸ βέλος: Vnde Diana χρυσηλάκατος dicitur, in Epigram ¶ Item pars mali nauis, Poll. lib. 1. τὸ τελευταῖον τὸ πρὸς τῇ κεραίᾳ, ἠλακάτη, καὶ θωράκιον, καὶ καρχήσιον. Apol. lib. 1.

Ἠλακτῆνες, Heſych. piſces cetacei, i. οἱ κητώδεις, piſces ad ſalgama idonei, Athen. 7.

Ἠλασκάζω, & Ἠλάσκω, vertor, erro, fodio, occulto, refugio, Odyſſ. ι. Εἰπεῖν, ὅπῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει, Interpr. ἐκκλίνει, περιφεύγει. Iliad. ε. κατὰ σταθμὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσι, Interp. περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλοῦνται. ¶ Heſych. ἠλάσκειν, κρύπτειν, ἀποδιδράσκειν, πλανᾶσθαι.

Ἥλατο, ſaltauit, Lucian. ἥλατο εἰς μέσον.

Ἠλεημένος, miſericordiam conſecutus.

Ἠλεκάτη, inſtrumentum vel machina in ſummis nauigiorū diſpoſita, qua leui labore poſſint duo homines ſagenam quantunuis grauem attollere: Vide Interpr. Thucyd. ſuper dictione Ὄνος.

Ἤλεκτρον, ου, τὸ, electrum, ſuccinum, cuius materia bitumen eſt concretum, Odyſſ. δ. Aphr. in prooemio Probl. in genere fœminino.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, ſol, Iliad. ζ.

Ἠλέματος, ου, ὁ, vanus, ſtultus, ὁ μάταιος, Suid.

Ἠλεμίστρια, prefica, quæ ſepultos mercede conducta deflet, θρηνήτρια, Heſych.

Ἠλέομαι, duro ſub ſole.

Ἠλεὸς, οῦ, ὁ, ſtolidus, miſer, inſipiens. ¶ Capitur & Actiué. Odyſſ. ξ. οἶνος γὰρ ἀνώγει ἠλεός.

Ἠλεσμένος, ſubactus & molitus, Dioſc. l. 1. c. 38.

Ἡλιάζεσθαι, apricari, Ariſtot. ¶ Itē ſub dio iudicare, Ariſtoph. ¶ Ἡλιάζειν, ad Solem expādere.

Ἡλιαία, ας, ἡ, magiſtratus & forum Athenis cuius iudices ἡλιασταὶ, quia ſub dio apricantes ſedebant, Ariſtot. 5. Polit.

Ἡλιακός,ὁ,ſolaris.ἡλιακὸς ὀβολὸς,Ariſtoph.
Ἡλίασις,ιος,ἡ,Solis calor,apricatio,Suid. ¶ Item iudicium τῆς ἡλιαίας, iudicandi munus, Demoſth. ¶ Vnde Ἡλιαστής,οῦ,ὁ,iudex.¶Ἡλιαστήριον,ου,τὸ,locus vbi apricabatur.
Ἡλιαστικὸς, heliaſticus, ἐκκλησιαστικός.ἡλιαστικὸς ὅρκος,Demoſth. κατὰ δημοκρ.
Ἠλίβατος,ὁ καὶ ἡ,altus,aerius, ἠλίβατον ὄρος, lib. 2.Argon.πέτραι τ' ἠλίβατοι,ſaxa ardua, Homer.Il iad.ό.
Ἤλιθα,plurimùm,aceruatim,vehementer, Odyſſ. ξ.¶ Aliquando fruſtrà,2.Argon.
Ἠλιθιάζω,ſtupeo, ſtultè ago :à lapidibus qui ſenſu carent,Ariſtoph.in Equitib.
Ἠλίθιος,ου,ὁ,ſtupidus,ſtolidus. ¶ ἠλίθιον φθέγγεσθαι,Ariſt.νεφ.pro temerè loqui & ſtolidè.
Ἠλιθιότης,ητος,ἡ,ſtoliditas, dementia, Heſych.
Ἡλικία,ας,ἡ, ætas, Plat. Epiſt.7, δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν ἣν τανῦν ἱππαρῖνος γέγονε, Dion in ea erat ætate, in qua nunc eſt Hipparinus. ¶ Significat autem eam peculiariter ætatem, quæ iam matura eſt militiæ, quam Liuius militarem ætatem appellat, à 17 anno, vt ſcribit Plutarch. in Graccho. ¶ Item ſtatura exponitur,Matth.6.¶ Item integra & valida ætas.ἡλικία μέση καὶ καθεστηκυῖα, Plat.in Epiſt. ἡλικίας πόῤῥω ἥκων, ætate longè prouectus, Plut.in Romulo.ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος,Xenop. ætate florens. ἡλικίαν ἔχουσαι γάμου, Demoſt. nubiles. ¶ Ἡλικιώτης,ου,ὁ,coæuus,coætaneus, æqualis,Plat. ὁ ἐμὸς ἡλικιώτης. ¶ Et in gener. Fœmin. Ἡλικιῶτις,ιδος, ἡλικιῶτις τῶν πράξεων ἱστορία πολλάκις λυμαίνεται τὴν ἀλήθειαν,Plut.
Ἡλίκος,quantus,quàm ingens,quàm prouectus, quàm potens, ἡλίκος ῥοὰ,quantum malum punicum, Theophr.l.2.hiſtor. plant. ¶ Ἡλίκη, quanta,Gener.Fœmin.Plut.in Fab.¶ ἡλίκον, quantum,quantopere, admirantis, Lucian. θαυμαστὸν ἡλίκον,mirum quantum. ¶ Dicitur & θαυμαστὸν ὅσον pro eodem,i.maximé.
Ἧλιξ,ικος,ὁ καὶ ἡ,coætaneus,Plat.ἧλιξι μὲν γὰρ ἥλικας ἀμύνεσθαι καλὸν καὶ δίκαιόν που φήσομεν.
Ἡλιόβολος, ου, ſoli expoſitus. ἡλιοβόλοις τόποις, Theophr.l.4.de cauſ.plant.
Ἡλιοκαὴς,Dioſcor.ὄστρακον ἡλιοκαὲς, inſolatum.
Ἡλιοκαΐα,quum accenditur ſol, vel incaleſcit æſtus ſolis,Laert.de Zeno.
Ἡλιοκάμινος,ſolaris fornax, & caminus, Plin. Iuniori in Epiſt.Eſt autem ſolare vaporariũ in aprico loco ſitum, ad ſolis calorem accipiendum,Bud.in Pandect.
Ἡλιοκάνθαρος,ſolaris ſcarabeꝰ Tertull. κοπρίων Hippocrat.Alexand. Trallianus, ὁ ἡλιοκάνθαρος θεραπεύει τοὺς τεταρταΐζοντας.ſcarabeus qui pilulas voluit quartana laborantes curat. Vide Euſebium περὶ προπαρασκευῆς εὐαγγελ.
Ἡλιόκαυστος,ου,ὁ,ſole exuſtus, ſideratus Plin.
Ἡλιομανὴς,cicada,quòd ſole gaudeat, Suid.
Ἥλιος,ου,ὁ,ſol.υἱὸς θείας καὶ ὑπερίονος, Heſiod.
Ἡλιοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,clarus,ſoli ſimilis.
Ἡλιοσκόπιος τιθύμαλος, ſoliſequus,genus herbæ lactariæ,quòd comas ad ſolis curſum circumagat,Dioſcor.lib.4.
Ἡλιοστερὴς,ſole priuans,inumbrans,Suid.
Ἡλιοτρόπιον,ου,τὸ, ſolaris herba.Celſ. quòd ſolem ſequatur.¶ Item ſolarium,Athen.έ.
Ἡλιότροπον,ου,τὸ,idem.
Ἡλιοῦσθαι,ſole aduri,illuſtrari, ſoli expoſitum eſſe, Ariſtot.in Meteorol.
Ἡλιοφάνεια,ἡ,ſolaris claritas.
Ἡλιόω,τὸ ἡλιάζω,apud Dioſcorid.
Ἦλις,ιδος,ἡ,Elis,vrbs Arcadiæ.
Ἡλίσκος,ὁ,clauiculus,Ariſtoph.Poll.lib.10.
Ἠλιτενὴς,altus,vt πέτρα ἠλιτενὴς,ὑψηλή.
Ἡλῖτις,helitis,ſquamma æris,Cypriis,Dioſcor.
Ἠλιτοεργὸς, qui opus non abſoluit, ſed in ipſo fruſtrà collocata opera deficit,Suid. ¶ Eſt etiam improbus,in Epigram.
Ἠλιτόμηνις, fruſtrà, ſtultéque ſtomachans, καὶ μάτην ἐσκαλῶν,Heſych.
Ἠλιτόμηνοι,dicuntur infantes ante tempus nati, veluti fallentes in menſe : Feſtus exterricineos vocat,tanquam eos mater exterrita aluo eiecerit. ¶ Epith. Euriſthei in Iliad.
Ἤλιτον,peccaui, Iliad.ί.& Heſiod.
Ἧλιψ,calceus.
Ἡλιώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſubcandidus.
Ἡλιωθέντες,ſole æſtuantes.
Ἡλιῶσα κόμη,candida coma.
Ἡλίωσις,εως,ἡ,inſolatio,feruor ſolis.
Ἡλίωται κύκλῳ,à ſole vndique cingitur.
Ἡλοήθην,contuſus ſum.
Ἧλος, ου, ὁ, clauus, ἥλῳ τὸν ἧλον, παττάλῳ τὸν πάτταλον,Adag.¶ Item oleæ morbus, qui & fungus,vitium oculi, rotundus callus perſimilis clauo,Poll.lib.4.¶ Heſych. ἧλοι, καρφία σίδηρα,i.laminulæ ferreæ.¶Itē ἧλος, locus in quo nihil prouenit.
Ἡλὸς,οῦ,ὁ,ſtolidus.
Ἡλότυπος,clauo traiectus,Nonn.
Ἡλόω,ῶ,ώσω,κ.ωκα, configo,Accuſ.
Ἧλτο,ſaltauit : ab ἅλλομαι, mutato (vt ſcribit Chryſoloras) ſpiritu.
Ἠλυγάζομαι, & ἠλύγισμαι, occulto, obumbro, adumbro,obſcuro,Ariſtot.de Anim.
Ἠλύγη,ης,ἡ,vmbra,tenebræ nocturnæ,λυγή.
Ἠλυγισμένος,ου,ὁ, obſcuratus. ¶ Ἠλυγισμὸς,οῦ, ὁ,obtenebratio, obſcuratio Cicer.& obſcuritas Plin. adumbratio, ἐπισκιασμὸς, σκότος, σκιὰ,Heſych.
Ἤλυγις,ὁ,fumus.
Ἠλύσιος,ου,ὁ, Elyſius. Ἠλύσιον, elyſium, elyſii campi, & inſulæ fortunatorum nemorum Virg.μακάρων νῆσος,Heſych.
Ἤλυσις,ιος,ἡ,aduentus,ingreſſus, Eurip.
Ἠλυσκάζειν,declinare,effugere.
Ἠλυφάζω,adumbro,obumbro.

Η　Μ

Ἧμα,ατος,τὸ,iaculum,iaculatio,Iliad.ψ.
Ἡμαγμένος,cruentatus.

Ἡμαθόεις, pro ἀμαθόεις, όεντος, ὁ, arenoſus, aſper.
Ἧμαι, ſedeo.
Ἡμαντήριον, τὸ, domus monetaria, Suid.
Ἦμαρ, ατος, τὸ, dies, Odyſſ. ξ. ἕκαστος ἐπ' ἤματι μῆλον ἀγινεῖ, in dies ſingulos: ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ, quotidie, aſsiduè, in Epigram.
Ἡμαρτημένως, malè, vitioſè, opponit Plat ὀρθῶς.
Ἡμάτιος, ου, ὁ, ἡμερινὸς, diurnus, Heſiod.
Ἤμβροτον, pro ἥμαρτον, aberraui, Iliad. ε.
Ἡμεδαπὸς, οῦ, ὁ, noſtras, atis: ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod ſolum & terram ſignificat, Ariſtoph.
Ἡμείων, pro ἡμῶν, poetic. & ἡμέων, Herodot.
Ἡμεκτεῖν, indignari, offendi, Herodot.
Ἠμέλημαι, contempſi.
Ἠμελημένως, incurioſè, negligenter, ῥαθύμως.
Ἠμὲν, coniunctio poetica, pro & : huic reſpondet ἠδὲ, Odyſſ. ξ. ἠμὲν τάφον ἠδ' ἐχεύοντο.
Ἦμεν, pro ἦ μὴν, in iureiurando, Apollon. 2.
Ἦμες, Doricè, fuimus, eramus, Act. 27. Et ἀντὶ τῶ ἦς), Theocrit. in Pharmac.
Ἤιμεν, ibamus, iuimus, Plat. lib. 1. de Rep.
Ἥμενος, ſedens: ἡμμένος autem, ſuſpenſus.
Ἡμέρα, ας, ἡ, dies, γενέθλιος ἡμέρα, Epicur. dies natalis Cicer. 2. de Finib. Plat. in Apolog. ἑκάστης ἡμέρας περὶ ἀρετῆς τοὺς λόγους ποιεῖσθαι, per ſingulos dies de virtute diſſerere. ἅμα ἡμέρας, prima luce, Thucyd.
Ἡμερεύω, diem duco, Plat. πρὸς τὸ πῦρ ἡμερεύοντας. ¶ Ἡμερεύομαι, μ. εύσομαι, idem. ¶ Ἡμερέων, δενδρέων, arborum fructiferarum, Herodot.
Ἡμερήσιον, ου, τὸ, merces diurna, diarium, Suid.
Ἡμερήσιος, ίου, ὁ, diurnus, Herodot. ἡμερησίη ὁδὸς, diei iter, ἡμερήσιος δρόμος ἡλίου, Ariſtid.
Ἡμερία, Doricè ἀμερία, ἡμέρα, dies, Soph. in Aiace, τί δ' ἀνήλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἥδε βά-(ρος.
Ἡμερίδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vrbanus.
Ἡμερίδιον, ου, τὸ, diecula.
Ἡμερινὸς, οῦ, ὁ, diurnus, φυλακὴ ἡμερινὴ, Plut. in Cam. Ἡμερινὰ ζῶα, animalia cicura.
Ἡμέριος, diurnus, ἡμέριος πλοῦς, Xenoph.
Ἡμερὶς, ίδος, vitis, ἄμπελος, Odyſſ. ε. ¶ Ariſtop. in Achar. ἡμερίδος ὄρχος, pro horto fœmineo. ¶ Ἡμερὶς item ſpecies roboris, hemeris Plin. lib. 16. c. 6. Theophr. hiſtor. lib. 3. cap. 6.
Ἡμερόβιος, qui in diem viuit, de Diogene.
Ἡμεροδρομεῖν, tota die currere.
Ἡμεροδρόμος, diurnus curſor, Solis epith. Ariſtot. de mundo, ἡμεροδρόμοι καὶ σκοποὶ καὶ ἀγγελιαφόροι, curſores, exploratores, nũtii & ſtato-(res.
Ἡμερόδρυς, ſpecies quercus, Heſych.
Ἡμεροθαλὲς ἔαρ, in Epigr. ver benignè florens.
Ἡμεροκαλλὲς, Theophr. Heſych. Suid. ἡμεροκαλλὶς, Dioſcor. Plin. hemerocalles, Galen. ἡμεροκάλλεως ῥίζα, lilium eſt agreſte, quod & in hortis ſerebant ad coronamenta: Vide Plin. lib. 21. cap. 10 ¶ Etiam ἡμεροκαλλὲς, Athenis vocabant, vellus aut lemniſcum puniceum & verſicolorem, cuius vſus in ſacris; vt author eſt antiquus Grammaticus Theodorus Panagenes, & Heſych.

Ἡμερόκοιτος, die dormiens, Heſiod. ἐν ἔργ. ¶ Eſt & piſcis nomen Suid. phoca Eraſmo.
Ἡμερολεκτεῖν, quotidie numerare.
Ἡμερολόγιον, ου, τὸ, calendarium.
Ἡμερολογέω, ſupputo dies, ἡμερολογεῖν τὸν χρόνον, dierum numerum inire, Herodot. 4.
Ἡμερόλογος, ſermo quem vix die abſoluas.
Ἡμερολόγιον, τὸ, Gaz. de menſ. diarium, ἐφημερὶς, faſti, Plutarch. in Cęſare.
Ἡμερονύκτιον, Baſil. diei & noctis ſpatium.
Ἥμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, manſuetus, πρᾶος, mitis. ἥμερος μοῦσα, mitis muſa, Plut. in Numa. ¶ Item ſatiuus, domeſticus, cicur, ἥμερος ἐλαία, ſatiua. ζῶα ἥμερα, cicures & manſuetæ animantes: Vnde ἡμέρως, Aduerb. placidé, Chryſoſtom. ἡμέρως δέχεται τοὺς ἱκετηρίαν προσάγοντας.
Ἡμεροσκόπος, ου, ὁ, ſpeculator diurnus, Ariſtoph. Interpr. in Auib. ¶ Ἡμεροσκόπιον, ſpecula diurna, Strab.
Ἡμερότης, ητος, ἡ, manſuetudo, moderatio, Naz.
Ἡμερούσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, diurnus, per diem durans.
Ἡμερόφοιτος, interdiu oberrans, Baſil.
Ἡμερόω, ῶ, ώσω, manſuefacio, cicuro, Accuſ.
Ἡμέρωμα, τὸ, mitigatio, Theophr. 5. de cauſ.
Ἡμεροφορεῖν, interdiu cuſtodire, ἡμεροφυλακεῖν,
Ἡμέρωσις, εως, ἡ, mitigatio. (Suid.
Ἡμέτερος, ὁ, noſter, ἡμέτερόν τε κελοίμην ἔρχεσθαι, Odyſſ. ὁ, pro εἰς ἡμέτερον οἶκον, domũ noſtrã.
Ἦμην, pro ἦν, eram, Soph. in Aiace, ἐχθρὸς ἤμην.
Ἦμι, καὶ ἦμος, quando, aliquando.
Ἠμὶ, Atticè pro φημί. vnde ἦν, dixi, pro ἔφην, Ariſtoph. νεφ. παῖ ἠμὶ, παῖ, παῖ.
Ἡμιαμφόρεον, ου, τὸ, amphoræ dimidium.
Ἡμίανδρος, ου, ὁ, ſemiuir, Lucian.
Ἡμιάνθρωπος, ſemihomo, Lucian.
Ἡμιάνωρ, ορος, ὁ, ſemiuir.
Ἡμιάρτιον, genus quoddam panis, Athen. 3. Heſych. ἡμίαρτος, panis lunatus, καὶ ἡμικυκλώδης.
Ἡμιαστράγαλον, ſemitalus.
Ἡμιβρεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemimadidus, Theophr.
Ἡμίβροχος, ὁ καὶ ἡ, ſemimadefactus.
Ἡμίβρωτος, ου, ὁ, ſemeſus. χιτῶνας ἡμιβρώτους, Xen.
Ἡμιγένειος, ου, ὁ, ſemibarbatus.
Ἡμιγενὴς, ſemigenius, Ficin. in Tim. Plat. i. imperfectum genus habens, ſemicreatus.
Ἡμίγυμνος, ου, ὁ, ſeminudus.
Ἡμίγυνος, ου, ſemimulier, ſemiuir, Syneſ.
Ἡμιδαὴς, ſemiuſtus, Suid. ſemidiuiſus, ſemimorſus, Epigr. ¶ Iano Laſcar. ſemieſus ab ἔδω.
Ἡμιδάϊκτος, ſemimortuus.
Ἡμιδαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſecuri domitus.
Ἡμιδατὴς, dimidiatus, ἡμιτελής.
Ἡμιδεὴς, έος, ſemiuacuus, ſemiplenus, Poll. 6.
Ἡμιδιπλοΐδιον, τὸ, muliebre pallium, Ariſtoph. in Concion. λαμβάνω τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοΐδιον.
Ἡμίδουλος, ſemiſeruus, Euripid.
Ἡμιεκτέον, ſemiſextarium, Ariſtoph. νεφ.
Ἡμίεκτον, ου, τὸ, ſemiſextarius, Theophr.
Ἡμίεργος, ad dimidium factus, Ariſt. 2. Oecon.

Ἡμίετες, anni dimidium.
Ἡμίεφθος, ſemicoctus, Poll. lib. 6.
Ἡμίηλος, ὁ καὶ ἡ, partim ſoli expoſitus, ſiccaneus Gazæ ex Theophr. lib. de Cauſ. 3. cap. 28.
Ἡμιθανής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemianimis Plin. Poll.
Ἡμίθεος, ου, ὁ, ſemideus, Heſiod. ¶ Hoc nomine dictus eſt Hercules, apud Thucyd.
Ἡμιθνής, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, ſemianimis, ſemimortuus, Ariſt. νεφ. ἡμιθνὴς γενήσομαι, ſemiuiuus ero.
Ἡμικάδιον, ου, τὸ, dimidium cadi, Poll. 10.
Ἡμίκακον, ſemimalum, apud Sophocl. authore Polluc. lib. 6. ¶ Et ἡμικάκως apud Ariſtoph.
Ἡμίκαυστος, ου, ὁ, ſemiuſtus, ἡμιφλεκτός, Suid.
Ἡμικλεῖς πύλαι, fores ſemiclauſæ, Suid.
Ἡμικόριον, media pars cori, quæ facit quindecim modios, Hieronym. in cap. 3. Oſeæ.
Ἡμικοτυλαῖος οἶνος, Dioſcor. Vini tres cyathi, Ruell. vini heminæ, & ſemiſſis Marcell.
Ἡμικοτύλιον, heminæ vel ſextarii dimidium.
Ἡμικοτύλιον, heminę vel ſextarii dimidium, ſextarii ſemis, Marcell. li. 5. Dioſcor. tres cyathi: dimidiata hemina Ruell. Ibidem.
Ἡμίκραινα, ας, ἡ, medium capitis, morbus quo medium capitis infeſtatur. ¶ Ἡμικρανία, ας, ἡ, idem.
Ἡμικρανικοί, qui hemicrania laborant.
Ἡμίκρανον, ου, τὸ, medium capitis, Phrynich.
Ἡμικύκλιον, τὸ, ſemicirculus, Procl. de Sphæra.
Ἡμίκυκλος, hemicyclus, cathedra ſemirotunda Cicer. in Lælio, ſemicirculus Colum. & ſemicircularis, ἡμικυκλώδης, Heſych.
Ἡμικυλίνδριον, Porphyr. ſemicylindrus & volgiolus Plin. pro ceruicali vtebātur Ægyptii.
Ἡμίκυπρον, ου, τὸ, ſemimodius.
Ἡμίλευκος, ſemialbus.
Ἡμίλιτρον, ου, τὸ, ſemilibra, ſelibra, Poll. lib. 6.
Ἡμιμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemidoctus, Poll. lib. 6.
Ἡμιμαλλόνες, Mænades nymphæ, Suid.
Ἡμιμανής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemiinſanus, Lucian.
Ἡμιμάσητος, ſemimanſus, Poll. lib. 6.
Ἡμιμέδιμνος, μέτρον χοινίκων εἰκοσιτεσσάρων, Poll.
Ἡμιμέθυσος, ſemiebrius, Poll. lib. 6.
Ἡμίμεστος, ſemiplenus, ſeminanis Plin. Poll.
Ἡμιμναῖον, ſelibra, dimidiū minæ, drachmæ 50. ἡμίμναια πέντε σύκων, heminæ quinque ficuū, Plutarch. in Lycurg.
Ἡμιμόριον, pars altera, Poll. lib. 6.
Ἡμιμόχθηρος, ου, ὁ, ſemimalus, Plat. 1. de Rep.
Ἡμῖν, nobis, poſteriori longa, & breui interdū, vt Odyſſ. ν, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πέλει.
Ἡμίνα, ης, ἡ, hemina, dimidium ſextarii, Athen. lib. 11. τὴν δὲ κοτύλην καλεῖ δὲ καὶ ἡμίναν.
Ἡμίνηθος, coracinus piſcis, κορακῖνος, Athen. 3.
Ἡμίξεστον, dimidium ſextarii, dimidius ſextarius, Dioſcor. lib. 1. cap. 14. κοτύλη.
Ἡμιόδιος, ου, qui dimidia ex parte præeſt itineribus, Ariſtot. 2. Oeconom.
Ἡμιόλιον, nauigium, Heſych.
Ἡμιόλιος, ου, ὁ, Plat. ſeſquialter Cicer. ſeſcuplus & ſeſquiplex dicitur: éſtque, vt author Macrob. in Somnium Scipionis lib. 2. cum de duobus numeris maior habet totum minorem, & inſuper eius medietatem. ἡμιόλιος τῶν ἄλλων ἀετῶν, alias aquilas ſeſquialtera proportione excedens, Ariſtot. 9. Anim. ¶ ἡμιόλιος ναῦς καὶ ἡμιολία, nauis biremis quæ à puppi ad malum vſque binis remis, à malo ad proram vnico tantùm agitatur, huiuſmodi *fuſtas* vulgò vocant, Bayf. ¶ Ἡμιολία τῆς μέσης, mediæ ſeſquialtera, Ariſtot. in Probl. ¶ Item nauis biremis.
Ἡμιολίς, ίδος, ἡ, idem quod ἡμιολία.
Ἡμιολισμός, mulcta, vbi tota ſumma & amplius quoque dimidia penditur, Suid.
Ἡμιονεία, muli ſtercus.
Ἡμιονῖτις, herba eſt Galen. l. ή. κατὰ τόπους.
Ἡμίονος, ου, ὁ καὶ ἡ, mulus, mula. Apud Ariſtot. li. Animal. exponitur aſina. ¶ Item herba cuius pabulo delectantur mulæ, vnde nomen eſt ſortita, Theophr. de hiſtor. plant. l. 9. c. 19.
Ἡμιόνιος, ὁ, mulinus, ad mulum pertinens, ἡμιόνιαι ἅμαξαι, carrucæ à mulis tractæ, Herodot.
Ἡμίοπος, tibia imperfecta, Athen. lib. 4.
Ἡμίοπτος, ſemicoctus, ſemiaſſatus.
Ἡμιπαγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemiconcretus.
Ἡμιπαχής, έος, ſemicraſſus.
Ἡμιπέλεκυς, έος, ὁ, ſecuris vno tantùm latere ſcindens, Suid. ¶ Ἡμιπελέκιον, ſecuricula.
Ἡμίπεπτος, ſemicoctus, Plut. de fructibus anni.
Ἡμιπηχαῖος, ſemicubitalis Ruell. qui ſeſquidodrantali eſt altitudine Barbar.
Ἡμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium iugeri.
Ἡμιπληγία, diminuta & dimidiata.
Ἡμιπλήρωτος, ſemiplenus, ſeminanis Plin.
Ἡμιπλίνθιον, ſemilateritium.
Ἡμιπλοΐδιον, ου, τὸ, genus veſtis muliebris.
Ἡμιποδίων τριῶν, trium ſemipedum, i. ſeſquipes, Theophr. lib. 2. hiſt. plant.
Ἡμίπολον, dimidia cæli pars.
Ἡμιπόνηρος, ſemimalus, Ariſtot. in Ethicis.
Ἡμίπτωτος, ὁ καὶ ἡ, ſemirutus, Bud. in Epiſt. poſt.
Ἡμίπυρος, ſemiuſtus, ſemiardēs, Ariſt. de mund.
Ἡμιρραγής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſemifractus, ſemilacerus.
Ἡμισαπής, ſemiputris.
Ἡμίσεα συμφορὴ, dimidium mali.
Ἡμίσεια, ας, ἡ, medietas, dimidium. ἡ ἡμίσεια τῆς οὐσίας, pars bonorum dimidia, Plat. Epiſt.
Ἡμισέλπιδος, ου, ὁ, ſemiſperans.
Ἡμίσευμα, dimidium, media pars, Nazanz.
Ἡμισεύω, μ. εύσω, π. ευκα, dimidio, Accuſ.
Ἡμίσοφος, ſemiſapiens.
Ἡμίσπαστος, in Epigr. ſemiuulſus, ſemiauulſus.
Ἡμιστίχιον, ου, τὸ, hemiſtichium, dimidiū verſus.
Ἡμισυ, εος, τὸ, dimidiū, dimidiatum. ἥμισυ μέρος, Ariſtot. in Polit. dimidia pars. ἥμισυ ἡμέρης, dimidiatus dies, Herodot. τὰ ἡμίσεα τῆς χορείας, dimidium choreæ, Plat. de Legib.
Ἡμισυς, εος, ſemis, dimidius, Xenoph. καὶ τοῖς πέρσαις διέπεμπον τῶν ἄρτων ἑκάστοις τὸν ἡμίσυν, ſingulis dimidiatum panem.

Η῾μισφαίριον,ου,τὸ,dimidia ſphæra.
Η῾μιτάλαντον τέταρτον, duo talenta cũ dimidio.
Η῾μιτελῆ,dimidium pené.¶Aliquando pro dimidio ſolum vel ſemiſſe ponitur,Lucian.
Η῾μιτέλεςον,τὸ,imperfectum.
Η῾μιτέλεςος,ſemiſartus Vallæ.
Η῾μιτελὴς,ſemiperfectus, ἡμιτελὴς δυνῦχος,ſemiſpado,Aphr. δόμος ἡμιτελὴς,Iliad. ϐ.
Η῾μιτόμης,ου,ὁ,& ἡμιτομίας,ου,ὁ, ſemicaſtratus.
Η῾μιτόμιον,ſemiſectum,dimidiatio, Dioſcor.
Η῾μίτομον,τὸ,dimidium, dimidiata pars, Lucia.
Η῾μίτομος,ου,ὁ,ſemiſectus, diuerſis coloribus.
Η῾μίτραυλος,ου,ὁ,ſemibalbutiens.
Η῾μιτριταῖος,ſemitertianus, ἡμιτριταῖος πυρετὸς,febris ſemitertiana,Galen.ad Glauc.
Η῾μιτύϐιον,ου,τὸ, indumentum lineum vtrinque fimbriatum,peplũ ſudariũ, Ariſtoph.in Plut.
Η῾μιτύμϐιον,ου,τὸ,paruum ſepulchrũ,Suid.
Η῾μιφάλακρος,ſemicaluus,in Epigr.
Η῾μιφλεγὴς, & ἡμίφλεκτος,ου,ὁ, ſemiuſtus, & ſemuſtus Ouid.ſemiuſtulatus Cicer.
Η῾μίχοα,ſemiſextarius, Ariſt.li.9 de hiſt.Anim.
Η῾μιχοίνικον, modii ſemiſſem vertit Marcell.
Η῾μίχοον,& Η῾μίχοιυ,ſemiſextarium, dimidium congii: congii ſemiſſis, Marcell.lib.1. Dioſc. ¶ ἡμιχόεα ἀγγεῖα, vaſa ſemichoea, Gaza ex Theophr.ſemicongii Plin.
Η῾μίχρηστος,ſemibonus,Ariſtot.Polit.lib.5.
Η῾μιψυχέσι κλιϐάνοις, ſemifrigidis clibanis Ruell.clibanis egelidis Barbaro: furnis non adeò calentibus Marcell.lib.3.Dioſcor.
Η῾μιωϐέλιον,dimidius obelius,Ariſtot.in Rhet. ἡμιωϐέλιόν ἐστιν εἶδος σταθμοῦ μικροῦ.
Η῾μιωϐόλια,τὰ, vaſcula parui ponderis.
Η῾μιώϐολον,& Η῾μιωϐόλιον,ſemiobolus: Vnde ἡμιωϐολιαῖος,pro vili & exiguo,Xenoph.
Η῾μιώριον,horæ dimidium,ſemihora.
Η῾μμένος,ου,ὁ,qui tetigit,& accenſus, ab ἅπτω.
Η῾μος,quando, Iliad. ά.cui τῆμος,i.tunc reſpondet.¶ Et ἡμὸς,pro ἡμέτερος,noſter.
Η῾μοσύνη,ης,ἡ,iaculatio,ϐλῆσις,ἀκόντισις,Heſyc.
Η῾μύω, flecto,inclino,cado,incumbo,Iliad. ϐ.
Η῾μφίεσαι,indutus es,Xenoph.
Η῾μφιεσμένος, & ἠμφιεσμένος, indutus,Plat.2. de Republ. τοῦ δὲ χειμῶνος ἠμφιεσμένοι, hyeme induti.Dicitur etiam ἀμφιεσμένος.
Η῾μωδιῶ,αἱμωδιῶ, dentes mihi ſtupent.
Η῾μων,ονος,ὁ,iaculator,ἀκοντιστὴς, Cyrill.
Η῾μῶν,noſtrûm, Genitiuus pluralis.

H N

Η῏ν,dicebam,inquam,i.ἔφην apud Plat.
Η῏ν,eram & erat,erant.¶ Item pro licebat,Æſchin.¶ Item ἢν ἰδοὺ,en ecce Ariſtoph.
Η῎ν,ſi,an,Subiunct.vt ἢν ἐγὼ γνώμης μὴ ἁμάρτω niſi me fallit opinio,Herodot.¶Cũ Indicat. Hom.ἤν τινα προκαλέσεται, ſi quẽ prouocet.
Η῞ν,quam,Accuſ.ab ἣ articulo poſtpoſit.fœmin. ¶Item hanc,ſuam,apud Homer.
Η῏ναι,apud Hippocr.ſcindere,tundere,Galen.
Η῾ναλωκὼς,qui conſumpſit,Bud.in Epiſt.

Η῎ναρεν,interfecit. Η῎νασσεν,imperauit.
Η῎νείπαπε,increpauit.
Η῾νεκὴς,έος,vnde διηνεκὴς,porrectus & protentus in longitudinem,Nicand.in Alexiph.
Η῾νεμόεις,όεντος,ὁ,altus,ventoſus,Iliad. ϐ.
Η῎νεμος,pro ἄνεμος, Heſych.
Η῾νεμόφοιτος,ου,ὁ καὶ ἡ,aerius,per aera vadens.
Η῾νεμώδης,ventoſus.
Η῎νερθεν,pro κάτωθεν, Heſych.inferné.
Η῾νέχθη σκηπτὸς,fulmen delatum eſt,Hermog.
Η῾νεῳγμένος,apertus,cap.4.Apoc.Iohan.
Η῾νεῳγὼς,ότος,ὁ,patulus,apertus.
Η῾νὶ,Doricè,ecce,Ariſtoph.νεφ. ἠνὶ μαθητιῶ.
Η῾νία,ας,ἡ, habena, διὰ χερὸς ἔχει τὰς ἡνίας, habenas manu tenet,Plut.¶ τὰ ἡνία, in Plurali paſſim legitur.pro αἱ ἡνίαι.
Η῎νιδε,ecce,lib.3.Epigramm.
Η῾νίκα,quando,tum,Thucyd.& Demoſth.
Η῾νίον,ου,τὸ,habena, frænum,poteſtas.
Η῾νιοποιεῖν,regere,moderari,Xenoph.
Η῾νιοποιεῖον,officina vbi habenæ fiunt, Xenop.
Η῎νις,ου,ὁ,bonus, matutinus.
Η῾νιοστρόφος,ου,auriga.
Η῾νιοχαρμάτης,apud Lacedęm.magiſter equeſtris diſciplinæ,qui iuuenes docet equitare,Heſyc.
Η῾νιοχεία,ας,ἡ,moderamen, aurigatio.
Η῾νιοχεῖσθαι,frænari.
Η῾νίοχος,ου,ὁ καὶ ἡ,auriga,agitator. ἐν ἅρματι ἡνίοχος,Ariſtot.lib.de mundo.¶ Η῾νιοχεὺς,idem.
Η῾νιοχέω,& ἡνιοχεύω, aurigor, lib.1.Epigramm. ¶ Item rego,guberno, lib.4.Epigr. πόλιν ἡνιοχεύειν.¶Η῾νιόχησις,aurigatio.
Η῎νιπαπε,increpauit,Perſ.med.pro ἤνιπε,Ιλ.β.
Η῏νις,ἥνιδος,& Ionicè ἦνις,iuuenca, bos annicula,Hom.¶ Suid.ἠκέντεστος βοῦς.
Η῎νισσετο,ſignificabat,indicabat.
Η῾νορέα,ας,ἡ,virilitas,fortitudo,ſtrenuitas.
Η῎νοψ,οπος,ὁ,vocalis,ſplendidus.
Η῏νπερ γε,ſiquidem,Xenoph.
Η῾ντινοῦν διάθεσιν,quempiam habitum.
Η῾ντιναοῦν,quempiam. Η῏ντο,ſedebant.
Η῎νυστρον, Ariſtot.lib.2.Anim. ventriculus ſecũdus.Vide Ariſtoph.Interpr.in Equit.
Η῎νωγε,iuſsit,Odyſſ. ξ.
Η῎νωγα, imperaui.
Η῎νωγον, iuſsi, Odyſſ. ξ.
Η῎νωγεον,iuſſerunt, Homer.
Η῾νωμένος,vnitus,continuus,continens.
Η῎νωξα,iuſsí, Accuſat.Heſiod.

H Ξ

Η῏ξα,ab ἀΐσσω,pro ὁρμῶ,i.conſidero. μάτην ἦξα, fruſtra conatus ſum, Euripid. ἦξε χέρα, Sophocl.manum adiecit,rem patrauit.
Η῎ξηθι,pro ἢ ἔξιθι,vel abi,in Epigr.

H O

Η῾οῖ τῇ ἡμέρα, Apoll.Rhod.mané.
Η῾ῷος,ἠῷος,orientalis,ἠοίη θάλασσα, Herodot.
Η῾όνιος,litoralis.ἠόνιον σῆμα,in Epigram.
Η῎ου,io,heu.
Η῾οῦς,cras,mané,ἕωθεν,ὄρθρου,τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρα.

Η Π

Ἠπανάω, & Ἠπανέω, indigeo, dubito.
Ἠπανία, ας, ἡ, indigentia, inopia.
Ἧπαρ, ατος, τὸ, iecur, hepar, Archiloch. χολὴν γὰρ οὐκ ἔχεις ἐφ' ἥπατι. ¶ Ἡπάτιον, diminutiuum Cicer. & Plin. iecuſculum.
Ἡπατίαι, iecinoris fibræ.
Ἡπατίζειν, hepatis colorem referre, Dioſcor. lib. 3. Plin. lib. 34. cap. 2. ad iecinoris imaginem vergere: & lib. 27. c. 4. iecinoris modo cogi.
Ἡπατῖτις, ιδος, ἡ, iecoraria vena, Ariſt. 3. Anim.
Ἡπατῖτις, morbus hepaticus Plin. hepatarius morbus Plaut. Galen. lib. 8. κατὰ τόπους.
Ἡπατήρια, τὰ, medicamenta hepatis affectibus accommoda & idonea, Alex. Trallian.
Ἥπατος, piſcis Ariſtot. lib. 2. Anim. hepar vocat Plin. lib. 22. cap. vlt. & fel non habet.
Ἡπατοσκοπήσασθαι, exta conſulere, Ezech. 21.
Ἡπατοσκοπία, extiſpicium, Herodian.
Ἡπατοσκόπος, qui exta inſpicit, haruſpex.
Ἡπατώριον, ſeu ἡπατῖτις, dicitur ab aliquibus herba, quæ & εὐπατώριον, Dioſc. lib. 4.
Ἤπαφε, decepit, ſeduxit.
Ἠπεδανὸς, οῦ, ὁ, infirmus, debilis, Iliad. θ.
Ἠπεδανόω, μ. ώσω, π. ωκα, debilito, Accuſat.
Ἠπεδίζειν, planum reddere, Heſych.
Ἠπειγμένως, feſtinanter, σπευδόντως, Heſych.
Ἤπειρος, ου, ἡ, continens, terra firma, regio mediterranea, Ariſtot. de mund. ¶ Aliquando hoc nomine vniuerſa terra, aliquando terra à mari diſtincta dicitur, Interpr. Thucyd. ¶ Et apud poetas pro terra, καταχρηστικῶς, Euripid. ἤπειρον εἰς ἄπειρον ἐκβαλὼν πόδα.
Ἠπειρόω, μ. ώσω, continenti adiicio, Thuc.
Ἠπειρώτης, ου, ὁ, continentis habitator, Thucyd. ἠπειρώτης ὁ πύῤῥος, Pyrrhus Epirota, Lucia.
Ἠπειρωτικὰ μῆλα λεγόμενα, ῥωμαϊστὶ δὲ ὀρβικουλάτα, Epirotica mala à Romanis dicta orbiculata, Dioſcor. lib. 1. cap. 163.
Ἠπειρῶτις, ιδος, ἡ, mediterranea, ἠπειρώτιδες πόλεις, vrbes mediterraneæ, Valla apud Thuc.
Ἤπειτα, pro ἔπειτα, Heſiod. κυσαμένη δ' ἤπειτα.
Ἧπερ, nempe, hoc eſt, ſcilicet, Thucyd. ¶ Item pro quàm, velut.
Ἧπερ, vbi, qua parte, qualiter, prout, Plat. de Rep. ἧπερ ἰσχύομεν, quo genere antecellimus.
Ἠπεροπεὺς, έως, deceptor, mendax, impoſtor, fallax. ¶ Ἠπερόπευσις, ιος, ἡ, impoſtura.
Ἠπεροπευτὴς, οῦ, ὁ, deceptor, fallax, Iliad. γ.
Ἠπεροπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, decipio. Iliad. γ. τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν; his me ludifica (ris?
Ἠπήσασθαι, Phrynicho, eſt ſarcire.
Ἠπητὴς, οῦ, ὁ, ſutor, ſartor, ſarcinator, in βατραχομυ. ¶ Ἠπήτρια, ἡ, ſarcinatrix Vlpian.
Ἠπήτριον, τὸ, ſubula, Suid.
Ἤπιαλος, febris de qua Galen. lib. 2. de Differentiis febrium, & lib. de inæquali temperie. & Aetius Serm. 5. cap. 87. Vnde Ἠπιαλοῦντες, Ariſtotel. in Probl. ſectione 27. ¶ Ἠπίαλης, & Ἠπίολος, ου, ὁ, febris. ¶ Ἠπίαλος verò denſo ſpiritu, pro papilione.
Ἠπιάω, μ. άσω, π. ακα, mitigo, Accuſ.
Ἠπιόδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, mitia donans, mitis, Iliad. ζ.
Ἠπιόθυμος, animo comi, in Epigr.
Ἠπιόνη, ης, ἡ, medela, in Epigram.
Ἤπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, blandus, mitis, placidus, benignus, humanus, Odyſſ. ὁ, ἤπια φάρμακα, quæ dolorem ſedant.
Ἠπιόχειρ, ειρος, in Epigr. epithet. Apollinis, quòd ſit medicus & blandas manus habeat.
Ἠπίως, æquo animo, manſuetè, leniter.
Ἠπιώτατος, ου, ὁ, abiectiſsimus. ¶ τὸ ἠπιώτερον, lenitas, Thucydid.
Ἦπου, interrogantis, vtrum, nónne? Ariſtoph. in Pluto, ἦπου καὶ σὺ συκοφάντρια ἐν ταῖς γυναιξὶ ἦσθα; ¶ Item nimirum, vtique, multò, magis, Iliad. γ, ἦπου καγχαλόωσι.
Ἤπου, vel, ſequēte ἤ. Plat. Epiſt. 7. τὶς νῦν δὲ ἤπου δαίμων, ἤ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν δυσνομία, nunc autem vel dęmon quiſpiam, vel peſtifer homo aliquis in nequitiam delapſus. ¶ Item ἤπου, nedum, ἤπου ἐν πολέμῳ.
Ἦπου γε δή γε, multò minus, nullatenus.
Ἤπου περισσότερον, idē ſignificat quod ἤτοι, vel.
Ἧπῃ, Aduerb. ſimilitudinis, quemadmodum.
Ἤπουτις, apud Plat. in 4. de Leg. pro ἤ, quám.
Ἠπυότης, ου, ὁ, & Ἠπύτης, ου, ὁ, vocalis, reſonans, Iliad. η.
Ἠπύω, ſono, voco, clamo, Eurip.

Η Ρ

Ἦρ, ηρος, τὸ, ver, pro ἔαρ, Ariſt. νεφ. ἅμα ἦρι, ineunte vere, Thucyd.
Ἥρα, ας, ἡ, Iuno, Heſiod. in Theog. filiam facit ῥέας καὶ κρόνου. ¶ Item aer. ¶ Significat & gratiā & auxilium, Etym. ¶ Ἡραῖον, ου, τὸ, Iunonis templum. Legitur & ἥραιον apud Herodot. pro eodem. ¶ Ἡραῖα, τὰ, Iunonis feſta. ¶ Ἡραῖος, ου, ὁ, Iunonius.
Ἡραίνω, deliro.
Ἡρακλέα, ἡ, herculacea, genus ſpinæ albæ, Theophr. lib. 4. cap. 5.
Ἡρακλέης, Hercules, Apollon. 2.
Ἡράκλεια, τὰ, feſta, vel ſacrificia Herculis, τὰ ἡράκλεια θύειν, Demoſth.
Ἡράκλεια λίθος, lapis lydius, magnes, index Ouid. Theophr. lib. περὶ λίθων.
Ἡρακλεία, ας, ἡ, heraclea herba, Dioſcor. li. 3. c. 15. σιδηρίτης eidem, cap. 34, & 36. lib. 4.
Ἡρακλείδης, ου, ὁ, Heraclides, filius vel nepos Herculis. Iliad. β. τληπόλεμος δ' ἡρακλείδης.
Ἡράκλειος, ου, ὁ, ſiue ἡρακλεῖος, Herculeus. ἡράκλειον πάθος, apud Aretæum Capp. elephantiaſis morbus. ¶ Ἡράκλειον, fanum Herculi dicatum, Plut. in Theſeo. ¶ Item ἡράκλειον, herculana herba, genus panacis, Theophraſt. lib. 9. hiſt. plant. ¶ Item τὸ ἡρακλεῖον locus Atticæ, Interpr. Ariſtoph.
Ἡράκλεις, Aduerb. admirandi, hercule, papæ, Xenoph. ἡράκλεις, τῆς παραδοξολογίας! ô admirabilem orationem. ¶ Item Aduerb. abominantis,

mitantis, quòd Hercules ſoleat in maſis opitulari, Lucian. Porrò quemadmodum viri dicunt ἡράκλεις, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.
Ἡρακλειτίζω, ſum ſectæ Heracliteæ, Ariſtot.
Ἡρακλεωτικὰ κάρυα, heracleoticę nuces, ab Herculea Ponti vrbe, Theophr. l. 4. hiſt. plant.
Ἡρακλεωτικοί, οἱ, genus cancrorũ, Ariſt. Anim.
Ἡρακλῆς, pro ἡρακλέης, Hercules, Ariſtoph.
Ἡραίων, auxilians, gratificans.
Ἡράνθεμον, Erãthemõ herba, quòd verè floreat, ἄνθεμις, Dioſcor. lib. 3. cap. 143.
Ἥρανος, præfectus, rex, magiſter. 2. Arg. καί μιν ἑῶν μήλων θέσαν ἥρανον, i. προστάτην ἐπίσκοπον.
Ἥραρε, congruit, dixit, ligauit: ab ἄρω. ¶ Odyſſ. ξ, δείπνοισι καὶ ἤραρεν θυμὸν ἐδωδῇ, cõfirmauit animum cibo, exhilarauit, inſtaurauit.
Ἠαρχικός, οῦ, ὁ, à verè incipiens, Gaz. de menſib.
Ἠράσθην, amaui, amore captus fui vel ſum.
Ἡρατέλεια, coniugium, coniugatio, Poll. lib. 3.
Ἥρατο, cepit. Ἠράτο, precatus eſt.
Ἤργησαν, otioſi fuerunt.
Ἠργμένος, qui cepit, Nazanz.
Ἥρδιον, τὸ, rheda, περιφανὲς ἅρμα σκεπαστόν, Suid.
Ἠρέθομαι, pendeo, crinibus traho.
Ἠρέμα, ſenſim, paulatim, remiſſè, lentè, οὐκ ἠρέμα ἄχθεσθαι, non mediocriter ſuccenſere, Plat.
Ἠρεμάζων ἐκαθήμην, ſedebam mœrens, 2. Eſdr.
Ἠρεμαῖος, ſubmiſſus, tacitus, Lucian. ἠρεμαία ὑπόληψις, remiſſa ſuſpicio. ¶ Ἠρεμαιότερος, pacatior, Plutarch. in Solone. ¶ Ἠρεμαίως, lentè, ſedatè, quieté. ¶ Ἠρεμέστερος, ου, ὁ, idem.
Ἠρέμης, ου, ὁ, quietus. ¶ Ἠρεμέω, μ. ήσω, π. ηκα, quieſco, remiſſus ſum, in eodem habitu perſeuero, Ariſtot. ¶ Ἠρέμησις, perturbationum ſedatio Cicer. ἠρέμησις ὀργῆς, Ariſtot. Rhet. l. 1.
Ἠρεμία, ας, ἡ, quies, ἠρεμίαν ἔχω, quieſco, Plut.
Ἤρεμον, ου, τὸ, quietum, placidum, πρᾶον, Heſych.
Ἠρήκει πόλιν, ceperat vrbem, Plut. in Camillo.
Ἠρήρειστο, inhæſerat, infixus erat, Iliad. γ.
Ἦρι. Aduerb. manè, ὄρθρου, ἕωθεν: vel vere, ἔαρι.
Ἠρίγγιον, ου, τὸ, eringium, Theophr. l. 6. hiſt. plãt.
Ἠριγένεια, ας, ἡ, manè genita, aut diluculum producens, Epithet. auroræ, Iliad. α.
Ἠριγενής, ὁ καὶ ἡ, manè genitus, ſeu genita, 2. Arg.
Ἠριγέρων, οντος, ὁ, ſenecio. ¶ Item genus plantæ quòd eius flores vere caneſcant, Dioſcor. lib. 4. cap. 97. & Theophr. lib. 7. cap. 7.
Ἠρικέ, mortuus, νεκρός, Heſych. ¶ Ἠρισβής, ὁ, ſpoliator ſepulchrorum, τυμβώρυχος, Eidem.
Ἠριμός, matutinus, ὀρθρινός, Heſych.
Ἠρινέος, ὁ, laneus, Herodot. pro εἰρινέος.
Ἠρινός, οῦ, ὁ, vernus, Ariſtoph. in Auib. Vnde ἠρινολόγοι pro cicadis, τέττιγες, Heſych.
Ἠρίον, ου, τὸ, monumẽtum, tumulus, ſepulchrum. Epigr. ἠρίον ἐκ βάλου δινάδος ἐκπιτάμην.
Ἤριον, pro εἴριον, τὸ, lana, accentu in prima.
Ἠριπόλη, ης, ἡ, aurora, dies, in Epigram.
Ἤριπον, cecidi, ex τοῦ ἐρείπω, Heſio. ἤριπε δμηθείς.
Ἤρισα, contendi, certaui.

Ἠρισάλπιγξ, auis eius nominis apud Heſych.
Ἠρίσταμεν, pranſi ſumus, Theopompus Athen.
Ἠρίσπριον, τὸ, amiculus laneus, vel vernum indumentum, ἠρινὸν ἱμάτιον, ἠπίστριον, Heſych.
Ἤρκεσε, amouit, Iliad. ζ.
Ἠρνεῖτο, negabat.
Ἠρικάκαι, αἱ, terræ cauitates, Heſych.
Ἦρος, apud Heſyc. induciæ, ἐκεχειρία, συνθήκη.
Ἦρος, ου, ὁ, amicabilis Plaut. placidus, gratus, ἦρα φέροντες, gratificantes, Homer.
Ἠρύγγιον, vel ἠρίγγιον, Theophr. & ἠρύγγη, Dioſc. eryngium & erynge Plin. herba quam inter ἀκανθόφυλλα recenſet Theophr. lib. 6. hiſtor. plantar. cap. 1.
Ἤρυγγος, villus dependens è mento caprarum & hircorum, Ariſtot. hiſt. Anim. lib. 9. Plin. lib. 8. cap. 50. aruncum vocari teſtatur. Spirillum etiam vocabant antiqui teſte Feſto.
Ἠρύγω, mugio.
Ἠρυθροδανωμένος, rubricatus.
Ἤρυλλος, diminutiuum ab ἡρακλῆς, i. Hercules.
Ἤρυον, hauriebant, Heſiod.
Ἤρω πόλεμον, ſuſcepiſti bellum, Ariſtoph.
Ἥρω, pro ἥρωα, heroa, Apoll. 2.
Ἡρωεῖον, ου, τὸ, carmen heroicum.
Ἡρώειον, idem.
Ἡρωελεγεῖον, mixtũ elegiaco heroicum, Suid.
Ἡρωϊκός, οῦ, ὁ, heroicus, magnanimus, ἡρωϊκοὶ στίχοι, heroici verſus, Plat. 12. de Leg.
Ἡρωΐνη, Heroine, i. ſemidea, à nomine ἥρως, Dion. de ſitu orbis. Ἡρωΐσσα, idem.
Ἡρωΐς, ίδος, ἡ, herois, heroica, Apoll. Rhod.
Ἡρῶναι, pro ἡρωΐναι, apud Ariſtoph. νεφ.
Ἡρῷος, heroicus, Epigram. ¶ Item ἡρῷος, herous poſſeſsiuum, vt πατρῷος.
Ἡρῷον, ου, τὸ, heroum, monumentum heroicum quod ſolet erigi viro alicui inſigni. ¶ τὰ ἡρῷα, baſilicæ, Thucyd.
Ἡρώπτω, cauillor, σκώπτω.
Ἥρως, ωος, ὁ, heros, ἡμίθεος ἀνήρ. ¶ ἥρωες, homines qui rebus geſtis eam opinionem emeruerunt, vt inter diuos relati credantur, Heſiod. ἀνδρῶν ἡρώων θεῖον γένος οἳ καλέονται ἡμίθεοι.
Ἡρώως, potenter, fortiter, gnauiter, generoſé.
Ἡρῷσσα, heroina, Laſcaris in Epigr.

Η Σ

Ἦς, fuiſti, eras, Ariſtoph. ¶ Item pro ἦν, erat, Theocrit. in Pharm. ¶ Ἧς, cuius vel ſui, ſuę.
Ἧσαι ὀνειδίζων, Homer. pergis conuitiari.
Ἤσαν, ibant. Hinc μετῆσαν, adibant, Herodian.
Ἥσει, mittet, emittet.
Ἠσελγημένα, iniuriæ petulanter illatæ.
Ἦσθα, fuiſti, eras, Atticè pro ἦς, Ariſt. in Plut.
Ἡσθείς, oblectatus, gauiſus, Thucyd.
Ἠσθενηκώς, languens, Accuſat.
Ἠσθημένος, qui ſenſit, Plut. in Camillo.
Ἥσθην, gauiſus ſum, delectatus ſum.
Ἦσι, pro ᾖ, fuerint, Heſiod.
Ἠσίν, pro φησίν, inquit.
Ἧσις, ὁ, voluptas, τέρψις, delectatio, Suid.

Ἤσκεν,Ionicè pro ἤσκει,exercebat,parabat.
Ἧσο,ſede,κάθησο,ab ἧμαι,Hom.Iliad.β.
Ἥσσα,ας,ἡ,inferiores partes, aduerſum præliū, ἥσσα τοῖς ἐκείνοις ἐγεγόνει, malè pugnarunt, Thucydid.¶ Ἡσσάω,& ἡττάω,μ.ήσω, ſupero, vinco. ¶ Ἡσσάομαι, vincor, cedo, ἡσσώμεθα Θηβαίων,à Thebanis vincimur, Thucyd.
Ἧσσον,nequaquam. ¶ οὐχ ἧσσον,æquè,non minus quàm,multò magis,eò magis, Thucyd.
Ἥσσων ἐλπὶς,minor ſpes,Thucyd.
Ἤσθε, pro ἤδετε,ſciebatis. Ἕστο, ſedit, induit.
Ἤστην,pro ἤτην,in duali imperfecti ab εἰμὶ, per pleonaſmum,eſſent,Ariſtoph.in Equitib.
Ἡστινοσοῦν ἐπῳδῆς μᾶλλον, quauis incantatione magis.ἡστινοσοῦν κηδείας,qualiſcũq; ſepulturę.
Ἡστὸν,οῦ,τὸ,iucundum,ſuaue,εὐφραντόν.
Ἡσυχᾷ,ἡσύχως,Ariſtoph.quieté.
Ἡσυχάζω,μ.άσω,π.ακα,quieſco,ἡσυχάζοντας τὰ ἄλλα,cætera intermittentes,Thucyd.
Ἡσυχαῖος,quietus,Xenoph.
Ἡσυχαίτερος,quietior.
Ἡσυχῆ,quietè,tacitè,ſenſim,ἐρυθριῶν ἡσυχῆ, rubeſcens modicè,Dioſcor.lib.3.cap.147.
Ἡσυχία,ας,ἡ,quies,otium.ἐφ' ἡσυχίας, quietè,Ariſtoph.ἡσυχίαν ἔχω,quieſco,Thucyd.
Ἥσυχος,& ἡσύχιος,ου,ὁ καὶ ἡ,quietus, tranquillus, Ariſt.πλ.ἔχε ἥσυχος, quieſce,μένε ἥσυχος,Idem.
Ἡσύχως,quieté.
Ἥσω,mittam,ſinam:iaculabor,ab ἵημι, Sophocl. γόον ἥσει δύσμορος,gemitum edet miſer.

Η Τ

Ἦτε,& Atticè ἦστε,eratis,fuiſtis.
Ἦτε,pro nimirum,ὄντως,Iliad.έ.
Ἦτι,nunquid,Ariſtoph. Ἤπου,profectò,Idē.
Ἤτοι, Aduerb. eſt διασαφητικὸν, pro videlicet, ſcilicet, ἤγουν, Iliad.β. ¶ Interdum coniunctio συμπλεκτικὴ, quidem, profectò, ſanè,ferè idem quod μὲν, niſi quòd μὲν ſubiungitur, ἤτοι verò præponitur. ¶ Apud Atticos verò coniunctio eſt διαζευκτικὴ pro ἢ,ἤτοι κατὰ τὸ σῶμα,ἢ κατὰ τὴν ψυχὴν, Lucian. ¶ Aliquando ἤτοι & μὲν ſimul ponuntur, Odyſſ. ξ. ἀλλ' ἤτοι ὅρκον μὲν ἐάσομεν, αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Ἔλθοι, &c. ¶ Item nec ſequente μὲν particula, nec cum ῥᾶ.Iliad.ζ.ἤτοι ἐγὼ εἰμὶ,i.ἐγὼ μὲν οὖν. ¶ ἀλλ' ἤτοι,ſed certè,Homer.
Ἦτορ,ορος,τὸ,cor,animus, ab ἄω,i.πνέω,Iliad.ά. ,τρεμῶ,quieſco.
Ἤτρειον,Poll.l.2. tomaculum ſiue tomaclum.
Ἤτριον,ου,τὸ,ſtamen, Plat.in Phęd. ¶ Nicandri Interpr.ἧπαρ,i. iecur exponit. ¶ In Epigram. pro lab ro ſumitur.
Ἦτρον,ου,τὸ venter ab vmbilico ad pubem vſque, Poll.lib.2.Gaza abdomen,ſumen, ſeu imum ventrem interpretatur. ¶ Nicand. Interpr. intelligit geniculum, vt vmbilicum in ferula.
Ἧττα,ης,ἡ,profligatio,clades,cōflictus. ἧττα πολέμου,Æſchin.bellica clades. ἧττα ἀνθρώπων, oppreſsio hominum,Plat.
Ἡττάομαι,vincor,ſuccumbo,Xenoph.ἡδονῆς ἡττημένον,voluptati ſuccumbentem.
Ἡττάω,μ.ήσω,π.ηκα,vinco, opprimo.
Ἥττημα,ατος,τὸ,amiſſa pugna, bellum aduerſum.ἔσονται εἰς ἥττημα,vincentur, Eſaiæ 32.
Ἥττημαι,inferior ſum,vincor,Genit.
Ἧττον,ονος,τὸ,minus,deterius, ſecius. οὐδὲν ἧττον, nihilo minus,Ariſt.in Plut. οὐχ ἧττον, pro magis,Theophr.hiſtor.lib.7.cap 5.
Ἡττῶμαι,vincor, Genit. ἡττῶμαι τῆς τυραννίδος, vincor à tyrannide,Plut.in Publ.¶ Aliquando Dat.vt ἡττῶμαι μάχῃ, Demoſth. ¶ Nonnunquam Accuſ. vt ἡττήμεθα τὸν πατέρα, in patre ſumus victi. ¶ ἡττηθεὶς ὑπὸ τοῦ μελίσσου, victus à Meliſſo,Plut.in Pericl.
Ἥττων,ονος,ὁ,minor,impar,ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος, qui ab ira vel amore vincitur,Herodot.
Ἥτω,ſit.ἀντὶ τοῦ ἔτω,vel ἔστω:vide Etymol.

Η Υ

Ἠΰ,bonū:& ἠΰ,ceu,velut,ὁμοιώσεως ἐπίρρημα.
Ἠϋγένειος,ὁ,εὐγένειος,multùm barbatus, Suid.
Ἠϋθεῖσθη ῥῆμα,auditum eſt verbū.1. Reg.18.
Ἠΰκομος,ὁ καὶ ἡ,habens pulchros crines, Iliad.ά.
Ἠΰς,ὁ,bonus,fortis,generoſus,Iliad.β.
Ἠΰτε,veluti,ἐπίρρημα ὁμοιώσεως, Gaz.4.Grammat.μελαίτερον ἠΰτε πίσσα,Ιλ.β.

Η Φ

Ἡφαίστια,Vulcanalia,Interpr.Ariſtoph.
Ἡφαιστεῖδαι,Vulcanii,Bud.in Epiſt.poſter.
Ἡφαιστεῖον,& ἡφαιστιεῖον,ου,τὸ,templū Vulcani.
Ἡφαιστία,Minerua: Item ciuitas Lemni.
Ἡφαίστιος,ὁ,Vulcanius,ἡφαίστιος δεσμὸς,Suid.
Ἡφαιστοπόνος, à Vulcano elaboratus, ἡφαιστοπόνων ὅπλων,Eurip.armorum Vulcaniorum.
Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, filius Iunonis ſolùm, Heſiod.vel Iouis & Iunonis,Iliad.ά.
Ἡφηγέομαι,ὑφηγέομαι,viam doceo.
Ἤφιε,ſinebat,Marc.cap.1 permiſit.
Ἠφίει πηγὰς δακρύων, emittebat fontes lachrymarum, Chryſoſt.cap.3.de offic.Epiſc. Lucian.ἠφίει λόγχην,lanceam vibrabat.
Ἠφλυσμὸς,οῦ,ὁ,ſpuma,ἀφρὸς,Suid.

Η Χ

Ἠχαίνω,inopem vitam ago.
Ἠχεῖα,ας,ἡ,ſonituum diſcrimen.
Ἠχεῖον,genus machinæ edentis ſonum vel tonitruum, Vitr.Architecturæ lib.1.cap.1.
Ἠχέτης,ου,ὁ,ſonans,Heſiod.ἠχέτα τέττιξ,ſtridula.
Ἠχητικὸς,οῦ,ὁ,ſonorus.
Ἠχέω,μ.ήσω,π.ηκα,reſono,ſono,clango, Neut.
Ἠχὴ,ῆς,ἡ,ſonitus,crepitus,fragor, fama, vagitus,Plat. in Tim. ἄνευ φθόγγου καὶ ἠχῆς, Cicer. ſine voce & ſine vllo ſono.
Ἠχήεις,ήεντος,ὁ,ſonorus,reſonans,Iliad.ά.
Ἤχηνες,inopes,κενοὶ,πτωχοὶ,Heſych.
Ἠχηταὶ,οἱ,præcones.
Ἦχι,vbi,quā,ἔνθα,ὅπου,Ιλ.γ. ἦχι ἑκάστῳ ἵπποι.
Ἦχος,ου,ὁ,ſonus,vox,ſonitus, Lucian.in Nigrino,καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς περιβομβεῖ.
Ἠχὼ,όος,ἡ,ſonus,echo,reſonantia Gaz. de qua Aphrod.Probl.134.lib.1.

Ἠχώδης,

Ἠχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſonorus, reſonabilis, 3. Metamorph.

H Ψ

Ἥψησαν, concoctus eſt. Ἥψησε, coxit.

H Ω

Ἠῶθεν, manè, ἕωθεν, ὄρθρου, Odyſſ. ξ.
Ἠῶθι, in aurora. ἠῶθι πρὸ, Hom. i. πρὸ τῆς ἡμέρας.
Ἠῷκοιτος, matutinus ſomnus.
Ἠϊών, όνος, ἡ, locus maritimus, litus, ripa, Epigr.
Ἠῷος, matutinus, ἠῷος ἀλέκτωρ, Epigr.
Ἠωρῆσθαι, attolli, ſuſpendi.
Ἠώς, όος, ἡ, aurora, diluculum, antemeridianum tempus, Etym. ἠὼς θυγάτηρ θείας καὶ ὑπερίονος, Heſiod. in Theog. πρὸς ἠῶ, ad auroram.

Θ IN iudiciis triſtis erat nota, mortem, i. θάνατον, ſignificans. ¶ Θ pro δ vti Æolicum eſt.
Θαάσσω, ſedeo, Odyſſ. γ, θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν.
Θάεο, vide, ὅρα, lib. 4 Epigr.
Θᾶημα, & θέημα, Doricè, pro θέαμα vel θαῦμα.
Θαητὸς, mirus, admirandus, Laſc.
Θαίζω, impello.
Θαιμὸς, domus, plantatio.
Θαιρὸς, οῦ, ὁ, cardo, στροφεύς, Poll. lib. 1. ¶ θαιροὶ etiam in curru partes dicuntur, vbi concurrũt obliqui lateres, Interpr. Homer.
Θακεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & Θακέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſedeo, Soph. θάκει δὲ προστρόπαιος, ſede ſupplex.
Θάκημα, ſeſsio, Sophocl. id Oedipo Coloneo.
Θᾶκος, εος, τὸ, ſedes, ſella, conſeſſus, Ariſtoph. νεφ. καὶ τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι, & ſedibus aſſurgendo ſenioribus cedere.
Θαλάμαι, αἱ, foramina, cauitates narium, Poll. lib. 2. ¶ Ariſtot. l. 8. hiſtor. Anim. pro latibulis cauerniſque piſcium τῶν φωλεουόντων.
Θαλάμαξ, remex ordinis infimi, Ariſtoph.
Θαλαμεύτρια, ας, ἡ, quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent, Poll. 3.
Θαλαμεύω, & Θαλαμεύομαι, in thalamo verſari & ſe continere, Chryſ. in primũ cap. ad Rom.
Θαλάμευμα, τὸ, Eurip. in Bacch. contubernium.
Θαλάμη, ης, ἡ, thalamus, luſtrum, cubile.
Θαλαμήϊα δοῦρα, ligna ad domos extruendas.
Θαλαμηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, cubicularius, verſans in thalamo, in Epigr. θαλαμηπόλε κοῦρε.
Θαλαμιὰ, ᾶς, ἡ, foramen triremis per quod remus inſeritur, θαλαμιὰ ὀπή, Ariſtoph.
Θαλαμίδιοι κῶπαι, remi lentè nauigantes.
Θαλάμιος, ου, ὁ, & θαλαμίτης, remulcus, qui in infima parte triremis remigat, Poll. li. 1.

Θάλαμος, ου, ὁ, cubile, domus, Ilia. ſ. θάλαμον γυναιξί τε λιποῦσα. ¶ Item latibulum piſcium Ariſtot. 4. Anim. & nidus auium. ¶ Item pars nauis in qua remigatur, Poll. lib. 1.
Θάλασσα, ης, ἡ, mare, aqua marina, aqua ſalſa, Aratus, τῇ δ' ἄρα φοίνικες πίσυνοι περόωσι θάλασσαν, Cic. Hac fidunt duce nocturna Phœnices in alto. ¶ Lib. 3. Reg. ca. 18. θάλασσα pro ſulco ponitur.
Θαλασσίζομαι, marina aqua conficio, condio.
Θαλασσεύς, piſcator, ἁλιεύς.
Θαλασσίδιος, maritimus, θαλασσιδίων χώρων, maritimarum terrarum.
Θαλάσσιος, ου, ὁ, marinus, & θαλάττιος. θαλαττία ὄρνις, marina auis, Lucian. θαλάσσιος οἶνος, ſiue θαλασσίτης καὶ τεθαλασσωμένος, vinum cui aqua marina admixta eſt, Celſ. i. 3.
Θαλάσσιον, Plutarch. in inſtitutis antiquis, lanificiũ ſignificari tradit, quaſillum Varroni.
Θαλασσοκρατεῖν, maris imperio potiri.
Θαλασσόμελι, confectio eſt ex melle, marina & pluuia aqua, lib. 5. Dioſc. cap. 17.
Θαλασσόπλαγκτος, per mare errans, Euripid.
Θαλασσοπορεῖν, per mare iter facere, in Epigr.
Θαλασσοπόρος, per mare incedens, Epigr.
Θαλασσουργὸς, epithet. piſcatorum, Xenoph.
Θαλασσόω, μ. ώσω, π. ωκα, aqua marina condio, τεθαλασσωμένος οἶνος, Dioſcor. lib. 5. cap. 10.
Θαλαττεύω, in mari plurimùm verſor, Neutr.
Θαλαττοκοπέω, tumultuor, Suid. θορυβῶ.
Θαλαττοκρατῶ, maris imperium obtineo, mari potior, Herodot. li. 3. ¶ Θαλαττοκράτωρ, & Θαλαττοκρατής, maris dominus, Xen. 1. ἑλλην.
Θαλαττοπορῆσαι, nauigare per mare, Plin.
Θαλαττουργὸς, piſcator, rei nauticæ dãs operam.
Θαλαττουργῶ, victum quæro in mari, Polyb.
Θαλαττόω, μ. ώσω, admiſſo mari ſubmergo, Ariſtot. de mundo, ἠπείρους ἐθαλάττωσαν.
Θαλάττωσις, maris proluuies, Phil. de mundo.
Θαλέθω, vireſco, germino, θάλλω, floreo, Iliad. ſ.
Θάλλα, ας, ἡ, florulentia, viriditas, ſurculus, περιαίρουσι τὴν θάλλαν τῶν κλάδων, ſurculos præcidunt, Theoph. l. 3. c. 6. ¶ Accipitur & Adiectiuè, ἐν δαιτὶ θαλείῃ, in florenti, & oppiparo conuiuio, Heſiod. ¶ Eſt item vna ex Muſis.
Θάλειος, ου, ὁ, feſtiuus, θαλείοις στέφεσι, feſtiuis ſertis, in Epigram.
Θαλερὸς, οῦ, ὁ, floreſcens, vireſcens, iuuenis, vigẽs, vegetus, Iliad. ſ. θαλεροί τ' αἰζηοί. ¶ Itẽ δίυγρος, humidus & liquidus, θαλερὸν δάκρυ, Homer. ¶ Item tener, Heſiod. θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν, vxorem teneram duxit.
Θαλέω, θάλλω, pubeſco.
Θαλία, ας, ἡ, θάλεια, conuiuium, Heſiod. τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, ſe oblectabant in conuiuiis. ¶ Item deliciæ, τρυφή, Herodot. pro epulo vtitur. ¶ Item θαλία, ſerta, feſtæ frondes, rami feſti, feſtum, χοροὶ καὶ θαλίαι, chori & feſtiuitates, Plutarch. in Lycurgo.
Θαλία, ἡ, frons oleagina, termes oleæ, Dioſcor.

extremus & adhuc creſcens oleæ cauliculus, ſurculus, qui depactus in terra bonam oleam producere poteſt, vt in fico κράδη, Theophr. libr.5.de cauſ.plant.
Θάλικτρον, genus herbę, Dioſcor.lib.4.cap.83.
Θαλιοποιοὶ, οἱ, qui ſcrinia ex corio fabricant. Heſych. riſcos vocat Terentius.
Θαλλία, ſummus colliculus in noua generatione oleæ, Theophr. lib.5.c.1.de cauſ.plant.
Θαλλιάζειν, Plutarch.in Sympoſ.& alibi φιλοφρόνως καὶ ἱλαρῶς συνιέναι ἀλλήλοις ἐν οἴνῳ.
Θαλλὶς, marſupiū capax, μάρσιππος μακρὸς, Heſy.
Θαλλὸς, ȣ, ὁ, oleaginus ramus, ſurculus, Herodot. olea, Ariſtot.8.Animal.thalea, Galen. ἱκτῆρι θαλλῷ, ſupplici ramo oliuæ, Euripid.¶ θαλλοὶ τῶν δένδρων, rami arborū, Ariſtot.li.9.Anim.
Θαλλοφόροι, οἱ, qui Athenis in Panathenęis oleæ ramos geſtabant. Vide Comment.Ariſtoph. in Veſpis.
Θάλλω, μ. αλῶ, π. αλκα, τέθηλα in medio Præterito, floreo: Propriè de arboribus, ſicut ἀνθεῖν de floribus, Neutr. ¶ Per tranſlationem pro celebrare, Xenophon. μετὰ μνήμης τὸν ἀεὶ χρόνον ὑμνούμενοι θάλλουσι, florent æternis laudibus.¶ Item exhilaror.
Θαλὸς, οῦ, ὁ, germen quod raditur paſcendis hœdis aut bobus, Poll.lib.7.
Θαλοῦσθαι, in fuliginem euaporare.
Θαλοῦται, pro ἐθαλοῦται legitur apud Dioſcor.
Θαλπιόων, calefaciens, vel calfactus, Odyſſ.τ.
Θάλπις, Iris vocatur, à θάλπω, i.calefacio.
Θαλπνὸς, ſplendidus, λαμπρὸς, Pind.
Θάλπος, εος, τὸ, calor, feruor, æſtus, Xenoph.
Θαλπτήριον, tegumentum, fomentum, Suid.
Θάλπω, μ. ψω, π. φα, calefacio, foueo, θάλπει ἐπὶ τῶν νεοσσῶν ἢ ἐπὶ τῶν ὠῶν, pullis, vel ouis deſuper incubat, Deuter.cap.22. ¶ Item floreo, vireo, Accuſ.
Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, tepor, ſolamen, lætitia, voluptas, recreatio, Iliad.ζ.
Θαλυκρὸς, calidus, Epigram.¶Heſyc.improbus.
Θαλύομαι, vror.
Θαλυνω, foueo, calefacio, θάλπειν ποιῶ, Heſych.
Θαλύσια, τὰ, ſacrificia quæ ob vberē terrę prouentum fiebant diis, & potiſsimùm Cereri, Interpr.Homer.Iliad ί.¶ Item θαλυσία, feſtiuitates, quæ cum θαλοῖς, i. ramis fiunt.
Θαλύσιος ἄρτος, panis qui ex nouis frugibus cōficitur primùm, θάργηλος, Athen.lib. 3.
Θαλψις, εως, calor, tepor, fomentum, Aphrod.
Θαμὰ, crebrò, frequenter, Xenoph. θαμὰ ἑαυτὴν κατασκοπεῖται, ſæpius ſeipſam intuetur.
Θαμάλωπες, carbones ſemiuſti.
Θαμβαζειν, inquietū eſſe, οὐχ ἡσυχάζειν, Heſych.
Θαμβαλέον, formidabile Ouid. formidoloſum Liu φοβερὸν, θαυμαστὸν, admirabile. ¶ Nonn. θαμβαλέοι θεράποντες, admirabundi.
Θαμβέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſtupeo, obſtupeo, admiror. Iliad.ά, θάμβησεν δ' ἀχιλεὺς, obſtupuit. ¶ Item turbo, terreo, Accuſ.

Θάμβος, εος, τὸ, pauor, ſtupor, admiratio, Iliad.δ. θάμβος εἶλε θεοὺς, trepidatio inuaſit deos, Ariſtoph. Θαμβὸς, οῦ, ὁ, attonitus.
Θαμβοῦμαι, Plutarch. obſtupeſco, perculſus ſum.
Θαμβῶσαι, ſtupefactus, Lucian.
Θαμειὸς, οῦ, ὁ, frequens, πυκνὸς, Iliad ά.
Θαμίζω, μ. ίσω, π. ικα, frequenter adeo, φοιτῶ, Dat.lib.7. Epigram. ἀλλὰ θαμίζεις μᾶλλον ἀθηναίῃ, ſæpius accedis ad Mineruam.
Θαμινὰ, frequenter, crebrò, θαμὰ, Heſych.
Θαμινὸς, ȣ, ὁ, & Θαμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, θαμειὸς, frequens, Odyſſ.ξ, πυκνοὺς καὶ θαμέας. θαμινότατος, Suid.
Θάμιξ, vulpes, ἀλώπηξ, Heſych.
Θάμνος, ȣ, ὁ, minutarum arborum denſitas, arbuſtum, lucus, frutex, dumetum, Iliad.χ.
Θαμνίον, frutex, Dioſc.lib.2.paruus frutex.
Θαμνίσκος, ὁ, frutetū, frutex, & θαμνίσκιον, puſillus frutex, Dioſcor. Θαμνοειδὴς, fruticoſus.
Θαμνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fruticoſus.
Θαμυρίζω, congrego, ἀθροίζω, συνάγω, Heſych.
Θάμυρις, ἡ, congregatio, Heſych. πανήγυρις.
Θανάσιμος, ȣ, ὁ, lethalis, exitialis, mortalis, Soph. θανασίμῳ πτώματι, caſu mortifero. θανάσιμα φάρμακα, exitialia medicamenta, lib.1.Dioſc.
Θανατάω, cupio mori, animum deſpondeo.
Θανατηφόρος, ὁ καὶ ἡ, lethifer, peſtifer, funeſtus. Vnde θανατηφορία, l.7.Epigr. mortis allatio.
Θανατικὸς, ȣ, ὁ, capitalis, inferens interitum.
Θανατόεις μόρος, Euripid. mors.
Θάνατος, ȣ, ὁ, mors, τὴν ἐπὶ θανάτῳ dicunt ἐλλειπτικῶς, vbi ſubaudi ψῆφον, ἢ ὁδὸν, Herodot.
Θανατούσια, τὰ, feſtū atque agon apud inferos, cuius meminit Lucian. de veris narrationib.
Θανατόω, μ. ώσω, π. ωκα, interficio, neco, ὃν κρίνας ἐθανάτωσε, quem in iudicium accerſitum capitis damnauit, Plut in Themiſt.
Θανατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mortis auidus, lethalis.
Θανάτωσις, εως, ἡ, cædes, q.mortificatio, mors.
Θάξαι, ebrium eſſe, μεθύσαι, Heſych.
Θαπτέον, ſepeliendum, Sophocl.in Aiace.
Θάπτω, μ. άψω, π. αφα, ἀόρ.β. ἐτάφην, Euripid.in Phœniſsis, Ε῎φυ μὲν οὐδεὶς ὅς τις οὐ πονεῖ βροτῶν, Θάπτει τε τέκνα, Cic.Tuſcul.3. Mortalis nemo eſt quem nō attingat dolor morbúſque, multi ſunt humandi liberi.
Θάρανδρος, ὁ, tharandrus animal, Ælian.
Θάργηλος, olla in qua percoquerentur fructuū primitiæ Apoll.honori. ¶ Θαργήλια, τὰ, feſtū in Apoll.honorem. ¶ Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, Februarius, vel Maius, Cæl.lib 9.cap.55.¶Gaz. lib.5.Anim.Ariſtot.cap.11. Aprilis.
Θαρνεύειν, plantare, φυτεύειν, ὀχεύειν, ἐπαίρειν, ὀχλεύειν, μετεωρίζεσθαι, κνίσκεσθαι, Heſych.
Θαρραλέος, ȣ, ὁ, audens, fidens, Xenoph.
Θαρραλέως, audacter, cōfidenter Terent. audenter Tacit. Plato in Apolog. θαρραλέως ἔχω πρὸς τὸν θάνατον, mortem non reformido.
Θαρραλεότης, ητος, ἡ, fiducia, audacia, firma animi confiſio Cicer.
Θαρρέω, μ. ήσω, π. ηκα, audeo, confido, Accuſat. Demoſth.

Demoſth.in 3. Olynth. οὔτε φίλιππος ἐθάῤῥει τούτοις, οὔθ' οὗτοι φίλιππον, neque aggredi audebat, &c. ¶ Dat. Chryſoſt. οὐδενὶ τούτων ἐθάῤῥησεν εἰς σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων, in nullo horum poſuit fiduciam hominum ſeruãdorum. ¶ θαῤῥῶ πρὸς ἐμαυτὸν, Ariſtoph. ¶ θαῤῥεῖ πρὸς θεραπείας, Gal.2.ad Glauc. ¶ Cum Infinit. μὴ θαῤῥῶν ἄρξασθαι.

Θάῤῥησις, ἡ, & θάῤῥος, audacia, confidentia, Ariſtot. ¶ Apud Plat. pro animi perturbatione.

Θαῤῥητικὸς, οῦ, ὁ, fiducia fretus Gazæ, animoſus.

Θαῤῥία, Heſych. confiſio, confidentia, audacia.

Θαῤῥύνω, audaciorem facio, addo fiduciam, Plutarch. θαῤῥύνων σὺν ἀτρώτοις.

Θαρσαλέος, ου, ὁ, audens, audax, fidens, ferox, εὐθαρσής. Iliad. ε. θαρσαλέον πολεμιστήν, i. fortem. ἐν θαρσαλέῳ εἰμὶ, ſum ſecurus, Thucyd.

Θαρσαλέως, audacter, confidenter, Homer.

Θαρσέω, μ. ήσω, π. ηκα, fido, confido, animum ſumo, θαρσῶ διὰ τοῦτο, Thucyd. Soph. αἴδωτος οὐ θαρσῶ πέρι, de Aiace diffido. θαρσεῖ ποιμὴν ἐκεῖνο τὸ χωρίον, audet paſtor in eo loco verſari, Phil. in Heroic. συνάψαι μὲν εἰς χεῖρας οὐκ ἐθάρσησε, nõ auſus fuit manus cõſerere, Plut.

Θαρσήεις, εντος, audax, ferox, Plut. in Pericl.

Θάρσος, εος, τὸ, confidentia, audacia, animi præſentia, Apollon. ὑμετέρῃ ἀρετῇ ἔνι θάρσος ἀέξω, ex veſtra virtute fiduciam accipio.

Θάρσυνος, confidens, πεθαῤῥηκὼς, Suid.

Θαρσὺς, pro θρασὺς, audax, confidens.

Θαρσύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, hortor, addo animum, Heſiod. καὶ σφέας θαρσύνουσα.

Θᾶσαι, pro θέασαι, vide, Theocrit. Eidyll β.

Θασία σταφυλὴ, Thaſia vua, Dioſc. à Thaſo inſula.

Θάσια, τὰ, amygdala: à loco ſic dicta. (la.

Θάσος, Thaſus, inſula Thraciæ adiacens: Vnde θάσιος οἶνος, Ariſt. πλ. pro vino optimo.

Θᾶσσον, citi⁹, Odyſſ. ό. θᾶσσον ἱκέσθαι, properare.

Θάσσω, μ. άξω, curro velocius: ſedeo, Sophocl.

Θασία, genus quoddam raphani, intinctum vel muria cui obſonia aſſa intingebant.

Θαστοβύεσθαι, cunctari, differre, ἀναβάλλεσθαι, Heſyc.

Θάτερος, alter, alteruter, oppoſitus, θάτερον δυοῖν, alterum ex duobus, Plat. de Legib. θατέρῳ παραβλέπουσα ὀφθαλμῷ, Ariſtoph. ἐπὶ θάτερον, in diuerſum, Ariſtot. de mundo. ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα πρόσω τοῦ τείχους, vtrinque murũ ſubibant, Thucydid.

Θᾶττον, θᾶσσον, celerior, citatior, Plat. in Apol.

Θαυλακίζειν, cũ clamore aliquid poſcere, Heſyc.

Θαῦμα, ατος, τὸ, miraculum, res noua viſúque mira, Heſiod. θαῦμα ἰδέσθαι, mirum viſu. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν, Ariſtoph. nihil mirum eſt. θαῦμα ἔχει με, miror, Lucian. ¶ θαύματα, prƐſtigiæ, Æſchin.

Θαυμάζομαι, ſum admirandus, ſeu admirationi. θαυμαζόμενος κατ' εἶδος, præſtantia formæ admirandus, Plut. in Camillo.

Θαυμάζω, μ. άσω, π. ακα, miror, ſuſpicio & obſeruo, obſtupeo, Accuſ. θαυμάζω ταῦτα, hæc demiror, Demoſt. ¶ Cum Genit. Xenoph. ὑμῶν μέντοι, ἔφη, θαυμάζω. ¶ Cum Accuſ. & Genit. τῆς εὐλαβείας καὶ καλοκαγαθίας τὸν κάμιλλον ἐθαύμασαν, Camilli pietatem & probitatem ſunt admirati, Plut. in Camillo θαυμάζω εἰ, miror ſi, Plat. 1. de Republ. θαυμάζω σε ἐπὶ ἐπαίνῳ, Interpr. Thucydid. θαυμάζω ἐπ' ἀρετῇ, Xen. θαυμάζω ἐς αὐτὸ, ob id admiror, Thuc. θαυμάζων ἀπὸ τοῦ σώματος νεανίσκον, adoleſcentis corpus admirans, Plut. in Romulo.

Θαυμαίνω, video, admiror, θεωρῶ, θαυμάζω.

Θαυμαλέον, τὸ, ſtupendum, θαυμαστὸν, φοβερόν.

Θαυμάλωψ, ſemiuſtus, ignitus, Suid.

Θαυμάσιος, mirabilis, mirificus, mirus, Plat. 2. de Republ. ¶ ὦ θαυμάσιε, honeſta appellatio eſt. ¶ Θαυμασίως, mirificè, mirè, Ariſt. νεφ.

Θαυμασμὸς, admiratio, admiratione dignum.

Θαυμαστὴς, admirans, laudator, admirator.

Θαυμαστικὸς, procliuis ad admirãdũ, admirator.

Θαυμαστὸς, οῦ, ὁ, admirabilis, præclarus. θαυμαστὸς ὁ ἀνὴρ τῆς εὐσταθείας, vir mirifica conſtantia, Plut. in Publ. θαυμαστὴ εἰρήνη, præclara pax, Demoſth. θαυμαστὸν ὅσον, mirum in modum, Plat. in Epiſt. θαυμαστόν ἐστιν ἀπὸ τούτων, ob hæc eſt admiratione dignus, Plut. in Fab.

Θαυμαστόω, μ. ώσω, π. ωκα, mirifico Plaut. Accuſ.

Θαυμαστωθεὶς, έντος, ὁ, ſũma admiratione habit⁹.

Θαυμαστῶς, mirabiliter, mirè, Plat. l. 1. de Rep. εὖ οὖν λέγει θαυμαστῶς ὡς σφόδρα, mirũ in modũ.

Θαυματίζομαι, ſtupeo præ admiratione.

Θαυματοποιΐα, ας, ἡ, præſtigiæ, miraculum.

Θαυματοποιὸς, ὁ, præſtigiator Plaut. Athen. l. 1.

Θαυματουργῶ, miracula edo, Xenoph. in Symp.

Θαψία, ἡ, thapſia, plãta ferulacea, de qua Theophraſt. hiſt. lib. 9. & Dioſc. lib 4. cap. 157.

Θάψος, lignum Scythicum buxei coloris, quod nonnulli guaiacum Indicum putant, Theoc. Ægin. lib. 3. cap. 2. θάψον vocari tradit rubiam. ¶ Hinc Adiect. θάψινος, pro buxeo melinóque colore ſiue pallido, Ariſtoph. in Veſp. γυναικὶ κλητεύειν ἐοικὼς θαψίνῃ.

Θ E

Θεὰ, ᾶς, ἡ, dea, σεμναὶ θεαὶ, i. Erinnyes, Plut. in Sol.

Θέα, ας, ἡ, ſpectaculum, viſio, ſpectatio. τὴν θέαν διαπρεπὴς, ſpecie decenti inſignis, Eurip. θέαν ἔχειν, ſpectare, Liban. in Dem. 1. Olynth.

Θεαγγελεῖς, qui deorum ſolẽnitates promulgãt.

Θεαγωγία, in Orat. Naz. diuinatio, Rufin. auſpicia, Moſell. ſuperorũ euocatio.

Θεαθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, à me videri, Apoll. in Epiſt.

Θέαμα, ατος, τὸ, ſpectaculũ, res viſa, ſpectrum, ſpeculatio, Sophocl. ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον, triſtiſsimum mihi & moleſtiſsimum ſpectaculum.

Θεάμων, ονος, ὁ, ſpectator, θεατὴς, θεωρητικὸς, Suid.

Θεάομαι, μ. άσομαι, π. αμαι, ſpecto, video, Accuſ. θεάσονταί σε τί ποιήσεις, Demoſth. obſeruabũt quid acturus ſis.

Θεαρέστως, Cyrill. ex præſcripto diuino.

Θεάριον, τὸ, locus publicus in Ægina inſula, vbi

conuiuia fiebāt. Alii fanum Pythii Apollinis eſſe dicunt, Pind. Schol.
Θεαρχία, diuinum & æternum principium rerū omnium à numine.
Θεαρχικώτατος, ſupremum numē & principium.
Θεαθὲν, quod viſum eſt.
Θεατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator.
Θεατὸν, τὸ, ἐκλεκτὸν, ὁρατὸν καὶ θεωρητὸν, Heſych.
Θεατὸς, ſpectandus, ſpectabilis, Iſocrat.
Θεατρεῖον, theatrū, Suid ¶ Θεατρίδιον, τὸ, paruū theatrum, Varr. lib. 3. cap. 5. de Re ruſtica.
Θεάτρια, ας, ἡ, ſpectatrix, Poll. lib. 4.
Θεατρίζω, in ſpectaculum produco. θεατρίζειν τὸ κάλλος τοῖς ἐρασταῖς, ſpectaculi vice pulchritudinem ſuam oſtentare amatoribus, Naz.
Θεατρικὸς, ῦ, ὁ, qui ſpectaculis theatralibus oblectatur, Nazanz. θεατρικὴ μουσικὴ, theatralis muſica, Ariſtot. lib. 8. Polit. ¶ Θεατρικῶς, theatricè, propalàm, oſtentatoriè, Nazanz.
Θεατροειδὴς, έος, theatralis formę, Diod. Sicul.
Θεατροκρατία, theatralis poteſtas, Plat. de Legib.
Θέατρον, ου, τὸ, ſpectaculum, θέαμα, Heſych.
Θεατροπώλης, qui à ſpectatoribus mercedē theatralem exigit, ὁ θέαν ἀπομισθῶν, Poll. lib. 8.
Θεάφιον, ſulphur, Heſych, quod & θεῖον, Homer.
Θέειον, diuinum numen, θεῖον. ¶ Item ſulphur, thymiama quoddā ad expiationes, Odyſſ. ξ.
Θεείω, admiror, θαυμάζω, Suid.
Θεϊῶσαι, & Θεϊῶσειν, fumum vel vaporē facere.
Θεέσκω, curro.
Θεέω, & θέομαι, admiror.
Θεηγενὴς, Nonn. à Deo factus, à Deo genitus.
Θεηγόρος, ου, diuiniloquus, theologus, Suid.
Θεηδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, Dei ſuſceptor, Dei hoſpes.
Θεήλατος, ου, ὁ, impulſus à Deo. Euripid. συμφοραὶ θεήλατοι, calamitates diuinitus immiſſę.
Θέημα, ατος, τὸ, Ionicè, i. θέαμα, ſpectaculū.
Θεημάχος, ὁ καὶ ἡ, Deo repugnans, Nonn. θεημάχος ἐστὲ γυνὴ θῆλυ. ¶ Θεημαχία, differt à θεομαχία: nam θεημαχία, pugna aduerſus Deū: θεομαχία, deorum inter ſeſe, Ammon.
Θεημοσύνη, ης, ἡ, diuinitas, vel ſpeculatio, Epigr.
Θεήμων, ονος, ſpectator, in Epigram.
Θεηπόλος ὥρα, hora Dei adminiſtra.
Θεησάμενος, conſpicatus, contemplatus.
Θεητὴς, οῦ, ὁ, ſpectator, pro θεατής.
Θεητόκος, ου, ἡ, pro θεοτόκος, quæ Deum genuit.
Θεία, ας, ἡ, amita, matertera. θεία πρὸς πατρὸς, amita: θεία πρὸς μητρὸς, matertera. ¶ θεία etiam dea fingitur ab Heſiod. in Theog. filia Terrę & Cæli. ¶ θεία legitur lib. 4. hiſtor. plant. Theop. c. 1. alibi θύα, & θύη, pro arbore thuia.
Θεῖα, Lunæ & Apoll. mater. θεία, λαβεῖα.
Θειάζω: vnde ἐπιθειάζω, deos obteſtor, deos precor, Thucyd. ¶ θειάζουσι τελεταῖς, myſteria celebrant, Philoſtr. in Heroicis.
Θειάσαι, numine afflari. ¶ Θειασμὸς, ῦ, ὁ, afflatus, diuinatio, conuiuium, Heſych θειασμῷ προσκείμενος, Thucyd. miraculis deditus.
Θείβαθεν, ex Thebis, Ariſtoph. in Neb.
Θειητὸς, admirandus, θαυμαστὸς, Heſych.
Θεϊκὸς, ῦ, ὁ, diuinus. Θεϊκῶς, ad Deum referēdo. & πανηγυρικῶς ἀλλὰ θεϊκῶς ἑορτάζομεν, Nazanz.
Θειλοπεδεύειν, inſolare, Procl. apud Heſiod.
Θειλόπεδον, ου, τὸ, locus expoſitus ad calorem, area exponitur ab Homer. Interpr.
Θειμωνιαὶ, manipulorum cumuli, Heſych.
Θεῖν, currere, Plut. in Pericl. θεῖν εὐθὺς ἐπὶ τὸν δρό- (μον.
Θεῖναι, facere, Athen. lib. 11.
Θείνω, percutio, ſtimulo, κέντρῳ θεινομένους πώλους, equos ſtimulo ad curſum incitatos, Euripid.
Θεῖον, ου, τὸ, numen, diuinitas, Xenoph. θεῖον τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστι. Ariſtop. πλ. τὰ θεῖα σέβοντες, i. εὐσεβεῖς. ¶ Itē ſulphur, θεάφιον, Heſy.
Θεῖος, ου, ὁ, diuinus, θεῖος καὶ δαιμόνιος, Demoſt. ¶ Itē patruus, auunculus. ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, Gaz. de Senect. patruus. ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, auunculus.
Θειότης, ητος, ἡ, numen, diuinitas.
Θειόχρους, ſulphuris colorē contrahens, luridus.
Θειόω, μ. ώσω, Deo conſecro, Plat. de Leg. ¶ Itē purgor ſulphure, τῷ θείῳ καθαίρομαι, Heſyc.
Θείω, pro θέω, curro, Homer. Iliad. κ.
Θειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſulphureus, ſulphuroſus Gaz.
Θείως, diuinitus, diuina ſorte, diuinè.
Θέκλεος, admirabilis, θαυμαστὸς, Heſych.
Θέλγητρον, incitamentū, illecebra, Eurip. in Oreſt.
Θελγίδες καὶ θέλγες τῶν σκορόδων, nuclei Gaz.
Θελγῖνες, telgines, venefici, præſtigiatores, Heſy.
Θέλγμα, ατος, τὸ, admiratio, θαῦμα, Heſych.
Θέλγω, μ. θέλξω, π. χα, demulceo, oblecto, decipio. μὴ θελχθῇς ὕπνῳ, ne ſomno demulcearis, Euripid. ¶ Ponitur & pro luſtrare, Accuſ.
Θέλεμνον, radicitus, ὅλον ἐκ ῥιζῶν, Heſych.
Θέλεμον, ου, τὸ, miſerabile, quietum, οἰκτρὸν, Heſyc.
Θελέμως, quietè, miſerabiliter, ἡσύχως, Heſych.
Θεληθὴς, qui vult, προαιρετικὸς, Heſych.
Θέλημα, ατος, τὸ, voluntas, placitum, arbitrium.
Θέλημος, quietus, ἥσυχος, volens, fœcundus.
Θελήμων, volens, promptus, Apoll. 2. Argon.
Θέλησις, εως, ἡ, volūtas, placitū vulgare, Poll. 5.
Θέλητας ἐποίησε καὶ γνώστας ἐπλήθυνε, 4. Reg. 21. fecit phytones, & aruſpices multiplicauit.
Θελητὸς, placitus, 1. Reg. 15.
Θελκτήριον, & θέλγητρον, oblectamentū, illecebra.
Θελκτήριος, ου, ὁ, blandus, demulcens, illex.
Θελκτὸς, voluptuarius, προαιρετικὸς, Areopag.
Θέλκτρον, illecebra, Bud. in Epiſt.
Θελοθρησκεία, ας, ἡ, ſuperſtitio.
Θελοκακέω, de induſtria ignauiter ago.
Θελξίνοος, demulcens animum, in Epigr.
Θελξίφρονος, ὁ καὶ ἡ, epithet. Apoll. in Epigr. mentem demulcens.
Θέλυμνον, ου, τὸ, fundamentū, ὁ θεμέλιος, Homer.
Θέλυμνα, τὰ, arbores quæ ramos habent inter ſe connexos: Vnde προθέλυμνα, radicitus.
Θέλω, μ. ήσω, π. ηκα, volo, Accuſ. ¶ Item cum Infinit. Xenoph. θέλει κεχρῆσθαι, vult vti. ¶ Item poſſum, Atticé.
Θέμα, ατος, τὸ, poſitio, depoſitum, Ceb. Theban. propo-

propoſitum.¶ Item capſa,regio,religio.
Θεματίζω,depono, guberno, pono caſu, Pand.
Θεματικός,primitiuus,originalis.θεματικοὶ ἀγῶνες,quaſi poſititii,qui & ἀργυρίται, Poll.lib.3.
Θεματισμός,ſtatio,caſus,Vitruu.lib.1.cap.2.
Θέμεθλον,& Θεμέλιον,ου,τό,& Θεμέλιος,ου,ὁ,fundamentũ, extrema pars fundamenti, fulcimen.θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται, fundamenta plurifariorum lapidum iacta ſunt, Thucyd.lib.1. ¶ Dicitur etiam θεμείλιον : vt lib.Epigr.θεμείλια καρτερὰ πήξας.
Θεμελιόω,μ.ώσω,π.ωκα,fundo,as, iacio fundamentum,ſtabilio. Accuſat.
Θεμελίωσις,εως,ἡ,fundamentum, q.fundatio.
Θεμελιωτής,οῦ,ὁ,fundator.
Θέμενος,pro περιθέμενος,indutus.
Θέμερον,ſtabile,venerandum.
Θέμις,ιστος,ἡ,ius, fas, Odyſſ.ξ.οὔ μοι θέμις ἐστὶν ἀτιμῆσαι.¶Item dea quę iuſta petere iubet, Bud.
Θέμιστες,vaticinia, oracula,conſilia,conſultáque & lege ſancita, Euſtath.
Θεμιστεύω,leges fero, do iura & leges, Odyſſ.ι. θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ἠδ᾽ ἀλόχων, iura dat vnuſquiſque natis atque vxoribus,Homer.apud Ariſt.1.Polit.¶ Item vaticinor, oracula edo,Bud.in Pandect.
Θεμιστοπόλος,legis peritus,iudex, iuriſcõſultus.
Θεμιστύς,ύος,dea iuſtitiæ.
Θεμίστωρ,iuſtus,prudens.
Θεμιτός,ὁ,licitus,ſanctus. ¶ Θεμιτόν,fas, Plat.in Apolog.οὐ γὰρ οἴομαι θεμιτὸν εἶναι ἀμείνονι ἀνδρὶ ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι,nefas enim eſt, vt arbitror,virum meliorem à deteriore lædi.
Θεμιτῶς,iuſtè,legitimè,δικαίως,νομίμως,Suid.
Θέμωσεν,fecit,coegit,perſuaſit,appropinquauit.
Θέναρ,palma, vola, Poll.lib.2. ¶ In Epigr. pro planta pedis ponitur.
Θεναρίζω,& θένω,percutio,πλήσσω, poet. Accuſ.
Θεοβλάβεια,ἡ,læſio deorum,impietas,Æſchin.
Θεοβλαβής,έος,ὁ καὶ ἡ,temerarius, in Deum contumelioſus:cui Deus abſtulit intelligentiam.
Θεογάμια,τά,feſta Proſerpinę.
Θεογενεσία,diuina regeneratio, Dion. Areopag.
Θεογέννητος,baptizatus,Idem.
Θεόγλυφον πρόσωπον,diuina facies.
Θεόγλωσσος βίβλος,ſacer liber,i. ſacra ſcriptura.
Θεογνωσία,religio orthodoxa.
Θεόγνωστος,Deo cognitus,in Epigram.
Θεογονία,deorum origo ſeu generatio,Heſiod.
Θεοδέγμων,ονος,ὁ καὶ ἡ, Dei ſeu rerum diuinarũ ſuſceptor,diuinus,Nonn.
Θεοδήλητος,ου,ὁ καὶ ἡ,à Deo manifeſtatus, Epigr.
Θεοδίδακτος,ου,ὁ,diuinitus edoctus,Theſſal.
Θεοδινὴς ὀμφή,vox diuinitus inſpirata, Nonn.
Θεόδμητος,ου,ὁ,à Deo ædificatus,vel paratus.
Θεοδότιον,genus cretæ, Vitruu.architecturæ lib. &,cap.7. Vide etiam Plin.lib.35.cap.6.
Θεοειδής,έος,ὁ καὶ ἡ,diuinus,Odyſſ.ξ.
Θεοείκελος,ου,Deo ſimilis,pulcher,Homer.
Θεόθεν,diuinitus,à Deo,Ariſtoph.in Pace.
Θεόθυτα,τά,carnes victimarum.
Θεοίνια,τά,bacchanalia : nam Bacchũ θέοινον vocabant,Heſych.Θεοίνιον,τό, templũ Bacchi.
Θεοκάπηλος,ſacrilegus nundinator,Nazanz.
Θεόκλητος,à Deo vocatus,Nonn. θεόκλητος νηός, templum in quo Deus inuocatur.
Θεοκλήμενος,à Deo vocatus.
Θεοκλυτεῖν,Deum audire. ¶ Plutar.in Romulo, θεοκλυτεῖν τὸν κυρῖνον,Quirinũ inuocare.
Θεόκμητος,à Deo laboratus.i.diuinus.
Θεόκολος,ſacerdos.
Θεοκρατία,Ioſeph.reſpublica Iudæorum.
Θεόκριτος,diuino iudicio electus,Dionyſ.
Θεόκτιστα,τά,quæ ſunt diuinitus.
Θεόκτιστος,ὁ καὶ ἡ,à Deo cõſtitutus,à Deo cõditus.
Θεολάβεια,ας,ἡ,ſtoliditas,mentis alienatio.
Θεολαβής,έος,ὁ καὶ ἡ,cui Deus abſtulit mentem.
Θεόληπτος,ὁ καὶ ἡ,numine afflatus,ἔνθεος, Suid.
Θεοληψία,ας,ἡ,numinis afflatus.
Θεολογεῖον,ου,τό, locus ſupra ſcenam,in quo dii conſpiciebantur,Poll.lib.4.
Θεολογέω,de Deo loquor,Naz.¶ Item philoſophicè cõmentor,Ariſtot.de mundo.
Θεολογία,ας,ἡ,ſermo de Deo,Plat.2.de Republ.
Θεολογική, prima philoſophia quæ ſpeculatur τὴν χωριστὴν οὐσίαν καὶ ἀκίνητον, Ariſt.10.Metaph.
Θεολογικός,theologicus, qui theologiæ eſt peritus, qui diuina tractat,Nazanz.in Orat.
Θεολόγος,ου,ὁ,theologus,qui de Deo diſſerit.
Θεόμαντις,vates, Plat.in Apolog.
Θεομαχέω,μ.ήσω,π.ηκα,Deo repugno,Neutr.
Θεομαχία,ας,ἡ,deorum pugna.
Θεομάχος,ου,ὁ,Deo repugnãs,Dei hoſtis, Act.5.
Θεομηνία,ας,ἡ,ira diuina.
Θεόμητις,diuina ſapiens,Nonn.
Θεόμητις,diuinit⁹ edocta,Suid. θεόφρων,θεοβούλος.
Θεομιμησία,imitatio Dei,Areopag.
Θεομισής,έος,ὁ καὶ ἡ,Deo inuiſus,Plat.
Θεόμορος,prudens.
Θεοξένια,τά,feſtum ſolenne omnium deorum.
Θεόπαις,Maria virgo,Chriſti mater,Nonn.
Θεοπαράδοτα,diuinitus inſtituta,Areopag.
Θεοπεδωδεῖν,Ariſtoph.Interpr.
Θεοπειθής,pius,fidelis,Deo parens,Nonn.
Θεοπεμπέω,numine afflor.
Θεόπεμπτος,ὁ καὶ ἡ,à Deo miſſus, Ariſtot.Ethic.
Θεοπλάστης,ου,diuinus fictor : ſic Deus vocatur à Philon.de mund. Poll.1.θεοπλάστας vocat idolorum fictores.
Θεόπνευστος,ὁ καὶ ἡ,à Deo afflatus,Phocylid.
Θεοποιέω,ῶ, deum facio, Lucian.
Θεοποιός,οῦ,dei fictor,ſculptor,ſtatuarius.
Θεοπρεπής,maieſtatis quiddam præ ſe ferens.
Θεοπροπέω,μ.ήσω,π.ηκα,vaticinor,Iliad.α.
Θεοπροπία,ας,ἡ,oraculum,Iliad.α.
Θεοπρόπιον,ου,τό,oraculum, Iliad.α.
Θεοπρόπος,ου,ὁ,vates,oraculorũ cõſultor,μάντις, προφήτης, Odyſſ.α. ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον, id eſt, hominem diuinum & vatem. θεοπρόποι ἐς δελφούς,qui Delphos ad cõſulẽda

oracula mittuntur, Herodot. ¶ Item Deum decens, Epigram.
Θεοπτία, ἡ, viſio diuina, ἡ θεία ὀπτασία, Suid.
Θεοργὸν, ȣ̃, τὸ, quod fit à Deo.
Θεορρημοσύνη, ἡ, diuina inſtitutio, Suid.
Θεορρήμων, diuina locutus, Damaſcen.
Θεόρρητος, à Deo dictus, diuinus, Nonn.
Θέορτος, à Deo excitus, Æſchyl.
Θεόρρυτος, à Deo fuſus & fluēs, θεόρρυτος ὄμβρος.
Θεὸς, ȣ̃, ὁ, Deus, σὺν τῷ θεῷ, Deo propitio & fauente, Ariſt. in Pluto. & Plat. in Epiſt. ¶ θεὸς genere quoque Fœmin. Sophocl. in Aiace, ἀλλά μ' ἁ διὸς ἀλκίμα θεὸς ὀλέθριον αἰκίζει, i. Pallas Iouis filia dea me contumelia afficit.
Θεόσδοτος, ὁ καὶ ἡ, à Deo datus, Ariſtot 1. Ethic.
Θεοσέβεια, ας, ἡ, pietas, cultus Dei, religio.
Θεοσεβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pius, religioſus, Dei cultor.
Θεοσεβῶς, piè, Xenoph.
Θεοσέπτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, venerabilis, diuinus, Ariſtoph. νεφ. de voce tonitrui, θεοσέπτου ἤκουσ φωνῆς, venerandam vocem audiſti.
Θεοσέπτων, ὁ, pius.
Θεοσέπτωρ, ορος, Dei cultor, Euripid. θεοσεβής.
Θεοσεχθρία, odium in Deū, Ariſt. in Veſp.
Θεοσημεία, diuinatio, Dei vaticinium, Suid.
Θεοσκυνεῖν, Deum colere.
Θεοσοφία, religio Chriſtiana, Areopag.
Θεόσοφος, in diuinis peritus, theologus.
Θεόσσυτος, à Deo impulſus, diuinus, Nonn.
Θεοστιβὴς γῆ, Naz. diuini tramitis terram.
Θεόστοργος, pius, Dei amans, Nonn.
Θεοστυγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo inuiſus & exoſus, Nōn. Θεοστύγης verò, vt θεομίσης, Dei oſor, Rom. 1.
Θεοστυγία, ας, ἡ, impietas, impuritas, odium Dei.
Θεοσυλὴς, ὁ, ſacrilegus.
Θεοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Deo gratus, Nonn.
Θεότευκτον, à Deo factum.
Θεότης, numen, prouidētia diuina, deitas, Naz.
Θεοτίμητος, venerandus.
Θεοτόκος, ου, ὁ, Deum pariens.
Θεότοκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ex Deo natus.
Θεουδὴς, pro θεοειδὴς, religioſus, pius: Vnde θεουδία, pietas, religio apud Nonn. & θευδέα κέντρα, in Epigr. ¶ Item excellens, ἔξοχος.
Θευδόχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Deum capiens, Nonn.
Θεούμενος, Nazanz. qui diuinitatem aſſumit.
Θεουργία, opus planè diuinum, Areopag.
Θεουργὸς, οῦ, ὁ, qui in ſacris operatur.
Θεοφάνεια, ας, ἡ, & Θεοφάνειον, τὸ, & Θεοφανία, ας, ἡ, conſpectus Dei apparentis, Herodot.
Θεοφάνια, τὰ, Nazanz. Dei apparitio.
Θεοφάντωρ, theologus, Heſych.
Θεοφατίζω, vaticinor, multa loquor.
Θεοφιλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pius, amans Dei, Deo gratus, Plat. 2. de Repub. οὐδεὶς τῶν ἀνοήτων καὶ μαινομένων θεοφιλὴς, nullus amentium vel inſanorum Deo charus.
Θεόφιλος, amans Dei, ſiue gratus Deo.
Θεόφιν, diuinitus, Heſiod. in Theogonia.
Θεότροφος, ȣ, ὁ, pius, religioſus, θεοσεβής.
Θεοφορέομαι, numine afflatus ſum, Heraclit.
Θεοφόρητος, ὁ καὶ ἡ, numine afflatus, diuinitate raptus, Deam ferens apud Lucian. θεοφόρος.
Θεοφορία, ας, ἡ, afflatio numinis, ἐνθουσιασμός.
Θεοφόρος ἀνὴρ, vir diuinus, Damaſcen.
Θεοφορούμενος, diuino ſpiritu plenus, fanaticus.
Θεοφραδὴς, diuiniloquus. ¶ Paſsiuè etiam capitur, θεοφραδὴς μῦθος, Nonn. ſermo diuinus.
Θεοφρήτως, Aduerb. Plutarc. cum odore diuino.
Θεοφροσύνη, religio, pietas.
Θεόω, μ. ώσω, π. ωκα, q. deifico, deum efficio, Accuſ. ἐμὲ θεοῖ διὰ τοῦ βαπτίσματος, Nazanz.
Θεράπαινα, ης, ἡ, & Θεραπαινὶς, ίδος, ἡ, ancilla.
Θεραπεία, ας, ἡ, cultus, obſeruantia, famulatus, comitatus, ἡρώων θεραπεία, Ariſt. de mund. ¶ Item medela, curatio, ſanatio, Liuio delinimentum, delinitio Cic. remediatio Scribon. Largo. θεραπείαν ποιοῦμαι τούτου, huius curatione vtor, Galen. lib. 2. ad Glauc.
Θεράπευμα, ατος, τὸ, cult⁹ quo emeremur aliquē.
Θεραπευσία, ας, ἡ, cura, ſupplicatio.
Θεραπεύσιμος, ȣ, ὁ, ſanabilis, medicabilis.
Θεραπευτέον, venerari oportet, Xenoph.
Θεραπευτὴς, ȣ̃, ὁ, ſeu θεραπευτὴρ, miniſter, cultor, cliens, θεραπευτῆρας ὑπηρέτας, miniſtros famulantes, Plut. in Lycurg. ¶ Item medicus, curator, ἰατρὸς, Plat. l. 1. de Rep. ἰατρὸς τῶν καμνόντων θεραπευτής.
Θεραπευτικὸς, officioſus, officiis alios ſibi conciliians, Plat. Epiſt. 4. δοκεῖς τισὶν ἐνδεεστέρως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι, quibuſdam videris nō ſatis officioſus atq; affabilis eſſe. ¶ Item curans, curandi vim habēs, θεραπευτικὸς μωμῶν, maculas curandi vim habens, Naz. ¶ θεραπευτικὴ σώματος ἕξις, corporis habitudo curatione indigens, Ariſt. in Polit.
Θεράπευτος, ſanabilis, medicabilis.
Θεραπευτρὶς, ίδος, ἡ, cultrix Cicer.
Θεραπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſeruio, colo, demereor delinio vel fomentis vel obſequiis. θεραπεύει χρήμασι τὰς παλλακίδας, pellices donis afficit, Plut in Themiſt. θεραπεύω τὴν γλῶσσαν, Xenoph.
Θεραπηΐη, pro θεραπεία, comitatus, Herodot.
Θεραπὶς, ίδος, ἡ, cultrix Cicer.
Θεράπνα, pro θεράπαινα, Apoll. Rhod. ſerua.
Θεράπναι, αὐλῶνες, σταθμοὶ, ſtabula, caulæ.
Θεραπνίδιον, ȣ, τὸ, ancillula.
Θεράπων, όντος, ſeruus, famulus, Iliad. ζ.
Θέραψ, απος, ὁ, miniſter, familiaris, Epigr.
Θέρεια, ας, ἡ, æſtas, tempus æſtatis, Dioſc. lib 1.
Θερειλεχὴς, ὁ καὶ ἡ, vmbroſus, platani epith. Nic.
Θερεὸς, ȣ̃, clipeus, ſcutum, Dion. Halicarn. lib 9.
Θερειτατος, feruidiſsimus, Nicand in Theriac.
Θέρετρον, Hippocr. vel vt alii legunt θέντρον, locus æſtiuæ habitationi accommodus.
Θερήγανον, τὸ, curr⁹ quo meſsis inuehitur, Heſyc.
Θερίζειν ἔναιμα κάρφη, metere cruētas ſpicas, Plut. Θερία αἰθρία, æſtiua ſerenitas, Dioſc.
Θερίζω, μ. ίσω, π. ικα, Accuſ. ęſtatē traduco, Heſych. meſſem facio, Ariſtoph. in Acharn.

Θερικὸς,

Θερινὸς,ὁ,æſtiuus,meſſorius.
Θερινὸς,æſtiuus, ſolſtitialis: vnde αἱ θεριναὶ ἀνατολαὶ,Ariſtot.i.ortus ſolſtitiales.
Θερισμὸς,οῦ,ὁ,meſsis,θέρος, Æſchin.
Θέριστρον,pallium,Geneſ.24.& Cantic.5.
Θεριστήριον, τὸ,falx meſſoria,lib.1.Reg.cap.13.
Θεριστὴς,οῦ,ὁ,meſſor,falcarius Cicer.
Θεριστὸν,theriſtum gen⁹ quoddam balſami quaſi demeſsile,Dioſc.lib.1.cap.18.
Θεριστὸς,demeſsilis.
Θερίστριον,& θέριστρον,ου,τὸ, veſtis ſubtilis & æſtiua,veſtimentũ meſſoris,θερινὸν ἱμάτιον,Sui.
Θέρμα,calor febris.ſecuritas,ἐκεχειρία,Heſych.
Θερμαίνομαι,incaleſco: θερμανθεὶς,calefactus.
Θερμαίνω,μ.ανῶ,π.γκα,calefacio.κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι,ſpe vana foueri, Soph. in Aiace.
Θερμαντὴρ,caldarium,θερμαστὶς,Poll.lib.10.
Θερμαντήριον,ahenum,lebes.
Θέρμανσις καὶ θερμασία, calefactus & excalfactio, Plin.caliditas. Ariſtot. 10. τῶν μετ. φυσ.ἔστι δ' οὐχ ἡ θερμότης κίνησις, ἀλλ' ἡ θέρμανσις.Idem in Probl.ἡ δὲ θερμασία ὑπερβολὴ τῆς θερμότητος οὖσα ποιεῖ τοὺς πυρετούς.
Θερμαντικὸς, οῦ,ὁ, vim habens calefaciendi,excalfactorius Plin.θερμαντικαὶ δυνάμεις,Dioſc.
Θερμάστρα,caminus,fornax,Callim.
Θερμαστρὶς,ίδος,ἡ, genus ſaltationis vehementis & præcipuæ agilitatis: Et vas quoddam aurificum cancro ſimile,Poll.lib.4.
Θερμερεύεσθαι καὶ κιχλίζειν vocabula comica , ἡδυπαθεῖν καὶ τρυφᾶν ſignificantia, Poll.lib 6.
Θερμερὸν τὴν αἰδῶ , ruborem virginalémque verecundiam,Æſchyl.in Prometh.
Θέρμη,ης,ἡ,calor,caliditas.
Θερμὴ,ῆς,ἡ, calida,calidum ſolium Polit.labrum Gazæ in Probl.Alexand. ¶Item vas in deſcriptione templi Solomonis.
Θερμημερίαι,αἱ,dies calidi,æſtiui dies,æſtas,Ari.
Θέρμης,ὁ θέρους πνέων,æſtate ſpirans.
Θερμοδότης,ου,ὁ,qui calidam aquam dat.
Θερμοδότις,in Epigr.datrix caldæ,Martial.
Θερμολουσία,ἡ,calidum lauacrum.
Θερμολυτρῶ, calida perluor Horat.& Θερμολουτῶ, calida perfundor,Plutar.
Θερμὸν,τὸ,calor,θερμῷ λοῦσθαι,Ariſtoph.
Θερμοπώλης,qui cibaria calida vendit.
Θερμὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,calidus, Heſiod. θερμὸς ἀϋτμὴ, calidus vapor. θερμὸν ἔργον , facinus audax, præceps, Ariſtoph.in Plut.θερμὸν ἰδὼν, toruè intuens,Philoſtr. in Heroic.
Θέρμος,ου,lupinus,λυπινάριον: Apud Alciphr.θερμολέπυρος,lupinos excorticans.
Θερμοσποδία,ας,ἡ,feruẽs cinis,Dioſc.lib.2.& 5.
Θερμότης,ητος,ἡ,calor,fomentum,tepor,æſtus.
Θερμουργὸς,οῦ,ὁ,feruidus ingenio,præceps,Xen.
Θέρμω,το θέρω,calefacio,foueo,comburo.
Θερμωλὴ,ῆς,ἡ,calor,febris.
Θέρομαι,caleo,calefio,vror,Depon.abſol.
Θέρος,εος,τὸ, æſtas, meſsis. Xenoph. τοῦ θέρους χιόνα ζητεῖς,æſtate niuem quæris.

Θρεπτικὸς,οῦ,ὁ,alendi vim habens.
Θέρω,calefacio,Accuſ.θέροντος, ἀλλ' οὐ φλέγοντος, Naz.in Orat.fouentis,non vrentis.
Θέσαι,θησαυρίσαι,accumulare,recondere.
Θὲς,pone. Θέσαν,pro poſuerunt.
Θέσθαι παῖδα,adoptare,Plutarch.de Æmyl.
Θέσις,ιος,ἡ,ſitus,poſitio.ὅπλων θέσις,armorum depoſitio, Plat. de Legib. ¶θέσις ab Herm. dicitur infinita quæſtio,i.quæ habet in ſe cõtrouerſiam in dicẽdo poſitam,ſine certarum perſonarum interpoſitione:propoſitum Cic. ¶Θέσις etiam dicitur rei definitio , Ariſtot. ὁ γὰρ ὁρισμὸς θέσις μέν ἐστι.¶Item depoſitum,θέσις τῶν πρυτανείων, depoſitiones pecuniæ in Prytaneo , quæ fiebant ab vtroque litigantium,Interp.Ariſtoph. ¶Item apud Appian. υἱοθεσία,adoptio,ποίησις.
Θέσκελος,ου,ὁ,deo ſimilis,admirabilis,Iliad.γ.
Θεσμὰ παρθενίας,vincula virginitatis,Phalar.
Θέσμιον,ου,τὸ,legitimum,θέσμιόν ἐστι,Argon.2. Soph.in Aiac.θέσμι' ἐξήνυσεν, iura impleuit.
Θεσμοδοκέω,μ.ήσω,π.ηκα,legi addico.
Θεσμοθεσία,inſtitutum & ritus,Dionyſ.
Θεσμοθέτης,legiſlator,Plut.in Pericl.
Θεσμόθετον,diuinitus immiſſum.
Θεσμοτόκος,legiſlator:ſic Nonn.
Θεσμὸς,οῦ,ὁ, ſanctio, mos vetus,θεσμοὶ ἱεροὶ,ritus ſacri.θεσμοὶ τῶν θεῶν, Xen.1.Pæd.¶Plut. in Solone θεσμοὺς vocat leges Solonis , quæ in ligneis tabulis deſcriptæ fuerunt. τίθεσθαι θεσμοὺς, leges ſancire,Athen.lib.12.
Θεσμοφόρια,τὰ,ſacra Cereris,legumlatio:eo die captiui ſoluebantur vinculis,Hermog.
Θεσμοφόρος,ου,ὁ,legifer,legumlator,Nonn.
Θεσμοφοριάζω,μ.άσω,π.ακα, Cerealia celebro.
Θεσμοφύλακες,legum cuſtodes,Thucyd.
Θεσπιδαὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,diuinitus ardens, immenſè comburens.Iliad.θεσπιδαὲς πῦρ.
Θεσπίσμα,ατος,τὸ,edictum,decretum diuinum.
Θεσπέσιος,ου,ὁ καὶ ἡ,magnus,mirificus,admirandus. Iliad.ά,ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο. Plat.2.de Rep.θεσπέσιος βίος λέγεται,vita diuina.
Θεσπιδαὴς,idem quod θεσπιδαής.
Θεσπιέπεια,ας,ἡ,fatidica,Soph.in Oedyp.Tyr.
Θεσπίζω, μ. ίσω,π.ικα,vaticinor,diuino , reddo oraculũ:obſeruari præcipio, Theoph.in Inſt.
Θέσπιον,ου,τὸ, res diuina.
Θέσπις,ιος,ὁ,vates,diuinus,lib.5.Epigram.
Θέσπισμα,ατος,τὸ,vaticinatio,reſponſum,ſenatuſconſultum, Theophil.in Inſtitut.
Θεσπιῳδέω,μ.ήσω,π.ηκα,vaticinor,Neutr.Ariſtoph.ὃς θεσπιῳδεῖ τρίποδος ἐκ χρυσηλάτου.
Θεσπιῳδὴς,οῦ,ὁ, vaticinator,fatidicus.
Θεσπιῳδὸς,oracula enuntians,Poll.
Θέσσασθαι,ſedere,petere,quærere,rogare.
Θέσφατον,ου,τὸ,oraculum,vaticinium,Iliad.έ.
Θεσφατὸς,oraculo prædictus,fatalis,Ody.δ.
Θεσφατεῦσαι,vaticinor,multa loquor.
Θετέον,ponendum eſt,conſtituendum.
Θέτης,qui aliquid pro pignore accepit.

Θετικὸς,οῦ,ὁ,poſitiuus, θετικοὶ νόμοι, Ariſtot.3. Pol. ¶Θετικῶς,affirmatiuè,Nazan.in Orat.
Θετὸς,οῦ,ὁ,adoptatus,adoptiuus. θετὸς γινόμενος παιδίον,in filium adoptatus,Plut.in Theſ.
Θεῦ,huc curre,δεῦρο τρέχε,Heſych.
Θευμορία,primitiæ, vel pars quam ſacerdotes ab immolatione relictam capiunt,Heſych.
Θεύσεσθαι, currere,δραμεῖσθαι. Θεύσω,curram.
Θέω, μ. θεύσομαι, Xen. curro, τρέχω. ἔθει δρόμῳ, curſu contendebat,Thucyd.ὡς ἐκείνοις εἰς τὸ στρατόπεδον θέοντες, ad illos in caſtra currentes, Plutarch.in Publ.
Θεωθὲν θέλημα,voluntas Deo informata, Naz.
Θέων,οντος,Deus.
Θεωρέω,Deum contemplor.
Θεωρεῖον,hippodromus.
Θεώρετρον,τὸ,munus quod ſponſæ dabatur quum ſe viſendam præberet,Philoſtr.
Θεωρέω,μ.ήσω,π.ηκα,contemplor, animaduerto, Accuſat.ludos ſpecto,Plat.Epiſt.7.
Θεώρημα,ατος,τὸ,ſpeculatio.
Θεωρητήριον,ου,τὸ,cauea,i.locus in Theatro vnde ſpectatur,Gaz.de Seneſt.
Θεωρητικὸς,οῦ,ὁ,contemplatiuus Senec.θεωρητικὸς βίος, Ariſtot.7.Polit.
Θεώρησις,ιος,ἡ,contemplatio,obſeruatio.
Θεωρητὸς, qui ſub conſiderationem & contemplationem cadit.θεωρητὸς διανοίᾳ,comprehenſibilis cogitatione, Nazan.
Θεωρία,ας,ἡ,ſpeculatio,contemplatio.
Θεωρίζω,aſpicio,ſpecto.
Θεωρικὸν,τὸ,ærarium,Athen.ex quo ſüptus belli principiò fiebant, qui poſtea in alios vſus, ac præcipuè ludorum ſpectaculorúmque conuerſi ſunt,Plut.in Pericl.
Θεωρὶς,ίδος,ἡ, proprium vatis, Demoſt. ¶Item nauis Athenis,qua Theori quotannis in Delum nauigabant litatum Apollini. ¶Et θεωρίδες κέλευθοι, iter per quod ibat illa nauis. ¶θεωρὶς ναῦς,nauis quæ ſpectandi gratia appulſa eſt,Plutar.in Theſeo.
Θεωρὸς,οῦ,ὁ,ſpectator:oraculi conſultor.θεωροὺς πέμπω,Thucyd.conſultores mitto.
Θέωσις,vnio cum Deo,in Deum aſſumptio.
Θεώτερος,Dionyſ de ſitu orbis,pro θώτερος.

Θ H

Θηβαγενὴς,έος,Thebis genitus:epith.Herculis, Heſiod.ὄφρ' ἡρακλῆος θηβαγενέω κλέος εἴη.
Θηβαιγενὴς, Thebis genitus,θηβαιγενὴς διόνυσος.
Θηβαΐκη θυΐα,Thebaicum mortarium,Dioſc.
Θηβαϊκὸς,οῦ,ὁ,& Θηβαῖος,Thebanus,Dioſc.
Θηβαῒς,ίδος,ἡ,Thebais,i.ager Thebanus.
Θήβη,Thebe. Θήβηθεν,ex Thebis,Epig.
Θῆβος,ſtupor,θαῦμα,Heſych.
Θηγαλέος,acutus & acuens,in Epigram.
Θηγάνη,ης,ἡ,cos,ἀκόνη,Sophocl.in Aiace.
Θήγη,theca,poſitio,ordo,Heſych.
Θήγομαι,μ.ξομαι,acuo,Hom.Iliad.β.
Θήγω,μ.ήξω,π.ηχα,acuo,incito,Accuſ.Heſiod.
Θηέομαι,admiror,cum admiratione intueor,ſuſpicio.ὁδ.ὁ,παύτα ἐσ θηήσατο θυμῷ, admiratus eſt.¶Θηεῦντο,admirabatur:pro ἐθηοῦντο.
Θηητὴρ,ῆρος,ὁ,admirator,ſpectator: dicitur etiam θηήτωρ,ορος,Nonn.¶Θηητὸν,admirabile,valde pulchrum,ſpectabile,Heſiod.
Θήϊον,ου,τὸ,balſamum.
Θήκη,ης,ἡ,ſepulchrum,loculus,Plat.lib.deLeg.
Θηκίον,entaphium,theſaurus.
Θηκτὸς,οῦ,ὁ,acutus,θηκτὸν ξίφος,in Epigr.
Θηλάζομαι,μ.άσομαι,lacto,as.θηλάζεται τοῖς βρέφεσι,infantibus præbet vbera,Plut.in Rom.
Θηλάζω,μ.άσω,π.ακα,vbera ſugo,mamma nutrio,Accuſ.tam de muliere lactante,quàm de puero qui lactatur,θηλάζω τὸ θηρίον, lactor à fera,Plut in Romulo. Lyſi. ἐπειδὰν ἡ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν,ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν.
Θηλαίνω,μ.ανῶ,π.γκα,germino.
Θηλαμινὸς,lactens,recens genitus.
Θηλαμὼν,ὁ,altor & educator Cicer.¶Item οἰκία, domus,Suid.ſepulchrum, τάφος,Heſych.
Θηλασμὸς,οῦ,ὁ,lactatio,nutritio,lactis hauſtus.
Θηλάστρια,Eupol.apud Polluc.lib.3.nutrix.
Θήλεα ἵππος,equa,Herodot.
Θήλεα ὀνόματα,nomina fœminina,Ariſtoph.
Θηλέη μορφὴ,fœminea forma.
Θήλεια,vel θήλεα,ας,ἡ,fœmina, fœmella. Xen. οἱ πέρδικες πρὸς τὴν τῆς θηλείας φωνὴν φερόμενοι. Plat.de Legib.θήλεις ἔκγονοι,filiæ.
Θηλέω,τὸ θηλάζω,germino,Epigram.
Θηλὴ,ῆς,ἡ, mamma, fœminæ propriè, vberum apex,papilla,θηλαὶ μαστῶν, papillas mammarum,Ariſtot.de Animal.
Θηλυγόνος,fœmellas generās,fœminas pariens.
Θήλυς,nutritus,faciens florere.
Θηλοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,concameratus,Theophr.
Θηλόπεδον,vel potius ἡλιόπεδον,τὸ,locus ſub dio ad exſiccandum aliquid & inſolandum, Odyſſ.η. & Dioſcor.lib.1.cap.
Θηλοπεδεύειν vel potius ἡλιοπεδεύειν, i.inſolare, Procl.in Heſiod. ¶Dioſcor. ἡλιοπεδευθεῖσα σταφυλὴ,vua eſt ſole torrefacta.
Θῆλυ,τὸ,fœmina,muliebre,γένος τὸ θῆλυ,ſexus fœmineus,Plat. ¶Ariſtoph.νεφ. περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ ἅττ' ἄρρεν' ἐστὶν,ἅττα δ' αὐτῶν θήλεα,i.fœminina.
Θηλυγενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,muliebris,Plat.de Legib.
Θηλυγονεῖν,fœminam procreare.
Θηλυγονία,ſeries generis fœminini & materni.
Θηλύγονον,τὸ,herba,Dioſc.li.3.
Θηλύγονος,ου,ὁ καὶ ἡ,fœminam gignens.
Θηλυδρίας,ου,ὁ,effœminatus,Herodot.
Θηλυδριώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,mollis,effœminatus,θηλυδριώδης φύσις,fœminea natura,Naz.
Θηλυκὸς,οῦ,ὁ,fœmininus,effœminatus.
Θηλυκρανία, ἡ, cornus fœmina, arboris genus, Theophr.l.3.legitur θηλυκρανεία.
Θήλυμα,τὸ,farina cum melle ſubacta,Heſych.
Θηλυμανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, inſanus amator fœminarum,mulieroſus Cic.& mulierarius Capitol. θηλυμανεῖς πόθοι,amores in fœminas, Epigr.

Θηλυμελεῖς ἀνδ῀ρες, in Epigr. molliter canentes.
Θηλύμιτρος, ου, ὁ, effœminatus, muliebri cultu indutus.
Θηλύμιτρεις, Suid. ὁ πόρνος.
Θηλύμορφος, Ariſtot. forma fœminea.
Θηλυνω, μ. υνῶ, effœmino, emollio, Accuſ.
Θηλύπους βάσις, pes fœmineus, Euripid.
Θηλύπτερις, ἡ, filix fœmina, genus herbę, Theop. lib. 9. hiſt. plant. & Dioſcor. lib. 4. c. 188.
Θῆλυς, υος, ἡ, fœmina, Sophocl. in Trach. ¶ Et adiectiuè effœminatus, fœmineus. Nonn. ἀμείβετο θήλεϊ φωνῇ, muliebri voce. ὁ θῆλυς ἐλέφας, fœmina elephas, Ariſtot. 2. Anim. ¶ Item θηλὶς, pupilla.
Θηλύτεραι, αἱ, mulieres, Subſtantiuè, Antipater lib. 1. Epigram, θηλυτέρῃ μ' ἐδάμασσε. ¶ Adiectiuè autem, Iliad. θ, θηλύτεραι δὲ γυναῖκες.
Θηλύτερος, ου, ὁ, effœminatior, in Epigr.
Θηλύτης, ἡ, mollities muliebris, ſexus fœmineus.
Θηλυτοκέω, ῶ, fœminam concipio, & pario.
Θηλυτοκία, partus fœmine⁹, fœminæ generatio.
Θηλυτόκος, fœminam generans.
Θηλυτοκοῦσαι, ferentes in vtero fœminam.
Θηλυφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis fœminæ.
Θηλύφονον, aconitum, Dioſcor. lib. 4. quòd tactis genitalib⁹ fœminei ſexus animalium eodem die inferat mortem.
Θηλύφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, muliebris, imbecillis, ſapiens muliebria, mollis, Ariſtoph.
Θηλυχίτων, veſte indutus muliebri, in Epigr.
Θηλῶ, nutrix, θηλαστὴς, κουροτρόφος, Plut. in Prob.
Θῆμα, theca, ſepulchrum, καὶ ἀνάθημα.
Θημὼν, ῶνος, ὁ, cumulus, aceruus, Ody. ε. ¶ θημωνία, ας, ἡ, idem, Suid. & Heſych.
Θὶν, ινὸς, cumulus, tumul⁹ arenæ. Hier. in Ezec.
Θὴν, expletiua particula, Homer. Iliad. β, οὔ θήν μιν πάλιν. &c. i. οὐδαμῶς, non quidem.
Θήϊον, lac, γάλα, Heſych.
Θῆξις, momentum, punctum, celeritas, Heſych. ¶ κατὰ θῆξιν θεραπεία, curatio vulnerum futuræ commiſſione, Galen. κατὰ τόπους, li. 2.
Θηπτὸν, gratum, mirabile.
Θήπτω, μ. ήψω, π. ηφα, vel Θήπω, mentior, admiror, ſtupeo, concupiſco, Heſych.
Θὴρ, ηρὸς, ὁ, fera. ¶ Item leo, κατ' ἐξοχὴν, Homer. Iliad. γ, ἐφοίτα θηρὶ ἐοικὼς, i. λέοντι.
Θήρα, ας, ἡ, venatio, aucupium, captura. ἀπὸ θήρας ζῆν, Ariſtot. in Polit. viuere venatu. θήραν ποιεῖν, Xenoph. venationem facere. θήραν ἐπιτηδεύειν, venationi operam dare, Ariſtot.
Θηράγρα, ας, ἡ, venatio & res quæ in venatu capitur, Poll. lib. 5. captura Plin.
Θηραγρέτης, ου, ὁ, venator, in Epigram.
Θήραμα, τὸ, venatio, captura Plin. inquiſitio.
Θηράομαι, μ. άσομαι, π. αμαι, venor, aucupor, capto. Syneſ. μετιόντα καὶ θηρώμενον τὴν ἀλήθειαν, indagantem aucupantémq; veritatem. ¶ Interdum paſſiuè pro captor, Depon. Accuſ.
Θηραρχία, ας, ἡ, imperium in belluas Terent.
Θήραρχος, ου, ὁ, qui præeſt belluis.
Θηραθεὶς, captus, perſuaſus, Laert. in Polem.
Θηραῖον, τὸ, veſtis genus, Poll. lib. 7. ¶ Θηραῖον, verò, vinum quoddam Cretenſe, Idem. θηραῖος οἶνος, Galen. κατὰ τόπους lib. 7.
Θηρατεύομαι, differo, procraſtino, ἀναβάλλομαι.
Θηρατὴς, οῦ, ὁ, venator, indagator, Ariſtoph.
Θηρατικὸς, venaticus, venatorius, Xenoph.
Θήρατρον, rete, artificium aucupiúmque, captio, pedica, laqueus, Xen. οἵ τε ὄρτυγες καὶ οἱ πέρδικες πρὸς τὴν τῆς θηλείας φωνὴν φερόμενοι, τοῖς θηράτροις ἐμπίπτουσι, cadunt in laqueos.
Θήραυλος, ruſticus, ſylueſtris, ἀγρότης, Heſych.
Θηράω, μ. άσω, π. ακα, venor, quæro. Xeno. ἀλκιβιάδης διὰ κάλλος ὑπὸ γυναικῶν θηρώμενος, &c. à mulieribus captatus, & illectus.
Θήρεον, varium, ποικίλον, Heſyc. πέπλον ποικίλον.
Θήρεμα, & Θήρευμα, ατος, τὸ, venatio, Plat. νόμ.
Θηρεύομαι, & Θηρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, venor, aucupor, Accuſ. Iſocrat. τὰς ἡδονὰς θήρευε τὰς μετὰ δόξης, voluptates ſectare laudabiles.
Θηρεύσιμος, ου, ὁ, ad venandum aptus.
Θήρευσις, εως, ἡ, venatio, Plat. de Legib.
Θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, & Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, venator, Heſiod.
Θηρευτικὴ, ῆς, ἡ, ſcientia venandi, Ariſtot. 1. Polit.
Θηρευτικὸς, οῦ, ὁ, venaticus, κύνες θηρευτικοὶ, Gale. θηρευτικὸς βίος, venatoria vita, Ariſtot. Polit.
Θηρευτὸς, οῦ, ὁ, q. venabilis, paſſ.
Θήρημα, ατος, τὸ, venatio, captura Plin.
Θηρητὴρ, ῆρος, poeticè, venator, Homer.
Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venator.
Θηρία, ας, ἡ, tibia ex hinnulorum oſsibus, forinſecus ære obducta qua vtebantur Thebani.
Θηριακὰ, τὰ, theriaca, medicaměta venenatorũ animalium, vel quorum venenis aduerſantur, Dioſcorid. ¶ ἡ θηριακὴ, genere fœminino, Aphrod. de cuius compoſitione vide apud eũdem Probl. vlt. lib. 1. & Plin. cap. 20. lib. 20.
Θηριακὸς, οῦ, ὁ, ferinus. ¶ θηριακὸς λόγος, theriacus tractatus, περὶ τῶν ἰοβόλων, i. de venenum ictu aut morſu relinquentibus animalibus, Dioſc.
Θηριάλωτος, ου, ὁ, à beſtia captus.
Θηρίκλειοι κύλικες, pocula thericlea, Theophr. lib. 5. hiſt. plant. & Athen. in δείπνοσ.
Θηρίκλειον, vitreum poculum, Phalar.
Θηριοβόρος, feriuorus, Phocylid.
Θηριοδήγματα, τὰ, ſerpentum morſus, Dioſc. l. 2.
Θηριόδηκτος, à venenato animali morſus, Dioſc.
Θηριομαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, cum beſtiis depugno.
Θηρίον, ου, τὸ, fera aut noxia bellua, ſerpẽs: Inter. Dioſc. non ſimpliciter beſtiam, ſed feram & veneno obnoxiam ſignificare ait, veluti viperam aut lupum. Xenoph. 1. παιδ. ἄλκιμον θηρίον, ferox beſtia.
Θηριόομαι, ferocio. Ex Crantore, τὸ γὰρ ἀνώδυνον τοῦτο οὐκ ἄνευ μεγάλων ἐγγίνεται μισθῶν τῷ ἀνθρώπῳ, τεθηριῶσθαι γὰρ εἰκὸς ἐκεῖ μὲν σῶμα τοιοῦτον ἐνταῦθα δὲ ψυχὴν, nam iſtuc nihil dolere, non ſine magna mercede contingit, immanitatis in animo, ſtuporis in corpore, Cic. Tuſc 3. ¶ Itẽ vermiculor, quum vermiculis arbores infeſtantur, Theophr. lib. 5. de cauſ. plant.

Θήρειος, ου, ὁ, ferinus: θήρεια, ferina, Xen. ſ. κρέα.
Θηριότης, ητος, ἡ, & θηριωδία, & κακία θηριώδης, feritas, Ariſtot. lib. 7. Ethic. in princ.
Θηριοτροφεῖον, τὸ, viuarium Varr. Ruſt. 3. cap. 13.
Θηριότροφος, qui ſerpentibus veſcitur, Galen.
Θηριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ferin⁹, immanis, Plat. 9. Pol. θηριώδης θάλαττα, mare belluis refertum, Theophr. lib. 4. hiſt. plant. ¶ἕλκη θηριώδη, vlcera fera Barbar. atra vlcera Marcell. quæ theriomata dicuntur, Dioſc. cap. 134. lib. 2.
Θηριωδία, ας, ἡ, feritas.
Θηρίωμα, τὸ, & Heſych. θηρίον, Poll. lib. 4. tetrum vlcus Celſ. lib. 5. cap. 28.
Θηροβολεῖν, feras ferire, in Epigram.
Θηρόβοτος, à feris depaſtus, Epigram.
Θηρόβρωτος, à feris deuoratus.
Θηροθῆραι, venatores.
Θηρολέξις, in dicendo affectator, Suid.
Θηρονόμος, ου, ὁ, & Θηροσκόπος, ὁ καὶ ἡ, ferarum obſeruator, in Epigram.
Θηροσύνη, venatio, in Epigram.
Θηροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, feras nutriens.
Θηροφόνον, aconitum, Dioſc. lib. 4.
Θηρωτής, venator.
Θὴς, θητὸς, ὁ, mercenarius, proletarius, Plutarc.
Θῆσαι, lactare, nutrire: Vide θῆσθαι.
Θησαυρίζομαι, & Θησαυρίζω, μ. ίσω, π. ικα, condo theſaurum, congero, repono, Herodian. ἕκαστος δὲ ἃ εἶχεν ἐκεῖσε ἐθησαυρίζετο. ¶Θησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, reponēdi prudentia, Ariſtot.
Θησαύρισμα, ατος, τὸ, theſaurus, Naz.
Θησαυριστὴς, Θησαυριστικὸς, οῦ, ὁ, & Θησαυροποιὸς, οῦ, ὁ, collector theſauri. θησαυροποιὸς ἀνήρ, Plat. πολιτ. η.
Θησαυρὸς, οῦ, ὁ, theſaurus, gaza, diuitiæ reconditę in longum tempus, literarum monumenta, Xen. τοὺς θησαυροὺς τῶν πάλαι σοφῶν ἀνδρῶν οὓς ἐκεῖνοι κατέλιπον ἐν βιβλίοις γράψαντες, ἀνελίττων, &c. ¶Item θησαυροὶ, rerum neceſſarium acerui. vt frumēti, vini, & huiuſmodi, Ariſtot.
Θησαυροφύλαξ, cuſtos theſauri. vide Gell.
Θησαυροφυλάκιον, τὸ, Suid. theſaurus, ærarium.
Θησεία, ἡ, proprium loci in quo Delphos profectus Theſeus anteriorē capitis partem abraſit. ¶Θησεῖα, Heſych. feſta in honorē Theſei.
Θησεῖον, ου, τὸ, Theſei ſepulchrum ſeu templum & aſylum ad Theſei tumulum, Plutar. vnde Θησειότριψ, verſans in templo Theſei.
Θήσιον, ου, τὸ, genus herbæ, Theoph. li. 7. ca. 11. Theſion Plin. lib. 21. cap. 17.
Θησεῖδαι, Theſeidæ Athenienſes, in Epigram.
Θησηὶς, tonſuræ genus, capillis de priore capitis parte reſectis, Euſt. Iliad. β.
Θησηὶς, ίδος, Theſeis, poeſis de Theſeo.
Θήσσειν, & θάσσειν, ſedere, aſsidere.
Θῆσθαι, Athen. lib. θ, τὸ γάλα θηλάζειν, lac ſugere, lactere Varr. Iliad. ἕκτωρ γὰρ θνητός τε γυναικά τε θήσατο μαζόν.
Θηταλὸν, mirum, non veriſimile, Heſych.
Θητεία, ας, ἡ, ſeruitus, merces, clientela, Iſocrat. μισθοδουλεία, Heſych.
Θητεύω, μ. εύσω, π. ευκα, mercede ſeruio. ἐθήτευον ἐπὶ μισθῷ παρὰ βασιλεῖ, ſuam operam regi locauerunt, Herodot.
Θητικὸς, οῦ, ὁ, ſeruilis, mercenarius. ¶Θητικὸν, τὸ, quarta claſsis populi Athenienſis opifices & mercenarios complectens, Ariſt. πολιτ. γ.
Θῆττα, ης, ἡ, & Θῆσσα, Varin. ancilla mercenaria, paupercula. μισθωτὴς, Heſych. θῆσσαν τράπεζαν, Eurip. ſeruilem menſam.
Θητώνιον, τὸ, precium quod datur mercenariis, ſalarium, τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον, Suid.
Θὴψ, vermiculus, σκώληξ.

Θ Ι

Θιασεύω, Nazanz. exulto, luxurio, abundo.
Θιάγονοι ἄρτοι, Athen. lib. 3. panes fiebant diis.
Θίασος, ου, ὁ, thiaſus, ſaltatio & pompa, quæ Baccho exhibebatur, Athen. lib. η. Virg. Ecloga 5, *Inſtituit Daphnis thiaſos inducere Baccho*. θιάσους συνάγειν, Demoſt. ¶Item ſodalitas, ſocietas. Xenoph. τίς δ᾽ ἂν εὖ φρονῶν τοῦ σοῦ θιάσου τολμήσειεν εἶναι; quis tuarum partium eſſe auſit?
Θιασῶνες, cœnationes, loci conuiuales.
Θιασῶται, οἱ, qui ſimul choros & ſodalitates exercent, Ariſtot. Ethic. 8. ¶Xenoph. in Symp. ἐπειδὴ πάντες ἐσμὲν τοῦ θεοῦ τούτου θιασῶται.
Θιασωτικὸς, ad ſodalitium pertinens, Ariſt.
Θίβη παπύρου, fiſcella ſcirpea, Exod. 2. ¶Athen. ὑέλοις πίναξ ἐν θίβῃ κατακείμενος ἀργυρᾷ, vas quod amplexabatur diſcum vitreum ne frangeretur in ferculis ferendis: repoſitoriū Plin.
Θιβρὸς, toſtus, feruidus, Nicand. in Alexiph. ὠεὰ θιβρὰ χελώνης: Lonicer. tamen tenera exponit. ¶Heſych. θιβρὴν, φιλόκοσμον, καὶ ἀρρωστικὴν, ὑπερήφανον, κατωφερῆ, & θρασεῖαν, τρυφερὸν, καλὸν, σεμνὸν, ἁπαλόν.
Θιγγάνω, contrecto, attingo, pertingo, appeto.
Θίγμα, tactus, καὶ μίασμα, Heſych.
Θίγω, μ. ίξω, π. ιχα, tango, ψαύω. Accuſ. ¶Iūgitur & Genit. τῶν σπλάγχνων θίγοντες, viſcera tangentes, Plutarch. in Publ.
Θιμονία, aceruus, Eccleſiaſt. 39.
Θὶν, νὸς, ὁ, litus. Tradunt Grammatici pro litore acceptum Fœm. eſſe generis, aliâs Maſculin. Iliad. ἀ, παρὰ θῖνα θαλάσσης, ad litus. θῖνες τῆς ψάμμου, arenæ cumuli, Herodot.
Θινόμενος, percuſſus, τυπτόμενος, Heſych.
Θινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, litoreus: Strab. li. 8. ferus.
Θίξις, ιος, ἡ, tactus, ἐπαφὴ: à θίγειν.
Θιπόβρωτος, exeſus à tineis, Heſych. κακός.
Θὶς, ινὸς, ὁ, nomen piſcis litoralis, Gaz. reddit litum: Vide Ariſtot. lib. 8. Anim. cap. 13.
Θισίτης, conuiua.

Θ Λ

Θλᾶσθαι, contundi, infringi.
Θλασίας, ου, ὁ, qui habet teſticulos contuſos ſeu fractos, Deuter. cap. 23: & cap. 21. Leuit.
Θλάσις, inſtrumentum extrahēdo fœtui, Hipp.
Θλᾶσις, ιος, ἡ, φλᾶσμα, fragmen contuſio, fractura, colliſio, θλᾶσις τῶν ὤτων, fracta aurium Herm.

Hermol. fractæ aures Ruell. contuſæ aures Marcell.lib.1.Dioſcorid.

Θλάσματα,fracta, contuſa,percuſſa. θλάσματα δακτυλίων, attritus ſedis Ruel. ſedes fractæ Barbar. ſedis dolores & contuſiones, Marcell.lib.3.Dioſcorid.

Θλάσπη,ης,ἡ, ſinapi Perſicum, pes gallinaceus.

Θλάσπι,εως,τὸ,genus herbæ, Dioſc. lib.2. Sunt qui vocent,θλασπίδιον.Galen.genere Fœmi. θλάσπην.Hippocr. θλάσπεων.

Θλασταὶ ἐλαῖαι, contuſæ oliuæ; quæ condituram quamlibet facilè recipiunt Columell.Athen. lib.2.θλαστὰς ποιεῖν ἐλαίας.

Θλαστικὸς,vim habens collidendi & cōtundēdi.

Θλάω,μ.άσω,π.ακα,frango,collido,tūdo. Heſiod. οὔτ' ἔρρηξε βαλὼν οὔτ' ἔθλασε. ¶τεθλασμένος, freſſus Hermolao. ¶Θλώμενος λίθῳ φλοιὸς, cortex lapide deſquammatus.

Θλιβίας, qui habet teſticulos attritos, παίδων, θλαδίας, Theophil.in Inſtit.ciuil.

Θλίβομαι,afflictionem patior,grauor, Ariſtoph.

Θλίβω,μ.ίψω,π.ιφα,attero,ſtringo, comprimo, frango. θλίβειν χείλεα, oſcula figere labris, Theocr. θλίβεται σταφυλὴ, vua premitur.

Θλιμάζειν,vide in βλιμάζειν.

Θλίμμα,ατος,τὸ,attritus.

Θλιμμὸς,ὁ,afflictio.

Θλίψις,ιος,ἡ,compreſsio. ¶Ponitur pro anguſtia & tribulatione in ſacris literis, Hebr.10.

Θ Ν

Θνατὸς,Dor.pro θνητὸς,i.mortalis.

Θνησιμαῖον,ου,τὸ,morticinium,cadauer, Ariſtop. in Auib.τὰ θνησιμαῖα κρέα,vocat κενέβρεια.

Θνῆσις,mors,corruptio,φθορὰ,Suid.

Θνήσκω,μ.ήξομαι,vel θανοῦμαι,π. τέθνηκα, ἀορ.β.ἔθανον,morior,Xen. 8.παιδ. ¶Item interficior,πρὸς σοῦ θνήσκω,à te occidor, Luci. τεθνεὼς ὑπὸ τούτου,Plat.

Θνητογαμία, nuptiæ mortalium: ſic dictæ ſunt nuptiæ Thetidos deæ & Pelei mortalis.

Θνητὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,mortalis,interiturus,caducus.

Θ Ο

Θοάζω,reſideo, Sophocl.in OEdip. tyran. τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε; quæ veſtra eſt quam hîc reſidetis ſeſsio? ¶Item curro,erro, inſanio, bacchor, feſtino, Interp. Apollon. Rhod.¶Sed & terreo,interficio: finio,abſoluo,more figuli fingo.

Θοάω,μ.άσω,π.ακα,incito,ſedeo,moueor.

Θοινερὸς,οῦ,ὁ,conturbatus,τεταραγμένος,Suid.

Θοιὰ,ᾶς,ἡ,iugum mulorū,ζυγὸς ὀρικὸν καὶ ἡμιόνων.

Θοιμάτιον,Atticè, pro τὸ ἱμάτιον,veſtis honeſta, Ariſtop.¶θοιμάτιδιον,parua veſtis,Idē in πλ.

Θοίνα,ης,dapes,in Epigram.

Θοίναμα,τὸ,epulum, conuiuium, Eur.in Oreſte.

Θοινατήριον,ου,τὸ,epulæ,Eurip.

Θοινάω,μ.ήσω,π.ηκα,conuiuor,comedo. Heſio. δελφῖνες ἐθοίνων ἔλλοπας ἰχθῦς, vorabant mutos piſces. ¶Θοινάομαι,idem,lib.1.Epigram. θοινήσατο θῆρας, de venatione comedit, Athen.ex Seleuco lib.2.& Heſiod. ¶Θοινητήριον,idem,καὶ κατάβρωμα,Heſych.

Θοινητικὸς,οῦ,ὁ,epulis congruus,Xenop.in οἰκ.

Θοινητὸν,ad comedendum aptum.

Θοινήτωρ,ορος,ὁ,comeſtor,conuiua,epulo.

Θοινοῦμαι,conuiuor,epulor, Homer. ¶ἐθοινήσατο,vorauit,de aquila,Æſop.

Θολερεῖν,ταράσσεσθαι,Heſych.

Θολερὸς,οῦ,ὁ,turbidus. ¶θολερῶς περιβαίνεις, titubanter errantérque ingrederis,Suid.

Θολερόφρον,magnus,elati animi.

Θολέω,μ.ήσω,π.ηκα,turbo,Actiu.Accuſ.

Θολία,petaſus,pileus faſtigiatus vel cameratus ad formam tholi,Poll.lib.7.¶Eſt etiam vmbella,muſcarium ſiue vmbraculum, Heſych.

Θόλος,tholus,teſtudo,camera,Odyſſ.χ. ¶Item locus vbi ſeruabantur ſcripturæ publicæ Athenis, & vbi ii qui ex Prytaneo eſſent cœnare ſolebant,Plat.in Apolog.

Θολὸς,οῦ,ὁ,turbidus,& nigrum ſepiæ atramentum,τὸ τῆς σηπίας μέλαν,Heſych.

Θολόω,μ.ώσω,π.ωκα,turbo, inquino. θολοῦται καὶ παχύνεται τὸ αἷμα,turbid⁹ redditur & craſſus ſanguis,Galen.ad Glauc ¶θολῶσαι, πληρῶσαι,στεγάσαι,ταράξαι,σκοτίσαι,Heſych.

Θωλώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,obturbatus,fæculentus.

Θόλωσις,εως,ἡ,turbamentum Saluſt.

Θοὸς,οῦ,ὁ,velox,celer,Iliad.ἀίσσοντας ἐπὶ νῆας. ¶Itē acutus,2.Argon.θοοὶ γόμφοι,claui acuti.¶Aliquando ſtrenuus, fortis,gnauus,promptus. ¶Item magnus,firmus,θοὴ γαῖα,i.μεγάλη.

Θορέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſalio, curro,cum impetu inſilio. Heſiod.ἐπὶ δ' ἱππείου θόρε δίφρου, in equeſtrem currum inſiliit. ἐπὶ πρώεσσι θόρον, i. ἐφώρμησαν,irruerunt, Homer. ¶Θόρω,idem.

Θορβυτὴς,οῦ,ὁ,qui facit viam,præuius.

Θορὴ,γονὴ,σπέρμα,genitura,ſemen,Herodot.

Θορίωνες,piſcis qui etiam ξιφίας dicitur, Heſy. tomus thurianus Plin.

Θορικὸς,οῦ,ὁ, genitali ſemini accommodus. θορικὸς πόρος,meatus qui genitalis ſeminis receptaculum ſufficit,Ariſtot.4.Animal.

Θόρισμα,ineſcatio piſcium,δέλεαρ,Heſych.

Θόριξ,merum,ὁ ἄκρατος οἶνος. θοριχθῶσαι, inebriari.

Θόρναξ,Heſych.ὑποπόδιον,ſubſellium.

Θορνύομαι,libidine agitor,coeo,Herodot.

Θορὸς,οῦ,ὁ,ſemen genitale,genitura, Theophr.

Θορυβέομαι, οῦμαι, tumultuor, exæſtuo. θορυβούμενος ὑπ' αὐτῶν κάμιλλος, Camillus ab eis turbatus,Plutarch.in Camill.

Θορυβέω,μ.ήσω.π.ηκα,tumultuor,applaudo,Datiu.Plat.in Apol.Socrat.μέμνησθέ μοι μὴ θορυβεῖν,mementote mihi non obſtrepere.¶Cum Accuſ. ταῦτα γάλβαν ἐθορύβει, hæc Galbam turbabant.

Θορυβητικὸς,οῦ,ὁ,obſtreperus,Ariſtoph.

Θορυβοποιέω,tumultus cieo,paniceis moueor.

Θορυβοποιὸς,ὁ,ſeditioſus,tumultuoſus Liu.¶Θορυβοειδὴς,καὶ θορυβώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,tumultu plenus,turbulentus,turbidus.

Θόρυϐος, ου, ὁ, turbamentum Saluſt. tumultuatio, Ariſtid.
Θορυϐωδῶς, tumultuoſè, turbidè, turbatè.
Θορυκοὶ, τὰ, conceptacula ſeminis genitalis.
Θορύμενοι, οἱ, in venerem concitati.
Θόρυξις, vini potus, Hippocr. in Aphoriſm.
Θορὸν, ſaliens, qui exilit. Θοῦ, pone.
Θουλκότατον, ponderoſum, grauiſsimum.
Θουραῖος, potens, audax.
Θουρία, ας, ἡ, locus in Sicilia, optimos vates creās. ¶Θουρίαι τριήρεις, actuariæ triemes, Xenoph.
Θουρικὸς, οῦ, ὁ, impetuoſus, potēs, agilis, violētus.
Θουριομάντεις, vates miſsi ad Thurium vrbem Italiæ condendam, Ariſtoph. νεφ.
Θούριος, ου, ὁ, bellicoſus: epith. Martis, θούριος ὄρνις, Ariſtoph.
Θουρὶς, ίδος, ἡ, ſtrenua, θουρίδος ἀλκῆς, Iliad.
Θοῦρις, ſcutum.
Θοῦρος, ου, ὁ, impetuoſ⁹, exiliens, libidinoſus, Hom.
Θόωκος, ου, ὁ, ſolium, ſedes, conſeſſus, Suid.
Θοῶς, ταχέως, raptim, gnauiter, Odyſſ. ξ.
Θοῶσαι, acuere, nitidum reddere, ignire.

Θ Ρ

Θρακία ῥαφανὶς, Thracia radix, Theoph. l. 7. c. 4.
Θρακίας λίθος, lapis Thracias nomine, Dioſcor. lib. 5. & Aphrod. Probl. 64. li. 2. & Plin. l. 33. c. 5.
Θράμϐη, ης, ἡ, trabs.
Θρανεύεσθαι, extendi, Ariſtoph. in Equitib.
Θρανίδιον, τὸ, ſella, ſolium.
Θρανίον, ου, τὸ, ſcabellum, tranſtrum, ſubſellium.
Θρανίτης, ου, ὁ, remex, ſeſſor, qui in puppi triremis ſedet, Interp. Thucyd.
Θρᾶνος, ου, ὁ, ſedes, Poll. lib. 10. Ibidem θράνους exponit ligna quibus πλινθίνους τοίχους, i. lateritios lateres includedant. ¶Interp. Ariſtop. in Plut. ὑποπόδιον, i. ſubſelliū, ſcamnum: Homer. ὁ θρῆνυς, i. tranſtrum nauis, νηὸς θρᾶνος: Vnde θρανῖται, remiges. ¶Θρᾶνος, item palus vel paxillus, πάτταλος, Ariſtoph. in Ran. ¶Item θράνιον exponit Poll. lib. 10. ξυλήφιον, i. aſſulam, tabulam. ¶Galen. θράνον interpretatur ἀφοδευτικὸν θρόνον, i. λάσανον, laſanum, vas quo recipiuntur excrementa.
Θρανύσσω, συντρίϐω, cōfringo, cōminuo, Lycop.
Θρὰξ, nomen auis, apud Oppian.
Θράξαι, moleſtare: pro ταράξαι, apud Æſchin.
Θραπὶς, carduelis auis, aliâs θραυπὶς.
Θράττω, turbo, θράττω.
Θράσειν, audacem eſſe: vnde Thraſo, apud Ter.
Θρασέως, audacter, τολμηρῶς.
Θράσιον, ου, τὸ, locus, τόπος.
Θράσκειν, recolere, Heſych. ἀναμιμνήσκειν.
Θρασκίας, ου, ὁ, Thraſcias ventus, Cæcias à quibuſdam dictus, Ariſtot. de mund.
Θράσος, εος, τὸ, temeritas, audacia, ferocitas. Interp. Homeri, θάρσος οἶμαι ὅτι τὸ εὔλογον παράγγελμα τῆς ψυχῆς, θράσος δὲ τοὐναντίον.
Θράσσω, pungo, Hippocr.
Θρασύγλωττος, audax verbis: vnde θρασυγλωττία.
Θρασύγυιον νίκαν, fortis viri victoriam, Pindar.
Θρασύδειλος, qui eſt & audax & timid⁹, Ariſt.
Θρασυκάρδιος, ου, ὁ, duri cordis, magnanimus, Heſiod. διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
Θρασυμέμνων, ονος, ὁ, promptus, audax, Iliad. ε.
Θρασύμυθος, procax, temerarius ſeu audax, ὕϐριν ματέρα κόρου θρασύμυθον dixit Pind.
Θρασύνομαι, animo vel animor: audeo, ferocio. θρασύνομαι ἀϐεϐαίοις ὑπονοίαις, inflor incertis opinionibus, Plutar. in Solone.
Θρασυξενία, ας, ἡ, hoſpitis inſolentia, Plat. Leg.
Θρασὺς, έος, ὁ, audax, temerarius, ferus, alacris. θρασὺς πόλεμος, Hom. aſperū bellū & ferox.
Θρασυσπλάγχνως, audacter, Æſcyl. in Prometh.
Θρασυστομέω, audacter & liberè loquor, Eurip.
Θρασύστομος, ου, ὁ, liberæ & temerariæ linguæ.
Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, temeritas, Nazan.
Θρασυφωνία, aſperitas vocis, Poll. lib. 2.
Θρασύχειρ, ειρος, ὁ καὶ ἡ, audax, & promptus manu, in Epigram. Inde Θρασυχείρ.
Θρᾶττα, pro θρᾷσσα, Threicia, Plut. in Publ.
Θραττεύομαι, pro θρανεύομαι, conteror, cōſcindor.
Θράττω, μ. ἄξω, π. αχα, turbo, Accuſ. Ariſtot.
Θραυλίζω, murmuro.
Θραύπαλος, Traupalus arbor, Theophr.
Θραυπὶς, ίδος, ἡ, θραπὶς, carduelis, Gaz. ex Ariſt.
Θραυσάντυξ, υγος, ὁ καὶ ἡ, fractor canthi ſeu orbis aut currus, apud Ariſtoph. νεφ.
Θραῦσις, ιος, ἡ, ruptura, Ariſtot. 4. μετεωρ.
Θραύω, μ. αύσω, π. αυκα, frango, collido, frio, vulnero, percutio, ἐθραύσθη ἐπὶ τὸν δαϐίδ, contriſtatus eſt ſuper Dauid, Reg. 20. ¶Θραῦσμα, ατος, τὸ, Dioſc. lib. 3. friatura Ruel. fragmentum & fruſtum Marcel. ¶Heſych. λύπη, πληγὴ, κατάπτωμα γῆς, παῦσις. ¶Θραυστὸς, fragilis, i. friuolus Plin. ψαθυρὸς, χαῦνος, κραῦρος δύσθρυπτος. ¶Θραυσμὸς, murmuratio Can. 7. conc. Sardicenſis.
Θρεκτὸς, aſper, acutus.
Θρέμμα, ατος, τὸ, alumn⁹, pec⁹, δύσκολον τὸ θρέμμα ἄνθρωπος, Plat. de Leg. νεογνῶν θρέμματα παίδων, infantes, Ibidem.
Θρεξάσκω, in circulo curro. ¶Item lac coagulo.
Θρέξαι, lac cogere aut coagulare.
Θρέπτα, τὰ, præmia nutricationis, Iliad. δ.
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix, in Epigr. educatrix Cicer.
Θρεπτὴ, nutrix, ancilla, Poll. lib. 2. ex Pherecr.
Θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, Nonn. nutritor Suet. educator Cicer. nutritius Cæſari.
Θρεπτήρια, præmia educationis, Heſiod.
Θρεπτικὸς, οῦ, ὁ, alendi vim habens. Dioſcor. lib. 1. θρεπτικὴ δύναμις, vis nutriendi, nutriens.
Θρέπτειρα, ας, ἡ, nutrix.
Θρέπτρον & Θρέπτον, præmium nutricationis.
Θρεττανελὼ, vox citharæ, indeclinabile, Ariſt. πλ.
Θρέττε, cōfiderē: barbara dictio, Ariſtop. in Equit. ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε, i. τὸ θαῤῥεῖν.
Θρέψαι, denſare, coagulare: Vnde ἀμφίθρεπτον αἷμα, ſanguis concretus, Soph. in Trach.
Θρέψις, εως, ἡ, nutritio, Aphr. lib. 2. Probl.
Θρέψομαι, nutrior, Plat. 2. de Rep.

Θρεψόμεθα, alimentum capiemus, Xenoph.
Θρέω, lugeo.
Θρῄκη, Thracia, Herodot. ¶Θρηΐκιος, Thraci⁹. ¶Θρῆϊξ, ικος, ὁ, Θρᾷξ. Homer. Ilia. β, & Herod. ¶Θρήκη, ης, ἡ, Thrace. ¶Θρῄκηθεν, ex Thracia. ¶Θρῄσσα, Threicia, Plut. in Public.
Θρηνέω, μ. ήσω, π. ηκα, lamentor. Lucia. φασὶ γυναῖκα κουρίδιον ἄνδρα τεθνεῶτα θρηνεῖν, i. deflere. Sophocl. ὀξυτόνοις ᾠδαῖς θρηνήσει, acutos cantus flebiles edet. ¶Θρηνητέος, lugendus. ¶Θρηνητικός, ῦ, ὁ, ad luctum propēſus, querulus. ¶Θρηνητικῶς, flebiliter, Poll. lib. 6.
Θρῆνος, ου, ὁ, lamentatio, fletus, luctus.
Θρῆνυς, ἡ, tranſtrum, ſcabellum, Iliad. 6.
Θρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flebilis, gemebundus, querulus, lamentabilis Virg. Poll. lib. 6.
Θρηνῳδία, ας, ἡ, cantus lugubris, lugubre carmē lamentum & lamentatio Cicer.
Θρηνῳδός, qui lugubre carmē incipiebat. ¶Θρηνῳδοῦσα, deplorans, Eurip.
Θρησκεύω, μ. εύσω, π. ευκα, colo, celebro, ſeruio Deo. Accuſat. Nazan. οὐδὲ Θρηκῶν ὄργια ταῦτα, παρ' ὧν καὶ τὸ θρησκεύειν, ὡς λόγος, non hæc ſunt Thracū orgia, à quibus, vt fertur, ſuperſtitiones ſumpſere initium. ¶Θρησκεία, ας, ἡ, religio, ceremonia, ſuperſtitio: nunc in bonam partem, nunc in malam. ¶Θρῆσκος, ου, ὁ, religioſus, generoſus, Heſych.
Θρᾶσσα λίθος, lapis Thraſſus, Commēt. Nicand. Vide Galen. Simplic. lib. θ.
Θρήνανον, curr⁹ pars cui onera imponūtur, Heſ.
Θρῖα, τὰ, folia ficulnea, quæ interdum depinguntur in veſtibus, varietatis & voluptatis cauſa, Ariſtoph. in Veſp. Sic etiam cerebri meningas vocant, à ficulneorum foliorum figura, Idem in Ran. ¶Θρῖα etiam inter genera eduliorum, Vide Comment. Ariſtop. in illud in Equitib. Δημοῦ βοεία 'ξωπτημένον.
Θριάζω, folia fici arboris colligo, numine afflor, Heſych.
Θριαί, αἱ, calculi, quos ſortilegi in vrnam mittūt diuinantes: Vnde θριᾶσθαι, pro vaticinari, Suid.
Θριαβεύομαι, vulgo.
Θριαμβεύω, μ. εύσω, π. ευκα, triumpho, Accuſ. ἐθριάμβευσε βασιλεῖς, de regibus triumphauit, Plut. ¶Θριαμβευτής, οῦ, ὁ, triumphator.
Θριαμβικός, οῦ, ὁ, inſignis triumpho, θριαμβικὸς ἀνήρ, vir triumpho potitus, Plut. in Camill.
Θρίαμβος, ου, ὁ, triumphus, Plutar. in Fab.
Θριασταί, ficuum, vel vinearum cultores.
Θριγγίον, & θριγγός, ædium faſtigium.
Θριγγός, οῦ, ὁ, ſeptum, vallum, & loci alicui⁹ munimentum, Dioſcorid. lib. 4. cap. 86. ¶Θριγκοί, etiam dicuntur pinnacula & minæ murorum & ipſa ſuggrundia, in Epigra. ¶Θριγκόω, vallo, ſepio, lorico, Odyſſ. ξ.
Θριδάκη, ης, ἡ, & Θριδακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, naturam lactucæ referens.
Θριδακίνη, lactuca ſylueſtris, Galen. κατὰ τόπους, li. 2. ¶Item Athen. lib. 3, eſt panis genus.

Θρίδαξ, κος, ἡ, lactuca, Herodot.
Θρίζω, meto, incido, rodo, reſeco, Epigr.
Θριμμός, γογγυσμός, Heſych. murmur.
Θρινάκη, ης, ἡ, & Θρίναξ, ακος, ὁ, ventilabrum, tridens, cribrum, τὸ πτύον, Suid.
Θρὶξ, τῆς τριχός, ἡ, capillus, villus, Heſiod.
Θριοβόλος, ου, ὁ, qui thrias in vrnam iacit, ſortilegus, Suid. Vide Chiliad. Eraſm.
Θρῖοι, nautici funes, qui & ἔκφοροι κάλοι, καὶ ἔξαπτοι, Ariſtoph. in Equitib.
Θρῖον, ου, τὸ, folium fici, folium ficulneum, & ſimpliciter pro folio, Nicand in Alexiph. ¶Item genus edulii apud Athenienſes, ex lacte & adipe ſuillo & ſemidalide, quod in fici foliis coquebatur, Ariſtoph. in Achar. ¶Item membrana cerebri ſimilis folio ficulneo, Eidem.
Θριπήδεστος, & θριπηδέστατος, à tineis exeſus, Theophraſt. lib. 9. hiſt. ¶Θριπόβρωτος, idem.
Θριπός, fortis, audax.
Θριποφάγος, ὁ καὶ ἡ, cui victus eſt ex coſsis, i. vermibus lignorum, Ariſtot. 9. Anim.
Θριπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, putreſcens, Gaz. lib. 3.
Θρίσσα, ης, ἡ, aloſa piſcis Gaz. Ariſt. 9. Anim.
Θρίσσος, piſcis quidam in Epigram.
Θριχίασις, ιος, eruptio pilorum præter naturam in ordine palpebræ ex rheumate procedens.
Θρὶψ, ιπος, ὁ, vermiculus qui lignis innaſcitur.
Θρίπες, lignarii vermiculi qui ligna rodunt. Theophr. de hiſt. lib. 5. cap. 5. οἱ δὲ θρίπες ὅμοιοι τοῖς σκώληξιν, ὑφ' ὧν περαίνεται τὰ ξύλα.
Θρὶξ, Heſy. parcus & reſtrictus, γλισχρός, φειδωλός.
Θροέω, μ. ήσω, π. ηκα, dico, refero, edo, ſono. Sophocl. τῶν δ' ὑμῖν αἴας τοῦτο τοὔσχατον θροεῖ, i. λέγει, Eurip. τίνα θροεῖς αὐδάν; quānam vocem edis? ¶Itē θροέω, turbo, tremefacio, θροεῖσθαι, (turbari.
Θροηθεὶς, ἔνθος, ὁ, externatus, θορυβηθείς.
Θρομβεῖσθαι, in grumos concreſcere.
Θρομβίον, τὸ, paruus grumus, Dioſcor. lib. 6.
Θρομβοειδής, grumoſus.
Θρόμβος, ου, ὁ, gutta, Strab. lib. θ. ¶Item grumus, Herodot. ¶Item fragmentum, Dioſc. li. 1.
Θρομβοῦσθαι, in grumos coire.
Θρομβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, Gaz.
Θρονίζεσθαι, ſolium occupare, Nazan. in Orat.
Θρόνον, ου, τὸ, pigmentum, venenum, Theocrit. ¶Item flos vel roſa, Homer. & Nicād. Inter. ¶Cyprii vocant θρόνα veſtes floridas & variegatas inſigniter. ¶Theſſali animalia varietate diſtincta maculoſaq;, Cælſ. lib. 9. c. 9.
Θρονοποίκιλα, τὰ, pigmenta varia.
Θρόνος, ου, ὁ, ſolium, ſedes, ſella, tribunal. Qui ſedilia facit θρονοποιὸς, vocatur Poll. lib. 7.
Θρόος, ου, ὁ, rumor, tumultuari⁹, Ιλια. δ. οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, ſonus & vox.
Θρώσκω, proſilio.
Θρυαλλὶς, ίδος, ἡ, herba ex qua fiunt papyri lucernarum vel funalium, Dioſc. li. 4. c. 99. Vel ea ipſa papyr⁹, ellychnium, focus, fauilla, lucerna, Poll. l. 10. ¶Ariſtop. pro radio, ὁ δ' ἥλιος τῇ θρυαλλίδι εἰς ἑαυτὸν εὐθέως συνειλκύσας.

Θρυαλοίζω,ſuſurro,Suid.θρυαλλίζω,ψιθυρίζω.
Θρυγανᾶ, Heſych. κνῶ, ξύω,perſtringo, leuiter attingo,frico:Ariſtoph.in Pace,θρυγανῶσα τὴ θύραν,Inter.ἡσύχως κνῶσα,leuiter feriẽs fores.
Θρύινος,ου,ὁ,iunceus.
Θρυλέω,& θρυλλέω,μ.ήσω,π.ηκα,diuulgo. ταῦτα ἀπὸ πλειόνων τεθρύλληται,hæc ſunt pluriũ ſermone celebrata, Plutarch.in Solone. ¶Θρύλλημα,rumor,murmur,prouerbium vulgi.
Θρύλλιγμα,ατος,τὸ,laniatio,Lycoph.ἑλώριον.
Θρυλλίζω,tero,θρύπτω,συντρίβω,comminuo.
Θρῦλλος,ου,ὁ,murmur,ψιθυρισμὸς,Suid.
Θρυλλούμενον,τὸ, celebratum vulgóque iactatum.
Θρύμμα,fruſtum,Poll.7. θρύπτακον,idem Cretẽſ.
Θρυμματίδες,genera placentarum,Poll.lib.6.
Θρυμμνδύεσθαι,ſuperbire.
Θρύον,ου,τὸ,iuncus,vlua,herba paluſtris, vocant aliqui,στρύχνον μανικὸν,Dioſc.lib 4.
Θρύορις,veſicariæ herbæ ſpecies,Theophr.
Θρυπτικὸς,ῦ,ὁ,delicatus,Xenoph. ¶Item θρυπτικὸς,comminuens, habens vim comminuẽdi.
Θρυπτικῶς,molliter,delicatè,Poll.lib.6.
Θρύπτομαι,μ.ύψομαι,π.υμμαι,molliter &delicatè viuo,delicias facio,Suid. ¶Sumitur etiam θρύπτομαι ἀντὶ τῦ συντρίβομαι,moleſtor,Ariſtophan.σήμερον ὑπὸ τῆ ἔρωτος ἐγὼ θρύψομαι.
Θρύπτω,μ.ύψω,π.υφα,comminuo,mollio, facio delicatum,θραύω,κόπτω,μαλάττω,Accuſ.
Θρύσκα,agreſtia olera,ἄγρια λάχανα,Heſych.
Θρυψικὸς, mollis,delicatus,τρυφερὸς,Heſych.
Θρύψις,mollities effœminata,Ariſtoph.
Θρυψίχεως,mollis.
Θρώσκω, ſalio,curro,cado:gigno,Æſchyl.
Θρωσμὸς,ῦ,ὁ,tumultus, locus eminens,Iliad.κ. ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο. ¶Apollon.2.ὑληέντος ἀνὰ θρωσμοὺς ποταμοῖο,per ſalebras.
Θρώσσω,genero:timeo.

Θ Υ

Θύα, ας, ἡ, arbor thuia, quæ & θύεια,& θυία, & θύον, Theophraſt. hiſt. plant.lib.5,cap.5. & Plin.lib.13. cap. 16.
Θύα,τὰ,odoramenta,aromata,ἀρτύματα. ¶Eupolis pro bellariis ſeu pemmatibus poſuit.
Θυάζω,conſecro,orgia celebro.
Θύαμα,thymiama,incenſum,Heſych.
Θυάρπαξ,ὁ,ſacrilegus,ſacrorum depeculator.
Θύαρος,αἶρα,lolium,Dioſcorid.li.1,cap.25.
Θυάς,άδος, ἡ, priori longa, Thyas, ſacrificula Bacchi,Apoll.1. Argon. θυάσιν ἀμοβόροις ἴκελαι. ¶θυὰς λύσσα,furens rabies, lib.5.Epigra. ¶θυὰς, Symmachus interpretatus eſt quos Græci ſolent ἡπατοσκόποις appellare,i.qui exta inſpiciunt, & ex iis ventura prædicunt, Hieronym.in cap.2.Daniel.
Θυγάτηρ,έρος,καὶ θυγατρὸς,per ſyncopen, filia. Iliad.ί,τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες.
Θυγατριδέος, ὁ,& Θυγατριδοῦς, ου, ὁ, nepos ex filia.θυγατριδοῦς,idem,Poll.lib.3.
Θυγατριδῆ,ῆς,ἡ,neptis ex filia,Poll.lib.3.
Θυγάτριον,ου,τὸ,filiola.

Θυεία,ας,ἡ,mortarium,Ariſtop.νεφ. ¶Item θύϊα, thuia arbor,Theoph.li. 3.hiſt.plant.cap.9.
Θυείδιον,ου,τὸ,mortariolum,Ariſtoph.in Plut.
Θύελλα,ης,ἡ, turbo, procella, Aratus, -εἰ δέ τι νηῒ Υ'ψόθεν ἐμπλήξῃ δεινὴ ἀνέμοιο θύελλα,Cic. Sin grauis inciderit vehemẽti flamine vẽtꝰ.
Θύεσον,aromaticum,θύεσον ποτὸν,Herodot.
Θύη,apud Hipp.θυμιάματα,Gal.καὶ ἀρώματα.
Θυηκόος,ſacerdos,ἱερεύς.
Θυηλάσασθαι,ſacrificare.
Θυηλήσιον,vaſis genus,apud Pollucem lib.10.
Θυηλή,ῆς,ἡ, ſacrificium, & arcula in qua odoramenta reconduntur,primitiæ, Iliad.ί, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλὰς,i.τὰς ἀπαρχὰς,libamenta. ¶Item vaticinium quod ex victimis ſuccenſis initur,Euſtath.
Θυήματα,τὰ,farra ad ſacrificium pertinentia.
Θυηπολέω,μ. ήσω, placo per ſacrificium. ¶Pro macto,Nonn. ἄνδρα θυηπολέων,&c. ¶Θυηπολία,ας,ἡ,operatio in ſacris,ſacerdotii functio. ¶Θυηπόλιον,ου,τὸ, ſacrificium, θυσία. ¶Θυηπόλος, ſacerdos, qui circa ſacrificium verſatur,poeticum,Poll.lib.1.
Θυήεις,ήεντος,ὁ,ſacratus,Homer.εὐώδμος,Heſi. ὀστέα λευκὰ θυηέντων ἐπὶ βωμῶν,in aris odoratis.
Θυία,ἡ,Thuia arbor perpetuò virens, Theoph.
Θυία,mortarium,pila,Dioſcorid.lib.2.
Θύϊνον ξύλον,thyinum lignum,lignum quoddam pretioſum,Apocalyp.18.& Dioſc.lib.1.
Θυΐσκη,ἡ,thuribulum,3.Reg.7.Sed 4. Reg. 24. ſignificat mortariolum:Exod.25.τὰς θυΐσκας interpretantur phialas. ¶Θυΐσκος verò Ioſeph.acerra,thuribulum,θυμιατήριον.
Θυΐδιον,θυείδιον,mortariolum,τρίβαια.
Θύϊος,thyæ arboris materiem ſimilitudine referens,Theophraſt. hiſt.lib.5,cap.3.
Θυΐτης λίθος,thyites lapis,in Æthiopia gignitur ſubuiridi colore Iaſpidem referens,Dioſc.lib. 1. vulgò *turquoiſe.*
Θυλάκιον, & θυλακίσκος,ſiliqua,vaſculum, cap. 5. lib. 4. Reg. Loculus, ſeu vagina ſeminis, Dioſcor.Saccus,Ariſtoph. ¶Item culeus, & ciſtella,panariolum Martial.
Θυλακῖτις νάρδος,Thylacitis nardus,quę &mõtana dicitur,Dioſc.l.1.vide ibidem Marcellũ.
Θυλακοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,folliculo ſimilis Gaz.
Θύλακος,ου,ὁ,vas ad panem ferendum, panariũ Plin.panis reticulum Horat.Suid. ¶Poll.lib. 7.veſtium arca,ἱματίων ἀγγεῖον.¶Item culeus, vtriculus,folliculus Gaz.
Θυλακοτρώξ,mus,aut locuſta.
Θυλακώδης, εος, ὁ, ſiliquaceus, folliculari ſpecie,Hermol.lib.1.Dioſcorid.
Θύλαξ,κος,ὁ,ſacculus,apud Homer.& Poll. Eidem lib.10. capſa,puluinar.προσκεφάλαιον.
Θυλήματα,τὰ,farinę vino & oleo mixtę in ſacrificium,Suid.& Cõment. Ariſtop.in Pace.
Θῦμα,ατος,τὸ,ſacrificium,victima,hoſtia,lib.4. Epigram.& Iſocrat.ad Nicocl.
Θυμαίνω,μ.ανῶ,iraſcor,ſuccenſeo,Heſiod.

Θυμαλγής,έ𝛔,ὁ κὴ ἡ,afferens dolorem animo.
Θυμαλή,ἡ,ara, & far ſupra quod immolatur.
Θύμαλον, ſic dicitur arbor quę & ſmilax & taxos, Dioſcor.lib.4.Sunt qui legunt θύμιον.
Θυμάλωψ,ωπος,ὁ, ſcintilla, carbo, titio ex igne ſublatus & ambuſtus, Ariſtoph.in Acharn.
Θυμαρὴς,έος,ὁ κὴ ἡ,grat⁹,placit⁹,τῆ ψυχῆ ἀρέσκων.
Θυμαρμένον,gratum, Nicand.in Alexipharm.
Θύματα,τὰ,ludibria,ſacrificia,victimę,Æſchi. θύματα ἐπιχώρια, Thucyd. Valla exponit, victimas non veras, ſed commodè effictas,
Θυμάτιον,paruum & vile ſacrificium.
Θύμβρα, Dioſc.l.3.herba quę & θυμβραία,Hipp. & θύμβρον, Theophr.hiſt.lib.7.cap.1. Plin. lib.19.cap.8.cunila & ſatureia.
Θυμβρεπίδειπνος,κὴ θυμβροφάγος, thymbra victitans, frugalis, ſobrius,tenuis, & parcus, Ariſtoph. in Neb.
Θυμβρώδης,εος,ὁ κὴ ἡ,Theophr.lib.1.hiſt.plãt.
Θυμέλαια,ας,ἡ,Thymelæa planta,Dioſc.lib.4.
Θυμελάχαρτος, ὁ κὴ ἡ, qui non fœdat ſeu dedecorat conuiuia ſeu luſus & delicias.
Θυμέλη,ſcenæ pars illa in qua ſunt thymelici,i. ludii, citharœdi,cithariſtæ, tibicines, ſymphoniaci ſimileſq; artifices qui ſuas per orcheſtram præſtant actiones, Poll.lib.4: pulpitum,ara, Cæl.lib.5. cap. 8. ¶Item κῶμος, Eurip.conuiuium,deliciæ. θυμέλαι θεῶν δεξίπυροι, aræ deorum, Idem. θυμέλας κυκλώπων, Eurip.vocat mœnia Argiuorum à Cyclopibus facta. ¶Θυμελικὸς,οῦ,ὁ, citharœdus, cithariſta,lyriſta, tubicen,thymelicus, Plutarc.
Θυμέομαι, μ.ώσομαι, μ. ημαι, iraſcor, ſuccenſeo, Sophocl. εἰς ἔριν θυμούμενος,i. ad litem ira concitatus.
Θυμηγερέων, animo collecto ſpiritus reſumens, Odyſſ.η,ἐκ δ᾽ ἔπεσον θυμηγερέων.
Θυμηδὴς,έος,ὁ κὴ ἡ,animo gratus, Apoll. Rhod.
Θυμηδία,ας,ἡ,animę voluptas, animi delectatio.
Θυμήνας,ὁ,iratus.
Θυμήρης,εος,ὁ κὴ ἡ,placitus,gratus,Suid.
Θυμήτιον,τὸ,vile ſacrificiũ,parua victima,Suid.
Θύμια,τὰ,tubercula,lib.2.Dioſcorid.
Θυμιαθεὶς,poſitus in carbone,ſuffitus: θυμιαθεὶς ἑρπετὰ διώκει, Dioſcorid.lib.3.
Θυμίαμα,ατος,τὸ,vaporatio,vapor,ſuffitus,ſuffitio Plin.ſuffimentum,Plat.2.de Republ.
Θυμιατήριον,ου,τὸ, thuribulum, acerra. ¶Eſt & ſidus cæleſte huius nominis, Procl.
Θυμίασις,ἡ,ſuffitus.
Θυμιατικὸς,οῦ, ὁ, vapores emittens, vaporifer, vapidus.
Θυμιάω,μ.άσω,vaporo,adoleo,ſuffio, ſuffumigo, θυμιῶσι τὸ λήδανον οἱ ἄραβες, ladano ad ſuffitionem vtuntur, Herodot.
Θυμιδία,oblectatio,iucunditas,Heſych.
Θυμίδιον,ου,τὸ,paruus animus, Ariſtoph.
Θυμιῆται,thymiama fit, Valla apud Herodot.
Θυμικὸν,ου,τὸ,idem quod θυμοειδές.
Θυμικὸς,ὁ,θυμοειδὴς,animoſus, Aphrod.

Θύμιον,ου,τὸ, cunila Gaz. lib.3. de Cauſ.plant. Theophraſt. nonnullis arbor quæ & σμίλαξ & τάξος, Dioſc.lib.6.
Θύμινος, & θυμώδης,vt Columel.mel thyminũ & thymoſum dixit,à thymo herba.
Θυμίτης οἶνος,thimites vinum,i.ex thymo confectum, Dioſc.lib.5.& Col.lib.12.
Θυμοβαρὴς,animum degrauans,in Epigr.
Θυμοβορέω,animum exedo, Heſiod.
Θυμοβόρος,ου,ὁ κὴ ἡ,animum vorans, Homer.
Θυμοδακὴς,moleſtus, animũ mordens, Ody.θ.
Θυμοειδὴς,έος,ὁ κὴ ἡ,fortis,animoſus,ὁ ἄγαν ἀνδρεῖος,vt exponit Ariſtot.lib.1.Oecon. ¶Item iracundus, Athenæus de Muſica loquẽs, κὴ γὸ σὺ θυμοειδεῖς ποιεῖ.
Θυμολέων,οντος,ὁ,animum leonis habens, virilis,magnanimus, Hom. in Iliad.
Θυμομάντις,futura proſpiciens animo, Heſych.
Θυμομαχέω, animoſè dimico, Diodor. μέχρι τῆς ἐσχάτης διαπτώσεως θυμομαχοῦντες, animoſè & & ad internecionem vſque dimicantes. ¶Item animo pugnam meditor, Act.12.
Θύμον,ου,τὸ,thymum, herba grata apibus. ¶Item cepa agreſtis.
Θυμόομαι, μ.ώσομαι, π.ωμαι, iraſcor,ſuccenſeo, Plat. Epiſt.7, ἐγὼ διενοούμην πλεῖν τεθυμωμένος,cogitabam abire indignatus.
Θυμοξάλμη, conficitur ex thymo trito & oxalme,i. acida muria ſeu ſalſo aceto, Dioſc.lib.5.
Θυμοφθορὴς,οῦ,ὁ,animum deſtruens, Heſych.
Θύμος,ου,ὁ,cepa agreſtis,porrũ, Ariſtop.in Plut. ¶Item verrucæ nomen, ſeu vlceris Ægyptiæ fabæ magnitudine,quæ thymi florem repræſentat Ruel.thymus Barbaro, Dioſc.lib.2.
Θυμὸς,pars glãduloſa in cordis capite, Poll.l.2.
Θυμὸς,οῦ,ὁ,animus,ira,animi vehementia, excãdeſcentia,θυμὸν δάκνεις,animum mordẽs, i. reprimens, Ariſtop. θυμὸν φέρω εἰς τὰ χωρία, animum intendo in prouinciam, Thucyd.
Θυμόσοφος,ſapiens,ſolers, Ariſtoph. νεφ. θυμόσοφός ἐστι φύσει,ingenioſus eſt & ſolers.
Θυμοφθόρος,ου,ὁ,pernicioſus animo, ad mortem pertinens, Heſiod.
Θυμόω,μ.ώσω,ad iracundiam prouoco, Oſeæ 1.
Θυμώδης,εος,ὁ,animoſus,iracundus, Ariſtot.
Θύμωσις,excandeſcentia Cic. Tuſcul.4.
Θυννάδες,ſalſamenta muriæ.
Θυννάσαι,diſſecare,largè frui, furere.
Θυνέω,θύνω,feſtino,incito,ſæuio, Heſiod.
Θυννάζειν,& θυννίζειν,pungere,imponere, con figere, inſilire, Ariſtoph.in Veſp.
Θυννὶς,ίδος,thynna piſcis, Ariſtot.lib.5.Anim.
Θύννος,ου,ὁ, thynn⁹ vel thunnus,nomen piſcis prægrandis, Athen. lib. 7. ¶Θυννεῖον,ου,τὸ, ſacrum quo piſcatores Neptuno thynnum immolabant in ſpem felicioris capturę, Cęl. ¶Θυννοσκοπῶ, thynnos capto,obſeruo, Ariſtoph.in ἱππ. ¶Θυννοσκόποι,thunnarii Gazæ,i.qui thunnos piſces obſeruant & captãt. ¶Θυννοσκοπία, accipitur pro accurata & in-

conniuenti obſeruatione.
Θωυνώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,craſſus & ineptus, Lucian.
Θωὸς,bellum,impetus,curſus.
Θυίω,μ. υίσω,ὁρμάω, propero,curro,propello, cum impetu eo,certatim eo,Iliad.β.
Θυοδόκον,τὸ, vas ad recondenda odoramenta.
Θυόεις,όεντος,ὁ,odorifer,Nonn.
Θύομαι,ἀυφραίνομαι,ſacrifico,ſacrum facio, Accuſ.Plat.2.de Republ.¶Item mactor,Matth. 22. ¶Item exta conſulo,Arrian.
Θύος,εος,τὸ,ſacrificium, libamẽtum & odores, ſuffimentum, Odyſſ.ὁ,λίσσομ' ὑπὲρ θυέων,precor per ſacra. ¶Θύον,odorifera arbor, Inter. Odyſſ.¶Item ſacrificium.
Θυοσκόος,aruſpex,Ariſtoph.in Equit.
Θυοσκόπος,ου,ὁ,aruſpex,vates qui futura prædicit ex inſpectione extorum.
Θυόω,μ.ώσω,π.ωκα,facio odorem, adoleo. ¶Item incitor ad libidinem,Ariſtot.l.5.Anim.
Θύπης,caſeus,τυρὸς,Heſych.
Θύρα,ας,ἡ, ianua, oſtium,fores.οἱ ἐπὶ θύραις τοῦ βασιλέως,oſtiarii regis,Plutar.in Themiſt.
Θυράγματα,excrementa,ἀφοδεύματα,Heſych.
Θύραζε,foras,ἔξω τῆς θύρας, Odyſſ.ὁ, ἔβη δὲ θύραζε. ¶Item foris, Arg.2.κεῖνα θύραζε ῥέζουσι. ¶οἱ θύραζε,externi,alieni,Ariſtoph.
Θύραθεν,extrinſecus,ἔξωθεν,Naz.in Orat.
Θυραία,ας,ἡ,externa : & ianua inter duas ædes: Vide Ammonium.
Θυραῖος,ου,ὁ,externus,extraneus,forenſis. Sophocl. θυραῖός ἐστιν,i. abeſt, eſt foris. θυραίους ἄνδρας,i. viros externos,Eurip.
Θυράξαι,foris agere.
Θυραυλεῖν, domum cuſtodire, oſtiatim canere, Varin. ¶Item in caſtris ſtatiuis & ſub dio agere,Ariſtot.6.Polit.
Θυραυλία,ας,ἡ, vita agreſtis,Ariſtot.1.Oecon. πρὸς θυραυλίας ἀσθενὴς,ſub dio degere nequit.
Θυραυλικὸς,ὁ ὑπαίθριος,θυραυλικὸν ἔργον,quod ſub dio fit,ſiue ſub diuo,Philoſtr.in Epiſt.
Θύραυλοι τῶν ποιμένων οἱ ἀπόκοιτοι, Heſych. qui foris aut ſub dio manent.
Θυραυλοῦν,excubare.　　Θυργανάω,indico.
Θυρεάσπιδες,ſcuta, in Epigram.
Θυρεοειδὴς, q. ſcutiformis : à medicis cartilago, quæ & ἀσπιδοειδὴς,& θυρεοειδὴς dicitur.
Θυρεὸς,οῦ,ὁ,ſcutum:à ianuæ ſimilitudine.περιβαλοῦ τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, Naz. oppone clipeum fidei. ¶Item lapis, qui eſt vice ianuæ & oſtii,Phryn.
Θυρεοφόρος,ου,ὁ,ſcutifer.
Θυρεπανοίκτης, ὁ, qui in quaſuis ædes impunè ingreditur, Laert.de Crat.Thebano.
Θύρετρον,ου,τὸ,oſtium,veſtibulum,ianua, Iliad.β.
Θυρηβόλιον,ſtabulum.
Θύρηφι,foris,foras,ἔξω,ἔκτοθι,Odyſſ.ξ.
Θυριάζω,μ.άσω,ſacrifico,cap.22 lib.4 Reg.
Θυριόμαχος,beſtiarius,à Capitolino & Iul. Firmico,arenarius, Baſil.
Θύριον,ου,τὸ,portula,oſtiolum,Ariſtoph.
Θυρὶς,ίδος,ἡ, feneſtra, oſtium. θυρίδες, fores, Plat.Polit.2. ¶Item cellula Gazæ,apud Ariſtot.de veſpis li.9.Anim.& alio loco valuula.
Θυροκοπῆσαι,fores pulſare,Ariſtoph.
Θυροκοπήτης,& Θυροκόπος,ὁ,qui ianuam pulſat.
Θυροκρουστῶν,fores pulſitans,Heraclid.
Θυροπηγία,ας,ἡ,ianuarum fabrica.
Θυρόω,μ.ώσω,π.ωκα,foribus munio,Xenoph.
Θυρσοειδὴς,thyrſi referens ſpeciem.
Θυρσολόγχος,ου,ὁ,haſta:ſignum eſt celeſte , Procl.
Θυρσοπλῆγες,inſani in Bacchi orgiis.
Θύρσος,ου,ὁ,haſta frõdibus veſtita, qua vtebantur in ſacris Bacchi,Virg.Ecloga.5.
Θυρσοφόρος,ὁ καὶ ἡ,thyrſifer,in Epigram.
Θύρωμα,ianua,oſtium,ἀραιόθυρον,Suid.
Θυρώματα,τὰ,fores,poſtes ianuæ, 2.Reg.7
Θυρῶν,ῶνος,τὸ,veſtibulum,Poll.lib.1.
Θυρωρὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,ianitor,Ioan.18. ¶Θυρωρεῖον, ου,locus inter duas ianuas,Vitr.lib.9.ca.10.
Θυρώσας,qui fabricauit portas.
Θυσανόεις,όεντος,ὁ,fimbriat⁹. ¶αἰγίδα θυσανόεσσαν, Ægida trilicem,Valla reddit.
Θύσανον, ου, τὸ, vel Θύσανος, ὁ, fimbria,nodus, quales dependent à crumenis. Iliad. β. τῆς ἑκατὸν θύσανοι,cuius centum fimbriæ,i.κροσσοί.
Θυσανώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,villoſus Gaz.lib.1.hiſtor. plant.Theophr.cap.9, radices oleæ eſſe ait, θυσανώδεις καὶ ὀζώδεις,fimbriatas & nodoſas.
Θυσανωτὸς,οῦ,ὁ,fimbriatus.
Θύσθλα,τὰ,alii ramos vocant:alii thyrſos, i.ſacra Bacchica:alii omnia quæ ad initiationem faciunt,Euſtat.Iliad.ζ.
Θυσία,ας,ἡ,ſacrificatio,ſacrificium,hoſtia, victima,Plat.Epiſt.7,θῦσαι θυσίαν.
Θυσιάζω,ſacrifico,immolo.
Θυσιὰς,Baccha,& vox bacchantium.
Θυσίασμα, victima.
Θυσιαστήριον,ου,τὸ,altare,1.Corinth.cap.9. & 10.
Θύσιμος,ου,ὁ καὶ ἡ,q. ſacrificabilis.
Θύσκη,acerra, capſula,thymiamatum.
Θυσκόος,ου,ὁ,ſacerdos,vates.
Θύσσω, extendo.
Θυτὴρ,Sophocl.in Trach.ſacrificus,victimator.
Θύτης,ου,ὁ,ſacerdos,ſacrificus,Plut.in Galb.
Θυτήριον,ου,τὸ,ſacrificium,Eurip. ¶Item herba libanotidi ſimilis, quam iuraturi manu comprehendebant: Vide Comment.in Aratum.
Θυτικὴ,ῆς,ἡ,aruſpicina,ars immolandi.
Θύψαι,ſuccẽdiſſe,inflammaſſe, ἐπικαῦσαι,Suid.
Θύψις , Cicer. incenſio , ἐμπρησις, καῦσις,vſtio Catoni,Ariſtop.Comment.in Acharn.
Θύω,μ.ύσω,π.υκα,rem diuinam facio,ſacris operor,ſacrifico,macto,θύσας τοῖς θεοῖς,Plut.in Camill. Xenoph.θυσίας θύων μικρὰς, paruas hoſtias offerens. Ariſtop.in Equit.εὐαγγέλια θύειν,ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ. ¶Ponitur & pro feſtinare,excitare , impetũ facere,ὁρμᾶν καὶ μαίνεσθαι , Athen. lib. 7. Heſiod. ἀνέμων θύουσιν ἀῆται,i. ruunt,μαίνονται.
Θυώδης,εος,iucundi odoris,odoratus.Od.δ.ἐκ θαλά-

θαλάμοιο θυώδεος ἤλυθεν. θυώδη ξύλα, thuiæ ligna, Theophraſt. lib. 5. cap. 5. hiſtor. plant.
Θυώεις, εντος, ὁ, odoratus, bene olens.
Θύωμα, ατος, τὸ, odoramentum, Ariſtid.
Θυώνη, Semele, παρὰ τὸ θύειν καὶ ὁρμᾶν καὶ μαίνεσθαι.
Θυωρεῖσθαι, commeſſari, εὐωχεῖσθαι, Heſych.
Θυωρὶς, vel θεωρὶς, menſa erat theatralis quæ placētas καὶ τὰ πέμματα ſuſtinebat, Poll. l. 4.
Θυωρίτης, ου, ὁ, menſarius, argentarius, Heſych.
Θυωρὸς, οῦ, ὁ, menſa ſacris vſibus dicata, Laert.
Θυῶσα, ἡ, præ libidinæ geſtiens.

Θ Ω

Θῶ, à θέω, curro, facio, nutrio, lacto, ſedeo, pono, fruor, deiicio, mulcto, paro, video, conuiuor.
Θῶες, οἱ, feræ ex hyena & lupo genitæ.
Θωὴ, ῆς, ἡ, iactura, damnum, mulcta, Odyſſ. β.
Θὼθ, September apud Ægyptios, Plut. in Rom.
Θωίσσω, μ. ίξω, π. ιχα, lacero, impetum facio.
Θωκέω, ſedeo, θωκέοντα ἐν θρόνῳ, Herodot.
Θῶκος, ὁ, locus, ſedes, concio, Odyſſ. ό.
Θῶμιγξ, γγος, ὁ, funiculus, laqueus, Suid.
Θωμίζω, vel θωμίσσω, vincio funiculis, Suid.
Θώμισυ, τὸ ἥμισυ, dimidium, Heſiod. Interp.
Θωμὸς, οῦ, ὁ, cumulus, ariſtarum aceruus, σωρὸς, Theophraſt. de hiſt. lib. 8. cap. 10.
Θώμου, Atticè, pro τὸ ἥμισυ, dimidium.
Θώνη, ης, ἡ, ῥέκος, cingulum.
Θῶνις, ιος, Ægyptius: à Thono Rege, Nicand.
Θῶος, ου, ὁ, ſons.
Θωπεία, ας, ἡ, adulatio, blanditia, Plat. de Leg.
Θωπευμάτιον, ου, τὸ, aſſentatiuncula.
Θωπευτικὸς, οῦ, aſſentator, blandiens, Plat.
Θωπευτικῶς, adulatoriè, κολακευτικῶς, Suid.
Θωπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, adulor, capto, colo.
Θωπικὸς, οῦ, ὁ, aſſentatorius.
Θώπτω, cauillor, adulor, inſeruio.
Θωράκιον, τὸ, propugnaculum, Suid. τὸ τεῖχος. ¶ Item velum quoddam quadrāgulum, quod maximi veli carcheſiis incumbit, Euſtath.
Θωράκια, τὰ, propugnacula.
Θωρακίζω, armo lorica, thoracem induo. τεθωρακισμένος ἵππος, cataphractus equus, Xen. ¶ Θωρακισμὸς, loricatio. ¶ Θωρακίτης, leuis armaturæ miles, ferentarius, apud Polyb.
Θωρακόμαχος, ου, ὁ, penula militaris.
Θωρακοποιὸς, οῦ, armorum faber.
Θωρακοφόρος, thorace armatus, thoracem ferēs.
Θώραξ, ακος, ὁ, pectus, thorax, Ariſtot. de mund. dicitur ea pars quæ à collo ad pudenda vſq; pertendit, à ſtomacho & aluo diſtincta, vt docet Galen. ad Glaucon. ¶ Capitur & pro veſte, quæ illas partes tegit & munit, vt lorica, Ariſtoph. in Acharn. φέρε δεῦρο τοῦ θώρακα πολεμιστήριον. ¶ Eſt etiam θωρήξασθαι, armari, τὸ καθοπλίσασθαι. ¶ Itē bibere & inebriari, hīc & ἀκροθώρακες, i. ἀκρομέθυσοι.
Θωρηκτὴς, οῦ, ὁ, armatus.
Θώρηξ, idem quod θώραξ, Arat. ἐν θώρηκι βεβηκώς.
Θώρηξις, ιος, ἡ, vini potio, quòd pectus armare videatur, & calefacere, Hippocr. in Aphor.
Θωρήσσεσθαι, inebriari, Ariſtophan.
Θωρήσσω, μ. ήξω, ηχα, armo.
Θὼς, θωὸς, genus lupi, animal mordax: Gaza vertit lupum ceruarium: thos dicitur à Plin. lib. 8. cap. 34. θώων, idem, Vide Oppian. lib. 3. de venatione. Θῶσθαι, Doricè, conuiuari.
Θωτάζω, pro τωθάζω, irrideo, cauillor.
Θωΰκτηρ, ερος, ὁ, latrator. ¶ κάπρος θωΰκτήρ, aper impetuoſus, in Epigram.
Θωΰσσω, latro, vociferor, Accuſ. Eurip. θωΰσσων τάδε, hæc vociferans. Idem. κυσὶ θωΰξαι, clamore canes excitare.
Θωϋτὸς, pro θαυμαστὸς, Heſiod. in ſcuto Herculis, τὰ δ᾽ ἄμυδις τὸ θωϋτὰ ἔργα, hæc autem diſtincta erant admiranda opera.
Θὼψ, ωπὸς, ὁ, adulator, aſſentator, Suidæ.

Ἰ̓Α, ας, ἡ, vox, clamor. ¶ Item vna, οὐδ. ξ. ¶ Cyrillus diſtinguit, vt oxytonum vnā ſignificet, paroxytonū vocem. ¶ Item ἴα, vis, violentia, βία, Suid. ¶ Heſych. tela, τὰ βέλη. ¶ Item flores, violæ, Theophraſt.
Ἰάδω, dormio.
Ἰάζω, lingua Ionica vtor, Hermog.
Ἰαθμὸς, οῦ, ὁ, cubile, ſtabulum, ſomnus.
Ἰαιβοῖ, αἰβοῖ, Ariſtoph Aduerb. dolentis.
Ἰαίνω, μ. ανῶ, exhilarare, εὐφραίνω, Accuſ. Theo. τὸ δὴ μάλα θυμὸν ἰαίνει. ¶ Item liquo, reſoluo, Heſi. μισυμβρόφορτος ἰαίνεται ἠελίοιο, i. liquitur. ¶ Ἰαίνετο ὕδωρ, calefiebat, intepeſcebat.
Ἰαιφόνος, homicida, μιαιφόνος.
Ἰακὴ, clamor, βοὴ, Var.
Ἰακχὴρ, canis ſtella, Var.
Ἰακχαγωγὸς, Bacchi myſteriis initiat⁹, Poll. li. 1.
Ἰακχέω, μ. ήσω, π. ηκα, clamo, Neutr. abſol.
Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Baccus, aut ipſum feſtum, Ariſtoph. ¶ Pro hymno & cantico, Plut. in Themiſt. ¶ Ἰακχάζουσιν φωνὴν, vocem tollūt, bacchantur, Herodot.
Ἰαλεμῆσαι, & Ἰαλεμίζειν, lamentari, lugere, Ialemum canere, i, cantionem frigidiſsimam.
Ἰάλεμος, carmen Apollini ſacrum. ¶ Ἰάλεμος, genus lamentabilis cantionis. lib. 4, Apoll.
Ἰαλεμώδη, τὰ, frigida, & nullius momenti.
Ἴαλλος, ου, ὁ, dicterium, ſcomma.
Ἰάλλω, mitto, extendo. οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείατα χεῖρας ἴαλλον, i. ἐξέτεινον. ¶ Item δίδωμι, tribuo, 2. Arg. καὶ οἱ χεῖρας ἐπὶ δίκαιον ἴαλλεν ¶ Item pro volare, Heſiod. de harpyis in Theog. μεταχρόνιαι γὰρ ἴαλλον, i. ἐπέτοντο, Interp.

Ἴαμα, τὸ, medicamentum, medela, Plat. νόμ.
Ἰαμβαυλεῖν, iambis canere.
Ἴαμβος, ου, ὁ, iambus, & verſus iābicus, Ariſtoph. ¶Ἰαμβίζω, proſcindo, conuitior, Suid. ¶Ἰαμβιάζω, idem, in Epigra. ¶Ἰαμβεῖον, ου, τὸ, iambicum carmen, Lucian. ¶Ἰαμβικός, maledicus, Heſych. conuitiator. ¶Ἰαμβύκαι, organa ſunt muſica triangula, quibus iambica canebant. σαμβύκα vocant Suid. & Heſych.
Ἰαμφή, locus humidus, & futicoſus, Heſych.
Ἴαμνος, ου, ὁ, locus denſus fruticibus. ¶Item ramus, κλάδος, Nicand. Interp. in Theriac.
Ἰαῦ, indignatis, Aduerb.
Ἴανθος, flos. Ἰάνθινος, ου, ὁ, violaceus.
Ἰανοκρήδεμνος, ὁ, ſertum violaceum, Suid.
Ἰάομαι, μ. ἰάσομαι & ἰήσομαι, apud Homer. π. ἴαμαι, medeor, ſano, curo. ἰασόμενος αὐτὸν τῆς πηρώσεως, eius cęcitatem curaturus. ¶Item emendo & ſarcio, Æſchin.
Ἰάπτω, μ. ἄψω, π. ἄφα. maledico, conuitior, Accuſ. Sophocl. λόγοις ἰάπτειν, verbis inceſſere. ¶Item pro mitto. Vnde, ἄϊδι προΐαψεν, Ιλ. ά.
Ἰάπυξ, υγος, ὁ, Iapyx ventus, qui & ἀργέστης, Ariſtot. de mund. & Gell. lib. 2.
Ἰαροπότης, ου, ὁ, ſanguipota, homicida, Heſych.
Ἰαρόχροις, purificatus, luſtratus, Heſych.
Ιας, άδος, ἡ, lingua Ionica. ¶Ἰασὶ, Ionicé.
Ἴασι, καὶ μετίασι, ab εἶμι καὶ μέτειμι, eunt, Iliad. π.
Ἰᾶσι, Ionicè pro ἱεῖσιν, ab ἵημι, mittunt.
Ἰάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſanabilis, medicabilis.
Ἴασις, ιος, ἡ, ſanitas, medela, ſanatio, Lucian.
Ἰασιώνη, Iaſione herba, concilium dicta Plin. Theophr. lib. 1. de hiſtor. ſtirp. cap. 21.
Ἴασμη & Ἰάσμινον μύρον, iaſme & iaſminū vnguentum, quod fit ex albę violę floribus: Vide Hermol. in Corollario lib. 1. Dioſcorid.
Ἰασμὸς, Hieron. in cap. 25. Hieremiæ, celeuſma cantabitur, quod Symmachus καταλήγμα, Aquila ἰασμὸν vocat.
Ἴασπις, ιδος, ἡ, iaſpis, lapis precioſus: Vnde ἰασπίζειν, iaſpidem imitari, Dioſc. lib. 5.
Ἰάσειν, iraſci, mordere.
Ἰατικός, οῦ, ὁ, qui ſanat, ſanendi vim habens.
Ἰατορία, Sophocl. in Trach. ἡ ἰατρεία, curatio, ſanatio Cicer. medicatio Columellę.
Ἴατρα, τὰ, Heſych. merces curationis.
Ἰατός, οῦ, ὁ, ſanabilis, medicabilis.
Ἰατραλεῖπται, reunctores medicorum Plin.
Ἰατρεία, ας, ἡ, medicatio Colum. ἴασις. ¶Item pręmia quæ dantur medico, Poll. lib. 4.
Ἰάτρεια, medica mulier, quę & ἰατρίνη, ἡ, ſed voce minus Attica, vt annotat Euſtath.
Ἰατρεῖον, ου, τὸ, officina medici, & pręmium quod datur medico, Exod. 21.
Ἰατρεύομαι, μ. εύσομαι π. ευμαι, medicor, medicus ſum, curo, ἰατρεύομαι τῆς ἀναιδείας ἕνεκα, impudentię ſuo pœnas, Plat. in Legib.
Ἰάτρευσις, curatio, ratio medēdi, Plat. 2 de Rep.
Ἰατρεύω, medeor, medico Virgil. curo, Accuſat. Ariſtop. Inter. ¶Itē medicinā profiteor, Dioſ.
Ἰατρεία, ας, ἡ, medicina.
Ἰατρική, ῆς, ἡ, ars medendi, medicina Cicer.
Ἰατρικός, οῦ, ὁ, medicinalis, medicus, Plat. 1. de Republ. ¶Ἰατρικῶς, medicorum more, Naz. ¶Ἰατρικώτατος, excellētiſsimus in medicina.
Ἰατρίνη, medica mulier, Aphrod. Probl. 64.
Ἰατρολογεῖν, de ratione medēdi diſſerere, Laert.
Ἴατρον, ου, τὸ, ἰατρεῖον, pręmium medico datum.
Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus, ἰατρὸς Ἀπόλλων, Ariſtoph. ¶Ponitur & pro digito medio, quem medicum quoque vocant.
Ἰατροτέχνης, ου, ὁ, medicinę artifex, Ariſtoph. νεφ.
Ἰατταταί, heu, exclamatio apud Ariſtop. in Neb. cuiuſdam qui exagitabatur à pulicibus.
Ἰαύ, vox eſt lugubris, ſonus, cantus, Eurip.
Ἰαυέσκω, quieſco.
Ἰαυθμός, οῦ, ὁ, quietis loc⁹, ſomnus, ſtabulū, Sui.
Ἰαυοῖ, Ariſtoph. acclamatio ad Bacchum.
Ἴαυος, ου, ὁ, cubile, κοίτη, Heſych.
Ἰαύω, μ. αύσω, π. αυκα, pernocto, dormio, quieſco. Sophocl. ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν, i. noctu dormire. ¶Item tranſigo, ἴαυον νύκτας ἀΰπνους, noctes peruigiles exigebam.
Ἰαφέτης, ου, correptor, iaculator, in Epigram.
Ἰαχέω, clamo, loquor, lib. 3. Epigram.
Ἰαχή, ῆς, ἡ, clamor, fremitus, rugitus, Heſiod.
Ἴαχημα, τὸ, vociferatio Dionyſiacorum.
Ἰάχω, reſono, Nonn. ¶Homer. abſolutè, Iliad. ά, πορφύρεον κῦμ' ἰαχενὸς ἰούσης, reſonabat.

I B

Ἰβάνη, cadus, vrna, κάδος, ἀντλητήριον, Heſych.
Ἴβδη, ἡ, paxillus in imo ſolo nauis quo educto aquę collectę vis profluit, Iliad. έ.
Ἴβηρ, ηρος, Iberus, fluuius Hiſpanię.
Ἰβηρία, ας, ἡ, Iberia, Hiſpania.
Ἰβηρὶς, Iberis herba, foliis naſturtii, Dioſcorid. lib. 1. cap. vlt.
Ἶβις, ιδος, & ιος, ἡ, ibis auis quę ſerpentibus veſcitur: vide Plin. lib. 8. cap. 27.
Ἰβίσκον, ibiſcum, herba quæ & ἀλθαία, Dioſc.
Ἰβύνχα, ης, ἡ, grauitas, ſeueritas morum.
Ἰβύκινον καὶ ἰβύκινον, muſicum inſtrumentum, artifices ludendi ἰβυκανισταὶ, Suid. dicuntur ab inuentore Ibyco.
Ἴβυξ, Heſych. genus auis vocalis.
Ἰβύω, verbero, clamo.

I Γ.

Ἴγγρος, cerebrum. Sed ἴγκρος meliùs, Heſych.
Ἴγδη, ης, ἡ, ὅλμος, pila, mortarium, θυεία, Etym.
Ἴγδιον, ου, τὸ, θυείδιον, mortariolum.
Ἴγδις, θυεία, pila, ſcribitur ἴγδις in Ariſtoph. comment. in Veſpis. ¶Apud Athen. lib. 14. ἴγδις genus eſt ridiculę ſaltationis.
Ἰγμαλέος, humidus.
Ἰγμένος, qui venit, ὁ ἐλθών.
Ἰγνύα, ας, ἡ, & Ἰγνὺς, ύος, ὁ, poples, vt Gaza vertit. Ariſtot. πρὸς τὴν ἰγνύαν, ad poplitem. τυφθεὶς τὰς ἰγνύας ἔπεσε, cęſis poplitibus cecidir, Plutarch. in Galba.

Ἴδαι,

I Δ

Ἴδαι, αἱ, loca denſa arboribus.
Ἰδαία ῥίζα, idæa radix, Dioſcor. li. 4. cap. 45.
Ἰδαία πεύκη, idæa pinus, lib. 3. hiſt. plant. cap. 10.
Ἰδαῖος, ου, ὁ, Idæus, ab Ida monte Phrygiæ.
Ἰδάλιμος, ου, ὁ, humidus. Heſiod. ἰδάλιμον καῦμα dixit, id eſt, ſudoriferum. ¶Item auis ſpecies, Heſych.
Ἰδανὸς, pulcher, iucundus, decorus.
Ἴδαρ, Heſych. cibus, βρῶμα, apud Homer.
Ἴδε, & vt. Ἴδε, vide, vidit, paroxytonum.
Ἰδέα, ας, ἡ, idea, i. originalis rerũ ſpecies. ¶ἰδέας Cicer. de Vniuerſ. nunc formas, nunc genera, nunc ſpeciem transfert, vt in Timæo ἰδέαν ἀρίστου, ſpeciem optimi. ¶τὴν ἰδέαν τοῦ σώματος ἄμεμπτος, ſpecie corporis decorus, Plut.
Ἰδεῖν, laborare, ſudare.
Ἰδέρως, Suid. ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, qui primo intuitu in amorem rapitur, vt Leander Muſæi.
Ἴδεσκε pro εἶδε, vidit, Homer. Iliad. γ.
Ἰδεχθὴς, vel ἀδεχθὴς, deformis, imbecillis.
Ἴδη, ης, ἡ, Ida mons. ¶Ἴδηθεν, ab Ida, Herodot.
Ἴδημα, viſio, viſum Cicer. ὅραμα, Heſych.
Ἰδήμων, peritus, εἰδήμων, vel ἴδμων, Heſych.
Ἰδήρατος, pulcher, καλὸς, ὡραῖος, Heſych.
Ἰδίᾳ, priuatim. Thucyd. lib. 3, ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν, priuatim & publicè. ἰδίᾳ πράττων, ſuapte authoritate agens, Eurip.
Ἰδιάζοντα, τὰ, peculiaria, ab aliis ſecreta, Naz.
Ἰδιαζόντως, peculiariter, ſingulariter, Diodor.
Ἰδιάζω, ſecretũ peto, remotíſq; arbitris ſecretus maneo. Herodia. lib. ζ. ὑπέστησαν αὐτῷ ἰδιάζοντι, ipſum in ſecreto & receſſu ſolitariũ aggreſsi ſunt.
Ἰδιαίτατα, propriiſsimè, Porphyr.
Ἰδιαίτατος, præcipuè peculiaris, Theophr.
Ἰδιαίτερον, peculiarius, ſeorſum magis, Dioſc. in præfat. ἰδιαίτερον δὲ πρὸς ἡμᾶς, ſingulariter præcipuéque erga nos. ¶Item ἰδιαίτερον, ſecretius, Herodian. lib. ζ.
Ἰδιαστὴς, οῦ, ὁ, qui agit vitam priuatam, Laert.
Ἰδίζω, μ. ίσω, π. ικα, exudo, Accuſ. Ariſtot.
Ἰδικὸς, apud Galen. pro εἰδικὸς ſæpe legitur. Linacr. nunc ſpecialem, nunc priuatum vertit. ¶Ἰδικῶς, ſeorſim, κατὰ μόνας, Suid.
Ἰδιοβουλέω, innitor meo conſilio.
Ἰδιογενὴς, ſui generis, priuatum genus habens.
Ἰδιογνώμων, qui eſt ſuæ ſententiæ, Ariſtot. 7. Eth.
Ἰδιόγραφος, idem quod αὐτόγραφος, Gell. lib. 9.
Ἰδιόκτητον, quod quis ſuo iure poſsidet.
Ἰδιόμορφος, forma peculiari diſcretus.
Ἰδιοξενία, ας, ἡ, priuatum hoſpitium, Suid.
Ἰδιόξενος, ου, ὁ, peculiaris hoſpes amici peregrini. Vide πρόξενος in Ammon. & Poll. lib. 3.
Ἰδιοπάθεια, ας, ἡ, propria & priuata affectio, Aph.
Ἰδιοποιέομαι, mihi adiungo, & vindico, Accuſ.
Ἰδιοπραγεῖν, res ſuas agere, quieſcere, Suid.
Ἰδιοπράγμων, ſua tantùm curans, Laert.
Ἰδιοπραξία, ας, ἡ, priuata commoditas, Plat.
Ἴδιος, ου, proprius, priuatus, ſpecialis, ſuus. ἴδιος πλοῦτος, priuatæ diuitiæ, Thucyd. ἰδίους ποιεῖσθαι τῆς ἀρχῆς, Ariſtot. 5. Polit. in ordinem cogere, magiſtratu priuare. ἰδίαν γεωργοῦσι, proprium ſolum colunt, Ariſtotel. τὰ ἴδια συμφέροντα, propria commoda, Demoſthen. τὰ ἴδια, res familiares, bona priuatorum, Iſocrat. ad Philipp.
Ἰδιοσυτελεῖς, contractus, Phil. de mund.
Ἰδιόστολον πλοῖον, quod ſibi ſoli quis cõduxit, Athen. lib. 12. Ἰδιοστόλος, ου, priuata claſsis.
Ἰδιοσυγκρισία, ἡ, propria natura, propria diſcretio. ἰδιοσυγκρίσεις σωμάτων, peculiares corporum affectus, propria corporum temperamẽta, Dioſcor. lib. 6. Celſus proprietates vocat.
Ἰδιοσύστατος, ου, ὁ, Cyrill. per ſe conſiſtens.
Ἰδιοτεύων, ruſticus, paganus.
Ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. ἰδιότητες ἄρρητοι, cauſæ abditæ & latentes, Aphr. in præfat. lib. 1. Problem. ἰδιότης τῶν σωμάτων, corporum qualitas, Baſil. in Epiſt.
Ἰδιοτρόπως, peculiariter & priuatim, Nazan.
Ἰδιότροφα, τὰ, quæ ſui generis cibo vtũtur Gaz.
Ἰδιοῦμαι, mihi vendico, Plat. de Legib.
Ἰδιόχειρον, priuata manu ſcriptum.
Ἰδιοχείρως γράφω, propria manu, Bud. in Epiſt.
Ἰδιόω, μ. ώσω, π. ωκα, idem quod ἰδιοῦμαι.
Ἰδίω, ſudo, laboro, Ariſtophan.
Ἴδισις, ſudor, Ariſtot. non ſemel in Probl.
Ἰδίωμα, ατος, τὸ, idioma, proprietas linguę, proprietas, Dioſc. lib. 1. τῆς χώρας ἰδίωμα.
Ἰδίως, ſeorſim, priuatim, peculiariter, Ariſtot.
Ἰδίωσις, quum quid fit priuatũ cuiúſque, Plat.
Ἰδιωτεία, ἡ, vita priuata: ἀρχῇ, opponitur, Xen.
Ἰδιωτεύω, vitam priuatam ago, ἰδιωτεύω τὸν βίον, Ariſtot. in Pol. ¶Item ſum imperitus.
Ἰδιώτης, ου, ὁ, priuatus. Demoſt. opponit ei πολιτευόμενον: aliâs etiam ἄρχοντι. ¶Item rudis ἰδιῶταί εἰσι κατὰ τοὺς πόνους, Xen. lib. 1. Pæd. ¶Ἰδιώτης etiam ciuis, cui opponitur externus. Ariſtopha. in Ranis, δυσεβῆ τε διήγομεν τρόπον περί τε ξένους καὶ τοὺς ἰδιώτας.
Ἰδιώτης, affinitas, cognatio & propinquitas generis, Suid.
Ἰδιωτία, ruſticitas, inſcitia.
Ἰδιωτικὸς, οῦ, ὁ, priuatus, vulgaris.
Ἰδιῶτις, ιδος, ἡ, priuata mulier.
Ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ, vulgaris ſtatus, Herm. & Epict.
Ἴδμαι, ſcio, noui. ¶Ἴδμεν, οἴδαμεν, ſcimus.
Ἴδμεναι, ſcire, pro εἰδέναι, Odyſſ. δ.
Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, ſcientia, Heſiod.
Ἴδμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, peritus, Genit. in Epigr.
Ἰδνόω, μ. ώσω, reuoluo, torqueo, flecto, Iliad. β.
Ἴδον, pro εἶδον, vidi, Odyſſ. ξ.
Ἴδος, æſtus, ſudor, ἱδρὼς, Dionyſ. de ſitu orbis. ¶Heſiod. ἴδει ἐν αἰνοτάτῳ, in æſtu maximo.
Ἰδοὺ, ecce, Ariſtoph. in Neb.
Ἰδουθοὶ, οἱ, genus tibiæ.
Ἰδρεία, ας, ἡ, peritia, Apoll. 2. Argon.
Ἴδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, ſciẽs, Genit. Apoll. 2. ¶Heſiod. formica, ὅτι ἡ ἴδρις σωρὸν ἀμᾶται, i. ὁ μύρμηξ.

I'δρωτοποιΐα, ας, ἡ, ſudatio, Ariſtot. in Probl.
I'δρωτοποιεῖσθαι, ſudare, Ariſtot.
I'δρόω, μ. ώσω, π. ωκα, & I'δρίω, ſudo. ἱδρῶ ταῖς μασχάλαις, ſudo in alis, Aphrod.
I'δρυμα, ατος, τὸ, ſtatua, fundamētum, fulcimen. ἱδρύματα θεῶν, fana, Plat. νόμ.
I'δρυμαι, collocor, ſedeo, Plat. in Epiſt. πόῤῥω γὰρ ἡδονῆς ἵδρυται καὶ λύπης τὸ θεῖον, Deus ipſe longè à voluptate & dolore ſitus eſt. ¶ἱδρύσασθαι τὸν πυθαγόραν, Pythagoræ ſtatuam erexiſſe, Plutar. in Numa.
I'δρύομαι, ſedem pono, iacio fundamenta, ἱδρυσάμενος οἰκήσεις εἰς τόπους, Plat. de Legib.
I'δρυσις, ιος, ἡ, collocatio, conſtitutio, q. fundatio templi aut ſtatuæ, Plat. de Legib.
I'δρυτὰ γαίης, fixa & ſtabilita ex terra, in Epigr.
I'δρυτέον, manendum, Sophocl. οὐχ ἱδρυτέον.
I'δρυμι, & I'δρυνύω, vel I'δρύω, conſtituo, fundo, ſtare aut ſedere facio. ἵδρυσε τὴν στρατιὰν, caſtra locauit, Plutar. in Camillo. Ariſtoph. in Pluto. παρὰ τὴν θύραν στροφαῖον ἱδρύσασθέ με, me ſtatuite.
I'δρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor, ἱδρῶ, per apocopen pro ἱδρῶτα, Homer. ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, ſudorē abſtergebāt.
I'δρῶα, τὰ, morbus ex ſudore.
I'δρωσις, ſudoris euocatio, ſudatio, ἴδισις.
I'δρωτικὸς, οῦ, ὁ, ſudori obnoxius, ſudatorius. Gazæ, ſudorem mouens, ſudator Plin.
I'δροποιΐα, ſudoris euocatio, ſudatio Senec.
I'δρόω, ſudo, poeticè, Gaz. lib. 3 Epigram.
I'δυῖαι & ἴδυοι, teſtes, & qui cauſas capitales iudicant, quaſi ἴδμονες, Euſtath. Iliad. σ.
I'δωαγὴς, ὁ, vates. I'δὼς, pro εἰδὼς, ſciēs.

I E

I'ε, vade. I'ἕζεο, ſedebas.
I'ει, mittebat, Iliad. ά, οὐ γὰρ ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
I'εὶς δωρίδα γλῶσσαν, Doricè loquens, Thucyd.
I'εῖσι pro ἰᾶσι, mittunt, Homer. Iliad. γ.
I'ελος, inteſtinorum turbatio, Heſych.
I'εμαι, cupio, geſtio, Genit. Odyſſ. ό. ἱέμενος νόστοιο, cupidus reditus. ¶Infinit. Ibidem, ἱέμενοι κτεῖναι, necare cupientes. ¶Item feror cum impetu, feſtino, Iliad. κ.
I'έναι, ire, ἐπὶ τοὺς χείρους ἰέναι, contra deteriores tendere, Plat. lib. 1. de Republ. ἰέναι εἰς χεῖρας, prælium inire, Plut. in Themiſt. ἐπὶ μετώπου ἰέναι dicitur exercitus, quum exporrecta frōte agmen procedit, Xenoph. 2. παιδ. ἰέναι εἰς φιλίαν ἀλλήλοις, pro, coire mutuam in ſocietatem, apud Plat. in Epiſt. ¶Idem in Timæo, κατὰ τὰ ἐναντία ἀλλήλοις ἰέναι, moueri contrariis inter ſe curſibus Cicer.
I'έναι, mittere, emittere: ab ἵημι, Ariſtoph. νεφ.
I'έομαι, rubigine inficior.
I'ερὰ, ᾶς, ἡ, epilepſis, ἱερὰ νόσος, morbus comitialis, Galen. ¶Item maior anchora, tutiórque, extremum nauis ſubſidium. ¶Item ſacer ſerpens quidam puſillus, Ariſtot. 8. Anim.
I'εράγγελοι, qui deorum panegyres nūtiant.
I'εράκιον, τὸ, hieracium, genus herbæ, Dioſc. li. 3.
I'ερακίσκος, ου, ὁ, paruus accipiter, Ariſtoph.
I'εράμοιβοι, vates deorum.
I'έραξ, ακος, ὁ, accipiter, Gaz. ¶ἱέραξ etiam piſcis, de quo Athen. lib. ή.
I'εραρχεῖν, Areop. ſacro imperio fungi. Hinc I'εραρχία, talis magiſtratus: & I'εράρχης.
I'ερᾶσθαι, ſacra facere, Chryſoſtom.
I'ερατεία, ας, ἡ, ſacerdotium, Ariſtot. Pol. 7.
I'ερατεῖον, τὸ, ſacrarium, ſacerdotium, 1. Petr. 2.
I'εράτευμα, ατος, τὸ, ſacerdotium, Ariſtot.
I'ερατεύομαι, & ἱερατεύω, ſacerdotio fūgor, Pauſ. γυναῖκα τῇ θεῷ εἵλοντο ἱερατευσαμένην.
I'ερατικὸς, οῦ, ὁ, ſacratus, ſacerdos. θυσίαι ἱερατικαὶ, ſacræ victimæ, Ariſtot. 3. Pol.
I'έρεια, ας, ἡ, ſacerdos.
I'ερεῖον, ου, τὸ, victima, hoſtia, Demoſt. ¶Itē auis.
I'ερείτης, ὁ, ſacerdos, Plat. 2. de Republ.
I'ερεὺς, έος, ὁ, ſacerdos. Ariſtoph. νεφ. σύ τε λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε, nugarum ſacerdos & cultor. ¶Augur à Plutarcho vertitur.
I'ερεύω, ſacrifico, Odyſſ. ξ, ὄφρ' ἱερεύσαντες. ¶Item conſecro, dico, τῷ θεῷ ἱερευόμενον, Herodia. id quod Deo ſacrum eſt.
I'ερήϊον, pro ἱερεῖον, τὸ, victima, Odyſſ. ξ.
I'ερὶς, ίδος, cognomen Iridis apud veteres Græcos: Romani conſecraticem vocauerunt.
I'εροβοτάνη, verbena, Dioſcor. lib. 4.
I'ερογλυφικὰ, quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, ſed ſculptis rerum animaliúmque figuris ſignificantia, Vide Orū.
I'εροδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui ſacra profitetur.
I'ερόδουλος, ου, ὁ, æditaus, ſacris inſeruiens. ἱερόδουλοι γυναῖκες, Strab. mulieres Deo ſacratæ.
I'εροθετῶ, ſacra inſtituo, Accuſ.
I'ερόθυτον, conſecratum, Ariſtot. 2. Oecon. ¶Item victima, Bud. Epiſt. priorib.
I'εροκήρυξ, ſacer præco, qui fauere linguis iubet dum ſacra peraguntur, Syneſ.
I'εροκόμος, æditaus, qui ſacrorum curam gerit.
I'ερολογέω, ſacra verba pronuntio, de rebus ſacris loquor, myſticè loquor, Areopag.
I'ερολογία, quaſi ſacri ſermones, Areopag.
I'ερομηνία, ας, ἡ, ſacra primæ diei menſis ſiue nouilunii, Thucyd. & Theod. Gaz. de Menſib.
I'ερομνήμων, ονος, rex ſacrorum Liu. ſacrorum præſul. Vnde ἱερομνημονεῖν, Ariſtoph. ¶Item ἱερομνήμονες, Ariſtot. 6. Polit. magiſtratus, apud quos in ſcripta rediguntur priuati contractus & iudicum ſentētiæ. Item poſtulationes & vocationes in ius.
I'ερομύστης, qui ſacros ritus inducit, Suid.
I'ερὸν, οῦ, τὸ, ſacrificium, ſacellum, templum, ἱερὸν ἦμαρ, matutinum diei tempus dicebatur, quo tempore diis ſuperis ſacra factitabāt, Euſtat. Iliad. θ. ¶ἱερὰ etiam dicuntur exta, Xenoph.
I'ερονῖκαι, ſacrorum certaminum victores.
I'ερόνομοι, ſacræ diſciplinæ & inſtitutionis magiſtri, & exactores, Bud. de Aſſe.
I'εροπλαστία & ἱερόπλαστα, ἱερόγραφα, diuinarum rerum imagines & adumbrationes, Areopag.

Ἱεροποιέω, conſecro, dico, Dem. κτ' Μειδ.
Ἱεροποιΐα, ſacrificium, ſacrificatio Cicer.
Ἱεροποιὸς, ſacrificulus, Ariſtot. in Polit.
Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ, ſacer, diuinus, Lucian.
Ἱερὸς, οῦ, ὁ, ſacer, diuinus, ſanctus, auguſtus, Genit. Ariſtoph. in Plut. ἱερὸν ἐστι τοῦ πλούτου Pluto eſt ſacratum. ἱερὰ νόσος, ſacer morbus, Ariſtot. in Probl. ἱερὰ ῥέξας, cùm ſacrificia perfeciſſet, Homer. i. ἱερεῖα, θυσίας.
Ἱεροσαλπιγκτὴς, tibicen in ſacris, Poll. lib. 4.
Ἱεροσκόπος, ου, ὁ, aruſpex. Et ἱεροσκοπεῖν, ἱερὰ ἰδεῖν.
Ἱεροστόλοι, qui diuinorum rationem in ſe ipſis geſtant perinde ac in capſula quadam.
Ἱερόσυλος, ου, ὁ, ſacrilegus. ¶Ἱεροσυλέω, ſum ſacrilegus, ἱεροσυλήκατε σὺν θεοὺς, Phal. in Epiſt. in deos ſacrilegium commiſiſtis. ¶Ἱεροσύλημα, ατος, τὸ, & Ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium.
Ἱεροτελεστὴς, qui ad ſacra initiat, Areopag.
Ἱερῶμαι, & ἱεροῦμαι, ſacerdotio fungor, Syneſ.
Ἱερουργέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſacra celebro, operor ſacris, Herodian. ¶Item ſacro, dico, Nazan. ¶Ἱερουργῶν τὸ εὐαγγέλιον, adminiſtrans euãgelium, Rom. 15.
Ἱερουργία, ας, ἡ, ſacrificium, Bud. in Epiſt.
Ἱεροφάντης, ου, ὁ, qui ſacra & ceremonias docet, ſacrorum antiſtes, Plutar. in Numa.
Ἱεροφαντίαι, ſacrorum ceremoniæ.
Ἱεροφαντικὸς, ſacerdotalis. ἱεροφαντικαὶ βίβλοι, libri de iure Pontificio, Plut. in Numa.
Ἱεροφαντικῶς, more ſacerdotum.
Ἱεροφαντῶ, ſacra doceo, myſteria perago, Lucia.
Ἱεροφόρος, ου, ſacra ferens, ſacrifer Ouid.
Ἱεροφυλακεῖον, ου, τὸ, ſacrarium.
Ἱεροφύλαξ, ακος, ὁ, ſacrarum rerum cuſtos.
Ἱερόφωνος, magnam & claram vocem habens.
Ἱεροψάλτης, ου, pſaltes in ſacris, ſacer cantor.
Ἱερῶ, ſacro, dico, Herodia.
Ἱέρωμα, diuinum ſacrificium, cõſecratio, Heſy.
Ἱερῶμαι, ſacerdos fio, ſacerdotio fungor, Gen.
Ἱερῶν καὶ ὁσίων μετεῖναι, omnia iura ciuitatis ha-
Ἱερῶς ἀποθανών, qui piè obiit, Plut. in Lyc. (bere.
Ἱερῶσθαι, Thucyd. ſacrari, ſacra facere.
Ἱερώσυνα, excellentia quæ ſacerdotib⁹ dabãtur.
Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium, Plut. in Numa: ſacrificium, religio, ceremoniæ, Herodot.
Ἵεσαν, mittebant: à verbo ἵημι, Heſiod.
Ἰού, Ariſtoph. irridentis Aduerb.

I Z

Ἰζάνη, ης, ἡ, veſtis ex caprarum pellibus qua vtebantur Satyrici actores, Poll. lib. 4.
Ἰζάνω, ſedeo, aſsideo, ἵζομαι, Thucyd.
Ἴζελος, ὁ, marinus ſcorpius, Heſych.
Ἴζευ, conſide, ἀντὶ τοῦ ἵζου, δωρικῶς, Iliad. γ.
Ἴζημα, τὸ, ſedimentum, Plutarch. & Strab.
Ἵζομαι, ſedeo, ἵζομαι ἐπὶ φηγὸν, fago inſideo, Herodot. ἵζοντο ἐς τὸ ταΰγετον, apud Taygetum conſederunt. Idẽ, ἱζόμενοι ἐν τῷ ταϋγέτῳ, idẽ.
Ἰζὺς, lumbi, renes, ὀσφύς
Ἵζω, μ. σω, π. κα, vel ἰζῶ, μ. ἰζήσω, aſsideo, conſideo, reſideo. ἵζω ἐπὶ κώπην, Ariſtoph. ſubſido ſuper remum. ¶Item ſedere facio, Iliad. β, ἵζε γερόντων βουλὴν, ſenatum ſenum conſtituit.

I H

Ἰὴ, io, vox modò lætitiam, modò dolorem ſignificans aut contemptum, Heſych.
Ἰὴ, vna, ſola.
Ἰὴ παιών, vel ἰὴ παιάν, acclamatio prouerbialis qua vtimur, re feliciter geſta, Ariſtop. in Pace.
Ἰή, ἰή, lætantis eſt. ¶Item deſpicientis, Ariſtop.
Ἰηδὼν, ἡ, lætitia, voluptas, deſiderium.
Ἰήθεος, ephebus, innuptus.
Ἰήϊος, iaculator, epith. Apollinis.
Ἰήϊος, aliquando θρηνητικὸς, ab ἰώ. ¶Item iaculator, ſeu ſagittarius exponi poteſt.
Ἰήκοπον, Ariſtoph. medens labori.
Ἴηλα, ligaui, inflexi, incluſi. vide Etym. ¶Et ἴηλα, τὰ ἀκρόδρυα, Heſych. arborum baccæ.
Ἰηλεμίστρια, mulier præfica, θρηνήτρια, Heſych.
Ἰήλω, τὸ ἐπιβάλλω, immitto.
Ἴημα, ατος, τὸ, Ionicè, pro ἴαμα, medicamentum.
Ἵημι, μ. ἥσω, π. ἧκα, mitto, iaculor: ἵημι φωνὴν, vocem emitto. ¶Item cupio, ſedeo, induo. ¶Sed ἵημι, vado, proficiſcor, Heſiod. in Theogon. τὸ δ' ἵησι κατασυφέλου διὰ χώρου, i. it, fertur.
Ἰηνὸς, ου, ὁ, lamentabilis, Sophocl.
Ἰηπαιήων, Apollo dicitur, vel quòd ſagittas iaculetur, ab ἵημι, mitto: vel quòd ἰάσεως, i. curationis & medecinæ dicebatur author.
Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus. 3. Epigra. ἀσκληπιὸς ἰητήρ.
Ἰητρεία, medecina, Heſych.
Ἰήτης, & Ἰήτωρ, ορος, ὁ, iaculator, Heſych.

I Θ

Ἰθαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, natiuus, ingenuus, indigena, oriundus, γνήσιος, Odyſſ. ξ. & Poll. lib. 3.
Ἰθαίνειν, beneuolum eſſe, calefacere, Heſych.
Ἶθαρ, celeriter, confeſtim, Heſych.
Ἰθαρὸς, celer, hilaris, pulcher, pur⁹, albus, leuis.
Ἰθεῖα, ας, ἡ, εὐθεῖα, recta, Herodot. ἐκ τῆς ἰθείης ἀπέστησαν, ingenuè deſciuerunt, i. aperto marte.
Ἰθέως, rectè, protinus, mox, ſine mora.
Ἴθι, ἐλθὲ, vade. ¶Item age, Aduerb. hortandi. Plat. 1. de Rep. ἴθι δὴ μετὰ ταῦτα τόδε σκέψαι, age dum, hoc deinde perpende.
Ἴθμα, τὸ, motus, greſſus, paſſus, Suid.
Ἰθμαίνω, anhelo.
Ἰθμία, Heſyc. vocatur apum rubrum ſtercus.
Ἰθμὸν πολύτρητον, in Epigram. *vn' eſtamine.*
Ἴθορος, vox adhortantis, & incitantis clamore.
Ἶθρις, eunuchus, cui ἴς τεθέρισται, i. demeſſa eſt virilitas, σπάδων, τομίας, εὐνοῦχος, Heſych.
Ἰθὺ, rectà, ex aduerſo. ἰθὺ τοῦ ἴστρου ἔπλεον, rectà ad Iſtrum nauigarunt: κατ' ἰθὺ, rectè, Epigr.
Ἰθύβολος, ου, ὁ, directus.
Ἰθυδίκης, ου, ὁ, rectè iudicans, Heſiod.
Ἰθύδρομος, rectè currens, in Epigram.
Ἰθυθέλον, ου, τὸ, hederam vocant.
Ἰθυκέλευθος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectè ambulans.
Ἰθυπτίων, rectè, vel obuiam iens.
Ἰθυμαχία, ας, ἡ, legitima pugna, recta & ex aperto conſerta, Herodot.

Ἴθυμβοι, οἱ, genus carminis & ſaltationis ridiculæ in honorem Liberi patris, Poll. lib. 3.

Ἰθυνόμαι, pro Ἰθύνω, dirigo, Heſiod.

Ἰθυντάτος, ὁ, rectiſſimus. ¶Ἰθύτατος, idem.

Ἰθυντὴρ, rector, ductor, corrector, Nōn. ¶Ἰθυντωρ, ορος, idem. ¶Ἰθύντειρα, rectrix.

Ἰθυντήριον, τὸ, ſceptrum è lauro quod vates manibus geſtabant.

Ἴθυνσις, & ἰθύνη, directio.

Ἰθύνω, μ. υνῶ, π. γκα, dirigo, rego, κυβερνῶ, Ody. ξ. ἰθύνεσθαι θανάτῳ, morte afficere, Herodot.

Ἰθυπετεῖν, rectà volare, ἐπ' εὐθείας ὁρμῆσαι.

Ἰθυπόρος, rectà procedens, in Epigram.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ, rectà volans, ἐπ' εὐθείας φερόμενος καὶ οἱονεὶ ἰπτάμενος, epith. haſtæ, Iliad. φ.

Ἴθυρ, ferrum axem terens, Heſych.

Ἰθὺς, ύος, ἡ, impetus, rectitudo.

Ἰθὺς, έος, ὁ, rectus, directus, Theophr. 3. de cauſ.

Ἰθὺς, & ἰθὺ, Aduerb. rectà in, ſiue rectà ad, Ody. ό, ἢ ἰθὺς σῆς μητρὸς ἴω, rectà ad matrē ibo. ¶Item cum Accuſ. & Præpoſitione ἐς, Laſc.

Ἴθυσεν, perrexit.

Ἰθυτενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, rectus, ἰθυτένεια, Ptolem.

Ἰθυτὴς, οῦ, ὁ, quaſi director.

Ἰθύτριχες, qui crinibus ſunt rectis, Herodot.

Ἰθύφαλλοι, οἱ, qui in ſacris Bacchi Phallum ſequebantur induti muliebri veſte Ithyphallicum carmen canentes, Cæl. lib. 4. cap. 16. ¶Item ἰθύφαλλοι, i. erecti Priapi, Suid.

Ἰθύω, μ. ύσω, rectà eo, vel aggredior, Iliad. ζ. ¶Ἰθύειν etiam ἵεσθαι, affectare, appetere, Homer. de Tantalo, τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι, cùm prehendere geſtiret. ἰθύω στρατεύεσθαι, deſtino bellum mouere.

Ἰθυωρία, rectitudo Quint. κατ' ἰθυωρίαν, Hipp.

Ἰθὼν, inteſtinum, nates, podex.

Ἰίζειν, eruginoſum eſſe, Dioſc. lib. 5.

I K

Ἱκανοδοσία, ας, ἡ, ſatiſdatio, Theophil. in Inſtit.

Ἱκάνομαι, ἱκετεύω, ἀφίγμαι, ſupplico, perueni.

Ἱκανὸς, οῦ, ὁ, ſufficiens, ſatis idoneus, par, accōmodus. ¶Infinit. ἱκανὸς διδάσκειν, Xenoph. ſatis inſtructus ad docendum. ¶Dat. ἱκανὸς φύσει, natura præditus, Plat. ¶Accuſat. ἱκανὸς τὴν ἰατρικὴν, rei medicæ peritus, Xen. 1. Pæd. ¶Cum præpoſ. ἱκανὸς ἐπὶ τοὺς πόνους, idoneus ad ferendos labores, Plat. 2. de Rep. ἱκανοὶ πρὸς ἡμᾶς, potentes aduerſus nos, Thucyd. ¶Additur aliquando ὢν Particip. Xenoph. ¶Ponitur interdum abſolutè in Genit. abſq; Particip. Lucia. de luctu. ¶Act. 17. καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος, & cùm ſatis accepiſſent ab Iaſone.

Ἱκανότης, ητος, ἡ, q. ſufficientia, τὸ ἀρκοῦν, Lyſi.

Ἱκανόω, μ. ώσω, π. ωκα, idoneum facio, Coloſſ.

Ἱκάνω, peruenio, apprehendo, contingo. Ilia. ά, πένθος ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει, i. καταλαμβάνει. ¶Item ſupplico. ¶Ἱκανέσθω, ſatis ſit.

Ἱκανῶς, affatim, ſatis potenter, ſufficienter, abundé. ἱκανῶς ἔχει τὸ τεῖχος, murus iuſtā habet magnitudinem, Thucyd. ¶Ἱκανῶς τηρεῖν, diligenter obſeruare, Ariſtot. in Rhet.

Ἴκαρ, omninò, propé.

Ἴκατι, vel εἴκατι, εἴκοσι, viginti.

Ἴκελον, ſimulachrum, Heſiod.

Ἴκελος, ου, ὁ, ſimilis, ὅμοιος, Homer.

Ἰκελόω, μ. ώσω, aſsimilo, in Epigram.

Ἰκεοβολία, Heſych. ματαιολογία, futilitas.

Ἶκες, οἱ, vermiculi quidam. Vide ἶπες, in Amm.

Ἱκέσθαι, παραγενέσθαι, ἱκετεῦσαι, peruenire: obſecrare.

Ἱκεσία, ας, ἡ, ſupplicatio. ἱκεσίαις χερσὶν ἠντοῦντο, ſupplicibus manibus orabant, Plut. in Oth.

Ἱκέσιος, ſupplex, ἱκέσιοι κλάδοι, Eurip. rami ſupplices, & ἱκεσίᾳ χειρὶ, in Epigram. ¶Ζεὺς ἱκέσιος Iupiter ſupplicum præſes, 2. Argon. & Ariſtotel. lib. de mund.

Ἱκετεία, ſupplicatio, Plat. in Apolog. ἐφ' ἱκετείαν τραπεὶς τῶν διωκόντων, ad ſupplicandum conuerſus, ἱκετείαν ὑμῶν ποιῶ, vos precibus obſecro, Thucyd.

Ἱκετεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſupplico, obteſtor. Xenoph. ἀπομν. lib. 1. ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς δεσποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν, deos orare dominos nanciſci bonos. Eurip. ἱκετεύω σε τῶνδε γονάτων, i. per iſta genua. ¶Ἱκέτευμα, τὸ, ſupplicatio, Thuc.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, ſupplicatio, forma ſupplicandi, Comment. Ariſtoph. in Plut. ramus oleæ lana obuolutus, quem ſupplicantes in manibus ferebant. Herodot. ἱκετηρίαν λαβὼν, ſumens oleæ ramum.

Ἱκετήριος, & per ſyncopen ἱκτήριος, ſupplex.

Ἱκέτης, ου, ὁ, ſupplex. ἱκέτης αὐτῷ καταστὰς, ſupplicem ei ſe prębens, Plutar. in Themiſt.

Ἱκετήσιος, ου, ὁ, deprecabilis, ἱκετῶν ἐπόπτης, præſes ſupplicum. Iouis Epith. Lucian.

Ἱκέτις, ιδος, καὶ ιος, ἡ, ſupplex: quę ſupplicat.

Ἱκετώσυνα, ſupplicationes, luſtrationes.

Ἰκμάζω, humecto, mollio, ſtillo, fluo, euaporo, ὑγραίνω, Suid. Heſyc. κατασκελετεύω, μαλάσσω, mollio, euaporo.

Ἰκμαῖος Ζεὺς, Iupiter humidus, 2. Argon.

Ἰκμαλέος, ου, ὁ, humidus, viridis, χλωρός.

Ἰκμᾶν pro λικμᾶν, euannare Varr. τὸν σῖτον καθαίρειν, Heſych.

Ἰκμὰς, άδος, ἡ, humor, vapor, Homer. ¶Ariſtop. νεφ. ἕλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα, humorem attrahit. ¶Lib. 6. Epigram. ἰκμὰς δρυὸς εὐκόλλος, viſcus.

Ἰκμασία, ros, humiditas, ὑγρασία, στagών, Heſyc.

Ἴκμενος, humidus, δίυγρος, Odyſſ. έ. cum ſpiritu tenui vel cum denſo. ¶Ἴκμενος, eſt πορευτικὸς, ire faciens: vt ſit ſecundus ventus, & à tergo ſpirans. Iliad. ά. τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.

Ἴκμη, herba in lacu Orchomeno, Theophraſt.

Ἰκμοβόλος, gleba humecta, Dioſc. lib. 2.

Ἰκμῶνται, diuentilantur, Theoph. lib. 4. de cauſ.

Ἰκνὰ, τὰ, θρέπτα, Heſych. edulia, cibi.

Ἱκνέομαι, μ. ἵξομαι, π. ἷγμαι, μ. ζ. ἀορ. β, ἱκόμην, peruenio, Accuſ. Ilia. ά, ποθὴ ἵξεται υἷας ἀχαιῶν.

¶Cum

¶ Cum duobus Accuſat. Ibidem, τί δέ σε φρεvας ἵκετο πένθος; Sophocl. cum Præpoſ. πρὸς ὅταν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο, quũ eò veneris. ¶ Item precor & quæſo, Idem Sophocl. καὶ σὲ πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου καὶ θεῶν ἱκνούμεθα, μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ, quæſo te ne nos deſeras. ¶ Aliquando ἱκνέομαι trãſitiuè ſumitur, pro ἐκτείνω, & emitto. εἰς τὴν ἱκνουμένην ὥραν, tempeſtiuè, ſuo tẽpore ſe exerentem, Ariſtot. lib. Probl. ἱκνούμενον μέγεθος, iuſta ſeu debita magnitudo Gaz. ex Ariſtotel.

Ἱκνουμένως, ritè, recta via, Hippocr.

Ἴκνυον, lixiuium, ſapo, κόνιον, σμῆγμα, Heſych.

Ἰκρίον, ου, τὸ, rectum lignum, furca, ſublica, patibulum. ¶ Item pars quædam mali, nempe ſuperior, Odyſſ. ε. ἰκρία πῆξαι ἐπ' αὐτῇ ὑψοῦ, cõpinge longos aſſeres, tabulata & foros. ¶ Itẽ ἰκρίον, pertica ſuper quam dormiunt gallinæ, Ariſtophan.

Ἰκριοπηγοὶ, qui circa forũ tabulata compingunt. Dicuntur etiam ἰκριοποιοὶ, Polluc. li. 7.

Ἰκριόφιν, Odyſſ. ὁ. ἐπ' ἰκριόφιν ταύνυσεν νεὼς, ſuper tabulata, Ibidẽ. νηὸς ἀπ' ἰκριόφιν, ex tabulatis.

Ἴκταρ, propè, ἐγγὺς, οὐδ' ἴκταρ βάλλειν, Plat. longè à ſcopo iaculari. ¶ Hippocr. 2. τῶν γυναικείων, ἴκταρ eſt muliebre pudendum, Galen. Interp.

Ἰκτερὸς, οῦ, ὁ, Galbula auis ſeu Icterus, cuius meminit Oppian. ¶ Item morbus ab ictero ſeu galbula aue cõcolore dictus, regius morbus, arquatus, aurugo, ἰκτερισία, Gall. *la iaunisse* fellis ſuffuſio Marcell. ex Dioſc. lib. 3. ¶ Ἰκτερᾶν, laborare ictero morbo, quẽ Varro regium, Celſus auruginem vocat.

Ἰκτεριάω, ſum arquatus, aurugine laboro, Dioſcorid. lib. 3. felle ſuffundor. ¶ Ἰκτερικὸς, οῦ, ὁ, arquatus, ictericus Plin. qui regio morbo laborat. ¶ Ἰκτερώδης, felle ſuffuſus, regio morbo laborans, Dioſcor. lib. 2. & 3.

Ἰκτὴρ, & Ἰκτήριος, pro ἱκετήριος, per ſyncopen, Sophocl. in Aiace, ἐν χεροῖν ἔχων ἱκτήριον θησαυρὸν, ſupplicem theſaurum. ¶ Legitur & apud eundem, ἰκτῆρες, Gen. fœmin.

Ἴκτης, men dicus, aduena.

Ἰκτὶν, ῖνος, ὁ, & Ἴκτινος, ου, miluus, Ariſtophan. ¶ Eſt & lupi ſpecies, Oppian. de venatione.

Ἰκτὶς, ίδος, ἡ, viuerra, muſtella ruſtica. ¶ ἰκτίδες ὑμενόπτεροι, alas ex mẽbranis habẽtes, Lucia.

Ἵκτο, pro ἵκετο, Heſiod. ἔνθα μὲν ἵκτο φέρουσα, &c.

Ἵκω, venio, ἥκω, Iliad. α. κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν.

I Λ

Ἰλαδὸν, turmatim, confertim, ἀθρόως, gregatim, Heſiod. τὴν μέν τοι κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἔστιν ἑλέσθαι. & Iliad. β. ἐστιχόωντο ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν.

Ἵλαθι, propitius eſto, Lucian. & lib. 2. Epigr.

Ἶλαι, αἱ, turmæ.

Ἱλάομαι, propitium reddo, propitio Plaut. Suet. placo, Apoll. 2. ἱλάεσθαι τόνδε πολιοῦχον, &c. ¶ Accuſ. & Dat. ἵλασο θυσίαις ἥρωας, ſacris he roas venerare, Plut. in Solone.

Ἵλαος, ου, ὁ καὶ ἡ, beneuolus, εὐμενὴς, placidus, hilaris. Iliad. α. αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν, i. ἵλεως, propitius.

Ἴλαρ, cuſtodia, nutrimentum.

Ἰλάρζα, dies feſtus apud Aſſyrios, quo lętitiæ exordium celebrabatur ad 8. Calend. Apriles.

Ἱλαρὸς, hilaris, alacer, Xen. ἀντὶ σκυθρωπῶν ἱλαροὶ ἦσαν. ¶ ἱλαρὸν φέγγος, Ariſtoph. lumen iucundum. ¶ Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas.

Ἱλαρόω, μ. ώσω, exhilaro.

Ἱλαρύνω, μ. υνῶ, π. γκα, exhilaro, Accuſat.

Ἰλάρχαι, οἱ, octo elephantis pręfecti: turmę principes. Ἰλαρχία, ἡ, turmæ præfectura.

Ἱλαρῳδεῖν, Ἱλαρῳδία, & Ἱλαρῳδὸς, inter theatrica cenſentur, vt λυσιῳδὸς, Athen. lib. 14. mimorum genus quoddam caſtius, Poll.

Ἴλας, armentum, grex, ordo, acies. ¶ Sed ἰλὰς, funiculus, vinculum.

Ἱλάσθητί μοι, propitius mihi ſis, cap. 18. Luc.

Ἱλάσκομαι, μ. άσομαι, placo, delinio, propitio, propitium reddo, Lucian. ἱλάσατο τὸν θεὸν φιλήσας μόνον τὴν αὐτοῦ δεξιάν. ¶ Ἱλάσκω, idem.

Ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, q. propitiatio, beneuolentia, reconciliatio gratiæ Cic. placabilitas, placamen & placamentum Liu. Suid εὐμένεια.

Ἱλαστήριον, ου, τὸ, & Ἱλεωτήριον, Suid. q. propitiatorium, cooperculum arcæ teſtamenti, Hebr. 9. Suid. θυσιαστήριον, Heſych. καθάρσιοι.

Ἱλαστήριος, ου, ὁ, reconciliator Liu.

Ἰλέδναι, οἱ, nodi, vincula, οἱ δεσμοὶ, Suid.

Ἴλεον, gracile inteſtinum.

Ἴλεος, voluulus, inteſtini gracilioris morbus, ἀπὸ τοῦ ἰλεῖν, vertere. ¶ Item latibulum ſerpentum. ¶ Et turbulentus rerum ſtatus.

Ἵλεος, ου, ὁ, & Ἵλεως, propitius, pacatus, comis, Xenoph. τοὺς θεοὺς γὰρ οἷς ἂν ὦσιν ἵλεῳ σημαίνειν, deos ſignificare quibus ſint propitii.

Ἱλεόω, placo, propitius ſum.

Ἱλέως, & ἱλάως, hilariter, ἱλαρῶς, εὐμενῶς.

Ἴλη, ης, ἡ, ala, turma ſexaginta quatuor equitum. ἡ φρατρεία, Sophoc. κατ' ἴλην καὶ κατ' ἀγέλην, turmatim, gregatim, Plut. in Apophth.

Ἵληθι, propitiare, ſis propitius, Odyſſ. ſ.

Ἰλιὰς ἡ κίχλη, auis ex genere turdorum, Ariſt. l. 9. Anim. dicitur & τυλὰς, Athen. lib. 6.

Ἰλιὰς κακῶν, Ilias malorum. Vide Chiliad.

Ἰλιγγιάζω, μ. άσω, π. ακα, clamo, caligo.

Ἰλιγγιᾶν, vertigine laborare & affectum eſſe, Aphrod. lib. 2. Probl.

Ἴλιγξ, vortex aquarum, Diodor. ¶ Eſt etiam vertigo, Lucian. ¶ Sic & τὴν πραγμάτων ταραχὴν, i. dubitatio atque hæſitatio in rebus perplexis appellatur: vt Latinè æſtus. ¶ Ἰλιγγὸς, idem, Comment. Ariſt. in Acharn.

Ἰλιόθεν, ex Ilio, in Epigr. Ἰλιόθι, in Ilio.

Ἴλιον, Ilium, Troia, Ἴλιον οἰκεῖται, in Epigr.

Ἰλλαίνω, oculos diſtorqueo, Hipp. περὶ νούσων l. 3.

Ἰλλὰς, άδος, ἡ, vinculum, funiculus. ¶ Item genus turdi, corpore minimo, aliac⁹ Plin. l. 16. c. 46.

Ἴλλεσθαι, Athen. li. ζ. excludere ſeu coercere.

Ἰλλίζειν, oculis innuere, σιλλαίνειν, Suid.

Ι῎λλοπὴς, mutus, ἄφωνος.
Ι῎λλόπτειν, nictare, oculos ridendo diſtorquere.
Ι῎λλοπῶ, ſtrabo ſum, cæcutio.
Ι῎λλὸς, ῦ, ὁ, ſtrabus, luſcioſus, ςραβὸς, Ariſtoph.
Ι῎λλος, ου, ὁ, Ionicè oculus: Vnde ἰλλαίνω, ſtrabus ſum.
Ι῎λλω, contineo, συνέχω, Interpr. Ariſtoph. in Ran. Nicand. etiam in Theriac. ἐκ ἰδέαν ἄβατον ἴλλων, Interpr. συνέχων, & συντηρῶν, i. cohibens, & conſeruans: ſed ibi vadens ſignificare videtur. ¶ Ι῎λλομαι, vincior, contineor, Procl. in Timæo Plat.
Ι῎λλώπειν & ἰλλωπίζειν, conniuere, hallucinari, nictare, Poll. & Comment. Ariſtoph. in Equit.
Ι῎λλώπτειν, cæcutire, lippire, ςραβίζειν, Heſych.
Ι῎λὺς, ύδος, & ἰλυὸς, ἡ, Herodian. limus, fex, lutũ, propriè de fluminibus. Ι῎λὸς, idem.
Ι῎λύα, cauerna, latibulum, φωλεὸς, Heſych.
Ι῎λυόεις, όεντος, limoſus, prima longa.
Ι῎λυσπᾶσθαι, εἰλεῖσθαι, τὸ κυλίεσθαι, contrahi, prouolui. Ioſeph. ſerpentium inſtar aut vermium progredi. ¶ Ι῎λυσπώμενος ἐπὶ γῆς, humi ſerpens, Plat. in Timæo.
Ι῎λύσπασις, reptatio, Ariſtot.
Ι῎λύω, abſcondo, dormio, cubo, ſono, verſor.
Ι῎λυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, limoſus, fæculentus, Galen.

I M

Ι῾μὰς, ατος, τὸ, lorum.
Ι῾μάζω, loro verbero, μαςίζω, Homer.
Ι῾μαῖος, ου, ὁ, hauſtor: Vnde ἱμαῖον, carmen quod & ὑδατηγὸν, quod concinebant aquarum hauſtores, Callimach.
Ι῾μαλία, ἡ, additamentum farinæ, reiectamentũ palearum, περιουσία, Heſyc. ἀλδήεσσαν ἐπὶ μέζον.
Ι῾μάλιος, ου, fœcundus, ferax, νόσιμος, Heſych.
Ι῾μαλὶς, ἡ, reditus, ἐπικαρπία, δύναμις, primitiæ fructuum, καὶ ἐπίμετρα τῶν ἀλέτων, Athen. li. 4.
Ι῾μαντάριον, ου, τὸ, ſitula nautica.
Ι῾μαντελιγμὸς, ῦ, luſus genus, Euſtath. Iliad. ξ.
Ι῾μαντελικταῖοι, Democrito dicuntur qui ſcrupos nodóſque texunt, perplexi.
Ι῾μάντας, ceſtus, Apollon. Rhod. & Plat. de Leg.
Ι῾μαντίδιον, ου, τὸ, corrigiola.
Ι῾μάντινος, è loris factus, loreus Catoni.
Ι῾μαντίον, vua morbus, τῆς ἐν τῷ ςόματι κιονίδος ἔκτασις, Heſyc. Cùm in ore caruncula quædam in ſumma oris dependet.
Ι῾μαντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flexibilis in modum corrigiæ ſiue lori, ſequax & lentus, Plat. in Tim.
Ι῾μάντωσις, colligatio, Heſych. σύνδεσμος τῶν κορυφαίων τοῦ ὑποδήματος. ¶ Item lignum quod ad continendos parietes in medio ſtructuræ ponitur Hieronym. & Suid.
Ι῾μάομαι, ῶμαι, haurio.
Ι῾μαοιδὸς, ὁ, qui carmen in piſtrino aut in exantlando concinit, Heſych. Vide ἱμαῖος.
Ι῾μὰς, άντος, ὁ, lorum, corrigia, funis nautica, ferramentum rotæ, cingulum, Ariſtoph.
Ι῾μάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, μάςιξ, flagellum, Hom.
Ι῾μάσσω, μ. άσω, loro ſeu flagris cædo, quouis modo verbero, μαςίζω, διώκω, lib. 3. Epigr.
Ι῾ματίδιον, ου, τὸ, palliolum, Poll.
Ι῾ματιοκάπηλος, ου, ὁ, veſtiarius Vlpiano.
Ι῾μάτιον, ου, τὸ, pallium, quod ſupra tunicam induitur, Plutarch. in Camill. ἱμάτιον ἀνδρεῖον, virilis toga. Idem. παιδικὸν ἱμάτιον, prætexta. ¶ Accipitur pro ſtragulo, Athen. lib. 12. κατεσκεύαστο δὲ ὁ οἶκος πολυτελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις.
Ι῾ματιομίσθας, vocari tradit Poll. lib. 7. eos qui choragis precio veſtes locabant, quos ἱματιομισθώτας dixerunt veteres.
Ι῾ματιοφύλαξ, ακος, ὁ καὶ ἡ, cuſtos veſtium, veſtiſpicus Plaut.
Ι῾ματιοφυλάκιον, ου, τὸ, arca veſtiaria.
Ι῾ματισμὸς, ῦ, ὁ, veſtimentum, veſtitus & cultus, Latinè veſtiarium dicitur Senec. Luc. 7.
Ι῾ματος, ου, ὁ, genus carminis.
Ι῾ματοῦργος, textor, qni veſtem texit.
Ι῾ματουργική, ars veſtiaria apud Platon.
Ι῾μάω, & ἱμέω, haurio, fune attraho.
Ι῎μβρος, ὁ, inſula non procul à Lemno: Vnde
Ι῎μβριοι qui iudicii diem ſubterfugiebāt, ſimulantes in Imbro abfuiſſe ſe, vt ex Ælio Dionyſ. adnotat Euſtath. Iliad. φ.
Ι῾μείρομαι, & Ι῾μείρω, deſidero, cupio, amo, Genit. lib. 1. Epigr. κύματος ἱμείρων, cupidus vndæ. χρήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, pecunias verò deſidero quidem habere, Plut. in Num.
Ι῎μεν, ire, Odyſſ. ξ.
Ι῎μεναι, idem, Odyſſ. ξ.
Ι῎μερα, τὰ, flores & coronamenta, quæ ad expiationes luſtrationéſq; adhibebātur, Heſyc.
Ι῾μεραῖος, ου, ὁ, deſiderabilis, & optabilis Cicer.
Ι῾μέρθη ἰδέσθαι, ſubiit eũ cupiditas ſpectandi, &c.
Ι῾μερόεις, όεντος, ὁ, ſuauis, amabilis, In Epigr.
Ι῾μέρομαι, induco ad deſiderium. ¶ Item coeo, ἀνδρὶ μίγνυμαι, Galen. in gloſſ. Hippocr.
Ι῎μερος, ου, ὁ, deſiderium, libido, Iliad. γ.
Ι῾μερόφωνος, dulciloquus, in Epigram.
Ι῾μερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, deſideratus, ὁ ἐπιθυμητὴς, Suid.
Ι῾μερτὸς, οῦ, ὁ, deſiderabilis, gratus, Suid. ¶ Item liquidus, Apollon. ὃν δέμας ἱμερτοῖσιν ἀναψύχει ὑδάτεσσι, i. liquidis aquis.
Ι῾μέω, μ. ήσω, π. ηκα, haurio.
Ι῾μητὸς, ῦ, ὁ, hauſtus, ἄντλητος.
Ι῾μονιὰ, ᾶς, ἡ, funis per quam aqua hauritur.
Ι῾μονιόςροφος, ου, hauſtor, Ariſtoph. in Ranis.
Ι῎μψιος, ὁ, Neptunus, ὁ ζύγιος: ab ἴμψαι, quod Theſſalorum lingua iungere ſignificat.

I N

Ι῏ν, ſiue ἶς, ἰνὸς, ὁ, genus menſuræ. Euſtath. Iliad. χ. putat ἡμίναν eſſe, τὸ ἥμισυ τοῦ ἰν. ¶ Item vena, neruus venis vicinus, fibra, filum, ligamentũ. Arg. 2. gen. Fœm. μέσσας δὲ σὺν ὀστέῳ ἶνας ἔκερσε, medias fibras ſeu neruos incidit. ¶ Pro viribus, Iliad. έ, ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντες, i. ἰσχὺν καὶ δύναμιν. ¶ Gaz. apud Theophr. lib. 1. hiſtor. plant. enumerans partes plantæ ἶνα, i. neruũ, inter eas ponit. ¶ ἶνας apud Euſeb. quiſquilias exponit

exponit Rufinus.
Ἶν,eam,eum,μίν.
Ἵνα,vt,ὅπως,ὄφρα,ὡς,conſtruitur vt plurimùm Coniunct.Optat.& nonnunquã Indicat. Vide Gaz.Gramm. Varenn.&c. ¶ Item ἵνα pro vbi, vnde, Ariſtoph. in Neb. ἵνα Τηλεφανεῖς σκοπιᾶς ἀφορώμεθα,i.ὅθεν, ἀφ' ὧν ἔξεστιν ἰδεῖν τὰ πόρρω. ¶ Item νεφ.ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἵν' εἰσὶ μεγάλοι, i.quo in loco ſunt magni. Cum Genit. Soph. in Aiace,οὐκ ὁρᾷς ἵν' εἶ κακοῦ;in quo malo verſeris?¶ Aratus vſus eſt pro quò:& Ariſtoph. ἵν' οὗτος οὐκ ἔξει προσάψαι λήκυθον,quò nõ poterit admouere lecythum. ¶ Item pro vbicunque,Ariſtoph.in Plut.πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ,in qua quis ſit felix.
Ἶνα,ης,ἡ,occaſus.
Ἰνάσσω,vires exero,intendo,ἰσχὺν παρέχω.
Ἱνατί,quare,Plat.in Apol.ἱνατί ταῦτα λέγεις;
Ἰνδάλλομαι, videor,aſsimilor, Ariſtop.in Veſp. ἔμοιγ' ἰνδάλλεται ὁμοιότατος εἶναι, videtur mihi ſimillimus eſſe.
Ἴνδαλμα,ατος,τὸ,ſimulachrum,ſpecies , Ælian.
Ἰνδικὸν,τὸ, indicum , coloris floridi genus erat antiquis, Dioſcor. lib.5.ca.107.Vitruu.l.7.c. 10, Plin.l.35.c.6. ¶ Ἰνδικὸν etiam arbor eſt Indiæ piperis arbori ſimilis, Galen.in Gloſſis Hippocrat.
Ἰνδολέτης,ου,ὁ,Indiæ ſubactor,Epith. Bacchi.
Ἴνδυρος,ὁ,talpa,ἀσπάλαξ,Heſych.
Ἰνδύω,tendo.
Ἰνέω,vacuo,inanio,κενόω,Hippocr.
Ἰνηθμὸς,Hippocr.exinanitio Plin.
Ἰνίον,ου,τὸ, neruus ceruicis , occipitium : Vnde nerui,i.ἶνες enaſcuntur,Iliad.έ.βεβλήκει κεφαλῆς κατ' ἰνίον ὀξέϊ δουρί.¶Ponitur & ꝓ mẽſura.
Ἶνις,filius,infans, nepos, παρὰ τὸ ἲς,δύναμις ἐπεί εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοὶ,Etym.Eurip.pro filia.
Ἰννὸς,mancus,vanus. ¶ Item ἰννοὶ,οἱ τῶν ἵππων κολοβοὶ,manni: vt in hominibus νάννοι, Suid. ¶ Heſych.ἰννὸς, ὁ πῶλος ὁ ἐξ ἵππου πατρὸς, ὁ καὶ μητρὸς ἡμιόνου· ἄλλοι δὲ ὄνου. ¶ Ariſtot. vocat ἰννὸν,mulum,ἡμίονον ἄρσενα.
Ἰνοῦσθαι,incuruari.
Ἰνύομαι,fleo.¶ Itẽ orno,κλαίω,ὀδύρομαι,Heſy.
Ἰνοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,neruoſus.
Ἰνώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fibroſus,in fibras extenuatus, neruoſus,venoſus,Ariſtot.lib. 1.
Ἰνώμενος,inaniens,inanitus,Heſych.

Ι Ξ

Ἶξ,κος,ὁ,vermis,Alcaman.Heſych.
Ἰξαὶ,Plut. in Mario.ἰξίαι,Hipp.ἰξία, Poll.li.4. varices.¶ Theophr. verò li.3. de hiſt.plant. ca.16.& l.5.de cauſ.c.4.viſcum, Dioſc.lib.3. ca.10.Chamæleonem album ſignificat,Plin. lib.22.cap.18.vlophonem.
Ἴξαλος,iens in altum,ſaltatorius.¶ Item ſalax, ὀχευτικὸς, Euſtath.Iliad.δ.¶ Apud Hipp.ἰξάλη dicitur,τὸ τελείου αἰγὸς δέρμα, Gal. Interp.
Ἰξάσκω,cedo.
Ἶξε,iuit,παρεγένετο,ὥρμησε,Iliad.ϐ.
Ἴξεσθαι ἀμφοῖν,conuenire vtrique.
Ἰξευτρία,ἡ,q. viſcatrix,ἰξευτρία τύχη, fortuna viſcata, Plutarch.in Probl.
Ἰξευτήριον,ου,τὸ,aucupium.
Ἰξευτὴς,οῦ,ὁ,auceps,Heſych.στρουθοπάστης.
Ἰξεύω,μ.εύσω,aucupor,capto aues,Neutr.
Ἰξεωπείας,quæ tanquam viſcum procul exiſtentia detinet.
Ἰξιβόρος,viſcum vorans:& turdi ſpecies.
Ἰξιόεις,viſcoſus & lethalis.
Ἶξις,aduẽtus,præſentia,ſupplicatio. ¶ Itẽ viſcũ odorem habens ſimilem ocimo,Etym.
Ἰξιφάγος,idem quod ἰξιβόρος, ἰξοφάγος,Athen.
Ἴξις,ιος,ἡ,Galen.rectus trames & ductus.
Ἰξοβόρος,viſciuorus,viſco veſcens,Ariſtot.
Ἶξον,iuerunt, venerunt ἀντὶ τοῦ ἷκον:βοιωτικῶς.
Ἰξὸς,οῦ,ὁ,viſcum.¶ Itẽ parcus & ſordidus.¶ Eſt & ἰξὸς,arundo aucupatoria,Heſych.
Ἰξὺς,ile,ilia, Poll.2.& Galen. περὶ γλωσσ.
Ἰξώδης,viſcoſus,viſci modo lenteſcens,tenax.

Ι Ο

Ἰοβλέφαροι,pulchris palpebris.
Ἰοβολέω,ῶ,ſagittas mitto,in Epigr.
Ἰοβόλος,ου,ὁ,venenoſus, quaſi venenum eiaculans,Dioſcor.¶Item qui iacula mittit.
Ἰηβόρος,iracundus,inimicus,Heſych.
Ἰογλῶσσαι,αἱ,nigras habentes pupillas.
Ἰοδνεφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,tinctus colore violæ,Hom.
Ἰοδόκη,ης,ἡ,pharetra,βελοθήκη,Apoll.2.
Ἰοδόκος,ου,ἡ,ſagittifera,ἰοδόκος φαρέτρη, Epigr.
Ἰοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,niger,ferrugineus,Heſiod.
Ἰόεις,ferugineus,niger.
Ἴοιμι,ἴοις,ἴοι,venerim,tenderem, Plat. de Rep.
Ἴομεν,Ionicè,pro ἴωμεν,priore longa,Iliad.ϐ.
Ἰομιγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,venenatus.
Ἰόμωρος,ου,ὁ,trucidatus,telo interemptus.
Ἰόμωρος, malè occupatus circa arcus & iacula, iaculis occiſus,vel occidens,Hom.
Ἴον,ἴες,ἴε,ibam,ibas,ibat,Homer.Iliad.ϐ.
Ἰὸν,όντος,τὸ,iens, Participium oxytonum.
Ἴον,ου,τὸ, viola, flos ſolùm : Vide Marcell.lib. 3.Dioſcorid. ¶ ἴον μέλαν,viola nigra,Theophraſt.lib.1. hiſt.plant.& lib.6.
Ἰόνανθος, viola,flos,Sypontinus.
Ἰονθὰς,άδος,ἡ,velox,villoſa, lanuginoſa, ὀδ.ξ.
Ἴονθος,varus in facie,Dioſcor.lib.& cap.4.Poll. lib.4.¶ Suid.prima pilorum ſuccretio.
Ἴορκοι,οἱ,de genere caprearum ſunt,Oppian.
Ἰὸς,οῦ,ὁ,ſagitta,Iliad.ά.ἰὸν ἧκε,i.βέλος.¶ Item venenum,ſanies, Ariſtot.5.Animal.¶ Item, rubigo,& ærugo, Dioſcor. ἰὸς δὲ σιδήρου, ferrugo Plin. ¶ Eſt & alterum genus æruginis, quam vocat ſcoleciam Plin.lib.34.cap.12.ex Dioſcor.lib.5. cap.91.
Ἴος,vnus,ἰῷ ἤματι,Homer.
Ἰοστέφανος,viola redimitus,ἰοστεφάνου κύπρι,Venus violis ornata,Plut.in Solone.
Ἰότης,ἡ,conſilium,voluntas,gratia,Odyſſ.ξ.
Ἰοτυπὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, ſagittarius : & ſagitta percuſſus,in Epigramm.

Ἰοῦ,heu,indignantis,Genit.Ariſtoph.& Lucian. ¶ Pro gaudii ſigno,circunflectitur,ἰοῦ.
Ἰουδαϊκὸς,οῦ,ὁ,Iudaicus.ἰουδαϊκὸς λίθος, Dioſcor.
Ἰουλίζειν,pubeſcere,ἰουλίζειν,Æſchyl.Interpr.barbam primam emittere.
Ἰουλὶς,ίδος,ἡ,iulis, idis, piſcis quidam ſaxatilis, Dioſcor.lib.2.& Ariſtot.lib.9.Anim.
Ἰουλόπεζος,epithet.nauis,à remorum copia.
Ἴουλος,ου,ὁ,lanugo: prima barba, Apoll.2.Arg. δίος υἱὸς ἔτι χνοάοντας ἰούλοις ἀντέλλων. ¶ Item vermis multipes parietibus arrepēs,Lycoph. ¶ Item villus cuiuſlibet fructus,vt nucis florentis. ¶ Eratoſthenes videtur protuliſſe in hymno Mercurii, pro cantillatione puellarū lanificarum, quæ penſum ducunt: Didymus ait eſſe hymnum in laudem Cereris. ¶ Quid ſit Ἴουλος in nuce auellana docet Theophr. lib.3.hiſtor.plant. ¶ Ἰούλους etiam vocat inteſtina terra Numenius Poeta apud Athen.lib. ζ. ¶ Præterea mergites ſpicarúmque manipulos in faſciculū collectos, ita nominarunt.
Ἰουλοφύω,pubeſco,Gaza de Senect.
Ἰουλώδης,ſpecies iulorum,inſecti genus, Ariſtot. de partib.
Ἴουνθος, vel ἴονθος, eſt lanugo prima, ſiue pilus primùm prodiens.
Ἰουνιπέλλουσιν,ου,τὸ,iuniperum.
Ἰοῦσθαι,æruginem accipere Plin. rubiginem cōtrahere,Dioſc.lib.5.cap. de ſquama æris.
Ἰοχέαιρα,ας,ἡ,ſagittis gaudens.Epithet.Dianæ. Iliad.ε.ἰοχέαιρα φαρέτρα,in Epigr.τοξική.
Ἰόω,μ.ώσω,π.ωκα,ærugine conficio.

I Π

Ἶπες,vermes qui vitibus innaſcūtur,Theophr.
Ἴπνια,τὰ,purgamenta furni,fuligo.
Ἰπνίτης ἄρτος,Athen.lib.3.panis teſtuaceus.
Ἰπνολεβήτιον, τὸ, ahenum aquæ calefaciendæ aptum,Bayf.de vaſc.
Ἰπνοποιὸς,quaſi furnifex.
Ἰπνὸς,οῦ,furnus,caminum.
Ἶπος, laqueus murium, muſcipula. ¶ Scribitur & ἶπος,i.κόλασις,τιμωρία,pœna, ſupplicium.
Ἰπόω,premere,cogere, Polluc.ex Cratino, ἰπούμενος ταῖς συμφοραῖς,preſſus miſeriis.
Ἵππαγροι, equi ſilueſtres, Oppian.de ven.lib.3.
Ἱππαγωγαὶ,naues hippagines Feſt. hippagogæ Liu. à transferendis equis dictæ, Demoſth. ¶ Thucyd. ἐν ναυσὶ ἱππαγωγοῖς, in hippaginibus,Valla.
Ἱππάδας,ου,ὁ,genus luſus puerilis,κυβιστίνδας.
Ἱππάετος,grandis aquila.
Ἱππάζομαι,equito,τὴν χώραν ἱππασάμενοι, qui regionē perequitarunt, Plut.in Camill.
Ἱππάζω,μ.άσω,π.ακα,equito,Neutr.abſol.
Ἱππάκη,ης,ἡ, Plin.lib.28.cap.14.equi coagulum, Dioſc.lib.2.ca.80.ἡ δὲ καλουμένη ἱππάκη τυρός ἐστιν ἵππειος,caſeus eſt equinus.
Ἱππαλεκτρυὼν, Ariſtoph. magnus gallinaceus, vel animal quoddam marinum.
Ἱππάρδιον,ου,τὸ,hippardium fera, ab equo nomen ſortita,Ariſtot.2.Anim.
Ἱππάριον,ου,τὸ, paruus equus. ¶ Item auis ſpecies, vulpanſeri ſimilis,Heſych.
Ἱππάρχαι,equitum præfecti,2.Reg.1.
Ἵππαρχος,ου,ὁ,magiſter equitum, Heſyc. ¶ Ἱππαρχῶ,Genit.equitatui præſum, Demoſthen. ¶ Ἱππαρχεῖσθαι, regi ab hipparcho, Ariſtot. 3.Polit. ¶ Ἱππαρχία, præfectura.q.magiſterium equitum, Ariſtot. 6.Polit. ¶ Ἱππαρχικὸς, qui eo munere fungitur, Xenoph.
Ἱππὰς,άδος,ἡ,cenſus equeſtris,Plut.in Solone.
Ἱππασθεὶς,έντος,equitandi artem edoctus.
Ἱππασία,ας,ἡ,equitatio,aurigādi munus, Poll. lib.1.παιδιὰ ἱππασία,equeſtris ludicra.
Ἱππάσιμος,ου,ὁ,equitabilis,equis idoneus, Xen.
Ἱππαστὴς,οῦ,ὁ,equitator.
Ἱππαστὶ, vt equitantes diuaricatis cruribus.ἱππαστὶ καθίζειν,humeris inſidere,vt pueri.
Ἱππάφεσις,idem quod ἀφετήρια,Polyb.
Ἱππεία,ας,ἡ,equitatio,aurigandi munus.
Ἵππειος,ου,ὁ,equinus,equeſter,Heſiod.
Ἱππέλαφος,animalis nomen,Ariſt.2.Anim.
Ἱππεραστὴς,οῦ,equorum amator. ¶ Et ἵππερως,amor equorum & ſtudium, Ariſt.νεφ.
Ἵππευμα,ατος,τὸ,equitatus,equitatio, Ariſtop.
Ἱππεὺς,έως,ὁ,eques,Heſiod.in Theog.
Ἱππεύω.μ.εύσω,ſum eques,equito, Poll.lib.1.
Ἱππηγέτης,ου,ὁ,Neptunus,lingua Deliorum.
Ἱππηδὸν,equi modo,Ariſtoph.
Ἱππηλασία ὁδὸς,via quā curr⁹ agi poteſt,aut iumenta,Iuriſconſulti actum appellabant.
Ἱππηλατεῖν,equos equitare,Ariſtoph.
Ἱππηλάτης,ου,ὁ,agitator equorum,Homer.
Ἱππήλατος,equitabilis Liu.Odyſſ.δ.
Ἱππήλατον,τὸ,amplum,planum, agendis equis accommodum.ἱππήλατον γλῶττα,Ariſtid.
Ἱππημολγοὶ,gens Scythiæ equino lacte victitās, Hom. ¶ Ἱππημολγὸς,mulgens equos.
Ἱππιάδες,ſtatuæ equeſtres mulierum.
Ἱππιατρία, ars veterinaria:Vnde ἱππιατρὸς,mulomedicus,medicus equarius Valer.Max.
Ἱππίδιον,piſcis quidam,Heſych.
Ἱππικὴ,ῆς,ἡ,ars equitandi,facultas equeſtris.
Ἱππικὸς,οῦ,ὁ,equeſtris,equiſo, equeſtrem artem edoctus, Plut.in Fab. Vnde apud Plat.in Apolog.ἱππικὰ πράγματα,res equeſtres.ἱππικὸν στράτευμα,equeſtre agmen, Xenoph.
Ἱππικὸν,οῦ,τὸ,equitatus. ¶ Item menſuræ nomē, interuallū quatuor ſtadiorū,Plut.in Solon.
Ἵππιος, equeſtris, ἵππια ἄεθλα, equeſtria certamina,in Epig. ¶ Epith. Neptuni,quòd primus ille equos inuenerit. ¶ Mineruę etiam epith. quòd prima currum inſtruxerit. ¶ Præterea epith. Martis & Iunonis.
Ἱπποχαίτης,ου,ὁ,ex ſetis equinis factus.
Ἱπποχάρμης,ου,ὁ,qui ex equo pugnat, & quiquis gaudet, Etym.Homer.
Ἱππὶς,ίδος,ἡ,veſtis equeſtris, Dioni.
Ἱππίσκος,ornatus muliebris,Heſych.
Ἱπποβάμονα ῥήματα, equeſtria verba, in Ran.
Ἱπποβά-

Ἱππιβάτης, eques, Herodot. lib. 5. ¶ Ἱπποβώτης, ὁ eques, τῶν ἱπποβωτέων, equitum, Eidem.

Ἱππόβινος, ου, ὁ, qui meretricio amore debacchatur, laſtaurus Sueton. Ariſtoph. in Ran.

Ἱπποβουκόλος, equiſo, equorum educator, Soph.

Ἱπποβότης, Plut. in Pericl. equos alens.

Ἱππόβοτος, ου, ὁ, lens equos. ἱππόβοτον πεδίον, Eurip. campus equis alendis aptus.

Ἱππόβρωτος, ου, ὁ, ab equis deuoratus.

Ἱππόγλωσσον, Dioſcor. lib. 4. Plin. li. 27. cap. 11. hippogloſſa, Gal. Simpl. lib. η.

Ἱππογνώμων, qui de equis cognoſcit.

Ἱππόδαμος, ου, ὁ, equorum domitor, Iliad. γ.

Ἱππόδασυς, εος, dẽſus crinibus equinis, Iliad. γ.

Ἱππόδετμα, lora, habena, ἡνία, Euripid.

Ἱπποδέτης, ου, ligans equum, Soph. in Aiace.

Ἱπποδιώκτης, auriga.

Ἱπποδρομία, curſus equorum, ludi circenſes vbi equis concurritur, Ariſtoph. Comment.

Ἱπποδρόμιος μήν, hippodromius menſis, quem Athenienſes dicũt ἑκατομβαιῶνα, Plut. in Cam

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, circus, vbi equorum curſu certatur. ¶ ἱππόδρομοι ψιλοὶ, ferentarii, leuis armaturæ milites.

Ἱπποζώνη, equorum nutrix, Heſych.

Ἱππόθεν, ex equo, in Epigram.

Ἱπποθῆλαι, οἱ, equimulgi Gaz. ex Ariſtot. lib. 6. Anim. ¶ Itẽ pulli equorũ equabus ſuppoſiti.

Ἱππόθοος, auriga, ἡνίοχος, ἱπποδιώκτης, Heſyc.

Ἱππόθορος, ου, cantio ad incitandas equas, Plut. lib. 7. Sympoſ. ¶ Eſt & aſinus admiſſarius.

Ἱππόκαμπαι, & ἱππόκαμποι, equi marini, à flexura in caudas piſcium deſinente, Ælian. ¶ Eſt & ἱππόκαμπος, Pauſa. aurigarũ ſcutica.

Ἱπποκάμπιος, Heſyc. στρουθίον τι, quidã paſſercu

Ἱπποκέλευθος, ου, ὁ, faciens viam equo. (lus.

Ἱπποκένταυρος, ἡ, Lucian. Vide Plin. l. 7. c. 3.

Ἱπποκλείδης, nomẽ eſt proprium: Sed Ariſtoph. κακοχόλως, ita vocat pudendum muliebre.

Ἱπποκομέω, μ. ήσω, curo equos, Neutr. abſol.

Ἱπποκόμος, ου, ὁ, equiſo, equorum curator, equorum magiſter Vallæ. ¶ Ἱππόκομος τρυφάλεια, Epigr. caſsis quæ conum è ſetis equinis præfert. ¶ Ἱπποκοντισταὶ, οἱ, equi iaculatores.

Ἱπποκορυστής, οῦ, ὁ, galeatus, habẽs conũ ex cauda equina, ex equo pugnans, Iliad. β.

Ἱπποκρατία, ας, ἡ, equeſtris victoria.

Ἱπποκρατεῖν, equeſtribus copiis obtinere, vel equitatu vincere, Syneſ. Apud Thucyd. ἱπποκρατεῖσθαι, equitatu ſuperari.

Ἱππόκρημνα ῥήματα, verba rupium modo grandia, verba prærupta, ſcabra, Ariſtoph.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ, equiſonans.

Ἱπποκύων, equi catellus, nomen Satyræ Varron.

Ἱππολάπαθον, hippolapathum, Dioſc. lib. 2.

Ἱππολοῦτρα, piſcina lauandis equis.

Ἱππομανεῖν, equire, inſanire, ac furere in Venerem equorum ſiue equarum more, Ariſtot. hiſtor. 6. ¶ Item equos alendi ſtudio nimiũ flagrare, equis ſupra modum delectari, Syneſ. in Epiſt. ¶ Huiuſmodi inſanum ſtudiũ morbúſque animi ἱππομανία dicitur.

Ἱππομανὲς, τὸ, hippomanes eſt virus ex equarũ inguinibus defluens (vt vult Seruius) quo tempore feruntur in amoris furorem, Virg. 3. Georg. ¶ Theocrit. in φαρμ. plantam eſſe ait, Ἱππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, &c.

Ἱππομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſtudio equeſtri flagrans. ¶ Item valde inſanus, Soph. in Aiace. ἵππος enim in cõpoſitione ſignificat multùm. ¶ Eſt præterea Eidem, Soph. in Aiace epith. prati floridi & luxuriantis.

Ἱππομάραθρον, fœniculũ ſilueſtre quod & myſineum, μάραθρον ἄγριον, Dioſcor. lib. 3. cap. 82. Galen. ſimplic. ζ Plin. li. 21. cap. 23.

Ἱππομαχέω, ῶ, equeſtrem pugnam committo.

Ἱππομαχία, pugna equeſtris, equeſtre prælium.

Ἱππόμαχος, ὁ καὶ ἡ, ex equo pugnans, in Epigram.

Ἱππόμολγος, ου, ὁ, vt Apollnari equimulgus.

Ἱππομύρμηκες, formicæ equites Gaz. ex Ariſtot.

Ἱππονέω, animum ad equos adiicio, Xenoph.

Ἱππονία, ſtudium emendorum equorum.

Ἱππόνομος, ὁ, paſtor equorum. ἱππόνομος βοτὴρ, Sophocl. ¶ Et ἱππόνομα, merces ex equis vel mulis.

Ἱππονώμας, ſol dicitur ab Ariſtoph. νεφ. i. ὁ ἐλαύνων καὶ νωμῶν τὸ ἅρμα, καὶ τοῖς ἵπποις ἡνιοχῶν.

Ἱπποπόλοι, οἱ, bellaces.

Ἱππόπορνος, immane ſcortum, Alciphr.

Ἱπποποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus.

Ἱπποπόταμος, hippopotamus bellua, Plin. lib. 8. cap. 25 & 26. Ariſt. Anim. li. 2. Ammian. l. 18.

Ἱπποπώλης, equorum vẽditor, auriga equeſtris.

Ἵππος, ου, ὁ, equus. Et ἵππος, ἡ, equa: ἵππος δούρειος, Pauſan. equus durius ſiue ligneus. ἵππος δουράτεος, Odyſſ. θ. ¶ Item equitatus genere Fœmin. Vnde χιλίαν ἵππον pro mille equitibus. ¶ Ἵππος etiam piſcis, hippus Plin. de eo Athen. lib. ζ.

Ἱπποσέλινον, Theophr lib. 7. hiſt. ca. 6. & Dioſc. lib. 3. cap. 78. pullum olus Colum. Plin. oluſatrum, lib. 19. cap. 8.

Ἱπποστασία, & Ἱπποστάσιον, ου, τὸ, & Ἱππόστασις, ſtationes equorum in ſtabulis, Bud. Cõment.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitatus, ars equitandi.

Ἱππότης, ου, ὁ, eques, inſidens equo.

Ἱππότιλος, morbus eſt equorum, de quo vide Tiberium equarium medicum.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, equeſter ſagittarius, Ariſtoph.

Ἱπποτροφεῖν, alere equos, Dioſc. lib. 4.

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, equorum educatio, nutritio.

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nutritor equorum, ἱπποτρόφος γῆ, terra ferax equorum, Lucian.

Ἱπποτυφία, ας, ἡ, equi ferocitas, inanis gloria.

Ἱππουρὶς, ίδος, ἡ, epith. galeæ apicem ſeu criſtã ex ſetis equinis habentis, Iliad. ζ. ¶ Ἱππουρις etiam herba, Dioſcor. lib. 4. cap. 48, & Plin. lib. 26. cap. 13.

Ἵππουρος, piſcis Ariſt. l. 5. hiſt. hippurus Plin.

Ἱπποφαὲς, herba Dioſcor. lib. 4. cap. 162. hippo-

phaes Plin. lib. 22. cap. 12. & lib. 22. cap. 15. Theophr. lib. 6. hiſt. cap. 4.

Ι᾽πποφαιστον, τὸ, planta quam depingit Dioſcor. lib. 4. cap. 3. ſpina fullonia Plin. lib. 16. ca. vlt. Ægin. ὑπόφαιστον vocauit.

Ι᾽πποφόρβιον, ου, τὸ, capiſtrum, armentum equorũ, locus vbi paſcuntur, equile, Homer.

Ι᾽πποφορβὸς, paſtor equorum. ¶ ἱπποφόρβος, inſtrumentum quo canunt equarii paſtores, Pollux lib. 4.

Ι᾽πποφορεὺς, έως, ὁ, gradarius.

Ι᾽πποχάρμης, ου, ὁ, gaudẽs equis, pugnans equis.

Ι᾽ππὼν, ῶνος, ὁ, ſtabulum equorum.

Ι᾽πταμαι, & Ι᾽πτημι, ἀορ. β, ἔπτην, volo, as.

Ι᾽πτω, μ. ἴψω, π. ἶφα, noceo, Iliad. ά.

Ι᾽πύω, ſono, clamo.

I P

Ι῾ερὰ, ῶν, τὰ, ſacra. ¶ Item ſacrificia, Homer.

Ι῾ραὶ, conciones, eccleſiæ, Etym. Iliad. σ.

Ι῾ερᾶται θεοῦ, Dei ſacerdos eſt, Herodot.

Ι῾ρείη, ἡ, ſacerdos fœmina, dicitur & ἱρηίη.

Ι᾽ρεῖν, dicere.

Ι῾ρεῖον, pro ἱερεῖον, τὸ, ſacrificium.

Ι῾ρεὺς, pro ἱερεύς: & ἱρεύω, pro ἱερεύω, ὀδ. ξ.

Ι῾ρεὸς τῆς ἰλλυρίδος, ἡ ῥίζα κολλητική ἐστι, Galen. lib. 2. ad Glauc. radix glutinoſa eſt.

Ι῾ρήϊον, templum, victima. ¶ Ι῾ρήϊος, ſacer.

Ι῾ρηξ, κος, ὁ, pro ἱέραξ, accipiter.

Ι῾ρήτειρα, ας, ἡ, ſacerdos, θύτις, ἱέρεια.

Ι῎ριγγες, arteriæ, Hippocr.

Ι῏ρις, cęleſtis arcus, Ariſtot. de mund. ¶ Item iris genus herbæ aromaticæ, Dioſcor. lib. 1. c. 1. & Theophr. lib. 6 hiſt. plant. cap. 7. ἴρινον μύρον, vnguentum quod ex iride fit, Dioſcor. lib. 1. cap. 67. ¶ Item ἶρις, Thaumantis & Electræ filia, Heſiod. in Theogon. ¶ Item placentæ genus. ¶ Item auis ſpecies. ¶ Eſt etiam ἶρις circulus in oculo circa pupillam, & lapis cryſtallinus, Etym.

Ι῾ρμὸς, εἱρμὸς, ſeries, conſequentia, Heſych.

Ι῾ρμοφύλαξ, carceris præfectus.

Ι῾ερὸν, οῦ, τὸ, ἱερὸν, templum, ſacra ædes, puluinar.

Ι῾ερὸς, οῦ, ὁ, ſacer, pro ἱερὸς, ſacratus, ſacroſanctus. ἱερὸς τοῦ θεοῦ, ſacer deo, Herodot. ἱραὶ τῆς ἴσιος, Idem.

Ι῏ρος, pauper, & propriũ nomen apud Homer.

Ι῾ερουργία, ας, ἡ, ceremonia.

Ι῾εροφάνται, οἱ, ſacerdotes, ſacrificuli.

I Σ

Ι῎ς, ἰνὸς, ἡ, neruus, fibra. ¶ Item vis, violentia, Heſiod. ἀλλά ἑ ἲς ἐδάμασσε βίης ἡρακληείης, vis ipſum domuit Herculis.

Ι῎σα, æqualiter & æquabiliter Cicer. Dat. ὀδ. ό, ἶσα θεῷ ἰθακήσιοι εἰσορόων. Genit. Ian. Laſc.

Ι᾽σαγγελία, ας, ἡ, nuntium conforme.

Ι᾽σάγγελος, ου, ὁ, par Angelo, Luc. cap. 20.

Ι᾽σάζω, μ. άσω, π. ακα, adæquo, æquiparo, ſum par, Ariſtot. Politic. ἰσάζουσιν ἀλλήλοις, inter ſe æquantur. ¶ Ponitur etiam pro ἰσοδυναμῶ, non minus valeo, vt Idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζῃ εἷς ὢν πολλοῖς.

Ι᾽σαίνειν, olere, odorari, reſpirare.

Ι᾽σαιόμενος, ſimilis, æqualis, Nicand. in Alex.

Ι᾽σαιτέραν πολιτείαν καθιστάναι, rempublic. in alterum ſtatum transferri, Thucydid.

Ι᾽σαίτερον, æquius, Euripid.

Ι᾽σάκις, æqualiter, pariter.

Ι᾽σάλη, διφθέρα, pellis, Interpr. Ariſtoph. in διφθέρα. Apud Hipp. ἰσάλλη, Gal. διφθέρα, δέρμα.

Ι᾽σάμιλλος, ex æquo decertãs, ęqualis certamine.

Ι᾽σάνεμος, Euripid. vento par velocitate, velox.

Ι᾽σάριθμος, ου, par numero: ἰσάριθμοι, totidem.

Ι᾽σάξιον, τὸ, par, æquipollẽs, æquiualens, Porph.

Ι῎σαρος, ου, dracuntia magna, herbæ genus.

Ι῎σασι, ſciunt, norunt, ὀδ. ξ.

Ι᾽σάτις, Dioſcor. lib. 2. herba, Cæſari glaſtum, Vitruu. luteum, Gallis *guede ou paſtel.*

Ι῎σατο, ſciuit. ¶ Item aſſimilatus eſt.

Ι᾽σαχῶς, tot modis, æqualiter.

Ι῎σεῖον, ſacrarium Iſidis.

Ι᾽σέω, adæquo, ἰσάζω. Ι῎σῃ, ſcies.

Ι᾽σηγορέω, ex æquo loquor.

Ι᾽σηγορία, ας, ἡ, æqualitas dicendi.

Ι᾽σῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, ætate par, æqualis, Phil.

Ι᾽σημερία, ας, ἡ, æquinoctium.

Ι᾽σημερινὸς, ἡ, ὁ, æquidialis, æquinoctialis.

Ι᾽σήμερος πυρὸς, triticum, Theophr. lib. 4 ca. 12.

Ι῎σημι, cognoſco. ἴσημι πάντως, ſcio omnino.

Ι᾽σημοίρα, bona pars.

Ι᾽σήμορτεν, mortuus eſt.

Ι᾽σήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, par, ἰσήρεις ψῆφοις, Eurip.

Ι᾽σήριθμος, æqualis numero. ἰσήριθμοι, totidem.

Ι῎σθι, ſcias, Plat. lib. 1. de Rep. εὖ ἴσθι ὅτι ἄκοντες ἁμαρτάνομεν, ſcias pro certo inuitos nos errare.

Ι῎σθι, ſis, eſto, Plat. lib. 1. de Rep. μὴ χαλεπὸς ἡμῖν ἴσθι, nobis ne ſis moleſtus. ἴσθι χάριν, loco beneficii ponas, Herodot.

Ι᾽σθμαίνω, anxius ſum, anhelo.

Ι῎σθμια, τὰ, ludi, qui celebrantur in Peloponneſo in honorem Neptuni, Plut. in Theſ.

Ι᾽σθμία θεὸς, Eurip. i. Leucothoe, i. matuta.

Ι᾽σθμιάδας σπονδὰς, Thucyd. fœdera quæ durabant dum Iſthmii ludi fiebant.

Ι᾽σθμιάζειν, parum commodè parúmque ſalubriter viuere. Vide Eraſ. in Chiliad.

Ι῎σθμιον, ου, τὸ, monile, ornatus colli.

Ι᾽σθμοῖ, Aduerb. in Iſthmo, Plut in Themiſth.

Ι᾽σθμὸς, iſtmus, terrarum inter duo maria anguſtię, ἰσθμὸς στενὸς anguſtus terræ limes. ¶ Itẽ obſtaculum, quod in os vaſis inditur, colum, cribrum, διαιρεῖσθαι τὸ ὑφιστάμενον πίτυρον ἰσθμοῦ, eximere furfures enatantes inceruiculo, Dioſcor. lib. 2. ¶ Item monile quod collũ ambit ἴσθμιον dicitur. ¶ Ι᾽σθμώδης, ὁ καὶ ἡ, Iſthmos habens, aut Iſthmi in modum anguſtũ, ἰσθμῶδες χωρίον, Thucyd.

Ι῎σικος, ου, ὁ, iſitium, lucanica, farcimen, genus pulmenti ex carnibus tritis, quod tomaculũ & tomaclum etiam dicitur, Aphrod. lib. 1. Problem. Apud Trallianum ἴσυκες, Athen. lib. θ.

libr. θ. τὸ ἰσίκιον.
Ἰσιστάσιος, ἀντίπαλος, par, Hermog.
Ἰσκύω, poſſum, valeo.
Ἴσκω, ſcio, dico, comparo, decipio, ſubduco, furor. παρὰ τὸ ἐίσκω, Etym. ¶ Ἴσκος, fur.
Ἴσμα, ατος, τὸ, ἵδρυμα, fundatio, figmentum.
Ἴσμεν, ſcimus, ἐδὲν ἴσμεν, Plat. in Epiſt.
Ἰσμένιος, vocabatur Apollo, eo quòd omnia
Ἴσμη, prætextus, prudentia. (ſciret.
Ἰσμήνιος Ἀπόλλων, Apollo Iſmenius.
Ἰσοβαθὴς, æquè profundus.
Ἰσόβολος, æquali pondere.
Ἰσόγαιος, terræ æquatus.
Ἰσογώνιον, ου, τὸ, rectangulum.
Ἰσόδενδρος, ὁ καὶ ἡ, arborem æquans.
Ἰσοδίαιτα, idem victus, æquabilitas vitæ.
Ἰσοδίαιτος, victus particeps, ſimilis in victu.
Ἰσόδιον, xenium aduentitium quod dabatur ingredienti vrbem magiſtratui, honorarium.
Ἰσόδομον, quid ſit docet Vitruu. lib. 2. cap. 8.
Ἰσοδρομεῖν, vt ὁμοδρομεῖν, pariter currere & vnà ferri, Ariſtotel.
Ἰσόδρομος, curſu exæquans, Plat. in Timęo.
Ἰσοδύναμος, æquè potens, Aphrod. li. 1. Probl.
Ἰσοδυναμοῦντα, τὰ, ęqualia.
Ἰσοδυναμοῦντες, pares adepti vires.
Ἰσοελκὴς, έος, æquilibris, ἴσην τὴν ὁλκὴν ἔχων, eiuſdẽ ponderis, ἰσόσταθμος, Nicand. in Ther.
Ἰσοζυγέων κυπαρίσσων, in Epigr. cupreſſorum ęqualium & comparium.
Ἰσόζυγον, æqualiter, Nonn.
Ἰσόζυξ, υγος, æquabilis, Nonn. ἰσόζυγι θεσμῷ.
Ἰσόθεος, ου, ὁ, ęqualis Deo, ἰσοθέους vocat Hom. præſtantes virtute & Deo comparandos.
Ἴσοι, totidem: cui præcedunt ὅσοι & πόσοι, Bud. in Comment.
Ἰσοκατάληκτα, æqualiter deſinentia.
Ἰσόκεν, ἕως ἄν, donec.
Ἰσόκληροι τοῖς βίοις γενόμενοι, æquali ſortitione atque ſubſtantia degentes, Plut. in Lycurg.
Ἰσοκλινὴς, ęquè propenſus, ὁ ἰσόρροπος, ad ęquilibrium quoque verſus tendens, Ariſt. de mũd.
Ἰσοκόρυφοι, οἱ, æquè eminentes, Halicarnaſſ.
Ἰσοκρατὴς, ὁ, æquè potens, Herodot. ἐν μελπομένῃ, ἰσοκρατέες ὁμοίως αἱ γυναῖκες τοῖσιν ἀνδράσι.
Ἰσοκρατία, æqualis potentia, Herodot.
Ἰσόκωλον, ου, τὸ, ſimiliter deſinens, Quintil. ἰσόκωλα dici videtur, in pares elocutionum tractus incidentia, lib. 4. cap. 2.
Ἰσολογία, ſimilis ratio & honor, ἰσοτιμία, Suid.
Ἰσόμαχοι, οἱ, ęquales in pugna.
Ἰσομεγέθης, εος, ὁ καὶ ἡ, ęquè magnus.
Ἰσόμβρος, ſciturus, Thucydid.
Ἰσομερὴς, ęqualiter diuiſus, Athen.
Ἰσομέτρητος, ęquam menſuram habens, qui eſt ęquali pondere, ἰσόμετρος, Ariſtid.
Ἰσομέτωποι, acies eſſe dicuntur, i. æquatis frontibus, Xenoph. ἑλλην. 4.
Ἰσομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, ęquè procerus.
Ἰσομοιρεῖν, ęquas partes ferre. ἰσομοιρεῖ τῆς συμφορᾶς πρὸς οὐδένα, cum nullo partitur calamitates, Thucydid.
Ἰσομοιρία, ęqua partitio, ſortis ęqualitas, Nazanz. in Orat.
Ἰσόμοιρος, ου, ὁ, ęquam portionem habens, æquis partibus hæres, Iſæus, τούτοις ὁ νόμος ἰσομοίροις τῶν χρημάτων καθίστησι.
Ἰσομυθεῖν, exquiſitè verba facere.
Ἰσονομέομαι, pari iure ſum, Thucyd.
Ἰσονόμος, ου, æqualiter diſtributus, æquis legibus viuens, Platoni in Epiſt. ἰσονόμος πολιτεία, ęquabilis Reſpubl. ¶ Ἰσονομία, ας, ἡ, legum æquabilitas Cicer. lib. 1. de Natura deorum, ęquabilis tributio & ęquabilitas. ¶ Ἰσονομικὸς, οῦ, ὁ, æqualiter viuens.
Ἴσοξ, piſcis quidam cetaceus.
Ἰσοπαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ęqualis in pugna.
Ἰσόπαλος, par, ęqualis.
Ἰσοπαχὴς, pari craſsitie, ęquè craſſus.
Ἰσόπεδον, ου, τὸ, planities terrę, patens & apertus campus, Xenoph. παιδ. α.
Ἰσόπεδος, ου, ὁ, planus, ęquatus, χθαμαλὸς, Plut. in Numa. τόποις τῷ λοιπῷ χώματι ἰσόπεδος, locus reliquo tumulo exæquatus.
Ἰσοπέλεθρον, ęquale, magnum.
Ἰσόπηχυς, εος, ὁ, cubitalis.
Ἰσοπλατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ęquè latus, eiuſdem latitudinis. τὸ ἰσοπλατὲς, ęquilatio Vitruu.
Ἰσοπλάτων, Platoni æqualis, in Epigr.
Ἰσόπλευρος, ου, ὁ, ęquis lateribus, ęqualia latera habens.
Ἰσοπολῖται, ciues ęquales.
Ἰσοπολιτεία, ας, æqualitas reipubl. Plut. in Cam.
Ἰσόπυρον, herba, Dioſcor. lib. 4. cap. 121. & Galen. in ſimplic. & Plin. lib. 27. cap. 11.
Ἰσορροπέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum ęqualis ponderis, ęquilibriũ facio, nec ſupero nec ſuperor, Ariſtot. ¶ Tranſlatè pro in neutram partem vergo, vt equus iudex, Neutr. Abſol.
Ἰσορροπία, ęquilibrium, ἰσορροπία τῆς γῆς, Plat.
Ἰσόρροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, ęquilibris, æquè valens, eiuſdem ponderis, Ariſtot. 11. Ethic.
Ἴσος, ου, ὁ, ęqualis, Dat. ἴσον ἴσῳ, par pari referre, Chiliad. ¶ Item de vini mixtura & temperamento, Athen. lib. 10. τῆς φιλοτησίας ἐγὼ μεστὰς προπίνω ἴσον ἴσῳ κεκραμένας. ¶ Ἴσα τῷ ἀριθμῷ τὰ ᾠὰ πάντες ἔχουσι καὶ περιττὰ, habent omnes oua eodem numero atque impari, Ariſtot. de part. Anim. ἴσον σοι εἰσφέρω, confero tantum quantum tu, Demoſth. ἴσοι τὸ πλῆθος, totidẽ numero, Idem.
Ἶσον, ęqualiter, Iliad. γ.
Ἴσος, Theophr. de hiſt. lib. 3. cap. 17. plant. ¶ Ἴσιον, etiam planta cuius meminit Aetius: eſt & iſium Plin.
Ἰσοσθενὴς, ęquè pollens, Democrit.
Ἰσοσκελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cruribus paribus conſtans, Plat. in Timęo.
Ἰσόσπορος, legumini ſimilis.
Ἰσόσταθμος, paris ponderis, ęquilibris, ἰσοελκής.
Ἰσοστάσιον, æqualitas, ἴσον τῷ σταθμῷ.

Ἰσοςάσιος, ὁ, ἰσόζυγος, & ἰσοβαρής, qui tantidem æſtimatur, æqui ponderis, æqualis, Athen.
Ἰσόςασις, Heſych μύσχν, στακτή, σμύρνα.
Ἰσοταχῶς, pari celeritate, æquè citò, Strabo.
Ἰσοτάλαντος, ου, ὁ, ἰσόρροπος, æquilibris.
Ἰσοταχύς, έος, ὁ καὶ ἡ, eiuſdē celeritatis, æquè celer.
Ἰσοτέλεια, ας, ἡ, æqualitas in ſoluendo tributo cũ ciuibus, æqualitas rerum, Xenoph.
Ἰσοτελής, έος, ὁ καὶ ἡ, qui iiſdem legibus cum ciuibus viuit, Demoſth πρὸς Λεπτίν.
Ἰσότης, ητος, ἡ, æquabilitas, parilitas Gell.
Ἰσότιμος, qui in communi atque in eodem quo cæteri iure verſantur Cicer. Herodian. de Pertinace Aug. qui filium ſuum non regio luxu, ſed ciuiliter erudiri voluit, οὕτω μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν. ¶ Ἰσοτιμία, æqualitas, par dignitas.
Ἰσότονος, æqualis toni, Hermogen.
Ἰσότονος, ęquè, perinde, æquali motu.
Ἰσοτύραννος ἀρχή, imperium quod inſtar habet regii imperii, Ariſtot 2. Politic.
Ἰσοϋψής, æqualiter altus.
Ἰσοφαρίζω, μ. ίσω, π. ικα, adequo, ęquiparo, ſum par. ἔργα ἀθηναίῃ ἰσοφαρίζειν, miniſterio muliebri Mineruam æmulari, Homer.
Ἰσοφόρος, par ferens ſiue ex æquo trahens.
Ἰσοφυής, qui eſt eiuſdē eſſentiæ, ὁμούσιος, Nõn.
Ἰσοχειλέω, ῶ, labrum pari libra dimitto, Gaz.
Ἰσοχειλής, έος, ὁ καὶ ἡ, pertingens vſque ad labra, ἰσοχειλῆ, τὰ ἐπίμετρα, πλήρη, Poll.
Ἰσόχνοος, æquè lanuginoſus, in Epigram.
Ἰσόχροα, colore ſimilia.
Ἰσοχρονέω, μ. ήσω, tempore æquo, Heracl. Hermodoro, ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις διὰ παιδείαν, οὐδέποτε σιγώμενος.
Ἰσοχρόνιος, par tempore, Theophraſt. lib. 4. de cauſ plantar.
Ἰσόχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, æqualis in tempore, coæuus.
Ἰσόχρυσον, in quo æqua auri portio, Poll.
Ἰσόψηφος, ὁ καὶ ἡ, æqualem habens poteſtatem in ſuffragiis, Thucyd.
Ἰσοψηφία, par ſuffragium.
Ἰσόψυχος, ου, ὁ καὶ ἡ, vnanimis, pari pręditꝰ animo.
Ἰσόω, μ. ώσω, æquo, Accuſ. æquiparo, Arat.
Ἴσπω, dico: ab ἔπω, vt ſcribit Gaz. lib. 2. Gramm.
Ἴσσω, acclamatio in eos q ζ pronũtiare nequeũt.
Ἵσταμαι, ſto, aſto, ἵσταμαι πέλας, Dat. Sophocl. Pro inhibeo & reprimo, cum Genit. Chryſ. οἱ γὰρ πλείους, οὐδαμοῦ τῆς ἀτόπου ταύτης ἵστανται ἐπιθυμίας, cupiditatem non coercent. ¶ Item inſtituo, ſtabilio, Plat. Epiſt. 8. ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθαι. ¶ Item exurgo, cõſiſto. ἱστάμεθα πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας, aduerſus iniuſtè inuadentes ſtamus, Thuc. ἵσταται ὀρθὸς, in pedes erigitur. ἱστάσθαι ἐν ἀγορᾷ, in foro erigi & locari, Ariſtot. ¶ ἱσταμένου τοῦ μηνὸς, inſtante menſe, Heſiod. ¶ Ἵστασθαι, etiam eſt conſtare & perſtare, durare, Theophr. de hiſt. plant. lib. 5. c. 8. ἵσταται γὰρ καὶ νῦν τὰ ναυπηγούμενα. ¶ ἵστασθαι etiam δανείζεσθαι, Heſych. fœnerari.
Ἱστάνειν, fœnerare.
Ἵστασο, pro ἵστασο, ſta, ſiſte.
Ἱστάω, μ. ήσω, π. ηκα, pondero, appendo, ſtatuo. ¶ Itē ſiſto, reprimo, Dioſc. lib. 1. κοιλίαν ἱστῶσι.
Ἱστέον, ſciendum eſt.
Ἵστη, pro ἵστα, ſeu ἵστασθι, ſta.
Ἵστημι, μ. ήσω, π. ἕστηκα, & ἕστακα, in medio Perfect. & ἕστηκα, ſiſto, Xenoph πλησίον αὐτοῦ τὰς ἀγέλας ἱστάναι, prope ipſum greges ſiſtere ſeu adducere. ¶ Item ſubſiſto, firmo, exerceo, erigo: vt ἱστάναι τρόπαιον, Demoſth. & Ariſtot. de inhorreſcentibus, διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς τρίχας ¶ Item inſtituo, παιδεύω, Nazanz. 1. κατὰ Ἰουλ. ¶ Sophocl. χορὸς ἱστάναι, choros inſtaurare Virgil. ¶ Item ἱστάναι, aſtare, aſſiſtere, Sophocl. in Trach. Καὶ νῦν προσελθὼν, στῆθι πλησίον πατρός. ¶ Eſt etiam appendo & pondero, ζυγοστατῶ, Xenoph. 1. Comment. ἃ ἔξεστιν ἀριθμήσαντας ἢ μετρήσαντας ἢ στήσαντας εἰδέναι. ¶ Aliquando excito, Odyſſ. ξ. νεφέλην ἔστησε κρονίων. ¶ Item ordiri, texere, Heſiod. τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνὴ, telam exordiatur. ¶ Ἵστησι βοὴν, vociferatur, Eurip.
Ἱστία, Doricè & Ionicè, pro ἑστία, ſolium, ædes, domus, Herodot. ἱστίας βασιληΐας ἐπιώρησε.
Ἱστιατόριον, ου, τὸ, cœnaculum, Herodot. Suid.
Ἱστιοδρομεῖν, nauis quæ vento fertur & paſſis velis, Hippocr. & Polyb.
Ἱστιοκώπη, ης, ἡ, nauigatio quæ fit velo & remige.
Ἱστίον, ου, τὸ, velum nauis, Odyſſ. ό, ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ, vela. ¶ Item omne velamen, Plat. in Parmen. ¶ Exod. 27. tentorium.
Ἱστιοῤῥάφος, ὁ, velorum ſutor, aſtutus, Ariſtoph.
Ἱστοβοεύς, έος, ὁ, & Ἱστοβόη, ης, ἡ, lignum longius aratri, quod eſt inter vtrunque bouem, temo.
Ἱστοδόκη, ης, ἡ, locus qui continet malum, caſteria Plaut. Nonn. lignum in puppi eminens, ad quod malus reclinatur, Iliad. ά.
Ἵστον, ſcitis, vel ſciunt, in Duali, Ariſt. in Plut.
Ἱστοπέδη, ης, ἡ, in medio nauis lignum altum, cui alligatur malus, Suid.
Ἱστόπους, nauis actuaria. ¶ Et in textura, ἱστόποδες dicũtur οἱ κέλοντες, Poll. l. 7. περὶ ἱστουργίας.
Ἱστορέω, μ. ήσω, π. ηκα, viſo, inſpicio, ab hiſtoriis percipio, & cognoſco, Plut. in Lucullo. Ἀνέβαινεν εἰς Ἀντιόχειαν οὐκ ὄντος αὐτόθι Πομπηΐου, βουλόμενος ἱστορῆσαι τὴν πόλιν, volens vrbem inſpicere & cognoſcere. ¶ Itē memoriæ prodo, Theophr. τοὺς δὲ καθ' ἕκαστα βίους ἱστορῆσαι δεῖ, ſigillatim vitas cõmemorare & prodere.
Ἱστόρημα, ατος, τὸ, aſpectus.
Ἱστορία, ας, ἡ, cognitio & experientia propria & fide à ſenſibus collecta, non accepta aut tradita ab aliis, Galen. ἱστορίαν δὲ πολλὴν καὶ συνεχῆ τῆς τῶν καμνόντων διαθέσεως, ex multa inſpectione & cognitione, &c. ¶ Item narratio, inquiſitio, commentatio, conſideratio.
Ἱστορικὸς, qui & Ἱστοριογράφος, hiſtoricus Cicer. qui res geſtas memoriæ prodit, ἱστορικὸν διήγημα,

γημα,hiſtorica narratio,Aphth.
Ἱστορικῶς,hiſtoricé.
Ἱστὸς,οῦ,ὁ,tela, penſum,Heſiod.τῇ δ' ἱστὸν στήσαιτο γυνή,i.telam ordiatur.¶ Item malus,Iliad.ά. οἱ δ' ἱστὸν στήσαντο,malum nauis erexerunt.
Ἱστότονα πηνίσματα,Ariſtop.texturę telis extẽſis.
Ἱστουργέω,μ.ήσω,π.ηκα,texto,Neutr.
Ἱστουργία,ας,ἡ,textura.
Ἱστουργικὸς,οῦ,ὁ,textorius,Nazanz.
Ἱστουργὸς,οῦ,ὁ,textor.
Ἱστρικὸς οἶνος,Iſtricum vinum,Dioſc.lib.5.
Ἴστρος,ου,ὁ,Iſter,i.Danubius.
Ἱστριχὶς,flagellũ,ſcutica,Poll.l.2.legẽdũ ὑστριχίς.
Ἱστυάζω,iraſcor,ὀργίζομαι,Heſych.
Ἴστω τοῖς ἄλλοισι,pro ἴστασο,Soph.adſtes aliis.
Ἴστωρ,ορος,ὁ,ſciens,teſtis,pręſes,prudens,expertus,peritus,Heſiod.ἴστορα φῶτα γένασθαι,Iliad. σ.Ἀμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι,Interpr.μάρτυρι,ἢ κριτῇ.
Ἱστυρίγχιον,ου,τὸ,vide σισυρίγχιον.
Ἰσφαίνω,anxiè & ſolicitè cogito.
Ἰσχάδιον,ου,caricula,Ariſtoph.in Plut.
Ἰσχαδόπωλις,ιδος,ἡ,quæ vendit caricas.
Ἴσχαιμον,ου,τὸ,ſanguinẽ ſedans ſeu attenuans.
Ἴσχαιμος,ὁ καὶ ἡ,ſanguinem ſiſtens,Galen.
Ἴσχαιμος, herba Thraciæ quæ ſiſtendo ſanguini mirè eſt efficax,Theophr.hiſt.lib.9.cap.15.
Ἰσχαίνω,macero,attenuo.
Ἰσχάλλειν,à via declinare,Heſych.
Ἰσχαλέος,tenuis,aridus,veſcus,Hippocr.
Ἰσχανάα,cupit,ἐπιθυμητικῶς ἀντέχεται,Iliad.ρ.
Ἰσχανάω,detineo,ἐπέχω,retineo,inhibeo,Odyſſ. ό.¶Dionyſ.de ſitu orb.pro ἐπιθυμῶ accipit.
Ἰσχάνω, cõprimo, Heſiod.κρύος ἀνέρας ἔργον ἰσχάνει,viros frigus cõſtringens retinet.¶Ἰσχάσκω, idem.
Ἰσχὰς, άδος, ἡ, carica, ficus arida, Athenæo lib.14. ¶ Item herba eſt quæ dicitur ἄπιος, χαμαιβάλανος, χαμαιρέφανος, & ῥάφανος ἀγρεία, Theophr.de hiſt.plant.lib.9.cap.10.& Dioſcor. lib.4.cap.155.& Plin.lib.26.ca.8.& Ægin.lib.7.cap.4.& 10.
Ἴσχεο,contine te,mane,ſiſte gradum,2.Argon.
Ἰσχιαδικὸς,οῦ,ὁ, coxendicibus laborans, qui coxarum dolorem patitur,Dioſc.lib.2.
Ἰσχιάζειν,eundo in vtramque partẽ declinare.
Ἰσχιὰς,arthritidis ſpecies, Ægin. ¶ Item coxendix:ἰσχιάδες, dolores coxendicum,Dioſc.li.1.
Ἰσχίον,ου,τὸ,coxa,coxendix, & neruus ille qui coxendicem femori committit, acetabulum coxæ. Dioſcor.lib.3.ἰσχίων πόνοι, vel ἀλγήματα, coxendicum labores.
Ἴσχις,Heſych.lumbus ſiue lumbi,ὀσφύς.
Ἰσχισθεὶς,έντος,ὁ,diuulſus,diuiſus.
Ἰσχναίνω,μ.ανῶ,π.γκα,attenuo,arefacio,Ariſtot.
Ἰσχναντικὸς,vim habens extenuãdi, extenuãs.
Ἰσχνασία,ſiue ἴσχνανσις, extenuatio Cic. gracilitas,Ariſtot.li.4.Metaph.
Ἰσχνεύειν,ὑφεῖναι,θηλάσαι, ſubmittere,lactare.
Ἰσχνόειν,extenuare.

Ἰσχνομυθία, arguta de reb⁹ minimis diſputatio, λεπτολογία,Suid.
Ἰσχνὸς,οῦ,ὁ,macer,exilis, ſtrigoſus, tenuis, gracilis, Ariſtoph.ἰσχνὸς χαρακτὴρ, tenue dicendi genus,ſeu vt Gell.li.7.gracile.ἕξις ἰσχνὴ, gracilis habitus,Plut.in Lycurg.
Ἰσχνότης,ητος,ἡ,macies,gracilitas,ſiue hæſitatio. Galen.lib.1.ad Glauc.extenuatio.
Ἰσχνοφωνία,Quintil.vocis exilitas: eſt etiam hæſitantia linguæ Cic. Ariſt.in Probl. ἡ δ' ἰσχνοφωνία,ἀπὸ τοῦ μὴ δύνασθαι ταχὺ συνάψαι τὴν ἑτέραν συλλαβὴν πρὸς τὴν ἑτέραν.
Ἰσχνόφωνος,ὁ,qui gracili eſt voce, cui vox ſiſtitur in loquendo,Ariſtot. hæſitator.
Ἴσχομαι,me reprimo,me contineo, Iſocr. ¶ Item hæreo,vox mihi ſiſtitur ac retinetur,Ariſtot.
Ἴσχος,ου,ὁ,ramus.¶ Apud Aetium viſcũ,ἰξός.
Ἰσχουρία,ας,ἡ,vrinæ ſuppreſsio, obſtructa veſica.Gal. integra vrinæ ſuppreſsio: Vide Marcell.lib.1.Dioſcorid.
Ἰσχυρίζομαι, obfirmaui me,ſum firmus, perſto. ἰσχυρίζεται τῷ συμφέροντι, vtilitate nititur, Demoſth.ἰσχυρίζομαι εἰς τὸν ἀσθενεῖς, Ariſtot. 4.Ethicor.¶ Item affirmatè contendo, aſſero,obnixè aſſero, Xenoph. ¶ Aliquando ſignificat nitor ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ,vel τῷ ψηφίσματι,in hoc fiduciam cauſæ colloco.¶ Æſchin.ꝓ cõtendere dicendo &cõniti,vſus eſt.
Ἰσχυρίζω,μ.ίσω,π.ικα,roboro,affirmo, aſſeuero,aſtruo,confirmo,comprobo,Actiu. Accuſ.
Ἰσχυρογνώμων,peruicax,tenáxque propoſiti, Ariſtot.7.Ethic. ¶ Ἰσχυρογνωμοσύνη, peruicacia. obſtinatio, contumacia, Ioſeph.
Ἰσχυροποιῶ,confirmo,coroboro,Hermog.
Ἰσχυρόρριζος,ὁ καὶ ἡ,radicem validã agens, Iſocr.
Ἰσχυρὸς,οῦ,ὁ,Ariſt.in Plut.fortis,potens.
Ἰσχυρόω,μ.ώσω,corroboro,confirmo.
Ἰσχυρῶς,vehementer,enixè,admodum, Xenop.
Ἰσχὺς,ύος,ἡ,fortitudo,vis,vires,virtus. Sophoc. ὁρᾷς ὅσ' δύναται τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση,quãta ſit deorum poteſtas.
Ἰσχύω,μ.ύσω,π.υκα,valeo,poſſum, Neutr.abſol. μεῖζον ἰσχύειν,plus poſſe,Ariſtoph. ¶ Iungitur interdum Genit.ἰσχύω ἐμαυτοῦ, ſum mei iuris, Idem. ¶ Interdum Dat. Xenoph.ἰσχύειν τοῖς σώμασι, corporibus validis eſſe. ¶ Item cum Accuſ.Chryſoſt.ὅπερ οὐκ ἴσχυσε φόβος,τοῦτο δεήσεις ἴσχυσε, quod non potuit metus, id potuerunt preces.
Ἴσχω, habeo,ἴσχω,διαφορὰς ἴσχει τοσάσδε, tot habet differentias,Ariſt.de mund.¶ Itẽ retineo, coerceo,contineo,cohibeo, Iliad.ζ, ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι,continete voſipſos,Accuſ.οὐδέ μιν ἴσχει, neque ipſum prohibet.ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν, retine mei memoriam, Sophoc. ¶ Cum genit. ἴσχει τέχνης,in Epigr. ¶ Eſt etiam ἴσχειν, decreſcere. Arrian.de Indiæ fluminibus,χειμῶνος ἴσχουσιν, ὀλίγοι τε γίγνονται καὶ εἰσὶν ὅπου περάσιμοι,hyeme decreſcunt & aliquà vado trãſiri poſſunt.
Ἰσωνία,ας,ἡ,æquale precium,ἰσοτιμία.

Ι'σως,& ἴσως που,fortaſſe,Plat.¶Ariſtot.non ſolùm in dubia, ſed etiam in re certa addere conſueuit, vt Rhetor.3. ἡ γὰρ ποιητικὴ ἴσως οὐ ταπεινὴ, ἀλλ' οὐ πρέπουσα λόγῳ. ¶ Item æquè, æqualiter,pariter.

I T

Ι'ταλιάζειν,degere in Italia,Heſych.
Ι'ταλιώτης,arrogans,impudicus,Suid.¶ Et Italiotæ,Græci Italiam incolentes.
Ι'ταλιωτικαὶ τράπεζαι, Italicæ, ſiue Italioticæ menſæ,Plat.in Epiſt.& Cic.Tuſc.5.
Ι'ταλὸς,priſca lingua bos: hinc ἰταλοὶ, Gell.lib. 11.c.1.nã ἰτάλοις olim Græci tauros vocabãt.
Ι'ταμὸς,οῦ,ὁ,violentus,truculentus, audax,impudens. ἰταμῷ καὶ ἀτρέπτῳ προσώπῳ πρὸς τὸν πορσήναν ἀποβλέπων, truci & horrido vultu Porſenam intuens, Plut.in Publ. ¶ τὸ ἰταμὸν τῆς ψυχῆς conſtantia animi,Plut.in Romulo.
Ι'ταμότης,ητος,ἡ,violentia.
Ι'ταμῶς,temerè,effrenatè,impudenter.
Ι'τας,iuſiurandum,ὅρκος,καὶ ἀναιδὴς,Heſych.
Ι'τε, ite,venite, accedite,fueritis.
Ι'τέα,ας,ἡ,ſalix.
Ι'τέϊνος,ου,ὁ,ſalignus,Theophr.
Ι'τέον,eundũ,Plat.ταύτῃ ἰτέον,hac eundum.
Ι'τεὼν,ῶνος,ὁ,ſalictum.
Ι'τη,ſibilus,συριγμὸς,Heſych.
Ι'τηλος,ου,ὁ,cõſtans,ἔμμονος:οὐκ ἐξίτηλος,Æſchy.
Ι'της,ου,ὁ,ἀναιδὴς,temerarius, ardelio,impudẽs, Ariſt.νεφ θρασὺς,εὔγλωττος,τολμηρὸς,ἴτης.
Ι'τητέον,Ariſtoph.pro ἰτέον,eundum.
Ι'τικὸς,οῦ,ἴτης,temerarius,ardelio,impudens.
Ι'τριος,ου,τὸ,genus placentæ pertenuis ex melle & ſeſamo, bellarium, libum quoddam, Ariſtoph.Comment.& Athen.lib.14.¶ Heſych. ἴτρια,ſuminales placẽtę,ὑπογάστρια τέμματα.
Ι'τρον,τὸ,abdomen,pubes Ruell.& Barbar.imus venter Marcell. lib.3. Dioſcor. ¶ Laſcar.in Epigr. vtrem exponit pelle confectum.
Ι'τθέσαι, veſtes ex pellibus, rhenones, διφθέραι, Poll.8. Dicuntur & ἰτθέλαι,Heſych.
Ι'τυλος,ὀρφανὸς,ſolus,puer,tener,Suid.
Ι'τω,pro ἴσω,ſciat,Plat.Epiſt.7.
Ι'τυς,υος,ὁ, (generis Fœmin.in Epigr.quodã) rotæ circunferentia, in qua radii infiguntur & axis agitatur, Interpr.Homer.Vmbo, ora clipei,Heſiod.ἀμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν ὠκεανὸς,i.γῦρον & ambitum.
Ι'τω,concedat,eat,abeat,Nazanz.in Orat.
Ι'τώνη,& ἰτωνία,ἡ,Diana.

I Υ

Ι'υγὴ,ῆς,ἡ,vox,ſibilus,clamor,Nicand.in Ther. de Baſiliſco,Interpr.vox inarticulata.
Ι'υγμὸς,οῦ,ὁ,clamor,συριγμὸς,fiſtulæ cantus.
Ι'υγκτὴς,clamans.
Ι'υγξ,γος,ἡ,auicula quam deſcribit Ariſtot. hiſt. Animal. libr. 2. cap. 12. vertit Gaza turbo, torquilla,verticilla:alii motacilla.vide Theocrit. Comment. in hunc verſum in φαρμακ. Ι'υγξ ἕλκε τὺ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
¶ ἴυγγα ἔχειν Xenoph.ἐν ἀπομν. habere illecebram,& pelliciendi artificium tenere.¶Suid. magarum turbo & rhombus.
Ι'ύζω,μ.ύσω,π.υκα, fiſtula cano, inconditè clamo,Odyſſ.ό.¶Callimach.ſibilo.
Ι'υκτὴς,edens ſibilum,vocalis, Theocr. Edyl.ή.
Ι'υχμὸς,ſibilus,συριγμὸς,clamor,vociferatio.

I Φ

Ι'φθιμος,potens,generoſus, Iliad.ά.
Ι'φι,fortiter,ἰσχυρῶς,potẽter,Ilia.ά. ἶφι ἀνάσσεις.
Ι'φικλος,celer,Etymolog.
Ι'φικρατίδες,calceamenta Attica,Athen.
Ι'φιος,ου,ὁ,pinguis,λιπαρὸς, bene nutritus, vegetus,ἴφια μῆλα,oues pingues & lætæ, Hom.
Ι'φις,pulcher,velox.
Ι'φλημα,ατος,τὸ,vulnus.
Ι'φὶς,ύος,ὁ,ſupercilium,ὀφρὺς,Suid.
Ι'φυον,vel potius τίφυον, herba eſt, Theophr.de hiſt.plant.lib.6 cap.6.& cap.7.¶ Apud Ariſtoph.ἰφύη oleris ſylueſtris genus eſt.

I X

Ι'χθύα,vel ἰχθύη,cutis ſquatinæ piſcis Galen. lib. 1.de comp.Med.κατὰ τόπους.Poteſt etiam ſignificare, inquit Idem in Gloſsis Hippocr. vncũ ferreum ad partus mortuos extrahendos.
Ι'χθυάα,venatur piſces.ἰχθυᾷ,cupit piſcari.
Ι'χθυάασκον,piſcabantur.
Ι'χθυάω,capio piſces,Heſiod.
Ι'χθυοβολεῖν,piſcari,lib.1.Epigram.
Ι'χθυοβόλος,ου,ὁ,& ἰχθυβολεὺς,piſcator.
Ι'χθύδιον,ου,τὸ,piſciculus.
Ι'χθυήματα,τὰ,ſquamæ,ſcobs,ramenta,Hipp.
Ι'χθυηρὸς,οῦ,ὁ, aptus ad piſces, piſcarius, πινακίσκοι ἰχθυηροὶ,lances piſcariæ,Ariſtoph.πλ.
Ι'χθυικὴ πύλη,porta piſcium,2.Paralip.15.
Ι'χθύκεντρον,fuſcina,τρίαινα,Suid.
Ι'χθυοβολεὺς,& ἰχθυοβολικὸς,piſcator.
Ι'χθυόεις,όεντος,ὁ,piſcoſus,piſculentus,Homer.
Ι'χθυοτήρεον,ου,aliqui vocant rapum terræ.
Ι'χθυοκόλλα,gluten ex piſce, Dioſcor.lib.3. ¶ Item piſcis nomen cui glutinoſum eſt corium, Plin.ichthyocolla,lib.32.cap.7.
Ι'χθυολκὸς,οῦ,ὁ,piſcator.
Ι'χθυομάντεις,Athen.ex piſcibus præſagientes.
Ι'χθυοπωλεῖον, ου, τὸ, locus vbi veneunt piſces, piſcaria Varroni,piſcarium forum Plaut.
Ι'χθυοπώλης,qui vendit piſces, piſcarius Varr.
Ι'χθυοτροφεῖον,τὸ,piſcina,piſcium viuarium.ἰχθυοτρόφος,piſcinarius Cic.ἰχθυόνηρ,Heſych.
Ι'χθυοφαγέω,ῶ,piſcibus viuo.
Ι'χθυοφάγος, ου, ὁ, ex piſcibus viuens. Dicitur & ἰχθυφάγος,vt ἰχθυφάγοι σκύλακες,in Epigr.
Ι'χθυπαγὴς,in Epigr.piſci hærens.
Ι'χθὺς,ύος,τὸν ἰχθῦν,piſcis.ἰχθὺς ἀγοράζειν,Dem.
Ι'χθυώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,piſcoſus,piſceus.
Ι'χθυωδῶς,piſcium modo.
Ι'χλα,turdus,κίχλα,Suid.
Ι'χναίη παρθένος νέμεσις,in Epigr.i.Nemeſis virgo ſequax.quæ per veſtigia ſequitur.
Ι'χνάομαι,veſtigo,ἰχνοσκοπῶ.

Ἰχνηλάτης, veſtigator, indagator, in Epigr.
Ἴχνευμα, τὸ, & Ἴχνευσις, ιος, ἡ, indagatio, Poll.
Ἰχνεύμων, ονος, ὁ, de quo Plin. lib. 8. ca. 24. ἰχνεύμονες καλούμενοι σφῆκες, veſpæ ichneumones dictæ, Ariſt. 5. Anim. ¶ Eſt piſcis quidã, Suid.
Ἰχνευτής, οῦ, ὁ, indagator, veſtigator, Heſych.
Ἰχνεύω, & Ἰχνέω, indago, ſector, Accuſ. Sophocl.
Ἰχνηλατέω, μ. ήσω, π. ηκα, veſtigo, Phil. de mũd.
Ἰχνηλασία, ας, ἡ, inueſtigatio, Poll. lib. 5.
Ἴχνιον, ου, τὸ, veſtigium, calceus, ſignum, Etym.
Ἰχνογραφία, deſcriptio operis futuri, Bud.
Ἰχνοπέδη, ης, ἡ, laqueus pedum, rete Laſcar.
Ἴχνος, εος, τὸ, veſtigium, Sophocl. κατ' ἴχνος αἴσσω, feror per veſtigia.
Ἰσχνότης, ἡ, exilitas, anguſtia, oris vitium. ¶ Ἰσχνότητες, & Ἰσχνόφωνος, huiuſmodi vitio laborãs.
Ἰσχνόω, extenuo, Alexand. Aphrod. in Probl.
Ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, tabo, ſanies, cruor, ſerum ſanguinis, Plat. in Timæo. ¶ Dicitur etiam ἰχὼρ, in lignis exudans humor, Dioſcor. li. 1. de Corno. Vt amurcam oliuæ ſaniem eſſe dixit Plin. lib. 15. ca. 3. ¶ Item ἰχὼρ, in lacte cum ſereſcit ſubſtantia illa quæ ſerũ dicitur, Ariſtot. παῦ δὲ γάλακτος ἰχῶρες ὑδατώδης ὃς καλεῖται ὀῤῥὸς, καὶ σωματῶδες ὃ καλεῖται τυρός. ¶ Ἰχωροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſaniei ſpeciem gerens, ſaniem trahens.
Ἰχωῤῥοοῦντα ὦτα, ſanioſæ aures, Dioſcor. lib. 3.
Ἰχωῤῥοοῦντες, οἱ, ſaniem emanantes.

I Ψ

Ἶψ, ἰπὸς, vermis cornu corrodens, Odyſſ. φ.
Ἶψος, ſuber arbor, Theophr. hiſtor. lib. 3. cap. 6. ¶ Ἰψὸς verò ὀξυτόνως, hedera, κισσὸς, Heſych.

I Ω

Ἴω, προβιβῶ, iuero, eam, Subiunct. Odyſſ. ό.
Ἰὼ, heu, io, vox bacchantium, Soph. in Aiace, ἰὼ, ἰώ μοι, μοι, hei mihi. Ibidem cũ Nominat. ἰὼ τάλας, ô miſerum me. ¶ Et cum Vocat. Ibidem, ἰὼ ταλαίφρον γύναι. ¶ Additur etiam Genit. Ibidem, ἰώ μοι ἐμῶν νόσων.
Ἰῷ ἤματι, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, vno die, Iliad. ζ.
Ἰῷ ἐμῷ, meo telo, ſeu ſagitta mea.
Ἰώγα, Bœoticè, ego.
Ἰωγὴ, ῆς, ἡ, tegmen, quies, clamor, Odyſſ. ξ.
Ἰώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, venenoſus, æruginoſus. ἰώδης γραμμὴ, violacea linea, Dioſc. lib. 5. c. 163.
Ἰωὴ, ῆς, ἡ, ventus, πνοὴ, flatus, Iliad. δ. ὑπὸ ζεφύροιο ἰωῆς. ¶ Item θόρυβος, φωνὴ, tumultus, vox, clamor. ¶ Item ſplendor: fumus.
Ἰωκὴ, aphæreſi, pro διωκὴ, ῆς, ἡ, clamor, minæ, inſectatio, perſecutio Cicer. Iliad. έ. Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς. Dicitur etiã ἰωξ, in Etymolog.
Ἴωλον, ου, τὸ, nigrum.
Ἰῶμαι, medeor, ἰῶ κακὸν τῷ κακῷ, Herodot.
Ἰὼν, όντος, in Ilia. προβιβάμενος, prodiens, elapſus.
Ἰῶν, plenus.
Ἰωνία, Ionia vocatur Athenis herba, quæ & χαμαιπίτυς dicitur, Dioſcorid. lib. 3. ¶ In Comment. Ariſtophan. ἐν εἰρήνῃ ſcribitur ἰωνιὰ, i. φυτεία τῶν ἴων, locus conſitus violis, violariũ.
Ἰωνικὴ ἁρμονία, Ionica harmonia, cuius propriũ eſt τὸ γλαφυρὸν, Lucian. ἰωνικὰ μέλη, Ariſtoph.
Ἰωνίζω, Ionum more aliquid ago.
Ἰωνικῶς, Aduerb. Ionicé. ¶ Item ab Ionum mollitie, delicatè, molliter, Ariſtoph.
Ἰωνὶς, ἡ, Ionia regio, ἰωνὶς φωνὴ, in Epigram.
Ἰωνίτη, ſinapi Perſicum.
Ἰωνὸς, piſcis quidam.
Ἰωξ, ωκὸς, ὁ, perſecutio Cicer. fuga. ἰωκὴ, φυγὴ, Homer. Iliad. λ. Suid. ἰωξ, i. αὖλαξ, ſulcus, Heſych. verò ἰῶλξ.
Ἴωξις, ιος, ἡ, perſecutio, inſectatio, δίωξις.
Ἰωρὸς, ὁ, veſtibulum, & veſtibuli cuſtos: mons, locus in monte, θυρωρὸς, φύλαξ, Suid.
Ἰωτακισμὸς, Literæ i. immodica repetitio, Capell. lib. 5.
Ἰωχμὸς, & Ἰωχμὸς, pro διωγμὸς, aphæreſi τοῦ δι, θόρυβος, δίωξις, perſecutio, tumultus bellicus, perturbatio, vociferatio, Heſiod. & Iliad. θ, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι Ἤλθον ἀν' ἰωχμὸν δι ασμοῦ.
Ἴωψ, piſcis nomen, Suid. & apud Callimach.

KABAIΣΟΣ, vel Καίβαισος, inexplebilis. ἀπὸ τοῦ κάβου, quod menſuræ frumentaceæ genus eſt.
Καβάλλης, caballus, equus clitellarius, Plutarch. Heſych. ἐργάτης ἵππος.
Κάβαξ, πανοῦργος, verſutus, veterator, Suid.
Κάβαρνοι, Cereris apud Parios ſacerdotes.
Κάβασος, ὁ, edax, inexplebilis, κάβαισος. κάβος γὰρ σίτου μέτρον ἐστὶ, Poll. lib. 6.
Κάββαλε, pro κατέβαλε, poeticum, Heſiod. ἐπὶ χθονὶ κάββαλε μέσσῃ, humi ſtrauit.
Καββαλικὸς, οῦ, ὁ, proſternendo aptus, καββαλικώτερος, ad proſternendum aptior, qui aptius proſternitur, Plut. in Apophth. Lacon.
Κάβειροι, dii Samothracũ, & montes Phrygiæ.
Καβείρων ἱερὸν, Cabirorum templum, in quod nemini niſi ſacerdoti patet acceſſus, Herodot. l. 3. καβείρων ὄργια, Cabirorũ feſta, Idem.
Κάβη, cibus, τροφή.
Κάβηλος, euiratus, appella & recutitus, ὁ ἀποκεκολυμμένος τὸ αἰδοῖον, Heſyc. καὶ πηλὸς, πλεκτός.
Κάβλη, μάνδαλος τῶν θυρῶν, Heſych.
Κάβηξ, ηκος, ἡ, larus auis ab edacitate, Suid.
Κάβοιον, κερίαξ, extrema temonis & cornua.
Κάβος, ὁ, frumenti menſura: lagena.
Καβραίνω, calefacio, exicco, θάλπω, ξηραίνω, Heſ.
Κάγκαμον, Dioſcorid. libr. 1. cap. 23. Arabici

ligni lachryma eſt. Cancamum vocat etiam Plin. lib. 12. cap. 20.

Κάγκανος, ſiccus, ξύλα κάγκανα, Iliad. φ.

Κάγκελος, cancellus, in Epigr.

Καγκελωτὴ θύρα, porta clathrata Plaut. Interpr. Ariſt. in Veſp. vide Κιγκλίς.

Καγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, aridus.

Κάγκλος, auis marina, Suid. in verbo Ἡμέρινα.

Καγκάζω, μ. άσω, π. ακα, effuſè rideo, cachinnor.

Καγχαλάω, μ. ήσω, π. ηκα, cachinnor, irrideo, γελῶ, lætor, efferor, geſtio, Neutr. abſol. Iliad. ſ.

Καγχασμὸς, οῦ, ὁ, cachinnus, ἔκχυτος γέλως, Suid.

Καγχάω, μ. άσω, π. ακα, cachinnor, Neutr.

Καγχλάζω, infeliciter ago, laboro, triſtor, 2. Arg. ¶ Item ſtrepito, in Epigr.

Καγχραμὶς, ίδος, ἡ, granum, ſiue acinus fici, vel potius κεγχραμὶς, Gaz. de Seneƈt.

Κάγχρος, ſemen libanotidis herbæ, roſmarin⁹.

Κάγχρυ, τὸ, Cāchry, fructus libanotidis, i. roſmarini, Dioſcor. lib. 3. dicitur & κάγχρυς ibidem cap. 87. ¶ Sunt tamen qui κάχρυς legant apud Theophraſt.

Καγχρυδίας πυρὸς, canchrydias genus tritici, Theophr. lib. 8. cap. 4. hiſt. plant.

Κάγχρυς, hordeū, hordei farina, Ariſtoph. Interp. Vnde καγχρυδίας ἄρτος, panis hordeaceus.

Καδδέρα, poet. pro κατὰ δέρα, Apoll.

Καδδὲ, poetic. pro κατὰ δὲ, Homer.

Καδδ᾽ ἔβαλε, pro κατέβαλε δὲ, Iliad. ε.

Κάδδος, ἀγγεῖον, vas in quod apomadalias mittunt Lacedæmonii, dum probant eos qui ad συσσίτια accedunt, Ariſtoph. Poll. lib. 10.

Καδδραθέτην, dormierunt, Odyſſ. θ.

Καδδύναμιν, i. κατὰ δύναμιν, pro virili parte, Ilia. ε

Κάδιον, τὸ, pera, ἐν τῷ καδίῳ τῷ ποιμενικῷ, 1. Reg.

Καδίσκος, ου, ὁ, vrna, ſuffragiorum ſitella, Bud. ¶ Item ſitula quæ in puteū demittitur, Nōn.

Καδμείωνες, Thebani, Homer.

Καδμία, ἡ, Cadmia, fit ex metallis ad vſum medicinæ: ſcribitur & καδμεία lib. 5. Dioſc.

Κάδος, ου, ὁ, cadus, ſitella ſiue vrnula iudiciaria in quam ſuffragia demittebant, Ariſt. in Auib. ¶ Athen. lib. 21. κάδος καὶ καδίσκος, nomina poculorum.

Κάδρισον, ſede, κάθισον.

Καδύτας, ου, ὁ, Cadyta, herba Syriaca quæ arboribus & vepribus innaſcitur, Theophr. de cauſ. lib. 2. cap. 25. & Plin. lib. 16. cap. vlt.

Καδύω, demergo.

Κάειρα, ας, ἡ, Caira, mulier ex Caria. κάειρα ἐσθὴς, veſtis Caira, Herodot. lib. 5.

Καεὶς, έντος, vſtus, crematus, Lucian.

Κάζω, μ. άσω, π. ακα, orno, inſtruo, excolo, Accuſ. Vnde κεκασμένος δόλοις, dolis inſtructus, Iliad. δ. ¶ Item pro νικῶ, Iliad. ε. ἐγχείῃ δ᾽ ἐκέκαστο πανέλληνας, i. vincebat haſta Græcos omnes. ¶ κάζουσα σταφυλὴ, præcox vua.

Καθ᾽ ἅπαν, & καθ᾽ ἅπαξ, vbique, omnino.

Καθ᾽ ἅπερ, quemadmodum, vt.

Καθ᾽ αὑτὸν, ſolus, ipſe ſecū, apud ſe, οἱ καθ᾽ αὑτὸν, ſuę ætatis homines, Herodia. τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν, quantū ad ſe pertinet, Æſch. τῇ φύσει καθ᾽ αὑτὴν χρώμενος, naturæ ſolius beneficio adiutus, Plut. in Themiſt. ¶ καθ᾽ ἕν τι, ſingulatim, Iſæo. καθ᾽ ἓν ἕκαστον λέγε, Xenoph. dic ſingulatim. ¶ καθ᾽ ἓν etiam in vno, & in aliquo ſignificat, Demoſth. οὐδὲ καθ᾽ ἓν χρήσιμος τῇ πόλει, id eſt, κατ᾽ οὐδέν. ¶ Καθ᾽ ἡμᾶς διασώζονται, ad noſtram vſque ętatem extant. καθ᾽ ἡμέραν ἑκάστην, quotidie, Thuc. Plat. in Tim. μεῖζον ἢ καθ᾽ ἡμᾶς, maius eſt quàm vt profiteri ſcribere nos audeamus Cicer.

Καθεὶς, ſingulatim, Marc. 14. & Ioan. 8.

Καθὰ, Atticè, pro καθὼς, veluti, ſicut, tanquam.

Καθαγίζω, adoleo, ſoluo iuſta, perago exequias. ¶ Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, parentalia, id quod adolebatur in gratiam mortuorum, Lucian.

Καθαζῶσαι, caſtra ponere.

Κάθαιμα τραύματα, Euripid cruenta vulnera.

Καθαιμάσσω, μ. άξω, π. ακα, & Καθαιμάζω, cruento, cruore perfundo. ¶ Καθαιμάξας, qui cruentauit. ¶ Καθαιμακτὸς, οῦ, ὁ, cruentus.

Καθαίρεσις, ιος, ἡ, demolitio Cic. euerſio, diſſolutio, abolitio Tacit. ¶ Καθαίρεσις σαρκὸς, ἢ σώματος, extenuatio imminutióque corporis Cicer. lib. 2. de Gener.

Καθαιρετέα ἡ ἰσχὺς, potentia euertenda, Thucyd.

Καθαιρέτης, ου, ὁ, demolitor Vitr. euerſor Cic. vaſtator Ouid. interfeƈtor, carnifex.

Καθαιρετικὸς, οῦ, ὁ, ἀφελκυστικὸς, abſtrahens, abducens. καθαιρετικὰ φάρμακα, quæ ad modum naturalem ſalubrémque reducunt, Galen.

Καθαιρέω, & καθαιρέομαι, paſſ. euerto, ſubuerto, Thucydid. καὶ ἀθηναίοις ῥᾶον καθαιρήσετε. Demoſt. ψήφισμα καθελεῖν, decretum reſcindere. ¶ Eſt enim καθαιρεῖν, quod excreuit & ſupra modum auƈtum eſt aut ſublatum ſummittere & extenuare, vt apud Galen. καθαιρεῖν τὰ ὑπεραυξανόμενα, καὶ καθαιρεῖν τὴν ὑπερσάρκωσιν. ἀντὶ τοῦ καταστέλλειν, i. minuere. Plut. in Anton. καὶ τὸ σῶμα λεπταῖς καθῄρει διαίταις. ¶ Item καθαιρῶ, damno, Baſil. de hæreticis loquens, ἦσαν δ᾽ ἔξαρχοι τῶν καθελόντων αὐτῶν Εὐδόξιος, Εὐίππος. ¶ Item interimo, interficio, Soph. in Trach. γυνὴ δὲ, θῆλυς οὖσα, κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν, Μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα, fœminea vi, fœminea interimor manu, Cic. Tuſcul. 2. ¶ Καθαιρεῖν ἀγῶνα, peragere & vincere ſuſceptum certamen, Plut. ¶ Καθαιρεῖν τοὺς ὀφθαλμοὺς, eſt morientiū oculos cōprimere & claudere, Iliad. λ. Καθαιρεῖν περιπλέξειν, amplecti.

Καθαίρω, purgo, luſtro, expio. καθαίρων τὴν πόλιν, Plut. in Camill. καθαίρω καθαρμὸν, adhibeo purgationem, Plat. de Leg. οὔτε καθηράμενος ἀπὸ τῶν ἀσεβημάτων, neq; de ſceleribus piatus, Hermog. ¶ Καθαίρειν, etiā eſt flagris examinare. & diuidere, τὸ πυγίζειν, Theocr. Edyll. ε.

Καθάλλεσθαι, deſilire, καταπηδᾶν.

Καθαλλόμενοι, οἱ, demittentes.

Καθαλμυρὸς, ὁ, ſubſalſus, Nicand. in Alex.

Κάθαμμα,

Κάθαμμα,τὸ,nodus,Suid.habet κάθαρμα.

Καθαμμίζω,obruo arena,Ariſtot.9.Animal.

Καθάπαν,Aduerb.& Καθάπαξ,omnino, prorſus, per omnia, ſemel,καθάπαξ εἰπεῖν, vt ſemel dicam,ſeu planè,Ariſtid.

Καθάπερ,quemadmodum,pro vt, inſtar.ὅσα μὴ ἐπικυΐσκεται καθάπερ δασύποδες, quæcunque more leporis non ſuperfœtant, Ariſtot.7. Anim.¶ Καθαπερανεὶ,vt,quemadmodũ,Theophraſt. de cauſ.lib.3.ca.25. ¶ Καθαπερεὶ, vt, ſicut,In epiſt. Dionis ad Perdicũ apud Plat.

Καθάπτομαι,attingo,tango,pungo,inceſſo,impeto,manus iniicio,Genit.καθηψάμην τυραννίδος,tyrannidem inuaſi, Plutarch.in Solon. καθάπτεσθαι παρόντος, apud Herodot. præſenti manus iniicere. ¶ Datiuo & Accuſ. Iliad.ά, Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσι, pro Imperat. i. demulce, aggredere eum mollibus dictis. ¶ Dicitur etiam Καθάπτω,pro induo,Sophocl.in Trachin.¶Καθαπτόμενος,perſtringens. Heſiod. καθαπτόμενος ἐπέεσσι,verbis inceſſens aſperis.¶Apud Hippocr.σφοδρῶς αἰσθανόμενος, valde olens.

Καθαπτικοὶ λόγοι,mordacia dicta, Bud.in Epiſt.

Καθαρεῖαι, in curru ligna defixa. τοῖς θαιροῖς, i.cardinibus & centris, Poll.lib.1.

Καθαπτὸς,οῦ,ὁ,indutus, amictus, Ariſt.in Ran.

Καθάπτουσι εἰς τὸ στόμα,os attingunt,coniiciuntur in os, Ariſtot.5.Anim.

Καθάρειον πῦρ,luſtralis ignis, Euripid.

Καθαρεύω,μ.εύσω,π.ευκα, purus ſum,in puritate dego,καθαρεύω φόνου,nolo me contaminare in ferenda necis ſententia, Plat.in Epiſt. γνώμην καθαρεύω, ſum pura mente, Ariſtoph. καθαρεῦσαι τῶν τοιούτων τὴν πόλιν, talibus vrbem expurgare, Plut.in Fabio. Polyb.συνιὸν εὑρεῖν ἄνδρα ἀπεχόμενον τῶν δημοσίων, καὶ καθαρεύοντα περὶ ταῦτα.

Καθαρεύομαι,ſum purus.

Καθαρίζω,μ.ίσω,π.ικα,mundo,purgo, purifico Suet. Accuſ. Nazanz. ¶ Καθαρίσθητι, mundus eſto.¶ Καθαρισμὸς,οῦ,ὁ,emundatio, purgatio,purificatio Plin.expiatio Cicer.

Καθάριος,ου,ὁ καὶ ἡ, mundus,purus, Pythagor. ¶ Καθαρίως, purè, nitidè, Xenoph. puriter Catul.καθαρείως, Poll. ¶ Καθαριότης,ητος,ἡ, munditia,puritas,ſerenitas.

Κάθαρμα,ατος,τὸ, piaculum, quales erant homines qui pro peſte expianda alióve morbo immolabantur diis,ſcelus, Ariſt.in Plut.

Καθαρμόζω,adapto.

Καθαρμὸς,purgatio,luſtratio,expiatio, Plat.2. de Republ.

Καθαροποιῶ,purifico Plin.& Suet.

Καθαρὸς,οῦ,ὁ,purus, ſanctus,ſincerus, integer, merus, Antiph. καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων,qui nulli calumniam intulit. καθαρὸς νοῦς, purus animus,integer.¶Καθαρῇ ἐπὶ νυκτὶ,Arat.nocte ſerena Cicer.λόγος καθαρὸς, oratio ſimplex & pura,inartificioſa. Et καθαρότης,puritas ſimplicitáſque ſermonis, Hermog. ¶ ἡμέραι καθαραὶ,dies faſti : quibus opponuntur ἀποφράδες,Plat.de Leg. ¶ Καθαρότης, ητος, ἡ,puritas,munditia, nitor.

Καθαρπάζω,corripio,Ariſtoph.

Καθάρσιος,ου,ὁ,expiator,qui expiationis gratia adhibetur, expiatorius,luſtratorius, καθάρσιος ζεὺς, Iupiter expiator, Iouis epith. Ariſt. de mund. ¶ Καθάρσιον,ου, τὸ, piaculũ. ¶ Καθάρσια,ſacra quædam & porcelli, quibus Athenis conciones & theatra luſtrabantur, Lupercalia Plutarch. vocat.

Κάθαρσις,ιος,ἡ, purgatio, luſtratio, medicina purgans,menſes mulierum, menſes & menſtrua, profluuium genitale Plin. Gal.de Ali.

Καθαρτὴρ,ῆρος,ὁ, purgator,expiator,luſtralis.

Καθαρτήριος,ου,ὁ,purgatiuus, vim habens purificãdi.

Καθαρτὴς,οῦ,ὁ,purgator.

Καθαρτικὸς,purgatorius,vim habens purgandi & purgabilis Plin.

Καθαρῶς,purè, manifeſtè,planè,dilucidè, Ariſtot. 1. Rhetor. μᾶλλον διορίσωμεν καθαρῶς, magis diſtinctè enucleatéque diſſeramus. Quint.huius aduerbii vim expreſsit,inquiẽs. & ad liquidũ confeſſúmque perducunt.

Καθαυτὸν,ſua ſponte,ſeorſim,per ſeipſum.

Καθεδεῖσθαι,manſurum eſſe.

Καθεδοῦμαι,ſedebo.à καθέζομαι.

Καθεδούμενος,pro καθεζόμενος, Ariſtoph.

Καθέδρα,ας,ἡ,ſedes,ſedile,ſeſsio,obſidio, habitatio, πρὸς τῷ καπιτωλίῳ καθέδρα καὶ σχολὴ γενομένη χρόνιος, diuturna per otium Capitolii obſeſsio, Plut.in Camill. ἐν τῇ καθέδρᾳ, ſedendo,Thuc. ¶ Dicuntur etiã καθέδραι, πέντε ἡμέραι ἐπὶ τετελευτηκόσι,Heſy.dies luctus.

Καθέζομαι,μ. καθεδοῦμαι, ſedeo, Plat. lib.1.de Rep. ἐκαθεζόμεθα οὖν παρ' αὐτὸν, ſedebamus prope eum. καθέζομαι ἐς τὸ ἥραιον, Thucyd. ſedeo in Iunonis templo.¶ Item perſeueranter fruor & bene habeo,deſideo,relaxor.¶ Item caſtra pono, obſideo, ἀντιστρατεύομαι.

Καθεῖζε τὴν βασιλείαν,occupat regnum, Plut.

Καθεῖλε,demolitus eſt,καθεῖλεν α δόυ, Sophocl.

Καθεῖλκον,detraxi,deduxi.

Κάθειμαι,demiſſus ſum, pendeo, καθεῖντο σοι, à te dimiſſi ſunt, Philoſtr. ¶ Καθειμένως,remiſſè,parcè,ἐνδεδομένως.¶ Καθεῖναι τὰς γνώμας, in medium afferre ſententias, Ariſtoph.

Καθειργνύω,& καθείργνυμι,& Καθείργω, μ. είρξω, π. ειρχα,coerceo,includo,& tanquam in carcere cohibeo. Ariſtoph.νεφ.αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον, i. ipſam incluſerim in loculum. καθείργνυντο εἰς οἴκημα in domum occludebantur,Plut.in Lycurg.

Κάθειρξις,prohibitio, concluſio,coercitio.

Καθεὶς εἰς μέσον,Sophoc.in medium deiiciens & demittens.καθεῖσα ἐν ὀθόναις,linteis impoſita, Marcel.Dioſcor.l.1.linteis inducta Ruell. ¶ καθεῖσαν μοι δέλεαρ ἡδὺ φρενῶν, animũ meũ illecebris gratis affecerunt, Euripid.

Καθεῖσθαι εἰς τὸ ὕδωρ, in aquam indi, irrumpere in aquam, Aphrod. lib. 1. Probl.

Καθειστήκει λακεδαιμονίοις πόλεμος πρὸς ἐκείνους, aduerſus illos Lacedæmonii bellũ ſuſcepere.

Καθεστήκασιν, conſtitutus erat, Ariſtot. de mund.

Καθεκάστην, quotidie.

Καθεκούσιος εὐχὴ, votum ſpontaneũ, Num. 15.

Καθεκτὸς, οῦ, ὁ, qui retineri poteſt. οὐκ ἦσαν καθεκτοὶ σπεύδοντες ἐπὶ τὴν μάχην, contineri non poterant, ita properabant ad prælium, Plut. in Othon. ¶ Καθεκτικὸς, οῦ, ὁ, cohibens, ἡ καθεκτικὴ δύναμις, Aphrod. ¶ Καθεκτέον, retinendum eſt. ¶ Καθεκτῶς, continenter.

Καθελεῖν, detrahere. Vide in verbo Καθαιρῶ.

Καθέλκειν τὴν ὁλκάδα, Iſocr. ſubducere nauem, καθέλκειν τὰς τριήρεις, deducere in mare, Dem.

Καθελκύζω, vulnero.

Καθελκυσθεὶς, έντος, ὁ, vulneratus.

Καθελκύω, traho deorſum: deduco, Accuſ. καθελκύω τὰς ναῦς, deduco in mare naues, Thuc.

Καθέλω, demolior, deſtruo, profligo, Accuſat. καθείλωσαν σὺν οἴκοις, deſtruxerunt domos, Eſaiæ 22.

Κάθεμα, monile ad pectus demiſſum, torques, Ezechiel. cap. 16. περιέθηκα κάθεμα τὸν περὶ τράχηλόν σου, circundedi torque collum tuum.

Καθεξῆς, deinceps.

Κάθεξις τῆς ἀρχῆς, imperii conſeruatio, detentio, Thucyd. κατοχὴ, κράτησις, ἀσφάλεια.

Καθερπύζω, ſerpo, Ioſeph li. 1. Κάθες, demitte.

Καθεσθήσομαι, ſedebo. vnde προσκαθεσθήσῃ, aſſidebis, Æſchin. i. προσκαθίσῃ, ἃ καθέζομαι.

Καθεσθίω, exedo, corrodo, deuoro.

Κάθεσις, diuerſoriũ, habitatio, demiſsio, deiectio, inſectatio, immiſsio, καταγωγὴ, οἴκησις, Heſyc.

Καθεστηκότως, compoſitè, Ariſt. 8. Polit.

Καθεστήκω, perſto, quieſco, διαμένω, συμμένω, Sophocl. ἔνθα μὴ καθεστήκει, ibi motus non eſt.

Καθεστηκὼς, τος, ὁ, Paſsiuam habet ſignificationem, conſtitutus, cõſiſtens, conſtans, modeſtus, perfectus. τὰ νῦν καθεστηκότα πράγματα, ſtatus rerum pręſentium, Æſchin. καθεστηκὼς τρόπος, mos aſsuetus, Thucyd. οὔπω καθεστηκότες οὐδ᾽ ἀνειληφότες αὐτῶν, nondum compoſiti nec ad ſe reuerſi, Plut in Cam. καθεστηκυῖα ἡλικία, matura ætas, Plat. in Epiſt. καθεστηκὸς πνεῦμα καὶ λεῖον, ventus placidus & mitis, Ariſtoph.

Καθεστῶτα, τὰ, leges, decreta, ſtatuta. ζῆν τινὰ καθεστῶτα βίον, Plat. Epiſt. 7. certam quandã vitam degere. ¶ τὰ καθεστῶτα, iam recepti & comparati mores, Demoſth.

Καθέτη, ης, ἡ, retis genus.

Καθετὴρ, ῆρος, ὁ, inſtrumẽtum chirurgicum, quo vrina elicitur, vrinaria fiſtula, Aphr. Probl. 59. li. 9. ænea fiſtula Celſ. lib. 7. cap. 26. Gall. *ſyringe*. ¶ Item genus monilis muliebris, κάθεμα, τροπίς.

Κάθετος, ου, ὁ, perpẽdiculum. κατὰ κάθετον, Lucian. ad lineam Cicer. Vitruu. ad perpendiculum. ¶ In Epigr. quodam ſumitur pro reti. ¶ Item pro linea piſcatoria, quæ velut perpendiculum in aquam demittitur. ¶ Item agnus qui in mare porricitur, Harpocr. ἀμνός.

Καθεύδω, μ. καθευδήσω, dormio, in Imperf. ἐκάθευδον, dormiebã, Ariſtoph. σὺ δ᾽ οὐ καθεῦδε.

Καθεψέω, μ. ήσω, decoquo.

Καθέψω, coquo, Ariſtoph. καθεψηθεὶς, decoctus.

Καθέω, μ. ήσω, π. ηκα, decipio, Accuſat.

Καθεώρων, deſpiciebant, Xenoph.

Καθηβάω, pubeſco.

Καθηγέομαι, οῦμαι, ſum dux, auſpicor, deduco, præeo, Plat. in Epiſt. σὺ καθηγοῦ, ἕψομαι δ᾽ ἐγὼ, i. præ, ſequar. ¶ Cum Genit. Strab. καθηγήσατο δὲ Καίσαρος ὁ Ἀθηνόδωρος, præceptor fuit. καθηγήσατο τῆς εἰς τὴν Ἰταλίαν στρατείας, in Italiam duxit exercitum, Plut. in Camill. ¶ Accuſ. Xenoph. νεώτερον ὄντα καθηγεῖσθαι.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, dux, qui præit, ſuaſor, author, Herodot. καθηγεμὼν τῆς ὁδοῦ, Plutarch. ἀφροδίτην καθηγεμόνα ποιεῖσθαι, Venerem ducem ſibi aſſumere.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, magiſter, inſtitutor, gubernator ac moderator viæ, Ceb. Theban.

Καθηδυπαθέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum in voluptatibus, abligurio, per luxum conſumo, Genit.

Καθηδυπάθεια, libido.

Καθηδυπαθῶ, per luxum & voluptates conſumo, Lucian. de Annibale, τὰ τοῦ πολέμου καιρεῖς καθηδυπαθῶ. ¶ Iungitur etiã Genit. Baſil. in Homilia πρὸς τοὺς πλουτοῦντας.

Καθῆκον, οντος, τὸ, conueniens, decens, officium, quod conuenit. τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, Xen. officio perfungi. φυγὴ τῶν καθηκόντων, i. officii detrectatio.

Καθηκόντως, & Καθηκότως, decẽter, officioſè, δεόντως, πρεπόντως, Suid. προσηκόντως, Heſych.

Καθήκω, pertineo, pertingo, porrigor, καθήκει δὲ ὁ τῶν κορινθίων ἰσθμὸς ἐς τὴν ἐπὶ κεγχρέας, Pauſ. ¶ Καθήκω etiam προσήκω, conuenio, conſentaneus ſum, Syneſ. καθήκοντος χρόνου, ſtato & conuenienti tempore, Sophocl. Vnde καθήκει Imperſonale, decet, conuenit, fas eſt, licet, expedit, καθήκει μοι, officii mei eſt, Polyb. ¶ Item accido, emano, τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit, Pauſ. ¶ Item deuenio, Æſchin. καὶ καθήκει εἰς ἡμᾶς ὁ λόγος, partes loquendi ad nos deuenerunt. καθῆκα ἅρματα μετὰ ἑπτὰ, cũ ſeptẽ curribus adii, Ariſtid.

Καθήλατο, deſiliit, deſultauit, Bud. in Epiſt.

Καθηλόω, μ. ώσω, π. ωκα, configo clauis, Accuſ.

Καθήλωσις, εως, ἡ, quaſi confixio, confixus Cic.

Καθηλωτὴς, οῦ, ὁ, quaſi confixor.

Κάθημαι, ſedeo, aſsideo, quieſco, Ariſtoph. νεφ. ἐπὶ ταῖσι θύραις ἀεὶ καθῆσθαι, apud fores ſedere. ἐν ταυτῷ κάθηνται, in iiſdem veſtigiis quieſcũt, manent, Idem. καθήμενοι ἐπὶ τῶν ἵππων, ſedentes in equis, Xen. ¶ Vſurpatur etiam pro negligenter ſe gerere in aliquo negotio, Demoſth. lib. 1. Philip.

Καθημαξευμένος, tritus, exercitatus, Ælian.
Καθήμενον, planities, Heſych.
Καθήμενος οὐρεῖ, demiſsis clunibus mingit, Dem. καθήμενον πρόσωπον, vultus demiſſus.
Καθημέραν, quotidie, per ſingulos dies, Plat.
Καθημερινὸς, & Καθημέριος, ου, ὁ, quotidianus, diurnus, Sophocl.
Καθημερόβιοι, οἱ, qui in diem viuunt, Chiliad.
Καθήπτετο, ὕβριζεν, ὠνείδιζεν, conuicium fecit.
Καθηρέθην, deſtructus ſum.
Καθηρηκὼς, qui euertit, Nazanz.
Καθηρημένος τὴν αἴσθησιν, ſenſu priuatus.
Καθῆστο, ſedebat, Plat. lib. 1. de Rep. καθῆστο δὲ ἐπὶ δίφρου, ſedebat ſuper ſedem.
Καθῆψε τῆς χειρὸς, inuaſit manum, Act. 28.
Καθιγμένος, volens, proueniens.
Καθαγίσαι, mortuis immolare.
Κάθιδρος, κεκμηκὼς, laſſus, defeſſus.
Καθιδρύζω, vnde συγκαθιδρύζω, colloco, Plut.
Καθιδρυμένος, ſitus, collocatus. καθιδρύμενοι ἐν ὄρει, montem inſidentes, Thucyd.
Καθιδρύομαι, ædifico, collocor, offero, dedico.
Καθιεὶς, demittens, Ariſtoph. ἐν Ἱππ.
Καθίεμαι, demittor, flacceo: deſcẽdo in certamẽ.
Καθιερεύω, καὶ ἱερεύω, ſacris operor, ſacrifico. ¶ Significat etiam dico, as, & conſecro, τὸ ἀφιερῶ.
Καθιερόω, conſecro, voueo, Dat. & Accuſ. Plut. in Camill. καθιεροῦντες ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς πατρίδος τῷ δαίμονι, genio ſe pro patria deuouentes. ¶ Καθιέρωσις, εως, ἡ, cõſecratio, dedicatio.
Καθιερωτέα, ſunt dicanda diis, Plat. de Leg.
Καθιζάνω, conſtituo, ſedeo, Iſocr. ἐφ' ἅπαντα τὰ βλαστήματα καθιζάνουσι, ſuper flores ſedentẽ.
Καθίζομαι, conſideo, ſedeo, Thucyd. καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν, apud lares ſedere.
Καθίζω, μ. ίσω, π. ικα, vel καθιζήσω, ſedeo, inſideo, κάθημαι, decumbo, καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν, apud aram conſident, Thucyd. καθίζων ἐπὶ τοῖς ἐργαστηρίοις, ſedens in officinis, Iſocra. ¶ Item colloco, i. ſedere facio. καθίζω σε εἰς θρόνον, te in ſede loco, Plut. in Rom. Iliad. γ, ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας, i. καθίδρυσον, ſedere fac. ¶ καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, eũ apud deos accuſo, Liban. Nã καθίζειν δικαστὰς, eſt iudices ferre, & iudices in conſilium mittere, ſicut ferre arbitros, τὸ καθίζειν διαιτητάς. καθίζω σοι τὸν δικαστὴν, Plat. de Leg. tibi iudicem conſtituo, te in ius rapio.
Καθίημι, μ. ήσω, π. ηκα, demitto, ſubmitto. καθίημι τὸν πώγωνα, Ariſtoph. καθιέναι τὴν φωνὴν, demittere & ſummittere vocem, Herodian. ¶ καθίεμαι quoque voce paſsiua idem ſignificat, vt καθειμένος τὸν πώγωνα, pro καθεικώς: & καθειμένος βοστρύχους, Lucian. Sic Latinis ſummittere barbam & capillũ Plin in Epiſt. Refertur & ad inſidias, vt καθιέναι λόχον, inſidias collocare, Syneſ. τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς τῶν αὑτοῦ λοχιτῶν τὸν ὠμότατον, Idem. Latinè dicitur ſummittere percuſſorem, vel ſicarium. ¶ καθιέναι πεῖραν ἢ ἀπόπειραν, tentare, probare, experiri, Baſil. Gregor.
Καθικετεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſupplico, Accuſ.
Καθικνέομαι, μ. ίξομαι, attingo, Depon. Genit. Lucian. βαρέως καθίκετο αὐτῆς ἡ τῶν ἱερείων διαμαρτία, grauiter eam dolor attigit, quòd ſacris non intereſſet. καθικόμενος αὐτοῦ λοιδορίαις, proſecutus eum conuitiis, Philoſt. ¶ Eſt etiam καθικνεῖσθαι, τὸ κατάρχεσθαι, ferire, Plut. de Lupercis, σκύτεσι καθικνούμενοι μετὰ παιδιᾶς τῶν ἀντιτυγχανόντων.
Καθιμάω, μ. άσω, π. ηκα, demitto, χαλῶ, Ariſtoph. in Veſp. Accuſ. Καθιμονεύω, idem.
Καθίησις, ἀπὸ τοῦ καθίημι, demiſsio Cic. Plut.
Καθιππάζομαι, incurſo equitatu, Accuſ. Suid.
Καθίππασις, ιος, ἡ, adequitatio.
Καθιππεύω, contra aliquem equito.
Καθιπποκρατῶ, Poll. equitatu præualeo.
Καθιπποτροφῶ, in alendis equis conſumo, Bud.
Καθίπτημι, μ. πτήσω, π. ηκα, ἀόρ. β. κατέπτην, deuolo
Καθίπτομαι, Heſych. euolo, ἐπαίω πέτομαι.
Κάθισις, ſedes.
Κάθισμα, applicatio, Dioſco. lib. 3. ¶ Item κάθισμα, i. πυγὴ, natis, clunis, Heſych.
Κάθισον, & κάθησο, differunt: nam, κάθισον, πρὸς τὸν ἑστῶτα: κάθησο, πρὸς τὸν καθεζόμενον, Lucia.
Καθίσταμαι, conſtituo, quieſco, componor, deſiſto. ¶ Καθίσταμαι, cõſtituo, præficio, καθίσταμεν τοῦτον ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων, Iſocr. hũc ad gubernacula maximarum rerum admouemus. ¶ Item cõſtituor, redigor, καθίσταμαι εἰς ἀπορίαν, Iſocrat. καταστησόμεθα πάλιν εἰς τὰς αὐτὰς ταραχὰς, Idem, denuò in eaſdẽ turbas recidemus.
Καθιστάω, vel, καθίστημι, μ. ήσω, π. ακα, conſtituo, efficio, afficio, redigo, καθίστημί σε ἐν ἀπορίᾳ χρημάτων, Demoſt. redigo te in pecuniæ inopiam. καθίστημι εἰς ἀτιμίαν, notam inuro, Idẽ. καθίστησιν αὐτὴν ἐπὶ τῆς κλίμακος, in ſcalis eã conſtituit, Plutarc. in Numa. ¶ Καθίστημι εἰς, pro aggrego in numerum, refero inter, Xen. εἰ τοὺς ἀρχικοὺς καταστήσαιμι, in claſſem imperandi peritorum cooptarim. καταστῆσαι πρὸς τὴν οἰκίαν τὸν ἄνθρωπον, domum hominẽ reducere, Plutarch. in Pericl. Xenop. δεσπότην ἑαυτοῦ καθιστάναι, ſuum dominum efficere. καθίστημι ἰσχυρὸν, fortem efficio. ¶ Aliquando inſtituo, conſtituo, præficio, reſtituo, repono, Ariſtoph. in Plut. δικαστὰς ἡ πόλις ἀρχὴν καθίστησι, ciuitas præficit iudiciis magiſtratus. Ariſtot. 4. Politic. τὴν δημοκρατίαν καταστῆσαι καὶ τὰ δικαστήρια. ¶ Item reprimo, ſiſto, compeſco, καθίστησι δ' ἴκτερον, diſcutit morbum regium, compeſcit, Dioſcorid. καταστῆσαι τὰς ἀντιλογίας, controuerſias dirimere, Plutarch. in Solone. ¶ Aliquando item ponitur pro demulcere, componere, ſedare, placidum reddere, Iſocr. ὅταν καταστῇ τὰ πράγματα, cùm res cõpoſitæ tranquillæq; fuerint. ¶ Aliquando incipere, deſtinare, κατέστη ὁ πόλεμος, Thuc. ¶ Καθίστασθαι etiã eſt εἰς τὸ βέλτιον μετάγειν, i.

conſtituere, ſtabilire, confirmare, ad meliorem ſtatum redigere. ¶ Item καθίςαθαι, contrarium τοῦ ἐξίςαθαι, deſciſcere à ſua natura, illud verò, ad ſuam redire. Theophr. hiſt. lib. 4. cap. 8.
Καθὸ, quòd, in quantū, tanquā, quoniā, in hoc.
Καθοδηγεῖν, ducere.
Καθοδηγία, ἡ, viæ deductio. Καθοδηγὸς, ὁ, dux.
Καθ' ὁδὸν, rectè atque ordine, Plat. 4. de Repub.
Κάθοδος, ου, ἡ, regreſſus, reuerſio in patriam.
Καθ' οἶμον, ſecus viam.
Καθολικὸς, ῦ, ὁ, vniuerſalis, communis, Hermog.
Καθόλκη, ης, ἡ, deductio.
Καθόλου, & Καθολικῶς, vniuerſè, generatim, denique, ſummatim, breuiter, καθόλου μὲν οὖν εἰπεῖν, vt in genere dicam, Plutarch. ¶ Item abſque Infinit. pro eodem, apud Ariſtot. de mundo. ¶ Ponitur καθόλυ interdum cum Genit. Iſocrat. ad Nicocl. καθόλου δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὧν χρὴ σοχάζεσθαι, πειράσομαι διελθεῖν, in genere quæ ſpectanda ſint ſtudia, nitar explicare.
Καθομηρίζω, ἢ ὁμηρίζω, Homericè induco, Naz.
Καθομιλέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſermocinor.
Καθομολογέω, ῶ, confiteor, fateor, Nazanz.
Καθομολογοῦμαι, deſpondeo, Plut. καθωμολογημένος τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Ηακόρω.
Κάθομον, ſimiliter, decenter.
Καθοπλίζω, μ. ίσω, π. ικα, armo, Accuſ. καθοπλίζω σε ὅπλοις, induo te arma, Chryſoſt.
Καθοπλισμὸς, armatura, armorū inſtructio, Bud.
Καθοπτεύω, deſpicio, καθορῶ, Heſych.
Κάθοπτος, conſpicuus, oculis ſubiectus, Bud.
Κάθοπτρον, ſpeculum, Anacreonti.
Καθοράω, video, conſpicio, deſpicio, deorſum aſpicio, Accuſ. δεῖ ὑψόθεν ἅπαντα καθορᾶ, deſuper omnia deſpectat, Plut. in Public.
Καθορθόω, dirigo, conſummo, Accuſat.
Καθορίζω, μ. ίσω, π. ικα, definio, Accuſ.
Κάθορμα, τὸ, collare ornamētum, ambitus, Suid.
Καθόρμιον, monile, cap. 2. Oſeæ Prophetæ.
Καθορμίζομαι, & Καθορμίζω, in portum appello, ſtationem ſubeo. καθορμισάμενος ἐς τὴν Ἔφεσον, quum ſubiiſſet, appulſus eſſet, Thucyd.
Κάθος, vas, vel menſura frumēti, σπυρίς, Heſyc.
Καθοσιόω, μ. ώσω, π. ωκα, deſpōdeo, ſacrifico, adoleo, lito, dico, Accuſ. Ariſtoph. in Plut.
Καθοσίωσις, ιος, ἡ, q. iuſtificatio, condemnatio.
Καθόσον, quantum, quoad, Plat. ἀδικεῖ καθόσον οἷός τ' ἦ, iniquè agit pro viribus. ¶ Dicitur & καθ' ὅσον, Ariſtophan. καθ' ὅσον ἐνδέχεται, quoad eius fieri poteſt.
Καθότι, propterea quòd, quatenus, Thucyd. καθότι τί θηδε, quantum vobis cordi fuerit.
Καθοτιοῦν μέρος, quauis parte.
Κάθου, pro ἐκάθησο, ſedebas. ¶ Κάθου, mane, ſede, κάθου ἐκ δεξιῶν μου, Hebr. 1.
Καθυβρίζω, infamo, dedecore afficio, dedecus notámque inuro. Soph. Datiuo iunxit in Aiace, τοῖς σοῖς ἄχεσι καθυβρίζων, conuitiis inſectans tuos dolores. ¶ Item cōtumelia afficio, Accuſ. καθυβρίσαι πολλὰ χώραν, multis cladibus agrum affeciſſe, Plut. in Romul.
Καθυγραίνω, μ. ανῶ, madefacio, Actiu. Accuſ.
Κάθυγρος, ου, ὁ, humidus.
Καθυδριάδες νύμφαι, Nymphę aquarū, in Epigr.
Κάθυδρος, ὁ καὶ ἡ, præhumidus.
Καθύεσθαι, impluere.
Καθυλακτέω, μ. ήσω, π. ηκα, oblatro.
Καθυλομανῶ, frondibus luxurio, Hippocr.
Καθυμνέω μ. ήσω, π. ηκα, laudo, Actiu. Accuſ.
Καθύπερθε, deſuper, è ſuperiori parte, vltra, Gen. Ὀδυ. ό. Ὀρτυγίης καθύπερθεν, trans Ortygiā.
Καθυπέρτερος, editior, elatior, δεισιδαιμονίας καθυπέρτερος, Plut. in Per. ſuperſtitione ſuperior.
Καθυπισχνοῦμαι, fateor, promitto, Nazanz.
Κάθυπνος, grauiter conſopitus.
Καθυπνόω, μ. ώσω, obdormio, Xenoph.
Καθύπνωσις, excitatio à ſomno, Ariſt. Probl 17.
Καθυποβάλλω, idem quod ſuggero, admoneo.
Καθυπόκειμαι, ſubſiſto, ſubiaceo.
Καθυποκρίνομαι ὑμᾶς, hiſtrionica actione vos capto & demulceo, Dem. περὶ παραπρεσβ.
Καθύποπτος, ſuſpicioſus, Ariſtoph.
Καθυστερέω, tardus venio, ſum poſterior. καθυστερήσει ὑπομονὴν, retardabit patientiam, Eccleſiaſt. 16. καθυστερεῖν θανάτου, morte ſuperari.
Καθυφιέναι, remittere, cedere, ſubiicere, Heſyc.
Καθυφαίνω, intexto.
Καθυφέλκω, ſubtraho, Ioſeph. lib. 2.
Καθυφέλκων, ου, ὁ, ſubtrahens.
Καθυφέσθαι, Bud. in Epiſt. præuaricari expoſuit.
Καθύφεσις, præuaricatio, Poll. 1. καθυφέσεως δίκη.
Καθυφίεμαι, vel καθυφίημι, omitto, præuaricor, prodo, & condono cauſam aduerſariis, Dem. τοὺς δὲ καιροὺς τῶν πραγμάτων ἐάν τις ἑκὼν καθυφῇ καὶ προδῷ τοῖς ἐναντίοις, occaſiones autem rerum bene gerendarum ſi quis aduerſariis cōdonarit & prodiderit. Deducta eſt ſignificatio ab iis qui non pleno conatu aliquid faciunt, ſed cōſultò vires ſubmittūt vt vincantur. καθυφίεμαι ἐμαυτὸν, deſpōdeo, contraho & demitto animū Cic. Polyb. πολλοὶ δὲ καὶ καθυφεῖντο ἑαυτοὺς ὀλιγοψυχίας, ſibi animi demiſsione & contractione mortem conſciuerunt.
Καθώμεθα, ſedeamus, Demoſth.
Καθωραΐζομαι, glorior.
Καθὼς, vt, qualiter, pro vt, Ariſtot. de mundo. καθὼς δὲ ἤγγιζεν, quū autē appropinquaret.
Καθωσιωμένος, cōſecratus, inſcriptus, Etym. ¶ Interdum ſceleris purus, 18. conc. Sardicenſis.
Καὶ, &, geminatur interdum Atticé. καί τοι καὶ λόγον τινὰ διέσπειραν, Plutarch.
Καὶ γὰρ, etenim, & quidem, Xenophon.
Καίγε, quanquam, ſaltem, atqui.
Καὶ δὴ, continuò, protinus, ideò, Demoſth. ¶ Ariſtoph. pro iam ecce. ¶ καὶ δὴ σὺ χαῖρε, tu quoque ſalue, in Epigram.
Καὶ εἰ, etiamſi, etſi, quanuis, Odyſſ. ό.
Καὶ μάλα, certè, ita, profectò, Xenoph.

Καὶ μὴν δὴ, Latinè, quód. ¶Item cæterùm, Bud.
Καὶ μήν τοι καὶ, atque etiam. καὶ μήν τοι καὶ δὴ, quòd ſi, ſin autem, Demoſt.
Καὶ μὴ, ſiue non.
Καὶ μὴν καὶ, atque etiam, quinetiam, atqui, Plat.
Καὶ μὴ οὐδὲ, neque verò, Thucyd.
Καὶ μὴν, porrò autem, quinetiam, attamen, & tamen, iam verò, præterea, atqui, Chryſoſt.
Καὶ μὴν δὴ, imò, enimuerò, ſedenim.
Καὶ μὴν εἰ, &c. quòd ſi, &c.
Καὶ μὴν οὐδὲ, neque veró.
Καὶ νὴ δία, atque adeò, Xenoph.
Καί νυ, Heſiod. καί νυ δίκης ἐπάκουε, atque iuſtitiæ obtempera.
Καὶ οὐ, nec, Idem.
Καὶ πάλαι, iampridem, Ariſtoph. vbi καὶ vacat.
Καί περ, quanuis, quanquam, Apoll. 2. Argon.
Καὶ πρίν περ, pro καίπερ πρότερον, Homer.
Καὶ ταῦτα, præſertim, maximè, idque. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Ariſtop. in Plut. hæc ita ſe habēt.
Καὶ τί δὴ, ideo.
Καίτοι, licet, etſi, quāquam, nam, atqui, Demoſt. pro Cteſiph. καίτοι ὅτῳ, &c. ¶καί τοι, ac, Xenoph. ¶ Accipitur & pro verùm, & pro ſed Demoſt. καίτοι τίς ἡ κοινωνία, verùm quæ eſt iſta cauſæ communitas? id Cicer. per At, expreſsit in Verr. vltima. καί γε, quanquā. ¶Eſt interdum collectiuum, proinde, itaque, Bud.
Κἄτι μάλιστα, atque adeò.
Καιάδας, ὁ, locus apud Lacedæmonios, in quem ſontes deiiciebantur, Strab. lib. ή.
Καίατα, foſſæ, loca à terræ motu concuſſa & aperta: ὀρύγματα, Heſych.
Καιετάεσσα, καλαμινθώδης, Inter. Hom. Iliad. β.
Καικάσαι, deridere.
Καικίας, ου, ὁ, Cæcias, venti nomen, Ariſtot. lib. de mund. Vulturnus. ¶Καικίνης, idem, Heſy.
Καινία, victoria, νίκη, Heſych. vide Καίνω.
Καινίζω, innouo, initio, Accuſ. Nonn.
Καινισμὸς, nouatio.
Καινίται, fratres, ſorores.
Καινοδοξεῖα, capitur pro inani gloria. p. Ker.
Καινολογία, ἡ, nouum ſtudium, ſermonis nouitas.
Καίνυμαι, ſupero, percutio gladio, intento.
Καινοποιὸς, noua faciens, Nazanz.
Καινοποιῶ, τὸ καινοτομῶ, res nouas facio, innouo.
Καινοπραγία, ας, ἡ, nouitas rerum, innouatio.
Καινοπρεπὴς, έος, nouus, nouitate iucundus.
Καινὸς, οῦ, ὁ, nouus, recens. ¶Καινὸν, locus quidam ἐν τῷ δικαστηρίῳ, Ariſtoph. in Veſp.
Καινότης, ητος, ἡ, nouitas.
Καινοτομέω, ῶ, μ. ήσω, metallum aut lapides excīdo. ¶Aliquando καινοτομεῖν eſt res nouas moliri & deſignare, Ariſtot. Polit. 5. ¶Item innouare quippiam, immutare, deſignare Latinè, Nazanz.
Καινοτόμημα, τὸ, innouatio, nouum inſtitutum.
Καινοτομία, ας, ἡ, νεωτερισμὸς, renouatio, rei nouæ deſignatio, facinus nouum atque ab omni humanitate alienum, Herodian.

Καινότομον πρᾶγμα, Hermog. res noua.
Καινοτόμως, nouè, nullo exemplo.
Καινοτουργεῖν, res nouas moliri, Ariſtot. de mūd.
Καινουργέω, deſigno nouum aliquid, rebus nouis ſtudeo, Lucian. in Prometh. ¶Καινουργίζω, idem. ¶Καινουργισμὸς, οῦ, ὁ, & Καινουργὸν, recens factum. ¶Καινουργία, ἡ, νεωτερισμὸς, renouatio.
Καινόφιλος, recens amicus, qui non iiſdem ſubinde amicis vtitur.
Καινόω, ῶ, innouo, καινοτομῶ, Thucyd.
Καίνυμαι, ſupero, Accuſ. Heſiod.
Καίνω, καίνομαι, μ. κανῶ, occido, φονεύω, Accuſ.
Καίομαι, μ. καύσομαι, π. κέκαυμαι, ardeo, flagro. ἐκάη πῦρ, ignis exuſtis lignis reſedit, Homer.
Καίπετος, aſcia, ἀξίνη, Heſych.
Καιραία, ας, ἡ, antenna: potius κεραία legendum.
Καιρία, inſtita, faſciæ ſepulchrales.
Καίριον, ου, τὸ, opportunitas tēporis, obſeruatio.
Καίριος, ου, ὁ, tēporarius Plin. temporalis Quint. tempeſtiuus, opportunus. τὰ καίρια λέγειν, opportuna dicere & conſentanea, Eurip. ¶Item lethalis. καιρία πληγὴ, vulnus lethale, Xeno. Iliad. δ. οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, non loco periculoſo & lethali defixa ſagitta.
Καιρίως, lethaliter. ¶Item opportunè, Nazan.
Καιριωτέρος, tempeſtiuius, Xenoph.
Καιροθεῖν, vincere: præuerti.
Καιρὸς, οῦ, ὁ, occaſio, articulus temporis, ſiue opportunitas, tempus. καιρὸν ἔχουσα χάρις, beneficium in tempore datum, Thucyd. καιρὸν τηρεῖν, Ariſt. Rhet. 2, captare opportunitatē, imminere in occaſionem. Heſiod. καιρὸς δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστος. ¶καιρὸς ἤδη διαλύειν τὴν στρατιὰν, Xenoph. ὅτου καιρὸς εἴη, quo fuerit opus, Demoſt. ¶Καιρὸς χρόνου, i. εὐκαιρία, Sophocl. ¶ἀπὸ καιροῦ, intempeſtiuè, Hermog. & Plat. καιρῷ δουλεύειν, tempori ſeruire, in Epigram. ¶Καιροῦ ἔργου, quum res ipſa poſtulat, Thuc.
Καῖρος, ου, ὁ, filum, καίρωμα, ἡ στρεβλή.
Καιρεστὴς, bene textus.
Καιροφυλακέω, tempus obſeruo, Accuſ. Demoſt.
Καιροφυλακτέω, μ. ήσω, π. ηκα, occaſionem capio, obſeruo tempus, Neutr. abſol.
Καίρωσις, ιος, ἡ, connexio ſtaminis, Poll. τῶν στήμονος συνδέσεις: Vnde & καιρῶσαι, ſtamina connectere & colligare, quod Interp. Homer. Odyſſ. ή. eſſe ait τὸ διαπλεκόμενον ἐν τῷ στήμονι παρὰ τὸν μίτον, ne ſtamina effundantur. ¶Καιρωστρὶς, textrix, ὑφαίνεια, Callimach. ὑφαντρὶς, ἐργαστρὶς, Heſych.
Καίω, μ. καύσω, & καύσομαι, π. κέκαυκα, accendo, vro, aduro, torreo, adoleo, arefacio, Galen. καίειν πυρὰ, ignes accendere, Xenoph.
Κακάβη, ἡ, cacabus, Gal. ad Glauc. Κάκαβος, idē.
Κακαγγελίη, malus nuntius, Hippocr.
Κακαλία, herba quæ & λεοντική, Dioſ. l. 4. c. 123.
Κακαλὶς, narciſſus, νάρκισσος, Heſych.
Κακᾶν, ſeu κακκᾶν, Ariſtop. ἐν νεφ. dixit de vocibus puerorum inarticulatis.

Κακανδρία,ignauia,δειλία,Sophoc.in Aiace.
Κακανεῖν νέων ψυχὰς, excitare iuuenum animos Raphael Reg. Alius,iuuentutis animos contumelia imbuere & ſtultitia, Plut.in Apoph.
Κἀκεῖ, pro καὶ ἐκεῖ,& illic.
Κἀκεῖθεν,& inde,cap.7.Act.Apoſtol.
Κἀκεῖνος,pro καὶ ἐκεῖνος,& ille.
Κακεντρεχεία,aſtuta malignitas,celeritas ad nequitiam, Baſil. Hinc Κακεντρεχὴς,malignè diligens & acer, improbè verſutus ſolérſque ad fallendum,Euſtath.
Κακέφατος,obſcurus,δυσκλεὴς,malæ famæ,malè ſonans. ¶Κακέμφατος,idem.
Κακεργέτης,ου,ὁ,maleficus.
Κακέσχατος, ὁ καὶ ἡ,extremè malus.
Κάκη,ης,ἡ, malitia, vitium, timiditas, ignauia, quum deſeritur locus in acie,Ælian.
Κακήγορος, maledicus, obtrectator. κακηγορίστερος,& κακηγορίστατος apud Poll. Κακηγόρως,maledicé. ¶Κακηγορέω,μ.ήσω,π.κα, maledico,cōuitia iacio,vitupero, Accuſ.Plat.2. de Republ. ¶Κακηγορία, ας, ἡ, maledictum, maledicentia,κακηγορίας δίκη, & κακηγορίου δίκη, Demoſthen.
Κακία,ας,ἡ,vitium,malitia,vitioſitas Cicer. ἄνευ κακίας,ſiue intentione mala,Ariſtot.5. Ethic.¶Item ſcelus & maleficium,culpa,dedecus. ¶Interdum afflictio,miſeria, Matth.6.
Κακιζότεχνος, dictus eſt Callimachus pictor,à nimia cura,Plin.de Pictoribus lib.34. cap.9.
Κακίζομαι,ſum timidus & ignauus,Eurip.
Κακιζόμενος,ου,ὁ,timens,malè acceptus.
Κακίζω,μ.ίσω,π.ικα,aggrauo,improbo,accuſo, maledico,malè accipio,obiurgo,Chryſoſt.
Κάκιθος,mulcta affectus,malè affectus,Etym.
Κακίμηνος,infelix,aduerſa Luna natus.
Κακίνω,malefacio,maledico.
Κακισμὸς,οῦ,ὁ,probrum,detractio.
Κάκιστος,ου,ὁ,ſuperlat.peſsimus,ineptiſsimus.
Κακίων,ονος,ὁ καὶ ἡ,Cōpar.peior,deterior, Οδ.ξ.
Κακκάβη,ης,ἡ,perdix:& patella,Poll.lib.10. Dicitur & κάκκαβος,Latinis etiam Cacabus.
Κακκαβίζειν, perdicum vox, caccabare, Athen. lib.9. Apud Poll.lib.5. ſcriptum κακκαβύζειν.
Κακκάζειν,idem,Polluci vox τῶν μελεαγρίδων.
Κακκείοντες,μέλλοντες κοιμηθῆναι:ſic Didym. Homer.Interp.dormiturientes.
Κάκκη,ης,ἡ,fœtor,merda,Ariſtoph.in Pace.
Κακκὸς,minimus digitus,Heſych.
Κακκρύπτων,pro κατακρύπτων,Heſi.occultans.
Κακόβας,infauſtè pubeſcens.
Κακόβιος,ὁ καὶ ἡ,mali victus,i.duram vitam agēs vita ignobilis,victu iners,malè viuens.
Κακοβλαστὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, in germinando deficiēs, κακοβλαστὴς γίνεται, Theoph. lib.4. de cauſ. plant. ¶Κακόβλαστος,deterius germinans.
Κακοβουλία,ας,ἡ, peruerſitas,malum conſilium.
Κακόβουλος,ſtultus,inconſultus,Ariſtoph.
Κακόγαμβρος γόος,Eurip.
Κακογάμιος,cùm maritus vxórue malè ſe gerūt in coniugio, Poll.lib 4.
Κακόγλωσσος,inauſpicatus,Eurip.in Hecub.
Κακοδαιμονάω,μ.ήσω,inſanio, ſum fanaticus & malo dæmone percitus,Neut.abſol. Ariſtop. ¶Κακοδαιμονέω,idē,malus & contumax ſum, κακοδαιμονεῖν, non dicunt Attici,ait Phrynich.ſed κακοδαιμονᾶν,licet dicāt εὐδαιμονεῖν.
Κακοδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, infelix, inſanus,malus (genius.
Κακοδεκτεύω,malè accipio.
Κακοδιδασκαλέω, malè doceo,in Argum. νεφ.
Κακοδικία,malè agendi crimen,mala actio,Plat.
Κακοδικία, eſt peruerſum iudicis corrupti iudicium,Plat.in fine lib.11.Leg.
Κακοδοξέω, μ.ήσω,malè audio,vituperor, Xen.
Κακοδοξία,ας,ἡ,infamia,iniquus error. τυγχάνειν κακοδοξίας,ignominia notari,Xenoph.
Κακόδοξος,ὁ καὶ ἡ,qui mala eſt opinione.
Κακόδουλος,infelix ſeruus,Cratinus apud Poll.
Κακοειμονία,vilitas veſtium.
Κακοείμων,pannoſus,detrita veſte amictus.
Κακοέπεια,ας,ἡ,obtrectatio,ſermo vitioſus.
Κακοεργέω,μ. ήσω,iniurius ſum,Ariſtoph. νεφ.
Κακοεργὸς, maleficus,iniuri⁹, Phocyl. χρὴ κακοεργὸν ἀποσπάσθαι, ſceleratū auerſari oportet.
Κακόζηλος,ου,ὁ& Κακόζηλως, imitator ineptus.
Κακοζηλία,ας,ἡ,mala affectatio,praua ęmulatio
Κακοζωΐα,ας,ἡ,tenuis victus.
Κακοήθης,εος,ὁ καὶ ἡ,malignus,moroſus, Ariſto. in Pace. ¶Κακοήθεια, ας,ἡ, malignitas, mala conſuetudo,moroſitas, peruerſitas, Ariſtot. 2.Rhet. ἔστι γὰρ κακοήθεια τὸ ἐπὶ τὸ χεῖρον ὑπολαμβάνειν ἅπαντα. ¶Κακοήθευμα,ατος,τὸ,idē.
Κακοήθως,malignè,criminoſè,Plut.in Pericl.
Κακοθελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,maleuolus:ſic Theophilus.
Κακοθηνεῖν,infelicem eſſe.
Κακόθρους,ὁ,maledicus, Sophocl. διάβολος.
Κακοθυμία,ας,ἡ,malignitas animi, maleuolētia.
Κακοθυμοσύνη,imprudētia,ordo cōfuſus,Heſio.
Κακοΐλιον,infelix Ilium.
Κακοιμιστὴς,οῦ,ὁ, cubicularius.
Κακοκαρπία,ας,ἡ,prauitas fructuum.
Κακοκόπτερος,volatu debilis,inualens pennis.
Κακόκνημος,macilentus ob victus tenuitatem.
Κακοκρισία,ας,ἡ,iniquum iudicium,in Epigr.
Κακολογέω, μ.ήσω,π.ηκα,maledico,malè loquor de,κακολογεῖ πατέρα,maledicit patri,Mat.15.
Κακολογία, ας,ἡ,maledictum, maledictio Cicer.
Κακολογικὸν,vituperatiuum genus.
Κακολόγος,ου,ὁ,maledicus,Genit. Ariſt.4,Ethic.
Κακομαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,malè doctus.
Κακομαχέω,improbè pugno,ac ſubdolé.
Κακομετρέω,malè metior.
Κακόμετρος,malè metiens.
Κακομήτης,mali conſilii.
Κακομηχανία,ας,ἡ,mala ars,dolus,Laſcar.
Κακομήχανος,ὁ καὶ ἡ,mala machirans ſeu machinatus,κακόβουλος,κακὰ ἐργαζόμενος,Homer.
Κακόμοχθος,in vanum laborans.
Κακονοεῖν,malè cogitare.
Κακόνοια,ἡ,maleuolentia.

Κακόνο-

Κακόνομος, ου, prauis moribus.
Κακόνοος, ου, ὁ, & contractè κακόνους, maleuolus, malè ſentiens, Ariſtot. 5. Polit.
Κακόξενος, ου, ὁ, qui neminem hoſpitio excipit.
Κακοξύνετος, ου, ὁ, malè ſentiens.
Κακοπαθέω, defatigor, vexor, laboro. Iſocrat. τῷ σώματι κακοπαθῆσαι μᾶλλον, ἢ τῇ ψυχῇ πονῆσαι, corpore malè affecto eſſe magis quàm animo, laborare corpore. ¶ Κακοπαθῶς ζῇ, aſperè tractatur, Ariſtot. lib. 2. Polit. ¶ Κακοπάθεια, labor, calamitas, moleſtia, Ceb. Theb.
Κακόπατρις, ὁ καὶ ἡ, qui patriam vexat.
Κακοπετής, έος, ὁ καὶ ἡ, malè volans.
Κακοπινέστατος, corruptiſſimus, maligniſſimus. Sophoc. in Aiace Vlyſſem vocat κακοπινέστατον ἄλημα στρατοῦ, puriſſimam impoſturam exercitus, i. impoſtorem fœdiſſimum.
Κακοπινής, malus temulentus.
Κακοποιία, ἡ, verſutia, maleficium Cicer.
Κακοποιός, qui malè agit, noxius, nocens.
Κακοποιῶ, lædo, noceo, Ceb. Theb.
Κακόπλαστος, erraticus, Hermog.
Κακοπολιτεία, ἡ, Reipub. ærumna.
Κακοπονητικός, οῦ, ὁ, imbecillis, peſſimè affectus ad tolerandum laborem, Ariſtot.
Κακόποτμος, infelix.
Κακόπους, οδος, qui infirmis eſt pedibus, Xenoph.
Κακοπραγεῖν, malè ac infeliciter affici, affligi, Gal. ad Glauc. ¶ Κακοπραγία, ας, ἡ, iactura, res aduerſa, infelicitas. κακοπραγία γίνεται, res malè habet, Ariſtot. 4. Polit. ¶ Κακοπραγής, infelix.
Κακοπράγμων, ονος, ὁ, maleficus, doloſus. ¶ Κακοπραγμονεῖν, nequiter & doloſè aliquid facere, Polyb. ¶ Κακοπραγμοσύνη, nequitia, improbitas, maleficētia Plin. κακουργία, Poll.
Κακόπτερος, ου, ὁ καὶ ἡ, alis non volans.
Κακοῤῥαφία, machinatio, κακοβουλία, κακοσυνθεσία Dydim. ¶ Κακοῤῥαφίας, conſuturas vocat Tacit. Plaut ſutelas & conſutos dolos.
Κακοῤῥήμων, ονος, ὁ, maledicus.
Κακοῤῥοθέω, maledico, cōuitiis inſector, Ariſtop.
Κακός, οῦ, ὁ, malus vitioſus, ignau⁹, timidus. Anceps dictio eſt ad afflictionem & improbitatem. κακὸς κακῶς ἀπολῇ, Demoſt. κακοὶ προφυλάξασθαι, ſegnes ad cauendum, Thucyd. κακὸν ποιῶ, ſcelus admitto, Idem. κακὰ πολλὰ ἑλλήνων, Idem. mala quæ Græci intulerunt.
Κακόσινος, noxius κακοσινώτατα, Hippocr.
Κακόσιτος, faſtidiens cibos, Naz. in Orat.
Κακοσκελής, έος, ὁ καὶ ἡ, habens malum crus.
Κάκοσμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fœdus, olidus, Ariſt. in Pace.
Κακόσπερμος, ὁ καὶ ἡ, qui malum habet ſemen.
Κακοσυμβλεπος, improbè & toruè inſpiciens.
Κακοστόμαχος, Cicer. in Epiſt. is eſt Celſ. cui imbecilus infirmúſque ſtomachus, Athen. li. 3.
Κακοστομέω, μ. ήσω, π. ηκα, conuicior, Neutr. Dat.
Κακοσυνέτος, ου, κακουργός, malè ſentiens.
Κακοσυνθεσία, ας, ἡ, malum fœdus.
Κακοσύστατος, ὁ καὶ ἡ, malè conſiſtens, Trapezunt.
Κακοσχημονέστατα, turpiſſimè, Plat. de Legib.
Κακοσχολία, inutile otium.
Κακόσχολος, ου, ὁ, otio malè vtens.
Κακοτεχνέω, doloſè verſor circa aliquam rem, maleficium excogito, κακοτεχνῶν ἢ φαίνῃ περὶ τὰς διαθήκας, manifeſtò liquet te circa teſtamentum doloſè & fraudulenter verſatū eſſe.
Κακόστομος, mali oris, maledicus.
Κακότεχνος, ὁ καὶ ἡ, malefic⁹, maleuolus, malign⁹.
Κακότης, ητος, ἡ, flagitium, ſcelus, iniuria, Iliad. γ. πίσασθαι Ἀλεξάνδρου κακότητος. ¶ Item afflictio, calamitas, ærumna, Heſiod. αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι. ¶ Aliquando δειλία, ignauia, timiditas, Iliad. β. ἀνδρῶν κακότητι.
Κακοτροπεύομαι, malitioſè improbéque ago, Polyb. hiſtor. lib. 5. ¶ Κακοτροπία, ας, ἡ, improbitas morum, facinus nefarium. ¶ Κακότροπος, ου, ὁ, improbus, nequam exponit Gell.
Κακοτροφία, ας, ἡ, improba nutritio.
Κακοτροφοῦμαι, & Κακοτροφῶ, malè nutrior, parum alimenti accipio, Theop. 5. de Cauſ.
Κακοτυχής, infelix, Euripid. ¶ Κακοτυχέω, aduerſa fortuna vtor, malè habeo, Thucyd.
Κακουργέω, μ. ήσω, π. ηκα, malo afficio, deprauo. Accuſ. Xenoph. ὡς μὴ δή ὁ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἱδρὸς κακουργῇ, ne incōmodet. Plat. 1. de Rep. ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τοῖς λόγοις κακουργεῖν, ſubdolè diſputare.
Κακούργημα, maleficium, dolus malus, quum quis doloſè in ſuo munere verſatur, Demoſt.
Κακουργία, ας, ἡ, malitia, malus conatus, ſubdolū & meticuloſum maleficium, aſtutia.
Κακοῦργος, ου, ὁ, maleficus, facinoroſus, perditus, malignus. Genit. Xenoph. κακοῦργος μὲν τῶν ἄλλων, ἑαυτῷ ἢ πολὺ κακουργότερος, cùm aliis tum ſibi nocens. ¶ Κακούργως, fraudulenter.
Κακουχέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, laboro, ærumnas patior. Cicero malum habeo, Thucyd. ¶ Κακουχούμενος, afflictus, dolore affectus. ¶ Κακουχία, ſtatus in malis, vexatio, atque afflictio, Polyb.
Κακόφατον, malè ſonās. ¶ Κακόφημος, inauſpicat⁹.
Κακοφροσύνη, temeritas.
Κακόφρων, inſanus, impatiens, mala cogitans.
Κακοφυής, έος, ὁ καὶ ἡ, malè proueniens. ¶ Κακοφυΐα, mala indoles, ingenii & naturę corruptio.
Κακόχαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, malis gaudens: & id quo mali gaudent, Heſiod. ἐν Ἔργ. ζῆλος κακόχαρτος.
Κακοχεάσμων, improbus.
Κακοχροέω, malo colore ſum: Vnde Κακόχροια.
Κακόχροος, ου, ὁ, colore ignobilis.
Κακόχροις, decolor. κακοχρόοισι, decoloratis.
Κακοχυμία, ας, malus ſuccus, malus humor, Gal.
Κακόχυμος, ου, malis humoribus plenus, vitioſus ἐν ᾧ εἰς τὴν χολὴν ηὐξήθη, Aphrod. Probl. 19 lib. 2. malè habitus Gaz.
Κακοψυχία, ας, ἡ, animi demiſſio, Plat.
Κακόψυχος, puſillanimis.
Κακόω, μ. ώσω, vexo, malo afficio, vitio, Accuſ.

Κάκτος, ου, ἡ, carduus ſatiuus & κινάρα, vulgò, *cardons & artichauls*. Athen. δειπνοσοφ. lib. 2. Theophraſt. lib. 6. cap. 4. Nam & ſpinoſam plantam eſſe docet Theocr. Εἰδυλ. 10, ὥσπερ οἶς ποίμνας ἀς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.

Κακύνομαι, malus euado, malus ſum, ſeu vexor.

Κακύνω, malo afficio, vitio, Plat. in Timæo.

Καγχάζω, cacchinnor.

Κάγχαρτος, lætabundus.

Καγχεύω, pro καταχεύω, deſtruo, confundo.

Κακῶ τὰ κοινὰ, aduerſus rēpubl. ſum facinoroſ⁹.

Κακωδεστέρα ὀσμὴ, odor fœdior, Ariſtot.

Κακωδέστερον ἔλαιον, oleum deterius olens, Gaz. ex Theophraſt. lib. 4. hiſtor. cap. 3.

Κακώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, malè olens, Theop. lib. 6.

Κακωθεὶς, mala perpeſſ⁹, qui accepit calamitatē.

Κακῶς, malè, vitioſè, miſerè, Ariſtoph. πλ. ἀπολῶ σε κακῶς, te miſerè perdam. κακῶς εἰπεῖν, maledicere, Demoſthen. κακῶς λέγω πάντας, in omnes maledico, Plut. in Apophth. κακῶς ποιῶ σε, Demoſth. te afficio malo.

Κάκωσις, εως, ἡ, vexatio, ærumna, iactura, malè adminiſtratum munus.

Κακώτερος, peior, κακίων, Hom. Odyſſ. ό.

Κακωτικὸς, infeſtus, inutilis, noxius, maleficus.

Καλαβρίζω, irrideo.

Καλαβρικὰ, Apyrtus medicus equarius, καὶ διὰ παντὸς ἵππου καλαβρικοῖς τὰ σκέλη καταδεσμεῖσθαι.

Καλαβρισμὸς, genus ſaltationis, Athen. lib. 14.

Καλάβροψ, οπος, ἡ, pedum, virga paſtoralis, Luci.

Καλαβώτης, piſcis quidam, & lacertus, ſtellio, genus beſtiæ, Leuit. 11. σαῦρα, & καλαβας, Heſy.

Καλαθὶς, ίδος, ἡ, & Καλαθίσκος, ου, ὁ, paruus calathus, quaſillus. ¶Itē genus ſaltationis, Epi.

Καλαθοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui figuram calathi habet.

Κάλαθος, ου, ὁ, calathus, κόφινος, ἄρριχος, ſportula, quaſillum, Ariſtoph. ¶Capitur etiam pro calice Virgilius Eclog. 5. Dioſc. li. 4. ¶Heſyc. κάλαθος, ψυκτὴρ, καὶ ἐν ᾧ χωνεύουσι σίδηρον.

Καλαῖς, lapis cuius meminit Plin. lib. 37. cap. 10. Hinc καλάϊνος, Dioſc. lib. 5. cap. calaino colori ſimilis. ¶Κάλαϊς, Heſych. τὸ ἱστίον, velum.

Καλαμάγρωστις, εως, ὁ καὶ ἡ, genus herbæ, Dioſc. l. 4.

Καλαμαία, ἡ, genus locuſtæ in ſtipulis naſcentis.

Καλαμάριον, i. theca in qua reconduntur calami, Hieronymus in caput 9 Ezechielis.

Καλαμαυλήτης, qui calamo canit, Athen. lib. 4.

Καλαμεύτης, meſſor, qui ſpicilegium ponè alios facit. ¶Item qui linea piſcatur, in Epigram.

Καλάμη, ης, ἡ, ſtipula, culmus, calamus, ſtramentum, Odyſſ. ξ. ἐπὶ καλάμης ἀργοῦ, dicitur apud Lyſiam, malus auarúſque agricola, qui ſemente terram quotannis fatigat.

Καλαμητομία, ας, ἡ, meſſis, calamorum ſectio.

Καλαμητρὶς, ίδος, ἡ, ſpicilega, Suid.

Καλαμίδες, acus quibus mulieres in componendo capillo vtebantur, calamiſtra.

Καλαμίνθη, nepeta herba, Dioſc. li. 3. ca. 43.

Καλαμίζειν, ſtipula vel potius calamo carmen diſperdere, ſilueſtrem tenui muſam auena meditari, Athen. lib. 15.

Καλαμινθίτης οἶνος, calaminthites vinū, Dioſc.

Καλάμινος, ου, ὁ, arundineus, καλάμινον πλέγμα, fiſcella exſiccandis caſeis, Poll. lib. 7.

Καλαμὶς, ίδος, calamulus Ruell. calamiſtrum Hermol. acus arundinea Marcell. apud Dioſcorid. ¶Item fiſtula, monile, theca graphiaria, calathus lactis, arundo piſcatoria.

Καλαμίσκος, ὁ, parua arundo, Ariſtop. in Acar.

Καλαμογλυφέω, arundines ſculpo, Etym.

Καλαμόγλυφος, arundinum ſculptor, Ibidem.

Καλαμοειδὴς, calami ſpeciem gerens.

Κάλαμος, ου, ὁ, arundo. κάλαμος ἀρωματικὸς, Dioſcorid. lib. 1. vide Marcell. ibidem. καλάμῳ λευκῷ στεφανωσάμενος, coronatus albo calamo, Ariſtoph.

Καλαμόεσσα ἰαχὰ, vox calamis edita, Eurip.

Καλαμοφθέγγης, arundine canens: Panos epith.

Καλαμόφθογγος, ὁ καὶ ἡ, idem Ariſtoph. in Ran.

Καλαμοφόρος, ου, qui calamum fert.

Καλαμόφυλλος, habens folia arundinacea.

Καλαμοχνοῦς, adarca, ἀδάρκης: Vide Plin. lib. 32. cap. 10. & Dioſc. lib. 5. cap. 137.

Καλαμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, arundinoſus Gaz.

Καλαμῶμαι, & καλαμητιάομαι, colligo ſpicas poſt meſſores, ſpicilegiū facio, Plut. in Antigon. ἐκεῖνος γὰρ ἐθέρισε τὴν Ἀσίαν, ἐγὼ δὲ καλαμῶμαι, ille meſſem fecit, ego ſpicas ponè lego.

Κάλαον, καλὸν ὑποπόδιον, Heſych. ſcitū ſubſelliū.

Καλάσιρις, veſtis linea ad talos demiſſa. Ægyptiacè veſtis fimbriata, Herodot. ¶Item καλασίριες dicuntur Ægyptiorum bellatores.

Καλαυρέω, τρυφῶ, ἐμπίπλαμαι, Heſych. helluor.

Καλαυρῖτις, calabritis Ruell. calauritis Marcel. ſpuma argenti quæ ex argento fit, Dioſc. li. 5.

Καλαῦροψ, οπος, pedum, baculus, virga paſtoralis in ſummo repanda, Homer. Iliad. ψ.

Καλέεσκε, vocabat pro ἐκάλει, lib. 2. Argon.

Καλέω, μ. καλέσω, π. κέκληκα, voco, cito, inuito, Xenoph. καλεῖν σε ἐπὶ δεῖπνον, vocare te ad cœnam. ¶Interdum inuoco & imploro, Herodia. lib. 5. Accuſ. κάλει θεὸν, inuoca Deum.

Καλεύειν, lapidibus petere, λιθοβολεῖν, Heſych.

Καλεόντων, Theocr. Edyll. qui inſcribitur Ἑλένης ἐπιθαλάμιος, Laſcar. dixit ſignificare inſtrumentum quoddam ligneum textorum.

Κάληβος, apella, recutitus, circunciſus, Heſych.

Καλήμερος, in Epigr. qui pulchram habet diem.

Καλήτωρ, ορος, epith. præconis vocalis, Iliad. ώ.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, nidus, Phocyl. ¶Tranſlatè domus: Halicarn. pro fano, ſiue ſacello: apud Heſio. lib. 1. ἔργων, horreum & granarium ſignificat Polluci. Vitruuio καλιαὶ cellarum ædiculæ.

Καλιὰς, άδος, τὸ, tugurium. ναοὺς καὶ καλιάδας ἱερὰς, templa & ſacra tuguria, Plut. in Numa.

Καλίδρις, calidris.

Καλίζω, μ. ίσω, π. ικα, καλέω, voco, inuito.

Κάλινα, τὰ, lignea.

Καλιν-

Καλινδέομαι, οῦμαι, μ. ήσομαι, π. ησμαι, verto, verſor, aſsiduus ſum, aſsiduè verſor, Xen. 1. Pæd.
Καλινδέω, μ. ήσω, π. ηκα, voluto, Accuſat.
Καλινδηθεὶς, ἀντὶ τοῦ κυλισθεὶς, volutus.
Καλιὸς, caſa, Ariſtoph. ¶ Heſy. carcer, δεσμωτήριον.
Καλὶς, ſecuris, σκέπαρνον, Heſych.
Καλλαῖον, τὸ, galli gallinacei barba, Ariſto. ἐν ἵππ.
Καλλεῖρον, ου, τὸ, lilium: à pulchritudine dictum.
Καλλὴ, τὰ, flores veſtes purpureæ, genꝰ tincturę.
Καλλιβλέφαρον, ου, τὸ, medicamentum, quo fucantur ornantúrque palpebræ. τὰ καλλιβλέφαρα, Hermol: circumlitiones quibus palpebras ornant, Galen. lib. 4. κατὰ τόπους.
Καλλιγέφυρος, ὁ καὶ ἡ, pulchro ponte pręditus, Eur.
Καλλιγραφεῖν, non dicunt Attici, ſed εἰς κάλλος γράφειν, Phrynic.
Καλλιγραφία, ἡ, pulchritudo ſcribendi, elegantia.
Καλλιγράφος, ου, ὁ, librariꝰ, lepidus ſcriptor, Naz.
Καλλιγραφῶ, pulchrè ſcribo & eleganter, Ioſeph.
Καλλιγυνὴ ἑλλὰς, Hom. pulchras habēs mulieres.
Καλλίδρομον, ου, τὸ, via cum recto tramite: Cacuminis nomen apud Plutarch.
Καλλιέθειρα, ας, ἡ, pulchricoma.
Καλλιέλαιος, ου, ὁ, frugifera olea Heſych.
Καλλιέπεια, verborum ornatus & ſplēdor, Heſy.
Καλλιεπέω, μ. ήσω, π. ηκα, ornatè & eleganter dico, Ariſtot. 3. Rhet. & Plat. in Apolog.
Καλλίεργος, affabrè factus, elegans, Phil.
Καλλιεργῶ, venuſtè & affabrè facio, Dionyſ.
Καλλιερέομαι, & Καλλιερέω, μ. ήσω, π. ηκα, lito, numine propitio vtor, ſacra facio, Dat. ἐκαλλιέρησε τοῖς ἕλλησι, καὶ μετεκάλει τὸν ἱερέα. Herodot. Accuſ. Plutarch. in Alexandro de Calano, ἐκαλλιέρησεν ἑαυτὸν, ſe ipſum litauit. ¶ Pro καλλιερεῖν etiam καλλιερεῖσθαι ſumitur. Dicitur tamen etiam paſsiuè, Xenoph. ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο, non litabantur.
Καλλιέρημα, ατος, τὸ, victima, conſecratio, Naz.
Καλλιτεχνία, artis decor.
Καλλίθριξ, ίθριχος, habens pulchros pilos, Ody. ό.
Καλλιθύτων βωμῶν, in Epigr. altarium, in quibus immolatur ſeu litatur.
Καλλικαρπεῖν, lætos & vberes fructus afferre, Theophraſt. lib. 1. de Cauſis.
Καλλικαρπία, ας, ἡ, fructuum bonitas.
Καλλίκαρπος, bonum fructum afferens, fructuoſus, καλλίκαρπος χώρα, fertile ſolum, Plutar.
Καλλικέλαδος, concinnus, εὔφωνος, εὔμολπος.
Καλλίκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, bene cornutus. Galen. κατὰ τόπους, lib. 1. αἰγόκερως, i. fœnum Græcum.
Καλλίκοκκος, ὁ καὶ ἡ, cui pulcher eſt acinus.
Καλλικολώνη, locus quidam amœniſsimus iuxta Simoenta, diis ſacer.
Καλλίκομος, ὁ καὶ ἡ, habens pulchrā comā, Ody. ό.
Καλλικρήδεμνος, ου, ὁ, habens pulchras vittas.
Καλλικύριοι, οἱ, exulum ſerui Syracuſis dicebantur agricolationem exercentes.
Καλλιλογέω, μ. ήσω, bene diſſero, Bud. in Epiſtol.
Καλλιλογεῖν, καὶ καλλιεπεῖν, eleganter dicere.
Καλλιλογία, ας, ἡ, vis bene dicendi, Idem ibidem.

Κάλλιμος, ου, ὁ, pulcherrimus, ἄγαν καλὸς, Odſ. ό.
Καλλίμορφος, ὁ καὶ ἡ, formoſus, Euripid.
Καλλίναος, pulchrifluus, pulchrè fluens, Eurip.
Καλλίνικος, victor egregius, Eurip. καλλίνικος γίγνομαι τῶν ἐχθρῶν, victoriā reporto de inimicis.
Καλλίνος, ligneus Apollo.
Καλλιοινία, vini bonitas & præſtantia, & vini prouentus, Conſtantinus in 6 γεωπονικῶν.
Καλλίον, τὸ, caliculus quo libabant, Athen. lib. 11.
Καλλιόνιος, callionius, pro piſce, lib. 2. Dioſcor.
Καλλιόω, μ. ώσω, venuſto.
Καλλίπαις, αιδος, liberis pulcher, Baſil.
Καλλιπάρηος, ὁ καὶ ἡ, Bœot. pro καλλιπάρειος, pulcher genas, Odyſſ. ό. ἑλένη δὲ παρίστατο καλλιπάρηος.
Καλλιπέτηλος, folia habens pulchra, in Epigr.
Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ, habens pulchrum crinem.
Καλλίπνοος, ſuauiter ſpirans.
Καλλίπρωρον, pulchra facie.
Καλλίπυγος ἵππος, equus cui pulchræ clunes Horat. Athen. lib. 12.
Καλλίπυργος, ου, ὁ καὶ ἡ, pulchrè turritus, Ariſtop. νεφ.
Καλλιρέεθρος, ου, ὁ, pulchrifluus, Heſiod.
Καλλιρρημοσύνη, magniloquentia, iactantia. Halicarn. καθαρὰ καὶ καλλιρρήμων λέξις.
Καλλιρρόη, ης, ἡ, fons Athenis, qui & ἐννεάκρουνος.
Καλλιρρόος, ὁ, pulchrè fluens, καλῶς ῥέων, Ilia. β.
Καλλισθενής, έος, ὁ καὶ ἡ, potens.
Κάλλιστα, optimè, potiſsimùm, ſplendidè, Plat.
Καλλιστεῖα, τὰ, certamen erat Lesbi de formæ muliebris præſtantia in templo Iunonis.
Καλλιστεῖον, præmium, pulcherrimi vel honeſtiſſimi, res pulcherrima, Sophoc. in Aiace.
Καλλιστεῖς, οἱ, panes quidā turbinati & in acumen faſtigiati apud Ægyptios. Vide Pollucem.
Κάλλιστευμα, τὸ, pulchritudo, ſpecies, Eurip.
Καλλιστεύω, ſum pulcherrimus, optimam operam nauo, ſum præſtantiſsimus. καλλιστεύει γυναικῶν πασῶν, mulierum formoſiſsima eſt, Herodot.
Κάλλιστος, ου, ὁ, optimus. εἶδος κάλλιστος, forma corporis pulcherrimus, Xenoph.
Καλλιστρούθια σῦκα, paſſariæ ficus, Athen. lib. 3.
Καλλίσφυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens pulchra calcanea. epitheth. victoriæ in Theog. Heſiod.
Καλλιτεχνήσας, q. excoluit, aut optimè fabricauit.
Καλλιτεχνία, ας, ἡ, pulchritudo artis.
Καλλίτριχος, habens capillos pulchros, Homer.
Καλλιφεγγής, ſplēdidus. ¶ Καλλίφθογγος, eloquēs.
Καλλίφυλλον, herba, Dioſc. lib. 4. ca. 119. trichomanes, aliis Adiantum, Hippocr.
Καλλίφυτον, τὸ, adiantū herba, quæ & callitrichū.
Καλλίφωνος, clamoſus, Plat. de Leg.
Καλλιχέλωνος, ὁ, obolus, in quo teſtudinis ſpecies erat excuſa, Heſych.
Καλλίχθυς, piſcis quidam, Athen. lib. ζ.
Καλλίχοιροι αἱ ὗες, ſcrophæ fœcundæ prolis laudabiles, Ariſtot. 6. Animal.
Καλλίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pulchrior.
Καλλιώνιστοι, proſperioris augurii, Ariſtoph.
Καλλιώνυμος, pulcher nomine, Ariſt. 2. Anim.

Καλλιώνυμος, pulcher nomine, piſcis quidam, Ariſtot. 2. Anim. ¶ Membrum pudendũ, Heſy.
Καλλονὴ, ῆς, ἡ, ſpecies, id eſt, pulchritudo, bonitas, Theophraſt. hiſt. plant. lib. 9, cap. 2.
Κάλλος, εος, τὸ, pulchritudo, μέτριον κάλλος, Plutarch. forma modica modeſta & ſtata. ¶ Item ornatus, vnguentum, veſtis purpurea, lana tincta, flos. ¶ Significat etiam è gallinacei mento pendulam carunculam.
Καλλόφυλλος, ὁ καὶ ἡ, pulchris frondibus prædit⁹.
Καλλωπίζομαι, nitidè & eleganter me habeo, decorè conſpicuus ſum, efferor pulchritudine, Plat. in Apolog.
Καλλωπιστὴς, ornator, tonſor, κουρεὺς.
Καλλωπιστήριον, ornamentum, κ σμητήριον.
Κάλλωτρον, redimiculum, ſcopa, ſcopę, στέφετρον, Phryn. & omne inſtrumentum comptorium.
Καλλύνω, verro, como, venuſto, honeſto, cõuerro, Ariſtot. in Probl.
Καλλύνω τ' ἀργύριον, argentum defęco.
Καλλυώνυμος, ου, ὁ, καλλιώνυμος, pulchri nominis.
Καλλωπίζομαι, efferor, glorior, mihi placeo, me iacto, plauſum & gloriam capto atque aucupor, Plutar. in cõuiuio Sapient. τότε Περίανδρος ἐκαλλωπίζετο λιτότητι καὶ σωφροσύνῃ δαπάνης. ¶ Pro excoli & ornari, καλλωπίζομαι περὶ τὴν κόμην, comam exorno, Plut. in Solon.
Καλλωπίζω, μ. ίσω, π. ικα, accuratè orno, honeſto, iacto, fuco, Actiu. Accuſ. Naz. 2. κτ̃ Γ'ὺλ.
Καλλώπισμα, τὸ, καὶ Καλλωπισμὸς, οῦ, decus & ornamentum.
Καλλωπιστὴς, οῦ, ὁ, laſciuè ſe ornans, elegantiæ in veſtitu, nimiùm ſtudioſus, Iſocrat.
Καλλωπίστρια, comptix, ornatrix Tranquill.
Καλοβάται, grallatores Plaut.
Καλοδιδάσκαλος, honeſta docens.
Κάλοι, rudentes. οἱ κάλοι ἱστίω, funes velorũ, Herodot.
Καλοκἀγαθὸς, οῦ, ὁ, probus, integer. ¶ Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, probitas honeſta. Xenoph. τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ καλοκἀγαθίαν ἄγει, ad morum honeſtatem auditores prouehit. ¶ Καλοκἀγαθικὸς, οῦ, honeſt⁹ ac probus, Plut. in Apophthegm.
Καλοκοπῆσαι, ξυλοκοπῆσαι, σκηνοποιῆσαι, ligna ſcindere, ſcenas ſtruere, Heſych.
Κάλον, ου, τὸ, lignum, Heſiod. πόλλ' ἐπικαμπύλα κᾶλα. ¶ Valla funem exponit, Herodot.
Καλοποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, bonũ facio, bene facio, adorno, Neutr. abſolut.
Καλοποὺς, pulchripes.
Καλόπους, καὶ καλοπόδιον, ſutorium inſtrumẽtum, forma lignea pedis. Galen. Therapeut. lib. 9. κτ̃ τὴν παροιμίαν, ἑνὶ καλόποδι πάντας ὑποδέουσιν, iuxta prouerbium, eadem forma omnes calceant. ¶ Ariſtoph. Comment. in Auib. notat quoſdã ſeruos καλόποδας dici: melius καλοπόδας. ¶ Idem Neb. pædicones, quos Apoſtolus ἀρσενοκοίτας, vocat 1. Corinth. 6. quos & καλοποδιώκτας, dici, Idem Interpr. teſtatur.
Καλὸς, οῦ, ὁ, honeſtus, pulcher, bonus, egregius, καλὸς ὀφθῆναι, qui eſt ſpecie & forma inſigni, Plutarch. in Romul. καλὸς κἀγαθὸς, honeſto loco natus, Xenoph. ¶ Καλὸν appellant philoſophi, quod quouis modo pulchrũ ſit: cæterùm τὸ καλὸν, eximiũ ac verè pulchrum ſiue honeſtum, quod à virtute proficiſcitur.
Καλοῦμαι τοῦτο, hoc nomine vocor, Lucian. ¶ Item καλοῦμαι, pro voco in ius, reum cito, Ariſtophan. καλοῦμαι Στρεψιάδην εἰς τὴν ἕνην τε καὶ νέαν. ¶ Interdum nomino, Plat. li. 1. de Rep. κυβερνήτης καλεῖται κτ̃ τὴν τέχνην καὶ τὴν τῶν ναυτῶν ἀρχὴν, i. ab arte gubernator dicitur.
Καλοτύπος, ὁ, picus martius dicitur, quòd arbores roſtro tundendo excauet, Heſych.
Καλπάζειν, & Καλπᾷν, equum ad ingreſſum exultantẽ vrgere: vulgò *galloper*, Plut. in Alex.
Κάλπη, ης, ἡ, & Κάλπις, ιδος, ἡ, vrna aquaria, peluis, hydria, ſitula, hauſtrum, gurguſtium, gurguſtiolum. Comment. Ariſtoph. in Veſp. vrnas iudiciarias, καὶ καδίσκους ἐν οἷς τὰς ψήφους καθίεσαν vocat κάλπεις. ¶ Κάλπη, etiam pro quatuor ſtellis, quæ in ſumma Aquarii dextra viſuntur, Procl. ¶ Erat & κάλπη ἀγὼν, in Olympiis, Pauſan. in 1, Eliac. Erat autem κάλπη cùm eques ad curriculum ex equa celeriter deſiliens, apprehenſo fræno equæ, quaſi cum ea curſu certabat.
Κάλπος, genus poculi, Heſyc. Κάλπιον, Athen. 11.
Καλπίκιος, ου, ὁ, calceolus. Καλπίον, calceus, Poll.
Κάλπος, ου, ὁ, genus calceamenti, quo equitando vtebantur, Heſych.
Καλύβας, inſtrumentum pictorum, Poll.
Καλύβη, ης, ἡ, tugurium. ἀγροικὸν οἰκοδόμημα.
Καλύβιον, τό, ergaſtulum, tuguriolum, Halicarn.
Καλυβοποιέω, tuguria cõdo, attegias ſtruo, Strab.
Καλυβὸς, thalamus, ex velorum obductione facta ſcena, παστὸς, Heſych.
Καλυγές, τὰ ἔμβρυα, Heſych. fœtus.
Καλυκίζω, floreo. Καλυκὸν, parua roſa.
Καλυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, calyculatus, calycula tectus, Theophraſt. lib. 3. hiſt. plant. cap. 10.
Κάλυμμα, ατος, τὸ, tegmen, operimentum, Soph. κρᾶτα καλύμμασι κρυψάμενον, caput velis tegentem. ¶ Eſt & genus retis: palpebræ & genæ ſiue pellis oculos claudens, Poll. lib. 2.
Καλλυντήρια, feſtum Athenis.
Κάλυξ, κος, ἡ, calyculus roſæ, & omne putamen in quo aliquid includitur, folicul⁹, calyx Gazæ ex Theophr. ¶ κάλυξ etiã ab aliquibus dicitur herba quæ & anchuſa, Dioſcor. lib. 4. ¶ Κάλυκες etiam numerantur in mundo muliebri, Heſych. κάλυκας exponit ὅρμους, καὶ περιτραχήλιον κόσμον. Iliad. σ. Interp. κάλυκας exponit σωληνίσκους.
Κάλυξις, ornatus quidam è roſis, Heſych.
Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmen, operculum, Diodor. Sicul. Exod. 27. & Numer. 4. videtur accipi pro inſtrumento quodam.
Καλυπτήριον, ου, τὸ, operimentum.
Καλύπτομαι, me tego, Ariſt. νεφ. ἴθι νῦν καλύπτου.
Καλύπτρα, ας, ἡ, muliebre capitis tegmen, tegumentum

mentum flammeum ſponſæ, Poll.lib.3.¶Capitur etiã pro quouis velo & tegmine, Heſy.
Καλύπτω, μ.ύψω, π.υφα, & aliquando καλύσω, ſed rarius, obduco, operio. Actiu. Accuſ.
Καλχαίνω, purpuro: penitus omnia cogitando curo, Suid. turbo, miſceo, Heſych.
Καλῴδιον, τὸ, funiculus, σχοινίον, Ariſtop. in Veſp.
Κάλωες, rudentes, funes nautici, Argon.
Κάλως, ω, ὁ, funis, rudens, quo velum contrahitur, vel demittitur. Vnde prouerb. πάντα κάλων σείειν, omnem rudentem mouere, Epigr.
Καλῶς, bene, honeſtè, ſanctè, humaniter. Iſocr. τό γε ἐγχείρημα καλῶς ἔχει, conatus laudi dãdus eſt. καλῶς εἶχε, bene habebat, Xenoph.
Καλωστρόφος, ου, ὁ, qui funes parat, Plut. in Peric.
Κάμα, ατος, τὸ, labor, πόνος.
Καμακίας, ου, ὁ, camacias, genus frumẽti, Theop.
Καμακίς, ornatus mulierum crinibus continendis comparatus: Alii fiſtulam exponunt.
Κάμαξ, ακος, ἡ, pertica, tibicen, foſſa, palus, pedamentũ vitis. Heſi. σφόμβος φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι, i. χάραξι, palis & adminiculis.
Καμάρα, ας, fornix, camera, zona militaris. ¶Καμάρα etiam dicitur pars auris iuxta foramen. ¶Item lecticæ pars fornicata, Poll. ¶Καμάρης ἅμαξα, plauſtrum concameratum, Herodot.
Καμαρεύω, cumulo, cũ labore quippiã proſequor, congrego, vexor, κακοπαθῶ, σωρεύω, πορίζω.
Καμαρία, camera, Galen.8.de vſu part.
Καμάριον, ου, τὸ, cerebri pars ſupra communem meatum fornicis modo ſuperinducta, Galen.
Καμαρίς, muliebris ornatus, Heſych.
Καμαροειδὴς, concameratus, conuexus.
Καμάρωσις, camaroſis, quaſi teſtudinatio, idem quod καμάριον, Marcell.lib.4. Dioſcorid.
Καμασῆνες, dicuntur ab Empedocle communi notione piſces, Cæl.lib.14.cap.55.
Καμάσσειν, concutere, vibrare, Heſych.
Καματηρὸς, οῦ, ὁ, laborioſus, feſſus, κακοπαθής, Ariſtot. de mund. τοῖς μὲν καματηρὸν ἀρχὴν, his quidem labor eſt moderari & regere.
Καματηρῶς, laborioſè, ægrè, Poll.
Κάματος, ου, labor, defatigatio, morbus, Herodi.
Καματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, laborioſus, νοσώδης, Heſi.
Καμὼν, laborans.
Καμβαίνω, & Κάμβω, ceſſo.
Καμελαύκιον, galerus, Ariſtoph in Acharn.
Καμήλειος, camelinus.
Καμηληλασία, camelorum productio.
Καμηληλάτης, camelorum agitator & ductor.
Καμηλῖται, camelarii, inſidentes camelis, Herodia. ¶Qui camelos curant, Ariſtot.
Καμηλοπάρδαλις, animal de genere camelorum apud Athen.lib.6. vulgò *gyraphe.*
Κάμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, camelus, iumentum. ¶Item funis nauticus & craſſus, cui anchoram alligabant, à ſimilitudine cameli animantis tortuoſi, Cæl.lib.4.
Καμηλωτὴ, ἡ, pellis cameli.

Κάμιλος, ου, ὁ, pro κάμηλος, quũ pro fune nautico accipitur, Suid. & Interp. Ariſtoph. in Veſ.
Καμινευομένου χαλκοῦ, æris in fornace candentis, in fornacibus accen ſi, Dioſc.lib.5.
Καμινευθεὶς, έντος, ὁ καὶ ἡ, excoctũ in fornace, Strab.
Καμινευτὴς, ὁ, circa fornacem laborans, Lucian.
Καμινεία, ας, ἡ, fornacium vſus. ¶Itẽ pro fornace, Theophraſt. hiſtoriæ lib.5.cap.vltimo.
Κάμινος, ου, ὁ καὶ ἡ, fornax, caminus, Ariſtotel. Comment.in Pace. ¶Eſt pars quædã nauis. ¶Bos validus, Numer.cap.25. ¶Itẽ lupanar.
Καμινὼ, οῦς, ἡ, vnde Ody.ρ. Dat. caſus καμινοῖ: anus foco aſsidens, ob nigrorem, q. fuligine oppleta: vel ſecundum Ariſtarchum, quæ ad focum frigit torrétque hordeum, Euſt. Ibidẽ.
Κάμμαρον, ſiue κάμμορον, gammarus & cammarum piſcis ex cancrorum marinorum genere, leo Plin. vulgò *hommart*, Dioſcor. lib. quarto capite 77. Athen. Κάμμαρος dicitur.
Κάμματα, & Καμματίδες, de his vide Athen.4.
Καμμὲν pro κατὰ μὲν. Heſi. καμμὲν ἀρότρον ἄξαι, &c.
Κεκαμμένος, criſpus, κεκαμμένα εἰς αὐτά.
Καμμίξας, immiſcens, pro καταμίξας.
Καμμονία, ας, ἡ, victoria, quæ ad ſola m paem vadit, victoria ex duello, Iliad.χ.
Κάμμορος, pro κακόμορος, ὁ, infortunatus, Hom.
Καμμύω, pro καταμύω, claudo oculos, Eſa.29.
Κάμνω, μ. καμοῦμαι, defatigor, laſſor, laboro, deficio. Iliad.β. περὶ δ᾽ ἔγχει χεῖρα καμεῖται, manus ſuccumbet ferendæ haſtæ. ¶Item fabrico, operor, Ody.ε. πέπλους κάμεν αὐτὴ, peplos fecerat & elaborarat.
Καμόντες, mortui, defuncti vita, Odyſſ.λ.
Κάμορος, alnus arbor, κλήθρα. Heſych.
Καμπαὶ, i. λυγισμοὶ, flexus, eluſiones luctæ, Bud.
Κάμπειος, flexuoſus. ¶Καμψίγουνος, Erynnis, ἀπὸ τοῦ κάμπτειν τῶν ἁμαρτανόντων, quia peccantium genua plectat & corrumpat.
Καμπὴ, ῆς, ἡ, flexura, curuamen, flexus artuum, articulus, nodus, poples, Ariſtoph. νεφ.
Καμπὴ, aliquando στροφὴ, in harmonia: Vnde ἀσματοκάμπτης, Ariſtoph.
Κάμπη, ης, ἡ, Theophraſt. hiſt.lib.4.cap.16.& de Cauſ.lib.5.cap.14. inſectum villoſum: Hirſutam Colum. vocat, Plin. Erucam.
Καμπηλότης, ητος, ἡ, inflexio, curuitas.
Κάμπιμος, lentus, flexilis, Euripid.
Κάμπος, ου, ὁ, obliquus.
Καμπτὴρ, ῆρος, ὁ, flexus. Metam ſignificare videtur in Comm. Ariſtoph. & in Comm. Eurip.
Καμπτικὸς, οῦ, ὁ, ſe inflectens.
Καμπτὸς, οῦ, ὁ, flexilis, flexibilis.
Κάμπτω, μ. άμψω, π. αμφα, flecto deflecto, curuo. κάμπτω τὸ γόνυ, Homer.
Καμπύλη, ης, ἡ, baculus venatorum retortus.
Καμπυλιάζειν, τὸ κάμπτειν, στρέφειν, flectere, Suid.
Καμπυλόγραμμον, τὸ, quod curuis lineis formatur.
Καμπυλόεις, recuruus. lib.6. Epigr.
Κάμπυλον, τὸ, ſagitta: curuum.
Καμπυλόρριν, ινος, ὁ, aduncum habens naſum.

Κάμπυλος,ὁ,flexibilis,aduncus,curuus, Iliad.ſ.
Καμπυλότης,ητος,ἡ,inflexio Cic.flex⁹, curuitas.
Κάμψα,theca,γλωσσοκομεῖον,Heſych.
Καμψάκης,ου,ὁ,vas olearium.
Καμψίδιαυλος χεὶρ,Pindar.manus volubilis & percurrens citharæ chordas.
Καμψικίζω,barbarizo.
Κάμψις,ιος,ἡ,curuatura,flexura, inflexio, flex⁹ ſuffrago,poples,contractio.
Καμψοδυνῷ δακτύλῳ,in Epigr. digito incuruo, & qui dum flectitur frequenter,dolet.
Καμψὸς,incuruus,camurus Virg.καμπύλος.
Καμῶ,ἐργάζομαι,operor,defatigor.
Καμὼν,mortuus,Homer.Iliad.γ.
Κἂν,quanuis, Optat.Plat.2. de Rep. κἂν μηδὲν πώποτε ὑπ᾽ αὐτοῦ ἀγαθὸν πεπόνθοι, etiam ſi nihil ab eo beneficii acceperit. ¶ Quum verò ſignificat καὶ ἐὰν, quòd ſi, vel & ſi, Subiunct. Demoſt.ἔστι δὲ νόμος ἀρχαῖος, ἐάν τις ὑποσχόμενός τι,τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ,κρίνειν, κἂν ἁλῷ, θανάτῳ ζημιοῦν,& ſi conuincatur. ¶Significat etiam ſaltem. ¶ Interdum potentialis particula eſt. ¶Κἂν εἰ, Indicat. Demoſt. περὶ παραπρεσβ. Κἂν εἰ ταῦτα πάντα ὑπῆρχεν, & ſi in eo omnia hæc eſſent. Alibi cum Optat. Ariſtot.ὡς κἂν εἰ πόλιν τινὲς θαυμάζοιεν,perinde quaſi mirarentur aliqui. κἂν εἴ με τύπτοις, οὐκ ἂν ἀντείποιμί σοι,Ariſtop. etiam ſi me verberes,tibi non contradixerim.¶Κἂν εἰ μὴ, & ſi,tametſi,ſi non,Ariſtot.Κἂν εἰ μὴ δι᾽ ἄλλην αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ ταύτην, & ſi non ob aliam cauſam,certè ob iſtam. ¶Κἂν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον,& ſi quid ſimile, Ariſtot.frequens.
Κανᾶ,τὰ,calathi,caniſtra,Theophr. ¶Item τὰ κανᾶ, dies feſtus Athenis quo virgines in tẽplũ Liberi patris caniſtra ferebant, Æſcin.
Κάναβοι,οἱ,fontes riuo multiplici ſparſi,Ariſtot.
Κάναθρα,currus viminibus connexus, Xenoph.
Κανάξας,perturbans.
Κανάστρα,promontorium Pallenæ.
Καναστραῖα,τὰ,vaſa quædam concaua.
Κάναστρον,caniſtrum,tela,cochlear,Poll.
Καναχὴ,ῆς,ἡ,crepitus,ſtrepitus,clamor,Heſiod. ¶Καναχέω,μ.ήσω,π.ηκα,reſono, Neutr. abſ. ¶Καναχήποις,οδος,ἡ, pedibus ſonans, aper ſilueſtris Gaz. ¶Καναχηδὰ, Aduerb.cũ ſtrepitu,ἠχητικῶς,Apoll.
Καναχίζω,μ.ίσω,π.ικα,reſono,ſtrepo,Heſiod.
Καναχὸς,ſtreperus,Nicand.in Theriacis.
Κανγοῦν,ſaltem.
Κανδαύλας,Mercurius,aut Hercules.
Κανδοφόρος,atrata veſte vtens.
Κάνδυλος,ου,ὁ,edulium ex amylo, caſeo, melle & lacte,Poll.lib.6. ¶Vel κάνδαυλος (vt alii ſcribunt)cibus ex elixa carne,& pane caſeóque Phrygio cum anetho & pingui iure, Idem lib.11.cap.14.& Athen.lib.12.
Κάνδυς,υος,ὁ, candys indumentum Perſicum, Cæl.lib.14.cap.56. Ariſtoph. in Veſpis, Οἱ μὲν καλοῦσι περσίδα,οἱ δὲ κανδύκην.¶Κανδύλη, & Κανδυλαίη, arca reponendis precioſis veſtibus.¶Κανδύταλις,idem,κιβώτιον,Poll.¶Et κανδυτάνες,i.ῥίσκοι,riſci Terent.
Κάνδωλος,ου,ὁ,verſutus,latro, Heſych.
Κάνεον,ου,τὸ,caniſtrum, lanx,Hom. ἀπ᾽ εὐκύκλου κανέοιο, ex caniſtro rotundo. ¶Legitur apud Dionyſ. κανέσι, caniſtris, in 5. declinatione. ¶ Dicitur & κανοῦν & κανίσκιον. ¶ Κάνειον Hippocr.Sed eidem τῶν γυναικείων lib. 2. eſt olæ operculum, τῆς χύτρας ἔκπωμα.
Κανέω,occido,deſtruo,Heſych.
Κάνης,ητος,ὁ,ſtorea, calathus,Plutar.in Solone. ¶Et apud Poll.li.7, κάναι,τὸ ἐκ κανάβων πλέγμα τι,aliquod textũ canabeum. ¶Dicuntur & caniſtra,κανᾶ,κάνητα,κάνητια καὶ κανίσκια.
Κανηφόρος,ου,ὁ καὶ ἡ,gerens caniſtrum.
Κανθαρέος, canthara, vitis huius nominis, Theophr.lib.2.cap.20,de cauſ.Plant.
Κανθαρίζειν,tremere apud Atticos,Ammon.
Κανθαρὶς,ίδος,ἡ,cantharis : de quibus Hippocr. περὶ γυναικείης φύσιος, & lib. 4. de diæta in acutis,& Dioſcor.lib.6, & 2.cap.54. & Plin. lib.29 cap.4. ¶Item κανθαρὶς vel κάνθαρος, cantharus, ſcarabeus paruus frumenta erodens,Nicand.in Alexiphar. & Theophr. de hiſt.plant.lib.8.cap.9.
Κανθαρόλεθρος,ὁ,locus eſt Thraciæ.
Κάνθαρος,ου,ὁ, cantharus Virg. poculum Liberi patris. Gaza ſcarabeum pilularium vertit. ¶Item piſcis litoralis, quem etiam ſcarabeũ exponit idem Gaza lib. 8. Animal. Ariſtot. Georg. Valla in Ethic. Ariſtot. crabronem. ¶Eſt & nota in lingua Apidis bouis,Herod.
Κἄνθεν,pro καὶ ἔνθεν,& intus. (in Thal.
Κανθήλια,τὰ,onera aſinorum,Heſych.munimẽta quæ equorum centunculis circumponuntur: aliqui clitellas interpretantur, Polyb. ¶Heſyc.ſunt & in puppi ligna incurua πρὸς τὴν σκηνοποιΐαν. ¶Apud Strab.κανθήλιον,ciſtam ſignificare videtur.
Κανθήλιος,ου,ὁ,aſinus prægrandis,ὄνοις κανθηλίοις Lucian. ¶Item tardus,hebes,Suid.
Κανθία,ſporta.
Κάνθις,aſinus,aſina.
Κανθὸς,ὁ,ferrum quo rotæ extremitates vinciuntur. ¶Item hirquus,i.angulus oculi, Gal.
Κάνθων,ωνος,ὁ,aſinus,ὄνος, Ariſtoph.in Veſp. Idem in Pace,de ſcarabeo extulit.
Κἀνὶς,ſeu κἄνις,i.καὶ χωρὶς,& ſine,Ariſtoph.
Κάννα,ης,ἡ,canna,ſtorea.
Κάνναβις,ιδος,& ιος,ἡ,cannabis,Herodot. li.4.
Κάνναβος,ὁ,cannabus,lini genus:& lignum ad quod imaginum figuli ceram concinnant: Vnde graciles & macilenti,κάνναβοι vocãtur.
Κάννη,vel κάννης,ητος,ſtorea,ψίαθος,Ariſt.in Veſ.
Καννηοποιὸς,οῦ,ὁ, qui ſtoreas & canneas tegetes conficit,ὁ τὰς κάννας πλέκων,Hippon.
Κανόνια,τὰ,ligna quibus in cataphractis nauibus tabulæ incumbunt,Poll.lib.1.
Κανονίαι,Hippocr.dicuntur quibus ventres velut ad

lut ad regulam plani & directi ſunt.

Κανονίζω,μ.ίσω,π.ικα,ad regulam examino,formo,artis præceptis aſtringo, ad regulam dirigo, metior.

Κανονικὸς,οῦ,ὁ,regularis. Κανονικῶς,ritè.

Κανόνιον,libellus,Suid.

Κανονὶς,inſtrumentum ſcriptorium,Suid.

Κανοπικὸν,herba quæ & πιτύουσα, Dioſc.lib.4.

Κανοῦν,οῦ,τὸ κάνεον,caniſtrum,lanx.

Κἀνταῦθα,pro καὶ ἐνταῦθα,hîc quoque.

Κανύσινος, Canuſina veſtis ex Canuſio Apuliæ ex lana rutila,fuſca aut rufa,Athen.lib.3.

Κανώβιδος ἀκτῆς, Plutar. in Sol. oræ canopicæ.

Κανωβισμὸς,licentia ſoluta,& petulantia,Strab.

Κάνωβος,ου,ſtella fulgida in ſummo Argus gubernaculo, Procl. ¶Item proprium nomen gubernatoris Menelai,qui in Ægypto periit: à quo κάνωπος illic dicta eſt.

Κανὼν,regula,amuſsis,linea,perpendiculū,norma, examen, Ariſtoph. in Ran. ¶Κανὼν etiam eſt ſaltus menſura,Poll.¶Item calamus circa quem textores fila inuoluunt, vulgò *canete*,Iliad. ψ.¶Quinetiam κανόνες dicuntur regulæ, virgulæque quibus clipeos tenebāt, Iliad.θ. ¶κανόνας αὐλῶν,in Epig.regulas organorum,i.tabellas,quæ digitis percutiūtur. ¶Iudith.13.καὶ προσελθοῦσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, accedens ad columnam, quæ erat ad caput lecti eius.

Κανωνὶς,pingendi inſtrumentum, parua regula.

Κάνωπον,apud Paulum Æginet.ſambuci cortex.

Κάομαι,flagro,aduror,καίομαι.

Καπαλαὶ,caupones:præſepia.

Καπάνη,ης, ἡ,ἀπήνη, Theſſalis, Athen. currus, Poll.currus virga media. Καπανικὸς.Athen. (curulis.

Κἄπειτα,pro καὶ ἔπειτα,& mox.

Κάπετος,ου,ὁ,foſſa, conditoriū,ſepulchrū,ſcrobs.

Καπετωλὶς αὐλὴ,palatium Capitolinum, Epigr.

Κάπη,ης,ἡ, præſepium,Iliad.θ.

Καπηλεία,ars inſtitoria,ars cauponaria, Plat.νόμ.

Καπηλεῖον,ου,τὸ,caupona,i.taberna.& καπηλεία, Athen.lib.8.ἐκ καπηλείου προσδόσθαι πίνειν,Hermippus apud Poll.lib.7. ex caupona nō numeratò,ſed credita pecunia bibere.

Καπηλεύω,μ.εύσω,π.ευκα, cauponor, cauponam exerceo. καπηλεύω πάντα πρήγματα,res omnes quæſtui habeo,Herodot.

Καπηλὶς,ίδος,ἡ,caupona,cauponatrix, Ariſtoph.

Καπηλοδύτης,qui cauponā ſubinde ingreditur.

Κάπηλον, adulteratum , ac dolo fraudéque vitiatum,Æſchyl.

Κάπηλος,ου,ὁ,caupo, inſtitor, propola,tabernarius, Plat.2.de Rep. ¶Καπηλία,Chryſoſt.περὶ ἱερωσ. ars cauponaria, taberna. ¶ Καπήλιον, ου,τὸ, idem.

Καπηλικὸς,οῦ,ὁ,cauponarius,deceptorius,ἡ καπηλικὴ,cauponaria ratio vel nūmularia,Ariſtot.1.Polit. ¶Καπηλικῶς,fraudulenter , doloſè,per impoſturam,Ariſtoph.in Plut.

Καπίθεια,placentæ ſpecies , quæ etiam καπύθεια.

Κάπης,ητος,ἡ,κάπη,præſepium.

Καπίθη,ης,ἡ, genus menſuræ duo ſemodia Attica capiens.

Καπίστριον,capiſtrum.

Καπιτώλιον, Capitolium,Plut.in Romul.

Καπνέλαιον,reſina quæ ſponte fluit,Galen.

Κάπνεος ἄμπελος,vitis quæ capnea, Ariſtot.4. de generat. Anim. & Theoph.li.2.hiſt.plant. Plin.lib. 14.cap.3,Capnias vitis dicitur.

Κάπνη,ης,ἡ,camin⁹,fumariū, Cōment. in Veſp.

Καπνηλὸς,fumidus,fumóſus,Nicand.

Καπνία , ας , ἡ, fuligo & ὑποκλυόμενος οἶνος, vappa,Ariſtoph.Comment.

Καπνίας,ου,ὁ, fumoſus, lapis quidam quaſi fumo denigratus,de genere iaſpidum, Dioſc.lib.5.

Καπνιάω,fumigo Varr.Apoll.2.Arg.

Καπνίζομαι,μ.ίσομαι,fumigo,fumo infeſtor.

Καπνίζω, fumo denigro , fumo inficio, ſuffio, conuiuii gratia ignem ſuccendo. Iliad. β, κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, i.πῦρ ἀνῆψαν, ignem accenderunt. ¶Κάπνισμα,ατος,τὸ,infumatio, incenſum, thus,Epigram. ¶Καπνιστὸς, οῦ, ὁ, infumatus,fumigatus,Athen.

Κάπνιον, fumulus. Κάπνομαι,ſuffumigor.

Καπνοδόχη,ης,ἡ,caminus. Καπνοδόχον,idem.

Καπνὸς,οῦ,ὁ,herba fumaria,Dioſc.lib. 4.

Καπνὸς,fumus,vapor,nidor, Marcell.li.1.Dioſc.

Καπνοσφραντὴς,οῦ, ὁ, ſordidus ac parcus , quaſi fumi olfactor, Cæl.lib.14.cap.21.

Καπνώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fumoſus,fumidus.

Κάπος,ſpiritus,anhelitus. ¶Item cortex palmæ in quo fructus latet,& primum germen.

Κάππαρις,ἡ, Capparis,plantæ & fruticis genus, Dioſc.lib.2.& Galen. ad Glauc.inturis Gaza vertit, ex Theop.li.3.cap.1.de cauſ.plant.

Καππεδίον,per campum,pro κατὰ πεδίον, in cāpo.

Κάππεσον ἐν λήμνῳ,Iliad.α.decidi in Lemnum.

Καππαφόρος,cappa ferens,Lucian.

Καπράω,μ.άσω,concito ad libidinem,apto ſiue excito ad coitum propriè de porca aprū appetente,prurio libidine,Ariſtoph.in Plut.

Κάπρεαι, ſunt in mentula cameli prominentes carnes , Suid.

Καπριᾶν,ſubare,Ariſtot.ζ.hiſt.Anim.

Καπρίζειν,ſubare:de ſuibus cōcitatis invenerem.

Κάπριος, ου,ὁ aper,Apoll. 2. ¶Herodot. καὶ τῶν νηῶν καπρίους ἐχουσέων τὰς πρώρας ἠκρωτηρίασαν,ac roſtratas naues mutilauerunt.

Καπρίσκος, piſcis dict⁹ mys Plin.& μῦς,Athen. lib.η,βρωμώδης δ᾽ ἐστὶ καὶ σκληρός.

Κάπρος,aper, σύαγρος,ὗς ἄγριος, Plut.in Theſeo. ¶Κάπρον pro porco domeſtico Heſiodus accepit. ¶Item membrum genitale viri.¶Item piſcis qui in Acheloio fluuio vocalis eſt , Ariſtot.6.Anim.& Athen.lib.ζ.Heſychius vocat φάγρον. ¶Eſt & κάπρος morbus qui apibus obuenit.

Καπρῳῶ,ſubare,laſciuire,hirciſſare.

Καπτὴρ,tubus fictilis Gaz.apud Theophr.

Κάπτω,μ.άψω,π.αφα,auidè voro,comedo,mor-

deo. Ariſtoph.in Pace, ὅλλω ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν, dicit ſcarabeum deuoraſſe totam maſſam comprehenſam pedibus.

Κάπυρις, veſtis Perſica Polluci.

Καπύρια, τὰ, Athene⁹ περὶ ἄρτων, εἰς δὲ τὰ καπύρια καλέμψα τρακταμίξεις.

Καπυρόν, vide Suidam in dictione κραῦρον.

Καπυρός, οῦ, ὁ, feruens, æſtuans, exuſtus. καπυρὸν γελάσας παραμείβεο, in Epigr. ardenti & magno cum riſu, tranſi. ¶Item lib.1. Dioſcor. cap. 94, ſtridulus Ruell. hiulcus Hermol. ſicceſcens Marcell. ¶Gaza καπυρὸν, durum & rigidum vertit.

Καπύω, efflo, expiro, Accuſ. Iliad. χ.

Καρφάλα, Iliad. π. Interp. κατὰ τὰ φάλαρα. Sunt autem φάλαρα in medio galeæ clipeoli ornatus cauſa.

Καρφωθεὶς, ὁ, vaſtatus.

Κάρ, ερὸς, ὁ, Car, i. aliquis è Caria: & ſeruus.

Κάρ, Iliad. π per ἀποκοπὴν, Interp. τῶ κάρη, quod etiam apocope eſt τῶ κάρηνον, i. caput.

Κάρα, ας, ἡ, Atticè, vel κάρη Ionicè: & Κάρα, ατος, τὸ, caput. Apocope autem eſt, pro κάρανον, ſiue κάρηνον, Soph. in Aiace, παίσας κάρα θωΰξε, percuſſo capite vociferatus eſt.

Καρανιςὴς μόρος, mors capitalis, Eurip.

Καράβιον, ου, τὸ, nauicula.

Καραβοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, locuſtæ ſpecie. τὰ καραβοειδῆ, locuſtacea, Ariſtot. lib. 4. de part. Anim.

Κάραβος, ου, ὁ, carabus piſcis: ἐδέσμα, locuſta, taurus, ſcarabeus, genus inſecti. ¶Καραβώδη, τὰ, quæ ſunt locuſtacei generis, locuſtæ.

Καραδοκεῖν, Poll. propriè de his q̃ caput torquēt.

Καραδοκέω, μ. ήσω, π. ηκα, expecto, præſtolor anxiè, opperior, obſeruo, ſpecto caput alicuius Accuſ. Herodot in Polymnia, Ὁ δὲ πέμψας εἰς δελφοὺς κάδμον καραδοκήσοντα τὴν μάχην ἢ πεσεῖται.

Κάρανος, qui eſt cum imperio mero ſummâque poteſtate, Xen. Ἑλλην. ά. Vulgò *chef.*

Καρατομέω, μ. ήσω, π. ηκα, caput amputo, decollo Sueton. Accuſ. Phrynich.

Καράτομος, è capite reſectus, Soph. in Electra.

Καρβάζω, & Καρβαίζω, loquor barbarè, Chiliad.

Καρβατίνη, ης, ἡ, genus calcei ruſtici. καρβατίναις ὑποδέουσι τὰς καμήλους, Ariſtot. 2. Animal. calceant camelos carbatinis: ſic Gaza.

Καρδάκες, οἱ, qui rapto viuunt, mercede conducti milites, Pauſ. ¶Itē impii, Areop. Cæl. l. 12.

Κάρδαμα βλέπειν, acutum cernere, Ariſtoph.

Καρδαμαντική, cardamentice planta, quæ & ἰβηρὶς, naſturtium ſilueſtre, Dioſcorid. lib. 1.

Καρδαμίζω, ſapio, acri ſum ingenio, Ariſtoph.

Καρδαμίνη, Marcell. Empiric. herba quæ in aquæ iugis decurſu naſcitur, Latinis Berula.

Καρδαμὶς, ίδος, ἡ, ſpecies naſturtii, Nicand.

Καρδαμογλύφος, Eraſm. Prou. Cumini ſector.

Κάρδαμον, ου, τὸ, naſturtium, Ariſtoph. in Neb. ¶Κάρδαμον, eſt pueris Perſarum pro obſonio, Xenoph. ¶κάρδαμον βλέπων, Ariſtoph. Virg. acerba tuens.

Καρδαμύττειν, conniuere.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, genus aromatis, Theoph. l. 9. hiſt. plant. & Dioſcorid. lib. 2. & Plin. lib. 12. cap. 13. Et apud Galen. 7. κατὰ τόπους.

Καρδία, ας, ἡ, cor, ἐκ καρδίας φιλῶ, ex animo amo, Ariſtoph. ¶Item oſtium ſtomachi, ſiue ſtomachus ipſe: vnde & καρδιαλγία, καρδιωγμός. ¶Item aluus: vt καρδία τῆς κλεψύδρας, aluus clepſydræ, Ariſtot. in Probl. ¶Καρδία etiam dicitur à Theophraſt. hiſt. plant. lib. 1. cor & medulla ſiue matrix arborum.

Καρδιακὸς, cardiacus Plin. morbus in ore ventris. ὅτι καρδιακῶν ςέλλει σὺν ἱδρῶτας, cardiacorum ſudores cohibet, Dioſcorid lib. 1.

Καρδιοβολεῖσθαι, triſtari, λυπεῖσθαι, Heſych.

Καρδιογνώςης, ου, ὁ, qui corda nouit, Act. 1.

Καρδιουλκέω, cor reuello, Lucian. Καρδιουλκία, cordis euulſio, Suid.

Καρδιοφύλαξ, ακος, ὁ, thorax æreus, Polyb.

Καρδιωγμὸς, morſus ſtomachi, i. oris ventris. Galen. in Comm. Aphor. Hipp. Καρδιωγμὸς, δῆξίς ἐςι καρδίας, τουτέςι τῶ ςόματος τῆς γαςρός.

Καρδιόω, oris ventriculi ſtomachíque dolorem ſentio, Nicand. in Alexiph.

Καρδιώττειν, fameſcere, βουλιμιᾶν, Poll. nauſeare, ſtomacho morderi, Ariſtot. in Probl. εἴ τις καρδιώττοι, ſiquis roſionem ſtomachi ſentiat, Galen. καρδιῶσαι, vulnerare, Cantic. 4.

Κάρδοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, arca panaria, panarium Plin. & vas magnum in quo panis pinſitur, Ariſtoph. ¶Item mortarium Nicand. ¶Apud Artemidorum lib. 5. pro ſolio balnearum poni videtur.

Κάρη, caput. Odyſſ. ό, κάρη ξανθὸς μενέλαος. Inuenitur & ἡ καρὴ, oxyto um.

Κάρηαρ, ατος, τὸ, caput, Heſiod. παρέθηκε κάρηατι παλλάς.

Καρηβαρέω, & καρηβαριάω, tentor, grauórque capite, laboro vertigine, in Epigram.

Καρηβαρία, capitis grauedo, helucus Tertull. ¶Et καρηβαρία, ebrietas, μέθη, Suid. ¶Καρηβαρικὸς οῦ, ὁ, caput grauans, Genit.

Καρηκομάω, μ. ήσω, π. ηκα, capite crinito ſum, Ιλ. β.

Καρῆναι, lugubres næniæ, & cantilenǽ, Lucian.

Κάρηνον, ου, τὸ, caput, vertex, ſummitas, Iliad. β.

Καρηφαρίτης οἶνος, ὁ χυδαῖος, vappa, vinum abiectum, nihil redolens.

Καρθμὸς, motus, pes, κίνησις.

Καρυατίδες, αἱ, ſaltatio in honorem Dianæ.

Καρίδιον, τὸ, ſquilla parua: paruus cācer, Ariſtot.

Καρίζω, vel καρικάζω, Caricè loquor, βαρβαρίζω.

Καρικὸν, vile, exiguum, καρικὰ αὐλήματα, Ariſtoph. τὰς καρικῶν παλάθας, Caricarū maſſas, Lucian. ¶Καρικὸν, etiam eſt eduliū, Hipp.

Καρῖναι, Heſych. lugubres nęnię & cantilenæ.

Καρίνη, ης, ἡ, nux arbor.

Καρίνη, pro Caria, Plutarch. in Themiſtocl.

Καρὶς, ſquilla piſcis, Dioſcor. lib. 4. Dicitur & καρὶς παρὰ τὸ κάρη, i. κεφαλὴ, quia caput maius habet

habet: Vocatur etiã κουρὶς & κωρὶς, Athen. li.3. Hinc καρίδιον, i. parua ſquilla, Ariſtot.

Κάρισι, Caricè, Carica lingua. ¶Καρὸς ἐν αἴσῃ ὁ-χαύοιο, amenti à Caribus confecti, Homer.

Καρὶς, eques, pirata, Car.

Καρκαίρω, ſono, ſtrepo, ἠχῶ, ψοφῶ, Homer.

Καρκινάδες, Aëtio, parua animalia minutis cancris admodum ſimilia, coloris fului.

Καρκίνιον, ου, τὸ, paruus cancer.

Καρκίνος, cancer morbus, Gal. de tumorib⁹. ¶Item cancer piſcis, Plin. ex Ariſtot. lib. 9. ca. 33. & Athen. lib. 3. ¶Καρκίνος etiam cancer ſidus, Arat. ¶Pherecrates apud Poll. li. 7. cum dixit, κατδύομαι τὼ καρκίνω, calceamẽti genus intellexit.

Καρκινοῦσθαι, dicũtur plantarum radices, quæ cancri inſtar diuaricatis & in latera diſperſis fibris vel capillamentis terram apprehendant, quod vulgò *empatter*, Theophraſt. de cauſis lib. 1. cap. 13. Vt Plin. lib. 18. cap. 7. dixit frumenta multis radicari fibris ſiue ramis: cancrificatur nouè tranſfert Gaza.

Καρκινώδη, τὰ, genus cancrarium, Ariſtot.

Καρκινώδης, cancroſus ſeu cancreſcens, tumor cancro ſimilis, Aphrod. Probl. 92. lib. 1.

Καρκίνωμα, ατος, τὸ, tumor aſpectu teterrimus in corpore humano cum dolore vehementiſsimo, cancer morbus, Carcinoma dixit Suet. in Auguſto. Vide annot. Marcell. lib. 2. Dioſc.

Καρμεντάλια, τὰ, Carmentalia, celebritas quædam Romanorum, Plutar. in Romul.

Καρμεντὶς πύλη, Carmentalis porta, Plutar.

Κάρνεα, τὰ, feſta Apollinis inſtituta ob interfectũ Carnum quendam vatem, Cæl. l. 5. ca. 27.

Κάρνειον, τὸ, modulus huius nominis, Plutar. in Apophtheg. de Timotheo muſico.

Καρνεῖος μὴν, Thucyd. li. 5. Valla exponit Mai⁹.

Κάροινον, apud Nicol. Myrepſum, Palladio carœnum. Plinio ſapa: & aliquando defrutum.

Κάρνος, pediculus, pecus, ouis, Heſych.

Καρόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, ebrior, aggrauor, capite ſum attonitus, emo.

Κάρος, ου, ὁ, veterni ſpecies eſt, altúſque ſopor, congenérque affectus τοῦ ληθάργου, qui marcor eſt, & inexpugnabilis penè dormiendi neceſsitas, ſopor Plinio: τὸν κάρον καὶ τὴν κραιπάλην ποιεῖ, grauitatem creat & crapulam, Ariſtot. in Probl. Vide Galen. 13 Methodi, & Aëtium de Caro ex Poſsidonio. ¶Apoll. 2. Argon. κάρος δέ μιν ἀμφεκάλυψεν πορφύρεος, i. σκότωσις, inquit. Interp. vertigo oculorum & tenebræ κάρῳ βαθεῖ κατακαρεῖσθαι, i. altiſſimo ſopore corripi, Baſil. in Epiſt. Vnde τὸ καρῶ, dixit Antiphon apud Poll. quod caput veterno & grauedine tentat. Et καροῦσθαι, alto grauíque ſopore corripi, Ariſtot. καροῦνται ὑπὸ βροντῆς, conſternatur tonitru.

Κάρος, vel κάρον, Dioſcorid. lib. 3. c. 66. careum.

Κάρπαι, αἱ, carpæ, vermes qui in oleis creantur, Theophraſt. lib. 3. cap. 27. de Cauſis plant.

Καρπαία, ludi genus, ὄρχησις ἐν ὅπλοις, Athen. l. ά.

Καρπάλιμος, ου, ὁ, velox.

Καρπαλίμως, ſubitò, ταχέως, Odyſſ. ξ.

Καρπάλιον, καρπώματα, fructus, prouentus.

Καρπαθῆναι, diſpergi.

Κάρπασος, ου, inter venena cenſetur, Dioſc. lib. 6.

Καρπήσιον vel καρπησία, Aëtio Serm. 11. cap. 13. herba de qua Galen. 1. Antid. & 1. κατὰ τόπ.

Καρπεῖον, malicorium, Nicand. in Alexiph.

Καρπεύω, μ. εύσω, colligo, Accuſ. Halicarn. lib. 6.

Καρπίζεσθαι, defrugare Plin. defrugari Cicer. καρπίζεται τὴν γῆν, ſolum emacerat, Theop. hiſt. plant. li. 4. ¶Sed Thucyd. καρπίζεσθαι dixit ἀντὶ τοῦ καρποῦσθαι, fructus colligere.

Καρπίζω, irrigo, fœcundum reddo. ¶Item fructus colligo, decerpo, meto, Dioſc. lib. 3.

Κάρπιμα, τὰ, fructus, Ariſtoph.

Κάρπιμος, ου, ὁ, fructifer, fructuoſus, frugifer.

Καρπισμὸς, οῦ, ὁ, cum nimia defrugatione, Theophraſt. lib. 4. de cauſ.

Καρποβάλσαμον, balſami fructus, Dioſcorid.

Καρποφόρον ξύλον, pomiferum lignũ, Deut. 20.

Καρπογύρεθλος Ἀπόλλων, in Epigram. productor fructuum. ¶Καρπογόνος, frugiferum reddẽs.

Καρπόγονος, ου, ὁ, fœcundus. ¶Καρπογονέω, ῶ, fructum fero, Aphrod. lib. 2. Probl. & Theophraſt ¶Καρπογονία, ας, ἡ, fertilitas, fructus editio, Polyb.

Καρποδέσμιον, pedis articulus.

Καρποδότης, ου, ὁ, frugifer, frugum dator, Naz.

Καρπολογῶ, τὸ καρποῦμαι, fructum lego & decerpo, Theophr. lib. 1. de cauſ. plant. & lib. 5.

Καρπομανὴς, luxurians fructu. καρπομανὴς, apud Sophocl. εἰς κάρον ἐξυβρίζουσα, præter modum luxurians.

Καρπόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, capio fructum, fructu abundo, aſſequor, vtor, fruor. καρποῦμαι τὴν δόξαν, gloria fruor, Demoſthen. ¶Item fructibus vectigal impono, Xenoph. καταδουλωσάμενοι καρποῦνται. ¶Eſt etiam exhaurio, & conſumo fructum alicuius prædii & reditum, Demoſth. de matre Æſchinis. καὶ καρπουμένη τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας. ¶Item fructum elicio, fructuoſum facio, καρποῦσθαι ἐνιαυτὸν, fructum in annum elicere, Theophraſt. lib. 4 hiſtor. plant.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, Theophraſt. hiſt. lib. 1. cap. 3. καρπὸς δ' ἐστὶ τὸ συγκείμενον σπέρμα μετὰ τοῦ περικαρπίου. ¶Sæpe tamen καρπὸς ἀντὶ τοῦ σπέρματος, i. pro ſemine ſumitur καταχρηστικῶς. ¶Item καρπὸν vocat Celſus primam palmę partem. περὶ τοὺς καρποὺς, quæ geſtantur ornamenta luxuriæ, brachialia Plinio, quę Pollux ἐπικάρπια vocat. Nam καρπὸς propriè dicitur iunctura illa qua brachium cum manu committitur. Ariſtot. περὶ ζώων μορίων, ά. ἄρθρα· ἡ χεὶρ καὶ βραχίων, καρπός. ¶Capitur & pro vola: ſed καταχρηστικῶς.

Καρποτικέω, ῶ, fructum edo.

Καρποτικία, fructus editio, Theophraſt. li. 1. c. 3.

Καρποτόκος, frugifer, in Epigram.
Καρποφάγος, fruge viuens. Vnde Καρποφαγεῖν.
Καρποφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, fructum fero, vel edo vel creo, Quintil. fructum affero, fructus offero, Nazan. in Orat. καρποφορείτω τὰ τελεώτερα, vbi Bilibald. perfectiora colligat. σαυτὸν καρποφόρησον, χειστὸν ἐνδυσαμ, Idem.
Καρποφορία, ας, ἡ, fructuum vbertas Cic. Naz.
Καρποφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructifer Plin. fertilis, ferax.
Καρποφυεῖν, idem quod καρποφορεῖν, fructificare.
Καρποφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos fructuum, in Epigr.
Καρπόω, καρπόομαι, cap. 2. Leuit. οὐ προσοίσετε ἐπ' αὐτὸ καρπῶσαι τῷ κυρίῳ, non offeretis ex eo ad ſacrificandum Domino.
Κάρπωμα, ατος, τὸ, oblatio, ſacrificium, munus. κάρπωμά ἐστι κυρίῳ, oblatio eſt Domino, cap. 29 Exodi. ¶Item lucrum, fructus poſſeſsio.
Κάρπωσις, εως, ἡ, perceptio fructus, Xenoph. libatio, θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως, Leuit. 4.
Καρπωτὸς χιτὼν, veſtis talaris, 2. Reg. 3.
Καῤῥόθεν, à præſtantiore ſiue potiore.
Κάῤῥονες, οἱ, meliores, fortiores. κάῤῥονες πολλῶν, præſtantiores multis Doricè, Plut. in Lyc.
Καρσία, ας, ἡ, obliquitas.
Κάρσις, ἡ, tonſura Varroni, Theophraſt.
Καρσίως, obliquè, doloſè, ἐγκαρσίως, πλαγίως.
Κάρτα, pluſquam ſatis, præcipuè, admodum, vehementer, perquàm, planè, λίαν, Sophocl.
Καρταίνω, valeo, vinco.
Κάρταλλος, ου, ὁ, cartallus, caniſtrum, genus vaſis. ἐν καρτάλλοις, in cophinis, 4. Reg. 10.
Καρτερέω, μ. ήσω, tolero, patienter ſuſtineo. ἄσιτος καρτερῶ, famem tolero, Xenoph. καρτερῶ τοῖς κινδύνοις, Hermog. οὐ καρτερῶ μὴ καὶ ἀποδοῦναι, non patior quin reddat, Philoſtr in Heroicis. καρτερῶ ἀκούων, ſuſtineo audire, Æſchi. καρτερῶ πρὸς τὸ μέτριον, ita me contineo, vt moderatè me geram, Plat. de Legib.
Καρτέρησις, εως, ἡ, tolerantia vel toleratio Cicer. moderatio. καρτερήσεις σιτίων καὶ ποτῶν, conſueſcere à cibo & potu abſtinere, Plat. de Leg.
Καρτερία, ας, ἡ, tolerantia, conſtans temperantia, Xenoph. αἱ διὰ καρτερίας ἐπιμέλειαι, aſſidua ſtudia.
Καρτερικὸς, οῦ, ὁ, tolerans, Xenoph. ¶Item fortis & temperans.
Καρτερόθυμος, magnanimus, fortiſsimus, Heſio.
Καρτερὸν, τὸ, conſtantia, Eurip.
Καρτερὸς, οῦ, ὁ, potens, fortis, arduus, aſper, acer, munitus. Iliad. ά. μάλα καρτερός ἐσσι, i. ἰσχυρὸς, γενναῖος. ¶Item temperans, conſtans, modeſtus. καρτερὸς πρὸς πάντα, ad omnia ferenda acrior, Xenoph.
Καρτερόφρων, magnanimus, cõſtans, durus, Heſi.
Καρτερόνυχος, vel καρτερόνυξ, ὁ, qui robuſtos habet vngues.
Κάρτη, genus veſtis, bos Cretenſib. & famulus.
Κάρτιστος, ου, ὁ, pro κράτιστος, fortiſsimus, Iliad. ά.
Καρτομιστὴς, οῦ, ὁ, deriſor, χλευαστής.
Κάρτον, τὸ, genus paſtinacæ, Athen. lib. θ.

Κάρτος, pro κράτος, εος, τὸ, ἰσχὺς, δύναμις, vires, Iliad. ί.
Καρτὸς, tonſus.
Καρτύνω, pro κρατύνω, μ. υνῶ, firmo, teneo. Acuſ. 2. Arg. καρτύναντες ἑαῖς ἐν χερσὶν ἐρεθμά.
Καρύα, ας, ἡ, iuglans, nux, ipſa arbor, Theophr. hiſt. lib. 4. cap. 6. ¶Κάρυον, ου, τὸ, nux, iuglans fructus, Plin. lib. 15. cap. 22. quę vt à nocendo, ita κάρυον à capitis grauedine, propter odoris grauitatem cõuenit dictum. Theophr. hiſt. 4. ca. 6, ἔχει ὄλυμπος πολὺ τὸ κάρυον, καὶ τὴν διὸς βάλανον. ¶Item nucleus in ipſis nucibus. ¶Polluci κάρυα περσικὰ καὶ βασιλικὰ, i. iuglandes, τὰ κάρυα. ¶Sunt & καρυοκοκκύμηλα, nucipruna Plinio. ¶Κάρυα ποντικὰ ſiue λεπτοκάρυα, Dioſcor. 1. κάρυα οὐκ ἔχοντα διφυῆ, Polluci, Prænestinę nuces Macrobio, auellanæ ſiue abellinæ & Ponticæ. Plin. ¶Κάρυον εὐβοϊκὸν, caſtanea, Virgiliúſque caſtaneas nuces dixit in Bucol. Theophraſt. hiſt. lib. 1. cap. 18. ¶Κάρυον φηγινὸν, fageaglans Plin. quę omnium dulciſsima eſt, Theophr. lib. 3. hiſtor. cap. 9. ¶Κάρυον πικρὸν, nux amara Celſ. ¶Κάρυον ἰνδικὸν, nux Indica: vide κουκιόφορον. ¶Κάρυον μυρεψικὸν, nux moſchata: vide Βάλανος. Κάρυον πιτύϊνον, nux pinea, Theophr. & Dioſc.
Καρυαρωῦντες, capitis dolore grauati.
Καρυάτιδες, αἱ, ita vocant architecti ſtolatarum mulierum imagines marmoreas, ſtatuáſque ornatu matronali, quas in operibus ferundo oneri collocant, Vitruu. lib. 1. cap. 1. & Athen. lib. δειπνοσοφ. β.
Καρυβαρῶν, grauatus capite.
Καρυβοᾶν, præ ſonitu & clamore dolere capite, & vertigine laborare, Heſych.
Καρυηρὸς καρπὸς, fructus nucis modo Gaz.
Καρύινος, nuceus, καρύινον, ἔλαιον, Dioſcor.
Καρυΐσκοι, cyphi in nucis modũ formati, Exo. 25.
Καρυΐτης, genus Tithymali herbæ, quod nucibus ſimilem fructum gerit, Dioſc. li. 4. c. 255.
Καρυκάζω, turbo, ταράττω, Heſych.
Καρύκαι, αἱ, fici, propriè ſicci.
Καρυκεία, ας, ἡ, & Καρύκευμα, ατος, τὸ, cibus cum aromatibus conditus, condimentum, Galen. de ſanit. tuenda. Aliqui per duplex κ, ſcribũt, Cælſ. lib. 14. cap. 56.
Καρυκεύω, μ. εύσω, π. ευκα, facio & tracto guloſa, condio, Neutrum abſolutum.
Καρύκη, genus edulii, Hippocr. quod Galen. exponit λύδιον ἔδεσμα ποικίλον ἐξ αἵματος σκευαζόμενον, lydium edulium varium è ſanguine confectum. Lucian. καρύκης τὸ γένειον ἀναπλέως, cum iure barbam perfudiſſet. ¶Legitur & καρυκή, pro condimento.
Καρύκινος, ου, ὁ, caryccinus color.
Καρυκοποιεῖν, ſuauiter condire.
Κάρυλος, corylus arbor, mutato a in o.
Καρυοκατάκτης, οῦ, ὁ, inſtrumentum quo franguntur nuces, nucifrangibulum Plaut. in Bacchid. Pamphilus ἐν γλώσσαις.
Καρύστιος, lapidis nomen.

Καρυτί-

Καρυτίζομαι, lætor, ἐυφραίνομαι.
Καρυώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, nucis referens ſpeciem, nuceus Gazæ, lib. 1. de cauſis plant.
Καρύων, placenta è nucibus.
Καρυωτὰ, cyphi inſtar nucis, Exod. 36.
Καρυωτὸς φοίνιξ Aëtio, l. 11. c. 30. Varr. l. 2. palmula caryota, Dioſc. καρυωτίδες, Plin. caryotæ.
Καρφαλέος, ου, ὁ, aridus, reſonans, paleaceus, friatilis. ἀσταχύας καρφαλέοις, in Epigram. ¶καρφαλέον πῦρ, ſiccans ignis, Nicād. in Muſtella.
Κάρφη, ης, & Κάρφις, ιος, ἡ, ſtramen, fœnum, palea.
Καρφίον, parua feſtuca, ſurculus.
Καρφίτης, ex feſtucis compoſitus, in Epigr.
Καρφοειδὴς, ſurculaceus, feſtucæ modo gracilis.
Καρφολογεῖν, floccos legere & quiſquilias in veſte hærētes, ex Theoph. libello περὶ κολακείας.
Καρφολογία, ας, ἡ, feſtucarum collectio, Galen.
Κάρφος, εος, τὸ, feſtuca, palea, ſtipula, Suid. ramus, ſurculus, Dioſc. lib. 3. ¶Nicandri Inter. τὰ κάρφη interpretatur δέρματα, i. pelles. Idem per κάρφη, intelligit τὰς ἁπλᾶς κόκκους, per antipraſin. Apud Polyb. in Epit. κάρφος eſt tabella, τὸ ξυλίδιον καὶ πλατεῖον: Laſcaris trāſfert taleolam. Dicitur & κάρφη, ης, ἡ, Arrian.
Καρφυλαὶ, Eurip. αἱ ἐκ τῶν ξηρῶν ξύλων γινόμεναι κοῖται, lecti ſtrati è lignis aridis.
Καρφύρη, nidus, dumetus, Heſych.
Κάρφυροι, pulli, νεοσσοὶ, Heſych.
Καρφύω, & Κάρφω, μ. ψω, π. φα, ſicco, ſqualidum efficio, deſicco, ſordido, Accuſ.
Καρχαλέος, ὁ, ſiccus, detentus ſiti, Athen. 11.
Καρχαρέος, aſper, Etym.
Καρχαρίας, canis marinus, canicula, Theophr.
Καρχαρόδους, οντος, ὁ, dentes habens aſperos, rotundos, acutos, ſerratos, & inter ſe pectinatim coeuntes, Ariſtot. 9. de part. Anim.
Κάρχαρος, ου, ὁ, aſper, acutus, Lucian. de Luctu.
Καρχηδὼν, ῶνος, ἡ, Carthāgo. ¶Καρχηδόνιος, Carthaginenſis.
Κάσχημα, mulcedo Gell. θέλγητρον.
Καρχήσιον, ου, τὸ, Athen. genus poculi, Carcheſiū Virgil. ¶Item ſumma pars mali, foramináq; quæ à ſummo mali funes recipiunt, vulgò *carcois & guindail*, carcheſium etiam Vitruu. c. 2. cap. lib. 10. τῷ καρχησίῳ ἐπικαθίσαι, ſummis antennis inſediſſe, Lucian. ¶Oribaſius etiam καρχήσιον, inter laqueorum ſiue vinculorum genera recēſet, libello de hac re edito.
Κάρχος, genus leguminis.
Καρχώδης, aſper.
Κάρος, ſtupor, & quædam priuatio ſenſus.
Κάρωσις, ιος, ἡ, ſopor, nimia ebrietas.
Καρωτίδες ἀρτηρίαι, arteriæ in collo quæ ſurſum recta procedentes caluariam ingrediuntur: vbi plexum reticularem efficiunt: deinde veluti in duas rurſus coeuntes arterias, cerebrū tranſcendunt. Celſ. lib. 4. cap. 1. Vide apud Aretæum Acutorum lib. 2. cap. 11. Aphrod. li. 2. Problem. quæſtion. 63.
Καρωτικὰ, ſoporifera, Dioſcor. lib. 4. cap. 76.

Κασαλβάζειν, conuitiari, Ariſtoph. in Equit.
Κασαλβὰς, άδος, ἡ, ſcortum, πόρνη, Suid. (ſtoph.
Κασάλβιον, ſeu κασωρίον, lupanar, πορνεῖον, Ari-
Κάσαμον, τὸ, Actuario, Aëtio & Nicol. Myrepſo, eſt ἡ κυκλάμινος, Dioſc. cyclaminū Plin.
Κάσας, ου, ὁ, amictus: habitatio.
Κασαύρα, ſcortum, κασωρὶς, πόρνη.
Κασαύριον, lupanar, Ariſtoph. vide λείχω.
Κασαύρος, ὁ, ſcortator.
Κασίγνητος, ου, ὁ, ἀδελφὸς, frater, germanus, Od. ό. ¶Κασίγνητος aliquando adiectiuè ſumitur, fraternus, κασίγνητον κάρα, Eurip. ¶Κασιγνήτη, ης, ἡ, ſoror.
Κάσις, ιος, frater, fraternus.
Κασκαλίζω, ad riſum moueo.
Κασκὸς, paruus digitus, Heſych.
Κασαλβάσω, conuitiis inceſſam, obiurgabo.
Κασανδήριον, τὸ, miluus, ἰκτῖνος.
Κασία, ας, ἡ, Dioſcorid. lib. 1. cap. 12. Caſsia aromatica Plin. li. 12. c. 19. Galen. κασσία σύριγξ, Actuario σύριγξ τῆς κασίας, vulgò *canelle*, & κανέλλα Nicol. Myrepſo. ¶Eſt & caſia herba coronaria Virgil. & Plin. ¶Et caſia ſiliqua Arabum, vulgò *caſſe*.
Κασιέπεια, ἡ καλλονὴ, nomen ſideris apud Procl.
Κασίζειν, caſsiam referre.
Κασιτέρινος, ου, ſtanneus.
Κασίτερος, ου, ὁ, ſtannum, album plumbum, dicitur & κατίτερος, ſecunda breui, Heſiod, vnde κεκασιτερωμένος, ſtanno illitus.
Κάσυμα, τὸ, corium, δέρμα, Nicol. Myrepſ.
Κασωρὶς, ſcortum, libidinoſa, Heſych.
Κασταλία, ας, ἡ, fons apud Delphos.
Κάστανον, caſtanea, Nicand. in Alexiphar.
Καστόριαι, αἱ, genus canum ſic appellatum, Xen.
Καστόρειον μέλος, Laconica modulatio in prælijs, vt fortiter agerent, καστόριον μέλος αὐλεῖν, Plutarch. in Lycurg.
Καστορίδων ὑλακὴ, in Epigr. latratus canum.
Καστορίζω, caſtoreū imitor, caſtoreū oleo, Dioſc.
Καστόριον, genus coloris & tincturæ ex conchylio ſeu purpura, Suid. ¶Item caſtoreum, medicamentum ex fibri teſtibus, cuius magnū vſum oſtendit in medicina, Dioſc. lib. 2. c. 26.
Κάστωρ, ορος, ὁ, caſtor, fiber, Dioſcorid.
Κασωρεῖον, ου, τὸ, proſtibulum, meretrix: ſcribitur & per σσ. ¶Κασωρὶς, ίδος, ἡ, idem.
Κατὰ, Præpoſitio Genit. iuncta ſignificat aduerſus, contrà, κατ' αἰσχίνου λόγος. ¶Item ſuper, κατὰ γῆς κάθημαι. In laudem vtitur Æſchin. πολὺς δὲ ἔπαινος ἦν κατὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. ¶Item per, & eſt iuriſiurandi nota, οἱ δὲ κατὰ κυνῶν, καὶ χηνῶν, καὶ πλατάνων ἐπόμνυντο, Luci. ¶Item in, εἰς, Aphrod. πίπτειν κατὰ τῆς γῆς, in terram cadere. ¶Nonnunquam ἀπὸ, i. ab, de apud poetas. Homer. κατ' οὐλύμποιο καρήνων. ¶Item ſub, κατὰ γῆς ἀποπέμπω, ſub terram mitto, Ariſtoph. ¶οἱ κατὰ λυσίου, qui fuerunt tempore Lyſiæ, Hermog. ¶Accuſat. iuncta ſignificat ſecundum, κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον.

Plat.lib.1.de Republ. κατὰ τὴν χρείαν, pro neceſsitate. ¶Item, per, ſeu inter. Odyſſ.ξ. κατὰ ῥωπήϊα πυκνὰ κείμεσθα, iacebamus inter virgulta, in virgultis. ¶Aliquando tempus, Sophocl. σὺ δ' ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο, i. noſtra ætate. ¶Item ad, circa, in, σείειν κατ' ὀξείας γωνίας, ad angulos acutos quatere, Ariſtot. κατὰ τὴν ἀγορὰν, in foro, Demoſt. ¶κατ' ἄνδρα, viritim, ſingulatim, i. μὴ ἀθρόους, Dem. ¶κατὰ βορέαν ἑστηκὼς, i. κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ βορέου, Thucyd. Aquiloni obnoxius Vallæ. κατὰ δεύτερον, ſecundo loco, Hermogen. Καθ' ἑαυτὸν ſeorſum, per ſe, ex ſeipſo, aliis exceptis. καθ' ἑκάστους καὶ σύμπαντες ἐνθυμεῖσθε, & ſinguli & vniuerſi cogitate, Thucyd. ¶Κατ' ἰδίαν, ſeorſim, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris. κατὰ μέρος, partim, particulatim, Plat. de Republ. κατὰ μέρος, per vices, Demoſt. Κατὰ πάντα, in omnibus, Demoſt. Κατὰ πολὺ, admodum, valde, permultum. Κατὰ συμβεβηκὸς, per accidens. Κατὰ τρόπον, commodè, decẽter, Plat. in Hippia maiore. ¶Κατὰ in compoſitione ſubiectionem quandoque ſignificat, vt κατείδωλος, obnoxius ſimulachris, Act. 17.

Κᾆτα, pro καὶ εἶτα, & deinde: itá ne?

Κατάβα, pro κατάβηθι, Ariſtop. in Veſp. deſcẽde.

Καταβάδην, infernè pedes habens, Ariſtoph.

Καταβαθμὸς, οῦ, ὁ, deſcenſus.

Καταβαίνω, deſcen do, deuenio, ſubſideo, καταβαίνεις εἰς πειραιᾶ, Demoſthen. καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ ἵππου, Xenoph.

Καταβαλεὶς, qui multorũ telorũ iactus excepit.

Καταβάλλομαι, fundamenta iacio, primordia cõſtituo, ναυπηγὸς ναυπηγίας ἀρχὴν καταβαλλόμενος, Plat. καταβάλλομαι λόγον, ſentẽtiæ fundamenta iacio, Ariſtot. lib. de mund. καταβάλλεται πυρὸς ἐν τοῖς ψυχροῖς, locis frigidis triticum committitur, Theophr. 3. de cauſ. plãt. ¶Καταβάλλεσθαι etiam eſt ordiri & præmoliri auſpicaríque, Plutar. Ζήνων ὁ τὴν Στωϊκῶν αἵρεσιν καταβαλλόμενος, i. author & conditor.

Καταβάλλω, deiicio, abiicio, negligo, deſtruo, diruo, proſterno, Iſocrat. ἱερεῖα πολλὰ καταβάλλειν, i. victimas proſternere & interficere. ¶Eſt etiam ſoluo & pendo, καταβάλλειν τὰς καταβολὰς, menſtruas penſiones vectigalium ſoluere, Demoſth. καταβάλλω σοι δραχμὴν τῶν βοτρύων, pro vuis tibi drachmam impono tributi vice, Philoſtr. in Heroicis. καταβάλλειν εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν, inuidiæ ſubiicere & difficultati, Platoni Epiſt. 7. καταβάλλειν τῇ γῇ τὰ σπέρματα, terræ mandare ſemina, Aphthon. Hinc καταβολὴ, ſementis, ἡ σπορά.

Καταβάπτειν τρίχας, crines inficere, Baſil. in Epi.

Καταβαπτίζω, μ. ίσω, π. ικα, & Καταβάπτω, demergo, obruo, ſuffoco, Accuſ.

Καταβαπτιστὴς, οῦ, ὁ, ſubmerſor, vt ita dicam.

Καταβαρέω, degrauo, peſſum premo.

Καταβαρύνω, onero, grauo.

Κατάβασις, ιος, ἡ, deſcenſus.

Καταβάτης, q. deſcenſor, decliuis, Heſych.

Καταβαυκαλήσεις, αἱ, nutricum cantilinæ, Ather.

Καταβεβλακευμένως, ſegniter, diſſolutè, Ariſtop.

Καταβέβρισθαι, ſum onuſtus, Heſiod.

Καταβεβρωμένος, comeſtus, abſumptus.

Καταβελεῖς, οἱ, ſaucii.

Καταβιάζομαι, ſupero, vinco. ¶Item vrgeor, opprimor, Depon. καταβιάζεται ἀπ' ἐκείνου, ab illo opprimitur, Plutarch. in Theſeo.

Καταβιβάζω, μ. άσω, π. ακα, deſcendo, demitto, ſubdiuido. Accuſat. κατὰ μικρὸν καταβιβάζει τὴν πόλιν πρὸς τὴν θάλασσαν, ſenſim ad oram maritimam deducit ciuitatem, Plut. in Themiſt. καταβιβάζεσθαι ὑπὸ τοῦ διδασκάλου παῖδας περὶ τὰ τείχη περιπατήσοντας, à præceptore pueros circa mœnia cauſa deambulandi, deduci, Idem in Camillo.

Καταβιβρώσκω, exedo, deuoro: Vnde καταβρόξας, Apoll. i. καταφαγὼν, qui deuorauit.

Καταβιῶναι, vitam agere.

Καταβιώσας, vita defunctus, Plut. in Lycurg.

Καταβίωσις, εως, ἡ, tenuis victus, repreſsio vitæ.

Καταβλακεύω, μ. εύσω, torpeo, inutilis ſum, expono malignè, contemno, Neutr. Abſol. Vnde καταβλακευμένος, ſtupidus, Naz.

Καταβλάπτω, lædo, euerto, Naz. in Orat. Accuſ.

Καταβλέθω, deuoro.

Καταβλέπω, deſpicio, καταβλέπειν εἰς γῆν, deſpicere in terram, vt ἀναβλέπειν εἰς ἥλιον, Poll.

Καταβλήματα, τὰ, aulæa in ſcena, quibus fabulæ argumentum depictũ proponebatur, Poll.

Καταβλώσκω, oborior, peruenio, Heſych.

Καταβοάω, ῶ, vociferor, clamore proſequor. κατεβόων τῶν ἀθηναίων, contra Athenienſes vociferabantur, Thucyd.

Καταβοὴ, ῆς, ἡ, & Καταβόησις, ἡ, clamor, exclamatio. ¶Item querela, κατηγορία, καταβοὴ ἡμῶν, quærela aduerſus nos, Thucyd. lib. 1.

Καταβολὰς, ramus.

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, cõſtitutio, ſucceſsio, ſolutio. Demo. κατὰ Νεαίρ. Δέον αὐτὸν καταβάλλειν τὰς καταβολὰς εἰς τὸ βουλευτήριον, pendere penſiones. ¶Item fundamentum, ſtructura, & molitio. Epheſ. cap. 1. πρὸ καταβολῆς κόσμου, i. ante iacta fundamenta mundi, ante molitionem mundi: Alii cõſtitutionem transferũt. ¶Præterea acceſsio, & impetus. καταβολὴ πυρετοῦ, febris acceſsio, Demoſt. ¶Item pro calumnia, in eo verſu iambico qui inter dicta & ſententias Cleobuli ſapientis habetur, ψευδὴς καταβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. ¶Κατάβολον, Thucyd. Interp. emporium & maritimum oppidum ſignificare ait.

Κατάβορρος, ου, Boreæ obnoxius, Aquiloni expoſitus. κατάβορρος οἰκία, Ariſtot. 1. Oecon.

Καταβοσκῆσαι, depaſcere.

Καταβόσκομαι, depaſco.

Καταβόστρυχος, crinitus, cincinnatus, Suid.

Καταβουκολῶ, irrideo.

Καταϐοῶμαι, clamore vincor, defatigor clamando, Ariſtop. in Equit. ¶Καταϐοᾶσθαι etiam dicitur is qui clamore increpantium obruitur, Nazan. ¶Καταβοῶ σου, ſignificat etiam clamore auxilium tuum imploro, quaſi quiritando, Eidem.

Καταβραβεύειν, q. contrà præmiare, præmio defraudare, in capiendo brauio aliquem circunuenire. ¶Item Demoſt. ræum peragere.

Καταβραχεὶς, madefactus.

Καταβραχέως, paulatim, Plat. in Timæo.

Καταβραχὺ, paulatim, membratim, minutatim, haud ita multò póſt.

Καταβρέχω, μ. έξω, π. εχα, irrigo, madefacio, Acc.

Καταβρίθω, μ. ίσω, π. ικα, degrauo, onero.

Καταβροντάω, ῶ, ſtupefacio, tonitru terreo.

Καταβροτόω, cruento, inquino.

Καταβροχθίζω, deuoro, Genit.

Καταβροχίζω, μ. ίσω, π. ικα, præci pito, ccuſat.

Καταβρόχω, deuoro, in Epigram.

Καταβρώσκω, depaſco, derodo, Neutr. Accuſat. ¶Καταβρωθεὶς, deroſus. ¶Καταβρωθῇ, deuoretur. ¶Κατάβρωμα, eſca.

Καταβυθίζω, demergo.

Καταβυρσόω, μ. ώσω, coriis contego, Thucyd.

Κατάγαιον vel κατάγεον, hypogeum Vitruu.

Κατάγαιος, ſiue κατάγειος, ου, ὁ, ſubterraneus. κατάγαια τριώροφα, cœnacula triſtega, Gen. 7.

Καταγαυρόω, illuſtro, Actiu. Accuſ.

Καταγγελία, accuſatio, conuitium.

Καταγγελεὺς & κατάγγελος, qui aliquid annuntiat, quaſi annuntiator, Act. 12.

Καταγγέλλω, annuntio. καταγγέλλει τὸν πόλεμον τοῖς εἵλωσι, indicit bellum ſeruis, Plutarch. in Lycurg. ¶Item accuſo, defero: ſic canone 5. concilii Sardin.

Καταγγέλτους πολεμίους γενέσθαι, i. δήλους διὰ μηνυμάτων, i. hoſtibus proditi, Thucydidi.

Καταγγίζειν εἰς ἀγγεῖον, tranſuaſare, in vas diffundere, καταγγίζειν εἰς ἕτερα κεράμια, in alia vaſa transfundere Ruel. li. 5. Dioſc. c. 22.

Καταγέλασμα τῆς θαλάττης, apud Poll. expreſſit Lucr. Subdola cũ ridet placidi pellacia põti.

Καταγελαστικῶς, apud Poll. non irridiculè Cæſari, ridiculè, καταγελάστως.

Καταγέλαστος, ου, ὁ, ridiculus, Ariſtoph. νεφ. καταγέλαστος εἶ. ¶Καταγελάστως, ridiculè, Æſchin.

Καταγελάω, irrideo, derideo, Actiu. Genit. Xeno. τῶν τοιούτων ταῦτα καταγελῶν. Dat. etiam πέρσῃσι καταγελᾷ, Perſis illudo, Herodot.

Καταγελῶμαι, ſum ridiculus, Plat. 2. de Rep. l. 1.

Κατάγελως, ωτος, riſus, irriſio, Xen. & Epict. ¶Item ridiculus, riſu perfuſus.

Καταγέμω, ſum plenus, Neut. δαψιλῶς ἔχω.

Καταγίομαι, aboleo, irritum facio.

Καταγιώτης, pollinctor, veſpillo, Heſych.

Καταγηράσκω, ſeneſco, Neutr. abſol. Heſiod.

Καταγήρεως, ω, ὁ καὶ ἡ, conſeneſcens, Ariſtoph.

Καταγιάζω, pro καθαγιάζω, conſecro, Herodot.

Καταγιγαρτίσαι, acinos eximere vel cõterere. ¶Item συνουσιάσαι, coire, Ariſtoph. in Acharn.

Καταγίζω, adoleo, Depon. Abſol. Herodot.

Καταγινέω, abduco, καταλύω, Herodot.

Καταγίνομαι, habito, verſor, καταγίνεσθαι καθάπερ τὰ κεράμια, fragilem eſſe modo fictilium, Gaza ex lib. 5. hiſt. plant. Theoph.

Καταγινώσκω, cognoſco, intelligo, percipio, καταγινώσκω σου κακίαν, Demoſth. ¶Item arguo, reprehendo, damno, Plat. in Apolog. πολλὴν γέ μου κατέγνωκας ἀτυχίαν, multo me infortunio notaſti. τοὺς κατεγνωκότας ἀλλήλων ἀδικεῖν, qui ſe mutuò condemnent iniquè egiſſe, Æſchin.

Καταγινώσκομαι, intelligor: damnor: Vnde δίκη μὴ ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα, cauſa qua iniquè damnatus eſt aliquis, Antiph.

Καταγλωττίζειν, impudicè ſuauiari lingua ori inſerta, colla bellare oſculum Laberio, & oſcula iungere columbatim Catullo. ¶Καταγλωττίζειν etiam eſt blaterare, στωμύλλεσθαι, & conuitiari, in Achar. ψευδῆ κατεγλώττισέ μου, in me deblaterauit. Vnde καταγλώττισμα, ſiue καταγλωττισμὸς, ſuauium impudicum conſertis labris & lingua inſerta, Comment. Ariſtophan. ἐν νεφ.

Κάταγμα, ατος, τὸ, fragmen vel fragmentum, fractura Plin. ὀστῶν κατάγματα, oſſa rupta & fracta, lib. 2. Dioſc. ¶Κατάγματα, apud Sophocl. in Trachiniis, lana, ἔριον, Interp.

Κατάγνωσις, damnatio, Nazanz.

Καταγογγύζω, obmurmuro, Genit. 1. Machab. 11.

Καταγοητεύω, μ. εύσω, demento, Lucian.

Κατάγομαι, deducor: hinc κατάγομενοι, reduces. ¶Item diuerſor, hoſpitor. Xenoph. in Sympoſ. πρόξενοι δὲ καὶ κατάγονται ἀεὶ παρά σοι οἱ κράτιστοι τῶν Λακεδαιμονίων.

Καταγορευσις, expoſitio, ſignificatio, Plutarch.

Καταγορεύω, occultum detego, expono. καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico defero, Thucyd.

Κατάγραπτος, deſcriptus, depictus, variegatus.

Καταγραφὴ, Cicer. in Top. deſcriptio, Polyb. in politia Rom. καταγραφὴν ποιεῖσθαι τῶν στρατιωτῶν. ¶Græci enim dicũt Καταγράφειν, quod Latini conſcribere. Diodor. καὶ κατὰ δύναμιν τῶν πόλεων καταγράψαντες τῶν νέων τοὺς ἀρίστους κατέλεξαν στρατιώτας. ¶Καταγραφὴ etiam eſt διάγραμμα, delineatio & deformatio, deſignatio Vitruu. Plat. in Symp. Nam καταγράφειν eſt deformare, deſcribere, & delineare. Procl. de ſphæra, πέντε δὲ παράλληλοι μόνοι καταγράφονται κύκλοι εἰς τὴν σφαῖραν.

Κατάγραφος, inſcriptus, notatus lineis vel punctis.

Καταγράφω, deſcribo, delineo, depingo. νόμοι κατεγράφησαν εἰς ξυλίνους ἄξονας, leges deſcriptæ ſunt in ligneis tabulis, Plut. in Sol.

Καταγρεῖ, comprehendit, deſtruit.

Καταγυιόω, eneruo, deartuo Plaut. Hipp.

Κατάγχω, ſuffoco, prohibeo, reſtringo, ango.

Κατάγω,μ.ξω,π.χα,deorſum ago. κατεαγεῖν τ' δι'ὰ μαγεύσαντας ἐκείνους, deorſum egiſſe Iouem arte magica vſos,Plut.in Numa.¶Item deduco,voluo,filum nendo deduco, κατάγω τὰ ἔρια,deduco lanas,Lucian.¶Item de mari ad portum nauigo, applico.εἰς τὸν λιμένα ἄγειν,Demoſt. ¶Item in patriam reduco:Vnde κατηγόμενοι,reduces.τῆς φυγῆς κατήγαγον τ' δῆμον,ab exilio reduxerunt populum, Iſocr. κατάγω ἐπὶ βασιλείᾳ,reſtituo in regnū,Thucyd. ¶Item frango,Plat.

Καταγωγὴ,ῆς,ἡ,appulſus, diuerſio & applicatio Budæo,reditus. ¶Idem ſedes,σταθμὸς, manſio,domicilium, diuerſorium,receptus,portus,λιμήν. ¶Item ſuſtentaculum cui innitimur aſcenſuri, Herodot.

Καταγωγικὸς,elicius,Dionyſ.Theol.

Καταγώγιον,ου,τὸ,diuerſorium,hoſpitium.

Καταγωγὶς,ίδος,ἡ,indumentū muliebre,fimbria.

Καταγωνίζομαι,in lucta & prælio vinco, expugno,deuinco,debello,καταγωνισάμενος πομπήϊον,qui ſuperauit Pompeiū, Plut.in Num.

Καταγωνισμὸς,ſubactio Cicer.debellatio,Thuc.

Καταδαίνυμαι,comedo,Nonn.

Καταδάκνω,mordeo,Homer.

Καταδακρύω, defleo, deploro, κατεδάκρυσε τὴν ἑαυτῆ τύχην, Xen.5.Pæd.defleuit ſuā ſortem.

Καταδακτυλικὸς,libidinoſus,Ariſtop. in Equit.

Καταδαμάζω,domo,perdomo.

Καταδάμναμαι,domor,in Epigram.

Καταδάνειος οὐσία,bona oppignerata creditorib⁹. ¶Apud Diodor. Sicul.καταδανεῖος,obærat⁹.

Καταδαπανάω,abſumo,conſumo.

Καταδαπάνη,conſumptio,Aphr.li.2.Probl.

Καταδάπτομαι,conſumo,lacero.

Καταδαρδάπτω,deuoro.

Καταδαρθάνω, dormio, Neutr. Ariſt. νεφ.¶Καταδαρθεὶς, ἔντος, dormiens,conſopitus,Eidē.

Καταδεὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,imminutus,impar, obſcurus,egenus,tenuis.

Καταδεῖ,ἀντὶ τῆ ἐλλείπεται,deficit, deſideratur, καταδεῖ δύο νηῶν ἐς τὸν ἀριθμὸν, duæ ad explendum numerum naues deſunt,Herodot.

Καταδείδω,metuo.καταδείσαντες,metu perculſi.

Καταδεικνύω,oſtendo,demonſtro, Accuſ.

Καταδειλιάω,μ.άσω,π.ακα,timeo,Accuſ.

Κατάδενδρος,ὁ καὶ ἡ,plenus & cōſitus arboribus.

Καταδέομαι,egeo,rogo,deprecor,Plat.in Apol. ¶Item conſtringor, καταδεδεμένος τὼ ὀφθαλμοὺς,velatus oculis.

Καταδεσμεύω,alligo,colligo,Accuſ.Nazan.

Καταδεσμὸς,οῦ,ὁ,vinculum,alligatura Colum. vel alligatio,Plat.2.de Republ.

Καταδέχομαι,recipio,abſorbeo.¶Itē patior,Baſ.

Καταδέω,colligo,obligo, vincio, cohibeo, Odyſſ.ξ.ἔνθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν,me deligarunt.

Κατάδηλον,manifeſtè.

Κατάδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, conſpicuus,Xenoph.οὐ γὰρ πάνυ σοι κατάδηλον; nónne tibi conſtat?

Κατάδημα,ατος,τὸ,intercapedo,Gaz. ex Ariſtot.

Καταδημαγωγέομαι, & Καταδημαγωγέω, μ.ήσω, π,ηκα,blandè aut populariter loquor, homines demulceo,Accuſ.Plutarch.

Καταδημοβορέω,abſumo,quæ ſunt Reip.deuoro.

Καταδημομερίσαι,in populum diſtribuere.

Καταδηοῦν,vaſtari,deprædari.

Καταδηρίομαι,certo.

Καταδιαιρέω,diuido,Actiu.Accuſ.

Καταδιαιτάω,μ.ήσω,π.ηκα,condemno, vt arbiter,Demoſt.κατὰ μειδ. ¶Καταδιαιτήσασθαι eſt arbitrium vincere, Idem,οὔτε ἔφη με καταδιαιτήσασθαι τὴν δίκην αὐτοῦ,negauit me arbitrium viciſſe cum eo.

Καταδιαιτώμενος,qui in iudicio vicit.

Καταδιαιτητὴς,arbiter.

Καταδίδοι ἐς ποταμὸν,influit in fluuiū,Herodot.

Καταδίδωμι,diſtribuo,profluo,Plut.in Fab.

Καταδιελέσθαι,diuiſiſſe,καταμερίσασθαι.

Καταδιΐστημι,ſeparo.

Καταδικάζω,μ.άσω,π.ακα, condemno, damno vt iudex.καταδικάζεις σύνεσιν ἐμοῦ, prudentiam meam incuſas,Phalar.in Epiſt.

Καταδικάσας, iudex: καταδικασάμενος, verò, ſecundum quem iudicatum eſt, Dem.κατὰ Μειδ.

Καταδίκη,ης,ἡ,condēnatio,mulcta,iudicatū Cic. Lucia.in Cauc.ὡς μισθὸς εἴη καὶ λύτρα μοι ἀντὶ τ' καταδίκης. ¶Κατάδικος,ου,ὁ,dānat⁹ iudicio.

Καταδιψάω,ſitio.

Καταδιώκω,perſequor,Actiu.Accuſ.

Καταδοκέω,μ.ήσω,π.ηκα,expecto,exiſtimo, reor,ſuſpicor,νομίζω,ἡγοῦμαι. ¶Καταδοκέομαι, exiſtimor,& ſuſpicione opprimor,Antiph.

Κατᾴδομαι,cantoribus comitatus ſum,Lucian.

Καταδοξάζω,Halic.l.6.hallucinor,malè opinor.

Καταδόξας,ratus cum Infinitiuo,Herodot.

Καταδουλόω, μ.ώσω,π.ωκα, vel καταδουλῶμαι, ſubigo,redigo in ſeruitutem, Xenoph.οἱ ἀνδρεῖοι σὺν ἀνδράσι καταδουλωσάμενοι καρποῦνται.Iſoc.νῆσον τῷ βασιλεῖ ὅλην κατεδούλωσε.

Καταδούλωσις,εως,ἡ,ſubactio Cic. impoſita ſeruitus,ſeruitium Tranq.ſeruitudo.περὶ καταδουλώσεως σφίσιν,de ſibi ſubigendo, Thucy.

Κατάδουπα,τὰ,cataractæ Nili.

Καταδουπέω,cum ſonitu cado,in Epigr.

Κατάδουπος,ſtrepitus,locus abruptus & preceps

Καταδοχὴ,receptio,Plat.in Leg. (fluctibus.

Καταδραθεῖν,obdormire,τὸ καταδαρθάνειν.

Καταδραμεῖν, decurrere. καταδραμόντες ἐς πεδίον,campum procurſantes,Thucyd.

Καταδρεπανηφόρα,falcati currus.

Καταδρέπω,ſtringo,decerpo.

Καταδρομέω,π.ήσω,π.ηκα,contra curro,Neutr.

Καταδρομὴ,ῆς,ἡ,incurſus vel incurſio,decurſio. καταδρομὴν ποιεῖσθαι,incurſionē facere, Xen.

Κατάδρομος,ſtadium,in quo equites decurrebāt imaginario prælio,decurſorium, Bud.

Καταδρύμματα χειρῶν,lacerationes manuum,i. à manibus factæ,Eurip.

Καταδρύπτομαι,dilanio,Accuſ.Heſiod.

Καταδρύ-

Καταδρύπτω,dilacero,diſcerpo,Accuſ.Epigr.
Καταδρυφάσσω,μ.άξω,π.αχα,munio,Accuſ.
Καταδυναςεία,oppreſsio.
Καταδυναςεύομαι,tyrannide & potentia cuiuſpiam opprimor.
Καταδυναςεύω,μ.εύσω,π.ευκα, tyrannide opprimo, βιάζω.καταδυναςεύουσι πλούσιοι ὑμῶν, diuites in vos tyrannidem exercent, Iacob.1.
Καταδύνω,demergo,abſcondo, ſubeo, Phil.de mund. κατὰ τῆς θαλάσσης κατεδεδύκεσαν,mari ſubmerſæ ſunt.καταδύνουσιν εἰς γῆν, terram ſubeunt,Ariſtot.πολλάκις μὲν κατέδυνεν ἐφ᾽ ὕδατι,ſæpe in aquam demergebantur,Homer. in bello Ranar. ¶ Item occidere, Iliad.α. ἠέλιος κατέδυ,ſol occidit.
Καταδύομαι, lateo, inferius ſubſideo, mergor, occultor,Plut.in Pericl. ¶ Item confundor, ἐρυθριῶ, καταδύομαι μετὰ παῤῥησίας εἰς τὸν δεσπότην ἀτενίσαι,Chryſ.vereor,vel nō audeo.
Κατάδυσις,ιος,ἡ,q.demerſio,latibulum, ſpecus.
Καταδυσωπῶ,pudore ſuffundor,Lucian.
Καταδύω,μ.ύσω,π.υκα,demergo,deprimo.καταδεδυκέναι κατὰ τῆς θαλάσσης,mari obrui,Herodot.καταδὺς ἥλιος, ſol occidens, Homer.
Καταδῶ,vel καταείδω, occino, cantu obſtrepo, Euripid.¶ Item incanto, carminibus afficio, Herodot.
Καταδωροδοκεῖν, ſordidis muneribus corrumpere,& munera accipere,Ariſt.2.Polit.
Καταδωροδοκεῖσθαι,muneribus corrumpi.καταδωροδοκεῖται,munera accipit,Ariſtoph.
Καταδωροδοκούμενοι,dona largientes, Ariſtot.
Καταειμένος,tectus,denſus.
Καταεςαμνισμένος οἶνος,vinum amphoris contentum,Theophr.lib.2.de cauſ.plant.
Καταζεύγνυμι,caſtrametor, iacio vallum, Plat. de Legib.
Καταζευγοτροφῶ,alendis equis conſumo,Iſæus.
Κατάζευξις,caſtrametatio,Plut.
Καταζῆν,viuere,degere, Bud.in Epiſt.prior.
Καταζύγωσις,libramentum, Bayſ.de nauibus.
Καταζωννύω,& καταζώννυμι,circūcingo,prçcīgo
Καταζῶσαι, lora, quibus ephippia & alia equis alligantur,Heſych.
Καταθαμβέομαι, perhorreſco. καταπεθαμβημένος τὸν Ἀννίβαν,Annibalē perhorreſcens, Plutarch.in Fab.
Καταθαμβέω,ad ſtuporem vſque miror.
Καταθάπτω,defodio,ſepelio,in Epigr.
Καταθαῤῥῶ,audeo quid cōtra aliquem,Bud.
Καταθεασέω,μ.ήσω,confundo.
Καταθαῤῥέω,confido,Genit.Herodian.
Καταθεάομαι,μ.άσομαι,π.αμαι,conſpicor,aſpicio deorſum,Depon.Accuſat. Phil.de mund.
Καταθέλγω,mulceo,recreo,delinio,in Epigr.
Καταθεματίζω,deuoueo,deteſtor,Matth.26.
Καταθέσθαι,deponere.
Κατάθεσις,ἡ,propagatio,dilatio,Gaz.de Senect.
Καταθέω,diſcurro,decurro,Herodot.
Καταθήγω,μ.ξω,acuo,in Epigr.
Καταθήκη,i.προσκαταθήκη,Iſocrat.additio.
Κατάθηξις,ιος,ἡ, titillatio.
Καταθλάω,μ.άσω,π.ακα,confringo,Accuſ.
Καταθλῆσαι,vincere.
Καταθνήσκω,intereo.
Καταθνητός,mortalis,Homer.
Καταθολῶσαι,turbidum reddere.
Καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων, ex equis deſilientes.
Κατάθου,depone,Ariſt.νεφ. κατάθου θοἰμάτιον.
Καταθρασύνομαι,audax ſum,audacter loquor.
Καταθραύω, μ.αύσω, π.αυκα, frango, diſſeco, diuello,diſtraho,effringo,Accuſ.
Καταθρέξαι,percurrere.
Καταθρώσκειν, deſilire. καταθρώσκω τῆς αἱμασιᾶς, de maceria deſilio,Herodot.
Καταθυμέω, μ.ήσω, conſidero. ¶ Item animo concido & labaſco : cadere animis Cic. Xen.
Καταθύμιον,deſiderium, cap.7.Micheæ Proph.
Καταθύμιος,ου,ὁ,animo placens, ſuauis, qui eſt cordi,Syneſ. σοὶ καταθύμιός ἐστι. ¶ Significat etiam quod animo verſatur, Iliad.κ, θάῤῥει, μηδέ τι τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω, noli in animo & mente mortem habere.¶ Καταθυμίως,libenter.
Καταθύω,μ.ύσω,excanto,καταγοητεύω. ¶ Item ſacrifico,immolo, macto, Herodian.Accuſ.
Καταί,pro κατὰ,ſicut παραὶ pro παρὰ, Gaz.4.Grā.
Καταιάπτω,μ.άψω,π.αφα,deſtruo, demitto cum pernicie,Accuſat.
Καταιβασίαι,αἱ, ſigna cælitus ad terrā demiſsa.
Καταίβασις,pro κατάβασις, deſcenſus.
Καταιβαταὶ θύραι ἀνθρώποισι, hominib⁹ acceſſę.
Καταιβάτης,ὁ,cognomen Iouis. ¶ Et genus fulminis,quorum alia ψολόεντες,alia ἀργῆτες vocantur,Ariſtophan.
Καταιβάτις οἶμος,decliuis via,Nonn.
Καταίβατος, pro κατάβατος, peruius, quaſi acceſsibilis.
Καταίγδην,impetuoſè,ſecunda longa, Apollon.
Καταιγὶς,ίδος,ἡ, procella, tempeſtas, Ariſtot.de mund.¶ Καταιγίζειν, ciere procellam, impetuoſum eſſe. καταιγίζουσα θάλασσα, tumultuans,in Epigram.
Καταιδῶ, Actiu.pudore perfundo & ad venerationem cogo vel flecto animū, Plut.in Polit.
Καταιδέομαι,veneror,reuereor,Accuſ.ἐν νεφ.
Καταιθαλόω,μ.ώσω,comburo,ardeo, fumino,in fumum redigo,Euripid.
Καταῖθυξ,vrens,καταιθύσσων,ἀΐσσων.
Καταίθω,vro,Euripid.
Καταικίζομαι,& καταικίζω,verbero, corrumpo, damno afficio,ſupplicio afficio.
Καταίνεσις,ἡ,ſponſio.
Καταινέω,ῶ,μ.έσω,annuo, admitto, laudo, acquieſco,accipio conditionem, καταινέσας ἐπὶ τούτοις, hæc approbans, Herodot.ὅτῳ παῖδα κατῄνεσας,cui deſtinaſti filiam,Euripid.
Καταῖξ,κος,ἡ,turbo,procella,σφοδρὰ ὁρμή, Apoll.
Καταιονέω,perfūdo,inſpergo,illino,foueo,Accuſ
Καταίρεσις, diuerſorium, appulſus, κατάλυσις.

Καταίρω,deſcendo,appello,deferor, Polyb.li.5. κατῆρε μετὰ τοῦ στόλου παντὸς εἰς Κόρινθον,cum vniuerſa claſſe delatus eſt Corinthum. ¶ Item ſoluo,regredior. ἐς Δῆλον καταίρει,Ariſtid.
Καταισθάνομαι,intelligo,Sophocl.
Καταΐσσω,deſcendo,deferor,irruo.
Καταισχύνομαι,μ.ῦμαι,erubeſco,Depon.abſol.
Καταισχύνω,μ.υνῶ,π.υγκα, fœdo, contumelia & probro afficio,pudore ſuffundo,Actiu.Accuſ. Lyſi.τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνειν γυναῖκας: quod Horat.alienas permolere vxores.
Καταιτιάομαι,άσομαι,incuſo,damno,Accuſat.
Καταῖτυξ,ἡ, genus galeæ humilis & ſine criſta, caſsis Valla interprete.
Καταιωρέω,dependo,& dependeo,Heſiod.
Κατακαύματα,ambuſta, aduſtiones, Dioſc.l.2.
Κατακαῆναι,arſiſſe, incenſum eſſe.
Κατακαινίζω,μ.ίσω,π.ικα, & Κατακαίνω, percutio,occido,interficio,interimo,Accuſ.Xenop.
Κατακαίριον,periculum, lethale.
Κατακαίω,μ.αύσω,π.αυκα,comburo, Accuſ. Ariſtoph.αὐτὸς ἑαυτὸν κατακαίων, ſeipſũ deurẽs.
Κατακαλέω,aduoco,acerſo, exquiro, ἐκ τῆς μητροπόλεως κατακληθεὶς, Thucyd. ¶ Item imploro. τὸν θεὸν ἅμα κοινῇ κατεκαλοῦντο φωνῇ, vna ſimul voce Deum inuocarunt, Plutarch. in Themiſth.
Κατακαλλύνω,orno.
Κατακαλύπτω,obtego,operio,circuntego, Plat. in Timæo,κατακαλύπτονται καὶ πάλιν ἀναφαινόμενοι,à noſtro conſpectu obliteſcunt, & rurſus emerſi Cicer.
Κατακάλυμμα,ατος,τὸ,velamen.
Κατακάμπτω,inflecto,detorqueo, Plat.in Tim. κατέκαμψεν εἰς κύκλον,in orbem torſit Cic.
Κατακαίνεον,ου,τὸ, res ad amorem inducens, vis amoris,φίλτρον,deſiderii poculum Horat.
Κατακάρα,in caput,ſecundùm caput,Atticé.
Κατακάρδιος πληγή, plaga & vulnus ad cor ipſum vſque deſcendens,Herodian.li.6.
Κατακάρπιον,ου,τὸ,fructus,Theophr.
Κατάκαρπος,ου,ὁ,diues,fructifer.κατάκαρπος ἐλαία fructifera oliua,Pſal.51.Heſych.πλούσιος.
Κατακάρπωσις,Leuit.6.καὶ ἀφελεῖ τὴν κατακάρπωσιν,ἣν ἂν καταναλώσῃ τὸ πῦρ,tollet cineres.
Κατακαρφῶ,demolior,corrumpo,ſicco,Heſych.
Κατακάσα,libidinoſa:à κάσον,i. virile ſemen.
Κατακάσαι,αἱ, infelices,quæ ob flagitium domi manent,ignis ſupplicio dignæ,Heſych.
Κατάκαυμα,aduſtio Plin.κατακαύματα, ambuſta Gaz.¶Κατάκαυσις,εως,ἡ,aduſtio.
Κατακαυχάομαι, glorior aduerſus, Rom.11.μὴ κατακαυχῶ τῶν κλάδων, ne glorieris aduerſus ramos.
Κατάκειμαι, iaceo, accumbo, diſcumbo, Plat.2. de Rep. ἐπὶ κλινῶν κατακεῖσθαι, ſuper lectos accumbere, Ariſtoph. in Plut. κοσμίως κατεκείμεθα,ritè cubabamus. ¶ Eſt etiã τὸ νοσεῖν, decũbere morbo,vt cubare Horatio. Lucian. εἴ τις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, ſi quis ſodalium morbo decumbat.
Κατακείρω,detondeo,καταδαπανῶ,Homer.
Κατακεκαυμένη,regio quædam Lydiorum & Myſiorum,exuſta arboribus præter vitem.Illinc vinum affertur præſtans, quod κατακεκαυμενίτης οἶνος dicitur,Cæl.lib.4.cap.14.
Κατακελευσμὸς,οῦ,ὁ,ſpecies cantus,quo in Pythicis ludis vti ſolebant,Polluc.
Κατακελεύω,impero,iubeo ſilentium, Ariſtoph.
Κατακενόω,μ.ώσω,euacuo,effundo.
Κατακεντάννυμι,ſtimulo,pungo, Lucian.
Κατακεντέω,pungo,vulnero,confodio,Ioſeph.
Κατακέντημα,ατος,τὸ,punctum Plin.punctio.
Κατακεράννυμι,confundo,permiſceo,diffundo.
Κατακεράσαι,temperare.
Κατακέρασις,ιος,ἡ,temperatio.
Κατακεραστικὸς,Vide κατακρατικός.
Κατακεραυνόω,fulmine interficio.
Κατακερδαίνω,quæſtum facio,Xenoph.
Κατακερματίζω,μ.ίσω,π.ικα,diſſeco, in minutas partes diſtribuo,&redigo in nummos,Accuſ. Achilles Statius ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς.
Κατακερτομέω,μ.ήσω,π.ηκα,illudo, nugor, conuitiis inſector,Accuſ.χλευάζω,φλυαρῶ.
Κατακερχνῶσθαι,aſperum fieri,exaſperari.
Κατακεχρημένος,qui vtendum accepit,Laert.
Κατακηλέω,καταθέλγω, Heſ.permulceo,mitigo.
Κατακηλητικὸς,i.πραϋντικὸς,leniẽdi vim habẽs.
Κατακηρόω,cera oblino,cera obduco,incero Celſ. & Iuuen. Herodot.li.1.κατακηρώσαντες δὴ ὦν τὸν νέκυν Πέρσαι γῇ κρύπτουσι, Cic. Tuſc.1. Perſę etiam cera circunlitos condunt.
Κατακηρύξαι ἐκεχειρίαν,τὸ κατακελεῦσαι ἡσυχίαν, inducias & pacem ſequeſtrem indicere,Poll.
Κατακηρωμένος,ου,ὁ,& κατακεκηρωμένος, inceratus,cera circunlitus,Herodot.
Κατακίνησις,εως,ἡ,q. dimotio.
Κατακιρνάω,miſceo,tempero,Aphrod.
Κατακκιρίσασθαι,ſimulare.
Κατακλάζω,μ.άσω, frango, diſtorqueo, Lucian. Actiu. Accuſ. Κατακλάω,idem.
Κατακλαίδην,συλλήβδην,per comprehenſionẽ, cõprehenſe Cic.ni legendum ſit compreſſé.
Κατακλαίω,deploro,lugeo.
Κατάκλασις,εως,ἡ,perfractio Gaz.
Κατακλεὶς,εῖδος,ἡ,pars ſub pectore τῆς ὠμοπλάτης,i. ſcoptularum in collum deſinens Ariſt. in Veſp. κατακλεῖδες, ſunt quę fores claudunt.¶ Item κατακλεῖδες etiam quæcunque iuncturæ,& fori tranſtra.
Κατακλειστὸς,οῦ,ὁ,clauſus,abſtruſus,occluſus.
Κατακλείω,μ.είσω,π.εικα,includo, contineo, aſtringo,Xenoph.εἰς πολιτείαν ἐμαυτὸν κατακλείω,in remp.me includo. κατέκλεισαν Μακεδονίας Περδίκκαν, à Macedonia intercluſerunt Perdiccam,Thuc.i.ἀπέκλεισαν. ¶ Interdũ etiam κατακλείειν, pro perorare accipitur.
Κατακληΐζω,occludo,includo,obſero, Herodot.
Κατακληρονομεῖν, poſsidere. κατακληρονομήσεις σοφίαν,hæreditabis ſapientiam, Eccleſiaſt.4

¶ Item

¶ Itē dare in hęreditatē. κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν, ſorte diſtribuit eis terrā, Act. 13.
Κατακληροῦμαι, ſortitò accipio, ſortior, adipiſcor, Plut. in Pompeio.
Κατακληρουχῶ, in colonias deſcribo & partior, Polyb. κατεκληρούχησαν τὴν χώραν, ſortiti ſunt.
Κατάκλησις, ιος, ἡ, inuocatio.
Κατακλιθεὶς, diſcumbens, Xen. li. 5. Pæd.
Κατακλινεὶς, έντος, inclinatus, Ariſtoph. νεφ.
Κατακλινὴς, decūbēs in lecto, valetudinari9, Sui.
Κατακλίνοντες, οἱ, qui ſunt thori authores.
Κατακλίνομαι, & Κατακλίνω, decumbo, eo cubitum, reclino, accumbere facio, Ariſtoph. in Veſp. κατακλινόμενοί τ᾽ ἐπὶ ταῖς κοίταις, iacentes in lectis. ¶ Item vergo, Apoll. 2. κατακέκλιται ἤπειρόν τε κοίλη ὕπαιθα νάπη. ¶ Itē proſternor, κατακλίνομαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς, mulceor alliciórque voluptate, Ariſtot. 9. Anim.
Κατάκλισις, diſcubitus, accubitus, loci ceſsio honoris gratia. κατάκλισις ἡ περὶ τὰς εὐωχίας, Gaz. de Senect. accubatio epularis.
Κατάκλιτον, lectus, ſolium.
Κατακλύζω, μ. ύσω, π. υκα, demergo, obruo vndis, inundo, irrigo, γεμίζω ὕδατος, Accuſ. κατακλύσαιεν ἂν ἀφθονίᾳ τὴν ἐμὴν δίαιταν, Xen. copia victum meum abundare facient.
Κατακλυσθεὶς, ablutus.
Κατάκλυσις, ιος, ἡ, & Κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, diluuium, terrarum inundatio, Platoni.
Κατακλῶθες, accumulationes Parcarū, ſiue congeſta ſtamina Parcarum, Homer. Odyſſ. η.
Κατακλώθη, ης, ἡ, fatum, εἱμαρμένη.
Κατακνάω, in tenues partes attero. (nē.
Κατακνήθομαι, μ. ήσομαι, π. ησμαι, patior titillatio
Κατακνῆσαι, μερίσαι, Ariſtop. Interp ſecare.
Κατακνῆστις, inſtrumentum quo quid raditur.
Κατακνιδεύω, pungo, ſcarifico, καταξύω.
Κατακνίζω, titillo, vellico, Ariſt. πλ. ἐγὼ δὲ κατακέκνισμαι δῆλα κάρτα. ¶ Lædo, ſuggillo, Iſocr.
Κατακοιμάζω, ſopio, mulceo.
Κατακοιμάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, dormio, Dep.
Κατακοιμαστὴς, cubicularius.
Κατακοιμάω, μ. ήσω, π. ηκα, ſopio, Accuſ.
Κατακοιμητικὸν, genus epithalamii, quod canebatur ab ortu veſperi ad mediam vſque noctem donec ſomnū caperent, Theocr. Interp.
Κατακοιμίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſopio, concilio ſomnū.
Κατακοινωνῶ, impertior, communico, Æſchin.
Κατακοιρανέω, διατάττω, guberno, rego, ordino, Odyſſ. ά. ἰθάκην κατακοιρανέουσι.
Κατακολλάω, glutino.
Κατακολουθέω, ſubſequor, Datiu.
Κατακολπίζειν, ſinus circumire. κατακολπίσαι εἰς αἴγιναν, in ſinum Æginæ deflexiſſe, Thucyd.
Κατακολυμβάω, aquis ingurgito me, vrinor, na-
Κατακολυμβητὴς, οῦ, vrinator. (to.
Καταλομανόομαι, aſpero.
Κατακομιδὴ, perceptio, ἡ συγκομιδὴ, Thucyd.
Κατακομίζω, defero & deporto, Herodian. ¶ Eſt etiam κατακομίζειν domum reportare, & κατακομίζεσθαι, domum redire, Æſchin.
Κατάκομος, ου, ὁ, denſus, Poll.
Κατακομψεύεσθαι, ſcitè & concinnè dicere, Baſil
Κατακόνα, deſtructio.
Κατάκονα, ἡ, differentia, diſsidiū, Euſtath. Ilia. ſ.
Κατακονάω, ῶ, exacuo, exerceo, domo, Euripid.
Κατακονδυλίζω, pugno percutio, Æſchin.
Κατακοντίζω, iaculis conficio vel confodio.
Κατακοπεὶς, truncatus, plagis confectus.
Κατακοπὴ, ῆς, ἡ, præciſio.
Κατάκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, furioſus, inſanus. ¶ Item defeſſus, labore confectus, Diodor.
Κατακόπτω, μ. όψω, obtrunco, trucido, contundo. ¶ Herodot. nummum percutio. ¶ Theophraſt. arbores præcido, materiam luxuriatem reſeco.
Κατακορέα, τὰ, meræ bilis excrementa, Hippocr.
Κατακορέσαι, ἐμφορῆσαι, ſatiare.
Κατακορῆ, τὰ, crebra.
Κατακορὴς, έος, ὁ, ſatur, multus, redundans. κατακορὴς ἄμμος, arena craſsiſsima, Dioſcorid. lib. 5. κατακορὴς ξυνουσία, ſatura conſuetudo, Plat. ¶ Hippocr. κατακορέα, vocat recrementa bilis meræ, i. τὰ ἀκρατοχολῆ διαχωρήματα Galeno: & σιτία κατακορέα, quæ humorem huiuſmodi generant: à quo & homines κατακορεῖς vocat: & φάρμακον κατακορὲς, bilem euacuans, vel bilis colore: quin & vehementem ſitim quam bilis accendit δίψαν κατακορῆ dixit idem Hippocrat.
Κατακορμάσαι, ſcindere, comminuere, Heſych.
Κατάκορρος οἰκία, domus altera parte anguſtior.
Κατακόρως, abundè, ad ſatietatem, Dioſcorid. lib. 5. cap. 96.
Κατακοσμέω, compono, orno, apto, digero in ordinem, exorno. κατακοσμοῦντες ἑαυτοὺς, colentes obſeruantéſque ſe inuicem, Plutarch. in Romulo.
Κατακόσμησις, ordo & digeſtio rerum, Plat.
Κατακούρη, nouaculæ ſectio: Vide κουρή.
Κατακοῦται, οἱ, vide Plut. in Problem.
Κατακούω, exaudio, Actiu. Accuſ. & Genit.
Κατακράζω, reclamo, obſtrepo.
Κατάκρας, à ſummo, à capite in totum, Thucyd.
Κατάκρασις, ἡ, temperantia.
Κατακρατεῖν, obtinere in poteſtate, robore vincere & domare, ſuperare, Gen. Phil. de mūd. πάντων κατακρατεῖν.
Κατακράτησις, ſubactio Cicer. debellatio.
Κατακρατικὸς, vim habens compeſcendi & cohibendi, Aetius 9. cap. 37.
Κατακράτως, pro viribus, vi, vehemēter, κατακράτως εἷλε, vi expugnauit, Plat. de Legib.
Κατακρέμαστος, penſilis Gaz.
Κατακρεουργῶ, lanii more concîdo, dilanio, Herodot. in Polymnia.
Κατακρῆθεν, pro viribus, à ſummo, Iliad. π.
Κατακρημνᾶσθαι, dependêre.
Κατακρήμνημι, præcipito: Vnde κατακρήμναμαι, præcipitor, pendeo, Ariſtoph. νεφ.

Κατακρημνίζω,μ.ίσω,præcipito,Actiu.Accuſ.
Κατάκρης,à capite,à ſummo,funditus.
Κατακριβέω,deliteſco.
Κατακριδεύειν,contradicere,i.ridere à cicadis.
Κατάκριμα,ατος,τὸ,condemnatio,Nazanz.
Κατακρίνομαι,damnor,Accuſ. κατακρίνομαι θάνατον, morte damnor, Nazanz. Xenoph. in Apolog.per Imperſonale dixit, ἢν γὰρ νῦν κατακριθῇ μοι,&c.nam ſi nunc damner.
Κατακρίνω,μ.ινῶ,π.ικα,damno,condemno,Accuſ.cum Genit.Iſocr.κατὰ Λοχίτου,ἁπάντων θάνατον κατακρίνειν,omnes morte damnare.
Κατάκρισις,εως,ἡ,condemnatio.
Κατάκριτος,ου,ὁ,condemnatus,Gaz.de Seneɛ̃t.
Κατακροτέω,valde laudo,celebro,applaudo.
Κατακρουνίζω,defluo, Actiuè & abſolutè ponitur Galen.13.Methodi. ¶ Κατάκρουσις,εως,ἡ, repreſsio,repreſſus deſuper illatus Gaz.
Κατακρουστικὸς,vim habens reprimendi, Ariſtot. in Problematib.
Κατακρούω, reprimo, diſcindo, defigo, adigo. ¶ Apud Plat.lib.8. de Legib. videtur accipi pro fallo. ¶ Apud Hippocr. vbi agit de cucurbitulis, Cornarius κατακρούειν exponit ſcarificare.
Κατακρύπτω,occulto,tego.εἰς τὴν γῆν κατακρύπτειν, Xenoph.Ariſtot.ὑπὸ γῆν κατακέκρυπται.
Κατάκρυψις,εως,ἡ,occultatio,Cicer.
Κατάκται,qui deducunt ad diuerſoria,Poll.
Κατακτάμεναι,i.κατακτεῖναι,Iliad.γ. interficere.
Κατακτανέοισι,pro κατακτανοῦσι,occident.
Κατακτάομαι,acquiro,habeo,Sophoc.εἰ μὴ νοῦν κατακτήσῃ τινὰ,niſi mentem tibi compares.
Κατακτὰς,qui interfecit,κατακτανὼν,Odyſſ.ό.
Κατακτείνω,μ.ενῶ, interficio, Accuſ.& Genit.
Κατακτενοκόμην,pexis capillis.
Κατακτὸς,οῦ,ὁ, Ariſtoph.in Pace. τοῦ κοτλάβου, i. phialæ vel poculi conuiuialis ſpecies, de quo Athen.¶ Item κατακτὸς, fragilis. Vnde δυσκάτακτος, Dioſc.l.3.c.1.frangi pertinax.
Κατακυβεύεσθαι, in alea conſumi & diſsipari,Lyſ.
Κατακυβεύω,alea rem perdo,Lyſ. κατὰ ἀλκιβιάδου.
Κατακυκλόω,circuncludo.
Κατακυλινδέω,μ.ήσω,π.ηκα,& Κατακυλίω,μ.ίσω π.ικα, deuoluo, Accuſ. κατακεκυλισμένοι ἀπὸ τῶν ἵππων,ab equis deuoluti,Xen.5.Pæd.
Κατακύπτω,μ.ύψω, π.υφα, declino, inclino me deorſum,Lucian.κατέκυψεν εἴσω τοῦ χάσματος.
Κατακυριεύω,μ.εύσω,π.ευκα,dominor, dominiũ exerceo aduerſus,Genit.Matth 2.
Κατακυροῦν τὴν ὠνὴν, in auctionibus licitatori allubeſcenti & digitum tollẽti rem venalem addicere atque adiudicare,Ioſeph.de Antiq.
Κατακυρωθεὶς,damnatus.
Κατακωλύω,prohibeo,impedio,moror,Ariſtop.
Κατακωμῳδεῖσθαι,deridere,Poll.apud Heſych.
Κατακωχὴ,ῆς,ἡ,detentio,inſtinctus,Plat.
Κατακώχιμος, qui facilè capitur,Ariſtot.Ethic. lib.10.κατακώχιμον ἐκ τῆς ἀρετῆς ἦθος, quod facilè capitur amore virtutis.

Καταλαγνεύω,effœmino.
Καταλαζονεύομαι,μ.εύσομαι, π.ευμαι, ſuperbio, iactito,mentior,Depon.abſ.Iſocr.
Καταλαλέω,μ.ήσω, π.ηκα, detraho, deblatero, Quoties rebus iungitur animatis, Genit. Inanimatis additur cum Accuſat. Suid. ¶ Sed καταλαλεῖν eſt καταλγύνεσθαι, λυπεῖσθαι,dolere,mœſtum eſſe.¶ Καταλαλούμενος,celebrat⁹.
Κατάλαλος,ου, ὁ, obtrectator, oblocutor Plaut. Roman.1.¶Καταλαλία,ας,ἡ,obtrectatio.
Καταλαμβάνομαι,occupo,occupor,vinco,& vincor celeritate, Plat. in Timæo de planetis loquens,καταλαμβάνουσί τε καὶ καταλαμβάνονται καὶ κατὰ ταῦτα ὑπ᾽ ἀλλήλων: Cic.alii alios vincunt,vicisſimque vincuntur.
Καταλαμβάνω,inuenio,apprehẽdo, circũuenio, accipio,deligo,καταλαμβάνει ἐξιόντας, offendit egredientes, Demoſth. καταλαμβάνω τὸ στρατόπεδον,locum caſtris deligo, Thucydid. ¶ Item aſſequor,occupo,detineo,καταλαβόντες ἱμᾶσι,loris ligantes, Plutarch.in Numa. ¶ Item complector, Theophraſt.de plant.5. ὅτι δὲ περίφυσις καταλαμβάνει τοὺς ὄζους,i. contegit, obducit. ¶ Eſt etiam reum perago: vt δίκαιον καταλαμβάνειν,Antiph.¶ Item opprimo,& affligo,inuado, & hoc in malam partem,Herodot. κατέλαβε νοῦσός μιν νουσῆσαι τὰ αἰδοῖα,morbus eum corripuit, quo laborauit circa pudenda. καταλαμβάνει με συμφορὰ, mihi incidit calamitas, Plat.in Legib. ¶ Et imperſonaliter, κατέλαβε ἄπαιδα ἀποθανεῖν, contigit vt liberis orbus diſcederet,Herodot. ¶ Item aduenio, Herodian. ἐπεὶ δὲ κατέλαβον αἱ τῆς θέας ἡμέραι. ¶ Καταλαμπτέος, comprehendendus eſt, Herodot. ¶ Item καταλαμφθεὶς, ἐντὸς,ὁ, comprehẽſus,pro καταληφθεὶς, apud eundem.
Καταλάμπω,μ.ψω,π.φα, illuſtro, illumino, Accuſ.Plutarc.¶ Pro luceo, cum Accuſ.Lucian. in Cauc. οὐχὶ τὸν ἥλιον κεκωλύκατε καταλάμπειν αὐτοὺς,eis lucere. ¶ Et cum Genit. κατέλαμπον κάμηλοι χρυσοῦ καὶ ἀργυροῦ, Ariſtid. ¶Καταλάμπομαι,idem,Aphrod.
Καταλγύνεσθαι,dolere,triſtari.
Καταλεαίνω,μ.ανῶ,π.γκα, deleo, explano, contero,lituras induco,Actiu.Accuſ.
Καταλεαίνων,repurgans.
Καταλέγομαι, recenſeo, recognoſco, conſcribo, deligo,Xenoph.μετὰ δὲ ταῦτα κατελέξατο τὴν στρατιὰν,exercitum conſcripſit.καταλέγεσθαι ἐν τοῖς τακτικοῖς ἀριθμοῖς, in militares numeros referri,Idem. ¶ Item deflere mortuũ, Heſyc.
Καταλέγω,μ.έξω,π.εχα,recenſeo,enumero,Xenoph. τοῖς πυνθανομένοις τοῦτο καταλέγειν, id interrogantibus enumerare. ¶ Item deligo, conſcribo,centurióque,κατατάττω, delectum facio, Plutarch.in Camill.κατέλεγε τοὺς μαχησομένους, militum habuit delectum. ¶ Significat etiam ordine duco, & quaſi deduco deputóque dicendo,Odyſſ.ό, τόδε εἰπὲ καὶ ἀ-

τρεκέως κατάλεξον, dic, recenſe, refer, ſigillatim enarra.

Καταλείβω, μ. είψω, π.ειφα, deſtillo, Heſiod. ἐκ πέτρης καταλείβεται, ex ſaxo deſtillat, defluit.

Κατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ, 1. Reg. 13.

Καταλείπω, μ. είψω, π. ειφα, relinquo, derelinquo, deſero, teſtamento lego, Actiu. Accuſat. καταλείπω δόξαν, meam gloriam relinquo apud poſteritatem, Demoſth. καταλείπω τὸν λόγον, finem dicendi facio, Iſocrat. in Euagora. ¶ Καταλείπομαι, relinquor, Thucyd. μνήμη καταλελείψεται, memoria relinquetur.

Καταλειπτὸς, ὁ καὶ ἡ, derelictus Vnctus, Ariſtop.

Καταλείφω, illino, καταχρίω, Hippocr.

Καταλέουσι, Herodot. mola frangunt: ab ἀλέω.

Καταλεπτολογέω, μ. ήσω, extenuo, Ariſtoph.

Καταλεπτύνω, idem. Κατάλειψις, reliquiæ.

Καταλεύσεσθαι ἐς τὴν Μίλητον, in Miletum remeaturum eſſe, Herodot.

Καταλεύσιμος, ὁ, dignus qui lapidetur, Suid.

Καταλεύω, lapidibus obruo, lapido. κατέλευσαν βάλλοντες, lapidarunt, Plat. in Epiſt.

Καταλέχομαι, μ. έξομαι, π. εγμαι, dormio, requieſco, dormitum eo, Odyſſ. ξ.

Καταλέω, molo, Hippocr. de ant. med.

Κατάληγμα, terminus vbi ceſſatur.

Καταλήγοντα, τὰ, fines, confinia.

Καταλήγοντες, ſopientes, quieſcentes.

Καταλήγω, μ. ήξω, π. ηχα, termino, deſino, Neutr.

Καταληΐζομαι, diſcerpo, diripio, διαρπάζω.

Καταληκτικὸν μέτρον, carmen cui ad perfectionẽ ſyllaba deeſt: pendulum Trapezuntio.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio, finis, clauſula Quintil. Trapez. pendula clauſula: apud Aldũ de pedibus depoſitio, Heſyc. ἀποχώρησις.

Καταληπτικὸς, occupans & anteuertens, Ariſtop. in Equitib. καταληπτικὴ φαντασία, imaginatio apprehenſiua, Epictet. ¶ Καταληπτικῶς, cum fiducia & aſſeueratione.

Καταληπτὸς, οῦ, ὁ, comprehenſibilis, cognitus, perceptus. καταληπτὸς σοφία, ſapientia comprehẽſibilis, Philoſtr. καταληπτὸν θεόθεν πένθος, luctus diuinitus acceptus, Eurip.

Καταλήψιμος, ad deprehenſionem condemnationémque conducens & incitans, Antiph.

Κατάληψις, εως, ἡ, deprehenſio, inuentio, comprehenſio Cicer. κατάληψις τῆς βασιλείας, Iſocrat. adeptio regni. κατάληψις τοῦ ἱεροῦ, inuaſio templi, Demoſth. ¶ Muſici etiam comprehenſionem, pulſationémque chordarum κατάληψιν appellant, quando concentum explorant, Interp. Ariſtoph. νεφ. ¶ Κατάληψις, etiam morbus qui & κάτοχος ſiue κατοχὴ dicitur, medicis recentioribus *congelatio*. Vide Galen. lib. 4. de locis affectis, Aëtium lib. 2. Serm. cap. 4. & Ægin. lib. 3. cap. 6.

Καταλιθάζω, μ. άσω, π. ακα, & Καταλιθοβολέω, & Καταλιθόω, lapido, lapidibus peto, Hermog.

Καταλιμπάνω, relinquo, Actiu. Accuſat. Plat. Epiſt. 9. χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, improbis hominib⁹ locũ dare & cedere.

Καταλιπαίνω, pinguem reddo, ſagino.

Καταλιπαρέω, ῶ, ſupplico, obſecro, Lucian.

Καταλίσκομαι, abſumor. καταλίσκομαι ὑπὸ τοῦ μαντηΐου, ab oraculo conuincor.

Καταλιτόω, μ. ώσω, demulceo, Ariſtoph.

Κατάλιψ, μεσόδμη, Heſych. media pars domus, vel nauis, vel inter columnas.

Καταλλάγδην, mutuò, viciſsim, è conuerſo.

Καταλλαγὴ, ῆς, ἡ, conciliatio, reconciliatio, Ariſtoph. Commutatio, Ariſtot. 2. OEcon.

Καταλλακτικὸς, placidus, facilis, Ariſtot.

Καταλλάττομαι, muto, καταλλάττομαι χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις, Demoſth. τὸ βίον πρὸς μικρὰ κέρδη καταλλάττονται, modicis lucris vitam cõmutant, Ariſt. 3. Ethic. ¶ Item concilio, Dinarch. καταλλάξασθαι τὴν πρὸς τούτους χάριν, emereri iſtorum gratiam. Sophocl. in Aiace, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου, vt diis reconcilietur. ¶ Item alieno, addico, vendo, Herodian. ῥωμαίων ἀρχὴν, ὥσπερ τι ἰδιωτικὸν ἐπ' ἀργυρίῳ κατηλλάξατο.

Καταλλάττω, μ. άξω, π. αχα, concilio ſeu reconcilio, Ariſtot. 2. OEcon. κατήλλαξεν αὐτοὺς πρὸς ἀλλήλοις, eos inter ſe reconciliauit.

Καταλλέεσθε, moleſtiis vos explicate, Herodot.

Καταλλεύσιμος, ου, ὁ, dignus qui lapidetur.

Καταλλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, lapido, Accuſ.

Κατάλληλα, vt παράλληλα, aduerb. pro καταλλήλως, ſerie cõſequenti, & ſeſe ordine excipiẽtes.

Κατάλληλος, mutuus, inuicem reſpondens, aduerſus, ſubalternus Gaz. ordinatus, Ariſtotel. in Problematib.

Καταλληλότης, quadrans cohærentia, inoffenſa rerum ordiniſque concinnitas.

Καταλλήλως, modò hoc, modò illud agendo vel addendo, concinnè. οἷς καταλλήλως συνεκφωνεῖται καὶ τὰ ὀνόματα, quæ congruenter vnà cũ ſuis nominibus enuntiantur, Nazanzen. in Oratione.

Καταλοάω, μ. άσω, π. ακα, frãgo, impingo, Accuſ.

Καταλογάδην, πεζῶς, πεζῷ λόγῳ, proſaicè, Iſocr.

Καταλογέομαι, delectum habeo, numero.

Καταλογεὺς, έως, ὁ, hiſtoricus, qui deſcribit & recenſet nominatim.

Καταλογίζομαι, numero, recenſeo, computo, Xenophon. ἐν τοῖς ἀδίκοις καταλογίζεσθαι τοὺς ἀχαρίστους, in numerum iniuſtorum adſcribere ingratos.

Καταλογισμὸς, numerus, enumeratio, curſus.

Κατάλογος, ου, ὁ, enumeratio, recenſio, calendarium nominum, delectus. ἐκ καταλόγου, ex formula, ex delectu, Thucy. οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, emeriti, donati rude, Demoſth.

Κατάλοιπος, reliquus, reſiduus, Ariſt. 2. OEcon.

Καταλούω, in balneas conſumo, vt aquam profundo. ¶ Καταλούομαι, idem, Ariſtoph. νεφ.

Καταλοφύρομαι, gemo, doleo, illachrymor.

Καταλόχια, turma, cap. 13. Paralip.

Καταλοχῆσαι, & καταλοχίζειν, & καταλοχίσαι,

inſtruere aciem, in multitudinem & claſſem contribuere, in decurias diſtinguere. *καταλοχίζει παῖδας εἰς ἀγέλας*, pueros in greges diſtribuit, Plut. in Lycurgo.

Καταλοχισμὸς, οῦ, ὁ, inſtructio aciei.

Κατάλοχος, cohors, Thucyd.

Καταλυγίζεσθαι, vinciri, torqueri, δεσμεύεσθαι.

Καταλυκουργίζω, Lycurgi leges cito & vſurpo contra aliquam rem, Alciphron. in Epiſt.

Κατάλυμα, τὸ, diuerſorium, habitatio, tabernaculum, cœnaculum, triclinium, Marc. 14.

Καταλυμαίνομαι, noceo, incommodo, deſtruo, corrumpo, attero, perdo, Xenoph. in Oecon.

Καταλύομαι, μ. ύσομαι, π. υμαι, definio bellum in concilio, Pauſan. in Attic. depono bellum, me explico, remittor. καταλελυμένοι τὸν πόλεμον, Thucyd. ¶ Significat etiam euertor, Gregor. ¶ Itē demigro. ¶ Herodia. poſuit pro morior.

Καταλυόμενον, dicitur quicquid iam non viget, ſed ceſſat, Plutarch.

Καταλύσιμον, idem, Sophocl. Interpr.

Κατάλυσις, εως, ἡ, diſſolutio, euerſio, depulſio, ſublatio, ruina, pernicies, interitus, finis, Xenoph. ὑπὸ τὴν κατάλυσιν τοῦ πολέμου, ſub belli finem. ¶ Aliquando reconciliatio. ¶ Item diuerſorium, manſio, Plutarch. in Camillo.

Καταλυτήριον, ου, τὸ, κατάλυμα, diuerſorium.

Καταλύτης, ου, ὁ, hoſpes, qui diuerſatur & hoſpitio ſuſcipitur, Plutarch. Cic. diuerſorem vocauit lib. de Inuentione.

Καταλυτὴς, quaſi diſſolutor, euerſor, deſtructor, Nazanz. in Orat.

Καταλύω, μ. ύσω, π. υκα, diſſoluo, deſtruo, euerto, πολίων κατέλυσε κάρηνα, Homer. Ariſtoph. in Plut. τοῦ διὸς τὴν δύναμιν, ἣν λυπῇ τι, καταλύσεις μόνος. ¶ Eſt etiam maneo, commoror, hoſpitor. καταλύω εἰς πανδοχεῖον, in diuerſoriū venio, in meritoriā tabernam diuerto, Plutarch. in Apophth. ¶ Item deſino, πλεῖν καταλέλυκα, nauigare deſii, Demoſth. καταλῦσαι τὸν βίον, vitam finire, Xenoph.

Καταμάθησις, diſciplina, eruditio. Hermog.

Καταμαίνω, furore contendo, contrà inſanio.

Καταμαλακίζομαι, remolleſco, Nazanz.

Καταμαλακίζω, μ. ίσω, π. ικα, emollio, Accuſ.

Καταμαλάττω, μ. άξω, π. αχα, mollio, demulceo, Accuſat.

Καταμαλθάσσω, demulceo, καταπραΰνω.

Καταμαλθακισθεὶς, fractus animi mollitie, Plat.

Καταμανθάνω, perdiſco, intelligo, odoror, animaduerto, cognoſco, Plutarc. εἰ ἄρ᾽ ἐμοῦ, καταμανθάνετε ὃ λέγω, &c. ſi fortè ex me intelligitis. τὴν σεαυτοῦ φύσιν κατάμαθε, conſule naturam tuam, Epict.

Καταμαντεύεσθαι, coniicere, Accuſ. Ariſt. Rhet.

Καταμάομαι, accumulo, attraho, haurio, Ioſeph.

Καταμαραίνομαι, & Καταμαραίνω, emarceſco, emarceſcere ſino, marceſcere facio, extinguo.

Καταμάρπτω, comprehendo, apprehendo, aſſequor, Heſiod. ¶ Καταμαρπτέων φθόνῳ ἐνείκεε τὸν θεμιστοκλέα, liuore inſaniens Themiſtocli crimini dabat, Herodot.

Καταμαρτυρέω, teſtimonium dico in, diſſentio, Genit. καταμαρτυρεῖ μου, aduerſus me teſtificatur, Demoſth.

Καταμαρτυροῦμαι, teſtimoniis conuincor & percellor, Æſchin. contra Timarch.

Καταμαστεύω, inquiro.

Καταμάχομαι, depugno, pugnando ſupero, Bud.

Καταμβλύνω, obtundo, hebeto, Sophocl.

Καταμβλυόω, μ. ώσω, π. ωκα, obtūdo, Act. Accuſ.

Καταμεθύω, inebrio, ebrium facio.

Καταμειδιᾶν, deridere, ludibrio habere.

Καταμειλίσσω, demulceo.

Καταμελετᾶσθαι, exercere, meditari, Plat. de Leg.

Καταμελέω, μ. ήσω, negligo, contemno, Sophocl.

Καταμελὴς, έος, ὁ, ſaucius.

Καταμέμφομαι, μ. έμψομαι, π. εμμαι, damno, inſimulo, Actiu. Genit. & Accuſ. interdum, Xen. καταμέμφομαι ἐμαυτὸν, me accuſo.

Κατάμεμψις, εως, ἡ, querimonia, criminatio, reprehenſio, κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν ἦν, ſibi ipſi ſuccenſebant, Thucyd.

Καταμένω, μ. ενῶ, remaneo, præſtolor, Neutr.

Καταμερίζω, μ. σω, π. κα, diuido, diſtribuo, Baſil.

Καταμερὶς, ίδος, fragmentum.

Καταμερισμὸς, diuiſio, partitio.

Καταμέρος, membratim, ſigillatim, Dioſc. lib. 7.

Καταμετρέω, ῶ, dimetior, admetior.

Καταμέτρησις, ιος, ἡ, dimenſio.

Καταμηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, longus.

Καταμηλοῦ, ſpecillo, ſiue ſpatula & rudicula demiſſa aliquid moliri vel agitare.

Καταμήνιος, ὁ, menſtruus & τὰ καταμήνια, menſtrua, menſes, Alexand. lib. 2. Probl.

Καταμηνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, menſtruoſus.

Καταμηρίσαι, deiicere, ſternere.

Καταμιαίνομαι, fœdor.

Καταμιαίνω, conſpurco, maculo, deformo Cic.

Καταμίγνυμι, μ. ίξω, π. ιχα, & Καταμιγνύω, immiſceo, inſero. καταμιγνύετο τοῖς ἀναγκαίοις ἀρετῆς τινὰ ζῆλον, rebus neceſſariis virtutis deſiderium admiſcebat, Plut. in Lycurg.

Καταμιεῖν, deuorare.

Κατάμιθος, catamithus, puer meritorius.

Κατάμιξις, permixtio.

Καταμισθοδοτέω, largitione emo. Æſchin.

Καταμισθοφορῶ, in alēdis militibus cōſumo, Æ-

Καταμόνας, ſeorſum, ſolitariè, Marc. 4.

Καταμονομαχέω, μ. ήσω, ſingulari certamine ſupero, Plut. in Theſ. κύκνον κατεμονομάχησε.

Καταμουσῶσαι, numeris & modis exornare, & venuſtius reddere, Accuſ. Iulianus Gregor.

Καταμπέχω, cooperio.

Κατάμυσις, inclinatio & nutus in terram.

Καταμυθολογῶ σε, tibi fabellas narro, Philoſtr.

Καταμύσσομαι, conſaucio.

Καταμύσσω, μ. ύξω, π. υχα, lacero, ſaucio, Iliad ε.

Καταμυττῶσαι, allium contundere, facere intritū & alliatum, Ariſtoph. in Pace.

Καταμύω

Καταμύω, μ. ύσω, inclinor, concido, claudor, cõniueo, Apoll. 2. κατήμυσαν δ' ἀχέεσσι θυμόν.
Καταμφωτοὶ, tibiarum genus.
Καταμωκάομαι, derideo, Genit. Arrian.
Καταμώσας, comparatus ad quærendum, Hipp.
Καταναγκάζω, μ. άσω, cogo, ſubigo, extorqueo.
Καταναγκη, Catanance herba cuius duæ ſpecies, Dioſcorid. lib 4. cap. 134. Plin. lib. 27. cap. 8. ¶ Καταναγκη etiam pro violentiore illecebra amoris ponitur, apud Syneſ.
Κατανάθεμα, ατος, τὸ, maledictũ Apocalyp. 22.
Καταναθεματίζω, deteſtor, Matth. 25.
Καταναλίσκω, cõſumo, abſumo, accîdo, extenuo, Accuſat. Iſocrat. καταναλισκε τὴν ἐκ τῆς βίῳ χολὴν εἰς τὴν τῶν λόγων φιληκοΐαν, vitæ otium impende libenter literis percipiendis. ¶ Καταναισιμῶ & καταναισιμοῦμαι, Hippocr. idẽ.
Καταναλόω, conſumo, extenuo, haurio, accîdo. καταναλώσαντες τὰ χρήματα, qui pecunias conſumpſerunt, Xenoph.
Καταναξάντες γῆν, comportantes terram, iniicientes terram, retrocedentes, tergiuerſati.
Καταναρκάω, μ. ήσω, π. ηκα, facio obtorpeſcere & elanguere. Nam ναρκᾶν eſt torpeſcere facio Plin. ¶ Καταναρκᾶν etiam eſt obtorpeſcere. 2. (Cor. 11.
Κατανάσσα, ſcortum, libidinoſa.
Καταναυμαχέω, μ. ήσω. π. ηκα, expugno, Accuſ.
Κατανάω, habitare facio, Heſiod. in Theog. κατένασσε δ' ὑπὸ χθονὸς, collocauit ſub terra.
Κατανδρίζομαι, oppugno.
Κατανδρολογίαν ποιησάμενος, collationem faciẽs, à ſingulis viris exigens, 2. Machab. 12.
Κατανεανιεύομαι, vigeo, iuueniliter glorior.
Κατανέμεσθαι, in decurias diſtingui, in numerum aliquorum aſcribi & centuriari, Demoſth. ¶ Item poſsidere & frui, Iſocrat. in Plataico.
Κατανέμομαι, habito.
Κατανέμω, μ. εμῶ, π. ενηκα, diſtribuo, partior, largior, præbeo, Actiu. Accuſat.
Κατανενεγμένος, deuectus.
Κατανέεται, perficitur, καταναλίσκεται, in Odyſſ.
Κατανεύμαι, deſcẽdo, κατανεύμενον κόλπον, Nonn. de finibus deſcendens, καταβαῖνον.
Κατανεύσομαι, annuam, Iliad. ά.
Κατανεύω, μ. εύσω, π. κα, me inclino, annuo.
Κατανήσας, aggerans, Herodot.
Κατανθρακέω, μ. ήσω, comburo, Accuſ. ¶ Κατανθρακόω, μ. ώσω, idem.
Κατανίπτης, aut eſt cognomen alicuius, aut eſt ſacrificium Mineruæ, quum peplum eius infra ſordidatum aliquis abluit, Etym.
Κατανίσσομαι, deſcendo, Apollon. 2.
Κατανίσταμαι, repugnaturus inſurgo, Polyb. li. 1.
Κατανίφω, ningo, Ariſtoph νεφ.
Κατανίζω, diffundo, tranſfundo.
Κατανοέω, μ. ήσω, π. ηκα, conſidero, intelligo, contemplor, diſco, deprehendo, Accuſat. κατανοῶ ὄντας, eſſe intelligo, Thucydid. κατανοῶ περὶ τούτων, Xenoph. 1. Pæd.
Κατανόημα, ατος, τὸ, conſideratio, coniectura, etiam apud Ariſtot.
Κατανόησις, εως, ἡ, animaduerſio, cognitio, attentio. κατανόησιν ἑαυτοῦ πολλὴν παρέχει, permulta ſui ingenii documenta præbet, Plutarch.
Κατάνομαι, abſumor.
Κατανομιστεύω, μ. εύσω, π. ευκα, diuido, Accuſ.
Κατανομοθετῶ, legem pono, legem abrogo, Plat.
Κατανουθετῶ, inſtituo, moderor, Accuſ.
Καταντάω, μ. ήσω, π. ηκα, occurro, incido, deſcendo, peruenio tandem, Polyb. lib. 4. κατήντησεν εἰς λύστραν, peruenit Lyſtram, Act. 18.
Καταντης, εος, ὁ καὶ ἡ, decliuis, pronus, Ariſtoph.
Καταντιβολέω, μ. ήσω, π. ηκα, precor, Accuſat.
Καταντικρὺ, è regione, è contrario, contrà, Genit. Ariſtot de mundo, καταντικρὺ ἀλλήλων. ¶ Καταντίον, idem. κατάντιον ὄμμα βαλόντες, in Epigrammatib.
Καταντιπέρας, contrà, è regione, Genit.
Καταντίστην, ex aduerſo.
Καταντλάω, & καταντλέω, exhaurio, perfundo, foueo cum infuſione, perungo. καταντλῶ ζωὴν ταῦτα, Ariſtoph. i. καταχέω, κατηγορῶ, Alex. Aphrod. lib. 1. Problem. τὸ θερμὸν ἔλαιον καταντλέμενον ὠφέλιμον, calidum oleum perfuſum prodeſt. Galen. κατήντλουν ἐλαίῳ τὸν μηρὸν, fouebant oleo femur.
Κατάντλημα, ατος, τὸ, exhauſtio, fomẽtum, quod cum infuſione fit fotus.
Κατάντλησις, εως, ἡ, fomentũ, aquæ calidæ fotus.
Καταντλέμενος, qui exhauritur, qui exprimitur.
Κατανυγῶ, taceo, quieſco, doleo, pugno, punio. κατανυγήσῃ, ſtimuleris, Eccleſiaſtici. 12.
Κατάνυξις, ιος, ἡ, compunctio Plin.
Κατανύσσω, μ. ύξω, π. υχα, compungo.
Κατανυστάξαι, palpebras cõcludere, nictare ſomnolentorum ritu, τὸ συνελεῖν βλέφαρα, Poll.
Κατανύω, μ. ύσω, π. υκα, expedio, Accuſat. κατανύσαι δρόμον, curſum conficere, Herodot. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν, Sophocl. peregerunt opus, i. iter, vel executi ſunt cõtra eam, i. eam peremerunt Laſcar.
Κατανωτιαῖος, doſſuarius, Poll. vt doſſuaria iumenta dixit Varr.
Κατανωτίζομαι, dorſo fero, κατὰ νώτου φέρω.
Καταξαι, frangere, Eurip.
Καταξαίνω, μ. ανῶ, π. γκα, lacero, excorio, Accuſ. Ariſtoph. in Acharn. καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα, Interp. λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὥστε φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα.
Καταξανέω, contero, abſumo, punio, Eurip.
Καταξηραίνω, exſicco.
Κατάξηρος, ου, ὁ, aridus, peraridus.
Καταξιόω, dignor, dignum puto. καταξιωθεὶς ἀτιμασθῆναι, dignus habitus contumelia affici, Act. cap. 5.
Καταξίως ἐμοῦ, pro mea dignitate, Sophocl.
Καταπαίζω, illudo. Κάταξον, frange.
Καταξύω, derado. ¶ Καταξυσμὸς, ὁ, ſcalptura.
Καταπαίω, flagello, mulcto, ferio.
Κατάπακτος, ου, ὁ, compactus.

Καταπαλαίω,μ.αίσω,π.λα, eluctor, ſupero palæſtra, Accuſat.¶ Transfertur etiam ad alia. pro ſupero & vinco, Plat.2.de Rep.
Καταπάλμενος, deſiliens.
Καταπάλτης, catapulta, telum. Apud Heſych. ſcriptum καταπάλτις. Vide καταπέλτης.
Καταπανουργεύομαι, callidè ago.
Κατάπαξ, prorſus.
Καταπαρδεῖν, in Aoriſt.2.à καταπέρδω, oppedere, Ariſtoph in Plut τῆς πενίας καταπαρδεῖν.
Κατάπασμα,ατος,τὸ, q.inſperſio.
Καταπάσσω,μ.άσω,π.ακα, inſpergo, ſpargo, Accuſat. Alexand. Aphrod.lib.1.Problem.¶ Ariſtoph. νεφ. κατὰ τῆς τραπέζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν, per menſam ſpargens cinerem exilem.
Καταπαστὸς, inſperſus, plenus, Ariſt.in Equit.
Καταπατέω,μ.ήσω,π.ηκα, conculco, perculco.
Καταπάτημα,ατος,τὸ, conculcatio Plin.
Κατάπαυμα, requies, κατάπαυσις, Hom. Iliad.ρ.
Καταπαύομαι, finio, deſino, Ariſtoph.
Καταπαύσιμος τῶν ἔργων ἡμέρα, dies operũ quietem afferens, Nazanz.de die ſeptimo.
Κατάπαυσις,εως,ἡ, requies.¶ Item depoſitio.
Καταπαύω,μ.αύσω,π.αυκα, ſedo, compeſco, ceſſare facio, Accuſ. καταπαύω τὴν μάχην, cano receptui, dirimo prẽliũ, Plutarch.in Camillo. ¶ Itẽ abſolutè requieſco: κατέπαυσε, requieuit, Hebr.cap.4.
Καταπειθὴς,έος, obaudiens.
Καταπείθω,ἐπάγω, adhortor, induco, Dat.
Καταπεινῶν ψυχὴν, animã ieiunã, Ariſt.8.Polit.
Καταπειράζω, & καταπειράζομαι, tento, conor, Polyb.lib.5. Οἱ τὸ μὲν πρῶτον συνεπλέκοντο, καὶ κατεπείραζον ἀλλήλων, periculum virium inter ſe fecerunt.
Καταπειρασμὸς, experientia, tentatio.
Καταπειρατηρία, inſtrumentum nauticum, quo altitudinem maris explorant, βολὶς, Herodot. in Euterpe. ¶ Καταπειρητὴρ, idem.
Καταπείρω, traiicio, palis affigo, Phalar.
Καταπεπελματωμένα, pictaciis cõſuta, Ioſue 10.
Καταπελτάζω, oppugno, incurſo, iaculor, Ariſtoph.in Acharn.
Καταπέλτης,ὁ, catapulta, & baliſta, Polyb.¶ Sui. ſupplicii ſpecies.
Καταπελτικὸς,οῦ,ὁ, miſſus ex catapulta, Plutarc. in Apophth. ¶ Καταπελταφέτης, catapultarum iaculator.
Καταπέμπειν, demittere, ſubditis edicta mittere.
Καταπενθεῖν, lugere.
Καταπεπηγέναι, ſuffixas eſſe.
Καταπεπεσμένος, iacens, Plat.
Καταπεπλασμένον, τὸ, ſic appellatur cãtus tibiarum, quæ præcluſis quibus clareſcunt foraminibus recto modò exitu grauiorem ſpiritũ reddunt: Vide Quint.lib.1.cap.19.
Καταπέπληται, obſorduit, aut neglecta res eſt.
Καταπέπεισθαι, κατερρύηθαι, confuſus ſum.
Καταπεπόσθαι, deuorari.
Καταπεπτηκὼς, exterritus, deciduus, Heſiod.
Καταπέπτω, decoquo, deuoro, concoquo, digero.
Καταπεπτωκὼς ὑπὸ λιμοῦ, tabefactus fame.
Καθάπερ, pro vt, quemadmodum, vt, Herodot.
Καταπέρδω, oppedo, Gen. καταπέρδων, Ariſtop.
Καταπέρειμι, longè excedo & ſuperior ſum, Polyb. lib.5 ἐπὶ τῆς ἐντεύξεων καταπερεῖναι.
Καταπερπερεύομαι, τὸ χαριεντίζομαι, adulor.
Καταπετάμενος, deuolans, volatu delapſus.
Καταπεταννύω, & Καταπετάννυμι,μ.άσω,π.ακα, tego, Accuſat. Ariſtoph.in Pluto, κατεπέτασ' αὐτῇ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, cooperuit eius caput puniceo panno.
Καταπέτασμα,ατος,τὸ, velum, obtẽtum aliquod atque obiectum.
Καταπετρόω,μ.ώσω,π.ωκα, lapido, Accuſat.
Καταπέσσω, concoquo, conturbo, deiicio, Iliad.ά. χόλον καταπέψαι, Cic.concoquere odium.
Καταπέφνω, occido, φονεύω, Accuſat.Iliad.γ.
Καταπήγνυμαι, gelo, Ariſt.de hiſt. Anim.lib.6.
Καταπήγνυμι, & καταπηγνύω,μ.ύσω,π.υκα, defigo, Ariſtot.de hiſt.Anim.lib.5.
Καταπηδάω,μ.ήσω,π.ηκα, deſilio, Neutr.
Καταπηλεύω,μ εύσω, adultero, vitio, Accuſat.
Καταπημαίνω, lædo, καταβλάπτω.
Κατάπηξ, palus in aquam defixus.
Καταπῆξαι, defigere.
Κατάπηχυς, quatuor cubitorum.
Καταπῆγες,οἱ, peſſuli.
Καταπιέζω,μ.έσω, deprimo, opprimo, Accuſat.
Καταπίεσις,εως,ἡ, compreſſus.
Κατάπικρος, amarus.
Καταπίμελος,ου,ὁ, præpinguis, obeſus.
Καταπιμπλάσομαι, opplebo.
Καταπιμπρημι,μ.ήσω, cõburo. κατεπίμπρασαν τὰς οἰκίας, faces tectis iniiciebant, Plutarch. in Camillo.
Καταπίνω, deglutio, abſorbeo, Plut.in Alcib.
Καταπίπτω, decido, proſternor, diruor, Ariſtop. νεφ.ἀπ' ὄνου καταπεσὼν, ab aſino delapſus. καταπίπτειν ἐπὶ τῆς γῆς, in terram cadere, Xen.
Καταπιστεύω, committo, trado, Phal.in Epiſt.
Καταπιστόω, fidem facio, aut præſto.
Καταπίστωσις, fiduciæ eſt & ſecuritatis contractus, vt fit inter eos quibus incomperta eſt vtrinque fides, Plut.de virtut.mulier.
Καταπιττόω,ῶ, pice illino, Ariſtoph.
Καταπίττω, pico, pice punio, comburo.
Καταπίων, pinguis, λιπαρός.
Καταπλαγία,ας,ἡ, conſternatio Liu.
Καταπλάκων, exterrens, aberrans.
Κατάπλασμα,τὸ, cataplaſmã Plin. Scribon. Larg. ſuperpoſitum medicamentum. κατάπλασμα γίνεται ἐμπλαστρῶδες, Dioſcor.
Καταπλάσασθαι, emplaſtri modo imponere.
Καταπλαστὴ,ῆς,ἡ, Herodot. cataplaſma.
Καταπλαστὸς,οῦ,ὁ, cataplaſmatis in modum cõformatus, Ariſtoph.in Plut.
Καταπλάττω, cataplaſmate medeor, impono. καταπλάττει ἑαυτὸν πηλῷ, limo obducto ſe loricat.

loricat,Gaz.ex Ariſt.hiſt.9. Plin .luto tergo-(rat.
Καταπλέκω,cõplico,necto,inſero,Herodo.
Καταπλέος,ου,ὁ καὶ ἡ,plenus,expletus.
Καταπλέω, naue deuehor, quaſi deorſum nauigo & ſecundo amne in portũ redeo, appello, Theophraſt.lib.4.de cauſ.
Κατάπλεως, Atticè,idẽ quod κατάπλεος, expletus.
Καταπληγμὸς,obiurgatio,Eccleſiaſt.21.
Καταπλήδην,confertim.
Καταπληκτικὸς,οῦ,ὁ,horribilis,Plut.in Lycurgo.
Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ καὶ ἡ, perculſus , ſtupefactus , ſemper attonitus,Plutar.in Fabio.
Κατάπληξις,εως,ἡ,ſtupor,pauor, Ariſtotel.lib.1. magnorum Moralium.
Καταπλήττομαι,admiror,ad ſtuporem vſque ſuſpicio,percellor,φοβοῦμαι,Accu. Phil.de mũd.
Καταπλήττω,μ.ήσω,π.ηχα, perterreo, inficio timorem. κατέπληξε πάντας, Xenoph.li.1.Pæd.
Καταπλοκὴ,ῆς,ἡ,contextus,complexio.
Κατάπλοος,adnauigatio, portus ad quem applicamus,incurſus nauium, Bud.in Pandect.
Καταπλουτέω,& Καταπλουτίζω,dito,locupleto.
Καταπλόω,tendo,nauigo,deferor.
Καταπλύνω,expurgo,perluo,abluo , Theophr.
Καταπλώσας,inuectus,Herodot.lib.1.
Καταπνεῖσθαι,difflari,perflari,ventilari, & vento exponi,Theophr.lib.4,cap.14.de Cauſ.
Κατάπνευμα , inflatio , Euripid . καταπνεύματα λώτου,de tibiis quæ fiebant ex loto, tibiarum inflatus Cicer. vel incentio cum Gell.
Καταπνεύω,μ.εύσω,π. ευκα, perflo, aſpiro & faueo,ſpiritum emitto , Ariſt.lib.6. Anim.
Καταπνίγω,ſtringo,ac ꝓpemodũ ſtrangulo, καταπνίγειν πῦρ , ignem opprimere & ſuffocare,(Gal.
Καταπνιζόμενος,fumo perfuſus.
Καταπνίζω,μ.ίσω,π.ικα,fumigo.
Κατάπνιξις,ſtrangulatio, ſuffocatio.
Καταπόδας,cominus,per veſtigia,Thucyd.
Καταποθεὶς,abſorptus,conſumptus,Chryſoſt.
Καταποικίλλω,diſtinguo,vario,Hermog.
Καταπολαύω,nimium & pluſquam par eſt fruor.
Καταπολεμέω,μ.ήσω,debello,expugno. καταπολεμῶ σε ἐγκλήματι , crimine te inſector,Thucyd.
Καταπολέμησις,Thucyd.quaſi debellatio.
Καταπολιτεύομαι, vrbibus extrudo,ſubigo . κατεπολιτεύσατο τὴν πλεονεξίαν , è medio ſuſtulit plus habendi cupiditatem, Plut.in Lycurgo.
Καταπολλὰ,multis de cauſis,Thucyd.
Καταπολὺ,multùm,effuſim,Dioſc.lib.1.
Καταπονέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſupero, in lucta obtineo,opprimo,labore conficio, Actiu. Accuſ.
Κατάπονος,ου,ὁ,delaſſus,defeſſus,laborioſus.
Καταπονοῦμαι,labore conficior.
Καταπονούμενος,interdum pro exercitato.
Καταποντίζομαι, & Καταποντίζω,μ.ίσω, demergo in mare,præcipito,ſubmergo,Matth.18.
Καταποντισμὸς,οῦ,ὁ,quaſi demerſio.
Καταποντιστὴς,οῦ,ὁ,pirata.
Καταποντόω,καταποντίζω,demergo,Herodot.
Καταπορδῶ,oppedo è contrá, Neutr.

Καταπορεύομαι,redeo,deſcendo,tendo,Polyb.
Καταπόρνευσις , apud Plutarch . in Timoleone, ſcortandi actio,quaſi ſcortatio: quę & meretricium Tranquillo.
Καταπορνεύω,& Καταπορνέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſcortor,Neut καταπορνεύω τὴν γεῦσιν, guſtum illecebroſis ſaporibus irrito, Naz.in Orat.
Καταπορνοκοπέω,ſcortando opes exhaurio.
Καταπορσύνω,μ.υνῶ,π.γκα, præbeo, καταπορσύνει τοῖς πολεμίοις κακά, Xenoph.li.1.Pæd. afferre ſeu inferre incommoda hoſti.
Κατάποσις,εως,vorago,gula,λαιμός.
Καταπόσον,ſæpius,πολλάκις,πλεονάκις.
Καταπότης, guttur,gula,λάρυγξ,ὁ βρόγχος.
Καταπότιον,τὸ,catapotium,medicamẽtum quod ſumitur deglutiendo.¶καταπότια,Plin pilulas & catapotia vocat.
Καταπραγματεύεσθαι, de negotiatorib⁹ qui annonæ precium intendentes , è penuria vulgi lucrum captant,& inde locupletantur, Naz.
Καταπρανὴς,decliuis,κατωφερὴς,pronus.
Καταπράττομαι, & Καταπράττω,μ.άξω,π. αχα, gero,tranſigo,perago,pertracto,Xenoph.
Καταπράϋνσις,εως,ἡ,mitigatio.
Καταπραΰνω,mitigo,lenio, demulceo, Xenoph.
Καταπρήζω,concremo,Bud.in Epiſt.
Καταπρίζεαι,conſideras,Herodot.
Καταπρηνὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,pronus,decliuis,Homer.
Καταπρήθω,comburo.
Καταπρηνίζω,μ.ίξω,π.ιχα,præcipito.
Καταπρηνώσαο, præcipitaſti,peſſũ dediſti,Epi.
Καταπρηΰνω,mitigo,demulceo, καταπραΰνω.
Καταπρίω,diſſeco.
Καταπροδίδωμι,prodo,dilapido, deſero, Luciã.
Καταπροέσθαι,prodere,apud Suid.
Καταπροΐεσθαι τὴν δίκην,præuaricari.
Καταπροΐξεσθαι , vel καταπροΐξεσθαι ſine diæreſi, (& melius , vt ſcribit Phrynich.)contemnere, deſerere,impunè irridere.
Καταπτάω,deuolo,καταπτὰς,deuolans.
Καταπτήσομαι,deuolabo,Lucian.in Cauc.
Καταπτήσσω,μ.ήσω,terreo,conſternor,Iliad. θ.
Καταπτοέω,μ.ήσω, terreo,Accuſ.
Κατάπτομαι,tango,exprobro,Genit. κατάπτομαι τοῦ δημαρήτου, ad Demaretum refero , ſeu Demaretum teſtem cito, Herodot.lib.8.
Κατάπτομαι,deorſum volo.
Κατάπτυστος,ὁ,deſpuẽdus,abominandus, Anacr.
Καταπτύω,deſpuo,contemno,reiicio, καταπτύω σου,te deſpuo,execror,Æſchin.
Κατάπτωσις,ἡ,deuolauero, Lucian.
Καταπτώσσω,timeo,trepido. ¶Κατάπτωμα,ατος,τὸ,& Κατάπτωσις, ruina caſus,lapſus, Aphr.lib.2 Probl.
Καταπτωχεύομαι,inops ſum.
Κατάπυγος,ου,ὁ,cinædus.
Καταπυγοσύνη , ης , ἡ , flagitium abominandum libidinis , fœda voluptas , obſcœnitas , Ariſtoph νεφ.
Καταπυγῶ,libidinoſus ſum,κατασελγαίνω,Suid.

Καταπύγων, ωνος, ὁ, πόρνος, θυρύπεφικτος, cinædus, draucus, obſcœnus, Ariſt. in Veſp. ¶ Et apud Atticos medius digitus & infamis, qui & καταπυγὴς appellatur.
Καταπύθομαι, marceſco, putreſco.
Καταπυκνόω, μ. ώσω, denſo, frequentem reddo, multiplico, Accuſ. Plut. in Lycurg.
Καταπυκτεύω, vinco in pugilatu.
Καταπυρπολεῖν, comburere, Phalari.
Κατάπυῤῥος, rubeus, rufus, fuluus, fuluescens.
Καταπύω, impleo, humecto.
Κατάρα, ας, ἡ, execratio, imprecatio, Herodot.
Καταράκτης, ου, ὁ, genus auis maritimæ. Eſſe ex aquilarũ genere annotat Euſtath. in Dionyſ. ¶ Itẽ cataracta locus eſt abruptus & p̃ceps in flumine, vnde aqua ruit potiꝰ quã fluit, Strab. (lib. vlt.
Καταράξαι, frangere, deiicere.
Καταράομαι, μ. άσομαι, π. αμαι, maledico, execror, deuoueo, Dat. Ariſtoph. νεφ καταρᾷ σὺ τῷ διδασκάλῳ; an præceptori imprecaris? Aliquando & Accuſ. καταρᾶσθε τὴν στάσιν Ariſtid.
Καταράσσων, ὁ, præceps.
Κατάρατος, ου, ὁ, maledictus, execratus.
Καταράττω, μ. άξω, π. αχα, vel καταῤῥάσσω, ingruo, percutio fortiter, collido, frango, rumpo, Herodot. 3, καταῤῥαχθείσης τῆς ἐπ' αὐτοῦ ἐσθῆτος. ¶ Item erumpo, Diodor. ¶ Eſt etiam præcipito, cum impetu decido, καταῤῥήγνυμι, Ariſt. de mũd. ¶ Itẽ defluo, curſito, Gal. Meth.
Κατάρβηλος, chlæna talaris, Sophocl.
Καταργέω, μ. ήσω, otioſum & inutile aliquid efficio, irritum facio, inutili opere onero, Luc. 13, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; ad quid vel terram inutiliter occupat?
Κάταργμα, ατος, τὸ, initiatio, primitiæ, Euripid.
Καταργούμενα φάρμακα, medicamenta, Dioſ. c. 1.
Καταργούμενον, Chryſ. 2. Corin. 3. vacãtem, ceſſantẽ & ſuperuacaneũ, vt ager vacãs, Cæſari.
Καταργυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, deargento.
Καταργυρωμένος, argenteus, Herodot.
Καταρδω, irrigo, Ariſtoph. in Acharn.
Καταρέζειν, manibus tractare, demulcere, Iliad. ά.
Καταρέομαι, execror, Datiu.
Καταρθρόω, articulo.
Καταριγηλὰ πέλονται, ὀδ. ξ, i. horrenda ſunt.
Καταριθμέω, μ. ήσω, & καθαριθμοῦμαι, in numerum coopto, enumero, recenſeo. ἕβδομον ἐν τοῖς σοφοῖς καταριθμοῦσι, ſeptimũ inter ſapiẽtes enumerant, Plut. in Solon. καταριθμοῦμαι πρὸς ὑμᾶς, recenſeo apud vos, Æſchin.
Καταριστᾶν & ἀριστᾶναι, Athen. lib. 10. prandere.
Καταρκεῖ, ſufficit. καταρκέσει μοι, mihi ſatis erit,
Καταρμόσας, adaptans, Herodot. (Euri.
Καταῤῥαγεὶς, cõmiſſus, Herm. de Inuent. tomo 2.
Καταῤῥαγείσης μάχης, erumpente prælio, Herm.
Καταῤῥαθυμέω, deſideo, incuria perdo, Xenop.
Καταῤῥαίνω, aſpergo, Galen. lib. 2. ad Glauc.
Καταῤῥάκτης ſiue καταράκτης, ου, ὁ, locus præceps in flumine vbi fluuius ruit potius quam fluit. ¶ Item Liu. porta catarrhacta, recidénſque porta, Plutarch. in Ant. καὶ τὰς καταῤῥάκτας ἀφῆκε κλείθροις καὶ μοχλοῖς καρτεροὺς ὄντας. ¶ Sophocl. in Oedi. Colon. καταῤῥάκτην ὁδὸν vocat, deſcenſum apud inferos, quòd præruptus ſit, & dehiſcens.
Καταῤῥάκτης, catarrhacta auis, Ariſtotel. libr. 2. Anim. & Leuit. 11. νυκτικόρακα καὶ καταῤῥάκτην καὶ ἶβιν, bubonem & mergulum & ibin. ¶ Plin. catarrhactas Diomedeas aues vocat, libro 10, cap. 44.
Καταῤῥάπτω, conſuo, perſuo, inſero.
Κατάῤῥαφος, pannoſus.
Καταῤῥαχθεὶς, ruptus, Herodian.
Καταῤῥαψῳδεῖν, nugari.
Καταῤῥέομαι ἱδρῶτι, ſudore profundor, Lucian.
Καταῤῥεπὴς, in alteram partem vergens.
Καταῤῥέπω, deorſum vergo, Polyb.
Καταῤῥέω, defluo, reſoluor, diſtillo, delabor, Neutr. καταῤῥεῖν εἰς τὴν γῆν, delabi in terram, Xenoph. lib. 1. Pęd.
Καταῤῥήγνυμαι, decido, delabor, ruo, cum impetu fluo. ἄνεμος κατεῤῥήγνυτο, ventus cum fragore incidebat, Plutarch. in Fabio. κατεῤῥάγη πόλεμος, erupit bellum, Ariſtoph. ¶ Item abrumpo, diſcindo, Xenoph. li. 3. παιδ. γυναῖκες καταῤῥηγνύμεναι τοὺς πέπλους.
Καταῤῥήγνυμι, μ. ήξω, π. ηχα, diſcindo, dirumpo, Lucian. ἐσθὴς καταῤῥήγνυται, veſtis dirumpitur. ¶ Item cum impetu decidere facio, deiicio. κατέῤῥηξεν εἰς χάρακα τοὺς πολεμίους, hoſtes in vallum compulit, Plutarch. in Fab.
Καταῤῥησις, ἡ, condemnatio.
Καταῤῥήσσειν, conſtrepere, inſonare. καταῤῥήττει κοιλίαν, aluũ purgat, vel aluũ turbat, Dioſ. l. 2.
Κατεῤῥητορεύομαι, eloquentiæ torrente rapior, vt liberum iudicium non habeam, Herodot.
Καταῤῥητορεύω, vi eloquentiæ demulceo, Bud.
Καταῤῥήττω ſiue καταῤῥήσσω, inſtrepo, ἐπικροτῶ.
Καταῤῥιζόμενος, diſtillatione laborans, Dioſc. l. 3.
Κατάῤῥιζος, terra conditus, Gaz. libr. 1. hiſtor. plant. Theophraſt. cap. 10. ¶ Καταῤῥιζοῦμαι, ago radices, radicor Plin. Καταῤῥιζόω, fulcio.
Καταῤῥινέω, ῶ, limo, polio, Ariſtoph. βατραχ.
Καταῤῥιπτάζω, diſiicio.
Καταῤῥίπτω, μ. ίψω, π. ιφα, proiicio, Accuſ.
Καταῤῥοητικὸς, qui diſtillationibus infeſtatur.
Καταῤῥοΐζομαι, diſtillationibus laboro, Dioſc.
Καταῤῥοϊκὰ νοσήματα, languores qui fiunt diſtillatione, Plat. in Timæo.
Κατάῤῥοος, ου, ὁ, defluxus, diſtillatio, Dioſc. ¶ Κατάῤῥους, idem, παρὰ τὸ κάτω ῥεῖν, Etym.
Κατάῤῥοπος, deorſum vergens, decliuis, Galen.
Καταῤῥοφέω, μ. ήσω, ſorbillo, ſorbeo, digero.
Καταῤῥυεὶς, έντος, lapſus.
Καταῤῥυθμέω, quadrare facio, concilio.
Καταῤῥυπαίνω, contamino, obſcuro, Plat. Leg. 11.
Κατάῤῥυτος τόπος, locus in quem humor influit. κατάῤῥυτος ποταμοῖς χώρα, regia fluuiis irrigua, Plut.
Καταῤῥωδέω, in metũ adducor, Accu.
Καταῤῥωδικὸς, ſolicitus.

Καταῤ-

Καταῤῥωδήσας, metuens, formidãs, perterritus.
Κάταρσις, εως, ἡ, appulſus, deſcenſus nauis.
Καταρτάω, μ. ήσω, apto, præparo, appẽdo, Accuſ. ἵνα καταρτίζω ἐς τοῦτο κεῖνα πάντα, vt omnia tibi in integrum reſtituam, Herodot.
Κατάρτησις, εως, ἡ, aptatio.
Καταρτίζω, μ. ίσω, π. ικα. & Καταρτίζομαι, cõcinno, adapto, coagmẽto, cõponóque, quum luxati artus cõponendo redeunt ad naturalem iuncturam & poſitionẽ: quod καταρτισμὸν vocat Æginet. Sic etiam tranſtulit ad animum Plut. in Cat. ἡμέτερον εἶπεν ἔργον οἰδοῦντα μαλάξαι καὶ καταρτίσαι, perturbatum ſanè menti reſtituere. ¶Καταρτίζειν etiam conciliare diſſidentes, conſociare diremptos, Herodot. in Terpſ. de Mileto, νοσήσασα ἐς τὰ μάλιστα στάσι, μέχρι οὗ μιν Πάριοι κατηρτίσαντο. ¶Καταρτίζειν eſt, nunc denique recõcinnare, Poly. hiſt. primo, ναῦς καταρτίσαντες ἀνήγοντο, refectis claſsibus portu ſoluerunt.
Καταρτιστὴς ἱστὸς, malus nauis, Homer.
Κατάρτισις, εως, ἡ, abſolutio & perfectio, Plut. in Them. ἐπιμέλεια καὶ κατάρτισις, cura atque inſtitutio, i. παιδεία κἀγωγή. ¶Eſt & integritas.
Καταρτισμὸς, οῦ, ὁ, cõpoſitio & concinnitas, abſolutio & perfectio, reconciliatio. ¶Eſt etiam Galeno, ἡ μεταγωγὴ ὀστῶν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν τόπου εἰς τὸν κατὰ φύσιν, luxatorum compoſitio, reſtitutióque ad naturalem poſitionem. ¶Significat etiam inſtaurationem.
Καταρτιστὴρ, ῆρος, ὁ, recõciliator Liu. διαλλακτὴς, ἁρμοστὴς, Herodot. in Terpſ. de Mileto.
Καταρτύω, condio: diſpono, adapto, Plat. de Leg.
Καταῤῥυῆναι, defluere.
Καταρυθμίζω, diſpono, κατευθύνω, κανονίζω.
Καταρχὴ, libatio, primitiæ, pro exordio, Athen. 13. ἐντεῦθεν τὴν καταρχὴν ποιησόμεθα. ¶Καταρχὰς, ab initio, αὐτίκα καταρχὰς, iam inde ab initio, Herodot.
Καταρχὴς, firmus, ſolidus. Καταρχῆς, ab initio.
Κατάρχομαι, μ. άρξομαι, π. γμαι, initio, ſacrifico, victimam ferio. κατάρχονται αὐτοῦ πρὸς βωμῷ, eum ante aram ſiſtunt, Herodot. κατάρξασθαι τῶν ἱερῶν, Demoſt. ſacra auſpicari. ¶Itẽ incipio, inchoo, auſpicor, aggredior. κατάρχεσθαι τῆς μάχης, prælium incipere, Polyb.
Κατάρχω, laceſſo, auſpicor, exemplum præbeo. κατάρχω μάχης, auſpicor præliũ, Eurip. ¶Accipitur etiam pro ἡγεμονεύειν, preeſſe, dominari, cum Genit. οὐ γὰρ κατάρχης τοῦ λόφου, Plat. in Protagora.
Κατάρχων, præſultor, præcentor.
Καταρφύης, terra vitibus apta.
Κατασαρκόω, μ. ώσω, q. incarno, carnem facio.
Κατάσαρκος, ου, ὁ, corpulentus, obeſus.
Κατασάξαντες τὴν γῆν, terrã aggerãtes, Theop.
Κατασβέννυμι, & Κατασβεννύω, μ. κατασβέσω, extinguo, ſedo, compeſco, Accuſ. Ariſtoph.
Κατασείομαι, μ. είσομαι, π. εισμαι, decido.
Κατασείω, μ. είσω, π. εικα, cõcutio, vt haſtã quaſſo. κατασείουσι κατὰ τοῦ καρποῦ, decutiunt ſuper fructũ Gaz. ¶Κατασείειν etiã verbum conuiuale pro proſternere multis exſiccatis poculis, Menãd. apud Athen. li. 10, ὀκτώ τις ὑποχεῖν ἀνεβόα καὶ δώδεκα κυάθους ἕως κατέσεισε φιλοτιμούμενος. ¶Itẽ non voce, ſed manu ſilentiũ indico, vel aliud ſignifico, Xenoph. l. 5. παιδὶ καὶ τῷ γαδίτᾳ κατέσειον, ſignam dederunt.
Κατασέσηπα, emarcui, putrui, Ariſtoph. in Plut.
Κατασημαίνομαι, obſigno, ἐπισφραγίζομαι, Herodian. οἷς ἔδωκε κατασεσημασμένα γράμματα ἐν πυκτοῖς πίναξι. ¶Significat etiã inſignio, Gregor.
Κατασημαίνω, adnoto, noto, conſcribo.
Κατασήπομαι, marceſco, Depon. abſol. Chryſoſt.
Κατασήπω, tabefacio, putrefacio.
Κατασιγάζω, ſilentiũ impero, iubeo vt linguis faueatur: ídque ſacrorum præconum, qui ἱεροκήρυκες dicebantur, officiũ erat, Xenoph. li. 2.
Κατασιγῶ, conticeſco, Plat. (ἐλλὼ.
Κατασικελίζειν, Ariſt. in Veſ. τυρὸν πολλὺν κατεσικέλιζε, Interp. τὸν σικελικὸν ἤσθιε, ſiculorum more edit.
Κατασίνεσθαι, lædere.
Κατασιτέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, edo, veſcor.
Κατασιωπάω, μ. ήσω, π. ηκα, ſilere iubeo. ¶Apud Ariſt. 3. Rhet. pro ſimplici ſumitur, ſileo.
Κατασκάζω, procumbere facio, cóncido.
Κατασκάπτω, μ. άψω, effodio, euerto, diruo, funditus euerto, κατέσκαψεν οἰκίαν εἰς ἔδαφος πᾶσαν, domum ſolo adequauit, Plut. in Publ.
Κατασκαριφάω, vellico, fodio, pungo.
Κατασκαφὴ, ῆς, ἡ, defoſsio, euerſio, excidium.
Κατασκαφὴς, defoſſus.
Κατασκάφιλος, qui amicis dedecori eſt, Heſyc.
Κατασκεδάζω, μ. άσω, π. ακα, diſpergo, diſsipo.
Κατασκελεῖν, carnes abſumere, Heſych.
Κατασκελλοῦμαι, attenuor.
Κατασκεπάζω, protego.
Κατασκέπτομαι, μ. έψομαι, π. εμμαι, ſpeculor, prouideo. ναῦν κατασκεψομένην τῶν πολεμίων ἀποστεῖλαι, nauem ad hoſtes ſpeculandos miſiſſe, Plut. in Solo.
Κατάσκεψις, εως, ἡ, habitatio.
Κατασκευάζομαι, inſtruo, exorno, armóque, ἵππον περιβλήμασι κατασκευάζεσθαι, Xenop. ¶Itẽ compono, conficio, molior, extruo, ὁ Φειδίας κατασκευαζόμενος τὴν Ἀθηνᾶν, Ariſt. de mũd. κατασκευαζόμενος τὴν βασιλείαν, regnum occupare volens, Xenoph. ¶Item comparo & acquiro, Idem, συμμάχους κατασκευάζονται.
Κατασκευάζω, μ. άσω, ædifico, extruo. οἰκοδόμημα κατασκευάσαι, Pauſan. ¶Itẽ inſtruo, adorno, Plat. 2. de Rep. συμπόσιον κατασκευάζειν. ¶Itẽ dirigo me ad, efficio, cõcinno, inſterno, munio, Demoſth. κατασκευάζειν τὰς ὁδοὺς, vias moliri, exitum munire. ¶Item probo, aſtruo, κατασκευάζει μηδένα εἶναι, Demoſt. aſtruit, probat. ¶Refertur & ad fraudes, contechnor Plaut. contexto Cic. Demoſth. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα, i. ſtruit, molitur.
Κατασκευάπτω, deſtruo, Prouerb. 25.
Κατασκεύασμα, ατος, τὸ, ædificium, apparatus, ſtructura, machina. ¶Item fraus, commen-

tum, Demoſth. κτ᾽ ἀριστοκράτ. καὶ τοῦτ᾽ ἦν τὸ κατασκεύασμα αὐτοῖς, τὰ πραχθέντα αὐτὰ κατηγορεῖ, res ipſa indicat ex compoſito factum eſſe & ſtructum quod dico. ¶ Dicitur & Κατασκευασμὸς ab Eodē in Ead. Καὶ κατασκευασμὸς ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν τόν τε τὸν νόμον τιθέντα, fraus & commentum ex compoſito adornatum. ¶ Accipitur & in bonam partem, Ariſtotel.6.Polit.

Κατασκευασμὸς, οῦ, ὁ, fraus, inſtitutum, inſtrumētum, apparatus, Thucydid.

Κατασκευαστὴς, opifex, vt mundi Deus molitor.

Κατασκευαστικὸς, aſtruens, Hermogen.

Κατασκευαστὸς, ſubornatus, appoſitus, adornat⁹ & ſummiſſus, Ariſtot.2.Oecon. ¶Significat etiam compactū & fabrilem, Plut in Apoph.

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, ſtructura, opificium, compoſitio, cōpages. Halicarn.in vita Lyſiæ, Γοργίας τε ὁ Λεοντῖνος ἐν πολλοῖς πάνυ φορτικὴν ποιῶν καὶ ὑπέρογκον τὴν κατασκευὴν, orationis ſtructuram & compoſitionem. ἡ τῶν ἀχιλλέως ὅπλων κατασκευὴ, deſcriptio armorum Achillis, Aphthon. κατασκευὴ ποτηρίων, Athen. pro opificio & opere. ¶Item κατασκευὴ τοῦ σώματος, conſtitutio corporis, Galen. ¶ Item ſupellex & vaſa & inſtrumenta domus vel fundi hoc nomine ſignificātur. σκευῶν κατασκευὴν τετάχθαι, ſupellectilem digeſtam eſſe ſuis locis, Xenoph.in Oecon.¶Eſt & probatio, adſtructio, demonſtratio, Aphthon. κατασκευὴ, προκειμένου τινὸς βεβαίωσις πράγματος.

Κατασκηνόομαι, μ. ώσομαι, firmo tentoria, Plat.

Κατασκηνόω, μ. ώσω, π. ωκα, requieſco, Matth.13. nidifico, Marc.4.in tabernaculo maneo, Xenoph. εἰς ἐνδεόμενα κατασκηνοῦν, in tabernaculis quibus aliquid deſit, habitare. ¶Item hoſpitium exhibeo, εἰς τόπον χλόης κατασκηνῶν, in loco paſcuæ habitacula præbēs, Naz.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, vmbraculum, receptaculū, diuerſorium: pro nido, Matth.8,& Luc. 9.

Κατασκήπτω, μ. ήψω, π. ηφα, emergo, cum impetu exorior, graſſor, κατασκήπτει τὸ νόσημα, morbus emergit, Dioſc.lib.9. ¶Item incumbo, κατασκήπτει εἰς τὴν πόλιν, in vrbē incumbit, Herodot. ¶Ariſto.de mūd.pro decūbo capit, ἕκαστον δὲ τούτων κατασκῆψαν εἰς τὴν γῆν, σκηπτὸς ὀνομάζεται, horū quicquid in terrā decubuerit, σκηπτὸς, i. fulmen, dicitur. Aphrod.cū Dat.li.1.Probl. κατασκήπτειν τῷ ὀδόντι, in dētem decumbere.

Κατάσκηψις, incubitus Gaz.Dioſcorid.lib.7.

Κατασκιάζω, obumbro, Plat.in Timæo.

Κατασκίδναμαι, diſpergor, κατασκορπίζομαι.

Κατάσκιος, ου, ὁ, vmbroſus, inūbratus. δένδρεσι κατάσκιος, arboribus inumbratus, Herodot.

Καταςκοπεύω, exploro.

Κατασκοπέω, μ. ήσω, exploro, ſpeculor, circūſpecto. Κατασκοποῦμαι, idem, Xenop.2. Ἀπομνημ.

Κατασκοπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula, ſpeculatio, exploratio.

Κατασκόπια, vel κατασκοπικὰ, τὰ, naues exploratoriæ & ſpeculatoriꝗ.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, explorator, ſpeculator, index.

Κατασκῶ, doceo, παιδεύω, inſtituo, ἀσκῶ, Baſil.

Καταςκώπτω σὺν συμπόταις, inter conuiuas iocor.

Κατασμικρολογῶ, paruipendo, Hipp.ad Demag.

Κατασμικρύνω, deprimo, extermino, imminuo.

Κατάσμυρνος, myrrhatus, olens myrrhā, Dioſco. lib.1 cap.26. ¶Κατάσμυρος pro eodem, Ruel.

Κατασμύχω, comburo, corrumpo, diſcerpo, Iliad. ἰ. κατασμύξαι πυρὶ νῆας, i. καταφλέξαι. ¶Et κατασμύχομαι, torqueor dolore, Phal.in Epiſt.

Κατασοβαρεύομαι, cū faſtu ſperno, Laert.in Diog.

Κατασοβῶ, perſequor, arceo.

Καταςοφίζω, decipio, ſophiſmate redarguo, Plut. ¶Dicitur etiam Κατασοφιστεύω, Gregor.

Κατασπάζω, demitto, detraho, deorſum duco.

Κατασπαθάω, ῶ, luxu conſumo, prodigo.

Κατασπαράττω, μ. άξω, π. αχα, dilanio, Accuſ.

Κατάσπασμα, τὸ, diſtractio & diſiunctio Cicer. Theophraſt.hiſt.plantar.lib.4.cap.12.

Κατασπαστικὸς γάλακτος, lac euocans, Dioſc.li.2.

Κατασπαταλάω, ῶ, affluo deliciis, Naz.in Orat.

Καταςπάω, diuello, detraho, diſſoluo. κατεσπάσθη σημεῖα, ſigna ſunt reuulſa, Thucyd. ¶Κασπᾶν γάλα, lac attrahere atque elicere, ſiue euocare, Interp.Ariſtoph.in Equit.

Κατασπείρω, ſpargo, ſemino. κατέσπειρε τοῦ χάρακος ἄφθονα τῶν πυρσοβόλων, flammas in vallum iactauit, Plut.in Camill. ¶Item detraho.

Κατασπένδω, imbuo, libo.

Κατασπέρχομαι, vrgeor.

Κατάσπερχον ἀκοῇ, auditu ferox.

Κατασπέρχω, feſtino, accelero, ſum ferox.

Κατασπεύδω, accelero, vrgeo, præcipito, Æſchi.

Κατασπιλάζω, inquino, μολύνω, Heſych.

Κατασπουδεῖν, impellere.

Κατασπουδάζω, ingenti ſtudio, & cum ambitione quadam aliquid facio, Naz.in Orat.

Κατασπουδασμένως, bona fide, citra figmentum.

Κατασπουδὴν, de induſtria, ſeriò.

Κατάσταγμος, deſtillatio Celſ. lib.4.cap.2.

Καταστάζω, μ. άξω, π. αχα, diſtillo, inſtillo, Luciā.

Κατασταθεὶς, έντος, conſtitutus. ¶Κατασταθῆναι, conſtitutum eſſe.¶Κατασταθήσομαι, cōſtituar.

Κατασταθμεύω, in ſtabulo aut ſtatione aut diuerſorio colloco, ſtabulo Varr. Strab.

Κατὰ στάθμην, in rectum, ad perpendiculum.

Κατασταθμισμὸς, οῦ, ὁ, appenſio, Herm.ſingulorū per ſua pōdera adiectio Marc.apud Dioſc.

Κατασταλτικὸς, vim habens cohibendi, reprimēs. κατασταλτικὰ, pharmaca cohibentia, Galen.

Καταστεμνίζειν, Poll.elutriare Plin. tranſuaſare.

Καταστὰς, ſtans, Herodot. καταστὰς ἐπὶ τὸ πλῆθος, ſtās apud multitudinē. καταστάντες ἐκ τῶν τειχῶν ἐπολέμουν, ꝑ muris ſtātes, &c. Thucydid.

Καταστασιάζομαι, factionibus vincor, in ſeditionem deuenio, καταστασιάζεσθαι κατὰ γάμους, de nuptiis concertare, Ariſt.lib.5. Pol.cap.6.

Καταστασιάζω, ſeditionem ſuſcito, Plut.in The.

Κατάστασις, εως, ἡ, tranquillitas, ſtatus, Lucian.

cian. θαυμαςή τις κατάςασις εὐδίας ἐγένετο, cælum mirè erat ſerenum. ¶Item rerum compoſitio in melioremque ſtatũ reductio, διόρθωσις, Polyb. ¶Item perturbatio, caſus, κατάςασις πόλιος, Herodot. ¶ Significat & conſeſſum, concilium, ſedem, οἴκησιν, Interp. Thucyd. ¶Itẽ induſtria, & ratio, ἐν ἀνθρώπου φύσει καὶ κατασάσει, Herodot. ¶Eſt & execratio. ¶ Κατάςασις item eſt caſtrenſe vocabulum: pro ſtatione & præſidio, Eupol. apud Suid. ¶Et ſtipendiũ quod ſtationem agentibus, i. ſtationariis militibus dabatur, etiam dicitur κατάςασις Lyſiæ.

Καταςάτης, diſpoſitor Senec. inſtaurator, Soph.

Καταςατικὸς, initialis, εἰς κατάςασιν ἄγων, Hermog.

Κατάςεγα, τὰ, ſubtegulanea.

Καταςεγάζω, μ. άσω, intego, obtego, cooperio.

Καταςέγασμα, ατος, τὸ, tectũ, lacunar, Herodot.

Κατάςεγος, ὁ. conſtipatus, vndique tectus.

Καταςείχω, deſcendo, redeo, Nonn.

Καταςέλλω, μ. ελῶ, π. αλκα, in officio contineo, mores compono. Plutar. θορυβοῦντας τῶν ἐν ἀξιώματι νέους καταςεῖλαι βουλόμενος. ¶Καταςέλλειν etiam eſt reprimere & ſupprimere tumentia vel excreſcentia, Dioſc.

Καταςενάζω, μ. άξω, ingemiſco, Baſil. ¶Dicitur etiam paſſiuè, Alciphron.

Καταςένω, μ. ενῶ. π. γκα, ingemo, ſuſpiro, Neutr. Genit. καταςένω σου, Euripid.

Καταςερίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſtellis inſignio, in numerum ſtellarum refero, Procl.

Κατάςερος, ου, ὁ, ſtellatus, ſidereus, ſtellarum fulgore coruſcãs, Naz. Orat. de cauda pauonis.

Κατάςηθί μοι ἐκποδὼν, emin⁹ abſis à me, Pluta.

Κατάςημα, ατος, τὸ, habitus, ſtatus. hæc dictio non ſolùm ad veſtitum refertur, ſed ad omnem corporis habitum. κατάςημα τὸ κατὰ φύσιν, natiuus habitus, Dioſc. lib. 6.

Καταςηματικὸς, οῦ, ὁ, placido ac placato animo.

Καταςῆναι, conſtitui, ſiſti, quieſcere.

Καταςῆρες, amuleta.

Καταςῆσαι, in otio & pace quieſcere, Plutarch.

Καταςῆσαι φύλακας, cõſtitue cuſtodes, Ariſtop.

Καταςίζω, confirmo, βεβαιῶ. ¶Item condemno, καταψηφίζω, punctis diſtinguo, Baſil.

Κατάςικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, interſtinctus, notis compunctus Cicer. maculoſus: Vnde & pro tunica ponitur, animalium figuris aut floribus intexta, belluata Latinè, Pollux.

Καταςίλβω, reluceo.

Καταςολὴ, ἡ, amictus, habitus, Plut. in Peric.

Καταςομίζω, tacere facio.

Καταςομὶς, tibiæ pars quædam, Heſych.

Καταςοναχέω, ſuſpiro, in Epigram.

Καταςορέω, μ. έσω vel ήσω, π. ηκα, ſterno ædificia, ſeu habitacula extruo, Thucyd. ¶Et καταςορῆσαι, interficere. Herodot. ἐπὶ δὲ σφιν πάντες κατεςόρλωτο: αὐτὰ τοῦ ἀνήρλωτο.

Καταςόρνυμι, complano.

Καταςοχάζεσθαι, vel καταςοχεῖν, collineare vel collimare, ad ſcopum intendere, Baſil.

Καταςιχὴ, amictus.

Καταςαγίζω, facio diſtillare.

Καταςράπτω, fulgure obruo, Plutarc. in Galba.

Καταςρατηγέω, μ. ήσω, π. ηκα, bellica aſtutia decipio, ſtratagemate ſupero, Baſil. de 40 Martyribus, μυρίαις αὐτῶν ἐπινοίαις κατεςρατήγει, mille ipſos dolis petebat & captabat.

Καταςρατοπεδεύω, μ. εύσω, milites caſtrametari iubere, & in caſtra contrahere, Xenoph. 7, παιδ. ¶ Item caſtrametor, in caſtris dego, 2. Machab. cap. 4.

Καταςρεβλούμενος, ου, ὁ, deprauatus.

Καταςρεβλόω, perſtringo: Accuſ.

Καταςρεβλωθεὶς, contortus.

Καταςρέφομαι, ſubigo, in poteſtatem redigo, euerto. Aphth. τὰς ἐπὶ θράκης ἑλλήνων κατεςρέφετο πόλεις. Ariſtotel. de Nautilo piſce, καὶ ἀναφέρεται μὲν κατεςραμμένῳ τῷ ὀςράκῳ. vbi conuerti vel inuerti ſignificat.

Καταςρέφω, μ. έψω, π. εφα, finem impono, do exitum & finem rei. τοῦ ἐνιαυτοῦ καταςρέφοντος, exacto anno, Plutar. κατέςρεψεν εἰς τοῦτο, hunc exitum habuit, Pauſan. ¶Abſolutè poſitum, morior, Plutarch. de virtutib. mulier. ὅπως αὖ μὴ ταπεινῶς μηδ᾽ ἀναξίως ἑαυτῆς καταςρέψωμεν. ¶Præterea conuerto, inuerto. κατέςρεψε τὸν βίον εἰς πολιτείαν, reuocauit orationem ad Rempub. Liban. apud Demoſt. ¶Item ſubiugo, in poteſtatem redigo, expugno, πόλιν καταςρέφεις, Ariſto. in Equit. ¶ Καταςρέφειν etiam τὸ σκαλεύειν, Heſych. fodere, terram inuertere.

Καταςρηνιάζω, & Καταςρηνιάω, μ. άσω, π. ακα, luxurio, τρυφῶ, laſciuio, Genit. 1. Timot. cap. 5.

Καταςροφὴ, ῆς, ἡ, ſubuerſio, expugnatio, vaſtatio, interitus, exitus rei: Vnde pro extrema parte fabulæ accipitur, Lucian. ¶ Καταςροφὴ φυλλάδος, torus herbis confectus, lectiſterniũ, Eurip.

Κατάςρωμα, ατος, ſuperius pauimentum nauis, ſiue fori potius, i. tabulata, Gaz. de Senect.

Καταςρώννυμι, & Καταςρωννύω, μ. ςρώσω, π. ωκα, proſterno, ſtragem edo, Actiu. Accuſ.

Κατάςρωσις, εως, ἡ, explicatio, explanatio.

Καταςῦξαι, detrahere, colligere, odiſſe.

Καταςύφελος, ου, ὁ, aridus, Heſiod in Theog.

Κατεςωμυλμένος, garrulus, Ariſtoph.

Καταςύρω, μ. υρῶ, π. υρκα, abduco, detraho, diſtraho, εἰς βαβυλῶνα κατασυρέντες ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας, Nazan. in Orat. ¶Item populor, diripio, vexo, Polyb. 2. hiſtor. ἀδεῶς ἐπέτρεχον καὶ κατέσυρον πάσας τὰς χώρας, impunè vagabantur & depopulabãtur has regiones. ¶Καταςύρω, quaſi de cælo detraho (vt Cicero loquitur) è ſummo in imum deturbo, euerto, Areth. Apocal. 9. δελεασθέντας κατασύρουσι, de ſtatu mentis deturbant, ad inferos detrahunt.

Κατασφάζω, interficio. Κατασφάξατε, interficite.

Κατασφακτικὸς, ſanguinarius, Bud. in Epiſt. poſt.

Κατασφαλίζομαι, confirmo, roboro.

Κατασφαλίζω, munio, lib. 3. Machab.

Καταſφάττω,μ.ξω,iugulo,macto,occido, Luci.
Καταſφραγίζω,μ.ίσω,obſigno,ſignaculo clau-
Καταχάζω,ſcarifico. (do.
Καταχαίρειν,inſultare.
Καταχασμὸς,ſcarificatio,inciſio ſcalpello facta.
Καταχεδιάζω,μ.άσω,fingo,mentior,Ioſeph.
Καταχεθεὶς,coercitus,coactus.
Κατάχεσις,retentio,detentio,poſſeſsio,Act.7.
Καταχετλιάζω,exaggero rem,indignè fero.
Κατάχετος,ου,ὁ καὶ ἡ,detentus,quaſi detentiuus.
Καταχέω,detineo,occupo,inhabito.
Καταχηματίζομαι,ſimulor.καταχηματίζονται ἰόντες πρὸς τὸ καλὸν,formãtur ad honeſtatẽ,Plu.
Καταχηματίζω,formo,conformo,κατεχημάτισεν ἑαυτὸν,veſtitum ſibi aptauit,Plut.in Rom.
Καταχίζω,diffringo,diſcindo, p̃cido,diffindo.
Κατάχισις,diuiſura,fiſsio vel fiſſura Columel.
Κατάχισμα,fiſſum Cicer.
Κατάχομαι,tegor,velor,Iliad.γ.
Κατάχω,occupo, appello. καταχόντες τὰς νέας ἐς τὴν χώραν,appellentes nauigia, Herodot.
Καταſωρεύω,μ.εύσω,π.ευκα,accumulo.
Καταſωτεύω,μ.εύσω,π.ευκα,conſumo,dilapido.
Καταſώχω,attero,contero.
Κατάταξις,digeſtio, vt decuriatus & centuriatus Liu.centurionatus,& decuriatio Cicer.
Κατατάττω,in ordinem refero,colloco, Xenop. ¶Κατατάξασθαι,eſt quod Iuriſconſulti vocãt pecuniam conſtituere,vnde conſtitutum Cicer. i. pecunia aſsignata, Demoſth.κατὰ Θεοκρίνου, κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ, conſtituit apud tribules pro ſe ipſo ac fratre.
Κατατάχως, continuò, breuì, raptim, trepidè, properè,feſtinanter,quàm celerrimè.
Κατατα χῶ, præuenio, celeritate vinco & anteuerto,Pol.li.3. κατετάχησε γὰρ αὐτοὺς Ἀννίβας.
Κατατεθήπω,admiror,timeo,obſtupeſco.
Κατατείνω, intendo, extendo, contendo.κατατείνω τὸν δρόμον,contendo curſum,Syneſ.¶Item κατατείνειν,contendere,ſcilicet dicendo, διεξέρχεσθαι,latius diſſerere, explicare, Plat. 2.de Repu. διὸ κατατείνας ἐρῶ,τὸν ἄδικον βίον ἐπαινῶν,quare latius commemorabo. ¶Item ſternere,deiicere,premere,atterere, κατατείναντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους,eos ſolo ſternentes, Plutarch in Public. ¶Κατατείνω,τὸ κατεργάζομαι,conficio,rumpo, frango,Demoſth. Ὁ δὲ κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου,ὡμολόγησε,ruptus & cruciatu victus agnouit.
Κατατειχίζομαι τὰ τείχη,muros euerto,Xenoph.
Κατατειχογραφω,in pariete ſcribo, Stra.lib.14.
Κατατέλεια, Arrian.ſacrificiorum reliquię.
Κατατέλεια,τὰ,Herodot.ſumptus,impenſa.
Κατατέμνω,μ.τεμῶ,contundo, concido,interficio,Accuſ.ἑαυτὸν κατατέμνειν,Xenoph.
Κατατέτηκα,contabui,maceratus ſum,Ariſt.πλ.
Καταπεχνολογεῖν, in artem redigere, artis præceptis alligare & aſtringere,Naz.in Orat.
Κατατεχνικῶς,artificioſè,Plutar.in Pericl.

Κατάτεχνος,ου,ὁ,artificioſus,induſtrius.
Κατατήκω,liquefacio,conſumo,tabefacio.
Κατατίθεμαι, voce Paſsiua ſignificat Actiu.depono : κατατίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, deponere magiſtratum. Iliad.γ,τὰ μὲν κατέθεν τ' ἐπὶ γαίῃ, i.quæ quidem deponebant in terram. κατέθεντο τὸν πόλεμον,Demoſt.depoſuerunt. ¶Aliquando eſt collocare gratiam, beneficium conferre, Demoſth. οἰόμενος εἰς τὴν ἄνθρωπον χάριν καταθήσεσθαι,exiſtimãs à muliere gratiam ſe initurum. Xenoph 8.παιδ.χάριν δὲ ἀνδρὶ ἀγαθῷ καταθέσθαι δεξαίμην ἄν,gratiam autem apud virum bonum collocatam non recuſarim. καταθέσθαι τὴν εὐεργεσίαν πρός τινα, beneficium collocare apud aliquem, demereri,Demoſth. βουλόμενος ἀσφαλῶς καταθέσθαι τὰ περὶ αὐτὸν,i.volens ſtatum rerum ſuarum ſtabilire,Iſocr.in Euagora.
Κατατίθημι,pono,depono,amoueo.δεῖπνον καταθεῖναι,cœnã ponere,Ariſt.in Plut. ¶Pro diſponere ſingula ſuo loco, Xenoph.in Oecon. δίχα δὲ καὶ τὰ εἰς ἐνιαυτὸν ἀπολελογισμένα κατέθεμεν.¶Item pro beneficium aliquod in alium ponere, κατατίθημι εὐεργεσίαν, confero beneficium,Baſil.in Epiſt. ¶Lucianus ſæpe vſurpat pro rependere gratiam& paria facere.¶Ponitur aliquando pro ſoluere,numerare, exponere. κατατίθημι χρήματα, ſoluo & pendo,Æſchin. In ea ſignificatione iungitur quoque cum Dat.& Genit.Demoſth. κατὰ Νεαίρας.¶Luciã.de Luctu pro indere, φέροντες ὀβολὸν,ἐς τὸ σόμα κατέθησαν αὐτῷ, obolum afferentes,in eius os indiderunt.
Καταπιλάω, conſpurco, commaculo, concaco. καταπιλᾶ τῶν ἑκατέρων,Ariſtoph.
Κατατίλλω,euello,Ariſtoph.
Καταπιναθεῖν,retinere.
Καταπιτρώσκω,proſterno,ſaucio,vulnero.
Κατατοκίζομαι,fœnore obruor,Ariſt.2.Pol.
Κατατολμῶ,audeo,aggredior,Genit.
Κατατομὴ,ῆς,ἡ,ſectio,conciſio,inciſura.
Κατατοξεύω,configo, ſagittis cõficio, Ariſt.νεφ.
Κατατορέω,corruo.
Κατατραυματίζω,lacero,ſaucio.
Κατατρέπομαι,fundo,fugo,profligo,Accuſ.
Κατατρέχω, diſcurro, incurſionem facio. κατέδραμε τὴν ἀκαρνανίαν,Arcananiam incurſionibus infeſtauit, Plut.in Pericl. ¶Κατατρέχειν,etiã inſectari & inuehi. Laert. in Chryſippo,εἰσὶ δ' οἱ κατατρέχουσί που χρυσίππου, ὡς πολλὰ αἰσχρῶς καὶ ἀρρήτως ἀναγεγραφότος.
Κατατρέω,μ.ήσω,π.ηκα,perforo,Dioſc.lib.5.
Κατάτρησις,ἡ,foramen,exeſio.
Κατατρίβω,tero,attero,cõſumo,κατατρίβω χρόνοις,Demoſt. ¶Item exerceo,defatigo,Xeno.
Κατατρίζω,ſtrido, Hom. in bello ranarum.
Κατατρίχος,ὁ,tenuis,capillamentorum inſtar.
Κατάντροπον,κάταντες,accliue.
Καταθρυλάζω,μ.άσω,π.ακα,roto,Accuſ.
Κατατρυφάω,ῶ,μ.ήσω, π.ηκα, delector,luxu diffluo

fluo atque deliciis,Columel.eluxurior in aliqua re. Genit. Greg. ἵνα τὶ καὶ αὐτὸς κατατρυφήσω τοῦ λόγου,vt ipſe quoque eluxuriante ſtylo vtar.¶Item derideo,inſulto,eludo,ludificor per laſciuiam ac delitias, Idem Greg.
Κατατρυφὴ,libido,luxuria.
Κατατρύχω,μ.ύξω,π.υχα, domo, affligo,vexo, ſupprimo,abſumo,accido facultates,Odyſ.ό.
Κατατρώγω,comedo.
Κατατυχεῖν, aſſequi, ſortiri, ſucceſſum habere, Genit.¶Κατατυχὼν,όντος,τὸ,voti compos.
Καταϋαίνω,ſicco,ſplendidum reddo.
Καταυγάζομαι,video,aſpicio, Accuſ.li.1.Epigr.
Καταυγάζω,illuſtro,illumino,,φωτίζω, Nonn. ¶Pro luceo & reſplendeo,Idē ca.8. ¶Καταυγασμὸς,οῦ,ὁ,illuſtratio Quintil.fulgor,ſplēdor.
Καταύδησις, Hippocr.vociferatio.
Καταυλακίζω,ſulco.
Καταυλέω,μ.ήσω,tibia modulor,Plat.7.Leg.
Κατεύλησις, tibialis ſcientię exercitium, tibiarum inflatus & incentio,vt loquuntur Cicer. & Gell.Theophraſt.hiſt.4.cap.12.
Καταυλίζομαι, μ. ίσομαι, caſtrametor, Plutarc.
Κάταυλος,extenſus,apertus.
Καταυλοῦμαι,τὸ αὐλοῦμαι, capior & recreor tibiæ cantu.Lucian.σὺ δὲ ἥδησαι κατηυλούμενος.
Καταυστὴς, vrinator.
Καταυτόθι,ibi,hîc,Apol.2.Argon.
Καταυχάομαι,glorior,καταυχᾶται κρίσεως,gloriatur aduerſus iudicium, Iacob.1.
Καταύω,exuro,aboleo,Alcman Lyric. Euſtath.
Καταφαγεῖν,comedere,Ariſtop.in Plut.
Καταφαγὴς,οῦ,ὁ,vorax,helluo,Æſchyl.
Καταφαίνομαι, videor,i. appareo,Ariſt.de mūd.
Καταφαίνω,ad formam perduco,facio.
Καταφάναι,affirmare,κατειπεῖν.
Καταφάνεια,ας,ἡ,perſpicuitas.
Καταφανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,manifeſtus,apertus,perſpicuus.καταφανὴς ἐγένετο, manifeſtus eſt, Æſchin. ¶Καταφανῶς,manifeſtè,palàm.
Καταφαντὸν,affirmatum.
Καταφαρμακεύω,μ.εύσω,π.ευκα,venenis inficio.
Καταφαρμάσσω λόγῳ,delinio oratione.
Κατάφασις,εως,ἡ,affirmatio,intentio,aſſertio.
Καταφάσκω,affirmo,Gaz.l.4.προλέγω,ἐπινεύω.
Καταφατίζω,μ.ίσω,π.ικα, dico contra aliquem, teſtor, polliceor,confiteor. ἐν ἀγορᾷ πρὸς τῷ λίθῳ καταφατίζων,in foro ad lapidem iuſiurandum addidit,Plut.in Solone.
Καταφατικὸς,ὁ, affirmatiuus,Ariſt.in Prædic.
Κατάφατος,ου,ὁ,recens.
Καταφέρεια,procliuitas,Laert.
Καταφερὴς,pronus,procliuis,deorſum means,Athen. πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφερὴς,i.λάγνος.
Καταφέρομαι,deſcendo,delabor,deferor. οἱ καταφερόμενοι, Dioſc. lib.2,cap. 25,& lib.3.cap. 90.veternoſi,ſopiti. ¶Pro delabor & decido. Hippoc.εἰς τὸ πάθος κατηνέχθη, in morbum delapſus eſt.¶Eſt & καταφέρεσθαι,ſidere, mergi,peſſum ire, Ariſtot. de teſtudinibus, καταφέρεσθαι γὰρ,πάλιν οὐ δύνανται.¶Item ruere,πόλεις σεισμῷ κατενεχθεῖσαι, vrbes euerſæ terræ motu,Greg.
Καταφέρω,defero,deiicio, deturbo, deorſum traho,euerto,καταφέρει ξίφος τῷ πολεμίῳ, enſem in hoſtem infert,Plut.inApophth.Itē allido, impingo, incutio, Luciā.ἐρρωμένως τὴν σφῦραν καταφέρε,fortiter malleo percutias. ¶Eſt etiā ſopio,Probl.1.εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει.
Καταφεύγη,ἡ,ſecuritas quæ datur iureiurando.
Καταφεύγω,refugio,fugam intendo. καταφεύγω πρός σε,ad te confugio,Plut. in Themiſt.
Κατάφευξις,effugium.
Κατάφημι,affirmo,confirmo,Accuſ.
Καταφημίζω,diuulgo.
Καταφήσαι,ἀπορῆσαι, ἀνιάσαι,triſtatus.
Καταφθείρω,corrumpo, conſumo,trucido,Iſocr.
Καταφθινύθω, diſpereo.
Καταφθίνω,marceſco,pereo,conſumo tabe.
Καταφθίσθαι,periiſſe.
Καταφθορὰ,ᾶς,ἡ,corruptio, tergiuerſatio Vall. maceratio Stephan.Nig.apud Platonem.
Καταφιλέω,μ.ήσω,π.ηκα,deoſculor,baſio, Xen.
Καταφιλοσοφέω τινὸς, patientia & ſilentio vinco hominem conuiciatorem,Baſil.
Καταφλάσαι,diſcindere,contundere, Heſych.
Καταφλέγω,comburo,deuro,exuro,Accuſ.
Καταφλεξίπολις,in Epigr.ciuitatem inflāmans.
Κατάφλεξις, deflagratio, κατάκαυσις, exuſtio (Cic.
Καταφλεχθεὶς,flagrans.
Καταφλυαρῶ,blatero,nugas effutio,mentior.
Κατάφοβος,ου,ὁ, formidoloſus.
Καταφοβοῦμαι,deterreor,reformido, Ariſtoph.
Καταφοιτάω,accedo,παραγίνομαι.
Καταφοιτέοντες,deſcendentes,Herodot.
Καταφονεύω,trucido,interimo.
Καταφορὰ,ᾶς,ἡ, impetus, delapſus,incurſus,delatio, alliſio vehemens. τὰς τῶν μαχαιρῶν καταφορὰς ἐνδέχεσθαι,gladiorum impetus excipere,Plut. in Camill. ¶Item ſoporis vehementis impetus,torpor degrauans, καταφορὰ ἰσχυρὰ κατὰ μηδὲν διαφέρουσα πάθους τοῦ λεγομένου ληθάργου,Dioſc.li.6.¶Eſt & ſua oratoribus καταφορὰ,hoc eſt inter accuſandū longior ſpiritus productio,Hermog.
Καταφορέω,dormio,deprehēdo,intelligo, Gaz. de Seneƈt.¶Καταφορέω,deueho,defero.
Καταφορὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,pronus.
Καταφορικὸς,οῦ,ὁ,vehemens,impetuoſus. καταφορικὸς λόγος,i.ὑβριστικὸς,Hermog.¶Item ſomnolentus.καταφορικὸς ὕπνος,Paul. Æginet.
Κατάφορος,ὁ,pronus,manifeſtus.κατάφορος πρὸς δόξαν, procliuis ad gloriam,Plut.in Them.
Καταφορτικὸς,ὁ,oneroſus,vehemens,σφοδρός.
Καταφράγματα ναῦς ἔχουσα,nauis loricata.
Καταφράζομαι, cōſidero, animaduerto,Heſiod.
Κατάφρακτος,ου,ὁ, equus vndiq; munitus armis. κατάφρακτοι νῆες, & κατάφρακτα πλοῖα,naues conſtratæ.
Καταφράττειν,contegere.
Καταφρονέω,μ. ήσω,π.ηκα, deſpicio,nihili pen-

do, Genit. καταφρονεῖ τῶν τῆς Σπάρτης νομίμων, iura Spartæ contemnit, Plutarc. in Apophth.

Καταφρονοῦμαι, contênor, ſpernor, Ariſt. 2. O Ecō.

Καταφρόνημα, ατος, τὸ, confidentia, fiducia.

Καταφρόνησις, contemptus, deſpectus, Thucyd.

Καταφρονητὴς, οῦ, ὁ, contemptor. ¶ Καταφρονητικὸς, idem, Genit. Ariſtot. 4. Ethic. ¶ Καταφρονητικῶς, contemptim Liuio.

Καταφρόνητος, ου, ὁ, deſpectus, qui eſt contemptui.

Καταφροντίζω, expēdo in ſtudio literarū, Ariſtop.

Καταφρύγω, deuro, aduro, Ariſtoph. in Nebul. de fulmine. ¶ Καταφρύσσω, idem.

Καταφυγγάνω, καταφεύγω, Æſchin. effugio.

Καταφυγὴ, ῆς, ἡ, perfugium, ſuffugium, Æſchin.

Καταφύγιον, κρησφύγετον, ſubſidium, ἐπίταγμα.

Καταφυλαδὸν, per gentes vel tribus, tributim.

Καταφυλάττω, obſeruo, Ariſtoph.

Καταφυσάω, afflo, efflo, effundo.

Καταφυσῶ, perſpuo, Ariſt. li. 9. de hiſt. Anim.

Καταφυτεύω, planto tranſplanto.

Κατάφυτος, locus arboribus conſitus, Lucian.

Καταφωνῶ, reſonare facio, Nazan in Orat.

Κατάφωρος, ου, ὁ, manifeſtarius, manifeſtus.

Καταφωρῶ, manifeſtarium facio, in furto prodo, deprehendo, Xenoph. παιδ' ας 8. ¶ Καταφωρᾶν, Heſych. ἐρευνᾶν, ἐπιζητεῖν, excutere, exquirere,

Καταφωτίζω, illumino, lumine penetro, Accuſ.

Καταχαίρω, inſulto, Herodot.

Καταχαλάζω, demitto, Accuſ. Ioſue 2.

Κατάχαλκος, æratus. κατάχαλκος δράκων, Eurip.

Καταχαλκόω, μ. ώσω, ære obduco.

Καταχαρίζομαι, gratificor, cōdono, largior. καταχαρίζεται ταῖς γυναιξὶ προδότους τῆς πατρίδος, patriæ proditores mulieribus per gratiā concedit, Plutarch. in Publ ¶ Item καταχαρίζεσθαι, prçuaricari gratioſè, ambitioſè tractare, eblandiri, effugere, Bud. in Pandect.

Καταχαριστικὸς, largitor, Bud. in Epiſt. prior.

Κατάχασμα, ατος, τὸ, hiatus, ſectio profundior.

Καταχασμώμενα, hiātia, Theo. li. 4. c. 14. de cauſ.

Καταχέζω, μ. έσω, elido ſtercus, Ariſtoph. νεφ. νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσε, ſtellio cacauit.

Καταχειροτονέω, diſſentio, Etym. condemno. καταχειροτονῶ σου, te condemno, Æſchin.

Καταχειροτονία, condemnatio, contrarium ſuffragium.

Καταχεῖσθαι, τὸ καταχεῖν, Plat. in Timæo.

Καταχεύομαι, effundo, Accuſ. Heſiod.

Καταχέω, profundo, infundo, perfundo, Accuſa. κατάχει τὸ ἔλαιον ἐν τῷ κηλαίῳ, Ariſtoph. ¶ Idem cum Accuſ. & Genit. ἱππαρόν μου κατέχεε τῶν χρημάτων, i. offudit equinum morbum meis fortunis.

Καταχὴ, irriſio, καχλών, καγχασμός.

Καταχλώνης, ης, ἡ, hiatus, irriſio. Ariſt in Veſp.

Καταχθῆναι, frangi, Gazæ.

Κατάχθομαι, ſum pertriſtis, Dat.

Καταχθόνιος, ου, ὁ, infernalis, infern⁹, ſubterrane⁹

Κατάχθονος, pinguis.

Καταχλευάζω, irrideo.

Κατάχλυσις, εως, ἡ, caligo, tenebrarum q. offuſio.

Καταχορδεύω, reſcindo, Herodot.

Καταχόρευσις, εως, ἡ, ſpecies cātus, quo in Pythiis repræſentabatur Apollo ouans, Poll.

Καταχορηγέω, largior, ſuppeto, Genit.

Καταχόω, μ. ώσω, π. ωκα, obruo, exaggero, Accu.

Καταχράομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, abutor, i. re aliqua malè vtor, vel ſupra modum vtor, Lucian. de Luctu, τούτῳ συναγωνιστῇ καὶ χορηγῷ τῆς ἀνοίας καταχρῶνται, hoc ſocio & chorago dementiæ abutuntur. Plat. Epiſt. 8, οὐκ ὀρθῶς καταικέχρηται δωρεᾷ, dono non eſt rectè vſus. ¶ Eſt etiam malè accipere, verberibus vel morte afficere. Herodot. κατεχρήσατο λέοντα, interfecit leonem. ¶ Accipitur & paſsiuè interdum, Iſocr. in Panegyr.

Καταχρᾷ, ſatis eſt, Herodot lib. 1.

Κατάχρεως, debito & vſuræ implicitus. Athen. διὰ τὴν τοῦ βίου πολυτέλειαν κατάχρεοι ἐγένοντο.

Καταχρέμπτω, excreo, Ariſtoph. in Pace.

Κατάχρησις, εως, ἡ, abuſus, vſurpatio. ¶ Item figura abuſio, Quint. 8. cap. de tropis. ¶ Καταχρηστικὸς, οῦ, ὁ, abuſiuus. & καταχρηστικῶς, Aduerb.

Καταχρίζω, illino. ¶ Καταχριόμενος, illitus.

Κατάχρισις, inunctio Plin. Aphr. 2. Probl.

Κατάχρισμα, vnguentum, Dioſcorid. li. 2.

Κατάχριστος, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ illinitur.

Καταχρίω, perūgo, illino, Galen. lib. 2. ad Glauc. αὐτὰ δὲ τὰ ἡλκωμένα κατάχριε φαρμάκοις.

Κατάχρυσον ὑπόδημα, aureus calceus, Epictet.

Καταχρυσόω, inauro, Accuſ. Plut. in Pericl.

Καταχρῶσαι τὴν κόμην, tingere capillū, in Epig.

Κατάχυμα, ατος, τὸ, aqua balnei qua perfunduntur balneo exeuntes, iuris condimentum.

Κατάχυσις, ἡ, infuſio, aſperſio Cicer. diffuſio.

Καταχύσματα, τὰ, res ſiue bellaria quæ effundebantur ſuper caput ſerui nuper empti, ſicut ſupra caput vxoris nuper nuptę, Ariſtoph. in Pluto. & Poll.

Κατάχυτλον, inſtrumentum balneatorum quo aquam infundunt lauantes, Poll. li. 10.

Καταχῶμαι, obrutus ſum, Ariſtid.

Καταχώννυμαι, obruor, i. nimium implicor.

Καταχωννύω, μ. ύσω, π. υκα, facio aggerē, Accuſ.

Καταχωρίζω μ. ίσω, π. ικα, colloco, in loco ſtatuo & diſpono, ſemoueo.

Καταψαίρω, moueo, feſtino.

Καταψάλλομαι, tibiis citharíſq; perſono, Plutar.

Καταψάω, demulceo, defrico, Accuſ. Xenoph.

Καταψεκάζω, irroro, aſpergo, Accuſ. Plutarch.

Καταψεύδομαι, mentior contrà, Genit. Plat. 2. de Repub καταψεύδομαί σου, contra te mentior.

Καταψευδομαρτυρέω, falſum dico teſtimonium, cum Genit. Xenoph. in Apolog. Socrat.

Καταψευδομαρτυρησάμενος, ου, ὁ, qui adhibuit falſos teſtes, Demoſt. κατὰ Μειδ.

Καταψευδομαρτυρεῖσθαι, falſis teſtibus opprimi.

Καταψεύδω, falſò accuſo, ementior.

Καταψευσμὸς, mendacium.

Καταψε-

Καταψεφεῖν, obſcurare, κατασκοτίζειν, Heſych.

Καταψηφίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, condemno, fero ſententiam. καταψηφίσομαι αὐτοῦ θάνατον, eum morte mulcto, Xenoph. in Omiſſ.

Καταψήχω, demulceo, adulor, leniter contrecto. ἠρέμα κολακεύω, καὶ κερατῶ, Nicād. in Theriac.

Καταψελλοῦν, tenuem vel glabrum reddere.

Καταψέομαι & ἐψιῶμαι, cauillor, ſcommatibus inceſſo. κατεψίομαι, Homer. in Odiſſ. Ω.

Καταψυκτικὸς, ῦ, refrigeratorius, Plin.

Κατάψυκτος, ὁ, refrigeratus.

Κατάψυξις, εως, ἡ, perfrictio, frigiditas, refrigeratio Cicer. Dioſcor. lib. 1.

Καταψύχομαι, refrigeror. καταψυγμένη καὶ παράφορος γλῶσσα, rigēs & balbutiēs lingua, Naz.

Κατάψυχρος, ὁ καὶ ἡ, frigidus, algens, Dioſc.

Καταψύχω, μ. ύξω, π. υχα, refrigero, ſicco, frigore conficio, Bud. in Epiſt. poſter. Actiu. Accuſ.

Καταψῶ, palpo, demulceo, Herod. ἐν Ἐρατοῖ.

Κατέαγα, fractus ſum. κατέαγε τῆς κεφαλῆς, caput ſibi fregit, Ariſtop. ¶ Κατεαγὼς, ότος, ὁ, & κατεαγυῖα, ἡ, Particip. fractus. κατεαγὼς τὰ ὦτα, aures fractus, Philoſtr. in Heroic. ¶ Et interdum, fluxus, mollis, effœminatus.

Κατέαξα, pro κατῆξα, fregi, diffregi, Accuſ.

Κατεάξει, confringet, cap. 12. Euang. Matth.

Κατεάσας, ſopitus.

Κατέαται, conſtituti ſedent, Herod. pro κάθηνται.

Κατεάχθη, fractus, deiectus, vel poſitus eſt.

Κατεβλακευμένος, ſupinus, iners.

Κατεγγυᾶν, tradere: vt κατεγγυῶ τὴν κόρην, trado deſponſam. ¶ Item vadimonio vel ſponſione, vel ſatiſdatione obſtringere quempiā. Demoſth. κατὰ Νεαίρ. κατηγγύησα αὐτὸν πρὸς τῷ πολεμάρχῳ, ſatiſdatione eum obligaui apud magiſtratum. Aliter alibi dixit, ὑπὲρ τοῦ ἀργυρίου τὴν ναῦν κατεγγυᾶν καὶ τοὺς παῖδας, i. pueros & nauem pro credito pignerari.

Κατεγκαλεῖν, in iudicium vocare, actione conuenire, iudicium intendere, Areop.

Κατεγκονεῖν, feſtinare.

Κατεγρυπῶσθαι, diſſolutum & infirmum eſſe.

Κατεγνωσμένος, ου, ὁ, damnatus, reprehenſus.

Κατεγχλιδῶ, delicias facio, moroſiuſculè & meretricio faſtidio reiicio, Athen. 13.

Κατεδαφίζω, ſubuerto, ſolo æquo.

Κατεδέδαιτο, diſſectus eſt, diuiſus eſt.

Κατεδηδεσμένος, abſorptus, deuoratus, acciſus.

Κατεδηδοκὼς, qui deuorauit. ¶ Κατεδηδοκέναι τὰ πατρῷα, patrimonium decoxiſſe.

Κατέδομαι, edo, edam, comedam.

Κατέδυ, occidit, Iliad. α, ἥλιος κατέδυ.

Κατέδω, conſumo, deuoro, exedo, Syneſ. in Epiſt. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἤδη καὶ τὰ ἐφόδια κατεδήδοτο.

Κατέζευχθε ὑπ' ἀνάγκης, neceſsitate eſtis obſtricti.

Κατεηγὼς, diſtractus.

Κατεθήπει, obſtupuit.

Κατεθίζω, aſſuefacio, ex more facio, Polyb. li. 4.

Κατείβομαι, μ. είψομαι, π. ειμμαι, deſtillo, defluo, corrumpo. κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, aqua ſtygis ſubterlabens, Hom.

Κατεῖδον, vidi, perſpexi, conſpexi, Æſchin.

Κατείδωλος, ὁ καὶ ἡ, idololatriæ deditus, Act. 17.

Κατεικάζω, ſuſpicor. κατείκαζον, interp̄tabātur.

Κατεικὴς, concedens, moriger, æquus.

Κατείλεα, penetralia domus.

Κατειλεγμένος, numeratus: à καταλέγομαι.

Κατειλεῖσθαι, deuolui, volutari, condenſari, Plutarch. in Camillo.

Κατειλέω, implico, intorqueo, inuoluo.

Κατειληθεὶς, receptus, Herodot.

Κατειλημμένος, ἀντὶ τοῦ κατειληφὼς, deprehēſus, interceptus. κατειλημμένα τοῖς ἐθισμοῖς, in cō ſuetudinem recepta, Plut. in Lycurgo.

Κατειλίσσω, obligo, inuoluo, prouoluo.

Κατειλίχετο τὰς κνήμας ῥάκεσι, panno crura erāt induti, Herodot.

Κατειλυσπᾶσθαι, inſtar ſerpētium corp9 trahere.

Κατειλωτισμένος, in ſeruitutem redactus.

Κάτειμι, deſcēdo, proficiſcor, redeo, Odyſſ. ο, εἰς ἄστυ ἰδὼν ἐμὰ ἔργα, κάτειμι.

Κατειννύω, contego, occulto, Etym.

Κατειπεῖν, reprehendere, contradicere, occultum detegere. Xenoph. ἐάσεις με κατειπεῖν σοῦ πρὸς αὐτὸν, permittes me tuum nomen ad ipſum deferre.

Κατεῖρα, ſcutum, pelta, ἀσπὶς, πέλτη, Heſych.

Κατειργασμένη γῆ, terra culta & ſubacta.

Κατειργνύω, cōcludo tanquā in carcere, Pauſan.

Κατείργω, ſubigo, compello, adigo, Thucyd. ¶ Item impedio, veto, & arceo. ναυσὶν ἐκ θαλάσσης κατείργειν, liberum commeatum adimere.

Κατείρεικεν, diſcidit, Accuſ. Herodot.

Κατειρηκὼς, denuntians, Bud. in Epiſt. poſter.

Κατειρήσεται εἰς σε, tibi exponetur, Herod.

Κατείρυσθαι, deduci, Odyſſ. ξ, νῆα κατείρυσθαι, nauē trahi in mare ſeu portum: à κατερύω.

Κατείρω, calumnior, detraho.

Κατειρωνεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, cauillor, diſsimulo, per diſsimulationem deludo, Gen.

Κατεκαύθη, deflagrauit. Κατεκέατο, decubuerūt.

Κατεκείαθεν, obdormiuit. ¶ Κατέκηα, combuſsi.

Κατεκκλησία, ας, ἡ, congregatio vniuerſorum, & publica quædam concio, Poll.

Κατέκταθεν, occiſi ſunt, ſunt proſtrati, Iliad. ε.

Κατέκταν, ἀπέκτεινα, ἐφόνευσα, interfeci, Iliad. β.

Κατέλαβεν, Imperſo neceſſe fuit, neceſsitas coegit. Pauſ. παῖδα Ἆγιν κατέλαβεν ἀποθανεῖν.

Κατελάσαι, coire.

Κατελαύνω, depello, Exod. cap. 32. κατήλασε μόσχον λεπτὸν, vitulum combuſsit & contriuit vſque ad puluerem.

Κατελέγχω, redarguo, dedecoro.

Κατελεέω, μ. ήσω, π. ηκα, miſereor, Accu. Lucian.

Κατέλεκτο, κατεκοιμήθη, dormiuit.

Κατήλευσαν, lapidibus obruerunt, Plut. in Solō.

Κατελίσσομαι, circunuoluor.

Κατελόμενος, corripiens, Herodot.

Κατελπίζω, ſpero, ſpem concipio.

Κατελπισμὸς,ȣ,ὁ,ſpes,Polyb.
Κατέλω,eligo.¶Κατελὼν,deponens.
Κατεμματέων,prouocans vomitum,Nicand.
Κατεμπάζω,deprehendo,vrgeo,Nicand.
Κατεναίρω,occido,in Epigram.
Κατέναντι,è regione,è diuerſo,contrà. κατέναντι ὀλυμπίων,ex aduerſo olympiorum, Luciā.
Κατεναντίον,aduerſus,contra,lib.2.Epigr. κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος, deſcenderunt in certamen. Cum Datiuo, Heſiod. τίς κεν ἐκείνῳ ἔτλη θνητὸς ἐὼν κατεναντίον ὁρμηθῆναι,quis contra illum tendere auſus eſſet?
Κατεναρίζω,occido,Sophocl.in Aiace.
Κατένασσε,καθῴκισε,deduxi,habitare feci, Heſ.
Κατενασσάμην,habitaui,Apoll.2.Argon.
Κατενδεὴς,indigens,qui caret,indigus,Bud.
Κατένεικε,pro κατήνεγκε,detulit,Apoll.2. Arg.
Κατενεχθῆναι, appulſum eſſe, deferri, decidere. κατενεχθήσεται τείχη,muri corruent, Nazan.
Κατενεχυράζω,oppignero,pignora capio.
Κατενήνοθε,obſidebat,Accuſ.Heſiod.
Κατενόπλιον,τὸ, genus modulationis ad quam ſaltabant arma concutientes,Ariſt.ἐν Νεφ.
Κατεντευκτὴς,incidens,oblocutor, Iob.7.
Κατεντυγχάνω, contra aliquem verba apud alium facio,Baſil.
Κατενύγην,ſtimulatus ſum.
Κατενῶπα,in conſpectum,εἰς πρόσωπον, Suid.
Κατενώπιον τῆς δόξης,in conſpectu gloriæ.
Κατεξανίσταμαι,inſulto per occaſionem, contra aliquem inſurgo,Chryſoſt.8.ad Rom.
Κατεξανιστάμενος,ου,ὁ,imminens.
Κατεξετάζω,recognoſco,in Pandect. Græcis.
Κατεξουσιάζω, poteſtatē exerceo, Gen.Mat.20.
Κατεξούσιος,ὁ καὶ ἡ,qui eſt ſuæ poteſtatis & ſpōtis.
Κατεπαγγέλλομαι, effuſè promitto, polliceor, Accuſ.Plutarch.in Politic.præcept.
Κατεπάγω,inuito,induco,infero.
Κατεπάδω, μ. άσω, incanto, conſolor, lenio, γοητεύω,Plat.in Gorg.Accuſ.¶Naz.Genit.
Κατεπαίρομαι,inſurgo,Nazanz.
Κατεπάλμενος,inſiliēs,pro καθαλλόμενος,2.Arg.
Κατεπατήθη,conculcatus eſt.
Κατεπείγομαι, propero. κατεπειγομένας ἀλλήλων, inuicem ſe præuenientes:ſic Bilibald.ex Nazanz.¶Item ſtudioſus ſum,Polyb.lib. 5.
Κατεπείγω,μ.είξω,π.ειχα,vrgeo,impello,ſtimulo,cogo,ſolicito,ango,Accuſa.Plat. Epiſt.7. κατεπείγουσιν ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ διαφοραὶ,&c.vrgent vos.¶Pro feſtino,accelero, Abſol. Iſocrat. & Xenop. κατεπεῖγον πρᾶγμα,negotium vrgens.
Κατέπεφνα,occidi.Κατέπεφνες,occidiſti,Sophoc.
Κατεπεφρόντικα,in philoſophos inſumpſi.
Κατεπίθυμος,concupiſcens.
Κατεπιορκεῖν,periurio cauſam obtinere,Demoſt.
Κατεπόθην,ſum abſorptus,Phil.de mundo.
Κατεπόνησαν,fabricauerunt.
Κατεπληχέναι,perterreri,πεφοβῆσθαι.
Κατεπληχὸς,οῦ,ὁ,latitans,pauidus.

Κατερᾶσαι,verbum medicorū,decapulare Plin. ex vaſe in vas trāsfundere, deplere Colum.
Κατεργάζομαι, μ. άσομαι, π. εἴργασμαι,operor, conficio,exequor,efficio quod conſtitui. κατεργάζομαι μελέτην διανοίᾳ, Plat in Timæo. ¶Item concoquo, Theoph.lib.4.de cauſ. de lupino,ἐὰν μὲν οὖν προσλάβῃ τὴν ἐκ τῆς χώρας θερμότητα, δύναται κατεργασθῆναι καὶ διαβλαστεῖν,concoqui & putreſcere ad germinationem. ¶Item ſupero, ſubiicio,opprimo,Plat.
Κατεργασία,confectio,opificium,cultura,agitatio,ſarritio,fructuū concoctio, Theophraſt.
Κατεργαστέον,expugnandum eſt,enitendum.
Κατεργαστικὸς,vim habens conficiendi.
Κατέργαστος,ȣ,occultus,operoſus.
Κάτεργος,ὁ,cultus.κάτεργος χώρα, exculta regio, Theoph.lib.5 cap.20.de cauſ.
Κατεργὸς,antiquatus.
Κατέργω,vaſto,repello,Herodot.
Κατερέειν,dicturum eſſe.
Κατερεθίζω,incito,Gaza de Senect. non ſemel.
Κατερείδω,μ.είσω,ſuperimpono.
Κατερεῖξαι,contundere,Ariſtoph.in Veſpis.
Κατερείπω,demolior,labefacto,euerto,Accuſat. Herodia.τὸ δὲ τεῖχος πρότερον μὲν κατερήρειπτο.
Κατέρεξε,demulſit,κατέψηξε,καθωμάλισεν,Iliad.
Κατερεύγω, aoriſt.2. κατήρυγον, efflo,eructo, Ariſt.in Veſ.ὡς θερμὸν ἡ μιαρὰ τί μου κατήρυγεν.
Κατερεφὴς,ὁ καὶ ἡ,munitus,tectus.
Κατερέφω,tego,κατασκεπάζω,Ariſtoph. in Veſp.
Κατερέω,accuſo,Gen.κατερῶ σου τῷ πάππῳ,deferam te auo ſeu ad auum,Xenoph. ¶Accuſ. κατερέω αὐτοὺς πρὸς τὸν μάγον, eos apud magum accuſabo,Herodot.in Thalia.
Κατερητύω,comprimo,Accuſ.
Κατέρραξας,ad pauimentum impegiſti.
Κατέρρει,defluebat.Κατερρηγμένη,fragilis.
Κατερρινημένον,limatum,expolitū,Ariſt.in Ran.
Κατερρυηκὼς, qui defluxit. Κατέρρωγος,ȣ,rimoſ⁹.
Κατερρωγότες ἀσκοὶ,rupti vtres,cap. 10. Ioſue.
Κατερρωμένος,conſtipatus, firmus factus.
Κατερυθραίνω,erubeo,tingo colore rubro.
Κατερύκω,inhibeo,detineo, Odyſſ.ὁ,ὃν ἐσσύμενον καθερύκει,qui abire parantem remoratur.
Κατερύω,καθελκύω,deduco,Odyſſ.ξ.
Κατέρχομαι,deſcēdo,redeo poſtliminiò, Depō. ¶Æſchin. p κατάγομαι,ſuperuenio,deuenio.
Κατεσθίω, vel κατέδω,deuoro,abſumo, Ariſtop. ἅπαντα κατήσθιεν,omnibus veſcebatur.
Κατεσκελετευμένος,ȣ,ὁ,attonitus,attenuatus.
Κατεσκευάζω,paro,gero,ædifico.
Κατεσκεύασμα,τὸ,ædificium.
Κατέσκληκα,morbo vel fame contabui,marcui.
Κατεσπευσμένος,ου,ὁ,accuratus.
Κατεσπευσμένως,feſtinatò.
Κατεσπουδασμένον,ſtudio factum,affectatum.
Κατέσταθεν, p κατεστάθησαν, Heſi. oppoſiti ſunt.
Κατεστέαται,conſtituti ſunt, Herodot.
Κατεστεμμένος,coronatus.
Κατεστεναγμέναι χάριτες, dona cū ſuſpirio data.

Κατεςέως,conſtitutus,verſatus.
Κατεςιγμένα,punctis diſtincta,πεποικιλμένα.
Κατεςραμμένος λόγος, Ariſtot.contorta oratio.
Κατεςραμμένως,aduerſè.
Κατεςρέφατο,ſubacti ſunt,Herodot.
Κατεςυγημένος,inuiſus,formidatus,exoſus. Apud Heſych.ſcriptum κατεςυγημένος.
Κατεςαρημένος,antiquatus.
Κατέχεθε,tenebat,Heſiod.in Theog.
Κατέχημαι,i.κάτοχός εἰμι, alieno feror arbitrio, poſsideórque, Dat. αὐτῷ θεῷ κατέχημαι, Lucian.¶Κατεχημένος,detentus,correptus.
Κατέτος,quotannis,in ſingulos annos,Bud.
Κάτευγμα,ατος,τὸ,imprecatio,diræ. ¶Item res, vota,vel donum votiuũ, Sophocl. in Oedip.
Κατευδαιμονίζω,fortunatum dico, Accuſa.
Κατευημερεῖν, vt εὐημερεῖν, proſperè agere, authoritate pollere,cenſeri,Æſchin.
Κατευθικτεῖν,tangere.
Κατευθὺ,rectum.
Κατευθυντηρία,ας,ἡ,amuſsis & linea,Gell.ἡ σάθμη,Interpr.Homeri , Iliad.ό.
Κατευθύνω,dirigo. κατευθῦναι τὰ παρόντα πρὸς τὸ κάλλιστον τέλος, ad finem optimum præſentia dirigere,Plutarch.in Camill. ¶Conſtruitur etiam cum Accuſ.& Genit. pro mulcto,Plat. de Leg . εἰ δὲ μὴ κατευθύνειν αὐτὸν τὸν εὔθυνον. ¶Item adminiſtro,moderor.
Κατευλογέω,prædico,extollo, cõmendo,Plutar.
Κατευμαρίζειν,verbis aliquid leuare . κατευμαρίζω τὴν ὁδὸν,complano,κατευχερίζω, Suid.
Κατευμεγεθεῖν,ſuperare,dominari,Genit.
Κατευνάζομαι,μ.άσομαι,π.ασμαι, accũbo,dormio,placor,Depon.abſol. Ili. γ,ἐν ῥητοῖσι κατευνάσθην λεχέεσσιν, i.κατεκοιμήθησαν,cubuerũt.
Κατευνάζω, ſopio, conſopio, ſoporo, ſedo,lib.3. Epigr.μόχθων δ' οὐδ' ἀΐδης με κατευνάσει.
Κατευνασὴς,ῦ,ὁ,cubicularius,Plut.in Othone.
Κατευνέω,μ.ήσω,π.ηκα,facio dormire.
Κατευξάμενος,ὁ,qui peregit preces.
Κατεύξονται,obdormierint,Herodot.
Κατευοδοῖ τὴν ὁδὸν,proſperũ iter facit, Iudic.18.
Κατευοδόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,proſperor,Dep.
Κατευορκήσαντες,οἱ,probi,qui peierare metuunt.
Κατευρύνομαι,dilator.
Κατευστοχέω,μ.ήσω,π.ηκα,bene coniecto.
Κατευτρεπίζω,compono,Ariſtoph.
Κατευτύχω τοῦδε τοῦ πράγματος,mihi hæc res ſuc ceſsit,Areth.in Apocal.
Κατευφημέω, laudo , fauorem præſto.πολλὰ κατευφημοῦντες αὐτὸν,eo collaudato,Plutar.
Κατευφημημένοι,οἱ,laudati.
Κατευχὴ, obſecratio,precatio , Plut.in Dione.
Κατεύχομαι,deprecor,imprecor,deuoueo,inſulto,preces ago . κατεύχομαί σοι τ' ἀγαθὸν , tibi bonum opto,Euripid.
Κατευωχέομαι,epulor,veſcor,paſcor,populor.
Κατεφίσημι,inſurgo,aduerſum ſto,in Act.
Κατεφορῶ,intelligo,Gaza de Seneɛt.
Κατεχθραίνω,odio proſequor,inimicor Cicer.
Κατεχυράσας,occupans.
Κατέχομαι,pareo,me teneo,Plat.in Ione.
Κατέχω , occupo, poſsideo, magnopere aliquid teneo,cuſtodio,amplector.πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχε,bellum vos remorabatur, Plat.in Epi. κατέχειν τὰ γράμματα , callere literas , Ceb. Theb.κατέχει φρουραῖς,occupat & tenet præſidiis, Demoſt . κατέσχε τῆς χώρης ἐς τὸν αἰγιαλὸν,tenuit oram terræ,Herodot. ¶κατεσχηκὼς λόγος,ſermo qui increbuit,aut inualuit,Thucydid.¶ Κατέχων,i. φονεύων. ¶κατέχων καιρὸς, præſens tempus,Baſil.
Κατεψηφισμένος, qui dãnauit,vel damnatus eſt.
Κατηβολέω,linquor animo, Nicand.in Alexi.
Κατηβολὴ,morbi circuitus,Hippocr.
Κατηγέμων,dux,Ionicè pro καθηγεμών.
Κατηγέομαι, ſum dux,deduco, Dat. κατηγέοντο τοῖς πέρσαις ἐς τὴν σφετέρην , in ſuam regionẽ Perſas præibant,Herodot.
Κατηγορέω,μ.ήσω,π.ηκα,accuſo,obiicio , Accuſ. & Genit.κατηγορῶ σου τοῦτο,Ariſtoph . ¶Itẽ cũ duplici Gen . Phal. Megarenſ.κατηγορῶ δὲ ἐμαυτοῦ τῆς ἀναλγησίας,ſtupiditatem meã condemno.Cum præpoſ.περὶ & Genit. κατηγορῶ σου περὶ τούτου,Demoſth.¶Item aliis,κατηγορέω κατὰ σοῦ,te accuſo, Xenoph.in Omiſſ.κατηγορῶ πρὸς σὲ,tibi defero , apud te accuſo,in Theſeo Plutarch.¶Κατηγορεῖν,pro iudicare, arguere, Demoſth. ἔστι δὲ τοῦτ' αὐτὸ τὸ δηλοῦν καὶ κατηγοροῦν,ὅτι πᾶν τὸ πρᾶγμα κατεσκευάκασι , hoc eſt autem quòd ſignificat & planè demonſtrat , quod omne hoc negotium ex compoſito ab ipſis ſtructum eſt. ¶Κατηγορεῖν καὶ κατηγορεῖσθαι, Dialecticorũ eſt, quod prędicari vocant, Ariſtot.7.Metaphyſ.
Κατηγόρημα,τος,τὸ,accuſatio,Plat.7.Leg . ¶Itẽ prædicatum,quod de quodam dicitur Cicer.
Κατηγορημένα,τὰ,obiecta crimini, Plat.in Apol.
Κατηγορητέον αὐτοῦ,accuſandus ipſe eſt,Plutarch.
Κατηγορία,ας,ἡ, accuſatio,crimen,reprehenſio. κατηγορία μου,mei delatio, Demoſth. ¶Item prædicamentum,Ariſtoteli.
Κατηγορικὴ πρότασις καὶ ἀποφαντικὴ , Martiano Capellæ in li. Dialect.dedicatiua propoſitio.
Κατηγορικὸς,delator.¶Κατήγορος,ου,ὁ καὶ ἡ,accuſator,actor,petitor, Plat.in Epiſt.
Κατήει,deſcendebat,Thucyd.lib.3.
Κατηθλημένος,exercitatus.
Κατήκει,par eſt,pertinet,Dat.Herodot.
Κατῆκον,demiſerunt,Ionicè.
Κατήκοος,ου,ὁ,obediens, dicto audiens , morem gerens .ἔσσο κατήκοος,in Epigr.audi.
Κατήκω,liquefacio.
Κατήκω,deuenio,habito,pertingo,Herodo.κατήκω ἐπὶ θάλασσαν,ad mare pertingo.
Κατηλέπειν,curare.
Κατηλέτης,ὁ,propitius,ἐπήκοος, Heſych.
Κατῆλθον,reuerti, veni,redii, Thucydid.
Κατῆλιψ,ιπος,vel φος, ἡ,ſcala,tabulatum, trabs rectum ſuſtinens,Ariſtoph.in Ran.

Κατηλόγησε,neglexit. ¶Κατηλόησαν,iugularunt.
Κατήλυθον,παρῆλθον,κατῆλθον,deſcendi.
Κάτηλις,decliuis,deſcendens,Nonn.
Κατηλεσίη,ης,ἡ,& Κατήλεσις,έως,ἡ, deſcenſus, profectio,in Epigr.εἰς ἀίδην ἰθεῖα κατήλεσις.
Κατημαξευμένα,vulgaria, trita,conculcata.
Κατῆμαρ,quotidie.
Κατημελὴς,ὁ,obediens,obſecundans, κατήκοος.
Κατήμενος,ſedens,conſidens. ἐκ μέσου κατήμενοι,è medio cedentes,Herodot.
Κατηναλωκὼς,qui abſumpſit.
Κατηναρισμένα,occiſa,perdita,ſpoliata.
Κατήνεγκα ψῆφον,ſententiam detuli,Act.26.
Κατήνεμος,ventis obnoxius.
Κατηνέχθη,delatus eſt,cecidit.
Κατήορος,dependens,demiſſus,Apoll.
Κατηπιάω,mitigo,placo,ſedo.
Κατηπιόωντο,mitigati ſunt,κατεπραΰνοντο.
Κατηραμένος,maledictus. ¶Κατηράσω,execratus es.
Κατηρειγμένος,lapſus, flexus.
Κατηρείφθην,euerſus ſum & dirutus.
Κατηρεμέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſedo,Accuſ.
Κατηρεφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, tectus,altus,adumbratus, qui fronte eſt triſti, Soph.& Eurip.
Κατήρης,ſublimis,pendens,Eurip.
Κατήρξατο,increpauit,caſtigauit.
Κατήρυδες ἄμπελοι, vites vuis grauatæ, & ſeſe demittentes, Heſych.
Κατήσιον,Hecates ſtatua,Interp.Ariſto.in Veſp.
Κατησφαλισάμην,roborabam.
Κατήφεια,ας,ἡ,σκυθρωπότης,triſtitia cum vultus demiſsione,vultuoſa triſtitia,Iliad.γ.
Κατηφέω,vel κατηφάω,μ.ήσω,cado animo,triſtor, mœſto vultu & demiſſo cogito,2. Argon.
Κατηφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſubtriſtis, præ verecundia ſupercilia & vultum demittens.
Κατηφιάω,pro κατηφέω, Apoll.1.Argon.
Κατηφόνες,ignaui,morte digni.
Κατηφὼν,όνος,ὁ,morte & cæde dignus,Iliad.ψ.
Κατηχέω,μ.ήσω,π.ηκα,audio,Act.21. ¶Item erudio,initior,voce erudior. κατηχοῦσι μύθοις, Lucian. de Poetis,i.fabulis perſonant,ſeu fabulis initiant lectorem. ¶Κατηχοῦντες τόποι, Vitruu.lib.5.cap.8.loci diſſonantes.
Κατήχημα,ſonitus,Bud.in Epiſt.poſter.
Κατηχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,reſonans.
Κατήχησις,εως,ἡ,inſtructio:κατέχησις etiam dicitur.
Κατηχιστικὸς,οῦ,ὁ,quaſi inſtructiuus.
Κατήχητοι,qui inſtituuntur,qui initiãtur,Areop.
Κατηχημένος, & Κατηχούμενος, inſtitutus,eruditus,initiatus,Rom.2.
Κατηχίζω,inſtituo,admoneo,Galat.6.
Κατηχιστὴς,οῦ,ὁ,ſuſceptor,vulgò *compater*.
Κάτθανεν,mortuus eſt.& καθανεῖν, Sophocl.
Κάτθεο,pro κατάθεο, ſeu κατάθου,impone,Heſi.
Κατίασι,deſcendunt, κατέρχονται: à κάτειμι. Sed καθιᾶσι,remittunt,χαλῶσι: à καθίημι.
Κατιδεῖν,perſpicere,Accuſ.Ariſtoph.
Κατ' ἰδίαν,ſeorſum,priuatim,Plut.in Lyc.
Κατίει,demittit.¶Κατιεμένη,demiſſa.

Κατιέναι,reuerti.¶Κατίεσθε,deſcendere.
Κατιέντες,demittentes,Herodot.
Κατίζω,ſedeo,pono.ἐκάτισε,collocauit, Ionicé.
Κατίημι,deſcendo,Aphrod.lib.2.
Κατιθύνω,dirigo,moderor, modulor, in Epigr.
Κατικέτευε,obſecrauit,Herodot.
Κατικτηρία,ſacrificium ob reditum,Heſych.
Κατιλλώπτειν καὶ κατιλλαίνειν, deiectis oculis irridere, Poll.καταβλέπειν ἐπὶ χλευασμῷ.
Κατιλύω,μ.ύσω,π.υκα, infeſto,limo obuoluo, Accuſ.κατιλυθεὶς,limo obductus,Xenoph.
Κατιὸν,adhuc.
Κατιόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,æruginem detraho.
Κατιόω,μ.ώσω,ærugine vitio.
Κατίπταμαι,deuolo.
Κάτισον,colloca,ſtatue,Herodot.
Κατιστάναι,conſtituere,Ionicé, Herodot.
Κατίσχνος,ου,ὁ,qui tenui eſt valetudine.
Κατισχνόω,excicco,attenuo,καταλεπτύνω.
Κατίσχομαι,coerceo,teneo,Accuſ.Iliad β.
Κατισχναίνοντες,οἱ,lautitiis fruentes.
Κατισχύομαι,vincor,cedo, Diodor.
Κατισχύω, roboro, prævaleo, vinco, Genit. vel Accuſ. Syneſ. μὴ γὰρ δὴ καὶ τῆς γνώμης ἡμῶν ὁ δαίμων κατισχύσειε, prævaleat. κατίσχυσον αὐτὸν,robora eum, Deuter.1.
Κατίσχω, detineo, ſiſto, coerceo, Accuſ. κατίσχοιεν νῆες,ſubſiſterent naues,Thucyd.
Κατιτραύσκομαι,vulnero.
Κατ' ἴχνος,κατὰ πόδας,è veſtigio.
Κατιωμένος,rubigine obſitus,Dioſc.lib 4.
Κατιὼν,όντος,delabens, decurrens, deſcendens, κατιοῦσαι πολιαὶ,cani defluentes,Ariſtoph.
Κατίωται,ærugine vitiatum eſt.
Κάτοδος,regreſſus,reditus,Ionicè,Herodot.
Κατοδυνάομαι,dolore conficior.
Κατοδυνάω,affligo.
Κατοδύρομαι,lugeo,deploro,Accuſ.Ianus Laſc.
Κατοιβωμένον,ſordidum.
Κάτοιδα ἀντὶ τοῦ οἶδα,noui,ſcio,Sophocl.
Κατοικὰς,άδος,vel κατοικὶς,ίδος,domeſticus,Nicand.in Alexiph. ὄρνιθος στρουθοῖο κατοικάδος.
Κατοικέομαι, habito, ſum accola.κατοίκηνται ἐν τῇ δὲ χώρῃ,hanc regionem incolunt,Herodot.
Κατοικέσια,τὰ,Naz.in Orat. domeſticalia feſta.
Κατοικέω,μ.ήσω,π.ηκα, colloco,transfero in alias ſedes, habito, frequento, Neutr. κατοικῶ ἐν δημοκρατίᾳ, Iſocr. κατοικῶ παρά σοι, ſum tuus hoſpes,Thucydid.
Κατοίκησις,habitatio,οἴκησις, Thucyd. cognatio,domicilium,ſedes,regio,locus.
Κατοικητήριον,ου,τὸ,habitaculum,habitatio.
Κατοικία, habitatio, domus, ædes,oppidulum. κατοικία πόλεως, deductio coloniæ, ſeu colonia,Strab.lib.5.& Appian.lib.4.ciuil.
Κατοικίδιος,ου,ὁ καὶ ἡ,villaris, domus incola.ὄρνις κατοικίδιος,villaris gallina, Aph.l.1. Prob.
Κατοικίζομαι,locum ad habitandũ capio, Thucyd..κατοικίσθησαν ἐν αἰγύπτῳ, Ægyptum incoluerunt,Herodot.

Κατοικίζω,μ.ίσω,π.ι.κα, habitabilem locum facio, duco in nouas ſedes, coloniam deduco. κατοικίζω εἰς ἄλλην οἴκησιν τὸ θνητὸν, in alia ſede colloco mortalem, Plat. in Tim. Idem Epiſt. 7. πόλεις τὰς ἐξηρημωμένας κατοικίζειν, i. reſtituere & reficere.

Κατοίκισις, reductio domum, domiciliũ, in Pãd.

Κατοικισμὸς, collocatio domicilii, Plat. Epiſt. 7.

Κατοικοδομεῖν, ædificare.

Κατοικονομεῖν τὴν ἀεὶ ταῦτα χρείαν, Plutarch. tempora rerum agendarum partiri.

Κάτοικος, habitator, incola, Ariſtot. 2. Oecon.

Κατοικοφθορῶ, familiam domúmque ad egeſtatẽ redigo, depaupero Horat. Plutarch.

Κατοικτείρω, miſereor, Neut. Accuſ. Herodot.

Κατοικτίζεσθαι, miſericordiam implorare.

Κατοίκτιρσις, εως, ἡ, & Κατοίκτισις, miſericordia, commiſeratio, Xenoph. 6. Pædiæ.

Κατοικτισάμενος, miſerans, Herodot.

Κατοιμώζω, lugeo.

Κατοινόομαι, vino obruor, Plat. de Leg.

Κάτοινος, ου, ὁ, vinoſus.

Κατοινῶσαι, abſcondere.

Κατοίομαι, ſum arrogans, ca. 2. Habacuc Proph.

Κατοιόμενος, de ſe arroganter ſentiens, Heſych.

Κατοίσειν χρήματα, pecunias ſoluturũ eſſe, Pluta.

Κάτοισθα, noſti, Sophocl. in Aiace.

Κατοίχομαι, morior, decedo, Deponens.

Κατοιχόμενοι, οἱ, manes, mortui.

Κατοιωνίζομαι, augurium capio, Phalar.

Κατοκνέω, torpeo, pigreſco, cunctor, vereor, Iſoc. μὴ κατόκνει μακρὰν ὁδὸν πορεύεσθαι, ne te pigeat viã longã cõficere.

Κατοκωχὴ, detẽtio, poſſeſsio.

Κατ᾽ ὀλίγον, ſenſim, paulatim, καθ᾽ ὀλίγον προϊόντες, paulum præeuntes, Thucyd. (lyb.

Κατολιγωρῶ, vt καταμελῶ, prorſus negligo, Po-

Κατολισθαίνω, labor. κατολισθαίνειν ἐς δάκρυα, Sui.

Κατολοφύρομαι, defleo, Depon. Accuſ. κατολοφύρομαί σε, tuam ſortem deploro, Euripid.

Κατομβρέω, ῶ, humecto, madefacio, in Epigr.

Κάτομβρος, humidus, irriguus, in Epigr.

Κατομὴ, ῆς, ἡ, ſectio.

Κατόμνυμι, deiero, cũ iuramento affirmo, Eurip.

Κατόμοσις, εως, ἡ, adiuratio.

Κατονειδίζω, vitupero, exprobro, Accuſ.

Κατονομάζω, denomino, dico, nuncupo, Phalar. in Epiſt. κατωνομασμένα τοῖς θεοῖς.

Κατοξεῖα, peracuta, σφοδρὰ, ὀξεῖα, Ariſtoph.

Κατοπάζω, ſequor, ponè ſequor, Heſiod.

Κατοπήιον, τὸ, repaguluũ, μοχλὸς, Interp. Theoc.

Κατόπιν, pòſt, retro, à tergo, quaſi poſt faciem, Genit. Ariſt. in Plut. ἀκολουθεῖ κατόπιν ἀνθρώπου τυφλοῦ, hominem cæcum ſequitur.

Κατόπισθε, & κατόπισθεν, pòſt, ponè, à tergo, Gen. Plat. 2. de Repub. γένος κατόπισθεν λείπεσθαι, in poſterum ſuperſtites manere.

Κάτοπτα, τὰ, conſpicua.

Κατοπτάω, exuro, cremo, torreo, inaſſo.

Κατοπτεύειν, aſpicere, oculis luſtrare, Suid.

Κατόπτης, ὁ, ſpeculator, explorator, Herodot.

Κάτοπτον, manifeſtum, è conſpectu, è regione.

Κάτοπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, pertoſtus, Dioſc. lib. 1.

Κατοπτρίζω καὶ κατοπτρίζομαι, ad ſpeculum me affingo & compono, in ſpeculo repræſento ac refero. Plutar. κατοπτρίζων ὁ ἥλιος τὴν ἶριν, i. imaginem Iridis reddens. vt imaginare dicit Gell. lib. 15. ¶ Κατοπτρίζεσθαι, verò eſt imaginari, contemplari, mirari, 2. Corint. 3. ¶ Κατοπτρικὸς, οῦ, ὁ, perſpicax, ſpecularis. ¶ Κατοπτρική, pars optices, quæ reflexiones deprehendit. ¶ Κατοπτρικῶς, ſpeculari ratione.

Κάτοπτρον, ου, τὸ, ſpeculum, Ariſtoph. νεφ.

Κατορέω, Ionicè pro καθοράω, deſpicio, Herodot.

Κατοργᾶν, florere, vigere, ὑπερακμάζειν.

Κατοργιάζειν, orgiis initiare vel alligare, Dat. & Accuſat. κατοργιάσας καὶ καθοσιώσας τὴν πόλιν καθαρμοῖς, expiationibus vrbem ad myſteria religionémque inſtituens, Plut. in Solone.

Κατορθόω, μ. ώσω, π. ωκα, cũ virtute ac laude aliquid facio, ex animi ſententia gero, Ariſt. in Plut. μεγάλα κατορθοῦν, Demoſt. κατορθοῦται ἡ πεῖρα, conatus rectè cedit, Thucyd.

Κατόρθωμα, ατος, τὸ, rectè factũ, Cic. offic. 1. ¶ Facinus itẽ bellicũ & memorabile, Plut. ὡς μέγα κατόρθωμα ποιήσων. Κατόρθωσις, εως, ἡ, correctio.

Κατορθωτικὸς, οῦ, ὁ, qui id quod ſuſcepit, pro animi ſententia efficere ſolet, Bud.

Κατόρρα, ara in via.

Κατορρωδέω, ῶ, trepido, metuo, Accuſ.

Κατορρωδήσας, αντος, ὁ, territus.

Κατορύττω, defodio, ſepelio, humi defodio, obruo Accuſ. Ariſtoph. in Plut. κατώρυξέ με κατὰ τῆς γῆς κάτω, me terra obruit.

Κατορυχὴ, q. defoſsio, defoſſus Plin. θησαυρός.

Κατορχίτης οἶνος, ὃν ἔνιοι συκίτην καλοῦσι, catorchites vinum, quod nonnulli ſycites, i. ficatum vocant, Dioſcorid. lib. 5.

Κατορχοῦμαι, exulto, ſaltando lætitiam exprimo, ſalio gaudio, ſaltatione & tripudiis ſimulato Bacchi numine, opprimo, Lucian. φῦλον οὕτω μάχιμον τοῖς αὐτοῖς θιάσοις κατωρχήσατο, Bud. ſaltationibus demulſit, & ita demitigauit vt parere ei non recuſarent. ¶ Gregorius Genit. κατορχεῖσθαι τῶν θεατῶν παντοίοις καὶ ἀνδρογύνοις λυγίσμασι, ſpectatores multiplicibus atq; effœminatis flexibus inter ſaltãdum oblectare. ¶ Alibi paſsiuè vſus eſt de Iuliani funere.

Κατόσον, quantum, Herodot.

Κατότι, cur, idem Herodot.

Κατουδαῖος, ſubterraneus, καταχθόνιος, νεκρός.

Κατουλάς, άδος, nox opaca & obſcura, Arg. 4.

Κατουλόω, ad cicatricem perduco, Dioſc. lib. 5.

Κατουρίζειν, verbum eſſe tragicum vult Euſtat. pro quo etiam κατουρεῖν καὶ ἐπουρίζειν, ſiue ἐπουριάζειν, ſecundo vento deferri, Polyb. li. 1.

Κατουρῶ σου, te permingo, Ariſtoph.

Κατοφείλειν, debere, apud Demoſth.

Καταφρυάσσεσθαί τινος, eſt ſupercilium aduerſus aliquem tollere, ſuperbè ipſum & cum faſtu alloqui, Genit. Nazanz.

Κάτοχα,terebri pars qua tenetur,manubrium.
Κατοχὴ,ῆς,ἡ,q. detentio, retentio & poſſeſsio L. 1. D, de acquirend. poſſ. Aphr. in Probl. ἡ τῦ πνεύματος κατοχὴ,ſpiritus retentio. ¶Eſt etiã affectio animi τῶν ἐνθεσιαζόντων. ¶Κατοχὴ etiã eſt morbus veternoſus, Galen. Therap. li. 13.
Κατόχιμος,ου,ὁ,fanaticus, numine afflatus.
Κάτοχος,ου,ὁ,numine afflatus, inflatu inſtinctúque diuino animatus Cicer. κάτοχος ἐκ θεοῦ γυνὴ,numine correpta mulier, Plut. in Rom. ¶Eſt & κάτοχος ſeu κατοχὴ,detentio occupatióque aut mẽtis aut corporis ſenſu motúque priuati. ¶Itẽ poſſeſsio, κάτοχος κτῆσις καὶ βέβαιος,poſſeſsio firmata vſu, In vita Iſocr. ¶Κάτοχοι etiã dicũtur prominẽtes partes καὶ περιβολαὶ ſecũdæ vertebræ quæ ἄξων vocatur, Poll. ¶Itẽ κάτοχοι dicũtur lapides monumentorũ.
Κατόψιος,ου,ὁ καὶ ἡ,apertus, oculis ſubiectus. κατόψιος παλλάδος,è regione Palladis, Euripid.
Κατοψοφαγεῖν, per luxum conſumere, voraciter pulmentaria edere, & pane abſtinere, Athen.
Κάτρoπον,accliue.
Καττάδε,Doricè, quẽadmodum, in hunc modũ.
Κάττης,ου,felis, Varin. ὁ κατοικίδιος αἴλουρος.
Καττίτερος,ου,ὁ,ſtannum: καττιτερινὸς,ſtanneus.
Καττύματα,τὰ,coria duriora, quæ à veteramentariis calceis muniẽdis ſubdũtur, ſoleæ, ſuturę. Vide Interp. Ariſtoph. Καττύματα, Poll. inter calceorum genera recenſet. ¶Item impoſturæ, doli.
Καττὺς,corii raſura.
Καττύω,conſarcino, aſſuo, cõcinno, ῥάπτω, Poly. Metaph. ſtruo, machinor, Ariſtoph. in Equit.
Κάττυμα,quod ſtruitur.
Κατυβρίσας,qui profligauit, Datiu. Herodot.
Κατύπερθε,vltrà, ſuprà, Genit.
Κατυπέρτερος ſuperior, Herodot.
Κατυπνῶσαι,obdormiſſe, cepiſſe ſomnum.
Κάτω,infrà, peſſum, deorſum, infernè, ſubter. οἱ κάτω παράλιοι,qui inferiora ſeu maritima colunt, Thucydid.
Κατωβλέπων,fera quæ ſolo oculorum intuitu homines perimit, Plin. Catoblepas, lib. 8. ca. 21.
Κατώβλεψ, qui capite eſt in terram demiſſo.
Κατώγαιος,ὁ καὶ ἡ,ſubterraneus.
Κατώγεων,ω,τὸ,diuerſorium. κατώγειον, Gaz.
Κατώδυνος,ου,ὁ καὶ ἡ,dolore affectus, triſtis.
Κάτωθεν,ab imo, ex inferiore loco, Ariſtot. ¶Dicitur & κάτωθε Doricè, vt ἄγχωθε, Pindar.
Κατωθέω,deiicio depello.
Κατωκάρα, Aduerb in caput, Ariſt. in Acharn.
Κατωμαδὸν, Aduerb. humeris, Apollon. 2. Vnde κατωμάδιος, qui humeris fertur, ab humero pendẽs, li. 4 Epig. πήρην δ᾽ εἶχε κατωμαδίην.
Κατωμίζειν, Hippocr. περὶ ἀρθρῶν, cùm humeris adiuuatur reſtitutio luxati membri.
Κατωμιστὴς,equus ſeſſorem ab humeris excutiẽs, equus ſternax Virgil. Heſych.
Κάτωμος,in Hippiat. demiſsis armis.
Κατωμοσις,iuſiurandum, Herodot.
Κατωμοτικὸς,ὁ,adiuratiuus, Ariſtoph. Interp.
Κατωμοτον,τὸ,iuramenti genus.
Κατωνάκη,ης,ἡ,& Κατωνάκης,ου,ὁ, veſtis ſeruilis & breuis, quæ vltra genua non pertingebat, & in inferiori parte limbum ſubſutum habebat pelliceum, Comment. Ariſtoph. Ἐκκλ.
Κατώνοντο,contempſerunt, Accuſ. Herodot.
Κατωνυμένος,vino obrutus, Plat.
Κατωπιάω,caput in terram demitto, Ariſt. lib. 8.
Κάτωπος, In Hippiat. capite in terram demiſſo.
Κατωπτὴρ,ῆρος, Hippoc. inſtrumentũ quo podex diducitur, vt alui recrementa trahantur.
Κατώρα,aſpiciebat, Herodot.
Κατωραΐζομαι,glorior, ornor.
Κατωρετικὸς,qui aluũ ciet, Ariſto. in Probl. ſect. 1.
Κατωρὴς,pronus, deorſum vergens.
Κατώρυχες λίθοι,lapides fundamentis ſubſtructi, & defoſſi altius.
Κατώρυχον,ου,τὸ,ὑπόγειον,infernũ, quod ſub terrã inuenitur: vnde ὑποκατώρυχα, vitium propagines, Theophr. cap. 12. lib. 5. de cauſ. plãt.
Κατώτατος,ου,ὁ,infimus, extrem⁹, Phil. de mũd.
Κατώτερος,ου,ὁ,inferior.
Κατωτέρωθεν,ex inferiori, Theophr. lib. 3. ca. 25.
Κατωφαγᾶς,genus auis: lurco, Ariſtop. in Auib.
Κατωφελὴς,vtilis, commodus.
Κατωφερὴς,ὁ,ad ima tendens, pronus, procliuis, Alexand. in Problem.
Κατωφερῶς,in præceps Virgil. Ariſt. ἐν Εἰρήνῃ.
Κατώφορος, ὁ κάτω φερόμενος, deorſum tendens, delapſus, Alex. Aphr. τὸ γὰρ βαρὺ κατώφορον.
Κατωχαίη,manubrium terebri.
Κατωχριάω,palleſco. ¶Κατωχριήσασα παρειὰς, in Epigram. pallore contracto in genis.
Καυάζω,μ. ξω,contero, frango, Heſiod.
Καυαγεὸν,flos, exuſtum, aridum, calidum.
Καυαλὸς,morio, fatuus.
Καύαξ,larus auis, in Epigr. ¶Καύηξ, idem.
Καυαρὸς,malus, improbus.
Καυθμὸς,vredo, Theoph. hiſt. plant, cap. 17. lib. 4, & 5. de Cauſis cap. 16.
Καυκάλιον,ου,τὸ,vas quod vulgò *boucail*, à ſono quem edit dũ aqua confertim egreditur aere exeunte, & contrà, Aphrod. Probl. 94. lib. 1.
Καυκιζόμενος,ου,ὁ,laſciuè ſaltans, Athen. lib. 4.
Καυκαλὶς, herba quam in olerum cenſu annumerat Theophraſt. hiſt. lib 7. & cap. 7.
Καυκὶς,ίδος,ἡ, genus calceamenti muliebris, Alexis apud Athen. lib. 3.
Καυλεῖν,cauleſcere, Theop. l. 1. c. 3. de cauſ. plãt.
Καυλίας,ου,ὁ,ſuccus laſerpitii, ſcaparium Gaz. li. 6. ca. 3. hiſt. plant. Theop. caulias Plin.
Καυλικὸς,ad caulẽ ſpectans, cauliculaceus Gaz. lib. 3. cap. 9. hiſto. plant. Theophr.
Καυλῖναι, Athen. de gobiis, libr. ή, οἱ δὲ χλωροὶ (καλοῦνται δὲ καυλῖναι) ξηροί εἰσιν καὶ ἄλυποι.
Καυλίον,ου,τὸ,cauliculus, ſcapus caulium, herba qua ſicut alga & muſco piſces quoſdam veſci refert Ariſt. lib. 8. Anim. cap. 2.
Καυλίσκος,ου,ὁ,μικρὸς καυλὸς, cauliculus.
Καυλοειδὴς,caulis ſpeciem prębens.

Καυλὸς,

Καυλὸς,ῦ,ὁ,caulis,qui & ſcapus & thyrſus: vnde καυλίδιον, thyrſiculum Sueton. in Auguſto,cauliculus paruus Plin. καυλὸς τῆς κράμβης,caulis braſsicæ, Ariſtot. libr. 5. Animal. ¶Item pars teli,Iliad. ν.
Καυλωδέστερος,qui caule eſt ampliore,Dioſc.l.2.
Καυλωνία,iactantia.
Καῦμα,ατος,τὸ,calor,æſtus, ſolis feruor Gaz.
Καυμασία,pileus latus ad æſtum ſolis arcendũ.
Καυματίζομαι, æſtuo. ἐκαυματίσθη,exuſtus eſt.
Καυματίζω,æſtu affligo,exuro,Accuſ.
Καυματώδης,εος,ὁ, æſtuoſus.
Καυνάκης,ου,ὁ, veſtis genus,Ariſt.in Veſp.
Καυνάσιον,ου,τὸ,ſtramentum,ſtratum.
Καυνιάσαι,ſortiri,κληρώσασθαι, Ariſtop.in pace.
Καυνὸς,malus,amarus.
Καῦνος,ſors,κλῆρος.vnde καυνίζω, Ariſtophan. Comment.in Pace,ſortior.
Καῦρος,ου,ὁ,mente ſurdus, ſtolidus.
Καυρόω,μ.ώσω,π.ωκα,ſicco,Accuſat.
Καύσαλις,febris.
Καυθμὸς,ὁ,vredo,arborũ quarundam morbus.
Καυσία,ας,ἡ,καυμασία,velamẽtum capitis nauticum:Pro geſtamine regio,vide Athen.
Καύσιμος,ου,ὁ,vri aptus,vrendus, Plat.de Leg.
Καῦσις,εως,ἡ,vſtio Plin.& Celſ. crematio Cice. ¶ Καῦσις item dicitur in expolitionibus ceræ Punicæ loricatio quæ igni liquefacta ſeta inducitur,Vitru.lib.7.cap.9.
Καῦσος,ου,ὁ,& καύσων,ardor,febris ardẽs,Hippocr. Aphoriſ. 54. lib. 4,& lib.6.Apho.26. καῦσος στομάχου,æſtus ſtomachi, ardor.
Καυσοῦσθαι,æſtuare,calore corripi.
Καυσούμενος,æſtuans,καυσουμένῳ στομάχῳ βοηθεῖ, æſtuanti ſtomacho auxiliatur, Dioſc.lib.1.
Καυστειρὸς,ῦ,ὁ,ardens,pugnæ epith.Homer.
Καυστέον,vrendum eſt.
Καυστηριάζω,μ.άσω,notam inuro,1. Timoth.4.
Καυστικὸς,ῦ,ὁ,adurens Celſ.ardens.καυστικὰ φάρμακα,cauſtica Plin.quæ adurẽdi vim habẽt.
Καῦσις,meſsis,ſpicarum exortus, Heſych.
Καυστὸν,ῦ,τὸ,quod exuri poteſt,cremiũ Colume.
Καυστὸς,οῦ,ὁ,q.cremabilis,qui exuri poteſt.
Καυσώδης,ardens,καυσώδης χώρα, æſtuoſa,καυσώδης πυρετὸς,Galen.ad Glauc.
Καυσωθεὶς,æſtuans,ſudans.
Καύσωμα,apud Hippocr.l.1.de morb.i.πύρωσις.
Καύσων,ωνος,ὁ,æſtus,ardor,febris æſtuans.
Καυσώνιος νόμος,ὁ,lex incendendi,Bud.in Epiſt.
Καυτηριασμένος,notat⁹ cauterio, καυτηριασμένος.
Καυτὴρ Apſyrto,& Καυτήριον,cauteriũ Plin. inſtrumentum quo vſtio perficitur, Galen. ad Glauc. ¶ Eſt itẽ locus vbi inurũtur ſtigmata.
Καυτὸν,ſacrificium quoddam,focus.
Καυχαλὶς,ίδος,ἡ,puſtula,φλύκταινα.
Καυχάομαι,μ. ήσομαι,π.ημαι,glorior,& prædico, exulto,iacto, Lycurg. apud Suid. ἐφ' οἷς καυχᾶσθαι οἱ ἄλλοι αἰσχύνονται, ob quæ exultas alii verecundantur.διὰ τὸ καυχήσασθαι εἰς τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ, quia iactaſſet ſe eius abuſum eſſe ætate, Ariſtot.lib.5.Polit.ca.10.
Καύχη,gloriatio,καύχησις,apud Pindar.
Καύχημα, ατος, τὸ, gloria,gloriatio,exultatio.
Καυχηματίας,glorioſus, iactator.
Καυχλιώνης,ἡ,deriſio,ὁ κατάγελως, Poll.
Καύχησις,εως,ἡ,exultatio,gloriatio.
Καφὰ,λουτὴρ,apud Lacones,peluis,labrum.
Καφάζειν,ridere,cachinnari.
Καφέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſpiro.
Καφηρεὺς, έος,Caphereus Eubœæ promontorium.¶Et appellatiuè,locus aſper,ſcopuloſus, difficilis deſcenſu.
Κάφος,ſpiritus.vnde κῆπος, ὁ ἀποπνεόμενος τόπος.
Καφώρη,vulpes,ἀλώπηξ,Suid.
Καχαξῶ, Doricè,in cachinnos effundar.
Καχεκτέω, valetudinarius ſum,Polyb.
Καχέκτης,ου,ὁ,& Κάχεκτος,cachectes Plin lib.28. c.9.tabid⁹,malè habitus,is cui⁹ corp⁹ macie cõficitur,lib.2. Dioſc.¶Pro ſeditioſo,Polyb.
Καχεκτικὸς, Galen. affectiones oculorũ ad malũ habitũ,vocat διαθέσεις καχεκτικὰς ὀφθαλμῶν.
Καχεξία,ας,ἡ, malus corporis habitus alimenta corrumpens, Celſ.lib.3.cap.22. ¶Tranſtulit ad animum Polyb.
Καχήμερος, infelix, qui in auſpicatum diem ſortitus eſt:cui opponitur καλήμερος,in Epigr.
Καχλάζω,ſtrepito,immodeſtè rideo:καχλάζω ἄφρον,feruore ſpumam concito, Eurip.
Καχλαίνω,turbo.
Κάχλαν,cachlan herba,quæ & βούφθαλμος,l.3.
Κάχλασμα, ατος,τὸ,q.ebullitio,Iliad.ψ. (Dioſc.
Κάχληξ,ηκος,ἡ,teſtudo,lapillus qui ab aqua agitatur,glarea Interp.Ioſephi.
Κάχλος,& καχλώνης,ridiculus,ſtupidus,Comicis.
Καχρυδίας,ου,ὁ,panis ex hordeo.
Καχρύδιον,panicum interpretãtur apud Ariſtot. Problem.ſegm.20. quæſt.8.
Κάχρυ,υος,ἡ, vel Κάχρυς, roſmarinum fœcundũ quod canchrys etiam à Plinio dicitur. vide Theoph.hiſto.lib.9.cap.12. vbi & κάχρυς dicitur libanotidis fructiferæ fructus.
Καχρυφόρος,Theophr.lib.3.hiſt.plant.cap.7.
Καχρυώδης κορωνὴ,Ibidem cap.12.
Καχύποπτος,ου,ὁ, ſuſpectus, de quo eſt mala ſuſpicio, Plat.in Phæd. ¶Item ſuſpicioſus, vt ille apud Virgil.-*omnia tuta timens*. Ariſtot. Rhet. 2. de moribus ſenũ loquens, ἔτι δὲ καχύποπτοί εἰσι διὰ τὴν ἀπιστίαν, ἄπιστοι δὲ δι' ἐμπειρίαν.¶Dicitur & καχυπονόητος à Plat.ſuſpect⁹.
Καχυποτοπεῖσθαι,mali quippiã ſuſpicari, Ariſtop.
Κάψα,capſa,& καψάκης,vel potius καμψάκης, à κάμπτω,pro vaſe olei,3.Reg.17.
Κάψαι,mordicus petere,ore hianti rapere.
Καψάκιον γλωσσόκομον,marſupium,Heſych.
Καψιδρώτιον,ου,τὸ,ſudariolum,σουδάριον,Poll.
Κάψις,morſus Gaz. παρὰ τὸ κάπτω τὸ ἐσθίω.
Καψὸς,murus,paries,καψοὶ,οἱ τοῖχοι, Heſych.
Κάω,μ. καύσω,π.κέκαυκα,calefacio, Accu.κάειν πῦρ,ignem facere,Xenoph.
Κε vel κεν, adduntur frequenter ad finem ſylla-

barum,nihílque ſignificant, ſed ipſas ornāt.
Κεάδης,filius vel nepos Ceæ,patronym. Etym.
Κεάζω,μ.άζω,diuido,ſcindo,frango, Odyſſ.ξ.
Κέαται,iacent,laborant,Accuſ.
Κεάνωθος,genus ſpinæ,Theoph.lib.4.cap.11.
Κέαρ,& craſi,κῆρ,ερος,τὸ,cor,Ariſt.in Archan.
Κέαρνον,ſecuris, ferramentū fabrile aut ſutoriū.
Κεάς,άδος,ὁ,locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios,vt Athenis in Barathrū.
Κέασμα,fractura.
Κεβλή,κεβλὴ,& κέβη,caput, Callim.¶Item calx.
Κεβληγόνος,ὁ καὶ ἡ, in capite ſemen gerens, papaueris epith.Nicand.in Alexipharm.
Κεβλήπυρις,genus auis,Ariſtoph.in Auibus.
Κέβλος,cynocephalus,cete.
Κεβρίονης,nomen auis,Ariſtoph. in Auib.
Κέγκλης,auis quædam marina.
Κεγχραμιδώδη,τὰ,ficorum grana.
Κεγχραμὶς,granum ficus,Theoph.lib.5.cap.25. de cauſ.plant. Plin.lib.15.cap.19.
Κεγχριαῖον,τὸ,mica,minutulum,q.dicas miliare. κεγχριαῖον μέγεθος,milii magnitudo,Dioſ.l.2.
Κεγχρίας,ου,ὁ, & Κεγχριδίας,ου,ὁ,panis ex milio. κεγχρίας ἕρπης,miliaris herpes,Gal.ad Glauc.
Κεγχρίνης,auis nomen:vide Suidam.
Κεγχρίνης,puls è milio:ſerpens,hydrus.
Κέγχρινον ἄλευρον,milii farina, Dioſc.lib.5.ca.5.
Κεγχρὶς,ίδος,ἡ,auis Tinnunculus,vulgò *quercerelle*.Ariſt..libris hiſtor.2,6,8.cap. vlt.primo cum 2,& 3.Columel.li.& cap.8. ex quo Plin. (lib.10.ca.36.
Κγχροειδὴς,milio ſimilis.
Κέγχρος,ου,ὁ, milium,Heſiod. ¶Item cenchrus, genus ſerpentis,Dioſc.lib.8.Idem ſerpens dicitur κεγχρίδιον, cenchridium, voce diminutiua,lib. 9, Eiuſdem. ¶Eſt item κέγχρος,ornamentum veſtis,Athen.
Κεγχρώδης,milii naturam referens,Athen.lib.3.
Κέγχρωμα,τὸ,ὁ κέγχρος, ornat⁹ clipei circa oram, vt claui aurei traiecti.
Κεδάζω,μ.άσω,π.ακα, p σκεδάζω,frango,diſſipo,diſpergo,Accuſ.Odyſſ.ξ.¶Κεδάω,idem.
Κεδαίω,ſpargo,Nicand.in Alexiphar.
Κέδματα,τὰ, apud Hippoc. inueterati affectus ex fluxu in coxendices vel articulos omnes.
Κεδνὸς,ῦ,curioſus,ſolicitus, pb⁹,inſignis, venerādus,inclit⁹, Heſi.παρθενικὴν ᾗ γαμεῖν ὡς κ' ἤθεα κεδνὰ διδάξῃς,vt bonis morib⁹ inſtituas.
Κεδρελάτη,ἡ,cedrus magna,è qua pix manat.
Κεδρία,pix cedrina,liquor cedrinus,cedrina. Ab aliis etiam cedrium genere Neut. Vide Marcel.lib.1. Dioſco. ¶Item κεδρία,cedria arbor, Theoph.lib.1.hiſt.plant.cap.16.
Κεδρίδες,baccæ cedri,fructus cedri,Dioſcor.
Κεδρίνη,ἡ,cedrinum vnguentum,Herodot.
Κέδρινος,ου,ὁ,cedrinus.κέδρινος οἶνος, vinum cedrinum,i.liquore cedrino confectū, Dioſc.li. 5.dicitur & κεδρίτης οἶνος,Ibid.
Κεδρὶς,ἡ,cedrus,cedrula, frutex puſillus,Theo. lib.1.hiſt.plant. & fructus cedri.vide Κέδρος.
Κεδρόμηλα,τὰ,cedromela,i.citria mala,Dioſc.
Κέδροπα,legumina.
Κεδρόπολις,pars Thraciæ.
Κέδρος, ου, ἡ, cedrus arbor, Plin.libr. 13.cap.3. Dioſco.lib.1.ca.106.Theophraſt.lib.hiſto.3. cap.12.
Κέδρος,εος,τὸ,cedri arboris fructus, Etym.
Κεδροστις,ἄμπελος λευκὴ,vitis alba, Dioſc.li.4.
Κεδρῶσαι,cedro condire,Strab.
Κεδρωτὸς,ῦ,ὁ,ex cedro fabricatus.
Κέεμαι & ſynær. κεῖμαι,μ. κείσομαι,iaceo,cubo, decumbo,deiectus ſum,diruor,ſitus ſum & locatus, κεῖται καλῶς ἐν παράπλῳ ἰταλίας, Italiam verſus nauigantibus commodè eſt ſita, Thucyd. ¶Accipitur etiam pro pendere,ſeu dependere,2.Argon ἐκ γὰρ τῆς κλυτὰ πείρατα κεῖται ἀέθλων,ex hac fines & coronæ certaminum dependent. ¶Item κεῖμαι, deſideo, ἀργῶς διατελῶ,Iliad. β.κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι,ſedebat otioſus. ¶Pro collocor, Plat.de Repub. lib.1.οὐ τοι κακῶς σοι κείσεται ὅτι ἂν ἡμᾶς εὐεργετήσῃς, non malè abs te collocatum fuerit beneficium quod nobis contuleris.
Κεῖθεν,illinc,Iliad.γ.κεῖθεν ἀπώσατο.
Κεῖθι,illic,Odyſſ.ξ.
Κείμενος,ου,ὁ,ſitus,inhærens.
Κειμηλιάρχιον,locus in quo res precioſæ, & in deliciis habitæ recōdūtur,in Cod.titu.de bon. autho.iud.poſsi.& Κειμηλιάρχης, theſaurarius.
Κειμήλιον,ου,τὸ,munus, monimētū, vulgò *ioyau*, quod in precio magno habetur,Odyſſ.ό.
Κεῖνος,pro ἐκεῖνος,ου,ὁ,ille,Iliad.ά.
Κεινὸς,pro κενὸς,ῦ,ὁ,vacuus,Hom. Iliad.γ.
Κείνως,illo modo, Plat. 2.de Repub.
Κεῖο,iaceres. Κεῖον,vre.
Κεῖος,Cous, apud Stephanum in dictione Κῶς.
Κεῖπος,animal monſtroſum,Strab.lib.15.
Κειρα,ας, ἡ, peſtis,infelicitas,generatio,ſtatura.
Κείρασθαι,tonderi.κείρασθαι κόμην,tōdere,Hom.
Κειρία,ἡ,faſcia lecti Cicer.Ariſt.in Auib. Κειρία, à Cælio exponitur inſtita, καὶ σπαργάνωσις à Suida. ¶Κειρίαι item dicuntur faſciæ ſepulchrales, Ioan.11. ¶Κειρίαι etiam dicuntur à Græcis medicis,interaneorum animalia quas & tænias vocat Plin. Celſúſq; lūbricos latos.
Κεῖρις,auis quæ Scylla & Ciris Virg. & Ouid. in Metam.ἀπὸ τοῦ κείρειν,i.tondere,vulgò *vanneau.*
Κειροκόμης,ὁ,raſus,tonſus.
Κειρομένης χώρας,vaſtata regione.
Κειροπλάστης,i.ὁ περὶ κόμην καλλωπιστής, qui in ornanda coma occupatur.
Κείρω,μ.ερῶ,ἀόρ.ά ἔκειρα,π.κέκαρκα, tondeo,rado, Eurip. ¶Item meto,detergo,depopulor, ſterno,deuoro,ſcindo,σφάττω,i.trucido, Sop o.ἔκειρε πολύκερων φόνον.Κείρεσθαι paſsiué. κείρεσθαι διπλῇ μαχαίρᾳ,tōderi geminis forficib⁹.
Κεῖσε,illuc,Odyſſ.ό.κεῖσέ με νοστήσοντα, me illuc profectū. ¶Aliquando ſine motu,illic,Arg.2. κεῖσε τέτυκται ἱερὸν, illic ſtructum eſt templū.
Κεισεβηλευμένος,iners, piger.
Κείω,vro,accendo.

Κειώδης,

Κειώδης,odoratus.
Κείων,τος,ὁ,dormiturus,Odyſſ.ξ.
Κεκαδήσομαι,mox Futur.à κήδω,curabo.
Κεκαδήσω,priuabo,diſsipabo.
Κεκάδοντο,pro ἐκάδοντο:à κάζω,ceſſerũt,priuarũt.
Κεκαδὼν,priuans,curans,ſeparans,parcens.
Κεκαλυμμένος,contectus.
Κεκαμμένος,flexus.
Κεκαρωμένος,ebrius,ſomno & ſopore grauatus.
Κεκασμένος, inſtructus,κεκοσμημένος:à κάζω.
Κεκαυμένα,τὰ,ambuſta,vſtiones.
Κεκαυτηριασμένος,ὁ,inuſtus,notatus.
Κεκαφηὼς,ότος,ſpirans, expirans,Iliad.έ.
Κέκευθα,texi,tego,cõtineo,cõplector,in Odyſſ.
Κέκηλος,ὁ,gracilem habens vocem,Heſych.
Κέκκουβος οἶνος,cecubum vinum,lib.5.Dioſc.
Κεκλάγξω,latrabo.
Κεκλεμμένον,furto ſubreptum.
Κεκλασμένα μέλη,perfracta, languida membra.
Κεκλαύσεται,flebitur,imperſonaliter, Ariſt.νεφ.
Κέκλετο,aduocauit,vocauit,Homer.Odyſſ.
Κεκλήγοντες,pro κεκληγότες,οἱ,clamãtes,Odyſſ.ξ.
Κεκληγυῖα,clamans,Heſiod.ἐνιαύσια κεκληγυίης.
Κεκληγὼς,ότος,ὁ,reſonans,clamans,Iliad.έ.
Κεκληρωμένος,ὁ λαχὼν,ſorte electus.
Κέκλιμαι,inflexus ſum, inclinatus ſum.
Κέκλομαι,hortor, iubeo, Datiu. Iliad.δ. ¶ Aliquando inuoco,2.Argon. Accuſat.κεκλόμενοι μαντήιον Ἀπόλλωνα,Apollinem inuocantes.
Κέκλυθι,pro κλῦθι,audi,Odyſſ.ξ.
Κέκλυτε,pro κλῦτε,audite,Ilia.Γ.κέκλυτέ μευ Τρῶες.
Κεκλῶ,voco,iubeo.
Κεκμηότες,vita defuncti,Thucyd.
Κεκολοβωμένοι πόδες,pedes mutilati vel mutili.
Κεκομμένα ἀμπέλια,cæſæ vites.
Κεκοσμισμένος,pro importante,& importato.
Κεκορημένος,κορεσθεὶς,ſatiatus,Odyſſ.ξ.
Κεκορυθμένος,armatus,Hom.¶Item acutus.
Κεκορυμβωμένη κόμη,faſtigiata coma.
Κεκοτηότε,irati,Apoll.2.Argon.
Κέκραγμα,ατος,τὸ,& κεκραγμὸς,ὁ,clamor,vociferatio & vociferatus Plin.
Κεκράγω,clamo: à medio Præterito κέκραγα.
Κεκράκτης,ου,ὁ,clamoſus,vocifera..or,Poll.
Κεκραμένος,temperatus,dilutus, Ariſt.in Plut.
Κεκραμένως,concinnè,temperaté.
Κεκρανικὲς,κότος,qui miſcuit, Eraſ.in Chiliad.
Κεκραξιδάμας,ὁ,clamore enecans,Ariſtoph.
Κεκριγότες,incertè loquentes.
Κεκριμένος,qui cauſam dixit,electus,κεκριμένη ἡ ἡλικία, ætas iudicio firmata, Ceb.Theban.
Κέκροψ,impoſtor,ἀπατεὼν:& ſimia,πίθηκος,Heſ.
Κεκρύδιλος,pro κροκόδιλος,crocodilus.
Κεκρύφαλος,ου,ὁ,σουδάριον,reticulum,vitta, flãmeum.¶ Item ſecundus venter in cornigeris, lib.3.cap. 13.de partibus Anim. Ariſtot. ¶ Eſt & venatorum vocabulum κεκρύφαλος pro ſinuoſo illo plagarum contextu, in quem ſe inſinuant animalia vrgentibus canibus, Xenoph.¶ Κεκρύφαλος etiam equorum κορυφαστὴρ καὶ κορύφαντος,Heſych.

Κ κτημαι,poſsideo.
Κ κω,curo,doleo.
Κεκωμῶσθαι,alto ſopore opprimi,Hippocr.
Κελαδεινὸς,οῦ,ὁ,clamoſus,tumultuoſus.
Κελαδέω,μ.ήσω,π ηκα,clamo,reſono,Neutr.εὔηχα κελαδοῦσι,dulciter canunt,Lucian.
Κελάδημα,ατος,τὸ,vox,ſonus,ſtrepitus, Ariſtop.
Κέλαδος,ου,ὁ,ſtrepitus,clamor,Iliad.ί.
Κελάδων,οντος,ὁ,reſonans,clamans,Ariſt.νεφ.
Κελαινεφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, ater vt nubes,niger, Hom.
Κελαινιόων,nigricans.
Κελαινιπάθημος,ου,ὁ,obſcurus,doloſus.
Κελαινὸς,οῦ,ὁ,niger,κελαινὴ νὺξ,σκοτεινὴ, Homer.
Κελαινότης,ητος,ἡ,nigredo.
Κελαινοφαὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,niger,obſcurus, Ariſtoph.
Κελαινώπας θυμὸς,niger anim⁹, occultus & ſubdolus,Sophocl.
Κελάρια καὶ ἐμβάφια, Poll.recẽſet inter condimẽtorum vaſcula,quæ ἡδυσμάτων ἀγγεῖα vocat.
Κελαρύζα,ης,ἡ,garrula,crocitans,epith.cornicis.
Κελαρύζω,μ.ύσω,π.υκα,reſono,de aqua molliter inter fluendum ſibilante,Homer.Interpr.
Κελάρυξις,ſtrepitus.
Κελέβη,ης,ἡ,poculum ligneum, peluis,κόγχη,λεκάνη,Suid.¶ Κελέβη,idem.
Κελεὶς,ἡ,ſecuris,ἀξίνη,Heſych.
Κελέοντες,αἱ,naues actuariæ,perticæ,Ælian.
Κελεὸς,ὁ,galgulus auis, Ariſtot.li.9.Anim.
Κέλεθρον, inſtrumentum piſcibus capiendis aptũ.
Κελευθήτης,ου,ὁ,viator.
Κελευθιόων,cupiens iter facere.
Κέλευθος,ου,ἡ,& Plural.τὰ κέλευθα, via, Iliad.ά. πλατεῖα κέλευθος,lata via,Plut.in Num. ὑγρὰ κέλευθα,Hom.viæ humidæ, per mare & vndas. ¶ Κέλευθρον,ου,τὸ,idem.
Κελεύομαι,iubeor,mihi imperatur,κελεύομαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ,Xenoph.¶ Κελευσθεὶς,iuſſus,Idem.
Κέλευσις,exhortatio,iuſſus.
Κέλευσμα,ατος,τὸ,& κελευσμὸς, exhortatio nautica.θεοῦ κέλευσμα,mandatum,Eurip.
Κελευσμοσύνη,ἡ,præceptum,iuſſus,Herodot.l.1.
Κελεύστα,vel κέλευστρα,currus mulorum.
Κελευστὴς,οῦ,ὁ,hortator,qui nautas moderatur.
Κελευτιάω,μ.άσω,π.ακα,& Κελεύω,μ.εύσω,π.ευκα,iubeo,mando, Dat.Iliad.δ,κέλευε δ' οἷσιν ἕκαστος ἡγεμόνων. Heſiod. per Accuſ.μελετᾶς βίου,ὥς σε κελεύω. Plat.cum Accuſ. & Infinit. in Epiſt. κελεύων σε τὰς πόλεις κατοικίζειν, iubens te ciuitates reſtituere.
Κελημοσύνη,iuſsio.
Κέλης,ητος,ὁ, equus celes, qui ab vno ſeſſore agitatur & regitur, celox Gell.lib.10.deſultor Bud. in Pandect. ἤλαυνον κέλητας καὶ ἅρματα, agebant equos deſultorios & currus, Herodot. ¶ Per tranſlationem κέλης pro nauigio actuario ponitur, quod vno remo non duobus agitur: vnde & κελήτιον,paruulus celox: Vide Bayf. ¶ Κέλητας videtur pro ſtatuis equeſtribus vſurpaſſe Plin.lib.24.cap.5.

Κέλης apud Comicos etiam genitale muliebre ſignificat: vide Euſtath. Odyſſ. έ.
Κελητιάω, μ. άσω, & Κελετίζω, μ. ίσω, π. ικα, equito, rego equum deſultorium, Homer.
Κέλκος, ὁ, aper, σύαγρος, Suid.
Κάλλιον, ου, τὸ, cenſus domus.
Κελλὸς, obliquus, στρεβλὸς, πλάγιος, Heſych.
Κέλλω, μ. κέλσω, τὸ προσεγγίζω, appello in portũ, venio in terram, Apoll. ¶ Item ταχέως φέρω, properanter curro, Etym.
Κέλμις, puer: lecythus, & vnus ex idæis dactylis.
Κέλομαι, iubeo, poet. Depon. Odyſſ. ό.
Κέλοντες, in textrina idem quod ἱστόποδες, Poll. ¶ Κελέοντες, Antiph. recta ligna vocauit, Suid.
Κέλορυν, ου, τὸ, intonſa auis.
Κελὸς, niger, κελαινὸς, μέλας.
Κέλσαι, appellere, Odyſſ. ί. & Κέλσε, appuli.
Κελτοὶ, & κελταὶ, Galli, à Celto Herculis filio, Polyb. ¶ Κελτόριοι, Celtorii populi Galliæ, Plut. in Cam. ¶ Κελτικὸς, Gallicus, Ariſtot.
Κελύφανον, ου, τὸ, ſiliqua, cortex.
Κελυφανώδης, putaminoſus Gaz. apud Theophr.
Κέλυφος, εος, τὸ, cortex exterior, putamen, teſta, caliculus, cruſta, κέλυφος τοῦ καρύου, cortex nucis, Dioſcorid. lib. 1. κελύφεα τῶν καρκίνων, cancrorum cruſtæ, Ariſt. lib 9. Anim.
Κέλω, iubeo.
Κέλωρ, ορος, vox, eques, ſpado, filius.
Κέλως, vſtiuus.
Κεμὰς, άδος, ἡ, cerua, hinnulus, Iliad. κ.
Κεμπὸς, leuis, agilis, Heſych. κοῦφος, ἐλαφρός.
Κέμφας, ἡ, cerua: pro κεμμάς.
Κέμφος, ὁ, fulica auis, quæ & κέπφος, Gaz.
Κέιων, ὁ, vnoculus, μονόφθαλμος.
Κένδυρος, vir vanus & futilis, κενὸς ἀνὴρ, Suid.
Κένδυλα, Epigr. inſtrumentũ ad naues faciẽdas.
Κενεαγγείη, apud Hippocr. Aphoriſ. lib. 1. vaſorũ inanitas, vel quaſi inanitio: Vide Galen. Ibid. ¶ Apud Poll. κεναγγία, pro inedia.
Κενεαγορία, Plat. orationis vanitas Cic. vaniloquẽtia Liu. Et κενεαγόρος, inaniloquus Plaut.
Κενεαυχὴς, vana iactans, Iliad. θ.
Κενέβρεια, τὰ, morticinæ carnes, Ariſt. in Auib.
Κενεμβατέω, μ. ήσω, π. ηκα, per vacua vado, vana conor, Neutr. Abſol. Suid.
Κενεὸς, pro κενὸς, ὁ, vacuus, inanis, leuis, Odyſſ. ό.
Κενεὼν, ῶνος, ὁ, λαγὼν, imus venter, pars quæ eſt inter latera, locus ſuo pectore concauus & oſsibus carens. ¶ Item capacitas & complexio, κόλπος. ¶ Aliquando capitur pro aere ſeu cælo: vt inane Latinis. & χθόνιος κενεὼν, pro terra apud Nonn. ¶ Κενεωνόπρισις, equorum morbus eſt circa ilia, Apſyrto.
Κενήριον, ου, τὸ, inane ſepulchrum, Nonn.
Κενοδοξεῖν, inani gloria duci, Naz. & Chryſ.
Κενοδοξία, ας, ἡ, inanis gloria, Chryſoſt.
Κενόδοξος, glorioſus, gloriæ auidus.
Κενολογέω, μ. ήσω, inaniter garrio, Themiſt.
Κενοπαθεῖν, inaniter affici, Baſil.
Κενὸς, οῦ, ὁ, vacuus, deſertus, vanus, Demoſth. κενῆς χαρίζῃ χάριτας, inanem inis gratiam.
Κενόσπουδος, ὁ, inanium rerum ſtudioſus, Cic. ad Attic. ¶ Κενοσπούδως, fruſtrà, Plut. in Apoph.
Κενοσπουδία, ας, ἡ, inane ſtudium, ματαιοπονία.
Κενοσοφία, vana ſapientia.
Κενοτάφιον, imaginarium ſepulchrum. τὰ κενοτάφια, inania ſepulchra, 1. Reg. cap. 19. vbi tamen ſtatua exponitur, Bud. in Pandect.
Κενοταφὸς, de indocto dicitur.
Κενότης, ητος, ἡ, vacuitas.
Κενοτομία, ας, ἡ, rerũ inanium & vanarũ ſtudium.
Κενοῦχος, crumena, βαλάντιον.
Κενοφροσύνη, vana opinio, Plut. in Platon. quæſt.
Κενοφωνία, ας, ἡ, vocum inanitas, Naz. in Orat.
Κενόω, μ. ώσω, π. ωκα, inanio, euacuo, exhaurio, Accuſ. & Genit. Gaz. lib. 4. Gramm.
Κένσαι, ſtimula, iube, crea.
Κενταυρίδες, αἱ, genus ornamenti muliebris.
Κενταυρικῶς, centauricè, immaniter, Ariſt. Ran.
Κενταύριον, ου, τὸ, centaurea herba, vel centauriũ Plin. Dioſcor. & Galen. ¶ Κενταυρὶς, Theophraſt. hiſt. lib. & cap. 9. quæ centauris Plin. lib. 25. cap. 6. & triorches, à triorche de genere accipitrum.
Κενταυρείσκος, agreſtis.
Κένταυροι, latrones.
Κενταυρομαχία, ας, ἡ, pugna centaurorum.
Κένταυρος, centaurus nauis, apud Bayf. ¶ Item ſignum cæleſte & nomen ſideris, Procl. in Sphær. ¶ Ariſtop. ꝑ mõſtro, i. ἱπποκένταυρος.
Κεντέομαι, ſtimulor.
Κεντύω, μ. ύσω, pungo, Nazanz.
Κεντέω, vel κεντάω, μ. ήσω, π. ηκα, ſtimulo, pungo, Ariſtoph. νεφ. ¶ Item trucido, Sophocl.
Κέντημα, damnum, punctum, punctio Plin. ſtimulatio, Polyb. in Epitome, κέντημα ἔχει διάφορον, mucronem habet ancipitem.
Κεντηρία, ἡ, centeria, plantæ genus, Theophr. l. 9. c. 1. hiſt. pl. vbi tamen κεντήρια impreſſũ eſt.
Κεντητήριον, ου, τὸ, ſubula, Lucian.
Κεντητικὸς, οῦ, ὁ, pungens, aculeatus, Theophr.
Κεντητὸς, οῦ, ὁ, punctis diſtinctus.
Κεντίζω, μ. ίσω, π. ικα, κεντέω, pungo, ſtimulo.
Κεντιναὶ, αἱ, vel potius κεντριναὶ, Theophr. hiſt. 2. cap. vlt. Plin. lib. 17. cap. 27. genus culiculũ, quos vocant centrinas.
Κέντορες ἵππων, equorum ſtimulatores, Homer.
Κεντοῦν, Herodot. ſtimulare.
Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, velox, tanquam ſtimulo percuſſus, equus ſtimulo obediens, in Iliad.
Κεντρίζω, pungo, in Epigram.
Κεντρίνης, ου, ὁ, Athen. & Ariſtot. li. 5. hiſt. κεντρίνην φησί τινα γαλεὸν εἶναι καὶ νωτιδανόν. ſic dicitur galeos piſcis quia aculeum habet in cauda.
Κεντρὶς, ίδος, ἡ, & κεντρίνα, genus ſerpẽtis, dipſas.
Κεντρὶς, locus in quo à ſeſſore equus ſtimulatur, punctum Plin. Vide Apſyrt. mulomedicum.
Κεντρομυρρίνη, Theophr. hiſtor. cap. 17. lib. 3. cuſpidatam vertice myrtum vocat Poeta, & ruſcum.

Κέντρον,

Κέντρον,ου,τὸ,ſtimulus,calcar,aculeus, Ariſtoph. νεφ. φέρε μοι τὸ κέντρον, affer mihi ſtimulum. ¶ Κέντρον etiam idem quod Latinis centrum, punctum in medio circuli aut globi. ¶ Κέντρα item dicuntur cardines cæli, quas cuſpides nonnulli vocant. ¶ Κέντρα, etiam dicuntur vitia quædam arborum, de quibus Theophr. hiſt.lib.5.cap.3.Plin.lib.16.cap.39.

Κεντρόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,habeo ſtimulum.

Κεντρότυπος,ου,ὁ,nequam,vafer, ſtimulator, Interpr.Ariſtoph.in Neb.& Heſych.

Κέντρων,ωνος,ὁ, cento, veſtis verſicolor: Vnde pro vario & verſuto ponitur, Ariſtoph.νεφ.

Κεντρωτοὶ κηφῆνες,aculeati fuci,Ariſt.9.Anim.

Κέντωρ,ſtimulator,percuſſor, lib.3. Epigr. ¶ Itē auriga,li.5.Epigr.¶ Item mordax, Nonn.

Κένωμα,ατος,τὸ,euacuatio,inanitas, Gal. Dioſc. & Ægin.τὸ κένωμα,ἡ κένωσις διὰ κλυστῆρος.

Κενεὸν,κενεὸν,τὸ κενὸν,in Hippia.ἀντὶ τοῦ κενεῶνος.

Κένωσις,εως,ἡ,euacuatio,inanitas,Naz.in Orat.

Κενωτικὸς,vim habēs euacuādi, Gal.2.ad Glauc.

Κεπφωθεὶς,καταγελασθεὶς,irriſus.

Κέπφος,ου,ὁ, Gazæ fulica, vulgò verò *maxue*, auis eſt clamoſa, ſpuma etiam victitans: quæ quia ἀλιθῆς καὶ ἄφρων, de nomine ipſius ſtulti vocantur,Ariſtoph.in Pluto.¶ Κέπφος ὠδίνει parœmia, in vana promittentes. vide Interpr.Ariſtoph.ἐν εἰρήνῃ:vbi & κέμφος dicitur.

Κέρα,ἡ, cera, herba quæ & braſsica ſilueſtris, Theophr.li.9.cap.15.hiſtor.plant.

Κέρα,cornua,crines,arcus.

Κεραβάτης,vertices montium ſcandens, Heſyc.

Κεραελκὴς,cornibus tractus,Nonn.

Κεραία,ας,ἡ,apex,punctum, virgula minuta. κεραίαι γραμμῆς, Plut.in Numa, apices lineæ. ¶ Item antenna,lignum in tranſuerſum mali poſitum,vnde pendet velum,Didym.Iliad.σ. ¶ Κεραῖαι, in vtero quid ſint,vide Pollucem. Plut.in Marcello,à figura antennarum dixit trabes è muro ſuſpenſas.¶ Nicand.in Ther. κεραίην ἀντὶ τοῦ κέρας vel κέρος, id eſt,pro cornu vſurpauit.

Κεραΐζω,μ.ίσω,π.ικα,ſcindo,populor,vaſto,diripio,φθείρω,κόπτω,Actiu. Accuſ.Iliad.ζ.

Κεραίνω,& Κεραίω,κεράω,miſceo,Iliad.ί.

Κέραιος,Heſych.σταυρὸς,crux, furca.

Κερὰς, ſalaciſsima auicula, à qua Medeam κεράδα vocat Lycophr. vide Interpr.

Κεραστὴς,cornutus. ¶ Genus ſerpentis, Varin.

Κεραῖτις,ἡ, fœnum Græcum.

Κεραμεὺς,έως,ὁ,figulus,Heſiod.¶Κεραμεύω,fingo,facio fictilia.¶ Item malè mereor de Repub. Ariſtoph. ἐν Ἐκκλησιαζ. ¶ Κεραμεία, figulina vel figlina Plin. ars figularis,κεραμευτική,Poll. ¶ Κεραμεικὸς,οῦ,ὁ,Ceramicus, locus Athenis,in quo ſepeliebantur qui in bello perierant: Erat & alter, in quo diuerſabantur meretrices. ¶ Κεραμεικὴ κάμινος, figlina fornax, Dioſcorid.lib.5. ¶ Κεραμεῖον,ου,τὸ,figulina, vas teſtaceum,amphora, hydria fictilis. ¶ Κεράμειον οἰνηρὸν, Herodot. vas vinarium figlinum.¶ Κεράμεος & κεραμοῦς,figulinus,fictilis. κεραμοῦς λύχνος, fictilis lucerna, Lucian.ἐν κεραμέῳ τηγάνῳ,in fictili patina, Dioſcor.lib.5.

Κεράμιον,ου,τὸ,vas fictile, figlinum, amphora,i. menſura octo & quadraginta ſextariorum, Bud.de Aſſe.ἀμφορεὺς,ὅ ἐστι κεράμιον,Dioſcor. lib.15. ¶ Κεραμίος,figularis, Theophr.lib.2, cap.13. de cauſis plant. ¶ Κεραμίαι, omnia fictilia.¶ Κεραμικὸς πηλὸς,figularis creta, Dioſcor.l.5.κεραμικὴ κύλιξ,fictilis calix, Herodot.

Κεραμὶς,ίδος,ἡ,tegula, teſta, Plutarc.in Apoph. ¶ Item genus terræ.Ficin.apud Platon. vertit cretam.

Κέραμος,ου,ὁ, tegula. λίθοις καὶ κεράμοισι, lapidibus & tegulis, Thucyd. ¶ Item dolium, vrceus,fictile vas,hydria,Plat.in Timæo.¶ Et carcer,lingua Cypriorum, Heſych.

Κεραμοπωλεῖν, figlina vendere: vnde & κεραμοπῶλαι,& κεραμοπωλεῖον,apud Polluc.

Κερανίξαι,natare,immergi,Heſych.

Κεράννυμι,μ.κεράσω, vel κεράσω, π.κέκερακα, & Κεραννύω,miſceo,tempero, confundo, diluo. κεράσας οἴνῳ καὶ μέλιτι τὴν πηγὴν,vino & melle temperans fontem, Plut.in Numa. Odyſſ. γ. τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσατο,quo vino ſcilicet craterem impleuit. οἶνος ὕδατι ψυχρῷ κεκραμένος, vinum frigida dilutum, Galen.ad Glaucon. κεκερασμένου ἀκράτου οἴνου, mixto mero vino, Apocal.14.Theophraſt.de cauſ. lib.6.cap.19.κεραννύμενος ὑπὸ τῆς φύσεως τοῦ ὑδατώδους,temperatus aqua à natura.

Κέραξ,capillus:arcus:membrū pudendū, Heſyc.

Κεραοξόος,ὁ,poliens cornua,faber acuarius.

Κεραὸς,οῦ,ὁ,cornutus,κεραηφόρος, Iliad.γ. ἢ ἐλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα. ¶ Aliquando corneus, κεραὸς βιὸς, arcus corneus, in Epigrammatib.

Κεράρχης,ου,ὁ,alæ præfectus.

Κεραρχία,ας,ἡ, cornu præfectura, quæ triginta duobus imperauit.

Κέρας,ατος,τὸ,καὶ τὸ κέρος,cornu, Lucian. & poculum: antiqui enim cornibus bibebant, Didym. Refertur quoque ad rem bellicam, Ariſtot.de mundo, ὁ δὲ ἱππεὺς ἐπὶ κέρας ἐκτρέχει. ¶ Accipitur & pro cornu vngulæ bouis, Idem lib.8. Anim.ca.8.& 23. ¶ Dicitur item oſtium, Thucydid.μυδόνιον κέρας, i.vt interpretatur Varin. τὸ τοῦ νείλου στόμα. ¶ Item coma,ἀπὸ τοῦ κείρω,tondeo: vnde Diomedes ad Paridem apud Homerum,κέρ' ἀγλαὲ παρθενοπῖπα, coma comptiſsime, & capite puellariter compto. ¶ Quin & κέρας vocarunt nonnulli σταφυλῖνον ἄγριον, i.erraticam paſtinacam: à fibrata & capillata radice. ¶ Ariſtot.lib.3.Anim. accipit pro extremis vuluarum,i κεραῖαι. ¶ Κέρατα etiam dicuntur ſophiſmata,& captioſæ argutiæ. ¶ Κέρατα item dicuntur ἀντὶ τοῦ κεραῖαι,i. cornua antennarū.

E. ii.

Κεραςοβόλος,ου,præfractus,intractabilis: à ſeminibus,quæ priuſquam in terram cadant,ſi in cornua boum inciderint, duriora naſci dicuntur, Theophr.l.4.cap.14.de cauſ. plant. vide Plut.in Symp.& Ariſtot.in Probl.

Κερασὸς,τὸ δένδρον. κέρασος,ὁ καρπὸς.& Κερασία, ceraſus arbor.in γεωπονικῶν,lib.10.κέρασος.

Κεράσια,τὰ,ceraſa:de quibus Dioſcor.lib.1.

Κέρασμα,ατος,τὸ,mixtura, potio.

Κεράσω,infundo.

Κεράστης,ου,ὁ,ceraſtes vermis in ficu, Theophr. hiſt.lib.& cap.5.¶Κεράστης etiam ſerpens, ceraſtes dictus, Stat. Thebaid.1.& 11. Aëtio li. Τετραβ. 4.cap.26. Plin.li.8.cap.23. Dioſcor. de percuſsis à Ceraſte lib.7.cap.17. de remediis lib.8.cap.13.

Κερατοφόρος,ου,ὁ,corniger,cornutus,ὁ κέρατα ἔ-(χων.

Κεράχειλοι, labris incuruis.

Κερατα ύλης,& κεραύλης,cornicen, cornu canens.

Κερατεία,ἡ, ſiliquaſtrum.

Κερατηφόρος,corniger,cornutus,δύκερως.

Κερατίας,ὁ,cometæ genus,cornu ſpeciẽ habens.

Κερατίζω,μ.ίσω,π.ικα, arieto,Gal.1.de vſu part.

Κερατίνη,buccina,2.Reg.cap.2.

Κερατινὸς,οῦ,ὁ, corneus, cornutus. ἐν κερατίνοις πλήκτροις,in corneis plectris,Plat.de Leg.

Κεράτιον,ου,τὸ,ſiliqua,Theophr. ¶ Item corniculum.¶ Item ponderis genus,& nomen.

Κερατιστὴς,οῦ,ὁ, q.cornupeta,cornu petẽs & feriẽs

Κερατῖτις,corniculatum papauer, Dioſc.lib.6.

Κερατογλύφος,qui cornu expolit excolitque.

Κερατοειδὴς,corneus,qui ſpecie eſt cornea, tranſlucidus,corniculatus : Vnde ὑμὴν κερατοειδὴς,cornea membrana,Gal.lib.2.ad Glauc.

Κερατουργὸς,ὁ κερατογλύφος, qui cornua expolit.

Κερατοῦσθαι,in cornu durari, corneſcere Plin.

Κερατώδης,cornutus,cornu imitans.

Κερατὼν,Plut in Theſ.Ceraton ara in Delo.

Κερατωνία,ας,ἡ, Galen.lib 7.Simplic. & Aëtio, arbor eſt ſiliqua, Dioſcor.¶Κερατωνία etiam ſiliqua dulcis & prædulcis à Plinio dicitur, lib.15.cap 28.

Κεραύλης,cornicen, Pollux.

Κεραυνάω,μ.ήσω,π.ηκα,fulmino, Accuſ.

Κεραυνίας,ου,ὁ,fulmine ictus.

Κεραύνιος,& Κεραύνειος ζεὺς,in Epigr.Iupiter fulminator. κεραύνιον δέμας, fulmine ictum corpus, Eurip. ¶ Item Adiect. fulmineus. κεραύνιον πῦρ,ignis fulminis,Idem.¶ Item κεραύνιος,veſtis quædam.

Κεραυνοβλῆτες,quæ fulmen iaciunt,Theophr.

Κεραυνοβολέω,fulmẽ iaculor,fulmẽ intorqueo.

Κεραυνοβολία,ας,ἡ,fulminum iactus.

Κεραυνοβόλος,fulminis iaculator,Lucian.

Κεραυνὸς,οῦ,ὁ,fulmen, Ariſtot.de mundo,τὸ δὲ ἀστράψαν διάπυρωθὲν βιαίως ἄχρι τῆς γῆς διεκθέον,κεραυνὸς καλεῖται,at quod fulſerit accenſum,ſi ad terram vſque curſim illiſum ſit,fulmen dicitur.

Κεραυνοσκοπεῖον, machina in ſcena, verſatilis vt ſpecula,ex qua fulminũ iact⁹ exhibebãt,Poll.

Κεραυνοφόρος,fulmen ferens.

Κεραυνόω,μ.ώσω,π.ωκα, fulmino, fulmine percutio.

Κέραφος,irriſio,χλευασμὸς,Heſych.

Κεράω,& κεράννυμι,miſceo, vinum infundo, ab antiquo vſu cornuum pro poculis,Odyſſ.ό.

Κερβέριοι,Cimerii,imbecilles.

Κερβολῶ,conuitior,maledico,decipio.

Κερδαίνω,μ.ανῶ, & κερδήσω, π. γκα, lucrifacio, quæſtum facio,Xenoph.ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν, à quouis lucrum accipere.Præterito κεκέρδακα vtitur Phalar. in Epiſt.

Κερδαλέη,ης,ἡ,vulpes.

Κερδαλέος,ου,ὁ, aſtutus, callidus, fraudulentus, Odyſſ.ό.παῖς κερδαλέος, puer verſutus. ¶ Itẽ lucroſus, Plat.lib.1.de Rep. ἐπωφελὴς. κερδαλέος δόμος,in Epigr.domus opulenta.

Κερδαλέως,aſtutè,vafrè Horat.

Κερδαλεόφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,verſutus,auarus, Iliad. ά,αἰδεῖῃ ἐπιειμένε κερδαλεόφρον.

Κερδαλῆ,vulpes.κερδαλέη,pellis vulpina,Naz.

Κέρδεα,τὰ,aſtutiæ vulpinæ.

Κερδία,vaframentum Valer.Max.aſtutia.

Κέρδιον,expediens,ὠφέλιμον.¶ Item κέρδιον, vtilius,lucroſius, Ody.ξ. ἐφαίνετο κέρδιον εἶ).

Κέρδιστος,ου,ὁ,vtiliſsimus, aſtutiſsimus, Sophocl. in Aiace,πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς τῆς γνώμης, conuerſus ad prudentiſsimum conſilium.

Κερδογαμεῖν,lucri cauſa vxorem ducere.

Κέρδον,herba lanaria.

Κέρδος,εος,τὸ,lucrum, vſus,ſtipendium,prouentus,aſtutia vulpina,aſtus. κέρδος ποιεῖν, lucrũ facere,Ariſtot.in Polit.

Κερδοσύνη,ης,ἡ,aſtutia,decipiẽs aſtutia, Odyſſ.ξ.

Κερδύφιον,ου,τὸ,lucellum.

Κερδὼ,όος,ἡ,vulpes, forma diminut. Ariſtoph.

Κερδῷος,ὁ,lucroſus, conciliator lucri, ſeu lucrifer,Mercurii epithet.apud Lucian.

Κέρθιος,ὁ,auis quædam,Ariſtot. Gaz.certhia.

Κέρκα,ἀκρὶς,locuſta,cicada.

Κέρκαξ,κος,accipiter.

Κερκὰς,λαὸς ξ,auis,Heſych.

Κερκαφίδαι,Rhodii,à Cercapho rege, in Epigr.

Κερκέτης,ὁ,machina ferrea, quæ de antenna ſuſpendebatur, in nauali prælio ad demergendas hoſtiles naues,Euſtath. ex Pauſ. Lexico, Iliad.φ.¶ Eſt & gubernaculum nauis.

Κερκίδιον,ου,τὸ,radiolus.

Κερκιδοποιϊκὴ,pectinaria ars, Ariſt.l.1.Pol.ca.5.

Κερκίζω,μ.ίσω,π.ικα, texo cũ radio, Plat.in Pol.

Κερκιθαλὶς,erodius auis,Heſych.ἐρωδιός.

Κερκὶς,ίδος,ἡ,radius textoris,pecten, Odyſſ.έ.ἱστὸν ἐποιχομένη χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.¶ Item pannus radio textus, Euripid.& quæuis textura, Hom.Interpr. ¶ Item arbor de genere populi quam deſcribit Theophr. hiſtor.lib.3.ca 14. ¶ Κερκὶς,item in curru paxillus ſiue cuneolus eſt ligneus qui in iugi foramen inſeritur, vt ſubiugia lora cohibeat, nec ſinat extra iugi caput excidere, ἔμβρυον καὶ ἔνδρυον Polluci

¶ Item

¶ Item, os brachii & tibiæ qui radius dicitur, de quo Celſ. li. 8. c. 1. ¶ Eſt etiam pars Theatri: κερκίδες enim Latinè cunei Theatrorum dicuntur, Poll. ¶ Item piſtillum, Galen. 3. κτ̃ τόπους. ¶ Κερκὶς, Heſych. pinus cacumen aut populi arboris; & genus auis.

Κέρκιος, accipiter aut gallus, Heſych.

Κερκοπίθηκος, ου, ὁ, cercopithecus, ſimia caudata.

Κερκώπων ἀγορὰ, Vide in Prouerb. Eraſm.

Κέρκος, ου, ὁ, vaſis genus: cauda, Ariſtoph. in Equit. ἰδοὺ δέχου κέρκον λαγῶ, ecce leporis caudam accipe. ¶ Eſt & κέρκος Heſych. ἀνδρεῖον αἰδοῖον: vt Horat. dixit, *-caudámque ſalacem Demeteret ferro.* ¶ Item κέρκος, θηρίδιον vitibus infeſtum. ¶ Item vaſis genus, vt eſt tripus. ¶ Item ianua ænea, anulus oſtii.

Κέρκουρος, εἶδος πλοίου καὶ ἰχθύς, Heſych. actuariũ nauigium, ἐπίκωπος Athen. cercurum Plin. Vallę in Herodot. genus eſt nauigii breuioris, quaſi caudata nauis: & ſpecies piſcis.

Κερκοφόρα, quæ caudam habent.

Κερκυραία μάστιξ, duplex ſcutica. vide Ariſtoph. in Veſpis.

Κέρκω, pecto, tendo, pulſo, Dionyſ. Halicar. li. 7.

Κερκώπη, cicadæ genus exiguum.

Κερκωπίζω, laſciuio, adulor, Cæl. lib. 11. ca. 33.

Κέρκωσις, εως, ἡ, morbus muliebrium locorum.

Κέρκωψ, οπος, aſtutus, caudatus, & ſimiarum genus, Lucrionem ſignificare ait Feſtus.

Κέρμα, ατος, τὸ, ſtips, moneta, pecunia, Ariſt. πλ. ¶ Κέρματα, fruſta minuta, minutię æris Senec.

Κερματίζω, μ. ίσω, π. ικα, in minuta ſcindo, comminuo. ¶ Item cudo monetam, Ariſtoph.

Κερμάτιον, ου, τὸ, fruſtum, pecuniola.

Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, nummularius.

Κερμοδότης, ου, ὁ, nummularius, Nonn.

Κέρνον, vas figulinum, Athen. ſacrificium Cybeles, ſecuris, foculus, Poll. ¶ Item κέρνα, in humeris aſperitates.

Κερνοφόρον, ſaltationis genus, quod crateras manibus gerentes peragebant, Poll. ¶ Heſych. eſt aſcia, ἀξίνη.

Κεροβάτης, ου, ὁ, epith. Panos, quòd cornua geſtet.

Κερόδετα τόξα, arcus cornu reuincti, Euripid.

Κερόεις, pro κερατόεις, cornutus, in Epigr.

Κεροίαξ, cornua & extrema temonis, Suid.

Κεροπλάστης, comæ ornandæ artifex, Poll.

Κερόστρωτον, vt λιθόστρωτον: ceroſtrotum opus Vitruu. lib. 4. cap. 6. Plin. lib. 11. cap. 37. vermiculatim ligno inſertorum cornuũ cõpoſitum.

Κερουλκὸς, οῦ, ὁ, cornibus trahens.

Κερουτίας, iactator ſuperbus, quaſi elatis cornib.

Κερουτιάω, cornua erigo, Ariſtoph. in Equit.

Κερουχὶς, ίδος, ἡ, cornigera.

Κερούχος, ου, ὁ, cornutus, ceruchus.

Κερρὶς, piſcis quidam, Suid.

Κέρσε, incîdit, Doricè: à κείρω, Heſiod.

Κερτομέω, μ. ήσω, π. ηκα, conuitior, mordeo, ludificor, irrideo: à κέαρ & τέμνω, Hom. Iliad. β.

Κερτόμησις, ἡ, irriſio, ludibrium, Soph. in Philoct.

Κερτομία, ας, ἡ, probrum, conuitium, irriſio.

Κερτομίας, ου, ὁ, & Κερτόμος, ου, ὁ, mordax, quaſi irritatiuus, Iliad. α.

Κέρτομος, ου, ὁ, iocabundus, mordax, cauillatorius. Heſiod: κέρτομα βάζειν, conuitia dicere.

Κερχάλη, aſperitas, vel aſpredo & aſpritudo Celſ.

Κερχαλέος, aſper, aridus, ſiticuloſus.

Κέρχανα, vel κερχάνεα, τὰ, oſſa & radices dẽtium.

Κερχνεῖν, aſperare, ſcalpere, cælare. ¶ Item ſtridere, ſtertere, Gal. de Cauſ. Symptom. li. 5. Hinc Κέρχνος, ου, quaſi ſtertor, ſtridor, ſtrepitus, Trallian. Hinc & Κερχναλέος & κερχνώδης, τοῦ κέρχνου ποιητικὸς, q. ſtertorem mouens. Dicitur & κερχνασμὸς, Gal. ¶ Κέρχνος etiam argentariarum eſt puluis, Poll. ¶ Κερχνὴ, vel κερχνῆς vel κερχνὶς, vel potius κερχνηίς, auis nocturna, ſtrix Ouid. 6. Faſtor. vulgò *la dame*, quæ vt & noctua depaſcitur animalia quę Græci vocãt πάρνοπας, (i. apes ſilueſtres, quæ vuas exugunt & abſumunt) Ariſtoph. in Auib.

Κέρχνωμα, ατος, τὸ, aſperitas, cælatura.

Κερχνωτὸς, οῦ, ſignis aſper, cælatus, tornatus. κερχνωτὸν ἀργύρεον, argentum puſtulatum, Poll.

Κερχνώδης, οἱ, abſque ν. Hippocr. qui aſperam & obſcuram habent vocem, ex diuturno vitio natorum in pulmonibus crudorum tuberculorum, Galen. lib. 3. de Articul.

Κέρω, pulſo, cædo, παίω, τύπτω, Interpr. Lycophr.

Κερωνία, ας, ἡ, alia arbor eſt quã κερατωνία, i. ſiliqua Græca, Theophr. lib. 1. cap. 18.

Κέρωνται, κιρνῶσι, miſceant, Homer.

Κέσκετο, iacebat, ἔκειτο. Κ' ἐς, pro ἐς.

Κεσκίον, ſtuppa, τὸ ἀποκτένισμα τοῦ λινοῦ, Heſych.

Κεσταιὸς βάλανος, caſtanea, Aëtius Serm. 8. c. 73.

Κεστὸς, οῦ, ὁ, acu pictus, cingulum Veneris. παφίης κεστὸν, in Epigram. & Homer. in Iliad.

Κέστρα, ἡ, piſcis, qui & σφύραινα, Athen. li. ζ. Plin. ſudis. ¶ Eſt etiam malleus, σφῦρα, Poll. ¶ Item ſtimulus, ſtylus, telum, Cæl. li. 14. c. 37.

Κεστραῖος, apud Hippocr. mugil. κεστρεύς.

Κεστρεὺς, έως, ὁ, mugil, Ariſtot. lib. 2. Anim. dicitur & mugilis in recto Gaz. lib. 4. Anim.

Κεστρεύειν, eſurire, Suid. & Heſych.

Κέστρινος, Larinus bos, Cæl. lib. 3. cap. 21.

Κεστρῖνος, piſcis quidam, Suid.

Κέστρον, teli genus: vnde κεστροσφενδόνη, ceſtroſphendona Liuio lib. 2. Decad. 5. ¶ Item viriculum & veruculum Plin. inſtrumentum quo cauatur ebur. ¶ Κέστρον etiam herbam ſignificat, quam Latini betonicã vocant, Galen. Simp. 7. Ex hac conficitur κεστρίτης οἶνος, ceſtrites vinum, Dioſcor. lib. 5.

Κέστρος, aſperitas linguæ: telum: prima ſeminum germinatio.

Κεστρωτὸν, lignum graue, acutum & præuſtum.

Κευθάνω, vado. ¶ Item tego, Iliad. γ.

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, latibulum, ſeceſſus, Heſiod.

Κεύθομαι, vado.

Κεῦθος, εος, τὸ, profunditas, cauerna, Heſiod.

Κεύθω, μ. εύσω, π. ευκα, occulto, Accuſ. Iliad. ι.

Κϑτηρεία,ας,ἡ,planta,Theophr.hiſt.9.cap.1.
Κεφαλαία,intentus capitis dolor,Galen.
Κεφαλαὶ,αἱ,tribus Atticæ,Ariſt.in Auib.
Κεφάλαιον,ου,τὸ,caput. ὅ,τι περὶ κεφάλαιον τῶν κάτωθεν ἤγαγες; quodnam caput ex inferis eduxiſti? Plutarch.in Pericle.¶ Itē ſumma, quæ rem continet, τὸ κεφάλαιον ὅλου τῆ πράγματος, caput rei totius,Iſocrat. ¶ Item pro ſumma, i.ſorte vſurarum, Plat. ἕως τὸ κεφάλαιον ἀπέδοσαν,quoad ſummam ſoluerunt & ſortem,i. τὸ ἀρχαῖον. ¶ Aliquando pro firmamento & capite cauſæ ponitur, Gregor. de Conſtant. Imper. καλὸν ὦ καλῇ βασιλείᾳ κεφάλαιον ἐπιθείς: ἀντὶ τῶ τὸν κολοφῶνα. ¶ Accipitur etiam aliquando pro parte diuiſa,quod vulgò capitulum vocant.
Κεφάλαιον ῥῆμα,verbum durum.
Κεφαλαιοῦσθαι,in ſummam ſubduci,& colligi, Ariſtot.de mund.
Κεφαλαιόω,μ.ώσω,π.ωκα, in ſummam quandam ſubduco & colligo. ¶ Item ſummatim dico, in pauca contraho, in ſummam contraho, Thucyd. ¶ Item κεφαλαιοῦν, caput contundere,caput comminuere,Euang. Marc.12.
Κεφαλαιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſummarius, capitalis. ¶Κεφαλαιωδῶς εἰπεῖν, ſummatim diſſerere.3. Rhetoric.Ariſtot.
Κεφαλαίωμα,τὸ,ſumma, τὸ κεφάλαιον,Herodot.
Κεφαλαλγέω,capite doleo.
Κεφαλαλγὴς,ὁ καὶ ἡ,caput tētans,Xenoph. (lor.
Κεφαλαλγία,ας,ἡ,vel κεφαλαργία,Gal.capitis do-
Κεφαλὴ,ῆς,ἡ, caput, vertex, ſumma pars, apex, ceruix,exordium,origo, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, Iliad.ψ. à capite vſque ad calcem. ¶ Κεφαλὴ etiam hominē ſignificat, vt apud Lat.caput, ὦ κακὴ κεφαλὴ,ὦ μιαρὴ κεφαλὴ,Demoſth. ¶ Ἐς κεφαλὴν σοι, imprecationis formula malum aliquod in authorem retorquentis, Ariſtoph.
Κεφαληγερέτας,ὁ, dictus eſt Pericles à Cratino poeta,quòd eſſet capite oblōgo, Plut.in Peri.
Κεφαλῆται,οἱ,lapides angulares.
Κεφαλικὸς,οῦ,ὁ,capitalis, Dioſcor.lib.3.cap.55. ¶ Κεφαλικῶς, capitaliter Plin. Herodian.2. κεφαλικῶς κολασθῆναι,capitali ſupplicio affici
Κεφαλίνη,linguæ pars,cui guſtus ineſt.
Κεφαλῖνος,piſcis qui & βλεψίας, Athen.lib.ζ.
Κεφάλιον,capitulum,lib.2.Dioſcorid.
Κεφαλὶς,ίδος,caput,capitulum, vaſculum, vt in plantis, Dioſcorid. lib.3. ¶ Κεφαλὶς eſt item capitis tegmen, vt pileus, capitium, capital Varroni & Feſto.
Κεφαλισμὸς, Ariſtot. in Topic. ſimplicium numerorum vſque ad decem multiplicatio,vulgò menſam Pythagoræ vocant.
Κεφαλοβαρὴς, capitatus Gaz.l.1.c.10 hiſt.plant. Theophr.vide Ariſtot.de diuturn.& breuit.
Κεφαλοδέσμιον,ου,& Κεφαλόδεσμος,ου,frontale.
Κεφαλοειδὴς,capitis ſpeciem habens, Hippocr.
Κεφαλόθλαστα,τὰ,capitis ruptiones, Theophr.
Κεφαλοκρύστης,ου,ὁ,phalangii genus,quod & κρανοκολάπτης,apud Nicand.in Theriac.
Κεφαλόμακτρον,ου,τὸ,ſudarium.
Κεφαλόρριζος,radicem habens capitatam.
Κέφαλος,ου,ὁ,cephalus piſcis, capito Gaz. Ariſtot.lib.5.Anim.cap.11.hunc vocant etiam labeonem,i.χελῶνα,Idem lib.8.Anim.cap.2.
Κεφαλώδης,in caput extuberans.
Κεφαλωτὸς,capitatus,Ariſtot.in Prædicam.
Κέφυλος,έος,τὸ,κέλυφος,cortex exterior,putamē.
Κέχανδα,ſum capax.
Κεχαρακωμένος,vallo munitus.
Κεχάρηκα,gauiſus ſum:à χαιρέω,Herodot.
Κεχαρηὼς,ότος,gauiſus,Hom.κεχαρηότα νίκη.
Κεχαρισμένος,iucūdus,gratus,Ilia.κ.Τυδείδη Διόμηδες ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ, i. προσφιλέστατε.
Κεχαριτωμένος, gratuitò non meritis acceptus, gratiam conſequutus,gratioſus,Luc.1.
Κεχαρμένος,gauiſus,ſe oblectans,Eurip.
Κεχάροιτο,lætaretur,gratularetur,Homer.
Κεχαρόμην,gauiſus ſum,Iliad.δ.
Κεχήλωμαι,vinctus ſum.
Κέχηνα, hiaui, medium Perfect. τῶ χαίνω. Hinc Κεχηνὼς,hians,hiſcens:Ariſtoph. κεχηνότες, hiantes,ſtulti.¶ Κεχηνὸς,τὸ,hiatus.
Κεχμάζω,facio florere, floreo.
Κέχοδα,cacaui:à χέζω,Ariſtoph i. ἀπεπάτησα.
Κεχολώατο,Ionicè pro ἐκεχόλωντο, iraſcebantur.
Κεχρηματισμένος ἀνὴρ, qui locupletatus eſt.
Κεχρημένος, ου, ὁ, mutuatus, indigens, Odyſſ.ρ. ¶ Alibi in eodem pro egenti & mendico poſuit. Cum Genit. Heſiod. σεῖο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται,tua opera egebit.
Κεχρημένος θάνατος,mors oraculo prædicta.
Κέχυμαι,mano,expaſſus ſum,ſum fuſus,Lucian. περὶ θυσιῶν, ἐρωτικὸς δ' ὢν καὶ εἰς ἀφροδίσια κεχυμένος, in venerem profuſus.
Κεχωρίδαται,diſcrepant,ſeparati ſunt,Herodot.
Κεχῶσθαι,exaggerari,aggeri,κεχῶσθαι δ' αὐτὰ δοκεῖ ἱκανὴ,ſatis ſoli ad vſum videtur, Thuc.
Κέω, vnde κεάζω,σχίζω,ſcindo,rumpo.
Κέων,οντος,τὸ,dormiturus.
Κεάδας,barathrū, locus profundus apud Athenienſes,in quem coniici ſolebant noxii.
Κεώδης,redolens,odoratus.
Κέως,in Genit.κέω,vt ἕως,ἕω,Gaz.lib.2.Gramm. Ceos inſula quā Latini Ceam vocāt,vt Plin.

K H

Κῆαι πῦρ,accendere ignem,Odyſſ.ο. (uit.
Κήας,αντος,cōburēs.καύσας,qui adoleuit & aſſa-
Κῆβος,ὁ,ſimia caudata, cercopithecus, Ariſtot. hiſtor.Anim.lib.2.cap.8.ἔστι δ' ὁ κῆβος πίθηκος ἔχων οὐράν. vulgò marmot.
Κηδάζω,purgo, καθαίρω, κηδαλίζω, Heſych.
Κηδαίνω,curo,ſolicitus ſum.
Κηδὰρ,luctus.¶ Itē tenebrę,tenebroſum,Etym.
Κηδεία,ας,ἡ,funus,ſepultura,exequiæ, Apoll.2. ἀμφὶ δὲ κηδείῃ νέκυος μίμνον, apud funus defūcti manebant. ¶ Item affinitas. συνάγειν ἀνθρώποις εἰς κηδείαν, affinitatem inter homines conciliare,Ariſtot.lib.5.Polit.cap.5.

Κηδεῖ©,ου,ὁ,adultus matrimonio, ſapiētia plenus. ¶ Item funeſtus,funeralis, Euripid.
Κηδεμονῆες,οἱ,curatores, qui proſpiciunt, Apoll. ¶ Item affines,propinqui,Eidem.
Κηδεμονία, ας, ἡ, diligentia, curatio, officium, Chryſ. πόσην κηδεμονίαν ἡμῖν ἐξ οὐρανοῦ αἱ πρεσβείαι κομίσουσι, ſolicitudinem erga nos è cælo deportabunt preces. ¶ Item affinitas.
Κηδεμονικὸς,ὁ,intentus,qui curam gerit, Areop.
Κηδεμὼν,όνος,ὁ,rector,patronus, affinis, beneficus,ſtudioſus, Xenoph. αἱ μὲν ὡς κηδεμόνα ἐφίλουν,vt procuratorem diligebant.
Κηδεμονικῶς,ſedulò,accuratè,Polyb.
Κηδέος,ου,ὁ,curandus,ſepultura dignus.
Κηδέσκω,deſtruo,euerto, labefacto, Accuſ.
Κηδεστὴς,οῦ,ὁ,affinis, ſocer: & aliquando γαμβρὸς, gener, Xenoph. ¶ Item frater vxoris, Demoſth. ¶ Κηδεσταὶ, propriè dicuntur, qui funus curant.
Κηδεσία,& Κήδευμα,ατος,τὸ,affinitas,Plat. νόμ.
Κηδεύομαι,μ. εύσομαι,π. ευμαι,ſepelior, νεκρῶν κεκηδευμένων, ſepultorū mortuorū, Plut.in Sol.
Κηδευσιμὸς,curādus & ſepultura dign⁹, Didym. in Iliad. ψ. φροντίδος ἄξιος,κηδευσιμός.
Κηδευτὴς,cliens ac curator, Gaz.in Probl. Ariſt.
Κηδεύω,μ. εύσω,π. ευκα,funero, parento,iuſta facio. φάβιον ἐκήδευσαν, Fabio funus exhibuerunt,Plut.in Fab. ¶ Significat etiam matrimonio colloco,contraho affinitatem,ſum ſocer,Appian.lib.5.ciuil. κηδεύσω τινὰ,affinitatem ſum contracturus. ¶ Item præſum magiſtratui,procuro,rego.
Κηδέω,μ. ήσω,vel έσω,triſtor,angor.
Κήδιος,ου,ὁ καὶ ἡ,funeralis,κηδιάζοντες, Æſchyl.
Κήδιστος,ου,ὁ,ἔνδοξος, cura dignus.
Κήδομαι,μ. ήσομαι,π. ημαι,curo, anxiè ſatago,triſtor,Genit. Ilia. ά. κήδετο γὰρ δαναῶν,i. ἐφρόντιζε, curabat. Ibidem, ἀχέων κηδομένη περ,i. λυπουμένη,mœrens. ¶ Cum Genit.& Accuſat. Plat. 1.de Republic. ἔοικας ἡμῶν οὐδὲν κήδεσθαι, videris noſtri nullam habere rationem.
Κῆδος,εος,τὸ,cura,labor,moleſtia,dolor,Odyſſ. ξ. ὅσα πόσα κήδε' ἀνέτλης! quot erumnas pertuliſti! ¶ Item affinitas ex nuptiis contracta, κῆδός σοι συνάψαι,tecum affinitatē contrahere,Euripid. ¶ Itē funus,exequiæ, Plut.in Sol.
Κηδοσύνη,ης,ἡ,dolor,moleſtia,diligentia.
Κηδόσυνος,ου,ὁ,diligens.
Κήδω,μ. ήσω,π. ηκα,cōtriſto Virg.curo,torqueo, λυπῶ, Accuſ.ango,moleſto,Iliad.έ.
Κηδωλὸς,οῦ,ὁ,anxius,curioſus.
Κηθάριον,alueolus,vrna in quam calculi conii- ciebantur,Ariſtoph.in Veſp.
Κηθεῖν,auxiliari,concurrere.
Κήθιον,τὸ,καθάριον,catinus,fritillus,Athen.l.11.
Κηθὸς,οῦ,ὁ,auxiliator.
Κηκαγέω,conuitior,ſubſanno: κηκάζω,idem.
Κηκὰς,οῦ,ὁ,conuitiator, Callimach. ¶ Item malicioſus,maleficus, Nicand.in Alexiph.
Κηκὰς,ἡ,conuitium, Etym. Κηκασμὸς,idem.

Κηκὴ,acies.
Κήκιε,fluebat,ſaltabat,ſudabat,Etym.
Κηκὶς,ίδος,ἡ,galla, i.fructus quercus, Dioſcorid. libr.1. κηκὶς καρπός ἐστι δρυός. ¶ Ex & Κηκὶς,fuligo,Sophocl.in Antigon.
Κηλαίνω,demulceo,ægroto.
Κηλαῖος,nocuus,cauſticus.
Κηλὰς,ἡ,nubes ſicca: dies hybernus: capra fronte calloſo ſigno notata: vulpes.
Κηλάστρα,ſcapha,vas paſtorale,σκαφίς.
Κήλαστρον,τὸ,καὶ ἡ Κήλαστρος,celaſtrus,arbor ſemper virens,Theophr.lib.1.hiſt.plant.cap.15.
Κηλεῖος,nocuus,κηλαῖος.
Κήλεος,ου,ὁ,vim habens vrendi & abſumendi, calidus,clarus,Heſiod.in Theog.
Κηλέσης,ου,deceptor,impoſtor. Κηλευς,idem.
Κηλέω,μ. ήσω,mulceo,delinio,Plat.2.de Rep.
Κήλη,ης,ἡ,hernia, tumor in variis partibus corporis: Vide Marcell.lib.1. Dioſcor.
Κηληδόνες, Pind. blanditrahæ. Vide Athen.7.
Κηληθμὸς,οῦ,ὁ,oblectatio per quietem,voluptas, delinitio Cicer. in Off. delinimentum Liu.
Κήληθμος,ου,ὁ,& Κηλητὴς,οῦ,ὁ,delinitor Cicer.
Κήλημα,ατος,τὸ,error,impoſtura.
Κηλημὸς,οῦ,ὁ,lætitia,voluptas,delinimentum.
Κήλησις,εως,ἡ,mulcedo Gell.pellacia Lucret.illicium Varr. delinimentum Liu.Didym. ἡ δι' ᾠδῆς τέρψις καὶ ἡδονή.
Κηλητήριος,ου,ὁ καὶ ἡ, oblectatiuus, θελκτήριος, Eurip.allector Collum.pellax,illex.
Κηλήτης,ου,ὁ,hernioſus,Syneſ.in Epiſt.
Κήληθρον,oblectamentum,ſolamen,φίλτρον, Heſy.
Κηλιδόω,μ. ώσω,maculo.
Κηλιδωτὸς,οῦ,ὁ,ſordidatus.
Κήλιον,ου,τὸ,mentula.
Κηλὶς,ίδος,ἡ,macula,probrum.
Κῆλον,ου,τὸ,lignum,telum,ſagitta,Iliad.ά.
Κηλόνειον,τὸ, Ariſtot. μηχανικῶν, Quæſt.29.inſtrumentum ad hauriendam aquam: tollenonem vocant Feſtus, Plin.& Veget. ¶ Κηλώνιον,ου,τὸ,idem,Herodot.
Κλόω,μ. ώσω,π. ωκα, comburo. ¶ Item decipio, ſubagito,noceo, Accuſ.
Κήλων,præceps in libidinē, θερμὸς εἰς συνουσίαν.
Κηλωτὸν,οῦ,τὸ, lupanar apud Lycophronem.
Κημὸς,οῦ,ὁ,camus,freni genus, q.lupatum reticularium aut ex viminibus textū. ¶ Item cadus iudicialis, ſeu ciſta in quam calculos iudices mittebant,Interpr.Ariſtoph.in Equit.
Κημῶσαι,concludere,conniuere, apud medicos τὸν ὀφθαλμὸν μῦσαι,Interpr. Ariſt.in Equit.
Κῆνσος,ὁ,cenſus, hac voce vtitur Matth.c.22.
Κήνυγμα,inanitas corporis,vmbra, idolum.
Κὴξ,κος, Cex auis, quæ & κήυξ & κηρύλος ſiue κήρυλος dicitur, Ceyx, halcyonum mas, Odyſſ.ό, Ἄντλῳ δ' ἐνδούπησε πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κὴξ,lapſa in ſentinam ſonitū dedit vt marina Cex.Plin.l.10.ca.32. ex Ariſtot. hiſt.l.9.c.14.
Κηπαία,herba ſimilis portulacæ,Dioſc.li.3.
Κηπαῖος,hortenſis,ſatiuus,σμίλαξ κηπαία, ſmi-

lax hortenſis Ruell. hortenſiana Barbaro.
Κηπεία, cultus horti, Plat. in Legib.
Κηπευόμενα, ſata hortorum, hortenſia, Theophr.
Κηπευτός, οῦ, ὁ, hortenſis, ſatiuus.
Κηπεύω, μ. εύσω, in horto ſero, hortũ excolo, Poll.
Κἠπὶ pro καὶ ἐπὶ, καὶ ἐπὶ νέμεσιν ζῆνα, Epigr.
Κήπιον, ου, τὸ, κῆπος, hortulus, Thucyd.
Κηποκόμας, ου, ὁ, apud Comicos dicitur, qui cæſariem habet certo modo attonſam, Euſtath.
Κηποκόμος, hortulanus, κηπουρὸς, κηπωρὸς, Polluc.
Κηπορὸς, hortulanus, κηπωρός.
Κῆπος, ου, ὁ, hortus, pomarium, κῆπος πολυδένδρεος, Homer. Odyſſ. κῆποι Ἀδώνιδος, horti Adonidis, horti penſiles, Plin. li. 19. ca. 4. & Pauſan. ¶ Item tonſuræ & ornatus capitis capilliſque antiqua in Perſide ratio, Heſych. ¶ Item pecten muliebriſque pubes: inguina & verenda mulierum, Laert.
Κηπουρικὸς, οῦ, ὁ, olitorius, res hortulani.
Κηπουρὸς, ὁ, olitor, hortulanus, Poll. κηπωρός.
Κὴρ, ρὸς, ἡ, oxyt. parca, mors, οδ. ό, ἔκφυγε κῆρα, mortem vitauit. ¶ Κῆρες enim noxæ, fata, vitia, diræ calamitates ſeu peſtes, Theophr. li. 5. cap. 14. de cauſ. plant. de morbis ſtirpium, ὅλως δ' ἕκαστοι τῶν τόπων ἰδίας ἔχουσι κῆρας, i. omnino ſingula loca ſua vitia habent Gaz.
Κῆρ, pro κέαρ, ρος, τὸ, circunflexum, cor, anima, Iliad. ά, χωόμενος κῆρ, animo iratus.
Κηραίνω, μ. ανῶ, π. γκα, morior, curo, corrumpo, grauiter iraſcor, more moribũdi nugor, Neut.
Κηραμύντης, ου, ὁ, apud Lycophr. vindex & propulſator mortis.
Κηρεῖαι, faſciæ ſepulchrales, exequiæ.
Κηρέσιος, fatalis, calamitoſus.
Κηρεσσιφόρητος, ου, ὁ, fatis aduectus, Iliad θ.
Κηρία, τὰ, vlcera in modum faui, Dioſcor. li. 2.
Κηριάζειν, fauos conſtruere, Ariſtot. hiſt. li. 5. ca. 15. Plin. lib. 6. cap. 39. cerificare.
Κηρίνη, flagellum quoddam.
Κήρινθον, cerinthus, flos quidã æſtiuus, Theoph. lib. 6. cap. 7. hiſt. plant. lilium fuluum.
Κήρινθος, ὁ, cerago, mellificium, ſic dicitur quidam cibus apum, Ariſt. lib. 9. Anim. c. 40.
Κήρινος, ου, ὁ, cereus, Plat. in Theæteto.
Κηριοειδὴς, cerei ſpeciem præferens.
Κηρίον, ου, τὸ, fauus, Heſiod. Apum domicilium & cellulæ, candela cerea. ¶ Eſt etiam genus vlceris, à faui ſimilitudine, Plin. lib. 22. cap. 2.
Κηριοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, fauos faciens.
Κηριοῦσθαι, terreri, ἐκπλήττεσθαι.
Κηρίπτω, fulcio, ἐρείδω, Odyſſ. ρ.
Κηρὶς, piſcis, de quo Athen lib. 8.
Κηριτρεφὴς, ſorti obnoxius & morti, Heſiod.
Κηρίττω, Polluc. κεραττίζω, cornu peto, arieto.
Κηρίφατος, fato decedens, & defunctus, Heſych.
Κηριῶσθαι, vertigine capi.
Κηρογονία, ας, ἡ, ceræ opificium, Ioſeph. de Antiq.
Κηρογραφία, Athen. lib. 5. quæ aliis ἐγκαυστικὴ dicitur. Ceris enim pingebant veteres ac picturam inurebant, vt docet Plin.
Κηρόδετος, ceræ alligatus, cum cera coniunctus.
Κηροδομέω, ex cera domos facio, Phoc. de apib.
Κηροειδὴς, ceræ colorem ſeu ſpeciem referens. Vide Marcell. lib. 1, Dioſcor.
Κηρόθι, ex animo, κηρόφιν, Odyſſ. ό.
Κηρωματιστὴς, οῦ, ὁ, παιδοτρίβης, ἀλείπτης, vnctor.
Κηροπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cera concretus, in Epigr.
Κηροπήγιον, ου, τὸ, candelabrum.
Κηροπλαστεῖν, ceras fingere, de apibus, Diodor.
Κηροπλάστης, ου, ὁ, qui cera aliquid effingit.
Κηρὸς, οῦ, ὁ, cera, candela. κηρὸς τυῤῥηνικὸς, cera Tyrrhenica, Dioſcor. lib. 2.
Κηροτρόφος, ὁ καὶ ἡ, ceram alens, in Epigr.
Κηρουλκὸς, ad fatum, & mortem pertrahens.
Κηροχυτεῖν, ceram fundere & liquare. Ariſtoph. μεταφορικῶς dixit, pro fũdere ſcripta ſcita quidem, ſed non ſolida, ἀλλὰ μαλακὰ, i. mollia.
Κηρόω, vnde κατακηρόω, cera circunlino.
Κήρυβια, τὰ, reiectamenta fabarum.
Κήρυγμα, ατος, τὸ, edictũ præconis. κήρυγμα ποιῶ, per caduceatorem edico, Ariſt. 2. OEcon.
Κηρύκεια, ας, ἡ, & Κηρύκειον, ου, τὸ, legatio, nuntius, & præmium quod datur præconi, Suid. ¶ Itẽ inſignia legatorum, & velamẽta ſupplicum, Δειναρχ. κατὰ δημοσθ.
Κηρυκεῖον, caduceus. Vide Interpr. Thucyd. lib. 1. & Polyb. lib. 3. ¶ Eſt & ſignum cæleſte, Procl. ¶ Κηρυκίνη, idem.
Κηρυκεύματα, præconia.
Κηρυκεύω, μ. εύσω, officiũ præconis exerceo, Poll.
Κηρυκηίαι, legationes, Herodot. lib. 7.
Κήρυλος, ου, ὁ, halcyonum maſculus: Vide Κὴξ.
Κήρυξ, κος, ὁ, caduceator, fecialis, præco, legatus, buccinator. ὑπὸ κήρυξιν ἐξομοσάμενος τὴν ἐλευθερίαν, per caduceatorem eiurans libertatem, Lucian. ¶ Κήρυξ etiam apud Ariſtot. hiſtor. li. 5. c. 10, murex, & buccinum Plin. l. 9 c. 37.
Κηρύσσω, & κηρύττω, μ. ύξω, π. υχα, per præconem iubeo, pronuntio, τάδε κηρύσσω πατρὶ, nuntio patri alta voce, Ariſtoph. κηρυξάτω μὴ ἀδικεῖν μηδένα τὴν ἀγορὰν, Xenoph. lib. 4. Pæd. præco edicat ne quis fori ius violet. κηρύττειν ἀσφάλειαν αὐτῷ τινι, fidem publicam dare, Xenoph.
Κηρώδης, faui naturæ æmulus, vel cerinus.
Κήρωμα, ατος, τὸ, tabula cerata in quam antiqui ſcribebant, & ceratura Columel. ¶ Eſt item vnguentum, quod fit ſubacta oleo cera, qua in palæſtris ad luctam vtebantur athletæ. Plin. pro loco vſurpauit in quo certabatur.
Κήρωσις, ἡ, quaſi cerago, materia ex qua ceram conficiunt apes, Ariſt. hiſt. lib. 6. cap. 22.
Κηρωτὴ, medicamentum, ἢ φάρμακον cera temperatum, Galen. ad Glaucon.
Κήρωτον, τὸ, cerotum, emplaſtri genus. ¶ Item neruus rectus, & valens, Hom. Iliad. δ.
Κήτημα, τὸ, caro thyni quam ſalarii condiunt ſale. ὠμοτάριχον, Diphil. apud Athen. lib. 3.
Κητήνη, ἡ, nauigium grande, vel à forma ceti, vel à magnitudine dictum.
Κήτιος, & Κητόεις, όεντος, ὁ, immenſus, μεγακήτης.

Κῆτος, εος, τὸ, balena. ¶ Homero etiam vitulus marinus. ¶ Item quoddam ſignum cęleſte Procl. Apud Arat. piſtricem vertit Cicero.
Κητώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, magnus, cetarius, cetaceus Gaz. lib. 8. Anim. cap. 2.
Κητώεσσα, Lacedæmonis epith. vel ob magnitudinem, vel quòd vicinum mare plurima cete nutriat, Iliad. ϐ.
Κητῷος, ου, ὁ, cetaceus, Dioſcorid. lib. 3.
Κήυξ, vide κήξ: Heſych. corruptè habet κεύηξ.
Κηφεὺς, έως, ὁ, ſideris nomen, Procl.
Κηφὴν, ῆνος, ὁ, fucus, Ariſtot. lib. 5. Anim. c. 22.
Κηφήνιον, fucus paruulus, fauus fucorũ, Ariſtot.
Κηφώδης, inflatus, ſedatus.
Κηφὸν, argentum. Κῆχος, pro ποῦ, vbi.
Κηχράω, fœnero.
Κηώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, redolens, fragrans, εὐώδης.
Κηώεις, ώεντος, ὁ, vaporatus, odoratus, Odyſſ. ό.

K I

Κία, ἡ, ebrietas.
Κιαθὶς, ἡ, meretrix ebrioſa.
Κιανὶς, ager Cii, vrbs, terra proxima Cio, Etym.
Κιαίτωρ, cinędus, κίναιδος, Heſych.
Κίϐαλος, prædo, latro, διάκονος, Heſych.
Κιϐδήλευμα, ατος, τὸ, q. fucatio & adulteratio, adulterium mercis & fraus, mangonium, Plin.
Κιϐδηλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, corrumpo, fuco. κιϐδηλεύω τὰ νομίσματα, Ariſtot. l. 9, Ethic. ca. 3.
Κιϐδηλεία, ἡ, adulterium fraúſque in aliqua re, impoſtura & fucus, Plat. Legum 11. ¶ Κιϐδηλία, ας, ἡ, idem, Ariſtoph. in Auib.
Κιϐδηλιῶ, ὠχριῶ, palleo, Ariſtot. Probl. 2.
Κίϐδηλις, ιος, ἡ, rubigo in metallis, excrementa metallorũ, quod σκωρίαν vocãt, Vide Σκωρία.
Κίϐδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, adulteratus, ſubæratus, adulterinus, propriè de nummis. κίϐδηλα νομίσματα, adulterina & ſubærata, Ariſtop. ὀρνίθ.
Κίβδης, improbus, lutum, κακοῦργος, πηλός.
Κίϐιξ, κος, ὁ, auarus.
Κίϐισις, arca ſiue pera, capſa, Heſiod. in ſcuto Herc. vbi pro theca capitis Gorgonis capitur.
Κίϐος, τὸ, capſula, ſtultus, cibus, τὸ κιϐώτιον.
Κίβερος, ου, ὁ, latro.
Κιϐώριον ἢ κιβώτιον, genus poculi, Athen. ¶ Item ciborium ſeu cibotium, faba Ægyptia, Dioſc.
Κιβώτιον, ſcrinium, ſcriniolum, arcula.
Κιβωτοποιὸς, dicitur is qui arcas fabricatur.
Κιϐωτὸς, arca, capſa, armarium, Hebr. 9. τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης, arcam teſtamenti.
Κιγκλὶς, ίδος, ἡ, carcer, cancelli fori quibus à iudice populus arcebatur, Plut. in Galb. ¶ Ponitur & pro valua, ſera, ſiue foramine, quo immittitur clauis, Ariſtoph. in Equit.
Κίγκλος, ου, Cinclus auis, vulgò *beccaſsine de mer*, marina auis eſt, aſtuta, quæ tamen capta maximè omnium cicuratur, imbecilla quaſique elumbis, ideóque poſteriora velut criſſans atque exagitans, Vide Ariſtot. lib. 8. & 9. cap. 3, & 12. Ælian. lib. 12. de naturis animantium. ¶ Apud Suid. Κιγκλὸς, ὁ πτωχός.
Κιγκλίζειν, crebrò mouere atque agitare, motare Virgil. ἀπὸ τοῦ κίγκλου, aue caudam quatiente, tremulùm criſſare vel ceuere, Theocr.
Κιγκλισμὸς, οῦ, ὁ, crebra agitatio & motio, ſuccuſſus, motatio, Hipp. περὶ ἄρθρων.
Κιγχάνω, aſſequor, τυγχάνω, vide Κιχάνω.
Κιγχλισμὸς, οῦ, ὁ, cachinus, immodeſtus riſus, (Heſych.
Κίδαϐος, genus nummi, Poll.
Κίδαλον, τὸ, cepe, κρόμμυον, Heſych.
Κίδαρις inſigne capitis regiũ apud Perſas, inquit Curtius, Plutar. in Anton.
Κιδάφιος, vel κίδαφος, improbus, doloſus, vulpes, δόλιος, ἀλώπηξ, Heſychio. ¶ Κιδαφεύειν, decipere. Nam Κιδάφη, vulpes, Heſyc.
Κίδναμαι, diffundor, diſpergor, Iliad. θ.
Κίδνη, hordeum toſtum.
Κιδνὸς, imbecillis.
Κιέλλη, lux, lumen, nebula, pruina, Heſych.
Κίες, οἱ, caries, frugum vermes, θηρίδια σιτοφάγα.
Κιθάρα, ας, ἡ, cithara, inſtrumentum muſicum, teſtudo, vulgò *lut* vel *luc*, Plat. πολιτειῶν 3. ¶ Eſt etiam κιθάρα, ςῆθος, ſuperior pars thoracis vſque ad iugulum, in Hippiat.
Κιθαρῳδότατος, citharæ peritiſsimus, Ariſtop.
Κιθαρίζομαι, audio cithara ludẽtes, Bud. Cõm.
Κιθαριζόμενον, quod cithara canitur, Plutarch.
Κιθαρίζω, μ. ίσω, π. ικα, cithara cano, Lucian.
Κίθαρις, ιος, ἡ, lyra, Homer. Iliad. γ.
Κιθάρισις, εως, ἡ, citharæ pulſatio, ſonus citharæ, Plat. νόμ. ¶ Κιθάρισμα, idẽ, Eidẽ in Protag.
Κιθαριςήριοι, tibiæ quædã, de quibus Athen. 4.
Κιθαριςὴς, οῦ, ὁ, citariſta, Heſiod. in Theog.
Κιθαριςικὸς, idem, Plato 1. de Rep.
Κιθαριςρὶς, ίδος, ἡ, cithariſtria, Athen.
Κιθαριςὺς, ύος, ἡ, ars cithara ludendi, Iliad. β.
Κίθαρος, citharus piſcis, de quo Ariſtot. de hiſt. Animal. & Athen. lib. 7. Gaz. transfert fidiculam. ¶ Κίθαρον, apud Hippocr. exponit Galen. i. θώρακα, thoracem.
Κιθαρῳδέω, ad citharam cano. ¶ Κιθαρῳδία, ας, ἡ, carmen ad citharam modulatum, ſonus citharæ: vel cantus, Plat. ¶ Κιθαρῳδικὸς, citharæ accommodus. ¶ Κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ, citharœdus, Bud. in Pandect.
Κίθυρις, κίθαρις, cithara, lyra.
Κίθρον τῆς θεσσαλίας, cithrum Theſſaliæ, Theophr. lib. 5, cap. 20, de cauſis plantar.
Κιθὼν, ῶνος, tunica, lorica, veſtis, paludamentum quod ponitur ſub veſte, Herodot.
Κίθων, operculum dolii, τὸ πῶμα πίθου, Heſych.
Κίκι, εως, τὸ, cici arbor, quæ & κρότων, Latinè verò ricinus: vnde fit oleũ κίκινον, i. ricininum, Dioſcor. lib. 4. capit. 164. Plin. 15. cap. 7. Galen. in Simpl. Theophr. hiſtor. lib. 1. cap. 16. & de Cauſis li. 2. cap. 22. vulgò, *Palma Chriſti*.
Κίκιννος, ου, ὁ, cicinnus, capillus plexus & comptus, accuratus, Ariſtoph.
Κίκορρος, gallus, ἀλεκτρυών. Κίκκα, gallina, ἀλεκτορίς. ¶ Et κικκὸς, gallus. ¶ Sed κίκκος, recens cicada.

Κίκις,ιος,ἡ,potentia.

Κικὶς,ἡ,galla, fructus quem fert quercus præter glandem, Theophr.lib.1.hiſt. plant.& lib.3, cap.6.κηκὶς,apud Dioſcorid.per η.

Κικκαβαὶ,αἱ,γλαῦκες,noctuæ, Ariſtoph.Interp.

Κικκαβᾶν,noctuarum vox eſt,Ariſtoph.in Auib.

Κίκκαβος, ſudor manans ex femoribus. ¶Item boli iactúſque teſſerarii nomen, Heſych.

Κίκκη,coitus,genitalium fœtor.

Κικκιλονδὶς,pueri retrimenta alui.

Κικλήσκω,voco, Iliad.β,κίκλησκεν ἢ γέροντας.

Κικλησμὸς,οῦ,ὁ,riſus,cachinnus.

Κικυμώττειν,cæcutire,δυσβλέπειν,Heſych.

Κίκυς,ὁ,firmus,potens. ¶Sed ἡ κίκυς,vis,δύναμις,Interp.Homer.in Odyſſ.

Κικύω,accelero,ταχύνω,ἰσχύω.

Κιλικίζεσθαι,improbum eſſe,κακοηθίζεσθαι.

Κίλικιος,ὁ,acerbus,hirſutus,Ariſtid.

Κιλικισμὸς,οῦ,ὁ,cædes,φόνος ἐκ παροινίας,Theopomp.cædes commiſſa per temulentiam.

Κίλιξ μῦθος,ciliſſa fabula, Aphth.

Κίλιον χρῶμα de veſte dicitur apud Pollucem aſinini coloris, quam & ὀνάγρειον vocat:Nam κίλλος Doricè,ὁ ὄνος,aſinus.

Κιλλακτὴρ,& κιλληκτὴρ,Doricè,agaſo,Chiliad.

Κιλλαμαρίζει,idem quod καπηλώπτειν,irridere.

Κιλλίβας, baſis menſæ, menſa tripes, cui ſcuta imponebāt fatigati bello,Interp.Ariſtoph.in Acharnenſ.¶Apud Pollucem verò Κιλλίβαντες,inter partes currus numerantur.

Κιλλικύριοι, vel καλλικύριοι,οἱ, exulum ſerui,qui quum agros colerent,mox in tantam multitudinem excreuerunt, vt dominos ſuos eiecerint,Poll.lib.13.cap.48.

Κίλλιξ,vrna:bos alterum cornu contortū habēs.

Κίλλος,Doricè,aſinus:hīc κιλλακτὴρ, aſinarius.

Κίλλυρες, Vide in Κίγκλος.

Κιμβάζω,milito,στρατεύομαι.

Κιμβαρικὸν, vocauit Sappho genus tunicæ, quod & βόλβυς dicitur,Poll.lib.7.

Κιμβεύω,eo,iter facio,ὁδοιπορῶ.

Κιμβηκία,fraus,πανουργία,ἐνεασμός.

Κιμβία,ας,ἡ,auaritia,μικρολογία.

Κίμβικα,veſpa aluearia,σφηκία.μικρολογία,Chil.

Κίμβιξ,ικος,ὁ,nimis parcus, ſordidus, Ariſtot. lib.1 magnor Moral.cap.25. ¶Κίμβικον, τὸ, parſimonia: apicula, Eraſm. Prouerb.

Κιμμερικὸς βόσπορος,Cimmerius Boſphorus.

Κιμμερὶς,ἡ,Cybele mater deorum.

Κιμμέριοι,οἱ,populi:Vide in Chiliad.Eraſmi.

Κιμωλία,ας, ἡ, alba creta fullonum, ἡ λευκὴ γῆ, Suid.κιμωλία γῆ,Cimolia terra,Dioſc.l.1.&5.

Κιμώνεια,Suid.λείψανα,Heſych κιμώνια, parietinæ,rudera,τὰ ἐρείπια.

Κιναβάρινον χρῶμα,color rubricæ Gaz.ex Ariſtot.

Κινάβαρι,cinabari:vide Κιννάβαρι.

Κινάβευμα,τὸ,exemplar imagini effingendæ.

Κίναβρα, cibus caninus, graueolentia, i.fœtor caprarum ſiue hircorū,odor ſub alis viroſus. ¶Κιναβράω, grauem odorem reddo, fœteo, Ariſtop.in Plut.¶Κινάβρας,hirciſſās, Lucia. ¶Κινάβρευμα,purgamentum fœtens. ¶Κιναβρῶν, olidus.

Κίναδος,vulpes,bellua aſtutiſsima,vafer,In νεφ.

Κιναθίζειν,Heſych.proprium efficere, paulatim recondendo opes reponere.

Κινάθισμα, τὸ, fragor & ſtrepitus multitudinis Interp.Æſchyl.in Prometh.

Κιναιδία,impudicitia Cic.impuritas & obſcœnitas cinædorum,Æſchin.

Κιναιδολόγος,ου,ὁ,turpiloquus.

Κίναιδος,ου,ὁ,cinædus,mollis,pathicus,puer meritorius,Interp.Ariſtoph. ¶Κίναιδος καὶ κιναίδιον etiam dicitur Cinclus auis de qua in voce Κίγκλος. ¶Κίναιδοι item dicuntur piſces, ſoli omnium lutei: cinædos vocat Plin.li.33. ca.11. Idem cinædias lib.37.cap.10. ¶Κίναιδος,gemma quæ & ἐρυθραῖος λίθος,λίθος ἰνδικὸς,μαργαρίτης,vulgò perle,margarita, vnio, baccha conchea Virgil. in Culice, granum rubri maris Hieron.Erythræus lapillus,Arr.

Κινάμωμον,quod & apud Dioſc. ſcribitur κιννάμωμον,cinnamomum, Theophr.hiſtor,lib.9. cap.5.Dioſc.lib.1.cap.13.Plin.lib.12.cap.19. Galen. ἐκ τῆς αὐτοψίας, lib.1.de Antidotis. ¶Itē auis Arabiæ nomē, Ariſtot.l.hiſt.9.c.13

Κινάνδρα,ἡ,vulpes.

Κινάρα,ας,ἡ,cinara,carduus qui in pappos abit.

Κιναρύζομαι,ploro cum ſingultu,moueo.

Κιναύρα,ας,ἡ,hircorum fœtor,frigus matutinū.

Κιναυράω,fœteo,Neutr.abſol.

Κιναφεύω,decipio,πανουργεύομαι.

Κίνδα,ἡ,meretrix,turpitudo.

Κίνδαλος,ου,ὁ,paxillus:vnde κινδαλισμὸς,Poll. l.10.¶Κινδαλοπαίκτης,ου,ὁ,qui ludit paxillo.

Κίνδαξ,agilis,facilè mobilis,εὐκίνητος.

Κινδάφη,vulpes: Hinc Κινδάφιος,verſutus.

Κινδαψὸς,οῦ,muſici inſtrumenti genus, Heſyc.

Κινδύνευμα,τὸ,periculum, facinus audax,Luci.

Κινδυνευτὴς,οῦ,ὁ,pericula ſubiens,Thucyd.

Κινδυνευτικὸς,οῦ,ὁ,idem,Ariſtid.

Κινδυνεύω,μ.εύσω,π.ευκα,periclitor, periculum ſubeo,periculum facio.Cum Infinit.iunctum κινδυνεύω παραφρονεῖν, adeo periculum ne mente abaliener,Xenoph. ἐκινδυνεύσαμεν ἀπολέσθαι,de ſalute periclitati ſumus, Æſchin. ¶Cū Genit. κινδυνεύω τῆς ἀρχῆς, de imperio periclitor,Thucyd. ¶Item cum Dat. κινδυνεύω τοῖς ἑτοίμοις περὶ τῶν ἀφανῶν, periclitor his quæ certa ſunt propter incerta, Thucyd. ¶Cum Accuſat.πολλὰ κεκινδυνευκὼς,Æſchi. ¶Cum Præpoſit.κινδυνεύειν ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ, Lucian.κινδυνεύω ἐφ᾽ ἑνὶ παιδὶ,in vno filio periclitor,Phalar.in Epiſt. ¶Item cum Genit. & περὶ,Xenop.κινδυνεύει περὶ τοῦ βίου,de vita periclitatur.κινδυνεύω πρὸς τοὺς πολεμίους, Xen. κινδυνεύω ὑπὲρ σοῦ,Demoſth. ¶Quin & κινδυνεύομαι dicitur vt κινδυνεύω, non tamen eadē ſignificatione, Dem περὶ στεφ.ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει, quum ab aliquo pericu-

periculum impendet, quæ ad ſummam rerum pertinet.

Κίνδυνος,ου,ὁ,periculum,alea.κίνδυνον ἐκ κεφαλῆς ἐπικείμενον τῷ αὐτοκράτορι, periculum ex capite imminens Imperatori, Plut. in Galb. εἰς κίνδυνον καθιστάναι,periculũ creare, Dem.

Κινδυνώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,periculoſus.

Κινέω,μ.ήσω,π.ηκα, moueo, κινεῖν πάντα λίθον, omnem mouere lapidem, Prouerb. Molior, animum erigo, incitor. κινεῖ τὴν διάνοιαν ἐπὶ τοῖς καλοῖς,ad res honeſtas animum intendit Plut.in Pericle. ¶Item turbo & abrogo quæ à maioribus tradita ſunt,Iſoc.κίνει καὶ μετατίθει τὰ μὴ καλῶς καθεστῶτα, abroga & repone non rectè inſtituta. ¶Pro ſubagitare, & venerem pati,Ariſtophan.νεφ.ἀδελφὴν ἐκίνει,i. ἔφθειρε,ſtuprabat. ¶Κινεῖσθαι etiam dicuntur ſemina, cùm producendi tempore appetente ad germinandum incitantur,Theophraſt.de cauſis plant.lib.1.cap.7.

Κινηθμὸς,οῦ,ὁ, & Κίνημα,ατος,τὸ,incitabulum Gell.incitus Plin.incitatio,motus,Polyb.

Κινήματα,τὰ,vibramenta.

Κίνησις,εως,ἡ,motus,motio,Ariſtot.

Κινητέος,mouendus,Ariſtot.in Polit.

Κινητήριον,ου,τὸ,incitamentum.

Κινητὴς,οῦ,ὁ,motor Martial.

Κινητικὸς,οῦ,ὁ,mobilis, motorius Donat. motalis Gazæ: qui concitat, motiuus Politian. in Probl.Aphrod.

Κινητὸς, mobilis,mouẽdi obtinens facultatem.

Κινηθὸν,τὸ,tinctorum baculus quo pannum tingendum immergunt, apud Poll.

Κίνιφος,ου,ὁ,variegatus.

Κίνα,cinna gen⁹ ἀγρώστεως,i. graminis naſcentis in Cilicia,Dioſcorid.lib.4.cap.33.

Κινναβαρίζω, ſum cinnabaris colore, cinnabarim imitor,Dioſc.lib.5.

Κιννάβαρι,εως,τὸ,cinnabaris, cuius duo genera eſſe tradit Theophr.miniũ quod vulgò *vermillon*:alterum quod *ſanguinem ſerpentis* vocant phamacopolæ.Vide Plin.lib.33.cap.7.

Κίνναβος,exemplar aliquod futuri operis,Suid.

Κιννάρα vel κινάρα vel κυνάρα,ας,ἡ,carduus ſatiuus,cinara,vulgò *artichaut*,Dioſc.l.3.c.10.

Κινύρης,equus improbus.

Κίνυγμα,idolum apud Æſchyl.in Prometh.

Κινύζομαι,κλαίω,θρηνῶ,in Epigr.fleo,lugeo.

Κίνυμι,moueo,agito,Actiu.Accuſ.Iliad.δ.

Κινύρα,ας,ἡ,inſtrumentũ muſicum,cithara, Ioſeph.de Antiquit. Ibi tamen ſcribitur κιννύρα. Aliis inſtrumentum decachordon, quod plectro pulſaretur.

Κινύρεσθαι, conqueri, cantillare, Ariſtophan. ἱππεῦσι,τί κινυρόμεθ᾽ ἄλλως;i.ὀδυρόμεθα,quid fruſtra lamentamur?

Κινυρὸς,οῦ,ὁ,querulus,flebilis,funeſtus,Nonn.

Κινώπετον,ου,τὸ,ὄρνεον,auis.

Κινώπετα,τὰ,& Κινωπηστὴς,οἱ,reptilia,culices.

Κιξάλλης,ου,ὁ,fur.¶Item ἀλάζων.

Κίξιος,ὁ,cicada.

Κίον,pro ἔκιον,ἐπορεύομην,iui, iuerunt, Odyſſ.ό.

Κιόνεος,columnaris. Vide Κίων.

Κιόνια,de qua Dioſcorid.lib.2.cap.6.

Κιονὶς,ίδος,ἡ,carnoſa quædam particula in ſumma oris parte dependens, quæ apparet cùm ore aperto lingua rudicula deprimitur, Galen. κατὰ τόπους lib. ς.Latini vuam vocant.

Κιονόκρανον,τὸ,ſummitas vel caput columnæ.

Κιρκήσια,Circenſes ludi,Arrian.in ἐπικτέτῳ.

Κιρκαία, Dioſcorid.vel διρκαία,& in Galeni codice Simpl. lib. ζ.κιρκία: ſic & apud Ægin. Plinio circæa.

Κίρκος,ου,ὁ,circus,tertia ſpecies accipitrum, Ariſtot. hiſt. 9. cap. 1. & 36. Plin.lib. 10. cap.8. ¶Κίρκοι, idem quod κρίκοι poeticè, i. κύκλοι, circuli & anuli quibus funes traiiciũtur, Poll.

Κιρκόω, ferreo anulo aut vinculo quopiam in orbem circũdo & aſtringo, Æſchyl.in Prom.

Κιρνάω,μ.ήσω,π.ηκα,miſceo, inficio, tempero, κιρνᾷ κρητῆρα οἴνῳ,vinũ crateri miſcet,Herodot.

Κίρνη, miſcebat, Odyſſ.ξ.

Κίρνων,miſcebant.

Κιῤῥὰ,ᾶς,ἡ,ignea,ruffa.

Κιῤῥοειδὴς,rutileſcens,Dioſc.

Κιῤῥὸς,οῦ,ὁ,color giluus Gell.vlt.cap.lib.13.

Κίρσιον,τὸ,cirſium herba, Dioſcor.li.4.cap.119.

Κιρσώδης, varicum modo tumens.

Κιρσοκήλη,varicoſus ramex,Celſ.lib.7.cap.18.

Κιρσὸς,οῦ,ὁ,& κίρσου,varix & tumor pedum, qui & κρίξος, dilatatio venarum circa tempora, aut ventris imam partem, nonnunquam circa teſtes, vocatur & ἰξία, Galen. lib. 2, ad Glauc.Dioſc.lib.4.παύει κιρσῶν πόνους, ſedat varicum dolores.

Κίσγον,ad venerem ineptus & inhabilis,Heſyc.

Κὶς,ιος,ὁ,vermis, qui in ligno & frumento naſcitur,Theophraſt.lib.4.ca.16. de cauſ. plãt.

Κίσηρις,& κίσσηρις,pumex,prima breui,in Epig.

Κισηροειδὴς,pumiceus,Theoph.li.3.h.plant.c.8.

Κίσσα,ης,ἡ,vel κίττα,faſtidium conſuetorum ciborum, & abſurdorum appetitus, morbus mulierum prægnantium, qui pica dicitur. Vide Probl.74.Aphr.lib.2.

Κισσάμπελος, ſpecies conuoluuli herbæ, de ea Dioſc.lib 4.cap.39.περὶ ἐλξίνης.

Κισσάνθεμος,altera tuberis terræ ſpecies, Dioſc.

Κίσσαρος,pro κισσὸς,hedera,Plin.li.25.c.9.

Κισσηρὶς,ίδος,ἡ,pumex,de quo Dioſc.lib.5.

Κισσηρώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,pumicoſus.

Κισσινοβαφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,hederaceo colore tinct⁹.

Κισσινὸς,οῦ,ὁ,hederaceus.

Κίσσιον,hederula.

Κίσσιρις,genus auis,Suid.

Κισσοειδὴς,hederæ ſimilis,hederaceus, Dioſcor.

Κισσοκόμης,ου,ὁ,hedera redimitus,Homer.

Κισσὸς,οῦ,ὁ,hedera,lib.5,Anim. Ariſtot.cap.22.

Κισσοστέφανος,in Epigr.redimitus hedera.

Κισσοφόρος,hederam gerens,Dionyſ.

Κισσύβιον,ου,τὸ, vas paſtorale, quod & κιβίσσιον,

dicitur, ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, hoc eſt, ab hedera, ex qua fiunt pocula, Homer. ¶ Ὀδυσ. ι. Κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο.

Κισσώδης, hederaceus. Vſurpatur etiam pro eo qui ciſſa laborat, κισσώδεσιν ἁρμόζει, Dioſcor. lib. 5. cap. 14. prægnantium malaciæ prodeſt.

Κίστη, ης, ἡ, & Κιστὶς, ίδος, ἡ, ciſta arca, loculi, marſupium, Nonn. ¶ In Epigram. pro ciſta ſcriptoria, vbi atramentum, cultellus & calami aſſeruantur. Apud Theophr. hiſt. 3. cap. 10. Gaza tranſtulit cunnas. ¶ Promptuarium in quo reponũtur cibi, Suid. Sunt & κίσται pharmacopolarum, Ariſtoph.

Κίστος, ου, ὁ, ciſtus, frutex, quem & vocant κίσθαρον, vel κίσσαρον. Vide Dioſcor. lib. 1. cap. 127.

Κιστοφόροι, οἱ, numiſmatis genus, in quo imago cuiuſdam ciſtam ferentis procudebatur.

Κίταρις, εως, ὁ, ornat⁹ capitis, Plut. in Themiſt. vbi Lapus tiara exponit. Vide Κίδαρις.

Κιτίβαινα, τὰ, Citibæna, locus in Arabia vbi thus prouenit, Theophr. lib. 9. c. 4. hiſt. plãt.

Κίτριον, ου, τὸ, citrus: cortex mali medici à Gaza redditur apud Aphr. lib. 1. Probl.

Κίττα, ης, ἡ, morbus prægnantium.

Κιττακίζειν, picarum vocem edere, Poll.

Κιττᾶν ſiue κισσᾶν, eſt pica laborare, ſiue malacia, qui morbus eſt prægnantium. Athen. lib. θ. ἱστοροῦσι δὲ τὴν Λητὼ κύουσαν τὸν Ἀπόλλωνα κιττῆσαι γηθυλλίδος. Ariſtoph. Ὑμεῖς μὲν οὖν οἱ κιττῶντες τῆς εἰρήνης, αὐτῷ ἀνδρικῶς.

Κίτταρα, τὰ, nucamenta callo ſquamatim compactilia. vide Κύτταρος: ſic enim ſcribendum.

Κίτταρις, diadema, melius κίδαρις vel κίταρις.

Κιττοφόρος, picam ferens in myſteriis Bacchi, quod infirmi ſolent: Hoc dictum inuenitur in hominem vilem, vt de Æſchine ait Dem.

Κιττοφοροῦντες, οἱ, libidines complectentes, Plut.

Κιττὼ, ſic dicitur genus quoddam caſiæ, Dioſc.

Κιχαίνω, offendo reperio, Odyſſ. ό. τὸν δ' ἐκίχανε.

Κιχείω, aſſecutus fuero, deprehendero, Iliad. ά.

Κιχέω, μ. ήσω, π. ηκα, inuenio, peruenio, accedo, conſequor. (12. Ioan.

Κιχήμεναι, dixit Nonn. pro κιχεῖν, deprehendere

Κίχησις, λῆψις, Heſych. inuentio, adeptio.

Κιχήσομαι, reperiam, conſequar, Odyſſ. ξ.

Κίχητος, acerra, vel thuris vas.

Κίχλη, eſt Doricè κιχήλη, turd⁹ auis, vulgò *griue*, Ariſtot. hiſt. lib. 9. cap. 20, Athen. lib. 2, ¶ Item turdus piſcis de quo præter Ariſtot. hiſt. lib. 8. cap. 13, Athen. lib. 7. & Plin. lib. 32. cap. 11. Quint. lib. 8. cap. 1. Colum. lib. 8. ca. 16.

Κιχλίζω, μ. ίσω, π. ικα, turdos edo, laſciuè rideo, cachinnor: Accipitur generaliter pro gulæ indulgere & delicatè viuere, Neutr. Ariſtop. οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν. ¶ Apud Athen. κιχλάζω ſcribitur.

Κιχλισμὸς, οῦ, ὁ, cachinnus, riſus mollis & impudicus, Ariſtoph. νεφ.

Κίχραμαι, vtendum accipio, Accuſ. in Epigram.

Κιχρὰς, qui vtendum dedit. Vide Κίχρημι.

Κιχράω, cõmmodo, do vtendum, 1. Reg. 1. ¶ Κίχρημι, idem. Demoſthen. πρὸς Νικοστρ. τῶν δὲ χρημάτων ζοι τῶν ἐμῶν κίχρημι ὅ,τι βύλει.

Κιχῶναι, αἱ, intercrura.

Κιχώρη, ἡ, intubum herba, Theophr. l. 7. cap. 7.

Κιχώριον, τὸ, intubum erraticum Plin. endiuia ſilueſtris quæ & πικρὶς dicitur. Κιχόρεια, Poll.

Κίω, vado, accedo, πορεύομαι.

Κιὼν, όντος, vadens, Iliad. ά.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ θηλυκῶς, columna, Ariſtop. νεφ.

Κιὼν, etiam animal exiguum fruméta corrodẽs, curculio, vulgò *calençon*. ¶ Κίων, etiam pars illa naſi quæ velut murus interiectus nares diſcriminat, Poll. ¶ Item excreſcẽs caro in faucibus vocem impediẽs, vua Columellæ, idem quod κιονίς.

K Λ

Κλαγγάζειν, clangere, propriè gruum, Poll.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clãgor, propriè gruũ, latrat⁹, Xen.

Κλαγγηδὸν, μετὰ βοῆς, μετὰ κραυγῆς, cũ clangore.

Κλάγγω, μ. άγξω, π. κέκλαγγα, ἀόρ. ά. ἔκλαγξα, clango, clamo, reſono, Neutr. Apoll. 2.

Κλαγγώδης φωνὴ, vox ſtridula, qualis eſt gruum.

Κλαδαρόμματος, ὁ, mobilis oculis, inſtabiles habens oculos, δινοῦντες τὰ ὄμματα, Heſych.

Κλαδαρὸς, οῦ, ὁ, fragilis, vel vibratilis & ramalis, κλαδαραὶ κάμακες, ramales perticę, in Epigr.

Κλαδάω, pampino, quatio, Phryn.

Κλάδευσις, ιος, ἡ, putatio.

Κλαδευτὴρ, ῆρος, ὁ, putator.

Κλαδευτήριον, ου, τὸ, falx putatoria.

Κλαδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, puto vites.

Κλαδέω, quatio, moueo, conuicior, loquor.

Κλάδος, ramus, Theophr. lib. 4. cap. 2. hiſt. plãt.

Κλαδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ramoſus.

Κλαδὼν, όνος, ramus.

Κλάδωνες, αἱ, Bacchę antiquitus dictę, fortaſis à thyrſorum geſtatione.

Κλάζω, μ. άσω, π. ακα, frango, flecto, curuo. ¶ Item reſono, clamo. κλάζω μέλισμα, canto, in Epigr. κλάζειν aquilis proprium, tribuit Poll.

Κλαήσοι, flebit, Dem. Κλαίεσκε, plorabat.

Κλαῖστρον, ου, τὸ, operimentum, clauſtrum, κλεῖθρον, apud Pindarum in Pythiis.

Κλαίω, μ. αύσω, π. αυκα, fleo, mœreo, deploro. κλαίειν λέγω σοι, flere te iubeo, Ariſtop. in πλ.

Κλᾶκον, lugebant, flebant.

Κλαμαρὸς, fluxus, infirmus.

Κλαμβὸς, Apſyrtus in aſino admiſſario deſiderat ὥστε μὴ μικρὰ, μὴ δὲ κλαμβὰ, ne mutilata ſint depopulatáque tempora raptis auribus.

Κλᾶξ, Doricè, clauis.

Κλαπάζω, duro longo tempore moror.

Κλαρχέω, leniter dormio

Κλαρίον, monile, ψέλλιον, Suid. apud Heſych.

Κλαρῶται, vide in dictione Εἵλωτες.

Κλάσαι, frangere, fregiſſe, Plutar. in Romul.

Κλασιβώλαξ, ακος, glebas terens, in Epigram.

Κλάσις, ιος, ἡ, fractio, Plinio fractura, Aphrod. ¶ Item anfractus, reflexio, amputatio. Κλάσις ἀμ-

εις ἀμπέλων, vitium putatio Cicer. Theophr. lib. 3. cap. 19. de cauſ. plant.
Κλάσμα, ατος, τὸ, fragmentum, fruſtum, fragmẽ.
Κλασᾶν, conculcare, clamare, ſubiicere, turbare, mouere, perdere, Ariſtoph. in Equitib.
Κλαστήριον, falx vitib. putandis, Interp. Ariſtop.
Κλάστης, pampinator, vinitor.
Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, fletus, vox flebilis, Theophr. lib. 4, cap. 17. hiſt. plant. & de cauſis li. 5. c. 16.
Κλαυθμυρίζομαι, vagio, eiulo: puerorũ eſt flet⁹.
Κλαυθμυριζόμενοι, οἱ, plorantes.
Κλαυθμυρίζω, fleo, Aphrod. li. 1. Probl.
Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, eiulatus, Plut. in Lycurg.
Κλαυθμὼν, ῶνος, locus flentium, cap. 2. Iudic.
Κλαῦμα, ατος, τὸ, ploratus, Ariſtoph. ἐν εἰρήνῃ.
Κλαυμονὴ, ῆς, ἡ, flet⁹, Plat. in Leg. κλαυθμονὴ, Pol.
Κλαυσιμυχνίζομαι, blæſas emitto voces.
Κλαυσιπάτηχεῖν, ſonare vltrò, Ariſtoph. in Plut.
Κλαυσίγελως, flens & ridens ſimul, Poll. lib. 2.
Κλάω, μ. άσω, frango, infringo, luxo, flecto, curuo, Actiu. Accuſ. Nõn. ἄρτους ἔκλασε, fregit.
Κλάω, μ. αύσω, & κλαύσομαι, π. αυκα, pro κλαίω, Atticè, fleo, lugeo, Ariſtoph. νεφ. Στ. δεῦρ' ἐλθ' ἵνα κλάῃς. Θερ. διάτι δὴ κλαύσομαι;
Κλεαινὸς, οῦ, ὁ, celebris, illuſtris.
Κλέζω, voco, ſono, loquor.
Κλεηδὼν, pro κληδὼν, fama, augurium, Herodot.
Κλέηδος, κληδὼν, fama, vaticinatio, ſonus.
Κλεῖα, & κλέα, pro κλέεα, res pręclarè geſtę, Heſi.
Κλεῖδες, & diminutiuè κλείδια, iuguli thynni piſcis, qui clides & clidia, Plin. lib. 9. cap. 15.
Κλειδίον, ου, τὸ, clauicula, claui & pars piſcis cetarii, Athen. ¶ Κλειδοῦχος, ου, ὁ, clauiger.
Κλείδωμα καὶ κλείδωσις, ſera.
Κλείζω, celebro.
Κλειθρία, ἡ, rima, Lucian.
Κλειμάζω, decipio, luctor, ſupplanto.
Κλειμακτὴρ, gradus, ſcala.
Κλεῖμαξ, ἡ κλειματισμὸς, certamen quoddam.
Κλεινιος, celebris, & κλεινὸς, οῦ, ὁ, idem, inclit⁹.
Κλειὸς, apud Arrian lib. 3. Inter. vertit catenam.
Κλεὶς, ειδὸς, τὴν κλεῖν, clauis. ¶ Item in corpore ea pars, quæ diuidit pectus à ceruice, i. os latum in ſummo coſtarum, quod & κλείδιον dicitur, nonnulli clauiculam nominare non dubitarunt, Ariſtot. lib. 5. Ethic. cap. 1.
Κλεισιὰς, άδος, ἡ, clauſura, pro valuis aut foribus, Plutarch. in Public.
Κλείσιον, ſtabulum, σταθμὸς, Suid.
Κλεῖσις, εως, ἡ, ſcena, clauſtrum, Thucyd.
Κλεισμὸς, οῦ, ὁ, ſedes, gloria, θρόνος, Heſych.
Κλειστὸς λιμὴν, portus clauſus, Thucyd.
Κλειτοπέδιον, ἡ ὄπης δευτέρα, Poll.
Κλειτόπωλος, circa equos inſignis.
Κλειτορὶς, pudendum muliebre, Heſych. Vnde κλειτοριάζειν, pudenda & fœminæ genitale attrectare. Κλειτορίζειν, idem.
Κλειτὸς, οῦ, ὁ, inclitus, ſolennis, Iliad. α.
Κλειτὺς, aquæ delapſus. ¶ Item eminẽtia mõtis.
Κλειὼ, όος, ἡ, clio, ὄνομα μιᾶς τῶν μουσῶν, Herodot.
Κλείω, μ. είσω, π. εικα, laudo. κλείειν τὰ ἐμπόρια, laudare, Odyſſ. α. ¶ Item obſideo, obſero, præcludo, Demoſt. ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρ.
Κλέμμα, ατος, τὸ, φώραμα, furtum, & pecunia interuerſa, circunuentio, Plat. de Rep. lib. 3.
Κλεμμαδὸν, furtim, Plat. lib. 12. Leg.
Κλέμμις, ſella.
Κλεμμὺς, teſtudo, χελώνη.
Κλεμμόω, prædico, declaro.
Κλέομαι, glorior, celebror, Odyſſ. γ.
Κλεόμβροτος, ὁ, delectans & illuſtrans mortales.
Κλέος, εος, τὸ, laus, gloria, fama, nominis ſplẽdor. Iliad ε, κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο, i. δόξαν. κλέος ἔχοντες τὰ περὶ τὰς ναῦς, clari gloria nautica, Thucyd.
Κλέπος, furtum, τὸ κλέμμα, κλεμμάδιον, Poll.
Κλεπτέλεγχος λίθος, lapis furem deprehendens ſeu coarguens, Dioſc. lib. 5. de aëtite lapide.
Κλέπτης, ου, ὁ, ἀπὸ τοῦ καλύπτειν, fur, Pherecrati.
Κλεπτικὴ, ars furandi, Lucian.
Κλεπτικὸς, οῦ, ὁ, furax, Eurip.
Κλεπτίστατος, ου, ὁ, furaciſsimus, Ariſtoph. in Plut.
Κλέπτεσθαι, falli & circunueneri, Nazan.
Κλέπτον, inſtar furis, Ariſtoph. in Veſp.
Κλεπτοσύνη, ης, ἡ, furtum.
Κλέπτρια, ας, ἡ, fur. Nazan.
Κλέπτω, μ. έψω, π. εφα, furor, occulo, occultè habeo ita vt non appareat, fallo, aufero, κλέπτειν τὰ κοινὰ, Demoſt. ſubtrahere res publicas. Iliad. α, μὴ δ' οὕτως κλέπτε νόῳ, ne me fallas, ne fallere te poſſe me ſperes. ¶ Interdum ſignificat λανθάνω, lateo, Sophocl. in Aiace, ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς, verba clàm ſerunt & falsò ſupponunt.
Κλέτας, τὸ, κλιτὺς, ἀκρωτήριον, deuexitas, ſeu deuexus, & altus loc⁹, cacumẽ, rupes, l. 4. Epig.
Κλεψιμαῖος, furtiuus, furto ſublatus.
Κλεψίνοος, mentem fallens, poeticum.
Κλεψιποτῶ, parcè poto, impono compotori, Sui.
Κλεψύδρα, ας, ἡ, clepſydra, Ariſtop. Inter. in Veſ. Apuleius in Aſino aureo, dicit eſſe vaſculum quoddam in vicem colli graciliter fiſtulatũ, ac per hoc guttatim defluum infuſa aqua. ¶ Κλεψύδρα etiam fons Athenis, Heſych.
Κλεωνέα ῥαφανὶς, cleonea radix, Theoph. l. 7. c. 4
Κλεωνία, cleonia herba, quæ & ἑλένιον, Dioſc. li. 1.
Κλήδην, q. vocatim, nominatim, Hom. in Iliad.
Κληδονίζομαι, vaticinor, ariolor.
Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, ominatio, vaticinii gen⁹, Luci.
Κληδὸς, ſepes.   Κληδοῦχος, clauiger.
Κλήδων, nomine vocans.
Κληδὼν, όνος, ὁ, gloria, celebritas, Heſych. Vocatio, appellatio. ¶ Item diuinatio, fama, ſors. νεὼς φήμης καὶ κληδόνος, famæ templum, Plut. in Camill. κληδόνος ἕνεκα, ominis gratia, Herodot. ¶ Κληδόνα τὸν ἐπὶ τοῦ βραχίονος, 2. Reg. cap. 1. armillam brachii.
Κληδωνίζω, diuinaculos conſulo, 4. Reg.
Κληδωνισμὸς, οῦ, ὁ, vaticinii genus, augurium.
Κλήζω, μ. ήσω, π. ηκα, appello, nomino, claudo.

Act.Accuſ.κλῄσθαι,intercluſurum eſſe,Thucy.
Κληθεὶς,inuitatus;Herodot.
Κλήθρα,ας,& κλήθρη,ης,ἡ,nomen arboris,alnus, vectis,Gaza lib.1.hiſt.plant.Theophr.cap.7.
Κλῆθρον,ου,τὸ,clauſtrum,ſeptum,Eurip.
Κλήιθρον,τὸ, pars ſub tonſillis circa fauces qua deglutimus,Galen.in Gloſsis Hippocr.
Κληῒς,ΐδος,ἡ, quicquid clauſam ianuam cōtinet, tranſtrum,ſedes,Odyſſ.ο, ἐπὶ κληῖσι καθῖζον, in tranſtris. ¶Κληῖδες τῆς κύπρου, claues Cypri, Herodot.lib.5. Vnde & pro κλεὶς ponitur, i. pro ceruice humeri, qua humerus iungitur ceruici.
Κληΐζω,μ.ίσω,π.ικα,voco,famam ſpargo, Xen. 1,Pęd.¶Itē claudo,Actiu.Accuſ. Vnde Κληϊστὸς,obſeratus,κληϊσταὶ σανίδες,fores clauſæ.
Κλῆμα,ατος,τὸ,palmes,pampinus, Gazæ internodium,& faſciculus ſarmenti. κλήματα ἐπιβάλλειν,Theophr.ſubmittere palmites & flagella vitis,vt loquitur Columel. Κλῆμα ἑκατοντάρχου, Macrob. vitis centurialis. ¶Κλῆμα vſurpauit Plutar.in Apophth. pro virga, baculo & ſcipione, τῷ κλήματι γύρον περὶ αὐτὸν ὁ ποπίλλιος περιέγραψε, Valer Max. lib.6. Pōpilius virga ſolū quo inſiſtebat,denotauit.
Κλημακόεις,aſper,rectus,accliuis.
Κλημακτὴρ,denarius.
Κλιματίας, ου,ὁ,eſt terræmotus ſpecies in latum vibrantis,apud Heraclid.
Κληματίνος,ſarmentitius, κληματίνη κονία, lixiuium ex ſarmentis factum,Dioſc.lib.6.
Κληματίον, viticula , veluti ramulus in herbis, ſarmentulum,Theophr.l.9.c.12.hiſt.plant.
Κληματὶς, ίδος,ἡ, malleolus,ſarmentum. ¶Item clematis herba de qua Dioſc.lib.4.
Κληματῖτις,quaſi ſarmentaria , ſpecies ariſtolochiæ,de qua Dioſc.li.4.& li.3.cap.6.
Κληματῶδες,ſarmentoſum,Dioſc.lib.3.
Κληρικοὶ,cur dicantur Leuitæ,docet Suid.
Κληροδοσία,ας,ἡ,diſtributio,hæreditas,Naz.
Κληροδοτέω,μ.ήσω,π.ηκα,diuido per ſortē, Act.
Κληροδότης,teſtator,in Pandectis Græcis.
Κληροθεσμοθετοῦσι,Theſmothetæ ſorti creatur.
Κληρονομεὺς,captans hæreditates.
Κληρονομέω,μ.ήσω,π.ηκα,hæredito,i.hęres ſum, ſortior ſeu conſequor hęreditatem,Gen.Iſoc. τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. Accuſ. ὅσῳ διαφορώτερον παρ᾽ αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα, quantò excellentius præ illis ſortitus eſt nomen,Heb.1.
Κληρονομηθεὶς,hæres inſcriptus.
Κληρονομία,ας,ἡ,hæreditas, poſſeſsio hæreditaria,τὴν τοῦ ὀνόματος κληρονομίαν λαμβάνει,nomen ſibi vendicat,Ariſtot.lib.7.Ethic.ca.13.
Κληρονόμος,ου,ὁ,hæres,Plutar.in Rom.
Κλῆρος,ου,ὁ,ſors, conditio,fatum, patrimonium, hæreditas , portio quæ ſorte obtigit. ἐπὶ τὸν κλῆρον προβαίνεσθαι,adire hęreditatem, Plat.de Legib. κλῆρον τίθεσθε, ſortem ducite , Eurip. ¶Interdum accipitur pro mēſura terræ,putà iugero , aut certè pro horto: vt Latini hæredium pro prædio intelligunt, Plat.de Leg.
Κληρὸς,οῦ,ὁ,ſorte datus,elect⁹ diaconus,Cyrill.
Κληρωτήριον,vbi magiſtratus ſorte fit.
Κληροῦμαι, ſorte accipio, ſortitò aliquid facio, ſortes duco.Lucian.cum Infinit.κεκληρῶσθαι γάρ φησι τὸν πλούτωνα ἀρχὴν τῶν ἀποθανόντων, i. in mortuos imperium ſortitò eum accepiſſe. ¶Κληρούμενοι,cōpetitores & ambientes, Demoſth.¶Κληρουχεῖσθαι,idem.
Κληρουχέω,obtineo,in ſortē accipio,Appian.l.5.
Κληρουχία , ας, ἡ , gens aliquò ſorte habitatum miſſa & tellus ei data,Ariſtot.li.2. Rhetor. ¶Item diuiſio quæ per ſortem fit, προσφάτου κληρουχίας οὔσης,Plutar.in Numa,quum ſortitio recens eſſet.
Κληρουχικὸς,ſorte datum,Ariſtoph.νεφ.
Κληροῦχος,ου, ὁ καὶ ἡ,gubernator vrbis, & diſtribuens agros per ſortem coloniæ. ¶Item colonus,i.ſortitus ad habitādum alicubi.Pauſan. εἰσήγαγεν εἰς νάξον Ἀθηναίων κληρούχους, colonos diduxit.
Κληρόω,μ.ώσω,π.ωκα,ſortior,ſorte lego.Eurip. κληρουμένων ἡρώων,ſortientium heros.
Κληρωτήριον,ου,τὸ,locus vbi magiſtrat⁹ per ſortem creantur. ¶Polluci verò locus in Theatro,in quo οἱ κληρωταὶ, magiſtratus ſedebāt.
Κληρωτὴς , ſortium diſtributor, Bud. in Epiſtol. κληρωταὶ ἀρχαὶ , ſortitò creati magiſtratus, Plutarch.in Pericle.
Κληρωτὶ,Ioſue 21.ſorte,Naz.in Orat.
Κληρωτὶς κάδος , Ariſtoph.in Veſp. vas in quod cōciebantur ſortes & ſuffragia,ſitula Plaut.
Κληρωτὸς,οῦ,ὁ,qui ſorte factus eſt,ſorte electus.
Κλῆσαι,lauare:dicitúrque de poculis ac vaſis.
Κλησιάζω,congrego.
Κλησίας,ianua ſcenæ,Poll.
Κλῆσις,εως,ἡ,inuitatio,cognomentum, appellatio,vocabulum, vocatio, τὴν κλῆσιν τοῦ κύρου ἤκουσε,Xen.audiuit ſe à Cyro vocari.
Κλητέος,ου,ὁ,vocandus,Plat.1.de Rep.
Κλητεύειν,diem dicere,in ius vocare,denuntiare teſtimoniū,vadari vel anteſtari Horat. Demoſth.περὶ στεφ. τίς οὖν ἐκλήτευσεν ὑμᾶς; quis vos in iudicium vocauit? ¶ Κλητεύεσθαι τὴν δίκην, in iudicium vocari, Ariſtot. in Probl. ¶Poll.κλητεύεσθαι, eſt ad teſtimonium reddendum vocari.
Κλητὴρ,ῆρος,ὁ, anteſtatus, Interp. Ariſtoph. qui homines in ius vocat. Latini viatorem , apparitorem , & ſtatorem vocant.
Κλητικὸς,οῦ,ὁ, vocatiuus,κλητικοὶ ὕμνοι, laudes, quia deorum haberent aduocationes.
Κλιτοριάζειν, impudentius contrectare mulierem, Polluc.
Κλιτορὶς,ίδος,ἡ,pudenda mulieris.
Κλητὸς,οῦ,ὁ, vocatus,exoptatus,celebris.
Κλῆτος,multitudo,gloria.
Κλήτωρ,ορος,ὁ,anteſtatus,Dem.κατ᾽ Εὐέργου.
Κλιτώριον,gloria. ¶Item menſa regia:præterea puden-

pudendum muliebre, κλητορίς.
Κλήω, aſtringo, Eurip. præcludo, Thucyd.
Κλιβάδιον, genus herbæ, quæ & ἐλξίνη, Dioſcor.
Κλιβανίτης, & κριβανίτης, panis in clibano coctus.
Κλίβανος, vel Atticè κρίβανος, clibanus, teſtus Catoni, & teſtum Plin. Herodot. lib. 2. κλιβάνῳ διαφανεῖν. Hinc κλιβανίτης, ſiue κριβανίτης ἄρτος, panis teſtuaceus, Athen. lib. 3. & Galen. lib. περὶ δυχυμίας, & lib. de alimentis 1. quin. & lib. 2. Antidot. ¶ Hinc Κλιβανοειδής, in modum clibani conformatus, Dioſcorid. lib. α. cap. ϛζ.
Κλιθεὶς, diſcumbens, Herodot.
Κλίμα, ατος, τὸ, clima, regia, plaga, tractus, ſegmentum, cliuus, Galat. 1. ἔπειτα ἦλθον εἰς τὰ κλίματα τῆς συρίας καὶ τῆς κιλικίας, in tractus & regiones. ¶ Pro mēſura quadā Columell. lib. 5. ca. 1. ¶ Κλίμα etiam ſcalæ, Aphrod. li. 2.
Κλιμάζειν & Κλιμακίζειν τοὺς νόμους, Dinarch. peruertere, torquere, ſupplantare, Poll.
Κλιμακίδες, αἱ, graduli, apud Athen. lib. 6.
Κλιμακιδὸν, in modum ſcalæ, in Epiſt. Baſil.
Κλιμάκιον, ου, τὸ, parua ſcala, vel lignum tranſuerſum in ſcalis, τὸ πλάγιον ἐν τοῖς κλίμαξι ξύλον, Galen.
Κλιμακόεις, εντος, ὁ, altus, q. ſcalatus.
Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, gradus, Ezech. 21.
Κλιμακτῆρες, Climacteres, anni ſcanſiles: qua de re vide Cenſorinum in libello de natali die. Sueton. in Auguſto. Gellium lib. 3. & 15. cap. 10. Hermolaum in Plin.
Κλιμακτηρικὸς, οῦ, ὁ, ſcalaris.
Κλίμαξ, κος, ἡ, ſcala ſeu ſcalæ, Ariſtop. in Ranis. ¶ Item gradatio figura, quæ & aſcenſus quibuſdam dicitur, Roman. Aquil. ¶ Eſt etiam κλίμαξ palæſtræ gen⁹, Inter. Soph. in Trac.
Κλιμακὶς, ſcala nauium.
Κλινάριος, ου, ὁ, & κλινάριον, τὸ, lectulus
Κλίνη, ης, ἡ, lectus diſcubitorius & nocturnus, lectica, menſa, Plat. in Sympoſ.
Κλινήρης, ęgrotus, lecto decumbens, Idem.
Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus, lectica.
Κλινικὸς, ęgrotus, lecto affixus, clinicus Plin. vel medicus qui decumbētes inuiſit, clinicus Martiali: Vnde & clinice medecina, Plinio.
Κλινὶς, locus in curru in quo ſponſa ſedet, Heſy.
Κλίνομαι, ſuccumbo, do terga. Iliad. γ, ἄσπισι κεκλιμένοι, i. ταῖς ἄσπισιν ἐπικείμενοι.
Κλινοπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, affixus lecto, ęgrotus.
Κλινοπηγία, ἡ, lectorum compactio.
Κλινοπόδιον, τὸ, clinopodion, herba à ſimilitudine pedum lecti, Dioſc. lib. 3.
Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ, qui fabricatur ſpondas.
Κλινόστιχος, forfex, ψαλὶς, Heſych.
Κλινότροχος, ἡ, lecti rotaria Gaz. Species aceris arboris, Theoph. lib. 3. hiſt. plant. cap. 11.
Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, cubile, lectica, curr⁹ clauſus, ſella.
Κλιντήριον, ου, τὸ, lectulus.
Κλίνω, μ. ινῶ, π. ικα, inclino, demitto, incūbo. ἔκλιναν ἅρματα πρὸς ἐνώπια, admouerunt ad parietes, deflexerunt, Homer. κλίνοντος ἡλίου, ſole ſe inclinante, Apollon. ¶ Item degrauo, deprimo, euerto, minuo, ἐλαττῶ, Soph. in Aiace, ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπινα, i. dies omnia humana proſternit & rurſum erigit.
Κλισία, ας, ἡ, locus accubitus, ſtatio, tabernaculum, caula, caſa, tentorium. Iliad. ά, αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, pro εἰς τὴν σκηνὴν, in tentorium: Vnde κλισίηθεν, ibidem, i. è ſcena, è ſtatione.
Κλισιάδες, αἱ, fores duplices, valuę, Suid.
Κλίσιον, ου, τὸ, κλισία, Cęl. lib. 13. porticus, veſtibulum, ſtabulum ouium & boum, Dioni. ¶ Item exedra in formā literę Σ, Didymo. ¶ Item baſis ſuper quam ponuntur ſellę, Heſyc.
Κλίσις, ιος, ἡ, inclinatio, declinatio. κλίσις ἄρθρων, accubitus articulorum & artuum, Eurip. κλίσις ἠελίοιο, occaſus, Dionyſ. poetæ.
Κλισμὸς, οῦ, ὁ, ſedes, ſella, lecticę genus, torus vbi cibum capiebant, Odyſſ. ό.
Κλίτεα, colles, ἀνακλίσεις τῆ ὀρθῆ καὶ βάσεις, Apoll.
Κλιτικὸς, οῦ, ὁ, declinatiuus.
Κλιτὶς, ίδος, ἡ, decliuitas montis.
Κλίτον, porticus.
Κλιτόριον, ου, τὸ, idem quod κλητώριον.
Κλιτὸς, οῦ, ὁ, declinabilis, decliuis, deuexus.
Κλίτος, εος, τὸ, angulus, pars obliqua, latus. ἀπὸ τοῦ κλίτους τοῦ νότου, 3. Reg. 7. à plaga auſtrali.
Κλιτὺς, ύος, ἡ, locus decliuis, decliuitas Cęſari, deuexitas montis Plin. Iliad. π.
Κλοιὸς, οῦ, ὁ, genus ſupplicii, & truncus ad quem aliquid alligatur. ¶ Plutar. pro collari canum capit. ¶ Item torques, Hieron. in c. 58 Eſaię. ¶ Eſt & ligamen ceruicis vt κλεὶς, παρὰ τὸ κλείειν. ¶ Item pars nauis.
Κλοιῶσαι, Prouerb. 6. καὶ ἐγκλοίωσον ἐπὶ σῷ τραχήλῳ, i. pro collari appende ceruici tuę.
Κλοιωτὸς, vinculis comprehenſus.
Κλονέω, μ. ήσω, π. ηκα, moueo, agito, quatio, turbo.
Κλόνιον, ſpina dorſi, ἰσχίον, ῥάχις, ὀσφύς.
Κλόνις, venter, Æſchyli Interp. ¶ Tamen dorſi ſpinam, τὴν ῥάχιν Antimachus κλόνιν vocat.
Κλονιστὴρ, Heſych. gladius dependens ad tibias, παραμήριος μάχαιρα, παρίζιον.
Κλονόεις, tumultuoſus.
Κλόνος, ου, ἡ, turbatio, motus, pugna, tumultus. Heſiod. κορύσσουσα κλόνον ἀνδρῶν, ciens bellū virorum. κλόνος ἐννοσιγαίου, Epigr. i. σεισμός.
Κλοπαῖος, ου, ὁ, furtiuus, furto captus, Eurip.
Κλοπεὺς, έος, ὁ, fur, apud Sophocl.
Κλοπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & Κλοπέω, μ. ήσω, π. ηκα, furor, Accuſ.
Κλοπὴ, ῆς, ἡ, fraus, dol⁹, κλοπῆς δίκη, Plat. νομ. ποδῶν κλοπαῖ αἴρεσθαι, Soph. furtim ſe ſubducere.
Κλοπία, ας, ἡ, furtum, ablatio, κλέμμα.
Κλοπιμαῖος, ου, ὁ, & Κλόπιμος, furtiuus, Phocyl. ζώῃ κλοπίμων ἀπὸ χειρῶν, viuit furtiuis manib⁹.
Κλόπος, ſubdolus, vt ἐπίκλοπος, Hom. Odyſſ. ν.
Κλόπιοι μῦθοι, furtiui ſermones & callidi.
Κλοποφορέω, diripio, deprędor, Accuſ. Geneſ. 3.

Κλοτοπεύειν,decipere,Accuſ.
Κλοτοπευτὴς,Heſych.ἐξαλλάκτης,ἀλαζών.
Κλύβατις,herba quæ Helxine,κλιβάδιον, Dioſc. & Nicand.in Theriacis. ¶Dicitur etiam σιδηρῖτις καὶ παρθένιον καὶ περδίκιον, perdicium & muralium Celſo & Plin.
Κλυδάζομαι,tumultum cieo,Hippocr.de Locis.
Κλυδασμὸς,æſtus,Strab.lib.6.
Κλυδωνίζομαι,μ.ίσομαι,π.ισμαι.fluctuo,Ephe.4
Κλύδων,ωνος,ὁ,fluctuatio,ζάλη,χειμὼν,tempeſtas maris,Apoll.2.Arg. ¶Apud Eurip.κλύδων ἔριδος,litis tumultus.
Κλυδώνιον,ου,τὸ,vnda,turbatio, æſtus vndarum, ἐν κλυδωνίῳ,in vndoſo mari,Thucyd.
Κλυζέσκω,inundo.κλύζεσκον,inundabant.
Κλύζομαι,interrumpo.
Κλύζω,μ.ύσω,π.υκα,alluo,diluo,colluo, inundo,demergo, eluo & purgo,Accuſ. Euripid. θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.Idem, εἰς ὦτα κλύζω dixit, pro purgo aures.
Κλύμενον,τὸ,clymenon herba,Dioſcorid.li.4.
Κλύμενος,ὁ,cognomen Plutonis. ¶Item herba quædam volubilis dicta, Antimacho hedera.
Κλῦμι,à κλύω,audio,Ilia.α.κλῦθι μευ ἀργυρότοξε.
Κλύσις,infuſio,clyſter,lauatio Cicer.
Κλύσμα,clyſter,alluuio,inundatio, dilutio alui, κλύσμασιν ἐπὶ ἰσχιαδικῶν μίγνυται, clyſteribus infunditur aduerſus coxendicum dolores, Dioſc.li.4. ¶Dicitur etiā Κλυσμάτιον,Hipp.
Κλυσμὸς,ου,ὁ,purgatio,lotio,Dioſcor.lib.3.
Κλυστὴρ,ῆρος,ὁ,clyſter,Galen.Meth.9.κλυστὴρ ὄργανον τῶν ἐνεμάτων τῆς κοιλίας. ¶Eſt & infuſio ſiue τὸ κλύσμα. Κλυστήριον,idem.
Κλυτοιμωγὴς,exaudiens luctum.
Κλυτόμητις, inclitus conſilio,in Epigr.
Κλυτόμοχθος,clarus laboribus,in Epigram.
Κλυτόπαις, δος,ὁ καὶ ἡ, inclitus filiis,clar⁹ liberis.
Κλυτόπωλος, inclitus equis,Plutonis Epith.vel cuius aduentus facilè auditur ob mortuorum luctus,Interp.Iliad.έ.
Κλυτὸς,ου,ὁ καὶ ἡ,clarus,celebris,inclitus, Iliad.β, κλυτὸς ἱπποδάμεια. ¶Item vocalis, clamore & ſtrepitu turbulentus,Sophocl.in Aiace,αἰπόλια κλυτὰ appellat, greges caprarum clamoſos & tumultuoſos. ¶Ibycus item diluculum appellat κλυτὸν,quòd eo tēpore κλύειν, i.audire iam & loqui liceat.
Κλυτοτέχνης,ου,ὁ,artifex celebris, Vulcani epith. Iliad.ά,ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν.
Κλυτότοξος,ου,ὁ,arte ſagittandi celebris.
Κλύω,audio,ſentio,auſculto,Gen.& Accuſ.Ody. ξ,θεοῦ δέ τιν' ἔκλυον αὐδὴν,dei vocem perceperunt. ¶Cum Dat.Heſiod.in Theog.οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ κλύον, illi autem filiam audiebāt. ¶Κλύω σοῦ σέθεν,ex te audio,Eurip. ¶Significat etiam obedio,morem gero,Sophocl.κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει,virum bonum magiſtratibus parere oportet.
Κλωβοὶ,οἱ,caueę auium,in Epigram.
Κλωγμὸς,ου,ὁ,exibilatio,Heſych. Sonus acutior palati ac gutturis,propriè ſonus oris,Lucia.
Κλώδωνες,αἱ,Macedonica lingua Mænades.
Κλώζειν,ſonum quendam excitare in ore,qualis auditur in pronunciatione verbi iſtius primæ ſyllabę:explodere,Poll.
Κλωθὼ,ὁ(ος),ἡ,Clotho,Noctis filia, vna ex Parcis,Heſiod.in Theogon.¶Κλῶθες,αἱ,Parcæ.
Κλώθω,μ.ώσω,π.ωκα,circunuoluo, neo,cōtorqueo. μίτον κλώθω,filum glomero,Lucian.
Κλωνοκαθίζειν,in vtriſque pedibus ſedere.
Κλώμαξ,κος,ἡ,aſperitas. ¶Κλωμακόεις,όεντος,ὁ, aſper,confragoſus,ſalebroſus,motanus,prę-ruptus,ſcopuloſus,munitus,Iliad.β.
Κλώμενος,qui frangitur,Theophr.l.1.c.17.cauſ.
Κλὼν, ωνὸς, ὁ, ramus, ſummitas rami, ſurculus Gaz.Theophr.in principio lib.2.de plant.
Κλώναξ,ακος,κλάδος,ramus.
Κλωνάριον,ου,τὸ,diminutiuum,ramul⁹, ſurculus,
Κλωνίον,τὸ,idem.
Κλωνίζω,τὸ,κλῶνας κόπτω,Suid.ramos puto.
Κλωπάομαι, clam tacitéque facio aliquid, aut loquor,incedo,furor,Heſych.
Κλωπεία,furtū,Plat.νόμ.¶Fuit item ſaltationis ſpecies cuius meminit Iubas Theatr.4.
Κλωπεύω,& Κλωπτεύω,& Κλέπτω,Xen.in Polit. Lacedæm. Κλωπικὸς,ὁ,furtiuus.
Κλώσκω,neo,κλώθω.
Κλῶσμα ὑακίνθινον,vitta hyacinthina, Num.15.
Κλωσμὸς,ου,ὁ,vox gallinacea,ſtlopus.
Κλωστὴρ,ῆρος,ὁ,filum, nexus,fuſus,Eurip.
Κλωστὸς,ου,ὁ,connexus,retortus,Leuit.14.
Κλὼψ,ωπὸς,ὁ,fur,κλέπτης.

K M

Κμέλεθρα,τὰ, trabes apud Pamphilum,Etym.
Κμητὸς,factus,elaboratus.

K N

Κνadάλλω,prurio,κνήθομαι.
Κνάζω,iuuo,βοηθῶ.
Κνάθω, eo.
Κναίω,contriſto,tundo,Interp.Ariſtop.in Auib. ¶ Eſt etiam κναίειν, radula caſeum radere. ¶Κναίειν eſt item κνάμπτειν,polire.
Κνακίων,fluuiusde quo Plut.in Lycurg.
Κνακὸς,ὁ,albus,rufus, cneci ſeminis colore. color eſt fuluus ad albiorem accedens. κνακὸν ὑπαλιφέντα τράγον, fuluum hircū hirſutū,Epi.
Κνάκων,ωνος,ὁ,idem:capri nomen,Theocr.
Κνάμπτω,flecto,polio,carmino,lanio.
Κνάπτομαι,conficio,derado.
Κνάπτω,μ.άψω, π. αφα,rado,carmino. ¶ Varin. κνάπτειν κελεύω γλῶτταν, i.continere intra ſepta dentium.
Κνάφαλον,ου,τὸ,τύλη,floccus.
Κναφεὺς,vel γναφεὺς,έως,ὁ,fullo,παρὰ τὸ κνάπτω, Etym. ¶Κναφεῖον, ου, τὸ, vel γναφεῖον Atticè, fullonica,officina fullonis:κναφήϊον, Herodot.
Κναφευτικὴ,ars fullonica, Plat.in Polit.
Κναφεύω,vel γναφεύω,μ.εύσω,π.ευκα, Ariſtoph.
Κναφικὸς,ὁ,ad fullonem ſpectans.
Κνάφος, carduus quo pectuntur & raduntur panni

panni, Inter. Ariſtoph. in Plut. inſtrumentum vndique ſtimulos habens, quo ſontes tortos occidunt, tortorum runcina.
Κνάω, μ. ήσω, π. ηκα, ſcalpo, incîdo, leniter frico, ſcabo, ſcarifico, erado, Accuſat.
Κνεή, ῆς, ἡ, galerus.
Κνεφαῖος, obſcurus, inuiſibilis, veſpertinus, ſerotinus, nocturnus, Ariſtoph. in Veſp.
Κνέφαλον, τὸ, callus. ¶ Item tomentum, lana illa breuis & conciſa, quæ à fullone poliendo ex veſtibus detrahitur, Polluci.
Κνέφας, ατος, τὸ, crepuſculum, tenebræ, Iliad. ά. ¶ Item vltima noctis pars: Vnde Xenoph. ἅμα κνέφα, i. ſub diluculum.
Κνέφος, εος, τὸ, obſcuritas, vmbra, caligo, Etym.
Κνέωρον, τὸ, vel κνέωρος, Caſia herba, Dioſc. li. 1. cap. 12. Theophraſt. hiſt. lib. 6. cap. 2. ¶ Apud Galen. lib. 9. κατὰ τόποις, κνεώρου ἣν χαμελαίαν ἔνιοι καλοῦσι, Hippocr. etiam vocat κνέστρον.
Κνῆ, pro ἔκνη, percuſsit: à κνήω.
Κνηδᾶν, mordere, vrere vt vrtica.
Κνήδη, ης, ἡ, vrtica.
Κνηθμὸς, οῦ, ὁ, pruritus.
Κνήθομαι, μ. ήσομαι, π. ησμαι, prurio, iraſcor, Gaza in Problem. Ariſtot. κνήθομαι τὴν ἀκοὴν, aures mihi pruriunt, titillor & prurio auditu.
Κνήθω, μ. ήσω, π. ηκα, ſcalpo, frico, Accuſ.
Κνηκαῖος, ου, ὁ, niger, epith. aquilæ, apud Lycoph.
Κνηκίας, ου, ὁ, lupus, Suid.
Κνηκὶς, ίδος, ἡ, parua nebula. ¶ Item ceruus, Suid.
Κνῆκος, cnecus, Vide Κνίκος.
Κνῆμα, τος, τὸ, ramentum, ξύσμα, Hippocr.
Κνήμαργος, cui craſſa tibia, κνημώδης, παχύκνημος.
Κνήμη, ης, ἡ, tibia. Hinc Κνημαῖος, apud Hippoc. ad tibiam ſpectans, ὁ τῆς κνήμης. ¶ Item radius rotæ, quem & Lyſias κνημίαν vocauit.
Κνημία, perditio, φθορά, Heſych.
Κνημιδοφόρος, ocreis armatus.
Κνημὶς, ῖδος, ἡ, tibiale, ocrea, Iliad. γ.
Κνημοπαχὴς, æquè craſſus ac ſura hominis Gaz. lib. 4. hiſt. plant. Theophr.
Κνημὸς, οῦ, ὁ, collis, ſaltus, montium receſſus, locus inuius, & aſper, radix montis, Didym.
Κνημόω, deſtruo, obſtruo, obturo, frango, venio.
Κνησείω, prurio.
Κνῆσμα, idem quod κνῆμα, ramentum, Hippocr.
Κνησμὸς, οῦ, ὁ, prurîgo, prurîtus, fricandi motus, fricatio, Aphrod. lib. 1. Problem.
Κνησμώδη, τὰ, genus omne prurientium Gazæ.
Κνήστη καὶ κνῆστις καὶ κνῆστρον καὶ τυροκνήστη, radula qua caſeus raditur, Galen. in Gloſsis Hippocr.
Κνηστὴρ, ῆρος, ὁ, homicîda, mactator, φονεὺς, ὀλετήρ.
Κνηστιάω, κνησείω, prurio, ardeo, depereo, Galen. lib. 3. de cauſis Sympt. & Alex. Aphrod.
Κνηστίδες, flamminulæ.
Κνῆστις, ιος, ἡ, gladius, quo coqui caſeum terunt.
Κνηστὶς, Plutar. in vita Antonii, calamiſtrum.
Κνῆστρον, τὸ, carduus, quo confricantur panni.
Κνήφη, κνησμὸς, prurigo, pruritus.
Κνηδάω, mordeo.
Κνίδιος, vel κνίδιος κόκκος, Gnidium granum vnde κνιδέλαιον, Gnidium, Hermolao.
Κνίδη, vrtica, per ῆ, Gazę lib. 3. Gramm.
Κνίδιον, ου, τὸ, atriplex herba, & Gnidiũ granum.
Κνίδοντες, κνίδῃ μαστιγοῦντες, vrtica cœdentes.
Κνίδωσις, ἡ, prurîtus Plin. prurîgo Columell. vt ab vrtica herba vel piſce, Hippocr.
Κνίζω, μ. ίσω, π. ικα, vellico, frico, pungo, ſcarifico, ango, ſcalpo, prurîtu afficio, mordeo, ſcrupulum iniicio, Actiu. Accuſ. Appian.
Κνίκος, ου, vel κνῆκος, Cnicus quem Cartamum vocant, Theophr. hiſt. lib. 1. & 6. cap. 4.
Κνικώδη, quæ genere cnici comprehenduntur, Theophr. lib. 1. hiſt. plant. cap. 18.
Κνίπα, πίλη, ſuperciliis depilata.
Κνιπεία, ας, ἡ, parcitas, φειδωλία.
Κνιπεῖν, mouere, polire, ξύειν, στίειν.
Κνίπες, οἱ, vermiculi qui innaſcuntur folliculis vlmi, Theophraſtr. lib. 2. hiſt. plant. cap. 9.
Κνιπῆρα ἢ κνιποπῆρα, folliculus vlmi dicitur quo continentur cnipes inſectum, quaſique dicas cnipera vel cnipopera, Theophr. lib. de hiſt. Stirpium, 2. cap. vlt.
Κνιπολόγος, ὁ, culicilega auis, Ariſtot. li. 8. Anim.
Κνιπὸς, οῦ, ὁ, parcus, tenuiter viuens.
Κνιπότης, κνίδωσις, vellicatio. ¶ Sunt qui oculorum ariditatem interpretantur. ¶ Galen. κνιπότητα, apud Hippocr. exponit per κνισμόν.
Κνισάλεως, pruriens.
Κνίσαρ, ὁ, nouacula, ὁ ξυρός.
Κνίσμα, ατος, τὸ, vellicatio, prurîtus.
Κνισμὸς, οῦ, ὁ, prurîgo, Athen. lib. 3. ¶ Item diſſidium & iurgium inter amantes, Alciph.
Κνισολοῖχος, guloſus, catillo, Athen. lib. 3. ¶ Ibidem & κνισολοιχία, liguritio Cic. catillatio Feſto. ¶ Scribitur etiam κνισολοιχός, Heſych.
Κνίσσα, vel κνῖσα, ης, ἡ, nidor, vſtura carnium, fumus ex ſacrificio, aruina, pinguedo, Iliad. ά.
Κνίσσαι, perdere, moleſtare, Modeſt.
Κνισσάριον, κνίσσα, fumus, nidor.
Κνισσάω, nidore perfundo, Accuſ. κνισσᾶν βωμοὺς, aras adolere, ſeu per aras, Eurip. κνισσᾶ περὶ τοὺς βωμοὺς, Lucian. κεκνισσωμένος, nidorulēt⁹.
Κνισσήεις, εντος, ὁ, plenus odore.
Κνισσότερος, ὁ, Athen. guloſior, delicatior, nidoris appetentior: ab ὁ κνιδὸς, vt annotat Euſtath.
Κνισσόω, μ. ώσω, in fumum redigo, fumigo, Aphr.
Κνισσώδης, ὁ, pinguis, nidorulentus Gaz. ex Ariſtot. lib. 4. Animal. cap. 8.
Κνιστὰ, τὰ, ſic vocabant olera conciſa, Poll.
Κνίφος, vrtica, κνίδη, ἀκαλήφη.
Κνὶψ vel σκνὶψ, culex, molio, Ariſtop. in Auib. & Theopraſt. hiſt. 4. cap. 17.
Κνοὴ & Κνοῦς, ſtrepitus axis rotæ, vel pedum.
Κνόφος, caligo, γνόφος.
Κνύζα, ſyncopa, pro κόνυζα, ης, ὁ, plãtæ genus arcens venerem, Dioſcor. & Theocr. Edyl. 4.
Κνυζάω, vel κνυζέω, μ. ήσω, π. ηκα. κνυζᾶσθαι, gannire adulatoriè & queribũdè, Ariſtop. ἐν σφηξί.
Κνυζηθμὸς, gannitus canis adulantis, Interp. A-

riſtop.in Veſp.¶ Athen.l.θ,pro vagitu pueri.
Κνύζημα,ατος,τὸ,vagit⁹,circulatorium dicteriũ.
Κνύζομαι,laboro,affligor aduerſis,vagio,ploro.
Κνυζὸς,nebuloſus,ventoſus: oculis dolens.
Κνυζόω,μ.ώσω,π.ωκα,deturpo,Accuſ.
Κνύθος,ου,ἡ,parua ſpina,ἄκανθα μικρά.
Κνῦμα,prurîtus,ſtrepitus.κνύμα,apud Hippocr.
Κνύος,corruptio.
Κνύω,prurio,rado,ferio.
Κνῶδα,caput papaueris.
Κνώδακες,follium vtres.
Κνώδαλον,ου,τὸ,fera tam terreſtris,quàm aquatica & aeria,belua,Heſiod ¶Interp.Æſchyli in Prometh.vertit bouem.
Κνώδαξ, centrum,axis,gnomon,frenum,ferrum torni,organum fuſorium.
Κνώδωυς & Κνώδων, ὁ, mucro, gladius, ſecuris,& omne in acutum definens,Int.Soph.inAntig.
Κνωμεῖν,ſcalpere,κνώμενοι,ſcalpentes.
Κνῶπες,feræ terreſtres.
Κνώσσω,μ.ώξω,π.ωχα,dormio,Neutr. Heſych.
Κνὼψ,πὸς,ὁ,cæcus,τυφλός.

K O

Κοάλεμος,ὁ,ſtolidus,fatuus,inanis,Ariſtop.ἱππ.
Κοὰξ,vox ranarum,Ariſtoph.βατραχ.
Κόβαλευμα,ου,τὸ,aſſentatio,verſutia,πανούργημα.
Κοβαλεία,ἡ,ſcurrilis vafritia & impoſtura ludicri ſpeciem habens,ex Interp.Ariſtophan.in Veſp. ¶Κοβαλεύω,prędor,decipio.
Κοβαλίκευμα,aſſentatio,Ariſtoph.in Equit.
Κόβαλος,ου,ὁ,dicax,loquax,ineptus,futilis, illiberalis,verſutus,Ariſtop. in Plut. διαρραγείης ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλος. ¶ Ariſtot. hiſt. Anim.lib.2.auem ὦτον ſcribit eſſe κόβαλον,& imitandi ſtudio teneri, atque ita ſaltantem capi, Plin.paraſiticum interpretatur, Theodor.blateronem,hallucinatorémque.¶Interpres Ariſtoph. etiã κοβάλους, μετὰ ξύλου λῃστὰς καὶ κορυνοφόρους, i.latrones cum claua graſſantes. ¶Κοβάλους pręterea appellabãt dęmones quoſdam Dionyſiacos, Ariſtot. Plut.
Κόβειρος,ὁ,riſum mouens,deriſor,conuitiator.
Κόβυλις,idẽ quod radula qua caſe⁹ raditur,Plat.
Κόγγρος,ὁ,conger. (Poetæ.
Κόγχη,ης, concha,oſtreum, & pars in auricula. Apud Hippocr.κόγχη κεραμὶς, olla,figlinum.
Κόγχος,ου,ὁ, idem,vaſculum ad implendum deplendúmque,Ariſtot.lib.4.Anim.&Dioſcor. lib. 1. cap.32. ¶Item calua capitis, Lycoph. ¶Κόγχος etiã vmbo clipei, in Epitome Poly. ¶Apud Hippocr. idem quod χημὴ, i. menſura incertę quantitatis.
Κογχύζω,& ἀποκογχύζω,concha deſpumo, vel eximo, depleo,Dioſcor.
Κογχύλη,ης,ἡ,κόγχη,purpura.
Κογχυλίας,ου,ὁ,conchylias,genus lapidis.
Κογχυλιδευτὴς,οῦ,ὁ,conchyliarius,cõchyta Plaut.
Κογχύλιον,ου,τὸ,conchylium,conchula,purpura. Crito,apud Galen.lib.3.κατὰ τόπους: ἀντὶ δὲ κροκύδα κογχυλίου,i.tomentum lanę purpura infectæ indito.
Κοδαλεύομαι,otior,intus latito.
Κοδομία,ας,ἡ, ſiccatio hordei in furno, aut alio quopiam vaſe,κοδομή.
Κοδομεύω, in furno ſicco,torreo,φρύγω. ¶Κοδομεῖον, τὸ, frixorium, ſartago, Poll. φρύγετρον.
Κοδομεὺς,έως,ὁ,frictor,qui fruges frigit & torret.
Κοδραντής,ου,ὁ,quadrans.
Κοδύμαλον,τὸ,malum ſtruthium,Athen.li.3.
Κοεῖν,pro νοεῖν,intelligere.
Κοθέω,intelligo,ſentio.
Κόθημα,τὸ,verenda.
Κόθορνος,ου,ὁ,cothurnus,in Chiliad. Eraſmi.κόθορνοι καὶ ἐμβάδες ὑποδήματα τραγικά,Poll.
Κοθοῦρας,vulpes.
Κόθουρος,ου,ὁ,epitheton fuci,quòd aculeum non exerat vt apes reliquæ,Heſiod.
Κοθωνὶς,ίδος,ὁ,edax.
Κοῒ,vox paruorum porcorum, Ariſtoph.
Κοιάομαι,dedico.
Κοιάζω,oppignero.
Κοίελος,ου,animalculum fabis innaſcens.
Κοΐζειν,grunnire.à κοῒ: propriè ſuum.
Κοίημα,τὸ,ſtirps,fœtus,γέννημα.
Κοΐκες,palmularum ſpecies.
Κοικύλλω, circunſpicio, obuerſor circunquaque oculos circunferens. ¶Item inuideo.
Κοιλαίνω, μ. ανῶ, cauo,cauum reddo,exentero, exinanio.Accuſ. μή ποτε κοιλήνης παφίην νόον.
Κοιλακεία,ας,ἡ,profũditas,cõcauitas,decliuitas.
Κοιλὰς,άδος,ἡ,vallis,ſpelunca,ἡ βαθεῖα γῆ.
Κοιλέμβολον,modus quidam aciei vocatur.
Κοίλη,ἡ,arca,Poll. pars nauis,Athen. κοίλη ναῦς, venter nauis,concaua pars,Xenoph.
Κοιλία,ας,ὁ,venter,ventriculus,aluus,Ariſtot.li. 8.Anim. cap. 21. ἡ κάτω κοιλία, imus venter. ¶ Item κοιλίαι, domus lignea. ¶ Κοιλία item cadauer, Polyb.
Κοιλίαι γῆς,cuniculi ſubterranei.
Κοιλιακὸς,οῦ,ὁ,cœliacus morbus.
Κοιλιδιᾶν,caua oculorum parte intumeſcere.
Κοιλιοδαίμων,Athen.qui in gula & ventre ſummum bonum ponit.¶Κοιλιόδουλος,ου,ὁ, ventri deditus.
Κοιλιολυσία,ας,ἡ,ſolutio ventris Cic. ad Attic.
Κοιλιοπώλης,vẽdens ventres & omaſa,Ariſtop.
Κοιλιοφθαλμιᾶν, apud Aphrod. in Probl. Gaza oculos ſubſidere vertit.leg.κοιλοφθ.
Κοιλιώδης,ventris ſpeciem gerens.
Κοῖλον,τὸ,palpebra inferior:ſuperior κοιλὶς,Poll.
Κοῖλος,ου,ὁ,concauus,ſinuoſus,vacuus, Xenop. ¶Κοῖλος ἄργυρος,viuum argentum, Ariſtot. 2.Oecon. κοῖλον ἀργύριον,cælatum,Plutarch. ¶τὸ κοῖλον,vola,cauum pedis,Poll.
Κοιλοστομία, vel Κοιλιοστομία, quum vox in ore quaſi ſpecu obſcuratur, & in receſſu auditur.
Κοιλοσυρία, ας, ἡ, pars Syriæ, quæ quòd ſita eſt inter duo flumina, Euphratem & Tygrim, Meſopotamia appellata eſt.
Κοιλοσύρτος,ὁ, claudus.

Κοιλότερος,cauatior Gazæ.
Κοιλότης,ητος,ἡ,cauitas,κοίλωμα.
Κοιλοφθαλμία,ας,ἡ,oculorũ cõcauitas,Aphrod.
Κοιλοφθαλμιάω, oculis ſubſidentibus reddor, mihi oculi excauantur.
Κοιλόφθαλμος,ου,ὁ,qui concauis eſt oculis.
Κοιλόφυλλος,concauis foliis conſtans.
Κοίλωμα,ατος,τὸ,cauum,concauitas. ¶Item vlcus in ea oculi tunica,quæ cornea dicitur.
Κοιλῶπις,profunda,prudens, Epigram.
Κοιλωπὸς,cauus,Euripid.
Κοιμάομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,dormio,obdormio, cubo, quieſco, Xenoph.
Κοιμάω,μ.ήσω,π.ηκα,ſopio,dormio,Actiu.Acc.
Κοιμηθῆναι,ſopiri,cubare,dormire.
Κοίμησις,ιος,ἡ,q.dormitio,obitus: ſic canon 23. concil.Antioch.μετὰ κοίμησιν,i.poſt obitum.
Κοιμητήριον,ου,τὸ,q.dormitorium,Athen.lib.4.
Κοιμίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſedo, comprimo, mulceo, ſopio.Act. Accuſ.Sophocl.Pro θανατόω, Eur.
Κοιμιστής,ſopitor, in Epigram.
Κοῖμος,compoſitus,ornatus.
Κοιμῶ,dormio,in Epigram.
Κοινεῖν,cauponari,ſcortari. Κοινεῖον,lupanar.
Κοινῇ, communiter, ſimul, publicè,generaliter. τὰ κοινῇ λεγόμενα,quæ communi examine diſferuntur,Ariſtot.13.Animal. ¶Cũ Dat.Plat. in Epiſt.οἶσθα ἐμὲ σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ὀλίγα,ſcis me tecum pauca tractaſſe.
Κοινίον,τὸ,Heſych.πορνίον,lupanar,fornix.
Κοινόβιον,cœnobium,contubernium,vitæ fortunarúmque communitas,Gell.lib.1.cap.9.
Κοινοβοῦλαι, ſenatores.
Κοινογενὲς,quod vtriuſque eſt generis, vt aſinus ex equa, Plat.in Polit.
Κοινοδημεὶ,publicè,vulgò.
Κοινοδήμιον,τὸ,quod publicè omnium eſt.
Κοινοδρομεῖν,adæquare curſum, Xeno.in Symp.
Κοινολέκτως,vulgariter,lingua communi.
Κοινολεχὴς,ὁ καὶ ἡ,adulter, habens lectũ cõmunẽ.
Κοινολογέομαι, confero ſermones Cicer. & communico cum aliquo de re aliqua,confero.Ariſtot.in Polit.κοινολογησάμενος τοῖς σαμίοις, cum Samiis publicè locut[9]. κοινολογεῖσθε πρὸς οὓς ἀλλήλοις,inter vos in aurem dicite,Lucian.
Κοινολογία,collocutio, Plut.¶Item dialectus qua vulgò omnes vtuntur.
Κοινὸν,τὸ,commune,i. Reſpublica. ἐν τῷ κοινῷ τῆς πόλεως,in ærario ciuitatis , Ariſtot. in Polit. ἐπὶ τὸ κοινὸν,in medium,Lucian. τὰ κοινὰ τῶν βαβυλονίων,magiſtratus Babyloniorum,Herodot.Plat.in Epiſt.7.ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως ἰέναι,ad Rempub.adminiſtrandam accedere.
Κοινὸν γραμματεῖον , publica tabula,in quam referebantur illi qui liberos profeſsi erant , aut inter tribules & cognatos aſciti.
Κοινόπλοος,ου,ὁ, ſimul nauigans,Sophocl.
Κοινοποιοῦμαι,communico,commune facio. Datiuo & Accuſ.mediante πρὸς,Naz.in Orat.
Κοινόπους,οδος,ὁ,comes viæ,ſocius,Sophocl.

Κοινοπραγεῖν, inire ſocietatem rerum gerendarum , Polyb.lib.5. ¶Κοινοπραγία , conſpiratio,conſenſio, Eidem.
Κοινὸς,οῦ,ὁ,communis, publicus,vulgaris , expoſitus,Iſocr.ad Dem.τοῖς φίλοις κοινὸς ἴσθι, i. expoſitus. ¶Item κοινὸς,vſitatus non exuperans,Pho.ἔστω κοινὰ πάθη,affectus modum ne ſuperent.Hermog.lib.4. de Inuent.κοινὸς,pro affini.κοινὸν γάρ ἐστι τῆς μέθης τὸ ὀνειροπολεῖν,affine enim eſt ebrietati ſomnium.¶Item κοινὸς ſocius & particeps, Sophocl. in Aiace, κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι , ξυνών. ¶Item κοινὸς pro Aduerbio ὁμοῦ,i.ſimul, κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται τεύχη,arma mecum ſepelientur,Sophoc.¶In ſacris Literis κοινὸν capitur pro immundo , & nefaſto.idq; pro linguæ Hebrææ conſuetudine,Act.10.οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. ¶Κοινότερον, quod à multitudine quoque tractatur atque imperitis , Ariſtot.l.1. Rhet. ¶Κοινότατος,omnibus expoſitus,accõmodus.
Κοινότης,ητος,ἡ,communitas,participatio, Naz.
Κοινότοκος,ου,ὁ,frater,i.communiter natus.
Κοινοῦμαι,communico,impertio.Plat.de Legib. κοινοῦμαι πρὸς σε,conſilium tecum agito.λέχους σοι κοινούμενον,tecum lecti participem, Eur.
Κοινόφρον σοι,cõmuniter ſentiens tecum,Eurip.
Κοινοχρησία,communis vſus,& publica vtilitas.
Κοινόω, μ. ώσω, π. ωκα, communico, committo, commune reddo.κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς , Eurip.imperti nobis ſermonem. Ariſtop.νεφ. ἵνα αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμὸν,vt cum ipſis communicem quãpiam reculam meam. ¶Pro polluo & inquino(ex Hebraicorum vſu) Act.10.ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε,σὺ μὴ κοίνου, ne communia feceris aut exiſtimaueris.
Κοινωθεὶς,copulatus,coniunctus,Plat.in Tim.
Κοινὼν,ῶνος,ὁ,ſocius, familiaris.
Κοινωνέω,ῶ,μ.ήσω,π.ηκα,κοινόω,cõmunico , ſum particeps.Gen. Xen.σίτου καὶ ποτοῦ κοινωνεῖν,cibo & potu vti cõmuniter. Dat.Plat.1.de Rep. ὁ τοιοῦτος τῷ τοιούτῳ κοινωνεῖ, talis cũ tali conſociatur.Dat.& Accuſ.κοινωνῶ σοι κοινωνίαν, tecum habeo commercium,Plat.de Leg.¶Κοινωνοῦμαι τὸν στόλον,ſum particeps claſsis,Thuc.
Κοινώνημα,ατος,τὸ,commercium, Plat. 1.de Rep.
Κοινωνία,ας,ἡ,cõmunicatio,ſocietas,cõſortium. κοινωνία μοι πρὸς σε,ſocietas quæ mihi tecum intercedit,Plat.
Κοινωνικὸς,οῦ,ὁ, ſocietatis & æquabilitatis cultor.
Κοινωνικὸς φύσει, ad coniunctionem cõgregationémque homi[illegible]um & ad naturalem ſocietatem natus.¶Item qui libenter aliis cõfert & communicat,Ariſtot. 2.Rhet.
Κοινωνὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,particeps,ſocius,adiutor,Xen.
Κοινῶς,cõmuniter,publicè,vno a[illegible]imo. τὰ κοινῶς συμβεβηκότα,cõmuniter accidentia,Porphyr.
Κοινωφελὴς,& Κοινωφέλιμος,omnib[9] vtilis,Reipubl.vtilis,ὁ πάντας ὠφελῶν,Phauor.
Κοῖξ,Theophr.hiſt.li.1.ca.16. planta eſt ἐκ τῶν καλαμοφύλλων. ¶Idem li.7.ca.13.recenſet in-

ter bulbacea: vbi tamen legitur κώϊξ. ¶Eſt etiam Κοΐξ vas farinarium, Antiphani.

Κοιόλης, ὁ, ἱερεύς, ſacerdos, augur.

Κοῖον, pignus.

Κοῖος, Æolicè, pro ποῖος, qualis. ¶Item prudēs.

Κοιόστμος, φάλαγξ, vocabulum militare.

Κοιοφόρος, grauida.

Κοιρανέω, μ. ήσω, π. ηκα, impero. Genit. & aliquādo Dat. Apoll. 2. τῇσιν τότε κοιρανέοντα.

Κοιρανίη, dominium, imperium.

Κοίρανος, ου, ὁ, dominus, Homer.

Κοισύρα, ας, ἡ, nomen proprium mulieris nobiliſsimæ. Vndæ κοισυρεῖσθαι, & Κοισυροῦσθαι, luxu diffluere, nimiū ornari, Ariſtoph. in Nub.

Κοιτάζομαι, in lecto cubo.

Κοιτάζω, μ. άσω, π. ακα, colloco.

Κοιταῖος, ὁ εἰς τὴν κοίτην ἐρχόμενος, qui it cubitum, qui lectum petit, Demoſth. περὶ στεφ. ἐν τῇ χώρᾳ κοιταῖον γίγνεσθαι, in agro cubare.

Κοίτη, ης, ἡ, cubile, luſtrum ferarum. Xen. κοίτῃ μαλακῇ τιμῆσαι, ſpōda molli honorē deferre.

Κοιτίον, ου, τὸ, cubiculum dormitorium Plin.

Κοίτις, ἡ, ἡ κίστη ἀττικῶς, arcula, in qua muliebris mundus reconditur. ¶Item cunæ, ἐν κοιτίδι βαβάζειν, in cunis vagire Gaza de Seneſt.

Κοῖτοι, Cœti, quidam piſciculi fluuiatiles ſub ſaxis quieſcentes, Ariſtot. lib. 4. Animal.

Κοῖτον, dormitorium Plin. thalamus Vitruu.

Κοιτονίσκος, ου, ὁ, lectulus, cubile.

Κοῖτος, ου, ὁ, ſomnus, ὕπνος, & cubile, Ody. ε. ¶κοῖτον ποιοῦμαι, dormio, Herodot.

Κοιτών, ῶνος, ὁ, cubiculū: melius προκοιτὼν, Phry.

Κοιτωνίς, ίδος, ἡ, lectulus.

Κόκκαλοι, οἱ, nuclei pinei, qui & στρόβιλοι, apud Hipp. ſunt qui coccum Cnidiū intelligūt, Gal.

Κοκκής, οῦ, ὁ, progenitor, auus, Epig. lib. 1. ¶Κοκκαὶ etiā vocantur quercus, quòd priſcis mortalibus nutrices extiterint.

Κοκκίννοι, οἱ, crines compti ac curati, cincinni & calamiſtrati capilli, Ariſtoph. in Veſp.

Κόκκινος, ου, ὁ, coccinus: à grano tincturæ vocatus, & ipſo rubore clarus, κόκκινον, vermiculum tranſtulit Hieronym. κόκκινος χιτὼν, purpurea veſtis, Plutar. in Fab.

Κοκκινοβαφής, & κοκκοβαφής, cocco tīcta, Athen.

Κοκκόρριζος, vel cum ſimplici ρ apud Apſyrtum, granum orizæ.

Κόκκος, ου, ὁ, granum, Dioſcorid. lib. 4. κόκκοι τῆς ῥοᾶς, acini punici mali. ¶Κόκκοι καὶ κοκκία dicuntur etiam pilulæ, τὰ καταπότια, Trallian. ¶Κόκκος etiam Hippocr. granum infectorū.

Κόκκυ, celeriter, ἀττικοὶ τὸ ταχύ.

Κοκκύαι, αἱ, auiæ, progenitrices, maiores.

Κόκκυγες, οἱ, caprifici groſsi, Nicand. in Ther.

Κοκκύζειν, Gazæ in Ariſtot. cucurrire, l. 9. Anim.

Κοκκυμηλέα, prunus arbor, Dioſcorid. li. 1. c. 175. ¶Κοκκύμηλον, τὸ, prunum, Nicand. ¶Suid. τὰ κοκκύμηλα, tradit vocari βερίκοκκα, vulgò *arbricots*.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus auis, qui & κῦκκος, Suid.

vide Ælianum, & Oppian. ¶Eſt & piſcis vocalis, apud Ariſtot. li. 4. Anim. ¶Itē appendix illa oſsi ſacro adnata, Galen. lib. de Oſsib.

Κόκκυς, λόφος, collis.

Κόκκων, Hippocr. granum Cnidium.

Κόλα, venter, κοιλία.

Κολαβέω, μ. ήσω, buccellā deuoro, deglutio, abſumo. Vnde ἐνεκολάβησεν, apud Ariſtoph.

Κόλαβοι, οἱ, Lyricorum poetarum genus, ἀπὸ τῶν κολάβων, quæ ſunt citharæ verticilla, dicti.

Κολαβὸν, οῦ, τὸ, trūcum, quod ſummas ſui partes amiſit, diminutum, Theophr. hiſt. li. 5. ca. 10.

Κόλαβος, offula, paruum fruſtum, μικρὸς ψωμός.

Κολαβρίζω, reſilio, extendo, diſrumpo, deſpicio.

Κολαβρισμὸς, ὁ, genus ſaltationis Thraciæ, Poll.

Κόλαβρος, ου, ὁ, porcellus.

Κολάζομαι, pœnas luo, damno afficior, κολάζομαι τῆς ἀδικίας, iniuriæ do pœnas, Thucyd. Pro κολάζω, Ariſtot. 6. hiſt. Animal.

Κολάζω, μ. άσω, π. ακα, punio, animaduerto, vindico. Accuſat. Xenop. κολάζω αὐτὸν πᾶσι κακοῖς, omnibus malis eum afficio. ¶Item tempero: ſic medici dum per admiſtionem alterius rei aliquid redundans emendant.

Κολαινίς, Dianæ cognomen à quodam Colæno, qui templum ei conſtruxit: aut διὰ τὸ τὸν Ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον, Commēt. Ariſtop. in Auib. ¶Eſt & auis nomen.

Κολακεία, nomen oppidi, quod Theſſali ſubuerterunt propter inuidioſum nomen, Bud.

Κολακεία, aſſentatio, adulatio.

Κολακεύομαι, adulationibus inducor & capior.

Κολακευτικός, aſſentandi peritus.

Κολακευτικῶς, adulatoriè, aſſentatoriè.

Κολακεύω, μ. εύσω, π. ευκα, aſſentior, adulor, Xen.

Κολακίδες γυναῖκες, aſſentatriculæ, Athen.

Κολακικὸς, οῦ, ὁ, blandus, Plat. de Legib.

Κολακρέται, dicebantur qui pecuniæ præeſſent, quæ ad res diuinas erogabatur. Cuſtodiebāt & hi pecuniam, quæ iudicibus contribuebatur, Ariſtophan. Grammat. Et omnino ciuilium pecuniarū queſtores erant, Cæl. l. 5. c. 9.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, Cæl. lib 11. cap. 33.

Κολαπτήρ, ῆρος, ὁ genus inſtrumenti.

Κολάπτω, μ. άψω, π. αφα, tundo, ſcalpo, excauo, lacero, incīdo, rado. Accuſ. Lucian. τὸ ἢ παρακολάπτειν, pertundere. κολάπτειν τὰ ὄμματα, Ariſtot. lib. 9. cap. 2, oculos exculpere.

Κόλαρις, ὁ, auis quam rapit αἰγωλιός, i. vlula, & aliç aues vnguibus vncis, Ariſtot. l. 9. Anim.

Κόλασις, εως, ἡ, punitio, caſtigatio ac cohibitio. κόλασις σαμίων, de Samiis vltio, Thucyd.

Κόλασμα, ατος, τὸ, animaduerſio, cruciatus, Xen.

Κολασμὸς, οῦ, ὁ, adulatio. ¶Itē reprehenſio, Plut.

Κολαστήριον, τὸ, carcer, carnificina, locus vbi quis punitur, animaduerſio, Xenoph.

Κολαστής, οῦ, ὁ, caſtigator, & Cicer. animaduerſor, tortor, vindex, Euripid.

Κολαφίζω, μ. ίσω, π. ικα, colaphis cędo.

Κολάφισμα, & Κόλαφος, colaphus, κόνδυλος.

Κολλάω,μ.ήσω,π.ηκα,conglutino,Actiu.Accuſ.
Κολλυβιςής,ό,numularius,argentarius,Suid.
Κολεόπτεϱος,vaginipennis, cuius pennis cruſta ſuperuenit,vt ſunt ſcarabæi,& huiuſmodi.
Κολεὸς,ὁ,vagina,capſula,culeus,teſticul⁹,Ilia.ά. ¶Item galgulus auis,Ariſtot.lib.9.Anim.
Κολεϱαὶ,αἱ,glabræ,κολεϱαὶ οἶες,oues breuem lanā habētes,oues glabræ,Ariſt.l.8.Anim.c.10.
Κολετϱάω,κολετϱῶ,nates percutio, aut ventrem calcibus impeto,Ariſtoph.νεφ.
Κολία,ἡ,inſtrumentum foſſorium,gen⁹ choreæ.
Κολίανδϱον,pro κοϱίαννον,Ariſtoph. Inter. Equit.
Κολίας,ὁ,monedula piſcis:vide Athen.lib.3.
Κολιάω,contendo,ingratus ſum,Heſych.
Κολιᾶν καὶ κλώζειν graculis, vt ꝓprĩū tribuit Poll.
Κολικευόμϵνοι,morbo maioris inteſtini laborantes,Gaza in Probl.Alex.melius κωλικ.
Κολικὴ νόσος,vide κόλον καὶ κῶλον.
Κόλιξ,panis rotūdus: vnde κολλικοφάγος,Ariſt.
Κολιὸς,ὁ,galgulus Gaz.Ariſtot.& Ælian.
Κόλλα,gluten,& fragmentum coriorū,ex quibus excoquitur colla, pellis dorſi in boue, Heſy.
Κολλαβίζω,impingo,πεϱσκεϱύω,Ariſtoph.
Κολλαβίζειν,Poll.ludi genus.
Κόλλαβοι,clauiculi in cithara, quibus intenduntur & remittuntur fides,Didym.Iliad.ι. ¶Alii ſpeciem placentæ quadrāgulæ, aut minuti panis,intelligunt,Cæl.lib.16.cap.46.
Κολλάω,μ.ήσω, adglutino, ferrumino, glutine mūnio,adiungo,Dat.Plat.de Legib.
Κόλλη,ης,ἡ,κόλλα, gluten.
Κολλήεις,ήεντος,ὁ,cōglutinatus, colligat⁹ Heſio.
Κόλλησις,conglutinatio, Hermog. ¶Κόλλησις etiam tranſlatione ſumpta à lignorum compactione, pro appoſitu adhæſúque cucurbitularum ponitur,Athen.lib.10.
Κολλητοὶ σανίδες,fores, feræ,repagula,Hom.
Κολλήτης,ου,ὁ,glutinator,concinnator.
Κολλητικὸς,glutinandi vi præditus,tenax, κολλητικὰ φάϱμακα,quæ glutināt vulnera, Galen.
Κολλητὸς,οῦ,ὁ, cōpactilis Vallę,apud Herodot.
Κολλιαὶ, locus in Attica, vbi fictilia fiebant.¶Item tugurium.
Κόλλιξ, vel κόλιξ,κος,ὁ, ſpecies panis rotundi, ſubcineritius panis,Athen.lib. 3. ¶Item origanum,Interp. Ariſtoph. in Acharn. ¶Item in Ran. κόλικας, exponit ἄϱτους ἢ ἔντεϱα,panes aut vermes.
Κολλομελεῖν,Ariſtoph.connectere orationē concinnè atque compoſitè:ídque μεταφοϱικῶς.
Κολλοπίζειν,intendere,καθέλκειν.
Κολλούϱια,quæ mutilatas caudas habent.
Κολλούϱιον,τὸ,oculare medicamentum,quòd fluxum oculorum ſiſtat, Dioſcorid.l.2.de Iride.
Κόλλοψ,οπος,ſinus,gremium.¶Item verticillum citharæ, quo fides intenduntur, Ariſt.σφηξ. ¶Propriè autem eo nomine duriſsimum id genus in boum ceruicibus corium ſignificatur,ex quo gluten fieri ſolet: vnde exoleti & calloſi pueri κόλλοπες dicebantur,Ariſtoph.

Κολλυβιςής,numularius,Bud Comment.
Κόλλυβος,ὁ,collyb⁹ Cic.& Suet.quod numulario datur pro commutanda pecunia,Poll. ¶Interp.Ariſtop. in Pace, genus vilis numi.¶Item ſpecies bellariorum Eidem in Plut.
Κόλλυβον,Callimach minutum numiſma.
Κολλύϱα,inter genera panis, Ariſtoph.in Pace.
Κολλυϱὶς,&κολλυϱίδες,αἱ,collyridę,tortæ panis, 2.Reg.cap.6. ἑκάστῳ διεμέϱισε κολλυϱίδα ἄϱτου.
Κολλυϱίζειν,opus piſtorium facere, 2.Reg.c.13. ¶Eſt item in ſartagine coquere.
Κολλυϱίων,ὁ,collyrio auis,Ariſtot.li.9.Anim.
Κόλλυς,capillus verticis dicitur, quem relinquebant indetonſum diis conſecrandum,Etym.
Κολλύχιον,cortex nucis,καϱύου λέπισμα.
Κολλώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,glutinoſus,tenax.
Κολοβανθεῖ,florem ſeſsilem gerit Gaz.exTheophraſt.lib.8.hiſt.plant.
Κολόβιον,tunica, veſtis breuis ſine manicis,quaſi humero tenus exerta, quali vtebātur monachi & heremitæ,Beroaldo.
Κολοβοανθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,florem minutulū edens, Theophraſt. hiſt.lib. 6.cap.5.
Κολοβόπους,οδος,ὁ,truncatus pedes.
Κολοβόϱιν,Leuit.cap.21.camurus Virgil.cui mutilatus & decurtatus eſt naſus,Suid.
Κολοβὸς,οῦ,ὁ,mutilus,vitiatus , Ariſtot. 4. Metaph.κολοβὸς χεϱῶν,mancus,in Epigram.¶Item κολοβὸς,Interp.Gaza ex 8.Animal.de oto duce coturnicum,blaterator & hallucinator, & planipes,Suid.
Κολαβόκεϱκος,cauda mutilatus, Chryſoſt.
Κολοβόσταχυς,ὁ καὶ ἡ,breuem ferēs ſpicam, Dioſc.
Κολοβότης,ητος,ἡ,q.decurtatio.πνεύματος κολοβότης, animæ anguſtia,Plut.in Demoſthen.
Κολοβόω,μ.ώσω,π.ωκα,decurto, mutilo, trunco, minuo,diminuo,caſtro,Actiu.Accuſ.
Κολοβώματα,τα,Galen.lib.14,mutila,decurtata. ¶Sunt & κολοβώματα, aurium morbi, quum aliqua earum pars deeſt, Celſus vocat curta.
Κολοβώτης,ου,ὁ,decurtator,qui malè pronuntiat, quaſi ſyllabas extremas deglutiens.
Κολοιβάζω,inordinatè comedo.
Κολοίδϱον, lignum vel truncus , qui pugnantibus (vt diuellantur) interiicitur, longurius & linea.
Κολοιὸς,οῦ,ὁ,graculus,Lucian.vel vt Gaza trāſfert,monedula auis,de qua Ariſtot.Ælian.& Oppian. ¶ Aretinus cornicem vertit, apud Ariſtot. in Ethic.
Κολοιτία,ἡ,colœtia arbor Gaz.l.1.hiſt.plāt.c.18.
Κολοκασία,ας,ἡ,vel κολοκάσιον,radix fabæ Ægyptiæ.¶Sycionib⁹ κολοκασίας παλλάδος,tēplū.
Κολοκοϱδόκολα,inteſtina ,omaſa,ſic Laſcar.
Κολόκυμα,τὸς,τὸ,Interp.Ariſtoph.in Acharn.
Κολοκύνθη, vel κολοκύντη,Atticè, ης,ἡ, cucurbita, Ariſtoph.νεφ.λημᾶς κολοκύντας. Athen. lib.θ. σικύας vocaſſe ait Nicandrum,τὰς κολοκύνθας.
Κολοκυνθὶς,ίδος,ἡ,cucurbita agreſtis,quæ pituitam ducit,Aphrod.in Præfat.lib.1.Probl.

Κόλον, cibus, paſtor: Vnde κόλαξ, Athen. lib. ϛ.
Κολόνη ἄθω, moles Athonis, i. athos mōs, Apoll.
Κολοὸς, tumulus, collis: fortè melius κολωνός.
Κόλος, vel κοῖλος, animal quoddam, Strab. li. ζ.
Κολοσσία, ſtatuę vmbra, erectio in altū. κολοσσιαῖος τὸ μέγεθος, coloſsi magnitudine, Luci.
Κολοσσὸς, ȣ̃, ſtatua viſendæ magnitudinis, coloſſus, vide Adag. Coloſsi magnitudo. ¶ Κολοσσικώτερα, grandiora, coloſsi inſtar habentia, Vitruu.
Κολοσυρτὸς, οῦ, ὁ, tumultus, turba, & multitudo vaga, ſtrepitus: Interp. Ariſtoph. in Pace, propriè ſtipularum vel faſcium lignorum, dum trahuntur excitato puluere, cremium, palea. Heſiod. πιμπλᾶσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλέου κολοσυρτοῦ. ¶ Item ſitus, ſqualor, Ariſtoph. in Plut. ¶ Dicitur & κολοσύρτης.
Κολουθεὶς, diminutus. legitur & κολουθεὶς, i. demutilatus, apud Theophraſt.
Κολούμενος ἰσχύος, viribus diminutus, Theophr. lib. 2. ca. 20. κεκολουμένος νόσῳ, Epigr.
Κολούομαι, diſturbo, deſtruo.
Κολούραια πέτρα, caua, gibboſa, flexibilis, Callim.
Κολούριον, ου, τὸ, mutilatum cauda. ¶ Item panis genus & pharmaci: Latini collyrion vocant.
Κόλουρος, ου, imperfectus, mutilus, Leuit. ¶ Hinc coluri circuli duo in Sphera, ob imperfectam conuerſionem: vide apud Proclū de Sphæra.
Κόλουσις, εως, ἡ, imminutio, mutilatio, Ariſtot.
Κολούσματα, fragmenta, κλάσματα.
Κολουτέα, deſcribit Theophr. de hiſt. plant. lib. 3. cap. 17. arbor eſt, quæ vulgò *bagnaudier*.
Κολούω, μ. ούσω, π. κα, turbo, impedio, frango, arceo, ἀτελῆ ποιῶ. Plat. in Apol. τοὺς ἄλλους κολούειν, alios imminuere & lædere.
Κολόφωνα, τὰ, armēta, vt boues, muli, Theophr. ¶ Callimacho reptilia, vt dicit Nicād. Inter.
Κολοφὼν, ῶνος, ὁ, κορωνὶς, κεφαλὴ, κορυφὴ, κεφάλαιον, τέλος καὶ πέρας. Feſtus, Colophona dicunt, quum quid finitum ſignificatur: vertex. vnde κολοφῶνα ἐπιθεῖναι, vltimam manum & veluti faſtigium imponere, Plat. Epiſt. 3.
Κολοφωνία, ας, ἡ, picis genus.
Κόλπωμα, ſinuoſum loculamentum, ſinus.
Κόλπος, ου, ὁ, κόλλοψ, ſinus & laxa vberis regio quæ lac continet. ἐς δὲ βαθὺν τρὶς κόλπον ἀπέπτυσεν, in Epigram. ter ſpuit in ſinum. ¶ Item nomen vlceris quo cutis & caro ſumma laxa ſinuoſáque redditur: dicitur etiam affectus, vbi cutis à ſubiectis partibus multum diducta eſt & ſoluta, Galen. lib. 2. ad Glauc. ¶ Item κόλπος, pro reti, in Epigram. ¶ Κόλπος, etiā pro loculis muliebribus & vtero ponitur, Callimach. in Hymno ad Iouem. ¶ Κολπόω, μ. ώσω, ſinuo, curuo. ¶ Κολπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſinuoſus, Theophraſt. hiſt. plant. lib. 1. ca. 16. ¶ Κόλπωμα, ατος, τὸ, veſtis ſinuoſa Polluci, qua in tragœdiis reges vtebantur.
Κόλπωσις, remigium, velificatio, Herodian.
Κόλυβα, frumentum coctum.
Κολύβδαινα, piſcis, de quo Athen. lib. 3.
Κολυβιστὴς, οῦ, ὁ, numularius.
Κόλυμβος, ου, ὁ, villa, caſa. ¶ Item proiiciens ſe in caput. Vnde ἀκόλυμβος, natandi inſcius.
Κολυμβάω, vel κολυμβέω, μ. ήσω, π. ηκα, nato, νέω, νήχομαι, Neutr. abſol. ¶ Κολυμβὰς ἐλαία, olea conditanea in muria innatans, Dioſc. l. 1.
Κολυμβητὴς, ȣ̃, ὁ, vrinator, Theoph. hiſt l. 4. c. 7. ¶ Κολυμβήθρα, ας, ἡ, piſcina, lauacrum, Plat.
Κολυμβὶς, ἡ, vrinatrix Gaz.
Κόλυμβος, vrinator: ſeu vrinatrix auis, Ariſtop. ¶ Item natatio. ἐς κόλυμβον, in Epigram. ad natationem.
Κόλυμβος, & Κολύμβων, numiſmatis genus.
Κολυτέα, ας, ἡ, genus arboris, Theophr.
Κόλυτρα, ficus maturæ, τὰ πέπονα σῦκα, Philemoni de Atticis vocibus, δηπν. 3.
Κολύφανον, τὸ, cortex, putamen: pro κελύφανον.
Κολυφρὸς, ὁ, leuis, agilis, ἐλαφρός.
Κολχικὸν, οῦ, τὸ, herba venenata, Nicād. in Alex.
Κολωάω, μ. άσω, π. ακα, effutio, tumultuor, Neut. Iliad. β. Gell. lib. 1. cap. 15, eſt loquitari.
Κολώδης, pro κολοβώδης, mutilus, puſillus, Theophraſt. de cauſis lib. 3. cap. 7.
Κολιὸν, ῶνος, piſcis, Athen. δηπν. lib. ή.
Κολώνη, ης, ἡ, ἐξοχὴ, mons, collis, tumulus, Iliad. β.
Κολωνίτης, ου, ὁ, mercenarius, colonus, Poll.
Κολωνὸς, οῦ, ὁ, iugū, locus altus, Didym. Ody. λ. & 1. Arg. ¶ Item maceria Vallæ ex Herodot.
Κολωὸς, οῦ, ὁ, turbatio, ſtrepit⁹, tumultus, Ilia. ά.
Κόμαιθος, flauam habens cæſariem, Lycophr.
Κόμαρος, ου, ἡ, arbutus, Theophraſt. hiſt. li. 1. c. 15. vulgò *arbouſier*. Dicitúrque κόμαρος, & in maſcul. gen. apud Athen. lib. 2.
Κομματικὸν, pars poſtrema in Tragœdia, vbi reliquum in luctu ponitur, Æſchyl. Schol.
Κομάω, comam nutrio. κομῶντες τὰς κεφαλὰς, alentes comas, Herodot. ¶ Ariſtot. de mund. Dat. ἡ γῆ φυτοῖς κομῶσα παντοδαποῖς, terra omni genere veſtita ſtirpium. ¶ Item pro ſuperbio, Ariſtoph. νεφ. τοιοῦτος ὢν ἐγὼ ἀνὴρ ποιητὴς οὐ κομῶ, non mihi placeo, non ſuperbio.
Κομβανάομαι, magnificè iacto & crepo.
Κομβεῖν, ornare, comere, κομεῖν.
Κόμβη, ἡ, Curetum mater.
Κόμβος, ου, ὁ, nodus. ¶ Item locus editus, ὑψηλὸς τόπος. ¶ Item γόμφιος ὀδοὺς, dens molaris.
Κόμβωμα, ornatus, veſtitus. Κόμβωμα, idem.
Κομέω, orno, como, curo, nutrio. 1. Arg. ὃ καί μιν μνηστὴν κομέεσκε τοκῆες, alunt. Vnde κομέεσκεν, curabat, Hom. in Odyſſ. & γηροκομεῖν, ſenii curam habere. ¶ Item κομέω, ſum comatus.
Κόμη, ης, ἡ, coma, Artemidor. αἱ μεγάλαι καὶ ἀτημέλητοι τρίχες, ὡς μὴ δοκεῖν κόμην εἶναι, ἀλλὰ τρίχωμα. ¶ Item herba, quæ alio nomine τραγοπώγων, Theophr. hiſt. lib. & cap. 7. Plin. li. 21. cap. 15. ¶ Et de arborum coma etiam vſurpatur, Theophr. de cauſ. lib. 3. cap. 8.
Κόμης, κόμητος, ὁ, τοῦ λαοῦ ἄρχων, Suid. princeps, (dux.
Κομηστικὸς, vectorius.

Κομήτης,ου,ὁ,crinitus,comatus,Ariſtoph.¶Item cometa, Ariſtot.de mund.Cicer.crinita.

Κομιδὴ,ῆς,ἡ, vectura, portatio, propriè frugum in ciuitatem,commeatus. ἡ τοῦ καρποῦ κομιδὴ, fructus collectio,meſsis,Xenoph. ¶Item recuperatio debiti,Ariſtot.lib.9. Ethic. ¶Item κομιδὴ,tractatio,cura, vulgò *bon traitement.* ζῆν ἐν κομιδῇ λαμπρᾷ, lautè vixiſſe, Philoſtr. in Heroic.

Κομιδῇ, valdè, magnopere, diligenter. κομιδῇ νέοι,admodum adoleſcentuli,Herodian.

Κομίζομαι,μ.ίσομαι,π.ισμαι,habeo, capio, recipio, vt κομίζεσθαι τὴν ἐπιστολὴν, apud Syneſ. recipere. κομίζεσθαι χάριν, beneficium viciſſim accipere,gratiam reportare,Demoſthen. ¶Item colligo,recupero,adipiſcor. κομίζεσθαι εἰς τὴν οἰκίαν, Andoc. & Iſocr. ¶Pro percipere,κομίζεσθαι καρπὸν ἀπό τινος,Xenoph.

Κομίζω,μ.ίσω,π.ικα,geſto,veho,duco,Odyſſ.ὅ, τόν τε ἐγὼ κομιῶ,hunc ducam, curabo. Iſocr. de Theſeo,βίᾳ λαβὼν τὴν Ἑλένην εἰς Ἄφιδνον τῆς ἀττικῆς ἐκόμισε, tranſportauit. Heſiod. ἐλπὶς δ᾽ οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένον ἄνδρα κομίζει,fert,ducit, vehit. ¶Itē adduco ſeu accerſo,Sophocl. κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν ὡς ἴδω.Thucyd. κομίζω πρός σε τῷ βασιλεῖ ἐπιστολὴν, fero tibi ad regem epiſtolam. ¶ Item κομίζω, effero mortuum,Sophocl.in Aiace.

Κομιστὴ,cibus.

Κομιστῆρες,οἱ,baiuli,deductores,naues.

Κομιστὴς,curator,vector,geſtator,portator.

Κομιστικὸς,οῦ,ad portandū aptus.κομιστικὰ πλοῖα, Hyperidi, nauigia, quibus tyranni præda ab hoſte capta ſpolia deportabant.

Κομίστρια,nutrix,curatrix,comptrix.

Κόμιστρον, ου, τὸ, præmium quod datur ferenti quippiam, apud Poll.

Κόμμα,ατος,τὸ,inciſio,percuſsio,pars,fragmentum: locúmq; habet in re numaria,Ariſtoph. in Plutar. ἔοικε δ᾽ εἶναι τοῦ πονηροῦ κόμματος, vulgò,*eſtre de mauuais coing.* ¶Item κόμματα,aquarum emiſſaria & incilia, vt aquæ in campos aruales deriuentur,Harpocr.

Κομμαφόνω,venor,laboro.

Κομματικὸς,οῦ,ὁ,q.inciſiuus,circunciſus, & lenocinii plenus, ſeu ad lenocinium pertinens,Trapezunt. κομματικὰ σχήματα,diſſolutæ figuræ,Hermog.

Κομματικῶς,cæſim,Idem.

Κομμάτιον,ου,ſectiuncula, Poll.

Κομμεῖν,ornare.

Κόμμι,τὸ,gumma Gazæ, Vide Dioſcorid.lib.1. τῷ κόμμι ὑποχρίω, gummi illino, Herodot. ¶Κομμιώδης,gummoſus Plin.Theophraſt. de Cauſ.lib.5.cap.13.

Κομμὸς, οῦ, lenocinium, ſuperuacaneus ornatus. ¶ Item pars Tragœdiæ, Ariſtotel. περὶ ποιητ.

Κομμοῦσθαι,comptum eſſe,nimis ornari,Suid.

Κόμμωσις,εως,gummitio Colum.lib.12.cap. 50. Plin.lib.11.cap.7,de apibus loquens,ait,prima fundamenta operis,comoſin vocare peritos.¶Item cultus comptior,comptum Lucr.

Κομμωτὴς,οῦ,ὁ,cōptor,tonſor,Poll.καλλωπιστής.

Κομμωτίζω, curioſius orno,καλλωπίζω.

Κομμωτικὰ, τὰ, pigmenta & fuci quibus mulieres lenocinantur ſuæ formæ, lenocinia; mangonia.¶Κοσμητικὰ verò, honeſtamenta ſunt quibus non fucatus & aſcititius ſplēdor conciliatur, ſed inſitus conſeruatur, Galen. li.1.κατὰ τόπους.¶ Κομμώτριαι αἱ γυναῖκες, ornatrices vocat Tranquill.in Claudio. ¶Κομμώματα dixit Lucian.τὰ κομματικὰ, vt cultum muliebrem Plinius, crinalem cultum Claudian.virginales comptus,Lucret.

Κομμωτικὴ,ars fucandi & lenocinii,Plat.Gorg.

Κομμωτικῶς,comptè,Hermog.

Κομμώτρια,ας,ἡ,comptrix,Plat.2.de Repub.

Κομμώτριον,ου,τὸ,inſtrumentum muliebre.

Κομοτροφεῖν,comam nutrire,Strab.

Κομπάζω,μ. άσω, π. ακα,magnificè iacto, glorior, tumidè & cum faſtu efferor, Accuſ.Sophocl. in Aiace,μέγ᾽ ἂν τι κομπάσας,ἀσπίδ᾽ εἰ λάβοις,magnopere tibi placeres. ¶Κομπασμὸς, & Κόμπασμα, oſtentatio, Ariſtophan. ¶Κομπαστεὺς, έως,ὁ, κομπαστὴς, iactator, mendax,Idem. ¶Κομπαστικῶς,iactabundé.

Κομπέω,μ.ήσω,π.ηκα,reſono,ſuperbio. Soph.in Aiace,cum Accuſ.τοσοῦτον δ᾽ ἐκόμπει μῦθον, tantum verbum ſuperbè iactabat.

Κομπηρὸς,οῦ,ὁ,ſuperbus.

Κομπολακέω,futilia glorior,Ariſtoph.in Ran.

Κομπορρήμων,iactabundus.

Κόμπος,ου,ὁ,iactātia faſtus, Soph. in Aiace,κόμπος πάρεστι,faſtus adeſt. ¶Item ſtridor,ſonus. Euripid. in Rheſo, κλύει καὶ κόμπου κωδωνοκρότου, id eſt,ſonitus.

Κομπὸς,οῦ,ὁ,ſuperbus,inſolens, Cyrill.

Κομποῦμαι, iactanter aliquid dico. Thucyd. lib. 6. ἐσοίτιρ κομπεῦνται, id eſt, κομπαστικῶς λέγεσι.

Κομποφακελορρήμων, grauibus & duris verbis vtens. Nam φάκελοι graues ſunt lignorum faſces, Ariſtoph.in Ran.

Κομπώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſuperbus in verbis.τὸ κομπῶδες, iactantia. κομπωδέστερος, iactantiuſculus Vallæ.

Κομπωδῶς, magnificé.

Κομψεία,ας, ἡ, feſtiuitas, lepor, argutia, πιθανολογία, ἀλαζονεία,ἐλαφρία,ἀστειότης, Interpr. Ariſtophan. in Auib.

Κόμψευμα,ſcitamentum,ſpecioſus ſermo, Luci.

Κομψεύομαι, μ.εύσομαι, π. ευμαι,ſcitè & vrbanè cauillor, Plat. lib. 4. de Republ. ¶Themiſt. eleganter fingo. ¶Item adulor,veneror,Depon. Abſol.

Κομψευτικῶς,verſutè,Ariſtop.ἱππεῦσιν.

Κομψεύω, μ.εύσω,π.ευκα, iocor, venuſtè dico vel ſeuerè περιλαλῶ, Neutr.Abſol.

Κομψοπρεπὴς μῖσος, dicitur ab Ariſtophan. νεφ.

muſa feſtiua,lepida,compta,ſcita,venuſta.
Κομψὸς,ȣ,ὁ,ſcitus,elegans, induſtrius, facũdus fictus,ſubornatus,verſutus,Plat.2.deRepub. τρίβων γδ εἶ τὰ κομψὰ,tu es aſtutiis exercitatus, Euripid.
Κομψότερος,ȣ,ὁ,naſutior,βελτιώτερος,ἐλαφρότερος.
Κομψότης,ητος,ἡ,lepor,feſtiuitas,vrbanitas,venuſtas,ſubtilitas,argutia,Plat.Epiſt.10.
Κόμψως,vel κομψῶς,ſcitè,pulchrè,lepidè, Xen.
Κομῶ,nauo operam, curo,curam adhibeo.
Κομώτρια, ας,ἡ, perita nutriendorũ capillorum.
Κοναβέω,μ.ήσω,π.ηκα, & Κοναβίζω,μ.ίσω,π.ικα, reſono,ſtrepo,ἠχῶ, Neutr.Abſol.Iliad.β.
Κοναβηδὸν,Aduerb.in Epigram.cum ſtrepitu.
Κόναβος,ȣ,ὁ,ſtrepitus,plauſus,ἦχος, ψόφος.
Κοναρὸς,pinguis,efficax,εὐτραφὴς,δραςήριος.
Κονδρίλλη,ης,ἡ, condrilla herba cichorio ſimilis, Dioſcorid. lib. 2.cap. 161. ¶Apud Galen. & Paul. Ægin. χονδρίλη.
Κόνδυ,poculi genus,Athen.lib.ια.
Κονδύλη,ης,ἡ,tuber,vibex,Interp.Ariſt.inAchar.
Κονδύλιον,operculum ſiue teſta cõchylii, Ægin.
Κόνδυλος,ȣ,ὁ, tuberculum, ſiue id quod extat, articulus ſiue nodus digitorum,Ariſtot.lib.1. Anim.τὸ τȣ̃ δακτύλου καμπτικὸν κόνδυλον,vocat.κονδύλοις λαβεῖν, alapis cædi, Demoſth. ¶Κονδυλώδης,Dioſcorid.lib.1. Ruell.tuberoſus : Cornario nodoſus.
Κονδυλίζω,pugno vel nodo digiti verbero, Hyperid. Κονδυλίζεσθαι,verò Laer.lib.2.iactare (digitos.
Κονδυλοῦσθαι,intumeſcere.
Κονδύλωμα, excreſcentia carnis circa anũ Polluci,& tubercula quædam in locis muliebribus ſanguinem fundentia:VideAuthorẽ definition. apud Galen. & Aetium lib.4. Sermon.4.cap.106.
Κονέω, μ.ήσω, π.ηκα,operor,ἐγκονέω,Inter.Apoll.
Κονήτης,miniſter.
Κονθυλαὶ,ῶν,extuberationes,ὠιοιδήσεις,Heſych.
Κονία,ας,ἡ,cinis,puluis,Iliad.β.ποσσὶν δ' ὑπένερθε κονίη ἵςατ' ἀειρομένη. ¶Item κονία,opus tectorium.Interdum certamen,μάχη: à κονίζειν, i.certare, ſiue ſe comparare ad pugnandum. ¶Item lixiuium,1.Polluci, Κονία ςακτὴ, κονίας ςακτὴ,& ſimpliciter ςακτὴ,lixiuia, ſiue lixiuium liquidum,Galen.lib.7.κτ̃ τόπους
Κονίαμα, τὸ,albarium opus Vitruu. gypſatum, arenatum,marmoratum Varr. Theophraſt. de cauſ.plant.lib.4.cap. vltim. κονιατὸν καὶ ἀκονίατον οἴκημα. ¶Κονίατης, albatus, us, Varroni,q.albatio, τὸ κονίαμα καὶ ἐπίχυσις, Heſyc.
Κονιάτης,ȣ,ὁ,tector: vide Κονίαμα.
Κονιατὸς,οῦ,ὁ,calce illitus,calce læuigat⁹, Theophraſt.lib.4.de cauſ.plant.cap.vlt.
Κονιάω, μ. άσω, π. ακα, & κονιῶμαι, opus albarium facio,dealbo, Ariſtot.8.hiſt. Anim. κονιῶνται τοὺς ἐγχέλεῶνας,i.calce illinunt &inducunt albario opere,anguillarum viuaria. ¶Κονιέω, idem.
Κόνιζα,ης,ἡ,vel κόνυζα,pulicaria herba,pulicaris Gaz. cunilago Plin.lib.21.cap.90.
Κονίζω,μ.ίσω,π.ικα,puluere fœdo,exerceo, Accuſ. Heſiod.κεκονιμένος,puluerulentus.
Κονίλη,ης,ἡ,origanum ſilueſtre,cunila Plin.Nic.
Κονίοντες,puluerem excitantes,Odyſſ.θ.
Κονιόπους,οδος,calceamẽtum lacerum, non cooperiens totum pedem,præterea anguſtũ.Heſych. ſcribit κονίποδες,i. ὑποδήματα μοιχικά.
Κονιορτόποδες,agreſtes,operarii,κονίποδες.
Κονιορτὸς, οῦ, ὁ, puluis: παρὰ τὸ ὄρω,τὸ διεγείρω, Theophr.de Cauſ.lib.4.cap.vlt.
Κονιορτόω,puluerem iniicio,puluerem excito,κονιορτούμενος,puluere inſperſus,Nazan.
Κονιορτώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,puluerulentus.
Κονιώμενος,ȣ,ὁ,qui verſatur in palæſtra.
Κονιόω,puluerem excito.
Κονίποδες,plebeii &vulgares,qui puluerulentos pedes habent,Plutar.in Græcanicis.
Κονίπτω, μ.ίψω,π.ιφα, excito puluerem, puluero Colum.impleo puluere,Act.Accuſ.
Κόνις,ιος,ἡ,lens,furfures capitis,Cyrill.
Κονὶς,ίδος,ἡ,oxiton. puluis, cinis, calx. Κονὶς λιπαρὰ, Galen. ὑγιεινῶν lib.5.in palęſtra puluis mollis in quo nihil ſit aſperi. ¶Apud Suid. κόνις,κόνεως legitur.
Κονισάλεος,puluerulentus.
Κονίσαλος,ȣ,ὁ,puluis,κονιορτὸς,Iliad.γ. ¶Item dęmonis nomen Atheniẽſibus,Cęl.l.4.c.26.
Κονίσαλοι, Heſych.ἀφροδίσια,venerea.
Κονιςήριον,ȣ,τὸ, coniſterium Vitruu. lib.5.c.11. vbi puluere poſt ceroma luctaturi aſpergebantur, vt prehenſiones eſſent firmiores & minus lubricę,Galen.ὑγιεινῶν lib.2.& 3.
Κονιςικὸς, οῦ, ὁ, in puluere ſe volutans. κονιςικὸς ὄρνις,vt πέρδιξ,φασιανὸς, Ariſtot. pulueratrix.
Κονίςρα,arena,ſeu puluis in quo exercemur, palęſtra,area, Ariſtot.lib. 9. Animal.
Κόνιζον,puluis,ſordes,ῥύπος,Suid.κονίζον.
Κονίω,lino,puluerem excito,feſtino,Heſiod.
Κόννα,cinis.
Κοννεῖν,intelligere,ſcire.
Κόνναρος, Connarus arbor, Athen.lib.14.
Κόννις,erro,mendicus.
Κόννος, barba.
Κόντος,ȣ,ὁ,contus,remus ¶Item trudes quibus nauis inhærens ſaxis extrahitur.
Κοντοφόροι,οἱ,milites ferentes contum.
Κοντωτὰ,τὰ,genera quædam nauiũ dicta, quòd contis propellerentur,Diodor. ¶Appian.pro minoribus nauigiis vtitur,quaſi actuariis.
Κόνυζα,ης,ἡ,βοτάνη τις,quędã herba.vide κόνιζα.
Κόξα,ης,ἡ,coxa,poples,τὸ ὄπισω τȣ̃ γονατίȣ μέρος.
Κοπάδες σῦκαι,fici multifidę,Gaz.l.1.ca.5.
Κοπάζω,μ.άσω, π.ακα,ceſſo,requieſco, Numer.
Κόπανον,piſtillum:vnde τελσοκοπάνιςος ἄρτος.
Κοπαὶς,arbor inciſa.
Κοπεὶς,έντος,cęſus,contuſus,detruncatus.
Κοπετὸς,οῦ,ὁ,planctus,luctus,eiulatus.
Κοπεὺς,έος,τὸ,genus cęli.
Κοπὴ,ης,ἡ,contuſio,tritura,præciſio,Strab.li.10.

Κοπα-

Κοπιαρὸς,οῦ,ὁ,laborioſus,Ariſtot.Probl.ſect.5.
Κοπιάζω,μ.άσω,π.ακα,& Κοπιάω,laboro, negotium faceſſo,laſsitudinem affero, feſſus ſuccumbo,Neutr.abſol.Ariſtoph.ἐν Ὄρν.
Κοπίζειν,ψεύδεσθαι,mentiri,Cæl.lib.14.cap.38.
Κοπὶς,ίδος,ἡ,mucro,falx,bipennis, Plutarch.in Phocione,ἡ τῶν ἐμῶν λόγων κοπὶς πάρεστιν, verba ſunt Demoſt. de Phocione.Poll.inter inſtrumenta culinaria numerat. ¶ Et κοπίδες, cœnæ Lacedæmoniorum, Athen.vnde κοπίζειν verbum quo Idem vtitur lib.2.& 4.
Κόπος,ου,ὁ,labor,moleſtia,laſsitudo ſponte veniens,defatigatio, Ariſtoph.in Plut. τῷ κόπῳ ξυνεῖναι,in labore verſari.
Κοποῦμαι,laſſeſco,fatigor,iactor,Dioſcor.
Κοππατίας ἵππος, equus κ litera notatus, Ariſtoph.Interpr.in Neb.& Cæl.lib.14.cap.31.
Κοπρέω,vel Κοπρεύω,ſtercoro,planto.
Κοπρία,ας,ἡ,ſtercus,ſterquilinium,Chryſoſt.
Κόπριον,ſtercus,fimus, Nazanz. ¶ Κόπριος ἀνὴρ,plebeius homo,κηπουρὸς, qui fœda & vilia loquitur. ¶ Κόπρισις,εως,ἡ,ſtercoratio.¶Κοπρισμὸς, οῦ,ὁ,idem. ¶ Κοπρίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſtercoro,Neutr.Accuſ.
Κοπριώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſtercoroſus.¶ Κοπριῶνες,οἱ, ſcarabæi, quòd ſtercoreas pilas prouoluant, Hippocr.¶ Κοπρικὸς,οῦ,ὁ,ſtercoreus.
Κοπρολόγοι ἄνδρες, viri ſordida loquentes,legentes ſtercora:ita vocat rhetoras Ariſt. ἐν εἰρήνῃ.
Κόπρος,ου,ὁ καὶ ἡ,fimus, ſtercus, σκύβαλον, Ariſt. νεφ.ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον,veſceris ſtercore.
Κοπροφορεῖν,inquinare,κόπρου πληρῶσαι.
Κοπρὼν,ῶνος,ὁ,ſterquilinium,latrina,Ariſtoph.
Κοπρωνὴς,pro homine extremæ ſortis,Chryſoſt.
Κόπρωσις,ἡ, ſtercoratio, Theophraſt. de cauſ. libr. 3.cap.24.
Κοπτάρια,Medecis pharmaca quæ ad placentulæ formam contundendo rediguntur : Vide Galen. κατὰ τόπους libr.7.& Dioſcorid.libr. 4. de Cnico.
Κοπτὴς,οῦ, placentæ genus.
Κόπτον σιδήριον,ferramentum acutum.
Κοπτὸς,ἡ,πόλις,& locus,Schol.Theocr.Idyl.17.
Κόπτομαι,μ.ψομαι,π.ομμαι, Depon.& Κόπτω,μ.ψω,π.οφα,cædo, percutio, pulſo. νόμισμα κόπτειν,Ariſtot.2.OEcon.cudere nummũ.¶Pro plango pectus, Lucian. de ſacrific.πενθοῦσι τὸ ἱερεῖον καὶ κόπτονται περιεστῶτες ἤδη πεφονευμένον. ¶ Accipitur aliquando in ſignificatione impudica, quemadmodum Latinis præcidere, Ariſtoph. Ran.κἀκόπτετ' ἐγκεκυφὼς, præciditur acclinatus.
Κοπώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,operoſus,qui facilè fatigatur. ¶ Pro moleſto, Plut in Plat. quæſtion.
Κοπωθέντες,οἱ,defatigati.
Κορᾳγεῖν,puellam abducere.
Κοράκιον, τὸ, ficus genus à corui nigredine & coracino colore.Comment.Ariſtoph.
Κορακεύομαι,κοράττω,κοραίνω, denigro, μελαίνω.
Κορακίας,ὁ,niger.¶ Item graculus,ſpecies quędam monedularum,Ariſtot.9.Animal.
Κοράκινος,ου,ὁ,coruinus. vide Κόραξ.
Κορακῖνος,ου,ὁ, piſcis, παρὰ τὸ κορὸν, τὸ μέλαν, Oppian.Interpr. ¶ Athen.li.7 dictum aſſerit ἀπὸ τοῦ τὰς κόρας κινεῖν ἀεί : Plinio coracinus: Gaza graculum vertit & coruulum.
Κορακοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,coruinam ſpeciẽ gerens.
Κορακώδης,ὁ καὶ ἡ,qui eſt coruini generis.
Κοραλλίζω,corallium imitor, rubeſco.
Κοράλλιον,corallium:infrà per ὦ μέγα.
Κοράμβη,Atticè pro κράμβη,braſsica.
Κόραξ,ακος,ὁ,coruus, Ariſtot.lib.8.Anim.Ælian. & Oppian.¶Eſt etiã locus ſupplicii in Theſſalia, Ariſtoph. νεφ. οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ; non abibis in perniciem? ¶ Eſt etiam ſidus, ſignum cæleſte, Procl. de Sphæra. ¶ Eſt & machina nautica cuius in naumachia vſus apud Polyb.lib.1.& Appian.Coruus demolitor, & grus Vitruu.libr.10. cap.19. Horum coruorũ fit mẽtio apud Curt.l.4.¶ Eſt & κόραξ,marculus ferreus oſtii, cantharus Plaut. manus extera Lucretio.
Κοράξαι,ſuppliciter obſecrare.
Κοράσιον,ου,τὸ,puella,puellula.
Κορασιώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,puellaris.
Κοράττειν, obſtrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare,Suid.
Κοραύλη,ης,ἡ,vlcus,ἀπόστημα.
Κόραφος,ου,ὁ,auis quædam.
Κορδακίζειν,inconditè & laſciuè ſaltare.
Κορδακισμὸς,οῦ,ὁ,& Κόρδαξ,ακος,ὁ,genus ridiculæ ſaltationis ac ruſticæ in comœdiis, Demoſth.& Interpr.Ariſtoph.νεφ. ¶ Capitur & κόρδαξ pro pede trochæo,Quintil.lib.9.
Κορδύλη,ης,ἡ,ligula,claua,omne eminens & cõtortum,& genus viliſsimi piſciculi,Cæl.li.13. cap.58.¶ Interpr.Ariſtoph. Nebul. annotat. Cyprios κορδύλην appellare capitis inuolucrum.¶ Item fœtus thynnorum, qui in pelamidem abit, exactóque anno thynni nomen aſſumit,Ariſtot.
Κόρδυλος,ου,ὁ, animal ἀμφίβιον,quod ſoli expoſitum emoritur. ¶ Κύρυλος Numenio apud Athen lib.ζ.Vide Ariſtotel.hiſtor.libr 8.c.2.
Κόρδυς,υος,ὁ,aſtutus,fallax: propriè πανοῦργος.
Κορεία,ſaturitas,pulchritudo, virginitas, Proſerpinæ ſacrificium.
Κορεῖον,ου,τὸ,idem quod παρακρδύιον.
Κορεύω,puerum ſiue puellam educo,Eurip.
Κορέννυμι,μ.έσω,π.εκα,& Κορεννύω, & Κορέω, ſaturo, ſatio, expleo, Gen.Heſiod. κεκορημένος ἦτορ ἐδωδῆς.
Κορεύματα παρθένεια λύειν,ſoluere virginitatem, Euripid.in Alceſte.
Κορέω,ῶ,κοσμῶ,orno,purgo,verro,Accuſ.
Κόρη,ης,ἡ,puella decenti forma,virgo, παῖς κόρη, puellula virgo, Demoſth. ¶ Lycophron hoc nomine vocat naues πρωτοπλόους, i.primùm in aquam coniectas. ¶ Item pupilla in oculo,Plutarch. ¶ Κόρη,etiam ſignificat manicã

& eſt genus chirothecæ quo etiam noſtro tẽpore mulieres vtuntur, Xenoph.li. 2.Ἑλλω. ¶ Item impedimentum ſiſtens profluuium: & nummi ſpecies.
Κόρηθρον,ου,τὸ,ſcopæ,Lucian.
Κόρημα,ſcopæ quibus verrimus. ¶ Significat etiam ramentum, id quod domum verrendo abiicimus. ¶ Item vas,Polluci.
Κόρθιλος,ὁ, auis quædam:nonnullis baſilicus.
Κορθύνω,accumulo, colligo, Heſiod.in Theog.
Κόρθυς,υος,cumulus,σωρός.
Κορθύω,accumulo,eleuo,augeo,Iliad.ί.
Κορίανον,ου,τὸ, annulus qui in indice ferebatur, teſte Polluce lib.2. ornatus muliebris. ¶ Et coriandrũ herba, de qua Nicand. in Alex.& Dioſcor.genus oleris hortenſis,Gaz.coriannum ex Theophr.
Κορίδιος,ου,ὁ,qui virgo ducit vxorem.
Κορίζομαι,blandior, blandè appello, Ariſtoph. τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐκορίζετο.
Κοριζόμεναι,αἱ,puellæ nubiles.
Καριθαλὴς,laurus.
Κορίκιον,τὸ,res ad virginem ſpectans.
Κορικὸν,virginale.
Κορικῶς,puellarum more,puellariter Plin.
Κορινναῖοι,οἱ,ex clanculario concubitu nati.
Κορινθία ῥαφανὶς,radix Corinthia,Theophr.l.7.
Κορινθιάζειν,& Κορινθιάζεσθαι,ſcortari,lenonem agere,Corinthiari:vide in Chiliad.Eraſm.
Κορινθιουργὴς,Corinthio opificio factum,Bud.
Κορίννω,puluerem concito:malim κονίω.
Κοριοειδὴς,puellę ſimilis.
Κόριον,ου,τὸ,& Κορίσκιον,ου,τὸ, puellula. ¶ Item κόριον,coriandrum. Nicand.in Alexiph. Interpr. ſilueſtre coriandrum intelligit.
Κόρις,ὁ καὶ ἡ,cimex Gaz. ex Ariſtot. hiſtor.lib.5. cap.31. ¶ Item herba de genere Hipperici, Dioſcorid.lib.3.cap.174.
Κόριψ,πος,ὁ,adoleſcentulus,νεανίσκος.
Κοριώδης,puellaris.
Κόρκορος,olus agreſte & cõtemptum. Vide Κόρχορ.¶ Item piſcis quidam.
Κορκορυγεῖν ἡ γαστὴρ,dicitur, i.latrare, ſtrepere, ἠχεῖν:vnde διακορκορυγεῖν,apud Ariſtoph.
Κορκορυγὴ,ἡ,,tumult⁹, Æſchyl.ἐν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις.
Κορκορυγμὸς,οῦ,ὁ,inteſtinorum latratus,& ſtrepitus, propriè de equis.Vide Διακορκορυγεῖν.
Κορκούτης,genitale vel teſticulus virorum.
Κορμάζω,μ.άσω,incido,populor,circunligo.
Κορμὸς,οῦ,ὁ,truncus,ſtipes,caudex,codex, Eurip.
Κορνοπίων,epith.Herculis,à fugatis locuſtis.
Κόρνος,ου,ὁ,aculeus,tormentum. ¶ Item myrtus.
Κορνώπης,ἡ,& Κόρνωψ,οπος,locuſta.
Κορώνη,ῆς,ἡ,mucro teli,τὸ ἄκρον τοῦ τόξου.
Κόροιβος,ου,ὁ,Corœbus.¶ Ponitur & pro ſtulto.
Κορῖτις,ἡ,vulpes,ἀλώπηξ.
Κόροιφος,ου,ὁ,virginum corruptor.
Κοροκόσμιον,τὸ,virginum ornatus.
Κοροπλάθος,ου, ὁ, vel κουροπλάθος potius,(teſte Chriſtodulo) figulus, propriè pupparum & huiuſmodi imaguncularum, Iſocr.in Orat.
Κόρος,ου,ὁ,filius,puer,iuuenis mas, nouellũ germen,ramus. ¶ Item ſatietas,ἄχρι κόρου, Demoſth.εἰς κόρον γελῶ,ad ſatietatem rideo,Lucian. ¶ Item menſuræ genus 41 medimnûm teſte Ioſeph. lib.3. de Antiquit. ¶ Eſt etiam hominum multitudo,Galen.in Gloſſ.
Κορὸς,μέλας,καθαρὸς,Heſio.Interpr. niger,pur⁹.
Κόῤῥη,ης,ἡ,caput cum collo,gena, maxilla, Lucian.κατὰ κόῤῥης πατάξαι,colaphum incutere.
Κόῤῥιον,μικρὸν κοράσιον,parua puellula.
Κόρση,ης,ἡ,tempus,pars capitis,κρόταφος.¶ Interdum capillus,in Epigr.¶Interdum caput, κεφαλὴ,Lucian.in Dionyſ.
Κόρσης,cognominatus eſt, qui barbam ſibi abraſit primus.¶ Κόρσαι item quidam, qui erãt in Ionicis ædium ſacrarum foribus.
Κόρσιον,ου,τὸ, corſium, radix loti, Theophr.lib. 4.hiſt.plant.cap.10.
Κορσίπιον,ου, τὸ, radix quædam, vel numiſma apud Ægyptios κορσαῖον appellatum.
Κορσὶς,πυγὴ,natis,Heſych.Corſica,Euſtath.
Κορσοειδὴς, gemma colore ſimili caniciei.
Κόρσιφος,libidinoſus,qui eſt prolixa cæſarie.
Κορσὸς,κορμὸς,truncus,ſtipes.
Κορσοῦν,radere,tondere.
Κορσωτὴρ,ῆρος,ὁ, & Κορσωτεὺς,& Κορσεὺς,έως,ὁ, tonſor.¶ Κορσωτήριον,ου,τὸ,tonſtrina,κουρεῖον, Heſych.apud Athen.
Κόρταφος,ὁ,tempus pars capitis, pro κρόταφος.
Κόρτη,ἡ,apud Perſas,prætexta virilis.
Κόρτος,ὁ,ricinus canes infeſtans,κρότων,Heſych.
Κορύβαντες,οἱ,Corybantes ſacerdotes Rheæ.
Κορυβαντιάω,μ.άσω,π.ακα,inſanio more Corybantum, Ariſtoph.in Veſp. ¶ Eſt etiam patentibus oculis dormire,vt lepores, & multi hominum,Plin.lib.11.cap.37.
Κορυβαντίζω,Corybantum ſacris initio,Ariſtop.
Κορυβαντισμὸς,luſtratio,purgatio,καθαρισμός.
Κορυδαλὸς,vel κορυδαλλὸς,κορυδαλλὶς,κόρυδος ſiue κορυδὸς,& κόρυς,& κορύδων, alauda, vulgò *alouete.* eius duo genera: vnum cum apice in capite galeri ſpecie ſiue caſsidis: ob ídque galeritam vocat Plin.Varro galericum,Gell. lib.2.cap.19.caſsitam.Et alteram ſine apice, cuius rurſus duo genera, terreſtre & marinũ, Ariſtot.hiſtor.lib.9. cap.2.
Κορυδαλὶς,herba, cuius vſus in colicis affectib⁹.
Κορύδυλις,ἡ,piſcis ſalſamentarius,cordylla. Numenius in Halieut.γλαυκὴν κορύδυλιν dixit.
Κόρυζα,ης,ἡ,humoris à capite fluxio,grauedo, pituita, mucus narium. μεστὸς κορύζης τὴν ῥῖνα, habens nares muco oppletas,Lucian. ¶ Ponitur aliquando pro ſuperbia, faſtu.
Κορυζάω,μ.ήσω,π.ηκα,muco plenus ſum, Neutr, abſol. καὶ ξαίνω,μωραίνω, Heſych.
Κορυζέω,lacero,vanus fio.
Κορυθαὶξ,impetuoſus,violentus.
Κορυθαίολος,ου,ornatam habens galeam, Iliad. β.κορυθαίολος ἕκτωρ, Interpr. Hom.ὁ αἰόλλων καὶ κινῶν

καὶ κανῶν τὴν περικεφαλαίαν· ἐξ ὧ πολεμικός.

Κόρυθρον,ſcopa. nam κορεῖν,verrere eſt.

Κορυκὸς,pera,ſacculus, genus pilæ ex pelle factæ ventóque inflatæ,Latine follis.¶ Itē teſtium conceptaculum & ſacculus, ſcrotum, Apſyrt. ἐμπίπτει τὰ ἔντερα εἰς κορυκὸν ἢ θυλάκην.

Κορύμβηθρα,ας,ἡ,hedera.

Κόρυμβον,ου, τὸ, caſtellum & ſummitas nauis,ἀκροστόλιον,Eurip. in Iphig.in Aulide.

Κόρυμβος,ου,ὁ, quoduis ſummum, eminens, cacumen,ora, Herodot. οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ ὄρεος τὸ κόρυμβον. ¶ Item coma muliebris,plexilis,κόρυφος. Vide Interpr. Thucyd.& apud Suid. κόμην τρέφων χρυσῷ στρόφῳ κατακορυμβωμένην, comam nutriens aureis corymbis faſtigiatam.¶ Item coles,& ramus ſiue racemus. κόρυμβος δάφνης,i.ramus,in Epigr. ¶ Κόρυμβος idem eſt etiam quod ῥόμβος,turbo.

Κορύμνιον, monile,κορύανον,ornatus muliebris.

Κορύνη,ης,ἡ,claua, virga capitata.2. Argon. ἰθὺς ἀΐσσοντο μεμαότες κορύνας, i. τὰ ῥόπαλα. ¶ Ponitur pro aſini veretro,Nicand. in Alexiph.¶ Dicitur etiam tranſlatè βλάστου κορύνη, à clauæ ſimilitudine quam in germinatione nonnullæ exprimunt arbores, Theophr. hiſtor.lib.3. cap.6.Plin.lib.16.cap.25.vocare videtur geniculatum incrementum, & cacuminum articulationem. ¶ Vſus eſt etiam verbo κορυνᾶν pro κορυνοφορεῖν ἢ τὰ κορυνώδεις φέρειν,clauæ inſtar faſtigium edere, vel faſtigiare ſe Idem Theophr.hiſt.lib.4.cap.12. ¶ Κορυνώδης & Κορυνώδης(vt ſi à claua,clauat⁹ dixeris) faſtigiatus Plin.lib.19.cap.8.

Κορύνησις,εως,ἡ,germinatio,βλάστησις,Heſych.

Κορυνήτης,ου,ὁ,& Κορυνηφόρος,ου,ὁ,clauiger,Diodor.lib.5.Feſto & Plauto clauator.

Κορυνθεὺς,έως,ὁ,κόφινος,ſporta, calathus.

Κόρυξ,iuuenis,νεανίσκος, Heſych.

Κορυπτόλος,vel κορυπτόλης,ου,ὁ,cornupeta.

Κορύπτω,vel κορύπτω,μ.ύψω,π.υφα, caput iacto ſaltando,cornu peto,arietor, Neut abſol.

Κόρυρος,ου,ὁ,circuitus,θριγκός,στεφάνη,idem.

Κόρυς,υθος,ἡ,galea. ¶ Eſt & galerita auis.

Κόρις,εως,ὁ,cimex:melius eſt κόρις vt ſuprá.

Κορύσσω,μ.ύξω,π.υχα,armo,turbo,cōcito,Iliad. β.βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων, i adornans. ¶ Capitur etiam κορύσσομαι pro ſurgo & ſæuio,2.Argon.κῦμα θαλάσσης τρηχὺ θοὴν ἐπὶ νῆα κορύσσεται, i.furit aduerſus nauē.

Κορυστὴς,ου,ὁ,armatus, armat⁹ bellator, galeatus, bonus miles,πολεμιστὴς,ὁπλίτης.

Κορύστιοι,οἱ,γορτύνιοι,armati.

Κορυτὸς,plenus,redundans,ἐπίμεστος.

Κορυφαία,ἡ, pars habenæ ſummum equi caput cingens,Poll.& Xenoph.περὶ ἱππικῆς.

Κορύφαινα,piſcis,ἵππουρος etiam dictus,Ariſtot. lib.hiſtor.& ἱππουρεὺς apud Athen.lib.ζ.

Κορυφαῖος,ου,ὁ,cuiuſq; ordinis caput & princeps, in vertice poſitus,ſummus, Ariſtot.de mūd. καθάπερ ἐν χορῷ,κορυφαίου κατάρξαντος, συνεπηχεῖ πᾶς ὁ χορὸς, vt fit in choro, auſpicant praeſuli aut præcentori accinit totus chorus.

Κορυφαῖον,τὸ,pars anguſta retis.κορυφιστήρ, Poll.

Κορήφαλος,caſsita,idem quod κορυδαλός.

Κορυφαιότατος,excellētiſsim⁹ ſeu eminētiſsimus.

Κορυφαῖς,άδος,ἡ,orarum contractio ad vmbilicū vſque,Hippocr.

Κορυφὴ,ῆς,ἡ, vertex,i. ſumma pars capitis, quæ inter ſinciput & occiput interiacet. ¶ Capitur & pro ſummitate, faſtigio & cacumine. Transfertur & ad montium cacumina & cęterarum rerum extremitates, Plutarch.in libello de prudentia,ἵνα δὲ κορυφὴν ὁ λόγος ἐπιθεὶς ἑαυτῷ παύσηται, vt autem oratio ſibi velut faſtigium imponens, finem faciat. κατὰ κορυφὴν ἐσβάλλειν, ex iugo montis inuadere, Thuc.¶ Item oſsis (κόκκυξ dicti) pars,podicem verſus inclinans κορυφὴ dicitur à Polluce.¶ Et digitorum internæ extremitates, ῥάγες & κορυφαὶ appellantur.

Κορυφόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,attollor, aſſurgo, tumeo,impleo ad ſummum ab ore, κορυφούμενος εἰς ἓν ἀριθμὸς, numerus in vnum collectus,in Epigr. Κορύω,idem.

Κόρυφος, κόρυμβος γυναικεῖος,coma muliebris.

Κορφῶς,ἐλαφρῶς,leuiter,agiliter,facilé.

Κόρχορος,vel κόρκορος,ου,ὁ,oleris genus viliſsimi, & agreſtis.vide in Chiliad.Eraſm. & Theophraſt.hiſt.li.7.c.7.Plin.l.21.cap.32.

Κορῶ,exorno,verro ſolum,κορέω,καλλύνω.

Κόρον,improbus,cornibus rectis.

Κορονάω,glorior,iacto.

Κορόνεος,genus ficus,Ariſtoph.κορώνιον, Suid.

Κορώνη,ης,ἡ, auis cornix, & fulica vel mergus, Hom.ὀδ.ξ.& ὀδ.ε.auis eſt marina.¶ Item κόραξ, catena ſeu catenula oſtii, annulus oſtii quo pulſatur, vel ob figuram vel ob garrulitatem ſic dictus,κρίκος,ῥόπτρον.¶ Dicimus etiam κορώνην,curuaturam in arcu, vbi figitur ex vtraque parte neruus, corona tenuis à quibuſdam dicitur: à Valla cuſpis. Iliad.δ. de arcu loquens Homer. χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην,Interpr. τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον τοῦ τόξου, ὅθεν ἀπήρτηται ἡ νευρά.¶ Item apex ligni inter vtrunque bouem in aratro protenſi. ¶ Item quicquid eſt incuruum, & inflexū illud quod in nauis puppi viſitur, Arat. Vnde κορωνίδες naues,Hom ¶ Apoll.lib.3. annulum iugi ſignificare videtur. ¶ Itē texilis coronæ genus Euſtath.¶Sic etiam dicitur exortus ſiue proceſſus rotundus in vlna: Vide Hippoc.de natura oſsium,& Galen.2.de vſu partium. ¶ Item κορώνη Ruffo medico ſutura ſincipitis.

¶ Κορώνη,penis,glans,βάλανος,Artemidoro.

Κορωνιάω,ῶ,γαυριῶ, exulto: à κόρος, i. ſatietas: quòd bene ſaginata animalia, exultent & geſtiant.

Κορωνιδεὺς,cornicis pullus.

Κορώνιος,inflexus,lunatus.

Κορωνὶς,ίδος,ἡ,diminutiuum à κορώνη,ſummitas

ſeu apex alicuius rei, veluti montis aut ſtructuræ alicuius. ¶ Eſt & nauis epith. Iliad. ά. σὺν νηυσὶ κορωνίσι, i. cū nauibus inflexas habentibus ſummitates, i. puppes, καμπυλοπρύμνοις, Ouid. li. 15. Metamorph. vocat naues coronatas. ¶ Κορωνὶς, itē corona Vitruu. ſiue coronis, vulgò *cornice*, ornamentum columnarum vt cymatium, trochylus, aſtragalus. ¶ Κορωνὶς etiam, ſignum eſt in dramate: de quo Hepheſtion, & Comment. Ariſtoph. in Plut. ¶ Item in calce libri nota appingi ſolita vnci figura ad ſignificandum finem, κορωνὶς dicebatur, Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τῆς κορωνίδος παρεγέγραφεν τὴν αὐτοῦ τραγῳ(δίαν.

Κορωνὶς, Salamina inſula, Porphyrio.

Κορωνισταὶ, οἱ, circulatores: vide Athen. lib. ή.

Κορωνοβόλον ὄργανον, in Epigr. inſtrumentum ad cornices petendas, vt eſt funda.

Κορωνόμος, cubitus, κύβωλον, Poll. κύβιτον, Hipp.

Κορωνοποειδὲς, τὸ, cornicis pedi ſimile, Hippoc.

Κορωνόπους, οδος, Coronopus herba, ita dicta à pedis cornicis ſimilitudine quam eius exprimunt folia, de qua Dioſcorid. lib. 2. cap. 158. & Plin. lib. 22. cap. 19.

Κορωνὸς, οῦ, taurus elatis cornibus, ὀρθόκερως. ¶ Item elatus, iactabundus, ferox, facinoroſus, improbus. ¶ Cyrillus exponit angulum.

Κόσαβος, poculum: fortè idem quod κότταβος.

Κοστάλανον, paululum, τὸ βραχὺ, καὶ τὸ ὀλίγον.

Κοστάλεφοι, οἱ, κόλαφοι, pugni, colaphi.

Κόσβατοι, οἱ, ad ſacrificia ordinati.

Κόσικοι, οἱ, κατοικίδιοι ὄρνιθες, aues domeſticæ.

Κοσκινηδὸν, Aduerb. inſtar cribri, Plat. in Tim.

Κοσκινίζω, μ. ίσω, π. ικα, cribro, Neutr. Accuſ.

Κοσκινόμαντις, ιος, vates cribro diuinans, Philippides apud Pollucem.

Κόσκινον, ου, τὸ, vel κόσκινος, ὁ, cribrum, Plat. 2. de Republ. κοσκίνῳ ὕδωρ φέρειν, cribro aquam ferre. Pſello eſt figura, quæ collectione numerorum perficitur, eò quòd velut per incerniculum quoddam dilabantur primi quilibet numeri.

Κοσκινοποιὸς, οῦ, ὁ, cribrorum fabricator.

Κοσκινόδερμος, ου, ὁ, ſcutum in modum cribri confectum.

Κοσκυλμάτια, τὰ, coriorum minuta præſegmina, Suid. ¶ Ariſtoph. in Equit. fallacia verbula & illecebroſa.

Κοσμάω, contendo, ingratus ſum, ſicut κολιάω.

Κοσμέω, μ. ήσω, π. ηκα, orno, como, laudo, ordino, impero, rego, Accuſ. ὅτε δ' ἐπεχείρει τὸ κοσμεῖσθαι τὸ πᾶν, Plat. in Timęo. κεκοσμημένη τὸ σῶμα καθαρότητι, habens corpus munditia excultum, Xenoph.

Κόσμημα, ατος, τὸ, ornamentum, Plat. 12. de Leg.

Κόσμησις, εως, ἡ, cultus, ornatus, Ariſtot.

Κοσμηστέμενος, ου, ὁ, ſtans in acie, ordinans.

Κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ordinator Senec. compoſitor Cic.

Κοσμητικὸς, ordinandi peritus. ¶ Κοσμητικὰ, τὰ, quæ ad honeſtum ornatum pertinent.

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, ornator, princeps, dux, moderator, Iliad. ά. δύω κοσμήτορε λαῶν.

Κοσμικὸς, οῦ, ὁ, mundialis Tertul. 5. in Marcion.

Κόσμιον, τὸ, ęquitas, dignitas, modeſtia, quod decet, honeſti cultus. κόσμια στρατηγικὰ, prætoria aut imperatoria inſignia, id eſt, geſtamina, Plutarch.

Κόσμιος, ου, ὁ, ornatus, honeſtus, modeſtus, moderatus, Plat. lib. 1. de Rep. ἂν μὲν γὰρ κόσμιοι καὶ εὔκολοι ὦσι, ſi moderati ſint nec difficiles.

Κοσμιότης, ητος, ἡ, εὐταξία, venuſtas, honeſtas, moderatio, decus, modeſtia, Ariſtoph. in Plut.

Κοσμίως, ritè, modeſtè, compoſitè, decenter.

Κόσμοι, οἱ, magiſtratus in Creta, Ariſtot.

Κοσμοκόμην κτένα, dixit in Epigramm. Laſc. pectinem capillorum comptorum.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, Nazanz.

Κοσμολογία, ſermo vel ratio de mundo.

Κοσμοπλάστης, ου, ὁ, mundi fictor, Phil. de mundo.

Κοσμοποιεῖν, mundum moliri, mundum ordiri.

Κοσμοποιΐα, mundi creatio, liber Empedoclis, cuius meminit Ariſtot. ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικά.

Κόσμος, ου, ὁ, ornamentum, ordo, ratio, inſtitutū, ſtatus, modus, rerum coagmentatio compoſita, concinnéque digeſta, Ariſtot. de mundo. κόσμος πολιτείας, ratio Reipubl. rectè atque ordine conſtitutæ, Plutarch. Οὐκ ἔτι κόσμον εἶχεν οὐδὲ τάξιν τὸ πλῆθος, nec modum nec rationem in ſe amplius habebat populus. Vnde & mundus, i. orbis, hoc nomine appellatur, à perfecta abſolutáq; elegantia, vt ſcribit Plin. ¶ Et κόσμος γυναικεῖος, Plat. 2. de Republ. mundus muliebris, quo matrona (vt inquit Vlpian.) mundior fit & ornatior.

Κόσος, Ionicè pro πόσος, quantus.

Κόσσαβος, vel κόσσαβος, maxilla: vide κόσσαβος.

Κόσσος, τὸ ῥάπισμα, colaphus.

Κόσσυβος, εἶδος ὀρνέου, Ariſtot. lib. 9. Anim. c. 19.

Κόσσυφος, ου, merula, in Epigr.

Κόστη, ης, ἡ, κριθὴ, hordeum.

Κόστος, ὁ, coſtus, genus aromatis, Theophr. li. 9. de plant. & Dioſcor. lib. 1.

Κοσύμβη, ης, ἡ, & Κόσυμβος, ου, ὁ, nodus capillorum, ſuccingulū, veſtis fimbriata, Exod. c. 28.

Κοσυμβωτὸν, οῦ, τὸ, fimbriatum, κροσσωτόν.

Κοσώλυφος, cumulus terræ, aut ſemen.

Κόταρ, breuis, acutus.

Κότερα: Ionicè pro πότερα, vtrum.

Κοτεσσάμενος, iratus, μεμψάμενος.

Κοτέω, μ. ήσω, π. ηκα, iraſcor, Datiu. Heſiod. καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ κοτέει, figulus figulo eſt infeſtus. ¶ Et κοτέομαι pro eodem, Iliad. έ.

Κοτήεις, ήεντος, ὁ, iracundus.

Κοτιέω, inuideo, æmulor.

Κοτίλλω, euello, τίλλω. & κοτίλλιον, membrū virile.

Κοτινὰς, άδος, ἡ, inſerta olea in oleaſtrum.

Κότινος, ου, oleaſter, oliua ſterilis, Ariſt. 8. Anim. ¶ Acinus exponitur apud Theophr. hiſtor. plant. l. 2. c. 8. ¶ Et corona ex oleaſtro, Heſy.

Κοτινοτράγος, κότινον ἐσθίων, oleaſtrum rodens.

Κοτὶς,

Κοπὶς,ίδος,ἡ,occiput,neruus ceruicis, cerebellũ, Hippocr.¶ Item ira,inimicitiæ.
Κότον,τὸ,vel Κότος,ου,ὁ,ira,excandeſcentia,ὀργὴ, ira repoſita,Iliad.ά.
Κοττάβιον,genus poculi,Ariſt.in Rhet.& Athen.
Κοτταβία,ας,ἡ,quæ criſpis eſt capillis.
Κόττα6ος,ου,ὁ,λάταξ,λαταγὴ, genus conuiualis ludicri ſeu luſus,Interpr.Ariſtoph. ¶ Cottabus à Plauto etiam dicitur ænea phiala quam in conuiuio apponere ſolebant vino plenam: deinde in minora pocula ab alto transfundentes ſonum edebant, qui ſi eliſu maior ederetur,ab amaſiis diligi ſe augurabãtur:Accipi poteſt quoque pro eo ipſo ſono: Vnde Κοτταβίζειν verbum, pro huiuſmodi ſonum elido,οἶνον ποτῆρι ἀναῤῥίπτω,Heſyc.¶ Et κοττάβιοις,ipſe ludus, Plutarch.in Sympoſ.¶ Et κοττάβια, præmia vincenti eo ludo data. ¶ Et qui ita ludebant, μεθυσοκότταβοι appellabantur. Vide Athen.lib.11.
Κοτταμία,ας,ἡ,laterum coctio.
Κοτταίναθρον,ου,τὸ,locus vbi aues dormiunt.
Κότταυον,parua ficus.
Κοτταρίον,ου,τὸ,ἄκρον τῆς κέγχρου,ſummitas milii.
Κοττέω,verbero,lancea configo.
Κοττέσασθαι,iraſci.
Κοττὴ,ῆς,ἡ,& κοττὶς,ίδος,caput: Vnde κοττοὶ gallinacei dicti quòd criſtam in capite ferant.
Κοττίδιξα,crepitaculum,ſtrepitus.
Κόττικοι,οἱ,galeæ,αἱ περικεφαλαῖαι.
Κοττιβολεῖν,obſeruare auem,vel captare.
Κοττύβη,fungo ſimile quiddam naſcens.
Κότσυφος,ὁ,& κότυφος,merula piſcis,& auis,apud Ariſtot. vertente Gaz.De aue merula vide etiam Ælian.& Oppian.de Aucupio.
Κοτὺ,celeriter.
Κοτύλη,ης,ἡ,omne cauum hoc nomine ſignificatur: Vnde pro omni vaſe concauo ponitur, Odyſſ.ό.αἴκεν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ: vbi Didym.adnotat eſſe, ποτηρίου εἶδος, i.poculi genus. ¶ Pro manuum cauo capitur,quam volam Latini vocant. ¶ Eſt etiam menſuræ genus,(vt Pollux ſcribit) τὸ τρίτον τῆς χοίνικος.¶ Atheneus heminã quoque dici tradit. Continet autem hæc Cotyle cyathos ſex. Effertúrque tam de humidis quàm aridis,Thucydid. lib.4. κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου, aquæ ſingula acetabula, panis bina Vall. ¶ Æſchyl. κοτύλας cymbala appellat. ¶ Κοτύλην, accipit Simon in Synonym. pro pondere nouem vnciarũ.¶Athen.libr.13.genus quoddam ludi. ¶ Item ſinus, in quo caput femoris vertitur.
Κοτυλιαῖον,ου,cotulæ menſura,Laert.
Κοτυληδὼν,ἡ,coxa,pars qua femur verſatur, Ariſtot.acetabulum Gaz.Athen.l.11.coxendix.
Κοτυληδόνες,αἱ,polypodum acetabula, Euſtath. Iliad.χ.Sunt etiam Hippocr.in Aphoriſm.orificia vaſorum quæ pertingunt ad matricem. ¶ Item herbæ genus, quod vmbilicum Veneris vocant, Dioſcorid.lib.4.cap.91.& 92. Plin.lib. 25.cap.13. ¶ Κοτυληδὼν, etiam idem quod κοτύλη.
Κοτυλήρυτον,ου, Athen.lib.11.& Euſtath.Iliad. χ interpretantur,quantum quis vtraque manus vola haurire poteſt.
Κοτυλίζω,quaſi heminatim vendo,Ariſtoph.
Κοτυλὶς,ίδος, vertebri in coxa cauum & iis locis quæ coxæ adiuncta ſunt,Galen.apud Hipp.
Κοτυλίσκη,& κοτυλίσκιον, apud Ariſtoph.in Acharn.diminutiuum τῆς κοτύλης.
Κοτυλίσκος,ου,ὁ, poculi genus,quo in ſacris vtebantur, Euſtath. Iliad.χ. Inde κοτυλισμός.
Κότυλος,poculi genus de quo Athen.11.
Κότωμα,τὰ,rudera,σκύβαλα.
Κοτύτια,τὰ,feſta quędam erãt apud Siculos,Vide Chiliad.Eraſmi,Rapina Cotytiis.
Κοτυτὼ,όος, Cotyto dea, turpitudinis præſes, Eupol.in Baptis comœdia,& Iuuen.Satyra.2.
Κοτώεις,iracundus.
Κοῦ,pro ποῦ,Ionicé.κοῦ δῆτα; vbinam?
Κοῦα,τὰ,ἐνέχυρα,pignora.
Κοῦαμα,ατος,τὸ,μέλαν apud Lacones,nigrum.
Κουάω,& κουάζω,μ.άσω,π.ακα,alieno.
Κουβαρίδες,αἱ, Dioſcor.qui alio nomine ὀνίσκοι, multipedæ,ſiue aſelli: Vide Ὄνος.
Κουκιόφορον,arbor Theophr.Plin.vocat Cuci.
Κουκούμιον,ου,τὸ,cucuma,vaſis genus.
Κουλεόπτερα,τὰ,quibus pennarũ tutelæ cruſta ſuperuenit,vt ſcarabeis:ſcribitur & κολεόπτερα.
Κουλεὸς,οῦ,ὁ,vagina,Iliad.ά. Et Iliad.γ. ¶ Apud Hippocr.cordis inuolucrum inſtar vaginæ & conditorii,κουλεὸς καρδίας dicitur.
Κουλι6ὸς,ου,ὁ,pinus,ἡ πίτυς.
Κουμάσιον,τὸ,τῶν ὀρνίθων οἴκημα,auium habitatio.
Κούνημα,κοικῶν ἢ ὁ κύων.
Κούνικλος,ὁ,cuniculus,Athen.& Ælian.
Κουππίον,καμάρα,teſtudo curulis.
Κουρὰ,ᾶς,ἡ,cæſaries,tonſura, crinium præſegmẽ. πρὸς τὴν κουρὰν,ad tondendum,Plutarch.
Κουραλίζειν,ad coralii vergere colorem.
Κουράλιον,τὸ,coraliũ, apud Orpheum de gẽmis.
Κουράνια,ἐκ μελίνης ἄλφιτα,farina ex piſis.
Κουρὰς,inſcriptio,vel tabula in ſummo tecto.
Κουρεῖα,Proſerpinalia.
Κουρεῖον,ου,τὸ,tonſtrina,Ariſtoph.in Plut.
Κουρειᾶ,tonderi cupio.
Κουρητικὸν,οῦ,τὸ,genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.
Κουρεὺς,έως,ἡ,& κουρεώτης,ὁ,tonſor.
Κουρεύτρια,ας,ἡ,tonſtrix,Plutarch.
Κουρεύω,tondeo,Ariſtoph.Interpr.
Κουρέω,curo.
Κουρεῶτις,ἡ, conuiuium, & ſolennis ille dies in quo ad cantum carminum pueri cõuocabantur,Ficin.in Tim.Platon.
Κούρη,ης,ἡ,pro κόρη,puella,Iliad.ά.ἑλικώπιδα κούρην. ¶ Item tonſura quæ nouacula inſtituitur, Hippocrat.
Κουρῆτες,οἱ,iuuenes validi,νέοι.

Κȣ́ρητες, Salii, & ſacerdotes Cybeles Cretenſéſque. κȣρήτων ἐνόπλια παίγνια, Curetum armatorum ludi, Plat. in Leg.
Κȣρητισμός, οῦ, Saliorum ſacerdotum feſtum.
Κȣρειᾶν, abundare coma & ſqualere.
Κȣρίας, ου, ὁ, horrido & prolixo capillitio.
Κȣρίδες, idem quod κȣρίδες.
Κȣριδία, ας, ἡ, quę virgo nupſit & puella adhuc, κȣριδίης ἀλόχου, i. παρθενικῆς γυναικὸς, Hom.
Κȣρίδιος, ὁ, qui virgo vxorem ducit, Odyſſ. ό.
Κȣρίζεσθαι, nubere.
Κȣριζομένη, ης, ἡ, ὑμεναιουμένη, quæ virgo nupſit.
Κȣρίζω, adoleſco, ſum puer, ſum iuuenis, Accuſ. Heſiod. in Theogon. ¶ Item ſuccido, trunco Theophr. κȣριζομένη ἐλάτη, abies ſuccifa.
Κȣρικός, οῦ, ὁ, tonſorius: vas ligneum.
Κȣ́ρικος, emporium, pro paroxyt. Cyrill.
Κȣ́ριλος, idem quod ſuperiùs Κόρδυλος.
Κȣρίμον, idoneum ad tonſurã, Eurip. in Oreſte.
Κȣ́ριμος, ὁ καὶ ἡ, tonſus, in Epigr. ¶ Euripid. in Oreſte, σίδηρον κȣ́ριμον, dixit raſorium cultrũ, i. nouaculam, tonſorium cultrum Cicer.
Κȣρίξ, κατὰ κόρρης, iuueniliter. ἐρύειν κȣρίξ, pro crinibus aliquem corripere, Euſtath. Odyſſ. χ.
Κȣ́ριξαν, ἀπέκειραν, raſerunt.
Κȣ́ριον, ου, τὸ, lignum, & vrbs Cypri, Cyrill.
Κȣρίωσος, nomen eſt Latinum quod vſurpat tamen Suidas in vita Chryſoſt. Erat autem Curioſus Magiſtrat⁹, de quo in Cod. l. 12. l. ii.
Κουρίς, ίδος, ἡ, nouacula.
Κοῦρμι, potus quidam ex hordeo ſimilis zytho, ſiue ceruiſiæ. vide Dioſcor. lib. 2. cap. 110.
Κȣροθάλεια δάφνη, ramis florens laurus.
Κȣ̃ροι ἀνδριάντες, i. ſtatuæ, Odyſſ. ἡ. Didym.
Κȣροπλάθος, vide ſuperius κοροπλάθος.
Κȣ̃ρος, ου, ὁ, filius, puer, iuuenis, Odyſſ. ό.
Κȣροσύνη, ης, ἡ, infantia, pueritia, in Epigram.
Κȣρόσυνον, ſacrificiũ pro tonſa cæſarie, Nazanz.
Κȣρόσυνος θρὶξ, puerilis capillus, in Epigr.
Κȣρότεροι, iuniores, adoleſcentes, Heſiod.
Κȣροτόκος, ἡ, puerpera, mater, Eurip.
Κουροτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, nutriens filios, Heſiod.
Κουρεῖν, πρέπων, decens.
Κουρωτήρ, tonſor, κουρεύς.
Κȣστωδία, vox Latina Græcis vſurpata, Suid.
Κȣτίδες, fiſcedulæ aues, συκαλίδες.
Κȣτίδια, τὰ, retia, δίκτυα.
Κουφίζω, μ. ίσω, π. ικα, leuo, leuem facio, erigo, Xenoph. ἴσως ἄν τι σε καὶ ἡμεῖς κουφίσαιμεν, te laboris parte leuare poſsimus. κουφισθεὶς τοῦ πάθους, leuatus malo, Ariſtot. in Probl.
Κουφίζεσθαι, pro hilareſcere, & alacrem eſſe, Thuc.
Κούφισις, εως, ἡ, & Κούφισμα, ατος, τὸ, & Κουφισμός, οῦ, ὁ, leuatio, leuamen, alleuatio & alleuamentũ Cic. κούφισμα dixit Eurip. in Phœn.
Κουφολογία φλυαρία, orationis vanitas Cicer. Thucyd. de Cleone.
Κουφόλογος, inanis, leuis.
Κουφοξυλεία, Nic. Myrepſ. ligni ſcobs, limatura.
Κȣ̃φος, ου, ὁ, leuis, expeditus, κούφη γῆ καλύπτοι, Suid. ¶ Item remiſſus, Dioſcorid. ἕψε κȣ́φῳ πυρὶ κινῶν πρᾳέως, coque igne non vehementi leniter mouens. ¶ Κοῦφα σπέρματα vocat Theophraſt. ſemina quæ terram nimia defrugatione non exinaniunt, ſed quaſi ſubleuant atque recreant: Vnde κουφότης γῆς, eiuſmodi ſoli leuamentum.
Κουφόσκευος, armiger, βαστάζων τὴν πανοπλίαν.
Κȣ́φως, celeriter, facilé. κȣ́φως φέρειν, in Epigr.
Κόφινος, ȣ, ὁ, cophinus, corbis, calathus, quallus, ſporta, Ariſtoph. in ὄρνισι. ¶ Item menſuræ genus, Polluci.
Κοχλάδες, vel κόχλακες ſiue κάχληκες, λίθακες ἐν τοῖς ὕδασι, ſilices, glarea, lapides qui leguntur in fluminibus vel quos mare agitatione & & æſtu in littus conicit, Dioſcor. lib. 3.
Κοχλάζω, μ. άσω, π. ακα, ebullio, Neutr. abſol.
Κόχλαι ἔνιαι, conchæ quædam, Ariſtot. 4. Anim.
Κοχλακώδη, ſilicea, Theophr. lib. 9. cap. 10.
Κοχλία, ἡ, monedula piſcis, Gaz. apud Ariſtot.
Κοχλιάριον, ȣ, τὸ, cochleare, menſuræ genus, μυστιλάριον, κοχλιάρυχον, Polluci.
Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea, quam vocauit Heſiod. κοχλίαν φερέοικον, domiportam. ¶ Sunt tamen & cochleæ nudæ quæ Latinis propriè limaces, vulgò *limaz*. ¶ Κοχλίας item in aure dicitur, externus ambitus circunflexu cochleam imitans, quæ & Polluci τῶν ὤτων ἡ ἔξωθεν περιβολή.
Κοχλίδιον, τὸ, Strab. lib. vlt. ſcalarum genus cuius ſcapum inſtar cochlearum, volumen clauiculatim circunductum ambit à ſumma coaſſatione ad imum libramentum: vulgò *vne vis*.
Κοχλιοειδῆ, cuniculatim Plin. clauiculatim.
Κοχλίς, ἡ, cochlea, concha.
Κοχλιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortilis, tortuoſus.
Κόχλος, ου, ὁ, teſta, cochlea, teſtudo, vmbilicus, concha tortilis & turbinata. κόχλοις φυσῶν, concha inflata ſonans, Eurip. ¶ Pro purpura, in Epigr. oſtrum, murex, Ioſeph.
Κόχλω, gyro.
Κοχύ, abundanter, cum ſtrepitu.
Κοχυδεῖν, ὑπερχέειν, exuberare, perfundere, Heſyc.
Κοχύσκω, impetuoſè fluo, Theocr. Idyl. β, ἱδρὼς ἐκ κοχύσκε. Vnde κόχος, impetuoſus fluxus.
Κοχώνη, ης, ἡ, pars infra pudenda, quę coxis interiacet, iunctura coxendicis, Ariſt. in Equit.
Κόψα, vrna, hydria.
Κόψον, τὸ, ſmyrnion herba, vulgò *leuiſticum*, Nicander.
Κοψίχ, olla, χύτρα, Heſych.
Κόψιμος, ἡ, genus arboris, Theophr. lib. 3.
Κόψυχος, auis genus, quam & κόσσυφον, & merulam eſſe exponũt. κόψιχος per *ί* apud Euſtath.
Κόω, dormio, Neutr. Sed κοῶ, ſcio, intelligo.

K P

Κρᾶας, τὸ, caput, Apoll. l. 1. κράατος ἐξ ὑπάτοιο.
Κράββατος, ου, ὁ, grabatus, lecti genus, aut lecticæ potius, in Euangelio ſæpius legitur.
Κράβος, larus auis, ὁ λάρος, Heſych.
Κράγγη, ἡ, crango: aliâs cancrum vertit Gaza, aliâs

aliâs crangine:piſcis eſt de genere ſquillarū.
Κϱάγγονες,ων,crangines,Gaz.lib.4.Anim.
Κϱαγγὼν,genus ſquillę piſcis.
Κϱάδα,vel Κϱάδη,ης,ἡ,ramus ficulnus, ſummū ficorum germen quod plantari conſueuit, Heſiod.Nicander pro ipſo fico poſuit.¶ Item hamus vel pegma, ex quo aliquid ſuſpenditur.Aliquando ea pegmatum ſpecies, quæ in ſcenis ad ficulneæ arboris imaginem produci ſolebant,Zenodot. ¶ Κϱαδωσίτης, veneficus,eo quòd ramis ficulnis petebatur.
Κϱάδαιον,ου,τὸ,fici arboris folium,Poll.
Κϱαδαίνω,& Κϱαδάω,libro,vibro,criſpo,quatio, Accuſ.¶ Item cradatione infeſtor, Theophr.
Κϱάδεμνον,pro κρήδεμνον,capitis ornatus.
Κϱαδεύω,quatio.
Κϱαδία,pro καρδία,ας,ἡ,cor,Didym.Iliad.ά.
Κϱάδος,ου,ὁ,ramus,κλάδος,&precipuè ficulneus. ¶ Item vicium præſertim in ficu cùm in articulos & cacuminum digitos vis morbi erupit,ramíque denigrantur, Theophr.de hiſt. plant.lib.4.cap.16.& Plin.lib.17.cap.24.
Κϱαδοφάγος,συκοφάγος,parœmiacè,ſordidus homo & ruſticus.Vide in Chiliad.Eraſm.
Κϱάζω,μ.άξω,π.αγα,μέσος π.κέκραγα, clamito, vociferor,Ariſtoph.in Equit.καταπκεκράξομαί σου κράζων,obtundam te clamoribus.
Κϱαθεὶς,mixtus,temperatus: à verbo κεράω.
Κϱαθήσομαι, temperabor, præditus ero, Plat. in Epiſtol.
Κϱαιαίνω,pro κραίνω,i.ἐπιτελῶ,perago, exequor.
Κϱαίνω,μ.ανῶ,π.γκα, perficio, adſum, impleo, præſum,impero,Sophocl.in Aiace, ὃς κραίνει στρατῷ, i.βασιλεύει, imperat exercitui, & regnat. Apud Hippocrat.κραίνειν Galen.exponit per λήγειν,i.deſinere.
Κϱαιπαλάω,vel κραιπαλέω,μ.ήσω,π.ηκα,crapulā ſentio,ebrior,exaturor, Neut.abſ. Ariſtop.
Κϱαιπάλη,ης, ἡ, crapula,quando ex vinolentia caput tremit. Plat. in Sympoſ. κραιπαλῶν ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας,grauedinem adhuc ſentiens ex potatione heſterna.¶ Dicuntur item κραιπάλαι,medicamenta quibus vini leuitas excitatur: ἀκραίπαλα φάρμακα, medicamenta ebrietatem prohibentia.
Κϱαιπαλίζω,μ.ίσω,π.ικα,crapulor,Neut.
Κϱαιπαλόκωμος, ebrietatis laus.¶ Item ebrioſus, Ariſtophan.in Ranis.
Κϱαιπνὸς,οῦ,ὁ,velox,Hom.ποσὶ κραιπνοῖσι μεταστὼν,citis pedibus accurrens.Κραιπνῶς,velociter, & κραιπνὰ διώκεσθαι, celeriter currere, in Epigrammat.
Κϱαιπνόσυντος,ου,ὁ,velociter concitatus,Æſchyl.
Κϱαιπνοφόρος,ου,ὁ,velox,citus,Idem.
Κϱαῖρα,caput propriè erectum,cornu,Laſc.
Κϱάκτης,vel κεκράκτης Poll.ſtreperus,clamator.
Κϱακτικὸς,clamoſus.
Κϱᾶμα,ατος,τὸ,temperatura,mixtura,vinum aqua dilutum,vt plus aquæ ſit quam vini, Plutarch.in libello de connubiorum præceptis.
Κϱάμβη,ης,ἡ,braſsica,Dioſcor.& Galen.
Κϱαμβίδιον,ου,raphanus paruus,cauliculus,Antiphanes apud Pollucem.
Κϱάμβιον,apud Hippocr.braſsicæ decoctum.
Κϱάμβος,ὁ,vinearum vicium, Theophr.libr.de cauſ.plant.5.cap 13.vulgò *roſtiſſeure*.
Κϱαμβότατος,aridiſsimus. ¶ Item dulciſsimus, Ariſtoph.in Equit. Ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας ἐπινοίας,Interpr. ἡδυτάτου, ξηροτάτου.
Κϱάνα,caput.
Κϱαναίνω,curo,cupio.
Κϱαναὸς,ὁ,ſterilis,aſper,τραχὺς,montanus: Vnde κραναὴν ἰθάκην,dicit Hom.Iliad.ſ.τραχεῖαν.
Κϱάνεϊνος,ου,ὁ,corneus,i.ex corno.
Κϱανέω,perficio.
Κϱανθεῖσα ψῆφος,Eurip.victrix ſententia.
Κϱανία,ας,ἡ,cornus arbor,Theophr.lib.1. hiſtor. plant.eadem κράνεια apud eundem dicitur.
Κϱανίον,ου,τὸ,cranium, caluaria vel calua, ſedes cerebri etiam à Gaza vertitur. ¶ Item poculi genus apud Athen. lib.11. quod & κερατεῖον dicitur. ¶ Item ciuitatis nomen Cephalenię, Thucyd. ¶ Cranium item erat gymnaſium ante Corinthum,Laert.lib.3. ¶ Item κρανίον, genus fruticis radicibus carentis, vt tubera & fungi,Theophr.lib.1.hiſt.plant.cap.9.Plinius lib.19.cap.3.habet Ceraunium.
Κϱανοκολάπτης, ου, ὁ, & κρανοκόλαπτον, τὸ, genus phalangii beſtiolæ lucernis aduolitanti non diſsimile, Nicand.in Ther.
Κϱάνον,ου,τὸ,corni fructus,Theophr.
Κϱανοποιὸς,οῦ,ὁ,artifex galearum, Ariſtoph.
Κϱάνος,εος,τὸ,galea,Ariſtot.& Herodot.
Κϱάντειρα,ας,ἡ,princeps:perfectrix,in Epigram.
Κϱαντῆρες,οἱ,dentes genuini dicūtur, dentes poſtremi,dentes maxillares,Interpr. Nicand.
Κϱαντήριος,imperans, perficiens.
Κϱάντωρ,ορος,ὁ,rex,imperator,princeps:à κραίνω.
Κϱὰς,ατος,τὸ καὶ ὁ,caput,Euripid. σῷ κρατὶ πίσυνος, tuo capite dependens. κρᾶτα λιποτριχέα, caput ſine pilis,in Epigr.
Κϱὰς,τὸ,id eſt, κρέας,caro.
Κϱᾶσις, εως, temperamentum ſiue temperatio Cicer. οἴνου κρᾶσις, Athen.lib.1.κέρασμα.κρᾶσις ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος,aeris temperies,i.conditio & ſtatus cæli,Theophr.lib.6.de cauſ.plant.
Κϱάσπεδον,ου,τὸ, margo. κράσπεδον αἰγιαλοῦ, in Epigram. ¶ Item limbus,ora veſtimēti,fimbria, Comment. Ariſtoph. in Veſp. ¶ Item à ſimilitudine radicis montis dicitur vuæ ſiue columellæ affectus in tenuem & oblongā membranam deſinentis, Aretæus lib.1. Acutor.¶ Κράσπεδον item de retibus dicitur, Poll.
Κϱάσσω,vinco,impero.
Κϱαστήριον,ου, τὸ, compago ex quatuor lignis vnde iumenta pabulum depaſcuntur. Apud Pollucem mendoſè ſcriptum κρατήριον libr.7. cap.λ.
Κϱαστίζεσθαι,fœno ſemiudo paſci.

Κράσις,ιΘ,herba,ſemiaridum fœnum,Poll.
Κράταιγος,vel κραταιγὼν,arbor eſt folio meſpili ſine inciſura, Athen.lib.2.δήπνοσ. Theophr. hiſtor.lib.3.cap.14. Plin.lib.27.cap.8.
Κραταιγύαλος, roborans membra, validos artus habẽs,θώρηκες κραταιγύαλοι,i.firmi, Ilia.τ.
Κραταῖον,ου,τὸ, conſuetum ſcripturæ aut picturæ firmamentum.
Κράταιγος, herba de qua Theophr.hiſtor.lib.9. cap.19.& Dioſcor.lib.3.cap.139. Sed κραταιόγονον vel κραταιόνον vocat.
Κραταιὸς,οῦ,ὁ,fortis,validus,potẽs.μοῖρα κραταιὴ, violentum fatum,Homer.
Κραταιόω,μ.ώσω,π.ωκα,confirmo,corroboro.
Κραταίπεδον,ου,τὸ, via lapidibus ſtrata, ſolum durum, τὸ ἔδαφος, Odyſſ.ψ.
Κραταίπους,validos pedes habens.
Κραταίωμα,ατος,τὸ,firmamentum.
Κρατάνιον,poculi genus, Poll.κράνιον,Athen.11.
Κρατερὸς,ῥ καρτερὸς,οῦ,ὁ,fortis,minax,Ιλ.ά.κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε,i. ἰσχυρὸν καὶ ἀπειλητικόν.
Κρατερόφρων,ονος,ὁ,fortis,prudẽs,magnanimus, truculentus, Heſiod. ἀδάμαντος ἔχον κρατερόφρονα θυμὸν, habebant ex adamante durum animum.
Κρατέρωμα,æris & ſtanni commixtio.
Κρατερώνυξ,χος,ὁ,fortis vnguibus.
Κρατερῶς,ἰσχυρῶς,præfractè,rigidè,Homer.
Κράτεσφιν,capite,aut capitibus, Dionyſ.poetę.
Κρατευταὶ, αἱ, lapides quibus imponitur veru cùm carnes aſſantur, Iliad.ί. ¶ Item Polluci κρατευτήρια,vulgò *haſtiers*,quæ nunc ex ferro parantur.
Κρατέω,μ.ήσω,π.ηκα,teneo,apprehendo,vinco, occupo,domo,Genit. κρατεῖν τῶν θηρίων,in feras habere imperiũ, Soph.ἑαυτοῦ κρατῶ,cõpos ſui. Xen.τῶν ἡδονῶν κρατεῖν,voluptatibus eſſe ſuperiorem.¶ Item cum Dat. κρατῶ τῷ πολέμῳ,bello ſuperior euado,Demoſth. ¶ Interdum cum Accuſ. κρατοῦσι μάχη τοὺς σικανοὺς, prælio vincunt Sicanos, Thucyd. ¶ Interdũ abſolutè,Sophocl.κρατεῖ φάσις, fama obtinet ¶ Ponitur aliquando pro maneo, abſcondo.
Κρατὴρ,ῆρος,ὁ,crater,capula,vas vnde vinum in pateram infunditur,Iliad.γ.οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν ἔχεον. ¶ Κρητῆρες item in monte Ætna dicuntur foramina,quibus ignis ciniſque euomitur, l.3. Epigr. vide Ariſtot.de mund.¶Κρητὴρ etiã dicitur in fonte ſalientis aquæ cõceptaculũ,Odyſſ.ν.¶ Κρατὴρ preterea ſignũ eſt cęleſte, Procl.in Sphęra.
Κρατηρίζειν,vinum infundere,libare.
Κρατήριον,ου,τὸ,parua cratera, Polluc.
Κρατηρίσκοι,Heſy.οἱ τῶν ὀφθαλμῶν, q. & μήκωνες.
Κρατὶς,ἡ,farrago,Ariſtot. lib.8.Anim.
Κράτιστα,optimè,præclariſsimè,Thucyd.
Κρατιστεύω,μ.εύσω,π.ευκα, ſum præſtantiſsimus & fortiſsimus, Neutr.Xenop.τῷ σώματι καὶ τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες,corpore&animo pręſtãtes
Κράτιστος,ου,ὁ,optimus, plurimùm pollens, præſtantiſsimus,ἄριστος·κράτιστος στρατιώτης, Ariſtot.in Ethic.ad Nicom.li.3.optimus miles.
Κρατίων,fortior.
Κρατοκρατικὸς,οῦ,imperioſus.
Κράτος,εος,τὸ, potentia,robur, vis, imperium, Ariſtot.de mund.ὁ τὸ κράτος ἔχων ἡγεμὼν, dux apud quem ſumma eſt imperii.¶ Item victoria,Soph. θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο,homo etiam nihili victoriã cum diis ſibi comparauerit.
Κρατύνομαι,firmo. κρατύνομαι τὴν πίστιν, fidem habeo, fidem pręſto. κρατύνομαι πόλιν, vrbe potior.
Κρατυντὴρ,victor.
Κρατυντικὸς,ὁ,firmans,confirmans.
Κρατύνω,μ.υνῶ,π.υγκα,munio,firmo,Accuſ.¶Itẽ fracta oſſa cùm per callũ glutinantur κρατύνεσθαι dicuntur Hippocr. conferuere Celſ.
Κρατὺς,fortis:à κράτος, ſicut à πλάτος πλατύς.
Κραυγάζω,μ.άσω,clamo,voco,Neutr.¶ Κραυγάζομαι,vagio,κραυγαζόμενον παιδίον, Herodot.
Κραυγὴ,ῆς,ἡ,clamor,vociferatio,κραυγὴν ποιεῖν, clamorem tollere, Xenoph. ¶ Eſt &morbus quidam puerorum, Heſych.
Κραυγίας ἵππος,qui clamore & ſtrepitu terretur.
Κραυγὶς, picus, picus Martius, auis, Heſych. ¶Κραυγὸς,idem.
Κραυότης,ητος,ἡ,fragilitas.
Κραῦρα,ας,ἡ,ſtruma,morbus ſues infeſtans.
Κραυρᾷ,ſtruma laborat,Ariſtot.li.8.Animal.
Κραῦρος,ὁ,ſiccus, friabilis, rigidus Gaz. aridus Ficin. Ariſtot.lib.2.de part.Anim. ¶ Item ὁ κραῦρος, ſtruma morbus boues tentans, Idem 8. Animal.
Κρέα, dicitur quicquid in anteriore tibiæ parte tenue & carnis eſt expers.
Κρεάγρα,ας,ἡ,harpago,fuſcina, coquinarium inſtrumentum incuruum vnci modo ad carnes extrahendas ex olla,Ariſtoph.in Equit.
Κρεαγρὶς,ἡ,idem quod κρεάγρα,in Epigr.
Κρεάδιον,ου,τὸ,caruncula.
Κρεαίνω,deſino,finio.
Κρεανομία,ας,ἡ,carnis diſtributio,viſceratio Cic. κρεοδαισία, Ioſeph.& Lucian. in Prometh. & κρεανομεῖν,carnes diſtribuere,Ibidem.
Κρέας,ατος,& κρέαος,τὸ,caro. κρέα per apocopen, carnes, Plat. de Rep. βόεια κρέα,caro bubula. ¶ Κρέας item vſurpatur ἀντὶ τοῦ σῶμα,Sophoc. ἄρξεις τοῦ γε τοῦδ κρέως, in hoc corpus habebis imperium.
Κρεββάτιον,grabatum, lectică genus,Etym.
Κρεγμὸς,pulſatio,ſonitus, ſtrepitus citharæ Horat.παρὰ τὸ κρέκειν:apud Poll.κρεσμὸς corruptè.
Κρεγμοῦ,Aduerb.cum pulſu,Apoll.
Κρεοδόχος,ὁ καὶ ἡ,carnis capax,in Epigr.
Κρεῖον,ου,τὸ,ahenum, vas ad recondendas carnes, Suid. ¶ Secundum aliquos placenta eſt ex ſeuo animantis confecta. ¶ Euphorion eo nomine carnes intelligere maluit vt ſcribunt Appion & Herodia.¶ Pauſan. putat eſſe caniſtrum

niſtrum vel lancem vel quid eiuſmodi, in quo concidatur caro. Vide Etym.

Κρεῖος, Atticè piſcis is qui κάρυκος apud Macedonas, aſpera concha, Athen. lib. 3.

Κρείουσα, βασιλεύουσα, imperatrix, regina, Etym.

Κρείσσων, melior, potentior, Iliad. ά.

Κρειττωθῆναι: Vnde κρείττωσις, ſiderationis genus eſt, Plin. lib. 17. ca. 24, in defloreſcentibus vitibus roratio, Theophraſt. de Cauſ. li. 5. ca. 13.

Κρείττων, ον, ὁ καὶ ἡ, potior, κρείττων χρημάτων, Iſocrat. παιδείας, Ariſtot. λόγου, Ariſtoph. μεμψεως, qui eſt eiuſmodi vt pecuniis corrumpi, doctrina corrigi, verbis declarari, reprehenſioni obnoxius eſſe poſſit. ¶τὸ κρεῖττον, præſtantius, & potius. ¶Κρείττονες λόγοι τῶν νόμων, Æſchin. κατὰ Κτησιφ. captioſa verba, quæ vim legibus afferrent.

Κρείω, pro κρέω, impero.

Κρείων, ὁ, princeps, βασιλεύς, ἄναξ, Iliad. ά.

Κρειῶν, pro κρεῶν, carnium, Odyſſ. ξ.

Κρέκα, capillum. τρίχα, à recto κρέξ.

Κρέκελος, θρῆνος, luctus.

Κρέκη, ἡ, ſonus odioſus, Hippocr. 2. de Morb.

Κρέκω, μ. ἔξω, π. εχα, reſono, citharam pulſo, Ariſtoph. Interpr. ¶In Epigram. κρέξασα κίσσα.

Κρεμάζω, vel κρεμάω, ῶ, άσω, π. ακα, pēdo, ſuſpendo, appendo, Accuſ. Ariſt. in Ran. μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου κρεμάσαντι σαυτόν.

Κρεμάθρα, ας, ἡ, vas penſile, quali ruſtici vtuntur ad exſiccandum caſeum, ἑώρα. ¶Cōment Ariſt. in Nebul. vas aſſeruandis opſoniorũ reliquiis deſtinatum, penſile repoſitorium.

Κρέμαμαι, pendeo, ſuſpenſus ſum.

Κρεμάννυμι, pendeo, annecto Gaz.

Κρεμαννύω, ſuſpendo.

Κρεμαστῆρες, οἱ, cremaſteres, i. nerui, à quibus teſticuli pēdent: teſtium appēdices vertit Gaz. lib. 2. Probl. Aphrod.

Κρεμαστήριον, ου, τὸ, ſera.

Κρεμαστὸς, οῦ, ὁ, penſilis, ſuſpenſus.

Κρεμάστρα, ἡ, appēdix, Theop. l. 3. hiſt. plant. c. 17.

Κρεμάω, κρεμάζω, ſuſpendo, Ariſtot. 2. Oecon.

Κρέμβαλον, τὸ, inſtrumentum quod digitis agitatum ſtrepitum tantũ edebat, Athen. lib. 14. ¶Hinc verbũ Κρεμβαλίζειν, Hermippo, id eſt, quod mendici circunforanei faciunt, dum teſtis vel oſsibus inter digitos inſertis ſtrepitũ inconditum excitant. ¶Hinc κρεμβαλιαστὺς, crembali peritus, Homer. in hymnis.

Κρέμβολον, τὸ, radius in quo tramā agglomerāt fœminę, cui tramā inuoluere ſolent, Heſych.

Κρεμέω, μ. ήσω, ſuſpendo, Accuſ. ¶Κρεμόω, idem.

Κρέμυς, Athen. piſcis λιθολέφαλος Ariſtot.

Κρὲξ, κος, ἡ, capillus. ¶Κρὲξ etiam auis eſt, Ariſtoph. in Auib. Ariſtot. eius meminit hiſtor. lib. 9. cap. 1. & 17. vulgò *aigrette*.

Κρεμνάω, ῶ, pendeo.

Κρεοκάκκαβος, apud Athen. lib. 9. carnes, quæ minutim conſciſſæ cum ſanguine & aruina dulci iure conditaneo concinnantur.

Κρεουργηδὸν, Herodot. fruſtatim, Valla.

Κρεουργῶ, excarnifico, dilanio, lanii more concīdo, Herodot. ¶Κρεουργία, laniatus Cic. cōciſio carniũ, τὴν πέλοπος κρεουργίαν, Naz.

Κρέσσων, ονος, ρ κρείσσων, fortior. τὸ κρέσσον, ſatius.

Κρεΰλλιον, caruncula, Syneſ. Κρέω, impero, regno.

Κρεωδαισία, ας, ἡ, carnium diuiſio, κρεουργία.

Κρεωδέρα, Poll. inſtrumentum excoriatorium.

Κρεώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carnoſus.

Κρεωπώλης, ου, macellari⁹ Varr, vel potius lani⁹.

Κρεωπώλιον, ου, τὸ, macellũ, vel potius laniena, locus vbi carnes veneunt, laniarium Varr.

Κρεωστάθμη, ſtatera in qua caro appēditur, Poll.

Κρεωφαγεῖν, carnibus veſci, Gaz. de menſibus.

Κρεωφάγος, ὁ, carnarius Martial. carne victitans.

Κρήγυος, verus, bonus, placitus, idoneus, Iliad. ά. οὔπω ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.

Κρήδεμνον, ου, τὸ, vitta, corona, infula, velũ, Ody. ά. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς περιδέσμια Didym. ¶Item operculum vaſis, Odyſſ. ſ. ¶Ponitur & pro mœnibus etiam tranſlatè, Heſiod. ὃ, Θήβης κρήδεμνον ἔχει, qui Thebes mœnia obtinet.

Κρηήνατε, perficite, ἐπιτελέσατε, in Odyſſ.

Κρήηνον, pro κρήνον, perfice: à κραίνω, Iliad. ά.

Κρῆθεν, ex capite, κατὰ κεφαλῆς, Heſiod.

Κρῆθμον, τὸ, Galen. in Simplic. Aeti. & Paul. & Plin. Crethmos: & batis vel battis Columel. ſiue olus, cordum, Dioſc. lib. 2. cap. 157.

Κρήϊον, Athen. lib. 14. placentæ genus quæ à ſpōſa mittebatur ad ſponſum.

Κρήϊον, κρεῖον, κρεοθήκη, theca carnaria.

Κρήμνημι, & Κρημνίζω, μ. ίσω, præcipito, Accuſ.

Κρημνηγορέω, grandia loquor.

Κρημνοβάτης, funambulus, petauriſta, Nazanz.

Κρημνοκομπεῖν, gloriari, iactare ſe, magnificè de ſe prædicare, κομπάζειν. ¶Κρημνοποιὸς, οῦ, grādiloquus, vt Æſchyl. apud Ariſtoph. νεφ.

Κρημνὸς, οῦ, ὁ, præcipitium, locus eminens & abruptus. μυσίων ἀπὸ κρημνῶν, Sophocl. ¶Item κρημνὸς, labrum vlceris, Hippocr. ¶Et labra pudendi muliebris, Eidem.

Κρημνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, præceps, præruptus.

Κρηναῖος, ου, ὁ, fontanus. Κρηναῖον ἔδεσμα, eduliũ inſtar aquæ fontanæ frigidum, Gal. & Aetio.

Κρήνη, ης, ἡ, fons. ¶In poemate Epigonis, pro vaſe aquario. ¶Plat. de Leg. dicitur κρήνη etiam de aqua pluuia retenta & ſtagnante.

Κρηνιάω, capite doleo, καρηβαρῶ.

Κρηνὶς, ίδος, ἡ, fonticulus, Theophraſt.

Κρηνοφυλακία, fontium cuſtodia, Poll. Vnde & κρηνοφύλαξ dicebatur, æreus leo in fontibus.

Κρηνῶν, apud Theoph. lib. 7. cap. 14. hiſt. plant.

Κρηπιδοπώλης, ὁ, calcearius, calceorum venditor, Syneſ. Κρηπιδουργὸς, Dinarch. crepidari⁹ Gell.

Κρηπιδούμενος, crepidatus, qui induitur crepidis, qui induitur calceis, Plutarch. in Apophth.

Κρηπιδόω, crepidas induo. ¶Eſt etiā fũdo, Dion.

Κρηπὶς, ῖδος, ἡ, crepida. Vide Gell. lib. 13. cap. 20. ¶Eſt & crepido, θεμέλιον, θεμελίωσις, & in architectura baſis, fundamentũ, Xenop. ¶Κρηπὶς

etiam in cenſu placētarum reponitur à Poll.
Κρῆς,ητός,ὁ,Cres,i Cretenſis.
Κρῆς,Doricè,pro κρέας,τὸ,caro,circūflexū, Cyril.
Κρησέρα,ſiue κρησέριον,excuſſorium vel pollinarium incerniculum ex lana vel lino.
Κρήσιος,Cretenſis,Euripid.
Κρῆσσα,ης,ἡ,Creſſa,Cretenſis mulier.
Κρησφύγετον,τὸ, latebra,aſylum,perfugiū,præſidiū,Herodot.¶Pro ſubſidiaria defenſione,
Κρητὴρ,crater,guttus,Hom.in Iliad. (Lucian.
Κρητήριον,mixtio,infuſio,ἐπίχυσις.
Κρητίζειν,mentiri,Cretizare: Vide Eraſm.Chil.
Κρητικὸν,veſtis quædam tenuis & breuis: & ſaltationis genus,Heſych.
Κρητικὸς,οῦ,ὁ,Cretenſis,Creticus.¶Item pes quidam carminis,ὁ ἀμφίμακρος Quintil. libr.9. Vide Comment. Ariſtoph. in Nebulis.
Κρητισμὸς,οῦ,mos Creticus, verſutia, impoſtura, Plutarch.in Paul.Æmyl.
Κρηφαγεῖν,carnes edere.
Κρῖ pro κριθὴ,apud Homer. Neut.Generis.
Κριβανίτης ἄρτος, clibanarius panis, in clibano coctus,non furnaceus,qui ἰπνίτης.
Κρίβανος,ου,ὁ,clibanus: vide Κλίβανος.
Κριβανωτῶν ὁρμαθὸς, ſeries panum in clibano coctorum, Ariſtoph.in Plut.
Κριγὴ,ῆς,ἡ,ſtridor,Interp.Ariſt.in Auib. ¶Eſt & noctua,ἡ γλαῦξ,Heſych.vel potius ſtrix.
Κριγμὸς,dentium ſtridor.
Κρίδιον,diminutiuum à κριός.
Κριερὸς,οῦ,ὁ,terribilis.
Κρίζω,μ. ίσω,π. ικα, clamo, tibia cano acutiſsimè ſtrido. & ſic eſt fictitium verbum, Etym.
Κριθανίας,ου,ὁ,hordeago,gen⁹ hordei, Theop.
Κριθὴ,ἡ,hordeū κριθὰς παρέχειν τῷ κάπρῳ, apro hordeum apponere pabulo Gaz.¶Κριθὴ vel Κριθίδιον ὑποκοριστικῶς,etiam dicitur pudendum virile,Ariſtoph. Comment. in Pace, & Suid.¶Celſ.lib.7.in palpebra ſuper pilorum loco,tuberculum eſt paruulum.
Κριθίδιον,idē quod μύρτον,caruncula in pudēdo muliebri prominula, ab hordei ſimilitudine.
Κριθίασις,equorum morbus, Ariſtot.hiſt.lib.8. cap.24. Gaz. hordeationem trāſtulit Κριθιᾶν etiam eſt nimium paſtum eſſe atque ſaturatum,Sophocl.ἕως ὅτου κριθιάσης οἴνου.
Κρίθινος,οῦ,ὁ, hordeaceus κρίθινον ἄχυρον,palea hordei,lib.8.hiſt.plant.Theophr.
Κριθολόγοι,οἱ,q.hordeologi,Plut.in quæſt.
Κριθοτράγος,ὁ καὶ ἡ,&Κριθοφάγος,qui hordeo veſcitur,Ariſtophan. in Auib. ¶Κριθοφαγία,eſt pœna militaris apud Polyb.
Κριθοφόρος,ὁ καὶ ἡ,hordei ferax.
Κριθώδης,hordeaceus: κριθώδης ἄρτος, Nonn.
Κρικόομαι,ānulo traiect⁹ ſum,infibulor,Strab.
Κρίκε,ſtridebat.ἀόρ.β,παρὰ τὸ κρίζω, Etym.
Κρίκος,ου,ὁ,annulus,circus vel circulus, Aphro. li.2. Probl.¶Κρίκοι ἁλύσεων,in lorica conſerta hamis: Vnde κρικωτὸς θώραξ. ¶Κρίκοι ἱστίων,Herodot.velorū anſulæ.¶Κρίκοι δικτύων, annuli plagarum,Poll. de inſtrumētis venatoris.¶Κρίκος etiam annulus oſtii, τὸ ῥόπτρον, vel marculus ferreus quo pulſantur fores,manus extera Lucret.& cantharus Plaut.¶Κίρκος præterea, armilla, ſpinther, & brachiale Plin. Plut. in Demoſt. ¶Heſych. κρίκον ſiue κίρκον vncū aut harpagonem intelligit, & in ſumma quicquid aduncū eſt. Hinc fit diminutiuū Κρικέλλιον,Trall. c. de dolore colico.
Κρικωτὸς,οῦ,ὁ,annulatus, vt lorica,Ptolem.
Κρίμα,ατος,τὸ,iudicium, calculus iudicis, condemnatio. εἰς κρίμα διπλοῦν ἔβην, ad duplex iudicium,Nonn.¶Item lis,1.Corinth.6.
Κρίμνον,τὸ,craſsior eſt ex zea triticóque farina, ex qua pultem faciunt,Dioſco.lib.2.cap.112.
Κριμνώδης,craſſus,παχεῖαν σύστασιν ἔχων, Hipp.
Κρίνεα,τὰ,lilia,Herodot.lib.2.
Κρίνεσι, pro κρίνοις,liliis,Ariſt.νεφ. κρίνεσι στεφάνοις.
Κρίνιον,ου,τὸ, aridum,ſiccum: dicitur de paupere & mortuo.¶Eſt etiam genus ſaltationis.
Κρίνομαι,μ.οῦμαι,π.ιμαι,vocor ad iudicium, accuſor,iudicor. κρίνομαι ἐπ' ἀδικήματι, iniuriæ accuſor,Plut.in Apophth. κρίνεσθαι κρίσιν θανάτου,Demoſt.cauſam dicere de morte. ¶Itē diſcepto,κρίνομαι δίκῃ,iudicio diſcepto,Thu. ¶Itē decerno prælio,vt κρίνεσθαι ἄρηϊ, Hom. Iliad. β.¶Eſt etiam κρίνομαι, quæſtionem de aliquo habeo & exerceo,in Epigram.
Κρίνον,ου,τὸ,lilium. ¶Interdum cucurbitæ flos. ¶Κρῖνον καὶ γυμνὸν vocari mendicū & pauperem,ait Poll.¶Item Κρίνον,τὸ,ſpecies ſaltationis in pulpito ſcenáve chori, Euſta.ex Athe.
Κρίνω,μ.ινῶ,π.ικα,accuſo,diē dico,Plut.in Cæſare,Δολοβέλλαν ἔκρινε κακώσεως ἐπαρχίας,accuſauit repetundarum.¶Item iudico,damno, κρίνω αὐτῶν,iudiciū de ipſis profero,Ariſtop. ¶Itē excerno,ſecerno, deligo,Iliad. β,κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα,i. διάκρινε,diſtingue.¶Aliquādo interpretor κρίνω ὀνείρους, pando ſomnia & explico,Euripid.
Κρινὼν,ῶνος,ὁ,lilietum.
Κρινωνιὰ,ᾶς,ἡ,lilii plāta,Theophr.hiſt.li.6.c.2.
Κρίξος,varix & tumor pedum.
Κριοδόκη,ης,ἡ,arietaria machina Vitruu.
Κριοκοπεῖν, arietibus oppugnare & impetere, arietare,Polyb.lib.1.
Κριομαχία,arietatio,arietum pugna,Gell.
Κριομύξοι, ἄνδρας vocauit Cercidas Megalopolitanus poeta iambographus, homines non emunctæ naris.
Κρίον,vel κρεῖον, vas ad recondendas carnes.
Κριοπρόσωπος,arietina facie, arietino aſpectu.
Κριοπρόσωπος Ζεὺς,Iupiter arietino capite,Luci.
Κριὸς,οῦ,ὁ,aries,Ariſtot.& Ælian.apud quem marini quoque arietis mentio fit. ¶Videntur & naues quædam κριοὶ dictæ, quòd arietis haberent inſigne,Bayf. ¶Κριὸς ἐρέβινθος,arietinum cicer, Theophr. lib.8.hiſt.plant.à capitis arietini ſimilitudine. ¶Item Κριὸς,aries bellicum inſtrumentū à Ioſeph. de Captiuit. lib.3.

ſib. 3. omnium optimè depingitur. ¶Κριὸς, etiam vocabulũ eſt architecturæ, Heſych. quo ſignificatur ornamentum quoddam inſtar tortilis pampini & clauicularum ſiue capreolorum in capitulis columnæ Corinthiæ & Ionicæ, volutam & helicem vocat Vitruu.

Κριοφάγος, deus quidam gentilitius, cui arietes immolabantur.

Κρίπτω, μ. ίψω, π. ιφα, ſordido, Accuſ.

Κρίσιμος, decretorius ſtatus, Galen. ad Glauc.

Κρίσις, εως, ἡ, iudicium, lis, controuerſia, ſententia tam ciuilis quàm criminalis. κρίσις ὑπὸ γέγονε ἀμφισβητουμένων περὶ ὀνόματος, nõdum terminata eſt de nomine controuerſia, Ariſt. 4. Polit. κρίσιν περιαγορεύειν, diem dicere, Plut. in Ageſilao. κρίσιν λαμβάνω ἱκανὴν, ſum contentus iudicio, Plat. de Leg. ¶Dicitur etiam κρίσις, quum pugna decernitur, κρίσιν λαβεῖν, Demoſth. dimicaſſe, exitum habere. ¶Κρίσις etiam medicinalis vox eſt, qua in morbis aliquando ipſius ſolutio ſignificatur: aliquando verò omnis repentina mutatio momentúmque in melius aut deterius, Gal. Epidimiorũ. Hippoc. ῥοπὴ ἐπὶ τὸ ἄμεινον, ἢ τὸ χεῖρον. ¶Κρίσις item ἀντὶ τοῦ ἔκκρισις, i. excretio, Nicand.

Κρισμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor dentium, κριγμός.

Κρισσοκαβῶνες ἵπποι, equi hernioſi vel potiꝰ qui varices habent (κιρσούς) in teſticulis, ob ídq; admiſſuræ inhabiles eſſe feruntur, Apſyrt.

Κρισσὸς, ſciſſura, tuberculum in quercubus per quod viſcus effluit, & in corpore humano extuberatio dura ac fœtida.

Κριτήριον, ου, τὸ, vis iudicandi, i. ſenſus & pars animi rerum æſtimatrix & arbitra, Plat. ¶Item forum, locus iudicii.

Κριτὴς, οῦ, ὁ, iudex, arbiter, æſtimator, Ariſt. 8. Pol.

Κριτικὸς, οῦ, ὁ, iudicialis, iudicio valens. ¶Et κριτικοὶ, poematũ iudices, ac cenſores aliorũ operum, vt Ariſtarch. & Ariſtoph. Grammatici.

Κροτὸς, οῦ, ὁ, ſecretus.

Κροαίνω, μ. ανῶ, π. ανκα, pulſo, laſciuè ſalto, Ilia. ζ, δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων.

Κρόβαλος, indicium naturæ in pueris, pili qui in loco obſcœno naſcuntur, Heſych.

Κροβύζω, idem quod κρύζω, Etymol.

Κροιὸς, morboſus, infirmus.

Κρόκα, την, in Accuſ. i. ſubtegmen, Heſiod.

Κροκάλη, ης, ἡ, & Κρόκαλος, ου, ὁ, & κρόκαλον, τὸ, litꝰ, calculus, lapis albicãs, arena litoralis, Epigr.

Κρόκιμης, ἡ, trama, filũ, ſubtegmen. ¶Itẽ litus, arena. ¶Et κρόκαι Ariſtot. calculi frequẽti motu in litore maris rotundati. Cicer de Orat. 2, vmbilicos appellat, Cæl. lib. 8. cap. 42.

Κροκία, ας, ἡ, gemma: à croci dicta colore.

Κροκίδες, αἱ, flocci & pili in veſtibꝰ: ἐπὶ κροκίδων πορφυρέων, in purpureis ſubtegminibus, in Epigr. ¶In ſingulari legitur apud Plut. in Sylla: Vnde κροκιδίζειν, adulari: vel delirare, Trall. Propriè floccos & feſtucas ex veſtibꝰ colligere, quod adulatores ſolent, Cæl. lib. 11. ca. 3. ¶Κροκιδισμὸς, οῦ, ὁ, collectio floccorum, quod eſt aſſentatorum, vel etiã phreneticorũ.

Κροκίζω, μ. ίσω, π. ικα, neo, texo, croco illino, ad croceum colorem vergo: tramare Vall. apud Herodot. Dioſc. lib. 4. cap. 65. Neutr. Accuſ.

Κρόκινον ἄνθος, flos croceꝰ, Theop. li. 1. hiſt. plãt.

Κροκοβαφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, croco tinctus.

Κροκοδείλιον, τὸ, herba chamęleõti nigro ſimilis.

Κροκόδειλος, ου, ὁ, crocodilus genus ſerpentis, Ælian. Vide Chil. Ariſt. 2. Oecon. & Luci. περὶ θυσιῶν. ¶Κροκόδειλος etiam ſophiſma.

Κροκοδειλίτης, quæſtio Sophiſtarum ludrica.

Κροκοδίλη, apud Poll. idem eſt quod κόπασμα.

Κροκοείμων, ονος, ὁ, indutus croceis.

Κροκόεν, quod eſt coloris crocei, Theophr.

Κροκόμαγμα, τος, τὸ, fæx & recrementũ olei crocini, quo crocum adulterant, Dioſc. lib. 1.

Κρόκον, ου, τὸ, vel Κρόκος, crocũ vel crocꝰ. κρόκῳ libros inungi ſolitos ſcribit Lucian. ¶Itẽ κρόκος, auena, genus frumentaceum, Theophr. 8. hiſtor. plant. ¶Κρόκον etiam dicitur oui luteum ſiue vitellus, ὁ λέκυθος, Trallian.

Κροκόττα, apud Porphyr. περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, li. 3. crocuta fera de qua Plin. lib. 8. ca. 30.

Κροκύη, Herodot. pro flocculo ponere videtur.

Κροκὶς, ύδος, ſtuppa. ¶Item herbæ genus.

Κροκύφαντος, quod per ſubtegmen texendo immittitur, ſummitas galeæ, Etym.

Κροκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, crocum referens.

Κρόκωτον, ου, τὸ, trama. ¶Itẽ genꝰ veſtis, Ariſtop.

Κροκωτὸς, οῦ, ὁ, croceꝰ. ¶Itẽ veſtis rotunda & fimbriata, diuitioribus matronis in vſu: Vnde κροκώτιον, crocotula, Bayf. & Chil. Eraſm.

Κροκωτοφόρος, ὁ, qui crocoto veſtitur.

Κροσσιάζω, ocyus accelero, appropero.

Κρόμβος, nodus, vel articulus digiti, κόνδυλος.

Κρομμυογήτειον, τὸ, cepigetiũ Gaz. 4. hiſt. Theo.

Κρόμμυον, ου, τὸ, cepa, vel cepe, Athen. li. 8. κρόμμυα ἐσθίειν ἢ ὀσφραίνεσθαι, pro inuitè flere, Bias apud Laert. lib. 1. & Ariſtop. in Ran.

Κρομμυοξυρεγμία, cruditas, fœtórque qualem eructant qui cepas ederint, Ariſtoph. in Pace.

Κρόνιος, ου, ὁ, Saturnius, priſcus, Ariſt. in Neb. κρονίων ὄζειν, i. ἀρχαϊκῆς εὐηθείας, reſipere antiquã ſimplicitatem vel ſtultitiã. ¶Κρόνια, τὰ, Saturnalia. ¶Itẽ vetuſtate prærãcida, & fatua: à Croniis, i. Saturnalibus, feſto perantiquo.

Κρονίδης, ου, ὁ, Saturno genitus, Saturniꝰ Iupiter.

Κρονίη ἅλς, Adriaticum mare, quòd illic Saturnus habitauerit, Cæl. lib. 7. cap. 6.

Κρονικὸς, delirus, ætate deſipiens, Ariſt. in Plut.

Κρόνιππος, vehementer delirus, veterator, perue tus, Ariſtoph. νεφ. σὺ δ᾽ εἶ κρόνιππος, i. vetulus.

Κρονίων, antiquus homo.

Κρόνος, ου, ὁ, Saturnꝰ, Ariſt. de mũd. ¶Interdũ κρόνος pro bardo & ſtupido, propterea quòd Saturnꝰ podagroſus ac ſenex à poetis fingatur.

Κροσσὸς, idem quod κρισσὸς, Etym.

Κροσσόω, fimbriam circumpono, aſſuo, Etymol.

Κρόσσαι, ης, ἡ, pinnæ murorum, ſcala, gradus,

fimbria & propugnaculum, Iliad. μ. Κρασπέδων ἐπάλξεων, Interpr. ὑποδέχων κλιμάκων πρὸς τοιχομαχίαν ἐπιτήδειον.
Κράσπος, vas, in Epigr. ¶Κρασπὸς, vas eſt balneatoriæ ſupellectilis ad effundendam aquam, Plut. in Alexand. ¶Item fimbria.
Κρασπωτὸς, ȣ, fimbriatus, Exod. cap. 28.
Κράσπνα, φυλακτήρια, fimbriæ.
Κράσφος, ὁ, & per γ, γράσφος, cuſpis ferrea, qua extrema haſta præpilatur, Iliad. ί.
Κρασωτὸς, idem quod κροσσωτὸς, Etym.
Κροταλίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſtrepo, plaudo, concutio, riſu effuſo excipio, Euſtath.
Κρόταλον, ου, τὸ, crepitaculum, quod eſt calamus ſciſſus, ex teſta, ligno, ære ita concinnatus, vt efficere ſonum queat, ſi quis verſet manibus, Ariſtoph. νεφ. ¶Alii inſtrumẽtum muſicũ intelligunt, quo in deorũ cęremoniis vtebãtur Ægyptii. ¶Alii pro plauſtro reſonanti accipiũt. ¶Quidã annulum ferreũ interpretantur, qui ferreo quatiatur baculo, Cæl. li. 10. c. 44.
Κρόταλος, qui lingua eſt expeditiore ac voce ſonanti, homo loquax, Metaphoricè.
Κροταφὶς, inſtrumentum fabri ferrarii, Poll.
Κροταφῖται μύες, muſculi temporales, Galen.
Κρόταφος, ὁ, tempus, pars capitis, Homer. ¶Κρόταφος etiam Suid. τὸ βιβλίου τὸ ὄπισθεν μέρος.
Κροτέω, μ. ήσω, plaudo, plauſu comprobo. ¶Κροτέομαι, plauſu excipior, Ariſtot. de arte poeti. plaudor Cicer. ¶Κρότημα, plauſus.
Κροτητὸς, ȣ, ὁ, collidens, plauſibilis, κρότον ποιῶν, plauſum edens. ¶Κροτητὰ, τὰ, loca quæ pedibus ſaltantium pulſantur, Theoph. li. & ca. 6.
Κροτοπαίγνια, τὰ, crepundia & crepitacula.
Κρότος, ου, ὁ, applauſus, κρότος χειρῶν, Ariſtoph.
Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, κυνοραϊστὴς Home. vulgò *tique.* ¶Item Κρότων, ricinus arbor. ¶Itẽ κρότων pars in aure, τὸ ὥσπερ ἔδαφος, Poll. ¶Κρότωνες, Hippoc. li. 1. περὶ νούσων, pulmonũ branchia cartilaginea, ſiue cartilagineæ cõcauitates in pulmone.
Κροτῶν, οῶντος, ὁ, plaudens.
Κροτώνη, crotona, gongrũ, vitium quod innaſcitur arboribus, vt oleæ, Theophr. lib. 1. hiſt.
Κρούζω, τὸ κροβύζω, pulſo, Etym.
Κροῦμα, ατος, τὸ, pulſatio, pulſus chordarum.
Κρουματοποιὸς, ſic dicitur αὐλητὴς ab Athenæo.
Κρουματικὴ σοφία, ars pulſandi citharam, Epigra.
Κρουνηδὸν, inſtar ſalientium.
Κρουνίζειν, in ſalientis modum fundere.
Κρουνίσμα, τὸ, vortex, torrens. κρουνίσμα μελισταγὲς, in Epigram. pulſus aquæ mellitus.
Κρουνὸς, ȣ, ὁ, ſcatebra & ſcaturigo riuorũ & fontium Interpr. Ariſtoph. in Equitib. ¶Κρουνὸς etiam locus vbi lauant, lauacrum & latrina, lauatrina Varr.
Κρουνοχυτρολήραιος, nugax, Ariſtoph. in Equit.
Κρούομαι, inhibeo, ὅθεν πρύμναν ἀνακρούσασθαι, καὶ πρύμναν κρούεσθαι, nauem inhibere, Thucyd.
Κρουόμενα, inſtrumenta muſica.
Κρουπέζια, τὰ, lignei calcei, gallicæ, Poll.

Κρουσιδημῶ, voce plebem eludo ac ſeduco.
Κρουσιμετρεῖν, defraudare in menſura.
Κρουσιμέτρης, qui in menſura defraudat.
Κροῦσις, ιος, ἡ, pulſatio. vide Nebul. Ariſtoph.
Κρουστικὸς, aures feriens acrimonia, & vehementia dicendi, vim pulſandi obtinens, Lucian.
Κρούω, μ. ύσω, π. ουκα, pulſo, percutio, cõcutio, cornibus peto propriè. κρούω χεῖρας, plaudo manibus, Euripid. κρούειν τοῖς ποσὶν τὴν γῆν, Arrian.
Κρύβδα & κρύβδην, clàm, λάθρα, Demoſth.
Κρυβεὶς, έντος, abſconditus.
Κρύβω, antiquè pro κρύπτω, abſcondo.
Κρύδιος. vide Ἠρύδιος.
Κρυερὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, lethalis, frigidus, horridus, odioſus, miſerabilis, difficilis, Odyſſ. δ.
Κρύμα, τος, τὸ, inuentum, εὕρημα, Æſchyl.
Κρυμαλέος, ου, ὁ, gelidus, frigidus, Eraſtoth.
Κρυμεῖν, frigere.
Κρυμὸς, ȣ, ὁ, & κρυμνὸς, frigus intenſum, Plat.
Κρυμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frigidus. ¶Item febris quæ pulmonibus eryſipelatæ correptis oboritur.
Κρυόεις, όεντος, ὁ καὶ ἡ, frigidus, rigidus, horribilis, horridus, Heſiod. ἐν πολέμῳ κρυόεντι.
Κρύος, εος, τὸ, frigus. Et κρυὸς, rigens, Adiect. vide Gell. lib. 13, cap. vlt. & Eraſm. in prouerb. Caninum prandium. ¶Κρύος etiam dicitur κρύσταλλος, cryſtallus lapis, Ariſtoph. in Nebu.
Κρυπτάδιος, occultus, λαθραῖος, κρυφαῖος, Ilia. ά.
Κρυπτάσκω, cooperio.
Κρυπτεία, ας, ἡ, occultatio, officium occulta indagans.
Κρυπτεύομαι, inſidior.
Κρύπτη, ης, ἡ, locus abditus & concameratus.
Κρυπτικῶς, furtim, latenter, captioſè.
Κρυπτὸς, ȣ, ὁ, occultus, abditus, tegendus.
Κρύπτομαι, & Κρύπτω, μ. ύψω, π. υφα, abſcondo me, deliteſco, tego, Lyſi. θυγατέρα ἔκρυπτε τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς, celauit filiã mortẽ viri. κρύπτω γῇ, humo tego, Thuc. κρύπτω ἐς καλύβην, abſcondo in gurguſtio, Idem. ¶Κρύπτειν verbo vtitur etiam Ariſtot. pro eo quod eſt ita argumentari, vt fallamus & lateamus eũ quicum diſſerimus, quò euaſuri tandem ſimus.
Κρυσέρα, Ariſtoph. in Concion. Interpr. τὸ περιβόλαιον τῶν κοφίνων. vide Κρησέρα.
Κρυσταίνεται, glaciatur, cogitur, Nicand. in Alex.
Κρυστάλλινος, ου, ὁ, cryſtallinus.
Κρυσταλλοειδὴς, cryſtallo ſimilis, Alexand. Aphr.
Κρύσταλλον, ου, τὸ, glacies, Ariſtot. in Problem.
Κρυσταλλόπηκτα φυσήματα, flat⁹ cõgelãtes, Eurip.
Κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, ὀδ. ξ. πάχνη ἐπὶ ἀσπίσι περιτρέφετο κρύσταλλος, id eſt, gelu. ¶Κρύσταλλος λίθος, gener. fœmin. in Epigram.
Κρυσταλλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, glacialis.
Κρύφα, ſecretò, clàm. cum Genit. κρύφα τινός.
Κρυφαῖος, ου, ὁ, latens, occultus, clandeſtinus, clãcularius, Sophocl.
Κρυφάλεια, galea, κράνος, apud Poetas in vſu.
Κρυφανδὸν, & Κρυφῇ, latẽter, occultè, Paul. ad Epheſ. cap. 5. & κρυφηδὸν pro eodem, Hom. ὀδ.
Κρυφεὶς, έντος, tectus: à κρύπτομαι, Sophocl.

Κρυφίνους,mentem ſuam cælans.
Κρύφιος,ου,ὁ,occultus.
Κρυψίνοος vel Κρυψίνους,ου,ὁ,diſsimulator,mentẽ ſuam doloſè cęlans,aſtutus.
Κρύψις,εως,occultatio,latebra. ¶Κρύψις etiam eſt ars quædã & ſolertia diſputandi, Alexan. lib.8.Topicor.Vide κρύπτω.
Κρυψίχολος,qui iram celat,iram diſsimulans.
Κρυώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,algidus,horridus.
Κρῶ pro κρούω,inſtillo,infundo, Euſtat.Iliad.ε.
Κρωβανὸς,ὁ, idem quod κρώβυλος.
Κρώβον,τὸ,falx.
Κρωβύλη,ἡ,reticulum quo contegitur coma.
Κρώβυλος,ου,ὁ,cincinnus,aureus vel argenteus corymbus ex capillis pendens, Interp.Thucyd.Vide Com. Ariſtoph. in Nebul.
Κρώζω,garrio & pipio, Ariſtoph. in Plut.οἶδ᾽ ὃ κρώζεις,ſcio quid crocites.¶Aliquando prædę inhiare,Eraſm.prouerb.Domum quum facis. ¶Κρώζειν, cornicari ſignificare oſtendit Poll. τῶν κορωνῶν eſſe adnotans. ¶Κρωγμὸς,οῦ,ὁ,vociferatio,q.cornicatio,κρωγμὸς κολοιῶν,in Epi.
Κρώμαξ,κος,ὁ, aceruus lapidum, Heſych.
Κρωπεῖς,Poll.piſcatores,πόρκῳ ἢ κρώπῳ χρώμενοι.
Κρώπιον dixit Pherecydes τὴν δρεπάνην,i.falcẽ.
Κρωσσὸς,ὁ,hydria, vas aquarium.
Κρώσσας,τὰς,ſcalas, Herodot.lib.2.
Κρωσσίον,ου,τὸ,vrna.
Κρωσσὸς,οῦ,ὁ,hydria,vulgò *cruſſe* vel *cruche*, vas vnguentariũ,Plutarch. ¶Sophocl.crater,poculũ.¶Lycophroni gutt⁹,quo aqua funditur.

K T

Κτάμενος, interfectus,Heſiod.& Homer.
Κτάνω,occido,corrumpo.
Κτάομαι,μ. ήσομαι, π. ημαι,acquiro,poſsideo. κτήσασθαι ἔχθραν,odia ſuſcipere, Thucyd.
Κτασία,cædes.
Κτάω,poſsideo.
Κτέανον,ου,τὸ,poſſeſsio,Pindaro.
Κτέαρ,ατος,τὸ,prædium,poſſeſsio, Odyſſ.ξ.
Κτεατίζω,μ.ίσω,π.ικα,poſsideo,acquiro,Accuſ. Odyſſ.β,πολλὰ κτεατίσσας,multa poſsidens.
Κτείνασα,interimens,occîdens.
Κτείνω,μ.κτενῶ,π.ακα.ἀορ.β,ἔκτανον,occîdo,Accu.
Κτεινωτὸς,textus.
Κτεὶς,ενὸς,ὁ,pecten, Callimach. ¶Item pubes, quod & pecten Iuuenali. ¶Item pectines piſces qui pectinatim conchas ſtriatas habent, vulgò *coques & coquilles*: de his Plin.libr.9, cap.33.Ariſtot.hiſt.lib.& cap.4. Gaza vertit pectinem aut pectunculum. ¶Et κτένες,quatuor dentes anteriores, pectunculi qui naribus iunguntur,Gaz.apud Ariſtot.
Κτενίζω,μ.ίσω,π.ικα,pecto, Accuſ.Herodot.
Κτένιον,ου,τὸ,κτεὶς,pectunculus, pecten.
Κτέννυμι,& Κτεννύω, & Κτέννω,μ. ανῶ, macto, morte mulcto.¶Itẽ morior, Eurip.in Tauris.
Κτέο,τὸ,poſſeſsio.
Κτέρας,κτῆμα,res poſſeſſa. Κτέρεα,monumenta.
Κτερείζω,& κτερίζω,μ.ίσω,καὶ ίξω,π.ικα,iuſta facio,parento,ſepelio, Accu.Apollon.νεκὺν κτερέϊζεν ὅμιλος,defunctõ ferebat popul⁹inferias.
Κτέρες,οἱ,mortui,iuſta,exequiæ.
Κτέρισμα,τὸ,& Κτέρεος,εος,τὸ, parentatio,iuſta, quicquid in mortuorum honorem fit,Laſcar.
Κτεριστὴς,οῦ,ὁ,curator funeris,libitinarius, Vlp. L.Quicunque D.de Inſtitoria actione.
Κτέω,occîdo.
Κτηδὼν,όνος,ἡ,in arboribus venarum diſcrimina & curſus, Theoph.hiſt.lib. 5.cap.2.Apud Hippocr.κτηδόνας, Interp.ſtrias,& ſegmenta tranſtulit: apud Ruffum fibras vel filamenta.
Κτῆλος,κτίλος,aries,dux gregis.
Κτῆμα,ατος,τὸ,poſſeſsio,lucrum, res,emolumentum,facultates.εἰς τὰ κτήματα πορεύεσθαι,hæreditatem adire, Demoſt. χρυσὸς δὲ καὶ ἄργυρος ἐπίφθονον κτῆμα, Plat.12. Leg.Cicer.aurum autem & argentum inuidioſa res eſt.
Κτηματικὸς,multas habẽs poſſeſsiones, Plutar. ¶Dicitur etiam Κτηματίτης,p eodem,Suid.
Κτηματολογία,tituli poſſeſsionum.
Κτῆμι,interficio. vnde κτάμενος,interfectus.
Κτήνεα ἀχθοφόρα,animalia veterina, iumẽta ſarcinaria.
Κτηνηδὸν, pecudum more.
Κτηνίατροι,veterinarii, iumentorũ veterinorum curatores & medici,Bud.in Annot.poſt.
Κτῆνος,εος,τὸ,iumentũ,ferũ Virgil. pecus quod mactatur,Xenoph.in Oecon.
Κτηνοτροφία,αἱ,pecorum pabulum.
Κτηνοτρόφος,ου,ὁ,qui iumenta paſcit.
Κτηνώδης,inſtar pecorum,irrationalis,belluin⁹.
Κτησείδιον,ου,τὸ, poſſeſsiuncula, curta ſupellex.
Κτησικλῆς,έος,ὁ,gloriæ poſſeſſor, Lucian.
Κτήσιος,quæſtorius, Mercurii Epith. & Iouis apud Hipperid.& Menand.
Κτήσιππος,equorum poſſeſſor, Lucian.
Κτῆσις,εως,ἡ,poſſeſsio,patrimoniũ,dominii comparatio,poſsidẽdíque ius, peculium,res,prædiũ,hæreditas,κτῆσις χρημάτων, Demoſth.
Κτήσων,ωνος, cteſon,poſſeſſor Lucian.
Κτητικὸς,οῦ,ὁ,poſſeſsiuus,aſcititius.ἡ κτητικὴ,acquirendi diſciplina ſeu ratio, Ariſtot.1.Polit.
Κτητὸς,οῦ,ὁ,acquiſititius,emptiti⁹, comparabilis, Heſiod γυναῖκα κτητὴν,οὐ γαμετὴν,i.ancillã.
Κτήτωρ,ορος,ὁ,poſſeſſor,dominus.
Κτίδεος,ου,ὁ, nomen poſſeſsiuum ab ἰκτὶς, per aphæreſin vel à κτίς.
Κτίζω,μ. ίσω,π. ικα,creo,fabrico,munio,cingo. κτίζω νῆσον,oppidũ in inſula cõdo, Herodot. ἐκτίζοντο τείχεσι,muris cingebãtur, Thucyd.
Κτίλος,ου,ὁ,aries,dux gregis apud Home.à κίω, i.vado: quoniã gregem ferè præcedat. ¶Pro quocunque cicure & manſueto animali capitur apud eundem,Iliad.γ.
Κτιλεῦσαι,puellam demulcere & ita demũ conciliare,vt vxorem ducas,Accuſ. Herodot.
Κτίμενος,conditus,habitatus.
Κτιννύω,occîdo: κτίννυμι etiam dicitur.
Κτὶς,ἰκτὶς,viuerra.
Κτίσις,εως,ἡ,fabricatio,Roman.cap.1.

Κτίσμα,τὸ,opus,ædificium,creatura,Iacob.1.
Κτιςής,οῦ,ὁ,creator,conditor,Herodot.
Κτιςὸς,creatus,conditus.
Κτίςωρ,creator,mundi fabricator & molitor,Athen.lib.9.Ζώων τῆς ςοᾶς κτίςωρ.
Κτίτης οἰκήτωρ,Oreſtes,Euripid.
Κτίωνες,αἱ,fibræ quæ ligna per longum percurrunt,ἶνες,Euſtath.ex Ariſtarch.Iliad.φ.
Κτονέω,occido:vnde ἀποκτονέω.Κτόνος,cædes.
Κτυπέομαι,pro κτυπέω,ſtrepo,Ariſtoph.in Plut.
Κτυπέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſonum edo,ſono,obſtrepo,ἠχέω,βροντῶ,Iliad.ή,ζεὺς κτυπέων,tonans.
Κτύπημα,ατος,τὸ,ſtrepitus,plauſus,ψόφος.
Κτύπος,ου,ὁ,ſonitus,fragor,ſtrepitus,Etym.
Κτῶ,compara,pro κτάου:à κτάομαι.

Κ Υ

Κυάθειον,ου,τὸ,cyathus,Poll.κυάθιον.
Κυαθίζειν,poculis indulgere,Eraſm.Chiliad.
Κυαθίσκος μήλης,Galen.ſpecilli cōcauum Celſ. & Scribonio ſpecillum auerſum.
Κύαθος,ου,ὁ,cyathus,cochleare vncias duas capiēs,ſextarius Ruel.li.1.Dioſc.Vide Chiliad.
Κυαίνει,grauida eſt.
Κυαμευτὴς,ου,qui agit cum fabis,ſortilegus.
Κυαμευτὸς,ὁ,fabis delectus. κυαμευτὸς ἄρχων,magiſtratus fabis creatus, Xenoph.1.ἀπομν.
Κυαμεύω,ſortior,κυάμῳ ψηφοφορέω.
Κυαμιαῖος,ου,ὁ,fabali magnitudine,Lucian.
Κυαμίζειν,catullire,cyamiſſare. De puella quæ ætate iā maturior virū appetere incipit,Cæl.
Κυάμινον ἄλευρον,lomentum fabaceum.
Κυάμοι,οἱ,Aſiatica lingua(Gal.teſte)aſelli,animalcula in hydriis nata,à fabæ ſimilitudine.
Κύαμος vel πύαμος,faba,qua ſortiebantur olim magiſtratus, & concilium congregabatur,Thucyd.lib.8.de Rep.Athenienſi.¶Significantur item hoc nomine teſticuli, quia ſint εἰς τὸ κύειν δεινοί. ¶Κύαμος etiā mēſura liquidorum,τὸ κιβώριον ſiue κιβώτιον Aetio.¶Aliquando itē prima lactis πῆξις,i.coagulatio:& ſub circulo illo nigrāte,pupillā ambiēte,Poll.
Κυαμοτρὼξ,iudex qui victum habet à ſuffragiis, in quibus ferendis vtebantur κυάμοις.
Κυάμων,ονος,ὁ,fabetum,Theop.li.4.hiſt.plant.
Κυαναυγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, q. cæruleè ſplendens, ex nigrore ſplendeſcens.κυαναυγέσιν ὀφρύσι,Euripid.nigris ſuperciliis.
Κυανέαι,αἱ,ſaxa maris Euxini,Latinè cyanea.
Κυάνεος,cæruleus,fuſcus,Heſiod.κυάνεοι ἄνδρες, nigri viri,i.Æthiopes.κυανέη νεφέλη,Homer. cærulea nubes & μελαίνη.Idem Iliad.ά.κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε,nigris ſuperciliis annuit. ¶Κυανίζος,idem,Etym.
Κυανέμβολοι τριήρεις,roſtris cæruleis triremes, vel mare ſecantes,Ariſtoph. in Equitib.
Κυανέω,nigreſco,Heſiod.in ſcuto Herculis.
Κυανοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,cæruleus,Ariſtot.5.Anim.
Κυανόπεζα τράπεζα,Iliad.λ,nigrantibus pedib⁹.
Κυανόπεπλος,ου,ὁ καὶ ἡ,cæruleo peplo vtens.
Κυανοπρῷρος & Κυανόπρῳρος ναῦς,Odyſſ.ξ,nauis nigra prora.
Κυανόπτερος ἠχέτα τέττιξ, nigras habens pennas canora cicada,Heſio.κυανόπτερος ὄρνις,Euri.
Κύανος,cæruleus Gaz.aqua marina:auis quędā.
Κυανόφρυς,υος,nigro ſupercilio,Theocr.
Κυανοχαίτης,ου,ὁ,habens crines nigros vel cæruleos potius,Epith.Neptuni,Heſiod.
Κυανόχροον,purpureo colore.
Κυανῶπις,ιδος,nigros habens oculos,Heſiod.
Κύαρ,foramen ac⁹,Hippo. ¶Itē foramē manubrii molæ truſatilis. ¶Itē pars auris interna, (Poll.
Κυβαρσία,ας,ἡ,caput galli,galea.
Κυβάσαι,euertere.
Κύβδα,inclinando,Ariſtoph.
Κύβεβις,ὁ,Gallus,Cybeles ſacerdos,cynædus.
Κύβεθρον,apum receptaculum,alueare,Suid.
Κυβεία,ας,ἡ,ludus aleæ,iactus talorum,taxillorum iactus. τὴν κυβείαν παίζειν περὶ γυναικῶν de vxoribus aleam iacere,Athen.lib.10. ¶Item ἡ πανουργία,nequitia,Epheſ.4. ¶Κυβεῖον, locus in quo alea luditur,ludus talarius Cic.
Κύβειρος,impudens.
Κυβέλη,ης,ἡ, Cybele deorū mater,quæ & Rhea. ¶Item aurium foramen,Cæl.lib.10,cap.17.
Κύβελον,mons in Phrygia,vbi templū Cybeles.
Κυβερνάω,μ.ήσω,π.ηκα,guberno nauem,Accuſ.
Κυβερνήσια,τὰ,gubernatoria,dies feſti in Attica, in honorem Nauſithei & Pheacis nauis Theſei rectorum,Plutar.in Theſ.
Κυβέρνησις,ἡ, gubernatio,regimen,adminiſtratio,recta vitæ inſtitutio,Plat.6.Polit.
Κυβερνητὴρ,ῆρος,ὁ,& Κυβερνήτης,ου,ὁ, gubernator naualis,rector nauis, κυβερνῆται πλοίων,Plat. νόμ. ¶ Κυβερνήτειρα,ας,ἡ,gubernatrix,in Epigr.¶Κυβερνητήριον ἔργον, munus gubernandi,Plut.in Solon.¶Κυβερνητικὴ,ῆς,ἡ,gubernatio,gubernatoris vel gubernandi ars,gubernandi facultas, ars gubernatoria, Idem ibid. ¶Κυβερνητικὸς,οῦ,ὁ,qui peritus eſt nauis gubernandæ.¶Κυβερνισμὸς,οῦ,ὁ,gubernatio.
Κυβερνῶμαι,guberno,Accuſ.Sophocl.in Aiace.
Κυβευτήριον,τὸ,vbi alea luditur, Plutar.ludus talarius Cicer.¶Κυβευτὴς,οῦ,ὁ,aleator.
Κυβευτικὸς,οῦ,ὁ,luſor alearum, Plat.de Repub.
Κυβεύω,μ.εύσω,π.ευκα, ludo taxillis,iacio talos. κυβεύειν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῶν γυναικῶν, Athen.li.10. Periclitari,& ſubire aleam,Polyb.
Κύβη,caput,Cæl.lib.10,cap.17.& Etym.
Κυβηβεῖν,in caput prouolui,Etymol.
Κυβήβη,ης,ἡ,κυβέλη,Cybele.
Κύβηβος,pronus,inclinatus,κατακύψας, Etym. ¶Item Bacchus,qui & σαβάσιος.
Κυβήκη,ἡ,mater deorum Cybele.
Κύβηλις,ιος,ſecuris,bipennis,πέλεκυς.
Κυβηλίσαι,ſecuri percutere,πελεκίσαι,Suid.
Κυβηλιςὴς,circulator,ἀγύρτης.
Κυβήριον,τὸ,granum milii,& paleæ,Hippocr.
Κυβηςίνδα,genus luſus puerilis,εἴσκο τύλη.
Κυβία, ludus teſſerarum,Ariſtot.in Rhetor.
Κυβικὸς ἀριθμὸς,numerus cubicus,Ariſt.Prob.

Κύβιον,

Κύβιον,ου,τὸ, pelamis conciſa particulatímque cõ ſecta Plin.lib.6.cap.15.Athen.lib.3.

Κυβιστάω, ſalto caput demittẽdo, me deiicio,me iniicio,me immergo , in caput ſalto,in caput deferor deuoluórque,Xenop. ἐᾶν κἂν εἰς μαχαίρας κυβιστήσῃ, hic in enſes ſe præcipitare poſsit.¶Capitur & pro vrinari & natare,κολυμβᾶν. ¶Aliquando & pro taxillis ludere, Bud.in Annotat.¶Κυβίστησις,gurges aquarũ, vertigo,vortex,contortio. ¶Et genus ſaltationis,aut exercitii, quod κυβίστημα Luciano dicitur.¶Κυβιστητία, ſaltatio.

Κυβιστητὴρ,ῆρος,ſaltator. ¶Item vrinator Bud. ¶Item κυβιστητὴρ pro præcipiti,Nonn.

Κυβιτίζω,cubito percutio,Epicharm.

Κύβιτον,ου,τὸ,cubitus.παρὰ τὸ κύψαι,Etym.nod⁹ brachii,Dioſc.Κύβιτος,idem,Etym.

Κύβος, ου , ὁ, teſſera, Athen. libr.13 . δεδογμένον τὸ πρᾶγμα, ἀνεῤῥίφθω κύβος, iacta hæc eſto alea . ¶Item figura geometrica vndique quadrata,cubus, Cæl.lib.10.cap.17. ¶Item κύβοι inter vertebras. ¶Et panes quadrati, Athen.¶Eſt & ipſa monas quę in teſſera extat, Eurip. ¶ Item quadrantale numeri ſpecies, Ariſt.in Probl. ¶Κυβοειδὴς,ſpeciem cubi præferens,quadratus vndique vt teſſera.

Κύβωλον,ου,τὸ,cubitus, Pollux.

Κυγχνὶς,ίδος,crater magnus, Hippocr.

Κύγχραμος,auis dux conturnicũ, Ariſt.8. Anim.

Κυδάγχη,ἡ, conuicium,contentio.

Κυδάγχω,conuicior,λοιδορέω.

Κυδάζω,μ.άσω,π.ακα, cõuicior,territo,Sopho. in Aiace,κυδάζεται τοῖς πᾶσιν ἀγρίοις.

Κυδαίνω,μ.ανῶ,π.κα,illuſtro,orno, Accuſ.

Κυδάλιμος,ου,ὁ,glorioſus,ἔνδοξος,συνετός. ὀδ.ξ.

Κύδαλος, ου, ὁ, & Κύδαρον,τὸ, Etym.& Κύδαρος, ου,ὁ,nauigii genus.

Κυδάσσω,&Κυδάπτω,turbo,conuicior.

Κυδάω,μ.άσω,π.ακα,glorior,veneror,admiror.

Κύδεος,cura dignus,glorioſus.

Κυδήεις,έντος,glorioſus, in Epigram.

Κυδηθλῶσαι,honore afficere & gloria Cicer.

Κυδιάνειρα,faciens viros claros,Iliad. ά.

Κύδιμος,ου,ὁ,glorioſus,illuſtris,Heſiod.

Κύδιον,melius,magis optandum, honorificẽti⁹.

Κύδιος,ὁ, clarus,honorificus,Eurip.

Κυδιόω, μ. ώσω, π. ωκα,exulto,glorior,efferor, Dat.Heſi.κυδιόων λαοῖσι, de populis gloriãs.

Κύδιστος,ου,ὁ,illuſtriſsimus,eximius,Iliad.ά.

Κύδνος,cycnus.

Κυδνὸς,οῦ,ὁ,venerãd⁹,celebris,Heſi.in Theog.

Κυδοιδοπᾶν,confundere Ariſtoph.

Κυδοιμέω,μ.ήσω,π.ηκα,turbo,Actiu,Accuſ.

Κυδοιμὸς,οῦ,ὁ,tumultus vel bellum,Heſiod.

Κυδοναῖον,τὸ,ficus hyberna,Athen.lib.3.

Κῦδος,εος,τὸ,gloria,decus,Odyſſ.μ.

Κύδος,ου,ὁ,conuicium,obiurgatio, maledictum.

Κυδότατος,glorioſiſsimus,ἐνδοξότατος, Etymol.

Κυδότερος,glorioſior,Etym.

Κυδρὸς,οῦ,ὁ,venerabilis,honeſtus:VndeOdyſſ.ό, κυδρὴ παράκοιτις , pudica & honeſta vxor. ¶Κυδρόω, honeſto, clarum reddo, & κυδροῦμαι,ſuperbio,Laſcar.

Κυδωνία πόα,Galen.lib.1.κατὰ τόπ.ca.5 . Cydonia herba , quam alum Latinos itémque Gallos vocare dixit Plin.lib. 26.cap.7,& 27.cap. 6.

Κυδωνιάω,ῶ,imitor pomum Cydoniũ, in Epigr.

Κυδώνιος,Cotonea,Theophr.lib.2.hiſto.plant. cap.4.κυδώνιος μηλέα,cotonea malus.

Κυέω,μ.ήσω,π.ηκα, & κύω,concipio,vterum fero.κύουσι τὰ ἄῤῥενα, quæ mares ferunt,Ariſt. 7. Anim.¶Item oſculor,adoro,Ammon.

Κύζομαι,μ.ύσομαι,π.υσμαι,iraſcor,Depon.Dat.

Κυζυθμὸς, canum blandiẽtium admurmuratio.

Κυηθεὶς,conceptus,genitus.

Κύημα,ατος,τὸ,fœtus,germen, partus,concept⁹, Ariſtotel. lib. 1. de gener. Animal. ¶Dicitur etiam κύθος:Vnde apud Callimachũ, ἄκυθοι ὄϊες,oues ſteriles.

Κύησις,εως,ἡ, prægnatio,grauiditas Cicer. partus, fœtus, fœtura,conceptio,κύησις καρπῶν, Euſeb.¶Κυητικὸς,οῦ,ὁ,genitalis.

Κυθερὸν,ῶνος,ὁ , Cytheron,mons Baccho ſacer.

Κυθηγενὴς,furtim & ex adulterio natus.

Κυθήρη,ης,ἡ,καὶ κυθηρείας,Cythera venus,in Epig.

Κυθμώδης,& κυθμώλης,&Κυθνώδης,calamitoſus.

Κυθνὸν,οῦ,τὸ,& Κύθος,ὁ,ſemen,ſperma genitale.

Κύθομαι,occulor,abſcondor.

Κύθος,vide Κύημα.

Κύθρα,ας,ἡ,γέλως σκωπτικὸς,riſus mordens ¶Itẽ olla,teſta,pro χύτρα Ionicè,teſte Euſtath.

Κυθριάζειν,ficus folia legere.

Κυθρίζω,μ.ίσω,π.ικα, σκώπτω,mordeo,irrideo.

Κυθρόγαυλος,Ioſep.deAnti.labrũ cõchæ ſpecie.

Κύθροι,feſtum apud Athenienſes erat, in quo ſe inuicem irridebant, Etym.

Κυθώδης,fœtidus.

Κυθώνυμος, infauſtus,inominatus,infamis.

Κύϊξ , κος,ὁ, cyix , herba de genere bulborum, Theophr.lib.7.cap.13. hiſt.plant.

Κυΐσκομαι,& κυΐσκω,fero partum, concipio,gigno,fio prægnans, Theophr.3 de Cauſ.

Κύκαι,αἱ,genus palmæ,Theophr.l.2.hiſt.plant.

Κυκάω,vel Κυκέω,μ.ήσω,π.ηκα,miſceo,confundo,agito,κυκᾶν τὸν βόρβορον,Ariſtoph. dicitur verò ἀπὸ τοῦ κυκεῶνος poculo in quo multæ ſimul herbæ confundebantur & terebantur.

Κυκεία,ας,ἡ,confuſio,perturbatio.

Κυκειὼν,ῶνος,ἡ,κυκεών.

Κυκερὶς,ίδος,radix anguloſi iunci.

Κυκεὼν,ῶνος,ὁ,potio ex multis herbis,cinnus.

Κύκηθρος,ſeditioſus & turbulentus,Ioſep. de Antiq. ¶Κυκήθρα,ας,ἡ,συμφορὰ, ταραχὴ,i.calamitas,ſtrepitus. ¶Item Ariſtoph.τὸ κύκηθρον.

Κύκημα,ατος,τὸ,confuſio,perturbatio.

Κυκησίτεφρος κονία,cinis , Ariſtoph.

Κυκητὴς,οῦ,ὁ,turbator,merobibus,Laert.l.10.

Κικινάω,miſceo,turbo.

Κύκλα, τροχοί. Odyſſ.τ. & Theocrit.Idyl.32.

Κυκλάζω,gyro,circumeo.¶Κυκλαίνω,idem.

Κυκλάμινον, ſiue κυκλάμινος, tuber terræ, herba purpureis floribus, Theoph.hiſt.plant.lib.9. & lib.7.cap.9. Dioſc.li.2.ca.194, & 195.
Κυκλας, άδος, ἡ, veſtis genus, vel limbus. ¶Item rotunda, orbiculata, Adiect. Nonn.
Κυκλάω, μ. ήσω, π. ηκα, κυκλόω, circundo.
Κυκλέομαι, pro κυκλέω, verſo, Sophocl. in Aiace.
Κύκλδυον, poculum in quo fit mixtura.
Κυκλέω, verſo, duco rota vel plauſtro veho, in orbem ago, Sophocl. Schol. Accuſat.
Κυκληδὸν, in orbẽ, vndequaque, Euſtat. Iliad. λ.
Κυκλικὸς, circularis, orbicularis, Nazanz.
Κυκλιοδιδάσκαλος, dithyrambicus poeta, διθυραμβοποιὸς, apud Ariſtoph. in Auibus.
Κύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, in orbem actus, Ariſtoph. νεφ.
Κυκλίσκος, & κυκλισμὸς, orbiculus, Suid. ¶Galen. lib.6. Meth. ſcalprum exciſorium cauum.
Κυκλισὸς, vide κυλισός.
Κυκλοβορεῖν, clamore inſectari, Ariſtoph.
Κυκλόγαλοι, auari, ſordidi.
Κυκλοδίωκτος, ὁ καὶ ἡ, in orbem actus, in Epigram.
Κυκλόεις, εντος, ὁ, rotundus.
Κύκλον, ου, τὸ, rota, orbis, circulus, Dionyſ.
Κυκλοπαιδεία, ας, ἡ, diſciplina circularis.
Κυκλοπορεῖν, eſt non recta via iter facere, ſed circuire, Strab. lib.7.
Κύκλος, ου, ὁ, circus, globus, orbis, rota, gyrus, ambitus, circulus, Plat. Epiſt.7. κύκλος ἐστὶ τὸ ἐκ τῶν ἐσχάτων ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντῃ, i. quod ab extremis ad medium æqualiter diſtat. ¶Eſt & κύκλος, circulus, figura dictionis, Hermog. proponens & concludens, licet aliis verbis, circularis argumentatio quæ in ſeipſam redit. ¶Hippocr. etiam κύκλοις vocauit locum ſub oculis, in mali rotundi ſpeciem extuberantem. ¶Κύκλος etiam ſumitur pro circulo, i. hominum cœtu in orbem collectorum, Euripid. in Androm.
Κυκλόσε, circunquaque.
Κυκλοτερὴς, έος, circularis, rotundus, orbiculat⁹.
Κυκλοῦν, circulari Colum. Xen. 6 παιδ. ¶Eſt & circunuenire, & in medio cõcludere, Eidem.
Κυκλοφορέομαι, in orbem agitor, verſor, Ariſtot.
Κυκλοφορητικὸς, verſatilis, Plutarch.
Κυκλοφορία, Ariſtot. in 9. Metaphyſ. rotatio in orbem, conuerſio in gyrum.
Κυκλοφορητικῶς, in orbem, Athenagoræ.
Κυκλοφορῶ, verſo, circumago.
Κυκλόω, μ. ώσω, π. ωκα, circundo, vallo, circunſiſto, Sophocl. in Aiace, βάσιν κυκλοῦν, oberrare, circumire. Epigr. libr.7. κυκλοῦν τόξα, arcum ſeu arcus tendere & curuare.
Κύκλῳ, circum, in orbem, circulatim, Ariſtot de mund. ἄλως φαίνεται κύκλῳ παντὸς ἄστρου, area circum totum ſidus ſe exhibet.
Κύκλωθεν, in ambitu, πανταχόθεν.
Κύκλωμα, τος, τὸ, circumactio, Euripid.
Κυκλωπικῶς, ritu Cyclopum, Ariſto. 10. Ethic.
Κυκλώπιον, totum illud quod albicat in oculo & ambit pupillam oculi, Ariſtot. 4. Anim.
Κύκλωσις, εως, ἡ, circuitus. ¶Et in re bellica eſt quum exteſis cornibus acies aduerſa in medio intercipitur, Xenoph. 4. ἑλλην.
Κύκνειος, cygneus: Κύκνειον, melos cygni.
Κύκνος, ου, ὁ, olor, cygnus, Ariſto. Ælian. & Oppian. ¶Item eſt genus nauigii, quod in prora cygnos habeat inſculptos, Etym.
Κυκωνάω, turbo, territo, Etym. melius κυκάω.
Κύλα, caua ſub oculis pars.
Κυλαδία, vide Κορυκομαχεῖν.
Κυλέω, μ. ήσω, π. ηκα, κυλινδοῦμαι, verſo, voluo.
Κυλήκτης, ὁ, verſator.
Κύλησις, εως, ἡ, conturbatio, volutatio.
Κυληβλώνη, ης, ἡ, ſterilis braſsica.
Κυλίζω, μ. ίζω, π. ικα, verſor, κυλινδοῦμαι.
Κυλίκεια ζητήματα, quæſtiones & griphi conuiuales atque inter pocula, Poll.
Κυλικηγορεῖν, Athen. l.11. cõcionari inter pocula.
Κυλικεῖον, τὸ, theca poculorum, Athen. lib.11.
Κυλίκιον, ου, τὸ, paruus calix, poculum.
Κυλικὶς, ίδος, ἡ, pyxis è buxo tornatilis, Euſtath.
Κυλίκνη, ἡ, peluis, patina, catinus, Etym.
Κυλικνίδες, pyxides: thura: vaſa figulina, Etym.
Κυλινδέω, μ. ήσω, π. ηκα, voluo, Actiu. Lucian.
Κυλινδήθρα, ας, ἡ, locus in quo volutant ſe iumẽta, κυλίστρα, volutabrum.
Κυλινδοῦμαι, verſor, volutor, Plutar. de Pompe.
Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, κιονίσκος λίθινος στρογγύλος ἑκατέρων βάσιν ἔχων ἐπίπεδον, Apoll. Interpr. ¶Κυλινδροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cylindro ſimilis. ¶Κυλινδρόω, cylindro ſpiſſo ac coæquo, Theophr. hiſt. lib.2. cap.5. ¶Κυλινδρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cylindratus Gaz. lib. 8. hiſt. plant.
Κυλίνδω, voluo, περιφέρω, Act. Accuſ. Odyſſ. ε.
Κυλίνη, ἡ, terra minimè frugifera.
Κύλιξ, κος, ἡ, poculum, calix, Ariſtoph. in Pluto. οἴμοι ἡ κύλιξ ἴσον ἴσῳ κεκραμένης: ô poculum pari temperatum portione vini & aquæ!
Κυλίομαι, το κυλινδοῦμαι, voluor, verſor.
Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrũ, volutatio, 2. Petr. 3.
Κυλισὸς στέφανος, corolla pactilis, Eubul. Com.
Κυλίστρα, ας, ἡ, locus in quo volutant ſe iumenta.
Κυλίχνη, ης, ἡ, catinus, ἀγγεῖον παρόψοφόρον, Poll. ex Ariſtop. ¶Κύλιχνος verò pyxis, πυξὶς, Idẽ.
Κυλίχνιον, ου, τὸ, pyxidicula, Ariſtoph.
Κυλίω, μ. ίσω, deuoluo, voluto, verſo, Accuſat.
Κυλλάδες, κύλα, oculorum ſinus.
Κυλλαίνω, iraſcor.
Κύλλα, τὰ, ſuggillata.
Κύλλοβος, ου, ὁ, arida ficus.
Κυλλοπόδης, ὁ, mutilatus, mãcus, epith. Vulcani.
Κυλλὸς, οῦ, ὁ, debilis, claudus, habens genitalia craſſa, mutilatus, varus, ῥαιβὸς, Galen. lib.3. κατ' ἰητρεῖον. Hinc Κύλλωσις, Eidem.
Κυλοιδιάω, μ. άσω, π. ακα, & Κυλοιδιόω, oculis turgeſco, quaſi natantes oculos habeo ex deſiderio & peruigiliis, Theocrit. ¶Eſt & κυλοιδιῶν καὶ ὑποφθαλμιῶν, ὁ φθονῶν, inuidus, Poll.
Κυλοπήρα, ας, ἡ, locus templi & fontis, ex quo mulieres potant vt concipiant, & facilè pariãt.

Κῦμα,ατος,τὸ,,vnda, tẽpeſtas. κῦμα μόθου,belli æſtus,in Epigram.¶Interdum fœtus,germen Eurip.γέμουσαν κύματος θεσπεσίου. ¶Interdũ κῦμα pro aqua, aere & igni accipitur ob eorum corporum ſubtilitatem & teneritudinẽ, Hermol.& Plin.Secundo.¶Κῦμα καὶ κυμάτιον, coliculus ſiue cauliculus, ꝓpriè braſsicæ,qui prima germinatione producitur, quẽ Cymã Celſ. Plin. & Colum.vocant.¶Itẽ κῦμα in columnis ſuprema pars epiſtylii,i. capitelli ſiue capituli Plin.Ioſeph.de Antiquitat. ¶Κῦμα Plat.5.de Repub.pro riſu poſuit,quo loquentes interdum obruuntur, quum quippiam ridiculum eis excidit.

Κυμάγχη,ἡ,carcer,εἱρκτή.

Κυμαίνω.μ.ανῶ,π.γκα,redundo,fluctuo,ferueo, æſtuo.κυμαίνειν τὴν θάλατταν,Lucia. turbare. ¶Transfertur & ad alias res cõmotas & fluctuantes.

Κύμανσις,εως,ἡ,fluctuatio.

Κυμὰς, άδος,fœta,grauida,ἔγκυος:à κύω.

Κυματία,ας,ἡ,illuuies.Κυμάτια ἡ,χείνη,ὑπόρροια.

Κυματίας,ου,ὁ,vndoſus,vndabundus,Herodot.

Κυματίη.tempeſtas,pro κυματία,Herodot.

Κυματίζεσθαι,vndis iactari & fluctuari.

Κυματίζειν,& Κυματοῦν, fluctibus iactare.

Κυματοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,vndabundus.

Κυματοπλὴξ,ῆγος,vndis pulſatus,in Epigram.

Κυματοῦσθαι,fluctibus agitari, Thucydid.

Κυματοφορτίδες,αἱ,conchæ.

Κυματώγη,ης,ἡ,procella,vnda, ſummũ littoris, quod vndis euerberatur, Herod.in Calliope.

Κυματώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fluctuoſus,Ariſtot.

Κυματωθεὶς, reſtagnans.

Κυμάτωσις Strab.æſtus procellæ,fluctuatio Liu.

Κυμβαῖον,τὸ κύμβιον,poculum Cæl.lib.2.cap.23.

Κυμβαλίζω,cymbala pulſo.

Κύμβαλον,ου,τὸ,cymbalum. vide Chilia. Eraſm.

Κυμβατεύτης,auceps.

Κύμβαχος,ου,ὁ,pronus,in caput præceps,Iliad.ε. ¶Accipitur & pro ſuprema parte galeæ, Cęl. lib.2.cap.23.¶Item occipitium, cutis, Etym.

Κυμβεῖον,genus poculi ſimile nauigio, Etym.

Κύμβη,ης,ἡ,cymba,teſta,caput,σκαφίδιον.

Κυμβητιάω, in caput præcipitor, deuoluor,Ety.

Κύμβιον,cymbium, poculi genus ſimile nauigio, quod κύμβην vocant:Athen. li.2.dicit parua & concaua pocula ita vocari.¶Significat etiã vertebram ſeu cubum pedis bouini, Etym.

Κύμβον, ου, τὸ, acetabulum, quoniam cubi eſſet figura,quadrangula ſcilicet.

Κύμβος,ου,ὁ,fund⁹ollæ fictilis,Nicãd.in Ther.

Κυμβῶα, vocabulum caſtrenſe ad ſignificandũ militum ſeriem fluctuum inſtar gradientem.

Κύμινδις,ιος,ἡ,Iliad. ξ.accipitrem nocturnũ interpretatur Plin. lib. 10. cap. 8.

Κυμινοκίμβιξ,κος,præparc⁹,cumini ſector,Odyſ.

Κύμινον,ου,τὸ,cyminum.

Κυμινοπρίστης,ου,ὁ,quaſi cumini ſector,ſordidus, & reſtrictus,Ariſtot.4.Ethic.

Κυμινοπριστοκαρδαμογλύφος,compoſita dictio apud Ariſtoph.in Veſp.pro ſordido.

Κυμινώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,cuminaceus, Theophraſt.

Κυμοδέγμων,ονος,vndas capiens, Euripid.

Κυμοτόμος,Suid. genus ædificii in pontibus triangularis formæ nauiſque magnæ roſtrũ referens.

Κυναβάρινον χρῶμα,rubricæ color.

Κυνάβρα,fœtor alarum,Ariſto.Interp. in Plut.

Κυνάγχη,ης,ἡ,angina,cynanche, Cæl.lib.2.cap. 33,& li.9.ca 52.¶Itẽ collare canum,in Epigr.

Κυναγωγὸς,οῦ,canum ductor.

Κυνάδης,ὁ,illiberalis,ſordidus.

Κυναδὸν,Aduerb.caninè, canum ritu.

Κυνάδρα, fons, ex quo bibebant ſerui qui manumittebantur.

Κυναιδὸς,ὁ,valde impudens,durus.

Κυναιος, idem.

Κυνακάνθη,ης,ἡ,ſentis canina,Ariſt.lib.5.Anim.

Κυνάμυια,ας,ἡ,impudens & temeraria,in Epig.

Κυνάριον,ου,τὸ,catellus.

Κυνάρος,cynara herba aut cynoſbatus.

Κυνὰς,άδος,rubus caninus. ¶ Dores κυνάδας puellas vocant,Theocr.& Cæl.lib.28,cap.1. ¶Et Lacedæmonii κυνάδα vocant τὴν ἀπομαγδαλίαν,i. maſſam quam deterſis manibus canibus abiiciunt,Poll.

Κυνδάλη, ἡ, luſus puerilis, quo paxillos paxillis impellunt atque proſternunt, Poll. Κυνδαλισμὸς,οῦ,idem.

Κυνδαλοπλῖται,οἱ,paxilli,πασσαλίσκοι.

Κύνδαλος,clauus.

Κυνέη,propriè canis aquatici pellis. Ex ea antiqui videntur effeciſſe capitis munimentum aut galeã ea opperuiſſe. Vnde pro galea paſſim accipitur,Odyſ. ξ,κυνέην εὔτυκτον ἔθηκε.

Κυνδὸς,robuſtus,δύζωνος,ἰσχυρὸς,φοβερὸς,χαλεπὸς, terribilis.κύνδος θάνατος,Ariſtop.¶Itẽ canin⁹.

Κυνελφέω,abſcondo,κρύπτω.

Κύνεος,ὁ,caninus,impudens, Heſiod.

Κυνέω,μ.ήσω,π.ηκα,oſculor, oro, blandior,Accuſ.Ariſtoph.in Acharn. τί με σὺ κυνεῖς;

Κυνῆ,ῆς,ἡ,galerus,galea, criſta,pileus Lacedæmoniorum,Bayf.¶Eſt Polluci pellis canina.

Κυνηγεσία,venatio,quæ fit per canes,Gal.¶Dicitur & κυνηγέσιον,ab Euripid.

Κυνηγέσιον,locus aptus venationi.

Κυνηγέσιος, ὁ,venator, Ariſtot.de mundo.

Κυνηγετέω,μ.ήσω,π.ηκα,venor, Neutr.Accuſ.

Κυνηγέτης,ου,ὁ,venator.

Κυνηγετικὸς,οῦ,ὁ,venatorius, Chion in Epiſt.

Κυνηγέτις,ιδος,ἡ,venatrix,in Epigram.

Κυνηγέω,μ.ήσω,venor,Accuſ. Plat.Epiſt.7.

Κυνηγία,ας,ἡ,venatio,Sophocl.in Aiace.

Κυνήγια,τὰ,legitur in Probl.Ariſt. pro catellis.

Κυνηγὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,venator,venatrix.

Κυνηδὸν,caninè,more canum, Ariſtoph.

Κυνηλατεῖν,venari,canes ciere,Nicãd.in Ther.

Κυνθάνω,abſcondo,κυνελφέω.

Κυνίδιον,ου,τὸ,perſona aut larua lignea.

Κυνίδιον,ου,τὸ,catellus.

Κυνίζειν,cynicam exercere,cynicè viuere.

Κυνικίζω,μ.ίσω,π.ικα,canẽ irrito,Neutr.Accu.
Κυνίκλος,cuniculus,Polyb.
Κυνικὸς,ου,ὁ,caninus,mordax,inuerecundus.
Κυνικὸς σπασμὸς, oris conuulſio & diſtortio,dicta forte quod rictum canis repræſentet.
Κυνίσεις,velitationes.
Κυνίσκη,ης,ἡ,catella,parua canis,Ariſtoph.
Κυνίσκοι,οἱ,piſces quidam.
Κυνίσκος,ου,ὁ,catulus.
Κυνισμὸς,ου,ὁ,ſecta Cynicorum,Laert.lib.6.
Κυνίφηλος,ου,ὁ,fallax,impoſtor,ἀπατητικός.
Κυνοβλῶπες,impudentes,caninè intuentes.
Κυνόγλωσσα,plantago minor.
Κυνόγλωσσον,ου,τὸ,canis lingua herba.
Κυνόγλωσσος,piſcis eſſe videtur apud Athen.ζ.
Κυνοδέσμιον,ου,τὸ,vinculum præputii,Poll.
Κυνόδηκτος,à cane morſus.
Κυνόδοντες,dentes canini acuminati Plin.lib.11.cap.37.Cicer.genuini & intimi.
Κυνοδρομεῖν,cum canibus currere, perueſtigare, Xenoph.in Sympoſ. ἐκυνοδρομοῦμεν, incitato curſu tanquam canes ferebamur.
Κυνοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, canino aſpectu.
Κυνοθαρσὴς,impudens,ἀναιδής.
Κυνοκάρδαμον,naſturtium.
Κυνόκαυμα,τὸ,æſtus Caniculæ.
Κυνοκεφάλαιον,herba quædã, q.canin⁹ ſtimul⁹.
Κυνοκέφαλον,herba,quam anemonem vocant.
Κυνοκέφαλοι,cynocephali,canicipites: ſic dicuntur quædam animalia,Herodot.li.4. ¶Item quidam homines Aphrici,Lucian.
Κυνοκέφαλος,ου,ὁ,caniceps Gaz.ex Ariſtot. ¶Accipitur ꝓ impudẽte apud Ariſtop.ἀναίσχυντος.
Κυνοκλόπος, fur canis: ſic dicitur Hercules, quòd Cerberum ſit furatus, Ariſtoph.
Κυνοκοπήσω, percutiã,κυνείῳ δέρματι παίσω,vel verberabo vt canem,Idem.
Κυνοκράμβη,ἡ, canina braſsica.
Κυνοκτόνον,ου,τὸ,aconitũ,quo canes necantur.
Κυνοκυτὶς,ίδος,ἡ,roſa canina, Marcell.Empeir.
Κυνολέσχης,ου,ὁ,obſcœnus ſermone turpi.
Κυνόλοφα,aſperitates vertebrarum in principio ſpinæ dorſi,Poll.
Κυνόλυσσος,ὁ, Andreæ medico hydrophobus, quòd è rabie canina morbus ille cõcipiatur.
Κυνομαχεῖν,cum canibus pugnare.
Κυνομυῖα,ας,ἡ,muſca canina, cynomyia. ¶Ponitur pro valde impudente, Cæl.lib.9.ca.52. ¶Κυνόμυια γαστὴρ, in Epigram. venter impudens,vt canis & muſca.
Κυνόμωρον,τὸ,rubus canis,apud Ruffum.
Κυνοπρόσωπος,canina facie,Lucian.
Κυνοραῖσται,muſcæ caninæ.
Κυνόροδον,τὸ, canina roſa,Theoph.lib.4.hiſto.plant.roſa ſilueſtris Plin.lib.25.cap.2.
Κυνόρχας,iactus aleatorii nomen.
Κυνόσαργες,εος,τὸ,βάθρον,fundamentum, Bud.
Κυνόσβατον,ου,τὸ,canirubus,genus rubi,Theophr.lib.3.hiſto.plant.canina ſentis Columel.
Κυνόσβατος,ου,ὁ, caninus rubus, quem ξυλίνην κυνίαν vocauit Pythia apud Athen.lib.2.
Κυνόσουρα,vrſa minor,q. canis cauda,Arat.
Κυνόσουρα ὠὰ,oua vrina, Ariſt.hiſto.Anim.l.6.ca.2.Plin.lib.10.cap.60. Irrita oua.
Κυνόσσημα,τὸ,tumulus eſt Hecubæ,Eurip.
Κυνόσσοι,θηρευταὶ,venatores.
Κυνόσωρα,nullius pretii.
Κυνουρία,procella,fluctus,Heſych.
Κυνοῦχος,ου,ὁ,pera,τὸ θυλάκιον, βαλαντίον καὶ μαρσίππιον.Heſych.lorũ quo canis ligatur,Poll.
Κυνοφθαλμίζομαι, impudenter aſpicio.
Κύντερος,ου,ὁ,peior,impudẽtior,moleſtior, Ilia.θ.Comparat à κύων,vt Superl.κύντατος.
Κυνώδης,εος,ὁ καὶ ἡ, canis ſpeciem referens.
Κυνώπης,ου,ὁ, qui canino eſt aſpectu,Iliad.ά.
Κυνῶπις,ιδος,ἡ,inuerecunda,Iliad.γ.
Κυνωψ,ωπος,ὁ,canaria,genus herbæ, Theophr. li.7.hiſt.plãt.oculus caninus etiã exponitur.
Κὺξ,ſonus fictitius calculorum, Euſtat. Iliad.ι.
Κυόμενα,qui vtero geruntur,Ariſtot.
Κύος,fœtus,κύημα,Ariſtoph.
Κυοτοκία,ας,ἡ,fœtus æditio,vteri geſtatio, γονοποιΐα,Alexand.Aphrod.Probl.68.lib.2.
Κυούμενοι,οἱ, qui in vtero parentis gerũtur,Plat.
Κυούμενον,τὸ,fœtus,Ariſt.lib.4.de gener.Anim.
Κυοφορεῖν,ferre vterum,prægnantẽ eſſe,Lucian.
Κυοφορία,vteri geſtatio,Ioſeph.
Κύπαι,nauis genus: & ex materia fænóq; tuguria,Heſych.
Κυπάζω,milito.
Κύπαρα,fons Siciliæ Arethuſa.
Κυπαρίσσινος, ου,ὁ,cupreſsin⁹,Plat.κυπαρίττινος.
Κυπάρισσος,ου,ἡ,cupreſſus arbor,in Epigram.
Κύπαρος, vas cauũ & capax: pudendi glãs: pinus aut piceæ germen.lege κύπαιρος vt infrà.
Κυπὰς,ἡ,pallium,lecti ſtragulum,Lycoph.
Κύπασις,ιος,ἡ,genus ornamenti muliebris, aut veſtis περίζωμα, ſupparũ, cinctus, apud Poll.
Κύπειρον,ου,τὸ,& κύπειρος, ὁ καὶ ἡ,Dioſc.cyperus herba,vulgò *ſouchet*: iuncũ quadratum exponit Hermol.iuncum anguloſum Marcell.
Κύπελλον,ου,τὸ,poculum,cyathus, Iliad.ά.
Κυπερὶς,ίδος,radix anguloſi iũci,κυπερὶς τῆς πτελέας,vlmi folliculus Gaz.ex Theophr. hiſto.
Κύπη,foramen,τρώγλη,Heſych.
Κυπριάζω,floreo.
Κυπρίζουσα,ης,ἡ, florens.
Κυπρῖνος,ου,Carinus piſcis fluuiatilis, Ariſtot.
Κύπριον, cyprinum Hermol. Marcell.liguſtrinũ vnguentum:Ruel.cyprinum oleum.
Κύπριος λόγος,cypria fabula,Aphthon.
Κύπρις,ιδος,ἡ,Venus dicta Interp.Apoll.¶Item pulchritudo,καὶ πόρνη,Heſych.¶Κυπρογένεια, ας,ἡ,& Κυπρογενὴς,έος, ἡ, eadem Venus,veluti in Cypro nata.
Κύπρον,ου,τὸ,genus mẽſuræ frumẽtariæ, Alcæo.
Κυπρὸς, ου, arbor eſt Ægypti aſsimilis liguſtro. Vide Ioſeph.περὶ ἁλώσεως lib.4.
Κυπτάζω,μ.άσω,π. ακα, κύπτω,proſpicio,immineo,inſto, incumbo. κυπτάζω περὶ τὰ σκῦλα, occupor circa ſpolia,Plut.in Apophth.

Κυπάγελον, Nicol. Alex. placentula curua & inflexa.
Κυπὸς, inclinatus, ſupplex, Æſchyl.
Κύπτω, μ. ύψω, π. υφα, propēdeo, demitto oculos. κύπτω ἐς τὴν γῆν, humi vultum demitto, Herodot. ¶Item caput erigo & exero, Strab.
Κύρβαντες, dæmones ſunt circa Rheam, Etym.
Κυρβασία, ας, ἡ, caſsis, galea, tiara, criſtata caſsis, pilei genus in coni ſpeciē educti, Bayſ. 4. de re Veſt. ¶Κύρβασις, idem.
Κυρβασταὶ, tabularum cuſtodes, in quibus leges Athenienſium ſcriptæ erant, Etym.
Κύρβεις, ἡ κύρβιες, αἱ, tabulæ triangulæ, Pollu. & Ariſtot. de mund. ¶Ariſtoph. νεφ. κύβις capitur pro leguleio ſeu legū perito. Vide Plutar.
Κυρεία, ἡ, κυρία, domina, propria.
Κυρέω, μ. κύρσω & κυρήσω, ἐντυγχάνω, ſum, adipiſcor, incido, propinquo. ἔκυρσα τάφου, aſſecutus ſum tumulum, in Epigram. ἔκυρσε δόμῳ, in domum incidit, Eurip. κυρήσω ἀντιλογίης, crimen ſum refutaturus, Herodot. ¶Item abſoluo, allido.
Κυρήβα, ης, ἡ, Ceres.
Κυρηβασία, pugna quæ fit cornibus, concurſus cornutorum animantium.
Κυρηβάπτω, & Κυρηβάω, μ. άσω, π. ακα, pugno, Ariſtoph. in Equit. πρὸς σκέλος κυρηβάσει.
Κυρήβια, τὰ, furfures, dilutum hordei aut tritici, acus, paleæ, Galen. apud Hippocrat. ¶Apud Aphrod. Politian. vertit folia arida.
Κυρῆλος, ου, ὁ, halcyon maſculus.
Κύρημα, ατος, τὸ, ſors, lucrum quod caſu accidit.
Κυρία, ας, ἡ, hera, domina. ¶Interdum dicitur is locus concionis Athenis, vbi creabantur magiſtratus: Latini comitia vocant. ¶Item Κυρία, dies vadimonii ſiſtendi. ἀπαντᾶν ἐπὶ τὴν κυρίαν, obire vadimonii diem, Demoſth. κατὰ Μειδίου. κυρία ἡμέρα τῆς ἀποκρίσεως, dies reſponſioni præſtituta, Herodot.
Κυριάζω, appello, ἀποκαλῶ.
Κυριακὸς, ῦ, ὁ, authenticus, dominicus, Naz.
Κυριβάζεσθαι, pugnare, conuiciari, λοιδορεῖσθαι.
Κυριβάσια, ας, ἡ, pugna.
Κυριβάτης, ου, ὁ, & κύριβος, procax, maledicus.
Κυρίβια, τὰ, furfures, paleæ. vide κυρήβια.
Κυριεύω, μ. εύσω, π. ευκα, dominor, in poteſtate habeo, Neut. Genit. Xenoph. πάντων κυριεύειν.
Κυρίζειν, ἡ κυρίττειν, cornu verberare ſiue petere.
Κύριθρα, perſonæ laruæque è ligno, Heſych.
Κυριολεκτῶ, propriè & diſtinctè loquens.
Κυριολογεῖν, proprio nomine dicere, Iuſtin. mart.
Κυριολογία, ας, ἡ, propria & ſana oratio, quam ipſa veritas & ſimplicitas exornant, Quintil.
Κύριος, ου, ὁ, dominus, qui aliquem habet in poteſtate, poteſtate præditus. κύριός εἰμι τῆς καταλύσεως, reconciliationis penes me eſt poteſtas, Thucyd.
Κυριόω, idem quod κυρόω.
Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio. ¶Item dies in qua quæ ſtatuta fuerant, peraguntur.
Κύρις, Adonis: ſportula, funiculus.
Κυρίσσειν, idem quod κυρίζειν.
Κυρίσσων συλλογισμὸς, ſyllogiſm⁹ cornutus, Plut.
Κυρίπολος, ου, cornupeta.
Κυρίττω, cornu peto, arieto, Plat. lib. 9. τῆς πολιτ.
Κυρίως, propriè, cum poteſtate & authoritate.
Κυριώτερος, potior.
Κυρκανάω, tumultuor, moueo, turbo, Etym.
Κυρκανη, tumultus, turbatio, Idem.
Κῦρμα, ατος, τὸ, adeptio, inuētum, lucrū inſperatum, præda, ἐγκύρημα, ἔντευγμα, Iliad. ε.
Κύρνος, ου, ὁ, Corſica, Theophr. hiſt. lib. 5. cap 9.
Κύρομαι, idem quod κυρέω, Etym. κύρεται ἐσθλῷ, bonum ſortitur, conſequitur, Homer.
Κῦρος, εος, τὸ, & κύρωσις, authoritas, poteſtas, arbitrium, firmamentum, probatio. ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν, Soph. in Electra, hodiernus autem dies fortaſſe nobis pignus erit fortunæ melioris. ¶Item caput & cardo alicuius rei, quod Plin. indicaturā appellat, Gal. in Therapeu. ἐν τούτῳ γάρ ἐστι κῦρος τῆς διδασκαλίας. ¶Item Κῦρος edictum, Dioni.
Κυροῦμαι, & Κυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, ratū habeo, firmo, confirmo, comprobo, Accuſ. Herodot.
Κυρσανίους appellant Lacones adoleſcentulos & homines nihili: ἀπὸ τοῦ κύρσου, quod viliſsimi cuiuſdam oleris ſpecies eſt.
Κύρσας, incidens, προσκυνήσας.
Κύρσεος, podex, Hippocrat. vide Κύσθαρος.
Κυρσερίδες, αἱ, aluearia, κυψελίδες.
Κυρσοκήλη, ης, ἡ, varicoſus ramex, morbus teſtiū.
Κυρταύχην, ένος, ὁ, cui incurua ceruix.
Κυρτὴ, ἡ, cauea, naſſa, Herodot. ¶Interp. Nicād. in Alexiph. quallus vel fiſcella.
Κυρτίας, ου, ὁ, genus clipei.
Κυρτίδιον, ου, τὸ, quaſill⁹, ſportula, fiſcella, Dioſ.
Κυρτὶς, ίδος, fiſcella, quall⁹, cauea, ſporta, Nicād.
Κύρτος, ου, ὁ, vas piſcatorium, ſagena gibboſa.
Κυρτὸς, ῦ, ὁ, gibboſus, curuus, rotundus, altus, flexuoſus, deuexus, Aphr. lib. 1. Probl.
Κυρτόω, μ. ώσω, π. κα, curuo, inflecto, Accuſat.
Κύρτωμα, τὸ, camera, locus teſtudinatus & incuruus, fornix. ¶Item tumor, tuberculum, corpus gibbum, Hippocr.
Κύρτωσις, εως, ἡ, q. gibboſitas, curuitas, ſpinæ intorſio, Gal. lib. 3. de articulis, quæ & κύφωσις.
Κύρω, ſum, exiſto, 2. Argon. αἰθέρι κύρει, eſt in æthere, προσπελάζει, vt Interp. exponit. ¶Significat etiam nanciſcor, Genit. Euripid. in Medea, ὦ τέκνα μητρὸς ὡς κακῆς ἐκύρσατε. Dat. Heſiod. πήματι κῦρσαι, in damnum incidere.
Κύρωσις, idem quod κῦρος, Plat. in Gorgia.
Κυρωτῆρες, principes.
Κυσανίζειν, congredi.
Κύσαρος, ου, ὁ, inteſtinum rectum.
Κύσθος, idem quod κύση, Etym. ¶Eſt & poculi genus Laconici, Ariſtop. Inter. ἐν εἰρήνῃ. ¶Eſt & idem quod κυσὸς, podex, γυναικεῖον αἰδοῖον, Interpr. Ariſtoph. in Acharn.
Κυσίβαλον, idem quod σκύβαλον.
Κυσοδακνία, ſcabies, prurigo.
Κυσόλαμπις, noctiluca, cicindela.

Κυσολέσχης,ου,ὁ,turpiloquus,αἰσχροῤῥήμων, Iliad.ι.
Κυσονίπτης,ſcortator,cinædus.
Κυσὸς,nates,muliebre pudendnm.
Κύσταρος,anus,podex,Hippocrat.
Κύστηρις,ἡ,pumex.
Κύστη,ης,ἡ,& Κύστις,ιος,ἡ,μήτρα,venter vſque ad femora,vrinæ receptaculum,veſica. οὐροδόχος κύστις, Aphrod.lib.1.Problem. ¶Item locus ſiue corium quo quid includimus.
Κύστιγξ,γγος,ἡ,parua veſica , Hippocr.
Κύστιον,ου,τὸ,veſicaria herba,quæ& halycacab⁹.
Κυτίδες,ciſtæ,καὶ κίσται,Interp.Ariſto. ἐν Εἰρήνῃ.
Κύτινος,flos eſt, & pomi in punica principium.
Κύτινοι,flores mali punici,Heſych.Gaz.& Plin. vocant primum partum mali punici florere deſinentis . Celſ. capitula mali punici.Cæl. Aurel.Med.lib.4.Chroniōn cap.3.ampullagium: & lib.5.cap.2. ambulacium.
Κυτινῶδες τοιοῦτον ἔχει,tale caput gerit Gaz.lib.4. hiſt.plant.Theophraſt.
Κύτισος,cytiſus,Theocrit.ἀγνόφυλλον,Heſych.
Κυτμίδες,αἱ,emplaſtri genus,Lucian.
Κύτος,εος,τὸ,latitudo,capacitas, ſinus,alueus, conceptaculum. κύτος τῆς κεφαλῆς κενὸν, occiput vacuum. ¶Sic etiam vocatur(vt ſcribit Poll.)os capitis vniuerſum:Latini caluam & caluariam vocant: Ariſtot.τειχωτὸν intelligit, i. quod capillis integitur. κεφαλῆς κύτος, caput,globus capitis,Ficin.apud Plat. ¶Eſt item tertia pars inſectorū & animaliū ſanguine carentiū. ¶Laſcar.expoſuit ꝓ nauis quadā particula ventricoſa & lata:venter nauis.
Κυτόω,corio tego.
Κύτρα,Doricè.pro χύτρα,olla.
Κύτταρος,ου,ὁ,ſublimior cæli pars. ¶Aliquando κύτταροι, loculi, ſellæ, cellulæ apum aut veſparum,ἐξέρχονται διακόψασαι, ᾧ κατακέκλεισται ὁ κύτταρος, exeunt rupto quo continebantur folliculo, Ariſt.5.Anim.de apib⁹, crabronib⁹ & veſpis. ¶Κύτταρος ὁ πιτύϊνος,Theoph.lib. 3.hiſtoor.plant. lanugo,quæ in picea arbore pro flore eſt . pannicula Ruel. lib.3.Dioſcor. nucamentum,Plin.¶Et κύτταρον vſurpauit Idem Theophraſt.hiſtor.lib.4. cap. 10.ad ſignificandum cellulam fabę Ægyptiæ.
Κυτώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,alueo tumens.
Κῦφαι,αἱ, apud Ariſtot . genus ſquillæ: piſces de genere ſquillarum.Gaz.vertit gibbas.
Κυφαλέος, incuruus.
Κύφελλα,τὰ,nubes.
Κύφελον,poculum : παρὰ τὸ κυφὸν τὸ βαθὺ,Etym.
Κῦφι , Thymiamatis quædā cōpoſitio ſacerdotibus Ægyptiis vſitata,Dioſco.lib.1.cap.24.
Κυφὸς,οῦ,ὁ,gibboſus,incuruus, Apollon. Interpr.
Κύφος,ου,idem quod κύβος,Etym.
Κῦφος,ου,ἡ,vas concauum exculptum ,Etym.
Κύφων,ωνος,ὁ,gen⁹ſupplicii,lignum in quo vinciuntur nocentes,collare , Ariſtotel.5.Polit. δεδέσθαι ἐν ἀγορᾷ ἐν τῷ κύφωνι , ligari ac ceruices annulo ferreo includi in ipſo foro. ¶Itē camera,fornix, locus teſtudinatus ſeu incuruus,Etym.¶Eſt & veſtis gen⁹. ¶Pręterea baculi genus incuruati. ¶Item angina Pſello.
Κυφωνισμὸς,οῦ,ὁ , ſupplicium.
Κύφωσις,ιος, ὁ, inflexio ſpinæ retrorſum cedēs, quæ & ὀπισθοκύφωσις,Galen.de Artic.
Κυφότης,ητος, ἡ,concauum,conuexitas.
Κυψέλη,ης,ἡ, alueare, vaſis aut menſuræ ſpecies, 6.medimnos capiens ,Cæl.li.9.ca.53. ¶Item pars auriū interior,auriū ſordes,Aphr.Prob.
Κυψελὶς,ίδος,ἡ,ſordes auriū, aurium marmorata vocant Latini,alii cerumina, Cæl. li.9.ca.53.
Κυψέλλη,ης,ἡ,ciſta, Ariſtoph.
Κυψέλλιον,alueus, Ariſtot.9.Anim.
Κυψελλὶς,ίδος,ἡ,ciſtella, Gaz.ex Ariſt.eodē libr.
Κύψελλος,ὁ,hirundinum ſpecies, Ariſtot.
Κυψελόβυστον,ου,τὸ,ſordibus coopertum.
Κύω,μ.ύσω,π.υκα,τὸ κυέω,oſculor,Ariſtoph.νεφ. ὑκύσόν με , me oſculare. ¶Item gero vterum, Heſiod. κυσαμένη δ᾽ ἤπειτα θεὰ θεοῦ ἐν φιλότητι,i.grauida facta dea à deo in amore.
Κυῶ,concipio &non pario: Vnde κύησις.
Κύων,κυνὸς,ὁ καὶ ἡ,canis,Ariſtot . ¶Item canicula ſignum cæleſte, Procl.de Sphæra.ἐπὶ κυνὶ,caniculæ tempore,canicula oriente, Ariſtot.8. Anim. ¶Item κύων, canis marinus:& mēbrū virile,inferior præputii pars cuti adnata,παρὰ τὸ κύω, Etym. ¶Item ſcintilla ferri attritu orta. ¶Eſt etiā κύων κατὰ πρόσωπον πάθος,Gal. lib.2.de pulſib. ¶Eſt iactus in teſſeris , ὁ χῖος
Κυῶν,οῦσα,οῦντος,prægnans. (βόλος.
Κυώτατος,præpotentiſsimus.

K Ω

Κωάζω,impignoro.
Κῶας,ατος,τὸ,pellis ouina,Apollon.1. Argon.
Κώβαλος,verſutus,πανοῦργος.
Κώβαξ,κος,cicada grandis.
Κωβέλη,acus.¶Item coitus.
Κωβιὸς,οῦ,ὁ,gobius vel gobio, genus piſcis.
Κωβίτης,ὁ,piſcis quidam ex apuarum genere , ē prauis gobiis in arena naſcēs. κωβίτης ἀφρὸς, ſpuma gobionaria,Ariſtot.6.Animal.
Κωδάριον,ου,τὸ,diminut.τοῦ κωδίου,Ariſtoph.
Κώδεια,ας, ἡ, caput papaueris : Vnde pro capite interdum apud poetas ponitur. ¶Significat & orbiculum. ¶Eſt etiā genus herbæ,Etym.
Κώδη,fructus papaueris,Etym.
Κωδύα,ας,ἡ, pro capite fabæ, Theoph.li.4.hiſt. plāt.ca.10.Plin.li.13.c.17.papauera exponit.
Κώδιξ,κος,ὁ,codex,χάρτης,charta.
Κώδιον,ου,τὸ, pellis cum villis, ſtragulum laneū, villoſa pellis,Ariſtop.ὁ δὲ πλωεῖ κώδια. ¶De bulbis etiam dicitur.κώδιον τοῦ βολβοῦ, flos bulbi,Theophraſt.lib.6.hiſtor.plant.
Κώδων,ωνος, ὁ, tintinnabulū, crepitaculū,tuba: Vide Interpr.Sophocl.in Aiace.
Κωδωνίζω,tinnio.¶Itē exploro,periculū facio.
Κωδωνοφαλαρόπωλοι, οἱ, qui tintinnabula & nolas phaleris equorū adiiciūt , apud Ariſtoph.
Κωδωνοφόροι,οἱ,tintinnabula geſtantes , Bud.

Κώεα, τὰ, pelles ouium, Iliad. ά. Interpr. κώδια.
Κώθων, ωνος, ὁ, inordinatus potus, ebrietas. ¶Itē militare poculū, Athen. lib. 11. & Eraſm. Chil. Hinc Κωθωνίη, larga potio, Aretæo.
Κωθωνίζειν, & κωθωνίζεσθαι, indecore laſciuire, ebriū eſſe. κωθωνιζόμενοι ταῖς μεγάλαις, amplis & fœcūdis calicib^9 hauriētes, Ariſt. in Probl.
Κωθωνισμὸς, ῦ, ὁ, liberalior potio & plenior.
Κώϊον, pignus, veſtis.
Κωκάλια, τὰ, animalia quæ teſta teguntur, vt conchylia, limaces, Ariſtot. 4. de Anim.
Κωκύζω, μ. ύσω, π. υκα, lamentor, lugeo, Neutr.
Κώκυμα, ατος, τὸ, ploratus, Sophocl. in Aiace.
Κωκυτὸς, ῦ, ὁ, luctus, Cocytus, fluuius infernus.
Κωκύω, μ. ύσω, π. υκα, ploro, lugeo: verbum fictitium ad vocem galli, Neutr. abſol. Lucian.
Κωλακρέτης, ου, ὁ, diſpenſator, Ariſtop. οἱ κωλακρέται, quæſtores & cuſtodes iudicialis pecuniæ, & ſumptuum in deos.
Κωλάριον, imperfectus verſiculus, Suid.
Κωλέα, ἡ, faſciculus fœni, ἀκελὶς, perna.
Κώλειρ, præmium propoſitum certantibus.
Κωλεὸς, ὁ, & apud Athen. ἡ, perna, ſuffrago animalium, Euſtath. Iliad. τ.
Κωλῆ, ἡ, anterior pars victimæ, armus, pes anterior, Ariſt. in Plut. ¶Pro pede aut tibia, Eidē. ¶Itē oleris ac edulii genus, Xenop. de venatione. ¶Κωλῆ ꝓ pudendis, Ariſtop. in Neb.
Κωλῆ, ῆς, ἡ, tibia hominū, perna, crurū oſſa quibus femora & tibiæ cōſtant, pernæ aut cu linæ nomine, Gaz. ex Ariſtot. li. 3. Anim. ¶Κωλῆν & κωλῆνας vocat Athen. quos Celſ. petiolos.
Κώληξ, κος, ὁ, os, oſsis.
Κώληψ, πος, ὁ, talus, Nicād. in Ther. ¶Apud Homer. Odyſſ. τ. Euſtat. τὸ κόψαι κώληπα idē ſignificat quod πρὸς τὸ σκέλος κεκρηϐάσθαι apud Comi. ¶Eſt & κώληψ ἡ ἀγκύλη ἡ περὶ τὰς ἰγνύας quam αὐταν ϗ ἄοζαν vocant.
Κωλία, poples, ſura, coxa, κῶλον.
Κωλιὰς, άδος, ἡ, Venus, à loco Atticæ vbi illa colebatur, Ariſtoph. νεφ. & Stephan. περὶ πόλεων.
Κωλικεύομαι, morbo colico laboro, Alex. Tralli.
Κωλικὴ διάθεσις, colicus affectus, coli inteſtini morbus. ¶Et Κωλικὸς, qui colo laborat.
Κωλίφιον, ου, τὸ, panis athletarum, Iuuen.
Κῶλον, ου, τὸ, membrū, Ariſtot. lib. 1. Anim. ¶Itē craſsioris inteſtini pars, laxius inteſtinū Celſ. li. 1 Apſyr. Aphr. Probl. vlt. lib. 1. τὸ δὲ πήγανον ῥώννυσι τὸ κῶλον, ruta laxū inteſtinum adiuuat. ¶Item κῶλα, veneres in talis, pars ſcilicet tali. ¶Κῶλα etiā dicūtur quæ nos crura & lacertos vocamus, ait Herm. in Plin. l. 9. ¶Itē κῶλον, orationis pars duobus aut trib^9 inciſis conſtans.
Κῶλος, ου, ὁ, culus, podex.
Κῶλος vel κόλος, animal quoddam, Strab. lib. ζ.
Κωλοτομέω, μ. ήσω, π. ηκα, membrum incîdo.
Κώλυκον, ου, τὸ, ſacculus, arca, κώρυκος.
Κώλυμα, ατος, τὸ, ἐμπόδισμα, impedimentum. κώλυμα θεῶν ἐστὶ, dii ſunt impedimento, Thucy.
Κωλύμη, ης, ἡ, apud Herodian. querela, inhibitio, impedimentum, Thucydid.
Κωλυσανέμας, ου, ὁ, ventorum cohibitor, Laert.
Κωλυσιδείπνος, ου, ὁ, qui cunctantius ſeriúſque conuiuiū rogatus accedebat, & ſua mora impedimento erat, quo minus cœnaretur. Apollodor. apud Athen. δειπνοσ. lib. 2.
Κωλυσιεργία, ας, ἡ, operis impedimētū & remora.
Κώλυσις, εως, ἡ, impedimentum, obſtaculum.
Κωλυτήριον, τὸ, propugnaculum.
Κωλύτης, ου, ὁ, q. prohibitor, vindex, interceſſor.
Κωλυτικὸς, ῦ, ὁ, vim habens prohibendi, Alexan. Aphrod. φάρμακον κωλυτικὸν αἰτίας, medicamentum prohibens ne quid officiat.
Κωλυτὸς, οῦ, ὁ, qui prohiberi poteſt, Epictet.
Κωλύω, μ. ύσω, π. υκα, prohibeo, impedio, reprimo, inhibeo, Accuſ. οὐδὲν σε κωλύσει σεαυτὸν ἐμβαλεῖν, Ariſtoph. κωλύω ὥστε μὴ περιπλεῖν, ꝓhibeo ne nauē circumagat, Thucyd. ¶Genit. Chryſoſt. φόβος κωλύει πονηρευμάτων, arcet à vitiis. κωλύω ἀπὸ σοῦ, abs te arceo, Xenoph.
Κωλωτὴ, ἡ, colota auis apud Ariſtot.
Κωλώτης, ου, ὁ, & Κώλωτος, ου, ὁ, ſtellio, lacertæ genus.
Κωλῶτις, Venus, κωλιάς.
Κῶμα, ſyncopa, pro κοίμημα, ατος, τὸ, ſopor altus Virgil. ὕπνος, ſomnus, veterni ſpecies, Heſio. κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει, malus vetern^9. ¶Κῶμα etiā eſt illecebra, lenociniū, pellacia, Lucret. Pindar. in Olymp.
Κωμάζω, μ. άσω, π. ακα, ſum petulans, Heſiod. νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῶ, ad tibiam tripudiabāt. ¶Item pro accedo, Nonn. εἰς δόμον αὐχήεντος ἐκώμασεν ἡγεμονῆος. κωμάσας ἐπὶ τὸ δεσμωτήριον, Hermo. ad ſeu prope carcerē accedens.
Κωμαίνω, μ. ανῶ, π. ακα, νυστάζω, dormiturio, appeto ſomnum, & Κωμαίνεσθαι ἀντὶ τῦ κοιμᾶσθαι.
Κώμακον, τὸ, comacū, fructus quidā quē vnguentis ſumptuoſis permiſcere ſolent, Theoph. li. 9. hiſt. plant. cap. 7. quibuſdā gariophyllon.
Κωμάομαι, κωμάζω, μαγεύω, conuiuor, laſciuio.
Κωμάρχης, & Κώμαρχος, οῦ, ὁ, vicorum præfectus, qui vrbium imperio præeſt.
Κωμαστὴς, ῦ, ὁ, ebrius, petulans, laſciuus, comeſſator, Ariſtoph. νεφ. κωμαστὴς διόνυσος.
Κώμη, ης, ἡ, villa, caſtellū, oppidum, vicus, pagus, Interp. Heſiod. οὐχ ἡ πόλις, ἀλλὰ ἡ μείζων ἀγροικία: κατὰ κώμας, vicatim, pagatim, Plat.
Κωμηδὸν, vicatim, pagatim, Liu.
Κώμηρος, ὁ, Iouis epith. in Halicarnaſſo.
Κωμήτης, ου, ὁ, vicinus, γείτων, eiuſdem pagi ſeu oppidi, Ariſtoph. Κωμῆτις, ιδος, ἡ, vicina.
Κωμικεύομαι, μ. σομαι, comicè loquor, Lucian.
Κωμικὸς, comicus.
Κώμιον, diminutiuum eſt à κώμη.
Κωμοπόλεις, vici maiores, quaſi æmuli oppidorum. Quidam municipia interpretantur.
Κῶμος, ου, ὁ, deus, comeſſationum nocturnarúmque ſaltationum præſes. Hinc κῶμον, iuuenilem procacitatem, & intemperantiæ feſtum vocauerunt, Ariſtophan. in Plut. ἔοικε δ' ἐπὶ κῶμον βαδίζειν, videtur ad comeſſationē ire

¶Eſt & κῶμος, laudatio, encomiũ, Pindar. in Olymp. ¶Itẽ tempus à cœna dũ cubitũ itur.

Κωμύδριον, εὐτελὴς πόα, vilis quædam herbula.

Κώμυθες, οἱ, comythes.

Κώμυρος, ου, ὁ, Iupiter apud Halicarnaſſum hoc nomine colebatur.

Κώμυς, υθος, ἡ, faſciculus fœni, Theocrit. Edyl. 4. ¶Item laurus, boni ominis gratia ante fores locata. Quid ſit Κώμυθες, Theophraſt. explicat, hiſtor. plant. lib. 4. cap. 12.

Κωμῳδία, ας, ἡ, comœdia. ¶Κωμῳδέω, μ. ήσω, π. ηκα, reprehẽdo, nominatim in comœdia perſtringo, Ariſtop in Plut. ¶Κωμῴδημα, & Κωμῳδήματα, Plat. l. 7. de Leg. accipit pro omni ludicra muſica & ridicula. ¶Κωμῳδιδασκαλία, ας, ἡ, comœdiarũ editio. ¶Κωμῳδικὰ ἔπη, comica carmina, Ariſtop. ¶Κωμῳδοδιδάσκαλος, poeta comicus. ¶Κωμῳδοποιητὴς, ȣ̃, ὁ, comicus poeta. ¶Κωμῳδοποιὸς, Idem, Plat. in Apolog. Socrat. ¶Κωμῳδὸς, comicus, comœd⁹, hiſtrio. ¶Κωμῳδούμενος, comœdiis taxatus.

Κωμόδριον, ου, τὸ, viculus.

Κωνᾷν, circunuertere, pice inungere, περιδινεῖν.

Κῶνδρον, ου, τὸ, fruſtum: vſitatius dicetur χόνδρος.

Κώνειον, ȣ, τὸ, cicuta, venenum, Nicand. in Alexi.

Κωνιάζεσθαι, lethale venenum bibere.

Κωνίας οἶνος, vinum picatũ, οἶνος πισσίτης, Hippo.

Κωνὶς, hydria, vrceolus.

Κωνοειδὴς, έος, ὁ, cono ſimilis, turbinalis Politian.

Κῶνος, ου, ὁ, conus galeæ, turbo, figura ex lato in acutum deſinens. τȣ̃ κώνου βάσις κύκλος ἐστὶ, turbinis baſis in orbem ſe colligit, Ariſt. in Probl. ¶Aliquando placentæ genus ex vuis paſsis & amygdalis. ¶Itẽ κῶνος, illud tegmen quo fructus aliquarum arborum includũtur, quod ab eis abſolui & ſeparari poteſt, Theop. hiſt. plant. lib. 1. ¶Κῶνοι fructus pinorum & piceæ, ipſíque ſtrobili, Dioſcorid. ¶Κῶνοι in areis dicuntur metæ, Hippocrat.

Κωνοφόρος, ου, ὁ, conifer, thyrſiger.

Κώνωσις, εως, ἡ, tectorium imum, Ariſtot. 9. Anim.

Κωνωπεὼν, ῶνος, ὁ, inſtrumentũ arcẽdis culicib⁹, in Epigr. Κωνωπεῖον, ου, τὸ, idem, Horat.

Κωνωποειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, culicis gerens ſpeciem, culiceus Gaz. ex 3. lib hiſt. plant. Theophr.

Κώνωψ, ωπος, ὁ vel ἡ, culex vinarius, Ariſtotel.

Κῶοι, οἱ, cauernæ, κοιλώματα, Strab.

Κῶον, ου, τὸ, pignus, veſtis.

Κῶος, εος, τὸ, pellis agnina, ſtragulum, Argon. 1.

Κῶος ἑξίτης, ſenio, iactus teſſerarũ ſenariũ valẽs.

Κῶπα, & κώπεα, ὁ περιτραχήλιος κόσμος, monile.

Κωπαῒς, ίδος, ἡ, anguilla in Eubœa. ¶Eſt etiam hoc nomine palus in Bœotia, in qua ingentes anguillæ naſcuntur.

Κωπέαι, αἱ, ligna vnde remi parantur.

Κωπέες, οἱ, remiges.

Κωπείρης χὲιρ, manus remigans, Euripid.

Κῶπες, aues quæ & σκῶπες.

Κ..πετὸ:, θρῆνος, luctus, lugubres næniæ.

Κωπεῶνες, οἱ, remi, Theop. lib. 4. hiſt. plant. ca. 1.

Κώπη, ης, ἡ, anſa, manubriũ remi & gladii, Ilia. ά. ¶Item molæ quaſi manubrium, Lucian.

Κωπήεις, ήεντος, ὁ, capulatus, anſatus, Etym.

Κωπηλατέω, μ. ήσω, π. κα, remigo, Lucian. ¶Hinc κωπηλασία, remigatio, remigium.

Κωπηλάτης, ου, ὁ, remex, ἐρέτης.

Κωπῆρες πλοῖον, nauigiũ quod remis agitur. κωπήρει πλοίῳ, nauigio quod remis agatur, Thu.

Κωπήρης, nauta remum tenens, Alciphr.

Κωπιτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalmus remi.

Κωπία, τὰ, oſſa anguſtiora coſtarum, Poll.

Κώπιον, ου, τὸ, paruus remus, Ariſtoph.

Κῶπος, ου, ὁ, μεθ᾽ ἡδονῆς παλμὸς: monile.

Κωπώδεις, οἱ, garruli.

Κωποτήρια, τὰ, locus in naui iuxta remiges, vbi remi aſſeruantur, Poll.

Κώρα, iniuria.

Κωράλιον, ου, τὸ, coralium, κοράλλιον, & κουράλιον.

Κωραλίσκον, τὸ, adoleſcentulus.

Κωρίκιος κρόκος, coricium crocum.

Κωρυκαῖος, ου, ὁ, Corycæus, explorator in Chil.

Κωρύκιον, ου, τὸ, crumenula. ¶Item antrum, & promontorium Siciliæ, Cebes Theb.

Κωρυκομαχία, Hippoc. περὶ διαίτης, exercitium cũ folle vel pila, Cęl. Aurel. Med. l. 5. Chro. c. 12.

Κώρυκος, vnde & κωρύκιον, follis & folliculus, bulga, & panarium ſiue caniſtrum, Athen. lib. 5. ¶Suid. θυλάκιον, βυλγίδιον, pera, ſacculus.

Κῶς, ῶ, ἡ, Cos inſula. ¶Corinthiis ergaſtulum vbi fures & fugitiui includebantur, Etym.

Κῶστος, ου, ὁ, coſtus.

Κωτίλλη, ης, ἡ, hirundo, ἡ χελιδὼν, διὰ τὸ λάλον εἶναι.

Κωτίλλω, μ. ιλῶ, π. ιλκα, multa loquor, garrio, Heſiod. ¶Κωτίλος, loquax, garrulus, lib. 3. Epigr.

Κωφάομαι, obmuteſco, ſurdeſco, Depon. abſol.

Κωφεύειν, pro κουφεύειν, eleuare, quieſcere.

Κωφεῖν, decipere, lædere, impedire, mutilare.

Κωφίας, ſerpentis genus, alio nomine τυφλίας.

Κωφὸς, ȣ̃, ὁ, cui auditus eſt vitiatus, mutus, Aphr. lib. 1. Prob. διὰ τί οἱ ἐκ γενετῆς κωφοὶ, καὶ ἄλαλοι; ¶Itẽ lãguidus, inualidus, ſtupid⁹, abſurd⁹, Sopho. κωφὰ ἔπη, ψυχρὰ, frigida & futilia verba.

Κωφὸς, ſpecies rubetæ Nicand. in Alexiph.

Κωφότης, ητος, ἡ, ſurditas, ſtupor, Demoſth.

Κώφωσις, εως, ἡ, ſurditas.

Κωχεύω, μ. εύσω, π. ευκα, coeo, μετεωρίζω, ὀχεύω.

A, particula per ſe nihil ſignificans, ſed in compoſitione dictionibus vehementiam affert, vt in λαχαίνη. nam λὰ eſt ἐπιτατικόν.

Λᾶας, τȣ̃ λάαος, & λᾶος, per craſin

craſin. vel ὁ λᾶας, τοῦ λᾶου, τῷ λᾶᾳ, τὸν λᾶαν, vt tradit Laſcar. lapis, Iliad. δ. λᾶας αἰχμῆς, id eſt, λίθος τραχύς.
Λαβὰ, σταγὼν, gutta, ſtilla.
Λαβάργυρος, qui argentum accipit, Athen. θ.
Λαβάβηρ, λακανίσκη, patella, parua peluis.
Λαβδακισμὸς, οῦ, ὁ, orationis vitium, qua L crebrò repetitur, vt ſolet luna luce lucere, Capel. l. 5.
Λαβδοειδὴς ῥαφὴ, ſutura capitis poſterior, literæ Λ figuram exprimens, Galen.
Λαβὴ, ῆς, ἡ, anſa, captio, prehenſio, manubrium, capulus, cauſa, occaſio. λαβὴν παρέχειν, anſam præbere, Ariſtoph. ¶Λαβὴ apud Hippoc. morbi acceſsio & inuaſio.
Λάβη, ης, ἡ, excuſatio, paroxytonum, Cyrill.
Λάβης, canis nomen ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν, in Veſp.
Λαβίδιον, forcipicula.
Λάβιον, τὸ, manubrium: diminut. à λαβή.
Λαβὶς, ίδος, forceps, fuſcina, Ioſeph. in ſupellectili Templi, λαβίδες καὶ ἅρπαγες, Interp. tenacula.
Λάβυρος, ου, ὁ, fouea, βόθυνος.
Λαβὶς, fibula, anſa, capulus, manubrium, κώπη, ἡ λαβὶς τοῦ ξίφους, inquit Homeri Interpr.
Λαβραγόρης, ὁ, temerarius in loquendo, rabula.
Λαβράζω, procax & temerarius ſum. ¶Item vociferor, Nicand in Alexiph.
Λάβραξ, ακος, ὁ, lupus piſcis, labrax, Athen. ζ.
Λαβρεία, ἡ, τοῦ λόγου ἔκληψις, hæſitãtia ſermonis.
Λαβρεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, turbatè aut immodeſtè loquor, Depon. abſol. ¶Λαβρεύγορῶ, idẽ.
Λάβρυς, ἡ, Lydorum lingua ſecuris dicitur.
Λαβρωνία, ἡ, poculum perſicum, Euſtat. Iliad. ω.
Λαβροποτῶ, abundè bibo, in Epigram.
Λαβρὸς, οῦ, ὁ, abundans, oxytonum, Cyril.
Λάβρος, ου, ὁ, vehemens, rapidus, inſaniens, impetuoſus, Odyſſ. ὁ, οὐρον ἵει λάβρον, i. σφοδρόν.
Λαβρόσυτος, ου, ὁ, impetu ruens, curſu concitus.
Λαβροστομία, loquacitas, ἡ διάχυτος λαλία.
Λαβροσύνη, procacitas.
Λαβροφαγοῦντες, οἱ, edaces, voraces.
Λαβρύσσω, timeo, δειλαίνω.
Λαβρώνιον, & λαβρώνιος, poculi ſpecies. ¶Athen. lib. ιά, λαβρωνία poculum Perſicum, latum.
Λάβρως, incontinenter, voraciter, rapidè, impetuoſè, Polyb. λάβρως χειμάρροις ποταμός.
Λαβύρινθος ου, ὁ, mons in Creta habens antrum ſinuoſum, difficile ingreſſu, & reditu difficilius, Etym. & Chil. Eraſm. ¶Sumitur etiam in loquaces qui orationis exitum nũquam inueniunt. ¶Λαβυρινθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tortuoſus, flexuoſus, λαβυρινθώδης ἐρώτησις, interrogatio intricata, Lucian.
Λάγανα, τὰ, lagana, placentæ.
Λαγαρέω, ſpumo, ἀφρίζω.
Λαγαρίζομαι, ἐσθίω τὰ λάγανα, Interpr. in Veſpis.
Λαγαρίζω, fodio latera manibus, cubitu pungo ilia. ¶Itẽ mulgeo animal paſcẽs ſiue veſcens, Interp. Ariſtoph. in Veſpis.
Λαγαρὸς, οῦ, ὁ, vacuus, gracilis, extenuatus, anguſtus, arctus. λαγαρούς εἶναι τοὺς πίνοντας, qui bibũt graciles, ventre adducto, effici, Theophr. l. 9. hiſt. plant. ¶Λάγαροι, verſus in medio breuẽ ſyllabã pro longa habentes, qui & σφηκώδεις. ¶Λαγαρότης, anguſtia, concauitas cum gracilitate, κοιλότης, Euſtath.
Λαγαρῦναι, tenuor, gracileſco, contrahor. λαγαρυμένος ποταμὸς, fluuius ſubſidens vt lacunæ, quod ſolet fieri dum gelu remittitur, Epigr.
Λαγάσαι, ἀφεῖναι, dimittere.
Λάγδα, portio data alicui nutriendo.
Λαγδάζω, pigreſco.
Λαγδύω, fugio, ἀποδιδράσκω.
Λαγδὼν, mercator.　　Λαγέτης, dux populi.
Λαγηὶς, haſta, δόρυ.
Λάγυνος, ου, ὁ, lagena. Gen. fœmin. in Epigr.
Λαγηνοφορία, Athen. ζ. feſtũ in quo ſtrati per herbam, è lagena quã quiſque ferebat, bibebant.
Λαγηρύεσθαι, congelaſcere.
Λαγὴς, libidinoſus.
Λάγια & λαγίδες, αἱ, catuli leporum. Λαγίδια, τὰ, idem, Xenoph. & Poll.
Λαγίναρχος, vino præfectus.
Λάϊκει, ἐοίκει, ſimilis erat.
Λάγνα, τὰ, extrema oris matricis, Hippocr.
Λαγνεία, ας, ἡ, libido immodica, Xenoph. λαγνεία δουλεύειν, immodicæ libidini ſeruire.
Λαγνεύειν, petulantem & fallacem eſſe, σπερματίζειν, ſemen emittere, Polyb. medic. περὶ γονῆς.
Λάγνευμα, ατος, τὸ, laſciuia & petulantia, Hippo.
Λάγνης, ου, ὁ, & λάγνος, vel λάγνος, ου, ὁ, mollis, effœminatus, libidinoſus, ſalax.
Λαγοθήρας, ἀετοῦ εἶδος, ſpecies aquilæ.
Λαγόνες, χάσματα γῆς, terrę hiatus & fiſſuræ.
Λαγορεῖς, ἐκκλησίαι, congregationes, conciones.
Λαγὸς, οῦ, ὁ, lepus. hanc inflexionem inueniri ait Euſtat. & λαγὸς, ῶ, Heſio. etiã λαγὸς in Accu.
Λαγὸν, ἡ λαγὸς, κραββάτιον, Heſych. lectulus.
Λάγυνον, τὸ, mẽſura 12. heminarũ ſiue cotylarũ.
Λάγυνος, mollis, effœminatus, Suid.
Λαγχάνω, μ. κληρώσομαι: à κληρόω, ἀόρ. β. ἔλαχον: à λήχω, π. μέσος, λέλογχα, ſortior, adipiſcor. λαγχάνει βουλεύειν ἀπολλόδωρος, deſignatur ſenator & in curiã cooptatur, Demoſth. ¶Genit. Apollon. li. 1. Epigr. μητέρες ὡς αἰσίου μοίρης λάχον. λαγχάνω τιμῆς, honore afficior, Plat. Leg. ¶Accu. Soph. γέρας λαχεῖν, præmium ſortiri.
Λαγῷα, τὰ, carnes leporinę, deliciæ. λαγῷα κρέα, pulpamentum, λαγῷα τέτταρα, Ariſtoph.
Λαγωβόλον, ου, τὸ, pedũ, λαγοβολεῖον, rete quo lepores capiũtur, Interpr. Theoc. Edyl δ. ξύλον, ᾧ διαφεύγοντες οἱ λαγωοὶ βάλλονται.
Λαγωδία, aſio, καὶ ὦτις, Athen lib. 9.
Λαγώδιον, lepuſculus, Ariſtoph.
Λαγὼν, όνος, ὁ, ile, latus, vterus, lumbus, profundũ. ¶Halicarn. l. 1. angiport⁹ vel diuerticulũ.
Λαγώνια, λαγῷα, λαγοῦ κρέα, leporinæ carnes.
Λαγωνόπονος, ου, ὁ, iliorum dolor.
Λαγῷος, leporinus, Etym.
Καγωὸς, οῦ, ὁ, erinaceus, lep⁹ terreſtris & marin⁹.
Λαγώπους, pes leporinus. ¶Item nomen herbæ.

Apollo. lib. 1. r. In αριστρα.

Λαγώπυρος, herba apud Hippocr.
Λαγὼς, ῶ, ὁ, λαγωὸς, lepus, Xenoph.
Λαγωφαγία, ἡ, cædes, vel deuoratio leporis.
Λαγώφθαλμος, ὁ, apud medicos cui palpebræ oculorum non coeunt, ſed apertis oculis dormire videtur inſtar leporis, Celſ. lib. 7.
Λαγωφόνος ἀετὸς, aquila leporaria, Ariſtot.
Λάδανον, pinguedo quæ exit ex herba ladone, & adhæret velleribus caprarum, Herodot. li. 2.
Λάδας, ceruus, hinnulus.
Λαδογενὴς, Veneris cognomentum, quòd ad Ladonem Arcadiæ flumen nata fuerit.
Λάδομαι γνώμην, τίθεμαι, ſententiam adfero.
Λᾶδος, τὸ, chlamys, Doricè pro λῆδος.
Λαδρέων, valde fluens: πλεονασμῷ τοῦ δ, Etym.
Λάδων, ladon, fruticis genus, & Arcadiæ fluui⁹.
Λάε, ſtrepuit, inſonuit, ἐψόφησεν.
Λάειν, videre, βλέπειν. vnde ἀλαὸς, ὁ τυφλός.
Λαεπάραγος, ου, ὁ, λιθοξόος, lapicida.
Λᾶες, lapides. vnde λάεσσι, λίθοις, ſaxis, ὀδ. ξ.
Λαζίνης, χαραδρίας, καλαρίας ἰχθύς.
Λάζομαι, μ. ἄσομαι, π. ασμαι, Depon. conuerto, emendo, capio, teneo, Iliad. β, ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν, terram mordicus teneant.
Λάζυμαι, capio, ſumo, teneo.
Λάζω, laſciuio nimia pabuli vbertate, ὑβρίζω.
Λαζὼν, arrogans.
Λαήμβαι, φθέγγεσθαι, loqui, pronuntiare.
Λάνται, θέλωνται, velit, cupiat.
Λαθαίδην, λάθρα, clam.
Λαθαργὸς, οῦ, ὁ, vermis quidã: & canis latẽter mordens: ramentum corii, pellis, membrana.
Λαθετικὸς, οῦ, ὁ, qui latet, qui celat alios, Ariſtot.
Λαθήβης, ου, ὁ, ſenex, q. iuuentę immemor, vel ꝓpter obliuionis vitium illi ætati peculiare.
Λαθηνόστος, ὁ, tardè accedens, reditum ſuum procraſtinans, ὁ βραδύνων ἐπανελθεῖν.
Λαθητικὸς, οῦ, latens.
Λαθήφρων, ονος, ὁ, obliuioſus, amens.
Λαθικηδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, faciẽs obliuiſci curas, Ilia. χ.
Λάθιος, fons circa Oeten, quòd fecerit Herculem obliuiſci calamitatum, Etymol.
Λαθίπονος, ου, ὁ, abſcondens laborem, doloris oblitus, Sophocl. in Aiace.
Λαθίφθογγος, ου, ὁ, faciens obliuiſci vocẽ, Heſio.
Λαθιφροσύνη, Apollon. lib. 4. obliuio.
Λάθομαι ꝓ λήθομαι, Ionicè, ſum immemor, Epig.
Λάθος, obliuio, negligẽtia. Λαθοσύνα, ης, ἡ, idem.
Λάθρα ſeu λάθρη, furtim, clàm & furtò, Gen. Euripid. in Androm. λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς.
Λαθραῖος, ου, ὁ, occultus, clandeſtinus.
Λαθραίως, latenter, κρυφίως. Λαθρηδὸν, idem.
Λαθρημαῖος, ου, ὁ, ſpurius, illegitimo coitu natus.
Λαθρίδιος, occultus, poeticum.
Λαθριδίως, clanculum, in Epigram.
Λάθριος, ου, ὁ, clandeſtinus, in Epigram.
Λαθροδάκναι κόρεις, i. clã mordẽtes cimices, Epi.
Λαθρεῖν, lædere, βλάπτειν.
Λαθροφαγεῖν, occultè comedere, apud Poll.
Λάθυρον, ου, τὸ, & Λάθυρος, ου, ἡ, cicercula, genus leguminis, Theoph. lib. 8. hiſt. plant.
Λαία, inſtrumentũ quo vtuntur mulieres ſtamen texendo, Ariſtotel. lib. 5. de gener. Animal.
Λάϊγγες, lapilli fluuiatiles, glareæ, Odyſſ. ζ.
Λάϊγξ, lapillus, Etymol.
Λαιδάριον, τὸ, lacerna, penula, veſtis æſtiua.
Λαίδιος, ſiniſter.
Λαιδρὸς, οῦ, ὁ, impetuoſus, temerarius, ſiniſter, velox, impudens, rapax, Nicand. in Theriacis.
Λαίθαργος, canis latenter mordens, Heſych.
Λαιθυρίζω, irrideo, χλευάζω.
Λαικάζω, decipio. ¶Item ſcortor, Ariſtop. Equit.
Λαικαστὴς, ὁ, ſcortũ maſculũ, Ariſtoph. Acharn.
Λαικάστρια, ἡ, meretrix, λαικάστρια, Ariſtoph.
Λαίλαψ, απος, ἡ, turbo venti, imber cùm turbine, procella, nimbus, Ariſtot. de mund.
Λαιλάπετος, cęli cõditio nubila & ventoſa, Idẽ.
Λαῖμα, τὸ, αἷμα, ὅρμημα, ſacra victima.
Λαιμάζω, & λαιμάω, λαιμάσσω, intẽperanter edo.
Λαιμαργία, ας, ἡ, ingluuies, voracitas, Plat. νόμ.
Λαίμαργος, ου, ὁ, heluo, famelic⁹, decoctor, Epig.
Λαιμοτόμους κεφαλὰς, capita amputata ceruice reſecta, Eurip. λαιμοτόμῳ ξίφει, in Epigram.
Λαιμοδακὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, fauces mordens, in Epigr.
Λαιμοπέδη, ης, ἡ, collare canis, millus. ¶Item pedica auibus capiendis, in Epigram.
Λαιμὸς, οῦ, ὁ, guttur, iugul⁹, gula, ingluuies, vorago, lacuna. λαιμὸς κύτους, ꝓ vaſe amplo & capaci, in Epig. ¶Ilia. τ. pro meatu cibi & pot⁹.
Λαιμότμητος, cui inciſa gula vel collum, Eurip.
Λαιμοτομέω, iugulo, Arg. 2. λαιμοτόμησαν μῆλα, pecudes immolarunt. λαιμοτομήσας ἑαυτὸν, qui ſibi gulam præſecuit, Plutar. in Othone.
Λαιμωδῶ, aufugio.
Λαιμώρη, ἡ, λαμπρὶς, puritas, ſplendor.
Λαῖνα, læna veſtis, i. ſagum villoſum, Strab. li. 5.
Λαΐνεος, lapideus, Nonn. ἄγγεσι λαϊνέοις, lapideis vaſis. & λαϊνέοισι βελέμνοις, pro lapidibus.
Λαῖνος, ſiniſter, durus, terra frumento conſita.
Λάϊνος, ου, ὁ, lapideus, λίθινος, Iliad. γ. ἦ τέκεν ἤδη λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, lapideam tunicã induiſſes.
Λάϊξ, γος, ὁ, lapillus, petra, Odyſſ. ε.
Λαῖον, ſeges pro λήϊον. ¶Item falx meſſoria.
Λαιὸς, οῦ, ὁ, ſiniſter, læuus.
Λαιοτομεῖν, ſegetes demetere: à λαῖον pro λήϊον.
Λαῖς, caper laſciuus, Etym.
Λάϊς, ιος, & per craſim λᾶος, τοῦ, lapis.
Λαισήϊον, ου, & λαίσιον, ου, τὸ, ſcutũ oblongũ, clipei gen⁹ ad modũ ianuæ factũ: aliis breue ſcutũ crudo corio obductũ. Euſtat. Iliad. ε, parmula, telũ. Iliad. ε. Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Λαίσιτος, ὁ καὶ ἡ, cinædus, meretrix.
Λαίσκαπρος, ὁ, laſciuus, petulans.
Λαισοδίας, qui ad venerea procliuis eſt. ¶Item qui altero pede eſt putrido, claudus, Ariſtop.
Λαίστη, vel λαίδη, dedecus.
Λαιστὸς, moleſtus.
Λαῖστρον, ventilabrum.
Λαῖτμα, ατος, τὸ, vnda, profunditas, hiatus & fluctus maris & ipſum mare, Homer.

Λαιφάσσω

Λαφάσσω, palpo, contrecto.
Λαίφη, ης, ἡ, & λαφὶς, ίδος, ἡ, & λαῖφος, εος, τὸ, veſtis ex licio, tegmen, veſtis pannoſa & turpis, Hom. in Odyſſ. Heſy. τὸ ἱστίον ἤγουν τὸ ἄρμενον.
Λαίφυρος, ὁ, imbecillis, infirmus.
Λαικάζειν, fellare, Eraſm. in prouerb. Lesbiari.
Λαίψηρα, pro αἴψηρα, celeriter.
Λαιψηροδρόμος, volucer, rapidus, Eurip.
Λαιψηροκέλευθος, rapidus, celer, obliquè means, Heſiod. βορέη λαιψηροκέλευθον.
Λαιψηρὸς, οῦ, ὁ, celer, leuis.
Λακάθη, ης, ἡ, lacara arbor, Theophraſt. 3. hiſtor. plant. cap. 4.
Λάκαφθον, Ægin. lib. 7. cap. 22. in compoſitione Cypheos heliaci, lacaphthi dodrātē exponit.
Λάκε ἀγγελίας, nuntios retulit, Eurip.
Λακέρυζα, ης, ἡ, garrula. Heſiod. λακέρυζα κορώνη, ſtridula, pro κελάρυζα. Plat. Pol. li. i. καὶ γὰρ λακέρυζα πρὸς δεσπότην κύων, canis latrans.
Λακερύζεσθαι, nugari, conuiciari, λοιδορεῖσθαι, Suid.
Λακερύζω, nugor, inclamo, Etym.
Λακέω, μ. ήσω, increpo, clamo, ludo fiſtula, Eurip.
Λακίδομαι, lacero.
Λακίζω, μ. ίσω, π. ικα, rūpo, ſcindo, ῥήγνυμι, σχίζω.
Λακὶς, ίδος, ἡ, detrimenta veſtis, & ipſa veſtis lacera, Ariſtoph. in Neb. ¶ Itē reſegmina panni, & carbaſorum fragmina. ¶ Item ſimpliciter ruptura, ſciſſura.
Λάκισμα, ατος, τὸ, ruptura, ſciſſura, ἀπόσχισμα.
Λακκαῖον ὕδωρ, Athen. 3. ciſternina aqua Colum.
Λακκίζω, fodio.
Λακκόπλουτος, ου, ὁ, ex foſſa locupletatus, Plutarch. & Eraſm. Chiliad.
Λακκόπρωκτος, cinædus, καταπύγων, Ariſt. νεφ.
Λάκκος, ου, ὁ, foſſa, puteus canali ſimilis, lacus vbi vinum fit, ciſterna, fouea ¶ Pro tranſenna Interpr. Polit. Plutarch.
Λακκόπεδον, ου, τὸ, ſcrotū, ſinus teſticulorū, Poll.
Λάκος, ſonitus.
Λακοσχέας, ου, ὁ, apud Atticos dicebatur, cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſacculus, Poll.
Λακπατῆσαι, calcib⁹ petere, cōculcare, euertere.
Λακτίζω, μ. ίσω, π. ικα, calcitro, calces incutio, iacto calces, Ariſt. νεφ. τὴν θύραν λελάκτικας.
Λάκτις, ſtimulus, ſcutica, & cochleare, tudicula, Nicand. in Theriacis.
Λακτιστὴς, calcitro, Xenoph.
Λάκυρος, ου, vinum ab expreſsis racemis collectū.
Λάκω, reſono, clamo, cano, Heſiod. δαιμονίη, τί λέληκας; miſera, quid ſtrepis?
Λάκων, ὁ, paroxytonon, Lacon: gentile nomen.
Λακωνίδες, αἱ, Lacænæ, in Epigram.
Λακωνίζω, μ. ίσω, π. ικα, faueo parti Laconum, Laconicè loquor, breuitati ſtudeo, Neut. abſ. ¶ Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, Laconiſmus, breuiloquentia, amicitia in Lacones. in Chiliad. Eraſm. ¶ Λακωνικῶς, Laconicè, breuiter.
Λακωνικαὶ, ſoleæ Laconicæ, calceamenta virilia, apud Ariſtoph. in Theſmoph. ἀμυκλάδες.
Λακωνικὴ, ἡ, Laconica, genus plantæ, Theophraſt. lib. 3. de cauſ. plant. ¶ Λακωνικὸς κάλαμος, arundo Laconica, Idem li. 4. hiſt. plant. ¶
Λακωνιστὴς, partes Lacedæmoniorū ſequens.
Λάλαγες, virides ranæ circa paludes: vel quoddam auium genus.
Λαλαγέω, μ. ήσω, π. ηκα, φωνέω, vocem edo, Dat.
Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, vox, κραυγή.
Λαλάγημα, τὸ, ſonitus, διαφώνημα, ἤχημα.
Λαλαγήτης, nugator, ματαιολόγος.
Λαλάγων ἔφυ πτιδίων, in Epigram. pro λαλαγῶν.
Λάλαξ, pro λαλαγὴ, ſonus, tumultus.
Λαλέω, μ. ήσω, π. ηκα, loquor: Sæpe in malam partem accipitur: Vnde celebratum illud Eupolidis apud Gell. λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν, ad garriendum præcipuus & optimus, verùm ad dicendum nemo minus idoneus. ¶ Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo, loquacitas, Euripid. ¶ Λαλητέος, prædicandus, fortiſsimè vocalis, in Epigr. ¶ Λαλητικὸς, οῦ, ὁ, garrulus, Ariſtop.
Λάληθρος, garrulus. λάληθρον θῆλυ γένος, Epigr.
Λαλητρίδες, loquaces, in Epigr.
Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, garrulitas, loquacitas, loquentia.
Λάλιος, ου, ὁ, garrulus, loquax. λαλίην ἑταίρην, amicam facundam, in Epigram.
Λαλὶς, poeticè, pro λάλος, δίγλωττος, loquax.
Λαλίστατος, loquaciſsimus, Eurip. in Cyclope.
Λαλίστερος, verborum vber, loquacior Gaz.
Λάλλη, pro λάλη, ſonus, lapillus litoralis, qui à mari agitatur cum ſtrepitu, glarea.
Λαλόεις, εντος, ἡ λαλόεσσα, loquax.
Λάλος, ου, ὁ καὶ ἡ, loquax, diſertus, vocalis, garrulus. λάλος ἠχὼ, lib 1. Epigr. Ibidē, λάλον γῆρας.
Λαμβάνομαι, adipiſcor, commodatò accipio, excipio, comprehendo, Plat. de Rep. ὁ παῖς λαβόμενος τοῦ ἱματίου, quum veſtem prehendiſſet. ¶ Accipitur etiā pro conuincor, ſicut Latinè teneor, ληφθεὶς ὑπὸ ἀνάγκης, coactus neceſsitate, Plato de Leg.
Λαμβάνω, μ. λήψομαι, π. εἴληφα, ἀόρ. β. ἔλαβον, capio, accipio, λαμβάνειν ἐν ταῖς γνώμαις, admittere in animos, Xenoph. λαμβάνει με δέος, metus me capit, Plat. de Legib. λήθη λαμβάνει, obliuio capit, Thucyd. ¶ Eſt etiam verbū Dialecticorum, ſignificans ſupponere & ponere, & quaſi ſuo iure ſumere, hoc eſt, tanquam firmum, vel per ſe probatum ſumere, Actiu. Accuſ. λαμβάνειν πίστιν ἢ πίστεις, ſumere argumentum. Cum Genit. & ἐξ vel ἀπὸ, Xenoph. λαμβάνομεν γὰρ οὔτε ἐκ τῆς γῆς οὐδὲν οὔτε ἀπὸ τῶν οἰκιῶν, nihil percipimus neque ex terra neque ab ædibus. ¶ Item ἀπὸ τῶν συκοφαντῶν λαμβάνειν, à ſycophantis accipere. ¶ Cum Genit. ſine præpoſ. Ilia. ſ. κόρυθος λάβε, per galeā.
Λαμία, Ariſtot. piſcis eſt è cartilagineis.
Λάμια, τὰ, teſtes, ὄρχεις, apud Ariſtoph.
Λαμπαδαρχίαι, & χορηγίαι, Ariſtot. 5. Polit. exponunt Aretin. & Faber, facularum & chororū atque ludorum exhibitio.
Λαμπαδεύεσθαι, lampada ferre, Suid.

Λαμπαδηδρομία & λαμπαδοῦχος ἀγὼν, Ariſtoph. Interpr. in Ranis. Idem vocat & λαμπαδισὰς ἀγῶνας, certamina in quibus lampades curſu per vices traducuntur.
Λαμπαδηφόρος, ὁ ϰ ἡ, ferens lampada.
Λαμπαδίζειν, iacere lampada, Interp. Ariſt. Ran.
Λαμπάδιον, ου, τὸ, parua lampas, Plat. 1. Republ. ¶ Interpr. Ariſtoph. in Acharn. vinculi ſpeciem exponit. ¶ Item perſona Comica atque meretrix, Poll.
Λαμπαδουχεῖν, ferre faces, quod in Prometheis, Vulcanicis, & Panathenaicis ſolebant.
Λαμπὰς, άδος, ἡ, fax, funale, candelabrum, lumen funale, ſplendor. ¶ Et λαμπάδες, tormentorum genus, Cyrill. ¶ In aere ſunt etiam quæ velut faces apperere ſolent, Ariſt. de mund.
Λαμπαχία, ας, ἡ, ludicrum.
Λαμπετάω, λάμπω, ſplendeo, Neutr. abſol. Iliad. ά. πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην, i. ſplendenti.
Λάμπη, craſſior ſpuma vino innatans.
Λαμπηδὼν, όνος, ἡ, ſplendor, ſcintilla, cicindela.
Λαμπήνη, ης, ἡ, currus regius, lectica, Pollux.
Λαμπίας, ου ὁ, pro Sole & lumine, Heſych.
Λαμπόδιον, helleborum nigrum, μελαμπόδιον.
Λάμπομαι, illuſtror & illuminor, accendor. λάμπομαι πυρὶ, ardeo igne, ſeu fulgeo, Ariſtoph.
Λαμπουρὰ, ας, ἡ, vulpis genus albicante cauda.
Λαμπουρὶς, ίδος, ἡ, cicindela, vulpes, Lycophr.
Λάμπουρος, ὁ, lampurus canis nomen, Theocr.
Λάμπρα, ας, ἡ, paroxytonũ, vrbis nomen Cyrill. oxyton. verò Fœmin. gener. eſt à λαμπρός.
Λαμπρειμων, ονος, ὁ, ſplendidè indutus.
Λαμπρείμων, lucernam ferens.
Λαμπροπρόσωπος, Angeli epith. coruſco aſpectu fulgurantis, Nazanz.
Λαμπρὸς, οῦ, ὁ, clarus, nobilis, emicans, lautus & ſplendidus, Demoſthen. ſæpe elegans, & μεγαλοπρεπής. ¶ Item vehemens, alacer, Syneſ.
Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, lux, dignitas.
Λαμπροφορία, ας, ἡ, geſtatio luminum, Nazanz.
Λαμπροφόρος, ου, ὁ, qui lucernam gerit.
Λαμπροφωνία, ας, ἡ, vocalitas.
Λαμπρόφωνος, ου, ὁ, qui voce eſt ſplendida.
Λαμπρόψυχος, magnanimus, generoſus.
Λαμπρύνομαι, ſplendidè & liberaliter viuo, lætor, Ariſtot. 4. Ethic. ¶ Significat etiam ad alacritatem me compono, magnificè geſtio & loquor, Hermog.
Λαμπρύνω, μ. υνῶ, illuſtro, ſplendorem affero, Ariſtoph. in Plut. ἀντὶ γδ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται ϰ λελάμπρυνται κόρας, oculos habet illuſtratos.
Λαμπρῶς, apertè, clarè, ſplendidè, oppiparé.
Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, fax, pharus, candelabrũ, lucerna.
Λαμπυρὸς, ſpumoſus.
Λαμπυρίζω, ſplendeſco: Vide λαμπυρίς.
Λαμπυρὶς ἡ λαμπουρὶς, noctiluca, cicindela Plin. lib. 28. cap. 26. Vide Ælian. & Ariſtot. 1. de part. anim. nitedula Hermol. apud Themiſt. Hinc Λαμπυρίζειν, Dioſcorid. lib. 5. cap. 99. emicare cicindelarum modo.

Λαμπυρὸς, loquax, θύλαλος, facetus, terribilis.
Λάμπω, μ. άμψω, π. αμφα, coruſco, ſplendeo & ferueo, Soph. in Oedipo tyrãno. ¶ Aliquando Actiuè, pro illuſtro & illumino.
Λαμυρία, ας, ἡ, audacia, facetia, temeritas, Plut.
Λαμυρίζειν, purum eſſe ac ſplendidum.
Λαμυρὸς, οῦ, ὁ, loquax, audax, facetus, eloquens & facundus, Athen. λαμυρώτερον οὐδὲν ὦ Τίμων σου, nihil te lepidius atque elegantius. ¶ Idem, γαστὴρ ἧς ὐ λαμυρώτερον οὐδὲν, auidius, guloſius. ¶ Hinc θάλασσαν λαμυρὰν, dixêre maris gurgites.
Λαμψάνη, apium.
Λάμψις, εως, ἡ, ſplendor, Nazanz.
Λάμων, ὁ, luſcus.
Λανθαίνεμον ὥραν, clementiam temporis vertit Gaza ex Simonide, apud Ariſtot. 5. Anim.
Λᾶν, videre: aut lapidem.
Λανθάνομαι, μ. λήσομαι, π. λέλησμαι, ἀόρ. β. μέσ. ἐλαθόμην, obliuiſcor, Genit. λανθάνομαι ἀλκῆς Iliad ξ. Accuſ. Lucian. de Sacrif. ἧκον ἐς τὴν αἴγυπτον ὡς δὴ ἐνταῦθα λησόμενοι τῶν πολεμίων.
Λανθάνω, μ. λήσω, π. λέληθα, ἀόρ. β. ἔλαθον, lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, vel imprudenti mihi aliquid accidit. λανθάνω ἐμαυτὸν, fallor, erro, hallucinor, Xenoph. λανθάνω καθιστάμενος, non ſentiens accedo, Idem. λανθάνειν θεὸν ὐ δυνατὸν, Plat. in Republ. Deum nihil latere poteſt.
Λανὸς, prudens.
Λὰξ, Aduerb. cum calcibus, calcitrando, vel pede porrecto, τῷ ἄκρῳ ποδὶ, Odyſſ. ό. νεοσρείδεα ἐξ ἠδέος ὕπνου ἔγρετο λὰξ ποδὶ κινήσας.
Λαξευτήριον, ου, τὸ, aſcia, cælum, lapidarium ferramentum.
Λαξευτὴς, lapicida, λίθων ἐργάτην vocat Lucian.
Λαξευτὸς, οῦ, ὁ, excîſus, exculptus.
Λαξεύω, τὸ ξέω, incîdo, ſculpo, polio, reſeco.
Λάξις, diuiſio, Herodot. lib. 4. ¶ Item ſepis conſtructio, Etym.
Λαοδογματικῶς, Aduerb. ex vulgi opinione.
Λαοξόος, lapicida, architectus.
Λάος, εος, τὸ, lapis: Cyrill. Maſcul. 3. declin.
Λαὸς, οῦ, ὁ, plebs, populus, ὄχλος, Homer.
Λαοσσόος, ου, ὁ, populos ſeruans, Odyſſ. ό.
Λαοτρόφος, qui populum alit, paroxyt. λαότροφος proparoxyt. qui à populo nutritur.
Λαοτύπος, ου, ὁ, lapicîda, in Epigram.
Λαοφόρος, ου, ἡ, via qua it populus, via publica.
Λαπάζω, euacuo, perdo, Athen. lib. ή.
Λαπάθιον, ου, τὸ, herba lapathium.
Λάπαθον, ου, τὸ, & Λάπαθος, ου, ὁ, lapathum, rumex, oleris genus: ἀπὸ τοῦ λαπάζω, quòd vacuet ventrem. ¶ Item foſſa ad capiendas feras, Etym ¶ Λάπαθα, τὰ κενώματα, Euſtath.
Λάπαξις, εως, ἡ, vẽtris ſalubris euacuatio, Ariſtot.
Λαπάρα, ας, ἡ, ile, abdomen: laxitas, Iliad. ξ. ¶ Item morbus eam partẽ infeſtãs, quæ inter thoracis & iliorum oſſa ſubſidit, Galen.
Λαπάρας, inanitus, libidinoſus.

Λαπα-

Λαπαρὸς,οῦ,latus, tenuis. ¶ Item ventris inanitate aduſtus. λαπαροὶ γίνονται, ventre ſalubriter euacuantur, Ariſtot. in Problem. ¶ Λαπάττονται, idem, Ariſtot. ibidem. ¶ Λαπαχθῆναι, euacuari.

Λαπέρσαι,οἱ, Caſtor & Pollux, Lycophr. dicuntur, quòd Lan vrbem aſperam exciderunt.

Λάπη, pituita, Hippocr. de Morb.

Λαπιδόρχης, habens magnos teſticulos.

Λαπίζειν, magnificè & arroganter ſe gerere.

Λάπισμα,τὸ, iactantia, vanitas, Cic. ad Attic.

Λαπιστής, mēdax, temerarius, nugator, negligēs, voluptuoſus, laſciuus, procax.

Λάπτω, μ. ψω, π. φα, lambo, canis in morem poto, euacuo, Accuſ. Iliad. π. vox eſt factitia à ſono quem canes & lupi bibendo edunt.

Λάπτω, λαπάζω, deuoro, ſorbeo, Athen.

Λαρινεύομαι, ſaginor, λαρινεύω, τὸ σιτεύω.

Λαρινὸς, dulcis, tener, μεγάλος. λαρινοὶ σῦες καὶ βόες, apud Athen. ſaginati porci & boues.

Λαρισοποιοὶ, creatores Lariſſeorum, Ariſtotel. lib. 3. Politic.

Λάρκος,ου,ὁ, vas vimineum quo carbones feruntur. Vnde λαρκίδιον diminut. Ariſt. Acharn.

Λάρναξ,κος,ἡ, vrna, arca, capſa, ſcrinium. ¶ Dicitur & de naue. ¶ Ioſeph. περὶ ἁλώσ. pro loculis, ſiue conditorio, ſandapila vel pheretro ſumit.

Λάρος,ου,ὁ, larus, marina auis, à cuius ſtupiditate homines laros appellamus. λάρος ὁ λευκὸς, gauia alba Gazæ ex Ariſtot. libr. 8. Animal. ¶ Comici aliquando pro furaciſſimo vſurpāt, Ariſtophan. νεφ.

Λαρὸς,οῦ,ὁ, dulcis, lautus, Odyſſ. ξ. ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον.

Λαρυγγίζω, μ. ίσω, π. ικα, loquor gula præcluſa, dilato vocem, Neutr. abſol. Ariſtoph.

Λαρυγγισμὸς,οῦ, crocitatio.

Λάρυγξ,γγος,ὁ, guttur, Ariſtot. lib. 1. de Anim.

Λαρύζω, clamo.

Λαρώτερος, i ἡδύτερος aut ἥδιον, dulcior.

Λᾶς,ᾶ,ὁ, per craſin à λᾶος, lapis, Gaz. 2. Gramm.

Λάσανον,ου,τὸ, matella, Schol. Sophocl. in Aiace.

Λασανοφόρος,ου,ὁ, qui domino matulam ſubiicit.

Λάσαρον κηρῳαικὸν apud Apſyrtum, τὸ σίλφιον Dioſcor. laſerpitium, laſer.

Λάσδη, & Λασθαίνειν, contemnere, conuiciari.

Λασιαυχὴν, ένος, ὁ, hirtam & villoſam habens ceruicem, Hom. in Hymnis, & Ariſtoph.

Λάσθη, χλεύη, inſultatio, inſolentia, Herodot.

Λασῖνος, imprudens, obliuioſus.

Λασιόκωφος,ὁ, ſurdus, hirſutas aures habens.

Λασιόμαλλον, lanugine quadam obductum.

Λάσιον, apud Hippocr. σινδόνιον Galen. vertit.

Λάσιος,ου,ὁ καὶ ἡ, hirſutus, ſetoſus, hiſpidus, denſus, Lucian. ἡ γῆ ὕλαις ἀνημέροις λάσιος, tellus ſiluis agreſtibus horrens & hirſuta.

Λασιουργία, textura.

Λασιῶνες, arbuſta, loca denſa: Latinè teſqua.

Λασκάζω, nugor, adulor, rumpo.

Λάσκειν, loqui, dicere, conuiciis inceſſere, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν, Eurip. in Androm.

Λάσπα, τὰ, villoſa mantilia, μανδῆλαι, Poll.

Λασταυροκάκαβον, edulium quoddam operoſius ac lautius, apud Chryſippum.

Λάσταυρος,ου,ὁ, laſtaurus, ſalax, inſigniter mutoniatus: à λᾶ & ταῦρος, quæ pudēdorū pars eſt.

Λάστρον,τὸ, genus arboris, Theophr. lib. 1. hiſt. pl.

Λαταγὴ, apud Ariſtoph. in Pace, Interpr. humoris reliquum exhauſto poculo.

Λατάγα, ἡ, gladiolus, mucro, culter qui maiori gladio adiungitur.

Λάταξ,γος, gutta ſiue ſtillicidium maiuſculum. ¶ Item animal quadrupes, à mari victū quærens, Ariſtot. 8. Anim. Gaz. Græcam vocem relinquit.

Λάταυρος, genus veſtimenti, Etym.

Λατομέω, μ. ήσω, lapides incîdo, & expolio.

Λατομία,ας,ἡ, lapicidina Plaut. lapidicina, locus cæſis lapidibus exectus, metallum ſaxorium, ſaxifodina. ¶ Λατομίαι etiam carcer Syracuſanus, Plat. Epiſt. 2.

Λατόμιον,ου,τὸ, latomium, lapicidina.

Λατόμος,ου,ὁ, lapicida, latomus, ſcalptor.

Λάτος, piſcis, Athen. lib. ζ. vulgò *lote*.

Λατράζειν, barbarizare.

Λατρεία,ας,ἡ, ſeruitus, obſequiū, cultus diuinus, religio, ſacrificium, Soph. in Aiace.

Λάτρευμα,ατος,τὸ, cultus, miniſterium, in Epigr.

Λατρευτὴς,οῦ,ὁ, cultor.

Λατρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, colo, ſeruio, Dat. Phocylid. καιρῷ λατρεύειν, tempori ſeruire.

Λάτρης,ου,ὁ, ſeruus, μισθῷ δουλεύων.

Λάτρις,ιος,ἡ, famula, ſerua, Ariſt. in Polit. ¶ Item Genere Maſculin. ſeruus, in Epigr.

Λάτρον,τὸ, merces, ὁ μισθός.

Λατυπέω, lateres quadro & ſaxa. ¶ Lycophron accipit pro muros è ſaxis extruere.

Λατύπη,ἡ, quod à lapidibus marmorarii abradunt, Heſych. friatos lapides quidam vertūt, terra figlina, gypſum, Interpr. Ariſt. in Veſp.

Λατύπος, lapicida, latomus, ſcalptor, Soph.

Λατύσσω, turbo, verbero, calcitro, nato.

Λαυκανία,ας,ἡ, guttur, arteria, Poetice.

Λαύξω, obtineo, conuiuor, delecto.

Λαύρα,ας,ἡ, vicus latus, lata via & publica.

Λαύριον,τὸ, Atticè, locus metalla habens.

Λαῦρος,ου,ὁ, latus, vt λαῦραι πυλίδες, Herodot.

Λαυροστομεῖν, plus ſatis loqui, magna crepare, blaterare, Æſchyl. μηδ᾽ ἄγαν λαυροστόμει.

Λαῦρος, latè, abundé. Λαυστὴρ, moleſtus.

Λαύτια, ſunt munera & xenia, quæ legatis exterarum gentium donò mittuntur.

Λαυφθάζω, feſtino.

Λαυφθάσσω, λαῦρος ἐσθίω, deuoro.

Λαφυγμὸς,οῦ,ὁ, prodigalitas, epularū ſumptuoſus apparatus, edacitas, Ariſtoph.

Λάφυγξ,ὁ, morſus.

Λαφύκτης,ου,ὁ, heluo, Euſtath. Iliad. φ.

Λάφυρον,ου,τὸ, ſpolia, exuuiæ, præda de viuente

hoſte,Sophocl. καί τε παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις,aureis te ſpoliis coronabo. ¶ Λαφυραγωγῶ,ſpolio,deprædor,diripio, Plut.in Galb. ¶ Λαφυραγωγία,præda.
Λαφυροπώλης,ου,ὁ, venditor prædę & ſpoliorũ Xenoph.¶ Plut.pro eo qui vendit captiuos.
Λαφυροπώλιον,ου,τὸ,forum vendendę prædæ.
Λαφυροπωλῶ,auctionor,ſub haſta vendo, Diodor.τοὺς δ' αἰχμαλώτους λαφυροπωλήσας.
Λαφύσσω,μ.ύξω,π.υχα,lanio,deuoro, abſorbeo, effundo,heluor Cicer. Homer. ἔγκατα πάντα λαφύσσει:proprium eſt canum & porcorum.
Λαφύστης,heluo,guloſus,λαιμαργός,gurges.
Λαχαίνω,μ.ανῶ,π.αγκα,fodio,σκάπτω,Accuſ.
Λάχανα quod è vimine connexum currui ad ſedendum imponitur.
Λαχανάριον,τὸ,oluſculum.
Λαχανεία,ὁ,olerum collectio,Ioſeph. de capt.
Λαχανεύεσθαι,idoneum eſſe eſui olerum modo.
Λαχανηρὰ, τὰ, oleracea, Theophraſt. de hiſtor. lib.1.cap.18.
Λαχανία,ας,ἡ,locus oleribus conſitus.
Λαχανίζεσθαι,olus legere,Chiliad.Eraſm.
Λαχανικὸς,οῦ,ὁ,ad olera pertinens.
Λαχανισμὸς,οῦ,olerum collectio,Thucyd.
Λάχανον,ου,τὸ,olus,Theophr.lib.7.hiſtor.plant. λάχανα ἄγρια,olera agreſtia, Ariſt.in Plut.
Λαχανοπωλεῖον,ου,τὸ, locus vbi olera venduntur.
Λαχανοπώλης,ου,ὁ,venditor olerum.
Λαχανώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,oleraceus.
Λάχεια,ας,ἡ,terra breuis, ad fodiendum facilis, & bene effoſſa.¶ Item nomen inſulæ,Etym.
Λάχεσις,ιος,ἡ,Lacheſis parca,Noctis filia, Heſiod.in Theogon. ſors Latinè.
Λάχη,ſors.
Λαχμὸς,οῦ,ὁ,denſitas pilorum,Odyſſ.κ.¶ Item ſors,κλῆρος:à λαγχάνω.¶ Antimach. calcitratio equorum.¶ Λαχνὸς,idem,Etym.
Λαχναῖος,ου,ὁ,piloſus,in Epigr.
Λάχνη,ης,ἡ,lana,lanugo,villus,capillus,capillamentum,hirſuties,ſetæ.
Λαχνήεις,εντος,ὁ,lanoſus, villoſus, capilloſus, Iliad β.Λάχνος,idem.
Λάχον,ου,τὸ.& Λάχος,εος,τὸ,ſors, Cyrillus maſculinum facit.
Λαχὼν,όντος,ſortis compos.
Λάχως quaſi.
Λαψάνη,ης,ἡ,oleris ſpecies.
Λάω,volo,vis: Itẽ video, Ody.τ.vide Cõment.
Λαώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,popularis.

Λ E

Λέα,lapis velis nauium ſuſpenſus,Etym.
Λέαινα,ης,ἡ,leæna: à maſculino λέων,οντος.
Λεαίνομαι,læuigor.
Λεαίνω,μ.ανῶ,π.ηκα, deleo, detergo, extenuo, molo,frango,tero,comminuo,ſubigo, λεαίνει ὥσπερ κρίμνα,in farinæ ſpeciem molit, Ariſtot.lib.2 Anim.
Λεαντικὸς,deliniens,lęuigandi vi pręditus,λεαντικὸς οἶνος,læue vinum,Ariſtot.in Probl.

Λέμβρυοι,οἱ,πλοῖα πολεμικὰ,nauigia bellica.
Λεβηρὶς,ίδος,ἡ,leberis,τὸ γῆρας Nicand. & σύφαρ Lycophr. Plin.29.cap.6.vernatio : & lib.30. cap.3.anguina vernatio: lib.29.cap.5. membrana ſiue ſenectus anguium vernatione exuta: & lib.7.cap.30.ſenectus:alibi, vernatio annua, & pellis exuuiæ : Virgil. in Georg. exuuiæ.¶ Heſyc.τὸ λέπος τῶν κυάμων,fabę cortex.¶ Apud Strab.depilis cuniculi fœtus.
Λεβηρὸς,οῦ,humidus,ὑγρὸς,Hippocr.
Λέβης,ητος,ὁ,lebes,olla,cacabus.Odyſſ.ὁ,pro pelue in qua manus abluuntur.
Λεβήτιον,ου,τὸ,peluis.
Λεβητάριον,ου,τὸ,cacabus in quo caleſit aqua.
Λεβιανὸς,piſcis qui & λεπιδωτὸς & δελκανὸς dicitur, Athen.δειπνοσοφ.lib.3. ¶ Eſt & λεβίας qui ἥπατος vocatur,cuius cor triangulare.
Λέγαι γυναῖκες,ab Archiloco ſalaces & venereę.
Λεγαίνειν,mutatione literę,pro λεχαίνειν, τοῦ λέχους ἐπιθυμεῖν,lectum appetere.
Λεγατεύειν,legare.
Λεγεὼν,ῶνος,ὁ,legio,στῖφος τὸ ἐκλεκτόν.
Λέγνη,ης,ἡ,fimbria quæ aſſuitur extremæ veſtis oræ:& λέγνα,τὰ,indumẽtorum extremitates, à quibus per tranſlationem vocauit Hippoc. extremitates oris vuluæ.
Λέγνος,ὁ,panis nec denſus,nec ſolidus.
Λεγνώδης,εος,ὁ,variegatus,verſicolor.
Λέγομαι, eligo, Iliad ϐ.¶ Item differo.¶ Item pro annumeror, recenſeo inter, Iliad. γ.μετὰ πᾶσιν ἐλέχθην.
Λέγω,μ.έξω,π.εχα,dico,recito,narro,iubeo, Accuſat.λέγειν λόγον,verba facere,Demoſth.¶ Item Datiu & Accuſat. Xenoph.ἐμοὶ τοῦτο λέγεις,iſtud mihi dicis. ¶ Item Genit.cum περὶ, Xenoph.περὶ ἐμοῦ λέγειν, de me loqui. ¶ Item cum duobus Accuſat. λέγω σε κακὰ πολλὰ, Ariſtoph.Infinit.λέγω κλαίειν, iubeo te flere. ¶ Aduerb.εὖ λέγω,rectè dico,Demoſth.
Λεδδὰ,ἡ,eminentia calcanei,ἐξοχὴ τῆς πτέρνης.
Λεδρῦμαι,curo,volo.
Λεηλατέω,μ. ήσω, π. ηκα, vehementer populor, depopulor,prædor,Accuſ.λεηλατεῖν ἐκ τῆς μηδικῆς,Xenoph.
Λεηλασία,ας,ἡ,direptio,pręda,populatio,Apoll. 2. Argon.
Λεῖα,τὰ,ἄγνυθες,ponduſcula appenſa tegminibus.¶ Et λεῖα,quo poliunt lapides,Poll.
Λεία,ας,ἡ,præda,ſpolium, ληστεία, ἁρπαγὴ, λείαν ἄγειν,agere prædam,Xenoph.
Λειαγόρη,vna Nereidũ,à leni oratione,Heſiod.
Λειάδες,prata,loci humidi.
Λειαίνω,μ.ανῶ,π.ηκα,læuo,polio,explano,Accuſ.
Λείαξ,idem quod λεῖος,Etym.læuis,politus.
Λειβεῖον,libatoriũ,vbi oleum ſpargebant,Poll.
Λείβω,μ.είψω,π.ειφα, libo, ſtillo, fundo, rigo, Heſiod. Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον, Ioui libare nigrum vinum.
Λείβηθρον,ου,τὸ,aquæ ductus,irrigatio.
Λειεντερέω,laboro læuore ſiue fluxu inteſtinorũ.
Λειεντε-

Λειεντερία, ας, ἡ, morbus quum inteſtina læuore fluunt, celerrima ac tota ſimul transmiſsio ciborum, quum excernuntur quales ingeſti ſunt, lęuitas inteſtinorũ, Celſ.l.22.c.11.
Λειξύμαι, conſcindo, tero: Cõmuniter λειξύμαι.
Λείζομαι, prædor, in Epigram.
Λείη, grex, ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη.
Λεῖκον, ornamentum Bacchicum, ventilabrum, Callimach. caniſtrum, λεῖπον, Heſych.
Λεῖμα, limax, Heſych.
Λείμαξ, ακος, hortulus, λειμών, locus arboribus conſitus, pratum, Euripid.
Λειμάς, άδος, irriguus & pinguis locus.
Λεῖμμα, ατος, τὸ, reſiduum, defectus, reliquiæ. ¶ Item hemitonium minus in ſymphonia vocatur à Platone λεῖμμα καὶ δίησις.
Λειμόδωρον, τὸ, genus herbæ, Theophr.l.5.c.22.
Λειμών, ῶνος, ὁ, pratum, locus conſitus & humidus, Etym. ¶ Ponitur & pro mari, Heſych.
Λειμωνία, ας, ἡ, prati viriditas & ornamentum, beta ſilueſtris. ¶ Item herba coronaria, genúſque anemones ſilueſtris, Theophr. de hiſtor. plant. lib. 6. cap. 7.
Λειμωνιὰς νύμφη, Nympha pratenſis, Apoll. 2.
Λειμώνιον, beta ſilueſtris, Plin.l.20. cap.10.
Λειμώνιος, ου, ὁ, pratenſis.
Λειμωνὶς ποίη, pratenſis herba, Dion. de ſit. orb.
Λειμωνοειδής, έος, prati ſimilis.
Λεῖξαι, lixæ, Suid. Inde λειξουρία, lucrandi cupiditas qualis lixarum.
Λειόβατος, locus planus. ¶ Item piſcis genus, læuiraia, Ariſtot. 2. Anim. ἡ ῥίνη, Athen. lib. ζ.
Λειογένειος, tenui & molli barba, lęues malas habens, Herodot. Terpſich. ἄνδρες λειογένειοι.
Λειοκάρηνος, ου, ὁ, caluus, glaber.
Λειόκαυλος, ὁ καὶ ἡ, læuicaulis, lęuẽ caulem habẽs.
Λειοκύμων θάλασσα, pacatum mare, Lucian.
Λεῖον, τὸ, læuor, puluis, Ariſt. li. 4. Anim.
Λεοντῆ, pro λεοντῆ, in Epigr. leontina.
Λειοντοπάλης, ου, ὁ, qui luctatur cũ leone, Ibidem.
Λειόποδες, οἱ, quibus concauum vel conuexum pedis deperditum eſt. Latini plancos vocant.
Λεῖος, ου, ὁ, planus, læuis vel politus, facilis, trãquillus, æquabilis. λεῖον πνεῦμα καὶ καθεστηκὸς, Ariſtoph. læuis & placidus ventus.
Λειόστρακος, teſta læui tectus.
Λειόστρεα, τὰ, oſtrea non ſcabra, ſed lęuia.
Λειότης, ητος, ἡ, læuitas, læuor.
Λειοτριβοῦντες, in farinã terentes, Gal. κατὰ τόπους.
Λειοτριχεῖν, læui pilo præditum eſſe.
Λειουργῶ, polio, orno.
Λείουρος, felis, αἴλουρος, Heſych.
Λειόφλοιος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt læui cortice.
Λειόφυλλος, qui eſt læui folio.
Λειόω, læuio, mollio, mitigo, contero, frio.
Λειπάζεσθαι, reſiduum eſſe.
Λειπανδρεῖον, vocatum eſt Athenienſium decretum, quo propter hominum penuriam ſtatuebant vt ciues ducta vxore vrbica, etiam ex ſcorto liberos procrearent, Suid. ¶ Λειπανδρία, virorum penuria. ¶ Λειπανδρεῖν, virorũ penuria laborare.
Λειποβοτανεῖ, caret pabulo.
Λειπογνώμονες, de equis multum annoſis, quorũ anni dentiũ ratione noſci nequeunt, Poll.
Λειποδεής, έος, ὁ καὶ ἡ, tenuis, pauper, Pythag.
Λειπόδερμος, ου, ὁ, apella, cui deficit cutis cooperiens glandem genitalis membri.
Λειποδρανεῖν, animo deficere, imbecillem eſſe.
Λειποθυμέω, μ. ήσω, π. ηκα, animo deficio.
Λειποθυμία, ας, ἡ, defectio animi, Aphr.l.2. Probl.
Λειπόκρεως, macilentus, minimè carnoſus.
Λείπομαι, μ. λείψομαι, π. λέλειμμαι, deficio, inferior ſũ, nulli cedo. μηδὲν λείπομαί σου, te nulla in re ſum inferior, Plat. de Legib. ¶ Item ſuperſum, reliquus ſum, Plat. Epiſt. 8. οὔτ' ἐλπὶς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῆ οὐδαμῶς, neque ſpes vlla ſupereſſet.
Λειπομαρτύριον, actio deſerti teſtimonii, Poll.
Λειπομοιρία, arbor, quæ ſuperioribus mutilata, à radice germinat.
Λειπὸν, τὸ ἐλλειπὲς ὂν, τὸ λειπὸν ἀντιστάξειν, defectum ſupplere, Galen. lib. 1. ad Glauc.
Λεῖπον, λεῖκνον, caniſtrum, ventilabrum, Etym.
Λειποναυτίου κρίσις, iudicium in eos qui nauem deſeruiſſent, Poll. ¶ Λειποναύτης, ου, ὁ, & Λειπόνεως, ω, deſertor nauis.
Λειποστρατία, ας, ὁ, deſertio expeditionis, Herodot.
Λειποστράτιον, ου, τὸ, deſertio exercitus ſeu militiæ.
Λειποστράτιος, qui militiam recuſat.
Λειποτακτέω, μ. ήσω, π. ηκα, exercitum deſero, Neutr. Vide Vlpianum Olynthiaca 3 Dem.
Λειποταξία, deſertio loci in acie, Demoſth.
Λειποτάκτης, ου, ὁ, & Λειποταξίας, ου, ὁ, & Λειποτάξιος, ου, ὁ, deſertor aciei. λειποταξίου γραφὴ, deſertæ militiæ delatio, Demoſth.
Λειποψυχεῖν, deficere animo, animo collabi, Thucyd.
Λειποψυχία, ας, ἡ, defectio animi.
Λειπυρία, ſpecies febris ſimilis epialo.
Λείπω, μ. λείψω, π. λέλοιπα, linquo, λείπω τὸν δασμὸν, tributum ſoluere deſino, Xenoph. ¶ Item deſum, deficio, Ariſtoph. in Plut. ἵνα μὴ λείπωσιν αἱ δίκαι. ¶ Λείπων ἄνεμος, ventus qui ceſſauit, Apoll.
Λείρθαι, αἱ, canes macræ, quæ pilos reiecerunt.
Λείριον, lilii genus eſt quod herbarii vocãt *martagon*, Theophr. hiſt. lib. 6. cap. 6. λείριον etiã narciſſum vocari tradit: diſtinguit tamẽ cap. vlt. ¶ Pollux adnotat omne genus florum λείρια ab Homer. nominari. ¶ Λειρινὸς, lirinus Plin. lib. 21. cap. 5. & lib. 23. cap. 4.
Λειριόεις, όεντος, ὁ, floridus, dulcis, ſuauis, concupitus. λειριόεσσαν ὄπα, Homer.
Λείριος, Apollo: pro ſuaui, Apoll. lib. 4.
Λειρόφθαλμος, ου, ὁ, mitis, manſueto aſpectu.
Λειρός, οῦ, ὁ, tenuis, pallidus.
Λειρόδη εὐωδίαν ἔχει, redolet lilium, Theophr.
Λείρως, facilè, vehementer, perfectè, pulchré.
Λειστὸς, οῦ, ὁ, prædabilis, ληιστός.
Λείτειρα, ἡ, hæc ſacerdos.
Λεῖτον, δημόσιον, Demoſth. Interpr. populare.

Λειτὸς, conuiciator.
Λειτουργὸς, οῦ, ὁ, publicus miniſter. ¶ Λειτουργέω, μ. ήσω, π. ηκα, miniſtro, publicū munus obeo, Xenoph. τῇ πόλει πολλάκις λειτουργεῖν, in Reip. commoda ſumptum facere. λειτουργεῖν τὰς δαπανηρὰς λειτουργίας, ſubire munera magni ſumptus, Ariſtot. 5. Polit. ¶ Λειτουργία, ας, ἡ, munus publicum, adminiſtratio, λειτουργίας λειτουργεῖν, publicis fungi officiis, Demoſth. ¶ Λειτούργημα, idem, Theophil. in inſtitut. ciuil.
Λείφαιμοι, οἱ, decolores & pallidi, quaſi ſanguine carentes, exangues, Hipp. 4. de Morb. acut.
Λειφαιμεῖν, ſanguine priuari, Ariſt. in Probl.
Λειχὴν, ῆνος, ὁ, impetigo, genus morbi quod mētagram Latinos vocaſſe author eſt Plin. l. 26. cap. 1. Poll. λειχὴν ἄγριος, fera impetigo. ¶ Λειχὴν item lichen herba petris adhærens quæ lichenas ſanat, Dioſc. li. 4. ca. 53.
Λειχηνιάω, ῶ, impetigine laboro, Theophr.
Λείχω, μ. είξω, π. εικα, lingo, μύζω, Actiu. Accuſ. ¶ Item eſt fellare, Ariſtoph. in Equit.
Λειψανδρία, virorum defectus.
Λείψανον, ου, τὸ, reliquum, reliquiæ, Herodian.
Λειψυδρία, ας, ἡ, defectus aquę, humoris defectio, Theophr. lib. 5. cap. 16. de Cauſis.
Λειῶ, læuigo. διακόπτω. ¶ Item Medicis concīdo.
Λειώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, planus, læuis.
Λείωμα, ατος, τὸ, lomentum quod eſt tritum.
Λείωσις, εως, ἡ, euacuatio, reſolutio.
Λεκάνη, ης, ἡ, peluis, patina & catinus, Ariſtoph. νεφ. δότε μοι λεκάνην, dati mihi peluim. ¶ Λεκανὶς, idem. ¶ Λεκάνιον, ου, τὸ, diminut. parua peluis; patella, delicatior bolus, lanx referta cibis, Eidem Ariſtoph.
Λέκιθος, luteum oui, vitellus, flauum, Galen. ad Glauc. ¶ Item guttum olearium, ſiue ampulla, capſacem Latini vocat: λέκιθος καλλίστη, Ariſtot. 4. Ethicor. vrceus pulcherrimus, capſula. ¶ Galen. pro lente cui detracta ſunt putamina apud Hippocr. interpretatur.
Λεκιθοπώλης, ου, venditor leguminum, qui pulmenta leguminibus elixa conditáque vēdit, Cyrill. ¶ Λεκιθόπωλις, ιδος, ἡ, vēditrix leguminum vel ouorum, quæ pulmentaria è lomento condita venditat, ὠόπωλις, ὀσπρεόπωλις.
Λεκιθώδης χολὴ, vitellina bilis, Aphr. lib. Probl.
Λεκὶς, patina, chlæna, Hippocr. ¶ Item patella.
Λεκτίκιον, apud Trallianum pro lectica.
Λεκτικὸς, οῦ, ὁ, eloquens.
Λεκτὸς, ῦ, ὁ, dicendus. dictus ¶ Itē ſelectus, Soph.
Λέκτρος, qui lecto accipit aliquē λεκτρεία γραμματικὴ, In Epigr. ¶ Pro copulatione ipſa & coniunctione in lecto & nuptiis, Ibidem.
Λέκτρον, ου, τὸ, lectus, thalamus, in Epigram.
Λέκυθος, pulmentarium ex leguminum farina, Galen. lib. de bono & malo ſucco. ¶ Apud Artemidorum lib. 5. pro putamine oui. ¶ Apud Plutarch. in Opuſcul. pro genere leguminis quod ex Piſa afferebatur. ¶ Galen. apud Hippocrat. λέκυθον interpretatur, φακῶν τὸ ἔνδον τοῦ λέποις.
Λελαβέσθαι, cepiſſe, Hom. λελάβηκε, cepit, Herodo.
Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, obliuiſci, 2. Argon.
Λελεπρὶς, piſcis qui & φυκὶς, Heſych.
Λεληθότως, ſenſim, latenter.
Λέληκα, ἀντὶ τοῦ λελάληκα, locutus ſum, Etym.
Λέληκε, clangit, Ariſtot. 9. Anim. de aquila.
Λεληκὼς, ὁ, lippiens: κεκραγὼς, Homer.
Λελημμένος, capt⁹, cogitās, ἔν τινι τὸ λῆμμα ἔχων.
Λελῆσθαι, prædatum eſſe, Etym.
Λελίζω, verto, torqueo, quatio, Actiu. Accuſ.
Λελιημένος, ου, ὁ, ardens, incitatus, cupiens, animatus, Iliad. δ. Cum Genit. Argon. 1.
Λελογισμένως, prudenter, Euripid.
Λέλογχα, ſortitus ſum: à λήχω, Heſiod.
Λελογχωμένος, ου, ferratus, haſtatus.
Λελουμένος, lotus.
Λελυθρωμένος, cruentatus.
Λελυκωμένος, à lupo deuoratus.
Λεμβάδιον, nauicula velociſsima, Bayf.
Λέμβαρχοι, in lembo nauigantes.
Λέμβος, ου, ὁ, lembus, paruum nauigium.
Λεμβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſpeciem lembi præbens.
Λέμμα, τὸ, tunica, λέπισμα, Theophr. li. 4. ca. 12. ¶ Pro vagina, Gaz. de Seneċt.
Λέμνα, plantę genus in lacu Orchomenio, Theophraſt. hiſt. plant. lib. 4. Aliqui legūt λέμμα.
Λέμφος, vanus, ſtultus. ¶ Itē mucoſus, Ammon.
Λέντιον, linteum, Ioan. 13. & Nazanz.
Λεξείδιον, dictiuncula, Etym.
Λεξικὸν, οῦ, τὸ, vocabularium, dictionarium.
Λέξις, εως, ἡ, dictio, verbum, vocabulum, locutio, ἡ λέξις ἡ τῶν πολλῶν, Ariſtot. Rhetor. 3. vulgaris ſermo Cicer. in Oratore.
Λεξικὸς, dictionarii ſcriptor, ſic Suidas dicitur.
Λεσκόριον, ſacellum.
Λεοντεία βοτάνη, ſiue λεόντειος πόα, orobanche herba legumina ſuffocās, Cōſtant. γεωπον. l. 2.
Λεόντειος, & λεοντιαῖος, leontinus, ad leonē pertinens. λεοντεία βία, vis leonis, in Epigram.
Λεοντείη, & λεοντῆ, ῆς, ὁ, pellis leonis.
Λεοντιδεῖς, οἱ, leonum catuli.
Λεοντοκέφαλοι, leonicipites, Lucian.
Λεοντοκόμος, cui negotiū eſt curandi leonis.
Λεοντομιγεῖς, è leone & cane prognati, Polen.
Λεοντοπέταλον, leontopetalon herba, rhapeion, Dioſc. li. 3. ca. 110. Plin. lib. 27. cap. 11.
Λεοντοπόδιον, herba, de qua Dioſcor.
Λεοντοφόνος, ὁ καὶ ἡ, leonicīda, in Epigram.
Λεοντοφόρος, ὁ, qui fert leonem.
Λεοντόχλαινος, pelle leonis pro tegmine vtens, in Epigrammatib.
Λεοντώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, leoninus, Ariſt. 8. Polit.
Λεουργὸς, apud Xen. quod φορτικὸν εἶναι ait Poll.
Λέπαδνα, τὰ, coria lata circa pectus equorum, capiſtra, collaria, antilenę, ζυγόδεσμοι, Iliad. ε.
Λεπαῖος, ὁ, promontorio aptus. λεπαῖος χθονὸς, Eurip. terræ promontorii.
Λέπανος, vel λέπανθος, apella, λιπόδερμος.
Λέπαργος, ου, ἡ, taurus albi pili. ¶ Item aſinus apud

pud Nicandrum in Theriac.

Λέπας, τὸ, promontorium, in Epigramm.

Λεπὰς, άδος, ἡ, gen⁹ oſtrei vel piſcis: lopas Plaut. patella Gaz. Ariſtoph. in Pluto, τὸ γράδιον, ὥσπερ λεπὰς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται, anicula tanquam concha adoleſcenti adhæret. ¶ Apud Polluc. λεπὰς ἑφθὸν, edulium habebatur vilis pretii.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, poculi genus maioris, Athen. ¶ Aliquando calix, dolium, Ariſtoph. οἰνοχόη.

Λέπαστρον, piſcatorium vas.

Λεπέω, λέπω, percutio, Comment. Ariſtoph.

Λεπίδιον, ου, τὸ, herba lepidiõ, ἰβηρὶς Paul. Ægin.

Λεπιδοειδῆ προσκολλήματα, καὶ ῥαφαὶ λεπιδοειδεῖς, compages oſsium caluariæ, quæ vtrinque ad aures adiacent ſquamatim commiſſæ, Galen.

Λεπιδόχαλκον, Celſ. lib. 2. cap. 11. Dabant olim ad ductionem alui ſquamam æris quam λεπιδόχαλκον vocant.

Λεπιδωτὸς, οῦ, ὁ, ſquamatus, ſquamis cõſutus. ¶ Eſt & genus piſcis, Herodot. lib. 2.

Λεπίζω, μ. ίσω, π. ικα, decortico, detraho pellem, cortice nudo, ἐκδέρω, purgo, Neutr. Accuſ.

Λεπὶς, ίδος, ἡ, lama, ſquama, lamina Donat. ¶ Item putamen nucis, in Epigram.

Λέπισμα, ατος, τὸ, cortex, ſiliqua.

Λεπιστὴς, mendax, ψευστὴς, Heſych.

Λέπομαι, intemperanter in venerẽ ruo, Athen.

Λέπος, εος, τὸ, tunica, liber, Aphrod. ¶ Et piſciũ λέπη καὶ λεπίδες, ſquamæ, λέμματα, Poll.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, quæ & ψώρα Gręcis dicitur.

Λεπρὰς, άδος, ἡ, aſpera, alta, alba.

Λεπρικὰ, τὰ, medicamenta leprarum, Dioſc. l. 1.

Λεπριῶ, ſcaber ſum, Dioſc. lib. 1. λεπρᾶν Polluc.

Λεπρόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, lepram patior.

Λεπρὸς, οῦ, ὁ, leproſus, ſcabioſus, Theophraſt. de Cauſ. li. 2. cap. 8. ¶ Item aſperitas quædam ſuper vngues naſcẽs, hãc Plin. ſcabrũ vocat.

Λεπρύνομαι, ſcaber fio, vel albeſco, apud Nicãd.

Λεπρώδης, ſcaber.

Λεπτακινὸς, minutulus, in Epigr.

Λεπταλέος, tenuis, gracilis, ſubtilis, 2. Argon.

Λεπτήκεα, qui tenuia facit opera.

Λεπτὶς, ίδος, ἡ, hordei genus, ab exilitate dictum.

Λεπτόβλαστος, ὁ καὶ ἡ, tenuia germina edens.

Λεπτόγαιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſterilis, parum ferax. λεπτόγαιος πατρὶς, patria tenuis agri ſeu humi.

Λεπτόγεων, τὸ, ſterilitas ſegetis, Thucyd.

Λεπτογνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſubtilis, acer, argutus.

Λεπτοδέρματος, ὁ καὶ ἡ, cutem habens tenuem.

Λεπτοδερμία, ας, ἡ, tenuitas corticis.

Λεπτόδερμοι, οἱ, quibus cutis tenuiſsima eſt.

Λεπτόθριον, ου, τὸ, tenuia habens folia, Nicand.

Λεπτόινος, neruoſus, qui habet tenues fibras.

Λεπτοκάρυα, τὰ ποντικὰ κάρυα, auellanæ, Dioſc.

Λεπτόκαρφος, habens ramos tenues.

Λεπτοκοπημένος, ου, ὁ, minutatim conciſus.

Λεπτολεσχεῖς, & λεπτολόγοι, Ariſtop. philoſophi de minutulis quibuſdam rebus diſputantes.

Λεπτολεσχίαι, ſubtilia nugamenta, nugæ.

Λεπτολογεῖν, de rebus tenuibus diſceptare & friuola tractare, Ariſtoph. νεφ.

Λεπτολογήματα, & λεπτολογίαι, ſubtiles de minimis rebus diſputationes.

Λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ, argutator Gell. Ariſt. in Auib.

Λεπτολόγος, argutus, Ariſtoph.

Λεπτομερὴς, έος, ſubtilis, tenuis, exilis: Vnde λεπτομέρεια, ſubtilitas. Et λεπτομερεῶς, Chiliad.

Λεπτόμητις, prudens conſilium, calliditas.

Λεπτόμιτος, ſubtiliter textus, in Epigr.

Λεπτὸν, τὸ, bucca, minutia, minutiſsimum monetæ genus, cuiuſmodi teruntium, Luc. 21.

Λεπτόνητος, ὁ, ſubtili licio tenuiter textus, Eubul.

Λεπτοποιῶ, extenuo.

Λεπτόπους, οδος, ὁ, qui habet exiles pedes.

Λεπτὸς, οῦ, ὁ, tenuis, minutus, ſubtilis. λεπτὸς νοῦς, mens ſubtilis & arguta, Eurip. λεπτὰς ἐλπίδας ἔχειν περὶ τῶ μέλλοντος, Ariſtid. de iis qui paruã & imbecillem ſpem de re quapiam futura conceperunt.

Λεπτοσκελὴς, crura gracilia habens.

Λεπτοσύνη, ης, ἡ, gracilitas, in Epigr.

Λεπτοσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, habens tenues inciſuras.

Λεπτοσχιδεῖς, ſiue σχισταὶ, ſumptuoſum & voluptarium calceamenti genus apud Pollucẽm.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas.

Λεπτόθριξ, χος, cui pili ſunt tenuiores.

Λεπτοτριχώτερος, pili tenuioris.

Λεπτουργέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſculpo, in ſculptura ſubtiliter operor, Plutarch. εὐφυὴς ἐν τῷ τορεύειν καὶ λεπτουργεῖν. ¶ Plat. pro ſubtiliter partiri & & diſtinguere. ¶ Λεπτουργία, opificium huiuſcemodi quale eſt opus teſſullatum & vermiculatum, opus inteſtinũ exquiſiti artificii: & qui hoc facit λεπτουργὸς dicitur, Diod.

Λεπτοῦργος, huiuſmodi artifex.

Λεπτόφλοιος, ὁ καὶ ἡ, qui tenui eſt cortice.

Λεπτοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui natura eſt tenui, Nõn.

Λεπτόφυλλος, tenuia folia habens.

Λεπτόφωνος, gracilem & tenuem vocem habẽs.

Λεπτόχειλος, cui labrum tenue eſt.

Λεπτόχυλος, ὁ καὶ ἡ, ſucco tenuis.

Λέπτυνις, Lycophr. anima, mors, fatum.

Λεπτύνομαι, graciIeſco Gaz.

Λέπτυνσις, εως, ἡ, q. attenuatio, extenuatio, Gal.

Λεπτυντικὸς, οῦ, ὁ, q. extenuatiuus.

Λεπτύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, attenuo, comminuo.

Λεπτυσμὸς, imminutio, & quum aliquid de phalangis numero demitur, Suid.

Λεπτύχεια, dicuntur fructus extrinſecus tecti cortice.

Λεπύρια ἔχει, ſquamatus eſt Gaz. libr. 4. hiſtor. plant. Theophr. ἐκ λεπυρίων, ex putaminibus, Ariſtot. 5. Anim.

Λεπυριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, multis tunicis conſtans.

Λεπυρίζουσι, glumas excutere, excorticare.

Λέπυρον, ου, τὸ, teſta, putamen oui, aut mali punici cortex, Suid. ὀξυτόνως ſcribendum ait.

Λεπυρὸς, οῦ, ὁ, teſtaceus, putamini oui incluſus, fœtus, λεπυρὴ γενέθλη Nicand. dicitur.

Λεπυρώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſquamis conſtans,ſquamatus,ſquamoſus,Theophr.lib.9.hiſt.plant.
Λέπω,μ.έψω,π.φα,decortico,delibro,Iliad.ά.
Λεσβία οἰκοδομή,Bud.in Pandect.
Λεσβιας,ſcortum,λαικάστρα,fellatrix.
Λεσβιᾶν,& λεσβιάζειν, mores fœdos oris polluti Lesbiorum imitari tetra & execrabili turpitudine,fellare,Ariſtoph.in Veſp.
Λέσβιον,genus poculi,Athen.¶ Polluc.pars nauis,δευτέρα ἔρπις, φόλκις, χαλκήνης καὶ κλοιτοπόδιον.
Λεσήϊον,paruũ ſcutum.vide λαισήϊον.
Λέσπις,magna,aquatica.
Λεσχαίνω,de nugis diſſero,nugor,ὁμιλῶ.
Λεσχαῖος,interpres,congerro,ὁμιλητής.
Λεσχάραι,ad otiandum ædificia facta,Etym.
Λέσχη,ης,ἡ,loquela,cõfabulatio,garrulatio Vallę:nugæ,locus communis, Heſiod.ἐπ' ἀλέα λέσχην,i.τὸν δημόσιον τόπον,ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις: Suidas κάμινον hîc exponit.¶ Item λέσχη, ἐξέδρα, exedra Vitruu. vulgò *parloir*,Odyſſ.σ. ¶ Aliis lignum ſiccũ: & genus cantilenæ: quidam loca calida & ęſtiua dicunt,Etym.
Λεσχηνεία,contumelia,calumnia,ὕβρις.
Λεσχηνεύειν,garrire,nugari,confabulari, Hippoc.
Λεσχηνόειος,ου,ὁ, confabulator,Apollinis Epith.
Λεσχηνίτης,ου,calumniator,inſanus,edax,procax.
Λεσχηνῶται,οἱ,violenti & contumelioſi, Laert.l.2.
Λεσχηρῶ,κόπτω,ὁμιλῶ,percutio,confabulor.
Λευγαλέος,ου,ὁ, pernicioſus, triſtis,anxius,difficilis. λευγαλέος θάνατος,ὀδ.ό,i. ὀλέθριος, χαλεπός.Vnde λευγαλέως Aduerb.grauiter,acerbè, 2.Argon. λευγαλέως ἐφόβησαν. ¶ Item imbecillis,Odyſſ.β.λευγαλέοι ἐσόμεσθα, id eſt, ἀσθενεῖς,ſic Euſtath.
Λεύγη,μέτρον τι γάλακτος,mẽſura quędam lactis.
Λευκαῖναι,αἱ,caſtaneæ nuces , à loco Idę montis quem λευκάς appellat Galen.de Euchymia.
Λευκαίνομαι,albeſco,candeſco.
Λευκάκανθα,ης,ἡ,ſpina alba,ſpina cãdida,Theophraſt.lib.6.hiſt.plant.
Λευκαίνω,μ.ανῶ,dealbo,candidum facio, Accuſ.
Λευκανθής, ου, ὁ, canus , qui eſt flore candido. λευκανθὲς κάρα,i.caput canum,Sophocl.
Λευκανθίζω,albico,λάμπω.
Λευκανία,ας,ἡ,gula,guttur,l.2.Epigr:καὶ περὶ λευκανίην βρέχε λαρυγγιόων,circa gulam.
Λευκανόθεν,ex imo gutture.
Λευκαρίων,pro Deucalione dicitur,Etym.
Λευκάς,leucas herba,Dioſcor.lib.3.cap.113.
Λευκὰς χαίτη,alba coma & cana,Nonn.
Λευκασμὸς,οῦ,ὁ,candor.
Λευκάσπις,argyraſpis,albo ſcuto vtens.
Λευκεῖον,ου,τὸ,viola matronalis,Theophr.
Λευκερινεὸς,οῦ,ὁ,ſpecies fici arboris, Athen.lib.3.
Λευκερωδιὸς,alba ardeola,Ariſt.li.8.Anim.
Λεύκη,ης,ἡ,populus arbor , λεύκην ἐξαλλάττεσθαι, i.candidam populum mutari in nigram docet Theophr.l.2.de cauſ.plant.¶ Item morbi ſiue vitiliginis gen⁹, Herodot.albugo à Gaz. redditur,alba vitiligo.
Λευκηπατίας,ου,ὁ,formidoloſus,Eraſm.Chil.
Λευκήρετμος,ὁ καὶ ἡ,albiremis,Euripid.
Λεύκιμμα,tabula ex gypſo facta,Etym.
Λεύκινος,ου,ὁ,populeus,populinus,li.1.Dioſc.
Λευκίσκος,ου,ὁ, piſcis è mugilum genere, paulò tamen candidior & minus capitatus,Galen.
Λευκίτης,albus, apud Theocrit.
Λευκοβραχίων,pulchra brachia habens.
Λευκογραφήσας,qui depingit albo colore.
Λευκογραφὶς,genus lapidis.
Λευκοθέα,Matuta dea Plut.in vita Camill.
Λευκοθέαι,Nereides Myrſino ſunt,Etym.
Λευκόθριξ,τρίχος,cui albi ſunt pili.
Λευκοΐον,ου,τὸ,alba viola,i.λευκὸν ἴον.
Λευκόκαρπος,ὁ καὶ ἡ, qui eſt fructu candido.
Λευκόκαυλος,qui eſt caule albo.
Λευκόκρας,ὁ,albus capite,canus.
Λευκόλινον,album linum, Herodot.
Λευκὸν,τὸ, candidum ſiue albugo oculi Gaz.ex Ariſtot.de Anim.
Λευκόλοφος,ὁ καὶ ἡ,album conũ habens,Ariſtoph.
Λευκομφάλιος,genus fici arboris , Athen.lib.3.
Λευκοπάρηος,ου,ὁ,qui albis genis eſt.
Λευκοπάρυφος,ου,ὁ,candidis veſtibus indutus.
Λευκόπρωκτος,cui albus podex,Interpr.Ariſtop.
Λευκόπυγος,ου,ὁ, mollis,effœminatus, quaſi candid⁹ natibus,imbellis, deliciis fract⁹,timid⁹.
Λευκόπωλος,ου,ὁ καὶ ἡ, clarus : epith. Solis , quod duobus equis albis vehatur. ¶ Itẽ diei,Soph.
Λευκόφορος,ὁ καὶ ἡ,fructus albos ferens,in Epigr.
Λευκόροδον,ου,τὸ,alba roſa.
Λευκὸς,οῦ,albus,candidus,albicans,λευκὸν ἀμπέχεσθαι, Ariſtop.in Acharn.vulgò *s'accouſtrer de blanc.* ¶ αἱ λευκαὶ,cani,in Epigr.¶ Callim.in hymno ad Iouem , Ἐρύμανθος λευκότατος ποταμῶν,limpidiſsimus. ¶ Item λευκὸς,leucus, i.ardeola,auis proprium, Philoſtr.in Heroic. auis ex ardeolarum genere,apud Ariſtot.
Λευκόστικτος,ὁ καὶ ἡ,albis notis diſtinctus,Eurip.
Λευκότης,ητος,ἡ,albedo,candor.
Λευκότροφα,Ariſt.in Auib.mollia & candida.
Λευκοῦσθαι, albario induci. ¶ Sumitur & Actiuè pro dealbare,Xenoph.lib.7.ἑλλην.
Λευκόφαιος,ὁ, fuſcus, i.color mixtus ex albo & nigro.
Λευκοφανὴς,έος,aſpectu candidus.
Λευκοφλεγματίας,ὁ , qui totius corporis ſuperficiem alba pituita plenam in tumorẽ extollit.
Λεύκοφρυς ἀγορὴ,cana fori facies,Herodot.
Λευκοχίτων,ωνος,habens tunicam albam,Hom.
Λευκόχροια,candicantia.
Λευκόχρως,ὁ,albus,corpore nitidus,in Epigr.
Λευκόω,ῶ,μ.ώσω,dealbo,Cyrill.
Λευκώλενος,ου,ὁ καὶ ἡ,habens albas vlnas , Epith. Iunonis,ab aeris perſpicuitate,Iliad.ά.
Λεύκωμα,ατος,τὸ,tabula albo colore inducta,ſicut album Latinè , ἀναγράψας εἰς λεύκωμα, perſcribens in albo,Demoſth. ¶ Significat etiam album oui & albuginẽ oculorũ , Dioſc. Hęc λεύκωσις καὶ λεύκωμα eſt Alex.in Probl.

Λεύκωμον

Λδύκωμον,& Λδύκωσις,idem quod λδύκωμα.
Λδυκωπίας,ου,ὁ,albus aſpectus.
Λδυκῶπις,ιδος,ἡ,habens oculos albos.
Λδυκωσία,vna Syrenum.
Λδυμυρία,loquacitas,facetiæ:puritas, vnde λδυμυρὸν ὕδωρ. ¶Item conſternatio.
Λεῦραι, inuenire.
Λδυρος, ου,ὁ,latus,planus,tenuis,perfect⁹,cauus, humilis,λεῖος,ὁμαλὸς,μὴ τραχὺς,πλατύς.
Λδύσιμος,funeſtus,exitialis,Eur.in Heracl.
Λδυσμὸς , Interp. Æſchyli, malorum cumulus, Herodi.σύστημα καὶ ἄθροισμα.¶Item lapidatio.
Λδύσσω, μ.σω,video,aſpicio,in Iliad.
Λδυστήρ,ῆρος,ὁ,dignus qui lapidetur,Ælian.
Λδυστὸς,viſibilis,lapidatus.
Λδυχαῖον,Leuchæum,nauale Corinthiorum.
Λδυχείμων,ονος,ὁ,albis indutus,albatus,Bud.
Λδυχιμονέω,μ.ήσω, albis induor , λδυκὸν ἀμπέχομαι,Interp.Ariſtop.in Acharn. Neutr.abſol.
Λδύχεται,dormit.
Λδυχηπατίας, ου, ὁ, timidus , quòd metuentibus hepar albeſcere credatur,Suid.
Λδύω,μ δύσω, π.δυκα,lapido,λιθάζω,Philon.
Λεχαίνειν,lectum,hoc eſt concubitum,appetere.
Λεχαία.vide λοχαία.
Λεχεποίης,ου,ὁ,herboſus,herbas producens,vnde fiunt tori.Iliad.β.ἰδὲ πτελεὸν λεχεποίην.
Λέχομαι,μ.λέξομαι,π.ειγμαι,cubo,Depon.Ilia.θ.
Λέχος,εος,τὸ,lectus,cubile,thorus,Iliad.γ.
Λέχριος,ου,ὁ,obliquus.
Λέχρις,ex obliquo,obliquè,πλαγίως. *Apol.*
Λεχὼ,όος,ἡ,puerpera.
Λέχω,μ.έξω,π.εχα,facio dormire,Neutr.
Λεχῶον,fruticoſum, herboſum.
Λεχωίδες ὧραι,horæ ſeu tempora partus, Nonn. & λεχωὶς γυνὴ,puerpera,Eidem Nonn.
Λεχώϊος,ου,ὁ,puerperio condecens,Apoll.2.
Λεωβάτος,via.
Λεωκόρειον,templum Athenis filiarũ Leo,Etym.
Λεώλης,perditus.
Λέων,οντος,ὁ,leo,Vnde ἡ λέαινα,hæc leæna,Vide Ariſtot.& Oppian.in 3.& 4.lib.de venatione.¶Et leo ſerpẽs,Nicãd.in Theriac.¶Poll. ſtatua ænea formæ leonis ad fontes poſita. ¶ Eidem Pollux. genus erat horridę ſaltationis,de qua & Athen.¶Eſt & λέων piſcis ἐκ τῶν ὀστρακοδέρμων,Idem lib.3.& Plinius lib.9. cap.31. ¶ Item λέων,elephantiaſis à ſimilitudine pellis ſupercilii,Aretæo Cappadoci.
Λεοντηδὸν, leonis inſtar.
Λεωπέτρα & Λεωπετρεία,planum ſaxum.
Λεωργὸς,οῦ,ὁ,Promethei epith. apud Æſchylũ, quòd populo operis occaſionem ſubminiſtrarit.¶Item nihil non audens, πάντολμος, Xenoph. νῦν τοίνυν νόμιζε αὐτὸν θερμουργότατον εἶναι καὶ λεωργότατον,confidentiſsimum & audaciſsimum.
Λεὼς,ὼ,ὁ,Atticè,populus,turba,Sophocl.
Λέως, vel λεῶς aphæreſi, pro τελέως , abſolutè, perfectè,apud Hippocr.Gal.παντελῶς ἅπαν.
Λεωφόρος , ου, ὁ, λαοφόρος , via publica, Phil. de mund. ¶Proſtitutam fœminam λεωφόρον dixit Anacreon.

Λ H

Λιάζω,λίαν σπουδάζω,vehementer ſtudeo.
Λη6ολία,ας,ἡ,forica,publicum ſterquilinium.
Λη6όλος,pro λιθοβόλος,lapides iaciens : vel dignus qui lapidetur.
Λήβω,λαμβάνω,accipio:ſed eſt obſoletum.
Λήγω, quieſco, deſino, ceſſo, Aphrod.ἐν μείζοσι λήγουσι,in maiorib⁹ finem faciunt. ¶Gen.Iliad. ά, λῆγ' ἔριδος, modum impone contentioni. ¶Particip.λήγω ποιῶν, Plat. in Legib.
Λήδανον,ου,τὸ,vide Λῆδον.
Ληδάριον,& Λήδιον,tunicula vilis,æſtiua,vetus, Etym. obſoleta & detrita , Euſtath. Iliad.σ, λήδιον ἔσθημα,indumentum tenue ac laxum.
Ληδεῖν,feſſum eſſe.
Λῆδον,τὸ,Dioſc.lib.1.cap.29.ſpecies ciſti fruticis ex quo colligitur ladanũ.Ladam vocat Plin. lib.26.cap.8.& lib.12.cap.16.Herodot.lib.3. λάδανον tradit in Arabia vocari , in Græcia verò λήδανον. ¶Λαΐδιον,idem.
Λήζομαι pro λῄζομαι,in Epigr.prædor, expilo.
Λήθαιος,obliuioſus:vel obliuionem inducens.
Ληθαίνω,obliuiſci facio,λαθέσθαι ποιῶ.
Ληθαργικὸς,οῦ,ὁ,veternoſus,Marcell.Empir.
Λήθαργος, ου, ὁ, morbus eſt quem Latini veternum appellant : marcor & inexpugnabilis penè dormiendi neceſsitas Celſ.lib.3.ca.20. ¶Dicitur etiam ληθαργία,lethargia,Plin. & lethargicus morbus.¶Item languidi ac torpeſcentes ac ſegnes vocantur λήθαργοι , teſte Zenodoto.
Ληθεδανὸς,obliuionem pariens,Lucian.
Ληθεδὼν,όνος,ὁ,obliuio,in Epigram.
Λήθη,ης,ἡ,obliuio,lethe,Lucian.de luctu.
Ληθηκὸς,& Ληθύπνον,obliuionem inducens.
Λήθριος,clancularius.
Λήθομαι,obliuiſcor,Genit.Hom.Iliad.ά.
Ληθότης,ητος,ἡ,obliuio,ἐπιλησμοσύνη.
Λήθω,μ.ήσω,π.ηκα,lateo,λανθάνω.Accuſ.Heſio.
Ληϊάνειρα,iniiciens viris mulierum amorem.
Ληϊάς,ἡ,bello capta,δορίκτητος.
Ληϊβότειρα,ας,ἡ,ſegetem paſcens.
Ληϊβότειρος,ου,ὁ,ſegetes depaſcens.
Ληϊβοτὴς,aper:Suid.ληϊβοτήρ.
Ληϊδάριον,vide ληδάριον,Interp.Ariſt.in Auib.
Ληΐδιαι χεῖρες,captiuæ manus,in Epigr.
Ληΐζομαι , μ. ίσομαι , π. ισμαι , prædor , expilo , latrocinor,Heſiod.
Ληΐζω,latrociniis infeſto, Thucyd.
Ληΐη,ης,ἡ,præda,Herodot.ἀπὸ ληΐης ζῶσι.
Λήϊον,ου,τὸ,ſeges,fruges,campus ſegetum. λήϊον τοῦ σίτου,herba tritici,Ariſtot.9.Animal.
Λήϊος,ου,mutilus,vilis.
Ληΐς,ίδος,ἡ,præda,poſſeſsio ex præda, Odyſſ.ξ. ¶Ληΐς etiam pro captiua accipitur.¶Item pro quadrupedibus,vt ſunt oues,Heſio.in Theo.
Ληϊστήρ,ῆρος,ὁ,latro, prædator & direptor Cicer.

Ληϊςὴς, prædator, iumentorum abactor, Etym.
Ληϊςὸς, bello captus, prædatitius Gell.
Ληΐςωρ, ορος, prædo, λῃςής. Ody. ὁ, ληΐςορες ἄνδρες.
Ληΐτις, ιδος, ἡ, epith. Mineruæ.
Ληϊτὶς, bello capta mulier, captiua, prædatrix.
Λήϊτον, locus publicus vbi magiſtratus conueniunt, Etym. λήϊτον καλέουσι τὸ πρυτανήϊον οἱ ἀχαιοὶ, Herodot. l. 7. ¶ Λήϊτος, ου, ὁ, populus.
Ληϊτουργοὶ, δημιουργοὶ, publici miniſtri.
Ληκᾶν, & ληκεῖν, clamare, plaudere, percutere, latrare, Heſych. τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι.
Ληκτηρία, Lycophr. inſula mari circunſcripta.
Ληκυθιάδες, ἐνώτια ποιὰ, quædam inaures.
Ληκυθίζειν, exornare, elucubrare, euigilare ad lucernam, Strab. li 13. Geographię. ¶ Cõment. Ariſtoph. in Acharn. exponit ληκυθίζειν, vociferari atque perſtrepere. Sed ibi legendũ eſt ληκυΐζειν, vt apud Suid.
Ληκύθιον, ου, τὸ, parua lecythus, parua ampulla. ¶ Eſt & carminis genus trochaicum.
Ληκυθισμὸς, cantillatio, frigillatio.
Ληκυθιςὴς, οῦ, ὁ, qui exilem habet vocem.
Ληκυθοποιὸς, οῦ, ὁ, vaſis olearii fictor.
Λήκυθος, ου, ὁ, vas olearium, & in quo vnguenta reconduntur. Ariſt. πλ. τὸ φρέαρ δ' ἐλαίου μεστὸν, αἱ δὲ λήκυθοι μύρου γέμουσι, i. feriæ oleariæ.
Λῆμα, τος, τὸ, præſens animus Terẽt. virilis fortiſq; animus, Eidem: animi præſentia & acer animus & præſens Cic. audacia, fiducia. Λήματος πλέ⊕, ſolertiæ plenus, Herodot. Ariſtop. in Nebul. λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ' οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον. ¶ Pro quo etiam Λημαπιᾶν verbo vſus ita eſt, Idem in βατραχ. ἴσθι νυν, ἐπειδὴ λημαπιᾷς, κἀνδρεῖ⊕ εἶ, magnos animos concipis, μέγα φρονεῖς.
Λημάτια, τὰ, ſententiæ, conſilia.
Λημαπιᾶν, eſſe generoſum, Ariſtoph. in Λῆμα.
Λημαπίας, ου, ὁ, arrogans, ſuperbus. vide Λῆμα.
Λημάω, lippio, cæcutio lippitudine, Neutr. Ariſtoph. in Plut. ὦ κρονικαῖς γνώμαις λημῶντες τὰς φρένας ἄμφω! i. ô mente capti, ô mentes excæcatas habentes!
Λήμη, ης, ἡ, lippitudo, humor in oculis concretus, Ariſtoph. Interp. in Plut.
Λῆμμα, τος, τὸ, ſumptio, aſſumptio, Cicer. de Diuinat. 2. Λήμματα Ariſtot. προτάσεις, i. propoſitiones appellauit. Vnde Λημμάτιον, quaſi ſumptiuncula, propoſitiuncula. Margent. in lib. περὶ ἑρμηνείας, προσλάβωμεν τέσσαρά τινα λημμάτια ἔξωθεν. ¶ Λῆμμα etiam τὸ κέρδος, lucrum, captura: Vnde eſt in Æſchinem Demoſthenis probrum, ὅτι τὸ λῆμμα ῥέπων, procliuis ad munera & ſordes.
Λημνιάδες δυσωδίας, Epigr. paludum fætores.
Λήμνιον βλέπειν, acrè obtueri, Euſt. Iliad. ά.
Λημνίσκ⊕, ου, ὁ, faſciola, lẽniſcis Plin. tęnia Virgil. Plut. in Sylla. ¶ Λημνίσκ⊕ etiam à tæniæ ſimilitudine dicitur linamentum quod chirurgi vulnerib⁹ indere conſueuerunt, Celſ. l. 7. cap. 8. Cato cap. 89. turundam vocat, Galen. lib. 3. κατὰ τόπους. & Paul. lib. 6. cap. 24.
Λῆμος, animus. Λημῶντες, καὶ γλημῶντες, lippi.
Ληναι, Nymphæ torcularium, in Epigram.
Λήναια, τὰ, Bacchi ſacra Athenis, in quibus certabant poetæ ludicris carminibus ad riſum comparatis, Ariſtoph. Interp. in Acharn.
Ληναῖ⊕, quod ad torcular pertinet, Etym.
Ληναῖ⊕, Lenæus, Epith. Bacchi, in Epigr.
Ληναΐτης, quære ληναία.
Ληναιὼν, Ianuarius, Ioan. Grammat.
Ληνὰς, άδος, pars nauis, quæ malũ cõtinet, Poll.
Ληνὶς, ίδος, ἡ, mulier Baccha, & ληνὶς, temulẽtia.
Ληνοβάτης, ου, ὁ, vinitor.
Ληνὸς, οῦ, ὁ, torcular, torculariũ prælum, lacus, Vide Poll. & Theocr. Idyl. ζ. ¶ Item locus concauus in curru, in quo reponebantur ab aurigis ſcuticæ, teſte Ælio Dionyſ. ¶ Eſt & mali nautici conceptaculum. quod & ληνὰς.
Λῆν⊕, ου⊕, τὸ, lana apud Æſchyl. in Eumenid.
Ληξιαρχικὸν, liber in quem puerorum nomina referebantur, qui iam tutelæ ſuæ facti erant, Æſchin. ἐνεγράφη εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον, καὶ κύρι⊕ ἐγένετο τῆς οὐσίας. ¶ Ληξίαρχοι, autem ſex erant magiſtratus Athenis præfecti ciuibus in album aſcriptis, Poll.
Ληξιπύρετος, ου, ἡ, lexipyretus potius quàm lexipyreta, medecinæ quæ fębres fugat: hac voce vſus eſt ſemel Plin. Et ληξοπύρετον, apud Nicol. Alexãd. medicamentum finiẽs febrẽ.
Λῆξις, ι⊕, ἡ, ſors ſeu hęreditas, portio quę ſorte obtigit. λῆξις δαιμόνων, ſedes dęmonum, Plat. de Leg. i. loca quæ ſortiti ſunt dęmones. ¶ Item quies, terminatio.
Λῆον, idem quod λήϊον, συγκοπῇ, Etym.
Ληπτέον, capiendum eſt, Xenoph. ἔργον ληπτέον.
Ληπτέ⊕, capiendus, petendus, ſumendus.
Ληπτὴς, capiens.
Ληπτικὸς, οῦ, ὁ, ad capiendum procliuis.
Ληπτὸς, captus, perceptus, ſenſilis, in Epigr.
Ληρέω, υ. ήσω, π. ηκα, nugor, garrio, effutio, blatero, λῆρον ληρεῖς, nugas agis, Ariſto. in Plut.
Λήρημα, nugamentũ, Naz. deliramentũ Plaut.
Λήρησις, Aretęo Cappadoci, deliratio Cicer.
Λῆρος, ου, ὁ, nugę, tricę, commentum, deliratio, res friuola & nihili, Ariſtoph. in Plut.
Ληρῶδες, nugatorium.
Ληρώδης, ε⊕, ὁ καὶ ἡ, delirus, nugator.
Ληρῳδία, delira fabula.
Λῆς, vis: vt εἰ λῇς, ſi vis, Ariſtoph. Doricé.
Λῆσις, voluntas, electio.
Λησμοσύνη, obliuio, Heſiod. in Theog.
Λήσομαι, obliuiſcar. οὐδέποτε λησόμεθον, Sophocl.
Λῃςαρχὴς, οῦ, ὁ, & λῄςαρχος, latronum princeps.
Λῃςεία, ας, ἡ, latrocinium.
Λῃςεύομαι, agito latrocinia.
Λῃςεύω, μ. εύσω, π. ευκα, latrocinor, populor, latrocinio ſpolio, Neutr. abſol.
Λῃςὴς, οῦ, ὁ, latro, prędo, ſicarius, graſſator. λῃςὴς τῶν πραγμάτων, Æſchin. ¶ Λῃςικὸς βί⊕, vita prędatoria, Ariſtot. 1. Polit. ¶ Λῃςικώτερον, magis

magis prędonum more, Thucyd. l.
Λῆςις, ιΘ-, ἡ, obliuio, λήθη, Sophocl.
Ληςκτόνος, ὁ, prędonis interfector, in Epigr.
Ληςὸς, οῦ, ὁ, q. prędabilis.
Ληςρικὴ ναῦς, i. ἁλοῦσα, intercepta, Inter. Thucy.
Ληςρικοὶ, οἱ, prędones, Ariſtot.5.Polit.
Ληςρικὸν, τὸ, prędonũ multitudo. ¶Ληςρικὸν πλοῖον, piraticũ nauigiũ. ¶Ληςρικῶς, q. prędatiué.
Ληςρὶς, ίδος, ἡ, prędatrix. ληςρίδες νῆες, naues prędatorię ſiue piraticę.
Λήτειρα, ἡ, ſacerdos.
Λητογενὴς ἀπόλλων, in Epigram. ¶Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius, Apollo, Ibidem.
Λητὸν, publicum, Plutar. in Antiquit. Rom.
Λητουργὸς, οῦ, ὁ, vide λειτουργός.
Λητὼ, όος, ἡ, Latona, filia Cœi & Phœbes, Heſio.
Λητωὶς κούρη, Diana Latonæ filia, in Epigram.
Λητῷος, Latous, Apollo, Ibidem.
Λήγω, μ. ήξω, π. ηχα, deſino, Neutr. Genit.
Λῆψις, ιΘ-, ἡ, captura, occupatio, accipiendi actus, acceptio, expugnatio. τῶν μὲν γὰρ ἡ λῆψις ταχεῖα, ab his facilè aufertur, Ariſtot. in Rhet.

A I

Λιάζω, μ. άσω, π. ακα, ſeparo, dirimo, fugio, declino, euito. Accuſ. Iliad. ἑταίρων ἄψορ ἔζετο νόσφι λιασθεὶς, ſeparatus. Idem Odyſſ. δ, λιάσθη ἐς ποίας ἀνέμων, i. diſceſsit in ventos & diſpa-(ruit.
Λιάμαθοι, caprarii paſtores, Etymol.
Λίαν, nimis, valde, admodùm, Odyſſ. ξ.
Λιαρὸς, οῦ, ὁ, callidus, temperatus, ſuauis, Ody. έ. Apoll. 2. λιαρὴ αὔρη, aura lenis & liquida.
Λιάσθη, egreſſus, Odyſſ. δ. ἐχωρίσθη, Didym.
Λιβάδιον, herboſus locus, βοτανῶδες χωρίον.
Λιβάζω, ſtillo, defluo, perdo, σοβέω.
Λιβανικὸς, οῦ, ὁ, thureus.
Λιβανῖτις, ἡ, proprium deę cuiuſdam, Lucian.
Λιβανομάντις, ιΘ-, ὁ, qui ex iis quæ diis adolētur futura coniectat, ἐμπυροσκόπος, Euſt. Iliad. ω.
Λίβανος, ου, ὁ, thus, arbor thuris. λίβανος ἄτμος, thus integrum nec comminutum, Galen. κατὰ τόπους lib.5. vide Dioſc. l.1.c.14. ¶Λιβανοπῶλαι καὶ λιβανωτοπῶλαι, & λιβανωτοπωλεῖν, apud Ariſtoph. Polluc. teſte. ¶Apud Hippocr. per λιβανωτοῦ καρπὸν, Gal. thꝰ ſignificari exiſtimat. ¶Λιβανωτὶς verò roſmarinꝰ ipſo Gal. & Dioſc. teſtib. ¶Inter. Ariſto. in Plut. λίβανος eſt ipſa arbor: λιβανωτὸς verò ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. Theophraſt. hiſt. li.9.ca.4. hanc differētiā ſeruat.
Λιβανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, odoratus.
Λιβανωτὶς, ἡ, roſmarinus Gaz. ex Theophr. hiſt. plant lib.9 Nicand in Theriacis.
Λιβανωτὸν, τὸ, thus, Herodot. lib 3.
Λιβανωτὸς, οῦ, ὁ, ὁ τοῦ λιβάνου καρπὸς. Pro arbore Theophr. lib.4. hiſt. plant. vide λίβανος.
Λιβανωτοφόρος, ου, ὁ, thurifer.
Λιβὰς, άδος, ἡ, ſtillatio, fons, latex, ſcaturigo, locus amœnus, & humidus, ſtagnum Gaza lib. 2 hiſt. plant. Vnde & verbum ἀπολιβάζειν.
Λιβδέομαι, immergor, Etym.
Λιβδύειν, ſeparare.

Λίβερνα, & λιβερνίδες, naues liburnicę Suid.
Λίβηθρον, τὸ, incillis foſſa, aquæ ductus Ælio Dionyſ. receptius tamen eſt per ει, λείβηθρον.
Λιβηρὸς, humidus, ὑγρὸς, Hippocr.
Λιβόνοτος ἄνεμος, ὁ μεταξὺ λιβὸς καὶ νότου πνέων, inquit Ariſtot. de mund. i. Libonotus, ventus inter Africum & Auſtrum ſpirans.
Λίβος, gutta, lachryma, Galen. apud Hippocr.
Λιβοφοίνιξ, nomen venti, qui & λιβόνοτος dicitur, vt ſcribit Ariſtot. de mund.
Λιβρὸς, οῦ, ὁ, obſcurus, caliginoſus, humectus.
Λίβυες, ſerpentes quidam, Nicand.
Λιβύη, ης, ἡ, Africa, hydria nigra ſepulchro impoſita. ¶Λιβύηθεν, ex Libya.
Λιβυκὸς, Africus, Punicus, Æſchin. in Epiſt.
Λιβυὸς, ὁ, libyus auis, quæ à galgulo odio diſsidet, Ariſtot. li.9. Anim. lædus Gaz.
Λιβυρνίδες, αἱ, naues, liburnæ, piraticæ & velociſsimæ, roſtris æreis, λιβυρνικαὶ νῆες.
Λίβυς, υΘ-, Libys, homo ex Libya, Pœnus, Afer. ¶Dicitur etiam tibia à Poetis λιβυκὴ σάλπιγξ.
Λίβυσσα, ης, ἡ, Libyſſa, mulier Africana, Soph. ¶Itē auis ſtruthiocamelꝰ, στρουθοκάμηλος, Sui.
Λιβύστις γαῖα, Lybica regio, in Epigram.
Λίγα, ſtridulè, tenuiter, ſuauiter.
Λιγαίνω, μ. ανῶ, ſtrideo, delecto, prædico, cano, canto, deſcribo, Epigr. ¶Ludo cithara, Apoll.
Λίγγω, μ. ίγξω, π. ιγχα, ſtrideo, reſono, Neutr.
Λίγδα, cos. ¶Item lixiuium.
Λιγδεύω, ſonum reddo feriendo ſuperficiem.
Λίγδην, in ſuperficie, ſtrictim, Odyſſ. χ.
Λίγδος, ὁ, fornax, lixiuium, vnguē, χοάνη, Euſtat. Ilia. φ. ¶Nic. in Ther. pila ſeu mortarium.
Λίγειος, ου, ὁ, canorus, λιγείῃ φόρμιγγι, Homer.
Λιγέως, acutè, dulciter, celeriter, Iliad. γ.
Λιγηπελὲς, τὸ, imbecillum, pro ὀλιγηπελὲς, ἀσθενές.
Λιγίθροος, ὁ καὶ ἡ, dulciloquus, in Epigram.
Λιγνὰ, τὰ, veſtis ornamenta interna, Poll.
Λιγνὸς, flexibilis, mobilis, Etym.
Λιγνυόεις, fuliginoſus, Apoll. 2. Arg.
Λιγνὺς, ύΘ-, ἡ, fumus, fumi emiſsio. ¶Nicand. pro flāma accipit, propriè fuligo Latinè.
Λιγνυώδης, fuliginoſus, λιγνυώδη περιττώματα, Aphrod. i. fauillacea excrementa Gaz. vertit: Politian. ſingultifica excrementa.
Λιγνωτὰ, τὰ, Nicand. in Ther. pinguia.
Λίγξε, ſonuit, fictitia vox à ſono ſagittæ aerem diuerberantis, Hom. Iliad. δ.
Λιγὸς, ὁ, ſtridulus.
Λιγυηχὴς, έΘ-, ὁ καὶ ἡ, canorus, argutus, in Epigr.
Λιγύμοχθος, lucinię epit. quòd cantu laboret.
Λιγύμυθος, dulciloquus, λιγύφθογγος, Ariſtoph.
Λιγυρία, Dioſc. li.3, c. περὶ λιγυστικοῦ, Liguria.
Λιγυρίζω, canto.
Λιγύριον, ου, τὸ, ligurꝰ lapis. Λίγυρος, Ioſep. de anti. Interp. vertit lincuriũ, quod ſuccinũ eſt Ætio, ſed non eſſe λίγυρον, electrũ ſiue ſuccinũ, manifeſtat indicatio, & enorme preciũ Ioſephi.
Λιγυρόθροος, ſtridulus, Dionyſ. de ſitu orbis.
Λιγυρόπνευ, dictio poetica pro leniter flās, Poll.

Λιγυρὸς, ᾶ, ὸ, ſtridulus, acutus in voce, ſuauis, ſtridens, vocalis, argutus. Odyſſ. μ. Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ: Ariſtot. 9. Animal. λιγυρὰν φωνὴν ἔχει, valet vocis amœnitate.
Λίγυρος, lapis ligurius: vide λιγύριον.
Λιγυρῶς, ſuauiter, concinné.
Λίγυς, υος, ὁ, Ligur, paroxyt. Cyrill.
Λιγὺς, ύος, ὁ, ſtridulus, canorus, argutus, facundus. λιγὺς οὖρος, Homer. & ἐπιλιγὺς οὖρος, ſtridulus ventus.
Λιγυστικὸν, τὸ, liguſticum herba, ὅτι ἐν λιγυρίᾳ, i. Liguria naſcatur, Dioſc. lib. 3. cap. 48.
Λιγύφθογγος, ὁ καὶ ἡ, λιγύφωνος, ὀξύφωνος, ſtridulæ vel ſuauis vocis, vocalis, Iliad. β.
Λιγύφωνος, canorus, habens vocem ſtridulam, argutus. Heſiod. ἑσπερίδες λιγύφωνοι.
Λιέω, capio. Λίζω, ludo, ſtillo, σίαζω.
Λίην, admodum. λίην ἄφθονος, plurimus ſané.
Λιθάζω, μ. άσω, π. ακα, lapido, lapidem iacto, Accuſ. Chryſoſt. ¶ Item ſimpliciter βάλλω, peto, Arrian.
Λίθαξ, κος, ὁ, lapillus, λιθίδιον. ¶ Item τραχὺς τόπος, locus aſper & petricoſus, Nicand.
Λιθάργυρος, ου, ἡ, ſpuma argenti Plin. lib. 33. ca. 6. impropriè tamen: non enim ſpuma eſt argẽti, ſed admiſti plumbi, vide Dioſc. li. 5. cap. 102.
Λιθάριον, ου, τὸ, lapillus, Theophr. lib. 3. hiſt. plãt.
Λιθὰς, άδος, ἡ, lapis, Odyſſ. ξ.
Λιθεία, luxus, πολυτέλεια.
Λιθεῖσθαι, lapideſcere.
Λίθεος, ου, ὁ, lapideus, λίθινος, Homer.
Λιθικὰ, τὰ, opus de lapidibus ſcriptum.
Λιθιάω, calculo laboro, Aphrod. Probl. 45. lib. 2. & Probl. 50. ¶ Λιθίασις, ιος, ἡ, calculus morbus in renibus aut veſica.
Λιθίζειν, lapidis qualitatem potius quàm gemmæ referre Plin. lib. 7. cap. 37.
Λίθινος, ου, ὁ, lapideꝰ, è lapide factꝰ, ex lapidibꝰ.
Λιθὶς, ίδος, ἡ, lapillus, λιθίδιον.
Λιθόβλητος, lapidibus petitus: ictu lapidis factus, vt li. 1. Epig. παισὶ λιθοβλήτου πήγνιον δυσοχέης.
Λιθοβολέω, μ. ήσω, lapides iacio, Accuſ. Marc. 12.
Λιθοβόλος, ου, ὁ, iaciens lapides, Thucyd.
Λιθογλυφὴς, in lapide inſculptus.
Λιθογλύφος, ου, ὁ, ſculptor, lapidarius.
Λιθόδενδρον, τὸ, corallium.
Λιθοδερκὴς γοργὼ, in Epigram.
Λιθόδερμος, habens corium lapideũ & ſolidum.
Λιθοδόμος, ου, ὁ, faber lapidarius.
Λιθοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lapidis ſpeciem gerens.
Λιθοθλάω, lapide frango.
Λιθοκάρδιος, ου, ὁ, qui eſt ſaxeo corde.
Λιθοκόλλα, glutinum quo lapides ferruminantur & conglutinantur, Dioſcor. lib. 5. ca. 164.
Λιθοκόλλητος, ου, ὁ, gemmis vel lapillis diſtinctus ac picturatus. λιθοκόλλητος χλιδὼν, Diodor. Sicul. vt Virgilius dixit - *bacchatúmque monile.*
Λιθοκόπος, lapicîda, latomus, λιθομίας Demoſt.
Λιθόλευστος, ου, ὁ, lapidatus, Sophocl. in Aiace.
Λιθολεύω, μ. εύσω, π. ευκα, lapido, Accuſ.

Λιθολόγημα, τὸ, ſtrues lapidum, ædificum, Xen.
Λιθολόγος, lapides colligens, qui ex lapidibus aliquid extruit, οἰκοδόμος, Thucyd.
Λιθομίας, idem quod λιθοκόπος, Demoſth.
Λιθομόται, qui ad populum concionabantur.
Λιθοξόος, ου, ὁ, lapicîda, ſtatuarius. ¶ Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον, τὸ, inſtrumentũ ſcalpendorũ lapidũ.
Λιθοποιὸς, calculum gignens, Aphrod.
Λιθόρρινοι, οἱ, piſces ὀστρακόδερμοι, teſta obtecti, quaſi ſaxeo tergore muniti, apud Empedoclẽ.
Λίθος, ου, ὁ, lapis, ſaxum, βάλλε, βάλλε τὸν κατάρατον τοῖς ἀφθόνοις λίθοις, Lucian. ὄντες λίθοι, de hominibus inertibus, Ariſtoph. ¶ Sed λίθος, ἡ, gemma, politus lapis. ὥσπερ ἡ λίθος ἡρακλεία, καὶ τὸ ἤλεκτρον, vt magnes lapis atque ſuccinũ, Theophraſt. lib. 9. cap. 18. hiſt. plant. ¶ Item λίθος, calculus, morbus veſicæ, Ariſtot. 3. Anim. ¶ Λίθος etiam locus vbi olim vendebãtur ſerui & mancipia, Poll. lib. 3. ¶ Capitur & pro anchora, quòd ante repertum eius vſum, naues graui ſaxo firmabãtur. ¶ Accipitur & pro calculo luſorio.
Λιθοσόος, & λιθοσσόος, q. lapidatus, vel qui lapides iacit, Nonn. λιθοσσόον ἐσμὸν ἐάσας, &c. à verbo σεύω.
Λιθόσπερμον, τὸ, herba ita dicta à duritie ſeminis, quæ eſt lapidea. Vide Plin. lib. 27. ca. 11, Dioſcor. lib. 3. cap. 158, vulgò *gremil.*
Λιθόστρωτος, lapidibus ſtratus, Plin. li. 26. cap. 25.
Λιθοτομία, ας, ἡ, lapicidina. ¶ Eſt etiam carceris & cuſtodiæ nomen apud Siracuſanos, Thuc.
Λιθοτόμος, λιθοξόος, lapicida, Cyrill. paroxyt. ¶ Et chirurgus calculum veſicæ excindens.
Λιθότομος, inciſus à ladide, proparoxyt. Cyrill.
Λιθοτεχνικὴ, ars lapides excolentium elaborantiúmque ad operum ornamenta.
Λιθουλκοὶ, vectiarii, exemptores Plin.
Λιθουργήσει, in lapidem vertet.
Λιθουργικὴ, ars incidendorum lapidum, Suid.
Λιθουργὸς, ὁ, λιθοξόος, lapidarius, qui legit lapides, Vallę, ex Thucydide, lapidum ſcalptor. ¶ Et λιθουργὸν, lapidarium ferramentũ, Thuc.
Λιθοῦσθαι, in lapidem dureſcere, & lapidẽ fieri.
Λιθοφορέω, lapides fero, Thucyd.
Λιθόω, μ. ώσω, π. ωκα, lapideſco, lapidem genero.
Λιθώδης, έος, ὁ καὶ ἡ, lapidoſus, lapideus, Nonn.
Λίκνον, vas teſtaceum.
Λίκιγξ, tinnitus aurium: minimus & exiliſsimus auiculæ ſonus, Ariſtoph. Interp. in Acharn.
Λικμάω, μ. ήσω, π. ηκα, ventilo, cribro, vẽtilabro purgo, trituro, comminuo, lingo, Xenoph.
Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, ventilator.
Λικμητήριον, ου, τὸ, ventilabrum, τὸ πτύον.
Λικμητρὶς, ίδος, ventilabrum. ¶ Itẽ quallus, vas quo percolatur fęx ſiue vini ſiue olei, Poll.
Λικμητὴς, οῦ, ὁ, λικμητὴρ, διασκορπιστὴς, vẽtilator.
Λικμίζω, ventilo, ἀλοῶ.
Λίκμος, ου, ὁ, ventilabrum, vannus.
Λικμοφόρος, vanũ ferẽs, vt olim ad ſacra Bacchi.
Λικνίτης, Bacchi epith. ab incunabilis puerorum

quæ

quæ λίκια dicuntur.
Λικνοειδὴς,ſordidus.
Λίκνον,ου,τὸ,cuna,vannus,cribrum,ciſta panaria.
Λικνοφόρος,pro λικμοφόρος,Demo. vannũ ferẽs.
Λικριφὶς , vel λικριφὶς,obliquè,Iliad.ξ.
Λικροὶ,οἱ,rami cornuum ceruorum,Heſych.
Λίκτος,ου,qui glomerari poteſt.
Λίκυθον,βύσσα ἐλαίου,fæx & fundus olei.
Λιλαίομαι,cupio,appeto,deſidero, Genit. Iliad. γ. ὁ λοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο. ¶ Aliquãdo cum Infinit. Ody.ό, περὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι.
Λιλῶ,inuideo,cupio,feſtino.
Λιμαγχεῖν,fame necare,famem imperare.
Λιμαγχονεῖν, idem : quaſi dicas , angina inediæ ſuffocare, Baſil.
Λιμαίνειν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ,fame laborare,Heſiod.
Λιμακώδης,humidus,herboſus,Hippocr.
Λίμϐος,ὁ,vel λιμϐὸς,guloſus,inſatiabilis.
Λιμϐρὸς,οῦ,ὁ,nox,caligo.
Λιμενάρχαι,οἱ, q. locis maritimis præſũt, Ariſtot.
Λιμεναρχία,munus portuum curandorum.
Λιμενόχος ἄκρη , promontorium eſt in põto portum habens,Apoll.Rhod.lib.2.
Λιμενίζω,ſum in portu.
Λιμενίτης,ου,ὁ, & Λιμενορμήτης,ου,portuum cuſtodiæ præfectus.λιμενορμήτης πρίηπος,in Epigr.
Λιμὴν,ένος,ὁ,portus,litus,ſinus maris, in Ody.
Λιμήρη,quæ ad portum aut pratũ attinẽt,Etym.
Λιμηρὸς,λιμώττων,famelicus,in Epigram.
Λίμνα,ης,ἡ,ſtagnum,mare,Oceanus.
Λιμνὰ pro Λιμναῖα,Theocrit.in Pharmac.
Λιμνάζω,μ.άσω,π.ακα,ſtagno,Neutr.Abſol.
Λιμναῖος, ὁ,lacuſtris,paluſtris, Ariſtop.in Ran.
Λιμνακίδες,αἱ,deæ aquarum.
Λίμνη,palus,ſtagnum,lacuna,Ariſt.in Auib. Dicitur & de mari, apud Homer. ¶ Eſt & gymnaſium in Trœzena,Eurip.in Hippol.
Λιμνῆτις,ιδος,ἡ,ſtagnea.
Λιμνοθάλατται, ſtagna marina,Ariſtot.8. Anim.
Λιμνόστρεα,oſtreæ,Ariſtot.lib.4.Anim.
Λιμνουργὸς,οῦ,lacunas purgans.
Λιμνοῦσθαι,in paludem vel lacum abire & exundare,ἐλιμνώθη τὸ πεδίον,campus in lacum redundauit Gaz.ex Theoph.l.5.hiſt.plant.
Λιμνόχαρις,ſtagno gaudens,Hom.ἐν βατραχ.
Λιμνῶδες,τὸ,reſtagnatio.
Λιμνώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſtagnans,lacum ſimulans.
Λιμοδωρέω,fame compulſus aliquò demigro.
Λιμοκίμϐιξ, κος,ὁ,ſordid⁹ & cumini ſector,Euſt.
Λιμοκτονέω,μ.ήσω,π.ηκα,fame neco,Accuſ. Gal.
Λιμοκτονία,fames pernicialis:imperata à medicis tenuiſsima viuendi ratio & inedia, Plat. in Protag.& Aphrod.lib.1.Probl.
Λιμὸς,οῦ,ὁ Atticè,vel ἡ Doricè, fames, eſuries, Odyſſ.μ. ¶ Euſtath.ſordidum & præparcum λιμὸν quoque dici annotat in Odyſſ.
Λιμοφόρνοι δόμοι,famem afferentes,in Epigr.
Λιμόφθορος,malus habitus ob famem,Polyb.
Λιμπάνω,relinquo,Actiu.Accuſ.
Λιμφεύειν,decipere,ἀπατᾶν,Heſych.
Λιμφὸς,ſycophanta,parcu. s
Λιμώττω,μ.ώξω,π.ωχα,eſurio,Neutr.Lucian.
Λῖν,leonem.
Λιναῖος,ου,ὁ,ex lino factus.
Λινάριον,τὸ,filum,funiculus.
Λίνδος,ου,aromatis genus,apud Athen.
Λίνεος,λινοῦς, lineus. λινοῦς χιτῶνας,Thucyd.
Λινεργὴς ἱστὸς,tela linea,Dionyſ.de ſitu orbis.
Λινεύς,έος,ὁ,mugil piſcis.
Λινέω,intermitto.
Λινίσκος,funiculus.
Λινόδεσμος,ου,ὁ,vinculum lineum,Ariſtid.
Λινόδετος,ου,ὁ καὶ ἡ,funiculo vinctus,Ariſt.νεφ.
Λινόζωστις,ἡ,Mercurialis herba.
Λινοθώρηξ,κος,ὁ,lineo thorace indutus,Iliad.ϐ.
Λινοκαλαμὶς,linum agreſte.
Λινοκέρδεις,οἱ,retia & lina vendentes.
Λινόκροκον,lineum,Euripid.
Λίνον,ου, τὸ , linum,lineum filum,carbaſum,nauis velum,lib.1.Epigr.ἀλλὰ λίνῳ τοίχων ἁρμονίη δέδεται,filo. ¶ Et λίνον in fidibus neruorum loco,Iliad.σ.¶Λίνον item pro eo quod eſt ὁρμιὰ ἢ ἄγκιστρον , linea aut hamus piſcatorius , Iliad.π.
Λίνος,ὁ,λίνεος,lineus.
Λινόπληκτα θήρια,feræ retibus implicitæ.
Λινοπλόκος,piſcator retia plicans.
Λινοπόροις αὔραις,veliuolis ventis,Euripid.
Λινοπτάμενος , retia obſeruans, Ariſtop.in Pace.
Λίνος,ου,ὁ, cantilenæ genus , proprium ruſticorum. ¶ Item funis. ¶ Item λῖνοι, lineæ ſeu lineolæ,Baſſo Pontano linum & ligamentum, i. ſtellæ quædam à piſcium caudæ partibus ſitæ,Procl.de Sphæra. Apud Poll. λῖνος καὶ λιτύερσης,foſſorum cãtilenæ , & agricolarum.
Λινόσπαρτον,Theophraſt.Gazæ lenigeniſta, hiſtor.Stirp.li.1.cap.8.Cornario ſpartum.
Λινόσπερμον,lini ſemen, Aphrod.li.1.Probl.
Λινοστασία,ας,ἡ,pro laqueo,in Epigram.
Λινοστατεῖσθαι,illaqueari,in caſſes incidere,Plat.
Λινουργοὶ,auiculæ,in Oppiani Ixeuticis.
Λινοχλαίνης,ὁ λίνου χλαίναν ἔχων,Dion.de ſit.orb.
Λὶξ, ſatus,obliquus , lapis.
Λίπα,pro λιπαρὸν, pingue oleum. Indeclinabile Heſiod. καὶ λίπ᾿ ἐλαίῳ χρισαμένη, pro λιπαρῶς.
Λιπαίνω,μ. ανῶ,π.κα,pinguẽ reddo,Accuſ. ¶Item pro corrumpo & corrodo.
Λιπαραὶ,lenia emplaſtra,Celſ.lib.5.
Λιπαράμπυξ, κος, Comment. Ariſtop.in Ἀχαρν. patera vini thaſii plena.
Λιπαρέω, μ. ήσω, π. ηκα, obſecro,ſupplex obteſtor, Accuſat. Xenop.λιπαρεῖς μανθάνειν , ſcire vis. ¶Item aſsiduus ſum, μὴ δὲ λιπάρεε τῇ πόσει,neque indulgeas nimiæ potationi,Her.
Λιπαρὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,magnus,accuratus,diligens, ſupplex λιπαρέστερον,aſsiduum magis,Bud.in Epiſt. ¶Λιπαρέως,affatim.
Λιπαρία,ας,ἡ,obteſtatio,ἡ προσεδρεία , Suid. aſſiduitas,conſtantia,pinguitudo,Inter.Dioſc.
Λιπαρίη,ης,ἡ,ſtrenuitas,pertinacia Herodot.

Λιπαρόγεον, pinguem terram habens.
Λιπαρόζωνος, εὐτρεπέστατος, epith. ſolis, Eurip.
Λιπαροκρήδεμνος, ὁ καὶ ἡ, habens pulchras vittas.
Λιπαρὸν, τὸ, pingue.
Λιπαρὸς, οῦ, ὁ, vnctus, opimus, pinguis. λιπαρὰ κεφαλὰς, delibuta vnguento capita habẽtes, Odyſſ. ό. ¶Item maturus, formoſus, plenus, ſplendidus, lautus. λιπαρὸν γῆρας, lauta ſenectus, Dionyſ. de Situ orbis.
Λιπαρότης, ητος, ἡ, pinguedo, axungia, pinguitudo Gaz. lib. 2. de cauſ. plant. Theophr.
Λιπαρῶς, abundanter, aſsiduè, diligenter, Soph.
Λιπαςμος, ου, ὁ, inunctio.
Λιπαυγὴς, έος, ὁ, obſcurus, caliginoſus, cæcus, lumine defectus, in Epigram.
Λιπάω, μ. ήσω, π. ηκα. λιπᾷ τὸ δένδρον ὅταν βλαστάνῃ, arbor quum germinat ſquamas corticum ſpargit, Gaz. lib. 3. hiſt. plant. Theophr.
Λιφρνὴς, qui pauper ex diuite factus eſt, qui ex agro in vrbem profugit, ὁ λιπόπολις, Heſych.
Λιφρνῆτις, ιδος, ἡ, egena, inops. ¶ Maſc. λιφρνήτης, egen⁹, πενιχρὸς, pauper: vel (vt Ariſtoxenus teſtatur) piſcator marinus.
Λιπεσήνωρ, i. deſerens maritum, Eurip. Schol.
Λιπήμερος, qui ſtatuto die non præſtò fuit.
Λιπόβιοι, mortui, νεκροί.
Λιποβλέφαρος κύκλος, orbis cui deſunt palpebræ, ſeu cui deeſt oculus, Nonn.
Λιπόγυιος, ὁ, pedibus defectus, mancus, Epigra.
Λιπογνώμων, cui dentes ætatis indices deſunt.
Λιποδερμὸς, affectus eſt pelliculæ tegentis glandem adeò vt diſtrahi iam amplius nõ poſsit.
Λιποδρανέσας, animi defectione laborans.
Λιπόζυγος, ſolitarius.
Λιπόμην, ſũ relict⁹, Ὀδ. ό. λιπόμην ἀκαχήμενον ἦτορ.
Λιπομήτωρ, ορος, ὁ, qui matrem reliquit, in Epigr.
Λιπόνεως, nauis deſertor.
Λιπονηρὸς, eximiè malus: λὶ enim auget.
Λιπόρρινος, ου, ὁ καὶ ἡ, pelle carens, Nicand.
Λίπος, εος, τὸ, pinguedo, pinguitudo, adeps Gaz.
Λιποσαρκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, macilentus, in Epigr.
Λιπόσκιος, ου, ὁ καὶ ἡ, tenebras relinquens, Nonn.
Λιποστεφάνων φύλλων, in Epigram.
Λιποστρατία, ας, ἡ, & Λιποστράτιον, ου, τὸ, deſertio militiæ. τὸ μὴ θέλειν στρατεύεσθαι, Inter. Thucyd.
Λιποτάκτης, ου, ὁ, & Λιπότακτος, ου, deſertor aciei, transfuga.
Λιποτριχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, depilis, ſine pilis, Epigr.
Λιποφεγγὴς, έος, cęcus.
Λιπόφθογγος, mutus.
Λιποψυχέω, ῶ, relinquo animam, in Epigram.
Λιπόων κεκρύφαλος, reticulũ nitidũ & ſplendidũ.
Λίπτω, cupio, amplector, ἐπιθυμῶ, Suid.
Λιπώδης, pinguis, Aphrod. lib. 2. Probl.
Λίρινον, oleum liliaceum Palladio, λίριον, Hipp. ¶Λίριον etiam lilium ſignificat, τὸ κρίνον.
Λιριόεις, ſuauis odoratus, ſplendidus.
Λίριον, flos, narciſſ⁹ propriè Atticis. vide λίρινον.
Λιρὸς, οῦ, ὁ, & Λιροφθαλμὸς, impudens, θρασύς.
Λῖς, ἱος, ὁ, leo, Heſiod.

Λῖς, λῖτος, pannus lineus, ſubtilis, λεπτὸν περιβόλαιον, ſtragulum tenue, Homer. Iliad. θ.
Λίσαι, ora, Iliad. ά. Δία λίσαι, Ioui ſupplica.
Λισάσκομαι, ſupplico.
Λισγάρις, ligo, Interp. Theocr. Edyl. 4.
Λίσσος, ὁ, attritus vſu diminutúſque. ¶Sic etiam dicitur cui nates ſunt graciles, ac tumore prorſus vacant. ¶Α'στράγαλοι λίσσοι dicuntur, qui in medio pertuſi ſunt: & γλῶσσα λίσσα, ἐκτετρημένη, καὶ ὀλισθηρὰ, lubrica, Comm. Ariſtoph. in Ran. ¶Λισσόπυγοι, depyges, à comicis dicti Athenienſes.
Λισσὴ πέτρα, i. læuis & polita, Eurip.
Λίσσομαι, μ. λίσομαι, ſupplico, ἱκετεύω, δέομαι, precor, obſecro. Odyſſ. ό, λίσσομ' ὑπὲρ θυέων, precor per ſacra. Iliad. ά, ἐλίσσετο πάντας ἀχαιούς.
Λισσὸς, læuis, planus, Odyſſ. γ. ¶Interdum aſper, altus, accliuis, præruptus, 2. Arg.
Λιστὸς, οῦ, ὁ, exorabilis.
Λιστραίνω, & Λιστρεύω, purgo, polio, explano, Neut.
Λίστρον, τὸ, ſartago, τήγανον, Poll. ¶Heſyc. nouacula & ventilabrum, ξυστὴρ, σκαφίον, πτύον.
Λίστρος, ου, ὁ, ventilabrum, Euſtath. Ilia. φ. ¶Nicand. Interp. exponit ξυστῆρα, i. nouacula.
Λιστρὸς, idem quod λίστρος, Etymol.
Λιστρωτὸς, lapidibus ſtratus, planus & veluti raſus, læuigatúſque, Nicand. in Ther.
Λίσφοι, οἱ, coxendices.
Λισφόω, minuo, attenuo.
Λίσχρος, ου, ὁ, parcus, φειδωλὸς, γλίσχρος.
Λιτᾶ, pro λειτῶς, in Epigr. contumelioſè.
Λιτάζομαι, adhortor, ſaluto, voueo, ſupplico.
Λιτανεία, ἡ, ſupplicatio, litania, λιτὴ, πρόσκλησις.
Λιτανεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſupplico, Accuſ. Heſio.
Λιταργίζω, curro, feſtino, ſalto, Ariſt. Εἰρήν.
Λιταργισμὸς, ſaltatio, σκίρτημα, Ariſt. Cõm. νεφ.
Λίταργος, velox, Suid. ἀργός.
Λιτὴ, ῆς, ἡ, ſupplicatio, preces, Litæ deæ, Hom.
Λιτήσιος αὐχὴν, ſupplex ceruix, Nonn.
Λίτη, ης, ἡ, θύρα. ianua, oſtium, Interp. Ariſtoph.
Λιτὶ, τῇ, ſubtili ſtragulo.
Λιτὶς, ἡ, ſquama æris.
Λιτοβόρος, tenuiter nutritus.
Λιτοδίαιτον, τὸ, tenuitas victus.
Λίτομαι, ἱκετεύω, ſupplico, Accuſ. Odyſſ. ξ.
Λῖτον, ου, τὸ, pannus, operimentum tenue, vile tegmen lineum, Euſtath. lineum.
Λιτοξοϊκὸς, ad radendos lapides aptus.
Λιτὸς, οῦ, ὁ, ſimplex, frugi, tenuis, exiguus, Phocylid. ξεινίζειν ταχέως λιτῇσι τραπέζαις, modicis menſis. ¶Λιτότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, frugalitas, tenuitas Cicer. Epiſt. lib. 7. ¶Item figura quum rem magnam modeſtiæ cauſa verbis extenuamus.
Λιτουργεῖν, τὸ κακὰ λέγειν, Didym. maledicere.
Λιτουργοὶ δημοσίων, miniſtri publici.
Λιτοῦργος, improbus.
Λίτρα, ας, ἡ, libra, obolus, numi gen⁹ Siculis. λίτραν ἐτῶν ζήσας, modicũ temporis, in Epigr.
Λιτρὶς, vrna.

Λίτρον, Atticè, pro νίτρον, ου, τὸ, nitrum, Ariſtoph.
Λίπω, cupio.
Λιτυέρσης, ου, ὁ, cantio apud Phrygios, propriè foſſorum & agricolarum: Vide Adag. & Poll.
Λίτυον, ἡ βακτηρία, baculus, ſcipio.
Λιτῶς, debiliter, ſimpliciter, firmé.
Λιφαιμῶ, ſanguinem mitto, exanguis fio.
Λιφερνοῦντες, οἱ, in loco arboribus conſito amicè degentes.
Λιχάζω, λίπτω, ῥίπτω, βάλλω, cupio, proiicio.
Λιχανὸς, οῦ, ὁ, digitus index, παρὰ τὸ λίαν χαίνειν.
Λίχανος, ου, ὁ, quædam chorda muſicalis, Ariſtot.
Λιχὰς, ου, ὁ, ſi pollicem explices & indicem, ſic nominatur id menſdi ea: ἀπότομος, Heſych.
Λιχήνης aut λιχῆνες, mentagra, elephantiaſis.
Λιχμάζω, μ. άσω, π. ακα, lambo, Heſiod.
Λιχμάω & Λιχμάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, idem.
Λιγμιρῆς, έος, exerens linguam.
Λιχνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, glutio, Accuſ. ¶ Λιχνεία, ας, ἡ, edacitas, liguritio, ganea, gula, Suid.
Λυχνοκαΐα, lucernarum accenſio.
Λίχνος, & Λιχνὸς, οῦ, ὁ, guloſus, heluo, vorator, γαστρὸς ἀκρατής, Xenoph. Plat. lib. 1. de Repub.
Λιχριφὶς, obliquè. ſcribendum eſt λικριφίς.
Λίψ, βὸς, ventus Africus Gell. lib. 2. cap. 22. Ariſtot. de mund. ¶ Item pugna: & gutta, Ety.
Λιψύδριον, ου, τὸ, regio ſiticuloſa.
Λιωργὸς, οῦ, ὁ, κακοῦργος, facinoroſus.

Λ Ο

Λόβαι, αἱ, χεῖρες, manus.
Λόβιον, pars gibba hepatis.
Λοβὸς, omnis folliculus in quo continetur ſemen, Theophraſt. Plin. ſiliqua. ¶ Item infima pars vel ſuprema auris quam præhendimus quum quempiam admonemus. ¶ Λοβοὶ, item vocantur phaſeli ſiue phaſeoli Colum. ¶ Scribitur etiam λόβος. ¶ Λοβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſiliquaceus.
Λογάδες, οἱ, delecti, primores, cohortes, copiæ, λογάδες ἀφ' ἑκάστων, inter ſuos electi, Thucy. λογάδα στρατιὰν, delectum exercituum, in Epigr. ¶ Nicād. oculi ſignificantur, λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν, albugo oculi: qua ſignificatione & λογγάδες inuenitur.
Λογάδην, Aduerb. electè, collectim, Thucyd.
Λογάρια, τὰ, verbula, oratiunculæ, Ariſtoph.
Λογγάζω, μ. άσω, inuideo, tardo, moror, Æſchyl.
Λογὰς, άδος, ἔκλεκτος, delectus, eximius.
Λογγεύω, tingo.
Λόγγη, ης, ἡ, τάφος, tumulus, ſepulchrum.
Λογγὼν, ſaxum in portu, Etym. lapis palúſue de quo nauis funes religantur. Λογγόσιον, idem.
Λογεῖον, ου, τὸ, locus vbi conueniunt conſulentes, pulpitum vbi recitantur comœdię, Poll li. 4. & Vitruu. lib. 5. cap. 8. ¶ Eſt etiam genus crateris, Etym. ¶ Et Λογεῖον in ſacris, illud in quo 12 lapides precioſi, quod ferebat ſummus ſacerdos.
Λογέμπορος, Sophiſtę epith. qui eſt venali lingua.
Λογία, ας, ἡ, conuentus, collectio, 1. Corinth. 16.

Λογιατροὶ, οἱ, quaſi verbis tenus medici.
Λογίδιον, oratiuncula, argumentum, Ariſtoph.
Λογιεὺς, έος, ὁ, rhetor, Critias apud Poll.
Λογίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, computo, ſupputo, exiſtimo, arbitror, enumero, coniecto, cogito, Demoſt. λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, vobiſcũ perpendite.
Λογίζω, idem.
Λογικὸς, οῦ, ὁ, rationalis, qui ratione quadam & methodo quippiam facit. λογικὸς μῦθος, rationalis fabula, Aphthon. λογικὴ, ratio differendi Cicer.
Λογικῶς, verbis, ratione, differendi modo.
Λόγιμος, inſignis, eximius, Herodot. li. 1.
Λογιμώτατος, præſtantiſsimus, ſelectiſsimus.
Λόγιον, ου, τὸ, oraculum, deorum reſponſum, vaticinium, Interp. Thucyd. ¶ Item rumor, conſilium, ſupputatio, ratio, iudicium, recordatio. ¶ Θεῖα λόγια, ſacræ literæ, Nazan.
Λόγιος, ου, ὁ, eloquens, doctus, verboſus, diſertus, Ariſtot. 7. Polit. ¶ Λόγιος, Mercurius ob id dicitur, quaſi ſtudiorum eloquentiæque præſes, Syneſ. ¶ Plut. in Sylla, λογιωτάτους vaticiniorum interpretes peritiſsimos vocat.
Λογιότης, ἡ, eloquentia, ἡ δύναμις τῆς φράσεως.
Λογισμὸς, οῦ, ὁ, conſideratio, cogitatio, intellect⁹, Grægorius, τίς οὕτω κοινῶν ἔξω λογισμῶν; quis adeo eſt ſenſus communis expers? Plutarch. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, ſecum rem æſtimare. διὰ λογισμὸν γίνεσθαι, ratione fieri, Ariſtot.
Λογιστεύω, enumero, expendo, σκέπτω.
Λογιστήριον, ου, τὸ, locus in quo exercitus recenſetur & ſtipendia militiæ numerantur, Poll.
Λογιστὴς, οῦ, ὁ, æſtimator, ratiocinator Cicer.
Λογιστικὸς, οῦ, ὁ, ratiocinâtor, rationalis, computabilis Plin. diſertus. ¶ Plat. ἡ λογιστικὴ, ars ſupputandi. λογιστικὸς βίος, i. παιδευτικὸς Polluci, vita in otio & literis. ¶ τὸ λογιστικὸν, pars animæ in qua conſiſtit vis conſultandi. ¶ Λογιστικῶς, Poll. rationabiliter.
Λογίστεια, ὀλοθρεύτεια, exterminatrix.
Λογογραφέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſcribo hiſtoriam, vel ſcriptito orationes Cicer. ¶ Plutarc. de Demoſt. λογογραφῶν κρύφα τοῖς ἀντιδίκοις.
Λογογραφία, ας, ἡ, ſcriptio orationum, liber, tractatus, oratio ſoluta, Hermog. ¶ Λογογραφικὴ, Plat.
Λογογράφος, orator, & qui oratione proſa ſcribit, hiſtoricus, Thucyd. de Herodot. ¶ Accipitur nonnunquam in malam partem, atque ad vituperiũ pertinet. Æſchines de Demoſt. loquens, τοῦ λογογράφου τοῦδε καὶ σκύθου.
Λογοδαίδαλος, ου, ὁ, ſophiſta, qui venuſtatem verborum non ſenſuum acumen inſectatur, vel qui dolum celat ſermonis ornatu, vt exponit Seruius Virgil. Interp.
Λογοδείπνον, ου, τὸ, cœna verbis magis quam cibi condîta.
Λογοδιεία, altercatio, verborum contentio, Athan.

Λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ, verborum profluuium, loquendi profluentia Cicer. Athen. δήπου.
Λογοδιδάσκαλος, ου, ὁ, dicendi magiſter.
Λογοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, orationi ſimilis, ſermonem referens, futilis. λογοειδεστέρα συνθήκη, Herm.
Λογοειδία, vitium dicitur in poemate, quādo nihil in ſe doctrinæ ſolidæ habet aut cultus ſplendoriſue, ſed nugax eſt & futile.
Λογολεσχεῖν, nugari.
Λογολέσχης, ου, ὁ, verboſus, in Epigram.
Λογομανεῖν, vehementer literis & diſciplinis incumbere, ad inſaniam vſque literas deperire.
Λογομαχία, verborum velitatio, & loquax contentio, Euſtat. Iliad. α. ¶ Λογομάχος, argutator. ¶ Λογομαχεῖν, verboſa & contentioſa diſceptatione argutari, Dionyſ.
Λογομύθιον, ου, τὸ, oratio, fabuloſę narratiunculę.
Λογοποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, verba facio, fabulor, orationem habeo, confingo. Iſocrat. de poetis, Καὶ πολλὰς ἄλλας δυσφημίας ἐλογοποίησαν κατὰ τῶν θεῶν, finxerunt. ¶ Λογοποιΐα, ας, ἡ, multiloquium temerarium, λογοποίημα, Theopomp. apud Polluc.
Λογοποιὸς, οῦ, ὁ, λογογράφος, ſermonum ſcriptor, fabularum ſcriptor. λογοποιὸς dictus eſt Iſocr. quòd orationes aliis ſcriberet, non quas ipſe oraret. ¶ Item falſa ſcribens, Ammon. ¶ Item mendax, ſycophanta & criminator, Syneſ.
Λογοπράτης, apud Nazan. Iudę Epithetō, quòd verbum, i. Chriſtum vendiderit.
Λόγος, ου, ὁ, ratio, λόγος δὲ ὁ κατὰ ταυτὸν, ἀληθὴς γιγνόμενος, Plat. in Timæo, ratio autem vera quæ verſatur in iis quæ ſunt ſemper eadem. διδόναι τὸν λόγον, reddere rationem, Ariſtot. 2. OEcon. Demoſt. λόγου τυχεῖν ii dicūtur, quibus dicendi poteſtas facta eſt. λόγους διαδιδόναι, rumores in vulgus diſsipare, Plat. ¶ Interdum pro ſermone fabuloſo, ſeu fabula accipitur, vt Euſtath. tradit. vnde Æſop⁹ ille λογοποιὸς, i. μυθογράφος dicitur. ¶ Aliquando pro opinione, fama & exiſtimatione hominū, λόγος ἔχει, fama eſt, Phil. de mund. Ariſtoph. περὶ ἐμοῦ οὐδεὶς λόγος, nulla de me eſt opinio, i. negligor. ¶ Aliquando ponitur pro diſceptatione, ſeu diſputatione & argumentatione, Theophraſt. λόγος ἐστί μοι πρός σε, tecum contendo, Demoſt. ¶ Aliquando pro libro: κατὰ τὸν ἕβδομον λόγον, libro ſeptimo, Galen. ¶ Item conditionem denotat, Plat. Epiſt. 7. ἥξειν ὁμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις, his cōditionibus me venturum promiſi. ¶ Aliquando λόγοι ſunt ſtudia literarum & diſciplinæ liberales, Xenoph. ἐν τοῖς νόμοις ἔγραψε, λόγων τέχνην μὴ διδάσκειν, ne literas doceret, aut dicendi facultatem & artem. Et Ariſtot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας philoſophos appellat, & doctrinarum ſtudioſos.
Λογούριον, ου, τὸ, vitrum, ὕελος.
Λόγχαι, αἱ, fruitiones, ἀπολαύσεις.
Λογχαῖος, haſtatus.
Λογχάς, albugo, Etym. ſcribitur & λογάς.
Λόγχη, lancea, Chion. in Epiſtol. Οἱ Θρᾶκες πρὸς εἰς ἔφικτον ἐλθεῖν, ἥκοντες τρεῖς λόγχας ἕκαστος. ¶ Apud Pollucem, λόγχη, eſt prominens ferrum, mucro, ἡ αἰχμή.
Λογχήρεσιν ἀσπιδηφόροι, ſcutatis, Eurip.
Λογχήτης, ου, ὁ, ſatelles, lancearius Tranquill.
Λογχῖτις, ιδος, ἡ, lonchitis herba, Plin. lib. 25. ca. 11. & Dioſc. lib. 3. cap. 161. & 162.
Λόγχια, τὰ παιδία θεῶν, deorum infantuli.
Λογχόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, tendo in acutum.
Λογχοφόρος, ου, ὁ, lanceam ferens, δορυφόρος.
Λογχωτὸς, οῦ, ὁ, longus vt haſta, in Epigr.
Λοέσσεται, lauatur. ¶ Λοέσσας, qui lauit, in Epigr.
Λοετρὸν, οῦ, τὸ, lauacrum, balneum, Hom. Iliad.
Λοετροχόοι τρίποδες dicebantur, in quibus calefiebat aqua, qui & αἴθωνες ἐμπυριβῆται, Ilia. ψ.
Λοετροχόος, ου, ὁ, balneator, tripus.
Λοέω, μ. ήσω, π. ηκα. Accuſ pro λούω, poeticè.
Λοίαξ, fœnum aridum.
Λοιβᾶσθαι, libare.
Λοιβάσιον, vas quo oleum libabant, Athen. li. 11.
Λοιβὴ, ῆς, ἡ, libamen, libatio, θυσία, Plat. de Leg.
Λοιγαία ἐσθὴς, veſtis lugubris, apud Lycophr.
Λοιγήεις, εντος, pernicialis, exitioſus, Nic. in Alex.
Λοίγιος, ου, ὁ, peſtifer, mortem ferens, Iliad. α.
Λοιγὸς, οῦ, ὁ, exitium, pernicies, Hom. in Iliad.
Λοιδορέομαι, conuicio, conuicium dico, Dat. Æſchin. περὶ παραπρ. λοιδορείας ψευδεῖς οὐκ ἐμοὶ μόνον λοιδορήσομαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις. ¶ Capitur etiam paſsiuè pro malè audio, conuicio afficior. Iſocr. ὥσπερ δὲ ἄν τις αὐτῶν ἐν μιᾷ ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις λοιδορῦντας καὶ λοιδορουμένους, i. maledicentes & malè audientes.
Λοιδορέω, μ. ήσω, π. ηκα, cōuicior, mordeo, increpo. Accuſ. Ariſtoph. νεφ. λοιδορῦσί με.
Λοιδόρημα, ατος, τὸ, conuicium.
Λοιδορημάτιον, ου, conuiciolum.
Λοιδορία, ας, ἡ, conuicium, iurgium, irriſio, dicacitas, Demoſt. περὶ στεφ. ¶ Λοιδορίαν ἔχοντα ὑπομνήματα, libelli diffamatorii, Hermog.
Λοιδορισμὸς, οῦ, ὁ, obiurgatio, λοιδορία.
Λοίδορος, ου, ὁ, conuiciator, maledicus.
Λοῖθον, ου, τὸ, fames, λιμός.
Λοῖκορ, ορος, ὁ, κέγχρος, ſerpentis genus: milium.
Λοιμεύομαι, corrumpo, noceo, cōtagione inficio.
Λοίμη, pernicies.
Λοιμικὸς, οῦ, ὁ, peſtilens. λοιμικὴ ἀπόῤῥοια, Aphr.
Λοιμὸς, οῦ, ὁ, peſtis, contagium, ἀέρος θάνατος, Phil. de mund. ¶ Significat etiam virum peſtiferum & ſceleratum. Ariſtid. λοιμοὶ καὶ φθόροι πόλεως.
Λοιμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, peſtilens, peſtifer, Poll.
Λοιμώξαντες, peſte laborantes.
Λοιμώττειν, ſæuire peſtilētia, laborare peſtilētia.
Λοιπάδες, reliquatores, Bud. in Annot.
Λοίπαδος, ου, veli pars Polluci. vide Ἀκάτιος.
Λοιπάζεσθαι, reliquari.
Λοιπὴ, ſepulchrum.
Λοιπὸν, deinceps, poſtea, prætereа. ¶ Pro itaque

Alexand. Aphrod. lib. 1. Problem.
Λοιπὸς, οῦ, ὁ, reliquus, reſiduus, Thucyd. εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, Demoſth. in poſterum.
Λοισθεὺς, έως, & Λοίσθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, poſtremus, vltimus, Nonn. λοίσθιος ἔρχεται ὥρη. Vnde λοίσθιον, ad poſtremum, apud Sophocl.
Λοῖσθος, οῦ, idem, Heſiod. in Theog.
Λοίσθων, libidinoſus, incontinens.
Λοισθώνη, ἡ, audacia, confidentia.
Λοιτεύειν, ſepelire, θάπτειν.
Λόκαλος, auis ciconia, Ariſtot. lib. 2. Anim.
Λόπημης, ἡ, chlamys, veſtis militaris, Heſych.
Λοκρὸς, οῦ, ὁ, placidus, mollis, apud Dionyſ.
Λόμβοι, οἱ, denudati, ἀπεσκολυμμένοι.
Λόνδις, ιος, ὁ, ſceleſtus, βωμολόχος, Heſych.
Λοξόω, μ. ώσω, π. ωκα, obliquo, Actiu. Accuſ.
Λοξίας, ου, Apollo, propter obliqua & tortuoſa reſponſa quæ reddebat, Ariſt. πλ.
Λόξις, pro λοξότης, legitur apud Ocellum.
Λοξοβάμων, & Λοξοβάτης, ου, ὁ, obliquè iens.
Λοξοπολεῖ, tranſuerſus fertur.
Λοξὸς, οῦ, ὁ, obliquus, λοξὸς κύκλος ὁ ζωδιακὸς λεγόμενος, Procl. de Sphæra. ¶ Λοξώτερον ἔχειν πρός τινα, minus alicui fidere, Polyb.
Λοξοδρόμος, άδος, ἡ, obliquè currens, per ambages obſcurè verba voluens, de Caſſandra, Epigr.
Λοξόω, ῶ, μ. ώσω, obliquo, Procl. in Sphæra.
Λόξωσις, apud Strab. obliquitas Plinio.
Λοπάδιον, ου, τὸ, ollula, patella, Ariſtoph. in Plut.
Λοπαδοφυσητὴς, οῦ, ὁ, heluo, ὀψοφάγος.
Λοπὰς, άδος, ἡ, olla, patina, orca, Ariſtop. in Plut. ¶ Item ſartago & vrna, ἡ σορὸς, loculus apud Comicum. ¶ Item arborũ morbus, Theophr. hiſtor. l. 4. c. 16. patella: Hęc eſt ſolis exuſtio.
Λοπάω, vel Λοπάω, decortico, cortice turgeſco, cortice turgido ſum, Theophr. l. 4. hiſt. plãt.
Λόπημα, vel Λόπιμα, τὰ, & Λόπιμοι, Gal. caſtaneę à cortice denſiore ſic appellatæ.
Λοπητὸς, turgor corticis, vel potius tempus illud anni quum cortices arborum turgeſcunt, & exemptiles fiunt, Bud. Comm.
Λοπία, ας, ἡ, corticis turgor, quum humor eſt ſub cortice, Theophr. lib. 5. hiſt. plant.
Λοπὶς, λεπὶς, ſquama, Ariſtoph. in Veſp.
Λόπισμα, τὸ, cortex, putamen, λέπυρον.
Λοπὸς, οῦ, ὁ, folium, id eſt, cartilago, tela ſubtilis, cortex, tunica cepæ ſubtilior, Odyſſ. τ.
Λορδοὶ, οἱ, cernui, obſtipi, incuruati, λορδούμενοι.
Λορδόω, & Λορδαίνω, ſinuo, luxo, inflecto.
Λόρδωσις, ιος, ἡ, vertebrarũ luxatio. ¶ Item ſpinæ inflexio prorſum concedens, quæ opponitur τῇ κυφώσει, Galen. lib. 3. de articulis.
Λόταξ, ακος, cannam inflans, ludens arundine.
Λοτὸς, οῦ, ὁ, canna, arundo.
Λοῦγα, ας, ἡ, polẽta, ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων ὡς χαύνωσις
Λοῦμαι, pro λούομαι, lauor Atticè, Xenoph.
Λουμὸς, ſplendidus.
Λούομαι, μ. λούσομαι, π. λέλουμαι, lauor, Ariſtoph. νεφ.
Λοῦσον, quidam in abiete naſcens, Theophr.
Λουτὴρ, ῆρος, ὁ, peluis, labrum, Athen. lib. 11. & Λουτηρίδιον, labellum.
Λουτρεῖον, τὸ, aqua balnei, τὸ ὕδωρ τοῦ λουτροῦ, Ariſt.
Λουτρὼν, locus balnearum, Etym.
Λουτρὸν, οῦ, τὸ, balneum, lauacrum, Lucian.
Λουτρῶνες, apud Xenoph. & Pollucem balnea.
Λουτροχόος, ου, ὁ, λουτροχόος, balneator.
Λούω, μ. ούσω, π. ουκα, lauo, Actiu. Accuſ. Lucian.
Λοφάδια, ſupra collum, κατὰ τοῦ αὐχένος, Odyſſ. κ.
Λόφαλοι, οἱ, ſplendida ſcuta & parua, quæ affigi galeis ſolent.
Λοφαμίσκος, ὁ, colliculus, περίπλισμα, γῆς ἔπαρμα.
Λοφᾶν, i. λόφους πολλοὺς ἔχειν, Ariſtoph. in Pace.
Λοφεῖον, ου, τὸ, vas, theca criſtæ quæ eſt in galea, & ſpeculi loculamentum, loculus, Ariſt. νεφ.
Λοφδέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſorbeo, ceſſo.
Λοφέω, μ. ήσω, quieſco, deſino, reſideo, Neutr.
Λόφη, ης, ἡ, ſummitas.
Λοφία, ἡ, ſeta, iuba equorum & mulorum, crines qui è galea prominent. ¶ Interdum dorſum ſeu dorſi eminentia, Heſiod. de apro, ὀρθὰς δ' ἐν λοφίῃ φρίσσει τρίχας. ἐκ τῆς λοφίας ἐκτίλλει, Gaza ex Ariſtot. 8. Anim vertit, è dorſo ſetas euellit. ¶ Item cacumen montis. Λοφίη, idem, in Epigram. ¶ Poll. λοφίαν καὶ λοφαδίαν carnẽ vocat, quæ ſuperpoſita eſt lũborum vertebræ & cui atlantis nomen eſt.
Λοφίας, collum, ceruix, τράχηλος.
Λοφίζω, τὸ λοφέω, exalto, λόφους καὶ ὕψος ποιῶ.
Λόφιον, galea, & repoſitorium, Poll. τοῦ κρανους θήκη. ¶ Item fungi qui circa vites naſcuntur.
Λοφίον, colliculus.
Λοφὶς, ίδος, ἡ, galeæ repoſitorium.
Λοφνία ἡ ἐκ φλοιοῦ λαμπὰς, λύχνος, Athen.
Λοφνὶς, ίδος, ἡ, fax, teda, luculenta fax, Lycophr. Inde diminutiuum, λοφνίδιον, facula, Et λοφνίδες, faces, tedæ.
Λοφόεις, εντος, aſper, montanus, tumuloſus, Nõn.
Λοφοποιὸς, οῦ, ὁ, artifex criſtarum galeæ.
Λοφοπωλεῖν, criſtas vendere: annuere, Ariſtoph.
Λόφος, ου, ὁ, tumulus, γῆς ἐπανάστημα, collis, apex, criſta, galerus, collum, vertex capitis, faſtigiũ. ¶ Pro apice & criſta galeæ, Apoll. 2.
Λόφουρα, τὰ, iumenta quæ caudam & iubam habent teſte Euſtath. Iliad. ψ. veterina iumẽta Gaz. ex Ariſtot. de Anim. ruminantia animalia, eidem Gaz. ex Theophr. li. 3. de cauſ. plãt.
Λοφέρα, τὰ, idem, Gaz. ex 2. Anim. Ariſtot.
Λοφυδνὸς, miſer, οἰκτρός.
Λοφυρὸς, in ſignis, elatus, inſolens.
Λόφωσις, εως, ἡ, criſta, Ariſtoph. in Auib.
Λοχαγοὶ, prætores ſeu ductores turmarũ, Eurip.
Λοχαγέω, ῶ, turmæ ſum pręfectus, inſidiis ſtruendis ſum præfectus, Xenoph.
Λοχαγία, ας, ἡ, pręfectura cohortis, Ariſt. 6 Polit.
Λοχαγὸς, præfectus agminis, Xenoph. 8. Pæd.
Λοχαγωγὸς, οῦ, ὁ, manipularis, ductor turmæ.
Λοχαδία, ας, ἡ, turmæ vel inſidiarum pręfectura.
Λοχαῖος σχῖνος, lentiſcus denſa atq; edita, ſic vt locatas ſub ea inſidias occulere queat, apud Aratum Theon: ἀπὸ τοῦ λοχᾶσθαι, i. inſidiari.

Λοχαῖοι δίφροι, ſellæ ad partum mulierum.
Λοχαῖος, decumbens, lautius viuens.
Λοχάομαι, inſidiis peto, Accuſ. Opyſſ. δ.
Λοχάω, μ. ήσω, π. ηκα, & λοχῶ, τὸ ἐνεδρεύω, inſidior, deliteſco, & inſidiis appeto, Accuſ. ἐλόχησαν τὰς γυναῖκας, vxoribus inſidias tetenderunt, Herodot.
Λοχεία, ας, ἡ, curatio partus, puerperium, dolores partus, fœtura, lib. 4. Epigram. ¶ Λοχεῖα, τὰ, purgamenta, Ariſtot. quibus equæ vacant in partu ¶ Euri. in Iphig. in Taur. pro loco natali.
Λόχευμα, γέννημα, Schol. Eurip. in Phœn. part⁹.
Λοχεύτρια, obſtetrix, Interpr. Hom. Iliad. π.
Λοχεύω, & Λοχεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, enitor, pario, fœtifico, λοχεύει ἡ γυνή. ¶ Phocy. vſurpat Paſsiuè, τίκτε δ᾽ ἔμπαλιν, ὡς ἐλοχεύθης, vt genitus es.
Λοχηγετέω λόχου, ſũ tribunus cohortis, Herodot.
Λοχηγέω, præſum, λοχαγέω, inſidiis ſtruẽdis ſum præfectus, turmæ ſum præfectus.
Λόχησις, inſidiæ, ἐνέδρα.
Λοχία, ἡ, obſtetrix, Lucina, λοχία ἄρτεμις, Eurip. ¶ Ponitur & pro inſidiis, Heſych.
Λόχια, τὰ, purgamenta poſt partum Gaz. ex Ariſtot. eorum videlicet quæ in locis muliebribus relicta ſunt. ¶ Inuenitur etiã Adiectiuũ, Nonn. λοχίῳ περιτέμνετε φῶτα σιδήρῳ, ferro quo à partu præputium circunciditur. ¶ Item ἦμαρ λοχίην, apud Eundem, dies natalis.
Λοχμάδες, αἱ, ſiluæ, quòd inſidiis aptiſsimę ſint.
Λοχίζω, μ. ίσω, π. ικα, pono inſidias, Accuſ. Thuc.
Λοχισμὸς, οῦ, ὁ, inſidiæ.
Λοχίτης, ου, ὁ, manipularis inſidiator.
Λοχμαία μοῦσα, muſa ſilueſtris, Ariſt. in Auib.
Λόχμη, ης, ἡ, denſitas arborum, ceſpes, ſilua, lucus, Ariſtoph. in Auib. ¶ Λοχμοῦσθαι, & ἀπολοχμοῦσθαι, fruticare, ſilueſcere, Theophr. lib. 6. ¶ Λοχμώδης, fruticoſus, Theophr. de hiſtor. plant. lib. 4. cap. 9.
Λόχμιος, denſus, δασὺς, ſiluius, ſilueſtris.
Λοχμὸς, obliquus.
Λόχος, ου, ὁ, agmen, cohors, manipulus, centuria, claſsis, Thucyd. lib. 5. ἐν ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες εἰσὶ τέσσαρες, ſingula agmina ex quinis conſtant centuriis. ¶ Item inſidiæ, Iliad. α. λόχον δ᾽ ἰέναι, ad facendum inſidias ire.
Λόχος, ου, ὁ, puerpera.
Λόχος, ὁ, Macedonibus menſis, qui Athenienſib. ὑμαιμακτηριών, Hebræis Sedebath, Ioſeph.
Λοχῶμαι, inſidiis petor, in inſidiis locatus ſum, λοχέζομαι, conditus ſum, lateo, Phalar.

Λ Υ

Λύα, ας, ἡ, ſeditio, bellum, diſſenſio.
Λυάζω, nugor, garrio, ſeditiones moueo, Heſyc.
Λυαῖος, prima breui, Lyæus Bacchus, in Epigr.
Λυάομαι, ſeditiones moueo.
Λυβάζω, conuicior, λοιδορῶ.
Λυβίτινα, ἡ, Venus: aliis Proſerpina.
Λύγαια, armillæ, τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια, Heſyc.
Λυγαῖος, ου, ὁ, tenebroſus, obſcurus, Apoll. lib. 2. νὺξ δ᾽ ὑπὸ λυγαίην, i. σκοτεινήν. ¶ Item horrendus. Idem lib. 1. λυγαίοις νεφέεσσιν.
Λύγα, & Λυγαίως, obſcurè, Schol. Apoll. lib. α.
Λυγγούριον, ſuccinum, *ambra*, concreſcit ex bitumine, Strab. lib. 4.
Λύγδη, populus alba.
Λύγδην, Aduerbium. ſimul.
Λύγδος, ὁ, calculus litoralis, glarea. ¶ Alii marmoris genus eſſe volũt: Vnde λύγδινος, Epig.
Λύγη, ἡ, obſcuritas, nox, σκοτία, Interpr. Iliad. ή.
Λυγίζω, μ. ίσω, π. ικα, verto, moueo, flecto, vincio, contorqueo, Theocr. ἄρ᾽ οὐκ αὐτὸς ἔρωτος ὑπ᾽ ἀργαλέως ἐλυγίχθης; Interpr. λυγίζειν, ligare, vincire, τὸ δεσμεύειν καὶ δῆσαι. Porrò λυγίζειν dicuntur luctantes, cùm nexus alter alterius euadere cupiẽtes, corpora contorquẽt, & flexibus artificioſis vtuntur. ¶ Λυγίζειν μεταφορικῶς, ſubterfugere & tergiuerſari, quærere effugia, Plat. in Gorgia.
Λύγινος, vimineus.
Λύγισμα, ατος, τὸ, ſtridula vox, flexus cantus, ἐπικαμψις, luxatio, contortio, volubilitas.
Λυγισμὸς, οῦ, ὁ, tenebroſus. ¶ Eſt & plantæ nomẽ, quæ quia contorta eſt frequentibus nodis, fit vt pro inuolucro quoque accipiatur. ¶ Item pro mẽbrorũ luxatione intorſionéq;, Dioſc. Poteſt & dici eluſio luctæ, quæ flexu corporis fit, eluctatio. Ariſtoph. in Ran. metaphoricè vſus eſt, pro cantus flexione.
Λυγιστικὰ, τὰ, vitilia, i. quæcunque ſic lenta ſunt, vt commodè flecti poſsint, vt ſunt vimina.
Λυγκαίνω, gemo, ſingultio condolens, ebullio.
Λυγκεὺς, ὁ, ὀξυδερκὴς, & animantis ſpecies. ¶ Eſt etiam Lynceus oculatiſsimus ille, Ariſt. Plut.
Λυγκειὸς, οῦ, ὁ, lynceus, λυγκειὸν βλέπειν, Hom.
Λυγμὸς, οῦ, ὁ, ſingultus Gaz. ex Ariſtot. ¶ Λὺγξ, idem, λὺγξ κενὴ, Thucyd. inanis ſingultus.
Λὺγξ, κὸς, ὁ, lynx fera, Ariſtot. & Oppian. lib. 2.
Λυγόδεσμα, ας, ἡ, Dianę cognomen, quòd in virgultorum denſitate reperta memoretur.
Λύγος, vimen, vitex, ſalix Amerina, quæ & ἄγνος, Euſtath. Odyſſ. κ. ¶ Significat etiã tenebras, Etym. ¶ Item λύγος, virga, ῥάβδος, Ioſeph. ¶ Λυγὸς, etiam inſtrumentum in quod coniiciuntur ea quæ glutinantur & committuntur: aut eſt quæſtionis genus, Heſych.
Λυγοτευχὴς μύρτος, pro cauea pſittaci, in Epigr.
Λυγόω, flecto, inflecto, vincio, in Epigr.
Λυγρὸς, οῦ, ὁ, perhumidus, Hom. ¶ Item grauis, χαλεπὸς, moleſtus, miſerabilis, pernicioſus, vide Heſy. Lugubris, λυγρὸς ὄλεθρος, Odyſſ. ξ.
Λυγρῶς, χαλεπῶς, vehementer.
Λυγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, flexibilis, lentus.
Λυδιάζειν, intemperanter laſciuire, in Chiliad.
Λυδίζω, partes Lydorum ſequor.
Λύδιος, Lydius: λύδιος ἁρμονία, Lydia harmonia, Lucian. ¶ λυδία λίθος, dicitur lapis quo aurum probamus: coticula Plin.
Λυδὸς, ὁ, Lydus, Epigr. ¶ Λυδιστὶ, Lydicè, ἡ λυδιστὶ ἁρμονία, Lydia harmonia, Ariſtot.

Λυσιπαθεῖς, voluptarii, luxurioſi, Anacreon.
Λείει, pro λυσιτελεῖ, vtile eſt, Eurip. in Medea.
Λυεντερία, vel potius Λειεντερία, Celſ. lib. 2. cap. 1. læuitas inteſtinorum.
Λύζω, ſingultio, ſingulto, Neutr. abſol. λύζειν ὑπὸ ἄρτου, Alexand. Aphr. ex pane ſingultire. ¶Apud Ariſtoph. in Acharn. pro eiulari, vocē aſperam emittere.
Λυθίῤῥαμβος, ὁ, apud Pindar. vocatur Bacchus, quòd Iupiter illum aſſuerit femori, ac mox eo in lucē prodituro inclamauerit, λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, i. ſolue ſuturam, ſolue ſuturā.
Λύθρον, ου, τὸ, cruor, & λύθρος, ὁ, tabes, puluerulēta ſanies, Interpr. Homer. Iliad. ύ.
Λυθρόω, μ. ώσω, π. ωκα, cruento, Accuſat.
Λυθρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſanguinolentus, in Epigr.
Λυκάβας, αντος, ὁ, annus, Odyſſ. ξ.
Λυκαῖα, τὰ, Lupercalia. Λύκαινα, ης, ἡ, lupa.
Λυκαινὶς, ίδος, ἡ, parua lupa, in Epigram.
Λυκαῖος, Iupiter à Lycaone Pelaſgi filio.
Λυκαμβὶς, magiſtratus, Heſych.
Λυκανθρωπία, ας, ἡ, melancholica eſt affectio, ſiue inſaniȩ genus, quo qui afficitur λυκάνθρωποι, & λυκάονες appellantur, Cæl. li. 14. c. 45.
Λυκαυγὲς, τὸ, crepuſculum, Lucian.
Λύκαψος, nomen herbæ, Nicand. in Theriac.
Λυκέη, & Λυκεῖον, τὸ, pellis lupina, Polyb.
Λύκειον, ου, τὸ, Lyceum gymnaſium Athenis, in quo docebat Ariſtoteles, authore Stephano.
Λυκεῖος, lupinus, terribilis.
Λύκη, ης, ἡ, prima lux præcedens ortum ſolis.
Λυκηγενὴς, lucē generans, vel in Lycia genitus, Apoll. epith. Macrob. l. 1. cap. 17 Iliad. δ.
Λυκηθμὸς, luporum vlulatus, Suid.
Λυκήλατος, anguilla.
Λυκιανὸς ὄλυμπος, Lyciæ Olympus.
Λυκιδεῖς, catuli luporum.
Λυκίη, ης, ἡ, pellis lupina.
Λυκινίζειν: Vide λυκυθίζειν.
Λύκιον, ſuccus, qui extrahitur ex planta eius nominis, lycium Plin. Dioſc. lib. 1. cap. 131.
Λύκιος, ου, ὁ, Lycius gentile, & Epith. Apollinis, ſicut λυκηγενὴς, Sophocl. in Elect.
Λυκιουργὲς, Lycio opificio factum, Athen. lib. 9.
Λυκὶς, ίδος, ἡ, lupa, Plutarch. in Solone.
Λυκίσκος, ὁ, trochlea ſuculis carens, ſolùm foramen habens, Heſych.
Λυκοβατίας, ſilua in qua lupi morantur.
Λυκόβρωτος, ου, ὁ, à lupo exeſus, Plutarch.
Λυκοδδὲς, έος, τὸ, dolor fauces infeſtans.
Λυκοειδὴς, διαλυκὸς, matutinus.
Λυκοεργὴς, έος, ὁ, conficiens lupos, Herodot.
Λυκοθαρσὴς, magnanimus, in Epigram.
Λυκοκτονεῖν, lupū interficere, Cōm. Ariſt. Auib.
Λυκοκτόνος, ου, ὁ, lupum occidens ac perimens, Sophocl. in Electra, & Ariſtoph. in Auib. Λυκόκτονος, à lupo interemptus.
Λυκοπάρδαλος, ου, ὁ, animal ex pardo & lupo.
Λυκόποδες, οἱ, tyrannorum ſatellites, vegeto corpore, & animo præſigni iuuenes.
Λυκοῤῥαιστὴς, ου, ὁ, luporum occiſor, in Epigr.
Λύκος, lupus, Ariſtot. Ælian. & Oppian. lib. 3. de venatione ¶Item callionymus piſcis, Athen. lib. ζ. ¶ Aliquando pro lupato ponitur, quod eſt freni genus aſperrimum. ¶ Eſt & lupus, auis apud Ariſtot. ex monedularum genere. ¶Et lupus ex inſectis aranei ſpecies, Theomniſto. ¶Aliquando pro inſtrumento coquinario, quod alio nomine (Poll. & Pauſan. authoribus) harpage & creagra, lupus ferreus quoq; appellari ſolet. ¶ Λύκοι quoq; flores herbæ Iridis dicuntur, quòd labiorum lupi ſpeciem reddant.
Λυκοσπάδες, equi dicuntur à freni genere, quod λύκον appellatur & lupatum Latinis, Cæl. lib. 11. cap. 58. ¶ Sunt qui & λυκοσπάδας veſpas ſiue apes interpretantur, apud Nicand.
Λυκοφιλία, ſimultas, lupina amicitia, Plat. Epiſt.
Λυκόφιλος, ου, ὁ, ſuſpectus & latens, Menand.
Λυκόφρων, alta ſapiens. ¶ Eſt & poetæ nomen.
Λυκόφως, ſummum diluculum, Euſtath. Iliad. ή.
Λευκόχροος βαφὴ, color cinereus, Euſtath. Iliad. ά.
Λύκοψις, lycopſis herba, Dioſcor. lib. 4. c. 26. inter anchuſæ genera. Plin. lib. 27. cap. 11. Paulo Ægin. λυκαψός. ſed λύκαψος apud Nicand.
Λυκοψία, ἡ, noctis obſcuritas, locus ſolitarius & obſcurus, latibulum, apud Lycophr.
Λυκόω, μ. ώσω, π. ωκα, deſtruo, corrumpo, Accuſ.
Λυκτὸς, intolerabilis.
Λυκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, lupo ſimilis, λυκώδης τὸ χεῖμα
Λῦμα, ατος, τὸ, ſordes, illuuies, Iliad. ά. & Soph.
Λυμάζω, idem quod λυμαίνω, Etym.
Λυμαίνομαι, μ. ανοῦμαι, φθείρω, βλάπτω, vaſto, lædo, labefacto, corrumpo, vitio, Accuſ. Iſocrat. συμμάχους λυμαινόμεθα, ſociorum opibus detrahimus. ¶ Item Dat. Demoſth. τοῖς ὅλοις ἐλυμήνατο, ſūmā rerū profligauit, & corrupit.
Λυμαίνω, idem quod λυμαίνομαι, noceo, Xenop.
Λυμαντὴ, ῆς, ἡ, pernicies, peſtis, exitium, Sophoc. in Trach. ¶ Λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ, cœnarū & conuiuiorum euerſor, decoctor, qui ex ruderibus eſculenta depurgat, Etym.
Λυμάχη, iniuria, dolor.
Λυμεὼν, ῶνος, ὁ, perditor Cic. corruptor, Soph.
Λύμη, ης, ἡ, pernicies, corruptela, corruptio, detrimentum, nocumentum, iniuria. ἐπὶ λύμῃ ξυρῆσαι, in contumeliam deraſiſſe, Herodot.
Λυμνὸς, οῦ, ὁ, nudus.
Λύμπη, ης, ἡ, labor. Λὺξ, κὸς, lux.
Λύομαι, ſoluo, libero, luo, redimo, & recipio, Accuſ. Xenoph. κυνηγετ. ¶ Iliad. ά. λυσόμενός τε θύγατρα, filiámque redempturus, λυτρωσόμενος. ¶ Item è vita excedo, morior, Sophocl.
Λυπάλη, metaphoricè Lucian. ait nominari oratorem concionibus tumultus excitantem.
Λυπέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, triſtor, moleſtia afficior, minus triſtor, Plat. de Leg.
Λυπέω, μ. ήσω, π. ηκα, triſtitiam infero, moleſt a afficio, contriſto Virgil. λυπῶ σε πολλὰ, multis doloribus te afficio, Xenoph. lib. 2. ἱππικ.

Λύπη,ης,ἡ, contractio animi atque ęgritudo Cicer.dolor,mœſtitia, ἡδονῇ καὶ λύπῃ μεμιγμένος ἔρως, Plat.in Timæo, voluptate & moleſtia mixtus amor Cicer.

Λυπινάριον,ου,τὸ,lupinum,genus leguminis, ſic dictum,quòd ſit amarum,Suid.

Λυπηρὸς,οῦ,ὁ,triſtis, ἄθυμος,grauis, anxius, infeſtus,miſer,ἐπίφθονος, inuidioſus, acerbus, moleſtus. ¶ τὸ λυπηρὸν,triſtitia,Thucyd.

Λυπηρῶς,cum dolore,dolēter Plin.λυπηρῶς βιωσώμεθα,anxiè viuamus,Xenoph.5,Pæd.

Λυπητικὸς,qui triſtatur.

Λυποθυμία,ας,ἡ,exanimatio, animæ deliquium.

Λυπρόγεως,ω,ὁ,terra ſterilis,& λυπρόγαιον,App.

Λυπρὸς,ῦ,ὁ,ſterilis,mœſtus,infirmus,exilis, nudus & aridus locus,λυπρὰ χώρα, Theophr. hiſtor.libr.4.cap.17. Solum gracile Plin.lib. 17.cap.24.

Λυπρότης,τος,ἡ,macies.

Λύρα,ας,ἡ,lyra, Ariſtoph.in Nebul. ¶ Item ſidus cæleſte, Procl. ¶ Item piſcis, qui ſonum vocalem emittere putatur, Ariſtot.lib.4.Animal.cap.9.

Λυραοιδὸς,ὁ καὶ ἡ,lyricen, in Epigr. κιθαρισής.

Λυρικὸς,οῦ,ὁ,lyricus,melicus.

Λυρίζω,μ.ίσω,π.ικα,lyra cano,Neutr.

Λύριον,ου,τὸ,lyrula,parua lyra, Ariſt βατρ.

Λυρίτης,ου, animal quoddam quod in quercubus generatur,glis,Heſych.

Λυρογηθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,lyra gaudens,Epith.Apoll. in Epigram.¶ Λυρόεις,εντος,ὁ καὶ ἡ,lyricus.

Λυρόβρος,ου,ὁ,lyræ inuentor.

Λυροθελγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,lyra gaudens,in Epigr.

Λυροκτυπία,ſonus lyræ, in Epigram.

Λυροκτύπος,citharœdus,Nonn.

Λυροποιὸς,οῦ,ὁ,lyræ opifex.

Λυρτὸς,ſcyphus,Athen.lib.11.

Λυρῳδία,lyræ cantus.

Λυρῳδὸς,οῦ,ὁ,lyricen,lyriſtes Plin.Iuniori.

Λυρῳδῶς,lyricè,ψαλμῳδῶς,κιθαρῳδῶς, Heſych.

Λυσσώμενος,inſaniens, λυσσώμενος ῥοδῶπιν, Herodot.¶ Λυσσανία,ας,ἡ,inſania.

Λυσανίας,ὁ,curas & triſtitiam ſoluens,Ariſt.νεφ.

Λυσία,furor,impetus.

Λυσιγυῖα,membrorum diſſolutio,Hippocr.

Λυσίδικος,qui iura diſſoluit Cicer.Philipp.11.

Λυσίθριξ,ας,ἡ,ſoluta capillos.

Λυσιζώνη,ης,ἡ, Epith. Dianæ, quòd parientibus zonam ſoluat,Interpr.Apoll.

Λυσίζωνος, ἡ, corrupta, vt quæ virgineam zonam ſoluerit.

Λυσιμάχιον, τὸ, Lyſimachia herba Plin.lib.25. cap.7 Dioſcor.lib.4.ca.3.Λυσιμάχιος, Heſyc.

Λυσιμέλεια,ας,ἡ,portus Syracuſarum.

Λυσιμελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,membra ſoluens.

Λυσιμέριμνος βάκχος, in Epigr.curis liberans.

Λύσιμος,ſolubilis,exemptilis, Plat.de Leg.

Λυσίνομος,legis violator,legirupa Plaut. Nonn.

Λύσιος,ου,ὁ,ſolubilis,Bacchi Epith. ¶ Item luſtrationum præſes,Plat.2.de Republ.

Λυσιπονέω,timeo.

Λυσίπονος,ὁ καὶ ἡ,ſoluens labores.

Λύσις,ιος,ἡ, Hermog.tom.4.rationis propoſitę labefactatio. ¶ Item ſolutio,abrogatio,effugium,finis,expiatio,Plat.2.de Republ. λύσεις τε καὶ καθαρμοὶ ἀδικημάτων,ſcelerum expiationes.¶ Λύσιες,apud Hippoc.luxationes membrorum,interualla inter diſiunctos articulos.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vtilis, frugifer, χρειώδης. ¶ Λυσιτελέω,μ.ήσω,π.ηκα,proſum, ſum commodus,lucrum affero, Datiu.Xenoph.μηδενὶ δεσπότῃ λυσιτελεῖν. ¶ Λυσιτέλεια,ας,ἡ,vtilitas, ſed reiicit Poll. ¶ Λυσιτελούντως,commodè, Xenoph.in OEcon.

Λυσκάζω,fugio.

Λίσσα,furor,λύττα.

Λύσσα,rabies, furor:Vnde λυσσαλέος,Nonn.

Λυσσὰς,άδος,ἡ,rabida,in Epigram.

Λυσσάω,rabie percellor,inſanio,Phocylid.

Λύσσημα,rabies,furor,Euripid.in Oreſte.

Λυσσητὴρ,ῆρος,ὁ,rabidus,λυσσώδης,Iliad.θ.

Λυσσόδηκτος,à rabido cane morſus,Dioſcor.

Λυσσομανὲς κακὸν,Ibid.& apud Suid.λυσσομανεῖς, prę rabiē furētes,vel ὑπὸ μανίας λελυσσηκότες.

Λυσσόομαι,μ.ώσομαι,inſanio,Phocyl.

Λυσσώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,rabioſus,Sophocl.

Λύσωμα,τὸ, & Λύσωσις, Gaz. in Ariſtot. lib.3. Anim.τὸ λύσωμα τῶν τριχῶν, vertit ęquamentum vel diſcrimen capillorum,i.vertex.

Λυτὰ τὰ,iuſtitia, i.iuris intermiſsiones, Epigr.

Λυτὴρ,liberator,Nonn.

Λυτήριον,expiatio. ¶ τὰ λυτήρια, expiatoria ſacra,Sophocl.φυλακτήριον,Heſych.

Λυτήριος,ὁ,ſolutorius,ſolutor,Eurip.

Λυτιέρσης, ᾠδῆς ὀνομασία, Athen. & Λυτιέρσας, cantilena erat meſſorum, teſte Apollodoro.

Λυτικὸς,οῦ,ὁ,ſolutilis Sueton.q.ſolubilis, & qui vim habet reſoluendi ſeu diſcutiendi.

Λυτικῶς,ſolutè Cicer.

Λυτὸς,οῦ,ὁ,ſolubilis,ſolutus,liquabilis, Ariſtot.

Λύτρον,ου,τὸ, pretium redempti captiui, λύτρων δεκάτη,decima redēptionis, Herodot. ¶ Ἐν λύτρῳ τὰ πτερὰ ἔχει,ei pennarum tutelæ cruſta ſuperuenit,Gaz.ex Ariſtot.

Λυτρὸς,ὁ,ὑψηλὸς τόπος,locus altus.

Λυτρόω,μ.ώσω,π.ωκα,& Λυτρόομαι,redimo, Accuſ. vt βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα.

Λυτρὼν,ῶνος,ὁ,ſeceſſus,ὁ ἀφεδρών.

Λύτρωσις,ιος,ἡ,redemptio.

Λυτρωτὴς,οῦ,ὁ,redemptor.

Λύττα,apud Ariſtot idem quod.λύσσα.

Λυττάω,rabie laboro,furio,Plat.1. Rep.

Λυττέω,multa loquor.

Λυττῶ,ſingultio.

Λύτωρ,ορος,ὁ,q ſolutor,qui diſſoluit, in Epigr.

Λυχναῖος,& λυχνεὺς, gemma quædā pellucida.

Λυχνάπτης, & Λυχνασία, ας, ἡ, & Λυχναψία, vbi accenditur lychnus.

Λυχνεία,& Λυχνεῖον,ὁ τοῦ λύχνου τόπος, candelabrum, ἡ λυχνία,Athen.

Λυχνεύειν,

Λυχνεύειν, prælucere, Accuſ. Aretæ in Apocal.
Λυχνεὺς, έως, ὁ, ſpecies pyropi & carbunculi, lychnites Plin. Athen. lib. 5.
Λυχναῖα φλὸξ, lucernæ flamma, Alex. Aphrod.
Λύχνιον, ου, τὸ, lucernula, Ariſtoph.
Λυχνὶς, ἡ, lucernula. ¶ Item flos quidam æſtiuus, Theophr. libr. 6. hiſt. plant. ¶ Item lapillus, quem Iuno in capite geſtat in ſacra ciuitate, Lucian.
Λυχνίτης, ου, ὁ, lychnites gemma.
Λυχνόβιοι, οἱ, lucernarii, Eraſm. in Chiliad.
Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, Herodot. li. 2. & Λυχνοκαυτία, vbi accenditur lychnus, accenſio lucernarum.
Λυχνοποιὸς, ῦ, ὁ, effector lucernarum, Ariſtoph.
Λυχνοπώλης, ου, ὁ, venditor lucernarum, Idem.
Λύχνος, ου, ὁ, lucerna, lychnus, Ariſt. νεφ. ἅπτε παῖ λύχνον, accende puer lucernam.
Λυχνοῦχος, ου, ὁ, lampas, facula. aut qui portat lucernam, apud Atticos. vide Ammon.
Λυχνοφόρος, lucernam præferens, Athen.
Λυχνώματα, dicũtur à Medicis ὀθόνια, ait Interp. Ariſt. in Acharn. vide Ὀθόνιον.
Λύω, μ. ύσω, π. υκα, crimen diluo, Accuſ. λύειν ἔγκλημα, diluere crimen, Thucyd. ¶ Pro ſeruare & recipere à periculo & calamitate. λύω σε κακότητος, libero te miſeria, Homer. in Odyſſ. λύειν τινὶ τὴν ἀπορίαν, alicuius inopiam ſubleuare, Lucian. ¶ Item ſoluere, miſſum facere, Iliad. ά. λῦσαν δ' ἀγορὴν, id eſt, dimiſerunt. Ibidem, παῖδα δέ μοι λύσατε φίλην, i. reddite. ¶ Sumitur enim pro parere, Apollon. ὃ δὴ μούνῳ μήτηρ πρῶτον ἔλυσα, ἠδ' ὕστατον, quem vnicum peperit. ¶ Item eripere virginitatem, Muſ.

Λ Ω

Λῶ, volo, video, fruor, Apoll. Gramm.
Λωβάω, μ. ήσω, & λωβάομαι, & λωβεύω, μ. εύσω, contumelia afficio, cauillor, ludibrio habeo, ludificor, mutilo, deformo, Iliad. ά. νῦν ὕστατα λωβήσαιο, nunc vltimam iniuriam inferam. ἑαυτὸν λωβᾶται λώβην ἀεικέστην, deformiſsima ſe mutilatione afficit, Herodot. ¶ Accipitur etiam paſsiuè pro oblædor & vitior, cõtumelioſè improbor, Galen. οἱ ἐκ τῆς παλαίστρας ἅπαντα λελώβηνται, omnibus partibus ſunt mutilati palæſtritæ.
Λώβη, ης, ἡ, αἰσχύνη, contumelia, nocumentum, mutilatio, vitium, Heſiod. in Theog. πατρὸς γε κακὴν τισαίμεθα λώβην, patris iniuriam vlciſcamur, i. quam pater intulit. ¶ Item λώβη, cruciatus, ſupplicium, Phalar. in Epiſt. λώβην μοι ἀποδοῦναι. λώβην τίσειεν, iniuriæ pœnas luerit, Apoll. Rhod. ¶ Pro blaſphemia apud ſacros Scriptores, Theodor. in 2. Hiſt. Eccleſiaſt. τὴν ἀρείου λώβην.
Λωβήεις, εντος, damnoſus.
Λωβητὴρ, ῆρος, conuiciator, contumelioſus, iniurioſus, Iliad. β. ὃν τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων, i. ὑβριστήν. ¶ Aliquando pro flagitioſo & perdito: vt Iliad. ὦ ἔρρετε λωβητῆρες ἐλεγχέες.
Λωβητὴς, οῦ, ὁ, idem, λωβηταὶ τέχνης, artis mutilatores, corruptores, Ariſtoph.
Λωβητὸς, οῦ, ὁ, iniuria affectus, Sophocl.
Λωβήτωρ, ορος, ὁ, idem quod λωβητὴρ, Nicand. in Alexiph.
Λωβὸς, morbus, vitium, mutilatio.
Λωγὰς, πόρνη, meretrix.
Λώγασος, ου, ὁ, flagellũ pelle taurina confectum.
Λώγη, ης, ἡ, ſtipula & frumenti congregatio.
Λώϊον, ονος, τὸ, λῷον, melius, Ili. ά. ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι.
Λώϊος, ου, ὁ, Iunius menſis Macedonibus, Gal. lib. 1. Epidem. initio ſolſtitii æſtiui.
Λοισμὸς, χῶμα, ἢ κλωσμένον, agger, terræ tumulus.
Λώϊστος, optimus.
Λωΐτερον, λῷον, melius.
Λωϊτίνη, ης, ἡ, συμφορωτέρα, vtilior.
Λωΐων, ονος, ὁ, melior.
Λωμάτιον, ου, τὸ, veſtimentum.
Λῶος, ὁ, menſis Auguſtus Interpr. Ioſeph.
Λωπάδιον, ου, τὸ, vaſculum.
Λωπὰς, άδος, ἡ, vas, crumena, veſtis.
Λωπεύειν, mentiri.
Λώπη, ης, ἡ, genus veſtis, amictus, amiculum, Od. ν.
Λωπίζω, exuo, denudo, ἐκδύω.
Λώπιον, veſtis vilis.
Λωποδυτεῖν τινα, ſpoliare aliquem, Ariſtoph.
Λωποδυσία, ας, ἡ, expoliatio, furtum. Et λωποδυσίου δίκη, apud Hermog.
Λωποδυτέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſpolio, exuo, prædor, λωποδυτῶν τὴν ἑλλάδα, deprædans, Hermog.
Λωποδύτης, ὁ, ſpoliator, fur veſtium, graſſator, ¶ Accipitur ſimpliciter pro fure.
Λῶπος, ου, ὁ, indumentum.
Λώπτω, ſalto.
Λωρὸν, πικρὸν, amarum.
Λῶρος, ἱμὰς, lorum.
Λορυμνὸν, profundiſsimé.
Λῶσα, volens.
Λῷστος, ου, ὁ, optimus, βέλτιστος, φίλος, Etym.
Λώταξ, ὁ, latro, λῃστὴς, voluptuarius, vnguentis delibutus, qui turpiter vitam agit.
Λωτέω, μ. ήσω, π. ηκα, loto abũdo, Neut. Iliad. μ.
Λωτία, è loto ſertum.
Λωτίζειν, flores decepere, perdere: Vnde ἀπολωτίζειν, tollere de medio, diſtrahere, Euripid.
Λώτινα ξύλα, ligna lotea Gaz. ex li. 5. hiſt. plant. Theophr. & lib. 4. cap. 3.
Λωτὸς, οῦ, ὁ, lotus arbor, Theophr. hiſt. lib. 7. ca. 14. cuius multæ ſpecies. Tam dulcis in lotophagia cibus eſt, vt nomen etiam genti terræque dederit, nimis hoſpitali aduenarum obliuione patriæ: iuxta parœmiam, λωτὸν ἔφαγε. Vnde Λωτοφάγοι, Ody. ί. ¶ Eſt & λωτὸς herba, Dioſcor. lib. 4. cap. 111.
Λωφὸν, ῦ, τὸ, ἄλειμμα ξυλινὸν, vnctio, Laconibus.
Λωφάω, vel λωφέω, μ. ήσω, π. ηκα, ceſſo, recreor, onere leuor, Thucydid. lib. 9. ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύ τι λελωφήκαμεν, ab ingenti morbo ac bello paululum quiddam laxamenti accepimus. Hippocr. λωφᾶν τῆς νόσου,

leuare morbum. λωφᾷ τὸ νόσημα, ceſſat morbus, Plat. de Leg.

Λωφήϊον, q. ſedatiuum, λωφήϊα ἱρὰ quæ fiunt pro quiete impetranda, Apoll. Rhod.

Λώφησις, quies, ceſſatio. λώφησις τοῦ πολέμου, laxamentum belli, Thucyd. ¶ Λωφία, idem.

Λώψ, chlamys.

Λώων, ονος, ὁ καὶ ἡ, præſtantior, Sophocl. in Aiace, τούτου γὰρ οὐδὲν σφῷν ἔχω λῷον φράσαι, nihil hoc vobis poſſum melius dicere.

MA' ὁρκωμοτικὸν ἐπίρρημα, iurandi Aduerb. quod per ſe negat, Ariſtoph. ἢ τῶν πονηρῶν ἦσθα καὶ τοιχωρύχων; Συκ. μὰ δία, nequaquam. ¶ Aliquando tamen adiicitur ἀρνητικῶς apud Atticos οὐ, Homer. οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα Διῒ φίλον. ¶ Cum ναὶ affirmat, Iliad. ά, ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον.

Μὰ, τὰ, oues, πρόβατα, apud Phryges.

Μααβὸς, οῦ, ὁ, ſtultus, μωρὸς, Laconibus.

Μαγάδιον, aſſer, qui recipit chordas lyrę, Lucian.

Μαγάζειν, pſallere, Heſych.

Μάγαρον, ου, ſacellum, humile ædificium vbi myſtica ſacra reponebantur, Ælio Dionyſ.

Μαγὰς, άδος, ἡ, Boetio hemiſphęrium illud in lyra aut monochordo à quo & incipit & deſinit ſonus. I. Froſchino muſico fulcrum: Franchino ſoni retinaculum: Georg. Vallæ Canon. Vulgus lyricorum ponticulos vocat. ¶ Μάγαδις, ιδος, ὄργανον ψαλτικὸν, quod Anacreon Lydorum inuentum eſſe dixit, Athen. lib. 14. Μαγαδίζειν pro τῇ μαγάδι διαψάλλειν.

Μαγγάνα, ης, ἡ, vas vinarium ligneum, Suid.

Μαγγανεία, ἡ, μαγεία, μαγγάνευμα, impoſtura, γοητεία, incantatio, veneficium, Nazanz.

Μαγγάνευμα, mangonium, impoſtura, magicus cantus, excogitatio, Nazanz. τὰ μαγείρων μαγγανεύματα, coquorum ſcitamenta. Plutarc. de Cleopatra loquens, pro lenociniis poſuit.

Μαγγανευτικὸς, mangonicus Plin. & Suet.

Μαγγανεύω, μ. εύσω, π. ευκα, magonizo Plin. liceo, licitórve, Accuſ. ¶ Ariſt. πλ. pro incanto.

Μάγγανον, τὸ, inopinatum: vinarium vas ligneũ. ¶ Item machinamentum, præſtigiæ, dolus, rete. ¶ Item feræ vectis, obex, peſſulus, repagulum, Interp. Thucyd. & Ariſtoph. in Veſp.

Μαγγονευτὴς, οῦ, ὁ, mango, qui varia inter ſe miſcet & confundit ad faciendam impoſturam.

Μαγδαλιὰ, ᾶς, ἡ, purgamentum manuum, σμῆγμα, caninus cibus, Ariſtoph. Equit.

M A

Μαγεία, ας, ἡ, incantatio. præſtigiæ, Plat.

Μαγειρεῖον, ου, τὸ, coquina, culina, ὀπτανεῖον, ἰπνός.

Μαγειρεύειν, mactare, quòd coci occidant coquẽdas pecudes. δαιτρεύειν, carnes diuidere.

Μαγειρικὸς, οῦ, ὁ, coquinarius, Plat. lib. 1. de Rep.

Μάγειρος, ου, ὁ, cocus, ſtructor, Plat. in Leg.

Μαγέτας, captans, faſcinans.

Μάγευμα, ατος, τὸ, magica ars.

Μαγεὺς, pinſor Varr. piſtor, ὁ μάττων Poll.

Μαγεύω, μ. εύσω, π. ευκα, magicam exerceo, capto deos, Plutarch. in Numa, καταγαγεῖν τὸν δία μαγεύσαντας ἐκείνους, deorſum egiſſe Iouẽ arte magica vſos.

Μαγικὸς, magicus, ἡ μαγικὴ, ars magica, Lucian.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, coquinarii inſtrumenti genus: vel menſa tripus, Cæl. lib. 5. cap. 45. Marcellus Empiricus pro vaſe in quo quid pinſitur, accipit. ¶ Vſurpatur & à Paulo Iuriſconſulto: ſed ita, vt eo nomine *tabulerium* accipiat Interpr. aut *ſchacherium*, Bud. in Annotatio. ¶ Dioſcor. lib. 1. c. 129, de Ladano, ἀποτίθενται ἀναπλάσσοντες μαγίδας, i. offas.

Μάγμα, ατος, τὸ, vnguẽtorum maſſula, atque paſtilli, & quicquid ſupereſt craſſum ex materia aliqua expreſſa, Celſ. recrementum: vnguentorum fæces Plin. Columell. briſam vocat, vulgò *le marc*.

Μαγμὸν, abſtergens, purgans, καθάρσιον.

Μαγνεύειν, commiſcere.

Μάγνης, teſſerarum quidam iactus. ¶ Itẽ μάγνης, magnes lapis, Aphrod. libr. 2. Probl.

Μαγνῆτις, magnes lapis, qui & ſideritis & Herculeus, Aphrod. in præfat. Problem. Dicitur etiam μαγνίτης, ου, ὁ, Dioſc. li. 5. ca. 148.

Μάγος, ὁ καὶ ἡ, diuinorum interpres & cultor, reconditiſsima quęque diuinorum operum exactiſsimè ſpeculans proménſque illa in actũ ſcientiæ auguſtioris profunditate, Cæl. libr. 5. cap. 42. & Suid.

Μαγοφονία, αἱ, magorum cædes, Herodot.

Μαγυδαρὶς, ἡ, vide σίλφιον.

Μαγῳδὴ, mollis ſaltatio.

Μαγῳδὸς, genus mimi aſsimulans vtriuſque ſexus perſonas: Vnde μαγῳδία, Athen. 14.

Μαγώτερος, vi alliciendi magis pollens, magis pellax & illecebroſus, in Epigram.

Μαδαγένειος, ου, ὁ, imberbis.

Μαδαρὸς, οῦ, ὁ, caluus, μαδαραὶ γίγνονται, præmadent & marcent, Ariſtot. 4. Animal.

Μαδάρωσις, ιος, ἡ, morbus oculorum, cum ex palpebris defluunt pili, μαδαρότης, Hippocr.

Μαδάω, ſum caluus, calueſco, glabreſco, Neutr. abſolut. Ariſtophan. in Plut. ¶ Μαδᾶν etiam ἀντὶ τοῦ μαδίζειν, id eſt, glabrare, Interpr. Homer. Odyſſ. β.

Μάδευμα, μάδευμα, eſca.

Μαδέλκον, bdellium.

Μαδίζω, glabrum reddo, & vello. Bud.

Μάδισις τῶν ῥιζῶν, q. glabratio radicum, Theophraſt.

phraſt.lib.5.de cauſ.plant. cap.12.
Μαδιστήριον,volſella,Ægin.τριχολαβίδα, καὶ τριχολάβιον,vocat.
Μάδος,τὸ ψιλωθρὸν,Heſych.
Μαδὸς,ῦ,ὁ,glaber,Theophr.li.5.de cauſ.plant.
Μάδρυα,τὰ, pruna, κοκκύμηλα, Athen.lib.2.
Μαδρυώω,punio.
Μάζα, vel potius μᾶζα,maza.Ariſtoph.Interpr. ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ. Heſych polenta. Athen.dicit eſſe panem offa madefactum, ſeu libum, ſeu placentam: à verbo μάττω. Gaza maſſam hordeaceam vertit. Nonnulli nauticum panem,vulgò *bis coctum* intelligunt. ¶ Alii verò ponunt inter edulia delicatiora.
Μαζᾶν,mazas pinſere,delicatè viuere.
Μάζεα,τὰ,pudenda virilia.
Μαζίσκη,ης,ἡ,parua placenta,Ariſtoph.
Μαζονομεῖον,& Μαζόνομον.lāx prægrādis Horat.
Μαζὸς,ῦ,ὁ,papilla,mamma,mamilla,Iliad.γ.
Μάζων,ωνος, epulū in Bacchanalib⁹, Athen.l.4.
Μαθαλλὶς, poculum aut menſura, Athen.l.14.
Μάθναι,maxillæ.
Μάθημα,ατος,τὸ, diſciplina, doctrina, eruditio, præceptio,ars,Lucian. ἐν ὀνείρῳ, οὐδ᾽ ἀμελέτητος τῶν καλλίστων μαθημάτων, nec optimarum artium & politioris humanitatis rudis. μαθήματα τῶν ποιητῶν, poetarum monumenta, Plat. de Leg. Idē Epiſt. 7. ἰδόντες ὅσα μαθήματά ἐστι,videntes quàm multa ſint diſcenda.
Μαθηματικὸς,diſciplinis vacans,docilis, diſcēdi cupidus,Ariſtot.lib.1.τῶν μετὰ τὰ φυσικά.
Μάθησις,ἡ,diſciplina,doctrina. εἰς τυπώδη μάθησιν λέγειν,Ariſtot.de mundo,pro craſsiori minerua dicere. μάθησιν ποιοῦμαι, Thucydid. addiſco. μάθησιν ποιεῖν,erudire, inſtituere, Ariſtotel. Rhetoric.3.
Μαθητεία,ἡ,diſciplina,doctrina.
Μαθητεύω,μ.εύσω,π.ευκα,doceo, Actiu. Accuſ. ¶ Quum verò abſolut.ponitur, ſignificat diſcipulum eſſe: vt Matth. 27. ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ,diſcipulus fuit Ieſu.
Μαθητὴς,οῦ,ὁ,diſcipulus.
Μαθητιῶ,diſciturio,cupio diſcere,Ariſt.νεφ.
Μαθητὸς, οῦ, ὁ, qui per diſciplinam cognoſci poteſt.
Μαθήτρια,ας,ἡ,diſcipula. ¶Μαθητρὶς,idem.
Μαθῶμαι,quæro,ζητῶ.
Μαθὼς, όντος, ὁ, diſcens, edoctus, gnarus, agnoſcens.
Μαῖα,ας,ἡ,amita, ſiue patris matríſque mater. ¶ Item nutrix & obſtetrix, i.ea quæ parientibus aſsiſtit, quæque vmbilicum præcidit. ¶ Eſt & honeſta aduerſus ætate grandiorem allocutio. ¶ Sumitur & pro matre ipſa apud Euripid.in Alceſt.
Μαῖαι,αἱ,maximum genus cancrorum,apud Ariſtot.Gaza Maiam reddit.
Μαίανδρος, Mæander vel Mæandrus fluuius Phrygiæ, ſinuoſus atque flexuoſus admodum,apud Strabonem. Hinc omnis obliquitas μαίανδρος. ¶ Mæandrum dixit Feſtus, genus picturæ in qua multæ ſunt flexiones & gyri: ſic Virgil. *Victori chlamydem auratam, quam plurima circum Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit.*
Μαιατικὸς,ὁ,nutritius.
Μαιεία,q.obſtetricatus,μαιεύσεις,Pollux.
Μαιεύω,& Μαιεύομαι,obſtetricor,quæro, inquiro, Depon. μαιεύεται ἡ ἄρτεμις, Diana eſt obſtetrix, Lucian. ¶ Μαιεύσασθαι,pro abortum conciliare dixit Philiſtrat.1.ἱκανὴ δὲ πᾶσα ἔμπληξις μαιεύσασθαι καὶ πρὸ τῆς ὥρας, terror quilibet ſatis eſſe poteſt abigendo fœtui. ¶ Dicitur etiam μαιεύειν καὶ μαιεύεσθαι pro eodem à Polluce.
Μαιευτικὴ,obſtetrix & eius officium,Poll.
Μαιεύτρια,ας,ἡ,μαιευτική, obſtetricandi ars.
Μαιθοῦ,eheu,οἴμοι.
Μαιθόλης,ου,ὁ,inſanus.
Μαιμάζω, ſalio,conſumo,ſtrepo,fluctuo, cupio.
Μαιμακτηριὼν,ῶνος, ὁ, Ianuarius Suidæ, Gazæ September, lib. 5. Anim. Ariſtot. ¶ Ex Demoſth. intelligitur menſis hybernus fuiſſe: vel ſecundum alios Auguſtus.
Μαιμάκτης,ου,ὁ, furore percitus.
Μαιμᾶν,ruere.
Μαιμάσσω,μ.άξω,π.αχα,pinſo,abſtergo,ſupero, ſum promptus.
Μαιμάω,cupio,deſidero,μαιμάοντες φόνον, inſtincti furiis, Herodot.
Μαιμώωσα,inſana, vehementer incita,ſanguinis auida,Genit.Sophocl.
Μαιμάσσω,quæro,Nicand.& Theophr. Accuſ.
Μαιμώων,ſe mouens,Apoll.1.Argon.
Μαιμώωσα,properans,Iliad.έ. ¶ Inuenitur cum Genit.pro auida,2.Argon.Apollon.
Μαινὰς,άδος,ἡ,Mænas,βάκχη,furens,inſana.
Μαινίδιον,τὸ,halecula,Ariſtot 6.Anim.
Μαίνη,ης,ἡ,in Epigramm.& Μαινὶς,ίδος,ἡ, mæna piſcis,halec vel halecula.
Μαινόλιος βάκχος,furens Bacchus,in Epigram.
Μαίνομαι,μ.μανοῦμαι,vel μανήσομαι,inſanio,ferocio,deſipio, Ariſtoph.ἐν εἰρήνῃ, ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον, nouo inſanit modo. ¶ Accipitur aliquando in bonam partem, vt ſit præ gaudio inſanio, Sophocl.in Aiace.
Μαίομαι,inquiro, ἐρευνῶ,ζητῶ, quæro, ἐπιζητῶ, Odyſſ.ξ. ¶ Item cupio,Apoll.2.
Μαιόομαι,μ.ώσομαι, q.obſtetricor, ad pariendū adiuuo,lib.1. Epigr.
Μαῖρα,canicula,ſummus æſtus,luna,Heſych.
Μαίρω,luceo.
Μαίσωλος,animal Indicum quadrupes & vitulo ſimile,Heſych.
Μαίσων,ciuilis coquus,Athen.lib.14.
Μαίωσις,obſtetricis officium,Plut.in Alexand.
Μαίωτρα,q.obſtetricationis præmia.
Μάκαιρα,ας,ἡ,beata,fortunata,dea,Ariſtoph.
Μάκαρος,beatus,Etymolog.

Μάκαρ,αρος,ὁ καὶ ἡ,beatus,Iliad.ſ.¶ Item πλούσιος, i.diues,apud Heſiod.¶ Item μάκαρες, dii appellantur,Ariſtoph in Ran.

Μακαρία,ας,ἡ,beata : & per εὐφημισμὸν , pernicies,Ariſtoph. in Equitib. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδών.

Μακαρίζειν , beatum & fortunatum prædicare, μακαρίζω χελώνας τοῦ δέρματος,Ariſtoph.

Μακάριος,ου,ὁ,beatus,μακάριε τῆς τύχης, Ariſtop. Vnde μακαρίως,feliciter, Eidem.

Μακαριότης,ητος,ἡ,beatitudo,felicitas,Chryſoſt.

Μακαρὶς,ἡ,beata,locus apud inferos.

Μακαρισμὸς,οῦ,ὁ, beatitatis felicitatiſque prædicatio, Ariſtot.Rhetor.lib.1.

Μακαριστὸν,τὸ,beatitudo,diuinitas.

Μακαριστὸς παρὰ πάντων, Herodot.qui beatus ab omnibus prędicandus eſt.

Μακαρίτης,& μακαρῖτις,beata,quod vulgò *felicis memoriæ* dicimus. Lucian.de luctu, ἐάσον ἀναπαύσασθαι τὸν τοῦ μακαρίτου δαίμονας. ¶ Ariſtoph.in Plut.μακαρίτην βίον,beatam vitam dixit.

Μάκαρος,ου,ὁ,felix.

Μάκαρος,idem, Etymolog. ¶ Μακάρτατος,ου,ὁ, beatiſsimus:& μακάρτερος felicior,Nonn.

Μακαρτὸς,ὁ,felix,beatus,in Epigr.

Μακεδνὸς,οῦ,ὁ,excelſus,eminens.

Μάκελλα,ης,ἡ,ligo,nis,Heſiod.

Μάκελλον,ου,τὸ,macellum, 1.Corinth.10.

Μακέλλω,moueo.

Μάκερ,ερος,τὸ, aroma , de quo Dioſcorid.lib.7. cap.111.

Μακιστήρων,ὁ, epith.vpupæ: à capitis criſta.

Μακιστὴρ,ὁ,telum,βέλος.

Μάκιστος,longiſsimus,μέγιστος,Sophocl.Schol.

Μακκοάειν,delirare,proprium ſenum.

Μακκοάω,decipio,ſimulo me non audire, Ariſtoph.in Equit.

Μάκορ,ορος,ligo,inſtrumentum ruſticum.

Μακούνιον,τὸ,retis genus, quod turdis tenditur, νεφέλη à quibuſdam dicitur,Heſych.

Μακρὰ,ſolium,labrum,Gal.lib.κατὰ τόπ. ¶ Artemid.pro ciſta,& arca panaria poſuit,lib.5.

Μακρὰ,τὰ,putei aut laci profundi,Hom.

Μακρὰ,Aduerb.magnopere,μεγάλως,Ariſtoph.

Μακραδρομώτατοι,οἱ, qui longiſsimè currunt.

Μακραίων,ωνος,ὁ,diuturnus,longæuus,Sophoc.

Μακρὰν,longè,diu,procul.μακρὰν ἀποικῶ,longè habito, Plat.de Leg μὴ μακρὰν ἀπέλθῃς, Ariſtoph.ne procul abſcedas.

Μακραύχενος,ου, cui eſt collum prælongum.

Μακρηγορέω,μ.ήσω,π.ηκα, prolixa vtor oratione, Phil. de mund. τί χρὴ μακρηγορεῖν περὶ πυρὸς;

Μακρόβιος,ου,ὁ καὶ ἡ,longæuus,viuax.

Μακροβιότης,ητος,ἡ, vitæ longitudo.

Μακροβιότερος,viuacior,apud Ariſtot.

Μακροδάκτυλοι,quibus prælongi digiti , Ariſtot.

Μακρόδρομος,qui longè excurrit, Xenoph.

Μακρόθεν,procul,à longè,eminus.

Μακροθυμέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſum patiẽs & æquanimus,ſum leni animo,Neutr.abſol.

Μακροθυμία,ας,ἡ,tolerantia,æquanimitas.

Μακρόθυμος,ου,ὁ,æquanimus,magnanimus.

Μακροκατάληκτος, dictio in longam deſinens.

Μακρόκαυλος,habens longos caules.

Μακρόκερκος,cui cauda eſt porrecta.

Μακροκέφαλος, Poll cui grande caput.

Μακρόκολλα,τὰ,maiores chartæ,regię Catull.

Μακροκωλία,ας,ἡ,longitudo colorum,Hermog.

Μακρόκωλος,ου,q.longimembris.

Μακρόλοβος,ου,ὁ καὶ ἡ, ſiliqua longa incluſus.

Μακρολογέω,μ.ήσω,π.ηκα, multa loquor , longa oratione vtor,Herodian. & Athen.lib.6.

Μακρολογία,ἡ,ſermo nimium prolixus.

Μακρολόγος,multiloquus,impendiò loquax.

Μακρὸν,procul,μακρὰν.

Μακρονοσία,ας,ἡ,longitudo morbi.

Μακροπαραληκτεῖν,penultima longa deſinere.

Μακροπαροίνιος,ὁ, longè contumelioſiſsimus.

Μακρόπνοος, Hippocrat. μακρὸν ἀναπνέων , ἢ διὰ μακροῦ, qui ſpiritum ducit longius. ¶ Euripid. in Phœniſ. dixit μακρόπνουν ζωήν, de vita longa.

Μακρόπτερος,ου,longas alas habens.

Μακροπώγων,ωνος,ὁ,cui eſt promiſſa barba.

Μακρορριζία,ας,ἡ,longitudo radicum.

Μακρόρριζος,ὁ καὶ ἡ,longas radices habens.

Μακρὸς,οῦ ὁ,lõgus,altus,porrectus,longinquus. μακρὸς βίος,Sophocl. φρέατα μακρά,Homer. putei profundi.¶ Μακρῷ,multò,μακρῷ ἀμείνων,longè melior,Plat.de Leg.

Μακροσκελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,qui cruribus eſt longis.

Μακροστελέχης,ὁ καὶ ἡ,qui eſt caudice longo.

Μακρότερον,vlterius,diuturnius,Plat.

Μακρότης,ητος,ἡ,longitudo.

Μακροτομεῖν,longè amputare,Theophr.

Μακρότομος ἄμπελος, vitis in longo palmite amputanda.

Μακροτράχηλοι ἵπποι,Iliad.ψ,i.magni.

Μακροφυὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,prælongus ſua natura.

Μακροφλυαρίτης,ου,ὁ,prolixus nugator.

Μακρόφυλλος,ὁ καὶ ἡ,foliis longus.

Μακρόχειρ,ειρος,ὁ,longimanus.

Μακροχρόνιος,ου,ὁ,diuturnus,longæuus.

Μακρύνω,μ.υνῶ,π.κα,elongo,Act.Accuſ.

Μάκρωνες,qui longo ſunt capite,Xenoph.

Μακρῶς,longè,ſerò.

Μάκρωσις,ἡ μακρότης,prolixitas,Polyb.hiſtor.

Μακτὴρ, mactra , diphthera, ſaltationis genus, κάρδοπος,Heſych.

Μάκτης,qui mazas pinſit.

Μάκτρα,ας,ἡ,mactra,vas in quo pinſitur farina, Nicander.

Μακύνω,magnifico,elongo.

Μακὼν,vociferans,in longitudinem extenſus.

Μάλα,Aduerb.valde,multùm,Ariſtophan. μάλα γε, ſanè quidem, μάλα σφόδρα , valde vehementer, apud Plat. ¶ Μάλα ἀντὶ τοῦ μέγαν pro nomine,Xenoph.τὴν χαβρίαν μάλα στρατηγὸν νομιζόμενον.

Μαλάβα-

Μαλάβαθρον, vel μαλόβαθρον, Arrian.quod etiã dicitur μαλαβάθρου φύλλον: Arabes vocat *Tembul*: Indi verò apud quos prouenit in regione Malaber, dicunt *bethrum* vel *bathrum*. Deſcribit Dioſc.li.1.ca.11,& Plin. l.12.c.26.

Μαλάγας, ſaccus, vter.

Μαλάγματα, τὰ, malagmata, cõpoſitiones quæ ex emollientibus pharmacis conſtant. De quibus prẹter Galen.κατὰ τόπους, Celſ.li.5.c.17.

Μαλάκια, τὰ, ea piſcium genera exanguia, quæ nec ſquamas habent nec teſtacea operimenta, Ariſtot.hiſt.Animal.lib.1.cap.6.

Μαλακεία, ας, ἡ, mollitudo, Ariſtot.Rhet.2.

Μαλακία, ας, ἡ, Plin. mollities quædam prægnãtium & defectio, quum languẽtes modò hoc, modò illud appetunt. ¶Eſt & στομάχου μαλακία, ſtomachi malacia Plin.lib.28.cap.7. hoc eſt, debilitas, languor, ignauia, Nazan. ¶Apud Cæſar. lib. 3. belli Gallici, malacia maris, dicitur pro trãquillitate, ac velut mollitie, vulgò *bonaſſe*.

Μαλακιᾶν, mollem eſſe, & mollitie laborare, flacceſcere, Xenoph.

Μαλακίας, ὁ, μαλακὸς, mollis & effœminatus.

Μαλακιεῖς, frigoris cauſa dolentes & cõtracti.

Μαλακίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, ęgroto, molleſco, emollior, ſum ignauus. Xeno. πρὸς τὸν θάνατον ἐμαλακίσατο, ad mortẽ ignauè ſe geſsit.

Μαλάκιον, muliebris ornatus.

Μαλακίων, molliculus, Ariſtoph.in Eccleſ.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥῖνας, torpeſcentes naribus.

Μαλακογνώμων, ὁ καὶ ἡ, mitis corde, Æſchyl.

Μαλακόδερμος, qui cute molli obducitur.

Μαλακοκρανεὺς, ὁ, molliceps auis, Ariſt.9.Anim.

Μαλακοπύρηνος, ου, ὁ, molli ligno aut nucleo.

Μαλακὸς, οῦ, ὁ, mollis, mitis, indulgens.

Μαλακόσαρκος, cui caro tenera & mollis, Galen.

Μαλακόστρακα, quæ cruſtis tenuibus operiuntur Plin.vide Galen. 3.de Aliment.

Μαλακότης, ητος, ἡ, mollities, indulgentia.

Μαλακότριχες, quibus molles capilli, Ariſtot.

Μαλακόφλοιος, cortice molli veſtitus.

Μαλακτικὸς, οῦ, ὁ, emolliens, Gal.ad Glauc.

Μαλακτὸς, οῦ, ὁ, qui emolliri poteſt.

Μαλακύνομαι, μ. ῦμαι, π. μαι, molliorem me præbeo, emollior, Depon.

Μαλακύνω, emollio, Galen.ad Glauc.

Μαλάκυσις, εως, ἡ, q. emollitio.

Μαλακύω, μ. ύσω, π. υκα, mollio, Actiu. Accuſ.

Μαλακῶς ἔχειν, ægrotare, μαλακίζεσθαι.

Μαλακτὴρ, ῆρος, ὁ, qui emollit.

Μαλαξᾶσαι vel μαλάξαι, mitigare, mulcere.

Μάλαξις, εως, ἡ, mollitudo.

Μάλαπος, collum, ceruix.

Μαλάττομαι, miteſco.

Μαλάττω, μ. άξω, π. αχα, mollio, ſubigo, Accuſ.

Μαλάχη, ης, ἡ, malua. Heſio. οὐδ᾽ ὅσον ἐν μαλάχῃ.

Μαλάχια, τὰ, idem quod Μαλάκια.

Μαλεῖν, augere, creſcere.

Μαλερὸς, οῦ, ὁ, pernicioſus, q. vſtiuus, ſæuus, feruidus. ¶Item imbecillis, q. corruptibilis, durus, σκληρὸς, Euſtath.Iliad.η.

Μάλη, ης, ἡ, ala, maxilla. Xenoph. ἑλλην. lib.2. ξιφίδια ὑπὸ μάλης ἔχοντας, ſub alis geſtantes ſicas. ὑπὸ μάλης πράξεις, res clandeſtinæ, vt turpes quæ clàm & ſine conſcio maximè geruntur, Plutarch.

Μαλθακευνία, ας, ἡ, lectorum mollities.

Μαλθακία, ας, ἡ, mollities.

Μαλθακίζομαι, otio langueo, Plat.in Epiſt.

Μαλθακίζω, μ. ίσω, π. ικα, mollio, Accuſat.

Μαλθακίνῃ χάριτι, molli gratiæ, in Epigram.

Μαλθακιστέον, & μαλθακιστέα, molliter agendũ & ſegniter, Ariſtoph. νεφ. οὐ μαλθακιστέ᾽ ἀλλὰ προσκαλυπτέα.

Μαλθακὸς, οῦ, ὁ, mollis, delicatus, lãguidus Gaz.

Μάλθαξις, ιος, ἡ, fomentum, fotus, Hippocr.

Μαλθάσσω, mollio, lenio.

Μάλθη, ης, ἡ, cera mollita, qua vtuntur ad tabularum ferruminationem, Poll.

Μαλθώδης, emollitus, cereus, Hippocr.

Μάλθων, ὁ, muliebris, diſſolutus, Suid.

Μαλίη, Heſych. & μαλιασμὸς ſiue μάλις, mulomedicis morbus eſt ex concretione ad diſcutiendum difficili, humoris corrupti atq; putridi, ſpeciéſque articularis morbi in veterinariis, Apſyrto.

Μαλιναθάλλη, ἡ, planta in Ægypto naſcẽs, Theophr.lib.4.hiſt.plant.

Μάλιστα, maximè, maiorem in modum. μάλιστα πάντων, Ariſtoph. maximè omnium Cicer. πολλῷ μάλιστα, multò maximè. ἐς τὰ μάλιστα maxima ex parte.

Μαλκιῖν, frigore contrahi & torpere, rigere, Nicand.in Ther.& Demoſt.ἐν θ. φιλιππ.

Μάλκη, ης, ἡ, contractio ex frigore. ¶ Item ſtupor, νάρκη, Nicand.in Ther.

Μάλκιος, ου, ὁ, frigidus, imbecillis, mollis.

Μᾶλλον, magis. Iſæus, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multò promptius. μᾶλλον τοῦ δέοντος, Xenoph. pluſquam oporteat. μᾶλλον βούλομαι τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου, Thucyd.id malo quàm illud.

Μᾶλλον δὲ, imò verò, quin potius, Phil.de mũd. Ariſtoph.in Plut. ὁ δεσπότης πέπραγεν εὐτυχέστατα, μᾶλλον δ᾽ ὁ πλοῦτος αὐτός.

Μαλλονμὲνουν, imó.

Μαλλοντὶ, magis, μᾶλλον.

Μαλλὸς, vellus, lana, coma demiſſa.

Μαλλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, laniger, Cereris cognomen in Megaride, Cæl.lib.13.cap.31.

Μαλλωτὴ, lanata pellis. ¶Græci Idam μαλλωτὴν vocãt velut πολυπρόβατον, i.ouib⁹ abũdantẽ.

Μαλλωτὸς, οῦ, ὁ, villoſus, lanatus, vt Plat. Comicus dixit μαλλωτὰς χλαμύδας: & μαλλωτὸν χιτῶνα, Poll.& Ariſtoph.in Veſp.

Μαλλοπάρηος, ὁ καὶ ἡ, teneras habens & molliculas genas, apud Theocr.

Μαλὸς, οῦ, ὁ, tener, ἁπαλὸς: idem quod ἀμαλὸς, Euſtath.Iliad.η. ¶Item exitioſus.

Μαλουρὸς, caudam albam habens.

Μαμμερὲς, eſt herbæ velut radicula, Ægin.lib.7. ¶Μαμμερὲς verò, eſt manna thuris.
Μαμμάκουθος, ὁ, μαμμάθρεπτος, proprium cuiuſdam nomen, ſola illuſtris fatuitate. Vnde Ariſtoph.in Ran. κεχηνότες μαμμάκουθοι, hiantes mammacuthi.
Μαμμᾶν, balbutientium puerorũ vox, Ariſt. νεφ.
Μάμμη, ης, ἡ, μάμμα, auia, patris matríſue mater.
Μαμμία, ας, ἡ, auia, mater: & μάμμιον diminut.
Μαμμόθρεπτος, ου, ὁ, nutritius, à nutrice educat⁹.
Μαμῶ, cupio, προθυμοῦμαι.
Μανάκις, rarò, σπανίως.
Μανᾶς, vocabant olim ſeruos, Ariſtoph. in Auib.
Μανδάκη, ης, ἡ, corium, δέρμα, Apſyrt. Hinc Aduerb. Μανδακηδὸν, ad cutim, Idem.
Μάνδαρις, vide Σίλφιον.
Μανδαλωτὸν, οῦ, τὸ, ſuauiũ laſciuius, Ariſt. Αχαρ.
Μάνδρα, ας, ἡ, ſpelunca, cubile, ſtabulum. ¶Item loc⁹ in quo torcularia ſũt & vuæ ex primũtur.
Μανδραγόρας, ου, ὁ, mãdragoras herba. cui καρωτικὴ καὶ ὑπνωτικὴ δύναμις, i. ſonifica vis ineſt, vnde Græci μανδραγόραν πεπωκέναι dicunt, i. mandragorã bibiſſe, in dormitatores, atque in rebus gerendis velut veterno correptos, Demoſt. 4. Philipp. Plura apud Theophraſt.
Μάνδρευμα, τὸ, caula.
Μανδύη, ης, ἡ, mãtẽlum Plaut. penulæ gen⁹, Poll.
Μανεὶς, mente captus, ad inſaniã redact⁹, furẽs.
Μανέρως, ὁ, genus agreſtis cantionis, Poll. Apud Athen. lib. 14 μανέρως ſcriptum.
Μαννόκηπος, ου, libidinoſa fœmina, Euſt Iliad. έ.
Μανῆναι, inſaniuiſſe, furioſum fuiſſe.
Μάνης, apud veteres fuit ſeruile nomen, à furore inclinatum: vnde ad æneam ſtatuam trãſlatum vocabulum eſt, quam cottaborum luſui adhibebant, Cæl. lib. 13. cap. 54. ¶Item vaſis genus, apud Athen. lib. 11. ¶Eſt quoque μάνης teſſerarii iactus nomen apud Eubul.
Μανθάνω, μ. μαθήσομαι, π. μεμάθηκα, ἀόρ. β. ἔμαθον, diſco, deprehendo, cognoſco, μάθε δέ μου ὦ παῖ καὶ τάδε, ἔφη, τὰ μέγιστα, diſce ex me hæc, Xenop. lib. 1. Pædiæ. μανθάνω παρὰ τῶν ἄλλων, diſco ex aliis, Plat. μανθάνω ἱππεύειν, Xenoph.
Μανία, furor, inſania, Ariſtoph. εἰρήνη.
Μανιάκης, ου, ὁ, torques, armilla, vel brachiale Plin. Plut in Cimone. Dicitur etiam Μανιάκος, Polyb. μανιάκοι, τοῦτο δ᾽ ἐστὶ χρυσοῦν ψέλλιον ὃ φοροῦσι περὶ τὰς χεῖρας καὶ τὸν τράχηλον οἱ γαλάται. ¶Idem etiam μάννος, & diminutiua forma μαννάκιον vocatur, Interpres Theocrit. εἰδ. ια. μάννος δέ ἐστι ὁ περιτραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μαννάκιον. Hieron. ad Marcellam τὰ μαννάκια vocauit murenulas.
Μανιὰς, inſana, Sophocl. in Aiace.
Μανικὸς, οῦ, ὁ, inſanus, furioſus, furibundus, Plat. in Charmide. ¶Μανικῶς, furioſè, Idem νόμ. ί.
Μανίφυλλον, foliis tenuibus.
Μανιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, furioſus, veſanus, inſanienti ſimilis, deſipiens, ſtultus, Thucyd. lib. 4.
Μάννα Chaldæis, vel μὰν Hebræis, μελίρρυτος ἄρτος Nonn. i. manna, cibus ille quo Deus quadraginta annis Iſraelitas pauit in deſerto. Exod. 16. & Ioſuæ 5. Deuter. 8. & Ioan. 6. Ioſeph. περὶ ἀρχαιολογίας.
Μάννος, ου, ὁ, genus ornamenti collaris.
Μανόδημος, tenui ſtamine contextus.
Μανόκαρπος, ſolutum fructum generans.
Μανὸς, οῦ, ὁ, rarus, ſolutus, laxior, tener, lentus, fungoſus, fluxus. τὸ μανὸν, μαλακὸν καὶ δυνάμενον εἰς αὑτὸ συνιέναι, Ariſtot. in Probl. Gaza vertit, quod rarum eſt, molle eſt & tale vt in ſe coire poſsit. ¶Item μάνος, ornamentum muliebre. ¶Μανοσπορέω, ῶ, rarum ſemen ſpargo. ¶Μανόσπορος, qui rarè ſeminatur, i. nõ dẽſe & ſpiſſé. ¶Μανότατα, τὰ, incertiſſima.
Μανότης, ου, inſanus. ¶Μανότης, ητος, ἡ, raritas. corporis laxitas, ἀραιότης.
Μανοῦσθαι, rareſcere, Theoph. hiſt. li. 9.
Μανόφυλλος, ου, raris foliis.
Μανόω, ῶ, ſolutum reddo, extenuo, rarefacio.
Μαντεία, ας, ἡ, diuinatio, oraculum, prædictum. μαντείᾳ χρῆσθαι, diuinatione vti, Plat. νόμ. γ.
Μαντεῖον, ου, τὸ, locus vaticinandi, vaticinium, oraculum, μαντείῳ χρήσασθαι, Iſocrat.
Μάντευμα, ατος, τὸ, diuinatio, vaticinium, prædictio, præſagium, Plat. in Epiſt.
Μαντεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, præſagio, vaticinor, μαντεύεται πᾶσι τὰ ἀμφίλοξα, dubia omnibus reddit oracula, Lucian. ¶Item oraculum conſulturus adeo. Xenoph. τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις, conſulentibus deos.
Μαντευτὰ λουτρὰ, balnea vaticinii, Philoſtr.
Μαντευτὴς, οῦ, ὁ, vates, augur, aruſpex.
Μαντευτικὸς, vates, arte diuinandi præditus.
Μαντηΐη, ης, ἡ, oraculum, vaticinium, Herodot.
Μαντήϊος Ἀπόλλων, fatidicus Apollo, 2. Arg.
Μάντης, ου, ὁ, vel μάντις, vates, augur, ſortilegus, οἰωνιστὴς, Hippocr. chaldæus Gell. Cic. diuin⁹.
Μαντία, μαντεία, diuinatio, prædictio.
Μαντικὴ, ῆς, ἡ, diuinatio, ſcientia rerum futurarum Cicer. Vide Interp. Iliad. ά.
Μαντικὸς, οῦ, ὁ, fatidicus, diuinus, & diuinationem habens Cicer. ὕδατα μαντικὰ, Ariſtid.
Μαντιπόλος, ου, vates, in Epigram. μάντις, Suid.
Μάντις, ιος, ἡ, locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcitur, corpore prælõgo, pedibus item prælongis. Vnde Theocr. Idyl. ί. præmacram ac pertenuem puellam vocauit μάντιν. Noxii hoc animal aſpectus eſt: vnde adagiũ, Mantis te vidit: in eos quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. ¶Nicand. braſsicam, quæ ſacra ſit, μάντιν appellauit ¶Item μάντις, ὁ, pro vate. Iliad. ά, ἀλλ᾽ ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα, Ἠ καὶ ὀνειροπόλον, &c.
Μαντιχώρας, ας, ἡ, beſtia monſtroſa, Ariſtot. li. 2. Anim. Plin. lib. 8. cap. 21. Ælian. lib. 7. cap. 2.
Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium, μαντεία. Iliad. ά.
Μαντώδης φωνὴ, fatidica vox, 3. Epigr. & Nonn.
Μανύω, indico, declaro, expono.
Μανώδης, εος, laxus, rarus.

Μαίωσις,raritas,laxitas,Theop.li.4.de Cauſ.
Μανώτερον,rarius,Hermogen.
Μάξεινος,aſellus piſcis,ὀνίσκος,Athen.lib.ζ.
Μαπέειν,capere,Heſiod.ἱεμένας μαπέειν.
Μαραγμὸς, tabes.
Μαράγνα,genus ſupplicii,Eurip. ¶Plat. Comicus(authore Poll.)μαράγναν,flagellũ vocauit.
Μάραγοι,loci prærupti.
Μάραθρον,ου,τὸ,fœniculum,Aphr.li.1.Probl.
Μαραθῶν,ῶνος, locus Atticæ, μαραθῶνι in Dat. Abſolutè & Aduer. dixit Ariſtid.
Μαραθωνομάχους ἄνδρας , vocat Ariſtoph. νεφ. qui in Marathone loco Atticæ Darii fuderunt exercitum.
Μάραι,αἱ,manus,χεῖρες.
Μάραινα,virga,flagellum.
Μαραίνομαι,μ.οῦμαι,π.ασμαι,mar ceſco,flacceſco tabeſco, Ariſtot. in Probl.
Μαραίνω,μ.ανῶ,π.αγκα,tabefacio,arefacio,obſcuro,Ariſtot.τὸ γῆρας μαραίνει τὸ θερμόν.
Μαραίπους,cui pedes marcuerunt.
Μάρανσις,& Μαρασμὸς,οῦ,ὁ,marcor,q.flacciditas,tabes defectio,Galen.& Ariſtot.
Μαρασμώδης,tabidus: & ſpecies febris, Galen.
Μαράσσω,ſplẽdeo:hinc σμάραγδος, ſmaragdus.
Μαραυγεῖν,perſtringi lumina.
Μαργαίνω, μ.ανῶ,π.αγκα, ago nimium feſtinanter , inſanio.
Μάργαρον,vnio,Pauſan.in Arcad.
Μάργαρα,τὰ,margaritæ,in Epigr.
Μαργαρίτης,ου,ὁ,margarita,vnio,vide Ælian.
Μαργὰς, vinculum.
Μάργη,iniuria,ſtultitia,furor.
Μαργίτης,& Μάργης,ου,ὁ,idem quod μάργος.
Μαργίτης,ου,ὁ,ſtolidus, Æſchin.obiicit Demoſt. quòd μαργίτην τὸν ἀλέξανδρον vocarit.
Μάργος,ὁ καὶ ἡ, edax, ignauus, veſanus, ſtolidus, Odyſſ.ψ.¶Item petulans,proteruus, improbè libidinoſus, Ariſtot. de notis ſalacium loquens,λιπαρὸν ὄμμα καὶ μαργόν.
Μαργοσύνη,ης,ingluuies,procacitas libidinoſa.
Μαργότης,ητος,ἡ,laſciuia,ingluuies,Plat.Tim.
Μαργόω,ώσω,i. μαίνομαι,inſanio.
Μάρη,manus.
Μάρης,ὁ,ſeu μάρις menſura ſex cotylarum,Poll.
Μαρίλη,ης,ἡ,cinis,fauilla,languidus ignis. ¶Item puluis carbonum tenuiſsimus , Ariſtop. in Acharn.& Poll.apud quẽ ſcribitur & μαρίλλη. Vnde μαριλεῦται,homines carbonarii. Et verbum μαριλεῦσαι,carbonariam facere.
Μαριλῶνοι,οἱ,carbones.
Μαριλοπότης,ου,ὁ,qui cinerẽ bibit.Vulcani epith.
Μαρῖνοι,οἱ,marini piſces,de quibus Ariſtot.
Μάρις,εως,ὁ,maris,menſura ſex heminarũ,Poll.
Μαρμαίρω,μ.αρῶ,π.αρκα,rutilo,reſplẽdeo,Hom.
Μαρμάρεος,ου,ὁ,marmoreus,ſplendidus, Iliad.γ.
Μαρμάρινος,ου,ὁ, marmoreus,μαρμάρινος ἥλιος, radiatus ſol Cic.vel(vt Pautus)radioſus.
Μάρμαρον,ου,τὸ, luciditas marmoris,rubia tinctũ. ¶Chryſoſt.de precat.μάρμαρα,i.marmora dixit Plural. ¶Item Μάρμαρα, morb⁹ equorum.
Μάρμαρος,ου,ὁ,marmor.
Μαρμαρυγὴ,ῆς,ἡ,ſplendor, αὐγὴ,λαμπηδὼν , fulgor,coruſcatio, lucis ſplendor.ἡ τῶν περικεφαλαιῶν καὶ τῶν ἀσπίδων μαρμαρυγὴ,Chryſoſt.
Μάρναμαι, μ. μαχήσομαι, pugno, Dat.Iliad. γ, μαρνάμενον μενελάῳ, i. μαχόμενον.
Μάρνη,ης,ἡ,manus.
Μαρούλιον καὶ μαρούλιον,i.ἡ θριδακίνη,lactuca,Pſell.
Μαρπήσσα,ης,ἡ,halcyone,halcyonis inſtar,Ilia.ζ
Μάρπτομαι,capio.Phocylid.νηπιάχοις ἁπαλοῖς μὴ μάρψῃ χεῖρα βιαίως,manum ne inferas.
Μάρπτω,μ.άρψω,π.αρφα,idẽ,Accuſ. Iliad.κ,μάρψε δ᾽ ὀξέως ὅς τ᾽ αἶπος,ὅστε καὶ οὐχί.
Μαῤῥὸν,inſtrumentum ferreum , ἐργαλεῖον σιδηροῦν,Heſych.marrha Colum.
Μαρσύπιον,ου,τὸ,& Μάρσυπος,ου,ὁ,marſupiũ, ſacculus,crumena, Poll.μάρσιππος,apud Trall. pro ſacculo quo pars dolens fouetur.Quin apud Xenoph.ἐν δυοῖν ἀβάσοι,μάρσιπποι ἱματίων.
Μάρτυρ,υρος,ὁ καὶ ἡ,teſtis.μάρτυρας ποιοῦμαι θεούς.
Μαρτυρέομαι,teſtor,teſtimonio comprobo,Luci.
Μαρτύρημα,ατος,τὸ,teſtificatio,Euripid.
Μαρτυρία,ας,ἡ,teſtatio,teſtimonium. μαρτυρίαν γράφειν , denuntiare teſtimonium : μαρτυρίαν συγγράφεσθαι & ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, Demoſth.proferre teſtimonium.
Μαρτύριον,ου,τὸ,argumentum , teſtimonium, teſtificatio,Xenop. τούτοις μαρτυρίοις χρώμενον.
Μαρτύρομαι,teſtor,teſtẽ adduco,Plat.2.de Rep. τὸν ὅμηρον μαρτύρονται, Homerum teſtem citant. ¶Μαρτύρομαι τῷ ἀνθρώπῳ,Galat.5.
Μάρτυρος,ου,ὁ,poeticè pro μάρτυρ,ὀδ.ξ.
Μάρτυς,υος, ὁ, teſtis, Ariſtoph. ἐγώ σοι τούτου μάρτυς,ſum tibi huius rei teſtis.
Μαρυανδυνοί,οἱ,ſatellites, qui regum latera ſtipant,Euſtath.Iliad.π.
Μαρύεται,nexum eſt,πέπλεκται κοινῶς,μηρύεται.
Μαρυκάομαι,ῶμαι,rumino,μηρυκίζω.
Μάρον,ωνος,ὁ, pro vino, Cratino apud Poll.
Μάσαι, Æolicè,pro relegare,deſtinare.
Μασάομαι,mãdo,edo,Theop.c.9.l.4.hiſt.plãt.
Μάσημα, ατος, τὸ, manſum, manducamentum, Gaz.ex Theophr.hiſt.plant.lib.4.cap.9.
Μάσησις,manducatio,Baſilio.
Μάσθλης,ου,ὁ,καὶ μάσθλη, lorum maceratum, corium,puniceum calceamentum,habena. ¶Item verbero,ardelio,homo futilis , Ariſt.νεφ.
Μασθὸς,οῦ,ὁ,idem quod μαστός.
Μάσκη,ligo,δίκελλα. ¶Μάσπετον,vide Σίλφιον.
Μάσσαι,quærere, purgare,commiſcere.
Μασσαλία,Maſsilia,apud Suid. Vide Eraſm. in Chil. è Maſſalia veniſti.
Μαστάομαι,mando,Accuſ.Ariſtop.in Plut. Dicitur & μαστάζω καὶ μαστάζομαι.
Μάσσειν, Æolicè,ligna vincire,ligare , Euſtath.
Μάσσησις,εως,ἡ, manducatio.
Μασσητῆρες μύες,οἱ,muſculi oris , qui dum cibus manditur,mouentur.
Μᾶσσον,τὸ,longius,maius,πλέον,Hippocr.

Μάσσω, vel μάττω, μ. άξω, π. αχα, pinſo.

Μάσσων, ονος, ὁ καὶ ἡ, lõgior, maior, amplior, Xen.

Μάσταξ, ακος, ἡ, eſca, Iliad. ί: Et os, oris, Odyſſ. δ. ¶ Interdum genus locuſtæ quod bruchum vocant. Nicand. Theriac. μάστακι σιτοφάγῳ.

Μαστακύζω, labra contraho, Ariſtoph. in Achar.

Μαστεύω, μ. εύσω, π. ευκα, inquiro, affecto, peto, requiro, ζητῶ, opto, ἐπιποθῶ, Actiu. Accuſ.

Μαστευτὴς, inquiſitor, Xenoph.

Μαστὴρ, quæſitor, ἐρευνητής.

Μάστι, pro μάστιγι per apocopen.

Μαστιγεὺς, virgator, q. flagellator, Herodot.

Μαστιγίας, ου, ὁ, maſtigia, verbero, νωτοπλὴξ, Ath.

Μαστιγιάω, flagello indigeo, Eupolis apud Poll.

Μαστιγονόμος, ου, ὁ, deſignator, βραβευτὴς, ῥαβδοῦχος.

Μαστιγοφόρος, flagellifer, lictor.

Μαστιγόω, μ. ώσω, π. ωκα, flagello, pulſo, cædo, Accuſ. μαστιγούσθω πληγὰς ἰσαρίθμους, numero æqualia verbera patiatur, Plat. νόμ. ή. ¶ Μαστίζω, μ. ίξω, π. ιχα, idem.

Μαστιγώσιμος, verberibus dignus, verbero, verberabilis, μαστίγων ἄξιος, Lucian.

Μαστιγωτέος, verberandus, Ariſtoph.

Μάστιξ, γος, ἡ, flagellum, vibex, μάστιξι ξαινόμενοι, qui ſcuticis cæduntur, Plut. in Apoph. ¶ Pro plaga accipitur Mar. 5. ¶ Μάστις, poet. idẽ. ὀδ. ό.

Μαστίχη, ης, ἡ, maſtiche, reſina lentiſci.

Μαστίχινον ἔλαιον, oleum maſtichinum, Dioſcor.

Μαστοειδῆ, τὰ, mammillantes carniculæ Gaz.

Μαστοὶ, οἱ, terrarum ſupercilia, durities.

Μάστρες, οἱ, Magiſtratus erat de rebus publicis inquirendis. Latini quæſitores vocant.

Μαστὸς, οῦ, ὁ, mamilla, propriè mulierum, mamma, Ariſtot. ¶ Significat item poculi genus, Athen. lib. 11. ¶ Et in retibus, recenſentur μαστοὶ, Poll. ex Xen. ¶ Idẽ μαστὸν iugũ appellauit.

Μαστρύλλιον, ου, τὸ, locus vbi verſantur lenones.

Μαστρωπεία, ας, ἡ, lenocinium.

Μαστρωπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, lenocinor, perduco, i. ſtupro concilio, Appian. lib 2. ciuil.

Μαστρωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, leno, perductor Cicer. lena, quaſi quæ vocem maternam mentitur ſuauibus verbis, Euſtath. Iliad. γ. ¶ Scribitur etiam ſine ὤ mega. ¶ Μαστροπὸς, οῦ, ὁ, idẽ, Heſy.

Μαστὺς, inquiſitio, ζήτησις, Apoll. Rhod.

Μασυλίτης, paraſitus.

Μασχάλη, ης, ἡ, ala, axilla, armi, Poll.

Μασχαλιστὴρ, ῆρος, ὁ, lorum ad alligandum equos currui, Æſchyl. Apud Strab. μασχαλιστὴρ pro eodem legitur. ¶ Item vertebram iliorum vnam vocat Poll. μασχαλιστῆρα.

Μασχαλήττω, in ſinu, vel ſub axillis gero.

Μασχαλίζω, μ. ίσω, π. ικα, obtrunco per ignominiã extremas partes corporis, per alas ſuſpẽdo.

Μασχάλιον, ſportula, caniſtrum è palmæ virgulis contextum.

Μασχαλὶς, ίδος, ὁ, idem quod μασχαλιστήρ. ¶ Item ala, axilla. Etiam de arboribus, Theophr. 3.

Μασχάλισμα, τὸ, obtruncatio extremarum partium corporis, Sophocl. in Electra.

M A

Ματάζω, μ. άσω, π. αχα, ſtultè facio, Neutr.

Ματαιάζω, ineptio, Accuſat. Lucian. de luctu.

Ματαιᾶν, morari, διατρίβειν, χρονίζειν.

Ματαΐζω, μ. ίσω, π. ικα, vana iacto.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, Liu. & Tacit.

Ματαιολόγος, vaniloquus, ſtultè loquens.

Ματαιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui friuolas res inueſtigat, & qui ex appenſione lucrum colligit, menſuram lingens, Euſtath. Iliad. έ.

Ματαιόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, fruſtror.

Ματαιοπονεῖν, fruſtra conari, Ariſtoph.

Ματαιοπονία, inanis labor, inanis dolor, Plutar.

Μάταιος, ου, ὁ καὶ ἡ, inanis, ineptus, vanus. Soph. κλύειν ἀνδρὸς ματαίου, virum futilem audire.

Ματαιοσπουδεία, inane ſtudium.

Ματαιοτεχνία, inanis & ſuperuacua artis imitatio.

Ματαιοτέχνοι, οἱ, inanium artium ſtudioſi.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas, Epheſ. 4.

Ματαιόφρον, qui inepta & abſurda ſapit, Damaſ.

Ματαισμὸς, οῦ, ὁ, ſtultitia, mentis malum Plin. Athen. ex Seleuco lib. 3.

Ματαΐζειν, deſipere, μωραίνειν, ματαΐζειν.

Ματαίως λέγειν, fruſtra verba facere, Plat. in Epi.

Ματᾶν, torpeſcere. ¶ Itẽ aberrare à ſcopo, Ilia. έ.

Μάταρος, ου, ſertum quod emarcuit.

Ματᾶσθαι, & Ματεῖσθαι, inquirere, Hippocr.

Ματέλα, vox eſt latina pro eo quod vulgò dicimus *paſte*, vſurpatur ab Athen. lib. 3.

Ματεύω, μ. εύσω, π. ευκα, quæro, Ilia. ξ. ¶ Item nihil ago, fruſtra laboro, vanus ſum, Eurip.

Ματέω, μ. ήσω, π. ηκα, aberro à ſcopo, Euſt. Ilia. έ.

Μάτην, fruſtra, gratis, ab re, ſine cauſa, Plat. (νομ.

Ματὴρ, inquiſitor.

Ματηρεύω, vanè viuo, inquiro.

Ματία, ας, ἡ, ſtoliditas, vanitas, Apoll.

Ματίζω, quæro, apud Hipp.

Ματίνη, vanitas. ¶ Itẽ ſocordia, ματαιοφροσύνη.

Ματιολοιχὸς, οῦ, ὁ, qui parcè comedit, qui è minimis rebus captat lucrum, Ariſtop. Neb.

Μάτιος, fruſtra deliberans, parcus, deceptor.

Μάτος, τὸ, inquiſitio, ζήτησις, Hippocr.

Ματρόξενος, ſpurius.

Ματρύλλα, ας, ἡ, lena, μαστροπὸς, Euſtath.

Ματρυλλεῖον, locus in quo vetulæ comeſſaturas aut ſe mutuò inebriaturas ſuſcipiunt.

Ματρύλλιον, proſtibulum.

Μάτρως, ωος, ὁ, pro μήτρως, frater matris, Pind.

Ματταβέω, circunſpicio, grauiter fero, mœreo.

Μάτταβος, ου, ὁ, ſtultus.

Ματτύη, ης, ἡ, cibi genus delicatiſſimi, πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, i. omnia præcioſa edulia ſignificari hoc nomine ſcribit Athen. lib. 14.

Ματτυάζειν, oppiparè & ſuauiter viuere, Eraſm. in Chiliad. & Athen. lib. 14.

Μάττω, & μάττομαι. pinſo, ſubigo, Ariſtot. Rhet. lib. 3. ¶ Ariſtoph. μάττειν, ſignificat comedere & vorare. ¶ Euſtath. Iliad. δ. etiã pro fermentare panes exponit.

Ματύλλη, cibus apud Macedonas irritandæ ſiti quo vtebantur vbi potus incaluerat, Poll.

Μαυλὶς,ίδος,ἡ,gladius,Nicand.in Ther.
Μαυρὸς,οῦ,ὁ,ſtultus,obſcurus,imbecillis.
Μαυρόω,μ.ώσω,π.ωκα,ἀφανίζω,extermino,perdo,obſcuro,deleo.Accuſ. Heſiod. ῥεῖα, τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ,i.ipſum dii facilè diſperdunt.
Μαυσώλειον,ου,τὸ,mauſoleum.
Μάχαιρα,ας,ἡ,ſiue μάχαιρις Polluci,culter, gladius,enſis,quo cæſim feriunt in pugna. μάχαιρα δελφική,Delphicus gladius , Ariſtot.1. Polit.μάχαιρα pro Perſico gladio,Xenoph.
Μαχαιρίσιον,ου,gladiolus.
Μαχαιρίδιον, τὸ,enſiculus Plaut. μαχαιρὶς,Luci.
Μαχαίριον,ου,τὸ,cultellus,ſicula,Plaut.μαχαίρια ἐλεφάντινα,eburnei cultelli, vt κεράτινα,Poll.
Μαχαιρὶς, ίδος, ἡ, nouacula, culter tonſorius. ¶Μαχαίρας ſiue Μαχαιρίδας ſumpſit Cratinus , apud Poll. pro forficibus quæ ψαλίδες dicũtur.¶Apud Hippocr.μαχαιρίδι ὀξυβελεῖ, i.ſcalpello: vulgò, *lancette*, Galeno φλεβοτόμῳ. ¶Apud eundem μαχαιρίδι ςηθοειδεῖ,ſpecillo, vulgò *esprouuette*.
Μαχαιρομαχεῖν ξυλίναις ἐσκυτωμέναις μαχαίραις, Polyb.de exercitatiõne tyronum,digladiari.
Μαχαιροποιοὶ,gladiarii & telorũ artifices,Bud.
Μαχαιροπώλειον,officina gladiatoria.
Μαχαιροφόρος,ου,ὁ,enſifer Ouid. gladio cinctus.
Μαχαιρωτὸς πρίων, ſerra , quæ polit & læuigat melius quàm ὀδοντωτὸς,quæ in incidendo altiora crenularum veſtigia relinquit,Galen.
Μαχαίω,pugnam deſidero. ¶Μαχείω,idem.
Μαχετέον,pugnandum,Plutar.μαχετέον,Plat.
Μάχη,ης,ἡ, pugna,certamen , dimicatio, conflictus, Plat.Epiſt.7.πᾶσα μάχη περὶ τούτων.
Μαχήμων,ονος,ὁ,pugnans,pugnator,pugnax.
Μαχισμὸς,οῦ,ὁ,pugna,in γαλεομυομαχίᾳ.
Μαχητὴς,οῦ,ὁ,pugil,pugnator,bellator.
Μαχητικὸς,οῦ, ὁ, pugnax.μαχητικὸς περὶ κέρδους, qui pugnat pro lucro,Ariſtot.in Rhet.
Μάχιμος,ου,ὁ,bellator,bellicoſus,pugnax.τὸ μάχιμον τῆς πόλεως, ciuitatis pars quæ militiæ ſtudet,Plat in Leg.μάχιμα δεῖπνα,Athe.l.10.
Μαχλὰς,άδος,ἡ,meretrix.μαχλάδι χαίτῃ, Nõn.
Μαχλάω,ſcortor.
Μαχλὶς,ίδος,ἡ,meretrix,καὶ ἡ μάχλος,φόρβας,Poll.
Μάχλος,ου,ὁ,laſciuus,intemperans,libidinoſus. ἐς ἄνδρας μάχλος,virorum appetens, Epigr.
Μαχλοσύνη,ης,ἡ,laſciuia,adulterium, impudicitia,ad venerem propenſio,Iliad ω.
Μαχλότατος,libidinoſiſsimus,Heſiod.
Μάχομαι,μ.μαχοῦμαι,μαχέσομαι, & μαχήσομαι, pugno,prælio contendo, Depon. Dat.μάχομαι τοῖς πολεμίοις,pugno a duerſus hoſtes,Demoſth. ¶Ariſtoph.in Plut. ἐγὼ περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι, de hac tecum non contendam. μάχεσθαι ὑπὲρ τῆς χώρας, pugnare pro regione, Xenoph.5.Pæd.
Μαχόμενον,contrarium,repugnans.
Μὰψ,fruſtrá.Iliad.β.πολλά τ' ἤδη μάψ.
Μαψαῦραι,venti leues,Heſiod.in Theog.
Μάψιδιον,ου,τὸ,vanum,immodicum,acerbum.
Μαψιδίως,incaſſum.Ody.ξ,μαψιδίως ψεύδεαι.
Μαψιλάκας,ὁ,qui fruſtra nugas effutit.
Μαψιλάκτης,ου,ὁ καὶ ἡ,futilis,garrulus, Plutarch. ex poeta quopiam.Μαψίφωνος,idem.

M E

Μέγα,valde, vehementer,magnopere, multùm, Iliad. ὃς μέγα πάντων ἀργείων κρατέει . μέγ' ἀμείνων, longè melior,multò melior , Epigr.
Μεγάδικος,ου,ὁ,cui in magnis fit iniuria.
Μεγαθαρσὴς,magnanim⁹.Heſi.μεγαθαρσέϊ παιδί.
Μεγάθεες ποταμοὶ,magni fluuii,Herodot.
Μέγαθος,εος,τὸ,vaſtitas,magnitudo.
Μεγάθυμος,ὁ καὶ ἡ,magnanimus.
Μεγαίρω,odi,inuideo,æmulor,priuo.
Μεγακήτης, εος, ὁ καὶ ἡ,magna ceta habens , aut magn⁹ ſimpliciter. Ilia.θ,μεγακήτεϊ νηὶ μελαίνῃ.
Μεγάλα,valdé.Ody.ξ,μεγάλα στενάχοντες φοίτων.
Μεγαλαδικητικὸς,vehemẽter iniuri⁹,Ariſt.Rhet.
Μεγάλανδροι,viri magni,aut fortes.
Μεγαλαλκὴς,robuſtus.
Μεγαλαυχέω, μ. ήσω, π.ηκα, & μεγαλαυχοῦμαι, iacto,glorior,exulto,extollor. Iſocr.in Buſir. μεγαλαυχούμενον ἐπὶ τῇ Βουσείριδος ἀπολογίᾳ.
Μεγαλαυχία,ας,ἡ,iactantia,oſtentatio,excitatio.
Μεγάλαυχος,ου,ὁ καὶ ἡ,iactator,magnanimus.
Μεγαλαυχούμενος,audacia tumidus.
Μεγαλεῖον,τὸ, magnificentia,maieſtas. ¶Eſt etiam vnguentum à Megalo Siculo primùm inuentum , apud Ariſtoph.vt Orus annotat. ¶Dicitur & μεγαλήσιον,Poll.
Μεγαλεῖος,ου,ὁ,magnus,venerandus , Xenoph.
Μεγαλειότης,ητος,ἡ,maieſtas,magnificentia.
Μεγαλείως,magnificè,Polyb.μεγαλείως ἐχάρησε.
Μεγαλέμπορος,magnarum rerum negotiator.
Μεγαλεπίβολος , qui quod ſuſcipit quamlibet magnum,ad exitum perſequitur.
Μεγαληγορέω, μ. ήσω,π.ηκα, extollo, amplifico, magna iacto, Accuſat.Herodian.lib.3.
Μεγαληγορία, ας, ἡ, μεγαλαυχία, magniloquentia,iactatio ſeu iactantia,arrogantia, Poll.
Μεγαλήγορος,iactabundus,vocalis,Lucian.
Μεγαλήτωρ,ορος,ὁ,magnanim⁹, ſuperbus,Ilia.β.
Μεγαλίζομαι,μ.ίσομαι,ſum elatus, ſuperbio, ſublimiter loquor.Iliad.κ,μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ.
Μεγαλόβυζοι,ſacerdotes Epheſiæ Dianæ, Strab.
Μεγαλογνωμοσύνη,ης,ἡ,celſitudo animi.
Μεγαλογνώμων, ονος, ὁ,qui eſt magno & excelſo animo. μεγαλογνώμονες ἄρχοντες, qui ingenioſi & prudentes ſunt,Xenoph.in fine OEcon.
Μεγαλόδοι, via publica,quas Latini prætorias & conſulares appellabant,militares &regias.
Μεγαλοδυναμοῦμαι,potentia præſto,Epictet.
Μεγαλοδωρεὰ,largitio,Herodian.& Lucian.
Μεγαλοδωρία,munificentia.
Μεγαλόδωρον,magnificum munus,Herodian.
Μεγαλόδωρος,ου,ὁ,qui magna donat,liberalis.
Μεγαλόθυμος,animoſus, Plat.2. de Rep.
Μεγάλοιτος,ὁ καὶ ἡ,valde infelix,Theocr.in Phar.
Μεγαλόκαρπος,ὁ καὶ ἡ,magnitudine fruct⁹ inſignis.
Μεγαλόκαυλος,ὁ καὶ ἡ,grandicaulis,Gaz.

Μεγαλοκέφαλοι, οἱ, capitones.
Μεγαλοκίνδυνος, qui in magnis aggrediendis periculis vitæ non metuit, Ariſtot. 4. Ethic.
Μεγαλοκοίλιος, ὁ καὶ ἡ, qui ventre eſt amplo.
Μεγαλοκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ingentes fluct⁹ excitãs.
Μεγαλόκωλος, craſsioribus, & prælõgis mẽbris.
Μεγαλομερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, partibus magnis conſtãs Ariſtot. 1. Metaphyſi. μεγαλομερέστερος, maiuſculis partibus conſtans, Gaz.
Μεγαλομερεία καὶ δύναμις, amplitudo, & potentia, Polyb. ¶ Μεγαλομερῶς, lautè, ſplendidè, Suid.
Μεγαλόμισθος, ὁ καὶ ἡ, magna conductus mercede, Luci. & Athen. de ſcorto, ἑταίρα μεγαλόμισθος.
Μεγαλομήτηρ, auia.
Μεγαλομυκήτης, ου, ὁ, magnùm rudens, aſini epit.
Μεγαλόνους, animo magnifico prædit⁹ & mentis præſtãtia. ¶ Μεγαλόνοια, ας, ἡ, ſuperbia, ὑπερηφάνεια, Syneſ. prudẽtia, μεγαλοπρέπεια, Luci. i. magnanimitas Cicer. ¶ Μεγαλόνοια, τὸ, magnitudo animi.
Μεγαλοπόνηρος, vt μικροπόνηρος, qui confidentiore eſt malitia, Ariſtot. li. 4. Politic.
Μεγαλόπους, qui eſt pede magno.
Μεγαλοπραγμοσύνη, ἡ, magnificentia.
Μεγαλοπράγμων, ονος, ὁ, magnarum rerum ſuſceptor, Plutar. in Demetrio.
Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, μεγαλοπραγμοσύνη, maieſtas, dignitas, magnificentia, Ariſtot. Rhet. 1.
Μεγαλοπρεπέστατα, magnificè admodum.
Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, magnificus, clarus.
Μεγαλοπρεπῶς, munificè, magnificé.
Μεγαλορρημονέω, μ. ήσω, π. ηκα, magna loquor, iacto. μεγαληγορέω, Neutr. abſol.
Μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia.
Μεγαλορρήμων, ὁ καὶ ἡ, magniloquus.
Μεγαλορροῦντες, oſtentantes ſeſe, Lucian.
Μεγαλοσύνη, ης, ἡ, maieſtas, μεγαλοψυχία.
Μεγαλόσπλαγχνος, magnanimus, Eurip.
Μεγαλόσταχυς, εος, ἡ, qui ſpicam grandẽ effundit.
Μεγαλόσχημος, ὁ καὶ ἡ, qui figura ampla conſtat aut perficitur, Theoph. lib. 2. de cauſis plant.
Μεγαλόσωμος, prælongus, ingenti corpore.
Μεγαλότεχνος, præſtans, in magnitudine artificii vel artis, Halicarnaſs. in Iſocrate.
Μεγαλότολμος, immani audacia præditus.
Μεγαλουργὸς, magnificus, Plut. in Cæſare.
Μεγαλουργὲς, τὸ, grandium rerum conatus.
Μεγαλουργία, ας, ἡ, magnificentia, excellentia.
Μεγαλόφλεβος, ὁ καὶ ἡ, qui amplioribus eſt venis.
Μεγαλοφρονέομαι, & μεγαλοφρονέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſuperbio, glorior. Dat. Xenoph. 6. Ἑλλην. μηδὲν μεγαλοφρονεῖν ἐφ᾽ ἑαυτῷ.
Μεγαλοφρονὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus.
Μεγαλοφρόνως, magnificè, largiter, Poll.
Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, animi magnitudo, Ariſtot.
Μεγαλόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, magnanim⁹, magnific⁹.
Μεγαλοφυὴς, ὁ, μεγαλόνους, magnanimus.
Μεγαλόφυλλος, amplo folio conſtans.
Μεγαλοφωνία, ας, ἡ, magnitudo & excellẽtia vocis.
Μεγαλόφωνος, ὁ καὶ ἡ, qui magnam habet vocem.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi magnitudo: Ariſtot. Rhetor. lib. 1. μεγαλοψυχία δ᾽ ἐστὶ, ἀρετὴ μεγάλων ποιητικὴ εὐεργετημάτων.
Μεγαλόψυχος, ου, ὁ, magnanimus.
Μεγαλοψύχως ἔχω, magno ſum animo, Demoſt.
Μεγαλύνομαι, glorior, efferor, ſuperbio.
Μεγαλύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, magnifico, exaggero, amplifico, Xen. μεγαλύνειν ἑαυτὸν, ſeſe efferre.
Μεγαλώνυμος, magni nominis, Ariſtoph.
Μεγάλως, magnoperè, vehementer, egregié.
Μεγαλωστὶ, magnificè. μεγαλωστὶ προσέπταισε, magnam cladem accepit, Herodot.
Μεγάμυκος, altè mugiens, aſinus.
Μεγανήτης, ου, ὁ, magnus.
Μεγάνωρ, epith. diuitiarum, apud Pindar.
Μέγαράδε, ad Megarã. Μεγαροῖ, Aduer. Megaris.
Μεγαρίζω, fameſco, magna loquor, lingua Megarica vtor, Ariſtoph. Acharnenſ.
Μεγαρικὸς, Megaricus, Megarenſis. ¶ Exponitur, apud Ariſtoph. πονηρὸς, πανοῦργος.
Μέγαρον, τὸ, propriè dom⁹ ampla, palatium, Homer. ſed impropriè quæcunque domus, conclaue, cœnaculũ: ædes etiam ſacra Herodot. ¶ Accipitur & pro ſtabulo in lib. Epigram.
Μέγας, τοῦ μεγάλου, τὸν μέγαν, ὦ μέγας, ὁ, magnus. μέγας εἰς χρήματα, prædiues, Plat. de Legib. Sophoc. cum Accuſat. μέγας δ᾽ πλευρὰς βοῦς, bos magnis laterib⁹ præditus. ¶ Μεγάλη, magna. μεγάλη βουλὴ, ſummum conſilium, Gaz. ¶ τὸ μέγα, μεγάλου, magnũ. μέγα γὰρ τὸ τῆς θαλάσσης κράτος, magna res eſt maris imperiũ, Thuc.
Μεγασθενὴς, valdè potens, magnanimus, Apoll.
Μεγαυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, iactator, in Epigram.
Μεγαφρονέω, ῶ, ſeu μεγαφρονῶ, inſoleſco.
Μεγάφρων, valde ſtultus: ἢ μεγαλόφρων.
Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, proceritas, maximitas Lucret. μέγεθος τοῦ λόγου, Hermog. granditas verborum Cicer.
Μεγεθύνομαι, increſco.
Μεγεθύνω, amplifico, elongo Plin. Aphr. 1. Prob.
Μεγεύσας ὁ δαίμων, inuida fortuna, Liban.
Μεγήρατος, ου, ὁ, multum amabilis, delectabilis, elatus, pretioſus, Heſiod. in Theog.
Μεγήρης, idem.
Μεγιστᾶνες, οἱ, primates, megiſtanes Suet. in Calig.
Μέγιστος, ου, maximus, ampliſsimus. μέγιστον ἐχθίστη, maximè inimica, Eurip. μέγιστον διαφέρω, plurimùm differo, Plat. de Legib.
Μεδέω, μέδω, rego, curo, Genit. Iliad. γ.
Μεδήσομαι, Homer, i. φροντίσω, mihi curæ erit.
Μέδιμνος, ου, ὁ, Suid. menſura aridorum, quæ interp. Ariſtoph. capite χοίνικας μη.
Μέδομαι, φροντίζω, curam gero, Genit. Iliad. β.
Μέδω, impero, curo, Genit.
Μέδων, οντος, ὁ, rex, imperator, Iliad. ζ.
Μέζεα, τὰ, genitalia, pudẽda, Ionicé.
Μεζόνως, p. μειζόνως, magis, vehementius.
Μέζων, pro μείζων, maior, grandior, amplior.
Μεθαρμόζω, μ. όσω, π. οκα, cõglutino permutãdo, i. tranſponendo adapto, cõcinno, cõpono, conſti-

cōſtituo. Phil. de mūd. μεθαρμοσάμενος τῆ ψευδῆ δόξαν εἰς ἀλήθειαν, i. vanitatē opinionis vertēs.
Μεθείω, dimittam, negligam, Hom. Iliad. γ.
Μεθεκτικὸς, particeps, Ariſtot. 4. Phyſic.
Μεθεκτὸς, q. communicabilis.
Μεθέλκω, traduco, diſtraho, retraho, traho, Phil.
Μεθέμεν, pro μεθεῖναι, i. remittere, Iliad. α.
Μέθεξις, ιος, ἡ, communio, communicatio.
Μεθέορτος ἑορτὴ, feſtiuitas feſtiuitatis comes, Naz. μεθέορτος ἡμέρα, Poll. repotia.
Μεθέπομαι, aſſequor, Datiu.
Μεθέπω, quæro, ſector, ſequor. Iliad. θ, ὅδ' ἡνίοχον μέθεπε θρασυν. Interp. ἐπήει, ἐδίωκεν. ¶ Nonn. μείζονα μαρτυρίην μεθέπω, i. ἔχω. ¶ Phocy. γεωπονίην μεθέπειν, agriculturā tractare, exercere.
Μεθερμηνεύομαι, interpretor, Gaz. de Menſib.
Μεθερμηνεύω, traduco, transfero, interpretor.
Μεθεστῶτες, οἱ, qui demigrarunt è vita.
Μεθετέον, dimittendum eſt.
Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, temulētia, vinolentia, pot⁹. Plut. περὶ ἀδολεσχίας, οἰνώσεως καὶ μέθης διαφορὰν ταύτην εἴρηκεν, οἰνώσεως μὲν ἄνεσιν, μέθης δὲ φλυαρίαν, in vinoſitate quidem exhilarationē, in ebrietate uerò futilem loquacitatem poſuit.
Μεθήκω, traduco, tranſeo, accedo, Ariſtoph.
Μεθηλικιοῦμαι, tranſeo ab vna ætate in aliam.
Μεθημερινὸς, ὁ, diurn⁹, μεθημεριναὶ κυβεῖαι, Plut.
Μεθημοσύνη, ης, ἡ, negligentia, ἀμέλεια, ῥαθυμία.
Μεθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, remittens, Iliad. β.
Μεθίεμαι, dimitto, Ariſt. πλ. μέθεσθε νῦν μου πρῶτον
Μεθίημι, μ. ήσω, π. ηκα, negligo, prætermitto. ¶ Genit. Hom. μεθιέμεν πολέμοιο, i. negligere. ¶ Accuſ. Soph. in Aiace, χεροὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, è manibus dimiſi. ¶ Cum Infint. Xenoph. ὅτε διὰ τὸν ὕπνον μεθιᾶσι τὰ δέοντα πράττειν, non omittūt quæ agenda ſunt, agere. ¶ Μεθιᾶσι verò, ſignificat διώκουσι καὶ ζητοῦσι, i. vlciſcuntur & indagant.
Μεθίστημι, μ. μεταστήσω, π. ηκα, trāſmuto, luxo, vt cruribus luxatis fit, loco moueo, aliquē tranſfero. μεθίστημι τοῦ χρώματος, muto colorem, Ariſtop. μεθεστάναι ἀπὸ σφῶν, à ſe ſeceſsiſſe, Thu.
Μεθοδεία, ας, ἡ, inſidiæ, aſſultus, Virgil.
Μεθοδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, pertranſeo, decipio, ex inſidiis adorior. ¶ Item artificioſè tracto, Nicomach. li. 1. Arithm. μεθοδεύειν ἐπιστήμην, ſcientiam tractare.
Μεθοδηγέω, ῶ, aliter viam doceo, in Epigr.
Μεθοδικὸς, qui rationem artis & compendia ſequitur. Hinc μεθοδικῶς, κατὰ μέθοδον, Polyb.
Μεθόδιον, viaticum, ἐφόδιον.
Μέθοδος, ου, ἡ, breuis via, docendarum rerum ratio vel breue compendium, Plat. νόμων α. ¶ Item μέθοδος, fictio, ludificatio, Canon. Ancyr.
Μεθομιλέω, vnà verſor, Dat. Hom. Iliad. α.
Μεθορίζω, participo.
Μεθόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, confinis. Thucyd. ἐν μεθορίοις, in confiniis Vallæ.
Μεθορμίζομαι, muto, tranſfreto, muto portum.
Μεθορμίζω, muto portum. ¶ Idem tranſmitto.
Μέθος, ὁ, commentum, ars.
Μέθυ, τὸ, vinum, Odyſſ. ξ.
Μεθύομαι, μ. ύσομαι, π. υσμαι, & Μεθύσκομαι, ebrior, ebrius ſum, Lucian.
Μεθυπλὴξ, ebrius, in Epigram.
Μεθυποδύομαι, induo, calceo, Ariſtoph.
Μεθύση, ebria, pro μεθύουσα, Atticé. vide μέθυσος.
Μεθύσκω, inebrio. Plato trāſlatè poſuit, καὶ παίδ' ὅσα δι' ἡδονῆς αὖ μεθύσκοντα, παράφρονα ποιεῖ, inebriantia voluptate. ¶ Item ebrius ſum.
Μέθυσμα, ατος, τὸ, ebrietas.
Μέθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ebrius, temulentus, Ariſtoph. νεφ. γραῦν μεθύσην, dixit vinolentam anum.
Μεθυστικὸς, vinoſus, vinolentus, Plat.
Μεθύστρια, ἡ, mulier temulenta, Theopompo.
Μεθυσφαλεῖς ὑμέναιοι, nuptię vino defectæ, Epi.
Μεθυτρόφος, ὁ καὶ ἡ, alens vinum, Ibidem.
Μεθύω, μ. ύσω, π. υκα, inebrio. οἴνῳ ἑαυτὴν μεθύσασα, Luci. ¶ Item ebrius ſum. Dicitur autem μεθύειν, quòd ebrii fierent μετὰ τὸ θύειν, i. poſt ſacrificium, Athen. lib. 2. ¶ Transfertur nonnunquam ad alias res, nec ſolùm de vino ac potu dicitur. μεθύω τὸ φίλημα, ſum ebrius propter oſculum, in Epigram.
Μειαγωγέω, pondero, pendo, munera fero.
Μειδιάω, μ. ήσω, π. ηκα, ſubrideo, Iliad. α.
Μείδημα, ατος, τὸ, riſus, Heſiod. in Theog.
Μειδίαμα, ατος, τὸ, riſus, μειδιασμὸς, μειδίασμα.
Μειδιάζω, μ. άσω, π. ακα, & Μειδιάω, rideo, ſubrideo, placidè rideo, Neutr. Luci. ἐν κρί. θε.
Μειέκτημα, ατος, τὸ, deterior conditio.
Μειεκτῶ, poſteriores partes fero.
Μειζόνως, magnificētius, magis, amplius, pleni⁹. τῇ γνώμῃ μειζόνως, maiori animo, Thucyd.
Μείζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, maior, grandior, capacior. Et Neutr. μεῖζον, maius, Genit. μεῖζον λόγου ἔργον. Aduerb. magis & valde, μεῖζον ἰσχύω, Demoſth.
Μείλαξ, ακος, pratum, paradiſus.
Μείλας, pro μέλας, poeticū. ¶ Μειλεῖν, placere.
Μείλιγμα, ατος, τὸ, καὶ μείλισμα, placamen, lenimentum, Nicand. in Ther. & Odyſſ. κ.
Μειλικτήριον, ου, τὸ, placatio.
Μειλικτήριος, ου, ὁ, blādus. ¶ Μείλικτος, ου, ὁ, idem.
Μειλινόεις, όεντος, ὁ, melinus color, ſubflauicans.
Μειλινὸν ἡδονὴν, gratam voluptatem, Eurip.
Μείλινος, ου, ὁ, fraxineus, melinus color ſeu pallidus, χλωρὸς, cuiuſmodi eſt mellis.
Μείλιον, ου, τὸ, munus demulcens, dotale, παίγνια, Apoll. Schol. lib. 3. & Hom. Odyſſ. β.
Μείλισμα, lenimentum, placamentum, Plin.
Μειλίσσομαι, μ. ίξομαι, π. ισμαι, & Μειλίσσω, μ. ίξω, π. ιχα, palpo, adulor, demulceo, placo, Ody. ſ.
Μειλιχία, ας, ἡ, affabilitas, manſuetudo, Apoll.
Μειλίχιος, ου, ὁ, & Μείλιχος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuauis, tranquillus, mitis. μειλίχιος μῦθος, pacatoria oratio, Homer. μειλιχίη κύπρις, in Epigr. ¶ Heſio. ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα, i. placida verba.
Μειλιχόως, placidè, comiter.
Μειλιχόμητις, ὁ καὶ ἡ, manſueti ingenii & ſuauis.
Μείνως, quidam ſcribunt pro μίνως, Etym.

Μεῖον,τὸ, Dioſc. τὸ μῆον Galen. Meu Plin. Vide Dioſcor.lib.1.cap.3. Plin.lib.21.cap.23.
Μεῖον,ονος,τὸ,minus. μεῖον ἔχειν, Xenoph.
Μειονέκτημα,ατος,τὸ,& Μειονεξία,ας,ἡ, diminutio, defraudatio,cōtemptus, mala tractatio,Xen.
Μειονεκτέω,μ.ήσω,π.ηκα, minus habeo, inferior ſum conditione,Genit.Lucian.
Μειότερος,minor,Apoll.2.Argon.
Μειουρίζειν,minoribus terminis finire,Galen.
Μείουρος, in extremo mutilus. Ariſtot. Rhet.3. Δεῖ δὲ καὶ τὰ κῶλα, καὶ τὰς περιόδους, μήτε μειούρους εἶναι. ¶Μείουρα,τὰ,decurtata Cicer.
Μειόφρων,mente diminutus,leuis,ſtultus.
Μειόω,μ.ώσω,π.ωκα,minuo. μειοῦμαι τὴν διάνοιαν,mente minuor,in delirium vergo, Xen.
Μειρακιεύεσθαι & Μειρακιεύεσθαι, adoleſcentis more agere.Lucian. ἀποδειλιᾷς ὦ γέρον,καὶ μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεών,i.mortem horres vt adoleſcens. ¶Adoleſcētis more laſciuire, Ath.
Μειράκιον,ου,τὸ,adoleſcentulus,Ariſtoph.νεφ.
Μειρακιοῦμαι, μειρακιεύομαι, iuueneſco Plin. & iuuenor Horat.Xen.in Polit.Lacædem.
Μειρακίσκη,ης,ἡ,adoleſcentula.
Μειρακίσκος,ου,ὁ,adoleſcentulus,Poll.
Μειρακιώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,iuuenilis,puerilis.
Μεῖραξ,ακος,ὁ καὶ ἡ,adoleſcens & puella, Lucia.
Μείρομαι,diuido,ſortior,cupio,Etym.
Μείρω,μ.ερῶ,π.μέμορκα,diuido.
Μεὶς,τοῦ μηνὸς, ὁ, Æolicè & Doricè, pro μὴν, menſis,Heſiod. μεὶς γὰρ χαλεπώτατος οὗτος.
Μεῖστον,τὸ,minimum.
Μείωμα,ατος,τὸ,μείωσις.
Μείων,minor,paucior,paroxyt.
Μείωσις,ιος,ἡ,diminutio,immīnutio,ἐλάττωσις, extenuatio, τῆς ψυχῆς μείωσις Cicer. infractio & demiſsio animi.
Μειωτικὸς,vim habens diminuendi.
Μείωψ,ωπος,ἡ,luſcioſus:rectius μύωψ.
Μελάγγειον, ου,τὸ, vel μελάγγαιος, Herodot. nigrum ſolum, pulla terra.
Μελάγγεως,ὁ καὶ ἡ,niger,pullus, μελάγγεως χώρα.
Μελαγκόρυφος,ὁ,auis,Ariſtot.lib.8.Anim. Gazæ atricapilla:dicitur & συκαλὶς, i. ficedula: ſed diuerſo anni tēpore propter coloris mutationem,Idem Ariſtot.li.9.Anim.
Μελαγχαίτης,qui nigro eſt capillitio,Heſiod.
Μελάγχιμα,τὰ, luſtra ferarum, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur, aut in quibus nix liquefacta eſt Poll.
Μελαγχεῖμος,profundus,cauus,Eurip.
Μελαγχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, pullatus. μελαγχίτων φρὴν,Æſchyl.animꝰ mœſtus & velut atratꝰ.
Μελάγχλαινοι,pullati,atra veſte induti,Theoc.
Μελάγχλωρος,ου,ὁ,pallidus & niger.
Μελαγχολάω,μ.ήσω,π.ηκα,inſanio, atra bile laboro. Ariſtoph.in Plut. μελαγχολᾷς ὦ 'νθρωπε.
Μελαγχολία,ας,ἡ,atra bilis,furor,inſania.
Μελαγχολικὸς,οῦ,ὁ, qui atra bile abundāt, Gal.
Μελαγχρὴς,ater colore,Menand.
Μελάγχροες,μελάγχροις,qui ſunt atro colore.

Μελαγχροὺς, καὶ Μελαγχρὼς,ῶτος, nigri coloris, Euripid.in Oreſte. μελαγχρῶτες δυμφίδες.
Μέλαθρον,ου,τὸ,atrium,palatium,Iliad.β. ¶Item trabs in medio tecti fumo denigrata: quidam accipiunt pro tecto,Heſych.
Μελαυδὼν,ῶνος, καὶ μελεδωνὸς, cuſtos vel præfectus domus,cuſtos,μεριμνητής.
Μέλαινα,ης,ἡ,nigra,tenebroſa,profunda,Etym.
Μελαινάετος,aquila pulla,aquila fulua Gaz.
Μελαίνομαι, nigreſco,Depon.
Μελαίνω,nigrum reddo,denigro,Accuſat.
Μέλαιος,ου,ὁ,miſer,vanus,μέλεος.
Μέλαις,idem quod μέλας,Etym.
Μελακρήδεμνος ὁμίχλη,atra caligo,Nonn.
Μελαμβαθὲς,nigrum ex profunditate,Arg.
Μελαμβαφὲς,τὸ,quod nigrum ex tinctura eſt.
Μελάμβιος,obſcuræ vitæ.
Μελάμβωλος,terra nigris glebis,pīguis,fertilis.
Μελαμπέταλος,ὁ,nigris foliis præditus.
Μελαμπόδιον,ου,τὸ,nigrum elleborum, Theoph.
Μελάμπυγος,cui niger eſt podex,ἀνδρεῖος.
Μελάμπυρον,τὸ,herba in quam degenerat etiam triticum,Gal.de Alimentis lib.1.ca.vlt.Theophr.hiſt.lib.θ,cap.ι. Dioſcor.lib. 4.cap.17.
Μελάμφυλλον,τὸ,herba ex ſpecie achanti,Plin.
Μελάμφυλλος κισσὸς,Dionyſ.de ſitu orbis.
Μελάμφωνος,cui vox fuſca & obſcura,Galen.
Μέλαν,ανος, τὸ, nigrum id quod pupillā ambit: atramentum, quod & μέλαν γραφικὸν dicitur.
Μελαναιγὶς,ίδος,ἡ,atro nimbo horrens,præ turbulenta vi & horrore nigricans,Plutarch.
Μελαναυγεῖ νασμῷ,atro cruori,Euripid.
Μελάνδετον, denſum, longum, nigrum habens capulum ferro ligatū.Heſio.in ſcuto Hercul.
Μελανδόχος κίστη,atramentarium, in Epigram.
Μελάνδρυα,τὰ, pulpamenta thynnorum conditanea,cæſis quernis aſſulis ſimilia,Plin.
Μελάνδρυον,τὸ, nigrum roboris, medulla quercus,Theophraſt.li hiſt.plant.lib.5.& 1.1.c.9.
Μελανεῖ,ι,μελανίζει ἢ μελαίνεται,nigreſcit, Hom.
Μελανειμονέω,μ.ήσω,induo nigrā veſtem,Neut.
Μελανείμων,ὁ καὶ ἡ,pullatis veſtibus indutus.
Μελανεκνείμων,ονος,nigras veſtes geſtās, Ariſt.
Μελανθοῦσα,fuſca,in Epigram.
Μελανθέα,atriuiſa.
Μελάνθιον,τὸ,melātium herba,gith Plin. Theophraſt.lib.1.hiſt.ſtirp.cap.22.Dioſcor.lib.3. cap.93.Plin.lib.20.cap.17.Nicand.in Ther.
Μελανία,ας,ἡ, nigredo,nigritia,nigrities,Plin. & nigritudo. ¶Μελανίζω,nigrico.
Μελάνιον,τὸ,viola nigra,Theophraſt.hiſt. ſtirp. lib.6.cap.vlt. Plin.lib.21.cap.11.
Μελανόγραμμος,melanurus:à linearū nigredine.
Μελανοδοχεῖον,ου,τὸ,atramentarium.
Μελανόθριξ,τριχος,qui pilis eſt nigris.
Μελανοκάρδιος, ου, ruſticus homo & crudelis: ſic μελανοκάρδιον πέτραν,dixit Ariſt.aſperam.
Μελανοκόμης,habens capillitium nigrum.
Μελανόμματος,ὁ καὶ ἡ,nigris oculis.
Μελανόπτερος νὺξ,apud Ariſtoph.

Μελανότης,

Μελαιότης,ητος,ἡ,nigritia,nigredo,Gal.ad Gla.
Μελανοειδὲς,in Epigr. piſces qui & μελανοῦροι,i. oculatæ,vt vertit Gaz.
Μελάνουρον,nigram habens caudam.
Μελάνουρος,ſerpentis genus, in Lybia & Arabia præcipuè naſcens,Cæl.lib.14.cap.63. ¶Eſt etiam melanurus piſcis Plin. & Colum.oculatam vertit Gaz.ex Ariſt.lib.8.Anim.
Μελανόφθαλμος,habens nigros oculos.
Μελανόφρυς,υος,ὁ καὶ ἡ,nigri aut denſi ſupercilii.
Μελανοχροὴς,οῦ,ὁ,habens nigrum corpus.
Μελάντερος,nigrior. Μελάντατος,nigerrimus.
Μελαντηρία,atramentum metallicum, Dioſcor. lib.5.cap.118. Scribonius Largus exponit cretam ſutoriã,qua ligulę calceorũ denigrantur.
Μελάνυδρος,ου,ὁ, habens nigram aquam & profundam,Epith.fontis,Homer.Iliad.π.
Μελάνωσις, denigratio,macula,Nazanz.
Μέλας,τοῦ μέλανος,ὁ,niger,ater, pullus, fuſcus,μέλας ζωμὸς,Poll.lib.6.Ius nigrum Cicer.5.Tuſcul.μέλαινα χολὴ, atra bilis, Aphrod.Probl. 92.lib.1.¶Item μέλας,cœcus,Etym.
Μέλασμα,ατος,τὸ,& μελασμὸς,οῦ,ὁ,denigratio,atramentum,in Epigram. Poll. μέλασμα,eſt τὸ τῆς κόμης βάμμα,comæ tinctura.
Μελάγχιμος,ου,ὁ,niger,Æſchyl.& Iliad.χ.
Μέλδομαι,liquefio.
Μέλδω,membra exedo & conſumo,Etym. ¶Item elixo,macero,liqueſacio, Accuſ.
Μέλε,διὰ φροντίδος ἦν,curæ erat, Homer.
Μελεαγρίδες,aues, Ariſtotel.lib.Anim.Gallinas mauras quidam vocant: Vide Varr.lib.3.de Re ruſtica, & Plin.lib.10.cap.26.
Μελεδαίνω,curo, ἐπιμελοῦμαι, Herodot.τῶν νοσέοντας κατέλιπεν ἐν τῇσι πόλεσι μελεδαίνειν τε καὶ τρέφειν,curare & ægrotos alere.
Μελέδημα,ατος,τὸ,cura,ærumna,Odyſſ.ξ.
Μελεδήμων,ὁ,curator,qui exercet,in Epigr.
Μελεδώνη,& μελέδη,Hippoc.cura.
Μελεδωνὸς,curator,procurator,Herodot.
Μέλεθρον,pedica,Oppian.in Cyneget.¶Item funis,quo ligantur artus.
Μέλει,curæ eſt, Ariſtoph.νεφ.ὀλίγου γὰρ μοι μέλει, non eſt mihi magnæ curæ. μέλει μοι περὶ τούτου,Iſocrat. μέλει μοι ὑπὲρ τούτου, Demoſth. hæc res eſt mihi curæ.
Μελέϊνος,ου,ὁ,fraxineus,Theop.lib.5. hiſt.plant.
Μελείρην,ενος,ὁ,qui iã grandior pueris præeſt.
Μελεϊστὶ,membratim,κατὰ μέλος,Apoll.μεληδόν.
Μελέομαι,curam gero,Gen.& Dat.Sophocl.
Μέλεον,incaſſum,Iliad.κ.
Μέλεος,ὁ,tardus,otioſus,infelix,vanus,Heſiod.
Μελεόφρων, ονος,ὁ καὶ ἡ,miſera cogitans,Eurip.
Μελετάω,μ.ήσω,π.ηκα,meditor,cogito, exerceo, Accuſ. Xenoph. οἱ τὴν ἱππικὴν μάλιστα μελετοῦντες. ¶Genit.μελετᾷς βίου,Heſiod. vitæ rationem habes. ¶Cum Infinitiu.Plat.in Phędone,ἀποθνήσκειν μελετῶσι.
Μελέτη,meditatio,exercitatio, commentatio,cura.μελέτας ποιούμενοι,ſe exercentes,Thucyd.
Μελέτημα,ατος,τὸ,meditatio,φρόντισμα.
Μελετηρὸς & μελετὴς,tardus,cogitatiuus.
Μελετητήριον, locus exercitationis, & id quo quis ſe exercet,Heſych.
Μελετητικὸς,οῦ,ὁ,declamatorius,meditatiuus.
Μελετὼν,exercitii domus,μελετητήριον.
Μελέτωρ,procurator,φροντιστὴς,Sophocl.
Μέλη,ης,ἡ,poculi figulini ſpecies.
Μέλη,τὰ,membra,carnes,carmina,vaſa.
Μεληδὸν,Aduerb.membratim.μελεϊστί.
Μεληδὼν,cantus,cura,meditatio.
Μέλημα,τὸ,& μέλησις,cura,cũctatio, φρόντισμα. ¶Μελησμὸς, οῦ,ὁ,idem.
Μέλι,ιτος,τὸ,mel, Iliad.α.τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ, ex eius lingua melle dulcior fluebat oratio Cicer.dę Seneċt.
Μελία,fraxinus,haſta, Homer.Iliad.β.
Μέλιαι νύμφαι, Meliæ nymphæ, filiæ terræ ex guttis genitalis Cæli, Heſiod.in Theog.
Μελίας σῖτος,Theoph.hiſt. plant. lib.7.cap.vlt. mel frugum Gaz.Interpr.
Μελίγδον, potio ex ſolo melle confecta, cum aqua & herba quædam iniecta,Etym.
Μελίγηρυς,ὁ καὶ ἡ,vocalis,ſuauiter canens, Odyſſ. μ. Vide Politian. in Miſcellaneis cap. 51. ¶Pind.ὀλυμπ.ιά,μελιγάρυες ὕμνοι, hymni dulciſoni.
Μελίγγα,arborum fructus.
Μελίγγιον, Scythicus potus ſolo melle & aqua adiecta herba quapiam,μελίγδον.
Μελίγληνος,dulcis aſpectu.
Μελίγλωσσος,ὁ καὶ ἡ,cuius ſuauis & mellita oratio, Ariſt.in Auib.μελιγλώσσων ἐπέων,mellitorum carminum: vt Horatius dixit poetica mella.
Μελίδιον,τὸ,fauus,κηρίον,Suid.
Μελίζομαι,μ. ίσομαι, π.ισμαι,& Μελίζω,ίσω,π. ικα,cano,Theocrit εἰδυλλ.α.-καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα ἁ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, i.dulce canit.¶Item mellitum facio,cicuro,τιθασεύω. ¶Item trunco,κατακόπτω,Accuſat.
Μελίκρατον,melicratum ſeu mulſum, Nic.in Alexip.¶In Theriacis verò,pro guſtu mellito.
Μελίη,lancea.¶Item apes.
Μελιηδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,melleus,dulcis,iucũdus:Vnde frequenter apud Homer. μελιηδὴς οἶνος. ¶Hipp. verò vocat μελιηδέα οἶνον, melli permiſtum,τῷ μέλιτι μεμιγμένον.
Μελίτρεπτος,melodia nutritus,in Epigr.
Μελίθρους κύκνος,canorus cygnus,in Epigr.
Μελικέρτης, Melicerta, deus maris, παλαίμων, Comment.Ariſtoph.in Veſpis.
Μελίκηρα,apud Ariſtot. à Gaz. redditur fauago purpurarum cõcharum. Eſt verò ſaliuarius lentor quem ſaliuant purpuræ qui fauum repreſentat ſimilitudine: Apud Athen. lib.3.ſcribitur Μελικήρα.
Μελικηρὶς, ίδος, ἡ, capitis vlcuſculum, de quo Aëtius τετραβλ.2.Serm.cap.68.Galen κατὰ τόπους libr.1. Plin. appellat vlcus concretum in modum faui.
Μελικὸς πίνδαρος,Pindarus ſuauiſſim⁹, Plutar.

Μελίκρατον,ου,τὸ,mulſum. Vide μελιτίτης.
Μελίκτραινα,ἡ,herba,quæ μελίφυλλον, Nicand.in Ther.
Μελικτὴς,ȣ̃,ὁ,cantor,poeta.
Μελίλωτος,ȣ,ὁ, Dioſc. lib.3.ca.48. καὶ μελίλωτον, τὸ,Gal.Simpl.ſertula Cāpana Plin. l.21.c.9.
Μελίμηλον,ου,τὸ, genus pomi,à dulcedine mellis.
Μελίνη,ης,ἡ,panicū,Vallę piſum apud Herodot.
Μέλινον, apiaſtrū Varr. de Re ruſt lib.3.cap.16.
Μέλινος,ȣ,ὁ,luteus. ¶ Item panicum,genus frumenti,Theophraſt.lib 8.hiſt.plant.
Μελίπηκτον,ου,placenta ex melle. τὰ μελίπηκτα Interp.Plutarc. in Apophth. liba melle confecta. Vide in Epiſt.Baſil.
Μελίπνοος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſuauiter ſpirans,ἡδύπνοις.
Μελιποιῶ,mellifico.
Μελίῤῥυτος,ὁ,mellifluus,μελίῤῥυτος ἄρτος,Nonn.
Μέλισμα,cantus,ᾆσμα,carmen.
Μελισμάτιον,ου,τὸ,in Epigra.cantiuncula.
Μελισμὸς,membrorum diuiſio,à μελίζω.
Μέλισσα,ης,ἡ,apes: Vide Ariſtot.& Ælian. ¶ Ponitur aliquando pro obulo.
Μελισσαῖος,cognomen Iouis.
Μελίσσεια,τὰ,aluearia.
Μελίσσειον,apum examen,fauus.
Μελίσσειος,ου,ὁ,melleus.
Μελισσεὺς,έος,ὁ,apiarius,i.qui apum curā habet.
Μελισσόβοτος,ου,ὁ καὶ ἡ,ab apibus depaſtus,Nōn.
Μελισσοβότος,paſtor apum.
Μελισσοκόμος,apiarius,qui curādis apib⁹ præeſt.
Μελισσοσόος παῖς,in Epigr.i. apiarius,cuſtos apū.
Μελισσόφυλλον,apiaſtrum herba.
Μελισσὼν,ῶνος,ὁ,apiarium.
Μελισταγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, mellifluus,mel ſtillans, Epig. μελισταγὲς κρουνίσμα,pulſus aquæ mellit⁹.
Μελιταῖος,ȣ,ὁ, Meliteus,à Melite inſula: μελιταῖον κυνίδιον,Melitēſis catellus,Ariſt.l.9. Anim.
Μελίτεια,ας,ἡ,herba,quā alii μελίταιναν alii μελισσόφυλλον vocāt,apiaſtrum Theoc.Edyl.4.
Μελιτέβρωψ,ωπος,ὁ,χλάμυς, Heſych.chlamys.
Μελίτη,δῆμος τῆς ἀττικῆς,Ariſtop.popul⁹ Atticę.
Μελιτήμερον,ſuaue, iucundum.
Μελιτηρὸς χυλὸς, ſuccus melligenus ſic Gaza lib.3.hiſto.plant. Theop. cap.8. ¶ Μελιτηρὰ ἀγγεῖα,vaſa quæ mel habuerunt,Galen.
Μελίτιον,ου,τὸ,melliculū,fauus,potus Scythicus cū melle,aqua,& herba quadā coctus,Heſyc.
Μελιτίτης,ου,ὁ,melitites gemma.
Μελιτίτης οἶνος,melitites vinum. fit ex muſto & melle.Plaut. mellinam vocat. Compoſitionem docet Dioſc.lib.5.Plin.lib.14.cap.9.
Μελιτόεσσα,ἡ, libamē è melle confectū, Herodo.
Μελιτὸν,τὸ, placenta,vel muſtum purum,Heſyc.
Μελιτοπώλης,ου,ὁ, venditor mellis, Ariſtoph.
Μελιτουργεῖον,ου,τὸ,locus vbi fit mel.
Μελιτουργία,ας,ἡ,mellificatio,Ariſt.in Polit.
Μελιτοῦττα,ης,ἡ, placentæ genus mellæ conditæ, Ariſtoph.νεφ. ἐς τὼ χεῖρε νεωῦ δός μοι μελιτοῦτταν.
Μελιτόω,μ.ώσω,π.ωκα, mellitum facio. εὖ μελιτοῦσι,probè mellant, Gaza ex Theophraſt. hiſtor.plant.lib.6.

Μελιτοτροφεῖον,ου,τὸ,apiarium,mellarium, Varr.
Μέλιττα,pro μέλισσα,apis.
Μελίττιον,ου,τὸ,apicula,fauus apum.
Μελιττοπηχεῖν,ſtrepitum facere ne auolent apes.
Μελιττουργέω,ῶ,mellifico.
Μελιττουργὸς,ȣ̃,ὁ,mellarius,apiarius, Plin.libr.21. cap.10. ex Theophr.hiſt.lib.6.cap.2.
Μελιττοῦται πανκάρπιαι, Theophr. lib.9.hiſtor. plant.cap.9. Gaz.vertit,varium genus frugū.
Μελιττώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,melleus,dulcis.
Μελιττὼν, ῶνος, ὁ, cella mellaria vbi aſſeruatur mel,μελιτροφεῖον.
Μελίφθογγοι,οἱ,qui voce ſunt mellita & dulci.
Μελίφυρτος,ὁ καὶ ἡ,melle mixtus,in Epigram.
Μελίφρων,ονος, ὁ, dulcia ſapiens,mel reſipiens, mellitus. μελίφρονα οἶνον,Homer. ¶ Et in Ilia. μελίφρονα πυρὸν. In ſignes Grammatici cum Galen.exponunt τὴν τίφην, tipham commodiſsimum equorum pabulum.
Μελίφυλλον,herba,apiaſtrum,Varr.
Μελίχλωρος, inſtar mellis flauus, Epith.Iouis.
Μελιχρὸς,ȣ̃,ὁ,amœnus,melleus color,Plin.
Μελίχροον,vinum cum melle mixtum.
Μελίχροος σοφοκλῆς, mellitus Sophocles, Epigra.
Μελίχρωος,Phil.in Heroi.mellei coloris Plin.
Μελίκα ſiue μελίκη,melca, Gal.lib.7.Meth.
Μελίκιον, ου,τὸ, fons,ſcaturigo. ¶ Item puerilia delectamenta.
Μελλέβιος,rudis,nihil intelligens, ſemimortu⁹.
Μέλλει,apparet,videtur,permanet.
Μελλείρενες, οἱ, Lacedæmoniis vocantur pueri grandiſsimi,poſt pueritiā autē annis duobus.
Μέλλημα,cunctatio,procraſtinatio,Æſchyl.
Μέλλησις,cunctatio,dilatio,negligentia. μέλλησις πρὸς τὸ βέλτιον,tarditas ad melius.
Μελλησμὸς,μέλλησις,cunctatio,mora, βραδύτης.
Μελλητὴς,ȣ̃,ὁ,piger,tardus,ceſſator.
Μελλησιᾶν,cunctari,μέλλειν.
Μελλόγαμβρος,μελλονύμφιος,gener futurus.
Μελλόγαμος,ου,ὁ καὶ ἡ,nuptura,aut vxorē ductur⁹.
Μελλοθάνατος,morti proximus,decrepitus.
Μελλονικιᾶν,tardare,differre, protelare,procraſtinare,Eraſm.Chil.& Ariſtop.in Auib.
Μελλονύμφη,ἡ, futura ſponſa,deſponſata virgo.
Μελονύμφιος,ὁ,ſponſus,ducturus vxorem, Poll.
Μελλόπαις,pueritiam ingreſſurus,decennis.
Μελλόποσις,ιος,ὁ, futurus ſponſus, qui nondum duxit vxorem,mox ducturus, Poll.& Heſyc.
Μελλόπταρμος,ου,ὁ,vel Μελλέπταρμος,qui iamiam ſternutaturus eſt,Ariſtot.in Probl.ſect.31.
Μέλλω,ἀντὶ τοῦ ὀφείλω,debeo, futurus ſum. Cum Infinitiui præſenti conſtruitur,Demoſt. μέλλω πέμπειν,ſum miſſurus,Thucydid. ¶ Cum Futuro. Idem μέλλω κινδυνεύσειν, periculum ſubiturus ſum. ¶ Interdum etiam cum Aoriſto iungitur, Iliad.σ, Αὐτίκα τεθναίην,ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι. ¶ Cum Præterito autem rarius,niſi pręcedat ἂν particula, Plat.1.de Rep. μέλλει ἐοικέναι τοῖς τοιούτοις,futurus eſt talibus ſimilis. ¶ Sine Infini.
ſed

ſed eo tamen ſubaudito. Iſocr. in Helene, τὰς μὲν ἐπόρθουν, τὰς δ' ἔμελλον, vbi πορθήσειν intelligit. ¶Item μέλλειν, differre, cunctari, protrahere, morari, Ariſtoph. οὐ μέλλειν χρὴ, τ' ἀλλ' αὐτίκα. ¶Item μέλλω, pro videor, habeor atque exiſtimor, Odyſſ. σ, Καὶ γὰρ ἐγώ ποτ' ἔμελλον ἐν ἀνδράσιν ὄλβιος εἶναι.

Μελοκοπία, ας, ἡ, membrorum amputatio.

Μέλομαι, curo, Gen. μή τι μέλεσθε λύκου, nolite eſſe de lupo anxii, l. 4. Epig. ¶Dat. ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται, mihi hæc curæ erunt, Iliad. ά. ¶Cũ Accuſ. & Præpoſit. Apoll. lib. 2. ἀμφὶ σιδήρεα ἔργα μέλονται, in curam operum ferreorum incumbunt. ¶Eurip. præficior, deſtinor.

Μέλον, Participium verbi μέλει. οὐδὲν αὖ ἐμοῦ μέλον, quum nulli ſim curæ, Ariſtoph.

Μελοποιέω, ῶ, carmina modulor & pãgo, Ariſtop.

Μελοποιητὴς, οῦ, ὁ, μελοποιὸς, in Epigr. poeta.

Μελοποιΐα, ας, ἡ, melodia, modulatio Quint. modulatus Senec. modulamen.

Μελοποιὸς, οῦ, ὁ, modulandi ſcientiam exercens, lyricus poeta, melicus, modulator Cicer.

Μέλος, εος, τὸ, cantus, carmen, cantilena, modulatio, Plat. in Sophiſta, ἐν μέλει φθεγξόμεθα, aptè & concinnè loquemur. Παρὰ μέλος γεγονὸς, abſurdum, inconcinnum, diſcrepans, Ariſtotel. 4. Ethic. ¶Item μέλος, membrum, artus. μόριον τοῦ σώματος.

Μελουρὶς, ίδος, locuſta frumentum rodens.

Μέλπηθρον, ου, τὸ, ludus, voluptas, Iliad. ρ.

Μέλπομαι, canto, ludo, oblector, Iliad. ή.

Μελπομένη, ης, ἡ, Melpomene, vna ex nouẽ Muſis.

Μέλπω, μ. μέλψω, π. μέλφα, canto, celebro, Iliad. ά.

Μελῳδός, cantor.

Μελύδριον, ου, τὸ, cantiuncula, Ariſtoph.

Μέλω, μ. ήσω, μέμηλα, curo, curam habeo.

Μελῳδέω, μ. ήσω, π. ηκα, dulce cano, Neutr.

Μελῳδία, cantus dulcis, ſiue melleus, melodia.

Μελῳδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, modulator, muſicus, cantor lyricus, Lucian. in Alcyone.

Μεμαίκυλον, fructus arbuti Gaz. de menſib.

Μεμάομαι, promptus ſum, προθυμοῦμαι.

Μεμάποιεν, corripuiſſet, Heſiod.

Μεμαρπὼς, qui corripuit, Heſiod.

Μέμασαν, i. προεθυμοῦντο, cupiebant, Iliad. β.

Μεμαυῖα, ας, ἡ, prompta, deliberata, cupiens.

Μεμαὼς, ότος, per ό, Iliad. β. promptus.

Μεμαὼς, ῶτος, cupiens, cogitans, in animo habens, Iliad. Γ. ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν, &c.

Μεμβλάσαι συνδῆσαι, vincire.

Μέμβλομαι, ſum curæ.

Μέμβλω, π. κα, curo, adſum, aſsideo alicui rei cum cura & diligentia.

Μεμβράδες, piſces de quib⁹ Athen. li. ζ. ¶Com. Ariſtoph. in Veſp. ait εἶδος εἶναι ἀφύας.

Μεμεληκὸς, ότος, quod curæ fuit, Xenop. in Apol.

Μεμελημένος, gratus, qui curæ eſt. 3. Epigr. Dat. Capitur & actiuè, i. ſolicitus, Epigram.

Μεμελημένως, diligenter, elaboratè, curioſè.

Μεμερισμένως, Ariſtid. partitè Cicer.

Μέμηκε, clamat, mugit, μέμυκε.

Μεμήκυλον, τὸ, fructus arbuti, Galen.

Μέμηλα, curæ ſum. Vnde μέμηλε, curæ eſt. & μεμήλει, curæ erat, poet. Iliad. β.

Μεμηλὼς, ότος, ὁ, φροντίζων, curans, Iliad. έ. ¶Aliquando qui curæ eſt, gratus, Heſiod.

Μεμηνιμένως, animo commoto, indignabundè.

Μεμιασμένος, Plat. contaminatus, pollutus.

Μεμιγμένος, permixtus.

Μεμιγμένως, confuſè.

Μεμιλτωμένος, minio tinctus, Ariſt. in Acharn.

Μεμιμημένος, imitatione effictus, Bud. Comm.

Μεμιστυλημένος, epulatus, Ariſtoph. ἐν πλούτῳ.

Μέμνημαι, μ. ήσομαι, vel μέμνημι, μ. ήσω, memini, reminiſcor, Genit. παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, commemorant res geſtas antiquorum, Xenop. ¶Accuſat. μέμνημαί σε λέγοντα, Demoſth. μέμνημαι ἀκούσας ποτέ σου, Xenoph. memini ex te aliquando audire. ἐμνήσθην περὶ νεῶν, nauium memini, Thucyd.

Μέμνονες, οἱ, aues ſunt apud Ælian. & Oppian.

Μέμνω, maneo, duro, τὸ καρτερῶ.

Μεμογηκὼς, ότος, elaboratus, Nicand. in Alexiph.

Μεμοίραμαι, ſum ſortitus, Gen. Phalar. in Epiſt.

Μεμολυσμένος, refrigeratus, induratus, Hippoc.

Μέμονα, capio, promptus ſum, Odyſſ. ό.

Μεμονὼς, cupiens, promptus.

Μεμορημένον, factum, paratũ, Nicand. in Alexip.

Μεμόρηται, pro μεμοίραται, ſorte aut fato euenit, Apoll lib. 1. Μέμορται, idem.

Μεμορυγμένος, permixtus, maceratus, Nicand.

Μεμπτέος, & Μεμπτὸς, οῦ, ὁ, lamentabilis, improbandus, accuſandus, malus.

Μέμυκε, ſonuit, i. ſonat, concidit, Heſiod. μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη, i. frigore contrahitur vel mugit.

Μεμύρικεν, conuoluit, à lanis quæ nẽtur, Hipp.

Μεμφιβολεῖν, conqueri, accuſare.

Μέμφομαι, μ. μέμψομαι, π. έμμαι, conqueror, accuſo, Dat. & Accuſ. μέμφομαί σοι μέμψιν δικαίαν, de te iuſtam querimoniam habeo, Ariſtoph. in Plut. μέμφομαί τινα πρὸς τοὺς φίλους, Xenoph. in Oecon. conqueror de quopiam apud amicos. ¶Cũ Genit. Thucydid. ὧν οὐδεὶς ἐμέμψατο, quos nullus vituperauit.

Μέμφω, prehendo, capio, Etym.

Μεμφωλὴ, accuſatio, conqueſtio, μέμψις.

Μεμψιμοιρέω, μ. ήσω, conqueror, Diodor. Sicul. μεμψιμοιρήσας τῷ βασιλεῖ περί τινων.

Μεμψιμοιρία, ἡ, querela, conqueſtio Cicer.

Μεμψίμοιρος, ου, ὁ, querulus, Iſocr. in Panath.

Μέμψις, ιος, accuſatio, conqueſtio, querela.

Μεμωραμένα, carentia ſenſu, Hippocr.

Μὲν, quidem, ſequente δὲ, i autem, Xenoph. ἐγώ τοι σὲ μὲν δίκαιον νομίζω, σοφὸν δὲ οὐδ' ὁπωστιοῦν.

Μεναίνω, & Μενεαίνω, iraſcor. νήπιοι οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν, i. iraſcimur, Homer. ¶Item geſtio, promptus ſum, cupio, cogito, Iliad. γ. κατακτάμεναι μενεαίνων. ¶Heſiod. cum Genit. μάχης ἄμοτον μενεαίνων, i. pugnæ auidus. ¶Item liquor animo, λειποψυχῶ, Iliad. π.

Μέναυδρος,ου,qui virum expectat, in Epigram.
Μένδης,hircus:& Pan Ægyptiis, Etym.
Μενδήσιον,ου,τὸ,Mendeſium vnguentum, quod quomodo fiat docet Dioſc. & Æginet.
Μενεδήϊος,bellicoſus,belli patiens,2.Argon.
Μενεκτύπος,bellicoſus,durans in prælio.
Μενεπτόλεμος,ου,ὁ,belli patiens, bellicoſus,nihil metuens tumultus,bellax,Iliad.β.
Μενετὸς,expectans,expectandus,Thucyd.
Μενεχάρμης, & Μενέχαρμος,ου,ὁ,prōptus in bello.
Μενθῆρες, αἱ,curæ, φροντίδες, q. μενεοθῆρες,quod vires & neruos omnes corporis & animi depaſcāt.¶Μενθηρεύω,curabo,διατάξω ¶Μενθήρη,cura,οἱονεὶ μένος,ὃ ἐστὶ τῆς ψυχῆς θηρευομένη.
Μενοεικής,έος,ὁ καὶ ἡ,,placabilis,animo grat⁹,demulcens animum. Ilia.ί.παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα,appone lautum conuiuium.
Μενοινάω & Μενοινέω, opto, geſtio,deſtino,in animo habeo,cupio efficere,curo, poeticū,Sophocl.τί ποτε μενοινᾷ, quid vult,quid cupit?
Μενοινὴ,ſentētia,cura,cupiditas,προθυμία,βουλή.
Μενόλκιον, inſtrumentum balneatoriæ ſupellectilis,Plutarch.in Alexand.
Μένος,εος,τὸ, vis, robur,animi potentia,ardor, furor,ira,ſtimulus. Iliad.ά.μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντο,id eſt,θυμοῦ,excandeſcentia implebantur. Ibidem, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος,id eſt, τὴν ὀργήν.
Μενοῦν,τοιγαροῦν.Μέν που,nempe.Μένερα,ὡς δή.
Μέντοι,nihilominus,quidem, tamen,quāquam, porrò,certè,atqui,Xenoph.
Μεντιόπος,ου,ὁ,veſtis militaris.
Μένω,μ.νῶ,π.κα,ἀόρ.ά, ἔμεινα,maneo,duro,expecto.μένει σε δίκη,pœna te manet, Phalar. μένειν τοῖς τούτων δόγμασι, eorum in opinionibus perſiſtere,Ariſt.2.Polit.
Μέομαι,μ.μήσομαι,π.μημαι,delibero,conſulo.
Μεραρχία,exercitus duo milliavirorū cōtinens.
Μεργίζω,μ.ίσω,π.ικα,affatim comedo.
Μέρδω,video,oculos vndequaque obuerto.
Μέρεια,ας,ἡ,trib⁹ pars ex triginta viris cōpacta.
Μεριθεῖσα,priuata,ἀμερθεῖσα.
Μερίδες,fercula ſunt quæ vnicuique apponuntur in conuiuio ſigillatim,Athen.
Μερίζομαι,partior,particeps fio, Genit. μερίζομαι τοῦ ἀδικήματος, ſum particeps eius quod per iniuriam ablatum eſt, Ariſtot.5.Ethic.
Μερίζω,μ.ίσω,diuido in partes,Actiu.Accuſ.
Μερικεύομαι,Pachymer.diuidor,ſecor in partes.
Μερικὸς,οῦ,ὁ,particularis,Galen.κατὰ τόπους lib.1.
Μερικῶς,particulatim Columel.partitè Cicer.
Μέριμνα,ης,ἡ,ærumna,cura,meditatio.
Μεριμνάω,μ. ήσω, π.ηκα,curo,anxiè & ſolicitè cogito,Xenoph.lib.1.ἀπομν. περὶ τῆς τῶν πάντων φύσεως μεριμνᾶν, in curam incumbere naturæ rerum omnium,i.contemplari.
Μεριμνηθεὶς,excogitatus,in Epigr.
Μεριμνητὴς,οῦ,ὁ,cogitator,contemplator, Eurip.
Μεριμνοσοφισταὶ,anxii contemplatores.
Μερὶς,ίδος,ἡ,particula,κληρονομία, portiuncula, pars,Lucian.¶Item factio,Demoſth.
Μερισμὸς,οῦ,ὁ,partitio,diſtributio.
Μεριστὴς,οῦ,ὁ,partitor Cicer.
Μεριστὸς,οῦ,ὁ, ſeparabilis,diuiduus,Plat.
Μερίτης,ου,ὁ,partiarius Caton. particeps,Poly.
Μερκιδῖνος,ου,ὁ,intercalatio.
Μερμαίρω,curo,iraſcor.
Μερμηρίζω,μ.ίξω,π.ιχα,ſolicitè cogito,delibero,conſulo. Odyſſ.ά,Ἔνθ᾽ ἔζετ᾽ εἰς θρόνον πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
Μέρμερος,ου,ὁ,curioſus, ſolicitus,anxiè percontator,& exquiſitus interrogator.
Μέρμηρα,cura,angor,cōſiliū,ſolicitudo. ¶Itē ſomnus leuis qui ſub aurorā occupat hominē.
Μερμήρικοι,οἱ,πειραταὶ,piratæ. Μερμήρω,curo.
Μέρμις,ιθος,ἡ,funiculus,filum,Odyſſ.κ.
Μέρμνης τρίορχος,accipitris genus, Heſych.
Μερόπηϊα πήματα,humana damna,in Epigram.
Μεροπὶς,ἡ,inſula poſtea Cos dicta.
Μέρος,εος,τὸ,pars.τὸ μέρος πόλιν βλάπτει,aliqua ex parte ciuitatem lædit,Thucyd.¶Item viciſsitudo.ἐν τῷ μέρει ἀναπαύοντες, per vices quieſcentes,Thucyd.¶Dicitur etiā τὸ σὸν μέρος,quantum in te fuit,pro virili parte,Eurip.
Μέροψ,οπος,hominū epith. quòd habeant vocē diuiſam,i.quòd hic alia,ille alia lingua loquatur:vel diuiſam,i. articulatā, à μερίζω,& ὄψ, Etym. In Epigr.ἀρχεγόνων μερόπων,priſcorum hominū.¶Μέροψ,itē auis apibus inimica, Ariſt.l.9.Anim.apiariā quidā vocāt ſiue ripariā.Gaz.rapiaſter.
Μερύτης,ὁ,impudens.
Μέσα,pudēda Siculi & Tarentini vocāt,Etym.
Μεσάβιον,τὸ, & poeticè μέσαβον, lorum quo boues iugo alligantur,Polluc.
Μέσαβον,τὸ,lignū inter boues iūctos mediū,Sui. & Heſi.l.β.Vnde verbū μεσαβοῦν,boues iūgere.
Μεσάγκυλα,τὰ,amentata iacula,Arrian.6.
Μεσαιπόλιος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſemicanus,ad mediam perueniens caniciem,Iliad.ν.
Μεσαίτατος,ου,ὁ, maximè medius,Ariſt.de mūd. μετὰ τὸ μεσαίτατον τοῦ κόσμου συνερηρεισμένη γῆ συνέστηκε, in medio maximè mūdi terra cōſtitit.
Μεσαίχμιον,ου,τὸ,omne interaliquod mediū,pars media haſtæ, & ſpatium inter duos exercit⁹.
Μεσαμβρία,meridies,Herodo.Μεσαπίον,panis.
Μεσαραῖον & μεσάραιον, τὸ, mēbrana venis, arteriis,neruiſq;cōtexta,per cuius vaſa alimētū è vētriculo in hepar diſtribuitur. ¶Dicitur & μεσεντέριον & μεσόκωλον Hipp.¶Item Μέσαρχον,idem.
Μεσασσίπιος,μέσος,medi⁹,Dion.de ſit.orbis.
Μέσατος,ου,ὁ,& μεσσάτιος,poeticè,medi⁹,Iliad.θ.
Μεσαύλιον,Suid. mediana ianua,in aulæ meditullio locus,Cæl.
Μέσαυλος,ου,ianua media inter duas aulas,Eurip ¶Hom eſt tuguriolum & caula.
Μεσαύχενες,media ceruice ligati.
Μεσεγγυάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι,fideiuſsionem capio,apud ſequeſtrem pecuniam deponendā ſtipulor vel contendo,Iſocrat.τὸ μεσεγγυηθὲν, apud

apud ſequeſtrem depoſitum, Plat. de Leg.
Μεσεγγύημα, depoſitum apud ſequeſtrem, Xeno. ¶ Pro ſponſione mercedis & precio δωροδοκίας, Æſchyl. Et pro pacta mercede occulta.
Μεσέγγυος, ὁ, ſequeſter, interuentor Vlpian.
Μεσεντέριον, inteſtinorum genus eſt, quo lactes inuoluuntur, ne duro contactu ſpinæ lædantur, Poll. ¶ Gaz. pro lactibus accepit apud Ariſtot. lib. 4. de Partib. Cicer. de natura deor. medium inteſtinum appellat.
Μεσεύω, μεσόω & μεσέω, ambigo, ad vtrunque medius ſum, i. vtriuſque particeps. μεσοῦντας τῆς πορείας in medio viæ exiſtentes, Ariſtid.
Μέση, ης, ἡ, media, medietas. ¶ Eſt & μέση, inter phthongos muſicos Vitruu. lib. 5. cap. 4.
Μεσηδαῖος, ου, ὁ, mediterraneus.
Μεσηγὺ, inter, μεταξὺ, Gen. Iliad. ί. Cui alterum σ etiam additur, μεσσηγὺ apud Nonn.
Μεσηγὺς, Aduerb. interim, in medio, Gen. Odyſſ. ὁ, μεσσηγὺ νηός τε καὶ αὐτοῦ, inter nauem & ipſum.
Μεσήεις, ήεντος, ὁ, mediocris, medius.
Μεσῆλιξ, ικος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt in ætate media.
Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies, medium diei.
Μεσημβριάζω & μεσημβρίζω, meridio, ſeu meridior: Dicitur & μεσημβριάω, lib. 4. Epigram.
Μεσημβρινὸς, meridianus. μεσημβρινοὶ κύκλοι, circuli ſunt in ſphæra Procl. Μεσημέριος, idem.
Μεσήπειρος, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus, Diony. de ſitu.
Μεσηρδὺω, neutri parti fero præſidium.
Μέσης, nomē venti, in 2. Meteorol. Ariſtot. 189.
Μεσιτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, interuenio, (vt Iuriſconſulti loquuntur) ἀνάμεσον κεῖμαι, Suid.
Μεσήτιος, medius. μεσήτιος ἄρχων, princeps qui ad neutrā partem inclinat, Ariſt. lib. 5. Pol. ca. 6.
Μεσιρροπῶ, conſiſto, vel incedo in medio.
Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, ſequeſter, interceſſor. μεσάζων, internuntius, Nazanz. Suid. ὁ εἰρηνοποιός. ¶ Μέσιτος, ου, ὁ, idem.
Μέσκος, pellis, δέρμα, κώδιον, Nicand.
Μεσοβασίλεια, ας, ἡ, & Μεσοβασίλειον, ου, τὸ, interregnū, Plut in Pōp. ¶ Μεσοβασιλεὺς Suid. interrex.
Μεσόβλημα, apud Hipp. Gal. interſtitium.
Μεσόγαια, ἡ, mediterranea regio, Thucyd.
Μεσογάστωρ, qui eſt in media parte nauis.
Μεσόγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, mediterraneus, Phil. de mūd.
Μεσογονάτιον, & μεσογόνιον, ου, τὸ, internodiū, τῶν καλάμων, Theoph. lib. 4. hiſt. plant. cap. 12.
Μεσόγραφος, ου, ſemiſcriptus.
Μεσοδίκης, ου, ὁ, diſceptator, qui alteram partem præponderantem ad æquilibrium reducit.
Μεσόδικος, iudex, honorarius arbiter Cicer.
Μεσόδμη, ης, ἡ, columna in medio poſita: foramē cui malus inſeritur, Odyſſ. β. ¶ Item ingens trabs quæ ab vno pariete in alterum traiicitur, Galen. vel trabs ſeparans domum in duas partes, Odyſſ. τ.
Μεσόδομα, γυνὴ, apud Lacones, mulier.
Μεσόζευγμα, figura quædam Grammaticorum.
Μεσόκρανον, ου, τὸ, vertex capitis, κορυφὴ, Poll.
Μεσοκρινεῖς κίονες, ita vocant metallici fulcimenta ſuſtinendæ terræ in ſubſtructionibus, Poll.
Μεσοκύνιον, ſuffrago & talus, pedis cum tibia cōpago, Apſyrtus in Hippiatria.
Μεσόκωλον, ου, τὸ, & μεσόκολον, Hippocr. ea pars meſenterii ſiue meſaræi, ex qua tenuia inteſtina, id eſt lactes, dependent. Vide Galen. in 4. Com. in 6. Epidem.
Μεσολαβέω, μ. ήσω, π. ηκα, intercipio, ſepio & circundo. μεσολαβηθεὶς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, in medio fortunæ curſu fato præreptus, Diod.
Μεσολάβιον, inſtrumentum Mathematicū, Vitru.
Μεσόλευκος, ου, ὁ, albo diſtinctus.
Μεσομήρια, femina, interfeminium Apul. Poll.
Μεσομφάλιον, τὸ, vmbilicus clipei, ὄμφαλος, Poll.
Μεσόμφαλοι, οἱ, genus quoddā placentarū, Poll.
Μεσόμφαλος, ὁ, res poſita in medio, Euripid.
Μέσον, τὸ, mediocritas, decorum, τοῦ μέσου τυγχάνειν, tenere modum Cicer. Euripid. in Alceſt.
Μεσοναῦται, dicuntur in nauibus, qui domi mediaſtini, qui in medio ac propatulo ad nutus omnes excubant: de quibus Vlpian. in leg. 1. ¶ qui ſunt, D. nau. caup. ſtabu. ¶ Item qui partim vt nautę regunt nauem: partim etiam vt vectores operam nauant.
Μεσόνεοι, Ariſtot. remiges in media naui.
Μεσονύκτιον, nox intēpeſta, noctis mediū, Anac.
Μεσοπαγὴς, vſque ad medium terræ infixum.
Μεσοπαλὲς, vibratum vſque ad medietatem.
Μεσοπερσικὰ, τὰ, calceamenta muliebria ad Perſicorum calceorum formam accedentia.
Μεσόπλευρα & μεσοπλεύρια, apud Pollucem, τὰ μέσα τῶν πλευρῶν, laterum medium.
Μεσοπόλιος, ου, ὁ, ſemicanus, ſenectuti vicinus.
Μεσόπορον, μέσην ὁδεύων, Heſych.
Μεσοποταμία, ſpatium inter duo flumina, Strab.
Μεσόπυργοι, qui media poſſident.
Μεσοπύργιον, ου, murus interiect⁹ inter turres. ¶ Itē locus in muris, vbi excubiæ fiunt, Syneſ.
Μεσοπωρεῖν, eſſe in media maturitate, Dioſcor.
Μεσορὴ, proprium mēſis apud Ægyptios, Epig.
Μεσόρροβος, ου, ὁ, clauus, δεσμὸς παρὰ τοῖς ἰατροῖς.
Μεσορῶ, Μεσοπορῶ, Heſych. mediam viam ſeco.
Μέσος, ου, ὁ, medius, interiacens, modicus, mediocris. μέσος πολίτης, medię inter ciues conditionis. Thucyd. οἱ τοῦ μέσου βίου ἄνθρωποι, Lucian. idem. ¶ Significat quoque μέσον, interuallum, diſcrimen. πολὺ τὸ μέσον, multùm intereſt, Euripid.
Μεσοσυλλαβέω, medium compector.
Μεσοσχιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, in medio fiſſus, in Epigr.
Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium Cic. ex Plat.
Μεσότοιχον, τὸ, Athen. interſtitium parietum, & paries ipſe intermedius, paries medianus Vitruu. interiectus & medius Cicer. intergerinus Feſt. & Plin.
Μεσοτύλαιον, ου, τὸ, teſticulus, αἰδοῖον, genitale.
Μεσοῦντος δείπνου, media cœna iam peracta.
Μεσουρανέω, ῶ, ſum in medio cælo. ¶ Μεσουράνημα, τὸ, cùm aſtrum 90 partibus, i. tribus ſignis ſolem ortu præcurrit. Vide Io. Gram-

maticum in Heſiod.lib. 2. ¶Dicitur etiã Μεσουρανησις, Strab. ¶Μεσουράνιον, τὸ, mediũ cæli, cæli vmbilicus Gaz.
Μεσουρίαι, αἱ, funes quibus ſubducitur velum.
Μεσούριον, terminus medius, Dion. de ſitu orbis.
Μεσοφέρδην, μεσολαβεῖν, Heſy. medium amplecti.
Μεσοφλέβια, τὰ, interuenia Vitru lib. 2. cap. 6.
Μεσόφρυον, ου, τὸ, Mart. Capellæ, pars vbi pubem ciliorum diſcriminat glabella medietas.
Μεσόχθονες, οἱ, mediterranei.
Μεσόχορος, Plin. lib. 2. Epiſt. ad Maximũ, videtur ſignificare qui declamatores euocabat.
Μεσόω, τὸ μεσεύω, Eurip. in Med. ambigo.
Μεσπίλη, ης, ἡ, meſpilus arbor, Theop. li. 3. de pl. ¶Μέσπιλον, ου, τὸ, meſpilũ fructus, Eidẽ lib. 2. ¶Μεσπιλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, meſpilaceus.
Μέσπλη, ης, ἡ, Luna apud Scythas.
Μέσσατος, pro μέσατος, medius, intermedius.
Μεσσηγὺς, τὸ μεσσηγὺ, in medio, in Epigr.
Μεσσήρης σείριος, Sirius medius, Euripid.
Μεσσογενὴς, mediæ ætatis.
Μεσσόθεν, & Μεσσόθι, inter, in medio. μεσσόθι νηὸς vſque ad medium nauis, Apollon. 2. Argon.
Μεσσόπλουτον, obſoniũ vermes producẽs, Heſy.
Μέσσος, geminato σσ pro μέσος, medius, Heſiod.
Μεσσότομοι κάλαμοι, calami in medio ſciſsi, in (Epig.
Μεσσοφανὴς, in medio apparens, Nonn.
Μεσσωτὴρ, ηρος, ὁ, qui ſe interponit certamini.
Μέσταξ, κος, ὁ καὶ ἡ, præmanſus cibus, Heſych.
Μεστὸς, ῦ, ὁ, plenus, refertus.
Μεστόω, μ. ώσω, π. ωκα, impleo, Genit.
Μέσφα, donec, vſque ad, Gen. Iliad. θ. μέσφ' ἠοῦς, ad auroram vſque.
Μεσωρὶ, nomen menſis cuiuſdã Ægyptii, Luci.
Μέσως, mediocriter, tenuiter, Euripid.
Μέτα, pro μέτεστι, contingit, pars eſt, Euripid.
Μετὰ, Genit. cum, γῆρας μετὰ πενίας, Plat. ſenectus iuncta cum paupertate. ¶ Inuenitur & cũ Dat. pro ἐν, Ilia. ε. & Odyſſ. ξ, μετὰ κρήτεσσι τετύγμην, i. inter Cretenſes. ¶Item pro διὰ, per, Iliad ε. μετὰ χερσὶν ἐρύσατο φοῖβος, i. διὰ τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν. ¶Accuſ. ſignificat poſt, μετὰ ταῦτα τὸ δεύτερον ἆθλον ἀποίσῃ, Theocr. ¶Itẽ pro εἰς, Iliad. β, ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει, meconiicit in iurgia. ¶Item pre, Thucyd. μετὰ χεῖρας ἔχειν, habere in manibus. ¶Item per, Lucian. μετὰ τὸν βίον, μετὰ χρόνον, poſtea, Apoll. Rhod. ¶ Capitur etiam Aduerb. pro μετὰ ταῦτα, Iliad. α.
Μετάβα, pro μετάβαθι, tranſi: à μεταβαίνω.
Μεταβαίνω, tranſeo, digredior, deflecto, emigro.
Μεταβάλλομαι, tranſeo & degenero in aliud, μεταβάλλομαι τοὺς τρόπους, Ariſtop. ¶Item muto Xenop. ψύχους καὶ θάλπους ἕνεκα μεταβάλλονται τὰ ἱμάτια, mutant veſtes.
Μεταβάλλω, muto, euario, inuerto, transfero, Ariſt. de partib. ταύτας ἀεὶ δεῖ μεταβάλλειν. ¶Item mutor, μετέβαλλεν ἡ τάξις, mutatus eſt ordo, Polit. 5. ¶Significat etiam migro, ἐκτοπίζω, Ariſtot. de hiſtor. 8, μεταβάλλουσι γὰρ ἐκ τῶν σκυθικῶν εἰς τὰ ἕλη τὰ ἄνω τῆς αἰγύπτου.
Μεταβάλλειν, etiã eſt vocabulum agriculturę, pro ceſpites refringere & terrã inuertere Virgil. tellurẽ mouere, Theophr. de Cauſ. lib. 3.
Μετάβασις, ιος, ἡ, ſedis ſeu loci mutatio.
Μεταβατικὸς, ῦ, ὁ, tranſitiuus, Phil. de mund.
Μεταβιβάζω, μ. άσω, π. ακα, transfero, tranſmuto, Ariſtop. εἰρήνῃ, Νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει, Virgil. refert in melius.
Μεταβλαστάνω, germen muto.
Μεταβλητικὸς, ὁ, mutabilis, commutabilis, Theoph. 6. de cauſ. ¶Item qui mutationem facit, Ariſtot. 4. μετὰ τὰ φυσικά. ¶Μεταβλητικὴ, ῆς, ἡ, ars ſeu ratio rerum contrahendarum, permutatio venditióque, Eidem 1. Polit.
Μεταβοθρεύω, tranſplanto, μετασκάπτω.
Μεταβολεὺς, propola Cicer. Ariſtop. in πλ.
Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, mutatio, commutatio, viciſsitudo. μεταβολὴ ἐμπεσοῦσα, facta mutatio, Thucyd. ¶Μεταβολικὸς, ῦ, ὁ, mutabilis.
Μετάβολος, negotiator, qui merces mercibus cõmutat, Comment. Ariſtoph. in Nebul.
Μεταβουλεύεσθαι, mutare conſiliũ & ſententiã.
Μετάβουλος, credulus, leuis, Ariſtoph.
Μετάβρεχσκος, ῦ, ὁ, æquus interpres, Heſych.
Μεταγγέλλομαι, promitto, Gen. vel Accuſ.
Μετάγγελος, nuntius, Iliad. ὁ.
Μεταγγίζειν, elutriare, de vaſe in vas transferre, trãsfundere Varr. exinanire, explere, Donat.
Μεταγγισμὸς, ὁ, elutriatio, de vaſe in vas effuſio.
Μεταγειτνιῶν, ῶνος, ὁ, Plutar. Maius. Gaz. Iulius.
Μεταγενέστερος, ῦ, ὁ, iunior, poſterior, poſthumus.
Μεταγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, poſterior.
Μεταγινώσκω, pœnitentia ducor, muto ſententiam, reſipiſco. μεταγινώσκω τὰ προδεδογμένα, decretorum me pœnitet, Thucyd.
Μετάγκεια, ας, ἡ, vallis.
Μετάγνοια, ας, ἡ, pœnitentia. Μετάγνωσις, idem.
Μεταγραφεὺς, exſcriptor, deſcriptor, corrector.
Μεταγραφὴ, exemplum libri & deſcriptio, Iulian.
Μεταγράφω, corrigo, muto ſcriptum, μεταγράφω τὸν νόμον, Dinarch. ἐν τῷ κατὰ Δημοσθ. ¶Item tranſcribo, deſcribo, vulgò *copier*, Thucyd. τὰς ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν ἀσσυρίων γραμμάτων ἀνέγνωσαν, epiſtolas legerunt ex Aſſyriis literis traductas.
Μετάγω, traduco, deduco, remoueo, perſequor.
Μεταγωγὴ, tranſitus.
Μεταδαίομαι, conuiuor, particeps ſum.
Μεταδὲ, de hinc, vbi, pòſt, poſtquã, mox, interea.
Μεταδεδογμένος, ου, ὁ, qui eſt mutata opinione.
Μετάδοξα, ας, ἡ, pœnitentia. Μεταδήξα, ας, ἡ, idẽ.
Μεταδήμιος, in populo, præſẽs, ἔνδημος, μεταδήμιον κακὸν, Odyſſ. ι. publicum malum.
Μεταδιαιτέω, μ. ήσω, tranſmuto viuendi modum.
Μεταδιδάσκω, dediſcens priora noua diſco.
Μεταδίδωμι, μ. δώσω, π. δωκα, diſtribuo, impertior, Genit. cũ Dat. χρὴ τῶ βάρους μεταδιδόναι τοῖς φίλοις, moleſtia cũ amicis communicanda eſt.
Μεταδιώκω, μ. ώξω, π. ωχα, inſequor, perſequor, Accuſ.

Acc.μεταδιώκω τ̀ τιμωρίαν, perſequor vltione, Plat.de Leg. Μεταδίωκτος, qui retrahitur.
Μεταδοκεῖ, capti pœnitet conſilii, Demoſth. μετέδοξέ σοι ταῦτα βελτίω εἶναι, mutato conſilio hæc tibi viſa præſtantiora, Lucian.
Μεταδοξάζω, opinionem muto, Plat.
Μεταδόξας, qui mutauit conſilium.
Μετάδορπος, cœnat⁹, à cœna, Odyſ.δ. ¶Μετάδορπα & μεταδορπίσματα, ſecundæ menſæ, poſtcœnia Hermol. ἐπιδείπνια, Suid.
Μετάδοσις, ιος, ἡ, collatio, cōmunicatio. μετάδοσις τῶν καρπῶν, cōmunicatio fructuū, Ariſtid.
Μεταδοτικὸς, ὁ, cōtagioſus, q communicatiuus.
Μετάδουπος, intermedius, Heſiod.
Μεταδρομάδην, curſim, currendo, Apoll.lib.1.
Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, diſcurſio, tranſcurſus, incurſio.
Μετάδρομος, ου, ὁ, curſor, animaduerſor, vltor.
Μεταζευγνύω, tranſiungo.
Μετάθεσις, ιος, ἡ, tranſpoſitio, mutatio, Demoſt. de præſtigiatoribus, ψήφοις παίζειν, τὴν ὄψιν κλεπτούσαις τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως.
Μεταθέω, tranſcurro, curſu inſequor.
Μεταΐσσω, impetu ſe, ὁρμητικῶς, 2.Argon.
Μεταΐζειν, conſidere.
Μεταΐξας, inſecutus, feſtinās, μεταδιώξας, Heſy.
Μεταίρω, μ. αρῶ, π. ἦρκα, trāsfero, trāſgredior, excedo, Matt.cap.19 μετῆρεν ἀπὸ τῆς γαλιλαίας.
Μεταιτέω, μ. ήσω, repeto, poſco, appello debitorē. μεταιτέω τ̀ βασιληΐης, regnū affecto, Herodot.
Μεταίτης, ου, ὁ, mēdic⁹, μέταιτος, προσαίτης, Poly.
Μεταίτιος, cauſa ſimilis cum alio, particeps, author. οὐ μεταίτιος, extra culpam, Herodot.
Μέταιτος, μεταίτης, mendicus, Polyb.
Μεταίφνιος, repentinus, ἐξαπίνης.
Μεταίχμιον, ου, τὸ, inter duo aliqua quodcunque medium. ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν καὶ τ̀ φιλοσοφούντων, qui neque ſunt idiotæ neque philoſophi.
Μετακαθέζω, transfero.
Μετακαλέω, μ. ήσω, π. ηκα, accerſo, Ariſt.in Plut.
Μετακάρπιον, ου, τὸ, pars manus à iunctura vſque ad digitorum fiſſuram.
Μετάκειμαι, transferor.
Μετακέρας, temperatum atque tepidum.
Μετακερδήσας, qui tranſtulit, Dioſco.lib.1.
Μετακήρας, lactea cōmiſtio. Μετακίαθε, trāſierat.
Μετακιάθω, inſequor, accedo.
Μετακινέω, μ. ήσω, π. ηκα, labefacio, tranſmoueo, dimoueo, moueo, tranſpono, Actiu.Accuſ.
Μετακλείω, mutato nomine appello, 2.Arg.
Μετακινητὸς, mutabilis, qui immutari poteſt.
Μετακλαίομαι, defleo, Accuſ.Eurip.
Μετάκλησις, ιος, ἡ, accitus, us, Virgil.
Μετάκλισις, inclinatio, reflexio.
Μετακλίνω, μ. ινῶ, π. ικα, declino.
Μετακοίνωνος, particeps.
Μετακομίζω, μ. ίσω, traiicio, transfero, Accuſ.
Μετακοσμέω, μ. ήσω, π. ηκα, tranſmuto ornatum.
Μετακτίζω, μ. ίσω, π. ικα, transformo, Actiu.
Μετακυλινδῶ, inflecto.
Μετακύμιον, fluctuum interuallum, Heſych.
Μετακύμιος ἄτας, transfuſor calamitatis, quaſi tranſfundator, Euripid. in Alceſt.
Μεταλαγχάνω, tardo, ſerò ad muneris functionem accedo, Accuſ. ¶Cum Genit.eſt μετέχειν, Plat.de Leg. μεταλαχὼν αἰσχύνης, i. μετασχών.
Μεταλαμβάνω, poſt alium ſumo, ſuſcipio, Accuſ. μεταλαμβάνω τὸν πόλεμον ἀντ' ἐκείνης, bellum ſumo, Thucydid. μεταλαβεῖν ἱμάτια, aſſumere veſtimenta, Xenoph. ¶Genit. Ariſtot. de mund. τῆς ὠφελείας μεταλαμβάνειν, id eſt, vtilitatem ſentire.
Μεταλδήσκω, produco, Apollon.
Μεταλεύω, traduco.
Μεταλήγω, deſino, Apoll. & Iliad. ί.
Μεταληπτικὸς, particeps, Nazanz.
Μεταληπτὸς, ſui participium præſtans.
Μετάληψις, εως, ἡ, ſumptio, acceptio. κακῶν ἀντὶ μείζονος ἐλάττονος μετάληψις, vbi malis duobus propoſitis minus præfertur, Ariſt. Rhetor.lib.1. ¶Item μετάληψις quaſi tranſmutatio, translatio, i. quæſtio actionis, lis præſcriptionis Quintil. Exceptio, translatiua cauſæ, conſtitutio, præſcriptio: quæ ſic ab Hermogene finitur, μετάληψίς ἐστιν ὅταν ἡ ζήτησις ᾖ περὶ τοῦ εἰ δεῖ τὸν ἀγῶνα εἰσελθεῖν, i. ſi actio eſt intendēda. ¶Apud Polyb. ἐκ μεταλήψεως τοῖς ξίφεσι χρῆσθαι, punctim gladiis vti.
Μεταλλαγὴ, mutatio, commutatio.
Μετάλλαξις, mutatio, commutatio.
Μεταλλάττω, μ. ξω, π. χα, tranſmuto, Iſoc. ἡρακλῆς μετήλλαξε τὸν βίον, vitā cū morte cōmutauit.
Μεταλλάω, ſcrutor, inquiro, Accuſ. Odyſſ. ξ.
Μετάλλεια, ας, ἡ, ſcrutatio metalli, fodina metallica, ductus ſubterraneus, Diodor.
Μετάλλειον, vnguentum metallicum, Etym.
Μεταλλεὺς, metallorum ſcrutator, Lyſiæ.
Μεταλλευτικὴ, ἡ, ratio metallica, Ariſtot.1.Polit.
Μεταλλευτικὸν κτῆμα, res metallica, Plat. νόμ ή.
Μεταλλεύω, quæro, effodio, trāsfiguro, Ariſtot.
Μεταλλικὸς, οῦ, ὁ, metallicus. μεταλλικὰ φάρμακα, apud Galen.1 κατὰ τόπους, & lib.9. Simplic.
Μέταλλον, ου, metallum. μέταλλον ἁλὸς, ſalis metallum, i. effoſſio, Herodot. ¶Item cuniculus, Poly. ἤρξατο πολιορκῶν διὰ τῶν μετάλλων, actis cuniculis cœpit obſidere. ¶Hinc μεταλλεύειν, cuniculos agere, Eidem.
Μεταλλουργὸς, οῦ, ὁ, qui in terrę viſceribus metalla ſcrutatur, Theophylact. metallicus Plin.
Μετάλμενος, inſiliens, & aggreſſus, Hom.
Μεταμάζιον, quod medium eſt inter vtraſque mammas, Etym. μεταμάζιον στῆθος, Homer.
Μεταμανθάνω, addiſco, vel aliud diſco relicto priore ſtudii fructu, Ariſtop. in Plut. ¶Μεταμαθεῖν etiam τὸ μεταγνῶναι, pœnitere, reſipiſcere, atque conſilium mutare, Agathiæ.
Μεταμείβω, muto, tranſmuto, Actiu. Accuſ.
Μεταμέλει, pœnitet, Lucian. μετέμελεν αὐτῷ τῆς ὁδοῦ, eum viæ pœnitebat. Ariſtoph. νεφ. cum Dat. ſolo, οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν, hæc tibi puto pœnitentiam allatura.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, pœnitentia, mutatum conſilium. μεταμελείας ἐλαχίςας λαμβάνω, minimè pœnitenda committo, Thucyd.

Μεταμελέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, & Μεταμελέω, μ. ήσω, & Μεταμέλομαι, pœnitentia ducor, Gen. cũ Dat. μεταμέλει μοι τοῦδε τοῦ πράγματος, pœnitet me huius rei. μεταμεμέλημαι περὶ τῶν βελτιόνων, me pœnitet meliorũ, Phal. in Epiſt.

Μεταμελητικὸς, οῦ, ad pœnitendum facilis.

Μεταμέλον, quum pœniteret, Iſocr.

Μετάμελος, pœnitens: & pœnitentia, Thucyd.

Μεταμέμβλομαι, μεταμέλομαι, pœnitet me.

Μεταμηθεία, pœnitentia, μεταμέλεια.

Μετάμιξις, ιος, ἡ, μεταπνοὴ, Varin. reſpiratio.

Μεταμὶξ, mixtim, ἀναμίξ.

Μεταμορφόω, μ. ώσω, trãsformo, trãsfiguro Plin.

Μεταμόρφωσις, ιος, quaſi transformatio.

Μεταμπίσχομαι, tranſmuto habitum.

Μεταμφιάομαι, veſtes muto. μεταμφιάσομαι πορφυρίδα, habitu permutato purpuram induã, (Lucian.

Μεταμφιέζουσι, promouent.

Μεταμφίημι, commuto.

Μεταμώλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, vẽtoſus, vanus, irritus, ὀδ. β.

Μεταμώνιος, ὁ καὶ ἡ, vanus, nullius frugis, Ariſtop.

Μεταναέτης, ου, ὁ, incola, Heſiod. in Theog.

Μεταναςάσιον ὕδωρ, aqua quæ de loco in locum transfertur, Nonn.

Μετανάςασις, ἡ, migratio, remigratio, Lucian.

Μετανάςατος, ου, qui demigrat, Ocell. de Vniu.

Μετανασεύω, & Μετανασεύομαι, μ. εύσομαι, tranſmigro, exilii cauſa ſolũ verto, Bud. in Annot.

Μετανάςης, ὁ, exul, pulſus patria, pfugus, vagus, Arat. ἀςέρες μετανάςαι, ſtellæ vagæ Cicer.

Μετανάςιος, idem quod μετανάςης, Nonn.

Μετανάςρια, ας, ἡ, vaga, profuga, in Epigram.

Μεταναίομαι, tranſeo.

Μεταναίω, exulo, pulſus ſum patria, Etym.

Μετανίζω, refundo in aliud vas.

Μετανίσομαι, tranſeo.

Μετανιπτρὶς, ίδος, poculum poſt remotam menſam lotáſque man⁹, Poll. ¶ Μετάνιπτρον, ου, τὸ, idẽ, Athen. l. 11. ¶ Apud Heſy. extrema potio.

Μετανίσεται, vadit, Apoll. Rhod.

Μετανίςημι, à ſedibus pello, ſolicito.

Μετανίςαμαι, tranſeo ad, expellor, Thucyd.

Μετανοέω, μ. ήσω, π. ηκα, pœnitentiam ago, reſipiſco, ſententiam retracto, Xenoph. παιδ. 1.

Μετάνοια, ας, ἡ, pœnitentia, μεταμέλεια, Nonn.

Μέταξα, ης, ἡ, ſericum. vide Μεταξωτόν.

Μεταξὺ, inter, in medio, deinceps, interim, interim dum, interdum, Genit. μεταξὺ ἀμφοῖν γίγνοιτ' ἂν, ſit amborum medium, Plat. νόμ. θ. ¶ Cum Nominat. μεταξὺ λουόμενος, interea dum lauaretur. ¶ Aliquando cum Accuſ. μεταξὺ ὀπτώμενα, inter aſſandũ. ¶ Et ſiue caſu, Iliad. α. πολλὰ μεταξὺ οὔρεα, &c.

Μεταξυλογία, interlocutio, interfatio Quintil.

Μεταξυτρίγλυφιον vel μετοτρίγλυφιον, intercolumnium vocat Vitruu. lib. 4. cap. 3.

Μεταξωτὸν, τὸ, ſericum quod à vermiculis netur. Actuarius, Aetius, & Nicol. Alexandrinus μέταξαν ὠμὴν vocant, ſericum crudum, i. bombicum vermium vellus nondum infectum & cortinam expertum.

Μεταπαιδεύω, diſco, Lucian. apud quem etiam pro doceo legitur.

Μεταπαύεσθαι, interquieſcere, alternis quieſcere.

Μεταπαυσωλὴ, quies, reſpiratio.

Μεταπείθειν, diſſuadere. ¶ Μεταπείθεσθαι, dimoueri, deduci à ſententia, Ariſtoph.

Μεταπειθόμενον, ου, τὸ, mutatio ſententiæ.

Μεταπειρῶμαι, vario, muto, Ariſtoph.

Μετάπειςος, qui poteſt à ſententia dimoueri.

Μεταπέμπομαι, μ. έμψομαι, π. εμμαι, accerſo, euoco per aliquem, Ariſtot. 2. Oecon.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ, accerſitus, accitus, reuocatus.

Μεταπέμπω, μ. έμψω, π. εμφα, accerſo, Accuſ.

Μετάπεμψις, ἡ, vocatiõ, aduocatio, Plat. Epi. 7.

Μεταπετεύω, muto, Iſocra.

Μεταπηδάω, μ. ήσω, π. ηκα, tranſilio, Galen. εἰς τὰ πλάγια μεταπηδᾶν, in obliquum ſalire.

Μεταπίπτω, recido, relabor, Plat. in Theæto, νυνδ' αὖ τοὐναντίον ταχὺ μεταπέπτωκε. ¶ Item tranſeo, & degenero ab vna ſpecie in aliam, Chryſ. εἰς ὀξίνην μεταπεσεῖν, in vappam trãſire & conuerti. ¶ Item ſpe excido.

Μετάπιςις, fide interpoſita.

Μεταπλασμὸς, quum aliquid in dictione mutatur poetica licentia à communi vſu.

Μεταπλάττω, tranſmuto, trãsformo, trãsfiguro.

Μεταποιέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, curo, ſtudeo, μεταποιοῦμαι τοῦ σώζεσθαι, ſaluti conſulo, Phalar.

Μεταποιέω, μ. ήσω, corrigo, commuto, Accuſ.

Μεταποίησις, ιος, ἡ, refectio Columel. inſtauratio Cicer. mutatio in melius, Nazanz.

Μεταποιητὴς, refector Suet. reformator Plin.

Μεταπομπὴ, ῆς, ἡ, vocatio, Plat. Epiſt. 7.

Μεταπορεύεσθαι, vindicare, vlciſci, Accuſ. Polyb.

Μεταποροποιΐα, ἡ, commutatio ſtatus pororum.

Μεταπράσεις, αἱ, demolitiones ædium & refectiones, Strab. lib. 5.

Μεταπρέπω, excello, Apoll. 2. πάντεσσι μετέπρεπεν ἠϊθέοισι εἶδος τ' ἠδὲ βίην, præſtabat omnibus iuuenibus forma & virtute.

Μεταπροπαλίζω, curam gero, conuerto, attentũ reddo, ἐπιςρέφω, Heſych.

Μετάπτάμενος, tranſuolans, in Epigr.

Μετάπτωσις, mutatio à ſpecie in ſpeciem, degeneratio, Galen. lib. 2. κατὰ τόπους.

Μεταπύργιον, ου, τὸ, ſpatium inter turres, Vallæ interturrium apud Thucyd.

Μεταρίθμιος, ου, numeratus, adſcriptus, Apoll.

Μεταῤῥέω, μ. εύσω, π. ευκα, meo, Neut. Abſol.

Μεταῤῥίπτω, perturbo.

Μεταῤῥυθμέω, ῶ, delinio, compono, Ariſtot.

Μεταῤῥυθμίζω, μ. ίσω, π. ικα, accommodo, Acti.

Μεταῤῥύθμισις, ιος, ἡ, accommodatio Cicer.

Μέταρσιν δέχεται, trãsferri poteſt, Gaz ex The.

Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimis, Phil. de mũd πρὸς τὴν μετάρσιον χώραν, &c. ad ſublimem regionem,

nem.¶Μετάρσιαι νέες, exteriores naues, Herodot. ¶Μεταρσιολεσχεῖν, de rebus futilibus & nihil ad nos pertinentibus diſſerere, Ariſtop.

Μεταρσιωθεὶς, ὁ, in aerem elatus. μετεωρισθὲν φέρεσθαι, in ſublime ferri, Herodot.

Μετασκευάζομαι, habitum muto, in alias ſedes migro, & quaſi vaſa transfero, Accuſat. Nazanz. in Epitaph. ¶Μετασκευάζω, in aliam formam habitúmque verto. Ariſtid. τὴν πόλιν εἰς τὰς τριήρεις πᾶσαν μετεσκευάσαμεν, mutauimus, deformauimus.

Μετασπώμενος, perſequens, inſectans, attrahens.

Μετασπών, ἐπιδραμών, accurrens, Odyſſ. ξ.

Μέτασσαι, αἱ, mediæ.

Μετάστασις, εως, ἡ, q. tranſmutatio, tranſitus, digreſsio, ſtat⁹ mutatio, Lucian. ἡ ἐκ βίου μετάστασις, è vita migratio, Ariſtot. lib. 5. περὶ ζώων γενεσ. μικραὶ μεταστάσεις μεγάλων αἴτιαι γίνονται, paruæ commotiones, cauſæ magnarum eſſe ſolent. ¶Μετάστασις etiam apud Rhetores remotio criminis. ¶Μεταστατικὴ, ἡ ἀντίθεσις.

Μεταστείχω, adeo, Accuſat. Eurip.

Μεταστέλλομαι, μ. ελοῦμαι, π. αλμαι, accerſo, trãſmitto, deporto, Accuſ. Lucian. de Luctu.

Μεταστένω, μ. ενῶ, π. ηκα, ſuſpiro, Hom.

Μεταστήθιον, ου, τὸ, interſtitium inter manus mõticulos dictos, quæ στήθη vocant Græci.

Μεταστοίχι, in ordine: ἐπὶ στοῖχον, καὶ τάξιν τινά.

Μεταστοιχῶ, transformo, reformo, μεταπλάττω.

Μεταστοναχίζομαι, ploro, lamentor, Accuſ. Heſio.

Μεταστρατοπεδεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, caſtrametor, caſtra pono, Depon. Abſol.

Μεταστρατοπεδεύω, caſtra muto, Plut. in Apoph.

Μεταστρέφομαι, φροντίζω, identidem reſpecto, me conuerto, Plat. lib. 1. de Repub.

Μεταστρέφω, μ. έψω, π. αφα, conuerto, muto, auerto, μεταστρέφω νόον, Apollon. ſententiã muto.

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, conuerſio, in Epigram.

Μετασυγκρίνειν, recorporare Cæl. Aureliano, i. miſcellæ corporis ſtatum præter naturam ſe habentem inſtaurare atque tranſmutare: actio ipſa Μετασύγκρισις vocatur: vis effectrix huius Μετασυγκριτικὴ δύναμις: & medicamenta quibus hoc præſtare conantur Μετασυγκριτικὰ φάρμακα. Vide Ægin. lib. 3. c. 72.

Μετασχεῖν, apprehendere, participem eſſe, Gen.

Μετασχηματίζω, in aliam figuram transformo.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio in, Plin.

Μετατάττομαι, μ. άξομαι, π. αγμαι, & Μετατάττω, ordinem muto.

Μεταταῦτα, poſtea, deinceps, Demoſth.

Μετατίθεμαι, & Μετατίθημι, μ. ήσω, π. ηκα, muto ſententiam, retracto, reuoco, Xenop. ἀλλὰ μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἰ περὶ ἕξει. ¶Itẽ transfero, commuto, vnum pro altero pono vel dico, Demoſth.

Μετατρέπομαι, μ. έψομαι, π. εμμαι, rationem habeo, reſpicio, curo, aduerto, Genit. Iliad. ά. ὧν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις. ¶Item me conuerto, Ibidem, θάμβησεν δ' ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτίκα δ' ἔγνω, i. ſe conuertit.

Μετατρέφομαι, alor inter, Dat. Apoll. 2.

Μετατροπὴ, cura, animaduerſio.

Μετάτροπος, mutabilis, mobilis, verſatilis, qui transferri aliò poteſt, lib. 3. Epigr.

Μεταυδάω, verba facio, Accuſ. cũ Dat. Odyſ. ά.

Μεταυτίκα, mox.

Μέταυλος, locus ſordidior. ¶Item medianum oſtium inter binas aulas, Ælio Dionyſ.

Μεταύριον, perendie.

Μεταυχένιον, interſcapilium Marcell. Empir.

Μεταφέρω, μ. μετοίσω, π. μετενήνοχα, transfero.

Μετάφημι, interloquor, Dat. Homer. in Iliad.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, tranſlatio.

Μεταφόρητος, tranſlatitius, Ariſtot. 4. περὶ ἀρχῶν.

Μεταφράζομαι, pòſt delibero, Iliad. ά.

Μεταφράζω, μ. άσω, π. ακα, interpretor.

Μετάφρασις, tranſlatio, interpretatio.

Μετάφρενον, ου, τὸ, dorſum, terga, Iliad. β. Marcel. Empir. interſcapilium vocat.

Μεταφύομαι, transformor, Plat. in Tim.

Μεταφυτεία, ας, ἡ, tranſplantatio, ſedis mutatio.

Μεταφυτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, tranſplanto, Accu.

Μεταφωνέω, μ. ήσω, π. ηκα, vociferor, alloquor, Apoll. 2. Argon. Datiu. μετεφώνεεν ἱεμένοισι, Accuſ. Eidem lib. 1. τοῖον ἔπος μετεφώνεε.

Μεταχειρίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, tracto, in manus ſumo, adminiſtro, aggredior, & rego, gero, Xenoph. ὁ σὸς νοῦς τὸ σὸν σῶμα ὅπως βούλεται, μεταχειρίζεται, i. moderatur ſuo arbitrio.

Μεταχειρίζω, μ. ίσω, π. ικα, tracto. μεταχειρίζειν μουσικὴν, Plat. πολι. muſicam exercere.

Μεταχείριος, qui inter manus tenetur, Nonn.

Μεταχειρισμὸς, videtur accipi pro retractatione & emendatione ſui errati, Oecum. in Acta.

Μεταχείρισις, εως, ἡ, tractatio manualis, Galen.

Μεταχθόνιος χιτὼν, terreſtris tunica, Nonn.

Μετάχοιροι, οἱ, ſues ſerotini, ſerò naſcentes.

Μετάχοιρον, fœtus ſuis in vtero læſus. μετάχοιρα ἐν ὑσὶ, porci deprauati in genere ſuũ, poſthumi Gaz. apud Ariſtot. lib. 5. Anim.

Μεταχρόνιος, ſerus, diuturnus, poſt tempus aliquod prodiens, Apoll. 2. Arg.

Μεταχρωννύειν, transfigurare, aliter colorare.

Μεταχωρέω, ῶ, ſecedo, digredior, aliò tranſeo, Thucyd. ¶Μεταχώρησις, ſeceſsio.

Μεταψαίρων, transferens.

Μεταψαλάσσειν, μετατιθέναι, Heſych. trãſponere.

Μεταψηφίζω, quod vni decretum eſt in alium transfero, Appian. 4. de bellis Ciuilib.

Μετεγγράφω, inſcribo.

Μετέειπε, inter aliquos dixit, Odyſſ. ξ.

Μέτει dicitur ἀντὶ τοῦ μέτιθι, perſequere.

Μέτειμι, aggredior, accedo, aduenio. ἔπειμι γ' αὐτὸν, adeo ſeu adibo ipſum, Ariſtoph. νεφ. Lucian. in Cauc. ἤδη δὲ ἐπὶ τὸ πῦρ μέτειμι, iam ad ignẽ venio ſeu tranſeo. ¶Aliquando μέτειμι, idẽ quod vlciſcor, Plat. πολιτ. καὶ σὲ ἀντὶ τούτων εἰσαῦθις μέτειμι, ob iſta te mox vlciſcar.

Μέτειμι, interſum, Dat. Iliad. δ. κουροτέροισι με-

πεῖναι. ¶Dat.cum Geni. μετῆν αὐτοῖς ἀρχῆς οὐδεμίας, eis nullum ius aſſequendi magiſtratus erat, Ariſt. 2.Polit. Genit.ſolo Euripid.in Medea, ἢ χρὴ μετεῖναι τῶν δὲ τῶν ἑκλδυμάτων. ¶Μετεὶς τὴν γνώμην, repudians ſententiam,

Μετεισδύνω εἰς ἄλλο,aliò tranſeo. (Herodot.

Μετείω,μέτειμι,aggredior,accedo,inquiro.

Μετεκβαίνω,tranſcendo, μετεκβαίνεσκε ἐκ τοῦ ἅρματος ἐς ἁρμάμαξαν, Herodot.

Μετεκβιβάζω,in aliud impono,trāſpono,Thuc.

Μετεκδίδωμι,recipio. Μετεκδύομαι,exuo, μετεκδύεσθαι τὴν ἑαυτῆς φύσιν,Plutarch.

Μετεμβαίνω,cōſcēdo, Plut.μετεμβὰς εἰς μυοπαρώνα.

Μετεμμοσχεύω,μετεμφυτεύω,Heſy.inſero. (να.

Μετέμφυτος,ὁ καὶ ἡ,inſitus,in Epigr.

Μετεμψυχόω,animam traduco.

Μετεμψύχωσις, animæ ex alio in aliud corpus tranſmigratio quam aſſerit Pythagoras.

Μετενσωμάτωσις,εως,ἡ, in diuerſas corporū ſpecies migratio de qua Plat.lib.10.de Leg.

Μετεξανίστημι,transfero ſubinde.

Μετεξέτεροι,quidam,nonnulli,Herodot.

Μετέπειτα,poſtea,μετὰ ταῦτα,Odyſſ.ξ.

Μετεράσαι,elutriare. Μέτερρος,moderat⁹, Etym.

Μετέρχομαι, ſupplicium de aliquo ſumo, animaduerto in aliquem, Accuſ.Aphthon.τὰ ἁμαρτήματα τῶν παίδων μετέρχονται, puerorum peccata vindicant. ¶Item accedo & pertranſeo,Lucian. μετεληλυθὼς ἀπὸ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, à rebus ad viros tranſiens. Thucyd.μετελθεῖν τὰ ἐγκλήματα, accedere ad obiecta quę refellamus.μετέρχομαί σε πρὸς θεῶν τἀληθὲς εἰπεῖν, ego te adiens obſecro vt verum dicas, Herodot.

Μετέσομαι,interero,ὀδ.ξ.ζωοῖσι μετέσομαι.

Μέτεστι,adeſt,eſt mihi copia vel ius.Genit.μέτεστι τούτῳ καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν,hic omnia iura ciuitatis habet,Demoſt.κατὰ Νεαίρας. ¶Iſocr.cum Nomin. ἀρετῆς οὐδὲν μέρος τοῖς πονηροῖς μέτεστι, virtutis nulla eſt cōmunicatio cū improbis.

Μετεύχομαι,opto,Euripid.

Μετέχω,cum aliquo habeo, particeps ſum,participo,Genit.Plat.in Tim.λογισμοῦ δὲ μετέχουσα καὶ ἁρμονίας ψυχή,compos & particeps Cic. ¶Additur etiam Dat.μετέχω σοι τούτου, hui⁹ rei ſum tecum particeps, Epiſt.Philipp.apud Demoſt.¶Cum Accuſ. Ariſtoph.in Plut.μετάσχῃ τοῦδε τοῦ πλούτου μέρος,capiat partem. μετέχειν μοῖραν, poſsidere partem, Herodot.

Μετεώρατον,τὸ,faſtigium.

Μετεωρίζομαι, volito, ſublimis efferor,ſum ſuſpenſus.μετεωρίζομαι προσώπῳ, Aphr.vultu ſublimi ſuſpēſoque corpore incedo. μετεωρισθεὶς ἐν τῷ πελάγει,in altum euectus, Thucyd.

Μετεωρίζω,μ.ίσω,eleuo,attollo,in ſublime traho. ¶Ponitur interdū abſolutè,ſublimis feror.μετεωρίζουσα ἐς πέλαγος,in altum ſublata, Philoſt. ¶Itē μετεωρίζειν, ad defectionē excitare,ſeu ad ſpem rerum nouarum, Polyb.li.5.

Μετεωρισμός,ὁ,ſublimitas, ſummitas,ὑπερηφανία.

Μετεωροθῆραι, accipitres, qui prædam in ſublimi petunt,Ariſtotel 9. Animal.

Μετεωροκοπεῖν, latiori parte remi fruſtra aquam percutere,Interpr. Ariſtoph. ἐν Εἰρήνῃ.

Μετεωρολέσχης,qui de rebus ſublimibus & cæleſtibus nugatur, Lucian.

Μετεωρολογέω,μ.ήσω,π.ηκα, conſidero, cōmentor & ſcribo de ſublimibus,Neut.Abſo.Plat.

Μετεωρολογία,ας, ἡ,ſermo de rebus ſublimibus, loquax,vanus,Plat.in Phædro.

Μετεωρολογικός,οῦ,in rebus ſublimibus curioſus.

Μετεωρολόγος,rerum ſublimium venator & cōtemplator,Plat.in Cratyl.

Μετεωροπολῶ,cæleſtia contēplor, Plat.in Phæd.

Μετεωροπόροι,elati,inania ſectantes, Baſil.

Μετέωρος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſublimis,elatus,prouectus in altum,ἀπὸ τοῦ μετεώρου,à loco ſuperiore,μετέωρος πλεῖν, Syneſ.in altum prouehi Cicer.μετέωρος ναῦς ὁρμοῦσα, nauis procul à litore ad anchoras ſtans,Thucyd. ¶Aliquando idem quod Latinis incertum,ſuſpenſum, Demoſt. ἔτι γὰρ τῶν πραγμάτων ὄντων μετεώρων. Herm. μετεώρου τῆς δίκης οὔσης, antequam cauſa decideretur.¶Pro erecto & intento, Lucian.σὺ δὲ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων εἶ μετέωρος. ¶Aliquando leuis.¶Item ſerus,poſt tempus, non in tempore adueniens,μεταχρόνιος, Etymol. ¶Μετέωρα etiam ſunt impreſsiones,quæ fiūt circa locum aſtris vicinum,Ariſtot.

Μετεωροσκοπική, aſtrologia quæ eleuationum differentias aſtrorúmque exquirit diſtantias.

Μετεωροσκόπος, ου, ὁ,ſublimium rerum ſpeculator.¶Aliquando ſtolidus, curioſus, inutiliſque rebus agendis, Plat.lib.6.Polit.

Μετεωροσοφιστής,cæleſtia ſpeculans, Ariſtop.νεφ.

Μετεωρότερον πνεῦμα,Galen.lib.3.de difficultate ſpirandi,ſublimis anhelitus Horat.

Μετεωροφένακες,οἱ,qui argutiis ſiue de rebus ſublimibus diſputando fucum faciūt, Ariſt.νεφ.

Μέτηλυς,υδος,migrator,peregrin⁹, aduena,Dion.de ſitu orb.¶ Aliquando pro oriundo, vt μετήλυδες αἰγύπτιοι,oriundi ex Ægypto.

Μέτην,mediam,μετουσίαν.

Μετηνέμιος πῶλος, equus velox,in Epigram.

Μετήορος,ου,ὁ,pro μετέωρος, poeticè,Arat.

Μετιδεῖν,contemnere,deſpicere.

Μετίεμαι,adeo,aggredior, μέτειμι & Μετίημι,& μετίω,ambio,peto honorē, perſequor,μετιὼν τὸν γάμον,vxorem ambiens, Phala.¶Item remitto,demitto,Herodot.μετίει φόρον,tributū remittit. Idem, μετιέναι ἀρχήν,deponere dominatum.¶Itē adeo,accedo.μετιέναι τοὺς θερμοὺς τόπους,loca poſcere frigida Gaz. in locos calidos demigrare, Poli.¶Itē punio,animaduerto,μετιόντες τιμωρίαις τοὺς ἀδικοῦντας, vlciſcentes iniurios, Thucyd.

Μετιπῆλαι, baculi ab vtraque parte currus exiſtentes, Heſych. Poll. verò μετῆλαι dicuntur.

Μετοικεσία,deportatio, Matth.cap.1.

Μετοικέω,μ.ήσω, incolo,ſum inquilin⁹, Iſocr.in Panegyr.

Paneg. παρ' ἑτέροις μετοικεῖν, apud exteros exulare. ¶Μετοίκησις, migratio in aliã vrbem.
Μετοικία, ας, ἡ, colonia, migratio, q. inquilinatus.
Μετοικίζομαι, alio me habitatum confero, Iſocr.
Μετοικίζω, μ. ίσω, π. ικα, demigrare cogo, Ariſto. 2. Oecon. μετῴκισεν αὐτοὺς, eos migrare iuſsit.
Μετοίκιον, ου, τὸ, vectigal quod quotannis ſoluũt inquilini, colonarium Cicer. μετοίκιον τελεῖν, hoc vectigal ſoluere, Plat. νομ. ή.
Μετοικισμὸς, ȣ̃, habitatio apud exteras gentes.
Μετοικοδομεῖν, mutare ædificium, Plutarch.
Μετοίκομαι, accedo. ¶Item ſecedo.
Μέτοικος, ου, ὁ, inquilinus, nouus habitator. αἱ τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαὶ, inquilinorum functiones & ciuium, Demoſth.
Μετοιωνίσασθαι, auertere malum augurium, felicioribus auſpiciis denuò tentare.
Μετοκλάζω, μ. άσω, π. ακα, claudico, Neutr.
Μετὸν, τὸ ἐξὸν, quum liceat, προσῦπάρχον.
Μετονομάζειν, tranſnominare Suet.
Μετόπη, ἡ, ſiue μετόπιον, interuallũ inter denticulos, & inter triglyphos, Vitruu. lib. 4. ca. 2.
Μετόπιν, à tergo, poſtea, in poſterum.
Μετόπισθε, μετόπισθεν, retrò, pòſt, ponè, Heſiod.
Μετοπωρινὸς, ȣ̃, ὁ, autumnalis, Heſiod.
Μετόπωρον, ου, τὸ, autumnus, & tempus.
Μετορμίζομαι ἐς γῆν ἄλλην, in aliam terram trãſfero, concedo in aliam terram, Herodot.
Μετόρχιον, ου, τὸ, ſpatium inter plantatas arbores Interpr. Ariſt. in Pace, interordiniũ Colum.
Μετουσία, ἡ, κοινωνία, conſortiũ, cõmunicatio, cõmunio, Aſcon. Pœdiano participatio, materia: Vnde τὰ μετουσιαστικὰ ὀνόματα, nomina materialia, Gaz. lib. 2. Gram.
Μετοψῶ, circunſpicio, aſpicio.
Μετοχετεύω, transfero, deflecto, deriuo Cicer.
Μετοχὴ, ῆς, ἡ, participiũ, participatio, cõſortium, communicatio. Μετοχικὸς, ȣ̃, ὁ, participialis.
Μετοχλίζω, μ. ίσω, in Epig. emoueo, tranſmoueo.
Μέτοχος, ου, ὁ, particeps, ſocius, Plat. πολ. lib. 7.
Μετρέομαι, μ. ήσομαι, dimetior. μετρεῖται τιμὴ εἰς τὰ χρήματα, honorẽ pecunia metiũtur, Ariſt. 9. Ethic. ¶Itẽ ad menſum accipio, vtendũ accipio vertit Cic. 1. Offic. Vnde illud Heſi. Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι. ¶Itẽ μετρεῖσθαι pro expendere, & collimare, Sophocl.
Μετρέω, μ. ήσω, π. ηκα, metior, τῇ γαστρὶ μετρεῖν εὐδαιμονίαν, Demoſth. ¶Pauſan. in Corinth. μετρῆσαι τὴν ἴσην, vices rependere. ¶Item mutuo do. ¶Aliquando pro moderari. ¶Item pro nauigare, περιπλέειν, Apollon. 2.
Μέτρημα, τὸ, σιτομέτρειον, demenſum, menſura. ¶Pro frumento quod datur militibus, Polyb.
Μέτρησις, εως, ἡ, menſio Cicer. modus, dimenſio, modificatio Senecæ, apud Demoſth
Μετρητὴ, ῆς, ἡ, metreta, Ariſt. 2. Oecon. Gaz. amphoram vertit, libr. 8. Animal. cap. 9. Apud Poll. μετρητὴ ſcribitur. ¶Μετρητὴς, οῦ, ὁ, metator, menſor Columel.
Μετρητὸς, ȣ̃, ὁ, q. menſurabilis, menſura concluſus.
Μετριάζω, μ. άσω, π. ακα, modeſtè de me loquor Chryſoſt. μετριάζειν πρὸς λύπην, modicè ferre, Plat. de Rep. ¶Cũ Dat. mediocrẽ eſſe, Ariſt. 5. Poli. ἀλλὰ μάλιστα μὲν μετριάζειν τοῖς τοιούτοις, modicè frui voluptatibus.
Μετρικὴ, ῆς, ἡ, ars metrica, metiendi ars, Poll.
Μετρικὸς, ȣ̃, ὁ, rationis metricæ peritus. μετρικὸς ῥυθμὸς, numerus in verſum cadens ſiue verſibus aptus, Ariſtot. Rhetor. 3.
Μετριολόγος, moderatus in verbis, Antiph.
Μετριοπάθεια, ας, ἡ, moderata perturbatio, modica affectio. ¶Μετριοπαθεῖν, modicè affici.
Μετριοπαθὴς, qui modicè perturbatur, Ariſtot.
Μετριοπότης, ου, ſobrius, Xenoph. in Apolog.
Μέτριος, ου, ὁ καὶ ἡ, modeſtus, mediocris, ciuilis, moderatus. Demoſt. μέτριον παρέχειν ἑαυτὸν, ſe ſummittere. μέτριος οἶκος, mediocris domus. οὐκ ἐπὶ μετρίοις ποιῶ, me nõ moderatè gero, (Thucyd.
Μετριότης, ητος, ἡ, moderatio.
Μετριοφρονέω, modeſtus ſum, Appian.
Μετρίως, modeſtè & ſapienter, mediocriter Cic. aliquatenus, Plat. 1. de Rep. ¶Idem in Epiſt. pro humanè, δοκεῖς πάνυ μετρίως κεχρῆσθαι αὐτοῖς, ipſis benignè videris vſus.
Μέτρον, ου, τὸ, dimenſio, menſura, carmen, Ariſt. Rhetor. 3. Διὸ ῥυθμὸν δεῖ ἔχειν τὸν λόγον, μέτρον δὲ μή, ποίημα γὰρ ἔσται. Itẽ modus, μέτρον ἔχει πρὸς ἐπιθυμίας ταῦτα, hęc modum adhibent, Plat.
Μετρονόμοι, magiſtratus quidam Athenis, Suid.
Μέτσον, μεῖζον, Heſych. maius.
Μετονομάζω, μ. άσω, π. ακα, tranſnomino, Accuſ.
Μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio: Vide Quintil. libr 8. cap. 6. Hinc Μετωνυμικῶς, μετωνομασμένως, Suid.
Μετωπηδὸν, quaſi frontatim, in frontem. μετωπηδὸν τρέψαντες, in frontẽ dirigẽtes, Herodot.
Μετωπίας, ὁ, cui frõs magna & lata, fronto Cic.
Μετώπιον, τὸ, ſuperciliorum interſtitiũ, μεσόφρυον Poll. ¶Itẽ vnguenti genus Ægyptiaci, Dioſ. lib. 1. cap. 72 & Plin lib. 22. cap. 28. ¶Eſt etiam ipſi lib 15. cap. 7. genus olei ex amaris nucibus confectum. ¶Μετώπιον etiam vocat Hippoc. lib. de ſuperfœt. μέτωπον.
Μέτωπον, ου, τὸ, frons, tis, ſpatium illud quod interiacet oculis, Ariſtoph. in Veſpis, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον, remiſſa parum fronte. ¶Item militare vocabulum, Xenop. 2. Omiſſ.
Μετωπὶς, faſcia medicinalis, Heſych.
Μετωποσκόπος, qui hominis ingenium diiudicat ex fronte, indéque futura auguratur, metopoſcopus Suet. & Plin. lib. 35.
Μεύδω, μ. σω, π. κα, dormio, κοιμάομαι.
Μεχὶρ, proprium menſis Ægyptiorũ, in Epigra.
Μέχρι, vſque, vſque ad, Gen. μέχρι τῆς ζωῆς ἐκείνου, quamdiu ille viuit, Phalar. ¶Aliquando addunt πρὸς, vt μέχρι πρὸς τὸν οὐρανὸν, vſque ad, Ariſtotel. ¶Μέχρι ἐχθὲς, heri primũ.
Μέχρις pro μέχρι, donec, quoaduſque. μέχρις ἂν πεμφθῶσι, donec mittantur, Thucy. Ceb. Theb. cum Infin. μέχρις αὖ ἔξιν λαβεῖν, donec in mo-

res & animi habitum ea verteritis. ¶Cũ Indicat. Xenop. μεχϱὶς οἱ Ἀθηναῖοι ἀπέπλευσαν.

M H

Μὴ, non, Ariſt. Rhet. 1. Καὶ ἀρετὴ, μὴ ἀρετῆς, καὶ κακία, μὴ κακίας μείζων, virtus non virtute, vitium non vitio maius.

Μὴ, ne, Aduerb. prohibendi. Imperat. μὴ τίς φησιν εἶναι σκοπεῖτε, videte non qualẽ ſe dicit, Æſchi. ¶Cum Optat. Demoſth. μὴ ποιήσαιτε, abſit vt faciatis. ¶Subiunct. μὴ μόλῃς, non redibis, Eurip. ¶Iungitur & Infinit. Demoſth. μὴ πέμπειν ἀποψηφίζομαι, cenſeo non eſſe mittendũ. ¶Interdum ſine aliquo modo, Dinarch. μὴ ὦ ἀθηναῖοι, μή. ¶Μὴ poſt σκοπῶ, id eſt, num ſeu nunquid. Xenoph. σκοπῶ μὴ ἐπαγωγὸν ᾖ ἀποδίδοσθαι, conſidero num iuuet vendere.

Μὴ γὰρ δὴ pro μὴ δῆτα, abſit, dii prohibeant, Syne.

Μὴ γὰρ ὅτι, non ſolùm enim, Galen.

Μήδ' αὖ εἴ τι γένοιτο, nullo pacto.

Μηδοπουῦν, non aliquo modo.

Μὴ καὶ, necdum, Apollon. lib. γ.

Μὴ μέντοι, non tamen, Ariſtot. 3. Pol.

Μὴ μὴ, ne non, Xenoph. lib. 1. ἀπομν.

Μὴ ὅτι pro οὐχ ὡς, καὶ οὐχ ὅσον, nedũ, οὐχ οἷον, Poly. 5.

Μὴ ὅπως ἔπεισι προκαταλαμβάνει, i. ὅπως μὴ ἔπεισι, ne quando irruat, occupet, Thucyd.

Μὴ ὅτι, ne dicam, vel, vt interim ſileam, nedum, non ſolùm, non modò non, Plat. in Apolog. οἶμαι ἂν μὴ ὅτι ἰδιώτην τινὰ, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα, non ſolùm priuatum hominem, ſed etiã regem ipſum magnum, &c.

Μὴ ὅτιγε & Μὴ ὅτι δὴ, idem.

Μήου & μὴ οὐκ, & Μηουχὶ, vel diuiſim, μὴ οὐχὶ, μὴ οὐ, non, quin, & quominus negatiuè. οὐκ εἰκός ἐστιν ἀθηναίοις μὴ οὐ δοῦναι δίκην, haud decorum eſt Athenienſes non dare pœnas, Herodot. lib. 7. οὔτε σφέας κατέχειν δυνήσεται ὥς τε μὴ οὐ διασκεδασθῆναι τὸν στρατὸν, neque ipſos cohibere poterit quominus copiæ dilabantur, Idem. ¶Interdum ſignificat quin, vel niſi, cum Participio iunctum, μὴ οὐκ ἔχων, niſi haberem, Sophocl. ἀδύνατα ἦν μὴ οὐ βλάπτειν, fieri nõ poterat quin, &c. Thucyd. lib. 8. ¶Interdum & cum Indicatiuo pro nequaquam, minimè, μὴ γὰρ οὐ μάτην τὴν πρὸς αὐτὸν αὐτὸς ἔχει φιλίαν ἕκαστος, minimè verò temerariũ eſt, quod accidit, vt ſibi ſit vnuſquiſque commendatus, Ariſtot. 2. Polit. ¶Et pro non etiam cum Infinit. & Coniunctione καὶ, Plat. in Epiſt. τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥάδιον, πολλὰ κακὰ δρῶντα σὺν ἄλλοις, μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα, non eſt facilè quempiam multa aliis mala inferre, quin & ipſe patiatur alia. ¶Idem in Apolog. μὴ οὐ poſuit cum Subiunct. ἀλλὰ μὴ οὐ τοῦτ' ᾖ χαλεπὸν, ſed id difficile non eſt.

Μή πη, ne fortè, Plat. μή πη ἀνδραποδισθείη.

Μήποτε, ne quando, ne fortè, ne. ¶Item nunquã, Demoſth. καὶ οὐδεὶς μήποτε εὕρῃ, i. οὐδεὶς οὐδέποτε. Chryſoſtom. μήποτε οὕτω μανείην ἐγώ. ¶Item, num quando, Interrogãtis, Theoph. ἀλλὰ μήποτε οὐ τοῦτο ᾖ τὸ αἴτιον; an potius non hæc cauſa eſt? ¶Et addubitantis ſiue dubitanter decernentis, Idem, μήποτε ἄγαν εὔηθες ᾖ, haud ſcio an ſtultum ſit.

Μήπου, necubi, ne fortè, Heſiod. Μήπου, nondũ.

Μήπωγε, ne fortè. Μήπωτι, ne quid.

Μήπως, ne, vt non, ne fortè. μήπως cum Indica. Apollon. Rhod. ¶Item cum Optat.

Μήτε, neque, ne. ¶Item aut, Polit. interpr. in Herodian. quòd bis ponatur in oratione.

Μήτι, nequid, nedũ, non ſolùm. μήτι καὶ νυνὶ γέτ', Ariſt. in Pace, non nunc quidẽ. Μήτι interrogatiuum, vt οὔτι, nunquid? Gregor.

Μήτις, nũquis? Lucian. μήτις ἄλλος τοῦτο γνωρίζει;

Μήτιγε, nedum. Μήτιγε δὴ, & Μήτι δὴ, nedum, non ſolùm non, Hermog.

Μήτοι, καὶ μήτοιγε, ſunt deprecantis & abominantis formulæ. Xenoph. μὰ δί' ἔφη, μήτοιγε, minimè verò, inquit, minimè inquam. ¶Significat etiam nequaquam, ſaltem, & certè quidem, nequaquam. Plat. Reip. 3, εἰ δ' οὖν θεοῖς, μήτοι τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν, ne ſaltem deorũ maximum. ¶Accipitur & pro nedum, Idem Epiſt. 4. ὁρῶ σὺ ἀγωνιστὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μήτοι δὴ ὑπόγε τῶν φίλων, à pueris certatores ſtimulari video, nedum ab amicis.

Μηδαμᾶ, pro μηδαμῆ, neutiquã, minimè, Herodo.

Μηδαμῆ, nuſquam, & nequaquam, abſit.

Μηδαμινὸς, οῦ, ὁ, inhonoratus, vilis, nihili, ἄτιμος.

Μηδαμόθεν, nulla ex parte, Demoſth.

Μηδαμὸς, nemo, null⁹: ἀπὸ τοῦ μὴ, καὶ δαμὸς τοῦ τίς.

Μηδαμόσε, nullatenus.

Μηδαμοῦ, nuſquam, in nullo loco, Xenoph.

Μηδαμῶς, nequa quam, abſit, nullo modo.

Μηδατὴ, ῆς, ἡ, propria terra, γῆ ἰδία, Heſych.

Μηδὲν, pro μηδὲν, Ariſtoph. ὑγιὲς μηδέν.

Μηδὲ, ne, neque, prohibentis negantíſque eſt, in Iliad. Μηδ' ἄζεο θυμὸν ἀρήν, ne cures. Plat. in Timæo, ὃ μήδ' εἰπεῖν τινὶ θέμις, quod ne dictu quidem fas eſt Cicer.

Μηδ' ἐξ ἑνὸς, nulla ex re alia, Plat. in Phædro.

Μηδ' ὁστισοῦν, nullus quiſquam.

Μηδῆν, μὴ ἐσθίειν, non edere.

Μηδεὶς, τοῦ μηδενὸς, nullus, οὐδεὶς, Ariſtot. in Rhe. ¶Aliquando ſic dicitur, nullius pretii homo, Sophocl. οὐ γὰρ ἠξίου σὺ μηδένας. ¶Μηδὲν, Sophocl. in Aiace cum Articulo τοῦ, οὐδὲν ὢν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ, tu nihili homo pro eo qui nihil eſt interceſsiſti. Idẽ, τὸ μηδὲν ὄντες, perditi.

Μηδὲν ἄλλα, pro tantùm, duntaxat.

Μηδὲν ἧττον, nihilo minus, Iſocr.

Μηδὲν μᾶλλον, nihilo magis, Plat. in Leg.

Μηδὲν λέγειν, dicitur non pro omnino ſilere, ſed pro eo quod eſt nihil afferre firmum ac validum ad aliquid probandum, Ariſtot. Rhet. 3.

Μηδὲν ἔτι πέρα, nihil vltrà, Plat. in Timæo.

Μηδὲν ὅτι, nihil niſi. Μηδέποτε, nunquam.

Μηδέπω, nondum. Μηδεπώποτε, nunquam.

Μηδένες, nec vlli. Μηδένου, non alicuius.

Μήδεα, τὰ, genitalia, pudenda.

Μηδεμίας

Μηδεμία,ας,nulla,ὐδεμία,Chryſoſtom.
Μηδένες,homines nullius momenti.
Μηδέτερον,ſiue in plurali μηδέτερα, neutrũ,Gal. Therap. μηδέτερον δ' ἐργασάμενος τούτων, ἀλλὰ μόνον ἀρκεσθείς, &c. Ariſtot.6.Ethic.μὴ ποιῶσι μηδὲν μηδέτερα αὐτῶν.
Μηδετέρως,neutram in partem.
Μὴ δῆτα,nequaquam,Demoſth.
Μηδίζω,μ.ίσω,π.κα,lingua Medica loquor,Medis faueo.Μηδικά, τὰ,geſta in bello Medico.
Μηδική,ἡ,Medica herba,Ariſtot.8.Anim. Vide Cat.de Re ruſt.c.42.Varr.l.1.c.42.&l.2.c.2. Colum.l.2.c.11.Plin.l.18.c.16.Dioſ.l.2.c.177
Μηδική,Medorum regio.oxyt. Cyrill.¶Μηδικὸς ὄρνις,pauo,ὁ ταὼς,Suid.
Μήδιον,ου,τὸ,herba foliis ſimilis Iridi, Dioſc.li. 4,c.18.Medion Plin. qui de ea lib.27.ca.12.
Μήδιος,ου,ὁ,mollis.
Μηδόλως, μηδὲ ὅλως,nullo modo.
Μήδομαι,curo, operor, volo, cogito, meditor, molior, Odyſſ. ξ, ἐμοὶ δόλῳ μήδετο μητίετα ζεύς,excogitauit. Heſiod. ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ,adinuenit mala triſtia.
Μῆδος,εος, τὸ, cura,conſilium,deliberatio,Heſiod.μήδεα εἰδὼς,i.βουλεύματα,σκέψεις.¶Item μήδεα,τὰ αἰδοῖα, virilia, genitalia, Odyſſ.σ. Μήδεά τ' ἐξερύσας δῶκε κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι.
Μηδοσύνη,ἡ,βουλὴ,conſilium,Suid.
Μηδοτιοῦν,nihil quicquam,nihil omnino.
Μηδοφόνος,ου,ὁ καὶ ἡ,qui Medos interfecit, Epigr.
Μήδω,ſuadeo.
Μηθὲν,pro μηδὲν,Euripid.in Tauris.
Μήθομαι,& μήθω,diſco.
Μηθυμναῖος,ου,ὁ,Bacchus,ὁ διόνυσος,Heſych.
Μῆκα,τὰ,cornua,κέρατα.
Μηκάζω, balo,μηκῶμαι,Nicand.
Μηκὰς,άδος,ἡ, mugiens: propriè de capris, Odyſſ κ.μηκάδες αἶγες. ¶Pro capella,in Epigr.
Μηκασμὸς,ὁ,caprarũ balatus Plin. lib.20.c.14.
Μηκάω,balo,caprizo,Neutr.Abſol.Herodot.
Μηκεδανὸς,longus, μακρός.
Μῆκες,τὸ,diuturnitas.
Μηκέτι,non amplius,non item,ne poſthac.
Μηκὴ,ῆς,ἡ,vox caprarum:ſicut βληχὴ ouium.
Μηκὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,prolixus.
Μήκιστος,ου,ὁ καὶ ἡ,longiſsimus,grauiſsim⁹. μήκιστον ἀπελαύνω,longiſsimè ſummoueo, Xenop.
Μῆκος,εος,τὸ prolixitas,longitudo,ſpatium,tractus.μῆκος τῆς ἀρχῆς, à principio interuallum & ſpatium,Plat.de Legib. ¶Μηκοποιῶ,produco in longum.
Μηκύνω,μ. υνῶ,π.υκα,produco,augeo,Accuſ. Herodot.¶Item protrahor, Æſchi.in Epiſt.
Μήκων,ωνος,ἡ,papauer,Iliad.θ.
Μήκων apud Polluc.arenæ cuiuſdam ſpecies.
Μήκων, ωνος,ἡ, excrementnm quoddam in fundo teſtaceorum,vt purpurarum,Ariſt.Anim. lib.& cap.4. ¶Ælianus etiam Μήκωνα dixit de folliculo & velut veſica polypi piſcis, in qua atramentum continet.

Μηκώνιον,τὸ,vel μηκώνειον,Meconium,ſuccus ex papaueris capitibus foliiſque decoctis expreſſus torculari. ¶Item excrementum quod primùm emittunt pueri quod cruentum eſt, atrum fœdíque odoris, Ariſt. hiſt.li.1.ζ. ca.1.
Μήκωνες,οἱ,papaueres,piſces gregales,Ariſtot.
Μηκωνικὸς,papaueraceus,papauereus Ouid.
Μηκωνὶς,ίδος,ἡ,atræ lactucæ, Galen. κατὰ τόπ.
Μηλαίθη,ης,ἡ,inſectum ex floribus mali arboris editum veſpa maius,Euſtath.Iliad.ψ.
Μηλάτης,paſtor. Μήλατον,ouis.
Μηλέα,ας,ἡ,malus arbor,pomus, μηλέα περσική, Theophr.lib. 8.de cauſis plant.
Μηλεατορέω,μ.ήσω,concionor,δημηγορέω,Heſyc.
Μήλειος,ου,ὁ,& μήλιος,ouinus,ouillus.
Μήλη,ης,ἡ,ſpecillum: Vnde factum eſt verbum Μηλῶσαι, ſpecillo vti,τὸ τὴν μήλην καθεῖναι Pollu.vulnera tentare demiſſo ſpecillo.
Μηλία γῆ,terra colore cinericio, Dioſcor.lib.5. cap. 180. Plinius vocat melinum,à Melo inſula vna Sporadum,lib.35.cap.6,& 7. ¶Τῆς μηλίας etiam meminit Theophr.περὶ λίθων.
Μήλιαι,aſtragali.
Μηλιαυθμὸς,οῦ,ὁ,caula,Lycophron.
Μηλιὰς,άδος,ἡ,cruda chalcitis.
Μηλίζειν,colore luteo eſſe: ſiue pomum referẽte. Plin.liuidum interpretatur.
Μηλινοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,luteus,melini ſpeciem gerens,Theophr.lib.7.hiſt.plant.
Μήλινος,melinus,flauo colore, luteus, gilu⁹ Seruio.Μήλινα ἔμπλαστρα,Gal.l.2.κατὰ γένη.¶Μήλινον ἔλαιον,melinum oleum,oleum ex malis,videlicet cotoneis. μήλινον ἄνθος, melinus flos, Theophr.lib.9.hiſt.plant.
Μήλιος,ου,ὁ, Melius, qui eſt ex inſula quæ μῆλος dicitur,vna ex Cycladibus. ¶Ariſtoph. νεφ.dicitur σωκράτης μήλιος,i. ἀσεβὴς,impi⁹, propter Diagoram Melium,qui ἄθεος eſt habitus.¶Μήλιος λιμὸς,fames maxima, qualis fuit in Melo inſula,Eidem.
Μηλὶς,ίδος,ἡ,pomus. ¶Item malis, quidam morbus aſinorum,Ariſt.lib.8.Anim.
Μηλόβιος,Nymphæ nomẽ à paſcendis ouibus.
Μηλοβολεῖν,malis petere,ad amorẽ allicere.nam pomum Veneri ſacrum eſt,Ariſtoph.νεφ.
Μηλοβοτέω,pecudes paſco.
Μηλοβοτὴρ,ῆρος,ὁ, paſtor pecudum,opilio, μηλονόμος.¶Μηλοβότης,ου,ὁ,idem,in Epig.
Μηλόβοτον,ου,τὸ,terra quam oues paſcunt.
Μηλόβοτος,ου,ὁ καὶ ἡ,vaſtus,deſertus,Herodot.
Μηλοειδὴς,έος,flauus,κιῤῥὸς,mali colore.
Μήλοθρον,vide Μήλωθρον.
Μηλόνθη, ἡ, inſectum, quod vulgò vocamus *haneton*,Comment.Ariſtoph.in Nebul.
Μηλομαχία,ludicra pugna è pomis, Athen.li.ζ.
Μῆλον,ου,ouis,pecus,πρόβατον,θρέμμα,quadrupes omne,Odyſſ ξ. ¶Pecudum carnes etiam μῆλα vocari tradit Interpr.Theocriti εἰδ.4. ¶Item pomum, malum. μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου,Ariſtoph.in Neb. ¶Μῆλα item la-

bra dicuntur : Vnde, labra mouere, τὸ διμηλαίνειν Polluc. ¶Idem Μῆλα tradit vocari partes quaſdam rubras teretéſque ſub tonſillis. ¶Sunt etiam Μῆλα, genæ, malæ, παρειαὶ καὶ γνάθοι, Galen. & Aphrod. Μήλων σπέρμα, ludus de quo Poll.lib.9. ¶Item μῆλα de mammis puellæ, Ariſtoph. οἱ μαστοί.

Μηλόνθα, ἡ, galleruca.

Μηλονόη, ἡ, dea quædã, cuius hymn⁹ apud Orph.

Μηλονομεύς, paſtor, caprarius, opilio. ¶Item genus bruchi, apud Maximum Tyrium.

Μηλοπάρηος, pomicolor, Theocr. in Bacchis.

Μιλοπλακοῦς, ουῦτος, placenta è malis cydoniis.

Μηλοσόη, Rhodiis via qua aguntur pecudes.

Μηλόσπορος ἀκτὴς, Eurip. litus pomis conſitum.

Μηλοσσόος, ὁ καὶ ἡ, ouium ſeruator ſeu ſeruatrix.

Μηλοσφαγία, ouis victima.

Μηλοτρόφος, ὁ καὶ ἡ, laniger. μηλοτρόφος ποιμήν, paſtor, ouium nutritor, i. opilio, Nonn.

Μηλοφαγέω, μ. ήσω, π. ηκα, iugulo oues.

Μηλοφάγος, agnina carne ſeu ouina veſcens.

Μηλοφόρος, ου, Ceres. ¶Μηλοφόροι, numerabantur inter ſatellites regis Perſarum, dicti quòd malum præferrent in haſtis, Athen. lib. 12.

Μηλοφύλαξ, ακος, ὁ, opilio, in Epigr.

Μηλόω, medico inſtrumento tento. μηλῶσαι, ſpecillo demiſſo explorare vulnus. ¶Item lanas tinctiles in cortina tingere atque deprimere.

Μήλωθρον, ου, τὸ, tinctura purpuræ. ¶Quid ſit præterea oſtendit Plin. li. 23. ca. 7. nempe vitis alba, &c. Eidem lib. 21. cap. 19. herba eſt coronaria. Vide etiam Theophr. li. 6. hiſt. plan. c. 1. & li. 3. ca. vlt. & Dioſc. l. 4. c. de vite alba.

Μήλων, Hercules apud Melitenſes, Poll. lib. 1.

Μηλωτὴ, ouina aut caprina pellis, Poll.

Μηλωτὴς, paſtor, νομεύς.

Μηλωτὶς, ίδος, & μηλωτρὶς, auricularium ſpecillum, auriſcalpium.

Μήλωψ καρπὸς, dicitur à mali colore triticum. καὶ ὅτι πυρὸς μηλοειδὴς τὴν χροίαν, Hom. Odyſſ. ή.

Μὴν, tamen, verò, quidem, Xenoph. ὅλως μὴν τὸ ὑπαίτιον εἶναι τινὶ, οὐ πάνυ προσίεμαι, prorſus tamen me obnoxium cuiquam eſſe non admodum ſuſtineo. ¶In interrogatione, quid verò, quid ni, quid igitur? Plat. lib. 1. de Rep. ἀλλὰ τί μήν; quid ergo?

Μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis, μὰν Doricè, μεὶς Æolicè. μηνὸς ἀρτεμισίου τετάρτῃ φθίνοντος, menſis artemiſii quarto ante finem die, Thucyd. lib. 5. De menſium numeratione vide Poll. & Ariſtoph. Comment. in Neb. ¶Μῆνες etiam dicuntur menſtrua, ſiue menſes mulierum, τὰ καταμήνια καὶ γυναικεῖα Ariſtot.

Μηναγυρτέω, apud Euſebium περὶ προσευχῆς. lib. 2. impono magicis artibus, ludificor.

Μήνανθος, ου, ἡ, menſiflora Gaz. ex Theophraſt.

Μήνη, ης, ἡ, Luna. ¶Item pro μηνίσκος, Ariſtop.

Μηνιαῖος, menſtruus. Vnde ἡ μηνιαία κάθαρσις, purgatio menſtrua, Alexand. Aphrod.

Μηνιάμβοι, vide παριαμβίδες.

Μηνιάω, iraſco, Apollon. 2. Argon.

Μηνιγγοφύλαξ, κος, inſtrumentum chirurgicum, apud Galen. lib. κατ' ἰητρεῖον, & Celſ. l. 8. c. 3.

Μήνιγμα, ira, μῆνις.

Μήνιγξ, γος, ἡ, inuolucrum cerebri, mẽbrana ſeu pellicula ambiens cerebrum neruis & arteriis plena, Aphrod. lib. 1. Probl. ἐκπυρεῖ τὰς μήνιγγας τοῦ ἐγκεφάλου, cerebri membranas inflammat. ¶Item ſedimentum vini in dolio, priuſquam effloreſcat atque ebulliat.

Μηνίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſuccenſeo, iraſcor, Dat.

Μηνιθμὸς, οῦ, ὁ, ira, Ili. π. μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι.

Μήνιμα, ατος, τὸ, ira, indignatio, Ariſt. 2. Oeco.

Μῆνις, ιδος, ἡ, iracundia, ira inueterata, odiũ Cicer. bilis Latinè. Iliad. μῆνιν ἄειδε θεά.

Μηνίσκοι, vmbellæ ſtatuarũ capitib⁹ impoſitæ, ne ab auibus conſpurcentur, Ariſto. in Auib. ¶Itẽ mẽbranæ tenues, monilia & ornamenta in collo foliata, ferramenta temonis.

Μηνίω, μ. ίσω, π. ικα, iraſcor, ſuccenſeo, Dat. Ilia. ά. μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, iraſcere Græcis. ¶Item duco, plico velum nauis. ¶Item edo, mando, is, it, Hippocr. Galen. ἐσθίειν καὶ μάσασθαι, i. mandere, ſiue maſticare. Hinc deducitur Μήνιστρον i. in ruminantibus primus venter. Apud Poll. mendoſè per y pſilon ſcribitur in penult.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lunatus, lunæ ſimilis. μηνοειδὲς τῶν νεῶν, lunata claſsis, Herodot. lib. 8.

Μῆνος, μῆνις, ira, odium, inimicitia.

Μήνυμα, ατος, τὸ, ſignum, indicium, Phil.

Μήνυσις, ἡ, ſignificatio.

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, delator, nuntiator, index. μηνυτὴς γίνεται, defert indicium, Thucyd.

Μήνυτρον, ου, τὸ, Ioſeph. præmium indicii, aut ipſum indicium, Apul. li. 7. indicinæ præmia.

Μηνύτωρ, ορος, ὁ, index, nũtius, delator, nũtiator.

Μηνύω, μ. ύσω, π. υκα, ſignifico, patefacio, indico, teſtor, Plat. 2. de Repu. οἱ ταῦθ' οὕτως ἔχειν μηνύοντες, qui hæc ita ſe habere teſtantur.

Μηονέκτης, ὁ ἐλάττων, minor.

Μήοτιγε, nedum, Laert.

Μήπω, ne adhuc, ſeu nondum, Ariſtoph. νεφ.

Μήρεσθαι, nere.

Μηριαῖος, ου, ὁ, femoralis, τὰ μηριαῖα ὀστᾶ, i. μηρία.

Μήριξ, ſpina quæ adhæret villis ouiũ, Heſych.

Μήρινθος, ου, ὁ, funis, laqueus, fidicula, σπάρτος, σπαρτίον, Ariſtot. de mund. μίαν μήρινθον ἐπισπασάμενοι, fidiculam vnam trahentes.

Μηρίον, ου, τὸ, idem quod μηρός.

Μηρὸς, οῦ, ὁ, crus, inguen, coxa, femur, Iliad. ά. μηρούς τ' ἐξέταμον, i. τὰ μηριαῖα ὀστᾶ, oſſa femorum. Μηρὸν, τὸ, idem. μηρία δ' ἐκήαντες, Odyſſ. ν. (coxas adolentes.

Μηροτομεῖν, femur cædere.

Μηροτυπὲς, έος, τὸ, femur cædens & offendens.

Μήρυμα, ατος, τὸ, cumul⁹, ramentũ, filũ, lana carpta & carminata, ἔριον ξαινόμενον, Interp. Heſi. 2. ἔργων. ¶Μήρυμα, idẽ. ¶Plut. in Cicer. funis, Nicand. in Ther. de aſpide, κατ' ἐναντίον ἕρπει ἀτραπὸν ὁλκαίῳ δολιχῷ μηρύγματι γαστρὸς, i. longo tractu & verſu. ¶Μήρυγμα Poll. τὸ κάταγμα

ταγμα, fragmen, fragmentum.
Μηρυκάζειν, & Μηρυκίζειν, & μηρυκάδζ, ruminare.
Μηρυκισμὸς, ȣ, ὁ, ruminatio, Nazanz.
Μηρύκω, ex profundo haurio ſeu traho, & in minutas partes ſcindo, Etym.
Μήρυξ, κος, ruminalis piſcis, Ariſtot. 9. Animal.
Μηρύομαι, & Μηρύω, μ. ύσω, π. υκα, deduco filum, texo, colligo, ἐυτρεπίζω, ordino, glomero, Luci.
Μήσαδζ, facere, deliberare. μήσομαι, moliar, κακὰ μήσατ' ἀχαιοῖς, i. εἰργάσατο, in Iliad.
Μήστωρ, ορος, vel ωρος, ὁ, bellicoſus, Iliad. ή.
Μήτιεια, mater, prudens, Heſych.
Μητέρι@, ου, ὁ, maternus, in Epigr.
Μήτηρ, τέρος, & μητρὸς, ἡ, mater. In vocat. ὦ μῆτερ. ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, auunculus, Xenoph.
Μητιάω, μ. άσω, conſulo, delibero, cōſulto, Accu.
Μητιέτης, ȣ, conſiliarius, prudens, conſultor, ſapiens. Dicitur quoque apud Poetas μητιέτα, Odyſſ. ξ, κακὰ μήδετο μητίετα ζεύς.
Μητίζομαι, μ. ίσομαι, molior, excogito, conſilium capio, βουλεύομαι, μηχανῶμαι, Accuſ. Iliad. γ.
Μήτιμα, & Μῆτις, ιος, ἡ, conſiliū, hortat⁹, prudētia, intelligentia, ſapientia, Didym. ζυνέσεις.
Μητιόεις, εντος, ὁ, conſiliarius, conſultus, Heſiod.
Μητιόεντα φάρμακα, venena præſentia.
Μήτις, i. μηδεὶς, nemo, Homer. Iliad. β.
Μητίσαδζ, ἐργάσαδζ, molitū eſſe & machinatū.
Μήτοιγε, nedum, Hermog. de Inuent.
Μήτρα, ας, ἡ, vulua, matrix ſiue vterus, Poll. lib. 2. ¶ Eſt & μήτρα, matrix in plantis, i. medulla, ſiue vitalis anima, Plin. l. 17. c. 21. Μῆτραι, veſpę velut duces apud Ariſtot. Gaz. matrices.
Μητραγύρτης, ȣ, ὁ, ὁ μητρὸς ἀγύρτης. Μητραγύρται, vocabantur qui magnæ matri, ſiue Cybelæ deorū matri ſtipem cogebant, Athen. lib. 12.
Μητραγυρτῶ, ſtipem cogo atque emendico.
Μητράδελφος, auunculus ex matre, matris frater, Poll. Μητράδελφοι, οἱ, vterini.
Μητραλοία, ας, ἡ, matricidium Cicer.
Μητραλοίας, ου, ὁ, matricīda, μητροφόν@, Plat.
Μητρεγχύτης, ου, ὁ, ſpecillum infundendo in vterū liquori commodum, Galen. vide καθετήρ.
Μήτρη, tegmen, & tanquā inuolucrum quoddā.
Μητρεάζειν, Idææ deę ſacra peragere, cogere ſtipem, ὡς μητραγύρται, τελεσαί, Poll.
Μητρικὸς, ȣ, ὁ, maternus.
Μητρειώδης, ε@, ὁ ἡ ἡ, nouercalis.
Μητροδίδακτος, ου, à matre eruditus.
Μητρόθεν, ex parte matris, à matre, Herodot.
Μητροκασιγνήτη, ης, ἡ, matertera.
Μητροκτονέω, μ. ήσω, π. ηκα, matrem occido, Neut.
Μητροκτόν@, ου, ὁ ἡ ἡ, matricīda.
Μητροκωμία, inter vicos præcipuus vicus.
Μητρομήτωρ, ορος, ἡ, auia, μεγαλομήτηρ.
Μητρόξεν@, ου, ὁ, ſpurius, νόθος, Poll.
Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, auus maternus.
Μητρόπολις, ἡ, metropolis, ex qua coloniæ deductę. Dicitur autē ἀπὸ τῆς μητέρος ἡ πόλις. ¶ Μητροπολίτης, ȣ, ὁ, metropolitan⁹, qui puinciæ alicui præeſt, alióſque ſub ſe habet Epiſcopos.
Μητρορραίστης, ου, ὁ, qui matrem violat.
Μητροφθόρος, ȣ, ὁ, qui propriā nouercā interfecit.
Μητροφόν@, ου, ὁ ἡ ἡ, matricīda, Euripid.
Μητροφόντης, ου, ὁ, matricīda, idem Eurip.
Μητρυιὸς, ȣ, ὁ, vitricus. Μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, nouerca.
Μήτρωας, ȣ, ὁ, auūculus. ¶ Euripid. auus matern⁹.
Μητρῷον, ȣ, τὸ, apud Athenienſes Phrygię deæ ſacrum, Athen. lib. 10. de Alcibiade.
Μητρῷος, ὁ, maternus. Μητρῷον, matrix.
Μήτρως, ω, ὁ, auūculus maternus: & μήτρως, ων@, Iliad. β, παιδὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα.
Μηχανάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, excogito, molior, ſtruo, Xenoph. μηχανάομαί σφι ἀγαθὰ πάντα, omni ratione de illis bene mereri ſtudeo, Herodot. ἐμηχανήσατο τάδε πρὸς ταῦτα, aduerſus hæc hāc rationē inuenit, Idē. ¶ Ponitur cū particula ὅπως ſequente Subiūct, Xenoph. ὅπως ταῦτα γίγνηται τοῖς φίλοις οὐκ ἀποκάμνεις μηχανώμενος, vt hæc obtingāt amicis, nō laſſeſcis conādo. ¶ Μηχανάω, μ. ήσω, & μηχανέω, idē, Soph. ἡ ταῦτα ἡ τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεὰν, moliri & excogitare.
Μηχανὴ, ῆς, ἡ, conatus, machinatio Cicer. machinamentū Liuio, ars, excogitatio. μηχανητέον μηχανὴν πᾶσαν, omni conādum ratione, Plat. νόμ. ζ. ¶ Μηχανὴ πεπλεγμένη, ſtructa fraus, compoſitus dolus, Eurip. in Andromacha.
Μηχάνημα, ατος, τὸ, commentum, machimentum Liu. Cicer. machinatio & molitio, machina. Chryſoſt. μηχανήματα τῷ τείχει προσῆγον, muro tormenta admouebant.
Μηχανικὸς, ȣ, ὁ, opifex eorū operum quæ ingenio ſimul & manu fiunt, mechanicus Suet. machinarius Paul. Iuriſc. L. Si putator. organarius, Iul. Firmic. μηχανικὸν ἔργον, Aphr. op⁹ artificioſum.
Μηχανοποιὸς, ȣ, ὁ, machinarum faber.
Μηχανορραφία, fraudis excogitatio, machinatio.
Μηχανορράφ@, ου, ὁ, machinator, fraudum conſutor, Eurip. in Androm.
Μηχάνωμα, τὸ, cingulū, ſubligar, διάζωμα, Heſy.
Μηχανουργὸς, ȣ, ὁ, faber, in Epigr.
Μῆχαρ, τος, τὸ, conamen, Æſchyl. in Supplic. ὕπαρον δέ τοι μῆχαρ ὀρέξομαι, Interpr. τὸ μῆχος ἡ μηχανὴ, commentum, remedium.
Μῆχος, εος, τὸ, μηχανὴ, conſilium, machinamentū, remedium. Odyſſ. ξ. οὐδέ τι μῆχος ἦεν ἀλήναθαι, neque poteſtas fuit recuſandi.

M I

Μία, ᾶς, ἡ, vna, πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεστώσης δίκης, pridie ante litem conteſtatam, Ariſtoph. μιᾷ ψήφῳ, vna & eadem ſententia, Xenoph. ἀπομν.
Μιαίνω, μ. ανῶ, π. γκα, fœdo, polluo, contamino.
Μιαιφόν@, ου, ὁ, homicīda, cruentus, crudelis ac ſanguinarius ¶ Μιαιφονέω, μ. ήσω, π. ηκα, cæde me contamino, Plat. Polit. 9. ¶ Μιαιφονία, ας, ἡ, homicidium, cædes.
Μίαμμα, ατος, τὸ, βάμμα, tinctura.
Μιαρία, iniquitas, ſcelus, Phryn. reiicit.
Μιαρὸς, ȣ, ὁ, ſceleſtus, impurus, Plat. 4. Leg.
Μιας, & Μίασμα, ατος, τὸ, impuritas, piaculū, ſce-

lus,impiamentum apud Cyprian. Æſchin.in in Epiſt.Κτηρσιφ.¶Μιασμὸς,ῦ,ὁ,idem.
Μιάστωρ,ορος,ὁ,fœdus,impurus, Sopho.in Elect.
Μίαχος,impietas,impuritas,piaculum.
Μιαχὸς,purus,καθαρός,Heſych.
Μίγα,ſimul.
Μιγάζω,μ.άσω,π.ακα,miſceo,Actiu.Accuſ.
Μιγὰς,άδος,ὁ καὶ ἡ,aliis mixtus,Eurip. in Andro.
Μίγδα,mixtim,φύρδην,ἀναμὶξ,μεμιγμένως.
Μίγδαλοι,οἱ,mixti.
Μίγδην,ſimul,vnà, mixtim,promiſcuè.
Μιγδηράζω,contumelia afficio,ὑβρίζω.
Μίγμα,ατος,τὸ,coitus,miſtio,miſtura,miſcella.
Μιγματοπώλης,pharmacopola,qui medicamentorum mixturas vendit,Galen.li.7.κατὰ τόπ.
Μίγνυμι,μ.ίξω,π.ιχα,& Μιγνύω,miſceo, confundo,Accuſ.μιχθὲν εἰς ὕδωρ, cũ aqua confuſum.
Μίδας, vermicul⁹ qui fabis innaſcitur,Theoph. lib.4.de cauſ.plant.cap.16. ¶Item iactus in teſſerarum ludo fortunatus.
Μιδέοι κάλαμοι,calami Midæ,in Epigram.
Μιείω,comedo.
Μιλύω,βάπτω,ῥυπόω,Heſych.tingo,inficio.
Μιηφόνος,ὁ,ſanguine fœdatus,Archiloch.
Μίθαικος,ὁ,celer,ταχύς.
Μίθρης,ου,ὁ,ſol apud Perſas, Cæl.lib.13.cap.17.
Μίκαι,oleris genus.
Μικκὸς,pro μικρὸς,exigu⁹,Theoc.μικκὸν ἄκουσον.
Μικκύλος,ὁ,puſillus. μικκύλα χερείδρια,paruulæ manus,in Epigram.
Μίκλη,ης,ἡ,capra.
Μικροδικητικὸς,Ariſt. 2.Rhet.in re parua iniu(ri⁹.
Μικραίτιος,de minutis rebus conquerens.
Μικρόβιος,ὁ,qui breuis eſt vitæ.
Μικροδοσία,ας,ἡ,donatio exigua,Polyb.
Μικροθυμέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſum puſillo animo.
Μικροθυμία,ἡ,languidus animus.
Μικρόθυμος,ου,ὁ,puſillanimus,μικρόψυχος.
Μικροκέφαλος,ὁ καὶ ἡ,qui paruo eſt capite.
Μικροκαρπία, ας,ἡ,exiguitas fructus.
Μικρόκαρπος,fructum minutum generans.
Μικροκοίλιος,qui eſt paruo ventriculo,ſtrigoſus.
Μικροληψία, ας,ἡ,perceptio exigua.
Μικρολογέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι, accurratè diſputo de rebus minimis,Hermog.tomo 1.
Μικρολογητέον,ſordidè ac parcè erit agendum.
Μικρολογία,ας, ἡ, λεπτολογία, diligentia & anxia cura circa minutula.¶Item μικρολογία eſt magnificare quod paruipendendum eſt, Lucian.
Μικρολόγος, oratione tenuis atque humilis, reſtrictus,ſordidus,Iſoc. in Panath.γῆρας δυσάρεστον καὶ μικρολόγον καὶ μεμψίμοιρον,ſenectus reſtricta & ſordida,vel rixoſa,quæ leuiſsima occaſione offenditur & rixatur.
Μικρόλυπος,ου,ὁ,pronus ad triſtitiam.
Μικρομέρεια,ας,ἡ,partium tenuitas.
Μικρομερὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, partibus minutis conſtans.
Μικρόομματος,ου,ὁ,paruis oculis præditus.
Μικροπολῖται,οἱ,qui ſunt ex oppidulo,vrbiũ minorum ciues, Ariſtoph. Μικροπολιτικὸν,idem.
Μικροπόνηρος,in paruis improbus,Ariſt.4.Ethi.
Μικροπρεπὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, abiecti animi, illiberalis, Phalar.in Epiſt.Hinc μικροπρεπῶς, Poll.¶Μικροπρέπεια,illiberalitas, ſordes , vitium magnificentiæ contrarium,Ariſt.Rhet.1.
Μικρόρραξ,αγος,ὁ,habens acinos paruos.
Μικρόρρις,ινος,ἡ,quaſi paruo naſo dicas.
Μικρὸς,ῦ,ὁ,paruus,breuis,anguſtus.
Μικροσπέρματος,ὁ καὶ ἡ,ſemen paruum ferens.
Μικροστάχυες,paruam ſpicam habentes.
Μικρόστομος,ου,anguſti oris,cui eſt paruum os.
Μικρόσφυκτος,ου,ὁ,& μικρόσφυκτυς,cui venæ tenuiter mouentur,debilis.
Μικρότερος,minor,i.μείων,Ariſtot.de mund.
Μικρότης,ητος,ἡ,exiguitas,paruitas Cicer.
Μικροτραπέζους,Antiph.vocabat eos, qui nimiũ in epularum apparatu curioſi erant.
Μικρότριχος,ὁ καὶ ἡ,exiguis pilis intectus.
Μικροῦ,ferè,μικροῦ δεῖ,parum abeſt,fermè.
Μικροφροσύνη,ης, ἡ, q.puſillanimitas, anguſtus anim⁹.Μικροφρόνως Poll. demiſſè & abiectè.
Μικρόφυλλος,ὁ καὶ ἡ,qui foliis conſtat minutis.
Μικροφωνία,exilitas vocis.
Μικρόφωνος,ὁ καὶ ἡ,qui paruam habet vocem.
Μικροψυχία,ας,ἡ,paruus & anguſtus anim⁹,vitiũ quod animi magnitudini opponitur,Ariſt. Rhet.1.¶Μικροψυχέω,ῶ,animo deficio.
Μικρόψυχος,ὁ,puſillanimis,illiberalis , Demoſt.
Μικτὸς,ῦ,ὁ, mixtus, temperatus,Dat.Ariſtid.
Μίλαξ,& σμίλαξ,κος,ὁ,genus hederæ,Ariſt.νεφ
Μιλιάριον, τὸ, vas quo aqua calefit multis anfractibus & flexibus canalium Senec.Quæſt Natur.libro 4.cap.9.
Μίλιγδος,vocabulum eſt plaſtices,Poll.
Μίλιγμα,reliquiæ menſæ,vel farina qua manus abſtergebant pinguedinem,Etym.
Μίλιον,ου,τὸ,miliũ,i.ſpatium continens octo ſtadia,miliare,&Lapis,Theophil.in Inſti.ciuil.
Μιλίτινος,ὁ,melliteus.
Μιλλὸς,ῦ,ὁ,mollis,tardus.
Μίλος,ἡ,taxus arbor , Theophr.lib.hiſt.plant.
Μιλτολεφὴς,miniat⁹,minio fucat⁹,μιλτοπάρῃος.
Μιλτοθυρὴς σχοῖνος,funis rubricatus,in Epigr.
Μιλτόομαι,μ.ῶμαι,minio inficior,Ariſtoph.
Μιλτοπάρῃος,ου,ὁ καὶ ἡ,minio fucatus, Iliad. β.
Μιλτόπρεπτος,ruber,ἐρυθρὸς, Euſtat.Iliad.χ.
Μίλτος,ου,ἡ,minium, Ariſt.hiſt.Anim.li.6.ca.2. ¶Μίλτος σινωπική,Dioſc.li.5.c.111.rubrica ſinopica Celſ.li.6. ¶Μίλτος Λημνὶς,i.terra Lemnia,Nic.in Ther.& Dioſc. li. 6.ca.1. μίλτου τῆς καλουμένης σφραγίδος, ¶Μίλτις etiã rubigo ſegetũ,ἡ ἐρυσίβη,apud Pauſ.in Bœot.
Μιλτόω,tingo,minio inficio,minio , as, Plin.
Μιλτώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ruber minio,miniatus Plin.
Μιλτωρυχία,ας,ἡ,vbi minium effoditur, miniaria Plin.¶Et μιλτωρύχος,qui hoc effodit,Pol.
Μίλφωσις & μίλφαι, palpebrarum defluuium, Paul.Æginet.
Μιμαίκυλον,arbuti fructus ſeu pomum.
Μιμαλλόνες,apud Macedones Bacchæ.

Μιμαλω-

Μιμαλῶνες, mulieres bellatrices, Eiſdem, Etym.
Μίμαρυς, & Μιμάρκυς, & Μιμάρκυς, condimentum, edulium ſeu farcimen quoddam, Poll. Vide Comment. Ariſtoph. in Achar.
Μίμαστα, τὰ, olera agreſtia, Varin.
Μιμαυλεῖν, ſimulare, imitari tibiarum cantum.
Μιμέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, imitor quouis modo. Ariſtoph. cum duobus Accuſ. σὺ ἀλεκτρυόνας ἅπαντα μιμεῖ, gallos in omnibus imitaris.
Μιμέσα, ας, ἡ, ars imitatrix, imitatio.
Μιμηλάζω, imitor.
Μιμηλὸν, ad exemplar factum.
Μιμηλὸς, imitator, æmulus, Lucian. in Iconib. αἰσχίνης καὶ σωκράτης μιμηλότατοι τεχνιτῶν ἁπάντων, imitandi dexteritate præſtantiſsimi.
Μίμημα, τος, τὸ, imitamentum Tacito, imitamen Ouidio, ſimulachrum, Plat. in Timæo.
Μίμησις, ιος, ἡ, imitatio, æmulatio, imago, κατὰ σὴν μίμησιν, te imitando, Ariſtoph.
Μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator, effictor, Xenoph.
Μιμητικὸς, οῦ, ὁ, ad imitandum aptus, μιμητικὴ τέχνη, ars imitatrix, Plat. de Legib.
Μιμητικώτατος, ad imitandum aptiſsimus.
Μιμητὸς, οῦ, ὁ, imitabilis Cicer.
Μιμηχμὸς, οῦ, ὁ, hinnitus.
Μιμνάζω, μ. άσω, π. ακα, maneo. Iliad. ζ, μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ, remanere apud naues.
Μίμνησις, reminiſcentia.
Μιμνήσκομαι, recordor, μέμνημαι, Gen. Odyſſ. ό.
Μιμνήσκω, μ. ήσω, π. ηκα, commemoro, in memoriam reuoco, Genit. & Accuſ. Odyſſ. ξ.
Μίμνω, maneo, expecto, Neutr. abſol.
Μιμογράφος, ου, ὁ, poeta qui mimos ſcribit, Laert.
Μίμοι, verſus ſcenici. & qui μίμους ſcribunt.
Μιμολόγος, ὁ καὶ ἡ, hiſtrio, ſcurra, in Epigram.
Μιμὼ, οῦς, ἡ, ſimia, authore Tzetze, quia hominis morum eſt imitatrix, πίθηκος.
Μὶν, ipſum, ipſam, Indeclinabile, Homer.
Μίνα, ficus paruæ.
Μίνδαξ, odoramenti genus.
Μίνθα vel Μίνθη, ης, ἡ, mentha, Oppian.
Μίνθος, ſtercus humanum, ſiue flos ille in ſterquiliniis enaſcens quo mirè afficiuntur hirci. Alii caprarum retrimenta ſignificari volunt. Vide Comment. Ariſtoph. in Plut. ¶ Μίνθος etiam mentha, Theophr. hiſt. lib. 6. cap. 7.
Μινθόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſtercoro, ſtercore perfundo, Accuſ. Ariſtoph. in Plut.
Μινσώριον, ου, τὸ, vas, aut tabella pictoria, Epigr.
Μινύθω, minuo, Apoll. ¶ Aliquãdo paſsiuè. Heſiod. μινύθουσι δ' οἶκοι, minuuntur familiæ.
Μίνυνθα, paulum, Odyſſ. ό. ¶ Μινυνθάδιος, ὁ, breuis temporis, i. parum durans, μακρόβιος. Iliad. ά, ἔτεκές με μινυνθάδιον.
Μινυρίζω, μ. ίσω, π. ικα, cantillo, minurizo Sidonio, voce quærula cano, Ariſtoph. μινυρομένη τι πρὸς ἐμαυτὴν μέλος, ſumm iſſa voce melos cantillãs. ¶ Itẽ vagio metaphoricè, Ilia. έ.
Μινύρισμα, ατος, τὸ, ſibilus.
Μινύρομαι, & Μινυρόμαι, fleo, ploro, imploro, lamentor, clara voce loquor, Epigram.
Μινυρὸς, οῦ, ὁ, querulus, gracili voce cantillans. ¶ Item μινυροὶ, pipiones, & fœtus auium reliquarum.
Μινύθροις μεγάλοις, magnis pro indicio præmiis propoſitis, Thucyd. Interp. legit μηνύτροις.
Μινυώριος, ὁ καὶ ἡ, breuis tẽporis. μινυώριον ὕδωρ, Nõn. aqua parũ durans ¶ Μινύωρον, paulum.
Μιξαίθριον, Theophr. περὶ ὑδάτων, temporis conditio mixta ſerenitatis hyemiſque natura.
Μιξέλληνες, οἱ, qui altero parente Græci ſunt.
Μιξίαμβος, ου, ὁ, conuiciator, λοίδορος.
Μίξις, ιος, ἡ, miſtio, temperatio, miſtura, coitus. Herodot. de Agathyrſis, ἐπίκοινον τῶν γυναικῶν τὴν μίξιν ποιεῦνται, i. τὴν κοίτην.
Μιξοβάρβαρος, ου, ſemibarbarus, mixtus barbaris.
Μίξοδος, & μιξοδὴ, via in alteram declinans.
Μιξόθηρ, ſemiferus. μιξόθηρ ἄνθρωπος, Epigram.
Μιξόθριξ, πρέχος, ſemicanus.
Μιξοιφία, ας, ἡ, coitus, μίξις, πλησιασμός.
Μιξολυδιστὶ, mixta Lydia harmonia, Ariſtot.
Μιξοπάρθενος, partim virgo.
Μιξοπόλιος, ου, ὁ, caneſcens, μεσαιπόλιος, Hom.
Μίξοφρυς, qui ſupercilia habet coniuncta, Poll.
Μιξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, mucori ſimilis, mucoſus.
Μίος, μία, μίον, vnus. Vnde μία, vna.
Μίρκα, ας, ἡ, florida, vel floribus variegata.
Μίρμα, ſordidus, improbus.
Μίρρινον, τὸ, gula.
Μίρτουλον, ου, τὸ, odium, piaculum, immunditiès.
Μισαγαθία, ας, ἡ, odium circa bonos.
Μισαλληλία, ας, ἡ, odium mutuum.
Μισάλληλοι, mutua odia exercentes.
Μισανθρωπεῖν, homines odiſſe, inhumanum eſſe, Hippocr. ¶ Μισανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas, odium hominum. ¶ Μισάνθρωπος, ου, ὁ, inhumanus, qualis Timon Lucian.
Μισάγκεια, ας, ἡ, vel μισαγγία, locus in valle cauus, in quem vtrinque è montibus deferuntur aquæ, ac veluti miſcentur, Iliad. δ.
Μισγητεύω, coeo, Neutr. abſol.
Μισγοδία, vbi plures viæ cõueniũt, ac ſe miſcẽt.
Μίσγομαι, miſceor, coeo, Dat. μίσγομαι γυναικί. Ody. ό, ὃς ἐμίσγετο λάθρῃ, qui clam rẽ habebat.
Μισγονόμος, vbi publica paſcua ſunt.
Μίσγω, miſceo, confundo, Accuſ. Iliad. γ.
Μισέλλην, odiens Græcos.
Μισέω, μ. ήσω, π. ηκα, odi, Accuſ. Thucyd.
Μίση, ἡ, dea quædam cui hymnus apud Orph.
Μισητεία, & μισητία, ας, ἡ, coitus, Ariſto. in Plut.
Μισητίας, ου, ὁ, ſalax, καταφερής.
Μισήτη, ης, ἡ, libidinoſa, Cratin. μισῆται γυναῖκες.
Μισητὴ, inamabilis, quaſi odibilis, oxytõ. Cyril.
Μισητίζω, odi.
Μισητὸς, οῦ, ὁ, odioſus, odio dignus.
Μίσητρον, cauſa odii.
Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis perſolutio, Hebr.
Μισθαρνέω, μ. ήσω, π. ηκα, mereo, quæſtum facio.
Μισθαρνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mercede conductus. ¶ Μίσθαρνος, idem. ¶ Μισθαρνητικὴ, ars mercena-

ria, Plat. 1.de Republ.
Μισθαρνία,ας,ἡ,mercedis acceptio,Plut.in Cat. ¶Pro arte quadam lucri faciendi,Ariſtot.
Μισθαρχία,vnde & Μισθαρχίδης,ου,ὁ, qui in magiſtratu mercedem accipit,Ariſtop.in Achar.
Μίσθιος,ου,ὁ,mercenarius,lib.1.Epigram.
Μισθοδοσία,ας,ἡ, mercedis ſeu ſtipendii ſolutio.
Μισθοδοτέω,μ.ήσω,π.ηκα,do mercedem, Accuſ.
Μισθοδότης,ου,ὁ,dator mercedis,quæſtor.
Μισθοδοτοῦμαι,mercedem fero,mereo,Polyb.
Μισθόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,mercede conduco.
Μισθός,οῦ,ὁ,merces, ſtipendium, præmium, μισθὸν φέρειν,mercedem accipere,Thucyd.
Μισθοφορὰ,ᾶς,ἡ,ſtipendium,ſalarium,μισθοφορὰ ἀΐδιος,perpetuum ſtipendium, Thucy.¶Μισθοφορία,ἡ,idẽ.¶Μισθοφορικός,ὁ, mercenari⁹.
Μισθοφορέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſtipẽdia mereo, quæſtũ facio,Neut.μισθοφορῶ παρὰ σοι, ſub te mereo.
Μισθοφόρος, conductus mercede, mercenarius miles,Plat.in Epiſt. πρὸς τοὺς μισθοφόρους διεβλήθην, apud milites mihi conflata eſt inuidia. μισθοφόρους μαχλάδας, mercenarias meretrices, Epigram.
Μισθόω, μ. ώσω,π.ωκα, opus vel fundum locо, meritoriũ facio,do faciendum mercede conſtituta. ἑαυτὸν ἐμίσθωσεν εἰς αἴγυπτον γαζέρα, Demoſth.μισθώσαντες τὸν νηὸν τριηκοσίων ταλαίντων,qui templum trecentis talentis conſtruendum locarunt,Herodot.μισθωσάμενος ὀλίγου,paruo conducens,Ariſtot.1.Polit.
Μίσθωμα,ατος,τὸ,merces, Iſocrat.in Panegyr.
Μίσθωσις,ἡ,conductio,mercede conductio.
Μισθωτός, οῦ, ὁ, mercenarius,mercede cõduct⁹, Plat.2.de Rep.¶Μισθωτικός,οῦ,ὁ,mercenarius.
Μισθώτριαι,mulieres mercenariæ,baiulæ.
Μίσκελλος,ſordidus,parcus,quòd fruſta &fragmenta colligeret. ¶Μίσκει,incipit.
Μίσκοι,reiectamẽt aquæ ſub mẽſam cadũt,Poll.
Μισοβάρβαρος,ὁ καὶ ἡ,oſor barbarorum.
Μισογύναιος,& Μισογυνής,έος,&Μισογύνης,ου,ὁ,oſor mulierum,Athen.
Μισογυνεία,ας,ἡ,odium mulierum Cic.Tuſc.4.
Μισόδημος,ου,ὁ,hoſtis plebis,populo inuiſus.
Μισόδικος,ὁ,ἀπράγμων,qui negotia faceſſere aliis non ſolet,ſibíque exhiberi metuit.
Μισόκαλος,oſor honeſti.
Μισολάμαχος,bellũ exoſus,Ariſtop. à Lamacho.
Μισολογία,odium literarum.
Μισολόγος,oſor rationis,oſor literarum,Plat.
Μισόνοθος,ὁ καὶ ἡ,qui odit nothos,in Epigram.
Μισόξενος,inhoſpitalis.Et Μισοξενία,Gregor.
Μισόπαις,αιδος,ὁ,oſor liberorum.
Μισόπολις,ιος,ὁ,ciuitatis oſor.
Μισοπονεῖν,laborem detrectare,Plat.
Μισοπονηρεῖν,malos deteſtari,Lyſi.κατὰ Νικομάχου.
Μισοπονηρία,ας,ἡ,ſceleratorum odium.
Μισοπόνηρος,qui malos auerſatur,oſor malorum.
Μισοπορπακισής,belli oſor,Ariſtoph.εἰρήνῃ.
Μισοπράγμων,qui negotiis curandis abſtinet.
Μισοπώγων,ονος,ὁ,oſor barbæ, Iulian. Apoſtat.

Μῖσος,εος,τὸ,odium,auerſatio.μῖσος παυσανίου, Pauſaniæ odium,i.aduerſus eum, Thucyd. μῖσος ἔχω παρὰ πάντων,omnium odio laboro, Lucian. ¶Μῖσος verò ſignificat ſcelus,impuritatem.
Μισόσοφος,philoſophiæ oſor, Plat.
Μισοτεκνία,ας,ἡ,filiorum odium.
Μισοτύραννος,ὁ καὶ ἡ,odio habens tyrannos.
Μισόφιλος,amicis inimicus.
Μισόχρηστος,ὁ καὶ ἡ,inuiſus bonis,hoſtis bonorum.
Μισυ,vide Χάλκανθος.
Μιστύλλη,ης,ἡ,menſuræ genus,μύστρος,Euſt.Ilia.α.
Μιστυλλέω,μ.ήσω,π.ηκα,iure & pulmentario veſcor.Accuſ.Comment.Ariſtoph.in Plut.
Μιστύλη,panis excauatus pro iure hauriendo.
Μίστυλλον,fruſtum panis canibus obiectum.
Μιστύλλω,μ.υλῶ,minutatim ſeco,Accuſ.Iliad.α.
Μισυοὶ,dimidiato corpore nigri,& albi.
Μίσχη,redimiculum,vitta,pileus, lanarũ glom⁹.
Μίσχος, ου, ὁ , pediculus quo folia fructúſque appenduntur ſuis plantis,Theophr.hiſt.l.1.c.3. ¶Itẽ ruſtici inſtrumenti nomẽ,rutrum id eſſe aut bipalium apud Varronem ſuſpicor:paſtinam Italorum putauit Gaz . ex Theophr. de cauſ.lib.3.cap.25.
Μισώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,odio dignus.
Μιτπείζω,eiulo,ſtrideo.μινυρίζω.
Μιτοῤῥαφής,έος,ὁ καὶ ἡ,filo ſutus,in Epigram.
Μίτος,ου,ὁ, filum, licium, ἀπὸ λεπτοῦ μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.¶Philoſt. fides citharę μίτους dixit.
Μίτρα,ας,ἡ,mitra, cingulũ, corona,ornatus capillorũ, faſcia muliebris,zona, 1. Argo. ᾧ ἔπι μούνῳ Μίτρην πρῶτον ἔλυσα,καὶ ὕστατον,propter quem ſolum zonam primùm ſolui & poſtremùm. μίτραν enim ſeu ζώνην ſoluere narrantur primùm parientes,eámque dicare Dianæ. ¶Capitur etiam μίτρα pro genere armaturæ, i.lamina ferrea,Iliad.δ.
Μίτρη,ἡ,operculum ſiue inuolucrum , quod alio nomine ἐπιδιδυμίς. Eſt autem varicoſa moles teſtibus in ſummo adiacens.
Μιτροφόρος,ὁ καὶ ἡ,mitram ferens.
Μιτροχίτων,ωνος,ὁ, delicatus, mitris præcinctus. Hom.ἀμιτροχίτωνας diſcinctos appellat.
Μιτρόω, μ.ώσω,& μιτρόομαι,cingo,Nonn.
Μιτύλος,ὁ,mutilus,carens cornibus,Theocr.
Μίτυς,commoſis,excrementum quoddam ceræ, vt Gaz.vertit ex Ariſtot.
Μιτωσαμένη φθέγγον,in Epigr.orſa vocem , texens ſonum ,Eurip.de locuſta.
Μιχωκέω,ſono.

M N

Μνᾶ,ᾶς, mina,centum drachmæ, Plat. in Apol.
Μναιαῖος,minæ pondus habens, Xenoph.
Μνάας,αδος,capra quæ mulgetur.
Μναῖος,ου,ὁ,ad minæ præcium euadens.
Μναμοσύρειν,obſeruare ; vel reminiſci alicuius.
Μνάμων,ονος,memor, curioſus, qui ſacrificiorũ admonet. ¶Plutarc. ſympoſiorum præfecti in Sicilia, quos latini modiperatores vocãt.

Μνάο-

Μνάομαι, μνῶμαι, μ. ἥσομαι, π. ημαι, reminiſcor, commemoro. μνᾶσθαι περὶ παιδὸς, filii mentionem facere, Herodot. ¶Item ambio, affecto, μνᾶσθαι γάμον, nuptias petere, Lucian.

Μναρὸς, οῦ, ὁ, mollis, dulcis.

Μνάσιον, ου, τὸ, quædam planta naſcens apud Nilum fluuium, Theophraſt. li. 4. de plant.

Μνασίον, menſuræ genus continēs duos modios.

Μνάω, μ. ήσω, & Μνέω, reminiſci facio, Iliad.

Μνέα, μνᾶ, mina, μνέας εἴκοσι, 20. minas, Herod.

Μνεία, ας, ἡ, memoria, mentio, μνείαν ἔχειν, memorem eſſe, Ariſtoph. μνείαν ποιεῖσθαι, mentionem facere, Ariſtot. in Polit. rationem habere, Demoſthen.

Μνῆμα, ατος, τὸ, monumentum, i. recordatio.

Μνημεῖον, τὸ, locus ſecretior domus in quo precioſiſsima aſſeruantur, Dion de Antonio, εἰς τὸ μνημεῖον ἐσέδραμε. ¶Itē monimentū, Ælia.

Μνήμη, ης, memoria, commemoratio, monumentum. μνήμην ποιήσομαι, mentionē faciam, Herodot. in Ἐρατοῖ. ¶Μνημήϊα, ἡ, idem.

Μνημονεύματα, quæ memoriam alicuius iuuant. Ariſtot. Rhet. τὰ μὲν ἃν μνημονευτὰ ἡδέα ἐστὶν, ea quorum memoriā poſſumus replicare Cic.

Μνημονευτὸς, οῦ, ὁ, memoriabilis, Ariſtot.

Μνημονεύω, μ. εύσω, π. ευκα, memini, Gen. μνημονεύω σοι χάριτος, ſum memor tui beneficii. Phalar. in Epiſt. ¶Accuſat. Iſocrat. ἐὰν τὰ παρεληλυθότα μνημονεύῃς, tecum reputes præterita. ¶ Xenoph. ſine caſu, μνημονεύειν ἃ ἂν μάθωσι, quæ didicerint figere memoriæ. ¶Item memoriæ prodo, celebro.

Μνημόνια vocauit Theodectes ſophiſtes dicta inter pocula, vt à Polluce refertur.

Μνημονικὸν, τὸ, memoriæ vis & dexteritas.

Μνημονικὸς, οῦ, ὁ, qui valet memoria, Ariſtop. νεφ.

Μνημονικῶς, Aduerbium, memoriter.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Dicitur etiam Mnemoſyne Muſarum mater, ſecundùm Heſiod.

Μνημόσυνον, pignus aut ſimile quippiam relictum apud amicum, quod illum noſtri commonefaciat, monumentum. ἔπεα λιπέσθαι μνημόσυνα, dicta memoratu digna. Apud Ariſt. μνημόσυνα, exponūtur τὰ τῶν λεγομένων κεφάλαια, ſumma eorum quæ dicta ſunt.

Μνημύω, triſtis incedo & demiſſo vultu.

Μνήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, memor, valens memoria. ¶Item qui in publicas tabulas refert quæ opus eſt mandari memoriæ, vt Cōment. Ariſtoph. νεφελ. ſcribit ἱερομνήμονας ſiue μνήμονας dictos fuiſſe ſcribas rerum ſacrarum.

Μνησίθεος, ου, ὁ, pius, qui Dei recordatur, ἀρχαιοθής.

Μνησικακέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum memor malorū, reminiſcor iniuriæ, Accuſ Ariſtoph. νεφ. μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν. Thucyd. οὐ μνησικακῶ σοι, tibi ignoſco.

Μνησικακία, ας, ἡ, iniuriarum memoria.

Μνησίκακος, οῦ, ὁ, memor iniuriarum, Ariſtot.

Μνησιχάρη, voluptas.

Μνηστεία, ἡ, memoria, deſponſatio, ſponſalia.

Μνήστευμα, τὸ, idem, Eurip. in Phœniſſ.

Μνηστεύομαι, & Μνηστεύω, μ. εύσω, π. ευκα, deſpondeo. ¶Μνηστεύω γάμοις, concilio nuptias: verba ſunt Clytemneſtræ de nuptiis filiæ loquentis, Euripid. ¶ Item procum ago, vxorem poſco, Idem, ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, tuæ filiæ connubium expetiui. ¶ Idem per μνῶμαι dicitur, πάλαι τὰς τοιαύτας φιλίας ἐμνήστευον, Bud. in Epiſt. pridem huiuſmodi amicitias ambiebam. ¶ Item, ambio, magiſtratum appeto, Plut. in Cæſare μνηστευόμενος ἑαυτῷ μοναρχίαν, appetens atque ambiens. ¶ Item cōcilio, comparo, κέρδη μνηστεύει, Syneſ. ¶ Item reminiſcor.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, ſponſa, in Pandectis Græcis. ¶ Item vxor legitima, Hom. Iliad. ζ. ¶ Μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, procus, candidatus. ¶ Item memor, Nonn. εἰλαπίνης μνηστὴρ, memor conuiuiis. ¶ Μνηστὴς, idem, Chryſoſt. ¶ Μνηστήρια δῶρα, munera quæ puellis dantur à procis, in Epigr.

Μνηστηροφονία, ας, ἡ, cædes procorum.

Μνῆστις, ιος, ἡ, memoria, μνεία, Sophocl. ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνῆστιν, tene memoriam mei.

Μνηστὸς, οῦ, ὁ, nuptus, deſponſatus.

Μνήστρια, ας, ἡ, pronuba, προμνήστρια.

Μνῆστρον, ου, τὸ, arrhabo futurarum nuptiarum.

Μνηστὺς, ύος, ἡ, poſtulatio in vxorem, Homer.

Μνήστωρ, procus, ſponſus, & qui nuptiarum arrhabonem dedit. ¶Itē prudens, peritus, Suid.

Μνήτεια, nuptiarum dona.

Μνιαρὸς, muſcoſus, Oppian. lib. 2.

Μνιόεις, idem.

Μνίον, & additione, ά, ἀμνίον, ου, τὸ, muſcus, alga.

Μνίω, comedo.

Μνοία, ας, ἡ, ſupplicatio, ἱκετία, Heſych. κοινὴ δουλεία, apud Cretas, Athen. 92.

Μνοῖος, ου, ὁ, mollis. μαλακός.

Μνοῦνες, crura, femora, οἱ μηροί.

Μνοῦς, lana tenerrima cum qua naſcuntur agni: in anſeribus pluma moliſsima, Heſych.

Μνῶα, ας, ἡ, ſeruitus, δουλεία.

Μνώομαι, poeticè pro μνάομαι, reminiſcor, Genit. Apollon. 2. οὔτε τι σίτου μνώοντο οὔτε ποτοῖο. ¶ Item affecto. μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, petentes vxorem, ambientes, Homer. de procis Penelopæ.

M O

Μοδγὸς, in Hippiat. de aſino admiſſario.

Μογερὸς, laborioſus, ærumnoſus, μοχθηρὸς, idem.

Μογέω, & Μογέω, μ. ήσω, π. ηκα, laboro, patior, tolero. μογῶ πλευρὰ, latera mihi dolēt, Eurip.

Μογιλάλος, ου, ὁ, balbus, impeditæ linguæ, bardus.

Μογιλαλία, ας, ἡ, hæſitantia in verbis.

Μόγις, vix, ægrè, Plat. 1. de Rep.

Μόγος, ου, ὁ, labor, afflictio.

Μογοστοκέω, in partu laboro.

Μογοστόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuſcipiens laborem in pariendo, Hom μογοστόκος εἰλήθυια, Lucina obſtetrix. ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τόκους.

Μόδα, τὰ, ſtragula, στρώματα.

Μόδι☉,ου,ὁ,modius,Dinarch.κτ̣ δημοσθ.
Μόθαξ,verna cum liberis enutritus,Athen.
Μοθητῶν, Nazanz.τῷ βίῳ τούτων μοθητῶν puto exponendum, vitæ præſentium laborum.
Μοθεύω,deteſtor,calumnior,odi,Heſych.
Μόθος,ου,ὁ,labor,bellum.
Μοθούρα,ας,ἡ,capulus & manubriũ remorum.
Μόθων,terrificus,terribilis,turbator , moleſtus, vilis,Ariſtoph. in Plut. διαῤῥαγείης ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κόβαλ☉:vide Ibidem Interp. ¶ Item genus ſaltationis cuiuſdem turpis & parum liberalis. ¶ Sic etiam vocant Lacedæmonii vernam ſeruum domi natum,qui pueris præficiebatur.
Μοθωνία,ας,ἡ, ſuperbia,ἀλαζονεία.
Μοθωνικὸς,ſuperbus,Plutar.in vita Pericl.
Μοιμυᾶν καὶ μοιμύλλειν,labra contrahere & committere.apud Poll.corruptè νοιμύλειν. ¶Μοιμύλλειν,θηλάζειν,lac ſugere,lactêre,Heſy.
Μοῖ☉,triſtis,demiſſo vultu incedens.
Μοῖρα,ας,ἡ,fatum,parca,ſors,ἀγαθῇ μοίρᾳ πρᾶξαι, bona & felici ſorte, Plat.in Epiſt. μοῖραι ὄλβιαι,felicia fata,Ariſtoph.¶Item prouidentia ſiue decretum certum , μοῖρα θεία,diuina prouidentia,Xenoph.¶Item decens,decorũ, officium,Iliad.ά. ταῦτα γέρον κτ̣ μοῖραν ἔνειπες, rectè dixiſti ſingula. ¶Item cohors ſeu decuria,& acies ſeu numerus militum,Strab. τέτταρες μοῖραι ἀνδρῶν. ¶ Item pars,membrum,tractus.
Μοιραγέτης,fatorum ductor.
Μοιράομαι,ſum fatatus, ſortior, Phil. de mund. ὅσα ψυχῆς μεμοίραται,quæ animam ſortita ſũt.
Μοιράω,fato diuido,diſtribuo,Lucian.
Μοιρηγενὴς,έ☉,ὁ καὶ ἡ,fortunatus, diuino quodã fato præditus,ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγενημένο☉,Ilia.ſ.
Μοιρία,ας,ἡ,pars.
Μοιρίδι☉,ου,& τὸ μοιρίδιον,fatum, fato debitũ, Plutar.μοιριδίῳ θανάτῳ,letho fatali.
Μοιρολόγχης,partîtor Cic. Heſyc. Vel potius qui partem accipit,partiarius Catoni,Poll.
Μοιροδοκέω,particeps ſum,Antiph.
Μοιρολαχεῖν,diuidere,partiri. ¶Et μοιρολογῆσαι dixit Antiphon τὸ δάσασθαι,diuiſiſse.
Μοιρὼ,οῦς,ἡ,lyrica quædam mulier, quæ hymnũ in laudem Neptuni conſcripſit,Euſtath.
Μοιχάγρια,τὰ,adulterii deprehenſio, pœna deprehenſi in adulterio, Odyſſ.θ.
Μοιχάζω,mœchor,fornicor Genit.
Μοιχαλὶς,ίδος,ἡ,adultera.
Μοιχάομαι,μοιχάζω,mœchor,Xenop. Omiſſ. 1.
Μοιχεία,ας,ἡ,adulteriũ. Μοιχείας δίκη, quæ fuerit,vide Comment.Ariſtoph.in Plut.
Μοιχεύτρια,ας,ἡ,μοιχαλὶς,adultera.
Μοιχεύω,μ.εύσω,π.ευκα,mœchor Horat. adultero Suet.adulterio vitio.Plat.2. de Republ. τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχεύσας,quum eius vxori ſtuprum intuliſſet Cicer.3.Offic.
Μοιχίδι☉,ὁ,ſpurius,adulterinus filius,Lucian.
Μοιχικὸς,ὁ,adulterinus,Phocyl. μοιχικὰ λέκτρα.
Μοίχι☉,idem,in Epigram.
Μοιχὸς,οῦ,ὁ,adulter,mœchus. ¶Item indecora prorſus & cinædica tondendi ratio.
Μοιχοτύπη,ſcortum.
Μολγὸς,οῦ,ὁ,bulga,aſcopera,culeus , Ioan. Xiphilino in Dionis Epitome de Nerone.¶Poll. lib.10. μολγὸν Tarentinorum lingua βόειον ἀσκὸν indicare teſtatur.¶Μολγὸς etiam idem eſt quod tempus mulgendi, Ariſt. in Equit.
Μόλγης, ſiue Μολγὸς,ὁ,tardus,cæcus,pauper.
Μολεύειν,ſtolones amputare.¶Item fugere.
Μοφέω,eo,venio,redeo,curro, Eurip.
Μολιβαχθὴς,plumbigrauis,in Epigram.
Μολιβδέ☉,οῦς,plumbeus,Lucian.
Μόλιβδος,ὁ,plumbum,Ariſtoph.& Thucyd.
Μολιβδοχεῖν,τὸ μόλιβδον ἐργάζεσθαι,Poll.
Μολιβδοχρὼς,ῶτος,color plumbeus, luridus, qui & πελιδνὸς apud Galen.in arte med.lib.12.
Μολίβδωμα , plumbatura , & conceptaculum plumbo vel plumbatura conſtans,Athen.
Μόλιβ☉,plumbum,idem quod μόλιβδος, Etym.
Μόλις,vix,vix tandem.
Μολίσκω, eo,τὸ βαδίζω,Didym.in Odyſſ.δ.
Μολίων , ον☉ , ὁ, pugnator, graſſator , latro, veredarius.
Μολοβρὸς,οῦ,ὁ,vorax,inſatiabilis, Odyſſ.ρ. ¶Item ægrè auctilis,humilis,pumilus, Nicand.
Μολόθουρος , Nicand.in Alex. Interp. herbam eſſe perpetuò virentem,ait.
Μολορὸς,impudens,triſtis,λυπηρὸς,ἀηδής.
Μόλ☉,μόθος,labor,pugna,fremitus.
Μολοττὸς,moloſſus,genus pedis,Quint.lib.9.
Μολουρίδες,ſpicarum nodi,ſiue genicula.
Μολουρὶς,ίδος,ἡ,haſta mutilata , veretrum. ¶Item ęgrè reddens lotiũ.¶Item animal quoddam locuſtæ ſimile,Nicand.in Theriac.
Μόλουροι,οἱ,Nicand.in Ther.inter ſerpentes.
Μολόχιον,τὸ,armilla,ornamentum muliebre.
Μολόχη,ης,ἡ,pro μαλάχη,i.malua Colum.
Μολπάζω,celebro,canto,decanto,Ariſtoph.
Μολπὴ,ῆς,ἡ,cantus,hymnus,Iliad.ά. ¶Item ludus,luſus,Didym.in Ody.ἡ μετ' ᾠδῆς παιδιά.
Μολπηστὴς,cantor,in Epigram.
Μολύβδαινα ſiue μολίβδαινα,ης, ἡ, plũbago Plin. lib.24.cap.18. ¶Μολύβδαινα etiam inter piſcatoris inſtrumenta numeratur à Poll. ¶Iliad.ώ.pro linea ipſa ſumitur vel appẽſo plũbo. Apud Lucia.in Anacharn.μολυβδίνας legitur pro plumbeis maſſulis ſiue plumbeis pilis quæ etiam halteres dicuntur.
Μολύβδιν☉,ου,ὁ,plumbeus.
Μολυβδὶς,ίδος,ἡ, lamina plũbea,& põdus ſeptẽ librarũ:alii μολιβὶς dicunt,Heſych.¶Itẽ glans aut maſſa plũbea quæ à funda mittitur, Plut.
Μολυβδῖτις,molybditis,ſpuma plumbi dicitur.
Μόλυβδος,ſiue μόλιβδος,plumbum,metallũ, μολύβδου ἔλασμα, Dioſc.plumbi lamina . ¶Σκωρία μολύβδου eidem,plũbi recrementum,plumbi ſcoria Plin.¶Μολυβδοειδὴς λίθ☉,plumbarius lapis, Dioſc.li.5.cap.96.

Μολυ-

Μολυϐδοῦργος, plumbarius.
Μολύϐδωσις, ἡ, plũbatura, ferruminatio, & quæcunque iunctura plumbo facta.
Μολύζα, ἡ, coma allii cũ capite ſolo, Hipp. μωλ.
Μολυνὶν, pars corporis ſe perpetuò inquinans.
Μόλυνσις, εως, ἡ, leuis quædam coctio ac propemodum cruditas quædam, Ariſtot. Meteor. 4. ¶ Item inquinatio, inquinamentum Gell. Theoph. de cauſ. plant. l. 4. vbi Gaza moroſitatem exponit.
Μολύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, inquino, contamino, conſpurco, Accuſ. Iſocr. in Orat. ad Philipp.
Μολυρὶς, ίδος, ἡ, locuſta.
Μολυρὸς, tardus, ingratus, moleſtus, iniucũdus.
Μολυσμὸς, οῦ, ὁ, fœditas & turpitudo, inquinamentum Gellio, τὸ μίασμα, 2. Cor. 7.
Μολύω, ſurculos demeto & excindo.
Μόλω ϗ Μολῶ, eo, accedo, curro, τρέχω, Solon. Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι. ¶ Μολὼν, όντος, profectus, Sophocl. ποῖ μολὼν μένω; quò receptus manebo?.
Μορμὼ ἢ μορμὼ, terriculũ, φόϐητρον τοῖς παιδίοις.
Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, querimonia, μέμψις. μομφὴν ἔχει, i. μέμφεται, ἐγκαλεῖ, Ariſtoph.
Μοναδικὸν, οῦ, τὸ, ſingulare.
Μοναδικὸς, οῦ, vnicus, ſingularis, μοναδικὸς ἀριθμὸς, abſolutus numerus, ſeu vnicus, Ariſtot. 5. Ethic. ¶ Μοναδῶν, ſolitarié.
Μονάζω, μ. άσω, π. ακα, ſolus dego, Neutr. ¶ Μονάζοντες, monachi, peculiari habitu ſeſe diſtinguentes.
Μοναλκὴς, excellens, robuſtus.
Μονάμπυξ, iubatus, μονάμπυκες πῶλοι, Eurip.
Μονανδρεῖν, vni viro cohabitare.
Μόναπος, monapus, beſtia quæ à Pæonibus etiam bonaſus dicitur, Ariſtot. 6. Animal.
Μοναρχέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſolus impero, Genit. Ariſtot. in Polit. ¶ Μονάρχης, ου, ὁ, princeps, monarcha, μόναρχος etiã dicitur à Plat. in Epiſt.
Μοναρχία, ας, ἡ, principatus, μονοκρατορία, Suid.
Μοναρχικὸς, ad vnius pertinens principatum. μοναρχικὴ πολιτεία, vnius poteſtas, Plat. de Leg. ¶ Item fauens monarchiæ, Appia. l. 5. Ciuil.
Μόναρχος, ου, ὁ, monarcha, apud Æſchyl.
Μονὰς, άδος, ἡ, vnitas, vnio teſſerarum iactus.
Μοναστήριον, ου, τὸ, ſolitudo, monaſterium, Phil.
Μοναστὴς, οῦ, ὁ, monaſta, ſolitarius, monachus.
Μοναστικὸς, οῦ, ὁ, ſolitarius.
Μονάστρια γυνὴ, vt ἀσκήτρια, in Pandect. Græc.
Μονάτωρ ἵππος, Comment. Ariſtoph. in Pace, qui & κέλης dicitur, equus deſultorius Suet.
Μοναυλία, ας, ἡ, vita ſolitaria, cœlibat⁹, Plat. νόμ.
Μόναυλος, ου, ὁ, ſingularis tibia, vnicum reddẽs contentum, Athen. lib. 4. ¶ Μοναυλεῖν, Plut.
Μοναχῇ, vnicé. Et pro μοναχῶς, Xenoph.
Μοναχὸς, ῦ, ὁ, monachus, ſolitarius, παρὰ τὸ μόνον ἄχρι ἔχειν, Etym.
Μοναχοῦ, ſolummodó.
Μοναχῶς, ſimpliciter, vno modo, ſingulariter.
Μονέντερον, τὸ, colum, inteſtinum, in Hippiat.

Μονὴ, ῆς, ἡ, manſio, τὴν μονὴν ποιούμενος, moram faciens, Thucyd.
Μόνη, ης, ἡ, ſola occaſio, paroxyt.
Μονημέριον, ου, τὸ, ſpectaculum vnius diei, Epigr.
Μονήμερος, apud Gal. idem quod ἐφήμερος, dialis.
Μονηρήϊον, vita ſolitaria, monachiſmus.
Μονήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, ſolus, ſolitarius, μονήρης βίος, ſolitaria vita, Chryſoſt.
Μονθυλευτὴ, ης, ἡ, venter, ſumen, Interp. Ariſtop. in Equit. ¶ Μονθυλεύσεις ſiue ὀνθυλεύσεις, Poll. ſuperflui nimiíque apparatus.
Μονίας, ſobrius. Nam ebrios δευτέρους vocabãt.
Μονικὸς, οῦ, ὁ, & Μόνιμος, ου, ὁ, ſtabilis, firmus & adhærens. μόνιμα τὰ ζῶα, animalia quæ vitam ſtabilem viuunt, Ariſtot. 4. Anim.
Μονιὸς, οῦ, ὁ, porcus ſilueſtris, qui ſingularis Latinè dicitur, Cæl. li. 2. ca. 30. ¶ Item torques, monile, ὅρμος ὁ περὶ τράχηλον.
Μόνιππος, vno equo certans, Xenop. 6. Pæd.
Μονοϐαίας, fur, quòd ſolus & clanculum eat.
Μονογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vnigenitus. Plat. in Timæo οὐρανὸν ἕνα ϗ μονογενῆ eſſe ait: Ciceróque mũdum ſingularem atque vnigenam.
Μονογνώμονες, οἱ, conſentientes.
Μονόγραμμος, ου, ὁ, deliniatus tantùm, de macilẽto & extenuato deformíque, Cæl. li. 5. c. 19.
Μονοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vniformis, ſimplex, vniuſmodi. Plat. in Tim. μονοειδὲς, nihil habens admixtum diſpar ſui atque diſsimile Cicer.
Μονοείμων, vnica veſte vtens.
Μονοζυγὴς, έος, vniiugus Plin. μονοζυγὲς σανδάλον, in Epigram. ſingulare calceamentum.
Μονόζωνοι, qui cingulo eximio à cæteris differũt, Suid. Hieron. latrunculos vertit.
Μονόθυρος, ου, q. vniforis & vniualuus, Ariſtot.
Μονόκαμπτοι, οἱ κάτω δάκτυλοι, digiti pedũ qui vnico inflexu adducuntur Gaz. ex Ariſtot.
Μονόκαυλος, qui eſt caule ſimplici, vnicaulis Plin. apud Theophraſt. hiſt lib. 4. cap. 7.
Μονοκέρατα, τὰ, cornu ſingulari armata, Ariſtot. 3. de partib. Animal. vnicornia Plin.
Μονόκερως, ωτος, vnicornis, de quo Ælia.
Μονόκοιλος, ου, vnum habens ventrem, Ariſtot.
Μονοκόνδυλος, ου, ὁ, qui vno nodo inflectitur, vt pollex, Ariſtot. lib. 1. Anim.
Μονοκότυλος, vnum acetabulorũ ordinẽ habẽs.
Μονοκράτωρ, μονάρχης, qui ſolus omnium rerum rerũ potitur imperio. Hinc μονοκρατορία, Sui.
Μονόκρηπις, vno calceamento indutus.
Μονόκροτοι νῆες, naues vniremes, Xeno. in Omiſſ.
Μονόκωλος, ου, ὁ, vnimembris, vno artu porrectus, Gaz. ex Theophr. ¶ Μονόκωλος λόγος, ſimplex & inconditum dicendi genus. Apud Herodot. μονόκωλα οἰκήματα, ſingularias dietas uertit Valla.
Μονολεχὴ, ῆς, ἡ, matrona vno contenta.
Μονολήμματος συλλογισμὸς, i. vnius intentionis.
Μονόλιθος, ex vno lapide conſtans.
Μονόλοπα, τὰ, ſimplici cortice productę arbores.
Μονόλοπος φλοιὸς, cortex ſimplici tunica Gaz.

Μονόλωπα,τὸ,vnius pellis,vnius veſtis.
Μονομαχεῖν, ſingulari certamine pugnare, gladiaturam exercere, Herodian. de Commodo, Dat. ¶Μονομαχία,ας,ἡ,duellum, ſingulare certamẽ duorũ. ¶Μονόμαχος,ου,ὁ,gladiator.
Μονομερὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,vni⁹ partis,vnicus. ¶Μονομερῶς,in Pãdect.G.ſpecialiter,i.nõ vniuerſim.
Μονόμιτος,genus veſtis,q.vnilicium,ralla Plau.
Μονόμματος,vniformis,ſimplex,vnocul⁹, Epig.
Μόνον,ſolùm,tantummodo,Xenoph.
Μονονοὺ, & Μονονουχὶ, quaſi,propè, fermè, modò non. Lucian.ἀπαιτεῖ τὴν χάριν, καὶ μόνον οὐκ ὀνειδίζει.
Μονόξυλα πλοῖα,Arrian.lintres Cæſari.
Μονοούσιον,quod ſolum eſt in ſuo genere,vt Sol.
Μονοπάθεια,ας,ἡ,morbus vnius,Alex.in Probl.
Μονόπαις κόρος,filius vnigenitus,Eurip.
Μονοπάτιον,,iter.
Μονοπέδιλος,ου,ὁ,vnico calceo indutus.
Μονόπειραι λύκοι,inertes & vnipetæ,Ariſtot.
Μονόπεπλος,ſimplici veſte indutus,& vnica.
Μονοπόδιον,τὸ,vno tantùm pede ſuſtentum.
Μονοπραγματέω,ῶ,vnicam rem tracto, Ariſtot.
Μονοπροσώπως,ſub vna perſona.
Μονοπωλεῖν,dicuntur ii qui ſoli quippiam vendunt, vt ii qui ius monopolii impetrarunt, Strab. ¶Μονοπωλία,& μονοπώλιον,huiuſmodi venditio,μονοπωλίαν αὑτῷ κατασκευάζει,ſibi ſoli venditionem comparat, Ariſtot. 1. Polit. ¶Eſt etiam μονοπώλιον, apud Hyperid. circus æditiórue locus, in quo venum exponebantur mancipia.
Μονόρηξ, auulſus.
Μονόριζος,ſimplicem radicem habens.
Μονόρχις ἵπποι,in Hippi. altero teſticulo mutili.
Μόνος,ου,ὁ ſolus,vnicus, ſingularis. μόνος τῶν ὄντων ἀνθρώπων,Demoſt.ex hominibus vnus.
Μονόσπεροι ὄρνεις, Conſtantin. γεωπονικῶν lib. 14. Indicas gallinas quidam interpretantur.
Μονοσιτεῖν,ſemel in die vti cibo,Hippocr. Hinc μονοσιτία, paſtus ſemel in die Gal. ¶Sed Athen.lib.2.μονοσιτεῖν, vſurpauit de iis qui ſoli veſcuntur,& cibum capiunt.
Μονοσκελὴς,qui vnico crure nititur Plin.
Μονόσκηπτρος,ſolus ferens ſceptrum, monarcha.
Μονοστελέχης,έος,ὁ καὶ ἡ,qui eſt ſimplici caudice.
Μονόστεος,oſſe continuus,oſſe continuo.
Μονόστιχον,τὸ,ſimplex verſus,in Epigram.
Μονοστόλος,ſolus miſſus,deſertus & ſolus,Soph.
Μόνοστος αὐχὴν,collum oſſe perpetuo rigens, Ariſtot.4.de part.Animal.
Μονόστροφος ἅμαξα, plauſtrum ſimplicis verticis.
Μονότεκνος,vnius filii,vnipara,Eur.in Hercule.
Μονότοκος,ὁ,q. vniparus,vniprolis Gaz.
Μονοτόκος,ου,ἡ,vnipara.
Μονότονος,ου,ὁ,peruicax. ¶Μονοτονία, ας, ἡ, peruicacia. ¶Item tenor vniuſmodi, vna quædam ſpiritus ac ſoni intentio Quint.lib.11.
Μονότροπος,ου,ὁ,vniuſmodi,ſimplex,candidus.
Μονοτρόπως,Aduerb.ſingulariter Plin.Ioſeph.

Μονοῦχος,ſtella lucida in corde leonis.
Μονουχία,ας,ἡ,cœlibatus.
Μονοφαγεῖν,τὸ μονοσιτεῖν,ſemel in die comedere: vel ſolum & ſine conuiua cibum ſumere, Athen.lib.1.Hinc μονοφαγία.
Μονοφαγίστατος,qui ſolus veſcitur,Ariſtoph.
Μονοφάγοι,Athen. qui ſoli veſcuntur.
Μονόφαντος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſolus apparens.
Μονόφθαλμος,ου,ὁ,luſcus, vnoculus Gell. vniocolus Plaut.poti⁹ ἑτερόφθαλμος,vt ait Phryn.
Μονόφθογγος,ὁ καὶ ἡ,vniſonus.
Μονόφορβος,ου,ſolus paſcens,Heſych.
Μονοφυὲς,τὸ,vnigenitum,Theophraſt.
Μονοφυὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſimplex, non geminus, vnius naturæ,ἀπαραβλαστος,Theophraſt.
Μονόφυλλος,vnico folio conſtans.
Μονόχειρ,vnimanus Liu.
Μονόχηλος,firmus,improbus,ἐπίμονος, πονηρός.
Μονοχιτῶ, habeo vnam tantummodo tunicam.
Μονοχίτων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, cum vno tantùm veſtimento,Philoſtrat.
Μονόχορδον,inſtrumentum Arabum inũentum,à chordarum ſimplicitate & numero.
Μονόχροος,vnicolor,vnius coloris, Ariſtot.
Μονοχρώματος, vnius coloris. μονοχρώματα, ſingulis colorib⁹ depicta Plin.l.35.c.5.&.l.33.c.7.
Μονοψάδης,priuatus.
Μονόω,μ.ώσω,π.ωκα,deſero, deſtituo. ¶Μονωθεὶς,έντος,ὁ,ſolus,derelictus,μονωθεὶς ἀέρος,ab aere deſtitutus,Plat.in Timæo.
Μονῳδοὶ, qui ſoli in luctu & dolore aliquid accinunt,vt Electra apud Sophoc. ¶Μονῳδεῖν, lugere,carmen flebile canere. ¶Μονῳδία, ας, ἡ,nænia,carmẽ funebre,ſolitari⁹ cãtus, Ariſt.
Μονωνία,ας,ἡ,ſuperbia.
Μονώνυξ,ſimplex,vnicum vnguem habens.μονώνυχες πόδες, ſolidi pedes,Ariſtot. 2.Anim.
Μόνως,ſolùm,vnicè,Aduerb.Xenoph.
Μόνωσις,ſingularitas,vnitas,Plat.in Timæo.
Μονώτης,ſolitarius.μονώτης βίος,ſolitaria vita. μονῶτις φωνὴ,vox ſolitaria,Ariſtot.9.Anim.
Μονωτὶ,clàm,ſolitariè.
Μόνωτος,ου,ὁ καὶ ἡ,q. vniauris.
Μονὼψ,ῶπος,vnoculus Gell.vnioculus Plaut.vt Eur.μονῶπα παῖδα γῆς,Polyphemũ appellat.
Μόρα,ἡ, tribus vel decuria, vel quid ſimile apud Lacædemonios, Xenop.& Ariſtot. ¶Apud Demo.pro cohorte ſeu legione ponitur.
Μοργὴ,ῆς,ἡ,menſum terræ apud agricolas,Poll.
Μοργία,intemperantia,gula.
Μόργος,ſepes,vehiculorum ſepimentum.
Μοργνύω,μ.μόρξω,abſtergo.
Μοργυλλέω,procraſtino,diem diffundo.
Μορέα,ας,ἡ,ἡ συκαμινέα, Dioſc.morus arbor: At fructus μόρα dicuntur καὶ συκάμινα.
Μορέω,laboro,abrado,tumulo,Etym.
Μόρημα,cumulus,ramentum, Etym.
Μορία,ας,ἡ,oliua,olea,Ariſtoph.νεφ. ¶Μορία item legitur in Epigr.pro ſtultitia.
Μόριμος,ου,ἡ,fatalis,μόρσιμος.

Μόριον,

Μόϱιον,ου,τὸ,particula,mẽbrum,pudenda. ¶μόϱια δικαίου,partes iuris,Hermog.
Μοιϱὶς,ὁ,vates,particeps,partiari⁹. ¶Item ἡ μοιϱὶς, pars, Herodot.¶Μόϱι@,partialis,inſatiabilis,in Epigram.
Μοϱμολύκειον,& μοϱμολυκεῖον,ου,τὸ, larua, perſona,terriculum, ſpectrum. ¶Item caprorum facies,Etym. Dicitur etiam μομμὼ καὶ μοϱμὼ καὶ μοϱμολύκη,pro eodem.
Μοϱμολύττομαι,μ.ύξομαι,π.υγμαι, terreo,timeo, μοϱμολυττομένοις τὸν θάνατον, mortem formidantes,apud Plat.in Axiocho.
Μοϱμοϱωπὰ ῥήματα,terrifica, Ariſtoph.in Ran.
Μόϱμ@,moleſtus,terribilis.
Μόϱμυλ@, Ælian. μοϱμύϱος, Ariſtot. mormia Plin.Athen.li.6.hos piſces μύϱμας vocat.
Μοϱμυϱὲν,murmur aquarum.
Μοϱμυϱίζω,μοϱμύϱω,fremo.
Μοϱμύϱος,ου,murmur: piſcis marinus.
Μοϱμύϱω,murmuro,obſtrepo,Iliad.ε.
Μοϱμυϱωπὸς,οῦ,ὁ,Solis epitheton, vbi ex defectu ſubobſcurus eſt,aut ſanguineus.
Μοϱμύσσομαι,Callimach.perterrefacio,territo.
Μοϱμὼ,ὁ@,ἡ,mulier facie monſtroſa & penè ferina,lamia,ſtrix,Euſtath.Iliad.φ.
Μοϱμὼν,ῶν@, larua & perſonarum terriculum, Xenoph.Comment.lib.4.
Μοϱοδοκῆσαι,partem accipere,Harpocr.
Μοϱόεις,όεντος, laboratus,Homer.Odyſſ.σ. ¶Item lethalis,κακοποιὸς,Nicand.in Alexiph.
Μόϱον,ου,τὸ,morum fructus,Euſt.Iliad.ξ.
Μοϱοπονεῖν,angi,vehementer laborare.
Μοϱοπονοῦν,τὸ,malè affectum.
Μόϱος,ου,ἡ,labor,cruciat⁹,morbus,interitus, θηϱὸς μόϱον, interitus feræ, i.quem fera infert. ¶Item fatum ὑπὲϱ μόϱον,præter fatũ, Odyſſ.
Μόϱττον, è corticibus quippiam textum, quo ſe mutuò in Cerealibus percutiebãt:ſportula.
Μόϱοχθος,lapis qui affertur ex Ægypto, quo vtuntur οἱ ὀθονοποιοὶ,i.linteones, πϱὸς λεύκωσιν τῶν ἱματίων,Dioſcor. Μόϱοξ@,Galen.lib.θ.
Μόϱσιμον,ου,τὸ,fatum,fatale,Iliad.ε.
Μόϱσιμος,ου,ὁ,fortunatus,fatatus,fatalis.
Μοϱτὸς,mortalis,niger,fuſcus,Heſych.
Μοϱύξαι,contaminare,polluere,fœdare.
Μοϱφάζω,nuto,annuo,καὶ ἐπιμοϱφάζω,Baſil.
Μοϱφασμὸς,οῦ,ὁ,ſaltatio, qua repræſentabantur diuerſorum animalium geſtus.
Μοϱφὴ,ῆς,ἡ,forma,ſpecies,τύπος, ὄψις,θέαμα.
Μοϱφίζω, formã mentior,concilio arte formam.
Μοϱφνὸς,οῦ,niger,obſcurus.¶Item lethifer.Vnde & pro tertio aquilarum genere ponitur, quas Homerus πεϱκνοὺς vocat, vt ait Plinius li.10.c.3.ἐκ τοῦ μόϱον καὶ φόνον ἐπιφέϱειν τοῖς ἄλλοις ὀϱνέοις. Huius aquilæ meminit Ariſtot.
Μοϱφοσκοπῶ,effigiem ſpecto,Athen.
Μοϱφόω,μ.ώσω,formo,delineo, figuro Cic. Galat.4. ἄχϱις οὗ μοϱφωθῇ Χϱιστὸς ἐν ὑμῖν,i.formetur.
Μοϱφωίω,orno.
Μοϱφὼ, Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis.
Μόϱφωμα,τὸ,figuratio Plin. formatura Lucret.
Μόϱφωσις,q.formatio,inſtituendi ratio.
Μόσσοι, dii Babylonii, quibus menſe Maio in Epheſo victimæ mactabantur.
Μόσυν,υν@, ὁ, turris, domus lignea,ſedile ligneum,tribunal & ſuggeſtum ligneũ, Apoll. ¶Item pro ſede lignea,Eidem, lib.eodem.
Μοσυνεῖν,de turribus pugnare.
Μοσχάϱιον,ου,τὸ,vitulus,μόσχευμα.
Μοσχέη,ης,ἡ,pellis vitulina,μοσχῆ,Poll.
Μοσχεῖον,tenuium olerum inſitiones,Etym.
Μόσχ@,ου,vitulinus,bubulus.
Μοσχεύματα,τὰ,ſtolones,plantæ teneræ, & nouelli rami,malleoli vitium,viuiradices, propagines,Theophr.hiſt.lib.2.cap.3.
Μοσχεύω,μ.εύσω,π.ευκα,emitto ſtolones,viuiradices efficio.μοσχεύειν τὰ κλήματα, viuiradices facere ex ſarmentis,Theoph.l.3.de cauſ. ¶Μοσχεύειν, exponit Iul. Poll. διαφέϱειν τὰ φυτά. Vnde μεταφοϱικῶς dixit Halicarnaſ.l.7. μοσχευομένη κατὰ τοῦ δήμου τυϱαννὶς, καθ' ὅλης τῆς πόλεως μοσχεύεται, i.quaſi nouellata tyrannis tentatáque in populum & affectata. ¶ Suid. μοσχεύειν τὸ μεταφυτεύειν,i.trãſplantare.¶Eunapius tranſlatè dixit μοσχεύειν τὸν πόλεμον.
Μοσχηδὸν,Aduerb.vituli in morẽ,Nic.in Alex.
Μοσχίαι λαγωῶν,lepuſculi,Poll.
Μοσχίας,ὁ,aries triennis,τϱιετὴς κϱιὸς,Euſtath.
Μοσχίδιον,ficus tenera & primùm enata, ſtolo, turio, aſparagus.
Μοσχιναῖ@,vitulinus,laſciuus,ſaltatorius.
Μοσχίον,τὸ, ſtolo,& vitulus nouellus : vaſculum ſemen ſeparum continens.
Μοσχοκάϱυον, καὶ μοσχοκαϱύδιον, nux moſchata ſiue myriſtica:Vulgo *noix muſcade ou muguette.*
Μόσχος,ου,ὁ,vitulus,Poll. ¶Item muſcus odoramenti genus quod & vulgò *muſc.* Aëtio & Paul.Ægin.ſanies eſt ex vmbilico,aut vomica capreæ collecta. ¶Item μόσχος ἀντὶ τοῦ μίσχος pediculus ſiue petiolus,tenáxq; Palladio, quo folia & fructus annexi dependent in ſuis plantis.¶Item pampinus & capreolus & clauiculi Hermol.ex Galeno. ¶Μόσχος etiam idem quod μόσχευμα,i.viuiradix,τὸ ἔνϱιζον φυτὸν, vt vocat Conſtantin. γεωπονικῶν lib. ε. ¶Hom. μόσχοις vocat teneros ramos atq; vitilium modo lentos & flexibiles.¶Pro puero eſt apud Eurip. ¶Μόσχος μονόκεϱος,i μήν,apud Orph.Int.Heſio.¶Itẽ calendę mẽſis,ſiue νουμηνία.¶Μοσχοσιτάϱιον,apud Nicol.Alexand. Interp.fœnum græcum vertit.
Μοσχοσφϱαγισταὶ,Porph.l.4 πεϱὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, miniſtri qui deſignabãt victimas ſigillo appreſſo.
Μοσχύομαι,nutrior,Etym.
Μοτάϱιον,diminut.ἀπὸ τοῦ μοτοῦ, in Hippiat.
Μοτόω,μ.ώσω,π.κα,indo linamẽta & turundam vulneri.
Μοτὴ,ῆς, ἡ, penicillus vulnerarius.
Μοτὸς πλατὺς,turunda Cat.linteum concerptum quod in vlcera inditur, Gal.ad Glauc.

Μόϛις, diſſolutus, mollis.
Μοϛῶ, πιτρώσκω, ταράττω, Suid. & Heſych.
Μουίαι, vermes in carne putrida nati, Heſych.
Μουκηρόβατος, ὁ, apud Lacones dicebatur qui amygdala frangit: μουκήρεις enim illi amygdala vocitabant, Athen. ex Pamphilo.
Μουκίζω, labiis compreſsis iram oſtendo.
Μουνὰξ, ſeparatim, vnicè, Odyſſ. θ. & λ.
Μουνάς, ſolitariè, κατὰ μόνας.
Μουνογενὴς, ὁ καὶ ἡ, vnicus, vnigenitus, Heſiod.
Μουνόγληνος, vnoculus, in Epigram.
Μουνολέων, ſolus leo, ſolitarius leo, in Epigram.
Μουνολεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, q. ſolicubans, in Epigr.
Μουνόλιθος, ex ſolido marmore, ex vno lapide.
Μουνορέτης, ſolus remex, in Epigr.
Μοῦνος, ου, ὁ, ſolus, pro μόνος.
Μουνόω, μ. ώσω, pro μονόω, deſero, deſolo, deſtituo. μουνωμένος σου, te priuatus, Eurip.
Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, Ianuarius, menſis vernus. Rectius Gaza Martium eſſe vult.
Μοῦσα, ης, ἡ, muſa, cãtus, Orph. in hymnis. ¶Μοῦσαι, pro humanitate & doctrina literarum, Plutarch. in Romulo.
Μουσαγέτης, ου, ὁ, Sol Orpheo, quòd omniũ orbium temperet harmoniam Domit. Chald.
Μουσάληπτος, ου, ὁ, à Muſis raptus.
Μούσαξ, rabula, qui clamore nutritur.
Μουσεῖον, ου, τὸ, muſęum, locus muſis & ſtudiis cõſecrat⁹, in quo de diſciplinis honeſtis agitur.
Μουσεῖος, muſicus, μουσεῖος κέλαδος, Epigr.
Μουσηγετῶ, citharam pulſans.
Μουσίζω, μ. ίσω, π. ικα, cãtu contẽdo, Neutr. Dat.
Μουσικὴ, Muſice, Ariſt. in Equit. ἀλλ' ὦ 'γαθ' οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι, i. ſũ ἄμουσος. μουσικὴν ἀναβάλλομαι, ordior cãtilenam, Aphth. ¶Μουσικὴ ἐν ἀσπίδι, concinnitas in clipeo, Eurip.
Μουσικὸς, οῦ, ὁ, cantor, muſicus. μουσικοὶ ἀγῶνες, Plat. νόμ. ή. ludi muſici. ¶Item decens, commodus ad vitam. Idem lib. 5. de Legib. μουσικωτάτη οὐσία καὶ ἀρίστη, mediocris cenſus.
Μουσικῶς, muſicè Plauto, decẽter, elegãter, Plat.
Μουσικώτατα, doctiſsimè, Ariſtoph.
Μουσοκεραστίδες, qui carmina muſica, aut melica canebant: ea ferè lugubria erant.
Μουσοκόλακος, ου, muſica illecebra.
Μουσόμαντις, iactabundus, Ariſtoph. ὄρν.
Μουσομανῶ, inſanio per muſas, vel ſtudio muſarũ.
Μουσοπάταγος, ὁ, recitator clamoſus.
Μουσοποιέω, decanto, Ariſtoph. νεφ.
Μουσοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, poematis conditor, ſeu cõditrix: ſic Sappho dicitur Herodot.
Μουσοπόλος, ου, ὁ, poeta, Epigram.
Μουσουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, muſicus, i. cantor, Xenoph.
Μουσουργεῖν, modulari, muſica arte cõponere, Accuſ. Naz. ¶Dicitur & pro Μουσικοῦ εἶναι Athen.
Μοῦστον, τὸ, muſtum, Interp. Nicand. in Alexiph. ¶Sic μουστάκια recentes Græci dicunt muſtacea, qua voce genus libi ſignificatur, cuius faciendi rationem docet Cato rei Ruſt. cap. 128. vide Athen. lib. 14.
Μουσωθῆναι, à Muſis erudiri. μεμούσωμαι, Lyſiſt.
Μούσωνες, cocis præfecti, τεχνῖται.
Μουσῶσαι, numeris & modis exornare, Poll.
Μοχθέω, μ. ήσω, π. ηκα, laboro, affligor aduerſis, Xenoph. cum Accuſ. ¶Ariſtoph. pro efficio.
Μόχθημα, ατος, τὸ, labor, Æſchyl. in Prometh.
Μοχθηρία, ας, ἡ, nequitia, improbitas, prauitas, Ariſtop. πλ. ὀνόματι περιπέπτωκεν τῇ μοχθηρίᾳ.
Μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, flagitioſus, nefarius. μοχθηρὸς τοῖς τρόποις, moribus improbis præditus, Ariſt. μοχθηρὸς βίος, vita ærumnoſa, Sophocl. ¶Scribitur etiam μόχθηρος περιπαρεξυτόνως, Suid.
Μόχθηρος, ου, ὁ, agricola, laborioſus, Ariſtoph. in Plut. τὸν πλοῦτον ὦ μόχθηρε σὺ ἔχω. ¶Μοχθηρότερος ἔχειν, deterius ſe habere, Plat. 1. de Rep.
Μοχθίζω, poeticè, pro μοχθῶ, laboro, Ilia. ϐ. ¶Μοχθισμὸς, οῦ, ὁ, labor. ¶Μοχθονικῆ, laborioſè.
Μόχθος, ου, ὁ, labor, fatigatio, ærumna, 2. Corin. cap. 11. Eraſm. annotat μόχθον eſſe laborem cum difficultate coniunctum.
Μοχλεία, commotio cum vecte, obfirmatio.
Μοχλευτὴς, ὁ, motor Martial. concuſſor, molitor. Ariſtoph. νεφ. ὦ καινῶν κινητὰ καὶ μοχλευτὰ, nouarum rerum molitor & machinator.
Μοχλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & Μοχλέω, μ. ήσω, π. ηκα, moueo, ſera emoueo, obfirmo vecte, ſiue repagulo, Chryſoſt. ¶Dicitur & μοχλόω, Ariſtoph. μόχλωσον τὴν θύραν, claude ianuam.
Μοχλεύεσθαι, moliri, machinari, Ioſeph. de Antiq.
Μοχλία, ας, ἡ, tralatio oſsis in locum ſuum: vectis, Cæl. lib. 11. cap. 29.
Μοχλίον, ου, τὸ, & Μοχλίσκος, & Μοχλὸς, οῦ, ὁ, & μοχλὰ, τὰ, vectis, repagulum, contus, palus.

M Y

Μυάγρα, ας, ἡ, muſcipula Varr. decipula, Epigr.
Μύαγρος, ου, ὁ, ὁ μυοθήρας muſcarum deus. ¶Apud Nicand. genus ſerpentis eſt.
Μυάκανθος, Theophr. hiſt. li. 6. cap. 4. Plin. ait lib. 19. ca. 18. ὄρμινον καὶ μυάκανθον à Græcis dici ſilueſtrẽ aſparagum quem corrudã vocat.
Μύαξ, κος, mytulus, conchæ ſpecies, Athen.
Μυᾶν, conniuere, irridere, Genit Ariſtoph.
Μυγαλῆ, ῆς, ἡ, mus araneus, Dioſc. li. 7. cap. 9.
Μόγις, vix, pro μόγις.
Μύγμα, ramentum, laceratio, Euripid.
Μυγμὴ, ῆς, ἡ, ſonus narium irriſioni plerunque dicatus, reprehenſio.
Μυγμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor muris, Ariſtot. 9. Animal. ¶Eſt & lamentatio, στεναγμός.
Μυδάζω, abhorreo, auerto, Nicand. in Alexiph.
Μυδαίνω, putrefacio nimia vligine vel madore, tabo putri liquefacio.
Μυδαλέος, ου, ὁ, humidus tabo, madore putris, 2. Argon. καὶ δ' ἐπὶ μυδαλέην. ὀδμὴν χέον, tetrum odorem fundebant & putidum.
Μυδάω, μ. ήσω, π. ηκα, diſtillo, humecto, tabeſco, fœteo, tumeo, Theophr. cap. vlt. lib. 5. de cauſ. plãt. ¶Dicitur etiam Μυδόω, i. vueſco Lucr. ¶Huiuſmodi affect⁹, μύδησις vocatur Theop.
Μύδες, teſtudines lutariæ, ſiue mures aquatiles.

Μύδιον,ȣ,τὸ,ſpecies roboris, Theop.l.3.hiſt.pl.
Μύδος,mutus.
Μυδρίασις,ιος,ἡ, vitiũ oculorum,in quo pupilla effunditur & dilatatur,aciéſq; hebeſcit,Celſ.
Μυδροκτύπος,faber ærarius.
Μύδρος,ου,ὁ,ferrum ignitum, gleba ſeu globus candens, Interpr. Æſchyl in Prometh. Aurum ſic dicitur apud Lycophr. ¶ Μύδρος etiã dicitur Sol à Philoſophis,vt ſcribit Lucia. ¶Apud Laert.lib 2.Interpr. reddit laminam.
Μυδὼν,dicitur caro fungoſa in vlcere fiſtuloſo, in quo calloſæ oræ ſunt, ſinus verò mucoſi,
Μυελόεις,όεντος,ὁ,medulla plenus. (Poll.
Μυελὸς,οῦ,ὁ, medulla. ¶ Ponitur pro cerebro, quod Sophocl. λευκὸν μυελὸν appellauit. ¶ Itẽ pro alimento, cibo,Odyſſ.β.
Μυελόω,μ.ώσω,medulla impleo, Neutr.Accuſ.
Μελώδης ὑγρότης,humor in ſpeciem medullæ.
Μυέομαι,doceor in ſacris, diſco, Ariſt.in Plut. μὴν ȣ̓κ ἐμυήθης ἐν αὐτοῖς τὰ μεγάλα; vtrum in eo magnis myſteriis initiatus es?
Μυέω,μ.ήσω,doceo, honeſta bonáque doctrina inſtituo, Euſeb.l.2.c.2.de præparat.Euang.
Μυζέω ſugo,Plutarch.Dicitur & Μύζω,Xenop. ἀνάβ.4.¶ Item muſſo, labiis occluſis naribus vocem reddo, Ariſtop.Theſm.τί μύζεις; quid muſſitas?
Μύζων,ὁ,mugo,de genere mugilũ,Ariſt.5.Anim
Μύησις,ιος,ἡ,purgatio,initiatio, Etymolog.
Μυθάριον,fabella.
Μύθευμα,fabula,figmentum.
Μυθεύομαι,μ.εύσομαι,π.ευμαι,fabulor, inquio, Depon.Abſol. ἀμοιϐαδὶς ἀλλήλοισι μυθεῦντο, inter ſe loquebantur, Apoll.Rhod.
Μυθεύω,fingo,Aphrod.lib.1.Probl.
Μυθητὴρ,ſeditioſus,ςασιαςὴς,Heſych.
Μυθητὴς,ȣ̃,ὁ, orator, ſuſurro. ¶ Item ſeditioſus. ςασιαςὴς, Euſta in Odyſſ.Nam μῦθος ἀντὶ τῆς ςάσεως,i.pro ſeditione ſumitur.
Μυθίζομαι,dico,Nonn.
Μυθίης,ὁ,ſeditioſus,turbator,Etym.
Μυθικὸς,ȣ̃,ὁ,fabuloſus,περὶ τῶν μυθικῶν, Herm.
Μυθιςορία,fabuloſa hiſtoria,Spartian.
Μυθόγραφος,fabularum ſcriptor.
Μυθολογεύω,μ.εύσω,loquor,in Epigr. & Phocyl.
Μυθολογέω,μ.ήσω,π.ηκα,dico, narro, fabulor, fictè loquor,Accuſ.Iſocrat.
Μυθολόγημα,ατος,τὸ,& Μυθολογία,ας,ἡ, fabula, confabulatio,Plat.2, de Republ.
Μυθολογικὸς,οῦ,ὁ,qui valet comminiſcendis fabulis, Plat.
Μυθολόγος,fabulæ ſectator,fabulator.
Μυθολογοῦμαι,ſum in fabula.
Μυθοπλάςης,ου,ὁ,fabularum fictor & author.
Μυθοποιΐα,fabulæ fictio.
Μυθοποιὸς,fabulator,Lucian. & Plat.2.de Rep.
Μῦθος,ου,ὁ,fabula,verbũ,diſputatio. ¶ Pro ſermone verò Plat.νομ.ς. μῦθον μυθοῦμαι. ¶ Itẽ oratio,Ilia.ί.μῦθον ἀγασσάμενοι,orationẽ admirantes. ¶ Item μῦθος,ſeditio, ςάσις apud Homer.Odyſſ.φ. Vnde Anacreon, μυθητὰς, factioſos homines appellat,teſte Euſtath.
Μυθοτόκος κραδίη cor verborum facundũ,Nõn.
Μυθώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fabuloſus,Iſocrat.
Μυῖα,ας,ἡ,muſca,Ariſtot.& Ælian.de muſcis.
Μυῖα χαλκῆ,luſus genus,Heſych.μυῖνδα, Poll.
Μυοθήρας,& Μύαγρος,ὁ,muſcas capiens.
Μυοκέφαλον,τὸ,vitium in oculi tunica.
Μυοσόϐη,ἡ, muſcariũ è ſetis ad arcẽdas muſcas, ὄργανον ὅτι τ῀ τῶν μυιῶν ἀποσόϐησιν,Poll.
Μυοσόϐης,ου,ὁ, muſcarius ad muſcas pellendas, in Epigr.vide in Chiliad.Eraſ.
Μυπὶς,ἡ,pes gallinaceus.
Μυὼν,muſcul⁹,lacert⁹,pulpa cruris,ſura, Etym. torus propriè Latinis dicitur.
Μυώψ,ὁ,Gaza in Ariſtot.vertit tabanum.
Μυκάομαι,μ.ήσομαι,mugio,reboo, rudo, rugio, aſinorũ,& camelorum, & boum,& tonitruũ, Ariſtoph.νεφ.βροντῆς μυκησαμένης.
Μυκαρὶς,veſpertilio,νυκτερὶς, Heſych.
Μύκης,ης,ἡ,vagina enſis,præcluſio.
Μύκης,ης,ἡ, etiam idem quod μύκης,ητος,ὁ, fungus,Epicharmus apud Athen.lib.2.
Μυκὴ,Apoll.Schol.lib.4.boatus,mugitus.
Μυκηθμὸς,ȣ̃,ὁ,& Μύκημα,ατος,τὸ,mugitus.
Μύκηρος,ου,amygdala, Laconum lingua, apud Athen.Scribitur & μύκηρος lib.2.
Μύκης,ητος,ὁ,fungus, Ephippus apud Athen.li. 2.ἵνα ὥσπερ οἱ μύκητες ἀποπνίξαιμί σε. ¶ Μύκης item μεταφορικῶς pro morbo oleæ qui & Latinè fungus dicitur, Theophr. hiſtor.li.4. cap.16. ¶ Μύκης etiam in lucernis dicitur τὸ περὶ τ῀ τȣ̃ λύχνȣ θρυαλλίδα ἐφιςάμενον: fungus etiã Latinè,quod eſt inter futurę pluuię præſagia, Ariſtoph.in Veſp.¶ Aliis inſectũ volucre culici non diſsimile,quòd,vbi frigus ſenſit, lucernis aduolet, luminibúſque inſultans efficiat vt ſcintillæ abſiſtant, Commentar. Ariſtoph.in Veſp.¶ Μύκης τȣ̃ μύκητος καὶ μύκου,gladii ſiue enſis capulum, Herodot.Heſych. & Interpr. Nicand. ¶ Sumitur etiam pro pudendo virili, i.veretro, quod ἀνδρεῖον μόριον, exponit Heſych. ¶ Etiam nauticus puluinus ex corio,qui remigib⁹ ſubſternitur.
Μύκησις,εως,ἡ,mugitus. Μυκητὸς,mugibilis.
Μυκητίας,ου,ὁ,ſonorus,obſtreperus,Ariſtot.
Μύκλαι,& Μύκλοι, lineæ nigræ in collo dorſo pedibúſque aſinorum.¶ Μύκλοις Callimach. & Lycophr.procos vocant. ¶ Eſt etiam guloſus & ſalax,Heſych.
Μύκομαι,aperior.
Μυκὸς,mutus,improbus,ſuperbus,Heſych.
Μυκτὴρ,ῆρος,ὁ,naſus, nares, meatus odorandi, promuſcis Gaz.apud Ariſtot.lib.6.Anim.τοὺς μυκτῆρας ἐπιλαμϐάνειν,Galen.nares obſtruere. ¶ Μυκτὴρ etiã pro irriſione ſumitur, Lucian. ὅρα μή τις εἰρωνείαν φῇ καὶ μυκτῆρα, δεῖ τὸν ἀττικὸν προσεῖναι τῷ ἐπαίνῳ.¶Hinc μυκτηρισμὸς, p fraude ac deriſu, Simplicius, μῶμος δέ ἐςιν ὁ μυκτηρισμός.¶ Hinc etiam μυκτηριςὴς, deri-

ſor, Athen. libr. 4.
Μυκτηρίζω, μ. ίσω, π. ικα, naſo ſuſpendo, irrideo χλευάζω, Galat. cap. 6. θεὸς ὐ μυκτηρίζεται.
Μυκτηρόθεν, è naribus, in Epigram.
Μύκω, mugio, reboo, Iliad. θ. ¶ Item apertus & patulus ſum Etymolog.
Μύκων, ωνος, aceruus palearum: & pars auris, Poll. ¶ Item muco piſcis, Ariſtot. 6. Anim.
Μυλαβρὶς, ίδος, ἡ, & μυλακρὶς, blata mollis Plin. Ariſtoph. in Auib. Dioſcorid. lib. 2. cap. 38. ¶ Dicitur etiam μυλακρίδη & βολακρία, Heſych. ſi recta eſt lectio. ¶ Μυλακρὶς etiã Hipponacti (Polluce teſte) genu operculum: proſectores *patellam* vocant.
Μύλακροι, claui molares, qui tãquam dentes molam vertendo ſubigunt. ¶ Item dentes genuini & intimi, γομφίοι, molares Iuuenali.
Μυλαντήριοι θεοὶ, dii molarum præſides.
Μύλαξ, κος, ὁ, molaris, i. lapis magnus, Iliad. μ. μυλώδης λίθος, Suid. Μυλεία, & μυλία, idem.
Μυλαὶς, ſcortum. Inferius per duplex λ ſcribitur.
Μύλειν, τὸ μύζειν, ſugere.
Μύλη, ης, ἡ, mola, μύλην στρέφειν Polluci, molæ operam dare Cicer. molam verſare Iuuenali. ¶ Μύλη, etiam mola, qua vtebantur in ſacrificiis, dicta à molito farre, Ariſtop. in Veſp. ¶ Μύλη etiam dicitur dens molaris, duplices vocat Plin. geminóſque Horat. ¶ Μύλη etiã Aetio τετραβ. lib. & Sermon. 4. cap. 80. tumor vteri induratus. Vide Paul. Ægin. lib. γ. cap. ξθ. ¶ Item caro informis in vtero conſiſtens, Plin. lib. 7. cap. 15. ex Hippocr. Dicitur etiam μυλόσαρξ Heſych. ¶ Μύλη præterea vocatur patella quæ genu operit. ¶ Μύλη denique in herbarum cenſu à Galeno proditur.
Μυλήκορον, ſcopa, Etym.
Μυλήφατος, ὁ, molitus, mola fractus, Plut.
Μυλίας λίθος, molaris lapis.
Μυλιάω, dentes concutio præ frigore, frendeo, ſtrido dentibus, Heſiod.
Μυλίτης λίθος, ſiue μυλίας dicitur molaris lapis, Galen. Therap. 14.
Μυλίται, molares dentes appellant quibus extenuatur cibus, & quaſi molitur.
Μυλιτικὸς, molaris.
Μυλιτρὶς, ίδος, ἡ, fœmina quæ molit.
Μυλλὰς, άδος, ἡ, meretrix: ſuprà per ſimplex λ.
Μύλλον, τὸ, incuruum, obliquum, intortũ, Heſyc.
Μύλλος, genus placentę apud Syracuſios ex ſeſamo & melle ſubactæ, Athen. lib. 14. ¶ Μύλλος piſcis mollus, quem Oppian. plaſtacum & platacum appellat.
Μυλλὸς, ȣ̃, ὁ, ſtrabo. ¶ Item de eo dicitur, qui quũ audit, audire tamẽ diſſimulat. vide Chiliad.
Μύλλω, appropinquo, molo, coeo, Theocr. Edyl. 4. vt Horat. alienas permolere vxores, dixit.
Μυλοθρὸς, ὁ, molitor. ¶ Μυλοθρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, in piſtrino agens mulier.
Μυλοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, rotundus, στρογγύλος, ἢ βαχύς.
Μῦλοι, οἱ, dentes molares, qui & γομφίοι.

Μυλόκλαστος, ὁ ὑπὸ μύλης κεκομμένος, Homer. molitus.
Μυλοκόπος, molitor, quem Alexis ὀνοκόπον dixit.
Μυλοκόρος, ου, ὁ, qui molam purgat & cuſtodit.
Μύλον, ου, τὸ, piſtrinum, moletrina.
Μύλος, ου, ὁ, μύλη, mola, paroxyt. ¶ Item pugnus, γρόνθος apud Lycophronẽ. ¶ μυλὸς verò, dens molaris, γομφίος, Artemid.
Μυλόσαρξ, mola matricis, informis caro, quam vtero geſtant quæ ſe grauidas ſuſpicantur.
Μυλωθρικὸν, ȣ̃, τὸ, & Μυλωθρὸς, piſtrinum poſſidens, molitor, apud Polluc.
Μυλωθρὸς ᾠδὴ, cantio ſeruorum qui molam truſatilem agebant, quæ & ἐπιμύλιος, Euſtath.
Μύλων, ωνος, ὁ, piſtrinum, τȣ̃τον μύλων ἔμνησε τῆς ἀταξίας, hunc admonuit piſtrinum inſolentiæ, Herodot. Scribitur etiam μυλὼν, Poll.
Μῦμαρ, dedecus, vituperium, metus, Heſych.
Μυμαρίζω, irrideo, ridiculè loquor aut facio.
Μύμα, & τὰ Μύματα, obſonii genus, Athen. 14.
Μυμάω, μ. ήσω, π. ηκα, reprehendo, Act. Accuſ.
Μυμωτ, quaſi reprehenſibilis.
Μυνάμενος, ὁ, cauſam prætexens.
Μυνώδης, ου, ὁ, mutus, numine afflatus.
Μυνὶς, vel Μυνὴ, prætextus, excuſatio, Odyſſ. φ.
Μύξα, ης, ἡ, humor ex naribus fluens, mucor, Heſiod. τῆς ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, cuius è naribus mucus fluebat. ¶ Itẽ μύξαι nares, Soph.
Μύξα, τὰ, & μυξάρια, arboris fructus minores prunis damaſcenis, Ægin. l. 7. vulgò *ſebeſten*
Μυξάριον, pro quodam piſce, Marc. Aurel.
Μύξεις, lugebis.
Μυξία, murium latebra, Heſych.
Μύξος, parœmia, de qua conſule Eraſm.
Μύξινος, ȣ, ὁ, genus minuti mugilis, Athen. l. ή.
Μυξώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pituitaceus Gaz. mucoſus.
Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, διὰ τῶν μυξωτήρων, per nares, Herodot. Dicitur & μυξητὴρ, Galen.
Μυογαλῆ, mus araneus, μυγαλῆ.
Μυογλώδης σὰρξ τῆς γλώσσης, caro linguæ mollis ac muſculoſa, vt ſpongia, Ariſt. in Probl.
Μυοδόκος, ου, murium receptaculum, Nicand.
Μυόδοχον, nullius pretii, Menand. apud Suid.
Μυοθὴρ ὄφις, ſerpens qui mures venatur.
Μυόθηραι, venatores muriũ, Ariſt. 9. hiſt. Anim.
Μυοκόπρος, ȣ, ὁ, muſcerda, muris ſterc⁹, μυόχοδον.
Μυοκτόνον, ου, τὸ, aconitum, quòd guſtantes eam herbam mures enecet, Nicand. & Dioſcor.
Μυόξος, ου, ὁ, bufo: de myoxis vide Ælian.
Μυοπάζω, manu viam tento.
Μυοπάρων, ωνος, ὁ, myoparo, nauigii genus.
Μυόρτοχος, ȣ, muris auricula, herba.
Μῦσος, εος, τὸ, ſcelus.
Μυοσόβη, muſcas abigẽs: flabellum quo muſcæ abiguntur, epith. longæ barbæ, Epigr. lib. 2.
Μυοσώτη, Ægin. eſt Alſine herba, ἡ ἀλσίνη, de qua Dioſcor. l. 4. c. 87. à quo & μυὸς ὦτα dicitur.
Μυουρίζειν, inferius anguſtum eſſe, vt eſt muris cauda, Dionyſ. de ſitu orbis.
Μύουροι, & μυουρίζοντες, Galen. in definit. pulſus

ſus quidam qui in acutum deſinunt.
Μύουρον σόμα, os ſubinde in acutius compreſſum & os in arctum ſe colligēs, Ariſt.3.de partib.
Μύουρος, ου, ὁ, mutilus, curtus. Verſus poſtremo pede claudicans, Cæl.lib.2.c.37. μύουρον σχῆμα, Strabon.li.2. figura circa finem anguſta.
Μυοφόνον, ου, τὸ, herba muralis, ſiue muricida, Theophr.l.6 hiſt.plant. ibi tamen μυόφωνον.
Μυόχοδον, Trallian. murium retrimenta, muſcerda Varr. apud Dioſc. μυόδεχον.
Μύραινα, ης, ἡ, murena piſcis, Athen.lib.ζ. Nicād. & Ælian. Dicitur etiam μύραινος, Heſych. ¶ Item torques mulierum, murenula.
Μυραλοιφία, ας, ἡ, pigmentorū vſus. ¶ Et μυραλοιφεῖν apud Polluc. pigmentis vti.
Μυρεψὸς, vnguentarius, μυροποιὸς, Anacre. μυροπώλης. ¶ Μυρεψικὸς, & Μυρεψὸς, ῦ, ὁ, vnguentarius, vnguenta & odoramenta conficiens, pigmentarius: μυρεψικὸς κάλαμος, Hippocr. ¶ Μυρεψικὴ τέχνη, ars vnguentaria.
Μυρέω, fluo, ſtillo, lugeo, ὀλοφύρομαι, Heſych.
Μυρηρὰ ἄγγη, vnguentaria vaſa.
Μύρια, τὰ, & μύριοι, οἱ, decem millia. τάλαντα μύρια, decem millia talentorū, Herodot. ¶ Item μύρια, muſculi, ſeu exigui mures, Plut. in Sympoſ.
Μυριάγωγος ναῦς, dicebatur nauis decies mille agens, μυριαγωγὸς ὁλκὰς, Chryſoſt.
Μυριάκις, decies millies, Ariſtoph. νεφ.
Μυριάμφορον ῥῆμα, dictum eſt, vt ſeſquipedalia verba à Satyrico poeta, Ariſtoph.
Μυρίανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, continēs decem millia hominum. πόλις μυρίανδρος, Ariſtot. in Polit.
Μυριάρχης, ου, ὁ, & Μυρίαρχος, dux decem milliū.
Μυριὰς ἀδὸς, ἡ, numerus decem millium. μυριάδες διηκόσιαι, vicies centena millia, Herodot.
Μυριαφόρος, ὁ καὶ ἡ, decem millia hominū ferens.
Μυρίδιον, Ariſtoph. ὑποκοριστικῶς, vnguentulū.
Μυριέλικτος, infinitis modis conuolutus, multis voluminibus intortus: ſerpētis epith Eunap.
Μυριέτης βίος, Ariſt lib.2.de generat. Anim. decies millies annis vita ſeruata.
Μυρίζω, μ. ίσω, π. ικα, vnguēto imbuo, Ariſtop. in Pluto, μύροισι μυρίσαι σακτοῖς.
Μυρικὰς, mutus.
Μυρίκη, ης, ἡ, myrica, tamarix Gaz.l.3.hiſt.plāt.
Μυρίκινος, ου, ὁ, myricinus.
Μυρικῶδες φύλλον, folium tamaricis Gazæ.
Μυρίνη, ης, ἡ, myrtus, Poll.
Μυρίνης οἶνος, Poll. lib.6, vnguentarium vinum ſiue vnguento conditum.
Μύρινος, myrinus piſcis, Ariſt.8.Anim.
Μυριόλεκτον, millies dictum, Xenoph. ἑλλην. έ.
Μυριόναυς, infinitis nauibus conſtans, in Epigr.
Μυριοπλάσιος, ου, ὁ, infinitè multiplicatus. μυριοπλάσια κακὰ, millies plura, Ariſtotel. 7. Ethicor.
Μυριοπληθὴς κόσμος, multiplex cultus, Eurip.
Μυριόπους, οδος, mille habens pedes.
Μυρίος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiplex, πολὺς, infinitus, Plat. Epiſt.7. σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ, incredibili luctui Siciliam ſubiiciens.
Μυριοστὴ, ῆς, ἡ, numerus decē milliū, Xen.6. παιδ.
Μυριοστημόριον, ου, decies millena pars, Ariſtid.
Μυριοστὸς, οῦ, ὁ, ex decem millibus vnus, Xenop.
Μυριότευχοι, οἱ, multi armati, Eurip.
Μυριότης, ητος, infinita multitudo, Phocyl.
Μυριοφόρος ναῦς, nauis decem millium ſarcinarum, oneraria nauis & prægrandis, Philo.
Μυριόφορτος, infiniti ponderis, infinita ferens pondera, μυριόφορτος ναῦς, in Epigram.
Μυριόφυλλον, ου, τὸ, herba millefolium Plin.
Μυρίπνους, ουν, τος, vnguento ſpirans, delibutus.
Μυρισμὸς, vnguentorum inſperſio, Athen.
Μυριστικὸς, οῦ, ὁ, odorus.
Μυριώνυμος, infinitis nominib. appellatus. Epith. Iſidis vel Lunæ, Plutarch.
Μύρκος, mutus.
Μυρμηδὼν, agmen formicarum.
Μυρμηκάνθρωποι, comœdiæ nomē apud Athen.
Μυρμηκιὰ, ᾶς, ἡ, Plutarch. antrum & cauernula, formicina, vel formicarum agmen innumerū: vnde & parœmia ἀγαθῶν μυρμηκιὰ, bonorum myrmecia. ¶ Sumitur & pro gymnaſio à diſcipulorum frequentia, Heſych. ¶ Μυρμηκία verò, myrmecia Celſ. formicationes & verrucę Plin. Vide Ægin.li.δ.cap.ιε: Vnde & Μυρμηκίασις, Aëtio formicarum inſtar eruptio verrucarum. ¶ Et μυρμηκίζειν apud eundem li.12.ca.41. eſt ita affici, velut ſi quis formicas repentes ſentiat.
Μυρμηκιάω, verrucis laboro. μυρμηκιῶν, formicoſus, Plin.
Μυρμήκιον, τὸ, genus phalangii, Nicād. in Ther.
Μυρμηκίτης, ου, ὁ, lapis qui reptantis formicæ præfert imaginem.
Μυρμηκολέων, leo formicarius, paruum animal, Iob. cap. 4, inſidiatur formicis.
Μυρμηκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, formicinus Plaut.
Μύρμηξ, ηκος, ἡ, formica, Theocr. in Encomio Ptolemæi. ¶ Μῦρμοι, formicæ.
Μύρμος, timor, φόβος.
Μυρμύρω, turbo, ſtrepitum edo.
Μυροβάλανος, glans vnguentaria, Gal.5. κτ τόπ.
Μυροθήκη, ης, ἡ, ἀλάβαστρος, pigmentorū officina.
Μυροθήκιον, pigmentarium.
Μύρομαι, lugeo, fleo, lachrymor, fluo, Depon. 2. Argon. ἐπ' ἄγκλω μύρεται, i. ἐκρεῖ, effluit.
Μύρσμος, ου, ὁ, timor.
Μύρον, ου, τὸ, pigmentum, vnguentum. μύρα τὰ διὰ ναρδοστάχυος σκευαζόμενα, Gal. ad Glauc.
Μυροπισσόκηρον, vox apud Galen. κτ τόπ. lib. ά.
Μυρόπνους, vnguentum ſpirans, in Epigr.
Μυροπόλος, vnguētarius, circa vnguēta occupatus.
Μυροπώλιδες, αἱ, vnguētariæ, Ariſtoph.
Μυροπώλης, & μυροπώλος, ου, ὁ, vnguentorū venditor. ¶ Μυροπώλιον, τὸ, officina vnguētaria, myropolion Plaut. Μυροπωλεῖον, Ariſtoph.
Μύρος, muræna piſcis mas, murus, Gazæ.
Μυρόω, ῶ, vngo, Accuſat. Ariſtoph.

Μύῤῥα,ας,ἡ,myrrha: Vide Μύῤῥις.
Μυῤῥίνη,vel μυρσίνη,ης,ἡ,myrtus, Ariſtoph.νεφ.
Μυῤῥίνη, Feſto genus potionis, quæ muriola & murratum vinum dicitur.
Μύῤῥινος,ου,ὁ,myrtus, Theophraſt.lib.1.hiſtor. plant.cap.5.
Μυῤῥινὼν,ῶνος,ὁ,myrtetum,Ariſtoph.
Μύῤῥις,myrrhis,herba quæ & μύῤῥα, Dioſc.l.4.
Μυρσινέλαιον,myrſinelæum.
Μυρσίνη,μυῤῥίνη,myrtus, Galen.ad Glauc.
Μυρσινίτης οἶνος, & οἶνος μυρτίτης, Dioſcor. vinũ myrſinites Plin.quod fit ex myrti baccis.
Μυρσινοειδὴς,ſimilis folio myrti, Galen.lib.13.
Μύρσος,genus vaſis ex viminibus contextum.
Μύρτα,τὰ,myrti baccæ,Nicand.in Theriac.
Μυρτίδανον,Dioſcor.lib.1.cap.157. appendix eſt inæqualis,& eminens ac concolor,velut manus circum myrti truncum.
Μυρτίνη,ης, oleæ genus. ¶ Nicand.arboris pyri genus.
Μυρτίτης τιθύμαλλος, myrtaria lactaria, genus herbæ,Theophr.lib.9. hiſt.plant.
Μύρτον,ου,τὸ, pars pudendi membri muliebris, caro ſubſultans quæ interiacet rimæ, Poll.
Μύρτος,ου,ἡ,myrtus arbor: Vide in Chiliad.
Μυρτοχλὶς,ίδος,ἡ, vel μυρτοχλίδες, in pudendo muliebri carnes vtrobique,toruli.
Μύρω,ſtillo,fluo.
Μυρῳδεῖν, lugubre canere.
Μυρῳδία,vnguentorum odor.
Μύρωμα,ατος,τὸ,vnguentum,vnctura, Ariſtop.
Μῦς,υὸς,ὁ,mus.μύες οἱ κατοικίδιοι,Dioſco.mures domeſtici. ¶ Itẽ muſculus in corpore,Ilia.π.
Μῦσαι,conniuere.
Μυσάλμης,ου,famelicus & vorax.
Μυσαρὸν,impurum,abominandum Plin.
Μυσαρία,abominanda fœditas,Aretæ.
Μυσαρὸς,οῦ,ὁ,abominandus, ſceleſtus, impur⁹.
Μυσάττομαι,μ.άξομαι,π.αγμαι,abominor, deteſtor,aſpernor,faſtidio,exhorreo.
Μυσαχθὴς,abominatus.
Μυσάχνη,ης,ἡ, ſcortum impurum, à vilitate marinæ algæ,Euſtath.
Μυσαχνὸς,οῦ,ὁ,impurus,ſpurcus,odioſus.
Μυσιᾶν,reſpirare,πνευςιᾶν.
Μύσις,ιος,ἡ,præcluſio,propriè genitalium muliebrum,occluſio,contractio,cõpreſsio.
Μυσκέλεδρα, Poll.muſcerda,& μυσκέλεδρον.
Μυσκελὸς, pedibus obtortis.
Μύσκος,paruus mus,muſculus.
Μύσος,εος,τὸ, abominatio. ¶ Item ſceleratus, Ianus Laſcar.
Μύσπαλα,muſcipula.
Μυσπολεῖν,clàm indagare, in cauernam ſubire inſtar muris,Ariſtoph.in Veſp.
Μύσσω,comminuo,in fruſta ſeco.
Μυσταγωγέω,μ.ήσω,duco ad ſacra,initio,myſteria doceo,ſacra doceo,Actiu.Accuſ.Nazanz.
Μυσταγωγὸς,οῦ,ὁ, princeps ſacrorum, Nazanz.
Μυσταγωγία,ας,ἡ,diſciplina ſacrorum, initiatio in ſacris,initia Cicer. ¶ Μυσταγωγητὸς, inſtructus orationibus.
Μυστάλμης,ὁ,ſordidus,auarus, quaſi victitans è diuiſione ſalſamentorum.
Μύσταξ,κος,ὁ,labrum ſuperius,& in eo enati pili,Plut.in Agide.κείρεσθαι τὸν μύστακα.
Μυστήριον,ου,τὸ, arcanum, myſterium, ſub quo arcani aliquid latet, quódque nefas eſt vulgò efferre,Cæl.lib.9.cap.9.
Μύστης,ου,ὁ,ſacra diſcens, myſteriorum peritus, initiatus ſacris alicuius numinis.
Μυστίκητος,ου,ὁ,muſculus piſcis, Ariſt.l.3.Anim.
Μυστικὸς,οῦ,ὁ,myſticus, arcanus. μυστικαὶ ἡμέραι apud Polluc.Hinc μυστικῶς,Gregor.
Μυστιλᾶσθαι, ſorbere ex cauato pane, Ariſtoph. in Pluto.
Μυστίλη,ης,ἡ,panis cauus quo ius ſorbetur,panis qui canibus obiicitur, Interpr. Ariſtoph.in Equit.Latini,teſte Pompeio,canicas vocant, Cæl.lib.9.cap.9.¶ Μυστιλάριον,cochleare, ligula,Poll. ¶ Μύστρον,τὸ,idem,Athen.li.3.ex Nicand.ἑκάστῳ τῶν δειπνούντων δοθέντων μύστρων χρυσῶν, aureis ligulis ſiue cochlearibus.
Μυστιπόλος,ſacerdos,adorator, Nonn. ¶ Item Adiect.Eidem pro myſtico & ſacro.
Μύστις,myſtica,myſteriorum perita μύστις μολπὴ, lib.5.Epigr.myſticum carmen,μύστιδες, conſciæ myſterii,cultrices,Nazanz.
Μύστλον,vel μύστρον,ου,τὸ,cauum.
Μυστοδόκος,ου,ὁ καὶ ἡ,qui ſacra recipit, Ariſtoph. νεφ.μυστοδόκος οἶκος,domus myſtarũ ſuſceptrix.
Μυστοπόλος,ου,ὁ,in ſacris verſans,ſacrificus, ſacerdos.μυστοπόλος Ἀπόλλων,in Epigram.
Μυστοφόρος,ferens myſteria.
Μύσφονον,muſcipula.
Μύσχλης,ου,mola.
Μύσχον,pudenda.
Μύτης,mutus,ineptus ad venerem: in venerem ſolutior. ¶ Item piſcis fœmina,quæ ſine mar[e] non natat neque paſcitur,Heſych.
Μυτικίζω,punio,κολάζω,Heſych.
Μυτὶς,ίδος,ἡ,naſus in marinis piſcibus, Ariſto[t.] ¶ Item papauer turbinum è conchyliorum genere, quod quaſi ſuperflua materies retrimentúmque habetur, Ariſtot. ¶ Item locu[s] armatus à tergo. ¶ Eſt & piſcis nomẽ,Hipp[.]
Μυττικάζειν,gemere,dolere.
Μυττὶς,ſepiæ atramentum,malim μύτις.
Μυττωτεύω,μ.εύσω,intero,concĩdo edulium.
Μυττωτὸν,τὸ, genus edulii: intritum ex alliis & variis concinnatum,caſeo,oleo, ouo, porro Schol.Ariſt.in Equit.Cæl.l.3,cap.30.
Μυττωτὸς,alliatum, moretum Virgil.Theophr[.] lib 9,hiſtor.plant.& Dioſcor. lib.2. Plin.lib 19.cap.6,ruris pulmentaria exponit.
Μυχαίτατος,& μυχοίτατος, pro μυχώτατος, intimus,penitiſsimus,Ariſtot.de mundo.
Μύχατος,intimus,penitiſsimus,Argon.1.
Μυχθίζω,irrideo,χλευάζω,ſuſpiro,ingemiſco.
Μυχθισμὸς,irriſio,ſuſpirium,mugitus.

Μυχθοῦ

Μυχαῖος,ου,ὁ,abditus,ex penetralibus.
Μύχιος,abditus,intimus,arcanus, Apoll.2.
Μυχλὸς, otioſus, libidinoſus,mollis.
Μυχμὸς,οῦ,ὁ,ſtrepitus per nares.
Μυχὸς,οῦ,ὁ,receſſus , locus abditus ,penetrale, μυχῷ δόμου conclaui, Homer.in Odyſſ. Euripid.in Hecuba,μυχὸς ἄντρου, antri receſſus. Thuc.ἐν μυχῷ τοῦ λιμένος,apud profũda port⁹.
Μύχων,ωνος,palearum aceruus,lingua Dorica.
Μύω,μ.ύσω,π.υκα,claudo,occulto,nicto,palpebras oculorúmque folliculos claudo, Aprod. lib.1. Probl. τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν μύομεν, alterum oculum comprimimus. μεμυκὼς τῷ ςόματι,qui ore cõpreſſo eſt,Ariſtot.in Probl.
Μυώδης,muſculoſus,toroſus,lacertoſus,Galen.
Μυωδὲν θώρακα, pectus conſtans muſculis, Aphrod.in Probl.lib.2.
Μυὼν,ῶνος, ὁ, muſculus, pulpa brachiorum & coxarum,ſura.
Μυωνία,ας,ἡ,mulier prodigioſę libidinis,Ælian.
Μυωξὸς, mus Alpinus Plinio lib.10. cap.65. & qui vulgò in Alpibus *marmota* dicitur.
Μυωξία,& μυωπία,muris cauerna , Homer.βατραχ. ¶ Item oratio contumelioſa, Heſych.
Μυωπάζω,μ.άσω, π.ακα,nicto , non niſi cominus obiecta oculis poſſum intueri,Suid.
Μυωπάρων,myoparo,genus nauigii. Vide Bayf.
Μυωπία,ας,ἡ,cauerna muriũ , Ariſtot 6. Anim.
Μυωπίζομαι,μ.ίσομαι,inſanio,furo,Depon.
Μυωπίζω,luſcioſus ſum,ſtimulo,Xenoph.
Μυῶται σάρκες, Athen.lib.9. muſculoſæ carnes.
Μυωτὸς,genus veſtis Armeniis peculiaris, Poll. ¶ Item herba, auricula muris.
Μύωψ,ωπος,ὁ,inſecti genus,quo boues infeſtantur , asîlus Virg.3. Georg.tabanus Varroni, & vulgò *tan*, Plat.in Apolog.¶ Significat etiam flagellum equi, calcar. ¶ Item digitus. ¶ Μύωπες autem dicuntur,qui limis ac veluti ſecluſis oculis aſpiciũt,Aphrod. Probl.74. lib.1.Vnde Μυωπία, ſiue Μυωπίασις,huiuſmodi affectus oculorum. ¶ Hinc Μυωπίας , & μύωψ,qui hoc morbo laborat. Dicitur etiam μυωπὸς,Xenoph.

M Ω

Μῶ,quæro:Vnde μώεο,quære.
Μωδέω,loquor,cano.
Μώδιξ,flamma,puſtula.
Μώδυξ,imperitus, ἀπαίδευτος.
Μωδύω,euaneſco,θάλπω,deſipio.
Μώθων,ωνος, ὁ, ſaltatio ſeruilis,ac tumultuoſa. ¶ Lacedæmoniis verna, Cęl.lib.14.cap.32.
Μῶκα,τὰ,labia, oſſa genuum.
Μωκάω,accuſo.
Μωκία,ας,ἡ,ſanna, deriſus Tacit.
Μωκίζεσθαι,irridere.
Μωκίζω,adulor,κακοκωπίζω.
Μῶκος,irriſor,deriſor. Μωκὸς,idem, Etym.
Μώλαξ,vini genus quod in ſanciendis fœderibus libabant:fortè ἀπὸ τοῦ μώλου.
Μωλέω,pugno.

Μωλονάφιος,tumultus,bellum,pugna.
Μῶλος,ου,ὁ,pondus , lapillus lapidibus cõiungendis.¶ Item ſtrages in bellis , pugna diuturna,Iliad.β. ¶ Item μῶλος, ædificiũ quoddam in fluctibus extructum ad vſum nautarum , portus manufactus,in Epigram.
Μῶλυ,υος,τὸ, moly herba : παρὰ τὸ μωλύειν τὰς νόσους, i.à mitigandis ſedandíſque morbis, Odyſſ.κ.& Dioſcor.li.3.cap.52.
Μώλυζα,ἡ,Pſell.& μόλυζα, Hipp.caput allii.
Μωλυίω,hebeto,veto,Etym.
Μωλυομένα,Hipp.ſenſim marceſcentia.
Μῶλυς,imperitus, hebes , Sophocl. Pro ſegne & torpido,Nicand.in Ther.
Μωλύτερος , hebetior , adhuc florem habens, Etymolog.
Μωλύω,lenio,impedio,paulatim extabeſco.
Μώλωψ,ωπος,ὁ,flagellum ex boue,cicatrix verberum,vulnus,vibex,μώλωπας κωλύει τὰ δέρματα περιςιθέμενα, verberum vulneribus ac vibicibus admotę pelles prohibent ne vlcera conſiſtant,Ariſtot.in Probl.
Μωλωπικὸς,cicatricoſus, κατάςικτος.
Μωμάομαι,μ.ήσομαι,reprehẽdo,vitupero,Ilia.ſ.
Μῶμαρ,ὁ,ſtultus.¶Itẽ dedecus & pugna,Heſyc.
Μωμεύω,rideo,irrideo , Heſiod. μωμεύειν ἀΐδηλα,clàm reprehendere.
Μώμημα,ατος,τὸ,ſanna,irriſio.
Μωμήματα,ſegmenta,ramenta,ψέγματα.
Μωμητὸς,οῦ,ὁ,vituperabilis.
Μωμίσκος,ου,ὁ,dens molaris, vel ea pars dentium molarium quæ gingiuæ aſsidet, Poll.
Μῶμος,ου,ὁ,vituperatio.¶ Item irriſor.
Μωμοσκόπος, curioſè obſeruans reprehẽdenda.
Μῶν,an,num,ἆρα,Sophocl.οἴμοι, τί φῄς ; μῶν ὀλώλαμεν ; periimúſne ?
Μῶν οὐ,nónne,num,vtrum non , μῶν οὐ ἀνακαλύψω βλέφαρον;Eurip. num tollam lumina?
Μωνία,contemptus,deſpectus.
Μωνίον,vanum, inutilẽ.
Μώνυξ,υχος,ὁ,ſolidipes , habẽs vngulam ſolidã. Odyſſ.ό, μώνυχας ἵππους ζεῦξον.
Μώνυχον,ου,τὸ,ſolidipes,Gaz.ex Ariſtot.
Μωπεύω,conqueror.μέμφομαι.
Μωραίνω,μ.ανῶ,fatuor Senec. moror Sueton. deſipio,μεμωραμμένος,ſtupidus,Ariſtot.9. Animal. ¶ Μωραίνω, etiam infatuo Cic.1.Cor.1.
Μωρία,fatuitas Cicer.Herodot.lib.1.
Μωρέα,ας,ἡ,morus arbor, Plut.in Themiſt.
Μωρολογεῖν,inſulſè blaterare,inepta loqui.
Μωρὸς,οῦ,ὁ,& Atticè μῶρος , fatuus , Ariſtoph. ¶ Μωρῶς,fatuè,εὐήθως.¶ Μωρολογία,ας,ἡ,ineptus ſermo , ſtultiloquium Plaut. Epheſ.5. ¶ Μωρόσοφος,ου,ὁ,ſtultè ſapiens.
Μωρότης,ητος,ἡ,fatuitas.
Μῶρον,ου,τὸ,morum. Vide Μόρον.
Μωροσὸς,ſtultus, Heſych.
Μώρωσις,εως,ἡ,fatuitas.
Μῶσθαι,τὸ λανθάνειν,latere,& curioſius inquirere.
Μώψ,cui hebes acies oculorum, Heſych.

NA'βλα, τὰ, muſicum inſtrumentum, Ouid. nablia. Hinc Νάβλας Athen.
Νάγμα, ατος, τὸ, pilus, villus.
Ναετὴρ, ῆρος, ὁ, habitator, in Epigramm.
Ναέτης, poetic. incola, habitator, ciuis.
Νάθυμος, ſaxum latens in mari, & herba marina, vt alga. Ναέτωρ, fluens.
Ναὶ, Aduerb. affirmantis & concedentis, Ceb. Theb. πότερον οὖν καὶ αἱ δόξαι; ναὶ, ἔφη, etiam.
Ναϊάδες, & ναΐδες ſiue νηΐδες, Nymphæ fontium.
Ναΐδιον, ſacellum; ædicula, i. ædis ſacræ appẽdix.
Ναιετάω, habito, Actiu. Accuſ. Iliad. β. ¶ Dat. Iliad. γ. ¶ Inuenitur etiam paſsiuè, Iliad. ζ.
Ναιέτης, habitator nouus, aduena, Etym.
Ναιθρὸς, hinnulus.
Ναικισσήρεις, οἱ, qui aſſentiri videntur, nec tamẽ aſſentiuntur. ¶ Ναικισσορδύφν, vide in Chiliad.
Ναιχὶ, inſuper, verè, ſané.
Ναίομαι, Iliad. γ. πολίων εὖ ναιομενάων.
Ναΐοστρατὸς, claſsis, Eurip. ναΐα ἀπήνη, i. ναῦς.
Ναῖρον, ου, τὸ, nærum, genus odoramenti vnde fiunt vnguenta, Theophr. 9. hiſt. plãt. cap. 7.
Ναίω, habito, Accuſ. Homer. δώματα ναίων.
Νάκη, ης, ἡ, pellis caprina, Odyſſ. ξ.
Νάκος, εος, τὸ, idem. ¶ Pro vellere arietis, Herodot. ¶ Pro pelle ouis, Lucian. ¶ Pro quibuſcunque pellibus, Ioſeph.
Νακοτίλτης, & νακότιλτος, lanificus, qui ex pellib⁹ lanas vellit: & νακοτιλτεῖν, deglubere, Poll.
Νᾶμα, ατος, τὸ, latex, vnda, riuus aquæ, Ariſtot. de mundo, Plin. irrigua aquarum.
Ναματιαῖον ὕδωρ, aqua ſcaturiens, Gaz.
Ναματώδης χώρα, locus aquoſus, Gaz. ex Ariſt.
Νάννας, Heſyc. patris matrîſue ſoror vel frater.
Νανναρίος, pulcher, mollis. Ναννᾶρις, cinædus.
Ναννοφυὴς, έος, pumilio, homũcio exiguæ ſtaturę.
Νάνος, ου, ὁ, vel Νάννος, nanus, pumilio, Ariſtot. 4. Animal.
Νανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pumilionis formam habens.
Νάξαι, ſacrificare. Νάξος, Bacchi cognomen.
Ναξιουργὴς, naxio opificio factus, Ariſtoph.
Ναοποιέω, ῶ, templum ædifico, Nazanz.
Ναοποιὸς, οῦ, ὁ, templi extructor, Trapezunt.
Ναὸς, οῦ, ὁ, templum, Lucian. in Cauc.
Ναοφύλακες, quibus tutela & ſarta tecta ædium ſacrarum commiſſa ſunt, Ariſtot. 6. Polit.
Νάπη, ης, ἡ, & Νάπος, εος, τὸ, ſaltus, locus ſiluoſus, viretum: νάπας σκιερὰς dixit Plutarch. in Numa, lucos opacos. ¶ Item mons, cliuus, receſſus intra montes, vallis, Soph. in Aiace.

Νάπριος, ου, ὁ, ſtultus, μάταιος, Heſych.
Νᾶπυ, τὸ, ſinapium, Theophr. lib. 1. hiſt. plant.
Ναρδίζω, nardum redoleo, ac æmulor.
Νάρδος, nardus, & oleum nardinum, Galen. ad Glauc. & Dioſcor. lib. 1.
Ναρδόσταχυς, ſpica nardi, Galen. ad Glauc.
Ναρθηκία, ἡ, ferulago.
Ναρθήκιον, ου, τὸ, theca reponendis medicamentis. ¶ Item libri medicamentarii, Galen. lib. 5. κατὰ γένη.
Ναρθηκοφόρος, ου, ὁ, ferulam ferens, Cæl. l 4. c. 13.
Ναρθηκώδης, ferulaceus.
Νάρθηξ, ηκος, ὁ, ferula, virgula, & medicum inſtrumentum ex ferula fabrefactum, Etym.
Νάρκαφθον, τὸ, genus odoramenti quod ſuffitibus admiſcebatur, Dioſcor. lib. 1. cap. 22.
Ναρκάω, obtorpeſco, Alexand. Aphrod.
Ναρκέω, μ. ήσω, torpeſco, obſtupefacio, Accuſ.
Νάρκη, ης, ἡ, vel νάρκα Tralliano, & νάρκωσις, torpedo, torpor, Ariſtoph. ¶ Eſt etiam Νάρκη, torpedo piſcis, Aphrod. in præf. lib. 1. Probl. ¶ Ναρκώδης, εος, ὁ, ſtupidus, ſegnis, torpidus.
Νάρκημα, ατος, τὸ, vel
Νάρκησις, εως, ἡ, torpor, ſtupor, apud Galen.
Ναρκίσσινον ἔλαιον, narciſsinum oleum, Dioſc. 1.
Ναρκισσίτης λίθος, narciſsites lapis, Dion. de Sit.
Νάρκισσος, ου, ἡ, narciſſus flos.
Νάρκος, ου, ὁ, torpedo piſcis, νάρκη.
Ναρκόω, μ. ώσω, torpore afficio, Aphr. Accuſ.
Ναρκωτικὰ, frigiditate torporẽ afferẽtia, Galen.
Ναρὸν, humidum, liquidum: Et ναρὸς, cuſtos.
Νάρτηκος, genus vaſis apud Ariſtoph.
Νάρτη, ης, ἡ, narta, genus plantæ odoratæ: vnde fiunt vnguenta, Theophr. 9. plantar. cap. 7.
Νάρω, abſcondo, quæro, mulgeo.
Νασμὸς, οῦ, ὁ, imber, latex, diluuium, fluor, Eurip.
Νασμώδης, humidus.
Νάσσα, habitaui, καὶ ὡμάλισα, Heſyc. i. adæquaui.
Νάσσατο, habitauit, κατῴκισε, Heſiod. Schol.
Νάσσω, μ. νάσω, adæquo, premo. ἀμφορεῖς νενασμένοι, amphoræ aggregatæ, Ariſtoph.
Ναστὴς, ναστὸς, habitator, οἰκιστής.
Ναστὸς, οῦ, ὁ, ſolidus, durus, denſus, Dioſcor. ¶ Item panis melle & vuis paſsis, & aliis aromatis confectus, Ariſtoph. in Plut. ¶ Sic etiam dicitur quilibet panis & placentæ genus, Lycophr.
Ναυαγὸς, οῦ, ὁ, naufragus.
Ναυαγέω, μ. ήσω, π. ηκα, nauem frango, naufragium facio, Accuſ. Demoſth. ¶ Interdum abſoluté. νεναυαγήκασι, naufragium fecerunt, Herodot. ¶ Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium, nauis amiſsio, Ammon. ¶ Ναυάγιον, ου, τὸ, pars nauis fractæ, naufragium, fragmenta nauis, Thucyd. ¶ Item Eidem pro rebus ſubuerſis.
Ναυαρχέω, μ. ήσω, naui præſum, Gen. aut Dat.
Ναυαρχία, ας, ἡ, præfectura claſsis, Ariſt. 6. Polit.
Ναυαρχὶς, ίδος, ἡ, nauis prætoria, στρατηγὶς, Diod.
Ναυαρχίται, οἱ, claſsium duces.
Ναύαρχος, ου, ὁ, præfectus vel claſsis ductor.

Ναυάτης, ου, ὁ, νεὼς ἐπιβάτης, vector, nauta, Lycop.
Ναυβάτης, ου, ὁ, nauta, qui naue vehitur, Soph.
Ναυηγὸς, οῦ, ὁ, nauarcha.
Ναυηγία, naufragium.
Ναυηγῶ, τὸ ναυαγῶ, naufragium facio, Polyb.
Ναυκραρίαι, nauem ſuis ſumptibus dantes.
Ναύκραροι, Athenis qui publicam pecuniam exigebant: ναυκραρεῖον, ærariũ publicũ, Ammon.
Ναύκλαροι, vel ναύκραροι Athenis ſcribebant nomina, qui Reipubl. quippiam debebant, & populum ad leges accipiendas congregabāt, Ariſtot. in Athenienſium Republ.
Ναυκληρέω, nauem guberno.
Ναυκληρία, ἡ, nauium gubernatio, Xenoph.
Ναυκληρικὰ, τὰ, res nauales, Plat. νόμ. ή.
Ναυκλήριον, ου, τὸ, nauis gubernatio, Plutarch. in Apoph.
Ναύκληρος, ου, ὁ, nauclerus, nauis gubernator, Nauicularius & nauiculator Cic. Xenoph.
Ναυκραρικὰ, ἢ ναυκρατικὰ, τὰ, res tribuũ, Harpo.
Ναυκράτης, εος, ὁ καὶ ἡ, qui potitur claſſe, Herodot.
Ναυκρατῶ, nauali pugna vinco, Xen. 6. Ἑλλην.
Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, gubernator nauis.
Ναῦλα, ας, ἡ, genus muſici inſtrumenti, Sophoc.
Ναυλίον, diminut. naulium Ouid. libr. 3. de Arte.
Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, portorium, Ariſtoph. ¶ Item ναῦλος καὶ ναῦλον, Ariſtoph. Interp. Ran.
Ναῦλος, ὁ, portitor, πορθμεύς.
Ναυλοχέω, μ. ήσω, π. ηκα, maneo in portu.
Ναύλοχον, ου, τὸ, nauale, portus nauium.
Ναύλοχος, ὁ καὶ ἡ, naues continens, Herodot. ναύλοχος ἕδρα, ſtatio nauium, Soph. in Aiace.
Ναυματοδέα, aprica, Arrian. lib. 8.
Ναυμαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, pugnam naualem cōmitto, claſſe pugno. ναυμαχεῖν κορινθίοις, Thucydid.
Ναυμάχης, ου, ὁ, claſſe decertans, Chryſoſt.
Ναυμαχησείω, cupio nauali prælio decertare.
Ναυμαχία, ας, ἡ, nauale prælium, Thucyd.
Ναυμάχιον, pœna in eum qui naualem militiam refugiſſet, Suid.
Ναύμαχος, ὁ καὶ ἡ, aptus nauali prælio, Herodot.
Ναυπηγέομαι, οῦμαι, naues cōpingo, Arrian. ναυπηγεῖσθαι ναῦς μακρὰς, lõgas naues fabricari.
Ναυπηγέω, μ. ήσω, π. ηκα, nauem fabrico, Neutr.
Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ, aptus fabricandis nauibus. ναυπηγήσιμος ὕλη, Theophr. hiſt. lib. 4. cap. 6.
Ναυπηγία, nauium ædificatio, Ariſt. 2. OEcon.
Ναυπηγική, ars fabricandi naues.
Ναυπήγιον, locus vbi naues extruuntur, Ariſtop.
Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, fabricator nauium.
Ναυρίζειν, irridere, καταμωκᾶσθαι, Heſych.
Ναῦς, τῆς ναὸς vel νεὼς, τὴν ναῦν, τὰς ναῦς, nauis: aliâs νῆες. νεῶν μακρῶν, longarũ nauiũ, Thuc.
Ναυτιάω, nauſeo.
Ναυσίβιος, ου, ὁ, in naui vitam degens, Alciph.
Ναυσίκλυτος, ου, ὁ, nauibus inclytus, Odyſſ. ό.
Ναυσίπορος, ὁ, nauigabilis, nauibus meabilis.
Ναυσιπόρος, nauigans, Euripid.
Ναυσιῶδες, Hippocr. de fracturis, euacuationes & eruptiones humorum, Galen. in Gloſsis.
Ναυσθλώσασθαι, nauē conducere, Lycoph.
Ναυσθλώσων, Eurip. laturus, geſtaturus.
Ναυσταθμὸς, οῦ, ὁ, & Thucyd. τὸ, nauale, turma nauium, Lucian. ¶ Item claſsis, Suid.
Ναυστὴρ, magnus, terribilis, habitator.
Ναυστολέω, naui duco, eo cum claſſe, In Epiſt. Alciphr. ἵνα σε ταῖς ἐμαῖς χερσὶν ἀκύμονα ναυστολήσω πλέουσαν. ¶ Item rego, guberno, ναυστολήσεις τὴν πόλιν, gubernabis ciuitatem, Eurip.
Ναυστολία, ἡ, πλοῦς, ναυτιλία, nauigatio vel ars nauigandi. Ναυστολιῶ, nauigo.
Ναύτης, ου, ὁ, nauta, Arat.
Ναυτία, ης, ἡ, & ναυτίασις, nauſea, Dioſcor. lib. 3.
Ναυτιάω, μ. άσω, π. ακα, nauſeo, vomere conor.
Ναυτικὸς, οῦ, ὁ, nauticus, naualis. ναυτικὰ ἐξηρτύετο, rei nauticæ incumbebat, Thucyd.
Ναυτιλία, ας, ἡ, nauigatio, ars nauigādi. Lucian. de luctu, μισθὸν ναυτιλίας vocat naulum.
Ναυτίλλομαι, μ. οῦμαι, π. ιλμαι, nauigo.
Ναυτίλος, ου, ὁ, nauta. ¶ Et piſcis nautilus, quòd nauis ſpeciem præferat, Eurip. apud Ariſtop.
Ναυτιώδης, faſtidioſus, nauſeoſus Plin.
Ναυτοδίκαι, οἱ, magiſtratus qui naucleroruṁ litigia componebant apud Athenienſes, Poll.
Ναύτριαι, αἱ, nauticæ mulieres, Ariſtoph.
Ναυφθορία, ας, ἡ, nauis corruptio, naufragium.
Ναῦφιν, nauibus, Odyſſ. ξ.
Ναύφρακτος, ὁ καὶ ἡ, nauticus, claſſe inſtructus. ναύφρακτον στράτευμα, Eurip. nautic⁹ exercit⁹.
Ναύω, ſupplico, fluo, ναύω, λίσσομαι, Heſych.
Νάφθα, naphtha: πετρέλαιον Nicolao Alexandrino, éſtque bitumen liquidum olei lentore & craſsitie, Dioſc. lib. 1. cap. 102. & Plin. lib. 2. cap. 105.
Ναφρὸν, λινοῦ ῥάμμα, Heſych. filum lineum.
Νάω, fluo, innato, Neutr. abſol. Ariſtoph.
Νάω, pro ναίω, habito, Heſiod.

N E

Νέα, nouale, noualis ager. ¶ Item iuuenilis ætas, iuuentus, Plat. νόμ. ή. αὖτις ἐκ νέης, denuó.
Νεαγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nuper genitus, Euripid.
Νεάζω, iuueneſco, ſum iuuenis, iuuenor.
Νέαιρα, extrema pars ventris, ſumen, abdomen.
Νεακὴς, & Νεακόνητος, ου, ὁ, nuper acutus, Soph.
Νεαλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, nouus in omni officio. νεαλὴς στρατιώτης, miles recens & integer, Appian.
Νεαλὶς, ίδος, ὁ, piſcis propriè nuper captus: qui ad aliquod opus nuper apponitur, nouus nũtius.
Νεάλωτος, recens captus.
Νεανεία, ſuperbia, exultatio, animi elatio.
Νεανεύω, & Νεανιάζω, & Νεανιεύομαι, & Νεανιεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & Νεανίζω, μ. ίσω, π. ικα, & Νεανίω, ſum iuuenis, vel iuuenor. ¶ Aliquādo pro inconſideratè aliquid more iuuenũ facio, ἐνεανιεύσατο προκαλέσασθαι τὸν ἀριστεύοντα τῶν βαρβάρων, iuueniliter ac temerè auſus eſt bellaciſsimum barbarorum prouocare, Plut. in Num. ¶ Dixit etiā Xen. νεανιεύεσθαι, & Poll. νεάζειν καὶ νεανιεύεσθαι, pro iuuentutē attingere.

Νεανίας,ου,ὁ,adoleſcens, Xenoph.7.Pæd.
Νεανίευμα,ατος,τὸ,iactantia,ſtrenuitas.
Νεανικὸς, ῦ, ὁ, iuuenilis,temerarius, vehemens. νεανικὴ ἐπιθυμία,ingens cupiditas,Ariſtot.7. Ethic.νεανικὸν φρόνημα,Demoſt. animus ſtrenuus & generoſus. ¶ Νεανικῶς, iuueniliter, ſtrenuè,Ariſtoph.
Νεᾶνις,ιδος,ἡ,puella,iuuencula, Euripid.
Νεανίσκευμα,ατος,τὸ,ſuperbia,incontinentia.
Νεανίσκος,ου,ὁ,adoleſcentulus,iuuenis,Poll.
Νεανόομαι,μ.ώσομαι,π ωμαι,iuueneſco,pubeſco.
Νέανσις,εως,ἡ,nouellatio Gaz. lib.3.de cauſ.pl.
Νέαξ,ακος,ὁ,iuuenis,eſſe κωμικώτερον dicit Poll.
Νεαοιδὸς,ὁ καὶ ἡ,recens ſeu nouus poeta,Epigr.
Νεαρὸς,οῦ,ὁ,nouus.
Νεαρώτεροι,nouitii,recentiores.
Νέας,nouus homo. Νέασις,ἡ,noualis.
Νεάτη,& νήτη,ης,ἡ,chorda acuti ſoni.
Νεατὴ,noualis Varr.ager qui intermittitur.
Νέατος,ου,ὁ,nouiſsimus. ¶ Item terra recens aratro proſciſſa & ad ſementem exculta, Latinè noualis,vel nouale, veruactum. ¶ Item ſeges,Xenoph.
Νεάω,habito.¶ Item nouo,hoc eſt, noualia facio:nouello Gaz. Accuſ.Theophr.lib.3.
Νεβρίδες,αἱ, pelles ceruinæ.¶ Νεβριδόπεπλος, & νεβρώδης βάκχος, in Epigr. Bacchus hinnulorum pelle indutus.
Νεβρείων αὐλῶν, Epigramm. tibiarum ex tibiis hinnulorum.
Νεβρίας,genus piſcis,Ariſtot.26.Anim.
Νεβρίζω,pelle ceruina cingo.
Νεβρὸς,ῦ,ὁ, hinnulus,Anacreonti.
Νεβρόφονος ἀετὸς, hinnularia aquila Plin. Ariſtot.6.Anim.¶Νεβροφόνος, hinnulos occidēs.
Νεέω,nato.
Νεηγενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,nuper genitus.
Νεήκης,εος,ὁ καὶ ἡ,& Νεηκονὴς,nuper acutus, Sophocl.in Aiace.
Νεηκόρος,æditnus, in Epigr.pro νεωκόρος.
Νεήλατος,ὁ,recens molitus,nouiter factus. ¶ Item placentæ & eſculenta ex melle & farina facta,Demoſth.contra Æſchin.
Νεηλειφεῖς οἰκίαι,dom⁹ nuper illitæ,Ariſt.Probl.
Νέηλυς,υδος,ὁ,nuper aduenieus, Etym.
Νεηνίας,Ionicè,pro νεανίας,adoleſcens,Odyſſ.ξ.
Νεηνίσκος,pro νεανίσκος,iuuenis.Vide Νεηνίας.
Νεῖα,ligna fabricandis nauibus apta. Sed νειὰ, ſignificat draconis luſtrum.
Νεῖαι, radices. (rior.
Νειαίρη,ἡ, Poll.pars extrema ventris, vēter infe
Νειαρὸς,οῦ,ὁ, & Νείατος, vltimus, poſtremus, Odyſſ. ὀ.
Νεικείω, & Νεικέσκω, & Νεικέω, μ.ήσω, π.ηκα, contendo,obiurgo, altercor, Accuſ. Iliad β. Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ,Agamemnonē increpabat.
Νεικεστὴρ,conuiciator,Heſiod. (pabat.
Νείκη,ης,ἡ,& Νεῖκος,εος,τὸ,rixa, iurgium, concertatio.νεῖκος ἐφῆπται,cōtentio exarſit,Ilia.φ.
Νεῖμα,ατος,τὸ,filum.
Νείμω,pro νέμω,diuido,do,Nicand.in Alex.
Νεῖν,ἀντὶ τῦ νήθειν dicunt Attici,i.nere, Poll.
Νεῖν,natare,propriè de hominibus,νεῖσθαι Hipp.
Νειόθεν,ab imo,Homer.Iliad.κ.
Νειόθι,in imo, ſub, infernè, altè & profundè, νειόθι γαίης,ſub terra ſeu terram,Apoll.
Νεῖον,nuper,νεωστὶ,modò,Schol.Apoll.lib.1.¶ Item nouum,Hipp.νεῖον,Galen.νέον.
Νειοποιέω,μ.ήσω,π.ηκα,veruactum facio,Neut. abſol.Xenoph.in Oecon.
Νειὸς,οῦ,ἡ,nouale,ager qui alternis annis non colitur,Theophr.lib.4.de cauſ.plant.ca.9.
Νειότατος,infimus,κατώτατος,ἔσχατος.
Νειοτομεὺς,noualicida, in Epigr.
Νειρὸς,vehemens,extremus,cauus.At νειρὴ,venter imus.
Νείσομαι,venio,eo, Heſiod. ἐπὶ νηῶν νείσονται, iter faciunt in nauibus.¶ Legitur & per vnicum σ apud Apoll.Arg.1.
Νείφω,νίφω,ningo,ſpargo,Nonn.
Νείωθε,ex imo.
Νεκὰς,άδος,ἡ,aceruus cadauerum,Callim.
Νεκραγωγεῖν,mortuos ducere,Lucian.
Νεκρικὸς,funebris,τὰ νεκρικὰ,res mortuorum.
Νεκροδέγμων,ονος,ὁ,infernus, quòd manes mortuorum excipiat,apud Æſchyl.
Νεκροπέρνας,ὁ,mortuos precio vēdens,Lycophr.
Νεκροπομπὸς,dux manium,epith.Mercurii.
Νεκρὸς,οῦ,ὁ,vel νεκρὸν,τὸ,mortuus, Polyb.πολλοὺς νεκροὺς ἐποίησαν,magnam ſtragem ediderunt.
Νεκροστολῶ,mortuos deduco.
Νεκροσυλία,ας,ἡ,prædatio mortuorum.
Νεκροφόρος,ου,ὁ,capulus, feretrum, libitinarius, pollinctor,Bud.in Annotat.ταφεὺς,Poll.
Νεκρόω,q.mortifico,cædo,interimo, Rom.ca.4. Hinc Νέκρωσις,mortificatio,cędes,2.Cor.4.
Νεκρώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,mortifer.
Νέκταρ,αρος,τὸ,nectar, potus deorum, Iliad.δ.
Νεκτάρισμα,ατος,τὸ,μάστιξ,flagellum,Heſych.
Νεκτάρεος,Etym.& Νεκτάριος,ου,ὁ,nectareus, diuinus, immortalis, Iliad.ſ.
Νεκύδαλος,genus inſecti, Ariſt.lib.11.cap.22.
Νεκυηγὸς,οῦ,ὁ, mortuorum & vmbrarum ductor ſeu portitor,Charontis Epith. Epigr.lib. 3.
Νεκυΐα,ας,ἡ,funus,res mortui, mortuorū feſtū.
Νεκυομαντεία,vaticinium ab euocatis mortuis.
Νεκυομαντεῖον,ου,τὸ,mortuorum oraculum, Herodot. lib.5.
Νεκυοσσόος ὥρη,hora mortuos ſuſcitans, Nonn. νεκυοσσόος χειρὸς etiam ab eodem dicitur.
Νεκυοστόλος,ὁ,qui mortuos tranſmittit,Charontis epith.Lucian.¶ Item feretrum, in Epigr.
Νέκυς,υος,ὁ,mortuus,cadauer,Apoll.2.
Νεκύσια,τὰ,funeralia.
Νεκυώτατος,ου,ὁ,vltimus & recentiſsimus,Heſy.
Νεμέθω,paſco,depaſcor, Nicand. in Alexiph.
Νεμεσάομαι,ſtomachor,indignor,indignè fero, Dat.Odyſſ.ὀ.¶ Item Accuſ.Odyſſ.ξ.
Νεμεσάω,μ.ήσω,π.ηκα, ſuccenſeo, vitio verto, μὴ νεμεσήσητέ μοι τῆς εἰκόνος,ne mihi ob cōparatio-

paratione m ſuccenſeatis, Lucian. ¶Accuſ. Heſiod. θεός τοι καὶ τὰ νεμεσᾶ, hæc odit.

Νεμεσίζω, μ. ίσω, π. ικα, idem.

Νεμέσια, τα, feſta, quibus vita functis iuſta fiebant, apud Suid.

Νεμεσήμων μῦθος, i. increpatio, mordax oratio & expoſtulans, Nonn.

Νεμεσητικός, qui facilè indignatur, indignabundus Liu. & indignantiſsimus Colum.

Νεμεσητὸς, οῦ, ὁ, reprehendendus, Iliad γ.

Νεμεσίζομαι, μέμφομαι, Ilia. ϐ. ſuccēſeo, indignor.

Νέμεσις, εως, ἡ, Nemeſis, quæ & ἀδράστεια καὶ ῥαμνουσία, i. Adraſtia & Rhamnuſia ſiue Rhamnuſis Ouidio: eſtq; diuina vltio ineuitabilis & ſine effugio. ἡ νέμεσις παρὰ πόδας βαίνει. ¶Item Ariſtot. 2. Rhetor. dolor eſt de felicitate eius qui ea indignus eſſe videatur. ¶Item vox νέμεσις in rei alicui⁹ indignitate vſurpatur ſignificanda & culpanda, Iliad. γ.

Νέμησις, partitio, diſtributio, Poll.

Νέμος, εος, τὸ, nemus, Iliad. λ. ¶Item oculorū cauitas, τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοῖλον: Et τὸ γυναικεῖον, αἰδοῖον, naturale ſiue naturalia Celſo.

Νέμομαι, paſcor, depaſcor, pabulor, νέμεται ἢ καὶ ἕλη καὶ λίμνας, viuit, paſcitur, καρποῦται, Ariſtot. de hiſt. ¶Item incolo, habito, teneo, exerceo. νέμομαι τὴν γῆν, terram ſeu agrum colo, Thucyd. Iliad. ϐ, οἳ δ' ὑρίην ἐνέμοντο, qui Hyriam habitabant. ¶Ponitur & in Pādect. pro poſsidere. ¶Significat & diſtribuo, adminiſtro, partior, Liban. Ἀπολλόδωρος οὐ νέμεται πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν πατρῴαν οὐσίαν, patrimonium cum fratre partitur.

Νέμω, μ. νεμῶ, π. νενέμηκα, diſtribuo, diuido, tribuo, Ody. ό. καὶ νέμε μοίρας. Herodia. μηδὲν ῥαθυμίᾳ μηδὲ διαπαύλῃ νέμων, nihil loci quieti & deſidiæ relinquens. ¶Eſt etiam tribuo, i. ſum ſtudioſus alicuius rei, magni facio, Soph. νέμω σε δεσπότιν, heræ loco te habeo. ¶Eſt etiam adminiſtro, gero, Herodian. ¶Eſt etiam rego, moderor, dirigo, Etymol. ¶Pro imputo & aſſigno, Sophocl.

Νένακτο, implebatur. Νενεκρωμένος, mortuus.

Νενημένος, & Νενησμένος, ὁ, accumulatus, plenus.

Νένιλος, cæcus, ſtupidus, ſtolidus, Callimach.

Νεννάζω, maledico, κακολογῶ, Heſych.

Νέννος, poeticè, auus maternus, Poll.

Νεοαλδής, nuper auctus.

Νεοαρδής, έος, ὁ, nuper irrigatus, Suid.

Νεόβδαλτος, οῦ, ὁ, recēns coagulatus, aut mulct⁹.

Νεόβλαστος, qui nuper prouenit.

Νεόβορος, ου, ὁ, nuper primò comeſtus.

Νεοβόρος, recēns paſtus.

Νεοβρώς, ῶτος, ὁ, modò paſtus, Hippocrat.

Νεόγαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui recēns vxorem duxit, Xen.

Νεογνής, έος, ὁ, βρέφος, tenellus, recēns natus. νεογνοῖς παιδίοις, Plat. in Theæteto & Polit.

Νεογιλὲς, έος, τὸ, & Νεογιλὸς, οῦ, ὁ, infans, iuuenis, recens, nuper natus, Lucian.

Νεογιλὲς, Odyſſ. μ. & Νεογιλαῖον, Iſæo nuper genitus, νεόγονον, Herodot.

Νεόγλαυκος, qui recēns viſum recuperauit.

Νεογνός, οῦ, ὁ καὶ ἡ, nuper genitus, Lucian.

Νεογάμης, εος, ὁ καὶ ἡ, nouus marit⁹, νεόγαμος, Poll.

Νεογυίους φῶτας, viros robuſtos vocat Pind.

Νεόδαρτος, in Odyſſ. recēns direptus.

Νεόδερες βύρσα, coriū bouis recēs, Theop. 9. pl.

Νεοδμῆτες γάμοι, nuper celebratæ nuptiæ, Euri.

Νεόδμητος, iuuenis, nuper domitus.

Νεόδρεπτος, ου, ὁ, nuper decerptus.

Νεοειδής, έος, ὁ, σκληρός, qui facilè iuuenis videtur, quum ſit annoſior.

Νεοεργής, nuper factus, προσφάτως εἰργασμένος.

Νεόζυγες, Apoll. lib. 4. recēns coniuncti.

Νεόζυγος, ὁ καὶ ἡ, recēs copulatus, recēs nupta, Eur.

Νεοθανὴς, nuper mortuus, νεωστὶ τεθνεὼς, Suid.

Νεοθαλὴς, & Νεοθηλὴς, ὁ καὶ ἡ, nuper vireſcēs, Heſi.

Νεοθηγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recēns acutus, in Epigram.

Νεοθλιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recēns expreſſus, Heraclid.

Νεοθνὴς, recēns interfectus, Plat. de Legib.

Νεόθρεπτος τυρὸς, nuper coagulatus caſeus.

Νεόθροπος, ου, recēns auctus, qui nuper erupit.

Νεόθυτος, ου, nuper immolatus.

Νεοίη, ſtultitia, iuuenilis mens, ἡ νεότης.

Νέοικος ſiue Νεοκάτοικος, nouus habitator, Poll.

Νεοκατάστατος, ου, nouus colonus, Thucyd.

Νεοκατάχριστος, recēns illitus.

Νεόκαυστος, ὁ καὶ ἡ, nuper vſtus, Ariſtot. Problem. Theophraſt. νεόκαυτος.

Νεοκηδὴς θυμός, animus recenti dolore ſaucius.

Νεόκλωστος, ου, ὁ, recēns cōtextus, Theoc. in Herc.

Νεοκμητί, & νεόκμητον, recens.

Νεόκμητος, recēns fabricatus. νεόκμητος νεκρὸς, defunctus, nuper mortuus, Eurip.

Νεόκοπον κάρδοπον, recens inciſum, Ariſtoph.

Νεωκόρος, æditu us.

Νεοκρὰς, & Νεόκρατον, nuper temperatum, Poll.

Νεόκτιστος, ου, ὁ, nuper factus, Lucian.

Νεολαία, ας, ἡ, conuentus. νεολαία γυναικῶν, Eur.

Νεόλεκτος, miles nuper delectus.

Νεολκέω, nauē ſubduco, Poly. ¶Νεολκία, nauale.

Νεόλουτος, recēns lotus, Hom. in hymn.

Νέομαι, vado, iter facio, redeo, Odyſſ. ξ. ¶Item nato: vnde νεόμενος, natans, Hippocrat.

Νεομηνία, ας, ἡ, noua luna, Herodot.

Νεόμην σελήνη, pro νεομηνία: Quo plenilunium tamen videtur intellexiſſe Cic. apud Arat.

Νεόμηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper terſus.

Νέον, recens, nuper, ἄρτι, modò. Schol. Apoll. lib. 2. νέον ἠελίου δυομένου, ſole recēns occidente. ¶Item nouale, Gaz. ex Ariſtot. li. 6. Anim.

Νεόνυμφος γυνὴ, noua ſponſa, Nazan.

Νεοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recēns compactus. ¶Dicitur etiam νεοπηγὴς, vt lib. 3. Epigram.

Νεοπαθὲς, τὸ, res noua, hactenus inaudita.

Νεοπειθὴς, recēns perſuaſus, Nonn.

Νεοπενθὴς, recēns lugens, in iuuentute laborans.

Νεόπηκτος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuper fabricatus, Homer.

Νεοπλεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recēns contextus.

Νεόπλουτος, ου, ὁ, repentè ditatus, Demoſth.

Νεόπλωυτος,ου,ὁ καὶ ἡ,nuper lotus.
Νεόπλυτος,ὁ καὶ ἡ,recèns ablutus,Herodot.
Νεοπολίτης,ου,ὁ,nuper ciuitate donatus,Plat.
Νεοπρεπής,έος,ὁ καὶ ἡ, ſumptuoſus,iuuenili decore inſignis,Plat.de Legib.
Νεόπριστος,nuper ſectus,Odyſſ.θ.
Νεόπτοροι, filii,aut filiæ. Νεοργής,recèns factus.
Νεόρραντος,ου,ὁ,nuper aſperſus,Soph.in Aiace.
Νεόρρυτος,ου,ὁ,nuper fuſus.
Νέορτος,nouus, τί δ' ἐστὶ νέορτον;quid noui?Soph.
Νέος,ου,ὁ, nouus,iuuenis.νέος τὴν ἡλικίαν,iuuenis, Demoſt.ὁ ἄγαν νέος,valde adoleſcẽs,Xen.
Νεὸς,οῦ, ἡ, nouale,campus, Xenoph. & Theophr.lib.5.de cauſ.plant.
Νεὸς,νηὸς,νεὼς,i.nauis,Odyſſ.ό,ἐπ' ἰκριόφιν νεός.
Νεόσμηκτος,ου,ὁ,nuper terſus.
Νεόσοικος,ου,ὁ,nauale,vbi fiunt naues.
Νεοσπαδής,nuper faſciis puerilibus inuolutus.
Νεοσσία,ας,ἡ,nidus.
Νεοσσὸς,οῦ,ὁ,pullus auium, fœtus auis , Iliad.β. ¶Item νεοσσὸς,Xenoph.pro apicula.
Νεοσσοτροφεῖον,ου,τὸ,auiarium Colum.l.8.ca.15.
Νεοστεθὴς δῆμος,recèns inſtitutus populus.
Νεοστάλυξ,nuper lachrymatus,νεοδάκρυτος.
Νεόστροφος,ου,ὁ,nuper tortus,vanus.
Νεοσύλλεκτος,ου,ὁ,nuper collectus.
Νεοσύστατοι,à Ioſeph.qui nuper coaluerunt.
Νεοσφαγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,nuper iugulatus, Sophocl.
Νεοσφαγὸς,οῦ,ὁ,& Νεόσφακτος,ου,idem.
Νεοτεύγμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,nuper factus.
Νεοτελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,nuper abſolutus.
Νεοτερισμὸς,innouatio.
Νεοτεροποιεῖν,innouare.
Νεότευκτος , & Νεοτευχὴς, έος, nuper fact⁹,Ιλ.έ.
Νεότης,iuuentus,adoleſcentia,Xen.Pæd.
Νεοτήσιος ὥρα,iuuenilis pulchritudo,Phocyl.
Νεότμητος,ὁ,nuper cæſus,ſiue ſectus,Lucian.
Νεοτρεφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,recèns nutritus,in Epigra.
Νεοτριβὴς,recèns tritus,Phocyl.
Νεοτροφῶ,in iuuentute alo.
Νεότρωτα,τὰ,recentia vulnera.
Νεότρωτος,ου,ὁ,nuper vulneratus,Etym.
Νεοττεία,ας,ἡ,pullatio, excluſio pullorum,Luci. ¶Item nidus Ariſtot.hiſt.l.6.c.1. ¶Dicitur & νεοσσιὰ, apum examen,ſoboles,fœtura Plin. Colum.pullicies. ¶Νεόττευσις,εως,ἡ,quaſi nidificatio , nidus.
Νεοττεύω,μ.εύσω,π.ευκα,nidifico,nidulor , facio cunabula: Gaz.fœtifico,Neutr.Abſolut.
Νεοττία,ας,ἡ,nidus,ἡ νεοττεία.
Νεόττιον,ου,τὸ,paruus pullus,Ariſtot.li.9.Anim.
Νεοττὶς, ίδος , gallina, iuuencula , puella. νεοττίδες ἀλεκτορίδων καὶ χηνῶν, aliquæ gallinarum & anſerum iuuenculæ, Ariſtot. 6. Animal. pullaſtræ Gaz.
Νέοττον,τὸ,vitellus,τὸ ὠχρὸν, Suid.
Νεοττὸς,pullus auium,fœtus,Ariſtoph. in Auib.
Νεοττοτροφέω,μ.ήσω,alo pullos,Ariſtoph.in Nub.
Νεουργὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,nuper factus.νεωστὶ εἰργασμένος.
Νευρεῖν,ſecundo venti flatu vti,Laert.

Νεύτρατος,recèns vulneratus.
Νεύφατος,nuper mortuus.
Νεόφθιτος,ὁ καὶ ἡ, nuper defunctus , & iam primùm vitiata virgo.
Νεοφθόητος,ὁ,nuper corruptus.
Νεόφυτον,ου,τὸ,nouella planta.
Νεοφυὴς καὶ Νεόφυτος,quaſi nuper inſitus,Ariſtop.
Νεοχμεῖν,innouare,interpolare.
Νεοχμίζω,res nouas molior.
Νεοχμίη,nouatio,commotio,Heſych.
Νεοχμὸς,οῦ,ὁ,recens,integer, inexpertus. εἰς τὸ πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα , ad rem nouam paramur,Euri. ¶Item ὁ νεοχμὸς, ſubſtãt. nouitas,innouatio,Herodot.
Νεοχμόω,innouo,res nouas molior,Ariſtot.
Νεοχμῶς,recenter ,nouè,Phrynich.in Epiſt.
Νεόχμωσις,ιος,ἡ, ſtudium rerum nouandarum, rei nouæ deſignatio,Ariſtot.de mund.
Νεόω,μ.ώσω,π.ωκα,nouo, Ariſtoph. νεῷ. ἣν νεοῦν βούλησθ' ἐν ὥρᾳ τοῦ ἀγροῦ,noualia facere.
Νέπους,οδος,Euſtath.in Odyſſ. ſoboles. ¶Νέποδες, οἱ, pedibus carentes , paruos pedes hábentes , Odyſſ.δ.
Νέρθε,& Νέρθεν,ſubter,infrà,Phocyl.
Νερθέριος,ου,ὁ,infernus,in Epigram.
Νέρτατα,vltima,ἔσχατα.
Νέρτερος,inferior,imus,profundus.
Νέρτος,auis nomen apud Ariſtoph.in Auib.
Νεστόρειον,ου,τὸ,& Νεστορὶς,ἡ,poculi gen⁹,Athen.
Νετάζω, habito.
Νεῦμα,ατος,τὸ,nutus,aſſenſus,voluntas,Thuc.
Νεῦμαι,eo,vado,redeo,pro νέομαι,Apoll.li.4.
Νευρὰ,ᾶς,ἡ, τὸ,νεῦρον, fides,Aphr. lib. 2. Probl. ¶Item neruus quo arcus intenditur,Iliad. δ.
Νευρικὸς,neuricus Vitruuio, qui neruorum dolore atque articulari morbo laborat.
Νευρίον,fidicula,Epigram. νευρίνη χορδή.
Νεύριος,legitur apud Ariſtot.l.6.Anim. p νέβριος.
Νευρῖτις,deſcribitur inter gemmas apud Orph.
Νευρόβατος,ου,ὁ,neruis ſe mouens.
Νευρόκαυλα, neruicaulia herba,neruoſis caulib⁹.
Νευροκοπεῖν,neruos præcidere,Hermog.
Νευρολάλος χορδή,fides q.neruiloqua,in Epigr.
Νεῦρον,ου,τὸ,neruus,Poll. ¶Item neruus in arcu, funis,Iliad.δ. ¶Penis quoque νεῦρον vocatur apud Ariſtoph. in Auib. ¶Capitur & metaphoricè pro robore . ſic νεῦρα τοῦ πολέμου τὰ χρήματα dixit Demoſth . vt Cicer. neruos Reip. vectigalia.
Νευρορραφέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſuo cum neruis,Xen.
Νευρόρραφος,ου,ὁ,neruis conſutus,Poll.
Νευρορράφος,ὁ καὶ ἡ,qui conſuit neruis,Ariſtot.
Νευρὸς,pro νεβρὸς,apud eundem 9.Anim.
Νευροσπαδὴς,neruo intenſo emiſſus,Soph.
Νευρόσπαστος,neruis compactus. ¶Νευρόσπαστα, quæ neruis quibuſdam & fidiculis occultis mouentur,perinde ac ſi viuerent,Xenoph.in Sympoſ. ¶Νευροσπαστεῖν, huiuſcemodi præſtigatores & circulatores,Ariſtot.de mund.
Νευροτενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,neruis extenſus,in Epigr.
Νευρό-

Νευρότρωτος,qui læſos habet neruos,neuricus.
Νευρῶ, τὸ ἐνισχύω,vires & neruos addo.
Νευρώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,neruoſus,neruo conſtans.
Νεύρωσις,vnde ἀπονεύρωσις,neruoſitas Plin.
Νεῦσις,εως,ἡ,nutus,nictatio Plin.inclinatio,Aphr.li.1. Probl. πρὸς γῆν καὶ τὴν νεῦσιν ἔχειν, in terram ſuo pondere & nutu ferri.
Νευστάζω,μ.άσω,nutu admoneo,Odyſſ.σ.
Νευστικὸς,οῦ,ὁ,natatilis,natans. ¶Item cernuus, pronus,deorſum vergens,Phil.de mund.
Νευτὴρ,natator,κολυμβητὴς,Heſych.
Νεύω,μ.νεύσω,π.νένευκα,nicto,annuo,inclinor,Dat. & Infinit. lib.1. Epigram. ἀλλὰ σταθείη κεχυνοτέρην πῆξαι παλλὰς ἔνευσε τρίπλην, annuit, ſubmonuit. νεύειν πρὸς τοῖς ῥήμασι, ad verba eſſe intentum,Aphrod.lib.1. Probl. νεύω ἐπὶ χθονὸς,terram reſpicio,ſeu deorſum, Apoll. 2. ¶Νεύω item promitto,Apoll.2.
Νεφέλη,ης,ἡ,τὸ νέφος, νεφέλαι,nubes.¶Item retis genus tenue quod auibus obtenditur capiũdis. ¶Et mors tropicè,Soph.in Trach.
Νεφεληγερέτης,ου,ὁ,nubes congregãs,Iouis epith.
Νεφεληδὸν,nubis in modum, Nonn.
Νεφέλιον,ου,τὸ,nubecula Cicer. ¶Item vitium oculorum quod nubeculam vocant: Vide Aetiũ τετραβίβ.2. Serm.3.cap.15. ¶Item notulæ quæ in vnguibus apparent, Poll. ¶Νεφέλιον etiam dicitur, quod in vrinæ medio nubeculæ ſpecie conſiſtit,Aphr.Probl.20.li.2.
Νεφελογενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,nubigena Virgil.
Νεφελοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ nubilus,nebulis obſcurus.
Νεφελοκοκκυγία,Sic aues ſuã vrbem vocant apud Ariſt.Ὄρν.παρὰ τὰς νεφέλας καὶ τὸν κόκκυγα.
Νέφος,εος,τὸ,nubilum,nubes,Ariſtot. de mũd. ¶Νέφος ὀφρύων dicunt Græci,vt Latini nubẽ frontis vel ſupercilii, pro nimis ſeuero ac triſti vultu,Euripid. in Hippol. ¶Item rete venatorium, Eurip.
Νεφρίδιος δημὸς,pingue circa renes.
Νεφριτικὸς,οῦ,ὁ,qui renum vitio laborat.
Νεφρῖτις,ιδος,ἡ,nephritis,dolor renum. διὰ νόσον νεφρῖτιν περιμένειν ἀδυνάτος, ad permanendum inualidus è renibus laborãs, Thuc.
Νεφροειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,renum ſpeciem referens.
Νεφρὸς,οῦ,ὁ,ren,Gaz.ex Ariſtot.
Νεφώδης,έος,ὁ καὶ ἡ,nebuloſus.
Νέω, μ. νήσω, π. νηκα, nato, Arrian.Abluo,vado. ¶At νέω,μ.νεύσω,pro νεύω,nuo.¶Apud Heſi. pro nêre.¶ Dicitur & νεῖσθαι.
Νεόβορτος,& νεόβρωτος,ὁ,nuper conſumptus.
Νεωκορέω,μ.ήσω,adminiſtro ſeu tracto res ſacras.
Νεωκόρος,ου,ὁ,æditus, qui res ſacras tractat atque cuſtodit,ornátque,Comment. Ariſtop.in Νεφέλ. ¶Item nauta purgandæ nauis curam habens,in Epigram.
Νεωλκέω,μ.ήσω,π.ηκα,nauem traho, nauẽ ſubduco,Gaz.li.5.hiſt.plant.Neutr.Abſol.
Νεωλκία,ας,ἡ,attractio nauis,ſubductio Cæſari de bello Gall.lib. 5. Hinc Νεωλκὸς,οῦ,ὁ, qui nauem ſubducit in poluinarium, vt loquitur Plaut. in Caſſ. Poll.
Νέωμα,ατος,τὸ, nouale.
Νεωμένη,veruactum,nouale,noualis ager, Heſi.
Νεῶν,ῶνος,ὁ,nouale. ¶Item litus in quo ſtant naues,Ionicè,teſte Ælio Dionyſ.
Νεώνητος,nuper emptus,nouitius,Ariſtop.ἵππ.
Νεωποιὸς,οῦ,ὁ,faber naues conſtruens.
Νεωπὸς,iuuenis,nuper videns.
Νεωρεῖν,templum cuſtodire,aut naues.
Νεωρὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,nouellus,Sophocl.in Elect.
Νεώριον,ου,τὸ,nauale, i. vbi fabricantur naues, Bayf.vulgò *arſenal*,Ariſtoph in Achar.
Νεωρυχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,recenter effoſſus,Nicand.
Νεὼς,ὼ,ὁ, templum, Ariſtoph. in Plut. ἠφάνισεν αὐτὸν εἰς τὸν νεὼν,in templum ſe condidit.
Νεωποιῆσαι,templum ædificare,Poll.
Νεὼς,τοῦ πλοίου,i.nauis.νεὼς ἐπὶ,in naue,Eurip.
Νέωσις,εως,ἡ,repaſtinatio,Gaz.de Senect.
Νεωσοίκοι,οἱ,porticus ſunt ad mare ædificatæ,ad ſubductionem nauium, ſtationes, naualia, Herodot. Apud Harpocr. νεώσοικοι.
Νεωστὶ,paulò antè,οἱ νεωστὶ,q. nuper fuere,Eurip.
Νέωτα,addito εἰς,Ariſtot. Oecon.ἐς νέωτα ἀποδώσειν,&c.i.conſequenti anno.ἡ εἰς νέωτα κριθὴ,futurum hordeum,Theophr. hiſt. plãt. lib.7.cap.12. ¶Interdum ponitur pro nuper.
Νεάτατος,vltimus,natu minimus.
Νεωτερίζω,μ.ίσω,rebus nouis ſtudeo,noua molior,μηδὲν νεωτερίζω,nihil noui tento,Plat.
Νεωτερικὸς,iuuenilis,ſtultus,ratione carens.
Νεωτερισμὸς, οῦ, ὁ, νεωτεροποιΐα, renouatio rei, deſignatio,ſtudium nouarum rerum,Plut.
Νεωτεριστὴς,οῦ,ὁ,qui rebus nouandis ſtudet.
Νεώτερον,τὸ,nouitas,inſolentia.¶Item iuuentus.
Νεωτεροποιΐα,ἡ,ad res nouandas animus,Thuc.
Νεωτεροποιὸς,οῦ,ὁ, nouarum rerum ſtudioſus,Ariſtot. 2.Polit.turbulentus, ſeditioſus.
Νεωτεροποιῶ, rebus nobis ſtudeo. ¶Item nouo, commoueo,Hipp.in Aphoriſm.
Νεώτερος,iunior,recentior,minor natu, Xenop. νεώτεροι τριάκοντα ἐτῶν,iuniores annis triginta.
Νεωτέρως,nouiter,noué,Plat.νομ.ι.
Νεωφύλαξ,ακος,æditu⁹,qui ędes tuetur ac ſeruat.
Νεόχερμος,terra nuper arata.
Νεοχμόω,μ.ώσω,π.ωκα,noua facio,Neut.abſol.

N H

Νὴ,Aduerb.iurandi,νὴ Δία,Xen.in Pæd.
Νηγάτεος,ου,ὁ καὶ ἡ,nouus,nuper factus, Iliad.β.
Νήγρετος,ου,ὁ καὶ ἡ,& Νήδυμος, dulcis,ſuauis, vel profundus. Iliad.β, Δία δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,i.βαθὺς,ἢ δι᾽ ἡδονὴν βαθύς,i.profund⁹, tantùm vt ab eo excitari quis nõ facilè queat. ¶Νήγρετον,dulciter.
Νηδύϊα,inteſtina,τὰ ἐντόσθια,Apoll. 2.Argon.
Νήδυπος,diſcalceatus Sueton. ἀνυπόδετος.
Νηδὺς,ύος,ἡ,venter,vterus. Heſiod.νηδύος ἐξ ἱερημένης, ex ſacro vtero matris.
Νηέω,μ.ήσω,π.ηκα,congrego.Dicitur etiam νήω. Accuſ. Odyſſ.ὁ,πῦρ εὖ νηῆσαι,rogum ſtruere.
Νήθω,μ.ήσω,π.ηκα, neo,Accuſ. Dicitur & νέω.

Νήϊα, τὰ, rudentes, funes nautici.
Νηϊθ, Neith, Ægyptiacè Minerua, Plat. in Tim.
Νήϊος, ου, ὁ, naualis, i. aptus nauibus, Heſiod.
Νῆϊς, ιδος, ὁ, inſcius, timidus, infirmus.
Νήϊςος, infirmus, extremus, naualis, κατώτατος.
Νηΐτης, naualis. νηΐτῃ ςρατῷ ἐπιπλεῖν, claſſe adoriri aut claſsiario exercitu, Thucyd.
Νηϊτικὸς νόμος, mos nautarum.
Νηϊτός, naualis.
Νηκερδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inutilis, nō ferēs lucrū, Ody. ξ.
Νήκερος, ου, ὁ καὶ ἡ, cornibus carens.
Νήκεστος, inſanabilis, ἀθεράπευτος, Heſiod.
Νηκουστέω, μ. ήσω, π. κα, obaudio, nō audio, Neut.
Νηκτὴς, οῦ, ὁ, natator, Epig. Νηκτικὸς, natatilis.
Νηκτὸς, οῦ, ὁ, natatilis & natrix Gaz.
Νηκτρίδες ἐλαῖαι, oliuæ dictæ ἀπὸ τοῦ νήχεσθαι, quòd innatent oleo, oliuæ conditaneæ, colymbades Plin. ¶Poll. mendoſè habet νυκτρίδες.
Νηλεὴς, miſer, ἀθρήνητος, φροντιςὴς, implacabilis.
Νηλεὴς, έος, in Accuſ. νηλέα, ſæuus, immiſericors, implacabilis, Iliad. τ. ¶Dicitur etiam νηλὴς καὶ νηλειής. Vnde νηλειῶς, i. σκληρῶς, crudeliter. Iliad. γ, τάμε νηλέϊ χαλκῷ, incidit immiti ferro.
Νηλεία, ἡ, vnedo arbor, Theophr. κόμαρος.
Νηλεόποινος, ου, ὁ καὶ ἡ, crudelis.
Νήλεος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Νήλης, έος, ſæuus, ἀνοικτος.
Νήλυςος, ου, ὁ, immortalis, ἀόρατος.
Νηληΐς, ίδος, ἡ, ſacrificiū Dianæ apud Mileſios.
Νήλιπος, diſcalceatus, Lycophr. & qui vnicam tunicam indutus eſt, Etym.
Νηλίπους, ὁ, Et Νηλίπεζος, ου, ἀνυπόδετος, idem.
Νηλιτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peccator, Nicand. ¶Item culpa vacans, Odyſſ. π. & τ. ¶Scribitur etiam Νηλίτης Æolicè, i. ἀναίτιος, inſons.
Νηλῖτις, ιδος, ſimiliter pro nō peccante ponitur.
Νηλιφὴς, έος, & ἀνηλιφὴς, nauis pice non perūcta.
Νήλωπος, ὁ, veſte carens: à λῶπος, i. amictus.
Νῆμα, ατος, τὸ, filum, ſtamen, tela, Odyſſ. ϐ. ¶Item νᾶμα, aquæ latex pro νᾶμα. ¶Νηματώδης, aptus duci inſtar lanæ aut lini.
Νημερτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, verus, inerrabilis, Iliad. α.
Νηνεμία, ἡ, tranquillitas ventorum.
Νήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vento carens, tranquillus, Ilia. θ.
Νηνέω, μ. ήσω, π. ηκα, congrego, Actiu. Accuſ.
Νηνίατον μέλος, vocauit Hippon. τὸν φρύγιον νόμον.
Νηνυρίζω, lugeo, loquor, Heſych.
Νῆξις, ιος, ἡ, natatio, Hom. νήξει τερπόμενος.
Νεωκόροι, æditui, popæ, victimarii, in Epigram.
Νεοπόλος, ædituus, ſacerdos, poeticum.
Νεοπορεῖν, nauigare, in Epigram.
Νηός, οῦ, ὁ, templum, ædes, delubrum, ſacellum.
Νηοσόος, & νηοσσόος, nauis ſeruator, Apoll.
Ναυμάχος, cuſtos nauis, φύλαξ πλοίου, Heſych.
Νηπέκτης, impexus, ἀκτένιςος.
Νηπέλει, nequit, ἀδυνατεῖ, apud Hippocr.
Νηπενθὲς, έος, τὸ, herba cuius ſuccus vino immiſtus triſtitiam diſcutit, Galen. Theophr. & Odyſſ. δ. ¶Νηπενθέως, ſine luctu, Plutar.
Νηπενθὴς, non triſtis, ſine triſtitia. νηπενθὴς ἀπόλλων, in Epigram. luctu priuans & hilaris.
¶Item magnoperè triſtis.
Νηπιάας, pro νηπίας, infantias, Odyſſ. α.
Νήποινος, ου, ὁ, impunis. Νηπήϊνος, idem.
Νηπιάζω, puerum ago, paruulus ſum, puer ſum.
Νηπίαρος, ου, ὁ, puerilis, infans.
Νηπίαχος, i. νήπιος, paruus, infans, Iliad. β.
Νηπιάχω, ſtultè ago. & Νηπιαχεύω, & νηπιεύομαι, Heſych. idem.
Νηπιάχων, ætate paruus, Apoll. Rhod.
Νηπιέη, ης, ἡ, infantia, Iliad. ι. Νηπίεος, ſtolidus.
Νήπιον, ου, τὸ, παιδίον, puſio, infans.
Νήπιος, Adiect. infans, imbecillus & infirmus, Homer. νήπια τέκνα. ¶Quando verò ad animum refertur, ſignificat ſtultum atque ætatis vitio imprudētem. Ariſtop. μηδὲν εἴπῃς νήπιον, nihil dixeris ſtultum.
Νηποινὰ, & Νηποινὶ, Aduerb. impunè, Xenoph.
Νήπτης, Polyb. ſobrius, ſiccus homo Cic.
Νηπτικὸς, ſobrietatem faciens.
Νηπυθὲς, indefinens, ἄπαυςος, quaſi ſine fundo.
Νηπυτία, infantia, Apoll. lib. 4.
Νηπύτιος, ου, ὁ, ſtolidus, Ariſtoph. νεφ.
Νηρεὺς, έος, ὁ, deus marinus, Heſiod. in Theog.
Νήριθμος, ου, ὁ, innumerabilis, innumerus.
Νήριον, frutex, qui & ῥοδοδάφνη καὶ ῥοδόδενδρον, Dioſc. li. 4. ca. 82. Nerium Plin. li. 24. c. 11.
Νηρὶς, cauum ſaxum.
Νηρίτης, ου, ὁ, nerites, conchæ genus natatilis, quā naticem vertit, Gaz. Ariſtot. l. 4. de Part.
Νήριτος, ου, ὁ, magnus, multus, innumerabilis, Heſiod.
Νηρὸς, recens, humilis, cauus, humidus.
Νησαίη λίθος, lapis ſardius, vel ſmaragd⁹, Heſy.
Νησιάρχης, ου, præfectus inſulæ, & νησίαρχος, Dion.
Νησιὰς, άδος, ἡ, inſula, exigua inſula, Heracl.
Νησίδιον, ου, τὸ, & Νησὶς, ίδος, ἡ, inſula parua.
Νῆσις, filū, accumulatio Plin. ἡ σώρευσις καὶ κλῶσις, Heſych. ¶Item quidam morbus Hipp.
Νησιωτικὸς, inſulanus, νησιωτικὸς δόμος, Eurip.
Νησιῶτις, ιδος, inſulana. Νήσομαι, implebor.
Νῆσος, ου, ἡ, inſula, νῆσος ἁλιςρεφὴς, Muſæo.
Νῆσσα, ης, ἡ, anas, vt Gaza vertit in Ariſtot. apud quem legitur νῆττα. ¶Νησσάριον, ὑποκοριςικῶς, anaticula.
Νήςης, εος, ὁ καὶ ἡ, ieiunus. ¶Νηςεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ieiuno, cibum non guſto, Plutarch. ¶Νηςεία, ας, ἡ, ieiunium, ieiunitas Cicer. inedia. νηςείας ὄζει, ieiunam graueolentiam olet, Ariſtot. in Probl.
Νηςική, apud Plat. in Politico, ars nēdi, textrina.
Νήςιμος ἡμέρα, dies ieiunii, Suid.
Νῆςις, ιος, ἡ, vel νηςὶς, ἡ ἀσιτία, ieiunium. ¶Item inteſtinum pyloro annexum, ieiunum dictum: Latini quoque hilam & hiram vocant, Ariſtot. ¶Item ieiunus
Νησύδριον, ου, τὸ, parua inſula.
Νησώτης, ου, ὁ, inſulanus.
Νήτη ſiue νεάτη, ima chorda acutiſsimi ſoni. ¶Itē phthongus ſiue ſonitus vnus ex 18, qui inter ſtantes numeratur à Vitruuio li. 5. c. 4.
Νήτω,

Νῆτλω,fruſtra. Νήτης,imperfectus.
Νῆτος,ου,ὁ,poſtremus,multus,accumulatus.
Νητρεκής,έος,ὁ καὶ ἡ,verus,vera. Νητρεκῶς,veré.
Νῆθον,τὸ,κλωστήριον,fuſus,Suid.
Νῆττα,anas: παρὰ τὸ νήχεσθαι. Νῆτλον,plenum.
Νηττοφόνος ἀετὸς,aquila anataria,quæ & planca & morphna & næuia dicitur,Ariſtot.9.Anim.
Νηῦς,pro ναῦς,nauis:& νηυσὶ,nauibus,Iliad.ά.
Νήϋτμος,ὁ καὶ ἡ,vocis ſeu ſpiritus expers,Heſiod.
Νηφάλεος,vel νηφάλιος,ου,ὁ,ſobrius,prudens.
Νηφάλια,τὰ,ſiue νηφάλιος θυσία,καὶ ὑδρόσπονδα Porphyrio,ſacra quæ peragebantur abſque vino.Hinc Νηφαλιεύειν Poll. τὸ νηφάλια θύειν.
Νηφαλίζειν,aqua ſacrificare:vide Νηφάλια.
Νηφάλιος,ου,ὁ,ſobrius,Chryſoſt.περὶ ἱερωσ.
Νηφαλιότης,ητος,ἡ,&νηφαλισμὸς,ſobrietas,Apol.
Νηφαντικὸς,οῦ,ὁ,ſobrium faciens.
Νήφω,μ.νήψω,π.νηφα,φρονέω,caſtus dego. ¶Accipitur pro vigilo,& diligens ſum.
Νήφων,ſobrius:pro abſtemio in Epigram.
Νήχομαι,μ. νήξομαι,π.νηγμαι,nato,Athen.lib.7. ¶Νήχω pro eodem dixit Heſiod.
Νηχοτάλαντοι,loca & vrbes iuxta mare.
Νήχυτος,multiffuus,Apoll.lib.4.
Νῆψις,ιος,ἡ,ſobrietas,νηφαλισμός.
Νήω,νηέω,congrego,conſtruo,Ariſtoph.νεφ. ἀμφορεῖς νενησμένοι,amphoræ congregatæ.¶Dicitur etiam νενημένος,Xenoph.

N I

Νία,funes,σχοινία,Suid. Νίβα,niuem, fontem.
Νιβάδες,capræ in iugis montium.
Νιβατισμὸς,genus ſaltationis barbaricæ.
Νίγλαρος,ὁ,genus muſici modulaminis : vide Comment.Ariſtoph.in Acharn.
Νίδες,pudenda,τὰ αἰδοῖα,puerorum teſticuli.
Νίζω,μ.ίσω,π.ικα,lauo,tergo,frãgo,onero, detraho,Accuſ. vnde ἀπονίζω,abluo,Iliad.ή.
Νίκαθρον,victoriæ premium,νίκιστρον.
Νικάτορες,οἱ,victores,præſtantiſsimi in acie.
Νικάω,μ.ήσω,π.νικα,vinco,Genit.& Accuſ. Demoſth. καὶ ἐνίκησε τοῦ κλήρου τῶν ἀμφισβητούντας αὐτῇ πάντας,& vicit iudicio hæreditatem ab omnibus qui cum ipſa ambigere inſtituerunt.¶Aliquando cũ duobus Accuſ.Dinarch. κατὰ δημ. τιμόθεος τὴν ἐν κερκύρᾳ ναυμαχίαν νενίκηκε τοὺς λακεδαιμονίους. Plat. in Apolog. cum Datiu. ἵππῳ,ἢ ξυνωρίδι ἢ ζεύγει νενίκηκεν ὀλυμπιάσι,vicit equo,aut bigis,aut quadrigis in ludis Olympicis. ¶Cum Genit.ſolo,νικῶμαί σου,Sophocl.vincor abs te.
Νίκιστρον,præmium victoriæ,νικητήριον,Heſych.
Νίκη,ης,ἡ,victoria,Ariſtoph. Νίκημα,idem.
Νικηκώτατον,ου, artificium conſequẽdi victorias.
Νικητήριον,ου,τὸ,victoria,præmium victoriæ.νικητήρια φέρει,victoriæ præmia fert,Plat.νόμ.ζ.
Νικητὴς,οῦ,ὁ,victor,Poll.lib.3.
Νικητικὸς,οῦ,ὁ,& Νικηφόρος,ου,ὁ καὶ ἡ, victorioſus. νικηφόρος ἀρετὴ,virtute excellens,Plat.
Νικομηδὶς,ἡ,genus nauis apud Bayf.
Νῖκος,εος,τὸ, victoria.

Νίκων,ωνος,ὁ,machina maxima,Ioſeph.lib.2.
Νίμμα,τὸ,lauacrum.
Νὶν,ipſum vel ipſam,nec habet alios caſus.Pro αὐτὰ,Sophoc.& pro αὐτῶν,apud Eurip.
Νίομαι,eo,Depon. abſol.
Νιπτὴρ,ῆρος,ὁ,peluis,pelluuium,pollubrum.
Νίπτρον,τὸ,peluis abluendis pedibus,pelluuium Feſto,& pollubrum Liu.
Νίπτω,μ. ίψω,π. ιφα, lauo,alluo,abluo,Actiu. Νίπτομαι, idem , Homer. Odyſſ.ό. ¶Νίψασθαι verò dicitur ante cibum , ἀπονίψασθαι poſt cibum, Poll.
Νίρμος, & Νίρνος,pediculus.
Νίρος, magnus.
Νίσσομαι,eo,verſor,vertor,incedo,2.Argon.
Νίσσω, vel νίσσομαι,eo,στρέφομαι.
Νιτάριον vel νιττάριον,Ariſtoph. in Plut. iuuencula atque puellula,τὸ κοράσιον.
Νίτρον,ου,τὸ,nitrum:παρὰ τὸ νίζειν,Etym.
Νιτρώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,nitroſus,nitrum ſapiens.
Νίφα,ἀντὶ τοῦ νιφάδα,Heſiod.niuem.
Νίφαργος,ου,ὁ,candidus inſtar niuis.
Νιφὰς,άδος,ἡ,& Νιφετὸς,οῦ,ὁ, niuis vehemẽs defluxus,imber niualis , nix confertim deſcendens, Ariſtot. de mund. ¶Item numiſmatis minuti genus,quod & ψακὰς,Ariſt.ἐν εἰρήν.
Νιφεσσιβλήτης,εος,ὁ καὶ ἡ,niuoſus,in Epigram.
Νιφοβλῆτες,niue obrutæ,vel cõſperſæ:epith.maximorum montium,in Epigram.
Νιφοβόλος,ὁ καὶ ἡ,niuibus petitus,Eurip. νιφόβολον πεδίον,niue obrutum,Plut. in Sertor.
Νιφόεις,όεντος,ὁ,niualis,niuoſus,Heſiod.¶Item candidus,νιφόεσσα,apud Ionem Comicum.
Νίφομαι, niue obruor,Xenoph.
Νιφοστιβὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,niue calcatus,niuoſus, Sop.
Νίφω,μ.ίψω,π.ιφα,ningo,Neutr.abſol. χιονίζω.

N O

Νοερὸς,ὁ,intelligens,rationis capax . νοεραὶ δυνάμεις,& νοερὰ φύσις,Areop.& Naz.
Νοέω, vel νόημι,μ.ήσω,π.νηκα,cogito, conſidero, in animo habeo,Ariſtoph.νοεῖ δὲ τί; quid verò animo agitat? ¶Pro ſapio,Phocyl. οὐ γὰρ δὴ νοέουσ᾽ οἱ μηδέποτ᾽ ἐσθλὰ μαθόντες.
Νόημα, τος, τὸ, cogitatio, conſilium,intellectus. ¶Νοήματα etiam dicuntur inuentiones atq; argumenta fabularum,Ariſtoph.in Veſp.
Νοήμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,intelligens,ſapiens,Odyſſ.β.
Νόησις,ιος,ἡ,intelligentia,intellectus,Plat.
Νοητικὸς,οῦ,ὁ,rationalis, Ariſtot. 2. de gen.Ani.
Νοητὸς, οῦ, ὁ, intelligibilis Bud. ſub intelligentiam cadens,Plat.in Timæo.
Νοθεία,ας,ἡ,degeneratio,Plutarch. in Themiſt.
Νοθεῖα,τὰ,Suid.res quæ dantur nothis.
Νοθεύομαι,μ.εύσομαι,π. μαι,degenero.
Νοθεύω,μ.εύσω,π.ευκα,adultero, abalieno , decipio,corrumpo,Actiu. Accuſ.
Νοθογέννητος,ὁ καὶ ἡ,nothus,ſcorto natus.
Νοθοκαλλοσύνη,adulterina forma,in Epigr.
Νοθοῖ,terret,exaſperat,monet,Heſych.
Νόθος,ου, ὁ, nothus, ſpurius , degener , illegiti-

mus: vide Comment. Ariſtoph. in Veſp.
Νοθρεύω, langueo, ſegniter ago.
Νόθως, q. adulterinè, fictè, ψευδῶς.
Νοΐδιον, ſententiola, Ariſtoph. in Equit.
Νοϊμύλειν, labra coniungere.
Νομάδες, pecuarii, rei pecuariæ dediti, Suid.
Νομαδικὸς, paſcuis viuens, paſtoralis, Heſych.
Νομαδόστιχοι, à paſcuis redeuntes.
Νόμαια, τὰ, leges, ritus, mores, inſtituta, Cyrill.
Νομαύδρια, cœtus virorum paſtoritius.
Νομάρχης, ου, ὁ, regionis princeps, prouinciæ præſes aut præfectus, legulator, Ariſtot. 2. Oecon.
Νομαρχίαι, αἱ, νομαὶ, præfecturæ.
Νομὰς, άδος, ἡ, in paſcuis degens inter armenta. δάμαλις νομὰς, 1. Reg. 27. vitulus paſcualis.
Νομεῖς, nauium coſtæ, Herodot. in Clio.
Νομετικὸς, οῦ, paſtoralis.
Νομεὺς, έως, ὁ, paſtor. ¶Item tributor ſeu diſtributor, Syneſ. μόνον ὁ θεὸς ἀγαθῶν εἴη νομεύς. ¶In Pãdect. Grecis νομεὺς poſſeſſorẽ ſignificat.
Νομευτικὸς, οῦ, pabularis Plin.
Νομεύω, μ. εύσω, π. ευκα, paſco, pabulor, Accuſ. lib. 1. Epigram. μῆλα νομεύειν, oues paſcere.
Νομὴ, ῆς, ἡ, paſtio, & paſcuum Colum. ¶Item διαίρεσις, diſtributio, ſtipendium, præda, ἐξάγειν πρὸς νομὰς, copias educere pabulatum atque ad prædam agendam, Xenoph. 6. Pæd. Annona & congiarium Herodian. ¶Item conſuetudo. ¶Item νομαὶ, præfecturæ prouinciarum, regiunculæ Plin. ¶Item Νομαὶ, τὰ νεμόμενα τῶν ἑλκῶν, vlcera ſerpentia, quæ depaſcunt, Dioſcorid.
Νομιδικὰ, τὰ, altilia.　　Νόμημα, δικαίωμα, ius.
Νομίζομαι, Paſſiuè exiſtimor, cenſeor, videor, νομίζεσθαι οὐδὲν ἧττον, cenſeri iure non inferiori, Herodot. ¶Aliquando νομίζεται, vel νενόμισται, legitimum eſt, moris eſt. Xenoph. παρ' ὑμῖν νομίζεται καλὸν εἶναι, habetur honeſtum. Ariſtoph. νεφ. γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεσθαι, nudos ingredi moris eſt. ¶Τὰ νομιζόμενα ποιεῖν πρὸς τοῖς θεοῖς, Ariſtot. in Polit. iuſta diis facere.
Νομίζω, μ. ίσω, καὶ νομιῶ, π. ικα, puto, exiſtimo. Xenoph. διατελῶ ταῦτα νομίζων, hæc eſſe ita duco. ¶Item conſueſco, legem impono, ritum aliquem inſtituo, lege ſancio, Plat. in Minoe.
Νομικὴ, ἡ, ars legum, iuriſprudentia, in Epigra.
Νομικὸς, οῦ, ὁ, legiſperitus, νομικώτατος ἀνὴρ, Pla. in Minoe. ¶ Item legitimus, legalis. νομικὴ στάσις, legalis ſtatus, Hermog. ¶Νομικὸν, οῦ, legale genus, Quint. Interp.
Νόμιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, legitimus, conſuetus, fieri ſolitus. ¶Et δημοθοινία νόμιμος, epulum legitimũ & celebre, Ariſtot. de mund. πόλις νόμιμος, ciuitas legum obſeruans, Iſocr. ad Nicocl.
Νομίμως, legitimè, meritò, iure, Thucyd.
Νόμιος, ου, ὁ, paſtoralis. νόμιον ἐμπνέουσι μέλος, Nazanz. in Orat. paſtoralem cantum inſpirant, Athen. lib. 14. ita vocari tradit quoddam genus odæ. ¶Item iuſtus.
Νόμισις, exiſtimatio, Dioni.
Νόμισμα, ατος, τὸ, numiſma, nummus, moneta, Plat. 2. de Republ. ¶Item conſuetudo, νεφ.
Νομιστεύω, iuſtè, & legitimè adminiſtro.
Νομογράφος, ου, ὁ, legis ſcriptor Cicer. ¶ Itẽ poeta qui hymnos canit, modulator, in Phædro.
Νομοδιδάκτης, ου, ὁ, legem docens.
Νομοδιδάσκαλος, legis doctor.
Νομοθεσία, ας, ἡ, legis latio Cicer. legis promulgatio atque rogatio. ¶Νομοθέτησις, Plat. idẽ.
Νομοθετέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſancio, ordino, lege caueo. νομοθετῶ νόμοις, etiã Æſchin. ¶Iſocr. cum Datiu. νομοθετεῖν ταῖς μοναρχίαις, leges imponere regnis.
Νομοθέτημα, ατος, τὸ, inſtitutũ, Theoph. in Inſt.
Νομοθέτης, ου, ὁ, legiſlator, legis ſanctor Tacit. & legis conſtitutor Quint. vide Demoſt. κατὰ Τιμοκρ. ¶Νομοθετικὸς, legum ferendarum peritus, Ariſtot. Ethic. 10.
Νομοθετοῦμαι, legem accipio, Plat. de Leg.
Νομοίστωρ, legis peritus, νομομαθὴς, Suid.
Νομομαθὴς, qui legem didicit, Chryſoſt.
Νόμος, ου, ὁ, lex, Ariſtot. νόμος, λόγος ἐστὶν ὡρισμένος καθ' ὁμολογίαν κοινὴν πόλεως μηνύων πῶς δεῖ πράττειν ἕκαστα. ¶ Item conſuetudo, νόμος ὅδε φιλεῖν, conſuetudo eſt oſculandi, Xenoph. ¶Νόμος etiam cantilena, vt Latini dicunt modum, modos & modulos, legéſque metricas, Plin. Ariſtopha. νόμος ἡδὺς, ſuauis modus & cantilena. ¶ Νόμος item apud Ioſeph. terræ tractus. ¶Eſt & μερισμὸς aſsignata certáque terræ portio, plaga, prouincia. ¶Et νόμος Doricè numiſma, numus Latinis.
Νομὸς, οῦ, idem quod νομὴ, paſcuum, Iliad. β. ¶Item præfectura, Ariſtot. 2. OEcon.
Νομοφύλακες, οἱ, magiſtratus Athenis, Poll. lib 8.
Νομοφύλακες, οἱ, legum præſides & cuſtodes, Harpocrat. οἱ ἕνδεκα appellantur Demoſth.
Νομοφυλακία, ας, ἡ, legum morúmque regimen & tutela, legũ obſeruatio, Ariſtot. l. 6. Pol. ca. 8.
Νομοφυλάκιον, τὸ, tutela legum, iuris cuſtodia. ¶Itẽ locus vbi vndecim νομοφύλακες iudicabant. melius νομοφυλακεῖον, vt Suid. habet.
Νομῶδες ἕλκος, vlcus depaſcens, Aphrod.
Νομῳδὸς, οῦ, legum interpres, Strab.
Νοοβλαβὴς, έως, cuius mens læſa eſt.
Νοοθέντες, οἱ, animati.
Νόος, ου, ὁ, & per contractionem νοῦς, mens.
Νοοσφαλὲς ὄμμα, oculus mente captus.
Νοούμενα, mentis ſenſa Sulpitio Victorio.
Νορύειν, fodere.
Νοσακερὸς, valetudinarius Gaz. languẽs, Ariſt.
Νοσερὸς, οῦ, ὁ, morboſ⁹, inſalubris, valetudinari⁹.
Νοσέω, μ. ήσω, π. ηκα, ægroto, morbo corripior, affligor. νοσῶ τοὺς νεφρούς, renibus laboro, Ariſtot. 3. de part. Anim. ¶Item errare, Chryſoſt. 1. ad Corint. 15. Vnde & νόσος pro hæreſi.
Νοσηλεία, ας, ἡ, ægrotatio, languor.
Νοσηλεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, ægroto, Appian.
Νοσηλεύω, ægrotos curo.

Νόσημα,ατος,morbus,Plat.Epiſt.8.
Νοσημάτιον,ου,τὸ,paruus morbus,Ariſtot.
Νοσηματικὸς,οῦ,ὁ, morbidus, valetudinarius. Plutarch.de Virtut. mulierum.¶Νοσηματώδης, idem, Ariſtot.7. Ethic. ¶Νοσηματωδῶς ἔχειν, ægrotare,Ibidem.
Νοσηρὸς,οῦ,ὁ,νοσερὸς,inſalubris, Xenoph.
Νοσιὰ,ᾶς,ἡ,nidus,q.manſiuncula.
Νοσίζω,ægrotare facio,νοσάζω Galen.
Νόσιμος, ου,ὁ, ægrotus.
Νοσογνωμονικὴ, Plat. quinta medicinæ ſpecies quę ex celeri morborum diſcretione ſuccurrit ęgris,Laert.in Platone.
Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, locus in quo ęgrotantes curantur,valetudinarium Collumellę.
Νοσοκομέω,ſum valetudinarius medicus.
Νοσοκομοῦμαι τὸ σῶμα, Syneſ.adhuc infirm⁹ ſũ.
Νοσοκομία, aduerſa valetudo, vel potius curatio aduerſę valetudinis.
Νοσοκόμος, ου, ὁ, Noſocomii prefectus,& curator,valetudinarius medicus,Iuriſc.
Νοσοποιὸς, οῦ,ὁ καὶ ἡ, morboſus, morbidus, morbum afferens.νοσοποιὸς αἰτία,Alex. Aphrod. ¶ Νοσοποιῶ, morbum committo, morbos contraho, Ceb. Theb.
Νόσος,ου,ἡ,morbus,agrotatio,languor. νόσος μεγάλη & νόσος ἱερὰ, comitialis morbus Gaz. lib.9.cap.12,hiſt.plant.¶Aliquando pro peſte, Thucyd.νόσῳ φθείρεσθαι.
Νοσοτροφία, ας, ἡ, dicitur, quum quis morbum curando corpore producit,Plat.3.de Repub. longa ęgrotatio.
Νοσόω, ſeditionem moueo.
Νόσσαξ,κος,ὁ,pullus gallinace⁹, Dioſc.li.2.c.53.
Νοσσεύω,pro νεοσσεύω,γεννῶ,nidulor,Herodot.
Νόσσιον,ου,τὸ,pullus auium.
Νοσσὶς,in Epigram.puella,pulla auium.
Νοσσοτροφεῖς,in Epigram.pullos alis.
Νοστέω,μ. ήσω, π. ηκα, redeo, eo, Neutr. Abſol. Odyſſ. ὁ. οἴκαδε νοστήσει, domum reuertetur. ¶Pro errare & circunferri,Plat.Epiſt.7.ὑπὸ γῆς νοστῆσαι,ſub terra circunferri.
Νόστιμον,τὸ, dulcedo quam animo ſentimus. νόστιμον βρῶμα, dulciariorum genus quoddam, Euſtath.
Νόστιμος,ου,ὁ καὶ ἡ,rediens,redux,ſuauis, Odyſſ.δ.
Νοστιμώτατον,τὸ,maturiſsimum,florentiſsimum, in quo potiſsima ſalus & ſpes eſt,Lucian.
Νόστος, ου,ὁ, reditus,via. ¶Item νόστος, ſuauitas, dulcedo, iucunditas.
Νόσφι,vel νόσφιν,ſeorſum,ſine, eminus à cęteris,Int.Heſi.Gen.νόσφιν δεσποίνης,abſq; hera.
Νοσφίδιον,furtiuus, clancularius Martial.
Νοσφίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, recedo, auerſor. Iliad.β, ψεῦδός κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον, id eſt, χωριζοίμεθα, abalienaremur. ¶ Νοσφίζεσθαι paſsiuè, pro interfici atque è medio tolli, Æſchyl.in Χοηφόρ. ¶Item ſuffuror,rapio, νοσφίζομαι ἀπὸ τῆς τιμῆς, i. ſepono de precio, Act.5.
Νοσφίζω,μ.ίσω,π.ικα, alieno,auerto,ſepono,ſeparo, defraudo. Accuſ. & Genit. Arg. 2. ἐνόσφισαν μ' Ἡρακλῆος,ab Hercule me ſepararũt.
Νοσφισμὸς, οῦ,ὁ, fraudatio, ſeparatio, auerſatio Quintil.& auerſio,quaſique ſubtractio.
Νοσώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,morbos pariens, inſalubris. νοσώδης ὕλη,ęgrotandi materia Gaz.
Νοτάριος,etiam inuenitur, apud Baſil.& Suid.
Νοτερὸς,οῦ,ὁ, humidus,δίυγρος,Thucyd.
Νοτία,ας,ἡ,humiditas,diluuium,imber, Homer.
Νοτίζομαι,humector,humeſco,Ariſtot.
Νοτίζω, Auſtrale facio,madefacio,humecto.
Νοτινὸς, οῦ, ὁ, & Νότιος, Auſtralis. νοτίη θάλασσα,mare Auſtrale, Herodot. ¶ Item humidus, pluuioſus.
Νοτὶς,ίδος,ἡ,humiditas,Galen.lib.1.ad Glauc.
Νοτισθεὶς,βραχεὶς,Apoll. Rhod. humectatus.
Νοτιώδης,εος,humectus,vuidus,Alex.Aphr.
Νοτιῶν,vaporem ſentiens.
Νοτόθεν,ab Auſtro,ἀπὸ τοῦ νότου.
Νότος,Notus ſeu Auſter, Ariſtot. lib. de mund.
Νουβυστικὸν,mente plenum,Ariſtoph.Interp.
Νουβυστικῶς,prudenter,Ariſtoph.in Veſp.
Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, inſtitutio. ¶ Dicitur etiã νουθετία,Plat.& νουθετισμὸς Menand.
Νουθετέω,μ.ήσω,π.ηκα,admoneo,inſtituo,Æſch.
Νουθέτημα,ατος,τὸ,admonitio,increpatio, caſtigatio. ¶Νουθέτησις,εος,ἡ,idem.
Νουθετικὸς,οῦ,ὁ,admonitorius,Plat.de Leg.
Νουθετούμενος,reprehenſus.
Νουθέτων, conſulens.
Νουμηνία,ας,ἡ,nouilunium,calẽdę, Plut.in Galb.
Νοῦμμος,nummus,Latina quidem vox,qua tamen vſus eſt Epicharmus,Ariſtot.& Poll.
Νουνεχὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,prudens,cordatus.¶Νουνέχοντες, cordati. ¶Et Νουνεχόντως, prudenter, conſideratè, Iſocr. ¶Νουνέχω,ſapio.
Νουνεχῶς,prudenter,cordatè,Polyb.
Νοῦς, ὁ, mens, ſenſus, ratio, intelligentia, Ariſtot. 6. Ethic. Εἰς νοῦν βάλλεσθαι, reputare, Eurip.in Rheſo.
Νουσαλέος,moribundus,valetudinarius,Nonn.
Νουσαχθὴς,ὁ καὶ ἡ,morbo grauatus,ęger,Oppian.
Νοῦσος,Ionicè,pro νόσος,morbus, Iliad.ά.
Νουσοφόρος,morbifer,in Epigram.
Νοχαλὸς,iners,futilis,ῥάθυμος, Heſych.
Νοχλὲς,έος,τὸ,ſecundę,Hippocr.

N Υ

Νὺ,& νῦν,i. δὴ,dictio & adiectio ſyllabica,coniunctio expletiua,enclitica,Odyſſ.ξ.
Νυγεὶς,έντος,punctus,percuſſus.
Νύγμα, τος, τὸ, punctum ſiue punctus Scribon. Larg. Νυγμὸς,οῦ,ὁ,punctio Plin.
Νυγματώδης,feriens,Gaz.pungens.
Νυγμὴ, nota,punctum,& ſtimulus,τὸ κέντρον.
Νυγμὸς,οῦ,ὁ,punctura,ſtimulus.
Νυδὸς,mutus,tenebroſus,ἄφωνος,σκοτεινός.
Νυκτάετος, Heſych. ὄρνις ἱερὸς Ἑρμοῦ,καὶ ὁ ἐρωδιός.
Νυκταλὸς,ſomnolentus,noctem amans.
Νυκταλωπία,ας,ἡ, luſcito Vlpian.nocturna cœ-

citudo Popilio Aurelio: Vnde Νυκτάλωψ, ωπος, luſcitioſus, ſiue luſcioſus, & nuſcitioſus Feſto. Galen. in Gloſſ. Hipp. νυκτάλωπας exponit τοὺς τῆς νυκτὸς ἀλαοὺς, i. nocte cæcutientes.
Νυκτεγερσία, nocturna excitatio, Eur. in Rheſo.
Νυκτελέω, noctu perficio. ¶Νυκτέλιος, ου, ὁ, Bacchus, quòd ſacra eius nocte celebrarentur.
Νυκτερεία, nocturna venatio.
Νυκτερευτὴς, nocturnus venator, Plat. de Leg.
Νυκτερευτικὸς, οῦ, ὁ, nocturnus, pernoctans.
Νυκτερεύω, μ. εύσω, pernocto, noctem ago, Xeno. & Poll. νυκτερεῦσαι, noctu aliquid agere.
Νυκτερινὸς, οῦ, ὁ, nocturnus, obſcurus, Plutarch. οἶνος νυκτερινὸς, vinũ craſsius, nec pellucidũ.
Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, noctua Polit. veſpertilio Gaz. ex Ariſtot. ¶Item piſcis genus noctu graſſans & interdiu quietem agens, Oppian. ἁλιευτ. β.
Νυκτερόβια, τὰ, quæ nocte vagantur, vt veſpertilio, Ariſtot. de Anim. lib. 1.
Νυκτερὸς, οῦ, ὁ, nocturnus, Æſchyl. in Prom.
Νυκτηγορέω, μ. ήσω, π. ηκα, noctu aliquid nuntio. φύλακες νυκτηγοροῦσι, Eurip. in Rheſo.
Νυκτίβιος, qui æquè noctu ac interdiu agit.
Νυκτικόραξ, κος, ὁ, coruus nocturnus. ¶Gaz. in Ariſtot. vertit cicumam.
Νυκτιλόχοι, latrones nocturni, Ariſtoph.
Νυκτιμόρφη, ἡ, noctua.
Νυκτίνομος, auis quæ noctu paſcitur & vagatur.
Νύκτιος, nocturnus, in Epigram.
Νυκτιπόλος, noctiuagus, vt Luna noctiuaga.
Νυκτιφαὴς, nocturnus, noctu lucens, Nonn.
Νυκτογραφεῖν, lucubrare. ¶Νυκτογραφία, lucubratio, Plut. in præceptis Polit.
Νυκτομαχεῖν, de nocte pugnare, Plut. in Camill.
Νυκτομαχία, nocturna pugna, Thucyd.
Νυκτοπορεῖν, per noctem iter facere, Xen. 5. Pæd.
Νυκτοπορεύω, μ. εύσω, π. ευκα, nocte eo, Neutr.
Νυκτοπορεία, ας, ἡ, nocturnum iter.
Νυκτὸς, aduerbialiter, noctu.
Νυκτοφυλακέω, μ. ήσω, π. ηκα, nocte aſſeruo, Neutr. abſol. ¶Νυκτοφυλακήσεις, excubiæ.
Νύκτωρ, Aduerb. nocte, noctu, de nocte, Epigr.
Νυχάζω, pungo.
Νύμφα, pro νύμφη, Iliad. γ, δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη.
Νυμφαγωγεῖν, ducere ſponſam. Plut. in Solone, γάμους νυμφαγωγῶν παρ' ἡλικίαν, præter ætatem nuptias concilians.
Νυμφαγωγὸς, οῦ, ἡ, dux ſponſæ, pronuba, Bud.
Νύμφαι, αἱ, ſic dicuntur apes, crabrones, veſpæ, cum incipiunt formari, Ariſtot. 5. Anim.
Νυμφαία, ας, ἡ, nymphæa, herba in paludibus, Dioſcor. lib. 3. & Theophr. hiſt. plãt. 9. ca. 13.
Νυμφαῖον, Strabo quid ſit exponit lib. ζ.
Νυμφαῖος, ὁ καὶ ἡ, ſponſus.
Νυμφευθεῖσα, Eurip. deſponſata Sueton.
Νύμφευμα, connubium, γάμος, Sophocl.
Νύμφευσις, q. deſponſatio.
Νυμφεύομαι, nubo.
Νυμφεύτρια, ας, ἡ, pronuba. ¶Syneſ. ἀντὶ τῆς νύμφης, pro noua nupta vſurpauit.
Νυμφεύω, μ. εύσω, deſponſo, do nuptum. νυμφεύει πεπείροις καὶ ὀργώσαις παρθένοις, deſponſat maturas & virorum appetentes virgines, Plut. in Num. ¶Νυμφευτὴς, in nuptiis auſpex.
Νυμφεῶν, nympharum ſacrum, aut templum.
Νύμφη, ης, ἡ, ſponſa. Ariſtop. in Plut. ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον, quum ſponſam aut puellam in vxorem duxeritis. ¶Apud Homer. in Odyſſ. nutrix ſuam alumnam vocat νύμφην. ¶Item nurus, Luc. 12. ¶Νύμφη etiam dicitur cuneolus in aratri vomere, qua parte cum temone committitur, Procl. lib. 2. ¶Νύμφη, inter genera cancrorum, apud Athen. ¶Νύμφη, etiam eſt in inferiori labio concauitas. ¶Significat quoque calicem roſarum paululum ſe aperientem: & formicam alatam: ſiue vermem in apum fauis.
Νυμφηγενὴς, nympharum nupta.
Νύμφια, τὰ, ſponſalia.
Νυμφίδες, calceamenta muliebria, & ſponſalia.
Νυμφίδιος θάλαμος, ſponſalis thalamus, Epigr.
Νυμφικὸς, οῦ, ὁ, ſponſalis, Plat. de Legib.
Νυμφικῶς ἐσταλισμένος, nuptiali veſte indutus, (Naz.
Νυμφίον, thalamus.
Νυμφίος, ου, ὁ, ſponſus, paroxyt. Cyrill.
Νύμφιος, ſponſalis, & domus ſponſi, Etym.
Νυμφοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, nuptam adornans. ¶Νυμφοκομεῖν, Eurip. νύμφην κοσμεῖν, Interp.
Νυμφόληπτος, ου, ὁ, lymphatus, fanaticus, quaſi nympharum ſpiritu correptus, Plat. in Phædro. Vnde Νυμφοληψία, lymphatio Plinio: cui lymphari eſt νυμφιᾶν, quod de equis dixit Ariſtot. hiſt. lib. 8, cap. 24.
Νυμφοπόνος, pronuba.
Νυμφοστόλος, ὁ, νυμφαγωγὸς, quaſi auſpex, procus & ſponſus apud Ioſeph.
Νυμφοστολῶ, nuptam deduco, ſponſam orno.
Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, ſponſus, thalamus ſponſalis.
Νῦν, & νυνὶ, Atticè, nunc, Ariſtoph. νεφ. τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβῃς, hoc nunc ne ceperis.
Νύννιον, Heſych. & Νύννιος, vulgò *mignon*.
Νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox, ἐκ νυκτὸς, noctu, Xenoph.
Νυὸς, οῦ, ἡ, nurus, ſponſa, νύμφη, Iliad. γ.
Νυρίζω, pungo, polio. Νύρω, idem.
Νῦσος, lingua Syracuſiorum, claudus, Nõn. li. 9.
Νύσσα, ης, ἡ, meta, Nazanz. ¶Item orbita, ſeu linea, Nonn. οὐρανοῦ μεσάτη νύσσα, pro linea meridiana.
Νύσσω, νύττω, ferio, percutio: vide Νύττω.
Νυσταγμὸς, οῦ, ὁ, q. dormitatio.
Νυστάζω, μ. άξω, π. αχα, dormito, nicto, vt ſolet dormiturientes, Ariſtot. Rhet. lib. 3.
Νυσταλέος, ſomnolentus, dormitator Plaut.
Νυσταλογερόντιον, ſenile dormitorium, Plin. Ety.
Νυσταλωπᾶν, dormitare, νυστάζειν.
Νύττω, μ. ύξω, π. υχα, pungo, vello, ſtimulo, lancino. Ariſt. νεφ. καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασα, ratiuncula rationem lancinãs & refellẽs.
Νύχα, noctu, νύκτωρ.

Νύχευ-

Νύχευμα, τὸ, lucubratio, vigiliæ, Eurip. in Suppl.
Νυχεύω, pernocto, noctem ago, occulto, κρύπτω.
Νυχθήμερον, τὸ, iuſtus dies, dies 24. horarum, noctis dieíque ſpatium, Procl. in Timæū Plat.
Νυχία, pernoctatio, διανυκτέρευσις.
Νύχιος, ὁ, nocturnus, pernox, νυκτερινὸς, Heſiod.
Νυχοβόρος, ου, ὁ, nocte vorans: muris epith. Nic.
Νύχος, nox, tenebræ, νὺξ, σκότος.

N Ω

Νῶ, accumulo, fluo, nato, neo: vide Νέω.
Νωγαλέον, ſplendidum.
Νωγαλίσματα, τὰ, ſcitamenta, lauta fercula, minutal, Athen. lib. 2. ¶ Νώγαλα, τὰ, & Νωγαλεύματα, τὰ, idem.
Νωγαλίζω, & Νωγαλεύω, Suid. oppiparè victito, Athen. lib. 2.
Νωδογέρων, οντος, ὁ, edentulus. ¶ Νωδὸς, ῦ, ὁ, idem.
Νώδυνος, ου, ὁ, doloris expers, ἀνώδυνος.
Νωδυνία, ας, ἡ, indolētia, doloris leuatio, Theoc.
Νωθεία, ας, ἡ, & Νωθείη, ης, ἡ, ſegnities.
Νωθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, νωθρὸς, tardus, hebes, lāguidus, ſegnis, Lucian. ¶ Νώθητος, idem.
Νώθουρος, tardus in venerem & languidus.
Νωθρεία, pigritia, ſegnities, tarditas, νωθρότης.
Νωθρεύω, ſum deſes & ignauus, Hyperid.
Νωθριάω, μ. άσω, π. ακα, torpeo, ſegnis ſum.
Νώθριξ, via longa.
Νωθροκάρδιος, excors, tardus ingenio.
Νωθρὸν, τὸ, languor.
Νωθρὸς, οῦ, ὁ, ſegnis, imbellis, tardus, piger.
Νωθρότης, ητος, ſegnities, veternus. Vide Marcell. lib. 4. Dioſcor.
Νῶϊ, poeticè, nos duo, vel nos duos.
Νωΐτερος, ου, ὁ, noſter, Homer. in Odyſſ.
Νῶκαρ, inuidia, cogitatio improba, ſegnities.
Νώκαρος, exanimis, Euſtath. Iliad. έ. ¶ Nicand. Interpr. citra doloris ſenſum enecans. ¶ Idem etiam grauem ſoporem interpretatur.
Νωλεμὲς, & Νωλεμέως, & νωλεμῶς, indeſinenter, fortiter, 2. Argon. νωλεμὲς οὔατ' ἔβαλλε, aſsiduè aures pulſabat. ¶ Itē violēter, Idē ibidē.
Νωλεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, indeſinēs, fortiter cōſiſtens.
Νῶμα, cogitatio, ſententia, ἐνθύμημα: pro νόημα.
Νώματα, pecora, notæ pecorum, καὶ θρέμματα.
Νωμάω, μ. ήσω, π. ηκα, vibro, moueo, Iliad. ſ. σκῆπτρον ἐνώμα. ¶ Item diuido, Iliad. ά. νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν. ¶ Item conſidero. ¶ Item pro verſor, lib. 1. Epigram.
Νώμησις, ιος, ἡ, conſideratio, motus, κίνησις.
Νωνυμία, obſcuritas nominis, ἀσάφεια.
Νώνυμος, ὁ καὶ ἡ, obſcurus, ignobilis, Odyſſ. λ.
Νώρεμνος, magnus, multus, poſtremus, latus, depreſſus, imbecillis.
Νωρέω, efficaciter ago.
Νῶροψ, οπος, ὁ καὶ ἡ, ſplendidus, Iliad. ϐ. ¶ Scribitur etiam νώροψ. Vide Plut. 3. Sympoſ.
Νώσατο, pro νοήσατο, intellexit, Apoll. lib. 4.
Νῶσις, ιος, ὁ, mendicus, vagabundus, Heſych.
Νωσίχολος, negligens, lentus, ἀμελὴς, ῥάθυμος.
Νωτὶς, muli aut aſini clitellarii, νωτοφόροι.
Νωταῖος, ad dorſum pertinens, Aphrod.
Νωτίζω, μ. ίσω, π. ικα, tergiuerſor, obuerto tergū.
Νώτιος μυελὸς, dorſi medulla, Aphr. l. 2. Probl.
Νῶτον, ου, τὸ, dorſum, terga, ſcapula. τὰ νῶτα ἐπιστρέφω, do terga, Lucian. ¶ Νῶτον, pro ſuperficie maris, νῶτα θαλάσσης, Hom. ¶ Νῶτον etiam tumulus apud Plutarch.
Νῶτος, ου, ὁ, humerus, armus. ¶ Νωτοπλὴξ, ῆγος, verbero, maſtigia, Ariſtoph. ¶ Νωτοφόρος, humeris portans.
Νωφαῖον, obſcurum.
Νωχελέστερος, languidior.
Νωχελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardus, imbecillis, ignauus.
Νωχελία, ας, ἡ, ἀσθένεια, tarditas, imbecillitas, Suid. Heſych. verò νωχέλεια.
Νωχελίζω, tardo, tergiuerſor, βραδύνω.
Νῶχμα, opprobrium, ὄνειδος, Heſych.
Νῶψ, ῶπος, imbecillum habens viſum, Heſych.

Ξ Vtuntur Attici pro Σ.
Ξαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, pecto, carmino, diuido, texo, neo, ἔρια ξαίνειν, Lucian. ξαίων μετὰ γυναικῶν, inter mulieres penſa diuidens, Ariſtot. 5. Politic. cap. 10. ¶ Item percutio, pulſo, cædo. ῥάβδοις ἔξαινον τὰ σώματα, corpora virgis ciderunt, Plut. in Public. ξαίνομαι μάστιξι, virgis cædor, Nazanzen. in Orat.
Ξάνησις, laſsitudo quam affert lanificium, Poll.
Ξάνθαρος, boui ſimile animal, ad Atlāticū mare.
Ξανθίαι, οἱ, ſerui Comicorum: à flauis, quibus ferè ſunt præditi, capillis, Euſtath. Iliad. γ.
Ξανθίας, piſcis apud Athen. lib ή.
Ξανθίζομαι, flaueſco, καὶ τὸ ξανθίζω, Poll.
Ξανθίζω, μ. ίσω, rufum facio, Ariſtop. in Achar.
Ξανθικὰ, τὰ, feſtum.
Ξανθικὴ τέχνη, ars pectendi diſcriminandíque lanas, Poll. & Plat. in Politic.
Ξανθικὸς, οῦ, ὁ, men ſis Aprilis apud Macedones.
Ξάνθιον, ου, τὸ, lappa herba, Dioſcor. lib. 4. c. 128.
Ξάνθισμα, ατος, τὸ, in Epigr. flauus color.
Ξανθόγεως, ὁ καὶ ἡ, habens terram fuluam.
Ξανθόθριξ, ιχος, habens crinem flauum.
Ξανθοκάρηνος, flauicomus: epith. Bacchi.
Ξανθοκόμης, idem.
Ξανθὸς, οῦ, ὁ, flauus, rufus, luteus, Iliad. ϐ.
Ξανθοῦται, flaueſcit, rufeſcit.
Ξάνιον, pecten, κτένιον, Heſych.
Ξανῶ, fatigor è labore lanificii, Poll.

Ξάσμα,τὸ,Sophocl.carminatio Plin.

Ξ　Ε

Ξειναπάτης,hoſpitum deceptor,Euripid.
Ξεινήϊον,ου,τὸ,munus hoſpiti datũ,Iliad. ζ.¶ Capitur etiam Adiectiuè,vt ξεινήϊον ὕδωρ,Nonn.
Ξείνια,hoſpitium, hoſpitalia munera,Odyſſ.ξ. ἐπὶ ξείνια καλῶ,hoſpitio inuito,Herodot.
Ξεινίζω,μ.ίσω,π.ικα,hoſpitio excipio, Iliad.γ.
Ξεινίη,hoſpitii neceſsitudo, hoſpitiũ, Herodot. ξεινίην διαλύεσθαι,ius hoſpitii diſſoluere.
Ξεινικὸς,externus,hoſpitalis.
Ξεῖνιος,hoſpes,ξεῖνιος ζεὺς,poeticè, pro ξένιος.
Ξεινοδοκέω ἀνθρώποις, ſum hoſpitalis in homines,Herodot.¶ Ξεινοδοκεῖν etiã μαρτυρεῖν,teſtari,Simonidi.¶Ξεινοδόκος,teſtis,μάρτυρ Pi̇d.
Ξεινοδόκος,ου,ὁ,hoſpes,qui accipit, Odyſſ.ό.
Ξεινοκτονέω,neco hoſpitem.
Ξεῖνος,ου,ὁ,pro ξένος,hoſpes qui recipit, & qui recipitur.¶ Item peregrinus,inuſitatus, nouus,in Epigr.¶ Homer.pro mercenario.
Ξεινοσύνη,hoſpitium ſeu ius hoſpitii, Homer.
Ξεναγία,ἡ,genus ordinis militaris,Ælian.
Ξελισμὸς ἵππων,equorum incitatio,procurſatio equeſtris Liu.Arrian in exped. Alexand.
Ξεναγὸς,& Ξεναγωγὸς,ductor hoſpitum,Poll.
Ξεναγοῦμαι,hoſpes abducor,ſeu ducor.
Ξεναγῶ,excipio hoſpites, prehenſa manu duco, ξενάγησόν με, me hoſpitem ſuſcipe,Lucian.
Ξεναλίζω,militem peregrinum colligo.
Ξεναλόγος,qui peregrinum exercitum cogit.
Ξεναπάτη,ης,ἡ,deceptio hoſpitis, Eurip. A Platone Epiſt.7.ξεναπατία dicitur.
Ξενδύω,peregrinus & ignarus ſum.
Ξενηλασία,ας,ἡ, expulſio hoſpitum, Thucydid.¶ Refertur tamen & ad cæterarum rerum eiectionem. ξενηλασίαν τεχνῶν ἐποιεῖτο, artes ex vrbe eiecit,Plut.in Lycurg.
Ξενηλατεῖν,abigere externos & eiicere, Ariſtop.
Ξενία,ας,ἡ,hoſpitalitas,Lucian.
Ξενίζω,μ.ίσω,π.ικα,hoſpitio ſuſcipio,Xenoph. 6 Pæd.ἐξένισεν ἡμᾶς πολλοῖς ἀγαθοῖς ὁ γωβρύας.¶ Item Ξενίζω,peregrina voce aut moribus vtor, peregrináq; inſtituo, Lucian. ὅσῳ δ᾽ ἂν ξενίζοιμι,καινότερος ὤμην αὐτοῖς ἔσεσθαι,i.quo magis noua & peregrina inauditáque inſtituerem. ¶ Item alieno & perturbo. Conſtant.Cæſar. lib 2. Agriculturæ cap.46. ξενίζει γὰρ καὶ ταράττει ἡ ἐπὶ τὰ χείρω μεταβολὴ τῶν μισθωτῶν μένους.¶Item ξενίζομαι,diuerſor,& hoſpitor Plin. & Senecæ. ξενίζεται παρὰ σίμωνι, Act.Apoſt.cap.10.
Ξενικὸν,ου,τὸ, hoſpitium, Suid. ¶ Item externorum militum exercitus, Demoſth.& Ariſtop. ¶ Item ξενικὸν, priſcum: & nomen veneni, apud Ariſtotel.
Ξενικὸς,οῦ,ὁ,externus,peregrinus, mercenarius, ξενικοὶ λόγοι, verba inuſitata, inepti & peregrini, Ariſtophan.in Acharn. ξενικὴ βοήθεια, externum auxilium, Ariſtot.in Polit.
Ξένιον,ου,τὸ, donũ hoſpitibus dari ſolitũ.¶ Accipitur & pro quocunque munere.
Ξένιον,τὸ,genus lenticulæ,Celſ.lib.6.cap.5.
Ξένιος,ου,ὁ,hoſpitalis, Homer. ξενίη τράπεζα.
Ξενισθεὶς,muneratus,donatus muneribus, Xen.
Ξένισις,ιος,ἡ,φιλοφρόνησις,hoſpitii exceptio.
Ξένισις,ιος,ἡ,φιλοφρόνησις, hoſpitii exceptio.
Ξενισμὸς,οῦ,ὁ,hoſpitis ſuſceptio,hoſpitalis liberalitas, hoſpitalitas Cicer.ξένισις,Thucydid. ¶ Item nouitas,mutatio.ξενισμὸς τῶν ὑδάτων, mutatio aquarum,Dioſcor.lib.2.cap.185.
Ξενιτεία,abſentia patriæ, peregrinatio, Chioni in Epiſt.¶ Pro hoſpitio,Sapient.18.
Ξενιτεύομαι,& Ξενιτεύω,μ.εύσω,π.ευκα, extra patriam maneo, peregrè diuerſor more hoſpitum,Phil.de mund.¶ Item μισθοφορῶ,ſtipendia mereo,Neutr. Abſolut.Iſocrat.in Epiſt.
Ξενοδόκειον,ου,τὸ,diuerſorium, hoſpitium.
Ξενοδοκέω,vel ξενοδοχέω,Eurip.μ.ήσω,π.ηκα,recipio hoſpites,ξενῶ, Actiu. Accuſ.¶ Itẽ teſtor.
Ξενοδόκος, hoſpites hoſpitio ſuſcipiens. ¶ Item teſtis,apud Simonidem & Pind.
Ξενοδοχία, hoſpitum ſuſceptio, Xen.in Oecon.
Ξενοδόχος,ου,ὁ,caupo,ὁ ὑποδεχόμενος,hoſpes.
Ξενοκοπεῖν,cædi,πληγὰς λαβεῖν,Suid.
Ξενοκτονία,ας,ἡ,occiſio hoſpitum.
Ξενοκτόνος,ου,ὁ,occiſor hoſpitum, Herodot.
Ξενοκτονῶ,hoſpites macto.
Ξενοκυστάπατη,alienæ veſicæ error.
Ξενολασία,hoſpitum expulſio,ξενηλασία.
Ξενολογέω,μ.ήσω,colligo externos milites.
Ξενολόγος,ου,ὁ, conductor externorum militum,
Ξενολογία,ας,militum mercenariorum collectio, Ariſtot.2.Oecon. ἀποστέλλειν ἐπὶ ξενολογίαν.
Ξενομανεῖν,rebus exoticis ſupra modum gaudere,Plutarch.περὶ φιλοπλοῦτ.
Ξενομανία,ας,ἡ, rerum exoticarũ amor inſanus, externorum admiratio,Bud.de Aſſe.
Ξενοπαθέω,μ.ήσω,π.ηκα,doleo aduentu hoſpitis, Neutr. Abſol. ¶ τὸ μὴ ξενοπαθεῖν, nihil quod abhorreat ab honeſtate facere, Chryſoſt.περὶ ἱερῶν.
Ξένος,ου,ὁ,hoſpes qui recipit,Ariſtoph.&q recipitur,Demoſth. diuerſor Cicer. ¶ Item alienus,nouus,abſurdus,mirus. ¶ Ξένοι etiam dicuntur milites externi,conductitiíque,Thuc.
Ξενόστασις, diuerſorium recipiendis hoſpitibus & extraneis,ξενὼν,vt apud Sopocl.
Ξενοτροφεῖν,alere hoſpites,externis ſtipendia dare,Demoſth.¶ Ξενοτροφία,Hyperid.
Ξενοτρόφος,ου,ὁ, hoſpitium nutritor.
Ξενοῦσθαι, peregrè agere, peregrinari, Iſocrat. ¶ Pro hoſpitari, & hoſpitio ſuſcipi,Xenoph. 7. ἀναβάσ.
Ξενοφονεῖν,interficere hoſpites,Euripid.
Ξενοφόνος,ου,ὁ,hoſpitem interficiens,Plat.
Ξενοφωνία,& ξενόφωνος,barbaries, peregrinitas.
Ξενόω,hoſpitio accipio.
Ξενύλλιον,Plutarch.hoſpitiolũ diuerſoriolũ Cic.
Ξενὼν,ῶνος,ὁ,hoſpitium, locus hoſpitum.
Ξένως,hoſpitaliter Liu.& peregrinè,Plat.

Ξερᾶν, euomere.
Ξέρξης, Perſicè idem quod bellator, Herodot.
Ξερὸς, οῦ, ὁ, pro ξηρὸς, ſiccus, Homer in Odyſſ.
Ξέσις, ἡ, ſculptura, cælatura, raſura Colum.
Ξεσμὸς, οῦ, ὁ, genus inſtrumenti quo raditur, radula Columel. ¶ Ξέσμα, ατος, τὸ, ramentum, ſcobs, ſtrigmentum: ξόανον, Heſych.
Ξέστης, ſextarius, ξέστην ἀργυροῦν, cyathũ argẽteũ.
Ξεστὸς, οῦ, ὁ, politus, raſilis, læuis, Odyſſ. ό.
Ξεστουργία, ας, ἡ, ars poliẽdi lapides, politura ars.
Ξέστρον, ου, τὸ, raſura Columel.
Ξεῦγμα, τὸ, pons.
Ξέω, μ. έσω, π. εκα, polio, radõ, ſculpo, dolor: Vnde ὀνόματα ἀκριβῶς συνεξεσμένα, nomina exactè expolita, Alcidamæ.

Ξ Η

Ξηβιωτικοὶ, οἱ, terreſtres.
Ξηνὸς, truncus, ſtipes, ὁ κορμὸς, Suid.
Ξηρὰ, ἡ, arida, Subſtant. ſicca terra, Matth. 22.
Ξηραίνω, μ. ανῶ, π. γκα, ſicco, Accuſ. Nazanz.
Ξηραίνομαι, μ. ανῦμαι, π. αμαι, areo, ſiccеſco, Naz.
Ξηραλοιφέω, μ. ήσω, π. ηκα, vngo, inſicco, Dem.
Ξηραλοιφία, vnctio citra lauationem facta.
Ξηραμπέλινος, ὁ, color, pullus & ater, quem pulliginem dixit Plin. & atrorẽ Gell. Vnde pullati & atrati, χιτῶνες καὶ χλαμύδες ξηραμπέλιναι dicuntur, Suid & Ἀπραβαλικαί.
Ξηρανθεσμὸς, lib. 2. Dioſcor. c. 124. ſicca eruptio.
Ξηραντικὸς, ſiccans, vim habens ſiccandi, ſiccificus Macrob. ἔμπλαστροι ξηραντικαὶ, Æginet.
Ξηρασία, ariditas, Ariſt. Probl. Ξήρανσις, idem.
Ξηρία, ſiue ξηρὰ, τὰ, medicamenta ſicca & arida, Ægin. lib. 7. cap. 13. & Galen. κατὰ τόπ.
Ξήρειτος, fluuius perennis.
Ξηροβιωτικὸς, terreſtris, ξηροβαφικὸς, Plat.
Ξηρόκαρπος, ſiccum fructum pariens.
Ξηροκέφαλος, qui capite eſt ſicciori, Aphrod.
Ξηροκόλλα, aurificiũ glutẽ, ferruminatura, Heſy.
Ξηροποιῶ, ſicco.
Ξηροπυρίτης, panis furfuraceus, Athen. lib. 3.
Ξηρὸς, οῦ, ὁ, aridus. μέτρα ξηρὰ, menſuræ rerũ ſiccarum, Plat. de Leg. Ξηρότης, ητος, ἡ, ariditas.
Ξηροτριβία, ἡ, ſicca fricatio, Gaz. in Probl. Ariſt.
Ξηροφαγεῖν, arida epulari.
Ξηροφθαλμία, ας, ἡ, arida lippitudo.
Ξηρόφθαλμος, ſiccoculus Plaut. in Pſeudol.

Ξ Ι

Ξίμβαι, αἱ, mala punica prægrandia.
Ξίρις, ἡ, genus aromatici fruticis, Suid. Theoph. li. 9. c. 9. hiſt. plant. ξεῖρις, Heſych.
Ξιφὼν, & Ξιφήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, enſifer, Herodian. νεδυίσκοι ξιφήρεις σὺν παντὶ τῷ πλήθει.
Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, vagina, ξιφοθήκη, Plut. in Pomp.
Ξιφηφόρος, ὁ, cometa: vide in Πωγωνία.
Ξιφηφόρος, ſtipator, enſifer, ſicarius, Herodian. Hinc Ξιφηφορῶ, enſem fero, Accuſ. Idem l. 7.
Ξιφίας, ὁ, piſcis marinus, Ælian. Gazę gladius Straboni galeotã. ¶ Eſt & cometæ genus in mucronem faſtigiati apud Plin. qui ξιφηφόρος à Theone dicitur.

Ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio, enſiculus Plaut.
Ξιφίζω, inſtar gladii manum explico, Suid.
Ξιφίον, ου, τὸ, gladiolus herba, Dioſcor. lib. 4.
Ξίφισμα, & Ξιφισμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio quædam cum enſibus, Athen. lib. 14.
Ξιφιστὺς, ύος, pugna gladiatoria, μαχαιρομαχία.
Ξιφοδρέπανον, ἡ ἅρπη, enſis falcatus.
Ξιφοειδὲς, τὸ, os pectoris.
Ξιφοειδὴς, enſis in effigiem exiens.
Ξιφοθήκη, ης, ἡ, vagina enſis, ξιφιστήρ.
Ξιφοκτονέω, occido gladio, ξίφει ἀναιρῶ.
Ξιφόκτονος, ὁ, enſe necatus: ſed ξιφοκτόνος, enſe necans, Sophocl. in Aiace χέρας ξιφοκτόνους dixit, manus ſanguinarias.
Ξιφομάχαιρα, enſis, ἡ μεγάλη μάχαιρα, Theopõp.
Ξίφος, εος, τὸ, enſis, gladius, Xenoph. ¶ Item ξίφος, gladiolus, pars quædam ſolida in loligine, Ariſtot. 4 de partib. Anim. & 2. ¶ Pugio herba, quæ & φάσγανον, i. enſis dicitur, Theophr. lib. 2 hiſt. plant.
Ξιφουλκία, quaſi diſtrictio gladii, Plut. in Cam.
Ξιφουλκος, ου, ὁ, qui gladium exerit, & diſtringit.
Ξιφουργὸς, artifex enſium.

Ξ Ο

Ξόανον, τὸ, ſtatua, ſignum. Vide Ammon.
Ξοανοποιία, ſimulachrorum effectio, Strab.
Ξουθὸς, οῦ, ὁ, flauus, mollis, tener, humidus, translucidus, tenuis, celer, acutus, varius, ξουθὰ λαλεῦντα, argutè loquentem, Epigr.
Ξυγγενὲς, cognatio. Ξυγγίνεται, conuenit.
Ξυγγεωργὸς, ſocius in agricolatione, Ariſt. πλ.
Ξυγγνώμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, concors.
Ξύγκλυδες, commilitones, auxiliarii, Etym.
Ξυγκροῦσαι τὰς χεῖρας, manus complodere, Ariſt. in Ran. ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ἀεὶ ξυγκρούσας.
Ξυγχωρίη, Hippocr. indulgentia.
Ξύζυγα ſiue Σύζυγα, ἐν τῇ τακτικῇ ſunt ordines coniuges, ſiue iugales, Poll.
Ξυίνη λακωνικὴ, Poll. aſcia, ſecuris qua vtebantur Lacones, Legend. ξυήλη, cum Xenoph. Suid. etiam ξυάλην vocat: & Heſych. falculã, ſiue falcatum gladium.
Ξυηρὸς, οῦ, læuigatus.
Ξυλαλόη, Xylaloe, quaſi aloes lignum dicitur.
Ξυλάριον, vel ξυλήειον, τὸ, ſurculus, dentifricium Marcell. cremium Hermol. lib. 1. Dioſc.
Ξυλεία, ας, ἡ, lignatio, lignorum collectio, Suid.
Ξυλεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, ligna incido, vel colligo, lignor, Depon. abſol.
Ξυλεὺς, lignator, Pauſan.
Ξυληβόρος, & ξυλοβόρος, vermis lignum erodens.
Ξυληγεῖν, ligna ferre & conuehere, Demoſth.
Ξυληγὸς, ὁ, qui fert ligna, φρυγανοφόρος, Poll.
Ξυλήφιον, ου, τὸ, aſſula, tabella.
Ξυλίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, ligna incîdo, vel congrego, lignor Cæſari, Depon. abſol.
Ξυλικὸς, ligneus, è materia, è ligno fabricatus.
Ξυλίνη γέφυρα, ſublicius pons
Ξύλινος, ου, ὁ, ligneus, ξύλινον πῦρ, Theophr.
Ξυλισμὸς, οῦ, ὁ, lignatio. Ξυλίτης, piſcis quidam

Ξυλλαμβάνω,hoſtiliter corripio, Accuſ.auxilior, opem fero,Dat.Iſocrat.ad Demonic.
Ξυλλήβδην,pro συλλήβδην,ſimul,Atticè.
Ξύλληψις, comprehenſio, Herodot.ἐν Καλλιόπῃ.
Ξυλοδωνίκη,remigatio,gubernatio.
Ξυλοθήκη, locus in naui, vt ὑδροθήκη,ligniſe.
Ξυλόκοκκα,& Ξυλοκέρατα,Nicocl.Myrepſ. ſiliquarũ grana à lignoſo cortice illa veſtiente.
Ξυλόκολλα,glutinum: Vide κόλλα.
Ξυλοκοπεῖν,fuſtibus cædere,Polyb.
Ξυλοκοπία,ας,ἡ,fuſtuarium Cicer.& Liu.
Ξυλοκόπος,ου,ὁ, lignator, putator, materiarius Plaut. ¶ Ariſtot. Anim.lib.ή.cap.3. ξυλοκόποις aues vocat quæ ligna roſtro cædunt atq; defringunt ramuſculos & cremia. ¶ Ξυλοκόπος etiam fabri lignarii inſtrumentum, dolabra,aſcia,Poll.
Ξυλοκύμβη,ἡ,mulier, in qua nec renidet forma, nec corporis magnitudo,Euſtath.Iliad.έ.
Ξυλομανεῖν,apud Theophr. ſilueſcere.
Ξυλομάχαιρα ἐλεφαντίκωπος, enſis ligneus cũ eburneo capulo,Poll.
Ξυλομιγὲς,ligno miſtum, Strab.12.
Ξύλον,ου,τὸ,goſsipium, Poll.lib.7. cap.12. vulgò *coton* & *bombax* ſiue *bambaſum*.
Ξύλον,τὸ,lignum,materia,ξύλα τέμνειν,ligna ſecare,Thucydid.¶ Itẽ baculus,ὅτι ξύλου καθεύδῃ ὁ ἀλεκτρυὼν, Ariſtoph. ¶ Item ξύλον, vinculum quo pedes includebantur vel collum,collare, genus tormenti & quæſtionis, Ariſtoph.νεφ. ¶ Demoſth. τὴν τράπεζαν vocauit ξύλον,teſte Polluce. ¶ Eſt etiam ξύλον menſuræ nomen, teſte Horo,vt refert Hermol.in Plinii lib.8.
Ξυλόπους,ligneum habens pedem,Herodot.
Ξυλουργέω,fabrilem artem exerceo.
Ξυλουργικὰ,τὰ,lignaria opera.
Ξυλουργὸς,faber lignarius, materiarius Plaut.
Ξυλοῦσθαι,lignum fieri,in lignum mutari,Herodot.& Theophr. hiſt.plant.lib.1.cap.4.
Ξυλοφάγος,lignum corrodens,Apud Hieronym. contra Iouinianum, ξυλοφάγος eſt vermiculus Phrygiæ & Ponti in deliciis, albus,obeſus,nigello capite,naſcens in carie lignorum. Plin.coſſus.
Ξυλοφθόρος,Gaz.in Ariſtot ligniperdus.
Ξυλοφορία,portatio ligni,Lyſiæ.
Ξυλοφόρος,lignifer,qui portat ligna,calo.
Ξυλόφρακτος,ου,ὁ,lignis campactus.
Ξύλοχος,ου,ὁ,locus arboribus conſitus, Homer.
Ξυλόω,cap.2.lib.2.Paralip.οἶκον ἐξύλωσε ξύλοις κεδρίνοις,domum texit tabulis abiegnis.
Ξυλώδης,ε@,ὁ καὶ ἡ,lignoſus Plin.
Ξύλωσις,ιος,ἡ,contignatio, Cæl.lib.13.cap.48.
Ξυμβάλλει,concidit,inuadit,intelligit,νοεῖ.
Ξυμβασείω, affecto conuentionem.
Ξύμβασις,ιος,ἡ, pactum. ξύμβασιν ποιησάμενον, Thucyd.¶ Ξυμβατηρικὸς λόγος, & Ξυμβατικὸς,pactionis & conuentionis ſermo.
Ξυμβῆναι,tranſigere cum aliquo, Ariſt.in Ran.

Ξύμβολος,omen,auſpicium,ὄρνις,οἰωνισμός.
Ξυμβουλευτικὸς,ῦ,ὁ,conſultandus.
Ξύμη,pruritus,apud Hippocr. κνισμὸς Galen.
Ξυμμελὲς,έος,τὸ,conſonum.
Ξυμποδίσας,ligans pedes,Ariſtoph.
Ξυμποτικὸς,conuiualis,Ariſtoph.in Veſp.
Ξυμπροθυμέομαι σοι,ſtudeo tibi.
Ξυμφέρομαι,aſſentior.
Ξύμφημι,aſtipulor,aſſentior. Vide Σύμφημι.
Ξυμφορὰ,ᾶς,ἡ,calamitas,euentus.
Ξύμφορον,τὸ,conducibile,Soph.OEdip.Col.
Ξυμφυγάδες,vnà exules.
Ξύμφυτον,naturæ coniunctum Cic.
Ξυν,pro συν Atticè, vt ξύνοικος, pro σύνοικος.
Ξυνάγεια,vel ξυνάγκεια,locus cauus,conuallis.
Ξυνάορος,vxor,ἡ συμβιοῦσα.
Ξύναιμος,σύναιμος,cõſanguineus,frater,Soph.
Ξυναίτια,τὰ, adiuuantia cauſarum.
Ξυναίτιος,ου,ὁ,conſcius.
Ξυναλίζεσθαι,congregari,& ſimul edere, Etym.
Ξυνάορος,vxor,nupta,frater,ſoror,maritus.
Ξυνάρασθαι,coniungere,componere.
Ξυναχαλάω,commiſereſco,coindignor.
Ξυναυλία,ἡ, quando bini tibicines idem canũt, concentus & concentio Cic.Ariſt.in Equit.
Ξυνάωρ,ορος,ὁ καὶ ἡ,cõiunx,collactanea,ξυνάορες.
Ξυνείκοσι, ſimul viginti,Odyſſ.ξ.
Ξυνεργὸς,ῦ,ὁ καὶ ἡ,adiutor,Ariſt.in Equit.
Ξυνεπιλαμβάνεσθαι,opitulari,Thucyd.lib.3.
Ξύνεσις,ιος,ἡ,confluens fluuiorum,Odyſſ.κ.
Ξυνεστηκὼς,ὁ,conſtans,compactus,Hipp.
Ξυνῆ,communiter,κοινῶς,priori longa, Arg.1.
Ξυνήβιος,conuictor,coætaneus,συμπότης.
Ξυνήγορος,aduocatus, patronus,defenſor, orator,Ariſtoph.in Veſp.
Ξυνήιος,ου,ὁ,ξυνὸς,communis,Iliad.ά.
Ξυνῆκα,intellexi,ſenſi,Sophocl.in Aiace.
Ξυνήκοος,condiſcipulus,quaſi coauditor, Plat.
Ξυνήλυσις,ιος,ἡ,coitio,congreſſus.
Ξυνήων,ονος,ὁ καὶ ἡ,Heſiod.pro ſocio.
Ξυνθάκος,ὁ,eadẽ in ſede cõ ſidens, συνκάθεδρος.
Ξυνθήματα,σημεῖα,veſtigia.
Ξυνίημι, μ.ήσω, ἀόρ. ῆκα, & Ξυνέηκα, intelligo,συνίημι.
Ξυνιὼν,όντος,conueniens,ſimul veniens, Plat.
Ξυννέφελος,ου,nubilus.
Ξυνοικία,αἱ,domus contiguæ,Ariſt. in Equit.
Ξυνομαίμων,ονος,ὁ καὶ ἡ, conſanguineus, Æſchyl.
Ξυνὸς,οῦ,ὁ,communis,indiſcretus.
Ξυνουσιαστικὸς, οῦ, ὁ, in commerciis atque vitæ conſuetudine aptus,vrbanus, Ariſt.in Veſp.
Ξυνοχὴ,ῆς,ἡ,anguſtia viarũ,loc⁹ anguſtus,Arg.
Ξυνόω,μ.ώσω,coniungo,conſocio, communico, Nonn. καθαπαὶ ἀλλ ταχύμητις ἔπος ξυνώσε φιλίππῳ,i.reddit & reſpondit.
Ξυντέλεια,cœtus & conuentus, Æſchyl.
Ξυντυχία,ας,ἡ,ſocietas.
Ξυνωμόται,οἱ, coniurati, qui ſacramento mutuam fidem obſtrinxere.
Ξυνωρικεύεσθαι,biga vehi.

Ξυνωρὶς,ίδος,ἡ,& συνωρὶς,biga,Lucian.
Ξυνωρός,οῦ,communis.
Ξυόεις,politus.
Ξυράω,& Ξυρδύω,μ.δύσω,π.δυκα,& Ξυρέω, μ.ήσω,π.ηκα,rado,Sophocl.in Aiace, ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ,ad cutē radit ξυρᾶσθαι,radi,1.Corinth.11.
Ξυρέσιμος,ου,raſilis,radi aptus, Euſtath.Iliad.γ.
Ξυρήκης,εος,ὁ ϰ ἡ,pubeſcens,aptus qui radatur.
Ξυρηκὸς,raſilis, Euripid.in Alceſtide.
Ξύρησις,ἡ,raſura, Aphrod.lib.2.Probl.
Ξύριον,ου,τὸ,nouacula.
Ξυρὶς,xyris herba de qua Dioſcor.
Ξυρμεύεσθαι,indiſtinctè & inarticulatè loqui: & cachinnari, καυχᾶσθαι Atticè,Heſych.
Ξυροδόχιον,ου,ἡ, Ariſtoph. Ξυροθήκη, Poll.theca nouacularum.
Ξυρὸν,οῦ,τὸ,Poll.& ξυρὸς,nouacula,Iliad.κ. Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς. Vide Eraſ.in prou. In acie nouacula,
Ξυσθεὶς,raſus,corraſus,in ramenta redactus.
Ξύστιλος,xyſilus,Sophron in Mimis: ſemen aridum & pruriginoſum ,Eraſ.in Prouerb.
Ξύσμα,ατος,τὸ,& Ξυσμὸς,οῦ,ὁ,raſura,ramentū, ſcobs,ſtrigmentum,Epigr. ¶Ξύσμα Ariſtot. lib.1.de Anima,vocat ἀτόμους Democriti.
Ξυσματῶδες, τὸ, ſtrigmentum,ramentum, Dioſcorid.lib.4.
Ξυσμὸς,κνυσμὸς,pruritus,fricandi appetitus.
Ξύσσιτος,ου,ὁ,conuictor,contubernalis,Ariſtop.
Ξυστάδες ἄμπελοι,vites confertæ,denſæ.
Ξυσταδὸν μάχη,ſtataria pugna.
Ξυστὰς,palæſtrita, Ariſtoph.
Ξύστασις,Eurip.in Hippol.animi affectus.¶Ξύστασιν πᾶσαν,ſeriem omnē,Chalcidio Interp.
Ξυστὴρ,& Ξυστήριον,ſcalper,ſcalprum, ſcalpellus.
Ξυστικὸς χυμὸς,ſuccus aſtringens,Athen.
Ξυστὶς,ίδος,& Atticè ξύστις,ξύστιδος, ἡ, veſtis ſubtilis aurigantium in certamine,itémque athletarum: Quidam dicunt eſſe talarem mulierum: Alii tragicum indumentum.ea veſte equites vtebantur, Interpr. Ariſtoph.νεφ. ¶ Eſt etiam δρόμος,curſus.
Ξυστὶς idem quod ξύστρα,ſtrigil,Poll.
Ξυστοβόλος,ου,ὁ,haſta iaculans,in Epigr.
Ξυστὸν,οῦ,τὸ,haſta,ἀκόντιον,iaculum.
Ξυστὸς,οῦ,ὁ,xyſtum Cicer. & Vitruu.lib.5.ca.11. porticus in qua Athletę per hyberna tempora in tectis ſtadiis excercentur, lib.5.cap.11. ¶ Ponitur & Adiectiuè pro raſilis,raſus, politus,terſus.¶ Eſt etiam tunica muliebris, & tragicum veſtimentum, Etym.
Ξυστοφόρος,ου,ὁ,ſpiculator.
Ξύστρα,ας,ἡ,ſtrigil, cuius vſus in balneis exiſtit, Artemid. libr.3.cap.vlt. ¶ Pro inſtrumento quo aliquid auribus infunditur, Galen.lib.3. κτ τόπ.¶ Ξυστρὶς,& Ξυστρολήκυθος,idem.
Ξύστρον,plana ferrea, ad complanandum.
Ξύω,μ.ύσω, π.υκα, rado, polio, dolo, ſcalpo, Theophr.¶ Ξύειν ſcribere,Homer.teſte Suida: Vnde ξύσματα, τὰ γράμματα,literæ.

Quum δασεῖαν, i.aſpirationem ſolam habuerit, articulus præpoſitiuus eſt, nominatiui caſus, generis maſculini, numeri ſingularis, qui aliquando pro poſtpoſitiuo ὃς ponitur. Aliquando cum μὲν & δὲ diuiſionibus ponitur: ὁ μὲν,ὁ δὲ, hic quidem,ille verò,Ariſtot. in Probl.ſect.1 quæſt.40.
Ὅ,denſo ſpiritu & graui accentu, relatiuum quod. ὃ δὲ δεινότατόν ἐστιν ἁπάντων. ὃ ζεὺς γὰρ, &c. Ariſtoph.¶Item ὅ,quòd Coniunctio,propterea,Thucyd.

O A

Ὄα,pro ὤα. ¶ Item pecudum diphthera,theno ſiue veſtis pellicea cum ſua lana,Poll.
Ὄα,τὰ,ſorba,fructus,vel ὦα. Vide Ὄη.
Ὀάνες,αἱ,inſidiæ,ἔνεδραι.
Ὄαξις,regiuncula Cretæ alta,Etym.
Ὄασι,οἱ,ſoli,μόνοι.
Ὅ αὖ,eſt idem quod relatiuum,ὅ,τι, Plat.
Ὄαρ,αρος,ἡ,vxor.ὅτι ὁμόαρ,παρὰ τὸ ὁμοῦ ἀρηρέναι γάμῳ,Etymol.
Ὀαρίζω,μ.ίσω,π.ικα,loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio, Dat.Iliad.ζ.
Ὀαρισμὸς,οῦ,ὁ,& ὀαριστὴ,ῆς,ἡ,confabulatio,colloquium,nugatoria narratio,Heſiod.
Ὀαριστὴς,οῦ,ὁ,familiaris,diſcipulus, collocutor. ὀαριστὴς διὸς dictus eſt Minos Hom. vt refert Plut.in Theſ.Iouis diſcipulus.¶ Ὀάριστος, idē.
Ὀαριστὺς,ύος,ἡ,ὁμιλία,conſuetudo, colloquium, γυναικώδης ὅμιλος,confabulatio, Iliad.ρ.
Ὄαρος,ου,ἡ,fœmina,Iliad.ί.¶ Item ſermo,confabulatio,Plat in Minoe.

O B

Ὀβελαία ῥαφὴ,& ῥαβδοειδὴς, ſutura tertia capitis,rectà per verticem inſtar ſagittæ porrecta.
Ὀβελίας ἄρτος,panis veru aſſatus: vel precio oboli emptus,Euſt.Iliad.ν.& Athen.lib.3.
Ὀβελίζω,μ.ίσω,π.ικα,verubus cōfigo,oblitero, transfigo Cic.Epiſt.lib.9. & Chiliad.
Ὀβελισκολύχνιον,inſtrumētum ex veru & lucerna compoſitum, Ariſt.de part.Anim.
Ὀβελίσκος,diminut.ab ὀβελὸς,obeliſcus, veruculum, Plin.lib.33.cap.6. Ariſtoph. ¶ Ὀβελίσκος in enſe, quod vulgò, *la lame, ou la feuille*,Polyb.in Epitome. ¶ Apud Xenoph. pro ſubula ponitur.
Ὀβελισμὸς,menſio,μέτρησις.
Ὀβολὸς,& ὀβελὸς, apud Homer. pro eodem accipi videntur,veru,ſubula.¶ Item genus nu-

miſmatis minimi, ſicut as Latinis. ¶ Eſt etiã ὀβελὸς, virgula recta iacẽs inſtar veru, ſignificans dictionem redundare. ¶ Item columna lapidea, Herodot. lib. 2. ¶ Ὀβολὸς, Suid. fœnus, vſura, τόκος: Vnde ὀβολοστατεῖν, fœnerari, τὸ δανείζειν, Lyſiæ: & ὀβολοστάτης, fœnerator, ὁ δανειστής, Ariſtoph. νεφ.

Ὀβολιαῖαι βοφαλίδες, Ariſt. li. 3. Anim. vbi Gaz. obolæ formagines vertit.

Ὀβολιμαῖος, obolaris, Euſtath.

Ὀβολιστική, ῆς, ἡ, & Ὀβολοστατική, ἡ, numularia ratio, Ariſtot. lib. 1. cap. 7. Politic.

Ὄβρια, & Ὀβρίκια, τὰ, catuli hiſtricũ & ſimiliũ.

Ὀβρίκαλα, τα, leunculi, leonum catuli, Æſchyl.

Ὀβριμόεργος, ὁ, immanis, ceti epith. Oppian.

Ὀβριμοεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, grauia operans. μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθέμενος, Interp. Hom. potẽs Heſio.

Ὀβριμόθυμος, magnanimus, Eidem in Theog.

Ὀβριμοπάτρης, ου, ὁ καὶ ἡ, fortem patrem habens, Palladis epith. Homer. & Heſiod.

Ὄβριμος, ὁ, potens, fortis, minax, Etym, Heſiod. σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ὄβριμον, i. fortiter.

Ὀβριμαύχην, ceruicem grauans.

Ὄβρυζον, ου, τὸ, obryzum, aurum quod in coctione non minuitur, ἄπεφθον χρυσίον.

Ο Γ

Ὀγδοὰς, άδος, ἡ, numer⁹ octonari⁹, Plut. in Theſ.

Ὀγδοαῖος, octo dierum, ὀγδοαῖος παῖς, Plutarch.

Ὀγδόατος, ου, ὁ, octauus, Heſiod. ¶ Ὄγδοος, idem, ὄγδοος μὴν, October, Plut. in Numa.

Ὀγδόη ἐκ ὀγδόα, ait Vrban. ἡμέρα, dies octaua ſacra Mercurio, Ariſtoph. Interpr.

Ὀγδοηκονταέτης, ου, octogenarius. Ὀγδοηκοντούτης, idem.

Ὀγδοηκοστὸς, octogeſimus, Thucyd.

Ὀγδώκοντα, octoginta, pro ὀγδοήκοντα, Iliad. ϐ.

Ὀγηπόνος, ὁ, agricola. ὁ videtur articul⁹ hic eſſe.

Ὀγκαῖον, ου, τὸ, ὄγκειον, pharetra, ἡ τῶν ὄγκων θήκη.

Ὀγκάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, rudo, βρωμῶ, Dep.

Ὀγκηθμὸς, οῦ, ὁ, q. ruditus, κραυγὴ ὄνου, βρώμησις.

Ὀγκηρὸς, tumidus, faſtuoſus. ὀγκηρότερος, maiore apparatu ſtructus, Xenoph. 3. ἑλλην.

Ὀγκηστὴς, qui rudit, q. ruditor, in Epigr. ὁ ὄνος.

Ὄγκινον, aduncum.　Ὄγκινοι, vncini, Poll.

Ὄγκιον, pharetra, vel vas in quo quid reponitur, ſportula reponendo ferro, Euſtath. Iliad. δ.

Ὀγκιστὸς, οῦ, ὁ, aſinus.

Ὀγκολογῆσαι, cum faſtu dicere.

Ὄγκος, ου, ὁ, aceruus, maſſa. ¶ Item faſtus, tumor, ὄγκον αἴρειν, ſeſe efferre, Sophoc. in Aiac. ¶ Dicitur quoque amplitudo, decus, dignitas, grauitas orationis. ὁ δημοσθένους ὄγκος, Chryſoſtom ¶ Item aculei pinnula extrema, cuſpis, ſpiculum & angulus, Iliad. δ.

Ὀγκούμενος, extumens.

Ὀγκοῦσθαι, intumeſcere, turgeſcere. ὠγκωμένος ἐπὶ γένει, ob genus elatus, Xenoph.

Ὀγκόω, μ. ώσω, π. ωκα, amplifico, tumefacio. Ὀγκωσόμεθα, ſuperbimus, contemnimus, ac inſolenter nos gerimus, Ariſtoph. in Ran. Videtur etiam poſſe dici ὀγκέω: Vnde ὀγκεῖ, diſtendit, Hermogen.

Ὀγκύλλεσθαι, intumeſcere, ceruicem intendere, ſuperbire, Ariſtoph. in Pace.

Ὄγκυλος, faſtuoſus, iactator, ὀγκυλλόμενος.

Ὀγκωδέστερος, ὁ, elatior corpore.

Ὀγκώδης, εος, ὁ, tumidus, latus, ſinuoſus, obeſus.

Ὄγκωσις, ιος, ἡ, tumor.

Ὀγκωτὸς, οῦ, ὁ, tumefactus, eleuatus, in Epigr.

Ὀγμεύω, ordine meto, Com. Soph. in Philoct.

Ὄγμος, ου, ordo ſulcorum & meſſorum quum ſegetem ſecant, Euſtath. Iliad. σ. ¶ Apud Nicand. ſimpliciter pro via capitur.

Ὀγχηστὸς, οῦ, ὁ, nemus ſacrum Neptuno, Homer.

Ὄγχνη, pyrum ſilueſtre, in Epigram.

Ο Δ

Ὀδαῖον, viaticum. ¶ Aliquando venale, ὀδ. ὁ.

Ὀδαῖος,, iniucundus, malus.

Ὀδακτάζω, τὸ δάκνω, Apoll. li. 4. mordeo.

Ὀδὰξ, mordicus, ἀντὶ τοῖς ὀδοῦσι, Etym. Ariſt. in Plut. ὀδὰξ ἐλαβόμην, mordicus arripui.

Ὀδάξασθαι, fricari, ſcalpi.

Ὀδαξεῖν, corrodere, δάκνειν.

Ὀδαξεῖσθαι, erodi, Marcell. li. 6. Dioſc. cap. 1.

Ὀδάξεσθαι τὰ ἐντὸς δοκεῖ, inteſtina prurigine ſentire videntur, Dioſc. lib. 6. cap. 3.

Ὀδαξισμὸς, οῦ, ὁ, gingiuarum pruritus, Galen. in lib. 3. Aphoriſm. 25. & Dioſc. li. 2. cap. 83.

Ὀδαξιστικὸς, mordax vel acutus, Poll. & Plat.

Ὀδεία, profectio, iter.

Ὀδεῖνα, & ὁ δεῖνα, pro hic & ille, Demoſth.

Ὀδελὸς, οῦ, ὁ, obolus, Doricè apud Nicand.

Ὀδεύομαι, & Ὀδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, iter facio, eo, Neutr.

Ὀδέω, & ὀδαίω, μ. ήσω, viatico inſtruo. ¶ Itẽ venũdo, vẽdo, Eur. ¶ Ὀδήσον ἡμῖν σῖτον, ὧ σπανίζομεν, proſequere nos viatico, quo indigem⁹.

Ὀδηγέω, μ. ήσω, π. ηκα, deduco, i. dux ſum itineris, Accuſ. Phocy. τυφλὸν ὁδήγει, cœcum dirige.

Ὀδηγία, ας, ἡ, deductio, facilitas, ductus.

Ὀδηγὸς, οῦ, ὁ, dux, i. dux viæ, monſtrans viam.

Ὀδησμὸς, pruritus.

Ὀδὶ, apud Ariſtoph. hic, οὗτος.

Ὀδία, Proſerpina. Ὀδίγε, hic, Ariſtoph.

Ὀδίοπος, dux viæ, gubernator.

Ὄδιος, fauſtus, auſpicatus ad iter.

Ὀδίσκω, intumeſco.

Ὀδίτης, ου, ὁ, viator, ſecunda longa, in Epigr.

Ὀδμὴ, ἡ, odor, Ionicè, Hom. in Odyſſ.

Ὀδμήεις, εντος, olidus, Nicand. in Alexiphar.

Ὀδμηλος, πολύοσμος, δύοσμος, odorifer.

Ὀδμώδης, odoratus, Theophr.

Ὀδοιδοκέω, vias obſeruo, obſideo, p ὀδοσκοπέω.

Ὀδοιδόκος, ου, ὁ, viarũ obſeſſor, hodœdocus Feſto.

Ὀδοιποιέω, μ. ήσω, π ηκα, viam facio, Neut. Dat.

Ὀδοιπορέω, μ. ήσω, π. ηκα, iter habeo, iter conficio, πεζὸς ὀδοιπορέω, pedibus eo, Gaz. de Sene. ἄκρων ὀδοιπορεῖν, ſũmis inſiſtere pedib⁹, Soph.

Ὀδοιπορία, ας, ἡ, iter, via, compendium, Xenoph.

Ὀδοιπορικὸν, οῦ, τὸ, itinerarium Sueton.

Ὁδοιπορικὸς,ὁ,itinerarius,ὁδοιπορικὴ ἐσθὴς, veſtis itineraria,Bayf.
Ὁδοιπόριον,ου,τὸ, conuiuium quod datur pro itinere confecto,τὸ διὰ τὸν πλοῦν ἀμοιβὴ,ὁδ.ό.
Ὁδοιπόρος,viator,ὁδίτης.
Ὁδίτης,viæ dux.
Ὀδοντάγρα, ας, ἡ, inſtrumentum quo dens eximitur, Ægin.forficula Plin.idē Latinè dentiducum. Vide Cæl. Aurelian.medic. Chroniôn lib.2.cap.4.¶ Ὀδοντεξέσης, inſtrumentum exeſis dentibus eradendis idoneum, vt ſcalper excisorius vel ſcalpellus. ¶ Ὀδοντόγλυφα, dentiſcalpia. ¶ Ὀδοντοτρίμματα, dentifricia,medicamenta extergendis dentibus apta, Galen.lib.5.κτ τόπ.
Ὀδονταλγεῖν,dolore dentium affici,Galen.
Ὀδονταλγία,ας,ἡ, dolor dentium,Galen.
Ὀδοντοφυεῖν,dentire,dentes emittere,Ariſtot.7. Anim.& Galen.lib.5.κτ τόπ. ¶ Ὀδοντιάζειν, idem. ¶ Ὀδοντοφυΐα,ας, ἡ, dolor quem infantes percipiunt dentientes. ¶ Ὀδοντίασις,εως, ἡ,idem.¶Ὀδοντοφυὴς,έος,dentes producens.
Ὀδοντισμὸς, mod⁹ quidam canendi tibiis, Poll.
Ὀδοντομάχαι,dentibus pugnātes : aprorū epith.
Ὀδοντοτρίμματα,τὰ,dētifricia,vide Ὀδοντάγρα.
Ὀδοντοφόρος,dentifer, in Epigram.
Ὀδοντωμένον,dentatum,Poll.vt ſerra.
Ὀδοντωτὸς πρίων,ſerra quæ ſcabritiem aſperitatémque maiorem excitat, Galen.
Ὁδοποιεῖν,viam munire atque patefacere Cicer. ſternere iter atque aditum patefacere, viam facere,Herodian.τὸν ᾗ τόπον χαράδροις διοίξας,ὡδοποίησε.¶ Ὁδοποιεῖν, etiam eſt redigere ad artem atque methodum, Ariſtot.Rhet. lib.1.¶ Ὁδοποιοῦμαι, progredior, promoueo, proficio,Gregor.Nazanz.
Ὁδοποίησις,εως,ἡ,viarum munitio Cicer.ſtratura viarum Suet.in vita Claudii.
Ὁδοποιητικὸς,οῦ,ὁ, viam muniens ratione ad aliquid efficiendum, Ariſtot. in lib.de Morib.
Ὁδοποιὸς,οῦ,ὁ,faciens viam, Æſchin.
Ὁδὸς,οῦ,ἡ,via,iter,τὴν ὁδὸν ποιοῦμαι, viam facio,Xenoph.2.Ἀπομν.Thucyd.ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε,vias rectas fecit,muniuit.πρὸ ὁδοῦ ἔσται, in promptu erit,Ariſt.lib.1.de generat. lib.4. Ὁδὸς in Maſc.gen. Homer. Odyſſ.ἡ.τρίτον ὁδόν. ¶ Ὁδὸς etiam pro inſidiis, & ſubſeſsis Vegetio & Seruio, Demoſth. κτ Ἀριστοκρ. ἐν ὁδῷ καθελὼν,id eſt,inſidiis adortus è medio ſuſtulit. ¶ Item viaticum,Iliad.ί. ¶ Item via atque ratio, ordo ipſe atque progreſſus qui ſcientiā imitatur,ars,Plat.in Phædro.¶ Pro ſecta, vitæ ratione & inſtituto,Act.19.
Ὀδὸς,limen, veſtibulum, ἀντὶ τῦ οὐδὸς. Eſtque maſcul.Euſtath.in Homer.
Ὁδοστρωσία,ας,ἡ, munus ſternendæ viæ, in Pād.
Ὁδουρὴς,έος,ὁ,viarum inſidiator,latro.
Ὁδουρὸς,idem,viam præparans, Interpr.Pind.
Ὀδοὺς,όντος,ὁ,dēs. ¶ Ὀδοὺς vocatur etiam Hippocrat. ſecundus ſpinæ ſpondylus, quem πυρηνοειδῆ appellant Medici: vel authore Polluce primam vertebram, quæ ἐπιστροφεὺς dicitur.¶Ὀδόντες Nicā.cochlearia piſtillúmve quibus comminuitur in pila quippiam.
Ὁδοῦσθαι,præcedere,vel primum eſſe.
Ὁδοφύλακες,cuſtodes viarum.
Ὁδόω,μ.ώσω,duco,præeo,Æſchyl.
Ὀδύζομαι,μ.ύσομαι,iraſcor,ſuccenſeo,Heſiod.
Ὀδυνάομαι, & Ὀδυνάω, dolore crucior, contriſtor, ἃ ὠδυνήθην, quæ mihi dolorem inuſſerunt, Ariſtoph.
Ὀδύνη, ης, ἡ, dolor, ὀδύναι κτ γαστέρα, tormina,Gaz.lib.9 cap.12.hiſtor plant. Theophr. ¶ Ὀδύνημα,idem.
Ὀδυνηρὰ,τὰ,doloris efficientia,λυπηρά.
Ὀδυνηρὸς,οῦ,ὁ,doloris ſenſum afferēs, moleſtus, acerbus,ὀδυνηρὸς βίος,vita acerba,Ariſtoph.
Ὀδυνηρῶς,ægrè,dolenter Cic. moleſtè, Ioſeph.
Ὀδυνήφατος,ου,ὁ,pellens dolorem,mitigatorius, Iliad.έ.παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων.
Ὀδυνολύων,οντος, echeneis ſeu remora piſcis, à vi qua grauidis in partu opitulari putatur.
Ὀδυνόομαι,& Ὀδυνόω,dolore afficio.
Ὄδυρμα, ατος,τὸ,lamentum,Eurip.& Sophoc. in Trachin.
Ὀδυρμὸς,ὁ,luctus,lamentatio,fletus,querela.
Ὀδύρομαι,μ.οῦμαι,μ.υρμαι,lugeo,lamentor,θρηνῶ, Accuſ. & Genit. Halicarn.lib.8. ἄνδρα τῆς τύχης ὀδύροντο,viri fortunam deflebant.
Ὀδυρτικὸς,querulus,Ariſtot.de Senibus.
Ὀδυρτικώτερος,flebilius,luctuoſius.
Ὀδυσσάμενος,lugens,iratus,odio,habēs,Ilia.θ.
Ὀδώδει,Hom. Odyſſ.diffundebatur,ſpirabat.
Ὀδωδέναι,ſpirare,redolere,Dioſc.lib.6.ca.32.
Ὀδωδὴ,odor,ὀσμή.
Ὀδωδὼς,ότος,ὄζων,olens,olfaciens.
Ὀδὼν,dens.

O E

Ὄες,pelles ouinæ.Inferius Οἶαι.

O Z

Ὄζαι,pelles onagrorum,Suid.
Ὄζαινα,ας,ἡ, morbus in naribus ex acri putridíque humoris fluxu fœtidum vlcus efficiēs: Vide Galen.lib. κτ τόπ.3. cap.3. Aëtium lib. τετρα.2.Serm.2.cap.90.Scribonius Largus, grauem odorem narium interpretatur. ¶ Item polyporum piſcium ſpecies. bolitænam Gaz.apud Ariſtot.vertit.
Ὄζη,fœtor oris,Celſ.lib.3.cap.11.
Ὀζοθήκη,ης,ἡ,oletum,olida cloaca,Cyrill.
Ὄζολις,ὁ,ozole, polypi ſpecies. vt Gaza vertit in Ariſtot ſicut ὄζαινα,bolitęna.
Ὀζόμενος,pro ὀζώδης,nodoſus Horat.
Ὄζος, ου, ὁ, nodus in arboribus, Theophraſt. hiſtor.lib.1. cap. 13. ¶ Ὄζος, etiam ἀντὶ τοῦ ἀκρέμων,ramus, Theophraſt hiſtor.plant.li. 1. & Iliad.ά. ὕποτε φύλλα καὶ ὄζους φύσει. ¶ Pro claua etiam legitur in li.2 Epigram.
Ὀζόστομος,cui os fœtet,in Epigram.
Ὀζώδης,olens,fœtidus.

O'ζω, & O'σδω Doritè, μ.όσω, vel ὀζήσω, Ariſtoph. ab ὀζῶ circunflexo, μέσ. παρακ. ὦδα, & Atticè ὄδωδα, odorē reddo, odore prodo. νεφ. κρονίων ὄζων, antiquitatem olens. ὄζω μύρου τ̃ κεφαλῆς, caput meum redolet vnguentum, Ibidem. ¶ In lib. Epigr. ταυτὸν ὄζει, idem olet.

O'ζώδης, ramoſus, nodoſus, ὀζόμϑυ&.

O H

O'η, ης, ἡ, ſorbus arbor, Theophr. de Cauſ. lib. 3. cap. 1. ὄης καρπὸς, ſorbi fructus. Dicitur etiam Oἴη. Idem περὶ φυτῶν lib. 3. cap. 12. αἰάκανϑον δὲ ἐστι καὶ ἡ οἴη. ¶ Eidem ὄα etiam dicitur ipſa arbor: & ὗα, hiſtor. lib. 3. cap. 7. Fructum verò, i. ſorbum, ὗον vocauit de cauſ. pl. l. 2. c. 11.

O Θ

O'ϑεν, quare, quocirca. ¶ Accipitur & pro vnde, ex quo loco, vel à quo loco, Ariſtot.

O'ϑενδήποτε, ex qua parte.

O'ϑενουῦ, vndecunque, Hermog. de Statibus.

O'ϑεύω, ἄγω, φροντίζω, curo.

O'ϑη, ης, ἡ, cura.

O'ϑιμον, ὑστερινὸν, poſterius.

O'ϑι, vbi, ἔνϑα, ὅπου, infinitè, Odyſſ. ξ. ὅϑι ἔϑνεα ἔρχατο χοίρων. ¶ Capitur & pro quò, Ibidem.

O'θλις, herbæ quibus in aquarum inuentione, aquileges aquam ſubeſſe coniiciunt, Conſtantin. γεωπον. lib. 2. cap. 3. quod ὑδροσκοπικὸν inſcribitur.

O'ϑνεῖος, ου, ὁ, ξένος, externus, alienus, alienigena, Plat. in Epiſt. & Apoll. Rhod.

O'ϑολλία, ας, ἡ, linteolum.

O'ϑομαι, curo, turbor, moueor, Iliad. ά.

O'ϑόνη, ης, ἡ, velum nauticum, Lucian. ¶ Item linteum, velamen omne & amiculum ſubtile. Eidem Lucian. pro amictu, ὡραῖον μειράκιον τὴν καϑαρὰν ὀϑόνην ἐνδεδυκὸς, pulcher adoleſcens lineo amictu nitido indutus.

O'ϑόνιον, ου, τὸ, pannuleium Varr. panniculus lineus ad obliganda vulnera, ἐπίδεσμα, Poll. ¶ Item lacinia, Theophr. de hiſt. lib. 7. c. 3.

O'ϑόννα, vel ὄϑοννα, Ægin. & Dioſcor. herba de qua & Plin. l. 27. cap. 12. vulgò *œillets d'Inde*.

O'ϑονοποιὸς, οῦ, ὁ, linteo Plauto & Seruio, Dioſc.

O'ϑ' οὕνεκα, Sophocl. in Aiace, pro quoniam.

O'ϑουνεκεν, quandoquidem, in Epigram.

O'ϑρέω, ago, ἄγω.

O'ϑριξ, ὁ τρίχος, q. ὁμόϑριξ, eiuſdem capilli.

O'ϑρον, cōſentiēs, ὁμόφωνον. nā ϑρεῖν, loqui eſt.

O'ϑρυόεις, aſper, ſiluoſus, denſus, præruptus.

O'ϑω, κινῶ, Suid. moueo, vertor.

O'ϑῶς, ταχέως, ſtatim, citò.

O I

Oἶ, Aduerb, hei, Sophocl. in Aiace, οἶ ἐγὼ, φίλοι.

Oἱ, ſpiritu denſo, hi.

Oἱ, ſibi, Datiuo ſingulari ab ὅς, οὗ, Xenoph. νομίσας ἀποστροφὴν οἱ τ̃ κρίτωνος οἶκον, ratus domum Critonis ſibi eſſe perfugium. ¶ Item οἱ pro αὐτῷ, Homer. Iliad. ά, ἦν οἱ πόρε φοῖβος ἀπόλλων.

Oἳ, ſpiritu denſo & accentu graui, qui.

Oἷ, circunflexè, pro ὅπου, vbi, infinitè poſitum vt in Pſalm. οἷ οὐκ ἦν φόβος. ¶ Et pro quo, cū Genit. οἷ ἀσελγείας προελήλυϑε, Demoſth.

Oἷα, tanquam, velut, qualiter, vt pote. πολὺ ἦν ἐν λόγοις, οἷα κάρτα δεόμϑυος, multis agebat verbis, prout magnopere expediebat, Herodot.

Oἰαδὸν, Aduerb. ſolùm, Nic. in Ther.

Oἶαι, vici, Apoll. 2. Arg. Interpr. αἱ κῶμαι.

Oἷα δὴ, tanquā, ſic, qua ſi, οἷα δὴ ξένος, Lucian.

Oἴακες, gubernacnla, Theodor. li. 2. Eccleſ. hiſt.

Oἰακίζω, μ. ίσω, π. ικα, gubernaculum nauis rego, Neutr. Hom. ¶ Item inſtituo, formo.

Oἰακιστὴς, gubernator, οἰακοστρόφος, κυβερνήτης.

Oἰάκισμα, gubernatio, gubernaculum, Laert.

Oἰακοστρόφος, ὁ, qui gubernaculum vertit, gubernator, Æſchyl. τίς οὖν ἀνάγκης ἐστὶν οἰακοστρόφος; quis fatum regere queat? ¶ Oἰακοστροφῶ, guberno.

Oἷαπερ, quemadmodum, Thucyd.

Oἴαξ, κος, gubernaculum, temo, clauus nauis. Et annulus vehiculi iugum continens, Poll.

Oἷάτε, tanquam, Odyſſ. ξ. Heſiod. in Theog. pro adeó.

Oἰάτειον κρέας, ouilla caro.

Oἰατὴς, cometes, ſtella crinita.

Oἰγνύω, μ. οἴξω, π. ἔωγα, & Oἴγω, poet. pro ἀνοίγω, aperio, Heſiod. πιϑάδι δ' οἶγε πίϑον, aperi dolium.

Oἶδα, ας, noui, animaduerti, οἶδα ὃ κράζεις, Ariſtoph. ſcio quid crocites. Demoſt. habeo certum. ¶ Oἶδα, etiam ſignificat ſoleo, Trallian. τοῦτο γὰρ καὶ πάνυ καταφερομϑύους ὕπνῳ βαϑεῖ καὶ καρώδει οἶδε διεγείρειν, hoc inexcitabili ſomno oppreſſos ſolet excitare.

Oἰδαίνω, μ. ανῶ, tumeo, ſuperbio, extubero, Iliad. ί, ἀλλά μοι οἰδαίνεται κραδίη χόλῳ, mihi cor turgeſcit ira. ¶ Item fundatus ſum, ἅτε οὐκ οἰδαινόντων ἔτι πραγμάτων, vtique nondum rebus ſatis fundatis, Herodot.

Oἰδαλέος, turgidus, tumidus, humidus, ὑγρός.

Oἰδέω, μ. ήσω, π. ηκα, τὸ οἰδαίνω. ᾤδεε χρόα, tumidum corpus habebat, Homer. in Odyſſ. Vnde οἰδίπους Eurip. ἀπὸ τοῦ οἰδεῖν τοὺς πόδας.

Oἴδημα, ατος, τὸ, tumor eſt laxior & mollis, Suid. ¶ Item æſtus, κῦμα, feruor. ¶ Oἰδηματώδης ὄγκος, Galen. ad Glauc. eſt οἴδημα.

Oἴδησις, tumor, inflatio, Suid φλεγμονὴ, φύσημα.

Oἰδίσκω, tumefacio, Aphrod. in Probl.

Oἶδμα, ατος, τὸ, ἔπαρμα, tumor, æſtus, Heſiod.

Oἶδος, apud Hippocr. ἀντὶ τ̃ οἴδημα, tumor.

Oἴδνον, τὸ, tuber, Theophr. li. 1. hiſt. plant. cap. 2.

O'ίεαι, pro οἴη, per dialyſin, exiſtimas, Iliad. ί.

Oἰέανος, vnicam veſtem habens, Apoll. Rhod.

O'ΐες, oues, πρόβατα. O'ΐεσσι, ouibus.

Oἰέτης, ε&, ὁ καὶ ἡ, ætate par, æqualis, Homer.

O'ϊζυρὸς, οῦ, ὁ, ærumnoſus, miſer, Iliad. γ.

O'ϊζὺς, ύος, ἡ, filia Noctis, Heſiod. in Theog. ærumna, mendicitas, miſeria, Odyſſ. ξ.

O'ϊζύω, μ. ύσω, π. υκα, in ærūna ſum, Neut. Ilia. ί.

Oἴη, vna, ſola.

Oἴη

Oἴη,populus,Atticè.Vnde οἴηθεν.
Οἴη,ἡ,ſorbus,Theoph.lib.3. hiſt.plant.cap.11.
Οἤιον,ου,τὸ,gubernaculum.
Οἤιαξ,οἱ,annuli ferrei, qui iugum currus ſuſtinent,aut per quos fræna mulos regentia immittuntur,Iliad.ω.¶Itẽ gubernacula,Euſtat.
Οἰηκίζω,rego,dirigo,& adapto, Herodot.lib.1.
Οἴημα,elatio, arrogantia,τῦφος.¶Plut.in Platonicis quæſtionib.inanis opinio.
Οἰηματίας,ὁ,ἐπηρμένος,ſuperbus & inſolẽs, Suid.
Οἴησις,ιος,ἡ,opinio,opinatio Cicer. Plat. ¶Item ἔπαρσις,& animi elatio apud Dionyſ.
Οἰητὴς,οἰατὴς,opinator Cicer.
Οἶαι,ouinæ pelles,οἶαι,ſuprà.
Οἶκα,& Atticè,ἔοικα, ceſsi:ſimilis ſum, videor. οἴκασι ποιῆσαι,feciſſe videntur,Herodot.
Οἴκαδε,Aduerb.ad domũ, ad propria. τὰ οἴκαδε ποθῶ,res domeſticas deſidero, Xenoph.
Οἰκάδες,ficus nondum maturæ.
Οἴκαθεν,domo,de domo,Bud.in Epiſt.poſter.
Οἰκάριον, pars domus poſt gynæcium.
Οἰκεία,ἡ,patria,ſolum patrium,Ariſt.in Polit.
Οἰκεῖα,τὰ,horrea,Theop.lib.4.c.15.de cauſ.pl.
Οἰκειακὸς,οἰκεῖος,domeſticus,familiaris.
Οἰκεῖλαι,domo eiici,ἐκβληθῆναι,Suid.
Οἰκεῖον,τὸ,conueniens,quod cuique propriũ eſt, accommodatum ad naturam Cicer.
Οἰκειοπραγεῖν,priuatam rem agere,non publicã.
Οἰκεῖος, ου, ὁ, domeſticus, familiaris. οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, eorum conſanguinei, Plat.in Apolog. ¶Οἰκείαν κίνησιν apud Plat.in Timæo, vertit Cicer.motum qui ſit aptiſsimus. Xenoph.τὰ μὲν ἑαυτοῦ ἀγαθὰ τοῖς φίλοις οἰκεῖα παρέχειν,ſua bona cum amicis communia facere.
Οἰκειότης,ητος,ἡ,conſortium & familiaritas,neceſsitudo, conſuetudo Cicer. ὑπῆρχεν αὐτῷ πρὸς βρούτον οἰκειότης,ei cum Bruto neceſsitudo erat,Plutarch.in Public.
Οἰκειοῦμαι,& Οἰκειόω,μ.ώσω,π.ωκα,domeſticum & familiarem facio,concilio. οἰκειώσατο πρὸς αὐτὸν τοὺς πολίτας τοῦτο, hoc ei conciliauit ciues,Plutarch.in Othone.
Οἰκείωμα,quod accommodatum eſt,Strab.
Οἰκείως,familiariter,amicè,aptè,conuenienter. οἰκείως εἶχον οἱ λακεδαιμόνιοι πρὸς αὐτὸν, erat cum eo Lacedæmoniis neceſsitudo & amicitia,Plut.in Pericl.¶Iungitur ferè Dat.Iſo. in Epiſt.οἰκείως ἡμῖν ἔχει, quo nos familiariter vtimur Cicer.¶Οἰκείως pro ὁμοίως,i.ſimiliter.
Οἰκείωσις,familiaritas,οἰκείωσις ἡ ἐξ ἀρετῆς,Naz.
Οἰκεομένη,loca hominib⁹ habitata, orbis terrarum.
Οἰκετεία,ας,ἡ,familia,domicilium.
Οἰκετεύομαι,commoror,συνοικῶ,Heſych.
Οἰκέτης,ου,ὁ,famulus,ſeruus,domeſtic⁹,Athen. li.ς.περιστερὰ οἰκέτις,columba domeſtica.
Οἰκετία,ας,ἡ,familia,Epictet.
Οἰκέτις,ancilla & domeſtica,Heſych.
Οἰκετικὸς,domeſticus,verna,contubernalis.
Οἰκεὺς,έος,ὁ,οἰκέτης,δοῦλος, ſeruus,in Odyſſ.
Οἰκέω,μ.ήσω,π.ηκα,&οἰκείω,poeticè,habito,incolo. οἰκεῖν ἐν πολίταις χρηστοῖς, habitare cum probis ciuibus, Plat. in Apolog. ¶Item adminiſtro,Xenoph. in OEconom. εὖ οἰκεῖν τὸ οἶκον,bene domum gubernare,Plut.in Apoph.
Οἰκηϊόμενος κάρτα,valde frequentans,Herodot.
Οἰκήϊος,domeſticus, priuatus,Heſiod.
Οἰκηίτης,emptum mancipium,Heſych.
Οἴκημα,ατος,τὸ,domicilium, caſa, domus, ædicula.τὸ τῶν ἀρχόντων οἴκημα, ſedes magiſtratũum,Demoſth. ¶Item carcer,Plutarch.in Solone.¶Poll.lupanar.
Οἰκημάτιον,ου,τὸ,cubiculum.
Οἰκήσιμος,habitabilis.¶Οἰκήσιμον,τὸ,habitatio, τὸ οἴκημα,Plat.in Protag.¶Poll.carcer.
Οἴκησις,domus,οἶκος,domicilium, Plat.12.Leg. ¶Itẽ familia,gẽs,cognatio. Et οἰκήσεις, penates.
Οἰκητήριον,ου,τὸ,domicilium,habitatio.
Οἰκητὴς,οῦ,ὁ,deductor coloniæ,colonus.
Οἰκητικὸς,domicilium ſibi parans Gaz.
Οἰκητόρια,vaſa domeſtica & vtenſilia,Heſych.
Οἰκητὸς,habitabilis.
Οἰκήτωρ,ορος,ὁ,habitator,incola,colonus,Soph.
Οἰκία,ας,ἡ,domus,domus priuata, Xenoph. οἰκίαν διατρέφει,familiam paſcit.
Οἰκιακὸς,οῦ,ὁ,qui in domo eſt,domeſticus.
Οἰκίδιον,domuncula, ædicula Plin.
Οἰκίδιος,domeſticus,priuatus.
Οἰκίζω,μ.ίσω,π.ικα,domum ædifico,Herodot. ¶Item habito, habitare facio, coloniam deduco. οἰκίζω εἰς ἄλλα δώματα, in alias ædes loco,Eurip.& Demoſth.
Οἰκικὸς,domeſticus,Canon.vlt.Conc. Antioc.
Οἰκίον,ου,τὸ,domus,Odyſſ.ξ.
Οἰκίσκη,area ædificii futuri.¶Et Demoſt.contra Olympiodor. domuncula,ædiculæ.
Οἰκίσκος,ου,ὁ,domuncula,Demoſt.proCteſip. ¶Item auium cauea,Ariſtop.teſte Poll.
Οἰκισμὸς,οῦ,ὁ,ædificatio,habitatio.
Οἰκιστὴς,οῦ, ὁ, ædificator, & qui habitare facit, conditor ciuitatis & inſtitutor, Plat. 2. de Rep. οὐκ ἐσμὲν ποιηταὶ ἐν τῷ παρόντι, ἀλλ' οἰκισταὶ πόλεως.¶Οἰκιστικῶς,Aduerb.Poll.
Οἰκογενὴς,vel Οἰκογενὴς, έος,ὁ καὶ ἡ,domi noſtræ natus. οἰκογενεῖς ἀλεκτορίδες, cortales gallinæ,Ariſtot.in principio lib.6.Anim.
Οἰκοδέσποινα,ης,ἡ,matrona,materfamilias.
Οἰκοδεσποτεῖν,familiam regere,domui præeſſe.
Οἰκοδεσπότης,ου,ὁ,paterfamilias. ¶Οἰκοδεσποτικὸς,& οἰκοδεσποτικὸν, rei familiari conueniẽs, Cicer.ad Attic. homini frugi congruens.
Οἰκοδομέω,μ.ήσω,π.ηκα,ædifico,extruo,reficio, Plat.2.de Republ. οἰκοδομησάμενοι οἰκίας, id eſt,domos extruentes.
Οἰκοδομὴ, ῆς,ἡ,Epheſ.2. & Οἰκοδόμημα,ατος,τὸ, Plat.de Leg.ædificium,ſtructura.
Οἰκοδόμησις,extructio,ædificatio, Thucyd.
Οἰκοδομητικὴ τέχνη,Plat.1.de Rep.architectura.
Οἰκοδομία,ας,ἡ,ſtructura,ædificatio,Poll.& Sui.
Οἰκοδομικὴ,ῆς,ἡ,ars extruendarum ædium Gaz.
Οἰκοδομικὸς,οῦ,ὁ,architectus,ſtructor Cicer.

Οἰκοδόμος,ου,ὁ,ſtructor,domorum ædificator.
Οἴκοθεν, Aduerb. de loco, domo, de domo in domum, Sophoc.
Οἴκοθι, Aduer. loci & de loco, domi & à domo.
Οἰκόθυρος, canis domeſticus, οἰκουρός, Heſych.
Οἴκοι, domi, Plat. 2. de Rep. Οἴκοθι, idē Heſych.
Οἰκομανία, inſanus ædificādi amor, Bud. in Epi.
Οἴκονδε, Aduerb. ad locum, domum, Homer.
Οἰκονέμων, vocabulum tragicum pro οἰκονόμος.
Οἰκονομέω, μ. ήσω, π. ηκα, curam habeo rei domeſticæ, rego, inſtituo. ὁ νόμος πάντα οἰκονομεῖ τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν, Ariſtot. de mūd. lex regit omnia ad rempublicam pertinentia.
Οἰκονομία, ας, ἡ, rei familiaris cura & adminiſtratio, prudentia domeſtica Cicer. Plat. in Apol. ἀμελήσας χρηματισμοῦ καὶ οἰκονομίας, rei familiaris negligens diſpenſator. ¶Οἰκονομία, tranſlatè pro quauis adminiſtratione & diſpenſatione, vt οἰκονομία τῶν χρημάτων, Chryſ. ¶Οἰκονομία, pro negotio Plut. in Lycurg. ἀναγκαίας οἰκονομίας ἐποιοῦντο διὰ τῶν συγγενῶν, per cognatos res neceſſarias tranſigebant.
Οἰκονομιαστής, οῦ, ὁ, gubernator, diſpenſator.
Οἰκονομικός, οῦ, ὁ, gubernandæ familiæ peritus, Xenop. ¶Οἰκονομική, ſcientia circa rem familiarē, Ariſtot. ¶Οἰκονομικῶς, Aduerb. Damaſ.
Οἰκονόμος, ου, ὁ, ab οἶκος, & νέμω, diſpenſator rei familiaris.
Οἰκόπεδον, ου, τὸ, locus circa domum, ædificium, area ædificii futuri, ſolum domus dirutæ, Euſtath. Iliad. δ.
Οἰκοποιὸς τροφή, Sophocl. domi paratus cibus.
Οἰκοπορεῖα, τὰ, vaſa domeſtica, Suid.
Οἶκος, ου, ὁ, domus, familia. οἱ ἐν οἴκῳ οἰκέται, domeſtici famuli, Xenoph. lib. 10. Pæd.
Οἰκοσιτία, ας, ἡ, domicœnium Martiali lib. 5.
Οἰκόσιτος, ου, ὁ, qui alitur domi, Suid.
Οἰκότα, probabilia, aut abſurda, Herodot.
Οἰκοτραφής, verna, domi nutritus, οἰκογενής.
Οἰκοτρίβαιον, ου, τὸ, & Οἰκοτριβής, & Οἰκότριβος, ου, ὁ, & Οἰκότριψ. Euſtath. de eo qui natus eſt ſeruis parentibus, ipſe etiam ſeruus, vernā.
Οἰκοτρίβιον, ſeruus natus è ſeruo.
Οἰκουμένη, ης, ἡ, orbis terrarum, orbis habitatus, terra habitabilis, loca culta, Ariſtot. de mūd.
Οἰκουμενικῆ, Aduerb. per vniuerſum orbem.
Οἰκουμενικός, generalis, vniuerſalis.
Οἰκουρέω, μ. ήσω, π. ηκα, domi ne contineo, ſto, diſpenſo res domeſticas, alicubi me cōtineo, verſor, οἰκουρῶ ἐν ἄστει, Plut. in Pericl.
Οἰκούρημα, miniſteriū, Eur. in Oreſte, οἰκουρήματα φθείρειν, ancillas domeſticas corrumpere.
Οἰκουρία, ας, ἡ, domus cuſtodia, cellularium officium, ignauia.
Οἰκούρια, τὰ, res ioculares & ludicræ, Heſych. ¶Euſt. Ilia. ε, merces promis & condis data.
Οἰκουρικὴ ἡδυπάθεια, domeſtica voluptas, Bud.
Οἰκουρικὸν, τὸ, domus tuendæ ſedulitas, Lucian.
Οἰκουρός, οῦ, ὁ, qui rem curat domeſticam, qui aſſiduus eſt domi, Poll. ¶Item domeſtic⁹, cicur, cicuritius, Philelph. in Apoph. Plutarch.
Οἰκοφθορεῖν, abſumere, perdere rem familiarem, Plat. Leg. 11. & Herodot.
Οἰκοφθορία, calamitas, rei domeſticæ iactura, egeſtas & euerſio familiæ, Plat.
Οἰκοφθόρος, ου, ὁ, domus euerſor. ¶Οἰκοφθόρους etiam mœchos vocabant, teſte Heſych.
Οἰκοφυλακέω, μ. ήσω, domum cuſtodio, Neutr.
Οἰκοφύλαξ, ὁ καὶ ἡ, cuſtos domus, in Epigram.
Οἴκτειρμα, ατος, miſeratio Cicer.
Οἰκτείρομαι, ſum miſerabilis, ſum miſer, Xenop.
Οἰκτείρω, μ. ερῶ, π. αρκα, miſereor, lugeo, Xenop. lib. 1. Pæd. τοῦ μὲν πάθους ᾤκτειρεν αὐτὸν, eius caſum miſeratus. οἰκτείρω σε ἐπὶ τῇ πενίᾳ, Idē.
Οἰκτίζομαι, miſereor, Accuſ. Thucydid.
Οἰκτίζω, miſereor, Accuſat. & Genit. Ariſtot.
Οἰκτικὰ ῥήματα, commiſeratiua verba, Gaz.
Οἰκτιρμός, οῦ, ὁ, miſeratio Cicer. commiſeratio.
Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, miſericors, libr. 3. Epigra.
Οἰκτιρμός, ὁ, miſeratio. vide οἶκτος, in Ammon.
Οἴκτιστα, Aduerb. miſerrimè.
Οἴκτιστος, ου, ὁ, multùm miſerabilis, Dat. Lucian. οἴκτιστον θέαμα πᾶσι σκύθαις.
Οἰκτίστως, miſerabili cruciatu, Phalar. in Epiſt. miſerabiliter Cicer. miſeranter Gell. οἰκτρῶς.
Οἶκτος, ου, ὁ, miſericordia, commiſeratio. οἶκτον ἔχειν, Sophoc. miſereri. ¶Pro eiulatione, Eidem.
Οἰκτρότερος, miſerabilior, Herodot.
Οἰκτρολογία, ας, ἡ, oratio ad miſericordiam commouendam, miſerabilis oratio.
Οἰκτρός, οῦ, ὁ, miſerabilis, miſerandus. Plat. νόμ.
Οἰκτρότατος, miſerrimus.
Οἰκτροχοεῖν, miſerabilia verba fundere, Ariſtop.
Οἰκτρῶς, miſerabiliter, miſeranter Cicer. & Gell.
Οἰκώς, ſimilis, Herodot. οἰκὼς μάλιστα τὸ εἶδος.
Οἰκωφέλια, ας, ἡ, domeſtica vtilitas, Odyſſ. ξ.
Οἰκωφελής, έος, ὁ καὶ ἡ, domeſticus.
Οἰκωφελῶς, Dioni, cum domeſtica vtilitate.
Οἶμα, τὸ, impetus: ſyncopa, pro οἴμημα, Iliad. φ.
Οἶμαι, ſyncopa, ab οἴομαι, μ. οἰήσομαι, π. ᾤμμαι, puto, ni fallor, arbitror, Ariſtoph. πλ. Οἶμαι γὰρ οἶμαι, ξὺν θεῷ δ' εἰρήσεται.
Οἰμέω, μ. ήσω, π. ηκα, impetum facio, Iliad. χ.
Οἴμης, ης, ἡ, cantilena, Odyſſ. θ.
Οἴμη, via, iter, ὁδός, Suid. οἶμος.
Οἴμοι, hei, hei mihi, Nomin. aut Gen. Ariſtoph. οἴμοι τῶν κακῶν. Idem νεφ. οἴμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου, heu me miſerum. ¶Aliquando lætantis eſt, Eidem in Nub. οἴμ' ὡς ἥδομαι, hei mihi quàm lętor.
Οἰμονοπεῖραι, inertes, vnipetæ.
Οἶμος, ου, ὁ, via, ſemita, Heſiod. μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐπ' αὐτήν. Gen. Fœmin. Alpheus Mitylen. lib. 1. Epigr. οὐρανίη δ' οἶμος ἔτ' ἐς ἄβατος.
Οἰμωγή, ῆς, ἡ, gemitus, vlulatus, fletus, Homer.
Οἰμώζω, μ. ώξω, π. ωχα, ploro, ingemo, Sophocl. cum Accuſ. ἴσως τοὶ καὶ βλέποντα μὴ ἐπόθουν, θανόντ' ἂν οἰμώξειαν, mortuum fuerint lamentati. ¶Eſt etiam pœnas luo ſeu pēdo, mulctor, Apud Ariſtop. οἰμώξῃ, i. non impunè feres.

Οἰμωκτί, cum luctu.
Οἰμωκτὸν, miſerandum, triſte, Ariſtoph.
Οἶν, pro ὄϊν, ouem. in Gen. Maſcul. Ariſtop.
Οἶνα, pampini, vitis folia.
Οἰνάγρα, ἡ, œnagra herba, οἰνοθήρας, Dioſc.
Οἰναγωγὸν, Cratin. vinum comportans.
Οἰνάνθη, ης, ἡ, labruſcæ fructus quum floret, flos vitis, Dioſc. lib. 5, cap. 3, & lib. 1. cap. 57. ¶Item œnanthe auis ſic dicta, ac ſi vitiflorem dixeris, Gaza ex Ariſt. lib. 9. Anim. ca. 49. ¶Eſt etiam οἰνάνθη genus herbæ, Dioſcor. libr. 3. ca. 135, & Theophr. lib. 6. cap. 7. hiſt. plant.
Οἰνάνθινος οἶνος, œnanthinum vinum, quod fit ex labruſca, vide lib. 5. Dioſcor. cap. 25.
Οἰναρίζειν, pampinos detrahere vitibus, quod fieri ſolet matureſcentibus vuis, Ariſt. εἰρλώνῃ.
Οἰνάριον, ου, τὸ, villum, deminutiuum ab οἶνος.
Οἰναρὶς, palmes, οἰναρίδες, pampini vitium.
Οἴναρον, ου, τὸ, pampinus, Xenoph. O Econ.
Οἴναρος, ὁ, vnedo, Theophr. l. 1. hiſt. plant. c. 15.
Οἰνὰς, άδος, ἡ, vinago auis, columba ſilueſtris. ¶Item vitibus conſitus locus.
Οἰναχθὴς, ebrius, μέθυσος, μεθύων.
Οἰνάω, ſolitarius ſum, οἰνίζω, μονήρης εἰμί.
Οἰνέλαιον, ου, τὸ, vinum oleo mixtum.
Οἴνη, ης, ἡ, vitis apud antiquos, Heſiod. οἱ δ᾽ ἐβύζων οἴνας, alii vites vindemiabant. ¶Οἴνας etiam vocant τῶν κύβοις, teſte Suid. ¶Οἰνηρὸς, οῦ, ὁ, vinarius, vinoſus Gaz.
Οἰνηὶς, vna eſt Athenis ex decẽ tribubus, Suid.
Οἰνηρὰ, τὰ, pampini, vitis frondes.
Οἰνήρυσις, ἡ, poculum aut vas vinarium. vnde vinum hauritur, Interpr. in Acharn.
Οἰνιστηρεία, ας, ἡ, capax poculum vino repletũ, Athen. lib. 11. & Heſych.
Οἰνία, οἴαξ, clauus, temo, οἰήϊον, πηδάλιον.
Οἰνίζειν, vinum redolere, Dioſcor.
Οἰνίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, vinum emo, Iliad. θ.
Οἰνοβαρείω, temulentus ſum.
Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ebrius, Iliad. α.
Οἰνόζωνος, ου, ὁ, ſolus, expeditus.
Οἰνοθήρας, ου, ὁ, plãta de qua Theo. hiſt. li. 9. c. 21.
Οἰνοκέρχλανος, temulẽtus, vino gaudens. ¶Οἰνόληπτος, ου, idem. ¶Οἰνοκάγχλη, Pol. tumulẽtia.
Οἰνόμελι, ιτος, τὸ, mulſum, Dioſc. lib. 5, ca. 17.
Οἰνοπέδον, τὸ, viniferum ſolum, Homer. Odyſſ.
Οἰνοπέπαντος, vinoſus, niger, vini colore.
Οἰνοπίπης, vinolentus, temulentus, Ariſtoph.
Οἰνοπλάνητος, vino errans, Euripid.
Οἰνοπληθὴς νῆσος, inſula vini fertilis, Odyſſ. ὁ.
Οἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ, vino percuſſ⁹. Οἰνοποιὸς, vinitor.
Οἰνοποσία, ας, ἡ, potatio vini.
Οἰνοποτάζω, μ. άσω, π. ακα, vinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor, Neutr. Abſol. Hom.
Οἰνοποτεῖν, vinum potare.
Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor, bibaculus,
Οἰνόπτης, cœnarum magiſter Martiali, modiperator Varr. ¶Οἰνόπτας, etiam vocat ὀφθαλμοὺς, Athen. li. ι. ¶Οἰνοφύλαξ, idẽ, Com. Ariſt.
Οἰνοπώλης, caupo, ¶Οἰνοπωλεῖν, vendere vinum, Ariſtot. Οἰνοπώλιον, locus vbi vinum venale.
Οἶνος, ου, ὁ, vinum, Athen. libr. 10. Οἶνος οὐκ ἔχει πηδάλιον, vinum clauum non habet, quo nimirum mens dirigatur. ¶Capitur etiam οἶνος pro potu ex hordeo confecto, Herodot.
Οἰνοσηλεύσαντες, οἱ, qui vinum adminiſtrarunt.
Οἰνόσπονδοι θυσίαι, ſacra in quibus vinũ libatur.
Οἰνοῦττα, ης, ἡ, placenta vino ſubacta & melle, Ariſt. in Plut. ¶Eſt etiã herba quædam, qua guſtata, corui inebriantur & canes, Athen. κ.
Οἰνοφερὴς, vinoſus, πάροινος.
Οἰνοφλυγέω, μ. ήσω, inebrior, Deuter. 21.
Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, vinolẽtia, Cic. ebrietas Plutar.
Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, ebrius, vinoſus, Xenop.
Οἰνοφόρον, ου, τὸ, οἰνόχημα, œnophorum Martiali.
Οἰνοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, vinifer.
Οἰνόφυτον, τὸ, vinetum.
Οἰνόχημα, ατος, τὸ, omne vas vinarium.
Οἰνοχοεύω, μ. εύσω, π. ευκα, Iliad. 6. & Οἰνοχοέω, μ. ήσω, π. ηκα, vinum fundo, Iliad. γ. Accuſat. νέκταρ ἐῳνοχόει. ¶Abſolutè, Odyſſ. ὁ, ὠνοχόει δ᾽ υἱὸς μενελάου. Ipſi autem conuiuæ οἰνοχοεῖσθαι dicuntur, i. vinum accipere à miniſtris.
Οἰνοχόη, ης, ἡ, cyathus, trulla, Heſiod.
Οἰνοχόος, ου, ὁ, pocillator, ἐπικέρνης, pincerna.
Οἰνοχρῶτες καὶ ἐρυθραὶ, cæruleæ & rubræ: ſic Gaz. libr. 9, cap. 13. hiſt. plant. Theophr.
Οἰνοψ, οπος, ὁ, niger, vini colore.
Οἰνόω, μ. ώσω, π. ωκα, vino impleo, in vinũ muto. οἰνωθὲν ὕδωρ, aqua in vinum verſa, Nonn. ¶Οἰνωθέντες, inebriati, Galen. lib. 1. ad Glauc.
Οἰνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, vinoſus, vinacea, Aphrod.
Οἰνὼν, ῶνος, ὁ, cella vinaria Colum. Xenoph.
Οἰνωπὸν, τὸ, fuluum, Gaz. lib. 3. hiſt. plan. cap. 17.
Οἰνωπὸς δράκων, Euripid. i. nigricans.
Οἰνωπὸς βότρυς, nigricans racemus, lib. 3. Epigr.
Οἴνωσις, vinolentia Cicer. ebrietas, Dioſcor.
Οἴνωψ, palus, pedamentum vitis.
Οἷο, ſui, proprii: pro οὗ. Οἷο ουνεκα, cuius gratia, Apollon. Rhod.
Οἰόβιος, ſolitarius, μονόβιος, Suid.
Οἰώβότης, oberrans ſeorſum, Soph. in Aiace. *ſcribendum per ω*
Οἰόγαμος, in Epigram. qui ſolas habet nuptias.
Οἰόζωνος, vnica veſte indutus, Sophocl.
Οἰόθεν, ſingulariter, ſolitariè, ſeorſum. 2. Arg.
Οἰόθι, ſeorſum, ſingulariter, Apoll. 2.
Οἴομαι, & κρᾶσις οἶμαι, οἴει, οἴεται, μ. οἴσομαι, π. ῴημαι, ἀόρ. β. ά. ῴήθην, puto, οἰόμενοι βλάπτειν τι, Plat. in Apolog. Cicer. nocere ſe crediderunt. ¶Item Οἴομαι, Odyſſ. ξ. πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ᾽ ἱκέσθαι, puto.
Οἰομένως, putatiuè: ſic Hieron. in cap. 53. Eſaiæ.
Οἶον, ſolum, μόνον, Heſiod. in Theog. γαστέρες οἶον.
Οἷον, qualiter, ſicut, tanquam, quaſi, exempli cauſa, veluti. οἷον δὴ λέγω, exẽpli gratia dico. Plat. de Leg. ¶Idem in Apol. μηδεμία αἴσθησίς ἐστιν. ἀλλ᾽ οἷον ὕπνος, ſed tanquam ſomnus, vel ſomno ſimilis Cicer. Tuſc. 1. οἷον δέκα σταδίους, ferme decem ſtadia, Thuc. οἷον σφόγγου, inſtar ſpõgiæ, Plat. in Timæo. ¶Οἷόν τε, poſsibile eſt,

οἷόν τι ὄυ ἐρίσκειν,licet inuenire,Lucian. ¶Οἷον *οιῶ*,cuiuſmodi eſt,veluti, Them in 7.Phyſ.

Οἱ *νοιεὶ*,quodammodo, quaſi, tãquam,vt,velut.

Οἰονεῖς,æſtimabis,videbitur tibi,*οἰήσεις,δοκήσεις*.

Οἰονόμος,in ſolitudine paſcens.

Οἰοπέδιλος,ου,ὁ,habens vnum calceum.

Οἰοπολεῖν,per ſolitudinem habitare,in Epigr.

Οἰοπόλος,ου,ὁ,deſertus,ſolitarius,Odyſſ.δ.

Οἰὸς,ouis,in Genit.à Nominat. *οἶς*.

Οἶος,ου,ὁ,ſolus,*μόνος*,Odyſſ.κ.& Arat.

Οἷος,ου,ὁ,qualis,quantus,Xenoph.*τοὺ μὲν προσθεν ὀδόντας πᾶσι ζώοις, οἵους τέμνειν εἶναι*, eſſe ta les vt ſecare poſsint. *βίος οἷος ἁβρότατος*, vita quàm delicatiſsima,Lucian. ¶Accipitur etiã *ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος*, pronus, paratus , promptus, ſtrenuus , Ariſtoph. *νεφ. οἷος ἐμοὶ τρέφεται τοῖς δ᾽ ἐν δώμασι παῖς*,i. promptus,ſtrenuus. ¶Item pro *ὅμοιος*,ſimilis , Xenoph.*οὐχ ὁρᾷς ὅτι ἡδιόν ἐστι χαριζόμενον οἵῳ σοὶ ἀνδρὶ*; i. tali viro qualis es. ¶Itẽ *δυνατὸς*,i. poſsibilis, maximè apud poetas,Ariſt.3.Polit.*ἀλλ᾽ οὐχ οἷος ποιεῖν ἀγαθούς*,ſed qui minimè poſsit bonos reddere.

Οἰὸς,& Οἰη,tribus Atticæ, Euſtat.Iliad.λ.

Οἰοφάγος,oues deuorans,aut occidens.

Οἰοχίτων,ωνος,ὁ,vnica veſte indutus,Odyſſ.ξ.

Οἰόω,μ.ώσω,π.ωκα,deſolo,ſolum facio,Iliad.ε.

Οἰπορεῖν,miſcere vinum,infundere,Heſych.

Οἴπωτον,ου,τὸ,excrementum ouis, Poll.

Οἶς,diſſyllabũ,τῆς οἶος,ouis,Ælian.& Oppian. lib.2. de venat.& Ariſt.li.4.cap.3.de Anim.

Οἶσα,τὰ,retinacula nauium, funes nautici . pro quo Ionicè *οὖσα*, Lycop. vt annotat Iſacius.

Οἴσασθαι,in Epigr.opinari,cenſere.

Οἶσθα,*ἀντὶ τοῦ οἴδησθα*,ſcis,noſti,*οἶδας*.

Οἰσθεὶς,*ὑπονοήσας*,reſciſcens:à verbo *οἴζομαι*.

Οἴσια,ας,ἡ,ſalix,ſycomorus.

Οἴσμα,elatio.ſic vertitur à Gaz.

Οἰσόκαρπος,ὁ,Euſtat.ſalicis fructus.

Οἶσος,ου,ὁ,planta de genere vitilium , ſpeciéſque ſalicis, Theophr. de hiſt.plant.lib.6.cap.2.

Οἰσοφάγος,ου,ὁ,gula,ſtomachus,Ariſt.de Anim.

Οἰσπώτη,ης,ἡ,ſordes lanarum & vngularum, œſypus,*οἴσυπος*,vngula ouis,Etym.

Οἴσπη, ἡ, lana ſordida Ouid.lana ſuccida Plin. Herodot.& Hippocr.in Gloſs.

Οἴσπιον,ου,τὸ,genus monilis.

Οἰσπωτή, vngula ouis, ſordes lanæ & vngulæ.

Οἰσάμενος,ſuſpicatus,Odyſſ.ό.

Οἴσατο,exiſtimauit.

Οἰστέος,ferendus,Eurip.Οἰστέον,ferendum.

Οἴστευμα,τὸ,ſagitta:& ſagittæ ictus,*τόξευμα*.

Οἰστευτὴρ,ſagittarius,poetic.

Οἰστεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſagitta peto, Argon.1.

Οἰστὸς,οῦ,ὁ,ſagitta,iaculum,*βέλος,ἰὸς*,Iliad.ά.¶Item *οἰστὸς*,ſagitta, ſidus de quo Frocl.

Οἰστρήεις,furioſus,Nonn.

Οἰστὸς,tolerabilis,ferendus,tolerandus, Thucy.

Οἰστράω,aſilo agitor,Ariſt.lib 8.Anim.cap.15.

Οἰστρέω,μ.ήσω,π.ηκα,inſanio, concitor,inſtimulor,Euripid.in Iphig. in Aulide, *μενέλαος οιῶ καθ᾽ ἑλλάδα οἰστρήσας μόνος*,furens.¶Οἰστροῦμαι,idem,Nonn.*εἰς θεὸν οἰστρηθέντες*,erga Deũ œſtro perciti atque ſtimulati.

Οἰστρηλασία, furor, œſtri concitatio , ſtimulatio, Ioſep.¶Dicitur & Οἴστρημα & Οἴστρησις Ælia.

Οἰστρηλατέομαι,μ.ήσομαι,ſtimulor,Bud.in Epiſt.

Οἴστρημα,ατος,τὸ & Οἴστρησις,ιος,ἡ,ſtimulatio.

Οἰστροβολέω,μ.ήσω,ſtimulo,in Epigr.

Οἰστροπλὴξ,ῆγος,vel *οἰστροπλῆγος*,ου ,inſan⁹, œſtro cõcitatus,œſtro agitat⁹,*οἰστροδίνητος*, Ariſtop.

Οἶστρος,ου,ὁ,ſtimulus,aſilus,œſtrus, inſecti genus eſt horriſono ſtrepitu,tabanum vocant Plin. &Varr.Odyſſ.χ.¶Eſt & aquatilis *οἶστρος* vermiculus ſub pinna thynni & gladii piſcium, apud Ariſtot. Gaza vertit aſilum.

Οἰστρώδης,έος,ὁ καὶ ἡ,tabidus,ſtimulãs, Plat. Tim.

Οἰσύα,vimen, ſalix,*ἰτέα*. Vnde vulgò *oſier*.

Οἰσύϊνος,ου,ὁ,vimineus,ſalignus, Thucyd.

Οἰσυοπλόκος,ὁ,qui vimina contexit:Poll.crates.

Οἰσυουργὸς,ου,ὁ,idem, Eupol.apud Poll.

Οἰσυπηρὸς,ſordidus,ſuccidus,Ariſtoph.

Οἰσύπη,ης,ἡ,& Οἰσυπὶς,ίδος,ἡ, & Οἴσυπος,collecta pinguedo in lana ſuccida, Dioſco.*οἰσυπηρὰ ἔρια*,vocat Hippocr . *ἔρια πινόεντα καὶ ἔρια πινώδη*. ¶Ex œſypo pharmacum componitur quod Græci medici *οἴσυπον φάρμακον* , vel *οἰσύπου κηρωτὴν*,vel *οἴσυπον κηρωτοειδῆ*,vel *οἴσυπον ὑγρὸν* vocant,Ægin.lib.7.

Οἰσυπὶς,ίδος,ſordes lanarum,Hippocr.

Οἶσχος,palmes vuas ferens generoſas & ſuaues.

Οἰσχοφορία,palmes circũ ſe habens vuas, Etym.

Οἶτος,ου,ὁ,pernicies,mors,fletus,luctus.

Οἰτόσυρος,Apollo Scythis,Herodot.lib 4.

Οἰφάω,& Οἰφέω,οἰφῶ,ago virum . ¶Eſt etiam *οἰφεῖν*,coire,*ὀχεύειν*.Vnde illud Theocriti,*δεῦρ᾽ ἄνθρωπε φιλοῖφα*,age homo libidinoſe.

Οἰφωλὴς,έος,ὁ ἡ ἡ,caſtus,continens.

Οἰφωλὶς,Heſych.libidinoſa.

Οἰχμὴ,famula,*δούλη*,Heſych.

Οἰχνέσκω,peruenio,vado,prodeo,Neutr.Abſol.

Οἰχνέω,μ.ήσω,π.ηκα,recedo,ago vitam,Sopho. in Aiace,*τηλωπὸς οἰχνεῖ δυσμενῶν θήραν ἔχων*, viuit,agit,verſatur . *θυραῖον οἰχνεῖν* , prodire foras.Vnde *διοιχνεῖν*,Hom.in hymnoPanos.

Οἴχομαι,μ.οἰχήσομαι,π.ῴχημαι,abeo,diſcedo, pficiſcor, eo, contendo *ᾤχετο εἰς θρᾴκην*, in Thraciam profectus eſt, Demoſth . *ᾠχόμην ὡς τὸν θεὸν*,adibam Deum,Ariſtoph.¶Additur ei Participium interdum,Demoſth. *ᾤχετο πρεσβεύων*,legatus iuit.*ᾤχετ᾽ ἐξαναστὰς*, ſurrexit & abiit,Plutarch.in Public.

Οἰχόμενος,ὁ,mortuus, Οδ.ξ,*ὀδύεσθαι πόθος αἰνυται οἰχομένοιο*.Aliquando abſens , *ἀπὼν*,Ibidẽ.

Οἰχὸς,οῦ,ὁ,palmes racemos habens.

Οἴχωκα,perii,Sophocl.in Aiace.

Οἰχώκεε,abiit,Herodot.*οἰχώκεε ἐς αἴγυπτον*.

Οἴω,puto,exiſtimo,ſuſpicor,poet.Accu.Odyſſ. ό,*ἀλλὰ ταῦτ᾽ οὐκ οἴω*,hæc non arbitror futura.

Οἰωὴ,ῆς,ἡ,impetus.

Οἰῶν,προβάτων,ouium,Odyſſ.ξ.

Οἰωνίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, auguror, auguriū vel omen accipio & interpretor, Depon. Accuſ. οἰωνισάμενός τι σύμπτωμα, qui in triſte augurium incidit, Ariſt. lib. 5. Polit. cap. 4.
Οἰωνικὴ & οἰωνιστικὴ, ῆς, ἡ, augurum diſciplina.
Οἰώνισμα, ατος, τὸ, & Οἰωνισμὸς, ῦ, ὁ, augurium, fauſtum omen. οἰώνισμα τῆς ὑγιείας, augurium ſalutis, Dioni hiſt. lib. λζ.
Οἰωνιστὴς, ῦ, ὁ, augur. ¶Οἰωνιστήριον, ου, τὸ, augurium, diuinatio, Xen. in Apolog. loc⁹ augurādi.
Οἰωνιστικὸς, ὁ, οἰωνοσκοπικὸς, auguralis Gaz. οἰωνιστικὸν ἀξίωμα, auguratus, us, Cicer.
Οἰωνόβρωτος, auibus diripiēdus, auib⁹ deuorat⁹.
Οἰωνοθέτης, ου, ὁ, augur, ariolus, aruſpex, Soph.
Οἰωνομαντικὴ, ἡ, auguralis ſcientia, Οἰωνομαντία, Οἰωνομάντις, ὁ, οἰωνοσκόπος, augur, auſpex. (Suid.
Οἰνωπόλος, poet. auſpex, vates, augur, Iliad. ά.
Οἰωνὸς, ῦ, ὁ, auis, omen, auſpicium, augurium, Iliad. μ, εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ¶Propriè autem οἰωνοὶ, γῦπες, i. vultures, & κόρακες, i. corui, dicuntur, & carniuoræ aues, Iliad. ά, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν, οἰωνοῖσί (τε πᾶσι.
Οἰωνοσκοπεῖον, auſpicii locus, teſqua.
Οἰωνοσκοπέομαι, μ. ήσομαι, auguror, auſpicor, Depon. Accuſatiuo.
Οἰωνοσκοπία, ας, ἡ, augurium, auſpicium.
Οἰωνοσκοπικὴ, ἡ, ars augurandi, auguratio.
Οἰωνοσκοπικὸς, ῦ, ὁ, auguralis.
Οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, augur, Gaz. de Senect.
Οἴως, qualiter, Sophocl.
Οἰωτὸς, lanea veſtis.

O K

Ὀκέλλω, μ. ελῶ, π. ελκα, applico, appello ad litus, allido, frango, ὤκελλον τὰς νῆας, inhibebāt remos ceſsímque ibant, Herodot. ¶Hinc ἐξοκέλλω, εἰς τοσοῦτον δὲ ἐξώκειλε παροινίας, eò dementiæ deuenit.
Ὄκκα, Doricè pro ὁπηνίκα, quando.
Ὀκλαδία, ας, ἡ, ὄκλασις, flexio in genu.
Ὀκλαδίας, ου, ὁ, fractus, claudus, fractus & collapſus currus, Ariſtop. Equit. Vel ὀκλαδίας δίφρος, ſella quæ complicari & explicari ſolet.
Ὀκλάζω, μ. άσω, π. ακα, flecto genua ad terram, deficio, impar ſum, labaſco, procumbo, recuruo, lib. 7. Epigram. & Sophocl. in Oedipo Colon. ¶Ὀκλαδιᾶν, idem.
Ὀκλὰξ, geniculatim Plin. flexo genu, Interpr. Hom. & Arat. ¶Ὀκλαδὸν, idem.
Ὄκλασις, ι⊙, ἡ, q. geniculatio, flexio in genu.
Ὄκλασμα, ατος, τὸ, genus ſaltationis Perſicæ, quod in Theſmophoriis exerceri conſueuit.
Ὀκλάσασα, ingeniculans, Diomed.
Ὀκλασὶ, genu flexo, vt ranæ quum ſaltant, Suid.
Ὀκνείω, & ὀκνέω, μ. ήσω, pigreſco, ſum tardus.
Ὀκνηρία, ἡ, pigritia.
Ὀκνηρὸς, ῦ, ὁ, ὀκνὸς, piger, cunctator, ὀκνηρότερον προσῄει, Xen. lib. 1. Pæd. remiſsius adibat.
Ὀκνία, ας, ἡ, pigritia, timor, negligentia.
Ὄκνος, ου, ὁ, piger, timidus, Cyrill.
Ὀκνὸς, ῦ, ὁ, cunctatio, ignauia, ſegnities, Cyrill.

¶Ὄκνος definitur à Stoicis, φόβος μελλούσης ἐνεργείας, metus conſequentis laboris Cic. Tuſcul. ¶Ὀκνὸς, itē ardea, auis aſteria ſeu ſtellaris, Ariſtot. libr. 9. Anim. cap. 18.
Ὀκνώδης, ε⊙, ὁ ϗ ἡ, piger, ſegnis.
Ὁκόθεν, vnde. Ὁκόσα, quot, ὁπόσα.
Ὁκοῖος, ὁποῖος, qualis, ſicut. ὅκως pro ὅπως, Ionicè.
Ὁκόσος, Ionicè pro ὁπόσος, quantus.
Ὁκότε, quoties. Ὅκου, vbi, poſtquam.
Ὀκρία, petra, ſaxum, Etym.
Ὀκριάζω, aſperor, τραχύνομαι.
Ὀκρίβας, αντος, ὁ, pulpitū, Plat in Sympoſ. ¶Ὀκρίβας, etiam inſtrumentum eſt pictorum.
Ὀκρὶς, aſperitas, eminentia oblonga, Hippocr.
Ὀκρυόεις, όεντος, ὁ, aſper, moleſtus, difficilis. ¶Homer. in Iliad. horribilis & aſpera.
Ὀκρυόω, aſpero, aſperum reddo, Etym.
Ὀκτάβλωμος, octo buccellarum.
Ὀκταετηρὶς, ίδος, q. octennium.
Ὀκταέτις, nata octo annos.
Ὀκταήμερος, ου, ὁ ϗ ἡ, octaui diei, περιτομὴ ὀκταήμερος, quæ fit octauo die, Philipp. 3.
Ὀκτάκις, octies.
Ὀκτακισχίλιοι, octo milia, octies mille, Xenoph.
Ὀκτάκνημος, ὁ, habens octo radios: rotæ epith.
Ὀκτακόσιοι, octingenti, Thucyd.
Ὀκταμηνιαῖος, ὁ, octimeſtris. ὀκταμηνιαῖα βρέφη, infantes octauo menſe editi, Aphrod.
Ὀκτάμην⊙, octo menſes natus, octimeſtris.
Ὀκτάπηχυς, octo cubitorum.
Ὀκταπλάσι⊙, octuplus, Ariſtoph. Interp.
Ὀκτάποδες, οἱ, apud Scythas, qui duos boues, & vnum currum poſsiderent, Lucian.
Ὀκταπόδης, octipedalis, cancer fluuiatilis, Nic.
Ὀκτάπους, οδος, ὁ, octipes, Interp. Odyſſ. ί.
Ὀκτάρυμον, octoiuges Liu.
Ὀκτάστυλ⊙, ὁ, habens octo columnas.
Ὀκτέω, fero, habito.
Ὀκτήρης, ἡ, octiremis nauis, Polyb.
Ὀκτὼ, octo, ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, octonarius numer⁹.
Ὀκτώβρι⊙, ῦ, ὁ, October, Plut. in Romul.
Ὀκτωκαίδεκα, decem & octo, duodeuiginti.
Ὀκτωκαιδεκάπηχυς, octodecim cubitorū, Diod.
Ὀκτωκαιδέκατος, octodecimus.
Ὀκτωκαιδεκέτης, natus annos octodecim, Dem.
Ὀκτωπλάσιος, octuplus, Plat. in Timæo.
Ὀκτώπους, ὁ, octipes, ὀκτάπους.
Ὀκχέω, exhaurio, exantlo, ſubeo, Pind.
Ὀκχὴ, fulcimentum, quies, ſuſtentaculum.
Ὄκχος, ου, ὁ, vehiculum, ὄχημα, Pindar.
Ὅκως, pro ὅπως, vt, Ionicè.
Ὀκωχεύω, contineo, habeo.

O Λ

Ὀλαμμὲς, ſeminum collector, Etym.
Ὀλαιτὸς, σπερμολόγος, ſemina colligens, Etym.
Ὀλάργυρος, ου, ὁ, totus ex argento, Athen.
Ὀλάχνιον, ου, τὸ, caniſtrum molarum ſalſarum. ¶Ὀλβάχνιον, τὸ, idem, Syracuſiorum lingua.
Ὀλβιάζω, μ. άσω, π. ακα, beo, beatum prædico.
Ὀλβίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, beatus ſum, Depo.

Ὀλβίζω,μ.ίσω,π.ικα,beatum prædico, Sophoc.
Ὀλβιογάστωρ,ορος,ὁ, cui ſummum bonum & beatitas in ventris eſt cura,Athen.lib.ή.
Ὀλβιοδαίμων,ονος,ὁ,fortunat⁹, εὐδαίμων, Iliad.γ.
Ὀλβιοεργὸς Ἀπόλλων,in Epig.felicitatẽ adferens.
Ὄλβιος,ου,ὁ,felix,diues,locuples, Herodot.lib. 1,τὸ τοῦ Σόλωνος, μηδένα εἶναι τῶν ζώντων ὄλβιον, mortalium neminem beatum eſſe.
Ὀλβοδότειρα,ἡ,in Epigr.diuitiarum datrix.
Ὀλβοδότης,præbens diuitias,ὀλβιοδότης.
Ὄλβος,ου,ὁ,beatitudo,opes,Odyſſ.ξ.
Ὀλβοφόρος,diuitias & opes ferens,Eurip.
Ὀλέθριος,ου,ὁ καὶ ἡ,pernicioſus.
Ὄλεθρος,ὁ,ſtrages,cædes,iactura,clades,Demo.
Ὀλειὸς,pernicioſus,Etym.
Ὀλεῖται,peribit,Homer.Iliad.β.
Ὀλέκομαι,perdo,pereo,ὀλέκοντο δὲ λαοὶ, Iliad. ά.
Ὀλέκρανον,cubitus,os cubiti,gibber,Ariſtoph.
Ὀλέκω,perdo,φονεύω,ἀφανίζω,deſtruo,Odyſſ.ξ.
Ὀλερὸν,fœtidum,turbatum.
Ὀλέσθαι,periiſſe,perire.
Ὀλεσήνωρ,homini afferẽs perniciem, Theognid.
Ὀλεσίβωλος,ὁ καὶ ἡ,q.glebiperda.
Ὀλέτειρα,ας,ἡ,q. perditrix,pernicioſa.
Ὀλετὴρ,occiſor,φονεὺς,perditor Cicer.
Ὀλέω,μ.έσω,perdo,deleo,amitto,Iliad. ά.
Ὀλὴ,ῆς,ἡ,hordeum ſale mixtũ,Ariſtoph. Interp.
Ὀλιβρὸς,lubricus.　Ὀλίγα,paululum.
Ὀλιγαιμία,ſanguinis inopia.
Ὀλίγαιμος,cui parum eſt ſanguinis,exanguis.
Ὀλιγάκις,paucies,rarò, parcè.
Ὀλιγανθρωπία,ας,ἡ,hominum penuria,Xenoph.
Ὀλιγανδρεῖν, hominum penuria laborare. ὀλιγανδροῦσα βουλὴ, ſenatus patrum paucorum, Plutarch.in Publicola.
Ὀλιγαρεσία,ας,ἡ,tenuiculus apparatus Cicer.
Ὀλιγαρκὴς,έος,ὁ,frugalis,frugi,parcus.
Ὀλιγαρκία,ἡ,penuria cibi,ἡ λεῖψις τοῦ ἄρτου,Suid.
Ὀλιγαρχεῖν, paucorum potentiam tenere.
Ὀλιγαρχέομαι,dego ſub ſtatu paucorũ,Thucyd.
Ὀλιγαρχία,ας,ἡ,paucorum regimen,Demoſth.
Ὀλιγαρχικὸς, paucorum potentiæ deditus , Bud. in Pandect.ad paucorum potentiã pertinens, Demoſt.κατὰ δημοκρ.ὀλιγαρχικὴ συνωμοσία,cõiuratio ſtatus paucorum,Thucyd.
Ὀλιγαρχικὸς,οῦ,ὁ, ad oligarchiæ naturã ſpectans.
Ὀλιγαύλαξ,κος,ἡ,q. paucos ſulcos habens.
Ὀλιγαχόθεν,aliquantulum,alicunde,Herodot.
Ὀλιγαχοῦ,paucis in locis.
Ὀλιγέω,μ.ήσω,π.ηκα,diminuo,Actiu.
Ὀλιγηπελέω,μ. ήσω,π.ηκα,ad paruum redactus ſum,animo deficio,Neutr.Abſol.Odyſſ.τ.
Ὀλιγηπελίη,in Odyſſ.animi defectus.
Ὀλιγηρεσία,tenuis,inops,πενιχρὰ,in Epigr.
Ὀλίγιστος, minimus, paucißimus, parcißimus, Plat. Epiſto.7. ὀλίγιστον διάστημα,interuallum quàm minimum,Ariſtotel.in Probl.
Ὀλιγίστως,parcè ſeu parcißimè.
Ὀλιγμὸς,tactus,ductus.
Ὀλιγόαιμος,qui ſanguine eſt pauco, Aphr.

Ὀλιγόβιος,breui viuens tempore.
Ὀλιγογνώμων,negligens,ὀλίγωρος.
Ὀλιγογόνατος κάλαμος, Theoph.de hiſt.plant. li.12.arundo paucioribus geniculis &longioribus internodiis Plin.lib.16.cap.36.
Ὀλιγόγονος,ὁ καὶ ἡ,parum fœcundus.
Ὀλιγοδεὴς,έος,ὁ,paucis egens.
Ὀλιγοδεΐα,paucarum rerum indigentia,Suid.
Ὀλιγοδίαιτος,ου,ὁ,modico contentus victu.
Ὀλιγοδρανέω,μ.ήσω,π.ηκα,langueo, de animam agentibus,Homer.de Hectore expirante.
Ὀλιγοδρανία,languor,in Epigram.
Ὀλιγοδρανὴς,έος,& Ὀλιγοδρανὸς, parum potens.
Ὀλιγελαιεῖν,quum oleę parcus prouentus exiſtit,nec larga oliuitas,Theop.de cau.l.6.c.11.
Ὀλιγοετὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,paucorum annorum.
Ὀλιγοετία,ας,ἡ,paucitas annorum,Dioni.
Ὀλιγόθερμος,parum caloris habens.
Ὀλιγοκάλαμος,paucos habens calamos.
Ὀλιγόκαρπος,q.paucifer, paruum ferens fructũ.
Ὀλιγομαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,indoctus.
Ὀλιγόμισθος,ὁ,parum ſtipendii habens,Plat.
Ὀλιγόμυθος,pauciloquus,vt pauciloquiũ Plaut.
Ὀλίγον,parum,aliquantum,nonnihil , ὀλίγον ὅσον,paulum admodum,Lucian. ὀλίγον ὕστερον, paulò pòſt,Ariſtoph.
Ὀλιγόπαις,αιδος,cui pauci ſũt filii, Plat.de Leg.
Ὀλιγοπελία,,imminutio,imbecillitas.
Ὀλιγόπιστος,parum fidens, ſeu cui parum fidendũ.ὀλιγόπιστος μήτηρ,modicę fidei mater,Naz.
Ὀλιγοποτέω, parum potus deſidero, parum bibo, Plutarch.in Apophthegm.
Ὀλιγόποτος,parum bibens,Ariſtot.
Ὀλιγόπτερα,quibus parcior penna eſt.
Ὀλιγόπυρος,parum habens tritici,Theophr.
Ὀλίγος,ου,ὁ,paucus,anguſtus,infrequens.ἐς ὀλίγους τὰ ἐν πόλει κατέστησαν,ad paucos redegerunt Rempubl . Thucyd . ὀλίγον χρόνον,pauliſper , Eidem . κατ᾽ ὀλίγον,paulatim,leuiter, modicè,Ariſtot.de mund.
Ὀλιγοσιτεῖν,exiguo paſtu eſſe contentum.
Ὀλιγόσιτος,ου,ὁ,qui modico cibo vtitur.¶Ὀλιγοσιτία,ἡ,cibi parcitas,tenuitas.
Ὀλιγόσπερμος,parum ſeminis emittens.
Ὀλιγόστιχος,paucos verſus continens.
Ὀλίγοστον,ου,τὸ,paruum admodum.
Ὀλιγοστὸς,οῦ,ὁ,paucißimus,perpaucus,paucis comitatus:ὁ Βάῤῥων ὀλιγοστὸς ἀφίππευσε, Varro cũ paucißimis equo eſt abduct⁹,Plut.in Fab.
Ὀλιγότης,ητος,ἡ,paucitas,inopia.
Ὀλιγοτοκία,parcus partus.
Ὀλιγοτόκος,rarò & paucos fœtus pariens.
Ὀλιγοτόκων,ὁ,parcißimè generans.
Ὀλιγότριχες,qui paucis tegitur pilis,Ariſtot.
Ὀλιγότροφος,qui pauco cibo contentus eſt.
Ὀλίγου,ferè, penè, propemodum. ὀλίγου εἷλον, parum abfuit quin ceperint.Thucyd.
Ὀλιγόϋδρος,cui pauca aqua ſufficit, Theophr. hiſtor.lib.6.cap.7.
Ὀλιγοφιλία,ἡ,amicorum inopia, Antiph.

Ὀλιγο-

Ὀλιγοφόρος οἶνος, vinum quod non multæ aquæ ferendæ eſt: aqueum vocant: Cōm. Ariſtoph.
Ὀλιγόφρων, ὁ, puſillanimis, μικρόψυχος, ſine cura, oſcitabundus, epith. ebrietatis, Plutarch.
Ὀλιγόφυλλος, paucis aut raris foliis conſtans.
Ὀλιγόχοος, & ὀλιγόχοις, minus fertilis, Theophr.
Ὀλιγοχρόνιος, ου, ὁ, qui eſt exigui temporis.
Ὀλιγοχορδία, paucitas fidium, Athen.
Ὀλιγοψυχεῖν, animo eſſe puſillo.
Ὀλιγόψυχος, impatiens, puſillanimis.
Ὀλιγόω, μ. ώσω, π. ωκα, diminuo, breuio Quint.
Ὀλιγωρέω, μ. ήσω, π. ηκα, paruipendo, negligo, Xeno. τῶν φίλων ὀλιγωρεῖν, amicos habere neglectui.
Ὀλιγωρητέος, ου, ὁ, contemnendus.
Ὀλιγωρία, ας, ἡ, negligentia, contemptus, deſpicientia Cicer. ὀλιγωρία τῶν θείων καὶ περιφρόνησις, rerum diuinarum contemptus, Plut.
Ὀλίγωρος, ου, ὁ, negligens, incurioſus.
Ὀλιγώρως, negligenter. ὀλιγώρως ἔχειν τούτων, Demoſt. ὀλιγώρως εἶχον, negligentes erant.
Ὀλίζων, exiguus, vilis, Nicand. in Alexiph.
Ὄλιοι, manipulorum vincula.
Ὀλίσατρον, ου, τὸ, oluſatrum, petroſelinum.
Ὄλισβος, pudendum coriaceū, Ariſt. in Cōcion.
Ὀλισθαίνω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ὀλισθανέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ὀλισθέω, labor, cado, labaſco, defluo. ὀλισθαινούσης γλώττης, labente lingua, Plutarch. in Public. ὀλισθῆσαι ὀλέθρῳ, in perniciem incidere, Nonn.
Ὀλισθήεσσα φύσις, lubrica natura, in Epigra.
Ὀλίσθημα, ατος, τὸ, lapſus, ruina.
Ὀλισθηρὸς, ῦ, ὁ, lubricus, inconſtans.
Ὄλισθος, ου, ὁ, lubricus lapſus, lubricitas, Lucian.
Ὀλισθάζων, οντος, ὁ, labens.
Ὀλισθών, lapſus, σφαλείς, Ariſtoph. in Epigr.
Ὁλκάδιον, ου, nauicula oneraria.
Ὁλκάζω, traho, ἕλκω, χαλιναγωγῶ, Heſych.
Ὁλκαῖον, peluis, crater, Poll. ¶Sic etiam dicitur πηδάλιον, temo nauis, Apoll. Rhod. lib. 1.
Ὁλκαία, ας, ἡ, cauda, Nicand. in Ther.
Ὁλκὰς, άδος, ἡ, nauis oneraria, nauis onuſta mercibus, nauigium, Thucyd. ¶Accipitur etiam ſimpliciter pro quacunque naui, Athen.
Ὅλκειον, τὸ, genus vaſis vnguentarii.
Ὁλκεῖς, qui retia attrahunt, Heſych.
Ὁλκέω, traho nauem onerariam.
Ὁλκὴ, ἡ, attractio, tractus, ſequacitas. ἡ ὁλκὴ τῆς νοτίδος, attractio humoris, Theophraſt. libr. 5. cap. 5. de cauſ. ¶Item menſura, pondus. ὁλκὴ ὀβολῶν ε, quinque obolorum pondus, Dioſcor.
Ὁλκὴ ἀντὶ τῦ ὁλκαία, i. cauda, οὐρά.
Ὁλκήιον, carina nauis. ¶Item lignum nauis affixum quo ea protrahitur, Apoll. Schol. lib. 4.
Ὁλκία, τὰ, gubernacula, πηδάλια, Poll.
Ὅλκιμος, ponderoſus, Dioſc. lib. 2. cap. 104.
Ὅλκιον, ου, τὸ, vas æreum, peluis, λουτήρ, Heſych. ¶Item liquidorum ac ſiccorum vas, Poll.
Ὁλκὸν, ου, τὸ, allium.
Ὁλκὸς, οῦ, ὁ, tractus, veſtigium corporis tractim ſeſe agentis & velut reptantis, propriè τὸ τῶν δρακόντων σύρμα, Nicand. in Theriac. ¶Et ſtellæ diſcurrentis per æthera tractus ſulcúſque flammarum quem ducit, ὁλκὸς vocatur ab Apoll. in Argon. ¶Item cauda, Lucia. ¶Ὁλκὸς, lorum, ἱμὰς, Sophocl. in Electra. ¶Item Ὁλκοὶ ſiue χαμουλκοὶ, Poll. inſtrumēta quibus ſubducuntur naues: vocantur ab Iſidoro puluini. ¶Ὁλκὸς ἄνθρωπος, illex, ὁ ἑλκυστικὸς καὶ ἐπαγωγὸς, Suid.
Ὀλλυμαι κακὸν οἶτον, mala morte pereo, Iliad. γ.
Ὄλλυμι, μ. ὕσω, π. υκα, & Ὀλλύω, & Ὄλλω, pereo.
Ὅλμις, orbicularis lapis leguminibus cædēdis.
Ὁλμιὸς, pila, Interpr. Ariſtoph. in Veſp.
Ὁλμίσκοι, οἱ, concauitates dentium molarium, veluti mortariola.
Ὁλμοποιοὶ, mortariorum artifices, Ariſt. 3. Polit.
Ὅλμος, ου, ὁ, pila culinaria, mortarium, Heſiod. ¶Item pars humani corporis, quæ & thorax, à collo ad pudenda, Poll. ¶Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro vate. Hinc ἔνολμος, cognomentum Apollinis, Interpr. Ariſtoph. ¶Item cauitas coxendicis. ¶Ὅλμος etiā volgiolus Plin. cylindrus, ὁ κύλινδρος, Heſy. ¶Apud Athen. libr. 11. eſt poculi genus inſtar cornu formatum.
Ὁλογραφεῖν, integras dictiones ſcribere, Plutarc.
Ὀλεθρὸς, maleficus, κακοῦργος.
Ὁλοθούρια, τὰ, vertibula, calli, tubera, Ariſtot.
Ὀλόθρευσις, q. exterminatio.
Ὀλοθρευτὴς, ῦ, ὁ, exterminator Cicer.
Ὀλοθρεύω, μ. εύσω, extermino, perimo, Accuſ.
Ὁλοίτροχος, ου, ὁ, obliquus, rotundus, Etym. ¶Itē graue ſaxum Vallæ apud Herodot. lib. 5.
Ὁλόκαυτος, ου, ὁ, penitus contuſus.
Ὁλοκάρπωμα θυσίας, Sapien. holocauſti hoſtia.
Ὁλοκάρπωσις, holocauſtum, Eſaiæ 41.
Ὁλόκαυστον, victima, q. totum combuſtum. ¶Ὁλοκαύτωμα, ατος, τὸ, & Ὁλοκαύτωσις, ιος, ἡ, idē, Nazan. ¶Ὁλοκαυτόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſacrifico.
Ὁλοκλήρειος, ου, ὁ, & Ὁλόκληρος, ου, ὁ, heres ex aſſe. ¶Ὁλοκληρία, ας, ἡ, integritas hęreditatis, ſanitas, Eſaiæ 1.
Ὁλόκυρον, herba, χαμαίπιτυς, Dioſc. lib. 3. ca. 57.
Ὁλοκωνίτης, herba quædam, ſilueſtre olus, Gal.
Ὀλολυγὴ, & Ὀλολυγμὸς, οῦ, ὁ, eiulatus muliebris, vociferatio, Iliad. ζ.
Ὀλολυγόνες, eiulatus, quē emittunt mares ranæ, fœminas ad coitum vocantes, Plin. l. 11. c. 37.
Ὀλολυγὼν, όνος, auis ſolitariæ genus, Arat.
Ὀλολύζω, μ. ύξω, cum clamore ploro, plaudo, eiulo, clamito, μετὰ κραυγῆς εὔχομαι, Neutr. Abſ.
Ὁλομελὴς, omnib⁹ ſuis partib⁹ conſtās, Athen.
Ὄλον, nigrum ſeu atramentum ſepiæ piſcis.
Ὄλονθος, Euſtat. Iliad. ψ. fructus ficus ſilueſtris.
Ὄλονθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſcatens fimo.
Ὁλοοίτροχος, ου, ὁ, rotundus inſtar rotæ, pernicioſus in currendo, ſaxi epith. Iliad. ν.
Ὀλοὸς, οῦ, ὁ, pernicioſus, ὀλέθριος, κακός. Vnde οὖλος & ὀλοὸς ἄνεμος, Homer. Odyſſ. ξ. ὀλοώτατος ὀδμὴ, odor teterrim⁹, Odyſſ. δ. Ὀλοὸν

γῆρας, grauis ſenectus, Apoll. Rhod.
Ὀλοόφρων, ονος, ὁ, pernicioſa ſciens, pernicioſus, exitioſus, ὀλέθριος, κακωτικός, Iliad. β.
Ὀλοπόρφυρος, totus purpureus.
Ὀλόπτερος, q. totipennis, Ariſt. hiſt. Anim.
Ὀλόπτω, excorio, euello, λεπίζω, τίλλω, Heſych.
Ὀλόπυρος, Athen. lib. θ. faba, legumen.
Ὀλορριζεὶ, radicitus.
Ὀλόρριζος ἀνασκάπτεται, radicitus auellitur.
Ὅλος, ου, ὁ, totus, cunctus, integer, ſolidus. τὸν περὶ τῶν ὅλων ἀναρρίψων κύβον, de ſumma rerum aleam iacturus, Demoſth.
Ὀλὸς, οῦ, ὁ, atramentum ſepiæ, θολὸς, Hippocr.
Ὀλόστεος, duriſsimus.
Ὀλόστεον, herba, de qua Dioſc. lib. 4. cap. 12.
Ὀλοσυκάλαμος, ineptus in ſonando tibia: ſcōma in indoctum tibicinem, Euſtat. Iliad. σ.
Ὀλόσφυρος & Ὀλοσφύρητος, Heſych. ſolidus, non conflatus, ſed ductus malleo, Plin. l. 33. c. 4. ¶ Dicitur etiam Ὀλοσφυρήλατος, Ioſeph.
Ὀλοσχερέστατα, Aduerb. Bud. in Epiſt. prior.
Ὀλοσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, integer, plenus, tot⁹. ἀσπέλαθον ὁλοσχερέστερον κοπέντα, integrè tuſum Marcell. pleni⁹ tuſum Ruell. Dioſc. l. 2. c. 94.
Ὀλοσχερῶς, planè, ad extremum. ὁλοσχερῶς συνθλάσας, penitus contundens Marcell. Dioſc.
Ὀλόσχιστος, ſimplex vel ſolidus, Plat. in Polit.
Ὀλόσχοι, οἱ, pediculi tenacéſque pomorū è quib⁹ pendent. ¶ Nicand. gemmas καὶ ὑξανθέας, ma lorum punicorum ὁλόχους vocauit.
Ὀλόσχοινος, ου, ὁ, mariſcus, genus iunci, Theophr. lib. 4. cap. 13. hiſt. plant. ¶ Vſurpatur prouerbialiter de duro & procaci ſermone, quo velut os alicui percellimus, Eraſm. in Chil.
Ὀλοτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, totus, integer, perfectus.
Ὀλότης, τος, integritas.
Ὀλοτρεύω, vaſto, cap. 2. Hierem. pro ὀλεθρεύω.
Ὀλότροχος, ου, ὁ, curribilis, lapis rotundus.
Ὀλοφὴν, vellere, zizaniam extirpare, Atticè.
Ὀλοφυδὼν, όνος, ἡ, puſtula, inflatio cutis.
Ὀλοφυδνὸς, οῦ, ὁ, luctus, luctuoſus, lugubris, Ilia. ε.
Ὀλοφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, confuſius exortus, confuſus Gaz. ¶ Ὀλιφυῆ, Ariſtot. rotunda, orbiculata.
Ὀλοφλυκτὶς, ίδος, ἡ, puſtula, tuberculum, Galen. apud Hippocr. ¶ Dicitur etiam Ὀλοφυδὼν, όνος, Theocr. Edyl. θ. ¶ Ὀλοφυδὸς, οῦ, Adiect. tuberculoſus, puſtuloſus, Nic. in Ther.
Ὀλόφυλος, integer, ὁλόκληρος.
Ὀλοφύρομαι, μ. οῦμαι, lugeo, defleo, queror, lamentor, deploro, eiulo, Depon. Abſol. Phalaris Accuſ. iungit: Genit. Homer. Ὀλοφυρθεὶς τοῖς κακοῖς, calamitatis tædio affectus, Thucyd.
Ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, luctus, eiulatus, Athen. lib. 14.
Ὀλόφυρσις, fletus, deploratio, miſeratio, Thuc.
Ὀλοφυρτικὸς, ὁ, q. lamentatorius.
Ὀλόφυτον, ου, ſinapi Perſicum.
Ὀλοφώϊα, τὰ, aſtutiæ, artes, peſtifera pernicies, moleſta conſultatio, Hom. Odyſſ. δ.
Ὀλοφώϊος, ὁ, verſutus, pernicioſus.
Ὀλόχροος, toticolor, Gaz. li. 5. c. 6. de g. Anim.
Ὀλοψύχως, toto animo, ὁλοψύχως μετανοήσαι.
Ὀλοώτατος ὀδμὴ, teterimus odor, Hom. Odyſſ.
Ὄλπη, ης, ἡ, lecythus, i. vas olearium, ampulla, in Epigram. & Edyll. 2. Theocr. ¶ Pro vaſe quo vinum infunditur, Athen. lib. 11.
Ὄλπια, montes diuidentes Italiam & Celticā. ¶ Ὄλπις, ιος, ὁ, idem.
Ὀλύκω, perdo, occido, obſideo.
Ὀλύμπια, τὰ, Olympia certamina, quæ quinto quoque anno celebrabãtur in honorē Iouis. ὀλύμπια ποιεῖν, Demoſth ὀλύμπια τὰ ἐν πελοποννήσῳ, Thucyd. ¶ Accipitur ſæpe Aduerb. pro in Olympiis. ¶ Ὀλυμπιακὸς, οῦ, ὁ, Olympiacus. ὀλυμπιακὸς ἀγὼν, Ariſtop. ¶ Ὀλυμπικὸς, idem, in Epigr. ¶ Ὀλυμπιάζειν παρεῖναι, ad Olympiam adeſſe, Thucyd.
Ὀλυμπίας ἄνεμος, Olympias ventus, qui & ἀργέστης, i. Corus, Ariſtotel. de mund.
Ὀλυμπιὰς, άδος, ἡ, olympias, quinquennium, luſtrum ὀλυμπιάδα ἀνελέσθαι. ¶ Item cæleſtis, Sophocl. τίς ὀλυμπιάδων θεῶν; i. τῶν οὐρανίων.
Ὀλύμπιος, ου, ὁ, cæleſtis, admirandus, Hom. Iliad. ά. ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες. ¶ Ὀλυμπιάσι, Aduerb. ad Olympia, in Olympiis. τῶν ὀλυμπιάσι χρημάτων, Thucy. pecuniæ Olympiacæ.
Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis, Thucy.
Ὄλυμπος, ου, ὁ, Olympus, mons Theſſaliæ. Et ꝓ cælo ponitur, quaſi ὁλολαμπὴς, i. totus lucēs, Ariſtotel. de mund. ¶ Ὀλύμπου νόμος, nenia, carmen ſepulchrale, καὶ ἐπιτύμβιον, Poll. ¶ Ὀλυμπόνδε, ad cælum.
Ὀλυνθάζειν, caprificare Gaz. apud Theoph. lib. 2. hiſt. plant. cap. 9. Transfertur & quadam ſimilitudine ad palmam arborem, Theophr. de Cauſis plant. lib. 2. cap. 13.
Ὄλυνθος, ου, ὁ, ficus ſilueſtris, caprificus. Vide Galen. Simplic. lib. ή. & Conſtantin. Cæſarē, γεώπον. lib. 10. Dioſcor. lib. 1. cap. 186. ¶ Hinc Ὀλυνθοφόρος συκῆ, dicitur ficus olynthos ferens, Theophr. de Cauſ. plant. lib. 5. cap. 7. ¶ Ὀλυνθοφορεῖν, olynthos ferre, Theophr. hiſtor. lib. 3. cap. 8.
Ὄλυνος, ramentum, purgamētum, ἀπότρεμμα.
Ὄλυρα, ας, ἡ, legumen nigrum eruo minus, ſiligo Gaz. Vallæ nunc auena, nunc far: Plin. li. 18. cap. 10. arinca, Herodot. ἀρτοφαγέουσι δ᾽ ἐκ τῶν ὀλυρέων ποιοῦντες ἄρτους. ¶ Homer. etiam pabulum facit equorum, Iliad. θ.
Ὀλώδης, turbidus, niger, θολερὸς, μέλας, Hippo.
Ὀλοΐος, pernicioſus, Heſiod.
Ὄλωλα, perii, Attic. π. μεσ. Sophocl.
Ὅλως, omnino, in ſumma, Ariſt. 2. Rhet.

O M

Ὀμαδεύω, congrego, ἀθροίζω, Heſych.
Ὀμαδέω, μ. ήσω, clamo, tumultuor, fremo, Ody. ά
Ὀμαδὸν, ſummatim.
Ὅμαδος, ου, ὁ, 1. breui, conuentus, cœtus.
Ὅμαιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ὁμαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ἀδελφὸς, conſanguineus, vox poetica, Poll.
Ὁμαιμοσύνη, conſanguinitas, in Epigr.

Ὁμαιχμία,

Ὁμαιχμία,ας, ἡ, confœderatio, concordia bellandi. ὁμαιχμίαν συντίθεμαι πρὸς τὸν πέρσην, belli ſocietatem aduerſus Perſam contraho, Herodot.¶ Dicitur & ὁμαίχμιν, Heſych.
Ὁμαίχμοι,οἱ,confœderati,commilitones.
Ὁμαλῆ,Aduerb.ſimul,ὁμοῦ.
Ὁμαλὴς,idem quod ὁμαλὸς,æqualis,par, æquabilis,Theophr.lib.3.hiſt.plant.cap.4.
Ὁμαλίζω,μ.ίσω,π.ικα,explano,læuigo,expolio, adæquo,Ariſtot. ὁμαλίζειν ϗ ἰσάζειν τὰς κτήσεις.¶Dicitur & ὁμαλύνειν.
Ὁμαλισμὸς,ῦ,ὁ,æquabilitas, Ariſt.in Plut.
Ὁμαλὸς,ῦ,ὁ,planus,leuis, æqualis,par,æquabilis,Plat. Tim.ὁμαλὴ δίαιτα, æqualitas ciuilis.
Ὁμαλότης,ἡ,planicies,æqualitas, adæquatio.
Ὁμαλύνω,μ.υνῶ,π.ϋκα,explano,polio,adequo, ad æqualitatē redigo,Accuſ. Ariſt.6. Metap.
Ὁμαλῶς,æquabiliter,ſedatè.
Ὁμαςάδος,ἡ,vniuerſitas.
Ὁμάσπις,ιδος,ἡ,commilito,in Epigr.
Ὁμαυλος,ȣ,ὁ,concinnus,cohabitans, Soph.
Ὀμβρέω,μ.ήσω,π.ηκα,pluo,Neutr.Nazanz.
Ὄμβρημα,ατος,τὸ,imber.
Ὀμβρηνὸς,pluuius,Heſiod.
Ὀμβρεία, Theop. lib.4.cap.6.de cauſ.plant. ὑπ' ὀμβρείας φύεσθαι, frequentia imbriū prouenire.
Ὀμβρίαι,& Ὀμβρίκια,τὰ,catuli ferarum, Poll.
Ὀμβρίζω,ὀμβρέω,ὑγραίνω,in Epigr.humecto.
Ὀμβριμεργὸς,ῦ,ὁ,qui res magnas peragit.
Ὀμβριμοπάτρης,ȣ,ὁ, habens patrem potentem.
Ὄμβριμος,ȣ,ὁ,grauis,impetuoſus,Heſiod.
Ὄμβριος,ου,ὁ,pluuialis,pluuius,Ariſtoph.
Ὀμβροβλύζων,pluuiam fundens.
Ὄμβρος,ȣ,ὁ,imber,Ariſtot.de mund.
Ὀμβροφόρος,ȣ,ὁ ϗ ἡ,pluuialis,imbrifer.
Ὀμβρώδης,imbre dilutus.
Ὁμέθνιος,ου,ὁ,eiuſdem gētis & nationis, Suid.
Ὁμειρόμενοι,affectu propenſi,cupientes.
Ὀμεῖσθαι,iuratum eſſe.
Ὁμὲν,ad adiunctum refertur,ὁ δὲ ad remotum.
Ὁμέστιος,cohabitans, contubernalis, Plat.li.6.
Ὁμευνέτης,ου,ὁ,concubinus.
Ὁμευνέτις,ιδος,ἡ,concubina,Sophocl.
Ὁμῆ,ſimilis. Ὀμῆ,iurabis,Nazanz.
Ὁμηγερέες,ſimul,cōfertim,Aduerb.Ὁμηγερὴς & ὁμηγυρὴς,έος,ὁ ϗ ἡ,ſimul congregatus,Iliad.ά.
Ὁμηγυρίζω,congrego.
Ὁμήγυρις,ιος,ἡ,cœtus,ſocietas,cōcilium,Etym.
Ὁμηγόρος,ſimul,aut ſimiliter dicens.
Ὁμήθης,familiaris,amicus,gentilis,Arg.2.
Ὁμηλαδὸν,cum multitudine.
Ὁμηλικία,ας, ἡ, æqualium cœtus, ætatis æqualitas,Hom.Iliad.γ.
Ὁμήλιξ,ικος, ὁ ϗ ἡ,coæuus Cic. æquæuus Virg. Portio coætaneus,Odyſſ.ό.ὁμήλικες εἰμέν.
Ὁμήλυς,υδος,ſimul veniens,comes,Nonn.
Ὁμηρεία,ας,ἡ,vadimonium,Thucyd.
Ὁμηρεῖδαι,rapſodiæ. Ὁμηρόκεντρα,idem.
Ὁμήρευμα,ατος,τὸ,pignus,obſes.
Ὁμηρεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſum obſes,Neut. ¶Itē cōcinno,συμφωνῶ,Heſiod.in Theog. ¶Ὁμηρέω,idē. ¶Et lingua Achæorum veſtuta,comitor,vt Theopompus adnotat Odyſſ.π.
Ὁμηριάζειν,mentiri,ψεύδεσθαι,Heſych.
Ὁμηρίδης,ου,ὁ,Homeri imitator,& ei⁹ dogma ſequens,Syneſ.in Epiſt.
Ὁμηρίζω,τὸ ῥαψωδῶ, Homericis verſibus celebro,καθομηρίζω,Greg. Ὁμηρικὸς,Homeric⁹.
Ὁμηριστὴς, ὁ ῥαψωδὸς, qui Homeri verſus ſubinde in ore habet,Athen.lib.14.
Ὁμηροκέντρωνες,οἱ,Homerocentrones,gen⁹ carminis ex Homericorum verſuum fragmētis.
Ὁμηρομάστιξ,γος,ὁ,Homeri flagellum.
Ὅμηρον,ου,τὸ,obſēs,pignus,Polyb.lib.3.
Ὅμηρος,ου,confinis,vades,obſes,Thucyd.ὁμήρους ἐγχειρίζοντες,dantes obſides,Plut.in Rom. ¶Item ὅμηρος,cæcus: Vnde & Homerus quēadmodum de ſe ipſo ſcribit. In Epigr.
Ὁμητήρες,aſſeclæ,comites:συνήγοροι,Heſych.
Ὁμικλῶ,minor: poeticum eſt.
Ὁμιλαδὸν,ſimul,turmatim, cateruatim, 1. Arg.
Ὁμιλέω,μ.ήσω,π.ηκα,verſor, ago cum. ὁμιλεῖν πρὸς ἡδονὴν,ad voluptatem cōfabulari, Plat. in Epiſt. δευτέροις ὁμιλῆσαι γάμοις, ad ſecundas nuptias conuolare,ſecūdò nubere,Chryſoſt.¶Aliquando pro propinquo,accedo, Odyſſ.δ. μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν ὀδυσσεύς. ¶Significat etiam apud Hermog. animum appellere. ¶Item contingo, ſeu tango, Aphrod. οὐχ ὁμιλεῖ τῷ σώματι αὐτῆς.
Ὁμιληδὸν,cateruatim,turmatim,Heſiod.
Ὁμίλημα,officium,Plat.de Leg.θεράπευμα.
Ὁμιλητὴς,ῦ,ὁ,diſcipulus,contubernalis,Xenop.
Ὁμιλητικὸς,ῦ,ὁ,ſociabilis,affabilis,comis in cōgreſſu,Philoſtrat.in vita Apoll.
Ὁμιλία,ας,ἡ,colloquium,commercium, confabulatio. ἐλθεῖν εἰς ὁμιλίαν τινὸς, venire in colloquium cum aliquo,Chryſoſt. ¶Dicitur & de re venerea, ſicut apud nos conſuetudo,coit⁹ venereus. Lucian. ᾄδουσιν αὐτοὶ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα ὁμιλίας τὴν ἦγεν ὑπηνέμιον παῖδα γενῆσαι τὸν ἥφαιστον. ¶Item commercium linguæ, doctrina,Xenop. λαμβάνειν τῆς ὁμιλίας μισθὸν, mercedem doctrinæ accipere.
Ὁμήλικες,æquales,coætanei,familiares.
Ὅμιλος,ȣ,ὁ,vulgus,cœtus,multitudo, Odyſſ.ό.
Ὀμιχεῖν, & ὀμίχειν, meiere, lotium reddere, vrinam facere Colum.Heſiod.2.ἔργων. ¶Ὀμίχησις ϗ ὄμιχμα,ἡ οὔρησις,mictus,lotium,commictus Lucr.lib.4.
Ὁμίχλη,ἡ,nebula,σκότος,Ariſtot.de mund.
Ὁμιχλώδης,εος,ὁ ϗ ἡ,caliginoſus, nebuloſus.
Ὄμιχμα,ατος,τὸ,vrinæ reſperſio,Phauor.
Ὄμμα,ατος,τὸ,ocul⁹. ἐν πολέμῳ τῶν ὀμμάτων θάτερον ἐκκοπεὶς,in prælio altero orbatus oculo, Plutarch. in Publ. ¶Item os,frons,aſpectus, ſpectaculum,Sophocl.
Ὀμματίδιον,ου,τὸ,ocellus, & ὀμμάτιον,idem.
Ὀμματῶσαι,oculatum reddere & vigilem.
Ὄμνυμι,μ.όσω,π.οκα,&Ὀμνύω,do fidem, iuro.

iuſiurandum præſto, deiero, iureiurando affirmo, Accuſ. ὀμνύειν τὸν πατρικὸν ὅρκον, iureiurando ſe aſtringere patrio more, Plut. in Peri. ὤμοσαν περὶ τοῦ οὐιτελλίου, iurarunt pro Vitellio, Eidem in Othone. ὀμνύειν εἰς τὸν οὐιτέλλιον, in Vitellium iurare, Eidem ibidem.

Ὁμαιχμία, ſocietas & auxilium in pugna.

Ὁμαρίθμος, eiuſdem numeri.

Ὁμβλαστής, ſimul germinans.

Ὁμοβόρος, ὁμοφάγος, qui ſimul comedit.

Ὁμοβώμιος, ὁ, eiuſdem aræ, eiuſdem cultus.

Ὁμογάλακτες, i. collactanei, Ariſtot. lib. 1. cap. 5.

Ὁμογάλακτος, ου, ὁ, collactaneus, ἀδελφός.

Ὁμόγαμβροι, οἱ, qui duas ſorores duxerunt.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Ὁμογάστωρ, ορος, ὁ, vterinus, Iliad. φ.

Ὁμογένεια, ἡ, cognatio.

Ὁμογενής, έος, ὁ καὶ ἡ, conſanguineus.

Ὁμογενῶς, eiuſdem generis.

Ὁμόγλωσσος, ὁ καὶ ἡ, eadẽ lingua vtẽs, Xen. παιδ. α.

Ὁμογλωττέω, ſum eiuſdem linguæ, Bud. in Epiſt.

Ὁμόγνιος, ὁ καὶ ἡ, frater, & ſoror, li. 5. Epig. ¶ Plat. θεοὺς ὁμογνίους dicit pro penatibus, li. de Leg.

Ὁμογνωμονέω, μ. ήσω, π. ηκα, conſentio, eadem ſentio, Dat. Xenoph. ὁμογνωμονῶ σοι καὶ τοῦτο. Et ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, ſibi conſtare.

Ὁμογνώμων, cõſentiẽs, Dat. Æſchi. ὁμογνώμονας ποιεῖν, Xen. in eandem ſententiam adducere.

Ὁμόγονα, τὰ, quæ ſunt eiuſdem generis.

Ὁμόγονος, germanus, frater, Plat. de Leg.

Ὁμογράμματος, eandem literam ſortitus.

Ὁμάδελφος, frater. nam δελφὺς vterum ſonat.

Ὁμοδέμνιος, ὁ καὶ ἡ, coniunx.

Ὁμόδημος, popularis. Ὁμοδημεῖν, popularẽ eſſe.

Ὁμοδίαιτος, ου, contubernalis, eiuſdem victus.

Ὁμοδοξεῖν, eiuſdem eſſe opinionis.

Ὁμοδοξία, ας, ἡ, ἰσοτιμία, eadẽ opinio, Plat. & Ariſt. l. 9. Ethic. c. 6. coopinatio Aretin. & Fab.

Ὁμόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, eiuſdem opinionis, Naz.

Ὁμόδορπος, ſimul cœnans, conuictor, Nonn.

Ὁμόδουλος, ου, ὁ, conſeruus, Phauor.

Ὁμοδρομῶ, concurro, competo, Plutarch.

Ὁμοεθνής, έος, ὁ καὶ ἡ, gentilis, i. eiuſdẽ generis, popularis, eiuſdem nationis particeps.

Ὁμοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, eiuſdem ſpeciei, vniformis.

Ὁμοερκής, έος, ὁ, qui iiſdẽ parietibus & ſeptis detinetur: vſus eſt Solõ, ſed durum eſt Polluci.

Ὁμόζηλος, concors, Nonn.

Ὁμοζυγέω, ſimul cum alio iugum duco.

Ὁμοζυγής, & Ὁμόζυγος, ου, ἡ, coniux, compar.

Ὁμόζυξ, alter equus in iugo: ſimilis & eiuſdẽ notæ. ¶ Plat. in Phædro pro concubino ſumpſit.

Ὁμοήθης, ὁ, eiuſdem ingenii, iiſdem moribus.

Ὁμόθεν, ſimul ex propinquo, Dat. Sophocl.

Ὁμόθεος, ſimul Deꝰ, etiam Deus, Naz. in Orat.

Ὁμοθήρος, ου, ὁ, venandi ſocius, Poll.

Ὁμόθροος αὐδή, vox cõcors & cõmunis, Nonn.

Ὁμοθυμαδὸν, q. vnanimiter, vnanimi conſenſu, ex ſimili loco, ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου, Interp. Heſio.

Ὁμόθυμος, ου, ὁ, vnanimis, ὁμόψυχος, ὁμόφρων.

Ὁμοθυμία, vnanimitas Liu.

Ὁμοιάζει, conuenit, ſimilis eſt.

Ὁμοίιος, omnibus æquè moleſtꝰ & grauis, Il. δ.

¶ Pro ὅμοιος, Heſi. καὶ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοίιος.

Ὁμοιόαρκτος, ſimiliter incipiens, Interpr. Herm.

Ὁμοιόβιος, & Ὁμοιοβίοτος, ſimilis in victu.

Ὁμοιοβλαστάνειν, germinis ratione conuenire.

Ὁμοιογένεια, ἡ, par & ſimilis genitura.

Ὁμοιογενής, cognatus, eiuſdem generis.

Ὁμοιοκαρπεῖν, fructus ratione conuenire.

Ὁμοιόκριθος, hordei gerẽs ſpeciẽ, hordeo ſimilis.

Ὁμοιομέρεια, ἡ, partium ſimilitudo, Iuſtin.

Ὁμοιομερής, έος, ὁ καὶ ἡ, cuius pars eãdem rationẽ cũ toto obtinet, partibus ſimilibus conſtans.

Ὅμοιον, τὸ, tantundem, ὅμοια τοῖς πολλοῖς, Lucian. perinde vt vulgus.

Ὁμοιοπαθεῖν, condolere, ſimiliter affici, Ariſt. 1. Ethic. ¶ Ὁμοιοπάθεια, cõſimilis affectus. ¶ Ὁμοιοπαθής, έος, ſimiliter affectꝰ, Ariſt. 8. Ethic.

Ὁμοιοπροσωπῶ, ſum eiuſdem perſonæ.

Ὁμοιόπτερος, volatu proximus.

Ὁμοιόπτωτον, ſimiliter cadens, Rutil. Lup.

Ὁμοιόπυρος, tritico ſimilis, Theoph. lib. 4. ca. 6.

Ὅμοιος, ου, ὁ, ſimilis, par, reſpõdens, Dat. ὅμοιος τούτῳ, huius ſimilis, Demoſt. ¶ Sophocl. cum Accu. ὦ παῖ γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, τὰ δ᾽ ἄλλ᾽ ὅμοιος, cætera autem ſimilis. ¶ Cum Præpoſ. ὅμοιός εἰμι πρὸς τῶν αὐτῶν κινδύνοις, in iiſdem periculis mihi conſto. ¶ Attici ὁμοῖος dicunt penult. circunflexa, Hom. ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

Ὁμοιόσημος, ου, ὁ, eiuſdem ſignificationis.

Ὁμοιόσκευος, eodem cultu vtens & habitu.

Ὁμοιόστομος, ου, ὁ, phalãx, à ſimilitudine oris ſeu frontis, ſimilicipitem vocat Gaz. in Ælian.

Ὁμοιοσυμπακτος, ſimilis & eiuſdẽ cõſtructionis.

Ὁμοιοσχημονῶ, eundem habitum ſeruo.

Ὁμοιοσχήμων, ονος, eiuſdem figuræ, conformis, vniuſmodi & ſui ſimilis Cic. Ariſtot. in Probl.

Ὁμοιοτάττεσθαι, ſimiliter ordinari.

Ὁμοιοτάττω, coordino, cõſtruo, ſimiliter ordino.

Ὁμοιοταχὺς, eadẽ prędītus velocitate, Ariſt.

Ὁμοιοτέλευτον, τὸ, ſimiliter finiens, Quintil. li. 4. cap. 2. figura quædam, quando multæ dictiones diuerſorum caſuum ſimiliter finiunt.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιότης φιλίαν παρέχεται, Plat. in Phædro, ſimilitudo amicitiam conciliat.

Ὁμοιοτροπία, ας, ἡ, ſimilitudo morum.

Ὁμοιότροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, moribus ſimilis, Phil. de mund. καὶ ὅσα τούτοις ὁμοιότροπα, & quæcunque ſunt alia eiuſmodi. ὁμοιότροπα διαιτᾶσθαι, iiſdẽ moribus viuere, Thucyd. ¶ Ὁμοιοτρόπως, ſimiliter, conſimili modo.

Ὁμοιοῦμαι, æmulor, ſum ſimilis, Thucyd. Dat. & Accuſ. mediante.

Ὁμοιοφόρος, q. ſimilifer.

Ὁμοιόω, μ. ώσω, π. ωκα, aſſimilo, ſimilem reddo, Dat. ἄγριον πήγανον ὁμοιοῖ τῷ ἡμέρῳ, ſilueſtris ruta ſatiuæ ſimilis eſt, Dioſc. lib. 3. cap. 52.

Ὅμοιρος, par.

Ὁμοίωμα, ατος, τὸ, ſimilitudo, effigies, imitatio, expreſſa

expreſſa figura & effecta, ſpecies, Ariſtotel. Rhetor.1.¶Ὁμοίωσις,ιος,idem.¶Ὁμοιωτὴς, aſsimulator,imitator,videtur durum Polluci.
Ὁμοίως,itidem,peræquè,ſic,perinde, ſimili modo,Demoſth. εὔνοιαν ἐμὲ εὑρήσετε τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ τοῖς μάλιστ' ὁμοίως, Cicer. tam amicus Reip. quàm qui maximè.
Ὁμόκαπνοι,Epimenidi teſte Ariſt.1. Polit. contubernales, quòd ad eundem fumum degāt.
Ὁμοκλάω,vel ὁμοκλέω, μ. ήσω,π.ηκα,fortiter & minaciter clamo, inclamito Plaut. increpito Cæſari,ſimul voco,ſimul abeo,Neutr. Dat.
Ὁμοκλὴ,ῆς,ἡ,vociferatio,immanis clamor,hortamen,minæ,ἀπειλὴ,cōminatio,Iliad.ζ. ¶Cū ſpiritu tenui ſcribitur apud Heſiod.
Ὁμοκλῶ,vno clamore.
Ὁμοκλητὴρ,ῆρος,ὁ,minator,iuſſor importunus.
Ὁμόκλητος,ου,ὁ,qui cū alio nomē habet cōmune.
Ὁμοκλινέες,ſimul accumbentes,Nonn.
Ὁμόλεκτροι,maritus & vxor,eodem lecto vtētes.
Ὁμολοβρὸς,turpis,impudens.
Ὁμολογέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,confiteor,conuenio,Xenoph. ὁμολογοῦμαι ἀγαθὸν εἶναι, Plat. in Epiſt. ὡμολογήθη νῷϊν,inter nos conuenit.¶Item receptum eſſe communi conſenſu. ὁμολογεῖται ταῦτα,hæc ſunt recepta,Xenoph.
Ὁμολογέω,μ.ήσω,π.ηκα,confiteor,ſpondeo,aſſentior,ſententiæ accedo,Dat.& Accuſ. ὁμολογῶ σοι ταῦτα,Xenoph. σοὶ οὔτε τι σμικρὸν,οὔτε μέγα ὡμολόγησα, nihil tibi promiſi neque paruum neque magnum, Plat. Epiſtola 7. Eadē Epiſtol.cum Futuro Infinit. ἥξειν ὡμολόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις, his me conditionibus venturum eſſe ſpopondi.
Ὁμολογηθεὶς,promiſſus,Plat.de Leg.
Ὁμολόγημα,Plat.quod inter diſſerētes cōuenit.
Ὁμολογητέον,fatendum eſt.
Ὁμολογία,ας,ἡ,confeſsio, pactum, aſſenſus,cōuenientia Cicer. 3. de Finib. conditio, contracta ſocietas. τῆς ὁμολογίας σοι κοινωνῶ,inter nos conuenit, Plat. de Legib. ἐς ὁμολογίαν καλούμενος, ad deditionem exhortans, Herodot. ὁμολογίᾳ ἐπιεικεῖ, æqua conditione, Thucydid.
Ὁμόλογος,ου,ὁ καὶ ἡ,conſentaneus, conſentiens.
Ὁμολογούμενος, euidens, exploratus, conſentiens,Dat. Iſocr. ζῆτε νόμοις σφίσιν αὐτοῖς ὁμολογουμένοις,inter ſe conſentientes. τὰ ὁμολογούμενα πράγματα, Hermog. Interpr. res quæ probatione non indigent,Ariſt. in Rhetor.
Ὁμολογουμένως,ex confeſſo Quint. in confeſſo Plin. ſine controuerſia,planè,profectò. Cum Datiu. μὴ ὁμολογουμένως αὐτοῖς, diuerſo iudicio,Plat. de Legib.
Ὁμολόγως, concorditer Cicer. ὁμολόγως ζῆν τῇ φύσει,conuenienter naturæ viuere Eidē. Horat. *Viuere naturæ ſi conuenienter oportet.*
Ὁμολος,ου,pacificus,concors, Æolica lingua.
Ὁμομαστιγίας,ου,ὁ,iiſdē verberib⁹ ſubiect⁹, Ariſt. in Ran. ὅς ἡμῖν ἐστιν ὁμομαστιγίας, q. cōuerbero.

Ὁμομήτριος,ου,ὁ,& Ὁμομήτωρ,ορος,eadem matre natus. ἀδελφὸς ὁμομήτριος, Plat.de Leg.
Ὁμὸν,in eodem,ſimile,vnà.
Ὁμόνεκρος,paris conditionis cum mortuis.
Ὁμονήδυος,vterin⁹ frater, ἀδελφὸς γνήσιος, Suid.
Ὁμονοεῖον,τὸ,apud Dionē, Concordiæ templum.
Ὁμονοέω,μ.ήσω,π.ηκα,conſentio,Neutr.Dat.
Ὁμονοητικὸς,ὁ,cōcors,cōſentane⁹,Ariſt.in Poli.
Ὁμόνοια,ας,ἡ,cōcordia,conſenſus. ὁμόνοιαν ἐμβαλεῖν πολλοῖς,Xen. iniicere concordiā multis.
Ὁμόνομον,iiſdem paſcuis vtens.
Ὁμόνοος,οος,ὁ,concors,conſentaneus.
Ὁμονοοῦσαι,pacatæ,concordes.
Ὁμοούσιος,ου,conſubſtantialis, Nazanz.in Orat.
Ὁμόπαγοι,οἱ,qui ſunt eiuſdem pagi.
Ὁμοπαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſimul patiens.
Ὁμοπαθῶ,conſentio,obtempero,Plut.in Galb.
Ὁμόπαις,αιδος,ὁ,gemellus,ὁμόγνιος,Poll.
Ὁμοπατρίας,ου,& Ὁμοπάτριος,ου,ὁ καὶ ἡ,& Ὁμοπάτωρ,ορος,ὁ,eodē parte genitus,nō vterin⁹.
Ὁμοπλεκὴς,ſimul nexus,connexus,5. Epigram.
Ὁμόπλεκτος,colligatus,complicatus,Nonn.
Ὁμόπλοια,ἡ,ſocietas nauigandi.
Ὁμόπλους,ὁ καὶ ἡ,ſocius nauigationis, in Epigra.
Ὁμόπολις,& ὁμόπτολις,qui eſt eiuſdem vrbis.
Ὁμόπτερος,eiuſdem coloris atque ætatis.
Ὁμοπτώτως,eiuſdem caſus.
Ὁμορβεῖν,iter facere,ſequi,Heſych.
Ὁμόργμα,ατος,τὸ,ἀπόπτυσμα,macula,Syneſ.
Ὁμόργνυμι,μ.ξω,π.ορχα,abſtergo,Accuſ.2. Arg.
Ὁμορέω,μ.ήσω,π.ηκα, conterminus ſum,γειτνιῶ. Dat. ὁμορεῖ χωρίον ἐκείνῳ, illi finitimum prædium,Plut in Publicola.
Ὁμορρειθρὸς, qui ex eodem riuo ducit aquam,q. riualis,in Pandect. Græcis.
Ὁμορίτης ἄρτος,panis è frumento diſſecto fact⁹.
Ὅμορος,ου,ὁ καὶ ἡ,confinis,ſibiipſi particeps,finitimus,Dem. vbi γῆ intelligitur,cū Gen. Xen.
Ὁμορόφιος,contubernalis,tecti eiuſdē cohabitator,Antip. ἵνα μὴ ὁμορόφιος γίνηται τῷ αὐθέντῃ.
Ὁμόρρυτος,concors, Nonn.
Ὁμορροὴ,confluuium.
Ὁμορροθεῖν,conſurgere remis Virg. ſimul remigare. ¶Pro conſentire,Ariſtoph. in Auib.
Ὁμόρροια,confluxus,congregatio,ἄθροισμα.
Ὁμορυσμίη,ης,ἡ,vicinitas,affinitas,Hippoc.
Ὁμὸς,ῆ,ὸν,ſimilis, Heſiod. Idem, οὐκ ἔθ' ὁμὰ φρονέοντε, i. οὐχ ὁμοφρονοῦντε, non idem ſentiētes.
Ὁμόσε,ὁμοῦ,ſimul,contrà,eodem loco. ὁμόσε τοῖς ἐχθροῖς ἰέναι, aduerſus hoſtes ire,Thucyd.
Ὁμοσθενὴς, æquè validus.
Ὁμοσιπύοι, Carondas apud Ariſtot. ita vocat qui ſimul victitant,q. ex vna arca panaria.
Ὁμοσιτέω,ſimul veſcor,Herodot.
Ὁμόσιτος,ου,ὁ,conuictor,ſimul educatus.
Ὁμόσκευος,ου,qui iiſdem armis vtitur, Thucyd.
Ὁμοσκηνία,ας,ἡ,contubernium,συσκηνία, Xen.
Ὁμοσκηνῶ,contubernalis ſum in militia.
Ὁμόσπονδος,ου,ὁ,amicus, ſodalis,eiuſdem ſacri & fœderis,confœderatus, libaminū cōſors.

Ὁμόσποϱος,ου,ὁ,ſimul ſeminatus & natus.
Ὁμόστεγοι,οἱ,eodem tecto vtentes.
Ὁμοστιχέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſimul procedo, Neutr.
Ὁμοστιχέω,comitor,vnà eo,Nonn.
Ὁμόστιχα,& ὁμόστοιχα, quæ eodẽ verſu locantur.
Ὁμόστοιχος,comes, Plutarch.
Ὁμόστολος,ſimul miſſus,comes, Apoll. 2.
Ὁμόστοϱγος,concors in amore, Nonn.
Ὁμόσφυϱος,comes itineris, frater.
Ὁμοσχήμων,indiſcretus atque vniformis.
Ὁμοταγεῖς,qui ſunt eiuſdem ordinis, Chryſoſt.
Ὁμοταγῶς,eodem ordine.
Ὁμοταχῶς,parili celeritate.
Ὁμοτελεῖς,οἱ,qui idem tributum pendunt.
Ὁμοτέϱμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,conterminus, Nonn.
Ὁμότεχνος,ὁ καὶ ἡ,eiuſdem artis opifex.
Ὁμοτεχνῶ,eiuſdem artis profeſſor ſum, Hippo.
Ὁμοτικὰ ἐπιϱϱήματα, Aduerbia iurandi.
Ὁμότιμος,ου,ὁ καὶ ἡ,æquè honoratus, compar, æqualis. ὁμότιμος ὢν τῆς στϱατηγίας, imperii ſocius, Plutarc. ¶Ὁμοτιμία,honoris æqualitas, par dignitas, Nazanz. in Orat.
Ὁμοτίμως,eodem modo, æqualiter, Idem ibidẽ.
Ὁμότιτθος,ὁ,qui eadem vſus eſt cum altero nutrice, Dinarch.
Ὁμότοιχος,communem habens parietem.
Ὁμότονος,æqualiter tenſus, Vitruu. lib. 1. cap. 1.
Ὁμότονοι,οἱ, febres in eodem vigore perſeuerantes, quæ & ἀκμαστικοὶ, Gal. lib. 1. de febrib⁹.
Ὁμότονον,ου,τὸ,ſonus æquabilis.
Ὁμοτόνως,eodem cum vigore, vel tenore.
Ὁμοτϱάπεζος,ὁ,menſæ conſors, conuictor.
Ὁμότϱιχος,eiuſdem pili, eiuſdem coloris.
Ὁμότϱοπος,ὁ καὶ ἡ,conſentaneus, iiſdẽ prædit⁹ moribus, Plat. ὁμότϱοπα ἤθεα, adſimiles mores.
Ὁμότϱοφος,ſimul educatus, Ariſtoph. Ὀϱν.
Ὁμοῦ,ſimul, vnà cum, ſimul cum. Dat. Odyſſ. ὁ, τῇ ὁμοῦ ἐτϱεφόμην, cum ea. ¶Aliquando ἐγγὺς, propè, Ariſtoph. in Equitib. αὐτῶν ὡς ὁμοῦ πϱοσηκειμένων. vbi Interpr. τὸ ὁμοῦ λέγουσιν οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς. ¶Ὁμοῦ, pro ferè, fermè, Halicarnaſſ. lib. 5.
Ὁμοῦπνοι,domeſtici familiares ac contubernales, quaſi vnà ſomnum capientes.
Ὁμοῦπόστατος,idem quod ὁμούσιος.
Ὁμουϱέω,ſum conterminus, Dat.
Ὁμούϱιος,& Ὅμουϱος,ὁ καὶ ἡ,finitimus.
Ὁμοουσιότης,ητος,ἡ,quaſi conſubſtantialitas, ſubſtantiæ vnitas, Nazanz. in Orat. 1. ¶Ὁμούσιος, ου,ὁ,eiuſdem eſſentiæ.
Ὁμοῦτι,fermè, ſimul, circiter.
Ὁμόφθογγος,conſonus.
Ὁμόφλοια,τὰ,quibus eſt eadem corticis natura.
Ὁμόφοιτος,comes, Nonn.
Ὁμοφόϱος,contubernalis.
Ὁμοφϱαδὴς,conſentiens, Nonn.
Ὁμοφϱάδμων,ονος,concors, vnanimis, Plat.
Ὁμοφϱονέω,μ.ήσω,π.ηκα. ὁμονοέω, eiuſdem ſum ſententiæ, conſentio, conſpiro, Dat.
Ὁμοφϱοσύνη,ης,ἡ,concordia, amor legitimus.
Ὁμόφϱων,ονος,ὁ καὶ ἡ, eiuſdem animi & ſententiæ.
Ὁμοφυὴς,έος,ὁ,ſimul natus, eiuſdem naturæ.
Ὁμοφυΐα,naturæ communitas, Nazanz.
Ὁμόφυλος,ὁ καὶ ἡ, eiuſdem generis ſeu tribus, cõtribulis, qui eiuſdem eſt ordinis, aut ſexus. ὁμόφυλοι ὄϱνιθες, eiuſdem generis aues, Xenop.
Ὁμοφωνέω,μ.ήσω,π.ηκα,concordo in verbis.
Ὁμοφωνία,concentus, συμφωνία, cãtus ſimplex.
Ὁμόφωνος,ου,ὁ καὶ ἡ,concors, conſonus.
Ὁμοχέται, Thucyd. lib. 4. loci præſides.
Ὁμοχοινικαὶ,ii qui eidem aſsident menſæ.
Ὁμοχϱοια,coloris ſimilitudo, Xenoph.
Ὁμοχϱονέω,idem tempus habeo.
Ὁμόχϱονος,coætaneus, æqualis.
Ὁμόχϱοος,ου,ὁ καὶ ἡ,concolor. ¶Ὁμόχϱους, idem.
Ὁμόψηφος,ὁ, adnumeratus in dicenda ſentẽtia, cenſendi locum obtinens cũ aliis, Herodot.
Ὁμόψυχος, ου,ὁ καὶ ἡ,vnanimis, concors.
Ὁμοψύχως,q. vnanimiter, vno animo.
Ὄμνυμι,μ. ὀμῶ, π. ὀμώμοκα, iuro, iurando comprobo, Iſocr. ἕνεκα χϱημάτων μηδένα θεὸν ὀμόσῃς, pecuniæ cauſa nullum deum iuraueris. Thucyd. ὀμόσαι ὅϱκοις ἀλλήλοις, inter ſe coniurare.
Ὄμπνειος,frumentarius, cerealis.
Ὀμπνειόχειϱ,diues.
Ὄμπνη,frumentum melle maceratum, Callim. ¶Item alimonia, felicitas. ¶Nicand. pro fauo. ¶Lycophr. pro frumento. Vnde Ὀμπνία, Ceres, τϱόφιμος.
Ὀμπνηϱὸν,τὸ,alibile Varr. quod poteſt alere.
Ὀμπνία χείϱ, ꝓ ὀμπνιόχειϱ, i. πλούσιος, Phau. diues.
Ὀμπνιακαὶ χάϱιτες,cereales gratiæ, 4. Epigr.
Ὄμπνιος,ου,ὁ, alibilis Varr. τϱόφιμος, ὄμπνιος σπόϱος, ſemen cereale, Nonn. ¶Itẽ magnus, multus, auctus, ὄμπνιον νέφος, Sophocl. i. μέγα, πολύ. ¶Ὄμπνοι, Cereales fructus, vt qui ſpirandi cauſa ſint.
Ὀμφαὶ τϱίποδος,ſortes tripodis.
Ὄμφακες,plantarum acerbi adhuc fructus.
Ὀμφάκη,ex acerbis vuis melligo Ruell. acerbæ vuæ ſuccus Marcell. Dioſcor. lib. 3. cap. 9.
Ὀμφακίας,ου,ὁ,crudus, acerbus. ὀμφακίας νεκϱοὺς ἄγεις, acerba morte defunctos agis, Lucian.
Ὀμφακίζω, ſum acerbus, tollo omphacas, rem vilem furor. Vide in Chiliad. Eraſm.
Ὀμφάκινον,Poll. inter muliebres veſtes poſuit.
Ὀμφάκιον,ſuccus acerbæ vuæ necdum maturæ, Dioſc. li. 5. cap. 7. ¶Lucian. acerbum, Adiect.
Ὀμφάκιον ἔλαιον,oleum ex oleis immaturis.
Ὀμφακὶς, Ægin. lib. 3. Plin. calicem glandiũ vocat: Recentiores medici cupulam.
Ὀμφακίτης οἶνος,vinũ acerbum, Dioſc. li. 5. c. 14.
Ὀμφακόμελι, omphacomeli, genus confectionis ex melle & vuis acerbis, Dioſc. lib. 5. cap. 33.
Ὀμφακοϱῶγες, οἱ, acerbos acinos & immaturos habentes, in Epigram.
Ὀμφακώδης,acerbus Gaz. li. 3. hiſt. pl. Theoph.
Ὀμφαλητομία,& ὀμφαλοτομία, vmbilici ſectio.
Ὀμφαλητόμος, obſtetrix, ὀμφαλοτόμος.

Ὀμφάλιον,ου,τὸ,clipei vmbiculus,vmbo, Epig.
Ὀμφαλιςὴρ,ῆρος,ὁ,ſcalper exciſorius, quo obſtetrix infantis præſecat vmbilicum,Poll.
Ὀμφαλόεις,εντος,ὁ,vmbilicatus,rotundus,vt ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,Hom. ¶ Apud Nicandr. ἄρκτος, ſiue vrſa, ὀμφαλόεσσα vocatur, vel quòd in vmbilico poli Borealis ſit conſtituta,vel quòd fœcunda ſit atque altrix.
Ὀμφαλόκαρπον,herba,Dioſc.lib.3.cap.104.
Ὀμφαλὸς,ῦ,ὁ,vmbilicus,παρέτμησις Home. παρὰ τὸ ὀμπνεῖν,ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν,δι᾽ αὐτοῦ γὰρ τὸ ἔμβρυον ἀναπνεῖ καὶ τρέφεται. ¶Ariſtotel.accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piſcium. ¶Appellat ita etiam imum fici. Quin & in pomis, pyris, ſorbis, meſpilis, quod in ſummo vmbilici modo deſcendit, ὀμφαλὸν Græcè vocauerunt. ¶Ὀμφαλὸς in ſcutis,vmbo. ¶Ὀμφαλὸς γῆς,i. τὸ μέσον τῆς οἰκουμένης, Euripid.i. Delphi.& ὀμφαλὸς χρυσοῦς,aureus vmbilicus,pro ornatu libri,Lucian.¶Itē ὀμφαλοὶ αἱ ἐν τῷ ζυγῷ τρῶγλαι, iugi foramina de quibus religantur habenæ,Euſtat.Iliad.ω.
Ὀμφαλοτομία,ἡ, vmbilici exciſio ſeu ſectio,Pla.
Ὀμφαλοτόμος, ου, ὁ, obſtetrix,quæ vmbilicum infantibus præcidit,μαιεύτρια,Plat.
Ὀμφαλώδης,εος,ὁ καὶ ἡ, vmbilicaris, ad vmbilicū pertinēs.ὀμφαλώδης πρόσφυσις, vmbilici annex⁹,vmbilicaris nexus Gaz. vide Ariſt.περὶ γενέσ.3.
Ὀμφαλωτὸς,οῦ,ὁ,vmbilicatus.
Ὄμφαξ,κος,ἡ,vua acerba & immatura,Galen.
Ὀμφὴ,ῆς,ἡ,θεία κληδὼν, fama,ſors,diuina vox, vaticinium,ſomniorum viſio, Iliad.β. θείη δέ μιν ἀμφέχυτ᾽ ὀμφὴ,i.vox diuina. ¶Ὀμφήεις, εντος,vocalis,diuinus,fatidic⁹,Nonn. ¶Ὀμφητὴρ,vates,fatidicus, Tryphiodoro Ægyp. de excidio Troiæ.
Ὀμφύειν,augere,honeſtare.
Ὁμωθῦσαι, pro ὁμοιωθῦσαι,cōuenire,aſsimulare.
Ὁμώλακες,οἱ,vicini,propinqui,confines,cōſortes,γείτονες,quaſi ὁμοαύλακες,Apoll.2.Arg.
Ὁμώνυμος,ου,ὁμόκλητος,cognominis,i.eiuſdem nominis exiſtens,æquiuocus.ὁμώνυμα ἀπὸ τύχης, quæ eodem nomine fortuitò nuncupantur,Ariſtot.lib.1.Ethic.cap.6. ¶Item gentilis, gentilitius, Plat.in Timæo, καὶ καθ᾽ ὅσον μὲν αὐτοῖς ἀθανάτοις ὁμώνυμον εἶναι προσήκει,In quibus qui tales creantur,vt deorum immortalium quaſi gentiles eſſe debeant Cicer.
Ὁμωνυμία, ας, ἡ, cognominatio,i.eiuſdem nominis appellatio, quum nomine vno diuerſæ res vocantur,Politia.¶Ὁμωνύμως,æquiuoca nominis communione, æquiuocè Gaz. lib.1. de partib.Animal.Ariſtot.
Ὁμωρόφιος,ου,ὁ,domeſticus,contubernalis.Ὁμώροφος,idem,Bud in Epiſt.poſter.
Ὅμως,tamen,nihilominus,Plat.in Tim.ἔστι δ᾽ ὅμως οὐδὲν ἧττον κατανοῆσαι δυνατὸν, attamen illud perſpici & intelligi poteſt,Cicer.
Ὁμῶς,ſimul,ſimiliter,æquè,perindeac,Datiuo. ὀδ.ξ. ἰχθύς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς αἰδοῖο πύλῃσι γίγνεται. ¶Pro ſimul, Odyſſ.δ. νυκτὶ δ᾽ ὁμῶς πλείεσιν. ¶Pro æquè,ſine caſu:Iliad.ἀάμφω ὁμῶς φιλέουσα.
Ὁμωχέται θεοὶ,dii eiuſdem templi,Thucyd.

O N

Ὤν,ὄντος,τὸ, ens,exiſtens,Ariſt.in Elench.
Ὄναγρα,ἡ,onagra herba,vide Οἰνοθήρας.
Ὀνάγριον χρῶμα,aſininus color,vel qualis eſt onagrorum,color cilicinus, Poll.
Ὀναγρόβατα,τὰ,paſcendis aſinis apta.
Ὀναγρὸς,ῦ,ὁ,aſinarius.
Ὄναγρος, ου, ὁ, onager,id eſt,aſinus ſilueſtris, Ælian.& Oppian.3.de venat.¶Item machina bellica diruendis muris oppugnationíque vrbium,ἅρπαξ,Suid.
Ὄναιον,potius,melius.
Ὄναρ, nomen ἄκλιτον, vt docet Gaz.inſomniū, εἶδον ὄναρ,Ariſtop. ¶Ὄναρ,Aduerb.in ſomnis, per quietem,Plat.2.de Republ.
Ὀνάριον,τὸ,aſellus.
Ὄνασθαι,frui,Ariſtoph.in Plut.
Ὀνάω,iuuo, vnde ὄνημι, μ. ὀνήσω,ὀδ.ξ, πρὸς δ᾽ αὐτοὶ ὀνησόμεθα,i. vtilitatem capiemus.
Ὀνεία,aſini pellis,ἡ τοῦ ὄνου δορὰ, Suid.
Ὄνειαρ,ατος,τὸ,vtilitas,emolumentū, Heſiod.ci b⁹,ὀδ.ξ. ἐπ᾽ ὀνείατα χεῖρας ἴαλλον, ad epulas.
Ὀνείδειος,ου,ὁ καὶ ἡ, probroſus, vituperabilis.
Ὀνειδίζω,μ.ίσω,π.ικα,impropero Plauto,conuitiando exprobro, increpo, Plat.in Apolo. cum Dat.οἱ βουλόμενοι ὑμῖν ὀνειδίζειν, vos probro afficere. Ibidem cum Accuſ. ὀνειδίζων ἕνα ἕκαστον,ſingulos increpans.
Ὀνειδίη,ης,ἡ,probrum,ὄνειδος, Nicand.in Alex.
Ὀνείδιος,ου,ὁ καὶ ἡ,idem quod ὀνείδειος.
Ὀνείδισμα,τὸ,contumelia,probrum.
Ὀνειδισμὸς,ῦ,ὁ,exprobratio,ignominia.
Ὀνειδιςὴς εὐεργετημάτων, q. exprobrator beneficiorum,Hermog.
Ὀνειδιστικὸς,ῦ,ὁ,contumelioſus.
Ὀνείδιστος,ου,ὁ,probroſus Cicer.
Ὄνειδος,εος,τὸ, exprobratio,probrum, dedecus, Herodot.Καλλ.ἔχε ὄνειδος καὶ ἀτιμίην,probroſum erat & infame.
Ὄνειδος,inuectiua,oratio probroſa, & in alicui⁹ vituperationem edita,Ariſt.1.Rhetor. ¶Eſt etiam laus & gloria,apud Eurip.
Ὄνειον,ſtabulum aſinorū:ὄνειον, Corinthi mons.
Ὄνειος,ου,ὁ,aſininus,ὄνειον κρέας,Galen.
Ὀνείρατα, ſomnia, Chryſoſt. ποίοις προσδοκᾷς ὀνείρασιν ὁμιλῆσαι, cum qualibus inſomniis putas rem tibi fore? ¶ Plat. de Legib. res inanes & nihili.
Ὀνειρογόνος,ου,in ſomnis genituræ profluuium.
Ὀνειροκρίτης, ου,ὁ, & Ὀνειροκριτικὸς, ὁ, interpres ſomniorum,coniector,ὀνειρομάντις,ὀνειροπόλος. ¶ Ὀνειροκριτικοὶ, libri de arte ſomnia interpretandi.
Ὄνειρον,ου,τὸ,ſomnium. vide ὕπαρ in Ammonio.
Ὀνειρόπληκτος,ſomnio territus,Suid.
Ὀνειροπολεῖν,τὸ ἐνύπνια ὁρᾶν,ſomniare, Ariſtop.

νεφ. ὀνειροπολεῖθ᾽ ἵπποις, equos ſomniat. ¶Id quoque vigilantibus tribuitur, Liban. ἐγὼ δὲ ὀνειροπολῶ τὰ τῶν φοινίκων ἀγαθά, i. φαντάζομαι καὶ ἀναπλάττω. ¶Ὀνειροπολεῖν etiã eſt illudere vanis imaginibus. Eidem Ariſtop. ἐξαπατᾷς καὶ ὀνειροπολεῖς περὶ σεαυτοῦ. ¶Ὀνειροπολεῖν, etiam coniicere & diuinare per ſomnium, Euſtath. Iliad. α.

Ὀνειροπόλος, ου, ὁ, coniector, & ſomniorum interpres, Iliad. α. ¶Eſt etiam qui ipſe ſomniat, ac prædicit inde, ſicut Agamemnon Iliad. β.

Ὄνειρος, ου, ὁ, ſomnus, ſomnium, Odyſſ. ξ.

Ὀνειρόφρων, ſomniorum prudens, Eurip.

Ὀνειρώττω, μ. ώξω, π. ωχα, ſomnio, Plat. li. 5. πολ. ¶Interpr. Ariſtoph. genituram per inſomnia emittere. ¶Ὀνειρωγμός, οῦ, ὁ, libidinis imaginatio in ſomno Plin. Dioſc. lib. 3.

Ὀνείρωξις, ιος, ἡ, ſomnium, ἡ τῶν ὀνειράτων δεῖξις.

Ὄνισκος, ſucula, ὄνος etiam dicta, éſtque machina qua cõmodiſsimè tolluntur naues, aut ſagenæ quantumlibet graues.

Ὀνεύω, moueo, circumago more aſini molam verſantis, Hippocr.

Ὀνήϊος, ου, ὁ, vtilis, Nicand in Alexiph.

Ὀνηλατεῖν, Ariſtop. vt βοηλατεῖν, aſinos agere.

Ὀνηλάτης, ου, ὁ, agaſo, aſinarius.

Ὀνίνημι, μ. ήσω, π. ηκα, iuuo, vtilitatem affero, ἀπολαύω, fruor, ὠφελῶ, Plat. in Apol. ὀνήσεσθε ἀκούοντες, fructum capietis, ſi audieritis. ¶Ὀνήσῃ, vtilitatem percipies, Eidem.

Ὀνησιδώρα, ἡ, benefica: terræ epith.

Ὀνήσιμος, ου, ἡ, vtilis, ὠφέλιμος, Sophocl.

Ὄνησις, ιος, ἡ, iuuamen, remedium, lenimen.

Ὀνησιφόρος, vtilis, reſpuit Pollux, adducit Suid.

Ὀνησιφόρος, ad iuuandum, Aduerb.

Ὀνητός, vituperabilis. ¶Item vtilis, profuturus.

Ὀνθυλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſtercore inquino.

Ὄνθος, ου, ὁ καὶ ἡ, fimus propriè boum, Homer.

Ὄνια, τά, βρώματα, cibus.

Ὀνίαια, & Ὀνίδες, vel ὀνίδια, fimus aſini Poll. ὄνθος, Ariſt. lib. 5. Anim. cap. 19. Ὀνίς, Hippoc.

Ὀνίας, ſcari piſcis ſpecies, Athen. lib. ζ.

Ὀνίδιον, aſellus, ὀνάριον, Suid.

Ὀνικός, οῦ, ὁ, aſinarius, i. aſininus.

Ὀνίνημι, iuuo, Actiu. Accuſ. Lucian. τί με ὁ κακοτὸς ὑμῶν ὀνίνησι; quid mihi prodeſt?

Ὄνιος, vtilis, ὠφέλιμος.

Ὀνίσκος, ου, aſellus, & ſera fabrilis, Heſych.

Ὀνῖτις, ιδος, ἡ, genus eſt origani, Dioſc. li. 3. c. 33.

Ὀνοβατεῖν, aſinos admittere, Poll.

Ὀνοβάτις, ἡ, mulier in adulterio deprehenſa.

Ὀνοβρυχίς, ίδος, ἡ, genus plãtæ, Dioſc. l. 3. c. 170.

Ὀνόγυρος, herba quæ & ἀνάγυρος, Nic. in Ther.

Ὀνοδέστεροι, ἄγνωστοι, Heſych. ignoti.

Ὀνοκένταυροι, οἱ, dæmonum genus tenebroſum.

Ὀνοκένταυρος, ὁ, onocentaurus animal, Ælian.

Ὀνοκινδίοι, vocant Dores aſinarios, Poll.

Ὀνόκλεια, herba quæ & ἄγχουσα, Dioſ. l. 4. c. 24.

Ὀνόκωλος, ἡ, empuſa, cui aſininos pedes effinxere quidam, Comment. Ariſtoph. in Ran.

Ὄνομα, τος, τό, nomen, fama, decus. ὄνομα τὸ ἐναντίον μετωνόμασται, contrario nomine appellatur, Thucydid. ὀνόμασιν εὖ λέγεις, verbo tenus bene loqueris, Euripid.

Ὀνομάζω, μ. άσω, π. ακα, nomino, nomine appello, Demoſth. περὶ στεφ. ῥητὰ καὶ ἄρρητα ὀνομάζων, dicenda & tacẽda efferens. ¶Ὀνομάζειν ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, inuocare nomen Ieſu, Actor. 19.

Ὀνοματοθετέω, nomina fingo.

Ὄνομαι, ὀνόω, vitupero, accuſo.

Ὀνομαίνω, μ. ανῶ, π. ηκα, nominatim recenſeo, voco, Heſi. ὀνόμηνε δ᾽ ἦν τε γυναῖκα πανδώρην.

Ὀνομακλήδην, nominatim, ἐξ ὀνόματος, Hom. ὀδ.

Ὀνομακλήτωρ, ορος, ὁ, nomenclator, Athen. β.

Ὀνομακλυτός, nomine inclitus, celebris.

Ὀνόμασμα, apud Plat. in Cratylo, appellatio, nomenclatura. ¶Ὀνομασία, idem.

Ὀνομαστήρια, τά, feſta à nomine dicta, Nazanz.

Ὀνομαστική, ῆς, ἡ, ſcientia rectè imponendi nomina: Vnde Ὀνομαστικός & Ὀνοματουργός, nominum artifex, qui & Ὀνοματοθέτης. De quibus Plat. in Cratylo ait, οὐ παντὸς εἶναι ὄνομα θέσθαι, ἀλλὰ ὀνοματουργοῦ.

Ὀνομαστί, nominatim, nomine, Thucyd.

Ὀνομαστός, οῦ, ὁ, clarus, i. nominatus, illuſtris, celebris, Plat. de Repub. Heſiod. in Theog. τρεῖς παῖδες μεγάλοι τε καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί, nõ nominandi, i. δεινοὶ & diri. ¶Ὀνόμαστον, Plat. in Cratylo, quod nomine poteſt efferri, quod nomen habere poteſt.

Ὀνομάτιδες, mulieres famoſæ, Heſych.

Ὀνοματογραφία, nomẽclatura, nominũ ſcriptura

Ὀνοματοθήρας, ὁ, verborum captator & affectator, vt auceps ſyllabarum à Cicerone dicitur.

Ὀνοματοποιεῖν, nouare verba & facere Cic. nomina fingere Ouid. Ariſt. 2. Ethic. ad Nicom.

Ὀνοματοποιΐα, ἡ, nominatio, nominis fictio.

Ὀνοματουργός, οῦ, ὁ, nominum artifex.

Ὀνοπόλη, ἡ, empuſa, ſpectrum ab Hecate immitti ſolitum, varias induens ſpecies, Etym.

Ὀνόπυξος, ἡ, buxus aſinina Plin. lib. 20. cap. 16.

Ὄνος, ου, ὁ καὶ ἡ, aſinus & aſina. ὄνος ἄγων μυστήρια, Ariſtoph. vide Eraſm. Chiliad. Aſinus portãs myſteria. ὄνος ἰνδικός, aſinus Indicus, Ariſtot. lib. 3. de partib. Anim. ¶Item ὄνος & ὀνίσκος, inſectum exiguum, multipes, vulgò *cloſeporte ou porcelet*. Latinis multipeda, cutio, porcellio, Galen. lib. 3 τῶν κατὰ τόπ. ¶Ὄνος, pro genere quodam locuſtæ cui etiam nomen ἀσίρακος, Dioſc. lib. 2. cap. 57. ¶Ὄνος, pro axe, & ὀνίσκος pro axiculo, ſucula quæ & ὄνθος dicitur, Ariſtot. Μηχανικῶν lib. quæſt. 14. Hinc Ὀνεύειν καὶ κατονεύεσθαι, i. traiectis axibus verſando ſuculam aliquid contendere, Galen. Commẽt. 3, & 4. περὶ ἄρθρων, & Comment. 2, & 3. περὶ ἀγμῶν. ¶Ὄνος & ὀνίσκος, pro piſce, Athen. li. ζ. ex Ariſt. Anim. hiſtor. Plin. aſellum vocat, li. 32. c. 10. ¶Itẽ Ὄνος, inſtrumentum quo nent mulieres & deuoluũt penſa, fuſus, Poll. ¶Ὄνος, etiam vaſis genus, Ariſt. Comm. in Veſp.

¶Ὄνος

¶Ὄνος, item dicebatur in quodam ludi genere cui nomen Ὀυρανία, is qui victus fuerat & imperata facere cogebatur, Poll. ¶Item Ὄνος, primus numerus in teſſeris, qui & μονὰς dicitur, Eidem Poll. ¶Eſt etiam Ὄνος, mola ſuperior, (licet alii inferiorem eſſe velint) Poll. & Deuter. 24. ¶Item Ὄνος, verpus, τὸ κατ' ἄνδρας αἰδοῖον. Phauor.

Ὄνοι, ſtellæ duæ iuxta φάτνην, i. præſepe, non longè à Cancro, Procl. aſelli à Latinis.

Ὀνοσκελὶς, ἡ ἔμπουσα, Comm. Ariſtoph. in Coc. ¶Ὀνόσκελοι, οἱ, dæmones ſunt, inaquoſa & arida corporibus areſcentibus frequentantes, & aſininis cruribus, Cæl. lib. 1. cap. 27.

Ὄνοσμα, ατος, herba quæ ὄσμας & φλονῖτις & ὄνονις, Dioſc. lib. 3. cap. 147. & Plin. lib. 27. c. 11.

Ὀνοστὸς, ῦ, ὁ, lamentabilis, vilis, reiiciẽdus, Ilia. λ.

Ὀνοτάζω, μ. άσω, π. ακα, impropero Plaut.

Ὀνοτὸς, ῦ, ὀνοστὸς, pauper, Suid.

Ὀνοφορβὸς, ῦ, ὁ, aſinarius.

Ὀνοχειλὲς, herba, ſpecies anchuſæ, quam etiam vocant ἀνχουσάδιον, Dioſc. lib. 4. cap. 25.

Ὀνόχειλος, labrum aſini, nomen herbæ.

Ὀνόχηλος, pede altero inungulatus.

Ὀνόω, μ. ώσω, π. ωκα, inquino, vitupero, damno, redarguo, reprehendo, μέμφομαι, Iliad. ι.

Ὄντως, ſanè, verò, planè, omnino, vtique: meritò etiam Bud. Ariſtoph. ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς, i. verè. ὄντως ὄντες, veri, Plat. Leg.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen, pro ὄνομα, ὁ in ύ mutato.

Ὄνυξ, χος, ὁ, vnguis. δι' ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad vnguẽ exigere, Plutarch. ¶Item vnguis in roſa, pars candida folii floris, Dioſco. li. 1. c. 130, & 131. Vnde ὠνυχισμένα ῥόδα, Ægin. & Dioſc. quarũ vnguis, i. τὸ λευκὸν, exemptus eſt. ὄνυχες σκορόδων, ſegmenta alliorum, Eidem. ¶Item ὄνυχες pro inſtrumentis. ὄνυξι ξυλίνοισι τὰ ὅπλα στρεβλοῦντες, machinamẽtis ligneis armamenta contorquentes, Herodot. ¶Ὄνυξ, Hippoc. de ſuperfœtat. vncinus eſt quo impacto fœtum mortuum educunt. ¶Item Ὄνυξ, lapis, gemma, Plin. lib. 27. cap. 6. ¶Ὄνυξ, apud Athen. lib. 11. ligneum poculum, alabaſtrum Horat. ¶Ὄνυξ, Dioſcor. lib. 2. cap. 10. Cornario authore, quidam vnguem aromaticum vocarunt. ¶Item pro vnco anchoræ, Plutarch. li. de virtutibus mulierum.

Ὀνυρίζομαι, lugeo, ὀδύρομαι: fortè μινυρίζομαι.

Ὀνυστήρια, parui onyches, Poll. ex Poſidippo.

Ὀνυχίζω, præcido vngues, Dioſco. lib. 1. cap. 54, παρὰ ὀνυχίζων προσβάλε ῥόδα, recentes roſas detractis vnguibus adiice.

Ὀνύχινον μύρον, onychinum vnguentum, Dioſc.

Ὀνύχιον, ου, τὸ, vnguiculus. ὀνύχιον item, onychinus lapis, cap. 28. Exodi.

Ὀνυχῖτις καδμεία, Dioſc. lib. 5. Plin. lib. 34. c. 10.

Ὀνυχώδης, ſpeciem vnguium referens.

Ὀνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aſininus, Ariſtot. in Phyſiog.

Ὀνωνὶς, ἡ, genus ſuffruticis, Theop. l. 6. c. 1. hiſt. plant. ὠνωνὶς, Dioſcorid. lib. 3. cap. 21.

Ὄνωσις, herba apud Nicand. in Ther.

O Ξ

Ὀξαλὶς, ίδος, ἡ, genus lapathi, Nicand. in Ther.

Ὀξάλμη, ἡ, acida muria Ruell. acetum ſalſum Plin. Dioſc. 145.

Ὀξεῖα, ας, ἡ, cuſpis haſtæ, & haſta.

Ὀξεῖα, & ὀξέα, pro ὀξέως, acutè, Heſiod.

Ὀξείδιον, acetum. Ὀξεῖος, ὁ, acidulus.

Ὀξέως, repentè, celeriter, confeſtim, ταχέως, e-ueſtigio, σπουδαίως. ὀξέως τι λέγειν, Thucyd. 3.

Ὀξίαι, ſunt nauigia quædam velociora, celoces.

Ὀξίζω, in acetum degenero, aceſco, Ætius lib. 5. cap. 14. ὀξίζουσα σταφυλὴ, acerba vua.

Ὀξίνα, ἡ, crates dentata ſtilis ferreis, Heſych. Plin. inſtrumentum ad occandũ, occa Colum.

Ὀξίνης, ου, ὁ, vappa, vinum acidum, ὀξαλὶς Heſy. Chryſ. εἰς ὀξίνην μεταπεσεῖν, in vappam mutari. ¶Item ὀξίνης, vappa homo, i. nebulo, viliſque: & acris & bilioſus, Interp. Ariſtoph.

Ὀξὶς, ίδος, ἡ, vas acetarium, acetabulum. ¶Eſt & ollæ genus acuminatum, Ariſtoph. Interp. ὀξίδας modò ὀξυβάφους, modò κεράμια μικρὰ, vel εἶδος λοπάδος interpretatur in Neb. ¶Eſt & mẽſuræ genꝰ, quod & acetabulũ, & cotyla.

Ὄξος, εος, τὸ, vinum aceſcens, acetum, Aphrod. Probl. 106. lib. 1. ὄξος δὲ θερμαίνει καὶ ψύχει, acetum calefacit & refrigerat.

Ὀξὺ, τὸ, mucro, pars quæ exit in acutum, acumẽ, acies. ¶Ὀξὺ, Aduerbium, acutè, vel acutùm, & citò. ὀξὺ ἀκούω, acutè audio, Plat. de Leg.

Ὀξυάκανθα, acuta ſpina, Dioſc. lib. 15. ca. 123.

Ὀξύβαφον, ου, τὸ, acetarium, acetabulũ, Marcell. lib. 4. Dioſc. & Plin. lib. 21. cap. 34. & Ariſtop. Interpr. ¶Item menſura quæ ſeſquicyathum caperet, Æginet. ὀξυβάφου πλῆθος, acetabuli menſura, Dioſc. lib. 2. cap. 189. ¶Ὀξύβαφον & κοτύλην καὶ κοτυληδόνα vocant Anatomici ſinus profundiores oſſium capita excipientes.

Ὀξύβαφος, cotylæ quarta pars eſt, continens 24 drachmas, i. quadrantale, Bud. de Aſſe. lib. 5.

Ὀξυβελεῖς, ſagittæ acuta cuſpide.

Ὀξυβελὴς, celeriter iaculans, aut celeriter iaculo percuſſus, Etym.

Ὀξυβολῶ, ſtatim & acutè audio.

Ὀξύγαλα, τος, τὸ, Colum. oxygala, quaſi lac acidum dicas: eiúſque compoſitionem docet li. 2. cap. 8. Plin. etiam lib. 28. ca. 9. ¶Ὀξυγαλάκτινος τυρὸς, i. caſeus ex lacte acido vel oxygala, Gal. lib. 3. Aliment.

Ὀξύγαρον, ου, τὸ, ſalſamentum, acetum cum garo, i. liquamen piſcis, Athen. lib. 9.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, axungia, adeps. σὺν ὀξυγγίῳ, cum axungia, cum adipe, Dioſco. lib. 2. ca. 101.

Ὀξύγλυς, υος, ὁ καὶ ἡ, dicitur id quod infra labra in maxilla inferiore eminet, Poll.

Ὀξυγλυκὲς, τὸ, dilutum ſeu decoctum prædulcium, Hippocr. Ὀξυγλυκὺ, vide in Chiliad.

Ὀξυγράφος, ου, ὁ, velociter ſcribens.

Ὀξυγώνιος, acuto conſtans angulo.

Ὀξυδερκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutè videns, perſpicax.

ὀξυδερκῆ κολλύρια, collyria claritatem oculis conferentia, Dioſc. lib. 2. cap. 196. Ὀξυδερκὲς, έος, τὸ, acies oculorum, acutũ & perſpicax Cic.
Ὀξυδερκία, ἡ, acies oculorũ, claritas viſus Plin. ¶Ὀξυδερκικὸν, pharmacũ quo acuitur viſus. ¶Ὀξυδέρκινον, ου, τὸ, idem.
Ὀξυδερκέω, μ. ήσω, π. κα, acutè video, Neutr.
Ὀξύθριξ, ου, acutos capillos habens, Nonn.
Ὀξύζω, aceſco, Conſtantinus Cæſar γεωπονικῶν lib. ζ. ¶Ὀξύνομαι & ὀξύνω, pro eodẽ dicitur.
Ὀξύη, & ὀξεῖα, Heſych. arbor, Theophr. lib. 3. de hiſt. c. 10. Gaz. ſciſcima, vulgò *haiſtre*.
Ὀξυήκοος, qui valet auditus acumine, qui faciles aures habet Quintil. vel teretes Cicer. Hinc ὀξυηκοΐα, apud Plutarch.
Ὀξυήχος, χου, ὁ καὶ ἡ, qui ſono eſt acuto, Aphr.
Ὀξύθηκτος, valde acutus, Eurip.
Ὀξυθυμεῖν, acriter iraſci, excandeſcere. ταχέως θυμοῦσθαι. Dicitur & ὀξυθυμεῖσθαι, Ariſtoph.
Ὀξυθυμία, ας, ἡ, excandeſcentia, iracundia.
Ὀξυθύμια, τὰ, & pro eodem ὀξυθυμία, ας, ἡ, piacula, atque expiationes quædam quas luſtratis ædibus efferebant in triuia, Poll. Hyperid. in Orat. contra Demadem. Quidam etiã hac voce cruces intelligunt & ligna è quib⁹ nonnulli ſtrãgularentur, Ariſtarc. apud Suid.
Ὀξυθυμίας, ου, ὁ, Poll. & Ὀξύθυμος, præceps animi Virgil. iræ impatiens, cerebroſus Horat. Ariſtotel. Rhetor. 2. Καὶ θυμικοὶ καὶ ὀξύθυμοι, iracundi, & acris iræ.
Ὀξυκάρδιος, magnanimus, Ariſtop.
Ὀξυκάρηνος, habens altum caput, Dion. de ſit.
Ὀξύκεδρος, acuta cedrus, lib. 3. hiſt. Theophr.
Ὀξυκέφαλος, ου, ὁ, capite faſtigiato, προκέφαλος, Pindari Interp. in πυθίων ιϛ.
Ὀξυκίνητος, qui celeriter mouetur, Lucian.
Ὀξύκοος, acris auditu, auditu valens.
Ὀξύκρατον, poſca, Dioſc. potio ex aceto & aqua.
Ὀξυλαβεῖν, ſtatim & celeriter capeſſere negotiũ
Ὀξυλαβὴς, έος, velociter capiens, ὀξυλαβὴς ἀετὸς, Ariſtot. lib. 9. Anim. cap. 34.
Ὀξυλάλος, acutè loquens, Ariſtoph.
Ὀξυλάπαθον, genus rumicis, Dioſc. lib. 2. ca. 143.
Ὀξυλάπαθις, rumicis ſpecies, Nicand. in Ther.
Ὀξυλίπαρον, τὸ, condimentum intritúmque pingue atque acidum, Athen. lib. η.
Ὀξυλιπὴς ἄρτος, panis cui miſcetur acetum.
Ὀξύμαλα, τὰ, pruna Spartis, Athen. lib. 3.
Ὀξύμελι, ιτος, τὸ, oxymel, vel oxymeli, Dioſc. li. 5. & Plin. lib. 14. cap. 17. Interpr. Dioſc. acetũ mulſum vocant, vt aqua mulſa Plin.
Ὀξυμέριμνον, τὸ, obſcurum, acuta contẽplatione inuentum, acutè excogitatum, Ariſtoph.
Ὀξυμυρσίνη, myrtus ſilueſtris, baccis rubentibus, Dioſc. lib. 4. cap. 237. ruſcum vocat Plin.
Ὀξύμωρον, ſententia ex periculo petita, i. ita acutè & affectatè enũtiata, vt fatua videatur.
Ὀξύμωρος, fatuè acutus, ſtultus.
Ὀξύνομαι, & Ὀξύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, acuo, faſtigio, irrito, coaceſco, Accuſat ὀξύνει παλαιωθεὶς, vetuſtate coaceſcit, Gaz. de Seneƈt ¶Dicitur ὀξυνᾶ εἴς, Suid. ¶Ὀξύνειν, etiam acidum facere, Galen. lib. 5. Simpl.
Ὀξυόεις, εντος, idem quod ὀξύς. In Iliad.
Ὀξυπαθῶς, magno affectu.
Ὀξύπεινος, ου, ὁ, famelicus, percitus acuta fame, famis impatiens, Athen. lib. 2.
Ὀξυπευκὲς, amarum, ὀξύπικρον, Homer.
Ὀξύπορα, τὰ, dicebantur, quòd aceto condita ad intinƈtus ſeruarentur, Dioſcor. libro 3. cap. 58. ¶Sunt & Ὀξύπορα, Medicis propria, quaſi à celeritate diƈta penetrandi. vide Aetium τετραϐλ. lib. 1. Serm. 3. cap. 90.
Ὀξύπορος, qui citò tranſit.
Ὀξύπρωρος, acutam habens proram.
Ὀξύπυκνοι, οἱ, dicuntur toni, qui ſpiſsi vltima loca poſsident, Capel. lib. 9.
Ὀξυρεγμία, ας, ἡ, ruƈtus acidus, Hippocr. Aphor. 1. lib. 6. Vide ibi Comment. Galen. ¶Qui ruƈtuoſum ſpiritum eiuſmodi emittunt atque acidum ruƈtant, Ὀξυρεγμιώδης dicuntur, Galen. περὶ τῶν κατὰ τόπους, lib. 8. cap. 4. Dioſcorides etiam pro nomine participium vſurpauit, lib. 4. ὀξυρεγμιῶσι δίδοται, id eſt, datur acidùm ruƈtantibus.
Ὀξυρίας τυρὸς, genus caſei quo Siculi vtebantur, diƈtum ab acore, Poll.
Ὀξυρόδινον, Gal. ad Glauc. vbi forte legendum eſt ὀξυῤῥόδινον, genus olei roſacei aceto diluti.
Ὀξύῤῥυγχος, ου, ὁ, oxyrrhinchus, piſcis in Ægypto, diƈtus ab acuto roſtro, Ælian. ¶Strab. li. 17. κεστρεὺς ποτάμιος, i. mugil fluuiatilis. ¶Athen. lib. η. cum ſimplici ρ.
Ὀξύῤῥινες, οἱ, naſo acuto, Hippocr. in 2. ἐπιδημ.
Ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ, & Ὀξυῤῥεπὴς, repentè & leuiter repens, propenſus, paulo momento mutabilis. ἡ ὀξύῤῥοπος κίνησις τῆς σελήνης, celer motus Lunæ, Aphr. lib. 2. Probl.
Ὀξὺς, έος, ὁ, acutus, acidus, acerbus, pernix. ὀξὺς ἐς ὀργὴν, Lucian. ad iram procliuis. ὀξὺς ἐπὶ πάντα, ad omnia vehemens, Plat. de Leg. ὀξὺς πρὸς αἴσθησιν, ſenſu acer, Plut. in Camill. ¶Θυμὸς ὀξὺς, acris ira, Ariſtot. 2. Rhet.
Ὀξύστομος, oris acuti, vt mus araneus. ὀξυστόμους ἐμπίδας, culices cum acutis roſtris, Ariſtoph.
Ὀξύσχοινος, ου, ὁ, iuncus marinus Plin.
Ὀξυτενὴς, acuminatus, in Epigram.
Ὀξύτης, ητος, ἡ, acumen, acies, acor, acrimonia, Arrian. κατὰ τὴν βασιλέως ὀξύτητα, pro regis acerbitate atque ſæuitia. ¶Item celeritas diſcendi, i. ταχύτης τῆς διανοίας.
Ὀξυτόκιον, vel Ὀξυτόκον, ου, τὸ, partũ accelerans, Dioſc. lib. 2. cap. 197. & lib. 3. cap. 37.
Ὀξύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſtridulus. ὀξυτόνων γόων, Soph. ¶Item diƈtio quæ habet accentum in vltima.
Ὀξύτορος ἧλος, clauus acutè fixus, Nonn.
Ὀξύφυλλος, acutis foliis conſtans.
Ὀξυφωνία, acumẽ vocis, linguæ volubilitas, vocis acuitas, Polit. Ὀξύφωνος, acutitonus Gaz.
Ὀξύχειρ, ρος, ὁ, cui manus acuta, qui ſub manu

manu expeditè aliquid conficit, Athen. l. 7. ex Nicomacho, δειπνῶν δὲ πᾶς τὸ ἀλλότρια γίνεται ὀξύχειρ. Hincq; rapax ὀξύχειρ etiam dicitur. Atque ὀξυχειρία, promptitudo, rapacitas ſubita Menand. apud Polluc.

Ὀξυχειρία, ας, celeritas conficiendi aliquam rem.

Ὀξυχολία, repentina ira, bilis feruor.

Ὀξύχολος, iracundus, celer ad iram, breuis iræ.

Ὀξυωπεῖν, ὀξέως βλέπειν, acutè cernere, Baſil.

Ὀξυωπέστατος, ὁ, clariſsimè cernens, Lucian.

Ὀξυωπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, acutè cernens. ὀξυδερκὴς, εὔωπος. αἰετὸς ὀξυωπέστατος, Ariſtot. viſus acerrimi, ὀξυδερκέστατος. ¶ Item viſum acuens.

Ὀξυωπία, videndi acumen, oculorum acies, Ariſtot. Probl. Segm. 4. Queſt. 3. ¶ Ὀξυωπίας, perſpicax, Polluc.

Ὀξυωπὸς, qui acutum habet viſum, ὀξυωπής.

Ὀξώδης, acetoſus, acidus, Aphrod.

Ὄξωλις, genus herbæ rumicis, ab aciditate.

Ὄυ, pro οὗ, poeticè, Iliad. β, οὗ κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.

Ο Π

Ὄπα, vocem, φωνὴν, Homer.

Ὅπα, pro vbi, in Epigr. ¶ Item ὅπα δοκῆ, quomodo videatur, Doricè, Herodot.

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ, aſſectator, cōſors. ὀπαδῶν ἔρημος βασιλεὺς, rex ſine ſtipatoribus, Plut. in Romulo.

Ὀπάζομαι, eligo, & cum impetu deferor, Etym.

Ὀπάζω, μ. άσω, π. ακα, præbeo, do, παρέχω, δίδωμι, χαλεπὸν δέ τε γῆρας ὀπάζει, Iliad. θ. ¶ Ὀπάζειν etiam eſt veſtigare oculis, Iliad. ε. ἀλλ' ὅτε δὴ ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων. ¶ Aliquando deferri, χειμάῤῥοις κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ. Itē vocare. ¶ Aliquādo τὸ διώκειν, i. inſequi, Iliad. θ. Ὡς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιούς. ¶ Ὀπάζεσθαι, etiam ſocium aſſumere, eligere comitē, Ilia. β.

Ὀπαῖα, ἡ, tegula pertuſa & perforata, Poll.

Ὀπαῖον, ου, τὸ, operculum ollæ, foramen, & qua fumus è camino exit, faſtigiū, Plut. in Pericl.

Ὀπαὺ, illuſtris, clarus, potens admodum.

Ὀπαθεὶς, à tergo ligatus.

Ὅπατρος, ου, ὁ, eodē patre natus, quaſi ὁμόπατρος.

Ὀπάων, ονος, ὁ, miniſter, aſſectator, Iliad. κ.

Ὅπερ, quod, & ὅπερ τε, Odyſſ. ξ. & Heſiod.

Ὀπεύω, circūſpicio, video, περισκοπῶ, βλέπω, Heſych.

Ὀπέωνες, ſerui, ſeruitia, Herodot.

Ὅπη, & ὅππη, poeticè, vbi, quó. Odyſſ. ξ. πέμψει δ' ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει, quò ire iubet. Plat. 2. de Republ. διὰ τὸ μὴ εἰδέναι ὅπη τ' ἀληθὲς ἔχει. ¶ Item pro quomodo. ¶ Accipitur & pro ὅπως.

Ὅπη ἄν, quacunque, & quomodocunque, vt, quemadmodum, Plat. lib. 3. de Rep. Ἀλλ' ὅπη ἂν ὁ λόγος ὥσπερ πνεῦμα φέρῃ, ταύτῃ ἰτέον, i. quacunque. ¶ Item quocunque, Idem in Apol. ὅπη ἂν ἔλθω, quocunque me contulero.

Ὅπη ποτὲ, & Ὁπηδήποτε, quomodocūq;, ὅπη ποτὲ γέγονε, quomodocunq; factū eſt, Plat. Epi. 7.

Ὅπη τύχῃ, fortuitò, Plat. in Tim.

Ὀπὴ, ῆς, ἡ, vox: cauerna, foramen, Ariſtoph. in Plut. διὰ τῆς τρυμαλιᾶς, Ὀπὰς γὰρ εἶχεν οὐκ ὀλίγας, Interp. τὰς τρώγλας. ¶ Eſt & veſpertilio, ἡ νυκτερίς, Suid.

Ὀπηδεύω, Nonn. & Ὀπηδέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſequor, comitor, ἕπομαι, ἀκολουθῶ. cū Dat. Heſiod. μετ' ἀνδράσι λιμὸς ὀπηδεῖ, viros ſequitur.

Ὀπηδὸς, οῦ, ὁ, aſſecla, ſequens, ancilla, ſeruus.

Ὁπηλικοσοῦν, quantuſcunque.

Ὁπηνίκα, quando, quandoquidem, quum, Dem.

Ὀπήτιον, ου, τὸ, ſubula, Suid. Scribitur & ὀπήτειον & ὀπητείδιον, Poll. κεντήριον, Lucian.

Ὁπητιοῦν, vtcunque, vndecunq;, Plat. in Apol.

Ὀπίας, caſeus qui coit coagulo, Vide ὀπός.

Ὀπιδνὸς, οῦ, ὁ, malus, terribilis, horribilis, 2. Arg.

Ὀπίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, vereor, pudefio Gell. curo, obſeruo, Accuſ. Odyſſ. ξ, Διὸς δ' ὠπίζετο μῆνιν. Genit. 2. Argon. οὐδ' ὅσον ὠπίζετο καὶ Διὸς αὐτοῦ, nihil Iouem curabat aut verebatur.

Ὀπίζω, μ. ίσω, π. ικα, idem, Accuſ. ¶ Ὀπίζω item liquorem eximo inciſo caule aut radice, lib. 7. hiſtor. plant. Theophr. cap. 6.

Ὄπιθεν, Doricè pro ὄπισθεν, retro, Iliad. α.

Ὄπικος, ὁ, ſordidus.

Ὀπιμαντεῖον, ου, voce datum reſponſum.

Ὀπίονες, apud Plutarch. ſunt qui nuntiorum & ſpeculatorum funguntur muniis.

Ὀπιπευτὴρ, ῆρος, ſpectator. 2. ſyllaba lōga, Nōn.

Ὀπιπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & Ὀπιπτεύω, aſpicio, obſeruo, Iliad. δ. ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας.

Ὄπις, ιδος, ἡ, cura, conſideratio. ὄπιν οὐδεμίαν ἔχων, nihil penſi habens. ¶ Item diuina vltio, Iliad. π. θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες. ¶ Itē ira, Etym.

Ὄπισθεν, retrò, ponè, ex aduerſo, retrorſū, pòſt, poſterius, in poſterum, Odyſſ. ξ. αὐτὰρ ὄπισθεν μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, i. εἰς τὸ μέλλον. ¶ Cū Gen. Plat. de Rep. l. 1. καί μου ὄπισθεν ὁ παῖς λαβόμενος τοῦ ἱματίου, ponè me, & à meo tergo.

Ὀπισθένα, pars exterior palmæ.

Ὀπίσθιος, ου, ὁ, poſterior, auerſus, poſticus. ὀπίσθια, præterita, cauda, Ariſto. ſuffragines Gaz.

Ὀπισθίως ἐχόμενος τῆς πύλης, poſt portam poſitus, lib. 1. Reg. 4.

Ὀπισθοβάμων, ονος, ὁ, retrogradus vt cācer, Epig.

Ὀπισθόγραφος, ου, à tergo ſcriptus.

Ὀπισθόδομος, ου, ὁ, poſticum, domus poſtica pars, vel poſtica Varr. & Vlpiano Iuriſc. Lucian.

Ὀπισθόκαρπος, ferens fructum ex aduerſo folio, ſiue à tergo folii, Theophr. l. 5. c. 2. hiſt. plāt.

Ὀπισθοκέλευθος, pediſequus, ponè ſequens Virg.

Ὀπισθόκεντρος, cui aculeus in poſteriori parte.

Ὀπισθοκόμαι, οἱ, qui crines ad tergū flexos habēt

Ὀπισθόκομοι μέροπες, homines poſteriori parte comati, Nonn.

Ὀπισθοκρηπῖδες, calceamenta muliebria, Poll. 7.

Ὀπισθοκύφωσις, ἡ, ſpinæ flexus retroſum cedentibus ſpōdylis ſiue verticillis cōſtans, Galen.

Ὀπισθονόμος, præpoſterè paſcens, ſiue receſſu, retortáque ceruice. ὀπισθονόμοι βόες, böues receſſu paſcentes, Interpr. Melæ ex Herodot.

Ὀπισθόπορος, retrogradus. ¶ Aliquando pediſe-

quus, comes, ſectator, qui à tergo ſequitur, aſſecla.
Ὀπισθόπους ὁμήγυρις, turba pediſequa, Euripid.
Ὀπισθόπους δίκη, iudicium aut pœna quæ crimẽ ſtatim poſtridie ſequitur.
Ὀπισθόρμητος, retrogradus.
Ὀπισθοσφενδόνη, ης, ἡ, ornamentum quoddã capitis muliebris, reticulum, Poll.
Ὀπισθοτονικὸς, ῦ, ὁ, cui ceruix in humeros incuruata & reiecta eſt, lib. 3. Dioſcorid. cap. 18.
Ὀπισθοτονικῶς σπώμενος, inflexibiliter conuulſus, Hermolaus apud Dioſcor. lib. 1. cap. 72. cui ceruix in ſcapulas deiecta eſt, & retrorſum contracta, Ruell.
Ὀπισθότονος, ου, ὁ, affectio, quum ceruix ita diriguit, vt flecti non poſſit, i. quum caput ad ſcapulas contrahitur, Plin. lib. 28. cap. 12.
Ὀπισθουρητικὸς, qui ex aduerſo mingit, Ariſtot.
Ὀπισθοφανῶς, retrorſum, aduerſum.
Ὀπισθοφυλακέω, μ. ήσω, retrò cuſtodio, ſum cuſtos poſtremi agminis, Accuſ. ὑραγεῖν, Poll.
Ὀπισθοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡγαγὸς, cuſtos ductórque nouiſsimi agminis. ¶ Ὀπισθοφυλακία, ας, ἡ, poſterior cuſtodia. ἐν τῇ ὀπισθοφυλακίᾳ, poſt principia Terent.
Ὀπισμα, ατος, τὸ, coactus ſuccus Ruell. liquor Marcell. lib. 3. Dioſcor. cap. 25.
Ὀπισμὸς, ſuccatio, Gaz. l. 9. c. 8. hiſt. pl. Theop.
Ὀπίσσω, poet. idem quod ὀπίσω.
Ὀπίστατος, ου, ὁ, ὀπίσθιος, poſtrem⁹, vltim⁹, Ilia. θ.
Ὀπίστερος, poſterior, ſequens à tergo, Nonn.
Ὀπίσω, retrò, à tergo, rurſus, viceuerſa, poſthac, poſt, poſteà, μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ μέλλον, in poſterum, poſtmodò, Iliad. ά. οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω, i. antè & pòſt, i. οὐκ οἶδε τὰ παρεληλυθότα καὶ μέλλοντα.
Ὀπλάρια, τὰ, arma, diminutiué.
Ὁπλὴ, ῆς, ὁ, vngula omnium brutorum, Heſiod.
Ὅπλησις, armatura. τῇ ὁπλήσει δυσχελὴς, leuiter armat⁹. Itẽ inſtructio, apparat⁹, παρασκευασία.
Ὁπλίαι, αἱ, mandræ, vbi pecorum initur numerus, quaſi ſecundũ vngulas apud Locrenſes.
Ὁπλίζω, μ. ίσω, π. ικα, armo, paro, Actiu. Accuſ.
Ὅπλισις, ιος, ἡ, & Ὁπλισμὸς, ῦ, ὁ, armatura.
Ὁπλιστεύω, armo exercitus, arma fero.
Ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, armatus.
Ὁπλιταγωγὸς ναῦς, ἡ, nauis quæ armatos fert
Ὁπλῖται ἐναρὲς, milites ſpoliatores. (milites.
Ὁπλιτεύω, rem militarem exerceo, armatus incedo, Thucyd. ¶ Item ὁπλιτεύω, præſum armatis, Eidem.
Ὁπλίτης, ου, ὁ, miles armatus. βαρὺς ὁπλίτης, grauis armaturæ ſtatariúſque miles, Plutarch.
Ὁπλιτίδες, αἱ, ſtatuæ fœminarum armatæ.
Ὁπλιτικὸς, bellic⁹, ὁπλιτικὸς θώραξ, Plat. in Epi.
Ὁπλιτοδρομεῖν, eorum eſt qui armati curſu certabant, Pauſan. ὁπλιτοδρομεῖν ἀσκήσας.
Ὁπλιτοπάλης, ου, ὁ, vnde ὁπλιτοπάλαι apud Æſchyl. qui armatus luctatur.
Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, armamentarium, Poll.
Ὁπλομανία, inſanum ſtudium armorum.
Ὁπλομανῶ, inſano armorũ ſtudio tenecr, Athẽ.
Ὁπλομαχέω, armatus pugno, Plut. in Camill.
Ὁπλομαχία, ας, ἡ, dimicatio ſub armis.
Ὁπλομάχος, ου, ὁ, bellator armatus, Polyb.
Ὅπλον, ου, τὸ, armatura, & quidquid eſt armorũ loco. ὅπλον πρὸς δυσπάθειαν μέγα, ad reſiſtendũ aduerſum affectum maximè conuenit, Aphr. lib. 1. Probl. ¶ Ὅπλα, τὰ, arma. ὅπλα καταθεὶς εἰς τὸ μέσον, ponens ſeu deponens arma in medium. ¶ Item agmen, Thucyd. li. 1. ὅσα μὴ προϊόντες πολὺ ἐκ τῶν ὅπλων, non deſcendẽtes longius ab agmine. ¶ Item ὅπλον pro fune nautico, Apoll. Rhod. & Hom. Odyſſ. ξ, ὅπλα ἐϋστρεφεῖ στερεῶς κατέδησαν, i. σχοινίῳ. Idem Ody. δ, ὅπλα χαλκήϊα vocat fabrilia inſtrumenta: ex ſtupa vel canabe: imò cuiuſuis opificii inſtrumenta, ὅπλα dici teſtis eſt Euſtath. ¶ Ὅπλον etiam τὸ αἰδοῖον Heſych.
Ὁπλοποιΐα, armorum compoſitio.
Ὁπλότερος, ου, ὁ, iunior, poſterior, recẽtior, Iliad. κ. ¶ Item μάχιμος, pugnax, ad pugnam aptus, Iliad. δ.
Ὁπλοφορῶ, cingo latus, & in modum ſatellitis ſtipo, & comitor, Plutarch. Arma geſto, Xen.
Ὁπόδαπην, quotquot.
Ὁποδαπὸς, ῦ, ὁ, cuias, Indefinit.
Ὁποδαπὸς δὴ, & Ὁποδαποσοῦν, cuiuſcunque, Plat. in Phædro.
Ὁπόθεν, vnde, Xenoph. & ὁππόθεν, Odyſſ. ξ.
Ὁπόθεν δήποθεν, vndecunque, quoquo modo.
Ὅποι, quò, vbi, hîc, Lucian. de Luctu.
Ὁποῖα, vt, qualiter, ὡς, ὥσπερ, in Epigr.
Ὁποιδήποτε, qualitercunque, Plat. Epiſt. 7.
Ὁποῖόν τι, aliquod, quiddam.
Ὁποῖος, ου, ὁ, qualis Infinitè, eiuſmodi, qui, quiuis, κἂν ὁποῖα ᾖ, qualiacunque ſint, Xenoph. in Oeconom.
Ὁποιοσδὴ, Ὁποιοσοῦν, Ὁποιοστισοῦν, qualiſcunq;.
Ὁποῖός τις, Interrog. pro ποῖός τις; Demoſth.
Ὀποκάρπασον, Dioſcorid. lib. 6. in præfat. & ca. 13. Plin. lib. 28. cap. 10. opocarpathum vocat. & lib. 32. cap. 5. Carpathi ſuccum.
Ὀποπάναξ, liquor herbæ panacis, Dioſcorid. libr. 3. cap. 55.
Ὀποπλεῖν, renauigare.
Ὀπὸς, οῦ, ὁ, lácteus ſuccus, & qualiſcunque liquor non ſponte, ſed caſtratione, ſcarificatione, terebratione, vel alio quouis vulnere effluens, Hippocrat. ¶ Apud Ariſtophan. in Plut. & in Concion. pro laſere, i. ſucco Laſipertii capitur: Vnde & βλέπειν ὀπὸν (propter vehementiã laſeris) eſt torruè & truculenter intueri, Eidem in Pace. ¶ Hinc Ὀπισμὸς, οῦ, ὁ, liquoris detractio. ¶ Ὀπὸς etiam pro coagulo, ἡ πιτυὰ, Iliad. έ, Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν Ὑγρὸν ἐόν. Ab hac voce Ὀπίαν, caſeum appellauit Cyclops apud Euripidem, acrem, & ad quem cogendum ſuccus ficulneus adhibitus eſſet. ¶ Ariſtoph. in Veſp.

in Veſp. ἀντὶ τῆς ὀπῆς, & pro foramine hanc vocem vſurpat.
Ὁπσάκις, quoties.
Ὁποσακισοῦν, quoties libeat.
Ὁποσαπλάσιος, totuplex, vt ποσαπλάσιος, quotuplex.
Ὁποσαπλασιοσοῦν, Ariſtot. quãtũuis, multiplex.
Ὁποσαχῆ, multipliciter.
Ὁπόσῃ πλείστῃ, quanta maxima.
Ὁπόσα ἄν, quotlibet, quotcunque.
Ὁπόσον βραχὺς, quàm breuis.
Ὁποσονοῦν, vbicunque, quocunque.
Ὁπόσος, ου, ὁ, quot, quotus, quantus, Indefinité. ἐπ' ἐξουσίας ὁπόσης ἐβούλοντο ἐπράττον, &c. Demoſth. ¶ Et Ὁππόσος. νῆσον ὁππόσην εἶπον ἀπετόρνευσε, inſulam quantam dixi confecit, Philoſtrat. in Heroicis.
Ὁποσοσοῦν, quotuſlibet, quotuſcunque. ὁποσονοῦν βάρος, quantalibet grauitas, Ariſtot.
Ὁποσοσδήποτε, &
Ὁποσοστισοῦν, quantuſcunque, Demoſth.
Ὁπόστος, ὁ, quotus, Indefin. ὁπόστοι τύχωσι τὸν ἀριθμὸν, quotquot numero ſint, Ariſtot. libr. 1. Politic. cap. 1.
Ὁποστοσδήποτε, & Ὁποστοσοῦν, quotũſlibet, quotuſcunque, Demoſt. pro Corona, Οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τέταρτος, οὐδ' ὁποστοσοῦν.
Ὁπόταν, quoniam, quando, quandocunque. Optatiuo. Lucian. τί γὰρ ἂν καὶ πάθοι τις, ὁπόταν οἱ θεοὶ βιάζοιντο; Nam quid ageres, cùm diuinitus cogerêre.
Ὁπότε, quum, quando, poſteaquàm, tempore, Æſchin. Opta. Plat. in Apolog. ὁπότε ἐντύχοιμι Παλαμήδῃ, quum Palamedem conuenirẽ.
Ὁπότε γοῦν, vbi ergo, itaque quum.
Ὁποτεοῦν, quandocunque.
Ὁπότερον, vtrum, Infinité.
Ὁπότερα, pro ὁποτέρως, vtro modo, Ariſt. νεφ.
Ὁπότερος, ου, vter, vtercunque, vterlibet, alteruter, quilibet. ὁποτέρων ποτε ἄρα σχῇ, Plat. de Leg. vtram in partem declinaret.
Ὁποτεροσδήποτε, & Ὁποτεροσοῦν, vteruis, vterlibet, alteruter, Thucyd. εἰ ἀμνημονοῦσιν ὁποτεροσοῦν, ſi alterutris memoria exciderit.
Ὁποτέρως, vtro modo, Infinitè, ὁποτέρως ἔσται ἐν ἀλλήλῳ κινδυνεύεται, incertum vtri magis in periculo futuri, Thucydid. ¶ Et aliquando Interrogat. Plat. lib. 1. de Rep. [illegible]τερος οὖν σοι ἀρέσκει; vtro modo tibi placet?
Ὁποτέρωσε, vtro, in vtram partem, Dubitatiué.
Ὅπου, vbi, quandoquidem, quò, Ariſto. de mũd. πάντα κινεῖ ὅπου βούλεται, omnia quò vult, mouet. ¶ Item ὅπου, aliquando, quando, cum Indicat. Plutarc. in Othone, ὅπου μὲν, ὅπου δὲ, ὅπου οὖν, vbique, Xenoph.
Ὅπου ἄν, vbicunque, quocunque, quandocunq;, Xenoph. βαδίζοντα ὅπου ἂν βούλωμαι.
Ὅπουγε, quandoquidem, i. vtpote, cùm, Lucian.
Ὁπουδὴ, & Ὁπουδήποτε, & Ὅπου περ ἄν, & Ὅπου ποτὲ, vbicunque, εἰς ὁπουδὴ, ſicubi.
Ὅπου ποτὲ γῆς, vbicunque gentium, Syneſ.
Ὁπωύπιος, quo nomine etiam monoculus, καὶ ἑτερόφθαλμος, Interpr. Ariſtoph. Auib.
Ὁππόσε, quocunque, Aduerb. ad locũ, Odyſſ. ξ.
Ὄππατα, Æolicè, pro ὄμματα, oculi.
Ὁππότε, pro ὁπότε, ὅτε, quando, donec, dũ, Laſc.
Ὀπτὰ, τὰ, viſa, aſſa, Athen. lib. 8.
Ὀπταλέος, ου, ὁ, aſſatus, aſſus, Homer. in Iliad.
Ὀπτανεῖον, ου, τὸ, locus vbi carnes aſſãtur, culina, quaſi dicas toſtorium: coquina dicebant veteres teſte Nonio. ¶ Ὀπτανήιον, Etym.
Ὄπτανιον, idẽ quod ὀπτανήιον, Ariſtoph. in Equit.
Ὀπτάριον, ου, τὸ, idem.
Ὀπτασία, aſpectus, ἀπόβλεψις, Suid.
Ὀπτανὸς, aſſus, Gaz. ex Ariſtot. Problem.
Ὀπτάνω, conſpicio, video, Actiu. Accuſ. ¶ Paſſiuum ὀπτάνομαι, conſpicior, cap. 1. Act. Apoſt.
Ὀπτασία, ας, ἡ, viſio, aſpectus, conſpectus.
Ὀπτάω, μ. ήσω, π. ηκα, aſſo, coquo, torreo, adoleo, Accuſ. Odyſſ. ξ. ὀπτήσας δ' ἄρα πάντα.
Ὀπτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, video, Actiu.
Ὀπτηκὸς, ὁ, vim habens torrendi.
Ὀπτημένος ἄρτος, coctus panis, Galen. ad Glauc.
Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, ſpeculator, ſpectator, viſor Tacit.
Ὀπτήρια, τὰ, numera præmiáve, quæ in ſpectaculum impenduntur, Callim. de Diana Triuia, Ἡφαίστου καλέοντος, ὅπως ὀπτήρια δοίη.
Ὄπτησις, ιος, ἡ, q. aſſatura, aſſatio, decoctio, vſtio.
Ὀπτικὰ, & Ὀπτικὴ πραγματεία, doctrina quædam & exquiſitio cauſarum & rationũ viſus.
Ὀπτικὸς, ὁ, viſibilis Plin. q. perſpectiuus, ſpeculatiuus. ἐν τοῖς ὀπτικοῖς, in aſpectuũ rationibus, Ariſtot. in Probl.
Ὄπτομαι, μ. ὄψομαι, π. ὦμμαι, video, & videor, appareo, Depon. Accuſat.
Ὀπτόμενος, igni cõmiſſus, qui aſſatur, Aphrod.
Ὀπτὸς, οῦ, ὁ, aſſus, aſſatus ὀπτὸς πρὸς ἥλιον, ſole coctus, Xenoph. ¶ Item ὀπτὸς, viſibilis Plin.
Ὀπύομαι, eiuſdem ſanguinis ſum, proſtituo. ὀπύεται ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, virum ad venerem admittit, Plutarc. in Solone.
Ὀπύω, μ. ύσω, π. υκα, γαμέω, coeo, Heſiod. in Theogon. τοῦ γὰρ ὀπύεις παῖδα, eius enim filiam vxorem habes.
Ὀπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſuccoſus, ὀπώδης ἡ ὑγρότης, lacteus ſuccus, Theop. lib. 6. c. 7. de cauſ. plant.
Ὄπωπα, vidi, μέσ. παρακ. Attic. ab ὄπτω, Apoll.
Ὀπώπη, viderat, Theocr. ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.
Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus, viſus, pupilla, Odyſſ. δ.
Ὀπώρα, ας, ἡ, mollioris corticis fructus, Conſtant. γεωπον. lib 10. poma inter æſtatem & autumnum prouenientia, vt notat Marcell. lib. 3. Dioſcor. πεπαίνειν τὴν ὀπώραν, fructum coquere quod de vuis dixit Xenoph ¶ Item ὀπώρα, autumnus ineunte autumno, περὶ τὴν ὀπώραν, ineunte autumno, Ariſtot. li. 9. Anim.
Ὀπώρινη, ης, ἡ, autumnus, Ariſtot. lib. de mund.
Ὀπωριεῖ, fructus colliget, Philoſtr. in Heroicis.
Ὀπωριοῦντες, decerpentes, Accuſat Heſiod.
Ὀπωρίζω, & Ὀπωρίζομαι, fructus decerpo.

Ὀπωρίζω, fructus decerpo, colligo, Plut. in Pericl. ¶ Eſt etiam pomis veſci. ὁ δὲ δράκων ὅταν ὀπωρίζῃ, quum per viſum pomorum nauſea infeſtatur, Gaz. ex Ariſtot. lib. 9. Anim.

Ὀπωρινὸς, autumnalis, Heſiod. ὀπωρινὸς ὄμβρος.

Ὀπωρισμὸς, arborum fructus.

Ὀπωροφορεῖν, ferre poma, ſiue producere.

Ὀπωροφυλάκιον, ου, tuguriolum ad pomorum cuſtodiam, pomarium Plin.

Ὀπωροφύλαξ, pomariorum cuſtos Gaz.

Ὀπωρώνης, & Ὀπωρώνης, ὁ, qui poma vendit emítque, Suid.

Ὅπως, interdum διαπορηματικῶς καὶ ἀνθυποπτικῶς ponitur ꝓ quomodo, hoc eſt, pro πῶς, ὡς, ὥσπερ, ſic, vt, prout, ἵνα, quemadmodum. Et conſtruitur cum Indicat. vt ὅπως ἐθέλεις ἔρξον, fac vt vis, Homer. in Iliad. ὅπως ἕκαστον ἔχει καὶ πρὸς ἣν κεῖται διάνοιαν σαφηνίζει, quo pacto ſingula ſe habent, exponit, Plutarch. in Solone. ¶ Cum Futuro Indicat ὅπως ἀμυνεῖται τοὺς πολεμίους, σκοπεῖ, quomodo hoſtes vlciſcatur, conſiderat, Plutarch. in Camillo. ¶ Cum Optatiuo. ὅπως ἀποδοίμην, vt venderem, Ariſtophan. ¶ Cum Subiunct. vt ὅπως ἀκούσῃς ἥκεις, venis vt audias, Xenoph. ¶ Interdum cum Infinit. Sophocl. in Aiace, οὐκ ἂν γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν, fieri non poteſt quin hæc ita ſe habeant. ¶ Interdũ præcipientis eſt, καὶ παραγγελματικὸν, aut denuntiantis, aut exhortantis: ſicut caue Latinè, & vide ne, Bud. ¶ Pro tanquam, velut. λέων ὅπως, vt leo, Euripid. ¶ Ὅπως μὴ, cum Futuro Indicatiui modi, Ariſtoph νεφ. ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε, ne me tanquã Athamantem immoletis. Ibidem cum Subiunctiuo. ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξῃς μηδένα, vide ne quem hoc doceas.

Ὅπωσπερ, quomodo, Sophocl.

Ὅπωστε, tanquam, Euripid.

Ὅπως δὴ, & Ὅπως ἔτυχε, & Ὅπως δὴ, & Ὅπως δήποτε, & Ὅπως δηποτοῦν, & Ὅπως ποτὲ, & Ὁπωσοῦν & Ὁπωστιοῦν, quomodocunque, vtcunque, quocunque modo, temerè, ſiue iudicio, de quibus Bud. Comment.

O P

Ὁραθεὶς, viſus, Nazanz. in Orat.

Ὅραμα, ατος, τὸ, aſpectus, Xenoph.

Ὁράομαι, video, Odyſſ. ὀ. ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶντο.

Ὄραρος, & συνοχὴ, partes phalangis in æqualia diuiſæ: Latini vocant os & vmbilicum.

Ὅρασις, ιος, ἡ, viſio, aſpectus, ὄψις.

Ὁρατὴς, οῦ, ὁ, ſpectator.

Ὁρατικὸς, ὁ, vim cernendi habens, in Hippiat.

Ὁρατὸς, οῦ, ſub cernendi ſenſum cadens, Cic. aſpectabilis, Xenoph. ὁρᾷν τὰ ὁρατά.

Ὁράω, μ. ὄψομαι, π. ἑώρακα, video, aſpicio, Accuſ. ὁρῶ σε ποιοῦντα, Ariſtot. Cum Infinit. Xenoph. ὁρῶ τὸ παίειν, intendo ad feriendum. ¶ Iungitur interdum Participio verbi alterius. ὁρῶ ἐξαμαρτάνων, video me errare, Eurip. ¶ Item abſq; Particip. Xenoph. ἡδέως ἀλλήλους ἑώρων, mutuò fruebatur aſpectu. ¶ Et cum Præpoſ. ὁρῶ εἰς γῆν, Xenoph. ὁρῶ πρὸς ἄλλους, oculos ad alios conuerto, Eidem.

Ὀργάζω, mollio, μαλάττω, Ariſtoph. πηλὸν ἀποδὺς ὄργαζον, i. φύρασον καὶ μάλαξον. ¶ Item tempero, miſceo, irrigo, Galen. apud Hippocrat. ¶ Ὀργάζειν etiam idem quod ὀργᾷν, concupiſcere, deſiderio libidinis excitari, atque laſciuire, impetu ferri ad aliquid. ¶ Et μεταβατικῶς, pro incitare & ciere, ὁρμᾷν καὶ παρορμᾷν Ariſtot. Probl. Segm. 2. Quæſt.

Ὀργαίνω, μ. ανῶ, facio iraſci, turbo, Interp. Soph.

Ὀργανικὸς, οῦ, ὁ, q inſtrumentalis, Ariſtot.

Ὄργανον, ου, τὸ, organum, inſtrumentum, ferramentum, Ariſtot. ſic dialecticam vocat, quòd totius philoſophiæ inſtrumentum & veluti manus ſit. ¶ Pro inſtrumento muſico, Eurip. ¶ Ὄργανον pro torculari, Dioſc. lib. 4. c. 247.

Ὀργανοποιὸς, οῦ, ὁ, organarius Firmico.

Ὀργὰς, άδος, ἡ, terra aliqua culta, fertilis, terra ſacra alicui deo, vt lucus & ſaltus. ἀποτέμνεσθαι τὴν ἱερὰν ὀργάδα, ſacrum lucũ cecidiſſe, Plutarch. in Pericl. ¶ Item pro vinea ſeu arbuſto, in Epigramm.

Ὀργάσαι, commiſcere, contemperare, Hippocr.

Ὀργάω, μ. άσω, π. ακα, appeto, concupiſco, ſum ad libidinem propenſus. ὀργᾷ πρὸς ὁμιλίαν ſtimulatur ad venerem, Ariſtot. lib. 3. Anim.

Ὀργεῶνες, οἱ, qui iiſdem ſacris initiati ſunt.

Ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira, iracundia. ὀργῇ φέρω, indignè fero, Thucyd. τὴν ὀργὴν ἔχω ἐπὶ σοὶ, tibi iraſcor, Demoſth. Thucyd. lib. 1. ὀργὴν μὲν φανερὰν οὐκ ἐποιοῦντο τοῖς Ἀθηναίοις, nõ palàm iraſcebantur. ¶ Ponitur & pro appetitu coeundi. παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐπιθυμῶ, Etym. ¶ Sophocl. in Aiace pro moribus.

Ὄργια, τὰ, Orgia, ſacra Bacchi, myſteria.

Ὀργιάζομαι, conſecror: ſiue vt Actiuũ, rem diuinam facio, & conſecrata facio, Plat. 4. Leg.

Ὀργιάζω, μ. άσω, π. ακα, orgia celebro, ſacra ceremoniáſque inſtituo, Plat. in Phæd.

Ὀργιασμοὶ, οἱ, ceremoniæ.

Ὀργιαστὴς, οῦ, ὁ, celebrator orgiorum feſtorum.

Ὀργιαστικὸς, ad iram concitans: ſic Aretin. apud Ariſtot. lib. 8. Polit. cap. 6. animos concitans.

Ὀργίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, iraſcor, iram exerceo, Dat. τί μοι ὀργίζῃ; quid mihi ſuccenſes? Xenoph. lib. 5. Pædiæ.

Ὀργίζω, irrito, ad iram prouoco, Ariſtoph.

Ὀργίλος, ου, ὁ, iracundus, indignabũdus, 2. breui.

Ὀργιλότης, ητος, idem quod ὀργὴ, iracundia.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

Ὀργίλως ἔχω, commoueor, Demoſth. περὶ στεφάνου.

Ὀργιλώτερος, iratior, Ariſtot. 2. Ethic. cap. 7.

Ὀργιστέον, iraſcendum.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, Vlna, menſura ſenũm pedum, Herodot. quaternorum cubitorum paſſus Vallæ, Dioſcorid. li. 4 δέκα ὀργυιὰς ἔχων ὕψος, decem vlnas altus. ¶ Poll. exponit ſpatiũ quãtũ protenſa

protenſa hominis vtrinque brachia, ab altero ſummo medio digito ad alterum traiecta per pectus longitudine patent.

Ὀργυιαῖος,ου,ὁ,magnitudine vnius vlnæ, vel trium cubitorum. ὀργυιαῖα κέρα, in Epigram.

Ὀργύζω, extimulor. Horus Apoll. cap. vlt.

Ὀργυιόω, μ. ώσω, π. ωκα, vinas extendo, Neutr.

Ὀργώνη, q. concupiſcentia.

Ὄρδυλον, τὸ, genus quoddã oleris, Nic. in Ther.

Ὄρεγμα, ſanguis, gradus, extenſio, porrectio, Ariſtot. lib 9. Anim. ¶ Item admotio, applicatio, Euripid. in Phœniſſ.

Ὀρεγμός, ὁ, faba freſa, Euſtath. Iliad. ψ.

Ὀρέγνυμι, extendo, Actiu. Accuſ. Hom. Iliad. α.

Ὀρέγομαι, μ. έξομαι, π. ερμαι, affecto, concupiſco, expeto, appeto, 2. Argon. τοῖς δ' ἦ θυμὸς ὀρέξατο γηθοσύνῃσιν, animus eſt incitatus præ lætitia. ¶ Item pro apprehẽdo. Idem ibidem, δυέχετος ὠρέξαντο πελωρίου, i. ἐλάβοντο. ¶ Interdum iaculari, pugnare, vibrare, Iliad. δ, ἔγχει ὀρεξάσθω, haſtam contorqueat.

Ὀρέγω, μ. έξω, π. εχα, porrigo, præbeo.

Ὄρειος χώρα, montana regio, lib. 5. Epigr.

Ὀρείαυλος, montes inhabitans.

Ὀρειβατέω, μ. σω, montes ſcando, Neutr. abſol.

Ὀρειβάτης, ου, ὁ, montes ſcandens.

Ὀρειδρόμος, ὁ καὶ ἡ, montiuagus, Eurip.

Ὀρεικὸν ζεῦγος, mulorum iugum, Syneſ. in Epiſt.

Ὀρειμαλίδες, αἱ, mala montana, poma montana.

Ὀρεινόμος αἴξ, capra in montibus paſcens.

Ὀρεινός, ῦ, ὁ, & Ὄρειος, montanus, cliuoſus. ὀρεινὴ ὁδός, iter montanum, Xenoph. ¶ Item ὀρεινός, auis Ariſt. li. 8. Anim. c. 3. monticula Gaz.

Ὀρειοκόμος, mulio Iuuenali & Martiali.

Ὀρειονόμον ταῦρον, taurum montiuagum in paſcendo, in Epigr. ὀρειονόμων θηρῶν, Ibidem.

Ὀρείου διός, apud Demoſth. Iouis terminalis.

Ὀρεῖος, ου, ὁ, regio montana.

Ὀρειοχαρής, qui montibus gaudet, in Epigr.

Ὀρειπελαργὸς ἀετος, aquila nomine montana, ciconia, Ariſtot. lib. 9. Anim. cap. 33.

Ὀρειπτελέα, ἡ, q. montulmus, genus vlmi, Theop.

Ὀρείτης, ου, ὁ, & Ὀρείτωρ, montanus, agreſtis.

Ὀρειτύποι, montes pulſantes, qui è montibus in vrbem quiduis inuehunt, vt ſaxa, ligna, Nicand. in Ther. ¶ Ὀρειτυπὴ, Hippoc. eſt labor ille quem in montibus ſubeunt.

Ὀρείχαλκον, ου, τὸ, orichalcum, Heſiod.

Ὀρεκτιάω, μ. ήσω, π. ηκα, concupiſco.

Ὀρεκτὴ μελία, lancea, longa haſta, Iliad. β.

Ὀρέκτης, ου, ὁ, cominus pugnans, Euſtath.

Ὀρεκτικός, οῦ, ὁ, ὀρεκτικὸς οἶνος, vinum appetentiam ciborum inuitans, Dioſc. lib. 5. cap. 13.

Ὀρεκτός, οῦ, ὁ, extenſus, longus, expetendus, amabilis. ¶ Item ἔσχατον ὀρεκτὸν ἔχων, extremi voti compos, Nazanz. in Orat.

Ὀρεκτύς, extendens.

Ὄρεξις, εως, ἡ, cibi appetentia, vehemens edendi auiditas. ¶ Item affectatio, deſiderium, cupiditas, Ariſtot. lib. 7. Polit. cap. 15.

Ὀρεξόμενος, ου, ὁ, tangens, percutiens.

Ὀρεοκόμος, ου, ὁ, qui montium curam habet.

Ὀρεοπολῶ, in montibus vagor, Lucian.

Ὀρεοσέλινον, τὸ, apium montanum, Dioſc. li. 3. ca. 76. montapium Gaz. lib. 7. cap. 6. hiſt. plant.

Ὀρεοτύπος, ruſticus Gazæ lib. 3. hiſt. plant.

Ὀρεσαύλοιο μελάθρου, domus in montibus, Nõn.

Ὀρεσβάτης, ου, ὁ, iens per mõtes, mõtiuagus Cic.

Ὀρεσίνομος, ου, ὁ, monticula Ouid. Et ὀρεσίνομα quæ aluntur & paſcuntur in montibus, Nõn.

Ὀρεσίτροφος, ου, ὁ, nutritus in montibus.

Ὀρεσκιόω, verſor in montibus.

Ὀρέσκιος βάκχος, in Epigr. quòd vites obumbrent colles, vmbris montium gaudens.

Ὀρεσκῷος, ὁ, montanus, habitans mõtes, Ilia. α.

Ὀρέσαυλος, Epigr. habitans in montibus.

Ὀρεσίνομος, ου, ὁ καὶ ἡ, montanus.

Ὀρέστερος, ου, ὁ, monticola, montigena, Euripid.

Ὀρέστης, ου, ὁ, Oreſtes. Dicitur etiam ὀρέστης, qui in montibus verſatur. Vide Interpr. Homer.

Ὀρεστιάς, άδος, ἡ, mõtana nympha, mõtiũ cultrix.

Ὀρέστιον, herba, quæ & νεκτάριον, Dioſc. l. 5. c. 58.

Ὄρεσφιν. Aduerb. in montibus.

Ὀρεύς, mulus vel mula, Ariſtot. lib. 3. Rhetor.

Ὀρθόω, μ. ώσω, π. ωκα, cuſtodio.

Ὀρεχθέω, concupiſco, incitor, commoueor, α. Argon. ¶ Item ſuſpiro, reſono, gemo, immugio, Ariſtoph. νεφ.

Ὀρέω, attollo, incito. Vnde ὀρέομαι, i. ὁρμῶ, Ilia. ς. δυαστάντες ὀρέοντο, ibant.

Ὀρεωκόμος, ου, ὁ, mulio. Scribitur & ὀρεοκόμος.

Ὀρέων, cernens, videns, intuens.

Ὀρεωπώλης, ου, ὁ, mulorum venditor, Suid.

Ὀρηθανής, quiſpiam ex diis illis impuris qui ſubſunt Priapo.　　Ὀρῇς, pro ὁρᾷς, in Epigr.

Ὄρηχος, ſepes, Heſiod.

Ὀρθάγης, externus, hoſpes, ξένος apud Lycoph.

Ὀρθαγόρας, ου, ὁ, genitale muliebre, naturale Pli.

Ὀρθαγορίσκος, nefrens aut lactens porcellus, delicus porcus Varroni, Heſyc. & Athen. 32.

Ὀρθάζω, diem feſtum celebro.

Ὀρθαι, concitatum eſſe.

Ὀρθαί, Græci vocant, vt ſcribunt Theodoſius & Honorius Impp. Cod. libr. 8. de ædificiis priuatis, meniana & podia ſiue pergulas cuiuſmodi proiecta ſunt, quæ mutulis quieſcũt atque ſuſtentantur.

Ὀρθεύω, erigo, excito.

Ὀρθία, lex Palladis argumẽtũ bellicũ cõtinens.

Ὀρθιάζω, μ. άσω, erigo, in Epigr.

Ὀρθίαξ, κος, pars inferior mali nautici, Poll. 10.

Ὀρθίασμα, τὸ, granditas verborum atque tractus, Ariſtoph. Archar.

Ὀρθιοκώποι, qui erecti magno labore remigant.

Ὄρθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, rectus, altus, accliuis, arduus, arrectus, Nonn. ὄρθιός εἰμι πορείη, ſum ardua via. ὀρθίαι τάφροι, rectæ foueæ, Theophraſt. li. 3. ca. 7. de cauſ. plant.

Ὄρθιος νόμος, ὁ, carmen orthium, quod Arion canebat, quum à Delphino exciperetur, de

quo Herodot.lib.1.& Gell.li.16.cap.19.

Ὀρθοβατέω,rectà incedo,in Epigram.

Ὀρθογόη,ης,ἡ, epith. hirundinis: quaſi ὀρθρογόη, quòd matutino maximè tempore canat, & filium Ityn deploret,Heſiod.

Ὀρθογραφέω,μ.ήσω,π.ηκα,rectè ſcribo,Actiu.

Ὀρθογραφία,ας,ἡ,recta ſcriptura.

Ὀρθογώνιος,ου,ὁ,rectus angulus,Euclid.

Ὀρθόδοξος,ου,ὁ,orthodoxus, i.rectæ opinionis. ¶ Ὀρθοδοξέω, μ.ήσω, π.ηκα, rectè opinor & ſentio.¶ Ὀρθοδοξία,ας,ἡ,recta opinio.¶ Ὀρθοδοξαστικῶς,recta opinione,non aberrante.

Ὀρθοδρομεῖν,rectè currere,Xenoph.

Ὀρθόδωρον,ου,τὸ,menſura, quam complectitur manus à iunctura ad ſummũ digitũ, Poll.l.2.

Ὀρθοέπεια,emendata & recta locutio.

Ὀρθοεπῶ,rectè & propriè loquor.ὀρθολογῶ.

Ὀρθοθύρη,ianua ouilis,ὀρσοθύρη,Etymol.

Ὀρθόκανθος,& ἀκανθώδης καρπὸς, fructus præhorridus & aculeatus, Theop.li.3.plāt.c.18.

Ὀρθόκερως,ω,ὁ, cornibus erectis, & erigens pilos: ex Sophocl. Poll. ὀρθόκερων φρίκην, interpretatur ὀρθότριχα: horrore enim eriguntur crines.

Ὀρθόκραιρος,ου,ὁ,habens rectum caput, vel erectas antennas,Homer.in Iliad.

Ὀρθόκωλον,ου,τὸ,medicis eſt membrum ita deprauatum, vt flecti nequeat, quod in digitis ſæpe accidit,Gal.Comm.3.εἰς τὸ περὶ ἄρθρων.

Ὀρθολογῶ,rectè & propriè loquor,Plutarch.

Ὀρθόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,rectè facio.

Ὀρθοπηγιᾶν,ſeipſum erigere, vt altior videatur.

Ὀρθοπλὴξ ἵππος,equus rectꝰ & calcitrās,Suid.

Ὀρθόπνοια,ας,ἡ,morbus, quum quis ſpirare non poſsit,niſi recta ceruice ſpiritus trahatur.

Ὀρθοπνοϊκὸς,ῦ,ὁ,non niſi recta ceruice ſpirans.

Ὀρθοποδέω,μ.ήσω,recto pede incedo,Galat.2.

Ὀρθόπολις,erigens & ſeruans ciuitatem.

Ὀρθοπραγεῖν,rectè agere,Ariſt.lib.1.Polit.c.8.

Ὀρθοπρίων,apud Hipp.modiolꝰ,χοινικὶς,Galen.

Ὀρθόπτερον,magnis ſiue altis humeris,aut pīnis.

Ὀρθοπυγιᾶν,ſurrigere clunes, Heſych.

Ὀρθὸς,ῦ,ὁ,rectus,arrectus, erectus vt ſolet qui timet, ſtans, porrectus, Polyb. lib.3. ὀρθὴ καὶ περίφοβος ἦν ἡ πόλις,ſuſpenſa erat ciuitas periculi metu. Sic apud Liu. ab vrbe lib.3. erecta expectatione ciuitas. ὀρθὸν ἡ ἀλήθεια ἀεὶ, quod verum eſt ſemper rectum,Sophocl.Antig.¶ Itē verũ: vnde quod Plat.dixit ὀρθότερόν ἐστι λέγειν, Cic.vertit dictu verius & melius.

Ὀρθόσιος,vel Ὀρθώσιος ζεὺς, ſtator Iupiter.

Ὀρθοστάδιας,ου,ὁ,& ὀρθοστάδιος χιτὼν,laxa fluēſq; tunica Ouid.Ariſtoph.& Poll.

Ὀρθοστάδην,ſtando in erectum.

Ὀρθόστασις,ἡ,rectꝰ ſtatus, corporis habitus quo ſurrecti ſtamꝰ neruis poſterioribus cōtractis.

Ὀρθοστάται, Vitruu.li.2.ca.8 . arrectaria tigna ex quacunque ſint materia.

Ὀρθότερον,ου,τὸ,melius.

Ὀρθότης,ητος,ἡ,q.rectitudo,Nazanz.

Ὀρθοτίτθιος,ἡ, virgo quæ mammas habet rectas,non pēdulas, ἡ μαστοὺς ὀρθίους ἔχουσα Gal.

Ὀρθοτομέω,μ.ήσω,π.ηκα,rectè ſeco,rectè tracto.

Ὀρθοτονεῖν,οἱ,rectum accentum vel tonum dare.

Ὀρθότριχες,οἱ,habentes erectos crines.

Ὀρθουμένη πόλις,ciuitas rectè cōſtituta, Thuc.

Ὀρθούμενον,τὸ,proſperitas,i εὐπραγία,Idem.

Ὀρθοῦσθαι,rectè ſuccedere, Herodot.

Ὀρθόφρων,magnanimus.

Ὀρθοφυῆ,τὰ,recta, ſuperiora appetentia.

Ὀρθοφυὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,in altum creſcens,aſſurgēs in rectum,procerus,erectus.

Ὀρθοφυΐα,ἡ,proceritas,q.rectitudo, explanatio.

Ὀρθοφυῆται,rectus aſſurgat.

Ὀρθόω,μ.ώσω,π.ωκα,dirigo,erigo,attollo, Accuſ.Sophoc.in Antig.τὸν σὸν ἐξόρθου βίον, tuā vitam erige & firma.

Ὀρθραγόρισκοι, porculi ſubrumi, i.qui adhuc ſub mammis habentur:Scribitur & ὀρθαγόρ.

Ὀρθρεύομαι, vel Ὀρθρεύω, & Ὀρθρίζω,μ.ίσω,π.ικα,mane ſurgo,diluculo aliquid ago,vigilo, Neutr.abſol.Lucian.Gallo,ὡς ἔχεις ὀρθρευόμενος,καὶ περαίνων τὰ πολλὰ ἔργων.

Ὄρθρινος,& Ὄρθριος,ου,ὁ,matutinus,antelucanus.ὄρθριος νόμος,carmen antelucanum,Ariſtoph.ὄρθρινα δῶρα,in Epigr.dona matutina.

Ὀρθριοφοίτης,ου,ὁ, matutinus accedens,Suid.

Ὀρθρογόη,matutinò quiritans,Heſiod.

Ὀρθόκρανος τύμβος, ſepulchri buſtum eminens,Sophocl.in Antigon.

Ὄρθρον,ου,τὸ,& Ὄρθρος,ου,ὁ,crepuſculum matutinum.περὶ ὄρθρον,circa auroram, Thucyd.

Ὀρθῶς,ἀληθῶς,ἁπλῶς,iure,meritò,ſcitè, bene,Ariſtoph. ὀρθῶς ἔχει τὰ τοιαῦτα μέμφεσθαι, rectè talia reprehenduntur,Plat.2.de Rep.

Ὄρθωσις,q.rectitudo,Hermog.

Ὅρια,τὰ,dicuntur fines ſtellarum.

Ὀρειαχὴς,in montibus cubans.

Ὀρειβρεμέτης,per montes reſonans.

Ὀριγανίζω,origanum reſipio.

Ὀριγανίτης οἶνος,origanites vinũ,i.ex origano confectum,Dioſcor.lib.5.cap.53.

Ὀρίγανον,ου,τὸ,vel Ὀρίγανος, ὁ καὶ ἡ, origanum, Dioſcor.li.3.cap.56.¶ Ὀρίγανον βλέπειν, Ariſtoph.in Ranis,pro toruis oculis intueri.

Ὀριγνάομαι,deſidero,cōcupiſco.¶Item pugno.

Ὀριδρομία,curſus per montes,in Epigr.

Ὁρίζομαι,finio,definio,definitionem rei do, & rem circunſcribo, præſcribo limites & confinia determino, Epicurus Select. Sent. Ὁ τῆς φύσεως πλοῦτος καὶ ὥρισται καὶ εὐπόριστός ἐστιν, Cic. de Finib. Ipſa natura diuitias quibus contenta eſt,& parabiles & terminatas habet. ¶ Itē ſtatuo,æſtimo,Dinarch.ὁριζόμενος ἑαυτῷ ζημίαν θάνατον. ¶ Et metior, æſtimo, Plat.in Gorg. ἡδονῇ τε καὶ ἀγαθῷ ὁριζόμενος τὸ καλόν.

Ὁριζόμενον,τὸ,id quod definitur.

Ὁρίζω,μ.ίσω,π.ικα,pro definio,termino & circunſcribo,diſtermino,dirimo,diſcerno,ὁρίζων τὴν ἀσίαν τῇ λιβύῃ,diſterminās Aſiā ab Africa, Herodot.

Herod.ὀρίζω ἀπὸ γῆς, Euri.ἀφορίζω, abduco.
Ὁρίζων,οντος,ὁ,circulus in ſphera qui finitor vel finiens Senecę natur.Quæſt.l.5.cap.17.
Ὁρκάνη,carcer,ſepes,rete,σαργάνη,ὀρκάνη.
Ὁρικὸν ζεῦγος,Syneſ.in Epiſt.iugum mulare.
Ὁρικὸς,finitiuus,ὁριστικὸς,ſæpe apud Ariſtot.
Ὀρικωπεῖν,arrectū conſiſtere in digitos,Heſyc.
Ὀρειμαλίδες, poma agreſtia & ſilueſtria quæ in montibus proueniunt,Theocr Edyl.5.
Ὀρίνδης ἄρτος, panis è ſemine quodam ſeſami magnitudine confectus,aut ex oriza,Poll.
Ὀρίνω,μ.ινῶ,π.ικα,concito,commoueo, turbo.
Ὅριον,ου,τὸ,terminus,finis, confinium. ἐκδονθεῖ καὶ αὐτὸς πρὸς τὰ ὅρια,ad fines, Xen.li.1.Pæd.
Ὅριος,ου,ὁ,proſper.
Ὅριος,terminalis Iupiter,Plut.in Numa.
Ὅριπες,αἱ,teredines mōtanę è niue natę,Strab.
Ὀριπλανής,έος,montiuagus,Nonn.
Ὅρισμα,τος,τὸ, præſcriptum atque conſtitutū, Ioſeph.μετὰ τοιούτου ὁρίσματος, tali delibera-tione & propoſito.¶ItemὍρισμα,terminus, ὁροθεσία τῆς γῆς.¶ Ὁρίσματα,turres, quia in limitibus terminiſque ſtatuūtur, Interpr.Eu-rip.in Hecuba.
Ὁρισμὸς,οῦ,ὁ, præfixus terminus, definita ſe-des,ſeparatio,diſtinctio,definitio, Ariſtot li. 8. Ethic.ἀκριβὴς μετ' οὖν ἐν τούτοις οὐκ ἔστιν ὁ-ρισμὸν, certa finitio & certus modus conſti-tui exactè non poteſt.
Ὁριστὴς,οῦ,ὁ,finitor,præſcriptor, conſtitutor iu-ris & arbiter conditionum, Demoſth.
Ὁριστικὸς,οῦ,ὁ,definitiuus,indicatiuus,pronun-tiatiuus Donat.ὁριστικὸς λόγος,definitio,Ariſt.
Ὀριτρεφὴς,έος,in monte nutritus,2.Argon.
Ὀριχῶμαι,appeto, cupio.
Ὁρκάνη,ης,ἡ,ſagena,rete, Æſchyl. ¶ Eſt etiam caula,Interpr.Theoc.Edyl.4.¶ Suid.ὀρκάνη, carcer,εἱρκτὴ,καὶ ἕρκος,αἱμασιὰ,ſepes,φραγμός.
Ὁρκαπάτης,ου,ὁ,fœdifragus,Suid.
Ὁρκέω,deſtruo.vnde πολιορκητὴς, vrbiū euerſor.
Ὅρκη,ης,ἡ,vas olearium aut vinarium.
Ὁρκίζειν,& ὁρκῶσαι, cauere ab aliquo iureiuran-do, Demoſth.ὑπὲρ στεφάνου, Καὶ οὐκ ἂν ὁρκίζω-μεν αὐτόν.Orpheus, οὐρανὸν ὁρκίζω σε, cælo te-ſte & conſcio te ſacramento aſtringo. Hinc Ὁρκισμὸς,οῦ,ὁ,iuriſiurandi adactio, Polyb.
Ὅρκιον,ου,τὸ,fœdus, iuſiurandum, ὅρκια δοῦναι, 2.Argon.iurare.Iliad.γ. ὅρκιον ἐπὶ τούτοισι ἔ-ταμον,cum his percuſſerunt fœdus. ὁρκίων ὁ-μολογιῶν, firmatis iureiurando fœderibus, Plut.in Lycurg.¶ Ὅρκιοι θεοὶ,dii qui iureiu-rādo interſunt, Æſchin.Ἐπομόσας τοῖς ὁρκίοις (θεοῖς.
Ὁρκισμὸς, iuſiurandum.
Ὁρκομοτεῖν,iurare in fœderibus ſanciendis.
Ὅρκος,ου,ὁ,iuſiurandum,ſacramentum. ὅρκον δό-τω μοι,mihi iuret,Eurip. Σὺν θεῶν ὅρκῳ λέγω, Xenoph. per deos iuro. ὅρκοις καταλαβὼν τὰ τέλη,iureiurādo adſtringēs magiſtrat⁹, Thuc
Ὁρκόω,μ.ώσω,π.ωκα, voco ad iuſiurādum, iuſ-iurandum exigo, Accuſ.ὥρκωσαν τοὺς στρατιώ-τας τοῖς μεγίστοις ὅρκοις,ad maximum iuſiuran-dum adegerunt milites, Thucyd.
Ὀρκῦνες,οἱ,piſces quidam apud Ariſtot.
Ὁρκωμοσία,ἡ,& Ὁρκωμόσιον,iuſiurādum, Plat. in Phæd.¶ Ὁρκωμόσια, τὰ, ſacrificia in qui-bus feriebantur fœdera.
Ὁρκωμοτῶ,ſanctè iuro, iuro in ſanciendis fœde rib⁹, Lucia.¶ Ὁρκωμότης,iureiurādo aſtrict⁹.
Ὁρκωτὴς,οῦ,ὁ,qui præiens iuſiurandum concipit, aliúmque in ſua verba iurando ſacramento aſtringit,Xenoph.l.5.de omiſsis.
Ὁρκωτὸς,οῦ,ὁ,iuratus.
Ὁρμαθίζω,in modum cathenæ connecto.
Ὁρμαθὸς,οῦ,ὁ,στίχος,ordo,δεσμὴ, cathena. κριβα-νιτῶν ὁρμαθὸς, ſeries panum, Ariſt.in Plut.ὁρ-μαθὸς κακῶν,malorum cathena & ſeries, Suid.
Ὁρμάθω,tendo,eo, Euripid.
Ὁρμαίνω,μ.ανῶ,in animo verſo,cogito,reuoluo, incito,appello, moueo, Accuſ. Iliad.κ. πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα, in animo agitantem. Idem ibidem,πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες, mouen-tes & molientes.
Ὁρμαίνη,ης,ἡ,ſagena,rete,calathus.
Ὁρμάομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι, incitor, promptus ſum.ὁρμῶμαι χαρίζεσθαι, ſum propenſus ad gratiam,propero gratificari, Xenoph. ὡρμη-μένος ποταμὸς,incitatus fluuius, Plat. de Leg. ὁρμᾶσθαι εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι περὶ ἀρετῆς, Xenop. lib.2.Pædiæ, incitari ad virtutis certamen. ὡρμημένων συνάγειν τὴν δύναμιν, properanti-bus congregare copias, Plut.in Themiſt.
Ὁρμάω,μ.ήσω,π.ηκα,in animum induco,ſtatuo, ὁρμῶ ἐπὶ ταῦτα, Plat. in Epiſt.animum ad hęc intēdo.¶ Item erumpo,prodeo, impetum fa-cio,irruo.ὁρμᾶν εἰς ἀποστάσεις,in abſceſſus ex-ire & euadere, Gal.l.1.ad Glauc. διὰ μέσου ὁρ-μήσασα μαχομένων ἔφυγε, per medios pugnā-tes effugit, Plutarch.in Publ. ἐπὶ τύραννον ὥρ-μησαν τοῖς ἵπποις, equis citatis in tyrannum concurrerūt, Eidem.ὁρμᾶν πρὸς πόλεμον, bel-lum mouere, Demoſth.
Ὁρμιὰ,ᾶς,ἡ,funicul⁹ cōtextus ex ſetis equinis.
Ὁρμινόεις,εντος,ſurculeus, auctilis, Nic.in Th.
Ὁρμενος, Participium,ἐγρόμενος,incitatus.
Ὅρμενος,ου,ὁ,corruda,aſparagus ſilueſtris, Dio-ſcor.¶ A Polluc. omne quod caulem amiſit atque defloruit ὅρμενον appellatur.
Ὁρμέομαι,proficiſcor, Herodot.ὁρμέομαι στρατεύ-εσθαι, ineo expeditionem.
Ὁρμευτὴς,piſcator,ἁλιεὺς, Heſych.
Ὁρμέω,ſto in ſtatione,ſto ad anchoras, in por-tum me recipio, Thucyd.οἱ ὥρμουν ἐν τῇ μα-λέῃ.Herodot.ὥρμουν πρὸς γῆν, ad terram ſta-tionem habuere.ὁρμεῖν ἐπὶ δυοῖν, duabus niti anchoris in portu, Ariſtid.
Ὁρμὴ,ῆς,ἡ,alacritas, impetus, i. ſubitus acríſq; affectus. Cicero ferè appetitionem interpre-tatur,& appetitum,affectum,affectionem.ὁρ-μὴ τῶν ἀφροδισίων, incitatio libidinis, Ariſt l.6. Ani.πρῶται τῆς νεότητος ὁρμαὶ, prima iuuētutis

ſtudia, Plutarch. in Themiſth. Homer. ἔγχ@- ὁρμή, haſtæ iactus.

Ὅρμημα, ατος, τὸ, incitamentum, impetus, conatus, cogitatio, cura, anxietas, Iliad. ϐ.

Ὁρμητήριον, ſedes belli, arx, & velut propugnaculum belli ſuſcepti, receptacula vel agger Cicer. Philipp. 10. ¶ Significat etiam incitamentum, & ſuſcitabulū, vt vocat Varr. Xen. ¶ Item impetus, inſultus, aggreſsio, Polyb. ὁρμητήριον ἐπεποίηντο, impreſsionem fecerūt.

Ὁρμητικὸς, qui incitat, & qui incitatur. ὁρμητικὸς πρὸς τὰ ἀφροδίσια, venerē accendens, Dioſcor. lib. 2. ca. 71. ὁρμητικὸς πρὸς συνουσιασμὸν, propenſus ad libidinem.

Ὁρμητικῶς, impetu, incitaté.

Ὁρμιὰ, ᾶς, ἡ, linea piſcatoria ſetis equinis texta.

Ὁρμίζομαι, ducor, ingredior, ſubeo portum. ὁρμίζομαι ἐς λιμένα, ingredior portum, Thucy.

Ὁρμίζω, μ. ίσω, π. ικα, duco nauem in portum, in ſtatione loco, inuado, impello. ὁρμίζω ἐς ποταμὸν, fluuium ſubeo, Thucyd. Idem. ὁρμίζειν ἐπ' ἀγκυρῶν, ſtare ad anchoras Cæſari.

Ὁρμινβόλ@-, piſcator, in Epigr.

Ὅρμινον, genus herbæ, Dioſcor. lib. 3 ca. 145.

Ὅρμισις, ἡ, quies in portu atque ſtatione, Ælian.

Ὁρμίσκ@-, ου, ὁ, diminutiuum, paruum monile.

Ὅρμος, ου, ὁ, monile circa collum, Odyſſ. ό. ¶ Itē portus, ſtatio nauium, Arat.

Ὁρμὸς, οῦ, ὁ, corrigia calceorum.

Ὀρναπετίοισι, ὀρνέοις, Ariſtoph. auibus.

Ὄρνεον, ου, τὸ, auis: παρὰ τὸ ὀρούειν

Ὀρνεοπέτια, τὰ, auiculæ, Ariſtoph.

Ὀρνεοσκοπεῖν, augurari.

Ὀρνεοσκόπος, ου, ὁ, augur.

Ὄρνη, nox, ὀρνὸς γὰρ σκοτεινός.

Ὀρνιθαγρευτὴς, οῦ, ὁ, ὀρνιθευτὴς, auceps.

Ὄρνιθαι, aues cortales.

Ὀρνιθάριον, ου, τὸ, auicula.

Ὀρνιθεία, ας, ἡ, augurium, ἡ οἰωνομαντεία, Suid.

Ὀρνίθια, ας, ἡ, genus ludi, in quo pueri verberabantur, augurium, Plut. in Lycurg.

Ὀρνίθιον κρέας, auium caro.

Ὀρνίθιον στέαρ, adeps gallinace[9], Dioſc. l. 2. c. 89.

Ὄρνιθες, αἱ, gallinæ, Theoph. l. 2. c. 15. de cauſ. pl.

Ὀρνιθεύομαι, auguror, μαντεύομαι δι' ὄρνιθος.

Ὀρνιθευτὴς, οῦ, ὁ, ὀρνιθοθήρας, auceps, Poll.

Ὀρνιθιακὰ, opus de volucribus.

Ὀρνιθίας, ου, ὁ, hyems quæ præ frigore aues necat, ὀρνιθίας χειμὼν, Ariſtoph. Interpr. ¶ Eſt & ventus eiuſdem nominis, Ariſtot. de mundo.

Ὀρνίθιον, auicula, pullus gallinaceus.

Ὀρνίθι@-, q. volucrinus, Ariſtoph. in Neb.

Ὀρνιθόγαλον, ου, τὸ, genus herbæ, Dioſc. l. 2. c. 177.

Ὀρνιθοθήρα, ας, ἡ, aucupium, Gaz. de Seneſt.

Ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ, auceps, Poll. ὀρνιθευτής.

Ὀρνιθοθηρευτικὴ, aucupium, apud Platon.

Ὀρνιθοθηρῶ, aucupor, Poll.

Ὀρνιθοκάπηλ@-, ου, ὁ, auicularum inſtitor, Poll.

Ὀρνιθοκό@-, augur, augurii peritus. (dio.

Ὀρνιθομανὴς, qui aues alendi inſano tenetur ſtudio.

Ὀρνιθομανῶ, auium teneor amore, Ariſtoph.

Ὀρνιθονομεῖον, ου, τὸ, ὀρνιθὼν, auiarium, Suid.

Ὀρνιθόπαις, δος, pullus aut pipio auis.

Ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ, laqueus aucuparius qui auibus tenditur, in Epigr. tendicula Cicer.

Ὀρνιθοσκόπος, ὁ, auſpex. vide ὀρνιθευτὴς, in Amm.

Ὀρνιθοτροφία, auium nutritio, ratio cortalis, Colum. lib. 8. ca. 2, i. auium cortalium.

Ὀρνιθοφάγος, aues petens, aues comedens.

Ὀρνιθοφυὴς παῖς, idem quod ὀρνιθόπαις.

Ὀρνιθώδης κοιλία, modo auium ventriculi.

Ὀρνιθωδέστερος, ου, ὁ, magis ſpeciem auis habens, Ariſtot.

Ὀρνιθὼν, ῶν@-, ὁ, auiarium, cortalium ſtabulum, officina cortalium, Colum. lib. 8. cap. 3.

Ὀρνιθοπῶλαι, & ὀρνεᾶται, Poll. inſtitores auium.

Ὄρνιξ, χος, Doricè, & Ὄρνις, ιθος, ὁ καὶ ἡ, auis, gallina, ales, Odyſſ. ό. εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις, dexter ales. ὄρνις Διὸς pro aquila, in Epigr. De auibus in genere mu ta differit Ariſtot. de gallina vide Ælian. ¶ Eſt & ὄρνις nomen ſideris apud Procl. de Sphæra. ¶ Ὄρνις pro augurio, omine & oraculo, Ariſtoph. δέχου τὸ ἀνδρὸς καὶ τὸν ὄρνιν τοῦ θεοῦ, i. τὸ μάντευμα, τὸν οἰωνόν. ¶ Item quicquid fortuitò euenit ὄρνις aliquando dicitur.

Ὀρνὸς, obſcurus.

Ὄρνυμαι, ſurgo, concieor, eo, Iliad. γ. ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἄναξ, ἀνέστη, διηγέρθη. ¶ Item irruo, Heſiod. ὀρνυμένοιο ἄνακτος, rege inſurgente.

Ὄρνυμι, & Ὀρνύω, incito, Hom. in Iliad.

Ὀροβάγχη, ἡ, orobanche herba, de qua Dioſcor. li. 2. c. 175. Theophr. de cauſ. plant. l. 5. ca. 22.

Ὀροβάδες, epitheton ferarum, vt ceruorum. ¶ Item nymphæ montanæ, quæ & ὀρεάδες.

Ὀρόβακχοι, οἱ, cythini, mali punici flores, Nicād.

Ὀροβιαῖα καταπότια, pilulæ erui magnitudine, Dioſcor. lib. 4. cap. 245.

Ὀροβίας, Galen. lib. 9. cap. 1. ſunt ciceres.

Ὀρόβιον, ου, eruina, farina erui.

Ὄροβ@-, ου, ὁ, orobus, eruum, Dioſc. lib. 2. ca. 133.

Ὄρογκοι, αἱ ἄκραι, αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν, cacumina, Dionyſ. poet. de ſitu orb. & Nic. in Alexiph.

Ὄρογμα, ἀντὶ τοῦ ὀρυγμα, συστολὴ καὶ τροπή, Etym.

Ὀρόδαμν@-, ου, ὁ, ramus, ſurculus, Homer.

Ὀροδαμνιάδες, nymphæ Oreades.

Ὀροδί@-, timor: malim ὀρρωδία.

Ὀροθεσία, ας, ἡ, terminus, deſignatio terminorum, Heſych.

Ὀροθέτης, finitor. Ὀρίτης, ου, ὁ, idem.

Ὀροθύνω, concito, turbo, vrgeo, confidentiam iniicio, excio, excito, Iliad. κ. τὸν δ' ὀρόθυνε.

Ὀροιτύπος, vide Ὀρειτύπος.

Ὄρομαι, Odyſſ. ξ. inſequor cuſtodio, obſeruo.

Ὀρὸν, ου, τὸ, prælum, vas agricolarum.

Ὀρόντιον, ου, τὸ, herba quæ ictericis in balneo luridum colorem detrahit, Galen. lib. 9. κατὰ τόπ.

Ὀροπέδιον, τὸ, colliculus, tumulus apud Strab.

Ὄρ@-, vel ὄρος, εος, τὸ, mons. ¶ Aliquando pro faſtigio & ſummitate mōtis ponitur, Theoc.

ὤρεα.

ὄρεα μακρὰ Λυκαίω. ¶Item Ο'ρ☉,matula, ἀμίς. Ariſtoph.in Acharn. Κᾆχεζεν ὀκτὼ μνῶας ἐπὶ χρυσῶν ὄρων,in aureis laſanis.

Ο'ρ☉,ου,ὁ,terminus,meta,limes, definita linea. Demoſt. ὅρους τιθέναι & καταπιθέναι, aſsignare limites. ¶Item cippus,ſtela erecta. ¶Item ruſticũ inſtrumentũ, quod funiculũ appellãt.

Ο'ρ☉,ου,ἡ,lignum quo calcatam vuam premũt, & in prælo quo oleum exprimitur,Poll.7.

Ο'ρὸς,pro ὀῤῥὸς, ſerum lactis. Dicitur etiam de rerum aliarum aquoſa ſubſtantia, vt de ſanguine, pice,atq; ſimilib.Theop.li.10 hi.plãt.

Ο'ροσάγγαι,οἱ,ita vocantur lingua Perſica,qui ſunt de rege bene meriti,Herodot.lib.8.

Ο'ροσέλινον,ου,τὸ,montapium,Gaz. ὀρεοσέλινον.

Ο'ροσπίζης,montifrigilla auis,Gaz.Ariſtot.

Ο'ρουείνω,irruo.

Ο'ρουμα,impetus,ſaltus,ὅρμημα,πήδημα,Heſyc.

Ο'ρούω,μ.ούσω,π.ουκα,ruo,impetũ facio, Iliad.β.

Ο'ροφάω,τὸ ὀροφόω,tego,fabrile eſt, Actiu.Accu.

Ο'ροφὴ,ῆς,ἡ,& Ο'ροφον,ου,τὸ,& Ο'ροφ☉,ου,ὁ, tectum, στέγη,culmen,cõtignatio,Ariſt. ¶Item ὄροφ☉, arũdo aquatica tectis ſtruẽdis apta.

Ο'ροφηφόρον,ου,animal teſtã gerẽs, ὀστρακόδερμον.

Ο'ροφίας,ου, in tectis verſans, Ariſtoph. ὀροφίας μῦς, καὶ ὄφις,ſerpẽs qui mures venatur in tectis.

Ο'ρόφομαι,tegor,Ioſeph.

Ο'ροφόω,μ.ώσω,π.κα,concamero, coaſſo, tego, Neutr.Accuſat. ¶Ο'ρόφωμα,ατος,τὸ,tectum, στέγος. ¶Ο'ρόφωσις,laquearium.

Ο'ρόχθ☉ ſiue ὀρόγχθ☉ & ὄρογκος, montis iugum & faſtigium.

Ο'ρπαξ,iaculum miſsile,Eur.in Hippol. ¶Item Ο'ρπαξ,ventus vehemens.

Ο'ρπηξ,ηκος, ὁ, κλάδος,ramus,Nicand.in Ther.

Ο'ρπησίδηρ☉,vocabatur inſtrumẽtum ferreum, quo cædunt elephantos.

Ο'ῤῥοδιᾶν,in coxendices cædere vel ſubſidere.

Ο'ῤῥόπισσα,ἡ, picis ſerum ſiue liquamen Colum. Ægineta ὀῤῥόπισσαν etiã vocat πισσέλαιον,li.3.

Ο'ῤῥοπύγιον,vel ὀῤῥοπύγιον, vulgò *croupion*, vltima in animalibus renum pars, quæ ſedi ſuperueniens anum ex ſuperiore parte integit, in auibus manifeſtior quàm in homine. Ariſtot.lib.2.Anim.de auibus loquens, οὐρὰν μὲν, inquit, οὐκ ἔχουσιν,ὀῤῥοπύγιον δὲ.

Ο'ῤῥοπυγόστικτος,pũctis notíſque orrhopygiam, diſtinctum habens,Ariſtot.

Ο'ῤῥ☉,ου,Hippocr.extremum oſsis ſacri. Eſt & metus,φόβ☉: Hinc ὀῤῥοδῶ τὸ φοβοῦμαι.

Ο'ῤῥὸς,οῦ,ὁ,ſerum lactis,Ariſtot.lib.3.Anim.

Ο'ῤῥοῦσθαι,ſereſcere,Ariſtot.à Dioſc. διορίζεσθαι.

Ο'ῤῥώδης,ſeroſus, Theophr.li.5.de cauſ.plant.

Ο'ῤῥωδία,ας,ἡ,timor, trepidatio, pauor,metus, horror, ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχω,horreo,Thucyd.

Ο'ῤῥωδῶ, timeo, trepido. Inde ſumptum, quòd quando quadrupedibus terrorem incutimus, cõtrahere inter femora caudam ſoleant. Accuſat. Ariſtop. in Plut. ἐκεῖνον ὀῤῥωδῶ σφόδρα.

Ο'ρσο,Idem Iliad. Actiuè,contende,feras te.

Ο'ρσικτύπος,ſtrepens,ciẽs tonitrua, apud Pind.

Ο'ρσιπέτης,altè volans,altiuolus Plinio.

Ο'ρσίπους βοὴ,clamor.

Ο'ρσίτης καὶ Ε'πικρίπιδι☉,ſaltationis gen⁹, Ath.

Ο'ροδάκνη,ἡ,animalculum, Ariſtot. quod Gaza ſcribit interpretari poſſe mordellam.

Ο'ροθύρα,ας,ἡ,ianua qua ad locum ſuperiorem aſcenditur,ianua alta,valua, Odyſſ.χ.

Ο'ρσούδρα,ἡ,fiſtula,aut canalis in altum eductus, vnde aqua altrinſecus cadat,Euſt.Odyſſ.χ.

Ο'ρσω,pro ὀρσῶ, Doricè,excitabo, Iliad.δ.

Ο'ρτάζω,celebro feſtum.

Ο'ρταλίζειν,ſubmouere in altum,ac veluti volaturire, vt auiculæ primùm volare incipientes,Interp.Ariſtoph.in Equit.

Ο'ρταλὶς,gallina, ὄρνις. ὀρταλὶς βοσκὰς, cortalis gallina,Nicand.

Ο'ρτάλιχος,ου,Heſych.pullus implumis,Nicand. in Alexiph. πολλάκι δ' ὀρταλίχων ἀπαλὴν ὠδῖνα κενώσας, gallinæ tenerum partum vacuans, id eſt,ouum.

Ο'ρτὴ,ῆς,ἡ,pro ἑορτὴ,feſtum,ſolennitas Gell.

Ο'ρτιον,ου,arduum.

Ο'ρτυγοκοπέω,μ.ήσω,π.ηκα, ludum exerceo cædendarum coturnicum, Neutr. vide Poll.l.9.

Ο'ρτυγοκόπος,ου,ὁ,ludus in quo percutiebatur coturnix,Suid.Poll.inuſitatam vocem eſſe ait.

Ο'ρτυγομανία,ας,ἡ,inſanus amor coturnicũ,Ath.

Ο'ρτυγομήτρα, ας, ἡ, matrix coturnicum. Gazæ ſimpliciter matrix.li. 8.Anim.Ariſt.cap.12.

Ο'ρτυγοπώλης,apud Poll.

Ο'ρτυγοτρόφιον,caueola,Ariſtot.in Probl.

Ο'ρτυξ,ὄρτυγος,ὁ,coturnix,Xen. οἵ τε ὄρτυγες καὶ οἱ πέρδικες πρὸς τὸ τῆς θηλείας φωνὴν φερόμενοι.

Ο'ρυγαὶ,αἱ,vlulatus.

Ο'ρυγάνω,eructo,vomo, ἐρεύγομαι,Heſych.

Ο'ρυγες,αἱ, Vitruu.lib. 10. cap. 21.teſtudines ad fodiendum comparatæ.

Ο'ρυγμα,ατος,τὸ,foſsio,foſſa,meatus,lacuna.

Ο'ρυγμὸς,οῦ,ὁ,fremitus,impetus,tumultus.

Ο'ρυες,oryes,animalia Africæ,Herodot.lib.4.

Ο'ρυζα,ης,ἡ,oryza,genus frugum, vulgò *ris*,de quo Dioſc.li.2.cap.130.

Ο'ρυκτὴρ,ῆρ☉,ὁ,foſſor,Phil.de mund.

Ο'ρυκτὸς,οῦ,ὁ,foſſus,foſsilis,σκαπτὸς, depreſſus, ductus. τάφρος ὀρυκτὴ,foſſa ducta,Homer.

Ο'ρυξ,γος,ὁ,foſſa,foſſatũ Plin. ¶Item ὄρυξ,animal capræ ſimile, vnicorne & biſulcũ, Ariſtot.2.Anim.Ælian. & Oppian.2. de venat.

Ο'ρυμαγδὸς,οῦ,ὁ,pro ὀρυγμαδὸς,Hom.Iliad.β.

Ο'ρύω,cumulo.

Ο'ρύομαι,frendo,latro.

Ο'ρύσσω,μ.ύξω,π.υχα,fodio,duco foſſam, euello,effodio.Accuſ. ὀρύσσω τάφρον,duco foſſam. ὀρύττω τὸ φυτὸν, demitto plantam & depono, Xenoph.in Oecon. γαίας ὀρύξας. Sophocl. in Aiace,pro κατὰ τῆς γαίας,terra obruens.

Ο'ρύχατο,cædebantur, mactabantur.

Ο'ρύχη, foſsio.

Ο'ρφανεύω,ὀρφανίζω, orphanum educo vel curo.

& tueor, Eurip. in Alceſt.

Ὀρφανία, ας, ἡ, orbitas, ſterilitas Æſchin. ¶Pro defunctorũ deſiderio & iactura, Plat. de Leg.

Ὀρφανίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, orbatus ſum. τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα, amicis orbata, Gorg. Leõt.

Ὀρφανίζω, μ. ίσω, π. ικα, curo, Accuſ. ¶Item orbo cum Genit. ζωῆς ὠρφανίσας, vita orbaſti, Epig.

Ὀρφανικὸς, orphanus. ὀρφανικὸς οἶκος, domus in qua ſunt filii orphani. Ariſtot. li. 2. Oecon.

Ὀρφανικὰ συμβόλαια, pacta quæ ad pupillos pertinent, Plat. de Leg.

Ὀρφανιστής, οῦ, ὁ, curator aut tutor pupillorũ, Sop.

Ὀρφανὸς, οῦ, ὁ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, ac deſtitutus auxilio aliorum, Soph. οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδα τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.

Ὀρφανοτροφεῖον, ου, τὸ, locus alendis orphanis conſtitutus, apud Imp. in L. Illud 16, & L. Sancimus, 18. C od. de ſacroſ. eccleſ.

Ὀρφανότροφος, ου, ὁ, cui orphanos parentibúſque orbatos alendi cura & procuratio commiſſa eſt. Hinc Orphanotrophi, apud Impp. L. 30, C. de Epiſcop. & Cler.

Ὀρφανοτρόφος, ου, ὁ, pupillorum nutritor.

Ὀρφεοτελέσται, initiandi authores nũcupati ſunt.

Ὀρφικὸς, orphicus. τὰ ὀρφικὰ, orphica carmina.

Ὀρφινὸς, οῦ, ὁ, pullus, ater, Plat. in Tim.

Ὄρφνη, ης, ἡ, caligo, obſcuritas, nox, poeticum. Ariſtoph. in Ran. ὦ νυκτὸς κελαινοφαὴς ὄρφνα, tenebræ noctis, σκοτία. ¶Dicitur & ὀρφναίη, 2. Argon. ὀρφναίη πέλεται.

Ὀρφναῖος, ου, ὁ, & Ὀρφνινὸς, οῦ, ὁ, & Ὄρφνιος, ου, ὁ, & Ὀρφνὸς, & Ὀρφνώδης, εος, niger, obſcurus, furuus color, Homer.

Ὀρφὸς, ὁ, orphus Plin. Gaz. cernua piſcis, Ariſtot. li. 5. Anim. ca. 10. & li. 8. ca. 2. Dicitur & ὀρφὼς, Atticè, Interp. Ariſtoph. & Athen. li. 5.

Ὀρχάμη γῆ, Poll. arboretum, arbuſtum.

Ὄρχαμος, ὁ, dux populi, ἡγεμὼν, princeps, Ody. ξ.

Ὀρχὰς, ſeptum, ſepes, genus oleæ, orchis, vel orchites Virgil. Seruio, & Varroni.

Ὄρχατος, ου, ὁ, στίχος, κῆπος, locus arboribus aut vitibus conſitus, vinetum, & ordo. Interp. Theocr. & Interp. Odyſſ. η.

Ὄσχεα, ſacculus teſticulorum, ſcrotũ Celſ. Hipp.

Ὀρχηδὸν, iuueniliter, ἡβηδὸν, aut viritim.

Ὄρχεις, καὶ ὀρχείδια, teſtes, teſticuli, Dioſc.

Ὀρχέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, tripudio, ſalto, geſticulor, ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ad numerum ſaltare, Xenoph. ¶Ὄρχησις, εως, ἡ, ſaltatio, chorea, Chryſoſt. πορνικῆς ὀρχήσεως μισθός.

Ὀρχηδὸν, ὀρχηδόνως, viritim, Herodot. ἡβηδόν.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, ſaltatio, tripudium, Heſiod.

Ὄρχημα, ατος, τὸ, & Ὀρχησμὸς, οῦ, ὁ, idem.

Ὄρχις, εος, ὁ, teſtis Ariſto. νεφ. καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσι, & teſtes extrahunt. ¶Item ὄρχις, teſticulus, genus herbæ, Theophr. lib. 9. cap. 19.

Ὀρχηστὴς, οῦ, ὁ, ſaltator, παντομίμος, Lucian. ¶Item ſator plantarum ordine conſitarũ, Etym.

Ὀρχηστικὸς, οῦ, ὁ, ſaltatorius. Vnde ὀρχηστικὴ, ars ſaltandi, Plat. de Legib.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος, ὁ, præceptor ducendæ choreæ, Xenoph. in Sympoſ.

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, orcheſtra, locus in ſcena in quo ſcenici artifices ſuas actiones exibebãt, Poll. ¶Eſt etiam locus in Theatro, vbi ſenatores habebant ſua ſubſellia, Plat. in Apolog.

Ὀρχήστρια, ας, ἡ, & Ὀρχηστρὶς, ίδος, ſaltatrix, ſaltandi magiſtra, Plat. de Legib. & Ariſtoph. νεφ.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, ars ſaltandi, ſaltus, ſaltatio.

Ὀρχίδιον, ου, τὸ, teſticulus, Dioſc. li. 3. cap. 142.

Ὄρχιλος, ὁ, orchilus auis, quæ noctuæ inimica eſt, Ariſtot. lib. 9. cap. 1. de Animal.

Ὀρχιπαιδίζειν, ludere & otiari cum pueris, Heſy.

Ὀρχίπεδον, ου, τὸ, idem quod ὀρχίδιον, teſtis ſeu teſticulus, Ariſtoph. in Plut.

Ὄρχις, ὁ, teſtis, teſticulus, Ariſtot. 1. de Anim.

Ὄρχις, piſcis, Plin. 32. cap. 2. vulgò *teſtar*.

Ὄρχις, εως, ὁ, & ὄρχις Theophr. herba teſtes hominis expreſſos in radice oſtendens.

Ὀρχμὴ, ſeptum, φραγμὸς, καλαμὼν, Heſych.

Ὄρχος, ου, ὁ, Interp. Theocr. fouea in qua ſeruntur plantæ. ¶Apud Heſiod. idem quod ὄρχατος, ordo vitiũ, κατ' ὄρχους, ordinatim, Theophr.

Ὀρχοτομεῖν, teſticulos excidere, caſtrare, euirare Varr. Aprod. in Probl.

Ὀρχοτομία, ἡ, teſtium amputatio, deteſtatio Apuleio, caſtratio Colum. caſtratura Plin.

Ὀρῶ, μ. ὀρῶ, & Doricè ὄρσω, π. ὦρκα, & Atticè ὀρώρεκα, accumulo, eleuo, moueo, attollo, inueho, infero, concito, νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν, Iliad. α.

Ὀρώγκη, montis eminentia, ὄγκος ἢ λόφος ἐν ὄρει.

Ὀρῷεν, viderent. Ὀρῴην, videam.

Ὀρώμενος, qui ſubiicitur oculis, oculis patens.

Ὀρωρέχαται, porrecti ſunt, extenſi: ab ὀρέγω.

O Σ

Ὃς, οὗ, qui, ſuus, οὗτος καὶ αὐτὸς, is, poeticum. Odyſſ. ὁ, ὃς οἱ χρήματα, &c. Pro τις & ὅστις, Infinitè. ὃς εἴη δηλοῖ, indicat qui eſſet, Thucyd. ¶Ὃς, qui, relatiuè ponitur in caſu antecedentis, nulla verbi ratione habita, Iſocr. ad Nicocl. φιλονείκει μὴ περὶ ἁπάντων, ἀλλὰ περὶ ὧν ἂν δὴ κρατήσαντι σοι μέλλῃ συνοίσειν, certa de rebus non quibuſlibet, ſed de his quæ tibi victori ſint profuturæ. Ὃς pro τίς, quis, Interrogatiuè. Iuſtin. Martyr. ¶Pro ἐκεῖνος, Xen. ¶Ὃς, proprius, in prima perſona, Ody. ¶Pro σφέτερος; Apoll. ὃν πόσιν, ſuum maritum.

Ὃς δή τις, pro ὅστις δή Demoſt.

Ὃς βούλει, quiuis.

Ὃς δὴ, relat. & pro eodem ὅσπου, Plat.

Ὃς καὶ ὃς, hic aut ille, Herodot.

Ὅσα, quantùm, quatenus. ὅσα γε κατὰ γῆν, quatenus ad terram pertinet, Thucy. Cum Infinit. Lucian. ὅσα γε σύρον με ὄντα εἰδέναι, quatenus Syrum me ſcire par eſt.

Ὅσα, admiratiuè, ὦ τί τοῦ πολλά, Ariſtoph. Ach. Ὅσα δὴ δέδηγμαι τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. μυρία ὅσα, permulta, Lucian.

Ὅσα,

Ο῞σα δὴ,quæcunq;. Ο῞σαι ὧραι,ſingulis horis.
Ο῞σαι νύκτες,ſingulis noctibus.
Ο᾿σάκι,& Ο᾿σάκις,quoties,ποσάκις.
Ο᾿σαμὴ,iſto modo,intantum,vt.
Ο᾿σαπλάσιος,quantuplus.
Ο῞σας,Ariſtop.in Plut.Indefinitè, ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχεις, i.ô quã multas rugas.
Ο᾿σαχῇ περ ἦν δυνατὸν,quàm maximè fieri potuit,Plat.in Timæo.
Ο᾿σαχοῦ,vbicunque,quotieſcunque,Ariſtid.
Ο᾿σαχῶς,quoties,quocunque modo.
Ο᾿σέτος,ου,quotannis.
Ο῞ση δύναμις,pro viribus.
Ο᾿σημέραι,quotidie,ſemper,Ariſtoph.in Plut. καὶ μὴν περὶ τοῦ γ᾿ ὁσημέραι νὴ τοὺς θεοὺς ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζε. ¶Dicitur diſiunctè, ὅσαι ἡμέραι προσδεχόμενοι, propediẽ expectãtes, Thucy.
Ο῞σια,τὰ,iuſta,parẽtalia,exequiæ.
Ο᾿σία, ας, ἡ, ſanctitas, pietas, iuſtitia. ¶Pro eo quod eſt fas, Ariſtoph. in Plut. κἀγὼ νομίσας πολλὴν ὁσίαν τοῦ πράγματος, i. ὅσιον εἶναι τοῦτο πράττειν. Odyſſ.π. οὐδ᾿ ὁσίη κακὰ ῥάπτειν ἀλλήλοισιν, nefas vt alter in alterius perniciem coniuret & machinetur. ¶Ο᾿σία, expiatio ſiue piatio,quæ fit animum exoluendi religione gratia. Hinc illa phraſis elegãs ὁσίας χάριν,ſiue ὁσίας ἕνεκα. Modeſtin.Iuriſconſ.L.2. D.Qui pet.tut. καὶ οὐ μόνον ἐὰν μὴ αἰτήσῃ,ἀλλὰ καὶ ὃν ἂν αἰτήσῃ ὁσίας χάριν αἰτήσῃ,i.& non ſolùm ſi non petierit, ſed & ſi quem petierit, dicis cauſa petierit. Dion hiſtor.lib.37, Καὶ ἔτι τὸ καὶ νῦν ὁσίας ἕνεκα ποιοῦντες, hoc etiamnum factitant exoluendi animum religione gratia.
Ο῞σιος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſanctus, honeſtus, licitus, pius, purus,innocens,nullo ſcelere contaminatus. Plat.Epiſt.8. ὅσιος τρόπος,honeſti mores. κέρδη ὅσια,honeſti quæſtus, lib.4. Epigr. ¶Ο῞σιον,aliquando ſignificat ſanctum, fas. Plut. in Demetrio, τοῦτο δὲ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ὅσιον, καὶ πρὸς ἀνθρώπους δίκαιον. ¶Item prophanum, publicum. Ο῞σιον χωρίον, locus profanus, τὸ βέβηλον καὶ μὴ ἱερὸν, Ariſtoph.Lyſiſtr.
Ο᾿σιότης,τος,ἡ,ſanctitas,ſanctimonia Cicer.
Ο᾿σιόω,μ.ώσω,expio, iuſta perſoluo.Phil.in Heroicis, ὁσιῶ σε τῇ γῇ,iuſta tibi perſoluo.
Ο᾿σίως,ſanctè,Plat.de Repu. ὁσίως τὸν βίον διάγειν.
Ο᾿σιωτὴρ,ὁ,qui Delphis hoſtiam immolat.
Ο᾿σμὰς, άδος, oſmas, herba quæ & ononis, & φλονῖτις dicitur, Dioſc.li.3.ca.147.
Ο᾿σμὴ,ῆς,ἡ,odor,olfactus,halitus,Ariſtot.
Ο᾿σμήρης,εως,odoratus,Nicand.in Alexiph.
Ο᾿σμὸς,οῦ,ὁ,idem quod ὀσμή.
Ο᾿σμυλία,ας,ἡ, ὄσμυλος,καὶ ὀσμύλη, Athen.lib.ζ, piſcis ozæna,qui iuxta caput fiſtulam habet tetrum odorem exhalantem.
Ο᾿σμώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,odoratus.
Ο᾿σοι,qui, Iſocrat.
Ο᾿σοιμῆνες,ſingulis menſibus.
Ο῞σοι δὴ,quotlibet, ὅσοι γε δὴ,Demoſth.
Ο῞σον,quãtum, quaſi,quatenus. ὅσοι παραδείγματος χάριν,veluti exẽpli gratia, Ariſtot. Rhet. ὅσον ἦν ἐπ᾿ ἐκείνῳ,quantum in eo fuit, Dem. ὅσον ἀπέρατον,quàm longũ,Ariſtoph. ¶Ο῞σον cum Infin. Eidẽ νεφ.δια. οὐκ ἂρ᾿ ἀποδώσεις,στρ. οὐχ᾿ ὅσον γέ μ᾿ εἰδέναι,nõ equidem quod ſciam.
Ο῞σον αὐτίκα,quàm primùm,mox,iamiam.
Ο῞σον καθ᾿ ἕνα ἄνδρα,quãtũ in vno homine fuit.
Ο῞σον μὴ,niſi quod non,Soph.in Tyranno.
Ο῞σον οὐ,fermè,circiter, μετ᾿ ὀλίγον, Inter. Thucy. ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς ἐκ πελοποννήσου ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. ¶Item tantùm non, ſolùm non Terent. ὅσον οὐ παρεληλύθει, tantùm non acceſſerat, Idem.
Ο῞σον οὐδέπω,τὸ ὅσον αὐτίκα, propemodum,mox, illico,paulò poſt. ὅσον δὲ οὐδέπω παρεῖναι, Thucyd.tantúmque nondum adeſſe.
Ο῞σον οὐκ ἤδη,iamiam,Xenoph.6.Ε᾿λλην.
Ο῞σον οὔπω,fermè,circiter,tantùm non. ὅσον οὔπω πάρεισι,tantùm non adſunt,Thucyd.
Ο῞σον πλεῖστον, quàm maximé. quantùm plurimum, ὡς οἷόν τε μάλιστα, Xenoph. Ε᾿γὼ γὰρ δώσω ὅσον τις καὶ ἄλλος πλεῖστον δήποτε ἔδωκε, quantùm plurimum quis vnquam dedit.
Ο῞σον σθένος,quàm fortiſsimè,Apoll.lib.2.
Ο῞σον τάχος.& ὅτι τάχος,quàm celerrimè.
Ο῞σον τε,inſtar. ὅσον τε ἑκατὸν σταδίους,circiter centum ſtadia,Herodot.
Ο῞σον φιλοτίμως,quàm copioſé.
Ο῞σον χρόνον,quandiu. ὅσον χρόνον ἐστὶ,quandiu eſt.
Ο῞σος,ου,ὁ, quantus. ὅσος & τοσοῦτος faciunt ὑπόστασιν figuram,i.redditionem, Hermogen. παρεδήλωσεν αὐτοῖς τοσοῦτον ὅσον προσέχοντας μὴ μικρὸν φρονεῖν,i.tantùm illis indicauit, quantùm ſi attendiſſent non mediocriter ſaperent, Plutar.in Romulo.
Ο᾿σπαστίζης,mõtifrigilla auis, Ariſtot.8.Ani.c.3.
Ο᾿σπριον,ου,τὸ,legumen,Theophr. Ο᾿σπριώδης, Athen.lib.θ, qui eſt è leguminis genere. Et Ο᾿σπριωνία,ας,ἡ,munus comparandorum leguminum, oſpratura Arcad. L.vltim.§.2.D. de mun. & hon. ¶Ο᾿σπριῶναι vocantur quibus hoc munus committitur.
Ο᾿σπρολέων,ὁ,herba,orobanche,Conſtantin.
Ο᾿σσα,ης,ἡ,fama, vox, φωνὴ, θεία φήμη,Iliad.β.
Ο᾿σσάκι,quoties,in Epigram.
Ο᾿σσάτιον ὅσον,quantùm,quatenus,Apoll.Rhod.
Ο᾿σσάτιος,quantus.
Ο῞σσε,oculi duali,Iliad.ά. ¶Inuenitur ὄσσοις in tertia declinatione,apud Orpheum.
Ο᾿σσεία,vaticinatio.
Ο᾿σσεύομαι,vaticinor,auguror.
Ο᾿σσυτὴρ,adiutor,Homer. ἐπίκουρος.
Ο᾿σσίχος, quantulus.
Ο῞σσομαι,aſpicio,circũſpicio,præuideo, Heſiod. κακὰ δ᾿ ὄσσετο θυμῷ,animo mala videbat.
Ο῞σσον,poeticè,pro ὅσον, cum ſuperlatiuo,Ilia.ά.
Ο῞σσω, Æolicè,pro ὄπτω, video,circunſpicio.
Ο᾿στάγρα, ας,ἡ, inſtrumentũ chirurgicũ ad fracturas cranii, quod ab extrahendis oſsibus nomen habet,Galen.Therap.Meth.lib.5.

Ὀστακὸς,cancri ſpecies:aliâs ἀσακὸς,Athen.
Ὀστάριον,ου,τὸ,oſsiculum.
Ὀσταφὶς,idem eſt quod ἀσταφὶς,& σταφὶς, Etym.
Ὅστε,pro ὅστε,apud Homer.perſæpé.
Ὀστεϊνος,ου,ὁ,ὄστινος,oſſeus.
Ὀστεκόπος, laſsitudo ad oſſa vſque penetrans, Galen.vlceroſa ſaſsitudo,apud Hippocr.
Ὀστέον,ου,τὸ,os oſsis.
Ὀστεόφιν,idem poeticé,Odyſſ.ξ.
Ὄστινος, ου,ὁ,oſſeus.
Ὅστις,quicunque,quiuis,quilibet,quis,quiſnam. ὅστις ποτὲ ἐστὶ,vndecunque is ſit,Herodot.
Ὅστις περ,quicunque,Ariſtoph.
Ὀσλιγξ,γγος,ἡ,ſcintilla,ὄσλιγγες μαλερεῖο πυρὸς, Apoll.Rhod. ¶Item cirrus lolliginum atque ſepiarum, βόστρυξ, atque cincinnus capillorum, Callimach.& Nicand.in Alexiph.
Ὀστοθήκη,ης,ἡ,oſsium theca.
Ὀστοκόπος,ου,ὁ,oſsium dolor ex laſsitudine.
Ὀστολογεῖν,Suid.ἐξετάζειν,ἐξερευνᾶν, exquirere.
Ὀστομαχία,ας,ἡ,Auſonio.Hoc oſsillatis vel oſsiculis ludere Latini dixerunt.
Ὀστοῦν,οῦ,τὸ,os,oſsis.τὰ ὀστᾶ,oſſa.
Ὀστρακεύς,figulus,in Epigram. (σμός.
Ὀστρακίζω,relego:vide Ἐξοστρακίζω,& Ὀστρακι-
Ὀστρακίνδα,genus ludi,Poll.& in Chil.
Ὀστράκινος,ου,ὁ,teſtaceus,fictilis.τὰ ὀστράκινα ἀγγεῖα,Alex.Aphrod.vaſa fictilia.
Ὀστράκιον,fictile Gaz.
Ὀστρακὶς,ſtrobilus,nucleus pineus,Athen.
Ὀστρακισμὸς,οῦ, ὁ, relegatio temporaria in certum locum, quæ bona non adimit, exilium quindecēnale, aut decennale, ab ὄστρακον dictum, ſiue teſtula, per quam ſuffragia ferebant,vide Alex.Genial.li.3.cap.20.& Bud.in Annot.Ariſtot.3.Polit.cap.9.Cōment.Ariſt.
Ὀστρακῖτις καδμεία, dicta quòd teſtacea ſit facie,Dioſc.lib.5.cap.76.
Ὀστρακίτης,ου,ὁ,lapis oſtracites,Dioſc.li.5. cap.5. Galen.9.Simplic.Plin.lib.36 cap.19.
Ὀστρακόδερμος,teſta opertus,Ariſtot.
Ὄστρακον,ου,τὸ,teſta,teſtula, fictile tegumentum, putamen,cortex.Aphrod.li.2.Probl. ὀρέγοντες ὀστράκων.Eunapius,ὥσπερ ὀστράκου μεταπεσόντος, ὅτι τὸ βέλτιον ἐχώρησε ῥωμαίοις, i. breui momento & quaſi teſtæ conuerſione res Romanæ in melius proceſſerunt.
Ὄστρακον ἀντὶ τοῦ λέκυθος, i. putamen,teſtáque oui,in Epigram.Vnde ὀστρακόδερμα ὠὰ, oua quæ putamine continentur teſtaceo,Gaz.
Ὀστρακοφορία,ας,dies oſtraciſmi faciendi.
Ὀστρακόω,in modum teſtæ induro.
Ὀστρακώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſiliceus,teſtaceus.
Ὄστρα,τὰ,oſtrea.οἱ ἐν ὀστρείοις,cōchis inditi,Gaz.
Ὀστρειογραφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,pictus oſtro.
Ὄστρειος,ου,ὁ,purpureus.
Ὀστρειώδη,teſta firmiori tectus.
Ὄστρεον,ου,τὸ, oſtreum,conchylium,murex: vide Ælian.& Chil. Eraſmi,oſtrei in morem,Galen. ſimplic.lib.11.& Athen.lib.7.

Ὄστρεος,piſcis & color.
Ὀστρεώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,oſtreus,concharius.
Ὀστριμον,æſtiua habitatio.
Ὀστρίτης,ὁ,nomen lapidis apud Orpheum.
Ὄστρον, quod ex concharum marinarum teſtis eximitur,oſtrum eſt vocitatum Vitr.l.7.c.13.
Ὄστρυς,vel ὀστρύα,arbor de qua Plin.li.13.c.21.& Theophr.lib.3.de hiſt.Stirp.cap.10.
Ὀστωδέστερος,ου,q.oſſatior.
Ὀστώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,oſſeus,oſſe abundans,Gaz.
Ὄσυρις,ιδος,oſyris herba,Dioſc.li.4.cap.233.
Ὀσφραίνομαι,ὀσμοῦμαι, odoror, ſentio odorem, olfacio. Genit. Xenoph. τινων ὀσφραινόμενος. ¶Aphr.paſsiuè dixit lib.2. Probl. ὀσφρανθῆναι δύναται ῥωννύειν, odore ſuo firmare poſ-
Ὀσφρανθῆναι,olfacere. (ſunt.
Ὀσφραντικὸν,τὸ,facultas odorandi.
Ὀσφραντικὸς,οῦ,ὁ,valens olfactu,ſagax,Galen. ad Glauc. ¶Ὀσφρητικὸς,idem, Aphr. Probl.
Ὀσφραντὸς,οῦ,ὁ,q.odorabilis,olfactu excitans.
Ὀσφρασία,odor,cap.vlt.Oſeæ.
Ὄσφρησις,εως,ἡ,odoratio ſiue odoratus. ¶Et ὀσφρήσεις pro naribus, ſicut ἀκοαὶ pro auribus.
Ὀσφρητὰ,odores,Galen.ad Glauc. ὀσφραντικά.
Ὀσφρόμενος,odorem emittens.Et qui odoratus eſt.Ariſtoph.in Veſp.Καλὰ δ᾽ ἑλκυσθεὶς,ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα, cùm odoratus eſſem fœtorémque ſenſiſſem,expui.
Ὀσφὺς,ύος,ὁ,lūbus,ile,Gaz.in Ariſtot.cinctum & cingulum Baptiſtæ Egnatio. ¶ Circunflectitur ὀσφῦς authore Gaz.lib.4.Gram.
Ὀσχέα,ἡ, Ariſtot. hiſt. Anim. lib.5. Et Ὄσχη, ἡ, Hippocr.Idem quod Ὀσχεὸς,οῦ,ὁ, ſiue Ὄσχεον, οῦ,τὸ, i.ſcrotum ſiue ſcortum,teſtium conceptaculum. ¶Item Ὄσχη,ης,ἡ,ſiue ὄσχος, ὄσχεον καὶ ὄχος, ου, ὁ, ramus & palmes fructu onuſtus, Nicand. in Alexiph. ἢ πτελέης, ὅτε πολλὸν ἀεὶ καλλείπεται ὄσχαις Κόμμι,vlmi ramis, i. κλάδοις. ¶Hinc Ὀσχοφόροι, pueri qui palmites ferebant Athenis,Interp. Nicand. Inde Ὀσχοφορία,ἡ,feſtum,quaſi dicas ramalia,*le iour des rameaux* ſuperſtitioſis.
Ὄσχιον,ου,τὸ,Hippocr.extuberatio anfractuoſa & flexuoſa in matricis orificio,Galen.

Ο Τ

Ὅταν,quando, quum. Conſtruitur autem cum Indicat,& cum Optat.& cum Subiunct.Gaz. li.4.ὅταν λέγῃ,quum dicet, Demoſt.
Ὅτε,quando,dū,quoad,aliâs,aliquando,quandoquidem & quoniam. Nonnunquam enim ſolùm tempus ſignificat:nonnunquam tempus & cauſam, Ariſtoph.Interp.ὅτε ἦν,quando erat,Æſchin.ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν,quando ipſe erraret,Thucyd. ¶Ὅτε μὴ pro εἰ μὴ,καὶ ὅτι μὴ, niſi,Iliad.π.¶Et pro ὅστε,qui,Odyſſ.ξ.
Ὁτὲ μὲν,ὁτὲ δὲ,&c. Ariſtot.ὁτὲ μὲν,τοῦτο, ὁτὲ δ᾽ ἐκεῖνο,aliquando hoc,aliquando illud.
Ὅτε ὤν,quandoquidem.
Ὅτε περ,quando.& ὅτε τε pro eodem,Homer.
Ὅτεο,& ὅτευ, pro ὅτου,cuiuſcunque,Herodot.

Ὅ,τι,quid,aliquid,τι,quodcũque. Plat. in Apolog. ἐρωτᾷ τις ὅ,τι ποιῶν καὶ ὅ,τι διδάσκων ὁ Σωκράτης τοὺς νέους διαφθείρει, interrogat aliquis quid faciens & quid docens Socrates adoleſcentes corrumpit.

Ὅ τι καὶ ἄξιον, elegans locutio ἐλλειπτικῶς dicta, i. quod memoratu vel relatu dignum ſit: ſubauditur enim εἰπεῖν, Ariſtot. Rhetor.

Ὅ,τι ἂν,quodcũq; ὅ,τι ἂν πράξῃς,quicquid agas.

Ὅτι,quia,quoniam,propterea,quòd. ὅτι δυνατόν,&c. ῥᾴδιον καταμαθεῖν, Iſocr. Et cum Indicat. ὅτι οὐ δίκαιόν ἐστιν,οἶδα, Eidem. ¶ Ὅτι interdũ ponitur παρέργως, vt in εὖ οἶδ' ὅτι, Plat. in Apologia. ¶ Ponitur quoque eleganter cum Superlat. ſicut Quàm apud Latinos. ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας λέγειν ἐχρῆν, Ariſtop. in Plut. quare veniſti dicere oportet.

Ὅτι ἀλλὰ, at verò. Ὅτι γὰρ μὴ, niſi enim, Ariſtid. Ὅ τι δήποτε, quoquo modo. ὅ τι δήποτε ἄλλος, quicunque alius ſit.

Ὅ τι δή τι, pro quamobrem, Plat. li. 1. de Republ. ὅ τι δή τι μάλιστα; cur iſtud tandem?

Ὅτι ἐπειδὴ, quin.

Ὅτιὴ,& ὁτιητι,quia,quòd,Ariſtoph.

Ὅτι μὴ,niſi,præterquam,excepto hoc, Phil. de mund. ἐκτὸς τοῦ κόσμου οὐδέν ἐστιν ὅτι μὴ τάχα πού κενὸν, extra mundum nihil eſt niſi fortè vacuũ. ¶ Ὅτι μὴ pro nõ ſolùm,nedum,Greg.

Ὁτιοῦν,quodcunque,quoduis,quodlibet,quantulumcunque, quãtumlibet. Xen. μηδ' ὁτιοῦν φρονοῦντας, nulli⁹ ſenſus atq; mẽtis homines.

Ὅ τι, quód.

Ὅ τι τί δή,quamobrem,Ariſtoph. in Plut.

Ὅ τι τοι,quoniam,Plat. 1. de Republ.

Ὅ τι τοίνυν,quòd verò, quòd autẽ, itaque,quòd Interdũ παραπληρωματικῶς eſt. Plat. in Phæd. μηδαμῶς ὅτι τοίνυν εἴπῃς, tu verò caue dicas.

Ὅτις poeticè pro ὅστις, quicunque, Odyſſ. 6.

Ὀτίς, ὀτίδος, apud Hippocr. & Xenoph. primo Ἀναβάσ. eadem auis quæ Ariſtot. ὠτὶς dicitur.

Ὀτλεύω,μ. εύσω,π. ευκα,& Ὀτλέω,μ. ήσω,π. ηκα, laboro,ſum miſer,ſubſtineo. lib. 7. Epigram. ¶ Ὄτλημα,ὄτλος,Heſych. idem.

Ὀτλήμων,miſer,laborioſus.

Ὀτλήσας,παθὼν,Arat. qui pertulit.

Ὄτλος, ου, ὁ, labor, calamitas, κακοπάθεια, μόχθος.

Ὀτοβέω,θορυβέω, tumultuor. vide per duplex ττ.

Ὄτοβος,ου,ὁ,ſtrepitus, πάταγος, ἦχος, Heſiod.

Ὁτοισι,pro οἷς τισι,Homer.

Ὁτοῦν,quodcunque.

Ὀτοτύζειν,lugere,clamare,Ariſtoph. in Auib.

Ὅτου,pro οὗ Atticè,cuius,& ὅτῳ,cui,ὅτων,quorum. ὅτου χάριν,cuius gratia, Ariſtoph. Plut.

Ὅτου δήποτε ἕνεκα, cuiuſcunque gratia.

Ὁτουοῦν,accipitur pro οὑτινοσοῦν,Plat. 1. de Rep.

Ὅτου χάριν,τίνος ἕνεκεν,quapropter,cui⁹ gratia.

Ὀτρα,ἡ,gallinacea cauda,ἀλέκτορος οὐρά, Heſy.

Ὀτραλέως,diligenter,celeriter,σπουδαίως.

Ὀτρηρὸς,ſedulus,diligens,impiger, ταχὺς, δραστήριος, παρὰ τὸ ὀτρύνω. Iliad. α, ὀτρηρὸ θεράποντε, Ariſtoph. in Auib.

Ὀτρίχες,ſimiles pilis,pro ὁμιότριχες,Iliad. β.

Ὀτρυντὴρ,ῆρος,ὁ,caduceator,præco,σαλπικτὴρ, iuſſor,incitator,κελευστής.

Ὀτρυντὺς,ύος,ἡ,exhortatio,ſtimulatio.

Ὀτρύνω,hortor,iubeo,excito. ὀτρύνω φέρειν,Eur.

Ὄτρυχος,καλάμη,χόρτος,fœnum,ſtipula, Heſyc. Hinc Ὀτρυχοφάγος,apud Suid. & Heſych.

Ὅτε,quando,poet. ὀδ. ξ.

Ὀττεία,horror,ὀττεῖαι,ſomnia inania,vaticiniũ. ¶ Pro religione ſumpſit Halicarnaſſ. lib. 9.

Ὅττεο,cuiuſcunque,ὅτου.

Ὀττεύομαι,in religionem verto,aſpernor,auguror. Polyb. lib. 1. ὁ δ' ἱέρων ὀττευσάμενός τι περὶ τῶν ὅλων πραγμάτων, præſagiente aliquid animo de totius belli euentu.

Ὅττι,quòd,geminato τ,cauſa metri,Odyſſ. ξ.

Ὅττικεν,quodcunque.

Ὀττοβέω,quod & per ſimplex τ ſcribitur,tumultuor,θορυβῶ,ſtrepo & perſono,ἠχῶ,Æſchyl.

Ὄττοβος,ſtrepitus. Sophoc. οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄττοβον,neque dulcem tibiarum ſonum.

Ὄττομαι,ὀττεύομαι,κληδονίζομαι,tumultuor.

Ὀττοτοῖ,hei,φεῦ,heu heu. Lucian.

Ὅτῳ,pro ᾧ Atticè,vide Ὅτου.

Ὅτῳ μὴ ἀχθομένῳ εἴη,ſi cui volenti & non inuito eſſet (vt loquitur Tacit⁹) Plat. in Phædone.

Ὅτῳ οὖν,& ὅτῳ δήποτε,cuilibet,cuicunque. ὅτῳ δήποτε συνῴκισε τὴν ἑτέραν, Æſchin.

Ὅτῳ ποτὲ,quonam pacto.

Ὅτων pro ὧν,ὅτων εἴη,Ariſtid.

O Y

Οὗ,cuius,alicuius,ſui,& eius.

Οὐ, vel οὐκ ὀξυτόνως, in clauſulis & repetitione, non. τὰς οὐ δικαίας ἀπολογίας, Æſchin. οὔ οἱ, non ei, Homer. ¶ Aliquando ponitur cum interrogatione,οὐ παραμενεῖς; nõ perſiſtes? Ariſt.

Οὐ γὰρ, non enim, modus loquendi quum innuimus nos non velle contradicere, Xenoph.

Οὐ γὰρ ἀλλὰ, enimuero, verùm enimuero, Ariſtoph. in Ran. Μὴ σκῶπτέ μ' ὦ δέλφ' οὐ γὰρ ἀλλ' ἔχω κακῶς, i. ἐγὼ δή.

Οὐ γὰρ δὴ, ſi minus non, alioqui non, Herodot.

Οὐ γὰρ δή που, in negando ita dicitur, abſit enim vt, neque enim, vtique, Plat. in Sympoſ.

Οὐ γὰρ δὴ, interrogãdo & increpando, vt Iliad. ε. οὐ γὰρ δή τοῦτόν μοι ἐβούλευσας νόον αὐτή;

Οὐ γὰρ δήποτε, nam alioqui nunquã, Plat. 5. πολιτ.

Οὐ δὲ τοι ἀλλὰ, verùm enimuero, nam alioqui, Plat. in Euthyd. ¶ Οὐ γὰρ ὅπως, non enim tantum modo, Demoſt.

Οὐ γὰρ ὅπως μὴ, etenim non modò non.

Οὐ γὰρ οὖν, non certè, in reſpondendo.

Οὐ δήπου eſt ἐρωτηματικὸν pro ἆρα, nunquid, & nunquidnam Cicer. & Terent. Plut. οὐ δήπου κακόν τι λέγων ἐμαυτὸν λέληθα; an malum quoddam verbum imprudenti mihi excidit?

Οὐ δῆτα negantis eſt, minimè omnium Cicer. Ariſtoph. Οὐδεμίαν ἀπεστέρηκας γ' οὐδένα; χρ. οὐ δῆτ' ἔγωγε, equidẽ minime, i. μὰ Δί' εἶναι μὴν οὔ.

Οὐ μὰ, iurando vſurpatur, abundátque ού. Iliad. α. οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, non per Apollinem.
Οὐ μὰν pro οὐ μὴν, nec ſane, neque verò, neque tamen, nec verò, οὐ μέντοι, Hom. Iliad. ο.
Οὐ μὴν δὴ etiam negantis, minimè verò, Xenop. μὰ δί᾽ ἔφη οὐ μὴν δὴ, minimè verò inquit.
Οὔμενουν περιπαρεξυτόνως, prolatum, nō vel neque enim. Demoſt. οὔμενουν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ, atqui tum nulli alii dicēdi locus erat. Lucian. οὐ Θερσουκλῆς ὁ φιλόσοφος οὗτός ἐστιν; οὔμενουν ἄλλος, profectò ipſe eſt, non alius. ¶Οὔμενουν pro minimè verò, i. nequaquam, in reſpōſione: Baſilius εἰς τὸ τὴν ἡλίτιαν, ἐξεπλάγης; οὔμενουν ἀλλ᾽ ἐρρέτω φησὶν ὁ βίος. ¶Οὔμενουν, pro non tamen, verumtamen non, Pauſan. οὔμενουν πάντα γε ἀφανισθῆναι, nō tamen omnia cōſumpſiſſe.
Οὐ μέν τοι ἀλλὰ pro οὐ μὴν ἀλλὰ, verumtamen, enimuero, verumenimuero, Plat. in Phædone. οὐ μέν τοι ἀλλ᾽ ἴσως γ᾽ ἔχει τινὰ λόγον, verumtamen habere aliquid rationis.
Οὐ μὴ, nequaquam. ¶Cum Subiunct. Ariſtoph. νεφ. οὐ μὴ σκώψῃς, ne irrideas. ¶Cum Indicat. Plat. in Apolog. οὐ μὴ παύσομαι φιλοσοφῶν. ¶Syneſ. cum Optat. οὐ μὴ σβέσαις τὸν συνθῆρα τοῦ θείου φωτός.
Οὐ μὴν, at non, non item, non etiam, non tamen, verſimile eſt Plutarc. in Theſeo. οὐ μὴν τοῖς ἀνίσοις ὑπάρχει ἀνάλογον, Ariſtot. li. 5. Polit. cap. 1. diſparibus tamen non exiſtit proportio. Plat. 2. de Republ. οὐ μὴν αὐτοῖς γε ποιητέον μύθοις, non tamen ab ipſis fabulæ ſunt fingendæ.
Οὐ μὴν ἀλλὰ, enimuero, at verò, quinetiam, attamen, atqui. Οὐ μὴν ἀλλ᾽ ἔστω τόποις εὑρῆσθαι τοιούτοις, Polyb. verùm eſtò, ſed ſit ſané.
Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ, cæterùm, non ſolùm, ſed etiam, quinetiam, Gaz. de Seneɫt.
Οὐ μὴν ἀλλὰ μᾶλλον, verùm melius, Ariſtot.
Οὐ μὴν ἀλλ᾽ οὐ, cæterùm non, Ariſtot. li. 3. Anim.
Οὐ μὴν δὲ καὶ, &c. non item etiam, Bud. in Epiſt.
Οὐ μὴν καὶ, ſed non, Porphyr.
Οὐ μὴν οὐδὲ, & Οὐ μὴν οὔτε, non tamen, verumtamen non, neque verò. οὐ μὴν οὐδ᾽ ὑπαρχόντων τούτων ἁπάντων ἤδη πόλις, nec tamen ſi iſta adſint omnia, ciuitas erit, Ariſtot. lib. 3. Pol. c. 6.
Οὐ μήπω, haud dum tamen, Demoſt.
Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ, non ſolum, ſed &, Naz.
Οὐ μόνον οὐχ, non ſolùm non, Demoſt.
Οὐ πάνυ, σπανίως, rarò apud Hippocr. ſignificare annotat Galen. lib. 2. Aphoriſmorum 19.
Οὐ πρὸ πολλοῦ, non multò poſt.
Οὐ τοίνυν, neque verò, Demoſt. ¶Οὐ τοίνυν pro ἀλλὰ μὴν οὐ, atqui non, at nec, Eidem Demoſt.
Οὐ τῷ τυχόντι, non vili, non gregario, eximio.
Οὐ χαλεπῶς, haud magno negotio, nō grauatim.
Οὐ ὦ ἀγαθὲ, abſit hoc quæſo, ne ita interpreteris.
Οὖα, ας, ἡ, ſorbus arbor, Theoph. li. 3. hiſt. plant.
Οὖα, τὰ, ſorba. vide Οἴη.
Οὐαὶ, væ, fortè ab Hebræa Hoi.
Οὖας, ατος, τὸ, auris, οὖς, Nonn. & in Epigram.
Οὐάτιος, ου, ὁ, extremus, Orpheo.
Οὐατόεις, εντος, ὁ, auritus. θηλ. οὐατόεντι, in Epig.
Οὐβίδινα, ης, ἡ, dea præſes funerum, vt Libitina.
Οὔβερον ποταμὸς, Rubicon, Plut. Apophtheg.
Οὔβεροσις, fames, pro βούβρωσις.
Οὐ γαῖ, οὐ μὰ τὴν γῆν, Theocr. non per tellurem.
Οὐγκία, ας, ἡ, vncia.
Οὐδαῖος, ου, ὁ, humilis, terrenus, terreſtris, liminaris. πῖδαξ οὐδαία, terreſtris fons, Nonn.
Οὔδαλα, τὰ, friuola, Calliſtr. apud Euſtat. τὰ κόπρια, καὶ λύματα, purgamēta, exuerræ Feſto.
Οὐδαμὰ, nunquam, nequaquam, Suid.
Οὐδαμῆ, nullatenus, nuſquam, nullo modo. οὐδαμόθι, Suid. Plat. 1. de Republ. τοῦτο μὴν οὐδαμῆ συγχωρῶ, hoc nullo modo concedo.
Οὐδαμινέστερον, nihilominus.
Οὐδαμινὸς, οῦ, ὁ, contēptus, nullius pretii. Chryſoſt. ὁ θεὸς ἀντὶ μικρῶν καὶ οὐδαμινῶν βασιλείας χαρίζεται, Deus pro exiguis nihilíque rebus regnum largitur.
Οὐδαμόθεν, ex nulla parte, non aliunde, Xenop. οὐδαμόθεν δανείζεσθαι ἔστιν ἀργύριον, à nemine mutuam ſumere pecuniam datur.
Οὐδαμόθι, Suid. idem quod οὐδαμῆ.
Οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐντεῦθεν, non aliunde.
Οὐδαμοὶ, nulli. πρὸς οὐδαμῶν, à nullis.
Οὐδαμόσε, & Οὐδαμοῦ, nuſquā. γῆς οὐδαμοῦ, Ariſt.
Οὐδαμῶς, nullatenus, nequaquam, Plat. de Leg.
Οὖδας, ατος, τὸ, ſolum, terra, pauimentum.
Οὐδὲ, neque. In hac coniunctione ſæpe tacita quædam vis eſt: vt οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεὸν, tu ne Deum quidem times, Luc. 23.
Οὐδ᾽ ἂν, ne ſiquidem.
Οὐδ᾽ ἂν εἷς, pro οὐδεὶς ἂν, Ariſtoph. in Plut.
Οὐδ᾽ ἂν ὁπουοῦν γένηται, vel γένοιτο, non. Vſus eſt huius Græcæ clauſulæ in vehemēti negatione, cùm quid factum eſſe vel fieri poſſe diffitemur, Demoſt. περὶ παραπρ.
Οὐδ᾽ ἀρχὴν, nequaquam, neutiquam Terent. Pauſan. in Bœoticis, οἱ μὲν οὐδ᾽ ἀρχὴν ἀνῄρεντο νεκροὺς, planè nō legebāt corpora ad ſepulturā.
Οὐδὲ γὰρ νῦν τοι, nec enim nunc quidem, Xenop.
Οὐ δὲ δὴ, nec verò, apud Bud. in Epiſt. prior.
Οὐδὲ εἷς, pro οὐδείς. οὐδ᾽ ἔστιν οὐδεὶς, &c. nullus eſt, Plut. in Lycurg. Οὐδὲ ἓν, i. οὐδέν.
Οὐδὲ ἔτι πω, nuſquam amplius.
Οὐ δὲ μὴν, neq; verò, nec tamē, nec verò, nec ſanè.
Οὐδ᾽ ὅπως τι οὖν, nullo pacto, nullo modo, pr...
Οὐδ᾽ ὅσον, οὐκ ἐλάχιστον, neque minimū, Schol. Apoll. lib. 2. οὐδ᾽ ὅσον, ne tantillum quidem.
Οὐδ᾽ ὁτιοῦν ὑγιὲς, nihil ſani, nihil recti, nihil boni.
Οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται, neque fiat, Matth. 24.
Οὐδ᾽ οὕτω κακῶς, ne ſic quidem malè.
Οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, multum abeſt, nequaquā Dem.
Οὐδεὲν, pro οὐδὲν, Ariſtoph. in Plut. καὶ δὴ οὐδέν.
Οὐδὴ, ſolo terræ.
Οὐδεὶς, nullus, nullius pretii, Demoſt.
Οὐδεὶς λόγος τούτου, hic nulla opinione præditus eſt, nullo numero habetur.
Οὐδεὶς πώποτε, nemo vnquam.

Οὐδεὶς ὅστις, nullus. οὐδεὶς ὅστις οὐ συνετίθετο, nemo non annuebat, Lucian.
Οὐδεὶς ὁστισοῦν, nullus, Plat.
Οὐδέμενουν, non quidem.
Οὐδεμῆ, nulla in parte, Genit.
Οὐδὲ μὴν, ſed nec, neq; verò, nec tamẽ, nec verò.
Οὐδεμία αἰτία, incerta cauſa, Gaz.
Οὐδεμία μηχανὴ μὴ, nullo pacto fieri poteſt quin, nihil cauſæ eſt quin, Lucian. Γνκαερμμ.
Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil. ¶Accipitur pro οὐ, ſicut nihil, Ariſtot. 3. Ethic. ὡς οὐδὲν περὶ ἔργου ὄντος πεισθῆναι, cum nihil ad rem pertineat. οὐδὲν δεῖ ἐν τῷ ῥυθμῷ, Ariſtoph. i. οὐδὲν οἶδε τοῦ ῥυθμοῦ. ¶Οὐδὲν ἀπὸ τρόπου dicunt Attici pro οὐκ ἄτοπος, non abſurdum, non alienum ab honeſtis moribus. ¶Οὐδὲν ἔργον, nullius vſus, nihil opus. ¶ Οὐδὲν ἕτερον ἀλλ' ἢ, tantùm non, propemodum.
Οὐδὲν ἔλαττον, & Οὐδὲν ἧττον, nihilominus, Xen.
Οὐδὲν μᾶλλον, pro non, vel nequaquam Atticè. οὐδὲν μᾶλλον μεταβάλλουσιν οὐδέποτε, ἢ, &c. nihilo magis mutantur, quàm, &c. Ariſtot. li. 5. Polit. cap. 17. ¶ Οὐδὲν μᾶλλον phraſis etiam fuit Scepticorum, cùm ſignificabant nihil ſe magis in hanc quàm in illam partem inclinare, Sext. Empeir. ἐν τοῖς πυῤῥωνίοις.
Οὐδὲν οἷον, nihil vetat, Demoſt. κατὰ Μειδίου.
Οὐδὲν ὁτιοῦν, nihil, nullum.
Οὐδὲν οὐδαμοῦ, nihil quicquam.
Οὐδὲν ὄφελος, nullus eſt vſus, nihil prodeſt.
Οὐδὲν τι μᾶλλον, non magis, nihilo magis, Xen.
Οὐδέν τι χαλεποῦ πράγματος ἐπιθυμεῖς, Xenop.
Οὐδὲν ὢν pro οὐδαμινὸς, nihili homo, Sophocl.
Οὐδένεια, interit⁹, ἀπανθρωπία, vilitas, εὐτέλεια.
Οὐδένες, nulli, Plat. Epiſt. 7. ¶Item οὐδένες, nihili homines, contempti, Eurip.
Οὐδενόσωρος, nullius pretii & momenti, Iliad. θ.
Οὐδενόω, ad nihilum redigo.
Οὐδέν πω, nihil dum.　Οὐδένπως, penè nihil.
Οὐδενώπω, nondum, Apoll.
Οὐδέουτον, neque illum, Heſych.
Οὐδέπῃ, nullo modo, Iliad. οὐδέπῃ ἔστιν, οὐκ ἔστι.
Οὐδέποτε, nunquam, Xenoph.
Οὐδεπώποτε, neutiquam, idem quod οὐδέποτε. οὐδεπώποτε, nunquam antea, Demoſth.
Οὐδέτερος, ου, ὁ, & οὐθέτερος, neuter, Plat. 2. de Rep.
Οὐδετέρως, neutro modo.
Οὐδετέρωθεν, neutra ex parte, Galen. 2. ad Glau.
Οὐδέτι πω, nunquam, Hom. Iliad. α.
Οὐδὴ, ῆς, pauimentum, ſolum, terra.
Οὐδήπου, nunquid, Xenoph. ¶Pro neutiquam. Plat. lib. 1. de Republ.
Οὐδῆτα, nequaquam, minimè, Xenoph.
Οὐδίζω: vnde προσουδίζω, humi allido, Plutar.
Οὐδιτανὸς, pro οὐτιδανὸς, nullius pretii.
Οὐδ' ὀλίγου δεῖ, nõ parũ abeſt, Dem. περὶ παραπρ.
Οὐδόλως, haudquaquam, οὐδ' ἀρχήν.
Οὐδ' ὅσιον, impium, nefarium, Demoſt.
Οὐδὸς, εος, τὸ, limen, pauimentum, ſolum.
Οὐδὸς, οῦ, ὁ, ἔδαφος, ſolum, limen, Odyſſ. ό. ¶Οὐδὸς ἐς λαύρην, Suid. angiportus, ἡ στενὴ ὁδός.
Οὐδοπωοῦν, nequaquam, nihil prorſus, Demoſt.
Οὐδρεία, hydria, Atticæ metretæ dimidium.
Οὖθαρ, ατος, τὸ, vber, ſumen, aruina, pinguedo ſoli, mamma. Odyſſ. ί. οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο, vbera diſtendebantur. ¶Vnde tranſlatè οὖθαρ ἀρούρης, vbertas telluris, ager feracitate inſignis. Iliad. ί, Εἴδεκεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαϊκὸν οὖθαρ ἀρούρης.　Οὐθάτερος, neuter.
Οὐθεὶς, nullus, Ariſtot. 1. Oecon.
Οὐθένεια, ας, ἡ, vanitas, ἡ ἀσθένεια, imbecillitas.
Οὐθὴν, nõ tamẽ, nõ omnino, nequaquã, Apoll.
Οὔιγγον, vingum, ſic Ægyptii quandam plantam vocant, Theophr. lib. 1. hiſt. plant. ca. 2.
Οὐκ, ſequẽte vocali, quæ ſi aſpiratur, vertit κ in χ. ¶Accipitur & pro nõne? an non? Luci. Οὐκ ἐγὼ ἔλεγον; ¶Οὐκ pro μὴ, in prohibitione, Iſoc.
Οὐκάμπω, nullo modo.
Οὐκ ἂν δὴ οὐδαμῶς ἄν, nequaquam.
Οὐκ ἄν ποτε ᾤμην, non arbitrabar, Xenoph.
Οὐκ ἄν τι, minimè, οὐκ ἂν δή.
Οὐκ ἀξιῶ, indignum cenſeo, Demoſthen.
Οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ, in nullo, Demoſth.
Οὐκ ἔσθ' ὅπου, nullibi, nuſpiam.
Οὐκ ἔσθ' ὅπως, vel οὐκ ἔστιν ὅπως, nequaquam, nullo modo, Plat. in Apolog. ¶Οὐκ ἔστιν ὅστις κωλύσει, non eſt qui prohibeat, Thucyd.
Οὐκ ἔσθ' ὅτε, nunquam.　Οὐκ ἔστι ὅτι, nihil.
Οὐκ ἔτι, non item, non amplius, Apocal. 18.
Οὐκ ἔφησε ποιήσειν, negauit ſe facturum.
Οὐκ ἔχω ὅπως βοηθῶ, neſcio quo modo ſuccurrã.
Οὐκὶ pro οὐχὶ, haudquaquam, Iliad. β.
Οὐκοῦν, igitur, quin igitur, Soph. in Aiace. ¶Significat etiam profectò, Xenoph.
Οὔκουν, penacutum, non verùm non, minimè verò. οὔκουν ἀθλιωτέραν γε ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων, Demoſt. ¶Et in reſponſione pro οὐ, Plat. Ἀλλὰ μὴ ἀρχιτεκτόνων βούλει γενέσθαι; οὔκουν ἔγωγ' ἔφη.
Οὐλαί, αἱ, Atticis crines, farinæ, molæ, hordea. vel vt alii ſcribunt, ὀλαί: vnde οὐλοχύται.
Οὔλακκος, ου, ὁ, ſaccus, crumena.
Οὐλαμηφόρος, perniciem inferens.
Οὐλαμὸς, οῦ, ὁ, cohors, acies virorum, caterua.
Οὔλας, ἡ, pera, Nicand. in Alexiph.
Οὐλαφηφορέω, Heſych.
Οὐλεῖν, valere, ſanum eſſe, Ioan. Grammat.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, cicatrix, tuber, vlc⁹, vomica. τὰς οὐλὰς ἐξαλείφομεν, cicatrices delemus, Naz. in Orat.
Οὐλὴ, ῆς, ἡ, mola, hordeum miſtum cum ſale. Interp. Hom. Hinc οὐλοθυτεῖν, & οὐλοχύται, Ilia. ά.
Οὔλιον, ου, τὸ, cędes, exitium.
Οὔλιος, ου, ὁ, ſalutifer. ¶Significat etiam pernicioſũ, peſtiferũ. Sop. οὐλίῳ σὺν πάθει, i. ὀλεθρίῳ.
Οὐλοδέτης, ου, ὁ, meſſor, manipulos ligans.
Οὐλοθεσία, ſacrificium perfectum, τελεία θυσία.
Οὐλόθυμος, δηιόθυμος, miſer, noxius, Heſych.
Οὐλόθριξ, ιχος, ὁ, & Οὐλοκάρηνος, ου, ὁ & Οὐλοκέφαλος, & Οὐλοκόμος, qui criſpis eſt capillis.
Οὐλοθυτεῖν, molas ſalſas offerre, vel cõſpergere.
Οὐλοκάρηνος, criſpus, Odyſſ. τ. οὐλόθριξ.

Ὀλυομελίη,ἡ,partium vniuerſitas,Hippocr.
Οὐλόμϐρος,ου,ὁ,perniciosus,Iliad.ά.
Οὖλον,ου,τὸ,gingiua extima. ἐν τοῖς οὔλοις ὀδόντες, dentes in gingiuis,Aphr.in Probl.
Οὐλοὸς,pernicioſus, nocens,ὀλοὸς,Apoll.2.Arg.
Οὖλος,ου,ὁ,pernicioſus, Iliad β,βάσκ' ἴθι οὖλε ὄνειρε. ¶Item mitis,integer, ſanus, pretioſus. Interp.Homer. ¶Item criſpus,Iliad.κ.
Οὖλος,pro ὅλος,totus,Ionicè,Ioan.Gram.
Οὐλότατον τρίχωμα, criſpiſsimum capillitium, crines criſpiſsimi, Herodot. lib.7.
Οὐλότης,ητος,ἡ,μαλακότης,ſalubritas.¶Item criſpitudo Gaz.li.5.cap.3.de Gener.Anim.
Οὐλότριχες,qui criſpo ſūt capillo,Aphr. in Prob.
Οὐλοτριχώτερος,criſpiore pilo,Ariſtot.l.5.Ani.
Οὐλοῦσθαι, cicatricē obducere,Ariſtot. in Probl.
Οὐλόφυλλος,qui eſt folio criſpo.
Οὐλοχόϊον,vas in quod molæ iniiciūtur ad deorum primitias,Heſych.
Οὐλοχύτης,ου,ὁ, molla, i. hordeum ſale conſperſum ad ſacrificandum,Iliad.ά. ¶Alii τὰ κανᾶ,i.caniſtra interpretantur, in quibus mola poſita eſſet.
Οὐλόω,duco cicatricem.
Οὔλυμπος,poeticè,pro ὄλυμπος,Iliad.ά.
Οὔλω,ὑγιαίνω,rectè valeo.vnde Apollo οὔλιος.
Οὐ μὰ,negationi ſeruit, apud Demoſt.
Οὐμένουν,atqui,nequaquam, minimè, Demoſt. οὐμένουν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ, atqui tum nulli alii dicendi locus erat.
Οὐ μετα δὴν,non longè, vel diu.
Οὑμὸς,pro ὁ ἐμὸς, Plat.in Epiſt.οὑμὸς λόγος.
Οὖν,ergo,igitur,vtique,ſanè, quocirca. Plutar. in Galba, χαλεπῶς μὲν καὶ μόλις, ἔπεισε δ' οὖν, vix & difficulter, tandem tamen perſuaſit.
Οὕνεκα, propter. Ariſtoph. cum Genit. γνώμης οὕνεκα, prudentiæ cauſa. ¶Aliquando quoniam, Odyſſ.ὅ,οὕνεκά μ' αὐτὴ θρέψε. ¶Dicitur & οὕνεκεν, pro eodem.
Οὐνομάζω,appello,recenſeo.
Οὐνομαστὸς,nobilis,celebris.
Οὖον,τὸ,ſorbum, Theophr.li.3.hiſt.plant.ca. 3.
Οὗπερ, vbi, Ariſtoph.
Οὖπις,Dianæ epith.παρὰ τὸ ὀπίζεσθαι τὰς τικτούσας.
Οὐπίτριπτος,dignus qui perdatur, Ariſt. πλ.
Οὐποθι,nuſquam, Aduerbium in loco.
Οὔποτε,nunquam,οὐδέποτε.
Οὐ πρὸ πολλοῦ,haud ita pridem, Lucian.
Οὔπω, nondum, οὔπω δύνασαι, non potes, Ariſt. πλ. ¶Item pro nunquam, οὐδαμῶς,Iliad.γ.
Οὔπως,nullo modo.
Οὐρὰ,ᾶς,ἡ,cauda,Ariſtot.li.2.Anim.cap.12.¶Item membrum virile,τὸ αἰδοῖον. ¶Significat etiam poſtremam exercitus partē, teſte Euſt. ¶Item οὐρὰ,puppis.
Οὖρα, Pluraliter pro ὅρια,fines, Arg.2. ¶Item τὰ οὖρα dicuntur ὁρμήματα,impulſus.
Οὐραγία,ας,ἡ,extrema pars agminis.
Οὐραγιος,extremus.
Οὐραγὸς,οῦ,ὁ,extremi agminis ductor, Xenop.
¶Item οὐραγὸς,cauda, Dioſc.lib.4.cap.175.
Οὐραῖαι, partes ſuperciliorum quæ ad tempora protenduntur, Poll. Οὐραῖον,ου,τὸ,οὐρά.
Οὐραῖος,ου,ὁ,poſtrem⁹, Arg.2.ἄκρα δ' ἔκοψαν οὐραῖα πτερὰ τοῖο πελειάδος,i.τὰ τῆς οὐρᾶς, pennas caudæ. ¶Et οὐραῖα μέρη τῶν ἰχθύων,à Procl. partes piſcium extremæ dicuntur: nempe ſideris,vincla caudarum Cicer.ex Arato.
Οὔραχος,media pars remi,Iul. Poll.
Οὐράνη,ης,ἡ,matula. ¶Et οὐρανίαι,loci qui ex renibus vrinam emittunt,foramen penis.
Οὐρανία,ας,ἡ,Vrania,vna ex Muſis.¶Eſt & ludi genus, in quo pilam in altum iacere ſolebant. Vnde & verbum Οὐρανιάζειν.
Οὐρανίδης,ου,ὁ,cælicola,cæleſtis, Deus,2.Arg.
Οὐράνιος,ου,ὁ καὶ ἡ,cæleſtis,excelſus,οὐρανίαν ἄταν φλέγειν, Sophocl. in Aiace, cæleſtem cladem accēdere.¶Et οὐράνιον γ' ὅσον ἀυτεῖ βοᾷ,Ariſtop. in Ran.pro vehemēter & grauiter clamabat.
Οὐρανίσκος, lacunar tabernaculi regii, auguſtale quidam vocāt,alii & vmbellam, vulgò *ciel & poelle*, Plutarch. in Alexand. ¶Οὐρανίσκος etiam Procl. cæleſte ſidus quæ corona auſtralis vocatur.
Οὐρανίων,ωνος,ὁ,cælicola,Ilia.ά, θεοὶ οὐρανίωνες.
Οὐρανοβάμων,in cælo gradiens.
Οὐρανογνώμων,cæleſtium rerum peritus.
Οὐρανόδρομος, ου,ὁ,ſublimitatis auidus,ſublimis, Gregor. Οὐρανόθεν,cælitus,οὐρανίοθεν.
Οὐρανόθι,in cælo,Homer.Iliad.γ.
Οὐρανομήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, vſque ad cælum ſublimis,prælongus,magnus,Ariſtoph.νεφ.
Οὐρανοπετὴς,έος,ὁ,delapſus è cælo,Herodian.
Οὐρανὸς,cælum,Ariſtot.de mund.τοῦ κόσμου τὸ ἀνώτατον,θεοῦ οἰκητήριον,οὐρανὸς ὠνόμασται.
Οὐρανόσε,in cælum.
Οὐρανοσκόπος,piſcis quidam apud Athen.
Οὐρανοφαίτωρ,altiſsimè reſplendens.
Οὐρανοφοιτᾶν,verſari in cælo,Heſych.
Οὐρανόφρων,ονος,ὁ,pius,religioſus,Cyrill.
Οὐρανοφύτευτος,ου,ὁ,è cælo natus.
Οὐρανοχρώματα,τὰ, cæleſti colore tincta.
Οὐρὰξ,ἡ,vrax auis ex tetrigum genere.
Οὐραχὸς, meatus quo lotium in alantoidea tunicam deriuatur,Hippocr.
Οὐρείη δαίμων,dea montana,Apoll.Rhod.
Οὐρείῳ πνεύματι,ſecundo flatu,Lucian.
Οὐρεσίοικος,montanus, in Epigram.
Οὐρεσίφοιτος,ου,ὁ,in montibus verſans.
Οὐρεὺς,έος,ὁ,mulus,iumentum, Iliad.ά.
Οὐρεῖς,cuſtodes,φύλακες.
Οὐρέω,μ.ήσω,π.ηκα,mingo,vrinā facio, Accuſ.
Οὐρέων, ventorum,Herodot.lib.1.
Οὐρὴ,cauda,Herodot.
Οὐρήθρα,ας,ἡ, Ariſtot. foramen quo vrina exit. Οὐρηθῆρες,idē. ¶Ponitur & οὐρήθρα ꝓ ceruice.
Οὐρηρὸν ἀγγεῖον,matella, Commēt.Ariſt. Veſp.
Οὔρησις,ὀμίχησις, οὔρημα,vrina, Dioſcor.lib.1.
Οὐρησόμενος, vrinam redditurus,Ariſtoph.
Οὐρητὴρ,ῆρος,ceruix veſicæ,canalis vrinę,Ariſt.

Οὐρητιάω, micturio, Ariſtoph. Veſpis.
Οὐρητικὸς, ὁ, ciens vrinam. οὐρητικὸν πάθος, Ariſtot. in Probl. ¶Item οὐρητικὸς, qui vrinā profundit, Idem lib. 3. de part. Anim.
Οὐρητρὶς, ίδος, ἡ, matella, Comm. Ariſt. Veſp.
Οὐρία, ας, ἡ, auis de mergorū genere, Athen. li. θ.
Οὐρία, ας, ἡ, ſecundus ventus, ἐξ οὐρίας πλεῖν, i. οὐριοδρομεῖν, ſecundo vento ferri, Ariſtot.
Οὐρίαχος, ου, ὁ, σαυρωτήρ, ferrum infixum in alteram partem haſtæ, οὐρὰ τοῦ δόρατος, Interp. Hom. Iliad. ν. οὐρίαχον πολέμιζεν ἔγχεος, i. ferrum præcuſpidatum quod in extrema parte haſtæ præfigitur.
Οὐριεῖν, ſecundo vento ferri, Æſchyl.
Οὐρίζω, adapto, appropinquo, cōterminus ſum. ¶Item ſecundo vento nauigo, ſicut οὐριεῖν.
Οὐρέτρεπτος, in montibus nutritus.
Οὔριον ᾠὸν, ouum vrinum Plin. lib. 10. cap. 60. ex Ariſtot. Anim. hiſt. lib. 6. cap. 2.
Οὐριοδρομεῖν, vēto ferēte & obſecūdāte nauigare.
Οὔριον, cuſtodia, carcer, ſignum.
Οὔριος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſecūdus. ἦν γὰρ ἐπὶ τοὺς ἀθηναίους ὁ ἄνεμος οὔριος, erat enim ventus in Athenienſes ſecundus, Thucyd. ¶Item οὔρια, res proſperæ, Soph. in Aiace.
Οὔρισμα, terminus, fines.
Οὐροδόχη, ης, ἡ, matella, ἀμὶς, οὐρομβικὸς, Heſych.
Οὐροδόχος κύστις, Aphr. veſica.
Οὖρον, ου, τὸ, vrina, lotium, Ariſtot. lib. 6. Anim. ¶Item οὖρον, impetus, Iliad. κ. & ψ.
Οὐροπύγιον, orrhopygium, cauda auis, Ariſtot.
Οὖρος, ὁ, nauale, ſtatio nauium, Iliad. β.
Οὖρος, ου, ὁ, pro ὅρος, terminus. ἐν οὔρεσι, in finibus, Valla apud Herodot. ¶Item mons, moles. ¶Accipitur etiam pro vento qui οὐρὰν, i. puppim ſequitur, vt Odyſſ. ό, πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν, i. ſecūdum ventum. ἕως ἂν ἐς οὖρον καταστῶσι, quoad proſperum ventum ſint nacti, Xenoph. lib. 2. Omiſſ. ¶Item pro cuſtode, rege, conſeruatore, Iliad. θ. ¶Significat etiam locum in quem ſubducuntur naues, Etym.
Οὖρος, εος, τὸ, vrina, lotium.
Οὐρὸς, οῦ, ὁ, ſerum.
Οὐροτομεῖν, caudam amputare, Accuſ. Suid.
Οὐρσύω, μ. σω, π. υκα, inuado, Plutarch.
Οὐρπαὶ, veſtimenta quædam quæ trahuntur.
Οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris, Ariſtot. 1. Anim.
Οὖσα, ης, ἡ, exiſtens. οὖσα πόλις, ſtās ciuitas, Dem.
Οὐσία, ας, ἡ, eſſentia Quintil. οὐσία πνευματώδης, ſubſtantia ſeu materia flatuoſa, Galen. lib. 2. ad Glaucon. ¶Itē οὐσία, opes, bona mobilia, patrimonium, peculium. τὴν τοῦ νομίσματος οὐσίαν σώζειν, conſeruare rem pecuniariam, Ariſtot. in Polit. οἱ τὰς οὐσίας κεκτημένοι, i. εὔποροι, Demoſth. prædiuites.
Οὐσιωδῶς, q. ſubſtantialiter vel q. eſſentialiter.
Οὖσον, funis nauticus, apud Lycophr. Etym.
Οὐσπιγγοὶ, οἱ, genus cantilenæ.
Οὖτα, pro οὔτασε, vulnerauit, Hom. Iliad. δ.
Οὐτάζω, μ. άσω, cominus vulnero, Heſiod. μηρὸν ὑπασ' ἐπικρατέως, femur fortiter percuſsit.
Οὐτάμεναι, vulnerare, τιτρώσκειν, Heſiod.
Οὐτάμενος, ου, ὁ, vulneratus, Apoll. 2. Argon.
Οὐτάσκω, & Οὐτάω, Idē quod οὐτάζω, Act. Accuſ.
Οὔτε, neque, Lucian. in Alcyone, οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν, οὔτ' οὖν τὰ σμικρά.
Οὔτε δὴ, ne quidem, Plat. Epiſt. 7.
Οὔτε μὴν, τὸ οὐδὲ μὴν, οὐ μέντοι, neq; verò, nec tamen.
Οὔτερος, pro ὁ ἕτερος, Herodot.
Οὔτετι, οὐδαμῶς, in Ody. Οὐτέτῳ, neque alicui.
Οὔτησις, ιος, ἡ, vulneratio Cic. & Cæſari.
Οὐτήτειρα, vulneratrix, quæ ferit, in Epigr.
Οὔτι, nihil, non, nequaquam, Odyſſ. ό.
Οὔτιγε, nedum, i. non ſolúm.
Οὐτιδανὸς, οῦ, ὁ, vilis, nulli⁹ pretii homo, in Ilia.
Οὐτίδες, αἱ, auiculæ quędam, ὠτίδες, Gal. Alim.
Οὔτι μὲν δὴ, neutiquam tamen, Plat. in Timæo.
Οὔτιπου, an, fortè, num tandem, Plat. in Theæt.
Οὔτιπω, num fortè, vel an fortè, Plat. 2. de Rep.
Οὔτις, ὁ, non quis, nullus, Iliad. ά.
Οὔτινοσοῦν, cuiuſcunque. Οὐτισάσκω, τὸ οὐτάζω.
Οὔτοι, non, nequaquam, minimè, Xenoph.
Οὐτοίνυν, neque verò, at nec, Xenoph.
Οὗτος, τούτου, & οὑτοσὶ, Atticè, hic. οὗτος νόμος, abſque articulo, Plat. in Leg. ¶Item heus tu, Ariſtoph. in Nub. οὗτος καθεύδεις, dormis? vel heus tu dormis? Soph. in Aiace, οὗτος, σὲ φωνῶ, heus tu, te appello.
Οὕτω, ſic, hoc modo, ad hunc modum, conſonāte ſequente: οὕτως verò vocali ſequente.
Οὕτω που, idem quod οὕτω, Demoſt.
Οὑτωσὶ, pro οὕτω, Atticè, addito ί.
Οὑτωσίπως, pro eodem, ſic.
Οὕτωτι θρασὺς, tam audax, vſque adeò audax.
Οὔ φημι, dico non, nego, non admitto, Ariſt. νεφ.
Οὐχ, non, de quo in Οὐκ.
Οὐχ ἑκὼν, inuitus, nolens.
Οὐχ ἥκιστα, i. μάλιστα, maximè, non minimè, non in poſtremis, tum verò, Thucydid. cū Genit.
Οὐχ ἧσσον, nihilò minus, eò magis, Thucyd.
Οὐχ οἷ, non modò non, non modò, Phalar.
Οὐχ οἷόν τε, fieri non poteſt, impoſsibile eſt.
Οὐχ οἷός τ' εἰμι, non poſſum.
Οὐχ ὅπως, non ſolùm, non modò, non modò non, non ſolùm non. Lucian. φημὶ γὰρ καὶ γυναιξὶ καλαῖς, οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, affirmo enim pulchris mulieribus vt venuſtiores appareant cultum multum non modò non prodeſſe, ſed etiam obeſſe.
Οὐχ ὁρᾷς, parentheſis eſt παρέλκουσα καὶ εἰρωνική. vt Latini Credo & Scilicet dicunt, Demoſt.
Οὐχ ὅσον, nedum, Ariſtid. οὐχ ὅσον οὐκ ἠμύναντο, non ſolum non propulſarunt, Thucy.
Οὐχ ὅσον οὐ, breui, οὐ βραδέως, ταχὺ, Suid.
Οὐχ ὅτι, non ſolùm, non modò. Xenoph. οὐχ ὅτι μόνος ὁ κρίτων ἐν ἡσυχίᾳ ἦν, ἀλλὰ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ, non ſolus ipſe quieſcebat, ſed amici etiam eius. ¶Significat etiam, non quòd, cum Indicat. Οὐχ ὅτι κἂν τούτοις ἔλαττόν τινες ἠνέγκα-

το,non quod hac in parte alii ceſſerit cuipiã.
Οὐχ ὅτι μὴ,non quin,Lucian.
Οὐχ ὡς,nedum,Athen.lib.11. ¶Οὐχ ὡς ἔδει,non vt oportebat, Demoſth.
Οὐχὶ,non,nequaquam.

Ο Φ

Ὀφειλέτης,ου,ὁ,debitor,χρεώςης,Sophoc.
Ὀφειλέτις,obnoxia,deuincta beneficio,Eurip.
Ὀφειλὴ,ῆς,ἡ,& Ὀφείλημα,ατος,τὸ,debitum.
Ὀφείλομαι,ſum deuinctus & obnoxius,Eurip.
Ὀφείλω,μ.ελῶ,ἀόρ.β.ὤφλησα, debeo,ſum debitor.ὀφείλω σοι χάριν,Demoſt.ὀφείλω σοι βλάβην,ſum tuæ iniuriæ obnoxius,Eurip.
Ὄφελον,Ionicè,pro ὤφειλον,vtinam, Optat. aut tempori præterito : & nonnunquam Infinit. præſertim quum pro εἴθε ἔμελλον ponitur, Thomas Magiſt. ¶Iliad. ά. εἴθ᾽ ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων ἧσθαι,i.vtinam ſederes. Ariſt.νεφ.εἴθ᾽ ὄφελ᾽ ἡ προμνήστρι᾽ ἀπολέσθαι κακῶς,vtinam malè periiſſet pronuba.
Ὀφελέω,pro ὠφελῶ,adiuuo,ſeruo.
Ὀφέλλω,augeo,adiuuo, proſum. ὀφέλλεσιν πόνον, Hom. Ody.i. αὐξήσει,auxerit,augeret. ¶Pro bene mereor, Argon.2. οὔτ᾽ ἄρξωσιν ἀρείονες ἄνδρες ὀφέλλειν,i.εὐεργετεῖν. ¶Pro ἐγείρω,Heſio. δῆριν ὀφέλλει, pugnam concitat. ¶Item pro debeo,Iliad.ά. τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,pro ὤφειλε,debebat conferre.
Ὄφελμα,augmẽtũ,κάλλυντρον,σάρωμα,κάλυμμα.
Ὄφελος, τὸ, vtilitas,emolumentum , vſus-fructus,Plat.in Apolog.μήτε ὑμῖν, μήτε ἐμαυτῷ ἔμελλον μηδὲν ὄφελος εἶ).¶Item robur,Xenop. 5.ἐλλώ.ὄφελος ἦν τῶ τοιέτω ςρατεύματος.
Ὀφέλσιμον,τὸ,vtile,Orph.
Ὀφελτρεύω,orno,colo,κοσμῶ,Lycophr.
Ὄφελτρον,ornatus,κάλλυντρον.
Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus , ocularia ęgritudo Solino. Celſ. lippitudo.Galen.Therap.ad Glauc.li.2. Ariſto.in Plut.ἀπαλλάξειν σε τῆς ὀφθαλμίας,i.τῆς πηρώσεως.
Ὀφθαλμίας, Plaut. ophthalmiam piſcem, Plin. oculatam,melanuriũ vocat Colum.li.8.c.16.
Ὀφθαλμιάω,μ.άσω.π.ακα,oculorum imbecillitatem patior,lippitudinem ſentio,lippio,ſum lippus,Xenoph. ¶Item Ὀφθαλμιᾶν & ἐποφθαλμιᾶν τὸ ὀφθαλμοβολεῖν , oculos adiicere Cicer.vulgò *eillader*,concupiſcere,Polyb. in 2.hiſt.πρὸς τὸ κάλλος τῆς χώρας ὀφθαλμιάσαντες.
Ὀφθαλμίδιον,ocellus, Ariſtoph.
Ὀφθαλμικὸς,οῦ,ὁ,ocularius medic[9] Corn.Celſ. ¶Ὀφθαλμικὰ, τὰ, medicamenta quæ oculis adhibentur,Dioſc.li.1.ca.106.¶Ὀφθαλμικαὶ περιχρίσεις, oculorum circumlitiones , Dioſc. lib.1.cap.131. ¶Ὀφθαλμικαὶ φλεγμοναὶ,oculorum inflammationes,Dioſc.lib.1.cap.11.
Ὀφθαλμὶς, vide Ὀπιλέτης.
Ὀφθαλμοβολῶ,τὸ ὀφθαλμιῶ,oculos coniicio.
Ὀφθαλμοβόρος,οῦ,ὁ,oculos appetens.
Ὀφθαλμοδουλεία,ας,ἡ,q. ſeruitus ad oculum.
Ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ, oculus,ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς, Ariſtoph. Ὀφθαλμὸς δεσπότου τὸν ἵππον παίνει, Ariſtot. lib.1.Oecon. ¶Ὀφθαλμὸς tranſlatè etiam pro excellentia,Pind. Σικελίας τ᾽ ἔσαν ὀφθαλμός. ¶Ὀφθαλμὸς interdum dicitur prima fontis ſcaturigo,Naz.in Orat.¶Item gemma de vitibus,Gaz. de Seneȼt.& li. 1.hiſt. plant.Theophr.cap.13. ¶Ὀφθαλμοὶ, dicuntur etiam triremium foramina,per quę remi traiiciuntur. ¶Erant quoque ὀφθαλμοὶ, præfecti compotationum , qui cœnantibus lychnos,& elychnia ſuggerebant,modiperatores à quibuſdam dicti, vide Οἰνόπται. ¶Ὀφθαλμοὶ, etiam dicebantur exploratores qui regibus referebant quæ fieri vidiſſent , Xen. 8. Pæd. κατεμάθομεν δὲ ὡς καὶ τοὺς καλουμένους βασιλέως ὀφθαλμοὺς,καὶ τὰ βασιλέως ὦτα οὐκ ἄλλῳ ἐκτήσατο,ἢ τῷ δωρεῖσθαί τε καὶ τιμᾶν,&c.
Ὀφθαλμοφανὴς,έως,ὁ,oculis patens,Strab.
Ὀφθαλμοφανῶς ἰδεῖν,oculis cernere,Chryſoſt.
Ὀφθαλμώδης,oculi gerens ſpeciem.
Ὀφιακὰ,τὰ,commentaria de ſerpẽtibus ſcripta.
Ὀφίασις,ιος,ἡ,mutatio natiui coloris in capillis in verſicolorem,& ſerpentum modo varium.
Ὀφιογενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,q.ſerpentigena.
Ὀφιδεύω,vaco,otior,conuerſor,habito.
Ὀφίδιον,ου,ſerpens puſillus,anguiculus Cicer.
Ὀφιήτης,nomen lapidis apud Orpheum.
Ὀφιογενεῖς,οἱ,gens Propontidis,apud Strab.
Ὀφιόδηκτος,ὁ,à ſerpẽte morſus, ab angue ictus.
Ὀφιοειδὴς,angui ſimilis,anguinus.
Ὀφιοκτόνη,genus ſcolopendræ, Dioſc.li.8.ca.2.
Ὀφιόμαχος,ου,ὁ,lacerta locuſtę ſpecies nõ alata.
Ὀφιοσκόροδον,τὸ, alliũ anguinũ, Dioſ.l.2.c.187.
Ὀφιοστάφυλον,genus ſtirpis ſilueſtris,quaſi anguina vua,Dioſc.li.4.ca.180.
Ὀφιοῦχος,ου, ſidus cæleſte,Procl.de Sphæra , dictum quòd ſerpentem teneat.Cic. 2. de Nat. Deorum, anguitenẽs,anguifer Coll.l.11.c.2.
Ὄφις,εος,ὁ, ſerpens,cap.19.li.2.Dioſc. ¶Eſt & morbus capitis dictus à ſimilitudine ſerpentis.¶Item ornamentum quoddam Cæl.¶Eſt etiam nomen ſideris, Procl.de Sphęra.
Ὀφίτης,ου,ὁ,ophites marmor ſerpentinis maculis aſsimile,Dioſc.lib.5.cap.154.
Ὀφιώδης,εος,ὁ καὶ ἡ, ſerpentinus.
Ὀφλαίνω,& Ὀφλέω,μ.ήσω, π.ὤφληκα,debeo, æs alienum conflo.ὤφληκα αἰσχύνην,Demoſt.me debet pudere. ὀφλεῖν ζημίαν,mulctari, Eurip. ὠφληκέναι τάλαντα,&c.Dem.dãnatum talẽtis.
Ὄφλημα,ατος,τὸ,& Ὄφλησις,ιος,ἡ,debitũ alienũ.
Ὀφλισκαίνω,μ.ήσω,π.ηκα,& Ὀφλίσκω,&Ὄφλω, debeo,mulctor. Plutarc.in Camill. μεταστὰς ὦφλε τὴν δίκην ἐρήμην τίμημα μυρίων καὶ πεντακισχιλίων ἀσσαρίων ἔχουσαν, abſens damnatus eſt quindecim millibus aſsium.ὀφλισκαίνω τὴν ζημίαν,Eurip.damnor.
Ὀφνὶς,vomer,aratrum.ὕννις,ἄροτρον.
Ὄφρα,vt,donec,dum,Iliad.β,ὄφρα δὴ ὤν.
Ὄφρ᾽ ἂν,dum, donec.
Ὄφρα ποτὶ,vſque ad,Apoll.2.

Ὀφρυα, τὰ, loca æditiora, ſepes, αἱμασιαὶ, Heſy.
Ὀφρυάζω, ſupercilus nuto, ἀλαζονεύω.
Ὀφρυη ψάμμου, ſupercilium ſoli ſabuloſum, Herod.
Ὀφρύκνιστος, ſuperciliis pruriens, pudibundus.
Ὀφρυόεις, όεντος, ὁ, altus, cliuoſus, ſuperbus, in alto ſitus. ὀφρυόεσσα ἀοιδὴ, in Epigr. de Æſchyl. Hinc Ὀφρυᾶν, attollere ſupercilia.
Ὀφρύομαι, erigo ſupercilia, tumeo, Ὀφρυῶ.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium. τὰς ὀφρῦς συνάγειν, Ariſtoph. νεφ. contrahere ſupercilia. ¶Item tumulus, i. collis, Plutarc. in Num. ¶Pro labro ſiue ripa fluuii. 1. Argon. ἐπ' ὀφρύσιν αἰγιαλοῖο, in ſuperciliis litoris.

O X

Ὄχα, egregiè, præcipué, Iliad. α.
Ὀχανὴ, ῆς, ἡ, & Ὄχανον, ου, τὸ, annulus clipei, anſa qua tenetur ſcutum, Plut. ¶Ὄχανος, idem.
Ὀχάζεσθαι, vehi, ſalire.
Ὀχεία, ας, ἡ, coitus, venereus coitus, τῆς ὀχείας πόρος, Ariſtot. περὶ γενέσ. Anim. li. 1. ca. 14.
Ὀχεῖα, τὰ, admiſſarii, Ariſtot. 6. Anim.
Ὀχεῖον, ου, τὸ, currus, vehiculum, ἅρμα, Dinarch.
Ὀχεῖος, equus, vel aſinus, vel aries, qui ad admiſſuram educatur, Plut. in Lycurg.
Ὀχέομαι, vehor. ὀχεῖσθαι ἐπὶ τῶν ἵππων, equis vehi, Xenoph. ¶Et tranſlatè, ὀχοῦμαι ἐπὶ τῆς ἐλπίδος, Plat. de Leg. euehor ſpe.
Ὄχεσφι, in curribus, in vehiculis, Iliad. δ. ε. & θ.
Ὀχέτεια, ἡ, aquæ deductio, vel riuorum à fonte deductio Cicer. deriuatio & aquæ ductus: adaquatio Gaz. Theophr. li. 5. c. 6. de cauſ. pl.
Ὀχέτευμα, meatus Gaz. vt nares naſi ſunt ὀχετεύματα, apud Ariſtot.
Ὀχετεύω, μ. εύσω, π. ευκα, duco riuos, ἐπιχέω, μεταλλεύω, transfero, deduco, deriuo, facio alienũ.
Ὀχετηγέω, μ. ήσω, π. ηκα, per riuum irrigo.
Ὀχετηγία, ας, ἡ, irrigatio.
Ὀχετηγὸς, οῦ, ὁ, irrigator, q. deductor.
Ὄχετλον, plauſtrum, obex.
Ὀχετοκεφάλιον, tubi caput, vbi aqua effunditur.
Ὀχετὸς, οῦ, ὁ, fiſtula, canalis, illex, aquæ ductus, σωλὴν, ἀγωγὸς, ῥύαξ, alueolus Gaz.
Ὄχευμα, τὸ, coitus, genitura.
Ὀχεύομαι, coeo, patior venerem, de fœmina: tam Act. quàm Paſſ. Ariſtot.
Ὀχεὺς, έως, ὁ, lorum galeæ, Iliad. γ. ¶Item repagulum, vectis, peſſulus, Iliad. ό. ¶Itẽ ſcrotum, i. pellis quæ circundat teſtes.
Ὀχευτὴ, ῆς, ἡ, quæ inita eſt, Dioſc. li. 2. cap. 100.
Ὀχευτὴς, οῦ, ὁ, fututor, ſcortator.
Ὀχευτικὸς, οῦ, ὁ, coitui deditus, ſalax, Ariſtot.
Ὀχεύω, μ. εύσω, π. ευκα, coeo, ineo, ſalio, ſed propriè brutorum animantium, Accuſat. ὀχεύει τὴν θήλειαν, cum fœmina rem habet, Ariſtot. li. 5. Anim. ¶Idem tamen Ibidem iunxit Dat. οἱ κριοὶ ταῖς πρεσβυτέραις ὀχεύουσι, arietes fœminas vetuſtiores ineunt.
Ὀχέω, μ. ήσω, π. ηκα, veho curru, ſenſim moueo, ſuſtineo, Aphr. διαστρέφει τὰ ὀχοῦντα μόρια, partes quæ ſuſtinent diſtorquet. ¶Plutar. non tantùm de curru dixit, ſed de equo: quod Pal. ſiuè etiam ὀχεῖσθαι dicitur.
Ὀχὴ, ῆς, ἡ, τροφὴ, cibus, Heſiod. & Athen. lib. ή.
Ὄχημα, ατος, τὸ, vehiculum. ἁρμάτων ὀχήματα in Epigr. vectabula curruum.
Ὄχησις, ιος, ἡ, vectio, vectura, φόρησις.
Ὀχθέω, μ. ήσω, grauiter fero, doleo, ſuſpiro. Ody. ὁ, τὸ ὀχθήσας δὲ μέγ᾽ ὀχθήσας προσέφη, i. indignabũd⁹.
Ὄχθη, ης, ἡ, ripa. τῇ πέραν ὄχθῃ προσέμιξε, ad alteram fluminis partem tranauit, &c.
Ὀχθηρὸς χῶρος, in Epigr. altus locus.
Ὄχθησις, turba, tumultus.
Ὄχθοι, οἱ, apud medicos vocantur extuberationes, verrucæ, tumores. Nam ὄχθοι ſunt quæ ſuprà fluminum alueos ſurgunt ripæ, & petrarum aſperiores eminentiæ: hæc Marcell.
Ὄχθοιβος, ου, ὁ, limb⁹ veſtis muliebris: Apud Suid. ὄχθοβος ſcriptum eſt.
Ὄχθος, ου, ὁ, ripa, rupes, ſalebroſus locus & prę ruptus, tumulus prominens, collis, πέτρινος ὄχθος, Eurip. ſaxeus tumulus.
Ὀχθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, tumens, verrucoſus.
Ὀχλαγώγιον, in Pand. Græcis, conuentus multorum ciuium ad conſtituendos bonos mores ciuitatis, & declarandam alicuius improbitatem.
Ὀχλαγωγὸς, ἀγύρτης, circulator plebem alliciẽs atque oblectans, Ioſeph. contra Apionem. 2.
Ὀχλαγωγῶ, plebem duco & allicio, δημαγωγῶ, plebem ad res nouas ſolicito, Strab. li. 14.
Ὀχλάζω, μ. άσω, π. ακα, laboro, pigreſco.
Ὀχλεὺς, vectis, vinculum currus.
Ὀχλέω, μ. ήσω, π. ηκα, moleſtiam exhibeo Cicer. ¶Item frequento, Ceb. Theb. ὁδὸς οὐ πολὺ ὀχλεῖται, via non à multis frequentatur.
Ὀχληρὸς, οῦ, ὁ, turbulẽtus, ταραχώδης, moleſtus, infeſtus, grauis, obſtreperus, Ariſtoph.
Ὀχληρώδης, εος, ὁ, moleſtus.
Ὄχλησις, ἡ, turbatio, ſtrepitus, moleſtia.
Ὀχλίζω, μ. ίσω, π. ικα, moueo, κινῶ, μοχλεύω, Actiu. Accuſ. Nican. in Alexiph.
Ὀχλικὸς, οῦ, ὁ, turbulentus moleſtus. ¶Item popularis, Plutar. in Num.
Ὀχλοισία, ſupplicatio, congregatio.
Ὀχλοκοπία, ας, ἡ, popularitas, plebis ſolicitatio ad rerum nouarum ſtudium.
Ὀχλοκοπῶ, δημαγωγέω, plebẽ delinio, ſum popularis, reb⁹ nouis ſtudeo, Plut. Ὀχλοκόπος, popularis, popularitate plebis gratiã aucupans.
Ὀχλοκρατεῖσθαι, dicuntur qui impetu plebeio reguntur, non legitima Democratia.
Ὀχλομανῶν, ὁ, turbis inſaniens.
Ὀχλοποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, turbam congrego.
Ὄχλος, ου, ὁ, turba, caterua, populus, multitudo. ¶Item moleſtia, tumultus.
Ὀχλοτερπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, turbam delectans.
Ὀχλοῦμαι, moleſtiam capio, vel habeo.
Ὀχλῶδες, ὀχληρὸν, turba, difficultas.
Ὀχλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, Polyb.
Ὄχμα, ατος, τὸ, fibulamentum, πόρπημα.

Ὀχμάζω, μ. άσω, π. ακα, porto, incumbo, contineo, foueo, freno equum, ſub currum duco, in pugna vinco & ſcindo, Etym.
Ὀχμὰς, fibula, Etym.
Ὄχνη, ης, ἡ, pyrus agreſtis, Theop. l. 2. hi. pl. c. 7.
Ὄχανα, vel potius ὄχανα ἀσπίδων, amenta clipeorum, ſcutorum habenæ, Herodot. li. 1.
Ὄχος, ου, ὁ, vehiculum, plauſtrum, rheda, biga, currus, Eur. & Comment. Ariſtoph. in Plut.
Ὀχυέσκω, deſtillo, defluo.
Ὀχυρὸς, οῦ, ὁ, tutus, munitus, fortis. ἀπὸ ὀχυροῦ, ex tuto, Thucydid.
Ὀχυρότης, ητος, ἡ, munitio.
Ὀχυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, munio, in tuto colloco, Accuſ. ὀχυροῦμαι, pro eodem, Xenoph.
Ὀχύρωμα, ατος, τὸ, caſtrum, φρούριον, munitio, munimentum Tacit. clauſura, Suid.
Ὀχυρῶς, ἀσφαλῶς, Eurip. tutó.
Ὀχυρότατος, tutiſsimus, Thucyd.

Ο Ψ

Ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. Odyſſ. ξ, φθεγξάμενος δ' ὀλίγῃ ὀπὶ, &c. voce ſubmiſſa. ¶ Eſt etiam viſus, aſpectus, facies: hinc ἄοψ, expers viſus.
Ὄψανον, τὸ, facies, vultus, ὄψις, Æſchyl.
Ὀψάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, opſonor, Depo. abſ.
Ὀψάριον, ου, τὸ, q. opſoniolũ, Athen. li. η. ¶ Ioan. 6. δύο ὀψάρια, pro duobus piſciculis.
Ὀψαρότης, ου, ὁ, ſerò arans, Heſiod. ἐν ἔργοις.
Ὀψαρτυσία, ας, ἡ, ars condiendi cibaria.
Ὀψαρτύτης, coquus, condus, μάγειρος, δαιτρός.
Ὀψαρτυτικὸν, liber de re culinaria, Athen. lib. 12.
Ὀψὲ, ſerò, veſperi, poſt temp[9] tempeſtiuum aut aſſuetum. Genit. ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ætate vergente. ὀψὲ τῆς ἡμέρας ἦν, ſerũ diei erat, Thuc. μέχρι ὀψὲ, ad veſperum vſque, idem Thucy.
Ὀψεία, ας, ἡ, veſper, tarditas, βραδεία.
Ὀψείω, videre cupio, video.
Ὀψέποτε, tandem, μόλις ποτέ.
Ὀψέω, μ. ήσω, π. ηκα, retardor, tardus ſum.
Ὀψία, ſerum, veſpera, veſpertinũ tẽpus, Etym.
Ὀψιαίτατα, tardiſsimè, ſeriſsimè Plin.
Ὀψιαίτερον, tardius, ſerius.
Ὀψιανθὴς, ſerò florens.
Ὀψίβλαστα, plantæ quæ tardè & ſerò germinãt.
Ὀψιβλαστέω, ſerò germino.
Ὀψιβλαστὴς, germine ſerotinus, Theophr.
Ὀψιβλαστότερος, germen ſerius proferens.
Ὀψίγαμος, ὁ, tardus maritus, Poll.
Ὀψιγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tardè genitus.
Ὀψιγόνιον, ου, τὸ, poſteritas.
Ὀψίγονον, ου, τὸ, idem.
Ὀψίγονος, ου, ὁ, tardè genitus, Plut. in Plubl.
Ὀψιζόμενοι, οἱ, tardiuſculi.
Ὀψίζομαι, & Ὀψίζω, ſub veſperum facio, ſerò facio, non tempeſtiuè. Xenoph. 6. Ἑλλην. ἦγε τὴν ταχίστην εἰς τὴν Θυραίαν, καίπερ μάλα ὀψίζων, licet ſub veſperum hoc faceret.
Ὀψίκαρπος, ου, ὁ, de arbore ſerotini fructus, Plut. ¶ Ὀψικαρπεῖν, ſerò fructum reddere. ¶ Ὀψικαρπία, ἡ, ſera fructificatio, Gaz. apud Theop.

Ο Ψ

Ὀψικέλευθος ὁδίτης, ſer[9] viator, ſerò veniẽs, Nõ.
Ὀψιμαθεῖν, ſerò diſcere, Lucian.
Ὀψιμαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſerò diſcere cœpit, Xen
Ὀψιμαθία, ſera diſciplina, tardidiſcentia Gell.
Ὀψίμορος, ſerò moriens & lentè, Nonn.
Ὄψιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſerotinus, ſerus, Iliad. β.
Ὀψίνοος, ſerò ſapiens, ὀψίνοος μετανοία, Nonn.
Ὄψιος, ου, ſerotinus, veſpertinus, Theophr.
Ὀψιότης, longa prorogatio, tarditas.
Ὄψις, ιος, ἡ, viſus, oculus, vis conſpiciendi. ὄψις τῶν ἀρχόντων, magiſtratuum oculi, Plat. in Leg. ὄψις γὰρ ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἔρχεται αἰσθήσεων, Cicer. 2. de Finib. Oculorum eſt in nobis ſenſus acerrimus. ¶ Item ſpectaculum, forma, imago, Ariſtot.
Ὀψὶς, iuxta Poſsidonium, idem quod ὄψις, Ety.
Ὀψισμὸς, οῦ, ὁ, tarditas.
Ὀψίσπορα, quæ ſerò ſerenda ſunt, Theophr.
Ὀψισπορεῖν, ſerò ſerere: cõtrarium προϊσπορεῖν.
Ὀψίσπορος, qui ſerò ſeritur.
Ὀψιτέλεστος, ὁ καὶ ἡ, tardè factus, ſerotinus.
Ὀψίτερος, ου, ὁ, idem.
Ὀψίτομος ἄμπελος, vitis ſerò putata, Theophr.
Ὀψιφανὴς, ſerò & tandem apparens.
Ὀψοδαίδαλος, ου, ὁ, ſtructor opſoniorum, ſcitamẽtorum conditor & inſtructor ferculorum.
Ὀψοδεία, ας, ἡ, opſonii egeſtas, Suid.
Ὀψολογία, ας, ἡ, de re culinaria ſermo.
Ὀψολόγος, artis culinariæ popinaliſque ſcriptor.
Ὄψον, ου, τὸ, opſonium, eduliũ qnod additur pani, epulæ, condimentum. Xenoph. ἐπὶ τούτῳ οὕτως παρεσκευασμένος ᾔει, ὥστε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ σίτου ὄψον αὐτῷ εἶναι, vt panis cupiditas ei eſſet pro opſonio.
Ὀψονόμος, ου, ὁ, magiſtratus annonarius.
Ὀψοποιέω, μ. ήσω, opſonium paro.
Ὀψοποιία, ἡ, opſoniorum apparendi ratio, Plat.
Ὀψοποιϊκὰ ὄργανα, inſtrumẽta coquinaria, Xen.
Ὀψοποιϊκὴ, ars coquinaria, ars ſtruendarum epularum, Ariſtot. lib. 1. Politic. cap. 4. & lib. 7. Ethic. cap. 11.
Ὀψοποιὸς, οῦ, ὁ, opſoniorum inſtructor, cupediarius Terent. Xenoph.
Ὀψοποιοῦμαι, edulium conficio, opſonium præparo, Xenoph. 3. ἀπομνημ.
Ὀψοπόνος, coquus, in Epigram.
Ὀψοπώλιον, ου, τὸ, locus vbi opſonia venduntur, popîna, cupedinis forum Feſto.
Ὀψόπωλις, ιος, ἡ, venditrix opſoniorum.
Ὄψος, ου, ὁ, flagitioſus, μοχθηρὸς, Heſych.
Ὀψοφαγέω, μ. ήσω, π. ηκα, opſonium comedo, popînor, Neutr. abſolut. Ariſtoph. νεφ.
Ὀψοφαγία, ας, ἡ, edacitas, cupedia.
Ὀψοφάγος, ου, ὁ, opſonator, helluo.
Ὀψωνιον, ῶνος, ὁ, ſportula pro coëmendis geſtandiſque opſoniis, & penaria Varr. ſiue penariũ.
Ὀψωνέω, μ. ήσω, π. ηκα, opſonia emo, opſono.
Ὀψώνης, ου, ὁ, opſonator.
Ὀψωνία, ας, ἡ, opſonium, Plut. in Lycurg.
Ὀψωνιάζω, nutrio, Halicarnaſſ. lib. 9.

Ὀψωνιασμὸς,οῦ,ὁ,cibarium. ¶Eſt item ſtipendium militare,Polyb.in fine lib.5.
Ὀψώνιον,ου,τὸ,ὄψον, annona.¶Item ſtipendium, lucrum,ſalarium Tacit.Gregor.
Ὀψώρεχθος,ου,ὁ,ſcabioſus.

O Ω

Ὀώροι.τῶν, mulierum, pro ὀάρων.

Α, Doricè, pro πῆ, qua,quò vbi,Theocr.in φαρμακ.
Παᾶ, ἀντὶ τοῦ πᾶσα, ſecũdum Herodian.Etym.
Πάγαι,αἱ,retia,παγίδες.
Παγανάλια,τὰ, dies feſtus agreſtium,quo per vrbem vehiculis ferri criminoſum erat.
Παγανὸς,οῦ,ὁ,paganus,idiota,ἀστράτευτος.
Παγασαῖος,epith.Apollinis,Heſiod.in aſpide.
Παγγέλοιον,omnino ridiculum,Lucian.
Παγγενέτης,ου,ὁ,pater omnium,Nonn.
Παγγενῆ,generaliter,generatim.
Παγγλάδια,feſtum apud Rhodios,quando vineæ putantur celebrari ſolitum.
Παγγλωσσία,ας,ἡ,clamores.
Παγγώνιος,ὁ,lapis,ab angulorum multitudine.
Παγεὶς,έντος,fixus,innixus,concretus,Eurip.
Παγελὸς,ὁ,pedis talus.
Παγετὸς,οῦ,ὁ,glacies,gelu, rupes,ſcopulus.
Παγετώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,concretus,gelidus, glacialis, Ariſtot.de mund.
Πάγη, rete,laqueus,naſſa,caſsis,Herodot.
Παγῆναι,concretum eſſe,Hom παγῇ,cõcreſcat.
Παγλωὸς,οῦ,ὁ,puluis ex itinere aut curſu.
Παγητὸς πόλιος, barba cana, Gaz.ex Theophr.
Παγιδεύω,illaqueo, Accuſat.1.Reg.27.
Πάγιος, ου, ὁ, ſolidus,firmus,fixus, Nazanz.in Orat. γῆ παγία terra firma.
Παγιότης,ητος,ἡ,ſoliditas.
Παγιόω,firmo,ſtabilio.
Παγὶς,ίδος,ἡ,laqueus, pedica,Ariſtoph.
Παγίως,ſolidè,firmè Plin.Varr.firmiter.
Παγιώτερος,ſolidior,ſtabilior,firmior,Naz.
Παγκάκιστος,& Πάγκακος,omnino malus, Plat.
Παγκάκως,improbiſsimè Cic.nequiſsimè, Eur.
Πάγκαλος,ου,ὁ καὶ ἡ, perbonus,perpulcher, Ariſtop.in Plut. ¶Παγκάλως,perpulchrè,Dem.
Πάγκαρπος,ου,ὁ,ex omni fructu, Sophocl.¶Παγκαρπία,omnis generis fructus aut ſemina.
Πάγκλαυστος,ου,ὁ,ſemper lugens,lamentabilis.
Παγκληρία, Eurip.in Supplic.hęreditas ex aſſe.
Πάγκοινος,ου,ὁ,omnibus communis,Sophocl.
Παγκρατὴς,omnipotens,epith.ſomni, Sophocl.
Παγκρατιαστὴς,athleta,luctator. Plat.1.de Rep.
Παγκρατικῶς,Chil.Eraſm.Pancraticè valere.
Παγκράτιον,ου,τὸ, ludus gymnicus, ex eo dictus quòd aduocatis omnibus corporis viribus, omniúmque neruorum contentione tranſigeretur, Bud.in Annot. ¶Παγκρατιάζειν,pãcratium exercere,pancratio vti,Lucian.
Παγκράτιον, ου, τὸ, pancratium, herba cuius eſt bulboſa radix,vt ſcyllæ: Vide Dioſc.lib.2.
Πάγκρεας,pancreon,quaſi tota caro , glanduloſum corpus eſt vaſa meſenterii diuaricata fulciens: Vide Ariſtot.lib.3.Anim.
Πάγκρυφος,omnino occultus.
Παγοπληξία,ας,ἡ, veterinorum morbus , quum gelu percelluntur pecudes,Apſyrt.
Πάγος,ου,ὁ, collis, pagus,locus eminens , ſcopulus,cautes,rupes,ſaxum.ἐν ἀρείοις πάγοις, i.ὄχθοις,in collibus Martiis, Eur. πάγος κρυόεις, glacies, in Epigram.πάγος ἰσχυρὸς,gelicidium Gaz.lib.5.cap.11.Theophr.de cauſ.plant.
Πάγος,εος,τὸ,gelu, Ariſtot.in Probl.ἐν πάγεσι,i. in gelu & glacie.¶In genere Maſculino alibi pro eodem.
Πάγουρος,ου,ὁ,cancri genus, Ariſtot.li.4. Anim.
Παγχάλεπος,perdifficilis.
Πάγχαλκος,ου,ὁ,æreus,πάγχαλκος γένυς,Soph.
Πάγχρηστος,ου,ὁ,perbenignus, vtilis, prorſus vtilis , Xenoph.
Παγχρύσεος,Iliad.β.& Πάγχρυσος,ου, ὁ καὶ ἡ, totus ex auro,Ariſtoph.νεφ.
Πάγχυ, omnino,funditus,παντελῶς,Odyſſ.ό.
Παγώδης,rigidus.
Πάδος,ἡ, padus arbor aut frutex,Theop.l.4.c.1.
Παθαίνομαι,affect⁹ cõmoueo,indignor,afficior.
Πάθη,ἡ, affectus,Plat.in Phileb.¶Item clades, calamitas.¶Item πράξεις, Sophoc. in Aiace, καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν,οὐκ ἔχω λέγειν πάθας,i τὰς πράξεις,quæ illic facta ſint & acciderint.
Πάθημα,ατος,τὸ,πάθος,affectus, afflictio Cicer. paſsio Senec.ἐπάγειν τὰ παθήματα, infligere damna,Chryſoſt παθήματα πειρατῶν, latrocinia, Plat. de Legib. ¶Item motus animi, ſenſus vehementiore motu excitatus Cicer. παθήματα τῆς ψυχῆς, perceptiones & notiones rerum, Ariſtot.in Log.
Παθητικὸς , οῦ , ὁ, qui affectibus detinetur aut ducitur, Ariſtot.in Polit. ¶Item affectus impellens,Theophr..lib.1.cap.4.de cauſ.plant.
Παθητὸς,οῦ,ὁ,patibilis Cicer.Ariſtot. in Prędic.
Παθογνωμικὸν σημεῖον, ſignum quod vnà cum morbo inuadit,Galen.de Differ.Morbor.
Παθολογικὴ,ῆς,ἡ,ea medicinæ pars quæ συμπτώματα & cauſas inquirit:quæ & αἰτιολογική.
Παθοποιΐα,commotio affectuum.
Πάθος,εος,τὸ,paſsio,clades, affectio, interitus, animi motus,afflictio , calamitas, perturbatio,affectus, Plat. 2. de Republ. τὰ δὲ δὴ τοῦ κρόνου ἔργα καὶ πάθη ὑπὸ τοῦ υἱέος, &c. Saturni facinora , & mala quæ à filio paſſus eſt, vel quibus affectus eſt.

Παῇ, pro πῇ, quo. ¶Eſt vocatiuus à παῖς, Ariſtop.
Παιὰν, ᾶνος, ὁ, pæan, genus cantilenæ in laudem Apollinis & Dianæ, quod canebatur parta victoria, aut in belli cõgreſſu, aut in auerſione malorũ, à παύω, quaſi παυὰν. Inter. Soph. ἐπινικίου παιᾶνος ἐξάρχων, incipiens victoriæ pæana, Plutar. in Romul.
Παιὰν, pes metricus, Ariſtot. Rhetor. 3.
Παιανιεὺς, έως, tribus quædam Athenienſis.
Παιανίζω, μ. ίσω, π. ικα, pęana cano, Thucyd. l. 4.
Παιανισμὸς, οῦ, plauſus, pæanis modulatio.
Παῖγμα, ατος, τὸ, & Παιγνία, ας, ἡ, & Παιγνίη, & Παίγνιον, ου, τὸ, ludicrum, luſus, ludibrium, & propriè delectamenta puerilia.
Παιγνίμων, ονος, ὁ, iocoſus, ludicer.
Παιγνιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ioco plenus, ludicrus.
Παιγνίων, deliciæ, puellulus, Plut. in Anton.
Παιδαγωγεῖον, τὸ, ſchola, ludus literarius, Dem. pro corona. ¶ Item locus in domicilio, vbi pueri ſeruíque commorantur, diribitorium Cæl. lib. 4. cap. 6.
Παιδαγωγέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſequor pueros, Plat. 3. de Repub. ¶Item conſtituo, formo, doceo, Nazanz. Accuſ. παιδαγωγήσω σ' ἐγὼ, te erudiam ego.
Παιδαγωγία, ας, ἡ, diſciplina, adhortatio, inſtitutio, παιδαγωγία πρὸς τὸ θεῖον, inſtitutio ad rem diuinam, Plut. in Numa.
Παιδαγωγικὴ, ῆς, ἡ, miniſtra.
Παιδαγωγικῶς, Aduerb. imperioſè, more pædagogorum, Naz.
Παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, cuſtos & pueri morum formator Plin. pædagogus, Halicarn.
Παιδάκιον, & Παιδάριον, ου, τὸ, puellulus.
Παιδαριώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, puerilis, ſtolidus, ἀσύνετος, ἄτοπος, ridicul⁹, perleuis, Ariſtot. in Polit.
Παιδεία, ας, ἡ, diſciplina, caſtigatio, eruditio, ſapientia, educatio, ratio inſtituendi, Plat. in Gorgia οὐ γὰρ οἶδα παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης, Cicer. Tuſc. 5. quum ignorem quàm ſit doct⁹ & quàm vir bonus. ¶Παιδεία etiam tranſlatè ad plantas refertur, educatio, cura atque tractatio qua plantæ formantur, Theophraſt. de cauſ. plant. lib. 3 cap. 9.
Παίδειον μάθημα, puerilis diſciplina, Plat. in Epi.
Παιδεραστεῖν, pueros adamare, Lucian.
Παιδεραστὴς, οῦ, ὁ, amator puerorum, pædico.
Παιδεραστία, ας, ἡ, laſciuus amor in pueros.
Παίδερως, ωτος, ὁ, herba topiaria, achãtus, quę & marmoraria, Dioſc. li. 3. cap. 19. Plin. l. & c. 22.
Παιδέρως Ζεὺς, Iupiter pędico, apud Poll.
Παίδευμα, ατος, τὸ, diſciplina & ludicræ actiones, rudimentum, caſtigatio, eruditio.
Παίδευσις, inſtitutio, docendi munus vel educãdi, educatio, magiſterium, παίδευσις ἑλληνικὴ, diſciplina Græca, Plut. in Lycurg.
Παιδευτέον, erudiendum eſt.
Παιδευτέος, inſtituendus.
Παιδευτήριον, ου, τὸ, locus ſeu diuerſoriũ doctrinę.
Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, præceptor, doctor.
Παιδευτικὴ, ἡ, incumbo diſciplinis, Poll.
Παιδευτικὸν, τὸ, eruditio.
Παιδευτικῶς, eruditè, ſeruata doctrina, Poll.
Παιδευτὸς, οῦ, ὁ, doctus, humanus, eruditus.
Παιδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, emendo, corripio, inſtituo, Accuſ. ἀείμνηστον παιδείαν αὐτοὺς ἐπαίδευσε, perpetuo documẽto eos docuit, Æſchi.
Παιδῆϊος, ὁ καὶ ἡ, puerilis.
Παιδιὰ, ᾶς, ἡ, ludus, luſus iocúſue, luſio, σπουδὴ καὶ παιδιὰ, grauitas & iocus, Plut. Apud Ariſtot. Rhet. 1, παιδιαὶ μαχητικαὶ, luſus in quibus ſimulachrum pugnæ exercetur.
Παιδία, ας, ἡ, infantia, paroxyt. Plat. de Legib.
Παιδία, τὰ, pueri, infantes.
Παιδικὰ, τὰ, puer adamat⁹, amaſius, puſio. Plat. in Alcib. τὰ παιδικὰ ἐρασθέντα τυραννίδος.
Παιδικὸς, puerilis, παιδικὸν ἱμάτιον, prætexta. ¶Item pulcher & amaſius, παιδικὸν ἔρωτα, Plut.
Παιδικῶς, iocoſè, pueriliter, puerili modo.
Παιδινὸς ἐὼν, Odyſſ. φ, i. tenera ætate.
Παιδιόθεν, ab infantia, à puero, à prima pueritia.
Παιδίον, ου, τὸ, puerulus, Xen. 1. παιδ.
Παιδισκάριον, ου, τὸ, ancillula, puella, Heſych.
Παιδίσκη, ης, ἡ, adoleſcẽtula, vel ancilla, Galat. 4
Παιδιώδης, ad iocum propenſus.
Παιδίσκος, & Παιδνὸς, οῦ, ὁ, adoleſcens. ¶Item puerilis adiectiué. παιδναὶ χεῖρας, in Epigra.
Παιδογονία, ας, ἡ, generatio filiorũ, Plat. de Leg.
Παιδογόνος, generator Cicer. genitalis Virgil. Eurip. & Phocylid. παιδογόνον ὕδωρ.
Παιδόθεν, à pueris, ab ineunte ætate, Lucian.
Παιδοκομεῖν, in Epigr. curam filiorum ſuſcipere.
Παιδοκόμος, ὁ, παιδοτρόφος, nutritor filiorum.
Παιδοκτονία, infantiũ cædes, infanticidiũ Tert.
Παιδοκτόνος, ὁ καὶ ἡ, interfector liberorum, Epig.
Παιδολέτωρ, ορος, ὁ, puerorum corruptor, interfector, pernicies adoleſcentum Terent. Dicitur Fœmin. genere παιδολετεία. & Παιδολέτειρα, in Epigram.
Παιδολογία, puerorum delectus.
Παιδομαθὴς, έος, ὁ, qui à pueris didicit aliquam artem, Plat. 2. πολ. & Quint. li. 1. cap. 20.
Παιδομανὴς, ὁ, qui puerorum amore inſanit.
Παιδονόμος, puerorum velut paſtor & rector, Ariſtot. lib. 4. Polit. cap. 15. ¶Παιδονόμης, ου, ὁ, idem. ¶ Παιδονομία, puerorum diſciplina, Ariſtot. lib. 6. Polit. cap. 8.
Παιδοπίπης, ου, ὁ, pædico, puerorũ deceptor Sen. Alexis apud Athen. lib. 13.
Παιδοποιέομαι, & Παιδοποιέω, liberos procreo, gigno, Xenoph. ¶Παιδοποιητὴς, procreator & generator Cicer. ¶Παιδοποιητικὴν ἐργάζεσθαι, operam dare liberis gignendis, Bud.
Παιδοποιΐα, procreatio ſuſceptióque liberorum, facultas generandi.
Παιδοποιὸς, ὁ καὶ ἡ, procreãs liberos, Plut. in Rom.
Παιδοπόρος φύσις, vulua per quam edũtur fœtus, in Epigr. aruum genitale dixit Virg.
Παιδοσπορέω, μ. ήσω, π. ηκα, παιδοποιέω, gigno.
Παιδοτέκνωσις, εως, ἡ, liberorũ procreatio Cicer.

Παιδοτόκ@,puerpera,Nõn.infantaria Martial.
Παιδοτόκος βί@,vita pueros producens.
Παιδοτριβέω,inſtituo pueros, erudio & exhortor, Plutarch. παιδοτριβῶν νέον ἐν πράγμασι κοινοῖς.
Παιδοτρίβης, præceptor puerorum in exercitatione corporis, Aphr. lib.1.Probl. ¶Παιδοτρίψ,ιβ@, idem. ¶Item ludimagiſter,Luci.
Παιδοτριβία,ας,ἡ,ars exercendi iuuentutem.
Παιδοτριβικὴ,ars exercẽdi pueros, Ariſt.8.Pol.
Παιδοτριβικῶς,palæſtricè,Ariſtoph.
Παιδοτρίβον,τὸ,ſchola.
Παιδοτροφῶ,pueros alo,& ſeruos,Laert.in Diog.
Παιδοτροφία,educatio puerorum,Plat.de Leg.
Παιδουργία,ας, ἡ, procreatio liberorũ,Plat.Leg.
Παιδοῦσα,ας,ἡ,prægnans,Callimach.
Παιδοφθορία,ας,ἡ,puerorum ſtuprum.
Παιδοφθόρος, pædico,corruptor iuuentutis Cic.
Παιδόφιλ@,ου,ὁ,puerorum amans,pædico.
Παιδοφονία, liberorum occiſio, filiorum cædes, Naz.in Orat. ¶Παιδοφόν@, Euripid. idem.
Παιδώδης,ὁ καὶ ἡ, iocoſus.
Παιδῶδες, τὸ,iocus.
Παίζω,μ.ξω,π.χα, ludo,iocor. παίζειν παιδιάς, in ludis verſari,Plat.de Legib.
Παιήονι μύθῳ,Nonnus,i.ſalutari & propitio.
Παιηονίη χείρ,manus medica,in Epigra.
Παιηονὶς σοφίη,in Epigr.παιήονα βύβλον,Ibidem.
Παιηοσύνη,ης,ἡ,medicatio,ἰατρεία.
Παιήσομαι,feriam,percutiam,Ariſtoph.νεφ.
Παιήων,& Παιὰν,hymnus in honorẽ Apollinis.
Παίκτης,ου,ὁ,luſor,in Epigram.
Παῖον,tutum,firmum.
Παιωνείοις λόγου φαρμάκοις, medicis orationis remediis,Plutar.in Opuſcul.
Παίπαλα,loca prærupta,Interp.Ariſtoph.νεφ.
Παιπαλᾶν,περισκοπεῖν,circunſpicere,ſcrutari.
Παιπάλη,ης,ἡ,vel πάλη,flos farinæ,pollẽ, Dioſcorid.lib.3.cap.74. μετὰ παιπάλης ἀλφίτου, cum tenuiſsimo farinæ polline.¶Παιπάλη etiam dicitur ἡ χιὼν,i. nix minutatim cadens. ¶Παιπάλημα, idem, Interp.Ariſtoph. Auib. ¶Eſt & aſtutus,qui vbique elabitur verſutia. ¶Lucian. accipit pro perditiſsimo & ſpurciſsimo. ¶Demoſt. vocauit Æſchin. παιπάλημα,veluti hominem ſubtilitate ingenii quotidie multa meditantem mala, quibus aliis noceret, ſibi prodeſſet.¶Eſt etiam παιπάλημα,inęqualitas ſummorum montium,Etym.
Παιπάλημος,aſper,rudis.
Παιπάλλω,concutio,σείω,exploro,indago.
Παιπαλόεις, όεντος, ὁ, aſper,præruptus, ſaxoſus. Odyſſ.δ,ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,i. τραχείας. Vnde inquit Homeri Interp. παιπάλημον ἄνδρα vocam⁹ hominem rudem atq; aſperum miniméque ſimplicem.
Παιπωνεία,inanis gloria.
Παῖς,δὸς,ὁ καὶ ἡ, & Πάϊς,παῖδος diæreſi,puer,vel famulus. Ariſtoph.νεφ. ἅπτε παῖ λύχνον,accende puer lucernam. ἐκ παίδων ἐξελθεῖν, excedere ex pueris,Xenoph.
Παισχίσμα,ατος,τὸ, quod circũquaq; ſciſſũ eſt.
Παῖσμα,ingreſſus,Interp.Homeri,Iliad.ε.
Παιστικὸς,luſorius.
Παιφάσσω,illuſtro,manifeſto. ¶Item volito,feſtino,impetum facio, oculos quoquouerſum circunduco. Iliad.β,σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν,i.ἐνθουσιαδῶς ὁρμῶσα.
Παίω,μ.αίσω,π.αικα,ferio,pulſo,cædo.Ariſtop. in Auib.λωποδύτης παίει ῥοπάλῳ με τὸ νῶτον, claua me per humeros percutit.¶Item quiduis expeditè facio. Idem ἀχαρ.ἐς τάχος παίει, vbi Interpres, παίειν λέγουσι, τὸ πᾶν ὁτιοῦν συντόμως ποιεῖν.¶Item ſubagito. Idem in Pace,αὕτη θεωρία ἐστὶν ἣν ἡμεῖς ποτὲ ἐπαίομεν, ſubigebamus. ¶ Item comedo, ἐσθίω. Idem ἀχαρ. παίειν ἐφ' ἀλὶ τὴν μάζαν, i. ἐσθίειν μετὰ τῶν ἀλῶν τὸν ἄρτον.
Παιὼν,ῶν@,ὁ, Apollo, oxytonum, Cyrill. pro medico,Ariſtoph.in Plut.ἀσκληπιοῦ παιῶν@ εὐμοίρου τυχών. ¶Item clamor, Plat. Epiſt.7. παιῶνά τινα διαβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικὸν,clamorem quendam barbarum & bellicum attollentes.
Παίων, ον@,ὁ, paroxyt. pæon metri genus, pes 4.ſyllabarum Quint.lib. 9.ca. 4. ¶Item aliquis ex Pannonia,Herodian.
Παιωνία,ἡ,pæonia herba, Dioſc. lib.3. cap. 157. ¶Sic etiam dicitur feſtum Apollinis.
Παιωνίζω,carmen pæana cano,Ariſtoph.Interp.
Παιώνι@, ου, ὁ, medicabilis. χρυσὸς ἔρωτος ἀεὶ παιώνι@,in Epigr.i. aurum medetur amori.
Παιωνισμὸς,ὁ,modulatio pæanis,Thucyd.
Πάκος,galbanum,Theophr.li.9.ca.7.hiſt.plant.
Πακτὰ,ἡ,in Epigram.coagulum.
Πακτὸς,οῦ,ὁ,cõpactus,obſeratus,occluſus,Eur.
Πακτοῦν, compingere,claudere, infibulare,diſtendere & compactius reddere,Ariſt.Interp.
Πάκτων,ων@, ὁ, nauigii genus è vitilibus virgultiſque contextum,Strab.lib.17.
Πακτῶσαι, Atticè, obſerare, peſſulo aut obice obfirmare fores,Ariſtoph.in Lyſiſtrata.
Παλάθη,ης,ἡ, maſſa ficorum & pinguium caricarum, quas in morem laterum figurantes, vt diu illæſæ permaneãt,calcant atque compingunt, Hieron.cap.1.Oſeæ,& cap.6.Ezec. ¶Item offa,Gaz.lib.4.hiſt.plant. Theophr. cap.3. ¶Pro παλάθη maſſa caricarum, dicitur etiam Παλαθὶς,ίδος,ἡ,Strab.
Παλαθώδης,in offas conuolutus Plin.
Πάλαι, diu, aliquando,olim, quondam, antea. πάλαι περιμένει,iampridem expectat,Lucian.
Παλαιάγχι,iandudum.
Παλαιγενὴς,έ@,ὁ καὶ ἡ,ſenex,vetuſtus, Ariſtop.
Παλαιγόν@,ὁ,antiquus. Παλαιγόνος,ου,ὁ,idem.
Παλαιόω,μ.ώσω,π.ωκα,veteraſco,Neutr.abſol.
Παλαίθετος,diu aſſeruatus & reconditus.
Παλαιμάτωρ,ορος,ἡ,antiqua parẽs,i.mater,Eur.
Παλαίμων,ον@,ὁ,Melicerta,Portumnus.
Παλαιμονεῖν,Pind.in Pythiis,contendere.

Παλαιόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,veteraſco,ſeneſco.
Παλαιόπλουτος,ὁ, iam inde à priſcis temporibus locuples,diues,Thucyd.
Παλαιὸς,οῦ,ὁ,vetus,ſenex,priſcus, Xenoph. τῶν παλαιῶν πράξεων μέμνηνται, antiquorum res geſtas commemorāt, παλαιᾷ ἡμέρᾳ σε προσεννέπω,ſaluto te poſt longum tempus, Eurip.
Παλαιότης,ητος,ἡ,vetuſtas.
Παλαιούμενος,ου, vetuſtate cōfectus, inueteratus Cicer. Plat.Sympoſ.τὸ ἀπιὸν καὶ παλαιούμενον, quod abit & veteraſcit:quod antiquatur Cic.
Παλαιουργούμενος,veteramentarius.
Παλαιόω,inuetero,antiquo,τὸ παλαιόω.
Πάλαισμα,τος,τὸ, lucta, aſtuta ratio atque artificium quo vtebantur luctatores vt aduerſarium ſupplantarent, Æſchin. cōtra Cteſiph. Μὴ δ' ἀγνοεῖθ' ὅτι πάλαισμα τοῦτ' ἐστὶ δικαστηρίου,i. aſtuta luctatio fori. ¶Et apud Suid. πάλαισμα,ſtratagema.
Παλαισμοσύνη,ης,ἡ,paleſtrę lud⁹,palæſtræ lucta.
Παλαιστιαῖος,ὁ,quadrantalis.
Παλαιστὴ,ῆς,ἡ,menſura παλάμη,palmus digitorum quatuor,Poll.lib.2. ¶Παλαιστιαῖος, qui eſt magnitudine palmi,Dioſc.li.4.cap.140.
Παλαιστὴς,οῦ,ὁ,luctator,aduerſari⁹ in lucta,Luci. ¶Παλαιστικὸς,οῦ,ὁ,luctæ ſtudioſus,Phrynic.
Παλαιστὶς,ίδος, Poll.lib.2,Vitr.lib.3. palmus eſt menſura quatuor digitorum. ¶Παλαιστὸν,οῦ, idem, Exod.25.
Παλαιστρεῖον,ου,τὸ, locus vbi palæſtra exercetur.
Παλαίστρα,ας,ἡ,palęſtra,lucta,lud⁹,Dioſ.l.1.c.35.
Παλαιστρικὸς,παλαιστικὸς,qui lucta valet. παλαιστρικὴ ἐπιστήμη, Ariſtot. ars palęſtrica. Hinc παλαιστρικῶς,palæſtricè Cicer.
Παλαιστρίτης,Quintilian.lib.9.ca.9. palæſtrita.
Παλαίτατος,antiquiſsimus,vetuſtiſsimus.Thucyd lib.1. Μίνως γὰρ παλαίτατος ὧν ἀκοῇ ἴσμεν.
Παλαίτερος,prior ſeu antiquior,Nonn.
Παλαίφατος,ου,ὁ, diu prædictus. παλαίφατα θέσφατα,antiqua oracula,Hom.Odyſſ.ν.
Παλαίω,μ.αίσω,π.αικα, luctor, palæſtra certo. Dat.παλαίσαντες ζημίαις,Xenoph.in Oecon. damnis multati.
Παλέωρ,ορος,ὁ,ſtultus.
Παλαμίζω,iniuria ſeu cōtumelia afficio, illudo.
Παλαμναῖος,bellicoſus,πολεμιστήριος.
Παλαμισμὸς,iniuria,contumelia,illuſio,Etym.
Παλαμάομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι, & Παλαμάω, aſtutum quid ago,& generaliter pro facio. Ariſtoph.νεφ. τί οὖν πρὸς ταῦτ' ἐπαλαμήσατο,i.excogitauit,molitus eſt.¶Pro moliri atque machinari, Eidem. πρὸς ταῦτα κλέων καὶ παλαμάσθω, Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω,moliatur ac ſtruat quiduis aduerſus me.
Παλάμη,ης,ἡ,palma man⁹,& manus ipſi,Ilia.ά. ¶Pro arte atq; machinatione, Ariſtop.Veſp.
Παλάμηφιν,pro παλάμῃ,τῇ χειρὶ,Iliad.γ.
Παλαμὶς,ίδος,ἡ,limaria piſcis,Gaz.ex Ariſtot.
Παλαμναίομαι,compono fraudes, παλαμάομαι.
Παλαμναῖος,ου,ὁ, homo ſanguinarius, & ſicarius,cæde contaminatus,Soph.in Elect. ¶Eſt etiam vltor homicidarum. παλαμναῖος δαίμων, Plut. in Othone. vindex ſcelerū genius.
Παλάσσω, vel per ττ, μ. άξω, π. αχα, inquino, ſubigo,Heſiod.& Iliad.ι.
Παλαστὴ,ῆς,ἡ,παλαιστὴ, palmus. ¶Interp. tamen Homeri, in Odyſſ.eſt cubitus.
Παλάχη,ſors,genus,ἀρχὴ,λῆξις.
Παλαχῆθεν,antiquitus.
Παλεύειν, Ariſtoph. Interp. pertrahere in retia, decipere. ¶Παλευτὴς,οῦ,ὁ,qui tendit retia. ¶Παλεύτρια,ας, illex columba exoculata ab aucupibus in reti poſita, quæ ſubſultans cæteras columbas allicit,Ariſt li.9.Anim. ca.7.
Πάλη,ης,ἡ,lucta,luctatio,Plat.de Legib.
Πάλη, pollen:flos farinæ,apud Hippoc.περὶ γυναικείης φύσιος, παιπάλη.¶Rectius ὀξυτόνως ſcribitur παλὴ authore Interp. Hom.Iliad.ί.
Πάλη,Strab.ramentum auri.
Παληγόνες,gigantes,ἀντὶ τοῦ πηλαγόνες,Etym.
Παλήλια,τὰ,Palilia,βουκολικὴ ἑορτὴ,i. paſtoralis celebritas,Plut.in Romulo.
Παλημάτιον,pollē,Ariſt. pulmentariū pulticula.
Πάληξ,iniuria:inferius πήλαξ ſcribitur.
Πάλθος,arcus funda,σφενδόνη,Heſych.
Πάλι,pro πάλιν,in Epigram.
Παλίβλαστος,regerminans.
Παλίβολος,ου,ὁ,ἄστατος,εὐμετάβολος,inſtabilis.
Παλιγγενεσία,ας,ἡ,regeneratio,Naz.in Orat.
Παλιγγενὴς,renaſcens,Nonn.
Παλίγγλωσσος,ου,ὁ καὶ ἡ,indiſertus,Pind.Iſthm.ς. οὐδ' ἐστὶ οὕτω βάρβαρος οὔτε παλίγγλωσσος πόλις.
Παλιγγναμπτος,ου,ὁ,recuruus.
Παλιγκάπηλος,ου,ὁ, inſtitor,propola.
Παλίγκλαστος, curuus,σκολιὸς,δυσηθὴς,δύστροπος.
Παλιγκοτία,ας,ἡ,offenſio,Hippocrat.
Παλίγκοτος,ου, ὁ, iracundus, vindex, tetricus, Ariſtop.¶Παλιγκότως,malè,iracūdé,Herodot.
Παλίγκυρτος,vas piſcatoriū, naſſa,ſagena, Poly.
Παλιγκώα,ἡ,error,πλάνη.
Παλίγλωσσος,ου,ὁ,maledicus,obtrectator.
Παλίδρομος,ου,ὁ, reciprocus.
Παλίζεσθαι,σφαιρίζειν,pila ludere,Heſych.
Παλίλια,τὰ,Palilia feſta,certamen in honorem Pales ſeu Panos, Alex.Genial.lib.2.ca.22.
Παλιλλογέω,μ.ήσω, ingemino verba atque itero Cicer.itero & duplico verba, Herm. ¶Παλιλλογία,ἡ, ſermonis repetitio & duplicatio.
Παλίλλυτος,reſolutus,dirutus,reſciſſus,Nonn.
Παλίλογος,ου,ὁ, iterum collectus,Iliad.ά.
Παλιμβάδης,ſupinus.
Παλίμβιος,ου,ὁ,rediuiuus.
Παλίμβλαστος, ου, ὁ, reſtibilis, ſeges quę regerminat.
Παλίμβολος,ου,ὁ,mutabilis,verſutus παλίμβολος καὶ παλίστροφος γνώμη,Interp.Ariſtoph. ¶Παλιμβολία,ας,ἡ,dolus,deceptio,incōſtans ſententia,pœnitentia,retractatio,Agathiæ.
Παλιμμέλεια,ας,ἡ, error qui per incuriam & incogitantiam admittitur.
Παλιμπαγιδὸν,tergiuerſando.

Παλίμ-

Παλίμπαιδες, iterum pueri. Vide Eraſ. Chiliad.
Παλιμπετὲς, retrorſum, retrocedẽdo, in contrarium, identidem, crebrò, Argon. 2.
Παλιμπετὴς, retrogradus, qui ſecũ ipſe pugnat, qui ſibi aduerſatur mutato conſilio.
Παλίμπηγον, τὸ, veteramentum quod ſuppingitur denuó. ¶ Comici vocant παλίμπηγα authore Polluce τὰ καττύματα καὶ παλινδόρια.
Παλίμπισσα, ης, ἡ, pix recocta, Dioſcor. l. 1. c. 49.
Παλιμπλαγχθεὶς, iterum diſpalatus, Iliad. ά.
Παλίμπους, οδος, ὁ, ceſsim iens, conuerſis veſtigiis remeẽs & repedans, remeans, retrogradus Plin. Ioſeph. παλίμπους τύχη, fortuna quę habet regreſſum.
Παλίμπρατος, ου, ὁ, veterator, qui diuturna & ſæpe cõmutata ſeruitute aſtutus & vafer euaſit. ¶ Παλίμπρατα Poll. quæ ſecundò vendita ſunt.
Παλίμπωλος, qui emit vt reuendat, Poll.
Παλίμφημος, ὁ, infamis, δύσφημος, ſiniſtræ famę.
Παλιμφυὴς, renaſcens, rediuiuus, Nonn.
Παλίμψυχος, ου, ὁ, rediuiuus, παλίμβιος.
Πάλιν, iterum. ¶ Item retrò, ex contrario, ex aduerſo, retrorſum, poſthac, Iliad. γ. ὄσσε πάλιν κλίνασα, i. εἰς τοὔπισω, retrorſum flectens oculos. Ariſtoph. in Plut. εἰ πάλιν ἀναβλέψειεν ἐξ ἀρχῆς. ¶ Interdum non ſignificat iterationem, ſed ordinem: vt πάλιν ἠκούσατε, rurſum audiſtis, Matth. 5.
Παλινάγγελος, internuncius.
Παλινάγρετος, ου, ὁ, mutabilis, irritus, Iliad. ά.
Παλιναίρετος, ου, ὁ, reparatus, non integer, Suid. ¶ Item is qui initiò per ſuffragia reiectus ac poſtea per eadẽ probatus eſt, Plat. in Tim.
Παλιναυξὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, recreſcens, Nonn.
Παλιναυτόμολος, ου, ὁ, Xenoph. dicitur is qui quũ ad hoſtes tranſfugiſſet, ab iiſdem iterum deficiens aduerſæ parti ſe adiungit.
Παλινδικία, iterum ſui defendendi poteſtas, & redintegratio actionis. παλινδικίαν διδόναι, Herodian. Vnde Παλίνδικος, & Παλινδικεῖν.
Παλινδίνητος, reuolutus, aſsiduus, rediẽs. παλινδίνητος θάλασσα, mare reciprocum, l. 1. Epigr.
Παλινδινία, vortex.
Παλινδόρια, corium, pellis.
Παλινδρομέω, μ. ήσω, recurro, remeo, recido.
Παλινδρομία, recurſus.
Παλίνδρομος, ου, ὁ, reciprocus, recurrens.
Παλίνζωος, rediuiuus, Nonn.
Παλινοδία, iter reciprocũ, ἐναντία ὁδός. Παλινῳδία verò, ἐναντία ᾠδὴ, Suid. cantio contraria.
Παλίνοπτος, auerſus à Sole, Hippocr.
Παλινόρμενος, ου, ὁ, & Παλίνορρος, ου, ὁ, & Παλίνορσος, ου, ὁ, reuerſus, recurrens, reciprocus, retrofugus, retrograd⁹, redux, Apoll. Rhod. ¶ Pro priſtino, Nonn. ¶ Item παλίνορσος, loco ſuo motus, luxatus, Ariſtoph.
Παλινοστέω, reuertor, ἐπανέρχομαι.
Παλινόστιμος, reuerſus, redux, Nonn.
Παλίνοστος, reuertens, reciprocus, Nonn.
Παλινοῦρος, ου, ὁ, bis mingens, Martiali.
Παλίνσκιος, ου, ὁ, vmbrifer, obſcurus, tenebroſus, σκοτεινὸς & ζοφερὸς, Sopho. χειμῶνι φαλινσκίῳ.
Παλίντιτα, τὰ, quæ iterũ debẽt puniri, in Odyſſ.
Παλίντονος, ου, ὁ, reflexus, Interpr. Iliad. θ.
Παλίντορα, extenſa retrorſum.
Παλιντράπελος, reflexus, contrarius.
Παλίντροπος, ου, ὁ, redux, paruus, inuerſus, anceps.
Παλινῳδεῖν, recantare, Galen.
Παλινῳδία, ας, ἡ, retractatio, quaſi dicas recantatio, Plat in Epiſt.
Παλίουρος, ου, ὁ, quidam frutex, Theophr. libr. 1. hiſtor. plant. cap. 6. Dioſc. lib. 1. cap. 122.
Παλιπτάλοιμα, τὸ, montium inæqualitas & aſperitas. ¶ Item tranſlatè de verſuto & vario, maleficóque, aſpero, & inæquali vitæ ratione agente.
Παλιρρόθιον, ου, retrofluens, refluens fluctus, Subſtant. Odyſſ. έ. ¶ Dicitur & παλιρρόθιη, Arat.
Παλίρροια, ας, ἡ, refluxus, confluuium Gaz.
Παλίρρυτος, ου, ὁ, retractus.
Παλίσκιος, ου, ὁ, vmbroſus. ἐν παλισκίῳ, in abdito obſcuróque loco, Plut. in Numa.
Παλισσυτεῖ, & Παλισυτεῖ, reuoluitur.
Παλίσσυτος, ου, ὁ, retrogradus, ceſsim iens.
Παλίωξις, ιος, ἡ, propriè quum ii qui fugerant, atque vicerãt verſa Martis alea, inſectantur, Euſtath. Iliad. ώ.
Παλλάδιον, ſtatua Palladis, de qua Herodian.
Παλλακεία, ας, ἡ, concubinatus Plaut. Demoſth.
Παλλακεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, ſcortor. τῷ φαβίῳ παλλακεύεται, Fabio eſt amica.
Παλλακὴ, ῆς, ἡ, & Παλλακὶς, ίδος, pallace & pallaca, concubina: vnde pellex Gell. lib. 4. cap. 3. Odyſſ. ξ. ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ παλλακίς.
Παλλακίον, ſcortillum Catullo, Plut. Comico.
Παλλακὸς, οῦ, ὁ, amaſius, ἐρώμενος.
Παλλαντιὰς, epithet. Palladis, in Epigr.
Παλλάντιον, τὸ, palatium, Plut. in Rom.
Παλλὰξ, κος, idem quod Παλλακίς.
Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Mineruę epith. Iliad. ά.
Παλλάσσω, μ. άξω, π. αχα, μολύνω, fœdo, irrigo, perfundo, turbo.
Πάλλευκος, omnino albus, Nonn.
Παλλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, moueo, decipio, fallo, in laqueum illicio, Actiu. Accuſ. Plut.
Πάλληξ, ηκος, adoleſcens.
Πάλλομαι, titubo, ſalio, tremo, τρέμω, palpito. ¶ Pro ſortiri, λαγχάνειν, κληροῦσθαι, Iliad. κ.
Πάλλω, μ. αλῶ, vibro, moueo, ſalio, verto. Vnde παλματίαι σεισμοὶ, dicti ab Ariſtot. de mundo terræ motus, quaſi vibratores.
Παλμικὸν, οἰώνισμα, auguriũ è corporis ſaltibus.
Παλμὸς, οῦ, ὁ, tremor, ſubſultatio, palpitatio, Naz. in Orat. de radio ſolis in aqua reflexo.
Παλμοσκόπος, ου, ὁ, qui commotione aut trepidatione membrorum vaticinatur, Suid.
Παλμὺς, vel πάλμυς, rex, pater.
Παλμύτης, deus Ægyptiorum.
Πάλη, fraus, error.

Πάλ⊕,ου,ὁ,ſors, κλῆρος, πάλῳ λαχών, ſortitus, ſorte delectus, Herodot.lib 4. ¶ πάλ⊕ etiam pro vibratione & concuſsione, Euripid.
Παλταίρια,ſiligo,ſimila, σεμίδαλις,Suid.
Παλτόν,οῦ,τὸ,iaculum ſeu telum, pilum, tragula, παλτὰ δύο,duas tragulas,Xenoph.in Ped.
Παλύνω,μ.υνῶ,miſceo, humecto, aſpergo, Odyſſ.ξ,ὁ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε.
Πάμβαξ,& παμβακὶς,goſsipium,βαμβάκιον.
Παμβασιλεία,merum imperium,Ariſtot.3.Polit.
Παμβασιλεὺς,omnium rex, αὐτοκράτωρ, Ariſtot. & παμβασίλεια,omnium regina, Ariſtot.νεφ.
Παμβῶτις,ἡ,cuncta nutriens: Fortunę ac ſpei epith.
Πάμμα,ατος,τὸ,poſſeſsio.
Παμμάκαρ,vndecunque felix.
Πάμμαχος,ου,ὁ,in omni certaminum genere exercitatus,qui omnia genera pugnæ obit.
Παμμέγεθες, admodum. παμμέγεθες ἀνακαγχάσαι,immodicè cachinnari, πάμμεγα.
Παμμεγέθης,ὁ καὶ ἡ,permagnus,pręgrandis,Xen.
Παμμεδέων,οντος,omnium rector,omnipotens.
Παμμήκης,prolixus,Plat.de Leg.
Πάμμην⊕,diuturnus.
Παμμήστωρ,ορος,ὁ,omniū peritus artifex, Heſyc.
Παμμήτωρ,ορος,ἡ,omniparens Virgil.Nonn.
Παμμίαρ⊕,fœdiſsimus,ſceleſtiſsimus, Poll.
Παμμιγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,miſcellanea miſtura cōſtās.
Πάμμικρ⊕,ου,perpuſillus.
Παμπαιδὶ,cum omnibus liberis,Dion.
Παμπάλαι⊕,peruetuſtus.
Πάμπαν, omnino,planè, παντελῶς,Odyſſ.ξ.
Πάμπαν λεπτὸς,admodum tenuis.
Παμπήδη,& Παμπήδην,πάμπαν,omnino,Soph.
Παμπησία,vniuerſa poſſeſsio,Ariſt.in Concion.
Παμπληθεὶ, Aduerb. quod addit per vniuerſam multitudinem. παμπληθεὶ ἀνέκραξαν λέγοντες,Luc.cap.23.
Παμπληθὲς,plenè, pleniſsimè, quàm plurimùm, Demoſth. Apud Suid.tamen πάμπληθες.
Παμπληθὴς,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,valde multus, permultus, παμπληθὴς χρόνος,plurimum tempus, Dem.
Παμπλούσι⊕,ου,ὁ,valde opulētus,Plat.de Leg.
Παμποίκιλ⊕,varius,multicolor,Odyſſ.ὀ.
Πάμπολις,multus,omnino multus,varius.πάμπολυ πλῆθος,Lucian.πάμπολυ χρῆμα, Xenop.
Παμπόνηρος,ου,ὁ,perditus, peruerſiſsimus Cicer.
Παμπρασία,de iis qui permulta vendunt, Poll.
Πάμπρωτος,omnium primus,Iliad.ή.
Πάμπυλον,fluctuoſum.
Παμύλια,τὰ, ſacrificia Oſyridis in Ægypto.
Παμφάγος,ου,ὁ,omniuorus,vorax,Eurip.in Medea,πῦρ παμφάγον, ignis omnia deuorans.
Παμφαὴς,έ⊕,ὁ καὶ ἡ, omnia illuſtrans, omnibus lucens,Ariſtot.de mundo.
Παμφαίνω,omnia colluſtro,Heſiod.
Παμφαλάω,attonitus & tanquam numine afflatus omnia circunſpicio, Argon.2.
Παμφαλύζω,tremo præ frigore: pro βαμβαλύζω.
Παμφανόωσα,omnino ſplendens,Iliad.β.
Παμφεγγὴς,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,lucidus, luculentus.

Πάμφη,prorſus.
Πάμφιλ⊕,ου,ὁ,quaſi dicas omnibus amicus.
Πάμφλεκτος,ου,ὁ καὶ ἡ, omnia comburens, Soph.
Πάμφορος,ου,ὁ,omnifer,omnium ferax,Xenoph.
Πάμφυλον ἔθν⊕, permixta gens,Ariſtoph.
Πάμφυρτος,ου,ὁ,multus. Πάμφων⊕,in Epigr.
Παμψηφεὶ,Aduerb.omnium calculis ac iudicio.
Πάμψυχος,Amphiarai epith.quòd omnib⁹ apud inferos animabus imperet, ſiue quòd immortalis ſit.vide Interpr.Sophocl.in Electra.
Πᾶν,τοῦ παντὸς,omne, totum. ὡς πᾶν διαφέρων, prorſus,aduerſarius,Thucydid.¶ Refertur item ad tempus, Lucian. καὶ ἐν καπνῷ τὸ πᾶν βιοῦντα,in fumo perpetuò viuentem.
Πᾶν,πανὸς, ὁ, Pan, deus paſtorum libidinoſus. πᾶν χοροποιὸς,Soph.μελισσοσό⊕ πᾶν,in Epig.
Πάναβρος,omnib⁹ modis mollis effœminatúſq;.
Πανάγαθος,optimus,Plat.Epiſt.8.
Παναγαία,ἡ,epith. Dianæ vide in Chiliad.
Παναγὴς,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,purus, ſanctus.
Πανάγι⊕,ου,ὁ,ſanctiſsimus.
Παναγὶς,ίδος,ἡ,dies ſacra.
Παναγιστία,παναγία,purificatio Plin.
Πάναγν⊕,ὁ καὶ ἡ,caſtus omnino,caſtiſsimus.
Πανάγρι⊕,præferox,Phocylid.
Πάναγρον,ου,τὸ,retis epith.quòd omnia capiat, à πᾶν & ἄγρα,Homer.Interpr.
Πανάγρυπν⊕ μερίμνη, in Epigra.cura inſomnis.
Πανάεργης,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,inefficax,incoctus, crudus, ἀνέργαστος,apud Nicand.
Παναθήναια, τὰ, quinquatria, Mineruæ feſta: Vnde Panathenaicus liber Iſocratis.
Παναθηναϊκὸν,τὸ, nomen vnguenti apud Plin.
Πανάθλι⊕,impendio miſer,Soph.in Philoct.
Παναιγλήεις,omnino lucidus, Ibidem.
Πανάιγυλ⊕,ου,ὁ,malus,πανουργος.
Πανάυτος,ου,ὁ,clarus,ſplendidus,præfulgens.
Πανάιολ⊕,ου,ὁ,peruari⁹,omnino varius,Heſio.
Παναιπόλ⊕,ου,ὁ,epith. Panos.
Πανάιρετος,eximius,præcipuus.
Παναισχὴς,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,perturpis,omnino turpis.
Παναισχίστην τέρψιν,Epig.fœdiſsimā delectationē.
Παναιτώλιον,vniuerſum Ætoliæ conciliū,Bud.
Πανάκεια, panacea herba Plin.omnium morborum remedia promittens, dicta à πᾶν,& ἄκος. ¶ Eſt & πανάκεια, propriū filiæ Æſculapii,Ariſtoph.in Pluto.
Πάνακες,τὸ,panacea, planta ferulacei generis, Dioſcor.lib.3.cap.55. & 4.cap.lib.25.
Πανάκη,in Epig.medicina: Eſt & filia Æſculapii.
Πανάκη,τὰ,panaces herbæ, Theophr.li.9.c.12.
Πανακήρατος,ου,ὁ καὶ ἡ, omnino incorruptus.
Πανακὴς,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,ſalutaris,Strab.lib.6.
Πανακίτης οἶν⊕, panacites vinum, i.ex panace herba confectum,Dioſcor.lib.5.cap.64.
Πανακρὶς,Callimach.epithet.apis quæ omnia florum faſtigia peruolitat.ἀπὸ τοῦ πᾶν καὶ ἄκρον.
Πανάκτειον κονίλην,omnia ſanantē cuniläm,Nic.
Παναλάστωρ,genius malus,vltrix conſcientia.
Παναληθὴς,έ⊕,omnino verus,in Epigr.
Πανδημής,

Πανδυνής,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,omnipotens,fortis,robuſtus.
Πανάμερος,ου,ὁ,per totum diem.
Πανάμωμος,ου,ὁ,omni reprehenſione vacans.
Πανάνυστον,τὸ,penitus poſsibile.
Πανασίδημος,ὁ καὶ ἡ,celeberrimus.
Πανάπαλ⊕,totus tener,παναβρος, in Odyſſ.
Πανατήμων,ον⊕,ὁ καὶ ἡ,innocens,innoxius prorſus, Heſiod.εἶναι πανατήμων ἀνθρώποισι.
Πανατήρης,έος,ὁ καὶ ἡ, illæſus , ſine læſione , non mutilatus, integer,ἀβλαβὴς,Callimach.
Πανάποτμος,valde infelix,miſerrimus.
Πανάπυστος,ου,planè imperitus.
Πανάργυρον,totum argenteum.
Πανάριστος,ου,optimus,quàm optimus,Heſiod.
Πανάρκης,magnus,potens,vbique ſufficiens.
Πανάρμονι⊕,valde concinnus.
Πανασιτία,ας,ἡ,caritas annonæ.
Πανασκηθὴς,integer,omnino illæſus.
Παναστερκής, certiſsimus,in Epigram.
Παναυγής,έ⊕,ὁ καὶ ἡ,vndecunque ſplendens.
Πανάφηλιξ,ικος, Iliad.χ. puer orbatus conſortio ſuorum æqualium,Euſtath.Ibidem.
Πανάφυκτος, ineuitabilis,in Epigram.
Παναχαιοὶ,omnes Græci,Odyſſ.ξ.
Πανάωρ⊕, ου,ὁ, pauci temporis , citò & ante diem moriturus,intempeſtiuus,Iliad.ω.
Πανάωρον,τὸ,abiectum,nullius momēti,Æſchyl.
Πανδαισία,ας, ἡ , cœna dubia atque aditialis omnium ciborum genere apparatu atque munificentia.
Πανδακέτης,ου,ὁ,mordax, quaſi omnia mordēs, Plutarch.in vita Catonis.
Πανδάκρυτον βιοτεὺ, vitam quæ tota in lachrymis degitur,dixit Sophocl.
Πάνδαλ⊕,omnino miſer.
Πανδαμάτωρ,ορος,ὁ καὶ ἡ,omnia domans,Odyſſ.ι.
Πανδάρε⊕,omnia faciens ob lucrum,Etym.
Πάνδειλ⊕,ου,ὁ,miſerrimus.
Πάνδειν⊕, ου, ὁ , prorſus ſiue omnibus modis grauis,vehemens.πάνδεινα πεπονθέναι, Lucia.
Πανδέκται,αἱ,libri ſeu volumina nihil non continentia: Vnde Pandectæ legum, quę omne ius complectuntur : à πᾶν omne , & δέχομαι, capio. ¶ Pandecta etiam in ſingulari teſte Perotto.¶ Dicitur & ἐν τῷ πανδέκτῳ,Theophil.in Inſtitut.ciuil.
Πανδελέτι⊕,ου,ὁ,moleſtus, importunus , à Pandeleto Sycophanta.¶ Ariſtoph.πανδελέτειος.
Πανδέξι⊕,ὁ,omnibus modis dexter.
Πανδερκής,έ⊕, ὁ καὶ ἡ, omnia intuens. πανδερκὴς χρόν⊕,tēpus omnia videns,Laſcar.in Epig.
Πανδεχὲς,omnium capax,Plat.in Tim.
Πάνδηλ⊕,ου,ὁ, manifeſtus.
Πανδήμαρ,toto die,2. Argon.
Πανδημεὶ, populatim Apul.ab vniuerſo populo, paſsim,vulgò.πάντας πανδημεὶ ὄντας ἐν τῇ πόλει, Thucyd.omnes prorſus qui in vrbe erant.
Πανδημία,ας,ἡ,popul⁹ vniuerſus in vnū redact⁹.
Πανδήμι⊕,ὁ καὶ ἡ,publicus,vniuerſalis, lib.1.Epigr. πανδήμι⊕ ἄγρη, vniuerſalis piſcatio.
Πάνδημος,ου,ὁ καὶ ἡ,publicus, vniuerſalis.πάνδημος μύλη,Apoll.mola publica.
Πάνδια,& δίασια , Poll.feſta quædam apud Athenienſes poſt Dionyſia,in honorem Lunę.
Πανδίκως,iuſtè omnino,Euripid.
Πανδιονὶς,vna ex decem tribubus Athen. vide Suid.& Argumen.orationis Demoſt.περὶ στεφ.
Πανδοχεῖον,ου,τὸ, hoſpitium.
Πανδοκεύομαι,hoſpitio excipio, Halicarn.lib.9.
Πανδοκεὺς,caupo,ὁ τὰ πάντα προσδεχόμενος.
Πανδόκευσις,Platon.q.cauponatio.
Πανδοκεύτρια,ας, ἡ,καπηλὶς, mulier tabernaria. ¶Ariſtop.σάβαξ.ꝑ ipſo diuerſorio vſurpauit.
Πανδοκεύω,cauponor,quæſtum facio in taberna meritoria,Plut.in Themiſth.
Πανδοκία,ἡ, τὸ πανδοκεῖον, caupona , taberna, Plat.de Leg.
Πανδόκος αὐλὴ,capaciſsima aula, Nonn.
Πανδοῦρα,ας,ἡ,& πανδουρὶς, ίδος,& τὸ πάνδουρον, pandura inſtrumētum muſicum,vulgò *rebec*: fuit enim triplici inſtructum chorda , Poll.li. 4.& Athen.l.4.¶ Πανδουριστὴς, & Πάνδουρος, qui eo inſtrumento vtitur, Cæl.lib.5.ca.23.
Πάνδοξ,hoſpes.ὁ ἐν πανδοχείῳ οἰκῶν.
Πανδοχεῖον,ου,τὸ,vel πανδοκεῖον,hoſpitium.
Πανδοχεὺς,έ⊕,ὁ,ſtabularius, caupo, Luc. 10.
Πανδοχὶς,ἡ, Luna,quòd totius generationis ſuſceptrix eſſet,Platoni. Πάνδοχος,idem.
Πανδυσία,quid ſit Proclus interp.Heſio.docet.
Πανδυσίη,occaſus,in Epigr.
Πανδώρα,puellæ nomen apud Heſiod. vt cui omnes dii deæque ſuas quiſque dotes contuliſſet. ¶ Apud Ariſtophan. in Auib. pro terra accipitur , quòd omnia ad vitam neceſſaria nobis ſuppeditet.
Πανδώρη,eadem, Etym.
Πανείκελ⊕,omnino ſimilis,in Epigr.
Πανεῖον,ου,τὸ,lupercal.
Πανέλληνες, ἀντὶ τοῦ πάντες οἱ ἕλληνες, Græci ex omni ciuitate permiſti, Hom.Iliad.β.
Πανελληνίω⊕,ου,ὁ,omnium Græcorum præſes.
Πάνεμος,ου,ὁ,menſis apud Corinth.Rufinus Iulium interpretatur. ¶ Plutarch. in Camillo πάνεμον ait Bœotios vocare menſem qui apud Athenienſes μεταγειτνιὼν,i.Maius.
Πανέξαλλον,omnino alienum.
Πανεπίσκοπος,in prologo operum Dionyſii, qui omnia oculis luſtrat , Nazanz.
Πανεστίοις ἀθήνας μετοικιζόμεν⊕ , cum tota domo diiſque penatibus Athenas migrans, Plutarch.in Solone.
Πανετήτυμος,omnino verus,Nonn.
Πανευδαίμων,feliciſsimus, valde felix,Lucian.
Πανεύφρων, ὁ πάννυχος , pernox : ſic enim accepit Cratinus teſte Polluce.
Πάνεφθος,omnino coctus,liquefactus, Heſiod.
Πάνεφθος,percoctus.
Πανηγυρία,ας,ἡ,conuentus,Herodot.
Πανηγυρίζω,μ.ίσω,π.ικα,nundinor,celebro ludos,& feſtos dies ago,laudo,Naz.in Orat.

Πανηγυρικὸς,ῦ,ὁ,laudatiuus, popularis, plauſibilis, ſplendidus, ambitioſus, Plutarch.in Romul. πανηγυρικὴ θέα, ſpectaculum celebre. ¶ Item promiſcuus. Vnde Idem Plutar.Sym. 4.corpus compoſitum, vt noſtra ſunt, παμμιγὲς καὶ πανηγυρικὸν appellat.

Πανηγυρικὸν γένος, Ariſtot. Cic.exornatio, Quintil.demonſtratiuum genus.

Πανηγυρικῶς, magnificè, ſplendidè, ambitioſè, Polyb. πανηγυρικώτερον δῆγε τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν, pompoſius & inſolentius regnum adminiſtrabat.

Πανήγυρις,ιος,ἡ, nundinæ, ludi publici, publicus conuentus, celebritas Cic. dies feſti ludorum, vt ſunt Olympici ludi, Interpr. Thucydid. ¶ Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit· vide in Chiliad. Eraſm. Panegyris malorum.

Πανηγυρισμὸς, celebritas, δοξοκοπία, oſtentatio, Plutarch.

Πανηγυριστὴς,οῦ,ὁ, qui ſolennes ludos celebrat, concionator, celebrator, Nazanz.in Orat.

Πανηγυρτὴς,ῦ,ὁ, nundinator Feſto.

Πανήλιος ἡμέρα, ſerena & illuſtris dies, Ælian.

Πανῆμαρ, toto die, Homer.

Πανημέριος,ου,ὁ, ſpatio totius diei, Herodot.li.1.

Πανήμερον, πανημέριον, per totum diē, Herodot.

Πανήμερος, perdius, Apoll. Rhod.& Ariſtoph.

Πανήπορος,ου,ὁ, inops, ἐνδεής.

Πανήρης,εος,ὁ καὶ ἡ, gratioſus, omnibus placens.

Πανήρος, per omnia congruens.

Πανθελγὴς,έος, omnes demulcens atque deliniens, omnibus gratus & iucundus, Nonn.

Πανθηλκτειρα ἡμερὶς, vitis omnium quaſi recreatrix, in Epigram.

Πάνθεον,ου,τὸ, templum Romæ, in quo miſcellanea Deorum turba, ex gentium ſuperſtitioſarum colluuione, omnis colebatur.

Πανθὴρ,ῆρος,ὁ, Panthera, Gaz.in Ariſtot. lupus ceruarius, Ælian.& Oppian.

Πάνθηρον, retis genus, ex eo nomē habens, quòd omnes feras concludat, Ariſtoph.& Vlpian. de Actio.empti & vend.L. Emptorem.§.vltimo.¶ Πάνθηρον verò etiam vulgaris noſtra lingua dicit *panthere*.

Πανθοίνη,ης, & Πανθοινία,ας,ἡ, epulum, ſolenne conuiuium.¶ Πανθοινέω, epulor. ¶ Πανθοινεὶ, Aduerbium, ſolenni epulo, per totam cœnā, per omne conuiuium.

Πάνθροος, omnia videns.

Πανθρύλλοον,τὸ, omnia euulgans.

Πανθυμαδὸν, toto animo, Heſych.

Πάνθυτα, veneranda, perquàm ſacranda, Soph.

Πανία, apud Athen.lib.3.repletio, ἡ πλησμονή.

Πανίας, purus, candidus.

Πανικὴ,ῆς,ἡ, repentina turbatio, nouus rumor. ¶ Pan enim Latinè incubus dicitur: incubi autem nocturna ſunt phantaſmata, mortalibus incutientia terrorem. vnde Πανικὸν,ῦ,τὸ, quicquid cum ſtupore contingit, Politian. Miſcellan.cap.28.& Eraſm.prouerbio. Panicus caſus. ¶ Πανικὸς φόβος, Panicus terror, Herodot.lib.7.

Πανίλαρος, omnino hilaris & lætus, Nonn.

Πανίμερος, gratiſsimus, in Epigr.

Πανίον, purum, album, eiuſdem coloris, furibundum.

Πανιώνιον,ου,τὸ, fanum Apollinis in Ionia.

Πανιώνιον συνέδριον, commune Ionię concilium, Herodot. vide Bud.in Pandect.

Πανκαρπία μελιτοῦτα, varium genus frugum, Gaz.lib.9.ca.9.hiſt.plant.Theophr.

Πανναὸς, attonitus, garrulus.

Παννυχίζω, pernocto, peruigilo, Ariſtoph. νεφ.

Παννύχιος,ου, pernox, per totam noctem agens ſeu vigilans, vel etiam dormiens, Iliad.β.οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.

Παννυχὶς,ίδος,ἡ, peruigiliū Liu. peruigilatio Cic. Plat.1.de Rep. παννυχίδα ποιήσουσι.

Παννυχισμὸς,ῦ, nocturnæ vigiliæ, peruigilatio nocturna Cic. peruigilium Plin.

Παννυχιστὴς,οῦ,ὁ, excubitor.

Πάννυχος,ου,ὁ, per nox, per totam noctem, Ody.ξ.

Πανόδυρτος,ου,ὁ, ſemper querulus, omnino lamētabilis, omnino lugendus, in Epigr.

Πανοικεὶ, σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, cū tota familia, πανοικί.

Πανοικεσία,ἡ, tota domus, Thucyd.

Πανοικησία, familia, perpetua habitatio, Thucy.

Πανοικὶ, Aduerb.cum tota domo, nullo relicto.

Πανοικὶν, idē, τὸν χρὴ πανοικὶν αὐτῇ γυναικὶ συνέπεσθαι, quem oportebat cum familia & vxore me comitari, Herodot.

Πανόλβιος, valde beatus, beatiſsimus.

Πανολεθρία,ας,ἡ, internecio.

Πανόλεθρος,ου,ὁ, perditus, πανώλης, ἐξώλης.

Πανομοίιος, perſimilis, poeticum, in Epigr.

Πανομφαῖος,ου, Iouis epith.Iliad.θ. & Suid.

Πανόπταια,ἡ, hirundo, χελιδὼν, Euſtath.

Πανόπλα, ὁπλίζοντα, armātia, Eurip.in Phœniſs.

Πανοπλία,ας,ἡ, integra armatura, Iſocrat.

Πάνοπλος, omnino armatus, Euripid.

Πανόπος, nomen fontis Attici, Ariſtot.

Πανόπτης, vel πανόπτος,ου,ὁ, oculatus. ¶ Item omnibus conſpicuus, totus oculeus Plaut.

Πανορμεὶ, omni impetu, totis viribus.

Πανορμῖτις, Athen. ager Panormitanus.

Πάνορμος, ſtatio.

Πανὸς, vel φανὸς,ῦ,ὁ, fax, lampas.

Πανοσπερία,ἡ, leguminum miſtura, Suid.

Πανουλεὺς, cuncta perdens.

Πανούργευμα,τος,τὸ, aſtutia, factum aſtutum & callidum. ¶ Capitur & in bonam partem: Eccleſiaſtici cap.1.

Πανουργεύομαι, & Πανουργέω, μ.ήσω, π.ηκα, doloſè ago, callidè ago, ſum aſtutus, Ariſt.in Plut.

Πανούργημα,τος,τὸ, calliditas, ſcelus, Sophocl.

Πανουργία,ας,ἡ, fraus, vafricia ſubdola, calliditas δεινότης οὐκ ἐπαινετὴ, ſolertia minimè commendabilis, Ariſtotel. flagitium, malicia, Plat.de Leg. Ariſtoph. pro crimine & ſcelere.

Πανοῦργος

Πανοῦργος,ου,ὁ,propriè qui omnibus in rebus verſatus eſt. Verùm fit vt accipiatur pro callido fraudulento & verſipelli.
Πανούργως,vafrè,aſtutè,doloſè, verſutè, callidè.
Πανόψιον,ου, τὸ, ante oculos omnium inſigne, ſplendidum,vltimum,magnum,Iliad.φ.
Πανοπλία,ας,ἡ, πανοπλία, quum quis omnibus armis inſtruitur,Interpr.Ariſtoph.Acharn.
Πανσέληνος,ου,ἡ,plenilunium, Plut.in Public.
Πανσθενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,omnipotens.
Πάνσκοπος παῖ, in Epigr.omnia contemplans.
Πάνσμικρος,omnino paruus.
Πάνσοφος,omni ſapientia cumulatus, Phil.
Πανσπερμία,παγκαρπία,omnifaria ſeminum miſtio, Ariſtot.lib.4.cap.3.de gener.Anim.
Πανστρατὶ,& Πανστρατιᾶ, & Πανστρατιῇ, cum toto exercitu, cum omnibus copiis.
Πανσυδὶ,& Πανσυδίην,& Πανσυδίη,& Πασσυδίη, omnino,prorſus,Thucyd.
Πάνσυρτος,ου,ὁ,valde trahens,ὁ πάντα σύρων.
Πανταίδουσα, ἡ, legitur lib.6.cap.4.hiſt. plant. Theophr.pro quodam genere ſuffruticis.
Πάνταθλος,qui in quauis lucta peritus eſt.
Παντάλαινα,πανάθλία, Eurip. prorſus miſera.
Παντάπασιν,ex toto,vſquequaque, omnino.
Παντάρκης,έος,ὁ καὶ ἡ,cunctos iuuans.
Παντάρχας,omnium dominus,Ariſtoph.
Πάντασκιος,ου,ὁ,nuſquam vmbroſus.
Πανταχῆ,vſquequaque Cic.vbique,vbiuis, πάντως πανταχῆ, quoquouerſus, Plat.Epiſt.7.
Πανταχόθεν,vndique,vbiq;,πάντοθεν, κύκλωθεν.
Πανταχοῖ,& Πανταχόσε, quocunque, in omnes partes,quoquouerſus, Cum Genit. Aphr.in præfat.lib.1. Probl. ἑαυτὴν ἀποκαθαίρει πανταχόσε τοῦ σώματος,ſe vndique purificat.
Πανταχοῦ,vbique,vbiuis,quouis, Genit.πανταχοῦ γῆς,vbique gentium,Chryſoſt.
Παντέλειος,integer,ὁλόκληρος.
Παντελέως, abſolutè, prorſus, planè,ex toto. ¶ Παντελὲς, παντελῶς,idem.
Παντελῶς, omnino,planè,Plat.
Παντεπίσκοπον,dicitur τὸ ἅγιον πνεῦμα,Nazanz.
Παντευχία,ας,ἡ,armatura,πανοπλία.
Πάντη,penitus,vbique,omni ex parte, paſsim, Lucian.πάντη περιβλέπουσι, vndique circunſpiciunt. πάντη κύκλῳ, circuncirca, quauis parte,Ariſtot.
Πάντια,τὰ,dies feſtus Athenis,Demoſth.
Πάντιμον γέρας,Sophocl. honorarium munus.
Παντί τῳ,ἑκάστῳ,παντίσιν,vnicuique,Phil.
Παντλήμων, ονος,ὁ καὶ ἡ,miſerrimus,Euripid.
Παντοδαὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,quaſi omniſcius,Laert.
Παντοδαπὸς, οῦ, ὁ, omnigenus Virgil. varius, multiplex, παντοδαπὰ νοσήματα,Ariſtoph.
Παντοδαπῶς, modis omnibus, ſeu omni modo, omnimodis,omnimodè Lucret.
Παντοδύναμος,omnipotens,Nazanz.Orat.6.
Πάντοθεν,Aduerb.de loco,vndique,vndequaq;, Odyſſ.ξ.περὶ γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη.
Πάντοθι,Aduerb.vbique,vſquequaque.
Παντοῖος, ου, ὁ, peruarius, omnifarius Vallæ, multiplex,multifarius,Iliad.γ.
Παντοίως,quomodocunque,omnino.
Παντοκρατεία,vniuerſum imperium,Suid.
Παντοκράτωρ,ορος,ὁ,omnipotens,Naz. Orat.6.
Παντολάβος,qui quicquid affertur accipit.
Παντολέτωρ, ορος,ὁ, omnia perdens, & exitium afferens,omnium corruptor,in Epigr.
Παντολιγοχρόνιος,vitæ breuiſsimæ.
Πάντολμος,ὁ,audaciſsimus,omnia audens, Eur.
Παντολουτηρίδιον,τὸ, paruũ balneum atque lauatio communiter omnibus lauandis inſtituta.
Παντομιγὲς,vndique miſtum, πολυειδές.
Παντόμιμος,ου,ὁ, pantomimus, hiſtrionis genus ita dictum ab imitationis varietate, Lucian.
Παντόπτης,ου,ὁ,omnia intuens, Iouis epith.apud Sophocl.in Oedip.Colon.
Παντοπωλεῖον,& παντοπωλία,ἡ, mercatus omniũ rerum,nundinæ,apud Poll.
Πάντοσε, vndique, quoquouerſus, paſsim, in omnes partes, Iliad.ζ. ἀσπίδα πάντοσ᾽ ἐΐσην.
Παντοῖαι θεοῦ δυνάμεις,Eurip.ſortes Dei variæ.
Πάντοτε,ſemper,ἑκάστοτε,διαπαντὸς,Matth.26.
Παντοτελὲς,τὸ,omni ex parte abſolutum.
Παντότολμος,nihil non audens,Nazanz.
Παντοτρόφος,ου,ὁ,& Παντότροφος,ὁ καὶ ἡ, ſemper nutriens, omnium altor.
Πανουργὸς,vafer,improbus,audax.
Πάντως,omnino,prorſus, Lucian.ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει,πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας.
Πάνυ,valde,admodum, Ariſtop.τὸ πάνυ γέλοιον.
Πανυπείροχος,excellens, egregius.
Πανυπέρτατος, longè preſtãtiſsimus, altiſsimus.
Πάνυσα,τρόφος,vitta,faſcia crines retinens.
Πανύστατος,ου,ὁ,vltimus,poſtremus.
Πανωλεθρία,ας,ἡ,internecio,pernicies. ¶ Ponitur & Aduerbialiter,funditus,perditè,ad internecionem. πανωλεθρία δὴ τὸ λεγόμενον, &c. Thucyd.lib.7.funditus, vt dicitur.
Πανώλεθρος,ου,ὁ, & Πανώλης,εος, ὁ καὶ ἡ, pernicioſus, oppreſſus omnino, Sophocl. πανώλεθρον γένος,perditum genus, Ariſtoph.
Πανωλία,ας,ἡ,pernicies.
Πανωπήεσσα,perſpicua,in Epigr.
Πὰξ,calceamenti genus.
Παξαμὰς,inquit Suid. Romana vox eſt,ἀντὶ τοῦ δίπυρος ἄρτος,i.buccellatum Amm.Marcell.
Πάομαι, μ. πάσομαι,π.πέπαμαι, acquiro, ditatus ſum.
Παὸς,οῦ,ὁ, affinis, amicus, cognatus, Nicand. in Theriacis.
Παπαὶ,papæ,βαβαὶ,Plat.de Legib.
Παπαῖος,Iupiter Scythis,Herodot.lib.4.
Παπαιπαπαὶαξ,vox dolentis,Lucian.
Παππίας,πατὴρ,pater,Ariſtoph.in Veſp.ὦ παππία.
Παππίδιον,& Παππίδιον, quaſi paterculus, Ariſtoph.in Veſpis.
Πάππα,vox qua filii ad patres vtũtur reuerentiæ cauſa,Interpr.Hom.Iliad.ζ.
Παππάζω,μ.άσω,π.ακα,inuoco auum vt infan-

tes, patrem nomino, pappa dico ſeu voco, Iliad. έ. Οὐδέ τι μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσι. ¶ Παππάζειν etiam proprium eſt anſerum, Poll. ¶ Dicitur & παππίζειν.

Παππὰξ, & Παπαπαππὰξ, vox tumultuantis alui, imitatio crepitus ventris, Ariſt. νεφ.

Πάππας, ὁ, pappa, pater, Scythæ Iouem πάππαν vocant, Cæl. l. 6. c. 43. Genit. πάππα, in Epig.

Παππασμὸς, patris ab infante appellatio, Suid.

Παππάω, palpo, contrecto.

Πάπποι, pappi, flores carduorum, Arat.

Πάππος, ου, ὁ, auus ſiue paternus ſiue maternus. πάππος ὁ πρὸς μητρὸς, auus matern⁹, Æſchin. ¶ Item barba inferiori labro adnaſcens.

Παπποσπέρματα, quę pappo lanugine ſemē habent obductum, Theophr. li. 7. c. 3. hiſt. plant.

Παππώδη σπέρματα, lanuginoſa ſemina, Theopraſt. li. 6. cap. hiſt. plant. de carduis.

Παππῷος, ου, ἡ, auitus, Demoſth.

Παπταίνω, μ. ανῶ, circunſpecto, circunſpicio, παπτήνας ἐς ἅπαντας, omnes intuens, Lucian.

Πάπυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, papyrus, & papyrū Plin. planta in paluſtribus Ægypti: ex qua papyrus cōficiebatur, Aphrod. 1. Probl. Theophraſt. hiſtor. lib. 4. cap. 9.

Πὰρ, apocopa poetica, pro παρὰ, Genit. & Dat. πὰρ διὸς, Homer. Iliad. β. & πὰρ δέ οἱ, παρ᾽ αὐτῷ δέ. ¶ Idem cum Accuſat. in ὀδ. πὰρ μηρὸν ... λαον ᾤχετο.

Πάρα, pro πάρεστι, adeſt, adſunt, Heſiod. Dat.

Παρὰ, Præpoſitio cum tribus caſibus conſtruitur. ¶ Cum Genit. à, ab, ex, ſignificátque exitum à perſona, Lucian. ¶ Cum Dat. prope ſeu iuxta, in, refertúrque ad loca & perſonas, παρὰ τοῖς ἐμφυλίοις πολέμοις θνήσκειν, in bellis ciuilibus interire, Plutarch. in Othon. ¶ Cum Accuſat. pro ad: & ſignificat motum ad rem ac perſonā. παρὰ σὲ ἔρχομαι, Xen. ad te venio.

Παραβαίνω, μ. ήσω, π. ηκα, tranſgredior, prætereo, παραβὰς τοὺς νόμους, Demoſth.

Παράβακχος, ου, ὁ, furore correptus, debacchās.

Παραβαλέταιρος, ου, ὁ, qui ſodali amicóve imponit, familiarium impoſtor, Euſtath.

Παραβάλλομαι, μ. οῦμαι, π. παραβέβλημαι, comparor, Dat. ¶ Et aliquando cum præpoſ. πρὸς, Xenoph. πρὸς ποῖον κτῆμα τῶν ἄλλων παραβαλλόμενος φίλος ἀγαθὸς, οὐκ ἂν πολλῷ κρείττων φανείη; cum qua alia poſſeſsione amicus ſi conferatur, non longè inuenietur potior? ¶ Item audacia præcipiti periculum adeo, periclitor. στρατηγοὺς τοὺς ἐν τῷ παραβάλλεσθαι χρησαμένους τύχῃ λαμπρᾷ, duces adeundis periculis claros, Plutarc. in Pericl. Iliad. ι. cum Accuſ. αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν, diſcrimini intrepidè me obiiciens. ¶ Apud Ariſtoph. Ran. pro accedere ponitur. ¶ Pro depono, Herodot. ἡμέων ἀμφοτέρων παραβαλλομένων τὰ τέκνα, deponente vtroque liberos ſuos. ¶ Item aggero, comporto, παρεβάλλοντο λίθους, lapides aggerebant, Thucydid. ¶ Accipitur etiam παραβάλλεσθαι pro decipere & circunuenire, Thucyd. li. 1. ¶ Παραβάλλομαι, obiicio, oſtento, Plutarch. in Dione.

Παραβάλλω, μ. αλῶ, π. παραβέβληκα, aſsimilo, cōfero, comparo. κώνωπα ἐλέφαντι παραβάλλειν, culicem elephanti conferre, Liban. παραβάλλειν πρὸς ἄλλοις, conferre cum aliis, Ariſtotel. in Rhetor. ¶ Item admoueo, appono, adiicio, ταῖς ἀμπέλοις παραβάλλειν κόπρον, i. fimum miſcere, vt Plin. dixit. ¶ Tranſmitto, appello, applico, traiicio, ναυσὶ παραβάλλειν εἰς Ἰωνίαν, Thucyd. ¶ Obiicio, παραβάλλειν χιλὸν τῇ καμήλῳ, apponere pabulum, Athen. ¶ Committo, permitto, indulgeo, & cōdono aliquid, vt mulier παραβάλλειν ἑαυτὴν ἀνδρὶ ἀγνῶτι dicitur apud Suidam, quæ ſeſe homini indulget ignoto. ¶ Accedo, incido, appropinquo, κλεωνύμου παραβάλλοντος εἰς Θήβας, Plutarch. in Demoſth. ¶ Flecto, torqueo, detorqueo, παραβάλλειν τοὺς ὀφθαλμοὺς, oculos intorquere, limis oculis toruíſque aſpicere, Athen. & Ariſtoph. Nub. ¶ Παραβαλεῖν, laxare, χαλάσαι, Ariſtophan.

Παράβασις, ιος, ἡ, tranſitus, Cicer. tranſgreſsio, præuaricatio, diuerticulum, digreſsio. παράβασιν χωροῦμαι, prodeo in medium, Ariſtoph.

Παραβάτης, ου, ὁ, q. tranſgreſſor, legis violator. ¶ Item ſocius in curru, dominus currus, miles in curru pugnans, Vide Parerg. Alciati.

Παραβατικὰ μελύδρια, verſiculi parabaſeos comicæ, Interpr. Ariſtoph. Veſpis.

Παραβία, ας, ἡ, genus potionis ex milio & conyza, Cæl. lib. 4. cap. 26.

Παραβιάζομαι, & Παραβιάζω, cogo, adigo, Luc. in Act. cap. 16. Accuſ. ¶ Item violo.

Παραβλάπτω, oblædo, Accuſ. Chryſoſt.

Παραβλασταί, αἱ, adnata, adnaſcentia, ſiue appendices, fruticatio Plin. Poll. lib. 7.

Παραβλέπειν, obliquare oculos Ouid. Ariſtoph. Ἐκκλησιαζ. ¶ Item hallucinor, cæcutio, Lucian. ¶ Παράβλεψις, ιος, ἡ, hallucinatio. ¶ Παράβλεμμα, idem.

Παραβλήδην, ſimulatè & doloſè, Iliad. δ. ¶ Item per comparationem aut ſimilitudinem, 1. Argon. αὐτὰρ ὁ τήν γε παραβλήδην προσέειπε, i. viciſsim & ſecundo loco.

Παράβλημα, equorum pabulū, Hom. ¶ Παραβλητικὸς, adiectitius, comparabilis. ¶ Παράβλητος, ου, ὁ, idem.

Παραβλύζω, ſcaturio, refundo, reiicio, Suid.

Παραβλώπης, ου, ὁ καὶ ἡ, & Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, ſtrabus, ſtraba.

Παραβοηθέω, μ. ήσω, π. ηκα, adiuuo, ſuppetias fero, Thucyd. Actiuū, Accuſ. & Dat. ¶ Παραβοήθεια, adiumentum, adminiculum, auxilium, Plat. de Leg.

Παραβολεῖν, extra vallum tentoria habere.

Παραβολὴ, ἡ, comparatio, collatio, Hermogen. ¶ Παραβολὴ, concurſio, Plat. in Tim. χορείας δὲ τούτων αὐτῶν καὶ παραβολὰς ἀλλήλων, Cicer. fuſiones

fuſiones autem deorum, & inter ipſos deos concurſiones. ¶ Eſt & Mathematicis in conica ſectione ſua, παραβολὴ καὶ ὑπερβολή. ¶ Παραβολὴ item Arithmeticis atque Geometris, partitio ſiue diuiſio, ratio multiplicationi cõtraria. ¶ Παραβολικὸς, ῦ, ὁ, cõparatiuus Gaz.

Παράβολος, ου, ὁ, animi præceps Virgil. ſtolidus, incautus, qui non tenet modum, audax, παράβολον ἔργον, audax facinus, Poly. ¶ Significat etiam ὁ γνήσιον, adulterinum, non germanum, Ariſtoph. Veſp. πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.

Παραβόλως, temerè & periculoſè, audacter. ¶ Item præter opinionem, inſperatò, Polyb.

Παράβορρος, qui tranſuerſo Aquilone perflatur.

Παραβουλεύομαι, perperam conſulo, ad Epheſ.

Παραβραβεύω, μ. εύσω, π. ευκα, determino, brauiũ intercipio, debito præmio fraudo, Accuſ.

Παραβραχὺ, paulominus, propemodum.

Παραδύομαι, ingredior, Lucian.

Παράβυστος, lectus paruus ſub maiori, Heſych.

Παράβυστος, ου, ὁ, abſconditus. ¶ Sic etiam dicitur locus quidã, ἐν τῷ δικαστηρίῳ, Interp. Ariſtoph.

Παραβύω, μ. ύσω, π. υκα, imbuo, intendo, iuxta aliquem reclino, Lucian. καὶ καινότου παράβυσον, atq; illud inculca. ¶ Itẽ oculo, velo, abſcõ

Παραβώμιοι ἱρέες, ſacerdotum Epith. Lucia. (do.

Παραβώμιος ἀκτὴ, litus apud quod eſt ara, Soph.

Παραγγελία, ας, ἡ, præceptũ, præceptio, Ariſtot. Ethicor. 2. ¶ Item nuntiatio, relatio, ambitus & preces amicorum pro reis cauſam dicentium, Demoſth. περὶ τῆς παραπρ.

Παραγγέλλω, μ. ελῶ, π. αλκα, admoneo, hortor, Plat. Epiſt. 7. παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς οἰκείοις καὶ φίλοις, παρασκευάζεσθαι, me cohortabatur & meos, vt accingeremur. ¶ Item inuito: vt παραγγέλλειν εἰς τὰ δεῖπνα, Lucian. ¶ Item condico, conſtituo, Plat. in Phædro. ¶ Item accerſo amicos, Lyſ. ¶ Item ſupplico, præcor, Demoſth. de reo, i. δέομαι. Vnde παραγγελία, pro prece amicorum, Plutarch. in Catone, παραγγέλλειν τὴν ἀρχὴν, petere magiſtratum. ¶ Item mando, indico, præcipio, iubeo, edico, impero. στεφανῦσθαι παρήγγελλε πᾶσι, omnibus mandabat vt coronarentur, Plut. in Lycurg. ¶ Item veto, interdico, Xenoph. ¶ Παραγγέλλειν εἰς δίκην, diem dicere in iudiciis publicis, denuntiare iudicium. ¶ In Pandectis quoque Græcis, mulier prægnans poſt diuortium παραγγέλλειν τῷ ἀνδρὶ dicitur, quũ marito denuntiat ſe prægnantem eſſe ex eo.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, admonitum Cicer. hortamentum, edictum, admonitio, Iſocrat.

Παραγγελματικὸς, hortatiuus Quintil.

Παραγγελματικῶς, q. admonitoriè, adhortatiué.

Παράγγελσις, εως, ἡ, mandatum, præceptum, interdictum, Xenoph. ἀναβ. 4.

Παραγεύω, deguſto, Genit. Plut. in Lycurg.

Παραγήραμα, τὸ, deliramentum Plauto.

Παραγηράω, μ. άσω, π. ακα, deliro per ſenectutẽ.

Παραγίνομαι, ſiue παραγίγνομαι, adſum, Dat. Æſchin. ἐκκλησίᾳ παραγίνεται, concioni intereſt. παρεγίνοντο νοσοῦντι, ægrotanti adfuerũt, Thucyd. ¶ Item reuertor, redeo, accedo, παραγίνεσθαι φίλῳ, accedere ad amicum, Xenophon. παραγίνομαι πρὸς ἀγῶνα, Æſchin.

Παραγινώσκομαι, decipior.

Παραγινώσκω, perperam & iniquè ſtatuo & iudico, Genit. Philoſtr. παραγινώσκοντες τῦ δικαίου, iniquè ſtatuentes. ¶ Item perperam prælego & recito, Iſocrat.

Παραγὶς, ίδος, ἡ, dies ſacra.

Παραγκαλίσασθαι, dicuntur baiuli atque calones quum ſe exonerant, παραφορτίσασθαι, Poll.

Παραγκωνίζομαι, cubito oppoſito arceo, Lucia. ¶ Pro repudio, Alciphr. in Epiſt.

Παράγομαι, prætereo, tranſeo, παράγομαι τῇ ἀπάτῃ, Thucyd. ſeducor. παραχθεῖσαι περὶ ἀλλήλας, ſe inuicem perturbantes, Eidem.

Παραγοράζειν, mercari, παρωψωνεῖν, Athen. li. 4.

Παραγόρευσις, negatio, ἄρνησις.

Παράγραμμα, τος, τὸ, ſcripturę deprauatio, Hieronym. in Epiſt. ad Lucinium. ¶ Eſt item agnominatio Quint. lib. 9. ca. 3. ſiue annominatio lib. 4. ad Heren. ¶ Item aſcriptio, & quod vltra iuſtum vel ſolitum additur atque aſcribitur, Dem. in Orat. κατὰ Βοιωτ. ¶ Παραγραμματισμὸς, idẽ. ¶ Παραγραμματίζω, vocũ & literarum ſimilium exaggeratione inceſſo, Ariſtophan. Interpr.

Παράγραπτος, aſcriptitius alienus.

Παραγραφὴ, ῆς, ἡ, aſcriptio, annotatio in margine, Iſocr. ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς παραγραφῆς διάγνωθι τὰ περὶ ἡγεμονίας. ¶ Παραγραφαὶ, etiam ſunt præſcriptiones, & exceptiones, Demoſt. παραγραφὴν παραγράφεσθαι. ¶ Item compoſitio, illecebra, ratio alliciendi.

Παραγραφικὸς ἀγὼν, eſt litis conteſtatio ſuper tranſlatione & ſuper exceptione, Cicer. 2. Rhetor. tranſlatiua cauſæ conſtitutio.

Παραγράφομαι, excipio, præſcribo, i. exceptione petitorem ſummoueo, Demoſth. aduerſus Pantænetum. Πρὸς ταυτηνὶ τουτονὶ, παρεγραψάμην. Dat. & Accuſ. Eidẽ κατὰ Μειδίου, Δημοσθένης ὅτε γραφὴν τοῦ φόνου παραγράψασθαι: vbi non tã præſcribere & excipere ſignificat, quàm accuſationem tranſcribere & transferre. ¶ Παραγράφεσθαι μεταφορικῶς pro terminare, & finem præſcribere Terentio, Ioſeph. Καὶ πολλάκις ἦλθεν αὐτοχειρία παραγράψασθαι τὸν βίον, ſua manu vitæ finem præſcribere. ¶ Παραγράφεσθαι etiã pro irritũ facere, velutq; obliterare, ſpernere atq; reiicere, Nonn. ὅς με παραγράψατο.

Παράγραφος, ου, ὁ, paragraphus, figura in Comœdiis eiuſmodi ---- i linea recta breuiſq; in capite ſignata apice, cuius vſus eſt ἐν ταῖς στροφαῖς καὶ ἀντιστροφαῖς, καὶ τῇ μεταξὺ τούτων τῆς ὑποκριτῆς περιόδῳ, vt tradidit Hephæſtion.

Παραγράφω, μ. ψω, π. φα, aſcribo, appingo, iuxta ſcribo, Ariſtoph. in Veſp. ¶ Item annoto in

margine. ¶ Item exceptione ſummoueo, & præſcribo, Syneſ. Euoptio. ¶ Item profiteor & inſcribo, Demoſth. aduerſus Bœotũ. ¶ Παραγράφειν, præſcribere & prætexere, quod palliare Apuleio, per ſpeciem aliquod agere Liuio, Polyb. ¶ Παραγράφειν, eſt etiam perperàm ſcribere, Demoſth. περὶ στεφ.

Παραγυμνόω, denudo, explico, aperio, manifeſto, παραγυμνώμενον, reuelatum, Naz. in Orat. 6.

Παράγω, tranſeo, prætereo. παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου, 1. Corinth. 7. ¶ Item tranſmitto, trãſfero, præterago Horat. peruerto & tranſuerſum ago. παρὰ φύσιν ἄγων. παράγειν τὴν διάνοιαν τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, Antiph. ¶ Item ſuſpenſum teneo, differendo & diſputando fallo, ſeduco, παράγειν ἀπειθοῦντας, Plat. 2. de Republic. παράγειν ἐπὶ τὰς ἀμείνονας ἐλπίδας, ad meliorem ſpem deducere, Plutarcho. ¶ Item adduco, induco ſeu introduco, produco. παράγειν εἰς τὸ μέσον, Plat. de Legib. 4. παρήγαγε ἐκ μὴ ὄντος τὸν ἄνθρωπον, hominem ex nihilo produxit, Lucian. ¶ Item deduco, deriuo, παράγειν τὸ ὕδωρ ὀρύγμασιν εἰς τὸ πεδίον, aquam foſsis deriuare in planiciem, Plut. in Camillo. ¶ Item orno aliquem honoribus & augeo. παράγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς, promouere, Chryſoſt.

Παραγωγή, ῆς, ἡ, adductio, ſeductio Cicer. deductio, Plut. in Fab. οὐ περιπλοκὰς οὐδὲ παραγωγάς, nec ambages, nec captiones. ¶ Item conciliatio, perſuaſio, Plat. 2. Rep. οἱ δὲ τὴν τῶν θεῶν ὑπ' ἀνθρώπων παραγωγῆς τὸν Ὅμηρον μαρτύρονται, quod dii ab hominibus flectantur Homerum teſtem citãt. ¶ Item peruerſio, vt in Hippiat. γινώσκειν σου σε θέλω, ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκβολή, ἀλλὰ παραγωγή, non eſſe ceruicem luxatam, ſed peruerſam. ¶ Item productio & traductio ordinum ab altitudine aciei, Gaz. deductionem tranſtulit ex Æliano. ¶ Grammatici quoque paragogem vocant quum aliquid adiicitur fini dictionis.

Παραγώγιον, circumuectionis portorium Cic. & vectigal, Polyb.

Παραγωγιάζειν, portorium exigere, Polyb. ¶ Pro tranſuehere atque traducere, Eidem.

Παραγωγός, οῦ, ὁ, quaſi deductiuus, deriuatiuus. ¶ Hinc Παραγώγως, deriuatiuè, Athen.

Παραγωνίζειν, deſinere in angulum, Theophr.

Παραδακρύω, adfleo. παραδακρύω σοι, Lucian.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplum, Demoſth. παράδειγμα ποιήσατε, vt ſit aliis exemplo facite. ¶ Pro exemplari, forma, Plat. de Leg.

Παραδειγματίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, & Παραδειγματίζω, trado exemplũ, in exemplum verto, palàm introduco, Plutarc. περὶ πολυπραγμοσύνης, vbi Archilochum poetam ait obſcenis quiquſdam verſibus ἑαυτὸν παραδειγματίζειν. ¶ Παραδειγματισμὸς, exemplum, traductio, ignominioſa pœna.

Παραδειγματώδης, εως, exemplaris.

Παραδεικνύω, μ. είξω, π. ειχα, manifeſtum facio, indico, in Epigram.

Παραδειπνεῖν, incommodè cœnare.

Παράδεισος, ου, ὁ, paradiſus, Apocalyp. 2. ¶ Item hortus, viridarium, pomarium, & ſeptum ferarum, viuarium, Xenoph. in Oeconom. τὸ ἐν σάρδεσι παράδεισον ἐπιδεικνύναι, Cicer. conſeptum agrum ac diligenter cõſitum oſtẽdiſſe.

Παραδέχομαι, μ. έξομαι, π. εγμαι, ſuſcipio, admitto, aſſumo, recipio, Plat in Epiſt. τοιοῦτοι οἱ παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, tales viri eam exceperunt.

Παραδηλόω, indico, ſubindico, repræſento.

Παραδιαιτᾶσθαι, conuerſari & alii conuiuere.

Παραδιακονεῖν, adminiſtrare, Ariſtoph.

Παραδιαστολή, ῆς, ἡ, dilatatio, ſeiunctio, ſeparatio, diuiſio, diſtinctio, Quintil. lib. 9. cap.

Παραδιατριβαί, diſputationes inutiles, 1. Tim. 6.

Παραδίδωμι, trado, præbeo, committo, concedo, permitto, Plutarch. de Pompeio, Ὁ δὲ ἐγκαλυψάμενος παρέδωκεν ἑαυτόν, capite obuoluto ſe illis tradidit. Herodot. Terpſich. παρέδοσαν σφέας ἑωυτοὺς τοῖς Πέρσῃσι. Lucian. τὸ μέρος τοῦτο τῇ λήθῃ παραδέδωκας, obliuioni tradidiſti.

Παραδιηγοῦμαι, obiter narro, exponóque, Ariſtot. Rhetor. 3. ¶ Παραδιήγησις, narratio quæ fit obiter atque in tranſitu, Quint. ex Ariſtot.

Παραδίκη, iniquitas.

Παραδιοικῶ, malè adminiſtro, Syneſ. κατ' Ἀνδρον.

Παραδοξάζω, μ. άσω, π. ακα, falſam opinionem concipio, dehoneſto, infamo, Eccleſiaſtici 10. ¶ Item pro illuſtro & mirabile facio, cap. 3. lib. 2. Machab.

Παραδοξολογεῖν, inopinata loqui, Hermogen. ¶ Παραδοξολογία, noua aut inaudita locutio, Æſchin. ¶ Παραδοξολόγος, qui admirabilia dicere videtur.

Παραδοξοποιὸς, qui ſupra aliorum opinionem aliquid facere videtur, Galen.

Παράδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, admirabilis, præter opinionem hominum conſtitutus, inſolẽs, inopinatus, Ariſtot. Rhetor. 2.

Παραδόξως, mirum in modum, Æſchin.

Παραδοσείω, cupio tradere, Thucyd.

Παράδοσις, εως, ἡ, traditio, conſtitutio, inſtitutũ, præceptio. παραβαίνειν τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Matth. 15. παράδοσιν ποιεῖσθαι, præcipere, tradere & docere, Porphyr. ¶ Item mancipatio, deditio, tractatus, proditio. ¶ Παραδόσιμος, qui facilè & velut de manu in manum traditur, παραδόσιμος δόξα, fama didita Virgil. Polyb.

Παραδοχή, ſuſceptio, receptaculum.

Παραδραθεῖν, concumbere, παρακοιμηθῆναι.

Παραδραμεῖν, tranſcurrere, ſuperare curſu, præcurrere, Cum Accuſ. Ariſtoph. ἵππω.

Παραδράω, adminiſtro, Odyſſ. ό.

Παραδρομή, tranſcurſus. ἐν παραδρομῇ, Ariſtot.

Παραδρομίδες, ambulationes, Bud. in Pandect.

Παράδρο

Παράδρομος,ου,ὁ,ambulatio.

Παραδυναςεύω,τὸ συνάρχω,ſimul regno,Thuc.

Παραδύω,& Παραδύομαι,& Παραδεύω,ingredior,obrepo,ſubeo,mergo, fallo introeundo & me inſinuando. ἐπὶ τὴν διαδοχὴν παρεδύετο τῆς ἡγεμονίας,ad imperii ſucceſsionem inducebatur,Plutar.in Galba.

Παράδυσις,εως,ἡ,inſinuatio & quaſi irreptio.

Παραείδειν,canere apud aliquē vel prope , ὠδὴ χ.

Παραζεύγνυμι,adiungo,cōiungo,Accuſ.& Dat. παραζευγνὺς τῷ θεῷ τὸ σεβάσμιον,Nazanz.

Παραζηλόω,μ.ώσω,π.ωκα,ad æmulationē prouoco, inuidentia quadam & zelotypia extimulo. παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ θεῷ, irritauerunt me in eo qui non eſt deus,Deuter.32.

Παραζῆν,victitare , tolerare vitam.

Παράζυξ, pro ſupernumerario & ſuperuacaneo poni videtur,Ariſt.lib.2.Polit.cap.4.

Παραζώνη,baltheus,cap.18,lib 2.Regum.

Παραζώνιον,ου,τὸ,enſis quo præcingimur, cingulum cum enſe,in vita Traiani.

Παραζώννυμι,μ.ώσω,π.ωκα,accingo,Act. Accuſ.

Παραζωςρὶς,paruus gladius,pugio.

Παραθαλασσίδιον,maritimum,Thucyd.

Παραθαλάσσιος,ου,ὁ,maritimus.

Παραθάλπω,calfacio,παραθερμαίνω,demulceo.

Παραθαῤῥύνω,μ.υνῶ,π.υκα,adhortor,benè ſperare iubeo,excito,Plut.in Fab.

Παραθαρσύνω,μ.υνῶ,π.υκα,dehortor, Accuſ.

Παραθεάομαι,altrinſec⁹ ſpectādo confero, Plat.

Παραθεῖναι,commendare ſeruandum, veluti quū depoſitum committimus.

Παράθεμα,additamentum,παράθεσις, ἐπίθεμα.

Παραθερμαίνω,calefacio,Accuſ.

Παράθερμος,calidus, nimis præceps in agendo.

Παράθεσις,εως,ἡ, inuicem comparatio & compoſitio,contentióque Cic.Polyb.lib 3.¶Παράθεσις pro ἀπόθεσις, quaſi in penu depoſitio,Eidem ineodem.¶Παράθεσις,ferculū,Athen.l.10.ex Polyb.¶Significat etiam appoſitionē,σύνταξιν,quę à compoſitione differt.

Παραθέω, accurro , aſſequor, i.non longè relinquor,& cominus ſequor : vnde συμπαραθέω, Demoſth. curſitando aſſector.¶Item prætercurro,παρατρέχω, Plat.in Theæteto.

Παραθεωρέω,μ.ήσω,π.ηκα,obiter conſidero, deſpicio.¶Item contendo,comparo.παραθεωρῶ σὲ Μίλωνι,Lucian.cum Milone te conferendo ſpecto. Xenoph. Ἀπομνημ. vlt.καὶ πρὸς τὸν ἄλλους παραθεωρῶν ἐμαυτόν.

Παραθήγω,exacuo,παροξύνω,ἀκονῶ.

Παραθήκη,ης,ἡ,pignus,depoſitum.παραθήκην ὑμῖν τὰ ἔπεα , τάδε τίθεμαι, hæc vobis verba depoſito trado, Herodot. ¶Pro re condita, 2.Machab.3.

Παράθηξις,incitatio,prouocatio.

Παραθίγω,attingo,παραθίγω σοι τὴν ἀρετήν.

Παράθρανος, fori,πάροδος,ἡ περὶ τὸν θρανίτας ὁδὸς

Παραθραύω,affrango Statio. ¶ Item miſer ſum, & viribus fractus.

Παραθρέξας,qui prætercurrit,in Epigram.

Παραθριγγίζω,obſepio,Theoph.de hiſt.pl.lib.3.

Παραθρίζω,demeto,Accuſ.Apoll.2.Argon.

Παραὶ poetic.pro παρὰ,Iliad.β.

Παραιβασία,ας,ἡ,tranſgreſsio:& delictū, Heſio.

Παραίβατος,ου,ὁ,auius, Oppian.Cyniget.1.

Παραιγιαλίτης,litoralis,Athen.

Παραίθεμα,τος,vola,Heſych.

Παραιθύσσω,agito,moueo,mico,Apoll.2.

Παραίνεσις, εως, ἡ, admonitio ſiue admonitus, & admonitum Cicer.adhortatio,conſiliū,Iſoc. ¶Itē animaduerſio,caſtigatio,Gell.li.6.c.14.

Παραινέτης,ου,ὁ,admonitor Cic. adhortator Liu.

Παραινετικὸς, ῦ, ὁ, hortatiuus Quintil. præceptiuus Senecæ Epiſt.90.

Παραινέω,admoneo,ad bonos mores propriè,do conſilium,ſuadeo,Accuſ.Iungitur & Dat. παρῄνει τοῖς ἀθηναίοις, Athenienſes adhortabatur,Thucyd.¶Aliquando cum Infinit.Ariſt. in Ranis,παραινῶ σοι σιωπᾶν.

Παραινίττομαι,innuo,Accuſat.

Παραινομένη σωτηρία, parta ſalus,perfecta ſalus.

Παραίνυσθαι,priuare,auferre.

Παραιολίζειν, Euſtat. in Hom. ἀπατᾶν, ſeducere, fallere:ἀπὸ τοῦ αἰόλος,i.veterator,verſipellis.

Παραίτημα,τος,deliratio.

Παραίτομαι,recuſo.

Παραίρεσις,ademptio,Ariſtot.5. Polit καὶ παραίρεσιν ποιοῦνται τῶν ὅπλων,arma detrahunt.

Παραίρημα , ατος, τὸ, reſtis,recīſio.παραιρήματα ποιοῦντες ἐκ τῶν ἱματίων, reſtes ex veſtibus facientes,Thucydid.

Παραιροῦμαι,adimo,aufero,cum duobus Accuſ. Ariſtid in Panath. καὶ παρείλοντο Ξέρξην τὰς ἐλπίδας τὸ καθ' αὑτὸν, ſpem ei ſuam expectationémque abſtulerunt.¶Interdū cum Genit. & Accuſ. Xen.βουλόμενος τὸν συνουσιαςὰς αὐτοῦ παρελέσθαι,ab eo volēs diſcipulos auertere.

Παραισθάνομαι,percipio,certior fio, Xenop. Gen.

Παραίσιμον,illicitum,indecorum.

Παραίσιος, dirus, infauſtus,ἀπρεπὴς, χαλεπὸς,& Παραίσιον,ου , τὸ, ſiniſtrum, aduerſum,moleſtum,Homer.in Iliad.

Παραΐσσω,prætereo , me proripio, Iliad. θ,ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας,i. παρῆλθε,παρέδραμε.

Παραιτέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,deprecor,auerſor, vito,amolior,repudio,Herodian.de Cōmodo , εἰς τοσοῦτον δὲ μανίας προὐχώρησεν , ὡς τὴν πατρῴαν προσηγορίαν παραιτήσασθαι , vt paternam appellationem auerſaretur atque refugeret. Philoſtr. in Heroicis, παραιτοῦμαι τοῦ λόγου,à ſermone abdico. ¶Παραιτεῖσθαι γυναῖκα,vxorem repudiare,vxori nunciū remittere,Plut.de Cæſare.Dioſc.1.c.vlt. παραιτεῖται ἀμβλυωπίας , hebetudines oculorū amolitur. ¶Παραιτοῦμαι,veniam poſco,excuſo , Ariſtid. παραιτοῦμαι σὲ τοῦ πατρὸς,apud patrē te excuſo, Philoſtr . in Heroicis . παραιτοῦμαί σε συγγνώμην,Menand. veniam abs te peto.¶Cū Gen. & Infinit. παραιτοῦμαί σου ἀφεῖναι, Eurip.peto

abs te & rogo te.¶Παραιτέω.μ.ήσω,π.κα,idē.

Παραίτησις,ιος,ἡ, recuſatio, expulſio, excuſatio, deprecatio, indulgens cōceſsio, Plat. Leg. 11.

Παραιτητὴς, interceſſor, deprecator Cicer.

Παραιτητὸς, facilè placabilis, Plat. 10. Leg.

Παραίτιος,ὁ, author, Phalar. in Epiſt.

Παραιφάμενος,ου,ὁ, admonendo dicens, 2. Argon.

Παραιφασία, exhortatio, præceptum, 2. Argon.

Παραίφασις,ιος,ἡ, admonitio, Iliad. λ.

Παραιφάσσω, extendo, commoueo, vibro, ſalto.

Παραιφήλευμα,ατος,τὸ, adductio.

Παραιωρεόμενος,ου,ὁ, ſuſpenſus, Herod. in Polym.

Παραιώρημα, laqueus ad ſtrangulandum, Thuc.

Παραιωρῆσαι, luxare, ἐκχωρῆσαι ἄρθρον.

Παρακαθέζομαι, aſsideo, Dat. Ariſtoph. in Plut.

Παρακαθελτικὸν θέλκτρον, Bud. in Epiſt. illecebra.

Παρακαθεστικὸς, præter ius, contrà quàm decet.

Παρακάθημαι, admoueor, aſsideo, Plat.

Παρακαθίζομαι, aſsideo, Syneſ. Παρακαθίζω,μ. ίσω,π.ικα, iuxta colloco, aſsidere facio. ¶De moſth. πρὸς Ἀπατουρ. tranſlatè dixit pro arbitrum ex compromiſſo eligere.

Παρακαθίημι, vtrinque demitto, ab vtroque latere demitto, Ariſt. hiſt. Anim. lib. 9. cap. 37.

Παρακαθίστημι, iuxta colloco, atq; cuſtodē appono. παρακαταστήσαις τινὰ τ͂ οἰκῖ φυλάττειν, Demoſt. & Luci. ¶Aliquādo altrinſec⁹ colloco.

Παρακαίεται, incenſus aſtat.

Παρακαίριος, & Παράκαιρος,ου,ὁ, intempeſtiu⁹, importunus, Theophr. ¶Item indecens, iniuſtus, Heſiod. παρακαίρια ῥέζων.

Παρακαίρως, intempeſtiuè, Iſocr.

Παρακαλέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι, accipio conſolationem, ſolatio fruor, quod & conſolor dixit Aſinius in Epiſt. ¶Itē vocor: παρακεκλῆσθαι εἰς συμμαχίαν, ad belli ſocietatem rogari atque euocari, Syneſ. ¶Habet quoque ſignificationem Actiuam, admoneo, hortor, inuito, prouoco, voco in ius, Lucian. παρακαλοῦμαί σε τραύματος εἰς ἄρειον πάγον.

Παρακαλέω,μ.έσω,π.κα, conſolor, hortor, excito, Plat. Epiſt. 8. παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις πάντας, omnes ad has res cohortari. ¶Cum Infinit. Xenoph. ἄλλους παρακαλῶ σῶστρα ἀνακηρύσσειν, alios cohortor ad præmia cō ſeruationis denuncianda. ¶Item obſecro, oro, poſco. παρακαλεῖ με δίκαια, iuſta me rogat, Plut. in Apophth. ¶Item inuoco, Xeno. Ἑλληνικ. li. 2. ὅταν δὲ τὸν ἐνυάλιον παρακαλέσωμεν, vbi Martem inuocauerimus. ¶Item con ſulo, peto conſilium, aduoco, Æſchin. contra Cteſiph. καὶ τί δεῖ σε Δημοσθένην παρακαλεῖν; Plat. ἰατροὺς παρακαλῶ, ὅπως μὴ ἀποθάνῃ, ne moriatur, medicos accerſo. ¶Itē pro alio precator interuenio, vt aduocatus & patron⁹, Æſchin. περὶ παραπρ. τ͂ σωφροσύνης παράκλησιν ἀφμνήστως παρακέκληκα. perpetuū patrociniū ſuſcepi tēperantiæ. ¶Eſt etiam, puoco: vnde συμπαρακαλῶ, Plat. in Epiſt. ¶Pro ἐφέλκω, traho in malū, Eur. ¶Pro ἐκκαλῶ, euoco, Ariſt. Veſp. Παρακαλεῖν etiā Plut. in Peric. opponit τὸ ἀποκαλεῖν, accuſare & reprehēdere.

Παρακάλυμμα,ατος,τὸ, velamen, velamentum, prætextus, diſsimulatio, Plut. in Public.

Παρακαλύπτομαι, aduelo Virg. velo, obtego, Plutarch. in Pompeio.

Παρακανθίζοντα φύλλα, folia in ambitu ſpinoſa vel vtrinque aculeata, Theop. hiſt. pl. l. 1. c. 16.

Παρακαρέττω, adultero, falsò ſigno.

Παρακαταβολὴ,ῆς,ἡ, multatitia depoſitáque pecunia, quæ ſponſione facta apud acta deponitur pœnæ nomine temerè litigantis, quæ in rei priuatæ controuerſia decima pars erat æſtimationis, in Reip. quinta, teſte Polluc. & Demoſth. aduerſus Pantænet.

Παρακαταβάλλειν, de hęreditate controuerſa cō tendere, & æſtimationis litis portionem certam deponere, qua multabatur temerarius litigator. Latinè dici poteſt, Iuſto ſacramento vel ſpōſione cōtendere, Dem. πρὸς Μακάρτον.

Παρακαταθήκη,ης,ἡ, depoſitū, ſpōſio, cōmiſsio, quod cuipiā eſt commiſſum, pign⁹, Ariſt. li. 5. Ethi. c. 2. φύλαξαί μοι καλὴν παρακαταθήκην.

Παρακατάκειμαι, aſsideo, accūbo, Dat. Xenoph.

Παρακατακλίνω, adhibeo, admoueo, inclino.

Παρακαταλέγομαι, concumbo.

Παρακαταλογὴ,ἡ, immutatio, Ariſtot. in Probl.

Παρακαταπήγνυμι, defigo, affigo.

Παρακαταπύομαι,μ.ύσομαι,π.υμαι, ex multis vnum facio, compono.

Παρακατάστασις, depoſitum, παρακαταβολή.

Παρακατατίθεμαι, depono cuſtodiendū, i. commendo, Dat. & Accuſ. Plat. de Rep. 1. ¶Significat & depono tanquā ad ſequeſtrē. παρακαταθέσθαι παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς Τροιζῆνα, Ariſti.

Παρακατατίθημι, commendo, depono, ſeruandū committo, Lucian. & Bud. in Epiſt.

Παρακαταχράομαι, abutor, vtor, Dat. Ariſtotel.

Παρακατεκτικὸς, tenax.

Παρακατέχω, contineo, comprimo, cohibeo, παρακατέχειν τῇ μνήμῃ, memoria tenere & complecti, Baſil. Diodoro.

Παρακατοικίζω, iuxta colloco, Accu. παρακατοικίζω τ͂ πόλιν, in ppinquam ciuitatem colloco, (Iſocr.

Παρακατορύττω, iuxta fodio.

Παρακαττύω, aſſuo, Ariſtoph. in Plut.

Παρακαυλίζει, caules habet laterales.

Παράκειμαι, accubo, adiaceo, adhæreo. παράκειται πάχος κοιλίᾳ, aluo pituita hæret, Dioſcorid.

Παρακείμενα, fercula. ¶Item quæ propinqua ſunt, & appoſita, Lucian.

Παρακείμενος, tempus præteritum.

Παρακεκινδυνευμένος, arduus, ὑψηλὸς, ex periculo petitus, Suid.

Παρακεκλιμένος, ſponte incitatus, Ariſt. in Rhet.

Παρακεκομμένος, delirus, inſanus, Suid. ¶Itē improbus, prauus, falſus, Lucian.

Παρακεκριμένος πεζὸς, diſpoſit⁹ peditat⁹, Herod.

Παρακελεύομαι,μ.εύσομαι,π. ευμαι, ſuadeo, excito, hortor, Dat. Lyſiæ. παρακελεύομαι σοὶ τοῦτο. ¶Plat.

¶Plat.in Apolog.ὑμῖν παρακελευόμενος ὐ παύσομαι,vos adhortandi finem non faciam.¶Item cum Accuſat.ibidem, ταῦτα παρεκελευόμην,ad hæc hortabar. ¶Capitur etiam Paſſiuè, Eidem Epiſt.7,ταῦτα ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν, hæc dicebantur & ſuadebantur à nobis.

Παρακέλευσις,εως,ἡ,adhortatio,admonitio, conſolatio,prouocatio,Thucyd.

Παρακέλευσμα,ατος,τὸ, admonitio, adhortatio, exhortatio, Plat.in Epiſt ¶Παρακελευσμὸς,ῦ,ὁ,idem,Thucydid. ¶Παρακέλευστος αὐτοῦ, ab ipſo corrogatus,Thucyd. ¶Παρακελευστικὸς, adhortatiuus,Poll.παρακελευστικὸν σάλπισμα, id eſt,claſsicum.

Παρακελεύω,hortor,παρακελεύω σε,Thucyd.

Παρακελητίζω,adequito.

Παρακέντησις,ἡ, à medicis ita vocatur curationis genus quod punctione fit acu traiecto.

Παρακεντητὴς,ῦ,ὁ,ſtimulator equorũ,agitator equorũ atque auriga,Galen.κατὰ τόπ. lib.7.c.5.

Παρακερδαίνω,perperā lucror,vel amplius iuſto & præter alios lucror,lucro deputo, Nazan.

Παρακερκίδες,ſunt oſsis tibiæ exceſſus, Celſo.

Παρακινδυνεύομαι,periclitor,Plutarch.

Παρακινδύνευσις,periculum,diſcrimen, Thucy.

Παρακινδυνεύω, cum periculo attento, temerè vel audacius periclitor,Plat.Epiſt.7.de Socr. πᾶν ἂν παρεκινδύνευσε παθεῖν πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς γενέσθαι κοινωνὸς, omnia pati potius conſtituit,quàm ſcelerum illis ſocius eſſe.

Παρακινέω, μ. ήσω, π. ηκα, permuto,transfero. Vnde παρακεκινηκότες,in furorem verſi & furibundi, ἐξεστηκότες : Plat.in Phædro,νουθετεῖται μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς παρακινῶν, ἐνθουσιάζων δὲ,&c. ¶Item inuerto, peruerto,παρακινοῦντες θεῖα λόγια, Dionyſ. ¶Item labefacto, Gregorius κατὰ ἰουλ.νῦν δὲ τὸ πειρᾶσθαι τὰ χριστιανῶν μετατιθέναι,καὶ παρακινεῖν. ¶Item prouoco,permoueo,irrito.¶Item indecorè & inſtabiliter moueor,Ariſtoph.βατρ. ἰδού,σκόπει νῦν με παρακινήσαντ' ἴδης, animaduerte nũ inter verbera indecorè tibi moueri videbor.

Παρακίνημα,τὸ,peruerſio,παραγωγή.

Παρακινητικῶς,pro ἐξεστηκότως,fanaticè,Plutar.

Παρακιρνάω,admiſceo.

Παρακλείω,μ.είσω,includo.

Παρακλέπτω,ſuffuror,Accuſ.Naz.in Orat.

Παράκληρος,ῦ,ὁ,ſimul ſeruiẽs, ſeru⁹ aſcriptiti⁹.

Παράκλησις,εως,ἡ,obteſtatio,ſupplicatio,monitio,adhortatio,Polyb.lib.5.πλείστην καὶ σπουδὴν καὶ παράκλησιν ἐποιοῦντο περὶ ταύτας τὰς τάξεις. ¶Item conſolatio, Phalar.in Epiſtol. & Chryſ.de officio Epiſc. πολλὴν μοι παρείχες τὴν παράκλησιν. ¶Accipitur nonnunquam pro rogatione, aduocatione, ac deprecatione aduocati vt adſit iudicio vel concioni,Demoſth.περὶ στεφ.

Παρακλητέος,aduocandus,inuocandus.

Παρακλήτης,ου,ὁ,inuitatus.

Παρακλητικὸς,adhortatiuus,exhortatiu⁹ Quint. conſolatorius Cicer.conſolabilis Eidem.

Παράκλητος, ου, ὁ, accerſitus & rogatus, patronus,conſolator, Ioan. cap. 14. ¶Παρακλήτωρ,ορος,idem.

Παρακλείω,excludo.

Παρακλιδὸν, declinando, ſedendo, quaſi deflexim, Apoll.2.¶Item diſsimulanter,Odyſſ.δ.

Παρακλίνω,μ.ινῶ,π.ικα,auerto,inclino, deflecto,2.Argon.κρᾶτα παρακλίνας, inclinans caput & auertens.¶Ariſtot.in Rhet.pro incito accipit.¶Item pro diuertor. Παρακέκλιται ἢ ἐπίκειται, Dionyſ.de ſit.orb.i.adiacet. ¶Item adaperio,παρανοίγω,Ariſtoph.in Pace.

Παρακλίτης,aſſeſſor,qui vnà diſcumbit,Xenop.

Παράκλυτος,infamis,famoſus.

Παρακλύω,παρακούω,non pareo,in Epigr.Genit.

Παρακμάζω,μ.άσω,π.ακα, ſeneſco, vigore decreſco,marceſco ętate.παρακμάζοντος κινδύνου, inclinato decedentéque periculo, Dioſc.li.6. cap.4.¶Παράκμασις,q.effœtatio, Theoph.1. de Cauſis.¶Παρακμαστικὸς,languidus,remiſſus, παρακμαστικὴ ἡλικία, ætas iam vergens & inclinata,Galen.

Παρακμὴ,ῆς,ἡ,languor & remiſsio vigoris:Gal. remiſsionem febris ſignificat.¶Eſt etiam ſenilis ætas,quando iam robur conſeneſcit.

Παρακνήμιον,τό.In crure quemadmodum in brachio duo oſſa: quorum alterum ſuram vocat Celſus,παρακνήμιον Poll. profectoréſque focile minus.Alterũ περικνήμιον vocāt Græci & κερκίδα, i.radium:Anatomici focile maius.

Παρακνίζω,irrito,vellico Chryſoſt.περὶ ἱερωσ.

Παρακοᾶν,deſipere,παρανοεῖν, παραφρονεῖν.

Παρακοὴ,ῆς,ἡ,contumacia, Syneſ. ¶Item praua auditio atque doctrina quā quis à malo præceptore didicit, Plat.Epiſt 7.

Παρακοιμῶμαι,excubo. ¶Παρακοιμήτης,ου,ὁ,excubitor.¶Παρακοίμησις,εως,excubiæ.

Παρακοιτεῖν,accubare, excubare, Plutarch.

Παρακοίτης,ου,ὁ,coniux,vir, maritus. ¶Παράκοιτις,ιος, ἡ,coniux,vxor. ¶Παρακοιτία, accubitus.¶Παράκοιτος,ἡ,concubina.

Παρακόλλημα,conglutinatio.

Παρακολλητικὸς, glutinandi vim habens Celſ.

Παρακολουθέω,ῶ,iuxta ſequor,& cingo lat⁹ Horat.aſſector,comitor,Lucia.in Alcyone.παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν, homines naturaliter comitatur. ¶Παρακολουθεῖν,relatum ad animũ,id eſt,συνιέναι, percipere atque intelligere,vt Latinis aſſequi : Æſchin.ὑμᾶς τε βουλοίμην ἂν ἀκοῦσαι,καὶ προσέχειν τὸν νοῦν,καὶ παρακολουθεῖν εὐμαθῶς.

Παρακολούθησις,εως,ἡ,ſequela Gell. lib. 6.cap.1.

Παρακομιδὴ,ῆς, ἡ, aduentus,tranſmiſsio, portatio,vectio,ſubuectio,aduectio.

Παρακομίζομαι, aduenio, me recipio, prætervehor, aſſumo. παρακομίζονται τὴν ἰταλίαν, appellũt,Thucy. τὰ ὅπλα κατὰ καίσαρος,ὐ καίσαρι παρακομίζεσθαι,arma aduerſus Cæſarem

non pro Cæſare capere, Plutarc. in Othone.

Παραχομίζω, affero, impello, porto, importo, excipio, reduco: ita accipit Chryſoſt.

Παράκομοι, Comicis, Poll. comati, comatuli.

Παρακονάω, acuo Gaza lib. 5. cap. 6. hiſt. plant. Theophr. ¶ Eſt & inter oſculandum demulcere barbam & genas, Heſych. & Suid.

Παρακοπή, ῆς, ἡ, q. abſciſsio. ¶ Itē dementia, delirių, Gal. παρακοπὴ ληθαργικὴ, ἢ φρενιτικὴ. Dioſcor. de hyoſcyamo li. 4. cap. 69. παρακοπὴν ἐργάζεται, Plin. lib. 25. cap. 4. ait, mentem tentat. ¶ Παρακοπτικὸς, & Παράκοπος, ου, ὁ, φρενιτικός, demens, Galen.

Παρακόπτω, μ. ψω, π. φα, ferio, cudo numos adulterinos: Hinc παρακεκομμένον νόμισμα. ¶ Tranſlatè verò παρακεκομμένος ἀνὴρ, improbus & prauus, Ariſtop. Acharn. ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρά, παρακεκομμένα, &c. ¶ Item fraudo: & quod dicit Terentius, damnum do, Eidem in Nebul. ὑπ' ἀργυραμοιβοῦ παρεκόπην διχοίνικα. ἀντὶ τοῦ ἐζημιώθην. ¶ Παρακόπτω deliro, παραφρονῶ, Ariſtot. περὶ θαυμασίων ἀκουσμ.

Παρακορέω, verro, orno, παρακαλλύνω, Phrynic.

Παρακόσμως, inhoneſtè, indecorè Cicer. Ioſeph.

Παράκουσις, deceptio, fraus.

Παράκουσμα, ατος, τὸ, praua doctrina, exitioſum acroama, cùm quis malè audiendo mala opinione imbutus eſt, Plat. Epiſt. 7.

Παρακούω, μ. ούσω, π. ουκα, oſcitanter negligentérque audio, Genit. Polyb. in Epit. ¶ Item non obtempero, Lucia. in Caucaſo, ἀλλὰ δεῖ ἀνασκολοπισθῆναι αὐτίκα παρακούσαντας τοῦ ἐπιτάγματος. ¶ Item ſubauſcultando voces aliquorū excipio, & procul quid narrent attēdo, vt Cicer. dixit 2. de Orat. Et Plaut. clàm ſublegere ſermonem aliquorū, Ariſtop. Ran. καὶ παρακούων δεσποτῶν ὅταν λαλῶσι; & Corycæum agens cū loquātur domini? ¶ Παρακούω interdum pro ἀκούω, audio, Herodot. παρακούω τοῦ ἐκείνου τῆς τέχνης, audio de illius artificio.

Παρακρατέω, contineo, retineo, firmor.

Παρακρεμάω, μ. άσω, π. ακα, ſuſpendo, Actiu.

Παράκρημνος, ου, ὁ, præceps.

Παρακρίνω, ex aduerſo cōpono & cōparo, ex aduerſo inſtruo aciem, Plutarch. πεζῶν παρακεκριμένων, ex aduerſo inſtructis peditibus.

Παρακρόασις, ἡ ἀπειθία, contumacia, Ioſeph.

Παρακροατής, οῦ, ὁ, Cyrillo eſt qui audita aliter interpretatur quàm dicta ſunt.

Παρακροκίζειν τῇ χρόᾳ, colorem croci imitari, Dioſcor. lib. 5. cap. 137.

Παρακροτέω, μ. ήσω, adhortor, dehortor, incēdo, Lucian. ὁ δὲ παρακροτεῖ ἐς τὸν ὦμον, applaudit, ſeu plauſu ad humerum facto exhortatur.

Παράκρουσις, propriè maligna ſuccuſsio in appēdendis vel admetiendis: aut vox eſt paleſtrę quaſi ſupplantatio, depulſio. Hinc pro fraude ac fallacia ſumitur, Comment. Ariſtop. in Equitib. ¶ Παράκρουσις etiam mentis concuſſus atque emotio, delirium, Galen. ¶ Παρακρουστικὸν πάθος, delirium, affectio in delirium impellens, Eidem ad Glauc.

Παράκρουστος, ου, ὁ, ſtultus, μωρός.

Παρακρουσιχοίνικος, deceptor, fallax, Poll.

Παρακρούω, μ. σω, π. κα, & παρακρούομαι, concuſſu callidóque luctæ artificio aduerſarium ſupplanto: Plat. in Critone hoc à luctatoribus tranſtulit, καὶ οὐκ αὖ σε, inquit, παρακρούσει ἡ παροῦσα ξυμφορά, nequaquam hæc præſens calamitas te ſupplantabit & euertet. Sic & trāſlatè pro depellere atque abiicere, Gregor. ἐκ τῆς ἔξωθεν σοφίας παρακρούεσθαι τὴν ἀλήθειαν, profanis literis atque doctrina veritatem eludere atque refutare. ¶ Παρακρούεσθαι τὸ ἐξαπατᾶν, circumuenire, fallere, decipere atque ludificari, Ariſt. in Equit. & Demoſth. τοὺς δικαστὰς παρακρούεσθαι. ¶ Παρακρούομαι Paſsiuè, fallor, decipior, Lucian. μῶν παρακέκρουσμαί σε; num ego te circumueni & fefelli?

Παρακταῖος, litoralis, in Epigr.

Παρακτάομαι, aſciſco. παρακτᾶσθαι propè poſsidere, Theophil. lib. 2. Inſtit.

Παράκτης, venator, qui canes venaticos ducit.

Παρακτίδιον κῦμα, litoreus fluctus, in Epigr.

Παρακτικὸς, qui producendi in eſſe vim habet ſubſtantiáſque creandi, Procl. de Deo.

Παράκτιος, ου, ὁ, litoreus, litoralis, Sophocl.

Παρακτῶσαι, introducere, Herodot.

Παρακύπτειν, proclinato capite in obliquum aſpicere, vt loquitur Plin. obiter atque per tranſennam intueri, Ariſtoph. in Pace, & Lucian. ἀνάβηθι, κἀπειδὴ μόνον παρέκυψα εἰς τὰ ὑμέτερα, poſtquā ad iſta veſtra dogmata aſpicienda oculos detorſi atque incubui. ¶ Παράκυψις, introſpectio. Hinc prouerbium περὶ ὄνου παρακύψεως, de aſino, qui cùm ab agaſone neglectim ageretur, in tranſitu caput in tabernam inſeruit, & vaſa euertit.

Παρακωμῳδεῖν, in Comœdia hominum mores & vitia perſtringere atque deſcribere, Baſil.

Παρακοχὴ, retentio, dilatio, Thucyd.

Παραλαλεῖν, nugari, obloqui.

Παραλαμβάνω, μ. παραλήψομαι, π. παρείληφα, aſſumo, ſuſcipio, vt ſucceſſor facit qui prouinciam accipit, Demoſt. ¶ Itē deprehendo, ꝑmoueo, capio, amplector, ſuſcipio curandum, Galen. li. 2. ad Glauc. ¶ Item à maioribus accipio, & quaſi per manus traditum accipio, Plat. 1. de Rep. & Ariſtid. in Panath. ¶ Παραλαμβάνω, ſocium adiungo vel admitto. ¶ Pro φιλικῶς λαμβάνω, amicè excipio, Thucyd.

Παράλαμψις, εως, ἡ, caruncula quæ multū lucet in oculo, vel reſplendens cicatrix in nigro oculorum, Galen. apud Hippocr. in Gloſs.

Παραλανθάνω, lateo: quære Λανθάνω.

Παραλέγομαι, prǽternauigo, prǽteruehor, Acto. 27. παρελέγοντο τὴν κρήτην, Cretam legebant.

Παραλέγω, μ. ξω, π. χα, inhoneſtè rem facio, & lucror, παρακερδαίνω, apud Hippocr.

Παραλείπω, μ. ψω, π. φα, omitto, dimitto, relinquo,

quo, Actiu. Accuſ. Ariſtoph. in Auib.
Παραλεῖται, nautæ, Poll. Heſych. παραλίτης.
Παραλείφειν, illinere, Ariſtoph.
Παράλειψις, εως, ἡ, omiſsio, prætermiſsio, præteritio, occupatio in Rhet. ad Heren.
Παραλέγομαι, μ. ὕξομαι, π. εγμαι, accumbo, vel accubo, adiaceo Colum.
Παραλήγομαι, & Παραλήγω, deſino.
Παραληπτέον, cōplectendum eſt, admittendū eſt.
Παραληρέω, μ. ήσω, π. ηκα, deliro, Ariſt. in Ran.
Παράληψις, ἡ, Polyb. li. 1 ſucceſsio: & aſſumptio.
Παραλία, ας, ἡ, regio maritima, αἱ τῆς παραλίας πόλεις, vrbes maritimæ, Plutarch. in Pericl.
Παραλιθάζω, lapideſco Gaz. lib. 3. de pl. cap. 9.
Παραλιμπάνω, μ. ανῶ, pretermitto, Actiu.
Παράλιον, vide Τιθύμαλος.
Παράλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, maritimus, litoreus, παράλιος αἰγιαλὸς, Eurip. παραλία πεύκη, maritima pinus, Theoph. lib. 3. hiſt. plant. cap. 10.
Παραλιτέω, offendo, παρήλιθες τῶν θεοῖς, Apoll.
Παραλλαγὴ, ῆς, ἡ, ἐναλλαγὴ, alternatio, i. per vices mutatio Feſto, commutatio, Theophr. hiſto. lib. 6. ¶ Plat. pro hallucinatione & aberratione vſus eſt. ¶ Παράλλαγμα, idem, παράλλαγμα τῆς ἀνωμαλίας, viciſsitudo inæqualitatis, Plutarch. in Numa.
Παραλλὰξ, viciſsim, alternis, ſiue alternè Plin. alternatim, Sophocl. in Aiace, ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα, hæc, inquit, viciſsitudinem habent & commutationem.
Παράλλαξις, ἡ, permutatio, viciſsitudo, Procl. ¶ Item differentia Plat. in Polit.
Παράλλακτος, ου, ὁ, mutabilis.
Παραλλάττω, μ. άξω, π. αχα, alterno, immuto, vario, παραλλάττειν ἀλλήλων τῶν ὀδόντας, Theop. hiſt. dentes ſerræ alternos variare. ¶ Eſt item παραλλάττειν, diſcrepare, differre, nunc hoc nunc illo modo credere, Eidem, hiſtor. lib. 6. πλεῖστον γὰρ οὗτος δοκεῖ παραλλάττειν, i. multùm ab aliis differre atque variare. ¶ Significat etiam præterire, & ſuperare, Syneſ. καὶ τὸν φάρον μύρμηκα παρηλλάξαντες μόλις ὑπὸ μεσοῦσαν ἡμέραν. Herodot. ὀλίγον τῆς χώρης παραλλάξαντες, quibus parum abfuit, quin mutuò obuiam fierent. ¶ Item aberro & per errorem in aliud incurro quàm conſtitueram, Plat. οὐ παραλλάττουσι τῶν αἰσθήσεων τὰ σημεῖα, non aliud pro alio offendunt & nanciſcuntur. παραλλάττει τόπον ἐκεῖνον, illum locum declinat, Plutar. in Themiſt. ¶ Hinc Παρηλλαγμένος, admirandus, inuſitatus, vt Diodor. dixit παρηλλαγμένοις τοῖς μεγέθεσιν ὄφεις.
Παράλληλα, Aduerb. viciſsim & alternis, Iſocr.
Παραλληλίζω, μ. ίσω, π. ικα, inuicem comparo atque è regione colloco.
Παραλληλισμὸς, ὁ, ſchema de quo Euſtat. Iliad. δ.
Παραλληλόγραμμαι, αἱ, ex aduerſo poſitæ lineæ.
Παράλληλον, figura poetica, quum duæ dictiones ſynonymæ pariter ponūtur, vt βάσκ' ἴθι, Ili. ϐ. Quintil. vocat verborum idem ſignificantiū congregationem, lib. 9. cap. 3.
Παράλληλος, ου, ὁ, mutuus, inter ſe compoſitus atque è regione collocatus, æquè diſtans, παραλλήλοις σωρεὶς καὶ ὁμαλεῖς, aceruos ſimiles & æquales, Plutarch. in Lycurgo. ¶ Vocant Aſtronomi & Mathematici παράλληλα, in ſphæra, lineas rectà paribúſque inter ſe ſpatiis in in altum ſurgentes.
Παραλλήλως, cō paratè, cōpoſitè, Ariſt. de mund.
Παραλογὴ, ῆς, ἡ, deceptio.
Παραλογία, oppoſita eſt analogiæ.
Παραλογίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, decipio falſis rationibus, falſa argumentatione vtor, illudo, Lucian. in Prometheo, τὸν δία παραλογίσασθαι, Iouem circunueniſſe.
Παραλογισμὸς, ὃ, ὁ, deceptio per falſas ratiocinationes, fallax concluſio & captioſa.
Παραλογιστὴς, ῦ, ὁ, deceptor, ἀπατεών.
Παραλογιστικὸς, ῦ, ὁ, captioſus, fallax.
Παραλογιστὸς, deceptu facilis, Polyb. lib. 5.
Παράλογος, qui præter opinionem & repentè accidit, inopinatus, inopinus, abſurdus, inopinabilis Gell. παράλογος ἀτυχία, ſubitus ſucceſſus, Plut. in Romulo. εἰ μή τι παράλογον γίγνηται, niſi quid inopinatū acciderit, Thucy.
Παραλόγως, præter opinionem, temerè, præter ſpem, inopinatò, inopinatè Liu.
Πάραλος, ου, nauta, remex, Ariſtop. ¶ Ἡ πάραλος ναῦς, paralus nauis: de qua Plutarch. in præceptis Polit. & Intepr. Demoſth. in Oratione in Midiam, & Suid. ¶ Dicebatur & eo nomine iudicium tribuarium Athenis, in qua ſignificatione nonnulli παραξύνονται παράλος. ¶ Item πάραλος, i. παράλιος, θαλάσσιος, maritimus, Sophocl. in Aiace.
Παραλουργὸς, τὸ, purpuræ additamētum habens, Poll. quod vtrinque attextā habet purpurā.
Παραλουργεῖς, qui non ſunt in pretio, Heſych.
Παραλοῦσθαι, iuxtà lauari, Ariſtoph.
Παράλπιος, accola Alpium, Plutarch.
Παραλοφία, Poll. gibbus pertendens ad iugula.
Παραλύγιν, obtorquere, vitiliū modo atque viticis torquere, Theoph. hiſt. pl. lib. 5. cap. 2.
Παραλύομαι, langueſco, reſoluor: παραλελυμένος, diſſolutus, Act. 8. ¶ Item ſum immunis, παραλύονται τῆς λειτουργίας, immunes ſunt, Polyb.
Παραλυπέω, lædo, officio, infeſto.
Παράλυσις, εως, ἡ, remiſsio, laxatio, reſolutio, Galen. Comment. 4. lib. εἰς τὸ περὶ διαίτης ὀξέων νοσ. & in lib. Finitionum.
Παραλυτικὸς, ῦ, ὁ, paralyticus, reſolutus.
Παραλύω, μ. ύσω, π. υκα, ſoluo, libero, eueruo, immunē facio. παρέλυσε τῆς ἀρχῆς, à præfectura amouit, Thuc. ¶ Itē Accu. & Gen. παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, pœna eximere, Lucian. παραλύειν τοῦ ζῆν ἑαυτὸν, mortem ſibi conciſcere, Plutarch. de Cleopatra.
Παράλωμα, tegmen quoddam.
Παραμαρτάνω, aberro, ἀποτυγχάνω.
Παραμαρτυρία, ἡ, præſcriptio, tranſlatio.

Παραμασιτὴς, vide Παράσιτος.

Παραμείβομαι, μ. είψομαι, π. ειμμαι, retribuo, reſpondeo, Homer. ¶Item tranſeo, prætereo, ingredior, Accuſ. πάντα παραμείβεται αἰὼν, in Epigram. ¶Item vicinus ſum. ¶Pro præteruehor, Baſil. ὅσον οἱ ἐν πελάγει ἀλλήλοις παραμειβόμενοι. ¶Παραμείβω, μ. είψω, π. ιφα, idem. ¶Aliquando traduco, Nonn. ¶Aliquando permuto, 2. Argon. ¶Item præteruehor, Idẽ, κόλπον δερκόμενοι παράμειβον.

Παραμελέω, negligo, ſperno, Genit. Xenoph. εἴ τι παρημέληκας τῆς μητρὸς, ſi quid matrem neglexiſti. ¶Eſt item prætereo in teſtamento.

Παραμέμνημαι, memoro, Genit.

Παραμένω, μ. ενῶ, π. μεμένηκα, aſsiſto, permaneo, perſiſto, Neut. Dat. Plat. in Apol. ἀλλ᾽ ἄμοι παραμείνατε τοσοῦτον χρόνον, apud me tãdiu manete.

Παραμέση, ἡ, parameſe, muſicus ſonitus, vide Ariſtot. Probl. Segm. 19.

Παράμεσος, digitus medio proximus, Poll.

Παραμετρεῖν, annumerare, comparare, Dat. Lucian. Οὕτω γὰρ αὖ καὶ τὸ μέγα δειχθείη αὖ μέγα, εἰ τῷ μικρῷ παραμετροῖτο, i. ſi cum paruo conferatur. ¶Item præternauigare, tranſmittere nauigando, Apoll. Rhod.

Παραμήκης, εος, ὁ καὶ ἡ, oblongus.

Παραμηραῖα, & παραμήρια apud Poll. i. femina.

Παραμηρίδια, Xenop. femorũ ſiue feminũ tegumẽta, & arma, feminalia ſiue femoralia Suet.

Παραμικρὸν, propemodũ, ferè, penè. παραμικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, Iſocr. propemodum interii.

Παράμιλλος, ου, ὁ, citra certamen victor.

Παραμίμνω, παραμένω, moror, in Epigr.

Παραμιξολυδιάζειν, tranſcendere mixolydiũ cantum, quod in antiqua muſica non licebat.

Παραμίσγω, admiſceo, Accuſ. Ariſtoph.

Παραμονὴ, ῆς, ἡ, permãſio, perſeuerãtia, καρτερία.

Παραμόνιμος, perdurans, ſtabilis, Aphrod.

Παράμονος, conſtans, καρτερὸς, fortis.

Παραμυθέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, conſolor, do cõſilium, Accuſ. Plut. in Alcibiade. ¶Παραμυθεῖσθαι apud Hermog. eſt artificio emollire quæ aſperius dicta ſunt.

Παραμυθητὴς, οῦ, ὁ, Heſych. conſolator Cicer.

Παραμυθία, ας, ἡ, conſolatio, ſolatiũ, adhortatio, Chryſ. de offic. Epiſc. ¶Παραμυθία, Hermog. figura orationis emolliens quod aſperè dictum eſt: quæ & correctio dicitur.

Παραμυθικὸς, οῦ, ὁ, conſolatorius, conſolator, afferens conſolationem.

Παραμύθιον, ου, τὸ, ſolatium, adhortatio, auxiliũ, παραμύθιον ἔχειν, i. remedium, Plat.

Παραναγινώσκω, ex aduerſo lego, Demoſt. κατὰ τιμοκρ. ¶Iſocr. perperàm prælego & recito.

Παραναδύομαι, illabor.

Παραναιετάω, circũhabito, accolo, Dionyſ. de ſit.

Παραναλίσκω, perperàm conſumo, Nazanz.

Παραναλόω, μ. ώσω, conſumo, Accuſ. Nazanz.

Παρανάλωμα, ſuperuacaneus ac inutilis ſumpt⁹, Syneſ. τί γὰρ ἄλλο ἐστὶ ταῦτα ἢ χρόνου παραναλώματα; quàm fruſtrà tempus conterere?

Παραναστατεῖν, à reſurrectione aberrare Gaz.

Παρανατέλλον, ου, τὸ, ſidus oriens iuxtà aliud.

Παρανατέλλομαι, iuxtà orior, oborior.

Παρανέομαι, tranſmitto, Apoll. 2. Argon.

Παρανευρίζω, neruos reſoluo, eneruo, malè chordas intendo, Ariſtot. de hiſt. 7.

Παρανέχω, emineo, contra vel extrinſecus tollo.

Παρανηνέω, σωρεύω, cumulo, aggrego, Apollon.

Παρανήτη, ἡ, Paranete, vnus ex 18 qui φθόγγοι ſonitúſque dicuntur, Ariſt. Probl. Segm. 19.

Παρανήχω, & Παρανήχομαι, μ. ήξομαι, π. ηγμαι, adnato, præterfluo, Dat. Plutar. in Themiſt.

Παρανήω: vnde ἐπιπαρανήω, i. congrego, Thucy.

Παρανθέω, q. adfloreo.

Παρανθῇ ὀργὴ, extincta fuerit ira.

Παρανίσχω, ex aduerſo vel altrinſecus attollo.

Παρανοέω, deliro, Ariſtop. νεφ.

Παράνοια, ας, ἡ, deliriũ, deliratio Cicer. παρανοίας γράφεσθαι, amentiæ accuſare, Plat. de Leg.

Παρανομεῖσθαι, contra leges fieri, contra leges & iura malis affici, Demoſth.

Παρανομέω, μ. ήσω, violo, aduerſus leges facio.

Παρανόμημα, ατος, τὸ, & Παρανομία, ας, ἡ, iniquitas, quaſi tranſgreſsio legis, præuaricatio. ἡ παρανομία κατὰ σῶμα ἐς τὴν δίαιταν, in cultu victúque modum excedens lautitia, Thucyd.

Παράνομος, ου, ὁ, iniquus, legis violator, ſceleratus. παράνομα γράφω, rogationem ad populum fero legibus contrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgo, decreta à lege abhorrentia ſcribo, Æſchin. παρανόμων γραφὴ, dicebatur actio legis perperàm latæ, Eidem.

Παρανόμως, iniquè, præter ius, nefariè.

Παράντα, è regione, ſic etiã dicuntur τὰ κρημνώδη καὶ γήλοφα, præcipitia & prærupta, Iliad. ψ.

Παραντης, εως, ὁ, obliqu⁹, accliuis pariter & decliuis.

Παρανυκτερεύω, pernocto, circum excubo.

Παρανύμφιος, & παράνυμφος, ου, ὁ, qui iuxta nympham ſedebat, auſpex, Poll.

Παρανύσσω, extimulo, peruello, aſtringo.

Παράξας, ἀντὶ τοῦ παρήξας, ἀπὸ τοῦ παρήκω, in ſiliẽs

Παράξενος, illegitimus, peregrinus, ignobilis.

Παραξέω, adrado, in Epigram.

Παραξίαν, indignè.

Παραξιφὶς, gladiolus, pugio, ſica, vt Hieronym. exponit in cap. 5. Micheæ Prophetæ.

Παραξόνιος, in axe quid ſit, vide in Ἐπίβολος.

Παραξόνιος, periculoſus, Ariſtoph.

Παράξυσον, Interpr. Ariſtoph. in Auib. abraſum.

Παραξύω, adrado, in Epigr. παραξέω.

Παράπαισος, ου, inſanus, παραπλὴξ ἢ παρειμένος.

Παραπαίω, μ. αίσω, π. αικα, erro in ſermone, vacillo, deſipio. ληρεῖν, Ariſtoph. in Plut. δύω πρεσβύτα συνηθεστάτω τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν.

Παράπαν, omnino, prorſus, Ariſtop. in Plut.

Παραπαντάω, occurro.

Παραπάσσω, aſpergo, inſpergo.

Παραπάφω, fallo: vnde παρήπαφε, decepit.

Παραπεί-

Παρεκπείθω, μ. είσω, π. εικα, diſſuadeo, perſuadeo, in prauum propello, Accuſat. Argyrop. exponit παρεκπείσας, pericula aggreſſus, apud Ariſtot. lib. 4. Ethic. ca. 3. Aretinus, laceſſens: antiquus Interpr. commouens.

Παρεκπειράομαι, adnitor, tento, cũ Infinit. Herm.

Παρεκπλεκέω, circundolo: decipio, Nazanz.

Παρεκπέμπομαι, & Παρεκπέμπω, μ. έμψω, π. ομφα, mitto, tráſmitto, deduco, comitor. τὸν κάμιλλον οἴκαδε κρότῳ καὶ βοῇ παρέπεμπον, Camillum plauſu & clamore domum reduxerunt, Plut. in Camillo. ¶ Item auerto, amando à me, a-uerſor. Laſcar. παρεκπέμψαι ὄμματα, oculos auertere. παρεκπέμποντες τὰ τῶν βασιλέων διατάγματα, ſpernentes regum iuſſa, lib. Eſther.

Παρεκπέπηγα, à παρεκπήγνυμι, hæreo, Dat. Iſocr.

Παρεκπεπληγμένος, furibundus.

Παρεκπεπτωκὼς, Demo περὶ στεφ. qui iuxta cecidit.

Παρεκπέταλος, foliis aut laminis tectus.

Παρεκπέτασμα, ατος, τὸ, velum, tegmentum, tapetum. παραπετάσματα μηδικά, aulæa Medica, Ariſtophan.

Παρεκπέτομαι, aduolo. ¶ Παρεκπέπταται, aduolauit, Arat. ὁ δ᾽ οἱ παρεκπέπταται ὄρνις Ἀστέρων Βορέω. Tamen ita vertit Cicer. *Et clinata magis paulò eſt Aquilonis ad auras.*

Παρεκπήγματα, τὰ, inſtruméta aſtronomica quibus ortus occaſúſque ſiderum tempeſtatũq; ſignificationes cognoſcuntur atque inueniuntur, Laert. lib. 8. Vitruu. li. 9. ca. 7. & Suid.

Παρεκπήγνυμι, μ. ήξω, π. ηχα, affigo, infigo, Act. & in voce Paſsiua. παρεκπήγνυσθαι pro eodem, Aphr. in præfatione lib. 2. Probl. οἰκείαν ἀρχὴν παρεπήξατο, i. conſtituit.

Παρεκπηδᾶν, tranſilire, Accuſ. Æſchin.

Παρεκπήχιον, Poll. os minus cubiti.

Παρεκπῆχυς, genus veſtis vtrinque purpuram habentis, Heſych. apud Poll. verò παρέπηχυ.

Παρεκπικραίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, irrito ad iram.

Παρεκπικρασμὸς, οῦ, ὁ, irritatio, exacerbatio.

Παρεκπίπτω, prolabor, allabor, contingo, accido, Plat. de Leg. 4, τῇ τοιαύτῃ παρεκπεσεῖν ἑκάστοτε πόλει δεῖν, i. euenire, contingere. ¶ Significat etiam παρεμπίπτειν, q. παρεμβάλλειν ἑαυτὸν, i. intercalare, interſerere, interlabi.

Παρεκπλάγιος, paulùm lateralis.

Παρεκπλάζω, ſeduco. παρέπλαγξε τοῦ λόγου, ab orationis ſerie abduxit, Philoſtra. in Heroicis.

Παρεκπλάσιοι, multò plures.

Παρεκπλασμα, Heſych. cera qua in libris quæſtiones aut quippiam aliud notamus, vt apud Ciceron. cerulæ miniatæ, & ceræ miniatulæ. ¶ Παρεκπλασμὸς, ſordes in tibiarum foraminibus, Eidem Heſych.

Παρεκπλάττω, illino.

Παρεκπλειος, ου, ὁ, plenus.

Παρεκπλέκω, attexo, admiſceo, adiicio, annecto, Baſil. παρεκπλέκειν τῷ λόγῳ, orationi attexere.

Παρεκπλέομαι, Epigr. præternauigor, prætereor.

Παρεκπλευρίδια, τὰ, arma quæ tegunt equorum latera, Xenoph. παιδείας ζ.

Παρεκπλέω, μ. εύσω, π. εὐκα, adnauigo, præternauigo, præteruehor, oram lego, ſoluo. παρέπλει πεζῇ, pedeſtri itinere tranſiuiſſet, Thuc. ¶ Cum Accuſat. παρεκπλέων χώραν, regionem nauibus ambiens, Plut. in Themiſt.

Παρεκπληγία, dementia, fluxio ex apoplexia in partem aliquam decumbens, Galen.

Παρεκπληγος, ου, ὁ, & Παρεκπλὴξ, ῆγος, ὁ, inſanus, excors, veſanus, Ariſtoph. in Plut. ¶ Eſt etiam indoctus, rudis, Euſtath. ¶ Item inconcinnus, abſonus, à pulſu chordarum abſono & inepto, Ariſtoph. Interpr. in Plut. ¶ Item perculſus, aſperſus, Hom. in Odyſſ.

Παρεκπληκτος, vecors, ſtupidus, inſanus, Sopho.

Παρεκπληξία, ας, ἡ, inſania, amentia, Galen.

Παρεκπλήρωμα, τὸ, παράβυσμα Suid. quod infarcitur atque inculcatur iuſto completóque oneri, Halicarnaſſ. de Iſocrate, παραπληρώματα λέξεων. ¶ Παρεκπληρωματικὸς, οῦ, ὁ, q. completiuus, expletiuus, Apoll. Gramm.

Παρεκπλήσιος, ου, ὁ, vicinus, aſsimilis, æqualis, πόα ὑπερικῷ παραπλήσιος, Dioſc. lib. 3. cap. 9. herba ſimilis hyperico. τὰ ταῦτα παραπλήσιος Galen. lib 1. ad Glauc. omnino ſimilis. ¶ Παρεκπλησίως, conſimiliter, ſic, ſimiliter, Demo.

Παρεκπλήττω, perperàm pulſo & ferio: vt mali citharœdi dicuntur, quum inconcinnè citharam pulſant. ¶ Transfertur etiam ad animum: pro mente percellor, Interpr. Ariſtophan. in Plut.

Παρεκπλόκαμος, ὁ, crinitus, calamiſtratos capillos habens, crinibus implicitis.

Παρεκπλοκὴ, complexus, admixtio, Hermog.

Παρεκπλοος, ου, ὁ, præternauigatio, Thucyd.

Παρεκπλώζω, μ. σω, iuxta viam ſto aut ambulo.

Παρεκπνέω, ῶ, redoleo, Genit. Dioſc. lib. 2. ca. 18.

Παρεκπόδας, ſtatim, cõtinuò, propè, Sop. in Phil.

Παρεκποδίζω, μ. ίσω, π. ικα, impedio, implico, Actiu. Poly. παραποδίζειν τὴν τῶν ὅπλων χρείαν, vſum armorum impedire.

Παρεκποδύομαι, ſimul veſtem exuo, Plat.

Παρεκποιέομαι, & Παρεκποιέω, adultero, falsò aſſimulo, & ne res agnoſcatur corrumpo, vel immuto, Athen. lib. 12. Πολλὰ δὲ τοῦ Ξάνθου παρεκπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν ὀρεστείαν καλουμένην, immutauit ne furtum agnoſceretur. ¶ Hinc Παρεκπεποιημένα, καὶ παραποιήματα, quæ ſunt ad riſum excitandum leuiter immutata, Ariſtot. 3. Rhet.

Παρεκποίησις, falſum, falſitas Cicer. παρεκποιήσεως γραφὴ, accuſatio falſi, in Pandect. Græc.

Παρεκπολαύω, obiter fructum percipio, παραπολέλαυκεν εἰς θάνατον τῆς τοῦ συνάρχοντος θρασύτητος, morte ſua luit ſui collegæ temeritatem, Gaz. de Senect. ¶ Ponitur & ἀπολαύειν, pro fruor, Syneſ.

Παρεκπόλλυμαι, intereo, depereo, Lucian.

Παρεκπόλλυμι, indecenter perdo, malè colloco.

Παρεκπολὺ, valdè, multò, longè, vehementer,

Ariſtoph. in Plut. δεινότατον ἔργον παραπολὺ ἔργων ἁπάντων ἐργαζόμεθα, longè indigniſſimum. ¶ Cum Comparat. παραπολὺ μᾶλλον, multò magis, Thucydid.

Παραπόμπεια, & πρόπομπα, τὰ, vt legend. apud Poll. dicitur de pompa pedeſtri.

Παραπομπὴ, ambitio, pompa. ¶Item aduectio, importatio, Demoſt. σίτου παραπομπὴ, commeatus apportatio. παραπομπὴν διδόναι, Ariſtot. 2. OEcon. comitatum præbere.

Παράπομπος, deductor Cicer. Heſych.

Παραπόντιον σῆμα, Epig. maritimum ſepulchrũ.

Παραπορεύομαι, ad latus incedo, adambulo, prętereo, comitor, Ariſtot. lib. 6. Animal.

Παραποτάμιος, ου, ὁ, amnicola Ouid. παραποταμία πόλις, ciuitas flumen accolens, Herodot.

Παραπράττειν, perpetrare, præter iuſſa agere. ¶Interdũ μετέχειν, participare, Soph. in Aiace.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, perperam obita legatio.

Παραπρεσβεύειν, falſam obire legationem, Dem.

Παραπρεσβεύεσθαι, & Παραπρεσβεύσασθαι, falſam legationem obire Cicer. vel falsò renuntiare legationem, vel ſordidè legationis munere fungi, Demoſt. contra Timocr. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον.

Παραπρήττω, μ. ξω, præter iuſſa facio, Herodot.

Παραπρίσματα, ramenta, ſcobinæ, ſcobes. ¶Hierocles veterinarius medicus ita vocat cõcretos humores in ſuris equorum, vulgò *ſurots*.

Παραπταίω, offendo, labor, erro in ſermone.

Παράπτομαι, & Παράπτω, μ. άψω, π. αφα, temerè & aberrante manu attingo, in Hippiat.

Παράπτωμα, ατος, τὸ, lapſus, erratum, delictũ, peccatum, offenſa, offenſio, πταῖσμα, Galat. 6.

Παράπτωσις, allapſus Horat. prolapſio Cicer. lapſus, erratum, attritio partium, Ariſtot. hiſt. Animal. lib. 1. ¶Item figura, quum caſus pro caſu ponitur, Interpr. Hom.

Παράπυξος κλίνη, Poll. lib. 10. lectica buxea.

Παραρητὸς, οῦ, ſupplicabilis, i. cui ſupplicatur.

Παραρθρεῖν, articulationis atque iuncturę compagem peruertere, artus detorquere. Vnde παράρθρημα, luxationis ſpecies, detorta iunctura atque peruerſa, Gal. 12. de vſu partium. ¶Παράρθρησις, εως, ἡ, idem.

Παραριγόω, μ. ώσω, π. ωκα, rigeo, in Epigr.

Παραριθμέω, adnumero, Phalar.

Παραρίπτω, in Epigr. abiicio.

Παράορος, ου, inutilis, vanus, animo ſuſpenſo, diſſolutus, diffluens, Euſtat. Iliad. ψ.

Παραρπάζω, in Epigr. aufero, eripio.

Παραρράπτω, aſſuo.

Παραρρέω, μ. εύσω, π. ευκα, præterfluo, Demoſth.

Παραρρήγνυμι, diſcindo, diſrumpo, perrumpo.

Παραρρητὸς, exorabilis, qui verbis flecti poteſt, Iliad. κ. ¶Apud Suid. παραρρητοῖς, i. παρηγορικοῖς λόγοις, i. conſolatoriis verbis.

Παραρριπτέω, μ. ήσω, π. ηκα, abiicio, dimitto, Acc.

Παραρροιζέομαι, præteruolo.

Παραρρυέω, diffluo, elabor, Nazanz.

Παράρρυμα, τὸ, funis tractorius quo nauis adducitur remulco, Xenoph. in OEmiſſ. li. 1. ¶Apud Sophoc. cum ſimplici ρ ſcribitur.

Παραρτάω, dependeo, è cingulo ſuſpendo, Luci.

Παραρτέεσθαι νέας, naues ædificare, Herodot.

Παράρτημα, quicquid cingulo geſtatur, & quicquid ab alio pendet & annexum eſt, Lucian.

Παραρτίζομαι, applicor, præparor, παρασκευάζομαι.

Παραρτύζομαι, μ. ύσομαι, fabrico, Depon.

Παραρτύω, μ. ύσω, π. υκα, condio, cõpono, Accu.

Παραρτῶ, è cingulo ſuſpendo, vel ſuccingo.

Παρασάγγης, ου, ὁ, viæ menſuræ apud Perſas. Budæus triginta ſtadia continere dicit. Paraſangæ conſtant tricenis ſtadiis apud Ægyptios, Herodot. lib 4, & 5. δύο παρασάγγας ἀπέχειν, Xenoph. diſtare ſexaginta ſtadia.

Παρασαλεύειν, labefactare.

Παρασαρόω, verro, orno.

Παρασάττω, μ. ξω, refertio, Accuſ. & Genit.

Παράσειρος, ſimul iugatus.

Παρασείω, ad latus quatio atque agito, vt qui currit demiſſas manus admotáſque lateribus agitat, Ariſtotel. Probl. Segm. 5. quæſt. 8. καὶ ὁ θέων παρασείων πρὸς τὰς χεῖρας. ſ. ἀπερείδεται.

Παρασημαίνομαι, obſigno, adnoto, aſcribo, Ariſt. 1. Rhet. & Topicor. παρασημαίνεσθαι δὲ καὶ τὰς ἑκάστων δόξας. ¶Παρασημαίνω, idem, Baſil. in Hexaëm. ¶Παρασημαίνω, etiam pecuniam adulterinam ſigno, adultero. Hinc παράσημον ἀργύριον, pecunia falsò ſignata, ſubærata & adulterina. Et apud Demoſth. pro Cteſiph. tranſlatè παράσημος ῥήτωρ, malus orator.

Παρασημειόω, μ. ώσω, ſigno, adnoto.

Παρασημείωσις, adnotatio.

Παρασημειωτέον, adnotandum.

Παράσημον, ου, τὸ, inſigne. τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, inſignia imperii, Plutarch.

Παράσημος, ου, ὁ, inſignis, inſignitus Cicer. notatus, pulcher, inter alios conſpicuus. δόξα παράσημος, Eurip. obſcura fama. ¶Τὰ παράσημα, monſtroſa, prodigioſa. ¶Itẽ notæ, indicia.

Παρασήμως, inſignitè & cum additamento, cum nota, cum additione, inſigniter, Theophr.

Παρασιτέω, ago paraſitum, paraſitor, publicè epulor, Plutarch. in Solon.

Παρασιτικὴ, ars paraſiti, Lucian.

Παράσιτος, ου, ὁ, ἡ, κόλαξ, paraſitus: & paraſita Horat. ¶Itẽ qui publicè in Prytanæo veſcebatur apud Athenienſes, Athen. lib. 6.

Παρασιωπάω, ſileo, æquanimis ſum. μὴ παρασιωπήσῃς ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ βοᾶν, 1. Reg. 6. ne ceſſes pro nobis clamare. ¶Παρασιώπησις, ἡ, reticẽtia. ¶Schema eſt teſte Lupo, cùm aliquid nos reticere dicimus, & tamẽ tacitũ intelligitur.

Παρασκαίρω, aſſulto.

Παρασκευάζομαι, accingor. ¶Cum Pręposit. παρασκευάζομαι πρὸς τὴν περιτείχισιν, ad circundandum muros me accingo, Thucyd. ¶Item ſuborno, occulta cudo conſilia. παρασκευάζεσθαι μάρτυρας ψευδεῖς, Demoſth. vt fictũ ſubornare

ornare teſtem dixit Cicer. Quanquam & in bonam partem accipitur apud eundem Demoſth. ¶Item apparo, Actiuè, meditor, comparo, inſtituo. παρασκευάζομαι τὴν στρατιάν, comparo exercitum, Thucy. ¶Capitur item παρασκευάζεσθαι, pro ventrẽ purgare, 1. Reg. 24.

Παρασκευάζω, μ. άσω, π. ακα, præparo, apparo, diſpono, ſuborno, ſed ferè in bonam partem, Plat. in Apolog. αὐτὸν παρασκευάζειν ὅπως ἔσται ὡς βέλτιστος, ſe comparare vt ſit quàm optimus. ¶Et cum Infinit. παρασκευάζει προσκρούειν, facit offendere, Chryſoſt. περὶ ἱερωσ. ¶Παρασκεύασμα, apparatus, prouiſio & præparatio Cicer. inſtructio.

Παρασκευαστικός, ῦ, ὁ, qui præparare nouit. παρασκευαστικὸς εὐχροίας, colorem commẽdabilem reddens, Dioſc. lib. 5. cap. 13.

Παρασκευή, ῆς, ἡ, præparatio, comparatio. ἐν παρασκευῇ ἦν, ſe comparabat, Thucyd. ¶Item meditata fraus, Demoſth. ¶Item ſubornatio, hominum appoſitorum coitio, vel ad reos opprimendos, vel à pœna eximendos contra ius & æquum, Eidem Demoſth. ἐνίκησε ὁ δῆμος παρασκευῇ, οὐδὲ συνωμοσίᾳ, vicit iudicio, nec coitione nec adornata aduocatione. ¶Item Commeatus, ſuppellex, induſtria, Iſocr.

Παρασκήνια, τὰ, locus iuxta ſcenam capacior, in quem inſtrumenta ad ludos neceſſaria imponebantur. ¶Item aditus & ingreſſus ducentes in ſcenam, Etym. & Demoſth. Interpr.

Παρασκηνόω, vicinũ tentorium habere, Xenop. Ὁ δὲ Κυαξάρης ἐμεθύσκετο μεθ' ὧν παρεσκήνου.

Παρασκήπτω, vibro, irruo.

Παρασκιρτάω, geſtio, lætitia exulto.

Παρασκώπτω, cauillor. ¶Παρασοβίζομαι, idem.

Παρασοβέω, μ. ήσω, π. ηκα, procedo, improbè & cõtemptim irrumpo, Plutarch. in Cat.

Παρασοφίζεσθαι παρὰ τὸν ἰατρόν, Ariſtot. in Rhet, ſapere ſupra medicum.

Παρασπάς, άδος, ἡ, auulſio, quod auellitur, ramus auulſus, Theoph. lib. 2. hiſt. plant.

Παρασπάω, ῶ, auello, detraho, euello, aufero, Sophocl. in Electra. ¶Item latus traho, in latus deflecto, & retraho, Galen. ad Glauc. ¶Παρασπῶμαι, idem.

Παρασπείρω, ſemino, iuxta ſero, παρασπειρόμενον, q. συσπειρόμενον, Aphr. 2. de Anima. perſperſũ.

Παρασπίζω, vnà contendo & pugno.

Παρασπίζων, ὁ, ſuccenturiatus.

Παρασπονδέω, μ. ήσω, π. ηκα, violo pacta, aliquem cõtra fidẽ fœderis violo, Accu. Plut. in Sylla.

Παρασπόνδημα, τὸ, violatum fœdus.

Παρασπονδήσας, ὁ, fœdifragus.

Παρασπόνδησις, fœderum violatio, ἐξόρκισμος.

Παράσπονδος ἐπιδρομή, contra conuentum incurſio, Thucyd. ¶Παρασπόνδως, perfidè, Bud.

Παραστάδον, aſtando propè, è propinquo.

Παρασταθμίδες, αἱ, poſtes cardinum, antæ.

Παρασταθμίζω, μ. ίσω, π. ικα, præpondero.

Παραστάς, άδος, ἡ, porticus, vel pars ædificii Græci: quæ & προστὰς dicitur à Vitruu. lib. 6. cap. 10. ¶Sed παραστάδας à Xenophonte τὰς ἐξέδρας, (i. exedras ipſi Vitruu.) author eſt Poll. lib. 7. ita appellari. ¶Παραστάδες, lapides vtrunque oſtii latus munientes; vulgò *piedroicts ou iambages*, antepagmenta Vitruu. lib. 5. cap. 6. Poll. lib. 1.

Παράστασις, εως, ἡ, exhibitio eius pro quo interceſsit quis in vadimonio promittendo. ἐγγυητὰς διδόναι ἐπὶ τῇ παραστάσει, dare cautionem iudicio ſiſtendi, in Pandect. ¶Item drachma quam litigatores in exordio litis dependebant in cauſis priuatis, Poll. ¶Item alacritas, impetus animi, Polyb. lib. 3. ¶Item exilium, fuga eius qui extorris eſſe iuſſus eſt, Ariſtot. in 5. Politic. εἰ δὲ μή, ἀποδημητικὰς ποιεῖσθαι τὰς παραστάσεις αὐτῶν, alioquin eos quoquo modo ciuitate procul ſummouere. ¶Item documentum, demonſtratio, ſignificatio, Aphrod. Topic. 6. ¶Eſt præterea vilis ac ſtataria quædam negotiatio, pars vna mercaturæ, Ariſtot. πολιτ. lib. 1. cap. 7.

Παραστατέω, μ. ήσω, aſsiſto, adſum, ſocius ſum. ¶Pro auxiliari atq; opitulari, Ariſt. in Theſ.

Παραστάτης, οῦ, ὁ, paraſtata, aſtes, vt apud Æliã. vertit Gaz. miles qui præſtitis, i. τοῦ πρωτοστάτου latus fulcit aſtãdo, Poll. Hinc pro defenſore atque auxiliario ponitur, Xenoph. τίνας αὖ παραστάτας ἥδιον τούτων ποιήσοισθε; ¶Παραστάτης in choreis dicitur qui præſultori, & præcentori aſtat, éſtque prior τοῦ τριτοστάτου appellato, Ariſt. 4. Metaphyſ. ¶Παραστάται, in Architectura, paraſtatæ Vitruu. & antæ, vulgò *pilaſtres*. ¶Παραστάται in Anatomicis, meatus quib⁹ ſemen genitale emittitur, Poll. & Galen. de Semine. ¶Παραστάτης etiam dicitur oſsiculum laryngis, quòd quia υ literæ figuram habet ὑοειδὴς dicitur. ¶Παραστάται, famuli tortorum, Etym. ¶Παραστατικός, ῦ, ὁ, q. repræſentatiuus. ¶Παραστατικὴ δίκη, actio ad exhibendum, quam intendit is qui rẽ præſentem vendicaturus eſt. à παρίστημι pro repræſentare. ¶Item vim habens excitandi, animandi, atque irritandi. παραστατικὸς ὁρμῆς ἐνθουσιώδους, inducens ad impetum furentem & inſanum, Plutarch. in Lycurgo. ¶Item animoſus & fortis, conſtans. ¶Παραστατικῶς, audacter, intrepidè, furibundè, magno fortíque animo, Polyb.

Παραστάτις, ἡ, adiutrix, Xenoph.

Παρασταυροῦν, ligna recta erigere.

Παραστείχω, propè accedo, Accuſ. lib. 1. Epigram. ¶Sophocl. οἰδ. τυρ. cum Genit. poſuit. ¶Nõn. pro prætereo, παρέστιχε δίζυγος ἠοῦς δρόμος.

Παραστέλλω, retineo, ἀναστέλλω.

Παραστίζειν, annotare, in ordinem diſponere & cogere, Poll. ¶Παραστικός, aſtans.

Παράστημα, ατος, τὸ, audacia, ſpiritus, animi robur, præſens animus Terẽt. animi præſentia, Plutarch. ¶Item vulgus collectum.

Παρέσησις, alacritas, Polyb.

Παρεστιχὶς, ίδος, ἡ, continuus ordo, capita, & primæ verſuum literæ continuata ſeries Gell.

Παραστρώω, ſterno, extendo, Ariſtoph. Interpr.

Παραστρατηγοῦντες, qui adhærent imperatoribus exercitus.

Παραστρατοπεδεύομαι, & Παραστρατοπεδεύω, caſtra admoueo, ex aduerſo caſtrametor. παραστρατοπεδεύσας τοῖς πολεμίοις, quũ non lõgè ab hoſtibus caſtra locaſſet, Plut in Camillo.

Παραστρέφω, peruerto, obtorqueo, deprauo.

Παραστρωφάω, contorqueo, Apoll. 2. Argon.

Παρασύρω, aſtringo.

Παρασυγγράφω, contra ſyngraphæ conuenta facio, & fidem promiſſam in ſatiſdando fallo, Demoſth. contra Dionyſod.

Παρασύμβαμα, τος, τὸ, conſtructio, in qua neceſſe eſt cũ nominatiuo etiã obliquum aliquem caſum proferri: vt Cicero patriã ſeruat, Priſci.

Παρασύμπτωμα, τὸ, idem.

Παρασυναπτικὸς, q. ſubcontinuatiua cõiunctio.

Παρασυνάπτω, continuo, coniungo, Hermog.

Παρασυνέσις, εως, ἡ, ignorantia, deceptio, ſed quæ rei veritati confinis eſt, ac probabilitate quadam nititur, Gal. lib. 3. de Artic.

Παρασύνθετος, ου, ὁ, decompoſitũ, Gaz. lib. 3. Gr.

Παρασύρομαι, diſtrahor, auellor, Lucia. in Nigr.

Παρέσυρα, Poll. cautitates vtrinque linguæ.

Παρασύρω, μ. υρῶ, tranſuerſum traho, diſtraho, diſtorqueo, Gregor. ἀθαν. de quodam ſcelerato, παρασύρων τοῦ χρυσοῦ τὴν ἀλήθειαν.

Παρασφαγὶς, Poll. τὸ πρὸς τράχηλον, torques.

Παρασφαλίζω, munio.

Παρασφάλλω, errare facio, Homer. Iliad. Θ.

Παρασφίγγω, adglutino, aſtringo, Aphr.

Παρασφραγίζω, adultero, κιβδηλεύω, νοθεύω.

Παράσχεσον, retrocede. Παράσχε, porrige, Eurip.

Παρασχεδιάζω, perperàm & inconſultè interpretor, Gregor. in 1. contra Iulian.

Παρασχεδὸν, ſtatim, mox, 1. Argon. κινήσας ἀνέγρε παρασχεδόν. ¶ Significat etiam ἐγγὺς, i. propè, Ibidem, lib. 2.

Παρασχέθω, appono, exhibeo, Dat. Heſiod. κείνοισι παρέσχεθο ἄρμενα πάντα.

Παρασχηματίζω, formo.

Παρασχίζω, μ. ίσω, incido, diſcindo.

Παρασχὸν, τὸ, quum occaſio ita tulit, pro re nata, Thucyd. νομίζοντες μὴ αὖ σφίσι ποτὲ κάλλιον παρασχὸν λακεδαιμονίοις διαφυγεῖν, rati nunquam à ſe cõmodiorem Lacedæmoniis præbitam effugiendi opportunitatem.

Παράταξις, εως, ἡ, inſtructio aciei, acies, inſtruct⁹ exercitus. χωρίοις παράταξιν μὴ δεχομένοις, locis ordinati agminis non capacibus, Plut. in Camill. ¶ Itẽ tenor, appoſitio, Gaza de inſitione arborum.

Παραταράττομαι, perturbor.

Παράτασις, εως, ἡ, productio, porrectio, extenſio.

Παρατατικὸς, οῦ, q. porrectiuus, vel extenſiuus.

Παρατατικῶς, q. extenſiuè, ἐκτεταμένως, Heſyc.

Παρατάττομαι, inſtruor in acie, in acie ſto. παραταξόμεθα πρὸς ἐκεῖνον, Demoſth.

Παρατάττω, inſtruo aciem, in acie colloco, Xenoph. Plutarc. in Camillo, παρατάξαι τὴν δύναμιν, copias inſtruere.

Παρατείνω, μ. τενῶ, π. ακα, porrigo, extendo, produco, prorogo, protraho, Accuſat. μεγέθει τοῦ φρονήματος ἁρμόζοντα λόγον παρέτεινε, ad animi magnitudinem rationem idoneam adhibuit, Plut. in Pericl. παρατείνων ἕκαστον τῶν ὀνομάτων, &c. in longum ducens, Lucian. ¶ Dicitur & Abſolut. pro duro & extendor in longum tempus, Galen. ἐπιπλεῖστον ἢ παρατεινάσης τῆς χειμῶνος. ¶ Παρατείνω pro differo, Lucian. τὸ ὄφλημα παρατείνοιτο, differtur debitum. ¶ Item conficio: τῷ λιμῷ παρατείνεσθαι, fame confici, Plat. in Sympoſio.

Παρατειχίζω, iuxta murum excito.

Παρατείχισμα, adiacens munitio.

Παρατεκταίνομαι, fabrico, commini ſcor, ὁδ. ξ.

Παρατέλευτον μέτρον, δακτυλικὴ βάσις, ἀναπαιστικὴ βάσις, μονόμετρον, Interp. Ariſtoph.

Παρατελωνησάμενός τι, committens aliquid in rem publicanorum.

Παρατέμνω, diuido, ſcindo. ¶ Et παρατέμνομαι voce Paſsiua, perperàm ſcindo, vt vicinus affodiens aliquid agro ſuo, vicinum ſenſim ſpoliat arando, Baſil. homel. 7. in Hexaem.

Παρατεταγμένως, inſtructa acie, Ariſtid.

Παρατέταται, dicitur quum ad priſtina vectigalia quædam acceſsio fit, Ariſtoph. Interpr.

Παρατηρέω, μ. ήσω, π. ηκα, obſeruo, capto, adſeruo, ſpeculor, cuſtodio, Accuſ. Lucian de Luct.

Παρατήρημα, obſeruatio, vaticinatio, augurium, Suid. ¶ Παρατήρησις, εως, ἡ, idem.

Παρατηρητικὸς, obſeruationibus vtens.

Παρατιθέμενα, fercula.

Παρατίθεμαι, & Παρατίθημι, μ. ήσω, π. ηκα, comparo, contendo, Aphthon. ψόγῳ φιλίππου, εἶτα τίς αὐτῷ παραθήσει τὸν ἔχετον; ecquis iam Philippo Echetum comparabit crudelitate? ¶ Item in medium affero, adpono, vt cœnã, Plat. 2. de Rep. καὶ τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς, apponemus eis bellaria. Odyſſ. ό. ὔμμιν ὁδοιπόριον παραθείην, epulum viatorium vobis apponam. ¶ Παρατίθεσθαι, citare, allegare, recenſere, & in medium afferre, Plat. 5. Legum, Καὶ παραδείγματος ἕνεκα μόνον ἄξια παρατίθεσθαι τῷ λόγῳ, & exempli gratia digna quæ tantum recenſeantur, non etiam diſputentur. ¶ Παρατιθέμενος, qui exemplum aliquod citat, & authoritatem promit ſcriptoris. ¶ In vtraque voce, pro propono, admoueo, adiungo, impono, iuxta pono, committo, confero, ſeruandum do. παρετίθεντο τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸν πόλεμον, res ad bellum neceſſarias importarunt, Plut. in Pericl. στεφάνοις παρέθηκε καρήατι, capiti ſerta impoſuit, Heſiod. ¶ Significat etiam commendo, Actor. 14. παρέθεντο αὐτοὺς κυρίῳ, illos Domino commendarunt,

darunt. ¶Item Παραθέσθαι, exponere, enarrare, interpretari, Actor. 17. διανοίγων καὶ παρατιθέμενος ὅτι τὸν χριστὸν ἔδει παθεῖν, aperiens atque exponens. ¶Παραθέσθαι, obiicere, periculo exponere: vt ψυχὰς παρθέμενοι, i. vitæ periculum adeuntes, Homer.

Παρατίλλω, auello, vello, depilo, Ariſt. in Plut. οὐδ' ἄλοις γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται, i. glabratur, depilis & glaber efficitur. ¶Παρατιλμὸς, οῦ, ὁ, vulſura Varr. & pœna mœchorum, cùm illis podex depilatur, Ariſt. Interpr. in Plut. Παρατίλτρια, ας, ἡ, depilatrix, Philoſtra.

Παράτιτλα, τὰ, ſummæ tractatuum, ad quenque titulum apposita, Imp. De cõcept. Dig. § . 9.

Παρατολμάω, μ. ήσω, interim audeo, Nazanz.

Παράτολμος, ου, temerarius, Plutar. in Demet.

Παρατόνος, retẽſus. παρατόνους χεῖρας, manus remiſſas & deficientes, vt morientib⁹, Eur. Alceſt.

Παράτοπον, in locum incommodum & malum.

Παρατοσοῦτον, ſimul: vel παρὰ τοσοῦτον. In hac voce, ſicut in παραπολὺ, παρὰ in vtranque partẽ valet, vt & πάνυ & ἐπέλαττον ſignificet. cum Genit. Greg. μὴ παρατοσοῦτον ἔλθωμεν τῆς ἰσότητος θείας, ne tantùm abſit quin accedamus ad æqualitatem diuinam. παρατοσοῦτον ἦλθον κινδύνου, eò periculi venerunt, Thuc. παρατοσοῦτον μὲν δὴ μακρῖνος οὐκ ἔφυγε τοὺς διώκοντας, Herodian. tantulum modò abfuit quin euaderet. ¶Significat etiam intantum Virg. vſqueadeò, Plut. in Cic. παρατοσοῦτον τῷ λόγῳ κρατηθέντας ὑπ' αὐτοῦ, vſqueadeò dicendo ab eo victos ſe intelligebant.

Παρατραγῳδῶ, tragicè exclamo, tragicè res exaggero, Plaut. in Pſeud. paratragœdio.

Παρατρέπομαι, digredior, iter flecto, aberro, deflecto, Xenop. in Oecon. καὶ τόδε μοι παρατρεπόμενος τοῦ λόγου, ab hoc ſermone digrediens.

Παρατρέπω, μ. έψω, π. εφα, auerto, peruerto, deprauo, in errorem impello, Plat. 10. Leg. παρὰ τὸ δίκαιον ὑπὸ τινῶν δώρων παρατρέπεσθαι, à iuſtitia flecti, & à recto auerti. ¶Item digredior, deflecto & diuerto, Ariſtot. de mund.

Παρατρέφω, tenuiter & duriter educo, Plut.

Παρατρέχω, prætercurro, prætermitto, prætereo, Naz. παρατρέχων τὸ σήμερον, ἐπιτηρεῖς τὸ εἰς αὔριον, hodiernũ negligẽs, craſtinũ obſeruas.

Παρατρέω, expaueo, exhorreo.

Παρατριβὴ, ῆς, ἡ, attritus, aſtrictus Plin. iurgium, verboſa contentio, ἔρεις, λογομαχία.

Παρατρίβω, μ. ψω, affrico, attero, cõparo, Dat. & Accuſ. Herodot. ¶Παρατρίβεσθαι dicitur de iis, quæ mutuo attritu ſupinarum partiũ coeunt. Hoc Cicer. applicari, appelli, & accidere dicere ſolet, Ariſtot. de hiſt. Anim. ¶Item Παρατρίβομαι, infenſus ſum, Polyb.

Παράτριμμα, τος, τὸ, intertrimentum Liu. & intertritura Scæuolæ Iuriſc. vt in pecunia quod decedit atque atteritur, vulgò *deſchet*. (tione.

Παρατρίχομαι ὑπὸ κολακείας, ſuperor ab adula-

Παράτριψις, εως, ἡ, attritus, colliſio, affrict⁹ Plin.

Π Α

Παρατρωπέω, peruertens, decipiens, Homer.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, deflexio, aberratio, digreſsio, Theodor. in 3. hiſt. eccleſ. de Iuliano, τὴν εἰς ἀσέβειαν αὐτοῦ παρατροπὴν περιθεώμενοι, eius ad impietatem defectionem ſpectantes.

Παράτροπος, ου, auerſus, inſolitus, Nonn.

Παρατροχάζω, percurro, prætereo, in Epigr.

Παρατρύζω, aſtrepo, falſo ſono fingo.

Παρατρυφάω, delitias facio, delitiis vtor.

Παρατρώγω, abrodo, comedo, cum Genit.

Παρατρωπᾶν, παρατρέπειν, abducere, Homer.

Παρατυγχάνω, interſũ alicui actui, Polyb. μὴ δύνασθαι παρατυχεῖν τῇ μάχῃ, pugnę intereſſe nõ poſſe. Interuenio, ſuperuenio, fortè occurro, Plat. lib. 5. de Republ. λαβόντας ὅ, τι ἑκάστῳ παρέτυχεν ὅπλον, rapientes quod cuique obuium fuit telum.

Παράτυπος, ὁ, falſus, falſæ monetæ.

Παρατυπωτικῶς, rudius minúſque expreſſè, craſſiore minerua, Galen. de Cauſis Sympt. lib. 3.

Παρατυχὸν, oblatum, quum occaſio ita tulit, cũ liceat, fortuitò, Hermog.

Παρατυχὼν, obuius, fortè oblatus, quicunque, quantuſcunque, quilibet, Thucyd.

Παραυγάζω, illuſtro, colluſtro, Dionyſ. de Sit.

Παραυδᾶν, alloqui, conſolari, Odyſſ. ό.

Παρανθέω, μ. ήσω, π. ηκα, florem ætatis præterii.

Παραυλίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, excubo, Athen.

Παραύλιον, veſtibulum.

Παράυλος, ὁ, adſonãs, nõ reſpõdens tibiæ, Soph. in Aiace. τίνος βοὴ παράυλος ἐξέβη νάπης;

Παραύξησις, εως, ἡ, amplificatio Quint. lib. 9. c. 2.

Παραυξις, incrementum, accrementum Plin. accretio Cicer.

Παραυτὰ, ſimul atque: cum Genit. Gregor.

Παραυτίκα, in præſens, ad præſens Plin. continuò, confeſtim, ſine mora, ἡ παραυτίκα ἡδονὴ, momentanea voluptas, Demoſt. ¶Pro præſenti voluptate, Xenoph.

Παραυτόθεν, q. iam inde, ex illa hora, Arrian.

Παραυτόφι, apud ipſum.

Παραυχενίζω, collum demitto.

Παραυχενίη φαρέτρη, Epig. collo aptata & ſuſpẽſa.

Παραφάγειν τινα, comedere & circumrodere, i. dictis vexare & proſcindere, Laert. de Ariſtippo Cyrenaico. Quod & παρατράγειν dicitur.

Παραφαίνω, demonſtro, propè exhibeo.

Παραφαίρεσις, εως, ἡ, ademptio.

Παραφᾶσαι, apud Hippocr. manu immiſſa explorare tractaréve. Hinc & ſecretos vteri locos παραφασίας vocant, Gal. in Gloſſ.

Παράφασις, allocutio: vide Πάρφασις.

Παραφάσθαι, tangere, alloqui, decipere.

Παραφάσσειν, delirare, Hipp. παραφρενεῖν, Home.

Παραφαῦλον, vel potius παρὰ φαῦλον, idem quod παρ' οὐδὲν, pro nihilo, παρὰ μικρὸν, Syneſ.

Παραφέρεσθαι, ſicut παραφέρειν, perperã præterfugere ac præteruehi, in Adag. Eraſm. ¶Itẽ perperã agi, perperã moueri, in contrariũ ferri, Ariſtot. ¶ Aliquãdo errare, καὶ σφάλλεσθαι, Plat.

Παρ́άφερνα,τὰ,dos, quicquid præter iuſtæ dotis cauſam ad viros defertur,Heſych.

Παραφερόμενα,fercula,παρατιθέμενα,παρακείμενα

Παραφέρω,transfero,in diuerſa fero,aſporto.παραφέρειν τὰς ὥρας,tempora transferre,Demo. ¶Itē detorqueo, deprauo, Lucian. Κἂν εἰς ἄνοιαν ἢ παραφροσύνην παραφέρωσιν, in malam partem atque in amentiā interpretentur.¶Item exhibeo,infero,in medium affero,profero,produco in medium. τὴν δεκάτην παραφέρειν εἰς μέσον, decimam partem in medium afferre, Plut.in Camillo.¶Itē appono,déque epulis dicitur,Xenoph.Pæd.3.καὶ ὁ μάγειρος ᾤχετο παραφέρων.¶Item ſupero,Ariſtid.in Pan. ¶Item prætereo,prætergredior,præterlabor, Xenoph.ταχὺ γὰρ ἑκάστου παραφέρει τὴν ὄψιν, πρὶν νοῆσαι τί ἐστι.

Παράφημι,alloquor,perſuadeo,hortor,Iliad.ά.

Παραφῆναι,detegere,δεῖξαι,Ariſtop.Concion.

Παράφλυον,illumina,apud Ariſtoph.ex Eurip.

Παραφθαίνω,prçcurro,anteuerto,præuenio,Nō. παραφθάσας ἐρεείνει,præueniens rogat.

Παραφθέγγομαι , perperàm loquor , inconcinnè reſpōdeo,Plat.in Euthyd.¶Παράφθεγμα,incongruum reſponſum,Eidem Ibidem.

Παραφθείρω,corrumpo.

Παραφθορά,ᾶς,ἡ,labes, corruptio,Hermog.

Παραφίημι,trāſmitto,Actiuę vocis,Ariſt.8.Eth.

Παραφορά, fraus, error . παραφορὰ τῆς διανοίας, mentis error & inſania, Dioſc.lib.4.cap.79.

Παραφορέω,affero,iuxta fero,παραφέρω.

Παραφορήσασθαι,cōgerere,colligere,Plat.Leg.

Παράφορος,ου,ὁ, qui nequit ſequi rationem, impos animi,errabundus,Eurip. ¶Item adue-ctus,efferatus,agreſtis,Lucian.παράφορον δεδορκώς,efferatis oculis intuens.¶Item doloſus,fraudulentus.Vnde adulteratum aluminis genus paraphoron vocat Plin.

Παραφορότης,quaſi efferatio,Plat.in Tim.

Παραφορτίσασθαι,onus deponere,exonerare,Poll.

Παράφραγμα , ατος, τὸ, omne diuidens aliquid, propugnaculum,Thucyd.

Παραφράζειν, eſt eodem ſermone aliquid vertere atque explicare,idem commutatis verbis enunciare atque transferre,breuiare quędam, & exornare ſaluo modò ſenſu , Hermog.περὶ μεθόδου δεινότητος. ¶Hinc παραφραστὴς,οῦ,ὁ,paraphraſtes interpréſque eiuſmodi. Atque παραφραστικὸς λόγος, tale interpretationis genus apud Apophth. Et Aduerb.παραφραστικῶς,vt Nonni poema in 4. Euang.

Παραφρίζειν,inhorreſcere,infrendere, ſpumeſcere,Nicand.in Alexiphar.

Παραφρονέω,μ.ήσω,π.ηκα,deſipio,deliro,Neutr. τῇ νόσῳ παραφρονήσαντες , qui mentis errorem ex morbo contraxerunt,Plut.in Pericl.

Παραφρονία,ἡ,dementia.

Παραφρόνιμος,inſipiens,παράφρων,ἀνόητος.

Παραφροσύνη,ης,ἡ,inſipientia Cic.Plat.in Epiſt. 7.νόσῳ παραφροσύνης ἔχεσθαι , per morbum mente alienari.

Παραφρυκτορεῖν, facibus in hoſtium vſum abuti. vt apud Virg.Æneid.6.Helena παραφρυκτορεῖ. Suid.ſcribit cum ω . ¶Παραφυλακτωρέμενοι,in cuſtodiis ſigna dantes hoſtib⁹,in bonū,Ety.

Παράφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,demens,mente lapſus Suet.

Παραφύομαι,μ.ήσω,π.ηκα,agnaſcor,pullulo.

Παραφυλακή,obſeruantia,Theop.in Inſtit.Ciu.

Παραφυλάττομαι,aſſeruo,refugio,caueo,Aphr.

Παραφυλάττω,μ.άξω,π.χα , obſeruo,expecto, curā adhibeo,Plat.de Leg.¶Item pręſidio obtineo,ſeruo & tueor , Ariſt. in Rhet.& Xen. Actiu.Accuſ. παραφυλάττουσα σπεῖρα , cohors quæ ad cuſtodiam adeſt.Plut.in Galba.

Παραφύομαι,agnaſcor,Dat.Dioſc.lib.4.cap.83.

Παράφυσις,ſocia conſitio,agnatio Gaz.ex Ariſt.

Παραφυτεύω,adſero,iuxta ſero.

Παραφύω,quaſi adgenero,Accuſ.

Παραφωνέω,acclamo.

Παραχαλάζω,remitto,relaxo,fatiſco.παραχαλάζω τῷ γήρᾳ, langueſco ſenectute,Gaz.de Sen.

Παραχαλκεύω,ferrum cudo,Aphthon.

Παραχαράγματα,nummi adulterini.

Παραχαράττω,μ.άξω,π.αχα.numiſma adultero, adulterinos numos ſigno παραχαράττω τὶ τῆς γραφῆς, ſcripturam ſacram adultero,corrumpo,Naz.in Orat.δ.Vnde Παραχαράκτης,ου,ὁ, falſarius, ꝓpriè qui falſam monetā percutit.

Παραχειμάζω,hyberno, hyemo.

Παραχειμασία,ἡ,hyematio Varr.Polyb.

Παραχέω,affundo,Gal.ad Glauc.

Παραχορδεῖν,chorda aberrare Horat diſcordare,diſcrepare. ¶Et tranſlatè pro aliquid incōcinnè facere,Ariſtoph.ἐν Ἐκκλησιαζ.

Παραχράομαι,μ.ήσομαι,contemno,παραχρησάμενοι χρησμὸν,contēnentes oraculum, Herodot.

Παραχρῆμα,ſtatim,ex tempore,continuò. ὡς μήτε παραχρῆμα,μήτε ὕστερον ἔχειν λέγειν, vt neque tunc , neque poſtea dicere potuerit , Plut. in Lycurg.εἰς τὸ παραχρῆμα, ſubitò,Plat.Leg.

Παράχρησις,εως,ἡ,abuſus,κατάχρησις,Suid.

Παραχύτης,ου,ὁ,balneatoris miniſter qui aquam affundit iis qui lauantur, Plutarch.

Παραχωρέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,& Παραχωρέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſecedo,abſcedo,do locū,prætereo, Xenoph.Neutr. Dat.& Genit. Æſchin.παραχωρῶ σοι τοῦ βήματος,cedo tibi ſuggeſtū. ¶Et cum Accuſ. παραχωρεῖν τοῖς νεανίσκοις κρεάδιον, carnem cedere iunioribus , Plutarch. in Lycurg.¶Item Abſolutè,τοῖς κρίνουσι παρεχώρησεν ἡ μνήμη τῶν γεγονότων, iudicibus memoria rerum geſtarum animo excidit.

Παραχώρημα,& Παραχώρησις,ἡ,ſeceſſus.

Παραχώρημα,digreſsio,Interp. Ariſt.in Pace.

Παραψάλλω,accino.

Παραψαύω,attingo,τὸ μετρίως ψαύω,Acti.Gen.

Παραψηφιστὸν,θεραπαινίδιον,ancillula,Poll.

Παραψήχω,derado,deglabro,Plutarch.

Παραψυχή,ῆς,ἡ,παραμυθία,conſolatio.

Παρβολάδην,alternis,Schol.Apoll.lib.4.

Παρδακὸν, δίυγρον, humidum, Ariſtoph in Pace.
Παρδαλέη, vel παρδαλῆ, pellis pardi, Iliad. β.
Παρδάλιος, Etym. pantherinus Plin. & gemma Eidem ¶Παρδάλεως, idem, Etym.
Παρδάλια, τὰ, pardi, Ariſtotel. lib. 2. Animal.
Παρδαλιαγχὲς, τὸ, dictũ eſt aconitum, quòd pantheras enecet, Dioſco. lib. 4. cap. 77.
Πάρδαλις, εως, ἡ, Ariſt. hiſt. l. 8. c. 28 panthera, & varia Plin. lib. 8. cap. 17: mas pardus dicitur. ¶Pro ipſo pardo, Interpr. Ariſt. in Plut.
Πάρδαλος, ὁ, pardalus auis, Ariſt. l. 9. Anim. c. 23.
Παρδαλωτὸς, ῦ, ὁ, referens colorẽ pardalis: vari⁹.
Πάρδιον, τὸ, θηρίον, pardiũ fera, Ariſt. l. 2. Anim.
Παρδῖαι, οἱ, piſces de genere mugilum, Plut.
Παρεάω, μ. άσω, π. ακα, tranſmitto, Actiu.
Παρεγγεγραμμένος, & Παρέγγραπτος, & Παρέγγραφος, ου, ὁ, aſcriptitius, non germanus, factiti⁹, qui illegitimè obrepſit, Plut. lib. 6. Sympoſ.
Παρεγγράφω, falſò inſcribo, vel aſcribo, interſero, interponóque ſubdolè, Plut. in Anton.
Παρεγγυάομαι, μ. άσομαι, π. αμαι, denũcio, mãdo, fideiubeo, ἐκεῖνο παρεγγυῶμαί σοι τελευταῖον, illud ad poſtremũ tibi præcipio, Plut. in Oth.
Παρεγγυάω, mando, denuntio, Dat. παρεγγυῆσαι ταῖς κόραις ὑφαίνειν, iuſsiſſe puellis telam texere, Plut. in Romul. ¶Item committo, in ma n⁹ trado, Plut. in Anton. ἐβούλετο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπειπάμενος Δολοβέλλᾳ παρεγγυῆσαι, ſe abdicare, & ei cedere magiſtratu. ¶Παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare teſſeram, Xenop. παιδ. 3. ¶Παρεγγυῶ, cohortor & adhortor. παρεγγυῶντες ἀλλήλοις, μὴ ὑπολείπεσθαι τοῦ στρατηγοῦ: ſe mutuò co hortãtes nõ deſerendũ imperatorẽ, Plutarc.
Παρεγγίζω, appropinquo, accedo ad, proximè accedo, Dat. Theoph. hiſt. lib. 3. cap. vlt.
Παρεγγυὴ, ῆς, ἡ, adhortatio, allegatio, inſinuatiò.
Παρεγγὺς, propiuſculè, Ariſtot. Polit. 2.
Παρεγκάθημαι, aſsideo, inter alios ſedeo.
Παρέγκειμαι, interiaceo, interponor, Themiſth.
Παρεγκελεύομαι, adhortor, Plutarch. in Aphth.
Παρεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ, cerebellum, Ariſtot.
Παρεγκλίνω, declino paululum, immutórque, perperàm inclino, deflecto, flector, vergo.
Παρέγκλισις, εως, ἡ, inflexio, Galen. l. 1. ad Glauc.
Παρεγκύκλημα, circulatio, Interpr. Ariſtoph.
Παρεγχειρέω, μ. ήσω, π. ηκα, adhortor, contendo.
Παρεγχείρησις, conatus, contentio.
Παρεγχυθεὶς, effuſus, infuſus, adiectus.
Παρέγχυμα, τος, τὸ, præterfuſio Cornario, circũfuſio, Veſalio, Alexand. Aphr. li. 2. Problem.
Παρέδραθεν, concumbebat, ὀδ. ύ.
Παρεδρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, aſsideo, Neutr.
Παρεδρία, aſſeſsio Cicer. aſſeſſura Vlpian. Iuriſc.
Παρεδριάω, παρεδρεύω, aſsideo, Apoll. 2.
Πάρεδρος, ου, ὁ, aſſeſſor, conſiliarius, cuſtos, auxiliarius, Etym. aſſecla, Euri. συνοικὸς, Demoſt.
Παρέζομαι, aſsideo, Iliad. ά, παρέζεο καὶ λάζε γούνων.
Παρεθεὶς, έντος, ὁ, labefactatus, ἐκλυθείς.
Παρέθρισαν, Apoll. pro παρεθέρισαν, præciderunt.
Παρειὰ, ᾶς, ἡ, & Παρειὰς, άδος, ἡ, maxilla, gena, mala, Lucian. de Luctu, φοινισσόμεναι παρειαὶ, malæ cruentatæ. ¶Poetæ licentioſius παρειὰς vocant proras nauium: quòd ea nauis pars, ceu facies prima ſe oculis offerat, Euſtat. Iliad. ζ. ¶Dicitur & παρηὶς, mala, apud Poll.
Παρείας, ου, ὁ, pareas genus ſerpẽtis in Syria. Vide Aetiũ τετραβ. li. 4. Serm. 1. c. 31. Ariſt. in Plut.
Παρεικάζω, μ. άσω, π. ακα, aſsimilo, confero, comparo, compono, Dat. & Accuſat.
Παρείκω, cedo, concedo, permitto & ſino, Plat. 11. Leg. λεκτέον, ὅπως ἂν ἡμῖν παρείκωσι θεοὶ, quantùm dii conceſſerint. ¶Sumitur & imperſonaliter, Eidem Plat. ὅσον ἂν δυνώμεθα, καὶ ἑκάστῳ παρείκῃ, pro vt cuique promptum fuerit. ¶Itẽ dimitto, mitto, Plut. in Galba, παρείκει κατασκεψόμενον, dimiſerat ſpeculaturũ.
Παρεικὼς, ότος, ὁ, à παρίημι, diſſolut⁹, παρεικὼς τὰς χεῖρας, remittens man⁹, Philoſt. in Heroicis.
Παρεῖμαι, pro παρεῖκα, admiſi, Demoſth.
Παρειμένος, ου, dimiſſus, remiſſus, fractus. παρειμένος γήρᾳ, ſenio confectus, Plat. de Leg.
Πάρειμι, adſum, inſto, præſto ſum, aſsiſto, interſum. παρέσται τοῖς πράγμασι, præſto aderit rebus, Demoſt. παρεῖναι ἐπὶ πᾶσι, omnibus intereſſe, Xenoph. παρεῖναι πρὸς τὰ ἱερὰ, ſacrificio intereſſe, Eidem lib. 3. Pæd. παρεῖναι εἰς τὴν χώραν συντεταγμένην, adeſſe in loco conſtituto, Eidem 5. Pæd. παρεῖναι ἐπὶ τὰς σὰς θύρας, adeſſe ad tuas fores, Eidem ibidem.
Πάρειμι, accedo, venio, Accuſ. mediante ἐς. παρῆλθεν ἐς τὰς ἀθήνας, Athenas venit, Herodot.
Παρεῖος, ου, ὁ, iners ingenio.
Παρειπεῖν, alloqui, conſolari, παραμυθήσασθαι, Homer. ¶Eſt & decipere, ἀπατᾶν, Iliad. ά.
Παρεὶς, έντος, prætermittens. παρεὶς αὐτὸν εἰσελθεῖν, ſinens eum ingredi, Plutarch. in Galb.
Παρεισάγω, introduco ſiue induco, immitto ſiue ſũmitto, inſinuo, Plut. in Gal. ¶Παρείσακτος, ου, ὁ, inductus, ſummiſſus, irreptitius, Galat. 2.
Παρεισβάλλω, clàm aut cum alio irruo.
Παρεισδέχομαι, interim penitus admitto, vel ſimul, vel vnà præterea recipio.
Παρεισδύομαι, inducor, inuado. ¶Item irrepo, & fallo introeundo, & me inſinuo.
Παρείσδυσις, idem quod εἴσδυσις, introitus, ingreſſus, Theoph. lib. 1. de cauſis.
Παρεισδύω, ingredior, obrepo, me inſinuo.
Παρείσειμι, ſubeo, irrepo, atque inſinuo.
Παρεισέρχομαι, irrepo, me inſinuo, Plut. in Publ.
Παρεισρέω, dilabor, irrepo.
Παρεισοδεύω, ingredior, incedo.
Παρεισπίπτω, illabor, irrepo, me inſinuo, Theop.
Παρεισρεύω, & Παρεισρέω, μ. εύσω, π. ευκα, affluo, influo, confluo, clàm ingredior. παρεισρέω πρὸς τὰ συσσίτια, ad ſodalitatis conuiuia ſubeo, Plutarch. in Lycurgo.
Παρεισφέρειν τὸν νόμον, i. παράλληλον νόμον φέρειν, legem obrogare, Demoſth. κατὰ λεπτ.
Παρεισφθείρομαι, pernicioſè obrepo, & fallo, per obreptionem inſinuo, Dat. Gregor.

Παρείχομαι,obtempero.
Παρὲκ,extrà,non longè, Accuſ. Argon. 2.παρὲκ βουλὼ,i.παρὰ,præter. ¶Genit.lib.eodem.
Παρέκαστα,frequenter,Machab.lib.2.cap.10.
Παρ' ἑκάτερον,æquè,vtrinque,Lucian. vel æquè vtrunque,Plut. in Anton.
Παρεκβαίνω,excedo, digredior, degenero, prætereo,excurro.Cum Accuſ.Ariſt.2. Polit. παρεκβαίνειν τὸ μέσον,medium excedere. ¶Interdum Genit.Heſiod. καὶ μή τι παρεκβαίνουσι δικαίου,nihil à iuſto deflectunt.
Παρέκβασις,tranſgreſsio,exceſſus, Theophr.l. 3. ¶Item degeneratio,Ariſt.8.Ethic. ¶Item digreſsio & egreſsio à propoſito,Interp. Herm.
Παρεκβατικὸς,digreſsiuus,excedens,Nazanz.
Παρεκβατικῶς,facta digreſsione.
Παρεκδραμεῖν,tranſuerſum excurrere,i.in latera impetum facere,Plutarch.
Παρεκδὺς,Lucian.abiiciens,elapſus.
Παρεκκλίνειν, Act. Gaz. ex Cic.pro paulùm declinare. παρεκκλίνουσιν ἀλλήλας, ſocias declinant,Eidem ex Ariſtot. ¶Item flectere facio, impedio ne rectà quis viam faciat,Sophocl.
Παρεκλέγω,perperàm exigo, furtim exigo, Demoſth.περὶ παραπρ.& Gregor.
Παρεκνέομαι,præteruehor,tranſmitto,Argon.2.
Παρέκνοον,præter ſpem, præter voluntatem.
Παρέκνοος,ſtultus,demens,ἀνόητος,Iliad κ.
Παρεκπίπτω,clanculum elabor, furtim excido & me ſubduco.
Παρεκπυρῶσθαι,interim igneſcere,Ariſt.in Meteo.
Παρέκτασις,extenſio immodica.
Παρεκτανύω,extendo,in Epigram.
Παρέκτασις, εως, ἡ, figura quæ fit quũ ſyllaba in medio abundat,vt ἐτήτυμος,pro ἔτυμος.
Παρεκτείνω,extendo,produco,Naz.in Orat.δ.
Παρεκτείνομαι,ſimul extendor & creſco.
Παρεκτὸς,foris,extrinſecus,præter,Genit.
Παρεκτρέπομαι,aliò diuerto, tranſuerſum rapior & de ſententia deducor, Plutarch.in conſolat. εἰς ἄπρακτα καὶ βαρβαρικὰ πένθη παρεκτρέπεσθαι, vltra modum efferri, & à iuſto modo aberrare.
Παρεκτρέπω,auerto,diuerto, abduco, Nazanz.
Παρεκτρῖψαι,attritu elidere, Ariſt.in 2. de cælo.
Παρεκφαίνομαι,leniter vel ſenſim eluceo,vel intenſius luceo & appareo,& inclareſco,Naz.
Παρεκφέρομαι, præter modum efferor,tranſuerſus rapior,immodicè afficior, Lucian.
Παρέκχυσις,in Hippiat.circumeffuſio.
Παρελάω,μ. άσω,π.ακα,prætereo,i.ſupero,Acc.
Παρελαύνω,obequito, inuehor,Xenoph.in Hipparch.προθύμως παρελῶντας εἰς τοὺς πολεμίους. Eidem, παρελαύνω πρὸς σὲ, adequito ad te. ¶Dicitur & cum Accuſ. & ſignificat porrò ago,ago currum,prodire facio,Eidẽ Xenop. ὁ δὲ παρελαύνων τὸν ἵππον εἰς τὸ πρόσθεν κατεθεᾶτο τὰς τάξεις. ¶Item ſupero,vinco,Baſil. ¶Item progredior,euado, Chryſ.ad Corint. εἰς τοῦτο γὰρ τινες παρήλασαν μανίας.
Παρελάχιστον,ferè,propemodum.
Παρελάω,μ.άσω,π.ακα,prætereo, i. ſupero, propello,præterago Horat.verbũ ἀντικρὺ ῥηματικὸν (Gaz.
Παρελέγχω,arguo.
Παρέλκομαι,prætermittor.
Παρέλκον,τὸ,ſuperuacaneũ,redũdans, Themiſt.
Παρελκόντως,protrahendo tempus.
Παρέλκυσις,εως,ἡ,attractio, cunctatio & dilatio, prorogatio diei Cicer.prolatio Tacit.
Παρελκυστὴς,οῦ,ὁ,cunctator.
Παρέλκω,μ.έλξω,π.εἵλκα,protraho,prorogo. ἐξαιμάσσον τῷ τραύματι παρέλκων τὸ ἀκόντισμα, è vulnere telum euellens, Plut. in Themiſt. ¶Item abundo,redundo,Them.li.4.de anima,παρέλκουσα ἡ ζήτησις,ſuperuacua quæſtio.
Παρέλλειψις,εως,ἡ,prætermiſsio.
Παρέλομαι,& Παρέλω, demo,adimo.
Παρεμβαίνω,vehor.
Παρεμβάλλω, interiicio, interſero, intermiſceo Plin.intercalo,infarcio,Demoſth. contra Timarc. ὅταν δὲ εἰς τὸν παῖδα πραγματευομένους μεταφοραῖς ὀνομάτων, αἰσχρὰς ὑποψίας παρεμβάλλῃ, καταγέλαστον τὴν πόλιν ποιεῖ, cùm verò verborũ tranſlationibus longa cõmentatione excogitatis in Alexandrum puerũ vtitur, rerum fœdarum ſuſpiciones extra rem inculcans,ridiculam ciuitatem noſtram facit. ¶Παρεμβάλλειν,etiam eſt locare caſtra,tentoria collocare ordinibus diſtincta, atque inter ſe paribus ſpatiis congruentíq; poſitu reſpondentia,Polyb.li.3. αὐτίους παρεμβάλλουσι τοῖς τριαρίοις τῶν πρίγκιπας, oppoſitos è regione triariis principes collocant poſitura caſtrenſi.
Παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, interiectus Cic.vel interiectio, interpoſitio,intercalatio Quint.l.4.c.2.Demoſt.contra Cteſiph. ¶Item caſtrenſis depoſitio atque ordinatio, Polyb. ποιεῖσθαι τὰς τῶν στρατοπέδων παρεμβολὰς, tentoriorum ordines conſertos & contextam ſeriem.
Παρεμβολία,intercalatio reticulorum, Polluci.
Παρεμβολικὸς,οῦ,ὁ,qui poteſt interponi.
Παρεμβολικὸν,τὸ,caſtrenſe, Plutarch.in Symp.
Παρεμβύω,μ.ύσω,π.υκα, interfarcio, per media ſpatia inculco,interculco Colum.Lucian.
Παρεμπάσσω,inſpergo,Dioſcor.
Παρεμπίπτω,intercido,interlabor,Ariſtot.lib.2. de part. Anim.de piſcibus loquens,παρεμπίπτοι γὰρ ἂν τὸ ὕδωρ, aqua enim interlaberetur.
Παρεμπλαστικὸς, vim habens poros aſtringendi, adglutinans cutis meatus,Dioſc.li.1.ca.150.
Παρεμπλάττω,obſtruo,induco,intego, Dioſcor.
Παρεμπλέκω,interplico Stat.& impedio.
Παρεμπλοκὴ,interſitio,interiectus,Themiſt.
Παρεμποδίζω,implico,incommodo, Dat.Lucia
Παρεμπολᾶν,mercari,lucrari,Eurip.Interpr.
Παρεμπόρευμα, quod acceſsionis vice tractatur q. negotiationis deſtinatæ πάρεργον, Baſil.
Παρεμπορεύομαι,obiter negocior & aliquid extra profeſsionẽ tracto,Lucian. de ſcribẽda hiſt
Παρέμπτωσις,εως,ἡ,q.intercidentia, additio conſonan-

ſonantium in medio ſyllabam non efficientium, vt πτόλις, πτόλεμος, pro πόλις, πόλεμος, Tryphon in Append. ¶Παρέμπτωσις, dicitur Medicis, quum humor aliquis in meatũ, qui in oculum videndi facultatẽ defert, vaſe vel rupto, vel aperto incidit, ac eundem obturat.
Παρεμφαίνω, præterea ſignifico, conſignifico, Galen.19. Therap. ¶Item refero, ſimulo, ſimilis ſum, Dioſco.lib.1. ¶Παρεμφαίνων τῆς σμύρνης, redolens myrrham, Eidem lib.1.cap.75.
Παρεμφαντικός, q. declaratiuus, ſignificatiuus, repræſentatiuus, ſimulans.
Παρεμφάρακτος, laſciuus, ἀσελγής.
Παρέμφασις, ſignificatio, Phalar. in Epiſt.
Παρεμφερής, έως, ſimilis, aſsimilis, non abſimilis.
Παρεμφέρω, aſsimilis ſum, ſimilitudinem refero.
Παρεμφέρων, ὁ, referens, Dioſc.lib.1.cap.6.
Παρενδείκνυμαι, ſpecimen mei præbeo, Plut de
Παρένδειξις, demõſtratio, Bud. in Epi.poſt. (Cic.
Παρενδιάω, verſor, διατρίβω. vide Ε'νδιάζω.
Παρενδιδόναι τι, remittere aliquid.
Παρενείρω, infibulo, inſero, implico, traiicio, penetro, intromitto, Plutarch.
Παρένθεσις, εως, ἡ, inſertio, interpoſitio vel interclusio Quint.lib.9.ca.3. digreſsio Capell.l.5.
Παρένθετος, ου, ὁ, interpoſitus, παρείσακτος.
Παρενθήκη, ης, ἡ, interpoſitio, acceſsio Cicer. additamentum, appendix, & id quod obiter & per digreſsionem fit, Syneſ. ¶In vita Thucyd. ꝓ amœna digreſsione ponitur.
Παρ' ἐνιαυτὸν, τὸ παρ' ἔτος, alternis annis.
Παρενιαυτόφορα, quæ alternis fructum ferunt, Theophr.lib.1.cap.24. de cauſ.plant.
Παρενοχλέω, μ. ήσω, π. ηκα, obturbo, interpello. παρενοχλῶ σοι, obturbo tibi, Act.15. παρενοχλεῖ τοὺς λουπέρκους, Lupercos impedit, Plut.Rom.
Παρενόχλησις, ἡ, interturbatio Plaut.
Παρενοχλοῦμαι, controuerſiã patior, in Pãd.Grę.
Παρενοχλούμενος, ου, ὁ, moleſtia affectus.
Παρενσαλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, cõcutio. ¶Ariſt.in Plut. ꝓ tripudio, τοῖν ποδοῖν ὧδὶ παρενσαλεύων
Παρεντίθημι, inſero, interiicio, Demoſth.
Παρέξ, extra, præter, ſecundùm, poſt, Gen. Ilia. κ. ¶Iungitur etiam Accuſ. Iliad. ί. ¶Scribitur autem nunc πάρεξ, nunc παρέξ.
Παρεξάγω, exercitum educo in hoſtes, apud Demoſth. in Epiſtol. Philipp.
Παρεξαμείβω, præteruehor, Appol. Rhod.
Παρέξειμι, præcurro, prætereo.
Παρεξειρεσία, ας, ἡ, pars nauis inter puppim & remiges, quæ remigii vſui nõ ſeruit, Thucyd.
Παρεξελάαν, Epigr. equum præteragere Horat.
Παρεξελθεῖν, prætergredi, παραδραμεῖν, Homer.
Παρεξετάθης, diſtentus es, in Epigram.
Παρεξετάζω, μ. άσω, π. ακα, comparo, Chryſoſt.
Παρεξήγησις, praua interpretatio, Nazanz.
Παρεξηγοῦμαι, prauè interpretor, Gregor.
Παρεξῆς, deinceps, ſine intermiſsione, Pauſan.
Παρεξηυλημένος, ὁ, euanidus, extrit⁹, & quaſi extibiatus, à tibiarũ linguis, quæ quum detractæ fuerint, fruſtrà iam tibiam infles.
Παρεξίστημι, idem quod ἐξίστημι corrumpo, immuto, degenerare facio, Plutar.7. Sympoſ.
Παρεξωθέω, μ. ήσω, per errorem intrudo, vi impello, vel irrumpo, Ariſtot. de mund.
Παρέπαφε, & Παρέπεισεν, perſuaſit, Hom. Iliad. ί.
Παρεπιγραφή, deſcriptio. Vide Comm. Ariſtoph.
Παρεπιδείκνυμαι, oſtẽdo, ſpecimen mei præbeo.
Παρεπιδημέω, peregrè eo, hoſpes ſum, Plutarch.
Παρεπίδημος, ου, ὁ, incola, aduena, Petr.1.
Παρεπιπνείειν, leuiter ſpirare, Apollon.2.
Παρεπισκοπεῖν, ſeorſum penſitare, Plutarch.
Παρεπιστροφή, conuerſio in latus, Plutarch.
Παρεπιστρέφομαι, identidem conuertor, Laert.
Παρεπιστρέφω, leniter flector, Strab.lib.vlt.
Παρεπιψαύω, attingo, ſtringo, τὸ μετρίως ψαύω.
Παρέπομαι, μ έψομαι, conſequor, comitor, aſſequor, accido, Depon. Dat. Aphr. lib.1. Probl. τοῖς ἔχουσι παρέπεται πολλάκις, ſæpe fit.
Παρέπον, τὸ, vietum & caducum.
Παρεργάτης λόγων, artifex orationum, Euripid.
Παρεργογράφειν, ὑπεργράφειν, quum operibus perfectis aliquid appingitur aut additur.
Πάρεργον, ου, τὸ, operis appendix, operis acceſsio, corollarium & tanquã auctariũ quoddã, Lucian. ¶Quoniam verò πάρεργα operis minore cura fiunt, quã ipſum opus, fit vt πάρεργον etiã pro eo quod negligenter fit & oſcitanter ponatur. ἐκ παρέργου, ſucciſiuo tempore, ſegniter, i. ἀμελῶς, Thucyd. ἐν παρέργῳ καὶ ἀμελῶς, obiter, Plut. in Numa. Plat. in Epiſt. ἵνα μὴ πάρεργα ὡς ἔργα μοι ξυμβαίη λεγόμενα, ne quæ acceſſoria ſunt, præcipuis anteferantur.
Πάρεργον, Abuerb. i. παρέργως, perfunctoriè, obiter, non plena opera, Pauſan. in Corinth.
Πάρεργος, ου, ὁ, otioſus, ſine opera, extra propoſitum, Plat. in Timæo. πάρεργον ἀνάλωμα, ſumptus præter deſtinatam impenſæ rationem.
Παρέργως, frigidè, perfunctoriè, otioſè, παρέργως ἔχειν, frigidè aliquid agere, Dinarch.
Παρερμηνεία, mala interpretatio, peruerſa interpretatio, cauillatio, Bud. in Epiſt. poſter.
Παρερμηνεύω, perperàm & malè interpretor.
Παρερπύζω, irrepo, ἠρέμα εἰσέρχομαι.
Παρέρχομαι, μ. λεύσομαι, prætereo, trãſeo, Act.27. διὰ τὸ καὶ τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, quia ieiunii tẽpus iam exactum. ¶Itẽ proficiſcor, abeo, iter facio. παρέρχεσθαι εἰς δυναστείαν, Dem. ¶Itẽ palã omnibus in mediũ prodeo, Athen.11. ἀωλοφόροι δὲ παρῆλθον: Id iactare Latinis eſt. Cic. de Finib. ¶Itẽ vinco, ſupero. παρέρχομαι λογιότητι τοὺς ἄλλους, prẹſto eloquentia cæteris, Li- (ban.
Πάρεσις, εως, ἡ, remiſsio, relaxatio, Trallia.
Παρεσθίω, adrodo, Ariſtoph.
Παρεσκευάδατο, inſtructi erant, Herodot.
Πάρεσομαι, adero, Homer. Iliad. ά.
Παρέσται, aderit, παρέσται τοῖς πράγμασι.
Παρέστατε, adſtate, παρέστατε πέλας, Sop. in Aiace.
Παρεστῶσα, aſsiſtẽtia, Dat. Παρεστηκώς, adſtans.
Πάρεστι, licet, datur, conſtat, cum Infin. Ariſtoph.

in Plut. πάρεσι χαίρειν.
Παρέσιος κάσις, frater domeſticus, Eurip.
Παρεστὼς, qui præſto eſt, Plat. de Leg.
Παρέσχεθον, præbuerunt, Apoll. Rhod.
Παρεσχῆσαι, præbuiſſe, Plutarch. in Apophth.
Παρέσχησαι, feciſti, Xenoph. in Oecon.
Παρέσχον, feci, præbui, Plat. in Epiſt.
Παρέτος, vietus, Gaz. ex ſenectute languidus.
Παρετυμολογεῖν τὰ ὀνόματα, apud Athen. eſt etymologiam nominum reddere.
Παρευδοκιμέω, ſupero alium gloria, commendabiliorem me præbeo, Ariſtoph. in Equitib.
Παρευδοκίμησις, ἡ, improbatio.
Παρευημερέω, μ. ήσω, ſupero in felicitate, Accuſ.
Παρευθύνω, à recta via depello, Soph. in Aiace.
Παρευθὺς, ſtatim, Æſopus.
Παρευνάζω, accubo, παρακοιτάζω, Heſych.
Παρεύρεσις, εως, ἡ, excogitata cauillatio qua pactum eluditur, adinuẽtio, commentum. ¶Παρευρημένον, τὸ, & Παρεύρημα, idem.
Παρευρίσκω, Hermog. adinuenio, excogito.
Παρευτακτεῖν, rectè atque ordine apparare & obſeruare vt qui apparituras faciunt, Polyb. 5.
Παρευτρεπίζω, apparo, Eurip.
Παρεφάπτομαι, leuiter attingo, ſtringo, Plutarch.
Παρεφεδρεύω σοι, ſum in ſtatione ad te protegendum, Datiu. Polyb.
Παρεφθορὸν ὕδωρ, aqua præter ſolitum polluta.
Παρέχομαι, præbeo, Plat. 1. de Repub. ὠφέλειαν ἡμῖν παρέχεται, vtilitatem præbet. παρέχομαι τὸ ψήφισμα, in medium affero, Æſchin. ¶Item ſpeciem exhibeo & præfero, Pauſan. in Bœoticis, οὗτοι μὲν οὖν οἱ ὄρνιθες τοῦτο παρέχονται τὸ εἶδος. ¶ Cum Infinit. Thucyd. παρέχομαι ἀπάξειν, me abducturum polliceor.
Παρέχω, μ. έξω, π. παρέσχηκα, præbeo, ſuggero, cõſtituo. γέλωτα ἐμοὶ γοῦν παρέχουσι, mihi certè riſum excitant, Lucian. παρέχειν φιλότητα, Odyſſ. ό. amicè accipere & liberaliter. παρέχω σοι ἐσθίειν, Ariſtoph. ¶Item Abſolutè, παρέχει κάλλιστον ὑμᾶς ἔργον ἐξεργάσασθαι, vobis occaſio offertur exequendi rem præclariſsimam.
Παρεὼν, pro παρὼν, præſens, impendens, Hom.
Παρεωρᾶσθαι, negligi, καταφρονεῖσθαι, Demoſth.
Παρηὰ, idem quod παρειὰ, Etym. genæ, malæ.
Πάρηβα χορεύματα, in Epigr. ſenilia tripudia.
Παρηβάω, μ. ήσω, π. ηκα, pubertatẽ tranſeo, ſeneſco. παρηβήκατε, ætate proceſsiſtis, Thucyd.
Παρηγμένον, τὸ, deriuatũ, deriuatio, Iul. Firmian.
Παρηγορέομαι, ſuadeo, ſolicito, Herodot.
Παρηγορέω, μ. ήσω, π. ηκα, conſolor, mitigo, lenio. χωλότητα μετὰ τιμῆς παρηγορεῖ, clauditatem honoribus compenſat & ſolatur, Plut. in Publ. ¶Aliquando παραινῶ, exhortor, Apoll. 2. Arg.
Παρηγορήματα dicebãtur, vbi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur, Interpr. Ariſtoph. in Ran.
Παρηγορία, conſolatio, παραμυθία, παράκλησις.
Παρηγορικὸς, οῦ, ὁ, conſolatorius.
Παρηγορητὸς, ὁ, conſolabilis, in Epiſt. Cicer.
Παρήγορος, ου, ὁ καὶ ἡ, conſolator. παρήγοροι μῦθοι, conſolatorii ſermones, Apoll. 1. Argon.
Παρηδύνειν, apud Athen. pro condire.
Παρήϊξε, cominus inſiluit, Iliad. θ.
Παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum ad maxillas equorũ. ¶Et pro ipſa maxilla, Apoll. 2. Argon.
Παρηΐς, ίδος, ἡ, maxilla, gena, Interpr. Homer. & Apoll. 2. Argon. ¶Pro ore, Eurip.
Παρηκμακὼς, qui tempus legitimum ſuperauit.
Παρήκοος, ου, ἀπειθὴς καὶ παρακούων, qui obaudit.
Παρήκτης, ου, πάντα παράγων, & in malam partẽ.
Παρήκω, μ. ήξω, π. ηχα, pertranſeo, prætereo, peruenio, porrigor. ἔξω παρήκειν, foras prodire, Sophoc. Ariſtid. ἄχρι γαδείρων παρήκοντες, pertingentes & protenti. ¶Pro deſino, Xenoph. de canib. πλευρὰς δ' εἶναι μὴ ἐπὶ πᾶν βαθείας, ἀλλ' εἰς τὸ πλάγιον παρηκούσας, deſinẽtes & porrectas. ¶Item ſino, permitto, Plut. in Cicer. καθ' ὅσον οἱ νόμοι παρήκουσιν, quatenꝰ leges ſinunt.
Παρηλικία, ας, ἡ, decrepita ætas Cicer.
Παρ' ἡλικίαν, præter decorum ætatis, Plutarch.
Παρῆλιξ, ικος, ὁ, decrepitus, ſenio confectus.
Παρήλιος, Sol geminatꝰ Gaz. gemini Soles, Ariſt. in Problem. διὰ τί παρήλιος οὐ γίνεται. τὰ παρήλια, nubes Soli ſimiles tum colore, tum orbiculari figura, Theoni apud Aratum. ¶Dicitur & Παρήλιον, genus virgarum Aſtrologis & Senecæ, lib. 1. quæſt. natural. cap. 11. quum radii per anguſta foramina nubium, tenues, intenti, diſtanteſque inter ſe diriguntur.
Πάρημαι, παρακάθημαι, aſsideo, Odyſſ. ξ.
Παρημελημένως, neglectim, contemptim.
Παρημελοῦντο, contemptui erant, Plut. in Theſ.
Παρ' ἡμέραν, ſingulis diebus, Gaz. apud Ariſt. 6. Anim. Ruell. alternis diebus: Barbar. in ſingulos dies: Marcell in dies, li. 3. Dioſc. c. 154.
Παρημερεύω, iuxta aliquid toto die immoror, per diem ago, Euripid.
Παρηορία, ας, ἡ, lorũ exterius. ¶Παρηορίαι, habenæ equi extremi in curru protenſi, Iliad. θ.
Παρήορος, vide Παρήωρος. ¶ Suidæ etiam παρήορος, demens & impos animi.
Παρήπαφε, decepi, Ody. ξ. παρά μ' ἤπαφε δαίμων.
Πάρησις, εως, ἡ, perſuaſio, permiſsio.
Παρήχημα, ατος, τὸ, & Παρήχησις, εως, ἡ, adnominatio: figura, quũ plures literæ aut ſyllabæ eundem ſonum reddunt, παρονομασία dicitur.
Παρηωρία, ας, ἡ, lorũ, extremi equi habena, Ἰλ. θ.
Παρήωρος, ου, ὁ, ꝓtenſus, qui habenis regitur, equꝰ extremꝰ in curru, humi extẽſus. ¶Significat & dementẽ, & qui mẽte eſt vagabũda.
Παρθένια, τὰ, virginalia, genera quædã muſices apud Doricos. ἃ αἱ παρθένοι ᾖδον. Ariſt. Inter.
Παρθενεύομαι, & Παρθενεύω, virginitatem ſeruo, Herodian. de Veſtalib. καὶ μέχρι τέλους τοῦ βίου παρθενεύεσθαι. ¶Item virginẽ cuſtodio, Lucia.
Παρθενία, ας, ἡ, virginitas, κορεία, 2. Arg. ¶Ita vocabatur olim Samus inſula, Nic. in Alexiph.
Παρθένια, τὰ, Deut. cap. 22. ſigna virginitatis.
Παρθενική, ἡ, virgo, Heſiod. παρθενικὴν δὲ γαμεῖν.

Παρθένιον,ν,τὸ,parthenium herba, Dioſc.l.3.ca.155,& l.4.c.287, & Theophr.l.7.c.7.hiſt.pl.

Παρθένιος,ου,ὁ,natus ex matre,quæ quum nuberet credita eſt virgo,in Epigr. παρθένιος ἀνὴρ, vir qui virginem duxit,Plut.in Pompeio.

Παρθενισκάριον,ου,τὸ,virguncula.

Παρθενοκομία,virginum cura,Nazanz.

Παρθενοκτονία,virginum occiſio ac immolatio.

Παρθενοκτόνος,ου,ὁ, virginum occiſor.

Παρθενοπίπης,ου,ὁ,virginum deceptor.

Παρθένος,ου,ἡ,virgo, puella , filia, Iliad.β. ¶ Sic παρθένοι τριήρεις,triremes nouæ, quæ primùm in mare exponuntur, Euſtath.

Παρθενοτροφεῖν,in virginitate educare.

Παρθενὼν,ῶνος,ὁ,locus vbi habitant virgines.

Παρθὴς,virgo,παρθένος.

Παρθικὸς ὀπὸς,Vide Σίλφιον.

Πάρθνος,pro παρθένος,in Epigr.virgo.

Παρία λίθος,Ælian.καὶ ὁ παρίας,Parius lapis.

Παριαμβίδες,αἱ, genus modulationis ad citharã,à pede Pariambõ,i.Pyrrhychio dictũ,Poll.

Παριαύομαι,μ.αύσομαι,π.αυμαι, accũbo , dormio, παρευνάζω. Παριαύω,idem.

Παριδρύομαι,iuxtà ſtatuo,in Epigr.

Παρίεμαι,reſoluor, elangueſco,Dioſc.l.6.cap.1. ¶ Item admitto,Polyb.li.2. παρίενται τοὺς καταλύτας οἱ πανδοχεῖς.¶ Item deprecor,recuſo, Plat.de Rep.1.οὐδέν σου παρίεμαι,i.non recuſo,vt Bud.exponit.¶ Παρίεμαι, oro ſiue obſecro, Plat.in Apol.Socrat. τοῦτο ὑμῶν δέομαι καὶ παρίεμαι,&c.¶Item prætereo ſilentio. Eidem Epiſt.7.τὸ μὲν αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγ᾽,οὔτ᾽ ἔτι λέγω, neque prætereo , neq; amplius dico. ¶ Παρίεμαι,dimittor,ſeparor.

Παρίζομαι,& Παρίζω,aſsideo,Herodot.in Euterpe,παρίζει ἀνδρὶ πέρσῃ ἄνδρα μακεδόνα,aſsidere facit & collocat iuxta ſingulos Perſas ſingulos Macedonas.

Παρίημι,à παρὰ & εἶμι,ἵημι,i.eo,ſignificat accedo,aduenio,adeo,tranſeo,ingredior. παριέναι εἰς οἰκίαν,ingredi domũ, Xenoph. ¶Sed à παρὰ & ἵημι,quod eſt mitto , ſignificat dimitto,omitto,prætereo,traiicio,tranſmitto. παριέναι τοῦ πλησίον, proximo relinquere, Ariſtot.lib.7. Polit.cap.3. παρίημι λαβεῖν δίκην παρὰ σοῦ,parco tibi,Phalar. ¶ Item permitto, ſino. Plat. de Rep.2.cum Dat.& Infin. μισθοὺς δὲ καὶ δόξας πάρες ἄλλοις ἐπαινεῖν, ſine alios præmia laudare. ¶ Παρίημι , admitto, intromitto , παριέναι εἰς τὰς ἀρχὰς , ad magiſtratus adſumi,Ariſtot.5.Polit. ¶ Item reſoluo, ſoluo,& extingo,vires frango,παρίησι δὲ τὰ αἰδοῖα καταπλαδῶντα , genitalia langueſcere facit,Dioſc.lib.4.c.79. ¶ Item laxo,dimitto, remitto, Ariſtoph.Equit. τούς τε θρίους παρίει, laxa paululùm rudentes. Tranſlatè pro remitte paululum de contentione.

Πάριθεν,corám. Παριχτὸς,circumiens.

Πάρινος ςύλος,Eſther.2,columna ex Pario.

Πάριος,ου,Pario marmore ſtructus,in Epigr.

Παριππάζομαι,& Παριππεύω,obequito,præterequito,cum Accuſat.Nonn.

Πάριππος , qui equum aſſectatur , & cum ipſo curſu ſic decertat vt neque præuertatur,neque viciſsim præcurrat,vt Cretenſes canes apud Ariſtot.& Poll.

Παρίσθμια,τὰ,tonſillæ , ſeu glandulæ faucium, Galen.in Aphoriſ.l.3 & lib.3. Sympt.ca.11.

Πάρισος,ου,compar Gell. ¶ Πάρισον,ου , propè æquatum, quod conſtat ſimilibus membris, teſte Aquila. Quint.lib.9.cap.3.figuram πάρισον eſſe ait , cùm par eſt extremis ſyllabis conſonans: vt, Non verbis,ſed armis.

Παρισόω,μ.ώσω,π.ωκα,æquiparo, adæquo , ſupero, Accuſat.

Παριστέα,ας,ἡ,focus:ab ἱστία, Ionicè pro ἑστία.

Παρίσταμαι,& Παριστάω,& Παρίστημι, μ.ήσω,π.ηκα,aſto,propè ſto, aſsiſto , adſum , præſum, Demoſth.Iungitur autem Dat. Odyſſ.ό.ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσιν, ad ſcrinia aſtabat, aderat.ὡς εὖ παρέστης! Sophoc.quàm bene aderas ! ¶ Παρεστάναι, apparere , præſtò eſſe , & iuſſa nutúſque magiſtratus expectare. παρεστάναι τῷ διὶ,Mercurius à Luciano dicitur,ſicut lictor apparere conſuli apud Latinos. ¶ Item præſento, ob oculos exhibeo. ὁ μὲν γε σκύθης αὐτοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀρτέμιδι παρίστησι, Dianæ homines ipſos offert & mactat.¶Παριστᾶν, exhibere : ſignificatióque eſt forenſis. In Pãd.ἐάν τις ὁμολογήσῃ πολλοῖς δούλοις παριστᾶν,hoc eſt Vlpiano interp.Si plurium ſeruorum nomine iudicio ſiſtendi cauſa vna ſtipulatione promittatur. ¶ Item acquiro , accipio in deditionem.παρεστήσατο τὴν πόλιν,vrbẽ in deditionem accepit,Plut.in Apoph. ¶ Παριστάναι,animo repræſentare alicuius rei imaginem & quaſi in rem præſentem perducere, oſtẽdere,docere,exprimere, Plat.Epiſt.7.δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ,veram ſententiam omnibus oſtendit. ¶ Παριστάναι , ciẽre, commouere, Demoſth.κατὰ Μειδ. οὐ γὰρ ἡ πληγὴ παρέστησε τὴν ὀργὴν,ἀλλ᾽ ἡ ἀτιμία, iram commouit atque excitauit. ¶ Item perſuadere, Plat.de Rep.10.πρόδικος ὁ χῖος, καὶ ἄλλοι πάμπολλοι δύνανται τοῖς ἐφ᾽ ἑαυτῶν παριστάναι , Prodicus Chius, & alii complures poſſunt hominibus ſui temporis perſuadere. ¶ Itẽ conferre & contendere Cicer.Iſocrat.ταῖς πόλεσι παριστάναι δεῖ τὰς παραπλησίαν δύναμιν ἐχούσας. ¶ Παριστάναι,etiam currentem reuocare, & inhibere ſiſteréque , vt παριστᾶν τὸν ἵππον, Xenoph.¶Παραστήσασθαι,in iudicium producere , Demoſth.contra Phorm.πολλοὺς παρίστανται μάρτυρας,ἵνα ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι. ¶Significat & Παριστάναι , ad latus admouere aſtites, Appian.li.5. belli ciuilis , Λεύκιον μὲν ὁ Καῖσαρ ἑαυτῷ παρεστήσατο , iuxta ſe ſtare iuſſit,ſibi aſtare,vel ſibi aſtitem appoſuit.¶Παρίσταμαι,ſuccurro, aſto , atque ſubſidio ſum, βοηθοῦμαι.παρίστασιν ὑμῖν βοηθοὶ,vobis præſi-

dio adſum, Plutarch. in Themiſth. ¶ Παρίςαϑαι, ſubire, in mentē ſubire. Pauſaniæ, παρίςαται οὐ ἀρχείοις εἰκάσαι, ſubitò in mentem venit aſsimulare. Odyſſ. μ. γυνὴ καὶ νήπια τέκνα Οἴκαδε νοςήσαντι παρίςαται, veniunt in mentem. ¶ Παριςάναι Actiua voce, admonere, ſuggerere, ſolicitare ad aliquid faciendū. Pauſan. in Bœoticis, τοῦτο Ἐπαμινώνδᾳ παρέςησεν, hoc ſuggeſsit Epaminondæ. ¶ Παρεςήσαϑαι, ad deditionem compellere, ſubigere, diripere, Demoſth. οὐ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέςησαν, πρὶν ἤ, nō prius ſubacti ſunt, quàm &c. Plat. 4. de Legib. παρεςήσατο εἰς χαλεπήν τινα φορὰν δεσμοῦ, adegit ad graues duráſque conditiones pacis. ¶ Παρίςαϑαι, appetere, i. aduentare, accedere, Plut. ἤδη τοῦ ἀγῶνος παρεςῶτος, iamiam affuturo diſcrimine. ¶ Παρίςαϑαι dicitur de iis, quæ iam naturæ ſuæ perfectionem & vigorem adepta ſunt, quaſi conſiſtere & abſolui, Theophr. de Cauſ. 6. ¶ Παρίςαϑαι, in rerū naturam prodire, Naz. ¶ Itē aſtipulor, aſſentio, ſubſcribo, Philopon. τῇ Πλάτωνος ὁ Περικλῆς παριςησάμενος δόξῃ, Platonis ſubſcribens ſententiæ. ¶ Παρεςήσαϑαι, in exilium pellere, i. φυγαδεύειν. ¶ Παρίσομαι, tento, conor & enitor, Polyb. ὅπερ ἡμεῖς αὐτοί τε παραςησόμεϑα ποιεῖν, quod & ipſi præſtare conabimur. ¶ Παρίςαϑαι, animi fiducia præditū eſſe: non cadere animo, Diod. ταῖς ψυχαῖς οὕτω παρέςησαν πρὸς τὸν κίνδυνον ὥςε ϑανάτου καταφρονῆσαι.

Παριςησάμενος, ου, recuperans, conſiſtēs, redigēs.

Παριςχναίνομαι, extenuor. παριςχναινόμενοι, extenuati.

Παρίςω, exhibeo, adduco, præſto.

Παρίσως, æqualiter, Bud. in Epiſt. prior.

Παρίσωσις, ἡ, adæquatio Quintil.

Παρισωτικὸς, q. adæquatiuus, æquiparatus.

Παριτητέον, δίκαιον παριέναι, adeundum, Thuc.

Παρκλίνω, pro παρακλίνω, detorqueo, Heſiod.

Παρμένω, μ. νῶ, adſum, permaneo.

Παρνασὸς, οῦ, ὁ, Parnaſus, mons in Delphis, Etym. Vnde παρνάσιος κορυφὴ, Eurip.

Πάρνοπες, genus locuſtæ.

Παρὸ, vel potius παρ' ὅ, τὸ παρόσον, quoniam, propter quod, quocirca, Ariſtot. περὶ ϑαυμασ. ὀξυδερκέςατοι γίνονται, παρὸ καὶ οἱ ἰατροὶ τὸ ἄνϑος τοῦ χαλκοῦ χρῶνται. ¶ Item contraquam, extraquam Cicer. ἀπείρου μὲν ὁ λαγωὸς κατὰ φύσιν, ἀποποιήσαι δ' ὁ αὐτὸς παρ' ὃ πέφυκε, contraquam natura comparatum eſt, Eidem Ariſtot.

Παροδεία, ἡ, παρέλευσις, Suid. tranſcurſus.

Παροδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, trāſeo, prætereo, progredior, penetro, ambulo.

Παροδικὸν, τὸ, chori pars prima apud Tragicos vbi cauſa redditur cur adſit chorus, Æſchyl. Interpr.

Παροδικὸς, οῦ, ὁ, q. tranſitorius. παροδικὸν μέλος, quod in medium prodeuntes canebant, Interpr. Ariſtoph. vbi tamen παροδικὰ μέλη.

Πάροδος, ου, ὁ, qui viam recepit.

Παροδίτης, ου, ὁ, viator, lib. 3. Epigram. ὦ παροδῖτα, &c. Ibidem lib. 1. παροδῖτις ἀηδὼν, luſcinia quæ ſecus viam eſt, aut in via.

Πάροδοι, οἱ, fori, παράδρομοι.

Πάροδος, ου, ἡ, tranſitus, aditus. ἐκ παρόδου ϑεωρῶ, parum diligēter conſidero, Ariſtot. lib. 3. de generat. ¶ Πάροδος, in naui, i. fori. ἡ περὶ τοὺς ϑρανίτας ὁδὸς, Poll. ¶ In ſcenicis dicitur chori ingreſſus. ¶ Item Πάροδος, pro oſtentatione ad populū ſeu quæ fit publicitus, Epig.

Παροίγω, μ. ξω, parum aperio, Ariſt. in Pace.

Παροιδαίνειν, ad latus intumeſcere, vt tonſillæ cū turgent atque vtrinque intumeſcūt, Poll.

Πάροιϑεν, & Πάροιϑε, anteà, contrà, coràm, propè, antè, 2. Arg. ϑῆκε πάροιϑε ποδῶν, ante pedes.

Παροικεσία, incolatus.

Παροικέω, μ. ήσω, π. ηκα, habito tanquam peregrinus, aduena ſum, iuxta habito, Dat.

Παροίκησις, vicinia, habitatio propinqua.

Παροικία, ας, ἡ, incolatus, quaſi accolatus. ¶ Item eccleſia, Can. 18. Concil. Ancyrani.

Παροικίζω, ad habitandū iuxtà admoueo, Epigr.

Παροικοδομέω, ῶ, iuxtà ædifico, Thucyd.

Παροικοδόμημα, τὸ, ſtructura alterius vicina.

Πάροικος, ου, ὁ, accola, peregrinus, incola, Nazāz. in Orat. οὐ πάντες ἡμεῖς ξένοι καὶ πάροικοι.

Παροιμία, ας, ἡ, prouerbium, ſentētia allegorica. Sophocl. ἔςι' ἀληϑὴς ἡ βροτῶν παροιμία, ἐχϑρῶν ἄδωρα δῶρα, i. verum eſt hominum prouerbium, &c. ¶ Παροιμιακὸς, οῦ, ὁ, prouerbialis. ¶ Παροιμιογράφος, ου, ὁ, parœmiarum ſcriptor. ¶ Παροιμιώδης, εως, ὁ, prouerbialis, Plutarch. in Camillo.

Παροιμιάζομαι, ſum in prouerbio, prouerbiis vtor. παροιμιάζομαι τὸν ϑεὸν, Plat. de Leg. prouerbia de Deo loquor.

Πάροιμος, vicinus.

Παροιμώσαντες, declinantes à via.

Παροινέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, contumelioſus ex nimia vini petulantia in aliquem ſum, debacchor, Lucian. ἱκανά σοι πεπαρῴνηται πρὸς ἡμᾶς, ſatis, vt opinor, debacchatus es in nos. ¶ Accipitur & Paſsiuè. παροινουμένη γυνὴ, Demoſthen. mulier ſuper conuiuium contumeliam paſſa.

Παροινέω, μ. ήσω, π. ηκα, debacchor, Neutr. abſol. Ariſtoph.

Παροινητὴς, ebrius & laſciuus, Athen. ¶ Πάροινος, idem, Ariſtoph. in Acharn.

Παροινία, ας, ἡ, debacchatio, contumelia vel iniuria in ebrietate admiſſa, Lucian. καὶ γὰρ ἡ παροινία τοῦ καϑάρματος τουτουὶ δεινὴ, id eſt, huius ſuper menſam & vinum petulantia. ¶ Παροίνιον, τὸ, idem.

Παροινικὸς, laſciuus, contumelioſus, Ariſtoph.

Παροινόομαι, & Παροινόω, μ. ώσω, π. ωκα, debacchor. ¶ Item per vinum & petulantiam iniuria & probro afficior, Depon. abſol.

Πάροινος, ου, vinolentus, vino debacchatus.

Πάροιος, ου, ὁ, manſuetus.

Παροιςρεῖν,errare,inſanire,irritare, παροξύνειν, ἐρεθίζειν,Heſych. μαίνεσθαι.

Παρείτατος,primus,antiquiſsimus, Apollon.lib. 2 Argon.

Παροίτερον,prius,Apoll.Rhod.

Παροίτερος,prior,vlterior, vetuſtior.

Παροιτέρω,vlterius,Apoll.2.Argon.

Παροίχομαι,prætereo,Depon.

Παροιχώκει,præterierat,Herodot.

Παροκλάζειν,genu flectere,γονατίζειν,Heſych.

Παρολίγον, penè, quaſi παίυ ὀλίγον, παρὰ ὀλίγον ἀμφέφυγες ὄλεθρον, parum abfuit quin perires,Euripid.

Παρολισθαίνω,delabor,labori inſiſtere nequeo. εἰ παρολισθοῖ,ſi paulùm aberret,Lucian.

Παροκλή,ῆς,ἡ,mora,dilatio,deflexio.

Πάροκλος,funis nauticus, Interpr. Thucyd.

Παρομαρτέω,comitor,Nazanz.in Orat.4.

Παρομοιάζω, aſsimilo,Matth.23.

Παρόμοιος,ου,ὁ,aſsimilis, Dioſcorid.l.3.ca.127.

Παρομοιῶσθαι,ad ſimilitudinem accedere, Poll.

Παρομοίωσις, ſimilitudinis vicinitas, Ariſtoteſ. 3.Rhetoricor.

Παρομολογία,ας,ἡ,confeſsio.

Παρονομάζειν,alludere ad nomen.

Παρονομασία,vocum colluſio,figura quę & παρήχησις,de hac Quint.lib.9.cap.3.

Παροξίζω,quod alii per υ ſcribunt, in acorem vergo,Dioſcor.lib.1. de balſamo.

Παροξύνομαι,ſum animo exacerbato. παροξυνθεὶς κατὰ τῶν πολιτῶν δι' ὀργὴν, ira concitatus in ciues,Plut.in Themiſth.

Παροξυντικὸς,ῦ,ὁ,exacerbans, incitatiuus,acutus,velox,παροξυντικὸν εἰς τὸ σπεύδειν, Xen.

Παροξύνω,μ.υνῶ,π.ϋγκα,exacuo, irrito, excito, παροξύνει τοὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, ciues in eum concitat,Plut.in Themiſth.

Παροξυσμὸς,οῦ,ὁ,irritatio, exacerbatio, excandeſcẽtia, extimulatio, Hebr.10. ¶ Παροξυσμὸς pro acceſsione febris ſiue acceſſu Plin.

Παροξύτονος,ου,ὁ,dictio habens acutũ in penult.

Παροπαίδιον,pugio,gladiolus.

Παροπλίζομαι, exarmor Plin.Secund.Plut.Cat.

Παρόπτησις,ἡ, quaſi adaſſatio, euocatio ſudoris ad ignem vel prunas in Laconico eliciti. Vide Cæl.Aurelianum medicum.

Παρόραμα,τὸ,obliquus aſpectus vt ſtrabonum, hallucinatio.

Παρόρασις,εως,ἡ,deſpectio,contemptus.

Παροράω,μ.άσω,perperã video,hallucinor,Plat. in Hippia minore, ἀμβλυώπτοι καὶ παρορῶντες. ¶Item deſpicio,aſpernor, Dem.Actiu.Accuſ.

Παροργίζομαι,irritor,moueor ad iracundiam.

Παροργίζω,μ.ίσω,π.ικα,irrito, exaſpero, Accuſ.

Παρόργισμα,& Παροργισμὸς,ῦ,ὁ,irritatio animorum Liu.

Παρορίζω,fines egredior,alienum occupo.

Παρόρειον,τὸ,planicies ſubiecta monti, Euſtath.

Παρόρειος,ου,ὁ,montibus vicinus.

Παρορίστης,ῦ,ὁ,qui fines ſuos egreditur,2.Epigr.

Παρορκεῖν,peierare,παρασπονδεῖν,Appian.

Παρορμάω,μ.ήσω,π.ηκα,concito,incito, hortor, νυμᾶν παρορμήσας πρὸς τὴν βασιλείαν,qui ad regnum ſuſcipiendum induxit,Plut.in Num.

Παρορμεῖν, iuxta ſtationem habere litus circundante claſſe,Plutarch.

Παρόρμησις,εως,ἡ,concitatio.

Παρορμητικὸς,qui incitat. παρορμητικὸς ἀφροδισίων,venerem incendens, Dioſcor.lib.3.cap. 137. πρὸς γάμον παρορμητικὸς, alliciẽs ad nuptias,Plut.in Lycurg.

Παρορύσσω,fodio,παρορύττω τάφρον,foſſã duco.

Παρορχεῖσθαι,fabulam dicit Lucian.pręter argumentum repræſentare.

Παρορώμενος,qui contemnitur.

Πάρος,Aduerb.loci aut temporis, anteà, priùs, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι, priuſquam hæc opera fierent,in Iliad.

Παρ' ὅσον, vel Πάροσον,quatenus, Lucian.

Παροτρύνω,μ.υνῶ,extimulo,adhortor,Accuſ.

Παρ' οὐδὲν, idem quod παρὰ μικρὸν, ὀλίγου δεῖν, propemodùm, propè Terent. Æſchin. παρ' οὐδὲν ἦλθον ἀποκτεῖναι, i. nihil proprius factum eſt,quàm vt interficerent.

Παρουλὶς,ίδος,ἡ, inflammatio circa partem aliquam gingiuarum,quæ non ſoluta ſuppuratur, Paulo Ægin.

Παρουσία,ας,ἡ, præſentia, aduentus, Sophocl. πυρὰ πολλὰ καύσας διεσήμηνε τὴν ἑαυτοῦ παρουσίαν,per multos ignes ſuum aduentum ſignificauit,Plut.in Camill.

Παροχετευσάμενος,ου,ὁ,deducens.

Παροχέτευσις,humoris deriuatio & conuerſio.

Παροχετεύω,μ.εύσω,π.ευκα,deriuo, Plutarch.

Παροχεύομαι,furtiuam venerem exerceo cum alio,Ariſtot.hiſtor.Anim.9.cap.7.

Παροχέω,ῶ,tranſuerſo,παροχεῖμαι.

Παροχὴ,ῆς,ἡ,largitio,ſuppeditatio, Baſil.

Παροχλίζω,tranſmoueo,μετακινῶ,Suid.

Παροχλῶ,infeſto.

Πάροχος,ου,ὁ, præbitor Cicer.à παρέχω. ¶ Dici poteſt & à παροχεῖσθαι. ſignificabitque, qui vnà vehitur, Pauſan.& Ariſtophan.Interpr. in Auibus.

Παροχοῦμαι,focius ſum & iuxtà vehor,Lucian.

Παροχούμενοι,οἱ, vnà vecti,Lucian.

Παρόψημα,τὸ, condimentum. παροψήματα τῶν ἀμπέλων,vitium condimẽta, Phil.in Heroic.

Παροψὶς,ίδος,ἡ, ἀγγεῖον παροψοφόρον, Ariſtoph. vas eſcarium,dictum à rotunditate flexúque, patina Eraſm.cap.23 Matth. ¶ Athen.libr.9. pulmentum ſignificat. ¶ Poll.lib.10. tradit etiam iuris quoddam genus eſſe, vel mazæ, vel opſonii vilis,quod nũc παροψιμάτιον.

Παροψωνεῖν,clàm opſonia coemere,Ariſtoph.

Παρπεπιθὼν,arte pellicens,παραπείσας,ὀδ.ξ.

Παρρέω,præterfluo.

Παρρησία,ας,ἡ, libertas & loquendi audacia. παρρησίαν διδόναι,Plat.de Leg.libertatem dicendi concedere.

Παῤῥησιαςὴς,οῦ,ὁ, qui nimia loquendi libertate vtitur. ¶ Παῤῥησιαςικὸς,vtens libertate.παῤῥησιαςικοὶ, minaces.
Παῤῥησιάζομαι, μ.άσομαι,π.ασμαι, audacter & ingenuè planéque dico, Demoſth.
Παρυγραίνειν,leniter humectare,Athen.
Πάρυγρος,ου,ὁ,humidus,humens,madidus.
Παρυδάτιος,ου,ὁ,iuxta aquam poſitus.
Πάρυδρος,aquaticus,Theophr.
Παρυπάρχω,πάρειμι,adſum,i.patrocinor,adiuuo, in Com mentariis Euripid.
Παρυπάτη,ης,ἡ,chorda quam parypaten Muſici vocant,Ariſtot.in Probl.ſect.19.quæſt.3.
Παρυπατοειδής,ſpecies harmoniæ, Capel.lib.9.
Παρ' ὑπόνοιαν,præterquàm expectabamus.
Παρυποψύχω,modicè & obiter refrigero,Dioſc.
Παρυφαίνω,μ.ανῶ,attexo:retexo,i.deſtruo,Act.
Παρυφασμένος, obtentus. παρυφασμένων ὅπλων, coruſcantium armorum,apud Xen.Philelph.
Παρυφὴ,ῆς,ἡ, veſtium contextus, ὕφασμα, tela verſicolor, Raph. Regio in Apoph.Plutarc.
Παρυφίςαμαι,propemodum ſubſiſto,Areopag.
Πάρυφοι,οἱ,purpureæ virgæ veſti intexæ.
Παρφάμενος,ου,ὁ,decipiens dicendo, hortatus.
Πάρφασις,εως,ἡ,deceptio,Iliad ξ.
Παρῶαι ἵπποι,Ariſtot.lib.9. Anim. equi qui ſunt coloris medii inter cinereum & rufum Gaz.
Παρῳδὴ,ῆς,ἡ,canticum ad alterius imitationem modulatum, Athen. lib.14. ex Ariſtoxeno. ¶ Dicitur & Παρῳδία, Eidem lib.15.¶Παρῳδίαν alii dicunt eſſe quum à tragica ſublimitate ad humilitatem comicam ſermo demittitur, Suid. ¶Aliis eſt quū in ſoluta oratione aſſumpta parte carminis, reliquum oratione proſa completur atque perficitur, Hermog. περὶ τ̃ δεινότ. Hinc verbū παρῳδεῖν,i.parodias ponere, Euſtath. παρῳδικὰ μέλη, Interpr. Ariſtophan.
Παρῳδῶ,exagito,contumelioſè deſcribo,accino
Παρωθέω,ῶ, & Παρωθοῦμαι, depello, extrudo, ſummoueo, Accuſat. Æſchin.κατὰ τιμ. παρωσάμενος ἄνδρα πρεσβύτην,i.expellens domo, & à familiaritate ſummouens. ¶ Genit. Lucian.παρωσάμενοι τῆς τιμῆς.
Παρώθω,μ.ώσω,exigo,expello, Gal.l.1.Glauc.
Παρωκεανίτης,ὁ, litoralis,maritimus.
Παρωκέανοι,οἱ,qui habitant iuxta Oceanum.
Παρωλένια,τὰ, vlnæ, ἀγκάλαι καὶ ἀγκαλίδες, & brachii interni tori atque muſculi.
Παρωμὶς,ίδος,ſuperhumerale,Exod.cap.28.
Παρὼν,όντος,præſens, qui intereſt vel interfuit, aduenięns. οἱ παρόντες ἔργοις, qui adfuerunt rebus gerendis, Thucydid. παρόντες ναυμαχεῖν,ad pugnam accincti, Eidem.
Παρώνη,nauigii genus,Parones Latinis dicūtur.
Παρωνομάσθη,cognominatus eſt,apud Plut.
Παρωνυμία,ἡ,leuis imitatio.Vide Aquilam.
Παρωνύμιον,ου,τὸ,denominatiuum,Ariſtot.
Παρώνυμος,in denominatione ſimilis,Plat νόμ.
Παρωνύμως,q.denominatiuè,Ariſt.c.1.l.1.Præd.

Παρωνυχία,ας,ἡ, & παρωνυχὶς, abſceſſus eſt qui ad radices vnguium coit,Ægin.lib.3.Latini rediuias vel reduuias vocant, vt Cicero, & Plin.¶ Eſt & herba,Dioſcor.
Παρώπτωρ,ό,attonitus,perculſus.
Παρώπια,τὰ,ocularia equorum, coria quæ ambiunt oculos equorum,Poll.
Παρώπαι, αἱ, anguli oculorum interiores exterioréſque, qui & πηγαί.
Παρωπὶς,ίδος,ἡ,eſt velut perſona mulierū, Poll.
Παρώρεια, radices montium, Strab. ¶ Polyb.2. hiſtor.iuga montium & promontoria.
Παρωρείτης πὰν,Epig. ad montem poſitus Pan.
Πάρωρος,ὁ καὶ ἡ,intempeſtiuus,Theophr.
Παρωροφὶς,ίδος,ἡ,ora tecti. παρωροφὶς τετράπηχυς, 4.cubitorum per oras craſsitudo, Herodot ¶ Prominentia tecti & ſubgrundii,Poll.
Παρώσασθαι, Nazanzen.differre,reiicere in aliud tempus.
Παρώσας,dimittens, excludens,Eur.in Oreſte.
Παρώτιον,τὸ,ornamentum aurium. ¶ Item alter oculorum angulus qui aures ſpectat, oppoſitus τῷ ῥινῆτι, Nicand.Schol.
Παρωτὶς,ίδος,ἡ, apoſtema ſecus aures, ſiue inflammatio circa glandulas auribus adiacentes, Celſ.lib.6.cap.16.
Πάρωχρος,ου,ὁ,pallidus.
Πᾶς,παντὸς,ὁ,omnis,vniuerſus,quiuis, quiſque. οἱ πλείςων πᾶς,plerique omnes,Ariſtot.
Πᾶσα, ης, ἡ, omnis. ἐλπὶς πᾶσα, ſpes maxima, Plato in Epiſt.
Πάσασθαι, ά correpto, vel πάσσασθαι, guſtare, comedere, ſaturari, Heſiod. cum Accuſat. νέκταρ γ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην.¶Gen.πάσασθαι ἰχθύων,de piſcibus guſtare, Herodot. Sed ά producto ſignificat poſsidere,κτήσασθαι.
Πασιφαὴς,έος,omnibus apparens,Nonn.
Παιπάλη,ἡ, minutiſsimus puluiſculus farinæ.
Πάσπαλος,idem quod κέγχρος,milium,Galen.
Πάσσαλος,ου,ὁ, & Πάσσαξ,κος, Ariſtoph.in Acharn.idem quod πάτταλος,palus,clauus ligneus,ſera,pertica, paxillus.
Πασσυδεὶ,Thucyd.& Πασσυδίη, cateruatim, omnino,totis viribus,publicè, communi conſenſu,Iliad.ζ.
Πασσύδρος,funditus,ἄρδην.
Πάσσω,μ.άσω,π.ακα, ſpargo, vario, aſpergo, textilibus picturis deſcribo.πάσσε ἁλὸς, Homer. ſale conſpergebat. Lucian. κόνις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πάσσεται,puluis per caput ſpargitur.
Πάσσων,ονος,ὁ,pinguior,latior, Comparat.
Παςὰς,άδος,ἡ, porticus, Pollux, παραςάδας ὁ Ξενοφῶν(αἱ οἱ νεῶ ἐξέδρας)καλεῖ.¶Aliis dicitur cœnaculum: nam πάσασθαι cœnare eſt, in Epigram.¶Item thalamus nuptialis,Suid. à πάσσω,i.orno. Et atriū vbi fiebāt cōciones, Plut in Lycurg.¶Dicitur nonunquā dę quauis domo ad aliquē excipiēdū apta, Moſchop.
Παςείλη,ης,vltimus dies anni. παςίλη verò τὸ ξύσμα τῦ δέρματος,Suid.raſura cutis.

Παςὸς,

Παςὸς,οῦ,ὁ,idem quod παςάς. ¶ Aliquando pro eo qui cibo operam dedit. ¶ Athen.libr.9. betæ ſpecies.

Παςοφόρος,ου,thalamifera : Veneris epith. ¶ Item παςοφόροι, ferentes pallium, vt fit in *proceſsionibus*. ¶ Παςοφορεῖον, tabernaculum, Hieronym. thalamus in quo habitat templi Præpoſitus.

Παταλλαις, multarũ artium, πολύτεχνος, Heſyc.

Πάσχω,μ.πείσομαι, π. πέπονθα, ἀόρ. β. ἔπαθον, patior, δεινὰ πάσχειν, Ariſt. Nebul. ¶ Item affici commodo vel incommodo, Plutarch.in Galba, οὐδὲν ἰδίᾳ χρηςὸν ὑπὸ Γάλβα πεπονθώς, nullo priuatim beneficio affectus à Galba. Demoſth. πάσχω κακῶς ὑπὸ σοῦ. ¶ Item commoueri atque affici, Liban.in Declamat. Θυγατέρα ἣ ὡς εἶδε τούτου κάλλει τε καὶ μεγάλῳ, ἔπαθέ τι καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἦν ἐραςής. ¶ Item admittere, facere, Demoſth. μηδαμῶς μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε, videte ne ſic ſtultè ſtatuatis, ne quid ſtolidè admittatis, Galen.l.10. Therapeut. τί ἄν τις πάθοι πρὸς ἀνθρώποις μήτε ἔργῳ μήτε λόγῳ πεισθῆναι δυναμένοις; Terent. quid cum illis agas, qui neque ius, neque bonum atque æquum ſciunt? ¶ Πάσχειν, pro accidere, Demoſthen.contra Conon. καὶ μὴν εἰ παθεῖν τι μοὶ συνέβη, Cicer.in Philipp. ſi quid mihi humanitus accidiſſet. πάσχω τοῦτο, id mihi accidit, Plat.de Leg. ¶ Πάσχειν etiam in obſcænum ſenſum detorquetur: tribuitúrque Cynedis & Pathicis, Dem.pro Corona.

Παταγέω, ſtrepo, ſtrepito, Ariſt.νεφ. ¶ Soph.pro tumultuor, παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι.

Παταγὴ, plauſus, Dionyſ.de Situ orbis.

Πατάγημα,τὸ, ſtrepitus, fragor, crepitus. ¶ Capitur etiam pro garrulo & veteratore.

Πάταγος,ου,ὁ, crepitus, fragor tonitrui, Ariſt.νεφ. οὐδέπω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βροντῆς μ᾽ ἐδίδαξας.

Πάταικοι, Patæci: dii Phœnicum, quos in triremium proris circunferunt : referunt autem Pygmæi viri imaginem, Herodot.

Πατάνιον,ου,τὸ, & πατάνη Polluci, ſartago. ¶ Item pandum & phialæ inſtar amplũ poculũ.

Πάτανον,τὸ, patella, βυθλίον, ſartago repanda.

Πατάσσω,μ.άξω,π.αχα, percutio, illido, ferio, concutio, Plat.cum duobus Accuſ. πατάσσω σε πληγάς, Ariſtoph. πόθος τὴν καρδίαν ἐπάταξε. ¶ Item ſonus : Vnde πάταγος, fragor, crepitus, Ariſtoph.in νεφ.

Πάταχνον, inſtrumentum coquinariũ, ſartago.

Πατέλλια,τὰ, pocula perampla, Cæl.lib.15.c.6.

Πατερίζω, patrem appello, Ariſtoph. Veſp.

Πατέριον, diminutiuum à πατὴρ, paterculus.

Πατέω,μ.ήσω,π.ηκα, peſſundo, calco, ambulo, Sophocl.in Aiace, τὴν δίκην πατεῖν, conculcare, i. opprimere ius & fas. ¶ Πατεῖν etiam terere authorem aliquem, Ariſt. in Auib. ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κ᾽ οὐ πολυπράγμων, οὐδ᾽ Αἴσωπον πεπάτηκας, neq; triuiſti nec legiſti diligenter.

Πάτημα, res peſſundanda, & cõculcabilis, Baſil.

Πατηνὸς, conculcatus, vulgaris.

Πατὴρ, Genit. πατέρος καὶ πατρὸς, pater. In Vocat. ὦ πάτερ, accentu traſlato. πατέρες συγγεγραμμένοι, patres conſcripti, Plut.in Romulo. ἀγαθῶν πατέρων φύντι, &c. bonis parentibus orto, Plat.de Legib.

Πατὴρ,ῆρος,ὁ,q. calcator.

Πατητὸς, conculcatus. πατητοὶ φοίνικες, palmæ quæ ſolem paſſæ diutius, (quum ſint aliâs nimio liquore refertæ) rũpuntur, vt ob id quaſi calcatæ videantur, Galen.10.Meth. & Plin. lib.13.cap.4. ¶ Et ab Aëtio vuæ paſſæ, σταφυλαὶ πατηθεῖσαι dicuntur li.9.c.24. quas Plin. dixit, in vite à ſole diutius aduſtas.

Πάτος,ου,ὁ, callis, via, via trita, veſtigium. ¶ Pro conſuetudine & conuerſatione, Iliad.ζ πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων, conſortia hominum fugiens. ¶ Πάτος, in Coniſteriis dicebatur puluis palæſtricus quo corpora perſpergebantur poſt ceroma & vnctură olei : quare pro ſimplici puluere palæſtræ, & pro eo qui corpori adhæſit, ſumitur, Galen.Simplic.lib.10.

Πάτρα,ας,ἡ, patria. ¶ Pind. pro φρατρία, & familia.

Πατραγαθία,ἡ, patris probitas.

Πατράδελφος, patru⁹, vel patruelis, Hiero. Eſa.6.

Πατραλοίας,ου,ὁ, patricida, Paul.ca.1.ad Timoth.

Πατραλῴας, vel πατραλοίας,ου,ὁ, Ariſtoph.idem.

Πατραλῴης,ου,ὁ, patricida.

Πάτρη, patria, Ilia.α. τηλόθι πάτρης. vnde, Πάτρηθεν, ex patria, Dion.de Situ orb.

Πατριὰ,ᾶς,ἡ, familia, gens, tribus, cognatio, parentela, Eraſ.Epheſ.3. ſic etiam Naz.in Orat.

Πατριάζω, mores patris refero, patriſſo Terent.

Πατριάρχης,ου,ὁ, patriarcha, princeps familiæ.

Πατριαρχία,ἡ, familiarum præfectura, Nazanz.

Πατρίδιον, paterculus, Ariſtoph.

Πατρίκιος, patricius, Plut.in Rom.

Πατρικὸς,οῦ,ὁ, paternus, Iſocrat. τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν, paternæ amicitiæ eſſe hæredes. ¶ Πατρικῶς, patrio affectu, patriè Quintilian.

Πάτριος,ου,ὁ καὶ ἡ, patrius, hæreditarius. τὴν πάτριον θυσίαν ἐπιτελοῦσι, ſacra patrio ritu peragunt, Plut.in Solone. πάτριόν ἐστι, mos eſt patrius.

Πατρὶς,ίδος,ἡ, patria, in Epigr. ¶ Interdum Adiect. Ilia.ſ. ἐνὶ πατρίδι γαίῃ, i. ἐν τῇ πατρικῇ γῇ.

Πατριώτης,ου,ὁ, conterraneus Plin. πατριῶται ἀλλήλων, qui eiuſdẽ ſunt patriæ, Plat. de Leg.

Πατριωτικὸς, ad tribules pertinens, tribuarius.

Πατρόθεν, à patre, à maioribus, à familia. πατρόθεν ἐπονομάζων, patris nomine appellans, Thuc.

Πατροκασίγνητος,ου,ὁ, patruus, Heſiod.

Πατροκτονία,ας,ἡ, parricidium.

Πατροκτόνος, parricida. Πατρόκτονος, à patre occiſus. ἐκ πατροκτόνου χερὸς ἔσωσάς με, Eurip. ſeruaſti me de manu patris volentis me occidere. ¶ Πατροφαίστης, idem, nempe parricida.

Πατρομήτωρ, vnde quis maternum genus ducit.

Πατρονομέω,μ.ήσω, paterno more tracto, Accuſ.

Πατρονομία, lex patris, imperiũ paternũ, Lucian.

Πατρονομικὴ, paterna gubernatio, Plat. de Leg.
Πατρονομοῦμαι, patris volũtate, ꝑ lege vtor, Plat.
Πατρονομούμενος, paternis legibus vtens.
Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, à patribus traditus, Petr. 1.
Πατροπάτωρ, auus paternus, Poll. poeticum.
Πατρότης, ητος, ἡ, q. paternitas.
Πατροτύπτης, ου, ὁ, percuſſor patris, Iſæo.
Πατροῦχος, ου, ἡ, filia cui vni hæreditas obuenit. πατρούχου παρθένου, pupillæ virginis, Herodot.
Πατροφονεὺς, parricida, ὁ τοῦ πατρὸς φονεύς, Homer.
Πατροφόνος, ου, ὁ, & Πατροφόντης, ου, ὁ, parricida.
Πατρώζω, μ. ώσω, π. ωκα, patriſſo, Herodian.
Πατρώϊος, πατρῷος, paternus, auitus, Odyſſ. α.
Πάτρων, ονος, ὁ, patronus, Interpr. Eurip.
Πατρωνεία, patrocinium.
Πατρωνυμικὸν, οῦ, τὸ, patronymicum.
Πατρῷος, ου, ὁ, patrius, paternus. Ζεὺς πατρῷος, Iupiter patrius, Plat. in Leg. Iupiter in cuius tutela eſt ciuitas, tutelaris. ἐν γῇ πατρῴῃ, in terra patria, Hom. in Odyſſ. ¶ Athen. ex Menandro, γῆν πατρῴαν καταφαγεῖν, paternos agros deuorare, patrimonium abſumere.
Πατρωὸς, οῦ, ὁ, vitricus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος, Suid.
Πάτρως, ωος, ὁ, patruus, Herodot. ¶ Steſich. τὸν κατὰ πατέρα πρόγονον, πάτρωα vocat.
Παταγέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſtrepo, obſtrepo.
Πάταγμα, & Πάταγος, ου, ὁ, ſonus, percuſsio.
Πατταλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, figo palum, ſuſpendo, Eurip. Neutr. abſol.
Πατταλίαι, οἱ, ſubulones, i. cerui quib⁹ cornua enaſci incipiunt.
Πάτταλος, aut πάσσαλος, ου, ὁ, palus, clauus ligneus. ¶ Item pertica vnde aliquid ſuſpenditur. Vnde πάτταλῳ ἀνακρεμάσαι, id eſt, clauo ſuſpendere.
Πάττω, ſpargo. πάσω, μ. σω, Ariſtoph. νεφ.
Παῦ, Doricè, pro παῦσαι, Ælian.
Παῦλα, ης, ἡ, quies, finis, intermiſsio, Plat. Phęd.
Παϋνὶ, proprium menſis Ægyptiis, in Epigr.
Παύομαι, μ. σομαι, π. μαι, finio, ſuperſedeo, vaco. παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας, pugnandi finẽ facite. ¶ Et per Particip. παύομαι διψῶν, deſino ſitire, Xenoph. ¶ Παύεσθαι, pro cedere, cui contrarium ἵστασθαι, i. reniti atque obſiſtere, Theophr. de hiſt. plant. lib. 5. cap. 8. τὰ μὲν γὰρ παύονται, τὰ δὲ ἵστανται, nam hæc cedunt, illa renituntur atque obſiſtunt.
Παυράκις, paucies, ὀλιγάκις.
Παυρίδιος, pauculus, Heſiod.
Παῦρος, ου, ὁ, paucus, facilis numeratu, Iliad. γ. ἐπιτροχάδην ἀγόρευε Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, paucis quidem, ſed diſertè & dulciter.
Παυσανέμος θυσία, ſacrificium pro ſedando ventorum turbine: apud Æſchyl.
Παυσίβακτροι, baculis robuſtis vtentes, vt qui fuſtibus lites ſedant & dirimunt.
Παυσικάπη, ἡ, inſtrumentum ad modum rotæ rotũdum per quod iumentorum colla tranſmittebant, ne pabulũ colligerent, Euſt. Ilia. χ.
Παυσίλυπος, ου, ὁ, quaſi ſedator moleſtiæ atque mœroris. Eſt epith. Iouis apud Sophocl.
Παυσίπονος, Eurip. à labore recreans, Actiuè.
Παῦσις, quies, ceſſatio, ſedatio Cic.
Παυστήρ, ῆρος, ὁ, & Παυστήριος, ου, ὁ, quaſi ſedator, Sophocl.
Παυστήρια, ſepta, obices.
Παυστικὸς, vim ſedandi obtinens.
Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, quies, κατάπαυσις, Hom. Iliad. β.
Παύω, μ. αύσω, π. αυκα, ſedo, ceſſare facio, finem impono, libero, coërceo, abdico, Accuſ. παύω ὕβριν, reprimo inſolentiam, Demoſth. παύω σε μὴ ἐξαπατᾶσθαι, facio ne amplius decipiaris, Ariſtoph. ¶ Cum Genit. & Accuſ. Xenop. παύω σε τῆς βασιλείας, tibi regnũ adimo, Herodot. ¶ Cum Genit. ſolo, Heſiod. ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, finem fac pugnandi. ¶ Aliquando ſine caſu ponitur, túncque Accuſat. ἑαυτὸν ſubintelligunt. παῦ' ἐς κόρακας, Ariſtoph.
Παφλάζειν, æſtuare, ebullire, feruêre, propriè de maris æſtu atque ſono, Ariſtoph. ¶ Hippocr. offenſatores in legendo vel differendo, παφλάζειν dicit. ¶ Πάφλασμα, ατος, τὸ, propriè æſtus maris, ſonúſque quem efficit dum feruet: Vnde Tranſlatè παφλάσματα dicuntur verba inſolentia atq; elata, Ariſtop. in Auib.
Παχέες, & Παχεῖς, οἱ, proceres, diuites.
Πάχετος, pro παχύτερος, craſsior.
Παχήμερον, Mendeſiũ ſiue Ægyptiũ vnguentũ.
Πάχνη, ης, ἡ, pruina, ros glaciatus, i. δρόσος πεπηγυῖα, vt definit Ariſtot. lib. de mundo.
Παχνήεις, εντος, pruinoſus, παχνώδης.
Παχνόω, μ. ώσω, π. ωκα, figo, conglutino, denſo. παχνουμένη ἄμπελος, vitis quæ congelatur, Bud. in Epiſt. prior. ¶ Item infeſto, moleſto, contriſto, ſeu perdo, Heſiod. ἐπάχνωσε φίλον ἦτορ, animum moleſtia affecit.
Παχνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pruinoſus.
Πάχος, εος, τὸ, craſſitudo, craſſamentum ſiue craſſamen Collum. corpulentia Plin. ſpiſsitas, ſiue ſpiſsitũdo Senecæ. πάχος πυῶδες, craſſamentum purulentum, lib. 3. Dioſcor. ¶ Refertur etiam ad animum, dicitúrque de ingenio craſſo & rudi.
Παχύδερμος, qui eſt cute craſſa & pingui. ¶ Ponitur pro fatuo ac rudi, i. ruſtico, Lucian.
Παχυκάλαμος, craſſo culmo aſſurgens.
Παχύκαυλος, craſſo caule conſtans.
Παχύκνημος, ου, ὁ, habẽs ſuras pingues, Ariſtot. πλ.
Παχυλῶς, craſſo modo, pingui Minerua.
Παχυμέρεια, ἡ, craſsitudo partium, Gal. ad Glauc.
Παχυμερὲς, τὸ, pars craſsior.
Παχυμερέστερον, Pharuor. craſsius, rudius, pinguiore Minerua Colu. craſsiore muſa Quint.
Παχυμερὴς, craſſus. παχυμερὴς σοφία, Bud. in Epiſt. poſter. ¶ Παχυμερῶς συνδιαιρεῖσθαι, Nazan. in Orat. δ.
Παχυνθεὶς, έντος, ὁ, corpulentus, ſpiſſatus.
Παχύνοος, ſtupida mente, craſſo ingenio.
Πάχυνσις, εως, παχύτης, τὸ πάχος, craſsitudo, craſſamentum, Theophr. li. 6. cap. 15.

Παχυπ-

Παχυντικὸς, incraſſans.

Παχύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, craſſum reddo, facio craſſeſcere, ſagino, ſpiſſo, Accuſ. Plat. 1. Rep. τὸ τὴν βοῶν ἀγαθὸν σκοπεῖν καὶ παχύνειν αὐτὸν καὶ θεραπεύειν.

Παχύρραβδος, craſſas habens virgas.

Παχύρριζος, qui eſt craſsis radicibus.

Παχύρυγχος, qui eſt naribus craſsis, cui roſtri eſt amplitudo. παχύρυγχοι ὕες, Aphrod.

Παχὺς, έος, ὁ, craſſus. παχέα ἱμάτια φορεῖν, Xen. in Oecon. craſſa veſtimenta geſtare. ¶ Παχὺς etiã dicitur, vt à Varrone craſſus, pro eo qui eſt rudis ingenio & tardus.

Παχυστομεῖν, difficulter, aſperè & craſſè loqui, cuiuſmodi Barbarorum vox eſt, Strab.

Παχυστομία, ἡ, craſſa loquela, Strab. lib. 14.

Παχυστόμως, inconditè craſſéq; loquẽs, Strab. 14.

Παχύτερον, τὸ, craſsiꝰ, rudiꝰ, pinguiore Minerua.

Παχύτης, ητος, ἡ, craſsitudo, corpulentia, pinguedo, Ariſtot. hiſtor. Animal. 9. cap. 5.

Παχύτριχος, cui craſſus pilus. Παχύθριξ, idem.

Παχύφλοιος, ου, ὁ καὶ ἡ, craſsi corticis.

Παχύφρον, ὀνήθης, bardus, ſtupidus, Heſych.

Παχύχειλος, ὁ, cui craſſa ſunt labra, labeo.

Παχύχυμος, qui ſucco eſt craſſo, Aphrod.

Παχὼν, proprium menſis apud Ægyptios, Epig.

Πάω, adipiſcor, veſcor, Plut. Πάομαι, idem.

Π Ε

Πέβολον, in Epigr. i. πεδίβολον, planicies.

Πεδάγρετος, varius, μεταληπτός.

Πέδαι, αἱ, pedicæ, & omne vinculum pedum.

Πεδαίρω, à ſolo tollo, Euripid.

Πεδανὸς, ῦ, per terram ſerpens, humilis, Interpr. Nicand. in Ther. ¶ Item pro vaticinio data merces, Heſych.

Πεδάρσιος, ſublimis, excelſus, volans, Ariſt. ὀρν.

Πεδαχνῶδης, ſupinum & negligẽtem eſſe, ῥυφᾶν.

Πεδάω, vel πεδέω, μ. ήσω, π. ηκα, impedio, ligo, Οδ. δ. ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου.

Πεδαωρεσής, equus ferociens, & μετεωρεσής.

Πεδεινὸς, qui eſt in planicie, Theop. 3. hiſt. plant.

Πεδέω, μ. ήσω, π. ηκα, ligo, compedio, in Epigr.

Πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum.

Πεδίῃ, in terram.

Πεδήορος, ſublimis, celſus, μετέωρος, Nic. Ther.

Πεδητὴς, ligator, in Epigram.

Πεδήτης, vinctus, μακρᾶς πεδῆται νυκτὸς, longæ noctis compediti vinculis, cap. 17. Sapient.

Πεδιαῖος, campeſtris, q. μεσόγειος, in mediterraneis habitans. Πεδιακὸς, idem.

Πεδιαῖοι, vocabantur apud Athenienſes illi, qui paucorum dominatum in Repub. probabant.

Πεδιὰς, άδος, ἡ, campeſtris, locus planus, planicies. πεδιὰς γῆ, campeſtris terra, Herodot.

Πεδιάσιμος σμύρνα, ſpecies myrrhę, Dioſ. l. 1. c. 78

Πέδιλον, ου, τὸ, talare, calceamẽtum varium, calceus, ſoccus, Heſio. ἀμφὶ δὲ ποσσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα, circum pedes alata habebat talaria.

Πεδινὸς, ῦ, ὁ, campeſtris, planus.

Πεδινώτερος, Plat. de Leg. Πεδιόθεν, è terra.

Πέδιοι, οἱ, qui in locis planis morantur.

Πέδιον, paruum vinculum, paruus nodus, Etym.

Πεδίον, ου, τὸ, ſolum, campus, planicies. ἄρειον πεδίον, Martius campus, Plut. in Public ¶ Item πεδίον, pars pedis ſuperior, quæ manus metacarpio reſpondet, 5 conſtans oſsibus, Hippocr. de articulis σῆθος ποδὸς dixit.

Πεδόθεν, è campo, à ſolo, à puero, Heſiod. πεδόθεν δ' ἐπινάσσετο μακρὸς ὄλυμπος, à fundo, id eſt, funditus.

Πεδοῖ, pedibus, πεζῇ, Æſchyl. ¶ Itẽ humi, εἰς γῆν.

Πέδον, ου, τὸ, idem quod πεδίον, i. γῆ, ἔδαφος, ſolũ, Soph. ¶ Item domus, domicilium, Etym.

Πεδοσκαφὴς, in ſolo ſuffoſus, depreſſus.

Πεδοστιβὴς, pedeſtris, ſolum calcans. πεδοστιβὴς ὄχος, vehiculum per terram tractum, Eurip.

Πεδοτροφὴς, in ſolo nutritus, Nonn.

Πέδων, ωνος, ὁ, verbero, magiſtia, Euſt. Iliad. θ.

Πέζα, ης, ἡ, pes, vnde Thetis ἀργυρόπεζα, Hom. quaſi λευκοὺς πόδας ἔχουσα. Poll. pars quæ ſuræ ſubiacet vocatur πέζα vel σφυρὸν, hoc eſt, malleus: & iuxta vtrinque eminent tali, in quos oſsis extuberationes deſinuut, teſte eodem Poll. ¶ Item fimbria, ora, limbus, Arg. 4. ἄκρην ὑψόθι πέζαν ἀρτάζουσα χιτῶνος. ¶ Eſt & quicquid extremitatem veſtis ambit, tuetúrque, quò tardius deteratur, margo, finis. ¶ Aliquando regio, Nonn. οὐρανίην ἐπὶ πέζαν ὑπερλυέμενος νέκυς ἔπτη, in cæleſtem plagam vo lauit. ¶ Eſt & retis genus rotundum. ¶ Item meretrix ſine organis ſympoſia frequẽtans.

Πεζαίτεροι, qui ſint apud Demoſth. vide Interp.

Πεζακοντισταὶ, Polyb. iaculatorii pedites.

Πέζαρχος, præfectus peditum, Xenoph.

Πεζέταιρος, ου, ὁ, ſatelles, ſtipator, miles altero pede nudus altero armatus, pedeſter, Poll.

Πεζεύοντες, terreni. Πεζευτικὸς, ῦ, ὁ, greſsilis.

Πεζεύω, μ. εύσω, π. ευκα, pedibus incedo, Act. 20.

Πεζῇ, Aduerb. pedibus, pedeſtri itinere per terrã.

Πεζηστρατεία, terreſtris exercitus, Æſchin.

Πεζικὸς, ῦ, ὁ, pedeſtris, Thucyd. Πεζίτης, idem.

Πεζίτια, corollæ, στέμματα, Suid.

Πεζογραφεῖν, proſam ſcribere. Πεζογράφοι, ſcriptores proſę, Laer. & Πεζολόγοι, συγγραφεῖς, Suid.

Πεζομαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, pugnam pedeſtrem cõmitto, Ariſtoph.

Πεζομαχία, ας, ἡ, pugna pedeſtris, Thucyd.

Πεζὸν, ῦ, τὸ, peditatus, πεζὸν & ἱππικὸν, Thucyd.

Πεζονομικὸν, genus quoddam Plat. in Polit. quod curaret & cuſtodiret animãtes terrã calcãtes.

Πεζοπορῶ, pedibus incedo, Xenoph.

Πεζὸς, ῦ, ὁ, pedes, pedeſtris, πεζὸς ἰὼν, pedes vadẽs Xenoph. πεζὴ δύναμις, peditatus, Eidem. 1. παιδ. πεζὰ ζῶα, greſsilia animalia Politic. ex Ariſtot. de mund. ¶ Et πεζὰ aliquando humilia & ſubmiſſa.

Πεζοφόρος, talaris, fimbriatus, Poll.

Πεζῶς, proſa oratione, i. καταλογάδην.

Πεζώτερος, ου, ὁ, humilior.

Πειθανάγκη, perſuaſio cum neceſsitate coniũcta

Πειθανολογία, perſuaſibilis oratio Quintil.
Πειθανός. Vide Πιθανός. Πειθαρχέομαι, pareo.
Πειθαρχέω, μ. ήσω, π. ηκα, principib⁹ obedio, im perio pareo. ¶ Accipitur enim & pro quouis modo obedire, Neutr. Genit. Ioſeph. libr. 2. πειθαρχεῖν αὐτῶν περὶ τῶν ὅλων.
Πειθαρχία, ἡ, obtemperatio magiſtratui Cicer.
Πειθαρχικός, οῦ, ὁ, obediens principi.
Πειθήμων, ονος, obediens, Dat. lib. 5. Epigr. πειθήμονα λύσσῃ, obſequentem rabiei. ¶ Item Genit. εἶχεν ἑῆς πειθήμονα βουλῆς, ſuo conſilio parentem. ¶ Pro fideli, Nonn. ſine caſu, Ioan. 6.
Πειθήνιον, τὸ, obedientia & obtemperatio Cic. obſequium, ὑπείθεια, Ioſeph. de Captiuit. τὸ πειθήνιον τῶν στρατιωτῶν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας.
Πειθήνιος, ου, ὁ, obediens, parens habenis. πειθήνιος ἵππος, Plutarch. ¶ Πειθηνίως, obſequenter Plin.
Πείθομαι, μ. πείσομαι, π. πέπεισμαι, credo, mihi perſuadeo, adducor vt credam, obſequor, Dat. πείθομαι λόγοις, verbis perſuadeor, Xenoph. πειθεὶς τῷ νόμῳ, legi obſequens, Plat. de Legib. ¶ Inuenitur & cum Accuſ. Iliad. ά. ἅ τιν' οὐ πείσεσθαι ὀΐω, quæ non perſuaſurum arbitror. ¶ Plat. cum Dat. & Accuſ. in Apolog. ταῦτα ἐγώ σοι οὐ πείθομαι, de his tibi nō credo. ¶ Cū Infinit. Ibidem. πέπεισμαι ἐγὼ ἑκὼν εἶναι μηδένα ἀδικῆσαι ἀνθρώπων, mihi perſuaſum eſt nemini me vltrò feciſſe iniuriam. ¶ Πεπεισμένος ἐκ λογίων, oraculis adductus, Plut. in Rom. πειθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς, adductus donis, Plat.
Πειθὸς, perſuaſorius.
Πείθω, ſuadeo, oratione flecto, Ariſtop. in Plut. οὐ γὰρ πείσεις, οὐδ' ἢν πείσῃς, non perſuadebis ne ſi perſuaſeris quidem. Plat. in Apolog. ἀλλ' ὑμᾶς τοῦτο οὐ πείθω, ſed id nō vobis perſuadeo. ¶ Item morem gero, pareo. ¶ Item πείθω, ſpero & contendo.
Πειθὼ, όος, ἡ, perſuaſio, obedientia, obſeruantia, obſequium, inductio. μετὰ πειθοῦς, perſuadēdo, Plat. de Leg. Xenoph περί του πειθοῖ λαβὼν, à quopiam verbis adducto capiens. ¶ Erat & prophanis deæ nomen dicendi præſidis, quā Ennius Suadam, Horat. Suadelā, Cicer. Leporem vocat, Quintil. perſuadendi deam.
Πεικὸν, amarum, πικρὸν, Heſych.
Πεικὸς, lana, ξάσμα. vſitatius eſt πέκος.
Πείκω, μ. πέξω, τὸ πέκω, propriè pecto, ξαίνω. ¶ Eſt & τὸ κείρω, tondeo, Theocr. Idyll. 5.
Πεῖνα, vel πείνη, ης, ἡ, fames, Odyſſ. ό.
Πειναλέος, ου, ὁ, famelicus, eſuriens, ieiunus.
Πειναρὸς, ſordidus.
Πεινατικὸς, famelicus, Plutarch.
Πεινάω, μ. άσω, π. ακα, & Πεινέω, & Infinit. πεινῆν, & πεινᾶν, eſurio, fame premor, Neut. Abſol. Lucian. οὐ γὰρ σῶμα ἔχεις, ὅπερ καὶ πεινῆν καὶ διψῆν ἐδύνατο. ¶ Transfertur verò etiam ad alia quorum penuria laboratur, Xen. Pęd. 8. πεινήσας χρημάτων. ¶ Πείνημι, poeticè, idem.
Πεινητικὸς, cibi appetens, famelicus.

Πεῖρα, ἡ, experientia, periculum, tentatio Liu. ſiue tentamentum Virgil. ὑμῶν αὐτῶν πεῖραν λήψεσθε, Xenop. de vobis ipſis periculum facietis. Plat. Epiſt. 7. πεῖραν λαμβάνειν περὶ τὰ τοιαῦτα, de his experientiam ſumere. πεῖραν διδόναι, edere ſpecimen, Xen. Demoſth. περὶ στεφ. πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι, re ipſa faciendi periculi copiā conceſsiſſe. πεῖραν τούτων ἔχω, hæc ſum expertus, Xenoph. ¶ Attici πεῖραν ἀντὶ τοῦ δόλος καὶ τέχνη, i. pro malo dolo accipiunt: vnde πειραταὶ dicuntur, οἱ κατὰ θάλασσαν κακοῦργοι, Sophocl. Interp. in Aiacem.
Πειράζομαι, tentor, experior, Galat. 6.
Πειράζω, vel πειράω, μ. άσω, π. ακα, experior, exploro, conor, πᾶσαν ἰδέαν πειράσαντες, Thuc. nihil non tentantes. πειρᾶν ἀνὴρ dicitur τὴν γυναῖκα, quum de ſtupro ſolicitat & interpellat. Latinè attentare pudicitiam, Bud. Cōm. Apoll. lib. 1. Argon. Genit. iunxit, λαιῇ ἀναχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀοιδῆς, i. aggrediebatur & exordiebatur. Cum Infinit. lib. 2. Epig. πειράζῃς λευκὸν ἰδεῖν κόρακα. i. niteris.
Πειραιεὺς, έως, & ιῶς, portus Atticę.
Πειραίνω, termino, finio, περατῶ.
Πειράομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, tento, laceſſo, aggredior, nitor, experior, Genit. Iſocrat. πειρῶ τῶν φίλων, amicos periclitare. πειρώμεθα τοῦ τείχους, oppidum tento, Thucyd. ¶ Infinit. Ariſtoph. in Pluto, τὸν πλοῦτον ποιεῖν πειρώμενοι βλέψαι πάλιν, conantes efficere vt Plutus iterum videat.
Πεῖραρ, & Πεῖρας, ατος, τὸ, finis, πέρας, terminus, limes, funis, vinculū, ὅπλα ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα πείρατα τέχνης, in Odyſſ. inſtrumēta manibus tenens artis adminiſtra.
Πείρασις, interpellatio de ſtupro, tentatio, Thuc.
Πειρασμὸς, οῦ, ὁ, tentatio, periculum, Dioſc. lib. 1.
Πειραστὴς, οῦ, ὁ, tentator Horat.
Πειραστικὸς, qui conatu inani vtitur, Ariſtot.
Πειρατεία, piratica, latrocinium.
Πειρατέον, experiundum eſt, nitendum eſt, Xen.
Πειρατεύω, prędor, latrocinor, prælior, Gen. 49.
Πειρατήριον, ου, τὸ, tentatio, locus tentationis, & receptaculum piratarum.
Πειρατὴς, οῦ, ὁ, pirata, Sophocl. Interpr.
Πειρατικαὶ νῆες, naues prædatoriæ, Plut.
Πειράω, μ. άσω, π. ακα, tento, interpello, ſolicito de ſtupro, Ariſtoph. in Plut. πειρᾷ μὲν ἴσως σε, te fortaſſe tentat de ſtupro. ¶ Item nitor etiā Infinit. πειράω ἀποβαίνειν, conor deſcendere.
Περαίνας, αντος, ὁ, perficiens.
Πειρητηρίη, πειρατηρίη, exploratio, tentatio Liu. tentamentum Virgil.
Πειρητήριον, experimentum apud Hippocr.
Πειρητίζω, μ. ίσω, π. ικα, tento, Genit. Odyſſ. ξ.
Πείρινθα, alueum ſeu tabulatū in curru vbi res ponuntur, & vbi ſedent qui curru vehuntur Homer. Odyſſ. ό.
Πείρομαι, tento. πειρώμενος κιθαρίζειν, Lucian.
Πείρω, μ. περῶ, π. κα, tranſeo, Odyſſ. ν. penetro, traiicio,

traiicio, pungo, figo, Odyſſ.ξ, ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε, verubus traiecit & affixit.
Πεῖσα, ης, ἡ, obedientia, perſuaſio.
Πείσας, irrigans, humectans.
Πεῖσα, & πῖσα, τὰ, Hom. Ody. ζ, loci humidi.
Πεῖσις, εως, ἡ, πάθος, Senec. paſsio, læſio, perſuaſio, Alex. Aphr. li. 1. Probl.
Πεῖσμα, ατος, τὸ, firmamentum, refugium & contentio, Etym. ¶Item rudens, i. funis nauticus, quo nauis in litore religatur, quem oram videtur dixiſſe Quintil. Homer. Inter. πείσματα νεὼς, funes nauis, Plat. in Timæo.
Πεισμονὴ, ἡ, animi inductio, credulitas, perſuaſio.
Πεῖσος, locus humidus: nam πῖσαι, rigare eſt.
Πειστὴρ, obediens, ὑπήκοος.
Πειστήριοι λόγοι, verba perſuabilia, Eurip.
Πειστικὸς, qui facilè perſuadet, obediens.
Πείσυνος, pro πίσυνος, fretus, Laſcar.
Πειτάσσω, agito.
Πειώλης, catamytus, incontinens, ſcortator, Ety.
Πέκος, pellis, κώδιον, δέρμα. Dicitur & πέσκος.
Πεκούλιον, i. ὐσία, peculium, Plut. in Publ.
Πεκτὴρ, ῆρος, qui pellẽ vellit, ὁ δέρμα τίλλων, Suid.
Πεκτὸς, à πείκω, vel πέκω, comptus, in Epigr.
Πεκτέω, & πέκω, pecto, euello, vello, & tondeo, ἐπέχθη, tonſus eſt, Ariſtoph. νεφ. & Hom. ἡ δὲ χαίτας πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς.
Πελάγιος, litoralis, Ariſtot lib. 8. Anim. ca. 19.
Πελάγια, τὰ, pelagica, κρόταλα.
Πελαγίζω, exūdo, æſtuo, inundo. Accuſ. Πελαγίζειν, nauigare, Xenoph. in Oecon.
Πελάγιος, ου, ὁ, maritimus, intra pelag⁹ poſitus. πελάγιαι ἀποτίκτουσι, in alto pariunt, Ariſtot. lib. 5. Anim. πελάγιαι νῆες, Thuc.
Πέλαγος, εος, τὸ, pelagus, altum. πέλαγος τῆς θαλάσσης, Matth. 18. ¶Πελαργὸς, ἀντὶ τοῦ πελαργὸς,
Πελάζομαι, propinquo, Eurip. (Etym.
Πελάζω, μ. άσω, π. ακα, accedo ad, pertingo, admoueo. Actiu. Ody. ξ, γῇ δέ με θεσπεσίῳ τὴν πέλασεν μέγα κῦμα, me appulit. ¶Interdum cum ſolo Dat. ponitur pro accedo, 2. Arg. ὃς κε Βέβρυξι πελάσῃ, qui ad Bebrycas appulſus ſit. ¶Πελάσαι χθονὶ, fundere humi, ſeu proſternere, Apoll. Rhod. ¶Πελάθω, idem, Eurip.
Πέλανος, ου, ὁ, mola ſacrificiis apta, quæ fiebat ex tenuiſsima farina, libum, placenta, Ariſtoph. in Plut. ¶Item ſpuma concretior circa os, Eurip. in Oreſte. ¶Item ſucoſa lachryma inſtar thuris gummi denſata. ¶Item obolus, Nicand. in Alexiph. Sic & vocabatur obolus datus pro vaticinio.
Πελαργᾶν, admonere, νουθετεῖν, Pythagor.
Πελαργιδεὺς, pullus ciconiæ, ſicut ἀετιδεὺς, aquilæ.
Πελαργιδεῖς, οἱ, pulli ciconiæ, Ariſtoph.
Πελαργικοὶ νόμοι, q. ciconiariȩ leges, quibus pueri parentes alere iubentur, Ariſtoph.
Πελαργῖτις, ἡ, herba eius nominis quæ lienoſis ſuccurrit, Galen. lib. 9. κτ̃ τόπ.
Πελαργοὶ, Thuſci, τυῤῥηνοί.
Πελαργὸς, οῦ, ὁ, ciconia, Ælian. & Oppian. πελαργὸς, apud Ariſtoph. & Suid. ¶Eſt etiã πέλαργος, fictile quoddã inſtar ciconiæ roſtrũ habẽs.
Πελαργοχρῶτες νῆες, apud Lycophr. naues ciconiarum aſsimili colore tinctæ.
Πέλας, propè, Genit. Odyſſ. ὁ, ὃς τότε τηλεμάχου πέλας ἵστατο. Thucyd. αἱ τῶν πέλας ξυμφοραὶ, calamitates vicinorum.
Πελασγικὸν τεῖχος, murus pelaſgicus, Athenarum murus qui ciconiæ propter ſindonas putarentur, Herodot. lib. 5.
Πελασγιώτιδες γυναῖκες, pelaſgicȩ mulieres, Her.
Πελαστὴς, adhȩrens, q. appropinquator, Ammon.
Πελάτεια, clientela, Gaz. de Senectute.
Πελάτης, ου, ὁ, & Πέλατις, ιος, miniſter, cliens, mercenarius, Plutarch. in Romul. ¶Interp. Æſchyli in Perſis, τοὺς πελάτας, vicinos & domeſticos Græcè exponit.
Πελατικὸν, τὸ, clientela.
Πελάχνη, cochleare, catinus.
Πελάω, propiquo, πλησιάζω, Schol. Sop. in Elect.
Πελεθὸς, οῦ, ὁ, vel πέλεθος, ſiue ἀπέλεθος, merda, Ariſtoph. in Acharn. λάβοι τῇ χειρὶ πελεθὸν ἀρτίως κεχεσμένον, merdã accipiat recẽs cacatã.
Πελέθρισμα, curſus, δρόμημα.
Πέλεθρον, ου, τὸ, iugerum, menſura centum ſtadiorum: aliis mille pedum, Heſych.
Πέλεια, ας, ἡ, liuia, columbæ ſpecies à liuore ita dicta, Ariſtot. lib. 5. de nat. Anim. ¶Pro columba etiam capitur, Ody. ό. ¶Πελειὰς, άδος, ἡ, idem. ¶Capitur etiam generaliter pro columba, Iliad. έ.
Πελεκᾶν, ᾶντος, Atticè, apud Ariſtoph. in Auib. πελεκᾶς, πελεκᾶ Doricè, πελεκᾶνος Communiter: Ariſtot. Animal. hiſt. lib. 8. cap. 12. πελεκᾶν, auis gregalis. Gaz. vertit plateam: de qua vide Plin. lib. 10. cap. 40. Cicer. plataleam vocat 2. de Natura deorum.
Πελεκᾶται ἐκ τῆς μήτρας, medullȩ ſecuris adigitur, Theophr. li. 3. hiſt. plant. cap. 10.
Πελεκάω, μ. ήσω, π. ηκα, dolo, ſecuri percutio, ſecurim adigo. Actiu. Accuſ. Odyſſ. έ. πελέκησε δ' ἄρα χαλκῷ, dolauit ſecuri. ¶Πελεκηθεὶς, laboratus.
Πελέκησις, ἡ, dolatio: ſecuris Gaz.
Πελεκητὴς, οῦ, ὁ, q. dolator. ¶Πελεκητὸν, q. dolatile, & Πελεκητὰ ξύλα, ligna dolatilia, Theoph.
Πελεκίζω, μ. ίσω, π. ικα, idem quod πελεκάω.
Πελεκῖνος, auis, apud Ariſtoph. in Auib. Geſnerus auoſetam vocat.
Πελεκῖνος, ὁ, ſecuridaca frutex ſiue herba Plin. 18. cap. 17. Theophr. lib. 8. cap. 8. hiſt. plant.
Πέλεκκον, τὸ, ſecuris manubrium, Iliad. μ.
Πελεκύζω, μ. ύσω, ſecuri cædo, percutio, decollo.
Πέλεκρα, aſcia, ſecuris, ἀξίνη, Heſych.
Πέλεκυς, υος, & πελέκεος, ὁ, ſecuris, bipennis, Plutar. in Publ. τοὺς πελέκεις ἀπέλυσε τῶν ῥάβδων, ſecures à faſcibus ſeiunxit. ¶Πελεκύματα, præſegmina à quacunque materia bipenni reſecta, Conſtant. de Agric. lib. 9. cap. 11.
Πελεκυτὴς, οῦ, ὁ, q. dolator.

Πελεκυφόρος,ου,ὁ,bipennifer Ouid.
Πελεμίζω,μ.ίξω,π.ιχα,agito, gradu deiicio. Heſiod. ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται εὐρεῖα χθών.
Πελέσκω,ſum. Πέλει,vide in Πέλω.
Πέληται,ſit,fiat. Πελητὸς: vide Πελιτός.
Πελία,ας,ἡ, Dorienſibus extrema corporis pars quæ per excurſionem aquæ nigreſcit, teſte Corintho. ¶ Πελίας, aſinus fuſcus, ſubniger, Etym.
Πελιδνὴ,ῆς,ἡ, ſugillatio Plin. πελιδνότης,liuor in parte ſugillata,Nicand.Alex.
Πελιδνὸς,οῦ,ὁ,liuidus,liuorem trahens,Galen.
Πελιδνόω, μ.ώσω,π.ωκα, liuidum reddo,ſugillo.
Πελίκη,vel Πελλίκη,genus poculi,Athen.
Πελίνη,ης,ἡ,menſura Attica cõtinens heminas.8
Πελιόομαι,τὸ πελιδνόω,liuore ſugillari.
Πέλιος,ου,ὁ,liuidus,niger,Alex.Aphrod.
Πελιτνὸς,οῦ,liuidus,apud Thucyd.
Πελιτὸς,οῦ,ὁ,vel πελητὸς,ſenex.
Πέλιχες,αἱ,poculi genus,vas fictile.
Πελίωμα,ατος,τὸ, vibex,liuor,liuiditas, Theophr. lib.5.cap.22.hiſt.plant.
Πέλλα,ης,ἡ, vas cuius vſus in mulctu, mulctra Colum. mulctrale Virg. 3.Georg. mulctrum Horat. Athen.lib.11. ¶ Dicitur & πελλὶς,ίδος, Hipponacti,ἐκ πελλίδος πίνοντες.¶ Hinc Πελλητὴρ,ῆρος,i.ἀμολγεὺς,qui mulget,Athen.ibidẽ. ¶ Πέλλη,idem. ¶ Item color ſubniger,Etym.
Πέλλαμα,τος,τὸ, liuor in parte ſugillata: Vnde ſugillatio Plin.Interp.Theoc.Idyll.5.
Πελλασταὶ,curſorum & viatorum calceamenta.
Πέλλης,bos fuſcus,Etym.
Πέλλος,ου,leuis, fuſcus,liuidus,Zenodot. Πέλλα apud Hippocr. πελιὰ,ὑπόκιρρα Galen. quæ & ipſe Hippocrattes πελιερὰ vocat.
Πέλλος ἐρωδιὸς,pella ardeola,Ariſt.9.Anim.c.1.
Πέλμα,ατος,τὸ,planta pedis, Aphrod.οἱ γαργαλιζόμενοι πέλματα,γελῶσι. ¶ Capitur & pro extremitate, Eidem. τὰ νεῦρα κατιοῦσα ἐν τοῖς πέλμασι τῶν δακτύλων, nerui ad extremos vſque porrecti digitos. ¶ Πέλμα etiam dicitur de ſolea calceamenti,&corio. Polyb.φασὶ τοῦ Λοκροὺς εἰς τὰ πέλματα τῶν ὑποδημάτων ἐμβάλλοντας γῆν: ſolũ vocat Plaut.in Bacch.
Πέλομαι,ſum,Hom. ¶ Cum præpoſitione ἐπὶ,ſignificat ingruo,Ody.ν.ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται,hominibus accidunt,Homer.
Πελὸν,οῦ,τὸ,nigrum.
Πελοπήϊος μόθος,tumultus Pelopeius, in Epig.
Πελτάριον,ου,τὸ,parua pelta.
Πελταστὴς,οῦ,ὁ, peltiſta, clipeatus, Plat. περιθέουσι πελτασταὶ,circuncurſant peltati milites.
Πελταστικὴ,peltaſtice ars, Plat.de Leg.
Πελταστικὸς,οῦ,ὁ,pugnans peltis,Xenoph.
Πέλτη,ης,ἡ,pelta,i.ſcutum breue vmbone carẽs, formam habens lunæ iam ſemiplenæ, ἀσπὶς τετράγωνος, Interp. Thucyd. ¶ Eſt & piſcis nomen,Cæl.lib.6.cap.4. ¶ Πέλτον,idem.
Πελτοφόροι,qui ferunt peltas,Xen.2. Omiſſorũ.
Πέλυτρα,τὰ,calceamenti genus, Æſchyl.in Phœniſsis.¶ Apud Poll. duob⁹ locis πέλυβα, aitque Soph. ſic pedes vocaſſe.
Πέλυξ,peluis,galea,ſecuris,Hierem.23.λόγοι μου, ὡς πέλυξ κόπτων πέτραν, ſermones mei vt ſecuris incidens petram. ¶ Πέλις,idem. ¶ Apud Poll.τὴν λεκάνην,i. peluim vocant Tragici.
Πέλω,ſum,ὑπάρχω,fio,πέλει,γίγνεται,Homer.
Πέλωρ,τὸ,monſtrũ ingens,τέρας,Iliad.β.¶ Inuenitur etiam πέλωρ pro πελώριον, 2. Argon. γαίης ἔσκε τέκνον πέλωρ τέκος, monſtroſus filius.
Πελωρεύω,palàm facio,aperio, prædico aliquid.
Πελώρια,τὰ,Saturnalia in Theſſalia,Athen.l.4.
Πελωρίδες,αἱ,genus concharum,Ariſtot.
Πελώριος,ου,ὁ καὶ ἡ,ingens,magnus,maximus,Iliad.γ.ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,i. ingentem. ¶ Itẽ prodigioſus, θαυμαστὸς, πελώριον τέρας, Eurip.de Pythone ſerpente.
Πέλωρον,ου,τὸ,τέρας,prodigium,Hom.Iliad.ϐ.δεινὰ πέλωρα θεῶν,i. μέγιστα σημεῖα.
Πέλωρος,ὁ καὶ ἡ,excelſus,ingẽs,prodigioſus,Οδ.ἑ.
Πέμματα,τὰ,bellaria,ſecundæ menſæ,cupediæ, condimenta. τοῖς πέμμασι μίγνυται βούτυρον, bellariis butyrum miſcetur,Dioſc.li.2.ca.83.
Πεμπάζομαι, μ.άσομαι,π.ασμαι,& Πεμπάζω,μ.άσω,π.ακα,mitto.¶ Item in quinque metior: à πέμπε Æolicè pro πέντε,Hom.Odyſſ.δ.
Πεμπὰς,άδος,ἡ,numerus quinarius,Xenoph.
Πέμπε dicunt Æoles pro πέντε.
Πέμπελοι, Gal.lib.5. de ſanitate tuenda, ſenes decrepiti & capulares,vt quib⁹ paretur fun⁹.
Πέμπομαι,accerſo,Euripid.
Πεμπταῖος,quintanus,quinto die erũpens. πεμπταῖος πυρετὸς,Aphr.in Probl. πεμπταῖος ἀπὸ τῆς νίκης ἐν καπιτωλίῳ δειπνήσων, quinto à victoria die in Capitolio cœnaturus,Plut.in Fab. πεμπταῖα γενέσθαι, quinto die fuiſſe, quinto die acceſsiſſe,Demoſth.
Πεμπτὰς,άδος,ἡ,quinquennium.
Πεμπτημόριον,apud Plat.quinta pars.
Πέμπτος,ου,ὁ,quintus.
Πέμπω,μ.έμψω, π. ομφα,mitto, dimitto, Accuſ. Odyſſ.ὁ,χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν,à ſe dimittere. πέμπω σοι περὶ τούτου, de hoc te per nuntium admoneo, Thucyd. Xen.1.Pæd.εἰς πέρσας ἔπεμπε πρός τε τὸ κοινὸν καὶ πρὸς καμβύσην. Plat.li.1.de Rep.πομπὴν οἱ θρᾷκες ἔπεμπον,pompam ducebant.
Πεμπώβολον,ου,τὸ,veru ad aſſandũ carnes quinque cuſpidibus præditum,Iliad.ά.
Πέμφελος,ου,ὁ,aſper,difficilis.
Πεμφιγγώδης,έος,ὁ,πεμφιγγώδης πυρετὸς, febris quæ nimio calore puſtulas in ore excitat, vt author definitionum medic. annot. Vel, vt Galen.in Epidem. quæ pruriginem tangenti adfert: Vel quæ velut ſcintillarum exilientium manuíque occurſantiũ imaginẽ reddit.
Πέμφιγξ,ιγγος,turbo,flatus venti,Soph.& Æſchyl. ¶ Iidem & pro radio ſolis vſurpaſſe videntur. ¶ Æſchyl. etiam pro gutta ſtilláue. ¶ Sophocl.quoque pro nebula. de quo plura

plura,Galen.lib.6.Epidem.
Πεμφιγώδης,humidus,flatulentus,Galen.
Πεμφιξ,γος,ἡ,bulla,πομφόλυξ,Galen.l.6.Epidē.
Πεμφὶς,ίδος,ἡ,anima,reſpiratio, & ſolis radius.
Πεμφρηδὼν,ἡ,veſpæ genus formica maius & ape minus,cutim atro albóque coloribus diſtinctam habens,Nicand.in Alexiph.
Πέμψις,miſsio,Thucyd.lib.7.
Πενέσται,οἱ,apud Theſſalos ſerui,non natura,ſed iure belli.Ariſtoph.Interp. ¶Πενεστικὸν ἔθνος Θετταλῶν,ſeruilis apud Theſſalos turba,Plat. de Leg.vide Suid. & Ariſtot.lib.2. Polit.ca. 7,& Xenoph.lib.2 Omiſſ.
Πενέστερος,pauperior.πενέστατος,pauperrim⁹,Gal.
Πενέω,πενητεύω,ſum pauper.
Πένης,ητος,ὁ,pauper,quomodo differat à πτωχῷ, Ariſtop. πλ. ¶Cū Genit. Plat. Epiſt.7,πένης γδ ἦν ἀνδρῶν φίλων ϗ πιστῶν, inopem eſſe ab amicis fidelibus. ¶Et Cum Accuſ,Eidem ibidem,ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν ψυχὴν,vir auarus & animo anguſto.
Πένησσα,ας,ἡ,paupercula.
Πενητεύω,pauper ſum, egeo.
Πενθαλέος,luctuoſus,lib.3.Epigram.
Πενθὰς φωνὴ,luctuoſa vox & flebilis,Nonn.
Πενθερὰ,ᾶς,ἡ,ſocrus.
Πενθερὸς,οῦ,ὁ,ſocer,vxoris pater genero.
Πενθέω,μ.ήσω,π.ηκα,lugeo,Actiu.
Πενθημιμερὲς μέτρον,Vide Interp.Ariſtoph.
Πενθημιμερὶς,ſemiquinaria cæſura: Vide apud Quintil.lib.9 cap.4.
Πενθημιπόδιον,ου,τὸ,duo pedes & ſemiſsis.
Πενθημιχοῖνιξ,duæ chœnices & ſemiſsis.
Πενθηρὴς,έος,ὁ ϗ ἡ, luctuoſus,πενθικὸς,Eurip.
Πενθήρειος,ου,ὁ,idem.πενθήρειος πλόκαμος,capillus qui luctus tempore præcidebatur, Ilia.β.
Πενθητικῶς,lugubriter,moleſté.
Πενθήτρια,ἡ,præfica,Eurip.in Hippolit.
Πενθικὸς,οῦ,ὁ,lugubris,flebilis,luctuoſus. ¶Πενθικῶς,lugubriter,lugubrè Plaut.flebiliter.πενθικῶς ἔχω, ſum in luctu, Xenoph.lib 5. Pæd.
Πένθιμος,ου,ὁ ϗ ἡ, lugubris,funeſt⁹,flebilis.3. Epig.¶Et πένθιμος ἀνὴρ,vir qui lugetur,Eurip.
Πένθος,εος,τὸ,luctus,λύπη,dolor,Iliad.ά.
Πενία,ας,ἡ,paupertas,egeſtas moderata.
Πενιχραλέος,ου,ὁ,& Πενιχρὸς,οῦ,ὁ,pauperculus, vilis, Ariſtoph.in Plut.μειράκιον πενιχρόν.
Πενιχρότης,indigentia.
Πενιχρῶς, per inopiam, apud Ariſtot.in Polit.
Πένομαι, pauper ſum, occupor circa, Odyſſ.ξ, δαῖτα πένεσθαι,conuiuium curare & ſtruere.
Πενὸν,nigrum,μεμελασμένον,Heſych.
Πεντάγωνος,ου,ὁ,quinquāgularis figura. πεντάγωνος λίθος,Hygenus de limitibus.
Πενταδάκτυλος,in quinos ſciſſus digitos.
Πενταδάρχης, & Πεντάδαρχος, qui quinque viris præeſt,Xenoph.quincurio Philelph.
Πενταδικὸς,οῦ,ὁ,quintus.
Πεντάδιμνον,τὸ,Herodot.lib.5.quinque minæ.
Πεντάδιον,ου,τὸ,quinternio.
Πενταδραχμία,quinque drachmę,Xen.1.Omiſſ.
Πεντάδραχμος,quinque drachmarū,Herodot.
Πεντάδωρος,ὁ,quinque palmorum.
Πεντάεθλον,τὸ,quinque certamina,Herodot.
Πεντάεθλος,victor quinque certaminum.
Πεντάετες,quinquennium,Hom.in Odyſſ.
Πενταετηρικὸς ἀγὼν,quinquennale certamen, li. 4.cap.2.Macchabæorum.
Πενταετηρὶς,ίδος,ἡ,quinquennium,Demoſt.
Πενταέτηρος,ὁ,quinquennis.ὀδ.ξ,ἰς πενταέτηρος. ¶Πενταέτης,& Πενταετὴς,οῦ,ὁ ϗ ἡ,idem. πενταετεῖς σπονδαὶ,fœdera quinquennalia,Thuc.
Πενταετία,quinquennium,luſtrum.
Πένταθλον, τὸ, pentathlum, vel quinquertium, certamē cōſtās cæſtu,curſu,ſaltu,diſco,lucta.
Πένταθλος,ου,ὁ,quinquertio,vt qui omni certaminum genere valet,qui in ludo artes gymnaſticas quinque exercet,Plut.in Pericl.
Πενταῖος,die quinto aliquid faciens.
Πεντάκις,quinquies.
Πεντακισμύριοι,quinquaginta milia.
Πεντακισχίλιοι,quinque milia,Plat.de Legib.
Πεντάκλινος, Plutar.in Sympoſiac.lib.5.
Πεντακόσιοι,quingenti. ¶Πεντακοσιαρχία, præfectura cohortis quingētarię: Cui⁹ princeps Πεντακοσιάρχης, Æliano.
Πεντακοσιομέδιμνοι, qui ſunt ex cenſu quingentorum medimnorum ſeu modiorum, Plutar.
Πεντακοσιοστὸς,quingenteſimus.
Πεντακυμίαι,& Πεντακυμίαι, fluctus decumani.
Πεντάλεκτρος θύας, à Lycophrone in Alexand. dicitur Helena,quoniam quinque toros cōiugales fuerit experta,ex Græco Interp.
Πενταλιθίζειν & πεντάλιθα,de muliebri ioco,Pol.
Πεντάλιτρον,pondus quinque librarum:qua voce vſus eſt Crates apud Poll.
Πενταμερῶς,quinquepartitò,Bud.in Epiſt.poſt.
Πεντάμοιρος,ου,quintarius.
Πεντάνιον,ου,τὸ,quinternio.
Πεντάοζος,ὁ ϗ ἡ,quinis nodis conſtans.
Πενταπάλαιστον,ου,τὸ,habens quinq; pedes,Xen.
Πενταπέτηλον,ου,τὸ,pentaphyllum herba,Nicād.
Πεντάπηχυς,quinque cubitorum,apud Athen.
Πενταπλᾶς φλιὰς,poſtes 5.vngulorum 3.Reg.6.
Πενταπλάσιος,quincuplo maior,Ariſtot.in Pol.
Πεντάπλοον,ου,τὸ,poculum in quo permixtæ erāt quinæ rerum ſpecies,Athen.lib.11.
Πεντάπορος,quinquefluus,Dionyſ.de ſitu orb.
Πεντάπρωτοι,quinqueprimi Cicer.in Verr.
Πενταρχία,quinqueuiratus,Ariſtot li.5.Pol.c.9.
Πεντὰς, άδος, quaſi quinnio, numerus continens 5, Xenoph. quincuria Phileph.Iacobo Fab. lib.5.Politic. cap. 12. quinitas, Marſilio Ficin. quinarius.
Πεντάστατηρον,τὸ,pondus 5.ſtaterarum,Poll.l.9.
Πεντάστιχος,quinis verſibus conſtans.
Πεντάστομος,5.oſtia habens. vt Iſter Herodot.
Πεντάσχοινον, ſtadium.
Πεντατάλαντος προὶξ, Phalar. dos quinque talentorum.

Πενταπευχον,ου,τὸ,quinque libri Moyſis.
Πενταφαρμακον,τὸ, conuiuium erat quintuplici condimentorum genere,Spart.in Vero.
Πενταφυλλ☉,quinis foliis conſtans, Theophr. lib.6.hiſt.plant. ¶Πεντάφυλλον,τὸ, quinquefolia herba Gaz.lib.9.ca.13.hiſt. plant.Theophraſt.quinquefolium Plin.
Πένταχα,in quinque ordines vel partes,manus.
Πενταχῆ,quinquies.
Πενταχιλιοστὸς,vnus de 5.milibus, Plat.de Leg.
Πεντάχορδον,τὸ,inſtrumentum muſicum,Poll.4.
Πέντε,quinque:de quo Tzetz.in vita Heſiod.
Πεντεγκέφαλ☉, qui cerebro quino enatus eſt, Theoph.lib.2.hiſt.ca.8.de palmis.
Πεντέγραμμα πεσσὰ,teſſeræ 5.linearum,in Chil.
Πεντεκαίδεκα,quindecim.
Πεντεκαιδεκαέτης,quindecim annorum.
Πεντεκαιδεκαταῖ☉, die quindecimo proueniẽs, Theophr.de cauſ.plant.lib.4.
Πεντεκαιδέκατος,quintuſdecimus.
Πεντεκαιδεκήρης,nauis quindecim ordinũ, Plut.
Πεντεκονταρχία,ſemicenturia hominum.
Πεντέκταινα, Poll. paruæ veſtes circa fimbriam habẽtes purpurã,& quinis pectinib⁹ intextę.
Πεντέλοχοι,Thucyd.lib.5.quinque cohortes.
Πεντεπενιχρότερος,quinquies pauperior,in Epig.
Πεντεσύριγγον ξύλον, lignum quinque habens foramina,in quibus vinctorum manus & pedes cum collo includebantur,Ariſt.in Equit.
Πεντετάλαντος δίκη,cauſa 5.talẽtorum,Ariſt.νεφ.
Πεντετηρικὸν,οῦ,quinquennale,luſtrale.
Πεντετηρικὸς,οῦ,ὁ,quinquennalis.
Πεντετηρὶς,ίδος,ἡ,quinquennium,Thucyd.
Πεντετειαζόμεν☉,quinquies victus, Epig.lib.2.
Πεντήκοντα,quinquaginta.vlt.breui,Hom,Ili.ζ.
Πεντηκοντάδραχμον, pretiũ quinquaginta drachmarum,Ariſtot.Rhet.3.
Πεντηκονταετὴς,quinquaginta annorum.
Πεντηκονταετία,anni quinquaginta,Thucyd.
Πεντηκονταετίδων σπονδῶν , fœderum quinquaginta annorum, Thucyd.
Πεντηκοντανὴρ,qui præeſt viris 50,Thucyd.
Πεντηκοντακάρηνο☉,habens 5.capita,Heſiod.
Πεντηκονταρχία,ας,ἡ,præfectura militum 64.
Πεντηκόνταρχος,quinquagenarius princeps.
Πεντηκοντατέσσαρες,quinquaginta quatuor.
Πεντηκόντερος,penteconterus Vallæ. πεντηκόντεροι,naues quinquaginta remorum, Herodot.
Πεντηκοντεύειν,quinquageſimam partẽ exigere.
Πεντηκοντὴρ,ῆρος,ὁ, dux quinquaginta hominũ.
Πεντηκοντόργυι☉,ὁ ϗ ἡ,quinquaginta paſſuum.
Πεντηκόντορος, actuaria nauis quinquaginta remorum, Herodot.& Interp.Thucyd.
Πεντηκοντούτης,ὁ,quinquagenarius,Plat.νόμ.
Πεντηκοσταῖ☉,quinquageſimo die proueniens.
Πεντηκοστὴ,ῆς,ἡ,pentecoſte,ſubaudi ἡμέρα,vt ſit quinquageſimus dies à feriis paſchæ,Act.20.
Πεντηκοστολογεῖν , colligere quinquageſimã partem, Poll.¶Πεντηκοστολόγοι , partis quinquageſimæ redemptores,portitores,Demoſt.
Πεντηκοστὸς,οῦ,ὁ,quinquageſim⁹,Gal.2.ad Glauc.
Πεντηκοστὺς,ύ☉,ἡ,turma 50.virorũ,Thucy.li.5.
Πεντήρης,quinqueremus,Vide apud Bayf.
Πεντηρικὰ πλοῖα,quinqueremes,vide Bayfium.
Πεντόβολον,ου,τὸ,prætium quinque obolorum.
Πένποζ☉,ου, ὁ, manus : à πέντε, & ὄζ☉, ramus: quòd in quinque digitos inſtar ramorũ ſparſa ſit.Heſiod.2.ἔργ.μὴ δ᾽ ἀπὸ πεντόζοιο,&c.
Πεντόροβον,ου,τὸ,pæonia herba.
Πένω.πένομαι,grauiter laboro,Euſtath.Iliad.β.
Πέξις,ἡ,raſura,tonſura,ψίλωσις.
Πέ☉,ές☉,τὸ,mentula,penis,pudendum,Epig.
Πεπαίνομαι,maturo,Herodot.ἀκμάζω, Dion.de ſitu orb.ὀργὴ πεπαίνεται,ira cõcoquitur,Xen.
Πεπαίνω,μ.ανῶ,maturo,mollio. ¶Eſt autem in vlceribus maturare & coquere,ad pus & ſaniem collectiones perducere, Accuſ. πεπαίνει φύγεθλα, panos ad ſuppurationem perducit,Dioſc.lib.1.cap.184.
Πεπαίτερος,mollior,maturior, Æſchyl.
Πεπαλαγμέν☉,ὁ,pollutus,fœdatus.
Πεπάλη,παιπάλη,pollen,farinæ flos.
Πέπαμαι,poſsideo,κτῶμαι, Accuſ. πεπᾶσθαι γαμβρὸν,generum aquirere,Eurip.
Πεπανὸς,mollis,maturus,Ariſtoph.
Πέπανσις,εως,ἡ,maturitas,concoctio,Theophr.
Πεπαρμέν☉,ου,tranſfixus,traiectus,Iliad.α.
Πεπασμὸς,maturatio,à Medicis humorum præter naturam morbúmque efficientium alteratio,Hippocr.& Galen.in Epidemiis.
Πέπειρος,ου,ὁ,maturus,concoctus,digeſtus,Plut. in Numa,πεπείρους ϗ ὀργώσας παρθένους, maturas & virorum appetentes virgines.
Πεπελεκισμέν☉,decollatus,cap.20.Apocal.
Πεπεμμέν☉, à πέπομαι, coctus, concoctus, Ariſtoph. in Plut. πορίσας ἄρτον εὖ πεπεμμένον, ſuppeditans panem bene coctum.
Πεπερασμέν☉, finitus, à ſuis finibus exactus, Bud.πεπερασμένου βίου,exacta ætate,Gaz.
Πέπερι,ι☉,ϗ εως,τὸ, piper, Aphrod.li.1. Probl. ¶Πέπερι,arbor, vide Dioſc.li.2.cap.192.
Πεπερίζειν,piper ſapere,Dioſc.li.2.cap.193.
Πέπηγα,fixus ſum,compactus ſum,Iliad.γ.
Πεπηγὼς,rigens,concretus,compactilis Gaz.
Πεπηρωμέν☉,ου,ὁ,mutilus,mancus.
Πεπισμέν☉,putridus,contaminatus,Ælian.
Πεπινωμένως, ſqualidè, inaffectatè, ſine ornatu Cicer.in Epiſt.ad Attic.Vide Πίν☉.
Πεπλανημένως,q.erranter,perperam,Iſocr.
Πεπληροφορημένως,pleniſsimè,abundè,Bud.
Πέπλιον, τὸ, Hippocr. fructex lacteo ſucco manans,Dioſc.li.4.cap.169.vocatur πεπλίς.
Πέπλ☉,ου,ὁ,frutex paruus ſucci lactei,Galen.
Πέπλ☉,ου,ὁ, tela prætenuis,amictus, pallium, velum ſubtiliſsimum. Nonn. ἐπὶ χροῒ πέπλα βαλόντες, corpori pepla iniicientes. ¶Erat & hoc titulo Ariſtotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur,& nauium ad Troiam catalogum. ¶Item velum curribus inſtratum ad puluerem. ¶Ponitur & pro

inſtratis

Πέπλωμα, τὸ, peplum, Soph. in Trachin.
Πέπνυμαι, ſapiens ſum, ſapio, Odyſſ. ψ.
Πεπνυμένος, prudẽs, Ody. ὁ, τηλέμαχος πεπνυμένος.
Πεποδισμένος, ὁ, pedibus vinctus.
Πεποιημένως, ficté.
Πεποίθησις, εως, ἡ, Epheſ. 3. & Πεποιθία, ας, ἡ, animi confiſio Cicer. confidentia, fiducia.
Πεποιθώς, fretus, confiſus, Iliad. δ. ¶ Πεποιθότως, confidenter Plaut. cum fiducia, Hermog.
Πεποιωμένον, qualitate aliqua prædit um.
Πέπον, mite, maturum.
Πεπονθότως, bono animo, cum affectu, Hermog.
Πέπονον, ου, τὸ, coctum, digeſtum.
Πέποσθε, paſsis eſtis, Hom. Iliad. γ.
Πεποτημένος, volans, Apoll.
Πέπραγμαι, negotior, tranſigo, Soph. Schol.
Πέπρανται οἱ καιροὶ, tempora ſunt vẽdita, Æſchi.
Πεπρισμένος, ὁ, craſſus, Ariſtoph. in Veſp.
Πεπρωμένη, ης, ἡ, & Πεπρωμένον, ου, τὸ, fatum, 2. Argon. οὔπω κηρὶ κακῇ πεπρωμένον, nondum fato & morti deſtinatum.
Πεπρωμένος, fato deſtinatus, Eurip.
Πέπρωται, fatatum eſt, fato decretum, Heſiod.
Πέπταμαι, volaui, Æolicè, pro ἔπταμαι. Apud Homerum, pro ſum explicatus & apertus.
Πεπτεώς, lapſus, pro πεπτωκώς.
Πεπτηώς, ῶτος, ὁ, reſtrictus timore, volans, expaſſus, expãdens alas, proſtratus, Apoll. Rhod.
Πεπτικός, οὐ, ὁ, vim habens coquendi, πεπτικαὶ δυνάμεις, Dioſc. lib. tertii cap. 58.
Πεπτός, ῦ, ὁ, coctiuus, vel coctibilis Plin.
Πέπτω, μ. πέψω vel πέψω, panem facio, pinſo, digero, maturo, coquo, Gal. 1. ad Glauc.
Πεπτὼς, πεπτωκώς, qui cecidit, Soph.
Πέπων, ονος, ὁ, pepo Plin. lib. 20. cap. 1. & Dioſcorid. lib. 2. ca. 167. ¶ Et generaliter omnes fructus maturi & percocti hoc nomine vocantur, Theophr. li. 3. hiſt. plant. ca. 12. ¶ Accipitur autem per tranſlationem pro ἀπαλὸς, ἔκλυτος, ἀσθενὴς, pro fracto, effœminato, ignauo, Ilia. β. ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί. ¶ Ponitur aliquando Adiectiué: vnde eſt illud, μαλθακώτερα πέπονος συκοῦ μοι γέγονας, mollior mihi euaſiſti fico matura. ¶ Interdum blãda & amica vox, ὦ πέπων, i. amiciſsime, iucundiſsime, Hom. in Odyſſ.
Περ, ſyllabica adiectio. Odyſſ. ξ, ἀχνύμενός περ, i. quanquam mœrens, Gaz. 2. Gram.
Πέρα, ſuprà, vltrà, vlterius. πέρα τοῦ δέοντος, Ariſt. præter decorum & fas.
Περαίας, i. tranſlitoranus, Ariſtot. lib. 8. ca. 2.
Περαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα. termino, ad finem perduco, efficio. Accuſ. περαίνω τὴν ὁδὸν, Ariſtop. conficio iter, ſeu iter leue reddo. περαίνω δρύσας, properanter perficio, Eidem, in Plut.
Περαιόθεν, Dion. de Sit. orb. è contrario, contrá.
Περαῖος, vlterior, exterior, ἐναντίος, 1. Argon.
Περαιόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, & Περαιόω, μ. ώσω, π. ωκα, traiicio, tranſmitto, trãſeo, appello, transfero. ἐπεραιώθην τὸν ποταμὸν, tranſmiſi fluuium, Herodot.
Περαιτέρω, vlterius, amplius, longius, Eurip. Genit. περαιτέρω τοῦ προσήκοντος, ſupra iuſtũ.
Πέραμα, traiectio, Didym. Odyſſ. δ.
Πέραν, ſequente vocali, & Πέρα ſequente conſonante, trans, vltrà, ſuper, ſuprá. Aduerb. Genit. πέραν ἰνδῶν, Ariſtot. de mũd. ſuper Indos. πέραν θαλάσσης, trans mare, Thucyd.
Περαντικὸς, finem faciens dicendi, concludens, Ariſtoph. in Equit.
Περαιόω, μ. ώσω, π. ωκα, idem quod περαιόω, trãſfero, ſupero, tranſeo, perago.
Πέρας, ατος, τὸ, finis, extremitas, termin⁹, limes, meta, exitus. Epicur. in Selectis ſentent. ἔτι τε τὸ πέρας τῶν ἐπιθυμιῶν ἐδίδασκεν, docerétque qui eſſent fines cupiditatum. ¶ Accipitur & Aduer. pro tandem, denique, vlterius. Procl. πέρας δὲ ἐστι χώρα τις, &c. denique regio eſt.
Πέρασις, εως, ἡ, tranſitus, Theophr. de cauſ. plãt. lib. 2. cap. 10. ¶ Item finis, terminus, πέρασις βίου, vitæ meta, Suid. ¶ Περάσιμος, q. tranſmeabilis, vadoſus Cæſari, qui vado tranſiri poteſt. Arrian. de fluminibus Indiæ, χειμῶνος ἔχουσι ὀλίγοι τε γίγνονται καὶ εἰσὶν ὅπου περάσιμοι, vado pedibúſque tranſiri poſſunt.
Πέρατα, τὰ, oræ, termini, fines. ἐκ περάτων γῆς, ab extremo terrarum, Thucyd.
Περατεύω, finio, ὁρίζω, στέλλω, Heſych.
Περάτη, ης, ἡ, extremitas Oceani, hemiſphęrium ſub terra, Oriens, Occidens, Apoll. 1. Argon.
Περάτης, peregrinus, q. tranſitor.
Περατὸς, penetrabilis, q. tranſibilis, peruius.
Περατόω, μ. ώσω, π. ωκα, termino, finio, circunſcribo, Ariſtot. de mund. ἀρχὴν περατουμένην ἑλλησπόντῳ ἐκ τῶν πρὸς ἑσπέραν μερῶν, imperiũ Helleſpõto terminatur ab Occidẽtis partib⁹.
Περάω, μ. άσω, π. ακα, transfigo, penetro, tranſfero, trãſmitto, emetior, pertranſeo. περᾷ ἀπὸ σκηνῆς πόδα, è tentorio profert pedem, Eur. πέρασον ἔξω δόμων, prodi ex ædibus, Sophoc. Xenoph. ἐπιπόνως διὰ γῆρας περῶντες, ægrè per ſenectutem tranſeuntes. ¶ Item accedo cum Infinit. Nonn. μηκέτι δεῦρο περήσω ἐκ Βυθίων λαγόνων ἀρύειν, &c.
Πέργαμα, mœnia Troiæ, Philoſt. in Heroic.
Περγαμηναὶ, αἱ, apud Suid. membranæ.
Περδὴ, crepitus ventris.
Περδίκα, vox qua vtuntur paſtores oues cogendo & coërcendo, Interp. Theocriti Idyl. 5.
Περδίκιον, ου, τὸ, perdicium herba, muralis Celſo, vrceolaris Scrib. vide lib. 4. Dioſc.
Πέρδιξ, ὁ, ἡ, perdix, Xenoph. οἱ πέρδικες πρὸς τὴν θηλείας φωνὴν φερόμενοι, perdices mares ad vocem fœminæ ruentes. αἱ πέρδικες, Ariſtot.
Περδικοτροφεῖον, τὸ, locus in quo aluntur perdices.
Πέρδομαι, & Πέρδω, μ. έρσω, π. ερκα, παρ. μέσ. πέπορδα, ἀορ. β. ἔπαρδον, Ariſtoph. νεφ. cũ Accuſ. σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας, quales crepitus edidiſti.
Πέρειμι, ſupero, i. ſum ſuperſtes, circumeo.

Περενείρω, inſero.
Πέρηθεν, vltrà, in vlteriori parte, Genit.
Πέρlω, pro πέραν, trans, Genit. Iliad. β.
Περῆσαι, peruenire, Apoll. Rhod.
Περητήριον, ου, τὸ, terebra recta & acuta, diuerſa à modiolo, Gal. in gloſſ. Hippocr.
Περητὸς, meabilis, περητὸς ναυσὶ ποταμὸς, fluuius qui nauibus poteſt traiici, Herodot.
Πέρθω, μ. έρσω, π. ερκα, Aor. 2. ἔπραθον, perdo, euerto, diripio, vt fit expugnatis vrbibus. Odyſſ. ξ, πόλιν πριάμου πέρσαντες ἔβημεν.
Πέρι, accentu in priore, Aduerb. pro vltrà, ſupramodum, eximié. Iliad. ά, ἐθέλη πέρι πάντων ἔμμεναι ἄλλων, i. ὑπὲρ πάντας εἶ) καὶ πάντων ὑπέρεχειν. ¶Item pro περὶ, dum nomine cui adhæret poſtponitur. μιῆς πέρι παρθένου, de vna virgine, Herodot.
Περὶ, Præpoſ. Gen. iuncta, eſt memoratiua particula, & ſignificat de, Ariſt. de mund. τὰ περὶ τῆς μοίρας εἰς τοῦτο νεύει, quæ de Parcis traduntur, huc pertinent. ¶Περὶ pro auxilii nota, περὶ ψυχῆς μάχομαι, pugno pro anima, Plat. de Leg. ¶Περὶ, præ, quum comparationem aliquam & excellentiam denotamus, περὶ πάντων σε τίω, Hom. in Iliad. ¶Περὶ, circum, περὶ σπέεσι, circum antrum, Hom. Odyſſ. ¶Περὶ Cum Dat. ex, in, pro, circum, Odyſſ. ό. χεῖρα περὶ χροῒ σιγαλόεντα δῦνε. Ibidem, ὃν περὶ κῆρι φίλει, quem ex animo diligebat. Plat. 2. de Repul. περὶ τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον φέρειν, in digito geſtare annulum. ¶Περὶ cum Accuſ. circa, circiter, circum, erga, aduerſus, Plat. in Timæo, τὸ περὶ τὸ πρόσωπον πυρὸς, ignis qui eſt ob os offuſus Cicer. ¶Et eſt loci, cauſæ, & temporis particula. περὶ τρίτlω ὥραν, circiter horam tertiam. περὶ τὰς ἡμέρας ταύτας, i. κατά. περὶ τριάκοντα, circiter triginta, Demoſt. ¶Περὶ, propter, ἕνεκα, Ariſtoph. νεφ. οὐδ᾽ ἑλκόμενος περὶ πραγματίου, neque diſtractus negotioli cauſa. ¶Περὶ in compoſitione auget interdum & intendit, vt præ & per apud nos, περίφοβος, pertrepidus. ¶Significat item circum, vt in περιέρχομαι, περιηχῶ. ¶Dicitur locutione Græca οἱ περὶ ἀρίστιππον, pro Ariſtippus, οἱ ἀμφὶ σωκράτlω, pro Socrates.
Περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, parui facere, Iſocr.
Περιαγγέλλω, prædico, edico. ναῦς περιαγγέλλειν κατὰ πόλεις, naues imperare ciuitatibus, Tucy.
Περιαγείρομαι, hominum confluentium multitudine circundor, Plat. Polit. lib. 5. in fine.
Περιαγνίζω, luſtro.
Περιάγνυμι, μ. περιάξω, frango, contorqueo, torquendo confringo, Argon. 2.
Περιάγομαι, circumago, circunduco, ἀκολούθους πολλοὺς περιάγονται, Xenoph. comites multos ſecum huc & illuc circunducunt. ¶Item circumagor, verſor, Plat. in Timæo.
Περιαγοραῖος, circunforaneus, rabula, Suid.
Περιάγχω, obtorqueo, præfoco.
Περιαγκωνίζω, manus poſt terga vincio.
Περιάγω, μ. άξω, circũago, circunduco, circumeo. Matth. 9. περιῆγεν ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας. ¶Item adduco tandem, Herodian. εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν περιήγετο, adductus eſt tandem ad conditiones amicitiæ & concordiæ. ¶Περιάγω, afficio tandem, redigo, Dioſc. 6. εἰς ὁμοιοτρόποις περιάγουσι τὸ σῶμα διαθέσεσιν adſimiles affectiones redigunt.
Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactus Plin. circunductio. Ariſtot. οὐρανὸς μιᾷ περιαγωγῇ συμπεριφέρει πᾶσι τούτοις, &c. vno circumactu & conuerſio- (ne.
Περιαδέσθαι, narrare.
Περιαδὴς, circunfluus.
Περιάδω, q. circuncino, Hermog. vnde περίασις.
Περιαθρέω, circunſpicio, περισκοπῶ.
Περιάθρησις, circunſpectus, circunſpectio Cic.
Περιάθρω, circunſpecto.
Περιαίνυμαι, contin eo, complector, περιέχω.
Περιαιρέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, eximo, priuo, ſpolior, Demoſt. κατὰ μειδ. ὅτι περιαιρεθεὶς οὗτος, τὰ ὄντα, ἴσως μὲν ἂν ἧττον ὑβρίζοι, ſi ab eo auferrentur eius diuitiæ, & publicarentur, modeſtius deinde ageret. ¶Περιαίρεσις, εως, ἡ, amputatio, detractio, exemptio Columel. περιαίρεσις τοῦ φλοιοῦ, Theophr. de hiſt. plant. lib. 4. ca. 17.
Περιαιρετὸς, qui circum eximi poteſt, exemptilis Columellæ. Lucian. περιαιρετοὶ ὀφθαλμοί.
Περιαιρέω, μ. ήσω, π. ηκα, circũ aufero atque eximo, amputo, circuncido. περιαιρῶ τlω θάλλον τῶν κλάδων, thaliam ramis abſcindo, Theop.
Περίακτον, ου, τὸ, vulgatum.
Περίακτος, ου, ὁ καὶ ἡ, verſatilis Vitruuio li. 5. ca. 7.
Περιαλγέω, dolore vehementer afficior.
Περιαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, dolens, anxius, Plat.
Περιαλείφω, circũlino Cicer. περιαλείφω τὸν πηλὸν, illino luto, Theoph. li. 3. ca. 6. de cauſ. pl.
Περιαλήλιπται, illitus eſt, Ariſtot. li. 9. Animal.
Περίαλλα, maximè, Homer. in hymno Panos: multùm, vehementer, περισσῶς, Apoll. Rhod.
Περιαλλόκαυλος, i. amplexicaulis, Gaz. apud Theoph. lib. 7. cap. 8. hiſt. plant.
Περίαλος, ου, ὁ, vertebrum coxarum, τὸ ἰσχίον Sui.
Περιαλουργὸς, ὁ, tinctus purpura, Ariſt. Lyſiſtr.
Περιαμάω, meto, θερίζω.
Περίαμμα, τὸ περίαπτον, amuletum, Dioſc. lib. 4.
Περιαμπέχεσθαι, circunueſtiri Cicer.
Περιαμπίσχω, induo, Ariſtoph.
Περιαμύνω, protego.
Περιαμύττω, circunſcarifico, Plin.
Περιαμφιέννυμι, circunueſtio, Plin.
Περιαμφὶς, ίδος, circumductio, circumactus Plin. περιαγωγὴ Eupoli apud Poll.
Περιάμφοδοι οἰκίαι, ædes principum, à priuatorum domibus diſtinctæ, quas Latini inſulas vocant, Bud. in Annot. poſter.
Περιανθίζω, flores colligo. ¶Item orno, Cyrill.
Περιαντλούμενος, ου, ὁ, fotus, Dioſc. li. 2. cap. 143.
Περιαοιδὸς, circularis ode, ἐγκύκλιος ᾠδὴ, Suid.
Περίαπτον, ου, τὸ, circumpoſitum & appenſum, vt monile, amuletum, Dioſc. lib. 3. cap. 167.

Περιάπτω, μ. άψω, π. αφα, circumappendo pro amuleto, περιάπτειν ἀλεξιφάρμακον, Plutarch. ¶Et tranſlatè pro περιτίθημι, impono, imprimo, τὴν τῇ πόλει αἰσχύνην περιάπτειν, Plat. in Apolog. maculam inurere, ſicut imponere ignominiam aut vulnus Reipublicæ Cicer. ¶Item concilio, cõparo, acquiro, aſciſco, Xenoph. τῇ πόλει περιάπτειν τι ἀγαθὸν, ciuitati boni quippiam comparare. ¶Item pro circum accendo, Phalar. in Epiſt.

Περιαργυρόω, μ. ώσω, argẽto obduco, Athen. li. 11.

Περιαρμόζω, circumapto, Dat. Ariſtoph.

Περιαρόω, circumaro Plin. Plut. in Publ.

Περιαρτάω, ῶ, dependo, appẽdo, alligo, περιάπτω.

Περίασις, ἡ, circunſonantia, Plutarch.

Περιαστράπτω, & Περιστράπτω, ſplendore & luce circunfundo Cic. circumillumino, Act. 9.

Περιαυγάζω, idem, Heliodor. in principio fabuloſę hiſt. ἡλίου καταυγάζοντος τὰς ἀκρωρείας.

Περίαυγος, qui lucet, collucens, Ariſt. de mund.

Περιαυθαδίζω, contumaciter ago, μεγαφρονῶ, Suid. ¶Apud eundem Περιαυτίζω, de me magnificè ſentio vel prædico.

Περιαυτολογεῖν, de ſeipſo loqui, vt glorioſi homines ſolent, oſtentare ſe & iactare.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, oſtentatio, ſuperbia, ſui ipſius prædicatio, Plutar. περὶ τοῦ ἀκούειν.

Περιαυχένιος στρεπτὸς, collaris torques.

Περιαύων, dormiens, i. παρακοιμώμενος.

Περιβάδην, pedibus alternatim motis, Poll.

Περιβαίνω, protego, circumeo, Genit. Iliad. θ, Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος Ἀλλὰ θέων περίβη, pro περιέβη.

Περιβάλλομαι, circundo, ambitu cingo. περιβάλλεσθαι ταῖς πόλεσιν ἐρύματα, vallo & caſtellis vrbes cingere, Xenoph. ¶Item aſſumo, capeſſo, induo, περιβάλλεσθαι σεμνότητα καὶ ὄγκον, Plutarc. ſicut induere ſimulationem, induere ingenium Liuio. ¶Item amplector, obtineo, acquiro. οὐσίαν περιβαλέσθαι πολλὴν, magnas opes parare, Artemidor. Diodor. lib. 18, περιβαλλόμενος ταῖς ἐλπίσι τὴν τῶν ὅλων ἡγεμονίαν, ſpe amplexus atque præcipiens rerum omnium ſummam atque imperium.

Περιβάλλω, ambio, circundo, cingo. περιβαλεῖν τῇ πόλει τεῖχος, vrbem mœnibus cingere, Ariſtot. lib. 3. Polit. περιβάλλω στέρνα τἀμὰ πρὸς στέρνα πατρὸς, Eurip. pectus meum pectori paterno adprimo, admoueo. ¶Item amplector Xenoph. de lepore, περιβάλλων καὶ ἀγαπῶν τὸν τόπους, ἐν οἷς ἐτράφη. ¶Item induo ſiue amicio, contego, veſtio, operio, Herodian. χλαμύδι πορφυρᾷ περιβάλλουσι. ¶Item irretio, circunuenio, circumpono, implico, συμφοραῖς περιβάλλειν, Iſocr. & κακοῖς περιβάλλειν, Xenoph. & Æſchin. incommodis implicare, irretire, inuoluere. ¶Item poëticè, vinco, ſupero. Ody. ὃ, ὁ γὰρ περιβάλλει ἅπαντας μνηστῆρας δώροις, i. νικᾷ, ὑπερβάλλει.

Περιβαρίδες, αἱ, calceamenta ancillarum, Poll.

Περιβεβλημένως, ambitu quodam, Hermog.

Περιβεβοθρωμένα δένδρα, Theophr. de cauſ. lib. 5. cap. 18, ablaqueatæ arbores Plin.

Περιβεβρωμένος, exeſus, eroſus.

Περιβιοῶ, ſuperuiuere.

Περίβλεπτος, ου, ὁ, circunſpectus, conſpicuus, ſpectabilis, illuſtris, inſignis, Xenoph. in Symp. καὶ διὰ ταῦτα περίβλεπτός τε καὶ ὀνομαστὸς ἔσεσθαι, καὶ ἐν Ἕλλησι καὶ ἐν βαρβάροις, celebris & in ore omnium tam Græcorum, quàm Barbarorum.

Περιβλέπω, μ. έψω, π. εφα, circunſpicio, Lucian. πάντα περιβλέπουσι. ¶Item admiror, ſuſpicio.

Περίβλημα, pallium, ſagulũ, amictus. Anacharſis in Epiſt. ἐμοὶ μὲν περίβλημα, χλαῖνα σκυθική, mihi amictui eſt Scythicum tegmẽ Cicer.

Περιβλύζω, vndique ſum irriguus, Ariſt. de mũd.

Περιβλύω, circunuallor, q. circunſcaturio.

Περιβοᾶν, clamitare, Phalar.

Περιβόητος, ου, ὁ, famoſus, tã in laudatione, quàm in vituperatione. Lyſi. ἐπεθύμησα περιβόητος γενέσθαι, i. celebris, nominatiſsimus. Demoſt. pro Cteſiph. αἰσχρᾶς καὶ περιβοήτου στάσεως καὶ κακίας, turpis famoſiſsimæque ſeditionis atque nequitiæ.

Περιβοήτως, clarè, manifeſtè, Demoſt.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, veſtis, opertorium, ſtragulum, velamen, pallium, operimentum, Sophocl.

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, amictus, ambitus, toga, geſtamen. Herodia. ὑπὸ ταῖς πλείστου περιβολαῖς λαμπραῖς. ¶Item amplexus, fotus. περιβολὰς γονέων καὶ δάκρυα, amplexus parentum & fletus, Plut. ¶Item ambitus orationis, periodus, Iſocr. in Panath. Apud Herm. tomo 1. ſchema orationis & ſententiæ. ¶Item comprehẽſio & ſumma rei, Iſocr. ad Philipp.

Περίβολον, ου, τὸ, & Περίβολος, ου, ὁ, ambitus, vallum, ſeptum, munitio, munimẽtum, viuarium vel concluſus locus, Hieronym. in Daniel. 3. Ariſtot. de mund. περίβολον χρυσῷ καὶ ἠλέκτρῳ καὶ ἐλέφαντι ἀστράπτοντα, ſeptum auro, electro & ebore fulgens.

Περιβομβεῖσθαι, perſonare, Naz. in Orat.

Περιβόσκομαι, circunhabito, Dion. de Sit. orb.

Περιβουνὸς, οῦ, ὁ, montoſus, ſiue montuoſus.

Περιβραχιόνιον, ου, τὸ, armillæ, brachiale, Poll.

Περιβρεμέω, q. circunfremo, Apoll. Rhod.

Περιβρύχομαι, fremo.

Περίβρωσις, eroſio in ambitu. Et ἀμφιβρώσκειν ſiue περιβρώσκειν, circunrodere Horat.

Περιβώμιον, 2. Paralipom. 15. ſimulachrum.

Περίγειος, terræ proximus, Aphr. 2. Probl.

Περιγηθὴς, έος, ὁ, perhilaris, lætus, περιχαρής.

Περιγηράσκω, inueteraſco.

Περιγίνομαι, ſeu περιγίγνομαι, ſuperſum, ſupero, ſuperſtes ſum, ſeruor. Demoſth. κατ' ἐλυμπ. καὶ ἐγὼ ὡς ἠσθόμην ὅτι οὐχ οἷός τε ἔσται περιγενέσθαι, μεταπεμψάμην τουτονί. ¶Item inuado, inceſſo. Aphthon. φόβος ἀεὶ τοῖς παισὶ περιγίνεται, pueros metus ſemper inceſſit. ¶Περιγίνεσθαι, ſupereſſe, integrum eſſe.

¶Item ſuperior euado,eluctor,ſum potẽtior. περιγίγνομαι τῷ δικαίῳ,iure ſum ſuperior, potior, Iſocr. περιγίγνομαι τὰ ὀλύμπια,ſum victor Olympiorum,Plutar. ¶Cum Genit. Xenoph. φιλονεικήσω ὅπως περιγένηταί σου, vt te euadat ſuperior. Plutar. in Publ. τῇ ἀρετῇ διαβολῆς περιγίνεται, virtute calumniam ſuperat.

Περιγλαγής,έος,ὁ καὶ ἡ,ſucculentus,lacteus.

Περιγλαυκόμμ@-ὄσσοις, apud Theocr. de leone omnia colluſtrante oculis.

Περιγλύφω,circunſcalpo Plin.

Περίγλωσσος, ου, ὁ, linguæ volubilitate prẽſtans, diſertus, Pind. Πυθίων. ά.

Περιγλωττὶς,ίδος,ἡ,linguæ inuolucrũ,Athen. ά.

Περιγνάμπτω,μ. άμψω,π. αμφα,circũflecto Vir.

Περίγρα,ας,ἡ,circinus, Euſtath.

Περίγραπτος,præſcriptus,circũſcriptus,Thuc.

Περιγραφὴ, ῆς, ἡ, circunſcriptio, ambitus atque determinatio,τῆς γῆς περιγραφὴ,terræ circunſcriptio Cicer. ¶Item deſignatio atque informatio alicuius rei, delineatio, deſcriptio minus exacta,Ariſtot. Ethic. 1. ¶Apud Polybium lib. 2. finis, καταστροφή. ¶Item fraus & deceptio, vt circunſcriptio Cicer. & Paulo Iuriſcon. ¶Περιγραφὴ etiam inter corporis vitia numeratur, Poll.

Περιγραφικὸς, circunſcriptitius & deceptorius.

Περίγραφος, ὁ, tropus eſt qui docet quemadmodum datum circulum verbi gratia quadrato concludamus ſchemate, Capell. lib. 6.

Περιγράφω,μ. άψω,π. αφα,circunſcribo,i. decipio,circunuenio. ¶Item tollo,deleo, oblitero,expungo, Æſchin. περιγράψετέ με ἐκ τῆς πολιτείας. ¶Item circunſcribo,i. definio circum lineas duco,ambitu amplector,Xenoph. ¶Item coerceo,cohibeo,coarcto, cogo in arctum. ¶Περιγράφειν,rudius deformare, non exactè deſcribere,Ariſtot.

Περιγυρὶς,ίδος,ἡ,circunferentia,περιφέρεια,Suid.

Περιδαρδάπτεσθαι,deuorare,conſumere,Suid.

Περιδεία,metus inutilis, Suid.

Περιδὲὲς,timor.

Περιδεὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,trepidus,metuens,Plat. cum Gen. 7. Epiſt. ὁ δὴ περιδεὴς ὁ διονύσιος γενόμενος,quo territus. ¶Item qui timori eſt aliis, μὴ βούλου περιδεὴς εἶναι τοῖς μηδὲν ἀδικοῦσι, i. horribilis & ſeuerus, Iſocr.

Περιδείδια,pertimeſco,Hom. in bello ranarum.

Περιδείδω,nimis metuo.

Περίδειπνον,ου, τὸ, epulum funebre,circumpotatio Cic. parentalia,Athen. lib. ή.

Περίδειρον,ου,τὸ,totius ceruicis flexus, atque circunductio & conuerſio,Poll.

Περιδέξιον,τὸ,dextrale,Numer. 31.

Περιδέξιος,ου,ὁ,σοφὸς,ſapiẽs,Callimach. ¶Item aptus,ambabus manibus vt dextra vtens.

Περιδέραιον,ου,τὸ,collarium,inauris,monile colli,millus, Lucian. περιδέραια τῶν ἐγχέλεων παχύτερα. ¶Περιδερὶς,ίδος,ἡ,idem, Poll.

Περιδερραίοις στεφάνοις,coronę quæ circumponerentur collo,Plutar. Sympoſ. 3.

Περιδευκὴς,admodum varius,& ornatus.

Περιδέω,μ. ήσω,vel έσω,π. ηκα,circumligo, alligo,inuoluo,obiicio,Accuſ. Ariſtoph.

Περιδινεῖσθαι, circumuerſari, περιστρέφεσθαι.

Περιδινέω, obuerſo, circumago: Vnde περιδίνητος,Dion. de ſitu orb. πολύστροφος,rotundus.

Περιδινὴς κύρτος,naſſa verſatilis,in Epigr.

Περιδίνησις,ἡ,vertigo.

Περίδινοι λεγόμενοι πειραταὶ,Plat. de Leg. piratæ.

Περιδεῶς,pauidè,meticuloſè,timidè.

Περίδηλος,ου,ὁ,manifeſtus.

Περιδίδομαι,pignus do, depono: Vnde περίδου, paciſcere,fac ſponſionem,Schol. Ariſt. Neb.

Περιδιειρος,implicans. Περίδοσις,pignus.

Περιδουπεῖται ἡ ἀσπὶς,clipeus obſtrepit,Philoſt.

Περιδουπέω,obſtrepo,circunſtrepo Tacit.

Περίδραξις,circumplexus,amplexus,Nazan.

Περιδράττομαι, circumplector Plin. complector.

Περιδρομὴ,ῆς,ἡ,ambitus,circuitus,circinatio.

Περιδρομίδες, αἱ, vel παραδρομίδες apud Vitru. lib. 6. cap. 10. & li. 5. ca. 11. ſunt hypethrę ambulationes (xyſta Latinè dicta) in quas per hyemem ex porticu tecta,quæ xyſtus dicitur, Athletæ xyſtici nominati, prodeuntes cœlo ſereno, eiúſque iuſſu, quem xyſtarchen vocat Tertullianus, exercentur.

Περίδρομος,ου,ὁ, teres, rotundus, circuncurrens Quint. lib. 1. cap. 18. περίδρομος αὐλὴ, Odyſſ. ξ, aula ſpatioſa. περίδρομοι πλῆναι, rotundi modioli,Homer. περίδρομοι κύνες,Ariſtop. in Ran. circuncurrentes canes.

Περίδρομος,ου,ὁ,Subſtant. caluariæ circuncurrẽs circulus, orbíſque quem imi capilli capitis deſcribunt: coronam vocant,quia etiam στεφάνην Græci, Poll. ¶Item in retibus dicitur funiculus in ambitu atque oris imæ ſummǽque partis, quo adducitur & explicatur rete, Xenoph. in Cyneget.

Περίδρωσις,ſudoris euocatio,ſudoris effuſio.

Περιδύω,μ. ύσω,π. υκα,exuo,ſpolio,Poll.

Περιείδω,περιορῶ,deſpicio,negligo.

Περιειλέω,μ. ήσω,circunuoluo,circundo. περιείλον τὸ τεῖχος,muros ſum demolitus,Thucyd.

Περιείλησις,circuitus,q. circunuolutio.

Περιείλημα,inuolucrum,tegumẽtum, Argon. 2.

Περιειλημμένος,vndique comprehenſus.

Περιειλημμένως,περιεκτικῶς,Heſych. implicitè.

Περιειλομένος,inuolutus & indutus,Ariſtoph.

Περίειμι,ſicut περιγίνομαι,adhuc viuo,exto,perſto,ſupero. τοσοῦτον ὑμῖν περίεστι μίσους, tãtum odii vobis ſupereſt,Demoſt. οὐ περιῆν τὰ χρήματα,non ſupererant pecuniæ,Eidem. περιεῖναι ταῖς ναυσὶ,abundare nauibus,Thucyd.

Περιείργω,excludo,Thucyd. Περιείρω, appẽdo.

Περιεκτικὸς,οῦ,ὁ, vim habens continendi, continens,q. comprehenſiuus. περιεκτικὰ ὀνόματα,nomina locum continentem ſignificantia,plerunque in εῖον: vt κουρεῖον,ἰατρεῖον, μαγειρεῖον: & in ὼν, vt κοιτὼν, ἀμπελὼν, ἐλαιὼν, Gaz.

Gaz.li.4.¶Περιεκτικῶς,q.complexiuè.

Περιελαύνω, obequito, circumequito Liu. perago, Xenoph.¶Item cogo,abigo,Polyb.li.5. περιελασάμενος ἢ λείαν ἱκανὴν, abacta ſatis magna præda. ¶Item valde vexo & violenter tracto, Baſil.

Περιέλευσις,εως,ἡ,circunductio,Plutarch.

Περιέλιξις,εως,ἡ,vertigo.

Περιελίττω,μ.ίξω,π.ιχα,circunuerſo Lucr. conuoluo, circunuoluo Plin.implico. ¶Dicitur & περιελίττεσθαι pro eodem.περιελιττόμενος κατὰ τῆς γαστρὸς,ventri obuolut⁹,Plut.in Themiſt.

Περιέλκω, decipio, traho circum: vide in Chil.

Περιελλείπω,ſum inferior,deficio.

Περιέλομαι,& Περιέλω,aufero,demolior.περιελῶ σ᾽ ἀλαζονείας,Ariſtoph.Interp.i.παύσω.

Περιεναυτίζεσθαι Heſych.ἐν ἑαυτῷ διατρίβειν,apud ſeſe commorari, intra ſe eſſe & verſari.

Περιενεγκεῖν,τὸ κύκλῳ ἀγαγεῖν,circunferre.

Περιεπιφίμωσις,εως,ἡ,vlceratio penis.

Περιεπτισμένος,ὁ,purus,q.dicas decorticatus.

Περιέπω,obeo & vernaliter circa aliquem officiis fungor, affector, ſtipo, circunſto, foueo, obſeruo. Xenoph. μάλα περιεῖπεν οἶκον, domum fouebat admodum & protegebat. ὥστε πολεμίοις περιέπεσθαι,Herodot. veluti hoſtes exagitare,pro hoſtibus perſequi.

Περιεργάζομαι,μ.άσομαι,elaboro, curioſè agito, anxiè & accuratè conficio,Plat.in Apol.

Περιεργέω,ſum curioſus.

Περιεργία,ας,ἡ,curioſitas,ſedulitas ſuperflua.

Περίεργος,ου,ὁ,curioſus,laborioſus,nimium affectatus,Iſocr.in Epiſt. δέδοικα μὴ λίαν ἄτοπος δόξω καὶ περίεργος, ne abſurdus & ineptus. ¶Item oppiparus, quando de menſa aut eduliis dicitur.

Περιέργως,accuratè, curioſé.

Περιερέττω,remigo,κωπηλατῶ.

Περίερμα,ατος,τὸ, lignum quod nauibus ſupponitur, Thucyd.li.7.vbi Valla vertit pedicã.

Περιέρξαντες,Thucyd. Vallæ circunſtantes.

Περιερρωγέναι,circunruptum eſſe, Ariſt.8.Anim.

Περιέρρων, quærens,ζητῶν,Suid.

Περιέρχομαι, luſtro, circumeo, oberro,irrumpo, Depon.Accuſ.Plat.in Timæo,τὸν ἑαυτοῦ περιελθεῖν κύκλον, ſuum conficere & peragere orbem. ¶Item περιέρχεσθαι circunſidere, κύκλῳ περιῆλθε σὺν πολεμίοις, hoſtem vndique circundedit,Plutarc.in Publ. ¶Item circunuenire,i.decipere,circunſcribere,Ariſtoph.σκέψασθε δέ μ᾽ εἰ σοφῶς αὐτὸν περιέρχομαι. ¶Περιελθεῖν,vſu· veniſſe,eueniſſe,contigiſſe. ἢν περιέλθῃ ἀποτυχόντως,ſi præter votum euadat, Bud.in Epiſt.poſter.

Περιέσεσθαι,victurũ eſſe, ſuperiorẽ fore,Herod.

Περιεσκεμμένος,conſideratus,qui prudenter ac conſideratè agit,Nazanz.

Περιεσκεμμένως,cautè,circunſpectiùs Quint.

Περιέσομαι,ſuperior ero,Thucyd.

Περιεστιγμένον,τὸ,diſtinctio,Laert.lib.3.

Περιεστὼς,circunſiſtens. Περιέσχατα, extrema.

Περιεφθεὶς τραχέως,malè affectus.

Περιέχομαι,μ.έξομαι,π.έγμαι, obtineo, cupio, complector,adhæreo,animum intendo &applico alicui rei. περιέχομαι ὑμῶν, vos amplector,Naz. περιέχομαι μένοντας,circumeo perſtãtes; Herodot. περιεχόμεθα τούτῳ,idẽ obtinemus, Eidem Herodot. ¶Item vendico, animum adiicio,περιεχόμενοι τῆς πελοποννήσου, animum intendentes ad Pelopõneſum, Plut. in Themiſt. ¶Item implicor,circundor. περιέχεσθαι δεισιδαιμονίᾳ, i.religione teneri, Ath.

Περιέχω,μ.έξω,π.περιέσχηκα,contineo, vndique amplector ac teneo,concludo,ambio. Accuſ. βασιλικὴν ἔπαυλιν περιέχειν, regiam domum obſediſſe,circundediſſe, Plut.in Publ. ¶Demoſt.contra Callicl.ὅρος ἢ περιέχοντος κύκλῳ τοῖς χωρίοις,cum fundus vndique mõte cingatur. ¶Item excello,Thucyd.

Περιζείω,in Epigr. & Περιζέω,circunferueo.

Περίζυγος, ου,τὸ, res circa iugum,funis, Xenop.

Περίζυξ,ſub eodem iugo,ὁμόζυγος.

Περίζωμα,ατος,τὸ,omne quod circuncingit,cinctum Gaz. lumbare exponitur, Hierem. 13. pallium, Ruth.3. Suid.τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα, i.ſubligaculum.

Περιζωμάτιον,ου,paruum lumbare.

Περιζώννυμι,& Περιζωννύω,μ.ώσω,π. ωκα, circuncingo Silio Ital.ambio. περιεζωμένοι τὰς ὀσφύας,præcincti lumbis,Naz.in Orat.

Περιηγέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,duco per viam ignarum, circunduco, περιήγησαί με τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα, Lucia.περιηγησάμενοι τὸ ὄρος πέρσῃσι,qui circum montem Perſas deduxerunt, Herodot. lib. 7. ¶ Item ſigillatim expono. Luci.περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα.¶ Hinc περιήγησις,ipſa per partes exacta commemoratio atque narratio, Athen.lib. 7. ¶ Et Περιηγηματικὸς λόγος,idem, Aphthon.

Περιηγὴς,έος,ὁ,circumagens,rotundus,circularis, circunferentiam habens. περιηγὴς ἀκτὴ, curuũ lit⁹, Apoll.Rhod.λιμὴν περιηγὴς, Eidẽ.

Περιηγητὴς, οῦ, ὁ, interpres, explanator Cicer. quaſi deſcriptor, Euſtath.

Περιηγητικὸς,peruagatus,peruulgatus, Plutarch.

Περιήγητος, prætexta. Περιηγμένος,circumact⁹.

Περιήθημα,ατος,τὸ,quod percolatur, q.percolamen,expreſsio Plin. & Celſ. Dioſc.li.1.c.122.

Περιηκὴς,acutus,ἠκονημένος.

Περιήκω,mutatis in orbem vicibus peruenio & redeo,recido. Arria.ὡς οὖν περιῆκεν εἰς Ἀντίπατρον ἡ νυκτερινὴ φυλακή.

Περιήλασις,εως,ἡ,circuitus.

Περιημεκτέω, lamentor, indignè fero, περιημεκτέων τῇ συμφορῇ, cladẽ lamẽtatur, Herodot.

Περιηχεῖν,perſonare, circumſonare, circunſtrepere,perſtrepere, Athen. lib. 8. Vnde περιηχοῦμαι paſſiuum, νῆσος περιηχουμένη τῷ πνεύματι,Lucian. quæ ventos habet circũſonantes: vel quæ ventis circunſonat, vt Offic.3.

Περιθάλπω, μ. άλψω, π. αλφα, circũfoueo, Accuſ.
Περιθαμβὴς, ὁ, pertrepidus, ſtupefactus, Arg. 2.
Περιθαρσὴς, Apoll. Rhod. præfidens.
Περιθειάω, facio rem diuinam, luſtro, purgo.
Περιθείωσις, εως, ἡ, incantatio, luſtratio.
Περίθερμος, admodũ calens, per ambitũ calid⁹.
Περίθεσις, ἡ, q. circumpoſitio, περίθεσις χειρῶν.
Περίθετος κόμη, φενάκη, περιθετὴ, q. circumpoſititia coma, galericulum Suet. ¶Περίθετος κεφαλὴ, larua, perſona, προσωπεῖον, Ariſtoph.
Περιθέω, in orbẽ curro, circuncurſo, Plat. Epiſt. 7. περιθέουσι πελτασταὶ, peltaſtæ circuncurrũt.
Περιθρύπτω, effringo Terent.
Περιθρηνεῖσθαι, lamentis & gemitibus circunſonare, περιστενάζεσθαι, Plutar. in Anton.
Περιθριγκῶσαι, circummunire lorica ſiue loricula, circunſepire Cicer. Plut. in Mario.
Περίθριξ, ιχος, capillus nõdum raſus à prima vſque iuuentute, Suid. ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος.
Περιθρυλλεῖσθαι, obſtrepi Cicer. Nazan.
Περίθυμος, excandeſcens, Plut. in Mario.
Περιθύμως, Aduerb. iratè, Plat. in Timæo.
Περίθυον, rota.
Περιθυρεῖν, ad ianuã ſtare, ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι.
Περιθωρακίδιον, τὸ, ſagum, quod militum erat, & ſuperinduebatur armis.
Περιϊδεῖν, contemnere, negligere, Accuſ. Thuc. ¶Item pati ac permittere, Herodot. κλειοῖ. ¶Item circunſpicere, Thucyd. lib. 4. περιϊδεῖν τὸ μέλλον, rerum euentum ſpeculari.
Περιϊέναι, circumire. περιϊέναι τὴν ἰταλίαν, peragrare Italiam, Plutarch. in Numa. ¶Item deuenire, tandem venire, Eidem in Antonio, ἔδει γὰρ πάντα εἰς Καίσαρα περιελθεῖν, oportebat enim imperii ſummam ad Cæſarem deuenire.
Περιΐζομαι, circunſedeo, obſideo.
Περιϊππεύειν, obequitare, circumequitare, Poly.
Περιΐπταμαι, circunuolito.
Περιΐσταμαι, μ. στήσομαι, π. -αμαι, circunſto, obſideo, circundo. ἀνάγκη περιΐστατο καὶ τούτῳ πάλιν εἰσιέναι, Demoſt. iterum neceſſe erat huic cauſam dicere. ¶Περιΐστασθαι τὴν φρουρὰν cuſtodes apponere, cuſtodiis munire & circunſtatione militum Gell. Appian. lib. 3. ἐμφυλ. ¶Περιΐστασθαι, vitare, fugere, φεύγειν, Ioſeph. de Moſe, περιΐστατο γὰρ μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται. ¶Item circunſtare, protegere.
Περιΐστημι, μ. στήσω, π. στηκα, circundo, obſideo, circunſiſto, circunſto, Thucyd. ¶Περιΐστημι, circundo, vrgeo, circunuenio, vndique immitto, πανταχόθεν περιστάντες αὐτοῖς τὸν πόλεμον, Polyb. 2. hiſt. τῷ καπιτωλίῳ φρουρὰν περιέστησε, Capitolium præſidio cinxit, i. obſedit, Plutar. in Camill. ¶Item degenero, Syn. καὶ περιέστημεν ἡμεῖς εἰς τοῦτο, eò iam mores nobis euaſcerunt. Demoſt. καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπερδεινόν μοι περιέστη, res mihi atrociſsimè ceſſit. ¶Περιΐστημι, incommodis affligo, Plutar. in Lycur. μέγιστον τῇ πόλει περιστῆσαι κίνδυνον, maximum in diſcrimẽ vrbem adduxiſſe. ¶Item degenerare facio, conuerto, immuto, Athen. li. 12. εἰς τοσοῦτον αὐτὸν περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος, vſqueadeò hominis fortunam circumegit in contrarium vita voluptuaria. ¶Περιΐστημι, vt περιΐσταμαι, circunſto, circunfundor. Lucia. κόπτονται περιστάντες ἤδη πεφονευμένον, lamentantur cæſũ circũſtãtes.
Περιΐσχω, cingo, complector, cohibeo, contraho.
Περικαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, peruſtus, ardens, peraridus.
Περικαθαιρέω, & Περικαθαίρω, luſtro, purgo, abluóque, reſeco, περιεκάθηρε τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ, circuncidit filios Iſrael, Ioſué. 5.
Περικαθάπτω, apto, pertraho, cooperio, Dioſ. 5.
Περικάθαρμα, τὸ, perpurgamentum, retrimentum, ſordes verrendo collectæ, 1. Corinth. 4.
Περικαθεζόμενοι, οἱ, circunſeſsi.
Περικάθημαι, circũſedeo, obſideo, Depõ. Accuſ.
Περικάθησις, εως, ἡ, πολιορκία, circumſeſsio Cicer.
Περικαθίζω, circumſedeo, obſideo, περικαθιεῖς πόλιν, obſidebis vrbem, cap. 19. Deuter.
Περικαίω, peruro, & torridum facio, Theophr. ¶Et tranſlatè afficio dolore vehementi vt Terent. Vro hominẽ pro ango, Andocyd.
Περικακεῖν, animo prorſus concidere & labare, malo vinci, malis cedere, Polyb. lib. 2.
Περικαλίνδησις, ἡ, q. peruolutatio, aut circunuolutio, & quod nos ambit, Plutar.
Περικαλλέστερον, ου, τὸ, pulchrius.
Περικαλλέως, ſupra modum pulchrè.
Περικαλλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, valde pulcher, ſplendidus, perpulcher, elegans, admodum ſpecioſus.
Περικάλυμμα, inuolucrum, tegumentum.
Περικαλύπτω, circumoperio Cat. contego, circuntego Plaut. obtego, Plat. de Leg.
Περικαλυφὴ, tegumentum, Eidem ibidem.
Περικαμπὴ, circunflexus Plin. Herodot.
Περικάμπτω, μ. άμψω, π. αμφα, circunflecto Vir.
Περικάππεσε δουρὶ, Apoll. 2. delat⁹ eſt in haſtã.
Περικάρδιον, τὸ, cordis inuolucrum, pellicula cor obtegens, Galen. lib. de vſu part.
Περικαρπία, ἡ, & Περικάρπιον, τὸ, fructus pars quæ ſemen ambit & protegit aduerſus cæli animaliúmque iniurias, vt in caſtaneis echinatus cortex, in frumentis gluma, in leguminibus ſiliqua, in nucibus teſta, in pomis pulpa & caro, Theophr. hiſtor. plant. li. 1. cap. 5. ¶Περικαρπάκανθος integumẽtum ſpinoſum habens, Eidem lib. 6. cap. 5. hiſt. plant.
Περίκαρπον, bulbi genus, cuius duæ ſpecies vnum cortice rubro, alterum nigro.
Περικαρφισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, quaſi feſtucatio, vt quũ gallina ouo edito ſeſe feſtucis luſtrat.
Περικατάγνυμι, perrumpo.
Περικαταλαμβάνω, occupo, vndique deprehendo, Ariſtot. de mund.
Περικατάληψις, occupatio.
Περικαταρρήγνυμαι, diſrumpo, Xen. in Pæd.
Περικαταρρήγνυμι, lacero, diffringo.
Περικαταστρέφω, inuerto, deorſum conuerto.

Περικα-

Περικάθημαι,obſideo,diſcumbo,Herodot.

Περικαῶς,amatoriè, ἐρωτικῶς,Suid. περικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων,mulierem deperiens.

Περίκειμαι,circumiaceo Liu.tribuor, aſsignor, Herodi.¶Itẽ induor, veſtior, vndiq; cingor περίκειται ἀσθένειαν, circundatus eſt infirmitate,Heb.5.περίκειμαι δάφνῃ,redimior lauro, Lucian. ¶Cum Dat.Chryſoſt.τὰ ἔξωθεν αὐτοῖς περικείμενα,quæ vndique ipſis adhibẽtur extrinſecus.περικειμένη κοντῷ, conto alligata,Plutar.in Romul.

Περικείρω,circuntondeo,Suet.circunrado.

Περικεκαμμένος,qui habet naſum aquilinum. ἐν ταῖς γλώσσαις,apud Hippocr.Galen.

Περικεκλασμένος,circunfractus,circunflexus.

Περικέρδεα,τὰ,aſtutiæ.

Περικεφαλαία,ας,ἡ,caſsis ,galea. ¶Accipitur & pro ſpiris capilli muliebris, vel pro ſuggeſtu comæ Statio. ¶Item quod in naui intra embulum & proembolidem ſupra carinam eſt, Poll. ¶Item capitis dolor, κεφαλαλγία, vel κεφαλαία,Theophr.lib.hiſt.3.cap.10.

Περικήδομαι,curo,curam gero,Odyſſ.ξ.

Περίκηλος,ου,ὁ,prædurus,ſiccus,ambuſtus.

Περικήδναμαι,circunſpargor,in Epig.Datiu.

Περικίων,q.circuncolumnium,Poll.

Περικλάζω,q.circunfringo,infringo.

Περικλάομαι,circunflector,Plutarch.

Περίκλασις,ἡ,circunfractio,circunflexus Plin.

Περικλάω,circunflecto,circunfringo.

Περικλεὴς,inclytus,in Epigram.

Περικλείζω,circuncludo Cic.intercludo.

Περικλείομαι,circundo,Accuſ.

Περίκλειστος,ου,ὁ,circunclusus.

Περικλείω,concludo,includo,circuncludo Cicer.

Περικληίουσαι,concludentes,cingẽtes, Herodot.

Περικλινὴς,έος,acclivis,declivis,pronus.

Περικλύζω,μ.ύσω,π.υκα,circunluo Liu. aqua circunfundo,vndique alluo.

Περικλύμενον, τὸ, periclymenon , frutex puſillus, Dioſcor.lib.4.cap.15.

Περικλυσμὸς,ὁ,circunluuio Gell.Hippoc.

Περίκλυτος,ου,ὁ,inclytus,præclarus,Heſiod.

Περικλώθω, neo.

Περικλώμενος,circunflexus,circunfractus, Dioſcorid.de Lonchitide lib.3.

Περικνημὶς,ίδος,ἡ,σκεπαστήριον τῆς κνήμης,Heſych. ocrea,indumentum crurum,tibialia Suet.

Περικνίζω,circunſcalpo Plin.circum vellico.

Περικομίζομαι,circunuehor Liu.

Περικόμμα,ατος, τὸ, quod circunciſum eſt,eduliũ quod paratur ex herbis carnibúſque conciſis: Apitio, Iuuenali, & Martiali minutal. Ariſtop.in Equit.περικόμματ᾽ ἐκ σοῦ κατασκευάσω, te vt minutal fruſtulatim concidam.

Περίκομος, ὁ καὶ ἡ,qui eſt corpore in orbem comoſo Gaz.

Περικομπέω,μ.ήσω,circunſtrepo Tacit. περικομποῦνται πολλοὶ,fama ferũtur multi eſſe, Thuc.

Περίκομψος,ὁ,perelegans Cic. admodum lautus.

Περικοντίζω,iaculis vndique ferio.

Περικοπὴ,ῆς,ἡ,circunciſura Plin. vel circuncæſura Lucret.Colum.limitatio,Cic.deciſio, Baſil. ¶Item abciſsio, conciſio, mutilatio, reſecatio,bonorum mulcta velútque reciſio,ſiue reciſamentum Plin. Polyb. ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς Αἰμιλίας μητρί. ¶Περικοπὴ, inquit Suid. μέρος τι τῆς ὑποθέσεως, determinátio & concluſio. ¶Item vis atque efficacitas,ἐνέργεια,Polyb. ¶Περικοπὴ, apparatus ſuperfluus,ſarcinę & impedimẽta.

Περικόπτω,μ.όψω,π.οφα,circuncido, reſeco, reſcindo, amputo,imminuo,accido, Accuſ. & Gen.Plut.in Lucullo de Tigrane,ἔχων δύναμιν, ᾗ πάρθοις τε περικόπτει τῆς ἀσίας.

Περικόρημα τὰ, τὸ ἀποσάρωμα, ſordes verrendo vndiquaque collectæ,purgamen,luſtratio.

Περίκουρος αὖρα,ancillula circuntonſa cũ ſimplici veſte alba & ſuccincta,Poll.lib.4.

Περικρανία, ας,ἡ, membrana neruoſa totam caluariam complectens.

Περικρανίων πίλων, pileorum qui ſunt circum caluarias,Plutar.in Num.Sic Lapus.

Περίκρανον,teſte Poll.vocabant veteres τὸ στέμμα, i.coronam. ¶Anatomicis περικράνιον, membrana neruoſa totam caluariam circũplexa.

Περικρατεῖς σκάφης,obtinẽtes ſcapham, Act.27.

Περικρατέω,dominor. περικρατεῖν,euincere.

Περίκρημνος,ὁ,præruptus.

Περικρούω,pulſo,pello,circumpello,decipio.

Περικτίται,οἱ,circunuicini,accolæ, 2.Argon.

Περικτίων,ονος,ὁ,vicinus,περίοικος,Odyſſ.β.

Περικτυπεῖν,circunſtrepere,circunſonare.

Περικυκλίζω, circunuerto Ouid . circunuerſo Lucr.circunuoluo Plin.Ariſtoph.in Pace.

Περικυκλόομαι,circuncludo,circundo, & circunuenio,vi circunuerto Plaut.Pſeud.

Περικύκλῳ,circùm,cap.2.lib.4.Regum.

Περικυκλῶ, circundo. ¶Περικύκλωσις,circulatio, circinatióque Vitruu.lib.9.cap.4.

Περικυλινδεῖσθαι,Plat.de Leg.circunuolui Virg.

Περικωνεῖν,oblinere,obducere,Ariſtoph.Veſp. Τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τ᾽ ἀμβάδι᾽ ἡμῶν περικωνεῖ,Interp.ἀποψᾷ καὶ ἀλείφει.

Περιλακίζω,μ.σω,π.ικα,diſcindo.

Περιλακισμὸς,οῦ,ὁ,ſacrificium ex cane.

Περιλάλητον στόμα,os futile Gell.ex Ariſtoph.

Περιλαλῶ, inaniter loquor, blatero, φλυαρῶ, Ariſtoph in Concion.

Περιλαμβάνω,circumplector Cicer.comprehendo,contineo,occupo, includo. τῇ ψυχῇ περιλαμβάνειν,Plat.in Epiſt.memoriæ mandare.

Περιλαμπὴς,præclarus,περιλαμπὴς χαίτη, Epigr.

Περιλάμπομαι, lumine circunfundor, Nazan. περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ,auro refulgẽs, Luc.

Περιλάμπω,vndique illuſtro,ſplendore ac lumine circunfundo,colluſtro,Nazanz.

Περίλαμψις,fulgor circunfuſus,Naz.in Orat.

Περιλέγω,circunloquor,περιασσὰ λέγω,Poll.

Περίλειμμα,τὸ,reliquiæ.

Περιλείπομαι, ſuperſtes ſum, reliquus ſum.
Περιλείπω, reliquum facio, relinquo, Ariſtoph.
Περιλείχω, μ. είξω, π. ειχα, circunlambo Plin. Actiu. Ariſtoph. τὰ βλέφαρα περιέλειχον.
Περίλεξις, copia dicendi & latius interpretandi, circunlocutio, Ariſtoph. Nebulis.
Περιλεπίζω, & Περιλέπω, delibro, decortico, deſquamo, Iliad. ά.
Περιλεσχηνευτὸς, circũlocutus, περιλάλητος, Heſy.
Περίλευκος, admodum albus.
Περίλημμα, ατος, τὸ, captio, circumplexus Plin.
Περιληπτὸς, comprehenſibilis Cicer. Plutarch. in Camill. ὄχλος οὐ περιληπτὸς ἀριθμῷ. ¶Περιληπτικὸς, οῦ, ὁ, quaſi comprehenſiuus, collectiuus, Nazanz.
Περίληψις, εως, ἡ, cõprehenſio, circũplexus Plin.
Περιλιγμάζω, μ. άσω, π. ακα, circunlambo Plin.
Περιλιμνάζω, reſtagno, circunluo, Thucyd.
Περιλιμνίζω, caliginoſo humore circundor.
Περιλιμπάνομαι, ſuperſum.
Περιλιμπανόμενος, ſuperſtes.
Περιλιπὴς, idem, Genit. Plat. de Leg.
Περιλιχμάω, μ. άσω, π. ακα, circũlambo Plin. περιλείχω, Lucian. in Prometh.
Περίλοιπος, ὁ περιὼν, qui ſupereſt, Ariſt. 2. Oecõ.
Περιλοπίζω, deſquamo Gaz. περιλεπίζω, περιλέπω.
Πέριλος, ὁ, pudendum, τὸ αἰδοῖον Suid.
Περιλέω σε τῷ οἴνῳ, te vino abluo, Plut. in Lyc.
Περίλυπος, ου, ὁ, pertriſtis, dolore cõfectus, vehementer mœſtus, ſolicitus, anxius, Iſocr.
Περιλωπίσαι, exuere, ſpoliare, περιδῦσαι.
Περιμαίνομαι, perfuro Virgil. circũfremo, Heſi.
Περιμανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, inſanus, veſanus.
Περιμάττω, abſtergo, Accuſ. Dioſc. li. 5. cap. 94.
Περιμάχητος, ου, ὁ, de quo pugnatur, bellum concitans, dignus certamine. Plat. νῦν τὸ ἄρχειν περιμάχητον, de imperio contenditur.
Περιμαχητότατος, maximè appetendus, Plutar. in Lycurgo, & Iſocrat.
Περιμένω, μ. ενῶ, ad extremum maneo & expecto, operior, præſtolor, Accuſ. Plat. lib. 2. de Republ. μὴ θύσαντας δεινὰ περιμένει, qui non ſacrificarint, eos horrenda manent. ¶ Cum Dat. ἥκειν ἔφη καὶ περιμένειν αὐτῷ οἴκοι τοὺς ἀρχιτέκτονας, veniſſe dicit architectos, & eum domi expectare, Plut. in Galb.
Περιμέριμνος, diligens & ſcitus.
Περιμετρέω, circummetior.
Περίμετρον, ου, ambitus, circuitus, Herodot.
Περίμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, immenſus, vltra menſuram, rotundus, permagnus. Dionyſ. de Situ orbis, φύλλῳ περιδινήτῳ περίμετρος, folio circumacto & rotundo ſimilis. Ἡ περίμετρος, ambitus, Herodot. ἡ περίμετρος δίπηχυς, bicubitalis ambitus, Theophr. li. 3. hiſt. plant. ca. 13. de ceraſo.
Περιμήκετος, ου, ὁ καὶ ἡ, oblongus, prolixus, altus.
Περιμήκης, prælongus, Heſiod.
Περιμήκητος, μέγας, longus, Dionyſ. de Sit. orb.
Περιμήτρια ξύλα, ligna circuncincta medulla, Theophr. lib. 3. hiſt. plant. cap. 10.
Περίμητρος, medulla refertus, Idem ibidem.
Περιμηχανάομαι, comminiſcor, Odyſſ. ξ.
Περιναιετάω, circunhabito, Odyſſ. β. ¶Item Paſſiuè, Odyſſ. δὴ αἱ περιναιετάονται, quæ circuncoluntur.
Περιναιέτης, ου, ὁ, conciuis, ſimul habitans, vicinus, accola.
Περινέμομαι, depaſcor. φλογὸς περινεμομένης, flamma vndique depaſcente, Plut. in Camill.
Περινενοημένως, βαθέως, altè, Hermog.
Περίνεος, ου, ὁ, ſiue περινὸς, apud Hippoc. locus inter ſcrotum & anum vbi veſicæ colum eſt, i. pars interior femoris & natis communis. Scribitur & περίναιος, vel περίναιον, dicitúrque ea corporis pars quæ inter anum & initium pudendi membri interiacet. περίνεοι καὶ ὄρχεις, coles & teſticuli, Ariſtot. lib. 1. de generat. Anim. cap. 2. ¶Eſt & περίνεος, laquei nomen quem & ſimplicem nodum dixerunt veteres, de quo Oribaſius lib. de laqueis.
Περινέφελος, caliginoſus, Ariſtoph.
Περίνεφρα, τὰ, loca renibus vicina & eorum obeſitate oppleta, Cæl. lib. 2. cap. 51.
Περίνεφρος, qui renum obeſitate repletus eſt Gaz.
Περινέω, circunluo, circunnato, circumnauigo, Galen. apud Hippocr. περινέουσι, luſtrantes circunuallant Gaz. apud Ariſtot. lib. 9. Animal. περινέειν ὕλῃ τὸ ἄλσος, locum materia circundare, Herodot.
Περίνεως, ὁ, πλωτὴρ, ἐπιβάτης, Thucyd. vector, qui naui vehitur, præter gubernatores ac ſeruitia: ſic Niger apud Philoſtr. in Heroic.
Περίνημα, ablutio quæ circum fit, circunluuio Gell. apud Hippocr. περίνημα Galen. exponit περίκλυσμα.
Περινῆσαι, congerere, περινήσας, circundans.
Περινῆσον, & Περινήσασιν, pretexta, veſtis quam vndique purpura ambit, Poll.
Περινίσομαι, circumeo, in Epigram.
Περινοέω, curioſè excogito, animo voluto, commentor, animo concipo, Plut. in Phocione, μεγάλα ταῖς ἐλπίσι περινοῶν ὁ φίλιππος.
Περίνοια, ας, ἡ, cogitatio: ſingularis intelligentia. Naz. in Orat. οὐ γὰρ οἷόν τε ἐν περινοίᾳ θεοῦ γενέσθαι, cogitatione ad Deum penetrare. ¶Item ſolertia & vafrum commentum.
Περινομὴ, ῆς, ἡ, præda, conſuetudo, annona.
Περινοστέω, μ. ήσω, π. ηκα, circumeo, oberro, vagor, obambulo, de vno loco ad alium tranſeo, omnia perluſtro. Syneſ. de vagis ſacerdotibus, ἐκεῖ περινοστοῦντες ὅπου κερδαλεώτερον. Dem. περὶ παραπρεσβ. κἂν πλίνθιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, περινοστῇς καὶ ἐμοὶ λοιδορῇς. Syneſ. cum Accuſat. dixit, περινοστεῖ τὴν Αἴγυπτον μετ᾽ ἐκείνου.
Πέριξ, circuncirca, vndique Genit. & Accuſ. πέριξ δὲ αὐτοῦ, in eius circuitu, Herodot. πέριξ δὲ αὐτὰς, circum verò eas, Eidem, οἱ πέριξ, qui circunſtant, in Epigr.
Περιξαίνω, carpo, diſcerpo.

Περιξηρχίνω,obareſco.
Περιξυρουῦντες,οἱ,ſubradentes.
Περιξυρηθείς,circunraſus, deraſus.
Περιξύω,circunrado,circunſcarifico,Hippocr.
Περιοδεία,circuitio,circuitus,περιόδευσις Suid.
Περιοδευμένως,τῇ περιόδῳ καὶ οὐ συντόμως, circuitu & circunductione,per ambages,Plutar.
Περιοδεύομαι,& Περιοδεύω,μ.εύσω,π.ευκα, circumeo, luſtro. περιοδεύοντες τὸ παλάτιον, circumeũtes palatium,Plut.in Camill. ¶Epict. pro ratiocinor. ¶ Item circunuenio, i. fallo atque circunſcribo,Ioſeph.de Antiquit.περιώδευσέ με Ἀντίπατρος. ¶Περιοδευτής,οῦ,ὁ, circuitor Vlpiano Iuriſc.circulator. ¶Περιοδευτικὸς τρόπος,circularis modus, Dioſc.li.7.ca.1.
Περιοδικὸς, orbicularis, rotundus, circuitu rediẽs.περιοδικοὶ πυρετοὶ,Dioſc.li.3.cap.95.
Περιοδικῶς λέγειν,Hermog.
Περίοδος,ου,ἡ,circuitus,ambitus, continuatio & circunſcriptio Cicer. γραμματέα κοινὸν ἐκ περιόδου παραλαμβανόμενοι, quæſtorẽ viciſsim accipientes:vt vulgò *à leur tour*, q in orbem, Polyb. ¶Item ambitus certa quadam deſcriptione ſententiam definiens ac determinãs. Conſtat autẽ ex membris & cæſis, Roman. Aquil. ¶ Medicis tempus in morbis ex intenſione & remiſsione conſiſtens,Galen.περὶ τύπων. ¶Item acceſsio,περίοδος πυρετοῦ, Dem. & Suid. ¶ Περίοδος, etiam vas eſt,quo metallici vtuntur, Poll.
Περιοδυνάω,grauiſsimè doleo.περιοδυνώντων ὀφθαλμῶν,oculorum dolentiũ,Dioſc.l.3.c.26.
Περιοικέω,circunquaque habito,circuncolo Liu. Ariſtoph.Accuſat.
Περιοίκημα,ædificium vicinum.
Περιοικίαι, adminiſtrationes vicinarum vrbium,Ariſtot.lib.6.Polit.cap.5.
Περιοικοδομέω,μ.ήσω,π.ηκα, includo domi,ſepio, Actiu.Accuſat.
Περιοίκιον,τὸ,caſa parua,Demoſt.
Περιοικὶς,ίδος,ἡ,locus circa vrbẽ ædificatus, vicinus ager,Thucyd.finitimus, Xen.3. ἑλλην.
Περίοικος,ου,ὁ,περὶ τὴν οἰκίαν, locus iuxta domũ. ¶Item vicinus,accola. ¶Lapus in Lycurgo Plutar.οἱ περίοικοι γεωργοῦσι τοῖς Κρησὶν, ὥσπερ εἵλωτες τοῖς Λάκωσιν, i. periœci agros colunt Creten ſibus,vt Laconibus hilotes.
Περιολισθήσας,circumlapſus, Plut.in Camill.
Περιολκὴ,impeditio,diſtractio,Ioſep. de Antiq.
Περιὸν, τὸ, copia, abundantia, Hermog.τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ, reliquiæ exercitus, Iſocrat. τὰ περιόντα τοῦ κλήρου,quæ ſortem excedunt:quæ ſunt extra ſortem,Plat.de Leg.
Περιονυχίζω,vngues circuncido,Deut.2.
Περιοπὴ,ſpecula,cacumen,locus editior.
Περιοπτέον ἑλλὰς,habenda neglectui Grecia,Her.
Περιοπτέον,deſpiciendum,Thucyd.
Περίοπτος,circunſpectus,conſpicuus,Epigr.
Περιόπτω,μ.όψω,π.οφα,diſſoluo, negligo, contemno. ¶Item circunſpicio,ſpecto.

Περιοράομαι:περιόψομαι,π. περιεώραμαι, circunſpicio.Xenop.Pæd.3.περιορῶντες ἀλλήλους, ſeſe mutuo circunſpicientes. ¶Item contemno, deſero,permitto,ſino,conniueo,Eidem,ἡ πόλις περιορᾷ τῶν εὖ πεπονθότας χάριν μὴ ἀποδιδόντας,ſuſque deque fert ſi qui beneficio affecti gratiam non referunt. ¶Cum Particip. Ariſtoph.περιορῶ αὐτοὺς διαφθαρμένους, i. eos perditum iri ſino. ¶Cum Infinit.περιορῶ γῆν τμηθῆναι, in oculis meis agrum vaſtari patior, Thucyd. ¶Item curo,obſeruo, expecto, περιιδεῖν τὸ μέλλον,euentum expectare, Thuc. ¶Περιορῶμαι non ſolùm pro contemnor, ſed etiam Actiu.pro deſpicio & ſperno, Thucyd. lib.2.μὴ περιορᾶσθαι τῶν πολεμικοὺς κινδύνους. Et aliquando circunſpicio apud eundem,τοὺς Μεγαρέας ἐφεστάμενοι περιορωμένους ὁποτέρων ἡ νίκη ἔσται,circunſpectantes, ſpeculantes.
Περιοργὴς,iratus,ὠργισμένος, Suid, obirat⁹ Liu.
Περίορθρον, tẽpus quod crepuſculum antecedit. Thucyd. lib.2. φυλάξαντες ἔτι νύκτα καὶ αὐτὸ τὸ περίορθρον.
Περιορίζω,relego,extrudo,extermino,exilii locum præfinio,Ariſt.lib.5.Pol.cap.4.
Περιορισμὸς,οῦ,confinium, περιορισμοὶ τῶν ἀγρῶν, agrorum confinia,Plut.in Num. ¶Item exilium Canon.7.concil.Sardicen.
Περιορμέω, ſum in ſtatione, in circuitu alicuius rei ſtationem habeo,Demoſth.
Περιορμίζομαι,circumcirca portũ ſubeo, Thuc.
Περιορύττω, circunfodio Plin.ablaqueo, Theophraſt.de Cauſ.lib.5.ca.6. vulgò *deſchauſſer.*
Περιορχεῖσθαι,circunſaltare.
Περιορώμενος, ſpretus & contemptus. ¶Item qui animaduertit & circunſpicit, Thucyd.4.
Περιόστεοι ὑμένες,membranæ quæ oſſa tegũt,Gal.
Περιουσία,ας,ἡ,abundantia,magna ſupellex, opum copia.περιουσία τῆς σχολῆς,otii abundantia, Plutar.in Solone.περιουσίαν χρημάτων οὐκ ἔχοντες,Thucyd. Demoſt. ἐκ περιουσίας πονηρεῖ,qui in bonorũ facultatúmque copia prauè agunt. ¶Item luxus,laſciuia,Polyb.οὐ τρυφῆς καὶ περιουσίας χάριν,non deliciarum & luxus cauſa. ¶Item ſalus,σωτηρία,incolumitas. Demoſt. περὶ παραπρεσβ. τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία, τῶν φόβων ἀφῃρημένων; quid igitur prodeſt hanc ſupereſſe,& eſſe incolumem?
Περιουσιάζω,μ.άσω,π.ακα,affluo,diuitiis affluo.
Περιουσιασμὸς,οῦ,ὁ, poſſeſsio, peculium, copia, ſubſtantia,πλῆθος,ὕπαρξις φυσική,Suid.
Περιουσιαστικὸς,affluens, Hermogen.
Περιούσιος,ου,ὁ,acceptus,peculiaris,ſubſtãtiuus. περιούσιος λαὸς ἔσεσθέ μοι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν,Exod. 17. eritis mihi in peculium de cũctis populis.
Περιοχέω,circunueho,γῆ περιοχεῖσθαι ζώοις dicitur Ariſtot.de mund. teri veſtigiis animantium.
Περιοχὴ,ῆς,ἡ,ſumma & argumentum,Act.8. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν,ἦν αὕτη,locus ſcripturæ:vulgò *paſſage.* ¶Cõplexio,ambitus,ſeptum. πόλις ἦν ἐν περιοχῇ, obſideba-

tur ciuitas, 4. Reg. 23. ¶Περιοχὴ, apud Theophr. de Cauſ. plant. lib. 1. ca. 21, inuolucrum atque integumentum.
Περίοχος, ου, ὁ, munitus.
Περιπαθέω, μ. ήσω, π. ηκα, vehemēti affectu moueor, perpetior, Plutar. in Antonio.
Περιπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vehemēter affectus, Poly.
Περιπαθῶς, cum magna vi affectuum, Lucian.
Περιπάλλονται κάρφοις, ſeſe luſtrant feſtucis.
Περιπαμφανόω, Dyon. de Sit. orb. circunfulgeo.
Περιπαντελὴς, abſolutus.
Περιπαντὸς, τοῦ, plurimi, ſcilicet prætii.
Περιπαπταίνω, circunſpecto, perluſtro, Arat.
Περιπαρεὶς, έντος, ὁ, traiectus.
Περιπατέω, μ. ήσω, π. ηκα, obambulo, circumambulo, deambulo, ſpatior. Ariſtoph. in Lyſiſtrata, περιπατεῖν ἄνω κάτω, ſurſum deorſum curſitare, Terent. ¶Item Περιπατεῖν, circunculcare Columell.
Περιπατητικὴ φιλοσοφία, Suid. in verbo. Ἀριστοτέλης. ¶Περιπατητικοὶ, Peripatetici, Lucian.
Περιπατητικῶς, deambulando, Bud. in Epiſt.
Περίπατος, ου, ὁ, obambulatio Cicer. ad Heren. deambulatio, ambulatio. Lucia. ἐπιτείνωμεν τὸν περίπατον, citato greſſu ambulemus. ¶Pro diſputatione philoſophica, Plat. in Phædro.
Περιπάττω, inſpergo, perſpergo.
Περιπεζία, Heſych. humilitas, ταπείνωσις.
Περιπέζια, τὰ, & Περιπεζίδες, αἱ, ornamēta pedū.
Περιπείρω, perforo, transfigo, Plut. in Galb.
Περιπελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, liuidus.
Περιπέλομαι, vinco, ſupero, Apoll. Schol.
Περιπέμπω, ad inquiſitionem mitto, tranſmitto.
Περιπετάζω, extendo. περιπετάσαντες, obtēdentes, circumexplicantes, Æſchin.
Περιπέτασμα, velum, cortina.
Περιπεταστὸν, genus baſii amatorii, Ariſtoph.
Περιπέτεια, ἡ, temeritas, ſubita quædam varietas in contrariúmque immutatio, Ariſt. hiſt. 8. ¶Polyb. calamitas, aduerſus caſus.
Περιπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, temerarius, περιπεσὼν, incidens, incurrens. περιπετεῖς τύχαι, Eur. fortunæ effrænatæ & diuerſæ. ¶Apud Sophocl. in Aiace, ἔγχος οἱ περιπετὲς κατηγορεῖ γι. ᾧ περιέπεσε, telum in quod incidit.
Περιπέτομαι, circunuolo, Accuſ. Lucian.
Περιπετρίζεσθαι, offendi, allidi.
Περιπέττω, inuoluo, implico, contego, Ariſtoph. in Plut. ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν, nomine velant improbitatem.
Περιπευκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, amarus valde: πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη.
Περιπεφθεὶς, decept^9, ἀπατηθεὶς, Ariſt. in Veſp.
Περιπήγνυμαι, concreſco.
Περιπήγνυμι, addenſo, affigo, cohęrere facio.
Περιπηχύνομαι, amplector.
Περιπιμελὴς, ου, ὁ, præpinguis, Poll.
Περιπίμπρημι, concremo.
Περιπίπτω, deuenio, decido, delabor, incido, incurſo, illidor, impingo. περιπίπτειν κακοῖς, incidere in mala, Hermog. ¶Demoſt. κατ' μιᾶς καὶ τοιαύτη συμφορᾷ περιπέπτωκεν ὑπὸ τούτων, deiectus eſt & decidit. περιπεσόντες κατ' τὰς ἰδίας διαφορὰς, Thucyd. priuatis diſcordiis colliſi. ¶Item περιπίπτειν ἑαυτῷ, ſibi ipſi contradicere, ſecum pugnantia dicere vel agere. Alexander de fato, ὅτι αὐτοῖς περιπίπτουσι, περὶ τὰ μέγιστα φανερῶς οὕτω διαφωνίαν ἔχοντες. ¶Περιπίπτειν, ſimpliciter pro offendere & obuiam fieri ponitur, Ariſtoph. in Theſmoph. ἤν μοι τι περιπίπτῃ κακὸν, ſi quid mali mihi oblatum fuerit.
Περιπίσματα, τὰ, vinacei, fraces, quæ ex oliuis, vel vuis compreſsis & calcatis relinquuntur: in vuis briſam vocat Colum. Ariſtoph. Comment. ἐν νεφ. ¶ Scribitur etiam per ύ in tertia ſyllaba.
Περιπλάνησις, q. oberratio, error, Nazanz.
Περιπλανῶ, oberro, pererro. περιπλανώμεθα ταῦτα, per hos anfractus vagamur, Xen. 1. Pæd.
Περιπλάττω, circunlino, obduco, obtego, περιπέττω, Ariſtot. in Probl.
Περιπλέγνυμι, circumplico Cicer. circumplector. ¶ Περιπλέγδην, circumplexu vel circumplectendo, lib. 5. Epigr.
Περιπλεὲς, ſæpe, valde.
Περιπλείονος coniunctim, vel Περὶ πλείονος diuiſim, pluris. περὶ πλείονός ἐστι τὸ γῆρας πασῶν ὁμοῦ τῶν ἡδονῶν τῆς νεότητος, Gaz. de Seneƈt.
Περιπλείστου, plurimi, vel περὶ πλείστου diuiſim. περὶ πλείστου ἡγέομαι, plurimi exiſtimo, Thuc.
Περιπλέκω, μ. ξω, π. εχα, circumplector, amplector, circumplico Plin. inuoluo. Odyſſ. ξ, τὸν ῥα περιπλεχθεὶς φερόμην, ipſum amplexus ferebar. ¶Eſt verò περιπλέκεσθαι, circumplicari, cohæreſcere, circumplecti, Ariſtot. in 1. de generat. de coitu ſerpentium, περιπλέκονται δ' ἀλλήλοις οἱ ὄφεις. ¶Περιπλέκειν τὸν λόγον, inuoluere orationem verbis, & contegere atque obſcurare. Demoſt. οὐκ οἶδ' ὅπως δεῖ περιπλέκειν, ὅλην τὴν ἡμέραν πεπορνευμένος, rem turpem verborum inuolucris tegere.
Περίπλεξις, εως, ἡ, amplexus, circumplexus Plin.
Περιπλέον, τὸ, tempus Muſicis, quod amplius quàm decet moratur, Capell.
Περίπλεον, abundè, Apoll. Rhod.
Περίπλεος, ου, ὁ, ſuperfluus, plenior, refertus. περίπλεον φύλλοις, folioſum, Dioſc. lib. 2. ca. 160.
Περιπλέω, quaſi circumnauigo, obnato Virgil. obnauigo, claſſe circumeo, nauibus circunuenio, naues circumago, præternauigo. vide Πλεῖν in Ammonio.
Περιπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, magnus, prægrādis, Ody. ό. ¶Plutar. pro pleno vſus eſt & redundanti.
Περιπλὴξ, ambiendo, amplectendo.
Περίπλοια, τὰ, nauigia adiacentia.
Περιπλοκὴ, ῆς, ἡ, circumplexus Plin. circumplexio, inuolucrum, implicatio. Hermog. cùm res turpis verborum inuolucris tegitur.
Περιπλόκος, coronatus.

Περίπλοκος, in Epigr. circundatus.
Περίπλοον, ου, luſtratum, nauigatione circuitum.
Περίπλοος, ου, circumnauigabilis. περίπλους ἐστὶ γῆ, ora nauigando ambiri poteſt, Thucyd.
Περιπλεόμενος, perfectus, reuolutus, obſidens, circumiens. Heſiod. περιπλομένου ἐνιαυτοῦ, i. decurrente ad finem anno, & non iam circumacto, voluentibus annis Virg. Gell. li. 3. ca. 16.
Περίπλοις, ὁ, q. circumnauigatio.
Περίπλυμα τέφρας, lixiuia, q. cineris perluuium.
Περίπλυσις, circunluuio Gell. proluuies, alui proluuium atque præceps inanitio, Theophr.
Περιπλύνω, perluo, circunluo, Galen. ad Glauc.
Περιπλέω, μ. ώσω, pernauigo, circumeo, obeo.
Περιπνευμονία, ας, ἡ, pulmonis exulceratio, pulmonis inflammatio cum febre acuta, & ſpirandi difficultate, Marcel. lib. 1. Dioſcor. & Galen. ad Glauc. ea autem febris eſt σύμπτωμα eius inflammationis. οἱ ἐν τῇ περιπνευμονίᾳ, Ariſtot. in Probl. ¶Περιπνευμονικός, ὁ, qui pulmonum vitiis laborat, Dioſc. li. 1. cap. 177. pulmonarius Marcello, lib. 3. Dioſc. cap. 30.
Περιπνέω, & Περιπνείω, q. circũſpiro, circumhalo.
Περίπεδα, τὰ, accommodi calcei, Poll.
Περιποδίη, ης, ἡ, orbiculus qui ſolet alligari pedibus à quibuſdam gentibus, vice calceorum, Galen.
Περιπόθητος, ὁ καὶ ἡ, valde deſiderabilis, amabilis.
Περιποιέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, vendico, & vſurpo, mihi tribuo & aſſero, τὸ μὴ προσῆκον περιποιήσασθαι, alienam rem ſibi aſſerere, Syneſ. ¶ Item comparo, aſſequor, proficio, tutor, conſeruo. περιποιοῦνται αὐτοῖς δυναστείαν, ſibi parant potentatum, Ariſtot. lib. 5. Politic. cap. 6. ¶Περιποιεῖσθαι, arte ſingulari atque induſtria fieri. ¶ Περιποιοῦμαι, in contrarium & præpoſterè facio. τὸν ἔπαινον αὐτοῦ τῆς δικαιοσύνης, κατηγορίαν ἀδικίας περιεποιεῖσθε, iuſtitiæ eius laudem in iniuſtitiæ accuſationem vertitis, Phalar. Meſſeniis.
Περιποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, foueo, iuuo, tueor & ſeruo, aſſequor, curo, σώζω, proſum, confero & tribuo. εὔχροιαν περιποιεῖ, bonum colorem reddit, Dioſcor. lib. 3. cap. 30. περιποιοῦσι τὰ πράγματα ἐς αὐτοὺς, ad ſe res transferunt, Thucyd. περιποίησε τοὺς ῥωμαίους, Romanos tutatus eſt, Plutar. in Publ.
Περιποίησις, ἡ, aſſertio in libertatem, vendicatio, Epheſ. 1, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως.
Περιποιητικός, q. aquiſitiuus, Gaz. lib. 4.
Περιπολάρχης, & Περιπόλαρχος, ὁ, qui præeſt peripolis, i. excubitoribus, Thucyd. lib. 8.
Περιπολεύω, μ. εύσω, π. ευκα, vagor, circumeo, oberro, conuoluor, Neutr. Accuſat.
Περιπολέω, verſo, luſtro, circumeo, Plut. καθάπερ τὸν ἥλιον ἐν ἅρμασι λέγουσι περιπολεῖν. Plat. in Timæo, πάντες ὅσοι τε περιπολοῦσι φανεροί, omnes & qui mouentur palámque ſe oſtendunt, vertit Cicer.
Περιπόλια, τὰ, q. circunuicinæ ciuitates, Thucy. ¶Item quæ ſunt in circuitu ciuitatis, cap. 11 lib. 1. Machab. ſuburbana, Polluc.
Περιπολλόν, permultum, Apoll. 2. Argon.
Περιπολλοῦ, ἀντὶ τοῦ περὶ πολλοῦ. περιπολλοῦ ποιούμενος, celebratus, Herodot.
Περίπολος, ου, accola, circum habitans. ¶Sunt etiam περίπολοι, circitores vel circuitores Vegetio, excubitores, Ariſtoph. in Auib. & Thucyd. ¶Περίπολος etiã dicta nauis Rhodiorum, de qua Arrian. lib. 2.
Περιπόνηρος, admodum nequam & improbus, Ariſtoph. in Acharn. ὁ περιπόνηρος ἀρτέμων.
Περιπορεύομαι, circumeo, Ariſtot. 2. Oecon.
Περιπόρφυρα, ας, ἡ, prætexta.
Περιπόρφυρον, idem.
Περιπόρφυρος, prætextatus, purpura indutus, Plutarch. in Publ. ὁμήρους ἔδωκεν ἐκ ἀπατριδῶν περιπορφύρους δέκα, obſides dederunt ex genere patricio prætextatos decem.
Περιποτᾶται, circumuolitat, Sopho.
Περιπρό, permultum, Dionyſ. de Situ orbis.
Περίπου, ferè, circiter.
Περίπτερα, τὰ, ſcintillæ, ἀποσπινθηρισμοί Suidæ. ¶Idẽ περίπτερον exponit πανταχόθεν ὀξέχων.
Περίπτερος, ου, ὁ, circumalatus, orbiculatus. De ædificiis dicitur, quorum muros πτερὰ vocant architecti, quales ſunt ædes quas circulatas appellant, Cæl. lib. 11. ca. 22. περίπτερος οἶκος, pinnata domus, Amos 3.
Περιπτισθείς, piſtus, Theophr. hiſt. plant. li. 4. c. 3.
Περιπτίσσω, perpurgo, exactè purum ac merum ſincerúmque reddo, vt ordeum ſua gluma euoluere. ¶Theophr. in 2. περὶ φυτῶν, ἡ τύφη δὲ καὶ ἡ ζειὰ μεταβάλλουσιν, ἐὰν πτισθεῖσαι σπείρωνται, ſi euolutæ ſuo inuolucro ſeminentur, i. decorticatæ.
Περιπτύσσομαι, & Περιπτύσσω, μ. ύξω, π. υχα, circumplico, circumplector, foueo, circundo. Activ. Accuſ. περιπτύσσω χέρας, amplector manibus, Eurip.
Περιπτυχή, circũplexus Plin. Περιπτυχαί, tẽtoria.
Περιπτυχής, irretitus, circunuolutus, Soph. in Aiace, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.
Περίπτωμα, ατος, τὸ, caſus, prolapſio.
Περιπτώσεις, αἱ, calamitates, caſus, infortunia.
Περίπτωσις, occaſio fortuita, Galen. li. 1. ¶Item periculum, idem ferè quod πεῖρα, Plutar.
Περίπυστος, ου, ὁ καὶ ἡ, celebratus, illuſtris, 3. Epigr.
Περιπωμάζω, μ. άσω, operculo circuntego & obturo, operio.
Περιπωματιζόμενον, τὸ, quod picatum, obturatúmque eſt, Gaz. apud Ariſtot.
Περιπωματίζω, obturo, bene operio.
Περιρρέζω, per expurgationem lito.
Περιρραγείς, ruptus, obruptus, diſruptus, effractus, diffractus, dirutus.
Περιρραγῆναι, ἀόρ. β. à περιρράσσομαι, allidi vehementer & impingi.
Περιρραίνω, μ. ανῶ, π. γκα, circunſpergo Colum.
Περιρραντῆρες, αἱ, palmæ arboris termites propriè

¶Nicand.abuſiuè pro ſurculis& germinibus vel ramulis.

Περίῤῥανσις,εως,ἡ,aſperſio aquæ,q.circunſperſio.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, vas aqua luſtrali,aquiminale Paul.Iuriſconſ. Lucian. πόσων περιῤῥαντηρίων; πόσων ποταμῶν δεῖ; ¶Περιῤῥαντήριον etiam ſignificat ramum atque inſtrumētum quo fiebat illa luſtralis aſperſio: *aſpergillum* vocant.Theodor.in hiſt.Eccleſiaſt.

Περιῤῥάσσομαι,allidor vehementer, impingor.

Περιῤῥαγής,vtrinque fractus aut flexus.

Περιῤῥέω,circunfluo,circunluo,redundo,Accuſ. Ariſtot.de mūd.ὠκεανὸς περιῤῥέων ἡμᾶς. Eidem ibidem, νῆσος ὑπὸ τῆς θαλάσσης περιῤῥεομένη, inſula mari circunfuſa. περιῤῥέων ἑκατέρωθεν ἀμφοτέρα,vtrinque circunfluens,Thucyd.

Περιῤῥηγνύω, & Περιῤῥήγνυμι,μ.ήξω,π.ηχα, circunfringo, Liuio circunſcindo, Accuſat.

Περιῤῥήδην,per circunferentiam.

Περιῤῥηδής,pronus,cum impetu,Apoll.Rhod.

Περιῤῥηγής,perfractum vtrinque,Hippocr.

Περιῤῥίσσω, & Περιῤῥίπτω,rumpo,reſoluo.

Περίῤῥοος,ου,ὁ καὶ ἡ,circunfluus,Herodot.

Περιῤῥύπτω,vſquequaque purgo,Galen.

Περίῤῥυτος,ὁ καὶ ἡ,circunfluus,mari clauſus, mari circunfluus, Heſiod. ἵκετο Κύπρον περίῤῥυτον ἵκετο κύπρον,venit in Cyprum circunfluam.

Περιῤῥώξ,præruptus.

Περισαίνω,applaudo,blandior more canum.

Περισαλπίζομαι, deducor tubis circūſonantib⁹.

Περισαλπιστής,οῦ,tubæ ſonitu excitatus.

Περίσαξις τῆς γῆς, terræ congeſtio, terræ aggeratio,Theoph.de Cauſ.5.cap.6.

Περισαρκίζειν,carnem circunſcarificare & circūſignare, Dioſcor. lib.7. cap.3. Ruell.carnem ſcalpello circinare.

Περισαρκισμὸς,οῦ,ὁ,carnis ſcarificatio, Dioſcor.

Περισάττω,accumulo,conſtipo & cōculco. ¶Περισάττειν τὰς ῥίζας τῇ γῇ, apud Theophraſt. de Cauſ. lib.5. cap. 6. accumulare radices Plin.circunfoſſas arbores aggerare Colum.

Περισείω,μ.είσω,π.εικα,circunquatio,Actiu.

Περισεμνος,magnificus,Ariſtoph.

Περίσημος,clarus,inſignis,conſpicuus.

Περισήπω, circumputrefacio,corrumpo.

Περισθενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,Etym.præpotens Cicer.

Περισιαλόω,includo,Exod.13.

Περισκαίρω,circunſalio,περισκαρίζω,Heſych.

Περισκάπτω,circunfodio Plin.περιορύττω.

Περισκελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, durus, acerbus. περισκελὴς ἀὴρ ἐφ' ἑκάτερα διαφθείρει τοὺς καρποὺς,aër qui in alterutram partem exceſſerit fructus perdit,Theophr.lib.2.ca. 4 de Cauſ.plant. Sophocl.in Antig.περισκελὴς σίδηρος,ferrum prędurum. ¶Περισκελῆ,τὰ, femoralia, vel feminalia Sueton. Ezech.44.περισκελῆ λινᾶ ἕξουσι,feminalia linea habebunt.

Περισκελὶς, ίδος, feminale, ornamentum pedis circa crura Porphyr. Quidam tibialia exponunt quæ ferrent virgines,Menand.Poll.

Περισκεπάζω,obtego,circuntego.

Περισκεπής,obtectus,κατάσκιος,Dion.de Sit.

Περισκέπτομαι,circunſpicio.

Περίσκεπτος,altus, editus,vnde licet circunquaque proſpicere.περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ, in Epig.

Περισκήπτω,περιθλίβω,illido,attero.

Περισκιάζω,obumbro Virg.

Περισκόπευσις,circunſpectio Cicer.

Περισκοπέω,ῶ,circunſpicio,περισκέπτομαι.

Περισκυλακισμὸς,οῦ,ὁ,quoddam gen⁹ expiationis quod fit immolato cane,Plut.in Rom.

Περισκυθίζω,cutem detraho,ἀπολέπω.

Περισμάω,perpurgo,περιρύπτω.

Περισμήχω,q.circuntergo,velut tergendo affrico & oblino,Dioſc.lib.3.cap.52.

Περισμύχω,abſumo,περικαίω,conficio, in Epigr.

Περισοβεῖν,in orbem bibere, τὴν φιλοτησίαν. i. amoris poculum,circunferre,Athen.lib.11.

Περισοφίζομαί σε,circunſcribo te,Ariſtoph.

Περισπαίρω,terram calcibus pulſo.

Περισπάομαι,μ.άσομαι,π.ασμαι, diſtrahor, diſtineor, circa multa occupor. εἰς ἕτερα περισπᾶσθαι, in alia ſtudia diſtrahi,Ceb.Theb.

Περισπασθεὶς,ὁ,occupatus,diſtentus.

Περισπασμὸς,οῦ,ὁ,contractio,circūflexio,diuulſio, occupatio.

Περισπάω,μ.άσω,π.ακα, flecto, contraho, circunflecto, in diuerſum atque in contrarium traho, curis afficio, Ariſtot.Ethic.5.ὡς ἀδικούμενοι γὰρ περισπῶσιν εἰς τοὐναντίον οἱ ἀπέχοντες. Eurip. περισπᾶ ξίφος, ſtringo enſem. ¶Item decipio, vi aufero.περισπάσαι τὴν ἀσπίδα ζῶντος, à viuo clipeū detraxiſſe, Philoſtr. in Heroic.¶Itē περισπαράσσω,cōſcindo,diſcerpo. Xen.περιεσπάσατο τὴν τιάραν,diſcerpſit tiaram.

Περισπειράζω,inuoluo,Plut.in Camill.

Περισπειραθεὶς,inuolutus,implicitus.

Περισπειράσθαι τῷ ποδὶ,pedi implicari,Lucian.

Περισπέρχομαι, apud Sophocl.huc & illuc curſito Horat. ſurſum deorſum curſito, Terent. ¶Περισπερχὴς,έος,erro,vagabundus, circuncurrens,vehemēter aſper,Sophoc.ὢ περισπερχὲς πάθος! ô pergrauem calamitatem!

Περισπούδαστος,ſtudio dignus,expetendus.

Περισπούδος,qui ſeriis rebus gaudet.

Περισσάκις,impariter: vide Martian.lib.7.

Περισσεία, ας, ἡ, ſuperfluitas Plin. redundantia Cicer.abundantia,copia,2 Cor.8.

Περίσσευμα,ατος,τὸ,idem.2.Corinth.8.

Περισσεύω,μ.εύσω,π.ευκα,abundo,redundo,excedo,exubero. περισσεύουσιν ἄρτων,abundāt panibus,Luc.15. Thucydid.τοσοῦτον τοῦ περικλεῖ ἐπερίσσευε,affluebat. ¶Nonnus Paſsiua voce ὅσα περισσεύοντο,quæcūque reſidua erant.

Περισσόβοτος τράπεζα,redundans menſa, Nonn.

Περισσολογία,ſermo ſuperfluus,redundans & ſuperuacuus Quint.

Περισσουμένη,vaſtata,πορθουμένη.

Περισσὸν,οῦ,impar,modum excedens , ſuperuacaneum,abundās,præſtans,eximiū.τί περισσὸν ποιεῖτε;

-ποιεῖτε; quid eximium facitis? aut quid vltra cæteros? Matth.5. Heſiod. περισσὰ δὲ δῶρα ἔδωκε, dona inſignia dedit. Plat. de Leg. ἐν περισσοῖς ὑπερέχειν, multis partibus ſuperare.
Περισσόνοος, excellenti mente præditus, ſolers.
Περισσὸς, οῦ, ὁ, modum excedens & ſuperuacaneus. ¶ Item qui aliquo in genere excellit, Euripid. περισσὸς ὢν ἀνὴρ, eximius vir. περισσὸς ἐν αὐτῇ δοκῶν εἶναι, in ea viſus excellere, Plut. in Rom. ¶ Περισσῶς, ſupra modum, ſummè, amplius, præterea.
Περισσὸς, ὁ, periſſus, ſpecies ſolani, periſſũ Plin. περιττὸν Theophr. li. 9. ca. 12. hiſt. plant.
Περισσότερος, magis inſignis, Nazanz.
Περισσοτέρως, vehementius, eximiè, magis.
Περισσότης, redundantia, genus figuræ, Herm.
Περισταδὸν, circum, circunſtãdo, Herodot. in Polymnia, περιελθόντες πάντοθε περισταδόν.
Περιστάζω, q. circunſtillo, irroro, in Epigr.
Περισταλτικὴ δύναμις, Galen. lib. 2. κατὰ τόπους, facultas quæ cibos in ventriculo veluti manu circumplectitur, melioris cõcoctionis gratia.
Περίσταμαι, ambio.
Περιστὰς, circũſtãs. φόβος αὐτῶν περιστὰς, Æſchin.
Περίστασις, ἡ, circunſtantia Senec. Quæſt. natur. l. 2. ca. 8. Ariſtot. Problem. Segm. 2. quæſt. 29. διὰ τὴν τοῦ ψύχους περίστασιν, propter frigoris circũſtantiam. ¶ Item corona, circũſtans turba & circunfuſa, circulúmque efficiens multitudo, Polyb. lib. 1. ¶ Item neceſsitas & caſus incommodus, clades, & ſtatus, afflictio, Polyb. ὅταν τὰ τῆς περιστάσεως κατεπείγῃ, cùm neceſsitas & inopia vrget. λοιμικὴ περίστασις, Dioſcorid. lib. 7. cap. 1. ſtatus peſtilens, peſtilentia. ¶ Περίστασις, etiam rerum euẽtus, viciſsitudo, Laërt. in Heril. κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ τὰ πράγματα ἀλλάττεσθαι, pro rerum euentu & varietate caſuum immutari. ¶ Item multitudinis turbulentus conuentus, ſeditio, Phal. in Epiſt. ad Epiſtrat. ¶ Eſt etiam occaſio, oportunitas, Polyb. τὴν ἐπιτηδειότητα τῆς περιστάσεως.
Περιστατικὸς, aduerſus, calamitoſus, Laert. in Zenone. ¶ Περιστατικὰ, circunſtantię.
Περιστατέομαι, circundor, Areth. in Apocalyp.
Περίστατος, quem circunſtant multi, Iſocrat.
Περίστατος, locus altus, cui ſi quis inſiſtat omnia habiturus ſit conſpicua.
Περισταυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſeparo, vallo cingo, Accuſat. Thucydid.
Περισταύρωμα, τὸ, vallum. (nes.
Περισταχυάδης μόσχοι, ſpicatim circũdantes ſtolo
Περιστέγομαι, operior vndequaque, obuoluor.
Περιστέγω, circuntego, munio.
Περιστείχομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, ordino.
Περιστείχω, circumeo, in Epigr.
Περιστέλλω, μ. ελῶ, π. αλκα, coöperio, contego, obuoluo, communio, comprehendo, protego, complector. τριβωνίῳ περιστέλλει σκύμνον, palliolo catulum inuoluit, Plut. in Lycurg. τάφον περιστέλλειν, ſepulchrum decorare, Ariſtot. περιστέλλω τὸν νόμον, legem tueor, Herodot.
Περιστενάζεσθαι, vel περιστένεσθαι, lamentis & gemitibus circunſonare, Plut. in Anton.
Περιστερὰ, ἡ, columba, Ariſtot. hiſt. li. 5. ca. 13.
Περιστερεὼν, ῶνος, criſta gallinacea, trixalis, exupera, verbena, herba ita dicta quód columbæ circa hanc libenter verſari ſoleant, Dioſcor. lib. 4. cap. 60.
Περιστερεὼν, ῶνος, columbarium, i. ſtatio agreſtiũ columbarum, quanuis aliquando domeſticarum ſit. Vide Varr. lib. 3. de Re ruſt.
Περιστερίδιον, ου, τὸ, pullus columbinus, pipio.
Περιστεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, columbacei generis, ſpecie columbacea, columbaceus Gaz.
Περιστεροτροφεῖον, locus alendis columbis aptus, Palladio de re Ruſtica. περιστερεών.
Περιστεφανόω, vndique redimio, cingo, corono, Ariſtot. de mund. κύκλῳ περιεστεφάνωνται τὴν οἰκουμένην, quaſi corona cingunt orbem terrarum, Ariſtoph. in Plut.
Περιστεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, circũ coronatus, Plut. in Fab.
Περιστέφω, corono, Aphth. ἀρετῇ περιστέφεται.
Περιστήθιον, ου, τὸ, pectorale, Exod. 28. rationale. In mulieribus dici poteſt faſcia pectoralis, vel mamillare Martiali, ταινίαν καὶ ταινίδιον vocat Pollux.
Περίστια, luſtrationes, Interpr. Ariſt. in Concion.
Περιστίαρχος, ου, ὁ, qui Athenis conciones & theatra luſtrabat, Ariſtoph. Interpr. in Eccleſ.
Περιστιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, calcatus, extritus, ſuffultus, fultus, fartus, πεπλημένος, πεπατημένος, Nicand.
Περιστιγὲς, έος, τὸ, maculoſum, variegatum, Nic.
Περιστίξας, circumiens, circumponens, Herodot.
Περίστοα, τὰ, fornices.
Περιστοιχίζω, & Περιστοιχίζομαι, circunſtipor Claudian. circundor, indagine cingo, Demoſth. in 1. Philipp. καὶ κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται, velut indagine cingit. ¶ Xen. voce Actiue vtitur, & Poll.
Περίστοιχοι, ſepta ordinibus diſtincta circinationis poſitura, Demoſth. Orat. κατὰ νικοστ.
Περιστολάδην, guttatim, ſenſim, Nic. in Alex.
Περιστολὴ, ῆς, ἡ, comitatus, compreſsio, Galen.
Περιστόμιον, τὸ, Exod. 28. capitium.
Περίστομος φάλαγξ, latericeps, ſiue anceps.
Περιστοναχίζω, circumgemo Horat. Heſiod.
Περίστοον, τὸ, apud Atticos, Poll. dicitur locus ſeptus columnis, periſtylium Vitruu.
Περιστράπτω, circunfulguro, circunfulgeo, Actiu.
Περιστρατοπεδεύω, circunſideo, obſideo. περιστρατοπεδεύσας τοὺς ἐναντίους, Plut. in Fab.
Περιστρέφω, μ. έψω, π. εφα, obtorqueo Cicer. circunuerto, circuntorqueo. ¶ Περιστρέφειν etiam dicitur coagulum cùm lac cogit, Iliad. ε. ¶ Περιστρέφεσθαι eſt ambire, cõplecti, Procl. de Sphera. περιστρέφεται κύκλον, peragit ſuum circulũ. ¶ Item περιστρέφεσθαι, conuerti, Arat. Μεσοτέρη γὰρ πᾶσα περιστρέφεται σφαίρησι, Cic. *Nam*

curſu interiore, breui conuertitur orbe.

Περιστροφάω,μ.ήσω,circunuerto,τὸ περιστρέφω.

Περιστροφὴ,ῆς,ἡ, circunuerſio Quintil. conuerſio, vertigo,conuolutio,rotatus, Procl.in Sphæra.¶ Περιστροφὴ, apud Rhetor. teſte Conſulto Chirio, quum aduerſarii propoſitionem in noſtram partem conuertimus.

Περίστρωμα,τὸ,circunſtratum. Sunt autem περιστρώματα, tapetia Babylonici floris varietate perſpicua: & ab aliis aulæa & Attalica: ab aliis beluata,i.beluis variegata,appellantur, aulæa picta, & verſicoloria.vide in Chiliad. Eraſm.περιστρώματα Campanica.

Περιστρωφώμενος,perueſtigans,Herodot.

Περιστύλιον,τὸ, locus clauſus columnis circunquaque porticum habens, Ezech.41.

Περίστυλον,τὸ,cap.4.lib.2.Machab.atrium.

Περίστυλος,ὁ,qui columnis vndecunque ſuſtinetur. περίστυλοι δόμοι, Euripid.

Πέρισυ, in anno præterito. περισυνοὶ ἄρχοντες. magiſtratu anno proximo functi,Plat.Epi.8.

Περισυλάω,ſpolio,ſurripio.περισυλᾶσθαι πᾶσαν τὴν οὐσίαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ab inimicis bonorum omnium facultate ſpoliari,Plat.in Gorgia.

Περισύρω,diſtraho,diuello,lacero, in diuerſum traho,vexo,diripio,Polyb.lib 4.

Περίσφατος,lugubris. Περισφάτως,lugubrè.

Περισφηκόω,obſtruo,obſtringo operculo.

Περισφηνόομαι,vndique obturo.

Περισφιγγόμενος,ου,aſtrictus.

Περισφίγγω,μ.ίγξω,π.ιγχα, coerceo,περιστέλλω, conſtringo,amplector,Nazanz. in Orat.

Περίσφυρα,τὰ, & Περισφύρια, faſciæ circum talos,Herodot.in Melpom.Aliis talaria.

Περισχελὲς,τὸ, difficile,δυσχερές.

Περισχιδὴς,in ambitu diuiſus.

Περισχίζω,abſcindo,circuncido,διαλύω.

Περισχοινίζειν,funibus circundare & circunſepire, Poll.¶ Περισχόμενοι,amplectentes,in Epigr.

Περισώζομαι,incolumis ſũ,ſeruor à morte,euado.

Περισώζω,μ.ώσω,π.ωκα,ſaluo,Accuſ.Syneſ.

Περισωρεύω,μ.εύσω,π.ευκα,accumulo.

Περισώφρων,ονος,ὁ καὶ ἡ,valde temperans, Æſchyl.

Περιτάω,erro.

Περιτάμνω,amputo,circuncido,Heſiod.

Περίτασις,obtentus Virgil.q.circuntenſio, diſtentio, Dioſcor.li.3.cap de Mentha.

Περιταφρευόμενος,foſſa circundatus.

Περιταφρεύω,μ.εύσω,π.ευκα, foſſa cingo, vallo cingo,obuallo Cicer.foſſa munio,Accuſ.

Περιτείνομαι,obtendor.

Περιτείνω,circunduco,circum extendo.

Περιτειχίζω,circunuallo, muro circundo,Thuc.

Περιτείχισις,muri ambitus,q.circunuallatio, munitio ad concludendum,Thucyd.

Περιτείχισμα,ατος,τὸ,circunuallatio, munitio.

Περιτειχισμὸς, circumuallatio murorum,Thuc.

Περίτειχος,τὸ,circummurale, cap.16.Eſaiæ.

Περιτέλλω,μ.ελῶ,circunuoluo, perficio, morior, Actiu.Accuſat.

Περιτέμνω, circunſeco Cic. Colum. circuncido, accîdo,amputo,Herodot.in Euterpe.

Περιτενὴς,rigidiſsimus,contentiſsimus.

Περιτέτροφα,circumalui,Argon.2.

Περιτεχνᾶσθαι,inſidiari,mali aliquid moliri.

Περιτέχνησις,ἡ,ſolertia,machinatio,ars,fraus.

Περιτηκόμενος ἄργυρος, liquefactum argentum.

Περιτήκω,liquefacio,eliquo,accîdo, abſumo.

Περιτήριον,terebrum,τρύπανον.

Περιτίθεμαι,circumponor,circunueſtior Cicer. περιθέμενος στρεπτὸν,torquatus, Xenoph. ¶ Item inuado.

Περιτίθημι,circumpono, circunueſtio Cicer. amicio,circundo,induo, attribuo. περιτίθεμεν τῇ ἀθλίᾳ τὴν ἐπιστήμην, Mineruæ ſcientiam attribuimus, Ariſtot.lib.8.Polit.cap.6.

Περιτίλλομαι,vellor,reuellor.περιτετιλμένος,vulſus,Lucian.

Περίτιος, Macedonibus dicitur mẽſis Februarius,Hieronym.in 1.lib.Zachariæ,cap.1.

Περιτίω,honoro vehementer,color.

Περιτομεὺς,culter ſutorius,σμίλη, ſcalprum.

Περιτομὴ,ῆς,ἡ,circunciſura,circunciſio,Galat.6.

Περιτομὶς,pars quædam nauis.

Περιτόναιον,ου,τὸ,membrana ſeu tunica abſque fibris, ſimillima aranearum telis atque oualis figuræ, totum ventrem infernum continens, Poll.& Celſ.lib.4.c.1. ¶ Περιτόναιον etiam in naui dicitur,quod ex ſuperiori parte vtrinque latera velútque parietes diſtinet. Apud Heſych.ſcriptum περιτόνεον.

Περιτοξεύω,ſagittis conficio,Ariſtoph.

Περιτορνεύω,detorno Plin.affabrè facio

Περιτραχήλιον, ου,τὸ,torques.

Περιτρέμω,Nazanz.in Orat.circuntremo Lucr.

Περιτρέπω, circunuerto, circumago, conuerto, inuerto,ſubuerto.περιτρέπειν τὴν ναῦν,Lucian. Interdum in bonam partem accipitur, vt quum res malè cœpta bene vertit, χάριν δὲ ὁμολογῶ τοῖς θεοῖς ὅτι μοὶ τὸ σφάλμα ἐς ἄλλο ὀσιώτερον περιέβη,felicius ceſsit,& in diuerſum quàm inſtitueram,Eidem.

Περιτρέχω, circuncurro Quint. in orbem curro, Ariſtoph. in Ranis, Οὐκοῦν περιθρέξει δῆτα τὴν λίμνην τρέχων,curſu paludem igitur obibis curſitans.

Περίτρητον,ου,foramen.

Περίτρητος,ὁ,ſcutula Vitruu.

Περιτριβὴς,attritus,pertritus,obtritus.

Περιτρίβω,obtero,detero,contundo.

Περίτριμμα ἀγορᾶς,vilis homo,quaſi cautor ſeu formularius: vel qui vulgò dicitur *ſolicitator*, i.qui ætatem conterit in foro, Demoſthenis probrum in Æſchin.Vide Interpr.Ariſtoph.

Περιτρόμως ἔχω πρὸς δίκην, reformido ſupplicium,Phalar.

Περιτροπάδην,circũagendo,interuertẽdo,2.Arg.

Περιτροπέων ἐνιαυτὸς,annus circunuolutus.

Περιτροπὴ,ῆς,ἡ,conuerſio,circumactus, circuitio, viciſsitudo,orbis,vertigo,Nazanz.

Περιτροχα-

Περιξυχαλάτη,ης,ἡ,genus tonſuræ.
Περίξοχος,ου,ὁ,circuncurrens Quintil.rotundus.
Περιτρώγειν, obrodere Plaut. circũrodere Horat. Ariſtot.lib.8.hiſt.Τὸ δὲ ἱππομανὲς λεγόμενον ἐπιφύεται τοῖς πώλοις· αἱ δὲ ἵπποι περιλείχουσαι καὶ καθαίρουσαι περιτρώγουσιν αὐτό.Sumitur etiã figuratè pro comedere & circunrodere quẽdam,i. dictis vexare, & proſcindere maledictis, Ariſt.in Veſp.Αὐτὸς δ᾽ ὁ Κλέων,μόνος ἐμὲ οὐ περιτρώγει,Ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων.
Περιττεῦον,ου,τὸ,quod ſupereſt,Plat.de Leg.
Περιττεύω,μ.εύσω,π.ευκα,reſto,ſuperfluo,excello
Περιττοεπής,ὁ περισσολόγος,garrulus,futilis.
Περιττολογῶ,multa loquor.
Περιττὸς,impar,modum excedens.περιττὸς ἀνὴρ καὶ λόγος ταῖς μούσαις συνεῖναι, vir eximius, quíque dictus eſt cum Muſis habere commercium,Plutarch.in Camill.περιττοὶ λόγοι, apud Æſchinem Socraticum, grandia & mirifica verba,eximiæ rationes.περιττά ἐστι, ſunt impari numero,Gaz.περιττῶς πρὸς τῶν ἄλλοις πολλὰ ἔχει,multa habet præter alios, Ariſtot libr.2. Politic.cap.9.
Περίττωμα,ατος,τὸ, excrementum, ſuperfluitas Plin.ramentum ſiue retrimentum.
Περιττωματικὸς,excrementitius, Aphr.in Probl. τὰ βρέφη ὑγρὰ καὶ ὑπνώδη καὶ περιττωματικά, infantes humidi, ſomniculoſi & excrementoſi.
Περιττῶς,curioſè, Dionyſ. Halic.de cõpoſit.eximiè,ſingulariter.q.ſuperfluè.
Περίττωσις,ἡ, ſuperfluitas Plin. excrementum, Ariſtot.hiſtor.lib.& cap.4.
Περιτυγχάνω,offendo,obuiam fio,nanſciſcor, incurro, fortè aduenio ſuper ſermonem. Dat. Xenoph.ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν, iudicem iniquum reperire.
Περιτύμβια δάκρυα,lachrymę ſepulchrales.
Περιτυμπανίζομαι, ſonitu tympanorum agor in furorem.
Περιϋβρίζω,ſingulari afficio iniuria, contemno, ignomimoſè tracto, Herodot. in Terpſich. τὸν βασιλέα ἡμέων περιϋβρίσας ἐξέβαλε. Plut. in Camill. περιϋβρίζουσι πολλοὶ τὰ θεῖα, multi res diuinas habent ludibriò. Eidem de Lucullo.ὑπὸ πομπηίου περιϋβρισμένος.
Περιφαινόμενος,apertus,Homer.in Odyſſ.
Περιφάνεια,ſplendor, proſpectus, quoquouerſus proſpectus. Περιφανέστερον,manifeſtius.
Περιφανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,conſpicuus, ſplẽdidus, ſpectabilis,luculentus,λαμπρὸς, perſpicuus,Lucian.ὅστ᾽ ἅπασι περιφανὴς εἴη κρεμάμενος.
Περιφανὸς,οῦ,ὁ,facundus.
Περίφαντος,ὁ καὶ ἡ,clarus, manifeſtus, Soph.περίφαντος ἀνὴρ θανεῖται,certũ eſt quòd morietur.
Περιφανῶς,planè,palàm,perſpicuè, Sophocl.
Περιφεγγεία,ἡ,circunfuſus ſplendor.
Περιφέρεια,ας,ἡ,circunferentia, circũflexus Plin. linea ſuo circunflexu orbem ambiẽs, circuncurrens linea Quintil. Ariſtot.de mundo, κατὰ κύκλου περιφέρειαν, in ſpeciem circularis ambitus,in orbem. ¶ Eſt etiam hallucinatio,error,& vita errabunda,Eccleſ.10.
Περιφερὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,rotundus,teres, orbicularis, cui rectus opponitur,Ariſtot.de mundo.
Περιφερόγραμμον σχῆμα, ſphæra & circulus vnicã ductus linea,Ariſtot.li. 1.de cœlo.
Περιφέρομαι,circunferor, vagor, erro, errabundus ſum,palor, Plut.de Cicerone proſcripto, ἄνω καὶ κάτω περιφερόμενον ὑπὸ τῆς οἰκετῶν καὶ περιφεύγοντα τὸν θάνατον, erratica fuga mortem euadere cupientem & connitentem. ¶ Item eodem reuoluor,Plat.li. 2.de Leg.¶ Περιφέρεσθαι,etiam in cõuiuiis vox vſitata de ferculis quæ circunferuntur & apponuntur:vnde τὰ περιφερόμενα,dicuntur fercula,Xenoph.
Περιφερόμενος,vulgatus,λαλούμενος.
Περιφέρω,circumago,circunuoluo,roto,traduco, per ora oculóſque hominum circunduco,Syneſ.τῶν πονηρίας περιενέγκατε, πᾶσι ποιήσατε καταφανεῖς οἵτινές εἰσι.¶ Περιφέρω, transfero,περιενήνεγκεν εἰς ἑαυτὸν τὰς ἀθήνας, Plutar. in Pericl.in ſeipſum Athenas ſuſcepit, ſibi vendicauit. ¶ Item in errorẽ induco vel perturbo,vt in Solomone. περιφέρει ἡ συκοφαντία τὸν σοφόν.¶ Περιφέρω, perfero,i.ad extremum vſque tolero.¶ Item circunfero,mecum ſemper fero, Syneſ. τῆς ἱερᾶς ἐκ ψυχῆς ἐπὶ μέσης καρδίας ἄγαλμα περιφέρω. ¶ Περιφέρειν etiam dicitur in conuiuiis, vt περιφέρειν κύλικα, vel ποτήριον.Vnde περιφέροντες, qui fercula in cõuiuiis circunferunt & ſtruunt in menſis,Xenoph.¶ Περιφέρει pro διαφέρει,refert, Herodot. in Erat.οὔτε με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τουτέων,neque ad me pertinet ſcire.
Περιφεύγω,ita fugio vt ad extremum euadam,ad extremum euado,Demoſth.
Περίφημος,ου,popularis,celebris,clarus, Phauo.
Περιφήτης,clauiger, Plut.in Theſeo.
Περιφθείρομαι,abſumor & pereo,Nazanz.
Περιφλεγὴς,ardens,peruſtus,Sapient.18.
Περιφλέγω,amburo,inaſſo.
Περιφλεγῶς,vehementi ardore, Plut.in Cat.
Περιφλιδάω,circumtumeſco, rugáſque contraho, vt obeſi,Nic.in Alex.Καί τε βοὸς νεαγλῦτα περιφλιδόωντος ἀλοιφῇ,admodum obeſi.
Περιφλοίζω,circum decortico, ambientem corticem eximo. Vnde περιφλοισμὸς, decorticatio. Plin.Theophr.lib.9.hiſt.plant.cap.5.
Περίφλοιος,ου,ὁ,delibratus,decorticatus.
Περιφλύω,amburo,Ariſtoph.νεφ.
Περίφοβος,ου,ὁ,pertrepidus,metuens.
Περιφοβοῦμαι,pertimeſco,paueo, Xenoph.
Περιφοιτάω,μ.ήσω,π.ηκα, circum ambulo.
Περίφοιτος,ου,ὁ καὶ ἡ, circumuagus Horat.Nonn.
Περιφορὰ,ᾶς,ἡ, circunuectio Cicer. circunlatio, vel circunculatio, vel circumactio Vitruu. circuitus, vertigo, Ariſtophan. νεφ. ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς περιφοράς, &c. id eſt, circumactus, circuitus. ἡ κύκλῳ περιφορὰ, circuitus, ἡ περίοδος, Xenoph.

¶ Περιφορὰ, ferculorum miſſus, qui conuiuiis apponuntur, aut ſingulis conuiuis, aut quaternis, vt nunc fieri ſolet, Poll. & Xenoph. ¶ Item hallucinatio, & vita errabunda, error, erratio, Nazanz. περὶ θεολογ. 6.
Περιφορέω, circunfero.
Περιφορητὸς, ῦ, ὁ, quoquouerſus, verſatilis.
Περιφόρητος, qui circunfertur, Plut. in Pericl.
Περιφόρος, ὁ, qui ſe circumagit.
Περίφραγμα, τὸ, circunſeptio, pars currus, Poll.
Περιφραγμὸς, ὁ, ſepes, ſeptum.
Περιφραδέως, ritè, peritè, ſcienter, Odyſſ ξ.
Περιφράζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, circunloquor. ¶ Item conſidero, perpendo, Nic. in Ther. ¶ Περίφρασις, εως, ἡ, circunlocutio, circuitio Teren. Quint. lib. 8. cap. 6 & lib. 9. cap. 1.
Περίφρακτον, τὸ, ſeptum, Plut. in Theſeo.
Περιφράττω, circunſepio Cic. circunuallo Terēt.
Περιφρίσσω, perhorreſco.
Περιφρονέω, μ. ήσω, π. ηκα, contemno, paruipendo, Accuſ. Atticè, ſed Communiter Genit. Interpr. Thucyd. Ariſtoph. νεφ. ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, i. (vt exponit D. Hieronym.) ſcādo per aërem & pluris me eſſe puto quàm ſolem. ¶ Item conſidero, contemplor, inquiro, ſcrutor, Ariſtoph. νεφ. κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα, perpende & obſerua.
Περιφρόνησις, contemptus, deſpectus, Nazanz.
Περιφρουρῦμαι τεῖχος, murum obſeruo, Thucyd.
Περίφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, caſtus, prudens.
Περιφυὴς τῇ γῇ, terræ inhærens, Dioſcorid. lib. 4. cap. 104.
Περιφύομαι, adhæreo, adnaſcor, Accuſat. Theophraſt. lib. 6. cap. 5. hiſt. plant.
Περιφὺς, ύτος, ὁ, complexus.
Περίφυσις, ἡ, quaſi circuncretio, quod in ambitu fit incrementum, Theophr. lib. 5. de plant.
Περιφύω, adnaſci facio, annecto, prouenio, Theophraſt. hiſt. lib. 8. cap. 10.
Περιφωνέω, circunſono, reſono.
Περίφωρος, ου, q. deprehenſibilis.
Περιχαίνω, inhio, Ariſtot. hiſtor. 8.
Περιχαίρω, ſupra modum lætor. περιχαίρηθι τῶ ἀγαθῶ, boni gaudio perfruaris, Nazanz.
Περιχαλκόω, μ. ώσω, ære obduco.
Περιχαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalpellus dentibus circūſcarificandis, Cœl. Aurel. Chron. li. 2.
Περιχαρακτικὸς, emarginans Plin.
Περιχαράκωμα, ατος, τὸ, loci alicuius monumētū.
Περιχαρακώσας, αντος, ὁ, vallo & foſſa circūdans.
Περιχαράκωσον συνέσιν, arripe prudētiā, Prou. 4.
Περιχαράσσω, μ. άξω, π. αχα, circunſcribo, circunſcarifico, Theophr. lib. 3. hiſtor. plant. ¶ Περιχάραξις, circunſcriptio, circunſcarificatio.
Περιχάρεια, ας, ἡ, lætitia elata, Plat. de Leg.
Περιχαρὴς, ſupramodum lætus, perlætus Liu. Iſocrat. οὔτ᾽ εὐτυχῶν ἔσῃ περιχαρὴς, οὔτε δυστυχῶν περίλυπος. τὸ παραχρῆμα περιχαρὲς, præſens lætitia, Thucydid. ¶ Item περιχαρὴς, gratioſus, qui conſequitur gratiam ex aliquo.
Περιχαρεία, ας, immoderata lætitia, effuſa lætitia.
Περιχάσκειν, inhiare.
Περιχελῶσαι, labra obducere, Xenoph.
Περίχειρον, τὸ, armilla, manus ornamentum, brachiale Plin. Polyb. lib. 2. de Gallis.
Περιχέομαι, circūnfundor, obuerſor oculis, Luciā. in Iudic. dearum.
Περιχέω, circunfundo, offundo, Dat. & Accuſat. Lucian. de Sacrificiis, τὸ αἷμα τῷ βωμῷ περιχέων, aram ſanguine vndique aſpergens.
Περιχλανίζεσθαι, tegi, onerari, περιστρατεύεσθαι.
Περιχορεύω, circunſilio, tripudio. ¶ Περιχορείζω, idē.
Περιχρήματος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, prædiues, Plutarch.
Περίχρισις, quaſi circunlitio, Interpr. Dioſcorid. libr. 1. cap. 131.
Περιχριστὰ, τὰ, q. circunlitiones, Dioſc. li. 1. ca. 97.
Περίχριστος, circunlitus, Dioſcor. li. 2. cap. 99.
Περιχρίω, oblino, illino, obduco, Dat. Lucian.
Περίχρυσος, ὁ, inauratus, laminis auri contectus, Athen. ¶ Περιχρυσόω, μ. ώσω, inauro, deauro.
Περίχυμα, circunfuſio.　Περίχυσις, offuſio.
Περιχύω, circūnfundo, offundo. περιχυθεὶς αὐτῷ, ei circunfuſus, Lucian. eum amplexus.
Περιχώννυμι, circumaggero Plin. obruo.
Περιχωρέω, diſcedo, peragro, peruenio.
Περίχωρος, vndique finitimus, vicinus, circumiacens, Plutarch. πάντα τὰ περίχωρα τοῖς γερμανοῖς.
Περιψάω, μ. ήσω, π. ηκα, abſtergo, Accuſ. Ariſtop.
Περίψημα, ατος, τὸ, ſcobs & ramentum, & quicquid limando deteritur, nauci, quiſquiliæ, luſtramentum Ambroſio, purgamentum cuiuſmodi ſpongia excipitur, Euſtath. in Odyſſ.
Περίψηφος, calculator, ratiocinator Cic.
Περιψιλόω, circumſpolio & nudo.
Περιψοφῶ, obſtrepo, circunſtrepo.
Περίψυκτος, ῦ, ὁ, perfrigidus.
Περίψυξις, perfrictio Plin. frigus vehemens, affectio illa febre laborātium, quę præcedit horrorem, Aphrod. li. 2. Probl. ¶ Plutarch. ſumpſit pro refrigeratione denſante.
Περιψύχεσθαι, perfrigeſcere, Plut. 6. Sympoſ.
Περιψύχω, perfrigero Plin.
Περιώγανα, rotarum ferramenta, pro περιόχανα.
Περιωδυνία, ας, ἡ, intenſus dolor, anxietas, vexatio. ὀφθαλμῶν περιωδυνίαι, oculorum dolores, lib. 2. Dioſcor. cap. 54.
Περιώδυνος, Demoſth. accipit pro eo qui toto corpore vexatur, & dolet.
Περιωθέω, ῶ, & Περιώθω, obtrudo, ſugillo, iniuria afficio & ignominia, Dem. κατὰ Μειδ.
Περιώκαλλος, ſupramodum pulcher.
Περιώμιον, ου, τὸ, ſupparus vel ſupparum.
Περιὼν, όντος, ὁ, & Περιεὼν, ſuperſtes, reliquus, adhuc viuens, περιόντι τῷ θέρει, Thucyd.
Περιώνυμος, nobilis, celeber, Appian. 2. ἐμφυλ.
Περιωπὴ, ῆς, ἡ, ſpecula, locus editus ex quo circūſpectus facilis, vt rupes excelſa & prominens, Iliad. ξ. Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν. ¶ Item attenta conſideratio, circunſpicientia

ſpicientia Gell.circunſpectio Cic.
Περιωπίζομαι,ſpeculor,circunſpicio,περιβλέπω.
Περιώσιος,ingens, multus, ſuperuacuus, lib.1. Epigr.ζαθέης κεφαλῆς περιώσιον ἔργον,i.περισσόν, eximium,2.Argon. ¶ Περιώσιον, Ionicè pro περιουσίον,ſuperfluè,Iliad.δ.ὅτε σε νεικείω περιώσιον,i.ſupra modum,vltrà quàm decet.
Περιωτάλαστος,ὁ,circum aures hirſutus, Plat.
Περκάζω,μ.άσω,maturitate nigreſco,Neutr.Interpr.Hom.Iliad ω.
Περκαίνω,varior,colorem muto.
Πέρκη,vel Περκίς,ἡ, perca piſcis, Ariſtot.libr.2. Animal. cap. 21. in Epigrammat. & cap.34. lib. 2. Dioſcorid.
Περκνόπτερος ἀετός, aquila percnopterus ab alarum notis nigris, Ariſtot.lib.9.Anim.ca.32.
Περκνός,οῦ,ὁ,niger, varius, Cæl.lib.14.cap.29.
Πέρκαι ἱέρακες, percæ accipitres, Ariſtot.lib.9. Animal.cap.36.
Πέρκωμα,ſtigma in facie,Heſych.
Πέρνα,ἡ,πετασών,ῶνος,petaſo,perna,Athen.l.14.
Πέρναμαι,vendo & vendor,Ariſtoph. Equit.διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρναται,i.πωλήσεται.
Περνάς,ὁ,vendens.
Περνάσκω,mitto ad vendendum,Iliad ω.
Πέρνης ἱέραξ,accipiter pernix dictus,Ariſtot.
Περνός,ſpecies aquilæ,κυνηγετικὸς ἀετός.
Περονατρίς,ίδος,ἡ, veſtis quædam quæ ſuccingebatur & fibula ligabatur,Theocr.Idyll.15.
Περονάω,vel Περονέω,μ.ήσω,π.ηκα,fibula necto.
Περόνη,ης,ἡ,fibula,acus,acicula, Odyſſ.18. ¶ Item ſura: Galen.ἐν ταῖς γλώσσαις apud Hipp. ſcribit τὴν περόνην diuerſa ſignificare: aliquando os totum membri: aliquando verò ipſius oſſis epiphyſin: interdum autem eius protuberantiā,quę nō aliud eſt quàm malleolus. ¶ Item bulla,monile.
Περόνης,ὁ,inſtrumentum muſicum:metri genus.
Περόχα,viles panniculi,abiecta linteola.
Περόων,in Epigr.ſuperans,aſcendens.
Περπερεία,adulatio,temeritas,mollities. ¶ Aliis inſolentia, κολακεία,perperitudo Accio,Clementi lib. Pædagog.3.& Baſil.Magn.
Περπερεύομαι,μ.εύσομαι,π.ευμαι, ago perperàm & temerariè,adulor, extollor, oſtento me, 1. Corinth.13. ¶ Alii garrire exponunt. ¶ Alii pro præcipitem eſſe & temerarium.
Πέρπερος,ου,ὁ,perperus, agens nequiter, & perperā: Aliis procax,temerarius,pręceps,leuis.
Πέῤῥαμος,ἀντὶ τοῦ πρίαμος,αἰολικῶς,Etym.
Πέρσαι,nomen tragœdiæ Æſchyli Ariſtoph.
Περσαῖος,ὁ,nomen piſcis apud Ælian.
Πέρσας,πορθήσας, populatus.
Περσέ,antiquè,pro πρός σε,Cæl.l.10 ca.28.
Περσέα,ας,ἡ, & Περσεία, perſea nomen arboris, Ariſtot.de mundo.
Περσέπολις Παλλάς,Ariſtoph.νεφ. euertens oppida,populatrix vrbium Pallas.
Περσεύς,ὁ,nomen viri & ſideris apud Procl.
Περσέφασσα,ης,ἡ, & Περσεφόνεια,ας,ἡ, & Περσεφόνη,ης,ἡ, Proſerpina, filia Iouis & Cereris vxor Plutonis,Heſiod.
Πέρση,cuborū iactus quidam, Cæl.lib.10.c.28.
Περσία,ἡ,arbor,Theophr.lib.3.hiſt.plant.cap.5.
Περσικὰ κάρυα,perſicæ nuces, Dioſc.li.1.c.179.
Περσικὰ μῆλα,perſica mala,Dioſc.l.1.ca.165.
Περσικαί,αἱ,genus calceamenti,Ariſt.in Neb.
Περσική,ἡ,perſica arbor, Theophr.lib.3.hiſtor. plantar.cap.7.
Περσικοί,perſica pruna,Aphr.in Probl.
Περσικόν, perſicum pro fructu, lib.4.cap.4.hiſt. plant.Theophr.
Περσικὸς ὄρνις,i.ἀλεκτρυών,gallus.
Περσίκιος,Theophr.in hiſt.plant.pepo Gaz.
Πέρσιον,ου,τό,perſium,Theophr.lib.2.hiſt.plant. cap.3. ¶ Aliquibus ſolani genus, Dioſcorid. lib. 4.cap.74.
Περσίς,veſtis perſica,Ariſtoph.Interpr.
Περσιστί, Perſicè, more Perſarū,Perſarū linguâ.
Περσοδιώκης,perſecutor Perſarum, in Epigr.
Περσούας,anni pręteriti vinum,q.περυσίας,Hipp.
Πέρυς,υος,res ex anno præterito.
Πέρυσι,anno præterito. εἶδον αὐτὸν πέρυσι, ſuperiore anno vidi ipſum,Philoſtr. in Heroic. αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι, legationes anni ſuperioris, Demoſth.¶ Pro nuper etiam accipitur.
Περυσινοὶ ἄρχοντες, Plat.in Epiſt.qui magiſtratu functi ſunt anno exacto proximé.
Περυσινός,ὁ,qui iam ex ephebis exceſsit,Poll.
Περυσινὸς καρπός,fructus anni exacti, Theophr. lib.3.hiſtor. plant. cap.12. ὅταν ἄλλος καρπὸς ἐπιφυῇ, ὁ περυσινὸς ἀποπίπτει,quum alter fructus ſubnatus fuerit,præcedens decidit.
Πέρω,μ.ερῶ,π.κα,transfigo,penetro, Sophocl.
Πέσημα,caſus,πτῶμα,ruina,Sophocl.in Aiace.
Πέσκα, vel πέσκος,vellus ouis.
Πέσκος,vel πέκος,vellus,δέρμα,κώδιον Suid.
Πεσσά,vel Πεσσεία,ludus talorū, punctus aleæ,& calculus,Etym. Polluc. πεσσεία vel πεττεία.
Πεσσεύου,muta ſententiam in melius.
Πεσσοί,οἱ, medicamenta compoſita molli lana, quæ fœminis ſubiiciuntur inter naturalia,de quibus Celſ.lib.5.cap.20. Ægin.li.3 cap.61.
Πεσσόμενα σιτία,cibi cocti,Herodot.
Πεσσονομεῖν, dixit Crates authore Polluce, pro πεττεύειν,τὸ πεσσοῖς παίζειν.Vide Πεττός.
Πέσσω,mollio,ſolor,demulceo, metaphora à cibis multo tempore retentis in ventre: ab eadem metaphora pro retineo capitur, Iliad.β. γέρα πεσσέμεν,i.præmia ſibi, habere. ¶ Ponitur & pro πέπτω,coquo.Vnde πέμματα,Herodot.χόλον πέσσει,i.καταδαπανᾷ ἢ θεραπεύει, digerit,coquit.
Πετάζω,μ.άσω,π.πέπτακα,extendo,pando.
Πετάλας μήκωνας,in Epigr.folia papaueris.
Πετάλης πηρογάμου, Epigr.puellæ ſeu iuuēculæ.
Πεταλίδες σύες,porcelli ſaginati.
Πεταλίζει,germinare,φυλλοφορεῖν.
Πεταλισμός,oſtraciſmus cum foliis,Varin.
Πεταλῖτις,Nicand.in Ther.κόρκορον ἢ πεταλῖτιν.

Πέταλοι,οἱ,vituli: à cornibus,quæ illis inſtar ramorum ſunt,ἀπὸ τῶν πετάλων, Athen.θ.

Πέταλον,ου,τὸ,ſiue πέτηλον Nicād.folium, φύλλον Dioſcor. lib.1.cap. 44. ¶ Item lamina,bractea. πέταλον χρυσοῦν, Exod.28. πέταλα χρυσᾶ, lib.5.Dioſc.cap.83. ¶ Item lana coacta, in Epigramm.

Πεταλοῦσθαι,negligentem eſſe,deliciari.

Πεταλώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,laminis ſimilis.

Πεταλωτὸς,virens,pulcher.

Πέταμαι,τὸ πέτομαι,volo,as,Apocalyp.12.

Πετάννυμι,& Πεταννύω,μ.άσω, pando,extendo, explico.Vnde περιπεταννύω,Xen.in Oecon.

Πετάομαι,idem quod πέτομαι,volo,as, Ariſtop.

Πέτασμα,explicatio,extenſio.

Πέτασος,ου,ὁ,galerus, petaſus, τὸ ἐφήβων φόρημα, Poll.Vnde πετασώδης, petaſi figuram referens,galeri.Vnde & πετασίτης,petaſites herba,quòd in ea folium petaſi figura ſit, Dioſcorid.li.4.cap.108. ¶ Πέτασος etiam dicitur vmbraculum,vmbella:vnde herbæ quæ vmbellam referūt,vt aniſum,daucus,fœniculus, πετασώδη vocantur, Athen.lib.θ. ¶ Πέτασος item,εἶδος ὑφάσματος,texturę genus.

Πέτασοι,οἱ,fructus: ſic Gaza lib.4.c.10.hiſt.pl. Theophr.de loto loquens.Vide Πῖλος.

Πέταυρον,ου, τὸ, genus ludi Iuuenali Satyra 14. ¶ Græci dicunt eſſe laqueum:nonnulli etiam eſſe aſſeres quibus domos contegunt. ¶ Πέταυρον,gallinarium,Poll.& Ariſtoph.

Πέταχνον,Athen.lib.11. ποτήριον ἐκ πετάλου.

Πετάω,extendo,eleuo,aperio, Nonn.

Πετεινὰ,τὰ,volucres : quidam ſcribunt πετεινὰ, vel πετηνά. Πετεεινὸς,οῦ,volatilis.

Πετεηνὸς,idē,Ilia.β.ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά.

Πετεία,ἡ διὰ κύβων παιδιά,ludus aleæ.

Πετεινὸς,idem quod πετεεινός.

Πέτευρον,eſt πέταυρον,ſiue aſſer cum laqueis.

Πέτευρον,ου,τὸ,trabs,tignum,lacunar, ſcandula.

Πετηλῖνον ἄλσος, Petilinus lucus extra portam frumentariam vrbis Romæ, Plut.in Camill.

Πέτηλον,πέταλον,folium,καλάμη,Heſiod.

Πετηνὸς,volatilis,volucris,Etym.

Πέτομαι,Attic.& πέταμαι,Comm.volo,as, Ariſtoph. in Auib. πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.

Πέτρα,ας,ἡ,πέτρος,ſaxum,cautes,mons, petra.

Πετραῖος, petroſus, ſaxeus, ſaxatilis. πετραῖοι ἰχθύων,ex piſcibus ſaxatiles, Galen.li.1.

Πετραῖος,Neptun.epith.

Πετρηδὸν,q.lapidatim, lapidum in morem,Suid.

Πετρήεις,ήεντος,ὁ,ſaxoſus,ſaxeus,Iliad.β.

Πετρίνης,ὁ, nomen lapidis apud Orpheum.

Πετρίδιον,ſaxum,petra,Ariſtot.lib.5.Anim.

Πέτρινος,ου,ὁ,ſaxeus.

Πετρόβολον,Suid.pro machina. ¶ Ioſeph.περὶ ἀρχαιολ.θ.πετρόβολά τε καὶ δορυβόλα, Vegetio l.10. baliſtæ,catapultæ & ſcorpiones.

Πετροβόλος,ου,ὁ,iactor lapidum,Xen.l.2.Omiſſ.

Πετρίδιον,ου,ſaxulum Ciceroni.

Πετροποιΐα,ἡ,ſaxea ſtructura,Athen.lib.5.

Πετροπομπὴ,machina qua ſaxum emittitur.

Πέτρος,ου,ὁ,Atticè,pro πέτρα,lapis,ſaxum.

Πετροσέλινον,ου,τὸ,petroſelinum, quaſi ſaxeum apium Gaz. ſaxapium vertit apud Aphrod.l. 1. Probl.ex eo fit οἶνος nomine πετροσελινίτης, vinum petroſelinites,Dioſc.lib.5.cap.67.

Πετροφυὴς πολύπους,ſaxo adhærēs polypus,Phoc.

Πετρόω,μ.ώσω,π.ωκα,lapido,Actiu.Accuſ.

Πετρώδης,ſaxatilis,ſaxoſus,petroſus Vallę.

Πετρῶμα,τὸ,pro πέτρα, Euripid.in Oreſte.

Πετρώρεφος,ου,ὁ,ex ſaxis laqueatus.

Πεττὸς,οῦ,ὁ,vel πεσσὸς,calculus,ſcrupum: His ἐν πεντεγράμμῳ καὶ ἀβακίῳ ludebant : vt & nos adhuc in abaco latrunculis ſiue laterunculis: quod luſus genus vulgò dicimus *iouer aux eſchets*. ¶ Πεττεύειν, calculis ludere, ψηφίζειν, prælia latronum ludere. ¶ Πεττευτὴς,οῦ,ὁ, aleator eiuſmodi,quaſique calculator:quę vox Latina pro ratiocinatore capitur:ita & Græca vſus eſt Plat.de Leg.& Polyb.¶ Πεττευτικὸς verò,qui hoc luſus gen⁹ ſcitè callet, Plat. lib.2.de Rep.πεττευτικὸς ἢ ἢ κυβευτικὸς ἱκανῶς οὐδ' ἂν εἷς γένοιτο, peritus luſus lateruncolorū aut teſſerarum nullus euadat,&c.

Πέττω,μ.πέψω,concoquo,maturo, Aphr.στρουθοκάμηλος σίδηρον πέττει, ferrum concoquit & conficit. ¶ Transfertur aliquando, πέττειν τὴν ὀργὴν,pro πραΰναι,& mollire,mitigare,Iliad. ι.χόλον θυμαλγέα πέσσων. Baſil.ἀλλ' ἐν ἡσυχίᾳ πέσσειν τὴν ἐμαυτοῦ λύπην. ¶ Item pinſo, panem facio,Ariſtoph.

Πευθὴν,ῆνος,ὁ,interrogatio. ¶ Item is qui ſciſcitatur,i.ſecreta interrogat,explorator.

Πευκᾶεν σκάφος,Eurip.ſcapha ex picea.

Πεύθομαι,μ.θύσομαι,π.θυμαι, audio, interrogo, ſciſcitor, diſco,exploro Genit. Odyſſ ό.ἦλθεν πευσόμενος πατρὸς νόστου οἰχομένοιο,i.ἀκουσόμενος, percontaturus de reditu patris,&c. ¶ Accuſ. 2.Argon. θέσφατα πευθόμενοι. ¶ Capitur & pro cognoſco,Laſc.πεύθεαι Ἀνδραγάθαν;noſti Andragatham?¶ Πεύθω,idem.

Πευκάλιμος,ου,ὁ,denſus, amarus,acutus,intelligens,prudens,φρόνιμος.

Πευκέδανον,Theophr.hiſt.lib.9.cap.14,vel πευκέδανος,Dioſcor.lib.3 cap.92, peucedanum herba Plin. Apuleius pinaſtellum vocat.

Πευκεδανὸς,οῦ,ὁ,amarus,lethalis,Iliad.κ.

Πευκεῖος,ὁ,Peuceus,gentile,Cyril.

Πεύκη,ης,ἡ,picea arbor,Ariſtot.lib.5.Anim.c.19. ¶ Plin.πεύκην aliquando transfert laricem: Confer Theophr.l.3.hiſt.c.5.Et ipſum Plin. l.16.c.39. Gaz. verò ſæpius πεύκην transfert pinum,& πίτυν,piceam. ¶ Πεύκη,pro face aliquādo ponitur, Nεφ. σὺν πεύκαις σέλαγι.

Πευκής,έος,ὁ καὶ ἡ,mortifer.

Πεύκινος,piceus. πεύκινον δάκρυ, Eurip. πεύκινα ξύλα,abiegna ligna,3. Reg.5.

Πεύκινος,quod ex picea arbore fit.

Πεῦσις,εως, ἡ, interrogatio, ἐρώτησις, ἀπόκρισις Heſych.

Heſych.percunctatio,reſponſio.
Πεύσμεία,ἡ, in extiſpicina inquiſitio atq; interrogatio,vt fit apud Eurip.in Electra.
Πευστικὸς,interrogatiuus Gazæ,ἐρωτηματικός.
Πευστὸς,obediens,ὑπήκοος,Heſych.
Πέφαμαι,ſum interfectus:à verbo φάω,i.φονεύω, Iliad.ε. αἰδομένων δ᾽ ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται. ¶ Inuenitur etiam πέφανται in ſingulari numero pro ἐφάνη,Ilia.β.τέλος δ᾽ ὔπω τι πέφανται.¶ Item πέφαμαι,pro εἴρημαι, pro εἴρημαι,λέλεγμαι,1.Argon.
Πεφάσθω,ſit aſſertum,dictum ſit,Plat.in Tim.
Πεφασμένος,dictus,factus, Sophocl. ¶ Πεφασμένως,palàm,apertè,φανερῶς,Lyſiæ.
Πεφάσσω,impetum facio,furo.
Πεφηνὼς πολέμιος,hoſtis declaratus,Plutarch.
Πεφήσεται, apparebit,Iliad. ρ.πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.¶Item interficietur τὸ φονευθήσεται.
Πεφολιπωῶσθαι,extenuatum eſſe, Athen.lib.12.
Πεφισμένως,molliter.
Πεφνεῖος,ου,ὁ,morte dignus.
Πέφνω,occido,poeticum,Accuſ.Iliad.κ.
Πέφραδε,dixit,μεσ.π.τῦ φράζω,Odyſſ.ά.
Πεφρικυῖα,horrens,in Iliad.
Πεφροντικὼς,ſolicitus,curans.
Πεφροντισμένως,attentè,ſedulò, Plut.in Lycur.
Πεφύασι,producti ſunt,Iliad.δ.
Πεφυγμένος,διαπεφευγὼς,detrectans,Homer.
Πεφυζὼς,ότος,fugiẽs cũ metu,trepidans, Arg.2.
Πέφυκα,natura comparatus ſum,Xenoph.οἱ πονηροὶ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐχθροὶ ἢ φίλοι πεφύκασι, ſuapte natura ſolent eſſe. πῶς πέφυκε; quo eſt ingenio? Æſchin.ὑπὸ δρυὸς πέφυκα, ex arbore natus ſum,Plat.in Apolog.¶ Πεφυκέναι, eſſe,adhærêre,natura eſſe, Sophocl.in Aiace, ὅθ᾽ οἱ δοκοῦντες εὐγυεῖς πεφυκέναι, i.ὑπάρχειν. ταύτῃ πεφυκέναι,ita ſe habere, Plat.de Rep. ¶ Ab hoc Perfecto fit præſens Πεφύκω.Vnde apud Heſiod.χεῖρες ἄαπτοι Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ex humeris pendebant, ſeu manabant, prognatæ erant.
Πεφυκὼς,inhęrens,natus,ſolitus naſci aut fieri, natura promptus, facilis. πεφυκὼς αἰσθάνεσθαι, ad ſentiendum à natura inſtitutus, Plut.in Solone.πεφυκὼς πρὸς ῥᾳστώνην, naturaliter ſe habens ad facilitatem, Plat.de Leg. πεφυκὸς κέρας ἐν μέσου τῦ μετώπου, cornu in medio frontis ſitum,Plut.in Pericl.
Πεφυλαγμένος, diligenter & cautè obſeruans.
Πεφυλαγμένως, cuſtoditè Quintil.cautè,curioſé.
Πεφυραμένος, permixtus,ſubactus.
Πεφυρμένος,contaminatus,inquinatus.
Πεφυσιγγωμένος, inflatus,Ariſt Acharn.
Πεφυὼς,productus,Homer.in Odyſſ.
Πεφωνασκηκὼς,ὁ,qui formandæ vocis magiſtro operam dedit,Demoſth.pro Cteſiph.
Πεφωραχὼς,ὁ,qui ſuſpicatus eſt,deprehenſus.
Πεφωσμένος, accenſus, Etym. πεφωσμένη κριθὴ, hordeum toſtum,Hippocr.
Πέψις,εως,ἡ,coctio Plin.coctûra Colum.concoctio,maturitas,Gal.ad Glauc.

Π H

Πῇ,interrogatiuũ pro quî,πῶς, quonam modo, quâ, qua ratione:cui reſpondet ᾗ. Plat. 2.de Rep.καὶ ὡς ἀληθῶς φιλόσοφον.πῇ δή; quo pacto? qua ratione? ᾗ,ἣν δ᾽ ἐγὼ,ea,inquàm, ratione. ¶ Item aliquatenus, quodammodo, aliquo modo,partim,Theoph.de plant.8 .ταύτῃ μὲν οὖν τῇ διαφέρει,πῇ δὲ ὁμοίως ἔχει.¶Πῇ apud Poëtas ponitur pro ποῖ,id eſt,quô & quâ, Odyſſ. β,πῇ γὰρ ἴω; quónam me conferam?¶ Πη verò ſine accentu encliticum eſt,ἀντὶ τῦ πως,Plat. lib.2.de Rep.ἐὰν ἄρα πη σφαλῇ, ἱκανὸς ἐπανορθοῦσθαι,ſicubi lapſus ſit. ¶ Πη aliquãdo παρέλκει,Ariſtoph.Interpr.
Πηγάζεσθαι,à fonte deriuari,Naz.in Orat.
Πηγάζω,in modum fontis deſtillo,ſcaturio,ſcaturire facio, Accuſat.Naz.in Orat.
Πηγαῖος,ου,ὁ,fontanus fonte fluens, ſcaturiens, πηγαῖον ὕδωρ,Ariſtot. & Plat.in Leg.
Πηγανίζειν,repræſentare rutam, Dioſcor.l.3.c.52.
Πηγάνιον,rutula,parua ruta,Theophr.l.1.hiſt.pl.
Πήγανον,ου,τὸ,ruta herba,Aphr.l.1.Probl.
Πηγανώδης,rutaceus,rutæ ſimilis.
Πηγὰς,άδος,ὁ,rupes,ſcopulus, Apoll. Schol.l.2. ¶Heſiod.τῦτον ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας,i.glacies.
Πηγασὶς,κρήνη,in Epigr.fons.
Πήγασος,ου,ὁ,Pegaſus,equus Perſei alatus,natus ex ſanguine Meduſæ,Heſiod.in Theogon.
Πηγεσίμαλλος,ου,ὁ, habens lanam infixam, aut vellus denſum & nigrum,Iliad.γ.
Πηγετὸς,ὁ,gelu, Dionyſ.de Situ orbis.
Πηγὴ,ῆς,ἡ,fons,Ariſtot. de mundo. πηγὴ τῆς εὐνοίας,fõs & origo beneuolẽtiæ, Plut.in Rom. ¶Æſchyl.ἡλίου πηγὰς Orientẽ,vnde Sol oritur dixit.¶Πηγαὶ in oculis quid ſint,vide ῥαντῆρες.
Πηγίδιον,fonticulus.
Πῆγμα, concretũ Cic.concretus Plin. concretio, Polyb.πῆγμα τῆς χιόνος,niuis cõcretio.¶ Πῆγμα,pegma,Ioſeph.7.de bello Iudaico. Sunt verò pegmata machinæ cũ ſuis ſimulachris, de quibus lege Senecam ad Lucil.¶Πήγματα, concinnationes,compoſitiones, in Epigram.
Πηγματώδης,concretus.
Πήγνυμαι,cõcreſco,dureſco, duror & eo in ſpiſſitudinem, Ariſtot. de Partib.ψύχεται δὲ θᾶττον τὸ ὕδωρ,καὶ πήγνυται τῦ ἐλαίου,concreſcit,congelatur.¶ Itẽ cõpingo,compono,Nazanz.ἄροτρον δὲ γεωργὸς ἄροτρον πήγνυται, aratrũ compingit.
Πηγνύω,& πήγνυμι,μ.πήξω,π.πηχα,ἀόρ.β. παθητ.ἐπάγην,ἀπὸ τῦ πήγω,figo,conglutino,congelo, coagulo,denſo, aſtringo, Theophr.li.7.c.4. hiſt pl.¶Accuſ.& Dat.Phil.de mund.τὰς κεφαλὰς αὐτῶν τοῖς βαθέσι τοῖς τῆς γῆς μέρεσι πήξας,in imis terræ partibus capita defigens. & Ilia.γ.κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,humi oculos defigens,ἐρείσας.¶Πηγνύω,cõpono,cõſtituo, cõſtabilio μὴ στιβάδας ὑψηλὰς πηξώμεθα,altos toros ne ſtruamus,Naz.in Orat.Ilia.β. αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε, naues ædificauit.

Πηγόβρυτος,ου,ὁ,ex fonte ſcaturiens.

Πηγὸς,ῦ,ὁ,pinguis,bene compactus, Iliad.ι. δώδεκα δ᾽ ἵππους,Πηγοὺς, ἀθλοφόρους,i. ὠφελεῖς ὑπαγεὶς,Interpr.¶ Item albus , niger , vt illud,κύματι πηγῷ:ſed id variè exponũt.¶ Πηγὸν πλόκαμον dixit Lycophr.albos crines.

Πηγρύσιον,ου,τὸ,πῆχυς,cubitus.

Πηγυλὶς,ίδος,ἡ,brumalis,glacialis,Odyſſ.ξ.

Πηγῶ,τὸ πηγνύω, compingo, ſtruo,ædifico.

Πηδάλιον,ου,τὸ,temo,gubernaculum, clauus nauis,οἴαξ.¶ Eſt & ſtiua,Heſiod.

Πηδαλιουχεῖν,gubernare,κυβερνᾶν.

Πηδαλιοῦχος,ου,ὁ,gubern.tor.

Πηδαλιώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſimilis gubernaculo , ſeu ad gubernaculi effigiem conditus.

Πηδαλιωτὸς,clauatus,Ariſt.in Prædicamentis.

Πήδασα, loca fontibus ſcatentia,vel montuoſa.

Πήδασος,ὁ,locus vliginoſus, & fonticulis ſcaturiens.¶ Item mons,ὄρος,Nicand.Schol.

Πηδάω,μ.ήσω,ſalto , laſciuio & ſalio , Ariſt.νεφ. οἴμοι γε τὴν νεωτέραν τὰς καρδίας πηδᾶν, Herodot.πηδᾶν ἵππω, inſilire equo,Soph.in Aiace. πηδᾶν πεδία,ſaltare per cãpos. ¶ Πήδημα,ατος,τὸ,& Πήδησις,εως,ἡ,ſaltus,ſaltatio. ¶ Pro ſtrepitu & tumultu, Plutarch. περὶ ἀκούειν. ¶ Πηδητικὸς,qui ſalit,ſalax Gaz..aſſultim ingrediens Plin.

Πήδινος,faginus.

Πηδὸς,ῦ,ὁ,gubernaculum , latitudo remi , κώπης remus , palmula remi , quæ & ταρσὸς,Apoll. ¶ Eſt & ligni genus,Theophr.

Πηδυλὶς,ſaxum è quo aqua ſcaturit.

Πηδύω,μ.ύσω,π.υκα,ſcaturio,fluo.

Πηκτὰ , τὰ, lachrymæ à fluendo dictæ. ¶Πηκτὰ σκόροδα,allia depoſita, i.non ſata, ſed plantata,Theophr.lib.7.cap.4.hiſt.plant.

Πηκτὴ , compago Gaz. apud Ariſtot.l.9. Anim. cap.8.vbi capitur pro venatorio inſtrumento,quo perdices irretiuntur. ¶ Πηκταὶ,ianuæ, Vide etiam Suidam.

Πηκτικὸς,gelationi aptus , concretus , concretitius,Theophr.de Cauſ.plant.lib.5.cap.20.

Πηκτὶς,ίδος,ἡ,gelu fictitium.¶ Et inſtrumentum muſicum,idem quod μάγαδις. Vide Athen.l. 14.Ariſtot.lib.8. Polit.cap.6. ¶ Pro fiſtula, & pro lyra in Epigramm. ¶ Item culter coquinarius.

Πηκτὸν,quaſi concretitium,quod condenſando concreſcit & coit,concretile,hoc eſt,quicquid vel à calore, vel à frigore concreſcit & induratur , Ariſtotel. Meteor. lib. 4. πηκτὸν χάλκανθον , Dioſcor.lib.5.cap.106. ¶ Nicand.in Alex.πολλάκι δ᾽ ἢ ἅλα πηκτὸν ὁμιλαδὸν ἢ ἁλὸς ἄχνην,i. ſalem foſsititium. ¶ Πηκτὸν , pecton dicitur ab aliquibus herba, quæ & σύμφυτον, Dioſcor.lib.4.cap.11.

Πηκτὸς,οῦ,ὁ,fixus,infixus,q.congelabilis , concreſcere aptus,cõcretus, compactilis , ſolidus.πηκτὸν ἄροτρον , compactile aratrum,Heſiod.¶ Soph.in Aiace.ἐν χθονὶ πηκτὸν ἔγχος, telum in terra fixum.

Πηλαγόνες,Gigantes. παρὰ τὸ ἐκ πηλοῦ γεγονέναι,q. è luto ſeu terra prognati, πηλογόνοι, Callim.

Πηλακίζω,illudo,φενακίζω.¶ Πηλακίζειν,probro afficere,improbrare Plauto.

Πηλακισμὸς,illuſio,opprobrium,contumelia.

Πηλαμὺς,ύδος,ἡ,pelamys ex thynnorum genere: dicta quòd in luto naſcatur , Ælian.Gaz. in Ariſtot. vertit limoſam & limariam , θυννὶς, Ariſtot.6.Anim.cap.17.

Πήλαξ,contumelia:ſcribitur etiam Πάληξ.

Πηλεῖον δόρυ, Peleia haſta Achillis,in Epigr.

Πηλείων,ωνος,i.πηλείδης,Pelides,Iliad.ά.

Πηληϊάδης,Pelides,Patron.pro πηλείδης, Ilia.ά.

Πηλήκισμα,ατος,τὸ,fucus,impoſtura.

Πήληξ,ηκος,ἡ,galea,caſsis,Heſych.πήλιξ.

Πηλιὰς,άδος, pelias haſta Achillis,Iliad.π.

Πηλίκος,ὁ,quantus , quàm grandis,ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ,Galat.6. ἕως ἂν ᾖ πηλίκον τέκνον , quandiu fuerit tantillus filius,Ariſtot.libr.5.Ethic.cap.6.

Πηλικότης,ητος,magnitudo,amplitudo,quãtitas

Πηλινολεκὶς,ἡ,catinus figlinus,apud Poll.

Πήλινος,ου,ὁ,luteus,è luto factus,Gaz.l.2. Grãm.

Πηλογόνες,Gigantes,Callim.in hymno Iouis.

Πηλοδομέω,luto nidum conſtruo. πηλοδομεῖ θάλαμον,in Epigr. Πηλοδόμοις τοίχοις,Ibidem.

Πηλοπατεῖν,lutum calcare,καὶ βωλοκοπεῖν.

Πηλοπατίδες,αἱ,vel πηλοβατίδες , perones Latinis,calceamenta altiora , quòd iis proculcetur lutum,vel in cœno incedatur, ἀρβύλαι, vti teſtatur Hippocrat.

Πηλοπλάθος,ὁ,figulus: Promethei Epith.Lucia.

Πηλοποιὸς,figulus,qui luto finxit, Aphrod.

Πηλὸς,ῦ,ὁ , cœnum , limus , terra aqua irrigata, lutum,ἡ γῆ βρεχομένη,Interpr.Iliad.ί.

Πηλὸς,mortarium,Thuc.πηλὸν ἐργάσον,Ariſtoph.

Πηλόμβρος,putreſcens,limum contrahens.

Πηλουργὸς,figulus, lib. Sapient.luto operans.

Πηλοστάται , qui in luto corporis conſtituti non ſentiunt cœleſtia,Heron.Hierem.29.

Πηλοφορεῖν,lutum ferre de mortario,Ariſtoph.

Πηλοφόρος,ου,ὁ,cæmenti baiulus,mercenarius.

Πηλοχύτοις θαλάμοις,Epigr. nidis hirundinum.

Πηλυγὶς,ex horrore frigiditas, Etym.

Πήλυξ.ῥαγὰς,fiſſura.¶ Item iuba & criſta galeę. ¶ Καὶ ὄργανόν τι ψαλτήριον,Poll.

Πήλυσμα, τὸ , lotura. πήλυσμα τῶν ἰχθύων,lotura piſcium,Ariſtot.lib.4.Anim.

Πηλώδης,εος,ὁ,cœnoſus,fœculentus, limoſus.

Πῆμα,ατος,τὸ, clades, iactura , calamitas,noxa, infortunium,exitium,Odyſſ.ξ.

Πημαίνομαι,& Πημαίνω,noceo, mutilo,offenſo afficio,infeſto,ſum detrimento, βλάπτω, ζημιῶ,lædo , Ariſt. in Acharn. Οὐδ᾽ ἄλλος ἀνθρώπων ὑπὸ φονῶν σε πημανεῖται , id eſt, βλάψει, λυπήσει.

Πημαντὸς,noxius.

Πημονὴ,ῆς,ἡ,nocumentum,detrimentum.

Πημονὸν,τὸ,πῆμα.πημονὸν εἴργει θεὸς,Eurip.

Πῆμος,

Τήμας,quando,πλωίκα.
Πλωέλοψ,auis magnitudine columbæ, anati ſimilis,Ariſtot.lib.8.Anim.cap.3.
Πλώνη,ης,ἡ,μέταξα,ſericum,ſericeus pannus,tela, textum, fuſus.
Πλωίζω,& ἐκπλωίζω,& ἀποπλωίζω,euoluo & aglomero licium,Ariſtoph.βατρ.
Πλωίκα,quando,Ariſt.in Auib. πλωίκ' ἄττ' ἀπώλετο; ecquando mortuus eſt,vel periit?
Πλωίκη,ης,ἡ, galericulum Suet.& Poll.
Πλωικίζειν,fuco & fraude vti,ἀπατᾶν.
Πλωίκισμα,ατος,τὸ,fucus,impoſtura, πηλίκισμα.
Πλωίον,ου,τὸ, radius textorius, fuſus quo reuoluitur ſubtegmen,Suid. ¶Licium quidam exponunt,ſtamen. ¶Item inſectum ex erucis generatum,Ariſtot.hiſt.lib.5,cap.19.¶Interpr. Ariſt.in Veſp. animal ait eſſe culici ſimile.
Πλωίσμα,textura, ὕφασμα,πλωίσματα, Ariſtop. βάτραχ.de telis aranearum. ¶Πλωῖος,idem.
Πῆξις,εως,ἡ,q.fixio,congelatio,concretio.
Πηὸς,ῦ,ὁ,affinis,Odyſſ.γ.& Heſiod.
Πηοσύνη,ης,ἡ,affinitas,propinquitas,Apoll.
Πήρα,ἡ,ſacculus,pera. πτωχῦ πήρα ὐ πίμπλαται, mendici pera non impletur,Suid.
Πηρίδιον,τὸ,manticula,Ariſtop. perula Senecæ.
Πηρίδαις,ἀντὶ τῦ πηρίδιοις,Doricè,Etym.
Πηρὶν,ῖνος,mentula,teſticulus,αἰδοῖον,Suid.
Πηροδέτῳ ἱμάντι,loro peræ,in Epigr.
Πηρομελής,έος,ὁ,corpore mutilo.
Πηρὸς,ῦ,ὁ,fractus, mutilatus,luxatus , In Epigr. πηρὸς ὁ μὲν γυίοις,ὃδ' αὖ ὄμμασι, alter vitiatus pedibus, alter oculis captus.
Πηρόω,μ.ώσω,π.ωκα,mutilo,detrunco,decurto, rumpo in Leg.1.corrumpo & deprauo,luxo, γυῖα πεπηρωθεὶς,fractus membra,Epigr.¶Πήρωμα,detrūcatio Plin.mutilatio, naturæ oblæſæ vitiū,oblæſa pars corporis,Gaz.exAriſt.
Πηρούμενος,mutilatus,detruncatus,oblęſus Gaz. imperfectus:excæcatus,Lucian.
Πήρωσις,εως,ἡ,βλάβη,λύπη,cæcitas, detruncatio, mutilatio.πηρώσεις ἐκ τραυμάτων,Plat.Leg.θ. membrorum per vulnera truncationes.
Πησόμενος,paſſurus. πησόμενος πολλὰ λυπρὰ,multa paſſurus triſtia,Herodot.
Πησσῆον,nigrum,piceū,τὸ μέλαν. ¶Eſt & ſpecies phalangii quod ῥὼξ dicitur,Nicand.
Πήσσω,i.πηγνύω,cogo,coagulo.πήσσει γάλα, &c. lac coagulat,Dioſc.lib.4.cap.286.
Πητύα,ἡ,coagulum Gaz.lib.3.Gramm.
Πηχίσκος,ου,ὁ,ſtipes cubitalis,Suid.
Πηχυαῖος,cubitalis,vnius cubiti,Dioſc.lib.2.
Πηχυαλεὶς,Attici vocant ſic palliolum continēs remum ad ſcalmum.
Πηχύϊον,Apoll.Rhod.de quo vide Etym.
Πήχυον,poſterior remi pars,vel vt Apoll.palliolum continens remum ad ſcalmūm,Etym.
Πήχυος,cubitalis.
Πῆχυς,εως,ὁ,vlna, cubitus , vt Gaz.vertit ex Ariſtot.ſex palmorum menſura, Herodot. lib. 2.¶Πῆχυς etiā à cubiti ſimilitudine, p architectorū inſtrumēto ſumitur ex duab⁹ regulis coagmentatis ad angulum rectum:vulgò *eſquierre:* Latinè norma,i.γνώμων,in Epigram. ἡ νέμεσις πῆχυν κατέχω. τινός οὕνεκα;λέξεις. Πᾶσιν ἀπαγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. ¶Πῆχυς etiam à cubiti,vel normæ forma,ſimiliter vocatur pars citharæ quæ verticillos continet, quibus fides contenduntur & laxantur, Interp.Iliad.ί.¶Πῆχυς in arcu,eſt pars brachiorum arcus media qua arripitur,& quæ ſagittam ſuſtinet,Odyſſ.φ.

Π Ι

Πιάζω,Doricè,premo,affligo,prēdo, Herodot.
Πιαίνομαι,craſſeſco Plin.pingueſco,niteſco.
Πιαίνω,μ.ανῶ,pinguefacio Plin.
Πιαίω,vrgeo,premo,vexo,πιάω.
Πίελαος,ου,ὁ,pinguis,potabilis,Suid.
Πιάλιος,humidus,ſcaturiginem habens,Etym.
Πιανεψιὼν,ῶνος,ὁ,Iulius menſis.
Πίαρ,αρος,τὸ,pingue,λιπαρὸν,πῖον ¶Pro cremore lactis,in Epigr.apud Heſych.πῖαρ,τὸ στέαρ.
Πιάω,μ.άσω,π.ακα,& πιάζω, iniecta manu premo,prehendo,comprehendo,capio,corripio. καὶ πιάσας αὐτὸν τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἤγειρε, & prehenſa eius manu dextera,erexit,Act.3.
Πιδακόεις,εντος,ὁ,irriguus,vuidus,Euripid.
Πιδακώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,fontibus abundans.
Πίδαξ,κος,ὁ καὶ ἡ,fons,ſcaturigo,ſtilla,l.4. Epigr.
Πιδάω,ſalio inſtar aquæ ſalientis,Etym.
Πιδήεις,ήεντος,ὁ,fontibus abundans.
Πιδύομαι,exilio,emano,σκαίρω,Nicand.
Πιδύω,ſcaturio.πιδύων ἱδρὼς,ſudor ſcatēs,Epig.
Πιέζομαι, premor, opprimor, vexor. ἐπιέζοντο ὑπὸ τῦ Καμίλλου,à Camillo ſunt oppreſsi,Plutarch in Camillo.
Πιέζω,μ.έσω,π.εκα,premo , θλίβω, peſſum premo,vexo,onero.Accuſ. πιέζει φθόνῳ τὸν Φειδίαν,inuidia Phidiam onerat, Plutarch.in Pericl.¶Pro capere,Nonn. χερὶ πιέζειν ὐδὲν,manibus nihil capere.
Πιείνω,alo,πιαίνω.
Πίειρ,ὁ εὔγεος, felix, beatus, diues,pinguis,præpinguis,opimus,Ariſtot.lib. 8. Anim.cap.16.
Πίειρα,ας,ἡ,pinguis,vber,Ariſt.in Problem.
Πιερίδες,αἱ,Muſæ. Πιερίηθεν,ex Pieria,Heſiod.
Πιερικὴ πίσσα,pix Pieria,Herodot.
Πίεσις,preſſura,preſsio.
Πίεσμα,τὸ, retrimentum,expreſsio,quod ab expreſſo ſucco reliquum eſt, Gal.lib.1.κατὰ τόπ.
¶Pro ſucco,Dioſco.lib.1.de baccis lauri.
Πιεστὴρ,ῆρος,ἡ,prelum,torcular. ¶Πιεστήριον,ου,τὸ, idem. ¶Accipitur pro tormēti genere,Syneſ.
Πιεστὸν,τὸ,q. compreſsile,Ariſtot.
Πίεστρον, inſtrumentum trahendo fœtui mortuo.
Πιήεις,pinguis,floridus.
Πιθάκνη,ης,ἡ,paruum dolium,doliolum,vas terreum.Diminūt.à πίθος,Ariſtoph.in Plut.
Πιθάκνιον,ου,τὸ,idem,apud Hyperid.
Πιθανολογέω,μ.ήσω,π.ηκα, duco ad perſuadendum,Neutr.Abſol.Ariſtot.1.Ethic.

Πιθανολογία, ας, ἡ, ſermo veriſimilis & perſuaſorius Suet. probabilitas ſermonis, Coloſſ. 2.

Πιθανὸς, οῦ, ὁ, perſuaſibilis Quintil. blandus, pellax, veriſimilis, probabilis, appoſitus ad perſuadendum. πιθανώτατος τῷ πλήθει, in dicendo multitudini acceptiſsimus, Thucyd. ἐντευτικὸς ἰδίᾳ καὶ πιθανὸς, in familiari quotidianóque ſermone diſertus, Plut. in Alcibiade. ¶Itē gratus & iucūdus, Ariſtid. θαυμαστῶς πιθανοὶ τοῖς πλήθεσι, plebi mirū in modum grati ſunt.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas, veriſimilitudo, πιθανότητα ἔχειν, fidem facere, Plat. de Leg.

Πιθανουργικὴ τέχνη, apud Plat. in Theæteto, lenocinium verborum, ars ſophiſtica.

Πιθανῶς, diſertè, ad perſuadendū appoſitè, perſuaſibiliter Quintilian.

Πιθαρχεῖν, imperio parere, πειθαρχεῖν.

Πιθαυλὴς, vtricularius Tranquil.

Πιθέω, μ. ήσω, π. ηκα, obſequor, confido, credo, Neut. Dat. Iliad. δ, θεῶν τεράεσσι πιθήσας, adductus. Heſio. ἀνέμοισι πιθήσας, cōfiſus vētis.

Πιθηκαλώπηξ, ſemiuulpa, apud Ælian.

Πιθήκειον βλέπειν, acerbè tueri.

Πιθηκίζω, adulor, κολακεύω, Ariſtoph.

Πιθηκισμὸς, fraus, adulatio, imitatio, Ariſtoph.

Πιθηκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimiæ ſimilis. περὶ τῶν πιθηκοειδῶν, de genere ſimiarum Gaz.

Πίθηκος, ου, ὁ, ſimius, & ſimia, Lucian.

Πιθηκοφαγέω, ſimiis veſcor.

Πίθηξ, pumilio, nanus, βραχὺς ἀνθρωπίσκος Suid.

Πιθίτης, ου, ὁ, cometæ genus dolii figura.

Πιθῖτις μήκων, genus papaueris, nomine pithitis, Dioſc. lib. 4. cap. 65. ἀπὸ τοῦ πίθου.

Πιθοιγία, ας, ἡ, feſtum erat Bacchi apud veteres, in quo dolia relinebant, & amicis potū præbebant, vide Interpr. Ariſtoph. in Acharn.

Πίθομαι, poet pro πείθομαι, perſuadeor, pareo, πίθεται τούτοις, his fidē habet, Ariſt. l. 4. Polit.

Πίθος, ου, ὁ, dolium, cadus, fidelia, vrceus. ἐς πίθους κεραμέους, in fidelias fictiles, Herodot. Theocrit. ἐν ἐργατίναις, ἐκ πίθω ἀντλεῖς δῆλον, ἐγὼ δ' ἔχω οὐχ ἅλις ὄξους, i. de pleno nimirum promis dolio, mihi verò aceti vix copia ſuppetit. ὁ τῶν Δαναΐδων πίθος, Danaidum puellarum doliū memoratum in fabulis, Lucian. in Timone.

Πιθώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, dolii amplitudine.

Πίθων, ονος, ſimia, πίθηκος, ἡ μιμώ, Pindar.

Πικέριον, butyrum, Hippocr. γυναικείων lib. α.

Πικνὸς, denſus, frequens.

Πικραίνομαι, amareſco, irritor, exacerbor.

Πικραίνω, μ. ανῶ, amaritudinem concilio, irrito.

Πικρία, ας, ἡ, amaritudo Plin. amaritas Vitr amarities Catul. amaror Virg. Plutarc. οὐκ αὖ μοι δοκοῦσι τὴν Δημοσθένους ἀμβλῦναι πικρίαν.

Πικρίζειν, amareſcere.

Πικρὶς, ίδος, ἡ, cichorium atque intybum ſilueſtre, Gaz. ſilueſtris lactuca, in Ariſtot. lib. 9. Animal. cap. 6. & amarago, lib. 2. cap. 11. hiſtor. plant. Theophr. De hac Dioſc. lib. 2. ca. 163.

Πικρόγαμοι, οἱ, matrimonia amara, in Odyſſ.

Πικρόγαμος, amaras expertus nuptias, Adiect.

Πικρὸς, οῦ, ὁ, difficilis, acerbus, amarulentus, ſæuus, moroſus, Theocrit. ἐντί γε πικρὸς, καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. ¶Item aſper, de ſapore cum dicitur, vt vertit Plin. lib. 21, cap. 19. ex Theophr.

Πικρότης, ητος, ἡ, amaritudo, amaror, Aphrod.

Πικρόχολος, ου, ὁ, Hippocr. is in quo redūdat flaua bilis, quæ plerunque amara eſſe ſolet.

Πικρόω, μ. ώσω, amarum reddo, exacerbo, Aphr.

Πικρῶς, amarè, κατακόρως, ἀκρατῶς.

Πιλάδιον, ου, τὸ, biretum paruum.

Πιλάμυες, οἱ, Flamines vertuntur à Plutarch.

Πιλέον, ου, τὸ, galerus, pileus, πῖλος.

Πιλέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſtipo, coacto Lucret. cogo, denſo, ſubigo, ſtringo, aſtringo, premo, coarcto, Actiu. Accuſat. ὕδατι πληθεῖσα μάζα, in Epigram.

Πίλημα, ατος, τὸ, denſatio, ſpiſsitudo, ſpiſſamentum quod propriè eſt σύμμα. Ariſtot. de mūd. cohærentes & ſpiſſatas nubes (vt vocat Lucanus) τὰ συνεχῆ πιλήματα νέφους appellauit. ¶Item lana coacta, Galen. li. 2. κατὰ τόπ. & Celſ. lib. 7. cap. 26. hapſum lanæ nominauit, vulgò *feultre*. ¶Item pileus, petaſus, quia ex coacta lana & pilis etiam fiūt: vnde & turritos, faſtigiatóſque in ſuggeſtum pileos, πιλήματα πυργωτὰ dixit Strabo.

Πίλησις, εως, ἡ, denſatio Plin. coarctatio Liu.

Πιλητὰ, τὰ, coactilia, Ariſtot. & Plat. in Timæo.

Πιλητικὸς, οῦ, ὁ, vim habens conſtipandi, cogendi vel denſandi ſuo compreſſu, Ariſtot. Probl. Segm. 14. Quæſt. ἡ, τὸ δὲ ψύχος πιλητικόν ἐστι.

Πιλητὸς, οῦ, coactilis, ex lana coacta. πιλητοὶ φοινικίδες, purpuræ veſtes ex lana coacta, Diodoro Sicul.

Πιλίδιον, τὸ, pileolus vel pileolum, Ariſtop. in Acharn. Demoſt. περὶ παραπρεσβ.

Πιλίον, ου, τὸ, πῖλεον, galerus, Plut. in Sol.

Πιλίσκος, ου, ὁ, pileolus, Dioſc. lib. 3. cap. 161.

Πίλναμαι, appropinquo, Heſiod. in Theog.

Πιλνάω, deiicio, πελάζω, Heſiod. πιλνᾷ χθονί.

Πιλοποιὸς, οῦ, ὁ, qui ex coactis lanis pilíſve pileos efficit. Vnde πιλοποιητικὸν ὕδωρ, Nicolao Myrepſo: & ὕδωρ πιλοποιοῦ, i. lixiuium coactiliariorum, Marcello Empirico: πιλοποιητικὴ κονία, Dioſcor. lixiuium pileatorum, vel pilopæorū, pilariorū. Dicitur & πιλοποιικὴ κονία, Ægin.

Πῖλος, ου, ὁ, vel πῖλος, petaſus. πέτασος, pileus, capitis ornamentum, Ariſtot. lib. 5. cap. 5. de gener. Anim. ¶Erat autem propriè Perſicum capitis ornamentum, Xenoph. & Lucian. πίλους φορέοντες, pilea geſtantes. ¶Item tapes ſpiſſus & craſſus, Xenoph. πίλων μηδικῶν: vbi Philelphus interpretatur tapetorum Medicorum. ¶Πῖλοι, ſocculi lanei, ſocculos vulgò vocamus *chauſſons*, Poll.

Πιλούμενος, preſſus.

Πιλοφορικοί. ita vocat eos Lucian. qui ſunt apud Schythas ſecundæ à rege dignitatis.

Πιλόω dicitur & πιλέω, denſo, conſtipo, cogo, coarcto, coacto, Theophr. de Cauſ. lib. 5. cap. 4, διὰ τὸ πιλοῦσθαι τῷ ψύχει, Gaz. quia frigore conſtipantur. Idem lib. 3. cap. 29. dixerat, ὁ δὲ χειμὼν πιλώσας καὶ κρατύνας τὰς ῥίζας.

Πίλωσις, εως, ἡ, denſatio, coarctatio, Theophr.

Πιλωτὸς, οῦ, ὁ, coactus, cōſtrictus, exæquatus. ¶Πιλωτὸν, aliquid ex lanis præparatum ad cubādum aptum, πιλωτὰ προσκεφάλαια, Poll.

Πιμελὴ, ῆς, ἡ, pinguedo Plin. pinguitudo Varr.

Πιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, adipoſus Gaz.

Πιμελώδης, obeſus, adipalis Cicer.

Πιμπλάω, impleo, Actiu. Genit. πιμπλᾶσι ἄρτων σῶμα, corpus ſtipant panibus, Ariſtoph.

Πίμπλεια, ας, ἡ, locus Macedoniæ Muſis ſacer.

Πίμπλημι, impleo, Heſio. βιότου δὲ τέλω πίμπλησι καλιὴν, domum tuam bonis impleat.

Πίμπρημαι, ardeo, Appian. ¶Item ſtomachor.

Πίμπρημι, μ. πιμπρήσω, vro, cōburo, φλέγω, Act. ¶Aliquando dolore afficio, πνίγω.

Πὶν, in Epigr. pro πίνω: ſic enim interrupto verbo ſolent vti, qui genio indulgent.

Πίνα, ης, ἡ, ſordes, illuuies, ῥύπος, Soph. Interpr.

Πινάδης, ſordidus. malim πινώδης.

Πινακίδες, ſaltationis genus, quod an ſuper lancibus, an lances geſtando perficeretur, incertum eſt, apud Polluc.

Πινακίδιον, ου, τὸ, pugillaris, χειρόγραφον, tabellæ, tabella cerata in qua olim ſcribebant, Luc. 1. ¶Pro indice, Gell. lib. 20. cap. vlt.

Πινακηδὸν, q. tabulatim, tabularū modo, Ariſtop.

Πινάκιον, tabella & ſcriptura, λεύκωμα Heſych. ¶Itē pactum iudiciale, continens cautionem contra reum, Etym. ¶Item edictū Hermog.

Πινακὶς, ίδος, tabula, ſcutella.

Πινακίσκος, ου, ὁ, Ariſt. in Plut. pro lāce & ſcutella.

Πινακοθήκη, ἡ, tablinum Plin. tabularium Cicer. ¶Sic vocabatur vbi tabulæ pictæ, cælatum argentum, ſtragula veſtis, ſigna & ornamenta reponebantur, Alex. Gen. lib. 5. cap. 24.

Πινακοπώλης, ὁ, ὀρνεοπώλης, Comment. Ariſtop. in Auib. auium venditor: à tabula aut lance, in qua obeſiores venales exponebant.

Πίναξ, κος, ὁ, tabula, lanx, ſcutella, diſcus, catinus, Luc. 11. ¶Item index librorum, codicilli, tabella picta, tabella pictoria, μαθηματικὸς ἀπὸ μύθου τοῦ περὶ τὸν πίνακα μεθόδου, Plut. in Rom.

Πινάριον, vocatur à Peteeſio genus atramenti ſutorii, quod & χαλκανθὲς, Dioſc. lib. 5. ca. 114.

Πιναρὸς, οῦ, ὁ, ſordidus, horridus, vilis.

Πινάω, contamino.

Πίννα ſiue πίνη, pinna quæ concharum eſt generis, Ariſtot. hiſt. Anim. lib. 5. cap. 15.

Πιννοτήρης, vel Πιννοθήρ, Πιννοφύλαξ. Apud Ciceronem 3. de Finib. At illa quæ in concha patula pinna dicitur, iſque qui enat à concha, qui, quòd eam cuſtodiat, πιννοτήρης vocatur.

Πινόεις, εντος, ὁ, ſordidus, ῥυπαρὸς, in Epigr.

Πῖνον, ceruiſia, vinum hordeaceum, οἶνος κρίθινος, βρῦτος, ζῦθος. Vide Hermolaum in Dioſco. & Probl. Ariſtot. & Athen. lib. 10.

Πινὸς, οῦ, ὁ, ſordes, ῥύπος, 2. Argon. Vnde κακοπινὴς, ſordidus, improbus. ¶Capitur & Πινὸς pro ſpurco homine & peſtilente, vt peſtis Latinis dicitur. Vnde πολυπίνητος, multùm ſordidus, Euripid. lib. 2. ¶Scribitur & πῖνος pro ſordibus, ſqualore atque illuuie, quod & πίνα dicitur: Vnde τῆς ἀρχαιολογίας πῖνος, ſermo antiquus, ſqualidus, & ſine ornatu, Dionyſ. Halicarn. ¶Πῖνος etiam œſypi ſordiúmque lanæ ſuccidæ ſignificationem habet: Vnde πινώδη ἔρια, lanam ſuccidam, dixit Hippocr.

Πίνυσις, εως, ἡ, prudentia, σύνεσις.

Πινύσκω, præmoneo, prudentem facio. ζεὺς πινύσκει ἤματα, Iupiter molitur dies, Ariſtotel. lib. 5. Animal.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, prudentia, Iliad. ἡ, δῶκε θεὸς μέγα δός τε βίην τε καὶ πινυτήν. ¶Πινυτὴς, ῆτος, idem.

Πινυτὸς, οῦ, ὁ, prudens, ſapientia præditus, conſultus, Demoſth. ¶Πινυτόφρων, ονος, ὁ, idem.

Πινυτῶς, prudenter, συνετῶς.

Πινύω, μ. ύσω, π. υκα, admoneo, Actiu. Accuſ.

Πίνω, μ. πώσω, π. πέπωκα, ἀόρις. β. ἔπιον, bibo, ſorbillo, Accuſ. Odyſſ. ὁ, τέρπεο πῖνέ τε οἶνον. πίνειν ἀνθοσμίαν οἶνον, generoſum vinum bibere, Xenoph. Ἑλληνικ. lib. 6. Atticè Genit. πίνω τοῦ ὕδατος, Gaz. li. 4. Gramm. bibo de aqua: ſunt qui ἀπὸ velint ſubintelligi.

Πινώδης, ῥυπαρὸς, ξηρὸς, ſqualidus, aridus.

Πινωδία, ας, ἡ, i. ἀκαθαρσία, ſordes, ῥυπαρία.

Πίομαι, bibo, bibam, 2. Reg. 19. & in Epigr.

Πῖον, & Πῖος, εος, τὸ, pingue. ¶Πιότατος, ὁ, pinguiſſimus, πιότατος ζέφυρος, in Epigr.

Πιότης, ἡ, vbertas, pinguedo, obeſitas, Rom. 11.

Πιπίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſugo, pipo.

Πιπίσκω, potum præbeo, do potui.

Πίπλημι, pro πίμπλημι, in Epigr. impleo.

Πιπνέω, μ. ήσω, π. ηκα, cado, irruo.

Πιπολὸ, vox qua ſignificamus rem vilem.

Πίπος, ου, ἡ, auis marina.

Πιππίζω, pipio, Ariſtoph. in Auib.

Πίπποι, οἱ, auiū paruuli, pulli, pipiones, Athen 9.

Πιπρᾶ, ἡ, pipo auis quæ à lutea diſsidet, Ariſt. li. 9 cap. 1. Anim. ¶Πιπράσαι, inflare.

Πιπράσκομαι, & Πιπράσκω, μ. πράσω, π. πέπρακα, vendo, Accuſ. Plut. in Solone.

Πιπρήσκω, vendo, Nonn.

Πίπτω, μ. πεσοῦμαι, π. πέπτωκα, ἀόρ. β. ἔπεσον, cado, ruo, corruo, proſternor, deiicior, 2. Argon. οὖδας πέσε, in terram lapſus eſt. ¶Item irruo, Heſiod. ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον, ſic ip ſi irruerunt in ſe mutuò. τῇ πίπτουσι πρήγματα, eò res ſpectāt, Herodot. πίπτεις ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, Eurip. diē de die ducis. πίπτει εἰς γόνατα, Xenoph. πίπτω ὑπὸ σοῦ, profligor abs te, Thucy.

Πιῤῥὸς, fuluus: ſic apud Dioſcor.

Πίσεα, paludes, prata, loci humidi.

Πίσον, & πισὸς, piſum ſeu piſa, legumen, Galen.

Πῖσος, locus humidus, Etym.

Πίσσα, ης, ἡ, pix, ῥητίνη, reſina, Nicand.

Πισσηλοιφὴς,έος,picatus,pice oblitus.
Πίσσανθος,picis flos.
Πισσάσφαλτος,ου,ἡ,piſſaſphaltus, bituminis genus,Dioſcor.lib.1.cap.101.
Πισσέλαιον,oleum picinum,Dioſcorid.
Πισσίζει χρόαν,eſt colore piceo,Dioſc.lib.5.c.77.
Πισσίτης οἶνος,picatum vinum,Dioſc.li.5.ca.40.
Πισσόκηρος,alueorum tectorium cruſtáue proxima τῷ μίτυϊ, ſed eo leuior, minúſque medicamentoſa,Ariſtot.hiſt.Anim.libr. 9.cap.de apibus.Vide Plin.lib.11.cap.7.
Πισσόω,μ.ώσω,pico, pice illino,pice incruſto.
Πίσυρες,quatuor,per vnicum σ in Epigr.
Πίσυνος,ου,ὁ,obediens.
Πίσσω,ἀντὶ τοῦ πίπτω,Etym.cado,ruo,labor.
Πισσώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,piceus.
Πιστάκια,τὰ,fructus ſtrobilis pineíſque nucibus ſimiles,intus viridi nucleo,Nicand.
Πιστεύομαι,μ.ὐσομαι,π.ευμαι,credor,habeor,mihi creditur, videor probabilis, Demoſth. πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν, valent apud vos authoritate. πιστεύεται κόσμιος ἀνὴρ, creditur vir probus,Plutarch.in Solone. πιστεύομαι πάντα πράττειν ἕνεκα τῆς πατρίδος,credor omnia patriæ cauſa facere, Eidem in Public. ¶Itē mihi prouincia alicuius rei committitur & creditur,Athen.ἦν δὲ Δανάη ὑπὸ τῆς Λαοδίκης πιστευομένη τὰ πάντα, omnia ei credita erant à Laodice,Lucian. πιστευθεὶς μέταλλα,cuius fidei credita ſunt metalla.πιστευθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, apud regem authoritate valens, Iſocrat.in Euagora.
Πιστευτικὸς,credulus,Ariſtot.in Rhet.
Πιστεύω,μ.εύσω,π.ευκα,credo,fidem habeo &adhibeo,recipio, aſſentior, ſum fretus, Dat. & Accuſ.πιστεύω σοι ταύτην,hanc tuæ fidei committo,Nazanz.in Orat.πιστεύω ταῦτα,hęc ita eſſe credo, Demoſth.Æſchin. πιστεύσας τῷ λέγειν,dicendi facultate fretus.¶Πιστεύειν etiā pro fidem facere & probare ſumitur, Ariſt.in 2.prior.analyt.πιστεύομεν γὰρ ἅπαντα ἢ διὰ συλλογισμοῦ, ἢ δι' ἐπαγωγῆς.
Πιστικὸς,qui fidem maximè facere poteſt,Ariſt.1.Rhetor.πιστικοὶ λόγοι.
Πίστιος, ου,ὁ,ſanctus vertitur ab Halicarn.lib.9.
Πίστις,εως,ἡ,fides,fiducia,plena fiducia,credulitas,confidentia,certitudo,perſuaſio,πίστεις ἔντεχνοι, quas Quintilianus probationes artificiales vocat. πίστιν ἐπιθέσθαι,Demoſthen.πίστιν διδόναι,& πίστεις διδόναι, Iſocr.in Helene,& πιστὰ διδόναι,Xenop. fidem dare,fidem interponere Herodot. τὴν πίστιν τοῖς ἀγγέλοις ἐποιήσατο,fœdus cum nuntiis iniuit.εἰς τιμὰς καὶ πίστεις ἀνῆγε,ad honores & ſecreta conſilia promouebat,Plutarch.in Numa.
Πιστολοχία,eſt quartum genus ariſtolochiæ.
Πιστὸν,pignus ſiue fiducia & ſecuritas.τὰ πιστὰ ἔχειν παρά τινος, habere pignus, accipere fidem ab aliquo,Xenop. ¶Item credibile,perſuaſibile,Demoſt.πῶς τοῦτο ἡμῖν πιστόν; quónam hoc credere poſſumus?¶Item exploratum,cōpertum,cui negare fidem non debemus,Ariſtot.
Πιστὸν,poculentum,Æſchyl.in Prometh.
Πιστοῦμαι,mihi concreditur, fidem facio,confirmo,Herodian.φιλοσοφίαν βίῳ σώφρονι ἐπιστώσατο,philoſophiam vitæ temperantia ſe cōſere præ ſe tulit,fidémque fecit. Odyſſ.ο. εἴ κεν καὶ τοῦτ' εἴ μοι ἐθέλοιτέ γε ναῦται Ὅρκῳ πιστωθῆναι, iureiurando confirmare, iureiurando aſtingi.
Πιστὸς,οῦ,ὁ, fidelis, i. qui fidem ſuam ſeruat & præſtat,qui fidei eſt ſpectatæ, firmus,certus, notus.πιστὴ ἡδονὴ, voluptas certa, Eurip.πιστὴ λόγῳ ἡ ἐλπὶς,ſpes ſermone perſuaſa,Thucyd.
Πιστότατος,ſummæ authoritatis.
Πιστότης,fides,Plat.de Leg.
Πιστόω,μ.ώσω,π.ωκα,fidem accipio & do.πιστοῦμαί σε δὲ ὅρκῳ:ἀντὶ τοῦ ὅρκον σοι δίδωμι, Interpr. Thucyd.lib.4. Eidem, πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις, i. vbi fidem iureiurando habuerunt. ¶Πιστωθεὶς,ὁ,dicitur is cui fides facta eſt.
Πίστρα,ἀντὶ τοῦ πίστρα,Etym.apud Eur.in Cyclo.
Πίστρις,ἡ,genus nauis,cuius meminit Polyb.
Πίστωμα,probatio,Ariſtot.in Rhet.
Πιστῶς,fideliter,certa fide,Demoſth.
Πίστωσις,confirmatio,teſtimonia,Hermog.
Πίσυγγος,ου,ὁ,cerdo,qui calceos reficit.
Πίσυνος,ου,ὁ,obediens,credulus, fidens,confidens, fretus, Iliad.ε, τόξοισιν πίσυνος,arcu fretus.πίσυνοι τοῖς ἔξω,ab his qui aberant ſollicitati,Thucydid.
Πίσυρες,quatuor, Etym.ὁδ.ε.
Πιτανὰ,turma,cohors,in Epigram.
Πιτιῶν,ὁ,pitio,genus bulbi herbæ, Theophr.li. 7.cap.13.hiſt.plant.Plin.lib.19.cap.5.
Πίτνα,effudit,cecidit.
Πιτνὰς,denſans,extendens.
Πιτνῶ,appropinquo,ruo,cado,μεταπίπτω, Euri. in Oreſte. πιτνοῦντα κακῶς, i. ἐκπίπτοντα, εἰς κακὸν ἀποβαίνοντα:ſic Interpres. ¶Πιτνῶ, vt ἐμπιτνῶ, irruo, ſæuio, Sophocl. in Aiace, ἐν ποίμναις πιτνῶν.
Πίτνω,iacio,Heſiod.οἱ δ' ἄρ' ἐν ἀλλήλοισι δέον,καὶ ἔπιτνον ἀλωῇ,in aream proiiciebant.
Πίττα,πίσσα,pix.vnde πιττάσφαλτος, Dioſcor.
Πιττάκιον,τὸ,pugillares & tabula è fuſili pice ad exarandum. Pittacium Lampridius pro albo Prætoris vſurpat,matriculam vulgò vocant.
Πιττόω,pico,pice oblino. Πιττοειδὴς,piceus.
Πιττοκοποῦσι πεύκην, piceam picis gratia vrunt, Theophr.lib 9.cap.2.
Πιττόω,μ.ώσω,pico,pice oblino & induco,Comment. Ariſt.in Plut.Quæ picatio, πίττωσις dicitur à Conſtantino γεωπονικῶν lib.5. ¶Πίττωσις etiam παρατιλμὸς eſt ſiue vulſura picis miniſterio facta.¶Hinc Πιττοῦν, vile erat munus quæ glabros & depiles reddebant picis illitu,Clementi Alexandrino li.3. Pedagogi. ¶Πιττοῦν etiam καὶ καταπιττοῦν fuit inter cruciatus & tormenti genera,Plat.in Gorgia.

Πιττό-

Πιτ̓ώδης, piceus, πιτ̓ώδης πεύκη, pinus picoſa, Theophr.lib.1.cap.13.de Cauſ.plant.
Πιτ̓ωτὰ φάρμακα, Galen.ad Glauc.medicamenta picea ſeu reſinoſa, vt Plinius loquitur.
Πιτ̓ωταὶ, οἱ, qui pice inungunt, Lucian.
Πιτυὰ, ᾶς, ἡ, coagulum. πιτύα ſcribitur ſecundùm Gazam lib.3.Gramm.& Dioſc.lib.6.cap.26.
Πιτυΐδες, αἱ, propriè pinus: impropriéque piceæ arboris nuces in conis contentæ, Dioſc.li.1. cap.88. ¶Hippocr. verò πιτυΐδα vocauit reſinam pineam, i.πιτυΐνην ῥητίνην. ¶Plin.pityida expoſuit nucem è pinaſtro, l.15.cap.10.
Πιτυΐνη, ης, ἡ, aiuga ſiue abiga herba Plin. Theophraſt.hiſt.lib.7.
Πιτύϊνος, pineus. πιτύϊνος οἶνος, vinũ pineũ, Dioſc. lib.5.cap.37. πιτυΐνη ῥητίνη, reſina pinea.
Πιτυλίζειν, obire genus quoddam certaminis, de quo Galen.lib.2. de tuenda valetud. ¶Πιτύλισμα, τος, τὸ, geſticulatio manuum, vel pedũ inter ſaltandum, Iuuen.Satyra 11.
Πίτυλος, ου, ὁ, propriè ſtrepitus, qui fit ex remorum agitatione inter remigandum, Euripid. in Troadib. νέως γε πίτυλος εὐήρης πάρα. Hinc pro crebra agitatione & motu ſumitur, qualis comploſio vel micatio manuum, Heſych. & Poll.lib.2. ¶Tranſlatè vſus eſt etiam Euripid.in Hippol. πολλῶν δακρύων ἔσται πίτυλος, i lachrymarum vbertim manantium crebra velut micatio atque deſtillatio. ¶Hanc vocẽ vſurpauit & Hippocr. ſed pro remigatione aut remo: nam Galen⁹ in Gloſsis exponit per εἰρεσίαν ἢ κώπην.
Πιτύνη ης, ἡ, vas picatum, quo vina reconduntur.
Πιτυοκάμπη, pinorum eruca, Dioſc.lib. 6. cap.2.
Πιτυόστεπτος, pino redimitus, in Epigram.
Πιτύουσα, ἡ, Pityuſa, herba tithymali ſpecies, Dioſc.lib. 4.cap.166.
Πιτυρίας, ου, ὁ, & Πιτυρίτης, ου, ὁ, nempe ἄρτος, panis furfuroſus velútque ἀχυρώδης, i. panis aceroſus Feſto, panis ſordidus Plaut. panis ater Terent. panis cibarius Cicer. Athen.l.3.
Πιτυρίασις, ἡ, porrigo, furfures. vide Celſ. lib.6. cap.2. Aetium τετραβ.lib.2.Serm.2.cap.66.
Πιτυρίδες ἐλαῖαι, furfuraceæ oliuæ, ſic dicuntur oliuæ toſtæ, Athen.lib.β.
Πίτυρον, ου, τὸ, paléa, furfur, & tam capitis ſordes, quã farinæ purgamentum, Marcell.in Dioſc.
Πιτυρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, furfuraceus, furfuroſus, Interpr.Dioſcor.lib.1.cap.80.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, Herodot.6.Plin.aliquãdo piceam transfert, quæ πεύκη Theophr.
Πιτυώδης, habens formam lactis coagulati. πιτυώδης καρπὸς, fructus pinus, conus ſiue meta, Theophr.lib.1.cap.5.de Cauſ.plant.
Πιφαύσκω, & Πιφαύσκομαι, dico, nuntio, Iliad. κ, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον. & ὀδ. ὁ, ἄλλον φῶτα πιφαύσκομαι, i. demonſtro, φανεροποιῶ. ¶Πιφαυσκεῖν, conſiderare, Nicand.in Ther. ἀθέρειον δὲ φιν ἄλλο πιφαύσκεο.
Πίφιγξ, auis quædam aquatica: aliâs πίφηξ, apud Ariſtot. Gaz. piphex vertit. dicitur ab Heſych.etiam πιφιγγὶς, exponitúrque κορυδαλός.
Πίω, μ. πίσω, bibo, πίνω, vnde πισαὶ, i. poculẽta.
Πιώδης γῆ, terra pinguis & vber.
Πίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pinguis, opimus, vber, obeſus, ſaginatus. ἐν πίονι νηῷ, in opimo templo, Iliad.β. ¶Πιότερος, ἀφνειότερος, pleniùs, vberiùs, Hippocr.

Π Λ

Πλάγγος, ου, plancus, aquilæ genus Plin.
Πλαγγὼν, όνος, ὁ, ornamentum quoddam puellare ex cera factum, Heſych.
Πλάγια, τὰ, latera. εἰς πλάγια σείειν, in tranſuerſum ſeu obliquum quatere, Ariſt.de mund.
Πλαγιάζω, μ. άσω, π. ακα, obliquo, in tranſuerſum deflecto. πλαγιάζειν τὸν ἵππον, Poll. Per obliquum enuntio, circumeo Quintil. ¶Item vocabulum eſt luctæ, vt κλιμακίζειν, Eidem.
Πλαγιασμὸς, q. obliquatio, Hermog.
Πλαγίαυλος, tibiæ genus, quæ fiebat ex loto obliquo ductu, πλάγιος λώτινος Poll.
Πλαγιόκαρπος, ὁ καὶ ἡ, apud Theophr. obliquè fructum ferens atque à lateribus.
Πλαγιόκαυλος, cui caulis tendit in latus, cui caulis obliquus, Theophr.
Πλάγιος, ου, ὁ, obliquus, tranſuerſus. τὰς πλαγίους τάφρους, foueas obliquas, Theoph.l.3.c.7.
Πλαγιοσύντακτον, ου, τὸ, cũ obliquo conſtructum.
Πλαγίως, obliquè, doloſè, δολίως.
Πλαγκταὶ, ſcopuli, Odyſſ.μ. συμπληγάδες.
Πλαγκτὴρ, ῆρος, vagus, erro, erroneus, in Epigr.
Πλαγκτὸς, οῦ, attonitus, errans, erraticus, errabundus. πλαγκτὸν ὕδωρ, Epigr. erratica aqua.
Πλαγκτοσύνη, πλάνη, vagatio Liu. Odyſſ.ό.
Πλάγων, ονος, ornamentum puellarum, quod & νύμφη alio nomine, & δαγὺς, Theocr. Schol.
Πλαδαρὸς, οῦ, ὁ, vuidus, vliginoſus, præ nimia humiditate flacceſcens, laxus, mollis & flaccidus, lib.4. Epigr. ἱδρῶτι πλαδαρὴν ἀμφεδίνηκε κόμην. Dioſcor.lib.5. cap.3, οὖλα πλαδαρὰ, humida gingiuarum vitia, diffluentes humore gingiuæ.
Πλαδάρευμα, ατος, τὸ, vligo, mador Saluſt. flacciditas ex nimio humore.
Πλαδάω, humeſco, Apoll. 2. Arg. πλαδόωσαν ἐπαΐζοντες ἄρουραν, i. ἔνυγρον ſeu δίυγρον, vliginoſam. οὖλα πλαδῶντα, humore prægnantes gingiuæ, humantes gingiuæ, Dioſc.li.5.c.115.
Πλαδόεις, εντος, vliginoſus, vdus, mollis, Nican.
Πλάδον, τὸ, humiditas. πλάδον στομάχου παρηγορεῖ, Dioſcor. humida vitia ſtomachi demulcet.
Πλάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, erro, vagor, πλάζομαι ἐπὶ δῆμον, erro in populo, ὀδ.ζ. ¶Pro ἀναφέρομαι, ſurſum feror & aſportor, Apoll. Rho.
Πλάζω, errare facio, παρατρέπω, ſeduco, ἀπείργω, fallo, Iliad.β. οἵμε μέγα πλάζουσιν, i. πλανῶσι.
Πλάθα, ſtatua, Plutar. de Ageſilao in Apophth.
Πλαθανὴ, ης, ἡ, & πλάθανος, vas in quo fit panis & placentæ, πλάθανον Poll. πλαθανὸν, Heſyc.
Πλάθω, μ. άσω, appropinquo, admoueo, accedo

T. iii.

ad, Homer. in βατραχ. ἐρλυ μὲν πρῶτ' ἐπλασ' ἐφ' ὕδασι, caudam aquis admouit.

Πλαίσιον, ου, τὸ, quod eſt lateris forma, πλινθίον, Ælian. ¶Item militaris ordo quadrangulari forma. ἐν πλαισίῳ τεταγμένοι, quadrato agmine inſtructi, Thucyd. ¶Item ex quatuor trabibus compacta machina, Suid.

Πλάκας, τῶν, cruſtas maſſáſque vocant, in tabellæ formam congeſtas: vide Πλάξ.

Πλακερὸς, οῦ, ὁ, latus, πλατύς.

Πλακία, ας, ἡ, error, peccatum.

Πλακόεις, όεντος, ὁ, q. placentaceus, in Epigr.

Πλακὸς, ἡ πλακία, error, peccatum.

Πλακούντιον, ου, τὸ, placentula. Apuleius ex Luciano vertit cruſtulum, edulium mellitum.

Πλακουντοποιϊκὰ συγγράμματα, Athen lib. 14, libri de parandarum placentarum ratione.

Πλακουντοποιὸς, βαπτιζοποιὸς, dulciatius, Chryſ.

Πλακουντώδης, placentæ formam imitans.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, contractum à πλακόεις, εντος, placenta. In Vocat. ὦ πλακοῦ Gaz. Athen. li. 3, πλακοῦς ἐκ γάλακτος ἱπείων τε, καὶ ὃν ῥωμαῖοι λίβον καλοῦσι, quam Romani libum vocant.

Πλακτὴρ, galli calcar, τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον.

Πλακῶ, incruſto.

Πλακώδης, ὁ, planus, tabulatus, cancellatus, cruſtatus, cruſtaceus, Dioſc. lib. 5. cap. 76.

Πλανάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, erro, oberro, titubo, verſor in errore, hallucinor, decipior, Plat. cum Accuſ. Epiſt. 4. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολλοὺς τόπους, id eſt, multa loca obire & luſtrare. πλανᾶσθαι ἐκεῖ, illuc errando ire, Demoſth. πεπλανημένα ἐς ἀνθρώπους ἐνύπνιά ἐστι, inſomnia adeuntia homines fruſtrantur, Herodot.

Πλανάω, μ. ήσω, ſeduco, impono, φενακίζω, planũ ago & impoſtorem, eludo, fallo, Accuſ.

Πλανέομαι, vagor, Herodot.

Πλάνη, ης, ἡ, error, erratio Cicer. vagatio Liu. q. deceptio, impoſtura, Epheſ. 4. ¶Πλάνημα, idem, Sophocl.

Πλανὴς, ητος, ὁ, idem quod πλανήτης, erro, vel erroneus Colum. vagus. πλανῆτες, erraticæ ſtellæ, Plat. in Timæo. πλανῆτες & πλανῆται πυρετοὶ, febres errabundæ, quæ non ſeruant certum tempus, Galen. lib. 1. ad Glauc.

Πλανησίεδρον, Ariſtot. lib. 1. Anim. vocat molam, quòd loco mobilis ſit ac vaga.

Πλάνησις, error, erratio, vagatio, πλάνη.

Πλανήτης, ου, ὁ, vagus, erro, ſtella erratica, Plat. 2. de Republ. τοὺς δὲ πλανήτας ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐμπόρους καλοῦμεν, mercatores dicimus qui vrbes peruagantur. οἱ πλανῆται τῆς δυνάμεως, hac illac temerè abeuntes ab exercitu milites, Pol.

Πλανητικὸς, erraticus ac vagabundus.

Πλανῆτις, ιδος, ἡ, errabunda.

Πλανητὸς, erraticus, πλανήτης, Ariſt. de mũd. ἄστρα τὰ πλανητὰ ὄντα, planetæ, vt Sol, Luna, &c.

Πλανὶς, aureum ſponſæ diadema.

Πλανίων βίος, in Epigr. vita peregrè agentium.

Πλανόδιος, ὁ, palabundus in via, Hom. in Hym.

Πλάνος, ου, ὁ, planus Cicer. pro Cluentio, impoſtor, Cypriano explanator, fallax, vagabundus, erro, inſigni verſutia præditus. ¶Πλάνος, pro errore, Ceb. Theb. δέδοικα οὐδὲν, μὴ τοῦ ἐμοῦ τουτουῒ πλάνου φιλόσοφοι καταγελῶσι, non vereor ne hunc errorem meum philoſophi irrideant, Gaz. de Seneſt.

Πλάνος, digreſsio, Plat. Epiſt. 7. ¶Πλάνος, Adiect. fallax, aſtutus, in Epigr.

Πλανύττω, pro πλανῶμαι Atticè, verto, vagor, Ariſt. in Auib. τί ὦ πόνηρ' ἄνω κάτω πλανύττομεν;

Πλὰξ, κὸς, ἡ, tabula, δέλτος, cruſta, tabula lapidea, tabella, & quicquid aliquo modo latum eſt πλὰξ dicitur. ¶πλὰξ πελαγία, Eurip. pro mari & æquore. πλάκας λεπιζομένας ἔχει, cruſtas habet ſquamarum modo, Dioſcorid. lib. 5. cap. 113. ¶Πλὰξ pro lapide lato qui ſuperponitur ſepulchro. ¶Aliis profunditas eſt, apud Pindar.

Πλασιάζω, μ. άσω, π. ακα, multiplico, Act. Accuſ.

Πλάσις, εως, ἡ, q. formatio, formatura Lucret.

Πλάσμα, ατος, τὸ, figmentum, ſimulachrum, fingendi artificium, commentum, πλάσματα τῆς λέξεως ἀνθρωποι, Ariſtop. πλάσμα φωνῆς ἀθόρυβον, ſonus vocis & conformatio placida & ſedata, Plut. in Pericl. ¶Πλάσμα quoque dicitur potio ex dulcioribus quibuſdam rebus compoſita, qua vtebantur pronunciaturi ad commendandam vocem: vt apud Perſium, *liquido cum plaſmate guttur Mobile colluerit.*

Πλασματίας, ου, ὁ, fictor, fabulator, Plut. in Cam.

Πλασματίας λόγος, & Πλασματώδης λόγος, ratio ſeu opinio cõmentitia, figmento ſimilis Gaz. ex Ariſt. in 12. Metaphyſ.

Πλασμὸς, οῦ, ὁ, latitudo.

Πλαστουργέω, πλάσσω, formo, fingo, efficio.

Πλάστης, ου, ὁ, plaſtes Plin. fictor Cicer.

Πλάστιγξ, γος, lanx, Suid. ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην, inſaniam atque ebrietatem eadem lance ponderat. ¶Hinc Πλαστίγγιον, τὸ, quod ferulam chirurgicam expoſuerunt in Hippiatria.

Πλαστικὴ, Lucian. plaſtice Plin. fictrix ars ex argilla vel creta rerum ſimilitudines exprimẽs.

Πλαστικὸς, οῦ, ὁ, πλάστης. πλαστικωτάτη γῆ, terra maximè compacta, Plat. in Timæo.

Πλαστογράφος, ου, ὁ, falſarius.

Πλαστολάλος, falſi fictor, falſiloquus. ¶Πλαστολόγος, idem.

Πλαστὸς, οῦ, ὁ, fictus, fictitiꝰ, cõmẽtitius, adulterinꝰ.

Πλαστουργῶ, effingo, imitor, Theophil.

Πλαστῶς, falſò, fictè, Plat. de Leg.

Πλαταγέω, vel Πλαταγωνέω, crepo, in Epigr.

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, ſtrepitus, tintinnabulum, crepitaculum. ἡ ἀρχύτου πλαταγὴ, de quo Ariſtotel. lib. 8. Politic. cap. 6, in hominem vehementer garrulum.

Πλαταγὼν, ῶνος, ὁ, flos papaueris, Ioſeph. Heſyc. exponit folium papaueris rubri. ¶Πλαταγώνιον,

νιον,ου,τὸ,idem.¶Item papaueris folium: Et lu di genus,de quo in Πλατυγίζω.
Πλάταϑος, Athen.lib. ζ piſces coracini dicti.
Πλαταμὼν, ῶνος, ὁ, fouea mari vicina, quæ illo intumeſcente aquam accipit ſalſam, Strab. lib. 5. ¶Item ſcopulus paululum è mari emicans, leuis atque æquabiliter latus, apud Aratum. ¶Πλαταμῶδες dicuntur litora ampla & lata, Apoll. Rhod.
Πλατάνιστος,ου,ἡ,& Πλάτανος, platanus, Ariſt. de mund.¶Item vaſis genus,in quo popana fingebantur. ¶Πλατάνιστος etiam locum ſpatioſum & latè patentem ſignificat, authore Phocione: à platani foliorum ſimilitudine.
Πλατανώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,in modum platani.
Πλατανὼν,ῶνος,ὁ,platanetum.
Πλατεῖα,ας,ἡ, palma manus: platea, Matth.12.
Πλατειάζω,ore diducto loquor, Theocr.¶Πλατειασμὸς, vitium oris, quum nimium diductis faucibus & ore plus ſatis patulo ſermo promitur.
Πλατεῖον,ου,tabella.
Πλάτη,ης,ἡ,pars remi latior Bayſ.& Suid. Latinis palmula. πλάτας καὶ δέσμας ἐκ τῶν καλάμων vocat Diodor. Sicul. faſciculos ex arundinibus,ad corticis & ſuberis vſum in aqua.¶Et πλάτας τὰς ὠμοπλάτας,i. ſcoptula operta ſiue ſcapulas vocarũt & latas coſtas, Poll.& Suid.
Πλάτιγξ,ſumma pars remi qua percutitur aqua.
Πλατίζειν,ἀλαζονεύεσθαι,ſuperbire,inſoleſcere.
Πλατίον,propè,Doricè,pro πλησίον.
Πλατίον,nauicula,in Epigram.vel paruus rem⁹. ¶Laſcar.tamen pro πλησίον expoſuit.
Πλάτις,ιδος,ἡ,coniunx, Ariſtoph.in Acharn.
Πλατιστακὸς, Athen.lib. 3 piſcis,qui & μύλλος.
Πλάτος,εος, τὸ,latitudo, Ariſtot.in Rhet.
Πλατούμενος,dilatatus, Ariſtoph.
Πλάττομαι & Πλάττω,μ.άσω,π.ακα,formo,creo, compono, fingo, formo, effingo. πλάττειν τὰ κήρια,fauos fingere, Ariſtot.lib.9. de hiſtor. Anim. πλάττειν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τοῖς μύθοις, eorum animos fabulis formare. ¶Item affingo,cominiſcor,ſimulo. πλάττομαι καὶ προσποιοῦμαι,fingo & ſimulo, Demoſth. ἔπλασε πηλῷ τοὺς ὀφθαλμοὺς,oculos luto impleuit, Herodot.
Πλατὺ,μέγα,εὐρὺ,ἁλμυρόν. Vnde πλατύτης,latitudo, Xenoph.de agro.
Πλατυάζουσαι,patulo ore pronunciantes.
Πλατυγαστὴρ,& Πλατυγάστωρ,qui eſt amplo vẽtre.
Πλατυγίζω,μ.ίσω,π.ικα, papaueris folium, ſiniſtra teneo,atque dextra percutio, & inde ſonum elicio: qui amantium ludus erat. ¶Item remo mare percutio & turbo, Ariſtoph.¶Accipitur & pro arrogans ſum,& ſuperbio, Eidem in Equitib. τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις; Interpr. ἀλαζονεύῃ.
Πλατύγλωσσος, & Πλατύγλωττος, cui lingua eſt lata, Ariſtot.lib.8.Anim.
Πλατύκαρπον πράσον,porrũ platycarpõ, i.lati ſeminis,aut fructus, Marcell.l.3. Dioſc.ca.161.
Πλατύκαρφος,latis ramulis, Dioſcor. li. 4.c.176.
Πλατύκαυλος, Theophr.q.laticaulis.
Πλατύκερκος,cui cauda eſt plana,& lata.
Πλατύκερως,ερωτος,ὁ, Dioſcor. animal ceruo minus,cauda pro corporis ſtatura longiore, pilo magis albicante,cornibúſque ſupra fidem patulis: vnde & nomen traxit. Gallis *dain*.
Πλατύνω,μ. υνῶ,π.υκα,dilato, duco, latius duco,amplifico,extendo, Aphrod.
Πλατυόφθαλμον,στίμμι,i.ſtibium, Dioſc.l.5.c.91.
Πλατυπόρφυρα ἱμάτια, apud Polluc. prætexta,à latitudine purpuræ circum oras.
Πλατύρυγχος,cui roſtrum eſt latum.
Πλατὺς,έος,ὁ, latus, amplus,patens, patulus. πλατὺς γέλως, effuſus riſus, Syneſ. πλατεῖα χεὶρ, aperta aut diſtenta manus, Dioſcorid. lib.5.cap.81.
Πλατύσημος ἐσθὴς,tunica Latinis latus clauus.
Πλάτυσμα,τὸ,pittacium,linteum latum,vel quid ſimile,cui emplaſtrum imponitur illitu.
Πλατυσμὸς,latitudo,diſtentio, Dioſc.lib.5.ca.13.
Πλατύστομος,ampli oris,oris patuli,lati oris.
Πλατυχαίτας,ὁ, apud Bœotios, qui domum aut agrum propè habet.
Πλατύφυλλος, ampla folia habens & lata. πλατύφυλλος δάφνη,laurus latifolia, Dioſc.lib.1. cap.50. ¶Item latifolia, Plin.lib.6.ca.6. ſpecies quercus, Theophr. lib.3. hiſt.plant.cap. 9.Sed cap.10.exponitur æſculus à Gaz.
Πλατυώνυχος,ου,latos vngues habens, Plat.
Πλάτων,vaſculum æneum, quo lacte coagulato ſerum exhauritur.
Πλέας,pro πλείονας,plures, Hom. Iliad.β.
Πλεγγὶς, ίδος, ἡ, ſtrigil, apud Polluc. ſed legendum στλεγγίς.
Πλέγδην,implicitè Cic.plicando vel flectendo.
Πλέγμα,ατος,τὸ,rete,omne textum,crines intorti,inuolucrum,volumen,caniſtrum, πλεγμάτων συνθέσεις καὶ τειχῶν βαφαὶ, Chryſoſt.
Πλεγματεύω,implico.
Πλεγμάτια,τὰ,implicamenta Gaz. ex Ariſtot. li. 4.de partib. Anim.cap.9.
Πλεθριαῖον,ου,τὸ,genus menſuræ. ¶Accipitur & Adiect.q.dixeris iugeralis.
Πλέθρον,ου, τὸ, iugerum. Eſt & menſura centum pedum, Suid. Herodot. αἱ δὲ ἑκατὸν ὄργυιαι δίκαιαι σταδιόν εἰσι ἑξάπλεθρον. Vnde apparet ſextam ſtadii partem eſſe πλέθρον.¶Inde verbum ἐκπλεθρίζειν, obire quoddam certaminis genus in huiuſmodi terræ menſura, Plutarch.in Camillo.
Πλειαρέειν,ἀντὶ τοῦ πληροῦν,implere,αἰολικῶς, Ety.
Πλειὰς,άδος,ἡ, Pleias, ſidus in cauda Tauri: dictum vel à πλεῖν,quòd nauigationis tempus oſtendat: vel à πλείονες, quod Pleiades ſeptem appareant, Etymol. Latinè Vergiliæ vocantur, Procl.de Sphæra, Gal. lib.1.ad Glaucon.& Gell. lib.13.cap.9.
Πλείη,plena,grauida.
Πλεῖν, Atticè,pro πλέον,plus, Ariſtoph.νεφ.
Πλεῖον, ονος, τὸ, plus, maior pars,maius,μᾶλλον,

μὴ πλεῖον ἢ τειάκοντα, non plures vel plura quàm triginta, Plat.de Legib.

Πλεῖ@-,ου,ὁ,plenus.

Πλειότερος,plenior,Etym.πλειοτέρην,in Epigr.

Πλείους,pro πλείονες & πλείονας,plures,plerique.

Πλειστάκις,& Πλειστάκόθεν,ſæpenumero,ſæpius.

Πλειστηριάζω,μ.άσω,π.ακα,pluris quàm emi rē æſtimo,pluris quàm omnes liceor,Lyſiæ.

Πλειστηριασμὸς, iniqua æſtimatio,ὑπερθεματισμός.

Πλειστηρίζεσθαι,gloriari,Æſchyl.in Coephoris.

Πλειστοβάλλειν,talis ludere,παίζειν ἀστραγάλοις.

Πλειστοβόλος, qui taxillis ludens plurima puncta ſortitur.Vide Πλειστοβολὶς apud Poll.

Πλειστοδόκεια,maxima exiſtimatio,Suid.

Πλεῖστον, plurimùm, maximè,Xenoph. ὧν ἐκεῖνος πάντων ἀνθρώπων πλεῖστον ἀπεῖχεν, à quibus omnium maximè aberat.πλεῖστον ἀνομοιότατα, longè diſsimillima, Plat. in Timæo. ¶Πλεῖστον ὅσον,quàm maximè.

Πλειστοφόρος,ferax plurimorum.

Πλείω,plura, pleraque, Plat.in Apolog.

Πλείω,pro πλέω, nauigo,Odyſſ.ό.

Πλείων,ον@-,ὁ,prolixior,maior, diuturnior, copioſior,Heſiod.πλείων μὲν πλεόνων μελέτη.

Πλειὼν,ῶνος,ὁ,annus,dictus quòd in eo complerantur tempora:vel à Pleiadibus,quarum circunuolutio annum deſcribit,Theon in Arat.

Πλέκος,ſportula,Ariſtoph. in Acharn.

Πλεκοῦν,coire,συνουσιάζειν: παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

Πλεκτάνη,ης,ἡ,rete,laqueus, εἴλησις, crinis, Ariſtoph.in Auib. πλεκτάναι τοῦ πολύποδος,polypi cirros vocat Plin.Ouid. flagella:Gaz.lib. 4.Anim.Ariſtot.c. 1.vertit brachia & cirros.

Πλεκτὴ,ῆς,ἡ, res plicata vt chorda, σειρὰ Poll. πλεκταῖς πιστὸς,retibus fidens,Plat.de Leg.

Πλεκτικὴ τέχνη,ars texendi,Eidem ibidem.

Πλεκτὸς,οῦ,ὁ,plicatus,implexus,textilis,plicatilis, nexilis,textus, Heſiod.

Πλέκω,μ.ξω,π.εχα,plico,texo,concinno,necto, Matth.27.καὶ πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν,& ex ſpinis coronam nectentes .Eurip.in Rheſo,πλέκειν λόγους,perplexè loqui.

Πλέννα, vel βλέννα, mucus narium,Hippocr.

Πλεννερὸς,mucoſus,μυξώδης,apud Eundem.

Πλέον,ονος,τὸ,plus. πλέον ἢ διπλασίας τιμῆς ἄξιος,Plat.de Legib . duplo maiore dignus honore . πλέον ἔχοντες τῶν πολλῶν, cæteris prælati, Plutarch. in Romulo. πλέον οὐδὲν ποιοῦντες, nihil plus facientes, nihil proficientes,Demoſthen.

Πλεονάζεσθαι,ſupergredi,excedi,Thucyd.

Πλεονάζω,μ.άσω,π.ακα, plus iuſto quippiam facio,redundo, exubero, copioſus ſum.πλεονάζει εὐτυχία, Thucyd. qui frequentiori bellorum ſucceſſu vtitur.ἐκ πολλοῦ πλεονάζοντος dicit Sextus Empiricus, vt Quintil . ex abundanti:ex ſuperuacuo Liu . ¶Inde pro inſoleſcere, & ſupramodum efferri, & plus æquo audere , Demoſth . κατὰ φιλιππ. 3. ἐπειδὴ πλεονάζειν ἐπεχείρησεν.

Πλεονάκις,ſæpius,crebrius,frequentius.

Πλεόνασμα,copia,abundantia.

Πλεονασμὸς,οῦ,ὁ, ſuperfluitas Plin. redundantia Cicer.περισσεία,nimietas,adiectionis vitium, Triphon in Appēd.¶Πλεονασμὸς in ſacris literis pro eo quod præter ſortem vſuræ nomine accipitur,Ezech.22.

Πλεοναστικὸς,redundans.

Πλεοναχῶς,multiplici ratione,multifariam Cic.

Πλεονεκτέω,μ.ήσω,π.ηκα, plus poſsideo,omnia ſuperiora habeo Cicer.de Oratore, Accuſ.& Gen.τοῦτο πλεονεκτεῖς ἡμῶν, id plus habes quā nos,Iſocr. πλεονεκτῶ τῶν ὠφελίμων, plus commodorum habeo, Thucyd. ¶Genit.& Præpoſit.Plat. in Lachete, πλεονεκτοῦσι τῶν ἄλλων περὶ τὸν πόλεμον. ¶Genit & Dat.πλεονεκτῶ τοσόνδε τῇ πλάνῃ τοῦ λόγου, tantum lucror ex orationis digreſsione,Plat. de Leg. ¶Eidem Accuſ.Genit.& Dat. cum ἐν, 1. de Repub.ἐν ἐδωδῇ ἢ πόσει δοκεῖ τι ἰατρικοῦ πλεονεκτεῖν, medicus videtur quippiam plus habere in cibo & potu medico homine. ¶Item fraudo, circunuenio,vi ago,rapaciter ago.πλεονεκτῶ τῶν πολεμίων,Xenoph.lib. 1.Pædiæ.¶Cum Accu. 2.Corinth. 7. οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν, neminem per auaritiam circunſcripſimus.

Πλεονέκτημα,τος,τὸ, ſors melior, ſuperiores partes,melior conditio,vulgò *auantage*,Xenop. τὰ ἐν τοῖς πολέμοις πλεονεκτήματα. ¶Pro maiore rerum copia & commoditate ponitur, Demoſth.& pro præcipuo legato.¶Item fraudatio,iniuria,apud Eundem.¶Dionyſ.Halicarn. pro victoria extulit.¶Pro lucro,Xenop. vt πολὺ τοῦτο ἡμῖν ἐγὼ πλεονέκτημα νομίζω,hoc ego nobis maximo lucro ceſſurum puto.

Πλεονέκτης,ου,ὁ, pluris auidus, qui plus appetit.

Πλεονεκτίστατος, rapaciſsimus, alienique auidiſſimus,Xenoph.

Πλεονεκτούμενοι,οἱ,ſuperati.

Πλεονεξία,ας,ἡ, plus habendi acquirendique cupiditas immodica, vitium eius qui in omni re præcipuum quippiam habere vult, Xenoph. ἐκ ἐξαπατᾶς ἐπὶ πλεονεξίᾳ, i.ob plus habendi amorem. ¶Πλεονεξία etiam pro commoditate,& præſtanti ac meliori conditione, Iſocr.in Nicocle.

Πλεόνως,nimis.

Πλέ@-,ου,ὁ,plenus ,Sophocl.ταῦτ' ἐστὶ τὰ πημωρίας πολλῆς πλέα, iſta verba plena ſunt multa ſtultitia.

Πλευμονία,ἡ,ſiue πλεύμος,pulmonis vitiū.¶Πλευμονώδης,pulmonarius Colum. ¶ Πλευμονώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,pulmoni ſimilis. ¶Πλευμόω ,vel πλευμάω,è pulmone laboro,Hipp.2.de morb.

Πλεύμων,pulmo,Ariſt.in Pace. ¶Πλεύμων θαλάττιος,Strab . locus in mari confuſa terra & aqua,inacceſſus nauibus.

Πλευν̃,ῦνος,τὸ,pro πλεῖον,magis,plus,Herodot. πλεῦν ἴσου,amplius eo.¶Πλεύνως,pluſculum.

Πλευρὰ,ᾶς,ἡ,coſta, & latus,Sophocl. ¶Dicuntur & nauis

& nauis πλευραὶ,i.latera,coſtæ Plin. Ripas a-nis πλευρὰς ποταμοῦ, Dion.dixit in περιηγήσει.

Πλευριτικὸς,οῦ,ὁ,laborans lateris morbo,Dioſco. lib.2.cap.96.pleuriticus Plin.

Πλευρῖτις,ιδος,ἡ,lateralis dolor Plin. Ariſtot.li. 5.Ethic.cap.vlt.ad finem.

Πλευροειδῶς,Aduerb.Theophr.coſtæ inſtar.

Πλευρόθεν,à latere.

Πλευροκοπέω,μ.ήσω, κατὰ τὴν πλευρὰν τύπτω, co-ſtas & latera percutio,Sophocl.in Aiace.

Πλευρὸν,οῦ,τὸ,latus,Sophocl.Trachin.

Πλεῦσις,nauigatio.

Πλέω,μ.εύσω,Thuc.πλεύσομαι,Atticè πλευσοῦμαι, π.ευκα,nauigo,πλέω τὴν θάλασσαν,Demoſth.

Πλέω,pro πλέονα,plura,Heſiod ἀλλὰ πλέω λείπειν.

Πλέων,ονος,pro πλείων,amplior.

Πλέως,ω,ὁ,plenus,Ariſtoph.νεφ.Genit.

Πληγάδες,ἀντὶ τοῦ συμπληγάδες,Apoll.2.Arg.

Πλήγανον,baculus.

Πληγὰς,δρέπανον,falx.

Πληγεῖον,παλαιὸν,vetus,antiquum.

Πληγεύης,non eodem patre natus,auunculus.

Πληγὴ,ῆς,ἡ,plaga, percuſſus Plin. ictus,pulſus, percuſsio, vulnus,Demoſth. contra Conon. δεδωκέναι πληγὰς, affeciſſe verberibus. πλη-γὰς ἔχειν,affici verberibus,Ariſtoph.

Πλῆγμα,ἡ πληγὴ,ictus,vulnus,Eurip.

Πλῆθος,εως,τὸ,multitudo,copia,frequentia,Plat. in Timæo, πλῆθος ἀμήχανον, multitudo infi-nita Cicer. ἐς πλῆθος τριήρεις ἐγένοντο, copia fuit triremium,Thucyd.

Πληθρίον,ου,τὸ,gubernaculum ratis,Moſchop.

Πλῆθρον,genus menſuræ. ¶Itē clatrum,cancelli.

Πληθυντικὸς,οῦ,ὁ,pluralis.

Πληθύνω,& Πληθύνομαι,amplificor,creſco,mul tiplicor,Ariſtot.hiſt.7.μετὰ δὲ τόκους καὶ ταῖς κα-θάρσεσι ταῖς γυναιξὶ τὸ γάλα πληθύνεται. ¶I-tem amplio, coaceruo,augeo, Accuſ.Xenop.

Πληθύομαι,augeſco,abundo.

Πληθὺς,ύος,ἡ,multitudo,πλῆθος,Homer.

Πληθυσμὸς,affluentia.

Πληθύω,plenus ſum,cum Genit.πληθύειν ἀνδρῶν τὴν πόλιν,Ariſtot.¶Item multus ſum,ſum fre quens, Plat.de Republ.3.ἀκολασίας δὲ καὶ νόσων πληθυουσῶν ἐν τῇ πόλει.

Πλήθω,& Πλήθομαι,plenus ſum,inundo,farcio, infercio,refercio, Accuſat. & Genit. Phocyl. καρπῶν πλήθουσιν ἀλωαὶ, frugibus implent a-reas.Homer. Accuſat. iunxit tranſitiuè, O-dyſſ.ξ,πλησάμενοι δέ τε νῆας ἔβαν οἶκόν τε ἕκα-στος,i.πληρώσαντες,γεμίσαντες. ¶Heſio.Neut. facit pro impleor: βιότου πλήθουσι καλιαὶ,do-mus ſunt refertæ bonis.

Πληθώρα,vel πληθώρη,æqualis omnium humo-rum abundantia, Galen. & Aphro.Problem. 10.libro 2.

Πληθωρέομαι,inundo.

Πληθωρικὸς,dicitur homo, quum humoribus & ſuccis eius redundat corpus.

Πλήκτειν,percutere.

Πλήκτης,ου,ὁ,ὑβριστὴς, percuſſor.Cicer. pugnax. κατὰ χεῖρα πλήκτης ἀνὴρ ὢν,manu ſtrenu⁹, Plut. in Fab.¶Item obiurgator,conuiciator.

Πληκτίζομαι,pugno,pungo,iniuria afficio, Dat. Iliad.φ.πληκτίζεσθαι γυναιξί. ¶Πληκτίζεσθαι apud Dion.laſciuire. ¶Item pro mouere affectus, ad commiſerationem inducere.

Πληκτικὸς,pungens,mordax,Dioſc.lib.1.ca.50.

Πληκτὸς,percuſſus.

Πλῆκτρον,ου,τὸ,aculeus,calcar.πλῆκτρον ἀλεκτρυ-όνος, Ariſtoph.in Auib. galli calcar,τὸ κέντρον. ¶Πλῆκτρον etiam dicitur lingua ab effectu. ¶Item plectrum citharæ,plectrum quo fides pulſantur, Ariſt.in Polit. ¶Item locus vbi ca put fœmoris coxæ acetabulo inſeritur. ¶Ca-pitur ab Herodot. pro inſtrumento quo Aſ-ſyrii nauigia defigunt : à Valla, palla verti-tur. ¶Eurip. πλῆκτρ' ἐκ ἐπὶ ζυγοῖς ἵππων κα-θήρμοσαι,flagella & ſcuticæ,ſtimuli.

Πληκτροφόρος,ου,ὁ,geſtans calcar Gaz.

Πλῆμα,ατος,τὸ, τὸ πλήρωμα, & Πλήμη,& Πλή-μμη,inundatio:ſcribitur & πλήμμη.

Πλήμι,μ.ήσω,appropinquo,impleo,Ariſtoph.

Πλημμέλεια,ας,ἡ, & Πλημμελία,delictum,error, commiſſum,improbitas, Plat.in Apolog. καὶ αὕτη ἡ πλημμέλεια, ἐκείνην τὴν σοφίαν ἀπέ-κρυπτε,hic error illā ſapientiam obſcurabat.

Πλημμελεῖσθαι, perperam fieri,& ἀδικεῖσθαι,id eſt,iniuria affici, Phal.in Epiſt.οὐδὲν γὰρ ὑπ' ἐμοῦ πώποτε πλημμεληθέντες οὔτ' ἔλαττον οὔτε μεῖζον,i.ne minimum quidem vnquam à me læſi atque violati.

Πλημμελέω,μ.ήσω,π.ηκα,delinquo,aberro,pec-co,& iniquè quippiam per iniuriámque ago, Demoſthen.πλημμελῶ τι, aliquid committo. ¶Cum Præpoſ.& Accuſ.πλημμελεῖν εἰς ταῦ-τα,Plat.de Leg.πλημμελεῖν περὶ τὰ τοιαῦτα, Ibidem.πλημμελῶ δι' ὕβριν,Demoſt.¶Πλημ-μελεῖν etiam dicitur fluuius, quum violenta inundatione ſecum rapit ſegetes vel tuguria, alueum ſupergrediens,Neutr.Abſol.¶Πλημ-μέλημα,ατος,τὸ, prouentus qui ex damnatis in ære procedit,Numer.5. ¶Item delictum,er ror.¶Πλημμέλησις,idem.

Πλημμελὴς,έως,ὁ καὶ ἡ, inconditus, & incompo-ſitus, Plat.¶Item vitioſus,culpabilis, men-doſus, errans. πλημμελὴς, Euripid.quod vi-tio vertitur.

Πλημμελῶς,q. erranter, perperàm,inconcinnè, Plat.in Tim.κινύμενον πλημμελῶς καὶ ἀτάκτως, immoderatè agitatum & fluctuans,Cicer.

Πλημμύρα,ας,ἡ,inundatio,æſtus maris.

Πλημμύριον,ου,τὸ, vnda quum frangitur non p-celloſa.¶Eſt & arx Syracuſanorum.

Πλημμυρὶς,ίδος,ἡ,ſiue πλημμύρα,& πλημμυρία, quæ & πλήμη ſiue πλήμμη, alluentis maris æſtus & feruor, accedentis maris æſtus Plin. maris inundatio, Theophr. συμβαίνει δ' ὅ-ταν ἡ πλημμυρὶς ἐπέλθη,&c Diodor. ἐπήγγει-λον ἀμπώτεις τε καὶ πλήμας παραδόξοις γίγνεσθαι

κατὰ τὸν ὠκεανόν. ¶Πλημμυρὶς etiam inundatio ſiue exundatio, reſtagnatio, Ariſtot. de mund. γῆ πλημμυρίσι ἐπικλυζομένη, terra vndis reſtagnantibus proluta.
Πλημμυρὸς, οῦ, ὁ, plenus.
Πλημμύρω, μ. υρῶ, vndo, exundo, inundo, alueũ ſupergredior, reſtagno. Inuenitur & πλημμυρέω, pro eodem, Neutr. Abſol in Epigr.
Πλήμνη, ης, ἡ, modiolus rotæ, i. fiſtula ſeu foramẽ in quod axis capita immittuntur, Iliad. ε.
Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum quo radii rotæ modiolo colligantur, Poll.
Πλῆμυς, ſpuma.
Πλημοχόη, ης, ἡ, vas quoddam fictile, Athen.
Πλὴν, preter, cum Nomin. aut etiam ſine caſu, ꝑ præterquã, præterquam quòd, excepto quòd, Ariſtoph. in Plut. οὐ γάρ ἐστιν ἄλλος πλὴν ἐγώ, non eſt alius niſi ego. πλὴν ὀλίγοι, niſi pauci, Thucyd. Plat. lib. 1. de Republ. πλὴν γ' ἴσως, &c. niſi fortè, præterquàm fortaſſe. ¶Πλὴν cum Gen. vt πλὴν δόξης ὀλίγης: πλὴν ἑνὸς, &c. ¶Πλὴν interponitur Datiuis, vel Accuſ. Ariſtop. ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσι λέγειν. ¶Πλὴν cum Participio. πλὴν μηδαμῶς ζωγρουῦντας, modò ne viuum ſeruent, Plat. de Leg. ¶Πλὴν, pro ſed, tamen, verùm, veruntamen, cæterùm, tantùm, ſed tãtùm, πλὴν δὴ κάζετε, οὐδὲν ἄλλο δρᾶτε, Ariſtoph. ¶Πλὴν pro χωρὶς, i. ſine, Ariſtoph. Comm. in Plut.
Πλὴν ἀλλὰ, niſi quòd, nihilominus, attamen, tametſi, ſed tamen, Lucian. πλὴν ἀλλ' εἰ καὶ τοιοῦτον ὑφίστασαι, attamen ſi quid tale ſuſcipis.
Πλὴν ἀλλὰ ἤ, præterquam.
Πλὴν ἂν ἤ, niſi ſit, Plat. de Leg. πλὴν ἂν μὴ λάβῃ.
Πλὴν ἐὰν, pro dum modò, 3. Reg. 8 οὐκ ἐξαρθήσεταί σοι ἀνὴρ, πλὴν ἐὰν φυλάξωνται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, non auferetur abs te vir, modò ſeruauerint vias ſuas. ¶ Et pro niſi, πλὴν ἐὰν μὴ ἐξέλθῃ, niſi exierit, Ariſtot. lib. 3. Anim.
Πλὴν εἰ, niſi ſi, Demoſth. πλὴν εἰ μὴ, pro eodẽ.
Πλὴν ἐν, præterquàm in, Ariſt. lib. 4. Ethic. ca. 6.
Πλὴν ἐπὶ σμικρὸν, Sophocl. i. πλὴν ὀλίγον.
Πλὴν ἤ, præterquã, Plat. in Apol. ἄδηλον παντὶ, πλὴν ἢ τῷ θεῷ. ¶Πλὴν ἵνα, niſi vt, Demoſth.
Πλὴν μὴ, præterquàm, modò non, Ariſtoph.
Πλὴν ὅσον, niſi quod, Naz. in Orat. ¶Pro quatenus, Plat. de Leg. vel aliter quàm.
Πλὴν ὅτι, niſi quòd, præterquã quòd, Ariſt. νεφ.
Πλὴν οὐχ ὁμοίως, etſi non ſimiliter, Argyrop.
Πλανοδία, error, deuium iter Cicer. Heſych.
Πλὴξ, ſtimulus quo boues punguntur.
Πλήξιππος, ου, ὁ, eques, equorum ſtimulator.
Πλῆξις, εως, ἡ, percuſsio, pulſatio, percuſſus.
Πλήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, plenus, perfectus, repletus.
Πληρωτικὸς, implens, explens, replens.
Πληροῦμαι, impleor, Hippocr. lib. 2. Aphoriſm. 11, ῥᾶον πληροῦσθαι ποτοῦ, ἢ σιτίου, facilius eſt impleri potu, quàm cibo. ¶Πληροῦσθαι etiam pro perfici, i. τελέσθαι, Matth. 1, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου, vt impleretur ſiue perficeretur quod dictum erat à Domino.
Πληροφορία, ας, ἡ, plena rei inueſtigatæ perceptio, ex qua fides fit rei cõpertæ, certitudo, certa perſuaſio, Coloſs. 2, εἰς πάντα πλοῦτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, ad omnem opulentiã certò perſuaſæ intelligentiæ. ¶Πληροφορέω, plenè comprobo, certã rei alicuius fidẽ facio, Timoth. vlt. ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον, miniſterii tui plenam fidem facito. ¶Πληροφορεῖσθαι verò eſt, certioror Vlpiano, certior fio, cõpertum & exploratum habeo, Iſoc. Trapez. ἐμὲ πολλῶν ἀκουόντων ἔξαρνον πληροφορηθεὶς γεγενῆσθαι, μηδὲν κεκτῆσθαι, cũ cõperiſſet & pro certò ſciret, negaſſe me multis audientibus, quicquam poſsidere. ¶Videtur Rob. Conſtantino hæc vox πληροφορία cũ ſuis deriuatis ſcribenda per ω in antepenultima, vt πληροφωρία, ἀπὸ τοῦ φωρᾶν, comperire, deprehendere.
Πληρόω, μ. ώσω, π. κα, impleo, ſatio, perficio, Plat. in Timæo, ὡς ὅγε τέλεος ἀριθμὸς χρόνου τὸν τέλεον ἐνιαυτὸν πληροῖ τότε, abſoluto perfectoq; numero, abſolutum perfectúmque annũ tunc compleri denique Cicer. ¶Πληρῶσαι τὰς ναῦς, ſupplementum claſsi prębere, claſsiarios milites imponere, Demoſt. καὶ τὰ ἀναλώματα πάντα ἐκ τῶν οἴκων ἰδίων, καὶ τὰς ναῦς ἐπληρῶμεν αὐτοί.
Πλήρωμα, ατος, τὸ, idem quod ἀναπλήρωμα, expletio Cicer. plenitudo Plin. plenitas Vitru. iuſta plenitudo, Ariſtot. Politic. 3. μὴ μέντοι δυνατοὶ πλήρωμα παρασχέσθαι πόλεως, pauciores quàm vt poſsint implere iuſtum numerum ciuitatis. ¶Πλήρωμα, etiam ſupplementum, id quod ſuppletur vt perfecta quantitas iuſtúſue numerus fiat additamento, Rom. 11, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ, vſque dum gentium ſupplementum introiuerit. εἰς πληρώματα νεῶν, ad naues implendas, Æſchin.
Πλήρωσις, εως, ἡ, q. impletio, plenitudo Plin. plenitas Vitruu. Plat. πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορίζειν, materiam implendæ libidinis ſuggerere: ſuppeditare quibus impleantur libidines. ¶Item perfectio atque abſolutio.
Πληρωτὴς, οῦ, ὁ, perfector Cic. ¶Demoſth. vocat πληρωτὰς, eos qui vendunt collectionem fructuum, vel indictionalem coactionem, iis qui aut ſortitione aut emptione illã appetebant.
Πλησία, propè, πλησίον.
Πλησιάζω, μ. άσω, π. κα, appropinquo, propè accedo, admoueor, Dat. iung. Lucian. πειρᾶταί σε πλησιάσαι τῷ οὐρανῷ. Plut. in Theſ. πασιφάῃ πλησιάζων, cum Paſiphae concumbens. ¶Πλησιάζω, adeo familiariter, Iſocr. γίγνου πρὸς τοὺς σὲ πλησιάζοντας ὁμιλητικὸς, iis qui tecũ conſueſcunt ſis affabilis. πλησιάζειν ἐγγύτατά τινος, proximè ad aliquid accedere, Plat. Epiſt. 7.
Πλησιαίτερον, propius, Xenoph.
Πλησίαλος, ου, ὁ, maritimus, ἀγχίαλος, Poſsidoni[9] apud Athen. φύλευον κατὰ τὸ πλησίαλον.
Πλησιασμὸς, οῦ, ὁ, coitus, initus, acceſſus, ὁμιλία, Poll.

Poll. hanc vocem non admittit.
Πλησίγναθος, maxillas implens.
Πλησιέστερος, propior.
Πλησίον, propè, ſecus, cominus, in vicino, in propinquo, Genit. Xenop. πλησίον ὀφθαλμῶν, iuxta oculos. πλησίον γίγνεται τοῦ λύεσθαι, propè eſt vt ſoluatur, Galen. lib. 1. ad Glauc. ¶Accipit τὸν πλησίον Scriptura, pro quouis alio homine præter loquentem.
Πλησιόχωρος, ὁ, finitimus, vicinus, accola.
Πλήσιος, ου, ὁ, propinquus.
Πλησίστιος ἄνεμος, ventus vela implens, Odyſſ. λ. ¶Tranſlatè etiam dicitur cui omnia proſpera contingunt, Plutarc. in Catone, πλησίστιος ἐπὶ τὸν πόλεμον φερόμενος, cũ in bellũ paſſis velis ferretur.
Πλησιφαὴς, έος, ὁ, dies plenilunii, Suid.
Πλῆσμα, τὸ, plenitudo Plin. plenitas Vitru. ſatietas. Ariſtot. πλῆσμα λαμβάνειν ſiue δέχεσθαι, prægnantem fieri, concipere atque impleri.
Πλήσμη, plenitudo, inundatio, πλημμύρα.
Πλησμίον, ου, τὸ, res guloſa, ſatietas. τῆς ἡδονῆς τὸ πλήσμιον, voluptatis ſatietas, Plut. in Galba.
Πλήσμιος, ὁ, faſtidioſus, ſaturitatem inuehens.
Πλησμίως, Aduerb. ſaturatè, ad ſaturitatẽ, Gal.
Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas, plenitudo, expletio, κόρος, ingurgitatio, Iſocr. πλησμονὴ γὰρ ἁπάντων, omnium rerum ſatietas eſt.
Πλήττω, μ. ήξω, π. ηχα, percutio, illido, vulnero, ferio, cædo, vexo, Act. Accuſ. πλῆξαι σῶν ἀλλοτρίοις, Naz. in Orat. ¶Πλήσσω, idem.
Πλειστηριάζεσθαι, licitari, Harpocr.
Πλειστηριάστας καὶ πλειστηρίοις, licitatores Græci vocant, teſte Hermol. li. 9. Plinii, in vltimis annotationibus. Melius per ι in prima ſcribitur.
Πλήστιγξ, ferula, νάρθηξ, apud Hippocr.
Πλήτης, vicinus, πλησιαστής, Heſych.
Πλῆκτρον, τὸ, clauus, gubernaculum, Sophocl.
Πληχάδες, αἱ, partes corporis inter inguina & femur. Vnde ἀμφιπλήσσειν, τὸ διαβαίνειν, & ἐπλήσσοντο τοῖς πόδεσι, peruadebant, Homer. & ἀμφιπλὴξ τὸ προβάδην, apud Sophocl. Quanquam alii à πλὶξ deducere malunt, vt gradũ ſignificet. Vide Πλίξ.
Πλίγμα, gradus, paſſus, ſaltus, Interpr. Ariſtoph.
Πλινθεία, ας, ἡ, laterum coctio, figulina, Nazanz. ¶Πλίνθευσις, & πλινθουργία, idem. ¶Πλινθευτής, ῦ, ὁ, i. πλινθουργὸς, Poll. vulgò *tuillier*.
Πλινθεῖον, ου, τὸ, locus vbi formãtur lateres, Poll.
Πλινθεύω, lateres compono, Lucian. ἀπόλλων καὶ ποσειδῶν πλινθεύοντες ὑπὸ ἀπορίας. Herodot. πλινθεύω τὴν γῆν, lateres duco ex terra.
Πλίνθια, τὰ, cæli ſpatia. τὰ πλίνθια καθεζόμενοι ἐπ᾽ οἰωνῶν λιτύῳ διαγράφουσι, cæli ſpatia ſedentes ad inaugurandum lituo deſignant, Plutarch. in Romul.
Πλινθηδὸν, tanquam opere lateritio.
Πλίνθινος, ου, ὁ, lateritius.
Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus, & quadrum ſiue quadrata figura, vt abaci ſiue latruncularíæ tabellæ Senecæ, i. qua latrunculis luditur, Poll.
Πλίνθος, ου, ἡ, later. πλίνθον πλύνειν, laterem lauare. vide Eraſm. in Prouerb. ¶Πλίνθοις ἐπιτιθεὶς, Ariſtoph. de genere quodam torturæ.
Πλινθουργέω, μ. ήσω, π. ηκα, facio lateres, Ariſtop.
Πλινθουργία, confectio laterum. Vide Πλινθουργὸς, apud Polluc. & Πλινθουλκός.
Πλινθοφόρος, ου, ὁ, q. lateriger, baiulus laterum.
Πλινθόω, μ. ώσω, lateribus quid efficio, Epigr.
Πλινθυφὴς, à lateribus coctilibus fabricatus.
Πλινθωτὸς, ῦ, ὁ, quadrangulus ad modum lateris.
Πλὶξ, i. greſſus. vnde apud Sophocl. ἀμφιπλὶξ, τὸ προβάδην, Comment. Ariſtoph. in Acharn. ¶Aliis etiam ſpatium inter pollicem & medium digitum, i. dodrans, Suid.
Πλίσσω, greſſus glomero, tollutim incedo, ἐτ. ζ.
Πλοιμὸς, vel Πλοχμὸς, π πλόκαμος, per ſyncopen.
Πλοηγὸς ζέφυρος, author nauigationis, Epigr.
Πλοιάριον, ου, τὸ, nauicula, nauigiolum. ¶Et calceamenti genus, apud Ariſtoph. & Poll.
Πλοΐζειν, nauigare, Polyb. ¶Eſt & Suid. τὸ πορεύεσθαι, iter facere: quia πλοῦς etiam ἡ ὁδός.
Πλοϊκὸς, & Πλόϊμος, nauigabilis.
Πλοῖον, ου, τὸ, nauigiũ, nauis, Plat. in Epiſt. πλοίοις τοῖς μικροῖς, ἃ δὴ καὶ λεπτὰ ἄλλοθεν εἴπεν.
Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, cæſaries, capillorum nodus, habens capillos obtortos.
Πλόκαμον, τὸ, textum Virgil. Theophr. de hiſto. libr. 4. cap. 11, ὁ χρήσιμον πρὸς τὰ πλόκαμα. Plin. lib. 21. cap. 18. vtile ad vitilia, & ad vitilium nexus.
Πλόκαμος, ου, ὁ, longus crinis, cincinnus, cæſaries, coma, cinnus, cirrus, Apollon. 2. κοῦρος ἐὼν πλοκάμοισι γηθῶς, cincinnis gaudens. ¶Nõ nunquam & apud poetas πλόκαμοι, fumos, q. circunuolutiones, ſignificant, Poll. ¶Apud Galen. lib. 3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκαμοι dicuntur, vt vertit Linacer.
Πλοκαμώδης, criſpus, cirratus.
Πλοκὰς, άδος, coma, Laſcar. in Epigr.
Πλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio Cicer. plicatura Plin. nexus, flexus, textus, textura, dolus. ἐμπλέκειν πλοκὰς, intexere dolos, Eurip. πλοκὴ τριχῶν, 1. Petr. 3. plicatura nexúſque capillorũ. λογισμῶν πλοκὰς, argutiarũ perplexitates, Nazã.
Πλόκιμος, textilis, Theophr. hiſtor. lib. 4. cap. 12.
Πλόκιον, ου, τὸ, ornamentum, coma, trica, inauris, genus monilis, implexum, obliquum.
Πλόκος, ου, ὁ, cirrus, coma plexilis, Sophocl.
Πλομίζω, inficio.
Πλόμος, ου, verbaſcum herba, φλόμος, Dioſcor.
Πλόος, πλοῦς, nauigatio, nautica expeditio, curſus nauis, traiectus. μέχρι πλοῦς γένηται, ante nauigationem confectam, Thucyd. ¶Item iter, via, πορεία, Nicãd. & Antimacho, ὑλήεντα διὰ πλόον, in via nemoroſa.
Πλουθυγίεια, ας, ἡ, ſanitatis opulentia.
Πλουτιάω, abundo, Aphrod. lib. 2. Probl.
Πλούσιος, ου, ὁ, diues, q. πολυούσιος, opulentus.
Πλουτοδότης, munificus, Heſych.

Πλοϛσίως,abundè,opulenter Liu.
Πλȣτανοϛδημεία, commentatio diteſcendi,philoſophia ac ſtudium, cuius bonorum & malorum fines ſunt diuitiæ & paupertas.
Πλούταξ,ακος,ὁ,diues,Eupolidi.
Πλουτεὺς,Pluto, ᾅδης.
Πλουτέω,μ.ήσω,π.ηκα,ditor,locupletor,diues euado,diues ſum Ariſtoph.Comment.in Pluto.¶Gen.Liban.πλουτῶ ῥημάτων.Accuſ.πλουτῶ τὴν θεότητα,diuinitate locupletor, Naza. Dat.πλουτῶ τοῖς σοῖς, tuis rebus diteſco,Xen. πλουτῶ ἐξ ὑμῶν,Demoſth.Aphr.lib.2.Prob. πλουτοῦσι πρὸς σῶμα,creſcunt in corpus.
Πλουτηρὸν,ȣ̃,τὸ,quæſtuoſum.πλουτηρὸν ἔργον, Xenoph.in Oecon.via & modus rei augendæ.
Πλουτίζω,μ.ίσω,π.ικα,dito,Actiu.Accuſ.
Πλουτίνδην, per diuites,habito diuitiarum reſpectu.πλουτίνδην καὶ ἀριστίνδην αἱρεῖσθαι δεῖ τοὺς ἄρχοντας, decet opulentos & optimos eligere magiſtratus,Ariſtot.lib.2.Polit.cap.9.
Πλουτοδότηρ, ερος, ὁ,diuitiarum dator,Heſiod.
Πλουτοκρατία, ἡ, principatus ex cenſu,quum ditiores adminiſtrant Rempublicam,Xenoph.
Πλουτοποιὸν,ȣ̃,τὸ,quæſtuoſum.
Πλουτοποιὸς,ὁ καὶ ἡ,diuitiarum effector.
Πλȣ̃τος,ου,ὁ,diuitiæ,εὐπορία πλȣ̃τος,Demoſth.
Πλȣ́των,ωνος, Pluto deus,ὁ ᾅδης,Lucian.
Πλόχανον,τὸ, inſtrumentum quo purgatur triticum,Suid.
Πλοχμὸς,ȣ̃,ὁ,coma quam veteres alebant,& diis conſecrabant,2.Argon.πλοχμοὶ βοτρυόεντες, id eſt, capilli intorti & cincinni. ¶Item πλοχμοὶ videntur ab Antipatro lib.1. Epigr. vocari cirri in polypo piſce, qui inſtar capillamentorũ & flagellorũ ſunt, & in quibꝰ cauernoſæ concauitates,i.acetabula,ſunt.
Πλῦμα,τὸ,Poll.lotura Plin.
Πλυνέσκω.τὸ πλυνώ,lauo.
Πλυνεὺς,fullo,κναφεύς.
Πλυνὸς,ȣ̃,ὁ,balneũ, piſcina, labrum, peluis,vas vel locus lauandis rebus aptus,Odyſſ.ζ.
Πλυντήριον,τὸ,pelluuii aqua.
Πλυντρα,τὰ,merces balneatoris.
Πλυντρὶς γῆ,terra quæ eſt ad abſtergendũ maculas,Theoph.lib.2.cap.5.de Cauſ.plant.
Πλυνώ,μ.υνῶ,[illegible] lauo, Ariſtoph. in πλ ὁ ζ πλύνει κωδί[illegible] [illegible] conuicior,Poll.Chryſ. καὶ μυρίαις σε τινὲς ἔπλυναν λοιδορίαις,infinitis te contumeliis affecerunt.
Πλυσμὸς,ὁ,lotura, lotio,Heſych.ἡ πλύσις.
Πλύσις,ἡ,lotura Plin.
Πλυτάριον,τὸ,Ariſt. Cõm.in Pace,poculi genꝰ.
Πλυτέον,abluendum,lauandum.
Πλύτης,fullo. Vide Etym.apud Polluc.πλυντής καὶ πλύντρια,& πλυνεύς. ¶Πλυτικὸς,ὁ,alueus.
Πλῶ,appropinquo.
Πλώας,δος,ἡ,auis genus natatilis, Suid.
Πλώζω,nauigo,Etym.
Πλωΐδες,aues quædam natatiles,Apoll.Rhod.
Πλωΐζομαι,nauibus vehor.
Πλωΐζω,idem, Heſiod.
Πλώϊμος,ου,ὁ,nauigabilis Liu.peritus nauigãdi.
Πλώουσαι,natans,Lucian.
Πλώσαντες,eue𝔠ti in,curſum tenentes.
Πλώσιμος,nauigabilis,διαβατός.
Πλῶται,anguillæ in Sicilia,flutæ Plin.
Πλῶτες,piſces mugiles di𝔠ti,i.κεστρεῖς,Athen.ζ.
Πλωτὴρ,ῆρος,ὁ,q.nauigator,nauta,Muſæo.
Πλωτικὸς,ȣ̃,ὁ,naticularius.
Πλωτὸς,ὁ, nauigabilis.πέλαγος πλωτὸν,mare nauigabile, Philoni de mundo. ¶ Item natatilis & aquatilis. τὰ πλωτὰ ζῶα,beſtiæ aquatiles,Ibidem.
Πλώτωρ,ορος,ὁ,q.nauigator,in Epigr.
Πλώω,nauigo,Homer.ὁδ.ε.ἔπλωσε,nauigauit.

Π Ν

Πνείω,ſpiro,ὁδ.δ.ἡδὺ μάλα πνείουσαν,ſuauiſsimè fragrantẽ. ¶Gen.5.Epig. πνείων ἐυεπίης βιβλίοις.¶ Accuſ.Ilia.β. μένεα πνείοντες Αἴαντες.
Πνεῦμα,ατος,τὸ,ſpiritus,ventus,aura,flatus,flamen,productio ſpiritus ſeu continuatio, anima,animus,Ariſtot.de mund. ἄνεμος οὐδὲν ἔστι πλὴν ἀὴρ πολὺς ῥέων καὶ ἀθρόος, ὃς τις ἅμα καὶ πνεῦμα λέγεται, ventus nihil aliud eſt quàm aer multus flu𝔠tuans & coa𝔠tus, qui etiam ſpiritus appellatur.
Πνεύματα,τὰ,vitalia,præcordia,Diodor.Sicul. ¶Item difficultas ſpirandi,δύσπνοια,Hippo.
Πνευματέμφορος,ſpiritu plenus,Etym.
Πνευματικὸς,ȣ̃,ὁ καὶ ἡ,ſpiritualis.ἕξις πνευματική, ſpiritualis habitus, Phil. de mund. ¶Eſt & pulmonis inflammatione laborans: Pulmonarius Colum.πνευματικαὶ διαθέσεις, inflationes,Dioſc.lib.3.cap.92.
Πνευματοκήλη,ης,ἡ,ventoſus ramex, quum circa teſtes ſpiritus in ſcroto colligitur.
Πνευματομάχος,cum Spiritu ſan𝔠to pugnans,Canon.1.concilii Conſtant.& Theophila𝔠to.
Πνευματοποιῶ,in ſpiritum verto.
Πνευματοῦμαι,inflor.πνευματοῦται,vertitur in ſpiritum,ſpiraſcit,Gaz.li.3.cap.3.de gen.Anim.
Πνευματοφορεῖσθαι,ſpiritu portari.
Πνευματόφορος,ſpiritu lymphatus, afflatus.
Πνευματόω,μ.ώσω,π.ωκα,inflo, Ariſt.in Probl.
Πνευματώδης, εως, ὁ,flabilis,animabilis ſpirabiliſque naturæ Cicer. ¶Item difficulter ſpirans, Hippocrat.
Πνευμάτωσις,εως,ἡ,inflatio,flatuoſa elatio.
Πνευματωτικὸς, inflationem pariens, flatus gignens,Athen.lib.9.de rapo loquens.
Πνευμονευτικὰ, τὰ, inſtrumenta quæ ſpiritu inflãtur,quę & ἐμπνευστὰ dicũtur,καὶ πνευματικά.
Πνευμονία,ας,ἡ,idem quod Πλευμονία.
Πνευμονίαι,pulmonis fibræ.
Πνευμονικὸς τόπος,locus pulmoni conſtitutus.
Πνεύμων,ονος,ὁ,pulmo, σπλάγχνον Galen. πνεύμων θαλάσσιος,pulmo marinus,fruticis magis naturã quàm piſcis refert, Dioſco.lib.2.cap.38.
Πνεῦσις ἀέρος,ſpiratio aeris,Nazanz.
Πνευστιάω,ſpirandi laboro difficultate,anhelo.

Πνευστιάω, in Epigr. ſpiro. ¶Πνύσιω, idem.
Πνύω, μ. πνύσω, π. πνυκα, & Πνέω, ſpiro, Accuſ. ὀσμὴν, & Iliad. β. μένεα πνείοντες Ἄβαντες. πῦρ πνέοντες, Xenoph. 7. hiſtor. ἐλλω. feroces. ¶Genitiuo lib. 2. Epigr. πνεῖν πεποίηκε τράγου, olere fecit tragum.
Πνιγαλίων, & Πνιγαλίων ωνος, ὁ, idem quod Ἐφιάλτης, i. malũ vbi aliquis noctu ſe grandi mole opprimi, inuadíque ab alio credit & quodammodo ſuffocari.
Πνιγεύς, ας, ἡ, vaporarium, Galen. de Cauſ. morb.
Πνιγετὸς, ἀγχόνη, laqueus, reſtis, ſtrangulatio.
Πνιγεύς, έος, ὁ, furnus, fornax & vas in quo extinguntur prunæ, caminus, Ariſtoph. in Nub.
Πνιγηρὸς, ϛ, ὁ, quaſi ſuffocationem vel ſtrangulatum afferens, & æſtuoſus, καυματώδης, feruens, æſtu moleſtus. πνιγηρὰ σκηνώματα, habitacula æſtu grauia & anguſta, Plut. in Pericl.
Πνιγμὸς, ὁ, ſuffocatio, ſtrangulatio, ſuppreſsio.
Πνῖγος, εος, τὸ, æſtus, incendium, ſuffocatio, oppreſsio. πνίγους ὄντος, in æſtu, Plat. de Leg. æſtiuo die Cicer. ¶Pro vaſe in quo carbones ſuffocãtur, accipit Ariſtot. περὶ νεότητος καὶ γήρως. Πνῖγος, Ariſtoph. Interp. pro genere quodam περιβάσεως. ¶Πνῖγος apud Suid. παροξυνεται.
Πνίγω, μ. ίξω, π. ιχα, ſuffoco, ſtrãgulo, eneco, Accuſat. Lucian. ὃ δὲ μάλιστά με πνίγει τοῦτ' ἐστὶν, i. quod me malè habet, quod me torquet & angit. Ariſtoph. νεφ. ἐπνιγόμην τὰ σπλάγχνα, æſtuabant mihi exta, angebar & æſtuabam.
Πνιγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, æſtuoſus, ſtrangulans. ἐν ἀέρι πνιγώδει καὶ βαλανείῳ χρονίζειν, diutius agere, in aere æſtuoſo & balneo, Gal. lib. 1 ad Glauc.
Πνικτὸς, ϛ, ὁ, ſuffocatus, præfocatus, Athen.
Πνὶξ, ιγὸς, ἡ, πνιγμὸς, πνῖγος, ſuffocatio. Et mulierum morbus ex vteri ſuffocatione, ὑστερικὴ πνὶξ dicitur apud Dioſcor.
Πνοιὴ, ῆς, ἡ, ſpiritus, flatus, Ariſtoph. tibiarum flatus. ¶Πνοιὴ, ῆς, ἡ, idem, Pindar.
Πνοήποιε, οδος, ὁ, velox, ταχύς.
Πνόος, ſpiritus, ſonus.
Πνύκη, ης, ἡ, conſilii locus Athenis, cõcio. ¶Πνὺξ, τῆς πνυκὸς, idem, Æſchin.
Πνυκίτης, tumultus popularis, Poll.
Πνυτὸς, ϛ, ὁ, prudens, ἔμφρων, σώφρων.
Πνύω, ſpiro. Vnde πνῦτο, ſpirabat, intelligebat. πεπνυμένος, prudens. γέγονε πεπνυμένος τὰ θεῖα, diuinarum rerum peritiſsimus, Plut. in Num.

Π Ο

Πόα, ας, ἡ, [illegible], Theophr. lib. 7. ca. 9. hiſt. plãt.
Ποάριον, ου, τὸ, herbula.
Ποασμὸς, ϛ, ὁ, noxiarum herbarum euulſio: Latinis runcatio, Theophr. l. 3. c. 25. de Cauſ. plãt.
Ποάστρια, ας, ἡ, mercenaria in agro runcatrix.
Ποάστριον, τὸ, fœnile, χορτοκόπιον Polluci.
Ποδαβρὸς, ϛ, ὁ, qui mollibus eſt pedibus & delicatis, apud Themiſt. forte leg. ποδαγρός.
Ποδάγρα, & ποδάγρεια, ας, ἡ, pedica, tendicula, Poll. lib. 5 cap. 4. ¶Item Ποδάγρα ſiue ποδαλγία in Comm. Ariſtoph. in Plut. pro morbo illo articulari, qui circa pedes oritur.
Ποδαγράω, vel ποδαγριῶ, Dioſc. podagra laboro, ſum podagricus, Dioni, δεινῶς ποδαγρῶντα.
Ποδάγρης, ου, ὁ, & Ποδαγρικὸς, podagra laborans, podagroſus Plaut. podager Claud.
Ποδαγρὸς, qui laborat podagra, in Epigr.
Ποδάκμησις, vinculum in arcu, Poll.
Ποδαλγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pedibus æger.
Ποδαλγία, ας, ἡ, dolor pedum.
Ποδαλγικοὶ, podagrici, Dioſc. lib. 3. cap. 150.
Ποδάνεμος, velox, ποδήνεμος.
Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelluuium, Ariſt. l. 1. Polit. c. 8.
Ποδανίπτρα, ας, ἡ, peluis.
Ποδάνιπτρον, τὸ, aqua ad abluendũ pedes, Ody. τ.
Ποδανομάω, i. elabor, è medio cedo.
Ποδαπὸς, ϛ, cuias, qualis, Ariſt. νεφ. ὦ Ἡράκλεις ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία, quænã feræ, ſeu cuiates?
Ποδαργία, q. ποδαλγία, Ariſtoph. Interpr.
Ποδάρκης, εος, ὁ, pedibus valens, celer, Iliad. ά, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. ¶Ποδαῦρες, idem.
Πόδες, rudentes, i. funes nautici quibus velum vtrinque, vel ad proram & puppim alligatur, vel quibus antennæ transferuntur, Ariſtoph. Equitib. αἴρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει. ¶Πόδες Ἴδης, Hom. extrema & infima Idæ mõtis pars, quod & nos pedem montis dicimus.
Ποδεὼν, podia, pes nauis Lucian. funis veli inferior, qui & ποὺς dicitur, Bayf. ¶Item membrũ virile, Interp. Thucy. ¶Ποδεὼν ἀσκοῦ, ſiue ποὺς ἀσκοῦ, eſt petiolus ſiue pediculus dependens ex vtribus è pellibus; qua liquor infunditur & effunditur ſoluto vinculo, quod pro obturamento eſt, Herodot. in Clio. ¶Ποδεὼν tranſlatè ponitur pro figura in anguſtum deſinente, Eidem in Vrania. ¶Ποδεῶνες, apud Theocr. calceamenti ruſtici genus, perones.
Ποδηγετέω, μ. ήσω, π. ηκα, duco, deduco, dirigo, Actiu. Accuſ. Phil. de mũd. ¶Ποδηγέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem, Plat. Epiſt. 7. αὐτὸν χωρὶς τοῦ δείξαντος ποδηγεῖν, abſque duce ſe dirigere.
Ποδηγὶς, q. oblongus tractus, Lyſiæ.
Ποδηγὸς, ϛ, ὁ, dux, ποδαγωγὸς, in Epigr.
Ποδηνεκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, talaris, ad talos protenſus.
Ποδήνεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, velox, ὑπόπτερος, Iliad. έ.
Ποδήρης, εος, ὁ, tunica talaris, veſtis ad pedes vſque demiſſa, poderis Apuleio. τοὺς ποδήρεις χιτῶνας, Lucian. ποδήρης πώγων καθεῖται, barba ad talos vſque promiſſa dependet, Plutarch.
Ποδῆς, pedes, contractum ex ποδέας.
Πόδια, τὰ, ſocculi lanei, vdones Martiali, vel odones Vlp. atq; impilia, Theop. hiſt. l. 7. c. 13.
Ποδιάζειν, pede ſe circunuoluere.
Ποδιαῖον, ϛ, τὸ, menſura pedis. τὸ τρίγωνον τὸ ποδιαῖον, pedaneus triãgulus, Theop. de Cauſ. pl.
Ποδίζω, μ. ίσω, π. ικα, ligo pedes, metior pedibus, Accuſ. ¶Ποδίζειν pro ambulare videtur accipere Suid. in dictione Ἔμπουσα.
Ποδίκροτον, pedibus plaudentem, in Epigr.
Πόδιον, ου, τὸ, pediculus, petiolus vel pedunculus, Ariſtot. ἀστακοὶ τὰ πόδια ἔχουσι μικρά.

Sed et legitur a[...] Herod. lib. 1. πο[...]

Ποδισμὸς, dimenſio pedibus facta.
Ποδιςῆρες, Ioſeph. de Antiq. lebetes, cacabi.
Ποδοῖιν pro ποδοῖν, pedibus, Heſiod. ἕλκε ποδοῖιν.
Ποδοκάκη, ης, ἡ, laquei genus, & inſtrumentum quo noxii vinciebantur, q. ποδοκατοχή. cipp[9] Latinè dicitur, lignea ſolea Cic. de Inuent.
Ποδοκροτία, ας, ἡ, plauſus pedum, apud Strab.
Ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, & Ποδόνιπτρον, τὸ, pelluuium.
Ποδόπομπα, pedeſtris pompa, Polluci.
Ποδοστράβη, ης, ἡ, genus laquei ad capiendos ceruos & apros, Xenophon. in Cyneget. ¶Item inſtrumentum medicum, quo artus luxati reponuntur, Poll.
Ποδότης, ου, pedatus, pedibus præditus.
Ποδοχῶν, gubernaculum tenens, ποδηγῶν Poll.
Ποδώκεια, ἡ, pedum velocitas, ἡ τῶν ποδῶν ταχύτης, Xenoph. ¶Ποδωκεῖν, idem, Anacreonti.
Ποδωκέστατος, pernicisſimus, Apoll. Rhod.
Ποδώκης, εος, ὁ καὶ ἡ, & Ποδῶκις, velox, Iliad β.
Ποδώνυχον, ου, τὸ, veſtis qua vtebantur in ſacris Pandroſi.
Ποδωτὰ λῖνα, Lycophr. vela dixit, quòd pede funis genere, tendantur pariter & colligantur.
Ποέω, ἀντὶ τοῦ ποιέω, Atticè, facio, Etymol.
Ποηλογεῖν, herbas legere, βοτανολογεῖν.
Ποηφαγία, Heſych. victus ex herba.
Ποηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, herbam comedens, Suid.
Ποθέεσκον, deſidero, ποθέεσκε, ἐπεπόθη, Homer.
Ποθεινὸς, οῦ, ὁ, deſiderabilis, Thucyd.
Ποθεινῶς, cum deſiderio, Xenop. Rep. Lacedæm.
Ποθεὶς, epotus, potus, hauſtus, Gaz. lib. 4.
Πόθεν, vnde, vndenam, à quo, quî autem, quomodo, Plat. in Protag. πόθεν ὦ Σώκρατες φαίνῃ; Cicer. (teſte Priſciano) quid tu, vnde tandem appares ô Socrates?
Ποθεὸς pro ποθεινὸς, poeticum, lib. 3. Epigram.
Ποθέω, μ. ήσω, π. ηκα, deſidero, requiro, vehemẽter expeto, ποθῶ ἀκοῦσαι, Demoſth.
Ποθὴ, ῆς, ἡ, deſideriũ, Ody. ό. Πόθημα, ατος, τὸ, idẽ.
Ποθῆναι, pro potare, in Epigr.
Πόθησις, ἐπιζήτησις, deſideratio, Gaz. de Seneϲt.
Ποθητὸς, gratus.
Πόθι, vbi, quò, ποῦ, Odyſſ. ξ. πόθι τοι πόλις; vbi tibi ciuitas? i. cuias es? πόθι νείσομαι, in Epig. quò tendo? ¶Significat & aliquando, Iliad ά, αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι πόλιν, ſiquando Iupiter dederit.
Ποθόβλητος, amatori[9], Paulo Silẽtiario 4. Epig. ¶Item amore captus, Eidem 1.6. Epigr.
Ποθολκὶς, ίδος, ἡ, iumentorum frenum.
Ποθορᾶν, aſpicere, in Epigram.
Πόθος, ου, ὁ, deſiderium, ardor, amor, affectus, cupido, in Epigr. πόθον ἔχειν ἀζυγῆ, vehementi deſiderio teneri, Xenoph. ¶Item pudendum, τὸ αἰδοῖον, priapus, Dioni in Caligula. ¶Item flos æſtiuus, cuius duo ſunt genera Theophr. de hiſt. plant. lib. 6. cap. 7.
Ποῖ, quodammodo, Plat. de Leg. ¶Ποῖ, aliquò, alicubi, Ariſtoph. in Plut. εἰ τὸν θεὸν Ἑρμῆν ἀπολίποντε ποι φευξόμεθον. ¶Ποῖ interrogatiuum, pro quo, & vbi ponitur. ποῖ καταφύγω; Æſchin. ποῖ γῆς; quò terrarum? Ariſtoph. Pro vbi. Eidem in Plut. Νε. βούλει διὰ χρόνου πρός με παῖσαι; Γρ. ποῖ, τάλαν; Ν. αὐτοῦ. Ad. vis mecũ tandem ludere? Vet. vbi, miſer? Ad. ibi. ¶Ποῖ δὴ καὶ πόθεν, elegans phraſis, qua petimus quò quis tendat, & vnde veniat, Plat. in Phædr. ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ δὴ καὶ πόθεν; Παρὰ Λυσίου ὦ Σώκρατες, Horat. lib. 2. Serm. Satyra 4. *Vnde & quò Caſſius?*
Ποιᾶ, ας, ἡ, quædam infinitè. ¶Itẽ herba, Callim.
Ποῖα, τῆς ποίας, qualis interrogatiuè, Cyril.
Ποιέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, & Ποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, facio, ago, creo, conficio, fingo, perpetro, exequor, efficio. ποιεῖσθαι ἀρχὴν, initium facere, Demoſth. ποιεῖσθαι κέρδος, lucrari, Plutarch. ποιεῖν ἀγαθὰ, benefacere, Iſocr. ¶Ποιεῖσθαι, ducere, exiſtimare. περὶ πλείονος ποιεῖσθαι, pluris facere, Demoſth. περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, Iſocr. parui ducere. ¶Ποιεῖσθαι, adoptare. υἱὸν ἐποιήσατο, ſibi in filium adoptauit, Plutar. in Themiſt. ¶Ποιοῦμαι cum Præpoſitionibus. ποιοῦμαι ἐν ὀργῇ σε, tibi indignor, Demoſt. ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, magnam ſibi potentiam comparare, Herodian. Ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, vt Syneſ. vel ἐφ' ἑαυτῷ, vt Demoſth. aliquid in poteſtatem ſuam redigere. δι' ἑνὸς τῶν πλουσίων ἑαυτοὺς ποιούμενοι, Ariſtid. vni ex diuitibus ſe ſubiicientes. ¶Ποιέω, poeticè, i. ἐμμέτρως ſcribo, Ariſtot. de Bellerophonte, ὃ οὕτως ἐποίησεν Ὅμηρος. πεποίηκε περὶ τῶν Λακεδαιμονίων Πίνδαρος, Pindarus de Lacedæmoniis cecinit, Plutarch. in Lycurgo. ¶Ποιεῖν ὕδωρ, pluere, Laert. ¶Ποιῆσαι σιωπὴν, facere audientiam Cicer. Xenoph Ἑλλην. 5. ¶Ποιοῦμαι φιλίαν πρὸς τοῦτον, cum hoc amicitiam cõtraho, Eidem. ¶Ποιεῖν χώραν, facere locum Ouid. & Senecæ, Ariſtot. Rhetor. 3. ¶Ποιεῖν cum Datiu. & Accuſat. Demoſth. ποιῶ σοι ἀργύριον, pario tibi argentum, Eidem. ¶Cum duobus Accuſat. Athen. κακὰ πολλὰ ἐποίησαν τοὺς Σαμίους, affecerunt multis incommodis. Cum Accuſat. & Infinit. ποιῶ σε βλέπειν, Ariſtoph. viſum tibi reſtituo. ¶Ποιεῖν pro inducere, loquentem facere. ποιεῖ λέγοντας, inducit loquentes, introducit, fingit, Plutarch. in Solone. ¶Ποιῶ & Ποιοῦμαι cum Aduerb. ποιῶ εὖ, beneficia confero. ¶Ποιῶ σε κακῶς, te incommodo afficio, affligo, Demoſth. ¶Ποιῶ pro vtilis ſum, confero, Dioſcorid ποιεῖ πρὸς ἐπιληπτικούς, facit ad epilepticos. ¶Ποιεῖν etiã pro ποιεῖσθαι, Ariſt. 2. Rhet. διὰ ταῦτα καὶ εἰ ἐν ὁρμῇ τοῦ ποιεῖν ἢ μελλήσειν ἔσεσθαι, hæc ipſa aut tũc ipſum fieri debent, aut pòſt aliquando fient. ¶Ποιεῖν, morari, διατρίβειν, Baſil. in Epiſt. τρεῖς ἡμέρας ποιήσας ἐπὶ τῆς πόλεως, moratus in vrbe tribus diebus.
Ποίη, ης, ἡ, pro πόα, i. herba, Herodot. ¶Item interrogatiuum pro ποία.
Ποιήεις, ήεντος, ὁ, herboſus, frugifer, Iliad. β.
Ποίημα

Ποίημα,τος,τὸ,actio,opus,poema, opus poeticũ, figmentum. Quid ποίημα differat à ποίησι, vide Aphthon.

Ποιημάτιον,τὸ,paruum poema,Lucian.

Ποίησις, factio Cicer. conficiendi ratio, factura Plin. poeſis,poetica deſcriptio. ¶Item adoptio,à ποιεῖσθαι pro adoptare. ¶Et Herodot. confecturam vnguenti ποίησιν appellat.

Ποιητέος,agendus.τὰ ποιητέα,facienda Cicer.

Ποιητης,οῦ,ὁ,poeta,fictor,conditor, factor,creator,author,carminum author,Quintil.ὁ ποιητὴς τῶν αἰώνων,ſeculorum author,Nazanz.

Ποιητικὴ,ῆς,ἡ,ars ipſa conſcribendi poemata.

Ποιητικὸς,ῦ,ὁ,poeticus,efficax,effectiuus, ad carmen aptus.ποιητικὸς λόγος, Hermog. εὖ ποιητικὸς περὶ χρήματα,munificus circa pecunias, Ariſtot. Halicarn. de Areopagetico Iſocr.καὶ ποιητικώτερα μᾶλλόν ἐστιν ἢ ἀληθινώτερα

Ποιητὸς,adoptiuus, factitius.ποιητοὶ πολῖται, ciuitate donati,lib.3.Polit.Ariſtot.cap.1.

Ποιήτρια,ας,ἡ,poetria.

Ποιηφαγέοντες,herbis victitantes, Herodot.

Ποιηάζω,tego,cooperio,σκεπάζω.

Ποικιλείμων,ονος,ὁ καὶ ἡ, variegatus, multicolor, vario amictu,apud Æſchyl.

Ποικίλη, porticus Athenis, in qua Stoici philoſophabantur:à varia pictura ſic dicta, Laert.

Ποικιλία,ας,ἡ,variatio Liu.varietas, varius color,maculæ,verſutia,prudentia.

Ποικιλοδέρμονες πῶλοι, equi diuerſo colore varii,Euripid.

Ποικιλόστομος ναῦς,apud Sophocl. nauis diuerſis coloribus variè depicta.

Ποικίλλω,μ.ιλῶ,π.ιλκα,vario,acu pingo,diſtingo,exorno,verſutè ago,Accuſ. Plat. de Leg. οὐδὲν ποικίλλων, σαφῶς δὲ διορισάμενος, clarè abſque vlla ambiguitate exponam. ποικίλλομαι ποικίλματα,varietates capio, Eidẽ ibidẽ.

Ποίκιλμα,ατος,τὸ, varietas, picturatum ornamẽ tum,textura,pigmentum, Odyſſ.ό.

Ποικιλόβουλος,verſutus,Heſiod.de Prometh.

Ποικιλόδειρος,ου,ὁ καὶ ἡ,habens collum variatũ,ποικιλόδειρος ἀηδὼν, luſcinia varium habens collum,vel querulam lamentationem,Heſiod.

Ποικιλόδωρος βασιλεὺς,rex liberalis,Nonn.

Ποικιλόχαυλος,qui eſt colore verſicolore.

Ποικιλομήτης,ου,ὁ,& Fœm.gen.ποικιλόμητις,varii conſilii, verſipellis,diuerſus, verſutus.

Ποικιλόμορφος,multiformis,deſultorius, varius. ταπήτων ποικιλομόρφων,belluatorum, Ariſtop.

Ποικιλόμυθος,facundus,diſertus,Nonn.

Ποικίλον,τὸ,veſtis tragica,à varietate colorum.

Ποικιλόνωτος,habens dorſum varium.

Ποικίλος,ου,ὁ,varius, diſcolor, diuerſi generis, diuerſis maculis diſtinctus,vafer,Xenop.οὐδὲν ποικίλον δεῖ μηχανᾶσθαι, nihil oportet argutum moliri.στοὰ ἡ ποικίλη,porticus picta erat Athenis,Æſchin.

Ποικιλόστερνος,ου,ὁ,variatus circa pectus.

Ποικιλότραυλος,ου,ὁ,variè balbutiens.

Ποικιλόφρων, ονος,ὁ, vafer, verſutus, callidus, verſipellis,ſolers,aſtutus,φρόνιμος.

Ποίκιλσις,varietas, Plat.de Leg.

Ποικιλτὴς,ῦ,ὁ,qui acu intexit,Plutarch.in Peric. ¶Item plumarius,Exod.26.

Ποικιλτικὴ,ῆς,ἡ,ars variandi,Heſych.

Ποικιλτικὸς,plumatus Vopiſco, i. opere plumario variegatus, Exod.36. & Nazanz.

Ποικιλῳδὸς,ῦ,ὁ,variè canens,Sophocl.

Ποικίλως,multiplici ſpecie,variatim Gell. πολυτρόπως,ὑπούλως,variè,vafrè,Xenoph.

Ποικνὸς,pro πυκνὸς,denſus,prudens.

Ποιμάζω,punio,animaduerto in,Eurip.

Ποιμαίνω,μ.ανῶ,paſco gregem, paſtorum more guberno & curo gregem,rego,Accuſ.Apoll.

Ποιμανεὺς,έως,ὁ,paſtor,ποιμάνωρ,rex.

Ποιμανδία,paſco,i.cuſtodio.

Ποιμαντικὴ, ῆς, ἡ, ars paſcendi oues, paſtoralis. Nazanz.ποιμαντικὴ ἐπιστήμη,paſtoria ars.

Ποιμάντωρ,& Ποιμάνωρ, idẽ quod ποιμὴν Æſcyl. qui & gregem ſubiectum ποιμανόριον vocat.

Ποιμενικὸς,ῦ,ὁ,paſtoralis, paſtoritius Cic.ἡ ποιμενικὴ,paſtoralis ars, Plat. 1.de Republ.

Ποιμένιος,idem.ποιμενίων καμάτων,in Epigr.

Ποιμὴν,ένος,ὁ,opilio,Theocrit. ¶Regum apud Homer.& Plat.epithetum,i.paſtor. ¶Soph. in Aiace capit pro adiutore. ¶Ποιμένες ὄχων, rectores curruum, Euripid.

Ποίμνη,ης,ἡ,grex,1. Corinth.9,τίς ποιμαίνει ποίμνην,&c.Vnde ποίμνηθεν,de grege.

Ποιμνήιος,ποιμνήιος,paſtoralis,Iliad.β.

Ποίμνιον,ου,τὸ,ouile,armentum, grex ouium, ποίμνια καὶ πρόβατα, Plat.de Leg.

Ποιναῖος,crudelis,difficilis,ſeuerus,vltionis cupidus,Etymol.

Ποιναλίζω,punio,βασανίζω.

Ποινᾶσθαι,de aliquo pœnas ſumere,puniri.

Ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna, vltio, iniuria, vindicta.ποινὴ ἐστιν ἁμαρτήματος ἐκδίκησις, pœna eſt peccati vltio, Ex Legibus. ποινὰς ἀντιπάλοις δοῦσα, Eurip. ¶Item mulcta pecuniaria. ¶Item merces,præmium,fatisfactio.

Ποινηλασία τῦ νόμου,OEcumen.ſanctio, quæ pœnam ſtatuit tranſgreſſoribus.¶Ποινήλατος,ου, ὁ,quem furiæ ſcelerum vindices exagitant.

Ποινητὴρ,ῆρος,Oppian. vel Ποινήτωρ,ορος, ὁ καὶ ἡ, id eſt,τιμωρὸς, vindex, Nonn. εἵνεκα δὲ κρίσιος ποινήτορος,&c.

Ποίνιμος,ου,ὁ καὶ ἡ,vindex,vltor, epithet. Furiarũ apud Sophocl.ἴτ' ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' ἐριννύες. ποίνιμος λιθοκτονίη, in Epigr. pro ſupplicio illata lapidatio. ποίνιμα πάθεα, Sophocl. id eſt, ποινῆς ἄξια.

Ποίνημα,ατος,τὸ,ſupplicium,pœna.

Ποῖον δὴ;quale tandem,quid tandem?

Ποιόομαι,qualitate afficior,Aphr.in Probl.

Ποῖος, ου, ὁ, quis, qualis, Xenoph. ποῖον ζεῦγος οὕτω χρήσιμον,ὥσπερ ὁ χρυσὸς φίλος; quod iugum, &c ¶Ποῖ ἄττα pro ποῖα,quaſi ποῖά τινα, vt Latinè,quis tandem,quiſnam, qualis tan

dé, Plat. ποῖ᾽ ἄττα φῶμεν γεννᾶν νοήματά τε καὶ δόξας; qualia tandem? ¶ Ποιὸς oxytonũ indefinitè capitur, pro aliquis, certus quidam. κατὰ τὸ ποιὸν, ſui generis qualitate, Ariſtot. in Polit.

Ποῖός τις, interrogatiuum eſt ἀντὶ τοῦ ποῖος, qualis qui? Cic. Iſocr. ad Philip. ποίους τινὰς χρὴ προσδοκᾶν σοῦ ἐπαίνους ἔσεσθαι σοῦ περὶ σοῦ ῥηθησομένους; qualeſnam? ¶ Ποιός τις autem ὀξύτονον, idem eſt quod ποιὸς, qualis ſiue qualitatis particeps. ποιούς τινας τοὺς νέους ποιοῦσιν αἱ παιδεῖαι, Ariſtot. 1. Oecon. diſciplinæ iuuenes qualitate quadam afficiunt, & nouos habitus eis afferunt. Theophr. lib. 6. de Cauſ. δεῖ δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ὕλην ποιάν τινα προϋπάρχειν, i. certæ qualitatis eſſe, & ad hoc accõmodatæ. ¶ Ποιός τις, eximius, præſtans, excellens, Ariſtot. 7. Polit. ¶ Ποιός τις, animatus, affectus, rectè animo affectus, Eidem Rhet. 2. πολὺ γὰρ διαφέρει πρὸς πίστιν ποιόν τινα φαίνεσθαι τὸν λέγοντα, magni enim refert ad faciendam fidem ꝑ oratorem videri animo bene affectum eſſe.

Ποιὸς, propriè triticum, ὁ πυρός. Vnde Ποιολογεῖν, quo vtitur Theocrit. Idyl. 3. Vide Scholiaſt.

Ποιότης, ητος, ἡ, qualitas, Hermog. & Trapez. ¶ Item diſpoſitio, Quintil. lib. 7. cap. 5.

Ποιόω, μ. ώσω, qualitate afficio, tale vel tale reddo, Aphrod. lib. 1. Problem.

Ποιπνυὸς, οῦ, ὁ, miniſter.

Ποιπνύω, & Ποιπνύω, miniſtro, operor, ſatago, valde occupor, ἐργῶ, διακονῶ, Iliad. α.

Ποιρὶν, ῖνος, ἡ, ſcrotum, teſtium inuolucrum, virgæ virilis caput, Nicand. Interpr.

Ποιφάγος, animal quoddam apud Ælian.

Ποιφύδην, cũ vehementi flatu, impetuoſè, Nic.

Ποιφύσσω, μ. ύξω, π. υχα, terreo, propriè flatu ex ore vehementer emiſſo. ¶ Euphorion ſimpliciter pro ſpiro dixit, ζεφύρου μέγα ποιφύξαντος. ¶ Ποίφυγμα, ατος, τὸ, ſtlopus, id eſt, vehemens ſpiritus emiſsio.

Ποιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, herboſus.

Πόκα, pro ποτὲ Doricè, aliquando.

Ποκάδες, οἱ, pili depexi.

Ποκάζειν, πέκειν, tondere, carminare, pectere.

Ποκάριον, in Hippiat. lanæ paululum, vel velluſculum, vel velleris paululum.

Ποκίζω, tondeo, κείρω, πόκους ποιῶ.

Πόκος, ου, ὁ, vellus. Πόκοι, vellera, Ariſtop. Interp.

Πολεμαδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellorum ſuſceptor vel ſuſceptrix, Epith. Martis vel Mineruæ.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli ad quem ſumma rei militaris refertur, Polyb. lib. 4.

Πολέμειος, ου, ὁ, πολεμήϊος, bellicoſus, πολεμικός.

Πολεμέομαι, oppugnor, bellum ſuſtineo. πολεμηθεὶς, bello implicitus, Xenop. ¶ Πολεμοῦμαι etiã ἀντὶ τοῦ πολεμῶ, bellũ gero, belligero. πολεμεῖσθαι ὑφ᾽ ἡμῶν, bellum adminiſtrari, Thucy.

Πολεμέω, μ. ήσω, π. κα, bello, belligero, Actiu. Accuſ. & Dat. πολεμῶ ἐναντία σοι, tecum pugno, Thucy. πολεμῶ πρὸς σὲ, Iſocr. ἐπολέμησαν περὶ τούτου πρὸς ἅπαντας, huius gratia cum vniuerſis bellum geſſerunt, Plut. in Solon. ¶ Πολεμητέον, bellandum, pugnandum.

Πολεμήϊος, ου, ὁ, πολέμιος, bellicoſus, Iliad. β.

Πολεμησείω, amore bellandi teneor, Thucyd.

Πολεμία, ας, ἡ, regio hoſtilis, ager hoſtilis.

Πολεμίζω, μ. ίσω, π. ικα, poeticè pro πολεμῶ, oppugno, bello, Iliad. α, ἐπεὶ κεκάμω πολεμίζων. Accuſat. Iliad. β, ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, bellum gerere. Dicitur etiã πτολεμίζω, poeticè.

Πολεμικὴ, ars militiæ, militaris diſciplina, bellica diſciplina, Ariſtot. lib. 1. cap. 3. Politic.

Πολεμικὸν, τὸ, vt τὸ πολεμικὸν σημαίνειν, Polyb. bellicum canere Cic. canere claſsicũ Cæſari.

Πολεμικὸς, οῦ, ὁ, bellicoſus, bellicus, militaris, πολεμικὸς βίος, Plat. de Leg. ¶ Πολεμικῶς, Aduerb. πολεμικῶς ἔχων πρὸς Ἀθηναίους, hoſtili in Athenienſes animo, Plutarch. in Theſeo.

Πολέμιος, ου, ὁ, hoſtis. πολέμιος τοῦ δήμου, Ariſtid. πολέμιαι νῆες, hoſtiles naues, Thucyd. ¶ Πολεμίως, hoſtiliter, hoſtili animo.

Πολεμιστήριον, ου, τὸ, currus bellicus, Ariſtop. νεφ.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ, bellicoſus.

Πολεμιστὴς, bellator, bello deſtinatus. ἵππος πολεμιστὴς, equus bellator, Plut. in Fabio.

Πολεμιώτατος, maximus hoſtis, Plat. de Leg.

Πολεμόκλονος, bellicoſus. πολεμόκλονον ἔργον αἰνῶς, belli turbulentum opus, Hom. in Batrach.

Πολεμοποιέω, ſeditioſus ſum.

Πολεμοποιὸς, οῦ, ὁ, bellum mouens.

Πόλεμος, ου, ὁ, bellum. πόλεμον ἀναλαβεῖν, bellum ſuſcipere, Demoſth. περὶ στεφ. πόλεμον ἄρασθαι, idem, Thucyd. lib. 6. πόλεμον ποιῆσαι τοῖς Ἀμφικτύοσι, Demoſth. bellum excitare Amphictyonibus. πόλεμον ποιοῦμαι μετὰ τῶν συμμάχων, bellum additis ſociis gero, Thucyd.

Πολεμοτροφεῖν, belligerare, bellum nutrire.

Πολεμοῦμαι, ſum hoſtis, bello opprimor. πολεμοῦνται, bello premuntur, Demoſth.

Πολεμόω, μ. ώσω, π. ωκα, paro bellum & decerno, oppugno. ¶ Et Paſsiua voce πεπολέμωται, hoſtili animo eſſe cœpit. ¶ Et πεπολεμωμένος, bello vexatus. ἐπεπολέμωτο, hoſtis erat, Thuc.

Πολεμώνιον, τὸ, polemonion herba, Dioſc. l. 4. c.

Πολέσκομαι, conuerſor, Etym.

Πολεύω, nutrio, miniſtro, contineo. ¶ Item verſor, habito, circumeo, ambio, Phrynich.

Πολέω, μ. ήσω, π. ηκα, verto: vnde πόλος: & πολεῖται, verſatur, agit, degit, Actiu. Accuſ. ¶ Item πολεῖν, ſcindere, arare, occare, τοὺς βώλους ἀναστρέφειν τῇ δικέλλῃ, Interpr. Heſiod.

Πόληες, pro πόλεις. τὸ λη pro λι, Homer. Interpr.

Πολιὰ, ᾶς, ἡ, anus, cana. ¶ Πολιαὶ, pili cani, Ariſtot.

Πολίαρχος, princeps vrbium.

Πολιὰς, άδος, ἡ, Palladis cognomen, Lucia. in Lapith. ὤμοσα κατὰ τῆς Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, deieraui per Palladem me non rapuiſſe.

Πολιεὺς, έως, ὁ, epithetum gubernantis ciuitatem, Ariſtotel. de mundo, Ζεὺς πολιεὺς ἀπὸ τῶν πόλεων ὀνομάζεται.

Πολίζομαι, & Πολίζω, μ. ίσω, π. ικα, fabrico v
bem

bem, vrbem condo, Neutr. Accuſ. πεπόλισται ξυλίνη πόλις, vrbs è materia conſtructa eſt, Herodot.

Πολιὴ, canicies, in Epigr.

Πολιήοχος κύπρις, in Epigr. & πολιήοχος ἄρτεμις, Apollon. Rhod. i. πολιοῦχος, vrbis patrona.

Πολιήτης, pro πολίτης, ου, ὁ, ciuis, Iliad. ζ.

Πολιοκρόταφος, ου, ὁ, canus, Hom. Iliad. θ.

Πολιὸν, vinum album, Ælian. à loco dictum.

Πόλιον, τὸ, vel πόλιος Nicand. polium herba, cuius duplex genus, Dioſcor. lib. 3. cap. 124.

Πολιορκέω, μ. ήσω, π. ηκα, obſideo, oppugno, circunſedeo, obſidione cingo, Xenoph. ἑκὼν τὸ σῶμα πᾶσι τοῖς τοιούτοις πολιορκοῦμαι, omnibus huiuſmodi incommodis meum corpus oppugnatur.

Πολιορκήτης, vrbium obſeſſor, vrbium deſtructor & expugnator. ¶ Πολιορκητικὸς, οῦ, obſidionalis. πολιορκητικὰ μηχανήματα, obſidionales & murales machinæ Plin.

Πολιορκία, ας, ἡ, obſidio.

Πόλιος, idem quod πόλιον, Nicand. & Etym.

Πολιὸς, οῦ, ὁ, canus, ſenilis. πολιὸς λύκος, canus lupus, Iliad. κ. πολιὴ θρὶξ, in Epigr.

Πολιότης, ητος, ἡ, canicies.

Πολιοῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ ὁ πολιανοῦχος, patronus ciuitatis & gubernator. πολιοῦχος ἀθηνᾶ, Minerua ciuitatis præſes, Ariſtoph. νεφ.

Πολιόω, μ. ώσω, canum facio, Ariſtot. li. 3. Anim.

Πόλις, ιος, & εως, & νος, ἡ, vrbs, & ciues ipſi. πόλις, ἄνδρες, οὐ τείχη, Thucyd. πόλις ἀτείχιστος, Eidem. ¶ Πόλις ἀντὶ τοῦ πολιτεία, ſtatus ciuitatis, Ariſt. 1. Rhet. συμφέρει δὲ τὸ σώζον τὴν πόλιν.

Πόλισμα, ατος, τὸ, parua vrbs, vicus, oppidum, Herodot. κατὰ μικρὰ πολίσματα οἰκοῦσι, viculatim habitant. ¶ Πολισμάτιον, idē, Plutarch.

Πολισσοῦχος, ciuitatis præſes, & tutor, & patron⁹.

Πολισγὴς, ciuitatis princeps, Nazanz. in Orat.

Πολιτάρχης, ου, ὁ, vrbis præfectus, Act. cap. 17.

Πολιτεία, ας, ἡ, gubernatio, ciuitatis vel Reipublicæ ſtatus, publica inſtitutio, propriè ὅπου οἱ νόμοι ἄρχουσι, vt ſcribit Ariſtot. Polit. 4. vide eundem li. 3. Politic. 1. Dioni, τὴν πολιτείαν ἀφείλετο, ius ciuitatis ademit. Iſocrat. πολιτεία ψυχὴ πόλεώς ἐστι, τοσαύτην ἔχουσα δύναμιν, ὅσην περ ἐν σώματι φρόνησις.

Πολίτευμα, ατος, τὸ, ipſa Reip. adminiſtratio, & genus adminiſtrādi, Ariſt. 3. Polit. πολίτευμα δ' ἐστὶν ἡ πολιτεία. dixerat autem, ἔστι δὲ πολιτεία πόλεως τάξις. πολιτεύματος μετέχειν, Plutar. in Rom. i. ciuitate donari, municipem fieri. ¶ Πολίτευμα, pro aſtuto conſilio, omníque adminiſtratione & actione quæ, vt in ciuili ſtatu, conſilio & ratione ſuſcipitur, Lucian. ὑμεῖς δὲ τιμᾶν ἐπὶ τῷ πολιτεύματι τούτῳ δέον, ἀνεσταυρώκατέ με, i. vos autem cùm debuiſſetis me huius conſulti facinoris gratiâ honorare, cruci ſuffixiſtis.

Πολιτεύομαι, Rempubl. gero, & adminiſtro Cic. Accuſat. πολιτεύονται ταῦτα, Ariſtot. in Polit. πολιτευόμεθα πολιτείαν παραλαμβάνομεν. Æſchin. ¶ Πολιτεύομαι de aliis functionibus, pro munere meo fungor, Act. 23. ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ, ego omni conſcientia bona munere meo functus ſum Deo. Οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι, Syneſ. dicuntur, qui contrariam factionem ſequuntur. ¶ Πολιτεύεσθαι, eſſe ac viuere, in Canone 14. cōcilii Sard. ¶ Pro exerceri, Aphthon. ¶ Pro obſeruari ſæpe legitur apud Theophil. in Inſtit. ciuilibus. ¶ Πολιτεύεσθαι pro agere & verſari, Lucian. de luctu, ἄσιτος οὕτος νεκρὸς ἐν αὐτοῖς πολιτεύεται. ¶ Πολιτεύομαι, Paſsiuè, pro gubernor, Plat. Epiſt. 7. νοῆσαι περὶ πασῶν τῶν νῦν πόλεων ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται, comperire Reſpubl. quæ nunc ſunt improbè gubernari.

Πολιτευταὶ, οἱ, ciuitatis adminiſtratores, Nazāz.

Πολιτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ciuiliter negotior, dego ſub aliqua Republ. πράττω κατὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας, Interpr. Thucyd. πολιτεύει πόλις κατὰ δημοκρατίαν, ciuitas per ſtatū popularem adminiſtratur, Thucyd. ¶ Πολιτεύω etiam pro πολιτεύομαι, i. rego, adminiſtro, Xen. 1. Ἑλλην. πρὸς τὸ ἴδιον κέρδος πολιτευόντων.

Πολιτικὴ, ciuitas, Herodot.

Πολίτης, ου, ὁ, ciuis, popularis, municeps, Plat. Epi. 7. ὄντες ἀθήνηθεν ἐμοὶ πολῖται, Atheniēſes mei ciues. Demoſth. πολίτας προσδέχεσθαι, in vrbem ciues adſcribere.

Πολιτικὴ, ciuilis ſcientia Cicer. in Rhet. ciuilitas Quintil. ciuilis facultas, Ariſtot. in Polit.

Πολιτικὸς, οῦ, ciuilis, ἀστεῖος, Reipubl. gerendæ peritus, qui Rempubl. gerit. ciuilibus negotiis implicitus, publicarum priuatarúmque rerum adminiſtrationi accōmodatus Quint. in Præfat. li. 1. οἱ πολιτικοὶ, ciuitatum moderatores, Plat. de Legib. πολιτικὴν ἀρχὴν λαμβάνειν, vrbanum magiſtratum inire, Polyb. τὰ πολιτικὰ διοικεῖν, & τὰ πολιτικὰ πράττειν, Plat. Remp. gerere & gubernare.

Πολιτικῶς, ciuiliter, vrbanè, ἀστείως.

Πολῖτις, ιδος, ἡ, hæc ciuis.

Πολιτισμὸς, οῦ, ὁ, tractatio Reipubl. Suid.

Πολιτογραφεῖν, in ciuium numerum aſcribere, ciuitate donare, Heracl. Hermodoro.

Πολιτοκοπεῖν, & Πολιτοκοπία, vide apud Poll.

Πολιτοφθόρος, ciuibus pernicioſus, ciuitati peſtifer, Plat. de Leg.

Πολιτοφύλακες, ciuium cuſtodes, vrbis cuſtodes, Ariſtot. lib 2. Polit. cap. 6.

Πολίχνα, ἡ, vrbs, oppidum, Thucyd.

Πολίχνη, ης, ἡ, & Πολίχνιον, ου, τὸ, oppidulum, Plat. de Rep. κοινωνοὶ ἡμῖν τοῦ πολιχνίου γιγνόμενοι.

Πολιώδης, caneſcens facilè, Alex. Aphrod.

Πολίωσις, εως, ἡ, caníties immatura vitio naturæ.

Πολλὰ, ἀντὶ πολὺ, multùm, Xenoph. πολλὰ μὲν ἐπαινέσαντες, πολλὰ δὲ δεξιωσάμενοι τὸν Κῦρον.

Πόλλ' ἄττα dicunt Græci, vt ἄλλ' ἄττα, ὀλίγ' ἄττα, ποῖ' ἄττα. In quibus Ἄττα ſolùm elegantiæ gratia ponitur. Ariſtot. in 2. Metaphyſ.

V.i.

Πολλαγόρασος, ὁ πολλὰ ὠνέμδυ@, Poll. multa coemens, emax Catoni.
Πολλάκι, per ellipſin. & Æolicè, pro πολλάκις.
Πολλάκις, ſæpe, ſubinde, frequenter, ſæpenumero, Plat. de Republ.
Πολλαπλάσια, pro πολλαπλασίως, Xenoph.
Πολλαπλασιασμὸς, οῦ, ὁ, multiplicatio.
Πολλαπλάσιος, ου, ὁ, multiplex, multiplicatus, multò copioſior, multis partibus maior. πολλαπλάσιος τοῦ ἡμετέρου, multò numeroſior quàm noſter, Herodot. Plat. Epiſt. 7. πολλαπλασίαν ποιεῖν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, i. multiplicare paternum principatum.
Πολλαπλασίων, ονος, multò maior, multò copioſior. πολλαπλασίονι χρόνῳ, multò maiori tempore, Plutarch. in Apophth.
Πολλαπλασίως, multipliciter, multiplicatè.
Πολλαπλασιῶσαι, & πολλαπλασιάζειν, multiplicare, amplificare.
Πολλαπλασιασθεὶς, multiplicatus.
Πολλαπλασίωσις, multiplicatio, Ariſt. l. 5. Pol. c. 8.
Πολλάπλοος, ου, ὁ, multiplex, multifarius Plin.
Πολλάσημος, varia ſignificans: vnde Πολλασήμως, multa notando, Gaz. l. 2. Gramm.
Πολλαχῆ, multifariam, κατὰ πολλοὺς τρόπους, vulgò, paſſim, Phil. de mund.
Πολλαχόθεν, ex multis, multis ex locis, Plat. Epi. 7. πολλαχόθεν ἐχώρησαν οἱ τοιοῦτοι λόγοι.
Πολλαχόσε, ad multa loca, in multis partibus.
Πολλαχοῦ, locis in cõpluribus, multis locis, paſſim, ſæpenumero, frequenter, Ariſt. de mund.
Πολλαχῶς, multifariam, vario modo.
Πολλὴ, Fœmin. terminatio à πολὺς, multa. πολλῆς χώρας, multi agri, Xen. πολλή μοί ἐστιν ἐλπίς, Plat. in Apolog. magna me ſpes tenet Cic. Tuſcul. 1.
Πολλαπλάσια, multò plura, Herodot.
Πολλὸν, οῦ, multùm, multò, Odyſſ. ξ. πολλὸν παυρότεροι, multò pauciores, & cum Superlat. οὐδ' ὁ πολλὸν ἄριστος. πολλοῦ γε καὶ δέω, multùm ab eo abſum, multùm abeſt vt ego faciam, Demoſt. in Orat. de pace.
Πολλὸς, τοῦ πολλοῦ, multus, omnis, frequens, copioſus, amplus, πολλοῦ πραθεὶς, magno venundatus, Eraſm. cap. 26. Matth. πολλοὶ καὶ δημοτικοὶ, tenues & populares, plebeii, Demoſth.
Πολλοστημόριον, ου, τὸ, vel πολλοστὸν μέρος, ſoluta compoſitione minima portio. πολλοστημόριον τῆς Ξέρξου δυνάμεως, parua pars ex Xerxis copiis, Plut. in Themiſth. πολλοστημόριον αὐτῆς ἐπικουρίας ἰδεῖν βουλήσεσθε, Thucyd. lib. 6. vbi tamen Valla, optabitis cernere multò maiores auxiliares copias.
Πολλοστημόριος, Adiect. multeſimus Lucret. multipartitus Plin. Dicitur vt τοστημόριος, Themiſth. 7. Phyſic. ἡ πολλοστημόριος δύναμις πολλοστημόριον βάρος κινεῖ, minima particula roboris minimam ponderis partem mouet.
Πολλοστὸς, οῦ, ὁ, multiplicabilis, vnus de multis, multeſimus Lucret. minimus, Iſocrat. πρὸς Φίλιππ. Διονύσιος τοίνυν πολλοστὸς ὢν καὶ τῷ γένει, καὶ τῇ δόξῃ. Sic Cicer. de Finibus, tenuis L. Virginius vnúſque de multis. ¶ Πολλοστὸς, à principe & à capite remotiſsimus, Plat. in Philebo. οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον, non eſt aſpiciendum ad exigui ſenſus voluptates, & à ſuauiſsimis atque acerrimis longè diſtantes. Baſil. in ἑξαημ. μόναχος ἂν εἴη καὶ μὴ πολλοστὸς, vnus & nõ plures. μετὰ δὲ οὐ πολλοστοῦ χρόνου, longo interuallo, Ariſtoph.
Πολλοστῶς, Aduerb. Ariſtot. lib. 10. Ethic. cap. 5.
Πολλοῦ δεῖ, multùm abeſt, i. minimè, Plat. 7. νόμ.
Πόλος, ου, ὁ, polus, terminus diametri mundi, axis qui à noſtris vertex dicitur aut cardo, Plat. in Tim. Eſt autem immobile punctum in fine axis imaginarii, ſuper quod totum cælum voluitur: vnde & nomen habet ἀπὸ τοῦ πολεῖν, à vertendo. Vide Ariſtot. de mund. & in ſphæra Procli. ¶ Accipitur à Poetis pro ipſo cælo, vt polus à Latinis. ¶ Item horologium, vulgò *vne monſtre d'orloge*, Athen. li. 5. ¶ Πόλος etiam dicitur capitis vertex, craneũ, totáque caluaria, Poll. ¶ Eſt item oris palati vertex, pars poſt columellã atq; vuam dicta.
Πολλοῦ, Atticè, pro κατὰ πολὺ, valde, Ariſtoph. in Plut. πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου, ex multo tempore eos non vidi.
Πολοῦσθαι, caneſcere, canos producere.
Πολτάριον, ου, pulticula, Dioſc. li. 2.
Πολτοποιούμενος δίδοται, in pulte datur; Dioſc.
Πολτὸς, ὁ, puls, Dioſc. lib. 2. cap. 115. & Trallian.
Πολὺ, multùm, cum Comparat. Lucian. ὃς ἀμαχώτεροι εἰ πολὺ τοῦ ἰατροῦ. ¶ Et cum μᾶλλον, Iſæo, πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multò prõpti⁹. ¶ Et cum Superlat. Heſiod. βέρσης πολὺ φίλτατε πάντων, longè chariſsime. ¶ Πολὺ pro ſæpe, Epictet. ¶ Pro valde, Ariſtot. in Rhet.
Πολυάγκιστρον, ου, frequentia hamorum, Ariſtot.
Πολύαγρος, qui multam cepit prædam, in Epigr.
Πολύαθλος, ου, ὁ, bellicoſus, egregius luctator.
Πολυαιμέω, abundo ſanguine, Ariſtot. lib. 4. de gener. Anim. Πολυαιμία, ἡ, ſanguinis copia.
Πολύαιμος, cui ſanguis abundat, Gal. ad Glauc.
Πολύαινος, ου, ὁ, multa laude dignus, laudatus, Iliad. κ. ¶ Iliad λ ὦ Ὀδυσσεῦ πολύαινε δόλων ἆτ' ἠδὲ πόνοιο, Interpr. μυθολόγε, φλύαρε, fabuloſe, garrule.
Πολυάϊξ, κος, ὁ, impetuoſus, multas mutationes habens: belli epithet. Iliad. ά.
Πολυάκανθος, ἡ, gen⁹ ſuffruticis, Theophr. li. 6.
Πολυαλθὲς, τὸ, multi vſus in medicina.
Πολυαλθὴς, ἑος, ὁ καὶ ἡ, habens varium vſum, & multas vires, Dioſcor. de althæa.
Πολυάλφιτος, ὁ καὶ ἡ, copioſam farinam reddens, Theophr. li. 8. cap. 4. hiſt. plant.
Πολυανδρεῖν, viris abundare, Strab. lib. 8.
Πολυάνδριον, ου, τὸ, locus vbi ſunt multa ſepulchra, cœmeterium, Ælian.
Πολύανδρος, ου, ὁ, multos viros habens, Nonn.
Πολυανθὴς, floridus, floribus fertilis & abũdãs, floribus refertus, Odyſſ. ξ.

Πολυανθ-

Πολυανθρωπία,ας,ἡ,hominum frequentia.
Πολυάνθρωπος,populo frequens,Thucyd.
Πολυάνωρ,ορος,multos habens viros, Euripid.
Πολυάργυρος,ου,ὁ καὶ ἡ,argento affluens.
Πολυαρκέστατος,vberrimꝰ,multa producẽs, Gal.
Πολυαρκὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,multùm ſufficiens,quo quis ſit multùm contentus.Et Heſyc. πολυαρκῶς.
Πολυάρρητος,multis votis exoptatus,in Odyſſ.
Πολύαρς, ἀρνος, ὁ καὶ ἡ, multos agnos & pecudes poſsidens,Iliad.β.
Πολυαρχία,ἡ,plurium principatus, imperantium turba,ducum multitudo, Homer. ¶ Πολύαρχον,τὸ,idem, Nazanz.
Πολυάσχολος, multùm occupatus,multi negotii, Baſil.in Hexaëm.
Πολυαύλαξ,ακος,ὁ, quaſi ſulcoſus, lætus, magnus, latus.
Πολυαυξὴς,multi incrementi.
Πολυάηχος κῶμος,Eurip.multiſonus.
Πολυάχυρος,multùm habens paleæ,aceroſus.
Πολυβενθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,profundus,Iliad.ά.
Πολυβλαστὴς,in ramos diſperſus.
Πολυβλαστία, vberrima germinatio.
Πολύβοια,ἡ,Diana,vel,vt alii, Proſerpina.
Πολυβοτείρος,ου,ὁ,multa paſcens: terræ epith.
Πολύβοτος,ου,fœcundus ouibus,pinguis, πολλοὺς τρέφων,multos alens.
Πολύβουλος,ου,ὁ καὶ ἡ,prudens,aſtutus, Homer.
Πολυβούτης,ου,ὁ,diues boum copiâ,Iliad.ί.
Πολύβροχος,ὁ,multùm maceratus.
Πολυγάλακτος,lacte abundans.
Πολύγαλον,polygalon herba : ſic dicta quòd lactis copiam præbeat, Dioſc.lib.4.cap.232.
Πολύγαμος, qui multas ducit vxores, multinubꝰ Hieron.Conuenit & mulieribus,teſte Poll.
Πολυγηθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,multùm lætificans,Heſiod.
Πολύγλευκος,vino aut muſto abundans.
Πολύγληνος,oculatus, multis oculis præditus.
Πολύγλωσσος,ὁ,qui callet multas linguas,πολύγλωσσος βοὴ,Sophocl.verboſus clamor.
Πολυγνώμων,ονος,q.multiſcius,Plat.in Sympoſ.
Πολύγνωτος,ου,ὁ,q.multiſcius.
Πολύγομφος,multis clauis iunctus, Heſiod.
Πολυγόνατον,polygonaton herba,Dioſc.li.4 ca. 7.dicitur à geniculorum frequentia.
Πολυγόνατος,ου,ὁ,multùm geniculatus.
Πολυγονία,ἡ,fœcunditas,fœtus copia.
Πολυγονοειδὲς, quidam vocant herbam, quæ & κληματὶς dicitur,lib.4.cap.8.Dioſcor.
Πολύγονον,polygonon herba, cuius duo genera. Eſt enim πολύγονον ἄῤῥεν, Dioſc.lib.4.ca.5.& πολύγονον θῆλυ,Eidem ibidem,cap.6.
Πολυγόνος,ου,ὁ,fœcundus,ferax,fœtificus, Bud.
Πολυγράμματος,admodum literatus, Plutarch.
Πολύγραος,vorax,πολυφάγος.
Πολυγράω,apud Hippocr. πολυφάγω ſignificat: nam γράειν apud Callimach.deuorare eſt.
Πολυγύμναστος,ου,ὁ,multùm exercitatus.
Πολυγώνιος,multis conſtans angulis.
Πολυγωνοειδὴς,ſpeciẽ multi anguli repræſentans.

Πολύγωνος,ου,ὁ,multos angulos habẽs, multangulus Lucret. πολυγώνιος,Ariſtot.in Probl.
Πολυδαίδαλος,ου,ὁ καὶ ἡ,ingenioſus,aſtutus,affabrè factus,perelegans.
Πολυδάκρυος,ὁ καὶ ἡ,multũ lachrymans, Arg.2.
Πολύδακρυς,υος,ὁ καὶ ἡ,lachrymoſus,Iliad.γ.
Πολυδάκρυτος, lachrymoſus,refertus lachrymis, in Epigramm.
Πολυδάκτυλος,habens multos digitos, Ariſtot.
Πολύδαμνος,ου,ὁ,multos domans.
Πολυδαπανώτερος,ſumptuoſior.
Πολυδειράς,άδος,ὁ, eminens, multa cacumina & multas eminentias habens, Iliad.ά.
Πολυδένδρεος κῆπος, Hom.in Odyſſ. multis arboribus conſitus.πολυδένδρεον ἔαρ,in Epigr.
Πολυδερκὴς,multa intuens,Heſiod.
Πολύδεσμος,ου,ὁ καὶ ἡ,multa habens vincula.
Πολυδεύκης,Pollux,Etym.
Πολυδήνης,πολύβουλος,multi conſilii,aſtutus.
Πολυδικεῖν,multa litigia mouere, Plat.de Leg.
Πολυδίψιος,ου,ὁ, ſiticuloſus, vel valde deſiderabilis, Homer. κάδ δ' ἐν ἄργεϊ πολυδίψιον ἄργος ἱκοίμην,pro deſiderabile,amabile, i. πολυπόθητον διὰ τοῦ χρόνου, Athen. lib. 10. Alii πολυδίψιον ἄργος appellant ſiccum & ſiticuloſum Argos,propter aquarum & lõginquitatem & pen uriam.
Πολύδριον,ου,τὸ,q.ciuitatula,oppidulum, πολίχνη.
Πολύδροσος,ου,ὁ καὶ ἡ,rorulentus.
Πολυδυναμία,multa poteſtas, Bud.in Epiſt.
Πολυδωρία,ας,ἡ,munificentia.
Πολύδωρος,ου,ὁ,multa donans,aut qui multa dona accepit.
Πολύεδνος,ου,ὁ,bene dotatus.
Πολύεδρος, multas habens ſedes:
Πολυειδήμων, quaſi multiſcius.
Πολυειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, multiformis Cic.diuerſus, multarum ſpecierum, multiplex,multifarius.
Πολυειδία,ἡ ποικιλία,varietas.
Πολυειδῶς,multiformiter Plin. & Gell.multifariè,multifariam,multiplici ſpecie.
Πολυέλεος,ου,ὁ,miſericors,Ioel.2.
Πολυέλικτος,ου,ὁ,variè inuolutus,tortuoſus.
Πολύενος,diuturnus,πολυχρόνιος : παρὰ τὸ ἔνος, τὸ χρόνος.
Πολυέπεια,ἡ,multiloquium Plaut.
Πολυέραστος, qui multarũ amoribus implicatur: quod & de muliere dicitur, Poll.
Πολυεργὴς, in Epigram.laborioſus.
Πολύεργος,ου,ὁ,operoſus,ſemper agens aliquid.
Πολυετεῖ,aſſeruatur multos in annos.
Πολυετὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,annoſus, multorũ annorum.
Πολυετία,ας,ἡ,q.annoſitas.
Πολύευκτος,ου,ὁ,πολυήρατος,multùm optabilis.
Πολύεφθος,ου,ὁ,percoctus.
Πολύζηλος,ου,ὁ,peramabilis,inuidioſus,Soph.
Πολυζήλωτος,ου,ὁ,Eurip.multùm amabilis,perſequendus multo ſtudio.
Πολύζυγος,multiiugis vel multiiugus,habẽs multa tranſtra,Iliad.β.παρὰ τὰ πολυζύγα.

Πολυήκοος, multa audiens, Plat. de Leg.
Πολυήμερος, ου, ὁ, multorũ dierum, Naz. in Orat.
Πολυήρατος, ὁ καὶ ἡ, amabilis, multùm expetitus, γάμος πολυήρατος, Οδ. ό. nuptiæ deſiderabiles.
Πολυήρης, diues, πολυαρκής.
Πολυηχής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſonorus.
Πολυθαμβής, vehementer ſtupefactus, Nonn.
Πολυθαρσής, audax, confidens, lib. 2. Apoll.
Πολυθεΐα, deorum multitudo, Iuſt. Mart.
Πολύθεος δόξα, opinio quæ deorum multitudinem aſtruit, Phil. de mundo. Vnde πολυθεότης, deorum multitudo, Iuſtin. Martyri.
Πολύθερμος, ου, ὁ, percalidus.
Πολύθεστος, ου, ὁ, multùm amatus.
Πολυθεωτάτη ἐκκλησία, referta concio multis diis, Lucian.
Πολύθηρος, ου, habens multas feras.
Πολυθρέμματος, Ioſeph. de Antiq. diligẽtiſsimus pecuarius, homo pecunioſiſsimus.
Πολυθρέμμων, ονος, ὁ, pecoroſus, Stat. & Proper.
Πολύθρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctuoſus, flebilis, querulus, Euripid.
Πολύθρονος, Adiect. ad multa medicamenta vtilis, medicamentoſus Cat. Nic. in Theriac.
Πολύθροος, ου, ὁ καὶ ἡ, multiſonôrus Claudiano.
Πολυθρύλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, diuulgatus, memoratus Virg. nominatiſsimus Plin.
Πολύθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, multo additu peruius.
Πολύθυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, vbi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitionibus. πολύθυτον ἄλσος, Eurip.
Πολυΐακος, impetuoſus, peritus.
Πολυϊδρία, ἡ, multarum rerum cognitio, & experientia, πολυπειρία, Suid.
Πολυΐδρις, ιος, ὁ καὶ ἡ, ſciens, prudens, expertus multarũ rerũ, percautus, percallidus, Odyſſ. ό.
Πολύϊνος, multiplici neruo conſtans.
Πολύϊππος, equis abundans Dion. de Situ orb.
Πολυΐστωρ, ορος, ὁ, multiſcius, qui multa nouit.
Πολυκαγκής, έος, ὁ καὶ ἡ, multam ariditatẽ habẽs, peraridus. ſic arida ſitis vocatur, Iliad. λ.
Πολυκαισαρία, ἡ, multitudo Cæſarum.
Πολυκάλαμος, q. multicalamus.
Πολυκαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, flexuoſus, volubilis.
Πολυκαρπία, ἡ, multa fertilitas, Theophr.
Πολύκαρπον, apud Hippocr. cratęogonon herba. Vide Κραταιόγονον. Scribitur & πολύκρατον.
Πολύκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, fructuoſus, Theophr.
Πολύκαυλος, multicaulis Plin. Theophr.
Πολύκαυος, inanis, fiſtuloſus, cauus, multicauatus Varr. multicauus Ouid.
Πολυκερδής, έος, ὁ καὶ ἡ, veterator, lucroſus, vafer. πολυκερδὴς νόος, aſtut⁹ animus, Hom. in Od.
Πολυκέρδιον, multò melius, πολὺ βέλτιον, Homer.
Πολύκερως, ω, ὁ καὶ ἡ, multicornis, Soph. in Aiace.
Πολύκεστος, ου, ὁ, acu pictus, πολύκεστος ἱμάς, Iliad. γ.
Πολυκέφαλος, ὁ, multiceps. τὸν ἔρωτα, πολυκέφαλον θηρίον Plat. dicit, i. amorem beluam multorum capitum.
Πολυκηδής, έος, ὁ καὶ ἡ, curis plenus, malorum fœcundus & author.

Πολύκινος, agitabilis, Ariſtot. de mundo.
Πολυκλαδής, & Πολύκλαδος, ramoſus, multos ramos gerens, Theophr. lib. 1. hiſt. plant.
Πολύκλαυτος, impletus lachrymis & planctu. ¶ Item πολύκλαυστος, multùm defletus, Arat.
Πολύκλειστος, multùm clauſus, Phocyl.
Πολύκλειτος, ου, ὁ καὶ ἡ, glorioſiſsimus, clariſsimus.
Πολυκληΐς, ίδος, ἡ, habens multas ſedes, Iliad. ά.
Πολυκλήϊστος, percelebris, famoſus, pernobilis.
Πολύκληρος, i. πλεῖστος, ὁ δ[illegible]. diues, opulentus.
Πολύκλητος, ου, ὁ, à multis vocatus, in Iliad.
Πολύκλυστος, ου, ὁ, vndoſus, qui multis abluitur fluctibus, multiſonus, murmurabũdus, Heſiod.
Πολύκλωνος, ramoſus, ſurculoſus.
Πολύκμητος, ου, ὁ, elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus, vt eſt ferrum, Odyſſ. ξ.
Πολύκνημον, τὸ, genus fruticis, de quo Dioſc. l. 3. cap. 108. Nicand. in Alexiph.
Πολύκνημος, ὁ καὶ ἡ, habens multas ſuras, Iliad. β.
Πολύκνισος πέτρη, ſaxum abundans multo nidore & fumo ex ſacrificiis educto, Nonn.
Πολυκοίλιος, ὁ, plures continens ventres.
Πολύκοινος, multis communis, Sophocl.
Πολυκοιρανία, ας, ἡ, dominatio multorum, Iliad. β.
Πολυκοίρανος, multorum dominus & rex.
Πολυκόλυμβα μέλη τῶν βατράχων, Ariſtoph. frequens & crebra coaxatio natatricũ ranarum.
Πολύκομος, ου, ὁ, frondoſus.
Πολύκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, iactabundus.
Πολυκρανία, πολυκοιρανία, principatus multorum.
Πολύκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, montoſus, inacceſſus.
Πολύκριμνος, fertilis, multùm hordei proferens.
Πολύκροτος, multiſonus, multi plauſus, Nonn. ¶ Πολύκροτος ἄνθρωπος, homo cautus & aſtutus, Ariſtoph. Interpr. in Neb.
Πολυκτήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, diues, πολυχρήματος.
Πολυκτημοσύνη, ης, ἡ, opulẽtia, amplę facultates.
Πολύκτητος, Lucian. locuples, diues.
Πολύκτονος, multorum occiſor.
Πολύκυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, fluctuoſus. Πολυκύμων, idem.
Πολύκωμος, in Epigr. epithet. Bacchi.
Πολύκωπος, multos habens remos, Euripid.
Πολυλήϊος, ου, ὁ, habẽs multas ſegetes, aut pecudes, aut ſpolia, fertilis, locuples, Iliad. έ.
Πολύλιστος, ου, ὁ, optabilis, Odyſſ. έ.
Πολύλλιτος τερπωλὴ, delectatio multùm optanda, Nonn. ¶ Et θεὸς πολύλλιτος, Deus multis precibus orandus, apud Eundem.
Πολύλοβος, qui multiplici vagina ſeu folliculo continetur, aut ſiliqua.
Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas, multus ſermo, facundia, Plat. de Leg.
Πολυλόγος, ου, ὁ, multiloquus, verboſus, loquax.
Πολυλόγως, loquaciter Horat. multis verbis.
Πολύλοπος, ὁ, plures veluti tunicas obtinẽs, πολύλοπος πυρὸς, Theoph. l. 4. c. 12. de cauſ. pl.
Πολυμαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, multa diſcẽs, eruditus, Iſoc.
Πολυμαθία, ας, ἡ, diſciplina multiiuga.
Πολυμάσχαλος δρῦς, quercus corpore ſinuoſo, Theophr. lib. 3. hiſt. plant. cap. 9.

Πολυμαθὴς

Πολυμεθής, multùm ebrius.
Πολυμεμφὴς φωνὴ, querula vox, Nonn.
Πολυμέρεια, ἡ, particularum multitudo.
Πολυμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multipartitus Plin. Vnde πολυμερέστατος πόντος, Ariſtot. de mundo.
Πολυμέριμνος, valde anxius, ſolicitus, Ariſtot. de mund. ¶ Πολυμέρμερος, idem.
Πολυμερῶς, variè, ποικίλως, διαφόρως, πολυειδῶς.
Πολύμηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pecoroſus, diues, Iliad. ζ.
Πολύμητις, ιος, ſapiens, πολύβουλος, Homer.
Πολύμητος, ου, ὁ, prudens, conſilio plenus, vafer.
Πολυμηχανία, ἡ, ingenium, induſtria, multa ars.
Πολυμήχανος, ου, ὁ, artificioſus, verſutus, induſtrius τέχναι πολυμήχανοι, Lucian. artes peracutæ.
Πολυμιξία, ἡ, multarum rerũ miſtio, Plutarch.
Πολύμισθος, qui multā mercedem exigit, Epigr.
Πολύμιτος, apud Poll. Cratin. multis filis cõtextus τὰ πολύμιτα, Iuuenali multitia.
Πολυμνήμονες, οἱ, multùm memoria valentes.
Πολυμνήστη, ης, ἡ, quę à multis petitur in vxorem.
Πολύμνητος, ου, ὁ, decantatus.
Πολύμορφος, multiformis Gaz. libr. 8. Animal. cap. 28.
Πολύμοχθος, laborioſus. πολύμοχθος βίος, Chryſ.
Πολύμυθος, ου, ὁ, garrulus, locutuleius, verboſus.
Πολυνόμος, multùm paſcens, Theophr.
Πολυνευρον, aliqui vocant plantaginem minorẽ.
Πολυνικῶ, longè vinco, facilè ſupero, Thucyd.
Πολυνοια, ſententioſa locutio, Plat. lib. 4. Leg.
Πολύξενος, multorum hoſpes, qui multos habet hoſpites, Ariſtot. lib. 9. Ethic. cap. 10.
Πολυοδία, multa itinera.
Πολυοζία, q. nodoſitas, nodatio, Vitruu. l. 2. c. 9.
Πολύοζος, nodoſus, ramis frequens.
Πολυοινία, ἡ, multùm vini, vinoſitas, Plat. νόμ.
Πολύοινος, vino abundans, apud Thucyd.
Πολύολβος, perbeatus, prædiues.
Πολυόμματος, epith. Argi, Lucian. oculatiſsimus.
Πολυοπὸν, crebrò perforatum, multiforum Ouid.
Πολύοπος, cui lactei ſucci magna ineſt copia, Theophraſt. lib. 9.
Πολύοπτος, ſpectabilis, πολυθεάτος.
Πολύορκος, multùm iurans.
Πολυόροφος, ου, ὁ, multis tabulatis excelſus.
Πολυοσμία, odoris plenitudo.
Πολύοσμος, qui multi eſt odoris, largè olens.
Πολυόστεον, multiplici oſſe cõſtans. ¶ Sic & pedis pars dicitur Poll. à multitudine oſsium.
Πολυοχλία, multitudo turbulenta, Iob. cap. 31.
Πολύοχλος, multitudine abundans.
Πολυοχλοῦσα πόλις, magnam turbam habens.
Πολυοψία, opſonii copia.
Πολύοψος, opiparus, Luciano.
Πολυπαθὴς, ὁ, multis refertus malis.
Πολυπαιδία, ας, ἡ, multitudo filiorum.
Πολυπαίπαλος, ου, ὁ, τὸ παίπαλμα καὶ πολύπαιπαλμα, veterator & verſutus, impoſtor, πανοῦργος, Odyſſ. ό.
Πολύπαις, αιδὸς, ὁ καὶ ἡ, multos filios habens.
Πολυπάμμων, ονος, ὁ, locuples, diues pecuniæ.

Πολυπειρία, ἡ, multa experientia, multarum rerum peritia, Plat. lib. 7. de Leg.
Πολύπειρος, peritiſsimus.
Πολυπενθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, luctuoſus, graui luctu affectus, vt Odyſſ. ξ. καὶ σὺ γέρον πολυπενθὲς, &c.
Πολυπευθὴς ἡμέρα, dies quo multi accedunt ad oraculum.
Πολυπήμων, ονος, ὁ, damnoſus, πολυβλαβής.
Πολυπίδακος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Πολυπῖδαξ, ακος, ὁ, multas habens ſcaturigines, fontibus frequens.
Πολύπικρος, valde amarus.
Πολύπιστος, ου, ὁ, πολλὴν πίστιν ἔχων, ἔμπιστος, fidei plenus.
Πολύπλαγκτος, ου, ὁ, & Πολυπλανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, pererrans, multiuagus, Epith. anni, Sophocl.
Πολύπλανος, multiuagus, diſperſus, Nonn.
Πολυπλάσια τῶν δὲ, in Epigr. his multò plura.
Πολυπλασιάζω, multiplico.
Πολυπλασίως, πολλαπλασίως, multipliciter.
Πολύπλεθρος, multorũ iugerũ, Eurip. in Alceſt.
Πολύπλεκτος, multùm implexus, Nonn.
Πολυπληθία, ἡ, multa copia, Poll.
Πολύπλοκος, ου, ὁ, nodoſus, implicitus, implicatus, Iob. cap. 5. ¶ Πολυπλόκως, implicitè, diuerſo ordine.
Πολυποδία, ἡ, pedum numerus exauctus.
Πολυπόδιον, ου, τὸ, polypodium herba, Dioſc. l. 4. cap. 284. Theophr. l. 9. ca. 14. hiſt. plant.
Πολυποδίνη, apud Ariſtot. ſpecies polypi piſcis, Athen. lib. 7.
Πολυποδώδη, τὰ, polypi.
Πολυπόθητος, ſummè deſiderabilis.
Πολυποίκιλος, propriè refertur ad colorem, i. multicolor Plin. varius, multiformis Colum. multifarius Gell. multimodus Liu. Epheſ. 3. ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, multifaria & multimoda ſapientia Dei.
Πολύπολις χώρα, Poll. regio multas habẽs vrbes
Πολύπονος, laborioſus, dolore afflictus, Sophocl.
Πολυπόνως, multo cum labore, Phalar. in Epiſt.
Πολύπορος, ου, ὁ, locuples, diues, meatibus refertus.
Πολυποσία, ἡ, immodica potatio, Dioſc. l. 5, c. 11.
Πολυπότης, ὁ, bibax, bibulus, multibibus Plaut.
Πολύποτος, qui potioni indulget, Ariſtot.
Πολύπους, οδὸς, multipes, numero pedum copioſus, multis pedibus conſtans ¶ Item polypus, piſcis genus à pedum multitudine dictum. πετρόφυης πολύπους, Phocylid. ¶ Item tuberculum in naribus præter naturam ſubrubrum, & quidam narium morbus. ¶ Πολύποδες, pro inſectis.
Πολυπραγμονεῖσθαι, is dicitur, cui negotium exhibetur, qui moleſtia afficitur, Iulian.
Πολυπραγμονέω, μ. ήσω, π. ηκα, anxiè nimis & curioſè aliquid inquiro & indago, ſatago. Et propriè de rebus nihil ad nos pertinentibus dicitur, Plat. 4. de Republ. τὰ αὑτοῦ πράττειν, καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν, δικαιοσύνη ἐστι. Plutarch. in Lycurg. πολυπραγμονεῖν περὶ τῶν πολιτῶν, diligenter inquirere de ciuibus.

Πολυπραγμοσύνη,ης, ἡ, curioſitas, negotiatio, multiplex ſtudium, Plutarch.
Πολυπράγμων,ονος,ὁ, negotioſus, curioſus, rerum nouarum ſtudio erectus.
Πολύπρεμνος, multos habens truncos.
Πολυπρόβατος, re pecuaria abundans, πλούσιος.
Πολυπροβατώτατος, pecorũ copia beatiſsimus.
Πολύπτερα, quibus penna eſt vberior.
Πολυπτόητος, tumultuoſus, ſtupidus, Plutarch.
Πολυπτόιητος θάλασσα, in Epigrammat. multùm ſtupendum mare.
Πολύπτορθος, habens multos ramos, Nonn.
Πολύπτυχος,ου,ὁ, multiplex, ſinuoſus, implicitus, fortis, Heſiod. πολύπτυχον ἔχον ὄλυμπον.
Πολύπτωτον,ου, ex pluribus caſibus σχῆμα, genus figuræ Terent. in Phormione.
Πολύπυργος,ου, turritus.
Πολύπυρος,ου,ὁ, tritico abundans, Odyſſ.ξ.
Πολυπώγων, multibarbus Apuleio, Plutarch.
Πολυρραγὴς,έος, Adiect. multifluus, Nicand.
Πολύρραφος,ου,ὁ, multùm ſutus, Soph. in Aiace.
Πολύρρην,ηνος,ὁ καὶ ἡ, abnndans agnis, Iliad.ι.
Πολύρρητος, ſæpe nominatus, clarus.
Πολυρριζία, radicum copia, radicum multitudo.
Πολύρριζον, elleborum nigrum, Dioſc. l. 4. c. 241. propterea quòd multas radices habeat.
Πολύρρινος, è multis pellibus.
Πολυρρόδης,εος,ὁ καὶ ἡ, abũdãs roſis ſeu cõſperſus.
Πολύρροδος λειμὼν, Ariſtoph. idem.
Πολυρρόθιος, multis fluctibus agitatus, Arat.
Πολύρροθος,ου,ὁ, q. multiſtrepus, Æſchyl.
Πολύρροιζος,ου,ὁ καὶ ἡ, multiſonus, Nicand.
Πολύρρυτος, q. multifluus, Sophocl.
Πολὺς, πολλοῦ, ὁ, τὸν πολὺν, multus, ingens, σφοδρὸς, vehemens, aſsiduus, frequens, amplus. πολὺς συνοικῶν, multùm exercitatus, Euripid.
Πολύσαθρος, multùm carioſus, putris, detritus.
Πολυσαρκία,ας,ἡ, corpulentia, Gell. li. 11. ca. 16.
Πολύσαρκος,ου,ὁ, corpulentus, valde carnoſus.
Πολυσήμαντος,ου,ὁ, & Πολύσημος,ου,ὁ, multa ſignificans, variæ ſignificationis.
Πολύσιτος, frumenti perfertilis. Πολυσιτία, Poll.
Πολυσκαρθμος,ου, peragilis, πολυκίνητος, Iliad.β.
Πολύσκιος, vmbroſus.
Πολυσμάραγος,ου,ὁ, ſonorus, ſtreperus.
Πολυσπαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, ſpatha ſæpius elaboratus.
Πολύσπειρος,ου,ὁ, multis flexibus inuolutus.
Πολυσπερὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, in diuerſas partes diſperſus ac diſſeminatus, multiplex, Iliad.β.
Πολυσπερμία, affluentia ſeminis genitalis.
Πολύσπερμος, multùm habens ſeminis.
Πολύσπλαγχνος, valde miſericors.
Πολύσπορος,ου,ὁ καὶ ἡ, habẽs diuerſa ſemina, Epig.
Πολυστάφυλος,ου,ὁ, vuis abundans, Iliad.β.
Πολυστέλεχος, quaſi caudicoſus, multos habens truncos. πολυστέλεχος παλίουρος, in Epigram.
Πολυστεφὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, valde coronatus, Sophoc.
Πολύστιος, multis lapillis conſtans, Callimach.
Πολυστιχία, verſuum multitudo, in Epigr.
Πολύστιχος, immenſus, multis verſibus cõſtans.
Πολύστοιχος, multiplici ſerie fultus.
Πολύστολος,ου, habens magnam claſſem.
Πολύστομος ἠχὼ, ſonus & vox ex multiplici ore proficiſcens, Nonn.
Πολύστονος,ου,ὁ, faciens ſuſpirare, multi gemitus, Iliad.α.
Πολύστροφος πλοκὴ, perplexitas.
Πολύστροβος,ου,ὁ, vorticoſus, apud Nicand.
Πολύστροφος, verſatilis, volubilis, mobilis.
Πολύστυλος,ου,ὁ, qui habet multas columnas.
Πολυσύνδετον, figura quum multæ ſimul coniunctiones ponuntur, Rutil. Lup.
Πολύσφελμος, multo vel denſo cortice.
Πολυσφόνδυλος, multas habens vertebras, vel internodia, Lucian.
Πολυσφράγιστος, bene ſigillatus.
Πολυσχιδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, multifidus Virg. πολυσχιδὲς ῥάκος, pannus vndique lacer, Lucian.
Πολυσωματώτερος,ου, corpulentior.
Πολυτάλαντος,ου,ὁ, bene numatus, πλούσιος, Polluci.
Πολυτεκνέω, frequenter pario filios, Ariſt. Polit.
Πολυτεκνία,ας,ἡ, multorum filiorum procreatio, copia filiorum, Ariſtot. in Rhet.
Πολύτεκνος, multos habens liberos, πολύπαις, Cratin. apud Iul. Polluc.
Πολυτεκνοῦσα,ης,ἡ, quæ habet multos filios.
Πολυτέλεια,ας,ἡ, profuſio, luxus, magnificentia.
Πολυτελεῖν, nimius ſumptus.
Πολυτελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, qui multa profundit, opiparus, operoſus. πολυτελὴς δίαιτα, victus exquiſitus & ſumptuoſus, Epicur.
Πολύτεχνος, artificioſus.
Πολυτιμητίζω,μ.ίσω,π.ικα, multos honoro, vel à multis honore afficior, Heſyc.
Πολυτίμητος,ου,ὁ καὶ ἡ, multo honore dignus, Ariſtoph. ὦ πολυτίμητοι νεφέλαι, magnificiẽdæ.
Πολύτιμος,ου,ὁ, idem. Vide Ammon.
Πολύτλας,αντος,ὁ καὶ ἡ, multa paſſus, Sophocl.
Πολυτλήμων,ονος, ὁ καὶ ἡ, idem, πολλὰ ὑπομένων Homer. in Iliad.
Πολύτλητος,ου,ὁ, multa tolerans.
Πολυτοκέω, multùm pario, ſum fœcundus.
Πολυτόκος,ου,ὁ, fœcundus, fœtu abundans, Pſal. 144. ¶ Πολυτοκία,ἡ, ſumma fœcunditas.
Πολυτρήρων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, abundans columbis, Homer. Iliad.β.
Πολύτρητος,ὁ καὶ ἡ, multa habens foramina, multiforis Plin. multiforus Ouid. Dioſcor.
Πολύτριμμα, veterator, verſipellis, Cõment. Ariſtoph. in Neb. κακεντρεχὴς ἄνθρωπος.
Πολύτριχον, ου, τὸ, herba quæ capillus Veneris dicitur, quòd multa habeat capillamenta, Dioſcor. lib. 4. cap. 126.
Πολύτριχος,ου,ὁ, capilloſus. πολύτριχος πώγων.
Πολύτροπος,ου,ὁ, multimodus Liu. qui multos hominum mores cognouit, vt ex Homero vertit Horat. homo verſatilis ingenii, prudens & aſtutus, Odyſſ.α. Ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα πολύτροπον, i. vt inquit Cic. verſutũ & callidũ.

Πολυτρόπως, multifariam, multimodis Lucret.
Πολυτροπία, ας, ἡ, multiplices mores, multiplex & verſatile ingenium, verſutia.
Πολύτροφος, craſſus, pinguis, habitior, vberiùs alens. πολύτροφος τυρός, caſeus multùm alēs, Dioſcorid. lib. 2. cap. 88.
Πολυτροφία, alimenti abundantia.
Πολυτρόχαλος, volubilis, Euripid.
Πολυϋδρία, imbrium frequentia, aquæ copia.
Πολύϋδρος, multo humore affluens, Plat. νομ.
Πολύϋλος, ου, qui diuiditur in multas materias.
Πολύϋμνος, abundans hymnis, Ariſtoph.
Πολυφαγία, ας, ἡ, edacitas, multus cibi vſus.
Πολυφάγος, ου, ὁ, edax, vorax, heluo.
Πολυφάρμακος, ου, ὁ, venenis vel medicinis abundans, medicamentis ſcatens.
Πολυφασία, ας, ἡ, loquacitas, πολυλογία.
Πολύφατος, celebris, vulgatus.
Πολυφεγγής, pellucidus, multùm lucens, Nonn.
Πολύφερνος, ου, ὁ καὶ ἡ, bene dotatus.
Πολύφημος, ου, ὁ, famoſus, decantatæ famæ, illuſtris. ¶ Item garrulus. ¶ Forū quoque dicitur πολύφημον, in quo varii rumores narrantur.
Πολύφθορον, exitiale, Sophocl. in Elect.
Πολύφθογγος, cui multiplex ſonus, Poll.
Πολύφθορον δῶμα, Sophocl. domus in qua multæ cædes perpetratæ ſunt.
Πολύφιλος, multos habēs amicos, Ariſt. Rhet. 1.
Πολυφιλία, multorum amicitia, Plutarch.
Πολύφλοισβος, ου, ὁ, reſonans, πολύηχος, Iliad. ά.
Πολυφόρβος, ου, ὁ, multa nutriens, Heſiod.
Πολυφόρος, ὁ, multa ferens, ferax, fertilis. πολυφόρος οἶνος, vinum quod multùm aquæ ſuſtinere poteſt: ad quod alludēs μεταφορικῶς dixit Ariſtoph. in Plut. πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι, ſum adeò valido & multùm ferenti contemperatus dæmone. ¶ Πολυφορεῖν, multùm producere. ¶ Πολυφορία, ας, ἡ, fertilitas.
Πολύφορτος, ὁ, onuſtus.
Πολυφραδής, έος, ὁ καὶ ἡ, multi conſilii & prudentiæ, Heſiod. ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθείς.
Πολυφράδμων, conſultus, Apollon. Rhod.
Πολυφρόντιστος, prudens, in Epigr.
Πολυφροσύνη, ἡ, prudētia, circūſpectus, us, Οδ. ξ.
Πολυφυές, τὸ, multificum.
Πολύφυλλος, multis foliis conſtans Gaz.
Πολυφωνία, vocū multitudo, loquacitas.
Πολύφωνος, garrulus, linguax, vocem copioſè emittens, multarum vocum, in Epigr.
Πολύχαλκος, ſolidus, firmus: epith. cœli, Iliad. έ. οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον· ἀντὶ τοῦ στερεὸν, λίαν ἰσχυρόν.
Πολυχανδής, έος, ὁ καὶ ἡ, capax: à verbo χανδάνω.
Πολύχειρ, χειρος, ὁ καὶ ἡ, multas habens manus.
Πολυχειρία, ας, ἡ, manuum multitudo, magna manus, magnus exercitus, Thucyd.
Πολυχίτων, multis tunicis contectus.
Πολυχοεῖν, fœcūdum eſſe & fertilem, largè profundere, Ariſtot. de gener. Anim. 4.
Πολύχοος, ου, ὁ, valde fuſus, multifarius, varius & multiplex, numeroſus, fertilis. πολύχους πυρός, triticum largè fructificans, Theophr. lib. 4. cap. 12. de Cauſ. plant. Inde πολυχούστερος, numeroſior. πολυχούστερα τὰ χέδροπα, legumina multò fœcundiora, Theophr. lib. 4. ca. 8. de cauſ. plant.
Πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo, Athen. lib. 8.
Πολύχορδος γῆρυς, vox multarum fidium, Eurip.
Πολυχρήματος, ου, ὁ, multinumus Varr.
Πολυχρηματία, ας, ἡ, & Πολυχρημοσύνη, ης, ἡ, abūdantia pecuniæ.
Πολυχρηστία, ἡ, numeroſus vſus.
Πολύχρηστος, ου, ὁ, ad multa vtilis, Galen. ad Glauc.
Πολυχροία, ἡ, colorum varietas.
Πολυχρονεῖν, diu manere, diu morari.
Πολυχρόνιος, ου, ὁ, diuturnus, longæuus, diu viuens, durabilis, antiquus. πολυχρονιώτατα καὶ σοφώτατα ἔθνη, Xenoph. lib. 1. Ἀπομνημον. vetuſtiſsima & antiquiſsima.
Πολύχροος, ου, ὁ, verſicolor, πολύχροις τὰ ὄμματα.
Πολύχρυσος, ου, ὁ, diues, auro abundans, Heſiod.
Πολυχρώματος, Plat. multicolor Plin.
Πολύχυλος, ου, ὁ, ſuccoſus, ſucco madens.
Πολύχυτον, copioſum & largum fluxū præbens.
Πολύχωρος τόπος, i. locus amplus, ὁ ᾅδης, Lucian.
Πολυψηφία, ἡ, multitudo conſultantium.
Πολύψηφος, qui multos calculos mittit, Lucian.
Πολυώδυνος, calamitoſus, valde afflictus & triſtis. Aliquando Act. multorū dolorū author.
Πολυώνυμος, ου, ὁ, multis nominibus appellatus, Heſiod. in Theog. πολυώνυμον ὕδωρ, i. multi nominis aquam, vocauit Iridem, à colorum varietate. ¶ Πολυώνυμα etiā idem quod συνώνυμα, vt ſuo loco dicetur.
Πολυώνυχοι, multos vngues habentes, qui ſunt vnguibus numeroſis.
Πολυωπὸς, οῦ, ὁ, multos habens oculos aut foramina, i. multiforis: retis epithet.
Πολυωρέω, ſolicitus ſum, curam gero, honoro, in honore habeo, Æſchyl. κατὰ Timocr. πολυωρῶν εἰς τὴν νῦν οὐ διέλιπον, ad hunc vſque diē curā habere eius nō deſii. Pſal. 137. πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου, δυνάμει σου, i. πολλὴν φροντίδα ποιήσῃς καὶ φυλάξῃς Suid. multam curam ages animæ meæ, & corroborabis ipſam virtute tua. ¶ Πολυωρεῖν pro lautè & accuratè aliquē accipere, & cura multa dignari, Laërtio in Antiſthene. ¶ Πολυωρεῖσθαι, Ariſtotel. Rhetoric. lib. 2. pro obſeruari, honorari.
Πολυωρία, ας, ἡ, cura, ſolicitudo, Ælian. δεομένῳ δὲ πολυωρίας τυχεῖν, rogante vt ſui ratio non parua haberetur. Πολυωρητικὸς, ὁ, circūſpect⁹.
Πολύωτος, multis auribus præditus.
Πολυωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt magno cōmodo.
Πόλφοι, ramenta ex fare quæ leguminibus iniiciebantur: Vnde πολφάκη dicta, Poll.
Πόμα, ατος, τὸ, potio, poculum.
Πομπαγωγέω, pompam duco.
Πομπαῖος, Mercurii cognomen, quòd animas ad inferos deducat, Sophocl.

Πομπεία,ἡ,conuicium,ſcomma,λοιδορία, Dem. pro Cteſiph.& Menand.in Perinthia.
Πομπεῖα,τὰ, vtenſilia quæ ad luſtrationes pompámque pertinent,Demoſt. κτ' δημοκρ.
Πομπεῖον,ου,locus Athenis celeberrimus: Laert. Interpr.lib.6.in Diogene vertit palatium. & lib.2.celeberrimum vrbis locum.
Πομπεύς,έως,qui pompam cogit,dux,ductor.
Πομπευτής,οῦ,ὁ,idem.
Πομπεύω,μ.εύσω,π.ευκα,pompam agito,triumpho,pompam inſtauro,oſtento, Odyſſ.ν.αὐτή μιν πόμπευον,eum ipſi mittebam ſeu deducebam. ¶ Item maledictis laceſſo, ſcommatis perſequor. πομπεύω ἐς σε, in te conuitia iacto, Niger apud Philoſtr.in Heroic. ¶ Dicitur & Πομπεύομαι Paſsiua voce pro eodem.
Πομπὴ,ῆς,ἡ,miſsio,legatio,Ælia. ἐκ τῆς θείας πομπῆς,diuino miſſu.¶ Itē deductio, comitatus, ductus. Plat.in Epiſt.πομπὴν παρασκευάζω σοι, paro qui te reducant.¶ Item pompa. πομπὴν πέμπειν,Plat.de Republ. pompam celebrare. πομπὰς ποιεῖσθαι, pro eodem apud Eundem in Leg.¶ Item πανήγυρις,dies feſtus,celebritas, ludi,Menand. διονυσίων ἦν πομπή.¶ Item vectura,vt πομπῇ ξύλων,exportatione materiæ, Thucyd. ¶ Et pro vento, apud Eurip. οὐρίας πομπῆς σπανίζων, proſpero curſu deſtitutus, ſecundo vento.
Πομπῆες,ductores,deductores,Heſych.
Πομπήϊων,ονος,deductor,dux,Apoll.2.Argon.
Πομπικὸν σαλπίζειν,Athen.buccinis ſolennē pōpam ſignificare atque accendere.
Πόμπιλος,ου,pompa, triumphus, & quæ vulgò *proceſsio* vocatur. ¶ Item Πομπίλος, piſcis è thunnorum genere, quem Ælian. πόμφιλον appellat: Apud Ariſtot.ναυτίλος appellatur. Lege ipſum hiſt.lib.9.c.37.& Plin.l.9.c.29.
Πόμπιμον,τὸ,quod cōmodè tranſmitti poteſt.
Πόμπιμος,miſſus,Nonn.πόμπιμα φάτις, Eurip.
Πομπὸς,οῦ,ὁ,dux itineris.πομποὶ τούτων καὶ κομιστῆρες,exportatores eorum & baiuli,Plut.in Pericle.¶ Πομπὸς item conuentus,σύνοδος.
Πομποστολέω,μ.ήσω,π.ηκα, ναυστολῶ,claſſem deduco,Lucian.in Amorib.
Πόμπυσμα,πόπυσμα,cauæ manus plauſus.
Πομφοὶ,tumores & bullulæ excreſcentes in ſummis corporis partibus ac rubentes, Galen.ex Hippocr.lib.2 de Morbis.
Πομφολυγίζω,bullo,as,Plin.excito bullas.
Πομφολυγοπάφλασμα,leuis ille ſonus quē emittit bulla dum rumpitur,Ariſt.in Ran.
Πομφολυγοῦται,in pompholygem coit Ruell.in bullas tumet Marcell. lib.5. Dioſcor.cap.77.
Πομφολυγώδης,bullatus,bullis turgens.
Πομφόλυξ,γος,ἡ,aquarū bulla,Lucian.in Char. ἤδη ποτὲ πομφόλυγας ἐν ὕδατι ἐθεάσω; ¶ Item medicamentum ἐκ τῶν ἀφλεγμάντων ad collyriorum vſum: éſtque vel æris vel Cadmiæ fauilla,& polen, Dioſcor.li.5.cap.85. & Plin. lib.34.cap.13.¶ Item ampulla: & clipeorum eminentia.¶ Vſurpatur & pro ſuperbo & inflato, Etymolog.
Πομφολυχεῖν,ad modum bullæ tumêre.
Πονέομαι,ἐπιπονῶ,μάχομαι,ἐργῶ,laboro,operor, Apollon.2. ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, quæcunque domi facimus. πονοῦμαι περὶ ταῦτα,in his laboro, Chryſoſtom.περὶ ἱερωσύνης. ¶ Πονοῦμαι καὶ πονῶ, doleo & laſſeſco, Chion Matridi,πεπονημένοι γὰρ οἱ Ἕλληνες πολυχρονίῳ καὶ χαλεπῇ στρατείᾳ,i.confecti atque laſsi. ¶ Item exerceo, Ariſtot.7.Polit.& Ethic.1.περὶ τὰ ἐγκώμια πεπονημένοις, exercitatis & qui in ea re elaborarunt.
Πονέω,μ.πονήσω,quum ad animum refertur: vel πονέσω,quum ad corpus,π.ηκα,laboro,σπουδάζω,enitor, elaboro, Sophocl.πονεῖν ἐπ' ἀξίοις, laborem atque operam rectè ponere, Xenoph.Iſocrat. ad Nicocl. τῇ ψυχῇ πονῆσαι, animo laborare Cæſari: Ariſtoph.in Nebul. πόνοις πονῆσαι, laborare, labores exantlare. ¶ Item exerceor, in rem aliquam incumbo, Ariſtot.lib. 5. Politic. γίγνονται γεγυμνασμένοι καὶ πεπονηκότες,Xenoph.πονεῖν ἡδέως εἰς τὰ τοιαῦτα, circa talia libenter exerceri, Baſilio Homil.6. in Hexaëm. γεωργοὶ δὲ καὶ οἱ περὶ τὰ σπέρματα καὶ τὰς τῶν φυτῶν θεραπείας πονούμενοι,laborantes & exercitati.¶ Item frangor & fatiſco,non ſufferre valeo,laſſor,laſſeſco,defatigor, Ariſtot.in Probl. Διὰ τί ποτε ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν μηρῶν τὸ μέσον μάλιστα πονοῦμεν;¶ Πονῶ & πονοῦμαι,ægroto,doleo, quod & laboro dicitur Latiné. πονέω τοὺς νεφρούς, vitio renum laboro,Ariſtot.lib.3. de partib. Anim. ¶ Πονέω pro tolero & ſuſtineo,Plat.Epiſt.7. διασχεῖν ἴσως ἐνιαυτὸν γ' ἔτι πονεῖν,per annum adhuc ſufferre.
Πόνημα,τὸ,opus,in Epigr.πονήματα,labores,κόποι,opera,monumenta.
Πονήρευμα,ατος,τὸ,ſcelus,flagitium,Chryſoſt.
Πονηρεύομαι,μ εύσομαι, π.ευμαι, malitioſè facio Cic.malignè ago,Depon. Πονηρεύω,idem.
Πονηρία,ας,ἡ,malignitas,nequitia,prauitas.¶ Item defectus, inopia, infirmitas, Plat.1.de Republic. (ſtot.
Πονηροκρατεῖσθαι, prauo imperio gubernari,Ari-
Πονηρολογίαι,αἱ,maledicta,contumeliæ.
Πονηρόπολις,ιος, improborum ciuitas.
Πονηρὸς,οῦ,ὁ,qui conſilio & conſultò eſt nequā, prauus,malitioſus,improbus, ſceleſtus. πονηρὸν βλέπει,toruè intuetur, Dioſcor.lib.7.cap. 2.πονηρὰ πράγματα,res malè habētes, Thucyd.¶ Item πονηρὸς,putris,carie vitiatus,defectus, inops,mancus, debilis & infirmus, Plat.1.de Republic. σῶμά ἐστι πονηρὸν, corpus imbecille eſt & fragile.
Πόνηρος,ου,laborioſus,infelix, ærumnoſus, Ariſtoph.ἀλλ' ὦ πόνηρε,ſed ô miſer.
Πονηρόφιλος,cui ſunt praui amici, Ariſtotel.lib. 5.Politicor.
Πονήρως, malignè, malitioſè, nequiter, prauè. ¶ Item

¶Itē cum dolore, ægrè, Syneſ. πονήρως πέπραγα, infelix fui, πονηρὰ πράττειν, Plat. i. afflictꝰ.
Πονητικὸς, οῦ, ὁ, laborioſus, laborem ſuſcipiens.
Πόνιμος, exactor pœnarum. leg. Ποιν.
Πόνος, ου, ὁ, labor, laſsitudo, negotium, exercitatio. μάταιος ἂν εἴη πόνος, Plat. in Timæo, fruſtra ſuſcipiatur labor Cicer. Xen. 1. Pæd. ἐπικουφίζει τι ἡ τιμὴ τοὺς πόνους τῷ ἄρχοντι, ipſe honos laborem leuiorē facit imperatori Cic. ¶Interdum ſignificat nocumentum, dolorem, morbum, peſtem, τῷ πόνῳ προσσκορύειν, dolorem aſpernari & à ſe repellere Cicer. li. 1. de Finib ex Epicuri epiſt. ¶Πόνοι, tormina Gaz. lib. 3. cap. 3. de partib. Anim. Ariſtot.
Ποντία, ας, ἡ, marina ſuperficies.
Ποντιὰς, i. ποντικὴ, Eurip. maritima.
Ποντίζω, μ. ίσω, π. ικα, mergo, Actiu. Accuſ.
Ποντικὸς, ponticus, pelagicus. ποντικοὶ μύες, pontici mures, de quibus Plin. lib. 8. cap. 37.
Πόντιος, ου, ὁ, marinus, ferus, immanis, Eur. in Aulid. πόντιον στόμα, Apoll. os ponticū, i. aditꝰ.
Ποντόβρεχος, ου, ὁ, mari madefactus, 3. Machab.
Ποντόθεν, ex mari.
Ποντοπορεῖν, mare percurrere, Plut. in Pericl.
Ποντοπορεύω, per mare iter facio, traiicio.
Ποντοπόρος, ου, ὁ, per mare iens, mare penetrans. vnde ποντοπόροις ναῦς, Hom. πελαγοδρόμος Heſ.
Ποντοποσειδῶν, ῶνος, ὁ, Neptunus.
Πόντος, ου, ὁ, Pontus, Aſiæ pars. Quandoque mare, q. πόνος, quia laboribus plenus ſit, Iliad. ά. ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον, i. τὴν θάλασσαν.
Πονωπόνηρος, defeſſus.
Πόξ, κὸς, lana, vellus, Ariſtoph.
Ποοῦ pro ποιοῦ, fac, Ariſtoph.
Πόπανον, ου, τὸ, placentula rotunda, lata & tenuis, ſacrificiis apta, Ariſt. πλ. ¶Item effigies Deo aſsimilis, à πόνος & ἄναξ, Euſt. Iliad. δ.
Ποπίζειν, popiſſare, hoc eſt, epopis aut vpupæ vocem edere, Poll. & Theocrit.
Πόποι, papæ, blandientes vox, aut indignantis Ilia. ά. ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος ἀχαΐδα γαῖαν ἱκάνει. ¶Eſt etiā θαυμαστικὸν, & admirātis loco.
Πόποι, οἱ, dii, dæmones, q. τὰ πάντα ἐποπτεύοντες, i. omnia deſpicientes, Cæl. lib. 1. cap. 24.
Ποππύζω, μ. ύσω, popyſmis proſequor, applaudo demulceo, blādè attrecto, *poupyner*. ¶Ποππύζω, ſibilo, aut colliſis manibꝰ inter ſe plauſum edo, Ariſtoph. πλ. & Theocr. Idyll. έ.
Πόππυσμα, ατος, τὸ, vox fictitia à ſono quo equis necdum domitis blandimur, attrectatio blanda quæ fit ad cicurandum equum. Nazanz. cauæ manus plauſum vocat Virgil. ¶Hinc πόππυσμα pro κολακεία, adulatio κολάκευμα. ¶Ποππυσμὸς, idem, ſibilus & applauſus.
Πορδακὸν, τὸ, madidum, vliginoſum, Simonid.
Πόρδαλις, pardus mas: nam fœmina πάρδαλις dicitur, i. panthera, Iliad. ρ. Homer. πόρδαλιν animal vocat: πάρδαλιν verò pellem eius.
Πορδὴ, ῆς, ἡ, ventris crepitus: à verbo πέρδομαι.

Πόρε, præbuit, copiam fecit, Iliad. ά.
Πορεία, ας, ἡ, iter, ingreſſus, profectio, inceſſus, progreſſus, Iſocr. τὰς κατὰ γῆν πορείας ὑπομένειν, terreſtria itinera ſufferre. πορείαν ποιοῦμαι, iter facio, Lucian.
Πορεῖα, τὰ, quæ ad profectionem ſunt idonea, velut commeatus, viaticum.
Πορεῖον, quod datur legatis ad legationem tanquam commeatus, Etymol. legatiuum Vlpia.
Πόρευμα νάϊον, naualis expeditio, Eurip.
Πορεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, eo, viam ineo, iter ingredior, πορεύομαι διὰ τῆς ἀγορᾶς, Demoſt. πορεύομαι κατὰ γῆν, Thucyd. πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, Demoſt. hæreditatem adire. πορεύομαι ἐκτὸς τοῦ, &c. aberro à, Plat. de Leg. ¶Et cum Accuſ. actionis, Ariſtot. de mund. πορεύεται διπλᾶς πορείας ὁ παμφαὴς ἥλιος, duplex iter facit ipſe ſol.
Πορεὺς, portitor, πορθμεὺς, Heſych.
Πορεύσιμος, ου, ὁ, meabilis, commeabilis, peruius, nauigabilis, πορεύσιμος ποταμός.
Πορευτικὸς, οῦ, ὁ, q. greſsilis, vim habēs gradiēdi.
Πορευτὸς, q. greſsilis, ambulatilis Vitr.
Πορεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ago, duco, deduco, κομίζω, traiicio, Soph. in Aiace. ¶Item mando, mitto, πέμπω, ἀποστέλλω, Soph. in Electra.
Πορέω, do, præbeo, Actiu. Accuſ.
Πορθέω, μ. ήσω, π. ηκα, populor, diripio, perdo, vaſto, expilo. Odyſſ. ξ, περικαλλέας ἀγροὺς πόρθεον, depopulabantur prædantes. πορθουμένη λῃστείαις, oppreſſa latrociniis, Herodot.
Πόρθησις, εως, ἡ, populatio Liu. vaſtatio, depopulatio Cicer. expilatio, ἅλωσις, Hermogen.
Πορθητὴς, οῦ, ὁ, populator Ouid.
Πορθμεία, ας, ἡ, & Πορθμεῖον, ου, τὸ, nauis, Cæſari ponto, nis, Gallicè *vn bac*. ¶Item locus per quem traiicimus, Plut. in Romul.
Πορθμεύομαι, traiicior. ¶Aliquando etiam Actiuè pro tranſeo, Eurip. in Androm.
Πορθμεὺς, έως, portitor, περάτης, Ariſtoph.
Πορθμευτὴς & Πορθμευτικὸς, idem.
Πορθμεύω, μ. εύσω, π. ευκα, traiicio. Accuſ. lib. 3. Epig. πορθμεύεις τοῦτ' ἀχέροντος ὕδωρ, traiicis.
Πορθμήϊον, τὸ, naulum, τὸ πορθμίον, Callimach.
Πορθμικὸς, portitor, Ariſtot. lib. 4. Polit. cap. 4.
Πορθμίον, ου, τὸ, merces pro traiectu. Lucia. de luctu, τὰ πορθμία καταβαλεῖν, naulū ſoluere.
Πορθμὶς, ίδος, in Epigr. pro nauicula ſeu naue. ¶Pro freto, Dionyſ. de Sit. orbis.
Πορθμὸς, οῦ, ὁ, fretum, ſinus maris qui facilè traiici poteſt, Odyſſ. δ, ἐν πορθμῷ ἰθάκης.
Πόρθος, ου, ὁ, ramus, ſtirpis germen: pro πτόρθος.
Πόρια, τὰ, nauigia, quibus vtebantur ad milites tranſportandos, Dioſc. lib. 10. ¶Plat. de Leg. 3. πόρεια vocat currus ſiue vehicula.
Πορία, ας, ἡ, facultas, abundantia.
Πόριες, οἱ, vituli, Suid. νέοι βόες, μόσχοι. Vide Πόρις.
Πορίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, & Πορίζω, μ. ίσω, π. ικα, comparo, rem facio, rem familiarem augeo, conſequor, acquiro, conflo, ſuppedito:

vnde πεπορισμένον ἀργύριον, Demoſt. pecunia ad diſſoluendum æs alienum confecta. Xen. τὰ αὐτοῖς ἀρκοῦντα πορίζεσθαι, victum qui ſufficiat ſibi quærere, τοῖς ἄλλοις πολίταις ὧν δέονται πορίζειν, aliis ea quibus egẽt ſuppeditare, Eidem. πορισώμεθα τὴν δαπάνην, demus operam vt ſumptus ſuppetat, Thucyd. ¶Πορίζεσθαι λόγους, verba comminiſci, Demoſth. ¶Πορίζεσθαι ſine caſu, victum quærere, quæſtum facere, Laert. in Timone. ¶Item ex demonſtratis inferre & aſtruere, Procl.

Πόριμος, facilè ſuppeditans, abundans & fæcundus, ſuppetẽs abundé. πόριμος τόλμα, Ariſtoph. audacia ſuppetens animum. Syneſ. ὦ πρὸς τὰ καλὰ πάντων σὺ ποριμώτατε, omniũ accerrimè ad res honeſtas cõminiſcendas. ¶Itẽ ſuppeditabilis, qui facilè paratur & ſuppeditatur, parabilis. Syn. θεοῦ δὲ παρόντος ἅπαν ἄπορον, πόριμον, i. εὔπορον. ¶Item facilè penetrans, i. penetrabilis Virg. Gal. Eſt etiam qui facilè tranſmitti & penetrari poteſt, i. penetrabilis Paſsiuè, Eidem. ¶Item lucroſus, quæſtuoſus, ἐπικερδὴς Suid.

Πόρις, pro πόρτις, iuuenca, vitulus, μόσχος.

Πόρισμα, τος, τὸ, quod excogitatur, vt corollariũ, additamentum. Verbum geometricum vt πρόβλημα & θεώρημα, Procl. in Euclid. lib. 3.

Πορισμὸς, οῦ, ὁ, ſuppeditatio, ratio vitæ quęrendæ. ¶Item reditus, πρόσοδος, vectigal.

Ποριστὴς, οῦ, ὁ, qui modum viámque commonſtrat rei faciendæ, atque cõtrahendæ rei numarię, quaſi ſuppeditator, quęſtuarius Senecæ, rei quærendæ ſtudioſus, Ariſtot. Rhet. li. 2, Καὶ οἱ μὲν λῃσταὶ αὐτοὺς πορισταὶ καλοῦσι νῦν, prædones ipſi ſeipſos nunc πορισταὶ, i. rei faciendæ ſtudioſos vocant.

Ποριστικὸς, ſicut πόριμος, qui artificium nouit & rationem vitæ ſuppeditandæ, aptus ad acquirendum.

Ποριστὸν, quod facilè ſuppeditatur, parabile.

Πόρκης, ου, ὁ, fibula ſiue annulus cuius circumplexu haſtæ ferrum cum ligno coercetur, Homer. in Iliad. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. ¶Πόρκος, ου, ὁ, idem, Suid. ¶Et rete piſcatorium ex funiculis contextum, Plat. in Sophiſt.

Πορνεία, ας, ἡ, ἀκολασία, ἀσελγία, proſtituta pudicitia, cum ſcorto commercium, Epheſ. 5.

Πορνεῖον, ου, τὸ, lupanar, fornix, οἰκήσιμον.

Πορνεύω, μ. εύσω, ſcortor, proſtituo pudicitiam, meretricor Colum. πορνεύομαι, Luci. & Dem.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, ſcortum, proſtibulũ, Hom.

Πορνίδιον, ου, τὸ, meretricula, Ariſtoph.

Πορνικὸς, meretric⁹, Chry. πορνικῆς ὀρχήσεως μισθὸς

Πορνοβοσκεῖον, ου, τὸ, lupanar, πορνεῖον, lupanariũ.

Πορνοβοσκέω, lenociniũ exerceo, leno ſum, Plut. in Apophth. Lacon. πορνοβοσκεῖν, alieno amori ſeruire, Ariſtoph. lenocinari, lenocinium facere Plaut. & Vlpian. ¶ Πορνοβοσκία, lenonia ars, lenocinium. ¶Πορνοβοσκός, ου, ὁ, leno, qui alieno amori ſeruit. ſic Cicer. 2. Catil. ¶Πορνοβοσκοῦντες, οἱ, lenocinantes.

Πορνομανὴς, impudic⁹, meretricio amore flagrãs.

Πόρνος, ου, ὁ, ſcortum maſculum, cinædus. οἱ παῖδες πόρνοι, pueri meritorii, Ariſtoph. ¶Sunt qui πόρνον velint dici etiam ſcortatorem.

Ποροποιεῖν, tranſitum munire & meatus aperire, Dioſcor. lib. 5. cap. 13.

Πόρος, ου, ὁ, meatus, alueus fluminis, canalis, Comment. Ariſtoph. in Plut. ¶Item iter, via, Heſiod. in Theog. διαβὰς πόρον ὠκεανοῖο, emenſus iter oceani. ¶Πόρος etiam vocabatur ab Herophilo neruus opticus, quia inſignem habet meatum & velut canalem ſpiritus qui viſionis eſt cauſa: Galen. lib. 4. de Different. Symptom. ¶Πόροι dicuntur in cute ſubtiles meatus atque foramina quibus fit expiratio (vel vt Medici loquuntur) tranſpiratio, ſudórque elicitur, Aphr. in Probl. τὰ γὰρ βρέφη, ὑγρὰ τοῖς πόροις, infantes humidi ſunt in meatibus. ¶Item πόρος, vadum, traiectus. Iliad. β, καὶ θρύον ἀλφειοῖο πόρον, i. Alphei vadum. τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται; quis tibi erit viæ tranſitus? Ariſtoph. ¶Πόρος ἀντὶ τοῦ γέφυρα, pons, Herodot. πόρον λύειν, pontem intercidere vel ſoluere. ¶Πόρος, exercitus, Halicarn. lib. 6. ¶Πόρος, reditus, obuentio, vectigal, Ariſtop. in Veſ. ex Pindaro, πόρον ποιεῖσθαι, quæſtum facere, Ariſtot. Polit. ¶Item ſuppeditatio, ratio atque via parandæ pecuniæ augendíque vectigalia, & ipſa pecunia & lucrum, Demoſt. λέγουσι δὲ καὶ ἄλλους τινὰς δήλοι πόρους: Cicer. in Epiſt. ad Quintum fr. Et omnes vias pecuniæ norunt. Eurip. πόροι χρημάτων εἰσὶ, licet pecunias parare atque rẽ facere. ¶Πόρος ἀντὶ τοῦ ἐμπόριον, emporium, Thucyd. ¶Πόρος, excogitata ratio aliquid efficiendi, ἀφορμὴ, facultas rei gerendæ & occaſio, excogitatio, Plat. de Leg. πόρον καὶ λόγον ἀνευρίσκομεν, modum rationémque rei conficiendæ comperimus.

Πόρπαξ, κος, ὁ, fibula, ἀγκτὴρ, vulgò *agrafe*. ¶Item annulus oſtii, lorum, vinculum, capulus armorum, ſcuti manubrium, annulus clipei, habena ſcuti, ſeu amentum, Sophoc.

Πορπάω, vel Πορπέω, infibulo, aſtringo, Æſchyl. Prom. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς. ¶Πορπάζειν, Plut. in Num. rubiginem contrahere.

Πόρπη, ης, ἡ, idem quod πόρπαξ, fibula, Iliad. σ.

Πόρπημα, indumentum fibulatum, Eurip.

Πόῤῥω, longè, procul, porró. Ariſtoph. πεφράτεται μακρὰ πόῤῥω πάνυ, longè valde. τὸ πόῤῥω πεποίηκε ξενηλασίας, procul aduenas expulit, Ariſtot. lib. 2. Polit. ¶Gen. πόῤῥω τῆς πόλεως, procul ab vrbe, Demoſt. ἵνα μὴ πόῤῥω τοῦ παρόντος γένωμαι, ne longius digrediar. ¶Πόῤῥω contrario modo pro ἐγγὺς, propè, proximé. ἤδη πόῤῥω τῆς ἡμέρας οὔσης, cum fermè diluxiſſet: cũ iã dies proceſsiſſet & appropinquaſſet.

Πόῤῥωθεν, eminus, è lõginquo Plin. procul, longiore initio, à longè, Gaz. ca. 1. li. 4. de gen.

Πορρωτάτω, longiſsimè. & πορρώτατα eidem. πορρωτάτω ἀπ' αὐτῆς φευκτέον, ab eis quàm lõgiſsimè fugiendũ, Luci. ὡς πορρώτατα, Ariſtid.
Πορρώτερον, longius, Ariſtot. de mund.
Πορρωτέρω, longius, remotius. ὡς πορρωτέρω τῶν πυλῶν ἐγεγόνεισαν, vt longius à portis abierant, Plutar. in Camill.
Πορσαίνω, μ. ανῶ, & Πορσύνω, paro, orno, præbeo, Soph. ἐγὼ δὲ τἆλλα πάντα πορσυνῶ, i. παρέξω, præſtabo, efficiam, ſuppeditabo: Datiuo iunxit vnà cum Accuſat. Eurip. πορσυνῶ σοι τὸν πόνον, tibi laborem adminiſtrabo, exequar, efficiam. ¶Item colo, veneror, Accuſ. Arg. 2. δαίμονα πορσαίνοντες. ¶ Πορσύνω, alo, τρέφω, Pindar. in Olympiis. (Arat.
Πόρσω, pro πόῤῥω, ἔμπροσθεν, procul, vltrà, vlteri⁹,
Πόρτις, ἡ, parua vitula, δάμαλις, iuuenca: vnde ὑπόπορτις ἔριθος, Heſiod. Dicitur & πόρις. ¶Πορτάζειν, vitulari, δαμαλίζεσθαι.
Πόρταξ, ακος, ὁ, paru⁹ vitulus, inuenculus Catullo, Iliad. ρ.
Πορωὶν, laqueus.
Πορφάζω, μ. άσω, π. ακα, ſtimulo boues, Neutr.
Πορφύρα, ας, ἡ, purpura, & genus cõchæ, Ariſtot.
Πορφυρανθὴς, ὁ, qui florem purpureum habet.
Πορφύρεεν ἠὼς, fulgebat aurora, Nonn.
Πορφύρεος, ου, ὁ, purpureus, denſus, niger, Ilia. ά.
Πορφυρεὺς, έως, ὁ καὶ ἡ, qui purpuras capit, tingens purpura, purpurarius, Ariſtot in Probl.
Πορφυροβαπτικαὶ στέγαι, caſæ piſcatorum purpurarum, Euripid.
Πορφυρέω, profundè aliquid cogito, Etymol.
Πορφυρίζω, ſum purpureus, purpuraſco, in purpuram vergo, lib. 3 Dioſc. ca. 44.
Πορφύρια μικρὰ, purpurulæ Gaz. l. 5. Ariſtot. c. 15.
Πορφυρὶς, ίδος, ἡ, veſtis purpurea. ¶Eſt & inſulæ vnius Cycladum nomen. ¶Et nomen auis.
Πορφύρειον, & φλόγινον ſiue φλὸξ, nomina ſunt florum, apud Theophr. hiſt. li. 6. cap. 7.
Πορφυρίων, ωνος, ὁ, porphyrio auis, vulgò *flambãt*, Ariſtot hiſt. Anim 8. cap. 6. Athen. lib. 9. Plin. li. 10. ca. 46. ¶ Eſt & piſcis nomẽ, Heſy.
Πορφυροβάφος, ου, ὁ, qui purpuram tingit, Poll.
Πορφυροειδέα δι' ἅλα, per mare purpureum, Eur.
Πορφυρόεις, όεντος, purpureus, purpurã referens.
Πορφυρόκαυλος, qui eſt caule purpureo.
Πορφυρόπωλις, ἡ, quæ purpuram vendit, Suid.
Πορφυροῦς, purpureus, Lucian. πορφυροῦν ἄνθος, flos purpureus, Dioſcor. lib. 1. ca. 136.
Πορφυρωίας, nomen auis.
Πορφύρω, μ. υρῶ, purpureum efficio, rubefacio, Sil. Nonn. ¶Aliquando pro rubeo, purpuraſco, vel Colum. purpuro, lib. 7. Epigr. ¶Capitur etiam pro denigro ſeu nigreſco. ¶Item pro verſo, agito.
Πορφυρώτερος, magis purpureus.
Πόρω, μ. ορῶ, π. ορκα, præbeo, Actiu. Accuſ.
Ποσάκις, quoties, Plat. Epiſt. 7.
Ποσαπλάσιος, quotuplex.
Ποσαπλῶς, ſæpenumerò, multipliciter.
Ποσαπὸς, οῦ, ὁ, quotus.
Ποσαπῶς, quàm multipliciter. alii ποσαχῶς.
Πόσ' ἄττα, quótnam, Ariſtot. 5. Ethicor.
Ποσαχῆ, quot in locis.
Πόσε, quo, ποῖ.
Ποσαχῶς, quotupliciter, quã variè, δυσαριθμήτως.
Ποσειδάων, ωνος, ποσειδῶν, Neptunus, Iliad. β.
Ποσειδεὼν, ῶνος, ὁ, menſis. Gaz. apud Theophr. lib. 3. hiſt. plant. Septembrem vertit. Decembrem verò, apud Ariſtot. li. 5. Anim.
Ποσειδεωνὶς, ίδος, ἡ, Halcyone.
Ποσειδῶν, ῶνος, Neptunus in Accuſat. ποσειδῶνα, & ποσειδῶ, ἐξ ἀποκοπῆς: νὴ τὸν ποσειδῶ, Ariſtop.
Ποσειδώνιον, Neptuni templum, ſiue fanum.
Ποσεχέστερος, ὁ, probior.
Πόσθη, ης, ἡ, præputium, pudendum, virile membrum Suid. genitale, Dioſcor. lib. 4. cap. 247. penis, Ariſtoph. νεφ.
Ποσθία, ας, ἡ, idem quod κριθὴ, tuberculum paruulũ, ſimilitudine ordei, Gal. li. 4, κατὰ τόπους.
Πόσθιον, ου, τὸ, mentula, Ariſtoph.
Πόσθων, ονος, ὁ, idem. ¶Alii hernioſum: & ſine præputio hoc nomine appellari volunt.
Ποσιδῶν, Neptunus, Etym. ¶Ποσιδήϊος, ου, ὁ, Neptunius, Neptuni filius. ¶Ποσιδήϊον, Neptuni templum, Herodot.
Πόσιμος, ου, ὁ, q. potabilis, πότιμος.
Ποσιπτερνίδες, αἱ, venæ in calcaneo.
Πόσις, εως, ἡ, potio, potus, hauſtus, compotatio, Homer. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος, καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο. ¶Pro vino, Eidem in Odyſſ. παρὰ τὴν πόσιν, inter compotandum. ¶Item ſponſus, vir, coniunx, ἀνὴρ, maritus, Odyſſ. ὁ, Ζεὺς πόσις ἥρης. ¶Πόασις, pro eodem, in Epigram.
Πόσος, ου, ὁ, quantus, quàm multus, aliquantus, quotus, Interrogatiuè. πόσου δὴ πρίαιο ὥστε τὴν γυναῖκα ἀπολαβεῖν; quãti emeres vt vxorem reciperes? Xenoph. lib. 3. Pædiæ. πόσοι δή τινες ἦσαν; quot erant tandem? Demoſt.
Ποσὸς, quotus, quantus, aliquantus, quidam infinité. ¶ποσόν τι, certa quantitas, Herodot.
Ποσοστὸς, quotus.
Ποσότης, ητος, ἡ, quantitas, modus, ratio Quint. lib 7 cap. 5. Vitr. lib. 1. cap. 2.
Ποσήμαρ, & Ποσταῖος, quot, in quot diebus, Xen.
Ποσημόριον, interrogatiuum eſt, quotæ partis.
Πόστος, ου, quotus (vnde ὁ πόστος, Ariſtot. in Pol.) cui reſpõdet τρίτος, τέταρτος, & deinceps alia.
Ποσῶς, quodam modo, aliquantum, aliquantulũ.
Πόταγε, adeſdum. Dorice autẽ dicitur pro πρόσαγε: ſicut πότεχε, attende, pro πρόσεχε.
Ποτάγχωμεν, propinquamus, προσορμίζομεν, appellimus.
Ποταννὶ, nuper, recenter.
Ποταίνιον, nouum, peregrinum, recens, Iliad. ώ.
Ποταμηγὸς, οῦ, ὁ, fluuialis.
Ποταμηδὸν, δίκην ποταμοῦ, fluminis in morem, more fluuii, Suid.
Ποταμηπόρος, ου, apud Oppian. ὁ πέρων τὸν ποταμὸν, flumen traiiciens.
Ποτάμιος, ου, ὁ, fluuialis, amnicus Plin.

Ποταμογείτων, ονος, genus herbæ à fluminum vicinitate, in aquoſis enim naſcitur, Dioſc.
Ποταμοδύρτης, fluuium penetrans vel traiiciés.
Ποταμὸς, οῦ, ὁ, fluuius, profluens. ποταμὸς ὁ τῶ ὠρείων, ſignum cœleſte, Procl. de Sphæra.
Ποταμοφόρητος, ὁ καὶ ἡ, qui à flumine rapitur, quem flumen aufert, cap. 12. Apoc. Ioan.
Ποταμόχωστε, terra flumine operta, Heſy.
Ποτανὸς, volucris, πετεινός.
Ποτάομαι, volo, Iliad. β, ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται.
Ποταπὸς, οῦ, ὁ, qualis, cuias, pro ποδαπὸς, Herm. de Inuent. σκοπητέον τὸ πρᾶγμα ποταπόν ἐστι.
Ποτάω, idem quod ποτάομαι.
Ποταῶν, ad orientem ſitum, ἑῶν.
Πότε, quando, tandem, paroxyt.
Ποτὲ, oxyt. aliquando, olim, quondam, tandem, interdum, nunc, modò, Thucyd.
Πότειδα, Neptunus, Attica lingua.
Ποτέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, τὸ ποτάω, 2. Argon.
Πότερα, & Πότερον, vtrum, an, Plut. in Pericl.
Πότερος, vter. Interrogat. pro ὁπότερος, in Iliad.
Ποτέρως, Aduer. vtro modo, hoc ne an illo modo, Xenoph. ¶Ποτέρωθι, vtra in parte. ¶Ποτέρωσε, pro ποτέρωθι, in vtram partem, Xen. 4. ἀπομν. Τοῦτο αὖ ποτέρωσε θετέον;
Ποτὴ, ἡ, volatus, πτῆσις: à πέτω, ſicut ab ἔχω, ὀχή.
Πότημα, potus, Dioſc. lib. 2. cap. 192.
Ποτηνὸς, alatus, volucer, Eurip.
Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, poculum, Idem.
Ποτηριογλύπτης, ου, ὁ, poculorũ cælator, Euphor.
Ποτήριον, ου, τὸ, calix, poculum, ἔκπωμα. ¶Item ſpinoſus frutex quem φρυνίον καὶ νευράδα vocant, Dioſc. lib. 3. cap. 17. & Plin. li. 27. ca. 12.
Πότης, ου, ὁ, potor, vel potâtor Plaut. bibulus, Ariſtoph. τὸν πότην ἥπτες λύχνον.
Ποτὴς, ῆτος, ἡ, potus, Homer. Odyſſ. ό.
Ποτητὸς, volucris, à ποτάομαι.
Ποτὶ, Doricè & πρτὶ, pro eo quod πρὸς & ποτὶ, apud Hippoc. Odyſſ. ξ, ἱκόμεθα ποτὶ πτόλιν: & cum Dat. Ody. ι, νῆας γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν.
Ποτιδέγμενος, ου, ὁ, expectans, in Iliad.
Ποτιδόρπιον pro προσδόρπιον Doricé. Odyſſ. θ, ὄφρα οἱ ποτιδόρπιον εἴη, vt ſuper cœnam vtetur. ¶Alii ποτιδόρπια, exponunt comeſſationes vt Heſych. ¶Apud Apoll. Rhod. Adiect. ποτιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam.
Ποτίζω, μ. ίσω, π. ικα, rigo, potum do, πιπίσκω Hippocr. do potatum Colum. do potui Celſ. porrigo potum, irrigo. ποτίζει τοὺς πιεῖν ἐθέλοντας, Naz. potum præbet bibere volẽtibus.
Ποτικὸς, οῦ, bibax, ποτίστατος, Poll. bibaciſsim⁹.
Ποτίκρανον, ου, τὸ, puluinar, προσκεφάλαιον, Poll.
Πότισμα, ατος, τὸ, potus.
Ποτισματοποιὸς, οῦ, ὁ, potionum temperator.
Πότιμος, ου, ὁ, q. potabilis, poculentus, aptus potui. πότιμα ὕδατα, Naz. in Orat. vbi Moſellan. potabiles aquæ.
Ποτινίομαι, ingredior.
Ποτινίσσομαι, venio, accedo, Iliad. ί.
Ποτιόσσομαι, aſpicio, expecto, Apoll. Rhod.
Ποτιπτύσσομαι, μ. ύσομαι, π. υγμαι, applicor, amplector.
Πότισμα, ατος, τὸ, potio.
Ποτισμὸς, idem.
Ποτιστήριον, canalis, cap. 24. Geneſ.
Ποτιφέρω, i. προσφέρω, Doricé.
Ποτιφωνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, loquax.
Πότμος, οῦ, ὁ, ſors, fortuna, fatum, interitus, caſus, euentus, mors, Odyſſ. ξ, ὡς ὄφελον θανέειν, καὶ πότμον ἐπισπεῖν, vtinam interiiſſem & fatum hauſiſſem.
Πότνα, pro πότνια, δέσποινα, in Epigr.
Ποτνιάδες, αἱ, mænades, Bacchæ, Furiæ.
Ποτνιάζομαι, ſupplico, oro, moneo.
Ποτνιάζω, illicitis amoribus vtor, Heſych.
Ποτνιάσις, ἡ, quiritatio: durum videtur Polluci.
Πότνιος, ου, ὁ, venerandus, pudicus, honorabilis, Odyſſ. ό, πότνια μήτηρ. ¶Πότνος, idem.
Ποτνιάω, & Ποτνιῶμαι, ſupplico, cum gemitu obteſtor, quirito, & quiritor, σχετλιάζω, Plutar.
Ποτόμφω, olfacio, προσόζω.
Ποτὸν, τὸ, potus, potio, Xenoph. ποτῷ πίνεις τῷ φαυλοτάτῳ, potu vteris viliſsimo. ποτῶν καὶ σίτων διάλωσις, Plat. potus cibíque ſumptus.
Πότος, ου, ὁ, potus, de potu certamen, Lucia. καὶ τοὺς πότους ἐρεῖς καὶ τὰ δεῖπνα, i. compotationes.
Ποτὸς, οῦ, ὁ, poculentus, q. potabilis. ποτὸν φάρμακον, potabile medicamentum, Eurip.
Ποῦ, vbi, Genit. vt ποῦ γῆς, vbi terrarum, Soph. ¶Ποῦ, in eodẽ verſu pro quô & vbi, apud Eundem, ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος οὐ γὰρ ἐκ ἐγώ; quo progreſsi, aut vbi ſtantis vbi non ego? ποῦ 'στι, pro ποῦ ἐστι, Ariſtoph.
Πουλυβότειρα γῆ, terra multorum altrix, Iliad. γ.
Πουλυγάλακτος, multo lacte abundans, in Epigr.
Πουλυέλικτος αἰὼν, æuum & tempus quod ſæpe voluitur, multùm volubile, Nonn.
Πουλυέτηρος, vetus, annoſus, Eidem.
Πουλυκάρηνος ὄφις, in Epig. de hydra Herculis.
Πουλυμέλαθρος αὐλὴ, aula atrio amplo, Nonn.
Πουλυμιγὴς, ὁ καὶ ἡ, permixtus, confuſus, in Epig.
Πουλυόδους, οντος, multùm dentatus, Nonn.
Πουλυπότης, multibibus, in Epigr.
Πουλυτενὴς, multùm porrectus, Dion. de Sit. orb.
Πούς, ποδὸς, pes, in Vocat. ὦ πούς. ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλὴν, à pedibus vſque ad caput, Ariſtoph. in Plut. Iliad. ψ, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, à capite vſq; ad pedes. ¶Ἐκ ποδὸς, è-veſtigio, vt ἐδίωκεν αὐτὸν ἐκ ποδὸς, Dionyſ. Halicarn. lib. 3. ¶Ἐκ δυοῖν ποδοῖν καταφεύγειν, duobus pedibus fugere: quod de ſummo conatu & celeritate dicitur, Ariſtid. in Panath. ¶Ἐκτὸς ἔχειν πόδα, extra lutum pedes habere, pro immunem eſſe periculi, extra diſcrimen atque aleam conſtitutum eſſe, Pind. in Pythiis hymno 4. ¶Ἐπὶ πόδα, ceſsim, Xenop. Pæd. 3. παρηγγύησεν ἐπὶ πόδα ἀνάγειν ἔξω βέλους: ait Cyrũ iuſsiſſe ordines retrò abduci, extra teli iactum. ¶Ἐπὶ ποδῶν, in pedes, pedibus inſiſtendo atque innitendo, Ariſtot. hiſt. Anim. lib. 5, ἐπὶ ποδῶν ὀχεύει, pedibus inſiſtẽdo coit.
¶Κατὰ

¶Κατὰ ποδὸς βάσιν, pedetentim, Suid. ¶Κατὰ πόδα, pedatim Plin. Plat. 11. Leg. ἕπεται κατὰ πόδα, proximè ſubſequitur. ¶Ὅλῳ ποδὶ, toto pede vel omni, i. omni conatu, ὅλῃ δυνάμει, Suid. ¶Παρ ποδός: vt τὸ παρ ποδὸς dicitur, præſens ſtatus, humanæ vitæ conditio, Pind. ¶Παρὰ ποδὶ, quòd inſtat imminétque. Eidẽ Ὀλυμπίων ά, Ὁ αὐτῷ παρὰ ποσὶ σχεδὸν φαίνῃ, propè, iuxta pedes ille ſe huic oſtendit. ¶Παρὰ πόδα, continuò, è-veſtigio. Soph. in Phil. πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται, è-veſtigio magnam potentiam obtinet. ¶Περὶ πόδα, q. ad pedem ſiue iuxta pedem, i. conuenienter & congruenter, Plat. Comic. Ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦτο περὶ πόδα. Habet etiam περὶ ποδὸς, Heſych. ἀντὶ τοῦ ἁρμοζόντως. ¶Πρὸ ποδὸς, & πρὸ ποδῶν, ante pedes, pro pedibus. Ariſtop. πρὸ ποδῶν κείμενος, ante pedes iacens & poſitus. ¶Ποὺς ποδὶ, collato pede Eurip. -πούς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ, ἀνὴρ δ᾽ ἐπ᾽ ἀνδρὶ στὰς καρτερεῖ μάχῃ. Sic Virgil. in Æneide, *hæret pede pes, denſúſque viro vir*. ¶Ὑπὸ πόδας τίθεσθαι, pro ὀλιγωρεῖν, contemnere & aſpernari, Plutarch. contra Epicurum. ¶Ποὺς interdum dicitur montis radix atque imum. Iliad. ύ, -πόδες πολυπιδάκου ἴδης Καὶ κορυφαί. ¶Item menſura quatuor palmorum, Herodot. lib. 2. & Inter. Heſiodi. ¶Ποὺς, veſtigium, i. ἴχνος, Thucyd. ¶Ποὺς, in naui funis quo velum tenditur atque laxatur: alligatur ad mali partem imam, i. pedem. Eurip. in Oreſte, Καὶ ναῦς γὰρ ἐνταθεῖσα πρὸς βίαν ποδὶ ἔβαψεν. ἔστη δ᾽ αὖθις ἢν χαλᾷ πόδα, Ac vi citato mergitur ratis pede: Eadémque, ſi remiſeris ſtabilis manet. Tamen pro velo pedem etiam accepiſſe videtur Catull. Et pedes pro remis, Plaut. in Menæch. ¶Ποὺς pro eo quod eſt πηδάλιον καὶ οἴαξ, gubernaculum, clauus ſiue temo. Odyſſ. κ, αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, Interp. πόδα νηὸς, inquit, τὸν μεταγωγὸν τοῦ κέρατος κάλων: ἢ τὸ πηδάλιον: vtrúnque verè ſignificat: at poſterior interpretatio huius eſt loci. ¶Erat & edictũ quodpiam ὁ πούς, quod longis, vt apparet, periodis conſtans, contenta continuatáque voce, & vno q. ſpiritu à præcone recitabatur, Galen. Epidem. lib. 6.

Ποώδης, herboſus Plin. herbidus Colum.

Π Ρ

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, opus, factum, officium. οὐδὲν πρᾶγμα εἴη, nihil opus fuerit, Herodot. Plat. in Apologia, τὸ σὸν τί ἐστι πρᾶγμα, quod tuum eſt munus? ¶Πράγματα in malam partem, vulgò *faſcheries*, Ariſtoph. in Plut. παρέξω σοι πράγματα. Ἔχειν πράγματα, apud Lucian. capere moleſtias, occupari, habere difficultates. ¶Πράγματα, ἡ πολιτεία, i. ipſa Reipub. adminiſtratio. ἦλθον ἐπὶ τὰ πράγματα, Thucyd. ad res peruenerunt & rerum adminiſtrationem. Οἱ τὰ πράγματα ἔχοντες, Οἱ ἐν τοῖς πράγμασι, primates, qui res adminiſtrant, Eidem. ¶Πράγματα, fortunæ, τύχαι, Demoſt. contra Æſch. τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα, Græciæ fortunas vertit Cicer. ¶Πράγματα, iudicia, lites, Ariſtoph. in Neb.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotiatio Cicer. res forenſis, aduocatio. Iſocr. ad Nicocl. τὰς μὲν ἐργασίας κερδίστας καὶ δικαίας, τὰς δὲ πραγματείας ἐπιζημίους, ac vt ſint damnoſæ aduocationes, rerúmque forenſium tractationes. ¶Πραγματεία, inquiſitio, conſideratio, occupatio, ſtudium, inueſtigatio, opus commentatione cõpoſitum. πραγματείαν ποιεῖσθαι, opus conſcribere, Galen. lib. 2. ad Glauc. ¶Πραγματεία, pro commentatione ipſa, & intenſione animi & vexatione, Plat. in Phędro, οὗ ἕνεκα ἡ πολλὴ πραγματεία ὑμῖν ἐν τῷ παρόντι βίῳ.

Πραγματεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, negotium obeo Cicer. negotium gero, ſatago circa aliquid & occupor. Ariſtot. 2. Oecon. περὶ ἣν δεῖ πραγματευώμεθα, in cuius curam incumbamus & ſimus occupati. ¶Πραγματεύεσθαι, vexari & fatigari negotiíſque implicari, Nazanz. εἰ δέ σοι μηδὲν πονήσαντι μηδὲ πραγματευσαμένῳ τυχεῖν ἐστὶ τοῦ ποθουμένου. ¶Item laboro, tento, molior, Xenoph. πραγματεύομαι ὅλην τὴν νύκτα ἄυπνος, totam noctem exigo in labore atque negotio. ¶Item philoſophor & commentor, i. occupor animo circa indagationem veritatis & recti. Plat. li. 4. de Rep. ἵνα μηκέτι πραγματευώμεθα περὶ σωφροσύνης, ne inquiramus & commentemur. ¶Cum Accuſ. Ariſtot. Rhet. lib. 1. περὶ δὲ τῶν ἔξω τοῦ πράγματος, τὰ πλεῖστα πραγματεύονται, permulta extra rem & cauſam tractant, i. ſcribunt. ¶Paſsiuè etiam ponitur in hoc ſignificatu, Laërt. in Ariſtot. τοσαῦτα μὲν αὐτῷ πεπραγμάτευται βιβλία, tot ab ipſo commentationes & libri editi ſunt. ¶Πραγματεύεσθαι, conſultò & de induſtria aliquid facere, Xenoph. ¶Πραγματεύομαι, negotior, lucrum & compendiũ ſector. τῶν πλησίον τὴν πενίαν πραγματευομένων, qui captant lucrũ cum proximorum inopia, Chryſ. ¶Πραγματεύω, negotiis implico, vexo, diſtineo, Accuſ.

Πραγματευτής, έος, ὁ & Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος Suid. negotiator, mercator, ἔμπορος.

Πραγματικὸν, οῦ, τὸ, quod eſt magno vſui, efficax.

Πραγματικὸς, ad rem maximè pertinens, prudẽs & ſolers, qui conſilio in negotiis agendis, rebúſque tractandis valet, forenſis monitor Quint. πραγματικὴ στάσις, negotialis ſtatus, Hermog. Poly. ἐν ᾧ καιρῷ πραγματικὸν ποιεῖν δοκεῖ καὶ φρόνιμον ἔργον ἀσδρούβας, factum viri ſolertis atque in rebus tractandis periti.

Πραγματικῶς, ſolerter, peritè, Polyb.

Πραγμάτιον, ου, τὸ, negotiolum, recula, Ariſt. νεφ.

Πραγματοδίφης, aduocatus.

Πραγματολεσχοῦντες, in narrãdis rebus occupati.

Πραγματομαθής, έος, ὁ καὶ ἡ, negotiorum expertus, prudens, veteranus, induſtrius, Suid.

Πραγματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, negotioſus, intricatus.
Πραγρείτης, vinum quoddam vile & abiectum.
Πρᾶγος, τὸ, res, negotium, actio.
Πραεῖαν νύκτα, placidam noctem, Plut. in Rom.
Πραέως, clementer, Bud.
Πραής, έος, ὁ καὶ ἡ, manſuetus, placidus, mitis.
Πραθεὶς, έντος, ὁ, venditus.
Πραικόνια μῆλα, in dictione Ἀρμενιακά.
Πραιπιανὸς οἶνος, præpianum vinũ, Dioſc. c. 11.
Πρακτέον, faciendum eſt. Πρακτέος, agendus.
Πρακτική, ἡ, ars quę in rerum actione cernitur.
Πρακτικὸς, οῦ, ὁ, efficax, efficiens, actiuus, operoſus. πρακτικὸς βίος, vita actiua, Ariſtot. li. 7. Polit. cap. 2. παρὰ τῶν θεῶν πρακτικός εἰμι, à diis exoro quod volo, Xenoph. ¶Πρακτικῶς, efficaciter Plin. ἐνεργητικῶς, Plut. in Peri.
Πρακτὸς, οῦ, ὁ, qui agi poſsit, cadens ſub actionem, Argyrop.
Πράκτωρ, ορος, ὁ, q. perpetrator. Antiph. in Apol. οὗτοι πράκτορές τῶν ἀκουσίων εἰσὶ, i. perpetratores. ¶Πράκτωρ, quæſtor Dioni, & qui pecunias mulctatitias exigit, exactor, Demoſt.
Πραμνεῖος, ου, manſuetus.
Πράμνιος, ου, ὁ, epith. cuiuſdam vini, à loco.
Πρὰν, Doricè, ἀντὶ πρώην, dudum.
Πρανής, έος, ὁ καὶ ἡ, pronus, decliuis, procliuis, præceps. τὰ πρανῆ, dorſum, Ariſt. li. 1. Anim.
Πρανίζω, præcipito, deiicio, deturbo, Etym.
Πρανιχθεὶς, præcipitatus.
Πρανὸς, οῦ, ὁ, πρανὴς, pronus, decliuis.
Πραξιδίκη, ἡ, dea quædam, quæ dictis factíſve finem imponere credebatur, Suid.
Πραξικοπεῖν, aſtuta arte & ſubtili tractatione aliquid tentare, ſtruere atque moliri. Polyb. πραξικοπεῖν τὴν πόλιν ἐπιβαλλόμενος, cùm vrbem arte, atque aſtutia intercipere tentaſſet.
Πρᾶξις, εως, ἡ, actio, actus, factum, negotium, tranſactio, id quod agitur, executio Plin. & Tacit. opus. πρᾶξις πολεμική, bellum, bellica actio, Plat. de Legib. ἔργῳ καὶ πράξεσι, re & factis, Demoſt. Οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, magiſtratus, οἱ πολιτευόμενοι, Herodia. ¶Item ſors, ſtatus, εὐπραγία ἢ δυσπραγία. πρᾶξιν ἑαυτοῦ πᾶσαν ἀποκλαίει, omnem ſuam deflet conditionem, Herodot. ¶Item exactio, Ariſt. 6. Polit. ¶Item ſubdola molitio, atque ars aſtuta, vt cùm tentantur res nouæ, πράξεις πράττειν, Æſchin *faire pratiques & menees.*
Πραόνως, Ariſtoph. leuiter, manſuetè, πράως.
Πρᾶος, ου, ὁ, lenis, manſuetus, mollis, mitis, moderatus, humanus, placidus, facilis. Plat. 2. de Republ. πρὸς τοὺς οἰκείους πρᾶος, in familiares mitis & humanus.
Πραότατα, manſuetiſsimé.
Πραοτέρη ἡδονὴ, remiſsior voluptas, Plat. de Leg.
Πραότης, ητος, ἡ, manſuetudo, placiditas Varr. & Gell. humanitas, lenitas, Ariſtot. li. 2. c. 7. Eth.
Πραπὶς, ίδος, ἡ, priori ſyll. breui. præcordia, mẽs, cura, induſtria & cogitatio, Iliad. ά.
Πρασιὰ, ᾶς, ἡ, area ſiue areola hortorum Columel. quadrata diſpoſitio in laterculi formã, Heſych. Plin. puluinorum tori & areæ, Inter. Homer. Odyſſ. ή. ¶Marci cap. 6. καὶ ἀνέπεσον πρασιαὶ πρασιαὶ, diſcubuerunt per areas ſiue areolas diſpoſiti: quaſi areolatim: vbi tranſlatè ſumptum eſt à forma accubitus cum areolis hortorum.
Πρασίζω, μ. ίσω, π. ικα, vireſco, porraceus ſum, Dioſcor. lib. 3. cap. 94. & lib. 4. cap. 245.
Πρασίνης, ἡ, cura deorum.
Πρασικὸς, οῦ, ὁ, venalis.
Πράσιμος, idẽ, Xen. in Pęd. πράσιμον καὶ πώλημα.
Πρασινὰς, ἡ, viriditas, praſinus color, Bud. Pãd.
Πράσινος, ὁ, porraceus, viridis.
Πράσιον, ου, τὸ, marrubium herba, Dioſc. lib. 3. ca. 119. Gaz. lib. 6. cap. 1. hiſt plant. Theophraſt. ¶Sic & æruginem vocat Nicol. Myrepſus, quæ officinis *verd de gris.*
Πράσιος, viridis, πράσιον χρῶμα, color viridis, cõflatur ex fuluo & nigro, teſte Plat. in Tim.
Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio, auctio, ἀγορασία. πρᾶσιν ποιεῖσθαι, venale habere, Plat. in Leg.
Πρασῖτις, ἡ, praſius lapis, Theophr. Plin. c. 8. l. 37.
Πρασοκουρὶς, ίδος, ἡ, inſectum viride, quod lactucas & præcipuè porros depaſcitur atque attondet, porricida Gazæ, Theophr. hiſt. lib. 7. cap. 5. & Ariſtot. lib. hiſt. Animal. 5. cap. 19.
Πρασόκουρον, ου, τὸ, inſtrumentũ ad incidendum porrum, falx demetendis oleribus, in Epigr.
Πράσον, ου, τὸ, porrum, πράσον κεφαλωτὸν, Dioſcorid. porrum capitatum Plin. ¶Πράσον etiam algæ ſpecies, Theophr. hiſt. plãt. lib. 4. cap. 7. praſon & zoſter Plin. lib. 15. cap. 25.
Πρασόργη, falx meſſoria.
Πρασώδης, porraceus.
Πραταιρεσία, preces erant quæ ſub primum arationis tempus fundebantur, Heſych.
Πρατέος, vendendus, Plat. de Leg.
Πρατὴρ, ῆρος, vt πρατὴρ λίθος, lapis vnde mancipia vendebantur, Poll. & Iſæo. ¶Item qu vendidit, Plat. lib. Leg. 11. ¶Πρατήριον, ου, τὸ, forum & mercatus, Baſil. ¶Πράτης καὶ Πρατίας, venditor, Hyperid.
Πράτρια, ας, ἡ, venditrix.
Πράττομαι, μ. ξομαι, π. αγμαι, & Πράττω, μ. ά ξω, π. αχα, ago, rem gero, adminiſtro, exequor, Actiu. Accuſ. Demoſt. aduerſus Lac Οὐδὲν ἀκήκοα πρᾶγμα μιαρώτερον, ἢ ὃ οὗτοι πεπραγμένοι εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, facinus quod iſ in nos admiſerunt. ¶Πρᾶγμα πράττειν, li tem intendere, negotium faceſſere, Lyſiæ, π Ἀριστοφάνει οἱ πράττοντες τότε τὰ πράγματα ¶Πράττειν πράγματα aliquando eſt rebus a Remp. pertinentibus operam dare, actui re rum vacare. Herodot. in Euterpe, δι' ἡμέρ πρήσσειν τὰ πρήγματα, ius dicere. τὰ δημόσια πράττειν, Plat. Rempub. tractare. ¶Πράττειν aliquando ſignificat contendo & labo ro vt aliquid fiat, quod etiam agere dicitu Latinè. Plutar. ἐν ἐρωτικῷ, ᾧ πράττουσιν γ μ

μεννέρης κ῀ τ῀ γᾶν᾽ προσηκούσης, tractans cōnubium & procurans. ¶Item exigo, cogo, ἀπαιτῶ, cum duobus Accuſ. Xenoph. ἐδένα γοῦν τῆς συνουσίας ἀργύριον πράττῃ, à nemine diſcipulorum pecuniam exigis. πράττομαί σε χρήματα, pecunia te mulcto, Thucydid. ¶ Πράσσω σοι, tecum compono, Thucydid. ¶Cum Præpoſit. πράσσονται πρὸς σὲ τὰ πολλὰ, i. tranſfiguntur tecum, ſeu apud te multa, Æſchin. ¶ Πράττω πρὸς ὀργὴν per iram facio, Plut. ¶Πράττειν ὑπὲρ φιλίππου, Demoſt. i. φιλιππίζειν. ¶Πράττω Abſolut. poſitum ſignificat viuo, ago, i. ætatem ago, forte aliqua vtor, Demoſt. in Æſchin. τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων, qui ſe feliciſsimum exiſtimat. Inde εὖ πράττειν, βέλτιον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, καλῶς πράττειν, κακῶς πράττειν. Hócque caput & frōs eſt epiſtolarum. Πράττειν ἀξίως ἡμῶν, Demoſt. κατ᾽ ἀξίαν πράττω, pro meritis dignè afficior. ¶ Πράττω interdum non ſolùm ποιῶ ſignificat, ſed etiam ἀντὶ τῦ πάσχω καὶ διάκειμαι ponitur, Interp. Eurip. in Hecuba. ¶ Πράττειν pro πραγματεύειν, i. ſubtiliter aliquid moliri atque arte tractare, vt vulgò *pratiquer*.

Πράττω, μ. άσω, π. ακα, vendo, addico: Actiu. Accuſ. πεπρακέναι ἑαυτὸν, Demoſth. ἐπράθη ταλάντων εἴκοσι, diuenditus eſt 20 talentis, Thucyd.

Πραϋθύμως, leniter, manſuetè, πρᾳθύμως, Heſyc.

Πραΰνσις, mitigatio, i. moderatio & placatio iræ, Ariſtot. Rhet. 1.

Πραϋντικὰ, τὰ, mitigatoria Plin.

Πραϋντικὸς, ὁ, mulcens, leniens, placādi vim habens, ſedans, mitigans, καταπαυστικός.

Πραΰνω, μ. υνῶ, mitigo, placo, manſuefacio, lenio, ſedo, Actiu. Accuſ. Plat. Polit. 9.

Πραΰς, mitis, facilis, manſuetus, Plat. 2. de Rep.

Πραΰτης, ητος, ἡ, manſuetudo, πραϋπάθεια, Heſyc.

Πράως, leniter, manſuetè Cic. placidè, Ariſtoph.

Πρεκόκκια, vel Πραικόκκια, vel Περικόκκια, præcocia Plin. lib. 15. cap. 12. præcoqua Martial. vulgò *auant-peſches*, Galen. 2. de Alimentis, & Dioſcorid. lib. 1, cap. 166.

Πρεμνιάται, funditus euellor, ἐκριζῶσαι, Heſyc.

Πρεμνίζω, funditus euellere, extirpo, Poll.

Πρέμνιον, & Πρέμνον, ου, τὸ, caudex, truncus arboris, 2. Argon. ταμέειν πρέμνον δρυὸς, i. ſecare ſtipitem & caudicem. ¶ Item μεταφορικῶς, pro fundamento.

Πρέμνων, ὁ, ſtipes, τὸ πρέμνον.

Πρεμνώδης, ſtipitis vel caudicis rationem obtinens, quaſi caudicauſus, vt caudicalem dixit Plaut. Theophraſt. lib. hiſt. 4. cap. 11.

Πρέπον, τὸ, decens, congruum, decorum Cicer. in Offic. eſt in perſonis vt in aliis rebus id quod decet, Plat. de Leg. κ῀ τὸ πρέπον αὐτῶν ἑκάστῳ, vnicuique pro dignitate.

Πρεπόντως, decenter, congruenter, vt decet.

Πρέπω, quaſi deceo, conuenio, congruo, ſum dignus, πρέπω τῇ κουρᾷ, mihi congruit tonſura, Eurip. ἐς ἀμφοτέροις ἔπρεπε, in Epigram. vtrique conueniebat.

Πρεπώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, decens, honeſtus, Ariſtoph. πλ. ἐδὲν ἐκφέρειν πρεπῶδές ἐστιν: & paulò pòſt Cum Datiu. ἐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ.

Πρέπων, decorus, magnific⁹, dignus. πρέπον χρῶμα, Plat. 12 Leg. decorus color Cicer.

Πρέσβα, honorabilis Liu. veneranda, Homer.

Πρεσβέες, legati, Herodot.

Πρεσβεία, legatio, πρέσβευσις, ἡ περὶ φίλιππον πρεσβεία, Hermog. ἀπαίρω πρὸς τ πρεσβείαν profieiſcor ad legationem, i. eo legatus, Æſchin. πρεσβείας πέμπειν, Demoſth. ¶Item deprecatio, Gregor.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, legatiuum propriè Vlp. Demoſt. ὑπὲρ φορμίων. & in Pandectis. Item honor qui ſeni habetur, Plutarch. ¶ Item ius primigenium, vel primigenia, Chryſoſt. περὶ τῆς ἱερῶν. ¶Item munus legatis datum, honorarium Cicer. Demoſt. in. Orat. aduerſus Bœot.

Πρέσβειρα, honorabilis Liu.

Πρέσβεις, οἱ, legati in Plur. tantùm, πρέσβεις πέμψαντες ἔλεγον, miſsis legatis dixerunt, Thuc.

Πρέσβευμα, ατος, τὸ, legatio, honorarium.

Πρεσβεύομαι, μ. εύσομαι, mitto legatos, mitto legationem. ἐπρεσβεύοντο πρὸς τοὺς ἀθηναίους, Thucyd. legatos ad Athenienſes mittebant. ¶Item Πρεσβεύομαι, legatus venio, legatione fungor, Phil. de mund.

Πρεσβευτής, έως, ὁ, legatus. ¶Item ſenex, Heſiod.

Πρέσβευσις Atticè, ἡ πρεσβεία, legatio, Thucyd. li. 1. ἡ μὲν πρέσβευσις ἡμῶν ἐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο, legatio noſtra veſtris ſociis non contradixit.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, legatus, orator, Æſchin. αἱρεθεὶς πρεσβευτὴς ἐπὶ τοὺς Ἀμφικτύονας. ¶Item ſenex, ſenior. τὸν πρεσβευτ̃ τῦ τάγματος, Plut. in Othone: vbi Philelph. ſeniorem legionis vertit.

Πρεσβεύω, μ. εύσω, π. ευκα, legationem obeo, legatus eo, ago legatum, legatione fungor. ἐπρέσβευσαν πολλὰς πρεσβείας εἰς θήβας, ſæpe legati ꝓfecti ſunt Thebas, Æſchin. πρεσβεύων ἀπὸ κορίνθου, Corinthiorum legat⁹, Herodot. πρεσβεύω ἐν μακεδονίᾳ, in Macedonia legatione fungor, Æſchin. πρεσβεύω περὶ τύραννον, Hermog. πρεσβεύων πρὸς τοὺς βασιλέως στρατηγοὺς, legatione fungens ad Regis prætores, Plutarc. in Lycurg. ¶Πρεσβεύω, ſum legatus in exercitu, i. vicarius imperator, Lucian. πρεσβεύων τῷ πατρί. ¶ Item in legatione ago quippiam & trāſigo, Accuſ. πρεσβεύω εἰρήνην, Demoſt. pacem per legationem ineo. ¶Πρεσβεύω, poſtulo, oro, παρακαλῶ, i. pro alio precator intercedo, Nazan. ¶ Item aſſero aliquid & conſtituo, Nazanz. ¶Πρεσβεύω, cum Genit. ſum dominus, Soph. in Aiace, ὀλύμπου τῦ δ᾽ ὁ πρεσβεύων πατὴρ, Olympi arbiter Iupiter. ¶Πρεσβεύω, τὸ πρωτεῖον, nihil antiquius habeo, primas partes do, primo loco pono,

ὄμνυμί σοι θεὸν ὃν ἡ φιλοσοφία πρεσβεύει, Deum quem philoſophia honore proſequitur. Eur. in Hippol. τοὺς μὲν σέβοντας τἀμὰ πρεσβεύω κράτη, eos, qui meum potens numen colunt honore afficio. ¶Item πρεσβεύω, ſum maximus natu, ætate præcedo, Herodot. in Polymnia, τῶν μὲν δὴ πρεσβυτέρων ἐπρέσβευε Ἀρτοβαζάνης.

Πρεσβήϊον, ου, τό, præmium quod pro honore datur, primæ partes Ionicè pro πρεσβεῖον.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus, per ι, vt docet Suid.

Πρέσβος, ου, ὁ, antiquior, venerandus.

Πρεσβυγένεια, primogenitura.

Πρεσβυγενής, έος, ὁ καὶ ἡ, maior natu.

Πρέσβυς, εος, ὁ, ſenex, πρέσβυ, ῶ, ſenex, in Epigr. ¶Item princeps, legatus, ſenator. Sed ferè in Plurali tantùm vſurpatur, & loco eius Singulariter πρεσβύτης. ¶Item πρέσβυς, auis omnium minima: vide Aëtium in cura calculi.

Πρέσβευσις, legatio, Thucyd lib. 1.

Πρεσβύτατος, natu maximus, ætatis prouectiſsimæ, antiquiſsimus, auguſtiſsimus, Plat. Sym.

Πρεσβυτερεῖον, τό, ſeniorum congregatio.

Πρεσβυτέριον, preſbyterorum ordo, Act. 22.

Πρεσβύτερος, ου, ὁ, ſenior, antiquior ætate, ętate prouectior. Plat. Epiſt. 7, τὴν μισθοφόρων τῶν πρεσβυτέρων Διονύσιος ἐπεχείρησε ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν, veteranis militibus ſtipendia minuere tentauit. ¶Item Πρεσβύτερον, anteuertendum, antiquius Cicer. Herodot. τὰ γὰρ θεῶν πρεσβύτερα ἐποιεῦντο, ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν, antiquiora ducebant & potiora. ¶Πρεσβυτέρως, Aduerb. Plat lib. 8. de Rep.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, ſenex, grandæuus, natu grandis Ariſtophan. νεφ. δέδοικά σ' ὦ πρεσβῦτα μὴ πληγῶν δέῃ.

Πρεσβύτιδες, ætate prouectæ, Æſchin.

Πρεσβυτικός, οῦ, ὁ, ſenilis, vetuſtus, ſene dignus. πρεσβυτικὸς ὄχλος, ſenum turba, Ariſtoph. ¶Πρεσβυτικῶς, Aduerb. ſeniliter Quint. πρεσβυτικῶς βακτηρεύοντες, ſenum de more baculo innitentes, Naz. in Orat.

Πρεσβῦτις, εως, ἡ, anus, vetula.

Πρευμένεια, placabilitas Cic. clementia vel placatio. Eurip. in Oreſte, ἥκω λαβοῦσα πρευμένειαν, redii placatis diis & reconciliatis.

Πρευμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, mitis, manſuetus, propitius.

Πρῆγμα, ατος, τό, res, ſtatus, negotiũ, opus, πρᾶγμα. ¶Item πρῆγμα, caput Polypodis.

Πρηγορεύων, populo imponens, Heſych.

Πρηγορεών, ῶνος, ὁ, ingluuies Plin. πρόλοβος Ariſtot. i. gutturis veſicula in auibus, in quam primùm cibus colligitur, Ariſtoph. in Auib.

Πρηθῆναι, vendi, veniiſſe, Herodot.

Πρήθω, μ. ήσω, π. ηκα, incendo, inflo. Iliad. ά, ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, i. ἐφύσησε perflauit media vela. Numer. 5, diſrumpi atque crepare, τὸ ῥήγνυσθαι ſignificat.

Πρήϊον, prius.

Πρηκτήρ, ῆρος, ὁ, qui facit aliquid, factor Colum. actor, δραστήρ, negotiator, Iliad. ί.

Πρημαδίη, ης, oleæ genus, Nicand.

Πρημαίνειν, furere, vehementer ſpirare, Ariſt. ...

Πρημάς, & πρήμνη, piſcis è thũnorũ genere, Heſy.

Πρηνῆ, Aduerb. & Πρηνηδόν, deorſum, peſſum, in caput, Nonn.

Πρηνής, έος, ὁ, pronus, ἐπὶ πρόσωπον, præceps, in caput propendens, qui vultu eſt in terram deiecto. Heſiod. πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν. τὰ πρηνῆ τοῦ σώματος, partes corporis pronæ, Ariſtot. lib. 4. de partib. Anim.

Πρηνίζω, μ. ίξω, π. ικα, præcipito, in Epigr.

Πρηνισμός, οῦ, ὁ, præcipitantia Gellio, præcipitatio Senecæ, euerſio. in Sibyllinis verſibus.

Πρῆξις, εως, ἡ, vtilitas, effectus, Herodot.

Πρηρσία, ſacrificium quoddam Athenienſibus.

Πρῆσις, inflatio, ἐμφύσησις. ¶Eſt & venditio, Ionicè, Lucian. ¶Item vſtio, καῦσις.

Πρῆσμα, inflatio Nicolao Myrepſo.

Πρήσσεσθαι ἀργύριον, facere quæſtum, πρήσσομαι χρήματα, exigo pecunias, Herodot.

Πρήσσω, μ. ήξω, π. ηχα, tranſeo, διαπερῶ. Odyſſ. ό, ὄφρα πρήσσωμεν ὁδοῖο, i. ἵνα πορευώμεθα εἰς τὴν ὁδὸν, Didym. ¶ Et cum Accuſ. 1. Arg. πρήσσεις δ' ὁδόν.

Πρηστήρ, ῆρος, ὁ, preſter, igneus turbo, i. ventus è nubibus erumpens qui circumactus diúque volutatus inflammatur furítque, amburens contacta pariter & proterens. Lege Plin. lib. 2. cap. 48. & 49. Senecam Natur. quæſt. lib. 5. cap. 13. & Ariſtot. de mund. πρηστῆρι γὰρ ἐοικὼς ἄνεμος φλέγοντι κατερρήγνυτο, inſtar turbinis ardentis cum fragore ventus ingruebat, Plut. in Fab. ¶Item pars externa gutturis faucibus ſubiecta, quæ iratis inflatur atque intumeſcit, Poll. ¶Πρηστήρ, etiam vocatur ſerpens, ob inextinctæ ſitis ardorem quem infert morſu, δίψας, καὶ καῦσος, Dioſc. lib. 7. cap. 13: Vide Aëtium de dipſade.

Πρηστήριος, ου, ὁ, fulmineus.

Πρήστηρος, ου, ὁ, ignis qui oſtenditur aliquo ſigno.

Πρηστικός, vim habẽs inflãdi: Hipp. πρηστικὸν ἴχλος.

Πρῆστις, piſcis quidam cetaceus, Suid.

Πρητήριον, ου, prætorium, Herodot.

Πρήττω ἄμεινον, meliùs mecum agitur.

Πρηϋγέλως, ωτος, placidùm ridens, mitis: Zephyri epithet. in Epigr.

Πρηϋνόμοις, moderatis, i. præditis benigna conſuetudine & moribus, in Epigr.

Πρηΰνοος, Epithet. Dei, apud Apollinarium, i. mente facilis atque lenis, mitíſque.

Πρηΰνω, mitigo, manſuefacio, cicuro, Heſiod.

Πρηΰς, i. πρᾶος, placidus, propitius, li. 1. Epigr.

Πρηϋτένοντες, οἱ, manſueta colla ſeu ceruices habentes. πρηϋτένοντες ταῦροι, in Epigr.

Πρηΰτερος, placatior, Dat. in Epigr.

Πρηών, ῶνος, ὁ, ἐξοχή, eminentia, excellẽtia, cacumẽ, ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὄρουσα, Heſi.

Πρίασθαι, emo, Depon. Accuſ. Odyſſ. ξ, τίς δή σε πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν, emit ſuis poſſeſsionib⁹ i. nummis. ¶Xenoph. cum εἰς, Νικίας λέγεται ἐπιστά-

ἐπιςάτlω εἰς τὰ ἀργυρεῖα ϖρίαϑαι ταλάντου, quē argentifodinis præficeret, talento emiſſe dicitur. ¶Lucia. de ſacrific. Accuſ. Genit. & Ablat. iunxit cum Præpoſit. τὸ μὴ ἁλῶναι τ̃ πόλιν, ἐπρίατο ϖρὸ τ̃ ἀϑlωᾶς βοῶν δώδεκα, à Minerua duodecim bobus emit, ne vrbs caperetur. ὁπόσου ἂν ϖρίαιο ὥστε τ̃ γυναῖκα ἀπολαβεῖν; quanti emas vt vxorem recipias? Xen. 3. Pæd. ¶Πρίαϑαι interdum ſignificat ἐργολαβεῖν, i. redimere ſeu opus faciendum conducere. ¶Πρίαϑαι τὰ τέλη, (quod & μιϑώσαϑαι ϰ̀ ϖρολαμβάνειν, dicitur à Poll.) eſt vectigalia redimere Cicer.

Πριαμωϑήσομαι, vſurpāt Græci pro radar, quòd Priami larua in Tragœdiis raſa eſſet.

Πριαπισκωτὸς, οῦ, ὁ, penicilli vulnerarii (quam tentā vocāt) ſpecies in priapi formā aſſurgēs.

Πριαπισμὸς, οῦ, ὁ, tentigo, pudendi extenſio.

Πρίαπος, & Πρίηπος, & Πρίεπος, Arrian. in Bithyn. Priapus hortorum deus, Euſt. Iliad. ή.

Πρίαμαι, emo, ἀγοράζω, Suid.

Πρίλις, εως, ὁ, miles pedes.

Πριμάδιαι, αἱ, primadæ piſces, Gaz. ex Ariſtot.

Πριμικήριος ἢ Πρωτοκήριος, primarius, anteſignanus, quòd in tabula cerata primus notaretur. Suid. ϖριμικήριος, ὁ ϖρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

Πρὶν, prius, antè, antea, Cum Indicat. Odyſſ. ξ, ἀλλ' ἐμὲ ϖρὶν ἀπέπεμψε. ¶Item pro antequām. ϖρὶν ἤρετο δύναμις, Thucyd. priuſquàm Athenienſium potentia augeſceret. ¶Cum Optat. præcedente ϖρότερον, Plat. in Apol. μὴ ϖρότερον τῶν ἑαυτῦ μηδενὸς ἐπιμελεῖϑαι, ϖρὶν ἑαυτῦ ἐπιμεληϑείη, vt nihil de rebus ſuis prius curaret, quàm ſeipſum. ¶Πρὶν Subiunct. abſque ἂν particula. Soph. μὴ ἔξω παρήκειν, ϖρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ, foras non prodire antequàm preſens ipſe adeſſet. ¶Πρὶν cum Infinit. ϖρὶν ἥκειν, antequàm accedat, Lucia. ϖρὶν ϖρᾶξαι, priuſquàm feceris, Demoſt. ¶Πρὶν interdum geminatur, ita vt priori loco antè ſignificet, & quàm in ſecundo, Iliad. ά, ὐδ' ὅγε ϖρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρlω, &c. ¶Πρὶν cū Articulo. ὁ ϖρὶν, priſtinus, anteact⁹, prior, priſcus, ὁ ϖρὶν χρόνος, ſuperius tempus, Thucyd.

Πρὶν ἂν, priuſquàm, Subiunct. Ariſtoph. in Plut. ὐ δεῖ σχετλιάζειν ϰ̀ βοᾶν ϖρὶν ἂν μάϑῃς.

Πρὶν δὴ, ἕως, οὗ, Interp. Thucyd. donec.

Πρὶν ἢ pro ϖρὶν, priuſquam, Οὐ ϖρότερον ἀπῆλϑον ϖρὶν ἢ τοὺ λιμοῦ τῦτον ἀπέκτειναι, Antiph.

Πρινὴ, priuſquam, pro ϖρὶν ἤ. Cum Infinit. ϰ̀ ἐκ ἀφίστανται ϖρινὴ πᾶν ἂν ἐκμαδῆναι τὸ ὑγρὸν, nec prius abſcedunt, quàm omnis humor hauriatur, Dioſc. lib. 2. cap. 11.

Πρὶν ὅτε, priuſquam, cum Indicat. in Odyſſ.

Πρίνημα, ατος, τὸ, ſcobs.

Πρινίδιον, parua ilex, Ariſtoph.

Πρίνινος, ου, iliceus, ilignus, & iligneus, ſolidus. Heſiod. φέρειν δὲ γύlω ὅταν εὕρῃς ϖρίνινον, &c.

Πρινοειδῶς, ſerræ modo, q. ſerratè.

Πρῖνος, ου, ὁ, frutex ex quo naſcitur coccus, ilicis genus. lignum eſt craſſiſsimum, quod ſi crematur, crepitum edit, Ariſtoph. in Ran. Σὺ δ' εὐϑὺς ὥσπερ ϖρῖνος ἐμπρησϑεὶς βοᾷς.

Πρινῶδες φύλλον, folium ilicis modò.

Πριόνωτος, ου, ſectus, ſerratus.

Πριήκατος, auribus ob pulſationem moleſtus.

Πρίσις, ἡ, ſectûra Plin. ſed quæ fit ſerrâ.

Πρίσμα, ατος, τὸ, ſerramentum, ſecamentū Plin. ἀπὸ τ̃ ϖρίειν. Eſt enim ſcobs eorum quæ ſerra ſecātur. Dicitur ϖρίαμα pro ϖρίσμα, Heſy.

Πρίστης, ου, ὁ, qui ſerrâ aliquid ſecat & ſcindit, τομεὺς Poll. ¶Item piſcis quidam cetace⁹ apud Ariſtot. Gaz. vertit priſtes.

Πρίστις, ἡ, pòculi genus, & nauigii.

Πριστὸς, ſerrâ diſſectus, ſectilis Ouid.

Πρίω, μ. ίσω, ϖ. ικα, ſeco, ϖρίζω, ſerro Silio Ital. ſerrâ diuido, Actiu. Accuſ. μὴ ϖρῖε τοὺς ὀδόντας, Ariſtoph. noli dentes ſerrare & ſtringere.

Πρίω, pro ϖρίασο, i. ὤνησαι, eme, Ariſtoph. νεφ.

Πρίων, ονος, ὁ, ſerra, ϖρίσις. ¶Eſt & ϖρίων, captioſi perplexíque argumenti genus, quod alio nomine κροκοδειλίτης dicitur, teſte Doxopatre in Aphth. Comment.

Πριονοειδὴς, έος, ὁ ϰ̀ ἡ, habēs figurā ſerræ, ſerrat⁹.

Πριονωτοὶ, ſerpentes quidam, q. dorſo ſerrato.

Πρὸ, cum Genit. præ, ante ſiue pro. Significat locum & tempus. ἄγετε τlὼ γραῦ ϖρὸ δόμων, Eurip. ducite foras. Plutarc. in Public. ἡμέρᾳ τῇ ϖρὸ ἕνδεκα καλανδῶν μαΐων, ad duodecimum Calendarū Maii. ¶Πρὸ ἔργου ſiue ϖρὔργου, operæpretium, conducibile, vtile. Ariſtot. 6. Metaphyſ. ἔσται γὰρ ϖρὸ ἔργου ϖρὸς τlὼ παροῦσαν σκέψιν, erit conducibile, & eſt in primis videndum. ¶Πρὸ ὁδοῦ, idem, Luci. ¶Πρὸ & ὑπὲρ, pro eodem, Eurip. ϖρὸ παιδὸς ϑανεῖν, pro filio mori. ¶Πρὸ, præ, in Comparatione, i. magis, Plat. 2. de Republ. ἐπαινεῖν ϖρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν præ iuſtitia laudare iniuſtitiam, i. præferre. ¶Πρὸ in Compoſitione ſignificat præ, antè, prius, vt in ϖροαγορεύω, ϖροαποστέλλω.

Προαγγέλλω, prænuntio Cicer.

Προάγγελμα, τὸ, prædictio, prædiuinatio Plin.

Προάγγελος, prænuntius, Muſæo.

Προάγγελσις, q. prænuntiatio.

Προαγνεύω, prius luſtro & purifico.

Προάγομαι, prouehor, euado, erumpo, delabor, Demoſt. ἐπειδὴ ϖρ εἰς τούτους ϖροήχϑlω τοὺς λόγους, quādo hucuſque ego dicendo prouectus ſum. ϖροήχϑη ἐκ τῆς οἰκίας, è domo productus eſt, Plut. in Publ. ¶Item pellicio, allicio, adhortor, adduco, excito. ϖροάγεσϑαι τοὺς πολίτας, Ariſtot. Polit. 2. & ϖροάγεσϑαι τοὺς πολεμίους, Xeno. ¶Προάγεσϑαι eſt etiam εἰς ἀνάγκlω καϑίστασϑαί τι ποιεῖν, & compelli, cogi in anguſtias, vt referre pedem nō poſsit nec regredi. ¶Item ornor & creſco, Plutar.

Προαγορευόμενα, interdicta.

Προαγόρευσις,εως,ἡ,prophetia,prædictio, ſalutatio, Epict.¶Rei cędis interdicebantur ſacris in foro donec lata eſſet ſententia,eáq; interdictio,vt Cic.loquitur,dicta eſt προαγόρευσις.

Προαγορευτικὴ,diuinatio,prædictio.

Προαγοραστὴς,οῦ,ὁ,q.preemptor.

Προαγορεύω,μ.εύσω,π.προείρηκα,prænũtio, prędico,iubeo, præmoneo, expono. προαγορεύω σοι πόλεμον,tibi bellum indico,Thucyd. ¶Item proclamo,præconio denũcio, Herodot.

Προάγω,μ.άξω, prægredior, præcedo, progredior,procedo,Xen.in Cyneget.ἐφ' ὅτῳ ἂν τύχωσι προάγουσι, temerè procurrunt. Polyb. ἀναλαβὼν τὰς αὐτοῦ δυνάμεις, προῆγε διὰ τῆς τυῤῥηνίας.¶Demoſt.tranſlatè poſuit,ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι, magnoperè in violentiam crudelitatémque euadit. ¶Item ad honores promoueo. προάγω σε εἰς δόξαν, te illuſtro gloria,Plutar.in Themiſt. ¶Item impello,ſtimulo Demoſt. οὔτε ἐλπὶς,οὔτε φόβος,οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρ' οὐδὲ προηγάγετο.¶Item proueho,deduco. προάγων σεαυτὸν ἐς τὸ ἄγαν φαῦλον,qui ad tantam te dimittis nequitiam, Herodot.¶Cũ Accuſ.& Genit. δάκρυα προῆγεν ὀμμάτων,lachrymas profudit oculis,Eur. ¶Προάγω,etiam proſtituo,produco, vt producere filiam apud Plaut. ¶Προάγω,præſto, & hoc cum Genit. Dioſcor. προάγει δὲ πασῶν τῶν ῥητινῶν ἡ τερμινθίνη.

Προαγωγία,ἡ,lenocinium.

Προαδοξεῖς,έος,ὁ καὶ ἡ,μαστρωπὸς,Latinè perductor.

Προαγωγεύω,μ.εύσω,π.ευκα,lenocinor,pellicio, ſuaſione in meam ſententiam traho, produco,i.proſtituo,cõcilio,Actiu.Phocy.μὴ προαγωγεύσῃς ἄλοχον,vxorem ne proſtituas.

Προαγωγὴ,ῆς,ἡ, ductus atque inſtitutio, diſciplina,Polyb.in Epitome, τεθραμμένοι δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς τῶν πατέρων ἐξουσίαις καὶ προαγωγαῖς,educati ſub patrum poteſtate atque diſciplina. ¶Item Προαγωγὴ,q.promotio Plut. in Apopht.οἱ ἐν προαγωγῇ φίλοι, i.amici promoti ad dignitatis gradum. ¶Προαγωγὴ etiã in malam partẽ,vt προαγωγία apud Ariſtot. Ethic.lib.5 cap. 2, i.q. proſtitutio pudicitiæ, Plat.in Theæt.¶Apud Poll.ſcriptum etiam προαγωγία.

Προαγωγικὸς,cui vis eſt cõciliãdi amoris,Areo.

Προαγωγὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,προαγωγεὺς,q.proſtitutor.

Προαγὼν,ῶνος,ὁ,initium pugnæ,præludium certaminis,ſeu decreti.Apud Plut.in Gen.προάγωνος legitur.δεινοῦ γινομένου τοῦ προάγωνος, οὐκ ἔσχεν ὁ ἀγὼν τέλος ἐπιεικέστερον,crudele pugnę initium non mitior exitus eſt conſecutus.

Προαγωνίζομαι, præludo, i. futurum certamen meditor,in fronte aciei pugno,Thucyd.li. 4.

Προαγωνιστὴς,propugnator & defenſor Cæſari.

Προαγωνιστικὸν,τὸ,præiudicialis cauſa.

Προαδικέω,antè lędo.προηδικημένοι,laceſsiti, Æſchi.

Προαιδέομαι,reuerentiam debeo,Accuſat.

Προαίρεμα,propoſitum,Bud.in Epiſt.

Προαιρέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,eligo,malo,prefero,antepono,propono certa deliberatione & ratione aliquid facio, præopto, Liu. li.8. ſecundi belli punici. Ariſtot.1.Rhet.προαιροῦνται δὲ πράττειν τὰ τε εἰρημένα,agenda ſibi proponunt & ſtatuunt. Eidem 2. Ethic. ἐπὶ πάντων φαίνεται προῃρημένος μὴ ὑβρίζειν. προαιροῦμαι τοῦτο ἀντὶ ἐκείνου,hoc illi præfero, Demoſt. θάνατον ἀντ' αὐτοῦ προαιρετέον ἦν, mors ea re magis eligenda erat, Xenoph.

Προαίρεσις,εως,ἡ,propoſitum,inſtitutum, conſilium, animi ſententia. Iſocr.in Orat.ad Demonic.τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθεὶς, i. patris inſtituta & rationes animo reuoluens. ¶Ἐκ προαιρέσεως, & κατὰ προαίρεσιν, Demoſt. volũtariè Liu. conſultò de induſtria iudicio & conſilio adhibito.

Προαιρετικὸς ἀνὴρ,voluntarius,qui ſpõte aliquid facit.προαιρετικαὶ κινήσεις, voluntarii habitus ſiue arbitrarii,Galen.ad Glauc. Hoc nomine videtur Ariſtot. in Rhetor.vocare hominem profuſum, & ad largiendum facilem. προαιρετικὸς πλεονεκτεῖν τῶν χρημάτων, cupidus pecuniarum,Eidem.ca.1.lib.1.Moral.

Προαιρετὸς,q.eligibilis,in arbitrio poſitus.

Προαισθάνομαι,μ. προαισθήσομαι, π. προῄσθημαι, præſentio, prouideo, præcognoſco. Gen. προαισθάνομαι τοῦ στρατοῦ,præſcio aduentum exercitus, Thucyd. & Accuſat. ταῦτα προαισθόμενοι,hæc quũ antè ſenſiſſet agi,Plut.in Publ.

Προαίσθησις,ἡ,præſenſio Cicer.

Προαιτιάομαι, μ. άσομαι, π.αμαι, cauſor, antè cauſam reddo,Depon.Accuſ.Rom. 3.

Προαιώνιος,qui eſt ante ſecula,Naz.in Orat.

Προακούω,μ.ούσω,π.ουκα,q. præaudio, antè audio,præſentio,Xen.Actiu.Genit & Accuſat.

Προαλέστατος,præceps,temerarius,Suid.

Προαλείφω,antè vngo.

Προαλέω,μ.ήσω,propendeo,præſilio.

Προαλὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,præceps, decliuis,audax.

Προαλλοιόω,prius altero,antè immuto.

Προαμείβομαι,prætereo,reſpõſione præoccupo.

Προαμύνομαι,anticipo defenſionem,propugno.

Προαμύνω,μ.υνῶ,protego,propugno,Accuſ.

Προαναβαίνω,prius conſcendo,Accuſat.

Προαναβάλλομαι,μ.οῦμαι,π.προαναβέβλημαι,pręludium facio,proludo vel præludo,Iſocrat.

Προαναχωρέομαι,abſcedo.

Προανθρώπεσειν,præſilire,in certamen deſcẽdere.

Προαναιρεῖν,præcidere,antè occidere,Lucian.

Προανακλάομαι,q.prædefleo.

Προανακρίνω,primo loco ſententiam dico.

Προανακρούεσθαι,præludium canere.

Προαναλόω,priùs erogo,Thucyd.

Προανασκευάζομαι,præparo,prouideo, præſtruo.

Προαναστέλλω,ante cohibeo & reprimo.

Προανατείνω,prætendo.

Προαναφώνησις,ἡ,prædictio.

Προαναχώρησις,prior diſceſſus.

Προανέχω,promineo.

Προαν-

Προανθεῖν,præflorêre Plin.flore præuenire.

Προανίστημι,prius inſurgo.

Προανύτειν,antè perficere,Xenoph.

Προαλλίζω,q.præcolligo.

Προαπαντάω,præcurro obuiam,obuio,occurro.

Προαπάντησις,quum præpoſtero ordine prius ſe offert quod poſterius eſt.

Προαπαυδάω,μ.ήσω,π.ηκα,pri⁹defatigor,Neu.

Προαπειπεῖν,ante renunciare alicui rei,Pauſ.

Προαπηγέομαι,prius expono,Herodot.

Προαπίπτω,ſum præciduus.

Προαποβρέχω,prius perfundo,Gal.li.1.ad Glauc.

Προαποθνήσκω,præmorior Liu.antè intereo.

Προαποκόπτω,præcîdo.

Προαπόλλυμαι,antè pereo,Xenoph.in Apolog.

Προαποπέμπω,præmitto.

Προαπορίζω,q.prædubito & quæro.

Προαπορρέω,ante effluo,præfluo Horat. & Plin.

Προαποστέλλω,præmitto,Demoſt.

Προαποτέμνω,præcîdo.

Προαποφοιτάω,præcedo,præeo.

Προαρίθμησις,q.prænumeratio,Nazan.

Πρόαρον,τὸ,poculum ligneū,quo vinū miſcetur, Ath.li.11. κρατὴρ ξύλινος εἰς ὃν τὸν οἶνον κιρνῶσιν.

Προαρπαγὴ,q.præreptio.

Προαρπάζω,μ.άσω,π.ακα,præripio.

Προαρτάω,prætendo,προαρμόζω.

Προάρχω τῆς ἀδικίας,Phal.ſum author iniuriæ.

Προασκέω,priùs curo,& exerceo.

Πρόασμα,τος,τὸ,præcentio Cicer.& Gell. li.1.c. 11,præludium ſiue proludium.

Προασπίζω τοῦ πατρὸς,pro patre dimico,Philoſt.

Προασπιστὴρ,ῆρος,propugnator Cicer.

Προασπιστὴς,οῦ,ὁ,propugnator,defenſor.

Προάστειον,ου,τὸ,ſuburbium, Suid.apud Soph.

Προασφαλίζω,prẹmunio.

Προαύλια,τὰ,dies qui anteit nuptias,Poll.

Προαύλιον,ου,τὸ, procemium ſonandi,præludium in tibiarum cantu,Ariſt.Rhet.3.

Πρόαυλον,ου,τὸ,veſtibulum,προπύλαιον,Poll.

Προαυξεῖς,prouecti ętate,ac morbi qui ipſis accidunt, Hippocr.

Προαυξάνω,antè augeo, procreſco Lucr. ¶Προαύξεται,præaugeſcit,Theoph.l.4.c.11.de Cauſ.

Προαφαιρέω, prius decerpo,præcerpo Cicer.

Προαφίστημι,μ.ήσω,π.ηκα, ante tempus diſcedo. προαφίστασθαι in Polit.Platonis,pri⁹ abſiſtere.

Πρόβα,progredere,prodi,Eurip.& Ariſtoph.

Προβάδην,inter eundum, progrediendo.Heſio.

Προβαίνω,μ.προβήσομαι,π.προβέβηκα, præcedo, procedo,& ſuccedo,prouenio,prodeo,pertingo,emineo.τοὺς οὐκ ἐν ὥρᾳ τῶν πολιτῶν, ἀλλ᾽ ἤδη προβεβηκότας,eos ciues qui non erant in flore ætatis,ſed annis iam graues,Plut.in Cam. ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν, Plat.in Epiſt.

Προβάλεσκε,προεβάλετο,ὤθει,impingebat.

Προβάλλομαι,& Προβάλλω,μ.λῶ, π.ηκα, profero, promo.προβάλλεται τὰς νηστείας κατὰ τῶν πειρασμῶν, contra tentationes ieiunia obiicit, Nazan. in Orat.περὶ βαπτ. αὐτὸς προβάλλει, flore fundit,promit, profert,Dioſc.l.1.c.189. ¶Item quæro, interrogo,quæſtionem in medium affero. Ariſtoph.νεφ. ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιὸν,tibi proponam. ἐρώτημα προὔβαλε,quæſtionē quandam proponebat, Plut. in Lycurg. ¶Item deſigno,creo.Æſchin.περὶ παραπρ. ἐγὼ μὲν προεβλήθην ὑπὸ Ναυσικλέους. ¶Item cauſor, excuſo, reparo. προβεβλῆσθαι ἔλεγες τὰς προφάσεις , adferebas excuſationes, Phal.¶Item protendo,& prætendo.Heſiod.ἶσον στήσαιτο γυνὴ προβάλοιτό τε ἔργον , i. opus protendatur.Æſchin.προβάλλονται γέ τι πρὸ τῆς αἰσχύνης, prætendunt ſaltem aliquid turpitudini. ¶Item propugnaculum oppono, protego,dilato, velamentum & integumentum obtendo & circundo. Demoſt. περὶ στεφ. ταυτὰ προὐβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς ἀττικῆς, his ego propugnaculis circummuniui Atticū agrum. ¶Item inſimulo, obiicio, poſtulo, reum defero,diem dico. Demoſth. contra Mid. καὶ προὐβαλόμην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτήν. ¶Προβάλλομαι,promoueo, proueho, propono, in medium affero , προβάλλεσθαι νόμους, Grægor. προβάλλεσθαι μάρτυρας, producere teſtes,Iſocr.¶Προβάλλω,& Προβάλλομαι,mitto,abiicio & porrigo,προβαλλόμενος τὴν σάρισσαν,Polyb.Inde Προβόλιον,venabulum.¶Item proiicio,φλέγμα ἐκ τοῦ στόματος προβάλλει, pituitam ex ore proiicit, Dioſcorid.lib.7. ca.2. ¶Item produco,promoueo,ἀναβιβάζω.

Πρόβαλος,ου,ὁ, clipeus,ἀσπὶς,Heſych.

Πρόβασις,εως,ἡ,prouentus propriè pecorum , ouium poſſeſsio,Odyſſ.β.& Suid.¶Et ſimpliciter quadrupedum ingreſſus,Etym.

Προβατεία,ας,ἡ,pecuaria,æ,Varroni:paſcua ouium, cura ouium, Plutar.in Solone. τοὺς ἐπὶ νομαῖς καὶ προβατείαις διατρίβοντας,rei pecuariẹ operam dantes.

Προβάτειος,ου,ouillus.προβάτειον γάλα, ouillum lac,Ariſtot.lib.3.Anim.

Προβατεὺς,έως, paſtor,opilio,προβατευτὴς,Poll.

Προβατευτικὴ,ars pecuaria, Xenoph.in Oecon.

Προβάτημα,τος,τὸ,πρόβατον,Heſych.ouis.

Προβατικὸς,οῦ,ὁ,ouinus,ouiaricus Colum.q.pecualis,Ioan.5.& Nonn.

Προβάτιον,ου,τὸ,ouicula,Ariſtoph.in Plut.

Προβατοκάπηλος,ου,ὁ,venditor ouium.

Πρόβατον,ου,τὸ,ouem ſignificat:ἢ πᾶν τετράπουν βόσκημα,Oppian.de Venat.

Προβεβηκὼς,ότος,ὁ, iam ætate prouectus,Gaz.

Πρόβημα,ατος,τὸ,progreſſus,ſaltus:calceamentum virile, Ariſtoph.in Plut.

Προβιάζομαι,q.prẹcogo,antè vim adfero, Æſchin.¶Cum Infinit.apud Plut.in Camill.

Προβιβάζω, aſcendere facio, produco , proueho, promoueo, Act.19. Ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον , è turba verò Alexandrum produxerunt . ¶Item tranſlatè pro proponere, ponere ob oculos , repreſentare vt aliquod exemplar , προβιβάσεις αὐτὰ

τοῖς υἱοῖς σου, Deuter.cap.6. i. hæc filiis tuis produces atque proferes. ¶Item inſtigo, incito, inſtruo, Xenoph. τῷ λόγῳ προβιβάζειν, verbis & oratione incitare & promouere. Math.14, ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς, illa verò iam inſtructa à matre ſua. ¶Προβιβάζειν etiam dicuntur perorigæ qui equas ſummittunt equis, aliáque iumenta id genus per admiſſuram.

Προβιβάω, μ.άσω, π.ακα, procedo, Neutr. Ody.ό

Προβλαστάνω, prægermino Plin. feſtinātius germen inchoo, Theophr.

Προβλάστημα, præcedens germen.

Πρόβλαστος, Bacchi cognomen: nam gemmas agentibus vitibus ſacra ei faciebant.

Προβλέπω, præuideo, προορῶ, proſpicio, Heb.11.

Πρόβλημα, τος, τὸ, quod obiectum eſt atque oppoſitū, obex, vallum, agger. Plat. in Timæo, πρόβλημα χειμώνων, tegmen aduerſus hyemis iniurias, Soph. in Aiace, μηδὲν φόβου πρόβλημα ἔχειν, nihil habere quod metum propulſet. ¶Πρόβλημα tranſlatè dicitur de propugnatore atque defenſore, Lucian. Τὸ μέγα ὄφελος τῆς γῆς, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, τὸ πρόβλημα τῆς Ἑλλάδος, columen Athenienſium, præſidium, ſalus & tutela Græciæ. ¶Itē prætextus, Soph. in Philoct. λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδε. ¶Item quod ad explicandum proponitur, problema, quæſtio, propoſitum Cicer. in Partit. propoſitio. ¶Πρόβλημα, pro periculo. Polyb. ἀπέλυσε τοῦ μεγίστου προβλήματος, liberauit maximo diſcrimine. Hinc Προβληματώδης, addubitatus, in quæſtione poſitus & diſceptatione.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ, proiectus, eminens, prominens, Odyſſ. ν, προβλῆτες ἐν αὐτῇ ἀκταὶ, litora ardua, litora prominentia.

Προβλητικὸς, producendi vi præditus, Nazanz.

Πρόβλητος, ου, ὁ, eiectus, proiectus, Soph.

Προβλώσκω, exeo, prodeo, extubero, Heſych.

Προβοάω, q. præclamo, cohortor.

Προβοηθέω ἐς πόλιν, ciuitati eo auxilio.

Προβόλαιος, in Oraculo de haſta erecta, in procinctúque ad pugnam.

Προβόλαιον, tutamen.

Προβολεὺς, q. productor, γεννήτωρ, Gregor.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, prima pars phalangis, ſiue ſtatus pugilis in procinctu ſtantis, occaſioníque inferendæ plagæ imminentis Cic. ad Attic.13. ἐν προβολῇ στῆναι, Plutar. in Cæſare, in procinctu conſiſtere. ¶Προβολὴ, apud Iſocr. legitur pro actione quæ intenditur. ¶ Eſt autē προβολὴ, intenſio & obiectio iudicii dictati, q. petitio digladiantis, Hermog. de ſtatib. ¶Item propugnaculum & caſtellum, ambitúſque mœnium hoſtilem impetum arcens, vt Xen. τὰ ὄρη τῆς Ἀττικῆς προκείμενα, προβολὴν τῆς χώρας vocat. ¶Προβολὴ, crepido, proiectura & protectum, & pars prominens vel tecti vel ſuggrundæ, vel rei cuiuſcunque, vt palpebrarum pili, προβολαὶ ſunt τῶν ὀφθαλμῶν, Ariſtot. lib.5. cap.1. de Anim. ¶Προβολὴ, pro tegumēto, tutela, lorica. προβολὴ καυμάτων, tegmen aduerſus æſtum, Plat. in Timæo. ¶Item nomen iudicii Athenis aduerſus eos qui aliquid iniuriarum diebus feſtis & ſolennibus, alteri intuliſſent, Vlpian. in Oration. Demoſth. κατὰ Μειδ. ¶Item cunctatio, ἀναβολὴ, ſubterfugiū, prætextus, Tertull. aduerſus Praxean.

Προβόλιον, ου, τὸ, venabulum quo ad apros conficiendos & alias feras cum quibus cominus agendum eſt, Xenoph. in Cynegetico.

Πρόβολος, ου, ὁ, ſcopulus, prominentia, promontorium, ſaxum emines in mari, quod impetum æſtus frāgit, Demoſt. ¶Item propugnaculum, præſidium, tutela, propugnator, defenſor, præſidium, Xenoph. παιδ. 4. πρόβολος εἴη τοῦ πολέμου. ¶Πρόβολοι, in pontis conſtructione trabes pro fulturis atque pali lignei fiſtucâ adacti: ſublicas vocat Cæſar, Liuius ſublicia, Plutar. in Cæſare.

Προβοσκὶς, ίδος, ἡ, proboſcis & promuſcis elephanti vel muſcæ, quæ & manus dicitur ab vſu Cicer. 2. de Diuinat. Ariſtot. li.4. Anim.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, decreti q. præludium, quod conſultabatur antequàm populis ſciſceret, Dem. contra Timocrat. ¶Dionyſ. Halicarn. ſumpſit pro ſenatuſconſulto.

Προβουλεύομαι, q. prædelibero, prior delibero, antè delibero & conſulto, Xenoph.

Προβουλεύω, proſpicio, prouideo, Luci. in Caucaſo, ἀεὶ γάρ τι προβουλεύω εἰς τὸ κοινὸν, ſemper aliquid conſilio in commune prouideo. ¶Item ante comitia populi rem conſulendo cēſendóq; in curia agito, Dem. περὶ στεφ. & περὶ παραπρ.

Πρόβουλος, ου, ὁ, primari⁹ in vrbe cōſul, Laert. li.7. prouiſor Horat. Et magiſtrat⁹ de quo Ariſtot. l.4. Polit. c.14. & l.6. c.8. ¶Πρόβουλος, curia quæ cōſiliis ſuis populo ꝓſpicit, ne quid perperā ab eo decernatur, aut aliâs incōmodo afficiatur, vnde quærendæ vitæ perinde vocare nequeat, Bud.

Προβρέχω, q. præmadefacio, promadido Politiā.

Προβρωθεὶς, in cibo præſumptus.

Προβύσαι λύχνον, eſt ellychniū ꝓmouere, faceréq; vt ad lychni nares propi⁹ accedat, Ariſt. Veſ. κάρφος χαμᾶθεν σὺ νῦν λαβὼν, τὸν λύχνον πρόβυσον.

Προγάμεια, ſacrificium, conuiuium ante nuptias.

Προγάστωρ, ορος, ὁ, vētrioſus, cui venter prominet, Poll. ¶Προγαστρίδια, tegumenta ventris, Luci.

Προγεγονὼς, præteritus, priſcus, Xenoph.

Προγενέθλος, primò genitus, antè genitus, Nōn.

Προγένειος, ου, ὁ, habens barbam promiſſam.

Προγενέστερος, ου, ὁ, maior natu, παλαιότερος, Ilia. οἱ προγενέστεροι λατῖνοι, priſci Latini, Plut.

Προγεννάω, antè genero.

Προγεννήτωρ, ορος, progenitor, Eurip.

Προγεύομαι, prægusto, Iuuenal.

Προγευστὴς, οῦ, ὁ, prægustator Cicer. & Sueton.

Προγίνομαι, prius fio, prius gigno, prior orior, antece-

antecedo, præcedo, Xenoph. κίνδυνον τ̃ προγεγονέναι χάριν μειῶσθαι, periculũ eſt ne prior gratia decreſcat. προγεγονημένοι, qui antè fuerunt, antiqui, Iſocr. ¶Προγίνομαι pro παραγίνομαι, i. accedo, Hom. in hymno Bacchi.

Προγινώσκω, μ. προγνώσομαι, π. προέγνωκα, præſcio, præſciſco, prænoſco. ¶Item antè decerno ac ſtatuo, præfinio & præſtituo, Roman. 8. Οὓς προέγνω καὶ προώρισε, quos præſtituit & præfiniuit.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, prenotio Cicer. q. præſcientia, vnde προγνωστικὰ, præſcita Plin. ¶Item præfinitio, quaſique præſtitutio, vel antè lata conſtitutio, vt pronunciatum & ſtatutum ſiue decretum Dei ab omni æternitate, Pet. 1.

Προγλωσσὶς, ίδος, liguę extrema pars acuta, Poll.

Προγνώστης, ου, ὁ, futurorum præſcius, vates.

Προγνωστικὸν, οῦ, τὸ, rei futuræ ſignum: τὰ προγνωστικὰ, à Plinio præſcita dicuntur.

Προγόνη, priuigna: ſic Theophil. in Inſtit. ciuil.

Προγονικός, οῦ, ὁ, auitus, primitiuus.

Πρόγονος, ου, ὁ, proauus, auus, progenitor. πρόγονον γένος, auitum genus, Ariſtoph. πρόγονος παιδὸς, i. auus, Plat. in Leg. ¶Item author & cauſa, Soph. in Aiace. ¶Item priuignus, quòd ſit loco filii: vbi πρὸ capitur pro ἀντὶ, Laſcar. ¶Πρόγονοι, οἱ, maiores, i. quaſi antè geniti, progenitores, Plat. in Timæo.

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, ἔκθεμα Heſych. ſcriptura pro foribus propoſita, inſcriptio alicuius rei venalis, tabula pendula publicè propoſita ac ſuſpenſa. Vnde pro edicto aliquando ponitur, Lucian. de Sacrif.

Προγραφὴ, ῆς, ἡ, proſcriptio, genus damnationis, apud Romanos. Suid. κατηγορία.

Προγράφομαι, præſcribo, Plutar. in Camillo.

Προγράφω, præſcribo, i. antè ſcribo, deſcribo. Ariſtot. 2. Oecon. χορηγοὺς προέγραψε, qui in choros ſumptum facerent conſcripſit. ¶Itẽ proſcribo, i. in tabella publicè propono. Galat. 3. οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη, i. quibus ob oculos velut in programmate propoſitus fuerat. ¶Inde προγράφειν, ſcriptum edictum proponere, Demoſt.

Προγυμνάζω, q. præexerceo. Accuſ. Lucian. vnde Προγυμναστὴς, apud Plat. & Xenoph.

Προγυμνάσματα, τὰ, q. præexercitationes, primę exercitationes Quint. lib. 2. cap. 4.

Προδανείζω, μ. είσω, antè fœnero, Lucian.

Προδείελος, antemeridianus, Theocr. Idyl. 32.

Προδείκνυμι, præmonſtro, prætendo, explico.

Προδεικνύω, oſtendo, prædico, pręmonſtro, portendo.

Προδειμαίνω, præſumo metum.

Προδειπνέω, antè cœno.

Προδείσας, ἔμφοβος, Soph. perterritus.

Προδέκτωρ, ὁ, præſes, Herodot.

Προδεύω, antè madefacio, q. præmadefacio.

Πρόδηλος, ου, ὁ, manifeſtus. πρόδηλος ἡ κακία, Nazan. ¶Πρόδηλον, liquet, conſtat, clarum eſt: ſup. δῆλ. ¶Προδήλως, perſpicuè. ¶Item decorè, inſigniter. Soph. θανεῖν προδήλως, id eſt, λαμπρῶς καὶ ἀνδρείως.

Προδιαβάλλω, antè calumnior.

Προδιαγινώσκω, prænoſco, conſidero, Thucyd.

Προδιαγωγὴ, aquæ ductus longior, Plutar.

Προδιάθεσις, prior diſpoſitio, priſtina affectio.

Προδιαστέλλεσθαι, apud Ioſeph. de Antiquit. pronunciare, præmonêre.

Προδιαίτησις, præparatio per diætam.

Προδιασκέω, præuideo. Προδιανοοῦμαι, idem.

Προδιασύρας, παραβὰς τὰς συνθήκας, fœdera trãſgreſſus.

Προδιαχρίω, antè perungo.

Προδιαχωρῆσαι, amicitiæ vincula rupiſſe atque diremiſſe, Ariſtot. Rhetor. lib. 1.

Προδιδάσκω, μ. άξω, π. αχα, q. prædoceo, Actiu.

Προδιδάσκομαι, idem, Accuſ. Ariſtoph. in Plut.

Προδίδωμι, μ. ώσω, π. ωκα, prodo, proditionem molior, deſero, negligo, Herodot. προδόντες ὑπὸ συμμάχων, à ſociis proditi. προδιδόναι τὰς ἐλπίδας, Ariſtoph. fallere ſpem. ¶Pro antèdo, apud Ariſtot. 2. Oecon.

Προδιεργάζομαι, preparo & præparor: vnde προδιειργασμένος, præparatus, Ariſtot. li. 10. Eth.

Προδιερευνώμενοι, οἱ, q. præſcrutantes.

Προδιέστη, diſcordari iam cœperat.

Προδιηγέομαι, prius expono, prænarro Terent.

Προδιήγησις, ἡ, prenarratio, i. προκατάστασις.

Προδικασία, trimeſtre tempus, quo in Prytaneo manebant qui aliquem de cæde accuſabant: atque interea vtriuſque partis cauſas iudices examinabant, Suid.

Πρόδικος, ου, ὁ, defenſor, συνήγορος, patronus. ¶Item curator regis apud Lacedæmonios.

Προδικῶ, cauſam alicuius ago, patrocinor.

Προδιόρθωσις, ἡ προκατασκευὴ, præcedens correctio, vt interpretatur Rom. Aquila.

Προδιϋλίζειν, q. præcolare, Dioſc. lib. 1. cap. 94.

Προδοκάζω, μ. άσω, inſidior, obſeruo, Heſych.

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, locus inſidiarum, locus inſidiis aptus, & vbi expectãtur feræ, ſubſeſſa Seruio.

Προδομέομαι, antè conſtruor, pręſtruor.

Πρόδομον, ου, τὸ, & Πρόδομος, ου, veſtibulum. Idem Odyſſ. δ. εὗρε δ' ἄρ τηλέμαχον καὶ νέστορος ἀγλαὸν υἱὸν Εὕδοντ' ἐν προδόμῳ μενελάου, i. τῷ προστῷῳ τοῦ θαλάμου, ἐν τῇ παραστάδι, Didym.

Προδοσία, ας, ἡ, proditio, Chryſoſt.

Προδοσίκομπος, fidei deſertor, Suid.

Προδότης, ου, ὁ, & Προδοτικὸς, οῦ, ὁ, proditor.

Προδοτικῶς, q. proditoriè, perfidioſè Plaut.

Προδότις, proditrix, Eurip.

Πρόδοτος, ου, ὁ, proditus.

Προδραμούμενος, præcurſurus, Naz. in Orat.

Προδρομὶς, ἡ, xyſtus & ambulatio hypæthra.

Πρόδρομος, ου, ὁ, prodromus & pręcurſor Cicer. & excurſor, emiſſarius, Herodot. πρόδρομοι καρποὶ, pręcoces fructus, lib. 1. ca. 1. Theophr. de Cauſ. plant. ¶Πρόδρομοι quoque dicuntur venti Eteſię, quòd 8. fermè diebus flatu pręcurrant atque antecedant exortum Caniculę ſideris, Plin. li. 18. c. 28. & 2. c. 47. Col. li. 11.

Προδωμάτιον, ου, τὸ, veſtibulum.
Προεγείρω, q. præexcito, Naz. in Orat.
Πρόεγμα, firmum propoſitum, σύνεγμα, Suid.
Πρόεδρος, præſes, præſul, antiſtes. ¶Πρόεδροι, ſiue οἱ δέκα, decemuiri, q. præſides, magiſtratus quidam primi ſubſellii, Æſchin. κατὰ κτησιφῶντος. ¶Προέδρα, primum ſubſellium, Poll. ¶Προεδρία, ας, ἡ, prima ſedes, prima ſubſellia, Herodot. ¶Προεδρεύω, prę ſideo, gero magiſtratum, Genit.
Προείργω, prohibeo, detineo, Actiu. Accuſ.
Προεήκης, longè extenſa.
Προεθίζω, μ. ίσω, prius aſſuefacio, Actiu. Accuſ.
Προείδομαι, præuideo.
Προειδόμενος αὐτῶν, proſpiciens illis.
Προεικάζω, coniectura præſentio, Ariſt. in Rhet.
Προεῖμαι, proiect⁹ ſum, amiſſus ſum. προεῖνται καιροί, occaſiones perierunt, Demoſt.
Πρόειμι, procedo, proficiſcor, Genit. πρόειμι τῆς οἰκίας, è domo prodeo, Apoll. Rhod.
Προειπεῖν, denunciare, edicere, præcipere, προειπεῖν ἀγῶνας, edicere ludos, Xenoph.
Προειρωνεύω, placo.
Προεῖτο, neglexiſſe, reieciſſe, Dem. à προΐεμαι.
Προεκπέμπω, accerſo aliquem in locũ alterius.
Προεκβάλλω, prius emitto, antè eiicio.
Προεκδοῦναι, tranſcribendi poteſtatem facere.
Προεκθέμενος, prius exponens.
Προέκθεσις, εως, ἡ, Hermog. propoſitio.
Προεκκομίζω, exporto.
Προεκνιτρῶσαι τὸν τόπον, locum prius nitro perfricare, Dioſcor. lib. 5. cap. 2.
Προεκπέμπω, præmitto.
Προεκπίπτειν, prius excidere.
Προεκτήκομαι, prius contabeſco.
Προεκτίθημι, ppono, priori loco expono, Herm.
Προεκφοβέω, antè terrefacio.
Προεκφόβησις, prius incuſſus metus.
Προελαύνω, equo prouehor, antè equito.
Προέλευσις, εως, ἡ, πρόοδος, via, progreſſus.
Προέλομαι, eligo, volo, conſtitutum habeo.
Πρόειλος, Soli expoſitus, apricus, πρὸ ἕλης, Etym.
Προελπίζω, antè ſpero.
Προελυτρόω, Athen. προελυτρῶν γε τὴν γλῶτταν, inducta quadam cruſta aut operculo præmunire linguam, ne à calidis ferculis amburatur.
Προεμβάλλω, prius inuado. προεμβάλλω ἐς τὴν γῆν, offenſo in terram, i. impingo.
Προεμβολίς, ίδος, ἡ, lignum quoddam eminẽs ad proram nauis, cui roſtrum affigitur, quo impetum faciunt in hoſtium claſſes, Poll.
Προέμβολον, ου, τὸ, idem, Suid.
Προέμενος, deſerens, deſertor, qui dimiſit, prodens, negligens. προέμενος τὸν αὐτοῦ λογισμοὺς, à ſuo conſilio deſciſcens, Plut. in Fab. προέμενος τὰ πατρῷα, i. qui proiecit & conſumpſit, Æſchin.
Προεναρχομαι, antè incipio.
Προενεγκὼν, qui propoſuit, qui allegauit.
Προενοίκησις, prior habitatio.

Προενῶπα, in conſpectu, corám.
Προεξάγω, prior educo, produco.
Προεξανίσταμαι, prius exurgo.
Προεξέδρη, prætorium, Herodot.
Προεξειρεσία, locus nauis in quo ſtant remiges.
Προεξετάζω, perpendo prius, & antè examino.
Προεξηραμμένος, antè ſiccatus.
Προεξησθενηκώς, prius iam debilitatus.
Προεξοδεύω, f. præambulo, præeo.
Προεξορμᾶν, prius egredi, Xenoph.
Προέορτιος κάθαρσις, Nazan. purgatio feſtiuitatem præcedens.
Προεπαινῶ, prius laudo.
Προεπανεστείλη παρασκευὴ, i. ἡ πολεμικὴ παρασκευὴ προηπειλήτη, Thuc. apparat⁹ belli agitabatur.
Προεπιβουλεύω, inſidias anticipo, Thucyd.
Προεπιβουλεύομαι, prior in inſidias incido.
Προεπίζευξις, ἡ, ſchema eſt apud Græcos, quando inter duo nomina verbum ponitur, quod ad finem adiici debebat.
Προεπιλογίζομαι, antè argumentis colligo, Phil.
Προεπιπλήττω, μ. ήσω, π. ηχα, antè percutio, præmoneo, q. præcaſtigo, Ariſtot. Rhet. cap. 3. ἄκος δ᾽ ἐπὶ πάσῃ ὑπερβολῇ τὸ θρυλλούμενον. Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὑτῷ προεπιπλήττειν, Quint. lib. 9. ca. 3. Et ſi quid periculoſius finxiſſe videmur, quibuſdam remediis prę muniendum eſt. Vnde Προεπίπληξις, i. præmunitio Cicer.
Προεπίσταμαι, præſcio, antè ſcio, Xenoph.
Προεπιχειρέω, ῶ, prę molior, prior inuado, Datiu.
Προεργάζομαι, prius gero, Thucyd.
Προερέγκω, conuehor.
Προερευνάω, διερευνῶ, exploro. Vnde προερευνητὴς, explorator apud Xenoph.
Προερέω, prædico, prę nuntio. προερῶ, prædicam, præſagiam, Ariſtoph. ¶Itẽ denuncio, indico, Herodot. προερέοντες πόλεμον, indicẽtes bellũ.
Προερύω, μ. ύσω, π. υκα, traho, Actiu. Acc. Ody δ.
Προέρχομαι, præuenio, præcedo, prius accedo, progredior, excurro, originem duco à, προέρχεσθαι ὁδὸν, conficere viam, Plat. li 1. de Rep. εἰς τοσοῦτον προῆλθον, &c. ad tantum ſucceſſum peruenerunt, Iſocr. προέρχεσθαι τῆς οἰκίας, domo prodire, Galen. ad Glauc. lib. 2.
Προερωτάω, μ. ήσω, π. ηκα, antè interrogo, Accuſ.
Προέσθαι, dimittere, reiicere, proiicere. προέσθαι τὴν ἐλευθερίαν, prodere libertatem, Plut.
Προεσθίω, antè comedo.
Πρόεσις, εως, ἡ, dimiſsio, effuſio, profuſio.
Προεστῶτες, principes, primores.
Προεστηκὼς, ότος, ὁ, præfectus.
Προεστὼς, præſes.
Προέτειος, annuus, ante annum cadens.
Προετικὸς, vt προετικὸς ἄνθρωπος, homo profuſus Cicer. qui nũllo diſcrimine perſonarum habito pecunias maximas dilargiatur & profundat, Ariſtot. 1. Rhetor.
Προετικῶς, profuſè Liu. Ariſtot. li. 4. Ethic.
Προετοιμάζω, præparo.
Προευτρεπίζω, idem.

Προευτρε-

Προεύχομαι λαοῦ, pro populo oro, Nazan.
Προεχεῖς, οἱ, præclari, eximii.
Προέχω, præſum, præcello, excedo, excello, ſupero, præſto, præoccupo, προέχω τῇ κεφαλῇ, capite excedo, Xenoph. προέχω τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, Aphthon. forma alios ſupero. προύχουσα τοῦ λιμένος, portui prominens, Thucyd. ¶Item prætendo, Genit. & Accuſ. Ariſtoph. νεφ. τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων, clipeũ pedi prætendens & obtendens, i. pedem ſcuto tegens.
Προέψω, antè coquo, præcoquo Plin.
Προηγέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, prægeo, antegredior, præluceo, præſum, Dativ. Ariſtoph. in Plut. προηγεῖσθαι τῷ θεῷ, deo præire & prælucere. ¶Προηγουμένη αἰτία, cauſa interna quam & antecedentem ſolẽt appellare: Celſus abditam & in occulto poſitam cauſam vocat, & morborum continentem cauſam.
Προηγητὴς, οῦ, ὁ, qui cæco aut peregrino viæ dux eſt, perductor, ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ, Heſych.
Προηγητικὸς, qui præcedit.
Προῆγμαι, prouectus ſum.
Προηγμένα, ſicut προηγούμενα, τὰ, quæ primum locum obtinent. primi motus Cicer. nũc producta & promota, nũc præpoſita & præcipua.
Προήγορος, ου, ὁ, princeps.
Προηγορεὼν, ῶνος, ὁ, gurgulio, guttur, ſignum prominens in gutture.
Προηγούμενα, τὰ, primigenia, q. primordialia, præeuntia antegredientia, Ariſtot. de mund.
Προηγουμένως, q. præcedenter, ex antecedente vel antegreſſa cauſa, Damaſc. ¶Itẽ imprimis, primo loco, præcipuè, potiſsimũ, principaliter Plin. ¶Item ex profeſſo, & ex propoſito, Dioſc.
Προηδύνομαι, antè lætor.
Προήκασθαι, proieciſſe, Demoſt.
Προηκὴς, præacutus Cæſari.
Προήκω, procedo, præeo, Ariſtoph. νεφ. προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας, ætate multùm prouectus.
Προηλιάζω, antè inſolo.
Προήλωκα, prædãnatus ſum, anteà captus ſũ.
Προηροσία, ας, ἡ, nomen ſacrificii pro felici futurarum frugum prouentu, Heſych.
Προήσομαι, profundam, proiiciam. προήσομαι τὸν γάμον, vxorem miſſam faciam, Plut. in Solon.
Προθέλυμνα, radicitus, funditus.
Προθέλυμνος, ου, ὁ, πρόῤῥιζος, ἀπὸ τῆς ῥίζης, à radice erutus, in Iliad. προθελύμνους ἕλκετο χαίτας. ¶Ariſtarch. etiam προθέλυμνος, i. denſus, frequens, Homer. φράξαντες δόρυ δουρὶ, καὶ σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ.
Πρόθεμα, edictum, tabula propoſita publicè.
Προθερμαίνω, prius calefacio, Alex. Aphrod.
Προθεραπεύω, præparo.
Προθέσθαι ψῆφον, cenſendi poteſtatem facere, & calculum proponere.
Πρόθεσις, εως, ἡ, præpoſitio, orationis pars apud Grammaticos, vide Gaz. ¶Item propoſitio, & propoſitum Cicer. quod quiſque ſibi faciendum proponit animo, intẽtio Quint. Rom. 8. τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς οὖσιν, vocatis ſecũdùm præpoſitum Dei. ¶Οἱ προθέσεως ἄρτοι, panes propoſitionis, Leuit. 24.
Προθεσμία, ας, ἡ, præiudicium, præfinitum tempus, dies præſcriptus gratia alicuius, terminus certus, γέρων ὅς ἐστι καὶ τῆς ἀναγκαίας ἐγγὺς προθεσμίας, ſenex eſt & fatali propinquus neceſsitati, Nazan. κατὰ προθεσμίαν λέγειν, præfinito loqui Terent.
Προθεσπίζω, μ. ίσω, π. ικα, prædico, & vaticinor, prædiuino Plin. Cicer. lib. 8. Epiſt. ad Attic.
Προθετικὸς, qui proponit. προθετικὸν σύνθετον, i. compoſitum quod propoſitionis ſeruat conſtructionem & proprietatem, Gaz. lib. 4.
Προθέω, præcurro, προτρέχω, Iliad. ά.
Προθεωρέω, proſpicio.
Προθεωρία, ἡ, præuius aſpectus.
Προθήβης, ου, ὁ, adoleſcens, qui iam ex ephebis exceſsit: vox eſt poetica, Poll.
Προθηλοπαιδεύω, in cratibus ſole prius ſicco, in area vuas ſole ſicco, Dioſc. cap. 27.
Προθησαυρίζω, q. præaſſeruo, & recondo.
Προθνήσκω σου, pro te morior, Eurip.
Προθορὼν, proſiliens, Apoll. lib. 3.
Προθύελλα θύελλη procelloſa tempeſtas, Heſiod. i. ἔνθα καὶ ἔνθα φέρει προθύελλα θύελλη.
Πρόθυμα, ατος, τὸ, res quæ ante ſacrificium offertur, præmactata victima, Ariſtoph. in Plut.
Προθυμέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, ſum promptus, operam do & prompto animo curo, Accuſat. Ariſtot. Θεοῦ μὲν ἔστι προσάπτειν ἃ βούλεται, ἀνθρώπου δὲ τὰ δέοντα προθυμεῖσθαι, alacriter expetere, facere cupere atque in animum inducere. ¶Cum Infinit. Demoſth. καὶ ποιεῖν τι προθυμούμενος ὑμᾶς εὖ, vos aliquo beneficio demereri magnopere cupiens. ¶Προθυμοῦμαι δεινὸς λέγειν γενέσθαι, Xen. lib. 1. Pæd. ſtudeo eloquentiæ. ¶Προθυμέω, idem.
Προθυμητέον, & Προθυμητέα, adnitendum, conãdum, προθυμητέον εἰπεῖν, Plat. in Tim.
Προθυμία, ας, ἡ, animi alacritas, præſentia animi aut propenſio, q. promptitudo, ſedulitas, diligentia, Plat. Epiſt. 4, οἶμαι φανερὰν εἶναι τὴν ἐμὴν προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις. ¶Προθυμίαν ἐμβάλλειν, inflammare animos deſiderio, Xenoph.
Πρόθυμος, ου, ὁ, alacris, qui prompto & erecto eſt animo, ſtudioſus, accinctus, expeditus, πρόθυμος εἰς τὰ πράγματα, Ariſtoph.
Προθυμότατα, promptiſsimé.
Προθύμως, diligenter, promptè, ſtrenuè, impigrè Liu. accuratè. προθύμως ἔχων πρὸς τὰς ἐργασίας, ad obſeruationes propenſus, Iſocr.
Πρόθυρον, ου, τὸ, veſtibulum, limen, domus prima pars, domus frons prima. Odyſſ. ξ, ἔσσυτ' ἀνὰ πρόθυρον.
Προθύω, μ. ύσω, π. υκα, & Προθύομαι, prius interficio, ſacrifico. προθύετο ταῖς μούσαις, ſacra Muſis antè perſoluebat, Plut. i. Lycurg.
Πρόϊαι, αἱ, pyra præcocia, Heſych.

Προϊαίσιτος, prę cox, πάνυ πρότερος, Suid.
Προϊάλλω, appono, premitto.
Προϊάπτω, μ. άψω, π. αφα, mitto ante tempus, ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν. ¶Προϊάπτω, noceo, lędo, mitto cum detrimento, Nicand. in Ther.
Προϊδεῖν, prouidere, proſpicere, & cõſulere, Phil.
Προϊδέσθαι, videre, aſpicere, Heſiod.
Προϊδὼν, qui prę uidit, prouidens, Thucyd.
Προΐει, premittebat, Iliad. ά, ὣς εἰπὼν προΐει. ¶Capitur & pro pręſenti, Eidem Iliad. β.
Προΐεμαι, voce Paſsiua, obiicio, prodo, προΐεσθαι τὴν πόλιν, Demoſt. i. prodere, & condonare, vel euertendam obiicere. προΐεται τὰ πράγματα τοῖς πολεμίοις, res hoſtibus prodit, Plutar. in Pericl. ¶Item emitto. προΐεμαι ῥῆμα, emitto verbum, Demoſt. προϊέμενος φωνὴν, vocem emittens, Plutar. in Lycurgo. ¶Item dimitto, προΐεσθαι δύναμιν, dimittere exercitum, Plutar. ¶Item largior, effundo, impendo, inſumo, concedo, erogo, χρήματα προΐεσθαι τοῖς φίλοις, Ariſtot. Ethic. 9. ¶Item permitto, negligo, contemno, relinquo, deſero, προΐεμαι ἀδικουμένους, i. περιορῶ, Thucyd. permitto iniuriam fieri. ¶Προΐεσθαι pro concedere & dare, Ariſtot. 2. Oecon. τῶν μετοίκων οὐ προϊεμένων αὐτοῖς οὐδὲν διὰ τὸ καὶ ἔτι ὀφείλειν, quum inquilini nihil prę berent, &c. ¶Προΐεσθαι τὸν ἑαυτοῦ βίον, mortem ſibi conſciſcere, Plutarch.
Προϊέναι, procedere, progredi. πλούτου προϊέναι μέχρι παντὸς, ad ſummũ vſque diuitiarũ progredi, Plut. in Num. Plat. in Phedro. προϊούσης τῆς ἡλικίας, cum ętate proceſſerit Cicer.
Προΐζα, nuper.
Προΐημι, pręmitto, dimitto, immitto, porrò ago, in primam aciem promoueo, Xen. ¶Item vtendum do, erogo, credo, fœnero, Ariſt. νεφ.
Προῖκα, gratis, gratuitò Cicer. ἀμισθὶ, Xenoph.
Προίκιος, ου, ὁ, q. aliquid gratis agit, gratuitꝰ Cic.
Προικόννησος, inſula marmore abundans.
Προικὸς, οῦ, malus, ſtultus, pauper. ¶Προΐκτης, ου, idem, mendicus, petens gratis, Odyſſ. ρ. ¶Eſt etiã Suid. γόητης, βωμολόχος, ſcurra, impoſtor.
Προικῷος, ου, ὁ, dotalis.
Προΐμον, ου, τὸ, prę cox.
Προὶξ, κὸς, ἡ, dos quam affert vxor, Plat. προῖξ, apud Gazam ſcribitur lib. 3. Gramm.
Προϊππεύω, antè equito, equo prę cedo. πολὺ προϊππεύων τῶν ἄλλων, lõgè antè alios equitãs, Plut.
Προΐσχομαι, porrigo manum, protendo.
Προΐσταμαι, ante ſto, proſto Quintil. Gen. προΐστασθαι τῶν ὑμετέρων δικαίων, iura veſtra tueri & defenſitare, Demoſth. ¶Item pręficior, Eidẽ περὶ στεφ. καὶ μεγίστων δὴ πραγμάτων τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων προστὰς, curę & adminiſtrationi pręfectus, & ſummam curam habens & poteſtatem. ¶Προΐστασθαι, pręficere, pręfecturam conferre, Eidẽ κατὰ Νεαί. προΐσταται στέφανον τουτονὶ αὐτῆς, hunc ſibi Stepanum tutorem & defenſorem, vindicémque aſſumit. ¶Item liti pro alio ſe opponere, cauſę alienæ defenſionem ſuſcipere, euentúmque præſtare, Eidem κατὰ Ὀνήτ. ¶Προΐσταμαι, etiam eſt prætendo, prætexo. Demoſt. περὶ στεφ. τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐστασθαι. ¶Προΐστασθαι, pręferre, anteponere, præponere, Greg. Et Plat. τοῖς ὠσὶ τοῦ νοῦ προεστησάμενοι, plus auribus quàm menti tribuentes.
Προΐστημι, μ. ήσω, π. ηκα, præſideo, præſum, perſiſto. προειστήκει τοῦ δήμου, populo præerat, Thucyd. πάντων προεστὰς εὐψυχίᾳ, omnes magnanimitate antecellens, Plat. in Timæo. ¶Item antè ſtatuo, præficio, prætendo, obiicio, oppono. ¶Item proſtituo, προεστηκυῖαι, Athen. προεστηκυῖαι ἐπ' οἰκήματος, in fornice proſtantes. ¶Item obſiſto, Sophocl. in Aiace, ἦ σοι γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ; vtrúmne Aiax contra te hoſtis ſtetit vnquã? ¶Τῆς βασιλείας μνήμης προεστὼς, prĩcipi à memoria, Herodia.
Προϊστορέω, antè memoro, prius commemoro.
Προΐστωρ, ορος, ὁ, teſtis.
Προΐσχομαι, prætexo, allego, prætendo, Herodia. ὁ δὲ τὸ γῆρας προϊσχόμενος παρῃτήσατο, ipſe autem ſenectutem excuſans, repudiauit. προϊσχόμενοι γυμνὰ τὰ ξίφη, diſtrictos gladios prætendentes, Eidem in Galba. Et χεῖρας προΐσχομαι, manus ſupplices porrigo, Thucyd. ¶Item oppono pro velamento & integumento, Genit. & Accuſ. Plutar. ἀποστρεφόμενοι, τῶν ὀφθαλμῶν τὰς χεῖρας.
Προϊχνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, præeo, colo.
Προΐωξις, q. proſecutio, i. προδίωξις, Heſiod.
Πρόκα, ſtatim, extẽplò, repẽtè, ſubitò, Herodot.
Προκαδέστερον, magis neceſſarium, vtilius.
Προκαθαίρω, q. præpurgo.
Προκαθέζομαι, προεδρεύω, præſideo.
Προκαθεύδω, q. prædormio, Ariſtoph.
Προκαθηγέομαι, ducem me præbeo.
Προκάθημαι, præſideo, antè ſedeo, antè ponor, obſideo, perſto, tueor, Genit.
Προκαθίζομαι, præſideo, προκαθίζομαι ἐς τὸ προάστειον. ¶Προκαθίζω, antè ſedeo, Ilia. β. κλαγγηδὸν προκαθιζόντων. ¶Item præfero, Lucian.
Προκαθίστημι, μ. ήσω, π. ηκα, præconſtituo, præpono, Actiu. Accuſ. ¶Item præparo.
Προκαλέομαι, prouoco, προεκαλέσατο εἰς δίκην, Xenoph. in iudicium prior vocauit. προκαλοῦμαι εἰς ἀγῶνα, Eidem. πρὸς μάχην αὐτοὺς προὐκαλεῖτο, Plutarch. ἐπεὶ προεκαλέσατο χάρμη, prouocauerat ad pugnam Cicer. Tuſcul. 4. προκαλοῦμαι τὰ μέτρια, æqua poſtulo, Thucyd. Plat. Epiſt. 8. προκαλούμενοι φίλοις καὶ διαφόροις μαλακῶς, molliter amicos & inimicos cohortantes. Athen. lib. 10. προκαλεῖσθαι ἐξονομακλήδην, ᾧ προπιεῖν ἐθέλει, nominatim inuitare atq; prouocare, cui propinaturꝰ ſit. Προκαλεῖσθαι πρόκλησιν, conditionem ferre, & prouocare hominẽ aliquo iudicio, Dem. πρὸς ταυταιν. Προκαλέομαι ἐς ὁμολογίην αὐτοὺς, Herodot. ad deditionẽ hortor. ¶Cũ Infin. προκαλεῦντο μάχεσθαι, ad pugnã ſe inuicem ꝓuocabãt.

Προκα-

Πϱοκαλέστεϱον, promptius, paratius.
Πϱοκαλέω, μ. ήσω, π. ηκα, prius voco, accio, ſuadeo, euoco, cieo, Demoſth. Accuſ.
Πϱοκαλίζομαι, & Πϱοκαλίζω, μ. ίσω, π. ικα, prouoco, πϱοκαλῶ, ſuadeo, rogo, Accuſ. Iliad. ε.
Πϱοκάλυμμα, ατος, τὸ, velamen, velamentum.
Πϱοκαλύπτομαι, protegor, velo oppoſito tegor, obtegor, Plat. in Gorg. ¶ Item oppono pro velamento, prętexo, prætendo, Chioni in Epiſt. πϱοκαλύπτεσθαι δόξαν μετϱιότητος, modeſtiæ ſpeciem præferre, modeſtiā prætendere.
Πϱοκάμνω, laboro, prius laboro. πάντων δ᾽ ὥσπεϱ μήτηϱ ὑπὲϱ παίδων πϱοὔκαμε, Ariſtid.
Πϱοκάμπυλος, ου, ὁ, de plantis dicitur, quæ vbi primùm in rectum altius venerint, rurſus terram verſus inclinant: quæ quum ſe erexerint, in terram ſe rurſus incuruant.
Πϱοκάϱδιον, ου, τὸ, locus pectoris ſub mām̄illis, præcordia, Pollùc. lib. 2. cap. de thorace.
Πϱοκάϱηνος, præceps, capite deorſum vergens.
Πϱοκάϱπιον, fructus cum ſuo integumento.
Πϱοκαταβαίνω, deſcendo.
Πϱοκαταβάλλομαι, i. præiacio. ¶ Item ordior, præmolior, auſpicórque, fundamentum pono & iacio, præſtruo. Aphrod. μυϱίων δ᾽ ἄν σοι τοιούτων πϱοκαταβαλοίμην κατάλογον, quaſi fundamentum ponere poſsim, & ordiri ſeu proponere.
Πϱοκαταβάλλω, q. præiacio, vt πϱοκαταβάλλειν τῆς πίστεως τὰ σπέϱματα, Chryſoſt. ¶ Item repræſento, propono, ante diem ſoluo ¶ Πϱοκατάβλημα, ατος, τὸ, quod ante diem ſoluitur & repræſentatur.
Πϱοκαταβϱέχω, antè profundo.
Πϱοκαταγγέλλω, prænuntio Cicer. antè promitto, 2. Corinth. 9. πϱοκατηγγελμένη εὐλογία.
Πϱοκαταγινώσκω, antè cognoſco, prius ſcio, prędamno, præiudico, Demoſth. πεϱὶ στεφ.
Πϱοκατάγνωσις, præiudiciū, pręiudicatio Quint.
Πϱοκαταδύω, antè demergo, occido.
Πϱοκατακλίνομαι, præſideo, in eminentiori loco diſcumbo.
Πϱοκατακλύζω, q. præluo, Theoph. hiſt. l. 9. c. 12.
Πϱοκατακϱίνω τὴν ἀδηλότητα, q. incertitudinem præmeditor, & præiudico, Plut. in Opuſc.
Πϱοκαταλαμβάνεσθαι κατάλογον, enumerare, Alexand. Aphrod.
Πϱοκαταλαμβάνω, præoccupo, Cicer. 10. Phil. quas enim partes ipſe mihi ſumpſeram, ea s preoccupauit oratio tua, intercipio, pręuenio, anteuerto, Accuſat. Theophr. hiſt. lib. 5. βουλόμενος πϱοκαταλαβεῖν τὸ μέλλον.
Πϱοκαταλέγω, addo in catalogum.
Πϱοκατάληψις, ἡ, præoccupatio, Latinè præceptio vel anticipatio dicitur. Vide Ruf.
Πϱοκαταλύω, μ. ύσω, π. υκα, derogo, prius diſſoluo. πϱοκατέλυσε τοῦ ἔϱγου τὸν βίον, ante operis abſolutionem obiit, Plut. in Solone.
Πϱοκαταπίνω, prius deuoro.
Πϱοκατάϱγματα, τὰ, libamina ſacrificiorum, quę fiebant antequàm hoſtiā ferirent, πϱοθύματα.
Πϱοκαταϱκτικὸν αἴτιον, cauſa euidens Celſo.
Πϱοκατάϱξις, principium & origo, Moſchop.
Πϱοκαταϱτίζω, præparo, q. præabſoluo & præconcinno, 2. Corinth. cap. 9. præcompono.
Πϱοκατάϱχομαι, auſpicor, ſum auſpex, πϱοκατάϱχομαι τῶν ἱεϱῶν ἀνδϱὶ κοϱινθίῳ, in ſacris virum Corinthium præficio, Thucyd.
Πϱοκατάϱχω, q. præexiſto, anteuerto, antegredior, Galen. ¶ Item præpolleō, antiquior loco numeróque habeor, Areopag.
Πϱοκατασκέπτομαι, exploro.
Πϱοκατασκευάζω, μ. άσω, π. ακα, præparo, præſtruo & pręmolior quippiam ad id quod tento efficere. ¶ Eſt & propono, Hermog.
Πϱοκατασκευὴ, præparatio, q. pręſtructio, Polyb.
Πϱοκατάστασις, ab Hermog. 1. de Inuent. dicitur πϱοδιήγησις, i. narrationis præparatio.
Πϱοκατασχεθεὶς, antè coërcitus, Nazanz.
Πϱοκαταύλησις, tibicinum præmeditatio, præcedénſque exercitatio antequàm in publico ars ipſa iactetur & exerceatur, Theophr. de hiſt. plant. lib. 4. c. 12.
Πϱοκαταφεύγω, prius fugio, fugam occupo.
Πϱοκαταχϱίω, prius illino, antè oblino.
Πϱοκαταχϱῶμαι, antè conſumo, antè profundo.
Πϱοκατεδεῖται, præcipiet, prius edet, Lucian.
Πϱοκατεϱγάζομαι, præparo, prius conficio.
Πϱοκατέχω, præoccupo, iampridem poſsideo.
Πϱοκατηγοϱία, antecedens accuſatio, Thucyd.
Πϱοκατηχέω, prius audio, Dat. Phalar. in Epiſt. Abarid. ¶ Item prius initio, as.
Πϱόκαυμα χύτϱας, aduſtio ollæ, Ioel. 2.
Πϱόκειμαι, proponor, præponor, exto, emineo. πϱόκειται γῆς σκυθικῆς, Scythicæ terræ præiacet, vel prætenditur, Herodot. ¶ Πϱόκειμαι, proiectus iaceo, Sophoc. in Aiace, ἄτιμος ὧδε πϱόκειμαι, i. abiectus iaceo.
Πϱοκείμενος, ου, ὁ, præſens, propoſitus, expoſitus, appoſitus. πϱοκείμενος ἀτυχῶ, ſum infelici fortunæ expoſitus, Aphth. ¶ Item ſubiectus, qui proponitur exempli loco, Galen. ad Glauc. πϱοκείμενος σκοπὸς, inſtituta intentio, propoſitus ſcopus. ¶ Πϱοκείμενον, τὸ, id quod agitur, id de quo agitur.
Πϱοκέλευθος, dux præuius, precurſor, Nonn.
Πϱοκελευσματικὸς, pes 4. breuibus conſtans.
Πϱοκέομαι, πϱόκειμαι, πϱοκέηται, proponatur.
Πϱοκέφαλος, ου, ὁ, qui eſt capite acuminato.
Πϱοκεχειϱισμένος, omnibus obuius: vilis.
Πϱοκήδομαι τοῦ ἀνδϱὸς, viri curam gero, Plutarc.
Πϱόκηπυς, εος, ὁ, cultellus, phlebotomū, Hippocr.
Πϱοκηϱύττω, miſſo præcone acceſſo, per præconem edico, Ariſtot. 2. Oecon.
Πϱοκινδυνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, pro aliquo periclitor, periculis obuiam eo, propugno.
Πϱοκινεῖν, promouēre, Xenoph.
Πϱοκλαίω, q. præfleo, Euripid.
Πϱόκλησις, ἡ, prouocatio, i. appellatio Plin. οὐκ ἴση πϱόκλησις αὕτη, ἀσεβεῖ πϱὸς εὐσεβῆ, non eſt

prouocatio impii aduerſus impium, Ariſtot. Rhetor.1 ¶ Item lata conditio, petitio, Plutarch. in Sylla, δεξαμένου δὲ τοῦ Σύλλα τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθῆκαι, petitionē illius Sylla cum admiſiſſet. Eidem in Politic. præcept. ἤρεσεν ἡ πρόκλησις τοῦ Ἑρμίου, placuit conditio lata. ¶ Item Πρόκλησις, libellus de mancipiis in queſtionem poſtulatis, atque de eorum teſtimonio, Suid. ¶ Πρόκλησις etiam denuntiationis genus, quum partes extra iudicium diem conſtituunt ex compoſito. Quære Κλῆσις, in Ammon.

Προκλητικὸς, οῦ, ὁ, prouocatorius Gell. efficax ad prouocandum quippiam, Genit. προκλητικὸς ὑγρῶν, humores accerſens, Dioſc. l.2. c.104.

Πρόκλητος, prouocatus, promptus.

Προκλίτης, ου, ὁ, princeps in conuiuio, qui in conuiuio præſes eſt, primáſque occupat, Poll.

Προκλύζω, antè diluo, perfūdo prius, antè alluo.

Προκλυτὸς, & Πρόκλυτος, ου, ὁ, quaſi præauditus, præcognitus.

Προκοίλιος, & Προγάστωρ, aluus intumeſcit.

Προκοιτέω, μ. ήσω, π. ηκα, excubo, Neutr. abſol.

Προκοιτία, ἡ, excubiæ, Polyb.

Προκοίτιον, ου, antecubiculum.

Πρόκοιτος, ου, excubitor, πρόφυλαξ, Suid.

Προκολακεύω, μ. εύσω, q. præblandior & adulor.

Προκόλπιος, qui muneribus aliquem corrumpit.

Προκομίζομαι, præparo, Herodot.

Προκομίζω, præfero, profero, obiicio.

Προκόμιον, ου, τὸ, coma appoſititia, antiæ Gaz.

Προκόννησος, inſula ceruis abundans, Etym.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, auctus, us, ἐπίδοσις, Ioſeph. de Ant. στάσις ἐλάμβανε τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπῆς αἰτίαν, proceſſum & progreſſū in deteriꝰ. ¶ Προκοπὴ εἰς τὴν ἀρετὴν, progreſsio ad virtutem Cicer. ¶ Bion apud Laërt. dicebat τὴν οἴησιν ἐγκοπὴν εἶναι προκοπῆς, i. opinationem eſſe profectus retardationem.

Προκοπὶς, ἡ, cæſaries, χαίτη, Heſych.

Προκοπὸς, proceſſus, ſucceſſus, euentus, Polyb. ταχέως ἐλάμβανε τὸ πρᾶγμα προκοπὸν, res ſtatim proceſsit & feliciter ſucceſsit.

Προκόπτω, μ. ψω, π. οφα, procedo, progredior, Chion in Epiſtol. ὡς δὲ τριάκοντά που σταδίους ἀπ' αὐτῆς προεκόψαμεν, ſimul atque triginta ſtadia ab ea proceſſeramus. ¶ Προκόπτειν etiam μεταβατικῶς ponitur rebúſq; accommodatur, pro præterire, tranſire, Rom.13. ἡ νὺξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν, nox præceſsit, dies verò propinquauit. ¶ Item proficere, progreſſionem facere. Καί τι προκόψω γ' οὐδὲν, λυπήσω δέ σε, & ſi nihil proficiam, magis verò auctura ſim dolorem tuum.

Προκόσμημα, τὸ, ornamentum exterius.

Προκόσμιον, ου, τὸ, ante mundi initium.

Προκόττα, tonſuræ genus Poll. & capillamentum.

Πρόκριμμα, τος, τὸ, q. prælatio, præſtantiæ atque præualentiæ (vt loquitur Paulus Iuriſconſ.) habitatio: delectus, Timoth. ca.5. ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρίματος, abſque delectu & diſcrimine nimirū perſonarum. ¶ Item præiudicium Suid.

Προκρίνω, μ. ινῶ, π. ικα, præiudico. προκρίνει τῷ ἐκκλησιαστικῷ, præiudicat ordini Eccleſiaſtico, Canon.10. concil. Nicæni. ¶ Item antepono, eligo, præfero, in primo loco pono, Ariſtotel. Rhetor.1 τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προκρίνας, frugi & modeſtum anteponens diuiti, Plutarch.

Πρόκρισις, præiudicatio Quintil. ἡ πρόγνωσις.

Πρόκριτος, ου, ὁ, electus, eximius, prælatus, præcipuus.

Προκρόσια, τὰ, ſacrificium Cereris.

Πρόκροσσον, gradus, ſcala.

Πρόκροσσαι νῆες, naues ſibi iunctæ ſcalarum inſtar aliæ poſt alias, vel pronæ in caput decliues.

Προκυβερνᾶν, q. gubernare, Poll.

Προκυκλὶς, pronuba, προμνήστρια, Heſych.

Προκυλινδεῖσθαι, ad pedes alicuius ſupplicem deuolui, accidere ad genua Cicer. Suid.

Προκυλινδέω, prouoluo, antè voluo, Demoſth.

Προκύλισις, ſupplicatio, Plat. de Leg.

Προκυμαία, murus ædificatus ad repellēdum fluctus. Dicitur & πρόκυμα à Seruio.

Πρόκυμος, ου, ὁ, alacris, promptus, πρόθυμος, Heſy.

Προκυνεῖν, & Προϋλακτεῖν dicūtur in venatione canes nondum inuenta fera latrantes, Poll.

Πρόκυνες, emiſſarii canes, in Epigr.

Προκύπτω, μ. ύψω, π. υφα, inclino, immineo.

Προκύων, ονος, ὁ, procyon ſidus, anticanis Cicer. ex Arato, canis minuſculus Vitruu.

Πρόκωνα, & Προκώνια Polluci. ¶ Aliis ſuffimentorum genera, aut hordea nō ſiccata, aut tritica melle confecta & in Sole toſta, Etym. Vtitur hac voce Hippocr.

Πρόκωπος, ου, ὁ, qui ad capulum manu admota ſtringendi occaſionem expectat, Herodia. l.7.

Προλάλος, præceps in dicendo, Suid.

Προλαμβάνω, præcipio, i. ante capio, præripio, præuenio, præcurro, præuerto, occupo, præoccupo, anteuerto, Aphrod. in Probl. ἡ ὄψις προλαμβάνει τὴν ἀκοὴν, viſus auditum præuenit. προλαμβάνω τῇ κρίσει, præiudicio, Hermog. προλαβεῖν τοῦ χειμῶνος, anteuertere hyemi, Theophr. ¶ Item præcedo, Syneſ. εἰ προὔλαβεν ἡ συμφορὰ τὴν ἀπόρρησιν, ſi amicitię renunciationem calamitas Polycratis præceſſiſſet. ¶ Item opinione præſumo, exiſtimo, Plut. in Cæſar. ὃν τοῦτον εἶναι προλαβόντες. Lucia. οἱ προειλημμένοι πάθει, qui grauiore animi motu præpediti ſunt & affectibus obnoxii.

Προλεαίνω, μ. ανῶ, antè explano, prælino, præmolio, præparo, Actiu. Accuſat. Chryſoſt.

Προλέγω, μ. έξω, π. εχα, prædico, ante-dico Cic. prius commemoro, præoccupo, Accuſat.

Προλείπω, μ. είψω, π. ειφα, deſero, prodo, Accuſ. Odyſſ. ξ. κτήματά τε προλιπὼν ἄνδρας τε. ¶ Item deficio, cum Dat.

Προλεπτύνω, antè extenuo.

Πρόλεγος, qui multis præfatur & longiore vtitur prologo, Æſchyl. in Supplicibus.

Πρόλημμα

Πρόληιμα,τος,τὸ,prærogatiua,Polyb.
Προλ[illegible]ιον,ου,τὸ,torcular,Eſaiæ 5.
Προληπτικὸς,ῦ,aſſumptiuus Cicer.
Πρόληψις,εως,ἡ,opinio anticipata, cogitatio quæ iam animum occupauit, Cicer. anteceptam animo rei quandam informationem, anticipationem& prænotionem vertit: Iuriſconſ. vocant præſumptionem, vt & Plin. Secund. Quint.præſumptam opinionem: amplificatio apud Aphrod.libr.1. Probl. αἱ ἐκ τῦ ἔθους προλήψεις,præſumptę opiniones quę vſu olim inoleuerunt, Baſil.in Epiſtol. ¶ Πρόληψις,in Rhetorica præſumptio: figura,quum id quod obiici poteſt occupamus, Quintil.lib.9.ca.2. ¶ Πρόληψις etiam in Dialectica, præſumptio, Cicer de Diuinat.2.
Προλιμνάδες τῶν ποταμῶν,ſtagna fluuiorum.
Προλιμοκτονῶ,prius fame macero & conficio, Ariſtot.lib 8.hiſt.Anim.
Προλόβιον,ου,τὸ, prominentia auriculæ infimæ.
Πρόλοβος,ου,ὁ,idem quod πρηγορεὼν, φύσαξ Suid. receptaculum auium quarundam in quod cibus indigeſtus recipitur, Ariſtot.hiſtor.Animal.lib.2.ca.vlt.Plin.vocat ingluuiem: vulgò *falle* ¶ Polluci verò etiam eſt in homine γαργαρεὼν,gutturis nodus.
Προλοβώδης,εος,ὁ ϗ ἡ,guloſus, ingluuiei ſimilis.
Προλογίζειν,præfari,proloqui Plin.Secund.
Πρόλογος,ου,ὁ,præfatio,prologus.
Προλοχίζω prius inſidias ſtruo.
Προλύται,οἱ,prolytæ: ita dicebantur qui quatuor annorum ſpatio in legũ ſtudiis decurſo quintum,& poſtremum adiiciebant, Imperat. in præfat.ad Anteceſſ.§.6.
Πρόμακρος,oblongus, teres.
Προμαλακτήριον,τὸ,pars prima balnei,& cella in quam ingredientes, in aëre verſabantur calido,ita dicta quòd in ea corpora præmolliri ſolerent,Galen.lib 6.Simplic.
Προμαλακύνω,præmollio Quintil. Aphrod.
Προμαλάσσω,& Προμαλάττω,præmollio.
Προμάλη,maza.
Πρόμαλος,myrica,ἡ μυρίκη,apud Hippocrat.
Προμάμμη,ης,ἡ,proauia.
Προμανθάνω,prædiſco Cicer.Ariſtoph. νεφ.
Προμαντεία,ας,ἡ,diuinatio Plin.prædictio.
Προμαντεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, prædiuino Plin.Depon.Accuſ Aphr.lib 2.Probl.
Προμαντεὺς,ὁ,Neptuni cognomentũ apud Thurios,Lycophr. Vide in Πρόφαντος.
Πρόμαντις,ἡ,antiſtes vaticinantium, vates, pythia. αἱ πρόμαντιες,antiſtites,Herodot.
Προμαρτύρομαι,anteſtor Horat.q. proteſtor.
Προμαχέω,προμαχῶ,propugno.
Προμαχίζω,μ.ίσω,π.ικα, in prima acie pugno, Iliad.γ, Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν ἀλέξανδρος.
Προμάχομαι, pugno, in prima acie pugno, inter primos prælior, Genit. προμάχομαί σου, Ariſtoph.¶Accuſ.Plut.in Fab
Πρόμαχος,ου,ὁ, propugnator, anteſignanus, in prima acie pugnans, Iliad.γ. ¶ Item is qui præbibendo cæteris præibat, apud Athen. ¶ Eſt & genus placentæ.
Προμαχὼν,ῶνος,ὁ,propugnaculũ,pinnæ,Heſyc.
Προμελετάω,μ.ήσω,π.ηκα,præmeditor Cicer.
Προμελέτησις,εως,ἡ,præmeditatio Cicer.
Προμένειον,τὸ,mali punici gen⁹ à Promeno quodam Cretenſi dictum,Nicand.
Προμεριμνάω,q.præcogito,antè ſum ſolicitus.
Προμετρεῖν, Iſæo,præmetiri.
Προμετρητὴς, qui fruges vendẽtibus menſurandi officium pro mercede exhibet,Suid.
Προμετωπίδιον,ου,τὸ,frontale Plin.& Liu.ornamentum equi circa frontem,Herodot.
Προμετωπὶς,ίδος,ἡ,pellis frontis.
Προμήθεια,ας,ἡ,prouiſio Cicer.prudentia, prouidentia,cura,conſilium,εὐλάβεια. ἐπιβουλὴ, inſidiæ. προμήθειαν ποιεῖσθαι,prouidêre, Plat.
Προμηθέομαι, ῦμαι, & προμηθέω, conſulo, rationem habeo, proſpicio,prouideo. προμηθούμενος σὲο μὴ πλήξω,proſpiciens ne te feriam, Herodot. προμηθούμενος τὸ ἀδελφεὸν, fratris reſpectum habẽs,Eidem.Προμηθεύομαι,idem, Alexand.in Problem.
Προμηθεὺς,έος,ὁ,is cui antequam res aggrediatur ſuppetit conſilium,prouiſor Horat.
Προμηθέω,μ ήσω,π.ηκα,idẽ quod προμηθέομαι.
Προμηθὴς,έος,ὁ ϗ ἡ,prouidens,prudens, conſideratus,circunſpectus.¶Προμηθικῶς,prudenter, prouidenter Gell.Ariſtoph.
Προμηθήτεια,ας,ἡ,προμνήστρια Poll. pronuba.
Προμήκης,εος,ὁ ϗ ἡ,prolixus, procerus. προμήκης τὴν κεφαλὴν,capite oblongo, Plut.in Per.
Προμηνύω,præſignifico Cic.præmonſtro, prædico,prænuntio. προμηνύειν πόλεμον, prænũtiare bellum,Chryſoſt.περὶ ἱερωσύνης.
Προμήτωρ, ορος,ὁ, auus ex matre,pater matris, Heſych.
Πρὸ μικροῦ,paulò antè.
Προμνάομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,alicui ſtipulor, pro alio ambio. Plutarch.in Lycurg.προμνώμενος αὐτῷ Κιλικίαν.¶ Sic etiam pro cõciliare,Plat. in Theæt.πάνυ εὐμενῶς προμνῶμαι ¶ Προμνῶμαι, προμνηστεύομαι, pronubæ ſiue nuptiarum conglutinatricis officio fungor, Plat. in Theæt.¶ Item hortor & ſuadeo, Plutarch. περὶ τῦ ἀκούειν.
Προμνησαμένη,ἡ,pronuba,Xenoph.
Πρόμνησις,prior memoria,ambitio, conciliatio.
Προμνηστεύομαι,concilio, προμνηστευσάμενός σοι τῦ προξενίδου θυγατέρα,tibi Proxenidæ filiam ad connubium concilians,Lucian.
Προμνηστικὴ, ars conciliandi & copulandi, ars conciliatrix Cicer.Plat.in Theæt.
Προμνηστῖνοι,alius poſt alium,ſigillatim.
Προμνήστρια,ας,ἡ,pronuba, conciliatrix Cicer.& Feſto,quæ nuptias conciliat,Ariſt.νεφ.
Προμνηστρὶς,ίδος,ἡ, idem,Xenoph.
Πρόμοιρος,morte immatura decedens,intempeſtiuus,Suid. Et de morte præmatura dicitur

Προμολὴ,ῆς,ἡ,cacumen,eminentia, progreſſus, veſtibulum,ςῆ δ' ἄρ' ἐπὶ προμολῆς, Apollon. Rhod. ſtetit in veſtibulo. προμολῇσιν ὀλύμπου,i. ἀκρωρείαις,ἐξοχαῖς,in Epigr.

Προμόλω,procedo,accedo,Odyſſ.ό.

Προμολὼν,όντος,ὁ,procedens,prægreſsus.

Πρόμος, ὁ, primus in acie,πρόμαχος, primarius bellator,Ilia ſ.φῶτες ἀρίςηα πρόμον ἔμμεναι.

Προμοσχεύω,viuiradices facio, viuiradices ſero Cat. Theophr.lib.hiſt.6.cap.7.

Προμύθιον,fabulæ pręfatiuncula,ſententia à qua morata narratio incipit,Donat.in Terent.

Προμυλλαίνειν,prominêre,labra protendere, Galen.apud Hippocr.

Προμυλέα,ας,ἡ,dea quæ molis præſidebat.

Προμύσσω, vel Προμύττω,μ.ξω,emungo.

Προναία,ſtatua Palladis in Delphis, Etym.

Πρόναον,τὸ,veſtibulum templi, protemplum.

Πρόναος,ου,ὁ,ante templum ſtans, protemplum, vel protemplaris,Valla Interpr. ex Herodot.

Προναυμαχέω,pugna nauali decerno anté.

Προνέμω,μ.μῶ,promoueo,Actiu. Accuſat.

Πρόνηος,templi ſuggrunda, vel potius veſtibulum templi,Lucian.

Προνηστεύω,ieiuno pridie feſti, prius ieiuno.

Προνικῶ,antè vinco,Thucyd.

Προνοέομαι,& Προνοέω,futurũ aliquid antè quàm factum ſit animo video & cerno,i. præuideo, proſpicio, prouideo Genit. Phil. ἔστιν ἓν αἴτιον ἀνώτατον,τὸ προνοοῦν τοῦ τε κόσμου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ,i eſt vna cauſa ſuprema,mundo & quę in eo ſunt prouidens atque proſpiciens. Thuc. προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis proſpicio. ¶ Accuſat.ταῦτα γὰρ προνοήσασι μὲν,δυνατὰ, μετανοήσασι δὲ,ἀδύνατα,Plat. in Gorg.¶Προνοεῖσθαι,præcauêre,προφυλάττεσθαι, Galen.l. 1.ad Glauc.τῶν σπλάγχνων προνοεῖσθαι, extis præcauêre atque proſpicere. ¶ Προνοεῖσθαι etiam vt vulgò dicimus *faire prouiſion*, προετοιμάζεσθαι,præparare,comparare, procurare, Xenoph.lib.7. Ἀναβάσ. ¶ Προνοοῦμαι, prudẽs & ſciens facio Cicer.& Terent. conſultò aliquid aggredior atque de induſtria,Lyſiæ in Apologia.

Προνοητὴς,οῦ,ὁ, prouiſor Horat.

Προνοητικὸς,prouidus,circunſpectus, Thucyd.

Προνοητικῶς,prouidè Plin. proſpicienter Gell.

Πρόνοια,ας,ἡ,prouiſio, quæ vis eſt perſpicacis animi quâ ſolertia & rerum peritia futura ante quàm facta ſint præuidet & quodammodo prædiuîuat.πρόνοιαν τίθεσθαι, Soph. ¶ Item prouidentia, ſapiens alicuius rei procuratio quæ cautionem,conſilium, curam,ſolicitudinémque complectitur, vt ἡ θεοῦ πρόνοια,Dei prouidentia qua mundus conſtitutus regitur atque moderatur.ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτοῦ πρόνοιαν, deus ei prouidit,Iſocrat.¶Πρόνοια vocabatur etiam Pallas.διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι, Æſchin.contrà Cteſiphont.

Προνομαία,ας,ἡ, proboſcis elephantis.

Προνομεία,ας,ἡ,prædatio.

Προνομεύω,μ.εύσω,π.ευκα,pabulor,λῃΐζω,αἰχμαλωτίζω Suid.prædor,diripio,vaſto.

Προνομὴ,ῆς,ἡ,paſcua,pabulum,commeatus, frumentatio,pabulatio, Polyb. φυλακτικώτερον χρῆσθαι ταῖς προνομαῖς,magis cuſtoditè pabulatione vti, vel pabulatum progredi. εἴργονται προνομῆς,arcentur ire frumentatum, Plut. in Camill. ¶ Item præda, rapina, vaſtitas, direptio,captiuitas poſt victoriam belli,ἔσονται εἰς προνομὴν,ſeruiẽt tributis,Prouerb.12.

Προνομία,ας,ἡ,priuilegium,prerogatiua,authoritas.¶ Item direptio. ¶ Interdum proboſcis elephantis,quæ & Προνόμιον,& Προνομαία.

Πρόνοος,ου,ὁ,prouidus.

Προνοτίζω,antè madefacio.

Προνούστερος,prudentior,prouidentior, Sophocl.

Προνωπὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,propenſus,præceps, pronus, facilis,promptus,Euripid.in Androm. Ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρῃ,nimis pronus ad maledicendum. Πρόνωπος,idem.

Προνώπιον,ου,τὸ, quicquid ad fores primùm occurrit,vt veſtibulum, Poll.

Προνώπιος,propitius,foris obuerſans, Eurip.

Πρόξ,κος,ὁ,animal ceruo ſimile,hinnulus,dama.

Πρόξενος,hoſpes.

Προξενέω,μ.ήσω,π.ηκα, concilio vſuram vel aliũ contractum,author ſum vſuræ faciendę,proxenetæ atque pararii fungor opera, Demoſt. aduerſ. Callipp. ἐγὼ δὲ προξενῶν τυγχάνω τῶν Ἡρακλεωτῶν, ſum proxeneta negotiatorum Heracleenſium.¶Item concilio,notum facio. Eidem Demoſth. ἐμμφόμενον αὐτῷ, λέγων ὅτι ἄνθρωπον προὐξένησέ μοι. Refertur etiam ad alias quaſcunque res,quas aliis comparare & conciliare contendimus, idq; cũ Dat.& Acuſat. Plutarch. οἱ ταύτην χαίρουσι τὴν τιμὴν προξενοῦντες.¶ Item hoſpitio publico ſuſcipio, & hoſpitii neceſsitudine alicui coniungor,Genit. Xenoph.6. Ἑλληνικ.διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν,quòd mihi hoſpitii neceſsitudo vobiſcum intercedit.

Προξενητὴς,οῦ,ὁ, proxeneta Martiali, pararius, qui interponitur in verſuris atque vſuris cæteríſque contrahendis negotiis, conciliator, interpres atque internuntius, vulgò *moyenneur,courtier,& corratier* in venditione equorum, Vlpian. Leg.2.D. de proxenet. ¶ Προξενητικὸν, merces quæ proxenetis pro opera ſoluitur.

Προξενήτρια,ας,ἡ,conciliatrix Cic. προμνήστρια.

Προξενία,ας,ἡ,amicitia, hoſpitalitas,ius hoſpitii.

Πρόξενος,ου,ὁ καὶ ἡ,hoſpes publicus, qui legatos ciuitatum honoris cauſa ſuſcipit. πρόξενος ὢν τῆς πόλεως,hoſpes ciuitatis,Ariſtot.li.5. Polit. ca.4. πρόξενος ἦν Ἀλκιβιάδης τῶν Λακεδαιμονίων. Alcibiades ſummã cũ Lacedæmoniis familiaritatem contraxerat, Plut. in Alcibiade. ¶ Item qui nobis aliquid conciliat, & parat, Chryſoſt. σωτηρίας καὶ ζωῆς αἰωνίου πρόξενος ἡ

προσευχὴ, ſalutis conciliatrix præcatio, Nazanz. πρόξενοι ἡμῖν κακίας, mali angeli, qui nos in malum impellunt.
Προοδηγὸς, dux viæ, perductor Plaut.
Προοδοπορέω, ῶ, præcurro, præmonſtro viam.
Προοδοποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, viam facio Quintil. viam aperio Virgil. viam do Cicer. προωδοποίηκε τῷ φόβῳ, metui aditum patefecit, Ariſtot. in Probl. Vnde & pro præparare, promptum exhibêre, accommodare ad, & quaſi imbuere ponitur. Eidem Ibidem. πῦρ προοδοποίησε καὶ παρεσκεύασε τὸ σῶμα πρὸς τὸ ὕδρωπ. ¶ Accuſat. & Dat. προοδοποιεῖ τοῦ λυκούργου τῇ παίδευσιν αὐτὴν, eos Lycurgi inſtitutis præparat, Plut. in Lycurgo.
Προοδοποιοῦμαι, præſtructus ſum vel pronus & procliuis, ſum præparatus, pronus, obuius. προοδοποιεῖται εἰς ἕκαστον, præcedit ad ſingula, Gaz. in Probl. Ariſtot. προοδοποιεῖται πρὸς τὴν τερατικὴν, propenſus eſt ad monſtrificam partionem, Ariſtot.
Πρόοδος, ου, ἡ, progreſſus. οὐ δεῖ παρθένον προόδους πολλάς ποιεῖσθαι καὶ πολλὰς, non oportet virginem multùm & inutiliter prodire, Chryſoſt. περὶ τῆς ἱερωσ.
Προόδων, οντος, ὁ, qui dentes habet exertos, Poll.
Προοικονομέω, præparo, prouideo, procuro, Cic. libr. 2. ad Quint. fr. Eo die προῳκονομήσαμεν quædam ἐγκαίρως, i. præſtruximus. Hinc Προοικονομικὸν dicitur quod præſtruit & viam facit ad ſequentia.
Προοιμιάζομαι, procemior Plin. in Epiſt. incipio præfari, exordior, Plat. de Legib.
Προοιμιάζω, μ. άσω, π. ακα, idem, Neutr. abſol.
Προοίμιον, ου, τὸ, præcentio Cicer. & Gell. Inde translatè, orationis principium, exordium, præfatio, Ariſtot. Rhetor. 3. Τὸ μὲν οὖν προοίμιόν ἐστιν ἀρχὴ λόγου. Xenoph. οὐκ ἐξαπατήσω δέ σε προοιμίοις ἡδονῆς, non te fallam voluptatis procemiis, i. à voluptate ductis exordiis.
Προομαλύνω, q. præexplano, præpolio, Nazanz.
Προομνύω, præiuro: Vnde προωμοσία, præiuratio Feſto, quam ii facere dicuntur, qui ante alios conceptis verbis iurant, Poll. Scribitur & per ὦ μέγα in ſecunda ſyllaba.
Προομολογέω, profiteor, antè confiteor, Philoni.
Πρόοπτος, ου, ὁ, præuiſus, præcognitus, manifeſtus, conſpicuus, προφανής, proſpicuus Senec.
Προοράομαι, prouideo, proſpicio & cōſulo, Thucyd. προειδόμενος αὐτῶν, illis proſpiciens & conſulens. ¶ Προοράω, idem, Xenoph. ἃ προορῶσιν ὀφθαλμοί. ¶ Προορέω, idem. προορέοντες τοῦ σίτου, rei frumentariæ conſulentes, Herodot.
Προορατικοὶ, οἱ, qui proſpiciunt futura, prouidi.
Προορατὸς, qui per prouidentiam humanam prouideri poteſt, Xenoph.
Προορίζω, q. prædetermino ſiue prætermino, præfinio, præſtituo, quod prædeſtinare dixerunt Theologi. Epheſ. 1. προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν, qui adoptionis noſtræ tempus præfiniuit. ¶ Προορίσασθαι etiam ſignificat idem quod oppignerationis & hypothecæ notam apponere, Demoſth. κατὰ Ὀνήτορος. ¶ Προορισμὸς, q. prefinitio, quod prefinitū eſt ac preſtitutum, idémque quod πρόγνωσις.
Προορμάομαι, antè concitor.
Προορύττω, antè fodio, præfodio Plin.
Προορχηστῆρες, duces & præſides in bello ſic dicti à Theſſalis, Lucian.
Πρόουρον, muſtum quod priuſquam vuæ calcentur ſponte diſtillat: Vide Πρότροπον.
Προοφειλόμενος, debitus, intercedens. προὐφειλομένης εὐεργεσίας, beneficentia intercedēte, Thuc.
Προοχευμένος, antè conceptus.
Προοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, prominens Tacit.
Πρόοψις, εως, ἡ, proſpectus, prouiſio. ἀπὸ προόψεως, ex improuiſo, i. μὴ ἀπὸ τοῦ φανεροῦ, κρύφα, Thucydid.
Προπαγὴς, έος, prominens, protuberans, Lucian.
Προπάθεια, ἡ, præludiū morbi, aduētatio morbi.
Προπαιδεία, diſciplinæ quæ primùm pueris proponuntur, τὰ πρῶτα μαθήματα, Suid. quæ & προπαιδεύματα, Syneſ.
Προπαιδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, q. prædoceo, præmonſtro Plaut. Plat. 7. de Republ.
Προπαίζω, illudo, præludo Virgil.
Πρόπαις, αιδος, ὁ, leno, mango, Heſych.
Πρόπαλαι, diu, iamdiu, iampridem, quondam.
Πρόπαν, totum, Iliad. α.
Πρόπαππος, ου, ὁ proauus, Poll.
Προπαππικὸς, proauitus, vt Phædon (authore Polluce) dixit ἀβελτηρίαν προπαππικὴν, prouauîtam ſiue proauorum ſtultitiam.
Πρόπαρ, προπάροιθεν, in conſpectu, Heſiod.
Προπαραβάλλω, aggero.
Προπαράληψις, εως, ἡ, q. præaſſumptio Diomedi.
Προπαρασκευάζομαι, & Προπαρασκευάζω, præparo, Xenoph.
Προπαρασκευὴ, ἡ, prouiſio & præparatio Cicer.
Προπάροιθεν, & Πρόπαρ, per apocopen, coram, anteà, antè, in conſpectu, Genit. Iliad. γ, ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, ante cœtum.
Πρόπας, Præpoſitione πρὸ redundante, πᾶς, vniuerſus, omnis, Iliad. ε. νῆας τε προπάσας.
Πρόπαστος, ante thalamum locus, προκοιτών.
Προπάσχω, iniuriam prior accipio, antè patior, antè afficior, Xenoph. οὐδὲν ἀγαθὸν προπεπονθυῖα, quæ nullum prius accepit beneficium.
Προπάτωρ, ορος, ὁ, primus pater, generis author Virg. principiū alicuius generis, progenitor.
Πρόπειρα, antegreſſa experientia, prætentatus, us, Plinio.
Προπειράομαι, prius tento, prætento Cicer.
Προπέμπομαι, anteambulonis vice fungor dedu cendo aliquem, honoris cauſa deduco, Actiu. Accuſ. Xenoph. lib. 5. Pædię.
Πρόπεμπτα, quinta pars ſolutionis.
Προπέμπω, μ. έμψω, π. ομφα, præmitto, vltrò mit to, comitor, præcedo in pompa, deduco hono-

ris gratia. προπέμψατέ με χθονὸς, Eurip.concomitamini me extra terram.

Προπεριζόμενος, complectens, ἀγκαλιζόμενος.

Προπεριχαράττω, antè circunrado, ſcarifico.

Προσπορονάω, alligo, Accuſat.

Προπορονέω, μ. ήσω, π. ηκα, penetro, Actiu.

Προτέρυσι, tertio anno ante præſentē. ¶ Προπερυσινὸς καρπὸς, i. fruct⁹ anni tertii ante pręſentē.

Προπετάννυμι, prætendo, obtēdo, obtego, Accuſ. & Genit. Xenoph.

Προπέτεια, ας, ἡ, petulantia, temeritas, lingua infrenata, licentia, inſolentia, contumacia. τρόπου προπετεία, morum improbitate, Demoſt.

Προπετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, propenſus, procliuis, temerarius, præceps, effuſus, proteruus, procax, effrenatus, Ariſtot. Rhetoric. 3. προπετῆ οὖν ἄγει τὸν ἀκροατὴν, auditorem præcipitem rapit. προπετὴς ἐπὶ τὰ ἔξω, in partem exteriorem propenſus, Aphrod. προπετὴς πρὸς τὰς ἡδονὰς, Plat. de Leg. ¶ Item exertus, de lingua apud Hippocr. ¶ Προπετὲς, proiectum, deiectum, Sophocl. in Trachin. τοῖον κεῖται προπετές. ¶ Eraſm. præcipitanter vertit. ¶ Προπετῶς, procliuiter, temerè, proteruè, προπετῶς μάχῃ χρησάμενος, quum temerè pugnaſſet, Plutar.

Προπεφραδμένος, prædictus, prænuntiatus, Heſiodo.

Προπεφυκὼς, ότος, ὁ καὶ ἡ, affixus.

Προπηλακίζεσθαι, probris atque ignominia affici, Plutarch in Fab.

Προπηλακίζω, μ. ίσω, π. ικα, vitupero, contemno, conuicior, laceſſo, ὑβρίζω, Accuſat. Suid.

Προπηλάκισις, εως, ἡ, vituperatio, Plat. 1. de Rep.

Προπηλακισμὸς, probrum, vituperatio, dedecus, contumelia. προπηλακισμὸς τῆς δικαιοσύνης, Æſchin. ludibriū iuſtitiæ, ἐξουδένωμα, Heſyc.

Προπηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, decliuis, præceps, pronus.

Προπίνω, poculum cum vino trado, poculo inuito, Athen. lib. 10. προκαλεῖσθαι ἐξονομακλήδην, ᾧ προπίνειν ἐθέλῃ, nominatim prouocare cui propinaturus ſit. προὔπιεν ὁ Τιγελλῖνος αὐτῇ πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας ἀργυρίου, propinauit ei Tigellinus quinquaginta & ducenta milia argenteorum, Plutarch. in Galba. Demoſth. περὶ παραπρεσβ. προὔπιε τὴν Ἑλλάδα & προπέπο[ται] τὰ τῆς πόλεως πράγματα, i. prodidit. Sic tranſlatè Terent. in Eunucho, Hunc vobis comedendum & deridendum propino.

Πρόπιον, ου, τὸ, oraculum, vaticinium, μάντευμα.

Προπίπτω, procido, ſum prociduus.

Προπιτνῶ, accidens ſupplico.

Πρόπλοος, ου, ὁ, prænauigans.

Πρόπλου, nauis quæ præmittitur, actuaria Gell. lib. 10. cap. 25. πρόπλοι νῆες, præcurſoriæ naues, naues exploratoriæ, apud Pollucem ex Thucyd. & Iſocrat.

Προπλυνώ, q. præluo, prius lauo, prius colluo.

Προπνίγιον, τὸ, propnigeon Plinio iuniori Epiſt. 17. lib. 2. præfurnium dicitur à Vitruu.

Προποδίζω, μ. ίσω, π. ικα, progredior, ingredior, pedâtim ingredior aut pedetentim: Hinc Προποδισμοὺς ſtellarum dicunt Mathematici, cùm videntur de ſigno aliquo vel ad præcedentia, vel ad ſequētia procedere & pergere.

Προποδὼν, Aduerb. præſens, ante pedes.

Προποιέομαι, prius extruor. προποιηθεὶς, præparatus.　Προποιῶ, prius ago, occupo.

Προπολεμέω, μ. ήσω, π. ηκα, propugno, Genit. προπολεμοῦντες τοῦ γράμματος, Nazanz. in Orat. προπολεμῶν κατὰ τῶν θηρίων, Eidem ibidem.

Προπόλιος, ου, ὁ, ſuburbanus, à πόλις. ¶ Item præcanus Horat. ante tempus canos producens.

Πρόπολις, ιος, ἡ, craſsior materia & viſcoſa in fundamentis operum, quæ apes inſtituunt, propolis Plin.

Πρόπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, miniſter, famula, ſacrificus, æditus, Ariſtoph. νεφ. σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισιν, i. θεράπουσι. Eidē in Pluto, ὁ τοῦ θεοῦ πρόπολος, dei miniſter. ¶ Apud Herodot. πρόπολος propriè videtur eſſe famulus aut ancilla heram præcedens.

Πρόπομα, τος, τὸ, potus genus ex vino, & melle deſpumato, Athen. & Pallad.

Προπομπεία, ἡγεμονία, Hermog. comitatus.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, q. præmiſsio. ¶ Προπομπὴ dicebatur in ſolennibus pompis comitatus præcedens & pręuia turba Ouid. vt anteambulones & pręclamitatores Feſto. ¶ Alii profeſtū non rectè, καὶ πανήγυριν expoſuerunt. ¶ Προπομπία, ας, ἡ, idem.

Προπομπὸς, οῦ, ὁ, præuius, deductor Cicer. anteambulo Mart. ſtipator, πομπεὺς, dux viæ, Xen.

Πρόπον, pedem. ¶ Pro ima parte montis, Epigr. Σφυρὸν etiam dicitur pro eodem.

Προπονεῖν, antè fatigari, prędelaſſari Ouid. Xen.

Προποντὶς, ίδος, ἡ, Propontis, mare illud quod ante pontū Euxinū eſt, Byzantio adiacēs, Suid.

Προπορεύομαι, præcedo, præeo, antecedo, anteeo Cic. προπορεύομαι ἔμπροσθεν, idem, Xenoph.

Προπορεύω, procedo.

Πρόποσις, εως, ἡ, propinatio, Athen. lib. 1.

Προποτίσαι, dixit Apſyrtus καὶ προπότισμα, quod Columella ſaliuare & ſaliuatum.

Προποτισμὸς, οῦ, q. præbibitio.

Πρόπους, οδος, ὁ, qui prægmagnis eſt pedib⁹, Plancus vel Plautus à Latinis dicitur. ¶ Eſt & nomen ſtellæ Procl. de Sphæra, quæ pedes Geminorum præcedit.

Προπράτωρ, vel Προπράτης, idem fermè quod προξενητὴς, i. proxeneta, pararius, ſed tantùm ſtat à parte venditoris, ideóque & Προπώλης dicitur: is eſt velut venditoris inſtitor, Poll. lib. 7. & Lyſię.

Προπρηνὴς, pręceps, pronus, Hom. Iliad. γ.

Προπροκαταΐξαι, antrorſum cū impetu, 2. Arg.

Προπροκυλινδόμενος, ſupplex ad pedes prouolut⁹.

Πρόπρυμνα, apud Æſchyl. 7. ad Thebas, i. prorſus, omnino, funditus, παντελῶς.　(pio.

Προπταίω, antè labor, procido, cladē prior acci-

Πρόπτωσις, εως, ἡ, prolapſio Cic. πρόπτωσις ὑστέρας καὶ δακτυ-

καὶ δακτυλίου à Dioſcorid lib.1.cap.90. vuuæ & ſedis procidentia Plin. Eidem lib 1.c.134. & libr. 4.cap.38. τῶν ὀφθαλμῶν πρόπτωσις, i. oculorum procidentia Plin.lib.34.cap.18.

Πρόπτωτος, prociduus Plin. Theoph.hiſt.l.3.c.6.

Προπυνθάνομαι, prius intelligo, prius audio, præſentiſco, Accuſat.

Προπύθομαι, præſcio, prænoſco.

Προπύλαιον, ου, τὸ, & Πρόπυλον, porticus, veſtibulũ, locus ille ante ianuas inter fores domus & viam medius relictus, προπύλαιον τῆς ἀκροπόλεως, arcis veſtibula, Plut.in Pericl. πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ, templi veſtibulum, Herodot.

Προπωγώνιον, ου, τὸ, lanugo, prima barba, Poll.

Προπώλης, propola Cicer. proxeneta.

Πρόπωνα, τὰ, fauſta, prompta.

Προρέω, profluo, Heſiod.

Πρόρινος, ου, ὁ, intercus, Adiect. Heſych.

Προρραίνω, proſpergo Tacit.

Προρραντεὶς, prius aſperſus, proſperſus Tacit.

Πρόρρησις, εως, ἡ, prædictio, vaticinium, denũciatio, oraculũ, præceptũ. Apud Lucian. περὶ θυσ. pro loco in quo redditur oraculum capitur.

Προρρητικὰ, Hippocr. prædictiones.

Πρόρριζον, radicitus, προθέλυμνον.

Πρόρριζος, ὁ καὶ ἡ, cũ radicibus, Sophocl.

Πρὸς, Genit. iuncta, vim habet eãdem quam Per iurantis aut obſecrantis. πρὸς τοῦ διὸς ἱκετεύω ὑμᾶς, Æſchin. πρὸς διὸς φράσον, Ariſtophan. ¶ Πρὸς officium denotat, Iſocrat. in Plataico, οὐ πρὸς ὑμῶν ἐστι, non eſt veſtrę dignitatis atque officii. ¶ Πρὸς denotat item originem, Pauſan. ὄντες νηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρὸς, cognatione Nelidæ πρὸς μητρὸς νόθος, natus non ex iuſta matre, Plutarch. in Themiſt. ¶ Πρὸς interdum ponitur pro eo quod Latinè, Quod pertinet ad, Quantum ſpectat ad, Syneſ. πρὸς θεοῦ καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος. ¶ Πρὸς etiam cum Genit. pro παρὰ, à vel ab, Sophocl. ἐθηλύνθην στόμα πρὸς τῆσδε τῆς γυναικὸς, mucro meus ab ea eſt emollitus. ¶ Πρὸς, apud vel erga. πρὸς βασιλῆος ἐόντες λόγου, alicuius apud regem exiſtimationis exiſtentes, Herodot. ¶ Πρὸς, pro ad, ſeu verſus. πρὸς ζεφύροιο, ad Zephyrum, Dionyſ. de ſitu orbis. ¶ Πρὸς, i. propter, πρὸς ἡμῶν ὄντα, pro nobis facientia, Thucyd. πρὸς ἐμοῦ λέγεις, pro me loqueris, Lucian. ¶ Πρὸς Dat. iuxtà, propè, ſuprá. πρὸς τοῖς εἰωθόσι νόμοις, iuxtà cõſuetam conſuetudinem, Thucyd. Phil. de mund. εἶναι πρὸς τῷ αἰθέρι, apud ætherem eſſe. ¶ Πρὸς ταῖς ἀγκάλαις παιδία κομίζουσαι, pueros in vlnis tenentes, Plut. in Romulo. ¶ Πρὸς τούτῳ εἰμὶ, Demoſth. ſeruio huic rei, ſum deditus, vel occupatus & intentus, Horat. *& totus in hoc ſum*. ¶ Πρὸς pro ὅτι, Sophocl. in Aiace, ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς ἀργείων στρατῷ, i. ὅτι τῷ στρατῷ, intinxiſti enſem in exercitum Græcorum. ¶ Πρὸς, i. ad, inſuper, Ariſtoph. in Plut. καὶ πρὸς ἔτι τούτοις εἶπεν, itémque dixit. ¶ Πρὸς etiam cum Datiu. vel Accuſat. i. apud iudices, vt Latinè ad ſubſellia, Demoſth. κατὰ Νεαίρ. γράφεται ὁ ῥήτωρ Στέφανον τουτονὶ πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. ¶ Πρὸς Cum Accuſat. πρὸς τὸν θεὸν ἀφικόμεθα, Ariſtoph. ad Deum acceſsimus. ¶ Πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, apud vos dicere, Demoſt. ¶ Πρὸς μέρος μικρὸν τῆς ἡμέρας, i. ad diei momentum & particulam, Æſchin. ¶ Πρὸς ἑαυτὸν, ſecum ipſe, ſolus, Plat. in Phœdone. ¶ Πρὸς ἀρετὴν τὰς τιμὰς νέμει, pro meritis honores impertitur, Plutarch. in Fabio. ¶ Πρὸς occupationem circa aliquid demonſtrat, Polyb. ὁ δὲ Ἀννίβας ἐγίνετο πρὸς τὸ καταστρατηγεῖν τοὺς πολεμίους, in eo erat occupatus, vel circa id. ¶ Πρὸς ſignificat ſimilitudinem interdum, Aphr. libr. 2. Probl. Πρὸς τὴν τῶν πολλῶν λόγον, vt vulgus facit, Plat. de Legib. ¶ Πρὸς ἀντὶ τοῦ ἕνεκα, propter. πρὸς ἔχθραν, Demoſt odii cauſa, inimico animo. ¶ Πρὸς, i. per, Sophocl. φυσῶν δὲ ἄνω πρὸς ῥῖνας αἷμα, per nares efflantem ſanguinem. ¶ Πρὸς ἀντὶ τοῦ κατὰ, ex aduerſo, contrà, aduerſus, Plutarc. in Camillo. ἐκ διαφορᾶς τοῦ δήμου πρὸς τὴν σύγκλητον, ex contẽtione populi aduerſus ſenatum. Ἡ πρὸς ἡμᾶς φιλία, amicitia quæ inter nos intercedit, Iſocrat. ad Dem ¶ Πρὸς ἄλλον ζῆν, elegans eſt genus loquendi pro alterius arbitrio & nutu viuere, Ariſt. l. 1. Rhet. ἐλευθέρου γὰρ τὸ μὴ πρὸς ἄλλον ζῆν, hominis enim liberi ſibi viuere, nec alterius ſubiacêre imperio. ¶ Πρὸς ſeruit comparationi, ſicut præ apud Latinos, Plat. Epiſtol 7. τὰ δὲ ἄλλα, σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη, cætera verò ſi cum his compararentur, damna exigua mihi videntur.

Προσάββατον, dies præcedẽs ſabbathũ, Marc. 15.

Προσαγγελεὺς, έως, ὁ, προσαγωγεὺς, qui noua perfert

Προσαγγελία, ας, ἡ, q. nuntiatio, nuntius, Polyb. Πτολεμαίῳ γενομένης προσαγγελίας, cùm annuntiatum eſſet Ptolemeo.

Προσαγγέλλω, μ. ελῶ, annuntio, defero, reum facio Cicer. Lucian. Toxari, προσαγγέλλει ἑαυτὸν προσελθὼν τῷ σατράπῃ, defert ſiue indicat ſeipſum apud Prætorem.

Προσαγγίζω, appropinquo.

Προσαγκαλίζεσθαι, vlnis complecti.

Προσαγλαΐζομαι, adornor.

Προσάγομαι, τὸ ἐπάγομαι, ἐφέλκομαι, prolicio Plaut. aſciſco, allicio, concilio, Xenoph οὐ δεῖ ἐξαπιναίως σπᾶν, ἀλλ' ἠρέμα ὡς προσάγεσθαι χαλινῷ, fræno ſenſim adducere atque pellicere. προσάγομαί σε χρήμασι, pecuniis te mihi concilio, Plat. de Leg ¶ Προσάγομαι τροφὴν, cibum capio, Ariſtot. in Probl.

Προσαγόρευσις, appellatio, ſalutatio, Phalar. Polyſtrato, τὴν ὑστάτην λαβόντες προσαγόρευσιν, extremùm affati atque à me ſalutati. ¶ Item compellatio ſiue appellatio.

Προσαγορεύω, μ. εύσω, π. προσείρηκα, alloquor, appello, compello, Actiu. Accuſ.

Προσαγρυπνῆσαι, veſperi vigilare, Poll.

Προσάγω,μ.άξω,π.ῆχα,adduco,admitto,admoueo,adhibeo,adfero,appono,comporto,offero, Accuſ. Lucian. in caucaſo, ὅταν ὑμῖν τὰς ἑκατόμβας προσάγωσι, quum vobis offerunt ſeu adducunt. προσάγειν συκοφάντιαν,adhibêre calumniam, Demoſth. προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον,ad populum referre,Ariſtot.lib.2. Politic.ca.9.¶ Item concilio, in ſententiam adduco, blanditiis allicio, perſuadeo, ἐμμελῶς προσάγω φοβερὸν ἄνδρα, virum metuendum placo, Plutarch.in Public. προσάγει τοῦτο λόγοις,hoc verbis aggreditur, Plutar.in Pericl. ¶ Προσάγω,etiã eſt ad iũgo me,applico, propè accedo,Plut.in Galba, προσῆγον ἐσπασμένοις τοῖς ξίφεσι. προσάγουσι δὲ ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι,obrepunt regibus, Eidem.

Προσαγωγεὺς,έως,ὁ,conciliator, interpres, ſequeſter, Nazanz. ¶ Item emiſſarius, à Latinis Aures & Oculi regum,aut tyrannorum,Plutarch. περὶ πολυπραγμ. ¶ Προσαγωγεὺς etiam dicitur,admiſsionalis Latiné.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, admotio Cicer. ſiue admotus Plin. ποιεῖσθαι τὴν προσαγωγὴν, accedere, vulgò *faire les approches*,Polyb.¶ Item aditus, admiſsio,fauor ille quem admiſsionales, i.προσαγωγεῖς faciunt ſupplicaturis,quum illos ad principes admittunt,Rom.5.Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri dicitur, cùm acceſsione fit ſenſim creſcente,Ariſtot.5.Polit. ἐκ προσαγωγῆς καὶ κατὰ μικρὸν γινομένης τῆς μεταβολῆς καὶ λανθανούσης.

Προσαγωγίδης,ου,ὁ,conciliator,interpres,ſequeſter.προσαγωγίδας,Plutarch.vocat auſcultatores,qui referant audita, li. περὶ πολυπραγμ.

Προσαγώγιον,ου,τὸ,inſtrumentum fabrile, quo ligna curua attrahentes dirigunt.

Προσαγωγὶς,ίδος,ἡ,exploratio.

Προσαγωγὸς,οῦ,ὁ,blandus,ſuauis auditu,illex.

Προσαγωνιστὴς,οῦ,concertator.

Προσάδω,μ.άσω,accino,Actiu. Dat.Ariſtoph.

Προσαθύρω,colludo,προσπαίζω.

Προσαιθερίζειν,Heſych.flammam accendere,quę ad æthera feratur.

Προσαίνω,adulor,προσσαίνομαι,προσέλκω.

Προσαιρέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,eligo,deligo, allego, i.ad numerum antiquum addo, & mihi coopto, Plutarch.in Camillo. ἵππαρχον δ᾽ ἐκεῖνος αὐτῷ προσελόμενος Κορνήλιον, magiſtrũ equitum ſibi dixit &allegit.

Προσαίρειν,offerre & præbêre, exhibêre. Hinc Πρόσαρσις τῶν χυμάτων, Hippocr. προσφορὰ, exhibitio.¶ Item afferre, vt in eo Pherecratis,πρόσαιρε τὸ κανοῦν,affer caniſtrum.

Προσαιτεροὶ, arctiſsima familiaritate coniuncti, Xenoph.

Προσαιτέω,μ.ήσω,π.ηκα,mendico, ſtipem oſtiatim peto,inſuper peto, Accuſat.Iſocr. προσαιτῶν τοὺς ἐντυγχάνοντας, petens à quibuſlibet obuiis,Xenoph.in Apolog.τὸ ζῆν ἔτι προσαιτῶν,viuere adhuc cupiens & petens.

Προσαίτης,ου,mendicus, πτωχὸς, προσαῖται πάντες,Lucian.mendici omnes.

Προσαιτιάομαι,inſuper accuſo,Accuſ.iung.

Προσακοντίζομαι,ſagittis confodior.

Προσακονῶ,inſuper acuo,Bud.in Epiſt.poſter.

Προσαλίζω,μ.ίσω,π.ικα,configo,Actiu.

Προσαλίσκομαι,prętor alia capior & cõdemnor, Ariſtoph.in Archan.

Προσάλλομαι,aſsilio,præſilio,Ariſt.de mund.

Προσαμάομαι,τὸ ἐπαμῶμαι καὶ συνάγω,accumulo. Vnde δεῖ προσαμήσασθαι τὴν γῆν,Arriano.

Προσαμύνομαι,adiuuo & propugno, Dat.Plut. in Romulo.

Προσαμύνω, idem,Dat & Accuſ.Iliad.β. ὄφρα ἴδηται ἤ ῥά τί οἱ χ᾽ ἡμεῖς προσαμύνομεν, vt videat an ſibi quicquam auxiliemur.

Προσαναβάλλω, inſuper ſurſum iacio, Ariſtotel.

Προσαναγκάζω,compello,cogo, addico, ad officium retraho, Plat.

Προσαναγορεύω,ex alto dico,Actiu.

Προσαναιρέω,μ.ήσω,π.ηκα,do reſponſum.

Προσαναιροῦμαι πόλεμον,bellum aſſumo,Thucyd.

Προσανάκειμαι,τὸ ἀνάκειμαι, deditus ſum & addictus,Dat.Areth.in Apocalypſ.

Προσανακλαίομαι, vel Atticè Προσανακλάομαι,cũ aliquo lamentor,congemiſco,Dat. Syneſ.

Προσαναλαμβάνω,in ordinem adſcribo, aſſumo.

Προσανανεόω,ſuſcito,renouo.

Προσαναπληρόω,ſupplêo,Ariſtot.in Polit.

Προσαναπτύσσω,adduco,replico.

Προσαναῤῥιπίζω,denuò exuſcito.

Προσαναστέλλω,reprimo,Accuſ.Plut.in Pericl.

Προσανατείνομαι,minor,ἀπειλῶ,Suid.

Προσανατίθεμαι,adiicio, i.ſuperpono Liu. ſuperaddo Virg.& Propert. Gal.2. ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο, nihil eſt mihi ſuperadditum. ¶ Item vnà vel ſimul delibero, in conſlium aduoco vel adhibeo, Diodor. de Alexandro, τοῖς μάντεσι προσαναθέμενος περὶ τοῦ σημείου,cum ſuper portento Chaldęos conſuluiſſet.

Προσαναχρωννύω, trãsformo me in eoſdẽ colores

Προσανδραποδίζομαι,in ſeruitutem redigo.

Προσανέρπει τῷ τραχήλῳ, ceruici admouetur, Plutarch.in Themiſth.

Προσανέχω,adhæreo,προσκεκόλλημαι, Polyb.

Πρόσαντες,τὸ,opera,labor, moleſtum, difficile, aduerſum,accliue, Euripid.in Oreſte.

Προσάντης,εος,ὁ καὶ ἡ,arduus, perarduus, oppoſitus, Xenoph.in Apolog. οὐκ ἦν πρὸς τἆλλα τἀγαθὰ προσάντης, aduerſus alia bona nõ nitebatur. Πρόσαντες χωρίον,locus accliuis.

Προσαντιβολέω,adprecor Horat.

Προσαντλάω,μ.ήσω,π.ηκα,haurio,Neutr. ¶ Eſt & foueo apud Trallian.

Προσάντως, contrariè Cicer.hoſtiliter, Diodor Sicul.προσάντως λέγειν. Ioſeph. de Antiquit προσάντως ὁ βασιλεὺς ἐδέξατο τὴν ἀταμίευτον παῤῥησίαν,hominis immodicã libertatẽ infeſtè tulit.

Προσαυξῶ, creſco, augeor: αὐξεῖν γὰρ τὸ αὔξειν, Heſy.
Προσαπαιτέω, exigo, deſidero præterea.
Προσάπαξ, ſemel, Aphthonio.
Προσαπεκδύεσθαι, præterea exuere, Gregor. ¶Dicitur & Προσαποδύεσθαι, Eidem.
Προσαπερείδομαι, adnitor.
Προσαπέρχομαι, inſuper diſcedo, Xenoph.
Προσαποβάλλω, inſuper perdo, Ariſtoph. νεφ.
Προσαποδίδωμι, adiicio. προσαπόδος, addito.
Προσαπόδοσις, redditio, figurâ Quintil. l. 9. ca. 3.
Προσαπόθεσις, aſsignatio.
Προσαποκρίνομαι, plus æquo, vel plus atque interrogor reſpondeo, Plat. in Euthyd.
Προσαπόλλυμαι, ſimul pereo, vnà concido, Iſocr.
Προσαπόλλυμι, & Προσαπολύω, ſimul perdo, vnà amitto, Phalar. in Epiſt.
Προσαπομύω, traho moram, commoror.
Προσαποσκευάζομαι, admolior, adnitor, præmoneo, demolior.
Προσαποστερέω, inſuper priuo, fraudo, Chryſoſt.
Προσαποστῆναι, vltrò deficere, trahere ad defectionem. Προσαποστρέφω, obuerto, Actiu.
Προσάπτομαι, attingo, Gen. Dioſc. προσάπτεται τῆς τειχὸς, pilum attingit. ¶Additur & Dat. Xenoph. προσαψάμενα μόνον τῷ στόματι, quæ ſolùm ore attigerint.
Προσάπτω, μ. άψω, π. αφα, applico, adiungo, appono, affigo, Lucian. προσάψαντες τὴν ψυχὴν τῇ μνήμῃ τῶν παρεληλυθότων, animi intentionē defigunt in præteritæ voluptatis recordationē. ¶Item attribuo, contribuo, aſsigno, Accu. cum Dat. προσάπτω σοι τιμὰς, i. τιμῶ σε, Soph. honore te afficio.
Προσαράσσομαι, allidor, impellor, Alciphr.
Προσαράσσω, μ. άξω, π. χα, allido, affigo, collido.
Προσάρδομαι, irrigor, alluor.
Προσαρκέω, μ. έσω, adiuuo, ſuccurro, opem fero.
Πρόσαρμα, τος, τὸ, cibus qui aſſumitur, vel qui offertur: alimentum corpori familiare & adhęreſcens, Euſtath. & Hippocr. Aphor. 15. lib. 1.
Προσαρμόζω, μ. όσω, π. οκα, q. adapto, accōmodo, aptè cōiungo, admoueo, committo, Actiu.
Προσαρμόττω, adiungo, conglutino, ferrumino, coagmento, προσαρμόζω, Plat. in Timæo.
Προσαρτάω, μ. ήσω, π. ηκα, appēdo, ſuſpendo, adiungo, Lucian. τῇ ἡδονῇ προσηρτημένος, deditus voluptati & ex ea pendens, Plutarch. in Pomp. προσαρτᾶσθαι μειρακίοις, ſociare ſe iuuenibus factioſis.
Προσάρτησις, q. appenſio, additamentum, annexus Tacit. retinaculum.
Προσαρῶ, conuenio, apto.
Προσαστεΐζομαι, aliquid facetè addo, Suid.
Προσαστράπτειν τοίχῳ, muro affulgere, Nazanz.
Προσαυδάω, μ. ήσω, π. ηκα, alloquor, ſaluto, compello, verba facio, Neutr. Accuſ. Odyſſ. ξ.
Προσαυλεῖ, tibiis canit ſeu ludit, accinit.
Προσαυλείοις τύχαις, fortunas aularum, Eurip.
Προσαυλίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſto in aula, Neutr.
Προσαυξάνω, inſuper augeo, adaugeo.

Προσαύξησις, accretio Cicer. accrementum Plin.
Προσαυτοχειρία, ας, ἡ, propria cædes.
Προσαφαιροῦμαι, inſuper aufero, Demoſth.
Προσαφεψέω, μ. ήσω, vnà coquo, concoquo, Gal.
Προσαφὴ, attactus Virgil. & Varr. Dioſc. lib. 4.
Προσαφθεῖσα πυρὶ, igni admota, igni ſuccenſa.
Προσαφοδεύω, proluuiem alui proiicio.
Προσβαίνω, aſcendo, conſcendo, accedo, procedo, progredior ad, Dat. προσέβη τῷ καπιτωλίῳ, Capitolium conſcendit, Plutarch.
Προσβάλλομαι, adiicior, inferor, incurſu petor, oppugnor. προσβάλλεται τοῖς δήγμασι, morſibus iniicitur, Dioſc. lib. 8.
Προσβάλλω, μ. αλῶ, π. προσβέβληκα, adiicio Cic. occurro, appropinquo, appellor & pello, inceſſo, Lucian. τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν πόρρωθεν; pepulit aures noſtras? ¶Item confligo, ingruo, irruo. προσβάλλω τῇ χώρᾳ, inuado regionem, Plutarch. in Themiſt. ¶Item impingo, intorqueo, illido, percutio, ferio, Plutarch. de Bruto, καὶ τῷ ξίφει γυμνῷ προσβαλὼν τὸ στέρνον, ἀπέθανεν. Eidem, προσβάλλειν ἀτιμίαν, notare ignominia. ¶Item admoueo, applico, adiicio, immitto, accommodo, Plat. in Timæo. ¶Accipitur & pro ἀτενίζω, i. oculum obtutúmque figo, Plut. in Symp.
Πρόσβασις, progreſſus, aditus, introitus, ἔφοδος, acceſſus, aſcenſus apud Ioſeph. de Antiquit.
Προσβατὸς, peruius, acceſſus, Xenoph.
Προσβιάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, adurgeo Celſo & Horat. vi cogo. ¶Προσβιάζω, idem.
Προσβιβᾷ, συνεφαρμόζει, Interpr. Ariſt. in Auib.
Προσβιβάζω, promoueo, impello, adduco, doceo, perſuadeo, Accuſ. Ariſtoph. in Equit.
Προσβλέπω, μ. έψω, π. εφα, obtueor Plaut. aſpicio. προσβλέπω σε, Eurip. προσβλέπων αὐτὸν ἐφοβούμην, aſpiciens ad eum timebam, Plat. lib. 1. de Rep. Lucian. de Luctu, cum duobus Accuſ. σὺ μ' ἀφικνουμένοις φίλιόν τι καὶ εἰρηνικὸν προσβλέπων, accedentes amico vultu & pacato intuens. ¶Dat. & Accuſ. προσέβλεψεν αὐτὴν ἵλεῳ προσώπῳ, miti vultu eam aſpexit, Plutar. in Public.
Προσβλητὸς, adhærens, agglutinās, pductus. ἀργύριον προσβλητὸν, argentū productū, Ierem. 10.
Προσβοηθέω, adminiculor Cicer. fero auxilium, accedo auxilio, Thucyd.
Προσβολὴ, ῆς, ἡ, appropinquatio Cicer. propinquitas, traiectus, tranſitus, Polyb. οὔσης οὐ μόνον στενῆς καὶ τραχείας τῆς προσβολῆς, itinere non ſolū anguſto, ſed etiam aſpero. ¶Item impetus, incurſus & acceſſus violentior, impreſsio, tormentum, machina. καρτεραὶ προσβολαὶ, valida tormenta, Herodot. Thucyd. προσβολὰς ἐποιοῦντο, machinas ad muros quatiendos faciebant. Pluarch. τὸν ἐκ προσβολῆς ἀγῶνα, vocat pugnam quæ in vrbis aggreſsione atque obſidione circa muros committitur. ¶Item ictꝰ, plaga, vulnus, noxa ob læſum numē, ἡ ζημία, ἡ τοῦ δαίμονος ὀργὴ, Cōment. Ariſtop. in Pace.

¶Προσβολὴ etiã dicitur ἡ αἰχμὴ, cuſpis & gladii mucro, Dioni hiſtor.
Προσβόρειος, & Πρόσβορρος, Aquilonius, Theophraſt. de Cauſ. plant.
Προσβρέχω, infundo, irrigo.
Πρόσγειος, ου, ὁ, terræ proximus & contiguus, humilis, Ariſtotel. de mund.
Προσγελάω, μ. άσω, π. ακα, arrideo, Accuſ. Eurip.
Προσγίνομαι, inſuper fio, adnaſcor, addor, Phil. de mũd. ζῷα ταῖς τοῦ παντὸς ὁλοσχερεστέραις προσεγένετο μοίραις, animalia amplioribus vniuerſi partibus acceſsionis vice ceſſerunt. ¶Προσγίνεσθαι, accedere, adire, Plat. τό, τε ἐπίλοιπον ὅσον ἐστι, ψυχῆς ἀνθρωπίνης δέον προσγενέσθαι.
Προσγράφω, adſcribo, Plutarc. in Numa.
Προσδαπανάω, inſuper abſumo, preterea inſumo.
Πρόσδεγμα, τος, τὸ, Sophocl in Trach. ſuſceptio.
Προσδεδεμένοι τρυφῇ, addicti deliciis: à verbo προσδέω, Chryſoſt. περὶ τῆς ἱερωσύνης.
Προσδεὴς, indigens, qui indiget, qui aliquo deficitur, Genit. Plat. in Timæo.
Προσδεῖ, inſuper opus eſt, Dat. & Genit. προσέδει τῆς διδασκαλίας ἐμοὶ, opus erat mihi declaratione, Thucyd. πλείονος οὐδὲν προσδεῖ, maiore non eſt opus, Plat. de Leg.
Προσδείκνυμι, commonſtro.
Προσδέκομαι, expecto, Ionicè.
Προσδεκτέον, accipiendum.
Προσδεκτὸς, acceptus, gratus.
Προσδέομαι, indigeo præterea, rogo, deſidero, Depon. Gen. Xenoph. προσδεῖσθαι χρημάτων, inſuper pecunia egere. Plat. in Timæo, καὶ οὐδενὸς ἑτέρου προσδεόμενον, Cicer. quòd nec deſideraret alterum.
Προσδέρκομαι, aſpicio, Eurip.
Πρόσδετος, ὁ καὶ ἡ, alligatus, in Epigr.
Προσδέχομαι, μ. ξομαι, π. εγμαι, præterea accipio, aſſumo, ſuſcipio, admitto, excipio, Polyb. οὐ προσεδέξατο τὰς συνθήκας ὁ δῆμος, non admiſit, vel non probauit. ¶Προσδέχομαι, præſtolor, expecto, Xenoph. προσδεχόμενος καὶ ἄλλαλων στρατιὰν οἴκοθεν. Plat. de Leg. διὰ φόβων προσδεχόμενοι, timentes & cauentes.
Προσδέω, μ. ήσω, alligo, vincio, Plut. in Pericl.
Προσδιαβάλλω, calumnior, inſimulo, maiorem calumniam incito, Accuſ. Plut. in Pericl.
Προσδιάθεσις, affectus, diſpoſitio.
Προσδιαιρεῖσθαι, inſuper diuidere, Ariſt. in Rhet.
Προσδιαιτάω, μ. ήσω, π. ηκα, apud aliquẽ victito.
Προσδιαιτέω, ſicut προσαιτέω, mendico.
Προσδιαίτησις, εως, ἡ, conuerſatio.
Προσδιαλέγομαι, ſimul colloquor, Plutarch.
Προσδιάλεξις, diſſertatio.
Προσδιανοέομαι, inſuper ſentio, Plat. de Leg.
Προσδιανοῶ, Plat. in Leg. inſuper animaduerto.
Προσδιαπασσαλεύω πρὸς σανίδα, palo ſuffigo.
Προσδιαστέλλομαι, nominatim excipio, & ſtipulatione caueo, Aphr. 2. de Anima, ὑγιὲς μέν ἐστι· προσδιασταλτέον δὲ, &c. verũ quidẽ eſt illud, ſed cum hac exceptione tamen. ¶Hinc Προσδιαστολὴ, exceptio atque cautio.
Προσδιασύρω, inceſſo, detraho, Ariſtoph.
Προσδιατρίβω, μ. ίψω, π. ιφα, commoror, vnà verſor, immoror, Ariſtid. ἵνα μικρὸν προσδιατρίψωμεν τῷ λόγῳ, vt aliquantulum commoremur.
Προσδιαφθείρομαι, ſimul pereo, Iſocr.
Προσδιαφθείρω, præterea corrumpo.
Προσδίδωμι, addo, inſuper do, Xenoph.
Προσδιέρχομαι, enarro. προσδιελθὼν, inſuper narrans.
Προσδιορίζομαι, & Προσδιορίζω, eò amplius conditionem addo, verbíſque definio quod dictũ eſt, & amplius diſtinguo, Aphrod.
Προσδιορισμὸς, huiuſmodi circũſcriptio verborúmque præciſio, præſcriptio Cicer.
Προσδοκάω, μ. ήσω, π. ηκα, expecto, ſpero. προσδοκῶ ἀποδείξειν, cõfido me probaturũ, Æſchi.
Προσδοκία, ας, ἡ, & Προσδοκίη Ionicè, expectatio, metus, opinio impendentis mali. λύπη κακοῦ προσδοκία ἐστι, triſtis mali expectatio eſt, Ariſt. in Problem. ſect. 7.
Προσδόκιμος, ου, ὁ, approbatus, de quo magna ſpes eſt, imminens, impendens, adfuturus. προσδόκιμος δύναμίς ἐστι παννονίας, ex Pannonia copiæ expectantur, Plutarch. in Othone.
Προσδόρπιον, ad cœnam vtile & neceſſarium.
Προσδραμεῖν, accurrere, Dat. Xenoph.
Προσδραμοῦμαι, accurram, Demoſth.
Προσδραμὼν, accurrens, inſiliens, Ariſtoph.
Προσεάω, permitto, ſino.
Προσεγγίζω, μ. ίσω, appropinquo, Neutr. Dat.
Προσεγγράφω, aſcribo, inſuper addo, aſcribo decretis, Dat. cum Accuſ. Demoſth.
Προσεγκαλῶ, accuſo, expoſtulo, imputo.
Προσεγγυᾶσθαι, præterea vadari, Demoſth.
Προσέγκειμαι, incumbo.
Προσεγχρίω, in Epigram. illino.
Προσεδρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, aſsideo, ſedulò incumbo, aſsiſto, Dat. Ariſtot. lib. 8. Polit. cap. 4. προσεδρεύουσι ταῖς φιλοπονίαις, i. exercētur. πρὸς ἴδιον προσεδρεύει, ſedulus incumbit rei propriæ, Eidem lib. 2. Polit. cap. 3. ¶Item inſidior, Chryſoſt. περὶ ἱερωσ. ¶Et apud Polyb. προσεδρεύειν, eſt obſidere.
Προσεδρία, ας, ἡ, & Προεδρία, aſsiduitas, perſeuerantia, diutina obſidio, Thucydid.
Πρόσεδρος, ου, ὁ, aſsidens, aſsiduus. πρόσεδρος τῆς μαντείας, augurii præſes, Ariſtot. 8. Animal.
Προσεθίζω, aſſuefacio, Xenoph. in Apol. Socrat.
Προσειδέναι τὴν χάριν, pręterea gratiam habere, Plat. in Apol. Socrat.
Προσεικάζω, aſsimilo, comparo, Plat. in Timæo.
Προσείκελος, ου, ὁ, adſimilis, ſimilis.
Προσειλημμένος ὑμένι, membrana contentus.
Προσείλιος, & Πρόσειλος, ου, ὁ, apricus.
Πρόσειμι, compoſitum ex πρὸς & εἶμι, eo, vado, accedo, Plut. de Cic. τῷ λέγειν μετὰ φόβου προσιὼν, ad dicendum timidè accedens. ¶Dicitur & de muliere nubente, q. pro conuenire in manum, i. contrahere & nexũ inire, ἀνδρὶ προσελθεῖν, Xenoph. ¶Significat etiam quotannis redire

redire & obuenire, Thucyd.l.2. Vnde Προσιόντα, obuẽtiones, reditus. ¶Pertinet aliquando hæc dictio ad forum, Demoſth. προσιέναι τοῖς δικαστῇς, apud iudices cauſam actitare. Vel cum Accuſ. vt apud Æſchin. προσιέναι τὸ δικαστήριον, ingredi iudicium.

Πρόσειμι, adſum, adiicior, Xenop. τῇ μὲν βίᾳ πρόσεισιν ἔχθραι, violentæ inſunt inimicitiæ.

Προσεῖναι, adeſſe.

Προσείρω, adiicio, προσάπτω.

Προσεισπράττω, inſuper exigo.

Προσείω, incutio.

Προσεκθλίβω, inſuper exprimo.

Προσεκκαίω, accendo, inſuper exuro.

Προσεκπηδάω, proſilio.

Προσεκπυρῶσαι, accendere.

Προσεκτικὸς, ῦ, attentus, προσεκτικὸς λόγος, Hermog. oratio comparandæ animi attentioni. ¶Προσεκτικώτατα, maxima attẽtione, curioſiſsimè, Suid.

Προσεκύνησα, adoraui.

Προσελαύνω, tranſcendo, ſupero, percutiendo ferio, produco. ¶Item accedo, proficiſcor, προσελαύνω τῷ ἵππῳ, aduehor equo, Xenoph. ὁ δὲ προσελαύνει πρὸς τοὺς ὑρκανίους, alter quidem adequitat ad Hyrcanios, Eidem 4. Pæd.

Προσελεῖν, conuiciari, ὑβρίζειν.

Προσελεύθω, aduenio, Neutr. Abſol.

Προσέλευσις, πρόσοδος, proceſſus, ſupplicatio.

Προσεληναῖος, ου, ὁ, ante lunam natus.

Προσέληνοι, οἱ, epith. Arcadum, quòd ante Lunã fuiſſe ſe contenderint, 4. Argon.

Προσέλομαι, eligo. προσελόμενος, qui delegit.

Προσελυτρῶσαι, inſuper appoſito integumento atque inuolucro obtegere, Athen.lib.1.

Προσελώδης, paluſtris.

Προσεμβαίνω, inſulto, Dat. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή; án non mortuo inſultare te inſuper decet? Soph. in Electra. προσεμβαίνω εἰς ὕδωρ, deſcendo in aquam, Dioſc. lib.5. cap.21.

Προσεμβάλλω, inſuper adiicio, addo, impello.

Προσεμπάσαι, aſpergens, qui aſperſit.

Προσεμπεδοῦν, confirmare.

Προσεμπικραίνεσθαι σαμίοις, ſæuire in Samios.

Προσεμφερὴς, ὁ, ſimilis, Dat. Theophraſt.

Προσενεσκάμενος, qui ſumpſit, qui eſitauit vel comedit, Alexand. Aphr. lib.1. Probl.

Προσενεκτέον, adferendum eſt, apponendum eſt, adhibendum eſt.

Προσενέπω, appello, alloquor, Sophocl.

Προσένταξις, ἡ. Vide Πρόταξις in Appendice de vocabulis militar.

Προσεντείνω πληγὰς, verbera infligo, Demoſth.

Προσεντέλλεσθαι, inſuper iubere, Xenoph.

Προσεντίκτω, prius pario.

Προσενώπιον, ου, τὸ, ante conſpectum poſitum.

Προσεξαιρέομαι, deligo, Accuſ.

Προσεξαμαρτάνειν, inſuper errare, Demoſth.

Προσεξεργάζομαι, præterea abſoluere atque conficere, Demoſth.

Πρόσεξις, attentio.

Προσέοικα, aſsimilor, appareo, Dat. Plat. Epiſt. 7

Προσεοικὼς, ότος, ὁ, adſimilis, Dat. Lucian.

Προσεπαινῶ, collaudo, Gregor.

Προσεπειπεῖν, iterum ac tertiò loqui & dicere.

Προσεπεμβαίνειν, inſultare, irridere.

Προσεπεμβάλλω, adiicio.

Προσεπερωτᾶν, iterum ac tertiò interrogare.

Προσεπῄνεσε, approbauit.

Προσεπιβλαστάνω, inſuper germino.

Προσεπιγεννάω, q adgenero.

Προσεπιδείκνυμι, μ. είξω, π. ειχα, oſtendo, Actiu.

Προσεπιδημέω, μ. ήσω, π. ηκα, peregrinor.

Προσεπιδίδωμι, adiicio, addo.

Προσεπιδοξάζω, q. coopinor.

Προσεπιζητέω, requiro.

Προσεπικτᾶσθαι, inſuper acquirere, Ariſt. in Rhet.

Προσεπιλαμβάνομαι, & Προσεπιλαμβάνω, inſuper aſſumo.

Προσεπιλέγω, dicti ac facti rationem ſubdo, dictis præterea addo, Theophr. lib.1. de Cauſ.

Προσεπιμελοῦμαι, inſuper curam gero. Plat. Leg.

Προσεπιμετρεῖν, aliquid vltra iuſtũ ſubinde admetiri, & ad cumulum addere, Lucian.

Προσεπινοέω, excogitatis adiicio.

Προσεπιπίπτω, inſuper incurro, incido.

Προσεπιρρώννυμι, corroboro, confirmo.

Προσεπισιτίζω, rẽ frumentariã adaugeo, Polyb.

Προσεπιστέλλω, inſuper ſcribo, mando, Thucyd.

Προσεπιτάττειν, in dies alia atque alia, vel in dies maiora iubere, Iſocr. in Archid.

Προσεπιτέρπομαι, inſuper oblector, Ariſtoph.

Προσεπιτραγῳδεῖν, amplificare verbis, Suid.

Προσεπιφύομαι, inſuper naſcor, Bud. in Epiſt. pr.

Προσεπιχειρεῖν, prælium inire.

Προσεπιχέω, inſuper infundo, affundo.

Προσεργάζομαι, opus præmunio, operam do, acquiro, Accuſat.

Προσερείδω, μ. είσω, π. εικα, adnitor, applico, innitor, Actiu. Accuſat.

Προσερεύγω, q. adructo, Athen. lib.6.

Προσερέω, narro, appello, laudo, Ariſtid.

Προσέρομαι, interrogo.

Προσέρπω, proſerpo, Sophocl.

Προσέρχομαι, aduenio, adeo, aggredior, ſubeo, accedo ad. προσέρχεσθαι τοῖς κοινοῖς, ad Rempublic accedere & tractare, Demoſt. Dicitur & πρὸς τὰ κοινὰ, Plat. Epiſt. 9.

Πρόσεστι, adeſt, additur, οὐδεὶς πόνος πρόσεστι τῷ πράγματι, Demoſth. Hinc τὸ προσὸν, excurrens ſumma, & quod quadranti ſummæ & integræ ſupereſt.

Προσετάγη, præceptum eſt.

Προσεταιρίζω, μ. ίσω, π. ικα, aſſocio Stat. conſocio, ſocium aſſumo, Accuſ. Herodot.

Προσέτι, adhuc, prætereà, amplius, Herodot.

Προσευπορεῖσθαι, largè ſuppeditari, abundè ſupereſſe, Demoſth. contra Timocr.

Προσευρίσκω, adinuenio, Accuſ. & Dat. Hermog.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, precatio, deprecatio, 1. Petr. 3.

¶Eſt & locus vbi mendici ſtipem efflagitant, Iuuenali.

Προσεύχομαι, μ. ξομαι, π. ῦγμαι, adprecor Horat. oro, vota nuncupo, Depon. Dat. προσεύχεσθαι τοῖς θεοῖς, deos orare, Plutar. in Numa.

Προσεφευρίσκω, adhuc ſeu inſuper comminiſcor, adinuenio, Bud. in Epiſt. poſt.

Προσέφυ, adnexus eſt, adhæſit, Ariſtoph. νεφ.

Προσέχεια, ας, ἡ, attentio, προσοχὴ, Suid.

Προσεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, continuus, continens, contiguus, Gen. Herodot. in Calliope.

Προσέχομαι, adhæreo, adnaſcor, ſũ affinis. προσέχεται ἐπὶ τοῦ δένδρου, arbori adheret, Theop.

Προσέχω, μ. έξω, π. προσέσχηκα, attendo, intendo, mentem adhibeo, ſeu aduerto, Dat. προσέχω ἐμαυτοῦ, mei habeo rationem, Xenop. προσέχω τοῖς ἔργοις, iucumbo labori. ¶Item Accuſat. & Dat. προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πολεμίοις, Plat. de Leg. ad hoſtes mentem animúmque conuertere. πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμὲ, Ariſtoph. ¶Item adhæreo, adſto, aſsiſto, Gregor. προσέσχηκε τοῦ θυσιαστηρίου, altari adſtitit.

Προσεχῶς, ſine vllo medio, attentè, Ariſtot.

Προσεχῶσθαι, exaggeratum eſſe.

Προσεψιὰ, Heſych. προσαγόρευσις, ὁμιλία, confabulatio.

Προσζημιόω, μ. ώσω, π. ωκα, damno afficio.

Πρόσηβος, ου, ὁ, puber. πρόσηβον γενέσθαι, pubeſcere, Xenoph. παιδ. α. Προσηγόμην, adductus ſum.

Προσηγορεῖν, προσαγορεύειν, alloqui.

Προσηγόρημα, alloquium Liu. ſalutatio, Eurip.

Προσηγορία, ας, ἡ, allocutio Catul. cõpellatio Cic.

Προσηγορικὸς, οῦ, ὁ, & Προσήγορος, ὁ, appellatiuus.

Προσήγορος, q. allocutor & appellator, Æſchyl. in Prometh. αἱ προσήγοροι δρύες, loquaces & vocales quercus.

Προσήει, adibat, accedebat, adueniebat. προσήει πρὸς τὰς ἀρχὰς, adibat magiſtratus, Thucyd. ¶Προσήεσαν, accedebant, Xenoph. σωκράτει οὐκ ἔτι προσήεσαν, non amplius Socratem adibãt.

Προσήϊε φόρος, tributum obuenit, Herodot.

Προσήϊσαν, acceſſerunt.

Προσῆκον, τὸ, decens, conſentaneum, congruẽs. τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, ius ſuum vnicuique reddere, Plat.

Προσηκόντως, decenter, rectè, ritè, vt par eſt ſeu erat. προσηκόντως τῇ πόλει ἐγένοντο τοιοίδε, quales par erat, tales in patriam extitetũt, Thuc.

Προσήκω, conuenio, congruo, pertineo, Dat. μῶν προσῆκέ σοι; an tibi erat propinquus? Euripid. οὐδὲν προσήκει αὐτοῦ, ad eũ nihil pertinet, Demoſth. ¶Conſtruitur etiam cum Dat. & Gen. Demoſth. οἴει σοι προσήκειν τοῦ τούτου; ad te pertinere bona eius cenſes? ¶Προσήκει ſequente Infinitiuo, nunc cum Dat. nunc cum Accuſ. etiam in eadem clauſula, Iſocrat. προσήκει σοι ποιεῖν, προσήκει ὑμᾶς ποιεῖν. ¶Προσήκων θάνατος, Demoſt. mors iuſta, debita, merita mors. ¶Ἦν τι καὶ λιβία κατὰ γένος προσήκων, erat Liuiæ genere coniunctus, Plut. in Galba. ¶Προσήκουσα γυνὴ κατὰ γένος, vxor generis coniunctione ꝓpinqua, Eidem in Pericl.

Προσήλιος, apricus, Soli expoſitus.

Πρόσηλος, idem, Æſchyl. in Prometh. ἐπὶ πλινθυφεῖς δόμους προσήλους ἦσαν, ad Solẽ conuerſas.

Προσηλόω, μ. ώσω, affigo, Lucian. in Caucaſo.

Προσήλυσις, ἡ, aditio, acceſsio, Iuſtin. Mart.

Προσήλυτος, ου, ὁ, aduena, peregrinus, Act. 2.

Προσηλῶσθαι, ſuſpendi, Demoſth.

Πρόσημαι, aſsideo, obſideo, adſiſto, Dat.

Προσημαίνω, præſigno Plin. præſignifico Cicer.

Προσημασία, ας, ἡ, ſignum, q. præſignificatio.

Προσῆν, aderat, adhærebat, Dat.

Προσήνεια, ας, ἡ, lenitas, manſuetudo, beneuolẽtia.

Προσήνεμος, ου, ὁ, vento expoſitus, Theophr.

Προσηνὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lenis, manſuetus, blandus.

Προσηνῶς, leniter, manſuetè, placidè, blandè.

Προσήπω, macero, & putrefacio.

Προσηύδα, allocutus eſt.

Προσηυλάσθη τῇ γῇ, terræ acquieuit, Philoſtrat.

Προσθάλπω, q. ad foueo, foueo.

Πρόσθε, priori loco, antè, corã, ſuprà, ſuperius, Odyſſ. ὁ. δεξιὸς ἤϊξε πρόσθ' ἵππων, ante equos.

Προσθεῖναι, addidiſſe, Dat. Herodot.

Προσθελκύω, attraho.

Προσθέλυμνον, πρόσθελυμνον, funditus, radicitus.

Πρόσθεμα, appoſitum & propinquum Cicer. additamentum, appoſitio, additio, appendix. ¶Προσθέματα, medicamenta quę in vellere naturalibus mulierũ admouentur, hoc eſt, peſsi, Dioſc. li. 3. ἐν προσθέματι ποιεῖ, in peſſo ꝓdeſt.

Προσθέμενός σοι, qui tibi adeſt, Thucyd.

Πρόσθεν, antè, coràm, anteà, prius, vlterius, Gen. λέκτρα πρόσθεν θέσθαι τῆς λόγχης, pluris facere thalamos quàm haſtã, Eurip. πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν, Ariſtop. procedite vlteri⁹ ſeu superi⁹. Ariſtid. ὑπὲρ τοῦ πρόσθεν ἀγωνίζεσθαι, de primo loco contendere.

Πρόσθες, adde, adauge.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, appoſitio Cicer. additio, appendix, corollarium, Ariſtot. in 6. Metaphyſ.

Πρόσθετος, ου, ὁ, additus, appoſitus. πρόσθετος κόμη, i. φενάκη, Demoſthen. coma appoſititia.

Προσθέω, præcurro. Προσθῇ, acceſſerit, Dat.

Προσθήκη, ης, ἡ, additio, augmentum, additamentum, incrementum, acceſsio, Plat. 1. de Rep. σμικρά γε ἴσως προσθήκη, parua quidem additio. Demoſth. ὁ δὲ δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, i. numerus eſt tantùm. ¶Πρόσθημα, idem.

Προσθιγγάνω, attingo, prehendo, Genit. Bud.

Πρόσθιος, ὁ, anterior, priorem obtinens ſitũ, prior.

Προσθλίβω, attero. Προσιδεῖν, ꝓſpicere, aſpicere.

Προσίεμαι, admitto, i. recipio, agnoſco, acceptum habeo. οὐ προσίεμαι τὸ πένθος, non admitto luctum, Plutarch. in Public.

Προσιέναι, adire, accedere, acceſsiſſe, προσιέναι θεοῖς τὰ προσόδια, diis quotãnis offerri, Ariſtop.

Προσιζάνω, inſideo, Dat. προσιζάνει τοῖς τοίχοις, adhæret parietibus, Dioſc. lib. 5. cap. 76.

Προσίζω, μ. ίσω, facio ſedere, aſsideo, inſideo, Dat. προσίζει τοῦ ἄμβικι, inſidet calici, Dioſc.

Προσίημι

Ιροσίημι, Actiua voce, idem quod προσίεμαι, ſed non tam in vſu eſt, Xenoph. 4. Ἀναβάσ. οὐ προσίεσαν πρὸς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίζοντας, non admiſerunt.
Πρόσιθι, accede.
Προσίκτωρ, ſupplex.
Προσίνεσθαι, nocere, lædere.
Προσιππεύω, adequito.
Προσίσταμαι, μ. ήσομαι, π. αμαι, adſum, adiungor & proximus ſum, Æſchin. κατὰ τιμ. προσεστηκότας τοῦ δικαστηρίου. Demoſth. κατὰ στεφ. προστὰς τοῦ δήμου, populo præpoſitus. ¶ Item occurro, obuiam eo, impingo. ¶ Item aduerſor, obſtrepo, malè afficio, obſiſto, inimicus ſum, Dat. Polyb. προσίσταμαί σοι, i. ἐχθρός σου εἰμί. Halicarn. προσιστάμενος ταῖς ἀκοαῖς, offendens aures atque obſtrepens.
Προσίστημι, obfirmo, i. ſimiliter colloco, Antiph. in Apolog. ¶ Item obicem oppono, ſiſto & inhibeo, προσιστᾶν τὸ πνεῦμα, Ariſtot.
Προσιστορέω, inſuper trado, præterea refero.
Προσίσχομαι, & Προσίσχω, τὸ προσέχομαι, adhæreo, propinquo, accedo, auſculto, attẽdo. πρὸς τοῦ δένδρου προσίσχεσθαι, arbori inhærere, Theophraſt. lib. 9. hiſt. plant. cap. 4.
Προσιτός, οῦ, q. acceſsibilis.
Προσιών, όντος, accedens, adiens, Plat. in Apolo. ἰδίᾳ ἑκάστῳ προσιών, ad ſingulos priuatim adiens.
Προσκαθέζομαι, & Προσκάθημαι, obſideo, circũſto.
Προσκαθίζομαι, incumbo.
Προσκαθίζω, incũbo, adhæreo, aſsideo, Plat. in Apol.
Προσκαθίστημι, inſuper conſtituo.
Προσκαθοπλίζω, q. adarmo, etiam armis inſtruo.
Πρόσκαιρον, pauliſper.
Πρόσκαιρος, ου, ὁ, temporarius, ad tẽpus durans, 2. Corinth. 4, τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα.
Προσκαίρως, ad tempus: ſic Theophil. in Inſtit.
Προσκαίω, aduro.
Προσκακοπαθεῖν, condoleſcere, Nazanz.
Προσκαλέομαι, aduoco, acceſſo, aſciſco, accio, Acto. 5, προσκαλεσάμενοι τοὺς ἀποστόλους. ¶ Προσκαλοῦμαι etiam ad belli ſocietatem euoco atque inuito. ¶ Paſsiuè ponitur Actor. 5, de Theuda, ᾧ προσεκλήθη ἀριθμὸς ἀνδρῶν, cui aſcitus eſt virorum numerus. ¶ Item in ius voco, Ariſtop. in Veſp. προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ πρὸς ἀγορανόμους, βλάβης τῶν φορτίων, heus tu quiſquis es, in ius te voco damni iniuria dati in iis quæ importabam in forum. ¶ Προσκαλέω, Actiuè, idem, rapio in ius, Demoſth. τί με προσκαλεῖς; cur me in ius vocas?
Προσκαρτερέω, μ. ήσω, π. ηκα, toleranter & patienter alicui rei inſiſto, aſsiduum eſſe, perſtare, inſiſtere & perſeuerare, Athen. προσκαρτερῶν τοῖς λόγοις, ſtudiis perſeueranter incumbens. ¶ Προσκαρτερεῖν τινι, ab alicuius latere non diſcedere, Actor. 8.
Προσκαρτέρησις, perpeſsio Cicer.
Προσκαταβαίνω, deſcendo ad, Ceb. Theban.
Προσκαταβλημα, acceſsio, corollarium, acceſsio ſortis, Demoſth. κατὰ ἀριστοκρ. ¶ Item quod ob moram mulctæ nomine dependebant publicani, Eidem contra Timocr.
Προσκαταγελῶ, etiam vel inſuper arrideo, Athen.
Προσκαταλλάττομαι, reconcilior.
Προσκαταλαλοῦμαι, loquacitate etiam obſtrepor atque obtundor, in Comm. Ariſtoph.
Προσκαταλέγομαι, aſcribor, allegor.
Προσκαταλείπω, dimitto, inſuper relinquo. vnde Phil. de mund. προσκαταλειφθέντα, reliquiæ.
Προσκατανέμω, diſtribuo.
Προσκατασκευάζω, inſuper paro.
Προσκατασύρω, inſuper detraho, in Epigr.
Προσκατατίθημι, inſuper dependo, ſoluo, numero, Ariſtoph. νεφ.
Προσκατεύχομαι, adprecor Horat.
Προσκατέχω, diutius retineo, Baſil.
Προσκατηγορεῖσθαι, ſimul prædicari, Ariſtot.
Προσκατηγορέω, ῶ, inſuper accuſo, præterea defero, Xenop. ἐὰν δὲ σοῦ προσκατηγορήσω ὅτι, &c.
ΠροσΚαθήμενος, aſsidens, obſidens, Herodot.
Πρόσκειμαι, adiaceo, vicinus ſum, adhæreo, Theophr. hiſt. lib. 1. cap. 18, διὰ τὸ μηδὲν ἀνὰ μέσον προσκεῖσθαι, quia nihil in medio vltra adiacet. ¶ Item apponor, addor, Plat. in Apolog. πρόσκειμαι τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ſum ciuitati à Deo adhibitus, i. præfectus. ¶ Item incumbo, inſiſto, inſto, addictus ſum & deditus, Plutarch. in Solone, τῷ Σόλωνι προσέκειντο τὴν τυραννίδα προξενοῦντες, Soloni inſtabant tyrannidem vltrò offerentes. ¶ Πρόσκειμαι etiam eſt aſſentior, adſtipulor, faueo, tranſeo in partes ſententiámque alicuius.
Προσκειμένως, inſtanter, addictè, Bud. in Epiſt.
Προσκέπτομαι, contemplor, conſidero, Herodot.
Προσκεφάλαιον, ου, τό, quod Theocr. ποτίκρανον, puluinar, ceruical, puluinus, Plat. 1. de Rep. ¶ Προσκεφαλή, idem, 1. Reg. 26.
Προσκηδής, έος, curarum plenus, ſolicitus.
Προσκήνιον, ου, τό, proſcenium, veſtibulum ſcenæ, aulæum ſcenæ, Plut. in Lycurgo.
Προσκήπτω, prædico, præſignifico, Heſych.
Προσκηρυκεύομαι, mitto caduceatorem.
Προσκινεῖσθαι, coire, συνουσιάσαι, Ariſtoph.
Προσκιρτάω, μ. ήσω, præſilio, Naz. in Orat.
Προσκλυδωνίζομαι, procella agitor, Suid.
Προσκληρόω, μ. ώσω, π. ωκα, adiũgo, addico, quaſique ſortito affigo & circunſcribo, Lucian.
Πρόσκλησις, εως, ἡ, exhortatio, vocatio in iudicium, Plat. lib. 8. de Leg.
Προσκλητής, aduocatus.
Πρόσκλιντρον, q. ſubſtentaculum cui innitimur, Etym. ¶ Apud Suid. ſcriptum προσκλιτόν.
Πρόσκλισις, propenſio, inclinatio, 1. Timoth. 5.
Προσκλύζω, μ. ύσω, π. υκα, alluo, inundo, proluo.
Πρόσκλυσις, εως, ἡ, alluuio, & alluuies Liu.
Πρόσκλυσμα, proluuium Terent.
Προσκνάω, attero, affrico, Dat. Xenoph.
Προσκνύζομαί σοι, tibi adgãnio, Phil. in Heroicis.
Προσκολλάω, μ. ήσω, π. ηκα, agglutino, congluti-

no, Depon. Dat. προσκολλήσαι τῷ σώματι, corpori conglutinari, Aphrod.2.Probl.
Προσκομιδή, aduectio, vectura, ἀναφορά, Heſych.
Προσκομίζομαι, recipio & ducor, Plut.in Pericl.
Προσκομίζω, affero, comporto, duco, admoueo.
Προσκόμιον προσθετον, i. galericulum, φενάκη.
Πρόσκομμα, ατος, τὸ, offenſio, offendiculum, impedimentum, obex. λίθος προσκόμματος, lapis in quem impingitur, 1.Petr.2.
Προσκοπέομαι, μ. ῦμαι, & Προσκοπέω, ῶ, prouideo, proſpicio. προσκοπέω τὰ κοινὰ, in commune proſpicio, Thucyd.
Προσκοπή, ῆς, ἡ, offenſio, Polyb. ¶Προσκοπὴν διδόναι, Cicer. offenſioni eſſe, 2.Corint.6. Thucyd. ἐς προσκοπὴν νεῶν, ad impediendas naues, vel ad ſpeculandum.
Προσκόπησις, contemplatio, & q. proſpectio.
Πρόσκοπος, ſpeculator, explorator.
Προσκόπτω, μ. όψω, π. οφα, offendo, impingo in, collidor. προσέκοψε τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλον, offendit in tenebris digitum, Ariſtoph. ¶Item propello, concutio, irruo, in Argumēto βαβάχων, apud Ariſtoph. quod carmine ſcriptū eſt.
Προσκορέω, ſatio.
Προσκορής, faſtidium afferens.
Προσκόρως, abundè, Hermog.
Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, puluinar, ποτίκρανον, Theocrit.
Προσκρίνειν, addicere.
Προσκρίνεσθαι, accreſcere, agglutinari, Themiſtio.
Πρόσκρισις, ἡ, accretio Cicer. Themiſtio.
Προσκρουκώς, offenſus.
Πρόσκρουμα, ατος, τὸ, offenſio. πρόσκομμα, offendiculum, obſtaculum, Dionyſ.Halicarn.
Προσκρούνιον, vallum, obex, πρόφραγμα, Heſych.
Πρόσκρουσις, εως, ἡ, appulſus Cicer. impactio.
Προσκρούω, impingo, allido, offendo, offenſo, incurro, reſiſto, aduerſor. προσέκρουσε τοῖς λακεδαιμονίοις, Lacedæmonios offendit, Plutarch. in Themiſt. προσέκρουσε κατὰ τούτων, Demoſth. in offenſionem iſtorum incurrit, offendit iſtos. ¶Accipitur & pro reperio, ſed cum Accuſ. ¶Significat etiam προσκρούειν, conflictari, fortunæ vires experiri & ſubire, Demoſth.
Προσκτάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, acquiro, inſuper acquiro ſeu paro, Iſocr.in Euag.
Προσκύδης, εος, ὁ καὶ ἡ, venerandus, glorioſus.
Προσκυλίω, μ. ίσω, π. ικα, aduoluo.
Προσκυμαίνω, alluo, Dat. Philoſtrat. in Heroicis.
Προσκυνέω, μ. ήσω, π. ηκα, congenulo Nonio, i. genua flecto, ſupplico, ſum ſupplex, veneror, colo, adoro, Accuſ. Ariſtop. Plut. καὶ προσκυνῶ γε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον, &c. Dat. προσκυνοῦσι τῷ πατρὶ, Ioann.4.
Προσκύνημα, veneratio, adoratio. ¶Προσκύνησις, εως, ἡ, idē. ¶Προσκυνητής, ῦ, ὁ, adorator. ¶Προσκυνητὸς, ῦ, ὁ, adorandus, Naz.in Orat.
Προσκύπτω. μ. ύψω, π. υφα, inclino, Plat.5.de Rep.
Προσκύρησις, εως, ἡ, authoritas, Hippo. ἐν ἐπαγγέλ.
Προσκυρόω, ratum facio, confirmo.
Προσκύρωσις, εως, ἡ, addictio.

Πρόσκωπος, ου, ὁ, remum manu tractans, Thucy.
Προσλαλέω, alloquor, colloquor, Dat. Lucian.
Προσλαμβάνομαι, aſſumo, comprehendo, recipio, complector, Rom.14. τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πίστει προσλαμβάνεσθε, i. fide infirmum complectimini & ſuſcipite.
Προσλαμβανόμενος, aſſumptus. ¶Inter ſonitus qui in Muſicis φθόγγοι dicuntur 18 numero, προσλαμβανόμενος inter ſtantes à Vitruuio numeratur, lib.5.c.14. acquiſitus Capell. ¶Προσλαμβανομένη autem, Boethio lib.1. cap.20, eſt nomen decimequintæ chordæ quæ diſdiapaſon complectitur.
Προσλαμβάνω, aſſumo, adiūgo mihi, mihi aſciſco, inſuper capio, admitto, occupo, Xenop. προσλαβὼν ὁ μέλλων ἐξ σὺν ἐπιτηδειοτάτους, aſſumptis ſex accōmodatiſsimis. Προσλαβεῖν τροφῆς, quod & προσλαμβάνεσθαι dicitur, cibū aſſumere Cornel. Celſo. vel etiam cibum vnà ſumere.
Προσλέγομαι, colligo, accumulo, Heſiod.
Προσλέγω, addo dictis, ſuperdico Cicer.
Προσλεύσσω, aſpicio, Sophocl. προσλεύσσων φόνον.
Προσλεύσωσι, acceſſerint.
Πρόσλημμα, ατος, τὸ, aſſumptum, res aſſumpta, Nazanz in Orat.
Προσληπτική, aſſumptiua cauſa, Quint.lib.7.c.5.
Πρόσληψις, aſſumptio, comprehenſio.
Προσλιπαίνω, craſſum reddo, inungo.
Προσλιπαρέω, μ. ήσω, π. ηκα, non diſcedo, aſsiduus ſum, perſeuero, Neutr. Dat.
Προσλιπάρησις, εως, ἡ, obſecratio Cicer.
Προσλογίζομαι, adnumero, computo, recenſeo.
Προσλογίζω, μ. ίσω, π. ικα, exiſtimo, reputo, animo conſidero, imputo, Actiu. Accuſ.
Προσλυμαίνομαι, affero perniciem.
Προσμανθάνω, addiſco.
Προσμαρτυρέω, atteſtor. προσμαρτυρέω τῷ τούτῳ ῥηθέντι, aſtipulor huic dicto, Plutar. in Opuſc.
Προσμάττω, conglutino, miſceo, appono.
Προσμάχομαι, depugno, decerto, Dat. Plat. νόμ.
Προσμειδιάω, μ. άσω, π. ακα, arrideo.
Προσμελοῦμαι, curam gero, ἐπιμελοῦμαι.
Προσμένω, μ. ενῶ, expecto, perſeuero, commoror. προσμένειν τῷ χριστῷ, adhærere Chriſto, Act.11.
Προσμετρεῖν, admetiri, apud Hyperid. & Polluc.
Προσμίγνυμι, admiſceo, adiungo, προσμιγνύω.
Προσμίγω, admiſceo propriè: hinc pro admouere ſumitur & appropinquare, appellere, Plat. de Leg. & Xenoph. προσμίξας πρὸς τὰ ὅρια, qui applicauit ad fines, qui appulit & acceſſit. ¶Προσμίγω, commiſceo. Hinc pro manus conſerere, & congredi, Herodot. προσέμιξαν τοῖς βαρβάροις, cum barbaris conflixere.
Πρόσμιξις, admiſtio Ciceroni.
Προσμισθόω, mercede conduco.
Προσμολεῖν, ἐξελθεῖν, prodire, accedere, à μόλω ſeu μολέω, Sophocl. in Aiace, σὲ προσμολεῖν καλῶ, vt accedas te voco.
Προσμονή, permanſio Ciceroni.
Προσνέμομαι, allegor, adſcribor, Demoſth. προσνεμηθεὶς

νεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ, in tribum adſcriptus, Plutarch.in Public.

Προσνέμω, attribuo, diſtribuo, adiicio, Ariſtot.de mund. τῷ δήμῳ προσνείμας ἑαυτὸν, ſe ipſum Pericles populo dedit, factus eſt popularis, Plutarch.in Pericl.

Προσνεύω, annuo, incumbo in remos, Xenoph.in Oecon. ἐν τάξει δὲ προσνεύουσιν, viciſsim atque ordine incumbunt in remos.

Προσνήχομαι, μ. ήξομαι, π. ηγμαι, adnato, Depon.

Προσνοεῖν, conſiderare.

Προσογκής, in molem amplam diſtentus.

Προσοδεύομαι, percipio, καρποῦμαι, Strab.

Προσόδιος, ου, ὁ, q. itinerarius.

Πρόσοδος, ου, ἡ, acceſſus, ἐς ἀγρῆς κου μάλιστα πλη θώρην πρόσοδον ἐποιέετο, Herodot. ¶Reditus, prouentus Strab. li. 17. enumerat, τὰς Αἰγύπτου προσόδους. Ariſtot.de mund. δῆμοι καθεστήκεσαν προσόδων ταμίαι, vectigal. ũ quæſtores. ¶Pauſanias vſus eſt in Achaicis, ἀντὶ τοῦ συνεδρίου. ¶Πρόσοδοι, ſupplicationes ad altaria, Ariſtop. νεφ. Inde Προσόδια μέλη, carmina quæ in huiuſmodi obſecrationibus cani ſolebãt, Athen.

Προσοικειοῦμαι, mihi concilio, Accuſ.

Προσοικειόω, μ. ώσω, accommodo, aſciſco, Plutar. προσῳκείου δὲ ἑαυτὸν Ἀντώνιος ἡρακλεῖ κατὰ τὸ γένος, aſciſcebat & adoptabat.

Προσοικέω, vel Προσοικίζω, accolo, iuxta habito, Dat. προσοικέω τῷ ποταμῷ, accolo fluuium, Plat.in Timæo. Et cum Accuſ. προσοικεῖν ποταμοὺς, accolere fluuios, Ariſtot.in Polit.

Προσοικοδομέω, ædifico, adiungo, ędificiũ augeo.

Πρόσοικος, ου, ὁ, vicinus, finitimus, propinquus. ¶Πρόσοικος ἤπειρος, proxima cõtinẽs, Ariſtid.

Πρόσοιμα, τος, τὸ, quod offertur vel adhibetur, apud Hippocr. περὶ τόπ.

Προσοκέλλω, μ. ελῶ, applico, appello, Suid.

Προσολοφύρομαι, collamentor, congemiſco.

Προσομιλέω, ῶ, colloquor, communico cum, congredior, verſor, ſimul ſermocinor, Gregor. ἀνδρῶν τε τοῖς σπουδαιοτάτοις προσομιλοῦντες. Aphr.lib.1.Prob. ἀεὶ τῷ ἀέρι προσομιλεῖν, aeri ſemper expoſitum eſſe.

Προσομιλητικὸς, ῦ, ὁ, ſermocinatiuus.

Προσομιλία, congreſsio, congreſſus, conuerſatio, colloquium, Aphr.lib.2. Probl.

Προσόμοιος, aſsimilis.

Προσομολογέω, aſſentior, inſuper fateor, Iſocr.

Προσομόργνυμι, inquino, abſtergo.

Προσομορέω, conterminus ſum.

Προσονειδίζομαι, exprobrationibus oneror.

Προσονειδίζω, obiicio, criminor.

Προσονομάζω, cognomino, voco.

Προσονομασία, adnominatio, agnominatio, genus figuræ Quintil.lib. 9.cap.3.

Προσοράω, aſpicio, obſeruo.

Προσοργίζομαι, vltrò indignor.

Προσορίζω χρόνον, præfinio tempus, Plut.in Lyc.

Προσορμάω, hoſtiliter accido, Xenoph.1.Pæd.

Προσορμίζομαι, appellor, applicor, Marc.6.

Προσορμίζω, appello, προσοκέλλω.

Προσόρμισις, appulſus, Syneſ.

Πρόσορος, ου, ὁ, conterminus.

Προσουδίζω, μ. ίσω, π. ικα, proſterno, terræ allido. προσουδίσας εἰκόνα, qui imaginem in ſolum iecit & humi proſtrauit, Plut.in Galba.

Προσουρεῖν, feliciter agere, ferri ſecundis ventis, Interpr.Ariſtoph.

Προσούριος, idoneus, ἐπιτήδειος, Suid.

Πρόσουρος, ου, ὁ, conterminus, Herodot.

Προσοφλισκάνω, debeo, Accuſ. προσωφλίσκανεν ἀλαζονείαν, oſtentationis & iactantiæ nomen ſubiit, Plutarch.in Themiſt.

Προσοφείλω, inſuper debeo, alio nomine debeo, Lucian.de Sacrif. προσώφειλεν αὐτοῖς πλέον ἢ πεντήκοντα δραχμὰς, ipſis præterea debebat ampli⁹ quàm triginta drachmas. ¶Significat etiam reliqua debere, quæ Προσοφειλόμενα dicuntur, Polyb.lib.1. Demoſth. δημοφῶν δὲ καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε, quin & Demophon inſuper expenſum mihi pecuniæ nonnihil tulit. ¶Προσοφλεῖν, vltra vel inſuper multari, Laert. de Theophraſto, μικροῦ καὶ προσώφλεν, parùm abfuerit quin etiam multaretur.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, attentio, conſideratio, Suid.

Προσοχθέω, μ. ήσω, π. ηκα, deſpicio, infenſus ſum alicui, tædiũ moleſtiámque capio ex re quapiam. ¶Eſt etiam impingo, allido.

Προσοχθίζω, appello ad litus, propinquo. ¶Item odi, abominor, offendo, offendor. προσώχθισα τῇ ζωῇ μου, tædet me vitæ, Geneſ.27.

Προσόχθισμα, ατος, τὸ, & Προσοχθισμὸς, ῦ, ὁ, offenſio, offendiculum, moleſtia ex re quapiam. ¶Pro idolo, 3 Reg. 11.

Προσόψημα, τὸ, opſonium, Dioſc.lib. 1.

Πρόσοψις, εως, ἡ, vultus, facies, Sophocl.in Aiace, σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν, tuam faciem videre & os. ¶Item aſpectus, proſpectus, Thucyd. li. 4.

Προσπάθεια, ας, ἡ, affectio.

Προσπαίζω, alludo, & colludo, Dat.vel Accuſat. προσπαίζω σοὶ, tibi alludo, Plat. de Legib. προσπαίζει τὸν κύνα, Lucian.

Πρόσπαιος, ὁ καὶ ἡ, recens, nouus, Nicand.in Ther. Vnde ἐκ προσπαίου, repentè, recenter, Ariſtot. lib.9. Ethic.cap.5. Et προσπαίως, Aduerb.pro eodem, Ibidem.

Προσπαίω, q. adpalpito, Plutarch.in Othone.

Προσπαλαίω, colluctor, obluctor, Dat.

Προσπαραβάλλομαι, aggero, Dat. Thucyd.

Προσπαράγγελμα, τος, τὸ, aſcriptio.

Προσπαραγράφω, adſcribo, Demo. πρὸς Βοιωτόν.

Προσπαρακαλέω, adhortor, in auxilium voco.

Προσπαραλαμβάνω τὴν ἀκρίβειαν, exactè trado, magnam impendo diligentiam, Dioſc.lib.1.

Προσπαρασκευάζειν, Demoſth. vnà apparare.

Προσπαρδεῖν, oppedere, Ariſtoph.

Προσπαρέχω, inſuper exhibeo, inſuper præbeo.

Προσπασσαλεύω, defigo, τὸ προσπασσαλεύω.

Προσπάσσω, aſpergo, προσπάσσειν λουτρὰ ἁλῶν, ſale aſpergere balnea, Galen.lib.1.ad Glauc.

Προσπαίχω, afficior immodicè, magno affectu propenſus ſum & deditus alicui rei, Plutarc. τὸ δὲ μειρακίων ἑτέρῳ τινὶ τῶν ἐραστῶν μᾶλλον ἦν προσπεπονθώς, i propenſior & magis deditus.

Προσπατταλεύω, μ. εύσω, affigo, clauo affigo, Accuſ. cum Dat. Ariſtoph. in Plut.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, eſuriens, Actor. 10.

Προσπελάζω, adiungor & admoueor, προσεγγίζω, Dat. & Accuſ. in Epigr.

Προσπελάσαντες, admoti, adiecti, propinqui.

Προσπελάτης, ου, ὁ, cliens, apud Athen.

Προσπελάω, appropinquo.

Προσπέμπω, inſuper mitto, Ariſtoph. in Plut.

Προσπεπτωκὸς, τὸ, Galen. quod collapſum eſt.

Προσπεριβάλλομαι, vltra modum amplector, vltra iuſtos fines prorogo imperium, Baſil de auaris, ἀλλ᾽ ὅσῳ περ ἂν πλείω περιβάλλωνται, τοῦ ἴσου δέονται ἢ καὶ πλείονος. ¶Item obſepio, circumplector, obuallo. περιεβάλλετο τὸν πεζὸν στρατὸν ταῖς ναυσὶ, terreſtrem exercitum vndique nauibus circundedit, Plut. in Themiſt.

Προσπεριβάλλω, circumpono, induo, Accuſ.

Προσπεριγίνεσθαι, Demoſth. ſupereſſe.

Προαπέρχομαι, prius decedo, præmorior.

Προσπεσεῖται, incitet.

Προσπεσὼν, qui irruit, adortus, Plut. in Pericl.

Προσπετάννυμι, extendo, illido.

Προσπέτομαι, aduolo.

Προσπέφυκα, adhæreo, adnaſcor.

Προσπεφυκότως, adhæſè Gell. lib. 5. cap. 9.

Προσπεφυκὼς, ότος, ὁ, coalitus.

Προσπήγματα, τὰ, pars quædam nauis, Heſych.

Προσπηγνύω, μ. ήξω, affigo, cruci affigo Curt. cruci ſuffigo Suet. Actor. 2. προσπήξαντες ἀνείλετε.

Προσπηδάω, proſilio, inſulto, aggredior.

Προσπηχύνομαι, ἀόρ. ά. προσεπηχυνάμην, vlnis amplector, cubito metior.

Προσπίζω, μ. ίσω, propugno, adiuuo.

Προσπίπτω, irruo, impingo, incurſo, facio impetum, ingruo, impreſsionem facio, Demoſth. contra Conon. τῷ Φανοστράτῳ προσπίπτει, irruit in Phanoſtratum. προσπίπτουσι πρὸς τὰς ψυχὰς, irruunt in animas, Plat. de Leg. ¶Item ſupplex fio, ad genua accido Cicer. Xenoph. 4. Pæd. ἱκέτης προσπίπτω, ſupplex accido. προσπίπτω σοι, Eurip. tibi ſupplico. προσπίπτειν πρὸς γόνατα, iacere ad genua, Demoſth. ¶Item incurro, occurro, incido in, Lucian. ἀλλά μοι ξένη τις φωνὴ προσέπεσε, auribus meis accidit. ¶Item concido, συμπίπτω.

Προσπιτνέω, procido, procumbo, Sophocl.

Προσπλάζω, appropinquo, προσπελάζω.

Προσπλαστικὸς, opplens, obſtruens, Dioſc. l. 5. c. 77

Πρόσπλαστος, ὁ, quaſi appropinquabilis, facilis, affabilis, Æſchyl.

Προσπλάττω, affingo. προσπλαττόμενος τοῖς μηροῖς, cruribus adherеſcens, Dioſc. lib. 1. c. 129.

Προσπλέω, adnauigo, aduenio, ſum in curſu, aduento, traiicio, triremi applico Gaz.

Προσπληκτίζω, corrigo, Naz. in Orat.

Προσπνέω, μ. εύσω, afflo, aſpiro, Ariſtoph. Dat.

Προσποιέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, ſimulo, aſsimulo, ſimulatione vtor, præ me fero. προσποιοῦμαι εἶναι φίλος, fingo eſſe amicum, Æſchin. προσεποιεῖτο χαίρειν συνὼν ἐκείνῳ, fingebat ſe gaudere illius conſortio, Plut. in Camillo. ¶Item ſubiugo, adiungo. προσεποιοῦντο ὑπηκόους, ſibi obſequentes reddebant, Thucyd. ¶Item vendico, mihi concilio, Iſæus, ἢ πόσοι συγγενεῖς καὶ εἰς κατὰ δόσιν προσεποιήσαντο τῶν Νικοστράτου; ex teſtamento ſibi vendicaſſent? ¶Item profiteor, Dioni, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατίᾳ ξυμφέροντα εἰδέναι, ſe callere profitetur ea quæ ad popularem ſtatum conferant. ¶Προσποιεῖσθαι, adiungere, Themiſt. in 2. Phyſic.

Προσποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, mihi quæro, in rem meam verto, in poteſtatem redigo, Accuſ. & Dat. πάντας προσεποίησε βασιλεῖ, cum rege omnes familiaritate coniunxit, Plut. in Peric.

Προσποίημα, τος, τὸ, ſimulatio, fuc⁹, fictio. ¶Προσποίησις, idem. προσποίησιν ἔχων κομπωδέστερον, ſpecie ipſa iactantior, Thucyd. ¶Item vendi-(catio.

Προσποιητικὸς, fictor.

Προσποιητὸς, fictus, ſimulatus, Ariſt. 2. Oecon.

Προσπολεμέω, oppugno, bellum facere pergo.

Προσπολεμόω, inſuper hoſtem facio, bello tento.

Πρόσπολος, ου, ὁ καὶ ἡ, miniſter in ſacris, Sophocl. προσπόλοις φυλάσσεται, ſeruatur à ſeruis.

Προσπορεύομαι, procedo, progredior, Ariſtot. 2. OEcon. προσπορευομένου μηνὸς, procedente & labente menſe. ¶Item accedo, vt in Euangel. Matth. προσπορευόμεθά σοι, accedo ad te. ¶Itē ſuppliciter adeo, ambio, prenſo, Polyb. τούτῳ προσπορευομένου πρὸς τὴν ἀγορανομίαν, ædilitatem prenſante & ambiente.

Προσπορίζω, acquiro, inſuper ſuppedito, Demo.

Προσπορισμὸς, οῦ, ὁ, quod nobis acquiritur per eos qui in noſtra poteſtate ſunt, peculium.

Προσπορπατὸς, infibulatus, Æſchyl. in Prometh.

Πρόσπταισμα, ατος, τὸ, offenſio.

Προσπταίω, μ. αίσω, π. αικα, offendo, Dat. Aphthon. ταῖς ἀκάνθαις προσέπταισε, ad ſpinas offendit. ¶Item aduerſa fortuna laboro, fortunæ vices experior, excido, affligor, illidor, fruſtror. μεγάλως προσέπταισε, magnam cladem accepit, Herodot.

Πρόσπταμαι, aduolo, pro aduenio & irruo, Soph.

Προσπτάμενος, aduolans, Ariſtoph.

Πρόσπτυγμα, τὸ, complexus, Eurip. in Oreſte.

Προσπτύσσομαι, & Προσπτύσσω, μ. ύξω, π. υχα, amplector, Accuſ. Odyſſ. γ, πῶς τ᾽ ἄρ προσπτύξομαι αὐτόν; ¶Pro adoro etiam Accuſ. Nonn. ¶Eidē Nonno pro ἐρωτῶ, rogo: οὐδὲν ἔτι προτέρω με σοφῷ προσπτύξετε μύθῳ, nihil poſthac me rogabitis.

Προσπύλαιον, ου, τὸ, veſtibulum.

Προσπυνθάνομαι, inſuper percontor.

Προσραίνω, aſpergo, inſpergo, Ariſtoph.

Πρόσρηξις,

Πρόσρηξις, colliſio, conflictatio, Phil. de mund.
Προσρεάπτω, affluo: προσρεαπτέον, affuendum eſt.
Προσρήγνυμαι, allidor, offenſo, Baſil.
Προσρηθεὶς, ſalutatus, Eurip.
Πρόσρημα, τος, τὸ, compellatio, appellatio, ſalutatio, Polluci.
Πρόσρησις, εως, ἡ, allocutio, ſalutatio. πρόσρησις οἰκέτου, Plat in Leg. ſerui appellatio.
Προσρητέος, inſuper commemorandus.
Πρόσριζα, & Πρόσριζον, ſtirpitus, radicitus, vnà cũ radicibus. Dicitur & πρόρριζα & πρόρριζον.
Προσριζόφυλλος, à capite foliatus.
Προσριζόω, actis radicibus affigo, q. adradico, Dat. & Accuſ. Phil. de mund.
Προσριπτάομαι, adiicior, allidor.
Προσρυεῖν, affluere.
Προσσαίνω, q. adblandior, adulor, applaudo.
Προσσημαίνω, adſignifico Varr. præterea ſignifico, Ariſt. περὶ Ἑρμηνείας. ῥῆμα δέ ἐστι τὸ προσσημαῖνον χρόνον. ¶ Προσσημαντικὸς, ſignificatiuus.
Προσσημασία, ſignum additum.
Πρόσταγμα, ατος, τὸ, mandatum, edictum, imperium, præſcriptum, lex.
Προστακτικὸς, ῦ, ὁ, q. imperatiuus, Chryſipp.
Πρόσταμα, cubiculum.
Προστανύω, extendo, Actiu. Accuſ.
Πρόσταξις, εως, ἡ, iuſsio, imperium, Ariſtot.
Προστάδες, αἱ, Athen. ſcorta, proſtibula Plaut.
Προστασία, & Πρόστασις, εως, ἡ, præfectura, authoritas, imperium, dignitas, præſtantia, Polyb. γυνὴ πρεσβυτέρα, καί τινα προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, mulier authoritatem cum dignitate præ ſe ferens. ἡ τοῦ δήμου προστασία, authoritas apud populum, Thucydid. ¶ Item turma auxiliaris. ¶ Item patrocinium, Plut. in Romulo, & Demoſthen. κατ' ὀνήτ.
Προστατεία, defenſio, procuratio, præfectura, Xenop. ¶ Itē apparatio ſiue apparatus, Poly.
Προστατέω, & Προστατεύω, μ. εύσω, π. ευκα, præſum, præſideo, Genit. Xenop. εἰ συμφέρει τῆς πόλεως προστατεῖν. προστατεύειν ἀνθρώπων ἄλλων, Eidem lib. 1. Pæd. ¶ Item cum Dat. & ἐν Præpoſ. οἱ ἐν ταῖς πόλεσι προστατεύοντες. ¶ Προστατεῖν, pro defēdere, patrocinari, Gregor. ¶ Item procedere, Sophocl. in Electra, ὁ προστατῶν χρόνος, i. ὁ ἐπιγινόμενος.
Προστατήριος, ου, ὁ, præſes, Apollinis epith. Dem.
Προστατήριος μὴν, mēſis quo πιθοιγία celebrabātur, viniq; horni feriæ recludebantur, Plutar.
Προστάτης, ου, ὁ, præſes, præfectus, præſul, Xeno. ἐὰν προστάτης ᾖς ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι, ſi præfectus ſis vt operentur. ¶ Item patronus, Plutar. in Mario, πάτρωνας καλοῦσι τοὺς προστάτας οἱ ῥωμαῖοι. ¶ Item auxiliator, tutor, Soph. in Oedipo Tyranno, θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων, ſemper mihi defenſor Deus ſit.
Προστατικὸς, ῦ, patronus.
Προστάτις, ιδος, ἡ, mulier quæ rei alicui præſidet, quæ præeſt, tutatrix, patrona, Chryſoſt.
Προστάττομαι, imperiū accipio, imperor Horat. Accuſ. Xenop. προστάττεσθαι γὰρ αὐτοῖς ἔφη μείζω ἢ κατὰ δύναμιν, mandari ipſis dicebat maiora negotia quàm pro viribus.
Προστάττω, μ. άξω, π. αχα, impero, iubeo, delego, iniungo, Demoſt. ἡ βουλὴ προσέταξεν ἑτέροις. ¶ Item attribuo, deſtino, aſsigno, Thucyd. χώραι μὴ λείποντες ᾗ ἄν τις προσταχθῇ, cuique attributus fuerit & aſsignatus.
Προστέγιον, prominentia tecti, Plut. in Cæſare.
Προστείνομαι, depoſco, inſtanter poſtulo, inſto.
Προστειχίζω, addo murum.
Προστελειωθεὶς, ὁ, adultus.
Προστέλλω, aſtringo, ſuccingo, comprimo, compono, orno, Baſil. χιτὼν διὰ ζώνης προσεσταλμένος τῷ σώματι, appreſſus.
Προστερνίδιον, pectorale Plin.
Προστερνίσασθαι, ad pectus apprimere & admouere, amplecti, περιβάλλεσθαι.
Προστεταργανωμένη, ἡ, allaqueata, coniurata.
Προστηθίδιον, ου, τὸ, pectorale. In equis προστηθίδια ὅπλα, i. antilenæ, Poll. ¶ Significat etiam ſimulachrum ſiue imaginem non perfectam, ſed ad pectus tantùm deductam, Suid.
Προστηθὶς, ίδος, ἡ, q. pectus pediſsi. eminentia illa circa digitos pedum, Poll.
Προστήκω, μ. ξω, π. κα, intabeſco, liqueſco, Plutar. ἰδόμενον ἄνδρα τῷ πλουτισμῷ προστετηκότα, diuitiis intabeſcentem & quaſi illiqueſcentem.
Προστῆναι, proſtituere, præficere, producere.
Προστησάμενος, qui præfecit, Demoſth.
Προστιβάδες, cubilia, Suid.
Προστιβάζομαι, præcedo, μείζομαι, Heſych.
Προστίθεμαι, addo etiam, adiicio, appono, aſſentior, aſtipulor. προσέθεντο τῇ γνώμῃ αὐτοῦ, in eius ſententiam iuerunt, Plut in Themiſt.
Προστίθημι, μ. ήσω, π. εικα, appono, adiicio, addo, admoueo. προστιθεὶς ἀρὰς, Sophocl. imprecationes adiiciens. Xenoph. τὸ στόμα πρὸς τὸ στόμα προσθήσεις, os ori admouebis.
Προστιλάω, μ. ήσω, ſtercus elido, Ariſtoph. νεφ.
Προστιμάω, mulcto, Dat. & Accuſ. Demoſth.
Προστίμημα, ατος, τὸ, mulcta, ζημία, ζημίωμα. ¶ Πρόστιμον, ου, τὸ, idem, Polyb.
Προστομία, ας, ἡ, & Προστόμιον, ου, τὸ, labiorum commiſſura, Poll.
Πρόστομος, ου, ὁ, acutus: ἄστομος contrarium.
Προστυμφανὲς, in apertum, πρὸς τὸ ἐμφανές.
Προστραγῳδεῖν, tragicè aliquid addere, Strab.
Προστρέπομαι, & Προστρέπω, ſupplico, hortando precor, Sophoc. in Aiace, τοσαῦτά σ' ὦ Ζεῦ προστρέπω, precabundè dico.
Προστρέχω, μ. προσδραμοῦμαι. ἀόρ. β. προσέδραμον, accurro, Neutr. Aphrod. lib. 1. Probl.
Προστρίβομαι, & Προστρίβω, affrico, attero, Baſil. καὶ τοῦ χρυσοῦ τὴν διαφορὰν τῇ λίθῳ προστρίβοντες δοκιμάζομεν, & auri differentiam probamus lapidi Lydio affricantes. ¶ Προστρίβεσθαι tranſlatè, infligo, incutio. πληγὴν προστρίβομαι. i. plagam infligere Cicer. Ariſtoph. Ita dicitur προστρίβεσθαί τινι τὰς αἰτίας, ἢ μέμψιν, crimine

aliquem aſpergere,Plutarch. ¶Item imbuo, imprimo,concilio,inuróque trãſlatè, προστρίβεσθαι ῥύπον,Chryſ.ſordes imbuere atq; cōtrahere.

Πρόστριψις,ἡ,affrictus Plinio.

Προστρόπαιος,ου,ὁ,impurus,impius, parricida,ſceleratus,contaminatus,ſcelus Phal. ¶Pro ſupplice,Sophocl.in Aiace.Hinc & Προστρόπαιος Ζεὺς,Iupiter ad quem ſupplices vel egentes cō uertuntur,piacularis.

Προστροπαίω,ſupplico,ἱκετεύω,Heſych.

Προστροπή,ῆς,ἡ,ſupplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & contaminatarum manuum abominatio,labes ſceleratæ contagionis,Syneſ.in Epiſt. καὶ ὁ θήγων αἰ ἀγρεῖς ἀπολαύει τῆς προστροπῆς. ¶Item deuotio,deteſtatio, Æſchin. contra Cteſiph. προστροπὴν καὶ ἀρὰν ἰσχυρὰν ὑπὲρ τούτῳ ἐποίησαν, diras imprecati ſunt. ¶Item perfugium, Soph.in Oedipo Coloneo.

Πρόστροπος,piacularis,& ſupplex,Sophocl.

Πρόστροχος,ου,ὁ,rotundus,στρογγύλος,Heſych.

Προστυγχάνω,accido,fortè occurro,Plat.in Epiſt. ¶Item attingo,manum admoueo, Dat.

Πρόστυπος,ſtipiti ſeu cauli adiacēs,Dioſc.l.4.c.11

Προστυποῦμαι,apprimor,Galen.ad Glauc.

Πρόστυπτος,ſubſtrictus,adſtrictus.

Προστύφω,antè inſpiſſo.

Προστυχής,qui incidit aliquò,obuius.

Πρόστῳον,τὸ,locus ante porticum,veſtibulum.

Προσυγγίνομαι,congredior,Dat.

Προσυλλέγω,antè colligo.

Πρόσυλος,qui materiæ adhæret,materialis,Bud.

Προσυνοικῶ,iuxtà habito.

Προσυντίθεμαι,prius paciſcor.

Προσυπακούω,μ.ούσω,π.ηκα,ſubaudio,obaudio.

Προσυπαντάω,venio in occurſum,occurro.

Προσυπάρχειν,concedi,permitti,dari,Demoſth.

Προσυπογράφω,ſubſcribo,Dat. Bud.in Epiſt.

Προσυπουργεῖσθαι,inſeruire,deſeruire,Heſych.

Προσυρίζειν,ſubſibilare,inſufflare, Polyb.

Προσυφαίνω,adtexo, Dat.& Accuſ.

Προσφάγιον,ου,τὸ,pulmentarium,i.ὀψάριον.

Πρόσφαγμα,victima,hoſtia,σφάγιον,Eurip.

Προσφαίνομαι,appareo.

Προσφανής,apertus,Demoſth.

Πρόσφατος,ου,ὁ,recens, iuuenis, iunior. Propriè de recēter iugulato: nam φάσαι iugulare eſt.

Προσφερέω,μ.έσω,vel ήσω,π.ηκα, facio ſplendidam rationem,defendo.

Προσφερής,έος,ὁ καὶ ἡ, ſimilis,aſsimilis. ¶Item cō ducibilis,Herodot.

Προσφέρομαι, admoueo,adhibeo. προσενέγκασθαι τινὰ σπουδὴν,quandam adhibere diligentiam, in prologo Eccleſiaſtici.¶Item vtor,προσφέρονται τραχέως αὐτοῖς, eis vtūtur aſperè,Plut. in Lyc.¶Item me gero,me exhibeo, in vtrãque partem, προσφέρομαί σοι,Demoſth. vel προσφέρομαι πρός σε,Iſocr.exhibeo me tibi & præſto.¶Pro ſum beneficus in aliquem, Herodian. οἷς ἀφειδῶς προσεφέρετο αὐτοῖς,quibus effuſiſsimè eos proſequebatur. προσφέρομαί σοι χάριν,exhibeo tibi beneficium,Phalar.in Epiſt.¶Item prælio congredior, manus conſero. προσφέρομαι πρὸς πεφραγμένοις, munitos aggredior, Herodot. προσφέρομαι πολέμῳ, bellum infero ſeu gero, Liban. ¶Item adhæreo,partes ſequor,accedo,Herodot. αἵρεσιν ὑμῖν δίδομεν ὑμεῖς,ὁκότερον βούλεσθε προσφέρεσθαι ἢ πέρσῃσιν ἢ φοίνιξι, velitis ne accedere aut adiungere vos Perſis,&c. ¶Item eſito,cibum ſumo vel aſſumo vt Celſ. dixit. Προσφέρομαι μικρὰ τοῦ ἄρτου,parùm panis ſumo,Ariſtot.in Probl.¶Item allego, cito, profero authoritatem atque teſtimonium,Laert.in Arceſil. τὰ ἐξ Ἀνδρομέδα Εὐριπίδου προσενηνεγμένος,&c.

Πρόσφερον,τὸ, accommodatum, quod conducit, & prodeſt ac proficit.quod & πρόσφορον.

Προσφέρω,offero,adfero,profero, adhibeo, iniicio, Polyb. προσήνεγκε τὰς χεῖρας ἑαυτῷ, ſibi manus attulit. προσφέρω σοι τὰ βοηθήματα, tibi remedia admoueo,Aphrod.lib. 2. Probl. ¶Προσφέρω λόγον,alloquor,Herodot.in Thalia, προσέφερε Δαρείῳ λόγον τοιόνδε, intulit apud Darium talem ſermonem.

Προσφεύγω,confugio,profugio,Dat.

Πρόσφημι,alloquor,προσαγορεύω,Homer.

Προσφθέγγομαι,alloquor,ſaluto,προσφωνῶ.

Προσφθεγκτήρια,τὰ,dona vocabantur quæ ſponſus pro ablata virginitate donabat,Poll.

Προσφθεγκτικὸς,dignus ſalutatu,Sophocl.

Πρόσφθεγμα,τὸ,alloquium,ſermo, Eurip.

Πρόσφθεγξις,ſalutatio,Interpr.Hermog.

Προσφθείρομαι,depereo, Alciphr.in Epiſt. προσφθείρεται δὲ Ἑρπυλλίδι τῇ Μεγάρας ἄβρᾳ, efflictim deperit ancillam.

Προσφθονέω,inuideo,Dat.

Προσφιλές,τὸ,gratum.

Προσφιλής,έος,ὁ καὶ ἡ,amabilis, iucūdus, beneuolus,Polyb. προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν, in congreſſu facilis & affabilis.

Προσφιλοκαλῶ, ad ornatus elegantiam addo & adiicio,Strab.lib.vlt.

Προσφιλονεικέω,contendo.

Προσφιλοπονῶ,adlaboro,Gregor.

Προσφιλοσοφέω,philoſophiæ addictus ſū, Lucia.

Προσφιλοτεχνεῖν,ſolerter comminiſci, artifici cō mentatione iam inuentis aliquid addere,Artemidor.in 1. τῶν ὀνειροκριτ.

Προσφιλοφρονοῦμαι,benignè excipio,Bud.

Προσφιλῶς,amicè,beneuolè,Xenoph.

Προσφορὰ,ᾶς,ἡ, oblatio, quod offertur vt donarium, & quicquid ex liberalitate profectum, Epheſ.5. ¶Προσφορὰ etiam dicitur de iis quæ ſenſibus noſtris offeruntur & occurrunt: eáque oblata,vt eſt cibus atq; odor, προσφοραὶ dicuntur, Theop. de Cauſ.lib.4.cap.10. ¶Item probrum & vituperatio, Polyb. ἄξιόν γε τὸ γένος ὀνείδους καὶ προσφορᾶς, dignum probro & vituperatione. ¶Προσφορὰ etiã ἡ πρόσοδος,reditus, acceſsio, Sophocl. ποίῳ γὰρ ἡ σὴ

προσφο-

προσφορεῖ δηλώσεται; quó nã quod offers innoteſcet tempore?

Προσφορος,ου,ὁ,accommodus,aptus,tempeſtiu⁹, conducibilis.ὀφθαλμῷ χρόα πρόσφορος, oculo congruens color,Plutarch.in Pericl.

Προσφόρως,conuenienter,Theophraſt.de Cauſ. lib.4.cap.8.

Προσφραγίζω,μ.ίσω,π.ικα,inſignio,Accuſ.

Προσφυής,έος, ὁ καὶ ἡ, adhærens,aptus,commodus,Plato cum Genit.poſuit Epiſt.7.

Πρόσφυξ,perfuga,profugus. ¶Itẽ cliens,in Pandect.Græcis.¶Πρόσφυξι,προσπόλοις,θεράπουσι, ſeruis Ariſtoph.Interpr.in dictione Πρόσπολος.

Προσφύομαι, adhæreo, adhæreſco, adnaſcor, Dat.Plat.in Epi.νῦν σοι ταῦτα προσφύσεται.

Πρόσφυσις,appendix,adhæſio Cic.adhæſus Lucret.agnatio,Aphrod.lib.2.Probl.

Προσφύω,μ.ύσω,appendo,annecto,agnaſci facio,Dat.& Accuſ.Alexand.Aphrod.τὸ χρηστὸν τοῦ αἵματος προσέφυ τῷ μέρει, probum ſanguinem membro adiunxit.¶Item adhæreo,Ariſtoph.προσέφυσας λόγῳ,adhæſiſti.

Προσφυῶς,adhæſè Gell.ἀκολούθως Suid.

Προσφωνέω,μ.ήσω,π.ηκα, alloquor,appello, Accuſ.Odyſſ.ὁ, προσεφώνεε νέστορος υἱόν. Dat.προσεφώνει αὐτοῖς,eos alloquebatur,Act.22.

Προσφωνῶ,nuncupo,conſecro,deuoueo.

Προσφώνημα,τὸ,acclamatio,ſalutatio.

Προσφώνησις,εως,ἡ,allocutio,πρόσφθεγξις.

Προσχαιρητήρια,feſtum apud Athenienſes,Suid.

Προσχεδιάζω,effingo,affingo.

Πρόσχες,intende.

Προσχέω,affundo,Dat.Lucian.

Πρόσχημα,τος,τὸ,ſpecies eximia, inſigne, decus, dignitas atque amplitudo. δαρεῖου πρόσχημα, auguſta Darii maieſtas,Ariſtot.de mund. Herodot.καὶ δὴ καὶ τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα Μίλητος, erat decus atque ornamentum Ioniæ. ¶Item velamentum,& integumentum quod ſummæ rerum faciei,vt ſimulachrorum,prætenditur.Ariſtot.2.Rhetor. ¶Πρόσχημα inde tranſlatè ſæpe apud Demoſth. ἀντὶ τῆς προφάσεως,i.ſimulata cauſa,occaſio, ſic Thucydid. πρόσχημα ἦν ἀμύνεσθαι,i.per ſpeciem vlciſcẽdi.¶Item procemium, initium, Plat. in Hippia maiore,πρόσχημα δέ μοι ἐστὶ καὶ ἀρχὴ τοῦ λόγου. ¶Πρόσχημα, perſona, larua, προσωπεῖον,Suid. ¶Πρόσχισμα verò aliud eſt, nempe calceamẽti ſenilis genus,Poll.lib.7,cap 22. & Ariſtotel. Problem.Segm.30.

Προσχηματισμὸς, figura dictionis, quum in fine ſyllaba aſſumitur,Tryph.in Append.

Προσχόμενος,prætendẽs,προτείνας,Apoll.2.Arg.

Πρόσχορδον,conſonum,σύμφωνον,Plat. de Leg.

Πρόσχορον dixit Ariſtoph.i.ſaltatricem.

Προσχράομαι,inſuper vtor,Dat. Plat.in Timæo.

Προσχρήζω,exigo,obſecro,Genit.Herodot.

Πρόσχυσις,effuſio,profuſio.

Πρόσχωμα,τος,τὸ,locus in quem aqua confluit & eluuie ſabulóque terram exaggerat, vt moles ipſa noua acceſsione quotidie auctior fiat, Æſchyl.in Promet.¶Πρόσχωσις,idem,Ioſeph. de Antiquitat.

Προσχῶν,διὰ ἑνὸς σ, videns,Etym.¶Προσσχῶν autem appellens, Thucyd.& Herodot.

Herod. ἐς Ἰώρ... προχοίσας ... Διπλεῖ σ.

Προσχωννύω,terram accumulo,aggero.

Προσχωρέω,accedo,me confero ad,me dedo.τῶν πολεμίων οὐδεὶς προσκεχώρηκεν,nullus ex hoſtibus ad eius fidem confugit, Plutarch.in Fab.i.ſe dedidit.¶Inde pro adhærere, aſſentiri,& ſequi alterius partes ponitur,Demoſth.προσεχώρησαν ἀθηναίοις ἐς ξυμμαχίαν, i. προσῆλθον. ¶Item accommodo,tranſmuto,Accuſ.

Προσχώρησις,acceſſus.

Πρόσχωρος,ου,ὁ,vicinus,accola,finitimus.

Πρόσχωσις,agger,aggeſtio,limi aggeſtus,alluuio.

Προσψαύω,μ.αύσω,π.αυκα,attingo,i.primorib⁹ digitis tango,προσάπτω,ſtringo,ἐπιψαύω.

Προσψεύδομαι,affingo,ementior.

Προσψηφίζομαι,decretis adiicio,Appian.

Προσψιθυρίζω,q.adſuſurro,in Epigr.

Πρόσω,antè,vltrà,vlterius,procul,prorſum,à frõte,eminus,longè,Ariſtot.de mund.διεκπνέουσι πρόσω κατ' εὐθεῖαν,rectà ante ſe flant. Ilia. α,οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσω καὶ ὀπίσω, i. ἔμπροσθεν,à fronte,antè.ὡς πρόσω ἦν τῆς νυκτὸς,vbi multum noctis proceſsiſſet,Thucyd. ¶Πρόσω σοφίας,ſupra ſapientiam, Philoſtr.

Προσῳδὰ,inſtrumenta quæ neruis intenduntur.

Προσώδης,fœtidus, Hippocr. Προσῳδὴς verò cũ ι ſubſcripto,tumidus,Eidem.

Προσῳδία,ας,ἡ, accentus, modulatio quæ adhibetur ſyllabis dictionum. Gelli⁹ ſcribit Προσῳδίαν veteres appellaſſe tùm notas vocum, tùm moderamenta,tùm accentiunculas, tùm voculationes. ¶Critias citharœdicos cantus etiam Προσῳδίας appellauit,teſte Poll.

Προσῳδιακὸς,ad proſodiam ſpectans, vt προσῳδιακὸς ῥυθμὸς,Comment Ariſt.in Nebul.

Προσῴδιον,cãtilena ſacra quæ diis canitur, Ety.

Προσῳδὸς,οῦ,ὁ,citharœdus,cantor,Ariſtoph.

Προσώζεσαν,computruerunt,oluerunt,Nazanz.

Προσωθεῖσθαι,atteri,collidi,προστρίβεσθαι.

Πρόσωθεν,ex longinquo,Sophocl.in Aiace.

Προσώκειλε,impegit,offendit,applicuit.

Προσῶν,qui adeſt. Προσῶν,impelle.

Προσωνομασία,ας,ἡ,agnominatio Quintil.

Προσωνυμία,ας,ἡ,appellatio,cognomen, Plutar.

Προσώπασι,ἀντὶ τοῦ προσώποις,metaplaſmo, Ili-

Προσωπιδοῦν,confirmare. (ad.ι.

Προσωπεῖον,ου,τὸ, & Προσώπιον,ου,τὸ, & Προσωπίδιον, & Προσωπὶς, perſona,larua, vultus. Προσωπεῖον εἰσάγειν,Interpr. Hermog. perſonam inducere vel induere.

Προσώπη,aſpectus,facies,πρόσοψις,Heſych.

Προσωποιὸς,οῦ,ὁ,qui perſonas efficiebat,Poll.

Προσωποληπτέω,perſonam reſpicio,Iacob. 2.

Προσωπολήπτης,ου,ὁ,acceptor perſonarum.

Προσωποληψία,acceptio perſonarum,Epheſ.6.

Πρόσωπον, ου, τὸ, perſona, vultus, facies, aſpe-

τι, πρόσωπον ἠχρ'ωμένον, turbata facies, Xen. ¶Item larua, ſpecies, figura, Luci ¶Theologi προσώπων vocant perſonam, non qualis fuit Roſcii in theatro, ſed ſubſtantiam indiuiduā & intelligentem, quam etiam ὑπόςασιν appellant: qualitatem inſeparabilem dixit Vall. vt eſt calor & lux in Sole. ¶Πρόσωπον etiā pro homine, vt perſona apud Latinos. Phocy. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον. ¶Dicitur etiam κατὰ πρόσωπον, in ore, i. in præſentia: coràm, & coràm in os, Diod. Sicul. κατὰ πρόσωπον περὶ τῶν ἀναγκαίων κοινολογησάμενος, coràm acturus & communicaturus de rebus neceſſariis. ¶Πρόσωπον, in acie dicitur τὸ ςόμα καὶ μέτωπον, frons Xenoph. 1. Pæd. κατὰ πρόσωπον ἄγειν τὸν ςρατὸν, copias inſtructas à fronte ducere, rectáque in hoſtem tendere. ¶Πρόσωπον, initium, quòd vt facies primùm occurrat, Pindar. Ὀλυμπ. ς, πρόσωπον τηλαυγὲς, ſplendidum initium.

Προσωποποιΐα, perſonæ confictio, quum reb⁹ inanimatis perſonam orationémque tribuim⁹, Rhom. Aquil. Rufin. & Rutil. Lup. Quintil. lib. 6. cap. 1. & lib. 9. cap. 2.

Προσωπορεία, proceſſus viæ, προκοπὴ ὁδοῦ.

Προσωποῦπα, Athenis vas æneum erat echino perſimile.

Προσωτάτω, longiſsimè, vlterius.

Προσώτατος, ου, ὁ, longiſsimus.

Προσωτάτως, longiſsimè, Xenoph.

Προσωτέρω, vlterius, προσωτέρω αὐτῶν.

Προσωφελέω, adiuuo, proſum, eo ſuppetias, Dat.

Προταγνὶ, nuper, nouè, promptè, Genit. ¶Προταγνὶ τάξεων, Eurip. antè acies.

Προτάγιον, paulò antè, vel dudum, Phauor.

Πρόταικτος, in priori acie pugnans, Plutarch.

Προταμεῖν, præſcindere, prius arare.

Πρόταξις, pugna aperta, in priore aciei parte cōſtitutio: Vide in Append. de vocab. milit.

Προταριχεύω, prius ſale condio.

Πρότασις, εως, ἡ, pronunciatum, propoſitio, Ariſtot. 1. Topicor. ¶Πρότασις etiā eſt in fabula argumenti tantùm. Vnde προτατικὸν πρόσωπον, perſona extra argumentum, Donato.

Προτάσσω, μ. άξω, π. αχα, q. præordino, præſtituo, præfinio, præpono, præfigo.

Προτάττομαι, præcedo.

Προτεγίσματα, τὰ, quæ tecto ſuperiecta ſunt ad arcendum imbrem, Poll.

Προτείνομαι, prætendo, prætexto, excuſo, Plat. in Epiſt. τὴν ἡλικίαν προὐτεινόμην, ætatem excuſabam. ¶Item palàm offero, profero in medium, Demoſth. περὶ παραπρ.

Προτείνω, μ. ενῶ, π. αχα, protendo, porrigo, in medium affero, Accuſ. Ariſtop. in Plut. γε. καὶ τὰς γε χεῖρας πασιν ἄλλως εἶχεν μ' ἔφη. χε. ὁπότε προτείνοιέν γε δραχμὰς εἴκοσι, quum porrigerent viginti drachmas. ¶Item obiecto, prætendo, præ me fero, Plat. 2. de Repub.

Προτεῖον, τὸ, primatus. melius per ω in prima.

Προτειχίζω, præmunio.

Προτείχισμα, propugnaculum, murus, exterior munitio, q. antemurale.

Προτέλεια, τὰ, prælúdia, præexercitationes, Naz.

Προτελευτάω, prius mortem obeo.

Προτελέω, μ. έσω, π. εκα, initio, Accuſ. Alciph.

Προτελίζω, q. præinitio, Eurip.

Προτέμβισμα, ατος, τὸ, templi veſtibulum, Thuc.

Προτενὴς, έος, protenſus.

Προτένθης, ου, ἡ, prægustator, vorax, Athen. 4.

Προτενθεύω, præligurio, helluor, lurcor, Ariſtop.

Προτεραία, ἡ, dies antecedens, pridie. προτεραίᾳ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, pridie quàm prælium fieret, Thucyd. τῇ προτεραίᾳ ὅτε, pridie quā, Demo.

Προτεραίτερος, prior, Ariſtoph.

Προτερεύω, & Προτερέω, μ. ήσω, π. ηκα, primas teneo, præuerto, anteuenio, antecedo, προτερεῖ καιρῷ, tempore præuenit, Theophr. lib. 3. cap. 10. de Cauſ. plant.

Προτέρημα, ατος, τὸ, priuilegium, prerogatiua.

Προτερίζω, molior quiddam noui.

Προτερικὸς, feſtinus, præcox, Athen. lib 3.

Πρότερον, prius, anteà, ſuperiori tempore, præterito tempore, potius, Genit. Plat. Epiſtol. 3. ¶Cum Infinit. πρὶν ἀποςῆναι, priuſquam deficeret, Thucydid. ¶Item cum ἢ & Infinit. οὐκ ἔφη πρότερον ἢ τοὺς ἐν τῷ καπιτωλίῳ πολίτας ἐπιψηφίσασθαι κατὰ τὸν νόμον, noluit ante quam ciues qui in Capitolio erant, lege decernerent, Plut. in Camillo.

Πρότερος, ου, ὁ, prior, antecedens, ſuperior, natu maior. τῇ προτέρᾳ ἢ ἐκλέπεται, pridie eius diei quo excluditur, Ariſtot. lib. 6. Animal.

Προτέρω, longius, vlterius, interius, intrò, Odyſſ. ξ. ¶Aliquando diutius, Apoll. 2.

Προτέρως, anterius, εἰς τοὔμπροσθεν.

Προτέρωσε, vlterius, longius, Dion. de Sit. orb.

Προτεχνολογοῦμαι, ante artis traditionem aliquid artificialiter trado.

Προτὶ ἄςυ, in vrbem, Ody. ό, i. πρὸς, Doricè ποτί.

Προτιάπτω, affigo, προσάπτω, agglutino.

Προτιβάλλω, refreno, caſtigo, coërceo, Iliad. έ.

Προτιειλέω, μ. ήσω, π. ηκα, verto, torqueo, Actiu.

Προτίθεμαι, propono, i. conſtituo aliquid faciendum, Plat. de Leg. προὔθετο πρὸς τὸν θεὸν, Deo propoſuit, Plutarch. in Rom. ¶Προτίθεσθαι, in animo proponere, Thucyd.

Προτίθημι, μ. ήσω, π. ηκα, propono, exhibeo, Accuſ. Sophocl. προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων, qui fratri appoſuit cœnam propriorū filiorum. ¶Item præfero, præopto, προθέντες ἡδονὴν ἀντὶ τοῦ καλοῦ, Eurip.

Προτιμάομαι, cunctos honore antecello, Xenop.

Προτιμάω, μ. ήσω, π. ηκα, pluris æſtimo, Accuſ. & Genit. Xenoph. τὸν δ' οὐδ' ἂν ἡμιμναίου προτιμησαίμην, hunc autem ne ſelibra quidem pluris æſtimauerim. ¶Προτιμῶ Atticè pro λόγον ἔχω, rationem habeo, curo, Ariſt. in Plut. οὐδὲν προτιμῶ σου, nulla mihi cura tui vel ratio.

Προτίμημα, τὸ, mulcta, ζημία, ἐπιτίμιον Soloni.

Προτίμησις, q. prælatio. πρόκριμα, præualentia Iuriſconſ.

riſconſ.præpoſitio:electio Trapez.
Προτιμητέος,præferendus,præponẽdus,προτιμητέα ἡ τέχνη,Lucian. ¶Πρότιμος,idem.
Προτιμότερον, antiquius, præſtantius, optatius, præferendum,Lucian.προτιμότερον τοῦ νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶναι.
Προμυθήσασθαι,alloqui,Apoll.Rhod.
Προτιμωρέω, prius opem fero in vlciſcendis iniuriis,Dat.¶Προτιμωρέομαι,q.præulciſcor.
Προτιόσσομαι,præuideo,præſagio,Odyſſ.ξ.
Προτιπτύσσομαι,amplector,περιπλέκω.
Πρότμησις, εως, ἡ, & Προτμητὸς, οῦ, ὁ, vmbilicus, quòd primùm in infante ſecetur,Iliad.λ.
Προτογενέστεροι,οἱ,progenitores,ſeniores.
Προτογενημάτων ἄρτοι,primitiarum panes.
Προτολμάω,audaciæ exemplum do, Herodian.
Προτομίζεσθαι,prætentare,præire.
Προτομὴ,ῆς,ἡ,hulcus, Polluci, eſt pars capitis in animalibus infra frontem & oculos,quod in auibus ῥύγχος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον propriè dicitur.Vnde & in ariete machina,& in nauis prora caput eo nomine ſignificatur. ¶ Dicuntur & imagines Προτομαὶ, quæ vſque ad vmbilicum pinguntur. ¶Προτομὴ ἵππου,prima equi portio: ſic dicitur ſidus quoddam à Procl.
Προτονίζειν,rudentes laxos intendere atque conſtringere,Syneſ.in Epiſt.
Προτόνιον,τὸ, palliolum quo ſacerdos induebatur,móxque poſt ſacrificium ei qui mactauerat,imponebat.Vide Suid.
Πρότονον,ου,τὸ, & Πρότονος, ου, ὁ,rudens,i.funis, quo malus nauis ad proram aut puppim protenditur,Odyſſ.μ.
Προτοστάτης,princeps,προκλίτης,Thucyd.
Προτοῦ,anteà,antehac,antequã,dudum, Ariſtop. ἐν τῷ προτοῦ χρόνῳ,tẽpore ſuperiori,Herodot.
Προτρεπτικὸς,οῦ,ὁ, exhortatiu9, προτρεπτικὸς πρὸς ἀρετὴν,Æſchin.
Προτρέπομαι, & Προτρέπω,μ.ψω,π.φα,cohortor,ſuadeo,exhortor,induco,inuito, Xenop. προτρέψασθαι ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν, ad virtutem homines incitare. ¶Item cum Infinit. Æſchin.τῶν φίλων τινὰ προτρέψασθαι ἐπιμελεῖσθαι τῶν σῶν,&c.Et cum duobus Accuſ.Soph. τοσοῦτό σ' ὦ ζῶν προτρέπω,tantum te oro.
Προτρέχω,præcurro, Dat. & Genit. πολλοῖς γὰρ ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, multoꝛũ lingua mentem præcurrit,Iſocr.
Προτρεψάμενος,exhortatus,hortatus.
Προτριβὴς,acris,acutus.
Πρότριτα,antetriduum,Interpr.Thucyd.
Προτριτάτη,nudiustertius,Thucyd.lib.3.
Προτροπάδην,curſu concitato,Polyb.lib.2.
Προτροπάω,μ.ήσω,π.ηκα,verto,flecto,Actiu.
Προτροπὴ,ῆς,ἡ,exhortatio,impulſus,Demoſth.
Πρότροπος οἶνος,quod defluit antequàm vuæ calcentur,lixiuium muſtum Colum.Athen.li.1.
Προτρυγητὴρ,ῆρος,ὁ,ſtella quæ iuxta virginis dextram alam figitur, & paulò ante vindemiæ tempus exoritur.Arat.¶Προτρυγητὴς,ὁ,idem
Προτυγχάνω,ſum obuius.
Πρότυπος vel Πρότυπον,futuri operis præcedens typus,& forma ſpeciminis gratia: *modella*.
Προτυπόω,fingo,imaginor.
Προϋγελεῖν,ὑβρίζειν,iniuria afficere,Heſych.
Προὔδωκε,prodidit.
Προὐκαθηγέομαι,prius ſuadeo.
Προὐκάθητο,præſidebat.
Προὐλίγου,paulò antè,nuper.
Προὐλαμβάνω,prius exiſtimo.
Προὐμνάομαι,peto,ambio.
Προὔνεικος,ου,ὁ, conuiciator,mercenarius,baiulꝰ.
Προύνη,ἡ,prunus arbor,Theop.li.9.c.1.hiſt. plãt.
Προὐννέπω,denuntio,edico,Euripid.
Προουνός,collis, βουνὸς,Heſych.
Προυνέστερος,prouidẽtior,προνοητικώτερος, Suid.
Προὐξενῶ,concilio,hoſpitio ſuſcipio,ξενίζω.
Προϋπαρξις,ἡ,q.præexiſtentia. Dicitur & Προϋπαρχὴ,Ariſtot. ¶Item Προϋπαρχὴ, antegreſſa priorque beneficentia,beneficium vltrò collatum,Ariſtot.9.Ethic.
Προϋπάρχω,μ.άρξω,π.αρχα de tempore dicitur, quaſi que præexiſto, ſum antea,tempore pręcedo, & ante ſubſto,Plat.in Epiſt. προϋπάρχουσα φιλότης τε καὶ κοινωνία,præcedens neceſſitudo,& antiqua conſuetudo.¶Item liberalitate atque munificentia aliquem præuenio, liberalis prior in aliquem exiſto,Demoſth. προϋπάρχοντες τοῦ ποιεῖν εὖ,qui priores partes occupant in officio beneficentiæ .Iſocr. cum Genit. προϋπάρχειν τῶν εὐεργεσιῶν, liberalitate prçuertere.¶Προϋπάρχω,incipio,idéque quod ſimplex ὑπάρχω. Eidem Iſocr. πρὸς φίλιωτον,προϋπάρξαι τῆς ἔχθρας.
Προϋπεργασία,ἡ,præmunitio,qua antè vtimur vt cõfirmetur id quod ſubiecturi ſumus Rufin.
Προϋπεστρωμένος,prius ſubſtratus.
Προϋποβάλλομαι,q.præiacio, præſtruo Columel. fundamentum loco,Themiſt.2.de Anima.
Προϋπόκειμαι, prius ſubiectus ſum, q.præſuppono,prius ſum,προϋπάρχω,Phil.de mund.
Προϋπολαμβάνω,prius exiſtimo,præſumo.
Προϋπόστασις τοῦ σώματος, præcedens corporis ſubſtantia,Dioſc.lib.7.cap.1.
Προϋποσυφαὶ,αἱ, prima colorum fundamenta & velut ſubſternicula, quib9 firmatur tinctura.
Προϋποτίθεμαι,q.præſuppono,Ariſtot.l.7.Polit.
Προϋποτίθημι,antè ſubſterno,antè ſubiicio.
Προὔπτος,ου,ὁ, manifeſtus,viſibilis, Eurip.
Προὐργιαίτερον,melius,vtilius, Thucyd.
Προὔργου τι εἶναι, dicitur quod operæpretium eſt, & conducibile,Plat.2.de Rep. ἔγωγε προσδοκῶ προὔργου εἶναι εἰς τοῦτο ταύτην τὴν σκέψιν, hanc diſceptationem ad id ſpero conducere.
Προυστελεῖν,contumelia afficere,Etymol.
Προὔφασμα,ατος,τὸ,prætextus,
Προϋφεστηκότα,præorſa & primordia naturæ.
Προϋφεστὼς,antegreſſus,Hermog.
Προϋφίσταμαι,antecedo,Genit. Plutarc.de fato.

Προύχω, προέχω, emineo, excello, præcello, præſto. προύχει οὐδὲν τι τουτέων ἐπιμνησθῆναι, horũ facere mentionem nihil pertinet, Herodot.

Προύχων, οντος, prominens, Genit. ἀσκοῦ προύχοντα πόδα, vtri prominentem pedem, Plutarc. in Theſ. ¶Προὔχωσε, aggeſsit, Accuſ.

Προφαγεῖν, cibum præſumere, Athen. lib. 3.

Προφαίνεσθαι, apparere palàm, Xenoph.

Προφαίνω, μ. ανῶ, π. φηνα, aperio, palàm facio, præ me fero, præluceo, Plutarch. in Cat. ¶Item portendo, & ſignifico aliquo prodigio, demonſtro, Xenoph. Ἄνδρες, ὁ μὲν θεὸς προφαίνει πολλὰ ἀγαθὰ, oſtentat nobis ſpem ingentium rerum.

Προφανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, perſpicuus, propatulus.

Πρόφαντον, ου, τὸ, oraculum prędictum, Herodot.

Πρόφαντος, conſpicuus, clarus, celebris, Neptuni apud Thurios Epith. Lycophr. Interpr.

Προφανῶς, apertè, in Epigr.

Προφασίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, & Προφασίζω, μ. ίσω, π. ικα, capio occaſionem, ſimulo, prætexo, tergiuerſor, fingo cauſas Ouid. cauſificor Plaut. ἀῤῥωστεῖν προφασίζεται, Demoſth.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, vel prætextum Tranquil. excuſatio, tergiuerſatio Cicer. πρόφασιν ποιεῖν, prætexere, prætendere, Demoſth. ¶Itẽ occaſio, cauſa, Menand. μικρὰ πρόφασίς ἐστι τοῦ πρᾶξαι κακῶς, ad prauè agendum exigua ſufficit occaſio, i. prætextus. ¶Προφάσεις, primarias & principes cauſas interdum vocat Hippocr. lib. 3. Epid. Interdum etiam falſas Galen. lib. 2, & 3. de fracturis. ¶Προφασιστικὸς λόγος, occaſionis verbum, excuſatorium verbum, Deuter. 22. cauſarius.

Πρόφασσα, ἡ, prompta, præueniens in dicendo.

Προφείδομαι, Genit. Iſocr. præparco.

Προφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, cuius facies multos annos præ ſe fert quum ſit iunior, Poll. ¶Item vtilis. Vnde Προφερέστερος, melior, præſtantior, maior, Arat. ¶ Προφερέστατος, ου, ὁ, præſtantiſsimus, optimus.

Προφέρομαι, profero, i. enuncio, Hermog. ἀληθινῶς προφέρεσθαι τὸν λόγον. ¶Item cito, allego, profero, Xenop. καὶ ἄλλα τῶν βασιλικῶν νόμων προφερόμενος. ¶Item obiicio, vitio verto, exprobro, Arrian.

Προφέρω, profero, in medium adduco, propono, palàm facio, obiicio, exprobro, Accuſ. & Dat. προφέρω σοι τὴν ξενίαν, i. ὀνειδίζω, Æſchin. ¶Item cito, allego. Sic proferre inſtrumentum, in Pandect. ¶Item proficio, incrementum facio, Gen. Heſiod. ὥς τοι προφέρει μὲν ὁδὸν, προφέρει δὲ καὶ ἔργον, i. acceſsionem facit viæ & progreſſum. προφέρειν μέγα ἐς τὸ κτήσασθαι δύναμιν, magnoperè proficere ad potentiã ampliandam, Thucyd. ¶Item præſto, excello, ſum melior, Thucyd. προφέρω οὐδενὸς ὑμῶν ῥώμῃ, nemine veſtrum viribus ſum melior.

Πρόφημι, μ. ήσω, π. προείρηκα, prædico.

Προφητεία, ας, ἡ, prophetia, vaticiniũ, 1. Corinth. 4. interpretatio diuinæ Scripturæ.

Προφητεύω, μ. εύσω, π. ευκα, vaticinor, præſagio, interpretor, Accuſ. & Dat. Ariſtot. de mund.

Προφητίζω, prędico, Hippoc. προῤῥητικῶν ϛ.

Προφητικὸς, propheticus.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, prophetiſſa.

Προφητοφῶντες, οἱ, prophetarum præcurſores.

Προφθάσαι τὴν ἀγορεύειν, anteuertere ſermone.

Προφθάνω, præuerto, anticipo, 2. Reg. 9.

Προφθίμενος, præmortuus, in Epigram.

Προφιλῶς, peramanter Plin.

Προφοιβάζω, μ. άσω, antè purifico, Nonn. Accuſ.

Προφορὰ, ᾶς, enuntiatio, pronuntiatio, elatio.

Προφορεῖν, tramam filúmque ducere atque reducere. Vnde pro vltrò citróque curſitare ſumitur, Ariſtoph. in Auib.

Προφορικὸς, eloquens, enuntiatiuus, Nazanz.

Πρόφορος, humor cruentus & aquoſus intra mẽbranas continentes fœtus, Ariſtot.

Πρόφραγμα, locus ante ſeptum vel ſcenam. ¶Ariſtot. lib. 2. Oecon. προφράγματα vocat ſepimenta ante domos veſtibulis ſimilia. ¶Item propugnaculum, tutamen, Polyb.

Πρόφρασσα, prompta, beneuola, animata, Ilia. κ.

Προφρονέως, προθύμως, propto animo, lubenter.

Πρόφρων, ονος, ὁ, promptus, alacer, beneuolus, ὅθι ξ, πρόφρων κρονίωνα λιτοίμην, lubens.

Προφυγεῖν, profugere, Homer. in Iliad.

Προφυλακὴ, ῆς, ἡ, q. præcautio, ſpecula, vigiliæ, cautio. ¶Item munitio ad arcendum, Xenop.

Προφυλακίδες ναῦς, ſpeculatoriæ naues ad præſidia locorum mitti ſolitæ, Thucyd.

Προφυλακτικὴ, ea pars medicinæ quæ cauſas morborum arcet præcauendo, Dioſc. li. 6. ca. vlt. ¶Προφυλακτικὸς ἰοβόλων, qui à venenatis animalibus feriri non patitur, Dioſc. l. 3. c. 163

Προφύλαξ, præcautor Plaut. Et procubitor Feſt. ¶Item primus excubitor. ¶Προφύλακες, ſpeculatores, præſidiarii, Plutar. in Camillo. ſtationarii Liu.

Προφυλάττομαι, προεκλαμβάνομαι, præcaueo.

Προφυλάττω, caueo, proſpicio, præſidio impoſito tutor, protego, cuſtodio, Xenoph.

Πρόφυσις, germen, Galen. apud Hippocr.

Προφυτεύω, fundamenta alicuius rei iacio.

Προφωνέω, ῶ, proloquor, prædico, Sophocl.

Προφωχθεὶς, antè toſtus.

Προχάζομαι, progredior, cedo.

Προχανὴ, ῆς, ἡ, occaſio, prætextus.

Προχάραξις, q. præſignatio, Naz. in Orat.

Προχαράττω, q. præſcarifico, prima lineamenta deſignando noto, præſigno Cat. & Plin.

Προχαιριστήρια, τὰ, dies feſtus apud Athenienſes, quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant, Suid.

Πρόχειλον, labiorũ prominentia. Vnde τὰ προχείλιδια, in naturalibus mulierum, Poll.

Πρόχειλος, ου, ὁ, labeo, labroſus Celſo.

Προχειμάζω, q. præhyberno, hyemẽ prægredior.

Προχείμα-

Προχείμασις,ἡ,tempeſtas quæ eſt ante diem ſtatutum,Veget.lib.4.c.40.& Plin.l.18.cap.25.
Προχειρίζομαι, habeo in manibus & pono, promo,edo,ante oculos pono,expromo,Lucian. in Toxari,ὀλίγους δέ τινας προχειρισάμενον τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτῶν,productis ſiue prolatis paucis quibuſdam noſtrorum temporum. ¶Item deligo,deſigno , ad aliquid faciendum ſumo & eligo,inſtituo,Act.22,ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατό σε,delegit te. ¶Item præuerto,i.ante omnia facio, & q.primùm in manus ſumo,Ariſtot.li. 1.de Cœlo, προχειρισάμενοι δὴ περὶ τοῦ πρότου τῶν σωμάτων,&c.¶ Eſt denique expedio,apparo,comparo,Ariſtoph.
Προχειρίζω, in manum trado, Suid.exponit,πᾶσι γνώριμον ποιῶ, i. omnibus expono. ¶Item expedire,apparare,comparare.
Πρόχειρος,ου,expeditus, promptus & ad manũ, paratus, facilis,qui eſt in promptu,Xeno.κοπὶς πρόχειρος , mucro expeditus & ſtrictus. Plutarch.in libello de vtilitat.cap. καὶ κεῖνο τὸ βιβλίον ὁρῶ σε πρόχειρον ἔχοντα πολλάκις, video te hunc librum non ferè de manibus ponere, vt loquitur Cicer. ¶Item audax, promptus manu Liu. promptus ad pericula Cicer.&interdum temerarius. Vnde Heliodorus dixit μειρακιῶδες τὸ πρόχειρον ,iuuenile quiddã eſſe temeritatem. ¶Item credulus, qui temerè credit alicui & ſeſe committit, Polyb.
Προχειροτονέω,μ. ήσω, π. ηκα, prius deligo,vt fit per ſuffragia,antè deſigno,Demoſth. contra Timocr.¶Προχειροτονίζω,μ.ίσω,π.ικα,idem.
Προχειροτονία, quum,quod in ſenatu conſtitutũ erat,ad populum,vt id confirmaret, referebatur: popul9 autem primò ſuffragia faciebat, deliberandúmne longius ſuper ſenatuſconſulto,an ſimpliciter recipiendum.
Προχείρως,promptè,expeditè,temerè, inconſultò,Plut.ἑτοίμως,ταχέως,ὀξέως.
Προχέομαι,effundor,præcedo,Iliad.ϐ.
Πρόχευμα,ατος,τὸ,profuſio.
Προχεύω,προχέω,profundo,Dionyſ. de Sit. orb.
Προχέω,μ.ήσω,π. ηκα,effundo,Actiu.Accuſ.
Πρόχθες,nudiuſtertius.
Πρόχυσις,oſtium fluminis,in mare effuſio.
Πρόχνυ, Aduerb.q. πρόγονυ,geniculatim,Iliad.κ. ¶Πρόχνυ ſumitur etiam pro omni ſtirpe ſublata & exciſa,i.funditus,radicitus,planè, omnino,Ody ξ,ὀλέσθαι πρόχνυ,fundit9 interire.
Προχόη,ης,ἡ,vas concauum.
Προχοὴ,oſtia fluuiorum in mare,& eorum aluei, ac fluxus omnis aquæ,fluentum.
Προχοῒς,ίδος,matula,ἀμίς.
Πρόχοος,ſiue πρόχους,ἡ,aqualis Varr. vas eſt aquarium quo profunditur aqua tùm manib9 dum lauantur,tùm poculis dum vinum temperatur,Poll.& Odyſſ.ό. Vnde Προχοΐδιον, vrceolus talibus deſtinatus miniſteriis.
Προχόω,μ.ώσω,π.ωκα,exaggero,Herodot.
Προχρίω,prius illino,Conſtant.5.γεωπον.

Πρόχυμα,ατος,τὸ,à Florentio apud Conſtant.γεωπον. lib.6.cap.16. dicitur vinum ſponte defluens antè quàm premantur vuæ. Colum.li. 12.cap.27,muſtum lixiuium vocat.
Πρόχυσις,εως,ἡ,alluuio,τὸ μεταξὺ χῶμα. Vnde πρόχυσις χθονὸς, limo obducta terra & aggeſta,regio oblimata,vt eſt Ægyptus,Dionyſ.
Προχύτη,ης,ἡ,genus vaſis, primitiæ, hordea, aqua quæ in aurem victimæ infundebatur.
Προχύτης,ου,ὁ,genus poculi apud Athen. & Heſych. Dicitur & προχύτη.¶Προχύτης apud Eurip.i.mola , fruges quæ aſpergebantur victimis. ¶Προχύται,variarũ rerũ miſsilia,vt florum & fructuum , quæ iaci ſolita erant à populo fauſtis acclamationibus principẽ ſalutante,Plutarch.in Dione.
Προχύω,effundo,profundo.
Προχῶναι,αἱ, nates, locus vbi cum ſede coniungitur coxendix,χῶναι,πύγαια,Poll.
Προχωρέω,procedo,ſuccedo,progredior. προχωρεῖν καλῶς,proſperè cedere, Xenop.¶προχωρεῖν ἐπὶ μέγα,in magnitudinẽ proficere,Thucyd.¶Προχωρεῖ,licet,Dat. αὐτῷ χρήματα πέμψον ὁπόσα σοι προχωρεῖ, mitte ad eũ tantũ pecuniæ,quantum poſsis commodè,Xenoph.
Προχώρημα,ſtercus,Ezech.32.
Προωδῶν,Heſych. cui dentes exceduht.
Προωθέω,propello. προωθοῦσι,protrudunt.
Προώλης,ante tempus perdendus,πανώλης,&qui perit ante tempus,Demoſth.
Προώνυμος,q. præ[illegible]ominatus,Nonn.
Πρόωραι,prima germina.
Προώριος τιμή,Nonn.gloria tẽpus præoccupãs.
Πρόωρος,ου,ὁ,immaturus,præcox,in Epigr.
Προώρως,immaturè,intempeſtiuè,ante horam.
Πρόωσις,ἡ,ὤθησις, propulſio, impetus,Ariſtot.
Προωστικὴ δύναμις ἡ ἀποκριτικὴ , Galen. lib.3. de differ. Symptom.facultas expultrix Cicer.
Πρύλευσις,mortuorum elatio,funus.
Πρυλὴς,έος,ὁ ἡ,vel Πρύλις,πεζὸς ὁπλίτης,pedes, miles grauis armaturæ,Iliad.έ.
Πρύλις,ἡ,armata ſaltatio,pyrrhicha , Callim. ἄλλα δὲ κουρῆτές τε πέριν πρύλιν ὠρχήσαντο.
Πρύμνα,ης,ἡ,puppis,quòd vltima ſit in naui,Odyſſ.ό,πρύμνῃ δ' ἤπειτα καθέζετο, in puppi ſedebat. κατὰ πρύμναν ἱστάμενον τὸ πνεῦμα,ventus à puppi inſpirans,Thucyd. ¶Interdum pro naue capitur,Iliad.ά. ¶Item Πρύμνη,puppis, non ſolùm nauis , ſed cuiuſcunque rei extremitas,Etym.¶Πρυμναίοισι κορύμβοις, corymbis puppis,in Epigram . ¶Πρύμνηθεν,à puppe, à tergo.
Πρυμνήσιον,τὸ, funis quo nauis ad terrã à puppi religatur:rudentẽ Plin.vocat: Alii orã,ὀδ[illegible].ό, τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν, orã ſoluerunt,Interpr.
Πρυμνήτης,ου,ὁ,gubernator, princeps, Æſchyl.
Πρυμνητικὰ ἄφλαστα,ſummitas extrema puppis.
Πρυμνόθεν,funditus,radicitus. Vel potius à puppe vel à tergo , Arat. κατ' οὐρὴν ἕλκεται ἀργὼ πρυμνόθεν.

Πρυμνὸς, ȣ̃, ὁ, vltimus, ἔσχατος, ſummus, Iliad. ἐ.
Πρυμνώρεια, radix montis, extremitas mõtis, Ιλ. ξ, ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπιδάκου ἴδης.
Πρυτανεῖα, numerus triginta dierum, Ariſtoph. Dicit Harpoc. eſſe numerũ dierũ 35 vel 36.
Πρυτανεῖα, τὰ, pecunia quam vterque litigantiũ, tam actor quàm reus in Prytaneo deponebat: Latinè ſportula appellatur, Ariſtoph.
Πρυτανεῖον, ȣ, τὸ, locus Athenis, in quo iudices & magiſtratus verſabantur, conſultabántque. Eo in loco quoque alebantur publicè bene meriti de Rep. qui honos habebatur maximus. Plat. in Apolog. ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, in Prytaneo ſumptu publico nutriri.
Πρυτανεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, publicè alor in Prytaneo, Demoſth. in 3. Philippica.
Πρυτανεύω, μ. εύσω, π. ευκα, rego, moderor, adminiſtro & condo, pro imperio conſtituo, τ̀ εἰρήνην ἐπρυτάνευσε, Iſocr. pro poteſtate pacem firmauit & confecit. Et Ariſtoph. Achar. ἢν μὴ περὶ εἰρήνης πρυτανεύητε, niſi conſilia agitetis, & de pace agatis.
Πρυτανηίη τῆς ἡμέρης, dies imperii, Herodot.
Πρυτανήιον, idem quod πρυτανεῖον, Etym. ἐν πρυτανηίῳ, in curia, Herodot.
Πρυτάνης, ȣ, ὁ, & Πρύτανις, εως, ὁ, diſpenſator, gubernator, frumentorum præfectus, Thucyd. li. 6. ¶Οἱ πρυτάνεις, qui ſimul ſacrificant & comedunt, Demoſth. quæſtores, præfecti conſilio, Plat. de Leg. τοὺς πρυτάνεις ποιεῖν ἐκκλησίαν, i. cogere concionem, Æſchin.
Πρῳ̃, τὸ πρωῒ, manè, diluculò, Ariſtoph. ἐκκλ.
Πρωαίτιος, præcipuus author.
Πρῴζον, nudiuſtertius, Varino.
Πρώην, paulò antè, primùm, nuper, non ita pridem, Gaz. lib. 4. Gramm.
Πρωθήβης, ȣ, ὁ, exiſtens in prima pubertate, impubis, primæuus Virgil. pubertatis primùm annos ingreſſus, Odyſſ. θ.
Πρωθύστερος, ȣ, ὁ, præpoſterus.
Πρωῒ, manè, diluculò, intempeſtiuè, præmaturè, ante tempus conſtitutum, Xenop. in Oecon. & in Pæd. ἅμα πρωῒ, mox vt diluxit, ipſo ſtatim diluculo. Xenoph. πρωῒ ἀναστῆναι, diluculò ſurgere. ¶Additur etiam Gen. πρωῒ τῆς ἡμέρας, diluculo diei, ſeu ſub temp⁹ matutinũ.
Πρωΐα, ας, ἡ, matutina hora, manè, Matth. 21.
Πρωϊαίτατα, ſummo manè, maturrimè.
Πρωϊαίτερος, ȣ, ὁ, tempeſtiuior, maturior, cæteris feſtinantior. Πρωϊαίτερον τȣ̃ δέοντος, Plat. 2. de Rep. maturiùs quàm deceret.
Πρωϊανθὴς, primo vere florens, Theophr.
Πρωϊβλαστὴς, & Πρωΐβλαστος, ȣ, maturè germinans. ¶Πρωϊβλαστέω, germinare propero. ¶Πρωϊβλαστία, precox germinatio.
Πρωΐζα, nudiuſtertius, Homer. Iliad. β.
Πρωϊζὸν, paulò antè præteritum, heſternum.
Πρωΐθεν, de manè.
Πρωϊκαρπεῖν, celeriter fructum afferre, Theoph.
Πρωϊκαρπία, ἡ, præcox, fructificatio.

Πρωΐκαρπος, fructu præcox, fructu præueniens Theophr. de Cauſis lib. 2. cap. 2.
Πρώϊμος, ȣ, ſiue πρώϊος, & πρῷος, Adiectiu. feſtinus, celer, πρώϊμος καρπὸς, Theophraſt. id eſt, præcox.
Πρωϊνὸς, ȣ̃, ὁ, matutinus, ὀρθρινός.
Πρώϊον, hora matutina.
Πρώϊος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, matutinus, properus, maturè veniẽs, velociter matureſcens, præcox. πρώϊος ὕπνος, matutinus ſomnus, in Epigr.
Πρωϊότης, velox maturitas, Theophr.
Πρωϊσπορεῖσθαι, maturè ſeri.
Πρωϊσπορῶ, præmaturè ſemino.
Πρωΐσπορος, qui maturè ſeritur, Theophr.
Πρωκτὸς, ȣ̃, ὁ, podex, anus, Ariſtoph. νεφ.
Πρωκτοτηρεῖν, aſpicere adulterorum nates dum depilantur, Ariſtoph. in Equit.
Πρωλυσίας, remiſſus, diſſolutus, pronus.
Πρὼν, πρωνὸς, ὁ, eminentia montis, & radix collis, Ariſtoph. αἰγαίου πρῶνας, moles Ægei.
Πρὼξ, ωκὸς, ὁ, Doricè, ros, roris gutta vel ſtillicidium, Theocrit. Idyll. 4.
Πρώονες, οἱ, loca incurua, prominentes montium vertices, Homer. Iliad. θ.
Πρῷος, πρώϊμος, Ariſtoph. in Pace, maturus.
Πρῷρα, ας, ἡ, prora, frons nauis Virgil. Xenoph. ἀναβάσ. libro quinto. ¶Πρῷρα etiam in vite dicitur, cacuminum extrema articulatio, vt Plinius loquitur, Theophr. hiſt. lib. 2. cap. 1
Πρῷρα, anteriora, Etym.
Πρωρατεῦσαι, proretam eſſe, Ariſtoph.
Πρωράτης, ȣ, ὁ, & Πρωρεὺς, έως, ὁ, qui proram regit, gubernator qui clauum tenet & puppim dirigit, proreta Plaut. in Rudente. Xenoph. Ἀναβάσ. 5. χαλεπαίνει μὲν πρωρεὺς τοῖς ἐν πρώρᾳ, ſuccenſet proreta iis qui in prora ſunt.
Πρωστάτης, ȣ, ὁ, qui primus ſtat.
Πρῶτα, pro πρῶτον, primùm, quamprimùm. ὄφρ' ἐξ, ἴσω νῦν ζεὺς πρῶτα θεῶν, i. antè deos alios. ¶Τὰ πρῶτα, vel πρωτεῖα αἱρεῖν, primas referre, Ariſtoph. κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας, i. πρῶτός ἐστι, princeps eſt.
Πρωταγωνιστὴς, ȣ̃, ὁ, qui agit primas partes, primo loco certans.
Πρωταγωνιστῶ, primas actionis partes ago, primo loco ago, in certaminibus præferor, Ariſtot. lib. 8. cap. 4.
Πρώταρχος, militiæ princeps, 2. Macchab. 10.
Πρωτεῖον, ȣ, τὸ, principatus, primatus Cæſari, primus honor, primatum locus.
Πρωτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, priores partes obtineo, primas fero. πρωτεύει αὐτοῖς, eis ſe ducẽ præſtat, Xenoph. πρωτεύει ἀρετῇ τ̃ πολιτῶν, virtutis inter ciues primas obtinet, Plut. in Solon.
Πρωτηρότης, qui primus arat, Heſiod. ἐν Ἔργοις
Πρώτιστα, primùm, in primis, Ariſt. in Plut.
Πρώτιστος, ȣ, ὁ, primus, Iliad. ϛ. & Ariſtoph.
Πρωτόπλοος, primùm nauigans, Heſych.
Πρωτόβαθρος, ὁ, qui in eminẽtiſsimo loco ſedet, in ſubſelliis primus ſedẽs, Poll. Vnde Πρωτοβαθρεῖν,

βαθρεῖν, in primis ſubſelliis locare, I. Eſther.
Πρωτοβολέω, primò emitto, Epigr. ¶ Πρωτοβόλοι, primò ferientes ſeu iacientes, Ibidem.
Πρωτόβολος, equus qui primùm dentes emiſit.
Πρωτογενὴς, primigenius Cicer.
Πρωτογεννήματα θερισμοῦ, cap. 23. Exod. meſſis primæ fruges, primitiæ frugum.
Πρωτογεύστης, ου, ὁ, prægustator Suet. Sic etiam dicitur animal quoddam Indicum, in quo ἡ γευστικὴ δύναμις præcipua eſt, Aphr. Probl. lib. 2.
Πρωτογνώμων, princeps ſenatus, vel primæ ſententiæ, de quo Cicer. libr. 1. Epiſt. ad Attic.
Πρωτόγονος, ου, ὁ, primogenitus, Nazanz.
Πρωτογόνος, primùm pariens, primò enixa, primigenius.
Πρωτογυναῖκες, primū ducentes vxores, Heſyc.
Πρωτόζυξ, primò copulantes, in Epigr.
Πρωτοθοινία, ας, ἡ, prima conuiuii portio, Poll.
Πρωτόθρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, primo loco ſedens.
Πρωτόθροος, primò locutus, Nonn. ¶ Item primo ſono editus: Vnde πρωτόθροος ὀμφὴ, id eſt, prophetia, Eidem.
Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, prima cathedra, primus conſeſſus, primarius locus Cic. Matth. 24.
Πρωτοκήριος, ὁ, primicerius.
Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus.
Πρωτόκουρος πόα, herba quæ primùm vel prima tondetur, Ariſtot. l. 6. hiſtor. Anim.
Πρωτόλεια, τὰ, primitiæ frugum, prima ſpolia.
Πρωτολογεῖν, primas occupare in dicendo.
Πρωτολογία, primus ſermo, prima actio.
Πρωτόμυσται, οἱ, primùm alicuius ſacris initiati.
Πρωτόμφαλον, ου, τὸ, clipei vmbilicus, Heſych.
Πρῶτον, primùm, i. αὐτίκα δὴ, Demoſth. ¶ Vſurpatur ſæpe vice comparatiui, Aphrod. lib. 1. Probl. ἡ πληγὴ πρῶτον τῆς ἀστραπῆς τὴν βροντὴν ἀποτελεῖ ἢ ἅμα, ictus tonitruum prius quàm fulgor efficit, aut ſimul.
Πρωτόνεως, primùm nauigans, aut qui primùm naui in aliquem locum venit.
Πρωτοπαγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Πρωτοπαγὸς, οῦ, ὁ, nuper vel primò fabricatus, nuper compactus.
Πρωτοπάθεια, ας, ἡ, primarius affectus, Galen.
Πρωτόπειρος, primùm experiens, Suid.
Πρωτοπισμὸς, q. propinamentum, Dioſcor.
Πρωτόπλαστος, ου, ὁ, primò fict⁹ & creatus, vt Adã.
Πρωτόπλοος, ου, ὁ, primò nauigans: epith. nauis nouæ, Eurip. in Androm.
Πρωτοπορεία, dicitur de iis qui primò incedunt.
Πρωτόποσις, ἡ, quæ virgo iã primùm nupſit marito, πρωτόπειρος, Athen. & Poll.
Πρωτοπραξία, ας, ἡ, prima exactio, Suid.
Πρωτόῤῥυτος, Galen. reſina ſponte profluens.
Πρῶτος, ου, ὁ, primus, primarius, ſummus. πρῶτος γένει καὶ πλούτῳ, Demoſth. ἀπὸ πρώτης, ab initio, Thucyd. ¶ Τὴν πρώτην dicunt Græci ἐλλειπτικῶς, pro prima vice, vel primùm, Galen. Ἐπιβόρειον λευκὸν διδόναι τὴν πρώτην.
Πρωτὸς, fatalis, oxyt. Cyril. (genitus.
Πρωτοπάτωρ, ορος, ὁ, pgenitor, & Πρωτοπάτορος, primo-
Πρωτοσφακτος κονία, lixiuium è cineribus calce commixtis comparatum, Ægin. lib. 7.
Πρωτοστάτης, ου, ὁ, præſtes, alæ præfectus, præſes, princeps, Xenoph. πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κέρως, qui primus in dextro cornu ſtat, Thucyd.
Πρωτοτόκια, τὰ, q. primogenia, Hebr. 12.
Πρωτότοκος, ου, ὁ, primogenitus, Luc. 2.
Πρωτοτόκος, ου, ἡ, primò enixa, Iliad. ρ.
Πρωτοτοκοῦσα, quæ primùm enititur.
Πρωτότομος, ὁ καὶ ἡ, qui primò cæditur, in Epigr.
Πρωτοτιμῶ, in primis puto.
Πρωτότυπον, ου, τὸ, exemplar, ἀρχέτυπος. ¶ Πρωτότυπον ὄνομα, nomē primitiuū & primigeniū.
Πρωτουργὸς, primarius, Plat. de Legib. 10.
Πρωτοφανὴς, primò apparens, Nonn.
Πρωτοφυὲς, Apollon. lib. γ. primùm enaſcens.
Πρώτως, primùm, primò, præcipuè, primo loco, πρώτως ἔχειν, Plat. præcellere.
Πταίρω, ſternuto, πτάρνυμαι.
Πταῖσμα, ατος, τὸ, peccatum, caſus, lapſus. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis: Terent. in prologo Hecyræ calamitas.
Πταίω, μ. αίσω, π. αικα, impingo, offendo, erro. οὐκ ἐλάσσω πταίει, non minus labitur, Thucyd.
Πτακάλα, ἡ, ſtorea quæ in lembis ſubſternitur.
Πτακὶς, ιδος, pauidus.
Πτακισμὸς, οῦ, ὁ, timiditas.
Πτακωρεῖν, timêre, pauêre.
Πτάμαι, volo, as, ὡς ἄρ. ὁ, ἔπτατο δεξιὸς ὄρνις.
Πτάμενος, volans, πταμένη, πτᾶσαι, Homer.
Πτὰξ, κὸς, pauidus, δειλὸς, πτὰξ.
Πταρμικὴ, ἡ, ptarmice, genus herbæ ad ſternutamenta excitanda, Dioſcor. lib. 2. cap. 195.
Πταρμικὸς, οῦ, ὁ, habēs vim ciēdi ſternutamenta.
Πταρμὸς, οῦ, ὁ, ſternutamentum, ſternutatio. πταρμοὺς κινεῖν, Galen. 1. ad Glauc.
Πτάρνω, & Πταίρω, & Πτάρνυμι, ſternuto, Neutr. abſol. ἔπταρον, ſternutaui, in Epigr.
Πτάω, μ. ήσω, ἀόρ. β. ἔπτην, volo, as, Neutr.
Πτε, ſyllabica adiectio, per ſyncopen à ποτέ.
Πτέλεθρον, iugerum, πλέθρον.
Πτελέα, ας, ἡ, & Πτελεὸς, οῦ, ὁ, vlmus, Theoc. εἰδ. ά.
Πτερία, filix herba, Theophr. l. 8. hiſt. cap. 8.
Πτέρινος, alatus, πτερωτὸς, Polyb.
Πτερὶς, ίδος, filix herba, Dioſcor. lib. 4. cap. 182.
Πτέρνα, ας, ἡ, calcaneum, pars pedis poſterior. ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων, poſt veſtigia gregum, Cantic. 1. Salom. ¶ Eſt & inferior pars mali, Bayſio. ¶ Item πτέρνα dicitur quæ in λιβάδα aut ἱστοδόκην immittitur apud Pollucē. ¶ Πτέρνα, dolus, fraus, δόλος, ἐπιβουλὴ, Suid. ¶ Πτέρνα in aratro, τὸ σιδήρεον τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὸ γύην: καὶ τοῦ ποδὸς, Heſych.
Πτέρνη, idem, Etymolog.
Πτερνιστὴρ, ῆρος, ὁ, calcar.
Πτερνίδες, αἱ, fundum, & baſes peluium medicorum, Poll.
Πτερνίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſupplanto, Actiu. Suid. ¶ Pro ſtimulare, Apſyrt.
Πτέρνιξ, ικος, ὁ, pternix, icis, caulis cacti.

Πτερνισμὸς,ȣ̃,ὁ,ſupplantatio, dolus,Heſych.
Πτερνιστὴς,οῦ,ὁ,q.ſupplantator,calcitro.
Πτερνοκοπεῖν,calcaneis ſtrepitum mouêre.
Πτερνοτρώκτης, q.perniuorus, proprium muris, Homer.de bello ranarum.
Πτερόδέντος,ȣ,ὁ,pennis verberatus,ταχύς.
Πτερόεις,όεντος,ὁ,volatilis,penniger,velox, agilis,leuis. πτερόεις ὀϊστὸς, Homer. volucris ſagitta Cicer.¶ Πτερόεντα dicuntur verba quaſi alata, quòd ſint veluti miſsilia velocia, ac animum vulnerent inſtar ſagittarum, Hom.
Πτερὸν,οῦ,τὸ,penna, ala, pinna, Galen. ¶ Pro plumis,ὁδὶ.ὁ. ¶ Πτερὰ,palmulæ remorum,apud Poll.Heſiod νηὸς πτερὰ dicit,i.ἱςία, vela. ¶ Πτερὰ, ſeu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitudinem conſurgentes alarum inſtar.¶ Πτερὸν,vmbella,Poll.
Πτερορρέω,& Πτερορρέυω,pennas demitto,amitto pennas,Ariſtot.& Ariſtoph.in Auib.
Πτεροῦσθαι, volucrem fieri, pennas induere, Nazanz. ¶ Dicitur etiam per metaphoram, pro ſpe erigi & animo exultare, Phil.de mũd.
Πτεροφόρος, penniger Plin. vt pinnifer Ouid. ¶ Πτεροφόροι,οἱ,vocantur curſores, tabellarii ac nuntii,quòd hi peregrè proficiſcentes (vt Dionyſ. ſcribit) ſurrectas in capite pennas geſtare ſolerent. ¶ Item ordo quidam militaris hoc nomine appellabatur, propter criſtas quas in cono geſtabant.¶ Itẽ ſacerdotũ genus apud Ægyptios.
Πτεροφόρος,regio apud Pomponium Melam.
Πτεροφυήσαντες,οἱ,plumati.
Πτεροφυήσουσι,alas aſſument,cap.42.Eſaiæ.
Πτερόω,ῶ,μ.ώσω,π.ωκα,alas accommodo ¶Item incitare aliquem,eiúſque animum erigere,vt ſi alas addas, Gregor. Καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπτέρου μεμνημένους τῶν ὑποσχέσεων, ſpe obiecta & pollicitando erigebat animos eorum. ¶ Transfertur etiam Πτερῶ & πτεροῦσθαι ad naues: nam ἐπτερωκέναι νῆες dicuntur, αἱ ἐπίκωποι,naues erectis & ſublatis atque ſuſpenſis remis,ad remigium paratæ,Polyb.
Πτερυγίζειν,de auibus dicitur alis euerberantibus latera,affectantibúſque volatum nondũ confirmatis ſatis pennis ad volaturam:Vnde pro aliquid fruſtrà tentare ſumitur, Ariſtoph.in Plut.
Πτερύγιον,ου,τὸ,pinnula, parua ala. ¶ Item ædificii pinnaculum. ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον, τοῦ ἱεροῦ,Matth.ca.4.¶ Πτερύγιον τῆς διπλοΐδος,1.Reg.24.lacinia. ¶ Πτερύγια καὶ λεπίδες, pinnulæ & ſquamæ,cap.11.Leuit.de piſcibus. ¶ Πτερύγια, naſi prominentes vtrinque alæ, Galen.lib.2.de vſu partium. ¶ Item extrema gubernaculi pars in naui. ¶ Πτερύγιον,membranula oculi ſub angulo oriens, quæ ita augeſcit quandoque vt pupillam operiat vnguis Celſ.li.7. ¶Πτερύγιον etiam dicitur carnis incrementum circa vngues vnguis aliquam operiens partem,Eidem lib.6.cap.19.

Πτερυγοφόρειν,ſuccinum, quòd plumas attrahat.
Πτερυγώδης,alatus,alæ ſpeciem gerens,Galen.
Πτερυγωκὺς,έος,ὁ καὶ ἡ, quaſi celeripennis, pernix apud Æſchyl.
Πτερυγώματα,τὰ,pudendi muliebris labra, κρημνοὶ Hipp. ambitus genitalis muliebris Celſ.
Πτερυγωτὸς,alatus,pennatus,Ariſtoph.
Πτερυλλίδες,αἱ,cicadæ,locuſtæ,ἀκρίδες Suid.
Πτέρυξ,γος,ἡ,ala. ¶ Item pinna ſiue penna: vt pinnatum eſſe ait abietis folium Theophr. hiſtor.lib.3.cap.10. ¶ Nicandr. πτέρυγας dixit pedes teſtudinis marinæ quibus innatat, pro pinniſque vtitur. ¶ Item temonis pars latior, Poll. ¶ Πτέρυγες καὶ πτερύγια etiam dicuntur veſtis laciniæ, partes veſtium circa fimbrias laciniofæ, quòd lacinioſo procurſu & vtrinque angulis alarum formam referãt, Plut.in Numa, αἱ χιτῶνος πτέρυγες, Interpr. tunicæ pinnæ. Vide Suid. ¶ Πτέρυγες item dicuntur ἐν τῇ λόγχῃ, αἱ ἑκατέρωθεν προβολαὶ ὅθεν πλατύνεται, Polluci lib.5.cap.3.
Πτέρυξις,ἡ,alarum plauſus.
Πτερύσσεσθαι,alas concutere, alarum plauſu latera ferire, vt gallinacei ante cantum, Lucian. Ὁ, τε γὰρ ἐν τῇ θυρίμῃ χηνίσκος ἄφνω ἐπτερύξατο καὶ ἀνεβόησε, latera quatere cœpit alis. ¶ Tranſlatè dixit Athen.li 6. ex Diphilo. Γέγηθα καὶ χαίρω τι καὶ πτερύσσομαι, lætórque gaudeóque & alis plaudo.
Πτερυτὸς,πτερωτὸς,pennatus,alatus.
Πτερώματα,τὰ, pinnæ & muri in ædificiis, ab alarum ſimilitudine,Strab.lib.17.
Πτέρωσις,remigium alarum,q.alatura, Lucian.
Πτερωτὴς,ȣ̃,ὁ,qui pennas accommodat, Naz.
Πτερωτὸν,τὸ,ales,volucris.
Πτερωτὸς,οῦ,ὁ,pennatus,alatus,Poll.
Πτῆμα,ατος,τὸ,volatus auium,πτῆσις Suid.
Πτῆμι,& Πτήμι,μ.ήσω,π.ηκα,ἀόρ.β.ἔπτην, volo,as:Vnde πτῆναι,volare, Neutr.abſol.
Πτηνὸς,οῦ,ὁ, volucris Gazæ in Ariſtot. volatilis,alatus, πτηνοὶ πόδες,volucres pedes, Epig.
Πτῆσις,εως,ἡ,volatus,volatio Gaz.in Ariſtot.
Πτήσσω,μ ήξω,π.ηχα,timeo,inhorreo,metu trepido & contrahor,percellor, conſternor, Sophocl in Aiace.
Πτητικὸς,ὁ,volatilis,apud Athen.lib 9. ¶ Apud Ariſtot. volax vertitur à Gaza.
Πτίλον,ȣ,τὸ,pluma,penna mollis,Herodot. ¶ Item velum, remus. ¶ Pro galea, Ariſtoph. Interpr.πτίλα βλέφαρα, Dioſcorid.lib.2. cap. 87. raritas ſuperciliorum. ¶ Ariſtot. lib. de greſſu Anim. πτίλα vocat, quæ obliquis mẽbranarum pinnulis teguntur,vt papiliones.
Πτιλὸς,οῦ,ὁ,caluus,ſuperciliis depilatis, Heſyc.
Πτίλωσις,εως,ἡ,oculorum vitium, quum pili ſuperioris palpebræ defluunt, Galen. libr.14. Methodi, vel quum conuertuntur pupillámque impediunt, vel ordine duplici ſupernaſcuntur. craſsities eſt calloſa palpebrarum rubea, cui accedit frequenter defluum pilorum.

rum, Ægin.lib.3. & Galen.lib.14. Methodi.

Πτιλωτὰ, τὰ, quæ membrana ſicca volant, ſic Gaz.in Ariſtot.

Πτισμὸς, οῦ, ὁ, genus cantilenæ.

Πτισάνη, ης, ἡ, ptiſana, hordeum vel triticũ decorticatum. Fit etiam ptiſana ex aliis frugibus, lib.2. Dioſcor. ¶Πτισάνη prima & ſecunda breui, in Epigr. ¶Nicand.quoq; dixit, κοτύλην πτισάνοιο χέασθαι, in Ther.

Πτίσσω, decortico, tundo quod pinſendo fit in hordeo & aliis frugibus. ἐπτισμέναι κριθαὶ, hordeum pinſitum Gaz.lib.8.Anim.Ariſtot.

Πτιστικὸν, οῦ, τὸ, cantionis ſpecies.

Πτόα, ας, ἡ, pauor, timor, tumultus.

Πτοέομαι, μ. ἠσομαι, π. ημαι, animo cõſternor, timeo, animo percellor, pauore perfundor, ἐπτοῆσθαι περὶ τὴν ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς ὀχείας, i. voluptate rei venereæ geſtire atque incitari, Ariſtot. lib.6. Anim.cap.18. ἵπποι πτοηθέντες ἀπ' οὐδεμιᾶς ἐμφανοῦς προφάσεως, equi perterriti nulla manifeſta cauſa, Plut.in Public.

Πτοέω, μ. ήσω, π. ηκα, terreo, afficio ſpe vel metu, hallucinor, Act. Accuſ.

Πτόησις, ἡ, δειλία, animi conſternatio Liu. ¶Item libido muliebris, 1. Petr.cap.3.

Πτοῖα, ας, ἡ, pro πτόα, pauor, inanis metus, Etym.

Πτοιαλέος, trepidus.

Πτοιέω, μ. ήσω, π. ηκα, terreo, Accuſ.Heſiod.

Πτοῖος, timor, tumultus.

Πτόλεθρον, ου, τὸ, & Πτολίεθρον, oppidũ, vrbs. ὀδ.α.

Πτολεμίζω, belligero, πολεμίζω, id eſt, πολεμῶ, Odyſſ.ξ.

Πτόλεμος, πόλεμος, Homer. bellum.

Πτολιπόρθος, ου, ὁ καὶ ἡ, & Πτολίπορθος, vrbis expugnator & populator, Iliad.ό.

Πτόλισμα, ατος, τὸ, ciuitas, πόλις, Suid.

Πτορθάκανθος, ramos gerens aculeatos, ramis aculeiger, Theophr.

Πτόρθος, ου, ὁ, ramus, germen, κλών, κλάδος, Heſiod. πτόρθοιό τε λήγει, finem facit germinãdi. ¶ Et apud Theophr. πτόρθον ſcapum vertit Gaza. ¶ Πτόρθος μέγας, pro claua Herculis, in Epigramm.

Πτέρμος, celer, prudens, φρόνιμος.

Πτόρμος, ου, ὁ, ſternutatio, pro πταρμὸς, Æolicé.

Πτυαλισμὸς, apud Hippocr. eſt ſcreatus.

Πτύας, ſpecies aſpidis, à ſpuendo.

Πτύγμα, ατος, τὸ, quippiam duplicato compoſitum aut complicatum, vt linteum, Æginet. lib.6.cap.90.

Πτύγξ, γὸς, ptynx, auis quam nonnulli eandem eſſe putant cum hybri, Ariſt.li.9.Anim.c.12.

Πτύελον, ου, τὸ, ſpuma maris, ſputum, ſaliua, peluis tonſoria, Heſych. ¶ Aphr. lib.2. Probl. πτύελον per ε. δι' ἧς ἄγεται τὸ πτύαλον, pus expuitur Gazæ.

Πτυκτίον, ου, τὸ, ruga, libellus, βιβλίον, Heſych.

Πτυκτὸς, plicatus, conuolutus, obſignatus.

Πτωὸν, præceps.

Πτύξ, χὸς, ἡ, vel Πτύξις, i. plicatura, δίπλωσις, Heſych. flexus, flexura. ¶Πτύχες in ſcutis dicuntur coria alia ſuper alia complicita, Iliad.ή, ἑπτὰ δ' ἤ διὰ πτύχας ἦλθε. ¶ Πτύχες etiam apud Homer.montium deuexitates, & iuga: Vnde πολύπτυχος ὄλυμπος, quaſi multis iugis aſſurgens, vt πτύχας quaſi ſtrias intelligamus ad ſimilitudinem veſtium ſtriatarum & cõplicatarum. ex quo Πτυχώδης ſtriatus, rugoſus. Ariſtotel.verò cancrorum plicatilia integumenta. ἐπικαλύμματα πτυχώδη vocauit, hiſtor. libr.5. ¶ Item Πτύχες, valuæ, Poll.

Πτύξαγρις, cancri epithet.

Πτύον, τὸ, ventilabrum θρινάκη ſiue θρῖναξ: Vnde Πτυόφιν, cum ventilabro, Iliad.ν.

Πτυρμὸς, metus, horror, φρίκη, Heſych.

Πτύρομαι, conturbor, terreor. ¶ Πτυρεὶς ἵππος, conſternatus equus, Plut.in Fab.

Πτύσις, excreatio, ſputum, expuitio Plin.

Πτύσμα, & πτίσμα, ατος, τὸ, ſputũ, σίαλος, Poll.

Πτύσσομαι, induo, Ariſtophan. πρὸ τοῦ πρὶν δή ποτ' πτύξομαι.

Πτύσσω, μ. ύξω, π. υχα, plico, contraho in rugam, τὴν ἀλουργίδα πτύξαι, Plut.in Rom.

Πτύχη, ης ἡ, idem quod πτύξ. ¶ Πτύχη in commentario in primum Argon. Apollon. locus vbi nauis nomen inſcribitur: Apud Polluc. ſcriptum eſt πτυχίς.

Πτυχὴ, ῆς, ἡ, concauitas, vallis, ſinus, Euripid. ἐν δέλτου πτυχαῖς, in finibus & plicis epiſtolę.

Πτυχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rugoſus.

Πτύω, μ. ύσω, π. υκα, ſpuo, excreo, emitto ſputum, expuo, eiicio de mari, in Epigr.

Πτωκάδες, Harpyiæ, Schol.Sophocl.in Philoct.

Πτῶμα, ατος, τὸ, caſus, ruina, lapſus. πρὸς πτώματα ποτίζεται, bibitur contra præcipitationes, Dioſcorid.lib.1.cap.187. ¶ Item cadauer, à cadendo dictum, Marc.cap.6. ἦραν τὸ πτῶμα αὐτοῦ, cadauer eius legerũt. ¶ Πτώματα ἐλαιῶν dicit Lyſias, cadiuas oleas.

Πτὼξ, κὸς, ὁ, timidus: Vnde pro lepore ponitur: à timiditate, hoc eſt, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν, Poll.

Πτωματίζω, Cyrill. præcipitem do, præcipito.

Πτῷον ἱερὸν, Ptoum templum, Herodot.lib.8.

Πτώσιμος, ου, ὁ, caducus.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, ruina. ¶ Plaga exponitur cap.30.Exod.

Πτώσσω, & Πτωκάζω, Ionicè pro πτήσσω, μ. ώξω, π. ωχα, formido, timeo, Iliad.δ. ¶ Item mendicando adeo, Heſiod.

Πτωτικὸς, q.caſualis. Πτωτὸς, cadens, cadiuus.

Πτωχαλάζων, pauper arrogans, præ ſe ferens faſtum cum paupertate coniunctum, Athen.

Πτωχεύω, μ. εύσω, π. ευκα, inops dego, mendico, δαῖτα πτωχεύειν, Odyſſ.17. prandium emendicare. ¶ Πτωχεία, ας, ἡ, inopia, mendicitas, 2. Corinth.8. ¶ Πτωχεῖον, domus mendicorum, in canone 8. concilii Chalced. dicitur & Πτωχοτροφεῖον.

Πτωχίζω, pauperem facio, cap.2.lib.1.Reg.

Πτωχικὸς, οῦ, ὁ, mẽdicus, Adie. πτωχικὴ στολὴ, Euri.

Πτωχέστερος, mendicior, Ariſtoph. in Acharn.
Πτωχοποιός, mendicos faciens.
Πτωχός, οῦ, ὁ, mendicus, inops, Ariſtoph.

Π Υ

Πυάμους, veteres dixiſſe fabas pro κυάμους, annotat Euſtath. Iliad χ. & Poll.
Πυανεψιών, ῶνος, menſis apud Athenienſes, October Gaz. Iulius Lapo in Theſ. Plutarch.
Πυανός, faba, legumen, Athen. lib. 9.
Πύαρ, coagulum, πτύα, Heſych.
Πυαρίτης, decoctum lac, quod ſtatim à partu emulgetur, coloſtrum.
Πυγαῖον, ου, poſticus, πυγαῖον ἄκρον, extrema natiũ.
Πυγαῖος, ου, ὁ, ſalax, libidinoſus.
Πυγαλίαι, apud Strabon. qui natium morbo afficiuntur, Agamemnonis ſocii.
Πύγαργος, ου, aquilæ genus cauda albicante. ¶ Apud Ariſtotel. Gaza ait poſſe albicillam verti. ¶ Item qui eſt albo podice, mollis.
Πυγή, ῆς, ἡ, nates, ἕδρα, κάθισμα, Ariſtoph. Vnde Πυγίδιον, diminut Eidem. & Πυγίζω, μ. ίσω, π. ικα, pædico, Act. Accuſ. iung. ¶ Πυγηδόν, Aduerb. Ariſtot. lib. 5. Anim. πυγηδὸν συνιόντες λέοντες, leones auerſi coeuntes.
Πύγισμα, ατος, τό, pædicatio.
Πυγιστής, οῦ, ὁ, pædico.
Πυγμαῖος, ου, ὁ, pygmæus. πηχυαῖος, quòd cubitales πυγμαῖοι ferè ſint, & ternos dodrantes non excedant, vt ſcribit Plinius. ¶ Item bellator, & ad bella prõptiſsimus, inquit Hiero. in c. 27. Ezech. De Pygmæis Gell. li. 9. cap. 4.
Πυγμαίως, inſtar pugni, Etym. πύξ.
Πύγματος, ου, ὁ, inſtabilis.
Πυγμαχέω, cæſtu pugnam committo, Apoll. 2.
Πύγμαχος, ου, ὁ, pugil, πύκτης, Odyſſ. 9.
Πυγμή, ῆς, ἡ, cæſtus, pugnus, Plut. in Lycurg.
Πυγολαμπίς, ίδος, ἡ, cicindela, genus inſecti, nũc pennatum nunc impenne, Ariſtot. 4. Anim.
Πυγός, οῦ, ὁ, & Πυγοσκελὶς, breuis, & genus animalis. ¶ Πυγὸς etiam apud Theophr. lib. 3. hiſt. pl. enumeratur inter arbores montanas.
Πυγοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, clunes ornans vel lacertos, epith. meretricis, Heſiod.
Πυγούσιον, ου, τό, cubitale, vlna, Arat.
Πυγών, ῶνος, ὁ, cubitus, Theoni.
Πυγωνιαῖος, cubitalis.
Πυδαρίζω, calcitro, clunes motitans laſciuè ſalto, Etymol. ¶ Dicitur & πυγαρίζω, παρὰ τὴν πυγὴν λακτίζω, Comment. Ariſt. in Equit.
Πυέλιον, ου, & Πυελὶς, ίδος, ἡ, & Πύελον, ου, τό, & Πύελος, ου, ὁ, ſcyphus, vrna, Pollux inter vaſa balnearia ponit. ¶ Aliis videtur πύελος concauus locus fuiſſe in quo abluerentur: quãuis & theca rectè dicatur πύελος. ¶ Nõnulli πυέλοις balnei ſolia interpretantur. Πύελος καὶ πυελὶς, i. pala annuli, σφενδόνη, Poll. ¶ Πύελος apud Medicos concauitas, aut intercapedo in quam cerebri meatus exeunt.
Πυελώδεις μύες, ſoliati mituli: ſic Gaz. de mitulis de genere oſtreorum, Ariſt. l. 5. Anim. c. 15.

Πυετία, ἡ, coagulum, de quo Ariſt. lib. 3. Anim.
Πυέω, ad ſuppurationem perduco, ſuppuro.
Πυθάγγελος, ῥαγῳδίας ποιητής, Ariſt. in Ran.
Πυθάκνη, dolium, vrceus, Dioſc. lib. 5. cap. 13.
Πυθανάγκη, ex neceſsitate perſuaſio, Cicer. ad Atticum.
Πυθαυλής, οῦ, ὁ, Pythii carminis cantor.
Πυθεδών, όνος, genus lacerti, σηπεδών, Nicand.
Πυθεῖον, Pythium oraculum, ſiue locus vbi oracula reddebantur, Alexãd. Genial. l. 6. c. 2.
Πυθέσθαι, ἀκοῦσαι, audiuiſſe, accepiſſe. in Iliad.
Πυθεύς, έος, ὁ, conſultus ac prudens. πυθέως, τοῦ, Thucyd. vbi Valla Apollinis Pythii vertit.
Πύθια, vel Πύθια, τά, ludi in honorem Apollinis inſtituti ab Agamemnone, Etym.
Πυθίαι, vates Apollinei, vaticinãtes Phœbades.
Πυθικός, Pythicus. πυθικὸς νομοθέτης, legumlator Apollinis, Plat. in Leg.
Πύθιον, τό, Apollinis templum.
Πυθιονίκης, victor in Pythiis, Ariſtot.
Πύθιος, Apollinis cognomen à Pythone ſerpente, quem iaculis ſuis interemiſſe fertur. ¶ Πύθιοι apud Lacedæmonios, qui Delphos ad conſulenda oracula mittebantur, qui publicè cũ regibus veſcebantur vnà, Herodot. l. 6.
Πυθμένες, αἱ, ſpicæ. ἐν τῇ ἀμπέλῳ τρεῖς πυθμένες, in vite tres propagines, cap. 40. Geneſ.
Πυθμενόθεν, funditus, prorſus.
Πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, imum, pars ima, ſolum, propago, radix. πυθμὴν ἐπίτριτος, Ariſtot. lib. 5. Polit. cap. 12, ſeſquitertium fundum, vbi πυθμένα interpretantur radicẽ, vt Marſilius: alii propaginem: alii fundum, vt Thermarides Pythagoricus: Leonardus cubum, quod non placet Fabro Stapulenſi: Quem ibidem videas diligenter de ratione numerorum.
Πυθοῖ, in Pythiis, Aduerb. Plut. in Numa.
Πυθόληπτος, à Pythio correptus, fureas.
Πύθομαι, putreſco, σήπομαι: Interrogo, audio.
Πυθόμαντις, ἡ, vates Pythicus, Sophocl. Adiect.
Πυθόχρηστον, ου, τό, oraculum Apollinis. πυθόχρηστον μαντεῖον, oraculum Pythicum, Ariſtot. libr. 7. Politic.
Πύθω, μ. ύσω, π. υκα, putrefacio, Accuſ. Heſiod.
Πυθώ, όος, ἡ, putredo: & vrbs Phocidis, Etym.
Πυθώδε, ad locum oraculi Apollinis Pythii.
Πύθων, ωνος, ὁ, pytho ſerpens, draco. ¶ Item ſpiritus diuinator, quo qui correpti ſunt, Πυθωνικοὶ appellantur. Plutarch. tradit πύθωνα ſuo tempore vocatum fuiſſe, quem olim ἐγγαστρίμυθον vocabant, & εὐρυκλέα.
Πύκα, ornatè, prudenter, affabré.
Πυκάζω, μ. άσω, π. ακα, tego, ſtipo, fulcio, munio, denſo, Iliad. θ. Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο, mẽtẽ obduxit atq; inuoluit dolor.
Πυκασθείς, έντος, ὁ, coopertus.
Πυκασμός, denſatio Plin. δασύτης χρώματος.
Πυκινά, πυκνῶς, συνεχῶς, crebrò, Homer.
Πυκινός, οῦ, ὁ, denſus, creber, frequens, calidus, prudens, tutus, in Iliad.

Πυκνόφρων,ονοσ,ὁ,prudens.
Πυκνῶς,ἐπιμελῶς,Homer.
Πυκνὰ,prudenter,denſè,crebrò,Aphr.in Probl.
Πυκναῖος,vetus.
Πυκνάκις,frequenter, Ariſtot.in Probl.ſect.3.
Πυκνίτης,locus concionis Athenis, quod & πνὺξ dicebatur,Ariſtoph.Comment.in Equit.
Πυκνόβλαστος,denſè germinans.
Πυκνογόνατος,ου,ὁ,denſè geniculatus,crebris diſtinctus geniculis & internodiis,Dioſc.
Πυκνοκίνδυνος, qui quodlibet periculum intrepidè adit,Ariſtot.4.Ethicor.
Πυκνόκομον,genus herbæ, Dioſc.lib.4.cap.272.
Πυκνόριζος,denſus radice, qui crebra eſt radice.
Πυκνὸς,οῦ,ὁ,denſus,creber,frequens, ſpiſſus,ſolidus, ſucci plenus Terent. qui carnem habet ſolidam, Galen.ad Glauc. ¶ Item πυκνὸς, συνετὸς,ſapiens,Iliad.γ.
Πυκνόσαρκος,denſus corpore,aut carne.
Πυκνοσπορεῖν,denſum ſemen ſpargere.
Πυκνόσπορος,denſè ſeminatus.
Πυκνοσπειρόμενος, qui frequens ſeritur.
Πυκνόστυλος, cuius intercolumnio vnius & dimidiatæ colũnæ craſsitudo interponi poteſt, à frequentia ædes ita vocantur, Vitruu.
Πυκνότερον,crebrius,ſæpius,Plat.de Rep.
Πυκνότης,denſitas,ſpiſsitudo.¶ Item prudentia, ἢ σύνεσις,φρόνησις,Ariſtoph.in Equit.
Πυκνοῦμαι,ſpiſſor Senec.craſſeſco,ſpiſſeſco.
Πυκνόφθαλμος,crebras habens gemmas.
Πυκνόφυλλος,frondibus denſus.
Πυκνόω,μ.ώσω,π.ωκα,denſo,ſolido, ſpiſſo Celſo.¶ Aliquando itero ſæpe, Ariſtoph.νεφ.
Πυκνῶς,crebrò,ſæpe.
Πύκνωμα,τος,τὸ,ἡ πύκνωσις,farctus Columel.
Πύκνωσις,εως,ἡ, πυκνότης, ſpiſsitudo, denſitas, craſsitudo,Galen.lib.2.ad Glauc.
Πυκτεῖον,ου,τὸ,locus vbi pugiles exercentur, armarium libellorum,Suid.
Πυκτεύομαι,& Πυκτεύω,μ.εύσω,π.ευκα,pugno,i. pugnis decerto,pugilem ago,pugilum certamen exerceo, pugilatu vtor, pugillor, Bud. ¶ Accipitur etiam pro quouis modo contendere, Lucian.
Πύκτης,ου,ὁ,pugil.
Πυκτίδες,αἱ,fidiculæ.
Πυκτικὴ,ῆς,ἡ,ars pugilis, pugilatus.
Πυκτικὸς,pugilum certamini aptus, magiſter ludi,pugilum magiſter,Ariſtot.
Πυκτίον,ου,τὸ,pugillares,libellus,breuiariũ, breue,πυκτίς.ἐν πυκτίῳ γράφοντες, in pugillaribus ſcribentes,Ariſtoph.Interpr.
Πυκτὶς,ίδος,ἡ,libellus,tabula,epiſtola,in Epigr. ¶ Item πυκτὶς, nomẽ animalis apud Ariſtop. quòd punctis ſit diſtinctum.
Πυκτὸς,ἐσφραγισμένος,punctus:à πύσσω,Hom. πίναξ πυκτὸς, pugillares exaratæ & ſcriptæ.
Πυλαγόρης,ου,ὁ,legatus ad Amphictyones.
Πυλαγορεῖν,pylagoram agere ſeu eſſe, Æſchin.
Πύλαι,αἱ, locus Græciæ,quem Thermopylas aſiâs vocant. ¶ Dicebatur item πύλαι conuentus Amphictyonum,Etym.
Πυλαία,ἡ, Pylæa, concilium apud Pylas locum Græciæ fieri ſolitum ab Amphictyonibus, Æſchin. Hinc Πυλαία & πυλαϊκὴ ὀχλαγωγία ꝓ triuiali loquacitate ponitur,quòd ad Thermopylas hominũ colluuies conflueret, quos πυλαιαστὰς vocabãt,& Suid.πυλαιστάτοις.Plut. in Pyrrho, ταῦτα μὲν ὄζει πυλαϊκῆς ὀχλαγωγίας, hæc Thermopylarũ ineptias redolent.
Πύλαιος,extra portam, Etym.
Πυλαίστατος,homo nihili.
Πυλαῖτις,ιδος,ἡ,epitheton Mineruæ,quia in portis vrbium pingebatur.
Πυλάρτης,ου,ὁ,habens portas validas & bene cõpactas,Epith. Plutonis apud Hom. Odyſſ.λ.
Πυλαυρὸς,vel πυλουρὸς,& Πυλαωρὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ, ianitor,& ianitrix,cuſtos,Epigr.lib.4.
Πυλεὼν,ῶνος,pro πυλὼν,veſtibulũ,ianua,Poetic.
Πύλη,ης,ἡ,porta, columna ex lapide quadrato vel laterculis,ianua,Apoll.Rhod. ¶ Διὰ πυλῶν,vectigal quoddam apud Athenienſes.
Πυληγενὴς,έος,in Pylo vrbe genitus,vt Neſtor.
Πυληγόροι,publicani, qui & panegyres curant.
Πύλιγγες,lanugo,pili qui in anu naſcũtur, Heſy.
Πυλὶς,ίδος,ἡ,portula.
Πυλλέω,frango,dico,diuulgo.
Πυλουρὸς,ianitor,Herodot.
Πυλοῦχοι,αἱ, acroteria,i.ἀκρωτήρια,Ioſeph.
Πυλωλάκτης,malorum plenus.
Πύλωμα,ianua,Eurip.in Phœniſsis.
Πυλὼν,ῶνος,ὁ, veſtibulũ, Ariſtot.de mundo.
Πυλωρεῖν,ianitorem eſſe,portas ſeruare.
Πυλώριον,ου,τὸ,ianitoris tugurium,Poll.
Πυλωρὸς,οῦ,ὁ,ianitor, portarum cuſtodiæ præfectus. ¶ Πυλωρὸς etiam, ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας, Galen.inferius ventriculi orificium.
Πύματος,ου,ὁ,vltimus, in Epigram.
Πυμελώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,pinguis.melius πιμελώδης.
Πυνδαξ,ακος,ὁ, manubrium gladii,baſis. Gaz. apud Ariſtot.in Probl. accipit pro operculo.
Πυνθάνομαι,μ.πεύσομαι,π.πέπυσμαι, μέσ.ἀόρ.β. ἐπυθόμην,audio,intelligo,cognoſco, comperio,interrogo,ſciſcitor, Accuſat. πυνθάνομαι ταῦτα, hæc audio, Xenoph. πυνθάνομαι τὸν ἄνδρα πάντων, ab omnibus ſciſcitor de viro, Ariſtoph.¶ Genit. etiam iungitur. ὡς ἐγὼ τοῦ πατρὸς ἐπυνθανόμην, vt de patre audiebam, Æſchin. πυνθανόμην Ἰθάκης, Odyſſ.ν. audiebam de Ithaca. πυνθάνομαί σου, ex te audio, Demoſth.& Plat.de Republ. ¶ Et cum Præpoſit.πυνθάνομαι ἐκ σοῦ, Thucyd. πυνθάνομαι παρὰ σοῦ τοῦτο, Demoſth.audio ex te.
Πυωνιοὶ,& πυάνοι,legumina cocta,πυανοί.
Πὺξ,Aduerb.pugnis,Iliad.γ,καὶ πὺξ ἀγαθὸν πολυδεύκεα, i. ἐν πυγμῇ ἀνδρεῖον καὶ γενναῖον.
Πύξα,Vide Interpr.Theocr.Idyl.ζ.
Πυξάκανθα,arbor eſt Dioſcor.lib.1.cap.133.
Πυξεὼν,ῶνος,ὁ,buxetum.
Πυξινὸς,οῦ,ὁ,buxeus,Ariſtoph.

Πυξίον,tabula qua vtebatur ſcriptores, Lucian. ¶ Item inſtrumentum pictoris.
Πυξὶς,ίδος,ἡ,pixis,πινακίδιον. Vnde πυξίδιον.
Πυξοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, habens colorem buxeum, qui buxeo eſt colore,luridus.
Πύξος,ου,ὁ,buxus:vnde deducitur mutato π in b.
Πυξώδης,buxeus.
Πυοειδὴς,purulentus Plin.ſimilis puri,puris ſpeciem referens Gaz.ex Ariſtot. lib.6.Anim.
Πῦον,pus. πῦον ἔπλετο λευκὸν, pus extitit album, Empedocles apud Ariſtot. li.4.cap.8. de gener. Animal.
Πυοποιεῖν,ad ſuppurationem perducere, Dioſco. lib.2.cap.188.
Πυοποιὸς,ὁ καὶ ἡ,pus mouens,ſuppurans, pus excitans,ſuppurationes adiuuans.
Πυοῤῥεῖν,pus emittere,eſſe purulentum.
Πυοῤῥία,ſuppuratio.
Πυοῤῥοοῦντα τῶν ὤτων, & ὦτα πυοῤῥοοῦντα, aures purulentæ,aures quibus effluit pus, Dioſcor. lib.1. cap.78.
Πυὸς,ἀντὶ τοῦ πυρὸς,triticum, Etym.
Πυὸς,έος,τὸ,coloſtrum vel coloſtra, æ,i.lac primum poſt partum in omnibus animalibus: hoc coit denſatúrque in caſei ſpeciem: Vnde Martial.lib.13.De primo matrum lacte coloſtra damus.Vide Cõment.Ariſtoph.in Pace. ¶ Apud Hippocr.etiam vbi ita ſcriptum πύη, Galen.exponit, τὰ πρωτογάλακτα τὰ ἐξ ἑαυτῶν πηγνύμενα,lac primum quod ſponte concreſcit atque coit.
Πυουλκὸς,οῦ,ὁ,inſtrumentum quo pus extrahitur Galen.lib.2.ad Glauc.
Πύππαξ,in Commentar. Ariſtoph. in Acharn. eſt palpi & poppyſmatis vox: vnde πύππαξ ἐπιφωνεῖν,eſt ποππύζειν,palpũ obtrudere Plau.
Πῦρ,ρὸς,τὸ,ignis,vis ignea,calor,incendium.πῦρ καίειν, ignem facere, focum accendere, Xenoph.in OEcon. ¶ Πῦρ pro æthere etiam ſumi volunt,vt in illo Adag.ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρὶ, id eſt, me mortuo terra cœlo miſceatur.Πῦρ πνέοντες,feroces,Xen.7.Ἑλλω
Πυρὰ,ᾶς,ἡ,pyra, hoc eſt,lignorum ſtrues,rogus, buſtum,πυρκαϊὰ, Hom.in Iliad.τάφος, Eurip.
Πυράγρα,ας,ἡ,forceps,quòd ignẽ capiat, Ili.σ.
Πυράζω,μ.άσω,π.ακα,rutilo,rubeo, Neut.abſo.
Πυραίθω,ignem facio,ignes excito, Eurip.
Πύραυνος,vas ad ignem ferendum.
Πυράκανθα,ἡ, pyracantha, planta de qua præter Dioſcor.meminit Nic.in Theriac.
Πυρακτέω,comburo.
Πυρακτόομαι,μ.ώσομαι, liqueſco igni, igneſco.
Πυράκτωσις,εως,ἡ,incendium.
Πυραλὶς,ἡ,auis aduerſa turturi,Ariſtot.lib.9.Anim.cap.1.Gaz ignariam vertit,Athen.lib.9.
Πυραμειδὴς,ignitus,ignis ſpeciem habens, viuido colore & igneo præditus.
Πυράμη,ης,ἡ,falx meſſoria,Comm.Ariſt.in Pac.
Πυραμητὸς,οῦ,ὁ,meſsis, meſsis tritici.
Πυραμίδες,αἱ,pyramides, moles Geometrica ratione conſtructæ in modum flammæ,vt à lato videlicet in acutum tendant. πυραμίδων κόμματος,in Epigr.
Πύραμος,fluuius Ciliciæ, dictus propter abundantiam tritici circa ipſum,Etym.
Πυραμοῦς,ὁ,Athen.lib.4.placentæ genus ex tritico,melle admixto: quod proponebatur pro prẽmio iis, qui totam noctem vigiles perdurarent,Comm.Ariſt.in Equit.& Poll.
Πυραμύξα,ἡ,apis,ἡ μέλισσα.
Πύραυνον, inſtrumentum prunis ardentibus ferẽdis,Poll.vulgò *chauffete*:πύραυνος,Heſyc. alibi πύραυνον habet.¶Πύραυνος,idem,Etym.
Πυραυγὴς, ignei ſplendoris.
Πυραυλικὰ ὄργανα,Bud.vocat bombardas in Epiſt.poſter.quòd fiſtulas referant, & ignem emittant.
Πυραυστὴς, pyrauſta, vermiculus aranei ſpecie, infeſtans fauos apum, qui & κλῆρος dicitur, Ariſtot.lib.8.Animal.cap.27.ſic Gaza. ¶ Eſt & paruum animal quod volans in lucernam, vt ignem attingat, aduritur. Meminit eius Ælian. Vide in Chil.Eraſ.Pyrauſtę gaudiũ.
Πυργηδὸν,inſtar turris,cateruatim, Iliad.μ.
Πυργοῦμαι,& Πυργηρέω,μ.ήσω,π.ηκα, & Πυργηρεῦμαι,ſum in arce,contineo me intra muros.
Πυργήρως,excelſè,inſtar turris.
Πυργίον,ου,τὸ,pars triremis:ſicut & πυργοῦχος.
Πυργίσκος,armariũ, arca in turris ſimilitudinẽ.
Πυργῖται,paſſerum genus, quod in turribus nidificat,Galen.lib.6.ſalubrium, & Ægin.li.1.
Πυργόβαρις,εως,ἡ, turris munita, propugnaculũ vel domus in modum turris ædificata, Suid.
Πυργομαχεῖν, turrim oppugnare, Plutarch.
Πύργος,ου,ὁ, turris: Et pyrgus Martial. fritillus Iuuenali: alueolus in quo agitantur antè iactum teſſeræ. ¶ Πύργος, militaris ordo quadringentos viros continens, cohors, turma equeſtris.
Πυργοῦχοι,οἱ,tigna in naui cataphracta quæ turres ſuſtinent,Poll.& Polyb.
Πυργοφορέω,turrim geſto.
Πυργοφόρος,ου,ὁ καὶ ἡ,turrifer:epith. Rheæ,Syneſ.
Πυργόω,μ.ώσω,π.ωκα,in altum tollo: vnde apud Ariſtoph. ἐν εἰρήνῃ, πυργῶσαι τέχνην. Dicitur etiam lib.1. Epigr. πυργωθεὶς ἐλέφας, turritus & ingens.
Πύργωμα,τος,τὸ,turris,πύργος, Eurip.in Phœn.
Πύρδαλα,vel πύρδαμα,focus,ſarmenta,faſces.
Πύρεθρον,genus herbæ,Dioſcor.li.3.cap.86.Hæc πυρῖτις dicitur à Nicand.
Πυρεῖον,ου,τὸ, focus, thuribulum, receptaculum ignium,Exod.27.θυμιατήριον Suid.acerra.
Πυρεκβόλα,igniuoma,Alex. Aphrod. in Probl.
Πυρεκτικὴ ἀνωμαλία,febrilis inæqualitas,Galen.
Πυρεξία,ἡ,& Πυρετὸς,οῦ,ὁ,febris. Vnde πυρέτιον febricula, Aphrod.lib.1.Problem.
Πυρέττω, febricito, febrio Gaz. febre conflictor, πυρέττω τοῦτον τὸν πυρετὸν, corripior hac febri,Galen.lib.1.ad Glauc.πυρέττοντες τεταρταίῳ

ταῖοι, quartana febre laborantes, Philoſtr. in Heroicis.
Πυρετώδης, febres creans, febres contrahens.
Πυρεὺς, ὁ, comburens, igne vaſtans, incendiarius Tacit. πυρπολήτης, Heſych. πυρκαεὺς, Æſchyl.
Πυρευστικὴ χρεία, ignarius vſus, Theophr.
Πυρβάλλειν τὴν ὕλην, ignem in materiam ſeu ſiluam immittens, Plat. in Epiſt.
Πυρὴ, focus, rogus.
Πυρήϊα, τὰ, ligna quæ colliſa ignem edunt, ſiue lapides idem facientes, ignaria.
Πυρὴν, ῆνος, ὁ, & πυρήνη, ἡ, oliuarum oſsiculum, ὅσον τε πυρὴν ἐλαίης, Herodot. inſtar nuclei oliuæ: ſanſarum, hoc eſt, nucleorum medulla. ¶ Πυρῆνες, nuclei omnes quibus in pomis exterior & ambiens eos caro ſuſtinetur, quales ſunt in ceraſis, prunis, oliuis, vuis, aliiſque eiuſmodi: κόκκοι verò acini. ¶ Apud Theophraſt. tamen hiſtor. lib. 3. cap. 12. τῆς μεσπίλης πυρῆνα, meſpili acinum traſtulit Plinius lib. 15. cap. 12. ¶ Apud Hippoc. etiam de thuris granis & micis dicuntur πυρῆνες pro χόνδροι. ¶ Πυρῖναι vel πυρῆνες dicuntur, ςρόβιλοι Galen. lib. 6. κατὰ τόπους. Dicitur verò ὁ πυρὴν, & ἡ πυρίνη à Conſtant. γεωπονικῶν lib 9. ca. 18. & 19. Apud Heſych. non ſtrobili ſiue nucis pineæ nuclei, ſed αἱ πυρῖναι, τὰ ἐντὸς τῶν ἐλαιῶν ὀςᾶ, oliuarum oſsicula. ¶ Πυρὴν, congeries, ſtruéſve in acumen tendens, quã metã vocare poſſis, cuiuſmodi eſt fœni meta ¶ Πυρῆνα μήλης pro ſpecilli medici cuſpide ac ſummo frequenter, apud Galen.
Πυρηνήμοις ῥιπίδας, ventilãtes ignẽ folles, Epig.
Πυρηνώδης, q. nucleaceus, nucleoſus, nucleatus.
Πυρηφόρος, ου, ὁ, frugifer, σιτοφόρος.
Πυρία, ας, ἡ, balnei genus, ſolium. ¶ Item fotus, fomẽtum, Galen. ad Glauc. αἱ πυρίαι, fomenta caloris, æſtuationes.
Πυρίαμα, fomentum, Gaz. in Probl. Ariſtot.
Πυρίασις, fotus, ſiccum fomentum.
Πυριατήριον, ου, τὸ, teſtudo illa vnde vapor ſiccus egreditur ad ciendum ſudorem, laconicum Celſ. aſſa Cicer. ſudatoria Senec. caldarium Vitruu. caldaria cella Plin. Ariſtotel. Probl. Segm. 2. Quæſt. κθ. Διὰ τί ἐν τοῖς πυριατηρίοις μᾶλλον ἱδροῦσιν; &c. cur magis ſudant in Laconicis? vulgò vocamus *vn poelle*.
Πυριατὸς, ὁ, later, aut quicquid igne calefactum linteo inuolutum, aut aſſulis metallóve incluſum, fomenti gratia admouetur.
Πυριάω, foueo, calens impono. πυριᾶν θερμῇ θαλάσσῃ, calida maris aqua fouêre, Dioſc. lib. 4.
Πυρίβια, τὰ, animalia quedã igni viuentia, Suid.
Πυριβρεμέτας, ου, ὁ, in igne ſtridens.
Πυρίδιον, ου, τὸ, igniculus.
Πυρίη, thuribulum, Herodot. Odor, Eidem.
Πυριηκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ignitus.
Πυριθαλπὴς, calfactus, lib. 4. Apoll. & in Epigr.
Πυρίκαυστος, ου, ὁ, ambuſtus, igni aduſtus. πυρίκαυστα ἕλκη, Dioſc. li. 1. cap. 82. ambuſta igni.
Πυρικὴ, ἡ, oſsiculum oliuæ: dicitur & πυρὴν.
Πυρικρότατος, ferrum igne elaboratum, Heſyc.
Πυριλαμπεῖς ἀστέρες, in Epigr. lucidæ ſtellæ.
Πυριλαμπὶς, vel πυρολαμπὶς, vermiculus quidam in tenebris lucens, cicindela, noctiluca.
Πυρίμαχος, feruens in pugna, inuictus pugnando. ¶ Eſt itẽ lapidis ſpecies, Ariſt. 4 Meteor.
Πυρινὰ, idẽ quod ὀξυάκανθα καὶ πυξακάνθη Dioſcor. alba ſpina Ouid. & ſpina Plin.
Πυρίνη, nucleus, oſsiculum intra oleam. ¶ Item lapillus ignitus, θρύμμα διακαὲς, χόνδρος λιβανωτοῦ.
Πυρινοειδὴς, ὁ, ſecundus ſpinæ verticillus, ſiue ſpondylus, à cuſpidis ſpecie, Hippocrat. ὀδόντα vocat.
Πύριναι, triticeus, vt πύρινος ἄρτος, Poll.
Πυρινὸς, οῦ, ὁ, igneus, Theophr. lib. 9. hiſt. plant.
Πυρινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis nucleo, Ariſtot.
Πύριον, igniarium, i. id quo ignis elicitur. ἐμπύρευμα, Theophr. de hiſt. plant. lib. 5. cap. 4.
Πυρίπνοις, efflans ignem, in Epigr.
Πυρίπνοα τόξα, de arcu & ſagittis amoris, Ibid.
Πυρισμάραγος, ab igne reſonans, Heſych.
Πυρίσπαρτον δῆγμα, morſus igne ſatus, Epigr.
Πυριάσω, ardeo.
Πυρίτης λίθος, vel πυρίτις, Suid. in fœm. pyrites lapis, ex quo ignis excutitur, Dioſc. l. 5. c. 135.
Πυρίτης ἄρτος, ὁ, panis triticeus.
Πυρῖτις, ιδος, genus herbæ, quæ dicitur etiam πύρεθρον, Nicand. in Alexiph.
Πυρῖτις, εως, ἡ, montana nardus, Galen.
Πυριτρόφος, ignem fouens, in Epigr.
Πυριφλεγὴς τόπος, locus igni cõbuſtus, Macch. 3.
Πυριῶν, incendens, feruefaciẽs, Dioſc. l. 2. c. 191.
Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, πυρὰ, rogus, incẽdium, ἐμπρισμὸς, conflagratio, flamma, φλὸξ, ignis, Poll.
Πύρνα, ης, ἡ, panis, fruſtum panis: à πυρὸς, triticũ.
Πυρναῖος, ου, ὁ, maturus, q. comeſtibilis.
Πύρνος, ου, ὁ, τοῦ ἄρτου ἀπόκλασμα, fruſtum panis ψωμὸς, Odyſſ. ὀ. ¶ Πυρνὸς, idem, Etym.
Πυρόβολα, τὰ, tormenta ad ignem iaculandum.
Πυρόβολος, ου, ὁ, telum ignitum.
Πυρογενὴς, tritico genitus, in Epigr.
Πυροδαίτιον, focus, culina.
Πυροειδὴς, igneus, Plat. de Leg.
Πυρόεις, όεντος, ὁ, calidus, flãmeus, ignitus. ¶ Πυρόεις, Martis ſtella Cicer. 2. de Natura deor.
Πυρολαμπὶς, ἡ, cicindela, Ariſt. Anim. lib. 5. c. 19.
Πυρομάντις, ου, ὁ, qui ex igne diuinat.
Πυρομαντία, ἡ, ex igne diuinatio, igniſpiciũ Plin.
Πυρόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, igneſco, ignẽ patior
Πυρὸν, τὸ, rogus, æſtus.
Πυροποίκιλος, ὁ, punctis coloris ignei diſtinctus.
Πυροπολέεσθαι, igni vaſtari.
Πυροπωλεῖν, vendere triticum, Demoſth.
Πυροπώλης, tritici venditor, Ariſtoph.
Πυρορραγὴς, έος, igne fractus. fruſtum camini ignis vi reſciſſum. ¶ Pro inutili & rerum ſuarum conſumptore accipitur metaphoricè, apud Ariſtoph. in Acharn.

Πυρὸς,οῦ,ὁ,triticum, frumentum. πυρῶν μέδιμνοι τετρακισμύριοι, frumenti quadraginta millia Medimnorum, Plutarch.in Pericl.
Πυρὸς καὶ κάθυγρος,aridus & humidus, Marcell. apud Dioſcor. lib.1. cap.93. ψῆγμα πυρὸν χρυσοῖο,ramentum fuluum,in Epigr.
Πυρὸς ἄχνη, dicitur ab aliquibus frutex, qui & χαμαιλαία, Dioſcor.lib.4.cap.268.
Πυροτομία,ἡ,meſsis tritici.
Πυροφόρος, ου,ὁ, frugifer. γῆς πυροφόρου πεδία, terræ tritici feracis agri, Plut.in Solone. ¶ Item Πυροφόρος,ignifer à nomine πῦρ.
Πυρόχρως,ο⁰,ὁ, flauus.
Πυρόω,μ.ώσω,π.ωκα, in Epigram. igne examino,candefacio.
Πυρπαλάμοις,Heſych. vocat vafros & callidos.
Πύρπνοος,ignem ſpirans,pro πυρίπνοος, Eurip.
Πυρπολέω,μ.ήσω,π.ηκα, incendo, igne depopulor, igne vaſto, Ariſtoph. τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν; quis domum noſtram igni cremat?
Πυρπόλησις,εως,ἡ,populatio ignis,incendium.
Πυρραγὴς,fractus & diſsiliens igne.
Πυῤῥάκης,flauus, rutilus,rufus, 1.Reg.16.& 17. Ibidem. πυῤῥακὴς pro eodem legitur.
Πυῤῥίας, ου, ὁ, ſerpentis genus ab igneo colore. ¶ Et ſeruus apud Comicos, ob capillitii fulvorẽ. πυῤῥίαις, ἀντὶ τοῦ δούλοις, Ariſtop.Interpr.
Πυῤῥίζειν,rufum reddere.
Πυῤῥίχη,ης,ἡ,Pyrrhica, genus tripudii quod armati peragebant,Lucian. περὶ ὀρχήσεως.
Πυῤῥιχίζω,ſalto,tripudio.
Πυῤῥίχιος,ου,ὁ,pyrrhichius pes, Interpr.Herm. Quint.lib.9.cap.4.pariambus.
Πυῤῥιχιστὴς,armatus ſaltator,Plut.in Othone.
Πύῤῥιχος,fuluus,pro πυῤῥὸς, Doricé.
Πυῤῥόθριξ,ικος, rufo capillitio, Ariſtot.in Rhet. lib.1. πάντες δὲ οἱ πρὸς ἄρκτον πυῤῥότριχες.
Πυῤῥοκόμης,fuluus comam.
Πυῤῥὸς,οῦ,ὁ,fuluus,facie ſeu oculis igneis, rutilus,rufus,Ariſtoph.
Πυῤῥότης,ἡ,rufitas Gaz.li.5.c.5.de gener.Anim.
Πυῤῥότριχος,ου,ὁ,flauus crines,Eurip.
Πυῤῥούλας,ὁ, nomen auis,rubicilla Gaz.
Πυῤῥικὰ πρόβατα,oues Pyrrhicæ,Ariſt.3.Anim.
Πυρσὰ,ignes,faces,Eurip.Vide in Πυρσός.
Πυρσεύομαι,μ. εύσομαι,illuſtror, eluceo.
Πυρσεύω,igne ſublato do è ſpecula ſignum, διαπυρσεύω,facem præfero, præluceo, Ariſtot.de mund.¶ Πυρσέω,idem. Πυρσεία,illud ſignum.
Πυρσοκομοσπολέοντος,τοῦ,capite flauo,flaua cæſarie.
Πυρσολεῖποι,οἱ,decorticati ab igne,aduſti.
Πυρσὸς,οῦ,ὁ,flamma,ignis,facula,fax,ignis editus, ignis accenſus. ¶ Et feſtum quoddam anniuerſarium Argiuis, Plutarch.in Camill. ¶ Inuenitur etiam πυρσὸς pro πυῤῥὸς, Eurip. in Hecuba.
Πυρσοτόκος λίθος,ignarius lapis,in Epigr.
Πυρσοφόρος,ου,ὁ, vas capax,in quo ligna ſuccenſa imponebãtur,vas ad prunas ferẽdas,Heſy.
Πυρφορεῖ,ignem affert,Philoſtr.in Heroicis.
Πυρφόρος,ου,ὁ,ignifer,Schol.Eurip.in Phœniſ.
Πυρώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,ignitus,ardens. πυρώδης κατὰ γεῦσιν,qui vrentis eſt guſtus, Dioſc.l.2.
Πυρωθεὶς,qui ignem ſenſit,candens.
Πυρωπὸς,οῦ,ὁ,pyropus gemma,carbunculus.
Πύρωσις, εως, ἡ, incendium, vſtio, concoctio, Theophr.hiſtor.lib.ή.cap.7.
Πυρωτὴς,οῦ,ὁ,1.2.Eſdræ: vbi Latinè aurifex.
Πυρωτικὸς,οῦ,ὁ,habẽs naturam feruidam, feruorem excitans,adurens,ardens,calore fouens.
Πύσμα,ατος,τὸ,interrogatio,quæſitum Aquilæ.
Πυσματικὸς,percunctorius,ſciſcitatiuus.
Πύστις,εως,ἡ,interrogatio,auditus, fama, Thuc.
Πυτίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſputo irroro, ſpuo: à πτύω. ἀποπυτίζει τὴν θάλασσαν, Ariſtot.
Πυτίνη,ης,ἡ,vas vinarium.
Πυτινοπλόκος,ου,ὁ,qui vitilibus dolia religat, quẽ viẽtorem Latinè dici contendit Bud.
Πυώδης,purulentus.
Πυῶν,ad ſuppurationem vſque perducens.
Πύωσις,εως,ἡ,ſuppuratio: puris collectio eſt quæ cum inflammatione circa nigram oculi partem ad iridem vngui humano ſimilis eſt, Æginetę & Galen.

Π Ω

Πὼ,Doricè pro πόθεν, vbi,vnde,dum. οὐδέν πω,i. nihil dum,Ariſtoph.Plut. οὐκ ἔστι πω τὰ πράγματ᾽ ἐν τούτῳ, nondum res in eo ſunt.
Πῶ,poſsideo.
Πώγων,ωνος,ὁ,barba, villus modo barbæ depẽdens. ¶ Πώγωνες quoque apud poetas cuſpides ſeu ſpicula ſignificant, quæ Homero γλωχῖνες vocantur. ¶ Apud Galen. lib.1. κατὰ τόπους, πώγων λοπίμου dicitur quod Plin. hiſpidũ calicẽ & echinatũ caſtaneæ appellauit.
Πωγωνίας, ας, ſtella quæ deorſum comam præfert,Theoni in Aratum.
Πωγωνίας,ου,ὁ,& Πωγωνιάτης,ου,ὁ, & Πωγωνιήτης, & Πωγωνίτης,barbatus,Iouis epith.Suid.
Πώγωνος,ου,ὁ,idem,virilis.
Πωγωνοτροφῶ,barbam alo,barbam nutrio,Plut. in Apophth.
Πωγωνοφορία,ας,ἡ,geſtatio barbæ.
Πῶεα,τὰ,pecora,greges.à recto πῶυ,Homer.
Πωλεία,equorum diſciplina atq; inſtitutio, Xenoph.in Hipparch.¶ Πωλεία,armentũ, Vlp.
Πωλέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,verſor,eo,me confero,Depon.Iliad.ά, εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο.
Πωλεόμενος,venalis.
Πώλευσις, cura & induſtria equas admiſſariaſq; alendi,& admiſſuræ faciendæ,Xenoph.
Πωλεύω,μ.εύσω,π εῦκα, equuleos pulloſve domo,vel domandos loco, Xen.in Hipparch.
Πωλέω,μ ήσω,π.ηκα,vendo, venale habeo, venale propono, Accuſ. πωλοῦντες τὰ δημόσια, Plut.in Publ.res publicas vendẽtes. ¶ Πωλῶ πρὸς σὲ,tibi vendo,Xen. ¶ Πωλεῖν,exponere ſe,& ſui copiam facere. αἱ ἑταῖραι πεφασμένως πωλοῦσαι, meretrices palàm ſibi quæſtũ inducunt,Plut.in Solone.

Πωλὴ, venditio, πρᾶσις, Hyperid.
Πώλημα, ατος, τὸ, res venalis.
Πώλησις, εως, ἡ, venditio, ἐμπωλὴ, auctio. ¶Item equorum domatio.
Πωλητήριον, ου, τὸ, forum venalium: lapis vnde quondam mancipia vendebantur. ¶Et locus in quo conſidebat qui ex πωλητῶν ſenatu erat.
Πωλητὴς, οῦ, ὁ, venditor, ὁ πιπράσκων. ¶Et magiſtratus Athenis decem numero, qui omniũ rerum venalium curam gerebant.
Πωλία, inſtrumentum quoddam æreum.
Πωλικὸς, οῦ, ὁ, equeſtris, equinus, ζυγαῖος, ἐς τὸν πωλικὸν τρόπον, equi in morem, Lucian.
Πώλιον, ου, τὸ, pullium, i. quod equa emittit antequàm emittat pullum, Ariſtot. lib. 8. Anim.
Πωλίον, paruulus pullus, equulus, Ariſtoph.
Πωλοδαμνέω, μ. ήσω, π. ηκα, domo equos, Soph. pro educo. ¶Πωλοδάμνης, ου, ὁ, equorum domitor, Xenoph. in Oeconomic. Dicitur & Πωλοδαμαστὴς, Suid. γυμναστής.
Πῶλος, ου, ὁ καὶ ἡ, pullus equinus, equuleus, Soph. ὡς πῶλον γυμνάζειν. ¶Dicitur etiam de pullo aſini, Matth. 21. ¶De elephantis, Ariſtot. l. 9. Anim. ca. 1, eſt vitulus. Gaz. tamen pullũ exponit. ¶Pro puella, Eurip.
Πώλυψ, υπος, polypus, i. caruncula mucoſis naribus innaſcens eáſque obturans. ¶Πώλυψ, etiam polypus piſcis, Athen. lib. ή.
Πῶμα, τος, τὸ, operculum. πώματα πορφύρων, Galen. 11. Simplic. i. teſtæ ſiue opercula purpurarum piſcium. Sic πῶμα φαρέτρης, Homer. in Iliad. ¶Πῶμα etiam dicitur de palma Ægyptia, Dioſc. li. 1. cap. 149. ¶Πῶμα, potus ſeu poculum, in Epigram.
Πωμάζομαι, & Πωμάζω, obturo, operculo, as, Colum. appono operculum, Ariſtot. in Probl.
Πώμαλα, Atticè, pro οὐδαμῶς, haudquaquam, nullatenus, minimè, Demoſth.
Πωματίας, ſpecies cochleæ terreſtris, Dioſc. li. 2.
Πωμήριον, pomerium, Plutar. in Romul.
Πῶμι, μ. άσω, π. ακα, bibo.
Πώποτε, vnquam, ποτὲ, aliquando, Plat. 1. Rep.
Πωρέω, durũ facio, ſolido, ferrumino, σκληρύνω, λιθοποιῶ, Piſidi. ¶Et lugeo, πενθῶ, Heſych.
Πωρητὺς, ύος, ἡ, miſeria, luctus, πένθος, Heſych.
Πωριαῖος, calloſus, aſper.
Πῶρος, ου, ὁ, luctus, πένθος, vide Comm. Ariſtoph. in Plut. ¶Πῶρος, calloſa concretio, durities tophi inſtar, præſertim in articulis: callus, tophus, Ariſtot. lib. 4. Anim. Gaza vertit porum. πῶροι ποδαγρῶν, durities lapidoſæ in podagris, Gazæ apud Alex. Aphrod.
Πωρῦνθαι, calleſcere, obcalleſcere, obdureſcere, in oſsibus πωρῦνθαι, i. conferuêre & conſolidari Celſ. Tranſlatè dixit Paulus ad Rom. 11, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, reliqui verò callum obduxerunt, ſiue obcalluerunt.
Πωρόω, obduro, in modum tophi concalleſcere facio, Ioan. 12. πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, callum obduxit cordi eorum, i. indurauit.
Πωροκήλη, ης, ἡ, calloſus tumor ex apoſtemate circa ſcrotum, Poll.
Πώρωμα, τος, τὸ, calloſus tumor, ἡ πώρωσις.
Πώρωσις, εως, ἡ, ὀστέων σύμφυσις καὶ συνδεσμος, callus. Vnde pro cordis duritia tranſlatè dixit Marcus Euãg. 3. συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, condoleſcens quòd callum obduxiſſet, ſiue occaluiſſet cor eorũ. ¶Dicitur etiam Πώρωμα, Apſyrt.
Πῶς, quomodo, quî, qua ratione. πῶς οὐκ ἂν εἶεν οὕτω ἄμαχοι; quidni imbelles alioqui futuri? Herodot. πῶς οὐκ ἀδικεῖς, καὶ δεινὰ ποιεῖς; nonne tu improbus es? ¶Πῶς interdum clauſulam ſententiæ facit, Gregor. ἔστι δὲ τοῦτο πῶς; at hoc quonam pacto fieri poterit? ¶Interdum ἐμφατικῶς ponitur, & quaſi admirabundè profertur, Ariſtoph. ἐγὼ δὲ τοῦτο τοῦ τρόπου πῶς εἰμ᾽ ἀεί, at ego mirè hoc ingenio præditus ſum. ¶Πως etiam inclinatur, Gaz. li. 4. & tunc ſignificat quoddammodo, aliquo modo. διαλαθὼν πως, vtcunque latitans, Thucy. ¶Πῶς μὲν, & πως δὲ, etiam pro τῇ μὲν & τῇ δὲ ponitur, partim quidem, & partim autem, Themiſt. in 3. de Anima.
Πωτάομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, volo, as, Depon.
Πωτηθεὶς, volatu raptus, in Epigr.
Πῶυ, εος, τὸ, pecus, grex ouium, Odyſſ. ξ.
Πῶϋγξ, γγος, ὁ, mergi genus.

Ῥ A, vtique, ſyllabica eſt adiectio metri cauſa, & enclitica. Odyſſ. ό, ἀπερχόμενος ῥα, &c. ¶Ῥα ponitur aliquãdo cum μὲν, Iliad. β, δήλοι μὲν ῥα θεοὶ &c. ¶Ῥα cũ γὰρ, Iliad. ά, καὶ γὰρ ῥα κλυταὶ μνηστῆρες περιβέβουλα. ¶Ῥὰ cum accentu etiam inuenitur, Iliad. δ, ἦ ῥὰ, dixit quidem.
Ῥα, rha, genus radicis, Dioſc. li. 3. cap. 3.
Ῥαβάττω, vltrò citróque, ſurſum ac deorſum obambulo, ſtrepitum excito, complodo.
Ῥαβδεία, ας, ἡ, verberatio, quæ fit virga.
Ῥαβδεύω, μ. εύσω, verbero, Ariſtot. 9. Anim.
Ῥαβδία, τὰ, virgulta, radioli oris piſciũ, Ariſtot. lib. 9. Anim. ¶Ῥαβδίζω, μ. ίσω, π. ικα, virgis cædo, excutio, decutio perticis, Theophr. de Cauſ. plant. lib. 1. cap. 23.
Ῥαβδίον, virgula, ramulus, ſcapus.
Ῥαβδοειδὴς, virgatus, virgæ ſimilis.
Ῥαβδοειδεῖς, αἱ, ſuturæ in caluaria.
Ῥαβδονόμος, ου, ὁ, deſignator, lictor, miniſter qui facit cedere, i. locum præbere. ¶Itẽ βραβευτὴς,

qui victori præmium dabat, Heſych.

Ῥάβδος, ου, ἡ, virga, faſces ac ſecures. τὰς ῥάβδους ὑφεῖναι, ſummittere faſces, Plut. in Public. ῥάβδους λεπτὰς, ramos tenues, Dioſc. l. 2. ca. 190. ¶Ῥάβδος, virga viſco imbuta ad aues capiẽdas, Ariſtoph. Interp. ¶Ῥάβδοι, venæ terræ. ἐν τοῖς μετάλλοις ῥάβδους, in metallis venas, Theophraſt. lib. 4. cap. 13. de Cauſ. plant. ¶Item virgulæ obeli, qui Homeri verſibus aſcribebantur. ¶Rami quoque palmæ peculiariter ῥάβδοι vocantur.

Ῥαβδουχέομαι, μ. ήσομαι, caduceatori aſſocior, cũ faſcibus deducor, Plut. in Num.

Ῥαβδουχίαι, αἱ, faſces.

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, & Ῥαβδοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, lictor, virgator Plaut. exponitur ab Eraſm. Act. 16, viator: Vide Plut. in Rom. ¶Itẽ Plat. in Protagor pro moderatore & arbitro diſputationis, deſignatore inſtructoréque certaminis, id eſt, agonotheta.

Ῥάβδωσις, ἡ, in toreumatibus & columnis cælatura virgata atque canaliculata: ſtriatura, Vitruu. lib. 4. cap. 3. vulgò *caneleure*. ¶Ioſep. de Antiquit. de toreumate poculorũ loquens, ῥάβδωσιν poſuit.

Ῥαβδωτὸς, οῦ, ὁ, ſtriatus, virgatus, Ariſtot.

Ῥάγα, vigor, vis, impetus, ῥῶγα. ¶Item Ῥάγα σταφυλῆς, acinum vuę, Dioſc. lib. 4. cap. 72.

Ῥαγαδαιότης, ητος, ἡ, impetus.

Ῥαγαλόγος, ου, ὁ, echinus.

Ῥαγὰς, άδος, ἡ, fiſſura, rima, ſciſſura, ruptura, fractura, Dioſc. ca. 95. ῥαγάσι καὶ κονδυλώμασι, rimæ ſedis & condylomatis.

Ῥαγδαῖος, ου, ὁ, impetuoſus, vehemens, inſtar torrentis, validus, aſper, horrendus, Suid.

Ῥαγεὶς, έντος, ὁ, ruptus, fractus. ῥαγεῖσα, rupta.

Ῥάγες βότρυος, acini vuæ.

Ῥαγεὺς, tinctor, Etymol.

Ῥαγίζω, μ. ίσω, π. ικα, vuas comedo vel colligo, i. ῥαγολογέω, Theocr. Idyll. έ.

Ῥαγικοὶ μόσχοι, pediculi acinorum, Theoph. li. 3.

Ῥάγιον, ου, τὸ, paruus acinus.

Ῥαγοειδὴς χιτὼν, vuea oculi tunica, quòd racemo ſit ſimilis expreſſo ſucco.

Ῥαγολόγος ἐχῖνος, q. vuilegus echinus, in Epigr.

Ῥαγώδης, acinoſus, racematus.

Ῥαδαλὸς, οῦ, ὁ, tener, mollis, diſſolutus, τρυφερός.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, Rhadamantus, in Epigr.

Ῥάδαμνος, ου, ἡ, ſurculus, ramus, Suid.

Ῥαδανίζω, quatio, moueo.

Ῥαδανωροὶ, οἱ, hortulani, qui oleribus dant operam: ab ὡρεῖν, quod tutari notat.

Ῥάδιαι, calceamenta quædam, ſandalia, quòd in induendis iis parum laboretur, dicta.

Ῥαδιεστέρα, Hyperid. facilior, prõptior, Æſchyl.

Ῥαδιέστερον, facilius, Ariſtot.

Ῥαδινὸς, οῦ, tenuis, gracilis, imbecillis, debilis, impotens, delicatus, mollis, Heſiod. ποίη ποσσὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀέξετο, herba ſub pedibus Veneris mollibus creſcebat. ¶Item celer, Anacr. ῥαδινοὺς πώλους, pernices equos. ¶Steſichorus, ῥαδινοὺς ἄκοντας, ſtridula iacula vocat. ¶Ibycus, ῥαδινοὺς κίονας, excelſas & immanes colũnas dixit. ¶Nicãd. in Theriac. Καὶ ῥαδινὴ ὑπένερθεν ἀέξεται οὐδεῖ ῥίζα. Interp. ῥαδαμνώδης, κλαδώδης, i. ramoſus. ¶Æſchyl. in Prometh. ἀπ' ὄσσων ῥαδινῶν λειβόμενα ῥέος, ab oculis mobilibus.

Ῥάδιξ, κος, ἡ, ramus, κλάδος, Nicand. in Theriac.

Ῥάδιος, ου, ὁ, facilis, expeditus. οὐ πάνυ γε ῥάδιον ἐστὶ εὑρεῖν, non admodum facile eſt inuentu.

Ῥαδιουργέομαι, & Ῥαδιουργέω, μ. ήσω, π. ηκα, facilè & ſine negotio quid facio, Xenoph. ¶Item ſupino otio ceſſo, remiſſus ſum, Eidẽ de Polit. Laced. ¶Inde ſumptum eſt pro mala fide in re quacunque verſari.

Ῥαδιούργημα, ατος, τὸ, & Ῥαδιουργία, ας, ἡ, aſtutia, fallacia, malitia, propenſio ad quoduis facinus. Vnde Plut. hoc vocabulo teſtamenti ſuppoſitionem vocat. ¶Item mollities, incuria, otium, facilitas viuendi, deſidia, Xenoph.

Ῥαδιουργὸς, Plutar. quem Cicer. teſtamentarium vocat, i. adulteratorem teſtamenti.

Ῥαδίως, facilè, leuiter, temerè, ex facili, εὐπετῶς. Plat. Polit. 1, ῥαδίως τὸ γῆρας φέρειν, Cicer. de Senect. tolerabilem ſenectutem videri.

Ῥάζω, μ. άξω, π. αχα, καὶ ῥύζω, τὸ ὑλακτῶ, latro: Apud Suid. ῥάζω καὶ ῥύζω. ¶Item aſpergo, ῥαίνω.

Ῥάθαγος, ου, ὁ, ſtrępitus, tumultus, propriè remi aquam ferientis ſonitus, & fragor è fluctibus in ſcopulos alliſis excitatus, Nicand. Interp.

Ῥαθαίνω, τὸ ῥαθαμίζω, inſpergo, irroro, humecto.

Ῥαθάμη, quies, otium, negligentia.

Ῥαθάμιγξ, γος, ὁ, gutta, Heſiod. in Theog. ῥαθάμιγγες ἀπέσσυθεν αἱματόεσσαι. ¶Item puluis ex equitatu, σταγὼν, ἡ κονιορτὸς, lib. 1. Epigr.

Ῥαθαμίζω, τὸ ῥαίνω, roro, aſpergo, humecto.

Ῥαθαπυγίζω, concaua & lata manu nares ferio, vel pedibus in podicem inſultando complodo ſonitúmque edo, Ariſtoph. in Equit.

Ῥαθάσσω, percutio. ¶Item aſpergo, ῥαίνω.

Ῥαθυμέω, μ. ήσω, pigreſco, torpeo, deſideo, deſidiæ & inertiæ me dedo, Neutr. Iſocr.

Ῥαθυμία, ας, ἡ, pigritia, ſocordia, ignauia, inertia, ſecuritas, mollities animi, ῥαθυμία ἔκγονος τῆς ἀργίας καὶ τρυφῆς, Plat. de Legib. ¶Pro quiete frequẽs, apud Hipp. li. de inſomniis.

Ῥαθυμίζω, propulſo ſocordiam, ad vigilantiam excito. ¶Item ſubleuo, leuo, recreo.

Ῥάθυμος, ου, ὁ, quietus, ſegnis, ſupinus.

Ῥαθυμότερον, ſegnius, indulgentius, mollius.

Ῥαθύμως, ſegniter, ſupinè, oſcitanter. ῥαθύμως ὑποφέρειν, patienter ferre, Plat. de Leg. Ariſtot. 7. Polit. ῥαθυμοτέρως διάγειν, ſegniꝰ viuere.

Ῥαΐα, facilitas, ſanitas.

Ῥαιβοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, incuruꝰ, καμπύλος, Hipp.

Ῥαιβὸς, οῦ, ὁ, obliquus, flexus, peruerſus, qui pedibus eſt incuruis & in ſe contractis.

Ῥαιβοσκελὴς, loripes, flexa habẽs crura, in Epig.

Ῥαίδια, τὰ, ſandalia, calceamenta muliebria.

Ῥαῖδον,

Ῥαῖδιν, vel Ῥαίδιον, vehiculum, rheda.
Ῥαΐζω, μ. αΐσω, π. ικα, ex morbo refocillor, i. melius habeo, ex morbo recreor.
Ῥαιχαύνη, ἡ, flagellum, ἡ μάστιξ.
Ῥαῖκος, ου, ὁ, Græcus, additione G literæ apud Latinos. ¶Ῥαικὸς, ἀντὶ τοῦ γραικὸς, Etym.
Ῥαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, roro, aſpergo, inſpergo, reſpergo, rigo, humecto, Ariſtoph.
Ῥαῖσαι, perdere, deſtruere, à ῥαίω.
Ῥαιστὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, σφῦρα, malleus, inferius ῥαιστὴρ.
Ῥαιστήριος, ου, ὁ, fabrilis, & q. vaſtatiuus, q. corruptiuus, Apoll. lib. γ.
Ῥαιστὸς, corruptus.
Ῥαιφάσσω, purus ſum, caſtè viuo.
Ῥαίω, perdo, vaſto, deſtruo, corrumpo, Accuſ. ¶Et Ῥαίομαι, perdor, pereo, φθείρομαι, in Ody. ¶Ναῦς ῥαισθεῖσα, Arg. 2. nauis euerſa & perdita.
Ῥακιάζω, veſtimenta deſicco.
Ῥάκελος, durus.
Ῥακένδυτος, κακοείμων, detrita veſte amictus.
Ῥακίδες, αἱ, rami, frutices, ἱερόδαμνοι.
Ῥάκιον, ου, τὸ, veſtis vilis detrita ac pertuſa, Chryſoſt. γυναῖκα πτωχὴν ῥάκια φέρουσαν.
Ῥακιοσυρραπτάδης, ὁ, Euripides ab Ariſt. cognominatur, quòd aliorum poetarum dictis, ceu plumis alienis ſeſe ornauerit: vel quòd ferè pannoſos reges in ſcenam produxerit.
Ῥακοδυτεῖν, pannis obſitum eſſe, Chryſoſt. in Epiſt. ad Rom. 6. ¶Ῥακόδυτος στολὴ, obſoleta & pannoſa veſtis, Eurip. in Rheſo.
Ῥακόεσσα, pannoſa & vilis, in Epigram.
Ῥάκος, εος, τὸ, pannus vilis, veſtis pannoſa & lacera. Ariſtoph. in Plut. ἀνθ' ἱματίου μὲν ἔχειν ῥάκος, pro veſtimento habere veſtem attritam. ¶Ῥάκος, panniculum, & linteolum etiam ſignificat, Gal. ¶Transfertur in hominem nihili, Lucian. in Tim. à veſte detrita reiiculáque ſumpto conuitio. ¶ Capitur etiam pro cicatrice ſeu ruga & lacinia faciei, Ariſtoph. in Plut.
Ῥακοῦμαι, laceror, in modum detriti panniculi rumpor, Plutar. in Sympoſ.
Ῥακτήρια, τὰ, tympana. ¶Item ſaltatio.
Ῥάκτος, vallum, torrens, petra, collis.
Ῥακτεῖον, virga, baculus.
Ῥακώδης, fractus, ῥωγαλέος, διερρωγὼς, attritus, ῥακῶδες σῶμα, in Epigr.
Ῥάκωμα, idem quod ῥάκιον, veſtis vilis & lacera, & commiſſura conſerta, Ariſtop. in Achar.
Ῥάκωσις, Ægin. ῥάκωσις ὀσχέου, laxata ſcroti cutis.
Ῥάμμα, τος, τὸ, ſutura, ῥαφὴ, ἀπὸ τοῦ ῥάπτω. ¶Item licium, filum, & fibula, ſiue tænia quæ per anulos excurrit veſtíſque ſciſſuras inter ſe committit, Ioſeph. de Antiquit.
Ῥάμνος, ου, ἡ, rhamnus, ſpinoſus frutex, Theophraſt. lib. hiſt. plant. cap. 3. & cap. 17.
Ῥαμνουσία, ας, ἡ, Fortuna ſeu Nemeſis.
Ῥαμφὴ, gladius, culter.
Ῥαμφὶς, ίδος, ἡ, genus nauigii.
Ῥάμφος, εος, τὸ, roſtrum auium propriè, Laſc.
Ῥαμφός, ου, ὁ, curuus, obliquus, ἑλικός.
Ῥανὶς, ίδος, ἡ, ſtilla, gutta, aqua pluuiæ, aſpergo. ¶Pro ſanguine, Gaz. in Probl. Ariſtot.
Ῥαντὴρ, ῆρος, locus in oculis vndæ lachrymæ fluunt, πηγὴ, Poll.
Ῥαντίζεσθαι, rigari aſpergi, mundari, Nazanz.
Ῥαντίζω, μ. ίσω, π. ικα, aſpergo, Actiu.
Ῥάντισμα, & Ῥαντισμὸς, οῦ, ὁ, aſperſio Cicer. aſperſus Plin. luſtratio, aſpergo, 1. Petr. 1.
Ῥαντὸς, aſperſus, variegatus.
Ῥὰξ, γὸς, ὁ καὶ ἡ, acinus vuæ, & granũ, ἐν ῥαγὶ σταφυλῆς, in acino vuæ paſſæ, Dioſc. li. 3. c. 94.
Ῥᾷον, ονος, τὸ, facilius, εὐχερὲς, melius.
Ῥᾳόνως, idem quod ῥᾳώς, i. εὐκόλως, Suid.
Ῥαπαταῦλος, ὁ, ſtipulam inflans.
Ῥαπατὴ, ἡ, ſtipula.
Ῥαπαύλης, ου, ὁ, qui ſtipulam inflat.
Ῥαπίζω, μ. ίσω, π. ικα, alapis percutio, colaphis cædo, colaphos incutio. ῥαπίζω σε ἐπὶ σιαγόνα, impingo alapam in maxillam tuã, Mat. 5.
Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, crepida, fibula, ῥάβδος, Ho.
Ῥάπισμα, ατος, τὸ, alapa, Phry. negat eſſe in vſu.
Ῥάπτης, ου, ὁ, ſutor.
Ῥαπτὸς, οῦ, ὁ, lacer, fractus, ſutilis.
Ῥάπτα, centones, puluini, Xenoph. 4. ἑλλην.
Ῥάπτω, μ. άψω, π. αφα, ſuo, conſuo, ſarcio, conſarcino, doloſè ago, i. machinor, Neut. Accuſ. ¶Dicitur & ῥάπτομαι, pro eodem Ariſtop. νεφ.
Ῥαριὰς, άδος, Ceres à Raro Triptolemi auo.
Ῥάριας, puer, infans, Etym.
Ῥάρος, ου, ὁ, robuſtus. ¶Item venter. ¶Item pro puero ponitur. ¶ Eſt & nomen loci proprium, Etym.
Ῥάσμα, ατος, aſpergo, perfuſio, Athen.
Ῥάσατε, aſpergite, rigate, à ῥῶ, ῥάζω, irrigo, Homer. Odyſſ. υ, vi ſterno & eiicio, Euſtath.
Ῥάσσω, τὸ ἀράσσω, pulſo, tundo, παίω.
Ῥᾷστα, facillimè, ῥᾷστα πάντων, Demoſth.
Ῥαστάζω, vel Ῥαιστάζω, laboro, impello, turbo.
Ῥᾷστον, pro βέλτιστον ἢ βέλτιον, Eur. Schol. melius.
Ῥᾷστος, ου, ὁ, facillimus.
Ῥαστωνεύομαι, & Ῥαστωνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, σχολάζω, liberè ago, otior, otio langueo, Xenoph.
Ῥαστώνευσις, idem quod ῥαστώνη Suid.
Ῥαστώνη, ης, ἡ, facilitas, Plat. Epiſt. 7. ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ τριήρη ῥαστώνης ἕνεκα τῆς πορείας, itineris leuandi cauſa. ¶ Item rerum ſecundarum proceſſus, res ſecundæ, ſic Polyb. ῥαστώνην ἀσφαλεστάτην appellat, ſtatum rebus ſecũdis florentem, in quam nulla clades, aut alia rerum difficultas incurrit nullúmque infortunium. ¶Item recreatio, relaxatio, remiſsio, laxamentum, reſpiratio, reſpirandi ſpatiũ, quies & otium, deſidia, ſegnities. ῥαστώνης καὶ ἀναπαύσεως ἐκ κακῶν δεομένοις, otium laboríſque remiſsionem ex malis, deſiderantibus, Plutarc. in Camillo.
Ῥάστωρ, ορος, poculum, crater: à ῥάζω, i. irrigo.
Ῥατυμένη πύλη, porta rhatumenia, Plutar.

Ῥαφανέλαιον, Rhaphaninum oleum, Dioſc.
Ῥαφανὴ, ἡ, radix ſiue raphanus, Hom. βατραχ.
Ῥαφανιδόω, μ. ώσω, podicē traiicio radice, i. raphano: quæ pœna erat eorum qui in adulterio eſſent depræhenſi, Ariſtoph. νεφ.
Ῥαφανὶς, ίδος, ἡ, raphanus. ¶ Dicitur etiam radix, Pallad. in Auguſto cap. 5. Radiculam à Gaz. trāſfert. in Prob. Ariſtot. Segm 9. Quæſt.
Ῥάφανος, ου, ὁ, raphanus, lingua cōmuni. Atticè verò ῥάφανος, eſt κράμβη, i braſsica. ¶ Ῥάφανος, radix vertitur à Gaz. lib. 1. Probl. Aphrod. quæſt. 42. raphanus alibi: braſsica apud Ariſtot. lib. 5. de nat. Anim.
Ῥαφανώδης ῥίζα, radix modo raphani conſtans, Theophraſt. in hiſt. plant.
Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, ſutura. ῥαφαὶ τῆς κεφαλῆς, Galen.
Ῥαφία, ας, ἡ, ſutura. ¶ Interdum & pro conſilio capitur: vnde κακοῤῥαφία, κακοβουλία.
Ῥαφιδευτὸς, acu textus, Exod. 36.
Ῥάφιον, ſubula, apud Hippocr.
Ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus, acicula, fibula, virga, calceamentum, olus agreſte lapſanæ ſimile. ¶ Item piſcis acus, Athen.
Ῥάφυς, Athen. rapa vel rapum.
Ῥαχάδην, q. ſpinatim, ἐπὶ τῆς ῥάχεως.
Ῥαχὰς, locus ſiluoſus & ſublimis: à ventorum ſtrepitu dictus, ῥαχία γὰρ ψόφος, Heſych.
Ῥαχετρίζω, ῥαχίζω, διακόπτω, Poll. diſcindo.
Ῥάχετρον, ου, τὸ, meditullium ſpinæ, Poll.
Ῥαχὴ, ἀπόσπασμα, ἀποῤῥάχισμα, Heſych. ruptura, diuulſio. ¶ Ῥαχαὶ, αἱ, in vite dicuntur flagella vel potius brachia quæ duramenta & duramina vocant Collumell. & Plin. Theophraſt. lib. 3. de Cauſ. plant. cap. 9.
Ῥαχία, ας, ἡ, ῥαχὶς, ſpina. ¶ Itē locus editus: cautes: ſtrepitus: litus quod vnda verberat: reciprocatio fluctuum ſiue aquarum æſtus, vadoſum æſtuarium, litoris ſalebræ: terra metallis abūdans: locus arboribus cōſitus, Ety.
Ῥαχίζω, μ. ίσω, π. ικα, diſſeco, diuido per ſpinā, Soph. in Aiace. ¶ Ῥαχίζω, ἀλαζονεύομαι, ferocio, glorior, Suid. ¶ Eſt & Heſy. mētior, Acc.
Ῥάχις, εως, ἡ, ſpina dorſi: de dorſo folii, Dioſc. li. 2. cap. 217. ¶ Pro dorſo terræ in Epig. pri. breui. ¶ Ῥάχις etiam dicitur pars læuis à qua in polypode ordo acetabulorum inchoatur, Ariſtot. lib. 4. Anim. ¶ Trāsfertur aliquando, vt ῥάχις τοῦ ὄρεος, Herodot. & in Epigram. dorſum montis.
Ῥαχιστὴρ, ῆρος, ὁ, vanus, mendax.
Ῥαχιστὴς, οῦ, idem. ¶ Apud Soph. Interpres ῥαχιστὰς, (ſic enim ſcriptū) τοὺς μεγάλως κακουργοῦντας, i. perditiſsimos nebulones vocat.
Ῥαχίτης μυελὸς, ſpinæ dorſi medulla, Galen.
Ῥάχος, palus ſpinoſus, & vitis, Etym.
Ῥαψῳδέω, μ. ήσω, π. ηκα, verſus contexo ſeu cōcinno, poemata decanto, verſuum centones recito, Lucian. de luctu. ¶ Item ῥαψῳδεῖν, tricari, nugas agere. ¶ Pro diſſerere, Demoſt.
Ῥαψῴδημα, ατος, τὸ, mēdaciū, nugæ, ψεῦσμα, Sui.
Ῥαψῳδία, ας, ἡ, q. contextura carminum, & concinnatio, φλυαρία, cento, Lucian.
Ῥαψῳδὸς, οῦ, ὁ, recitator carminis ſeu verſuum, qui aliena carmina in publicis conuentibus accinere ſolebat: quod cantiones quaſi fuerent concinnatione multa, Lucian.
Ῥάων, ωνος, ὁ καὶ ἡ, facilior. ῥάων ἐγένετο, cōualuit.

P E

Ῥέα, facilè. ῥᾳδίως, εὐκόλως, ταχέως, facilius.
Ῥεγεὺς, fullo, tinctor.
Ῥέγκω, Atticè pro ῥέγχω, ſterto. ¶ Pro fremo, de equis, Eurip. Neutr. abſol.
Ῥέγμα, tinctura.
Ῥέγχω, μ. ἔγξω, π. ἐγχα, ῥέγκω, ſterto, ronchiſſo Plaut. Ariſtoph. in Neb. οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν. Vnde Ῥέγξις καὶ Ῥέγκος apud Hippocr. quaſi ſtertor, ſiue ronchus Martiali.
Ῥέδιον, ου, τὸ, rheda, currus.
Ῥέδω, ῥέζω, facio, ſacrifico.
Ῥέεθρον, ου, τὸ, fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, Iliad. β.
Ῥεζέσκω, & Ῥέζω, μ. ἔξω, π. εχα, facio, ſacrifico, patro, manibus contrecto, tango. φοίβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, Iliad. ά. i. ἐπιτελέσαι, ſacrificare. ἔῤῥεξεν ἡμᾶς οὐ καλῶς, nos incommodo affecit, Plat. de Legib. ¶ Itē cum duobus Accuſat. Iliad. γ, ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, hoſpitem lædere.
Ῥέθη, τὰ, membra.
Ῥεθομαλίδαι, οἱ, delicata & molli cute.
Ῥέθος, εος, τὸ, quæuis pars corporis: ſed κατ' ἐξοχὴν, ὡς καὶ τὸ πρόσωπον, facies. Theocr. τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος Σώζετ' ἐπὶ ῥεθέεσσι, i. in genis aut labris. Iliad. χ, ῥεθέων δ' ἐκ θυμὸν ἕληται, Interp. ἐκ μελέων, i. ex artubus & membris. ¶ Laſcar. pro corpore.
Ῥεῖα, Aduerb. facilè, ἀπόνως, poëticum. ¶ Apud Nicand. in Theriacis, pro ſtatim.
Ῥεία, ας, ἡ, pro ῥέα, Rhea. Ῥείη, idem, Epig.
Ῥεῖθρον, ου, τὸ, fluentum, alueus, Nazan.
Ῥεινοτόρος, ſcuta perforans, aut vulnerans.
Ῥεῖσις, ἡ, ſermo, apophthegma.
Ῥείτης & Ῥειτὸς, fluidus, fluens.
Ῥειώνη, Iuno apud Euphorionem, Etym.
Ῥέκος, εος, τὸ, cingulum.
Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, factor, author, ἐργάτης, Heſiod.
Ῥέκτης, ου, ὁ, q. factiuus, ſtrenuus.
Ῥεκτὸς, virilis veſtis.
Ῥεμβασμὸς, οῦ, ὁ, occupatio mentis, Sapient. 4.
Ῥεμβεύω, circundo, vagor, fluctuo.
Ῥέμβομαι, erro, vagor, ῥεμβόμενος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὴν τάξιν ἐκλείπων, Plut. in Fab. à caſtris noctu diſcedens & ordinem deſerens.
Ῥέμβος, ου, ὁ, vagus, vagabundus, Plutar.
Ῥέμβω, circunuerto, vacillo, irrito, Actiu.
Ῥεμβὼν, funda.
Ῥεμβώδης, ὁ, inanis labor, remiſſus, Suid. ¶ Item immitis, toruus, Plutarc. περὶ ἀκούειν.
Ῥέμφος, εος, τὸ, roſtrum, naſus, os.
Ῥέω, doleo, penetro, putrefacio.
Ῥέον, facilius, εὐφορώτερον.

Ῥέοντα, τὰ,

Ρ῾έοντα,τὰ,pocula, trullæ.

Ρ῾έος,τὸ,fluxus,ῥεῦμα,Æſchyl.

Ρ῾έπω,repo, declino, inclino,vergo,propendeo, ſum propenſus. De ſtatera propriè dicitur cùm lanx altera ad terram receſſit. ¶Tranſlatè poſuit Ioſeph.πλῆθος ἔῤῥεπε πρὸς τὸν θρασυτέρους. ¶Capitur etiam τὸ ῥέπειν pro pertinêre,Ariſtop.ὁ χρησμὸς εἰς τουτὶ ῥέπει,eò pertinet & tendit oraculum.

Ρ῾εῦτος,πρόσωπον,facies,Etym.

Ρ῾εῦμα, ατος,τὸ,fluxus, humoris affluentia. ῥεύματα τῶν ὀφθαλμῶν, diſtillationes oculorum, Galen.

Ρ῾ευματίζομαι,grauedine infeſtor, fluxu humoris noxii tentor,Aphr.1.Probl.

Ρ῾ευματικὸς,rheumaticus Plin. fluxionibus obnoxiꝰ. ῥευματικὴ διάθεσις,affectio rheumatica, Galen.ad Glauc. ¶Ρ῾ευματικώτατος, ου, ὁ, qui maximè obnoxius eſt fluxionibus.

Ρ῾ευμάτιον,q fluctiuncula,Plut.in Theſ.

Ρ῾ευματισμὸς,οῦ,fluxio Plin. ῥευματισμὸς θώρακος,rheumatiſmus thoracis,Dioſc.1.c.107.

Ρ῾εῦμον,infans recèns natus.

Ρ῾εῦσις,εως,ἡ,fluxus,fluxio.

Ρ῾ευστὸς,οῦ,ὁ,fluxus,χυτὸς,caducꝰ,momentaneꝰ.

Ρ῾ευστῶς,fluenter Lucr.

Ρ῾έφανος,ὁ,raphanus,Ionicè,Ammon.

Ρ῾εφὴς,tectus.

Ρ῾εχθεὶς,factus,Homer.ῥεχθὲν,factum.

Ρ῾έω,μ.ῥεύσω,π.ῤῥευκα,fluo,decurro, ῥέειν τὸ μέσον, per medium fluere, Herodot. ¶Aliquando φθείρομαι, Interp.Demoſth.

Ρ῾έως,έω,ὁ,Atticè,fluentum,Æſchyl.

Ρ Η

Ρ῾ηγεὺς,έως,ὁ, tinctor.ῥηγεῖς,οἱ βαφεῖς,Int. Hom.

Ρ῾ηγὴ,ῆς,fiſſura,ῥῆγμα,χάσμα,apud Hippocr.

Ρ῾ῆγμα,ατος,τὸ,fractura,eruptio,q.ruptura, rima, Dioſcor.lib.1.cap.81. Apud Ariſtot. de mund.ῥήγματα γῆς,pro ſalebris ponuntur, & hiatu, & terræ q.diſciſſu.

Ρ῾ηγματίας,qui ruptis laborat,Dioſc.

Ρ῾ηγμὶν, ῖνος, poeticè, litus,Iliad. ά. ¶Propriè verò procella,&aqua alliſa litori,Etym.ἀκταῖσιν ἐπὶ ῥηγμῖσι, Eurip.

Ρ῾ηγμὸς,οῦ,ὁ,idem.

Ρ῾ηγμοχασμὸς,q.hians ruptura.

Ρ῾ήγνυμαι,erumpo,ταῖς δὲ θηλέσι ῥήγνυται τὰ καταμήνια,erumpunt menſtrua,Ariſtot. Sic etiam vox ῥήγνυσθαι dicitur, hoc eſt, erumpere, quum poſt ſilentium edimus eam,& loquimur,Nonn. ῥήξατο φωνὴν, erupit in vocem. ¶Ρ῾ήγνυμαι,cum vehementia & fragore elidor,& ſupernè decido, vt procelloſa pluuia & grando ſolet, Ariſtot. ¶Ρ῾ήγνυσθαι, etiam fluctus & vndæ dicuntur, hoc eſt, rumpi & diuidi. ¶Eſt etiam diuelli, abripi,Plat.Poli.

Ρ῾ήγνυμι, & Ρ῾ηγνύσκω,& Ρ῾ηγνύω,μ.ῥήξω, π.ῤῥηχα, rumpo,perrumpo,illido,effringo.¶In tranſlationibus elegans vſus eius eſt, poſt ſilentium loqui,& q.vocem geſtientem edere, hoc eſt,ſinere vt erumpat, Ariſtoph.in Nub. ῥῆξον φωνὴν ἢ τινι χαίρεις.¶Ρ῾ήγνυμι,edo, erumpere facio,Plutar. ῥηγνῦσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶρος, emittit fontes, ſcatet fontibus. ¶Ρ῾ηγνύναι δάκρυα, erumpere in lachrymas,lib.3.Epigram.

Ρ῾ῆγος,εος,τὸ,pannus tinctus. ¶Item culcitra, lodix,ſtragulum ad cooperiendum,Iliad.ώ.

Ρ῾ηΐδιος,& Ρ῾ηΐος,ου,ὁ,poeticè pro ῥᾴδιος,facilis. ¶Ρ῾ηϊδίως pro ῥᾳδίως,εὐκόλως,Heſiod.

Ρ῾ηϊνὸς, οῦ, ὁ, ſordidus, horridulus, ſqualidus, ῥυπαρὸς, Suid.

Ρ῾ήϊστα,facillimè.

Ρ῾ήϊστος,ου,ὁ,facillimus,Homer. in Odyſſ.

Ρ῾ηΐτερος,facilior,in Epigram.

Ρ῾ῆκται σεισμοὶ,ab Ariſtot. de mund.hiatꝰ terræ.

Ρ῾ηκτικὸς,vim habens rumpendi.

Ρ῾ῆμα, ατος, τὸ, dictum, verbum, vocabulum. ¶Pro verſu integro, Ariſtop. i.ἔπος. ¶Itẽ ῥῆμα iuxta proprietatem Hebraici ſermonis, dicitur res noua quæ rumore diuulgatur,Luc.2.

Ρ῾ηματικὸς,οῦ,ὁ,verbalis.

Ρ῾ημάτιον,ου,τὸ,vocula,q.dictiuncula, Ariſtoph. νεφ. ¶Dicitur & ῥηματίσκιον Plat.in Theæt.

Ρ῾ῆμος,ου,ὁ,inſtrumentum quo panis in furnum immittitur, i.pala Catoni: alii infurnibulum dixerunt, vt rutabulum Feſtus & Colum.Aliud furnarium etiam inſtrumentum, quo ignis proruitur panis coquẽdi gratia, Athen.

Ρ῾ὴν, ῥηνὸς,ὁ,ouis.vnde εὔῤῥην & πολύῤῥην.

Ρ῾ήνικες,ouium,aut agnorum pelles,Hippocr.

Ρ῾ῆξαι,τὸ βάψαι ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, tingere: Vnde ῥήγεα, βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια,Didym.

Ρ῾ήξας,ἀντὶ τοῦ διασκεδάσας, διασκορπίσας, Ariſtoph.i.diſpergens,diſſeminans.

Ρ῾ηξηνορία, ας, ἡ, fortitudo, robur, propriè in prælio hoſtiles acies,perrumpentium,Ody ξ.

Ρ῾ηξήνωρ,ορος,ὁ,fortis,bellicoſus,Iliad.ή.

Ρ῾ηξήφρων,ονος,ὁ,idem.

Ρ῾ηξίνοος βάκχος,in Epigr.quòd mentem & animum frangat & eneruet.

Ρ῾ῆξις,εως,ἡ,fractura Plin.q.ruptura.Ariſtot.de mund.κατὰ ῥῆξιν νέφους,in fractura nubis.

Ρ῾ηξίφλοια,τὰ,quibus ſcaber cortex, quæcunque matura corticem rumpunt: vt nuces.

Ρ῾ηπαὶ,αἱ,tigella ſunt in ſubſtructionibus,fultuRiſque accommodata,vt ſublicæ Cæſ.vel ſublicia Liu.tibicines Virg.Dioſcorid.

Ρ῾ησία,colloquium.

Ρ῾ησίαρχος, qui oracula loquitur: ſiue interrogat oraculum.

Ρ῾ησίδιον,ου,τὸ,dictiuncula,λεξίδιον, Suid.

Ρ῾ῆσις,dictio,locutio,dictum,ſententia,verbum, oratio. Ariſtoph. νεφ. ἦσ᾽ ἐξ Εὐριπίδου ῥῆσίν τινα, cecinit ex Euripide ſententiã quandam.

Ρ῾ήσσω,μ.ῥήξω,π.ῤῥηχα,idem quod ῥηγνύω,verbero,lacero,lanio,ſcindo,ferio, Accuſ.Iliad.σ.

Ρ῾ητὴρ,ῆρος,ὁ,qui dicit,præceptor. ¶Item qui aptè,concinnè & eleganter loquitur.

Ρ῾ητίνη,ης,ἡ,reſina,Ariſtot.lib.9.Anim.cap.20.

¶Ῥητίνη φρυκτὴ quæ & φρυκτὴ ſimpliciter dicitur, Galen. li. 2. κατὰ τόπους, reſina fricta & toſta, quæ in medicinis à ſeplaſiariis *Colophonia* vocatur.
Ῥητινίζω, ſum reſinaceus, reſinam refero.
Ῥητινίτης οἶνος, reſinatum vinũ, Dioſc. li. 5. c. 35.
Ῥητινώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, reſinoſus Colum.
Ῥητορεία, ας, ἡ, rhetorica, orandi ratio, Lucian.
Ῥητορεύω, μ. εύσω, π. ευκα, declamo, oro, dico, exerceo rhetoricam, rhetorum more dico.
Ῥητορικὴ, ars & vis oratoria, ratio dicendi, artificioſa eloquentia Cicer. & oratoria facultas. ῥητορικὴ βαφὴ, fucus oratorius, Plut. in Pericl.
Ῥητορικὸν, rhetoricum, Quint. li. 9. ca. 3.
Ῥητορικὸς, facundus, orator.
Ῥητορικῶς, rhetorico more, Æſchin. in Timarc.
Ῥητὸν, τὸ, dictum.
Ῥητὸς, οῦ, ὁ, qui tutò dici poteſt, dicēdus, dictus, definitus, certò præſcriptus. ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακὰ ἐξεῖπον, Demoſth. dicenda ſilendáque effutierunt. Soph. in Philoct. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥητὸν, malum horribile atque ineffabile Liu. ¶Ῥητὸς, pro certo atque definito, Iliad. φ, μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, cõſtituto præmio. Herodot. ἐπὶ ῥητοῖς ἐδέξαντο, certis conditionibus receperunt. Plat. in Theæteto, αἱ συλλαβαὶ γνωσταί τε καὶ ῥηταὶ, notæ & certæ ſunt. ¶Item celebris, clarus, Heſiod.
Ῥήτρα, ας, ἡ, conuentio, pactũ, pactio. Odyſſ. ξ, Ἀλλ' ἄγε νῶϊ ῥήτρην ποιησόμεθ', αὐτὰρ ὄπισθεν Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, paciſcamur inter nos. ¶Ῥήτρα, dicendi licentia, Lucian. τὴν ῥήτραν παραλαβὼν, partes dicēdi aſſumēs. ¶Item commentarius, ſcriptura: vnde ῥήτραν ἔγραψε, rogationem tulit, Demoſt.
Ῥητροφύλακες, ſcriptorum publicorum & monumentorum conſeruatores, Etym.
Ῥήτωρ, ορος, ὁ, orator, cauſidicus, concionator, Xenoph. ἑώρων ῥήτορας φαύλους ἀγαθοῖς δημηγόροις φίλους ὄντας. ¶Pro delatore, Plat. in Apol. ἑτοίμων ὄντων ἐνδεικνύναι με καὶ ἀπάγειν τῶν ῥητόρων, quum rhetores parati eſſent nomen meum deferre.
Ῥητῶς, planè, certò, ad verbum, & certis verbis, expreſſè Plin.
Ῥηχάδαι, vel Ῥηχάδαι, οἱ, qui damnatos εἰς τὰς ῥαχίας, i. in ſaxa præcipitant, Suid.
Ῥηχὶς, ἡ, præcipitium, promontorium.
Ῥῆχος, ſepes, vallum ſepis, Herodot. φραγμὸς, Interp. Nicand.
Ῥηχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aſper, ſalebroſus: mali cotonei epith. propter inęqualitatem cutis, Nicād.

P I

Ῥιγεδανὸς, οῦ, ὁ, terribilis, horribilis, horrens, φρικώδης, κρυερὸς, lib. 1. Epigram.
Ῥιγεῖον, ου, τὸ, pannus ad cooperiendum, Cyrill.
Ῥιγέω, μ. ήσω, π. ηκα, rigeo, in timore frigeo, algeo, exhorreo, obſtupeſco, timeo. Iliad γ, ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, i. ἐφοβήθη. ¶Ῥιγοῦντες, in febrium acceſsionibus cum tremore algentes, lib. 3. Dioſc. cap. 29.
Ῥιγηλὸς, οῦ, ὁ, tremendus, Odyſſ. ξ.
Ῥῖγος, ου, ὁ, rigidus, horridus, frigidus, moleſt⁹. ῥίγεα πάθη, horrores, rigores febrium, cum tremore algores, Marcell. apud Dioſc.
Ῥίγιστος, ου, ὁ, terribilis, lethifer. ῥίγιστα, φρικτὰ, Ho.
Ῥιγίων, ονος, ὁ, peior. Heſiod. γυναικὸς οὐ ῥίγιον ἄλλο, i. peius nihil mala: vxore videlicet, i. χεῖρον.
Ῥιγνόω, μ. σω, rugo, as, corrugo, in Epigram.
Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus, horror. Scribitur etiam ῥίγος, Gal. li. 4. de Cauſis ſympt. ἀνώμαλός ἐστιν ἅπαντος τοῦ σώματος σεισμὸς καὶ κλόνος. ¶Ῥίγη περιοδικὰ, rigores febrium circuitu redeuntes, Ruell. apud Dioſc. lib. 1. cap. 62.
Ῥιγὸς, rigidus, horridus, frigidus, Etym.
Ῥιγοσίβιος, ου, ὁ, perpetuò frigens, Poll.
Ῥιγόω, μ. ώσω, π. ωκα, rigeo, frigeo, Aphr. lib. 1. Probl. τὸ σῶμα πᾶν ῥιγοῦμεν, partes omnes noſtri corporis rigent.
Ῥίγω, idem quod ῥιγέω, & ῥιγόω.
Ῥιζάγρα, Æginet. qua ſpicula chirurgi trahunt.
Ῥίζα, ης, ἡ, radix, ſtirps, in Epigram. ¶Ῥίζα vocatur media pars claui vel gubernaculi, quæ & φθεὶρ & ὑπόζωμα, teſtibus Thoma Magiſtro, & Poll. ¶Ῥίζα, apud Hippoc. vt Gal. in Gloſſ. interpretatur, herbula quædam. ¶Ῥίζα pro ῥιζάγρα, Celſ. lib. 7. ¶Ῥίζα λευκὴ, Hippoc. radix dracunculi.
Ῥιζεῖον κυρηναϊκὸν exponit, Interp. Nicand. in Alexipharm. ſilphium.
Ῥιζίας, ου, ὁ, ſuccus radicarius, Gaz. pro eo qui ex radice exprimitur, Theophr. li. 6. hiſt. plant. rhiſias Plin. lib. 18. cap. 3.
Ῥίζιον, ου, τὸ, radicula Colum. i. parua radix.
Ῥιζοβολεῖν, radices agere, & demittere, in Epig.
Ῥιζοβόλος, radices agens, ſe propagans.
Ῥιζόθεν, radicit⁹, ſtirpit⁹ Cic. in Catone maiore.
Ῥιζολογεῖν, eradicare, exſtirpare, Diodor.
Ῥιζόνυχες, vnguium in digitis initia, ac velut radices quædam, Poll.
Ῥιζοτομεῖν, ablaqueare ac radices reſecare, Theophraſt. lib. 3. de Cauſis.
Ῥιζοτομία, ablaqueatio. ¶Significat etiam herbarum lectionem ad medicamenta, radicidium Gaz. ex li. 9. ca. 8. hiſt. plant. Theophr. herbariam dicit Plin.
Ῥιζοτομικὸς, herbarius.
Ῥιζοτόμος, herbarius, medicamentarius, Lucian.
Ῥιζοτμούμενα, quorum radices inciduntur.
Ῥιζοφάγος, ου, ὁ, radice viuens, radices eſitans, radicum appetens, amans radices, vorax.
Ῥιζόφλοιος, cui cortex eſt radicis ſpecie, Theophr. hiſt. lib. 1. cap. 8.
Ῥιζοφυεῖν, radicare Plinio, radiceſcere Senecæ Epiſt. 87. Græco vtitur Theophr.
Ῥιζοφυεῖν, radices emittere.
Ῥιζοφυὴς, radice proueniens.
Ῥιζόφυλλος, à radice foliatus.
Ῥιζοφυτὸν, οῦ, τὸ, ſtirps Gaz.
Ῥιζόφυτος, radice natus.

Ῥιζόω

Ρ'ιζόω,μ. ώσω,π. ωκα,& Ρ'ίζω,radico,firmo,fulcio, figo radices. Plat. Epiſt. 7. ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐῤῥίζωται,radices egerunt.

Ρ'ιζώδης,radicis ſpeciem habens.

Ρ'ιζωθεὶς,terræ inhæreſcens. radices capeſſens.

Ρ'ιζωθῆναι,radices capere, fibris ſubnixū eſſe.

Ρ'ίζωμα,ατος,τὸ,radix. Æſchyl.pro genere ſiue progenie accepit. ¶Significat & ortum ſiue principium,Lucian.

Ρ'ίζωμα,τὸ, quod radices egit, radicatum vertit Gaz.apud Theophr.de Cauſ.li.3.cap.4.

Ρ'ιζάρυχος,ου,ὁ,q.radices euellens,Epigr.

Ρ'ίζωσις.εως,ἡ,q.radicatio.

Ρ'ικᾶν,decipere.

Ρ'ικνήεις,εντος,ὁ καὶ ἡ,rugoſus,vetus,obſolet⁹,Nic.

Ρ'ικνοεργῆ,τὰ,ἔμβαθρα,Poll.

Ρ'ικνὸς,οῦ,ὁ,rugoſus,curuus,Apoll.2.Arg.

Ρ'ικνότης,ητος,ἡ,curuitas.

Ρ'ικνοῦσθαι,vel ῥιχνοῦσθαι, criſſare, in ſaltando lumbos vehementer agitare, & contrahi vt ſenes Poll.¶Eſt & corrugari.

Ρ'ικνώδης βάκχος,in Epigr.i.rugoſus.

Ρ'ίκνωμα,ſaltationis impudicæ genus.

Ρ'ίμφα,leuiter,ſtatim,celeriter,Iliad.ζ.

Ρ'ὶν,ῥινὸς,ἡ,ῥὶς,naris, Xenoph. ¶Item Ariſtoph. in Pace,Πόθεν ἂν πριαίμην ῥῖνα μὴ τετρημένην, vnde mihi comparem naſum non pertuſum.

Ρ'ινάω,fallo,decipio, vt Interp. Pauſan. metaphoricè ab iis qui per olfactum decipiuntur aut decipiunt.Menand.ἔγωγε ὑπέσχημαι ῥινᾶν, Euſtath.Iliad.ξ,i.irridêre,naſo ſuſpendere.

Ρ'ινεαι,αἱ,caricæ nigræ.

Ρ'ινεγχυσία,infuſio ſiue inſtillatio in nares.

Ρ'ινεγχύτης,ου,ὁ,ſpecillum per quod in nares infunditur aliquid,Cæl.Aurel Chron.li.2.c.4.

Ρ'ινεγχυτεῖται ὁ χυλὸς, naribus infunditur ſuccus,Dioſcor lib. 2.cap.213.

Ρ'ίνη,ης,ἡ,lima,Comm.Ariſtoph.in Ran.¶Item inſtrumentum auro fundendo aptum,Epigr.

Ρ'ίνη,ης,ἡ,rhina piſcis,ſquatina.

Ρ'ινηλατεῖν,ſagaciter perſequi & indagare, Accuſ.Syneſ. ¶Ρ'ινηλατοῦν ἴχνος,veſtigium odoratu atque olfactu deprehenſum Oppian.

Ρ'ινηλάτης,ου,ὁ,ſagax:de cane dicitur,Poll.

Ρ'ίνημα,ατος,τὸ,q limatûra,ſcobs,ramētum: ῥίνισμα dicitur lib.2.Dioſc.cap.61.

Ρ'ινία,τὰ,nares.

Ρ'ινίζω,limo,polio,Alex.Aphr.

Ρ'ινώμενος σίδηρος,ferrum quod limatur.

Ρ'ινοβάται,οἱ,Rhinobati piſces,Gaz.

Ρ'ινόβατος,ου,ὁ,rhinobatos piſcis |Gaz. apud Ariſtot.lib 6.Anim.leuiraiam exponit.

Ρ'ινοβόλῳ πατάγῳ,in Epigr.ſono naribus edito.

Ρ'ινοδέψης,ου,ὁ,corii tinctor,coriarius,Heſych.

Ρ'ινόκερως,rhinoceros,animal vnius in nare cornu,de quo Plin.li.8.ca.20.Pauſan.& Oppia. lib.2.de venat ¶Item auis,Cæl.li.9.ca.15.

Ρ'ινοκολούστης,dictus eſt Hercules, quòd ille legatis quibuſdam nares amputaſſet.

Ρ'ινοκοπεῖν,naſū amputare,denaſare Plaut.Sui.

Ρ'ινολαβὶς,ίδος,ἡ,inſtrumentum quo noxiis naſum diſtorquebant,Suid.¶Ρ'ινηλαβία, idem.

Ρ'ινόμακτρον,τὸ,ſudarium abſtergendis naribus.

Ρ'ινοπύλη,ης,ἡ,portula Liu.vulgò *guichet & fauſſe-porte*,poſticum ſiue poſticulum Plaut. vel poſticula Apul. Polyb.διά τινος ῥινοπύλης ἐξελθὼν ἧκε.

Ρ'ινὸς,οῦ,ὁ vel ἡ,ſcutum,pellis, tergus pellis bubula qua clipei operiuntur. Eurip. πωλικὴν ῥινὸν, equinam pellem. ¶ Pro cute hominis, Odyſſ.ξ.

Ρ'ινόσιμος,ὁ,reſimum habens naſum,Lucian.

Ρ'ινότμητος,cui naſus deſectus.

Ρ'ινότομος,ου,ὁ,ſcuta percutiens & ſecans.

Ρ'ινοτόρος, ου,ὁ, coriarius, clipeos & arma diſſecans,Martis epithet.Heſiod.

Ρ'ινοπεριωθέρεια,nomen proprium fictitiū,Ety.

Ρ'ινοχόος,ου,ὁ,infundibulum.

Ρ'ινάω,limo:Vnde διεῤῥινημένος,limatus.

Ρ'ινῶ,idem quod ῥίνω:& Menand. irrideo, naſo ſuſpendo. ¶Itē inueteraſco:vt ἐῤῥίνησεν οἶνος.

Ρ'ιξαχόσκη: ſic dicitur genus quoddam locuſtæ longis cruribus,Dioſc.li.2.cap.57.

Ρ'ίον,ου,τὸ,promontorium, montis acumen,ſummitas,iugum, & ſpecula,Thucyd.

Ρ'ιπαῖα ὄρη,Rhiphęi montes ad Septentrionem: quòd Boreas illinc flare incipiat,Plut. Cam.

Ρ'ιπαὶ & ῥιπὴ,turbo venti,ἀνέμου συστροφή. Suid.

Ρ'ίπεα,τὰ, & Ρ'ίπες, crates vimineæ, ligamina ex virgultis vel ſalicibus,à ῥὶψ,ῥιπός.

Ρ'ιπὴ,ῆς,ἡ,ictus ſeu iactus teli miſsi fulminis,vis flatuum:oculi momētum. ¶Item incitamentum,impulſus,properatio, inflatus, impetus, Iliad.θ,ἅλλονται ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ,&c.

Ρ'ιπίδιον,ου,τὸ,flabellum,Cōm.Ariſt Achar.

Ρ'ιπίζω,μ ίσω,ſufflo,excito ignem ſufflādo,vētilo,follibus accendo,Phil.de mund.

Ρ'ιπὶς,ίδος,ἡ vas ex vimine contextum In de ῥιπίδιον,diminut.apud Poll ¶Pro flabello quo excitantur carbones,Ariſtop.in Acharn. ¶Itē σκιάδιον,vmbella,muſcariū,μυιοσόβη, Poll.

Ρ'ίπισις,εως,ἡ,ventilatio Plin.Aphr.lib.1.Prob.

Ρ'ιπισμὸς,ventilatio,Alex.Aphr.Probl.

Ρ'ιπιστὸς,perflatilis,ventis expoſitus.

Ρ'ίπος,ου,ὁ, paruus.¶ Item ſtorea, matta ſcirpea Ouid. Dioſc.li.1. cap 56. ἐπιθεὶς ῥίπον ἐκ καλάμου,imponens arundinaceam cratem.

Ρ'ιπτάσκω,& Ρ'ιπτάζω,& Ρ'ιπτέω,μ.ήσω, π. ηκα, & Ρ'ίπτω,μ.ίψω,π.ιφα,proiicio,emitto.diſiicio,iacto,Ariſtot.ἔῤῥιψεν αὐτὸν εἰς ἐλπίδας ἀπόρους,ſe in ſpem incertam coniecit, Plutarc.

Ρ'ιπτάζεσθαι,ῥίπτεσθαι,Heſych.confligari Celſ. ægroti eſt in lecto co flictantis,Plutarch.

Ρ'ὶς,ῥινὸς,ἡ,naſus,Philoſt.in Heroicis.

Ρ'ίσκος,ου,ὁ,riſcus, propriè ciſta pelle contecta teſte Donat.

Ρ'ίστρον,τὸ,flabellum,ventilabrum,πτύον,Heſyc.

Ρ'ῖτος,idem qui ῥειτὸς,apud Herodia Etymol.

Ρ'ιφεὶς,έντος,ὁ,iactus,iniectus,Alex.Aphr.

Ρ'ιφὴ,impetus, ὁρμή.vnde riphæi mōtes Seruio.

Ῥιφῶ, proiectus fuero ῥιφῆς ἐπὶ κραβϐάτου, decumberes in grabato, Nazan. in Orat.
Ῥιχνοῦσθαι, turpiter & incompoſito motu cieri.
Ῥὶψ, πὸς, ὁ, vimen flexile, ramus ſalignus, Ariſtop in Pace, Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.
Ῥίψασπις, ιδος, ὁ, ſcuti abiector, timid⁹, Ariſt. νεφ.
Ῥίψις, εως, ἡ, impetus, iactus, proiectio Cicer. proiectus Plin. Plat. 2. de Republ. ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρὸς οὐ παραδεκτέον, Vulcanum cælo à patre deiectum eſſe, non eſt admittendum.
Ῥιψοκίνδυνος, ου, ὁ, temerarius, ſeſe in periculum præcipitans, incogitans, audax. ῥιψοκίνδυνον ἔργον, audax facinus, Xenop. Cic. in 3. Act. in Verr. vertit ad audendum proiectus: & proiectam audaciam ῥιψοκινδυνίαν appellat Idem pro Roſcio. Amerino.
Ῥιψοκινδύνως, audacter, temerariè.

P O

Ῥοά, ᾶς, ἡ, malus punica arbor: & malum punicum fructus, i. granatum Plin.
Ῥοαὶ, ῥεύματα. Homer. Iliad. β. flumina, fluxus.
Ῥοας, άδος, ἡ, ſiue ῥοιὰς, vicium eſt vitium cùm acini defluunt: acinorum defluuium poſsis appellare, Theophr. lib. hiſt. 2. cap. 8.
Ῥοϐδῶ, & ῥοβλῶ, abſorbeo, cũ ſonitu ſpiro, cum ſtrepitu proiicio, Heſych.
Ῥόβιλλος, regulus auis, βασιλίσκος, Heſych.
Ῥογεὺς, ὁ, tinctor, βαφεὺς, Heſych. ῥηγεύς.
Ῥογέω, μ. ήσω, π. ηκα, flore o, concito, domo.
Ῥογία, ſartrix, ἀκεστρία, Heſych.
Ῥοικίζειν, Epicharm⁹ dixit pro ῥέγχειν, i. ſtertere.
Ῥογμὸς, οῦ, ὁ, ſonus ſtertendo editus, gutturis ſtridor Cælio Aureliano, Acutor. li. 2. cap. 10.
Ῥογὸς, granarium, hordeum, Epicharmo.
Ῥόγχος, ου, ὁ, rhonchus Apul. ſonus naſi, qui fit ſtertendo. ¶ Ῥογχάζειν, reſonare, ῥοχθεῖν, καὶ ῥέγχειν.
Ῥοδακινέα, ἡ, arbor Perſica, ἡ περσικὴ, quæ fert mala Perſica: Vide Dioſc. li. 1. cap. 188.
Ῥόδαμνος, ramus, germen.
Ῥοδάνη, ης, ἡ, trama.
Ῥοδανίζω, agito, & cõtinuo motu cieo tramam, συνεχῶς τινάσσω τὴν κρόκην, Euſt. Iliad. σ.
Ῥόδαξ, ὑποκοριστικὸν ὡς λίθαξ, roſula, diminut.
Ῥοδαρὸν τοῦ σώματος, coloris bonitas in corpore habitiore & bene temperato, ſpecioſum quid & roſeum præ ſe ferens, Ioſeph. de Anti.
Ῥοδέα, ſertum è roſis.
Ῥόδεον, roſeum, purpureum, odoratum, ſpecioſum, Nicand. in Alexiph.
Ῥόδη, ης, ἡ, roſarum frutex: aliâs ῥοδῆ.
Ῥοδιὰ ῥίζα, rhodia radix, herbæ genus quę naſcitur in Macedonia, Dioſc. li. 4. cap. 46.
Ῥοδιακὴ κόλλα, glutinũ rhodiacũ, Dioſc. l. 3. c. 101.
Ῥοδίδες, paſtilli ex roſis confecti, Dioſc. 19.
Ῥοδίζω, roſeo colore tingo.
Ῥόδινον ἔλαιον, roſaceum oleum, Dioſc. li. 1. c. 54.
Ῥοδινὸς, οῦ, ὁ, roſeus.
Ῥόδιον μύρον, vnguentum roſaceũ, Ariſt. in Prob.
Ῥοδὶς, ίδος, ἡ, paſtillus roſeus, Dioſc. li. 1. ca. 132.
Ῥοδίτης οἶνος, rhodites vinum, i. roſaceum vinum, Dioſcor. lib. 5. cap. 26.
Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, habens digitos, i. radios roſeos, Auroræ epithet. eſt, Iliad. α.
Ῥοδοδάφνη, nerium planta, Dioſc. lib. 4. cap. 8.
Ῥοδόδενδρον, rhododendron, genus fruticis, qui & νήριον dicitur, & ῥοδοδάφνη, Dioſc. l. 4. c. 82.
Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, roſis ſimilis, aſpectu gratioſ⁹.
Ῥοδόεις, εντος, ὁ, roſace⁹. ῥοδόεντα ἄνθεα, roſę, Eur.
Ῥοδόμελι, rhodomeli, confectio quædam ex roſis & melle, Dioſc. lib. 5. cap. 26.
Ῥόδον, ου, τὸ, roſa, Plutarch.
Ῥόδον, bene olens, Etym.
Ῥοδωνιὰ, ᾶς, ἡ, locus vbi roſæ naſcuntur, roſariũ, roſa Gaz. lib. 1. hiſt. plant. Theophr. ¶ Pro frutice roſarum, li. 6. ca. 1. Ibidem. ¶ Ῥοδωνιὰ, virile membrum. ¶ Ῥοδωνιὰ, Suid.
Ῥοδόπηχυς, ὁ καὶ ἡ, habens lacertos roſeos, Heſio.
Ῥοδοπὸς, οῦ, roſeus color.
Ῥόδος, inſulæ nomen, Etym.
Ῥοδόσταγμα, liquor roſarum, in Hippiat.
Ῥοδοφόρος, roſifer.
Ῥοδόχροις, roſe⁹, roſacei coloris, vt aurora, Dioſ.
Ῥοδὼν, ῶνος, ὁ, roſetum, oxyt. Cyrill.
Ῥοδῶπις, roſeis oculis.
Ῥοδωπὸν τὴν χρόαν, quod roſeo eſt colore, Dioſc.
Ῥόζω, latro canum propriè.
Ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluxus, φθορὰ ῥεῦσις, ῥύσις, Iliad. β.
Ῥοθέω, μ. ήσω, π. ηκα, impetu feror, perſequor.
Ῥοθιάζω, τὸ, ἐρβύσσω εὐτόνως, Suid. impetuoſè remigo, confertim & cum vocis ſtrepitu feror.
Ῥόθιον, ου, τὸ, impetus, vnda, fluctus, κῦμα, remorum ſonitus, ὁ ἦχος τῆς εἰρεσίας, Thucyd.
Ῥόθιος, ου, ὁ καὶ ἡ, violentus, vehemens.
Ῥοθοπυγίζω, nates clàm accedens extenſa manu verbero.
Ῥόθος, ου, ὁ, impetus vndarum, ſtrepitus, Heſiod.
Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, malum punicũ, granatum Plin. ῥοιᾶς λεπίσματα, malicorium, Galen. ad Glaucon. ¶ Ῥοιὰ, punica, pro arbore, li. 1. hi. pl. Theop.
Ῥοία, paroxyt. volutabrum equorum, Heſych.
Ῥοιὰς, άδος, ἡ, carunculæ naturalis iuxta magnũ oculi angulum decremẽtum ſiue imminutio.
Ῥοιὰς ἄμπελος, roratio vitis, ideſt, quum defluit tenellus racemus, Theophr li. 5. c. 13. hiſt. pl.
Ῥοιὰς μήκων, papauer quod rhœas dicitur, Dioſ.
Ῥοιβδέω, μ. ήσω, π. ηκα, abſorbeo, ῥοφέω, Neutr.
Ῥοίβδησις, cantus inſuauis, ſtridor.
Ῥοῖβδος, ου, ὁ, ſorbitio Plin. ſtridor, impetus, Ariſtoph. νεφ. φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυκνότητα ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης, fertur cum ſtridore & impetu.
Ῥοιδμὸς, οῦ, ὁ, ſibilus, ſtridor, ῥοῖβδος.
Ῥοιζέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſibilo, ſibilo cũ ſtridore.
Ῥοιζηδὸν, cum magno impetu & ſtridore, procellæ in morem. ¶ Dicitur & ῥοιζηδὰ, Nicād.
Ῥοίζημα, ατος, τὸ, ſibilus, impetus, ſtridor, ἦχος.
Ῥοῖζος, ου, ὁ, vel ἡ, Ionicè, ſtridor ſibili, impetus cum ſtridore, fluctus vehemens, Iliad. π.
Ῥοιζώδης, ſtreperus, Galen. ἐκφύσησις, καὶ ἡ ἐκπνοὴ ῥοιζώδης,

ῥοιζώδης, cum ſtrepitu emiſſus ſpiritus.
Ρ'οικός, οῦ, Adiect. prauus, curuus, ſtrabus, Theocrit. Idyl. 4. ῥοικὸν δ' ἔχων ἀγριελαίας δεξιτερᾷ κορύναν, clauam incuruam vel nodoſam.
Ρ'οῖαι, οἱ, mala punica.
Ρ'οϊκός, οῦ, ὁ, fluxione laborans, Dioſc.
Ρ'οΐσκοι, οἱ, corymbi aurei ſacrorum ſtolis annexi, à mali punici ſimilitudine dicti, Exod. 28.
Ρ'οϊσμός, ῥυμὸς τῆς ἵππων, Heſych. temo.
Ρ'οΐτης οἶνος, rhoites vinum, i. ex punicis malis confectum, Dioſcor. lib. 5. cap. 26.
Ρ'ομβέω, μ. ήσω, π. ηκα, voluo in morem rhombi.
Ρ'ομβήτης, motus in modum rhombi.
Ρ'ομβοειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, figura Geometrica habens latera oppoſita æqualia, & angulos oppoſitos equales, nec rectāgula eſt, nec æquilatera.
Ρ'όμβος, turbo, rhombus, quo etiam vtebantur veneficæ, Theoc. in Pharmac. ¶Item rhombus piſcis, ψῆττα, Athen. in fine lib. 7. ¶Ρ'όμβος, rhombus, figura quadrilatera, quæ æquilatera quidem eſt, ſed non rectangula.
Σ'ομβωτός, rhombi figura, in Epigram.
Ρ'όμμα, τὸ, idem quod ῥόφημα, apud Hippocr.
Ρ'όμοξ, teredo, vermis ligna exedēs, coſs⁹, Heſy.
Ρ'ομφάζω, baiulo.
Ρ'ομφαία, ας, ἡ, framea, iaculum longum.
Ρ'ομφεῖς, lora quibus conſuuntur calcei.
Ρ'όος, ῥοῖξ, οῦ, ὁ, fluxio. ¶Ρ'όον ſiue ῥοῦν, i. abundantia fœminarum ſiue profluuium Plin. ῥοῦν γυναικεῖον ἵστησι, profluuia fœminarum ſiſtit, lib. 1. Dioſcorid. cap. 123.
Ρ'οπαλίζω, cædo atque dedolo.
Ρ'οπαλισμός, οῦ, ὁ, tentigo, τάσις τοῦ αἰδοίου, Suid.
Ρ'όπαλον, ου, τὸ, baculus, fuſtis, ῥάβδος: de claua Herculis Inter. Hom. ¶Pro mēbro virili, Epi.
Ρ'οπαλοειδής, clauæ ſimilis.
Ρ'οπή, ῆς, ἡ, lancis ad imum vergentis inclinatio atque momentum, penſio Vitru. de ſtatêra vſurpauit, Plut. in Camill. ¶Ρ'οπὴ tranſlatè, νεῦμα, nutus, momentum, inclinatio ſiue propenſio. Ariſtot. 2. de Cælo, μεγάλην ἂν ἔχοι ῥοπὴν εἰς πίστιν, ad faciendam fidem, in eo multū momenti poſitum eſſe poſsit. ¶Ρ'οπὴ, quod momētum affert, ὁρμὴ, impulſus, impetus, Ariſtot. de mund. ὑπὸ μιᾶς ῥοπῆς ὀτρυνομένων ἁπάντων, γίνεται τὰ οἰκεῖα, quum ab vna vi impultrice creantur omnia, fit vtique quod cuique commodum eſt. ¶Item auxilium, nutus ac propenſio in aliquē, Chryſoſt. περὶ προσευχῆς, Α'νευ τῆς θείας ῥοπῆς, citra Dei propenſionem atque nutum. ¶Ρ'οπὴ, diſcrimen, periculum, Soph. in Trachin. Ε'ν σοῦ ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ τέκνον οὐκ εἶ συνέρξων, in tali periculo conſtituto non opem feres. ¶Ρ'οπὴ etiam pro exitu finéque ſumitur, Eidem Soph. in Oedipo Colon. ῥοπὴ βίου μοι, mihi vitæ exitus inſtat atque imminet.
Ρ'οπτὸν, ſorbile, ſorbitio, apud Hippocr.
Ρ'όπτρον, ου, τὸ, marculus oſtii, cantharus & manus ferrea Lyſiæ. ¶Item ictus, fuſtis, claua, enſis genus, Eurip. ἐπαισεν αὐτὸν δίκης ῥόπτρον. ¶Ρ'όπτρον, Polluci paxillus in maioribus laqueis aut retibus venaticis, qui incuruis & inflexis lignis (quæ vt docet Archil. Ariſtop. Interp. σκανδάληθρα vocantur) inſeritur.
Ρ'οῦμα, ἡ, Rhuma: ſic dicebatur mamma à veteribus referente Plutarch. in Romul.
Ρ'οῦς, οῦ, pro ῥόος, ὁ, fluxus, fluxio.
Ρ'οῦς, ῥοὸς, ὁ, Rhus ſiue *ſumach*. Dioſc. li. 1. ca. 148.
Ρ'οῦσιος, ου, ruſſeus ſiue ruſsatus, coccinus color & flammeus, vel qualis eſt rubricæ ſynopicæ, Dioſcor. lib. 4. cap. de Anthirrino.
Ρ'οφάω, μ. ήσω, π. ηκα, & Ρ'οφέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſorbeo, Ariſtoph. in Veſp. τὴν φακὴν ῥοφήσομαι. ¶Ρ'όφω, idem, Atticè, Etym. ¶Ρ'όφημα, ατος, τὸ, ſorbitio Plin. Gaz. etiam polentā vertit in Ariſtot. ¶Ρ'οφητὸς, ſorbilis, ῥοφητὰ ᾠά.
Ρ'οχθέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſtrepo, ſtrideo, fremo.
Ρ'όω, κινῶ καὶ σείω, moueo: vnde ἐπεῤῥώσαντο.
Ρ'οώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fluxus, fluidus, fluens. ῥοώδεις πυρετούς, Celſ. vocauit fluentes febres.
Ρ'οών, ῶνος, ὁ, locus malis punicis conſitus.

P Υ

Ρ'υάδες, αἱ, vites quædam, quæ & ψιάδες.
Ρ'υάδες, flutæ piſces, Ariſtot. li. 4. Animal.
Ρ'ύαμα, ατος, τὸ, cuſtodia.
Ρ'ύαξ, κος, ὁ, riuus, alueolus, profluuium, fluctus. οἱ τοῦ αἵματος ῥύακες, Ariſtid.
Ρ'υάς, άδος, oculi vitium quādo canthus lachrymas continere nequit, Trallian. li. 2. ¶Ρ'υάς, Adiect. fluxus. ῥυάδος τοῦ σώματος καὶ μανοῦ γινομένου, quum corpus fluxum laxúmque eſſet, Ariſtot. lib. 3. de part. anim.
Ρ'υάχες, alueoli.
Ρ'υάχετος, θόρυβος, ἢ ὁ ῥέων ὀχετὸς, ſonorus flux⁹.
Ρ'ύβδην, fuſè, vehementer, celeriter, Suid.
Ρ'υγάδες, ſedis rimæ. Alii ῥαγάδας appellant.
Ρ'υγχομάχει, pugnat cum roſtro, Datiuo.
Ρ'ύγχος, εος, τὸ, propriè roſtrum porci, Ariſtop.
Ρ'ύδην, fluenter Lucret. affluenter Cicer.
Ρ'υδὸν, fuſim, affatim, abundè, Odyſſ. ό.
Ρ'υείς, fluens. ῥυεῖσα, diſsipata, defluens.
Ρ'υέω, μ. ήσω, π. ηκα, fluo, proruo, Neutr. Eurip.
Ρ'υζεῖν, lamentari, latrare, murmurare, Poll.
Ρ'ύημα, τὸ, itrium, bellarii genus præſtantius.
Ρ'υηφένεια, opulentia, diuitiæ, Etym.
Ρ'υηφενής, έος, ὁ καὶ ἡ, diues cui affluunt opes. παρὰ τὸ ῥύδην καὶ τὸ ἄφενος, Dion. de Sit. orb.
Ρ'υθμία, ἡ, modulatio Quint. modulat⁹, us, Sen.
Ρ'υθμίζω, μ. ίσω, π. ικα, modulor, apto, diſpono. αὕτη ῥυθμιζέτω σοι, καὶ βίον, καὶ λόγον, hæc tibi vitam & rationem dirigat, Nazan. ¶Ρ'υθμίζομαι pro eodem Iano Laſc. ¶Ρ'υθμίσειν etiam pro veſtigare & inquirere, cum Accuſat. apud Sophocl. in Antig.
Ρ'υθμοποιΐα, ἡ, rhythmorum effictio.
Ρ'υθμοποιός, οῦ, ὁ, rhythmorum concinnator.
Ρ'υθμός, οῦ, ὁ, rhythmus, numerus Cic. ¶Ariſtot. Rhet. 3. ὁ δὲ τοῦ σχήματος λέξεως ἀριθμὸς ῥυθμός ἐστιν. Hic quicquid certo modo, ordine & pro-

portione fit, κατὰ ῥυθμὸν fieri dicitur: & quod contra, παρὰ ῥυθμὸν, i. extra numerum Cicer. Plat. 1. de Leg. κατὰ τὸν αὐτὸν ῥυθμὸν ἔχει.

Ῥυκάνη, inſtrumentum fabrile, runcina ad læuigandum. ῥυκάνα, in Epigr. & apud Suid.

Ῥῦμα, ατος, τὸ, ῥύμη, impetus, impulſus, violentia, Suid. ¶Ῥύματα, tractorii funes, Polyb. li. 1. ¶Item propugnaculum, defenſio, Soph. in Aiac. σφαλερὸν πύργου ῥῦμα, parùm tuta arx.

Ῥῦμαι, libero, protego, cuſtodio, ῥύομαι.

Ῥύμβειν, ſuperbire.

Ῥύμβιον, τὸ, rotula quæ agitatur à ſagis & veneficis, rhombus, Apoll. Interp. li. 4.

Ῥυμβονᾶν, Heſych. διασκορπίζειν, diſpergere.

Ῥυμβὸς, οῦ, ὁ, vertex, rotula Etym. à Cyrillo exponitur impetus, turbo, δῖνος. ¶Eurip. pro motu & vertigine capit.

Ῥυμβῶν, flexus, in ſpiram circunuolutio.

Ῥύμη, ης, ἡ, vis, impetus, impulſus. Eunapius, Τοσαύτη τις ἦν περὶ τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε καὶ φορὰ, ὡς, &c. ¶Item vicus, Act. 9. ἀγυιὰ Hom. ſtriga vertitur à Iano Laſcari, apud Polyb. vnde Ῥυμοτομεῖν, eſt ſtrigare vel ſtriare, & in vicos diſtribuere. ¶Ῥύμη ἀπὸ τοῦ ῥύομαι, defenſio, cuſtodia, φυλακή, Heſych.

Ῥύμιγξ, torrens, χείμαρῥος, Heſych.

Ῥύμμα, τὸ, purgamentum, ſtrigmentum, Nic. in Alexiph. Scribitur etiam ῥῦμα: Vide ῥύπτομαι.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, temo currus ſiue plauſtri, Iliad. έ.

Ῥυμοτομέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſtrigo ſiue ſtrio, in ſtrigas, i. vicos partior atque ſeco: quod fit lineis rectis per longitudinem: Vnde pro εἰς ὀρθὸν διακόπτω, Ioſeph. περὶ ἁλώσ. Ῥυμοτομοῦσι δὲ διαθέτως εἴσω τὸ στρατόπεδον, caſtra ritè diſtinctis ſpatiis partiuntur in ſtrigas. ¶ Hinc Ῥυμοτομία, ας, ἡ, viarum vicorúmque ſectio & metatio, partitio in ſtrigas, Polyb.

Ῥυμουλκεῖν, remulcare, i. remulco trahere Liuio, Polyb. Vtitur & Diodor. τὸ ῥυμουλκεῖν, quod τὰς ναῦς ἕλκειν exponit Suid.

Ῥυνδάκη, auis columbæ magnitudine, Heſych.

Ῥύομαι, μ. ύσομαι, π. υσμαι, libero, tueor, defendo, protego, eripio, redimo, Accuſ. Soph. ἐῤῥύσατ᾽ ἐλθὼν μοῦνος ὑμᾶς, vos eripuit Genit. & Accuſ. Apoll. 2. Argon. ῥύσασθε δυσάμμορον ἀμέρα λύμης, liberate me calamitate.

Ῥύπα, pro ῥύπον, ſorditiem: & pro ῥυπαρά.

Ῥυπαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, ῥυπάω, ſordido Plaut. fœdo, maculo, deturpo.

Ῥυππαπαὶ, acclamatio nautica. Heſych. habet ῥυππαπάπαι, Ariſtoph. in Ran. & Veſp.

Ῥυπαρία, ας, ἡ, ſpurcitia, ſordes, & Plaut. ſorditudo, Plinio fæx, retrimentum, ſitus, ſqualor, illuuies, pædor Lucano. ¶ Transfertur ad animum, & ſignificat auaritiam, ſordes. ¶Eſt & genus ſordidi vlceris, apud Dioſc. l. 5. c. 67.

Ῥυπαρὸς, οῦ, ὁ, ſordidus, ſpurcus, putris, ſqualidus. ¶Ῥυπαρὸς ἄρτος, ſordidus panis Ægin. ſecundarium Marcellus interpretatur lib. 2. Dioſc. ca. 112. ¶Ῥυπαρὸς, Plat. in Parmenid. illiberalis, ſordidus & auarus.

Ῥύπασμα, ατος, τὸ, ſordes.

Ῥυπάω, vel ῥυπέω, μ. ήσω, π. ηκα, & ῥυπόω, & ῥυπαίνω, ſqualeo, Ariſtoph.

Ῥυπὶς, ίδος, ἡ, ruga: potius ῥυτίς.

Ῥυπόγραφος, ου, ὁ, ſordidarum humilúmque rerum pictor.

Ῥυπόεις, εντος, ὁ, ſordidus.

Ῥυποκόνδυλος, ὁ, parcus, extremè ſordidus, qui ne numulum quidem ſumpti faceret ad vngues repurgandos, Eraſm. in Chil. Bud. ῥυπαρκόνδυλος legit.

Ῥυπὸν, τὸ, ſordes. pro ῥύπος extulit Theocrit.

Ῥύπος, ου, τὸ, & ῥῦπος, ſordes quæ in ſummis vnguibus manuum ac digitorum colliguntur, illuuies immũda, ſtrigmenta, Dioſc. li. 1. ¶Ῥύπος, cera ſigillaris, Ariſtoph. in Lyſiſtr. Vide Poll. lib. 10. cap. 14. & Cicer. in Epiſt. ad Attic. ¶Ῥῦπος, Poll. pro piſcina & loco in quo quiduis eluebant.

Ῥυπόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſordeo, ſqualeo, ſordeſco.

Ῥυπτὴρ, ligula & cochlear, Dioſc. lib. 2. ca. 87.

Ῥυπτικὸς, ὁ, qui abſtergendi vim habet, Aphr.

Ῥύπτομαι, abſtergor, purgor, Ariſtop. in Achar.

Ῥύπτω. abſtergo, detergo, purgo, Dioſc. lib. 3.

Ῥυπώδης, ſordidus.

Ῥυσὰ, vel Ῥυσὴ, ῆς, ἡ, rugatum ſulcus, & γήρασος. Vnde & pro anu ponitur, Suid.

Ῥυσιάζομαι, & Ῥυσιάζω, μ. άσω, capio pignus.

Ῥύσιμον, τὸ, ruta, πήγανον, Nicand. in Alexiph.

Ῥύσιον, pign⁹, Interp. Soph. in Philoct. & Ilia. λ. ¶Item præmium gratulatorium pro valetudine bona aut felici euentu, Dion. de Sit. orb.

Ῥυσίπονος ἀπόλλων, in Epigr. laborem leuans.

Ῥύσις, fluor, fluxus ſiue fluxio, Trallian. lib. 2. ¶Ῥύσις, φιάλη χρυσῆ, aurea patera, Athen. 11.

Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, figura, ſpecies, imago. ¶Item extenſio, fit enim ἀπὸ τοῦ ῥύω, i. traho & extẽdo, Euſtath. apud Dion. de Situ orb. Οὕτως μὲν Λιβύης ῥυσμὸς πέλει. ¶ Ῥυσὸς, rugoſus, ῥικνὸς, Ariſtoph. in Plut.

Ῥυσοῦται, rugatur, Ariſtot. apud quem ῥυσὸς pro rugoſo, in Probl. Ariſtoph. eſt ῥυτίδας ἔχων.

Ῥυσταίνω, rugo Plaut. & ῥυσταίνομαι, rugor Plin. ῥυτιδοῦμαι, Nicand. in Alexiph.

Ῥυσταλέος, ου, Adiect. rugoſus, Nicand. in Alex.

Ῥυσήματα, τὰ, facierum ſenilium rugæ, Suid.

Ῥυσόκαρπος, qui rugoſis eſt ſurculis.

Ῥυσὸς, οῦ, ὁ, vel ῥυσσὸς, rugoſus, Ariſtop. in Plut.

Ῥυσόω, μ. ώσω, π. ωκα, corrugo, ſeneſco, ῥυσαίνω

Ῥυσότης, ητος, rugoſitas, Plut. in Galba.

Ῥύσταγμα, violatio mulieris, apud Lycophr.

Ῥυσταζέσκω, & Ῥυστάζω, μ. άσω, π. ακα, per vim traho, extraho, violo, Odyſſ. π.

Ῥυστακτὺς, ύος, ἡ, violenta protractio atque iniurioſa, Odyſſ. σ.

Ῥύστης, ου, ὁ, liberator, ſeruator, Heſych.

Ῥυτὰ, τὰ, vaſorum genus, apud Athen. li. 11. vaſa cornea. ¶Heſiod. habenæ.

Ῥυταγωγεὺς, έως, ὁ, habena & lorum equi, Xeno.

Ῥυταίνω,

Ῥυπαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, fœdo, conuitior, maledictis lacero, infamo, Actiu. Accuſ.
Ῥυτὴ, ῆς, ἡ, πήγανον, ruta, ῥύτη, Theocr.
Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, habena, frenum, lorum, flagellum. Soph. in Aiace, μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν. i. χαλινόν. Dion. Halicarn. ἀπὸ ῥυτῆρος καὶ μετὰ μάστιγος ἐλαθεῖσι τοῖς ἵπποις, effuſis habenis atque equis adactis. ¶Ῥυτὴρ, etiam ῥύτωρ, παρὰ τὸ ῥύομαι, ſeruator, cuſtos. ¶Item tẽdens arcum, Dion. de ſit. orb.
Ῥυτιδόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, rugoſus ſum, rugor Plin. Alex. Aphr. lib. 2. Probl.
Ῥυτιδώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rugoſus.
Ῥυτιδόω, rugo, ῥυσσαίνω.
Ῥυτίδωσις, εως, ἡ, q. corrugatio.
Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga, Ariſtoph. in Plut.
Ῥυτὸν, rhytũ, vox Græca Latinis vſurpata: poculi genus eſt cornibus ſimile, ſed perforatum, ex quo tenuiſsimè profluente vino infernè bibitur, Bayf. Capiebat duos congios, teſte Athen. Poculum heroibus peculiare: Vide Interp. Demoſth.
Ῥυτὸς, οῦ, ὁ, extractus. Ab aliis exponitur magnus, trahendus, vt qui ferri non poſsit, Ody. ξ. ῥυτοῖσι λάεσσι, grandibus ſaxis. ¶Ῥυτὸς pro fluenti, Soph.
Ῥύτρον, ου, τὸ, pro λύτρον, precium redemptionis.
Ῥύπτω, abſtergo, ῥύπτω.
Ῥύτωρ, ορος, ὁ, ſeruator, cuſtos, liberator. ¶Ῥύτωρ, idem quod ῥυτήρ. Et apud Arat. καὶ ῥύτορα τόξου, pro ſidere, qui ſagittipotens, & arcitenens Cicer. dicitur.
Ῥυφὸν, οῦ, incuruum. Æolica dictio eſt.
Ῥυχάχετος, ου, ὁ, tumultus, Ariſtoph.
Ῥύψις, εως, ἡ, purgatio, abſterſio, Nazan.
Ῥύω, traho, Euſtath. Iliad σ. ¶Pauſan. etiam de ſacrificiis effert. Vnde ἀναρρύειν, ſacrificare.

Ρ Ω

Ῥῶ, dico, fluo, valeo, ago, perdo, ruo, impetum facio, libo, Etym.
Ῥωὰ, ᾶς, ἡ, ῥοιά. ¶Item coſta tenuior moliórque.
Ῥωβικώτερος ὢν, qui vix poteſt pronunciare ρ'.
Ῥωγαλέος, ου, ὁ, fractus, quaſi ῥαγαλέος, rimoſus, lacer, Iliad. β.
Ῥωγὰς, άδος, ἡ, ſcala, gradus, valua, & petra, Etym. ¶Ῥωγάδες, rimæ terræ, Marc. l. 4. Dioſ.
Ῥῶγες, pars eſt magnæ dom⁹, μεγάρου μέρος.
Ῥωγὴ, ῥῆξις, diſruptio, fiſſura.
Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, rima capitis profundior, Gal. ¶Item rima, fiſſum & ſalebra, Ariſtot. hi. Anim.
Ῥωγμὸς, οῦ, ὁ, tumor, fiſſura, hiatus terræ, Suid.
Ῥώδης, fluctuoſus.
Ῥώδιγγες, tubera, vibices.
Ῥώθων, pars gutturis: & Ῥώθωνες, nares, Dioſc.
Ῥώκομαι, iraſcor, triſtor.
Ῥῶμα, τὸ, vis, impetus.
Ῥωμαΐζειν, Romanè loqui: Romanas partes fouêre: Romano parêre imperio, Dion.
Ῥωμαϊκὸς, οῦ, ὁ, & Ῥωμαῖος, ου, ὁ, Romanus.
Ῥωμαϊστὶ, Romanè, Latinè.

Ῥωμαλέος, ου, ὁ, robuſtus, ἀνδρεῖος.
Ῥωμαλεότης, robur, virilitas.
Ῥωμαίη λέξις, perpetua elocutio Aquilæ.
Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vis, potẽtia, ſanitas, valentia. ἰσχὺς καὶ ῥώμη, vis & robur, Plat. de Leg.
Ῥωμινάλιος ἐρινεὸς, ruminalis ficus, Plutar.
Ῥώννυμι, μ. ώσω, π. ωκα, & Ῥωννύω, firmo, confirmo, corroboro. ¶Ῥώσας τὸ σῶμα διαγωνίσασθαι, roborans corpus ad cõferenda prælia, Plut. in Camill. ¶Ῥωννύομαι, valeo, μ. ῥώσομαι, π. ἔρρωμαι. ἐρρώσθησαν μᾶλλον, animatiores ſunt effecti, Thucyd.
Ῥῶνιξ, ἡ, fluuialis ſcaphæ genus.
Ῥώνιος, ου, ὁ, diues, ἄξιος, πλούσιος.
Ῥὼξ, γὸς, rupes. ¶Item acinus vuæ, ῥάξ. Vnde ἄμπελος φιλόρρωξ, & πυκνόρρωξ βότρυς. ὁ ῥὼξ ἐν τῷ βότρυϊ, acinus in racemo, Eſaiæ 68. ¶Ῥὼξ, genus phalangii, ſimile acino vuæ, Nicand. in Ther.
Ῥώομαι, fluo, ὁρμῶ, tendo, ruo.
Ῥωποπερήθραν τὴν, quidãm Comicus cauillãs Demoſthenem vocauit, quaſi verba velut faſciculos voluentem.
Ῥῶπες, virgulta, ſiluoſæ plantæ, Odyſſ. ξ. ῥῶπας δ' ὑπέχευε δασείας, frutices denſos & vimina iniecit. Vnde ῥωπογράφοι dicuntur in iſtis ſcribentes, Etym. ¶Item loca ſiluoſa. ¶Item pigmenta, μίγματα, Cæl. lib. 11. cap. 17.
Ῥωπεύειν, Heſych. friuola ſiue vilia ſcruta vendere Horat. ſcrutariam facere Apuleio.
Ῥωπήϊον, τὸ, locus virgultis plenus, frutex, vimineum virgultum, Odyſſ. ξ.
Ῥωπίζω, miſcellaneam condituram facio, confundo, Euſtath. Iliad. ν.
Ῥωπικὰ, τὰ, merces variæ, Heſych.
Ῥωπικὸς, οῦ, pretioſus. Sunt qui planè diuerſè, interpretentur, vt ſit ῥωπικὸς, vilis, nullo in pretio habitus, vt Plut. in Lycurg.
Ῥώπιον, molæ virgultum, Etym. ῥωπήϊον.
Ῥωποπερπερὴ φράσις, futilis eſt & inanis dictitatio, Euſtath. Iliad. ν.
Ῥωποπώλης, ου, ὁ, ſcrutarius, minutarum & omne genus rerum venditor.. ¶Item pigmentarius, ſeplaſiarius, μυρεψός. Aliâs ῥιποπώλης.
Ῥῶπον, τὸ, & Ῥῶπος, ου, ὁ, faſciculus ſeu ſarcina è diuerſis rebus colligata, exilis & nullius momenti merx, Euſtath. Iliad. ν. & Dionyſ. Halicarn. ¶Item confuſio quædam variorum colorum, miſcellanea colorum coaceruatio, mixtura pictorum & vnguentorum, Suid. ¶Ῥῶπος, nulla re dignus, Cæl. lib. 11. cap. 57.
Ῥωρὸς, vehemens.
Ῥῶσθαι, valêre, poſſe, σπουδάζειν.
Ῥωσθεὶς, roboratus, valens, ſanatus, animatus.
Ῥῶσις, εως, ἡ, ſanitas, firmitudo, firmitas, robur, vires, ὑγεία.
Ῥωστὴρ, ῆρος, ὁ, malleus: Ῥαιστήρ, Heſych.
Ῥωστήριον, impetus, incitatio, παρορμητήριον Sui.
Ῥωστικὸς, οῦ, ὁ, corroborans, robur augens, vires firmans, impetuoſus, ὁρμητικὸς, Heſych.

Ῥωτάζω, literam ρ in pronuntiando ſæpiuſculè itero. Dicitur etiam Ῥωτακίζω, Suid.
Ῥωχμὴ, ruina, Interp. Hermog. rima potius.
Ῥωχμὸς, οῦ, ὁ, ſciſſura Plin. terræ diceſsio, terræ labes Cicer. vel terræ ruptura, Iliad. ψ.
Ῥώχω, dentibus fremo, βρύχω τοῖς ὀδοῦσι, Heſy.
Ῥῶψ, virgultum, frutex, dumus, θάμνος.
Ῥώω, μ. ώσω, π. ωκα, firmo, Thucyd.

ΣΑ', lingua Megarenſium, Herodiano teſte ſignificat τινα, i. quædam.
Σᾶ pro σῶα contractè, incolumia, integra, Eurip.
Σαβάζειν, bacchari, trepudiare, κορυβαντιᾶν.
Σαβακχαιστολμαινάδες, i. διονυσιακαὶ ἑταῖραι, Epigr. bacchantes mulierculæ.
Σαβακὸς, ὁ, putridus, rancidus, carioſus, Hippoc.
Σαβακῶς, acerbè, duriter.
Σαβανὸν, οῦ, τὸ, pannus aſperior à balneo deſiccandis detergendíſque corporibus accommodus, apud Aëtium Serm. 12. cap. 11.
Σαβάπιος, Bacchus, ab eiuſmodi ſabaſmis & furioſis ſaltationibus. aliâs σαβάζιος: Nam Barbari vt Thraces, σαβάζειν, pro ὑάζειν vtuntur. Ariſtoph. in Veſp.
Σαβασμὸς, bacchatio.
Σαββατισμὸς, ſabbatiſmus, Hebr. 4.
Σάββατον, ου, τὸ, ſabbatum. Hebræa vox qua ſignificatur quies, Greg. Naz. in Orat.
Σάβητος, ου, ὁ, culex.
Σαβίνη, ἡ, Sabinus ager, Gaz. de Seneᴄt.
Σαβοῖ, debacchantis acclamatio atque compellatio. Vtitur Demoſthenes contra Æſchin.
Σάβος, Bacchi ſacerdos, & locus ipſi ſacer.
Σάβυττος, raſuræ genus ad formam cõmendandam. Apud quoſdam pro muliebri pudendo.
Σάγανον, ſagum, tegmen, σκέπασμα, περιβόλαιον.
Σαγάπηνον, ου, τὸ, ſuccus herbæ ferulam referentis, & naſcentis in Media, Dioſc. li. 3. ca. 95.
Σάγαρις, εως, ἡ, gladius Perſicus, bipennis aut enſis quo vtebantur Amazones, apud Xenoph. ¶ Σάγαρις λεισοφλεβὴς, phlebotomum quo venæ ſecantur.
Σαγηνεία, ἡ, ἁλεία, Suid. piſcatus, us.
Σαγηνεὺς, & Σαγηνευτὴς, ῆρος, ὁ, & Σαγηνευτὴς, piſcator, verriculator, in Epigram.
Σαγηνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, irretio, circundo retibus, illigo. σαγηνεύειν τὴν χώραν, Plat. 3. Leg.
Σαγήνη, ης, ἡ, ſagena Manilio: aliis naſſa: verriculum vel euerriculum. ¶ Propriè tamen ſinus retis in quem capti piſces deueniunt.
Σαγηνοβόλος, piſcator.
Σαγηνόδετον ἅμμα, vinculum ſagenæ alligatum, in Epigram.
Σαγὶς, pera, ſaccus.
Σάγμα, τος, τὸ, ſcuti theca, Ariſtoph. in Acharn. ¶ Item ſtipata congeries atque aceruus, Plut. in Catone. ¶ Σάγματα, τὰ, ſagmata, κανθήλια, clitellæ, aut ſtrata iumentorum, Poll. & Plut. in Arato. Hinc ſagmarias dictas eſſe mulas adnotat Cælius. Apud Lampridium in Heliogabalo, leges equum ſagmarium. ¶ Apud Suid. Σαγμάρια, iumenta quæ baiulant res neceſſarias.
Σάγος, ſagum, Polyb. σάγοι μετὰ τῶν ἀναξυρίδων. ¶ Σαγηφορεῖν, apud Strab. pro ſagis indui.
Σάγρυεργον, τὸ, verriculum, rete.
Σαθέριον, τὸ, ſatherium, quadrupes animal ex mari victum quærens, Ariſtot. li. 8. Anim. c. 5.
Σαθεύω, calefacio, foueo, θάλπω.
Σάθη, ης, ἡ, veretrum.
Σάθραξ, ὁ, pediculus.
Σαθρὸς, οῦ, ὁ, debilis, imbecillus, marcidus, flaccidus, carioſus, detritus, putris, Lucian.
Σαθρόω, μ. ώσω, debilito, cap. 10 Iudicum.
Σαθροῦσθαι, quaſſari, concuti, labaſcere, Chryſoſt. ¶ Item marceſſere, flacceſſere, Eidem Chryſoſt. ad Rom. cap. 6.
Σαίνουροι, & Σαινουρίδες, οἱ, dicuntur equi vel canes caudam perpetuò mouentes.
Σαίνω, quatio, turbo, terreo, commoueo, 1. Theſſ. 3. τοῦ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις, vt nemo in his tribulationibus turbetur. ¶ Poteſt etiam ſumi ab animalium quorundam, maximè canum & luporum, natura, dum caudam remulcent territi, aut agitant adulantes, Odyſſ. π. ¶ Σαίνειν, adulari, aſſentari, τὸ κολακεύειν, blandiri.
Σαίρω, μ. αρῶ, verro, ſcopis purgo. ¶ Item rideo, gaudeo, obſtupeo, hio, labia diduco.
Σαικάδιον, genus muſici organi.
Σαϊτικὸς νόμος ἐπικαλούμενος, præfectura Saitica appellata, de qua Plat. in Timæo.
Σάκανδρος, pudendum muliebre, Ariſtoph.
Σακέλλα, & Σακέλλιον, marſupium, ſacculus.
Σᾶκες, Thraces, Comment. Ariſtoph. in Auib.
Σακέσπαλος, ου, ὁ, ſcutum quatiens, ſcutorum vibrator, πολεμικὸς, bellicoſus, Homer.
Σακεσφόρος, ου, ὁ, ſcutifer, epithet. Aiacis, Hom.
Σακεύω, τὸ, λῄζω, depeculor.
Σακῖται, οἱ, agni ſubrumi, qui intra ſepta adhuc cohibentur, pro σηκῖται, Interp. Theocr.
Σακκίζεσθαι, ſaccellare Gaz. ex Theophraſt. lib. 6. de Cauſ. plant, vinum per ſaccum trãſmittere & excolare. Plinius caſtrare vina dixit, & ſacco frangere vires. ¶ Dicitur etiam σακκελίζειν, ſiue σακκίζειν, cùm ſaccis additis peregrinis ſaporibus, quod excolatur eorum facultatem retinet, vt dicit Plin. de Aniſo, quod cum amaris nucibus vina commendat,

Vide

Vide Conſtant. γιωπον. li. 7. cap. vlt. ¶ Σακκίζειν etiam dicuntur ſacculari fures, Heſych. De ſacculariis in legib. apud Vlpian.
Σακκίον, ου, τὸ, ſacculus, Poll.
Σακκιφαντης, ου, ὁ, qui ſaccos conficit, vel ſaccariam facit, apud Demoſth. κατ' Ολυμπ.
Σάκκος, ου, τὸ, ſaccus, cilicium, Eſaiæ 20.
Σάκος, εος, τὸ, ſcutũ. ¶ Aliquando barba, Heſio.
Σάκτας, ὁ, ſaccus, Ariſtoph. in Plut.
Σάκτος, vinum per ſaccum tranſmiſſum, Eupol.
Σάκχαρ, τὸ, ſaccharum, Gal. li. de Simpl. facult. ζ.
Σάκχαρι, idem, Arrian. in Periplo.
Σάλα, cura, damnum, φροντὶς, Suid. βλάβη.
Σαλάγειν, ſtuprare, turbare, ταράσσειν.
Σαλάγη, clamor, κωκυτὸς, Heſych. Σαλαΐς.
Σαλαΐζειν, lamentari, θρηνεῖν, κόπτεσθαι, Suid.
Σαλάκων, ωνος, ὁ, Salacon Autolyci pater, ob mollitiem infamis: Vnde molles σαλάκωνες dicti, Comment. Ariſtoph. qui Σαλακωνίζεσθαι exponit τὸ σαλεύειν τὸν πρωκτὸν, id eſt, ceuere. ¶ Σαλάκων etiam dicitur nõ diues, ſed oſtentator pecunioſus, Suid. ¶ Σαλάκων itẽ appellatur ab aliis, qui ſũptuoſus eſt vbi non oportet: ὁ δαπανῶν ὅπου μὴ δεῖ, vt Theophr. accepit, teſte Heſych. Victorius per σαλάκωνας intellexit eos qui gloriæ ſibi ducerẽt amplitudinem patrimonii, & in oſtentandis diuitiis toti occupati forent. ¶ Σαλακωνεία, vel σαλακωνία, mollities, Alciphr. in Epiſt. ¶ Item oſtentatio pecunioſa in paupertate, Heſych. ¶ Item ineptorum hominum ſumptuoſa quidem ſed non magnifica profuſio. ¶ Σαλακωνίσαι vel σαλακωνεῦσαι, delicias facere atque mollitie diffluere, Hermippo. ¶ Item Σαλακωνίσαι, opes iactare in tenuitate tamen atq; inopia. Et ſũptuoſè ineptè tamen impẽdere.
Σαλαμάνδρα, ἡ, genus lacerti, de quo Ariſtot.
Σαλάμβας, ἡ, dæmon. ¶ Item feneſtra.
Σαλάμβη, ης, ἡ, infumibulum, feneſtra.
Σαλαμβὼ, Veneris cognomentum apud Babyl.
Σαλαμινία, ας, ἡ, nauis publica Athenienſibus.
Σάλαξ, κος, ὁ, metallicorum incerniculum, Poll.
Σαλάσσω, μ. άσω, π. αχα, quatio, Actiu. Accuſ.
Σάλγαμα, τὰ, quæcunque in vaſis condita ſeruantur ad victum noſtrum, Cæl. li. 16. ca. 38.
Σαλευθέντες ὄνυχες, mobiles vngues, Dioſc. lib. 5.
Σαλεύομαι, labor, iactor, fluctuo, Thucyd.
Σαλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, quatio, agito, moueo. Suid. πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, cũ multa ſecũ agitaſſet: vt Poeta, *Talia iactanti*, &c.
Σαλία, ἡ, plexus rullæ, quam capite geſtabant Spartanæ in modum quaſilli implicitã, Heſy.
Σάλος, ου, ὁ, ſalum, cõmotio maris ac fluctuum, procella, Herodian. σάλοις Polyb. in primo poſuiſſe videtur pro loco minimè portuoſo.
Σαλεῦσαι, curioſè incedere & accuratè.
Σάλπη, ἡ, piſcis genus, qui bos etiam dicitur. Gaza in Ariſtot. Græcam vocem relinquit.
Σαλπιγγολογχυπηνάδαι, οἱ, apud Ariſtoph. dicuntur, qui tubis, haſtis, barbíſque formidabiles ſunt.
Σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ, tubicen, Poll.
Σάλπιγξ, γος, ἡ, tuba, lituus, buccinum, Euripid. ¶ Eſt & auis quædam: & inſtrumentum bellicum. ¶ Item buccina piſcis, ſeu turbo apud Archilocum. ¶ Colebatur & apud Argiuos Minerua σάλπιγξ cognomẽto, à repertis tubis Lycophr. ¶ Σάλπιγξ τὸ σάλπισμα, tubæ ſonus, clangor & ſonitus tubæ, Ariſtot. Rhet.
Σαλπίζω, μ. ίξω, π. ιχα, tubis cano, Neutr.
Σάλπισμα, τος, τὸ, tubæ ſonus, clangor & ſonitus tubæ, Poll.
Σάμαινα, ἡ Σαμαίνη, ης, ἡ, nauigii genus bireme, rotundum & concauum, Plutar. & Bayf. Alii numiſma intelligunt, Cæl. lib. 4. cap. 31.
Σαμαίνω, ſigillo, σφραγίζω.
Σαμακία, τὰ, ornamenta quædam muliebria.
Σάμαξ, butomus iuncus, aut gramen, crates, ſporta, Poll. cãnneæ tegetes Colum.
Σάμβαλα, τὰ, calceamenta, σάνδαλα.
Σαμβύκη, ης, ἡ, ſambuca, i. triangulum inſtrumẽtum muſicum, quod ex inæqualibus longitudine ſicut & craſsitudine neruis efficitur, Porphyr. ¶ Item inſtrumentum oppugnandis vrbibus idoneum, Polyb. lib. η.
Σαμβυκίστριαι, αἱ, mimæ.
Σάμαι, οἱ, faſtigia, τὰ ὕψη, Euſt. Iliad. ν.
Σαμυκιστὶς, ίδος, ἡ, iaculatrix.
Σαμφόραι, equi quibus impreſſum eſt σαμ. Ariſtoph. in Nub. οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας.
Σαμψοῦχος, ſampſuchus apud Heſych.
Σαμψυχίζομαι, & Σαμψυχίζω, ſampſuchi odorẽ repræſento, ſum odore amaraci.
Σαμψύχινον μύρον, ſampſuchinum vnguentum, & amaracinum, Dioſc. li. 1. ca. 59.
Σάμψυχον, ſampſuchum genus herbæ, quam & amaracum vocant, Dioſc. lib. 3. cap. 47.
Σανδάλιον, ου, τὸ, calceamentum muliebre. ¶ Dicitur & σάνδαλον, ου, τὸ, Lucian. & Ioſeph.
Σανδαλοθήκη, ἡ, theca, ſandaliorum, qua voce vſus eſt Menander teſte Polluce.
Σανδαράχη, ſandaracha, Dioſc. lib. 5. cap. 122.
Σανδαραχίζειν, colore imitari ſandaracham, Eidem lib. 5. cap. 113.
Σάνδυξ, υκος, ἡ, ceruſa vſta, Dioſc. lib. 5. cap. 57.
Σανίδιον, tabella, Æſchin.
Σανιδώδης, εος, ὁ ἡ, aſſularum ſimilis.
Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabulatum.
Σανιδῶμαι, tego, tabulo. Hinc σεσανιδωμένα τὰ πλοῖα, tecta tabulatã, naues tabulatis munitę.
Σανὶς, ίδος, ἡ, tabula, aſſer, ſtipes: θύρα, liber, Eurip. in Alceſtide. ¶ Σανίδες, valuæ, θύραι, Homer. i. πτύχες. ¶ Σανίδες, tabulæ in quibus leges ſcribebantur apud Æſchin. album ſeu albarium, in quo Athenis maleficorum crimina deſcribebantur. ¶ Σανίδες de tabulis nauis, Lucian.
Σανίτρα, ἡ, alumna, nutrix.
Σανιάδες, οἱ, apud Medicos dicuntur ii quibus eminulæ protuberant alarum inſtar ſcapulæ,

quibus propterea anguſtus tabulę ritu ac depreſſus eſt thorax, vnde illis nomen, paratis tabē incurrere: πτερυγώδης Galen.li.2.de Tēp.
Σαννας, & Σάννος, ὁ, Cratin. fatuus, Euſt. Ilia.
Σαννίον, τὸ, penis. ¶ Propriè haſta, Poll. ex Menandro. ¶ Perſicum potius telum, Diodor.
Σάοι, ſeruet, in Epigram. priore breui.
Σάος, ου, ὁ, ſoſpes, incolumis: vnde σαώτειρα.
Σαοσίμβροτος, ου, ὁ, ſeruans homines.
Σαοφρονέω, pro σωφρονέω, lib. 4. Epigr.
Σαοφροσύνη, prudentia, temperātia, li. 4. Epig.
Σαόφρων, ονος, ὁ, prudēs, caſtus, ſanæ mētis, ὁδ.δ.
Σαόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſeruo, q. ſaluo, Actiu. Accuſ.
Σάπειρ, Σάπειρες, vide Etym.
Σαπειρίτης λίθος, i. σάπφειρος, Interp. Apollonii.
Σαπεὶς, έντος, putrefactus, qui putruit: à σήπω.
Σαπέρδης, ου, ὁ, ſaperda piſcis: ponticum opſoniū, qui alio nomine coracinus appellatur, Cælius lib. 7. cap. 47. aliâs σαπέρδις, ἡ.
Σαπρία, ἡ, σηπεδὼν caries, putredo, marcor, marcedo, putrilago Hermol. lib. 1. Dioſc. ca. 113.
Σαπρίζω, putreſco.
Σαπρόμενα ἕλκη, putreſcentia vlcera in tibiis.
Σαπρὸς, οῦ, ὁ, putris, vetuſtate putidus, rancidus, carie vitiatus, vietus, Ariſtoph.
Σαπρότης, ἡ, marcedo & caries lignorum, ſitus.
Σάπφειρος, gēmę nomen, Etym. Dioſc. l. 5. c. 149.
Σαπώνιον, τὸ, ſapo, Interp. Theocr.
Σαράβαρα, ας, ἡ, veſtis Perſica, tibialia, Heſych.
Σάραβος, vel Σάραβον, muliebre pudendum.
Σάραγος, miniſter publicus qui ſtoas verrebat.
Σάραπις, ιδος, ὁ, Sarapis deus, quem Alexandrini colebāt. Fuit & Platonis cognomentū.
Σάραπις, εως, ἡ, Perſica tunica albo diſtincta.
Σαράπους, ὁ καὶ ἡ, diſtortos habens & diductos pedum digitos, Interp. Laert. lib. 1.
Σαργάνη, ης, ἡ, ſporta, ſagena, plexus reticularis, funis, laqueus, Æſchyl.
Σάργανος, ὁ ἀγροῖκος, agreſtis, ruſticus.
Σάργος, ὁ, ſargus, Ælian. & Ariſtot. lib. 5. Anim. piſcis eſt è mugilum genere.
Σαρδάζειν, Sardonium ridere.
Σαρδανάπαλος, ου, ὁ, morio, γελωτοποιός.
Σαρδιανικὸν βάμμα, tinctura rubra, Suid.
Σαρδιανοὶ, incolæ Sardis vrbis.
Σάρδινος λίθος, ſardius lapis, ſic cap. 4. Apocal.
Σάρδιος λίθος, ſardius lapis ſiue ſarda Plin. σαρδὼ Lucian. Plin. lib. 37. cap. 6. Nomen ſuum cum onyche communicauit: vnde σαρδόνυξ factum.
Σαρδόνες, limbus & ora retis.
Σαρδονικὸν λίνον, linum Sardonicum, Herodot.
Σαρδώνιος πόα, Sardonia herba, ſcelerata herba ab Apuleio, Dioſc. & Odyſſ. ύ.
Σάρι, τὸ, ſari: ſic dicitur quædam planta in Ægypto, Theophr. li. 4. cap. 9. hiſt. plant.
Σάρια, τὰ, ſaria: ſic dicuntur quædam exeuntia ex ſari planta, Theophr. in hiſt. plant.
Σάρισσα, ης, ἡ, haſta Macedonica.
Σαρισσοφόρος, ου, ὁ, haſtam ſariſſæ portans.
Σαρισσῶν, venabulorum Macedonicorum: ſic Gaza lib. 3. hiſt. plant. Theophr. cap. 11.
Σαρκάζω, carnes detraho, Herodot. in Melpom. ¶ Hinc Σαρκάζειν, diducto rictu oſtenſiſque labris irridere, Galen. in Gloſſ. & Heſych. Inde nomen Σαρκασμὸς, i. irriſio amarulenta atque hoſtilis. ¶ Σαρκάζειν etiam accipitur, pro labiis compreſsis ſiue labiorum commiſſorum ſupremis carnibus aliquid auellere atque attondêre, vt equi & aſini dum prata tondent, Hippocr.
Σαρκαστικῶς, ſalſe & amarè, Bud. in Epiſt. poſter.
Σάρκες, αἱ, Hipp. li. de fracturis, muſculi.
Σαρκίδιον, ου, τὸ, σαρκίον, caruncula.
Σαρκικὸς, carneus, carne conſtans, Nazanz.
Σάρκινος, ου, ὁ, carneus, σαρκίνη γυνή, Eupol.
Σαρκίον, caruncula. ἐν τῷ σαρκίῳ, in carne, Naz.
Σαρκίτος, ὁ, qui in carnem redegit.
Σαρκοβόρος, ὁ, carniuorus, Nazanz.
Σαρκοκήλη, ἡ, ramicis genus, cùm caro inter tunicas increſcit, Celſ. lib. 7. cap. 18.
Σαρκοειδὴς, carnoſus, σαρκώδης.
Σαρκοκόλλα, lachryma arboris naſcentis in Perſide, ſimilis thuris pollini, Dioſc. li. 3. ca. 99.
Σαρκολαβὶς, ίδος, forceps Marcell.
Σαρκολογίζω, carnem à cute aufero.
Σαρκοτροφέω, cutem bellè curo, apud Nazan.
Σαρκοφαγεῖν, carnes appetere, edere carnes, Epig
Σαρκοφαγία, ἡ, eſus carnium, Plutarch.
Σαρκοφάγος, ου, ὁ, carnem comedens, carniuorus. ¶ Ponitur pro τάφος, i. tumulo. ¶ Eſt etiam Σαρκοφάγος, lapis aſsius ſiue aſius, ſarco phagus Plin. lib. 36, cap. 17. Galen. li. 9. Simplic.
Σαρκόφυλλος, folia habens carnoſa, Theophr. l. 1. hiſt. plant ca. 16. carnifolius Gaz.
Σαρκόω, μ. ώσω, π. ωκα, q. incarno, carne expleo.
Σαρκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, carnoſus, carneus.
Σάρκωμα, τὸ, q. carnoſitas Marcell. li. 3. Dioſcor.
Σάρκωσις, εως, ἡ, carnis generatio, Dioſc.
Σαρκωτικὸς, carnem creans, carne explens.
Σάρμα, hiatus, χάσμα.
Σαρμὸς, cumulus terræ, arena, tegmentum, fœnum, Heſych.
Σὰρξ, κὸς, ἡ, caro. ¶ Et pro corpore, in Selectis ſent. Epicuri, τὴν γοῦν σάρκα τὸ παρὸν μόνον σχηματίζει, Cicer. 1. de Finib. Nam corpore nihil niſi præſens & quod adeſt, ſentire poſſumus. ¶ Item pulpa: de oliua, Theophr. lib. 6. cap. 11. de Cauſ. plāt. αὔξεται γὰρ ἡ σὰρξ τότε, tum enim pulpa augeſcit.
Σαρξίφραγον, Dioſc. & σαρξίφαγος, Trallian. ſaxifragum ſiue ſaxifragia.
Σάρος, ου, ὁ, ædituus, qui ędem conuerrit.
Σαρὸς, in Epigr. verriculum, ſcopæ, Interp. Ariſtoph. ¶ Apud Heſych σάρον.
Σαρούμενος, fluctuās, fluctibus iactatus, Lycop.
Σάρπος, area, domus lignea.
Σαρρυφθέω, deſipio, vanꝰ ſum, μωραίνω, Heſych.
Σαρῶ, verro, orno, σαροῖ τὴν οἰκίαν, Luc. 15.
Σάρωθρον, ſcopæ, κόρημα, κόρυθρον.

Σάρωμα,

Σάρωμα,& Σάρωσις. Suid.κόρημα,mundities.
Σαρῶμαι,ſcopis purgor,σεσαρωμένος οἶκος,domus ſcopis mundata, Matth. 12. ¶Item fluctuo,& hio,Etym.
Σάρων,ν⊗,ὁ,libidinoſus, λάγνος Heſych. ¶Et pudendum muliebre. ¶ Item rete venatorium,Heſych. ¶Item Saron deus nauticus. Hinc & apud Græcos prouerbium illud de hominibus arti nauticæ plurimùm deditis, σάρωνος ναυτικώτερος.
Σαρωνίδες,arbores cauæ,Etym.
Σαρωνίδες,quercus, Callim.in hymno ad Iouē.
Σαρωνὶς,mare,à Sarone præcipitato,Etym.
Σαταρίδες,ornatus capitis fœmineus.
Σάτινον, τὸ, & Σατίνη, νης, ἡ, plauſtrum , vehiculum, Homer.
Σάτον,menſura quædam frumenti,Luc.13.
Σάτρα,σηπία,Heſych.putrefactio.
Σατραπεία,ας,ἡ,præfectura,ἐπαρχία.
Σατραπεύω,μ.εύσω,π.ευκα, ſum præſes , Genit. Ariſtot.2.Oecon.χωρίας σατραπεύων, Plut.
Σατραπηΐα,ἡ,ſatrapeia,principat⁹,Herodot.l.3.
Σατράπης,ου, ὁ, ſatrapa, i. præfectus prouinciæ: Perſicum eſt vocabulum.Ariſtot.de mund.
Σατραπία,prouincia, Thucyd.
Σάττα,ἡ,rulla,operculū capitis fœminarū,Heſy.
Σάττω,μ.άξω,π.αχα, onero, onus iniungo , ſeu iugum impono:propriè de iumentis clitellariis,quibus onera imponuntur: inſtruo. ¶Item impleo, denſo, refercio & conſtipo. σεσαγμένος ψάμμῳ, arena refertus , Lucian. ¶Præmo,ſubigo,σεσαγμένη γῆ,ager ſubactus.
Σατυρία,ας,ἡ,genus eſculenti ex herba.
Σατυρίας, ου, ὁ, morbus idem ferè , qui & Σατυρίασις,Ariſtot.νόσημα τὸ καλούμενον σατυρίας.
Σατυρίασις,ſiue σατυρισμός,Quū genitale longè latéque increſcit atque extenditur nullo caloris externi aut libidinis incentiuo. πριαπισμὸς vocatur:quòd ſi pudendi accedat ſubſultatio atque palpitatio , σατυρίασις appellatur, Galen.lib.6. Latinè tentigo. ¶ Σατυρίασις,à Satyrorum forma nec non tetra libidine,etiam vocatur aliud malum, quod ἐλέφας καὶ ἐλεφαντίασις nominatur à Galen.
Σατυρίζω,arrigo.
Σατυρικὸς,ſatyricus,mordax,Plut.in Pericl.
Σατύριον,τὸ,ſatyrion herba,Dioſc. ¶Et nomen animalis amphibii in Ariſtot.
Σατυρισμὸς,οῦ,ὁ,pruritus ad venerem,tentigo. ¶Item tumor prominulus poſt aures, Galen.
Σατυριστὴς χορὸς,ſatyricus chorus.
Σατυριῶ, prurio ad venerem inſtar Satyri , ὀρχιῶ,Ariſtoph.Interp.
Σάτυρος,ſatyrus,vide Ælian.de Anim.¶Eſt & Orphei hymnus in Satyrum.
Σατυρώδης,hiſpidus,Lucian.à Satyro.
Σαυκόν,ου,τὸ,aridum:Heſych.σαυκρὸν habet.
Σαυλοπρωκτιᾶν,ceuere,σαλεύειν τὸν πρωκτόν.
Σαῦλος,vitioſus,fluxúſque,delicatus,quictus.
Σαυλοῦσθαι, q.deliciari, τρυφᾶν. Apud Eurip. in Cyclope,tripudiare vertit Interp.
Σαυνία,τὰ,miſsiles lapides.
Σαυνὸς,tener,mollis.
Σαῦρα,ας,ἡ,lacerta:& piſcis qui σαυρὸς dicitur.
Σαυρία,ας,ἡ,corruptio ſegetum:iaculum:venabulum,vide Theocr.in Pharmac.
Σαυριάζω,μ.άσω,π.ακα,deſtruo ſegetes,iaculor.
Σαυρίδιον, naſturtiū,κάρδαμον,καρδαμὶς, Hipp.
Σαυροειδὴς,ὁ καὶ ἡ,figura lacertam repræſentans.
Σαῦρος,ου,lacertus quadrupes,χλωροσαῦρα lingua communi vocatur,Interp.Theocr.
Σαυρωτὴρ,ῆρος,ὁ,locus vbi haſta locatur , cuſpis haſtę poſterior:nam prior ἐπιδορατὶς dicitur. ferramentum concauum mucronatum , cui inſeritur extrema haſtæ pars, Iliad.ι.ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων ῥοιὰς εἶχον χρυσέας ἐπὶ τοῖς δόρασι, pro coronis mala punica argentea geſtabant , Herodot.
Σαυσαρισμὸς,Ariſtot.in Probl.linguæ hęſitatio.
Σαυχμὸς,putris,debilis.
Σάφα,manifeſtè,vel manifeſtò,Ariſtoph.
Σάφεια,ας,ἡ,declaratio Cicer.
Σάφειρος,ſaphirus,lapis pretioſus.
Σαφέως,planè,σαφῶς,explanatè Cicer.
Σαφήνεια,ας,ἡ,claritas,perſpicuitas,Phil.
Σαφηνέως,pro comperto,verè.
Σαφηνίζω,μ.ίσω,π.ικα,declaro,Ariſtot.9.Ani.
Σαφηνῶς,idem quod σαφῶς , Æſchyl.in Prom.
Σαφὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,manifeſtus,perſpicuus,Xenop.
Σαφήτωρ,ορος,ὁ,explanator Cicer.
Σαφώζω,μ.ώσω,π.ωκα,ſaluo,Actiu.Accuſ.
Σαφῶς,perſpicuè,Ariſtoph.οἶδας σαφῶς.
Σάω, & Σαώζω, ſeruo, tutor,ſeruo incolumem, Iliad.ά.σὺ δ' φράσαι εἴ με σαώσεις.
Σαώτερος,ſaluus,incolumis,Iliad.ά.
Σαωτὴρ,ῆρος,ſeruator,li.1.Epigr.

Σ B

Σβεννὺς,ύντος,extinguens,Naz.in Orat.
Σβεννύω,μ.σβέσω,π.εκα,extingo,obſcuro. Hinc ἐσβέσθην,extinctus ſum,Simonidi.
Σβέσις,εως,ἡ,extinctio Cicer.Ariſtot.
Σβεστὴρ,ῆρος,ὁ,extinctor Cicer.
Σβεστήριος,ου,ὁ,extinguendi vim habens. Plut. in Camill.οὐδὲν ἄκος,οὐδὲ σβεστήριον ἔχοντες,nullum remedium quo extinguerent habentes.

Σ E

Σεβάζομαι,& Σεβάζω,μ.άσω,π.ακα, colo & veneror,religioſè admiror,Gennad.
Σέβας,τὸ,cultus,reuerentia,adoratio,nomen ἄκλιτον,vt docet Gaz.ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον,i. tu cui maximam reuerentiam debeo , Euripid. ¶Soph. pro re auguſta. ¶ Σέβας, ſtupor præ admiratione,Odyſſ.ζ.
Σέβασμα,ατος,τὸ,cultus Deo aut ei qui maieſtatem quandam obtinet exhibitus , veneratio, religio.¶Σεβάσματα,omnia quæ venerantur ſuperſtitioſi,vt aræ, delubra,ſtatuæ, ſimulachra, διαθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν,Act.17.
Σεβασμιάζω,veneror,pius ſum.
Σεβάσμιον,ου,τὸ,reuerentia.

Σεβάσμιος, ου, ὁ, pius, religioſus, venerabilis. ¶Item auguſtus, Imperator, Herodian. lib. 2.
Σεβαστὸς, οῦ, ὁ, adorabilis, venerabilis, auguſtus. σεβαστὴ σπεῖρα, auguſta cohors, Act. 27.
Σεβένιον, τὸ, id corticoſum quod in ſumma palmula enaſcitur, Heſych.
Σεβίζω, μ. ίσω, honoro, benedico, colo, σεβάζω.
Σέβις, ἡ, πῆξις, fixio, firmitas.
Σέβομαι, colo, veneror, ſanctè obſeruo, ſum religioſus, ſum pius, Depon. Accuſat. Plat. in Epiſt. ὁμοίως δὲ ταῦτα ἐσέβετο ἐμοὶ, hæc pariter atq; ego venerabatur. ¶Capitur item Paſſiuè, venerari, coli, à Græcor.
Σέβω, idem quod σέβομαι, Actiu. Accuſ. Ariſtop. in Plut. τὰ θεῖα σέβειν, diuina colere.
Σέδας, τὰς καθέδρας, ſedes.
Σειεὺς, i. φρυγεὺς ſiue φρύγετρον Poll. patella in qua aliquid commouetur & frigitur, ſartago.
Σειλασία, ἡ, Dianæ epithet. Et locus Laconiæ.
Σειληνὸς, Silenus. Plat. περὶ τὸ σείεσθαι ἐν τῇ ληνῷ. ¶Σιληνὸς, qualis, vide Ariſtoph. Interp.
Σείνων, ωνος, ὁ, proprium viri, paroxyt. Circunflexum autem ſignificat lædens, Cyrill.
Σεῖο Ionicè pro σοῦ, tui, primitiuè, Odyſſ. ό.
Σείομαι, quatior, tremo, tremiſco. τὸν ἐγκέφαλον σέσεισμαι, Ariſtoph. νεφ. i. cerebro ſum emoto.
Σειονία, ας, ἡ, Theſſalia.
Σείρ, ρὸς, ὁ, ſol, ὁ ἥλιος, Suid.
Σειρὰ, ᾶς, ἡ, catena, reſtis, vinculum. ¶Item ſera & obex forium. Apud Poll. σειρὰ τειχῶν, i. πλόκαμος, σκόλυς, vulgò *treſſe*. ¶Σειραὶ, αἱ, vulgò *ſurotz* è Græco. morbus eſt in equorum iumentorúmque ſuffraginibus præcipuè, Colum. lib. 6. cap. vlt. & Apſyrt.
Σειράζω, vinculum traho.
Σειραίνω, μ. ανῶ, exſicco.
Σειραῖος, ου, ὁ, nomen dextri equi currus, quando ludebant in theatro, Soph. Interp.
Σείραιος οἶνος, defrutum, ſapa, ἕψημα.
Σειρὰς, άδος, ἡ, idem quod σειρὰ, catena, vinculum, funis ex ſparto, Poll.
Σειραφόρος ἵππος, equus extra iugum ferens catenam, σειραῖος Poll. helciarius quibuſdam.
Σειρέω, τὸ, σειρόω, exſicco, ξηραίνω, exinanio.
Σειρὴν, ῆνος, ἡ, Siren: de Sirenis lege Odyſſ. μ. ¶Item inſectum api non diſsimile, Ariſtot.
Σειρίασις, ἡ, ſiue Συρίασις, eſt ex vehementi ſolis ardore atque æſtu capitis inflammatio, Aëtio Serm. 4. lib. 1.
Σειριάω, μ. άσω, π. ακα, capitis inflammatione laboro, Aphrod. Probl. 98. lib. 1. ¶Σειριᾶν eſt etiam ſuffraginoſum eſſe, vel ſuffraginum vitio laborare.
Σειρίδες, funiculi, vincula, torques.
Σείρινος, Iouis epith. propter aſtra, Etym.
Σείριον, omne aſtrum, Etym.
Σείριος, ου, ὁ, Sirius ſtella, quæ canicula & προκύων, 2. Argon. ¶Σείριος, pro ſole, Heſiod. ¶Eſt etiam σείριος, veſtimenti tenuis genus.
Σείριος οἶνος, ſirium vinum, i. ſapa quæ fit muſto igni decocto, Dioſc. lib. 5. cap. 10.
Σειρομάστης, ſpecies iaculi, haſta, lãcea, 4. Reg. 11
Σειρόω, euacuare, inanire, Apoll. Interp.
Σείρωμα, τὸ, opobalſami fex, Aëtio, lib. 1.
Σεισάχθεια, ας, ἡ, alleuatio debiti cõmunis, χρεῶν ἀποκοπὴ, q. oneris iniqui excuſsio: nouas tabulas Latini vocant, Plut. in Cæſare.
Σεῖσις, εως, ἡ, quartus vertebrarum ſpinæ affectus, Galen. lib. 3. de articulis.
Σεισίχθων, ονος, ὁ, motor terræ, epith. Neptuni.
Σεῖσμα, ατος, τὸ, ſuccuſſus, excuſsio.
Σεισματία, ας, ἡ, & Σεισμὸς, terræmotus, terræ quaſſatio Senecę, agitatio, concuſsio, concuſſus, Ariſtot. de mund.
Σεῖσον, vas teſtaceum.
Σεισοπυγὶς, ίδος, & Σείσουρα, ας, ἡ, auicula, quæ aſsiduè caudam quatit, motacilla.
Σειστὸς, ὁ, ornamentum muliebre, Max. Gram.
Σειστὸς, concuſſus, Etym.
Σεῖστρον, ου, τὸ, ſiſtrum, crepitaculum æneum in ſacris Iſidis ſolenne. aliâs σῖστρον.
Σείω, μ. είσω, π. εικα, quatio, vibro, agito. καὶ αὐτοῦ μηνὸς ἔσεισε, eodémque menſe extitit terræmotus, Thucyd. ¶Item calumnior, Suid.
Σέλα, pro σέλαϊ, i. φωτὶ, πυρὶ, Hom. Interp.
Σελαγέομαι, ardeo, καίομαι, Ariſtoph.
Σελαγέω, μ. ήσω, π. ηκα, luceo, eluceo, Ariſtop. νεφ. σὺν τεύχεσι σελαγεῖ.
Σελαγίζω, luceo, fulgeo, ardeo, λάμπω, Suid.
Σελαῖναι, lampades.
Σέλας, αος, ατος, τὸ, iubar, lumen, fulgor, fulgur, Ariſtot. de mund. τὰ σέλα διάττει, igniculi proſiliunt. Gaza lib. 2. Gramm. hoc nomen facit ἄκλιτον.
Σελασφόρος, ου, ὁ, lucifer, ſplendidus.
Σελάτης, ου, limax, κοχλίας.
Σελαχοειδὴς, cartilagineus, cartilaginei generis.
Σέλαχος, εος, τὸ, & Σελάχιον, piſcium genus cartilaginoſum, Ariſtot. hiſt. Anim. lib. 3. cap. 1. ¶Galen. in Gloſſ. vocat σελάχη, piſces ſine ſquamis.
Σελάω, ſplendeo, σελάοντος ἀϋτμῆς, ſplendentis impetus, Nicand. de muſtela.
Σελέας, iubar, ſplendor, lumen, fulgor, & fulgur.
Σελευκὶς, poculi genus à Seleuco rege. ¶Item calceamentum muliebre. ¶Σελευκὶς, auis quædam locuſtis veſcens, Oppian. in Ixeutic. Plin. lib. 10. cap. 27. Baſil. in Ethicis.
Σεληναι, αἱ, Lunæ, pemmata erant rotunda & lata, quibus ſex ordine in ſtruem aggeſtis imponebatur, velut coronis, βοῦς, Eurip.
Σεληναία, ας, ἡ, Luna, i. σελήνη, Ariſtoph. νεφ.
Σεληναῖος, ου, ὁ, lunaris.
Σελήνη, ης, ἡ, Luna. νεομηνία σελήνη, Arato, id eſt, nouilunium. ¶Σελήνη, idem quod Ἄρτεμις, Diana, Commentar. Ariſtoph. in Pace. vnde Σεληνιακὸς νόσος, quem immittere credebatur iracunda Diana, Horat. in Poetica. ¶Eſt & nomen piſcis, Ælian.

Σεληνιάζομαι, ſum lunaticus, furor eſt non perpetuus, ſed recurrens interuallis.
Σεληνιαζόμενοι, lunatici, Matth. 4. & 17.
Σεληνιακὸς, ῦ, ὁ, comitialis, ſiue epilepſia & comitiali morbo laborans: qui & caducus ſonticúſque, ὁ ἐπίληπτος Ariſtot. ſiue ἐπιληπτικὸς, fanaticus Horat. Trall. σεληνιακὸς ὢν ἔπεσε. ¶ Item lunaris, σεληνιακὴ ἐκλείψις, lunæ defectus, Aphrod.
Σεληνίδια, τὰ, lunulæ.
Σεληνὶς, Heſyc. amuletum quod pueri collo geſtant. Vide Plut. in Rom. antiquit.
Σελήνιον, τὸ, lunæ ſidus, Athen. lib. 7.
Σεληνίτης λίθος, Selenites lapis, Dioſc. l. 5. c. 151.
Σεληνόβλητος, lunaticus, ἀπόπληκτος.
Σεληνούσιος πυρὸς, triticum Selenuſium, Theophraſt. li. 3. c. 26. de cauſ. plant.
Σελίγνις, εως, ἡ, ſiligo: & Σελιγνίτης ἄρτος, ſiligineus panis.
Σελίδιον, ου, τὸ, chartula, pagella vel paginula Cicer. Græco vtitur Polyb.
Σελίδωμα, tabula lata, σέλμα.
Σελινίτης οἶνος, ſelinetes vinum, i. ex apio confectum, Dioſcor. lib. 5. cap. 66.
Σελινοειδὴς, apium imitans.
Σέλινον, ου, τὸ, apium, Iliad. β. ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον, paluſtre apium ſeu in paluſtri loco proueniens. ¶ Σελίνου δεῖσθαι, apio egere, de his qui in morbo periclitantur, Plutarch. in Timoleone. ¶ Σέλινον, muliebre pudendum, τὸ γυναικεῖον, Heſych.
Σέλινον ἄγριον, apium agreſte, genus herbæ.
Σελινουσία, ἡ, braſsicæ genus.
Σελινουσία γῆ, ſelinuſia terra, Dioſc. lib. 5. c. 176.
Σελὶς, ίδος, ἡ, ſpatium inter lineas, Suid. ¶ Item liber: pagina: carina nauis, ſpatium inter tabulata nauis: ζυγὸς & σέλμα, Euſt. Iliad. π.
Σελλίζειν, ambitioſum eſſe, ſimulare opes quum ſis inops, Ariſtoph. Comm. in Auib.
Σελλὸς, ambitioſus, pauper, Comm. Ariſtop. ὀρν.
Σέλλω, impetu ruo, ὁρμῶ, Euſtath.
Σέλμα, ατος, τὸ, tabula, tranſtrum, (Vnde εὔσελμος) ſedes remigum, & ſpatium intermedium inter nauis tabulata, Sophocl. Antigon.
Σελματιαῖοι ποταμοὶ, fluuii lutulenti Gaz. ex Ariſtot. lib. 2. de Gener. Anim.
Σελμὶς, ίδος, ἡ, rudens, tabulatum.
Σελπίδες, αἱ, rates, σχεδίαι.
Σεμέλη, Semele, Harmoniæ & Cadmi filia, Heſiod. in Theogon. ¶ Item menſa & feſtum quoddam.
Σεμέλος, ὁ, cochlea, κοχλίας, Athen. lib. 2.
Σεμίδαλις, εως, ἡ, ſiligo, ſimila, ſimilago, Ægin. lib. 1. & Galen. l. 1. de Aliment.
Σεμιδαλίτης ἄρτος, ex ſimilagine factus panis.
Σεμίεχμις, columba ſilueſtris, palumbes.
Σεμναὶ, αἱ, deæ Eumenides, Plutarch. in Solone, ὡς ἐγένοντο περὶ σεμνὰς θεὰς καταβαίνοντες, vbi ad Erynnes ipſas deuenerunt.
Σεμνεῖον, ου, τὸ, Scytharum locus vbi myſteria peragebant: Vnde pro loco ponitur, vbi congregabantur viri honeſti, aut domo ſacra: p monaſterio, Phil. de monachis Ægyp.
Σεμνηγορία, ας, ἡ, concio honeſta.
Σεμνόθεοι, οἱ, diuini humaníque iuris peritiſsimi.
Σεμνολόγημα, titulus honorificus, Bud. Epi. poſt.
Σεμνολογία, ας, ἡ, venuſtus ſermo & grauis, & lepidus, ſcitéque compoſitus, vt rhythmi Iſocratis, Halicarn.
Σεμνολόγος, oſtentator, inſolens, ὁ κομπαστής.
Σεμνολογοῦμαι, & Σεμνολογῶ, ſpecioſè & grauitèr loquor, magnificè narro & ſplendidè, Lucia. ταῦτα σεμνολογοῦσιν οἱ ποιηταὶ περὶ τῶν θεῶν. ¶ Σεμνολογεῖσθαι, gloriari, iactari & oſtentare. τοιαῦτα νεανικῶς σεμνολογησαμένους, Eidem.
Σεμνόμαντις, venerabilis vates & ſeuerus.
Σεμνομυθέω, μ. ήσω, ſcitè fabulā narro, Euripid.
Σεμνοποιέω, reuerentiam concilio, Strab.
Σεμνοποιοῦμαι, ad grauitatem me compono, honeſto & ſpecioſos mores præ me fero.
Σεμνοπροσωπία, oris dignitas, Bud. Comm.
Σεμνοπρόσωπος, grauis & ſeuerus.
Σεμνοπροσωπῶ, grauitatem aſpectu & ore præ me fero, Ariſtoph. νεφ.
Σεμνὸς, ῦ, ὁ, grauis Cicer. honeſtus, ſerius, auguſtus, ſeuerus, reuerendus, medium eſt vocabulum: in laude enim & in vicio ponitur. vt σεμνοῖς λόγοις non in bonam partem, Ariſtoph. oſtentabundis orationibus ſeu verbis. σεμνὸν ὕδωρ πειρήνης, Euripid. venerandam aquam Pirenes fontis. ¶ Σεμνὰ item vocant ſacrata & inacceſſa loca.
Σεμνότης, ητος, ἡ, maieſtas, authoritas, grauitas, ſeueritas morum, moderara grauitas, Ariſtot. Rhetor. 2. Ἔστι δ' ἡ σεμνότης, μαλακὴ καὶ εὐσχήμων βαρύτης, grauitas non aſpera ſed mollis, honeſta & elegans.
Σεμνοῦν, adornare, illuſtrare, Herodot.
Σεμνυνθεὶς, iactabundus, exultans.
Σεμνύνομαι, grauiter me habeo, cum grauitate ago & compoſitè, ad grauitatem me compono, me vendito & oſtento, Ariſtot. 4. Ethic. ἐν ἐκείνοις μὲν σεμνύνεσθαι, οὐκ ἀγεννές.
Σεμνύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, honeſto, orno, adorno, decoro, commendo & extollo, Accuſ.
Σέμνωμα, ατος, τὸ, decus, ornamentum, Laſcar.
Σεμνῶς, grauiter, decenter, honeſtè, Ariſtoph.
Σεπλασία, forum Capuæ vnguentariorum.
Σεπτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, veneror, σέβω.
Σεπτήριον, ου, τὸ, nouennalis ſolennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quam Apollo aduerſus Pythonem geſsit.
Σεπτὸς, οῦ, ὁ, pretioſus, ſanctus, colendus, venerandus, adorandus, Nazanz.
Σεπτυὶς, pyxis.
Σεραπιὰς, herba, quæ & ὄρχις dicitur, Dioſcorid. libr. 3. cap. 142.
Σερίζω, firmo, fulcio, στηρίζω.
Σέρις, εως, ἡ, intybum ſiue cichorium, Colum. lib. 8. cap. 14. & Dioſc. lib. 2. cap. 163.

Σερίφιον, herba quæ & abſinthium marinum dicitur,i.ἀψίνθιον θαλάσσιον, Dioſc.l.3.c.27.
Σέριφος,Suid.γραῦς ἐν παρθενίᾳ γηράσασα, anus quæ in virginitate conſenuit.
Σερὸς,heſterno die,heri,apud Æleos.
Σέρφος,ου,ὁ,inſecti genus formicæ ſimile, culex, Ariſtoph.Interpr.in Veſp.θηρίδιόν τι μικρόν.
Σεσαρὸς,abundè hians ſeu hiulca.
Σέσελι,εως,τὸ,& Σέσελις,ἡ, Seſeli herba, Dioſc. lib.3.cap.63.Ariſtot.hiſtor.9.cap.5.
Σεσιγημένος,tacitus.
Σεσηραγγωμένος,ὁ,lacunoſus.
Σεσηρὸς,rictus,minax oris habitus.
Σεσηρὼς,κεχηνὼς,hians labris longius diductis, lætabundus, Plutarch.in Apophtheg. γελῶν καὶ σεσηρὼς, ridens ac lætabundus. Ariſtoph. ὠργισμένοις ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,i.ὀργιζομένοις, iratos. Metaphora ſumpta à canibus: cùm enim iraſcūtur diducto rictu minitātur.
Σεσησμένος,cribratus,cribro excuſſus.
Σεσιγωμένοι,turbati,inordinati,σεσοβημένοι.
Σεσοφισμένος,ου,ὁ,callidus,verſutus,Heſiod.
Σεσοφισμένως,ſcitè,callidè.
Σέσρα vel κέσρα Atticè, piſcis qui & σφύραινα.
Σέσυφος,ου,ὁ,veterator,aſtutus,fortè σίσυφος.
Σεῦ,pro σοῦ, Odyſſ.ξ.μήτις σεῦ ἄλλος ἀκούῃ.
Σεύαμαι,idem.
Σεύατο,ὥρμησε,irruit,properauit,Arg.2.
Σεύομαι,μ.σεύσομαι, ἀόρ.α', ἐσύθην, ἀόρ.β'. ἔσυα, cieor,moueor, concitor, eo, Odyſſ.ξ.ἐπὶ κοίτην ἐσσεύοντο,ibant cubitum.
Σεὶς,vermis:ſed obliqui tantùm in vſu ſunt.
Σεῦτλον,ου,τὸ,beta, τεῦτλον.
Σεύω,idem quod σεύομαι,fugo, pello, Odyſſ.ξ. σεῦεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη. ¶ Aliquando incito: vnde ἐπισσεύας, exhortatus. ¶Σέω,σείω,idē.

Σ Η

Σήγατρον,ſtragulum.
Σήθω,excutio,cribro incerno,Suid.
Σηκάζω,μ.άσω,concludo, ſtabulor, propriè de agnis,quanuis de aliis quoq; dicatur,Ilia.θ.
Σηκοκόρος,vel Σηκικόρος,vel Σηκοκόρος,ου,ὁ, gregis cuſtos,ſtabularius.
Σηκίζω,ſagino,in Epigram.
Σηκίλη,ης,ἡ, pediſſequa, proma: propriè ruri penum ſeruans,Ælio Dionyſ.quæ & σηκίς.
Σηκὶς,ίδος,ὁ vel ἡ,verna,cubicularia,ancilla, ſeruus,οἰκογενὴς,Poll.& Ariſtoph.Veſp.
Σήκιτος,ου,ὁ,pinguis,Theocr.Idyll.α'.
Σηκοκόρος,æditvus,σηκοκόρος: nam σηκὸς,tēplū.
Σηκολάβαι,οἱ,latrones,prædones, depeculatores.
Σηκὸς,οῦ,ὁ,ouium vel caprarū mandra Polluc. ¶ Item caula,ſtabulum in quo ſeorſum agni lactentes clauduntur, Heſiod. ¶ Item ſacræ ædes,templum vel pars templi interior, quæ alio nomine adytum dicitur. ¶ Σηκὸς de auiū loculis, loculamenta Colum. Ariſtot.lib.6. hiſtor. ¶ Significat etiam pondus: hinc ἀντισήκωσις ἡ ἀντισταθμησις. ¶ Item ſacra olea.
Σηκύλη,ἡ,idem quod σηκὶς,& σηκίλη.

Σήκωμα,ατος,τὸ,quod lanci trutinæ ſurſum latiadiungitur, vt grauiori fiat æqualis, æquipondium Vitruu. Ariſtot. in Mechanicis,σήκωμα ποιεῖν,æquilibrium facere.
Σηκωτὴρ,lorum iugi,ὁ τοῦ ζυγοῦ διαφορεύς,Heſyc.
Σηλία,id eſt,τηλία,& τὰ σήλια, vaſa quædam in quibus fit panis,parua dolia.
Σῆμα,ατος,τὸ,ſepulchrum,buſtum, monumentum,lib.3. Epigr. ¶ Item portentum, monſtrum,ſignum,Iliad.ζ.¶Item forma,tropheū, columna,terminus.εἰς πολλὰ διαιρούμενον σήματα,in multas formas digeſtum, Dioſcor. lib.5.cap.106. ¶ Theocr.Idyl.ε'. pro podice. ¶ Item inſigne nobilitatis,Æſchyl.τὸ σημεῖον, καὶ σημαία.
Σημαία,Suid.σπεῖρα,τάγμα,cohors.
Σημαῖα,ας,ἡ,imago,ſignum, τὰς σημαίας ἐκφέρειν κατὰ τάχος καὶ τὸν στρατὸν ἕπεσθαι κελεύει, ſigna repente efferri, & copias ſequi iubet, Plutarch.in Fabio ¶ Item inſigne nobilitatis,Comment.Ariſtoph.
Σημαίνομαι,τὸ παρασημαίνομαι, obſigno, ſigno, Demoſth. σημήνασθαι τὰς συγγραφάς. ¶ Item ſignis colligo, coniicio, conjecto, coniectura aſſequor,Sophocl.in Aiace.
Σημαίνω,μ.ανῶ, ſignifico, & oſtendo Varroni, nuntio,certiorem facio,declaro,σημαίνειν τὴν ἔφοδον,ſignum dare pugnæ, Plutarch. Ariſtot.de mūd.ἐπειδὰν ἡ σάλπιγξ σημήνῃ τῷ στρατοπέδῳ,&c.ſimul ac tuba ſignum dedit. σημαίνουσιν ἡμῖν σπεύδειν,nobis properandum ſignificant,Xen.¶ Itē obſigno, σφραγίζομαι.
Σημαιοφόρος,ſignifer,vexillarius.
Σημαλέος,ὁ,q.ſignificatiuus.
Σημαντὴρ,ῆρος,ὁ,quo ſignificatur. ¶ Pro paſtore, Apollon.
Σημαντικὸς,οῦ,ὁ,q.ſignificatiuus,ſignificans.
Σημαντρὶς γῆ,terra ſigillaris, terra cuius vſus in obſignandis literis,Herodot.in Euterpe.
Σήμαντρον,ου,τὸ,ſignaculum, σφραγὶς, vinculum epiſtolæ,& pro ſignis & notis,Eurip.
Σημάντωρ,ορος,ὁ,ſignator,q.ſignificator, index, ductor,prætor,princeps, Ariſtot.de mundo, πάντα ὑφ' ἕνα σημάντορα κινεῖται, omnia ſub vno duce mouentur.
Σημασία,ας,ἡ, ſignificatio, φανέρωσις, ſignum, vexillum,tuba,Numer.2.& 29.
Σημειογραφεῖν,notis & conſcribendi compendiis ſcribere,Plutarch.in Catone.
Σημειογράφος,ὁ,ταχυγράφος, exceptor actuarius, qui notis ſcribit vt verba oratorum ſubſequatur notarius,Plut.in Catone.
Σημεῖον,ου,τὸ,ſignum,nota, argumētum,oſtentum,prodigium,ſignificatio, veſtigium, vexillum.ὁ φέρων τὸ σημεῖον, ſignifer, Plutar.in Camillo. ¶Σημεῖον, punctus vel punctum, Ariſtot. de mūd. ¶ Item miliare, Herod.8. ἀπέχοντι τῆς πόλεως σημεῖα ἑκκαίδεκα, ad decimum ſextum ab vrbe lapidem. ¶ Σημεῖον, tempus præſtitutum,Ariſtoph.¶ Item augurium,

rium, Xenop. ¶ Σημεῖον vocat Plut. in Pericl. arietem vnicornem. ¶ Σημεῖον, horarum nota, Lucian. in Gallo.
Σημειοῦμαι, annoto, commẽtarium rerum ſcribo, In vita Thucyd. Ἀφ' οὗ γδ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ λεγόμενα πάντα. ¶ Σημειοῦμαι, inſignio, ſignum prætendo, Gregor. τοῦτο σημειοῦται κτ̃ τῶν φόβων. ¶ Σημειοῦμαι, Paſsiuè pro inſignior, notor, Eidem.
Σημειοφόρος, ου, ὁ, ſignifer.
Σημειόω, μ. ώσω, noto, annoto, excipio, Accuſat.
Σημειώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, qui aliquid notat.
Σημείωσις, εως, ἡ, notatio, ſignum, ſignificatio.
Σημειωτικὸς, de ſignis agens, notis diſtinguens.
Σήμερον, hodie, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, Plutarch.
Σημεῖα, τὰ, in Epigram. ſigna, puncta.
Σημότης τῶν ὀδόντων, curuitas dentium.
Σημύδα, i betula arbor, Theop. l. 3. hiſt. pl. c. 14.
Σηνᾶ, τὰ, ſacrificia apud Lacones.
Σηνιατήριον, ου, τὸ, incerniculum, cribrum.
Σηνίκη, multipes animal oniſcis ſimile: quadrupes lacertæ ſimile: & rhæda.
Σηνουρὶς, caudam motitans, adulans.
Σηπεδὼν, όνος, ἡ, putredo, caries, exedens vlcus, vlcus putreſcens, Dioſc. lib. 3. ca. 6.
Σηπεδονώδης ἀὴρ, vitiatus aer, Aphr. l. 1. Probl.
Σηπεδὼν, ἡ, genus lacerti eſt apud Ælian.
Σηπία, ας, ἡ, ſepia. Vide in Prouerb. Perca ſequitur ſepiam. ¶ Dicitur & Σηπίας, Nic. in Alex.
Σηπίδιον, ου, ſepiola, Ariſtot. lib. 5. Anim.
Σήπιον, ου, τὸ, ſepium: ſic dicitur pars quædam dura & ſolida ſepiæ, de qua Ariſt. 4. Animal.
Σήπομαι, μ. σήψομαι, π. ημαι, ἀόρ. β. ἐσάπην, putreo, putreſco, ranceſco, rancidus fio, Depon.
Σηποποιὸς, ὁ καὶ ἡ, putrefaciens, vim habens putrefaciendi, Aphrod.
Σηπτικὸς, & Σηπτὸς, vim habens putrefaciendi, Athen. lib. ζ. & Galen. Simplic. lib. έ. ¶ Σηπτικὴ δύναμις, vis tabifica Plin. & tabes Liuio.
Σήπω, μ. ήψω, π. ηφα, putrefacio, corrumpo.
Σηραγγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, rimoſus, cauernoſus.
Σῆραγξ, γγος, ἡ, antrum, ſpecus.
Σῆρες, οἱ, Seres populus, vermes nentes ſericum.
Σηραγγώδης, σηραγγώδης, rimoſus, cauernoſus.
Σηρικὸν, ſericũ. σηρικὸν νῆμα Arrian. in Periplo maris rubri. & σηρικὸν ὕφασμα, Dioni, lib. μγ.
Σήρω, rideo, os in longum extendo.
Σὴς, τος, ὁ, tinea, vermiculus veſtibus noxius.
Σησάμη, ſiue Σήσαμον, ſeſama vel ſeſamum: frumenti genus Indici. Lege Theophr. hiſtor. lib. 1. cap. 18. lib. 4. cap. 10. & lib. 8. cap. 3. & Dioſc. l. 2. c. 121. lib 4. c. ¶ Σήσαμος, ου, ὁ, idem.
Σησάμιον, τὸ, ἡ Σησαμὶς, Hippocr. Athen. 14. placenta ex ſeſamo frixo & oleo formæ ſpæricę.
Σησαμίτης, ου, ὁ, panis ex ſeſamo factus, Athen.
Σησαμοειδὲς μέγα, ſeſamoides magnum, genus herbæ, Dioſcor. lib. 4. cap. 242. σησαμοειδὲς μικρὸν, Seſamoides paruũ herba, Ibidẽ c. 243.
Σησαμοειδῆ, τὰ, oſsicula in manuum pedúmque articulis velut auctarium, dicta à ſeſami leguminis minuti ſpecie, apud Galen.
Σησαμοειδὴς καρπὸς, ſemen ellebori nigri, Dioſc. lib. 4. cap. 241.
Σησαμοῦς, οῦντος, ὁ, genus placentæ ex ſeſamo & melle, Comment. Ariſtoph. in Pace.
Σησαμώδης, ſeſamæ vicinus, ſeſamaceus.
Σησὶς, ancilla, σηκὶς.
Σῆσις, cribri agitatio, quaſſatio.
Σηστέρτιον, Seſtertium, locus Romæ in quo morte multabantur rei, Plut. in Galba.
Σῆστρον, cribrum, cymbalum, Heſych.
Σητευθ, cribratus.
Σητάνια κρόμμυα, cepæ ſetanicæ, Theophr. li. 7. cap. 4. hiſt. plant.
Σητάνιος, ου, ὁ, panis ex farina purgata. ¶ Item annuus, Etym.
Σητόβρωτος, ου, ὁ, comeſtus à tinea, Iacob. 3.
Σητοδόκὶς, ίδος, ἡ, papilio.
Σὴψ, πὸς, ἡ, ſerpens dictus à tabe quam infligit ſuo morſu, Nicand. in Ther. ¶ Σῆπας etiam vocat Hippocrat. l. 3. de morbis popul. Segm. 3. & lib. 6. Segm. 7. puſtulas quas & ἐκθύματα & ἐκφύματα dixit.
Σῆψις, εως, ἡ, putredo, q. putrefactio, corruptio.

Σ Θ

Σθεναρὸς, οῦ, ὁ, & Σθένης, ὁ, validus, robuſtus.
Σθένιος, proprium ſerpentis, Interpr. Hom.
Σθένος, εος, τὸ, potentia, δύναμις, vis.
Σθενόω, μ. ώσω, confirmo, roboro, Actiu. Accuſ.
Σθένω, poſſum. σθένειν ἐν πλούτῳ, opibus valere, Sophocl. in Aiace. οὐδὲν δὴ σθένοι, nihil poſsit, Plutarch. in Opuſcul.
Σθηθύνιον, medium pectoris.

Σ I

Σία, τὰ, arida, ξηρά.
Σιαγόνια, τὰ, maxillæ, cap. 18. Deuter.
Σιαγὼν, όνος, ἡ, maxilla, ὅτι σείεται περιαγομένη.
Σιαλενδρὶς, auis nomen, de qua Callimachus.
Σιαλίζω, μ. ίσω, ſaliuam glutio.
Σιαλὶς, ἡ, ſputum, ſaliuarius lentor Plin.
Σίαλον, ου, τὸ, ſaliua, ſpuma ex ore emiſſa, Xenop. Dicitur etiam σίαλος vel σίελος Poll.
Σίαλος, ου, ὁ, porcus pinguis, Odyſſ. ξ. ¶ Item axungia, Hippocr. lib. 4. de victus ratione in morbis acut. ¶ Σιαλώδης, pinguis, opimus.
Σιαλόχος, ου, ὁ, qui ſpuit inter loquendum.
Σιάλωμα, ατος, τὸ, circulus ſcuti, munimen exponit Laſcaris apud Polyb.
Σιαλῶσαι, ποικίλαι, id eſt, variegare, Heſych.
Σιβαία, ας, ἡ, & Σίβδα, pera.
Σίβδη, ἡ, malum granatum.
Σιβδία, punicorum cortices, ſidia.
Σιβύνη, Athen. pro venabulo, fol. 61.
Σιβλωὼν, tibiarum repoſitorium.
Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla vates, à denuntiandis deorum conſiliis: de ea Lactant. & Suid.
Σιβυλλαίνειν, & Σιβυλλιᾶν, vaticinari. ¶ Et more ſenum delirare, Ariſtoph. in Equit.
Σιβύλλιοι βίβλοι, ſibyllini libri, Plut. in Fabio.
Σιβυλλισταὶ, vites, fatidici, vt χρησμολόγοι, Plutar.

Σιβωύη, vel σιγωύνη,ης,ἡ, haſtile, apud Diodor. ¶ Σιβωύη, tibiarũ theca, ἡ τ̃ αὐλῶν θήκη, Poll.
Σιβωύιον, ſpiculum, haſtile, Polyb.
Σῖγα, tacitè, quietè, Ariſtoph. κάθιζε σῖγα.
Σίγα, tace, σιώπα, Odyſſ. ξ. σίγα νυῦ: vtraq; lõga.
Σιγαλέ☉, tacitus, Iulian. l. 3. Epig. κεῖται σιγαλέη.
Σιγάζω, μ. άσω, π. ακα, facio ſilere.
Σιγαλόεις, όεντος, ὁ, ſplendidus, varius, ποικιλὸς, ob pulchritudinem admirationem & ſilentium inducens, Epith. frenorum. ἡνία σιγαλόεντα, Iliad. έ. ¶ Item quod ob teneritatem nullum edit fragorem aut crepitum, Euſtath. Iliad. έ. & χ. ¶ Et χιτὼν σιγαλόεις, Odyſſ. ό. elegans tunica dicitur.
Σιγάω, μ. ήσω, & σιγήσομαι, π. ηκα, ſileo, Accuſat. σίγα λόγους, ſupprime ſermones & verba, Eur.
Σίγεον, ου, τὸ, Sigæum, promontorium Troadis.
Σιγέρπης, ου, ὁ, clàm arrepens, σιγῇ προσέρπων.
Σιγὴ, ῆς, ἡ, ſilentium, taciturnitas, σιωπὴ, Eurip. in Aiace, γυναικὶ κόσμον φέρει ἡ σιγή.
Σιγῇ, tacitè, ſubmiſſa voce, Odyſſ. ό. σιγῇ νυῦ ξυνίει, ſilentio audi. ¶ Item λάθρα, clam, clanculum. σιγῇ τοῦ αἰθίοπος, clam Ethiope, Herodot.
Σιγηλὸς, οῦ, ὁ, vel σιγηρὸς, taciturnus, Oxyt.
Σίγηλ☉, ὁ, proparoxyt. ſigelus: narciſſus, Cyrill.
Σιγλώνη, μικρὰ ἀσπὶς, haſtile Macedonicum. melius per υ in medio, Apollon. lib. 2.
Σιγηρὸς, οῦ, ὁ, taciturnus, quietus, σίγηλ☉.
Σιγηρῶς, & Σιγηλῶς, quietè, tacitè, ἡσυχῶς, Heſy.
Σίγκος, ου, ὁ, animal, quod quidam terreſtram crocodilum vocant. melius ſcribitur σκίγκος.
Σίγλαι, αἱ, inaures, Doricè, teſte Poll.
Σιγλαὶ, αἱ, quas vulgò vocamus *Sifras*, notę ſcilicet compendiariæ, in Pand. Græcis.
Σίγμα, nomen literæ, de qua Herodot. ¶ Significat & menſam vel potius cœnaculum ſemirotundum inſtar hemicycli & lunatæ teſtudinis, Lampr. in Heliog.
Σιγματοειδὴς, ὁ καὶ ἡ, habens formã literæ σ. ¶ Σιγμοειδεῖς, αἱ, membranę ſunt tres in vena corporis arterioſa: à qua pulmo nutritur, intrò & foras nutantes, Galen.
Σιγμὸς, οῦ, ὁ, locutio quæ fit per ſignum.
Σιγνινὸς οἶν☉, vinum ſigninum, Dioſc. l. 5 c. 13.
Σίγυμνον, iaculi genus, venabulum.
Σίγυνοι, ſcutella, quæ & peltaria. ¶ Item haſtæ ferro totæ obductæ, 2. Argon.
Σίγυνον, & σίγυμνον, iaculum penitus ferreum, ὁλοσίδηρον ἀκόντιον, Lycophr. Euſtath. Iliad. ſ.
Σίγυν☉, ſubulcus.
Σιγχάζομαι, derideo.
Σιδαλκὰ, genus cantilenæ.
Σιδάρε☉, ου, ἡ, faber ferrarius.
Σιδαρόθετος, armamentarium, Plut. in Numa.
Σίδη, ης, ἡ, Punica arbor, ῥοὰ, Nicãd. ¶ Item malum Punicum, Hippocr. ¶ Σίδη etiam dicta herba à ſimilitudine mali Punici, Theophr. hiſtor. lib. 4. cap. 11.
Σιδήρε☉, ου, ὁ, ferreus, ἰσχυρὸς, Odyſſ. ό.
Σιδηρεύω, fabrico, ferrum cudo, χαλκεύω, Poll.
Σιδηρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ferro, ferrũ obduco, Thucyd. lib. 9. ἐσεσιδήρετο, ferratum erat.
Σιδηρικὴ, ἡ, ars quæ circa ferrum verſatur.
Σιδήριον, ου, τὸ, ferramentum, ſpiculum Gaz. ex Ariſtotel.
Σιδηρῖτις, ἡ, ſideritis herba vocatur, Dioſcorid. lib. 4. cap. 33.
Σιδηρῖτις, terra vbi foditur ferrum: & lapis incredibilis virtutis, Magnes & Heraclius.
Σιδηρῖτις τέχνη, ars fabrilis, ars ferraria, Poll.
Σιδηροβόλ☉ μηχανὴ, machina ferrum iaculans, Bud. in Epiſt. poſter.
Σιδηροβρεθὴς, grauis & ferreus, Ariſtoph.
Σιδηροβρὼς, ῶτος, ὁ, vorans ferrũ, Soph. in Aiac.
Σιδηροδάκτυλ☉, habens digitos ferreos.
Σιδηροδέσμοις ἀνάγκαις, vinculis ferreis, Macchab. lib. 3.
Σιδηρόδετος, ου, ὁ, ferro vinctus, Herodot.
Σιδηροκμὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, ferro interfectus. σιδηροκμῆσι βοτοῖς, pecudibus ferro cæſis, Sophocl.
Σίδηρος, ου, ὁ, ferrum, Heſiod. ¶ Pro enſe, Eidem Heſiod. ¶ Dicitur etiam τὸ σίδηρον genere Neutro, in Comment. Homer. Iliad. δ.
Σιδηροτόκος, ου, ὁ, ferrum producens.
Σιδηροτομεῖν, ferro incidere, in Epigr.
Σιδηρουργίαι, αἱ, ferrariæ fabricæ.
Σιδηρουργὸς, faber ferrarius.
Σιδηροῦς, ferreus. σιδηροῦ νόμισμα, Plut. in Lyc.
Σιδηροφορεῖσθαι, arma ferre, Thucyd.
Σιδηροφορέω, arma fero, me armo.
Σιδηροφόρ☉ γαίη, terra ferax ferri, Argon. 2.
Σιδηρόφρων, ferreus animo, crudelis, Æſchyl.
Σιδοειδὴς, pallidus inſtar mali punici corticis, i. malicorii colore, flauus, ὠχρὸς Hippocr. Dicitur & Σιδόεις, i. puniceus.
Σίδιον, ου, τὸ, cortex aut granum maligranati, maligranati ſeu punici tunica aut putamen: malicorium, lib. 1. Dioſc. cap. 184.
Σιελισήρια, τὰ, à ſpuma frænos vel fræna quæ ora equorum frangunt & cohercent, ſaliuámque & ſpumam equis excitant dum ipſa mãdunt, Conſtant. in Geopon.
Σιελίζειν, καὶ πτυαλίζειν, Trallian. Plin. ſaliuare, ſaliuam ſiuẽ ſaliuarium lentorem emittere.
Σίελον, τὸ, & Σίελ☉, ου, ὁ, ſaliua, Gaz. lib. 3.
Σίεσθαι, agitari.
Σίζω, μ. ίσω, π. ικα, bullio, ſtrideo, in Odyſſ. Hoc verbum ad ferrum ignitum pertinet, quando in aqua extinguitur, ad cuius ſibili imitationem confictum eſt. ¶ Poll. proprium eſſe vult τῶν κοψίχων auium, i. merularum.
Σιήτης, vpupa, quæ & ἔποψ, & γέλασος.
Σικαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula.
Σικανὸς, Siculus, Etym. ¶ Et vafer, doloſus.
Σικανὸς, Hippocr. inſidioſa nequitia, à Sicanis hominibus vafris & doloſis. Vnde & vox *ſicaneur*, vel vt vulgò ſcribunt *chicaneur* poteſt inde fluxiſſe.
Σικάρι☉, ſicarius, vſurpatur à Luca, Act. 21.
Σικελίζειν, pro ſaltare, Athen. lib. 1. Suid. eſt. ἀνασηρβύεσθαι

ϛηρδὺεϑαι, Epicharm. καὶ τὸ πονηρδύεϑαι.
Σικελικὸς βίος, Siculus viuendi mos, Plat. Epiſt. 7. ¶ Eſt & apud Suid. σικελικὴ τράπεζα, Sicula menſa, lauta admodum & voluptuaria.
Σικελιώτης, ὁ, Sicilienſis, Ammon.
Σικελωτικὸς, Siculus, Dioſc. l. 3. cap. 29.
Σικέρα, ας, ἡ, ſicera, omnis potio acris & ebrietatem inducens, vinum factitium: Indè *Sidre*, Luc. cap. 1.
Σίκιννις, ἡ, genus ſaltationis militaris, ſaltatio ſatyrica.
Σίκλαι, inaures, σίγλαι.
Σίκλος, ſiclus, numi ponderíſque genus, Græcorum eſt ϛατὴρ, ſtater ſiue drachmæ 4. Ioſeph. menſura medimnum valens, Athen. lib. 8. ex Polyb.
Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, ἡ κολοκυύνθη, vel κολόκυνθα Dioſcor. quæ & σικυωνία dicitur Athen. lib. 2. ¶ Σικύα, vel vt etiam ſcribitur σικῦα, eſt medicinalis cucurbitula ſiue cucurbita, Galen. in Gloſſ.
Σικυηδὸν ῥήγνυσθαι, cucumeris in modũ os frangi dicitur, obliqua per craſsitudinem fractura. Dicitur & ῥαφανηδὸν, Paul. Ægin. lib. 5.
Σικυήλατον, ου, τὸ, cucumerarium.
Σικυὶς, ίδος, ἡ, pyxis, πυξὶς, Hippocr. ¶ Eſt & vas figulinũ in quod farina iniicitur, Gal. in Gloſ.
Σίκυον, ου, τὸ, ſemen cucumeris, Theophraſt. lib. 7. hiſtor. plant.
Σίκυος, ὁ, cucumer, ſeu cucumis. ¶ Item pepo: ὁ σίκυς, υος, etiã dicitur. οἱ σίκυοι πέπονες, apud Ariſtot. in Probl. cucumeres cognomento pepones. Eſt & apud Gal. 2. Alimẽt. Σικυοπέπων.
Σικυώδης, cucumerarius.
Σικυώνη, ης, ἡ, Hippoc. quatuor ſignificat, τὴν κολοκυνθίδα, τὴν ἀποφῶσαν κολοκύνθην, τὴν ἰατρικὴν σικύαν, τὸ ἀπύθμενον καὶ κωνοειδῆ σικύαν, Galen. in Gloſſ.
Σικυώνια, τὰ, calceamenti genus apud Polluc.
Σικυώνιον ἔλαιον, ſicyonium oleũ, Dioſc. l. 1. c. 33.
Σικχάζομαι, derideo, execror. ¶ Σικχαίνομαι, idẽ. Phrynich hoc verbum eiicit vt barbarum.
Σικχαντὸν, τὸ, moleſtum, iniucundum.
Σίκχας, Poll. genus calceamenti.
Σικχασία, tædium, faſtidium.
Σίκχη, ἡ, fimbria, κράσπεδον.
Σικχὸς, οῦ, gracilis, ἀσθενὴς, imbecillus, inualidus, Plutarch. ¶ Atheneus pro moroſo poſuit, l. 5.
Σίλβη, ἡ, pemma ex hordeo, ſeſamo, & papauere.
Σιλέω, μ. ήσω, π. ηκα, inter loquendum cũ contemptu oculos aliò torqueo.
Σιλλωὸς, οῦ, ὁ, ſcomma, nugæ.
Σιλληπορδεῖν, mollem & effœminatum eſſe.
Σιλιγνίτης ἄρτος, ſiligineus panis, Ægin. li. 1.
Σιλλαίνω, μ. ανῶ, per iocum mordeo, cauillor, ſalſè ludo in quempiam, dicaciter ludo, Lucian. propriè eſt irridendo oculos agitare, vnde & poëma χλευαστικὸν, σίλλος appellatur Poll. ¶ Σιλλαίνω, toruè video & inſpicio, ϛραβίζω.
Σιλλικύπρια, τὰ, ex fructu horũ faciunt Ægyptii vnguentum quod vocant κίκι, Herodot.
Σίλλοι, οἱ, ſales, dicacitates, conuitia.
Σίλουρος, ὁ, ſilurus piſcis, Athen. & Ælian.
Σίλυβον, ſpina eſt lata, Dioſc. l. 4. ca. 249.
Σίλφη, ης, ἡ, blatta. Silpha inſecti genus quod ſenectutem exuit, Ariſtot. lib. 8. Anim.
Σίλφιον, τὸ, planta eſt ferulacei generis, foliis apii: laſerpitium. Silphii folium & caulis Dioſcor. Μάσπετον etiam appellatur.
Σιλφῶδες φύλλον, folium laſeris.
Σίμα, τὰ, aquilina.
Σίμαι, ſummæ partes citharæ. ¶ Item apes. Vide Cæl. lib. 28. cap. 27.
Σιμβλεύω, apes aluearibus condo.
Σιμβληὶς πέτρα, ſpecus in quo mellificant apes, Apoll. Rhod. Σιμβλίδες, αἱ, apes.
Σίμβλιον μέλι, ſimblium mel dicitur Siciliẹ inſulæ, Dioſc. lib. 2. cap. 104.
Σίμβλον, ου, τὸ, alueolus apum, ſiue aluus Varr. Arg. 2. capſa vbi ponuntur apes, & alueare. Idem σίμβλος Heſiod. & σίμβλη, ἡ.
Σίμη, Poll eſt σχῆμα Tragicæ ſaltationis.
Σιμικίνθιον, ου, τὸ, Suid. exponit ſudarium, faſcia, ſemicinctum, Act. 19.
Σιμικὸν, τὸ, muſicum inſtrumentum chordarum triginta quinque, Polluci.
Σιμὸς, οῦ, ὁ, ſimus, preſsis naribus Seru. ῥῖνα σιμὸς, naſo ſimo, Lucian. ¶ Item decliuis: ſi de loco dicitur oxyt. eſt. Paroxyt. verò ſimum piſcem ſignificat, Cyril.
Σιμότης, ητος, ἡ, ſimitas, Plut. in Public.
Σιμόω, reprehendo.
Σίμυλος, Simylus poeta, de quo Plut. in Rom.
Σίμωμα, τὸ, idem quod σιμότης, Plut. in Pericl.
Σίμων, ωνος, ὁ, Simon. ¶ Item, raptor pecuniarum publicarum, i. depeculator, Ariſtoph.
Σιναμωρέω, baſio: fœdo, perdo, vaſto, Herodot.
Σινάμωρος, vel Σινάμορος, libidinoſus, nociuus.
Σιναμωρουμένη, dicitur quæ cum viro congreditur, Ariſtoph. νεφ.
Σιναπίζω, τὸ δριμύττομαι, exacerbor.
Σίναπις, εως, ἡ, ſinapi: ὅτι σίνεται τὰς ὦπας.
Σιναπισμὸς, οῦ, ὁ, exulceratio corporis facta impoſito ſinapi, Marcell. lib. 2. Dioſcor.
Σιναπιϛέον, ſinapiſtino vtendum, Dioſcorid. libr. 7. cap. 3.
Σιναρὸς, læſus, πονηρός.
Σινὰς, noxia, φθαρτική.
Σινδαρευδύεσθαι, viris multùm nocere.
Σινδὼν, όνος, ὁ, ſindon, i. amictus ex lino Ægyptiaco, περιβόλαιον, quod δίκροσσον vocat Poll.
Σίνηπι, εως, τὸ, ſinapi, Nicand. in Alexiph.
Σινιάζω, μ. άσω, π. ακα, cribro, concutio, Neutr.
Σινιατήριον, ου, τὸ, cribrum.
Σίννις, fur, latro, κλέπτης, σίννις ἀνὴρ, Ariſt. 2. Rhet
Σινόδοντες, dentiſces piſces, Ariſt. lib. 9. Anim.
Σινόδους, οντος, ὁ, fera quæ dentibus nocet.
Σίνομαι, noceo, infeſto, perturbo, lædo, vexo, Xenoph. σίνονται πολλὰ τὴν γῆν.
Σῖνος, εος, τὸ, nocumentum, clades, Nic. in Ther.

¶ Item iubar, Æſchyl. in Agamem.
Σίν@, mentula, Ariſtoph. Interpr. Inde Silenus.
Σίντης, ου, ὁ, nocuus, Nicand. in Ther.
Σίντιες, οἱ ; Sinties Lemnii, ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι, τὸ βλάπτειν, à nocendo, vt qui ſunt piratæ, Iliad. ά.
Σίντωρ, ορος, ὁ, qui lædit, in Epigr. ὁ σίντης.
Σίνω, noceo, attero, lædo, Neut. Accuſ.
Σινωπίζειν, laſciuire: à Sinope ſcorto quopiam nobili, celebratæque laſciuiæ.
Σινωπικὴ ſiue Σινωπικὴ μίλτος, rubrica Sinopica, Dioſc. l. 5. c. 103, minium Sinopicũ vocat Plin. & Sinopidem l. 35. cap. 6.
Σίον, ου, τὸ, ſiũ ſiue lauer herba, Dioſc. l. 2. c. 154.
Σιὸς, οῦ, ὁ, Deus, lingua Æolica. vnde Sibylla.
Σίπαλος, ου, ὁ, difficilis, moleſtus, deformis, impurus, ἄμορφος, Suid. ¶ Σιπαλὴ, Heſych. lippa mulier & gramioſa.
Σιπτὸς, denſus, ſolidus.
Σιπύη, ης, ἡ, arca, penus, arca panaria, Ariſt. in Plut. ¶ Apud Poll. ſcriptum σιπύα, i. σίφνις.
Σιπυΐς, ίδος, ἡ, pyxis, & vas fictile aſſeruandę farinæ vſui deſtinatum: Vnde ὁμοσιπύους Charontes vocat virum & vxorem: quaſi dicas compenuarios, Ariſt. lib. 1. Pol. cap. 1.
Σίραιον, τὸ, defrutum, ſapa, vinum nouum decoctum, Aphr. lib. 2. Probl.
Σίρβωνον, τὸ, placẽta Veneri in ſacrificiis data.
Σιρίασις, εως, ἡ, inflammatio partium earum quę circa cerebrum aut eius membranam ſunt.
Σίρις, imperitus: & nomen proprium fœminæ.
Σιριῶ, laboro capitis ardore, Dioſcor.
Σιρίωσις, capitis ardor, σειρίασις.
Σιρομάστης, inſtrumentum ſiue vas quoddã ferreum anſam ligneam habens, Suid.
Σιρὸς, οῦ, ὁ, (vel σειρὸς, vel σιῤῥὸς) ſcrobs in quo cõdita frumenta aſſeruantur, Simplic. in Cõm. 2. naturalis auſcultationis.
Σιῤῥὸς, οῦ, ὁ, cuniculus, i. fouea ſubterranea, foſſa.
Σισαμὶς, ίδος, ἡ, ſeſamum, mola quæ frugibus inſpergitur, Homer. in βατραχ.
Σίσαμον, ου, τὸ, σήσαμον, i. ſeſamum.
Σισαρίον, τὸ, ornamẽtum muliebre aureum torquis modo, Heſych.
Σίσαρον, τὸ, ſiſer, olus cuius radix veſca: Lege Dioſc. lib. 2. cap. 139.
Σισμὸς, οῦ, ὁ, ſtridor ferri candẽtis in aquã miſsi.
Σισύμβριον, τὸ, ſerpyllum ſilueſtre menthæ hortenſis ſimilitudine. Eſt & aquaticum guſtu naſturtii, Dioſcor. lib. 2. cap. 159.
Σίσυμον, haſta, δόρυ.
Σισύρα, ας, ἡ, barbarica veſtis ex pellibus caprinis, rheno ſeu ſagum pelliceum. ¶ Capitur etiam pro craſſo & vili ſtragulo, Ariſtoph. νεφ.
Σίσυρμα, ex flocculis lanæ concinnatum amiculum, ex aſſutis pannis reiicula.
Σισύρνα, indumentum è villoſis pellibus conſutum. ¶ Pro ſtragulo lecti, Ariſtoph. Interpr.
Σισυρνιδῦται, οἱ, tegumine ſeu operculo ſpiſſo induti: ſic Lycophr. in Alex. cancri dicuntur.
Σισυροφόρος, ὁ, rhenone aut penula indutus.

Σίσυς, toga pinguis, Poll.
Σίσων, ωνος, ὁ, ſemen eſt exiguum in Syria apio ſimile. Vide Dioſc. lib. 3. cap. 64.
Σῖτα, pro σιτία, cibi.
Σιταγωγεῖν σιταγωγῶ, rem frumentariam aduehere, Lucian. ¶ Σιταγωγὸς, frumentum ferens, commeatum portans, Thucyd.
Σιτανίας, ου, ὁ, genus frumenti, Theophr.
Σιτάνιος πυρὸς, triticum ſitanium. τριμηνιαῖος πυρὸς, i. trimeſtre triticum, Dioſc. l. 2. c. 110.
Σιτάριον, τὸ, pars quarta ſiliquę, Nic. Interpr. Apud Nicocl. Myrepſũ grani pondus exponũt.
Σιταρκία, ας, ἡ, annona militaris, militare ſtipendium, Ariſtot. Oecon. lib. 2.
Σιταρχία, ἡ, idem.
Σίταρχος, commeatui vel ciborum ſumptibus præfectus: σιταρχία, ipſum officium.
Σιτέομαι, edo, paſcor, ἐσθίω, τρώγω, epulor, Xen. σιτία δὲ σιτεῖ καὶ ποτὰ πίνεις τὰ φαυλότατα.
Σιτευτὸς, οῦ, ὁ, depaſtus, ſaginatus, Xenop. ¶ Dicitur & σιτιστὸς, Athen. lib. 14.
Σιτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, pinguefacio frugib⁹, ſagino, Actiu. Accuſ.
Σιτέω, μ. ήσω, π. ηκα, nutrio, paſco, victito, Accuſ.
Σιτηγεῖν, i. σῖτον ἄγειν, Dem. frumẽtum aduehere.
Σιτηγόνος, epithet. fœni-græci, Nic. in Alex.
Σιτηγὸς ὁλκὰς, ſiue σιταγωγὸς, nauis frumẽtaria.
Σιτηρὰ, frumentacea, Plut. in Galba.
Σιτηρέσιον, τὸ, frumenti diſtributio, frumentatio Sueton. ¶ Pro militari ſtipendio, Demoſth. in 1. Philipp. ἵνα δέκα ἕκαστος τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ. ¶ Item teſſera frumẽtaria, annona ciuilis, Plut. in Craſ.
Σιτηριάζω, μ. άσω, frumentum & ſtipendium præbeo, Accuſat. Ariſtot. 2. Oecon.
Σίτηρον, ου, frumentum.
Σίτηρον ἀγγεῖον, caniſtrum, σιπύη.
Σίτησις, εως, ἡ, σιτηρέσιον, annona atque ius epulandi, quod dabatur bene meritis in Prytaneo, Plat. τιμῶμαι τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως.
Σιτισμὸς, nutritio, διατροφή.
Σίτθα, vox eſt paſtoralis, pro ψίττα.
Σιτίζω, μ. ίσω, π. ικα, nutrio, alo, paſco, Heſych.
Σιτικὸς, οῦ, ὁ, frumentarius.
Σιτίον, ου, τὸ, cibus, cibarium, commeatus, res frumentaria, Xenoph.
Σιτισμὸς, οῦ, ὁ, eſca, σιτισμός.
Σιτιστὰ, τὰ, altilia, Matth. 22.
Σίτλαι, αἱ, inaures, ἕρματα, ἐλλόβια, Poll.
Σιτοβόλιον, τὸ, granarium, horreum quo triticum reponitur. Σιτοβολὼν, idem.
Σιτοδεία, ας, ἡ, penuria rei frumentariæ, Xenoph.
Σιτοδοσία, ἡ, largitio frumenti, frumẽtatio Suet.
Σιτοδοτεῖν, frumentum dare, Demoſth.
Σιτοδοτεῖσθαι, frumentum accipere.
Σιτοδότης, frumenti largitor, Menand.
Σιτοδόχος, ſuſcipiens frumentum, Bud. in Epiſt.
Σιτοκάπηλος, ου, ὁ, frumenti venditor.
Σιτοκλονεῖσθαι, ſiti & fame cruciari.
Σιτόκουρος, inutilis, fruſtra nutriendus, Athen.

Σιτολογέω,μ.ήσω,πρ.ηκα,frumentor, Polyb.l.3.
Σιτολογία,ας,ἡ, frumentatio, munus τῶν σιτολόγων,Plut.in Fabio,& Polyb.
Σιτολόγοι,magiſtratus qui exigunt annonam,& frumentum cogunt.
Σιτομέτραι, qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, Ariſtot.lib.4. Pol.cap.15. menſores frumenti appellantur in Pand.
Σιτομετρεῖν, metiri frumentum, diuidere frumentum per menſuras.¶ Σιτομετρεῖσθαι, frumentum menſura accipere,Polyb.
Σιτομετρία,ας,ἡ,& Σιτομέτριον,vel σιτόμετρον,ου, τὸ,demenſum,q.frumenti menſura,Luc.12.
Σιτομνημονεῖν,frumentum metiri vel largiri.
Σιτοποιΐα,panificium,Xenoph.
Σιτοποιϊκά,τὰ, quæ ad cibaria conficienda pertinent,Cic.ex Oeconom.Xenoph.
Σιτοποιὸς,ῦ,ὁ καὶ ἡ,q.panifex,piſtor,Euripid.
Σιτοποιοῦμαι,panem facio, in pannificio occupatus ſum,Xenoph.lib.6.παιδείας.¶Σιτοποιοῦμαι,ſumo cibum,epulor, Accuſat. σιτοποιοῦνται καρπὸν, veſcuntur fructu, Dioſc.lib.4. cap 16.σιτοποιεῖσθαι, ire frumentatum, Xen. lib.1.Pædiæ.
Σιτοποιῶ,paſco,alo, Accuſ.Xenoph.4.Pæd.
Σιτοπομπεία,ας,ἡ,tranſmiſsio frumenti,res frumentaria,procuratio annonæ, Dem.περὶ στεφ.
Σιτοπώλης,ου,ὁ,venditor frumenti.
Σῖτος,ου,ὁ,cibus,panis, Iliad.έ,Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ' οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον. σῖτον ποιεῖν, cibum parare, panem conficere, Plat.2. de Republ. ¶ Σῖτος interdum quemlibet cibum ſignificat,Chryſoſtom. ¶ Σῖτος,fruges, far, ſeges: Vnde σίτου ἐκβολὴ, quando ſegetes ariſtas emittunt, Thucyd.lib.4. ¶ Σῖτος,annua penſitatio ad alimentum viduarum & pupillorum,Demoſth.κατ' ἀφοβ.
Σιτὸς,οῦ,ὁ,eſculentus.
Σιτοφάγος,frumento victitans.
Σιτοφόριον,ου,τὸ,caniſtrum panarium.
Σιτοφόρος,ὁ καὶ ἡ, frumentum ſubuectans, commeatum portans,ferax frumenti.
Σιτοφύλακες,erant Athenis qui frumento aſſeruando, & vt iuſto pretio venderetur curam gerebant. ¶ Σιτοφυλακεῖον, τὸ, cumera frumenti Horat.
Σιτοχρόος,ου,ὁ,habens colorem frumenti.
Σίττα,ας,ἡ,ſitta,pica. ¶ Item σίττα, vox paſtorũ ad gregem. ſcribitur σίττα apud Theocrit.
Σιττακὸς,οῦ,ὁ, pſittacus auis, ψιττάκη Ariſtot.& Æliano. Arrian. περὶ ἰνδικῶν. Παρ' Ἰνδοῖς ὄρνις ὁ σιττακὸς,φωνὴν ἵει ἀνθρωπίνην.¶Vocatur etiam βίττακος Cteſię in Indiæ collectaneis.
Σίττας,pſittacus auis.
Σίττη,ἡ,ſitta auis Gaz.ex lib.9.Anim.Ariſtot.
Σίττυβος,ου,ὁ,vaſis genus.
Σιττύβα,funiculus:veſtis pellicea.
Σιτὼ,όος,ἡ,Cereris ſtatua.
Σιτώδης,frumentaceus.
Σιτὼν,ῶνος,ὁ,ager frumentarius.
Σιτωνέω,frumentum emo.
Σιτώνη,ης,ἡ,res frumentaria.
Σιτώνης,ου,ὁ, mercator frumentarius,frumentator publicus,Nazanz.in Orat.
Σιτωνία,ας,ἡ,curatio commeatus atque annonæ, frumentationis munus, rei frumentariæ cura atque prouiſio,Halicarn.lib.7.
Σίφλος,ου,ὁ,contumelia.
Σιφλὸς,οῦ,ὁ,turpis,ridiculus : cæcus,imbecillis, mollis,flaccidus,Apoll.Rhod.¶ Lycii ferulę medullam etiam σιφλὸν vocant, ob fungoſam eius raritatem,Euſt.Iliad.ξ.
Σιφλόω,excæco,Euſtath.Iliad.ξ.
Σιφλάζειν,exibilare,explodere,μωμᾶσθαι.
Σιφνεὺς,talpa,apud Lycophronem,Etym.
Σιφνιάζω,μ.άσω,π.ακα, nimis accuratè carmine vtor,vel ſubſanno, & digito oſtendo, digito nates attrecto.vide in Chil.Eraſ.Siphniſſare.
Σίφνιος,turpis,impurus.
Σίφνις,idem quod σιπύα,arca penus,Poll.
Σιφνὸς,vacuus,κενός.
Σίφων, ωνος, ὁ, tubus & canalis vt in ſalientibus,quo impreſsionibus protrudente ſpiritu humor emittitur, Sipho Iuuenal.eius vſus ad reſtringenda incendia,ipſo exhauſta aqua & effuſa,Heſych.ὄργανόν τι εἰς φορέσιν ὑδάτων ἐν τοῖς ἐμπρησμοῖς. ¶ Item vas quo continetur triticum. ¶ Et vermis ſimilis formicæ. ¶ Et culex Meleagro, Epigr.lib. 7. ¶ Eſt quoque σίφων, homo ſordidus & libidinoſus : Hinc Σιφωνίζειν, propriè de liquidis,pro elicere,extrahere, Suid. Ariſtoph.tamen dixit, σιφωνίζομεν τὸν σῖτον.
Σιφώνιον,herba quæ & βρῶμος,i.auena, Dioſc.
Σιῶ,dii,Plut.in Apophth.Lacon.
Σιωπάω,μ.ήσω,π.ηκα,taceo,conticeſco, obticeſco,ſum tacitus,σιωπῶ περὶ τούτου,Xenoph.
Σιωπὴ,ῆς,ἡ,ſilentium,Plut.in Public.
Σιωπῇ,ſilentiò,tacitè,μετὰ σιωπῆς,Demoſth.
Σιωπηρὸς,& Σιωπηκὸς,οῦ,ὁ, taciturnus. σιωπηραὶ ὁδοὶ,tacitæ viæ,in Epigram.

Σ K

Σκάζω,μ.άσω,π.ακα, claudico, χωλεύω, flecto, inclino, καταμφιβάλλω, Neutr.abſol. Vnde Σκάζων, verſus qui numeris ſuis non perficitur,quales χωλίαμβοι, Martial.
Σκάριφμα,τος,τὸ,ſcarificatio,σκάλευμα.
Σκαιαὶ,αἱ,ſcææ portæ,dictæ quòd in ſiniſtra parte vrbis ſint à σκαιὸς, vel à Scęo opifice, vel quòd Troianis ſiniſtræ fuerint: per eas enim receptus equus ligneus exitium ipſis attulit, Iliad.γ & Seruius.
Σκαιεμβατεῖν,ineptè ſaltare,Suid.
Σκαιὸς,οῦ,ὁ, læuus, ſiniſter, σκαιὰ χεὶρ. ¶ Item metaphoricè indoctus, imperitus, rudis ad diſcendum,ineptus,ſæuus,ferox, Ariſtoph.in Nebul.Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιὸν, οὐδ' ἐπιλήσμονα. ¶ Σκαιὸν πρᾶγμα, res quæ præter animi ſententiam cadit,& non ex voto.

Σκαιοσιύη,ης,ἡ,ruſticitas, moroſitas, Sophocl. in Oedip. Coloneo. Σκαιότης,ητος,ἡ, idem.
Σκαίρειν ᾳδῶ,tripudio,ſalio,Neutr.abſol.
Σκαιωρέω,ήσω,π.ηκα,κακουργέω, perperam ago.
Σκαιωρία,ας,ἡ,dolus,malitia,tripudium, ſaltus.
Σκαιῶς ἔχειν moroſum eſſe,μοχθηρῶς ἔχειν Poll.
Σκαλαθύραι, coire,Ariſtoph.in Concion.
Σκαλάθυρμα,ατος,τὸ,& Σκαλαθυρμάτιον, ludicrum,doctrina exilis,Ariſtoph.νεφ.
Σκαλαπάζω,eo,circumeo,erro,Heſych.
Σκάλασις,ſarritio.
Σκαλέας, inſtrumentum,menſura terræ.
Σκαλεία,ſarritio,Conſtantin in Geopon.
Σκάλευθρον,vel(vt apud Poll.)σκάλεθρον,i.σπάλεθρον, inſtrumentum quo ignem fodicant piſtores & commouent ἀπὸ τοῦ σκαλεύειν.
Σκάλευμα,ατος,τὸ,effoſsio,ſarritio,σκαλιά.
Σκαλευς,εως,ὁ,foſſor,runcator,ſarritor.
Σκαλεύω,μ.εύσω,π.ευκα, ſarrio, fodio, moueo, ſcarifico vt gallina terram, ſcalpo, ὦτα σκαλεύειν,Ariſtot.in Probl.quod & σκάλλειν, aures repurgare.
Σκαληνὸς,οῦ,ὁ, figura Geometrica inſtar ſcalæ.
Σκαλίας,ὁ,ſcalias fructus cacti,Theophraſt.lib. 6.cap.4.hiſt.plant.
Σκαλίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſarrio,fodio,Neut.Accuſ.
Σκαλὶς,ίδος,& εως,ἡ, ſarculum, Xen.in Oecon. ¶ Dicitur etiã σκαλιστήριον ab Interp.Theoc.
Σκάλισις,ſarritio, Theophr.l.3.c.25.de cauſ.pl.
Σκαλισμὸς,οῦ,ὁ,ſarritio, ſarritura Columel.
Σκάλλω,μ.αλῶ,fodio, ſarrio,ſubigo, Theophr.
Σκαλμὴ,ῆς, ἡ, gladius Thracicus, Sophocl. in Troilo.σιδηρομάχαιρα, apud Polluc.
Σκαλμὸς,οῦ,ὁ, Poll.lignum quo alligatur remus, quod & Latinè ſcalmus vocatur.
Σκάλοψ,οπος,ὁ,talpa,Ariſtoph.Interpr.
Σκαλῶμα,τος,τὸ,gradus inſtar ſcalæ, Polyb.
Σκαμβὸς,οῦ,ὁ, στρεβλὸς, Heſych. ἀπὸ τοῦ σκάζειν. prauus,curuus,obliquè ingrediens, σκολιός.
Σκαμμάδες,αἱ,ſcorta.
Σκαμμωνία,vel σκαμωνία, ſcamonea vel ſcammonium Plin.Nicand. Σκαμμώνιον,τὸ,idem.
Σκαμμωνίτης οἶνος, ex ſcammonia confectum vinum,Dioſcor.lib.5.cap.75.
Σκάμνα,& σκαμνία,τὰ,ſcamna,apud Iſocrat.
Σκαμφυσεῖ,indignatur,ægrè fert,μεμψιμοιρεῖ.
Σκανδάληθρα, Ariſtoph. Interpr.ligna incurua laqueorum,quibus feræ incidentes detinentur.Idẽ Ariſtop.in Acharn. transfert ad ſermonis aculeos.
Σκάνδαλον,ου,τὸ,idem quod σκανδάληθρον, ſiue σκῶλον, i.in decipulis, tendiculis, muſcipuliſque ligna quibus ſuſtinetur tendicula quã animal offẽdẽs in ſe euertit ſubita ruina,Heſych. ¶ Item obſtaculum, offendiculum, obex,& quicquid plapſionis & ruinæ cauſam affert, Matth.16. σκάνδαλόν μου εἶ, offendiculum es mihi vel obſtaculum.
Σκανδαλίζω, offenſionis cauſam affero, offenſioni ſum Cic. Matth.cap.5. Εἰ δὲ ὁ ὀφθαλμός σου ὁ δεξιὸς σκανδαλίζει σε,ſi verò oculus tuus dexter tibi offenſionem affert.
Σκανδαλίζομαι, offendo ſiue offendor, incurro atq; impingo: prolabor atque decido,Matth. 26. πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθαι ἐν ἐμοί.
Σκάνδια,ας,ἡ,genus galeæ:& nomen vrbis.
Σκάνδιξ,ικος,ὁ, herba ſcanaria inter olera ineptiſsima: vnde matri Euripidis exprobratũ eſt,quòd ſcandicem vendiderit:& ipſe Eurip. σκανδικοπώλης propterea dictꝰ eſt: Vide Laert. l.2. in Ariſtippo;& Dioſcor.l.2.cap.168.
Σκάνδυλες,οἱ,pali,χάρακες.
Σκανθαρίζειν,talitro naſum ferire,Poll.
Σκάνος,cauſa,impedimentum.
Σκαπανεὺς,έος,ὁ,σκαπανήτης,σκαπτὴρ,foſſor, Poll
Σκαπάνη,ης,ἡ,foſsio, Theophr. & in Epigram. ¶ Σκαπάνη idem etiam quod σκαφεῖον,rutrũ.
Σκαπανήτης,ου,ὁ,foſſor.
Σκαπέρδα,ἡ,ludi genus Poll.& Heſyc. Et Σκαπερδεῦσαι,conuiciari,λοιδορῆσαι.
Σκάπετος,fouea, τάφρος ἢ τάφος.
Σκάπος,ramus,& ventus quidam.
Σκαπτὴ ὕλη,foſsitia materia.
Σκαπτὴρ,ῆρος,ὁ,foſſor,Xenoph.& Poll.
Σκάπτω,μ άψω,π.αφα,fodio,Lucian.in Timon.
Σκάραβος,ου,fullo:inſectum quoddam Plin.
Σκαρδαμυκτὶ,conniuentibus oculis,Lucian.
Σκαρδαμυκτοὶ,οἱ, quibus oculi nimiùm conniuent,Ariſtot.σκαρδαμυκτικὸν ὄμμα.
Σκαρδαμυκτῶ,& Σκαρδαμύττω, μ.ύξω, π.υχα, frequenter claudo & aperio oculos,conniueo, Lucian.¶ Σκαρδαμυκτῶ,adnictor mulieri,oculis inuito & prouoco,Xenoph.in Symp.
Σκαρθμὸς,agilitas,pes ſeu baſis, ſaltatio, motus, curſus,crepida,calcitratio,Cæl.l.6.c.28.
Σκαρίζω,μ.ίσω,ſalto,palpito,turbor,bullio.
Σκαριφεύω,μ. εύσω,leuiter & vmbris tantùm imaginem delinio.Σκαριφίζω,idem.
Σκαριφίσασθαι, perfunctoriè quippiam agere, neque admodum exactè,ſcarificare.
Σκαριφισμὸς,οῦ,ὁ,delineatio prima picturæ:Vnde pro perfunctoriè & parũ accuratè aliquo facto ponitur,Ariſtoph.in Ran.
Σκάριφον,ου,τὸ,ſarmentum,ſtipula,feſtuca,Cõm. Ariſtoph. in Ran.vbi & σκάριφος.
Σκάρος,ὁ,ſcarus piſcis,Ælian.& Ariſtot.
Σκατὸν,vel Σκατὸς,οῦ,ὁ,merda.
Σκατοφάγος,ου,ὁ,merdam comedens: Æſculapii epith.apud Ariſtoph.in Plut.
Σκαῦρος,qui extantes talos habet,Apſyrt.
Σκαφία,ἡ σκάφευσις,foſsio,foſſura.
Σκαφεῖον,ου,τὸ,foſſorum inſtrumentum quo terram proruunt, rutrum Cat. & Liu. Scaphiũ Iuuen.Satyra 6.¶ Scribunt enim etiam σκάφιον,vt apud Dionyſ. Halicarn. lib.1. Vnde & diminut.σκαφίδιον.
Σκαφεύομαι,ſcaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plut in vita Artaxerxis.
Σκαφεὺς,inquilinus. ¶ Et σκαφεὺς, foſſor, Poll. alterum à σκάφη:alterum à σκάπτω.

Σκάφευσις,

Σκάφευσις,foſsio,foſſura,σκαφεία,Suid.ἡ σκαφή.
Σκαφὴ,ῆς,ἡ,& Σκαφεία,foſsio,σκάφευσις.
Σκάφη,ης,ἡ, nauium concauitas, venter nauis, Suid.¶Et ſcapha, quæ erat longarum nauiū, mediocritate ſolùm non genere à naue differens,Lucian ¶Σκάφη pro vaſe ligneo concauo,Plut. in Romulo, ἐνθέμενος αὐτοὺς εἰς σκάφην τὰ βρέφη:Cyrill. peluim interpretatur.Liuius alueum appellat. Cunas etiam vel cunabula rectè dixeris,vt apud Athen.lib.13.de Elephanti φιλοστοργίᾳ εἰς παιδίον loquens: ὅτε δὲ κλαίοι,τῇ προβοσκίδι τὴν σκάφην ἐκίνει,manu,i.proboſcide cunas pueri mouebat.¶Σκάφη, etiam aluei ſiue labri balneorum vſum exhibet lauandis corporibus. Solium etiam Latini dicunt. Vnde Σκαφολουτρεῖν,in ſolio lauare,i.ſcapha & concha,Trallian.¶Σκάφη etiam inter horoſcopa & horologica inſtrumenta.¶Σκάφη,capitalis vinculi gen⁹, quod & θόλος vocatur,Galen.περὶ δεσμῶν.¶Σκάφη, inſtrumentum repurgandis ſeminibus aptū, πτύον Heſych. Cæliúſque ſcaphiſterium apud Columellam hoc ſenſu accipit.
Σκαφητὸς,foſsio,paſtinatio,Theophr.de Cauſ. lib.3.cap.21.Aliis placet σκαπτὸς dici.
Σκαφηφόρος,ου,ὁ,ſcapham ferens.
Σκαφίδιον,ſcaphula.vide Σκαφίον,& Σκάφη.
Σκαφίον,ου,τὸ,diminut. ἀπὸ τῆς σκάφης, parua ſcapha, ſcaphula, σκαφίδιον μικρὸν, Lucian. ¶Σκαφία,τὰ,vaſa ad ſcaphæ formam, aut rotunda,caua & ærea, in quibus ſtyli in medio fundo ſui proceritate horarum ductus diſcrimināt Mathematici:Vide Martianū Capellā lib.Geometriæ. ¶Σκαφία,vaſa concaua Veſtalib.à Numa tradita,quibus ignis ſacer extinctus Solis tantū radiis accendebatur,Plutarch.in Numa.¶Σκαφίον,vas potorium ſcaphæ figura,Athen.¶Σκαφίον,vas etiam deſtinatum vilibus miniſteriis, corporíſque retrimentis excipiendis,(vt & trulla Latinis.) propriè mulierum,Poll.¶Σκαφίον item dicitur os cauum coxendicis, acetabulum καὶ κοτυληδὼν,Poll. ¶Σκαφίον,capitis os ex multis conſtans,κρανίον,calua,Ariſtoph. ¶Σκαφίον, tonſuræ genus, Ariſtoph.Comm.in Auib.
Σκαφὶς,ίδος,ἡ,poculi genus,idémque quod σκαφίον,Latinis ſcaphium. Aliud verò ſcyphus, Athen. à quo & numeratur inter culinariam ſupellectilem. ¶Item vas in quo pinſitur farina,Ariſtoph. & Poll. ¶Σκαφίδες καὶ σκάφαι, vaſa lignea rotunda, reponēdo lacti ſeróque idonea,Athen.lib.11.¶Σκαφὶς,mytilus,i.μύαξ,marina concha oblongior,Hippocr.
Σκαφοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,ſimilis ſcaphæ.
Σκάφος,εος, τὸ,commune eſt vocabulum cuiuſcunque generis nauium. σκάφη τετρήρεικά, naues quadriremes,Diodor. ¶Σκάφος,pro concauitate & ventre nauis, ἀπὸ τοῦ σκάπτω. ¶Σκάφος,foſsio,paſtinatio,Heſiod. ¶Σκάφος,foſſa, ciſterna, piſcina, in lib.Epigram.
¶Σκάφος, naſturtium, τὸ κάρδαμον,Interpr. Ariſt.in Neb.¶Σκάφος,cauitas auris, Poll. ¶Σκάφος, vas in quo ventris onus reddebant fœminæ. ¶Et ruſticum inſtrumentum foſſorum,Poll.
Σκαφόρη,ἡ,vulpes,ἀλώπηξ.
Σκεδάζω,μ.άσω,π.ακα, & Σκεδάννυμι, diſsipo, diſpergo,conturbo,irrito,Actiu. Accuſ.
Σκέδασις,σκορπισμὸς,φυγὴ,Hom.Interpr.fuga.
Σκεδασμένος,pallatus Vallæ.
Σκεδασμὸς,οῦ,ὁ,diſsipatio Cicer.
Σκεδαστὸς,ὁ,diſsipabilis,diſsipatus Cic. ex Plat. σκεδαστὴν οὐσίαν, vertit materiam mutabilem. ¶Σκεδαστικὸς,diſcutiens,diſsipans.
Σκεδάω,σκεδάννυμι,diſpergo.¶Σκεδνῶ, idem.
Σκεδιάζω,ex tempore ago,ſcribo:pro σχεδιάζω.
Σκεδίασμα,res rudis & extemporalis.
Σκεθρὸς,οῦ,ὁ,exactus,diligens.σκεθρὰ δίαιτα,in Hippiat.ratio victus exacta.
Σκεθρῶς,exactè,ἀκριβῶς,Æſchyl.in Prometh.
Σκειρὰ,Palladis feſtum,Etym.
Σκιρὰς,Mineruæ ſtatua,appellata à loco,Etym.
Σκιράφια,inſtrumentum luſorium,tali,Etym.
Σκιρόμαντις,εως,ὁ,qui loco editiore & tēplo deſignato auguria captat.
Σκεῖρος,ſordes:caſe⁹ acris:luc⁹:quercetū,Heſy.
Σκίρων,ventus à Scironiis ſaxis ſpirans.
Σκελέαι,ocreæ,tibialia,ἀναξυρίδες,Poll.
Σκελετεύω,arefacio,aſsicco:ἐν ἡλίῳ ξηραίνω propriè,quod & σκέλλω dicitur.Σκελετεύεσθαι tamen Marcell.apud Dioſc.lib.1 ſcribit pertinere ad ea quæ ſale aut ratione alia durantur. σκελετευθεῖσα γαλῆ, muſtella ſale inueterata, & durata, Dioſcor. li.8.cap.15.
Σκελετίζω,ſupplanto.
Σκελετὸς,οῦ,ὁ,aridus, qui exaruit, Plut.in Antonio, αὐτὸς δὲ κεῖσθαι σκελετὸς καὶ τὸ μηδὲν γενόμενος. ¶Dicitur etiam Σκελέτευμα, idē quod σκελετὸν σῶμα,exiccatum corpus.
Σκελίδεια,parui tripodes,Poll.
Σκελὶς,idem quod πτέρνα,Poll.& Athen.lib.6.
Σκελιφρὸς,aridus,contractus,Hippoc.
Σκελλίδες,αἱ,Ægin.nuclei allii & ſegmina.
Σκελλὸς,aridus,intortus.
Σκέλλω,μ.ελῶ,attenuo, ſicco, in medio Perfect. ἔσκληκα. ¶Dicitur etiam Σκελλόω:vnde Gal. lib.2.de alimentis,καὶ εἰ σκελλοῦντες αὐτὰ τινὲς ἀποτίθενται,φυλάττοντες εἰς χειμῶνα, id eſt, ξηραίνοντες.
Σκέλος,εος, τὸ, crus,femur cum tibia & pede, Galen. quicquid à coxendicis oſſe ad extremos vſque pedis digitos pertinet.¶Ἐπὶ σκέλος,ceſsim,Eurip.in Phœniſs.¶Κατὰ σκέλος, pedatim Plinio ex Ariſtot. hiſt. Anim.lib.2. ¶Σκέλος ὑγρὸν,inter σχήματα & geſtus ſaltationū tragicarū enumeratur à Cōm.Ariſtop.
Σκελοτύρβη,ης, ἡ, paralyſis, de qua Author definit.apud Galen.& Plin.lib.25.cap.3.
Σκελτὸς,exiccus,Etym.
Σκέμμα,ατος,τὸ,& Σκέμμος,commentatio,cō-

ſideratio, Chioni in Epiſt.
Σκέπα, tugurium, vmbraculum, Heſiod.
Σκεπάζω, μ άσω, π. ακα, tego & abſcondo, opaco, obſtruo, Act. Accuſ. Dioſc. lib. 5. cap. 88.
Σκέπανον, τὸ, σκέπη, tegmen, Suid. σκέπας.
Σκεπαρνηδὸν, aſciæ modo & forma, Galen.
Σκεπαρνίζω, ſecuri percutio, ancipiti ſecuri ferio.
Σκεπαρνισμὸς, ὁ, fractura caluæ in duas partes, quum grauiore ictu oſſa percuſſa deſiliunt.
Σκέπαρνον, ου, τὸ, aſcia ſiue dolabra, fabrile inſtrumentum quo materies dolatur, Odyſſ. ε. ¶Heſychius exponit Σκέπαρνον, ἀμφίστομον πέλεκυν, i. bipennem. ¶Σκέπαρνον, pecoris vellus dixerunt Dithyrambi, Euſtath. in Homer.
Σκέπαρνος, vinculum.
Σκέπας, τὸ, & Σκέπασμα, ατος, τὸ, velamen, tegumentum, operimentum Plin. Odyſſ. ε.
Σκέπασα, τὰ, dicuntur lecticæ opertæ pellibus, vt refert Hieronym. in cap. vlt. Eſaiæ.
Σκεπαστὴς, ȣ̃, ὁ, q. protector, defenſor.
Σκεπαστικὸς, ὁ, qui tegit, qui operit.
Σκεπαστήριον, ȣ, τὸ, defenſaculũ, opertoriũ Senec.
Σκεπάω, pro σκέπω, tego, Homer. in Odyſſ.
Σκέπη, ἡ, tegmen, tegumentum, velamentum, ἐν σκέπῃ τȣ̃ φόβου, Herodot. metus prætextu.
Σκεπινὸς, piſcis de quo Athen. lib. ζ.
Σκεπτικὸς, ȣ̃, ὁ, conſiderator, opinator Cic. ¶Σκεπτικὴ, conſideratrix ſecta illorum qui ſemper dubitabant, Gell. lib. 11. cap. 5.
Σκέπτομαι, μ. έψομαι, π. ειμμαι, conſidero, diſpicio, video, ſpeculor, meditor, Accuſ. Iſocr.
Σπέπω, tego, operio, munio, prætexo, Aphr.
Σκέραφος, ου, ὁ, conuitium, βλασφημία, Heſych.
Σκεραβολέω, & Σκερβόλλω, conuitior, Ariſtop. Inter.
Σκεραβόλος, ου, ὁ, conuitiator, λοίδορος, Heſych.
Σκευαγωγία, ſarcinæ.
Σκευαγωγῶ, ſarcinas colligo, refero ſarcinas, & vaſa veho, conuaſo, Demoſth. περὶ στεφ.
Σκευάζομαι, colligo neceſſaria ad iter. ¶Item cõficio, paro, Plat. 2. de Rep. ἐκ τῶν κριθῶν ἄλφιτα σκευαζόμενοι, ex hordeo farinã cõficiẽtes.
Σκευάζω, μ. άσω, π. ακα, apparo, compono, conficio, molior, conſtruo, adorno, concinno, inſtruo. ἐσκεύασα σε ἡρακλέα, Ariſtop. te vt Herculem ornaui. App. in ς belli ciuilis, σκευασάμενοι τόξοις, arcub⁹ inſtructi atque armati.
Σκευάριον, ου, τὸ, vaſculum, vas, parua ſupellex, vtenſile, Ariſtoph. in Plut.
Σκευασία, ας, ἡ, compoſitio, conditura, Dioſcor.
Σκεύασμα, apparatus ciborum, σκευασία.
Σκευαστὸς, ȣ̃, ὁ, factitius, compoſitus, Plat. de Rep. li. 6. poſuit pro eo quod opificio conſtat.
Σκευὴ, ῆς, ἡ, habitus, veſtis, veſtitus, cultus & ornatus, geſtamen, Ariſtoph. ¶Σκευὴ, armamenta nauis, Act. 27. ¶Item armatura, apparat⁹ militaris, Demoſth.
Σκευοθήκη, armarium, repoſitorium vaſorum, quæ ornamento magis ſunt domui, quàm in vſum quotidianum comparata. ¶Item armamentarium, Æſchin.
Σκευοποίημα, apud Plutarc. pro habitu ſcenico.
Σκευοποιὸς, qui perſonas & alia ſcenica apparat. οἱ ποιοῦντες τὰ προσωπεῖα, Ariſtoph. Interpr.
Σκευοποιῶ, inſtruo, armo, fabrico, Plutarch.
Σκεῦος, εος, τὸ, vas, vaſculum, geſtamen. σκεῦος ἐκλογῆς, Act. 9 de Paulo, i. inſtrumentum electum. Eraſmo organum. ¶Τὰ σκεύη dicuntur armamenta, ſupellex, ſarcinæ, impedimenta, & quæcunque vtenſilia. ¶Σκεύη τριηρικὰ, armamenta triremium, Demoſth. ¶Σκεύη, apparatus, ornamenta. τὰ τῶν ἵππων σκεύη, Xenop. lib. 4. Pæd. ornamenta equorum.
Σκευοφόρα κτήνη iumenta ſarcinaria, Herodia.
Σκευοφορεῖον, τὸ, lignum ad adferẽdas ſarcinas.
Σκευοφορέομαι, feror tanquam ſarcina: calonibus & iumentis ſarcinariis vtor, Plutarch.
Σκευοφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, fero ſarcinas: calonũ eſt & iumentorum, Xenoph. Neutr. Abſol.
Σκευοφορεία, phalangæ quibus baiuli ferendis oneribus vtuntur, Poll. ex Plat. τὸ σκευοφορεῖον.
Σκευοφόρον, ου, τὸ, impedimentũ exercitus & ſarcina, de bellicis ſarcinis, Plutar. in Othone.
Σκευοφόρος, ȣ, ὁ, ferens ſarcinas in exercitu, lixa, calo, σκευοφορείτης Polluci.
Σκευοφυλακέω, cuſtodio ſarcinas.
Σκευοφύλαξ, κος, ὁ καὶ ἡ, qui vtenſilia cuſtodit.
Σκευόω, inſtruo, paro.
Σκευωρέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, (in malam partẽ) ſtruo, molior, adorior, machinor, Demoſth. ¶Tranſlatè telam texere, Interpr. Demoſth. ¶Item ſatago, perſcrutor, excutio omnia ſagaciter & curioſè, Ariſtot. de aquilis loquens, τύπτουσι γὰρ ταῖς πτέρυξι καὶ τοῖς ὄνυξιν, ἐάν τινα λάβωσι σκευωρεύμενον περὶ τὰς νεοττίας. ¶Σκευωρεῦμαι, in bonam partem pro tracto, molior, & ſatago, Plutarch. in Sympoſ.
Σκευωρέω, idem.
Σκευώρημα, ατος, τὸ, cõmentum, inſidiæ, inſidioſa & fraudulenta rerum machinatio, Demoſt.
Σκευωρία, ας, ἡ, calumnioſa actio, quadruplatoria perſcrutatio, Demoſt. ¶Item curioſa, delatoriáque obſeruatio & cuſtodia, quod interdum in bonam partem accipitur, eſtque vehemens occupatio circa aliquid, & delectatio. ἀπολομένης τῆς θηλείας, αὐτοὶ ἄρρενες περὶ τῶν νεοττοὺς ποιοῦνται τὴν σκευωρίαν, mortua fœmina, mares ipſi officio matris funguntur in pullos, Ariſtot. lib. 9. Anim.
Σκευωρὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, qui vaſa & arma cuſtodit.
Σκέψις, εως, ἡ, cõſideratio, deliberatio, diſceptatio. σκέψιν ποιεῖσθαι, diſſerere, Plat. de Leg.
Σκήμπτω, concludo.
Σκῆμψις, Hippoc. li. 6. Epidem. ἀπόσκημψις, humoris decubitus & prolapſio in partẽ aliquã.
Σκηνάομαι, & Σκηνέομαι, & Σκηνέω, tabernaculum erigo, vel inhabito. σκηνοποιούμενος, tabernaculum faciens, Plat. in Legib. Ariſtoph. in Acharn. διὰ τῶν καύστρίων πεδίων ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι, habentes tentoria.
Σκηνοβάτης, ȣ̃, ὁ, in ſcena vel tentorio habitans, ſcenam

ſcenam quandam inhabitans, Etymol.

Σκηνὴ, ῆς, ἡ, ſcena, vmbraculum, tentorium. σκηνὴν ποιῶ, facio tabernaculum, Thucyd. σκηνὰς πήγνυσθαι, ſcenas conſtituere, Plat. de Leg. ¶ Item ſcena, i. luſus, fraus, ornatus tragicus. οἱ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ſcenici & hiſtriones. ¶ Σκηνὴ item pro conuiuio. τὴν σκηνὴν εἰς κοίτην διέλυον, Xenoph. conuiuium in lectum diſſolueru:t, i. cubitum ſe contulerunt.

Σκήνημα, τὸ, idem quod σκήνωμα, tentoriū, Xen.

Σκηνίδιον, ου, τὸ, tabernaculum.

Σκηνικὸς, ῦ, ὁ, ſcenicos agones exercens, Bud.

Σκηνῖται, οἱ, in tabernaculis degentes.

Σκηνοβατίζομαι, in proſcenium in comœdia ꝓdeo.

Σκηνοβατῶ, traduco, omnium oculis expono, infamo, Heracl ad Hermodorum.

Σκηνογραφία, ας, ἡ, eſt frontis & laterum abſcedentium adumbratio, ad circiniſque centrum omnium linearum reſponſus, Vitruu. lib. I. ¶ Plutarc. πάντα πράγματα τραγῳδίαν ὄντα καὶ σκηνογραφίαν, omnes res dignæ tragœdia & ſcena.

Σκηνόγραφος, tabernaculorum deliniator.

Σκηνόομαι, τὸ σκηνῶ, Plat. incolo, inhabito.

Σκηνοπήγια, τὰ, tabernaculorum ſtructura, nidi conſtituo, Ariſtot. l. 9. Anim. ¶ Feſtus dies erat Hebræorum, propter conuectas fruges menſe Septembri, confectiſque tabernaculis tanquam ſub dio agentes lætabantur. ἡ τῆς σκηνοπηγίας ἑορτὴ, Zachar. 14. dies feſtus tabernaculorum.

Σκηνοποιΐα, ας, ἡ, locatio tentoriorum.

Σκηνοποιὸς, ῦ, ὁ, tentorii artifex, aulęorum texendorum artifex, qui aulæa texit, Act. 18.

Σκηνοποιοῦμαι, & Σκηνοποιῶ, tabernaculū excito, domum facio & coagmento, Herodian. συμπήγνυντες αὐτὰ καὶ ἁρμόζοντες σκηνοποιοῦνται, tabernacula excitant, vel domos è materia fabricantur.

Σκηνορραφεῖον, τὸ, officina aulæorum artificis.

Σκηνορράφος, ου, ὁ, ſutor, coriarius, Suid.

Σκῆνος, εος, τὸ, cella, tabernaculum, 2. Corint. 5.

Σκηνόω, μ. ώσω, π. ωκα, habito, tabernaculū habeo, caſtra-metor, tentorium erigo. σκηνοῦν ἐρείπια, rudera habitare, Plut. in Camillo.

Σκηνύδριον, ου, tugurium, καλύβη.

Σκήνωμα, ατος, τὸ, tentorium, tabernaculum, habitatio, σκηνὴ, σκήνημα, Xenoph.

Σκηνωτὴς, ῦ, ὁ, qui in tabernaculis agit, Heſych.

Σκηπάνιον, ου, τὸ, ſceptrum, baculus, Iliad. ν. Dicitur & Σκηπτάνιον.

Σκήπτομαι, μ. ήψομαι, π. ημμαι, fingo, ſimulo, tergiuerſor, cauſificor Plaut. prætexo. ἐσκήψατο μὲν ἔκστασιν τῶν λογισμῶν, ſe furere ſimulauit, Plut. in Solone. Σκήπτομαι τὸ μὴ εἰδέναι, diſsimulo me ſcire, Herodot. ¶ Item innitor, incumbo, hæreo, 2. Argon. βάκτρῳ σκηπτόμενος. ¶ Item defendo, vt σκήπτομαι ὑπὲρ σου, ſum tibi patronus, Plat. in Leg.

Σκηπτὸς, ῦ, ὁ, κεραυνὸς, fulmē violentum, i. quod effracta nube & illiſa impetu in terram decūbit, Ariſtot. ¶ Interp. Soph. in Antig. ſumpſit pro turbine ventoque procelloſo.

Σκηπτοῦχος, ου, ὁ, ſceptrifer Ouid. Iliad. ά.

Σκῆπτρον, ου, τὸ, ſceptrum, Iliad. ά. ¶ Pro baculo & ſcipione mendici, Homer. in Odyſſ.

Σκηπτροφόρος, ῦ, ὁ, rex ſceptrifer Ouid σκηπτοῦχος.

Σκήπτω, μ. ήψω, π. ηφα, fulmino, irruo, Sopho. ¶ Item fingo, ſimulo. ¶ Item innitor, innitor baculo, Odyſſ. ρ. & ω.

Σκήπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio, ῥόπαλον, Suid.

Σκηρίπτομαι, vel Σκηρίπτομαι, innitor, fulcior.

Σκηρίπτω, nitor, σκήπτομαι, 2. Argon. de bobus, χηλαῖς σκηρίπτοντες, vngulis innitentes.

Σκῆψις, εως, ἡ, fictio, ſimulatio, excuſatio, prætextus, cauſa. σκῆψις καὶ πρόφασις ἐστί, Demoſth.

Σκιὰ, ας, ἡ, vmbra, adūbratio, ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς, Prouerb. de re nullius precii. ¶ Σκιαὶ tranſlatè dicuntur conuiuæ, aduocati aſſumptique ab inuitatis, Plutarch. 7. Sympoſ. ¶ Σκιαὶ, Manes, & vmbræ Latinis, Odyſſ. κ.

Σκιαγραφία, adumbratio, prima picturæ lineamenta, Plat. 2. de Rep. περὶ ἐμαυτὸν σκιαγραφίαν ἀρετῆς περιγραπτέον, me mihi virtutis ſimulachrum prætendere oportet.

Σκιαγραφικὸς, vmbratilis.

Σκιαγράφος, qui rem adumbrat.

Σκιαγραφῶ, adumbro, i. rem non ſolidam exprimo, ſed per vmbrā edo, leuiter informo. σκιαγραφῶν τὴν ἀλήθειαν, adumbrans veritatē, Naz.

Σκιάδαι, rami prægrandes vmbram facientes.

Σκιαδεὺς, έως, piſcis vmbra, Athen. σκίαινα.

Σκιαδηφόροι, apud Pollucem.

Σκιάδιον, ου, τὸ, vmbella, vmbraculū, Suid. ¶ Σκιάδιον, rotundum illud veluti velamentum in herbis, vt in aniſo & fœniculo, i. muſcarium, vmbella, Dioſc. lib. 3. cap. 58. & 61.

Σκιάζω, inumbro, obumbro, tego, velo, opaco Cicer. Eurip σκιάζω γένυσι, velo malas, adumbro. κλάδοις σκιάζονται, ramis fici teguntur, Plutarc. in Camillo. ¶ Dicitur & Σκιάω.

Σκιαθήρας, q. dicas vmbræ indagator: inſtrumentum autem gnomicon eſt, quo etiam architecti vtebantur, Vitru. lib. 1. cap. 6.

Σκίαινα, ἡ, vmbra piſcis, Ariſtot. l. 8. Anim. ca. 19.

Σκιαμαχέω, μ. ήσω, pugno cum vmbra, vmbratilē pugnā pugno ſeu exerceo, nemine repugnāte inaniter laboro, Plat. in Apolog. Socr.

Σκιαμαχία, ας, ἡ, ſimulata & vmbratilis armorū meditatio: vulgò *eſcrime*. ¶ Plutarch. eleganter ſcribendi ſtudium, quo garriendi pruritū ſedari poſſe putat, σκιαμαχίαν nuncupat.

Σκιάομαι, vmbra tegor, adūbror, vmbror Virg.

Σκιάποδες, οἱ, populi Lybiæ, qui ab æſtu reſupini vmbra ſe pedum protegunt, Ariſt. in Auib.

Σκιαρὸς, vmbroſus, Plat.

Σκιὰς, opus topiarium, ſcena, attegia, vmbraculū, Plut. in Themiſt. de Xerxe, καθήμενος ὑπὸ σκιάδι χρυσῇ, ſub tabernaculo aureo ſedens. ¶ Σκιὰς, vmbra corporis: ramus grandis: loc⁹

choro & canticis deſtinatus, Etym. ¶Σκιάς, herba quæ & μηκφόνος dicitur, Athen.lib.θ.
Σκίασμα,ατος,τὸ,vmbra,adumbratio Cicer.
Σκιατροφία, vita vmbratilis,deliciæ & otium vmbratile. Dicitur & Σκιατραφία,Plutarch.
Σκιατροφίας,ὁ,delicatus,in vmbra educatꝰ,Poll.
Σκιατραφέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,nutrior in vmbra,in vmbraculis dego,Xenoph. de artibus mechanicis, καταλυμαίνονται γδ τὰ σώματα τῶ̃ν ἐργαζομένων, ἀναγκάζουσαι καθῆσθαι, καὶ σκιατραφεῖσθαι.
Σκιαυγεῖν,cæcutire,ἀμβλυώττειν.
Σκιάω,tenebris ſeu vmbra tego,ὁδηγῶ.
Σκίγγος,ου,lib.1. Dioſc.c.71.crocodilꝰ terreſtris.
Σκιδακὸς,ȣ̃,ὁ,trachurus piſcis.
Σκιδαρὸς,tenuis,ἀραιὸς,exilis,rarus.
Σκιδίον,ου,τὸ,aſſula.potius σχίδιον,i.σκιερός.
Σκίδναμαι,ſpargor,diſpergor, diſsipor,Iliad.ά, ἅμα ἡλίῳ σκιδναμένῳ,ſimul atque refulſit ſol, Herodot. Σκίδνημι, ſpargo, diſsipo. Vnde διασκίδνημι.
Σκιερὸς,ȣ̃,ὁ,vmbroſus,opacus,Heſiod.
Σκιερῶς,vel σκιαρῶς,adumbratim Lucr.lib.4.
Σκιητροφέομαι,fruor vmbraculis,τὸ σκιατροφέομαι.
Σκίθαρκος,piſcis qui vocatur Τραχοῦρες,Heſyc.
Σκίλημα,ariditas,σύμπτωσις.potius σκέλλημα.
Σκίλλα,ης,ἡ,Scilla ſiue ſquilla,herba bulbo inſigni prædita,Theophr. lib.2.de pl.ca.7. ¶In ſcilla quod intus tenerum ac molle quaſique adeps, περικάρδιον σκίλλης dicitur καὶ στέαρ,καὶ σκίλλης μέσον,Conſtant.Geopon.lib.17.
Σκιλλιτικὸν ὄξος,ſcilliticum Marcell. ſcillinum acetum Ruell.Dioſc.lib.2.cap.205.
Σκιλλιτικὸς οἶνος,ſcillinū vinū, Dioſc.lib.5.c.28.
Σκιλλώδης,ſcillinus,ſcillaceus,ad ſcillæ figuram accedens,Dioſc. lib.2.cap.204.
Σκιμαλίζειν,medio digito pertentare an gallinę oua conceperint, digito medio podicem fodicare,naturalia attrectare,manum ſubiectare Ouid.Cōm. Ariſt.in Pace. ¶Tranſlatè eſt infamem digitum porrigere atque oſtendere,quod in ſummo contemptu fiebat,i.χλευάζειν,Ariſtoph.in Acharn. ὅπως ἂν αὐτὸν ῥήμασιν σκιμαλίσω,i.irrideam atque infamem.
Σκιμβάζω,μ.άσω,π.ακα,claudico,χωλεύω.
Σκίμβολος,ου,ὁ,fatuus,ſtolidus.
Σκιμβὸς,ȣ̃,ὁ,loripes,claudus,χωλὸς, Heſych.
Σκιμπάζω,claudico,χωλαίνω,Ariſtoph.Neb.
Σκίμπιον,ſcipio,σκίπων,σκίπον.
Σκίμπος, & Σκίμπους, οδος, ὁ, lectus humilis & mutilus,grabatus, Ariſtoph.νεφ. ¶Σκίμπος, Plutarch. in Camil. videtur vſurpari pro baculo & ſcipione.
Σκιμπόδιον,τὸ,grabatulus,lectica,Dioni.
Σκίμπτομαι, & Σκίμπτω,μ. ίμψω, π. ιμφα,figo, innitor, Pind. ἐπερείδομαι, στηρίζομαι, Actiu.
Σκίμπων,ωνος, baculus. σκίμπωνα προσχήσοντα, ſcipionem prætendent,Herodot.l.4. ſic Valla. Vide ne ſcamnum aut ſcabellum ſit exponendum. ¶Galen.in Gloſs. Hippocr.pro cōto & ridica.
Σκίναξ,κος,ὁ,agilis,velox,ſaltabundus, Nicād.
Σκίναρ,ρος,τὸ,fœtura,σκίναρ νεαρὸν,Nic.in Ther.
Σκινδαλαμὸς,vel Σκινδαλμὸς,ὁ, aſſula,fragmētum,minutum ramentum quod à pennis raditur ac lignis, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα,Interpr. Ariſtoph.in Ran. ¶Σκινδαλμοὶ,paruæ tabellæ, Eidem Interpr. ¶Pro nugis & quiſquiliis,Ariſt νεφ. Vnde Σκινδαλαμοφράστης,qui meras argutias crepat,ſubtilitates effutiens,ſubtiliter deblaterans.
Σκινδαρίζειν, & Σκινθαρίζειν, medio digito naſum alicuius fodere & ferire,Euſtath.
Σκίνδαρος,talitrū. Heſyc. tamen eſt ἐπανάστασις νυκτὸς ἀφροδισίων ἕνεκα.
Σκινδαψὸς, genus plantæ ſimilis hederæ apud Nyſam in India,Apollonii Interp. ¶Σκινδαψὸς vel Κινδαψὸς, inſtrumentum Lyricorum tetrachordon,vulgò *citre*,Athen. lib.4.
Σκινθίζομαι,calcitro,λακτίζομαι,Suid.
Σκινθοὶ,κολυμβηταὶ,nantes,ſeſéque ſubmergētes Gaz.lib.4.cap.7.hiſt.plant.Theophr.
Σκινὶς,ίδος,ἡ,vmbra piſcis,σκίαινα,Gal.de Alim.
Σκιογράφος, vmbræ pictor, Bud.in Epiſt.poſt. ¶Σκιογραφεῖν,adumbrare, Accuſ. Nazanz. ¶Σκιογραφία,ας,ἡ,prior deſignatio,lineamētum primum picturæ.
Σκιοειδὴς,vmbratilis,vmbroſus.
Σκιόεις,εντος,ὁ,vmbroſus,obſcurus,opacus.
Σκιόθηρον, τὸ, locus captandæ vmbræ idoneus. ¶Et σκιόθηρα, inſtrumenta quædam mathematica ſunt, Plutarch.in Marcell.
Σκιομαχία,ας,ἡ,vmbratilis pugna,σκιαμαχία.
Σκιοτροφία,vmbratilis educatio.
Σκίουρος,ου,ὁ,ſciurus, animal quod cauda ſibi vmbram facit,Ælian.& Oppian.2.de venat.
Σκίπον,baculus,ſcipio, Etym. ¶Σκίπων,ωνος,ὁ, idem.¶Σκίπωσις,εως,idem.¶Item radius.
Σκίρα,feſtum Mineruæ τῆς σκιράδος,quod celebrabatur 12 menſis Σκιρροφοριῶνος. Aliis feſtum Cereris & Proſerpinæ, Comm.Ariſt.in Pace,& Concion. ¶Alii Σκίρρον ſcribunt pro vmbella,ſiue vmbraculo & muſcario,Interp. Theocrit.Idyl.15.
Σκιράδιον ἄκρον, Sciradium promontorium ad Salaminem inſulam,Plutarch.in Solon.
Σκιρῖται,Philelp. li.de rep.Laced. excubitores.
Σκίρος,ſordes,abominanda,Etym.
Σκιρὸς,ȣ̃,ὁ,vel σκῦρος ſiue paroxyt. Ζκῦρος,i.Ζκινδαλμὸς,marmoris fragmentum ſiue fruſtulū quod dum marmor ſcalpitur,excidit: ea fragmenta aſſulas vocat Vitru.lib.7.ca.6.¶Inde Ζκιρὸς pro ſcrupo ſumitur. ¶Scruporū laterunculariа tabella, vocatur à Polluce Σκιραφία,luſórque σκιραφευτής. Hinc Σκιράφιον vel σκιραφεῖον Suid. κυβευτήριον Plutarch. aleatorium Sidon. forum aleatorium Sueton. ludus talarius Cic.Iſocr.in Areop.
Σκιρόω,valde ſordeo.
Σκίρρα, vel Σκίρρος, terra alba vt gypſus,λατύπη, Suid.

τη, Suid. Sic & ἀθλιῶ σκίρρας, Ariſtoph. Inter.
Σκίῤῥον, τὸ, ſqualor & ſordes caſeorum, Ariſtop. Interpr. ¶ Item Σκίῤῥον, vmbella.
Σκίῤῥος, ου, ὁ, ſiue σκίρωμα, vel σκίῤῥωμα, ſcirrhus, durities. ¶ Σκίῤῥος Suid. gypſum, ὁ γύψος.
Σκιῤῥοφοριὼν, ῶνος, ὁ, Martius menſis, Gaz. lib. 3. hiſt. plant. cap. 6. ſed Maius Ibidem, li. 4. c. 12.
Σκιῤῥόω, induro, obdureſco. ὁ σκιῤῥούμενος σπλὴν, lien duro tumore vitiatus, Alexand. Aphr.
Σκιῤῥώδης, calloſa duritie rigidus & induratus. ¶ Σκιῤῥώδης tranſlatè, contumax, durus, Gal.
Σκιῤῥωθεὶς, έντος, ὁ, induratus, qui callũ obduxit.
Σκίῤῥωμα, ατος, τὸ, idem quod σκίῤῥος.
Σκιρτάω, μ. ήσω, π. ηκα, exulto, ſalio, ſalto, laſciuio, Neutr. Abſol. Plat. Polit. 9, ἢ σίτων ἢ μέθης πλησθὲν, σκιρτᾷ, Cicer. 1. De diuinat. quum ſit immoderato tumefacta potu atque paſtu, exultat. ¶ De fœtu etiam in vtero dicitur, Luc. 1.
Σκίρτημα, ατος, τὸ, laſciuia, ſaltatio, πήδημα, ἅλμα, exultatio Plin. vel exultantia Gell.
Σκίρτης, quædam claſsis ſeu cohors, Etym.
Σκίρτησις, exultatio, Nazanz. in Orat.
Σκιρτικὸς, ῦ, ὁ, petulcus, i. ſaltator laſciuus.
Σκιρτοπόδης, ου, ὁ, laſciuus ſaltator, in Epigr.
Σκίρων, ωνος, Sciron ventus, qui & Caurus ab Athenienſibus dicitur, Æſchin. in Epiſt.
Σκίταλοι, οἱ, nihili homines & mali, Ariſtoph.
Σκιφίνιον, corbis è palmeis virgis contexta.
Σκίφος, εος, τὸ, gladius apud Æoles: ξίφος Heſy.
Σκιώδης, obſcur⁹, vmbratilis, vmbroſus, Plutar.
Σκλέω, areo. Vnde ἔσκληκα, & ἐσκλήκα, exarui.
Σκλῆμα, oſsis exſiccatio.
Σκλῆναι, tabeſcere, macerari: à σκλῆμι. vnde apud Alciphr. ἀποσκλῆναι λιμῷ, fame confici.
Σκληραγωγία, ſeuera educatio, σκληραγωγία τοῦ σώματος, Chryſ. περὶ ἱερ. dura corporis educatio.
Σκληραγωγῶ, durè tracto, duriter exerceo.
Σκληραύχην, ενος, ὁ, duræ ceruicis, indomit⁹ Suid.
Σκληρία, ἡ, duritia, durities, rigor.
Σκλήρια ξύλα, ligna dura, Theophr. l. 3. hiſt. pl.
Σκληρόγεως, ὁ καὶ ἡ, habens ſolum prædurum.
Σκληρόδερμος, duro putamine conſtãs, vel corio.
Σκληροκαρδία, ας, ἡ, duritia cordis, duricordia, vt dixit Tertull. lib. 5. aduerſus Marcionem.
Σκληροκάρδιος, qui duro eſt corde.
Σκληρόκηροι δέλτοι, libelli qui ob ceræ duritiem difficulter inſcribuntur, Suid.
Σκληροκοίλιος, qui dura eſt aluo, Dioſc. l. 5. c. 29.
Σκληροπρόσωπος, qui dura eſt facie.
Σκληρὸς, ῦ, ὁ, durus, ſtrigoſus, rudis, craſſus, rigid⁹, aſper, immitis, calloſus, Heſiod. σκληρὸν δ' ἐβρόντησε, durè & grauiter tonuit. ¶ Σκληρὸς etiam dicitur de odoribus & ſaporib⁹ ingratis ſua aſperitate atque triſtitia, Theoph. de Cauſis lib. 6. cap. 23. ¶ Σκληρὸς, vitium in aluearijs quo enatis araneis faui corrumpuntur, Heſych. Colum. lib. 9. cap. 14. & Ariſtot. hiſt. Anim. lib. 8. cap. 27.
Σκληρόσαρκα, quæ durioris carnis ſunt.
Σκληρόστρακος, teſta dura tectus, teſtaceus Gaz.
Σκληροσώματος, ου, ὁ καὶ ἡ, durum habens corpus, Alexand. Aphr. lib. 1. Probl.
Σκληρότης, durities, duritia, duritas, ſcabrities, ruditas, ἀστέφεια, Hermog. Interpr.
Σκληροτράχηλος, ου, ὁ, duræ ceruicis, vt Politianus dixit incuruiceruicum pecus.
Σκληρότριχα, τὰ, quibus ſunt duri pili.
Σκληρότριχες, qui duro ſunt capillo.
Σκληροφθαλμία, morbus oculi, quando præ duritie palpebræ vix è ſomno aperiuntur.
Σκληρόφθαλμος, qui eſt duris oculis.
Σκληρόω, μ. ώσω, π. ωκα, induro, Actiu. Accuſ.
Σκληρυνᾶν, arefacere, oſcitare, pandiculari.
Σκληρύνομαι, indureſco.
Σκληρυντικὸς, ῦ, ὁ, indurans.
Σκληρύνω, obduro, induro, obrigere facio, Accu.
Σκλήρωμα, duritia, mola vteri apud Medicos. Vide Marcell. lib. 2. Dioſcor.
Σκληφρὸς, ῦ, ὁ, qui attenuato & exhauſto eſt corpore, exilis, macer, ſtrigoſus, Heſych.
Σκνιπὸς, ῦ, ὁ, ſordidus, auar⁹, σμικρολόγος, ῥυπαρός.
Σκνιποφάγος, culicibus victitans, Ariſtot.
Σκνιφὸς, ῦ, ὁ, cæcutiens, hebes viſu, Heſych.
Σκνὶψ, pro κνὶψ, vermiculus erodens ligna culici ſimilis, Ariſtot. lib. 8. Anim. cap. 3.
Σκοίθης, ὁ, calumniator, loquax, Heſych.
Σκοιὸς, ῦ, ὁ, fortis, mollis, vari⁹, tenebroſus, Heſy.
Σκοληκιᾶσθαι, & σκωληκιᾶσθαι, vermiculari.
Σκολιὰ, τὰ, carmina conuiualia, in quibus fortium virorum laudationes continebantur, Tryph. Gramm. ἐν ὀνομαστικοῖς, Suid. & Ariſt. lib. 3. Polit. cap. 10.
Σκολιεύω, intorqueo, Iob. cap. 40.
Σκολιὸς, ῦ, ὁ, obliquus, tortuoſus, diſtortus.
Σκολιότης, ητος, ἡ, q. tortuoſitas, prauitas.
Σκολιόφρων, iniqu⁹, qui eſt iniquo animo, Nõn.
Σκολιόω, obliquo, intorqueo.
Σκολίωμα, τος, τὸ, Strab. anfractus, tortuoſitas.
Σκόλλυς, villus, lanugo, Athen. ἀποκείρειν τὸν σκόλλυν. ¶ Apud Poll. σκόλυς, i. πλοχμὸς, ἢ σειρὰ τριχῶν, capillorum compoſitio.
Σκολομαχαίριον, τὸ, ferramentum chirurgicum ad paxilli effigiem accedens, cuius in excidẽdis radicitus verrucis formicíſque, vſus erat.
Σκολόπαξ, ὁ, gallinago auis, quæ in arbore nunquam ſedet, Ariſtot. lib. 9. Anim. cap. 8. ¶ Σκολόπαξ, etiam piſcis quidam paruus.
Σκολόπενδρα, ας, ἡ, animal è vermibus terræ piloſum, multis pedibus: Vnde & multipedam, centipedam, & millepedam vocant. Vide Plin. lib. 29. cap. vltimo. Theophr. hiſt. lib. 7. cap. 11. ¶ Eſt & piſcis huius nominis, à terreſtris animalculi ſimilitudine dictus, Ariſtot. Ælian. lib. 11. cap 14. Plin. lib. 9. cap. 42. ¶ Item Σκολόπενδρα ſiue Σκολοπένδριον, herba quæ à ſcolopendra animali nomẽ eſt mutuata, quæ in officinis vocatur *Ceterach*. Dioſc.
Σκολοπώνυμος, Heſych. σταυρώσιμος, ſuſpenſus, vel ſuſpendio ſiue cruce dignus: à σκόλοψ.

Σκολοπίζομαι, adiguntur corpori meo aculei.
Σκολοπίζω, μ. ίσω, figo palum, deligo ad palum.
Σκολοπειδής, ὁ καὶ ἡ, q. cruciformis, Dioſ. l. 1. c. 134.
Σκόλοψ, vel Σκῶλοψ, οπος, ὁ, palus, ſtipes, lignum fixum, crux, ſudes, ſpiculum, ſtimulus, aculeus, 2. Corinth. 12, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκὶ ἄγγελος σατᾶν, datus eſt mihi ſurculus infixus carni, & angelus Sată. Vulgò dicimus *eſchar de*. ¶ Item σκόλοψ, acies, acumen, Heſych.
Σκολύθριον, ου, τὸ, ſcabellum, ὑποπόδιον, Suid.
Σκόλυθρος, ου, ὁ, illiberalis, ſordidus, Suid.
Σκόλυμος, ου, ὁ, cardui ſpecies, Heſiod. & Plin. l. 22. carduus à Gaz. vertitur. ¶ Σκόλυμος etiam dicitur ab aliquibus herba quæ & κυνόγλωσσον, lib. 4. Dioſc. cap. 219. ¶ Σκολυμῶδες φύλλον, folium carduo ſimile, Gaz. apud Theophr.
Σκολύπτω, euello, κολούω, ἐκτίλλω, Heſych.
Σκολύφρος, ὁ, durus, operoſus, difficilis, tetricus.
Σκομβροειδές, αἱ, piſcium genus.
Σκομβρίζω, μ. ίσω, π. ικα, muſsito, & laſciuè ludum quendam exerceo, γογγύζω, Suid.
Σκόμβρος, ſcombrus piſcis, Ælian. & Ariſtot. li. 6. Anim. cap. 17. & lib. 9. cap. 2.
Σκόπαιος, ὁ, homuncio, pumilio, Athen. lib. 12.
Σκοπάρχης, ου, ὁ, præfectus ſpeculatorum.
Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, ὑψηλὸς τόπος.
Σκοπεύω, pro σκοπῶ, Gabriæ in Fabul. Æſopi.
Σκοπέομαι, & Σκοπέω, μ. ήσω, π. ηκα, conſidero, obſeruo, contemplor, cogito accuratè, ſpecto, Plat. 1. de Rep. nũc voce paſsiua, nũc actiua vtitur. In actiua ſignificatione, σκοπεῖ τοῖς ἄλλοις, alios conſiderat, Thucy. ἐσκόπειν πάντα πρὸς τοῦτον, Demoſthen. σκοπῶ περὶ τούτων, Xenoph.
Σκοπή, ῆς, ἡ, & Σκοπιά, ᾶς, ἡ, ſpecula, ſcopulus, ὁδ. ξ, ὁππῆμος ἦ κατὰ σκοπιὰς ὤτρυνα νέεσθαι. σκοπῶν ψευσθέντες, ſpeculatione fruſtrati, Thucyd.
Σκοπιάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, & Σκοπιάζω, inuiſo, ſpecto, ſpeculor, Accuſ. Theocr.
Σκοπιήτης, του, ὁ, ſpeculator, explorator, Epigr.
Σκοπιωρέομαι, è ſpecula cõtemplor, ſpeculor, obſeruo, Ariſtoph. in Veſp.
Σκοπίωρος, qui è ſpecula contemplatur. Transfertur etiam ad alia. ¶ Dicitur & Σκοπιήτης.
Σκοπός, οῦ, ὁ, cuſtos, ſpeculator, explorator, σκοπὸς τῆς γνώμης, rei ſpectator & obſeruator, Xenop. ¶ Item Σκοπὸς, ſpeculatio, conſideratio, mẽs, propoſitum, intentio, ἀπὸ τοῦ σκοποῦ, i. præter propoſitum, prẹter intentionem, Odyſſ. λ. φέρειν τὸν σκοπὸν πρός τι, Aphrod. ad aliquid animum intendere. ¶ Item ſcopus ſagittariorum, quem ſcopulum Tranquillus vocat, ἐπὶ σκοπὸν βάλλειν, Xenoph. lib. 1. Pæd.
Σκορακίζω, μ. ίσω, π. ικα, vitupero, conuitior, profligo, eiicio, odi, Plutarch. in Artaxerxe. ¶ Σκορακισμός, οῦ, ὁ, vituperatio, contumelia.
Σκορδινᾶσθαι, membra protendere cum oſcitatione, pandiculare ſiue pandiculari, Galen. lib. 3. de Cauſ. ſymptom. ¶ Σκορδινισμός, οῦ, ὁ, pandiculatio, Eidem lib. 5. de Cauſis ſymptom.

Σκόρδιον, ſcordion, genus herbæ, ſic dictæ quòd allii odorem reſipiat, Dioſc. lib. 3. cap. 125.
Σκόρδον, lib. 2. Dioſc. cap. 186. genus allii. ¶ Σκοροδοειδής, allii ſpeciem gerens, Eidem li. 3. c. 54.
Σκορδύλαι, αἱ, ſcordylæ, fœtus thynnorum in Põto, Ariſtotel. lib. 6. Anim.
Σκορδύλος, ου, ὁ, ſcordylus, piſcis quem cordylam vocat Plinius: paruus thunnus.
Σκοροδάλμη, muria in qua intritũ allium, Poll.
Σκοροδίζω, ante pugnam gallinaceos alliis præmunio, Interpr. Ariſtop. ¶ Eidem Ariſtop. in Equit. φάσκων φιλεῖν μ' ἐσκοροδισμένος, dũ ais te diligere me alliato cibaſti.
Σκορόδιον, ου, τὸ, caulis allii, vel ipſum allium, Comment. Ariſtoph. in Plut.
Σκόροδον, ου, τὸ, allium, cepa, Ariſtoph. in Plut.
Σκοροδόμικτος, alliaris, allii naturæ, Ariſtoph.
Σκοροδών, ῶνος, ὁ, q. allietum.
Σκορπέομαι, aſper ſum, irrito.
Σκορπαίνεσθαι, exaſperare, inſoleſcere, Suid.
Σκορπίατος, ου, ὁ, qui natus eſt in ſcorpione.
Σκορπίδες, ſcorpiones piſces, Ariſtot. l. 5. Animal.
Σκορπίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſpargo, diſsipo, Nazanz.
Σκορπιοειδές, genus herbæ, quòd eius ſemen ſit caudæ ſcorpionis effigie, Dioſc. li. 4. cap. vlt.
Σκορπιοπληκτής, οῦ, ὁ, percuſſus à ſcorpione, Dioſ.
Σκορπίος, ου, ὁ, ſcorpius ſerpens: παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν: vel παρὰ τὸ σκαιῶς ἕρπειν, Dioſc. li. 8. cap. 3. ¶ Σκορπίος, piſcis nomen, Ariſtotel. Gazæ ſcorpius: vt pro fœminino σκορπίς, ἡ, apud Eundem, ſcorpio. ¶ Σκορπίος, coma plexilis puerorum, cincinnus crinium in acumẽ deſinens, ídque in pueris, Thucydid. Schol. ¶ Σκορπίος, ſcorpio, genus plantæ, quæ & τηλύφονον dicitur, Theophr. lib. 9. hiſt. plant. ¶ Item genus tormenti bellici, ſcorpio Cæſari. Hinc diminut. Σκορπίδιον, τὸ, Polyb. in Epit. ¶ Σκορπίος, ſidus: nepa Cicer. apud Aratum.
Σκορπίουρον, genus herbæ, quòd eius flos effigie ſit caudæ ſcorpionis, Dioſc. lib. 4.
Σκορπιοῦσθαι, idem quod σκορπαίνεσθαι, efferari.
Σκορπισμός, οῦ, ὁ, diſperſio.
Σκορπιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſcorpioni ſimilis, pernicioſus, venenoſus, aſper, ad iracundiam pronus.
Σκοταῖος, ου, ὁ, Ariſtot. & Σκοτιαῖος, Suid. & Σκοτεινός, οῦ, ὁ, tenebroſus, tenebricoſus, obſcurus. ἐνέδρας δεδιὼς σκοταίοις, nocturnas timens inſidias, Plut. in Fab.
Σκοτεύω, aufugio, δραπετεύω.
Σκοτία, ας, ἡ, furia, tenebræ.
Σκοτίας, ου, ὁ, tenebrio, fugitiuus.
Σκοτίζω, μ. ίσω, obſcuro, tenebris obnubilo, Epheſ. 4. ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, quorũ intellectus, vel cogitatio obſcurata eſt & tenebris obducta.
Σκότιος, ου, ὁ, tenebroſus. σκοτία νὺξ, nox tenebroſa, Eurip. ¶ Σκότιος, ex occulto coitu & illegitimis nuptiis natus, ſpurius, clandeſtinus, Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ, Iliad. ζ.
Σκοτοδασυπυκνότριχες, οἱ, Ariſtoph. qui nigrum, hirtum,

hirtum,ſpiſſúmque capillitium nutriunt.
Σκοτοδινίσας,oculorum vertigine rapt⁹,Lucian.
Σκοτοδινία,vertigo oculorum,caligo,Plat.Leg.
Σκοτοδινιάω,μ.άσω,caligo,hallucinor,vertiginē patior,caligo oculis,Aphrod.in Probl.
Σκοτοδινιῶντες,vertiginoſi,Dioſc.lib.5.cap.7.
Σκοτόδινος,tenebricoſa vertigo,Hippocr.
Σκοτόεις ζόφος, Argon.2.i.caligo tenebroſa.
Σκοτοβόρος,Euſtath.doloſus, qui velut in tenebris hoſtem occultè deuorat.
Σκοτόμαινα,ης,ἡ,caligo,profunda nox,Naz.in Orat.Noctis epith. in qua inſaniant & furiant,agitentúrque cæleſtia,Etym.
Σκοτομήδης,fraudulentus , qui occultè atque in tenebris conſilia captat & agitat,Euſtath.
Σκοτομήνη,ης,ἡ,nox illunis, νὺξ ἀσέληνος.
Σκοτομηνία,ας,ἡ,q.lunæ obſcuratio.
Σκοτομήνιος,ου,ὁ κὴ ἡ,obſcurus, vt nox, Odyſſ.ξ.
Σκότος,εος,τὸ,vel Atticè,ȣ,ὁ,tenebræ, Ælian. κὴ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος. ἤδη ἑσπέρας οὔσης κὴ σκότους , Demoſth . ¶Pro morte,Homer.
Σκοτοῦμαι,caligo,vertigine infeſtor.
Σκοτόω,μ.ώσω, obſcuro, caligare facio,Sophocl.
Σκοτώδης,tenebroſus, obſcurus, opacus.
Σκότωμα,& σκοτωματικὸν πάθος, oculorum vertigo,caligo,Ægin.σκοτόδινος Hippocr.
Σκοτωματικὸς, vertiginoſus, vertigines oculorū ſentiens Barb.lib.2.cap.89. Dioſcor.
Σκυαρπάζω,turbo.
Σκυβαλίζομαι,μ.ίσομαι,π.ισμαι,reprobor, contemnor,ἀποδοκιμάζομαι,Suid.
Σκυβαλικὸν ἀργύριον , Timocrioni poetæ apud Plut.in Themiſt.argentum excrementitium.
Σκυβαλισμὸς,ȣ,ὁ,eiectamentum Tranquil.
Σκύβαλον,ου,τὸ,κόπρος, ſtercus durius ac aridius & q. in nucleos diuiſum. Aut quod canibus proiectū eſt,q.κυσίβαλον, Philipp.c.3,ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι,ἵνα χριστὸν κερδήσω , retrimenta & quiſquilias eſſe æſtimo. ¶Aliis etiam eſt σκύβαλον,reiicula quæque,frumenti purgamentum,quod acus Latinis dicitur, reliquiæ, putamen,ramentum,Dioſc.lib.5.cap.77.
Σκυδίζω,calcitro,λακτίζω.
Σκυδμαῖνος,σκυθρωπὸς,Heſych.ſeuerus.
Σκυδμαίνω,μ.ανῶ,σκύζομαι,triſtor,iraſcor.
Σκύδνος,conuitium,ira,triſtitia.
Σκυζᾶν,eſt marem appetere, ad libidinem incitari,catulire,Ariſtot. hiſt.Anim.ζ, de appetitu venereo canum hoc verbū interpretatur. Idē tamen & σκυζᾶν poſuit de equis . ¶Σκυζᾶν etiam de ſuſurris dormientiū, Poll.¶Σκύζομαι,μ.ύσομαι,π.υσμαι,idem. ¶Item iraſcor.
Σκύζω, idem, Etymol. σκύζουσιν αἱ ἵπποι, equæ equiunt,libidine incitantur,Ariſtot.l.6.Anim.
Σκύθαινα,fabula:ancilla, ὑπηρέτις, Ariſtoph.
Σκύθισθαι,iraſci,vultu triſti incedere.
Σκύθης, ὁ, ferrum, Theogn. Vnde ἀποσκυθίσαι, τὰς τρίχας σιδήρῳ τέμνειν, in Epitome Step.
Σκυτικὴ ῥίζα,ſcytica radix,quæ γλυκεῖα dicitur, Theoph.hiſt.plant.lib.9.cap.13.
Σκυθικαὶ,genus calceamenti, Alcæo.
Σκυθίσαι,Scythicè viuere vel bibere.
Σκυθοπιεῖν,Scythicè,i.intemperanter bibere.
Σκύθος,genus poculi,ſcyphus,σκύφος,Athen.11.
Σκυθοτοξότης,ου,ὁ,q.ſagittans Scythicè.
Σκυθράζω,σκυθρωπάζω,Heſych.ſum mœſtus.
Σκύθραξ,adoleſcens,μείραξ,ἔφηβος,Heſych.
Σκυθρὸς,ȣ,ὁ,moleſtus,triſtis,Heſych.
Σκυθρωπάζομαι,μ.άσομαι,π.ασμαι , præ triſtitia eo demiſsis oculis , mœrore animi deiicior, Scythico ſum vultu,ſupercilia ſubduco Senecæ,Depon.Abſol. ¶Σκυθρωπάζω,μ.άσω,π.ακα,idem,Neutr.Ariſtoph. ¶Σκυθρωπασμὸς, triſtitia,ſuperciliū,tetrica ſeueritas, Plutarc.
Σκυθρωπὸς,ȣ,ὁ,vultuoſus,obſcurus, & triſtis,auſterus & tetricus,Iſocr.Demonico,ἔθιζε σαυτὸν εἶναι μὴ σκυθρωπὸν,ἀλλὰ σύννουν.
Σκυθρωπῶς ἔχειν,moleſtum eſſe,Xenoph.
Σκυλαῖαι, idē quod πανοπλίαι,trophæa,exuuiæ.
Σκυλακεία,ἡ,canum admiſſura: & canum nutricatus ſiue educatio catulorum,Poll.
Σκυλακεύειν,canes admittere,Xenop.in Cyneg.
Σκυλάκευμα,ατος,τὸ,catulus,Plut. in Apoph.
Σκυλάκιον,ου,τὸ,canis,catellus Gaz. in Ariſtot.
Σκυλακώδης,εος,ὁ κὴ ἡ,inuerecundus,caninus.
Σκύλαξ,κος,ὁ κὴ ἡ,catulus,canis,Herodot.¶Pro piſce,in Epigram. ¶Pro cane,Ibidem.¶Pro catena ferrea,Poll.
Σκυλεύματα,ſpolia,Eurip.in Phœniſsis.
Σκυλεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſpolio,prædor,detraho ſpolia,ἐναρίζω,Actiu.Accuſ.iung.
Σκυλῆναι πρός με, Euſeb.lib.1.de Præpar.Euāg. in Agabari epiſtola,i.vſque ad me fatigari,i. venire,ſeu veniendi laborem ſuſcipere.
Σκύλια,τὰ,caniculæ piſces, Ariſtot.lib.6.Anim.
Σκύλλα,ης,ἡ,ſcylla,monſtrum marinū, Euripid.
Σκύλλαρος,ſcyllarus, deprehenditur in conchis, parua ſquilla,Ariſtot.hiſt.lib.4.cap.4.
Σκυλλέω,vello, vnguibus traho,aut lacero.
Σκύλλομαι,vexor.ἐσκυλμένος,diuulſus, diuexat⁹.
Σκυλλοπρόσωπος, ȣ,ὁ,impudens.
Σκύλλος,σκύλαξ,catulus,catellus.
Σκύλλω, μ. υλῶ, ἀνιῶ, vexo,negotium exhibeo, moleſtus ſum,Accuſ.Marc.5.
Σκυλμαίνω,iraſcor,σκυδμαίνω.
Σκύλματα κόμης,in Epigr.laniatus comæ.
Σκυλμὸς,ȣ,ὁ,vexatio,moleſtia.
Σκυλοδέψης,coriarius, Comm.Ariſt.in Ran.
Σκυλοδέψος,ȣ,ὁ,corii tinctor.
Σκῦλον,ȣ,τὸ, ſpolium, exuuiæ mortuo detractæ. ¶De pelle leonis,Interpr.Sophocl.
Σκύλος,τὸ,priore breui in Epigr.pro σκῦλον.
Σκυλοφόρε,in Epigram.ô victor.
Σκυμαλίζειν,idem quod σκιμαλίζειν.
Σκυμνεύω νεβρούς,alo hinnulos.
Σκυμνία,catuli, Ariſtot. lib. 9. Anim.de vitulo marino. De lepuſculo Xenoph.
Σκύμνος,ȣ,ὁ,catul⁹ leonis,q.leoncul⁹,pull⁹. μήτις ὡς καινῆς σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ,

ne quis vt deſertæ catulum leænæ ex hoſtibus abripiat. ¶Σκυμνὸς, catulus aliorum animalium quàm leonum. σκυμνὸς ἀλώπεκος, catulus vulpis, Plut. in Lycurgo.

Σκυμνοτοκεῖν, catulos parere, Ariſt. hiſt. Animal.

Σκινίζω, calcitro.

Σκυνίον, ſupercilium, Nicand. Alijs cilium.

Σκυρθαλία, ας, ἡ, adoleſcentia.

Σκυρθάλιος, ου, ὁ, adoleſcentulus, νεανίσκος.

Σκυρίπτω, cornu peto, κερατίζω, κυρίπτω.

Σκύζλον, ου, τὸ, erythrodanum herba, Nicand. in Theriacis.

Σκύρος, ου, ὁ, aſperitas, ſalebra minuta, fruſtula quæ exiliunt ex marmore dum inciditur.

Σκυρώδης, petricoſus: & apud Euſtath. idē quod Σκυρωτὸς, præruptus, aſper, ἀπόκροτος.

Σκυτάλη, ης, ἡ, mus araneus Colum. lib. 6. ca. 17. ¶Σκυτάλη, vectis, fuſtis, claua & bacul⁹. ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων, Exod. 30. facies vectes ex lignis incorruptis. Et Pindar. in Olymp. Herculis clauam σκυτάλην vocat. ¶Σκυτάλη, ſcutica, i. flagellum ex pelle factū. ¶Item pera ex corio. ¶Item caterua equeſtris. ¶Eſt quoque tabula in qua ſcripta ſontium delicta proponebantur. ¶Σκυτάλη, ſurculus loricatus, quod genus epiſtolæ erat apud Lacedæmonios: Vide Gell. lib. 17. cap. 9. & Comment. Græcum in 1. lib. Thucyd. ¶Item ſcytale, venenata ſerpens, Ælian. Nicād. & Dioſcor. lib. 8. cap. 7.

Σκυταλία σικύα, ſcytalius cucumis, lib. 7. cap. 4. hiſt. plant. Theophr. σκυταλίας σίκυος, Idem.

Σκυταλίδες, qui ſubſunt articulis condyli, vel nodi, oſſa digitorum, Galen. lib. de Oſſibus. ¶Eſt etiā genus animalculi. ¶Apud Alexādrenſes genus cancri marini aut ſquillæ. ¶Item vas quoddam in naui.

Σκυτάλιον, herba quæ & κοτυληδὼν, Dioſc. lib. 4. cap. 92. ¶Σκυτάλιον, regulam vertit Gaza apud Theophraſt. hiſt. lib. 4. cap. 5.

Σκυταλὶς, ίδος, ἡ, baculus, Herodot. lib 4. ¶Σκυταλίδες, vectes, Ioſeph. ἐπίχρυσοι σκυταλίδες.

Σκύταλον, ου, τὸ, genus teli, quæuis virga & ſcutica, baculus, βακτηρία, Ariſtoph. Interpr.

Σκυταλόομαι, fuſtuario punior, Etym.

Σκυταλωτὸς, virgatus, Etym.

Σκυτεῖον, ου, τὸ, ſutrina.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, coriarius, cerdo, ſutor.

Σκυτεύω, ſum cerdo, artē coriariā exerceo, Lucia.

Σκυτίζω, μ. ίσω, π. ικα, lacero.

Σκυτικὴ, ῆς, ἡ, ars coriaria, Plat. 2. de Rep.

Σκυτίνη, præcinctum pelliceum.

Σκύτινος, ου, coriaceus, Ariſtoph. νεφ.

Σκυτοδεψέω, μ. ήσω, π. ηκα, tingo pelles, Neutr.

Σκυτοδεψικὴ κόπρος, fæces pellium, Gaz. lib. 3. c. 23. de Cauſ. plant. Theophr. Item lib 5.

Σκυτοδέψης, ου, ὁ, & Σκυτοδεψὸς, οῦ, ὁ, tingens & ſubigens pelles, coriarius, Comm. Ariſtoph.

Σκύτος, εος, τὸ, corium, pellis, & (vt inquit Petronius) omnis cutis eſt quæ inter tendones colli patet. ¶Quibuſdam medulla dorſualis: quibuſdam rurſus quicquid eſt inter frontem & ſupercilia: quibuſdam occiput ſeu neruum ceruicis. Alijs capitis cutis. Vnde & caput quoque ſignificat, Etym. ¶Σκύτος, apud Ioſeph. pro ſcutica.

Σκυτοτομέω, μ. ήσω, π. ηκα, exerceo artem incidēdi corium, coriariā exerceo ſiue ſutoriam.

Σκυτοτομικὴ, ῆς, ἡ, ars ſutoria, Plat. 1. de Rep.

Σκυτοτομικὸν πλῆθος, Ariſtop. multitudo ſutorū.

Σκυτοτόμος, ου, ὁ, coriarius, σκυτεὺς, Ariſtoph.

Σκύφος, εος, τὸ, ſcyphus, Odyſſ. ξ.

Σκωλήκησις, ἡ, vitium eſt in rebus quæ corruptione vermiculantur, verminatio Senecæ, vermiculatio Plin. Theophr. lib. 7. hiſt. pl. ca. 6.

Σκωληκίζεσθαι, inſtar vermium moueri.

Σκωληκίζοντες μύουροι, pulſus vermiculantes.

Σκωλήκιον, ου, τὸ, vermiculus.

Σκωληκιῶντα ὦτα, vermiculantes aures: Vide Marcell. lib. 3. Dioſc. cap. 43.

Σκωληκόβρωτος, ου, ὁ, à vermibus exeſus, Act. 12.

Σκωληκοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, vermiformis, Gaz. in Ariſtot. vermiculat⁹, vermiculi forma, Marcel.

Σκωληκοῦσθαι, vermiculari. σκωληκοῦται πυρὸς, vermem ſentit triticum, Theop. l. 4. de Cauſ. pl.

Σκωληκοποιέω, vermem genero, vermem pario.

Σκωληκοτόκα, τὰ, quæ vermem pariūt, quæ vermem procreant, vermipara Gaz.

Σκωληκοτοκέω, vermem pario, Ariſtot. in Polit.

Σκωληκοτοκούμενοι, vermicularia proles Gaz.

Σκωληκοφάγος, vermibus viuens, Ariſtot.

Σκωληκώδης, vermem imitans.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis. σκώληξ ἰὸς, ærugo vermicularis Marcell. ærugo ſcolecia Ruel. lib 5. Dioſcor. cap. 84.

Σκωλοβάτης, vermiculus quidam, Heſych.

Σκωλοβατίζειν, Epicharm. qui ligneo pedi innituntur claudi, qui grallatoria pertica incedūt.

Σκῶλον, ου, τὸ, impedimentum in itinere, ſcandalum, offendiculum, Heſych.

Σκῶλος, ου, ὁ, palus: ſpina. Σκώλοψ, idem, σκόλοψ.

Σκωλύπτομαι, obliquo tractu moueor, Nicand.

Σκῶμμα, ατος, τὸ, cauillum, dicteriū, cauillatio. σκώμματος ἦρχε, cauillo vti cœpit, Xenoph.

Σκωμμάτιον, ου, τὸ, cauillum, Ariſtoph.

Σκῶπες, οἱ, aues quædam nocturnæ, Odyſſ. έ.

Σκώπευμα, geſtus eſt manus ad frontem oppoſitæ, vt melius diſpiciatur aliquid. ¶Item gen⁹ ſaltationis apud Athen.

Σκώπτης, ου, ὁ, cauillator, deriſor, reprehenſor.

Σκωπτικὸς, οῦ, ὁ, cauillis valens, mordax, dicax.

Σκωπτόλαι, οἱ, qui cauillis gaudent, Suid.

Σκώπτομαι, ſum cauillator.

Σκώπτω, μ. ώψω, π. ωφα, cauillor, κωμῳδῶ, irrideo, iocor, dicteria iacio, Accuſ. aut mediante Prępoſ. εἰς, Ariſtoph. νεφ. σκώπτουσι τὴν μανίαν αὐτοῦ, irrident eius inſaniam. σκώπτω ἐς τὰ ῥάκια, illudo in pannos, Eidem Ariſtoph. ¶Et cum Dat. αὐτῷ σκώπτων, in eum ſalſè vrbanéque iocans, Plutarch. in Themiſt.

Σκῶρ,

Σκῶρ, τοῦ σκατὸς, merda, ſtercus, oletum, Ariſtop.
Σκωραμὶς, ίδος, ἡ, vas in quo cacatur, vt trulla ſiue ſcaphium, Ariſtop. in Concion.
Σκωρία, ας, ἡ, ſcoria, fæces metalli. σιδήρου σκωρία, ferri excrementum, Dioſc. lib. 5. cap. 86.
Σκωροειδὴς, recrementi ſpeciem habens.
Σκὼψ, auis loquax & imitatoria: παρὰ τὸ σκαιὰν ἔχειν ὄπα, Etym. aſio, auis nocturna, Ariſt. 8. Anim. ¶ Σκὼψ ſiue Σκωπίας, ſaltatio, Athen.

Σ M

Σμαραγδίζειν, ſmaragdi colore eſſe.
Σμαράγδινος λίθος, ſmaragdinus lapis, Apoc. 4.
Σμάραγδος, ου, ὁ, & ἡ σμάραγδος, ſmaragd⁹, Suid.
Σμαραγέω, μ. ήσω, π. ηκα, reſono, ἠχῶ, ſtrido, crepo, ψοφῶ, Ilia β, σμαραγεῖ δέ τε πόντος, i. ἠχεῖ, ſonat, ſtrepit. ¶ Σμαραγίζω, idem, Heſiod.
Σμαράσσω, pro μαράσσω, luceo, ſplendeo.
Σμαρὶς, ίδος, ἡ, genus puſilli piſcis, Ariſtot.
Σμᾶται τὴν κεφαλὴν, caput ornatur, Herodot.
Σμάω, σμήχω, ῥύπτω, abſtergo, extero, Heſych.
Σμερδαλέος, ου, ὁ, terribilis, horrendus, formidandus, immanis, σμερδαλέον δ' ἐβόησε, Homer. ¶ Σμερδνὸς, οῦ, ὁ, idem. ¶ Σμερδνὸν, terribiliter.
Σμέρδνος, εος, τὸ, robur, impetus, Heſych.
Σμέω, purgo, abſtergo, percutio.
Σμῆγμα, ατος, τὸ, σμήχη, ſapo, medicamentum ad tergendum, Dioſc. lib. 2. cap. 138.
Σμηκτικὸς, οῦ, ὁ, habens vim abſtergendi purgandique, expurgans, abſtergens, detergens.
Σμηκτὶς γῆ, ſiue Σμηκτρὶς, terra Cimolia: à detergendi facultate ſmegmatis ſaponíſque inſtar, Hippocr. lib. de morbis, & lib. de fiſtulis.
Σμήχη, ης, ἡ, ſapo, ſmegma, quod purgat: à σμήχω.
Σμηλακέω, μ. ήσω, π. ηκα, loquor, φωνῶ.
Σμηνίον, ου, τὸ, alueare, apiariū, Dioſc. li. 2. c. 109.
Σμηνόδοκος, qui excipit examina apum, Epigr.
Σμηνοκόμος, ου, ὁ, apiarius, μελισσουργὸς, Heſych.
Σμῆνος, εος, τὸ, apum examen, Commēt. Ariſt. in Neb. & Poll. ¶ Inde tranſlatè pro multitudine atque copia, Plat. περὶ ὁσίου, ἀρετῶν σμῆνος, virtutum examen. ¶ Item alueare, apiarium, Heſiod. in Theog. ἐν σμήνεσσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι κηφῆνας βόσκουσι, i. in aluearibus.
Σμηνουργεῖσθαι, proprium eſt apum cùm vernant & ponunt examina, examinare Colum.
Σμῆξις, εως, ἡ, purgatio. ¶ Item plaga, ictus, Ety.
Σμήριγξ, capillus, crinis, Poll. & Heſych.
Σμήρινθος, ου, ὁ, funiculus, σπάρθον, Suid. ¶ Item auis genus, Heſych.
Σμήχω, μ. ήξω, π. ηχα, abſtergo, detergo, purgo. σμήχω αἰθίοπα, Æthiopem lauo, Lucian.
Σμικρολογία, ἡ, turpis parſimonia, ſordes, Plat.
Σμικρολόγος, ſordidus, auarus, illiberalis, ἀνελεύθερος, in minimis occupatus, φειδωλὸς Suid.
Σμικρολογοῦμαι, anxiè nimiùm minutiſsima quęque inquiro, & perſequor, Lucian.
Σμικρολόγως, auarè, pręparcè, tenaciter, minutiſſima perſequendo, Bud. in Epiſt. prior.
Σμικρομερὴς, minutis conſtans partibus.
Σμικρὸν, aliquantulum, Plat. de Leg.
Σμικροπρέπεια, humilitas, abiectio, auaritia.
Σμικροπρεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humilis, & abiectus.
Σμικρὸς, οῦ, ὁ, paruus. σμικρὸν μέλιτος, parum mellis, Ariſtoph. κατὰ σμικρὰ νείμαι, particulatim diſtribuere, in minima quæque, Plat. de Leg.
Σμικρότερος, minor, Plat. Epiſt. 7.
Σμικρότης, ητος, ἡ, paruitas, exiguitas, Plat.
Σμικρύνω, μ. υνῶ, imminuo, Actiu. Accuſ.
Σμίλαξ, κος, ἡ, taxus,, arbor feralis & venenata, Plut. lib. 3. Sympoſ. σκιὰ σμίλακος ἀποκτείνει τοὺς ἐγκαταδαρθέντας. Lege Dioſcor. lib. 4. ca. 82, & lib. 6. cap. 12. Theophr. hiſt. lib. 3. ca. 10. & Plin. lib. 16. cap. 10. ¶ Eſt item diuerſa arbor à taxo ſiue ſmilace, Theophr. hiſt. lib. 3. cap. 16. ¶ Σμίλαξ ſiue μίλαξ inter herbas, plāta, Dioſc. lib. 4. cap. 143, & 144. Theophraſt. hiſt. lib. 3. cap. vltimo.
Σμιλεύματα, τὰ, ramenta ſiue raſuræ, quiſquiliæ quæ ex corio ſcalpro coriarii reciſa excidunt, Interp. Ariſtoph. in Ranis.
Σμίλη, ης, ἡ, cælum, γλυφεῖον. ¶ Item ſcalpellum, culter ſutori⁹, ſcalprum, Poll. ¶ Pro cultello quo pennæ ſcriptoriæ parantur, in Epigram.
Σμίλιον, ου, τὸ, diminut. ἀπὸ τῆς σμίλης, ſcalpellū, Plutarc. in Opuſculis, ἰατρικῷ σμιλίῳ τρίχας τέμνοι καὶ τοὺς ὄνυχας, i. medico ſcalpello.
Σμίλα, ligo, δίκελλα.
Σμίνθα, Heſych κατοικίδιος μῦς, domeſtic⁹ m⁹.
Σμινθεὺς, έος, ὁ, cognomen eſt Apollinis, Iliad. α.
Σμίνθος, mus lingua Cretenſium, Interp. Hom.
Σμίνθουρος, caudam mouens, adblandiens.
Σμῖνον, τὸ, ligo, aut aſcia, Nicand. in Ther.
Σμινύη, ης, ἡ, dolabra, bidens, aut ligo, Plat. 2. de Rep. ¶ Σμινύδιον dixit Ariſtoph. ἀπὸ σμινύης.
Σμίχος, ὁ, peciolus, i. quo fructus in arbore pendet, Theophr. lib. 5. de Cauſ. plant.
Σμογερὸς, οῦ, ὁ, durus, malus, inſidiator.
Σμοιὸς, οῦ, ὁ, difficilis, terribilis, triſtis.
Σμυκορδέω, μ. ώσω, π. ωκα, mulieres orno.
Σμυρδέω, μ. ώσω, π. ωκα, coeo, συνουσιάζω, Heſyc.
Σμυγερὸς, οῦ, ὁ, laborioſus, Apoll. 2. Arg.
Σμυγερῶς, laborioſè, ἐπιπόνως Heſych.
Σμυδρὸς, οῦ, ὁ, candens ferrum, pro μυδρὸς, Heſych.
Σμυκτὴρ, naris. vide Μυκτήρ.
Σμύλαξ, κος, ſmylax, arbor quæ & taxus.
Σμυὸς, triſtis, σμοιός.
Σμύραινα, murena piſcis, Ariſtot. lib. 2. Anim.
Σμύρις, ſmyris, lapis quo gemmas annularii exterunt, Dioſc. lib. 5. cap. 166. Vtuntur & vitriarii ad vitrum frangendum: vulgò *eſmeri*.
Σμυρίτης λίθος, Iob. 41. ſmyrites lapis.
Σμύρνα, ης, ἡ, myrrha: lachryma eſt arboris Arabicæ, Dioſc. lib. 1. cap. 78.
Σμυρνίζω, æmulor myrrham, myrrham redoleo.
Σμύρνιον, quidam vocarunt τὸ ἱπποσέλινον, Dioſ. lib. 3. cap. 78. Dicitur etiam σμυρνεῖον pro σμύρνιον, Nicand. in Ther.
Σμυρνοειδὲς, quidam herbam vocant quæ & κλυμενὶς dicitur, Dioſc. lib. 4. cap. 8.
Σμύρος, murus piſcis, de quo, & murena, Ariſtot.

Σμῦς, mus. Vide Μῦς.
Σμύχομαι, μ. ύξομαι, π. υγμαι, ardeo.
Σμύχω, μ. ύξω, π. υχα, comburo, καίω, corrumpo, ἀνχλίζω, perdo, abſumo, Suid.
Σμῶ, purgo, abſtergo, percutio.
Σμωδικὸν, pharmacum ad vibices, Gal. ex Hipp.
Σμῶδιξ, ικος, ἡ, & Σμῶδιγξ, ιγγος, vibex, liuor ex percuſsione, Iliad. β, σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα. Interpr. Ariſtoph. in Acharn. exponit tumorem ex plaga.
Σμωθύω, turbo, bullio.
Σμώμενος, σμηχόμενος, i. lauat⁹, Heſych. σμώμενος ἰᾶται, Dioſc. l. 1. cap. 82. infricatus ſanat.
Σμώνη, à vento ictus, us, ſeu percuſsio, Etym.
Σμώπτω, verbero.
Σμώχειν, Heſych. cum diligentia aliquid efficere. ¶ Σμώχειν, mandere, μασσᾶσθαι, Ariſtoph. ¶ Item Suid. λοιδορεῖν, conuitiari.

Σ O

Σοβάδες, αἱ, petulcæ & perſequentes meretrices, inſtabiles, αἱ πόρναι, Interpr. Ariſtoph.
Σοβαρεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, inſoleſco, & cum faſtu aliquid ago, efferor, ἐπαίρομαι, Heſych.
Σοβαροβλέφαρος, ὁ, ſuperciliosus, faſtuoſus, Epig.
Σοβαρὸς, οῦ, ὁ, ſibi placens, arrogans, inſolens, ferox. σοβαρὴ λέξις, oratio ſuperba & ſpecioſa, Plutar. Baſil. βαδίζειν μετὰ σοβαροῦ βαδίσματος, elatè & cum magna ſui fiducia incedere.
Σοβαρῶς, magnificè, ſtudioſè, diligenter, Suid.
Σοβὰς, idem quod σοβαρὸς, ſcortum, πόρνη, Eupol. in Comm. Ariſtoph. in Pace.
Σοβέομαι, conſternor, & turbulenter incedo, turbidè me infero. Vnde σεσοβημένος, turbidus, conſternatus & impotens animi, Plutarch. οὐκ ἀνδρὸς ἔργον ποιῶν, ἀλλὰ μειρακίου ἐμπλήκτου καὶ σεσοβημένου πρὸς δόξαν, præ nimia gloriæ cupiditate conſternati & impotentis.
Σοβέω, μ. ήσω, π. ηκα, improbè & inſolenter ingredior & obuios ſummoueo, Demoſth. contra Mid. καὶ τρεῖς ἀκολούθους ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ, improbè & inſolenter populum ſummouet. ¶ Item quatio, excutio, abigo, expello. σοβεῖν τὴν κόνιν, puluerem excutere, Xenoph. ¶ Item compeſco, cogo gregem. ¶ Pro vrgeo, de equite Laſcar. in Epigram. τί σοβεῖς κέντρον ἐρειδόμενος.
Σόβη, muſcarium caudæ equinæ. Et pili caudæ quibus muſcæ abiguntur, in Hippiatr.
Σογκώδης καυλὸς, caulis ſonceus, Theoph. σογκώδης ῥίζα, radix inanis & fungoſa Gaz.
Σόγχος, ſonchus, cicerbita, quam Apul. lactucam leporinam vocat, Dioſc. lib. 2. cap. 159. ¶ Eſt Sonchus etiam cibis expetitus olúſque agreſte, Theophr. lib. 4. hiſt. plant.
Σοὶ, tibi. Aliquando ſine accentu: Xenoph. φίλῳ σοι χρῆσθαι, te vti amico.
Σοίθης, loquax, arrogans, calumniator, Heſych.
Σεῖο, tui, pro σοῦ, poſſeſsiuum à σός.
Σολοικία, idem quod σολοικισμὸς, Bud. in Epiſt.
Σολοικίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſolœciſmum committo, ruſticè loquor, Laert. lib. 1. in Solone, φωνῇ σολοικίζω, lingua ſolœcizo, i. corruptè vtor. Plutarch. περὶ τοῦ ἀκούειν, Σολοικίζειν περὶ τὴν ἀκρόασιν, dicitur auditor, qui non attentè audiens geſtu aliquo incompoſito ineptit.
Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ, ſolœciſmus, teſte Gell. lib. 5. ca. 22. ab Aſinio Capitone, eiuſdémque ætatis aliis, imparilitas appellatus, à vetuſtioribus Latinis ſtribiligo. Solœciſmus verò eſt impar & inconueniens compoſitura partium orationis. Hoc nomine ſignificatur quicquid fit perperam, nec rectè nec ordine peragitur: vt σολοικισμὸς τῶν ἡδονῶν, Lucian.
Σολοικιστὴς, ὁ σόλοικος, ineptus, Lucian.
Σόλοικος, vt σόλοικος λόγος, Anacr. oratio vitioſa & praua propter incompoſitionem partiũ. ¶ Item qui certæ alicui culpæ hærent, & qui inepti ſunt, Plutarch. in Polit. præceptis, οὐχ ὥσπερ ἔνιοι τῶν ἀπειροκάλων καὶ σολοίκων. ¶ Item indiſcretus, ſuperbus, elatus, intemperans.
Σολοικοφανὲς, έος, τὸ, ſpeciem habens ſolœciſmi.
Σόλος, ου, ὁ, diſcus, quem exercitationis gratia iaciunt, ferreus orbis, Interp. in Iliad. ψ.
Σομφὸς, οῦ, ὁ, χαῦνος, παχὺς, inanis & fungoſus, velut ſpongia: laxus, Hippocr. φθέγγεται σομφὸν, obſcurè loquitur, Interpr. ¶ Σομφὸς Subſtant. Plin. lib. 20. cap. 3. cucurbita ſilueſtris.
Σομφότης, ἡ, inanitas, fungoſitas Plin.
Σομφώδης, εος, ὁ, mollis, laxus, Heſych.
Σόος, οῦ, ὁ, ſaluus, integer, ſanus. Vnde οἰνοσόος, vinum ſeruans, apud Nonn.
Σορραϊσμὸς, οῦ, ὁ, coaceruatio ac miſcella quædam ex variis ac diuerſis idiomatibus.
Σορδισμὸς, ſolœciſmus, Heſych.
Σορέλλω, dicterium in ſenes: nã σορὸς ſepulchrũ.
Σορεύω, μ. εύσω, π. κα, cadauera cumulo: cõgrego.
Σορηδὸν, ſimul, aceruatim, σωρηδόν.
Σορίτης, ου, ὁ, ſyllogiſmi ſpecies, q. acerualis.
Σοροβλέφαρος, ου, ὁ, ſuperbus, arrogans.
Σοροδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, capularis dæmon, valde ſenex, ſepulchralis larua, Plut. περὶ ἀγωγ.
Σοροπηγὸς, οῦ, ὁ, pollinctor, veſpillo, libitinarius. ¶ Item capſularum, quibus mortui efferũtur, faber. ¶ Dicitur & Σοροπηὸς, Poll.
Σορὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, vrna, loculus, ſepulchrum, cumulus oſsium & cadauerum, conditorium Suet. σοροὶ σαρκοφάγοι γίνονται ἰσχναίνουσαι τὰ σώματα, fiunt loculi qui corpora erodunt, &c. Dioſc. l. 5. c. 142. ¶ Generaliter pro omni cumulo.
Σόρπης, ſyllogiſmi ſpecies.
Σορφνὶς, ίδος, ἡ, abies vetuſta.
Σὸς, σοῦ, ὁ, tuus. τὸ ἐμὸν καὶ τὸ σὸν, commodum meũ & tuum, Sophocl. in Electra.
Σόασος, ſtadium, inſtrumentũ geometricũ, Heſy.
Σοῦ, tui, λέγειν περὶ σοῦ, Xenoph. de te dicere.
Σοῦ, ἴθι, τρέχε, ὅρμα, Varino, curre, propera.
Σουβλίζω, μ. ίσω, penetro ſubula, ſubigo.
Σοῦβος, ὁ, nomen animalis apud Ælianũ & Oppianum, lib. 2. de venatione.
Σουδάριον, τὸ, ſudarium, Act. 19, & Ioann. 11.

Σουρεντι-

Συρεντῖνος οἶνος, ſurentinum vinum, Dioſcor.
Σῦσα, τὰ, Suſa metropolis Perſidis. ¶Item flores, apud Phœnicas, Etym.
Σύσθω, apud Sophocl. περικινείσθω, moueatur.
Σούσινον, ου, τὸ, oleum ex liliis cõfectum, vnguẽtum lilinum, Dioſc. lib. 1. cap. 63.
Σῦσις, motus, impetus, iter, curſus.
Σῦσον, lilium, flos, apud Phrygas, Etym.
Σοφία, ας, ἡ, ſapiẽtia, Philopon. ἔστι δὲ σοφία ἡ ταυτὸ πάμπαν τῇ ἐπιστήμῃ, ſcientiæ autem par eſt aut eadem ſapientia. ¶Σοφία pro facultate & ſcientia, lib. 2. Plat. de Rep. διδάσκαλοι σοφίαν δημηγορικὴν καὶ δικανικὴν διδόντες.
Σοφίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, ſapienter ago vel loquor, arte vtor, Accuſat. Ariſtoph. νεφ. ἀεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι, ex arte ago & ſapienter. ¶Capitur & in malam partem, pro fallo, impono ſermone, ſubdolè ratiocinor, fruſtror & eludo, vafrè ſubdoléque excogito, captioſè ago. δεῖ μὴ σοφισθῆναι καθαρμὸν, oportet purgationem non doloſè agi, Nazanz. τῶν σοφιζομένων τινὲς θῆλυ φασὶν εἶναι τὴν σελήνην, nonnulli cauillo ſexum fœmineum lunæ tribuunt, Ariſtot. lib. 7. Anim. ¶Σοφίζομαι, doceor ab alio, percipio ſapientiam, intelligo, Xenoph. τοιαῦτα γὰρ ἐμελετῶμεν καὶ ἐσοφιζόμεθα, i. animo agitabamus & docebamur. σεσοφισμένος ἀνὴρ, vir ſapiens, Phocyl.
Σοφίζω, μ. ίσω, π. ικα, doceo ſapientiam, erudio.
Σόφισμα, ατος, τὸ, argutiæ, ſubtilitas, cauillum, fraus compoſita, calliditas, artificium. σοφίσματα χρωμάτων, colorum fuci, Naz. in Orat.
Σοφισματικὸς, fraudulentus.
Σοφισμὸς, callida nimis & coacta interpretatio.
Σοφιστεία, inanis ſapientia.
Σοφιστεύω, μ. εύσω, π. ευκα, argutor: doceo, philoſophor, rhetorica profiteor, Hermog.
Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, rhetor, præceptor, artium magiſter. σοφιστὴς λόγων, rhetor, Plutarch. ¶Item ſimulator, cauillator, captionum artifex. θρήνων σοφιστὴς, lamentorum artifex, & magiſter, Lucian. περὶ πένθους. ¶Olim σοφισταὶ dicebantur philoſophi & ſapientiæ profeſſores: deinde rhetores: proſtremò abiit nomen in inuidiã, vt σοφισταὶ dicerentur qui fictam quandam ſapientiæ ſpeciem iactitarent. Vide Lucian. in Fugit. Interp. Thucyd. li. 3. Plut. in Themiſt.
Σοφιστία, ἡ, ſapientia.
Σοφιστιᾶν, argutari, ſophiſtam agere, Plutarch.
Σοφιστικὴ, ars cauillatrix Quintil. lib. 7. cap. 4.
Σοφιστικὸς, cauillator, doloſus. σοφιστικὸν διλήμματον, deprauata complexio Trapezunt.
Σοφιστιώντων, τῶν, Plutarch. argutantium.
Σοφιστομανῶ, mirè ſtudioſus ſum.
Σοφίστρια, ἡ, magiſtra.
Σοφοκλεῖς, οἱ, laudicœni, qui propter cœnam, q. laudabant orantem, Plin. in Epiſt. lib. 2.
Σοφὸς, οῦ, ὁ, ſapiens, doctus, acutus, ſcitus, peritus, prudens, ſciens, argutus, aſtutus, callidus, vafer, ſolers, Plat. in Apolog. εἴ τις περὶ τῶν τοιούτων σοφός ἐστι, ſi quis talium callens eſt. Cum Accuſ. ibidem, κινδυνεύω ταύτην εἶναι τὴν σοφίαν σοφὸς, videor hac ſapientia præditus. Et cum Dat. Sophoc. λέγει γνώμῃ σοφὸν φῦναι τοιοῦτον ὄντα, dicit mente ſapientem eſſe, qui talis ſit. ¶Σοφοὶ apud veteres dicebantur cuiuſlibet opificii artifices, vt Iliad. ό. annotat Euſtath.
Σοφόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſapientem reddo.
Σοφρονιστῆρες, Auicennæ dentes ſenſus vel intellectus: Latinis genuini, Ariſtot. κραντῆρες.
Σοφρόνος, ου, ὁ, prudens.
Σοφῶς, ſapienter, aptè, ingenioſè, Ariſtoph νεφ.
Σόω, ſeruo, κινῶ, ὁρμῶ. ¶Σοναύτης, ου, q. ſoſpitator nautarum, Apoll. Interpr. lib. 2.

Σ Π

Σπάδιξ, ικος, ἡ, genus muſici inſtrumenti. ¶Σπάδιξ, τῆς φοίνικος κλάδος Polluci, auulſus è palma termes. ¶Σπάδιξ, puniceus color.
Σπαδίξας τὸ δέρμα, pellem detrahens.
Σπάδιον, ου, τὸ, ſtadium, Dorienſium lingua.
Σπάδων, ονος, ὁ, ſpado, i. qui vi caſtratur, ἐκτομίας.
Σπαδὼν, ἡ, contractio, ſpaſmus, Nic. in Alexiph.
Σπαδωνισμὸς, caſtratio.
Σπάζω, μ. άσω, π. ακα, diuello, traho, Philoſtr.
Σπάθα, vel Σπάθη, ης, ἡ, rudes ſiue rudicula, vt ſpatha, & ſpathula apud Celſum & Colum. Apud Dioſc. li. 1. à Marcello Rudis exponitur. ¶Idem ibidem interpretatur operimentum fructus palmæ. ¶Apud Lycoph. rem⁹. ¶Poll. σπάθην, i. pediculum, exponit, vnde dependent palmæ fructus, vtitur Herodot. & Xenoph. ¶Σπάθη etiam Græcis dicitur arbor quæ & ἐλάτη, i. abies, cuius lachrymam quoque ferè ſpathen appellant, teſte Hermol. in Corollario Dioſc. ¶Σπάθη Hippocr. περὶ ἀδένων, i. ὠμοπλάτη, ſcapulæ. ¶Σπάθη, ſpatha Apuleio, i. gladius maior & latior. ¶Σπάθη apud Poll. de equis, ligneum quoddam inſtrumentum purgandis equi iubis & crinibus. ¶Eidem eſt etiam ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, inſtrumentum textoris, cuius pulſu tela arctatur deſatúrque. ¶Σπάθαι, coſtarum oſſa, Eidem.
Σπαθάλιον, τὸ, σπάδιξ, termes, ſpathalium.
Σπαθάω, μ. άσω, π. ακα, conſumo, prodigo facultates, minuo, diſsipo, dilapido, Lucian. de Luctu σπαθήσω dicit in futuro. ¶Item telam texo: Vnde σπαθητὸς χλαῖνα apud Sophocl. & σπαθητὰ ὑφάσματα. ¶Vtitur etiam hoc Demoſth. pro ſtruo, ἐν τῷ περὶ παραπρ.
Σπάθημα, ατος, τὸ, denſitas, πύκνωμα.
Σπάθησις, ἡ σπαθάλη, Suid. rudicula, ligula.
Σπαθίουρος, ſerpens de quo Aetius li. 4. Serm. 1.
Σπαθίναι, οἱ, ceruorum genus, Euſtath. Iliad. θ.
Σπαθίτης, ου, ὁ, Trallian. οἶνος σπαθίτος, Ægin. vinum ex palmulis quæ & dactyli & cariotæ.
Σπαθομήλη, ſpecillum latum, Hippocr.
Σπαίρω, μ. αρῶ, trepido, palpito, ſalio, efflo ſpiritum, Epigr. li. 6. θρέψεν ἔτι σπαίροντα τὸ γερόντιον, nutri adhuc palpitantem vetulum.

Σπαλανία, oculorum morbus, cæcitas.
Σπάλαξ, ακος, ὁ, talpa, Ariſt. in Acharn. ¶Item genus herbæ, Theoph. lib 1. hiſt. plant. cap. 11.
Σπάλεθρον, τὸ, Poll. inſtrumentum eſt piſtorum.
Σπαλὶς, nouacula, ψαλίς.
Σπαλίσσομαι, turbor, laceror.
Σπαλίωνες, inquit Suid. πλέγματα μηχανικά. muſculos Latini vocant, & pluteos.
Σπανακὸν, ab Architrenio Adriopolit. vocatur olus, quod vulgò vocamus *eſpinards*.
Σπάνη, ης, ἡ, paupertas, raritas, penuria, inopia.
Σπανία, raritas, σπάνις, σπανιότης, Heſych.
Σπανιάκις, rarò, Hermog. de Inuentione.
Σπανίζομαι, & Σπανίζω, μ. ίσω, π. ικα, indigeo, careo, Genit. σπανίζεις ἀργυρίου, argenti laboras penuria, rarum habes & paucū, Ariſtoph. νεφ.
Σπάνιος, ου, ὁ, rarus, pretioſus, Interp. Thucyd.
Σπάνις, ιος & εως, ἡ, raritas, egeſtas, penuria. ἐν σπάνει καταστῆναι, penuria laborare, Hermog.
Σπανιότης, raritas, σπανία & σπάνις, Heſych.
Σπανίως, rarò, parcè.
Σπανὸν, rarum, pretioſum. ¶Σπανοπώγων, cui rara barba: cui opponitur δασυπώγων, Poll.
Σπανοσιτία, ἡ, penuria annonæ, Xeno. Ἑλλην. 4.
Σπανόφυλλος, rara folia habens, Theophr.
Σπάομαι, σπάω, traho, ἀγρεύω.
Σπάραγμα, ατος, τὸ, laceratio Cic. auulſio.
Σπαραγματώδης, ὁ, iurgioſus.
Σπαραγμὸς, ὁ, conuulſio, laniatus, laceratio.
Σπαραδικὰ, τὰ, quæ ſparſim degunt, inciuilia.
Σπάραξις, laniatus, laceratio Cicer.
Σπαράττω, μ. άξω, π. αχα, vnguibus lacero, Poll. vellico, dilanio, diſcerpo, Actiu. Accuſ. σπαράττειν τὸν στόμαχον, proritare ſtomachum.
Σπαργανίζω, μ. ίσω, π. ικα, faſciis inuoluo, Heſio.
Σπαργάνιον, ſparganion herba, Dioſc. lib. 4. c. 22
Σπάργανον, ου, τὸ, faſcia, cunabula. ¶Σπάργανα, item monumenta, Donat. in Eunuchum.
Σπαργανοῦται, faſcia inuoluitur.
Σπαργανῶ, faſciis inuoluo, Accuſat. ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, Luc. 12. σπαργάνοισιν ἐρίοις αὐτὰ, cunabulis ex lana obuoluunt, Ariſt. lib. 7. Anim.
Σπαργάνωμα, σπάργανον, faſciæ, cunabula.
Σπαργάνωσις, εως, ἡ, malum eſt quo mulieres iam recentes à partu laborant, quum lactis copia mammillæ tumefactæ ſic diſtendūtur, vt vix ferre queant, Dioſc. lib. 2. cap. 132. Plin. ſororientes mammas vocat, lib. 31. cap. 6.
Σπαργάω, μ. άσω, π. ακα, turgeo libidine, luxurior. ὀλιγαρχίαν σπαργῶσαν καὶ θυμουμένην, oligarchiam ferocem & feruidam, Plut. in Lyc. ¶Item, deſidero, appeto, auellor à re cupita, doleo ob rem ablatam. ¶Dicitur quoque de vberibus lacte turgentibus, Dioſc. lib. 5. c. 21. ¶Σπαργέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem.
Σπάργη, ira, ὀργή.
Σπαρεὶς, ſatus, ſeminatus, qui ſemen excepit, in quem incidit ſemen, Matth. 13.
Σπαρίζω, ſalto & moueor vt piſcis, Etym.
Σπαρίχιον, τὸ, corbis, ſportula, Poll.
Σπαρνοπόλιος, ου, raros habens canos.
Σπαρνὸς, rarus, paucus, tenuis, diſperſus.
Σπάρος, piſcis genus, Etym. & in Epigr.
Σπάρτη, ης, ἡ, filū, linea, carpentarii rubrica, ſcirpus. ¶Sed σπαρτὴ, vrbana Gaz.
Σπαρτιάτις, ager Spartanus, Plut. in Apophth.
Σπαρτιάτις, ίδος, ἡ, Spartana mulier.
Σπάρτιον, ου, τὸ, ſpartum vel geniſta, genus fruticis, de quo Dioſc. lib. 4. cap. 248.
Σπαρτίον, funiculus, funis, Ariſtoph.
Σπάρτον, ου, τὸ, funis, rudens, Iliad. β.
Σπαρτοπλόκος, Poll q. reſtiarius, qui ſparteas reſtes conficit: qui has vendit Σπαρτοπώλης.
Σπαρτοπόλιος, canities. In Tragœdia autem virili ſpecie nigra ac ſubpallida: in Comœdia verò, muliebri erat habitu ſpartopolios, canitiem & ipſa verbo tenus indicans, ſed inter iuniores perſonas, vt tamen intelligeretur aliquando meritorium ſcortum fuiſſe, Hermol. in Plin.
Σπάρτος, ου, ὁ, ſpartus de genere vitilium, Dioſc. lib. 4. cap. 248. ¶Σπάρτος μακρὸς, genus exercitii longo & raptorio machinamento, Cælio Aurel. Chronion lib. 5. cap. 12.
Σπαρτὸς, οῦ, ὁ, ſeminatus, ſatiuus, Dioſc. li. 3. c. 45.
Σπάσμα, ατος, τὸ, conuulſio, contorſio, diſtentio, Plat. in Tim. σπάσματα λαμβάνει, cōuulſis corripitur, Gaz. in Probl. ¶Item Σπάσμα, gladii acies, mucro, Plut. in Othone, κατεμάνθανε τὸ σπάσμα πολὺν χρόνον, mucronem diu tentauit & explorauit.
Σπασμάτια, diſtētiones Gaz. 9. hiſt. pl. Theop.
Σπασματώδης, euellens, conuellens.
Σπασμὸς, οῦ, ὁ, contractio, conuulſio, diſtenſio neruorum Corn. Celſo lib. 2. cap. 1. cōtractio neruorum Plin. Ariſtot. lib. 7. Animal. cap. 12. & Galen. in definitionibus. ¶Σπασμὸς κυνικὸς inquit Scribonius Largus, cùm in vtramlibet partem deprauata eſt ſpecies.
Σπασμώδης, conuulſus.
Σπαστικὸς, οῦ, ὁ, cui intus aliquid euulſum eſt. ¶Item qui attrahit.
Σπαταγγίζειν, turbare, ταράσσειν, Heſych.
Σπάταγγος, ſpatangus, ſpecies echinorum, Ariſtot. lib. 4. Anim. Et Athen. lib. 3.
Σπᾶται, deorſum labitur.
Σπαταλάω, in deliciis viuo, Iacob. 5. ¶A Σπατάλη cibi genere delicati, atque ſcitamentum aliquod: quòd ſi ἀπὸ τοῦ Σπαθαλίου dicatur, ſcribendum eſſet Σπαθαλάω. Eſt verò Σπαθάλιον, muliebre ornamentum armillæ loco & brachialis, quod & ſpathalium Latini dicunt, vt Tertull. & Claudian.
Σπατάλη, cibus, deliciæ, ἡ τρυφὴ, voluptas, lux⁹.
Σπατάλημα, luxus ſumptuum, in Epigr.
Σπατάλιον, ornamentum fœminarum.
Σπαταλῶνες, qui dicantur vide Athen. lib. 8.
Σπάτιος, ου, ὁ, coriaceus.
Σπατίλη, ης, ἡ, hominis excrementum, ſtercus ſiue merda non ſolida, ſed humida ac liquida, Hippocr.

Hippoc. lege Σπατίλη. ¶Σπατίλας accipi pro raſuris corii, Comment. Ariſtoph. in Pace.

Σπάτος, εος, τὸ, corium, pellis.

Σπάω, μ. άσω, π. ακα, traho, ſtringo, cõtorqueo, educo, attraho. τὸ ξίφος σπᾶν ſiue σπάσασθαι, enſem ſtringere, Ariſtoph. in Ran. ¶Σπάω de bibente magno hauſtu, i. poculum exhaurio & exſicco, Suid. σπασάμενος ἀκράτου, hauſto meraco. Tranſlatè verò dixit Nazanz. in Orat. μὴ σπάσῃς θάνατον, ne mortem haurias.

Σπεῖμα, funis.

Σπεῖον, τὸ, ſpecus, antrum.

Σπεῖος, τὸ σπέεος, vel σπείους, τὸ, ſpelunca.

Σπεῖρα, ας, ἡ, ſpira, flexuoſa linea orbéſque in ſeſe non recurrentes, quales in ſpiris ſerpentiũ, & in complicatis conuolutíſque rudentibus, Ælian ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τὸν νεκρὸν συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς. ¶Nec non ſpiræ, apud Plin. lib. 19. cap. 35, in cenſu ponuntur muliebris ornatus: vulgò vocant *doreures & brodeures*. ¶Σπεῖρα etiam ſiue ſpirula Seruio, baſis eſt columnæ (præſertim Ionicæ Polluci) vnius tori aut duorum, vt ait Feſt. ¶Cato item ſpiram poſuit inter piſtoris opera, c. 77. ¶Σπεῖρα etiam τάξις στρατιωτική, φάλαγξ, Appiano in Annib. cohors, hominum caterua.

Σπειράομαι, μ. άσομαι, π. αμαι, contraho in ſpiram, ſicut ſerpens vel canis dormire volens, Depon. ¶Dicitur etiã Σπειράω, σπειρῶ, Suid.

Σπειραία, ας, ἡ, Spiræa, frutex lentus & vitilis ita vt in ſpiram torqueri poſsit, vnde & nomen ἀπὸ τῆς σπείρας, Theophr. hiſt. lib. 1. cap. 23.

Σπειραχθέα, magna animalia venenata, quòd iis ſpira caudáque velut oneri ſit, Nicand.

Σπειρηδὸν, cohortatim, per cohortes. ¶Item in orbem, inſtar ſerpentis, conuolutim.

Σπείρημα, conuolutio, ſpira, volumen, Diony. de Sit. orb. ¶Item ſemen, Nicand.

Σπεῖρον, τὸ, ſupparus vel ſupparum, veſtis linea quam ſubuculam etiam vocat Feſt. ¶Grãmatici Σπεῖρα, τὰ, exponunt ἱμάτια, i. veſtes. ¶Σπεῖρον etiam pro velo exponunt.

Σπειροπώλης, ſiue ἱματιοπώλης ἀγορὰ, Athenis forum veſtiariũ: παρὰ τὸ Σπεῖρον, i. veſtis, Poll.

Σπείρω, μ. ερῶ, π. ἔσπαρκα, ἀόρ. β. ἔσπαρον, ſemino, gigno. σπείρειν σπέρματα παλλακῶν, liberos ex concubinis ſuſcipere, Plat. de Leg.

Σπειρώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, multa habẽs inuolucra, Nic.

Σπείσασθαι, inducias facere, Cicer. ad Atticum.

Σπεῖσις, ἡ, libatio, σπονδή.

Σπεκλάριον, lapis ſpecularis Plin.

Σπεκλοῦν, ſonitum edere in coitu, coire, Ariſtoph. Comment. in Plut.

Σπέκλωμα, τὸ, ſonus qui editur in Veneris opere: poppyſma Martiali, & frictus Iuuen.

Σπεκουλάτωρ, ορος, ὁ, ſpiculator, Marc. 6.

Σπέλεθος, ου, ὁ, ſtercus, Interpr. Ariſtoph.

Σπέληξ, muliebre veſtimentũ, ἡμιδιπλοΐδιον Suid.

Σπέλλιον, ου, τὸ, Æolicè, armilla.

Σπενδεῖον, ου, τὸ, vas libaminibus dicatũ, Athen.

Σπενδέσκω, libo, ſacrifico.

Σπενδὴ, libamen.

Σπένδομαι, μ. σπείσομαι, π. ἔσπεισμαι, paciſcor, fœdus percutio, ſpondeo, tranſigo. σπένδομαί σοι, tecum paciſcor, Demoſth. ſic Ariſtoph. & Xenoph. σπένδομαί σοι ἀναχώρησιν, fide interpoſita veniam tibi do abeundi, Thucyd. σπένδονται πρὸς τὸν Ἀθηναίους, fœdus cum Athenienſibus percutiunt, Eidem Thucyd. ¶Σπενδοποιοῦμαι, idem, Athen. de Alexandro, ἀεὶ ὅτε τύχοι σπενδοποιούμενος.

Σπένδω, μ. σπείσω, libo, ſacrifico. μὴ σπένδειν θεοῖς ἐξ ἀμπέλων ἀτμήτων, diis nõ libare ex vitibus amputatis, Plut. in Numa. Et cum Accuſ. σπείσας δ' αἴθοπα οἶνον, Hom. ¶Cũ Gen. Ian. Laſcaris, σπένδετε πηγῆς, libate ex fonte.

Σπέομαι, ſequor, Depon.

Σπέος, εος, τὸ, ſpelunca, ſpecus, σπήλαιον.

Σπέργουλος, ſilueſtris auicula, Heſych.

Σπεράδος, άδος, ſemen, Nicand. in Ther.

Σπέρμα, ατος, τὸ, ſemen, ſemen genitale: quid differat à γονὴ vide apud Marcell. Dioſc. li. 3, & lib. 4. ¶Σπέρμα παρέχειν tranſlatè dicitur pro authorem alicuius eſſe, (quod & ſemen eſſe dixit Cicero) Demoſth. περὶ στεφ.

Σπερμαίνω, ſemẽto, ſemẽ emitto, genero, Heſio.

Σπερματίας, ου, ὁ, cucumeris ſpecies.

Σπερματίδες, αἱ, ſeminariæ venæ, Ariſt. 3. Anim.

Σπερματίζω, ſemen efficio, ſemento. Σπερματίζον λίνον, linum folliculos germinans, Exodi 9.

Σπερματικὸς, ἡ, ὁ, ſeminalis Columel. οἱ σπερματικοὶ πόροι, meatus ſemini attributi, Aphr.

Σπερμάτιον, paruum ſemen, ſemunculum, Barb. lib. 2. Dioſcor. cap. de Chelidonia.

Σπερματισμὸς, ſementis, ſeminis emiſsio, ſeminis ſatus, Theophr. hiſt. lib. 7. cap. 4.

Σπερματῖτις, ἡ, ſeminaria vena, vt Gaz. in Ariſt.

Σπερματουμένη γῆ, ſeges Gaz. l. 3. c. 2 de Cauſ. p.

Σπερματώδης, q. ſeminoſus, Ariſtot. in Problem.

Σπερμεῖον, ſemen, τὸ σπέρμα, Nicand.

Σπερμοβολεῖ, ſemen genitale emittit.

Σπερμολογία, ας, ἡ, collectio ſeminis auium quando ſeminatur. ¶Et φλυαρία, loquacitas.

Σπερμολόγος, ου, ὁ, ſeminilegus. Quo nomine dicta eſt auis, Ariſtot. quam Gaza frugilegam tranſtulit: quòd roſtro refoſſa ſemina colligat atque depaſcatur. ¶Σπερμολόγοι inde dicti ſunt viles homines qui, vt frugilega auis, ſemina colligentes in foro è ſaccis effuſa, alieno ſumptu vitam tolerant, Euſtat. in Homer. ¶Σπερμολόγος etiam dictus eſt ὁ σπείρων τὸν λόγους, qui libens verba funditat, vt dixit Plautus, verboſus, nugator, loquutuleius, blatero, loquax, Athen. lib. 8 Demoſth. περὶ στεφ. & Act. 17. ¶Hinc Σπερμολογῶ, nugor, verba loquaciter fundo & deblatero, Euſt. in Hom.

Σπερμοφορεῖν, ſemen ferre, in ſemen abire, Plin. & ſementare, Theophr. hiſt. plant. lib. 1. ca. 3. ¶Σπερμοφόρος, ſemen referens, in Epigr.

Σπερμοφυεῖν, ſemen producere, ſemen proferre,

lib 7.hiſt.plant.Theophr.

Σπερμοφυὴς,ſemine erumpens.

Σπερὸς,ȣ̃,ὁ,curuus.

Σπερχω,ſemino,iraſcor,minor,perſequor.

Σπερχθεὶς,turbatus,irritatus,apud Herodot.

Σπερχνὸς,ȣ̃,ὁ,acris,feſtinans,diligens,Heſych.

Σπέρχομαι,propero.σπέρχεσθαι ἐρετμοῖς, incumbere remis,Homer.Nicand.νῆια θ' ὡς σπέρχονται ὑπὸ πλεκτῇ θηλὶ κιέσσῃ,i.ἐλαύνονται. ¶Item inſequor,Eidem Nicand in Ther.

Σπέρχω,vrgeo,hortor,ingruo,excito,Heſych.

Σπευδάζω,ſtimulo,Inter Hom.in verbo ὄβριμος.

Σπεύδω,μ.σεύσω,π.σπεύκα,feſtino, propero, Accuſ. σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν,ad principatum propero,Thucyd.σπεύδω εἰς ἄφενον,Heſiod.σπεύδω πρὸς σὲ,Ariſtoph. σπεῦδ' ἐκ φρυγῶν μοι,Euri. feſtina redire, matura reditum. ¶Σπεύδειν apud Homer.ἐνεργεῖν,καὶ κακοπαθεῖν,Suid.

Σπεύσιμοι,οἱ,publici miniſtri.vide Σπουσίνιοι.

Σπευστικὸς,feſtinator Quintil.

Σπῆϊ,ſpeluncæ,Dat.à σπέος,Heſiod.in Theog.

Σπηλάδιον,paruū antrū, Theopōpo apud Poll.

Σπηλαιώδης ὑποσκαφὴ,ſpecus ſubcauatus.

Σπήλαιον,ου,τὸ,& Σπῆλυγξ,γος,ὁ,ſpelunca, Arg.

Σπηλώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,plenus ſpeluncis, Polluci.

Σπήλωνες,lapides prægrandes itineribus proiecti pontis loco in hyeme,Heſych.

Σπιδὲς,έος,τὸ & Σπίδιον,ου,τὸ,longum,multum, prolixum,Æſchyl.σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

Σπιδνὸς,ȣ̃,ὁ,denſus,πυκνὸς,συνεχὴς,Heſych.

Σπιδόθεν,Aduerb.eminus,procul,Antimach.

Σπίζα,ἡ,auicula paſſeri ſimilis:aliâs σπίζη.Gaz. vertit in Ariſtot. fringillam.

Σπιζίας ἱέραξ,accipiter fringillarius,Gaz.ex Ariſtot.lib.8.Anim.cap.3.

Σπίζια,τὰ,aues.

Σπιζίτης,ὄρνεόν τι αἰγιάλιον,fringillagoauis Gaz.

Σπίζω,extendo.ἐκτείνω,Interpr.Ariſt. in Veſp.

Σπιθαμὴ,ῆς,ἡ,palmus magnus, i. menſura quæ fit à pollice ad minimum digitum manu extenſa : menſura duodenum digitorum, Bud. Latini dodrantem appellant. Dicta σπιθαμὴ, παρὰ τὸ ἀποσπᾶσθαι τοὺς δακτύλους,à diducendis digitis.Gaza in Ariſtot.palmam vertit.

Σπιθαμιαῖος,ου,ὁ, qui palmæ habet aut ſemipedis longitudinem,palmaris,vnius palmi.

Σπιθαμώδης,dodrantalis,Dioſc.lib 4.cap.59.

Σπιλὰς,άδος,ἡ,ſaxum concauum in aqua,aut circa mare,petra. ¶Item glarea, vel terra glareoſa,Theophr.de Cauſ lib.2.cap.5.

Σπιλέω,μ.ήσω,π.ηκα,contamino, Actiu.

Σπίλη,ης,ἡ & Σπῖλον,ου,τὸ,macula. ¶Et fides, χορδὴ ἐξ ἐντέρου. ¶Σπῖλα,fraces,στέμφυλα.

Σπιλόομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,ſordeſco, maculor.

Σπῖλος,ου,ὁ,labes,nota, inquinamentum Gell. næuus,macula faciei,Dioſc. lib.1.cap.39,αἴρει δὲ καὶ σπίλους ἐκ προσώπου,emendat maculas faciei. ¶Item pumex,ſcopulus. ¶Σπῖλον,p inſula Lycophr.poſuit. ¶Ab Atticis σπῖλος non dicitur,ſed κηλὶς,Phrynich.

Σπιλόω,maculo,ῥυπόω.

Σπίλωμα,ατος,τὸ,μιασμὸς,macula,labes,næuus. ¶Item locus ſalebroſus,ſaxum aſperum.

Σπιλωτὸς,ȣ̃,ὁ,maculoſus.

Σπινδαρις,Ariſt.de hiſt.Anim.auis inter raras & peregrinas,incendiaria Plin.lib.10.cap.13.

Σπινθαρυγες,ſcintillæ,καὶ λαμπηδόνες.

Σπινθὴρ,ῆρος,ὁ,ſcintilla,Ariſt.πλ. ¶Σπινθηρίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſcintillo,Neutr. ¶Σπινθηροειδὴς, ſcintillans.

Σπῖνος,& Σπίνος,ου,ὁ,paſſeris genus,Gaz.li.3. Grām.Scribitur Σπίννος apud Ariſtop. in Auib.Apud Suid.etiam Σπινθία.

Σπίρα,idem quod σπεῖρα,Etym.

Σπλαγχνεύειν,exta in manus aſſumere, & attrectare:quod fiebat vbi coniurati ſe iureiurando & religione arctiſsima aſtringerent, Dioni. ¶Item extorum participem eſſe: Inde conuiuari atque vnà epulari:vt qui conſortes ſacrificii fuiſſent,eſſent & conuiuii, Ariſt.ὀρν.

Σπλαγχνίζομαι,μ.ίσομαι,π.ισμαι,miſereor, miſericordia tangor.ἐσπλαγχνίσθη περὶ αὐτῶν, affectu miſericordiæ tactus eſt erga eos,Matt. 9.

Σπλαγχνικὰ φάρμακα, medicamēta quæ ad viſcerum morbos condiuntur,Dioſcor.

Σπλαγχνισμὸς,commiſeratio.

Σπλάγχνον,ου,τὸ,viſcus Gaz.in Ariſtot.inteſtinum in parte ſiniſtra ſitū è regione hepatis, Plat.in Timęo. ¶Σπλάγχνα,τὰ, inteſtina,interna exta & vitalia,viſcera,τοῦ ἱερείου σπλάγχνα,victimæ exta,Plut.in Galb. σπλάγχνον ἔντονον,cor intentum,i.immotū,Eurip. ¶Σπλάγχνον,miſericordia,affectus animi, ingenium, mores,Eurip.in Medea.

Σπλαγχνόπτης,ου,ὁ,exta torrens.

Σπλαγχνοσκόπος,ου,ὁ,extiſpex.

Σπλαγχνοτόμος,ου,ὁ,q.viſcerator,ſector viſcerū.

Σπλαγχνοφάγος,viſcera edens.

Σπλεκοῦν,coire,παρὰ τὸ πλέκεσθαι.Vnde διεσπλεκωμένη,pro ſubagitata, Plutarch in Numa.

Σπληδὸς,ȣ̃,ὁ,cinis,σποδὸς,apud Nicand.

Σπλὴν,ηνὸς,ὁ,ſplen, lien. σπλὴν ἐσκιρρωμένος, lien induratus,lib.2.Dioſc. ¶Σπλῆνες,ἢ σπλήνια,ſplenes & ſplenia, linteola non tantùm oblonga,vt voluit Heſych. ſed cuiuſcunque formæ,quibus illita vel excepta medicamenta adhibentur,Galen.6. Methodi. Splenia etiam vocat Martial.

Σπληνιᾶν,ſplenis doloribus vexari,Poll.

Σπληνικὸς,ȣ̃,ὁ,lienoſus,ſplenicus Plin.Galen.

Σπλήνιον,ου,τὸ,lien,ſplen. ¶Item emplaſtri genus longiuſculum ad figurā lienis, imò quacunque forma pro partium ſitu concinnatū, quo medicamenta,vel illita, vel excepta alioqui applicantur,Dioſcor.ſplenium vocat & Plin. ¶Σπλήνιον apud Theophr.li.6.de hiſt. cap.4. Gaza vertit colum ſequutus Plin. qui ita vertit li.21.ca.15. Ruell.eſt fuſus ſiue fuſum, & quidem melius.

Σπληνιόω,laboro vitio lienis.

Σπληνίτις, ιδος, ἡ, lienaria vera, Ariſt.l.3. Anim.
Σπληνώδης, lienoſus, Gal. ad Glauc. σπληνικός.
Σπογγεῖς, οἱ, vide Σπογγοτόμοι.
Σπογγιά, ᾶς, ἡ, accentu in vlt ma Atticè, ſpongia.
Σπογγίον, ſpongiola, Ariſtoph.
Σπόγγισμα, τος, τὸ, purgamentum, quod ſpongia obitur detergitúrque, Euſtath. in Odyſſ.
Σπογγοθῆραι, & Σπογγοκολυμβηταί. vide Σπογγότομοι.
Σπόγγος, idem quod σπογγιὰ, peniculum vertit Hermolaus lib.1. Dioſcor. cap. 182. ¶Σπόγγοι, Hippocrat. 4. Epidem. adenes, glandulæque ſpongioſæ iuxta fauces.
Σπογγοτόμοι, οἱ, vrinatores, i. κολυμβητῆρες, qui ſpongias piſcantur, Interpr. Æſchyl. qui & Σπογγεῖς vocantur, & σπογγοθῆραι, & σπογγοκολυμβηταί, Poll. ſpongiarii vel ſpongiatores.
Σπογγώδης, ſpongioſus.
Σποδεῖν, aras cinere expurgare, Interp. Ariſt. in Ran. ¶Itē cædere, percutere σποδούμενος πρὸς πέτρας φίλον κάρα, illidens & percutiens caput. ¶Item ſubagitare, ſubigere, coire, Ariſtoph. ἐν Ἐκκλησ.
Σποδιά, ᾶς, ἡ, cinis, σποδὸς, κονία.
Σποδιάς, ἡ, arbor quæ eſt veluti ſilueſtris prunꝰ, Theophr. lib. 3. hiſt. plant. cap. 7.
Σποδίζω, μ. ίσω, π. ικα, coquo ſub cinere, Plat. 1. de Rep. φηγοὺς σποδιοῦσι πρὸς τὸ πῦρ, ad ignem ſub cinere fagi glandes torrebunt. ¶Item ad cinereum colorem vergo, ſiue in cinerem redigo, Ariſtoph. in Veſp. - ἤ με κεραυνῷ Διαπυνθαλέῳ σπόδισον ταχέως, in cinerem redige.
Σπόδιον, ου, τὸ, q. cinerula. ¶Σποδὸς καὶ σπόδιον, ſpodos vel ſpodium: vulgò *Nil griſeum*.
Σποδίτης ἄρτος, panis ſubcineritius, Athen. l. 3.
Σποδοειδής, ὁ καὶ ἡ, cineritius. σποδοειδὴς τὴν χρόαν colore cinereus, Ariſtot lib. 8. Anim.
Σποδούμενος, ου, ὁ, vſtus, φρυγόμενος, Lycophr.
Σποδὸς, οῦ, ὁ, cinis ſordidus & in quo extincti carbones permixti ſunt, & aliarum rerum reliquiæ, Lucian. de Luctu. ¶Lycophr. vtitur pro incendio.
Σπολάς, άδος, ἡ, diphthera, veſtis coriacea, Poll.
Σπολὴ, ῆς, ἡ, ſtola.
Σπόλια, τὰ, lanæ ouium cruribus euulſæ.
Σποῦμαι, ſequor, ἕπομαι, μετέρχομαι.
Σπονδάζομαι, μ. άσομαι, fauorabilem mihi facio.
Σπονδαρχίαι, libamina immolatorum, Herodot.
Σπονδεῖον, ου, τὸ, vas ad libandum, Athen. 9.
Σπονδεῖος, ου, ὁ, ſpōdeus pes: à σπονδὴ, ſacrificiū.
Σπονδηφόρος, ου, ὁ, fęcialis.
Σπονδέω, moueo, agito.
Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libamentum, libatio, libamen σπονδὰς τοῖς θεοῖς ποιεῖσθαι, diis libationes facere, Xenoph. lib 4. Pæd. ¶Item induciæ, fœdus, confœderatio: nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire ſolebant: Ammoniꝰ diſtinguit à συνθήκαι. σπονδαὶ αἱ πρὸς πελοποννησίους, fœdera cū Peloponneſibus contracta, Thuc. ¶Pro vino quod libatur, Ariſtop.
Σπονδίζω, percutio: Item vro.
Σπόνδικες, οἱ, libantes in fœdere ſanciendo.
Σπονδοποιῶ, fœdus facio, Bud. in Epiſt. prior.
Σπονδοφορῆσαι, libare, Poll. Hinc σπονδοφόροι.
Σπονδύλιον, ου, τὸ, vertebra, σπόνδυλος, Ilia. ύ, ¶Item os ſpinæ extremum quod & ὀρροπύγιον καὶ κόκκυξ vocatur, Poll. ¶Item verticillus quo fœminæ nentes vtuntur in fuſorum ima parte. ¶Σπονδύλιον herba.
Σπονδύλη, ἡ, muſtella. γαλῆ παρ' ἀττικοῖς.
Σπόνδυλος, ου, ὁ, & Atticè Σφόνδυλος, ἡ, i. vertebra ſpinę dorſi, στροφεῖς, Poll. ¶Σπόνδυλος etiā in Architectura, ſculptura dicitur vertebrata ſiue verticillata, à vertebræ ſiue verticilli figura, quæ colūnis ornamēti ponitur, Athen. lib. 5. ¶Σπόνδυλοι, cardui ſatiui, i. cinaræ ſiue cacti fructus capitati. ¶Σπόνδυλος, piſcis, ſpondylus Plin. li. 32. cap. 11. meminit & Dorion apud Athen. lib. ζ. ¶Σπόνδυλος ſiue σφόνδυλος καὶ σφονδύλιον, ſpondilium herba Plin. Dioſc. lib. 3. cap. 90, & cap. 97. ¶Item Σπόνδυλος, inſtrumentum illud & ponduſculum quod nentes mulieres fuſorum imæ parti apponunt vt illos facilius torqueāt: Latini verticillū vocant vel vertibulum, Poll. etiā σφόνδυλος. ¶Σπόνδυλοι etiam dicebantur iudicum ænei calculi, Eidem Poll. lib. 8. ¶Σπονδύλους ſcribit Feſtus cubos appellatos fuiſſe. ¶Plinius etiam oſtreis ſpondylum tribuit, lib. 31. c. 6. callum interiorem exponunt. ¶Apud Martial. Epigr. lib. 7, ſpondylos, animalium oſsicula interpretantur.
Σπορὰ, ᾶς, ἡ, ſatio, ſatꝰ, ſeminatio, ſemētis, ſeges, Eurip. ¶Σπορὰ, generatio, genus, Sophocl.
Σποράδες, αἱ, Sporades inſulæ quædam ſic dictę quòd in mari ſitæ ſint quaſi palantes.
Σποράδην, ſparſim, vulgò, paſsim, palatim Liu. Arat. ἄλλοι δὲ σποράδην ὑποκείμενοι ὑδροχοῆϊ, *-ſub pedibus ſparſas radiantis Aquari*, Cicer.
Σποραδικὸς, ſparſus, diſperſus, ſoliuagus Cicer. σποραδικὰ, τὰ, ſolitaria, Ariſt. li. 1. hiſt. Anim.
Σποράς, άδος, ὁ, varios locos habitans, ſparſus, Eurip. in Rheſo σποράδα κέκτηται βίον.
Σπάργαι, αἱ, niſus ad pariendum.
Σπορεὺς, έος, ὁ, ſator, Xenoph. in Oecon. ¶Dicitur etiam ſeminator.
Σπορητὸς, ὁ, ſementis, tempus ſerendi Gaz.
Σπορθύγγες, coma hiſpida & ſqualida, Heſych.
Σπορθύγγια, ſtercus ouium pilularum forma.
Σπόριμος, ſatus, cultus, ſeges.
Σπόριμοι χῶραι, culta, loca quæ cōſerūtur, Dioſ.
Σπορὶς, ίδος, ἡ, ſporta, Nazanz. leg. σπυρίς.
Σπόρος, ου, ὁ, ſemen, ſemētis, ſeges. τὸν σπόρον ποιεῖσθαι, ſemina terræ mandare, Thucy. ¶Σπόρος, ſatio (vt exponit Cicer. ex Timæo) ſatus.
Σπουδάζομαι expetor, exiſtimor, ſum in clara hominū opinione, i. cenſeor. σπουδαζόμενος ὑπὸ τῆς πόλεως, qui ſummo ſtudio colitur à ciuibus, Plut. in Themiſt. ἐσπουδασμένα σιτία, accuratæ epulæ & cibi, Xenoph.

Σπουδάζω,μ.άσω,π.ακα,ſtudeo,aliquid diligenter facio,do operam,ſeriò ago,Plat.in Gorgia,εἰπέ μοι ὦ Χαιρεφῶν,σπουδάζει ταῦτα Σωκράτης,ἢ παίζει; ſeriòne hæc dicit,an iocatur? ¶Cum Dat. Lucian. σπουδάζοντες τῇ ἀγροικίᾳ,i.ſtudentes.¶Cum Accuſ.Galen.9.Therapeut. δοξοσοφίαν μᾶλλον ἢ ἀλήθειαν σπουδάσαι.¶Cum Infinit.σπουδάζοντες ἄρχειν,ambientes magiſtratum, Plutarch. in Camillo. ¶Cum Partic. σπουδάζω διδάσκων, diligenter ſtudeo,Xenop.in OEcon. ¶Cum περὶ & Genit.Plat.Epiſt.7,φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν σπουδάζω,inquiunt ea ſe callere quæ ſtudioſe meditor.¶Cum περὶ & Accuſat.Plat.περὶ τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάζειν,in legum procemiis elaborare. ¶Cum Dat. & ὅτι, Iſocrat. ad Nicocl.ἐφ' αἷς γνώμαις ἐκεῖνοι μάλιστα ἐσπούδασαν, in quibus elaborarunt. ¶Cum ὑπὲρ, Demoſth.σπουδάζειν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων.

Σπουδαιολογοῦμαι,affectatè & magno ſtudio adhibito loquor,Xenop.ἀναβάσ.1. Seriò loquor, ſeriò diſputo,Eidem in Sympoſ. ¶Accipitur etiam in ſignificatione Paſsiua, ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη,ſic eſt diſputatum,Eidem.

Σπουδαιολογούμενος,ſeriò loquens.

Σπουδαῖος,ου,ὁ,ſedulus, attentus,ſtudioſus, diligens, res ſerias tractans. σπουδαῖος γίνεται περὶ τοῦτον,Demoſth. ſtudioſus illius efficitur. σπουδαῖος αὐλητής,ἀλλ' ἄνθρωπος μοχθηρός,optimus tibicen, ſed homo nequam, Plutarch.

Σπουδαιότατον,præcipuum,Plat.de Leg.

Σπουδαίως, ſtudioſè, ſeriò, diligenter,attentè. σπουδαίως ἔχειν πρός τινα, erga aliquem bene affectum & animatum eſſe, ſtudioſè colere, Ariſtot. Rhetor.2.

Σπουδαρχία,ambitio.

Σπουδαρχιάω,& Σπουδαρχιέω, ſtudioſus ſum magiſtratuum gerendorum,ambitioſus ſum,ambio,Ariſtot.lib.5.Polit.cap.5.

Σπουδαρχίδης,ου,ὁ,ambitioſus,Ariſtop.Achar.

Σπούδασμα,τος,τὸ,ſtudiũ,res ſtudioſè affectata.

Σπουδαστέον,diligentia eſt adhibenda.

Σπουδαστής,fautor & factioſus,Gregor.

Σπουδαστικὸς,οῦ,ὁ,diligens,ſerius,Plat.

Σπουδὴ,ῆς,ἡ,ſtudium,diligentia,feſtinatio, ſedulitas,ſolicitudo.σπουδὴ γέγονε περὶ τούτων,Dem. diligentia adhibita eſt.μετὰ σπουδῆς διαγράφειν, magno ſtudio deſcribere, Ariſtot.de mundo. Σπουδὴν ποιῶ,ſeriò accipio,Ariſtoph. in Ran. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam ſumere, operã dare,Chryſoſt. Σπουδὴν ἔθου, Sophocl.diligenter incubuiſti,diligenter feciſti.

Σπουδῇ,Aduerb. diligenter,cum ſtudio.ὁ σπουδῇ προσιὼν, properanter accedens, Lucian. Et Iliad.β,σπουδῇ δ' ἕζετο λαός.Interpr.μόλις exponit,& δυσχερῶς,i.vix tandem.

Σπουδογελοῖος,ridiculè ſtudioſus,apud Strab.

Σπουσίνιοι,οἱ,miniſtri publici Athen.reipub. qui & σπουδισμοὶ,à celerandi fortaſſe ſtudio.

Σπυράθια,ας,ἡ,& Σπύραθος,ου,ὁ καὶ ἡ,& Σπυράς,άδος,ἡ,pilula, globulus ouium & caprarum excrementum. Poll.σπύραθον,καὶ σπύρδαγα vocat:bacca caprina dicitur à Palladio. σπύραθος μία, ſtercoris caprini vna pilula Ruell. vna bacca Barbar. globulus Marcell.lib. 2. Dioſcor.cap.101.

Σπυρθίζειν,contrahi,indignari,Heſych.

Σπυρὶς,ίδος,ἡ,ſporta,caniſtrum,Athen. lib.ἡ.

Σπυρίδιον,ου,τὸ,Ariſt.Acharn. corbula Colum. corbulũ Suet. ſportula Plaut. ¶Eſt & caprarum fimus.¶Σπυρίχνιον,idem,Heſych.

Σ Τ

Σταβαλοκόμης,ου,ἡ, criſpum capillitium,Heſych.

Στάγη,ἡ,capſa panaria,κάρδοπος.

Στάγμα,ατος,τὸ,liquor, Epigr.quod inſtillatur.

Στάχον,τὸ,calidum,aridum.

Σταγὼν,όνος,ὁ,gutta,ſtilla,ſtillicidium.

Σταγωνίας λίβανος,thus ſtagonias,q.ſtillicidiare,thus maſculum,Dioſc.lib.1. cap. 82.

Σταδαῖος,ſtans,erectus.

Σταδιάζω,τὸ,στασιάζω,ſeditionem concito.

Σταδιαῖος, ου,ὁ,ſtadialis, menſuram ſtadii cõplectens.¶Σταδιαῖος,ſtatarius. σταδιαία μάχη,pugna ſtataria, Lucian.in Paraſito.

Σταδιάρχης,Poll.qui præficitur in ſtadio.

Σταδιεὺς,έος,ὁ,curſor in ſtadio,σταδιοδρόμος Poll.

Σταδίη,ſtatarium præliũ,συσταδίην μάχην, Hom.

Σταδιοδρόμος,in ſtadio curſu certans,Ariſtoph.

Στάδιον,ου,τὸ, locus exercitationis & certaminis,curriculum,ſtadium, Theophil.l.2.Inſtit. ¶Item menſura ſexcentorum pedum & viginti quinque, Xenop.ὅτι πολλὰ στάδια ἐξικνεῖσθαι, ad multa perferri & peruenire ſtadia. ¶Pro genere curſus,Plat.de Legib.

Στάδιος,ου,Adiect.i.σταδιαῖος,firmus, compactus,erectus. θώραξ σταδιαῖος vel στάδιος,ſiue στατὸς,Comm. Ariſtoph.in Pace,i.thorax rigidus atque rectus. Argon.3,περὶ μὲν στήθεσσιν ἕεστο θώρηκα στάδιον. ¶Στάδια μάχη,pugna ſtataria,Thucyd.¶Στάδιος, appenſus,i. σταθμηθεὶς,Nicand.in Alexiph.

Στάζω,μ. άσω,π.ακα, ſtillo,Eurip.στάζω δάκρυ, ſtillo ſeu libo lachrymas. Sophocl. in Aiace cum Accuſ.& Dat. κάρα στάζων ἱδρῶτι, habẽs caput ſudore ſtillans.

Σταθεὶς,έντος,ὁ,poſitus,erectus,prefectus,ſtans, conſiſtens,collocatus.σταθεὶς πέλας, adſtans, prope conſtitutus,Sophoc. à verbo ἵσταμαι.

Σταθερὸς,οῦ,Adiect.ſtabilis, firmus & conſtans, in ipſo vigore exiſtens,& quaſi medius, Cratino apud Suid.οὕτω σταθερὸς τοῖς λαπιδύταις ὁ πόρος πνῶσι παφλάζει,i.ὀξὺς, aut ἰσχυρός.¶Item calidus,feruidus,Plat.in Phedro,μεσημβρία ἵσταται ἡ καλουμένη σταθερά.Fit à Σταθεύω hoc eſt, torreo.

Σταθευτὸς,toſtus, paulatim vſtus,Heſych.

Σταθεύω, Att. pro στεύω,torreo,lento igne aſſo. σταθεύω τὰ σαρκία,carũculas deuro, Ariſt.Ani.

Σταθῆναι,ſtare,Marc.3.ἀόρ.ά.verbi ἵσταμαι.

Σταθηρὸς,firmus,robuſtus,σταθερός.

Σταθηρό-

Σταθηρότης,ητος,ἡ,robur,conſtantia,firmitas.

Σταθμὰ, vel Στάθμια, τὰ, libra & pondera, Demoſth. ζυγὰ καὶ σταθμὰ ἔχων. ¶ Item ſtationes equorum in ſtabulis.

Σταθμάομαι,pondero,examino, æſtimo, ad amuſsim dirigo & perpendo, Plat. in Gorgia, σταθμώμενον μικρῷ λόγῳ τὰ μεγάλα, tenui oratione ardua expendens. ¶ Item coniecturam facio,comminiſcor, Herodot. σταθμώμενος τοῖς λεγομένοις,ex dictis coniectans.

Σταθμέω,μ.ήσω,π.ηκα,idem, Actiu. Accuſat. In Lyſide Plat. tranſlatè dixit, Τούτων δὲ τί,ἔφη, σταθμᾶ,ὦ Σωκράτης,ὧν ὅδε λέγει ; an hæc quæ iſte narrat pondus habere finis?

Σταθμεύω,ſtabulor,diuerſor,ſtatiua habeo.

Στάθμη,ης,ἡ,funiculus fabri materiarii ſiue carpentarii,quem rubrica, aut alio colore oblinit: Latinis amuſsis dicitur. Gell. l.&.c.vlt. lineam vocat. Et quia minio, ſiue rubrica oblinitur, rubrica etiam vocatur. Baſil. Homilia ad nepotes de legendis veteribus Poëtis & Rhetoribus, Dorico prouerbio dixit, τὸν λίθον ποτὶ τὰν στάθμαν ἄγοντες,lapidem ad funiculum atque lineam dirigentes. ¶ Ἐπὶ στάθμην,ad amuſsim Gell. examuſsim Feſto. Odyſſ. ε. ¶ Στάθμη,enſis capulus, quòd ſuo pondere σταθμίζει τὸ ξίφος, dirigit & ad æquipondium reducit, Diod. Sicul.

Στάθμησις,ἡ,ad amuſsim directio, ponderatio.

Σταθμητὸς,qui ad lineam atque amuſsim dirigi poteſt,directus,menſurabilis, Arrian.

Σταθμίδες,αἱ, ligna in naui ſuper quibus tràſtra ponũtur, ξύλα ἐφ᾽ ὧν αἱ σανίδες ἐπίκεινται, Poll.

Σταθμίζω,μ.ίσω, π.ικα, pondero, ad amuſsim examino atque exigo,expendo, Actiu. Accuſ.

Σταθμοδότης, Plut. in Demetr. qui τοὺς σταθμοὺς, i. ſtationes atque diuerſoria diſtribuit.

Σταθμὸς,οῦ,ὁ,ſtabulum, ἡ τῶν ὑποζυγίων στάσις Poll. ouile, caula: diuerſorium: iter vnius diei: ſiſtendi ratio,ſtatio,ſtatiua: manſio,quæ certis ſpatiis diſtingui ſolet, Lucian. Icaro. ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν σελήνην,ὁ πρῶτος ἡμῖν σταθμός. ¶ Σταθμὸς ἀντὶ τοῦ γράμμα,i. ſcrupulus, apud Nicol. Myrepſum in Antidoto panchreſto. ¶ Σταθμοὶ,poſtes, παραστάδες, Poll. ¶ Σταθμὸς,libra,ſtatera,pondus. τῶν κακῶς περὶ τὸν σταθμὸν ἀγνωμονούντων, Gallis circa pondus iniquè ſe gerentibus, Plut. in Camill. ¶ Eſt & menſura milliũ 28 ſemis, Bud. in Annotat.

Σταθμίον,ου,τὸ,trutina,libra,Solom. in Prouerb. Vſitatius in Plurali, Lucian. Τί δέ σοι τὰ σταθμία;

Σταθμοῦχος,ου,ὁ,caupo,hoſpes,Suid. πανδοκεύς.

Σταθῶσι,ſteterint. Σταίητε,ſteteritis.

Σταγνίον,ου,τὸ,ſumen,abdomen,Heſych.

Σταιρὸς,ſiccus,calidus,incontinens,Heſych.

Σταῖς,αιτὸς,τὸ,farina aqua ſubacta, flos farinæ, farina ad pinſendum macerata & recentior Marcell. πυροῦ τὸ σταῖς,triticea maſſa, Ariſtot. in Probl. ¶ Hinc Adiect. Σταιτώδης apud Poll. ¶ Et σταιτίτης,placentę ſpecies, Athen.

Σταιτίνη,ἡ,placenta.

Στακτὴ,ῆς,ἡ,gutta,aqua lixiuii, quæ primò fluxit. ¶ Στακτὴν κονίαν apud Galen. lib. 1. κατὰ τόπους, Cornarius lixiuium reddidit, ſiue lixiuiam. ¶ Eſt etiam ἅλμη στακτὴ,muria colata & liquida, quæ muria dura dicitur à Latinis. ¶ Item pinguiſsimus ille liquor prouenıens ex myrrha expreſſa, Dioſcor. l. 1. c. 75.

Στακτὶς,ἡ, ſpecies atramenti ſutorii.

Στακτὸς,οῦ,ὁ,liquidus, colatus, Ariſt. πλ. μύροισι μυρίσαι στακτοῖς, vnguẽtis vngere ſtillatitiis.

Στάκω,ſto.

Σταλαγμὸς,οῦ,ὁ,gutta,ſtilla. ¶ Hippocr. diſtillatio à capite ad alia membra. ¶ Item chalcanthi ſpecies puriſsima,ſtirię ſiue guttę ſimilis

Σταλάζω,μ.άξω,π.ακα,ſtillo, Neutr. Vnde ἀποσταλάζω, Ariſtoph.

Σταλακτικὸν, ſtillatitium Dioſc. quod guttatim ex humidis & confractis locis ſtillat.

Σταλακτὶς, ſic dicitur quaſi genus quoddam atramenti ſutorii, Dioſc. lib. 5. cap. 180.

Σταλακτὸς,ſtillatitius,στακτός.

Σταλάω,σταλάζω,ſtillo,diſtillo,defluo.

Στάλη,Heſych. ταμεῖον κτηνῶν, ſtabulũ pecudũ.

Στάλιξ,κος,ἡ. Sunt verò στάλικες paxilli ſiue furculæ & cerui,ſiue vari Lucano,quibus attolluntur ſuſtentantúrque retia,& plagarum maculoſa laxitas intenditur, Xenoph. in Cyneg. πηγνύειν δεῖ τὰς σχαλίδας ὑπτίας, ὅπως ἂν ἐπαγόμεναι ποιῶσι τὸ σύντονον,figere varos pronos ita conuenit, vt retium erectorum contentionem contineant.

Σταλουργὸς τάφος, in Epigr. ſepulchrum in quo extructa erat columna.

Σταλτικὸς,οῦ,ὁ,contrahens,reprimens, qui compeſcit,qui reprimit, Theophr. de cauſ. pl.

Σταλυμένομαι, infeſto.

Σταμῖνες,tabulata nauis, Ariſtarch. & Odyſſ. ε. ſtatumina vocat Cæſar. Alii foros tamen expoſuerunt, ſed hoc ἴκρια.

Στάμμα,τος, τὸ, locus cuique militi deſignatus vnde turpiſsimum erat cedere, Eraſmo: niſi ſit σκάμμα legendum.

Σταμνάριον,ου,τὸ,vas fictile ad vina condienda perutile, Poll.

Σταμνεῖον,& Σταμνίον,ου,τὸ,amphora,ſeria, Plat.

Στάμνος,ου,ὁ,vrna,hydria,ſeria, Ariſtoph. πλ.

Στᾶν,ſteterunt, Iliad. π. Στᾶναι,ſtare.

Στάνης,ου,ὁ,infelix,δύστηνος, Heſych.

Σταπὶς,ίδος,ἡ,vua paſſa,σταφίς.

Στασιμὴ,ἡ,hypotheca,vadimonium,ἐγγύη.

Στασιάζω,μ.άσω,π.ακα, ſeditionem conflo, res nouas molior, ſeditioſè diſsideo. στασιάζουσα πόλις ἐν αὐτῇ, ciuitas inteſtinis ſeditionibus laborans, Plat. in Epiſt. Xenoph. Dat. iunxit 2. ἀπομν. στασιάζειν ἀλλήλοις,ſeditionem inter ſe agitare. Idem Xenop. cum Genit. & περὶ,στασιάζουσι περὶ τοῦ πρωτεύειν ἐν ταῖς πόλεσι, tumultuantur vt primas ferant, ἐστασίασαν πρὸς ἡμ-

μυλον, Plut. in Numa.
Στασιασμὸς, ῦ, ὁ, diſſenſio, factio, ſeditio, Ariſtot.
Στασιαςὴς, ῦ, ὁ, ſeditioſus.
Στασιαςικοὶ λόγοι, verba ſeditiones excitantia, Plut. in Camill. & Æſchin.
Στασιαςικῶς, ſeditione exorta, ſeditioſè, Dem.
Στάσιμα, τὰ, idem quod ςαθμία. vide Σταθμίον.
Στάσιμος, Adiect. ſtabilis & firmus, conſtans. Et τὸ Στάσιμον, ſtabilitas atque conſtantia, perſeuerantia & permanſio. Verùm eſt vbi laudi vertitur, vt in Ariſtot. Probl. Segm. ιθ. Rurſus ab eodẽ hoc vocabulum in vitio ponitur, Rhetoric. lib. 2.
Στάσις, εως, ſeditio, bellũ ciuile & inteſtinum, ἐν ςάσει εἶναι, ſeditione laborare, Thucyd. Εἰς ςάσιν ἐμβάλλειν, Xenoph. ſeditionem concitare. ¶ Itẽ ſtatus ſiue ſtatio, ſtandi actio, quies: cui opponitur κίνησις, i. motus, Ariſtot. Probl. ¶ Στάσις, de Choro, i. ſtatio, & ςάσιμα μέλη, carmina quę Chorus ſtando recitabat, Comment. Ariſt. in Veſp. ¶ Item ſitus, θέσις, collocatio, locus ſiue poſitura, περὶ τῆς ςάσεως ἀγωνίζεσθαι, de ſtatione & loco contendere, Æſchin. contra Cteſiph. ¶ Item ſtabilitas, firmitas atque conſtantia, perſeuerantia ac permanſio. ςάσις ἀνέμου, venti perſeuerantia & ſtabilitas, Interpr. Thucyd. Aliter tamen accipit Syneſ. in Epiſt. ad Euoptium, vbi ventum poſuiſſe ceſſaſſéque videtur oſtendere. ¶ Στάσις, ſtatio, præſidium, ςάσις παννυχος, Naz. i. vigiliæ, excubiæ ¶ Στάσις ad ſubſtantiæ qualitatẽ relata, eſt σύςασις, q. conſiſtentia, conſtitutio & tẽperatura, Galen. ad Glau. τὴν ςάσιν παχὺ, ſubſtantia craſſum. ¶ Στάσις apud Rhetores, eſt quod in cauſa potentiſsimum, & in quo maximè res vertitur, ſtatus à Latinis dicitur atque etiam cauſę conſtitutio: ab Ariſtot. ἀμφισβήτησις. Vide Cicer. in Topic. & Quintil l. 3. cap. 6. ¶ Στάσεις dicuntur etiam amnium aggeres & ripæ, Ariſtoph. in Equit. ¶ Heſych. etiam Στάσις, ἐργαςήριον, i. ſtatio etiam Latinè, officina.
Στασιώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſeditioſus, Xenoph.
Στασιωδέςατος, ου, ὁ, ſeditioſiſsimus.
Στασιωτεία, ſeditioſus ſtatus, Plat. de Leg.
Στασιώτης, ου, ὁ, ſatelles, δορυφόρος, ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως, Heſych. ¶ Στασιῶται, οἱ, ſeditioſi, Herod. ςασιῶται σφι γινόμενοι, cõiurãtes inter ſe.
Στασιωτικὸς, ſeditioſus, ſeditiones excitans. ςασιωτικὸς καιρὸς, ſeditionis Reip. tẽpus, Thuc.
Στάτηκα, ſto, ab ἕςηκα, Gaz. l. 2. Gram. & Ilia. γ.
Στατεύω, foueo, calfacio, ςαθεύω.
Στατεῶμαι, αἱ, tuberculi ſunt: ἀπὸ τοῦ ςέατος, quia pingue quoddam in his ſit collectũ ſub cutẽ.
Στατὴρ, ῆρος, ὁ, ſtater, hoc eſt, genus numi, quatuor drachmas habens, valentes quatuordecim ſolidos noſtros, Bud. ςατῆρες δαρεικοὶ, numi Darici, Herodot. ¶ Eſt etiam ſecundùm alios ſiclus. ¶ Item debitor, apud Epicharmum, Etym.
Στατηρίδιος, duas valens drachmas, Poll.
Στατηρὸς, ſtabilis, conſtans ac firmus.
Στατίζομαι, ſto, Euripid.
Στατίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſtabulor, conſiſto.
Στατικὸς, ῦ, ὁ, q. ponderatiuus.
Στατικὴ, ſtatice, ars quæ ponderum rationem tradit, Poll. ¶ Apud quem ςατικῶς Aduerb.
Στατὸς, ῦ, ὁ, ſtans, ſtabilis, qui diu ſtetit, Iliad. ζ.
Στάτωρ ζεὺς, Iupiter ſtator, Plut. in Rom.
Σταυρηδὸν, in crucis modum, inſtar crucis.
Σταυροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui refert crucis formam.
Σταυροὶ λιμένων, ſepta portuum.
Σταυρὸς, ῦ, ὁ, σκόλοψ, crux, vallum, ſublica, i. palus ligneus fixus & erectus. ςαυροὺς καταπηγνύντες, vallos defigentes clatrantéſque: ſic Valla apud Thucyd. ¶ Σταυροὶ, retis genus quod viſco oblinitur, Cõm. Ariſt. in Auib.
Σταυρότυπος, ου, ὁ, cruci ſimilis, q. cruciformis. ¶ Et Heſych. ςαυροτύπως, i. ςαυροειδῶς.
Σταυρόω, μ. ώσω, π. ωκα, crucifigo, vallo, cancellato vallo claudo. προςαυροῦσι τὰς ναῦς, naues clatris præfigunt, Thucyd. lib. 4. Galat. 6. δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐςαύρωται, mundus mihi crucifixus eſt.
Σταύρωμα, ατος, τὸ, agger ex lignis & terra, cancellatum vallum. ςαυρώματα ξύλινα, lignei obices, ſepta lignea, Plut. in Camill.
Σταύρωσις, εως, ἡ, q. crucifixio, vallum, vallorum depactio, Thucyd.
Σταυρωτὴς, οῦ, ὁ, qui cruci affigit.
Σταφιδωθεὶς, έντος, ὁ, paſſus.
Σταφιδώσαντες τὴν ςαφυλὴν, paſſam vuam facientes, Dioſc. lib. 5. cap. 29.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, vua paſſa. ςαφὶς ἥμερος, vua paſſa, Dioſcor. lib. 3. cap. 55. ¶ Σταφὶς ἀγρία, herba pedicularis Scribonio Largo: à necandis pediculis dicta. Plin. & Cornel. Celſ. lib. 3. cap. 21. vua taminia. Lege Dioſcorid. lib. 4. cap. 156 Et Theocr. Idyl. poſtremo.
Σταφύλη, ης, ἡ, perpendiculum, ςάθμη Comm. Ariſtoph. in Ran.
Σταφυλὴ, ῆς, ἡ, vua, botrus: vitis alba ſilueſtríſque Hermol. labruſca Ruell. ςαφυλὴ ἡ γενναία λεγομένη, Plat. de Leg. vua quæ dicitur generoſa. ςαφυλὴ ἀγρία, vua ſilueſtris, labruſcæ vitis vua, Dioſcorid. lib. 5. cap. 16. ¶ Σταφυλὴ item affectus columellę ſiue gurgulionis quo ea pars laxata circa extremum, τὸν ῥᾶγα τῆς ςαφυλῆς, (id eſt, vuæ fructum ſiue granum acinúmque) ſpecie ſua liuidóque colore repræſentat, Galen. lib. 6. κατὰ τόπους, & Polluc.
Σταφυλητομία, ας, ἡ, vuæ inciſio.
Σταφυλίδες, Poll. αἱ ςαφίδες, vuæ, racemi, βότρυες, Theocr. ἁ ςαφυλὶς ςαφὶς ἐςίν.
Σταφυλίζειν, Heſych. τὸ σωμιάζειν (leg. σωμιάζειν) τὰς ὤας τοῦ ἱματίου, æquare fimbrias veſtis.
Σταφυλῖνος, ου, ὁ, paſtinaca herba. Eſt verò Galen. in Simplic. paſtinacæ duplex genus ςαφυλίνου, ἥμερος, καὶ ἄγριος, paſtinaca ſatiua, & & ſilueſtris ſiue erratica. ¶ Σταφυλῖνος, vel, vt apud

vt apud Apſyrtum ſcriptũ eſt σταφύλινος, inſecti genus.

Σταφυλοβολεῖον, ου, τὸ, locus in quo calcantur vuæ, πατητήριον, Suid. Polluc. σταφυλοβόλιον: eſtque ταμιεῖον, & vas in quo vuæ aſſeruãtur.

Σταφυλοδρόμοι, Heſych. qui incitabant vindemiatores.

Σταφυλοφόρος, quaſi vuigera. σταφυλοφόρον μόριον, particula vuigera: pars oris penitior, Ariſtot.1.Anim.

Σταφύλωμα, ατος, τὸ, vitium oculi acino vuæ ſimile, Celſ.lib.7, & Dioſc.l.1.cap.138.

Σταχάνη, ης, ἡ, trutina, ἡ τρυτάνη, Suid.

Σταχυηρὰ, τὰ, quæ ſpicam gerũt, ſpicata, ſpicea.

Σταχυοβολεῖν, inſpicari Gaz.l.1.de cauſ.plant.

Σταχυολογεῖν, legere ſpicas, ſpicilegium facere.

Σταχυολογία, ας, ἡ, ſpicilegium.

Σταχυολόγοι, qui ſpicas legunt, quaſi ſpicilegi, οἱ καλαμώμενοι.

Σταχυοστέφανος, ὁ καὶ ἡ, epith. Cereris, in Epigr.

Σταχυοῦσθαι, ſpicari Plin.i.ſpicatum eſſe, ſpicam ferre, Dioſc.lib.4.cap.1.de Betonica.

Στάχυς, υος, ἡ, ſpica. ¶ Item herba ſimilis marrubio, de qua Dioſcor. lib.3.cap.120. ¶ Item nexus vinculíque modus & ratio quædam. ¶ Στάχυς etiam in nauium fabrica aliíſque aliquot artibus vſurpatum inuenitur: ſed vbique à ſpicis tranſlatum. ¶ Στάχυς, ſpicæ, in Plurali, Heſiod. ¶ Σταχυώδης, ſpicam pariens, ſpicatus, ſpicoſus Gaz.¶ Σταχὺς, Spica, ſtella fulgida in Virginis ſiniſtra manu, Proclo. ¶ Euſtath. Iliad. ſ. annotat στάχυν in animalibus lumbos dici. ¶ Pars quæ ventri ſubiacet στάχυς vocatur etiam, Poll.

Στέαρ, ατος, τὸ, adeps, λίπος, Gaz.in Ariſtot.vertit ſeuum. ¶ Στέαρ ἀντὶ τοῦ σταιὸς, farina ſubacta & fermentata, quod & fermentum appellarunt, vulgóque *paſtam*, i.farinæ aqua contemperatæ & ſubactæ maſſam ad panificium, Strab.ιζ. Τὸν μὲν πηλὸν τοῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς ἀρτοποιίαν τοῖς ποσί. ¶ Vnde & Στεάτιον, τὸ, diminut. Ægin.lib.3. cap.28. ὠοῦ ἐν στεατίῳ ὀπτημένου τὴν λέκυθον dixit, oui in fermento aſſati vitellum.

Στεατόω, μ. ώσω, π. ωκα, obeſo Columel. Depon.

Στεατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſeuo obeſus, ſeuoſus. στεατώδης ἀποφορὰ, ſeuoſus pædor, Dioſc.l.2.c.94.

Στεάτωμα, ατος, τὸ, adipis collectio ſub cute, Gal.

Στεγάζω, tego, ſuſtineo, fulcio, firmo. στεγάζειν ὕπνον, capere ſomnum, ἔχειν.

Στεγανὰ, τὰ, idem quod στέγη, apud Xenoph.

Στεγανὴ θρυμματὶς, inter placẽtas numerat Poll.

Στεγανόμιον, ου, τὸ, merces quæ datur pro hoſpitio.

Στεγανόμος, ου, ὁ, caupo, paterfamilias, Poll.

Στεγανόπους, ὁ, planipes, vt Gaz. vertit in Ariſtot. alibi palmipes vt Plin.

Στεγανὸς, οῦ, ὁ, denſus, anguſtus, durus, ſolidus, opertus, impenetrabilis, firmus, Xenoph.in Venat. ἔχει δὲ καὶ τὴν τρίχα στεγανὴν, habet villos impenetrabiles. ¶ Στεγανὸς, tacitus, à denſitate & ſoliditate tranſlatione ſumpta, Suid.

Στεγάνω, in muris ligamentum, Etym. Heſych.

Στεγανῶς, ſtrictè, denſè, στεγανῶς πωμάζει, Dioſcor. l.1.c. 94. arctiſsimè obſtruit Barbar. στεγανῶς ἴδοσα ἐς τὸν λέβητα, acriter acta in ahenũ, Thuc.

Στεγανώτερος, conticentior, Bud. in Pand. στεγανώτερος ἀρειοπαγίτου, Areopagita taciturnior.

Στεγάρχος, ὁ, qui tecto præeſt, præfect⁹ ædiũ, Poll.

Στέγασμα, τὸ, tegumentum, operimentum, Plat.

Στέγαστα, τὰ, tecta.

Στέγαστρον, vel Στέγεστρον, ου, τὸ, diphthera, coriaceum tegumentum, Poll. ¶ Hoc etiam nomine omne tegumentum appellatur & quicquid inuolucri vſum præſtare poteſt. Ob id Æſchyl. dixit tranſlatè, ὀστέων στέγαστρον, oſſium inuolucrum & tegumẽtum. στέγασμα ὀροφῆς, tectum culminis, Herodot. ¶ Στέγαστρον pro pileo, Plutarch. in Craſſo.

Στέγη, ης, ἡ, τὰ στεγανὰ, ſtega Plaut tectũ, & quicquid tegminis tegetíſque vſum præbet. ἐπὶ τῶν στεγῶν νεοκαταχρίστων, Dioſcorid. lib.4.ca.44. in tectis recenter illitis Ruell. ¶ Item στέγη, ης, ἡ, contignatio: Vnde vulgò *eſtage*. τὰ ἐπὶ τῶν στεγῶν, granaria, Xenoph. in Oeconom. ¶ Στέγη, camera, δῶμα, οἶκος, domus, ædes, Euripid. & Sophocl.

Στεγῖτις, ἡ, ſcortum, χαμαιτύπη, Polluci.

Στεγνὸς, ὁ, ſolidus, firmus, conſtrictus. στεγνὰ σώματα, ſtrigoſa corpora, anguſta, Dioſc.li.8.c. 9. ¶ Στεγνὸς Heſych. πενιχρὸς, pauper, tenuis.

Στεγνοφυὴς, έος, Adiect. στερεὸς, compactus, denſus, ſolidus, in Epigram.

Στεγνόω, μ. ώσω, aſtringo, conſtringo, Galen. 2. Aliment. πώμασι στεγνοῦντες ἀκριβῶς, operculis fideliter obturantes. ¶ Στέγνωσις, vel Στεγνώτης, aſtrictio, στέγνωσις κοιλίας, Dioſcor. lib.1.cap.161. ¶ Στεγνωτικὸς, vim habens aſtringendi vel inſpiſſandi. στεγνωτικὸς κοιλίας, aluum aſtringens, Dioſcor.lib.1.cap.165. aluum firmans Plinio.

Στέγος, εος, τὸ, tectum, Sophocl. in Aiace.

Στέγω, vnde & verbum Latinum Tego, i. operio, celo, occulto, Ariſtoph. in Veſp. τὰς πλευρὰς στέγειν, i. κρύπτειν. ¶ Στέγειν (metaphora ſumpta à moribus tecti hominis, nec temerè aperti: qui ſecreta tegere nouerit) multa ſufferre atque perpeti, tolerare, perferre, 1.Corinth.13, ἡ ἀγάπη πάντα στέγει, i. charitas omnia ſuffert atq; tolerat. Plut. in Camill. Τοῦ ξύλου καθ' ἑαυτὸ τὰς πληγὰς μὴ στέγοντος, quum lignum per ſe ictus nõ poſſet perferre. ¶ Στέγειν pro βαστάζειν, i. ferre, portare, ſuſtinere, Ioſeph. Οἶκος ἦν δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον, domus erat cuius tectum duæ columnæ ſuſtinebant.

Στείβω, calco, ſtipo, grauo, ambulo, tero.

Στειδεὺς, ὁ, viator, ὁδευτὴς, Heſy. potius Στειβεύς.

Στειλάσα ἑαυτὴν, exornans ſeipſam.

Στειλεὸς, οῦ, ὁ, vel στελεὸς, & τὸ στέλεον, ſecuris manubrium, ἡ λαβὴ τοῦ πελέκεως, Odyſſ.ε.

Στεινααύχω,Epigr. qui eſt anguſtæ ceruicis.
Στείνομαι,angor,ſuſpiro,triſtor,Heſi.in Theog.
Στεινόπορος τόπος,locus anguſtus.
Στεινὸς,οῦ,ὁ,pro στενὸς,anguſtus.
Στεῖνος,εος,τὸ,angiportus, ſpatium inter foſſam & mœnia,via & pontis anguſtia,Etym.& Iliad.θ. ¶ Στείνωμα,idem.
Στείνω,ὢνῶ,arcto,anguſto Cicer. Actiu.
Στειπτός,peruius.
Στεῖρα,ας,ἡ,ſterilis,Στεῖρα βοῦς Hom. vacca ſterilis,i.taura Varr.¶ Στεῖρα,τὸ στείρωμα,carina nauis, Iliad.ά. ¶ Στεῖρα etiam, Poll. genus comptus carinata ſpecie, vt ſunt capilli hinc inde pectinis diſcrimine per medianam lineam diſcreti.
Στείριον,veſtis tenuis ac tranſlucens.
Στεῖρος,ου,ὁ,ſterilis,ἀπὸ τῆς στεῖρα,Euri.in Andro.
Στείρωμα,τὸ,carina nauis,στεῖρα,τρόπις, Heſych.
Στείρωσις,εως,ἡ,ſterilitas.
Στειφρὸς,οῦ,ὁ,validus.
Στείχω, proprio ordine eo, incedo, accedo,aduento,prodeo, tendo,Sophocl. στεῖχε δωμάτων πάρος, prodi ante ædes.
Στείω,ſto,poeticé.
Στελγιδοποιὸς,faber ſtrigilũ,Etym. Apud Pollu. στλεγγιδοποιὸς,& στελιγγοποιός.
Στελγὶς,ίδος,ἡ,ſtrigilis,ξύστρα, Poll.στελεγγίς.
Στελγίσματα,τὰ, ramenta abraſa ſtrigili.
Στελιὸν,οῦ,τὸ,manubrium ſecuris.
Στελεὸς,οῦ,ὁ, inſtrumentum coquinarium. ¶ Et ſecuris lignum,ſeu manubrium,Etym.
Στελεφοῦρος,ὁ,plantago anguſtifolia, Theophr. hiſt.lib.7.cap.10. Lege Plin.lib.21.cap.17.
Στελεχιαία,ἡ,vena in corpore humano, quæ arboris caudici proportione reſpondet.
Στελεχόκαρπος,caudice fructum ferens.
Στελεχόω,caudicem emitto,In Epigr.
Στέλεχον,ου,τὸ, & Στέλεχος,εος,τὸ,ſtipes,truncus, caudex,κορμὸς,πρέμνον, Theophr.
Στελεχώδης, caudicoſus, ſurculoſus, lignoſus, στελεχώδης κλάδοι, Dioſc.li.4.cap.73.
Στελὶς,ίδος,quiddam arbori innaſcens vt viſcũ, & hiphear, Theophr.lib.2.de cauſ.plant.
Στέλλομαι,iter contendo, proficiſcor, ſed nauigatione propriè: ἐστέλλετο ἐς τὴν κέρκυραν, Corcyram veniebat, Herodot. ¶ Significat tamẽ aliquando πορεύεσθαι,ire, venire, Sophocl.in Aiace,τούτων γὰρ οὕνεκ᾽ ἐστάλην, i. ἐπορεύθην. Herodian. ἐς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐστέλλετο. ¶ Item expeditionem ſuſcipio. Vnde Στόλος, exercitus & expeditio. ¶ Στέλλομαι, velum contraho,Iliad.ά,ἱστία μὲν στείλαντο, vela legerunt.¶ Item deuito,ſubſtraho, ſecedo. στελλόμενοι τοῦτο,μή τις ἡμᾶς μωμήσηται, declinantes hoc,ne quis nos carpat,2.Corinth.8. ¶ Item induor,veſtior,ἐσταλμένος,indutus, Lucian.
Στέλλω,μ.στελῶ,π.ἔσταλκα, mitto, χιλίους ἔστειλεν εἰς χερρόνησον,mille homines miſit in Cherroneſum,Plutarch. in Pericle. ¶ Item orno, ſuccingo,inſtruo,exorno,Odyſſ.ξ. ἐννέα νῆας στεῖλα,armamentis remigióque inſtruxi,adornaui. ¶ Item contraho,aſtringo, ſiſto, compeſco,inhibeo.τὰ στέλλοντα τὴν κοιλίαν,Aphrod. quæ aluum adſtringunt.
Στέλμα,ſertum,corona.
Στελμωνίαι,faſciæ quib⁹ canũ latera præmuniũtur.
Στεμβάζω,conuitior, χλευάζω.
Στέμβω,iniuria afficio:motito Euſt.Iliad.ϐ.
Στέμμα,ατος,τὸ, corona, ornamentum, infula, vitta,inſignia, imagines. στεμμάτων οὐχ ἥσσονας,non inferiores ſtemmatis, non degenerantes à maiorum nobilitate,Eurip.
Στεμφυλίδες,αἱ,oliuæ nigræ,Athen.lib.2.
Στέμφυλον,ου,τὸ,& in Plurali τὰ στέμφυλα,gigarti vuarum,vel potius vinacei ſiue vinacea,reliquiæ omniáque retrimenta quæ ſuperſunt poſt expreſſas vuas, Galen.lib.2 de Aliment. Columel.briſam: Veteres floces dixerunt teſte Gell.lib.11.cap.7.¶Item fraces oliuarum, Conſtant.γεωπον. lib.6.cap.11.
Στέμφω,μ.ἔμψω,π.ἔμφα,moueo, Actiuu.
Στέναγμα,ατος,τὸ,& Στεναγμὸς,οῦ,ὁ,ſuſpirium.
Στεναγὸς,στεγανὸς,denſus, anguſtus, ſolidus.
Στενάζω, & poeticè στενάχω, μ.άξω, π.αχα, & Στεναχίζω,μ.ίσω,π.ικα, ſuſpiro, ingemiſco, Heſiod.in Theog.στενάχιζε δὲ γαῖα πελώρη,tellus vaſta gemebat. Odyſſ. ξ. μεγάλα στενάχοντες φοίτων,incedebant vehementer gementes.
Στενακτὴ, καὶ δειλαία, gemebunda & miſera, Ezechielis 5.
Στένιον,pectus.
Στενόεις,εντος,ὁ,ſubanguſtus.
Στενοθώραξ,κος,anguſto pectore, quales στηνιώδης à Medicis dicuntur,Gal.lib.6.Epidem.
Στενολεσχεῖν,argutari,anxium eſſe & torqueri in rebus friuolis & nugamentis,Ariſtoph. νεφ.
Στενολέσχης,ὁ,λεπτολόγος,argutator,Suid.¶Στενολεσχία, ας, ἡ, anxietas in rebus nihili, argutiæ, Suid.
Στενολογέω,de rebus nihili nimiũ anxiè diſcepto.
Στένομαι,ſuſpiro,triſtor,iraſcor.
Στενόπορθμος,arcto freto aſtrictus,Euripid.
Στενόπορος,ὁ,anguſta via.¶ Item Adiect.στενόπορος ἔξοδος,Euripid.arctus exitus.
Στενωπὸς,οῦ,ὁ,Poll.angiportus, στεῖνος Homer.
Στενὸς,οῦ,ὁ,anguſtus, arctus,compreſſus.
Στενόστομον, genus oſculi quod fit labris compreſſis,σύστομον etiam dictum,Poll.¶Et Στενόστομον τεῦχος dixit Æſchyl. vas oris anguſti.
Στενότης,ητος,ἡ,anguſtia.
Στενόφυλλος,habens anguſta folia,qui foliis eſt anguſtis.¶ Στενοφυλλία,anguſtia frondis.
Στενοχωρέομαι, & Στενοχωρέω, anguſto & arcto, in arctum cogo, 2.Corinth.6.
Στενοχωρία,ας,ἡ,anguſtia, anguſtus locus, anxietas. Dicitur etiam Στενοχώρημα.
Στενόω,μ.ώσω,π.ωκα,idem quod στενοχωρέω,arcto:anguſtia premo,ſtringo, coanguſto Cic.
Στέντωρ,ορος,ὁ, Stentor: Vnde στεντόρειος κῆρυξ præco Stentorius, Ariſtot.lib.7.Polit.

Στενυγρὸς, οῦ, ὁ, arctus, idem quod στενὸς, Ionicè, Simonid. μεσῷ στενυγρῇ συντυχὼν ἐν ἀτραπῷ.
Στενυγροχωρίη, apud Hippocr. pro στενότης, loci anguſtia, de quo multa Gal. l. 1. de articulis.
Στενυχῶσαι, arctare, anguſtare Lucano, & Claud. Alii (vt Galen. ait in Gloſſ.) accipiunt pro συναγαγεῖν, καὶ τὰς ὑγρῶν τὰς διεξόδους ξηρᾶναι, ſtipare, ſiccare, humidorum meatus contrahere.
Στένω, μ. ενῶ, στενάζω, gemo, ſuſpiro, anhelo, ingemiſco, deploro, Neutr. Sophocl.
Στενωπὸς, οῦ, vel στενοπὸς καὶ στενωπὸς, angiportus, arcta via, fauces, anguſtiæ locorum, 2. Arg. ¶ Item vicus, διὰ τῶν στενωπῶν εἰς ἀγορὰν ἐνέβαλον, per vicos in forum irruperunt, Plut. in Publ. ¶ Adiect. Iliad. ή, στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, pro ἐν στενῇ ὁδῷ, ἐν στενῷ τόπῳ.
Στεπτήρια, τὰ, ſerta quædam quæ ex arborum ramis ſuſpendebant ſerui, Heſych.
Στεργανὸς, ſtercus, fimus, κόπρος, Heſych.
Στέργηθρον, τὸ στέργημα, philtrum, πόθος.
Στέργημα, τὸ, idem, Sophocl. in Trachin. amoris incentiuum & illecebræ, poculum amatoriū.
Στέργω, μ. ξω, π. χα, amo, adamo, amore proſequor: dicitur propriè de naturali amore, & nō facilè ſolubili, Accuſ. τὴν δὲ ἀδελφὴν ὑπερφυῶς ἔστεργε, Plut. de Augusto. ¶ Item boni conſulo, acquieſco, & contentus ſum, Dat. στέργειν ἐπὶ δίκαιον τοῖς ἐγνωσμένοις, acquieſcere iis quæ ſtatuta ſunt. ¶ Στέργειν, orare, obſecrare, εὔχεσθαι, Sophocl. in Oedipo Coloneo.
Στερέμνιος, ου, ὁ, durus, robuſtus, firmus Cic. de Nat. deor. lib. 1. de Epicuro.
Στερεομετρία, ars quæ ſolida metitur.
Στερεὸν, τὸ, ſoliditas, στερεότης.
Στερεὸς, οῦ, ὁ, ſolidus, rigidus, durus, firmus, Plat. 1. de Rep. τοῦτο ἤδη στερεώτερον, καὶ οὐκέτι ῥᾶον ἔχειν ὅ,τι τις εἴποι, i. durum & graue. ¶ Στερεαὶ, duæ dicuntur coſtæ ſolidæ, Polluci.
Στερεότης, ητος, ἡ, ſoliditas.
Στερεόφρων, ονος, ὁ, crudelis, immitis, Sophocl.
Στερεόω, μ. ώσω, π. ωκα, firmo, ſolido, conſolido, Actiu. Genit. 1. Reg. 2. ¶ Στερεοῦσθαι, ſolidari Senecæ Natural. Quæſt. lib. 3. cap. 25.
Στερέω, μ. ήσω, vel έσω, π. ηκα, priuo, orbo, exuo, fraudo, Genit. & Accuſ. Thu. στερῶ σε ἀγαθῶν.
Στερέωμα, ατος, τὸ, firmamentum, fulcimentum.
Στερεῶς, firmiter, arctè, Homer. in Odyſſ.
Στέρησις, εως, ἡ, priuatio, Ariſtot. in Prædicam.
Στερησόμενος, priuandus, Lucian.
Στερητικὸς, οῦ, ὁ, priuatiuus, priuans Cicer.
Στερίσκομαι, orbor, amitto, Genit. στερισκομένου αἵματος, effluente ſanguine, Ariſtot.
Στερίσκω, priuo, fraudo, exuo, Actiu. Genit.
Στεριφόπεπλος, ὁ καὶ ὁ, tenuem lacernam indutus.
Στεριφοποιῶ, ſolido, firmo, ἰσχυροποιῶ, στερεόω, Sui.
Στέριφος, ου, ὁ, ſterilis, Dioni. ¶ Item ſolidus, Thucyd. lib. 7. ¶ Στεριφώτατος, ου, minimè dumoſus, minimè aquoſus, Eidem.
Στερναία, ἡ, via equorum vngulis proculcata.
Στέρνυξ, medulla, ἐντεριώνη, Heſych.
Στερνίτιδες, Poll. duæ coſtæ αἱ ἐπὶ τῶν χόνδροις καταλήγουσι, in cartilaginem deſinentes.
Στερνόμαντις, python, ἐγγαστρίμυθος, Sophocl.
Στέρνον, ου, τὸ, pectus. Εἰς τὰ στέρνα παίειν, ferire pectus, Xenoph. ¶ Στέρνον, pro animo atque cogitatione. Διὰ στέρνων ἔχειν, in animó habere, cogitare, Sophocl. in Antigona.
Στερνοτυπία, ας, ἡ, pectoris percuſsio, Lucian.
Στερνοτυποῦμαι, plango, pectus percutio.
Στερνοτύπτης, ου, ὁ, pectus feriens, Suid.
Στερνοῦχος χθὼν dicitur terra à Sophoc. quia caua. ¶ Exponit tamen Suid. planam.
Στέρξις, habitus animi præſentibus contentus.
Στέρομαι, amitto, careo, priuor, Genit. οὐδὲ τούτου στέρεται τοῦ ἐνδύματος, Ariſtid.
Στεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur. ¶ Item fulgor: Vnde χαλκοῦ στεροπὴ, Homer. æris fulgor, id eſt, arma fulgentia.
Στεροπηγερέτης, ου, ὁ, ſuſcitans fulgur, Heſych.
Στέροψ, πος, ἡ, fulgur, apud Sophocl.
Στερρόω, μ. ώσω, firmo, Actiu. Gen. vel Accuſ.
Στερροποιεῖν, firmare, durare, ſolidare, Polyb.
Στερρὸς, οῦ, ὁ, ſolidus, rigidus, durus. στερρὰ ψυχὴ, firmus ac ſtabilis animus, Ariſtoph.
Στερρότης, ητος, ἡ, firmitas, ſoliditas, Chryſoſt.
Στέρφνιος, durus, rigidus, σκληρὸς, στερρὸς, Heſyc.
Στερφόπεπλος, ὁ, leonis exuuio indutus, Lycoph.
Στέρφος, εος, τὸ, corium, pellis, leonis exuuium, Nicand. in Alex. ¶ Item vas fictile, κεράμιον.
Στερῶ, μ. ρῶ, Atticè pro στερέω, priuo, orbo.
Στεύομαι, promitto, firmo, præfinio, polliceor, profiteor, præ me fero, iacto, 2. Argon. στεῦται δ' ἠελίου γόνος ἔμμεναι, ſe filiū Solis profitetur.
Στεφάνη, ης, ἡ, corona, στέφανος, Suid. Heſiod. Στεφάνην χρυσέην κεφαλῆφιν ἔθηκε. ¶ Στεφάνη, circulus verſicolor pupillam ambiens, Galen. lib. 14. Therap. ¶ Στεφάνη, genus galeæ, caſsis, Poll. ¶ Iliad. λ. pro frontis armatura. ¶ Στεφάνη, montis ſupercilium & cacumen, Polyb. ¶ Στεφάνη etiam dicitur in architectura, murulus qui in circuitu tectorum fit: coronam etiam dicunt Latini, vt apud Vitruu. coronarum proiecturæ. ¶ Hieronymus contra Pelagianos lib. primo, ex Deuter. 22. loriculam, τὴν στεφάνην expoſuit. Eſt verò apud Veget lib. 4. Loricula, munimentum quod vrbium obſeſſores vltra iactum teli ædificāt, foſſa, vallo, ſudibus, & turriculis inſtructa. Denique quicquid coronæ modo quippiam ambit, cingit atque coronat hoc cenſetur nomine. ¶ Στεφάνη, circuitus capillorum extretremus qui caput ambit in modum coronæ, Poll. ¶ Στεφάνη, ornatus capitis muliebris, vt erat ἄμπυξ, κεκρύφαλος καὶ πλεκτὴ ἀναδέσμη, Lucian. Καὶ στεφάνην μὲν κυκλῷ περιθεῖ λίθοις ἰνδικοῖς διάστερος. ¶ Στεφάνη, vngulæ pedis equorum circuitus atque ambitus, Apſyrto. ¶ Στεφάνη etiam incerniculi ſiue cribri ambitus, cribrúmq; ipſum. Ariſt. in Con-

tion. ¶ Item orbiculus capiti impoſitus quo mulieres geſtant onera. Ceſticillum vocat Feſtus: Verticem Ouidius. ¶ Στεφάνη etiam eſt circulus venatoriæ ſupellectilis quo feræ inſerto collo capiuntur.

Στεφανηδὸν, in modum coronæ, in orbem.

Στεφανηπλόκος, ὁ καὶ ἡ, coronarius, vel coronaria Plin. Theophr. lib. 6. hiſt. plant. cap. 7.

Στεφανηφορεῖν, coronam ferre, Comm. Ariſt. πλ.

Στεφανηφόρος, ου, ὁ, coronā ferens, vt Hippolytus Eurip. ¶ Στεφανηφορία, geſtatio coronæ.

Στεφανία, corolla.

Στεφαναῖα ῥαφὴ, ſutura capitis anterior coronalis dicta, Galen. lib. de Oſsibus.

Στεφαναῖα φλὲψ, vena circulo cor ambiens.

Στεφανίζω, pro στεφανῶ, corono, Ariſt. in Equit.

Στεφανίσκος, corolla, laurea.

Στεφανίτης, ου, ὁ, athleta coronatus, Suid. Vnde στεφανίτης ἀγὼν, certamen cuius victoriæ præmium corona erat, Æſchin.

Στεφανῖτις, ιδος, ἡ, vua quę frondes habet incurſantes acinis miro naturæ luſu, coronaria, Plin. ¶ Sunt & ſuturæ coronæ capitis στεφανίτιδες, Poll.

Στεφανίον, τὸ, graculi ſpecies.

Στεφανοπλόκος, coronamentorum artifex.

Στεφανοποιὸς, ſtructor coronarum, ὁ στεφανοπλόκος, & Στεφανοπώλης, coronarius, Suid.

Στέφανος, ου, ὁ, corona, Ariſtoph. in Plut. Οὐ γάρ με τυπτήσεις, στέφανον ἔχοντά γε. ¶ Στέφανος Grammaticis, ex ſertis floribúſque potius texitur: στεφάνη ex alia materia, vt auro, Heſiod. in Theogon. ¶ Στέφανος tranſlatè pro virtutis præmio, Thucyd. lib. 2. ¶ Στέφανος etiam μεταφορικῶς pro conuentu hominum, & circūnſtantis populi cœtu. Coronam etiam dicunt Latini, Homer. in Iliad. στέφανος πολέμοιο δέδηε. ¶ Στέφανος, ambitus mœnium in orbem ductus, Orph. ἑπτὰ περὶ στεφάνοισι κυκλούμενον. ¶ Στέφανος, ſidus, dictum etiam Corona à Latinis, vt Plin. & Hygino, Procl. in ſphæra. ¶ Στέφανος etiam pro podice vſurpatur, vt & στεφάνη.

Στεφανοῦμαι, cingor, Genit. στεφανοῦνται τῶν ἀνθέων, floribus coronantur, Philoſtr. Et cum Accuſ. στεφανοῦμαι τὰ ἀριστεῖα, præmia accipio, Eidem in Heroic.

Στεφανοφορία, ἡ, coronæ geſtatio, Poll. & Cōm. Ariſtoph. in Plut. στεφανηφορία.

Στεφανοφόρος, coronatus, coronam geſtans.

Στεφανόω, μ. ώσω, π. ωκα, & στεφανίζω, στέφω, corono, cingo, redimio, Actiu. Accuſ. στεφανώσατε τὸν νεκρὸν, Ariſtoph. ¶ Item honore afficio, exorno, Pindar. Olymp. ά, στεφανῶσαι μολπᾷ, carmine exornare. ¶ Accipitur apud Galen. pro victorem declaro, palmam tribuo.

Στεφάνωμα, ατος, τὸ, corona, coronamētum Gaz. lib. 6. hiſt. plant. Theophr.

Στεφανωματικὸς, οῦ, ὁ, coronarius, coronamentis aptus, quo coronæ factitātur, Dioſc. l. 2. c. 158.

Στεφάνωσις, q. faſtigiatio ædificiorum.

Στεφανώτιδες μυῤῥίναι, myrti modo coronarii generis prouenientes, Theophr. lib. 5. hiſt. plāt.

Στέφος, εος, τὸ, ſertum, corollarium, Callimach. in hymno Dianæ. ¶ Eſt & tectum, στέγη.

Στεφοφόροις, Græci vocant flamines.

Στέφω, μ. έψω, π. εφα, corono, redimio, Theocr.

Στήθεσφιν, Aduerb. per pectora, στήθεσι.

Στηθύνιον, ου, τὸ, medium pectoris, Poll.

Στηθίδιον, τὸ, q. pectuſculū, τὸ μικρὸν στῆθος, Suid.

Στηθικὸς τόπος, pectoris locus.

Στηθοδέσμιον, ου, τὸ, pectorale. ¶ Eſt apud Poll. στηθόδεσμον, τὸ, faſcia pectoralis, mamillare Martial.

Στηθοδεσμὶς, ίδος, faſcia pectoralis, Hierem. 2.

Στηθοειδὲς μαχαίριον, Hippocr. eſt σμήλιον.

Στῆθος, εος, τὸ, pectus, ſuperior pars thoracis vſque ad iugulum, Ariſtot. στῆθος διφυὲς μαστοῖς, pectus diſtinctum mammis duabus. ¶ Στῆθος Poll. in manu, vbi palmæ initium coit, éſtque pars toroſior exaggeratum quid & prominēs oſtendens. στῆθος ἀντίχειρος, eſt carnoſum illud in radicibus pollicis: montem nonnulli vocant: Et quod paulò depreſsius ſubeſt, στῆθος χειρὸς nominatur.

Στήκω, τὸ ἑστήκω, ſto, perſto, hoc eſt, βεβαίως μένω, στήκετε ἐν πίστει, ſtate in fide, 1. Corinth. 16.

Στήλη, ης, ἡ, columna, & propriè pila ſtans in monumentis, cippus, ſimulachrum, titulus lapideus ſiue ſaxeus, Ariſtot. de mundo, κατὰ τὰς ἡρακλείοις λεγομένας στήλας, qua parte ſunt Herculis columnæ.

Στηλίδιον, parua ſtatua, terminus.

Στηλὶς, ίδος, ἡ, lignum in puppi erectum, Poll. ¶ Στηλὶς, columella Cicer. 2. de Legib.

Στηλιτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, noto, i. pingendo vel ſcribendo aliquem infamia noto, ſculpo in columna in vituperium alicuius, Accuſ. οἱ τὸν Ἀνανίαν καὶ τὴν Σάπφειραν φοβερῶς στηλιτεύσαντες, qui Ananiā & Sapphiram publici ſupplicii dedecore infamarūt, Nazanz. in Orat.

Στηλίτευσις, ἡ, inuectiua. ¶ Στηλιτευτικὸς, famoſus, iniurius, infamator, vnde duæ illæ orationes, quibus Naz. impium Iulianum notat, στηλιτευτικοὶ vocati ſunt λόγοι.

Στηλίτης, ου, ὁ, notatus infamia. Et qui notauit alterum, Demoſth. Philip. 3. ¶ Στηλίτης ἐν ἀκροπόλει, ærarius factus, relatus in Cæritum tabulas, Ariſtot. Rhet. ad Theodecten lib. 2.

Στηλογραφία, ας, ἡ, tituli inſcriptio.

Στηλογραφῶ, ſculpo in columna.

Στηλοκοπεῖν, infamia notare, Hermog.

Στῆλος, lapis qui inferius muro innix⁹ fulcit eū.

Στηλόω, μ. ώσω, erigo vt cippum vel ſtatuam. ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς βέλος, ca. 3. lamentat. Hierem. Poſuit me quaſi ſignū ad ſagittam. ¶ Item firmo, ſtabilio, Nazanz.

Στῆμα, omnes herbæ marinæ. ¶ Στῆμα, in genitalibus hominis quod ex virga propendet.

Στήμινος, ſtamineus, ſtaminis modo intextus, Theophr.

¶ Theophr. de hiſt. pl. lib. 3. ca. vlt. de ſmilace.
Στημονίαι, αἱ, cincinni tenues in modum ſtaminis, Heſych.
Στημονίζομαι, ſtamina duco. Στημονίζω, idem.
Στημόνιον, & Στήμων, ονος, ὁ, ſtamē, στάμων, Epig.
Στηνίον, ου, τὸ, pectus, στῆθος.
Στηνιῶσαι, ſalibus & conuitiis inceſſere. nam στηνία feſtum erat Athenis, in quo ſe mutuò ſcommatis perſtringebant. Vide in Chiliad.
Στήριγμα, τος, τὸ, fulcimentum, ſtatumen, firmamentum Cicer. Ioſeph. de Captiuit. ¶ Στηρίγματα etiam dicit Ouid. firmamina. ¶ Στήριγμα etiam pro remone accipitur.
Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, firmitas, ἑδρασμὸς Sui. fixus ſtat⁹.
Στήριξ, γος, lignum in curru. ¶ Tibiæ etiam στήριγγες τοῦ σώματος vocantur à Xenoph.
Στηρίζομαι, conſiſto: affirmo, πιστοῦμαι.
Στηρίζω, μ. ίξω, π. ιχα, firmo, confirmo, fulcio, Heſiod. τὸν μὲν Ζεὺς στήριξε κατὰ χθονὸς, defixit in terram. στηρίξαι ἐς τὴν καρδίαν, ad cor hærere, Thucyd. ¶ Στηρίζω, ſtationem facio, inde στηριγμὸς, ſtatio.
Στήριξ, κτος, ἡ, furca, Plut. in Antiq. Rom.
Στήσασθαι, appendere, mutuò dare.
Στήσιος Ζεὺς, ſtator Iupiter, Demoſth. Philipp. ά.
Στησίφυλλον, τὸ, telephium herba, Heſych.
Στήτη, ης, ἡ, fœmina, vxor apud Theocr.
Στητώδης, pinguis, στεατώδης, Hippocrat.
Στήω, pro στῶ, ſtetiſſem, vt δώω, pro δῶ.
Στία, & στίον, lapis, calculus, Apollon. 2. Vnde στιώδες dicitur, hoc eſt, durum, σκληρόν.
Στιάζω, lapides iacio, λίθους βάλλω, Heſych.
Στιβάδιον, ου, τὸ, ſtibadium, torus, vel cubile ex ſtibade ſiue ſtœbe herba conſtructum. Vnde Στιβαδοκοιτεῖν, in ſtibadio vero toro ex herbis, ſtrati loco iacere, humi ſtratis herbis cubare, Polyb. lib. 2.
Στιβαδοποιέω, μ. ήσω, lectum ſterno, Neutr. abſol.
Στιβάζω, calco, πατέω.
Στιβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Στιβαρὸς, οῦ, ὁ, fortis, robuſtus, grauis, violentus, ponderoſus, denſus, Od. έ. χεῖρας ὑπὸ στιβαρὰς, i. graues feſſáſq; labore.
Στιβὰς, άδος, lectus ex paleis, foliis & gramine, ſtragulum Gaz. interp. Ariſtoph. in Plut. ἀντὶ δὲ κλίνης ἔχειν στιβάδα σχοίνων, torum iunceum. ¶ Στιβάδες, frondes, Marci 11. στιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, frondes incidebāt ex arboribus.
Στιβδὸς, οῦ, ὁ, fugitiuus, μαστιγίας, verbero.
Στιβεὺς, έως, ὁ, fullo, κναφεὺς, legitur & στιβὺς.
Στιβεύτης, οῦ, ὁ, veſtigator.
Στιβεύω, μ. εύσω, π. ευκα, & Στιβέω, μ. ήσω, π. ηκα, calco, veſtigo, indago, Accuſ. Soph. in Aiace.
Στίβη, ης, ἡ, frigus conſtrictio: Propriè matutinus ros, pruina, in Odyſſ. στίβη δ' ὑπὸ ἠοίη. ¶ Στίβη, aranea: & color metallicus niger.
Στιβία, ας, ἡ, στίβος, ὁδὸς, ſemita, Suid.
Στιβιάω, μ. άσω, frigeſco, ῥιγῶ.
Στιβίζω, μ. ίσω, π. ικα, idem quod τὸ στιβέω. Et ῥυθμῶδες στιβάζω τὸ ψεῦδος: aufugio, δραπετεύω, διαφθείγω.

Στίβος, ου, ὁ, veſtigium, trames, veſtigatio, indicium, ſemita, Xenoph. & Herodot.
Στιβρὸς, οῦ, ὁ, ſtolidus:
Στιβὺς, fullo, κναφεὺς, Interpr. Nicand.
Στίβω, τὸ στιβίζω. στίβουσι κύνες, canes calcant, figunt veſtigia, i. gradiútur ſeu currunt, Eurip.
Στιγεὺς, έος, ſubula, σουβλίον, κεντητήριον, ὀπήτιον.
Στίγμα, ατος, τὸ, ſtigma, macula, diſtinctio, punctum, cicatrix, nota impreſſa, Heſiod. στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο, i. maculæ apparebant.
Στιγμαῖος βίος, vita vnius puncti, vita momentanea. στιγμαῖος πάροδος, Procl. de Sphęra, punctus viæ.
Στιγματηφορέω, fero ſtigmata, Lucian. Ionicé.
Στιγματίας, ου, ὁ, notatus, obſignatus. ¶ Στιγματίαι, ſerui compuncti notis, ſtigmatici Cicer. Off. 2. cicatrice ſtigmoſi Plinio Epiſt. 5. inuſti Val. Max. literati Plaut. in Caſina. Pli. l. 18. c. 3. dixit, inſcriptos vultus, Lucian. πόθεν γὰρ ἐγὼ στιγματίας ἐγενόμην.
Στιγματίζω, μ. ίσω, π. ικα, τὸ στίζω, pungo, ſigno.
Στιγμὴ, ῆς, ἡ, momentum, punctum, Suid.
Στίγω, μ. ίξω, π. ιχα, ſigno, verbero, ſtigmata inuro, notis pungo, maculis ſpargo.
Στιδαῖος, ου, ὁ, verberatus, cauteriatus.
Στίζω, μ. ίξω, π. ιχα, pungo, percutio, ſigno, noto, Accuſat. ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας, noctuas in frontibus inuſſerant, Plutarch. in Pericle.
Στικτὸς, οῦ, ὁ, pictus, ſignatus, varius, ſplēdidus. στικτὸς ἔλαφος, ceruus pūctis diſtinctus, Soph.
Στίλβη, ης, ἡ, ſplendor, ſpeculum, Heſych. ¶ Στίλβη, vas fictile, cuius vſus lychni loco, Ariſtoph. in Phœniſſ.
Στιλβηδὸν, Aduerb. λαμπρῶς, Suid. ſplendidé.
Στιλβηδὼν, όνος, ſcintilla, ſplēdor, nitor, fulgetra.
Στιλβοποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſplendidum reddo.
Στίλβος, fulgidus, lucidus, λαμπρὸς, Suid.
Στιλβότης, ὁ, nitor vultus, Dioſc. lib. 1. cap. 33.
Στιλβόω, μ. ώσω, π. ωκα, Στίλβω, μ. ίλψω, π. ιλφα, fulguro, reluceo, refulgeo, coruſco, Iliad. γ. κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασι, i. λάμπων. Dioſcor. lib. 5. cap. 165, πρὸς τὸ λεαίνειν καὶ στιλβοῦν, ad poliendum & illuſtrandum.
Στίλβωμα, ατος, τὸ, faciei nitor, Dioſc. l. 1. cap. 63.
Στίλβων, ονος, ὁ, Mercurii ſtella, Ariſt. de mund.
Στιλβωνίδης, reſplendens ac nitens à balneo.
Στίλβωσις, nitor, ſplendor.
Στίλη, ης, ἡ, numulus, minuti numiſmatis genus Calliſtrato, authore Poll. Vnde pro τὸ ἐλάχιστον, id eſt, minimum ſumitur, Ariſt. in Veſp.
Στίλος, ου, ὁ, aries, dux gregis, κτίλος, Heſych.
Στιλπνὸς, οῦ, ὁ, ſplendidus, Dioſc. lib. 5.
Στιλπνότης, ἡ, ſplendor, fulgor, λαμπρότης.
Στίλπωνες, οἱ, puſilli homunciones.
Στίμμι, τὸ, ſtibium vel ſtimmi, genus metalli quo fuſores vtuntur ad facilius liquanda metalla, & mulieres ad denigranda ſupercilia & cilia, Dioſc. l. 5. ¶ Hoc & στίβι, καὶ πλατυόφθαλμον, & à Plinio libro 6. cap. 33. ſpumæ

candidæ & nitentis lapis dicitur. Vulgò vocant *Antimonium*.¶ Dicitur etiam ἡ Στίμμις ab Ione poeta ἐν ὀμφάλῃ, apud Pollucem.
Στιμμίζομαι, cum ſtibio oculis gratiam cōcilio.
Στίξ, ιχός, ἡ, acies, turma continens viros T.i. trecentos ſiue quingentos, Iliad.γ.
Στίπτυον, τὸ, oliuæ oſsiculum, ſamſa Columellæ.
Στιπτὸς, οῦ, ὁ, denſus, ſolidus, peruius.
Στίφος, εος, τὸ, cuneus, acies, ordo, turma, caterua, agmen, cœtus, militum globus, Xenoph. Pæd. lib.1.& Ariſtoph.in Equit.
Στιφρὸς, aridus, contractus, denſus, floridus, plenus, toroſus, firmus. στιφρὰν σάρκα ἔχουσι, ſunt carne conſtanti atque rigidiuſcula, Gaz. apud Ariſtot.
Στιχαδικὸν ὄξος, ſtichadicum acetum, i. ex ſtichadis herbæ ſucco factũ, Dioſc.li.5.cap.45.
Στιχαοιδὸς, verſificator, poeta, in Epigr.
Στιχάομαι, ordine eo, procedo.
Στιχὰς, ſtichas, herbæ genus, Dioſcor.lib.1. Ex ea fit στιχαδίτης οἶνος, Eidem lib.5.cap.44.
Στιχάω, idem quod στιχάομαι.
Στίχης, ης, ἡ, idem quod στίξ, acies, phalanx.
Στιχηδὸν, Aduerb. cũ verſu, in verſum, per verſus, cateruatim, ordine.
Στιχίδιον, ου, τὸ, verſiculus, ὁ μικρὸς στίχος, Suid.
Στιχίζω, carmina ſcribo, per ordinem diſpono.
Στιχομυθεῖν, in tragœdiis dicitur, quum alternis verſibus reſpondetur, Poll.lib.4.
Στιχοποιΐα, verſificatio, Plutarch.
Στίχος, ου, ὁ, verſus, στίχους ῥαψῳδεῖν, verſus recitare.¶ Itẽ ordo, Xen.in Oecon. ¶ Eſt& στίχος manipulus militum.¶ Item virga, Euſt.Ιλ.ά.
Στιχουργέω, μ.ήσω, verſificor, ſcribo verſus.
Στίχω, μ.ίξω, vado, incedo, circundo.
Στιχῳδὸς, οῦ, ὁ, rhapſodus, q. virgam tenens.
Στιώδης, durus, aſper: à στία vel στίον. Vide Στῖα.
Στλεγγίζω, rado ſtrigili, diſtringo, Ariſtoph.
Στλεγγὶς, ίδος, olei gutta. ¶ Et ſtrigil, i. ξύστρα, in Apophth. Lacon. Plutarch ait Lacedæmonios non vti στλεγγίσι σιδηραῖς, ἀλλὰ καλαμίναις, ſtrigilibus ferreis, ſed arundineis. ¶ Itẽ vas quo aqua hauritur, Comment.Ariſtoph. in Equit.¶ Item ornamentum capitis mulierum, Athen.lib.4.
Στλέγγισμα, ατος, τὸ, ſordes quæ ſtrigili raduntur, ſtrigmenta, Heſych.
Στοὰ, ᾶς, ἡ, porticus, Poll. ¶ Item granarium: cella & apotheca, Ariſt.in Concion. Στοὰς τε καρποῦ βακχείου τε νάματος Πλήρεις, granaria fructib⁹, &apothecas bacchico liquore reples.
Στοβάζω, μ.άσω, π.ακα, obtrecto, Heſych.
Στοβὸς, οῦ, ὁ, conuitium, iurgium, Heſych.
Στοιβαδεύεσθαι, in lecto reponere ſiue ſternere.
Στοιβάζω, inſtipo, ſtruo, digero, συνάγω, cogo, adglomero, Lucian.
Στοιβὰς, idem quod στιβάς.
Στοιβασία, inceſſus, ſtructio, Etym.
Στοιβὴ, ῆς, ἡ, ſtœbe herba Dioſcor. Theophraſt. hiſt.lib.6.cap.1.& Ariſtoph.in Ran.
Στοιβοειδὴς, tomẽtitius, mollis, Aphr.l.2.Probl.
Στοιχάδες, αἱ, per ordinem conſitæ, Nonn.
Στοιχάδιον, ου, τὸ, tunica, Chryſoſt.
Στοιχὰς, ἡ, ſtœchas herba, Dioſc.l.3.c.31.¶ Στοιχὰς, locus arboribus conſitus in verſum & quincuncem diſpoſitis, Poll.
Στοιχειακὸς, οῦ, ὁ, elementalis: Vnde & Aduerb. Στοιχειακῶς, apud Interpr.Heſiod.Tzetzem.
Στοιχηδὸν, ordinatè, στιχηδόν.
Στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum, vt ignis, aer, aqua, terra, Vitruu.lib.1.cap.4.¶ Στοιχεῖα tranſlatè, vt elementa Latine, i. principia, rudimenta, fundamenta, Philopon & Ariſtot.¶ Στοιχεῖα οὐράνια, dicuntur imagines & ſigna cæleſtia. ¶ Στοιχεῖον etiam vocatur ſolarii vmbra, quia ex hac velut elemẽtis horarum ratio temporíſque momenta deprehenduntur, Poll.lib.6.cap.ή.
Στοιχειόω, μ.ώσω, π.ωκα, elementa trado, rudimentis inſtituo, Naz.in Orat.
Στοιχειώδης κριθὴ, hordeum in verſus ſpicatum, Theophr.lib.8.cap.4.
Στοιχείωσις, εως, ἡ, deformatio, prima elementorum inſtitutio. θεολογικὴ στοιχείωσις, Areop.
Στοιχειωτὴς, elemẽtarius Senecæ, vel qui elementa docet, vt Euclides vocatus eſt.
Στοιχέω, procedo, ordine ambulo, Galat.5.
Στοιχηδὸν, ordine, ordinatim, in verſum.
Στοιχίζω, indagine cingo, Xenop. ¶ Στοιχισμὸς, indages, id eſt, plagarum expanſio varis ſubtectarum.
Στοῖχοι, in re militari, ordines ſunt à fronte ad tergum ſigillatim porrecti, Ælian. ¶ Στοῖχοι, indago ipſa, & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabuláq; ferarum cinguntur à venatoribus, Xenoph.in Cyneget.
Στολάρχης, & Στόλαρχος, ου, ὁ, dux claſsis, Heſych.
Στολὰς, άδος, ἡ, lorica, genus armaturæ.
Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, amictus, veſtis genus in talos demiſſæ, veſtis tantùm muliebris eſt Cic.
Στολιστὴς, ὁ, veſtiarius, 4.Reg.10.
Στολίδες, Poll lib.2. ſunt exarati frontis rugæ, Plicæ etiam in veſtibus eminentes, Eidem Poll. Vnde στολιδωτὸς χιτὼν, dicitur rugata vel rugoſa veſtis. ¶ Vocantur etiam à Medicis στολίδες, rugoſæ prominentiæ in podice, Galen.1.κατὰ τόπ.& 9.lib.Simp.pharm.
Στολίζω, μ.ίσω, π.ικα, orno, honeſto, veſtio, Accuſ.Heſiod. εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερά, &c.
Στόλιον, in Epigr. parua ſtola, i. amiculum.
Στολὶς, ίδος, ἡ, στολή. Vide Στολίδες.
Στόλισμα, amictus, ἔνδυμα, indumentum.
Στολισμὸς, οῦ, ὁ, ἱματισμὸς, ornamentum, veſtitus, Heſych.
Στόλοκρον, τὸ, præſectas habens comas & attonſas frondes: de plantis, & hominibus, Heſyc.
Στόλος, ου, ὁ, claſsis, νεῶν στόλος, Thucydid.& στόλος ναυτικὸς, Ariſtotel. claſsis.¶ Item nauis commeatus & curſus, πλοῦς, iter, Syneſ. πεῖτον ἤδη στόλον ἡ ναῦς εἰς τὰπὶ θρᾴκης χωρία

ϱία ςέλλεται. ¶ Item appendix Gaz. ςόλον ἔχει τινὰ, aliquid habet prominens, Ariſtot. lib. 4. de partib. Anim.

Στολύπη, ης, ἡ, genus herbæ.

Στόμα, ατος, τὸ, os, bucca. ἀχάλινον ςόμα, os effrenatum, Eurip. in Bacchis. ἐξ ἑνὸς ςόματος, Plat. de Leg. vno ore Terent. Xenoph. in Hierone, Ἀ᾽νὰ ςόμα τε ἔχουσιν ἐπαινοῦντες, in ore habent laudantes. ¶ Ἀπὸ ςόματος εἰπεῖν, memoriter dicere, Plut. l. 6. Sympoſ. ¶ Διὰ ςόματος ἔχειν, in ore habere, Xenoph. Pæd. 1, Πάντες τὸν κῦρον διὰ ςόματος εἶχον. ¶ Διὰ ςόμα ἄγειν μῦθον, orationem ex ore emittere, Iliad. ξ. ¶ Διαίρειν ςόμα, os aperire, Demoſth. ¶ Ἐπὶ ςόμα ἐλθεῖν, in buccam venire, Plat. li. 8. de Repub. ¶ Εὖ ἔχειν ςόμα, Eupolidi apud Suid. dicere bona verba, aut fauere linguis, ſilere. ¶ Κατὰ ςόμα, in os, corã, Plat. de Leg. κατὰ τὸ ςτόμα τοῦ διώκοντος ἵζεσθαι, coram actore ſedere. ¶ Στόμα, tranſlatè vt os apud Latinos. Sic Herodoto oſtia fluuiorum καὶ ἐκβολαὶ, ςτόματα dicuntur. ¶ Τὸ ςτόμα τῆς γαςρὸς, os ventriculi, Galen. ad Glauc. ¶ Στόμα, acies gladii, quòd ea parte mordeat, mucro, Luc. 21. ¶ Στόμα, primi ordines in acie, Xenoph. 3. Ἀ᾽ναβ. ¶ Στόμα, oſtium, aditus, Στόμα τῆς ἀγυιᾶς, introitus viæ, Xenoph.

Στομαλγία, ας, ἡ, oris dolor. Eſt & loquacitas, γλωσσαλγία, ςωμυλία, φλυαρία, Poll.

Στόμαργος, ου, ὁ, φλύαρος, rabula, Æſchyl.

Στοματικὸς, ori gratus, εὔςομος, ſanandis oris vitiis accommodus. vnde ςτοματικὰ (ſubaudi φάρμακα) Gal. li. 6. τῶν κατὰ τόπ. ¶ Item qui oris vitio laborat.

Στοματουργὸς, Ariſtoph. ore artifex.

Στομαυλεῖν, eſt tibia ore ludere, Plat. & Poll.

Στομαχικὸς, οῦ, ὁ, ſtomachicus Plin. qui ſtomacho, i. ventriculi orificio laborat, & cibum continere nequit, Æginet. li. 3. ca. 37.

Στομαχικῶς, Aduerb. q. ſtomachicè, Galen.

Στόμαχος, ου, ὁ, ſtomachus, os ventriculi. Eſtque meatus ſuperior ventriculi per quem cibi in ipſum intromittuntur, Vide Galen. li. 6. & 8. τῶν κατὰ τόπους.

Στομβάζω, ore dilatato loquor, πλατυςομῶ.

Στόμβος, grauiter ſonans, grauiſtrepus, clamoſus, apud Hippocr.

Στομίας, ου, ὁ, magnum os habens. ¶ Item rebellis, oris duri & contumacis, Suid.

Στόμιον, ου, τὸ, os paruum, oſculum, buccula Apuleio, Ariſtot. in Probl. ¶ Item lupatum, frænum, vel potius ea pars fræni quam equus contumax commordet, Xenoph.

Στόμις, ὁ, effrænis, apud Æſchyl.

Στομοδόκος, ου, ὁ, loquax, ςτωμύλος, Poll.

Στόμος, conuitium, garrulitas.

Στομόω, μ. ώσω, π. ωκα, roboro, conſolido, Plut. Exacuo aciem: quaſi os gladii concinno, & obduro. ἕως θερμὸς ὁ σίδηρος τῷ ψυχρῷ ςομαθείη, dum calidum eſt ferrum frigida temperetur, Naz. in Orat. ¶ Item infeſtam aciẽ obuertere, firmare atque munire infeſto agmine, Plutar. ¶ Στομόω, ῶ compono & formo, ac inſtituo ad decorem, Ariſtoph. νεφ.

Στωμύλλεσθαι, blaterare, καταγλωττίζειν.

Στωμύλματα, τὰ, ampullæ, nugæ.

Στωμύλος, loquax, φλύαρος.

Στομφάζω, μ. άσω, π. ακα, magna loquor, reſono, ſuperbio, Ariſtoph. in Veſp.

Στόμφαξ, ακος, ὁ, acerbus, durus, Ariſtoph. νεφ.

Στομφαςικὸς, οῦ, ὁ, magniloquus.

Στομώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, amplo ore, Poll.

Στόμωμα, ατος, τὸ, robur & ſolida vis rei cuiuſpiam, ἀπὸ τοῦ ςομόω. Plutar. τὸ ςόμωμα τοῦ οἴνου καὶ κράτος dixit. Et rurſus, σιδήρου ςόμωμα καὶ ἀκμὴν ἀποκόψαντες: quod & aciem ferri poſſis dicere, vulgò *acier*.

Στόμωσις, ἡ, acies, acumen, robur, Soph. in Oedipo Coloneo.

Στοναχέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſuſpiro, ςενάζω, Neutr.

Στοναχὴ, ῆς, ἡ, ſuſpirium, ςεναγμὸς, dolor, gemitꝰ.

Στοναχίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, ſuſpiro, gemo, Depon. Iliad. β, ὑπὸ δὲ ςοναχίζετο γαῖα.

Στόναχος, ἡ ςοναχὴ, ςεναγμὸς Suid. ſuſpirium.

Στονόεις, όεντος, ὁ, ſuſpirioſus, gemebundus, Apoll. ¶ Ilia. θ, βέλεα ςονόεντα χέοντο, tela lamẽtabilia, & quæ ſunt cauſa lamentationis.

Στόνος, ου, ὁ, ςοναχὴ, λύπη, dolor, ſuſpirium.

Στόνυξ, ὁ, acies & mucro: & abuſiuè quicquid eſt mucronatum, λοίγιος ςόνυξ, lethifera teli cuſpis, Lycoph. ¶ Heſy. extremitates vnguiũ.

Στοργὴ, ῆς, ἡ, ἀγάπη, affectio amoris, vt filii erga parentes. ¶ Στοργέω, μ. ήσω, π. ηκα, amo, φιλῶ.

Στορέννυμι, & Στορεννύω, vel Στορέω, & ςόρνυμι, μ. ςορέσω, vel ςορήσω, ſterno, ſopio, ſedo, mitigo, tranquillo, ἐςόρεσε πόντον, in Odyſſ. i. ἔςρωσε, γαλήνην ἐποίησεν. ἐςόρεσαν δαπέδῳ, ſolo æquarunt, in Epigram.

Στορεὺς, tranquillans, ſtrator, Apoll. lib. 1.

Στόρθυγξ, ſpiculum haſtæ. ¶ Item ſtipes. ¶ Pro priapo, in Epigr. ¶ De cornibus cerui, Ibidem. ¶ Στόρθυγγες, capilli cum ſordibus impliciti, Poll.

Στόρνη, zona, ζώνη, Suid. & Heſych.

Στορχάζω, intra ouile pecora includo, Heſych.

Στοῦχος, ου, ὁ, varus.

Στοχάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, ad ictum deſigno, peto, Plat. in Euthyd. πάλιν ἐςοχάζετο τοῦ μειρακίου, iterum petiit & aggreſſus eſt iuuenem. Inde *eſtoch*. ¶ Στοχάζομαι, collimo, ſcopum peto, oculum in ſcopum intẽdo, Polyb. ςοχάζεσθαι σκοποῦ οὐκ ἠδύναντο, i. ſagittam vel iaculum collimare. ¶ Στοχάζεσθαι per trãſlationem, eſt animi intenſionem ad propoſitũ ſuum dirigere & conferre, Ariſtot. 5. Metaphyſ. ἡδονῆς ςοχαζόμενος, cuius ſcopus & propoſitum eſt voluptas. ¶ Item coniicere, conſiderare, coniecturam facere, Genit. ςοχάζομαί σου, Phalar. de te coniecturam capio. ςοχάζομαι ἀπὸ τρόπων, ex moribus con-

ieɔturam accipio, Eidem in Epiſt. ¶Στοχάζομαι,colo,& nutus eius obſeruo quem colere conſtitui, Polyb.

Στοχὰς, άδος, ἡ, ædificium extructum ad æquãdum locum vbi tenduntur plagæ, Poll.

Στοχασμὸς,οῦ,ὁ,gladiatoris petitio, & συλλογισμὸς,Suid.& coniectatio Plin.i.coniectura.

Στοχαστὴς,οῦ,ὁ,interpres,coniector Cicer.

Στοχαστικὸς,οῦ,ὁ,coniecturalis,qui eſt ſolerti cõiectura,Ariſtot.6.Ethic.¶Et ϛοχαστικὸς ἀνὴρ, qui certæ deſtinationis eſt iaculãdo, Ariſtot.

Στοχαστικῶς,Aduerb.coniecturâ.

Στράβαι,αἱ,compedes,ποδοστράβαι.

Στράβηλος,genus conchę,Athen.li.3.¶Heſych. κόγχος ὁ ἐσάλπιζον,buccinum.

Στραβισμὸς,diſtortio oculi, obliquus aſpectus.

Στραβὸς,οῦ,ὁ,& Στραβῶν,ῶνος,ὁ,ſtrabo,Poll.

Στραγγαλέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſuffoco,ſtrangulo.

Στραγγάλη, ης, ἡ, locus ſtrangulationis, & ipſa ſtrangulatio, Ioſeph. πνιγμὸς καὶ ϛραγγάλη.

Στραγγαλιὰ,ᾶς,ἡ,obligatio,διαπλοκή.¶Pro fraude atque doloſa tendicula,vide Heſych.

Στραγγάλια,τὰ, Apſyrt.ſunt πωρεῖ,i. tofi & durities humoris cõcreti, maximè in articulis.

Στραγγαλίδες, nodi intricati, Suid. & quidam globuli, quum humor non coquitur,nec excernitur,ſed redundat, Cæl. li.10.cap.11.

Στραγγαλιώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,tortuoſus,δυσεξεμβύος.

Στραγγαλόω,diſtorqueo,ſtrigo,Aphr.in Probl.

Στραγγαλωτὴ μάστιξ,lorum nodoſum,Suid.

Στραγγεῖα τὰ ἰατρικὰ,inſtrumenta quibus humor exprimitur,Aphr.Probl.59.lib.2.

Στραγγεύω,criminor,premo,διαβάλλω Suid. πιέζω Heſych. Vnde ϛραγγεύομαι,i.angor,premor anguſtiis, Ariſtoph.

Στραγγίας πυρὸς, triticum ſtrangias appellatum,Theophr.lib.3.de cauſ.plant.

Στραγγίζω, extillo, aquam excludo guttatim, exprimo humorem,Dioſc.lib.1.cap.12.

Στραγγὸς,obliquus,peruerſus,inordinatꝰ, Suid.

Στραγγουρία, vrinæ ſtillicidium, diſtillatio vrinæ,ſubſtillum Cat.de Re ruſt. cap.156. Cicero veſicæ morbum appellat. Plat.in Epiſt. νῦν δὲ σωκράτης μὲν ἔτι περὶ ἀσθένειαν τὴν τῆς ϛραγγουρίας,morbo impeditur vrinæ difficulter reddendæ.

Στραγγουριάω,ῶ,vrinæ difficultate laboro, vrinæ ſtillicidio laboro,Cõm.Ariſtop. in Veſp.

Στράγξ,vel Στρὰξ,γὸς,gutta quæ paulatim defluit,ſtilla,Interp.Ariſtoph.in Nebul.

Στραμβολοκομᾶν,eſſe criſpis capillis.

Στράπτω,fulgeo,fulguro, ἀστράπτω.

Στρατάομαι,caſtra loco,ſum in caſtris,Iliad.γ.

Στρατάρχης, dux exercitus.

Στραταρχήσαντες,οἱ,duces exercitus.

Στρατεία,ας,ἡ,exercitus,expeditio,bellum, munus militare. ϛρατείας ἀπόδρασις, vitatio ſeu detractatio militiæ,Demoſt. ¶ Στρατείαν ἄγειν, Eidem. Στρατείαν ποιεῖν,facere expeditionem,exercitũ cogere,Iſocr.Philippo. ¶Στρατείας τελεῖν,ſtipendia facere,Polyb.

Στρατεῖος,magnus, ſuperbus,Etym.

Στράτευμα,ατος, τὸ, exercitus,manus, agmen, Thucyd.¶Pro claſſe,Xenoph.5.ἑλλην. ἐδεήθησαν οἱ θηβαῖοι τῶν Ἀθηναίων περὶ πελοπόννησον ϛράτευμα πέμψαι.

Στρατευματικὸς,οῦ,ὁ,militaris.

Στρατεύσιμος, ου, ὁ, idem.

Στρατεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, & Στρατεύω, μ.εύσω,π.ευκα,milito,mereo. μισθοῦ ϛρατεύονται,ſtipendio merent,Xenoph. ϛρατεύεσθαι ἔξω,in militiam proficiſci,Plat.de Leg.

Στράτευσις, expeditio.

Στρατευτικὸς,militaris, Bud.in Epiſt.poſter.

Στρατήγιον,ου,τὸ,locus vbi conueniunt milites.

Στρατηγέομαι, regor ducis conſilio, Demoſth. Στρατηγοῦμαι, arte imperatoria & ſtratagemate vincor. Gregorius de Iuliano in Perſide intercepto.

Στρατηγέτης,ου,ὁ,dux exercitus.

Στρατηγέω,μ.ήσω,π.ηκα,ducem rei bellicæ ago, ſum prætor exercitus, militum gero præfecturam. ϛρατηγεῖ πάντα ὑπὲρ φιλίππου,omnia gerit pro Philippo,Demoſt. ¶Genit. ϛρατηγῶ τῶν νεῶν,Thucyd.præſum nauibus.

Στρατηγηθεὶς,qui ſubditus eſt ductori exercitus.

Στρατήγημα,ατος,τὸ, geſtum militare,Plutar.in Fab. ἐν δὲ τῇ μάχῃ ϛρατηγήμασιν ἐχρήσατο,&c. in pugna aſtutia militari vſus eſt.

Στρατηγία,ας,ἡ,prætura, exercitus præfectura.

Στρατηγιάω, μ. άσω, π. ακα, milites ducere cupio, Neutr.abſolutum,Ioſeph.

Στρατηγικὴ, ἡ, facultas rei militaris.

Στρατηγικὸς,ducendi exercitus peritus,rei militaris peritus,Iſocr.in Euag.

Στρατηγικῶς,imperatoriè.

Στρατήγιον,ου,τὸ, prætorium, ſignum ducis in bello,vexillum, καλεῖ ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ ϛρατήγιον, vocat ad tribunal & prætorium,Plut.in Pericl.¶Στρατήγιον,pro caſtris,Soph.in Aia.

Στρατηγὶς, ίδος, ἡ, nauis ducis in bello nauali, ϛρατηγὶς ναῦς,imperatoria nauis, Thuc. ϛρατηγὶς πύλη,prætoria porta, quâ in præliũ exercitus educitur, Soph. ¶Item ad perſonam relatum,pro ductrice exercitꝰ, vt Amazones.

Στρατηγὸς,οῦ, ὁ, dux exercitus,præfectus bello, imperator,ductor,prætor,Plutarch.

Στρατιαί,militum copiæ.

Στρατηλασία,expeditio.

Στρατηλατέω,duco excercitum.

Στρατηλάτης,ου,ὁ,prætor, dux militaris, bellici agminis dux. ϛρατηλάτης νεῶν, nauium ductor, Euripid.

Στρατιὰ,ᾶς, ἡ,militia,exercitus, ϛρατιᾶς ἄρχων, exercitus dux,i.ϛρατηγὸς,Ariſtot.de mund.

Στράτιος,bellicoſus,caſtrẽſis,Bud. ϛρατίου διὸς, Iouis militaris fit mentio ab Herodot. lib.5.

Στρατιώτης,ου,ὁ,miles. ¶Στρατιώτης, ſtratiotes, genus herbæ,Dioſc.lib.4.cap.102.

Στρατιωτίδες νῆες,prætoriæ naues, Thucyd.

Στρατιωτικὸν,οῦ,τὸ,exercitus.
Στρατιωτικὸς,οῦ,ὁ,militiæ peritus,Xenoph.
Στρατιωτικῶς,militariter Liu.& Tacit.
Στρατιῶτις,miles mulier. Sed στρατιωτὶς oxyt. nauis eſt parata ad vehendos milites, Bayf.
Στρατοκήρυξ,ὁ,præco exercitus,3.Reg.23.
Στρατολογέω,μ.ήσω,π.ηκα,armo,i. ad rem militarem concito,milites conſcribo,Accuſ.
Στρατολογία,ας,ἡ,delectus militum.
Στρατοπεδάρχης,ου,ὁ,caſtrorum præpoſitus.
Στρατοπεδαρχία,ἡ,caſtrorum præfectura.
Στρατοπεδεία,exercitus, Bud.in Epiſt.poſt. caſtrametatio,Dion.Halic.10.
Στρατοπέδευσις,caſtrorũ metatio, Plat. de Leg.
Στρατοπεδεύομαι,μ.εύσομαι,π.ευμαι,& Στρατοπεδεύω,caſtrametor,habeo caſtra,Thucyd.
Στρατόπεδον,ου,τὸ, caſtra , vallum , Demoſth. ¶Στρατόπεδον, legio, Polyb. agmen , acies, στράτευμα. ¶Pro exercitu Bud.in Epiſt.priorib.¶Pro comitatu principis & aula,in Canone 7.concilii Sardic. ¶In plurali accipitur pro militibus ipſis.
Στρατὸς, οῦ, ὁ, vel ἡ,exercitus. ¶Dicitur & ναύτης στρατὸς,i.naualis exercitus, pro claſſe Bayf.
Στρατόφιν,ab exercitu,στρατοῦ.
Στρατοφύλακες, copiarum duces.
Στραφεὶς,contortus,verſus,dans terga,Xenop.
Στρέβλη, tormentum , Eccleſiaſtici 31. ¶ Item nauticum inſtrumẽtum ligneum cuius labris conſtringuntur plancæ in compingenda naue adactis cuneis ligneis: tortum Pacuuio.
Στρεβλὸς,οῦ,ὁ,tortuoſus,peruerſus,curuus. ¶Item prauus , verſutus , callidus , δύσκολος. ¶Στρεβλοὺς etiam vocat Hippocr.τοὺς στραβοὺς, vt exponit Galen.in Gloſſ.
Στρεβλότης,ητος,ἡ,obliquitas,tortus & torſio.
Στρεβλόω, μ. ώσω, π. ωκα, torqueo, detorqueo, peruerto,quæſtionem adhibeo,Ariſtoph.νεφ. στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε , quæſtionem adhibetis & iudicatis.
Στρεβλωτήριον, tormentum,στρέβλη.
Στρέμμα,ſcriblita,στρεπτὸς ἄρτος.
Στρέμμα,τὸ,luxatio,ἡ ἄρθρου παράβασις , ἡ ὀστέου μετάστασις,Vlpian.Rhet.Olynth.2.Demoſt.
Στρεπταύχην,radios auertens,Ariſtoph.νεφ.
Στρεπτίνδα,luſus genus,Poll.
Στρεπτὸς, οῦ,ὁ, Adiect.flexibilis,στρεπτὸν περιαυχένιον,torquem tortilem, Herodot. ¶Itẽ Subſt. torques, ὡς εἶδε περικείμενα ψέλλια χρυσᾶ καὶ στρεπτοὺς,vt vidit armillas paſsim iacentes aureas,& torques,Plut. in Themiſt.¶Item fibula chlamidis,στρεπτοῖο χιτῶνος, Hom.in Iliad. ¶Item panis ſubcinericius quibuſdã: Interp. Demoſt. περὶ στεφ.ſcriblitam tranſtulit: Apud Athen. lib. 3. στρεπτίκιος ἄρτος, panis tortilis. ¶Στρεπτὰ,funiculi intorti in ſculpturis.
Στρεπτοφόρος,torquatus.
Στρέπτω,torqueo,στρέφω.
Στραγγεδὼν,ſtranguria, Nic.in Alexiph.
Στρεύγομαι,immoror,cunctor,tabeſco præ fame, liqueſco,Nicand.in Alexiph.
Στρεύγω,μ.εύξω,π.ευχα,corrumpo, moleſto,expugno,tardo,Actiu.Accuſ.Heſych.
Στρέφαλον,τὸ,bipennis,ſecuris.
Στρεφάσκω,verto,Actiu.Accuſ.
Στρεψοδικοπανουργία,Ariſtoph.ſentẽtiarum corruptela,iuris peruerſa interpretatio.
Στρέφομαι, verſor,habito,ἐνοικῶ Hipp. Plat. Epiſt.7. ἐπὶ γῆ στρέφεσθαι, in terra verſari, agere. ¶Στρέφομαι,fallacia vtor , tergiuerſor , cõminiſcor technas,Plat.
Στρεφόμενος,ſupinus, ſecurus,otioſus.
Στρέφος,torſio,luxatio. ¶Item corium,pellis.
Στρέφω,μ.έψω, π. εφα, verto,torqueo, deflecto, circumago, conuerto, Accuſ. Ariſtoph.νεφ. σὺ τούτων αἴτιος στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα,qui te ad res malas conuertiſti. ¶Στρέφω,animo verſo & voluto,Baſil.Euſtath. Καί πως ἤδη καὶ κατ' ἐμαυτὸν ἔστρεφον, mecũ ipſe verſabam animo. ¶Στρέφειν etiam in re equeſtri,eſt flectere,Xenop.in Hipparch.¶Στρέφειν,verſutè agere,Ariſtoph. κλέπτειν.
Στρέφωσις,obturatio,Heſych.
Στρεψοδινέω,μ.ήσω,σκοτόω,συστρέφω,inuoluo.
Στρεψίμαλλος,miſer,afflictus,Etym. ¶Item verſipellis,aſtutus,στρόφις,Suid.
Στρέψις,εως,ἡ,conuerſio,fraus,ἀπάτη,Heſych.
Στρεψοδικῆσαι , dolis & varietate dicendi iura fallere,& cauſas inuertere,Ariſtoph.νεφ.
Στρεψοδικοπανουργία,ἡ,iuris inuerſio,Ariſt.ὀρν.
Στρηνῶς,Aduerb. pro τραχέως,horribiliter,3.Epi.
Στρηνὴς,manifeſtus,aſper,acutus,magnus,Heſy.
Στρηνιάω,μ.άσω,immodeſtè ago,Heſych.
Στρῆνος,ου,ὁ,durus, στρηνής.
Στρῆνος,τὸ,durities,ſuperbia, faſtus, Apoc.18.
Στρηνὸς,acutum & patens,Nicoſtratus dicit aſperum: & contrariam auditui loquelã , Ety.
Στρηνόφωνος,apud Pollucem,cui aſpera vox.
Στρίβλικιξ, capitur pro ne tantillum quidem, ne nauci quidem,Ariſt.in Acharn.
Στρίβος,tenuis & exilis vox,Ariſt.Acharn.
Στριγμὸς,οῦ,ſtridor,Ariſtot.hiſt.Anim.li.4.
Στρὶγξ,ſtrix auis,κερχνὴς,σύρνιον ὄρνεον.
Στριφνὸς,οῦ,ſtrictus,ſolidus,firmus,ſtrigoſus Cic.
Στρίφνος,neruoſa boum caro,Suid.
Στροβελὸς,ου,ὁ,curuus: delicatus,obliquus, Heſy.
Στροβεὺς,έως,inſtrumentũ è carduis fullonũ,quo rudẽ panũ tractãt,lanæq; villos excitant, vel potius eſt verticillus,Cõm.Ariſtop.in Equit.
Στροβέω,μ.ήσω,π.ηκα, tumultuor, Accuſ. Plut. ¶Item circumago,verſo me in omnem partem,Ariſt.νεφ. φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει πάντα τρόπον,στρόβει τε πυκνώσας.
Στροβίλινος,pineus,Dioſc.lib.1.cap.92.
Στροβιλίτης,pineis nucibus conſtans,Dioſc.
Στροβιλοειδὲς ὄρος , apud Strab.lib. 13. mons in pineæ nucis formam tuberoſus.ἔχει στροβιλοειδὲς σχῆμα,nucis pineæ figuram gerit , Theophraſt. in hiſt.plant.
Στρόβιλος,ου,ὁ,κῶνος,nux pinea. Et interdũ ipſa

pinus, vide Ariſtop. Interp. & Plin. l. 16. c. 11 ¶Item genus cardui. ¶Στρόβιλος, turbo venti, procella, tempeſtas, vortex, ventus vorticoſus, Ariſtot. de mund. λαῖλαψ ἢ καὶ στρόβιλος πνεῦμα εἰλούμενον κάτωθεν ἄνω. ¶Item rhombus, turbo, quem verbere agitant pueri, Plut. in Lyſand. ¶Στρόβιλος genus ſaltationis ἀσελγὲς ἐν τῇ τῆς ὀσφύος περιφορᾷ, Poll. ¶Item cochlea, Etym.

Στροβιλῶ, τὸ συστρέφω, contorqueo & intorqueo, voluo, Accuſ. Plut. in Apophth.

Στροβιλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, frequens anfractibus.

Στρόβος, ου, ὁ, vortex aquarum, Nicand. Interp.

Στρογγυλαίνεσθαι, conuolui, rotundari Plin.

Στρογγύλη, ης, ἡ, rapa. ¶Zona muliebris, Poll.

Στρογγυλίζω, ore rotundo loquor atque enuntio, Halicarn. in vita Lyſiæ.

Στρογγυλοειδής, rotundus, Aphr. lib. 1. Probl.

Στρογγυλόκαυλος, rotundicaulis Gaz. lib. 7. cap. 4. hiſt. plant. Theophr.

Στρογγυλόλοβος, rotunda ſiliqua incluſus.

Στρογγυλοναύτης, de nauta, Ariſtot. teſte Poll.

Στρογγυλοπρόσωπος, ὁ, q. rotũda eſt facie, Ariſtot.

Στρογγύλος, ου, ὁ, teres, rotundus. στρογγύλη λέξις, rotunda oratio & numeroſa, Halicar. de Lyſia. ¶Thucy. li. 2. στρογγύλαι νῆες, naues onerariæ Bayf. ¶Στρογγύλα ξύλα dicũtur in ſtructura & architectandi ratione, cùm ars fabrilis nondum manum admiſerit, Theophr. hiſt. plant. lib. 5. cap. 6. ¶Στρογγυλότης, teres figura: rotunditas ſiue rotundatio Vitruu.

Στρογγυλόω, μ. ώσω, rotundo Plin. Aphrod.

Στρογγύλωμα τῶν τριχῶν, orbis capillorũ, 1. Reg. 19.

Στρογγύλως, tereti figura, Plut. rotundé. ¶Et Ariſtot. Rhet. 2. aptiſsimè, admodum cõcinné.

Στρογγύλωσις, pro exercitu, 1. Reg. 17.

Στροίβηλος, ου, ὁ, vibex, tuber.

Στριβὸς, grauis, δεινός.

Στρομβεῖα, rotũda, orbicularia, Nicand. in Ther.

Στρομβηδὸν, turbinatim, in Epigr.

Στρομβοειδής, στρομβώδης, turbinatus Gaz.

Στρόμβος, ου, ὁ, trochus, rhombus quem ſcuticæ verberibus pueri exagitant, Iliad. ξ. ¶Στρόμβος, genus conchæ, buccinum, Nic. Interpr. ¶Gaz. apud Ariſtot. vertit cochleã & turbinẽ.

Στρομβόω, μ. ώσω, π. ωκα, verſo, voluto, στρέφω.

Στρομβώδης, ὁ, turbinatus Gaz. ex Ariſtot.

Στροτὸς ἀντὶ τοῦ στρατὸς Æoles dicunt: & conuerſam multitudinem, Etym.

Στρουθάριον, paſſerculus, στρουθίον, Athen. lib. 2.

Στρουθία μῆλα, mala ſtruthea Hermol. & mala ſtruthia, Dioſcor. lib. 1. cap. 191.

Στρουθίζεσθαι, ſtruthio herba lanas purgare ac candidas reddere, Dioſc. lib. 2. c. περὶ οἰσύπου.

Στρουθίζω, ſtrideo, lamentabilem vocem edo, τρίζω, Eſaiæ 10. vbi Latinè gannio habetur.

Στρουθιοκάμηλος, ὁ, ſtruthiocamelus, Ælian.

Στρουθίον, ου, paſſerculus. ¶Et generaliter quæuis auicula. ¶Στρούθιον καὶ στρουθὸς, radicula, ſeu lanaria herba eluendis lanis, Dioſc. li. 2. c. 196.

Στρούθειος μηλέα, ſtruthea malus, Theophr.

Στρουθοκάμηλος, ſtruthocamelus auium maxima concoquẽs ferrum, Aphr in præf. lib. 1. Prob.

Στρουθοκέφαλος, ου, ὁ, habẽs caput paſſeris. στρουθοκεφάλους inter monſtroſos ponit Plutarch.

Στρουθόπους, qui pedibus ſtruthiocamelum auem imitatur, Comm. Ariſtoph. in Auib.

Στρουθὸς, οῦ, ὁ, paſſer auis. ¶Dicitur etiam Atticè στροῦθος, Interp. Ariſtoph. in Auib. ¶Στρουθὸς μεγάλη, Ariſtoph. in Auib. eſt στρουθοκάμηλος ſiue στρουθοκάμηλος, ſtruthiocamelus: vulgò appellatur *auſtruche*. στρουθῶν καταγαίων δορὰς φέρουσι ἐς τὸν πόλεμον, Herodot. lib. 4. In bellum pelles terreſtrium ſtruthionum Macę ferunt. Poll ſimpliciter στρουθὸν dixit, Ἄραβες δὲ, καὶ στρουθῶν δοραῖς, ἀντὶ θωράκων καὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. ¶Στρουθὸς etiam idem quod στρούθιον, i. radicula, ſiue lanaria herba, Theophr. hiſt. li. 9. cap. 13. ¶Στρουθὸς in Mimis etiam obſcœnam partem ſignificat à ſalacitate (vt ait Feſtus) paſſeris.

Στρὶς, τος, ὁ, στρουθὸς, καὶ ὄσπρεον, Heſych.

Στροφάδες, inſulæ ſunt in Ionio mari, Etym.

Στροφαῖος, ου, ὁ, ianitor, Ariſtoph. in Plut. ¶Item aſtutus, verſutus, callidus, veterator.

Στρόφαλιγξ, γγος, ἡ, conuerſio, fluxus, cardo, turbo, vertigo. Arat. de helice, Μειοτέρη γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι, *Nam curſu interiore breui conuertitur orbe*, Cicer. ¶Item caſeus Nicand. in Ther. – Στροφάλιγγα περιξήεσιο γάλακτος.

Στροφαλίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, verſor, voluor.

Στροφαλίζω, μ. ίσω, π. ικα, vibro, verto, Heſych.

Στροφὰς, άδος, ἡ, conuerſio, vertigo.

Στροφάω, μ. άσω, π. ακα, verto, Actiu. Accuſ.

Στροφεῖον, in theatro pars illa in qua erãt heroës indigetati, aut in bello aut mari mortui, Poll.

Στροφεὺς, έος, ὁ, cardo oſtii. οἱ στροφεῖς τῶν θυρῶν, valuarum cardines, Theophr. li. 4. hiſt. plãt. ¶Στροφεῖς, vertebræ, σπόνδυλοι, Poll.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, verſio, verſura ſiue verſ tio, flexus, τραχήλου στροφὴ, ceruicis flexus, Poll. lib. 2. ¶Στροφὴ etiam dicitur, quum equus à ſeſſore in obliquum flectitur, flexus, Xen. in Hipp. ¶Στροφὴ, cõuerſio, q. reuolutio, Plat. de Leg. στροφαὶ ὡρῶν, tempeſtatum conuerſiones atq; mutationes. ¶Στροφὴ in fabulis vocatur τῶν κώλων σύστημα, atque ii verſus quos Chorus ad populum ſpectatoréſque conuerſus decãtabat in altera parte theatri, Cõm. Ariſt. νεφ. ¶Στροφὴ, ἡ, ſtropha, cũctatio ſubdola, tergiuerſatio fraudulenta, ludificatio Cicer. Ariſtop. in Plut. ἀλλ' οὐκ ἔργον ἐς οὐδὲν στροφῶν, ſed ſtrophis nihil opus eſt. Hinc *trufe & truferie*.

Στρόφιγξ, γγὸς, ὁ, cardo oſtii. Plut. in Romul. πυλῶν τοὺς στρόφιγγας dixit, portarum cardines. ¶Στρόφιγγες etiam à Pherecrate apud Poll. dictæ ſunt vertebræ, i. σπόνδυλοι καὶ στροφεῖς. ¶Στρόφιγγες, etiam verticula ſunt epiſtomiorum in aquæ ductibus & ſalientium ſigillis, Commen.

Comment. Ariſtop. in Nub. ¶Στρόφιγξ quoque tranſlatè ponitur, vt γλώσσης στρόφιγξ, i. linguæ verſatilis volubilitas, Ariſtoph. Ran.

Στροφίδε, Eurip. lororum volumina.

Στρόφιον, τὸ, Suidæ, στρογγύλον ζωνάριον, teres zona. ¶Στρόφιον ἐρέου, Gal. 10. Meth. hapſ⁹ lanę Celſ.

Στρόφις, ὁ, verſatili verſutia præditus, Ariſtoph.

Στροφολογία, conuerſio dictionum, Bud. in Epiſt.

Στροφόομαι, torminib⁹ vexor & laboro, in Hipp.

Στρόφος, ου, ὁ, dolor inteſtinorum, quod tormen Latini vocāt, vel tormina potius in numero Plur. Lege Hippocr. Aphor. 11. lib. 4. ¶Στρόφος, cincinnus, cirrus, funiculus tortus, lorum, Heſy. ¶Στροφὸς, idem. ¶Στροφοὶ dicuntur verba, ſermones contorti, inuoluti & doloſi.

Στροφώμενος, ὁ, torminoſus, torminibus vexatus, qui patitur tormina, Dioſc.

Στρυβλῶ, apud Hippocr. περὶ αἱμορροΐδων καὶ συρίγγων, στρεπτόν τι exponit Galen.

Στρύμαργος, ὁ, furioſè in venerem concitus, Gal.

Στρύμοξ, lignum in torculari quo præmuntur vuæ, ipſum prælum, Heſych.

Στρυφνὸς, οῦ, ὁ, acerbus, rigidus, faciens obſtupeſcere dentes, auſterus, aſtringens. στρυφνὸς οἶνος, acerbum vinum, li. 5. Dioſc. cap. 10. στρυφνὸς ἄνθρωπος, homo auſterus, Xenop. ¶Στρυφνότατος γεύσασθαι, guſtu peracerbus Gaz.

Στρυφνότης, ητος, ἡ, acerbitas, Aphr. 2. Probl.

Στρύχνον, apud Theophr. de Cauſ. plant. li. 3. ca. 21. Gaz. vertit pendulam racemi.

Στρύχνος, ου, ὁ, genus herbæ, de qua Dioſc. lib. 4. cap 71. 72. 73. & 74. Celſo ſolanum. Cælio Aurelio vua lupina, Chroniô lib. 1. & 2. ¶Reperitur & genere neutro στρύχνον, Dioſc.

Στρόβιλος, ου, ὁ, nux pinea: & nux ipſa.

Στρογγὺς, apollinaris minor.

Στρωθεὶς, έντος, ſtratus.

Στρῶμα, ατος, ſtragulum omne quod ſternitur & inſternitur, ſtratum, teges, tapes. Themiſt. apud Plutarch. dixit λόγον τοῦ ἀνθρώπου τοῖς στρώμασιν ἐοικέναι, i. hominis orationem tapetibus ſimilem eſſe.

Στρωματεῖς, οἱ, ſtragularia vincula Gaz. apud Theophr. hiſt. plant. lib. 4. cap. 2. Plin. lib. 13. cap. 9. velares annulos tranſtulit.

Στρωματεὺς, ὁ, piſcis quidam maris rubri, aureis virgis per totum corpus inſignis, Ath. lib. ζ.

Στρωματὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, variè contextus.

Στρωματίζω, μ. ίσω, inſterno vt iumentum, Heſy.

Στρωματόδεσμος, ου, ὁ, faſciculus ſarcinarius, Ariſtot. Dicitur & στρωματόδεσμον, Æſchin.

Στρωμνὴ, ῆς, ἡ, ſtratum, lectus, ſtragulum, torus, lectiſternium, menſa ſtrata, culcitra, Xenoph.

Στρώννυμι, & Στρώννυμι, μ. ώσω, π. ωκα, ἀόρ. ά, ἔστρωσα, & Στρωννύω, ſterno, Actiu. Accuſ.

Στρωννύτης, ου, ὁ, cubicularius ſiue cubicularis Suet. qui ſtragula & ſtrata cõponit ac ſtruit, Plutar. in Artaxerxe. ¶Pro Στρωννύτης dicitur etiam Στρώτης, Athen. lib. 2.

Στρῶσις, lecti ſtructura & compoſitio. ¶Στρῶσις ὁδῶν, ſternandarum viarum munus, ſtratûra viarum Sueton. in Claud.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, tegmentum in ſcenis & tuguriis, tectum, Etymolog. ¶Στρωτῆρες Suid. ſunt, τὰ μικρὰ δοκίδια τὰ ἐπάνω, τῶν δοκῶν ἐπιθέμενα, trabiculæ Vitr. tigella tranſuerſaria.

Στρωτὸς, οῦ, ὁ, ſtratus, Heſiod. in Theog.

Στρωφάομαι, verſor, στρέφομαι, Heſiod.

Στρωφάω, μ. άσω, π. ακα, & Στρωφῶ, verto, neo, νήθω, κλώθω, περιστρέφω, Heſych.

Στυβαρὰ χρυσοῦ, cruſtæ auri.

Στυγάνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, odio habens viros. Amazonum epith. Æſchyl. in Prometh.

Στυγέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, odio ſum, paſſiuè, Interp. Soph. in Trachin.

Στυγερὸς, οῦ, ὁ, q. triſtis, odioſus, moleſtus, grauis, terribilis, horribilis: Vnde στυγερὸς πόλεμος, & στυγερὸς θάνατος, Eurip. ¶Item miſerabilis, Apoll. 2. Argon.

Στυγερότης, ητος, ἡ, mœſtitia.

Στυγερώπης, ου, ὁ, cum odio aſpiciens, vultuoſus, triſtis. ζῆλος στυγερώπης, Heſiod.

Στυγερωπὸς, ingratus aſpectu, in Epigr.

Στυγερῶς, i. φρικτῶς, horridé.

Στυγέω, μ. ήσω, π. ηκα, odi, μισῶ, Actiu. Soph. στυγῶ σε τῆς δειλίας, odi tuam timiditatem. ¶Item horreſco, tremo, metuo, Ilia. ή. -μάχεσθαι Εἶπεν ὑπειρισάμενος, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι, quē formidant cæteri. ¶Item triſtor, Apoll. 2, οἱ δ' ἔστυγον εἰσαΐοντες, triſtati ſunt.

Στύγημα, τὸ, odium, Eurip. in Oreſte.

Στυγνηρὸς, οῦ, ὁ, triſtis, odibilis, horribilis, φρικτός.

Στυγητὸς, οῦ, ὁ, idem.

Στύγιος δόμος, apud Soph. inferi καὶ τὰ κάτω.

Στυγνάζω, μ. άσω, π. ακα, triſtor, moleſtia vincor.

Στυγνὸς, οῦ, ὁ, triſtis, mæſtus, moleſtus. στυγνὸς Εὐρυσθεὺς, Soph. in Trach. triſtis Euryſtheus, Cicer. Tuſcul. 2. ¶Στυγνότης, ητος, ἡ, mœror.

Στυγόδεμνος νόος, mēs quæ odit coitum, Epigr.

Στύγος, εος, τὸ, odium, in Epigram.

Στύγω, pro στυγέω: vnde στύξασα, odio perſecuta, in Epigram.

Στύεσθαι, incitari.

Στυλῆσαι, ſpoliare, σκυλεῦσαι.

Στυλὶς, quod naſi foramina diſcriminat, Poll.

Στυλίτης Suid. qui inſidet columnæ.

Στυλοβάτης, ου, ὁ, ſtylobatá Vitruu. Eſt verò ab ipſo ſolo & fundamentorum imo, velut perpetuus paries qui columnarum baſes excipit.

Στυλοειδὴς, dicitur proceſſus oſſis petroſi ab inferiore eius ſede exoriens, ſolidus, tenuis & oblongus inſtar ſtyli graphii vel acus: Vnde Galenus γραφιοειδῆ & Βελονοειδῆ ſe appellare ſcribit, lib. de Oſſibus. Dicitur autem interdum Στηλοειδὴς per η, quòd columnam repræſentet.

Στῦλος, ου, ὁ, columna, pertica. Chryſoſt. vocat Petrum & Paulum, τοὺς στύλους τῆς ἐκκλησίας.

Στύμα, τος, τὸ, genitalis membri arrectio, Euſtat.

Στύμμα, τος, τὸ, ſpiſſamentum Colum. Sũt verò

στύμματα, ſiue ſpiſſamenta quæ oleis, ſuccis, vnguentíſque admiſcentur odoramenta imbecillia, vt ea liquidiora per ſe ſpiſſeſcant.
Στυμνὸς, durus, σκληρὸς, Heſych.
Στύμος, ου, ὁ, truncus, στέλεχος, κορμὸς, Heſych.
Στυμφαλίδες, genus auium in lacu circa Stymphalida, Etym. vide Ælian.
Στυμφαλὶς, & Στύμφαλος, Arcadiæ ciuitas & fõs.
Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx fons ad Nonacrin Arcadię, cuius aqua lethalis ob inſignem frigiditatem, Plin. li. 30. cap. vlt. Hinc locus conceſſus fabulis: Nam & Στὺξ infernorum palus fingitur, Iliad. θ. Lege Interp. Odyſſ. κ. ¶Στὺξ etiam dicitur tremor, horror ex perfrictione, Theophr. cap. 20. lib. 5. de cauſ. plant.
Στύομαι, triſtitia afficior, Ariſtoph. in Acharn.
Στυπάζω, μ. άσω, ſtrepo, tono, impello, Heſych.
Στυπεῖον, vel Στυππεῖον, ου, τὸ, ſtupa.
Στύπον, genus lini, Etym.
Στύπος, tonitru: ſtipes, truncus, Apoll. lib. 4. Et omnis arbor dura ac firma ſic vocatur, Nic.
Στυππειοπώλης, ου, ὁ, qui canabinas veſtes & ſtupeas vendit, Ariſtoph. in Equit.
Στύππη, ης, ἡ, ſtupa, Ioſeph.
Στυπτηρία, ας, ἡ, alumen, Dioſc.
Στυπτηρία χαλκῖτις, Hippocr. eſt Chalcitis.
Στυπτηριώδης, alumẽ ſapiens, aluminoſus, Gal.
Στυπτικὸς, οῦ, ὁ, aſtrictorius Plin. & ſtypticus. guſtum aſtringens: ſpiſſandi vim habens: acerbus, Theophr. lib. 6. de Cauſ. plant.
Στυρακίζω, μ. ίσω, traho, pungo, ſtimulo, & ſtyracem refero, apud Dioſcor. lib. 2. cap. 109.
Στυράκινον μύρον, ſtyracinum vnguẽtum, Dioſc.
Στυράκιον, τὸ, haſtile, aut ſpiculũ ſeu cuſpis, Thu.
Στύραξ, κος, ὁ, ſtyrax, arbor Syriæ cotoneo malo ſimilis. Cuius etiam lachryma στύραξ, & ſtyrax Latinè vocatur. Lege Dioſc. lib. 1. ca. 80. Plin. lib. 12. cap. 17. & 25. Ariſtot. 4. Animal. ¶Στύραξ, teli cuſpis, Poll. li. 1. ſpiculũ Vallæ apud Thucyd. li. 2. ¶Interp. Gręcus Thucyd. Heſy. & Suid. contrariò accipiunt, pro cuſpide teli ima quâ ſolo defigitur.
Στυφελίζω, μ. ίξω, π. ιχα, euerto, quatio, pulſo, moueo, agito, perſequor, repello, repercutio, Iliad. ε. ¶Pro inſectari & inceſſere, 2. Argon.
Στυφελισμὸς, οῦ, ὁ, contumelia, querimonia, iniuria, ira, motus, Ariſtoph. in Equit.
Στυφελὸς, οῦ, ὁ, durus, fortis, aſper, turbulentus, moleſtus, difficilis, 2. Argon.
Στυφοκόμπος, idem.
Στύφλος, terra arida & dura, Suid. ¶Eſt & terra denſa quod poeticum eſt παρὰ τὸ στύφειν, cõſtringere, Soph. in Antig. ¶Item στυφελὸς, i. aſper & difficilis, Lycophr. μισηνοῦ στύφλα νάσσοντα κλίτη, i. τραχέα κλίματα.
Στύφομαι, fumo.
Στύφος, εος, τὸ, ſtupa, lucrum, κέρδος, Heſych.
Στυφρὸς, οῦ, ὁ, grauis, ſolidus, conſtans, calloſus, retorricis, duratus, Ariſtot. lib. 2. Anim.
Στύφω, μ. ύψω, π. υφα, aſtringo, στύφειν τὸ δέρμα, Galen. ad Glauc. aſtringere. ¶Στύφω etiam eſt ſpiſſo: Vnde στύψις καὶ στύμματα τῶν μύρων, i. ſpiſſamenta.
Στύψις, εως, ἡ, aſtrictio, Galen. ad Glauc. acerbitas. ¶Item ſpiſsitas Plin. & ſpiſsitudo Senecæ, Dioſc. lib. 1. cap. 5.
Στώμιξ, ικος, trabs lignea.
Στωμύλος, garrulus, στωμύλος.
Στωμυλήθραι δειπνολεῖς, apud Athen. lib. ἡ. i. loquaces conuiuæ, blaterones.
Στωμυλία, ας, ἡ, loquacitas, garrulitas, φλυαρία, ſcurrilitas, Ariſtoph. in Ran.
Στωμυλιοσυλλεκτάδης, ου, ὁ, qui obliqua dicta facetiáſque colligit, Ariſtoph. in Ran.
Στωμύλλομαι, garrio, Ariſtoph. Acharn.
Στωμύλλω, imperfectè loquor, deblatero, garrio, multa & arguta loquor, Ariſtoph. νεφ.
Στώμυλμα, τος, τὸ, nugæ, loquacitas, futilis verboſitas, facetiæ, Bud. in Epiſt. poſter.
Στωμύλος, ου, ὁ, multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, linguax, locutuleius, blatero.

Σ Υ

Σὺ, tu, Ariſtoph. in Plut.
Συάγρειος, aprinus, συάγριος, lib. 2. Dioſc. c. 20.
Συαγρίδες, piſces de quibus Athen. lib. ζ.
Σύαγρος, ου, ὁ, aper apud Ælianum. ¶Σύαγρος, canis, ἀπὸ τοῦ σῦς ἀγρεύειν, Soph. i. venari ſues.
Συαγὼν pro σιαγὼν, ſcribitur authore Athen. l. 3.
Σύαινα, à ſue vocatus, porcellus.
Συανία, ας, ἡ, conuitiũ, & cõſertio manuũ, Heſy.
Σύβας, ου, ὁ, libidinoſus, voluptuarius. ¶Συβάλλας, ὁ, idem. ¶Συβαρίζειν, deliciis indulgere & genio, oppiparè & genialiter viuere, Ariſtop.
Σύβαρις, ιος καὶ ιδος, lautitiæ, deliciæ, Philoſtr.
Συβαρίτης, qui ex Sybari eſt, Sybarítes. ¶Συβαριτῶν τράπεζαι, Comment. Ariſtoph. in Pace. ¶Συβαρίτιδες, breues & compendioſæ fabulæ. ¶Συβαριτικὸς, οῦ, ὁ, mollis, voluptuoſus. Vnde συβαριτικὴ τράπεζα, de conuiuio nimiũ apparato, in Chiliad.
Συβήνη, ης, ἡ, arcus aut calamorum theca, pharetra, Suid. & Ariſtoph. in Theſmoph.
Συβόσιον, ου, τὸ συοφόρβιον, grex porcorum, Ody. ξ.
Συβαριάζω, μ. άξω, inſoleſco, delicior, Heſych.
Συβαριασμὸς, οῦ, ὁ, ſtrepitus in cõuiuiis, Heſych.
Συβόσια, τὰ, i. χοιροκομεῖα, συφεοὶ καὶ σύφοι, Poll. ſtabulum porcorum, ſuîle Colum.
Συβώτης, ου, ὁ, porculator Colum. ſubulcus, Plat.
Συβωτικὸν ᾆσμα, porculatorum ſiue ſubulcorum cantilena, Poll. ¶Συβώτρια, ἡ, ſubulca, Poll.
Συγγάλακτος, collactaneus, collacteus Martiali.
Σύγγαμβροι, οἱ, mariti duarum ſororum, Poll.
Σύγγαμος, ου, ἡ, vxor.
Σύγγαμος, ου, ὁ, affinitate iunctus, generis affinitate propinquus. ¶Pro riuali, Eurip.
Συγγενεαλογέω ἐμαυτὸν, ſimul originem meæ familiæ recenſeo, Herodot. in Euterpe.
Συγγένεια, ας, ἡ, conſanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas, coniunctio ſanguinis, germanitas, neceſsitudo, Plat. in Epiſt.

Συγ-

Συγγενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,conſanguineus,affinis, cognatus,propinquus,ſobrinus,eiuſdem generis, συγγενὴς τῆ φαβίῳ,Fabii neceſſarius,Plut.
Συγγένησις,colloquium,congreſſus,Heſych.
Συγγενήτωρ τέκνων,coniunx,Plat.de Legib.
Συγγενίδες,αἱ,conſanguineæ:reſpuit Poll.
Συγγενικὸς,οῦ,ὁ,innatus,cognatus,congenitus, Ariſtot.συγγενικαὶ τρίχες,pili congeniti.
Συγγενικάω,congenero.
Συγγεγραμμένοι πατέρες,conſcripti patres.
Συγγεωργὸς,ſocius in cultura agri,Ariſt.πλ.
Συγγηράσκω,conſeneſco,Neutr. abſol.
Σύγγηρος,ὁ καὶ ἡ,conſeneſcens,in Epigram.
Συγγίνομαι,ſimul exiſto,conuenio,congredior, interſum,adhæreo, Dat.Ariſtoph. νεφ. συγγενέσθαι ταῖς νεφέλαισιν εἰς λόγου,venire cum nubibus in colloquium. ¶Συγγενέσθαι, coire,concumbere,rem habere, Ariſtot.lib. 5. de morib.ad Nicom. ¶Συγγενέσθαι, aliquando ad res refertur. συγγίνεσθαι λόγῳ, ad orationem venire, Ariſtot. in Rhet. ¶Συγγίνομαι, auxilior,adſum,propugno,Soph.
Συγγινώσκομαι,& Συγγινώσκω, ignoſco, tribuo veniam, Dat. σύγγνωθί μοι, Ariſtoph. συγγνώσεταί σοι τὴν ἁμαρτίαν, Eurip. συγγινώσκομαι τούτου εἶναι αἴτιος, in me culpam huius rei eſſe agnoſco,Herodot.
Συγγνώμη,ης,ἡ,venia,ignoſcentia Gell.συγγνώμης τυχεῖν,veniam impetrare,Demoſt. ¶Dicitur etiam συγγνώμη, ſtatus vnus ex aſſumptiuis, quum reus crimen quod obiicitur, transfert in rem aut perſonam quæ iudicio non eſt obnoxia,Hermog. conceſsio à Trapezunt. exponitur.¶Συγγνώμη, moderatio animi & æquitas, facilitas in decernendo Cicer.ad Q. fratrem. Ariſtot. ἠθικῶν Νικομ. lib.6. cap. 11. ¶Συγγνώμη, permiſſus ſiue permiſsio,conceſſio,& indulgentia Plin.Secund. 1. Corint.7. τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ᾽ ἐπιταγήν.
Συγγνωμὸν,τὸ,clemētia,ad ignoſcendū̃ pcliuitas.
Συγγνωμονέω,idem quod τὸ συγγινώσκω. Συγγνωμονῆσαι non dicitur,ſed συγγνῶναι, Phrynich.
Συγγνωμονικὸς,lenis & facilis,procliuis ad ignoſcendum, clemens & facilis in condonando. ¶Συγγνωμονικὸς,venia dignus,Ariſtot Ethic. 5. ¶Συγγνωμονικὸν κεφάλαιον dicitur ab Hermog. venialis locus. ¶Συγγνωμονικὴ ἀντίθεσις, conceſsio.
Συγγνώμων,ονος,ὁ,mitis, miſericors, indulgens, clemens & facilis, fauens. συγγνώμονα εἶναι τῶν εἰρημένων,Eurip.dare veniam ob dicta.
Συγγνωστὸς,οῦ,ὁ,ignoſcibilis Gell. i.dign[9] venia, ignoſcendus, cui ignoſcendum eſt, deprecabilis. συγγνώστ᾽ ἂν ἦν σοι, Eurip. venia tibi eſſet danda.
Σύγγονος,ὁ καὶ ἡ,frater,ſoror,cognatus,cōgenit[9].
Σύγγραμμα,ατος,τὸ,volumen, commentarium, ὑπόμνημα,commentatio,liber,Xenoph.
Συγγραφεὺς,έος,ὁ,hiſtoricus,author. συγγραφεῖς δέκα,decem ſcribæ,Thucyd.ſic & Iſocrat.
Συγγραφὴ,ῆς,ἡ, compoſitio, ſcriptio Cicer. Ariſtid. ¶Itē liber,volumen, Pauſan. in Achaicis. ¶Συγγραφὴ, hiſtoria, σύνταξις, Eidem Pauſan. ¶Συγγραφὴ, refertur aliquando ad forum,& ponitur pro chirographo, ſyngrapha,hoc eſt, ſtipulatione & cautione: Vide in Chiliad. Eraſm. Ex ſyngrapha agere.
Συγγράφομαι, & Συγγράφω, μ.άψω, π.αφα, conſcribo, cum alio ſcribo, literis mando, in ſcriptum refero.συγγράφω ἐπιστολὴν, Demoſt. ¶Συγγράφεσθαι, ſcripto cauere vel per ſyngrapham, Xenoph.
Συγγυμνασία,ἡ,q.coexercitamentum, certamen, exercitatio,Sapientiæ 8.
Συγγυμναστὴς,ſocius exercitationū̃, Plat. in Leg.
Συγκαθαγιάζω,μ.ίσω,π.ικα,q.ſanctifico, Actiu.
Συγκαθαιρέω,tollenti onus auxilior.
Συγκαθαρμόζω,compono,diſpono,Soph.
Συγκάθεδρος,ου,ὁ,aſſeſſor.
Συγκαθέζομαι,conſideo.
Συγκαθείργνυμι,& Συγκαθείργω,ſimul includo, & in eodem loco cohibeo, Dat.Lucian.
Συγκαθελεῖν,vnà euertere,demoliri,Thucyd.
Συγκάθεσις,conſeſſus.
Συγκαθεύδω,vnà dormio,Plat.in Leg.
Συγκαθέψω,ſimul coquo,& concoquo.
Συγκάθημαι,conſideo,ſimul ſedeo.
Συγκαθιδρύω,colloco.
Συγκαθιερόω,conſecro.
Συγκαθίζω,conſideo,Bud.in Epiſt.poſter.
Συγκαθίημι,μ.ήσω,π.ηκα,ſimul demitto,Accu.
Συγκαθίστημι, ſimul tranſigo. συγκαθίστη, συνεβεβαίου,conſtituit,confirmauit,Thucy. Inter.
Συγκαίω,aduro,comburo.
Συγκακοπαθέω,ſimul affligor.
Συγκακουργεῖν,colludere Iuriſconſultis:& colluſoriè litigare dixit Vlpian. Iuriſcon. Liban.
Συγκακούργημα, res per colluſionē̃ actoris & rei tranſacta,ex quo genere eſt præuaricatio.
Συγκακουργία.colluſio Iuriſconſultis,& Cicer.
Συγκαλέω,μ.έσω,π.εκα,conuoco,inuito, accio, Plutar.in Solone.Actiu.Accuſ.
Συγκαλινδεῖσθαι,conuolui,vnà volutari.
Συγκαλλωύειν,conuerrere,Ariſtot.in Probl.
Συγκάλυμμα,q.cooperimentum.
Συγκαλύπτομαι,me contego,cooperio,Ariſt.πλ.
Συγκαλύπτω,μ.ύψω,π.υφα,cooperio,συγκρύπτω.
Συγκάμνω,μ.αμῶ,ſimul laboro,Neut.abſol.Sop.
Συγκαμπαὶ,iuncturæ digiti Gaz.lib.3.Anim.
Συγκάμπτομαι,ſuccumbo,ſuccido.
Συγκάμπτω,inflecto,incuruo,cōtraho,circūago.
Σύγκαμψις,inflexus,us,conflexa curuitas.
Συγκαρκινοῦσθαι dicuntur frumenta cùm radices agunt ſiue radicantur Plin. Poll. τὸ μὲν ῥιζοῦσθαι τὸν σῖτον,συγκαρκινοῦσθαι ἔλεγον. Vnde & Pherecrates,ἵνα τὰ λήια συγκαρκινωθῇ.
Συγκασιγνήτη, i. germana ſoror,Eur.in Alceſt.
Σύγκασις,frater,ſoror,Eurip.
Συγκαταβαίνω,vnà ſubſideo,ſimul deſcendo, vnà aliquid aggredior,συγκαθίημι.

Σ Υ

Συγκατάβασις, quùm quis ſe demittit vltra ſuã dignitatem: demiſsio, Suid.
Συγκαταγηράσκω, conſeneſco.
Συγκατάγω, reſtituo, ſubtrahendo allicio, vnà reduco in patriam, Plat. Epiſt. 7.
Συγκαταδύομαί σοι, vna demergor, vrinor.
Συγκαταδουλώσασθαι, Hyperidi, vnà ſeruire.
Συγκαταζεύγνυμι, coniungo, Soph. in Aiace.
Συγκαταθάπτω, vnà ſepelio.
Συγκατάθεσις, comprobatio, ſuffragium apud Polyb. aſſenſus ſiue aſſenſio, 2. Corinth. 6, Τίς ἢ συγκατάθεσις ναῷ θεοῦ μετὰ εἰδώλων;
Συγκαταθύνω, emendo, corrigo.
Συγκατάθετος, adſtipulator, collaudator.
Συγκατανεύω, annuo, conſentio, Xenoph.
Συγκαταιρέει ἀγῶνας, certamina obtinuit, Hero.
Συγκατακαίω, concremo, comburo.
Συγκατακλείω, cõcludo idem quod Κατακλείω.
Συγκατακλιθέντες, οἱ, vnà cubantes.
Συγκατακλίνομαι, vnà accumbo, Ariſtoph.
Συγκατακτάς, συγκατακτείνας, ſimul occidens, qui vnà occidit, Soph. in Aiace.
Συγκαταλέγω, coopto ad aliquod collegium.
Συγκατανεύειν, annuere, conſentire.
Συγκαταριθμοῦμαι, ſimul enumero, Ariſtot.
Συγκαταῤῥέω, vnà decido.
Συγκατασκευάζω, μ. άσω, π. ακα, ſimul præparo, inſtruo, compono. Accuſ. Plat. lib. 11. Leg.
Συγκατασκήπτω, μ. ήψω, π. ηφα, cũ impetu venio.
Συγκατασπάω, ῶ, pariter auello, conuello.
Συγκατάστασις, conflictus, dimicatio, Polyb.
Συγκαταστάξαι, annumerare, Phal. in Epiſt.
Συγκατατίθεμαι, aſſentior, approbo, conſentio, annuo, comprobo. συγκαταθετέον τοῖς νέοις, aſſentiendum eſt iunioribus, Dioſc. lib. 1.
Συγκατατίθημι, idem, cum Datiu.
Συγκαταφαγεῖν, ſimul cibum ſumere.
Συγκαταφέρω, affero.
Συγκαταφλέγω, vnà comburo, Lucian.
Συγκαταψηφίζομαι, ſuffragiis ſeu calculis addor, cooptor, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἕνδεκα, Act. 1.
Συγκατεργάζομαί σοι, tibi operam præſto. συγκατεργάζομαί σοι τὴν ἀρχὴν, Herodot.
Συγκάτευγμα, ατος, τὸ, res votiua.
Συγκατηγορῶ, vnà accuſo, Genit.
Συγκατιὼν, vnà deſcendens, Demoſth.
Συγκατοικέω, vnà habito.
Συγκατοικίζω, incolo, frequentem efficio.
Συγκατορύττω, vnà defodio, & ſepelio, contumulo Plin. Luci. καὶ τὸν ἄλλον κόσμον συγκατώρυξαν.
Σύγκαυσις, inuſtio: ſymptoma eſt ventris quum propter acrem eorum quæ ingeſta ſunt caliditatem ſubeunt acres & inæquales deiectiones, quas Hippocr. lib. περὶ διαίτης ὀξέων, à colliquatione fieri dixit.
Σύγκειμαι, conſto, i. compoſitus ſum, Depon. Soph. βαλεῖτε χ' ἡμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους, nos quoque pelletis tres ſimul poſitos. ¶Σύγκειται, certum eſt, conſtat, conſcribitur. σύγκειται ταῦτα δι' ἀνδρῶν, &c. hæc conſcripta ſunt per viros, &c. Plut. in Num. ¶Συγκειμένη ἡμέρα, conſtituta vel præſtituta dies, & condicta, Herodot.
Συγκείμενον, ου, τὸ, quod conuenerat, Pauſan.
Συγκεκορδυλισμένος, coaceruatus, mixtus.
Συγκεκροτημένος, ου, ὁ, accinctus, in procinctu exiſtens. ¶Συγκεκροτημένως, q. plauſibiliter, magna cum laude & applauſu.
Συγκεντέω, compungo, & contrucido Cicer.
Συγκεράννυμι, μ. άσω, π. ακα, & Συγκεραννύω, commiſceo, tempero, confundo, conflo, compono. συγκεράσαντο φιλίην πρὸς Ξέρξεα, amicitiam cum Xerxe contraxerunt, Herodot.
Σύγκερασὸς, temperatus.
Συγκεφαλαιόομαι, in ſummam colligo: & in ſummam colligor, Ariſtot. in Probl. ¶Item Συγκεφαλαιώσασθαι, ad finem perducere, Polyb.
Συγκεφαλαιόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſummatim colligo.
Συγκεχυμένος, confuſus.
Συγκεχυμένως, confuſè.
Συγκεχωρηκός, ότος, τὸ, conceſſum.
Συγκεχαλασμένως, parcè, remiſsè, ὑφειμένως.
Συγκηδεσταί, οἱ, mariti & vxoris parentes, qui duas ſorores in vxores duxerunt, Euſtath.
Συγκηδεύομαί σοι, vnà tecum ſepulturæ mãdor.
Συγκήρυγμα, commune præconium, i. plurium comprobatio, Polyb.
Συγκινδυνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſimul periclitor, ſocius ſum periculi, Neutr. Dat.
Συγκινέω, ſimul moueo, commoueo.
Συγκίνησις, commotio.
Συγκιρνάω, commiſceo, tempero, Planud.
Συγκλάω, confringo, inflecto, cõpreſsius tracto.
Σύγκλεισις, ἡ, concluſio, concluſûra Vitru. Plut. in Camill. ¶Συγκλεισμὸς, οῦ, ὁ, idẽ, Nazar.
Συγκλειστὸς q. concluſilis. συγκλειστὸν ἔργον, tranſferunt opus interraſile, cap. 7. lib. 3. Regum.
Συγκλείω, μ. είσω, π. εικα, concludo, claudo, obſepio, committo, cõiungo, obſero, arcto, Acti.
Συγκλέπτης, ου, ὁ, ſocius & particeps furti.
Συγκλῄζω, μ. ίσω, concludo, includo, implico.
Συγκληρονόμος, ου, ὁ, cohæres, Epheſ. cap. 3.
Σύγκληρος, conſors eſt, Plut. in Opuſc.
Συγκληρόω, μ. ώσω, π. ωκα, ſimul ſortior, Ariſtid. ¶Συγκληροῦν, eadem ſorte conſociare, Baſil.
Συγκλήρωσις, ſortium coniunctio, vitæ ſocietas.
Συγκλησία, ας, ἡ, concilium ſenatorum.
Συγκλητικὸς, οῦ, ὁ, ſenator, Plut. in Fab.
Σύγκλητος, ου, ὁ, conuocatus, σύγκλητος ἐκκλησία, conuocata cõcio & indicta, Demoſt. in Orat.
Συγκλινίαι, conuexitates.
Συγκλίνομαι, in toro ſimul cubo.
Συγκλίτης καὶ σύγκλινος Menandro, teſte Poll. compotator Cicer. vt & compotrix Terent.
Συγκλονεῖσθαι, titubare, conturbari.
Συγκλονέω, μ. ήσω, π. ηκα, concutio, cõturbo, Acti.
Συγκλόνησις, concuſsio, impulſus.
Σύγκλυδες, conuenæ Cicer. vicini, mixti, collectanea multitudo apud Æſchinẽ Socraticum.
Συγκλύζω, aquis obruo, colluo, inundo.

Σύγκλι-

Σύγκλισμα,ατος,τὸ,clyſter,
Συγκλύω,i. conſentio,Soph.in Aiace.
Συγκοιμάομαι,ſimul dormio,condormio, ſimul cubo,concumbo,συνέρχομαι, Dat.
Συγκοίμησις,concubitus,Plat.in Phædro.
Συγκοιμώμενος,contubernio fruens.
Συγκοινωνεῖν,cõmunicare,participare, Epheſ.5.
Συγκοίνωνος,ου,ὁ,conſors,particeps.
Συγκοίτιον,ου,τὸ,merces pro concubitu.
Σύγκοιτος,ὁ καὶ ἡ,concubinus,Ariſtoph.
Συγκολάζω,ſimul animaduerto in.
Συγκολλᾶσθαι,coaleſcere,conglutinari.
Συγκολλάω, ferrumino, conglutino, compono. ¶Συγκόλλησις,εως,ἡ,conglutinatio Cic.compactio. ¶Συγκολλητής, conglutinator, compoſitor,Ariſtoph.νεφ. ¶Συγκόλλως, conuenienter & cõgruẽter,Cic.Æſchyl.in Supplic.
Συγκομιδή,ῆς,ἡ,comportatio,collectio,Herodi. ¶Item funus,ἐκφορὰ,Inter.Æſchyl.
Συγκομίζομαι, comporto, τὸ συγκομίζω, Xenoph.li.4.Pæd. ¶Item colligo,Lucian.
Συγκομίζω,μ.ίσω,π.ικα,comporto, fructum ex agro domum refero, Actiu. Accuſ. Xenoph. ¶Pro ſepelio, Soph. ¶Συγκομιστήρια,τὰ, feſta quibus primæ fruges comportabantur.
Συγκόμιστος,comportatus. ¶Συγκόμιστα δεῖπνα, Athen.collatitiæ cœnæ. ¶Συγκόμιστος ἄρτος, panis: vnde nihil cribro excuſſum ſit, medi⁹ inter ſimilagineum & cibarium, Athen.li.3.
Συγκομμάτιον,genus quoddam edulii.
Συγκοπή,ῆς,ἡ,q.conciſio,conciſûra Senecæ. ¶Item Galeno 12.Methodi, præceps virium lapſus.¶Item ſyncope figura orationis cùm aliquid è medio aufertur.
Συγκοπτικὸς,ſyncopen affectum inducens,Gal.
Συγκόπτομαι,animo linquor,concido,Galen.
Συγκόπτω, μ. όψω, π. οφα, concîdo, contundo, confringo,diſcindo, Lucia.πολλαὶ φιλίαι συνεκόπησαν,vt Cicer. in Catone Maiore,multæ amicitiæ diſciſſæ potiùs quàm diſſutæ.
Συγκορυβαντιᾶν, ſimul inſanire Corybantium more,συνενθουσιάσασθαι,συνορχεῖσθαι, Suid.
Συγκοσμεῖν,cohoneſtare,Xenoph.
Συγκουφίζω,adiuuo,ſimul leuo,Accuſ. Lucian.
Συγκραδαίνω,concutio,euibro,Ariſtot. de mũd.
Σύγκραμα,τὸ,diluta potio Ruell.diluta vini potio Marcell.commixtum Barbar.li.2.Dioſc.
Σύγκρασις,εως, ἡ,q.contemperatio, neceſsitudo, commercium,coniunctio, Naz.in Orat.
Συγκρατέω,ῶ,conſeruo,tueor,συνέχω,Chryſ.
Σύγκρατον ἀέρι τὸ φῶς,lux aere temperata,Naz.
Συγκρητίσαι,conſpirare,litem componere periculo imminente:à Cretenſibus ſumptũ.Hinc Συγκρητισμὸς,ὁ,huiuſmodi litis compoſitio. Vide in Chil.Eraſm.
Σύγκριμα,ατος,τὸ, quod concreuit, & coaluit, coagmentum,concretio & concretum Cicer. ¶Item contentio,i.comparatio. ¶Pro edicto exponitur,Machab.lib.& cap.1.
Συγκριματικὸς,ὁ,temperatus.

Συγκρίνομαι,comparor.¶Συγκρίνεσθαι πρός τινα,contendere,iudicio experiri. ¶Συγκρίνεσθαι, coagmentari, concreſcere. συνεκρίθησαν φιλίαι Θηραίοις ἐς Σαμίους, ingens amicitia cum Theræis & Samiis contracta eſt,Herod.
Συγκρινόμενα,τὰ,pacta.
Συγκρίνω,μ.ινῶ,π.ικα,comparo,comparationem facio.μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν ἔκτορα, ne me tumulo metiaris, in Epigram. ¶Item cogo, coagmento, aggrego, confero,contraho, τὸ συγκρίνειν καὶ διακρίνειν, aggregandi diſgregandíq; ratione,Theophr.li.6. de Cauſ. pl.
Σύγκρισις,εως,ἡ,contẽtio, i.comparatio Rufin. ¶Item μίξις, mixtio, commixtio, miſcella, concretio, concrementum. ¶Σύγκρισις ἐνυπνίου,interpretatio ſomnii,Daniel,3.
Συγκριτικὸς,οῦ,ὁ,comparatiuus,qui congregat, Alexander in 2.Topic. εἰ γὰρ τὸ μέλαν χρῶμα συγκριτικὸν τῆς ὄψεως,q.congregatiuum.
Συγκριτικῶς, comparatiuè, conſimiliter, Suid.
Συγκροτέω,μ.ήσω,π.ηκα,propriè de fabris ordine modulato incudem tundentibus.complodo & applauſu approbo,συγκροτεῖν τὼ χεῖρε,Xenoph. ¶Item adorno & inſtruo.συγκροτεῖν τὸν πόλεμον,Ariſtid. συνεκεκροτουμένοι τὰ τοῦ πολέμου, rebus ad bellum pertinentibus inſtructi, Demoſt.¶Item committo,cõpono, collido. συγκροτεῖται ἡ ἔρις,Lucia. excitatur.
Συγκρότημα ποιεῖσθαι,conſpirare,Bud.in Epiſt.
Συγκρότησις, Ioſeph. conſpiratio.
Συγκροτησμὸς,i.συμπνευσμὸς,cõſenſus,cõſenſio.
Σύγκροτος,coniugatus,Eur.in Androm.
Σύγκρημα,debitum,fœnus,δάνειον,χρέος Heſy.
Συγκρούστης,ου,ὁ, concuſſor,colliſor. συγκρούστης γέλως,riſus qui totum corpus quatit.
Σύγκρουσις,& Σύγκρουσμος,colliſio.συγκρούσεις ἀπαύστους καὶ φιλονεικίας ἔχουσα πόλις, aſsiduas offenſiones & contentiones ciuitas habens, Plut.in Num. ¶Itẽ fraus,παραλογισμὸς, Sui.
Συγκρούω,μ.ούσω,π.ουκα, collido, concutio, in conflictum impello. συγκρούειν φίλους φίλοις, amicos amicis collidere.& ad ſeditionẽ committere, Ariſtot. 5. Politic. ¶Item collætor, συγκρούσας τὼ χεῖρε,Ariſt.manib⁹ plauſũ excitãs.
Συγκρύπτω,μ.ύψω,π.υφα,concêlo Gell. abſcondo,ſimul abſcondo,Actiu.Accuſ.
Συγκτάομαι,ſimul paro,mihi vnà ſubigo.
Συγκτερείζω,vnà iuſta facio & parẽto,Argon.1.
Συγκτίσται,duces coloniæ deducendæ,Herodot.
Συγκυβεύω,vnà alea ludo.συγκυβεύω αὐτῷ.
Συγκυκάω,μ.άσω,π. ακα,cõmiſceo,Ariſtop.πλ.
Συγκυκλῶ,circundo.
Συγκυλινδοῦμαι,volutor,Dat.Xeno.in Symp.
Συγκύναγος,ὁ καὶ ἡ,pro συγκύνηγος, Eur. ſocius venationis. ¶Συγκυνηγέω,ſimul venor.
Συγκυνηγέτης,ου,ὁ,ſimul venans,Poll.
Συγκύπτω, ſimul inclinor, incuruor, pariter in cumbo,Ariſtot.lib.6.Anim.συγκύπτουσι πρὸς ἀλλήλας αἱ ἵπποι. ¶Συγκύπτειν pro ὑποκύπτειν & κατακύπτειν, deorſum aſpicere, Gregor.

ὁ δὲ συγκύπτει ἐπὶ τὰ πάθη, ἵνα δῷ τὴν ὑγίειαν τοῖς κάμνουσι. ¶Συγκύπτειν, etiam eſt coire, & in vnum contrahi quod hiabat, Xen. ἀναβ. 2. ¶Συγκύπτειν, tranſlatè, coire & coniurare, cōſpirare, Ariſtoph. Equit. εἰς ἓν συγκεκυφός.

Συγκυρέω, μ. ήσω, π. ηκα, contingo, confirmo, aſſequor, congruo, incido, me inſinuo, Neutr. abſol. Herodot. συνεκύρησε γενέσθαι, fieri contigit. τὰ συγκυρέοντα τῇ πόλει, quæ ad ciuitates pertinent, Numer. 25.

Συγκύρημα, ατος, τὸ, & Συγκυρία, ας, ἡ, ſors, caſus, συντύχημα, κατὰ συγκυρίαν, fortè, Luc. 10.

Σύγκωλος, ου, ſolidus.

Σύγνητος, ου, ὁ, germanus.

Συγχάζω, concedo.

Συγχαίρω, collætor, congratulor, gratulor, Dat. Συγχαίρω σοι τούτου, Demoſt.

Συγχαλίαι, apud Ariſtot. in Phyſiognom. labiorum compreſsiones & commiſſuræ.

Συγχειμάζομαι, μ. άσομαι, cohyberno, Ariſtoph.

Συγχέω, confundo, colliquo, labefacto, proſterno, Odyſſ. θ. ¶Συγχεῖν, turbare, contriſtare Virg. τὸ ταράττειν καὶ λυπεῖν, Homer.

Συγχόνδρωσις, eſt oſſium ſiccorum durorúmque σύμφυσις per cartilaginem, Galen. l. de Oſsib.

Συγχορεύτης, q. concelebrator, Plat. de Leg.

Συγχορεύτρια, Ariſtoph. quæ eſt eiuſdem chori.

Συγχορεύω, ſimul tripudio.

Συγχορηγέω, μ. ήσω, π. ηκα, cōfero, ſoluo expēſas.

Σύγχορτος, ου, ὁ, vicinus, herbifer, herboſus.

Συγχράομαι, commercium habeo: commodato accipio, vtendum rogo, Polyb. lib. 1.

Σύγχρισις, & Σύγχρισμα, ατος, τὸ, illitus, us, vnguentum, q. collitio, perunctio Marcell.

Συγχριφθεὶς, colliſus, offenſus.

Συγχρίω, illino, vngo, perungo.

Συγχρονίζω, μ. ίσω, contemporaneus ſum, commoror, multùm ſum temporis, Dat.

Συγχρονισμὸς, οῦ, eſt eorum qui concurrunt in idem tempus.

Σύγχρονος, æqualis, contēporaneus, Dat. Nōn.

Συγχρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς, cōiungi cum mortuis: Vide Laert. Suid. τὸ πλησιάζω.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio, conturbatio, σύγχυσις ὀφθαλμοῦ ἡ ἐκ πληγῆς, oculi ictu cruentati, Dioſc. lib. 4. ¶Item conturbatio, λύπη, mœror, σύγχυσις βιοτᾶς, vitæ perplexitas, Eurip. ¶Σύγχυσις dicitur, quæ à Quint. lib. 8. cap. 2. mixtura verborum. Species eſt hyperbati ex omni parte confuſi: conſternatio, Hermog.

Συγχύνω, & Συγχύω, μ. ύσω, π. υκα, confundo, obſcuro, tumultuor, Actiu. Accuſ. Actor. c. 9.

Συγχωνεύω, conflo.

Συγχωρέομαι, οῦμαι, & Συγχωρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſimul eo. ¶Item locum præbeo, permitto, concedo, cedo. Chryſoſt. συγχωρῆσαι δαίμοσιν ἐμβατεύειν εἰς ψυχὰς, dæmonibus in animos irruptionem concedere. ¶Item conſentio, annuo, aſſentior, aſtipulor, Thucyd. συγχωρῶ σοι ταῦτα, in his tibi aſſentior. ¶Item gratificor, comiter & per gratiam indulgeo quippiam, & condono: ignoſco, Chryſ. περὶ ἱερωσ. συγχωρεῖν ἁμαρτήματα, remittere peccata. Thucyd. συγχωρησόμεθα καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς, ignoſcemus & cōdonabimus inter nos. ¶Dicitur etiam συγχωρεῖταί μοι τοῦτο, i. impetro, hoc mihi permittitur, Demoſth. Συνεχωρήθη δ' ὅμως τὴν ἐκδημίαν.

Συγχώρημα, ατος, τὸ, & Συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, aſſenſus, conſenſus, conſpiratio.

Συγχώρησμα τῆς τιμῆς, honoris conceſsio, Plut.

Συγχώσαντες, qui obſtruxerunt, Herodot.

Σύδην, celeriter, impetuoſè, Heſych.

Συζάω, μ. ήσω, π. ηκα, conuiuo Quint. communiter viuo, Dat. ¶Συζῶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ, verſor in ſtudio rerum gerēdarum, Demoſt.

Σύζεσον, conferuefacito, Dioſc. li. 2. cap. 94.

Συζεύγνυμι, μ. ζεύξω, π. ζευχα, & Συζεύγω, coniungo, copulo, Accuſ. τοῖς δεσμοῖς τοῦ γάμου συνεζευγμένος, coniugio adſtrictus, Baſil. in Epi.

Σύζευξις, εως, ἡ, coniunctio, coniugium, Plat.

Συζητεῖν, conquirere, i. vnà quærere, diligenter inueſtigare, Plat. in Hippia maiore, εἰ δὲ βούλει ὥσπερ νῦν ἐμοὶ συζήτει, vnà mecum conquire diſputando.

Συζήτησις, mutua quæſtio, conquiſitio.

Συζητητὴς, οῦ, ὁ, conquiſitor Cicer & diſputator, diſceptator, Eſaiæ 33. & 1. Corinth. 1.

Συζοφόω, μ. ώσω, in Epig. vnà tenebras offundo.

Σύζυγα, coniugata, τὰ συζυγοῦντα. ¶Συζυγεῖς dicuntur, qui ſunt eiuſdem ordinis, Polyb. ¶Συζυγαὶ, αἱ, coniuges, mariti, li. 3. Machab.

Συζυγέντες, coniuncti, cum vxore agentes, Xen.

Συζυγῆ, coniugii legem ſentientia, Nazan.

Συζυγία, ας, ἡ, coniugium, coniunctio, ſocietas, Phil. συζυγίη πτερύγων, par alarum, in Epigr.

Σύζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, coniunx, compar. ζύζυγός εἰμι τοκῆος, Nonn. ſum patri compar & ſimilis. ¶Pro ſocio, Ariſtoph. in Plut. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ, ſi ſocium quempiam ſumpſero.

Σύζυξ, ὁ, compar, coniugatus, Plat. in Phædro.

Συζωοποιέω, vnà viuiſcere facio, Epheſ. 2.

Συῆλαι, αἱ, volutabra ſuûm, & loca cœnoſa.

Συηνεῖν, inſcitè quippiam agere.

Συηνία, ας, ἡ, ruſticitas, Suid. à ſuibus deductum. Inde & συηνίας, Adiect. turpis, indoctus.

Συθεὶς, digreſſus, amotus, Soph.

Σύθεν, impetum fecerunt.

Σύθι, feſtina.

Συϊκὸς, οῦ, ὁ, & Σύϊνος, ſuillus, in Epigr.

Συκάζω, μ. άσω, π. ακα, ficus lego, Ariſtop. in Auib. ¶Eſt & συκάζειν τὸ συκοφαντεῖν, teſte Comment. Eiuſdem in Equit. ¶Συκάζειν, etiam pro caprificare ſumitur. Heſych. σῦκα τρώγειν, ficus edere.

Συκαλὶς, ίδος, ἡ, ficedula auis, Ariſtot. li. 8. Anim.

Συκαμίνωρος, ου, ὁ, ſtultus, μωρός.

Συκάμινον, ου, τὸ, morum, Theophr. li. 6 ca. 7. de Cauſ. pl. ¶Capitur etiam pro vitio oculi.

Συκάμινος, ου, ὁ, vel Συκαμινέα, ας, ἡ, arbor duo ſignifi-

ſignificãs, morum & ſycomorum, Galen. li. 5. κατὰ τόπους, cap. 1. agens de gingiuarum curatione, adhibet lac ſeu ſuccum mori arboris: his verbis, ἢ συκαμίνου, τουτέστι, μορέας γάλα, &c. Et Dioſc. apertè teſtatur συκάμινον, ab aliquibus συκάμινον vocari.

Συκαμινώδης, mori ſpecie vel genere.

Συκάς, άδος, ἡ, recens ficus, ficus prima Horat.

Συκάστης, ſycophanta, delator, quadruplator.

Συκάστρια, q. calumniatrix, συκοφάντεια, Heſyc.

Συκέα, & Συκέη, Herodot. & Συκῆ, ῆς, ἡ, ficus arbor, συκῆ μέλαινα, ficus nigra, Dioſc. l. 1. c. 181.

Συκῆ, ἡ, & σῦκον, ſiue σύκωμα, & σύκωσις, ficus, ſiue ficatio, vel mariſca, Dioſc. lib. 2.

Συκηγορία, in dicendo calumnia, Heſych.

Συκία, ας, ἡ, cucurbitula qua ſanguis exugitur.

Σύκινος, ου, ficulnus vel ficulneus. ¶ Et quia lignum ficulneæ arboris inualidum eſt, Inde fit vt capiatur σύκινος, ἀντὶ τοῦ ἀσθενὴς, imbecillus, debilis, fragilis, inutilis, Ariſtoph. in Lyſiſtr. Ὃς ἦν ἂν ἡμῖν συκίνη ἐπικουρία, ficulnum nobis qui erat auxilium, i. infirmum atque inutile. ¶ Item acerbus, acris, πικρὸς καὶ δριμὺς: à fumo ficulneo qui oculis acerrimus accidit, Ariſtoph. in Veſp. ¶ Σύκινος etiam de calumniatore dicitur, Ariſtoph. in Plut.

Συκιὸν, apud Hipp. exponit Gal. in Gloſſ. τὸ τῶν ἰσχάδων ἀφέψημα, caricarum decoctum.

Σύκιον χλοάοντα, cucumerem virentem, in Epig.

Συκὶς, ίδος, ἡ, ficus & ficêtũ, locus vbi fic⁹ creſcũt.

Συκίτης οἶνος, ſycites vinum, i. ficatum, Dioſc.

Συκοαιτεῖν, adulari.

Συκόβιος, ὁ, ficis viuens, ſycophanta, Athen.

Συκολογεῖν, ficus legere, Ariſtoph.

Συκολόγος, ου, ὁ, q. ficus numerans, de ficis loquẽs.

Συκομορέα, ἡ, & Συκόμορον, ου, τὸ, ficus Ægyptia. Dioſc. Sycomorum vocari prodit quaſi fatuam ficum propter fatuum guſtum. Quod Galeno non placuit lib. 2. de Alimen. qui in medio mororum & ficuum ſycomorum locat, atque ex vtriuſque ſimilitudine nomen habere dicit.

Σῦκον, ου, τὸ, ficus, tam de ficu quàm de arbore, σῦκα ξηρὰ, caricæ, Plat. de Legib. ¶ Σῦκον, ficus pro morbo.

Συκόπτης, ὁ, vide Sycophanta in Chiliad. Eraſ.

Συκοπριάστης, ου, ὁ, ficuum ſector, ſordidus, auar⁹.

Συκοσπαδίας, ου, ὁ, συκοφάντης, Heſyc. ſycophãta.

Συκουργὸς, ὁ, vide Sycophanta in Chil. Eraſm.

Συκοφαντέομαι, οῦμαι, calumnia præmor, inuidia premor, Xenoph. in Oecon.

Συκοφαντέω, μ. ήσω, π. ηκα, calumnior, calumniis circunuenio, defero falſò, Plat. 1. de Republ. ¶ Συκοφαντεῖν, apud Plat. & Menandr. pro κνίζειν ἐρωτικῶς, vt Suid. tradit. i. prurire libidine.

Συκοφάντημα, τὸ, calumnia.

Συκοφάντης, ου, ὁ, calumniator, ſycophanta, Ariſtoph. in Plut. ἀλλ' οὐκ ἔνεστι συκοφάντου δήγματος, aduerſus calumniatoris morſus nullum eſt. ſ. remedium, Lege περὶ συκοφάντου Athen. lib. 3. in principio.

Συκοφάντισμα, ατος, τὸ, accuſatio.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumnia.

Συκοφαντικὸς, ad calumniandum pronus, Lucia.

Συκοφάντρια, ας, ἡ, calumniatix, Ariſt. in Plut.

Συκοφορέω, ficus fero & produco, in Epigr.

Σύκχοι, οἱ, calceamenta Phrygia.

Συκώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis ficui, ficoſus, Dioſc.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, ficetum.

Συκώπτης, vel Συκόπτης, αιδος, ὁ, puerorum modo ficorum ſtudioſus, melius per ó in medio.

Συκωρὸς, οῦ, ὁ, qui ficus ſeruat & cuſtodit, Poll. Vnde & verbum Συκωρεῖν, Eidem. ¶ Συκωρὸς etiam delator, calumniator, Comment. Ariſtoph. in Plut.

Σύκωσις, εως, ἡ, ficus ſiue ficatio.

Σύλα, ης, ἡ, præda, ſpolium, direptio, Ariſtot.

Συλαγωγέω, μ. ήσω, π. ηκα, abigo prædam, ſpolio, denudo, ἀπογυμνῶ, Heſych.

Συλᾶσθαι λέκτρα, priuari cubilibus, Eurip.

Συλάω, & Συλέω, μ. ήσω, π. ηκα, & Συλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, prædor, ſacrilegio compilo, deprædor, diripio, ſpolio. συλῶ τοῦτον, hunc ſpolio, ab hoc aufero, Ariſtot. in Rhet. ¶ Συλᾶν, violare, Phal. in Epiſt.

Σύλησις, ἡ, & Σύλησις, εως, ἡ, compilatio: σύλησις ἱερῶν, ſacrilegium, Plat. de Leg.

Συλητὴς, οῦ, ὁ, q. compilator, depeculator Cicer.

Συλλαβὴ, ῆς, ἡ, comprehenſio, ſyllaba, Lucia.

Σύλλαβος, ου, ὁ, index libri, Cicer. ad Att.

Συλλαλοῦμαι, ſimul loquor, Nazan.

Συλλαμβάνομαι, & Συλλαμβάνω, μ. ήψω, π. ειφα, comprehendo ſiue corripio, manu capio, Accuſat. Ariſtoph. in Plut. ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα, puellam accipiens. ¶ Item animo & cogitatione aſſequor & percipio, Herodot. in Eut. ἐπεί τε συνέλαβε τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν, cùm percepiſſet linguam Græcam. ¶ Item concipere, τὸ κυεῖν, Ariſtot. de gener. Animal. Συλλαμβάνουσιν μὲν οὖν αἱ νέαι θᾶττον, concipiunt iuniores celerius. ¶ Item opitulari, adiuuare, auxiliari, fauere, adeſſe, conferre, Dat. Plutarch. in Galba, αὐτῷ συλλαμβάνονται, eum adiuuant. ¶ Genit. & Datiu. Philoſtrato in Heroicis, Συλλαμβάνει μοι δυσέργων, mihi in arduis auxiliatur operibus. ¶ Accuſat. & Datiu. Plutar. in Galba Πλεῖστα τοῖς στρατιωτικοῖς συνελάμβανε, plurima conferebat militibus. ¶ Demoſt. περὶ στεφ. cum duplici Datiu. Οἳ οὔτε χρήμασιν, οὔτε σώμασιν, οὐδὲ ἄλλῳ οὐδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ὑμῖν, vos adiuuerunt.

Συλλαβίζω, ſyllabas iungo, ſyllabas connecto, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκω, doceo pueros ſyllabas nectere, Lucian.

Συλλαλούμενος, Naz. quo cũ ſimul erat ſermo.

Συλλάνιος Ζεὺς, Syllanius Iupiter: & συλλανία Ἀθηνᾶ, Syllania Minerua, Plutar. in Lycurg.

Σύλλαξις, commercium, contractus, Plat. νόμ.

Συλλάω, diripio, Herodot. alicubi per vnicum λ.
Συλλέγομαι, colligo, comparo, quæro, Demoſt. κτ̅ Νεαίρ. ¶Συνειλεγμένη τὸν βίον ἀπὸ τούτων, quæ inde victum quæſiuit. ¶Item ratiocinor, colligo, Grægor. ¶Item conuenio, frequens venio, confluo, Plat. Epiſt. 7.
Συλλέγω, μ. έξω, π. εχα, colligo, decerpo, demeto, congrego, Theophr. li. 6. de Cauſ.
Συλλείβω, μ. είψω, π. ειφα, ſtillo, fluo, Neutr.
Συλλειόω, contero.
Συλλειτουργὸς, ῦ, ὁ, ſocius in ſacerdotio, & Verbi miniſterio, Theod. in hiſt. Eccleſ. Vnde & verbum Συλλειτουργεῖν, Chryſ. περὶ ἱερωσ.
Σύλλεκτρος, ου, ὁ, eodem in lecto cubans, Lucian.
Σύλλεκτος, collectitius Senecæ, συλλογιμαῖος.
Σύλλεξις, εως, ἡ, collectio, congreſſus, coactio, copulatio, σωύερξις, σωναφὴ, Plat. in Timæo.
Συλλήβδην, collectim, ſimul, ſummatim. συλλήβδην εἰπεῖν, i. vt in ſumma dicam, Plat. Leg.
Σύλλημα, τὸ, collectio, σύλλημα περὶ τὴν ὀσφυν, circa lumbos aſtrictio Marcell. li. 8. Dioſc. c. 1.
Συλληπτικὸς, οῦ, qui concipere poteſt, collectiu⁹.
Συλλήπτρια, adiutrix, Xenoph.
Συλλήπτωρ, ορος, ὁ, adiutor, σωαγωνιστὴς, Xen.
Συλληρεῖν, nugari.
Συλληφθῆναι, conceptum eſſe.
Συλλήψεσθαι, adiutorem fore, Thucyd.
Σύλληψις, εως, ἡ, collectio, compræhenſio, complexio, concluſio, conceptio, conceptus, amplexus, complexus, ξύλληψιν ἐποιοῦντο, compræhenderunt, Thucy. ¶Itẽ ſubſidiũ, auxiliũ.
Σύλλιβα, τὰ, fimbriæ, Poeticè: θύσανοι, Poll.
Συλλογεὺς, έως, ὁ, collector, coactor indictionalis.
Συλλογέω, μ. ήσω, congrego.
Συλλογὴ, ῆς, ἡ, congregatio, collectio, delectus.
Συλλογίζομαι, & Συλλογίζω, μ. ίσω, π. ικα, computo, concludo, ratiocinor, cogito, conſidero, ratione complector, ſubducta ratione complector, ſubducta ratione colligo, Plutar. de Cæſare Rubiconem tranſituro, αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν συλλογιζόμενος τὸ μέγεθος τοῦ τολμήματος, i. ſecum reputans.
Συλλογιμαῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, collectitius, collectaneus.
Συλλογισμὸς & λογισμὸς, rationum collectio, calculus. ¶Eſt item ſyllogiſmus dialecticus, cõſtans propoſitione, quam maiorem vocant: aſſumptione, quam minorem dixerunt: & concluſione, ſiue complexione, & connexione, Quintil.
Συλλογιστικὸς, οῦ, ὁ, rationalis, Hermog.
Σύλλογος, ου, ὁ, hominum frequentia, conuentus, σύλλογον ποιεῖσθαι, cœtum habere, Plat. Leg.
Συλλούω, colluo.
Συλλοχία, ας, ἡ, cœtus, congregatio, Hippocr.
Συλλοχίζειν, decuriare, factioſè cogere, Plut.
Συλλοχισμὸς, ὁ, vide in Append. de vocab. milit.
Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleo, condoleſco.
Σύλλυσις, ἡ, reconciliatio, Diodor. Sicul.
Συλλύω, lites dirimo, pacifico, recõcilio, Diodor.
Συλοικὸς, οῦ, inſulſus, ineptus. potius Σολοικός.
Σύλον, ου, τὸ, pignus, ἐνέχυρον.
Συλωπία, compilatio veſtium, Poll.
Συμβαίνω, μ. ήσομαι, π. ηκα, contingo, accido, Dat. συνέβαινεν αὐτῷ καταφεύγειν εἰς τὸν λόγον ἄτοπον, ei cõtigit vt ad abſurdiſsimam rationem confugeret, Plut. in Camill. ¶Item trãſigo, conuenio, paciſcor, fœdus ineo, conſentio, Ariſtop. in Ran. Οὔτε γὰρ ἀθηναῖοις συνέβαινεν αἰσχύλος, non potuit conuenire inter Athenienſes & Æſchylum. Thucyd. συμβῆναι πρὸς τοὺς ἐκείνοις, tum illis tranſigere. ¶Συμβῆναι, pro cõgredi, & ſimul ire, Soph ὃν οὐδαμοῦ φῂς οὐδὲ συμβῆναι ποδὶ, quem nuſquam dicis pedem contuliſſe. Τὸ συμβαῖνον, euẽtus, id quod accidit, Demoſt.
Συμβακχεύω, debacchor, cum aliis inſanio.
Συμβάλλομαι, confero, adiuuo, συμβάλλεται ποδαγρικοῖς, prodeſt podagricis, Dioſc. li. 5. cap. 116. ¶Item adiicio, συμβάλλομαι τοῦτο εἰς ἀρετὴν, id confero ad virtutem, Plat. de Leg. ¶Item occurro, congredior, Odyſſ κ. ¶Item coniecto, coniicio, Pauſan. in Meſſen. Οἱ πάντες ἀπείρως εἶχον συμβάλλεσθαι τὸ εἰρημένον.
Συμβάλλω, coniicio, Theophr. lib. 3. de Cauſ. pl. συμβάλλειν τὰ χέδροπα εἰς τὰς νέας, i. legumina in noualibus cõiicere & ſerere. ¶Item coeo, committor, coniungor, Ariſtot. de venis, καὶ συμβάλλουσιν ἀλλήλοις, coeunt, commiſcentur. ¶Item committo, collido, confligo, συμβαλεῖν ἄνδρας φίλους, Xenoph. Plutar. συνέβαλον τὰς δυνάμεις, acies inſtructas ad prælium commiſerunt. ¶Συμβάλλω σοι ἀγῶνα, Eurip. tecum certo. ¶Confero, i. cõtendo & comparo, Ariſtot. 2. Ethic. πρὸς πολλοὺς συμβάλλοντες, cum multis conferentes. ¶Συμβάλλω, collectam do, do ſymbolum. ¶Aliquando pro μεταδίδωμι καὶ χέω, Ariſtoph. Comm. in Concion. ¶Coniecto, coniicio. Ceb. Theb. δι' ἑρμηνέως συμβαλλόμενοι τὰ λεγόμενα, i. per interpretem quæ dicuntur intellectu aſſequimur. ¶Confero & colloquor, συμβάλλω σοι λόγους, Eurip. tecum colloquor. ¶Συμβάλλω, compono, connecto, commiſceo, Philoſtr. in Heroicis, Συμβάλλω στέφανον ἐκ λειμῶνος, coronam compono & cõtexo. ¶Commercium habeo: tranſigo, paciſcor, Plat. de Leg. συμβάλλω συμβόλαια, paciſcor, pacta tracto.
Συμβαλλωτὰ, ſunt coacta per ſe velleris implexu potius quàm textu cõdita: ſic dicũtur velut vndæ in textis, vide Herm. l. 8. Plin. c. 48.
Σύμβαμα, τὸ, accidens: propoſitio ex nomine & verbo perfectam ſententiam reddens.
Συμβὰς, άντος, qui euenit ſeu contigit, Xenoph.
Συμβασείοντα ἐφιέμενον συμβῆναι, Thucyd. affectantem conuentionem.
Συμβασιλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſimul impero.
Σύμβασις, ἡ, concordia, conſenſio, conuenientia, conuentio, conditio deditionis, pactum, fœdus. πρὸς ξύμβασιν ἐχώρησαν, acceperunt conditionem, Thucyd. lib. 2.

Συμβασιάζω, confero, comparo, Iob.18.
Συμβατήριος, ου, ὁ, q. paciſcibilis, Suid.
Συμβατικὸς, οῦ, ὁ, conueniens ad pacta, Thucyd.
Συμβατικῶς, cōcorditer, fœderato animo, Greg.
Συμβέβηκε, accidit, accidens eſt, Naz. in Orat.
Συμβεβηκὸς, τὸ, accidens, caſus, euentus. τὸ πολλοῖς συμβεβηκὸς, quod multis contigit, Xen.
Συμβεβηκότως, per accidens, Nicom.li.1, Arith.
Συμβεβιασμένα, ſimul per vim occupata, Dem.
Συμβεβληκότες τὰ βλέφαρα, habentes compreſſas palpebras, Ariſtot.lib.3.Anim.
Σύμβημα, ατος, τὸ, euentus, Bud.in Epiſt.poſter.
Συμβιβάζω, μ.άσω, π.ακα, Actiuè, conſcendo, coeo. ¶ Trāſitiuè verò καὶ μεταβατικῶς, eſt cōſcendere facio atque coire. ¶ Item compingo & coagmentum accommodo, & ad cohærentiam adduco, Coloſſ.2. Ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἁφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον, &c. ex quo totum corpus, per commiſſuras & compages ſuppeditatum, & compactum, &c. Inde tranſlatè ſignificat conciliare, ad amicitiam fœdúſque adducere, Thucyd. συνεβίβασε δὲ καὶ τὸν Περδίκκαν τοῖς Ἀθηναίοις. ¶ Tráſfertur & ad animum, ſignificátque animum compono & apto, i. inſtruo, Heſych & Suid. ¶ Συμβιβάζειν, rurſus eſt conferre & coniicere, vt qui coagmentant ligna, prius inter ſe conferunt, hócne vel illo modo apta fiet coagmentatio, Plat. in Hippia minore, συμβιβάζω τὰ λεγόμενα, ἵνα μάθω, mente recolo quę dicta ſunt, eáque inuicem confero, vt, ſi conſentanea ſint, intelligam. ¶ Item cōiicere, res nempe comparando & inter ſe conferendo, Act.16. συμβιβάζοντες ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς, &c. ex Pauli viſione coniicientes, quòd vocaret nos, &c.
Συμβίβασις, εως, ἡ, inſtructio, affirmatio, conciliatio. Suid. εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.
Συμβιβασμὸς, pactum, tranſactio, concordia.
Συμβιβαστικὸν, confirmatio. συμβιβαστικὸν πᾶν, quiuis contractus, quodcunque fœdus, Plut.
Σύμβιος, ου, ὁ, συμβιώτης, conuictor Cicer.
Συμβιόω, μ.ώσω, π.ωκα, ſimul viuo, συμβιοτεύω, Suid. Neutr. Dat. ¶ Item cum Præpoſ. μετὰ & Genit. Ceb.Theban. μετὰ τούτων συμβιοῖ τιμωρούμενος.
Συμβίωσις, εως, ἡ, vitæ conſuetudo, contubernium, conuictus Cicer.
Συμβιωτὴς, οῦ, ὁ, & Συμβίωτος, conuictor Cicer. ¶ Pro contubernali etiam συμβίωτον, dixit Eupolis, apud Poll. ¶ Scribitur etiam συμβιοτὴς per ο, & rectius.
Συμβλαστὴς ἀὴρ, aer ad germinandum iuuans, Theophr.lib.2.cap.4.de Cauſ.plant.
Σύμβλημα, ατος, τὸ, peſſulus: ſolidatio, Eſaiæ 42.
Συμβλήμενος, obuius factus, Odyſſ.ό.
Σύμβλησις, compago, Exod. 26.
Συμβλητικόν ἐστι πρὸς φαντασίαν, facit ad viſionē.
Συμβλητὸς, conferendus, comparabilis & commutabilis, Ariſtot.10.Metaphyſ.
Συμβοήθεια, ἡ, mutuum auxilium, Thucyd.
Συμβοηθέω, mutuo ſum auxilio. συμβοηθῶ πρὸς αὐτὸν, eis ſimul auxilio aduenio, Thucyd.
Συμβοηθοὶ, auxiliares.
Συμβολαιγράφος, vel Συμβολαιογράφος, ου, ὁ, notarius, qui contractus ſcribit, in Pandect.
Συμβόλαιον, ου, τὸ, commercium, negotiatio, Plut. in Romulo, κοινωνικὸν συμβόλαιον, communis ſocietatis commercium. ¶ Συμβόλαια, τὰ, contractus, pacta, dicta & conuenta. δίκαι περὶ συμβολαίων, cōtrouerſiæ de pactis, Ariſtot.
Συμβολαῖος, negotialis, ad contractus ſpectans.
Συμβολαιτεύω, paciſcor, contraho, apud Heſyc. συμβολατεύω.
Συμβολεὺς, έως, ὁ, idem quod σύμβουλος, Heſych.
Συμβολὴ, ῆς, ἡ, μίξις Heſych. coniunctio, connexio, nexus, compago, commiſſura, q. adaptatio, συμβολαὶ τῶν ὀστῶν, oſsium iuncturæ, Plat. in Timæo. ¶ Item congreſsio, congreſſus, conflictus belli, Herodot. in Calliope, Ἐπεὶ τοίνυν ἐς ἠῶ ἡ συμβολὴ γίνεται, quoniam manè confligemus. ¶ Item coniectura, conſilium, vtilitas: inductio etiam dicitur, Bud. in Pandect. ¶ Item collecta, collatitia cœna, ἔρανος, Athen. ¶ Item tranſlatè dicitur collatum auxilium, ſuppetiæ, Plut. ¶ Item pactum, pactio. ¶ Συμβολαὶ, commiſsiones, i. parium comparationes ad certamen, Herodian. ¶ Item confluentes, concurſus confluentium, Herodian. lib.6.
Συμβολὴν, τὴν, ſtipem.
Συμβολικὴ, ῆς, ἡ, connexio, copulatio.
Συμβολικὸς, οῦ, ὁ, coniecturalis, allegoricus & ænigmaticus. ¶ Συμβολικῶς, q. coniecturaliter, i. per comparationem præteritorum & futurorum, Heſych. σεσημειωμένως.
Συμβολοκοπῶν οἰνοφλυγεῖ, Deut. 21. comeſſationibus vacat, & luxuriæ atque conuiuiis.
Σύμβολον, ου, τὸ, teſſera. ἔλαβε σύμβολον παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, Lyſiæ. ¶ Itē nota, indicium, ſignum, coniectura, Ἦν τοῦ καιροῦ τῆς ἐπιχειρήσεως σύμβολον, erat ſignum aggrediendæ rei opportunitatem adeſſe, i. ſignificatio ſiue indicium, ſiue coniectura, Demoſth. Σύμβολον ποιεῖσθαι τῆς σωτηρίας, i. coniecturam facere, pro ſigno ſumere. ¶ Item diuinatio, portentum, augurium, omen, Plut. in Pericle, τὰ τεχνητὰ τῶν συμβόλων ἀθετοῦντες, artem diuinandi & coniiciendi reſcindentes. ¶ Item pactum, conuentum, συνθῆκαι, Suid. ¶ Item collecta, συναγώγιον, collectitia cœna, καὶ ἔρανος Homer. vulgò eſcot. ¶ Σύμβολον Lucia. accepit pro rationario, i. libello in quo rationes & nomina ſcribuntur, atque conferuntur expenſa, & accepta. ¶ Σύμβολα, τὰ, inſignia, Herodian.
Σύμβολος, ου, ὁ, ſicut σύμβολον pro omine, apud Syneſ. ¶ Item incidens, obuius, Heſych.
Σύμβοτος, ου, ὁ, compaſcuus, συνήθης.

Συμβέλδυμα, ατος, τὸ, conſilium, Xenoph.

Συμβελδύομαι, conſilium habeo, conſulto & delibero cum aliquo. συμβελδύομαί σοι, tecum commentor de re aliqua, Plat. in Epiſt. συμβελδύομαι μετὰ σοῦ, idem, Ariſtoph.

Συμβελεὶς Heſych. piſcatorum inſtrumentum quo ipſi retia ſua texunt & conficiunt.

Συμβούλδυσις, συμβουλὴ, conſultatio, deliberatio. ¶Συμβουλδυτέ@, conſulendus, conſilio agitandus.

Συμβελδυτὴς, οῦ, ὁ, eiuſdē ſenatorii ordinis, Poll.

Συμβελδυτικὸς, eſt oratio conſultoria in qua cōſilium datur alicui, Cicer. ad Attic.

Συμβελδυτικὸς νόμος, lex quæ cōſultat, Plat. Leg.

Συμβελδυτικῶς apud Poll. conſultè.

Συμβελδύω, μ. δύσω, π. δυκα, conſilio Horat. i. do cōſilium, moneo, ſuadeo, Neutr. Dat. Xenop. περὶ τῶν ἀδήλων ἀνθρώποις συμβελδύειν. Accuſ. συμβουλδύω συμβουλὴν, do conſilium, Dioni in Epiſt. ¶Item inſidior, impono, Lyſię. ¶Item delibero, conſulto, Ariſtot. Rhetor. lib. 1, Τούτου γὰρ ἕνεκα ἐπιβουλδύουσιν ὅπως πράξωσι, eius rei cauſa conſultant & deliberant.

Συμβελὴ, ῆς, ἡ, conſultatio, ſuaſio, ſententia, conſilium, & admonitio, Plat. in Epiſt. συμβελὴ τοῦ τοιέτου, conſilium quod illi datur.

Συμβουλία, ας, ἡ, conſultatio, conſilium, Xenop.

Συμβέλιον, ε, τὸ, conſilium. συμβέλιον ἔλαβον, cōſilium ceperunt, conſilium inierunt, Mat. 12.

Σύμβελ@, ε, ὁ, conſiliarius, vel conſiliator Plin. qui eſt à conſiliis, ſuaſor, monitor, conſultor. σύμβελός εἰμί σοι. i. συμβελδύω, Plat. in Epiſt.

Συμβῶμεν ἀλλήλοις, inter nos conueniat, Naz.

Σύμβωμοι θεοὶ, dii qui eiuſdem aræ honore dignabantur, Strab.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus, Plat.

Συμμαθητιάω, ſimul diſcere cupio, Idem ibidē.

Συμμαλάττω, ſubigo, q. commolio.

Συμμανθάνω, μ. συμμαθήσομαι, π. συμμεμάθηκα, ἀόρ. β, συνέμαθον, condiſco. ¶ Item condocefacio, Soph. in Aiace.

Συμμάρπτω, μ. άρψω, π. αφα, corripio, comprehendo, συλλαμβάνω.

Συμμάρτυρα λαβεῖν, teſtē ſumere, Plat. Epiſt. 2.

Συμμαρτυρέομαι, οῦμαι, & Συμμαρτυρέω, conteſtor, ſimul teſtificor, Plat de Legib. συμμαρτυρεῖ τούτῳ, huic eſt teſtimonio, Plut. in Rom.

Συμμαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, conſocio arma Liu. ſum auxilio, ſum in belli ſocietate, Dat. Luci. ¶Συμμαχία, ας, ἡ, ſocietas in bello, ſocietas bellica, armorum conſociatio. συμμαχίαν σοι συντίθεμαι, Thucyd. ineo tecum ſocietatem. ¶Συμμαχικὸν, τὸ, commilitium Plin. & Tacit. ſocietas, fœdus ſociale, ius ſocietatis, copiæ ſociorum, Herodot. ἀθηναῖοι σὺν σαμίοις ἐς τὸ συμμαχικὸν ἐποιήσαντο, in commilitium aſciuerunt Cornel. Tacit.

Συμμαχικὸς, ſocialis. συμμαχικὸς πόλεμος, bellum ſociale.

Συμμαχὶς πόλις, ciuitas ſocia. συμμαχίδα ῥωμαίων πόλιν, vrbem quæ cum Romanis iniit ſocietatem, Plutar. in Camillo.

Σύμμαχ@, ου, ὁ καὶ ἡ, commilito, & commiles Cæſar. auxiliarius, Plat. Epiſt. 7. ἦλθον σύμμαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, veni ego adiutor eius aduerſus tyrannum. ¶Συμμάχομαι, ſum pugnæ ſocius, συμμάχεται αὐτοῖς, ſtat pro eis, Thucyd.

Συμμεμετρημένως, quaſi commenſuratè, ſeruato commenſu reſponſúque partium, habita ſymmetriæ ratione, apud Poll.

Συμμεμυκότες, καὶ διαβαίνοντες opponūtur, i compreſsis curribus & diuaricatis, Xenoph.

Συμμονία, ας, ἡ, conſtantia.

Συμμένω, maneo, conſeruor, conſiſto, duro.

Συμμερίζομαι, vnà partem accipio.

Συμμεταβάλλομαι, ἀφίσταμαι, Æſchin. abſcedo, deficio.

Συμμεταβάλλω, commutor, vnà mutor, Paſsiuè.

Συμμεταίτια, ſecundæ cauſæ, cauſæ adiuuantes.

Συμμεταφέροντες, οἱ, ſecum transferentes.

Συμμετέρχομαι, q. cōcomitor, Baſil. in Epiſt. Dat.

Συμμετέχω, participo, Genit. iung.

Συμμετοικέω, Plut. in Numa, commigro Terent.

Συμμέτοχος, particeps, conſors, Epheſ. 5.

Συμμετρέω, commetior Cicer.

Συμμέτρησις, commenſus Vitru. Halic. in Lyſia.

Συμμετρία, ας, ἡ, ſymmetria, commenſus Vitruu. competentia Gell. éſtque partium ad partes, & earundem ad vniuerſum corpus reſponſus. ¶Συμμετρία etiam eſt genus veſtis talaris & muliebris, Poll. & Heſych.

Σύμμετρος, ε, ὁ καὶ ἡ, moderatus, commenſus, congruens, correſpondens, menſuræ conueniens, aptus, reſpondens. ὅσον σύμμετρόν ἐστι παρόντι καιρῷ, Ariſtot. Rhetor.

Συμμέτρως, congruenter & conuenienter: moderatè, modicè, ἱκανῶς, ſatis, Euripid.

Σύμμηρος, contractis fœmoribus, in Hippiat.

Συμμήστορες, conſiliarii & adiutores, Apoll.

Συμμητιάομαι, do conſilium, συμβελδύω.

Συμμιγὴς, έ@, ὁ καὶ ἡ, promiſcuus, commixtus.

Συμμίγνυμι, & Συμμιγνύω, μ. ίξω, π. ιχα, commiſceo, ſocio, coniungo, Xenoph. 6. Ἑλλην. ὁπλῖται συμμῖξαι μάλα βελόμενοι τοῖς μαντινεῦσι, ſeſe adiungere, & vires ſociare. ¶ Item pugnam confero, confligo, prælior, συμμίξομέν σοι, prælium conferemus tecum, Herodot. ¶Item conuenio, coeo, ago cum, contraho cum, colloquor. συμμίξεις μοι, vteris me familiariter, Apoll. in Epiſt.

Σύμμικτ@, commixtus, promiſcuus, varius, miſcellaneus.

Συμμιμηταὶ, ſimiliter imitatores, quaſi coimitatores.

Σύμμιξις, εως, ἡ, commiſtûra Cat. commixtio, conſortium, σύμμιξις καὶ κοινωνία, Plat. νόμ.

Συμμίσγω, commiſceo. συμμίσγοιμεν ἐς μάχην ὑμῖν, pugnam vobiſcum cōferamus, Herodot.

Συμμορία, ας, ἡ, munerum ſocietas, στρατεία Sui.

πολιτ-

πολιτικὸν σύστημα Heſych. portio, curia, tribus: Vide Vlp. Rhet. Olynth. 2. & Harp.
Συμμοριάρχης, Poll. qui præeſt decuriis.
Συμμορίτης, ου, ὁ, contribulis, eiuſdem tribus vel decuriæ, apud Poll.
Σύμμορος, ſocius, Thucyd. ſic Valla. Dat. iung.
Συμμορφόω, conformem facio.
Συμμυολόγος, tacens, taciturnus, σιωπῶν, Heſyc.
Σύμμυσις, ἡ, compreſsio, compreſſus.
Συμμύστης, ου, ὁ, ſymmyſta, conſors & ſocius diſciplinæ, in hiſt. Eccleſ. lib. 1. Secretarius.
Συμμύω, conniueo, comprimo & comprimor, concludor, me comprimo, coeo. συμμύουσιν αἱ ὑστέραι, vuluæ comprimuntur, vuluæ ſe contrahunt, Ariſtot.
Συμπαγὴς, compactus, cohærens, concretus, Plat. in Tim.
Συμπαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſimul afficitur, Ariſtot. ¶ Συμπάθεια, ας, ἡ, naturalis conſenſus & cōuenientia, cognatio, commiſeratio, rerum conſenſus, Aphr. Probl. & vlt. lib. 1. ἔχουσί τινα συμπάθειαν πρὸς ἓν ἕκαστον μόριον, membris ſingulis ſubueniunt. Cicer. 2. de Diuinat. conuenientiam & coniunctionem, continuationem, concentum atque conſenſum exponit. Plin. conſenſum membrorum. Celſ. conſortium vocat.
Συμπαθῶ, condoleſco, alieníſque incommodis afficior, cōſentio. Ariſtot. in Phyſiogn. Δοκεῖ δέ μοι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα συμπαθεῖν ἀλλήλοις.
Συμπαθῶς, commiſeratione quadam, officioſè, humanè.
Συμπαιγνία, ας, ἡ, colluſio, ἀπάτη, in Pandect.
Συμπαιδεύω, condoceo Hirt. condocefacio Cicer. ſimul erudio: Vnde Polyb. ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, in violentia & iracundiæ furore educatus.
Συμπαιονίζω, concrepo, vt fit in victoria, Polyb.
Συμπαίζω, μ. αίξω, π. αιχα, colludo, Neutr. Dat.
Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, & Συμπαιστὴς, colluſor Cic. Plat. ¶ Συμπαίστρια, ἡ, colludens, Ariſtoph.
Συμπαίστωρ, colluſor, & ſimul nutritus, Epigr. Πανὶ μὲν ἀρ τὸ τοκὸν χίμαρον συμπαίστορα μαζῶν.
Συμπαλαίω, μ. αίσω, π. αικα, colluctor, Dat.
Συμπανηγυρίζω, cōcelebro, vnà nūdinas frequē-(to.
Συμπανουργεῖν, colludere.
Συμπαραγγέλλοντες, Diony. Halic. i. cōpetitores.
Συμπαραγίνομαι, aduento, adſum, Chryſoſt. in Epiſt. ad Philippenſes.
Συμπαραθέω, concurro, ſimul accurro.
Συμπαραινῶ, collaudo, Ariſtoph.
Συμπαρακαθίζω, vnà aſsidere vel ſedere facio, iuxtà colloco, Demoſt. contra Aphob.
Συμπαρακαλέω, cohortor, Plat. Epiſt. 7.
Συμπαρακολουθέω, conſequor, Dat. Plat. in Pol.
Συμπαραλαμβάνω, comprehendo.
Συμπαραμιγνύω, commiſceo, Ariſtoph. in Plut.
Συμπαρανήχομαι, ſimul nauigo.
Συμπαραπλεῖν, adnauigare, conſequi.
Συμπαραπόλλυμαι, ſimul pereo vel perdor, Dem.
Συμπαρασκευάζω, μ. άσω, π. ακα, adiuuo, Dem.
Συμπαραστατεῖν, adeſſe & fauere, Ariſtoph.
Συμπαραστάτης, ου, ὁ, ſubſidiarius, adiutor, ſocius, Ariſtoph. in Plut. aſtipulator, ſimul vindex.
Συμπαρατείνω, produco, prorogo, protraho.
Συμπαρατηρεῖν, vnà obſeruare, Demoſt.
Συμπαρεδρεύω, μ. εύσω, aſsideo, maneo.
Συμπαρεισέρχομαι, ſimul & clam intro, Lucian.
Συμπάρειμι, vnà præſens ſum.
Συμπαρέκτασις, contentio, comparatio, Naz.
Συμπαρεκτείνω, contendo & comparo.
Συμπαρεκτεινόμενος, ſimul extentus.
Συμπαρέπομαι, accedo etiam & præterea obtingo, i. concomitor, conſequor, Xenoph.
Συμπαρέχω, pro παρέχω, Xenoph.
Συμπαρεὼν, όντος, qui ſimul adeſt, ὁ συμπαρών.
Συμπάροικος, ου, ὁ, contubernalis, Poll.
Συμπαρεσπαρτέω, μ. ήσω, π. ηκα, iuxtà & ſimul ſequor, comitor, Neutr. Xenoph.
Συμπαρὼν, vnà præſens, Lucian.
Σύμπας, αντος, ὁ, vniuerſus, ὁμοῦ πᾶς, quiſque. σύμπαν κράτος, totum robur. σύμπαν ὥρμηντο, omni ope incubuerunt, Thucyd.
Συμπάσματα, τὰ, q. conſperſiones, aſperſiones ſiue aſpergines, Cæl. Aur. Chron. li. 3. c. 5. & 7.
Συμπάσσω, conſpergo, perſpergo.
Συμπάσχω, condoleſco, commiſereſco. συμπάσχει τοῦτο καὶ φύλλα, hoc quoq; patiuntur, Theophr.
Συμπαταγέω, μ. ήσω, π. ηκα, collido, palma aut vela aperta quatio.
Συμπατέω, μ. ήσω, π. ηκα, conculco, Accuſ. ¶ Item cum Dat. ¶ Pro perſuadeor, Phalar. in Epiſt.
Συμπατριώτης, q. compatriota, conterraneus Plin. vtitur Archippus apud Poll. Lucianus vt barbaram dictionem reiicit.
Συμπείθομαι, conſentio, δῆμος συμπεισθεὶς ὑπὸ τῶν κατηγορούντων, populus in ſententiam delatorum veniens, Plut. in Themiſt.
Συμπείθω, ſimul perſuadeo, ſeu ſimul ſuadeo, verbis vnà flecto, Xenoph.
Συμπέμπω, ſimul mitto.
Συμπεπάρθαι, confixum eſſe, tranſfixum eſſe.
Συμπεπεδημένος τὼ πόδε, pedibꝰ reuinctꝰ, Luci.
Συμπέπηγα, in denſitatem coiens.
Συμπεπλεγμένον ἀξίωμα, coniunctum, copulatum, Gell. lib. 1. cap. 8. Coniunctio etiam & connexum Cicer.
Συμπεπλεγμένως, coniunctim, vnà, ſimul.
Συμπεπτικὸς, concoquens.
Συμπέπτωκε γίνεσθαι, contigit, Herodot.
Συμπεπτωκὼς, compreſſus, contractus, Sophocl. κακοῖς συμπεπτωκὼς, malis circunuetus. συμπεπτωκυῖα κοιλία, compreſſus venter, apud Gell. lib. 16. cap. 3. ¶ Συμπεπτωκὼς, quod ſe offert & occurrit, Aëtio, Serm. 9. cap. 30.
Συμπεραίνω, concludo, conficio, tranſigo, termino, Actiu. Accuſ. Ariſtot. li. 5. Animal.
Συμπερανθὲν, τὸ, concluſio.
Συμπέρασμα, ατος, τὸ, cōcluſio, connexio, complexio, Comment. Ariſtoph. in Plut.

Συμπεριάγω, vnà duco, vnà circunduco, Xenop.
Συμπεριαγωγός, ὁ καὶ ἡ, Plat. li. 7. de Republ.
Συμπεριίστημι, contorqueo Gaz.
Συμπεριοδεύω, vnà circumagor, Dat. Ariſtot.
Συμπεριπατέω, ῶ, humi ambulo, Plutar.
Συμπεριστρέφω, vnà circũfero & circũago, Ariſtot.
Συμπεριτίθημι, circundo.
Συμπεριφέρομαι, vnà pocula circunfero vt in compotatione fit, Polyb. ¶ Συμπεριφέρομαι, Paſsiuè, i. circunferor, & circumagor, circum rapior, Lucian. ¶Item vnà verſari & manere, Epictet.
Συμπεριφέρω, circunfero, circumago, Aphrod.
Συμπεριφθείρομαι, turpiter & flagitioſè cum aliquo oberro, & coniungor, Lucian.
Συμπεριφορά, ᾶς, ἡ, circumportatio. ¶Συμπεριφορά, comitatus, & frequens huc illúcque aſſectatio, Polyb. lib. 5. ¶Item circumportatio Cicer. Polyb. ¶Item deportatio atque exilium, Eidem Polyb.
Συμπεριφράττω, cõſepio Cicer. communio: Vnde συμπεφραγμένον, τὸ, conſeptum Colum.
Συμπεσών, όντος, ὁ, contingens, incidens.
Συμπέττω, concoquo, Ariſtot. 6. hiſt. Anim.
Συμπεφυκός, τὸ, quod coaluit & concreuit.
Συμπεφυκότες, οἱ, concreti.
Συμπεφυώς, ῶτος, conſitus, concretus, Nonn.
Συμπήγνυμι, μ. ήξω, π. ηχα, compingo, condenſo, concreſcere facio, coagmento, Accuſat. συμπηγνῦναι τὰ λείψανα πόλεως διεφθαρμένης, euerſæ vrbis reliquias coagmentare, Plutarch.
Συμπηγνύω, compingo, compono, τὸ συμπήγνυμι.
Σύμπηκτος, ου, ὁ, compactus, compactilis Plin.
Σύμπηξις, εως, ἡ, compactio Cicer. coagmentatio, concretio, compages, congeries.
Συμπήσσω, vel Συμπήττω, coaleſcere facio atque coire, Dioſcor. de Symphyto, lib. 4. cap. 9. καὶ τὰ κρέα δὲ συμπήττει, ἑψόμενα σὺν αὐτῷ, carnes autem cum ipſo coctas, coire facit atque concreſcere.
Συμπιέζω, comprimo, opprimo.
Συμπιεῖν, combibere, vnà potare.
Συμπιλέω, compilo, oppilo, coarcto, conſtringo, anguſtum reddo, denſo, obſtruo.
Συμπίνω, μ. συμπώσω, π. συμπέπωκα, combibo, ſimul bibo, Neutr. Dat. & Accuſat. Lucia.
Συμπιτνεῖ, incidit, συμβαίνει, Eurip.
Συμπίπτω, μ. συμπεσοῦμαι, π. συμπέπτωκα. & ἀόρ. β, συνέπεσον. contingo, concido, incurro, incido. συμπίπτει φόνῳ, incidit in cædem, Soph. ξυνέπεσον εἰς τοῦτο ἀνάγκης, Thucyd. eò venerunt neceſsitatis, contrahor, comprimor, aſtringor, conſido, Ariſtot. de Gener. ¶Item pugnam committo, confligo, ξυμπεσὼν μόνος μόνοις, Soph. i. ſolus cum ſolis congreſſus. ¶Item congruo, conuenio, Ariſtot. de mund. τὰ δὲ ἀνάλογον συμπίπτει τούτοις καὶ ἐν θαλάσσῃ, proportione his reſpondent quæ in mari eueniunt, Iſocr.

Συμπλάττω, confingo, compono, conflo, Syneſ.
Συμπλείονες, καὶ συμπλείους, ſimul plures, Ariſtot.
Συμπλεκής, έος, connexus, coniunctus, Nonn.
Συμπλέκομαι, coniungor, connector, congredior, confligo. συμπλεκόμενος τῷ Περικλεῖ περὶ τὸ βῆμα, ad pulpitum cum Pericle in certamen deſcendens, Plut. in Pericle. συμπλέκεσθαι πρὸς Ἀννίβαν, cum Annibale manus conſerere, Eidem in Fabio. ¶ Capitur & in bonam partem pro amicè conuenio, & complector, hæreóque, Cebes Theban. συμπλέκονται αὐτοῖς, ipſos complectuntur. ¶ Συμπλέκομαί τινι, eſt mihi negotium cum aliquo Cicer.
Συμπλεκτικός, copulatiuus, Hermogen.
Συμπλεκτικῶς Porphyr. copulatè Gell. conſertè & contextè Cicer. contextim Plin.
Συμπλέκω, μ. έξω, π. εχα, concinno, connecto, Accuſ. Polyb. lib. 2. συμπλέκειν τὰς χεῖρας, manus conſerere. ¶Pro implicare & commiſcere, Polyb. lib. 5.
Σύμπλεξις, εως, ἡ, complexio.
Συμπλεύσας, conſentiens, ὁμονοήσας.
Συμπληγάς, άδος, ἡ, complexio, conflictatio, Ariſtot. de mund. ¶Sunt etiam Symplegades inſulæ duæ, ſiue duo ſcopuli in Boſphoro: dictæ quòd inter ſe aliquando concurriſſe fabulis traduntur, Eurip.
Συμπλήγδην, Aduerb. Theocr. in Hercule, i. terribiliter: conſertè & contextè Cicer.
Συμπληθύνω, μ. υνῶ, compleo, impleo, augeo, Genit. ¶Συμπληθύω, idem.
Συμπλήρης, completus, plenus, Plat. in Epinom.
Συμπληρόομαι, expleo Cicer.
Συμπλήρωμα, τὸ, & Συμπλήρωσις, complementum, perfectio.
Συμπληρωτικός, qui complet, qui conſtituit, qui facit ad complementum.
Συμπλεία, ας, ἡ, q. connauigatio.
Συμπλοϊκὴ φιλία, amicitiæ ſimul nauigantiũ, Ariſtot. lib. 8. Ethicorum.
Συμπλοκή, ῆς, ἡ, q. complicatio, complexio, congreſsio, commercium, congreſſus, conflictus. ¶ Συμπλοκή de textura, i. contextus, connexus. ¶Eſt item ſymploce figura quædam rhetorica, Rom. Aquilæ.
Σύμπλοκος, coniunctus, connexus, nexilis, Nonn. σταυρῷ σύμπλοκος, cruci affixus.
Σύμπλοος, ου, ὁ, ſimul nauigans, ſocius nauigationis, curſus comes, conuector Vall.
Συμπνίγομαι, ſuffoco.
Συμπνευσμός, οῦ, ὁ, conſpiratus Gell. conſenſus.
Συμπνεύω, & Συμπνέω, conflo, & conſpiro, Hippocr. ¶ Item vnanimi conſenſu aggredior quippiam & coniuro, conſpiro, Herodian. Ἰταλία τε πᾶσα συμπεπνευκυῖα.
Συμπνίγω, vnà ſuffoco, coarcto.
Συμπνοία, conſpiratus Gell. conſpiratio: concordia, conſenſus, conſpirans beneuolentia.
Συμποδηγῶ, duco, dirigo, Plat. in Polit.

Συμποδίζω,μ.ίσω,π.ιχα, obligo, impedio. τοὺ πόδας συνδέω, Ariſtoph. Interpr. Actiu. Accuſ.
Συμποιῶ,compono,ſimul ago,opitulor.
Συμπολεμέω,μ.ήσω,ſimul bellum gero, in bello gerendo adiuuo, Dat. Plat. Epiſt. 7.
Συμπολεμίζω,concerto,auxilior.
Συμπολίζω,μ.ίσω,facio habitare,comprehendo.
Συμπολιορκέω,vnà obſideo.
Συμπολιτεύομαι,vnà Remp. adminiſtro, eadem in gubernatione verſor, Plat. in Epiſt.
Συμπολίτης,ου,ὁ,q.conciuis,Epheſ.2.
Συμπομπεύω,ludos concelebro.
Συμπονέω,μ.ήσω,π.ηκα,q.collaboro,Sophocl.
Συμπορεύομαι,coeo,conuenio.
Συμπορίζεσθαι,comparare,Demoſth.
Συμπορισμὸς,οῦ,ὁ,comparatio atque apparatus.
Συμποσιάζω,μ.άσω,π.ακα,conuiuor, Neutr.
Συμποσιαρχέω,ſympoſiarchia fungor in conuiuio,præſum conuiuiis,Ariſtot.in Polit.
Συμποσιάρχης,ου,ὁ, & Συμποσίαρχος,ου,ὁ, præfect⁹ cõuiuii,modiperator Varr. Plut.in Apop.
Συμποσιαρχίαι,αἱ,magiſteria conuiuiorum.
Συμποσιαστὴς,οῦ,ὁ,conuiuator Horat. & Liu.
Συμπόσιον,ου,τὸ,compotatio, conuiuium, locus conuiuii. ¶ Συμπόσιον διαλύσαι, conuiuium ſoluere ac finire,Poll.
Συμποσιώμα,i.collecta: Tamẽ apud Pachymerium lib.1.cap.2. legitur συμποσούμα.
Συμπότης,ου,ὁ,compotor & combibo Cicer. Lucian. σύνδειπνον καὶ συμπότην ἐποιήσατο.
Συμποτικὸς,ὁ,ſpectans ad conuiuium,conuiualis, Lucian. συμποτικοὶ νόμοι,conuiuales leges.
Συμπότειρα,ας,ἡ,compotrix Terent. συμπότις.
Συμπραγματευσάμενος τὰ περὶ τοὺς νόμους,qui fuit in ferendis legibus ſocius,Plut.in Lycurg.
Συμπράκτωρ,ορος,ὁ,adiutor,ſocius,Sophocl.
Συμπράττω,conficio, vnà molior & laboro, rei gerendæ me ſocium præbeo. συνέπραξε τῷ ἀδράστῳ τὴν ἀναίρεσιν τῶν πεσόντων, Adraſto eſt opitulatus in recuperandis cadaueribus, Plut.in Theſeo.
Συμπρεσβεῖς,ſocii legationis,collegæ.
Συμπρεσβεύται, collegæ in legatione, Ariſtot. in Politic.
Συμπρεσβεύω,ſum in legatione collega,Æſchin.
Συμπρεσβύτερος,qui & ipſe presbyter eſt.
Συμπρήκτωρ,ὁ συμπράκτωρ,adminiſter,Herod.
Συμπρίαμαι,coemo,Ariſtot.in Polit.
Συμπρόειμι,coëo,ſimul eo,congredior, Syneſ.
Συμπροθυμοῦμαι, in eandem cauſam incumbo, ad idem efficiendum contendo, vnà ſtudeo.
Συμπρονομεύω,μ.εύσω, ſum ductor ad prandiũ.
Συμπροπέμπω,μ.έμψω,comitor,deduco, Accuſ.
Συμπρόσειμι,adhæreo, Dat. Pſalm. Dauid. ςʹ.
Συμπτύσσω,complico,claudo. Et Συμπτυσσόμενον, complicatum, clauſum, apud Dionyſ. ¶ Idem dixit Συνεπτυγμένως, pro confertim, cumulatè, aſtrictè. ¶ Συμπτυκτικῶς, aſtrictiuus. ¶ Rurſus Σύμπτυξις,clauſura, concluſio,Baſil.homil.10.
Σύμπτωμα,τος,τὸ,q. collapſio vel concidentia, caſus,Ariſtot. de apibus, ἀπόλλυνται δὲ διά τε ἄλλα συμπτώματα, καὶ ὅταν ἡγεμόνες πολλοὶ γινόμενοι,ἕκαστος αὐτῶν μέρος ἀπαγάγῃ.
Συμπτωματικὸς,qui caſu & acceſsione fit.
Σύμπτωσις,caſus, euentus, Ariſtot. hiſtor.lib.7. ¶ Σύμπτωσις τῆς κοιλίας, ventris velut ſubſidentia, contractio atque compreſsio: quum partes inter ſe concidunt atque ſubſidunt, Gell.lib.16. cap.3.¶ Item concurſus,congreſſio & conflictus,Suid.
Συμπυκάζω,contego, Diodor.
Συμπωρεῦσθαι,concreſcere in ſpeciẽ pumicis, vel tofi: in oſsibus eſt conferueſcere Celſ.
Σύμφαθι,dic ſimul,Xenoph.
Συμφανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,manifeſtus,φανερὸς,patens.
Σύμφασις, q.comparentia: cùm ex multarum ſtellarum coitu & concurſu noua ſpecies cõparet: ſic cometem fieri voluit Democritus. Lege Senecam Natur. Quæſt.lib.7.cap.3. & Ariſtot.2.Meteor.
Συμφέρει, expedit, vtile eſt, competit, Plat.1. de Republ.
Συμφέρομαι, vnà feror, Plut.in Solone, συμφέρεται τῷ ἡλίῳ,cum Sole vnà fertur. συμφέρεται τοῖς καιροῖς, Nazan.in Orat.6. tempus ſequitur Cicer. temporibus paret. ¶ Item aſſentior,conſentio, Herodot. συμφέρονται τὰ ἐπὶ λοιπὰ Θηραῖοι Κυρηναίοις,cætera Theręis cum Cyrenæis conſtant. ¶ Συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, rerum ſtatui præſenti aſſentiri & acquieſcere, Plutarch. ¶ Item Συμφέρεσθαι,contingere,συμβαίνειν, Eidem in Cæſare de Clodiano ſtupro,ἀλλὰ καὶ τύχῃσις ἄχαρις τῷ Καίσαρι συνηνέχθη κατὰ τὸν οἶκον,i.euenit.¶ Συμφέρομαι, congredior,& conuenio,Plat.& Herodot.
Συμφέρον,ſeu Ξυμφέρον,τὸ,commodum & vtilitas,Plat.1. de Rep. τὸ τοῦ κρείττονος φῇς ξυμφέρον δίκαιον εἶναι. ¶ Item cum Dat. τὸ τῇ πόλει συμφέρον,Demoſth.
Συμφερτὸς,οῦ,ὁ,vtilis.
Συμφέρω,confero,i.ſimul fero, comporto, συμφέρω χρήματα, cumulo pecuniam, Thucyd. ¶ Item ſimul fero,tolero, Euripid. pro συμπονῶ,Sophocl.¶ Συμφέρειν, prodeſſe & vtile eſſe. ¶ Pro quadrare,& competere, Sophocl. ¶ Pro συμφωνεῖν,conuenire,Ariſtop.Interpr. ¶ Συμφέρειν, obſequi,parêre, πείθεσθαι, Sophocl.in Electra.
Συμφεύγω,confugio.
Σύμφημι,μ.ήσω,confiteor, conſentio, aſtipulor, Dat.Eurip.in Hippol. καὶ ξυμφήσουσι σοφοί μοι, mihi aſſentientur. ¶ Item Accuſat. Xenoph. ξυνέφη καὶ ταῦτα, hæc ita eſſe concedebat. ¶ Cum Infinit. Plat. ξύμφημι κοινωνήσειν, promitto me ſocium futurum.
Συμφήτωρ,ορος,ὁ,vates,teſtis,Heſych.
Σύμφθαρσις,εως,ἡ,colluuio: quæ & συμφθορά.
Συμφθέγγομαι,colloquor.
Συμφθίνω,vnà decreſco,ſimul diminuor,Dat.

Συμφιλοδοξῶ,ſeruio alicuius gloriæ Cic.Attic.
Συμφιλοσοφεῖν,vnà philoſophari,Laert.
Συμφοιτάω,conuenio,ſum condiſcipulus.
Συμφοιτητής,ῦ,condiſcipulus,Phalar.
Συμφορά,ᾶς,ἡ,calamitas,detrimentum, iactura, damnum, incommodum. τῶν ἐπὶ συμφοραῖς γεγονότων,qui in calamitates inciderunt, Demoſth.¶ Item caſus fortuitus, euentus,accidens,Sophoc.τὰς ἐμᾶς τῆς συμφορᾶς,i.συμβάντα μοι,Ariſtoph.
Συμφορέω,μ.ήσω,comporto, conueho, congero, Dem.στεφ. σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας.
Συμφόρησις,εως,ἡ,collatio,coaceruatio,collectio, multitudo collecta.συμφόρησις εἰς τὸ ἄστυ τῦ χωρητικοῦ πλήθους, q. confluxio in vrbem multitudinis agreſtis,Plut.in Pericl. ¶ Itē caſus, συμφορά,συντυχία,Heſych.infortunium.
Συμφορητὸς ἐκ ἀλλοτρίων πτερῶν, alienis pennis confertus,Lucian.συμφορητὸς ἑστίασις, conuiuium ad quod plures conferunt, Ariſtot.lib. 3.Politic. cap.11.
Συμφόρι☉,collatus,mixtus.
Σύμφορον,ου,τὸ,commodum,conſentiens,aptum, σύμφορον ποιεῖν,vtiliter facere,Xenoph.
Σύμφορος,ου,ὁ καὶ ἡ,vtilis,frugi, conueniens, decens, Ariſtoph. in Pluto,πλούτῳ δ᾽ ἐστι τοῦτο συμφορώτατον.
Συμφορούμενοι,dicuntur aues quando nidos cōſtruunt,Ariſtot.i.comportantes,congerentes.
Συμφόρως,commodè,Xenoph.
Συμφράδμων, ον☉, ὁ, conſiliarius, σύμβουλ☉, Iliad.β. ¶ Itē ὁμόφρων,vnanimis & cōcors.
Συμφράζομαι,μ.άσομαι,π.ασμαι, ſimul conſulo, διανοοῦμαι,delibero,συσκέπτομαι,Odyſſ.ό.
Σύμφρασις,ἡ,conſenſus,συμβουλία.
Συμφράττω,μ.άξω,π.αχα, conſepio Cicer. concludo,obturo,Actiu.Accuſ.
Συμφρονέω,μ.ήσω,π.ηκα, conſentio, aſſentior. συμφρονεῖν τῇ ὀρθοδόξῳ συνόδῳ, aſſentiri rectè ſentienti,concilio: ſic Canon.3. Epheſ.Concilii. ¶ Item reſipiſco, mentem recipio. συμφρονήσας ὁ βρέννος ἀπήγαγε τοὺς κελτοὺς εἰς τὸ στρατόπεδον, ad ſe reuerſus Brennus abduxit Celtas in caſtra,Plut.in Camill. ¶ Item cum Accuſ.pro vnà intelligentia concipio & cōprehendo, cogitatione complector, Ariſtot. de mundo, τὰ πλεῖστον ἀλλήλων ὑφεστῶτα τοῖς τόποις,τῇ διανοίᾳ συνεφρόνησε.
Σύμφρων,ον☉,ὁ καὶ ἡ,conſentiens, Plat.in Epiſt.
Συμφυής,έ☉,ὁ καὶ ἡ,congenitus, cognatus, eiuſdem naturæ.τῷ κοινῷ συμφυεῖς ὄντες, ad rem communem conſerti,Plut.in Lycurg.συμφυὲς τῦ παντὸς χρόνυ,i.perpetuum, Plat.de Leg.
Συμφυΐα,rerum naturalis cōiunctio, naturâ cognata & cōgenita.Inde pro quauis arcta cōſociatione,familiaritate,& conuenientia. συμφυΐα ἀδελφῶν,cōiunctio fratrū,Naz.in Epiſt.
Συμφυλάττω,vnà cuſtodio,Xenoph.
Συμφυλέτης,ου,ὁ,gentilis,tribulis, Heſych.
Σύμφυλ☉,ου, ὁ, contribulis, eiuſdem generis, gentilis,vernaculus,affinis, domeſticus, familiaris.σύμφυλα καὶ φαρμακώδη σπέρματα, ſemina domeſtica & quæ in quotidiano vitæ vſu ſunt,lib.3. Dioſcor.cap.1.
Συμφύομαι,coaleſco,coeo, Ariſt.in Polit.
Συμφυρδὴν,confuſè,promiſcuè, Nic.in Ther.
Συμφύρομαι,cōmiſceor. συμπεφυρμένην ταῖς οἰκήσεσι πόλιν,cōfuſam domibus vrbē,Plutarc.
Σύμφυρτος,commixtus,confuſus,Eurip.
Συμφύρω,commiſceo,συμφυράω.
Συμφυσάω,propriè vnà flo,i. conflo, συμπνέω. ¶ Tranſlatè, coniuro, conſpiro, connitor, Plat 4.de Leg.
Σύμφυσις, εως, ἡ, concretio, ἕνωσις, vnitas Plin. coagmentatio,Galen.
Συμφυτεύω,conſero, ſimul planto, Xenoph.
Συμφυτικὸς,vnitati opportun⁹, facilè coaleſcēs.
Σύμφυτον,ου,τὸ, ſymphyton herba. πρὸς τὸ συμφύειν,conglutinare, Dioſc.lib.4.c.9.& 10.
Σύμφυτος,ου,ὁ καὶ ἡ,inſitus,conſitus,innatus, cōgenitus,genuinus, Roman.cap.6. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τῦ θανάτου αὐτῦ, ſi coaluimus conformatione mortis eius: Vnde Συμφύτως, Aduerb. Aphrod.συμφύτως τῷ πυρὶ σύνεστιν ἡ θερμότης,calor igni eſt inſitus.¶ Τὸ σύμφυτον,cognatio, cognata natura, Plat. de Leg.¶ Item ſexus, Euripid.
Συμφύω,coaleſcere facio,conglutino, coagmento,Plut.in Sympoſ.εἰ γὰρ ἐπιθυμεῖτε, ἐθέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ συμφύσαι εἰς τὸ αὐτὸ,ὥς τε δύο ὄντας ἕνα γεγονέναι.
Συμφωνέω,μ.ήσω,π.ηκα,conuenio,i. pactum facio,paciſcor,conſpiro,conſentio,idem ſentio, Neutr.Dat. συμφωνῶ σοι ἐπὶ τούτοις, aduerſus hos tecum conſpiro,Ariſt.li.4. Polit.cap.12.
Συμφώνησις,concordia,conuenientia,conſenſus.
Συμφωνία,ας,ἡ,concentus, conſonantia Vitruu. vocum vel ſonorum aut vtriúſque concors ratio atque proportio, Plut.in Sympoſ. Lege Vitruu. lib.5.cap.4.
Σύμφωνον,ου,τὸ,conſonans,conſonantia:pactum.
Σύμφων☉,concors,conſonans,reſpōdens, Pl. de Leg.¶ Συμφώνως, concorditer.
Σύμψαυσις,contactus.
Συμψαύω,contingo,coniungor.
Συμψάω,μ.ήσω,corrado,contero,confundo veſtigia ne amplius appareant, Ariſt.νεφ.
Συμψηφίζω,μ.ίσω,π.ικα,computo, Actiu.
Σύμψηφ☉,ου,ὁ,eiuſdem ſententiæ, ſubſcriptor & approbator Gell. Dat.Plat.2.de Rep.
Συμψυχία,vnanimitas Liu.& Plaut. Nazanz.
Σύμψυχος,ὁ,vnanimis,eiuſdem ſententiæ.
Σὺν,& Atticè ξὺν,Præpoſ.cum Dat.¶Σὺν τοῖς θεοῖς,diis fauentibus, Ariſtoph. Σὺν τῷ σῷ ἀγαθῷ τὰς τιμωρίας ποιεῖσθαι, ad tuum commodum pœnas exigere, Xenoph. ¶ Capitur etiam pro ἐν.ὁδὶ ξ,ἐξέβημεν οἴκαδε σὺν νήεσσι.
Συναγανακτέω,ſimul cōqueror, ſimul ſū ſolicit⁹.
Συναγανάκτησις,q.condolentia.
Συνάγγελ☉,ου,ὁ,ſocius qui vnà mittitur.

Συνάγχις, propè, in propinquo, Hermog.
Συναγείρω, μ. ρῶ, cõgrego, cogo, aduoco, colligo, Accuſ. συναγείρω στράτευμα, cõparo exercitũ.
Συναγελάζομαι, aſſocior, gregatim dego.
Συναγελάζω, μ. άσω, π. ακα, coniungo, congrego.
Συναγελασμὸς, ῦ, ὁ, congregatio, grex, conciliũ, cœtus, conſociatio Cicer.
Συναγελαστικὸς, congregabilis Cicer.
Συναγηοχέναι, collegiſſe, aggregaſſe.
Συνάγκεια, ας, ἡ, conuallis, locus vbi duæ valles conueniunt. ¶ Item ὁ συνάγκειος τόπος, Suid.
Συνάγμα, τὸ, collectio, ſedimentum lotii, Galen.
Συναγορεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſimul aduoco, conſentio, concordo, patrocinor, adſum συναγορεύω σοι ταῦτα, in his tibi aſſentior, Thucyd.
Συναγορέω, defendo Gaz. de Senect.
Συναγρὶς, ἡ, dentex, cis, piſcis, Ariſtot. de Anim.
Συναγρόμενος, pro συναγειρόμενος, congregatus.
Συνάγχη, ης, ἡ, angina morbus Celſo lib. & ca. 4.
Συναγχικὸς, angina laborans, Galen ad Glauc.
Συνάγω, μ. άξω, π. αχα, congrego, colligo, cõduco, i. ſimul duco, Accuſ. συνάγω ἐκκλησίαν, Thucyd. ¶ Claudo, glomero, coarcto, cõiungo, Ariſtot. lib. 2. hiſtor. de pinnophylace, καὶ διοίγοντες καὶ συνάγοντες θηρεύουσι τὰ ἰχθύδια τὰ μικρά. ¶ Conſocio, concilio, Ariſt. de mund. τὸ ἄρρεν συνάγαγεν ἡ φύσις πρὸς τὸ θῆλυ, marem cum fœmina cõiunxit. ¶ Intendo, augeo, αἰεὶ τὸν πόθον ἀλλήλοις συνάγοντες θερμότερόν τε καὶ βεβαιότερον, Naz. ¶ Conquiro, conflo, cõparo, committo. συνάγειν τὰ συσσίτια, conuiuendi legem ſancire, Plat. de Leg. συνάγειν φθόνον, conflare inuidiam, Demoſth. ¶ Συνάγειν, vnà bibere, compotare, Menand. teſte Athen. l. 8.
Συναγωγεὺς, conciliator & congregator, præſes, Plat. in Sympoſ. & Lyſiæ.
Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio, coactio, collectio, cœtus, concio, ἐν συναγωγῇ τοῦ πολέμου, in cogendo bello, Thucy. Σεμνὸς ὢν οὐ ταῖς τοῦ προσώπου συναγωγαῖς, ἀλλὰ τῇ τοῦ βίου κατασκευαῖς, nõ frontis cõtractione ſeuerus & grauis, Iſoc.
Συναγώγιμος, collatiuus, Athen. 8.
Συναγώγιον, conuiuium, τὸ συμπόσιον, Athen. 8.
Συναγωγὸς, qui conſtringit, qui contrahit συναγωγὸς πολλῶν, qui multa colligit, Porphyr.
Συναγωνίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, concerto, ſocius ſum in pugna, adiuuo, ſum cõmilito, Plat. in Epiſt. πολλοῖς συνηγωνισάμην, multos defẽdi.
Συναγωνιστὴς, ῦ, ὁ, commilito.
Συνάδελφος, qui fratrem habet, Xenoph.
Συναδικέω, cum aliquo iniuria aliquem afficio.
Συνάδω, μ. άσω, π. άκα, concinno, concordo, Dat.
Συνάεθλος, ου, ὁ, certaminis ſocius & adiutor.
Συναθλέω, adiuuo certamẽ, cõcerto, certo cũ, Dat
Συναθροίζω, μ. οίσω, aggrego, congrego, conglobo, condenſo. συνηθροισμένη ψυχὴ αὐτὴ εἰς αὐτήν, Plat. in Phædone, mens congeſta.
Συνάθροισις, εως, ἡ, coaceruatio, συλλογὴ, cœtus.
Συναθροισμὸς, οῦ, ὁ, congeries, congregatio, congeſtus. ¶ Eſt & figura ſermonis, Rutil. Lupo.

Συναΐγδην, ſimul, vno impetu. ὁρμητικῶς, ὁμοῦ.
Συναΐδιος, coæternus, æternitatis honore par.
Συναικλίαι, αἱ, conuiuia, q. concœnationes.
Σύναιμος, ου, ὁ, conſanguineus, frater, Sophocl. ¶ Dicitur & συναίμων, ονος, Phocyl.
Συναίνεσις, conſenſus, comprobatio, Theophil.
Συναινέτης, comprobator, Bud. in Epiſt. prior.
Συναινέω, μ. έσω, comprobo, conſentio, annuo.
Σύναινος, ου, ὁ, laudis particeps, ὁμόδοξος.
Συναιωρέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, ſto ſuſpenſus, pendeo animi, contrahor. συναιωρούμενοι τῷ μέλλοντι, de futuro ſuſpenſi, Plut. in Numa.
Συναίρεσις, εως, ἡ contractio. συναίρεσις εἰς ἀριθμὸν, numeri complexus, Nazanz. in Orat.
Συναίρετος, ου, ὁ, adiutor.
Συναιρέω, μ. ήσω, π. ηκα, contraho, ſimul tollo.
Συναιρήματα, τὰ, mutuæ percũctationes, Heſy.
Συναίρομαι, auxilior, συμπράττω, ſubleuo, Accu. Demoſth. Olynth. 1. δεῖ ἑτοίμως συνάρασθαι τὰ πράγματα, cum aliis ſuſcipere, in commune conſulere, συναράμενοι τοῦ κινδύνου, ſimul periculum ſubierunt, Thucyd.
Συναίρω, ſimul tollo, Accuſ. Ariſtot. lib. 2. de gener. ¶ Item colligo, cõfero, Matth. 18. συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων, conferre rationem cum ſeruis.
Συναισθάνεσθαι, conſentire, ſimul ſentire, Plutarc.
Συναίσθησις, conſcientia. συναίσθησις κνησμώδης, ſenſus pruriginis, Dioſc. lib. 8. cap. 2.
Συναίτιος, ου, ὁ, conſcius, qui vnà in cauſa eſt authórque alicuius rei velut cauſa adiuuans ſiue adiutrix. ¶ Τὰ συναίτια, adminicula cauſarum principalium, ſecundæ cauſæ. πάντα συναίτια γίνεται τῆς φθορᾶς, omnia dant cauſã emoriendi, Theophr. li. 5. de cauſ. plant. Cic. cauſæ adiuuantia vocat.
Συναιχμάλωτος, q. concaptiuus, c. vlt ad Rom.
Σύναιχμος, ὁ, auxiliator, ſocius in bello, Suid.
Συναίω, συνοικῶ, vnà dego, q. cohabito, Dat.
Συναιώρησις, q. eleuatio, συναρτησις.
Συνακμάζω, vnà adoleſco, eodem tẽpore vigeo.
Συνακολουθέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſimul ſequor, comitor, conſequor, conſector Terent. Neut. Dat. Plat. Epi. 7. ἡμῖν ξυνακολούθησον πρὸς Διονύσιον, ſequere nos ad Dionyſium. ¶ Et tranſlatè, τοῦτο συνακολουθῶ, hoc concedo, Eidẽ de Leg.
Συνακόλουθος, ου, ὁ, comes, conſectator.
Συνακούω, ſimul audio.
Συνακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſubligaculum Cic. vel ſubligar Mart. femoralia Suet. Ioſeph. de Antiq.
Συνακτήριον, ου, τὸ, accumulatio.
Συνακτικὴ δύναμις, vis contrahendi & cogendi.
Συναλγέω, condoleo, & Cic. cõdoleſco, Sophoc.
Συναλγηδόνες, q. comploratores, Eurip.
Συναλεαίνω, co foueo, concalefacio Cic. Plut.
Συναλειφὴ, ῆς, ἡ, collatio, illitus.
Συναλείφω, μ. είψω, π. ειφα, ſimul vngo, q. coungo, collino Horat. & collinio Colum. oblino, illinio. ¶ Itẽ expungo, obduco, interlino, deleo, νόμους ἐξαλείφειν, delere & abrogare leges.

Συναληθεύειν, ſimul verũ eſſe, Ariſt. in Dialect.
Συναλίζω, μ. ίσω, π. ικα, congrego, cogo, Accuſat. Herodot. in Euterp. ἐς μίαν πόλιν τὰς γυναῖκας συναλίσαντα, quum in vnam vrbem mulieres congregaſſet.
Συναλλακτὴς, conciliator, φιλιαστὴς, συναλλακτής.
Συναλλακτικὸς νόμος, q. commercialis lex.
Συναλλαγὴ, ῆς, ἡ, ὁμιλία, ἀμοιβὴ, συμβίβασις, cõmercium, conciliatio, Sophocl.
Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, commutatio, commercium, cõuentio, cõtractus, συμβόλαιον, Ariſt. Rhet. 1.
Συναλλακτὴς, ȣ̃, ὁ, conciliator, φιλιαστὴς, Heſych.
Συνάλλαξις, commutatio, Plat. in Leg.
Συναλλάττω, μ. άξω, π. αχα, commuto, permuto, paciſcor & contrahor, Ariſtot. 8. Ethic. κατὰ πίστιν συναλλάξαντες, qui bona fide in rebus cõtractis verſantur. ¶ Concilio, tranſigo, συναλλαχθεῖσα γάμοις, Eurip. συναλλαγῆναι πρὸς ἐκείνοις, cum illis tranſigere.
Συναλλοιόω, ſimul altero, ſimul immuto.
Συναλλοιφὴ, vocalium commixtio, Tryphon in Append. & Quint. lib. 9. cap. 4.
Συνάμα, ſimul, vnà, in Epigr.
Συναμαρτάνω, vnà erro, Phalaris.
Σύναμμα, τὸ, copula, vinculum aſtringens, Ariſtot. in 4. de part. Anim.
Συναμπορεύω, congredior, vnà eo.
Συνάμπορος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. coambulo, comes, Nõn.
Συναμπορεύειν, comiti vnà funem helciúmque trahere, Ariſtot. lib. 6. Anim. de mulo.
Συναμύνειν, βοηθεῖν, Eurip. Dat. auxiliari.
Συναμφότερον, vtrunque ſimul, Plat. Epiſt. 8.
Συνάμφω, ſimul ambo, vtrunque, Polyb. lib. 1.
Συναμαθέω, vaſto, incommodo, Herodot.
Συναναβὰς, ſimul aſcendens, qui ſimul aſcendit.
Συναναγκάζω, cogo, vi perficio, Xenoph.
Συναναγυμνόω, μ. ώσω, ſimul nudo.
Συναναδίδωμι, vnà digero.
Συναναδικέω, ſimul iniuriam infero.
Συναναδρισμὸς, οῦ, ὁ, frequentatio.
Συναναιρέομαι, colligo.
Συναναιρέω, ſimul perimo, vnà de medio tollo.
Συνανάκειμαι, ſimul accumbo.
Συνανακεράννυμαι, miſceor, Nazanz. in Orat.
Συνανακραθεὶς, admixtus, commixtus, Lucian.
Συναναλίσκω, ſuppedito, vnà ſumptum facio, Xenophon. libr. 2. ἀπομν. de vero amico loquens, συμβοηθεῖ τὰ μὲν συναναλίσκων, τὰ δὲ συμπεράττων.
Συναναμίγνυμι, vnà miſceo, intermiſceo, commiſceo. ¶ Συνανάμιξις, quaſi commixtio, commercium.
Συναναπαύομαι, ſimul accumbo, ſimul quieſco.
Συναναπείθω, ſimul ſuadeo, cohortor, cõmoneo.
Συναναπέμπω, ſimul tranſmitto.
Συναναπλέκομαι, implicor.
Συναναρπάω, ſimul ſurſum rapio & traho.
Συνάναρχος, ȣ, ὁ, coæternus, principii expers.
Συναναστίζω, ſimul dimico.
Συναναστρέφομαι, μ. έψομαι, π. εμμαι, ſimul verſor cum aliquo Depon. Dat. Plut. in Lycurg.
Συναναστρέφω, reuerto, recedo, Plut. in Galba.
Συναναστροφὴ, conuerſatio Quintil.
Συνανατέλλομαι, coorior Cicer. Depon. Dat.
Συνανατρίβομαι, verſor cum, conflictor cum.
Συνανατρίβω, ſimul tero, permiſceo, contero.
Συναναφέρειν, ſimul euehere, Nazanz. in Orat.
Συναναφλέγω, concremo, ſimul vro.
Συναναχορεύω, ad numerum circumago, Dat.
Συνανάχρωσις, εως, ἡ, contagium quod ex contactu naſcitur, coniunctio corporum, Plutarch.
Συνανδρόομαι, vnà roboror, corroboror.
Συναντείργω, cohibeo, cõtineo, Ariſt. 1. de Anim.
Συνανέλκω, in altum ſimul rapio.
Συνανθεῖν, ſimul florere.
Συνανθηρᾶν τὸν ὄρτυγα, conturnicem capere anniti, Plutarch. in Alcibiade.
Συνανθρωπεύομαι, Theophr. vel Συνανθρωπεύω, Syneſ. & Συνανθρωπέω, Plutarch. & Συνανθρωπίζω, μ. ίσω, π. ικα, Athen. cum hominibus dego, cũ hominibus verſor.
Συνανιᾶσθαι, condolere, contriſtari Colum.
Συναντάομαι, & Συναντάω, μ. ήσω, π. ηκα, obuiam eo, obuiam progredior, Neutr. Dat. Heſiod.
Συναντέω, idem, Nonn.
Συνάντημα, ατος, τὸ, occurſus.
Συναντιάζον, occurri, Sophocl.
Συναντιλαμβάνομαι, adiuuo, Dat. συναντιλαμβάνομαί σοι. Luc. 10. ¶ Συναντιλαμβάνω, idem, Actiu. Accuſat.
Συνάντομαι, συναντάω, Dep. Dat. poetic. occurro
Συναορέω, comitor, conſequor.
Συναορέω, idem, Pindar.
Συνάορος, ὁ καὶ ἡ, pro συνάορος, metatheſi τȣ̃ ά, cõiunx, συνηρμοσμένη, nupta, vxor, Euripid.
Συναπάγομαι, vnà abducor: Vnde τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι, Rom. 12. demiſſè atque humiliter de ſe ſentire Cicer. animos ſummittere.
Συναπαίρω, μ. αρῶ, π. ῆρκα, commigro, Datiu.
Συναπαρτίζω, coæquo, adæquo, Dat. Chryſoſt.
Συνάπας, omnis, συνάπασα, vniuerſa, Herodot.
Συναπελαύνω, vnà expello, Aphrod.
Συναπεργάζομαι, eſt in re conficienda meam operam accõmodo, actioni ſubſeruio, geſtu, habitu, totáque actione rem quæ geritur ita referre, vt hæc ſubiecta oculis appareat, nec narrari, ſed fieri videatur, Ariſtotel. in Poëtica. At συναπεργαζόμενος eſt qui effingitur & repræſentatur, Eidem Rhet. 2.
Συναπερείδω, firmiter adigo, impingo, incutio, Plutarch. in Cicer. καὶ τῷ λόγῳ συναπερείσας ἐπὶ τὸν καίσαρα τὴν ὑπόνοιαν, oratione ſua ſuſpicionẽ coniurationis in Cæſarẽ impingens.
Συναπίστασθαι, rebellare, Herodot.
Συναποβάλλω, ſimul amitto, Actiu. Accuſ.
Συναπογράφομαι, mittor ad ſuffragia magiſtratus gratia.
Συναπόδημος, qui vnà peregrinatur.
Συναποδημῶ, ſimul peregrinor.
Συναποδρᾶναι, vnà fugere, Ariſtoph.

Συναποδύονται, ſimul veſtem exuunt.
Συναποθανέμθμοι, commorientes.
Συναποθνήσκω, commorior Plin. vnà emorior, Dat. συναπέθανον ἀλλήλοις, alternis ictibus tranſfixi occiſi ſunt, Plutarch. in Public.
Συναποκαθαίρω, ſimul purgo.
Συναποκλύζω, ſimul abluo.
Συναποκρίνομαι, colludo.
Συναπολαμβάνω, concipio.
Συναπολαύω, ſimul fruor, Gen. in Probl. Ariſt.
Συναπολείπω, ſimul deſtituo.
Συναπόληται, ſimul pereat.
Συναπολογοῦμαι, patrocinor, συνηγορῶ, Æſchin.
Συναπομαραίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, cõtabeſco, Neutr.
Συναπονεύω, ſimul nuto, ſimul innuo, Thucyd.
Συναποσῆναι, vnà rebellare, Thucydid.
Συναποτίκτω, vnà cum partu edo, Plat. 1. Polit.
Συναπτικὸς, οῦ, ὁ, coniunctiuus.
Συνάπτομαι, cohæreo, coeo, congredior, συνάπτομαί σοι τῆς θυγατρὸς τὸν γάμον, matrimonio tibi filiam copulo, Lucian.
Συναπτὸς, οῦ, ὁ, coniunctiuus: At συνάπτος, coniungens, Ariſtoph. in Concion.
Συνάπτω, μ. άψω, π. αφα, contingere facio, copulo, coagmento, coniungo, Theophr. hiſtor. plant. lib. 9. συνάπτειν εἰς τὸ αὐτὸ, in vnum ea conglutinare. ¶ Pro contingo, & committor, i. hæreo alicui rei, coeo, coaleſco. συνάπτω σοι, tibi coniungor. συνάπτει πρὸς τὸ ὑπογάστριον, ventri iungitur, Ariſtot. lib. 2. Anim. ¶ Conuenio, quadro, congruo, conſentaneus ſum, Ariſtot. πόροις συνάπτοντας εἰς ἓν dixit, meatus in vnum deſinentes & coeuntes. ¶ Pro confligo, concurro, incurro, confligo, συνάπτοντες ἱππομαχίαν ἀμαζόσι, congredientes cũ Amazonibus equeſtri prælio, Ariſtid. συνάπτω πρός σε τὸν πόλεμον, tecum bellum gero, Thucydid.
Συναπώθω, ſimul expello.
Συναράσσομαι, ferio, confligo & confligor.
Συναράττω, collido, confringo, vrgeo, contundo, 2. Argon. εὖ τέ μιν ἀρ' ὅγε γόμφοισιν συνάραξε, contundebat & compingebat eã clauis. ¶ Pro conflictor, Ariſtot. de mundo, συναρασσόντων ἀνέμων παντοίων, &c.
Συναρέσκοι μοι, mihi quoque placet, Demoſth.
Συναρήγειν, auxiliari.
Συναρηρὸς, compactus, coagmẽtatus, Argon. 2.
Συνάρθρος, ου, ὁ, articulatus.
Συναρθροῦσθαι, coagmentari, Hippocr. ¶ Συναρθροῦν, compingere, Ariſtotel. 1. Ethic. Vnde Συνάρθρωσις, compages oſſium, Galen.
Συναριθμέω, connumero Hygino, cõputo Naz. in Orat. συναρίθμησον τοῖς κτήμασι.
Συναρίθμησις, enumeratio Cic. cõputatio Plin.
Συνάριθμος, numerum augens, Phalar. Genit.
Συναριστάω, ſimul prandeo, Ariſtoph.
Συνάριστος, Xenoph. & Poll. compranſor Cic.
Συναρμόζω, μ. όσω, π. οκα, coagmento, concinno, Accuſat. συνήρμοσεν ὄψιν ὀμμάτων, coniunxit oculos, Euripid. ¶ Item congruo, conuenio, quadro, Dat. Xenoph.
Συναρμολογέω, μ. ήσω, congruenti proportionum ratione coagmento & committo, Epheſ. ca. 2.
Συναρμοστὴς, οῦ, ὁ, ſimul præfectus, collega præfecti, Nazanz. in Orat.
Συναρμόττω, cohæreo, coagmentor, congruo, cõuenio, quadro, Accuſ. & Dat. Plat. in Tim.
Συναρπάζω, μ. ξω, & Atticè σω, corripio, Ariſt. νεφ. ¶ Item citò intelligo & percipio, Sophocl.
Σύναρσις, εως, ἡ, connexio, compoſitio, Heſych.
Συναρτάω, annecto, appendo, cõiungo, copulo. συνήρτηται τῇ φλεβὶ, venæ connectitur, Ariſt. l. 1. Anim. ¶ Συνήρτημαι pro ἀκολουθῶ, Plutarch.
Συνάρτησις, εως, ἡ, colligatio rerum & connexio, ita vt alia ab alia dependeat, Plutarch.
Συναρτύω, μ. ύσω, π. υκα, apparo, inſtruo, Arg. 2.
Συναρχαιρεσιάσαι, ire ad comitia ad danda ſuffragia, in petitione adiuuare, Plut. in Cæſare.
Συναρχίαι συνιοῦσαι, collecti magiſtratus.
Σύναρχοι, collegę, principatus participes.
Συνάρχω σοι, collega tuus ſum.
Συνάρχων, οντος, ὁ, collega, Demoſth.
Συναρωγὸς, auxiliator, in Epigram.
Συνάσκησις, εως, ἡ, continentia.
Συνασπίζω, μ. ίσω, π. ικα, contego, conſtipo, defendo, Accuſ. Lucian.
Συνασπισμὸς, ου, ὁ, πρόβλημα, mutua defenſio, teſtudo, apud Homer. deſcribitur Iliad. ν. φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ, ἀσπὶς δ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ.
Συνασπισταὶ, cõmilitones, mutuò ſe defendentes.
Συναστράπτω, colluſtror, pariter coruſco, Nazan.
Συνατυχεῖν, vnà miſerum eſſe, Phalar.
Συναύγεια, ἡ, q. colluſtratio.
Συναυδῶ, concino, aſſentior, συνᾴδω. ¶ Sophocl. Atticè ξυναυδῶ dixit pro fateor, ab αὐδάω.
Συναυλία, ας, ἡ, conſonantia, q. contibicinium, Athen. lib. 14. ¶ Συναυλία ab αὐλὴ, i. συνοίκησις, συνομιλία, conuerſatio, conſuetudo, Ariſtot. Politic. lib. 6. c. 16.
Συναυλίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, conuerſor, commoror & ſub eodem tecto verſor, Depon. Dat. Xenoph. συναυλίζεσθαι εἰς τοὺς πλείους ἄνδρας. ¶ Συναυλίζω, in voce actiua, Eidem Xenoph. 1. ἑλλην. pro cogo.
Σύναυλος, ου, ὁ, conſonans, contubernalis, ſocius, Sophocl. θεία μανία ξύναυλος, i. ξύνοικος.
Συναυξάνω, & Συναύξω, ſimul augeo, Xenoph.
Συναύτης, ὁ, ſocius in nauigatione, comes, Soph.
Συναφεια, ας, ἡ, contactus, propinquitas, contrectatio Cic. iunctura, Damaſc.
Συναφὴ, ῆς, ἡ, coniunctio, connexio, contactus.
Συναφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, intimus, coniunctus, contiguus, contingens.
Συναφίσταμαι, vnà deſciſco, ſũ ſoci⁹ rebellionis.
Συναφίστημι, ſimul in defectionem traho, Thuc.
Συνάχθομαι, condoleſco, ſimul angor, vicem doleo, Iſocr. ἀτυχοῦσι συμφίλοις συνάχθονται, miſerentur infelicium amicorum.

Σύναψις,εως,ἡ,contactus,apud Plat.in Timæo, coniunctio,copulatio,prælium.
Συνδαΐζω,μ.ίξω,occido,Sophocl.
Συνδαιταλεῖς,οἱ, Athen.li.8.cõuiuii participes.
Συνδακρύω,μ.ύσω,π.υκα,collachrymor.
Συνδαπανάω,conſumo.
Συνδεαίνω,conduplico,apud Hippocr.
Συνδεδεμένος,vnà vinctus, Dat.Nazanz.
Συνδεδογμασμένοι νόμοι,leges decretæ,Ariſtot.
Συνδειπνέω,μ.ήσω,π.νηκα,q.comprandeo vel cõcœno,cœno cum,Neutr.Dat.iungitur.
Συνδείπνιον,ου,τὸ,concœnatio,conuiuium,Dem.
Σύνδειπνος,ου,ὁ,compranſor Cicer.Lucian.
Συνδέομαι,ſimul precor,Plat.in Epiſt.
Σύνδεσμος,ου,ὁ,conuinctio Quintil.nodus, copula,coniunctio,colligatio, commiſſura, Epheſ.4.¶Eſt & σύνδεσμος,pars neruoſa artus connectens.¶ Item Nodus,ſtella præfulgens ἐν ἄκρῳ τοῦ λίνου,Procl.
Συνδεσμώτης,qui vnà ligatus eſt.
Συνδεσποτεία,ας,ἡ,eadem dominatio.
Συνδετικὸς,ὁ,vim habẽs vinciẽdi, copulatiuus.
Σύνδετος,ου,ὁ καὶ ἡ,alligatus, Sophocl.in Aiace.
Συνδέω,μ.ήσω,vel έσω,π.νηκα,vel εκα, cõnecto, committo,Accuſ.& Dat. Ariſtot. de mundo, φασὶ φειδίαν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον συνδῆσαι τῷ ἀγάλματι,faciem ſuã cõnexuiſſe ſimulachro.
Συνδημιουργέω,condo.
Συνδιαβιβάζειν, apud Platonẽ νόμων ί,per fluuiũ διάβατον & vadoſum ſecum traducere.
Συνδιαγινώσκω σοι, aſſentior tibi,Herodot.
Συνδιάγω,ſimul dego.συνδιάγω ὑμῖν,vobiſcum dego,Dioſcor.lib.1.in præfatione.
Συνδιάζειν,conſpirare,conſultare.
Συνδιαιρέω,ſimul dirimo,ſimul diuido,Nazãz.
Συνδιαιτάομαι,conuiuo Quint. Dat.Chryſoſt.
Συνδιαιτητὴς,οῦ,ὁ,Demoſth.& Poll. conuictor.
Συνδιαιτώμενος,ſimul viuens, Plut.in Lycurg.
Συνδιαιωνίζω,ſimul perẽno, perpetuò cõuerſor.
Συνδιακοσμέω,ſimul exorno,ſimul compono.
Συνδιαλλάττω,concilio,reconcilio.
Συνδιαμνημονεύω,recordor.
Συνδιαπορεῖν,ſimul deliberare.
Συνδιαπράττω,ſimul cõficio,curo,Accu.Lucia.
Συνδιασκέπτομαι,ſimul cõſidero, Naz.in Orat.
Συνδιαταλαιπορέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſimul laboro.
Συνδιατρίβω,commoror,congredior, vnà verſor,conſuetudine vtor,Dat.Xenoph.¶ Apud Iſocr.cum Genit. & μεθ᾽ ὧν ἂν ἥδιστα συνδιατρίψῃς, quibuſcum ſis iucundiſsimè victurus.
Συνδιαφέρω,cum alio tolero,συνδιαφέρω τὸν πόλεμον,bellum ſimul tolero, Herodot.
Συνδιαφθείρω,vnà corrumpo.
Συνδιηθέω,ſimul tranſmitto.
Συνδιημέρευσις,εως,ἡ,quotidiana conſuetudo.
Συνδιημερεύω,μ.εύσω,π.ευκα, diem ſimul duco, τὴν ἡμέραν συνδιάγω. συνδιημερεύω τοῖς ἡλικιώταις,cum æqualibus diem traho,Plutarch.
Συνδικάζειν,vnà iudicare,Plat.de Leg.
Συνδικεῖν,adeſſe,patrocinari,defẽdere, Xenop. οἱ συνδικεῖν ἐπιστάμενοι, patroni ſeu aduocati & cauſidici. ¶ Συνδικῆσαι etiam eſt patroni ad cauſam vnius prouinciæ tuendam miſsi fungi munere,Demoſth.περὶ Ατελ.
Σύνδικος,ου,ὁ, ſimul iudex, qui eandem cauſam defendit,patronus,Demoſt.περὶ Ατελ.¶Σύνδικοι,qui à ſingulis vrbibus mittuntur patroni ad cauſam vnius prouinciæ tuendã, Bud. in Annot. ¶ Item ad quos publica negotia deferuntur.
Συνδικῶ σοι,tecum adminiſtro, Plut.in Othon.
Συνδισκεύω,μ.εύσω,π.ευκα, colludo diſco.
Συνδοκεῖν,dicitur quod conſtat inter multos, & de quo inter eos conuenit. συνδοκεῖ μοι τοῦτο, id mihi comprobatur ſeu probatur,Thucyd.
Συνδοκιμάζω,ſimul perpendo,comprobo, ſimul diſcutio & exploro, Iſocr.ad Nicocl.
Συνδοξάζομαι, eodem honoris gradu adæquor, q.conglorificor,Naz.in Orat.
Σύνδορπος,σύνδειπνος,conuiua,ſodalis,coepulo, conuictor,Nonn.
Συνδοτέα,ſimul danda,Ariſtoph.
Συνδουλεία,conſeruitium Plaut.
Σύνδουλος,ου,ὁ,conſeruus Cic.Poll.
Συνδραμεῖν,concurrere,iuuare, Plutarch.
Συνδράω,συμπράττω,adiuuo,adiuto,Euripid.
Σύνδρομαι pluraliter pro concurſu,Apoll.2.Arg.
Συνδρομάδες,αἱ,anguſtiæ, ſymplegades.
Συνδρομὴ,ῆς,ἡ,concurſus,συγχώρησις,Int.Herm.
Σύνδρομος,ὁ καὶ ἡ,concurrens,comes,l.3. Epigr.
Συνδυάζομαι,ſocior,coniungor, Plat.in Leg.
Συνδυάζω,μ.σω,copulo, coniungo,conduplico, Ariſtot.in Rhet. ¶ Item communico, copulor & coniungor,Pſalm.ρμ.
Συνδυασμὸς,cõiunctio,copula,coitus venereus, Ariſtot.lib.4.Anim.& Poll.
Συνδυαστικὸς,coniugalis.
Σύνδυο,bini,duo ſimul,Ariſtid.
Συνέαξα,ſeu ξυνέαξα,confregi,Odyſſ.ξ.
Συνεγγίζω,μ.ίσω,π.ικα,admoueo,impono. συνεγγίζει τῷ καρπῷ, brachio committitur,Dioſcorid.lib.2.cap.101.
Σύνεγγυς,propè,iuxtà,in propinquo, proximè, è proximo.σύνεγγυς εἰσὶ ἀλλήλοις, Ariſt.in Præd.
Συνεγείρω,colleuo,ſimul leuo,Phocyl.
Συνέγκω,confero.
Συνέγνω,præbuit veniam.
Συνέδρα,ας,ἡ,conſeſsio,ἡ στάσις,i.ſtatio, Xenop.
Συνεδρεύω,μ.εύσω,π.ευκα, præſideo, conſideo, conſiſto.¶ Pro mittere τοὺς συνέδρους,Æſchin.
Συνεδρία,ας,ἡ, conſeſſus ſenatorum ac iudicum, concilium, conuentus ¶ Συνεδρία in auſpiciis dicebatur cùm conſidebant aues, q.cõſeſſus auium vel conſidentia,Ariſtot. hiſt.9.Anim.
Συνεδριάασθαι,conſidêre,Apoll.Rhod.
Συνέδριον,ου,τὸ,curia,conſeſſus,collegium, Ariſtot.lib.de mund.¶ Æſchin.pro conſeſſu iudicum & conſiliariorum.
Σύνεδρος,ου,ὁ,conſeſſor, qui conſidet, aſſeſſor, contubernalis Cic.diſceptator,ſenator, Sophocl.

phocl.in Aiace dixit, ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου,&c. ex corona conſidentium principum.

Συνεείκοσι,ſimul viginti.

Συνεέργω,μ.ἔρξω,π.ἦρχα,colligo, conſtringo,ὁδ.ξ.

Συνεζευγμένον,genus figuræ,i.ζεῦγμα, Quint.l.9.

Συνεζευγμένος,coniunctus,coniugatus.

Συνεθέλω,ſimul volo,aſſentior.

Συνεθίζω,μ.ίσω, aſſuefacio, conſuefacio. συνεθισθῆναι φρονεῖν ὅμοια, Iſocr.conſueſcere eadem ſentire.

Συνειδέω,μ.ήσω,ſum conſcius, Iſocr.ad Demonic.καὶ γὰρ ἂν σὺ ἄλλους λάθῃς, αὐτῷ γε συνειδήσεις,tibi quidem conſcius eris.

Συνείδησις,εως,ἡ,& Συνειδὸς,ότος,τὸ,cōſcientia.

Συνειδὼς,ότος,conſcius,qui ſimul nouit.συνειδὼς ἑαυτῷ ταῦτα,Demoſth.

Συνειλεγμένος,collectus,contractus, Demoſth.

Συνειληθεῖσα τροφὴ, coactum alimentum Gaz.l.3. c.19.de cauſ.plant.Theophr.

Συνειλημμένος,comprehenſus,captus.

Συνειλήσας,qui congregauit,qui coegit.

Συνειμαρμέναι, fato connexa,fato conſequentia, confatalia vertit Cic.de Fato, Plutarch.

Σύνειμι,μ.συνέσομαι,vtor familiariter,ſimul ſū, viuo cum aliquo,verſor. Συνεῖναι τῷ κόπῳ, in labore verſari,Ariſtoph.in Plut.

Σύνειμι,pro συνέρχομαι,conuenio,coeo,pergo in cōgreſſum, ſimul eo,Infinit. συνιέναι,vnà ire.

Συνείνησις,conſcientia,Heſych.

Συνειπεῖν,ſuadere,patrocinari,ſubſcribere, comprobare.συνεῖπε ταῖς πόλεσι, patrocinium ciuitatum ſuſcepit,Plut in Themiſt.

Συνείρ, connectens aliquid ſine intermiſsione.

Συνείργω,μ.είρξω, π.εἶρχα, concludo, cohibeo, coerceo,in cuſtodia teneo,Actiu.Accuſ.

Συνείρω,μ.ερῶ, congrego, coniungo, conſero, connecto,continuo ſermonem,Lucian. σὺ μὲν περὶ τῆς κλοπῆς συνεῖρε, de furto verba facias oratione perpetua. ¶ Συνείρομαι, connector, cohæreo, coniungor, Ariſtot.2.de Generat. ¶ Συνείρω ἀντὶ τοῦ συνείρομαι. Eidē 1.de gen.

Συνεὶς,έντος,ὁ,animaduertens,cognoſcens.

Συνεισάγω,confero,comporto,ſimul induco,includo.πάντα τὰ ἀγαθὰ συνεισήγαγεν αὐτῇ,ſecum omnia bona introduxit,Chryſoſt.

Συνείσακτος,ὁ καὶ ἡ,aliūde importatus, externus, tertio canon.concil. Nicæni. ¶ Συνείσακτος etiam dicitur comes vel ſocius ſociáve cælibatus,ſiue virgo quę contubernalem habeat virum, Gregor.

Συνεισβάλλω,ſimul irruo & inuado,Demoſth.

Συνεισέρχομαι,ſimul ingredior.

Συνείσομαι, vnà ſciam,Ariſtoph.

Συνεισπίπτων τοῖς φεύγουσι, perſequens fugientes, Plut.in Camillo.

Συνεισπορεύομαι,vnà ingredior.

Συνεισφέρω,confero,ſimul induco,Dat.& Accuſ.

Συνεισφορὰ,ᾶς,ἡ,collatio,collecta Cic.de Orat.

Συνεκβάλλω, vnà eiicio.

Συνέκδημος,ου,ὁ,comes itineris, peregrinus,ſocius peregrinationis,συνοδοιπόρος,Heſych.

Συνεκδίδωμι,cōfero ad,συνεκδιδόντες πενομένοις θυγατέρας,copiis ſuis pauperes in locandis filiabus iuuant,Plut.in Rom.

Συνεκδοχὴ,ἡ,comprehenſio, conceptio. De hac figura vide Quint.l.8. c.6.& lib 6. cap.3.

Συνεκδοχικῶς,συλληπτικῶς,q.comprehenſim,ſucceſsiuè,Interpr.Apollon.Rhod.

Συνεκδύεσθαι,vnà exuere,ſimul deponere, Plut.

Συνεκθερμαίνω,cōcalefacio,intus excito,Plutar.

Συνεκθηλύνω,vnà effœminor.

Συνεκθρέψαι, ſimul educaſſe.

Συνεκκαίδεκα,ſimul ſexdecim,Demoſth.

Συνεκκαίω,vnà excito & accendo, Plutarch.

Συνεκκλησιάζω,eidem eccleſiæ aſſentior.

Συνεκλεαίνω, ſimul tero.

Συνεκλεανθεὶς,contritus,ſimul tritus.

Συνεκλεκτὴ ἐκκλησία, eccleſia eiuſdem conſors electionis,ſimul electa.

Συνεκλέλυται,ſimul ſolutus eſt,in Epigram.

Συνεκπέμπω,μ.έμψω,ſimul emitto, Plutarch.

Συνεκπέπτω,ad conſummationem cōcoquo.συνεκπέπτω, Theophr.4.de cauſis.

Συνεκπίνω,ſimul ebibo:Vnde Ariſt.in Plut ἐπεὶ δὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους πίνειν,συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα,fęcem quoque te bibere oportet.

Συνεκπίπτω,conuenio,congruo,euenio, Ariſtot. de mund.ταῦτα ἐκ τῆς ὑγρᾶς ἀναθυμιάσεως πέφυκε συνεκπίπτειν, hæc naturæ vi ab humida expiratione euenire comparatum eſt.

Συνεκπλέω,ſimul enauigo.

Συνεκπληροῦν,replere,complere.

Συνεκπνεῦσαι,vnà expirare & mori,Eurip.

Συνεκπορίζειν,ſubminiſtrare.

Συνεκτεθραμμένα,quæ ſimul educata & alta.

Συνεκτελεῖν,conficere,ad conſummationem conferre,Theophr.lib.1.de cauſ.

Συνεκτικὸς,capax,comprehendendi & continendi vim habens. συνεκτικὸν εἰς αὐτὸ, ſeipſum colligēs & contrahens, Ariſtot.in Probl.συνεκτικώτερα σπέρματα καὶ πυκνότερα, cōſtantiora,ſpiſsioráq; ſemina, Theop.l.4.de cauſ.pl.

Συνεκτίκτω,vnà cum partu edo, Plat.li.1. Polit. ¶ Συνεκτίκτω,ad partum conduco,Theophr.

Συνεκτικῶς,ſummatim,συλληπτικῶς.

Συνεκτινύω,& Συνεκτίω,vnà ſoluo,Plutarch.

Συνεκτρέφω,ſimul alo, ad nutricationem confero,Theophr.4.de cauſ.

Συνεκτρίβω,contero.

Συνεκχυμοῦν,ſuccis miſcere, Hipp.συμμιγνύειν.

Συνελαύνω,compello in anguſtum,in vnum cogo,Lucian.συνελαύνω σε πρὸς ἔσχατον πενίας, in extremam neceſsitatem te redigo.

Συνελευθερόω,vnà in libertatē aſſero, ſimul pro libertate vindicias decerno.

Συνέλευσις,εως,ἡ,conuentus,σύνοδος,conuentio, congregatio,concurſus,Heſych.

Συνελίττομαι,conglomero.

Συνελκύω,contraho,συστέλλω,Ariſtoph.

Συνελὼν, qui cepit, complexus, Thucyd.
Συνέμβυον, ου, τὸ, coniunctum tetrachordum.
Συνεμπάσσω, μ. άσω, conſpergo.
Συνεμπίπτειν, incurrere, Bud. in Epiſt. poſter.
Συνέμπορος, ου, ὁ, comes, ſimul iēs, generis Fœm. Plut. in Theſeo. συνοδοιπόρος Suid.
Συνεμφαίνω, ſimul refero & oſtendo, Theophr.
Συνενδεικνύμενα, quæ indicationi conferunt, verbum peculiare Medicorum, Gal. 9. Terap.
Συνενδιάω, vnà verſor.
Συνενδίδωμι, cedo, concedo, Datiuo.
Συνενδύω, induo.
Συνενείκομαι, συμφέρομαι, Heſiod. ſimul deferor.
Συνενεχθεὶς, comportatus, Plut. in Cam.
Συνένταсις, εως, ἡ, contentio.
Συνέντης, adiutor, σύμβρος, Heſych.
Συνεξάγω, vnà exigo, ſimul eiicio, vnà educo.
Συνεξαιθεριασθεὶς, ſub dio vnà poſitus, Dioſc. l. 3.
Συνεξαμαρτάνω, vnà erro, Iſocrat.
Συνεξανοίγω, q. coaperio.
Συνεξανύτειν, vnà perficere.
Συνεξαπατῶ, ſimul decipio, Demoſth.
Συνεξαυαίνω, ſimul exicco.
Συνέξειμι, vnà aggredior.
Συνεξελαύνω, ſimul abigo, in Epigr.
Συνεξῆθεῖν, commigraſſe, vnà emigraſſe.
Συνεξέρχομαι, conuenio, vnà exeo cum, Dem.
Συνεξετάζομαι, verſor inter, ſto à partib⁹, ſocior cum, connumeror, ſum in numero, Bud.
Συνεξευρίσκω, vnà excogito, ſimul adinuenio, Dioni apud Platonem in Epiſt.
Συνεξημερῦμαι, ſimul manſueſio.
Συνεξισόω, μ. ώσω, π. ωκα, coæquo, Actiu.
Συνεξομοιῶ, aſsimulo, ad imitationem effingo, conſimile reddo, Plut. in Polit.
Συνεξορμάω, μ. ήσω, π. ηκα, concito, Plutarch. in Public. κινεῖν καὶ συνεξορμᾶν τὴν ϛάσιν, ſeditionem concitare. ¶ Συνεξορμᾶν, vnà erumpere, Xenoph. in Oecon.
Συνεξουρέω, vnà reddo vrinam, Alexand. Aphr.
Συνέορσις, εως, ἡ, contractiuncula.
Συνεορτάζω, μ. άσω, π. ακα, feſtum concelebro.
Συνεορταςὴς, ſocius celebritatis, Plat de Leg.
Συνεοχμὸς, iunctura, conglutinatio, Euſt. Iliad. ξ.
Συνεπάγομαι, vnà mecum duco, concludo.
Συνεπάγω, colligo, conſtringo, adduco, præparo cum conſilio.
Συνεπάδω, ſimul incanto.
Συνεπαινέω, μ. έσω, collaudo, cōprobo, Herodot.
Συνέπαινος, approbans, Dat. Herodot.
Συνεπαίρω, attollo, vnà excito, Xen. in Oecon.
Συνεπαισθάνομαι, vnà ſenſum & fructum percipio, Gregor.
Συνεπαιτιῶμαι, vnà accuſo, Accuſat. & Genit. Plutarch. in Peric.
Συνεπαναγυρίζω, μ. ίσω, π. ικα, vado & conuerſor inter conuentus, Neutr. abſol. Doricè.
Συνεπαναςῆναι, vnà coniuraſſe.
Συνεπαπερείδω, idem quod συναπερείδω.
Συνεπερείδω, μ. είσω, idem, innitor.

Συνέπεια, ας, ἡ, cōſequentia, contextus verborū.
Συνέπεσε, incidit, συνέβη, contigit, Thucyd.
Συνεπευθύνω, μ. υνῶ, dirigo, Actiu. Accuſ.
Συνεπευφημῶ, comprobo, collaudo, Diodor.
Συνεπηχέω, conſono, adſono, conſona voce accino, concino, ſuccino, Ariſtot. de mund.
Συνεπιβάλλομαι, vnà aggredior, Genit. & Dat. Lucian. συνεπιβαλέσθαι μοι τοῦ ἔργου.
Συνεπιβάλλω, pro συνάπτω, competo, incurro eôdem, Polyb. lib. 2. hiſtor.
Συνεπιβλάπτεσθαι, vnà lædi, Ariſtot. in Polit.
Συνεπιβουλεύω, vnà inſidior.
Συνεπιγράφω, aſcribo, Dat & Accuſ. Plut. in Pol.
Συνεπιδακρύω, collachrymor.
Συνεπιθυμητὴς, Plat. & Poll. corriualis.
Συνεπικλάω, μ. άσω, π. ακα, confringo.
Συνεπικοσμῶ, cohoneſto & viſendū reddo, Xen.
Συνεπικουρῶ, vnà & ſimul ſuccurro, Xenoph.
Συνεπικουφίζω, alleuo.
Συνεπικραδαίνω, vnà mico, vnà cōcutio & vibro.
Συνεπικροτέω, applaudo.
Συνεπικρύπτω, occulto.
Συνεπικυρῶ, confirmo, comprobo, Polyb.
Συνεπιλαμβάνομαι, ſimul accipio, aſſentior, adſum, fero auxilium, ſimul incumbo, Genit. συνεπιλαμβάνονται τοῦ ἀγῶνος, ſimul certamē aggrediuntur, Plut. in Camill.
Συνεπιμαρτυρῶ, aſtipulor, teſtimonio ſum, ſimul atteſtor, Ariſtot. de mund.
Συνεπιμελέομαι, vnà curo, ſum procurator, Xen.
Συνεπινεύω, annuo, obſecundo. συνεπινεύει τῇ φθορᾷ, ſe vitiandam concedit, Plut. in Apophth.
Συνεπιπονεῖν, vnà laborare, Xenoph.
Συνεπισκέπτομαι, vnà cōſidero, Plat. in Apolog.
Συνεπισπάω, corripio, conuello.
Συνεπισπεύδω, vnà accelero, q. confeſtino, Suid.
Συνεπισπώμενος, ſequens, Plat. Epiſt. 7.
Συνεπισπῶμαι, attraho, allicio, Ariſt. in Probl.
Συνεπίςαμαι, ſum conſcius, Datiu. συνεπίςαμαί σοι πονηρὰ δράσαντι, ſcio te admiſiſſe ſcelus, Lucian.
Συνεπιςένω, condoleo, ſimul ſuſpiro, Plutarch.
Συνεπιςρέφω, conuerto, Dat. Plut. in Numa.
Συνεπισχύω, adiuuo, ſum adminiſter, Xenoph.
Συνεπιταχύνω, idē quod Συνεπισπεύδω, propero.
Συνεπιτείνω, intēdo, augeo, Baſil. ¶ Paſsiuè, Ariſtot. ſimul intendor, vnà augeor.
Συνεπιτελεῖν, eſſe adiumento.
Συνεπιτίθεμαι, ſimul aggredior, inſidior. ¶ Συνεπιτίθεμαι τοῦ καιροῦ, arripio occaſionem, vtor occaſione oblata, Polyb. lib. 5.
Συνεπιφαίνομαι, ſententiam dico cum aliis.
Συνεπιφάσκω, confiteor.
Συνεπιφέρω, vnà affero.
Συνεπιψηφίζω, μ. ίσω, π. ικα, comprobo, ſimul ratum habeo, Ariſtot. 2. Polit.
Συνέπομαι, μ. έψομαι, conſequor, id eſt, ſimul ſequor, comitor, non reſiſto, attentè audio ſeu auſculto, Datiu.
Συνεποπτεύω, conſpicio.

Συνεπούλωσις, cicatrix Gaz. in Problem. Ariſtot. ſect. 1. quæſtione 50.
Συνεπουρίζειν: Vnde Συνεπουρίζων ἄνεμος, quod plenius quiddam ſignificat quàm οὔριος vel ἐπουριάζων, Ariſtot. 3. de Cælo.
Συνερανίζω, eſt τὸν ἔρανον, i. collectam ſiue ſymbolam contribuo. συνερανίζειν τὰς χρείας ἀλλήλοις, mutuas operas præſtare, Appian. lib. 2. de bello ciuili. ¶ Eſt etiam Συνερανίζειν, mutua conuiuia agitare, quod Mutitare Latinè dicitur apud Gell. ¶ Tranſlatè dixit Phil. de mund. πάντα εἰς τὴν συμπλήρωσιν τοῦ κόσμου συνερανίζειν, omnia ad mundi complementum conferre.
Συνεργάζομαι, μ. άσομαι, π. είργασμαι, adiuuo, conficio, ſubigo, Depon. Dat. Theop. 3. de Cauſ.
Συνεργάτης, adiutor, ξυνεργάτης σκότος, Eurip.
Συνεργέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum comes operis, adiuuo, adminiculor Cicer. Neut. Dat. ¶ Aliquando Accuſat. cum Præpoſitione εἰς, Phil. de mund. οὐδὲν εἰς τὸ φθείρεσθαι τὸν κόσμον συνεργεῖ. ¶ Et cum πρός. συνεργεῖ πρὸς εὐτροφίαν, Theophr. lib. 3. de Cauſ. plant.
Συνεργία, mutua opera, auxilium efficax.
Συνεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, adiutor, particeps operis, ſocius & conſors operis, συνεργὸς πρὸς τέχνην, adiuuans artem, Xenoph.
Συνέργω, copulo, concludo, cohibeo, Actiu.
Συνέρδω, adiuuo, Sophocl.
Συνερείδομαι, inhæreo, innitor, ſitum fixum & affirmatum habeo, Eurip.
Συνερείδω, confirmo, conſtabilio, connecto, connitor, incumbo, impingo, Polyb. lib. 5.
Συνειπεῖν νόμῳ, legi patrocinari, i. συνδικεῖν, Dem.
Συνεκτικὸς, οῦ, ὁ, habens vim retinendi.
Συνερέσσω, colligo fuſa, fundo.
Συνέρεσθαι, συνερωτᾶν, percunctari, Heſych.
Συνερετμέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſimul remigo, Dat.
Συνερίζω, μ. ίσω, π. ικα, coniungo, contendo.
Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul operans in lana.
Συνερκτικὸς, facilè orationes connectens & componens, Ariſtoph. in Equit.
Σύνερξις, εως, ἡ, copulatio, concluſio, σύνερξις τῶν γάμων, connubium, coniugium, Plat. in Tim.
Συνέρομαι, interrogo, συνερωτῶ, συμβάλλομαι.
Σύνερος, ου, ἡ, coniunx.
Συνεῤῥύηκε, confluxit, Iſocr.
Συνεῤῥώγει, συνεπεπλώκει. συνεῤῥώγει ὁ πόλεμος, bellum conflatum fuerat, Thucyd.
Συνεῤῥαγὸς εἰς ταὐτὸ, in idem deductum, Ariſtot.
Συνέρχομαι, conuenio, i. adiungor, in vnum coeo, confluo, concurro. συνῆλθεν τὸ σὸν λέχος, conueni ad tuum cubile, Sophoc. συνῆλθον εἰς λόγους, in colloquia venerunt, Plut. in Camillo.
Συνεσθίειν, ſimul cibum capere.
Σύνεσις, εως, ἡ, intellectus, prudentia, intelligentia, peritia, perſpicientia, Ariſt. 1. mag. Moral.
Συνεσκευασμένως, confertim, collectim, Gregor.
Συνεσκολυμμένος, contectus.
Συνέσπομαι, ſum comes, conſector, Dat.
Συνεσταλμένος, contractus.
Συνεσταλμένως, parcè, συνεσταλμένως ζῆ, parcè viuit, Plutarc. in Apophth.
Συνέστηκε, conſiſtit, ornauit, commendauit.
Συνεστηκότως, conſtrictè, cõtracto animo, Ariſt.
Συνεστηκὼς, compactus, ſpiſſus, compreſſus, ſolidus, non fluxus, Theophr. 2. de Cauſ.
Συνεστιάομαι, μ. άσομαι, π. αμαι, conuiuor, vnà epulor, accumbo, Depon. Dat. iung.
Συνεστίη, conuiuium, Herodot.
Συνέστιος, ου, ὁ, domeſticus, conuictor, contubernalis, ſimul habitans, ὁμοτράπεζος Heſych.
Συνεστομάομαι, in fauces contrahor.
Συνεστραμμένος, contortus.
Συνεστραμμένως, obliquè, contortè.
Συνεστὼς, ῶτος, ὁ, compactus, ſolidus, ſpiſſus, contractus, concretus.
Συνεταιρευόμενός σοι, tuus ſodalis, Bud. in Epiſt.
Συνετὴς, ὁ, intelligibilis, ὁ συνετός.
Συνετίζω, μ. ίσω, π. ικα, facio intelligere, ſignifico, doceo, inſtillo, Actiu. Accuſ.
Συνετὸς, οῦ, ὁ, intelligens, conſultus, induſtrius, aſtutus, cordatus, ſagax, circunſpectus. συνετοὶ τῶν καλῶς ἐχόντων, prudentes rerum honeſtarum, Lucian. in Anacharſi.
Συνετῶς, intelligendo, prudenter, ſcienter, ſcitè, intelligenter Plin.
Συνετώτερος, ου, ὁ, doctior.
Συνευδοκέω, μ. ήσω, π. ηκα, conſentio, communico, aſſentior, cõprobo, συνεπιψηφίζω, Athen.
Συνεύδω, ſimul cubo, Dat. συνεύδω σοὶ, Eurip.
Συνευλαβέω, coerceo.
Συνευνέτης, concubinus, vel concubitor, Suid.
Συνευνέτις, ἡ, vxor, Euripid.
Συνευνηθῆναι, concumbere, Dat. Phal. in Epiſt.
Συνευνέτος, & Σύνευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, coniunx, Soph.
Συνευπορεῖν, amico operam accommodare ad pecuniam conficiendam, Demoſth. contra Apatur. ¶ Pro confero atque ſimul ſuppedito, Iſocrat. in Panegyr. κατὰ μικρὸν αὐτοῖς συνευπορήσαντο.
Συνευρίσκω, vnà inuenio.
Σύνευσις, εως, ἡ, nutus, penſio, aſſenſio, inclinatio, Aphrod. lib. 2. Problem.
Συνευφραίνομαι, μ. ῦμαι, collætor, Accuſ.
Συνεύω, μ. εύσω, π. ευκα, annuo, reſpicio, vergo, me demitto, Neut. τὰς ὀφρῦς κάτω συνένευκας, caperaſti ſupercilia, Lucian. συνένευεν ἐπὶ ξίφος, reſpexit ad enſem, in Epigram. ¶ Item deſcendo, Aphr. κατ' ὀλίγον συνεύει κατὰ βάθος, paulatim in partem anteriorem deſcendit.
Συνευωχέομαι, vnà epulor & ſum in conuiuio.
Συνεφάπτομαι, μ. άψομαι, π. αμμαι, contingo, ſimul attingo, rem aggredior, ſum adiumento, συνεφάπτομαι τοῦ ἔργου, ſimul opus aggredior, Plutarc. in Pericl.
Συνεφέλκω, ſimul traho, vnà rapio, Plat. ¶ Συνεφέλκομαι Paſsiuè pro eodem, Chryſoſt.
Συνέφηβος, æqualis, vnà pubeſcens.
Συνεφίσταμαι, præponor operi, Dioſc. lib. 7. cap. 1.

Συνεφίϛημι,conſidero,animum contendo, diligenter animaduerto,ἐφίϛημι,Polyb.lib.3.
Συνέχεια,cohærentia Cic. continuatio, aſsiduitas,continentia Gaz.πυκνότης Suid.
Συνεχὲς Aduerb. ſubin de,Ariſtoph. in Equitib.
Συνεχέϛατα,ſæpiſsimè,frequentiſsimè,Xenoph.
Συνεχέως,frequenter,ſeriatim, ordinatim,continenter,aſsiduè, Heſiod.in Theog.
Συνεχὴς,έος,ὁ κ ἡ,continuus, denſus,ſpiſſus,cohærens,continens,contiguus,finitimus, continuatus,perpetuus.Demoſth.περὶ στεφ. dixit, πόλεμον συνεχῆ κ μακρὸν , continuum & diuturnum bellum . ¶Item creber, frequens,Aphrod.μικρὰ ἐκτροπὴ τῆς κράσεως ποιεῖ τὰ συνεχῆ νοσήματα.
Συνεχθαίρω,ſimul odi,in Epigram.
Συνεχία,ας,ἡ,idem quod συνέχεια.
Συνεχμάλωτος,ου,q.concaptiuus:ab ἔχμα.
Συνέχμος,ου,ὁ,iunctura , vbi aliquid coniungitur & committitur.
Συνέχω,μ.ἕξω,π.συνέσχηκα,contineo, conſtringo,coarcto,connecto,cōprimo,Ariſt.in Nub. τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχοντας , femora non comprimentes.¶Συνέχομαι,contineo, cohæreo, implicor, Plat in Timæo,ὑπὸ τοῖς ἀλύτοις οἷς αὐτοὶ ξυνείχοντο δεσμοῖς:Cicer.haud iiſdem vinculis quibus ipſi erant colligati. ¶Item tranſlatè,teneo & calleo,Thucyd.συνέχοντες εἰρεσίαν,remigationis periti artíſque nauticæ . ¶Item detineo ac poſsideo,Act.18,συνείχετο τῷ πνεύματι ὁ Παῦλος , ſpiritus afflatu totus agebatur &concitabatur.¶Συνέχεσθαι ἐκ τῶν δύο, à duobus contineri, i. cohiberi ſiue coerceri.
Συνέχον,τὸ,continens,natura cohærens & continuata,coniunctum,continuum.¶Interdum firmamentum Rhet.Quintil.lib.3.cap.13.
Συνεχῶς,continuò,ſæpius,aſsiduè, frequenter, continenter,protinus,Demoſth.
Συνέψειν,concoquere,Galen.ad Glauc.
Συνεψία,συνομιλήτεια, Heſych.confabulatrix.
Συνεψιάζω,colludo, confabulor.
Συνέωσται,compulſus eſt,Bud.in Epiſt.poſter.
Συνηβολία,occurſus,Apoll.2.Arg.
Συνηγορέω,μ.ήσω,π.ηκα, iuuo,patrocinor,παρέχω τινὶ,Dat.συνηγορῶ ὑπὲρ σοῦ,Ariſtot.Rhet.
Συνηγορεῦμαι,patrocinio defendor.
Συνηγορία,ας,ἡ,patrocinium, aduocatio,defenſio:cui opponitur κατηγορία,Aphthon.
Συνηγορικὸν,τὸ,merces patrocinii & aduocationis,Comm.Ariſtoph.in Veſpis.
Συνήγορος,ου,ὁ,patronus, aduocatus,cauſidic⁹, deprecator,Ariſtot . lib.6.Polit.cap.8.
Συνηδέαται τούτοισι,hos cognouiſtis, Herodot.
Συνήδειν,& Atticè ξυνήδειν,conſcius eram, Plat. in Apol.ἐμαυτῷ γὰρ ξυνήδειν οὐδὲν ἐπισταμένῳ.
Συνήδομαι,μ.ήσομαι,π.ησμαι,collætor,vnà lætor,delector,oblector,Dat.οὐ μὴν θανόντι συνήδομαι,non lætor eius morte,Euripid.
Συνηδύνω,placeo,voluptatem affero,oblecto.
Συνήθεια,ας,ἡ,conſuetudo, conuerſatio Quintil. aſſuefactio , familiaritas , συνήθειαν ἐμποιεῖν, &c.Demoſt.Συνήθειαι in Plurali,menſes.
Συνήθης,εος, ὁ κ ἡ, familiaris, vſu exercitatus, vſu comparatus , qui contraxit conſuetudinem,aſſuetus, συνήθης ποιῶν τοῖς νέοις ταῖς τοιαύταις ὄψεσι,Plutarch.in Lycurgo,huiuſmōdi conſpectus familiares iuuenibus reddens.
Συνήθως,pro conſuetudine, Plutarch.in Galba.
Συνῆκα,intellexi.συνῆκαν,intellexerunt,Herodot.　Συνήκει,conducit.
Συνήκομαι,conuenio,coeo.
Συνήκοος,ου,ὁ,q.coauditor,Genit.
Συνήκω,deſino,contraho,coeo, concurro.
Συνήλικες,pro ὁμήλικες apud Poll. i. coæui Cic.
¶Συνήλικα παιδάρια,coæui pueri,Daniel.2.
Συνηλοία,ας,ἡ,ſtrues& congeries,Ioſep.περὶ ἁλ.
Συνήλυδες,comites,Nonn.
Συνηλυσίη,ſocietas,conuentus,cœtus,in Epigr.
Συνήλυσις,εως,ἡ,conuentio,concurſus,Heſych.
Συνημερευτὴς, qui in quotidianum vſum & con ſuetudinem aſſumitur,Ariſtot.lib.5.Polit.
Συνημερεύω,totos dies vnà verſor,Xenoph.
Συνημερούμενος,miteſcens.
Συνημμένος,coniunctus,deuinctus,Dat.
Συνημμένως,continenter.
Συνημοσύνη,ης,ἡ,compoſitio,pactum,confœderatio,συνθήκη Heſych.συμβουλία Suid.
Συνήμων,ſocius,familiaris.
Συνήνεικε,contulit,profuit, Dat. ¶Item acceſſit,contigit,cum Infinit.
Συνήνωται τῷ πατρὶ , cum Patre iunctus eſt, Nazanz. in Orat.
Συνήορος,conſors, coniux, cōiugus Plin.vt Odyſſ.θ,cithara dicitur epuli coniuga & ſocia.
Συνήορα γούνατα,conſociata genua,Nonn.
Συνηρετμεῖν,conuenire,concordare.
Συνηρεφεῖν,opacare,inumbrare.
Συνηρεφὴς , έος, ὁ κ ἡ, ſpiſſè contectus, opacus Gaz.ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἐσμὲν, ſumus in vmbra, Lucian. in Anarch. ¶ Συνηρὴς, idem.
Συνηρημένον,ου,τὸ, contractū,congregatū,συνεσταμμένον Suid.　Συνηρημένως,contractè.
Συνηρμοσμένος,cōcinnat⁹,συνηρμοσμένος, Hipp.
Συνήριθμος,eiuſdem numeri,in Epigr.
Συνήορος,ου,ὁ,concors,conſonans,συνήορος.
Συνήστην pro συνήτην, verſabantur ſeu verſati ſunt,& vnà fuerunt,Xenoph. lib.1.ἀπομν.
Συνήσω,intelligam.
Συνῆτε,intellexeritis,οὐ μὴ συνῆτε,cap.6.Eſaiæ.
Συνηυξημένος,ſimul auctus,qui ſimul creuit.
Συνηχέω.μ ήσω,π ηκα,conſono,reſono.
Συνηχθέσθην,contriſtatus ſum,Dat.Iſocr.
Συνήχομαι,ſimul nato.
Σύνθακος,ου,ὁ,confeſſor Cicer. σύνθρονος Suid.
Συνθάπτω,ſimul ſepelio,Sophocl.
Συνθεᾶσθαι,conſpicari,contueri,Polyb. lib.1.
Συνθεάτεια,ἡ, Ariſtoph.quæ vnà ludos ſpectat.
Συνθεΐα,ας,ἡ,eadem diuinitas.
Συνθεῖν,coire,congregare.
Συνθέλω, ſimul volo,conſentio,aſſentio, faueo.

Σύνθεμα,

Συώθεμα,pactum,ſignum,teſſera,σιώθημα.
Σιώθεο,audi,auſculta,ὁδ.ὁ,-σὺ ἢ σιώθεο θυμῷ.
Συνθερμαίνω,concalefacio Cic. Vnde vis concalefactoria Plin. συνθερμαντικὴ δύναμις Gal.
Συνθεσία,ας,ἡ,fœdus,συνθήκη,Iliad.ϐ.
Σύνθεσις,εως,ἡ,compoſitio, compages, ſtructura,commiſſura,coagmentatio,κόλλησις Heſy. Apta & concinna modis omnibus orationis & verborum ſtructura & collocatio. ¶Σύνθεσις apud Hippocr. denſitas & conſtrictio,πυκνότης καὶ σφίγξις.¶Item ſyntheſis pro genere veſtis.
Συνθέτης,cõpoſitor,author,Plat.νόμ.
Σύνθετος,ου,ὁ,compoſitus,fucatus,ex compoſito adornatus,concretus,coagmentatus.
Συνθήκη,ης,ἡ,pactum,conuentum, fœdus,Ariſtot.3.Ethic.lib.5. κατὰ συνθήκην,ex compacto & veluti communi lata conditione. Polyb. lib.1, πρὸς τὸν Ἱέρωνα ποιησάμενοι τὰς συνθήκας,qui fœdus fecerant cum Hierone.¶Conſenſus,aſſenſus,aſtipulatio, Demoſth.contra Ariſtogit. πόλεως συνθήκη κοινή,cõmunis conſenſus ciuitatis.
Συνθηκοφύλαξ,κος,ὁ,ſequeſter.
Σύνθημα,vel Σύνθεμα,τος,τὸ, ἀπὸ τοῦ συντίθημι, compoſitum, conſtitutum, ἀπὸ συνθήματος,Nazanz.compoſitò Virgil. ex compoſito Liu.conſtitutò Cicer. vel condictò Feſto, de compacto Plaut.& ex compacto Suet. ¶Item commune inter partes ſignum, generalitérque pro ſigno, vt σημεῖον καὶ σύμβλημα. Vnde παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα, teſſeram dare Sil.Xenoph.Pæd.3.¶Συνθήματα pro σύμβολα,ſymbola vt Pythagorica ænigmata,ἀλληγορήματα,Dionyſ.Theolog.
Συνθηματιαῖοι,publicè exhibiti,Ariſtoph.
Συνθηματικῶς,per notas & ſigna.
Συνθηράω,ſimul venor,Xenoph.
Συνθηρευτὴς,οῦ,ὁ,ſocius in venatione.
Σύνθηρος,ου,ὁ,ſimul venans,Genit.Xenoph.
Συνθιασώτης,ου,ὁ,ſocius,conſors,ſodalis,Ariſt. πλ. δύο πρεσβύτα ξυνθιασώτα τοῦ ληρεῖν.
Συνθλάω,confringo,contundo.
Συνθλίβομαι,dilabor,pereo.
Συνθλίβω,comprimo,conſtringo,vexo.
Συνθνήσκω,commorior Plin.ſimul morior,συνθνήσκω σοι,tecum morior,Ariſtoph.
Σύνθοινος,ου,ὁ,conuiua.
Συνθολοῦν,confundere,conturbare.
Συνθραύω,confringo,συντρίβω.
Σύνθροος ἠχὼ,vox concors & conſona,Nonn.
Συνθρύπτω,comminuo,affligo.
Συνθυμεῖν,ſimul indignari,conſentire,Suid.
Συνθύω,ſimul ſacrifico.
Σύνθωκος Polluci,i.conſeſſus.
Συνίασι,concurrunt,Apoll.2.Argon.
Συνιάω pro συνίημι,intelligo,ſapio,Roman.3.
Συνιδεῖν,conſiderare,conſpicere,ſenſiſſe,intellexiſſe,κατανοῆσαι,cognoſcere,Iſocr.
Συνίδοι,intelligat.
Συνίει,intelligebat,Lucian.

Συνιδρῶσαι,q.conſudare:
Συνιδὼν,ſimul intuens,conſpicatus,ſentiens.
Συνιεὶς, intelligens,audiens,gnarus.
Συνιέμεν,conuenire,congredi,Heſiod.
Συνιέναι,intelligere,intellexiſſe,Demoſth.
Συνιέναι,congredi, coire, conuenire. συνιέναι εἰς αὑτὸ,ſe colligere,in ſe coire,Ariſtot.in Prob.
Συνιερεὺς, apud Dinarch. vel qui vnà ſacra facit,vel collega ſacrorum.
Συνίεσαν,commercio vſi ſunt,intellexerunt.
Συνιζάνω,reſideo,conſido,ſubſideo. πυκνοῦσθαι καὶ συνιζάνειν πηλὸν ἐν πυρὶ, condenſari & coire lutum in igne,Plut.in Publ. ¶Item conſidero.
Συνιζηκυῖα φλὸξ,conſidens flãma, Bud.in Epiſt.
Συνίζησις,εως,ἡ, conſeſſus, συγκάθισις Heſych. Aphrod.lib.2.Prob. ἡ λύπη συνίζησιν ποιεῖ γενέσθαι τῶν σωμάτων, mœror vt corpora ſubſideant efficit.¶Item labes, ſedimentum molis,i. quum magnæ molis ſtructuræ ſubſidũt rimas quaſdam edentes, Ariſtot.de mundo. ¶Et in carmine συνίζησις dicitur,quum inter metiendum carmen,duæ vocales ſyllabis diuiſæ pro vna computantur,vt δενδρέῳ ἐφεζόμενοι.¶Eſt etiam συνίζησις quum ſcribitur ἀχιλεὺς pro ἀχιλλεὺς,Interpr.Euripid.¶Dicitur & συνεκφώνησις.
Συνίζω,idem quod συνιζάνω.
Συνίημι,μ.ήσω,π.εἶκα,intelligo, diſco,animaduerto, ſentio: & quum ſignificat intelligo, Accuſat.habet:quum ſentio, Genit. Lucian. in Caucaſo, οὐδ᾽ ἂν συνίεμεν ἡλίκοι ὄντες εὐδαιμονοῦμεν,non intelligeremus quantùm felices ſimus. ¶Conſtruitur quoque non ineleganter cum Particip. συνίημι πεπειραμένος, Eidem. ¶Item compono,committo, Ilia.α. ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι.
Συνίουσι,intelligunt,cap.13.Matth.
Συνιοῦσι,intelligentibus,cap.8. Salom. Prouerb.
Συνίσαν,& ξυνίσαν,congrediebantur,Heſiod.
Συνίσασι,vnà ſciunt,ſunt conſcii,Sophocl.
Σύνισθι,Euripid.ſis conſcius,i.συνεπίστασον.
Συνίσταμαι Paſſiuè,conſto,conſtituor, conſiſto, Plutarch.in Solone, συνισταμένην τυραννίδα κωλύειν, conſtantem ſurgentémque tyrannidem opprimere. ¶Actiuè,conſtituo,conſtabilio,compingo,coagmento,Plat.in Timæo, Ξυνέδησε καὶ ξυνεστήσατο οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἁπτὸν,conſtituit cælum ita,vt ſub aſpectum & tactum cadat. ¶Pugnam vel prælium committo, conſero, Plutarch. in Fabio, πρὸς τὸν Ἀννίβαν πολέμου συνίσατο τοὺς πρώτους ἀγῶνας, aduerſus Annibalem belli prima certamina excitauit. ¶Conuenire,congregari,ad bellum conſociari, Thucyd. συνίστανται πρὸς αὐτοὺς,ad eos accedunt. Plutarch. οἱ δὲ συνίσταντο τῷ Κατιλίνᾳ, cum Catilina coiuerunt & conſpirarunt. ¶Conuenio,i.aſſentior,aſtipulor & à partibus alicuius ſto. Themiſth. in 4.Phyſicor. ἐπισκεπτέον τοίνυν ἃ λέγουσιν οἱ συνιστάμενοι τῷ κενῷ.¶Συνίσταμαι,cõmendor,

Iſocr. Philipp. μάλιστα μὲν οὖν ἐβουλόμην ἄν αὐτὸν συστῆναί σοι δι' ἡμῶν, cumprimis optaſſem, vt ipſe per nos tibi commendatus eſſet atque conciliatus.

Συνιστάνω, & Συνιστάω, i. συνίστημι, commendo, 2. Corinth. 3. ἀρχόμεθα πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνειν; incipim⁹ rurſus nos ipſos cõmendare? ¶Συνιστᾶν etiam eſt approbare, i. efficere vt cum factorum aut dictorum ratio conſtet, ab aliis ea vt recta probentur atque laudentur, 2. Corinth. 6. ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς θεοῦ διάκονοι, ſed in omnibus vt Dei miniſtri nos ipſos approbantes. ¶Item concinno, Polyb. lib. 5, οἱ δὲ περὶ Πτολεμαῖον τἀναντία τούτων ἐπειρῶντο συνιστάνειν.

Σύνιστε, ſimul ſcitis, conſcii eſtis, Thucyd.

Συνίστημι, μ. ήσω, π. έστηκα, conſto, i. ſum, conſtituor, Paſsiuè, Plat. Politic. ἤ, χαλεπὸν μὲν κινηθῆναι πόλιν οὕτω ξυστᾶσαν, ita conſtantem & conſtitutam ciuitatem commouere difficile. ¶Item Actiuè, conſtituo, conſtabilio, confirmo, aſtruo, Rom. 3. εἰ δὲ ἡ ἀδικία ἡμῶν, θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμεν; ſi autem iniuſtitia noſtra, Dei iuſtitiam conſtabilit & aſtruit, i. confirmat. Polyb. lib. 2. hiſt. ῥωμαῖοι συστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Ἰταλίαν, iam conſtabilitis, conſtitutis, formatíſque rebus Italiæ. ¶Item conſtituere, i. præficere, ἐξαπελέκων ἄν τοῖς ἡγεμόνα συστήσαντες, cùm prætorem illis præfeciſſent, Eidem lib. 2. ¶Item conſtituo, i. concilio, & conſocio, Xenoph. ἑλληνικ. 3, συνέστησαν καὶ τὰς μεγίστας πόλεις πρὸς ἀλλήλας, maximas inter ſe ciuitates conſtituerunt, i. authores fuere maximis ciuitatibus coniunctionis inter ipſas. Laert. in Arceſilao, αὐτὸς ἀπαγαγὼν συνέστησε τῷ φιλοσόφῳ, conciliauit & commendauit. ¶Item conuenire, concordare, conſentire: cui opponitur Ἀνθιστάναι, i. diſſentire. ¶Pro conflare, communi conſenſu comparare, quaſique vnanimiter moliri, Iſocr. in Helene, ὑπὲρ δὲ ταύτης οἱ Ἕλληνες τοσοῦτον συνεστήσαντο πόλεμον, tantum bellum conflarunt, & communi conſenſu geſſerunt. ¶Eſt etiam apponere, vt apponere calumniatorem Latini dicunt, vulgò *attirer*, Plutar. in Gracch. ἐπεβούλευον δὲ τῷ Τιβερίῳ κρύφα, καὶ συνίστασαν ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἀναιρήσοντας, i. interfectores conſcriptos & decuriatos appoſuerunt. ¶Item contraho, cogo, coire facio, συνιστάναι τὸ πρόσωπον, frontem contrahere, corrugare atque obducere, Plutarch. in Symp.

Συνιστορῶ, conſcius ſum, σύνοιδα.

Συνίστωρ, ορος, ὁ, cognitor, teſtis, conſcius, Heſych.

Συνισχυρίζω, & Συνισχύω, corroboro, confirmo, ſuppetias ferendo roboro.

Συνίσχω, cohibeo, contineo.

Συνιών, conueniens, commeans, confluens.

Σύνναιος, Heſych. σύνοικος, domeſticus.

Συνναίω, vnà habito, Apoll. 2. Argon.

Συννέμομαι, cõpaſcor Varr. Ariſt. 6. hiſt. Anim.

Συννεύρωσις, Galen. neruorum vinculum.

Συννεύω, contrahor & in me vergo.

Συννεφεῖν, nubes congregare & cogere, Ariſtop. ¶ Dicitur etiam apud Euripid. in Electra, συννεφοῦν ὄμματα, de vultus mœſtitia atque triſtitia.

Συννεφὴς, nubiloſus, nube obductus, obſcurus, Deuter. 33. ¶Tranſlatè qui ſupercilii contractione ac nube triſtitiam præ ſe fert.

Συννεφία, congregatio nubium, Ariſtot. in Prob.

Συννήω, congero, extruo, Accuſ. Herodot. lib. 1.

Συννοέω, cogito, intelligo, mecum reputo, mente reuoluo, animaduerto, Plat. Epinom. de planetis loquens, τὰς δὲ ὁδοὺς τούτων οὐ ῥᾴδιον συννοεῖν. ¶ Dicitur etiam voce Paſsiua Συννοοῦμαι pro συννοῶ, Eidem in 2. Alcibiad.

Σύννοια, ας, ἡ, cogitatio, mœſtitia, propriè cogitatio intus condita, intentio, Lucia. καὶ ἐπὶ συννοίᾳ ἠρέμα βαδίζουσα.

Σύννομος, qui in agro compaſcuo iiſdem pabulis vtitur, qui communibus paſcuis vtitur. Et tranſlatè ad omnem conſociationem, conſuetudinem, familiaritatéq; extenditur, Plutarch. in Lycurgo, σύννομοι παῖδες, filii vnà educati. In Epigr. σύννομος Ἀπόλλωνι ἀθλών.

Σύννους, qui eſt apud ſe, cuius animus non vagatur, cogitabundus, mentis compos, Iſocr. ἔθιζε σαυτὸν εἶναι, μὴ σκυθρωπὸν, ἀλλὰ σύννουν: διὰ ἐκεῖνο μὲν γὰρ αὐθάδης, διὰ δὲ τοῦτο φρόνιμος εἶναι δόξεις, fac aſſueſcas non triſtis eſſe, ſed cogitabundus.

Συνοδεύω, μ. εύσω, vnà iter aggredior, concurro.

Συνοδία, ας, ἡ, comitatus, colloquium, cõgreſſus.

Συνοδικὴ σελήνη, Luna coiens.

Συνόδιον, nouiluniũ, quod & σύνοδος Aſtrologis.

Συνοδοιπόρος, ου, ὁ, comes.

Συνοδῖται, comites viæ, lib. 6. Cod. de Epiſc.

Συνοδοντὶς, piſcis, maior Pelamis, Athen. lib. η.

Σύνοδος, ου, ὁ καὶ ἡ, congreſſus vel congreſsio, concilium, comitia, coitio, cœtus, conuentus, Thucydid. συνόδου γιγνομένης, habito concilio. Vnde ἀπὸ συνόδου, id eſt, concorditer, vno conſenſu, Eidem. ¶Congreſſus, conflictus, Thucyd. lib. 5, καὶ μετὰ ταῦτα ἡ ξύνοδος ἦν, poſt hæc prælium committitur. ¶ Congreſſus conuentúſque epulandi cauſa, Apud Laert. in Epicuri teſtamento. ¶ Item interlunium, id eſt, coitus Lunæ Plin. Plutarch. in Romulo, σύνοδος ἐκλειπτικὴ σελήνης πρὸς ἥλιον, Luna in coitu & congreſſu cum Sole deficiens.

Σύνοδος, ου, Adiect. comes itineris, in Epigr.

Συνόδους, οντος, cui dentes continui, & Συνόδοντες vel σινόδοντες & συνώδοντες, ſynodõtes, piſces quos ἐρυθροποικίλους Epicharmus dixit apud Athen. li. ζ. De his Ariſtot. lib. 8. Anim. & Plin. lib. 37. cap. 10.

Συνόζω, vnà redoleo.

Σύνοιδα, Præterit. med. conſcius ſum, Dat.

Συνοικειόω, concilio, familiarem reddo. συνῳκείωσε

κείωσε τῇ ἅμ᾽ οἷ τὸν ζῆλον τῆς πολιτείας, cum alimento vnà Reip. affectum conciliauit, Plutarch. in Numa.

Συνοικείωσις, ἡ, conciliatio animorum. ¶Eſt & figuræ hoc quoddam ſchema Rutil. Lupo.

Συνοικειοῦμαι, accommodor, Gaz. de Seneƈt. ſum familiaris, ſum addiƈtus & pecularis, ſum ꝓprius, fruor conſuetudine.

Συνοικέσιον, τὸ, connubium, matrimonium, coniugium, ſic Canone 27 Concil. Chalcedon.

Συνοικέτης, ου, ὁ, q. cohabitator, σύνοικος.

Συνοικέω, μ. ήσω, π. ηκα, vnà habito, contubernio vtor, conſuetudinem habeo, συνοικοῦσι τὴν πόλιν, vrbem ſimul habitant, Plutarc. in Numa. ¶Συνοικέω, in matrimonium accipio, συνοικέουσα τῷ ἀνδρὶ, Lucian. ¶Aliquando pro adhæreo & implicor.

Συνοίκημα, contubernium.

Συνοίκησις, εως, ἡ, q cohabitatio, cõuerſatio Plin. συνοίκησιν ποιεῖσθαι, coniugium quærere.

Συνοικία, ας, ἡ, domuum multitudo: Vnde apud Platon. pro ciuitate ponitur, propter domorum coniunƈtionem, ταύτῃ τῇ ξυνοικίᾳ ἐθέμεθα πόλιν ὄνομα. ¶Significat etiam cœnaculariam domũ, Athen. ¶Συνοικία pro caupona.

Συνοικίζω, μ. ίσω, π. κα, domo conſocio atque vnà habitare facio: colloco: commigrare facio: frequento. ¶Συνοικίζειν, nuptui dare, Polyb. τὴν δὲ κόρην ἐκέλευσε συνοικίζειν ὅποι τ᾽ ἂν προαιρῆται. ¶Item in vxorẽ accipio, Naz. in Orat. ταύτην συνοίκισον σεαυτῷ, hanc tibi aſciſce. ¶Συνοικίζεσθαι etiam dicitur vrbs vna è pluribus faƈta, vt ſit potentior & munitior hominum præſidio & frequentia, Thucyd.

Συνοικισμὸς, οῦ, ὁ, q. cohabitatio, contubernium.

Συνοικοδομέω, vnà ædifico & conſtruo, Epheſ. 2.

Σύνοικος, ὁ ϗ ἡ, ſimul habitãs, cõtubernalis, domeſtic⁹, Ariſt. in Plut. ἀλλ᾽ οὖν σύνοικον πρὸς θεῶν δέξασθέ με. ¶Σύνοικος, vicin⁹, maritus, coniunx, Aphthon. ¶Item incola vrbis ſeu inquilinus, Plat. de Leg.

Συνοικουμένη γῆ, terra non vaſta aut deſerta, ſed frequentia habitatorum culta, Xenoph.

Συνοίκουρος κακῶν, contubernalis malorũ, Euri.

Συνοικτίζω σε, te commiſeror, Xenoph.

Συνοικῶν, coniunx.

Συνοίμιον, prooemium.

Συνοίμιος, conſonus, σύμφωνος, συνῳδὸς, 2. Arg.

Συνοίομαι, συμφωνῶ, conſono. aſſentior, conſentio, συμφρονῶ, Plat. 7. de Rep.

Συνοίσει, & Ξυνοίσει Atticè, conferet, Ariſtop. νεφ.

Συνοίσειν, quadraturum eſſe, Sophoc. in Aiace.

Συνοισθήσομαι, conferar coniungar, Gaz. lib. 4.

Συνοῖσον, τὸ, vtilitas. Συνοῖσος, vtilis.

Συνοκλάζειν, ſubſidere, ζεῖν, feruere.

Συνοκωχὴ, ῆς, ἡ, calamitas, caſus, morbus, conuitium, pugna, Heſych. ¶Apud Hippocr. περὶ ὀστέων, τῶν στήθεως συνοκωχὴ, i. peƈtoris commiſſura & compages.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, contraƈtio, titillatio.

Σύνολον, omnino, in vniuerſum, Theophr.

Σύνολος, ου, ὁ, vniuerſus, integer.

Συνολοφύρομαι, vnà lugeo & lamẽtor, congemiſco.

Συνομαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, frater, Eurip.

Συνομαρτῶ, comitor, ſequor, συνακολουθῶ Heſyc.

Συνομιλεῖν, colloqui, προσομιλεῖν, conſueſcere, cõſuetudinem habere, Dat.

Συνόμιλος, ὁ ϗ ἡ, congerro, ſocius, ſodalis, Naz.

Συνόμνυμι, conſpiro, coniuro, Accuſ. Thucyd.

Συνομολογοῦμαι, & Συνομολογῶ, aſſentior, conſentio, confiteor, probo. συνομολογῶ σοι τὰ ὅπῃ ταχθέντα, conſentio tuo imperio, Plat. in Tim. ¶Item paciſcor, Eidem Epiſt. 7, ξυνομολογήσαμεν ἀμφότεροι, ambo paƈti ſumus, id eſt, paƈtum fecimus.

Συνομορέω, ſum contiguus, Dat.

Συνομόω, μ. όσω, idem quod συνόμνυμι. coniuro, conſpiro, δέκα νέοι συνώμοσαν μὴ γῆμαι, conſpirarunt ad cœlibatum, Hermog.

Συνοξύνω, in acutum ſenſim extenuo, Polyb.

Σύνοξυς, ſenſim mucronatus, in mucronem deſinens, Theophraſt. ϗ ἀεὶ σύνοξυς.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, comes: longa penultima.

Συνοπτικὸς, perſpicax, Plat. Polit. ζ. ¶Eſt etiam circunſpeƈtus, qui contemplatur: compendiarius, vtilis.

Σύνοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. viſibilis, intelligibilis, dilucidus, εὐνόητος, ὁρατὸς, Heſych.

Σύνοπτρον, contemplatio ſiderum, Heſych.

Συνοράω, ῶ, contemplor, conſpicor, cõtuor Plaut. & Lucr. Accuſ. Plat. de Leg.

Συνορία, latifundium, q. τῶν ὁρίων σύζευξις.

Συνορίζω, confinio, iungo.

Συνορίνω. συνταράττω, commoueo, turbo.

Συνορμίζω, ſimul in portum deduco.

Σύνορος, ου, ὁ, vicinus, finitimus, conterminus.

Συνοροῦται δυνάμεις, cõterminæ poteſtates, Bud.

Συνορμάω, concurro, ſimul impetũ facio, 2. Arg.

Συνουλέω, μ. ήσω, π. ηκα, cicatricem facio, Neut.

Συνουλωτικὴ, Heſych. φαρμακὶς, venefica.

Συνούλωσις, cicatricum obduƈtio, Naz. in Orat.

Συνουργία, ἡ, obſequium.

Συνουσία, ας, ἡ, ὁμιλία, coitus, cõcubitus, veneris vſus, initus, συνουσία ἡ πρὸς τὸν ἄρρενα, Ariſtot. in Polit. ¶Item conuentus, ſodalitas, ſocietas, cœtus, conuenticulum, Ariſtoph. Inter. ¶Συνουσία, ἀντὶ τῆς οὐσία, eſſentia, Theoph. de hiſt. plant. ¶Item neceſsitudo & familiaritas, congreſsio, Ariſtot.

Συνουσιάζω, μ. άσω, coeo, Neutr. Abſol. Suid.

Συνουσιασμὸς, οῦ, congreſſus, concubitus, Suid.

Συνουσιαστὴς, οῦ, ὁ, q. coitor & congreſſor: collocutor: cliens: diſcipulus: familiaris, Xenoph.

Συνουσιαστικὸς, οῦ, libidinoſus: κοινωνικὸς, Ariſtop.

Συνουσιόω, μ. ώσω, eſſentiæ indo, Aphr. 1. Probl.

Συνουσίωσις, q. coeſſentia, συνύπαρξις, Heſych.

Συνοφρὺς, ύος, ὁ ϗ ἡ, habens ſuperciliorum interſtitium. ¶Itẽ ſuperciliosſus & voluptuoſus, ſuperbus & arrogans. ¶Eſt & triſtis ϗ λυπούμενος, συννεφής.

Συνοφρύωμα,τὸ, cutis ſupercilii,cuius contractione grauitas, ſeueritas,triſtitiaque indicatur.

Συνοφρυῶσθαι, cõtrahere ſupercilia Cicer. ¶Eſt etiam triſtari, Eurip.in Alceſt. μέτωπον συνωφρυωμένον,mœſta facies: vulgò *ſe renfrongner.*

Συνοχέομαι,ſimul vehor.

Συνοχὴ,ῆς,ἡ, coarctatio Liu. anguſtia, complexus,continuatio,cohærentia,coniunctio, coagmentatio,ſeries,Argon.lib. 2.ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι,i.ἐπὶ ςόματος τῦ πόντου,ὅπου ςενῦται ἡ θάλασσα,in faucibus maris,in ore ponti. ¶Συνοχὴ,Heſych.ἀσθένεια,ταραχὴ,τῆς καρδίας συνοχὴ,coarctatio & anxietas cordis,2.Corint.2.

Συνοχηδὸν,ſtrictè,tenaciter,arctè,συλλήβδην.

Συνόχος,ου,ὁ, continens febris,febris continua ex ſanguine abundante feruefacto & in bilem tranſeunte,Aphr.10. Probl.lib.2.

Συνοχωκότε,i.συμπεπτωκότε,compreſsi,coarctati,collapſi,Hom.Iliad.β.

Σύνοψις,εως,ἡ, conſpectus,intuitus, Polyb.li.1, ὑπὸ μίαν σύνοψιν ἀγαγεῖν, vno in conſpectu proponere.¶ Item obſeruatio,cõſpectio,perſpectio, Plat.de Leg.

Συνταγὴ,ſignum,præceptum.

Σύνταγμα,ατος, τὸ, in claſſes diſtributio, & ad ſtipendium conferendum deſcriptio, Æſchin. contra Cteſiph. ¶Item conſtitutio atque ordinatio,τὸ μὲν σύνταγμα τῆς πολιτείας τοιοῦτον ἦν αὐτοῖς,Iſocr.in Areopag.¶Item agmẽ, ordo,exercitus,καθ' ἡγεμονίας καὶ συντάγματα, i.turmatim,Plutar.in Camillo. ¶Item volumen ſtudio conſcriptum, & elaboratum opus.¶Συντάγματα,commentaria,libri,præcepta,Plutarch.in Numa.

Συνταγματάρχης,ὁ, collega in ducẽdo exercitu.

Συντακτήριος,qui multos libros cõpoſuit, Suid.

Συντακτικῦ αὐτοκράτωρ, cui penſionum ſoluendarum cura eſt commiſſa, Bud.in Epiſt.poſt.

Συνταλαιπωρεῖν,vnà miſerum eſſe,Phalar.

Συντάμνω,præcido.συντάμνοντος χρόνου, exacto tempore.

Σύνταξις,εως,ἡ,conſtructio,ſeries,ordo,compoſitio & q coordinatio,Syneſ. εἰς οὐδεμίαν σύνταξιν συντεταγμένος, in nullum ordinem deſcriptus.¶Item tributum,deſcriptio ad ſtipendium conferendum,διδόναι σύνταξιν,dare tributum,Æſchin.συντάξεις χρημάτων τῶν νεῶν, Ariſtid. ¶Συντάξεις,annua quæ dantur à principibus,Herodian.li. 1,ἐπὶ συντάξεσιν οὐκ εὐκαταφρονήτοις καλῶν, inuitans eos ſtipendio haud contemnendo. ¶Σύνταξις pro volumine compoſito,ſeu vt Cicer. libri confectione, Polyb. ταῦτα ἐν ταῖς περὶ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν,i.συγγραφῇ,ἱςορίᾳ.

Συνταραξις,conturbatio.

Σύνταῤῥα δένδρα, ſunt quorum radices inter ſe complexæ cratem conficiunt & ſepem.

Σύντασις,εως, ἡ, παρὰ τὸ συντείνω, contentio,& diſtenſio,σύντασις νεύρων,Dioſc.lib.3.

Συντατέον, connitendum,Plat.Epiſt.7.

Συντάσσομαι,vel Συντάττομαι,condo,conſcribo, compono,συντάττομαι τοὺς νόμους, deſcribo leges,Plutarch.in Solone.¶Item adiungor,ordinor, cooptor, συντεταγμένους ἐπὶ φίλιππον εἶναι, ad munera belli ſuſcipienda diſpoſitos eſſe contra Philippum,Æſchin.

Συνταγμένως,compoſito agmine.

Συντάττω,μ. άξω,π.αχα,colloco,compono,inſtruo,in ordines digero & redigo,Xenoph.5. ἑλλην.ἐκεῖθεν συνταξάμενος ἐπορεύετο εἰς τὴν πολεμίαν,inſtructa acie iter faciẽs. ¶Item inſtituo,Plut.in Antonio,σύνοδον κατέλυσαν,ἑτέραν δὲ συνέταξαν τῆς συναποθανουμένων. ¶Item conſtituo, comparo, & conſtitutum habeo,Æſchin. περὶ παραγραφῆς. Συνετάξαμεν ἡμεῖς αὐτοὶ,ita inter nos comparauimus & conſtituimus. ¶Συντάττω,iubeo, impero,κελεύω, Polyb. ¶Item commentor,deſcribo, componolibrum.

Σύνταφος,contumulatus,Plat.de Leg.

Συνταχύνω,corripio,accelero,Accuſ.& Dat.

Συντείνομαι,connitor, contendo,dimico,συντεταμένῃ γνώμῃ,Xenoph.intento animo.

Συντείνω,μ.ενῶ,π.αχα,tendo, vergo, ſpecto aliquò,ad ſcopum dirigo,Ariſtot. 7.Polit. πρὸς τὶ τέλος δεῖ τὴν ἀρίςην πολιτείαν συντείνειν, ſpectare & ſcopum dirigere.¶Item contendo & diſtendo:cui opponitur χαλάζω. ¶Pro contendo & conor efficere,cum Accuſ.Plat.

Συντειχίζω,ſimul munio,Xenoph.

Συντεκμαίρεσθαι,coniicere,coniecturam facere.

Συντεκταίνομαι,vnà molior,compono.

Συντέλεια,ας,ἡ,conſummatio rerum,finis,Matth.¶Item cenſus,tributum,penſitatio,collatio,εἰς συντέλειαν ἄγειν,vectigales & ſtipendiarios facere,Demoſth. ¶Item communitas & conſortium claſsis alicuius & ordinis.¶Συντέλεια,munus in ſua decuria conferendi, Demoſt.πρὸς Λεπτίνην,i.contributio Papiniano.

Συντελέομαι,ſtruo,molior,Accuſ.Demoſth.

Συντελεςὴς,ῦ,ὁ,municeps,conſummator: ſic dicitur Chriſtus apud Nazanz.in Orat.

Συντελέςρια,ας,ἡ,municeps,Fœmin.

Συντελέω,μ.έσω,π.ακα,proſum,ad conſummationem confero,perficio,perago. τὰ πρὸς χρηματισμὸν συντελοῦντα, ad rem pecuniariam ſpectantia,Plut.in Lycurgo.¶Συντελεῖν,cẽſeri,annumerari, Demoſth. contra Ariſtocr. ¶Eſt item Συντελεῖν,conferre,Demoſth.συντελῦσιν εἰς τὸν πόλεμον,contribuunt. ¶Συντελεῖν δίκην, q. conficere iudicium,reum peragere,Dionyſ.Halicarn.hiſt.lib.7, τὴν κατὰ τῆς πατρίδος ἐβούλοντο συντελεῖν, aduerſus patriã litem intendere volebant .¶Συντελεῖν eodẽ tendere,& pertinere,Herodian.

Συντελὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,vtilis,eodem pertinens,Ariſtot.lib.3. de partib.Anim. ¶Item qui tributum confert,eodem tributum & collectã conferens,συντελῆ ἑαυτῷ ποιεῖν, ſibi efficere vectigalẽ,Demoſt. ¶Συντέλεια,penſatio tributi.

Συυτελικὸς τῆς τροπῆς, efficax ad tropum, Herm.
Συυτέμνω, conſcindo, concido: & abbreuio Veget. diminuo, decurto, præcido, ἐν συυτεμοῦσα, Eurip. vnico verbo ſummam rei colligens.
Συυτέρμων, ονος, ὁ, finitor, Heſych. συυτελεςής. συυτέρμονες ςῆλαι, Epigr. conterminæ colōnæ.
Συυτεταγμένως, compoſitè, compoſito agmine, ſeruata collocatione, Ariſtoph. in Plut.
Συυτεταμένως, contentè Cicer. ſummopere, magnopere, συυτόνως, Plat. Epiſt. 7.
Σιώτευξις, idem quod ἡ συυτυχία Suid.
Συυτεχνάζειν Plutarch. contechnari Plaut.
Συύτεχνος, q. coartifex, Ariſtoph. ὁμότεχνος Poll.
Συύτηγμα, q. colliquamentum, humoris cōſumptio, Ariſtot. in primo de Generat.
Συυτήκομαι, liquefio, tabefio, tabeſco & colliqueſco. ¶ Aliquando cohæreo & conglutinatus ſum, totus alicui rei incumbo, Plat. in Symp.
Συυτηκτικὸς, ῦ, ὁ, tabi obnoxius, morbo confect⁹, exhauſtus ægritudine, ſyntecticus. ¶ Item vim obtinens tabefaciendi, in tabem redigens.
Συυτήκω, macero ac liquefacio, colliquefacio, contabefacio, abſumo, Galen. 10. Therap. εἰσὶ μὲν οὖν καὶ μαρασμώδεις πυρετοὶ πάντες ἐκ τῶν τῶν συυτηκόντων γένους. ¶ Συυτήκω etiam eſt τὸ συμφύω, i. coaleſcere facio, cōglutino & coagmento, Plut. ἐθέλω ὑμᾶς συυτῆξαι καὶ συμφύσαι εἰς τὸ αὐτὸ, ὥστε δύο ὄντας ἕνα γεγονέναι.
Σιώτηξις, ῆς, q. colliquatio, conſumptio Cic. ¶ Συυτηκτικὸς, vim habens colliquefaciendi. πυρετὸς συυτηκτικὸς, febris conſumens & colliquans, Galen. in fine lib. 10. Therapeut.
Συυτηρέω, μ. ήσω, π. ηκα, cōſeruo, obſeruo, Actiu.
Συυτήρησις, εως, attentio, conſeruatio, Nazanz.
Συυτηρητικὸς, conſeruator, Naz in Orat.
Συυτήρια, τὰ, ludi & ſacrificia facta pro ſalute.
Συυτήριος, ου, ὁ, conſeruans, Herodian.
Συυτίθεμαι Actiuè, pro Συυτίθημι, compono & tranſigo, paciſcor, Herodot. συυτίθεμαί σοι προδοσίαν πατρίδος, tranſigo tecum de proditione patriæ. ¶ Cum Præpoſ. πρὸς, Xenoph. 6. ἑλλην. συυτίθεσθε μὲν πρὸς τὰς συμμαχίδας πόλεις τὸ πρότερον, de hoc priùs cum fœderatis ſociiſque ciuitatibus conuenite atque tranſigite. ¶ Συυτίθεμαι pro συγκατίθεμαι, aſtipulor, aſſentior, Pauſa. Ἀρριανῷ μὲν οὖν ἔγωγε οὐδαμῶς κατά γε τοῦτο συυθήσομαι, in hoc nunquam aſtipulabor. ¶ Συυτίθεσθαι pro ἀκοῦσαι, audire, προσέχειν, animaduertere, Ilia. τ, συύθεσθ' ἀργεῖοι, μῦθον δ' εὖ γνῶτε ἕκαστος, animaduertite. ¶ Συντίθεσθαι Paſiuè, cōponi, Theop. cap. 16. lib. 9, συυτίθεσθαι ὥστε ὥς τε κατὰ χρόνους ταχέως ἀναιρεῖν, ita verò componi vt ſtatis temporibus interimat.
Συυτίθημι, μ. ήσω, π. ηκα, compono, concinno, Theophr. συυετίθη ἡ καὶ φάρμακα πολλὰ ἐκ πολλῶν. Iſocr. τὰ συγγράμματα συυτιθέναι, i. libros conſcribere & componere. ¶ Item compono, i. ſtruo, conſpiratione & coitione fingo & comminiſcor, Antiph. οὗτοι ἐξ ἐπιβουλῆς συυέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχανήσαντο κατ' ἐμοῦ, i. compoſita fraude Liu. ¶ Συντιθέναι γέλωτα, riſum mouere, aut irridere, Sophocl.
Συντιμηθῆναι, magno æſtimari res venales.
Συντίμησις, pretiū, 4. Reg. 12, exiſtimatio pretii.
Συντιμωρεῖν dicitur Hippocr. pro συμπαρέπεσθαι καὶ λειτουργεῖν, teſte Galeno, lib. 1. de morb. acutis.
Συντινάσσω, μ. άξω, concutio, conquaſſo Cicer. Accuſ. Ariſtot. de mundo.
Συντομία, conciſura Senec. vel conſciſſura Plin. ¶ Eſt & conciſa breuitas, compendium.
Συντομική, ars conſuendi.
Σιώτομος, ου, ὁ καὶ ἡ, conciſus, ſuccinctus, circunſcriptus, Ariſtot. lib. 4. de gener. Anim.
Συντόμως, conciſè Cicer. breuiter, ſuccinctè, compendioſè, Xenoph. Oecon. ὡς δὲ συυτόμως εἰπεῖν, vt breuiter dicam.
Συντονία, contentio & rigor, conatus, ſolicitudo, συυτονία τοῦ αἰδοίου, Ariſtot lib. 5. Animal. genitalis pudendi rigor.
Σιώτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, contentus, intentus, vehemēs, violentus, cōcitatus, rigidus, inflexibilis, σύντονος ἁρμονία, i. incitata, Ariſtot. 8. Polit.
Συντόνως, contentè Cicer. continenter Cæſar. acriter, enixè, ſummoperè, συυτόνως ὁδεύοντες, contentè pergētes, acriter ambulātes, Lucia.
Συντράπεζος, ὁ καὶ ἡ, ſocius menſæ, Eurip.
Σύντρεις, tres ſimul, triplices, terni, Demoſth.
Συντρέφω, ſimul educo, inſtituo, Plat. de Leg.
Συντρέχω, concurro, vnà accurro, conuenio, aſſentior, confiteor, Demoſth. Neutr. Dat.
Συντρέω, peruium reddo, perforo, Ariſtid.
Σύντρησις, εως, ἡ, meatus, σιώτρησις τῶν μυκτήρων, narium foramina, Ariſtot.
Συντριβὴ, q. comminutio, tribulatio, ignominia, ruina, colliſio, ἀραγμὸς, Prouerb. 16.
Συντριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, conuerſans, συνδιατρίβων.
Συντρίβομαι, triſtor, λυποῦμαι, Polyb. in Epit.
Συντρίβω, μ. ίψω, π. ιφα, contero, comminuo, confringo, Accuſ. συυτρίβεται τὰ πράγματα, Demoſt.
Σύντριμμα, ατος, τὸ, attritus, us, q. contritio, σιώτριμμα χειρὸς, fractio manus, cap. 21. Leuitici.
Συντριμμὸς, idem, cap. 1. Sophon. Prophetæ.
Σύντριψις, q. confractio, Nazanz. in Orat.
Συντροφέω, ſimul alo.
Συντροφία, ἡ, conuictus, cibíque ſodalitium, Epig.
Σύντροφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſimul educatus, q. coalumn⁹, παιδεία σιώτροφος ἀνὴρ, Lucian.
Συντροχάσαι, obuiare, accumulare, Etymol.
Συντυγχάνοντα, τὰ, euentus, caſus, Xenoph.
Συντυγχάνω, verſor cum aliquo, colloquor, congredior, occurro, contingo, incido in, Dat. Ariſtop. ἡ σελήνη σιώτυχοῦσ' ἡμῖν, nobis obuia facta.
Συντύραννος, ſocius in tyrannide.
Συντυρώμενα. q. concaſeata, concreta, Ariſtoph.
Συντυχία, ας, ἡ, fatum, conſortiū, caſus, ſo s, fors, accidens, congreſſus, ſocietas, συυτυχία ἐρωτική, amatorium conſortium, Thucyd.
Συντυχίζω, μ. ίσω, accumulo, συσωρεύω, Heſych.
Συνυπακούω, vnà ſubaudio & intelligo, Phalar.

Συνύπαρχος, collega.
Συνυπάρχω, ſimul ſum, Hermog.
Συνύπατος, collega, conſul. ¶ Συνυπατεύω, vnà conſul ſum, ſum collega in conſulatu.
Συνυποκρίνομαι, ſimul ſimulo.
Συνυπουργῶ, vnà ſubſeruio, atque alicui rei mecũ operam cõfero atque accommodo, vnà operam nauo, 2.Corinth.1.
Συνυποχωρεῖ, redit in ſuum locum.
Συνυφαίνω, contexo, ſimul attexo.
Συνύφανσις, contextus, Plat. in Polit. συμπλοκή.
Συνυφὴ, tela. vide Ὑφή.
Συνυφὴς, έος, Adiect. contextus: Ariſtot. hiſt. li.9. cap.57, Nautilo piſci συνυφές τι λέπος tribuit, i. contextam telæ modo membranam.
Συνυφῦαι, compages adhærentes.
Συνυψόω, ſimul extollo.
Συνωδία vel συνῳδεία, concentus, Lucian.
Συνῳδὸς, ῦ, ὁ, conſonus, conſentaneus, ſimul canẽs, Ariſtop. συνῳδά σοι φρονῶ, tibi aſtipulor.
Συνωθέομαι, Depon. contrudo, compello, Poly.
Συνωθέω, ῶ, contrudo Cic. compello, incito, cogo in vnum, vtraque manu impello, Xenop.
Συνωθούμενος, i. contruſus, coanguſtatus & coarctatus, Ariſtot. de Reſpirat.
Συνώθησις, vel συνώσις, ἡ, q. contruſio & compulſio, Ariſtot. de Reſpirat.
Συνωλισθηκὸς, qui confluxit, qui coiit.
Συνώμεθα, conueniamus, paciſcamur.
Συνωμοίασις, εως, ἡ, ſcapularum contractio, qua interſcapilium, i. ſcapularum diſcrimen & intercapedo, confunditur, Apſyrt. in Veterinaria. ¶ Dicitur etiam Συνωμία, Ibidem.
Συνωμοσία, ας, ἡ, coniuratio, Plat. 2. de Republ.
Συνωμότης, qui ſimul iurat & conſpirat, coniuratus, Plat. Epiſt.7, ξυνωμότας συναγαγών.
Συνώμοτον, τὸ, iuſiurandum, Thucyd.
Συνομοτὸς, ῦ, ὁ, coniuratus, συνωμότης.
Συνὼν, verſans & agens cũ, præſens, qui adeſt.
Συνωνέομαι, coemo, Depon. Accuſ.
Συνώνη, τὸ ἄχθος, onus, pondus.
Συνωνυμεῖν, eſſe ſynonymum, Dat.
Συνωνυμία, nominis communio Rhom. Aquilę.
Συνώνυμον, ου, τὸ, ſynonymum, Ariſtot. ante Prędic. συνώνυμα ζῶα, animalia eiuſdẽ generis.
Συνώνυμος, nominis conſortium habens, idem nomen ſortitus. συνώνυμοι καὶ οἱ στρύχνοι ἢ οἱ τιθύμαλλοι, veſicariæ atque lactariæ nominis tantùm conſortes videntur Gaz. l. 9. hiſt. pl.
Συνωνύμως, vniuocè, Argyrop.
Συνῶπται, cognitum eſt, viſum eſt, exploratũ eſt, compertum eſt, intellectum eſt, Ariſtot.
Συνωριαστὴς, ῦ, ὁ, ductor bigæ, Lucian. bigarius, vt trigarius.
Συνωρειδοῦμαι, μ. δώσομαι, π. δωμαι, ſurſum & deorſum vehor.
Συνωρὶς, ἡ, vel Atticè Ξυνωρὶς, biiuges, coniugum par equorum mulorúmue, Ioſeph. de Antiquitat. ¶ Tranſlatè, quoduis coniugum par, ſiue compar, vt amicorum. Sic τὴν συνωρίδα τῶν ἀδελφῶν dixit Syneſ. de fratrum concordia.
Σύνορος, conſonus, cognatus, συγγενὴς, Heſych.
Συνωφελῶ, commodo, confero, Accuſ. Xenoph.
Συνωχαδὸν, continenter, i. συνεχῶς, Heſiod.
Συοκτασίη, cædes ſuis, in Epigr.
Συοκτονία, porcorum cædes, Dion. de Situ orb.
Συοτρόφος, ου, apros nutriens.
Συοφορβὸς, ῦ, ὁ, ſubulcus, & Συοφόρβιον, grex ſuum, hoc eſt, συβόσιον, Heſych. συῶν ἀγέλη.
Συπαλήτιος, ου, ὁ, malus, κακοῦργος.
Σύραι, αἱ, paruæ vileſque lacernæ, φαῦλα καὶ μικρὰ περιβλήματα, σισύραι, Comment. Ariſtoph. in Nebul.
Συρακοῖς, ἀντὶ τοῦ συρακούσαις, Etym.
Συρβᾶν, tumultuari, incompoſitum eſſe.
Σύρβη, ης, ἡ, tumultus, & vox qua ſubulci ad ſues vtuntur: & theca fiſtularis: Suid. τάραχος.
Συρβηνεὺς, έος, ὁ, tibicen, ταραχώδης, πένης, Suid.
Συρβήνης χορὸς, Syrbenæ chorus, de incompoſitis ac tumultuoſis, Eraſm in Chiliad. & Suid.
Συρβηνὸς, tumultuarius.
Σύρδην, tractim, impetuoſè, funditus, Eurip.
Συρέμβολον, ου, τὸ, fiſtula, qua in obſidione aquæ exquiruntur.
Συρία, craſsis & pinguis tunica, Heſych. ¶ Item herba apibus grata, Ariſtot. hiſt. lib.9. ca.40.
Συριακὴ, κοκκιμηλέα, Dioſcor. lib.1. cap.175.
Συριγγίας, genus arundinis in totum concauæ, vnde fiſtulæ fieri ſolent, Dioſc. lib.1. c.114.
Συρίγγιον, ου, τὸ, foramen rotæ, in quo axis voluitur, τροχοῦ κένωμα, Heſych. Vide Σύριγξ.
Συριγγοέμβολος, ὁ, & συρέμβολος, canalis per quẽ aqua ad obſeſſos defertur, Euſtath. Iliad. ή.
Συριγμὸς, ῦ, ὁ, ſibilus, ſtridor. συριγμοὶ τῶν ὤτων, aurium tinnitus Hermol. apud Dioſc. lib.1. ¶ Συριγμὸς, de barritu elephantorum, Arria. in expeditione Alexandri.
Σύριγξ, γγος, ἡ, fiſtula, Heſio. τοὶ μὲν ὑπαὶ λιγυρῶν συρίγγων ἵεσαν αὐδήν. Et quicquid fiſtuloſũ ſiphonis modo, atq; cauernoſũ σύριγξ dicitur. ¶ Item arundo fiſtularia, Gaz. lib.4. ca.12. pl. ¶ Pro fiſtula aluearis apum, Naz. in Orat. ¶ Item foramen rotæ in quo vertitur axis, σύριγγες αἴω τροχῶν ἐπεπήδων, Euripid. fiſtulæ rotarum ſubſiliebant. ¶ Item fiſtula Plin. & Celſo, i. vlcus profundum & exedens, Dioſc. lib. 1. cap.69. & cap.115. & Galen. lib.2. ad Glauc. ¶ Σύριγξ etiam dicitur δουροδόκη, id eſt, locus vbi haſtæ reponuntur. ¶ Item cauerna, Ariſtot. de mund. πνεῦμα παρεξωσθὲν εἰς μυχοὺς σύριγγας γῆς, id eſt, ſpiritus qui aberrans inſinuarit in abſtruſos quoſdam terræ & cæcos meatꝰ. ¶ Σύριγξ de cauo ſpinæ dorſi quo medulla continetur, Poll. ¶ Σύριγγες etiam in pulmone, i. λεπταὶ ἀποφύσεις, ἀορταὶ καὶ βρόγχια dictæ, Eidem Poll.
Συρίζειν, fiſtula canere, Theocr. ¶ Item ſyriſſare, i. molliculum eſſe, Neutr. Abſol.
Συριηγενὲς ἅρμα, currus Syrius, Herodot.

Συρικτὴς

Συριϰτὴς, οῦ, ὁ, fiſtulator Ciceroni & Gellio.
Συρίσκ@-, ου, ὁ, vas viminium, Heſych.
Συριςὴς, ῦ, ὁ, grus mas, Heſych.
Συρισι, Syiacè.
Συρίττω, μ. ίξω, π. ιχα, ſibilo, exibilo, explodo, Ariſtoph. in Plut. ¶ Συρίττεσθαι, ſibilis exagitari, exibilari & explodi Cicer. Æſchin. in Cteſip. ὥς τε συρίττεσθαι διὰ τὴν ἀσχημοσύνην, vt exibilaretur propter deformitatem.
Σύρμα, ατος, τὸ, genus veſtis tragicorum, vel cauda ſiue tractus veſtis fœminarũ, Poll. ¶ Marcell. apud Dioſcor. lib. 5. cap. 77. adnotat σύρμα accipi pro purgamento & quaſi eo quod ſcopis verritur. ¶ Σύρματα, ſtramina, Ariſtot.
Συρμαία, ας, ἡ, genus herbæ cuius ſucco vtuntur Ægyptii aduerſus alui fluores, Comm. Ariſt. in Pace. Eſt autem genus Raphani, vt Poll. Diodor. & Plin. interpretantur.
Συρμαΐζειν, purgare potione ex aqua & zea, συρμαΐζουσι, purgant ſe, Herodot. ¶ Συρμαϊσμὸς, vel Συρμισμὸς, οῦ, ὁ, huiuſmodi purgatio.
Συρματὶς, quæ quiſquilias colligit, Heſych.
Συρματίτης κόπρος, ſtipularius fimus, Theophr. lib. 2. hiſt. plant. cap. 8, & lib. 7. cap. 5.
Συρμισμὸς, ſiue Συρμαία, moderata euacuatio, per ſedem facta ſiue per vomitum, Galen. lib. 2. de Artic.
Συρμιςὴρ, Heſyc. ξυλοπώλης, qui ligna diſtrahit.
Συρμὸς, οῦ, ὁ, tractus ſerpentis, Plutarc. in Anton. ¶ Phil. de mund. pro tractu fluctuantis vndæ poſuit. ¶ In Epigr. συρμὸς ἀνέμων.
Συρνένης, ης, ἡ, herba quædam apio ſimilis.
Σύρνια, ſtriges, aues inauſpicatæ.
Συροπέρδιξ, ὁ, nomen auis, apud Ælian.
Συροφοίνιξ, κος, Syrophœnix, Lucian.
Συρραγησόμενος, erupturus, Bud. in Epiſt. poſt.
Συρραδιουργεῖν, technas ſtruere.
Συρράδος, mixtus, adulterinus, μικτὸς, Heſych.
Σύρραξις, conflictus, συμβολὴ, σύναψις.
Συρράπτω, μ. άψω, π. αφα, conſuo, q. conſarcio, conſarcino Gell. Heſiod. δέρματα συρράπτειν.
Συρράττω, μ. άξω, confligo, Dat. Thucyd. ¶ Dicitur & de fluminibus cum impetu defluentibus, Diodor.
Σύρρευσις, colluuio, cõfluuiũ, collectio aquarum.
Συρρεφὴς, contectus.
Συρρέω, μ. εύσω, π. ευκα, confluo, Neutr. Abſol.
Συρρήγνυμι, μ. ήξω, π. ηχα, confringo, committo. συρρήγνυσθαι πόλεμον, bellum committi, Thuc.
Σύρρηξις νεφῶν, nubium fragor, Naz. in Orat.
Σύρριζος, cuius radices inter ſe ſerpunt.
Συρροὴ, ῆς, ἡ, materia quæ in vnum confluxit, cõgeſtus, profluuium & confluuium Gaz. apud Theophr. de hiſt. lib. & cap. 6. ¶ Item colluuies, congeries, Theophr. de hiſt. cap. vlt. l. 7, γῆς ἀμμώδης συρροή. ¶ Dicitur etiam Σύρροια, σύρρευσις, & Σύρρους.
Σύρσις, εως, ἡ, tractus, tractatio.
Σύρτης, ου, ὁ, frænum, χαλινὸς, Heſych.
Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis, locus arenoſus in mari.
Σύρφαξ, κος, vilis & abiecta multitudo, Ariſtoph. ¶ Itẽ συρφετώδης, ὀχλώδης, Lucian. & Phryn.
Συρφετὸς, οῦ, ὁ, ἄχυρον, Heſiod. palea, farrago. ¶ Item vilis plebecula, quaſi fæx plebis, Lucian. ¶ Item vilis ſermo: & ex vento ſordes collectæ, quiſquiliæ, Suid.
Συρφετώδης, ex vili materia compoſitus, Lucian. & Bud. in Annotat. in Pandectas.
Σύρφ@-, animalculum inſtar culicis, Heſych.
Σύρω, μ. ρῶ, π. υρκα, traho, Actiu. Accuſ. ¶ Item ſtringo, euagino, σύρειν πυκτίκα, in Epigram. ¶ Apud Heſych. σύρειν etiam τὸ συρίζειν ἢ συρίττειν. ¶ Σύρειν, Suid. τὸ τρέχειν, currere.
Σῦς, υὸς, ὁ καὶ ἡ, ſus, σῦς ἄγριος, Ariſtot.
Σύσκανα, τὰ συσσίτια, Heſych. conuiuia publica.
Συσκάπτω, ſimul fodio, terram accumulo, paſtino, confodio.
Συσκεδάω, diſsipo, diſpergo, διασκορπίζω, Ariſto.
Συσκεπάζω, contego.
Συσκευάζομαι, conuaſo, i. vaſa colligo, viaticor, cibariis neceſſariis ad viam & viatico me inſtruo & mecum porto, Xenoph. in 4. Pæd. καὶ σὺ μὲν, ἔφη, συσκευάζου, καὶ τὸν λόχον προπεμπτὸν ἄγε, collige vaſa, & ad viam accingere. Ibidem lib. 8. συνεσκευάζετο τὴν εἰς πέρσας πορείαν, profectionem ad Perſas inſtituit. ¶ Συσκευάζεσθαι, pro moliri, ſtruere, contechnari Plaut. adornare & captare, inſidiis aggredi, Herodian. ἑτέρα τὶς ἐπιβουλὴ κατὰ τὸ αὐτὸ συνεσκευάσθη, altera adornata inſtructáque coniuratio. ¶ Συσκευάζω, idem quod Συσκευάζομαι pro colligo in vnum faſciculum, vel in vnam ſarcinam connecto, Demoſth. περὶ παραπρ. ¶ Pro compilare, i. conuaſare, Exod. 3. καὶ συσκευάσετε τοὺς Αἰγυπτίους, & compilabitis Ægyptum.
Συσκευασία, apparatus, Xen. Pæd. 4. & Plutarc. ¶ Itẽ molitio & machinatio, inſidiarũ q. ſtructio.
Συσκευαςὴς, οῦ, ὁ, concinnator.
Συσκευασμένως, confertim, ſimul: à συσκευάζω.
Συσκευὴ, ῆς, ἡ, ſubornatio, molitio fraudulenta, inſidiarúmque q. adornatio, Herodian.
Συσκηνία, ἡ, συνοικία, Suid. cohabitatio.
Συσκήνιον, ſodalitas.
Σύσκηνος, ου, ὁ, domeſticus, contubernalis, Xen.
Συσκηνῶν, in eodem morans tentorio.
Συσκιάζω, obſcuro, obnubo, vmbra occulo, obumbro, Accuſ. Heſiod.
Συσκίασις, q. obumbratio.
Συσκιασμὸς, vmbraculum.
Σύσκιος, ου, ὁ, vmbroſus, opacus, δασὺς, Suid.
Συσκοτάζω, obnubilo, contenebreſco, Thucyd.
Συσπάζω, contraho.
Συσπαράττω, μ. άξω, π. αχα, concerpo.
Σύσπασις, εως, ἡ, conuulſio.
Συσπαςὸν, pugio.
Συσπάω, conuello, contraho, attraho.
Συσπειρᾶν, in ſpiram cõtrahere, conſpirare Plin. ¶ Pro conglomerare, Ioſeph. lib. 9. Iud.
Συσπένδω, ſimul libo, Demoſth. & Æſchin.

Συσπουδάζω σοι, tibi ſtudeo, à te ſto, Ariſtoph.
Συσαρκία καὶ ἐυχυλία, carnis & ſucci bonitas, Theophr.lib.1.de Cauſ. plant.
Συσάρκωσις, εως, ἡ, Galen.lib. 2. κατὰ τόπους, concarnatio, carnis concretio.
Συσεισμὸς, concuſsio, Nazanz.in Orat.
Συσείω, μ. είσω, π. εικα, concutio, Accuſ.Naz.
Συσημαίνεσθαι, conſignare, τὸ κατασφραγίσασθαι.
Σύσσημον, ου, τὸ, ſignum, σύσσημον δεδώκει, Marc. 14. ¶ Σύσσημα etiam conſignatio Quintil.
Σύσσημος, ου, ὁ, conſignificans.
Συσσήπω, q. computrefacio, macero.
Συσσιτεῖν, cõuiuere, vnà cibum capere, συσσιτεῖν μετ' ἀλλήλων, Ariſtot.lib.6.Polit.
Συσσιτία, ας, ἡ, ſodalitas.
Συσσίτιον, ου, τὸ, locus conuiuii. ¶ Συσσίτια, ſodalitates, conuiuia publica, Plut.in Lycurgo.
Συσσιτοποιέω, q. compinſo, Dioſcor.lib.6.cap.1.
Σύσσιτος, ου, ὁ, ſodalis, conuictor, ξύσσιτος Atticè.
Συσσιτοῦνται ἀλλήλοις, inuicem conuiuantur.
Συσσιτῶν, ſimul veſcens, conſodalis, Æſchin.
Συσσώζειν, conſeruare, Eurip.& Plat.de Leg.
Συσσωματοποιέω, μ. ήσω, vnum corpus efficio, concorporo Plin. corroboro, Ariſt. de mund.
Σύσσωμος, ὁ καὶ ἡ, eiuſdem corporis, Epheſ.3.
Συσσωρεύω, μ. εύσω, congero, coaceruo, Accuſ.
Συστάδην, cominus, συστάδην μάχη, ſtataria pugna. συστάδην καὶ συσταδὸν μάχεσθαι, cominus pugnare, Thucydid.
Συσταθεὶς, concretus, conſtitutus, συσταθεὶς τῷ βασιλεῖ, commendatus regi, 2. Machab. 4.
Συσταθμία, ἡ, æqualitas ponderis.
Σύσταθμος, æqualis pondere, æquilibris, Hipp.
Συσταλεὶς, addenſatus, Ariſtoph.
Συσταλτικὸς, corripiens, vim habens cõtrahẽdi.
Συστασιάζω, ſeditionem concito.
Συστασιασταὶ, οἱ, ſeditionis authores, Marci 15.
Σύστασις, εως, ἡ, conſiſtentia, σύστασις τοῦ ὕδατος, Theophr. ¶ Pro colloquio & cõgreſſu, Plut. in Themiſtocle, τῷ Θεμιστοκλεῖ τὴν πρὸς βασιλέα ἔντευξιν καὶ σύστασιν γενέσθαι, i. Themiſtocli cum rege congreſſum & colloquium fuiſſe. ¶ Cœtus, conuentus populi, congeries & coaceruatio, Xenoph.in Hipparch. περὶ σύστασιν ἀνθρώπων, in hominum cœtu & conuentu. ¶ Coitio, coniuratio, conſpiratio. ἐπιβουλὴ καὶ σύστασις ἀνδρῶν, inſidiæ & conſpiratio virorum, Plutarc.in Numa. ¶ Item conſtitutio, compoſitio, conſtructio, ſtatus, Plat. πολιτ. οὐδ' ἡ τοιαύτη σύστασις τὸν ἅπαντα μενεῖ χρόνον, neque talis conſtitutio ſempiterna eſt futura. ¶ Confirmatio, aſſertio, probatio: Vnde συστατικὰ νοήματα Hermog. ¶ Commendatio, conciliatio & ad concordiam reductio, Iſocrat.in Paragr. ¶ Affectus, amor & ſtudium erga aliquem, Polyb. ὁ δὲ οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς καρχηδονίους, πατρικὴν ἔχων σύστασιν, erga eos patriè affectus erat. ¶ Item de contracto exercitu & apparatu bellico, Plut.in Publ. μεγάλη γὰρ ἐφαίνετο κατασκευὴ τῶν πολεμίων καὶ συστάσεως. ¶ Σύστασις in Appẽd. de vocabulis militi exponitur pro numero militũ 32. turma. ¶ Σύστασις etiam de conflictu & congreſſu armorum, i. ſtataria pugna, Herodian. μὴ φέροντες τὴν ἐν συστάσει μάχην. ¶ Item tolerantia, ſuſtẽtatio, ὑπομονὴ, Ariſt.5.de Anima, διὰ τὸ κάμνειν τῇ συστάσει, quia feſſus ſuſtinere nequeat.
Συστατέω, commendo, probo, συνίστημι.
Συστάται, trabes fulcientes ædificii faſtigium, Homeri Interpr. Iliad. ψ.
Συστατικὸς, οῦ, commendatitius, qui facit vt res conſiſtat, συστατικὴ ἐπιστολὴ, Bud.in Epiſt.
Συσταυρούμενοι, vnà crucifixus, Naz.in Orat.
Συσταυρωθεὶς, idem.
Συστεγάζω, μ. άσω, contego.
Συστέλλομαι, contrahor, συστέλλου σεαυτὴν, ſuccinge teipſam, Ariſtop. ¶ Quum ad animum refertur, mœſtus ſum, animo cõtrahor, Syneſ.
Συστελλόμενον, ου, τὸ, diminutum.
Συστέλλω, μ. ελῶ, π. αλκα, contraho, συνάγω, coerceo inſolentem, & ad moderationem redigo, Iſocrat. de Pace, τοὺς μὲν ἄλλους αἱ συμφοραὶ συστέλλουσι, καὶ ποιοῦσι σωφρονεστέρους.
Συστενάζω, ſimul gemo, congemiſco.
Σύστενον, ου, τὸ, anguſtum, veſtis ſordida & piloſa, apud Antimach.
Συστενοχωρούμεθα, coarctamus anguſtiis.
Σύστημα, ατος, τὸ, globus, congregatio, Ariſt.de mundo, κόσμος ἐστὶ σύστημα ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ τῶν ἐν τούτοις περιεχομένων φύσεων, i. conſtitutio, vel compages coagmentata ex cælo, terra, &c. ¶ Σύστημα etiam de militibus, i. copiæ, exercitus, militum manus, turma, Polyb.li.2. ¶ Σύστημα pro quauis collecta multitudine & cœtu etiam ſumitur: Itaque Idem Polyb. regia armenta dixit, συστήματα βασιλικὰ τῶν ἱπποφορβιῶν. ¶ Et apud Muſicos συστήματα principales partes vocantur. hæc autem ipſa conſtant ex certo tractu pronuntiationis quæ dicuntur διαστήματα τῶν διαστημάτων. Porro ipſorum partes ſunt φθόγγοι, qui à nobis ſoni vocantur. hi autem ſoni, prima ſunt fundamenta cantus, vt ſcribit Chalcidius. Boethius συστήματα, conſtitutiones vocat.
Συστηματικὸς, collectiuus, περιληπτικὸς, Gaz.lib.2.
Συστῆσαι, confirmare, coniungere, cõparaſſe, Herodot.
Συστήσασθαι, conſtituiſſe.
Συστοιχία, ας, ἡ, ordo. ¶ Propriè ordinis & ſortis ſociabilitas, affinitas, & naturæ cognatio.
Σύστοιχοι, οἱ, ii qui ſunt eiuſdem ſortis & ordinis, & qui eandem ſeriem efficiunt, cõiugati vel coniuges. ¶ Σύστοιχα, quæ affinia ſunt inter ſe, vt aqua & terra, ignis & aer quæ vna qualitate conueniunt, Ariſt.lib.1. περὶ γενέσ. καὶ φθορᾶς, & Theophr.li.6.de Cauſ. ¶ Σύστοιχα item quæ ab eodem capite & genere manant, deducta atque deriuata, Ariſtot.2.Topic.
Συστοιχία, ας, ἡ, militum diſpoſita in longũ ſeries velut pendens cathena. Inde tranſlatè pro quauis ſerie ſiue ordine rerum: pro cognatione naturę

ne naturæ atque conuenientia, Philopon.
Συστίχως κεῖσθαι, in eadem ſerie locatum eſſe.
Συστοιχεῖν, in eadem eſſe ſerie, reſpōdere, Polyb.
Συστολὴ, ῆς, ἡ, contractio. Stoicis Λύπη δὲ συστολὴ ἄλογος: vnde Cicer. ait Tuſcul. 4, Ægritudo ſit animi aduerſante ratione contractio. ¶ Συστολὴ, refuga cautio, & auerſio quaſi repreſsio & correptio dicatur. ¶ Item Syſtole figura.
Συστολίζω, ſimul orno, in Epigram.
Σύστομον, τὸ, genus oſculi compreſſo ore, Poll.
Σύστομος, ου, ὁ, qui eſt ore ſenſim compreſſo & cōtracto, Ariſtot. lib. 3. de Partib.
Συστομόω, μ. ώσω, ſimul in fauces cōtraho, Ariſt.
Συστομώτερος, qui eſt ore compreſsiori, taciturnior: Vnde & comminatio indicendi ſilentii, συστομώτερόν σκάφης ποιήσω σε, Suid.
Συστρατεύομαι, & Συστρατεύω, vnà proficiſcor in militiā, comitor, ſimul milito, Dat. Thucyd.
Συστρατηγεῖν, præturæ collegam eſſe.
Συστράτηγος, ου, ὁ, collega imperii militaris, Thuc.
Συστρατιώτης, ου, ὁ, commilito.
Σύστρεμμα, ατος, τὸ, q. conuolutio & globus. ¶ Eſt etiam verbum caſtrenſe, & ſignificat numerū certum militum, vt mille, i. χιλιάδες δύο. ¶ Significat etiam agmen militum compoſito ordine progredientium, Polyb.
Συστρεμμάτιον ὕδατος, vortex, Ariſtot.
Συστρεπτικὸν, τὸ, quod cogit & condenſat.
Συστρέφομαι, contorqueor, conuoluor, contrahor, conglobor, condenſor, Galen. l. 5 κατὰ τόπ. συνεστραμμένη ἀμόργη, amurca per coctura inſpiſſata. ¶ Συστρέφεσθαι, agminatim cogi ad impreſsionem faciendam in hoſtes. Xenop. Ἑλλην. lib. 6, οἱ δὲ Θηβαῖοι οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων συνεστραμμένοι ἦσαν, i. non minus denſa erat acies, quàm vt introrſus quinquageni eſſent parmati. ¶ Συστρέφεσθαι etiam eſt, quod Liuius vocat orbem voluere. ¶ Συστρέφεσθαι καὶ συστρέφειν, coniurare, conſpirare coitione facta. συστραφῆναι τῶν δυνατῶν, primores coiiſſe, Plutarch. in Romulo.
Συστρέφω, contorqueo, conuoluo in faſcem, Act. 28, συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων πλῆθος, faſcem autem virgultorum conuoluente Paulo. ¶ Item vibro, Plat. in Protag. ἐνέβαλε ῥῆμα βραχὺ καὶ συνεστραμμένον, ὥς περ δεινὸς ἀκοντιστής. ſicut apud Cicer. incitata & vibrans oratio, aut contorta ſententia. ¶ Συστρέφειν, factioſam cateruā cogere, Æſchin. περὶ παραπρ. οὗτοι νυνὶ ἐπ' ἐμὲ συστραφέντες ἥκουσι, quaſi agmine facto, & coitione facta in necem meam. συστρέφειν ἑαυτὸν, ſeſe colligere, Plat. lib. 1. de Rep. ¶ Συστρέφω, contraho in compendium, Halicarn. de Proœm. ¶ Συστρέφω, addenſo, infercio, conglobo, coaceruo, Eidē de Lyſia. ¶ Συστρέφειν Paſsiuè, denſari, coire, Dioſc. lib. 1. ca. 94, συστρέφειν μέλλει ἡ ῥητίνη. ¶ Συστρέψαι τὸ σῶμα, corpus contrahere & colligere, συστεῖλαι καὶ συγκάμψαι, Polluci.
Συστρογγύλω, conglobo, corrotundo, συσφαιρόω.
Συστρὸς, circulo circundatus & concluſus, Etym.
Συστροφὴ, ῆς, ἡ, q. conuolutio, conuerſio Cic. verſatio Senec. Demetr. in lib. de elocutione, συστροφὴ λόγου, orationis conuerſio, & contorſio Cicer. ¶ Συστροφὴ, item vitium in arboribus cū ſe conuoluêre venæ, velútque nodum efficit collecta & contorta materia, Theophr. hiſt. plant. lib. 5. cap. 3. Inde in corporibus humanis huiuſmodi collectiones nodíque συστροφαὶ dicuntur, Dioſcor. lib. 5. cap. 127. συστροφαὶ νεύρων, i. neruorum nodi & concretiones. ¶ Συστροφαὶ etiam à conuerſione viarum, dicuntur compita apud Halicarn. lib. 6. hiſt. ¶ Συστροφὴ inde, ꝓ multitudine quæ in cōpitis per circulos & ſtationes coit & conſiſtit, coitio, Act. 19.
Σύστυλος, ου, ὁ, eſt in quo duarum columnarum craſsitudo in intercolumnio poterit collocari, & ſpirarum plinthides æquè magnæ ſint eo ſpatio, quod fuerit inter duas plinthidas, Vitruu. lib. 1. cap. 2.
Συσφαιροῦσθαι, conglobari, corrotundari Senec.
Συσφαιριστὴς, οῦ, ὁ, colluſor in ludo pilæ, Suid.
Συσφίγγω, conſtringo, ſuccingo, 3. Reg. 8.
Συσχεθῇ, cohibeatur, ceſſet, cap. 24. lib. 2. Reg.
Συσχηματίζομαι, conformor, me accommodo, συσχηματίζομαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, Rom. 12.
Συσχολάζειν, ſimul otiari, colludere, Plut. in Lyc.
Συσχολάζων, ὁ, condiſcipulus.
Συσχολαστὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus, apud Strab.
Συταίσω, ſupplico, ἱκετεύω.
Συφαιὸς, οῦ, ὁ, ſubulcus, χοιροβοσκὸς, Heſych.
Συφακίζειν, vindemiare, ὀπωρίζειν: Nam σύφαξ muſtum eſt, γλυκὺς Heſych.
Σύφαρ, exuuium ſerpentis, pellis leberis, ficus corrugata: & ſenectus: valde ſenex, Lycoph. ¶ Siculi etiam σύφαρ vocant τὴν γραῦν, rugoſam nubeculā quæ lacti ſuperſtat, Nicand.
Συφεὸς, οῦ, ὁ, συῶν εὐνὴ, hara porcorum, Odyſſ. ξ. ¶ Συφεὼν, ῶνος, ὁ, & Συφὸς, idem, Agathiæ.
Συφορβία, grex porcorum.
Συφορβὸς, ου, ὁ, ſubulcus, χοιροβοσκὸς, συβώτης.
Συχνὰ, & Συχνάκις, ſæpenumero, multoties.
Συχνὸν, multum, Aduerb. apud Ariſtot.
Συχνὸς, οῦ, ὁ, denſus, multus, permultus, frequens. συχνὸν τοῦ βίου, vitæ bona pars, Plat. in Epiſt. οὐσία συχνὴ, cenſus copioſus, Ariſtoph. πλ. ¶ Συχνῶς, crebrò, aſsiduè, frequenter.
Σύω, i. σεύω, moueo. vnde ἔσσυτο.
Συώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſuillus, porcinis moribus, ſordidꝰ, ἀμαθής. ¶ Dicitur etiam ὑώδης ꝓ eodē.
Σφάγανον, ου, τὸ, enſis, φάσγανον. à verbo σφάττω.
Σφαγεῖον, & σφάγιον, vas in quod pecudis iugulatæ ſanguis excipitur, αἱμοδόχον ἀγγεῖον.
Σφαγεὺς, έως, ὁ, iugulator: gladius Soph. in Aiace.
Σφαγὴ, ῆς, ἡ, σφάγιον, iugulū. σφαγὴν προτείνων, iugulum protendens, Plut. in Galba. ¶ Itē iugulatio, cædes, mactatio, σφαγὰς ἐποίησε, cædes fecit, Demoſth.
Σφαγία, dies ſacrificii, ἡ τῆς ἱερουργίας ἡμέρα, Heſych. ¶ Σφαγῆναι, iugulari.

Σφωνίσκος,ου,ὁ,cuneolus,Hippocr.¶Item linamẽtum ad cuneoli ſimilitudinem intortum, Ægin.lib.6.ca.4. Σφωνικίσκοι ſiue σφηνίσκοι apud Nicomach. Geometricæ figuræ ſolidæ à cunei & veſpæ ſimilitudine.
Σφηνοειδής,ὁ καὶ ἡ,cuneiformis, cuſpidatim déſ°.
Σφηνοπώγων,ωνος,cui diffiſſa velut cuneo barba eſt & biſulca,Lucian.
Σφηνοῦμαι,impingor,inculcor,Dioſc.lib.5. c.13.
Σφηνόω,cuneo Plin.conſtipo, obturo, obſtruo, obſero,infarcio.σφήνου,obſera,claude,Epig.
Σφήνωσις,εως,ἡ,q.conſtipatio adacto cuneo.
Σφὴξ,κὸς,ὁ, veſpa vel crabro,fucus,in Epigr.
Σφήτιος,acer vel acris. Vnde οἶνος σφήτιος, & ὄξος σφήτιον,Ariſt. Plut.pro aceto acerrimo.
Σφηττὸς,δῆμος ἀκαμαντίδος φυλῆς.
Σφὶ,pro σφίσιν,αὐτοῖς,ipſis,Odyſſ.ξ.
Σφίγγω,μ.ίγξω,π.ιγχα, ſtringo, adſtringo,conſtringo,complector,arceo,cogo,Acti. Accuſ.
Σφιγκτὴρ,ῆρος,ὁ,podicis muſculus,στεφάνη, Poll. ¶Et podex,anus.¶Item veſtis genus.
Σφὶγξ,γγὸς,ἡ,ſphinx,animal portentoſum hominis ſpecie, Thebanum monſtrum,quòd ænigmatis implicaret & iugularet captos,Heſi.
Σφίκτης,ου,ὁ,cinædus,mollis.
Σφίκας,genus auis.
Σφὶν,illis,αὐτοῖς,ipſis,pro σφίσι,Ionicè, Iliad.β.
Σφίσι & σφίσιν, ſibi ipſis,in reciprocatione,Xen. τοῦ κρίτωνος ἐδέοντο καὶ σφίσι παρέχειν φύλακα, Critonem precabantur vt ſibi daret cuſtodē.
Σφιτηθλῶσαι,conditam eſſe legem.
Σφόγγος pro σπόγγος in Timæo Platonis.
Σφογγώδης,ſpongioſus,Dioſcor.lib.4.cap.267.
Σφόδρα, valdè,nimiū,impenſè,impēdiò.σφόδρα λεγόμενα,quæ paſsim dicuntur, Plat.de Leg.
Σφοδρὰ,ᾶς,ἡ,vehemens.
Σφοδρεκαμὸς,οῦ,ὁ,valde laborans.
Σφοδρὸς,οῦ,ὁ, vehemens, validus, vegetus,violentus,moleſtus,truculentus,acer,acerbus.
Σφοδρότερον,vehementius. Σφοδρότερος,acrior.
Σφοδρότης,ητος,ἡ,vehementia,acrimonia, velocitas,intentio,Plat.de Leg.
Σφοδρυνόμαι,& Σφοδρυνω,pro vehemēs euado.
Σφονδύλη,ης,ἡ,ſiue σπονδύλη,inſectum odore tetrum atque de blattarū genere, Ariſt. in Pace,ὡς ἡ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ.
Σφονδύλιον,ου,τὸ,vide Σπονδύλιον.
Σφονδύλιος,ου,ὁ,verticulum membrorum. ¶Itē calculus ſuffragiorum.
Σφονδυλοδινήτῳ νήματι,in Epigr. filo quod verticulo ad filum appenſo torquetur.
Σφόνδυλος,ου,ὁ,& Fœmin.genere apud Nicād.
Σφὸς,οῦ,ὁ,ſuus,Doricè pro σφέτερος,i. ἴδιος,ὀδ.ξ.
Σφραγίδιον, ſigillum Poll.¶Σφραγιδονυχαργοκομήτας,Ariſtop.in Neb.homines voluptuarii, qui comam nutriunt, & vngues expoliunt, vel digitos ad vngues vſque annulis onerāt.
Σφραγιδοφυλάκιον, annuli pars in qua gemma ſedet.¶Dicitur item πύελος,& πυελὶς,σφενδόνη,funda & pala annuli.

Σφραγίζομαι, ſigno,obſigno,& cōſigno, Rom. 15,σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν καρπὸν τοῦτον,cùm ipſis hunc liberalitatis fructū conſignauero. ¶Σφραγίζεσθαι, Paſsiuè,ſignari,obſignatūeſſe.
Σφραγίζω,μ.ίσω,π.ικα, ſigno,ſigillo inſignio, conſigno,confirmo , Ioann. 3.ἐσφράγισεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθής ἐστι, obſignauit & approbauit quòd Deus verax ſit. σφράγισον τὸ ἀργύριον, confla pecuniam,cap.22.lib.4.Reg.
Σφραγὶς,ῖδος,ἡ, ſigillum, ſignum,annulus quo ſigilla imprimuntur,ſignatorius annulus ſeu gemma:Latinè pala apud Cic.σφραγῖδα ἐπιβάλλειν αὐτοῖς ἐπὶ τὴν κοιλίαν, Ariſtophan. ſigillum imprimere. ¶Σφραγὶς videtur pro baltheo accipi apud Lucian.¶Σφραγὶς pro ſymbolo & nota impreſſa Herodot. ¶Item terra Lemnia,quia obſignatur etiam nunc : terra ſigillata, Dioſc.lib.6.cap.1.
Σφράγισμα,ατος,τὸ,ſigillum impreſſum,Eurip.
Σφραγιτίδες,nymphæ,Plut.in Ariſtot.
Σφραιαὶ,αἱ,minæ,iræ,ἀπειλαὶ,ὀργαὶ,Heſych.
Σφριγανὸς,οῦ,ὁ,maturus,vehemens,robuſtus, florens,vigens,Etymol.
Σφριγάω & Σφριγῶ, μ. ήσω,π.ηκα, propriè eſt plenitudine & copia diſtendor. Hinc οὔθατα σφριγῶντα, vbera lacte turgida & diſtenta, Poll.¶Σφριγᾶν tranſlatè de animo, vt tumere & turgere apud Latinos, Æſchyl.in Prometh.¶Item creſcere,augeri , bene habitum eſſe ac vigere, valere, Ariſt.νεφ. ὁ σωματι γὰρ καὶ σφριγᾷ,i.floret ac viget. ¶Σφριγῶ etiam metaphoricè pro laſciuio , & intemperanter me gero:quod Polit.vitulare tranſtulit.
Σφυγμὴ,ῆς,ἡ,motus incompoſitus & inordinatus,arteriarum pulſus,Galen.de Pulſib.
Σφυγμὸς,οῦ,ὁ,pulſus arteriarum,percuſſus Plin. Σφυγμοῦ κινήσεις,Gal.l.1.ad Glauc.¶Pulſum & tremorē etiā terræ tribuit Ariſt.in Meteor.
Σφυδῶν,fortis,durus,robuſtus.
Σφύζω,μ.ύξω,π.υχα,ſalio,pulſo vt arteriæ, σφύζουσιν οἱ κρόταφοι, Galen. lib.1.ad Glauc.exiliunt tempora & palpitant.
Σφύξις,pulſus,σφυγμός.
Σφῦρα,ας,ἡ,malleus quo occantur glebæ . ¶Et malleus inſtrumentum fabrile,ῥαιστὴρ, Odyſ. γ.¶Sic etiam dicitur piſcis genus.
Σφύραινα,ἡ,piſcis quem Attici κέστραν teſte Poll. vocant.κέστραν etiam Dorion apud Athen.ζ.
Σφυρὰς,άδος,ἡ,capræ ſtercus aut ouis , Comm. Ariſtoph.in Pace,& Ariſtot.lib.7.Anim.
Σφυρήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, fabricatus malleo, malleo duct°, ſolidus,Memnoni in hiſt. ¶Apud Diodor. Sicul. videtur eſſe τὸ Σφυρήλατον poſitū pro loculis,feretro vel conditorio.
Σφυρήματα,ferramenta,Heſych.
Σφύριον,malleolus,fabrile inſtrumentū,Theop.
Σφυροκόπος χαλκεὺς,q.malleator faber,Geneſ.4.
Σφυρὸν,οῦ,τὸ,pedis malleolus,Ariſt.in Acharn. ¶Σφυρὸν tranſlatè de ima parte montis & radicibus,i.πρόποσι,in Epigr.

Σφύρωσις,

Σφύρωσις, Heſy. διάρρωσις, ἡ ἐν κύκλῳ τὰ πλήματα.
Σφυρωτὴρ, Geneſ. 14. corrigia.
Σφὼ, vos, Nominat. & Accuſ. caſu.
Σφωὲ, & σφὲ, ſe, ipſos, in Accuſ. Iliad. ά.
Σφῶϊν, ipſis, vobis, pro σφίν, Iliad. ά.
Σφωΐτερος, veſter, Iliad. ά. ¶ Poetæ pro tuus & ſuus, i. ἴδιος vtuntur, 1. Argon. σκῆπτρον ἐπίφεπον, ἑρμείαο σφωϊτέροιο τοκῆος, i. ἑαυτοῦ, ſui.
Σφῶν, ſuorum, i. ἑαυτῶν. ἀπὸ τῆ ἀνδραποδισμοῦ σφῶν αὐτῶν, ex captiuitate ſuorum, Thucyd. ¶ Σφῶν τοκήων, Homer. in Odyſſ. veſtrorum parentum.

Σ X

Σχάδονες, faui fucorum, ſoboles apum.
Σχαδίζω, lacto, Etym. inferius σχαλίζειν ſcribitur.
Σχαδὼν, animal carens alis & pedibus. ¶ Item iactus quidam teſſerarum. ¶ Σχαδόνες, τὰ ἔγγονα μελισσῶν, Poll. nymphæ Plin. apum ſoboles, Gaz. ex Ariſtot. lib. 5. Animal. ✕
Σχάζω, tenorem inſtituti vel moris abrumpo, & ſoluo, deſinóque, Ariſtoph. νεφ. σχασάμενος τῆς ἱππικῆς, deſinens iam equorum ſtudium, & abrumpens. ¶ Item retraho, reduco, ſupprimo, Xenoph. de canib. σχάσασαι τὴν οὐρὰν, καὶ σφηκώσασαι διατρέχουσιν, reducẽtes caudam, atque inter crura condentes & continentes diſcurrunt. ¶ Item ſiſto, inhibeo, Pindar. κώπην σχάσας, i. inhibens, καταπαύσας. ¶ Item ſcarifico. quod & aliquando pro venam ſecare ſumitur, Arrian.
Σχαλιδῶσαι, & ἀποσχαλιδῶσαι, plagas erigere, & furcis venaticis fulcire, Xenoph.
Σχαλίζειν, lactare. ſuperiùs ſcribitur σχαδίζειν.
Σχάσαι, ſubito impulſu artus in priſtinum ſtatũ reponere, Galen. de Articulis.
Σχᾶσθαι, τὸ χαλᾶσθαι, apud Hippocr. remitti.
Σχάσις, εως, ἡ, ſacrificatio Colum. ἀπὸ τῆ σχάζω, Theophr. de hiſt. lib. 4. cap. 3.
Σχάω, σχῶ, ſcarifico, Ariſtoph. Interpr. ¶ Σχᾶν eſt etiam τὸ χαλᾶν, demittere, relaxare, Hippoc.
Σχαστηρία, ας, ἡ, funis vel trochlæa, vel aliud quo organum ducitur, i. quo intentum laxatur, vel erectum demittitur, Ariſtot. de mũd. ¶ Item funis in carceribus, qui curſores diſpeſcebat, quòd eo concidente prouolarent omnes, Galen. 2. de Articulis.
Σχαστήριον, ου, τὸ, pugio, vel ſcalpellus veterinarii ad pertundendum & tranſſuendũ, in Hippiat.
Σχατόγηρος, ου, ὁ, decrepitus.
Σχεδιάζω, τὸ σχεδιάζω, ex tempore quid facio.
Σχεδάριον, libellus, pugillaris, ſcedula, Suid.
Σχέδη, ης, ἡ, tabella ſiue pagella phylliracea, i. tiliacea, qua pro chartis vti ſolebant.
Σχέδην, pedetẽtim, ſenſim, compoſito gradu, Athen. ἐπ' ἄκρων ἐβάδιζε ποδῶν ἐν τῇ πόλει σχέδην.
Σχεδία, ας, ἡ, ſchedia Vlpiano, ratis tumultuariæ & ſubitariæ operæ, vel tumultuarius pons, Suid. & Didym. ¶ Item pugio, aut telũ, quòd fit ad manum, σχέδιον.
Σχεδιάζω, μ. άσω, π. ακα, tumultuario & ſubitario opere aliquid facio, ex tempore, immediatè & inſubidè Gell. Hermog. σχάσαντες γὰρ πάντες ὑποκρίνονται σχεδιάζειν, quanquam enim ſcriptas orationes habent, tamen videri volunt ex tempore dicere.
Σχεδιὰς, άδος, anchuſa, apud Hippocr.
Σχεδίασμα, opus ex tẽpore factũ, Cic. ad Attic.
Σχεδίη, eadem quæ σχεδία.
Σχεδίην, propè, ferè, σχέδην.
Σχέδιον, telũ, haſta qua cominus pugnatur. ¶ Τὸ σχέδιον, tumultuarium opus & ſubitarium, extemporale, Hermog.
Σχέδιος, ου, ὁ, ſimplex, inelaboratus, extemporalis, ſubitarius. & σχέδιον πότον pro muſto, i. vino rudi & ex tempore facto, in Epigr.
Σχεδόθεν, de proximo, propè, Odyſſ. ό.
Σχεδὸν, & Σχεδόν τι, ferè, fermè, penè, Plat. in Apolog. σχεδόν τι ἐστι ταῦτα, hæc ferè ſunt. ¶ Item propè, cominus, Dat. Heſiod. οἳ δή σφι σχεδόν εἰσι, qui ſibi propinqui ſunt. Laſcar. Genit. adiungit. ¶ Item fortaſſe, Sophocl. in Electra. ¶ Interdum ſignificat circiter, Plat. Epiſt. 7, εἰς συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν τὰ ἔτη τετταράκοντα γεγονὼς, annum agens circiter quadrageſimum. ✕ Vide Interpre[tem] Theocriti in [...] primi Idyllii
Σχέδος, ſcheda.
Σχεδρὸς, ῦ, ὁ, patiens, laborioſus.
Σχέθω, detineo, teneo, habeo, cohibeo, inhibeo, coerceo, reprimo, Odyſſ. ξ, νόον σχέθε τόν δ' ἐνὶ θυμῷ, in animo mentem & cogitationem habuit. ¶ Additur etiam Genit. Eidem Hom. σχέθε δ' ὄσσε γόοιο, temperauit oculos luctu. ¶ Itẽ Dat. cum ἐπὶ, Iliad. ά, ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν, i. εἶχεν, ἔθηκε, poſuit & tenuit.
Σχελίδες, αἱ, laterum carnes & pulpæ, Ariſt. ἱππ.
Σχελὶς, anchuſa.
Σχέλινος, Heſych. ſilueſtris cypariſſus.
Σχελωνάζω, μ. άσω, nugor, φλυαρῶ, Heſych.
Σχέμα, pro σχῆμα. Σχέμεν, pro σχεῖν, Homer.
Σχενδύλη, ης, ἡ, inſtrumentum quoddam fabri. Vnde apud Heſych. σχενδυλόληπτοι.
Σχενόω, μ. ώσω, π. ωκα, macero, Activ. Accuſ.
Σχέραφος, ου, ὁ, conuitium, λοιδορία, Heſych.
Σχερία, inſula Phæacum: tonſura, Heſych.
Σχερὸς, littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, Heſych.
Σχὲς, mane, ſiſte greſſum, habe, Sophocl.
Σχέσθε βίας, à vi ſuperſedere, παύσασθε. μηνέλεῳ σχέσθε χέρας, à Menelao prohibere man⁹, Eurip.
Σχέσις, εως, ἡ, habitus imperfectus, quique non contumax ſed ſolutu facilis exiſtit, Galen. li. 2. τῶν κτ' τόπ. ¶ Σχέσις etiam dicitur rerum inter ſe comparatarum affectio quæ indicat quid habeant vna cum altera conuenientiæ: relatio, habitus, Nazanz. in Orat. ¶ Σχέσις, retentio, ἐποχὴ Heſych. κατάστασις, συγγένεια, φιλία. ¶ Scheſis, figura (inquit Rufin.) Latinè affectio, qua aduerſariorum affectum quẽlibet fingimus, cui reſpondeamus.
Σχετικὸς, affectus, benéque animatus erga aliquem. ¶ Σχετικῶς, ſtudioſe, οἰκειωτικῶς, Heſyc.

Σχετλιάζω, μ. άσω, π. ακα, lamentor, quirito, & quiritor, indignor, Ariſtoph. οὐ δεῖ σχετλιάζειν καὶ βοᾶν. ¶Item miſereor, ταῦτα πρὸς ἕκαστον ἰδίᾳ καὶ κοινῇ πολλάκις ἐν τῷ δήμῳ σχετλιάζοντες, hæc ad ſingulos priuatim & publicè apud populum miſerantes, Plutarc. in Camillo.

Σχετλιασμὸς, οῦ, ὁ, quiritatio, indignatio, miſeratio, Thucyd. Valla querelam.

Σχετλιαστικὸς, οῦ, ὁ, miſerabilis, indignabundus.

Σχέτλιος, ου, ὁ, miſer, miſerabilis, lamentabilis, impius, qui poteſt aliis inferre malum, iniquus, grauis & moleſtus, rigidus, σχέτλιος νέστωρ, durus & irrequietus, Homer. ὦ σχέτλιε ἀνδρῶν, ô hominum miſerrime, Ariſtoph. ¶Σχέτλιος, indignus, Eidem in Plut. οὐ γὰρ σχέτλια πέπονθα νυνὶ πράγματα; nónne res mihi acciderunt indignæ & miſerabiles?

Σχέω, μ. σχήσω, π. ἔσχηκα, habeo, teneo, detineo, tolero, abſtineo, phibeo, cohibeo, reprimo, σχέω χάριν τῷ θεῷ, Deo habeo gratiam, Iſocr. Demoſthen. σχήσουσιν ἐχθρούς, inimici erunt. σχήσων τὴν βασιλείαν, regno potiturus, Herodot. ¶Σχήσομαί σου, abs te abſtinebo, Ariſtoph. ¶Σχήσειν, appulſurũ eſſe, σχήσων τῇ πελοποννήσῳ, Thucy. applicaturus ad Peloponneſum.

Σχῆμα, τος, τὸ, forma, figura, perſona, ſpecies atque habitus, vultus, Xenoph. Pæd. lib. 5, ἐν ταπεινῷ σχήματι ἑστηκέναι, eſſe in humili habitu. ¶Item ornatus & cultus, veſtitus & habitus, Ariſtoph. in Veſp. ¶Item dignitas atque amplitudo, Baſil. Candidiano, ὅς γε οὐδ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ σχήματος ἐπιστέλλεις, ad nos ſcribis nulla habita dignitatis tuæ ratione. ¶Item prętextus, color & ſpecies, Plutarch. in Galba, ἀρνήσεως σχῆμα τὴν ἀναβολὴν εἶναι φάσκοντες, dicentes dilationem, negationis eſſe prætextũ ac ſpeciem. ¶Σχῆμα vocat Theophilus in Inſtit. quod vulgò dicunt Legulei *caſum*. ¶Σχήματα καὶ σχημάτιον, ἐν τῇ ὀρχήσει & chorea, dicuntur geſtus, & ſtaticuli à Latinis, Athen. lib. 14. ¶Σχήματα, apud Rhetores, figuræ habitúſque orationis tam in verbis, quã in ſententiis veſtitis atque mutatis, Ariſtot. Rhet. 3.

Σχηματίζομαι, & Σχηματίζω, formo, figuro, fingo & compono, ſimulo, prætexo, in certam quandam corporis affectionem & habitum componor, Xenop. in Symp. ¶Σχηματίζομαι, ornor, componor, color, Plat. in Gorgia.

Σχημάτιον, τὸ ὑπόρχημα. ſtaticulũ dicitur Plaut. σχημάτια λακωνικὰ ὠρχήσατο, Laconicos modulos ſaltauit, Herodot.

Σχημάτισις, ſitus, habitus.

Σχηματισμὸς, habitus, τὸ σχῆμα, figuratum dicendi genus: καὶ τὸ πλάσμα Heſych. ¶Item cultus, comptúſque corporis, Plat. 4. de Rep. ¶Item faſtus, Eidem lib. 6. de Rep. ¶Σχηματισμὸς, perſona & larua, προσωπεῖον, Heſych.

Σχηματοποιΐα, artifex geſticulatorum diſciplina, qualis eſt chironomia, Athen. lib 14.

Σχηματοποιοῦμαι, fingo, formo, effingo, Xenoph. περὶ ἱππικῆς. ¶Σχηματοποιεῖσθαι, geſticulationi ſeruire, ſchemata ſaltationis cuiúſque imitari. ¶Σχηματοποιηθῆναι, etiam eſt quod Cicero dixit, Sentio illo cantu orationem meam quaſi colorari.

Σχῆσις, εως, ἡ, habitus, appetitio, Heſy. retentio.

Σχητηρία, ἡ, ancora de qua ſtat nauis in mari fluctuans, ἄγκυρα, ὁρμητηρία, Heſych.

Σχιάζω, obumbro, pro σκιάζω.

Σχιδακηδὸν Aduer. per aſſulas, aſſulatim Plaut. & aſſuloſè Plin. Æginet. lib. 5. cap. 89.

Σχιδανόπους, όποδος, ὁ, cui in digitis pedum fiſſura diuiſa eſt, Athen. lib. θ. ¶Σχιζόπους, idem, Ariſtot. cap. 3. lib. 8. hiſt. Anim. Hinc & Σχιζοποδία, ἡ, pedum fiſſus & diuiſio, fiſsio vel fiſſura pedum in digitos, Eidem l. 1. de Partib.

Σχίδαξ, ακος, παρὰ τὸ σχίζω, aſſula Plin. κλάσμα ξύλου, fragmentum ligni quo in ſacris vtebantur, Naz in Orat. ¶Dicitur & σχίζα Homer.

Σχιδὴς, οῦ, ὁ, lacer, pannoſus.

Σχίδια, τὰ, ligni fragmenta & ſecamenta.

Σχίδος, σχίδαξ, ἀπόσχισις, aſſula Plaut.

Σχιδώνυχα, τὰ, animalia quibus fiſſæ & ſulcatæ ſunt vngulæ, Ariſtot.

Σχίζα, ης, ἡ, ſcheda, ſciſſura, rima. ¶Et σχίζαι, (vt ait Comm. Ariſtoph. in Pace) ligna fiſſa in vſum ſacrificiorum, Iliad. ά, καῖε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρων, i. ſuper ligna fiſſa.

Σχιζόπτερος, ου, ὁ, qui habet pennam diſcretam, alas fiſſas, Ariſtot. lib. 4. de part. Anim.

Σχίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſcindo, diſſeco, findo, diffindo, σχίζειν ξύλα, ligna ſcindere, Xenoph. 1. Pæd.

Σχιλὸς, οῦ, ὁ, veſtis muliebris.

Σχινδαλμὸς, οῦ, ὁ, fiſſura, σχίσμα, aſſula.

Σχινδύλησις, εως, ἡ, calami arundiníſve fiſsio.

Σχινίζομαι, ad dentes purgandos vtor lentiſci cuſpidibus, ſeu ſcilla herba, Etym.

Σχίνινος οἶνος, lentiſcinum vinũ, Dioſc. l. 5. c. 29.

Σχῖνος, ου, ἡ, lẽtiſcus, frutex, Gal. ¶Σχίνος (vt ſcribẽdũ eſt diſtinctionis cauſa) vel σχῖνος etiam eſt herba bulboſa, ſcilla, ſiue ſquilla Varr. Eidẽ in Gloſs. ¶Σχινοτρῶγες, οἱ, q. lentiſci arroſores. rodebant enim effœminati lentiſcum ad nitelam dentium, Suid.

Σχίσις, εως, ἡ, ſectio, fiſsio, fiſſura, diuiſura, χώρησις, propago, ramus.

Σχίσμα, ατος, τὸ, fiſſura Plin. & fiſsio ſiue fiſſus Cicer. ¶Item diſsidium, diſſentio.

Σχισμὴ, ſciſſus, us, Varr. ſciſſura Plin.

Σχισταί, αἱ, ſumptuoſum voluptuoſúmque genus calceamenti, Poll. Λεπτοσχιδεῖς etiam vocatur. ¶Σχιστὰς ἕλκειν, eſt coxim ſaltare, Poll.

Σχιστὸς, οῦ, ὁ, ſciſſilis Plin. fiſſus, fiſſilis, laciniatꝰ, Theophr. hiſt. 5. ξύλον σχιστὸν, i. lignum fiſſile. ¶Eſt & Σχιστὸς veſtis muliebris apud Ammon. & Cyrill. veſtis fiſſili apertura circa ſcapulas diuidua, Poll. ¶Σχιστὸς λίθος, ſciſtos lapis, i. ſciſsilis, Dioſc. lib. 5. cap. 137. ¶Σχιστὸν γάλα, lac ſchiſton, i. ſciſſile, Eidem lib. 2. ca. 177.

Σχοίην, pro ἔχοιμι, habeam, à σχέω, Iliad. β.

Σχοινιὰ,ἡ, (vel potius σχοινιὰ βαρυτόνως) ceſpes totius iunci, Theophr.l.4.hiſt. plant.cap.13.
Σχοινίζειν,finire,circunſcribere.
Σχοινίκλος,ὁ,auis,Ariſt.l.8.Anim.iunco Gaz.
Σχοίνινος,Heſych.ἠθμός: eo calculos in vrnam mittebant iudices.
Σχοινίον,ου,τὸ,funiculus,reſticula Varr. ¶ Σχοινίον μεριμνῶν, ſolicitudinum anxiarum funiculus, Pind.apud Plutarch.¶ Dicitur & Σχοινία,ας,ἡ,Ioſeph.de Antiquit. ¶ Σχοινίον etiam à reſticulæ figura, dictus eſt penis ſiue veretrum,Ariſt.in Veſp.Inde Σχοινίζεσθαι,obſcœnè turpitérque aliquid agere,Athen.lib.14.
Σχοινιοσύμβολος,ου,ὁ,qui in naui funem in ſpiram conuoluit,Cõm.Ariſt.in Pace.
Σχοίνισμα,τὸ,vel Σχοινισμὸς,οῦ,ὁ, menſuræ ratio per funem,qui & σχοῖνος. ¶ Σχοινισμὸς etiam gen⁹ torturæ & quæſtionis,vt fidiculæ,quòd funibus tractoriis fiat, Plut.in Lucullo.
Σχοινίων, iunco auis Gaz.apud Ariſt.l.9.Anim.
Σχοινοβατεῖν,ire per extentum funem Horat.Taléſq; dicuntur σχοινοβάται,i.funambuli Terẽt.
Σχοινοπλόκος,ου,ὁ, quaſi funarius, qui funes nectit propriè ex iunco,Plutarch.περὶ τῆς εὐθυμ.
Σχοινοπώλης,ου,ὁ,reſtium venditor.
Σχοῖνος,ου,ὁ, Theophr. hiſt.lib.4.cap.13. vel ἡ, Dioſcor.lib.4.cap.52,iuncus. ¶ Σχοῖνος etiã κατ' ἐξοχὴν, dicitur iuncus odoratus,Dioſcorid.lib.1.cap.16. ¶ Item funis : vnde σχοινίον,funiculus, quia ex vlua & iunco paluſtri (vt tradit Plin. lib.12.ca.1.) nectuntur funes. Hinc Σχοινοπλόκος. ¶ Itẽ menſura terræ Perſica , ſexaginta ſtadia continens , authore Herodot.
Σχοινοτενὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, longus , rectus , extentus, Herodot. σχοινοτενὲς κατὰ πόλιν ποιοῦνται , rectũ limitem iuxta vrbem faciunt.
Σχοινοφιλίνδα,luſus genus,Poll.lib.9. Scribend. σχοινοφυλίνδα,ἀπὸ τοῦ σχοῖνον φυλάττειν.
Σχοινοφόρος,q. funigerulus,Naz.in Orat.
Σχοινώδης,iunceus.
Σχοίνων συμβολεῖς,qui è iunco funes nectunt.
Σχολάζω,μ.άσω,π.ακα,otior, otium ago , σχολάζειν ἀπό τινος,liberari occupatione alicuius rei, Xenoph.7.ἑλλην. ἐπεί γε μὴν οἱ ἀρκάδες ἐσχόλασαν ἀπὸ τοῦ Κρόμνου. ¶ Datiuo etiam iũgitur,operam do,vaco.σχολάζω τῇ τοῦ λόγου διακονίᾳ,Chryſoſt.περὶ ἱερ.σχολάζω πρὸς τῇ λύρᾳ, vaco lyræ,Phalar.in Epiſt.οὐ σχολάζω πρὸς ταῦ, &c.non habeo otium ad,Xenoph. ¶ Plat.de Legib.μὴ σχολάζειν ὑπὸ πολέμων, bellis occupari,per bella nõ vacare.¶σχολάζουσα ἐκκλησία, vacans Eccleſia,i.quę eſt ſine rectore:ſic canone 16.Synodi Antioch.
Σχολαῖος,ου,ὁ,quietus,otioſus,ſegnis,Thucyd.
Σχολαιότερον,ſerius,tardius,Ariſt.de mund.
Σχολαιότερος,ου,ὁ,tardior,ſerior,ſegnior, cũctantior Vallæ.Dicitur & Σχολαίτερος.
Σχολαιότης,tarditas,quies,cunctatio,Thucyd.
Σχολαίτερος,ου,ὁ,idem quod σχολαιότερος.
Σχολαίως,tardè,paulatim,gradatim, lętè, otioſè,per otium,Plut.in Pericle.
Σχολαρχεῖν,ſcholæ præeſſe,Laert.in Epicuro.
Σχολαστήριον,ου,τὸ,locus ad otiandum,ſchola.
Σχολαστὴς,οῦ,ὁ,otio deditus,Plut.in Solone.
Σχολαστικὸς,οῦ,ὁ,idem : Vnde σχολαστικώτεραι πόλεις,ciuitates in otio & pace magis degentes, Ariſtot.lib.6.Polit.
Σχολεῖον,ludus literarius,τὸ διδασκαλεῖον, Suid.
Σχολέω,μ.ήσω,π.ηκα,vaco,Neutr.abſol.
Σχολὴ,ῆς,ἡ,otium, vacatio , ceſſatio , cunctatio, mora,deſidia. σχολή γε ἡμῖν μανθάνειν, Xenoph. diſcere nobis vacat. σχολὴν ἄγοντες ἀπὸ τῶν ἄλλων,i.à cæteris vacantes, Plutarch.in Numa. σχολὴν ποιοῦμαι πρὸς τοῦτο,huic vaco,Xenoph. ταῦτα μὲν οὖν ἐν ταῖς σχολαῖς λέγεται τῶν φιλοσόφων,verùm hęc diſputantur in ſcholis philoſophorum,Plut.in Pericl.¶Item Σχολὴ,diſputatio quæ per otiũ agitatur. ¶ Et in balneis Σχολὴ,Vitruu.pars labri ſeu aluei à pręſtolando dicta.
Σχολῇ,Aduerb.vix,nullo modo,nullatenus,multò minus,ſegniter. σχολῇ σαλεύων, vix ſaliens, Xenoph.¶ Σχολῇ,otioſe, Andocidi. ¶ Σχολῇ γε,multò minus,nedum,Ariſtot.l.2.Metaph.
Σχολικὸς,ad ſcholam pertinens.
Σχόλιον,ου,τὸ,gloſſema,appendix , additio, interpretatio breuior.
Σχόμενος,captus,retentus,habens,tenens, eleuans,tegens faciem.
Σχὼν,occupans,potitus,σχόντες ῥηγίου, Rhegium tenentes,Thucyd.ἀμφισχὼν,admouens,Hom.

Σ Ω

Σῶ,concutio,cribro,σήθω.
Σῶδες,aues ſic dictæ,in Ixeut. Opp.
Σωδῆνες,vngues,ſiue digiti:legendum Σωλῆνες.
Σώζομαι,ſalutem conſequor,ſum incolumis,ex-to,ἐσώθησαν ἐς πόλιν,in vrbẽ euaſerunt,Thucyd.¶ Σώζεσθαι,manere, Galen.l.1.ad Glauc. ¶ Σώζεσθαι, etiam eſt ad frugem bonam euadere,in Epigr.
Σώζω,vel Σῴζω,μ.σω,π.κα,ſeruo, libero,cuſtodio,tueor.φυγῇ πρὸς τὴν πόλιν ἔσωζον ἑαυτοὺς, fuga ad vrbem facta ſaluti ſuæ conſuluerunt, Plutarch.in Public.
Σωθῆναι,eſſe reducem, Herodot.
Σώθητι,ſaluus fias,Nazanz.in Orat.
Σωθῶ,ſaluus fuero,ſaluus fiam,Nazanz.
Σωκέω,valeo,poſſũ,Etym.ἰσχύω,δύναμαι, Soph.
Σῶκος,ου,ὁ, cognomen Mercurii , quaſi σωσίοικος,ἰσχυρὸς,ἢ σοῦμενος,hoc eſt,ὁρμῶν ὠκέως.
Σωκόω,μ.ώσω,π.ωκα,poſſum,auxilior.
Σωκρατίζειν,Socratem ſectari, Interpr.Ariſtoph.
Σωλὴν,ῆνος,ὁ,canalis,fiſtula, tubus Vitruu.& Iureconſ.imbrex,aquæductus. ¶ Σωλὴν μηχανικὸς, inſtrumentum quo vtuntur Medici in luxationibus,Galen.lib.6.Methodi & Cõment.2. περὶ ἀρθρῶν. ¶ Σωλὴν, vertebrarum velut canalis quo continetur medulla, Poll. ¶ Σωλῆνες apud Ariſtot.lib.4.hiſt.& Athen.

lib.3.i. vngues ſiue dactyli Plin.lib.3. piſces teſtacei generis, quorum conchæ tubuli mo do oblongæ.

Σωληνάριον,τὸ,canalicula Gell. tubulus Marcello Empirico. Græco vtitur Trallian.& Aet.

Σωληνιστής,& Σωληνοθήρας, qui piſcatur τῶν σωλήνας piſces inter oſtrea numeratos, vtroque vſus eſt Athenæus lib 3.

Σωληνοειδής,canaliculatus,fiſtulæ ſimilis.

Σῶμα,ατος,τὸ, corpus. περὶ τὸ σῶμα ποιεῖσθαι τὰ ὅπλα,ad corpus arma facere, i.corpori aptare, Xenoph.¶ Σῶμα, ſtatura corporis, pars corporis,corpulentia,truncum corpus,membra,caro, ſubſtantia : Vnde ὑμενῶδες σῶμα, membranaceum corpus ſeu ſubſtātia, Galen. ad Glauc. ¶ Σῶμα,pro parte corporis,lib.2. ad Glaucon. ¶ Σώματα de ipſis hominibus atque perſonis, Poll. Σώματα δὲ ἁπλῶς ἐπὶ δοῦλα σώματα,i ἀνδράποδα,mancipia.

Σωμασκέω,μ.ήσω,π.ηκα, paro, corpus exerceo.

Σωμασκία,ας,ἡ, exercitatio corporis, Xenoph.

Σωματεῖον,ου,τὸ,veſtis qua vtebantur in agendis tragœdiis,Poll.

Σωματεμπορεῖν,de mangonibus Strab. qui corpora, hoc eſt ἀνδράποδα, venditāt & emptitāt.

Σωμάτια,αἱ, dicuntur membranulæ quibus vtuntur ad ſcriptiones.

Σωματικὸς,ῦ,ὁ,corporalis Quintil. βάσις σωματική,Phil.de mund. ſedimentum corporeum.

Σωματικῶς,q.corporaliter, Coloſſ.cap.2.

Σωμάτιον,τὸ,corpuſculum Cic.Iſocr.in Epiſt.ad Philipp.¶ Σωμάτια,τὰ,inter ornamenta ſcenica Lucian.in Ioue Tragœdo.

Σωματοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, corpulentus, corporeus. Polyb.dixit,ἱστορίαν οἱονεὶ σωματοειδῆ,i.hiſtoriam velut in vnum corpus contractam.

Σωματοποιέω,μ.ήσω,π.ηκα, in vnum corpus cogo,In Præfat.Pandect. Polyb. dicuntur σωματοποιεῖν τὰ ἔθνη, quando multæ vrbes in vnum populi nomen coeuntes vnum corpus καὶ σύστημα conſtituunt. ¶ Σωματοποιεῖσθαι, auctiorem fieri & validiorem, corroborari, denſari, Diodor.lib.18. Κάσσανδρος σωματοποιηθεὶς ὑπ' ἀντιγόνου, auctus. ¶ Σωματοποιεῖν, corpus fingere atque formare, Aphr. lib.1. Probl. οἱ ζωογράφοι σωματοποιοῦσι τὸν ἔρωτα κατηφῆ. ¶ Item corpus reparare atque reſtaurare, i.recreare atque reficere, Polyb. κατὰ βραχὺ σωματοποιεῖν καὶ προσλαμβάνειν, paulatim recreare atque reficere.

Σωματοῦσθαι,in corpus ire Quintil. corpulentum fieri & concreſcere, Ariſtot.lib. 2.de Gener. Anim.cap.4.

Σωματοφύλαξ,κος,ὁ,corporis cuſtos,i.ſatelles.

Σωματώδης,corpulentus Columel.

Σωμάτωσις,corpulentia Plin.& Columel.corporatio,vel corporatūra Vitruu.lib.6.cap.2.

Σώομαι,moueor,impetu feror.

Σῶος,vel ἰῶτα ſubſcripto Σῷος,ου,ὁ,ſaluus, ſoſpes,integer,σῶα ἦν,extabant,σῶα,ἡ,ſalua.

Σωρακὶς,inſtrumentum equiſonis cauum, quo equi crines cohibentur,Poll.

Σώρακος,vas in quo hiſtrionum ſupellex, Poll.

Σωρεία,ας,ἡ,aceruus,congeries,σωρός Suid.

Σωρείτης, ſyllogiſmus acerualis, cauillationum congeries quædam, Chryſippo. & Cicer. in Lucullo.

Σώρευμα,ατος,τὸ,cumulus,aceruus.

Σώρευσις,εως,ἡ,aceruatio Plin.

Σωρεύω,μ.εύσω,π.ευκα,cumulo,aggrego, aceruo, coaceruo, colligo, congero aceruatim, onero,obruo,Actiu.Accuſ.

Σωρηδὸν,q.aceruatim,cumulatim,Heſych.

Σωρὸς,οῦ,ἡ,aceruus,faſcis,ſtrues. σωρὸς χρημάτων,Ariſtoph.σωρὸς ἀγαθῶν,Eidem.

Σῶρυ,εως,τὸ,Sory medicamētū metallicū,Dioſc.

Σῶς,ῶ,ὁ καὶ ἡ,ſalu',integer,σῶς,ὑγιὴς, Odyſſ.ό.

Σωσίβιοι,οἱ,gobii piſciculi.

Σωσίβιος,Soſibius hiſtoricus, Plut.in Lycurg.

Σωσίοικος,qui domum ſeruat,Heſych.

Σωσίπολις,tutor ciuitatis,Ariſtoph.

Σωσίπολις,tutor ciuitatis,Ariſtoph.

Σωσόλεθρος,ου,ὁ, integer,manifeſtus, Heſych.

Σώστελος,dignus vt ſaluetur, Heſych.

Σωστικὸς,qui ſeruat,vim habens ſeruandi, ſeruauator,tutor,Ariſt.de mund.

Σῶστρα,τὰ, merces ſalutis, præmia liberationis dari ſolita Medico pro ſanitate,Poll.

Σώτειρα,ſeruatrix,liberatrix,Ariſtoph.Interpr.

Σωτέος,ου,ὁ,dignus qui ſeruetur.

Σωτὴρ,ῆρος,ὁ,ſeruator,conſeruator, vindex,σωτὴρ περὶ πόλιν,ciuitatis ſeruator, Plat.de Leg.

Σωτηρία,ας,ἡ,ſalus, ſaluatio,ſeruatio,conſeruatio,Plat.de Leg.¶ Σωτηρία, receptus, reditus, Eidem in Epiſt. τῆς πάλιν οἴκαδε σωτηρίας,in patriam reditus.

Σωτήρια, τὰ, liberalia, i.ſacrificia pro accepta ſalute.ἔθυσε σωτήρια καὶ παρεσκεύασε λαμπρὰν ἑστίασιν, Plutarch.in Galba. vbi Philelph.ſalutaria ſacrificauit,ſplēdidúmq; epulū parauit

Σωτηριακὸν, pretium quod pro funeris elatione datur,τὸ εἰς ἐκφορὰν νεκροῦ διδόμενον, Heſyc.

Σωτήριος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſalutifer, ſalutaris, ſaluti futurus, Sophoc.cum Genit.τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτῷ σὺν θεοῖς σωτήριοι,ei ſalutem attulerimus.

Σωτηριώδης,ſalubris,ſalutaris,ſoſpitalis.

Σῶτρα,τὰ,& Σωτρεύματα,rotæ curuatura, rotæ ligna in eius rotundatione,Poll.¶ Dicuntur & ἐπίσσωτρα ab Homer.

Σῶφρον,τὸ,modeſtia.

Σωφρονέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſum mentis compos, ſū ſanæ mentis, modeſtus & temperans ſum, temperatè & modeſtè me gero,εἰς ἀφροδίτην σωφρονῶ,ſum caſta,Eurip.σωφρονῶ πρὸς σε,erga te ſum modeſtus, Xenoph.

Σωφρόνη,ſic diciturDaphne à Poetis,Aphth.vel κόρη,i.puella,quòd eſſe debeat temperans.

Σωφρονίζομαι,τὸ σημειοῦμαι,Heſych.

Σωφρονίζω,μ.ίσω,π.ικα, modeſtum & ſobrium reddo,facio ſapientem,moderor,refræno,cōpeſco,

peſco,Accuſ.Xenoph. τὴν λαγνείαν αὐτῆς τῷ λιμῷ σωφρονίζω,ad modeſtiam redigo.

Σωφρονικὸς,οῦ,ὁ,probus, honeſtus, temperans, caſtus, pudicus, Xenoph. ¶ Σωφρονικοὶ vocantur, qui naturæ impulſu diſciplináque à voluptatibus abhorrent, Ariſtot.li.7.de morib.ad Nicom.

Σωφρονικῶς, μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως, Ariſtoph. prudenter,conſultè & cordatè.

Σωφρόνισμα,moderatio, Nazanz.in Orat.

Σωφρονισμὸς,οῦ,ὁ, moderatio,caſtigatio.

Σωφρονιστῆρας,ων,geminos dentes vocat Cleanthes, qui omnium extremi naſcuntur circa vigeſimum annum, Ariſtot.κραντῆρας vocauit.

Σωφρονιστήριον,q.caſtigatorium, nomen carceris,carcer correctionis.

Σωφρονιστὴς,οῦ,ὁ,moderator, caſtigator, cenſor, νουθετητὴς,admonitor,Heſych.

Σωφρόνως,caſtè,modeſtè,compoſitè, prudenter, σωφρόνως ἄρχεσθαι,Sophocl.decenter regi.

Σωφροσύνη,ης,ἡ,temperantia,moderatio,continentia,modeſtia,grauitas,frugalitas,ſobrietas,verecundia,pudicitia,Ariſtot.Rhet.lib.1.

Σώφρων,ονος,ὁ,moderatus, modeſtus & temperans,continens,prudens,ſapiens,caſtus, pudicus,bene moratus,grauis & honeſtus, Sophocl.τοὺς δὲ σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι,&c.

Σωφρονισμὸς,οῦ,ὁ,moderatio,caſtigatio.

Σώχω,μ.ήσω,π.ηκα,tero.

Σώχω,tero,læuigo,Interpr.Nic.in Ther.

Σώω,pro σώζω, ſeruo, 2. Argon. δὴ γὰρ φάσαν ἐξ ἀΐδαο σώεσθαι,dicebant ſe ab inferis ſeruatos eſſe & ereptos.

T Literæ figura, de hac multa ſcitu digna apud Cel. Rhodig.lib.10. cap.8. Et apud Eraſmum in Adagio, Θ præfigere.

Τὰ,i. ταῦτα, hæc, & ἀναφορικῶς,id eſt,relatiuè,quę, ea quę,Ilia. ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν τὰ δέδασται. vbi Τὰ priori loco,i.ἅ τινα, ſecundo ταῦτα.¶ Dorienſes,teſte Corintho, τὰ pro τὶ dicunt nonnunquam.

Τἄλλα,alioqui.

Τὰ ἀπὸ τῶν ἀθηναίων, in rebus gerendis contra Athenienſes,Thucyd.

Τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ,vel τὸ καὶ τὸ,& τὰ καὶ τὰ, hoc & hoc Cicer. Demoſth. contra Midam, τὰ δὲ καὶ τὰ πεπονθὼς ὁ δεῖνα,οὐκ ἐλάμβανε δίκην παρ' ἐμοῦ.

Τὰ δυνατὰ, pro viribus,pro virili.

Τἀμὰ,pro τὰ ἐμὰ,res meę,quantum ad res meas attinet,Syneſ.ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχει τἀμά.

Τὰ ἐκ τῶν νόμων,quæ leges præſcribunt,Demoſt.

Τὰ ἐν ποσὶ,in medio poſita,quę ſunt ante pedes.

Τὰ ἐπίχειρα,merces,ἀμοιβή.

Τὰ ἕτερα,idem quod θάτερα, vel ἐπὶ τὰ ἕτερα,in diuerſum, in alteram partem.

Τὰ κατὰ παυσανίαν,i. Pauſanias,Thucyd.

Τὰ κάτω,inferiora,quæ ſub cælo ſunt.

Τὰ μὲν,& τὰ δὲ, ſæpe Aduerbialiter ponũtur pro partim & partim, Xenoph. ¶ Τὰ μὲν, τὰ δὲ, partim quidem,partim verò,Plat.de Leg.

Τὰ νῦν εἶναι,nunc.

Τὰ περὶ τὰς ναῦς,naues,Thucyd.

Τὰ πλεῖστα,plurima,in plurimis,plerunque.

Τὰ πολέμου,rationes belli.

Τὰ πολλὰ,in multis,per eclipſin τοῦ κατά. ¶ Capitur etiam Aduerbii vice pro frequenter, plerunque,Plat.τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονὴ καὶ λύπη γυνᾷ.

Τὰ πρῶτα,primùm,in primis, & primas tenens partes,ſummus,Lucian.in Timone, καὶ πλούτει πάλιν,καὶ ἴσθι ἀθηναίων τὰ πρῶτα, rurſus diteſce,& Athenienſium princeps eſto.

Τὰ τῆς ἐξουσίας, i.ἡ ἐξουσία,τὰ τῆς ψυχῆς,quæ ſũt animæ propria, Plat. de Leg.

Τὰ ὑπάρχοντα καὶ τὰ ὄντα,facultates.

Ταβαίτας, vocat Athen.lib.11.è ligno pocula.

Ταβαρίτης,panis genus,Sopatri apud Athen.l.3.

Ταβελλίων,ωνος,ὁ,ſcriba ciuitatis,Suid.

Ταβρεῖον,τὸ,caupona,diuerſoriũ, καπηλεῖον,Sui.

Τάβλα,tabula in qua luditur teſſeris, in Epigr, Suid.ὁ ταβλιστής.

Ταβλίζειν,tabulis ludere,Suid.

Ταγαῖος,ου,ὁ,ſubiectus,ſubditus,Heſych.

Τάγγη,ἡ,Palladio rancor,Aphr.lib.2. Probl.

Ταγγίζω,ranceſco,rãcidus fio. Nam ταγγὸν, i.rãcidum. Aetio libr. 8.cap. 2. κάρυον ταγγίσαν, nux peruetus,rancida atque oleoſa.

Ταγεία,ας,vel Ταγὴ,ῆς,ἡ,imperium,principatus, munus regium, commeatus, comparatio rerum ad vitã neceſſariarũ. ¶ Significatur peculiariter ſummus principatus in Theſſalia. ¶ Pro prefectura,i.σατραπεία,Ariſt.in OEco.

Ταγεύω,hunc magiſtratum adminiſtro, Xenop.

Ταγηνίας,panes quidam qui & ἐσχαρίδες, bellaria in ſartagine cocta,Athen.li.14.

Ταγηνιστὸς,οῦ,ὁ,in ſartagine coctus.

Τάγηνον,ου,τὸ,ſartago,τήγανον.

Ταγηνοστρόφιον,pro eodem,apud Polluc.

Τάγλος,ου,ὁ,parcus, præco,legatus,peruius, celer,aſper,acutus,Heſych. Τάγος,idem.

Τάγμα,ατος,τὸ,ordo,acies,agmen,turma,legio, cohors,certa penſio & conſtituta, Ariſtot.2. OEcon. τάγματα διατίθεναι ἐν τῷ ἱερῷ, res quaſdam certas & definitas in tẽplo dicare.

Ταγματάρχης,qui præeſt cohorti aut agmini.

Ταγματικοὶ ἵπποι, equi qui agmen exercitus ſequuntur ad conuehenda impedimenta.

Ταγὸς,οῦ,ὁ,dux, præfectus, ἡγεμών. ¶ Et ſummus magiſtratus in Theſſalia,Xen.ἐν Ἑλλην.

Τάγυει,τὸ, & Plur.τάγυεα,minimum,fortuitū.
Τᾷδε,hac,ita,ᾧδε.
Ταδί,pro ταῦτα,Ariſtoph.
Τάζω,μ.άσω,π.ακα,extendo, Actiu. Accuſ.
Ταὶ,articulus,pro αἱ: Vnde ταίγε,i.αὗται,hæ.
Ταίνα,vitta , corona,ταινία.
Ταίναρος,ου,ἡ, Tęnarus promontoriū Laconię, Ariſtoph. in Ran. fingit eſſe apud inferos.
Ταινία,faſcia,tænia,vittarum extremitas, redimiculum quod pēdet è corona regia. ταινίαις καὶ στεφάνοις ἀνέδουν αὐτόν, vittis & coronis eū exornabam,Plut.in Pericl. ¶ Ταινία etiam à tæniæ ſiue faſciæ in longitudine ſimilitudine,vocatur arenæ ex colluuie agger,καὶ τὸ χῶμα,Strab. Dicuntur etiam στῆθη:à Latinis tęniæ,puluini,dorſa,& vulgò *dos-d'aſne* , Polyb.¶ Ταινίαι, vermes longi inſtar tæniarum, tænias vocat Plin. lib. 11.cap.33. & lib. 27. cap.9.Conſtant. Cæſar. γεωπον.lib.12.ca.27. ¶ Ταινία etiam dicitur cingulum,quod dependet in nauis erecto ligno quódq; columellę ſiue ſtelæ ſpeciem habet, Poll.lib.1. ¶ Ταινία pro faſcia pectorali,qua in mammillari vtuntur mulieres ad mammas coercendas, Eidem Poll. Vnde ταινίδιον,faſciola Cicer. ¶ Ταινία, piſcis quem etiam tæniam vocat Plin.lib.32. cap.7. Meminit Athen.libr.ζ. & Ariſtot.hiſtor.li.2.
Ταινίον, Atticè,στηθοδέσμη, pectorale,torques,monile,περιβραχιόνιον,Etym.
Ταινιόπωλις,mulier quę faſcias vendit,Athen.ζ.
Ταινιόω,μ.ώσω,π.ωκα,corono,στεφανόω,ligo, Actiu.Syneſ.in Epiſt. μέλλει γὰρ καὶ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἑβδόμην ταινιοῦσθαι; debet enim ſequeti ſeptimana redimiri & faſciis ornari.
Τἀκεῖ,pro τὰ ἐκεῖ,loca illa,Thucyd.
Τακείς,έντος,liquatus,liquefactus,τηκτός.
Τακερός,οῦ,ὁ,colliquans.τακερὸς ἔρως,dicitur Anacr.quòd ad tabem perducat amor, & depaſcatur medullas.τακερὰ σάρξ, Plutarch.caro tenella & mollicula.σαρκὸς τακερᾶς, carnis colliquefactæ,maceratę,Galen.l.1.ad Glauc. ¶ Τακεραῖς κόραις, in Epigram. oculis liquefacientibus & tabefacientibus, ſcilicet alios. ¶ Dicitur & Τακηρός.
Τακεροθῆ,eliqueſcat, Dioſc.lib.5.cap.94.
Τακῆ,liqueſcat.
Τακηρός,tabidus,flaccidus,tabeſcēs, eliqueſcēs, mollitus, liquatus, liquidus, Dioſcorid.lib. 1.cap.145.
Τακράτιστα νεῶν,naues robuſtiſsimæ.
Τακρέσσω,meliora,Herodot.
Τακτέα,quæ in ordine veniunt,Xenoph.
Τακτικός,οῦ,ὁ, ordinarius, ſtruendæ aciei peritus.τὰ τακτικὰ διδάσκειν,ſcientiam militarem docere,Xenoph.
Τακτικῶς,militariter,ordine inſtructo, vt in acie fieri ſolet,Suid. στρατιωτικῶς.
Τακτός,οῦ,ὁ,ordinarius,ordinem tenens,diſtinctus,certus,ſtatutus,conſtitutus,Ariſtid.
Τακῶνες,οἱ,paſtilli ex adipe cōciſo minutim, adiectis ſale,pulueribus,aromatibúſq;,Heſych.
Τάλα,magnum,μέγα,Heſych.
Ταλάβειος,ου,ὁ,denſus.
Ταλάεργος,ου,ὁ,patiens laborum.
Τάλαινα,ης,ἡ,miſera,Ariſtoph.in Plut.
Ταλαιπείριος, ου, ὁ, ταλαίπωρος, Odyſſ. ή. ærumnoſus.
Ταλαιπωρέομαι,&Ταλαιπωρέω,laboro,fatigor,vexor,affligor,ſum ærumnoſus, mecum miſerè agitur, Thucyd.οὐ βούλομαι ταλαιπωρεῖν,recuſo ærumnas, Demoſth. πονῶ καὶ ταλαιπωροῦμαι, Eidem. ¶ Ταλαιπωρῶ tranſitiuè pro miſerum facio,fatigo,vexo,crucio,Iſocrat. τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς,nos accīdit & afflixit.
Ταλαιπώρημα,calamitas,Phalar.
Ταλαιπωρία,ας,ἡ,miſeria,ærumna, afflictio.
Ταλαίπωρος,ου,ὁ καὶ ἡ,tolerans,ærumnoſus.¶Ariſtoph.νεφ.τὸ ταλαίπωρον dixit pro pertinacia, conſtantia & laboris tolerantia.
Ταλαιπώρως,difficulter,ærumnoſè, miſeré.
Ταλαίφρων,ονος,miſer,calamitoſus.
Ταλακάρδιος,qui multa ſuſtinet animo,Heſiod.
Σάλαν,ανος,τὸ,miſerum. ¶ Item Vocat. τάλαν generis Maſculini, Ariſtop.αἶ τάλαν, ô miſer.
Ταλανίζω,μ.ίσω,π.ικα,miſereor,miſerum puto, defleo,lugeo,Neutr.Accuſ.Suid.
Ταλαντιαῖος,Apocalypſ.16.vel Ταλαντιαῖος, vt apud Ioſeph. περὶ ἁλώσ. ταλαντιαῖοι λίθοι μέγεθος,Interpr lapides ingentes.Apud Vitruu. tamen ſunt lapides talenti ponderis, i. ſexaginta pondo.
Ταλάντατος,ου,ὁ,miſerrimus, Ariſtoph.in Plut. ταλάντατ' ἀνδρῶν οὐκ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν; infelicisſime virorum,non timebas Deum?
Ταλαντάω,ζυγέω,appendo,libro,as,Etym.
Ταλάντερος,ου,ὁ,miſerior.
Ταλαντεύομαι,μ.εύσομαι,π.ευμαι, & Ταλαντεύω, τὸ ταλαντίζω,libro,pondero,appendo, Alciphr Accuſat.iunxit,pro in æquilibrio tenere. ¶ Hinc γῆ ταλαντευομένη, i. terra librata ſuis ponderibus, Plat. in Timæo.¶Dicitur etiam Ταλαντῶ. ¶ Ταλαντεύω etiam tranſlatè, huc illuc verſo atque agito,ſuſpenſum teneo atque ancipitem & alternantem, Nazanzen. ¶ Ταλαντεύω,etiam eſt vergo,inclinor, Phil. de mundo.
Ταλαντιαῖος,ου,ὁ, ingens, βαρύς, grauis. Aliter Ariſtot.2. OEcon. ταλαντιαίους καθιστάναι τοὺς ἐγγύους τῶν εἴκοσι ταλάντων, pro talentis ſponſores dare viginti talentorum.
Ταλαντίζω,μ.ίσω,π.ικα, pondero,Actiu.
Τάλαντον,ου,τὸ,trutina,libra,lanx,Iliad.θ. & Ariſtoph.in Ran.¶ Τάλαντον,talentum. ὁλκὴ λιτρῶν ἑκατόν,Heſych.Epiphan.libræ 125. Aliis 165 & 300. & 1152.τάλαντα ἀργυρίου,Demoſt.
Τάλαντος,ου,ὁ,calamitoſus, τάλας.
Ταλαντοῦμαι, Vide ταλαντάω.
Ταλάντωσις, apud Pollucem, ponderatio Vitruu.libratio.

Ταλαὸς,ῦ,ὁ,miſer, ærumnoſus, ταλαιπαθὴς, Suid. Valla exponit calamitoſus apud Herodot.
Ταλαπαθὴς,έ⊙,idem,Comm.Ariſt.in Auib.
Ταλαπείρι⊙,ου,ὁ, miſer, laborioſus, multa incōmoda expertus,Homer.Odyſſ.ξ.
Ταλαπενθὴς,έ⊙,ὁ καὶ ἡ,luctū patiens, in Odyſſ.
Ταλαρίσκ⊙,quaſillus,fiſcella,in Epigr.
Τάλαρος,ου,ὁ,calathus vimineus,quallus,Poll.
Τάλας,αν⊙,miſer,laborioſus,Ariſtoph.πλ.
Ταλασήϊα ἔργα,i.lanificia,Apoll.Rhod.
Ταλασία,ας,ἡ,textura,lanificium,Poll.¶Sacrorum adminiſtratio,ſicut etiam τὰ λασιεργία.
Τάλασιον,τὸ,lana,τὸ ἔριον,Heſych.
Ταλάσι⊙,ου,ὁ,lanifex,ταλασιουργός.
Ταλασιουργεῖν,artem texendi ſcire,Xenoph.
Ταλασιουργία,ας,ἡ,lanificium, ταλασία Poll.
Ταλασιουργὸς,οῦ,ὁ,lanifex,ταλάσι⊙.
Τάλασις,εως,ἡ,patientia.
Ταλασίφρων,ον⊙,ὁ, audax,prudens,ὑπομονητικὸς,in aduerſis patiens,miſer,Iliad.δ.
Τάλαντα,τὰ,ſortes,μοῖραι.
Ταλαύριν⊙,ου,ὁ,fortis, audax, bellicoſus, ἐν τῇ μάχῃ καρτερικὸς,Ariſtoph.in Acharn.
Ταλάφρων,ον⊙,ὁ,patiens,conſtans.
Ταλάω,μ.άσω,ſuffero,audeo,ſuſtineo, poſſum, Laſcar.ἐτάλασσε λάτριν, tolerauit miniſtrum.
Τάλεαι,olearum rami,θαλλοί.
Ταλικὴς,impudens,ἀναιδὴς,Heſych.
Τάλιξ,κος,amor,ἔρως,Heſych.
Τάλις,ιδος, Nymphæ nomen, virgo deſponſa, μελλόνυμφ⊙,Soph.¶ Poll.ἡ μελλονύμφη.
Ταλίων,ων⊙,ἡ,virgo iam deſponſata.
Τἆλλα,alioqui,cæterùm,ἀτάρ.
Ταλοιπὰ,in poſterum.
Τάλλω,miſer ſum,κακοπαθῶ.
Τἀμὰ,res meæ,mea ratio,Syneſ.
Ταμειαὶ σφενδόναι, fundæ quæ depromuntur, Plut.in Theſ.in verſibus Archilochi.
Ταμεῖον,promptuarium,cella,penu,penuarium, Xenoph.¶ Item ærarium,fiſcus, conclaue & cubiculum vbi reponuntur pecunię domini, penetralia ſiue intima ædium.
Ταμέσθαι,incidere,ἀποτεμεῖν,Homer.
Ταμεσίχρως,ο⊙,ὁ,incidens corpus, in Iliad.
Ταμία,vel Ταμίῃ, ας,ἡ, cellaria, mulier domus habens adminiſtrationem, in Odyſſ.
Ταμίας,vel Ταμείας, ου, ὁ, quæſtor, cuſtos cellæ, promus,condus, domus œconomus, præfectus ærarii,ταμίας δημόσι⊙, Demoſth. Ariſtot. de mundo. ἄλλοι καθεστήκασιν προσόδων ταμίαι,i. vectigalium quæſtores. ταμίας τῆς τύχης,qui in arbitrio ſuo fortunam habet,Thucyd.¶ Ταμίας,defenſor, Halicarn.hiſtor.li.8. αὐτὸς ἑαυτῷ ταμίας γίνεται, ipſe ſibi patrocinatur ac ſuam cauſam tuetur.
Ταμιεῖον,ου,τὸ,ταμεῖον,cella penuaria, penu,horreum,conclaue,cubiculum. ταμιεῖον χρυσίου, ærarium auro recondendo, Cōm. Ariſtoph.
Ταμιευτικὸς,ῦ,ὁ,parcus,& qui recondere nouit, ταμιευτικὸς νόμος,quæſtoria lex,Plut.in Publ.
Ταμιεύομαι,& Ταμιεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſum quæſtor,quæſturam gero, Demoſt.πρὸς Τιμόθεον, ταμιεύσας τῆς παράλου,quæſturam gerens.¶ Item aſſeruo,repono, recondo, in repoſitorio reſeruo,Lyſiæ κατ' νικομ. τῆς τούτου χειρὸς γεγραμμένους ταμιευόμεθα τοὺς νόμους, hui⁹ manu leges ſcriptas in ſcriniis condidimus. ¶ Ταμιεύω καὶ ταμιεύομαι,differo,reſeruo,Baſilius Euſtath.διδόντι μὲν τὰ ἀγαθὰ τῷ θεῷ,χάριν εἰδέναι,ταμιευομένῳ δὲ,μὴ δυσχεραίνειν,reſeruāti atque differenti.
Ταμίης,ου,ὁ,idem quod ταμίας,Hom.Iliad.τ.
Ταμίουχος,ου,ὁ,quæſtor,cuſtos cellæ.
Τάμισος,ου,ὁ,coagulum,Nicand.in Ther.
Τάμνω,ἀντὶ τοῦ τέμνω δωρικῶς, μ.τεμοῦμαι,π.τέτμηκα,ἀόρ.β.ἔταμον, incido,diſtribuo,diuido, excido,ſeco,vaſto,Actiu.Accuſ. Odyſſ.ξ.τάμνων δέρμα βόειον. τάμνειν γῆν, Herodot. agrū depopulari. ¶ Τάμνομαι pro τάμνω, Odyſſ.ε. αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα.¶ Pro caſtrare,Heſiod. ἀλλ' ἐρίφους τάμνειν.
Ταν,vocantis eſt,amice,tu,vt ὦ ταν.
Ταν,pro τὴν, Doricè.ταν αὐτῶν ἔχοντες, ſuum territorium obtinentes,Thucyd.
Τὰν,pro τὰ ἐν,in Epigr.ταν εἴδεσι, in ſpeciebus.
Ταγάγκα,ἡ, vas æreū in quo cōdiebant carnes.
Τανακὴς,έ⊙,ὁ καὶ ἡ,acutam habens aciem, aut longum manubrium,Iliad.ή.
Τανυμύκου βοὸς,Epigr.intenſè mugientis.
Ταναντία τούτων,quæ his ſunt cōtraria, Xenop.
Τανάδειρος, μακροτράχηλ⊙, collo protenſo ac longo,Ariſtoph.in Auib.
Τανάὸς,ῦ,ὁ,extenſus, porrectus, longus,acutus, aſper,ταναῆς δρυὸς,patulæ quercus, in Epigr.
Τανάπους,οδος,recto pede ſtans, & protentis di uaricatiſque pedibus incedens,Heſych.
Ταναϋφῆ,τὰ,ſubtiliter contexta, λεπτοϋφῆ Suid.
Τανάφορον,τὸ,ligneum inſtrumentum,in quo baiuli onera imponunt: potius τὸ Ἀνάφορον.
Ταναχαλκος,ſolido ære conſtans, firmus,Suid.
Τανεῖαι,αἱ,porrecta tigna, quæ ſimpliciter tigna dicuntur,Theophr.lib.4.hiſt.pl.cap.1.
Τανθαλύζω,tremo,palpito: infra Τανταλίζω.
Τανθρηνία,τὰ, veſparum aut fucorum examina.
Τανία,ας,ἡ,plaga,regio,tractus terrarum.
Τανίφυλλ⊙,foliis longis,Heſych.
Τανόδρυστος,tremorem artuum inducens.
Τανταλίζω,ad terrā recello,concutio, percutio, Sophocl. in Antig. ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς,concuſſus & ad terram recellēs.
Τανύγλωσσος,ου,ὁ,habens linguam extenſam, in longam vocē producens,Apud Hom.Odyſſ. ε.epith.cornicum, τανύγλωσσοί τε κορῶναι.
Τανυγλώχιν,ιν⊙,ὁ,extenſos habens angulos, & cuſpides acutas habens,Iliad.θ.
Τανυήκης,εος,ὁ καὶ ἡ,longè acutus, extenſus in acutum,exten ſiuus,ταναήκης.
Τανύθριξ,τοῦ τανύτριχος, qui promiſſo eſt capillo, aut etiam tenui,qui eſt rigentibus pilis,τανύτριχα αἶγα, protentos pilos habentem capram,Heſiod.

Τανυληγὴς,έος,ὁ κὴ ἡ, prętendens magnam curam & dolorem, aſper, inexorabilis, longum inferens ſomnum. Mortis epith. Iliad. θ.

Τανυμήκης, in longum protentus, in Epigr.

Τανῦν, nunc, in præſentia, Plut. in Solon.

Τανύπεπλος,ου,ὁ κὴ ἡ, habens longam veſtem, Iliad. γ. ¶ Et πλακοῦς τανύπεπλος, placenta intumeſcens, apud Eundem, in βατραχομυομ.

Τανύπλευρος, amplus, qui eſt lateribus patulis, habens longa latera, in Epigr.

Τανυπλόκαμος,ου,ὁ, capillos longos habēs, Nōn.

Τανύπους,ὁ κὴ ἡ, extendens pedes, latis paſsibus incedens, epith. Furiarum, Soph. in Aiace.

Τανύπρωρος, circa frontem & faciem extenſus. τὰς καλύπτρας ſic vocat Heſych.

Τανύπτερος,ου,ὁ, habens extenſas alas, patentibus alis volans, τανυσίπτερος, Heſiod. αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον.

Τανυπτέρυξ,υγος, idem, Homer. οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι, præpetibus volucribus.

Τανύρριζος,ου,ὁ κὴ ἡ, radices extendens, Heſiod.

Τανυσθεὶς,έντος,ὁ, extenſus.

Τανυσίπτερος, idem quod τανύπτερος, auiū epith. τανυσίπτερος ὄρνις, Heſiod.

Τανυσκόπελος, ſcopulos longos habens, Poetic.

Τανυσσάμενος, ἐκτείνας, Hom. in Iliad. extēdens.

Τανυστὺς,ἡ, extenſio.

Τανύσφυρος,ὁ κὴ ἡ, talos extendēs, i. velox, Heſio.

Τανύφλοιος,ὁ, habens magnum corticem, Suid.

Τανύφυλλος,ου,ὁ κὴ ἡ, habens longas frondes.

Τανύω,μ.ύσω,π.υκα, & Τανύω,μ.ύω, extendo, traho, Accuſ. Odyſſ. ὁ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν. κτλ μῆκος ἐπέθηκε. ¶ Τανύομαι, p eodē, 2. Arg. λαῖφος ἐρυσσάμενοι τανύοντο, diſtendebant.

Τάξει, ordinatim.　　Ταξάμενοι, taxantes.

Ταξείδιον,τὸ, diminut. Suid. parua acies.

Ταξεῶται, apparitores præſidum, in Pandect.

Ταξιαρχέω,μ.ήσω,π.ηκα, impero aciei, præſum cohorti, ſum præfectus, ſum centurio, Neut.

Ταξιάρχης, pro ταξίαρχος, Xenophon. ordinum ductor.

Ταξιαρχία, præfectura legionū, Ariſtot. l. 6. Pol.

Ταξίαρχος,ου,ὁ, centurio, ordinum ductor & rector, Xenoph. ¶ Ταξίαρχος τῶν δείπνων, nomenclator qui in conuiuiis loca aſsignabat, Athen. lib. 2.

Τάξις,εως,ἡ, ordinatio Vitruu. certus ac ratus tenor, ordinata conſtructio, digeſtio concinna, Plat. in Timæo, εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγεν ἐκ τῆς ἀταξίας, ex inordinato in ordinem adduxit Cicer. ¶ Τάξιν τάξασθαι, certum modum præſcribere, Plat. lib. 8. Legib. εἰς τάξιν, per ordinem, Xenoph. ¶ Item officium, munus, inſtitutum, Demoſthen. τὸ δὲ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τοῦ συμβούλου τάξιν ἀπαιτεῖ, officium & partes conſiliarii ſunt de futuro aut de præſenti ſtatuere. ¶ Item locus, loci dignitas, ſitus, conſtitutio, gradus, conditio. ἐν γαμετῆς ἔχε τάξει, loco habuit vxoris, Plutarch. in Galba. τάξις φρονήματος, Demoſthen. locus & ſtatio. ¶ Τάξις, ἑκατὸν ἄνδρες, i. centuria, Ariſtot. de mundo, ὁ δὲ ταξίαρχος εἰς τάξιν καθίσταται, i. centurio, ad centuriam ſe confert. ¶ Item acies, agmen, agminis ordo, aciei ordo, ſtatio, pugnandi locus, τάξιν λιπεῖν, locum in acie deſerere, Æſchin. ¶ Τάξις numeratur etiam inter figuras à Rutil. Lupo in fine l. 2.

Τάξος, taxus arbor, quæ & ſmilax, l. 4. Dioſc.

Ταπεινολογία, humilis ſermo & abiectus, Poll.

Ταπεινὸς,οῦ,ὁ, humilis, plebeius, abiectus. ταπεινοὺς ποιεῖν, Demoſth. deprimere. ταπεινὴ δίαιτα, vilis victus, Plat. de Leg.

Ταπεινότερος, qui inferioris eſt ordinis.

Ταπεινότης,ητος,ἡ, humilitas, ſummiſsio, demiſſio, abiecta conditio, ignobilitas, Demoſth.

Ταπεινοῦν, attenuare, comprimere.

Ταπεινοφρονέω,μ.ήσω,π.ηκα, demiſſè & humiliter ſentio Cic. cui contrar. ὑψηλοφρονεῖν.

Ταπεινοφροσύνη,ης,ἡ, animi modeſtia nihil altum de ſe ſentiens, animi demiſsio vel ſubmiſsio Cicer. Epheſ. 2. & Coloſſ. 2.

Ταπεινόφρων, modeſtus, humilis, abiecto animo.

Ταπεινόω,μ.ώσω,π.ωκα, q. humilio, deprimo, ſummitto, demitto, extenuo, Accuſ. ταπεινοῖ τὸν φθόνον, lenit inuidiam, Plut. in Pericl.

Ταπείνωσις,εως,ἡ, humilitas, demiſsio.

Τάπης,ητος,ἡ, tapes, ſtragulum, Ariſtop. in Plut.

Τὰπὶ τούτοις, quæ hæc ſequuntur, Ariſtoph.

Τάπις, idem quod τάπης. Heſych. etiam προσκεφάλαιον, puluinus.

Ταπρῶτα, primùm, Heſiod. & Homer.

Τὰρ, autem, δὲ, δὴ, ἄρα, κὴ δὴ, ταχέως, Iliad. ά.

Ταρβέος,ου,ὁ, timendus.

Ταραγμὸς, turbatio, perturbatio, tumultus, conſternatio, ταραχὴ, σύγχυσις, Euripid.

Ταρακτὴς,οῦ,ὁ, turbator.

Ταρακτικὸς κοιλίας, ventrem turbans, Dioſcor.

Ταρακτὸν,τὸ, Ionicum: Vide Etym.

Τάρανδος, animal ceruo ſimile, cuiꝰ pelle veſtiūtur Scythæ, Heſych.

Ταραντινίδιον,ου,τὸ, genus veſtis ſubtilis, Poll.

Ταραντῖνοι,οἱ, equites quidam dicebantur, ψιλοὶ ἱππεῖς, iaculatores, vide Ὁπλῖται in Append.

Ταραντινὸν,οῦ,τὸ, genus veſtis ſubtilis muliebris.

Ταραξίας, homo turbulentus, ὁ ταραχώδης, Suid.

Ταραξικάρδιον,ου,τὸ, quod cor affligit & perturbat, Ariſtoph. in Acharn.

Ταραξιππόστρατος,ου,ὁ, turmas equeſtres perturbans: ſic Cleon apud Ariſtoph. dicitur.

Τάραξις,ἡ, perturbatio, commotio.

Ταρακτικὸς,οῦ,ὁ, turbulentus.

Ταράττω,μ.άξω,π.αχα, turbo, confundo, territo, infeſto, commoueo, vexo, percello, Actiu. Accuſat. Demoſth. περὶ στεφ. ¶ Ταράττομαι, conſternor, vertor in tumultū. ταράττομαι μή τις φήσῃ, &c. timeo ne quis dicat, Ariſt. in Præd.

Ταραχὴ,ῆς,ἡ, perturbatio, tumultus, diſcordia, ſolicitudo, infeſtatio, ταραχὰς ποιεῖν, Iſocrat.

Τάραχος,ου,ὁ, turba, turbatio, tumultus.

Ταραχωδέστατος, turbulentiſsimus.

Ταραχώδης,

Ταραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, turbulentus, turbidus, tumultuoſus, Thucyd.

Ταρβαλέος, grauis, terribilis, metuens, Nonn.

Ταρβέω, μ. ήσω, π. ηκα, timeo, tremo, Actiu. οὔτι ταρβῶ σου δίκην ὁρμώμενον, non timeo tibi iuſtè aggredienti, Euripid. ταρβήσας, territus, καταπλαγείς, Homer. ¶ Ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ τιμᾶν, honorare, Suid. & Sophocl.

Τάρβη, ης, ἡ, tremor, τάρβος, εὐλάβεια, φόβος, Suid.

Ταρβής, έος, ὁ καὶ ἡ, denſus, ἀγνὸς, φοβερὸς, attonitꝰ.

Τάρβος, εος, τὸ, tremor, timor, ſtupor, 1. Argon.

Ταργαίνω, μ. ανῶ, turbo, ταράσσω, Heſych.

Ταργάνη, ης, ἡ, ſporta, laqueus, Heſych.

Ταργανόομαι, implicor, torqueor.

Τάριχα, τὰ, opſonia pretioſa & probè condîta.

Ταριχία, vel Ταριχεία, ας, ἡ, ſuccida, hoc eſt, caro ſale conſperſa, cōditura, ſalſura. εἰς ταριχείας φαῦλοι, ad rem ſalſamentariam mali, Ariſtot.

Ταριχέμπορος, ου, ſalgamarius Columel. ſalſamentarius Rhetor. ad Heren. ſalarius Martial.

Ταρίχευσις, εως, ἡ, ſalſura Columel. conditûra.

Ταριχευτής, οῦ, ὁ, Herodot. ſalſamentarius.

Ταριχευτὸς, condîtus ſale, τηκτὸς, ξηρὸς, Heſych.

Ταριχεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſeruo, condio, ſale cōdio, ſale macero, Dioſcor. lib. 2. cap. 89. τεταριχευμένον ὕειον λίπος, ſalſum ſuillum pingue, ſalſa axaugia. ¶ Ταριχεύειν, pro inueteraſcere & aſſeruare, Archigen. apud Galen. lib. 3. κατὰ τόπ. ἀλώπεκος στέαρ τεταριχευμένον, adeps vulpinꝰ aſſeruatus & inueteratus, non autē ſalitus.

Ταριχηρός, οῦ, ὁ, ſalſus muria vel ſale, ſalitus, ταριχηραὶ τελλῖναι, ſalſæ tellinæ, lib. 2. Dioſc. ca. 8.

Ταρίχιον, τὸ, dimin. à τάριχος, Ariſtoph. & Poll.

Ταριχοπώλης, ου, ὁ, ſalſamentarius, Poll.

Τάριχος, ου, ἡ, & ὁ vel τὸ, ſalſamentum, ſalgama Colum. piſcis ſalitus, vel caro ſale condîta vt ſuccidia, Galen. ad Glauc.

Ταρμοσύνη, ης, ἡ, timor.

Ταρνὸς, mutilus, κολοβὸς, Heſych.

Τάρπη, vrna funebris, Polluci πλέγμα ἐκ λύγων.

Τάρπησαν, oblectati ſunt, τάρπησαν ἐδωδῆς, in Ody.

Ταρρὸς, οῦ, ὁ, idem quod ταρσὸς, viminea crates. ¶ Et pro omni plexu ex vitilibus & ſimili materia. ¶ Ταρρὸς de nexu & contextu radicum implicitarum in modum cratis, Theop. de Cauſ. lib. 3. cap. 8. Vnde & verbum Ταρρῶσθαι, cratis modo implicari, Eidem in eodē lib. ¶ Ταρρὸς ἀντὶ τοῦ αἰώρα καὶ κρεμάθρα, i. vas quoddam penſile ruſticorum, Ariſtophan. in Nebul. ¶ Trabem etiam gallinarii hoc nomine ſignificari dicunt. ¶ Hinc Τάρριον, τὸ, diminut. craticula.

Ταρρώδης, implicitus, cratis modo cōtexus, perplexus, Theophr. hiſt. pl. lib. 6. c. 7.

Ταρσὸς, οῦ, ὁ, quicquid expanſum ſuperficiem habet rectis lineis diſtinctam, conſtátque reiū inter ſe pectinatim ſtipata ſerie, fiſcella. ¶ Ταρσὸς pro crate, ταρσὸς καλάμων apud Herodot. i. πλέγμα ἐκ τῶν καλάμων, ex contextis arundinibus teges ſiue ſtorea. ¶ Ταρσὸς, ala auium, Suid. ¶ Ταρσὸς pro fiſcella ſiue fiſcina, Odyſſ. ι. Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, qualli ſiue quaſilli caſeis pleni erant atque onuſti. ¶ Ταρσοὶ κωπῶν, Thucyd. vel (vt Arrianus dixit) ταρσοὶ νεῶν, ſeries remigii in triremibus, & palmulæ ipſe remorum, quæ & ταρσοὶ & πτερὰ dicuntur, Poll. lib. 1. Hinc ταρσοὺς παρασύρειν καὶ παραψήχειν, eſt ordines remorum decutere atque abſtergere. ¶ Ταρσὸς ſiue κοιλὶς Theophilo medico, eſt palpebræ extrema ora limbúſque, vnde cilia naſcuntur: ipſáq; pilorum in ciliis ſeries palmularum remigii inſtar. ¶ Ταρσὸς in manu, idem quod μετακάρπιον Ruffo medico. Suid. τὸ ἄκρον τῆς χειρός. ¶ Ταρσὸς in pede, manus tarſo reſpondet: eſt autem poſt calcem veſtigii pars anterior vbi prima articulatio quinque oſſium quæ τὸ πεδίον, i. veſtigium ſiue plantam ſolúmque conſtituunt, incipit, Suid. τὸ πλάτος τοῦ ποδός. ¶ Pro ταρσοὶ etiā dicitur τὰ ταρσά, in Epigr. ¶ Ταρσοὶ etiam per ſynecdochen dicuntur alata Mercurii calceamenta, in Epigr. τί δὲ ταρσοὺς ποσσὶν ἔχεις;

Τάρσωμα, τος, τὸ, vel τάρρωμα, ordo & ſeries remorum, Poll. lib. 1.

Ταρταρίζειν, cum tremore quodam obrigêre.

Τάρταρος, ου, ὁ, tartarus, profundiſſimus inferorum locus. In Singulari generis Maſc. Heſio. ἐς τάρταρον ἠερόεντα: in Plurali Neutr. Eidem Heſiod. ὠκεανοῦ τε ῥοαὶ καὶ τάρταρα γαίης, i. loca infima.

Ταρταρόω, μ. ώσω, in tartarum deiicio, Pet. 2.

Ταρτησία μύραινα, Ariſtoph. Interpr. γαλῆ ταρτησσία, feles Tarteſſia, Eraſm. in Prouerb. ταρτησσίῃσι ὁμοιόταται γαλαῖ, muſtelæ murænis ſimillimæ, Herodo. l. 4. ita Valla. & Suid.

Ταρφέα, Aduerb. frequenter.

Ταρφειὸς, οῦ, ὁ, & Ταρφής, έος, ὁ καὶ ἡ, cerber, frequēs, Heſiod. ἶσον φλόγα εἰσορόωντες Ταρφέες.

Τάρφιος, denſus, πυκνὸς, συνεχής.

Τάρφος, εος, τὸ, denſitas, ſpiſſitudo.

Ταρφὸς, οῦ, ὁ, frequens, ταρφής.

Ταρχαί, parentalia, iuſta, exequiæ.

Τάρχαια, pro τὰ ἀρχαῖα, i. τὰ πατρῷα.

Ταρχάνιον, ου, τὸ, q. parentatio, ſepultura, Heſych.

Τάρχανον, luctus, cura, dolor, πένθος, κῆδος, Heſy.

Ταρχέα, τὰ, iuſta, inferiæ, parentalia.

Ταρχύω, ſepelio: Vnde ἀτάρχυτος, inſepultus.

Τάρχη, perturbatio, τάραξις, Heſych.

Ταρχήματα, τὰ, exequiæ, parentalia.

Ταρχύω, μ. ύσω, π. υκα, parento, ſepelio, curo funus, Ilia. η, Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω, Ὄφρα ἑ ταρχύσωσι, Interpr. θάψωσι.

Τασθαλία, ſtoliditas: ἀτασθαλία vſitatius.

Τάσις, εως, ἡ, tenſio, diſtentio, vehementia, intentio, Hermog. lib. 4. de Inuent.

Τάσσομαι, ſum in acie, milito, inſtruor acie. ὑπὸ ἐξουσίαν τάσσομαι, cap. 7. Euang. Luc.

Τάσσω, idem quod τάττω, ordino.

Ταταῖ, ἰατταταῖ, Ariſtop. vox dolentis & patiētis.

Ταταρτίζω,inſtauro.

Τάτε,pro ἅ,vbi τε παρέλκ.,Odyſſ.ξ.

Τάτιον ἅλα, Dioſc.lib.5. cap.118. vocat tateum ſalem genere Phrygium,teſte Marcello.

Τᾶτες,Doricè, pro τῆτες,annuatim.

Τάτθιον,mammilla,τιτθίον.

Τάττω,μ.άξω,π.αχα,ordino,ſtatuo, & impono, irrogóque, Ariſt.2. OEcon. θάνατον ἔταξε τὸ ἐπιτίμιον, mulctam irrogauit mortem ipſam. ¶ Item cõſtituo,determino, χώρα τεταγμένη, locus condictus,Xenoph. τεταγμένα ὀνόματα, vſitata nomina, Iſocr. in Euagora. ¶ Item deſtino, hoc eſt, certum hominem alicui rei præficio vel coſtituo, Plat. 2. de Republ. ἑαυτοὺς ἐπὶ τὴν διακονίαν τάττουσι ταύτην, hãc prouinciam ſuſcipiunt: ſe huic miniſterio & negotio addicunt. ¶ Item in acie colloco, ἐτάξαντο ἐπὶ ὀκτὼ πᾶν τὸ στρατόπεδον,totam aciem octonis denſam viris inſtruxerunt, Thucyd. ¶ Τάττω,loco & numero, Syneſ. τὸν δ᾽ ὁμοψυχότατον ἡμῖν Γάϊον,εὖ οἶδ᾽ ὅτι,φρονῶν ὅσα ἐγὼ, μετὰ τῶν συνεγνωκότων τάττεις. ¶ Τάττειν coſtruitur interdum cum μετὰ, interdum cum εἰς. τάττω ἐμαυτὸν μετὰ σου,tuæ accedo ſententiæ,Philoſtr. Nazanz. τάττω ἐμαυτὸν εἰς τὴν τῶν ἀρχεῖν βουλομένων τάξιν, me in eorum ordine loco.¶ Τάττειν cum ἐν. οἱ δὲ ἐξ ἀρχῆς τὴν μουσικὴν ἔταξαν ἐν παιδείᾳ, in doctrinarum numerum annumerauerunt, Ariſtot.8. Politicor. ¶ Τάττειν cũ πρὸς, Xenoph. ἑαυτὸν τάττει πρὸς πᾶν ἐλλεῖπον φίλῳ,ſe ſubſtituit vicariũ. ¶ Τάττειν cum Genit. ταξάμενοι ἀργυρίου πολλοῦ, ingenti pretio taxantes, Thucyd. ¶ Τάττομαι ὑπ᾽ ἄλλῳ,alii ſubiectus pareo, Lucian. τάττεται ὑπὸ θεῷ, Deo ſubbiicitur. ¶ Ταχθεὶς, cui datum eſt negotium,locatus,ταχθεὶς ἐπ᾽ αἴγυπτον,ad Ægyptum delegatus, Herodot.

Τατύρας,phaſianus,ὁ φασιανὸς,Athen.li.9.

Ταύλη,tabula,in Epigram.

Ταυλίζω,tabulis ludo.

Ταύλωμα,tabulatum,cancellus, Int.Ariſtoph.

Ταυλωπίας,de piſce,Athen.lib.ζ.

Ταυλωτὰ,tabulata,Comm.Ariſtoph.

Ταυρέη,ης,ἡ, pellis ſeu tergus taurinum.¶ Ταυρείη, idem, Etym.

Ταύρειος,taurinus.ταύρειον αἷμα νεοσφαγὲς,tauri recẽs iugulati ſanguis, Dioſc.li.6.cap.26.

Ταύρεος,ου,ὁ,taureus,Neptuni epith.Heſiod.

Ταυρηδὸν,toruè,taurino vultu,ἀγρίως,ταυρόδεια Nic. ταυρηδὸν ὁρᾷς,toruè aſpicis,Ariſtoph.

Ταυρία,Neptuni feſtum quoddam.

Ταυριᾶν,propriè vaccarum & taurorum eſt, quũ deſiderio coitus concitantur, ac mirè in venerem feruntur.

Ταυρίδιον,paruus taurus,Suid.

Ταύριος,ου,ὁ,taurinus.

Ταῦροι,apud Athen.lib.10.οἱ οἰνοχοοῦντες: apud Epheſios dicebantur adoleſcentes, quos in Neptuni feſto vina infundere mos erat. ¶Ταῦροι olim omnia grandia dicebantur, & valida, Euſtath.

Ταυρόκολλα,ης,ἡ,glutinum, Dioſc lib.3. ¶ Ταυροκολλώδης,taurino glutini ſimilis, Dioſc.l 1.

Ταυρόκρανος,capite bouino, cornutus, Euripid.

Ταυρόκτονος,ὁ,proparoxyt.à tauro occiſus, paroxyt.autem,qui taurum occidit, Ammon.

Ταυροπάτωρ,taurigena, epith.apũ apud Theoc. quòd ex putri taurorum carne naſcantur.

Ταυροπόλα,ἡ,Dianæ epith.Sophocl.in Aiace.

Ταυροπόλος,idem, Etym.ταυροπόλος θεὰ, Eur.

Ταῦρος,ου,ὁ,taurus,Ælian.¶Ταῦρος etiam locus inter pudẽda & anum: vnde ἀταύρωτος παρθένος apud Tragicos, teſte Poll.lib.2. Apud Suid.ταῦρος,τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός· καὶ ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος καὶ ἁγνή.

Ταυρούμενοι ὄμμα,Eurip.i.ἀγριούμενοι,ferocio.

Ταυροφάγος,q.tauriuorus,Ariſtoph.

Ταυροφυὴς,tauro ſimilis, Dionyſ.de ſitu orbis.

Ταυρώδης,taurinus,taurina ſpecie,Nic.in Alex.

Ταυρῶσιν αἱ βόες,vaccę tauriũt,Ariſt.l 6.Anim.

Ταύσας,augens,multiplicans.

Ταυτὰ,eadem,& ταῦτα,hęc Ariſtoph.νεφ.αὖθις με ταυτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.

Ταῦτα,itaque,Ariſtoph vbi Interpr.λείπει ἡ διά. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα, Eidem.i. ταῦτα τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον,Attica repetitio.Vide Interpr.

Ταῦτ᾽ ἄρα,adhæc,præterea,Heſiod. ¶ Pro itaque,ταῦτα ἄρα καὶ τῷ νόματ᾽ ἀλλήλοιν βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω, Ariſtoph.νεφ.

Ταῦτα δὲ,proinde,quapropter,ταῦτα δὴ, Ariſt. in Probl.ſegm.20.

Ταῦτα δὴ,idem quod ταῦτα δὲ, Plat.in Sympoſ.

Ταῦτα τοι,apud Galen.pro ταῦτ᾽ ἄρα.

Ταύτῃ,hac,i.hac via vel ratione,hac parte,eatenus,ſic,ita, hoc modo, Plat.de Republic. ὥσπερ οἱ ποιηταὶ τὰ αὐτῶν ποιήματα ἀγαπῶσι, ταύτῃ τε δὴ καὶ οἱ χρηματισάμενοι, περὶ τὰ χρήματα σπουδάζουσιν, itidem qui pecunias ſibi parauerunt, earum ſtudio,vt proprii operis, tenentur. ¶ Ταύτῃ,itaque,τοιγαροῦν, Herodian.lib.3.ταύτῃ ὁ Ἀλβῖνος καὶ φρουρᾷ μείζονι ἐφράττεν ἑαυτόν. ¶ Ταύτῃ, eatenus quod reſpõdet τῷ ᾗ,i.quatenus.¶Ταύτῃ pro ea,quod reſpondet τῷ ᾗ,i. qua,Ariſtot. ¶ Ταύτῃ, hîc, ibi,Plat.Epiſt.7.οὐδὲ εἴ τῃ ταύτῃ κινδυνεύει.

Ταύτῃ βέλτιον,eò melius.ταύτῃ πλείω,tantò plura.ταύτῃ ᾗ,eatenus,quatenus,Thucyd.

Ταύτῃ μὲν,ταύτῃ δὲ,partim quidem,partim veró.

Ταύτῃ ὅπῃ,pro οὕτως ὅπως,ita vt,Plat.

Ταύτῃ τοι,apud Gregor.pro itaque.

Ταυτὶ,pro ταῦτα,vt τουτὶ pro τοῦτο,Demoſth.

Ταυτίζομαι,ἰδιοποιοῦμαι,Suid.vendico.

Ταυτὸ,vel ταυτὸν,idem, ſimile, Phil.de mund. ἓν καὶ ταυτὸν ὑποκείμενον,in vnum idémq; ſubiectum.κατὰ ταυτὸ,ad idem exemplar, eodem modo,Ariſtoph.εἰς ταυτὸν συνελθεῖν, eodem in loco congregari, Plat.de Leg.

Ταυτοδυναμεῖ,idẽ valet,tantũ poteſt, Gaz.l.4.

Ταυτοέπεια,idem ſermo,ſermonis iteratio.

Ταυτοεπεῖν,ταυτολογεῖν, Suid.iterare ſermonem.

Ταυτοθε-

Ταυτοθελὴς, idem volens, Damaſc.
Ταυτοί, illic, ibidem.
Ταυτολογεῖν, eandem rem iterum atque iterum repetere, idem dicere, Polyb. lib. 1.
Ταυτολογία, eiuſdem ſermonis repetitio crebra.
Ταυτολόγων κανόνων, in Epigr. regularum eandem formam verborum habentium.
Ταυτόματος, ου, ὁ, per ſeipſum, ſpontaneus. ἀπὸ ταυτομάτου, caſu, fortuitò, ſpontè, vltro.
Ταυτομολέω, μ. ήσω, π. ηκα, transfugio, Neutr.
Ταυτοπροσωπικῶς, in eadem perſona.
Ταυτότης, ητος, ἡ, res eadem, q identitas, ὁμοιότης, Ariſtot. lib. 8. Ethic. & Hermog.
Ταφεύς, έος, ὁ, mortuorum curator, veſpilo, ſandapilarius, νεκροτάφος, Heſych.
Ταφὴ, ῆς, ἡ, exequiæ, buſtum, loculus, monumentum, ſepulchrum, ſepultura, Lucian.
Ταφήϊον, ου, τὸ, veſtis quæ ſternitur ſuper ſepulchrum, Suid.
Ταφήϊος, ου, ὁ, funeſtus, ſepulchralis, funebris. Apoll. 2. λαιμοτόμησαν μῆλα ταφήϊα, pecudes funereas.
Ταφῆναι, ſepultura affici, ſepultum eſſe.
Ταφίη λίθος, i. ſepulchrum, in Epigr.
Τάφον, ſeu ἔταφον, ſtupefacti ſunt, 2. Argon.
Τάφος, ου, ὁ, prima breui, in Epigr. ſepulchrum, tumulus, funebre epulum. ¶Τάφος pro podice. ¶Item ſtupor, θάμβος.
Ταφρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, fodio, duco foſſas, Suid.
Τάφρη, ἡ, idem quod τάφρος, Herodot.
Τάφρος, ου, ὁ, foſſa, vallum, agger, foſſa circa mœnia, ſulc[9], ſcrobs, Thucy. in genere Fœmin.
Ταφρεία, ας, ἡ, valli extructio, Diodor. Sicul.
Ταφών, admiratione perculſus, Iliad. ι.
Τάχα, velociter, confeſtim, Odyſſ. ό, τάχα δ' ἔσεται ἠώς, i. mox. ¶Τάχα, ἴσως, fortaſſe, Luci.
Ταχαύποτε, fortè aliquando.
Τάχα που, fortè, ἴσως που, forſitan. ¶Τάχα που etiam pro ταχέως, celeriter.
Τάχει, ſtatim, citò, cap. 2. Apocalyp. Ioan.
Ταχεία, celeritas. διὰ ταχείας, celeriter.
Ταχέως, citò, τάχα, ταχύ, continuò, Ariſt. πλ.
Ταχινὸς, celer poeticum, primis breuibus, Suid. ¶Et ταχίνης, lepus vel ceruus, Ariſtoph.
Ταχινῶς, celeriter, in Epigr.
Τάχιον, citius, Aphr. in Probl. τάχιον πολιοῦνται, celerius caneſcunt, θᾶττον potius Phryn.
Τάχιστα, velociſsimé. τάχιστα τὴν ὁδὸν, Ariſtoph.
Τάχιστος, ου, ὁ, velociſsimus, celeritate maxima præditus, τὴν ταχίστην dicunt Græci ἐλλειπτικῶς, pro primo quoque tẽpore, Dem. περὶ στεφ.
Ταχίων, ονος, ὁ, ocior, velocior. ταχύτερος, θάσσων.
Τάχος, εος, τὸ, celeritas. & pro ταχέως Atticè. ὡς εἶχον τάχους, quàm citò potuerunt, Thucyd.
Ταχὺ, celeriter, citò, primo quoque tempore, properè, curriculò, protinus, ταχέως.
Ταχυβάμων, ονος, ὁ, tardus: per ἀντίφρασιν. Vt ταχυβάμονας ὄρνεις, exponit Ariſtarch[9] βραδεῖς.
Ταχυβάτης, pernix, Euripid.
Ταχυβλαστία, ἡ, celeritas germinandi.

Ταχύβουλος, ου, ὁ, qui ex re conſilum capit, temerarius, Ariſtoph. Acharn. ἐν ἀνδράσι ταχυβούλοις.
Ταχύγηρα, τὰ, apud Hippocr. quæ citò ſeneſcũt.
Ταχύγουνος, ὁ καὶ ἡ, velox, Nonn.
Ταχυγράφος, actuarius, ſcriba, Syneſ.
Ταχύδακρυς, citò flens, Lucian.
Ταχυδινὴς, έος, celeriter volubilis, Nonn.
Ταχυεργός, promptus manu, acer, Appian.
Ταχυμαθὴς, έος, ὁ, citò diſcens vel doctus.
Ταχύμηνις, iracundus, in Epigr.
Ταχύμητις, qui citò deliberat, Nonn.
Ταχυεργία, celeritas rei conficiendæ, Nonn.
Ταχυναυτεῖν, celeriter nauigare, Plut. in Pericl.
Ταχυναυτῆσαι, celeriter nauigare, Æſchin.
Ταχυνὸς, celer, ταχινή ἐστιν ἡ ἀπόθεσις, 2. Petr. 1.
Ταχύνω, μ. υνῶ, celero, accelero, Neutr. ¶Interdum Accuſ. Soph. κοίλην κάπετον χερσὶν ταχύνετε, ſcrobem accelerate, i. ταχέως ποιεῖτε.
Ταχυπειθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, credulus, Nonn.
Ταχύποπτος, ου, ὁ, ſuſpicioſ[9], celeriter ſuſpicãs, Pl.
Ταχύποτμος, celeriter moriturus, Nonn.
Ταχύπους, pedibus celer, Xenoph. ὠκύπους.
Ταχύπωλος, ου, ὁ, habens equos celeres, ἱππικός, bellicoſus, πολεμικὸς, Homer. in Iliad.
Ταχὺς, έος, ὁ, celer, velox, properans, Ilia. β. ¶In Fœmin. ταχεῖα. ¶Compar. θάττων, Gaz. li. 2.
Ταχύτατα, & τάχιστα, celerrimé.
Ταχύτερον, properantius.
Ταχύτερος, celerior, apud Ariſtot. de mund.
Ταχύτης, ητος, ἡ, velocitas, pernicitas Cicer. celeritas, rapiditas, volubilitas, Naz. in Orat.
Ταχυτόκος, breui tempore pariens.
Ταχύχειρ, manu promptus.
Ταχυχειρία, ἡ, man[9] prõptitudo & celeritas, Poll.
Τάω, capio, Actiu. Accuſat.
Ταχυφθίμενος, fluxus, caduc[9], citò pariẽs, Nõn.
Τάων, harum, i. τῶν, pro τούτων, Poet.
Ταὼς, & ταῶς, ῶ, ταὼν, ῶνος, ὁ, pauo, μηδικὸς ὄρνις, Ariſtoph. Lege Ariſtot. hiſt. li. 6. Athen. li. θ. Ælian. Oppian. in Ixeut.

T E

Τὲ, que, Coniunctio. Xenoph. ὑπηρέτην ἑκόντα τε καὶ εὔνουν, miniſtrum & volentem & beneuolũ.
Τέγγω, irrigo, humecto, mollio, macero, tingo, madefacio. Plat. τέγγεσθαι ὑπὸ κακοδοξίας, infamia emolliri & à propoſito dimoueri.
Τέγγα, ας, ἡ, mucus, κόρυζα, Heſych.
Τεγίδιον, ornamentum muliebre.
Τέγεος, ſub tecto, ſublimis, altus. ¶Item domus porticus, Etym. ¶Hom. cubilia fœminarum, Iliad. ζ, τέγεοι θάλαμοι, i. ὑπερῷοι, tabulati thalami.
Τέγη, ης, ἡ, tectum, tegmen, τέγος, στέγη.
Τεγκτὸς, οῦ, ὁ, benignus, χρηστὸς, Heſych.
Τέγος, εος, τὸ, tectum, tegulum, tegmen domus, Suid. & Homer. Cœnaculum, τὸ ὑπερῷον τοῦ ὀρόφου Poll.
Τεθαλασσωμένος οἶνος, apud Athen. lib. 1. vinum mare expertum.

Τεθαλυῖα, pro τεθηλυῖα, ας, ἡ, θάλλουσα, germinãs, florens, Heſiod. ειρίνην τεθαλυῖαν.
Τεθαῤῥηκότως, audacter, audenti animo.
Τεθάψομαι, ſepeliar mox: à θάπτω, Soph.
Τεθέασαι, ſpeculatus es, ſpectaſti, Accuſat.
Τέθηκα, poſui, perfect. à τίθημι, Lucian.
Τεθεὶς, poſitus. Τεθῇ, ponatur.
Τεθεραπευμένα, Celſ. lib. 5. cap. 9 curata.
Τέθηλα, Præt. med. à θάλλω, floreo, verno, Heſio.
Τεθήλασι, pullularunt.
Τεθήλει, floruit, Hom Odyſſ.
Τεθηλότα, τὰ, virentia.
Τεθηλὼς, florens, vernans, in Epigr.
Τεθεῖσθαι, poni, poſitum eſſe.
Τέθηπα, ſtupui: à verbo θάπτω ſeu θήπτω, timui, admiratus ſum, Hom. in Iliad. ¶ Perculſi, Actiu. Apoll. Rhod.
Τέθμια, τα, legitima, νόμοι, Heſych. νόμιμα.
Τεθμὸς, lex, Laſcar. τεθμοῖς φύσιος δ' ἐγ' ὑπέρβαζ.
Τεθναζούμαι, morior.
Τεθναίην, moriar. Optat. eſt à θνήσκω, Iliad. γ.
Τεθνάμεν, pro τεθναίαι. Laſc. τεθνάμεν ὦ μάκαρες.
Τεθναίαι, mori, morte affici, Thucyd.
Τέθνεια, & τέθναα, & τέθνηκα, mortu⁹ ſum. τεθνεὼς ὑπ' ἐκείνου, ab illo interfectus, Plat. Epi.
Τεθνήξομαι, moriar, Ariſtoph. νεφ.
Τεθνία, magna ingluuies. Suid. γαστριμαργία πολλή.
Τεθορεῖν, διαπηδῆσαι, exilire, prætergredi.
Τεθραμμένος, nutritus, enutritus, educat⁹, Xen.
Τεθρᾶσθαι, ὀχεῦσθαι, coire.
Τεθραυσμένος, πεπληγμένος, læſus, vulneratus.
Τεθρηδὼν, πρωρεὺς, gubernator ſtans in prora.
Τέθρια, τὰ, arbores agreſtes & ſteriles, Suid.
Τεθριπποβάμων, ἡ στωλωτὴ ὁρμὴ τοῦ ἅρματος.
Τεθριπποβάται, οἱ, qui vehuntur quadrigis.
Τέθριππον, ου, τὸ, quadriga, τετραορία. τέθριππον ὑποζευξάμενος λευκόπωλον ἐπέβη, quadrigam equis albis tractam conſcendit, Plut in Cam.
Τέθριππος, ου, ὁ, quadriiugus, Ariſtoph. νεφ.
Τεθριπποτροφῶ, quadrigas, i. quadriiuges equos alo, apud Herodot. in Erato.
Τεθυλλιαμμένον, τεταραγμένον, turbatũ, cõmotũ.
Τεθυμένον, ab igne calefactum, Suid.
Τεικτὸς, ὁ χρηστὸς, τεγκτὸς, qui eſt frugi.
Τεῒν, tibi doricè, & τεΐν, Odyſſ. ὀ.
Τεῖν, quærere, ζητεῖν.
Τεινεσμός. vide Τεινεσμός.
Τείνομαι, contendo, conor, nitor, Phil. de mund. ὄμματα πρὸς τὸν ἔσχατον αἰθέρα τείνεται, ad ſummum æthera contendunt. τεταμέναι φλέβες, venæ diſtentæ, Galen. ad Glauc. ¶ Item pro σφίγγω, i. ſtringo. Iliad. γ. ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείας, i. ἐσφίγγετο.
Τείνω, μ. τενῶ, tendo, intendo, extendo, produco. ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας, i. ἐξάρας τὰς ἡνίας τοῦ ἅρματος, Hom in Iliad. ¶ τείνω βιαίως, vehementer intendo, Ariſtoph. ¶ Τείνω pro ire cõtendo, & intendo. μακρὰν ἔτειναν, viam longam peregerunt, Soph. ¶ Τείνω, porrigor, me porrigo, extendor, ſpecto ad: & conſtruitur cum πρὸς, Ariſtot. lib. 1. Rhetoric. πρὸς ἀλήθειαν γὰρ τείνει ταῦτα, ad veritatem tendunt. ¶ Significat item cum magna difficultate & labore canere.
Τεινῳδέω, carmen deduco, cantilenam extendo.
Τείρεα, τα, aſtra: παρὰ τὸ τέρας, τὸ σημεῖον, Suid.
Τειρέω, μ. έσω, π. εκα, domo, contero, Actiu.
Τειρόμενος, ου, ὁ, vexatus, Hom. in Odyſſ.
Τείρω, μ. τερῶ, π. τέτρηκα, infeſto, ſum moleſtus, affligo, domo, conficio, diuexo, Iliad. ζ.
Τειχεσιβλήτης, qui murorum fundamenta iacit.
Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, & Τειχεσιπλήτης, ου, ὁ, q. appropinquator murorum, muros quatiens, qui muros diruit, Martis epith. Hom. Iliad. ἐ.
Τειχέω, muris cingo, muro intercludo, Herodot.
Τειχήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, mœnibus clauſus, Thucyd.
Τειχία, munitio, muralis munitio, Thucyd.
Τειχίζομαι, & Τειχίζω, μ. ίσω, π. ικα, muro munio, muro cingo, Accuſ. τειχίζω τὴν πόλιν, Thucy.
Τειχιόεις, pulchra mœnia habens, Iliad β.
Τειχίον, ου, τὸ, paries, paruus murus, Thucyd.
Τειχίοις, τοῖς, parietinis.
Τείχισμα, & Τειχισμὸς, οῦ, murorũ extructio, Poll.
Τειχιστής, cementarius.
Τειχιώεις, όεντος, ὁ, muratus.
Τειχοδομέω, extruo muros, Epig. τειχοποιῶ, Poll.
Τειχοδομία, ας, ἡ, ædificatio murorum.
Τειχοδόμος, ædificator murorum, Poll.
Τειχολέτης, ὁ, deſtruens muros.
Τειχομαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, oppugno murũ ſiue expugno. τειχομαχεῖν δυνατοί, precipui in pugna murali, Thucyd. τειχομαχεῖν μοι, me velut murum oppugnare, Ariſtoph.
Τειχομάχης, muri oppugnator, Chryſoſt. περὶ ἱερωσ. ¶ Τειχομάχος, apud Ariſtoph. idem.
Τειχομαχία, ας, ἡ, muralis pugna, muri oppugnatio, Plut. in Othone. ¶ Τειχομαχίη, idem.
Τειχοποιΐα, ας, ἡ, muri extructio.
Τειχοποιὸς, οῦ, ὁ, fabricator murorum, qui murorum conficiendorum curam habet, Poll.
Τεῖχος, εος, τὸ, murus, mœnia, munitio, Demoſt.
Τειχοφυλακεῖν, muros cuſtodire.
Τειχοφύλαξ, murorum cuſtos. τειχοφύλακας, cuſtodes in mœnibus conſtituti, Poll.
Τείχωμα, τος, τὸ, muralis machina Plin. murale tormentum Virgilio, Polyb.
Τείω, τείνω, intendo, contra obnitor.
Τείως, τὸ, τέως, interim, tum, ἐν ὅσῳ, Ody. ὁ.
Τεκεῖν, parere, peperiſſe.
Τεκέσθαι, idem, genuiſſe, Hom. Odyſſ.
Τέκετο, pro ἔτεκε, peperit, & progenuit, Odyſſ.
Τεκμαίρομαι, coniecto, coniecturam facio, coniicio, preſagio. Depon. Datiu. Iungitur & Accuſ. τεκμαίρεσθαι τοῖς ὑπομνημονεύμασι, ex cõmentariis coniicio, Plut. in Lycurg. ἀπὸ τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος τεκμαιρόμενος τὸν τρόπον, ex eius manſuetudine coniiciens ingenium, Eidem in Lycurgo. ¶ Τεκμαίρομαι, machinor, ſtruo & molior, cum Accuſat. Heſiod. πόλεμον τεκμαίρεται εὐρύοπα ζεύς, molitur, deſignat.

Τέκμαρ, ατος, τὸ, finis, τέλος, πέρας, τέρας, ſignum, coniectura, Ariſtot. Rhet. lib. 1, Τὸ γδ τέκμαρ καὶ πέρας ταυτόν ἐστιν κτ̀ τὴν ἀρχαίαν γλῶτταν.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, cognitio quæ fit per τεκμήριον, Galen. interpretatio, coniectura, στοχασμός.

Τεκμήραντο, conſultarunt, perfecerunt, Homer.

Τεκμήριον, ου, τὸ, coniectura, indicium, argumentum fide dignum, teſtimonium, propriã rei notã Cicer. in Partition. dici propriè annotat. Grammatici de re futura, quemadmodum σημεῖον de præterita ex Iſocrat. contendunt. ¶Τεκμήριον ποιεῖσθαι, coniecturam facere, τεκμήριον ποιῶ, teſtimonium perhibeo, Thucyd. τεκμήρια λέγειν, Demoſth. argumenta colligere.

Τεκμηριοῦμαι, obſeruo, Bud. in Epiſt. poſter.

Τεκμηριῶσαι, indicare, atteſtari.

Τεκμήρω, indico.

Τέκμωρ, ωρος, τὸ, ſignum, indicium, argumentũ, Homer. Item finis, mors, terminus.

Τεκνίον, ου, τὸ, filiolus. τεκνία μου, Paul. ad Galat.

Τεκνογονεῖν, liberos gignere, liberos ſeu filios pcreare, q. fœtificare, in Epigram.

Τεκνογονία, ας, ἡ, procreatio ſeu ppagatio filiorũ.

Τεκνοκτονία, ἡ, parricidium, liberorum cædes.

Τεκνολέτειρα, ας, ἡ, necatrix filiorum, quæ amiſit filios, quæ perdidit & occidit.

Τέκνον, ου, τὸ, filius, proles, ſoboles, catulus. κυνῶν τέκνα καὶ πιθήκων, Plut. in Pericle.

Τεκνοποιέομαι, & Τεκνοποιέω, μ. ήσω, π. ηκα, genero filios, Xenoph.

Τεκνοποιΐα, prolis generatio, procreatio filiorũ, Xenoph. Ἀπομν. lib. 1.

Τεκνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, fœcundus, Herodot. Terpſ.

Τεκνοσπορία, procreatio filiorum, in Epigr.

Τεκνοτροφεῖν, liberos educare.

Τεκνοτροφία, liberorũ educatio, ſobolis educatio.

Τεκνοῦμαι, gigno, genero filios, Soph. in Phœniſſ. ¶Τεκνωθῆναι, procreatum eſſe, Plutarch.

Τεκνοφονεῖν, liberos interficere, in Epigr.

Τεκνόω, μ. ώσω, π. ωκα, parturio, genero, gigno, Neutr. δοκεῖ δὲ νόθον ἐκ ταύτης τεκνῶσαι, videtur nothum ex hac ſuſcepiſſe, Plut. in Pericle. Ariſtot. Ἀρχὴ δὲ ταῖς γυναιξὶ τοῦ τεκνοῦσθαι, καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῦ τεκνοῦν.

Τέκνωσις, εως, ἡ, filiorum procreatio, propagatio generis. τέκνωσιν ποιεῖσθαι, procreare, Thucy.

Τέκον, pro ἔτεκον, peperi & genui, Odyſſ. ό.

Τέκος, εος, τὸ, filius vel filia, Διὸς τέκος, Pallas, Iliad. ά. ¶Τέκος, pullus animalium, Iliad. θ, Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι τέκος ἐλάφοιο ταχείης.

Τεκταίνομαι, μ. ανοῦμαι, fabrico ſeu fabricor, artem fabrilem exerceo, ædifico, Accuſat. Ariſtoph. πλ. ¶Τεκταίνω, μ. ανῶ, idem, comminiſcor, molior, ſtruo, 2. Argon.

Τεκτονία, ας, ἡ, architectura, ſtructura, Theophr.

Τεκτόναρχος μοῦσα, apud Soph. teſte Polluce.

Τεκτονικὴ, fabrica, ars fabrilis, ars ædificatoria Gaz. in Probl. Ariſtot. ¶Apud Dioſcorid. lib. 5. cap. 112, ἡ τεκτονικὴ, eſt rubrica fabrilis.

Τεκτονικὸς, οῦ, ὁ, fabrilis artis peritus, artis lignariæ peritus: Vnde τεκτονικὴ χρεία, fabrilis vſus.

Τεκτονουργὸς, οῦ, ὁ, architectus, operarius.

Τεκτοσύνη, ars fabrilis, architectonice, in Epig.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, ædificator, ſtructor, architectus, τέκτονες κακῶν, Eurip. malorum fabricatores.

Τέκωσις, εως, ἡ, filiorum procreatio.

Τελαίνειν, cura dignari, in pretio habere.

Τελαμὼν, ῶνος, lorum enſis, & vnde ſcutum propendet, baltheus ſcuti dicitur à Valla. ¶Item vinculum, ligamentum.

Τελαμῶνες, lintea concerpta vulneribus peraccommoda, vel faſciolæ potius quibus oblæſa membra obligari ſolent, Eurip. in Phœniſſ.

Τελαμωνίαι, Poll. dicuntur, quas Xen. στελμονίας.

Τελαμώνιος, qui ad cingulum & lorum latum pertinet, Etym.

Τελέθω & Τελέθομαι, ſum, fio, perficior, Phocyl.

Τελειογονεία, generatio perfecta.

Τελειογόνος, perfectum pariens.

Τελειοκαρπέω, fructum perficio.

Τέλειον, τὸ, perfectum. ¶Sic cœna regis Perſarum ab eo quotannis inſtructa die illo quo rex eſſet creatus, vocabatur.

Τελειοποιὸς, initiator, Nazan.

Τέλειος, ου, ὁ, perfectus, abſolutus, eximius, integer, perfectus, adultus, qui eſt iuſtæ magnitudinis & integræ ætatis. τέλειος ἀνὴρ, integra ætate vir, Lucian. τέλειον ἀτύχημα, luculentum detrimentum, Demoſth. ¶ Τέλεια etiam ἱερὰ hoſtias dicebant eximias, vel ſanctiores, vel largiores, & luculentas. Iliad. ά. ἀρνῶν κνίσσης, αἰγῶν τε τελείων. Liuius aliquando hoſtias meliores, aliquando maiores appellat. ¶Apud Plutarch. τέλειος dicitur qui vxorem habet. ¶Et τέλειος, Iupiter nuptiarum præſes, ſicut Iuno ἥρα τελεία. ¶Τέλειοι θεοὶ, perfecti dei, dii præcipui, dii ſummi, Lucian. ¶ Τέλειοι etiam equi dicuntur, qui dentes ætatis indices amiſerunt, Plat. lib. 8. de Legib.

Τελειοστιγμὴ, ῆς, ἡ, perfectio, q. interpunctio.

Τελειοστιχὶς, ίδος, carminis ratio, qua poſtrema verſus ſyllaba primæ iuncta eſculentum, poculentúmve, aut vas vtenſile notatur, apud Athen.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas.

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, initiatus ſacris, Sic etiam dicitur baptizatus ὁ βαπτιστὴς, Naz. in Epigr.

Τελειοτοκέω, perfectum fructum pario.

Τελειοτοκία, generatio perfecta.

Τελειόω, μ. ώσω, π. ωκα, initio, ſacro, conſecro, & purifico, vt de ſacris Eleuſiniis dicebant τελεῖσθαι τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα, Plutarch. de Demetrio. ¶Item perficio, abſoluo, conſummo, finio, Hebr. 11.

Τελείω, perficio, conſummo, Iliad. α, Διὸς δ' ἐτελείετο βυλὴ, i. ἐτελειῦτο, ἐπληρῦτο, implebatur.

Τελείως, plené.

Τελείωσις, perfectio, conſummatio.

Τελειωτὴς, ου, ὁ, q. conſummator, initiator, propagator, finitor, Naz. in Orat.

Τελενικεῖν, euacuare: deductum à Telenico quodam omnium egeno, Eraſm. Chiliad.

Τελενικίζω, vacuo, Etym.

Τελεόγονος, vitalis. τελεόγονα, perfecti fœtus.

Τελεοκαρπέω, fructum perficio, Theophr.

Τέλεον, poſtremò, omnino, penitus, Lucian.

Τέλεος, ου, ὁ, perfectus & abſolutus, Plat. 1. de Rep.

Τελεόω, μ. ώσω, perficio, abſoluo, cõſummo: Vnde τελεωθῆναι, Plat. 2. de Rep. adultum eſſe.

Τελεσία, tripudium cum gladiis, Poll.

Τελεσιάζειν, ſacrificare, ſacra peragere.

Τέλεσιος, vltimus.

Τελεσιουργέω, μ. ήσω, perficio, conſummo, abſoluo. ¶Item initio, conſecro, Lucian.

Τελεσιούργημα, τος, τὸ, operis abſolutio, Polyb.

Τελεσιουργία, ας, ἡ, perfectio in omni opere.

Τελεσιουργὸς, ου, ὁ, efficax, effector, aut perfector operum, Plut. τελεσιουργὸς τῶν ὑποσχέσεων, promiſſorum perfector.

Τελέσκω, perficio: deductũ eſt à τετέλεκα vt ſcribit Gaz. lib. 2. Grammat.

Τέλεσμα, ατος, τὸ, vectigal, ſumptus, Lucian.

Τελεσίγαμος, nuptias perficiens, Nonn.

Τελεσίγονος, q. prolificus.

Τελεσίμοιρος ἠὼς, dies mortifera, funeſta, Nonn.

Τελεστήριον, τὸ, locus vbi initiatur, Plut.

Τελεστὴς, q. initiator.

Τελεστικὸς, myſticus, q. initiator. τελεστικὴ σοφία, ſapientia circa myſteria, Plut. in Solone.

Τελεστικῶς, myſticè, arcanè, Hermog.

Τελεσφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, opportunè fero fruges, abſoluo, fructum perfectum & abſolutum refero ſeu edo, ἐντελῶς ἄγω, Heſy. Neut.

Τελεσφορία, τελετὴ, Apoll. Rhod. myſteria.

Τελεσφόρος, ου, ὁ, ferens tributum, ferens ad finem, & opportunè fruges producens, τελεσφόρος γῆ, terra fruges perficiens, Theophr. Odyſſ. ξ, μεῖναι τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν, per annum integrum & totum, i. τέλειον, perfectum. ¶Sunt item qui τελεσφόρον interpretẽtur vatem, aut etiam pythonem.

Τελετάρχης, ceremoniarum conditor, Dionyſ.

Τελετὴ, ῆς, ἡ, expiatio, initiationis ritus, initiationis hoſtia, religio, ſacerdotium, Demoſt. πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη ἢ τελετή ἐστιν ἐν γένεσι. ¶Apud Plat. de Repub. 2. τελεταὶ pro ludis & ſacrificiis ponuntur. Auguſt. de Ciuitate l. 10. cõſecrationẽ ſignificare dixit. ¶Plut. in Demetr. pro initiatione poſuit. ¶Gaza ſacrum vertit. ¶Maiora item feſta τελετὰς vocabant, quòd non citra grandiorem impenſam fierent: ἀπὸ τοῦ τελεῖν, quod impendere ſignificat.

Τελετουργὸς δύναμις, à Dionyſio vocatur vis diuina operans in ſacramentis Eccleſiaſticis.

Τελετουργῶ, ſacris operor. ¶Apud Dionyſ. pro conſecro, dedico, initio, τελειῶ.

Τελευταῖα, & ταὐτελευταῖα, ſiue diuiſim τὰ τελευταῖα, poſtremò, ad poſtremum, Luci. ¶Τελευταῖον, & τὸ τελευταῖον, vel τοτελευταῖον coniunctim, idem. οὕτω τελευταῖον, ita demũ, Æſc.

Τελευταῖος, ου, ὁ, finalis, extremus, poſtremus, Naz. in Orat. ¶Τελευταίτατος, ου, ὁ, idem.

Τελευτάω, μ. ήσω, π. ηκα, finio, perficio & abſoluo: deſino & terminor, demum euado, Aphth. τοῖς δὲ τέττιξιν ἡ τέρψις ἐτελεύτα πρὸς ἔνδειαν, cicadis autẽ oblectatio finiebatur in inopiam. τελευτᾶν λόγου, finem loquendi facere, Thucyd. ἔτους ἑβδόμου τοῦ πολέμου τελευτῶντος, ſeptimo belli anno finiente, Plutar. in Camill. ¶Tranſlatè Τελευτᾶν καὶ τελευτῆσαι τὸν βίον, vita defungi, Thucy. ¶Τελευτῶ, affero, ſuppedito, ſubminiſtro, paro: vt Ody. ό, τελευτήσει κακὸν ἦμαρ ζεὺς σφιν, afferet ipſis malum diem, i. diem mortis.

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, finis, exitus, obitus, conſummatio, Matth. 2. ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς ἡρώδου, vſque ad obitum Herodis.

Τελευτήσεσθαι, perfectum eſſe.

Τελευτῶν, & τελευτῶν, in omnibus caſibus & generibus capitur interdum Aduerbialiter, pro tandem, i. τὸ τελευταῖον, Æſchin.

Τελέω, μ. έσω, π. εκα, impleo, perficio, finio, perago, finem facio ſeu affero. ¶Item tendo, pertingo, peruenio, ἐτέλεσεν ἐς φάρσαλον, Pharſalum peruenit, Thucyd. ¶Inſtituo, initio, rem ſacram facio. Herodian. πομπὴν μητρὶ θεῶν τελοῦσι, pompam celebrant. ἐτελέσθην τὰ ἐλευσίνια, fui initiatus Eleuſiniis, Lucia. ¶Item impendo, inſumo, δαπανῶ, ἀναλίσκω, Hippocr. περὶ παθῶν. ¶Eſt etiam Τελῶ, annumero, cenſeor, adoptor. τελέω ἐς βοιωτοὺς, inter Bœotos cenſeor, Herodot. ¶Τελῶ pro φέρω, penſito & ſoluo, τελεῖν ἀργύριον, argentum pendere, Xenoph. Vnde τέλος, vectigal. ¶Item conſumo, pecuniam impẽdo, ſumptus facio, τελεόμεναι μεδίμνων μυριάδες ἕνδεκα, vndecim myriades medimnorum abſumptæ, Herodot. ¶Τελεῖν, imperio parêre, καὶ ὑπήκοον εἶναι, Theodor. li. 1. hiſt. Eccleſ. Πᾶσι γὰρ τοῖς ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων τελοῦσιν ἡγεμονίαν ἐπέστελλε δήμοις.

Τελέως, perfectè, abſolutè, omnino, Iſocrat.

Τελέωσις, τελείωσις, abſolutio, perfectio, Heb. 17

Τελήεις, pro τέλειος, poeticé. Heſiod. ὠκεανοῖο τελήεντος ποταμοῖο, abſoluti & perfecti fluuii.

Τέλθιον, τὸ, conuitium, oppobrium, ὄνειδος, Heſy.

Τέλθος, εος, τὸ, debitum, χρέος, Heſych.

Τέλθω, cantu oblector, ἐν ᾧ δὴ τέρπω.

Τελικάρδιος, ου, gemmæ ſpecies, colore cordis, Plin. lib. 37. cap. 10.

Τελικὸς, extremus, finalis. τελικὰ κεφάλαια, Apht.

Τελισκόμενος, abſolutus, completus, Deut. 23.

Τέλλεται, pro στέλλεται, Apoll. Rhod. mittitur.

Τελλίνη, piſcis mutulus ſiue mytulus. Athen. l. 3.

Τέλλις, εως, ἡ, pars, totum, ordo, Heſych.

Τέλ-

Τέλλομαι, & Τέλλω, μ. τελῶ, π. ἄλκα, orior, mando, προστάττω: Vnde ἐπιτέλλω, Hom. Iliad. ά, κρατερὸν ἐπὶ μῦθον ἔτελλε, pro ἐπέτελλεν, ἔλεγε, vt exponit Interp. ¶ Ponitur & per aphæreſin pro στέλλω, i. mitto.

Τέλμα, ατος, τὸ, locus cœnoſus, locus paluſtris, palus, lacuna, ſtagnum, cœnum, ager, Comment. Ariſtoph. in Auib. ¶ Τέλματα dixit Iſæus τὰ γεωργήσιμα χωρία, arua. ¶ Itē puteus, φρέαρ. ¶ Pro mortario, Herodot.

Τελματιαῖος, ου, ὁ, cœnoſus, paluſtris, τελματιαῖοι βάτραχοι, lutariæ ranæ Gaz. li. 9. Anim. Ari.

Τελματικὸν, οῦ, τὸ, lacuſtre, paluſtre.

Τελματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, fęculentus, lutoſus.

Τελμὶς, eluuies, lacuna, lutū putaneum è puteis egeſtum, ſordes, inquinamentum, Heſych.

Τελμὼν, ὁ, faſcia: potius τελαμών.

Τέλομαι, perficio.

Τέλος, εος, τὸ, finis, extremum & ſummum. τέλος ἔχειν, Demoſth. finem habere, finem ſortiri. ¶ Τέλη, τὰ, myſteria, Plat. 8. de Repub. ¶ Item vectigal, τὰ τέλη τὰ δημόσια, publica vectigalia, Plut. ¶ Item dignitas, ἀξίωμα, magiſtratus, Soph. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρὴ τῶν ἐν τέλει, virum bonum oportet principibus parēre. ¶ Item ſumptus, impenſa. τέλεσι τοῖς οἰκείοις, domeſticis ſumptibus, Thucyd. ¶ Item legio, turma, manipulus, cohors, agmen, τέλη τρία ποιήσαντες τῶν νεῶν, Thucy. tria nauium agmina facientes. τέλη τῶν ἱππέων, equitum turmæ, Eidem. ¶ Τέλος, accipitur etiam Aduerb. pro tādem, denique, Soph. τέλος θανοῦμαι καὐτὸς, ad poſtremum ipſe quoque moriar. ¶ Τέλος Suid. nuptiæ.

Τέλος δὲ, demum, nouiſsimè autem, denique, τέλος δὲ τῶν πάντων, ad extremū omniū, Plat. νόμ.

Τέλσον, τὸ, apud Hippoc. finis, extremum, Heſy.

Τέλσος, ου, ὁ, profunditas.

Τελχὶν, furioſus, ſupra hominem vires habens, ſceleſtus, malitioſus: & ad mortem depreſsio, ſeu deductio, Etym.

Τελχίνιος, maleficus, Etym.

Τελχινώδης, duræ ceruicis, τραχηλιώδης.

Τελχιταίνω, contentioſè me oppono, Suid.

Τελώνης, ου, ὁ, publicanus, tributorum & vectigalium collector, vectigalium redemptor. ¶ Item pro homicida.

Τελωνάρχης, manceps, magiſter publicanorum.

Τελωνεία, ἡ, tributi ſeu vectigalis exactio, Dem. vectigal. ¶ Scribitur & Τελωνία, à Dione.

Τελωνεῖται, ſoluit tributum, 1. Mach. 13.

Τελωνέω, portorium exigo, vectigalia conduco, publicanum gero, Plut. Aphth.

Τελώνης, ου, ὁ, τέλων, publici vectigalis redemptor, nomen inuiſum Athenienſibus, Ariſtoph.

Τελωνικὸς, οῦ, ὁ, vectigalis.

Τελώνιον, ου, τὸ, telonium, menſa publicanorum vbi vectigal colligitur, τελωνεῖον, Suid.

Τελώριος, ὁ, ingens, immanis.

Τεμαχίζω, in fruſta diſſeco.

Τεμάχιον, ου, τὸ, tomaclum: & fragmentum, Syneſ.

Τεμαχίτης ἰχθὺς, piſcis ingens qui in fruſta diſſecatur muria condienda, Comm. Ariſt. ἱππ.

Τέμαχος, εος, τὸ, fruſtum, propriè de piſcibus dicitur & placentis, non item de carne, vt notat Interp. Ariſtoph. νεφ.

Τεμενίζω, conſecro, Accuſ. Thucy. li. 2.

Τεμένισμα, ατος, τὸ, ædicula, ſacellū, Dioni, li. 42.

Τέμενος, εος, τὸ, nemus, delubrum quodcunque diis dicatum & conſecratum, locus quiuis ſeparatus in honorem dei alicuius aut herois, fanum, ſacellum, lucus, Ariſtop. in Plut. πρὸς τὸ τέμενος ἴωμεν τοῦ θεοῦ, in delubrū Dei iuim⁹. Vide Eust.

Τεμένορος, ædituus, loci cuſtos.

Τέμμα, ατος, τὸ, coronamentum, pro στέμμα.

Τέμμω, honoro, ſuadeo, confido.

Τεμνικοὶ ὀδόντες, idem quod τομεῖς, i. ſecantes.

Τέμνομαι, Actiuè, idē quod Τέμνω, ſcindo. Τέμνειν τὴν ὁδὸν, viā patefacere atque aperire, Luci. ¶ Itē Paſsiuè ἀκωτάτη δ' ἐπ' αὐτὴν ὁδὸς τέτμηται, via eſt aperta, Galen.

Τέμνω, μ. τεμῶ, π. τμήξω, vel τεμοῦμαι, aliâs τμήσω, Aoriſt. β. ἔταμον, incido, ſcindo, amputo, Accuſ. τέμνω τὴν ὕλην, ſuccido ſyluam, Eurip. cum duobus Accuſ. τέμνετε ἵππους φόβην, tondete equorum iubam. ¶ Τέμνειν, populari, vaſtare, Thucyd. τεμοῦμεν τὴν γῆν, agrum vaſtabimus. ¶ Genit. τῆς γῆς ἔτεμον, agrum populati ſunt, Eidem.

Τέμπεα, τὰ, valles, κοιλώματα.

Τέμπη, τὰ, tempe, loca amœna & arboribus cōſita, gratáque opacitate vmbroſa, frigore iucunda, virentia, irrigua, Herodot.

Τέμπλα, τὰ, ἐπίσημα, Suid. inſignia.

Τεναγίζειν dicitur fluuius cùm decreſcit, & limum inducit.

Τέναγος, τὸ, propriè maris eluuies atque limus, quod vadi tenax cœnum dicit Claudian. vulgò *tengue* vel *tangue*, i. πελαγία ἰλὺς Suid. ¶ Item locus cœnoſus, vadum, Polyb.

Τεναγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, cœnoſus, limoſus, Polyb.

Τέναρος, ὁ, ſycophanta, maleficus, κακοῦργος, Sui.

Τενθεία, ας, ἡ, voracitas, τενθεία.

Τενθεύω, μ. εύσω, π. ευκα, voraciter edo.

Τένδω, comedo, voro, rodo, Heſiod. ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει, i. polypus ſuum pedem corrodit. Apud Ariſtop. Comm. in Pace. τένθειν legitur.

Τένης, vide Etym. Et τενέδιος ἄνθρωπος, de aſpiciente terribiliter, Suid.

Τενθεία λιχνότης, Ariſtoph. liguritio Cicer. catillatio Feſto.

Τένθης, ου, ὁ, catillo Feſto, qui ligurit, λίχνος Suid. γαστρίμαργος, Comm. Ariſtoph. in Pace.

Τενθρηδὼν, inſectum aculeatum veſpæ ſimile, mellificans, Nic. in Alexiph. ¶ Τενθρηδὼν, ὄνος, idem, Ariſtot. hiſt. li. 9. ca. 43. Eius fauus Τενθρήνιον dicitur ab Ariſtot. ibidem.

Τενθρηνίον, ου, τὸ, vbi veſpæ fœtum edunt, fauus, teredinarium Gaz. ex Ariſtot.

Τένθω, τενθεύω, edo.

Τέννος,ου,ὁ,corona oleagina lana intexta.
Τένων,οντος,ὁ,collum,ceruix,neruus in collo,qui ad vltimos vſque talos protenditur. Cornel. Celſ.Græco vocabulo tenōta appellat.Theodor.Gaz.tendonem tranſfert. Καὶ τὸν τένοντα τοῦ τυράννου καταπάτει,preme ceruicem tyranni, Lucian. ¶Τένων,Poll. poplitum neruus latus, tendens ad calcem.¶Τένων,tranſlatè de montis iugo, & ceruice, Baſil.
Τέος,ου,ὁ,aliquis.
Τεός,οῦ,ἡ,tuus,Doricè pro σός,ὀδ.ξ. ἄναξ τεός, i. ὁ σός. ¶Item τεὸς,ſonus, vox.
Τεραμβύειν,tremere,Hippocrat.
Τεραμνίζω,tego:vnde Περιτεραμνίζω,Athe.l.11.
Τέραμνον,τὸ,tectum,domus,cœnaculum, contignatio ædium, apud Lycoph. ¶Propriè ſignificat domorum ſummitates.
Τέραμνος,ου,ἡ,alueare, vmbraculum,Heſych.
Τεραμονέστερος,tenerior coctúque facilior.
Τεραμότης,ἡ,facilitas percoquendi,Theophr.
Τεράμων,ονος,Adiect.coctibilis Plin. Theophr. de Cauſ.plant.lib.4.cap.13.
Τέρας,ατος,τὸ,monſtrum,prodigium,oſtentum, augurium,Odyſſ.ό,de aquila & anſere.
Τεράστιον,ου,τὸ,monſtrum,portentum, res monſtroſa,τὰ τεράστια,miracula,Chryſ.de Babyla.
Τεράστιος,ου,ὁ,prodigioſus,portentoſus, Ælian.
Τερατεία,ας,ἡ,ineptia, vanitas, præſtigiæ, impoſtura,prodigioſa loquacitas,Ariſtoph.νεφ.
Τεράτειος,ου,ὁ, τεράστιος,prodigioſus.
Τερατεύομαι,μ.εύσομαι,π.ευμαι, & Τερατεύω, μ. εύσω,π.κα, portentoſè quid facio, prodigioſè fingo,τερατολογῶ,Poll.
Τερατογραφῶ,monſtroſa ſcribo, monſtrifica & portentoſa ſcriptis trado Plin.Strab.li.1.
Τερατόδευμα,τὸ,monſtrum.
Τερατοκεῖν,parere monſtra.
Τερατοκία,monſtrifica partio.
Τερατολογέω,monſtroſa dico,& prodigioſa, τερατολογεῖν,τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι,Ariſtoph.
Τερατολογία,ας,ἡ,q.portentum verborum, prodigioſa loquacitas, pdigioſa narratio,ἱεραλεία.
Τερατολογίας,ου,ὁ,qui portentoſa mentitur.
Τερατολόγος,prodigioſa narrans,Poll.
Τερατολογούμενα,conficta,monſtrifica.
Τερατοσκοπία,ας,ἡ, ars quæ portentorum monſtrorúmque profitetur ſcientiam,Poll.
Τερατοσκόπος,ου,ὁ,prodigiorum interpres, portentorum ſpectator,prodigiator Feſto.
Τερατουργέω,abſurda facio,monſtra edo.
Τερατούργημα,ατος,τὸ,& Τερατουργία,ας,ἡ, facinus prodigioſum & confidens.
Τερατουργὸς,ὁ,θαυματοποιὸς,prodigiorū artifex.
Τερατώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,monſtroſus,Ariſtoph.
Τερατωδῶς,prodigoſè,& prodigialiter Colum. monſtroſè Cicer.& monſtrificè Plin.
Τερατωπὸς,monſtroſus,Hom.in hymno Panos.
Τερεβινθίζω, reſinæ terebinthinæ ſimilis ſum, τερεβινθίζων λίθος λεγόμενος,Dioſc.li.5.c.152.
Τερεβίνθινον ἔλαιον, terebinthinum oleum, quod ex terebinthi fructu fit,Dioſc.li.1.cap.51.
Τερεβίνθινος οἶνος, vinum terebinthinum, Eidem,lib.5.cap.30.
Τερέβινθος,ἡ,terebinthus arbor,Theop.l.3.h.pl.
Τέρεινα,tenera,apud Lycophr.
Τερείνης ποίης,herbæ tenellæ, Apoll.Rhod.
Τερεινοτέρη ἀμνοῦ,agno tenerior,in Epigr.
Τέρεμνος,ου,ὁ,altus,fortis, τέρεμνα οἴκων,Eurip.
Τέρεν δάκρυ,mollis lachryma,Iliad.γ.
Τερενοπλόκαμοι, teneros capillos habentes Auſ.
Τερετίζω, μ. ίσω, π. ικα, laſciuè canto : teretare Gaz.exponit in Probl.Ariſtot.
Τερετίσματα, τὰ, propriè citharæ ſtrepitus, Epig.aut cātus cicadæ: Veteres autem cantus laſciuos & procaces ſic vocabant. ¶Heſyc. ſunt ᾠδαὶ ἀπατηλαί.
Τερέτελον,ου,τὸ,terebella,Theophr.hi.li.5.ca.9.
Τέρετρον,ου,τὸ,terebrum vel terebra,Odyſſ.έ.
Τέρεωσις, εως, ἡ, inſtrumētum τῶν φρεωρύχων, puteos excauantium,Poll.
Τερέω,μ.έσω,terebro, perforo,Etymol.
Τερηδονίζομαι, teredines ſentio, teredine infeſtor & vermiculor. τερηδονίζεται ὁ ὀπὸς, i. ſuccus teredinem ſentit,Dioſc.li.1.cap.182.
Τερηδὼν, όνος, ἡ, teredo, vermis ligna in mari precipuè corrodens,Ariſtoph.in Equit.¶Τερηδὼν ὀστοῦ tranſlatè dicitur à Galeno, oſsis ex carie perforatio. ¶Apſyrto τερηδόνες, ſunt lumbrici equorum:vulgò *morines*.
Τέρην,ενος, ὁ, à τείρω, tener, qui facilè teritur, friabilis,mollis,calidus,ὑγρός,Iliad.π.
Τερηφορία,ας,ἡ,deductio.
Τερθρεία, ας, ἡ, & Τέρθρευμα, ατος,τὸ, incantatio magica,præſtigiæ,Suid.Conflictatio verborum. ¶Orus ſignificare dicit inane ſtudium.
Τερθρευόμενοι,argutantes,argutiolis contendentes,Plutarch.
Τερθρευτής,έος,ὁ,incantator,præſtigiator Plaut.
Τερθρεύω,μ.εύσω,q.præſtigior, obſeruo,Heſych.
Τερθρήνιον,ου,teredinarium:melius τενθρήνιον.
Τερθρία,idem quod τερθρεία,i.φλυαρία, Chryſ.
Τέρθριοι,funes quidam in ima parte mali nauis, Interpreti Apoll.Rhod.
Τέρθρον,ου,τὸ,artemon,Heſych. & funis quo vtrinque velum trahitur : propriè antennæ ſummum extremúmve iugum, cornua antennarum Virg. Vnde qui ad extremos veli fines tendunt rudentes, τέρθριοι dicuntur. ¶Τέρθρον Polluci,τὸ τῶν παρωτίδων μέχρι κλειδῶν μέρος, pars pertendens vſque ad iugula.
Τερθρωτήρ, ῆρος, locus in prora vnde in mare proſpicit proreta,Heſych.
Τέρθω,ſicco,vro.
Τερίμη.Heſych.τάφρος,foſſa,vallum,agger.
Τέρμα, ατος,τὸ, extremum, terminus, finis,ora, τέλος,meta,planta pedis. Et quod Cicero, à calce ad carceres, Gaz. ἐκ τοῦ τέρματος, dixit. Polluci etiam τέρμα,ἵνα παύονται οἱ σταδιοδρόμοι. Pro ad extremū, Phocylid.ἀρχόμενος φείδου πάντων μὴ τέρμ᾽ ἐπιδεύῃς.

Τερματίζω,μ.ίσω,π.ικα,abſoluo.
Τερμέρια κακὰ,ingentia mala,vide Chil.
Τερμία ἡμέρα,extræma vitæ dies,Suid.
Τέρμιος,Iupiter terminalis,Etymol.
Τέρμινθαι,τὰ,tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi, ſimiles terebinthi fructibus, Dioſcorid.
Τερμινθίνη ῥητίνη, reſina terebinthina,Dioſc.li.1. ca.92. ¶Τερμινθὶς ῥητίνη,Nic.in Alexiph.idẽ.
Τέρμινθος,ου,ἡ,ſiue τερέβινθος,terebinthus,Theophraſt.hiſt.lib.1.cap.15.& lib.3.cap. 15. Dioſcorid.lib.1.cap.92. ¶Item tumor præter naturam nigricans,maximè in tibiis, Æſchin. ¶Τέρμινθος Heſych. φυτὸν ἐμφερὲς τῷ λίνῳ ἐξ οὗ πλέκουσιν ἀθηναῖοι παρερμίας.
Τερμινθὸς,idem,Etym.
Τερμιόεις,όεντος,ὁ,talaris,μέγας,τέλειος,Heſiod.
Τέρμιος,extremus,ὕστατος,Heſych.
Τέρμις,pes,τέρμα,ποὺς,Heſych.
Τέρμων,ονος,ὁ, Terminus deus. ¶Τέρμονες,Heſy. τέλη,φραγμοὶ,τέρματα,ὅρια,termini,fines.
Τερμόνιος,idem quod Æſchyl.in Prom.τέρμιος.
Τερπικέραυνος,ου,ὁ,fulmine gaudens,vel q. τρεπικέραυνος,i.hoſtes vertens fulmine & fundens,Odyſſ.ξ,Ζεὺς τερπικέραυνος.
Τέρπνιστος,iucundiſsimus,Etym.
Τερπνὸν,iucunditas.
Τερπνὸς,οῦ,ὁ,iucundus, venuſtus, ὁ τέρψιν ποιῶν.
Τερπνότης,ητος,ἡ,iucunditas.
Τέρπομαι, μ.τέρψομαι, delector,Depon.Dat.τέρπομαι δ' ὄσοις, pro παίζω, Homer. Iliad. β. ¶Item Iliad. ά. Accuſat. vt ὁ ᾗ φρένα τέρπετ' ἀκούων,hic animum oblectabat.
Τέρπω,μ.έρψω,π.ερφα,delecto,voluptate afficio, mulceo, demulceo, Actiu.Accuſ.
Τερπωλὴ,ῆς,ἡ,delectatio,voluptas,τέρψις,Suid.
Τερσαίνω,μ.ανῶ,abſtergo, ſicco ad ſolem, conſtringo, Actiu Accuſ.Iulianus Serapioni.
Τερσανθῆναι,i. διαξηρανθῆναι,reſiccari.
Τέρσετο,ſiccabat.
Τέρσηνε,ſiccauit.
Τερσόμενος,ſiccatus,in Epigr.
Τέρσω, Æol. pro τείρω,tero,ſicco,ξηραίνω,inſolo.
Τέρυ,υος,τὸ,tenue, imbecille,Heſych.
Τερώνης,aſinus detritus & ſenex.
Τέρυς,vorax:ſic τέρυας ἵππους vocat Heſych.
Τερύσκομαι,clamo,ægrotus ſum.
Τερφθείην,oblecter,Xenoph.à τέρπω.
Τέρφος,εος,τὸ,teſta,cortex.
Τερψιμβροτὸς,οῦ,ὁ,delectans homines,Odyſſ.μ.
Τερψίνοος,animum oblectans,voluptarius.
Τέρψις,εως,ἡ, delectatio, oblectatio, oblectamẽ. τέρψις σέθεν, capta de te voluptas,in Epigr.
Τέρψις ἀοιδῆς,cantus voluptas,Heſiod.
Τερψιχόρη,vna ex 9.Muſis,Vide Phurnut.
Τερψίχορος Ἀπόλλων,in Epigr.choris gaudens.
Τέρω,domo,contero:Vide Τείρω.
Τέσσαρα, τὰ, quatuor : Vide Tzetzen in vita Heſiod.¶Τεσσαράκοντα,quadraginta,πετταράκοντα,Ariſtoph. ¶Τεσσαρακονταετὴς,quadragenarius, Heſiod. ¶Τεσσαρακονταοκτὼ,quadraginta octo.¶Τεσσαρακοντάπηχυς,40.cubitorum,apud Athen. ¶ Τεσσαρακοντήρης, nauis quadraginta ordinum, vide Bayſium. ¶ Τεσσαρακοντόργυιος, ου, ὁ καὶ ἡ, quadraginta paſſuum, vel vlnarum, Herodot.
Τεσσαρακοσταῖος,& Τεσσαρακοστὸς,οῦ,ὁ, quadrageſimus,quadragenus, τεσσαρακοσταῖος ἐξῆλθε,die quadrageſimo exiit,Ariſtot.
Τέσσαρες,& τέτταρες,οἱ καὶ αἱ,quatuor,Herodot. ¶Τεσσαρεσκαίδεκα, quatuordecim. τεσσαρεσκαίδεκα ἡμέρας, quatuordecim dies,Thucy. ¶Τεσσαρεσκαιδέκατος,decimuſquartus.
Τεσσεράριος,teſſerarius.
Τεσσεράκοντα,quadraginta,Herodot.
Τέσσερσι,quatuor,Datiuus caſus.
Τεστίχον,exiguum,puſillum.
Τεταγμένος,ordinatus,ſtatus. Hinc τεταγμένοι, ſtationes agentes,Plutarch.
Τεταγμένως,ordine,ritè,deſtinatis temporibus.
Τεταγὼς,ότος,ὁ,extendens,à τάζω,Iliad.ά.
Τέτακα,extendi,porrexi,præt. perf.à τείνω.
Τετακὼς,auſus.
Τεταμένος,porrectus,intẽtus,pertinens:à τείνω.
Τετανοειδὴς,apud Theophr. protenſus.
Τετανόθριξ,qui promiſſos habet capillos.
Τέτανος,ου,ὁ,τοῦ σπασμοῦ,i.contractionis neruorum ſpecies,qua nerui & muſculi totius corporis diſtenduntur & obrigent,ſiue rigidantur, vt loquitur Seneca.Latinè rigor,& rigor neruorum Celſ.li.2.cap.1.& lib.4.ca.3.¶Τετάνῳ etiam laborant equi,Suid. ¶Τέτανος,etiam pro nerui,i.priapi tenſione atque tentigine,Ariſtoph. Vnde Τετανικὸς,οῦ,ὁ, tetanicus Plin.in Hippiat.
Τετανὸς,οῦ,ὁ,Adiect.promiſſus vertit Gaza, exporrectus, rigidus,rigens,ſine rugis.τετανὸν πρόσωπον,facies erugata,facies diſtẽta, Galen.lib.5.κατὰ τόπους.
Τετανόω,extendo,erugo,rugas deleo,Dioſc.
Τετανώθρα,τὰ,quæ vim habent erugandi & læuigandi cutem. τετανώθρα τῶν προσώπων, Dioſc.li.3.ca.102. ¶Dicuntur etiam Τετανώματα,τὰ,i.τετανώθρα:à verbo Τετανόω.
Τεταραγμένως,confuſè,inordinatè.
Τετάρπομαι,dicitur à Preterito,τέταρπα:à τέρπω.
Τεταρπόμενος,τερπόμενος. Odyſſ.ξ,τεταρπόμενος τεκέεσσι,me oblectans filiis.
Τεταρτάζω,in quatuor diuido.
Τεταρτίζω,laboro febre quartana.
Τεταρταῖος,ἡ,quartanus,quarto die erumpens, Aphr. Probl. 10.lib.2, ὁ τεταρταῖος πυρετὸς, quartana febris. ¶Item τεταρταῖος, quatriduanus, quatriduo defunctus, Herodot. ſic & Ioan. 11.
Τετάρτη λακωνικὴ,Laconicus quartarius, genus eſt menſuræ,Herodot.lib.6.
Τεταρτημόριον,ου,τὸ, quadrans,quarta pars oboli.¶Eſt & cuiuſcunque ſolidi & integri pars quarta,Galen.lib.10.τῶν κατὰ τόπ.

Τέταρτον ἡμιτάλαντον, tria talenta & ſemis.
Τέταρτος, ου, ὁ, quartus.
Τέταρτος πρόγονος, abauus.
Τετάρτως, quarto gradu.
Τέτατο, diſtentus erat, extenſus, in Iliad.
Τετάχαται, i. τεταγμένοι εἰσὶ, Thucy. inſtructi ſũt.
Τετεύχαται, κατεσκευασμένα εἰσὶ, tertia perſona Ionica perfecti Paſs. à τεύχω, Odyſſ. ξ.
Τέτευχε, obtinet, Galen. τέτευχε τῆς λειτουργίας, ſortitus eſt ſacerdotium, Hebr. 8.
Τέτηκα, extabui: Perfect. medium à τήκω, Ilia. γ.
Τετιημένος, καὶ Τετιηὼς, triſtatus, cruciatus, λυπηθεὶς, Odyſſ. ά, φίλον τετιημένος ἦτορ.
Τετιμένος, honoratus, Heſiod.
Τέτλα, καὶ Τέτλαθι, ſuffer, pro τλᾶθι, vel τλῆθι. Iliad. ά, τέτλαθι μῆτερ ἐμὴ καὶ ἀνάσχεο.
Τετλαίη, pro τλαίη, ὑπομείνειεν, Hom. perferat.
Τετλάμεν, Ionicè, ſufferre, καρτερεῖν, Odyſſ. δ.
Τετληὼς, ότος, tolerans, patiens, Odyſſ. δ.
Τέτμω, inuenio, καταλαμβάνω, reperio, Iliad. δ.
Τέτοκα, peperi, in Epigram.
Τετοκυῖα, puerpera enixa.
Τετολμημένα, facinora, ſcelera.
Τέτορε, quatuor, pro τέσσαρα, Heſiod.
Τέτορεν, vulnerauit, διῆλθεν.
Τετραβάμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, quadrupes, τετράπους, Eur.
Τετράγλωχιν, in Vocat. in Epigr. i. quadrate, epith. Mercurii. Scribit enim Thucydides vetuſtiſsimos Græcos ſolitos eſſe Mercurii ſtatuas ſuper pedum quadrangulari figura, ante domos ponere.
Τετραγράμματον, ου, τὸ, q. quadriliterum. adnumerabatur hoc nomen inter cognométa Dei quòd eius nomen, quatuo: literis ſignaretur.
Τετράγυος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor cubitorum, Odyſſ.
Τετραγῳδημένον, ου, tragicis fabulis perſimile.
Τετραγωνία, ἡ, arbor, apud Theophr. hi. li. 3. c. 6.
Τετραγωνίζω, μ. ίσω, π. ικα, quadro Horat. in quadrum redigo Cic. Accuſ. Τετραγωνέω, idẽ.
Τετραγωνισμὸς, οῦ, ὁ, q. quadratura.
Τετράγωνον, τὸ, quadrangulum Colum.
Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ, formam oris quadram habens, forma oris quadrata, Herodot.
Τετράγωνος, quadratus, τετράγωνος ἀριθμὸς, numerus quadratus, Plutarch. ¶ Τετράγωνος ἀνὴρ, vir bonus atque perfectus, & verè fortis, Ariſtot. li. 1. de morib. ad Nicomach.
Τετραδακτυλιαῖος, quatuor digitorum habens latitudinem, aut altitudinem, ſemidodrantalis ab Hermolao li. 1, Dioſc. cap. 85.
Τετραδάκτυλος, idem: τετραδάκτυλοι, qui ſunt quaternis digitis, vt aues, Ariſtot.
τραδεῖον, τὸ, ex quatuor conſiſtens. Τετράδιον verò, & τετράδυον, ex duobus & quatuor, Sui.
Τετράδιον, quaternio, Bud. in Epiſt. poſter.
Τετραδιστὴς, οῦ, ὁ, qui aſsiduè laboribus & periculis inuoluitur, Suid. ¶ Sunt qui coitionem eo nomine intelligãt familiarium iuuenum.
Τετράδυμος, quadrigeminus fœtus Plin. Strabo de mulierib. Ægyptüs, τετράδυμα τίκτειν.

Τετράδραχμον, valens 4. drachmas, Poll.
Τετράελιξ, ικος, & Τετραέλικτος, quater circunuolutus, vt τετραέλικτος ὄφις, in Epigr.
Τετραενὴς, έος, ὁ, τετραετὴς, quadrimus.
Τετραετηρικὸν, quod quarto quoque anno inſtauratur, vt ἀγὼν τετραετηρικός.
Τετραετηρὶς, ίδος, annus quartus.
Τετραετὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quadrimus, Plat. de Legi. τετραετὴς χρόνος, quadriennium, Herodot.
Τετραετία, ας, ἡ, quadriennium.
Τετραετία, Aduerbium, quadrienniò.
Τετράζοος, & τετράζωος, quadriuiuus, venarum diſcurſus habens quadripartitos Plin. ex Theophr. hiſt. plant. lib. έ. cap. 6.
Τετράζυξ, υγος, quadriiugus, Nonn. τετράζυγι δεσμῷ, quadruplici vinculo.
Τετράζωον, genus fræni.
Τετραήμερος, ου, ὁ, quatriduanus, Naz. in Orat.
Τετραθέλυμνος, ου, ὁ, quadruplex, Heſych.
Τετράθυρος, quaternas fores habens.
Τετραίνω, τὸ τιτραίνω, pertundo, perforo, τιτρῶ, τρυπῶ, Theophr. li. 5. hiſt. de Ceraſte.
Τετρακίνη, ης, ἡ, lactuca, θρίδαξ, Hipponact. authore Athenæo lib. 2.
Τετράκις, quater.
Τετρακισμύριοι, quadraginta millia, Plutar.
Τετρακισχίλιοι, quatuor millia, quater mille.
Τετράκωλος, quadrupes.
Τετρακόρυμβος, quatuor oras habens ſiue corymbos, hederæ epithet. Epigr.
Τετρακόσιοι, οἱ, quadringenti, οἱ τετρακόσιοι Athenis rerum ſummæ aliquando præfuerunt, Iſocrat.
Τετρακοσιοστὸς, οῦ, quadringenteſimus.
Τετρακτὺς, ύος, ἡ, quaternio, numerus quaternarius quem obſeruabant Pythagorici.
Τετράκυκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, quatuor rotarum, Herod.
Τετράκωμος, apud Poll. Herculi dicata bellicáque ſaltatio.
Τετράλιξ, ἡ, genus herbæ, Theophr.
Τετραλογία, quatuor colloquium, Suid.
Τετραμερὴς, quadripartitus.
Τετράμετρον, verſus octonarius à quatuor menſuris, quarum vnam duo pedes conficiunt.
Τετράμηνος, ὁ καὶ ἡ, quatuor menſium, quadrimeſtris Gaz. τὸ τετράμηνον, quadrimeſtre.
Τέτραξ, ακος, genus auis, Ariſtoph. Interp.
Τετραορία, ας, ἡ, quadriiugus currus Virgil. Pin. in Olymp. τετραορίας ἕνεκα νικαφόρου.
Τετράοροι ἵπποι, quadriiuges equi, in Odyſſ.
Τετράπαλαι, in Epigr. quater quondã, iãpridem.
Τετράπεδος, ου, ὁ, quadratus, Herodot.
Τετράπηχυς, εος, quatuor cubitorum, Ariſtoph.
Τετραπλασιάζω, quadruplico.
Τετραπλάσιος, ου, ὁ, & Τετραπλασίων, ονος, quadruplus, quadruplo amplior, Plat. de Repub. 2, τετραπλάσιον χρόνον ἀναλίσκειν, quadruplo temporis plus impendere.
Τετράπλευρον, figura quatuor laterum, Euclid.
Τετράπλευρος, quadratꝰ, τετράπλευρος κίων, Epi.
Τετρα-

Τετραπλῆ, quadrupliciter.
Τετραπλοῦν, quadruplum, c.19. Euang. Lucæ.
Τετράρινος, ου, ὁ, apud Lycophr. quatuor habens narium ſpiracula. ¶Item pro biceps.
Τετραποδηδὸν, in morem quadrupedum, ritu & more quadrupedum, Ariſtoph.
Τετραποδίζω, quaternis pedibus gradior.
Τετραποδιστὴ, quadrupedes. ¶Item ærumnoſi.
Τετραποδιστί, Aduerb. quatuor pedibus, quadrupedum more. Apud Suid. τετραποδηστί.
Τετράπολις, ὁ καὶ ἡ, quatuor habens ciuitates.
Τετράπορος, habẽs 4. foramina, quadriforis Plin.
Τετράπους, vel τετράπους, οδος, ὁ καὶ ἡ, quadrupes, Plutarc. in Solone. ¶Ariſtop. νεφ. gen. Neut. dixit τῶν τετραπόδων ἅπ' ὄζιν ὀρθῶς ἄῤῥενα, ex quadrupedibus quæ ſunt maſcula. ¶Τετράπους item dicitur menſa pocularis, Poll.
Τετραπτελυγίδες, vel Τετραπτερυλλίδες, αἱ, cicadæ, dictæ quòd quatuor habeant alas.
Τετράπτερος, quatuor pennas habens, quadripẽnis. ¶Τετράπτιλος, idem, Ariſtoph.
Τετράῤῥυμον, vel Τετράρυμον, quadrigæ, Xenop.
Τετράρχης, ου, ὁ, tetrarcha, quadruplaris Gaz.
Τετραρχία, quadruplaris curia, tetrarchia.
Τετραρχῶ, tetrarchiam gero.
Τετρας, άδος, ἡ, quaternio, numer⁹ quaternarius. τῇ τετράδι φθίνοντος, pro τῇ τετάρτῃ, Demoſt.
Τετρασατὴρ, Poll. & τετρασατήρια, gen⁹ numiſmatis.
Τετράστιχος, quaternis verſibus conſtans.
Τετράστιχος λίθος, quatuor ordinum lapis.
Τετραστοιχία, ας, ἡ, quaternorum verſuum ordo.
Τετράστυλος, ου, habens quatuor columnas.
Τετρατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, quadrimus, pot. τετραετής.
Τέτρατος, pro τέταρτος, Poeticè, quartus.
Τετράτειρος, in quatuor fruſta diuiſus, Heſiod.
Τετραφάληρος, ου, ὁ, habens quatuor clauos eminentes ſiue phaleras, Homer.
Τετράφαλος πήληξ, conis 4. prædita galea, Arg.
Τετραφάρμακος, quòd ex quatuor pharmacis conſtat, Phil. de mund.
Τετραφόροι, tetraphori, phalangarii.
Τετράφυλοι, in quatuor tribus diſtincti.
Τετράχυος, quatuor palmorum.
Τέτραχα, quadrifariam, τετραχῶς Suid. τετραχθά.
Τετράχειρ, cui quatuor ſunt manus.
Τετραχῆ, quadrifariam, τετραχῶς.
Τετραχθὰ, pro εἰς τέσσερα μέρη, in 4. partes, Ili ſ.
Τετραχίζειν, aliquid quadrifariam facere, Poll.
Τέτραχμον. τετράδραχμον, quatuor drachmæ.
Τέτραχμον, vide Etym.
Τετραχοίνικον, τὸ, Hermol. octo ſextarios interpretatur, Ruell. modium, Marcellus ſemodium, apud Dioſcor. li. 1. cap. 39.
Τετραχορδικὰ, τὰ, quæ habent quatuor chordas.
Τετράχορδος, ου, quatuor fidibus inſtructus.
Τετραχῶς, quadrupliciter.
Τετράωροι, & Τετράοροι, 4. equi in quadrigis.
Τετράωτος, qui quatuor auribus eſt inſignitus.
Τετρεμαίνω, timeo, horreo, Accuſ. Ariſtoph. in Neb. Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω καὶ πεφόβημαι.

¶Aliquando abſolutè, Eidem, τοῦτό μοι ποιεῖ τετρεμαίνειν, i. φρίττειν καὶ δεδιέναι.
Τετρήχειν, Præter. pluſquamperf. med. pro ἐτεταράχειν, turbatus eram.
Τετρυμμένος, cruciatus, territus, confuſus.
Τετρήρης, ἡ, quadriremis nauis, Bayf.
Τέτρηχε, τετάρακται, horret, Dion. de Situ orb.
Τετρήχειν, turbatus eram, ἐτεταράχθην, Iliad. β.
Τετρηχυῖα, turbata, exaſperata: à τρήχω; pro ταράσσω, poeticé. τετρηχυῖα θάλασσα, in Epigra.
Τετριγὼς, triſtem & exilem vocem emittens, ſicut veſpertiliones ac pulli, à τρίζω, Iliad β.
Τετρηρικὸν πλοῖον, quadriremis, Bayf. de re Na.
Τέτριξ, tetrix auis Gazæ ex Ariſtot. lib. 6. Anim.
Τετριχωμένος, ου, ὁ, piloſus.
Τέτρομος, ου, ὁ, tremor cum rigore, Heſych.
Τέτροφα, verti, Præter. Attic. à τρέπω, Ariſtop. νεφ.
Τετρυμμένος, fatigatus, καταπεπονημένος, Epigr.
Τετρυφάλεια, ας, ἡ, galea, περικεφαλαία, Heſych.
Τετρωβολαῖον, τὸ, οὐ πολυτίμητον, quod quatuor obolis conſtat, non pretioſum.
Τετρωβολίζειν, apud Polluc. τὸ τετρώβολον λαμβάνειν.
Τετρώβολον, numus quatuor obolos valens. τετρωβόλου βίος, pro militis ſtipendio, Pauſan.
Τετρώβολος, vir quatuor obolorum.
Τέτρωμαι, vulneratus ſum, Eurip.
Τέτρωρον, τὸ, quadriga. τέτρωρος ὄχος, Eurip. i. τέθριππος. ¶Item pars in talo prona, quam ſurſum vergere dixit Galen. li de oſſib.
Τετρώροφος, ου, ὁ, quatuor tabulatorum.
Τετρώσομαι, ſauciabor.
Τέτρωσος, ου, quadriga.
Τέττα, vox minoris ad maiorem reuerentiæ cauſa. Iliad δ, vbi, Τέττα σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ. Significat autem vt ô venerabilis, ô amice Cicer.
Τέτταρα, τὰ, ianuæ ligna, Poll. & Heſych.
Τετταρακαίδεκα ἔτη, quatuordecim anni, Ariſtot.
Τετταρακοντούτης, quadragenarius, Poll.
Τεττιγομήτρα, ας, ἡ, tettigometra, q. cicadarũ mater
Τεττιγόνια, τὰ, cicadaſtræ Gaz. Ariſtot. lib. 4. Anim. Idem τεττιγόνια transfert mutas cicadas, propter alterũ genus argutũ achetas dictum.
Τεττιγόνιαι, αἱ, cicadæ fœminæ, quæ mutæ ſunt, quarum mares ἀχέται vocales ſunt.
Τεττιγόνιον, cicadæ ſimile, Etym.
Τεττιγοφόροι, q. cicadiferi: Vide Thucyd. lib 1.
Τεττίζω, ſtrido vt cicadæ.
Τέττιξ, ὁ, cicada: Vnde τὸ τεττίζω, ſtrido, Iliad. γ. ¶Τέττιξ, ſeru⁹ coci, ὁ τοῦ μαγείρου ὑπηρέτης, Heſ.
Τετυγμένος, ου, ὁ, factus, fabricatus, elaboratus. Phocyl. οὐκέτι γὰρ δύναται τὸ τετυγμένον εἶναι ἄτυκτον.
Τετύγμην, ὑπῆρχον, eram, ſeu fui, Odyſſ. ξ.
Τετυκεῖν: παρασκευάσαι, apparare, Odyſſ. ό.
Τετύκοντο, κατεσκεύαζον, apparabant, Homer.
Τέτυκται: κατεσκεύασται, ſtructus eſt, Iliad. ſ. ¶Aliquando pro eſt, ὑπάρχει, Iliad. δ.
Τέτυκτο, ἦν, erat, Heſiod. παλίαξις τε τέτυκτο.

Τετύφωμαι,inſanus ſum,attonitus ſum,ſuperbus ſum,& elatus,ἐμβεβρόντημαι.

Τετύχηκε,fuit,eſt,ſine Participio.

Τετυχόμην, paraui,ſtruxi.

Τεῦ,tui,alicuius,τινός.¶Sine accentu τευ,Odyſſ. ξ,οὔτ' ἐσθῆτος δευήσεται οὔτέ τευ ἄλλου,neque vllius alterius rei. ¶Τεῦ cum circunflexo, interrogando ponitur pro τίνος; Odyſſ. ὁ, τεῦ δώμαθ' ἵκωμαι;cuius in ædes accedam?

Τευθὴν,ῆνος,ὁ,explorator,κατάσκοπος,Suid.

Τευθὶς,ίδος,ἡ,piſcis de ſepiarum genere, vertũt Plinius & Gaza loliginem.

Τευθὸς,ὁ,nomen piſcis apud Ariſtot. Gaza vertit lolium. ¶Τευθοὶ,loligines ſunt maiores:& τευθίδες minores,vt patet ex Ariſtot. verbis li.4.de part.Anim.Scribitur & τεῦθος,Athe.

Τεύκριον,τὸ,teucriõ herba,Plin.& Dioſc.lib.3.

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator, ποιητὴς, κατασκευαστὴς, Suid.

Τευκτὸς,χειροποιητὸς,factus,fabricatus,Suid.

Τευμάομαι,apparo,fabricor,Etymol.

Τεύξομαι,impetrabo,aſſequar:Futurũ τοῦ τυγχάνω,Genit.τεύξομαι στρατιᾶς, præfecturam exercitus conſequar.

Τευξόμενος,adepturus,conſecuturus.

Τευτάζω,μ.άσω, ſatago,ſedulò, & ſtudioſè rem gero.διατρίβω ἐν τῷ αὐτῷ, apud Lycophr. & Didym. ¶Item milito, Suid. ¶Pro ἡσυχάζω etiam ponitur, i.quieſco.

Τευτασμὸς,militia,στρατηγία,Heſych.

Τεύτλιον,& Τεῦτλον,σεῦτλον,beta,Theop.li.plãt.

Τευτλοφάκη,ης,ἡ,cibi genus cõſtans beta & lente mixtis,Heracl.

Τεύχεα, τὰ, armatura, arma, i.quæuis inſtrumenta,in Iliad.τεύχεα δήϊα,hoſtilia arma.

Τευχεσφόρος, armifer Ouid.armatus,Eurip.

Τευχεστὴς,οῦ,ὁ, miles.

Τευχῖτις,χοῖνος ἡ ἀραβικὴ,i. teuchitis iuncus odoratus Arabicus,Dioſc.lib.1.cap.16.

Τεῦχος,εος,τὸ, vas,inſtrumentum omne: volumen,liber,& alueus Gaz.de apibus.

Τεύχω,μ.ύξω,π.υχα,facio,fabrico,ſtruo,cudo,paro,obarmo,Heſio.οἷ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων, ſibimet ſtruit.

Τέφρα,ας,ἡ, cinis, vſtorum lignorum reliquiæ. ¶Εἰς τέφραν γράφειν, Parœmia,de inani opera:licet Suid.περὶ τῶν ἀδυνάτων exponat.

Τεφρίζω, imitor cinerem, vergo in cinereum colorem. ¶Τέφριον, collyrii nomen ſic dicti à cinereo colore,Celſ.lib.& cap.6.

Τεφρόω,μ.ώσω,π.ωκα,redigo in cinerem,Suid.

Τεφρώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,cinereus.

Τεφρωθεὶς,qui in cinerem abiit.

Τέφρωσις,opus eſt cùm quid vertitur in cinerem.

Τεχθεὶς,qui genitus eſt,natus: à verbo τίκτω.

Τεχθῇ,editus fuerit in lucem.

Τεχθῆναι,naſci.

Τεχνάζοντες,dolo rem agentes,in Epigr.

Τεχνάζομαι,artes ſtruo,Ariſtoph.

Τεχνάζω,μ.άσω,π.ακα, dolis machinor, ſtruo, molior,artificio vtor,ſolerter inuenio, & ferè in malam partẽ,Ariſtot.in 1. Polit. ἀμφότεροι γὰρ ἑαυτοῖς ἐτέχνασαν γενέσθαι μονοπωλίαν, i.excogitauerunt & ſolerter inuenerunt.

Τεχνάομαι,μ.άσομαι,π.ασμαι,fabrico, aſtutè ædifico,arte conficio, comminiſcor, excogito & ſolerter inuenio,machinor aliquid doloſè, molior, Thucyd. αὐτὸς δ' ἀφ' αὑτοῦ ὁ πόλεμος τὰ πολλὰ τεχνᾶται πρὸς τὸ παρατυγχάνον.¶Τεχνωθῆναι,in arte aliqua inſtructum eſſe,Gale.

Τέχνασμα, ατος, τὸ, machinamentum Tacit. & Liu.ars, artificium,commẽtum,σόφισμα,dolus,fraus,κακούργημα,δόλος,πανουργία, Suid.

Τεχναστέον,ingenioſè conandum.

Τεχναστὴς,οῦ,ὁ, ſolertia ingenii præditus,machinator Liu.& doli machinator Tacit.

Τέχνη,ης, ἡ, ars, artificium, artis profeſsio,diſciplina,Ariſtoph.in Veſp. Ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην:Cic.Tuſcul.1, Quam quiſque norit artem, in hac ſe exerceat. ¶Pro dolo, aſtutia, impoſtura, fraude artificioſa, offucia Plaut.techna Terẽt.Vnde τεχνάζομαι pro δολιεύομαι καὶ μηχανάομαι: & Ἀτέχνως, i. ſine dolo & fraude.

Τεχνήδριον,τὸ,q.articula ,parua ars, arguta ars.

Τεχνήεις,εντος,arte excultus,artis peritus,Epig.

Τεχνηέντως,artificioſè, ſcitè,Apoll.

Τέχνημα,ipſum artificis opus,opificium,Xenop.

Τεχνήμων,ονος,artificioſus, Nonn.

Τεχνήσατο,εἰργάσατο,cõpoſuit,Hom.in Odyſſ.

Τεχνήσομαι,ſtruam, machinabor.

Τεχνίζομαι,fabrico,τεχνάομαι.

Τεχνικὸς,οῦ,ὁ,artificioſus, artium peritus: Vnde οἱ τεχνικοὶ,liberaliũ artiũ profeſſores,Ariſtot.

Τεχνικῶς,artificioſè,ſolerti ingenio.

Τεχνιτεύω,μ.εύσω,π.ευκα,aliquid artificioſè molior,Neutr.Ioſep.ἐτεχνίτευσέ τινι τρόπῳ περιέχειν.

Τεχνίτης,ου,ὁ,artifex, opifex, faber artis peritus, artis profeſſor.τεχνῖται διονυσιακοὶ, bacchanales artifices aut hiſtriones, Ariſtot.Probl.

Τεχνογράφοι,artis ſcriptores,Ariſtot.in Rhet.

Τεχνολογέω,arte loquor,artificioſè diſputo, argutor,Naz.in Orat.De arte diſſero,pręcepta artis trado,Hermog.tomo 3.de Inuent.τεχνολογῆσαι διδασκαλικὴν θεωρίαν.

Τεχνολογία, ας, ἡ, ſermo & ratiocinatio de arte, artificioſa oratio.

Τεχνολόγος,ου,ὁ,argutator,ſophiſta,Nazan.

Τεχνοπαίγνιον,τὸ,ludus artificioſus,Auſon.

Τεχνοσύνη,ars, in Epigr.

Τεχνούργημα,artificioſum opus.

Τεχνύδριον,τὸ,parua ars,vt λογύδριον,Suid.

Τέχομαι,naſcor.

Τέκος,εος,τὸ,filius,τέκνος.

Τέχω,pario, τίκτω.

Τέῳ,τῷ,alicui.ἄλλῳ δὲ δὴ τέῳ, alicui autem alii. τέῳ δυνάμει,qua copia,Herodot.

Τεῶ,tuos, Dualiter.

Τέων ἀνθρώπων,i.τίνων, quorum, Hom.in Ody.

Τεωρεὺς,fugitiuus,latro,maleficus,Heſych.

Τέω-

Τέωρος,ου,ὁ,nebulo,ſycophāta,συκοφάντης,Heſy.
Τέως,interea,interim,tandem,antea,tunc, tum, eatenus, hactenus, pauloantè, nuper, olim, Heſych. ¶Τέως pro anteà, Odyſſ.ό. ¶Τέως ꝓ tantiſper, Lucian. in Alcyone, ἀδύνατώτεροι εἰσι τέως,ἕως ἂν ὦσιν ἀνεπιστήμονες,tādiu quandiu fuerint imperiti. ¶Τέως ἐν τῷ πρότῳ, primùm,in principio, Hermog.& Plat. de Leg. ¶Τέως pro pri⁹ cum τότε, Demoſt. τέως τῆς παρούσης, ad hunc vſque diem, Phal. ¶Τέως ἔτι, atque interim, interim etiam, Demoſth. ¶Τέως & ἕως, i. tandiu quandiu, ſibi inuicem reſpondent, & redditiua ſunt, itáque ſe habent, vt τότε & ὅτε.

T H

Τῇ,geminatum idem ſignificat quod tum geminatum apud Latinos. Ariſtot. de mund. συνεχὲς δὲ αὐτῷ, τῇ μὲν τὸ αἰγύπτιον, τῇ δὲ τὸ αἰγαῖον, altera parte Ægyptium, altera Ægæum. ¶Τῇ pro huc & eô, Heſiod. τῇ δ' εἰς ἧσ' ἂν ἄγω, eò venies quocunque te agam. ¶Τῇ pro hac, Idem, δελφῖνες τῇ καὶ τῇ ἐθύνεον, hac & hac diſcurrebant. ¶Τῇ, eâ, quâ, hac via, ταύτῃ, hac parte, quatenus, qualiter, quó. ¶Τῇ, Iliad. λ. pro ἐνταῦθα. ¶Τῇ pro vnde, vbi, vbinam. ¶Itē hinc, illinc, τῇ δὲ καὶ τῇ, vtrinq; ,hinc, illic.
Τῇ,tibi,huic.
Τῇ,cape, λάβε, δέξαι, δωρικῶς: à τῶ inuſitato. Odyſſ. κ, τῇ τόδε φάρμακον ἐσθλόν.
Τήβεννα,ἡ,& Τήβεννος,ου,ὁ,toga. ¶Τήβεννον ἐφόρει περιπόρφυρον, togam geſtabat purpura circuntextam, Plut. in Rom. ¶Τήβεννα pro trabea, Halicarn. li. 6. hiſt. τηβέννας τας καλουμένας τραβέας. ¶Τήβεννα, ꝓ candidatoria toga, Poly.
Τηβεννοφόρος,ου,ὁ,togatus,trabeatus.
Τηγανίζω,μ. ίσω,π. ικα,frigo,coquo in ſartagine, & torreo, Actiu. Accuſ. apud Poll.
Τηγανιστὰ ὠὰ,oua in ſartagine frixa, apud Gale.
Τηγανίτης, ου, ὁ, panis in ſartagine coctus caſeo admixto, Athen. lib. 3.
Τήγανον,ου,τὸ,ſartago,patella,in Epigr.
Τῇδ' ἑξῆς,poſtridie.
Τῇδ' ἐχομένῃ,poſtridie,poſtero die,Plat. in Epiſt.
Τῇδε, Aduerb. i. huc, hîc, hoc modo, Plat. 1. de Republ. ¶Τῇδε, iſthic, Eidem Plat. Epiſt. 4.
Τῆδες, Doricè, hoc anno.
Τηδὶ, hac, hac parte, Ariſtoph.
Τηθαλλάδης,à muliere nutritus, Etym.
Τηθὴ,ῆς,ἡ,auia vel matertera,nutrix, Poll.
Τηθιλιὸς,οῦ,ὁ,amabilis,ἐράσμιος.
Τηθία, & Τηθίδιος,nutrix,μαῖα, Euſtath. Iliad. ξ.
Τηθὶς,ίδος,ἡ,amita: Vide Ammon. ἡ θεία, Suid.
Τῆθος,εος,τὸ, oſtreū,τέναγος. ¶Τὰ τήθεα, oſtrei genus, παρὰ τὴν τηθὴν, ἤτοι γῆν. γεώδη γάρ εἰσι μᾶλλον τῶν ἄλλων θαλασσίων, Euſtath.
Τήθυα,τὰ,vertibula: tubera, calli: paludes: conchæ quædam. τήθυα καλούμενα, quæ vertibula ſiue callos ſpeciali nomine à tegminis qualitate appellamus Gaz. apud Ariſtot. l. 4. Ani.
Τηθυμώτειρα,ας,ἡ,nutrix.

Τηθὺς,ύος,ἡ, Tethys, vxor Oceani: Salacia Cicer. in Tim. ¶Pro mari accipitur. ¶Et apud Homer. pro terra.
Τηκεδανὸς,tabidus,τηκόμενος,τήκων, Heſych.
Τηκεδὼν,όνος,ἡ,tabes,τῆξις,corruptio,φθίσις,Sui.
Τηκόλιθος,ου,ὁ,lapis, Ægin. li. 7. qui lapides conſumit in renibus atque atterit.
Τήκομαι,μ. ήξομαι,π. ηγμαι,liquefacio, pereo liqueſco, tabeſco, me macero, Depon.
Τηκτικὸς,liquans, vim habens liquefaciendi.
Τηκτὸς,οῦ,ὁ,liquabilis,liquefactus, Eurip.
Τήκω,μ. ήξω,π. ηχα,liquefacio, macero, mollio, κηρὸς τετηκὼς, liquata cera, Gale. ad Glauc. l. 2.
Τηλαυγέω,eminus ſplendeo.
Τηλαύγημα,ατος, τὸ, candor, lepræ principium quum in ſuperficie cutis apparet, Suid.
Τηλαυγὴς,έος,ὁ,καὶ ἡ,lucidus,τηλέσκοπος, Suid.
Τηλαύγησις,εως,ἡ,fulgor,& τηλαύγημα, Heſyc.
Τηλαυγῶς,liquidò,ſplendidè,dilucidè, Heſych.
Τῆλε,longè,procul,πόῤῥω,μακρὰν,τηλοῦ, Iliad. β, τῆλ' ἐξ ἀσκανίης, longè ab Aſcania.
Τηλεβόλος,bombarda, Laſc. κατέθανε τηλεβόλῳ.
Τηλεβόλος ἰὸς, ſagitta longè feriens, li. 6. Epig.
Τηλεδαπὸς,οῦ,ὁ, peregrinus, qui ex longinquo venit, Odyſſ. ξ, ξείνῳ ἱερεύσω τηλεδαπῷ.
Τηλεθάει,in Epigr. floret, germinat, vireſcit.
Τηλέθαος,ου,ὁ,longè ſplendens,floridus.
Τηλεθάων,οντος,& οντος,valdè vireſcens, Ody. ν.
Τηλεθόωσα,ἡ,valde vireſcens,vigens, luxuriās.
Τηλέθω,germino,floreo,θάλλω, Interp. Heſiod.
Τηλεκλειτὸς,percelebris, Heſiod. χαίρετε λυγκῆος γενεὴ τηλεκλειτοῖο.
Τηλεκλητοὶ ἐπίκουροι, Homer. ex longinquo vocati auxiliares.
Τηλέκλυτος,ου,ὁ,famoſus,clar⁹,inclytus, Ody. ά.
Τηλέπορος ἀτραπιτὸς, longa via, Nonn.
Τηλέπυλος,vrbs Læſtrygonum: vel Adiect. vrbs magna, portis latè diſtantibus, Odyſſ. κ.
Τηλέσκοπος, ου, ὁ καὶ ἡ, procul apparens, longè viſus, Heſiod.
Τηλεσκόπος,ὁ,procul videns, aſpiciens, Ariſtop.
Τηλεφανὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,procul lucens aut apparēs, Ariſtoph. νεφ. τηλεφανεῖς σκοπιὰς ἀφορώμεθα.
Τηλέφεια τραύματα, vulnera vix ſanabilia. ¶Τηλέφιον ἕλκος, thelephium vlcus, malignū, inueteratū, & quod vix cicatricē recipit.
Τηλέφιον,τὸ, portulaca agreſtis, ἀείζωον ἄγριον, Romani vocant illecebram, Galen. in Gloſſ.
Τηλέφιλλον,ου,τὸ,foliū papaueris, Inter. Theocr. q. δηλέφιλον, quòd amorem præmonſtret.
Τήλεως καθαρᾶς, fœnigræci mundi, Dioſc. li. 1.
Τηλήφονον,τὸ,telephonon herba, quæ & σκορπίος, i. ſcorpio, Theophr. lib. 9. ca. 1. hiſt. plant.
Τηλία,ας,ἡ,ſiue Σηλία, vas ſitulæ figura ad vſus varios: Vnde fortaſſe quod vulgò *ſeille*, aut *ſeau*. ¶Τηλία, pro conceptaculo & modio in quo farinæ vendebantur in foro: in eo qui coturnices alebant πρὸς ὀρτυγομαχίαν ſiue ὀρτυγοκοπίαν, eas cōmittebāt, Cōm. Ariſt. in Pl. ¶Τηλία etiā exponitur tabula lata, in qua pi-

ſtores panes exponunt, vt ſiccentur, Suid. ¶Cribri annul⁹, περιφέρεια κοσκίνου, circul⁹ cribri, vel ipſum incerniculum, Ariſtop. in Plut. ¶Item fumarii (quod alii *caminale* vocant) operculum, Eidem in Veſp. ¶Eſt & ſeptum, arca, vt arca aquaria, arca frumẽtaria, Ariſto.

Τηλίκος, ου, ὁ, & Τηλικόσδε, & Τηλικοῦτος, ου, ὁ, tantus, tam ſenex, tã grandis natu, tam magnus, tantæ authoritatis. Iliad. ω, Μνῆσαι πατρὸς σεῖο θεοῖς ἐπιείκελ' ἀχιλλεῦ Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, tam grãdæuus atque ego. ¶Τηλίκος aliquando ἀντὶ τοῦ μικρὸς ἢ πάνυ νέος, tantulus, Ody. α, οὐκ ἔτι τηλίκος ἐστί.

Τηλικουτοσί pro τηλικοῦτος, Ariſtoph. νεφ.

Τήλινον ἄλευρον, fœni græci farina, Dioſc. li. 2. ca. 130. ¶Τηλίνη à quibuſdam ὁ κύτισος.

Τῆλις, ἡ, τήλιδος, καὶ εως, in Datiu. τήλει, fœnogræcum herba, Dioſc. li. 2. cap. 111. & 127.

Τηλόθεν, è longinquo, eminus, longè à, Genit. 1. Argon. τηλόθεν αἱμονίης, procul ab Hæmonia. ¶Τηλόθεν, ſine caſu. Iliad. α, ἐκ πύλου ἐλθὼν τηλόθεν.

Τηλόθι, procul, πόῤῥω, Iliad α, τηλόθι πάτρης.

Τηλοπέτης, ου, ὁ, procul auolans.

Τηλοῦ, longè, inde Latinis telum. Odyſſ. ν. cum Genit. τηλοῦ φασὶν ἀχαιΐδος, procul ab Achaia.

Τηλουρός, οῦ, ὁ, procul ſemot⁹, Apoll. 1. Arg. οὐδέ τις αἶα τηλουρός, i. longinqua tellus.

Τηλυγέτης, ου, ὁ, vnicus, in ſenectute genitus, natu minimus, poſt quem natum non eſt integrum alium parere, aut qui procul abſente patre natus eſt. Accipitur pro charo, & ſolo, abſolutè, & καταχρηστικῶς, Hom. Interp.

Τηλωπός, οῦ, ὁ, procul apparens, Soph.

Τημελεία, ας, ἡ, cura, ἐπιμέλεια, ornatus, Heſych.

Τημελέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, curo, Depon. Gen.

Τημελετέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem, Actiu. Accuſ.

Τημελέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem, orno, Ariſtid.

Τημελής, έος, ὁ καὶ ἡ, diligens, ſtudioſus, Heſych.

Τημελητής, Heſych. ſtudioſus, diligens.

Τήμερον, Atticè, pro σήμερον, hodie, Ariſtoph.

Τηρβυίς, ίδος, veſtis genus, τίβαννα, Poll. lib. 7.

Τῆμος, poeticum eſt, tunc, Homer.

Τημοῦτος, i. τῆμος, tunc, Heſiod. τημοῦτος ἀσεύεσθαι.

Τὴν, illam, pro ταύτην: & τὴν pro ἥν, quam, apud Homer. Ilia α, τὴν οἱ πόρε φοῖβος ἀπόλλων.

Τὴν ἀρχὴν, ab initio, prima portione.

Τὴν εἴσω θάλασσαν, internum mare.

Τὴν ἐμὴν μίαν, Ariſtop. Interp. γνώμην ſubaudit.

Τὴν ἡμέραν, interdiu.

Τὴν πρώτην, ab initio, τὴν ἀρχὴν, Herodot. li. 1.

Τὴν ταχίστην, maturè, quam maturrimè, primo tempore, celerrimè, Demoſt. περὶ στεφ.

Τὴν ὥραν, in tempore.

Τήνα, pro ἐκείνη, Doricè, illa.

Τὴν ἄλλως, obiter, ſimpliciter, leuiter, gratis, inaniter, fruſtra, μάτην, ματαίως, Demoſt.

Τηνδί, pro ταύτην, hanc, Ariſtoph. in Plut.

Τήνελλον, τό, cantilena quæ in laudem victoris decantatur, à quo victor τήνελλος, Heſych.

Τηνεεί, & τηνεῖ, illic.

Τήνελλα, & Τήνελλος, ου, ὁ, erat lyræ harmonia, & pulſatiuncula, quæ in victoria edebatur, Ariſtoph. in Equit. ἀλλ' ἐὰν μέντοι γλυκὰς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ, ſi exuperas voce, tenellus es, i. maximus muſicus, aut victoriæ compos.

Τηνεσμὸς vel τεινεσμὸς, οῦ, ὁ, teneſmus, licet tenaſmus ſcribatur, inteſtinorum morbus, Celſ lib. 4. cap. 18. & Plin. lib. 28. cap. 14. crebra & inanis voluntas egerendi, Ægin. li. 3.

Τηνία, tænia, Heſych. ςηθοδέσμη καὶ ἔχιδνα.

Τηνὶ, & τηνίκα, & τηνικάδε, & Τηνικαῦτα, tũc, aliquando, tandiu, interim, per id temporis, ea tempeſtate, Ariſtid.

Τηνίους vocant Lacones, τὰ γλυκέα κάρυα, nuces dulces, i. amygdalas dulces, Athen. lib. 2.

Τῆνος, ου, ὁ, ille, pro κεῖνος, Doricè, & τήνα, illa.

Τηνῶθε, illinc.

Τηξιμελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, lethalis, membra liquefaciens, Epigr.

Τῆξις, εως, ἡ, q. liquefactio, tabes, in tabem reſolutio, τῆξις ψυχῆς & σώματος, Nazan. in Orat.

Τῆπερ, qua parte.

Τηρεὺς, voluptuarius, diſſolutus, Etym.

Τηρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſeruo, aſſeruo, obſeruo, φυλάττω, animaduerto, ſpecto, tueor. Actiu.

Τήρησις, εως, ἡ, conſeruatio, tutela. 1. Corinth. cap. 7, τήρησις ἐντολῶν θεοῦ, id eſt, obſeruatio. Vocabulum eſt Empiricis proprium, qui quicquid obſeruaſſent fieri in morbis, τήρησιν vocabant.

Τηρητέον, ſeruandum eſt, τηρητέον πάσῃ φυλακῇ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, &c. Naz. in Orat.

Τηρητικὸς, οῦ, ὁ, tuens, ſeruabilis Ouid.

Τησίχρυσος ῥίνη, in Epigr. lima atterens aurum.

Τητάω, μ. ήσω, π. ηκα, priuo, & quæro, tento, Etymolog. Actiu. Accuſat. ¶Heſiodus lib. 2. Paſsiuè accepit, μὴ σὺ μὲν αἰτῇς ἄλλον, ὁ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ, i. priueris, στερίσκῃ. ¶Τητῶμαι, careo, mihi deeſt, Genit. φρενῶν τητώμενοι, Sophocl. & Plat. de Leg.

Τῆτες, & τῆτα, ἐπὶ ἔτος, τούτῳ τῷ ἔτει, hoc anno, Ariſtoph. νεφ. λαχὼν ὑπέρβολος τῆτες ἱερομνημονεῖν, hoc anno deſignatus rerum ſacrarum ſcriba.

Τήτη, ης, ἡ, priuatio, egeſtas, στέρησις, Heſych.

Τήτθη, auia, τήθη, Heſych. τιτθὴ, μάμμη, θεία.

Τητινὴ, Suid. χθεσινὴ, heſterna: & τήτινον, τὸ, idem.

Τῆτος, εος, oſtreum, Etym. potius τῆθος, vt ſupra.

Τήτυμος, verus, ἐτήτυμος.

Τηΰσιος, ου, ὁ, inanis, μάταιος, Odyſſ. δ, σὺ δὲ τηΰσιην ὁδὸν ἔλθῃς, i. ματαίαν, tu verò fruſtra ieris.

T I

Τὶ, τοῦ τινὸς, aliquid, quiddam certum, nonnihil, portio, ἐπείμα τι δειπνήσω, para quod cœnem. Luc. 17. ¶Τί particula interdum independẽter (vt loquuntur Grammatici) ponitur, vt τοῦτον τὸν ἄνδρα μούκιον ὁμοῦ τι πάντων καὶ σκαιόλαν καλουμένων, hũc virum Mucium ſimul ac Scæuo-

Scæuolam vocantibus cunctis, Plutar. in Public. ¶ Τὶ pro aliquid, eximium aliquid & excellens, Plat. in Sympoſ. ὑμᾶς δὲ σὺν ἑταίρους ἐλεῶ, ὅτι οἴεσθέ τι ποιεῖν, οὐδὲν ποιοῦντες, i. vos putatis rectè & præclarè vitam inſtituiſſe. ¶ Τὶ aliquando eſt παραπληρωματικὸν, & ex ſuperuacuo additur.

Τί, τοῦ τίνος; quid? interrogatiuè cum accentu in penultima, Τί λέγεις σύ; quid vis tibi, Ariſt. νεφ.

Τί γάρ, quidni? πῶς γὰρ οὔ;

Τί γὰρ ἄλλο ἤ, quid aliud niſi, Xenoph.

Τί δαί, quid autem? quare? pro τί δή; ex Timæo vertit Cicero, ain tu?

Τί δή; quid tandem? τί μήν, Plat.

Τί δήποτε; quamobrem tandem, propter quid.

Τί δῆτα; pro τί δή; Athen. τί δῆτ' ἔσῃ δεδοίκατε;

Τί ἦν εἶ, pro τί ἐστι, ſæpe, apud Ariſtot.

Τί μέλλει; quid moratur? τί βραδύνει;

Τί μή; quidni? πῶς δ' οὔ; τί μήν; Soph. in Aiace. ¶ Τί μή, pro nihil, Iſocrat. ad Nicocl.

Τί μήν; quidnam? quid tandem? Plat. 2. de Rep. ἀλλὰ τί μήν; quid igitur? ¶ Aliquando tamen eſt concedentis, pro quidni?

Τίη, διά τι δή, Homer.

Τί ὅτι, &c. quid quod, quid eſt quod, Act. 5.

Τί οὖν τι; quid non igitur, Plat. de Leg.

Τί οὐχί, vel τί οὐ, i. nihil non. Demoſt. καὶ τί κακὸν οὐχὶ παθόντων, nihil non mali patientibus.

Τιάρα, ας, ἡ, tiara, ornamentum capitis, quod & τιάρις à quibuſdam appellatur: & κυρβασία ab Heſych. τιάρα ὀρθή, recta tiara, Lucian.

Τίαρις, ἡ, criſta galeæ, pileus à Sole defendens, λόφος τῆς περικεφαλαίας: καμηλαύκιον, Heſy.

Τιαροειδής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſimilis tiaræ.

Τίβαινα, apud Poll. veſtis genus.

Τιβήν, ῆνος, tripus, vtitur eo Lycophr.

Τιβία, Suid. ὕλη ἡ φρυγία.

Τιγγάβαρι, τό, cinnabari Attici vocant, Euſtat.

Τίγρης, ητος, ὁ, Tigris fluuius.

Τίγρις, ιδος, ἡ, tigris fera: Vide Ælian.

Τίε, ἐτίμα, cum honore excepit, Odyſſ. γ.

Τιέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, triſtor, Depon. Dat.

Τιέσκω, honoro, τιμῶ, Actiu. Accuſ.

Τιέω, μ. ήσω, π. ηκα, crucio, punio, honoro, Actiu. Accuſ. vnde τετιημένος, Hom. in Odyſſ.

Τιή; cur? Pro τί Ariſtoph. in Achar. τιὴ μαθὼν φαίνεις σὺ θρυαλλίδας; quid doctus. ¶ Apud Homer. τίη ſcribitur, Ξεῖνε τίη τοι ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα ἔπλετο; pro ad quid? quare? ¶ Dicitur & τιητί, Ariſtoph. in Nubib. τιητί δή;

Τιλώνη, ἡ, regina, ἡ βασίλισσα, Heſych.

Τιήρη, τὸ ὀξὺ πέρας, Heſych. tiara.

Τιμπιβεῖν, τιμωρεῖσθαι, Heſych. pœnas ſumere, vindicare.

Τιθαιβάσσω, cibum repono, fauum condo, curam gero, de apibus dicitur, Etym.

Τιθαιβώσσω, idem, Etymol. τιθαιβώσσουσι, mellificant, Homer. τιθαιβώσσουσα, paſcens, Pind.

Τιθασευτός, cicuratu facilis.

Τιθάσιον δεχόμενα, quæ manſueſcere poſſunt, Theophr. lib. 3. hiſt. plant. cap. 3.

Τιθασευτής, οῦ, ὁ, q. cicurator, palpator Plaut. aſſentator: propter verſum dixit Ariſtoph. in Veſpis, ἵνα γνώσῃς τὸν τιθασευτήν.

Τιθασεύω, μ. εύσω, π. ευκα, cicuro, manſuefacio, palpo, demulceo, θεραπεύω, mãſuetum reddo, mollio, delineo, ſedo, placo, Actiu. Accuſ.

Τιθασός, οῦ, ὁ, manſuetus, mitis, cicur, ἥμερος, Sui.

Τίθει, Imperatiu' pro τίθετι, vel θές, Lucia. ¶ Pro ἐτίθει, i. ponebat, Ilia. ά, μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, matris in manibus ponebat.

Τιθεῖσι, pro τιθέασι, Heſio. τιθεῖσί τε κήρεα λυγρά.

Τίθεμαι, μ. θήσομαι, π. τέθειμαι, pono, colloco, ſtatuo & conſtituo. Τίθεσθαι ἐς τὸ αὐτό, in eadem conditione ponere, Thucyd. ¶ Τίθεσθαι, facere, efficere, gerere, Xenoph. Ἀλλ' ἐξέσται ἡμῖν πρὸς τὸ ἡμέτερον συμφέρον ταῦτα τίθεσθαι, ſed licebit nobis res gerere vt è re noſtra eſſe videbitur. Τίθεσθαι αὐτῷ, ſibi ſumere & vendicare, Plat. Epiſt. 7. Ἐν σπουδῇ τίθεσθαί τι, curam vel ſtudium in aliquo ponere Cicer. Plutar. ¶ Παῖδα τίθεσθαι, adoptare, Plutar. in Galb. ¶ Item conſtituere, i. moderari, regere. τίθεμαι χεῖρον τὰ οἰκεῖα, rebus domeſticis malè conſulo, Thucyd. ¶ Item aſſentiri, vel idem ſentire, aſtipulari, paciſci. θέμενοι συνθήκας, qui contraxerunt inter ſe, Plut. in Solon. ¶ Item fauere, adeſſe, opitulari, ſuppetias ferre laboranti, Syneſ. in Epiſt. τίθεσθαι τοῖς ἀδικουμένοις, rationem vel calculum ponere Colum. i. ſubducere rationes. Et ſimpliciter pro æſtimare, putare, ducere. ¶ Ἐν ἐπαίνῳ τίθεσθαι vel τιθέναι, in laude ponere Cic. in gloria ponere Plin. in gloriam ponere Saluſt. Ariſtot. Rhetoric. lib. 1.

Τιθευτήρ, nutritor: Vide Sybilliaca.

Τιθεύω, μ. εύσω, π. ευκα, nutrio, lacto, Act. Accuſ.

Τιθέω, τιθῶ, pro τίθημι.

Τιθή, ῆς, ἡ, nutrix, τροφός, τιθήνη, Heſych.

Τιθήμενος, poeticè pro τιθέμενος.

Τίθημι, μ. θήσω, π. θηκα, pono, conſtituo, condo, τίθημι τὴν ἐλπίδα, pono ſpem, Phal. in Epiſt. ¶ Item duco, æſtimo, arbitror, Plat. de Republ. τίθημι τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν, πλείστου ἀξίαν εἶναι τῷ ἐπιεικεῖ, i. duco plurimi eſſe faciendam. Τιθέναι ἐν μέρει, loco habere, loco ducere & ponere, Plat. 1. de Republ. Τίθημι ἐν ἀδικήματι, criminis loco pono, Thucyd. ¶ Item ſuppono, hoc eſt, theſim facio & hypotheſim, Plat. in Apolog. τίθημι γάρ σε ὁμολογοῦντα, facio enim te reſpondentem, id eſt, induco. ¶ Τίθημι, vt & Τίθεμαι, i. pono pro eo quod eſt, eſto, vt ita ſit, do ita eſſe, Iſocr. καὶ τίθημι συστάζειν αὐτούς.

Τιθηνέομαι, & Τιθηνέω, μ. ήσω, π. ηκα, nutricor Cicer. nutrico Plaut. Phal. filio, Ἀλλ' ἡ μὲν μήτηρ σοὶ τοῦ κύεσαι καὶ γεννῆσαι, καὶ τιθῆναι, μυρίοις ἄλλοις ἀνέτλησε πόνοις. ¶ Τιθηνεῖν τὴν γῆν, trãſlatè pro terrã excolere, Ioſep. de Ant.

Τιθήνη, ης, ἡ, nutrix, τροφός. ¶ Pro regione altrice

ſeu terra alumna,i.patria,in Epigr.

Τιθήνησις,εως,ἡ,educatio,lactatio, nutritio, & nutricis opera,Theophr.lib.1.de Cauſis.

Τιθηνήτειρα,nutrix, altrix,alumna,Actiu.Epig.

Τιθηνητὴρ,nutritor,in Epigr.

Τιθηνὸς,ἡ,nutrix,2.Regum 4.

Τιθηνὸς,οῦ,ὁ,nutritius,educator,alumnus.

Τιθοὶ,οἱ,μαζοὶ,mãmæ, Suid. Vnde vulgò *tetins.*

Τιθυμαλὶς,ἡ, & Τιθύμαλον,τὸ,& Τιθύμαλος,ὁ, tithymalus, herba lactaria, cuius ſeptẽ ſunt genera, de quibus lib.4.Dioſcor.cap.255.

Τιθωνὸς,οῦ,ὁ,Thitonus. ¶Eſt item manſuetus, ſenex,Etym.& Ariſtoph.in Acharn.

Τίκτω, μ. τέξομαι,π.τέτοκα, ἀόρ.β, ἔτεκον,pario, Heſiod.οἷς τέκε κυσαμένη.¶Item gigno,Ody. ξ,ὃν τέκ' ὀδυσσεὺς,quem genuit.

Τίλαι,αἱ,puluiſculus ille minimus, qui in lucidis locis per aerem innatat,Plutarch.

Τιλάω,μ.ήσω,caco,inquino,ſterc⁹ elido,Ariſtop. in Auib. Μέμνησ' ὅτι τῆς στήλης κατέτιλας ἑσπέρας;Scin quòd columnam cõcacaris veſperi?

Τιλία,populus nigra,αἴγειρος, Heſych.

Τιλλὰ,Heſych.alæ,πτερά.

Τίλλω,μ.ιλῶ,π.ικα, Actiu. Et Τίλλομαι,Depon. vello,τίλλω τρίχας. Luci.παῦσαι τιλλόμενος τὴν κόμην,omitte comã diſcerpere atq; lacerare.

Τίλλων,ὁ,tillo piſcis, apud Ariſtot.Gaz.

Τίλμα,τος,τὸ,idem quod τιλμὸς καὶ μοτὸς, penicillus,turunda. Apud Dioſc. lib. 2. τίλματα, vertit Ruell.vellicationes.

Τιλμάτιον,Galen.lib.2.κατὰ τόπ. linamentum cõcerptum, peniculus vel turunda,μοτὸς τιλτός.

Τιλμὸς,οῦ,ὁ,& Τίλσις,vulſura Varroni, & vellicatio Senec.τιλμὸς τῶν τριχῶν,apud Euſtat.

Τίλμος,Heſych.παιδιὰ,diſciplina.

Τίλος,ου,ὁ,ſtercus,κόπρος,ὄνθος?, Poll.lib.5.

Τιλτὰ,τὰ,linamenta,Æginet.lib.6.

Τιλτὸς, diſcerptus, euulſilis Gaz. τιλτὸς μοτὸς, concerptum linamentum,Gal.ad Glauc.

Τίλφαι,αἱ,blattæ,Lucian.

Τίλωνες, tilones: ſic dicuntur piſces quidam Praſiadis paludis,Herodot.lib.5.

Τιμαλφέω,μ.ήσω,π.ηκα, honoro. τιμαλφεῖν τοὺς θεοὺς,Ariſtot.li.7.Polit.Aret.ſacra diis facere.

Τιμαλφὴς,έος,ὁ,pretioſus,ſplendidus,vendibilis, emptoris allector,Epith.auri,Ariſtoph.

Τιμάομαι,honoro,honore afficio,Laërt.in Soc. Σωκράτη δὲ χαλκῆς εἰκόνος ἐτιμήσαντο,Socrati honoris cauſa ſtatuam æream tribuerũt. ¶Item mulcto, & in aliquem animaduerto, litem æſtimo, δέκα ταλάντων τιμῶμαι, decem talentis litem æſtimo,Demoſth.κατὰ Θεοκρ. τιμῶμαι παντὸς ὅτου ἄξιόν ἐστιν?,me dignum cenſeo quouis ſupplicio, Eidem. ¶Τιμήσασθαι etiam dicebant pro eo quod eſt ciuem cẽſere, cenſum agere,Ariſtot.2.Oecõ.τὸ σῶμα διμναῖον τιμήσασθαι συνέταξαν, i. capite cenſere ad duas minas. ¶Et Paſsiuè Τιμᾶσθαι pro cenſeri, i. æſtimatis facultatibus in cẽſum redigi, Poly. ὑπὲρ τὰς μυρίας τιμώμενοι δραχμὰς,ſupra centum milia æris cenſi ſunt. ¶Τιμᾶσθαι pro cẽſeri,i. exiſtimatione & clara opinione præditum eſſe, Xenoph. Symp. καὶ οὐ πλεῖστον ἐγὼ τιμῶμαι,Σωκράτει προσκολλάζων διημερεύω, & quare ego maximè cenſeor, totos dies Socrati do operam. ¶Τιμᾶσθαι etiam interdum vendentis, quod Latinè indicare dicitur: Syneſ. Πόσου δοκεῖς τιμῶμαι πάλιν εἰρήνην ἰδεῖν, quãti me cenſes æſtimare? ¶Τιμᾶσθαι, Lucia. pro dignari, dignum ducere.

Τιμάορος,vindex,vltor.

Τιμάω,μ.ήσω,π.ηκα,habeo in pretio, honoro, magni facio,cohoneſto.Iliad.ό,λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον, honore afficere. ¶Item taxo,pretio æſtimo, cenſum ago,taxo cenſum,Genit.& Dat.Plat. in Apol. ἴσως γὰρ ἄν μοι τούτου τιμήσαιτε, tanti enim fortaſſe me taxaueritis. ¶Τιμᾶν, vt τιμᾶσθαι,mulctare,in aliquem animaduertere. Demoſth. contra Theocrin. οὐθ' ὑπολαμβάνω τιμῆσαι ἐλάττονος τούτῳ,ita huic litem non minoris à vobis æſtimandam eſſe cenſeo.

Τιμὴ,ῆς,ἡ,honor,dignitas,reuerentia, veneratio,cultus. τιμὴ τῶν νέων πρὸς τοὺς πρεσβύτας, honor quem iuniores præſtant ſenioribus, Plut.in Apophth.Lacon. ¶Item magiſtratus,ἀρχὴ,οἱ ἐν τιμῇ γεγονότες,qui fuerũt in dignitate, Plutar. ¶Item æſtimatio, pretium, Demoſt.πρὸς τιμόθ. τιμὴν ἀπέδωκε φιαλῶν, pretium reddidit phialarum. ¶Item vltio, pœna, ποινὴ, mulcta, Iliad.ά, τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοί τε κυνῶπα πρὸς Τρώων, i. à Troianis pœnas repetentes.

Τιμηδὴς,έος,cautus, εὐλαβής.

Τιμήεις,εντος,τίμιος,pretioſus,honorat⁹,Ody.ό.

Τίμηεν,τίμιον, Hom.in Odyſſ. pretioſum.

Τίμημα,ατος,τὸ,pretium, æſtimatio,Eur.τίμημα τῆς ἀξίας, dignum pretium. ¶Item mulcta, ζημία, τιμωρία,damnatio,condemnatio,pœna & ſupplicium. Plat. in Apol. τῷ τιμήματι ἐμμένω,ſum contentus litis æſtimatione & taxatione.τίμημα ποιεῖσθαι,Demoſt. τίμημα ἐπιτίθημι,Ælian. mulctam irrogo cenſus. ¶Item τίμημα φέροντες,cenſum habentes,ſic Aretin.apud Ariſtot. li.2. Politic. ¶Dicuntur quoque τιμήματα,facultates,copiæ,Suid.

Τιμήορος,ου,ὁ,adiutor, inſpector, Etym. τιμήορος ὀργὴ,vltrix ira,Nonn.i.τιμωρός.

Τιμηουλκῶ,pro τιμουλκῶ,Heſyc. precium augeo.

Τιμήσαντο,honorarunt.

Τιμήσασθαι,honorare.

Τίμησις,εως,ἡ,idem quod τίμημα, mulcta, ſupplicii & litis æſtimatio,taxatio cenſus,& animaduerſionis modus,ſupplicium, Demoſth. ¶Item cenſus,& honoris delatio.

Τιμητεία,ἡ,τιμὴ,mulcta,pœna,honor.

Τιμητέος,ου,ὁ,honorandus.

Τιμητὴς,ὁ,cenſor,æſtimator bonorum,Athen.

Τιμητία,ας,ἡ,cenſura.

Τιμητίας,ου,ὁ,cenſor,τιμητής.

Τιμητικὸς, οῦ, ὁ, cenſorius, honorarius, honorificus, honorem impendens.
Τιμητὸν, idē quod τίμημα, Demoſt. i. cōtra Apho.
Τιμητόω, μ. ώσω, π. ωκα, pignoro.
Τίμιον, ου, τὸ, punitio: pretium, præmium, τίμημα.
Τιμοπῶλαι, pollinctores.
Τίμιος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretioſus, honorabilis, honore dignus, honorandus, magnifaciendus.
Τιμιότης, ητος, ἡ, pretium, excellentia, nobilitas.
Τιμιουλκῶ, pretium augeo.
Τιμοῦχος, ου, ὁ, honeſtus, potens, maximus, honorandus, dux potentiſsimus.
Τιμοκρατία, & Τιμοκρατικὴ πολιτεία, in qua à cēſu magiſtratus creantur, Ariſtot. li. 8. Ethic.
Τιμοκρατικὸς, οῦ, ὁ, ambitioſus, cenſu potens.
Τιμόπολις, qui ciuitatem honeſtat, Eurip.
Τιμοῦχος, honoratus, ἔντιμος, ἀξιόλογος, Heſych.
Τιμωρέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, & Τιμωρέω, μ. ήσω, π. ηκα, punio, crucio, vindico, mulcto, vltum eo, ſum auxilio, tutor, defendo. ¶ Accuſ. τοὺς ἐχθροὺς ἐτιμωρήσατο, hoſtes vltus eſt, Iſocr. in Euag. Ariſtot. 3. Ethicor. ad Nicom. Κολάζουσι γὰρ καὶ τιμωροῦνται τοὺς δρῶντας μοχθηρά. ¶ Dat. τιμωρέω σοι, tui gratia exigo vltionem, Philoſtr. in Heroic. τιμωρήσαντες ἡμῖν παρθένοις οὔσαις ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας, opem adferētes nobis, quæ virgines ſumus, aduerſus iniuria afficientes, Plutarc. in Romul. ¶ Cum Datiu. & Accuſat. Plat. in Apolog. τιμωρήσεις Πατρόκλῳ τῷ ἑταίρῳ τὸν φόνον, mortem Patrocli vindicabis.
Τιμώρημα, ſupplicium, Plat. 2. de Republ.
Τιμώρησις, idem.
Τιμωρητὴς, vltor, vindex.
Τιμωρητέον, vindicare oportet, id eſt, auxilio adeſſe, Thucydid.
Τιμωρητικὸς, difficilis in cōdonandis maleficiis, ſeuerus, cupidus vltionis, vltor, vindex.
Τιμωρία, ας, ἡ, pœna & ſupplicium, punitio. τιμωρία τούτων βραδεῖα, hi tardè puniunt, Ariſtot. in Rhet. ἐπὶ τιμωρίαν ἀνθρώπων, ad vltionem de hominibus ſumendam, Plat. de Leg. ¶ Item præſidium, auxilium, defenſio, τιμωρίαν ἑτοιμάζομαι, paro auxilium, ſeu defenſionem, Thucyd. τιμωρίαν ὑπεδέξαντο, auxilium promiſerunt, Eidem.
Τιμωρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, vltor, vindex, adiutor, auxiliarius defenſor, τιμωροὶ νέρωνος, qui pœnas ſumunt de Neronis aduerſariis, Plut. in Galb.
Τὶν, tibi Doricè, ὁ τὶν ἀνομοιότατος, qui tibi ſit diſſimillimus, Plutarch. in Lycurg.
Τίνα τρόπον; quo modo?
Τίναγμα, ατος, τὸ τιναγμὸς, vel τινασμὸς, Suid. q. vibratio, quaſſatio Senecæ, Cicer.
Τιναξιπήληξ, ηκος, galeam quatiens, Heſych.
Τιναξιγαίας, Neptuni epith. Soph. in Trach.
Τιναχθόμενος, ου, ὁ, agitatus.
Τινάσσω, μ. άξω, π. αχα, agito, Accuſ. Suid.
Τινθαλέος, feruidus, Nicand. in Alexiph.
Τινθὸς, venter, vas, παρὰ χώρημα κήτους.

Τίνυμαι, punio, vlciſcor, Accuſ. Heſiod.
Τιννύω, vel τίννυμι, μ. ύσω, π. υκα, reddo, pendo. τιννύτω τιμωρίαν, pœnam luat: Sic in Canone Apoſtol. πδ.
Τίνη, i. τί δή; cur? ad quidnam?
Τίνω, reddo, ſoluo, pendo, luo. τίνω τὴν βλάβην, Plat. in Legib. reſtituo damnum. ἀμοιβὴν τίνειν, vices rependere & gratiam referre, Sophocl. τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, Plat. Epi. 7. dare ſummas pœnas.
Τίομαι, μ. τίσομαι, vlciſcor. ἐτισάμην πατρὸς αἷμα, Eurip. cædem patris vltus ſum. ¶ Τίομαι pro τιμῶ, Heſiod. in Theogon. ζεὺς τίεται αὐτὴν, eam colit.
Τίποτε, vt quid? Eurip.
Τίπτε, cur, ſyncopa eſt pro τίποτε, Odyſſ. γ.
Τίς, τοῦ τίνος, ὁ καὶ ἡ, quis? ἐς τίνα ἡμέραν, Ariſtoph. ad quotum diem, vel ad quem diem? ἐπὶ τίσι δεῖν ποιεῖσθαι συμμαχίαν; Æſchin. quibus conditionibus?
Τὶς, τινὸς, aliquis, nonnullus, ignotus quiſpiam. Ariſtoph. ἀγορεύω τινὶ, ἐμὲ μὴ βασανίζειν ἀθάνατον ὄντα, &c. denuntio ne quis, &c. ¶ Τὶς accipitur ἀντὶ τοῦ μέγας, hoc eſt, οὐ τῶν τυχόντων εἷς, non vnus quiuis, non contemnendus, Demoſth. contra Leptin. Μεσσήνιοι τινὲς εἶναι φάσκοντες, ſe venditantes.
Τίς δήποτε; quis tandem?
Τισαίατο, vlciſceretur, Accuſ.
Τίσειε, puniat, Homer. in Odyſſ. ι. longa.
Τίσις, εως, ἡ, pœna, vltio, punitio, Heſiod. τοῖο τίσιν μετόπισθεν ἔσεσθαι, huius facinoris vltionem fore. ¶ Item remuneratio, in Odyſſ.
Τιταγίδαι, Fratriæ quædam & gentes ignobiles, Etym.
Τιταίνομαι, tendo, intendo, mico, Odyſſ. β.
Τιταίνω, μ. ανῶ, tendo, τείνω, ἕλκω, diſtendo, extendo, traho, Iliad. β, εὔξοον ἅρμα τιταίνων.
Τιτανόμελον Suid. ἀκρωτήριον, rei ſummitas.
Τιτακίδαι, populus Acantidis tribus, neutiquam à Titaco denominatus, Herodot. & Etym.
Τιτὰν, dæmon ſubterraneus, & epitheton Solis. Hymnus Titanos extat apud Orpheum. ¶ Τιτᾶνες, καταχθόνιοι δαίμονες, Titanes terræ & cæli filii, Heſiod.
Τιτανικὸς, Titanicus.
Τιτανὶς, terra vniuerſa: Quibuſdam Attica ſolùm à Titano vno ex Titanibus, Etym.
Τιτανοκράτωρ, domitor Titanum, epithet. Iouis, Lucian.
Τίτανος, ου, ὁ, & ἡ Suid. calx, gypſum, Heſiod. de ſcuto Herculis, πᾶν μὲν γὰρ κύκλῳ τιτάνῳ, λευκῷ τ' ἐλέφαντι, ἠλέκτρῳ θ' ὑπολαμπὲς ἔην, &c. ¶ Τίτανος ἀκατάσβεστος, calx viua, Galen. κατὰ τόπ.
Τιτανῶδες ἐνιδὼν, Titanicè inſpiciens, i. toruè Lucian. Suid. τιτανῶδες βλέπειν, i. καταπληκτικὸν, φοβερόν.
Τιτανωμένος, gypſatus, calce oblitus & inductus, Heſych.

Τιτανωτὸς,οῦ,ὁ,calce oblitus,gypſatus,Heſych.
Τίταξ,clarus præſes,rex.
Τιτάω,priuo,τητάω.
Τιτλώη,regina.
Τιτλωὶς,ίδος,ἡ, Diana, Latonæ & Cæi Titanis filia,Nicand.Schol.
Τιτθεία,cura,tractatio,ἐπιμέλεια Suid.
Τιτθευόμενος,lactens Gaz.
Τιτθὴ,ἡ,matertera vel auia, matris mater.
Τιτθὴ,ῆς,ἡ,nutrix,Plat.2.de Republ.
Τιτθίον,ου,τὸ, mamma,Ariſtoph.in Plut.
Τιτθὶς,ίδος,nutrix,Syneſ.lib.3.Epiſt.
Τιτθὸς,οῦ,ὁ,mamma,μαστὸς,Galen.ad Glauc.
Τιτίζειν,titiſſare,pipire,vocem edere more paſſerculorum & aliarum auium, Varin.
Τιτινὸν,τὸ,hornum,ἐπέτειον,apud Poll.
Τιτίω,honoro,τιμῶ,Heſych.
Τίτλος,ὁ,titulus,Ioan.19.
Τίτοι,dicuntur columbæ ex paſſerum ſalacitate.
Τιτραίνω,& Τιτράω,μ.άσω,π.ακα,perforo,pertundo. τιτρᾶται λεπτῷ τρήματι,tenui foramine perforatur,Dioſc.lib.5.cap.77.
Τιτρώσκω.μ. τρώσω,π.ωκα,vulnero,Actiu.Accu.
Τιτυβίζω,μ.ίσω,π.ικα,ὡς χελιδὼν φωνῶ,Heſych. ποιὸν μέλος ἀποτελῶ,garrio.
Τιτύζω,idem. (fecerit.
Τιτυοκτόνος,epithet. Dianæ,quòd Tityū interfecerit.
Τιτυρῖνος,fiſtula paſtoralis ex ſtipula, Heſych.
Τιτυρισταὶ, fiſtulatores non ſunt ſed Satyri, apud Appianum in λιβυκῇ, motu turpi atque indecoro ſaltantes ac geſticulantes.
Τίτυρος,ου,ὁ,Satyrus:aries maior: calamus. ¶Item ocioſus, Theocr. Interp.Idyl.3. & ſimia paruam habens caudam.¶Τιτύρας autem auis ſpecies eſt.
Τίτυς,pullus,auicula.
Τιτύσκομαι, obſeruo,tendo,collimo,intendo,in ſcopum intentus ſum,paro,Iliad β.
Τίφη,ης,ἡ,Tipha. genus frumenti,Theophr.hi. plant.lib.8.cap.1.& lib.4. de Cauſis, & Ariſtot.hiſt.Anim.lib.8.
Τίφιον,auis paluſtris,Heſych.
Τῖφος,εος,τὸ,humect⁹ loc⁹ & vliginoſus,Apoll.
Τίφυον,τὸ,tiphyum herba ex coronario genere, Theophr.lib.7.cap.12.hiſt.plant.
Τίω,μ.ίσω,τιμῶ,ſoluo, perſoluo,vlciſcor,vindico. Τίω φόνον,cædis pœnas luo,cædem luſtro, Plat.in Legib.Iliad α, τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι. ¶Item honoro, colo,magnifacio,Ibidem ἄριστον ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας, i. κατ' οὐδὲν ἐτίμησας,Heſiod.

T Λ

Τλᾶθι,καὶ τλῆθι,tolera.
Τλάθυμος,ου,ὁ,laborum patiens,τλήθυμος.
Τλαιπαθὴς,miſer, laborioſus.τληπαθής.
Τλας,άντος,τὸ,tolerans,paſſus.
Τλασίφρων,ονος,ὁ,patiens.
Τλάω, μ. τλήσω,π.ηκα,tolero,audeo,ſuſtineo. οὐ τέτληκας φράσαι,non ſuſtinuiſti dicere,Ariſt.
Τλεγγὶς,vel στλεγγὶς,ίδος,pecten,κτένιον,Suid.
Τλῆ,pro ἔτλη,Hom.i.ἐκαρτέρησε,ὑπέμεινε.
Τλῆθι,tolera, ſuſtine,τλῆθι φέρειν,Apoll.
Τλήθυμος,ου,ὁ,forti animo præditus,Heſych.
Τλημαθέω,miſer ſum,laboro, ταλαιπωρέω,πονῶ.
Τλημαθαίνω,aſſueſco miſeriæ.
Τλῆμι,μ.ήσω,π.ηκα,tolero,ſuſtineo,audeo,Accuſ.ἔργον τλᾶσα δυσσεβέστατον, quæ ſuſtinuiſti admittere facinus impiiſsimum. ἔτλη εἰς χεῖρας ἐλθεῖν,Xenoph.lib.2.Pæd.
Τλημοσύνη,ης,ἡ,patientia, tolerantia,ὑπομονή.
Τλήμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,miſer,laborū patiēs &tolerās.
Τλημόνως,miſerabiliter,οἰκτρῶς,miſerè, Heſych.
Τλῆναι,auſum fuiſſe.
Τληπάθεια,ας,ἡ,miſeria,patientia,Heſych.
Τληπαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,miſer,laborioſus.
Τλησίπονος,ὁ,laborioſus,audax,καρτερικὸς,Heſy.
Τλῆσις,patientia,audacia,τόλμα,θράσος,Heſyc.
Τλήσομαι,pro καρτερήσω,ὑπομενῶ,ſuſtinebo,Il.Γ.
Τλῆτε,ferte, ſuſtinete,καρτερήσατε.
Τλητικὸς,patiens.
Τλητικῶς,patienter,ὑπομονητικῶς,Suid.
Τλητὸς,οῦ,ὁ,tolerabilis,ferendus.

T M

Τμάγεν,ſeparati ſunt,diſſecti ſunt.
Τμάζω,μ.άξω,π.αχα,ſcindo,Accuſ.Apoll.
Τμάγης,ου,ὁ,arator,foſſor,γητόμος,ἀροτὴρ,Heſyc.
Τμᾶγος,ſciſsio,ſulcus,ἐκτμῆμα,Heſych.
Τμήγω,μ.ξω,ſeco,diuido,ſulco,cædo,Poet.
Τμήδην,cæſim,feſtinanter,τμητικῶς,Suid.
Τμηθὴς,ſectus,diſſectus,τμηθεῖσα,κοπεῖσα.
Τμηθῆναι,vaſtari,Thucyd.
Τμῆμα,ατος,τὸ,particula, cæſura,ſectio, portio, fragmentum,τμήματα ῥυθμῶν, Plat.de Leg. ſegmenta numerorum, fragmenta.
Τμῆσις,εως,ἡ,ſectio, diuiſio:clades belli. Et figura,quum dictiones compoſitæ diuiduntur.
Τμητὴρ,ῆρος,ſector,inciſor.
Τμητικὸς,οῦ,ὁ, putatorius Vlpian. vim habens incidendi:ſectilis,fiſsilis, τμητικὸς χυμῶν,humores incidens, Aphrod.¶Itē ſectus, Dioſc. lib.4.cap.270.φύλλα τμητικώτερα.
Τμητικῶς,vide Τμήδην,diuiſim.
Τμητὸς,οῦ,ὁ,ſectus,ſectiuus,Eur.in Oreſte.

T O

Τὸ,articulus,præpoſitiuus generis Neutri.¶Interdum pro διόπερ,itaque,Iliad.γ. Ἀλλὰ τάγ' οὐκ ἐγένοντο,τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα, quapropter extabui. ¶Additur Infinitiuo,quum Infinit. pro nomine capitur , Demoſt. ¶In interrogatione cum relatiuo qualitatis, Plat.2.Rep.
Τὸ ἀγαθὸν,Ariſtot.Ethic.bonum ipſum.
Τὸ ἀνάπαλιν,è diuerſo.
Τὸ ἀπ' ἐκείνου,iam ex illo tempore.
Τὸ ἀπὸ τούτου,καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ δὲ,i.iam deinceps.
Τὸ ἀρχαῖον,olim,quondam,ab origine.
Τὸ αὐτίκα,iam ilico,in præſentia,à principio.
Τὸ αὐτὸ,identidem Gaz.
Τὸ αὐτὸ,idem, par,tantundem,εἰς τὸ αὐτὸ ἐφοίτα Plutar.in Num.eodē modo congrediebatur.
Τόγε,τοῦτο,hoc,Homer.in Iliad.

Τόγ' εἰς αὐτὸν,quod ad ipſũ attinet, ꝓ ſua virili.
Τόγ' ἐπ' ἐμοὶ,quod ad me attinet,Lyſiæ.
Τόγε ἧκον,quoad eius fieri poteſt.
Τὸ δεῖνα καὶ τὸ δεῖνα,hoc & illud,Philoſtrato.
Τὸ δὲ μέγιστον,quod maximum eſt,Thucyd.
Τὸ δὲ ὅλον,ad ſummum.
Τὸ δὲ πέρας,poſtremó.
Τὸ δέ τι,Ariſt.in Logic.Argyr.hoc aliquid.
Τόδε τι, ꝓ τόδε.nã παρέλκει τι ornat⁹ gratia,Gale.
Τοδὶ,idem quod τόδε,Ariſt.1.Metaph.
Τὸ δοκεῖν, ſecundum opinionem,vt apparet.
Τὸ ἔλαττον,ſaltem.
Τὸ ἐμὸν,quod ad me attinet , Plat.2.de Republ.
Τὸ ἔναγχος,nuper.
Τὸ ἐν ποσὶν,id quod ad pedes eſt,hoc eſt,præſens eſt,ſiue quod inſtat.
Τὸ ἐξ ἀρχῆς,ab initio.
Τὸ ἐπίπαν,& τοὐπίπαν, vt plurimũ, in vniuerſũ.
Τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀπόκριναι,deinceps reſponde, Plat.
Τὸ ἔσχατον,denique , poſtremó.
Τὸ ἐφεξῆς,ſequela,ſeries.
Τὸ ἧκον εἰς ἐμὲ,quod ad me attinet.
Τὸ ἡμέτερον,dicunt,pro nos,aut noſtra ratio.
Τὸ κατάρχας,ab initio.
Τὸ κατ' ἐμὲ,quantum in me eſt, pro virili parte.
Τὸ λοιπὸν ſiue τολοιπὸν , in poſterũ,deinde,poſthac,reliqua pars,Xen.τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας ἦν.
Τὸ μακρότατον,ad ſummũ,quã longiſsimè,Galẽ.
Τὸ μέγιστον,imprimis,Plat.Epiſt.7.
Τὸ μὲν,& τὸ δὲ,idem quod τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ.
Τὸ μὲν ἐμὸν,quod ad me attinet,& τὸ σὸν , quantum in te eſt vel fuit,Sophocl.in Aiace.
Τὸ μὲν ὅλον,in ſumma.
Τὸ μεταξὺ,interea,interuallum.
Τὸ μέν τι,partim,cui reſpondet,τὸ δέ τι, Baſil.
Τὸ μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ μετὰ ταῦτα,poſteà,Plat in Epiſt.
Τὸ μὴ,i.quo minus,Sophocl.in Trachin.
Τονῦν εἶναι vt τανῦν,& Τονῦν ἔχον,pro νῦν ponũtur,κατὰ τὸ παρέλκον,& ex abũdãti,Xen.5.Pæd.
Τὸ ὄντως,re vera.
Τὸ οὗ ἕνεκα,finem ſignificat, hoc eſt,actum.
Τὸ πάλαι,quondam.
Τὸ πάλαι ὄνομα,nomen antiquum.
Τὸ παλαιὸν,olim.
Τὸ παρὰ νόμων,id quod eſt contra leges.
Τὸ παράπαν,omnino.
Τὸ παραυτίκα,continuò, è veſtigio.
Τὸ περὶ αἰσθήσεως,i.ſenſus,Plat.de Leg.
Τὸ πλέον δὲ,potiſsimùm verò.
Τὸ πλέον ἢ,magis quàm,plus quám.
Τὸ πρὸς ἀνδρῶν,ſubintelligendo γένος,ab agnatis,quod ad agnatos pertinet.
Τὸ σὸν μένος, pro τὴν σὴν ὀργὴν,iram tuam.
Τὸ σύμπαν,ad ſummum.
Τὸ τελευταῖον,denique,tandem,Ariſtoph.νεφ.
Τὸ τί;propter quod,interrogatiué.
Τότι,pars, Plat.Epiſt.9.τῆς γενέσεως ἡμῶν, τὸ μέν τι ἡ πατρὶς μερίζεται,τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι,ortus noſtri partem patria, partem parentes vendicant , partem amici Cicer. in offic.
Τὸ τί ἦν εἶναι,apud Ariſtot.eſt ſubſtãtia.Vide Τί.
Τὸ τοῦ λόγου,vt eſt in Prouerbio.
Τὸ τυχὸν,paululum.
Τόδε,ἀντὶ τοῦ ὧδε.τόδε,hîc,pro κατὰ τόδε,in Epigr.
Τόδε,& τοδὶ,hoc,huc.ἐς τόδε, iam inde,ad hanc diem,huc vſq; ad hanc vſq; ætatẽ,hactenus.
Τοδὶ,pro τοῦτο,Atticè,Ariſtoph. εἰπέ μοι τοδί.
Τόθεν, inde , Apoll.2. Arg ἐκ δὲ τόθεν , &c.i. μετὰ ταῦτα.¶ Pro vnde,Dionyſ de Situ orb.
Τόθι,ὅπου,vbi. pro ἐκεῖ,illic vel ibi,Odyſſ.ό. Apud Apoll.Rhod. videtur ſignificare tunc.
Τοὶ,tibi, σοὶ,Doricè, Iliad.ά.πῶς γάρ τοι δώσουσι; tibi dabunt?¶ Τοὶ,i.οἱ ἐκεῖνοι,οὗτοι,οἵ τινες,Odyſſ.ξ,μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ ὄλυμπον ἔχουσι,qui habitant.¶ Et pro αὐτοὶ,i.ἡμεῖς,Apoll.Rhod.¶ Τοὶ λάκωνες,pro οἱ,in Epigram. ¶ Τοὶ μὲν,hi quidem, Pindar. ¶ Eſt quoque τοὶ Coniunctio completiua & enclitica , Xenoph.ἐγώ τοι σὲ μὲν δίκαιον νομίζω, &c.i.equidem te iuſtum eſſe iudico.
Τοιαδὶ,dicitur Atticè,vt Ariſtot.τοιωνδὶ,τοιαδί.
Τοιάτι,huiuſmodi,pro τοιαῦτα.
Τοιαυδὶ,pro τοιαῦτα,Demoſth.
Τοιαῦτ' ἄττα,talia quæpiam.
Τοιαυταχῶς,tot modis, Theophr.hiſt pl.8.c.7.
Τοιγάρτοι,ergo,proinde, igitur , quocirca, atqui. ¶ In principio orationis,Iſocr.ad Nicocl.
Τοὶ δὲ,cæteri , hi , ipſi. Aliquando pro articulo præpoſitiuo οἱ,Οδ.ξ.τοὶ δ' ἄφσενες ἐκτὸς ἴαυον.
Τοιθορύσσω,μ.ύξω,π.υχα,moueo.
Τοίνυν,interdum in aſſumptionibus ponitur pro atqui,at,cæterùm,ſicut ἀλλὰ μὴν, Demoſth. πρὸς Λεπτ.¶ Τοίνυν eſt etiã συλλογιστικὸς σύνδεσμος,& ſignificat proinde. ὁρᾶτε τοίνυν, videte autem,Eidem Demoſth. ¶ Τοίνυν pro igitur,licet non ſit συλλογιστικὸς, Syneſ. Ἄκουε τοίνυν ὡς ἔχει τἀμὰ , audi igitur rerum mearũ ſtatum. ¶ Interdum τοίνυν , παραπληρωματικόν eſt, ſicut verò Latinis , Plat.in Phædro, μηδαμῶς τοίνυν εἴπῃς , tu verò caue dicas. ¶ Τοίνυν pro vtiq; & profectò, Phil.de mũd. ¶ Τοίνυν, & quidem , ſequente δὲ , Xenoph. ¶ Τοίνυν,pro non ergo,Plat.2.de Rep.¶ Τοίνυν,pro atqui non,Ibidem.
Τοῖο,pro τοῦ,i αὐτοῦ,Heſiod.κλυτὰ τεύχεα τοῖο.
Τοῖον,ſic,ita,adeò,οὕτως,Odyſſ.ά.
Τοσονδὶ,ſic dicitur vt τοσονδὶ,Ariſt.4.Meteor.
Τοῖος,ου,ὁ , hic, i.talis , Odyſſ.ό. ¶ Τοῖοσδε, idem , Ibidem.
Τοῖός δέ τις,vt ὁποῖός τις ; vbi τὶς παρέλκει,Polyb.
Τοιοσδὶ,talis,Ariſtot.l.1.de partib.Anim.
Τοιοῦτος,talis,qui tali eſt habitu : in Fœmin. τοιαύτη:& in Neutro,τοιοῦτο & τοιοῦτον,Xenop. τοσοῦτον καὶ τοιοῦτόν ἐστι. ¶ Τοιουτοσὶ,talis, Lucian.τοιουτοσὶ γέρων ἐγενόμην. ¶ Τοιουτότροπος, idem,Plat de Leg.
Τοῖς τῇδε, præſentibus.τοῖς μετ' αὐτῶν,i. poſteris.
Τοίχαρχος,ὁ,qui præeſt lateri nauis, Poll.ὁ τοίχων ἄρχων,præfectus murorum.

Τοιχομαχέω, murum oppugno, Ariſtoph. νεφ.
Τοιχοποιοὶ, qui ſunt mœnibus reficiendis præfecti, Ariſtot. lib. 6. Polit. & Demoſth.
Τοῖχος, ου, ὁ, paries, murus. εὖ περιέπων τοῖχος, felix paries, Ariſtoph. ¶ Τοῖχος pro latere nauis, lib. 1. Epigr. Et pro latere hominis apud Euripid. ¶ Τοῖχος in acie, eſt τὸ βάθος, profunditas, Poll. Apud quem τῆς λόχης τὸ ἔνδοθεν, etiam τοῖχος vocatur.
Τοιχωδιφήτωρ, ορος, ὁ, prædo, τοιχωρύχος, murorũ perfoſſor, effractor. ¶ Τοιχωρύκτης, idem.
Τοιχωρυχέω, μ. ήσω, π. ηκα, furor, fodio parietes, effringo & perforo parietem.
Τοιχωρυχία, ας, ἡ, quaſi effractio parietum, Xenoph. in Apolog.
Τοιχωρύχος, ου, ὁ, effractor parietũ, fur nocturnus, τοιχωρύκτης, Ariſtoph.
Τοίως, fortiter, pulchrè, exactè.
Τόκα, tunc, pro τότε, Doricè.
Τοκαθόλου, omninò.
Τοκάρτα, vehementer.
Τοκὰς, άδος, ἡ, puerpera, enixa, fœta, genitrix, Odyſſ. ξ. θήλειαι τοκάδες, fœminæ fœtæ, ὀλιτόκοι. ¶ Item caduceus: culter: & circulus: terminus, Etym.
Τοκατάρχας, ab initio, Demoſth.
Τόκεν, propterea, διόκεν.
Τοκετὸς, οῦ, ὁ, partus, natiuitas, puerperium.
Τοκεὺς, έος, ὁ, parens, γονεὺς, γεννήτωρ, Xenoph. ὦ παῖ τοκέων ἀγαθῶν, fili bonis parentibus edite. ¶ De brutis etiam Ariſtot. in Politic.
Τοκῆες, parentes.
Τοκιζόμενος, ὁ, fœneratus.
Τοκίζω, do ad vſuram, fœneror, δανείζω.
Τοκισμὸς, ὁ, Ariſtot. 1. Polit. fœneratio Cicer.
Τοκιστὴς, οῦ, ὁ, fœnerator, Poll. ¶ Τοκογλύφος, idẽ.
Τοκογλυφεῖν, fœnerari, Polluci.
Τόκος, ου, ὁ, partus, fœtura, γένεσις, Hom. Odyſſ. ό. ¶ Tranſlatè ἀντὶ τοῦ δάνεισμα, fœnus, vſura: quia fœnus eſt quaſi pecuniæ partus, Ariſtot. Politic lib. 1.
Τοκοφορεῖν, fœnerari, vſuram facere, Suid.
Τοκοῦσα, puerpera, Cratin. apud Poll.
Τόλμα, ης, ἡ, audacia, fiducia, Demoſth.
Τολμάω, μ. ήσω, π. ηκα, audeo, facinus audeo, ſum audax, ſum magnanimus, ſum animo fidenti, conor, aggredior, Ariſtoph. cum Accuſ. τόλμημα γὰρ τολμᾷ τονὶκ ἀνάσχετον, audẽtis facinus intolerabile. ἐτόλμησε τὸν Ἀλκιβιάδου υἱὸν φιλῆσαι, Xenoph. oſculari auſus eſt. ¶ Τολμάω vt Τλῆμι, pro ſuſtineo, hoc eſt, quippiam graue in animum induco, & mihi impero, Iſocr. τίς γὰρ ἱκετεύειν τολμήσῃ; ¶ Τολμῶ, tolero, perfero, καρτερῶ, ὑπομένω, Theogn. χρὴ τολμᾶν χαλεποῖσιν ἐν ἄλγεσι κείμενον ἄνδρα. ¶ Τολμῶ pro committo, patro, τολμηθὲν κακὸν, ſcelus admiſſum, Hermog.
Τολμέω, idem quod τολμάω, Herodot.
Τολμήεις, ήεντος, ὁ, τολμητίας, tolerans, Odyſſ. σ.
Τόλμημα, ατος, τὸ, auſum, audacia, audax facin⁹, temerarium facinus, temeritas, Ariſt. πλ.
Τολμηρὸς, οῦ, ὁ, audax, temerarius, ferox, præſtãs
Τολμηρὸν, τὸ, audacia.
Τολμηρότατος, audaciſsimus, confidentiſsimus.
Τολμηρῶς, audacter: vnde τολμηρότατα, Poll. audaciſsimè apud Cæſar. vt audentius Tacit.
Τολμήσας, animi fidens. Τολμητέον, pudendũ eſt.
Τολμητὴς, & Τολμητίας, ου, ὁ, temerarius, audax, contumax, τολμηρὸς, audaculus Gell.
Τολοιπὸν, deinceps, poſthac, Sophocl.
Τολόται, miniſtri publici.
Τολωύιον, menſuræ genus ex multis cõpoſitum.
Τόλυξ, membrum pudendum, αἰδοῖον, Heſych.
Τολύπευμα, ατος, τὸ, collectio, & de lana bene laborata dicitur, Suid.
Τολυπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, bene tracto, concinno, diſpono, abſoluo, elaboro, & in vnum quaſi caput congero, Odyſſ. ξ. πόλεμον τολύπευσε, confecit, κατειργάσατο. ¶ Item fatigor, laboro & infelix ſum, κακοπαθῶ.
Τολύπη, ης, ἡ, lanæ glomus ſiue globus, Euſtath. in Iliad. lana bene elaborata ac depexa, & ad nendum concinnata, penſum. ἐρίων τολύπαις ἀφομοιοῦται, lanarum peniculos imitatur Marcell. elaboratis lanis ſimile redditur Ruell. l. 5. Dioſcor. cap. 77. ¶ Et herba quædam lethalis, à qua τολυπεύειν pro κακοπαθεῖν malè deducunt quidam, Eidẽ Euſtath. τολύπη ἀγρία, cap. 4. lib. 4. Reg. vbi Latinè colocynthis agri, ἀγρία κολοκύνθη, Suid. ¶ Τολύπη, mazæ genus, Euſtath. & Heſych.
Τόμα, forceps.
Τομαῖος χαίτα, Eurip. detõſa cęſaries aut coma.
Τόμαρος, ου, ὁ, mons apud Dodonam, Orph.
Τομάω, μ. ήσω, π. ηκα, deſidero ſectionẽ, Sophocl.
Τομεῖον, vel Τομεὺς, forceps, fabrorum inſtrumẽtum quo clauos emoliuntur & eximunt, Galẽ. in Gloſsis Hippocr. vulgò *tenailles*.
Τομεῖς, & Τόμιοι, quatuor dentes anteriores, ἀπὸ τοῦ τέμνειν, i. ſecãdo, qui etiã διχαστῆρες, & κτένες.
Τομεταξὺ, medium.
Τομεὺς, έως, ὁ, putator, caſtrator. Geometris refecta pars circuli, 2. lineis ad ambitũ ductis.
Τομὴ, ῆς, ἡ, ſectio, amputatio, caſtratio, cęſura, diuiſio, plaga, portio, ſectura Gaz. lib. 2. hiſtor. plant. Theophr. τομὴν ποιεῖν, plagam facere, Galen. lib. 1. ad Glauc.
Τομηδὲν, nihil, Ariſtoph.
Τόμια, τὰ, apud Halicarnaſſ. lib. 7. victimæ, ſacrificia: vel reciſa è victimis. ¶ Pro ſacrificiis quæ immolabãtur diis inferis, quæ & ἔντομα: ἱερήϊα verò quæ ſacrificabantur diis ſuperis.
Τομίας, ου, ὁ, verres, euiratus, exciſus, caſtratus, eunuchus. τοὺς τομίας τῶν βοῶν ἐθίζουσι, boum exciſos aſſuefaciunt, i. caſtratos, Ariſtot. li. 6. Anim. ¶ Aliquando ſeparatus, ſelectus, Plat.
Τομικὴ, ῆς, ἡ, tomex vel tomica, i. leuiter torta reſtis ex ſparto, arundinibus, iunco, palma, ex canabe etiam rudi & non curata, linóque, Columell. lib. 12. cap. 32. Vitruu. lib. 7. cap. 3. Plin.

Plin.lib.17.cap.10.& Pallad.lib.1.cap.13.

Τομὶς,ίδος,ἡ,forfex. Vide Τομεῖον.

Τόμος,ου,ὁ καὶ ἡ,ſectio,fruſtum,pars.

Τομὸς,οῦ, ὁ, inſtrumentum ferreum quo aliquid ſecatur, Cyrill.& Ammon.

Τομὸς,Adiect.acutus,ſcindens. ¶ Et Τομώτερος ου,ὁ,acutior, Phocyl. ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου, telũ acuti⁹ & penetrabili⁹.

Τόμουραι,αἱ,oracula,μαντεῖαι,Euſtat.Iliad.α.

Τόμουρος,ὁ,qui quæ non ſunt videt per ſortes, Lycophr.ὁ τὸ μὴ ὂν ὁρῶν μαντικῶς, Euſt.Ι λ.ά.

Τομῶ,ſectione opus habeo,Sophocl.

Τὸν,pro τοῦτον καὶ ὃν,poeticè,eum vel quem.

Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον,eodem modo.

Τοναία,pellex,ἄλεξις, pallaca. ¶ Item vocis intenſio,Etymol.

Τοναῖος δρόμος,ὁ ἰσχυρὸς, Suid contentus curſus.

Τόν δὲ καὶ τόνδε,hunc & illum,ſic τὸν καὶ τὸν, Lyſiæ.

Τονδὶ,i.τοῦτον,Gaz.de menſibus.

Τονθορίζω,μ.ίσω,π.ικα,& τονθορύζω,ſuſurro,muſſinor,immurmuro ſub lingua, Ariſt. in Ran.

Τονθορισμός,ὁ,ἡ,ſtrepitus,vox,murmur.

Τονθὼν,ῶνος,caro dorſi.

Τονιαῖον διάστημα,toni interuallũ, Ariſt.in Probl.

Τονίζομαι,ſono exprimor.

Τονίζω φωνὴν,vocem tono, noto,pronuntio.

Τονικὸς,i.firmus, ἐντατικός. vt in vermibus τονικὴ κίνησις,motus qui fit per extenſionẽ, Ariſtot.

Τόνος,ου,ὁ, tenſio, tenor, rigiditas ac firmitas, robur,Galen.κατὰ τόπ. τὸν τόνον ἀπολύειν, vires ac robur diſſoluere. ¶ In muſicis tonus eſt, productio & extenſio legitima ſoni atque ad diuerſum tranſitus : ſiue interuallum cum legitima quantitate minimum ex duobus ſonis inter ſe diuerſis, Martian. Cap.li.2.in fine. ¶ Τόνος in pictura.eſt vigor & ſplendor Plin.lib.35.cap.5. ¶ Τόνος in Grammatica,i. tenor,accentus,Quintil.lib.1.cap.9. ¶ Τόνος quoque de verſibus carminibúſque dicitur, Herodot.lib.1.ἐν τριμέτρῳ τόνῳ χρᾷ, trimetro carmine vaticinatur.¶Τόνος etiam ab extenſione vocatur ſtragulorum funis : cubicularis lecti faſcia Cicer. Poll.l.10.& Comment. Ariſtoph. in Equit. ¶ Τόνος de funibus retiũ ſiue plagarum,& de loris curruum, Poll.li.5. ¶ Τόνοι item vocantur extenti nerui vtrinq; ſtomachi,i.œſophagi ſiue gulę,Eidẽ Poll.l.2

Τονόω,μ.ώσω,π.ωκα,firmo,intendo,roboro, Actiu. Baſil. in Epiſt.

Τονωτικὸς,vim habens ſolidandi, confirmandi & corroborandi, Aphr.in præfat.li.1.Probl.

Τόξα,τὰ,arcus,Pluraliter: & comprehendit aliquando pharetram & ſagittas cum arcu.

Τοξάζομαι,τοξεύω,ſagitto,iaculor.

Τοξεία,ἡ, ars eorum qui arcus ſagittáſque efficiunt,Com.Ariſtoph.in Acharn.

Τοξαλίων σύκων,meminit Athen.lib.3.

Τόξευμα,ατος,τὸ,q.ſagittatio,ſagitta,telũ,miſſile,ſpiculum.εἰς τόξευμα ἀφικνεῖσθαι, ad ſagittę iactum venire,Xenoph.

Τοξευτὴρ λύκος,genus lupi,Opp.de Venat.¶Τοξευτὴρ apud Arat.ſagittari⁹ Cic.& Arcitenẽs.

Τοξεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſagitta percutio,ſagittam emitto aut telum,configo. τοξεύω θηρίον, ſagitta ferio feram,Xenoph.lib.1.Pæd.

Τοξήρης,arcitenens,Eurip.in Alceſt.

Τοξικὰς θυρίδας, Symmachus vocat, feneſtras obliquas quòd inſtar ſagittarum anguſtum in ædes lumen immittant, & intrinſecus dilatẽtur,inquit Hieronym.in cap.40.Ezech.

Τοξικὴ,ῆς,ἡ,ars ſagittariorum, quaſi ſagittaria.

Τοξικὸν,τὸ, toxicum. τοξικὸν δοκεῖ μὲν ὠνομάσθαι, ἐκ τοῦ τὰ τόξα τῶν βαρβάρων ὑπ' αὐτοῦ χρίεσθαι, Dioſcor.lib.6.cap.21.

Τοξικὸς κάλαμος,arundo ſagittaria, Theophr.l. 4.hiſt.plant.cap.12.Plin.lib.16.cap.36.

Τοξοβόλος,arcitenens,in Epigram.

Τοξοδάμας,αντος,ὁ,ſagittarius,Æſchyl.

Τοξόδαμνος,ὁ,arcu teliſue ſubactus,Tzetz.

Τόξον,ου,τὸ,arcus,telum,Pindar. ἔπεχε σκοπῷ τόξον,telum in ſcopum intende & dirige.

Τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς,ſupercilia contrahere, tetricum eſſe,σκυθρωπάζειν,Suid.

Τοξοποιὸς,qui conficit arcus.

Τοξοσύνη,ἡ τοξικὴ,ſagittandi ars,Eurip.

Τοξότης,ου,ὁ,ſagittarius, Xenoph. ¶ Item τοξόται miniſtri publici Athenis numero mille, Ariſtoph.Interpr.

Τοξότις ἄρτεμις,in Epigr.ſagittaria Diana.

Τοξοφόρος,ου,ὁ,arcitenens,ſagittifer.

Τοπάζιον,πάζιον,Heſych.lapis pretioſus. ἀπὸ τοῦ τοπάζειν,τὸ ζητεῖν, quòd multo ſtudio quæratur.¶ Τοπάζιος λίθος,idem,Apocal.12.

Τοπάζω,μ.άσω,π.ακα,coniecto,ſuſpicor, Accuſ. Ariſtoph. in Veſp. ἐπὶ τοπάζετε, coniicitis. ¶ Et Troglodytarum lingua,quæro.

Τοπάλαι,priſca memoria,antiquitus,Epigr.

Τοπαντόπασι,omninó.

Τοπαράπαν,prorſus,Ariſtoph.

Τοπαραυτίκα,ſtatim.

Τοπάροιθεν,anteà,& τοπάροιθε,in Epigram.

Τοπάρχης,loci præſes.τοπάρχαι, præpoſiti regionum,ſatrapæ,Gen.41.& cap.4.Daniel.

Τοπαρχία,ας,ἡ,territorium:regionis præfectura.

Τοπαστέον,coniiciendum.

Τοπεῖν, ὑπονοεῖν,ſuſpicari,τοπάζειν,Suid.

Τοπεῖον,funis, τοπίον,σχοινίον,vt apud Suid.

Τοπήϊα,τὰ,arma nauis,funes,Heſych.κάλοι,σχοινία.Hinc quidam apud Latinos topiarium opus deducunt, quum plantæ funium modo flexibiles & ſequaces in quaſlibet formas ducuntur.

Τοπικὴ, ars inueniendi Quint.lib.5.cap.14.

Τοπικὸς,οῦ,ὁ,localis,ad locum pertinens.

Τοπικῶς,per capita,per locos communes.

Τοπίον,τὸ,funis torcularis olearii, Poll.lib.7.Topium Vitruu.eſt opus topiarium.

Τοπλεῖστον διατρίβω,maxima parte verſor.

Τοπλέον,magis,plus,potius.

Τοπογραφία, loci deſcriptio Quint.li.9.cap.2.

Τοποθεσία,ας,ἡ,deſcriptio loci ficta.
Τόποι,οἱ,loci muliebres,Dioſc.lib.1.cap.59.
Τοπομαχέω,μ.ήσω,π.ηκα,per locos pugno, non aperta acie,Neutr.abſolut.
Τόπος,ου,ὁ,locus,ſitus,tractus,ſedes, regio : loculamentum,Ariſtot.in Probl. κατὰ τόπους,tractus ratione & regionis ſiue loci. ¶ Item ſedes & occaſio argumenti inueniendi ad aliquid probandum vel improbandum. Vide Fabrum Stapul.in Prædicam.Ariſtot. ¶ Τόπος pro locis fœmineis,apud Eundem lib.6. Animal.& Galen.lib.1.de locis affectis.
Τοποτηρητής, vicarius, vt in canone 28. Concilii Calcedon.τοποτηρητὴς τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου.
Τοπρίν,priùs,anteà.
Τοπρόσθεν,primùm.
Τοπρόσω,porrò.
Τοπρότερον,prius,Ariſtoph.in Plut.
Τοπρωΐ,mane,cap.1.Reg.
Τοπρῶτον,principiò,primùm,Thucyd.
Τοπῶ, τοπάζω, coniicio, quæro, locos habeo à quibus argumenta peti licet.
Τόρβηλος,ου,ὁ,querulus,μεμψίμοιρος,Heſych.
Τόργος,ου,ὁ,vultur ſanguinarius,Lycophr.¶ Τόργιον,τὸ, Siciliæ mons, in quo vultures nidificant, Heſych.
Τορδύλιον,ſeu τόρδυλον,tordylium ſeu tordylum, dicitur ſeſeli creticum, genus herbæ, Dioſc. lib.3.cap.63.γόρδυλον,Ægin.lib.6.legit Cornarius γόργυλον.¶ Dicitur & τορδύλη.
Τορεία,ας,ἡ,ſculptura,q.tornatio, ἡ ῥητορεία,Sui.
Τόρευμα,ατος,τὸ,toreuma, i.opus torno factum, ſagitta,Eurip.in Hercule furente.
Τορεύς,inſtrumentum puteari,Poll.l.10.
Τόρευσις,τορεία,ſculptura,tornatio.
Τορευτής,q.tornator.
Τορευτός,οῦ,ὁ,tornatus, laboratus, torno raſilis Virg.τορευτὸν ἔπος,in Epigr.
Τορεύω,μ.εύσω,π.ευκα,torno,ſculpo, Ariſtoph.
Τορέω,μ.ήσω,π.ηκα, ferro transfigo, penetro, traiicio,πείρω,Actiu. Accuſ. in Epigr.
Τόρμη,ης,ἡ,repagulũ:cibus,νύσσα, καμπτὴρ,Suid. ¶ Eſt & modiolus rotæ in quem axis inſeritur,qui & πλήμνη, & χοίνη à Sophocl.dicitur. ¶ Item curriculum in hippodromo,conſtans meta & carceribus,Euſtath.Iliad.ψ. Poſsis & orbitam interpretari : Vnde ἐκτορμεῖν Pauſan.exorbitare.
Τορμίς,domina regina,ἡ δέσποινα,Heſych.
Τόρμος,ου,ὁ, modiolus rotæ in quo voluitur axis, πλήμνη τοῦ τροχοῦ εἰς ὃν ὁ ἄξων, Heſych.
Τορνεία,ἡ,tornatus,Gaz.lib.5.cap.8.hiſt.plant.
Τόρνευμα,ramentum,& quiſquiliæ. τορνεύματα τοῦ ξύλου,ramenta ligni, Dioſcor.l.1.cap.109.
Τορνευτασπιδολυρογλυφοί, Ariſtop.in Auib.ii qui ſcuta & lyras concinnant torno.
Τορνευτήριον,τὸ,tornus, Theophr.hiſt.lib.5.c.8.
Τορνεύω,μ.εύσω,π.ευκα, ſculpo, torno facio vel circino,torno,detorno,circũago,Plat.Epi.7.
Τόρνος,ου,ὁ,tornus, inſtrumentum quo vaſa de- tornantur ſiue cauantur,Etym.
Τορνόω,μ.ώσω,π.ωκα, circunſcribo aliquid circulo,rotundum facio,τορνεύω.
Τόρον ἐβόα,altũ clamabat,Philoſtr.in Heroic.
Τορός,penetrans,vehemens,altus.¶ Item intelligens & manifeſtus,ἰσχυρός,Suid.
Τόρος,inſtrumentum foſſorium effodiendis puteis idoneum.¶ Τόρος,tornus,idem quod τόρνος,ſeu cælum quo vtũtur quadratores.¶ Item ſerra.
Τορύνη,ης,ἡ,rudes,rudicula vel cochlear, in Epigr.¶ Item εὐεργέτης,benefica,benemerita apud Atticos,Etym.
Τορύνω,elixo,coquo in olla, vel agito,Ariſtoph.
Τόρως,grauiter.
Τορῶς,manifeſtè,exactè,Ariſtoph.in Pace.
Τοσάκις,toties,in Epigram.
Τοσάτιος,pro τόσος,tantus,poeticum.
Τοσαυτάκις,toties:ſic Alexand.Aphrod.
Τοσαυταπλάσιον,tantuplum,Ariſt.in Probl.
Τοσαυταχῶς,tot modis,Ariſt.l.2.de part.Anim.
Τοσαύτη,ης,ἡ,tanta,tam longa,τοσαῦται,totidẽ, τοσαῦται δὴ νῆες,tot tantæque naues.
Τοσαχῶς, tot modis.
Τόσον,tantum.ἐκ τόσου,ex tanto tempore, Plat.
Τοσόνδε,& Τοσονδὶ,& Τόσσον,idem,Iliad.ά.
Τόσος,ου,ὁ,tantus,τοσοῦτος,Od.ξ.τόσα πάντα αἰῶνι.
Τόσοσδε,tam multus,Ariſtot.de mundo.
Τοσοῦσθαι, venerari,magnifacere.
Τοσοῦτον, adeò, tantùm ſeu intantùm, Plat.in Apolog.τοσοῦτον τοῦ κινδύνου κατεφρόνησε, ita periculum contempſit.¶Item Aduerb.hactenus,quatenus.
Τοσουτονὶ,tantùm,Ariſtoph.in Plut.
Τοσοῦτος,ου,ὁ,tantus,tam multus, tam magnus, Plat.in Apol. παραμείνατέ μοι τοσοῦτον χρόνον, tandiu τοσοῦτοι ἀθρόοι,tam multi, Demoſth.
Τοσουτοσί,pro τοσοῦτος,Atticè, vt Οὑτοσί, Dem.
Τόσσα,τοσαῦτα,Homer.tot,& tam multa.
Τοσσάτιος,tantus,poeticè,in Epigr.
Τόσῳ μᾶλλον τι,tanto magis.
Τότε,tunc, εἶτα, commodum, i.ipſo eodémque tempore,Gaz.lib.4.Gramm.
Τότε δέποτε,nonnunquam,Plat.de Leg.
Τοτὲ δὴ τέλος,tum demum.
Τότε δὴ τότε,continuò,παραυτίκα,Suid.
Τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ, nunc quidem, nunc verò.
Τοτελευταῖον,tandem,Demoſth.
Τοτηνικαῦτα,tunc,τότε,Suid.
Τοτὶ, pro τί, Ariſtoph. in Plut. Δι. ἀπόκριναί μοι Σι.τοτί ;i.quid;¶ Item ad quid?cur? Ibidem, Νε.περὶ ταύτης οὐ μαχοῦμαί σοι.Χρ.τοτί;i.quare?
Τοῦ,capitur quandóq; pro τινός; cuius? ſed quũ alicuius ſignificat,encliticum eſt,Ariſtoph.in Plut.ἔπειτα τοῦ δεῖ; quo eges? quid petis?Eidem,εἴ του δέῃ,ſi quo eges. ¶ Τοῦ etiam ἐλλειπτικῶς ponitur ſubaudito ἕνεκα, Gregor. τοῦ μὴ δοκεῖν,pro ἕνεκα τοῦ.
Τοῦδαφος,pauimentum.
Τοῦδε, ſic.

Τουδὴ,

Τουδὶ,huius,Ariſtoph.τουδὶ χάειν,rei huius gratia,Ariſtot.lib.1.de partib.Anim.
Τὐδδωοι,τοποτηρηταὶ,inſidiatores.
Τὐλάχιςον,ſaltem,minimum,Bud.in Epiſt.
Τοὖλλο,pro τὸ ἄλλο.
Τῦ λοιποῦ,deinceps,poſthac,impoſterum, Plat.
Τὐμὸν,meum. Τὐμονμέρος,pro virili parte.
Τοὔμπαλιν,το ἔμπαλι,κ κρᾶσιν,Eurip.
Τὐμφανὲς,pro φανερὸν, Heſyc.apertũ,manifeſtũ.
Τοὐναντίον,præpoſterè,è diuerſo, Xenop.τοὐναντίον τῦ συμφέροντος εἰρήνας, contrà quam expedit dixiſti.
Τοὔνεκα,propterea,τούτου ἕνεκα,Iliad.ά.
Τοὔνεκεν, quapropter,in Epigr.
Τουωτεῦθεν,deinde,iam ab hoc tẽpore, iam inde,poſthac,ex eo,ex quo,Lucian.
Τοὐπιόντος,pro τῦ μέλλοντος,τῦ τυχόντος.
Τὐπίπαν,omninò,εἰς τὐπίπαν,in vniuerſũ,Bud.
Τὐπίπεμπτον,quinta pars ſuffragiorum. ¶ Item contemptum,abiectum,Etym.
Τὐπισω,poſthac,Euripid.
Τοις,ἀντὶ τῦ οἷς, & ἀντὶ τῦ τούτοις,Οδ.ξ.
Τοὺς ἐν ἡλικίᾳ,ad bellum per ætatem idoneos.
Τοὔσχατον,extremum,maximum.
Τύτας,pro ταύτας,Doricè.
Τυτὶ,Atticè pro τῦτο,Ariſtoph.νεφ.τυτὶ δὲ τί;
Τυτοισὶ,hiſce,Plat.in Apolog.
Τῦτο,hoc,τούτυ ἕνεκα,Hom.in Iliad.τούτυ χάειν.
Τῦτο γοῦν,id demum. Τῦτο ῥ̓,quinetiam.
Τῦτο μὲν,τῦτο ῥ̓,partim & partim,quum & tum, ſimul & ſimul,tum & tum,Demoſth.
Τυτονὶ,hunc,pro τῦτον,ab οὑτοσί,Plat.
Τυτυὶ,huius. τυτυὶ τ ἀγῶνος,Bud.in Epiſt poſt.
Τίφρα,poeticè,interim,tandiu,aliquando,tunc, quum,interdum.ἕως τούτυ,hactenus, Hom.

T P

Τραβαῖος,ου,& Τράβεα,ας,ἡ,trabea, genus veſtis,Dionyſ.lib.2.
Τραβίλης,ὁ,κύων,canis.
Τράγαι,Æoles dicũtur, à traga nomen habẽtes.
Τράγαιναι,αἱ, hircinæ capræ, quæ genitale habent maris & fœminæ,Ariſt 4 de Anim.
Τραγάκανθα,ἡ,κὴ ἄφος,Heſych.tragacantha, genus ſpinæ,Dioſcor.lib.2.cap.65.& l.3.ca.23.
Τραγαλίζω,ἀπὸ βάγω,exedo,Ariſt.in Veſp.
Τραγᾶν,de vitibus dicitur quæ fructu carent, & pauperiem fœtuũ compenſant vbertate foliorum, ab hirci natura (qui τράγος dicitur) ſumpta tranſlatione atque metaphora. Nam hirci dum ruunt in venerem, quod βαγίζειν appellatur,macriores ſunt feminíſque copia fœcundiores: vbi verò obeſiores facti ſunt, fiunt quoque ad gignendum tardiores minúſque fœcundi. Ita & nimia ſoli vbertas vitibus infœcunditatis eſt cauſa,Ariſtot.de generat. Animal. lib.5. cap. 18. hircula ri Gaz. hirquire Polit. Et articulatio,Plin.niſi ſit legendum hirculatio.¶ Τραγᾶν etiam ἀντὶ τοῦ βαγίζειν,hirquitallire,Aphrod. Problem.lib.1. Quæſtion.125. Διὰ τί, ἡβάσκοντα παιδία τραγᾶ περὶ τοῦ ἔτος;
Τράγανος. Vide Τράγος.
Τραγεῖν,comedere,βάγειν,Suid.φαγεῖν.
Τράγειος,ου,ὁ,hircinus.
Τραγένη,ης,ἡ,pellis hirci,ἡ βαγῆ.
•Τραγέλαφον, in cenſu poculorum poſuit Athen.
Τραγέλαφος,ου,ὁ, animal hirco & ceruo ſimile, tragelaphus. à τράγος & ἔλαφος, lege Plin. lib.8. cap.33.
Τραγῆ,τραγένη,pellis hirci,Suid i.αἰγίς.
Τραγήματα,των,bellaria,i.ſecundæ menſæ:à βάγω,cuius ἀόρ.β.eſt ἔβαγον, Plat.2 de Republ. κὴ βαγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς,eis bellaria apponemus.
Τραγηφόροι,αἱ,puellæ Bacchi orgia celebrantes hircinis pellibus circumamictæ.
Τραγίζειν,eſt τὸν βάγον,i.hircum laſciuia, vel fœtore,vel voce imitari, quod hirquitallire veteres dixerunt:iuuenéſque hirquitallos,i.βαγίζοντας. Hippocr.ἐπὴν ἀφροδισιάσειν ἄρξονται, ἢ βαγίζειν,poſteà quàm venerem experiri cœperint,aut hirquitallire.¶ Τραγίζειν etiam dicuntur iuuenes cum pubeſcunt mutántque vocem ex acuta in grauem & aſperiorem,Ariſtot.hiſt.Anim.li.7.cap.1.
Τραγικεύομαι,tragicè loquor,Ariſtoph Interpr.
Τραγικὸς,ῦ,ὁ,hircinus,tragicus. ¶ Τραγικὸν πάθος,miſerabilis calamitas.τὸ συμφορᾶς μεσὸν, Suid.¶ Τραγικῶς,tragicè.¶ Τραγικώτερος,Ariſtoph.in Pace.& Τραγικώτατος,ὁ,tragœdiis maximè celebratus.
Τράγιον,planta cuius duæ ſpecies, Dioſc.li.4.c. 51.vbi ἀπὸ τῦ τράγου ὀσμῆς,ait eſſe dictum.
Τραγίσκος,hœdus,hirculus,Theocr.in Idyl.
Τραγισὴς,ſacrilegus.
Τραγοβάμων,hircinos pedes habens, Ariſtoph.
Τραγομάσχαλος,ῦ,ὁ,hircoſus, cui virus alarum olet,Ariſtoph.in Pace.Dicitur & γράσων.
Τραγόπωγον,ῦ,τὸ,& Τραγοπώγων,ωνος,ὁ, q.hircibarbula,genus oleris, Theophr.hiſt.plant. herba ſeu barbula hirci Ruell.lib.2. Dioſcorid.cap.176.
Τραγοριγανίτης,ex tragorigano confectus.
Τραγορίγανον,τὸ,& Τραγορίγανος,ἡ, herbæ genus, Dioſc.l.5.c.47. ¶ Et Nic.Gen.Maſcul.
Τράγος,ῦ,ὁ,hircus, qui ἐνόρχης eſt, Theophr.de Odorib.ait τὸν τράγους περὶ τὰς ὀχείας μάλιστα ὄζειν. ¶ Τράγος inde (quia hirci maximè fœtent & olidi ſunt cum tentantur libidine)pro fœtore,qui γράσος etiam dicitur. Hinc & tranſlatè fœtor alarum in hominibus κὴ κίναβρα ſiue κίναυρα,à Latinis caper dicitur,vt à Catullo:& capra & hircus ab Hor.¶ Τράγος ab hircorum laſciuia,etiam pro libidine & ſalacitate ponitur,Lucian.Καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν,ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως δὴ ὁ τράγος καλδὴ, συναναφυρέντες ¶ Τράγος vocatur caprificus (i ἐρινεὸς,) apud Meſſenios,Herodot.¶ Τράγος in aure, eſt ea pars caui ſub extremitatẽ temporum, quæ ad internum neruum aſſur-

git, Poll. ¶ Τράγοι, dicebantur quædam naues Lybicæ, à tutela καὶ ἀπὸ τοῦ συμβόλου ſiue παρασήμου, Eidem Poll. lib. 1. ¶ Τράγοις etiam vocat Hippocr. lib. 6. Epid. pubeſcentes iuuenes, hirquitallos Sext. Pomp. & Cenſorin. ¶ Τράγος, inter cerealia, tragus, vt χόνδρος καὶ ἄλιξ. Lege Plin. lib. 18. cap. 9. *Frumentum turcicum* quidam vocant. Dicitur & Τρύγις, Hippocr. ¶ Τράγος etiam pultis genus, Galen. 1. de Aliment. Conſtant. γεωπον. lib. 3. Dioſcorid. lib. 2. ¶ Τράγος item ſiue Τράγανος, herba fruticoſa in maritimis creſcens, quam & σκορπίον dixerunt, Dioſcor. lib. 4. cap. 51. Et Plin. lib. 27. cap. 13. ¶ Τράγος genus ſpongiæ, Dioſcor. lib. 5. cap. 138. & Plin. lib. 9. cap. 45. ¶ Τράγοι præterea dicuntur ab Ariſtot. in hiſtor. Animal. mœnæ ſiue haleces mares, quũ fœtu impleri fœmina incipit.

Τραγοσκελὴς, έος, ὁ, Panos epitheton, hircina habens crura, hircinis cruribus.

Τραγῳδάριον, ου, τὸ, q. tragœdiola.

Τραγῳδέω, μ. ήσω, π. ηκα, atrociter cano, voeiferor, deploro, tragœdias ago vel ſcribo, Lucian. ταῦτα πάντα ῥαγῳδεῖν ἔοικε, i. tragicè decantare ſolet.

Τραγῳδία, ας, ἡ, tragœdia, cuius pater Homerus, Hermog. & Plat. de Legib.

Τραγῳδιδάσκαλος, ου, ὁ, qui tragœdiam recitat.

Τραγῳδικὸς, tragicus, mirus, miſerabilis, Ariſtoph. βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ ῥαγῳδικόν.

Τραγῳδοποιὸς, tragicus, Herm. vide in Ammon.

Τρακταΐζω, dealbo, paro, Phauorino.

Τρεκτὸν, τὸ, cera quæ facta eſt alba, Eidem.

Τράκτωμα, τὸ, emplaſtrum quod equorum ſcapulis imponitur, Apſyrt.

Τράμηλος, ου, ὁ, amarus, πικρὸς, Heſych.

Τράμη, οἱ μὲν τὸ τρῆμα τῆς ἕδρας, i. foramen ſedis, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τύπου μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ βαλλίου χωρίον, Etym. ¶ Τραμὴ, vt vult Didym. dicitur ὄῤῥος, vt Interpr. Ariſtoph. notat.

Τράμις, podex, ὁ πρωκτὸς, Suid.

Τράμπις, ιος, ἡ, nauicula ad traiiciendũ, Heſyc.

Τρανὴς, ὁ καὶ ἡ, manifeſtus, apertus, Sophocl.

Τρανὸς, οῦ, ὁ, integer, ſolidus, adultus. ¶ Item verus, manifeſtus, clarus, planus, perſpicuus, & diſertus. γλώσσας νηπίων ἔθηκε τρανὰς, linguas infantium fecit diſertas, Sapient. 10. Ariſtot. τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς.

Τρανῶ, planum facio, declaro, illuſtro, τρανεῖ τὰ κρυπτὰ τῶν θεοῦ μυστηρίων, q. manifeſtat occulta Dei myſteria, in carmine quodam de laudibus Dauid Prophetæ. ¶ Τρανοῦσθαι, q. manifeſtari, Nazanz. in Orat.

Τρανῶς, diſertè, apertè, manifeſtè.

Τρανώτερον, magis perſpicuum & clarius, Phil.

Τρανωτικὸς, explanator, Naz. de Spiritu ſancto.

Τράπεζα, ης, ἡ, menſa. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἔθηκεν ἑπτὰ μνᾶς, de menſa argentarii, Demoſthen. ¶ Τράπεζαι δεύτεραι, menſæ ſecundæ, bellaria, Athen. lib. 14. ¶ Apud Ariſtoph. pulpitum aut locus editior, in quo vernæ & mancipia vænum exponebantur omnium oculis, Lege Polluc. lib. 7. ¶ Τράπεζαι, ſcapularum latæ partes circa dorſum. ¶ Item pars hepatis latiſſima menſulæ inſtar, Nicãd. in Ther. ¶ Τράπεζα etiam dicitur à Polluce, ca. περὶ ὀδόντων τὸ λεαῖνον τὰ σιτία.

Τράπεζαι, idem quod αἱ μαγίδες. Vide ſuprá.

Τραπεζεῖς, οἱ, menſales. Sic vocat Plutarch. eos qui cibi cauſa diligunt amicum.

Τραπεζείτης, menſæ accumbens, conuiua, Poll.

Τραπεζεὺς, έως, ὁ, conuiua, paraſitus, Heſych.

Τραπεζία, ἡ, menſarum artificium: ipſúmque opus, Theophr. hiſt. pl. lib. 3. cap. 10.

Τραπέζιον, ου, τὸ, abaculus, parua menſa, menſula. ¶ Strabo lib. 14. Tralleis vrbem conditam eſſe dicit ἐπὶ τραπεζίου, hoc eſt, in vertice quodam plano.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, numularius, καταλλάκτης, monetarius, menſarius, κολυβιστὴς, Poll. Vnde & verbum Τραπεζιτεύω, ſum menſarius, Eidem.

Τραπεζιτικὰ γράμματα, rationes menſæ & argentariorum, Demoſth.

Τραπεζοκόρος, paraſitus, menſarũ vorator, Phocyl. μὴ δὲ ῥαπεζοκόρους κόλακας ποιεῖσθ' ἑταίρους.

Τραπεζοκόμος, ου, ὁ, & Τραπεζοποιὸς, οῦ, ὁ, ſtructor, qui menſam curat.

Τραπεζορήτορες, menſæ rhetores, Athen. lib. 10.

Τραπεζοφόρος, & Τραπεζὼν, ἡ, ſacerdos Mineruę ſacris præpoſita, ornans paránſque omnia. ¶ Τραπεζοφόρος, ου, ὁ, qui menſam ſuſtinet, Polluci.

Τραπείομεν, pro τραπῶμεν, Homer. Iliad. γ.

Τραπελίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſubinde muto, Heſych.

Τραπελὸς, οῦ, ὁ, mutabilis.

Τραπέω, μ. ήσω, π. ηκα, calco vuas in lacu, Heſio.

Τράπηξ, ηκος, iaculum, haſta.

Τραπητὴς, q. calcator vuarum.

Τραπητὸς, ὁ, vinum, muſtum: trapetum.

Τράπομαι, verto, τράποντο τὴν ἄνω ὁδὸν, ad ſuperiora iter conuertunt, Herodot. ¶ Item cedo, vertor, ῥαπόμενοι ἔφυγον, in fugam ſe verterunt, Thucyd.

Τραφὸς, aſper, τραχὺς, Heſych.

Τρασιὰ, ᾶς, ἡ, locus vbi ſiccantur ficus & caſei, Comment. Ariſtoph. νεφ. & Polluc.

Τραυλίζομαι, & Τραυλίζω, μ. ίσω, π. ικα, balbutio, βατταρίζω, titubo, ſum bleſus aut ſum balbus, Ariſtoph. in Nebul.

Τραυλισμὸς, οῦ, ὁ, balbuties.

Τραυλὸς, οῦ, ὁ, balbus, blæſus, ψελλὸς, Epigr.

Τραυλότης, ητος, ἡ, balbuties, bleſitas, Ariſtot.

Τραῦμα, eſt ſolutio continuitatis in carne, non ex diſtẽtione ſed ruptura proueniens: ſic definiuit Galen. lib. de conſtit. artis medicæ.

Τραυματίας, ου, ὁ, vulneratus, Iliad. ξ. in Argum.

Τραυματίζομαι, vulneror, vulnus accipio, Thuc.

Τραυματίζω, vulnero, vulnera infligo, ſaucio.

Τραυματικὸς, οῦ, ὁ, aptus ſanandis vulneribus. ¶ Τραυματικὰ φάρμακα Galeno, ſunt τὰ κολλητικὰ,

κά, id eſt, glutinatoria medicamenta: quæ & ἔναιμα appellantur, Ægin.

Τραύξανα, τά, quæ ex præſepi & iumentis ex pabulo decidunt. ¶ Item ſpinoſa quædam & arida ligna, Suidę ex Pherecrate.

Τράφαλος, coagulum, caſeus recens. τροφαλὶς, Heſych.

Τραφεὶς, nutritus, adultus, educatus.

Τραφερὴ, ῆς, ἡ, terra arida, cõtinens, ἡ γῆ, 4. Epig.

Τραφερὸς, οῦ, ὁ, ſiccus, compactus, Heſych.

Τράφην, pro ἐτράφην, nutritus ſum, Iliad. γ.

Τράφηξ, ηκος, tabula qua panis ad furnũ fertur, lignum in quo panes ponuntur, Etym. ¶ Labium nauis in quo ſcalmi ponuntur. ¶ Lycophr. pro ligno ſimpliciter poſuit.

Τραφθεὶς, verſus, conuerſus, immutatus.

Τραχεῖα, aſpera arteria, fiſtula per quã fluit ſpiritus ab ore ad pulmonem, Gell. lib. 17. ca. 2.

Τραχέως, δυσφείως, Suid. aſperé.

Τραχήλια, τά, Celſ. trunculi & petioli, i. edulia quæ ex trunculis extremíſque partibus truncatis ac reciſis, præcipuè ceruicibus auium vt anſerum, parantur, Cõm. Ariſt. in Veſp.

Τραχηλιάω, i. ὑψῶ τὸν τράχηλον, ceruicem attollo, ὑψαυχενῶ: Vnde pro ſuperbio & ferocio ponitur, rebelli ceruice onus detrecto, ab equorũ natura ſumptũ, Greg. περὶ θεολογίας. Κατέναντι κυρίου παντοκράτορος τραχηλιᾶν, aduerſus Dominum cornua tollere.

Τραχηλίζειν, ſupinare Plaut. vel reſupinare Liu. Sic ſternaces equi τοὺς δεσπότας τραχηλίζουσι καὶ διατρέπουσι. ¶ Τραχηλίζειν etiam eſt ceruicem cædere & ferire, vt ſolent pancratiaſtæ, Suid. Plat. ¶ Τραχηλίζω, tranſlatè, pro patefacio, aperio, Phauorin. τετραχηλισμένοι γνωρίμεθα, i. φανεροὶ καὶ ἀνακεκαλυμμένοι, aperti & retecti. ¶ Τραχηλίζειν etiam Eidem ſignificat, diſſecare, & per dorſi ſpinam findere, vt aperiuntur porci, & olim victimæ. ¶ Τραχηλίζειν, Plutarch. in Antonio, eſt luctatores ceruicibus manuum mutuo complexu hærentes, atque implicitos ſeparare.

Τραχηλισμὸς, οῦ, ὁ, ceruicis flexus, Galen.

Τραχηλοκοπεῖν, decollare.

Τράχηλος, ου, ὁ, collum, ceruix. ¶ Τράχηλος τῆς κύστεος, Hippocr. collum veſicæ. ¶ Τράχηλοι, trachali Feſto, i. aſperitates vertebulatæ cõchyliorum. ¶ Et ipſum purpurarum muricatum genus, Athen. lib. 3. in cenſu τῶν ὀστρέων repoſuit. ¶ Item Τράχηλος, verticillum, & vertebra.

Τράχουρος, ὁ, trachurus piſcis, Ælian. & Athen. lib. ζ. Heſych. ſcribit τραχοῦρος.

Τραχυνόμενος ποταμὸς, impetu decurrẽs fluuiꝰ.

Τραχυντικὸς, exaſperans & rigidus.

Τραχύνω, μ. υνῶ, π. υγκα, exaſpero, Accuſ.

Τραχύπους, cui pedes ſunt ſcabroſi.

Τραχὺς, έος, ὁ, aſper, durus, raucus, ſcaber, confragoſus, ſalebroſus, aculeatus. τραχὺς ὀργὴν, iracundus, vehemens ad iram, Plut. in Publ.

Τραχυσμὸς, οῦ, & Τραχύτης, ητος, ἡ, ſcabrities, exaſperatio, aſperitas. τραχυσμοὺς ἀρτηρίας dixit Dioſcorid. cap. de Tritico, id eſt, arteriæ aſperitates.

Τραχύφλοιος, qui eſt ſcabro cortice, Theophr. hiſtor. lib. 1. cap. 8.

Τραχυφωνία, ἡ, aſperitas vocis, & Τραχύφωνος, raucè vociferans: voce aſper, Galen. 4. de Dogmat. 2.

Τραχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aſper, durus.

Τράχωμα, ατος, τό, palpebræ aſperitudo ſeu inæqualitas interna parte, Ægin. τραχωματικὸν κολλύριον, collyrium ad ſcabritias palpebrarum, Galen. lib. 4. κατὰ τόπ.

Τραχὼν, ῶνος, ὁ, locus ſaxoſus.

Τρεῖς, οἱ καὶ αἱ, tres, hi & hæ.

Τρέμω, tremo, timeo. τρέμει περὶ τῆς ἀρχῆς, anxius eſt de hoc principatu, Chryſoſt.

Τρεμώδης, tremulus.

Τρέπεσκε, vetebat in fugam, Herodot.

Τρέπομαι, fugo, in fugam verto, τρέπονται Λακεδαιμονίους, fugant, Ariſtid. ¶ Item me verto, eò redigor, eò deſcendo, proficiſcor, accedo, me confero, viam ineo, ποῖ τις τράποιτο; quò ſe quis vertat; Ariſt. πλ. εἰ μὴ φοβοίμην ὅπως μὴ ἐπ' αὐτόν με τράποιτο, niſi timerem ne in meam verteretur perniciem, Xenoph. Lucian. τρέπεσθαι ἄλλην, alia via ire, Xenoph. li. 2. ἀπομν. τὴν δι' ἀρετῆς ὁδὸν τρέψονται ἐπὶ τὸν βίον, viuendi viam per virtutem ſunt ingreſſuri. ¶ Τρέπεσθαι ἐφ' ἑαυτὸν, in ſeipſum vergere, verti, Demoſthen. ¶ Τρέπομαι ἐπὶ τοῦτο, in hoc incumbo, animum appello, Plat. de Legib. ¶ Τρέπομαι εἰς, confugio ad, καταφεύγω, Thucydid. τραπέσθαι πρὸς Ἴφιτον, ad Iphitum conceſſiſſe, Plutarch. in Lycurg. ¶ Τετραμμένος, vergens. τετραμμένος πρὸς τὰ ἔργα, incumbens rebus agendis, Thucydid. ¶ Item mutatus, τετραμμένη λέξις, Hermog. dictio tranſlata.

Τρεπτέον, tendendum eſt, eundum eſt, Ariſtoph.

Τρεπτὸς, οῦ, ὁ, verſatilis, verſilis, fragilis, caducus, mutabilis, Nazanz. in Orat. ἐν καιροῖς τρεπτοῖς.

Τρεπτότης, conuerſio, τροπή, Heſych.

Τρέπω, μ. τρέψω, π. ἔτροφα, verto, auerto, conuerto, muto, transfero, ſubmoueo, fundo, verſo, fugo, profligo, Actiu. Accuſat. Chryſoſtom. τὸ πλῆθος τῶν περσῶν εἰς φυγὴν ὀξέως ἔτρεψε, vertit in fugam. τρέπω εἰς κεφαλήν σοι, in tuum caput retorqueo, Phalar. τρέπω σοι ἐπὶ νόον, tibi in mentem reduco, Herodot. τρέπω πρὸς, verto ad, Xenoph.

Τρέσης, ου, ὁ, timidus, δειλὸς, Heſych. fit à τρέω.

Τρεφθήμεναι ἀν' Ἑλλάδα, dixit Homer. Odyſſ. ό. diuertere in Hellada ſeu deflectere, ὁρμηθῆναι.

Τρέφομαι, augeor, vegetor & coaleſco. τεθραμμένος πολέμοις, qui bellis enutritur, Plutarch. in Romul. ¶ Τρέφεσθαι, cogi, denſari, πήγνυσθαι, Galen. in Gloſsis.

Τρέφω, μ. θρέψω, π. ἔτροφα, nutrio, paſco, cibo, tollo,

educo,vegeto,ſuſtento, compaſco Plin. Accuſ.τρέφω βροτῶ, cibo alo, Phil in Heroic. τρέφω ὄρνιθας,aues altiles habeo.¶Τρέφω,pro αὔξω & ἔχω,Sophocl.οἵας λατρείας ἀνθ᾽ ὅσου ζήλου τρέφει.

Τρεχέδειπνοι,qui cũctantius & lentius ad cõuiuiũ veniebant: κατ᾽ ἀντίφρασιν (vt apparet)ceſſatoribus celeritatem tribuentes, Athen.

Τρέχνος,ου, ὁ, truncus,planta, ramus, germen, στέλεχος,κλάδος,βλάστημα,Heſych.

Τρέχω,μ.δραμοῦμαι, & θρέξομαι, π.δεδράμηκα, ἀόρ.β.ἔδραμον,curro,accurro,Neutr.abſol θρέχω ἐπὶ τὴν ἀγορὰν, & τρέχω τὸ στάδιον, Gaz. lib.4. Τρέχειν περὶ ψυχῆς, periculum de vita ſubire atque incurrere, Herodot. in Calliope.Plena oratione dixit Halicarn.in Iſocr.τὸν περὶ ψυχῆς τρέχοντι κίνδυνον ἐν δικαστηρίοις,id eſt, τὴν ἐπὶ θανάτῳ.

Τρέω,μ.τρέσω,π.τέτρεκα,timeo,fugio,ſum fugax,tremo,Heſiod.τρέσε ἀΐδης,trepidauit Pluto.τρέσας τὸ τοῦ καλοῦ φιλήματος ἐλθεῖν,qui ſe à pulchri oſculo auertit, Plut.in Apophth.Lacon.

Τρέω,μ.ήσω, π.ηκα, vel Τερέω(vt ſupra)i τὸ τρήσω.terebro,perforo,pertũdo,Aphr.l.2.Prob.

Τρηγαλέος,fractus,διερρωγώς,Heſych.

Τρηρός,leuis,timidus,celer,paruus,Heſych.

Τρῆμα,ατος,τὸ,foramen,cuniculus, foramẽtum Gaz.¶Propriè per quod rem traiicitur,Poll.

Τρηματιστής,οῦ,ὁ,aleator, à punctis quæ in aleis effoſa viſuntur.

Τρηματόεις,pertuſus, in Epigr.

Τρηματώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,foraminoſus,foramen ſibi excauans Gaz.

Τετρηνισμὸς,q.perforatio.

Τρήπω,μ.τρήψω,π.ηφα,perforo,Actiu Accuſ.

Τρήρων,ωνος,ἡ,columba, ſic dicta à timiditate, Interpr. Homer. Vnde πολυτρήρων πελειάσι, Homer.i.δειλαῖς, timidis ¶ Apud Ariſtoph. τρήρων,pro timido nonnunquam vſurpatur.

Τρῆσις,q.perforatio,foramen.

Τρητός,οῦ,ὁ,perforatus.τρητὸς λίθος, lapis foratus, Hom.in Odyſſ.Teſſelatus, foraminibus diſtinctus, pulchrè diſtinctus & affabrè laboratus,in Epigr.τρητὸν λέχος,apud Homer. Odyſſ.α. lectus penſilis qui traiectis per foramina funibus tenditur.

Τρηχαλέος,aſper,lib.4.Epigr.

Τρηχέως,acerbè,malè,aſperè,τραχέως.

Τρηχὺς,τραχὺς,τρηχεῖα, pro τραχεῖα, aſpera, petricoſa,Hom.Iliad.β τρηχεῖν,ſalebroſa.

Τρηχὼν,ὁ,loc⁹ accliuis & difficilis ſalebroſúſque. ¶ Item lapis, Nicand. Schol. ¶ Alii ſepem exponunt.

Τρήχω poeticè,pro τραχύνω,exaſpero.

Τρία,τὰ,tria,Tzetz.in vita Heſiod.

Τρία ἡμιμναῖα,ſeſquimina,i.tres ſemiminæ.

Τρίαινα,ης,ἡ,fuſcina,tridens, piſcatorum inſtrumentum quo feriunt piſces: & Neptuni inſigne, Odyſſ.ε. ¶ Τριαινατὴρ, ῆρος,ὁ, agricola, qui tridenti vtitur, Heſych.

Τριαινοῦν,occare,Ariſtoph.Interpr.

Τριακαίδεκα τάλαντα,tredecim talẽta,Ariſt.πλ.

Τριακάδιοι,οἱ,apud Cyrenæos ephebi dicebantur: ſic enim apud Euſtath.Iliad.θ.

Τριακὰς,άδος,ἡ,tricenarius numerus, Nazanz. in Orat.¶ Item trigeſima menſis dies, Lucian.de Luctu, πολλὰς τριακάδας καὶ ὀλυμπιάδας ἀναπλήσας, triacadas multas & olympiadas implens.

Τριάκις,ter,Laconicè,Heſych.

Τριακονθήμερος,qui habet triginta dies.

Τριάκοντα,tringinta, Plat. Epiſt 8.

Τριακονταετὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, trigeſimum agens annum,τριακοντούτης,Plat.de Leg. ¶ Τριακονταέτης ἁγνεία, caſtitas annorum triginta, Plutarch.in Numa.

Τριακοντάκλινος,in Sympoſ.Plutarch.vt δίκλινος,τρίκλινος,πεντάκλινος,à numero lectorũ.

Τριακοντάμηνος,triginta menſes natus.

Τριακοντάπηχυς,triginta cubitorum.

Τριακοντὸς,trigenarius, Etym.

Τριακοντήρης,& Τριακόντορος,ἡ, nauis genus ab ordine remorum ſic dictæ Vide Bayſ.

Τριακοντούτεις σπονδαὶ, Thucyd. fœdera in triginta annos percuſſa.tricẽnalia fœdera Vall.

Τριακοντούτης,ὁ καὶ ἡ,trigeſimũ annũ agẽs, Suid.

Τριακοντούτιδας, Ariſtoph.ſcorta vocat: Vnde κατατριακοντουτίσαι, cum ſcortis rem habere. ¶ Sic & naues dicuntur. οἷον, τριακοντουτίδων νεῶν, Etym.

Τριακοντώρυγα,τὰ,triginta vallos habentia.

Τριακόσιοι, οἱ, trecenti, qui ſunt primi cenſus iudices.

Τριακοστὸς,trigeſimus.τριακοστὴ,30.pars, Dem.

Τρίακτος,deuictus,ſuperabilis.

Τριὰξ,ἡ τριακὰς,Heſych.numerus tricenarius.

Τριάρμενος ναῦς,nauis inſtructa trinis velis.

Τριὰς,άδος,ἡ,trinitas, ternio Gell.lib.1.cap.20.

Τριασμὸς,ὁ, ternionis ſeu ternarii numeri ratio.

Τριάσσω,vinco: ſumptũ ab athletis, apud quos victoria in triplici certamine ſita erat: Hinc τριαχθῆναι, ter vinci,Suid.

Τριατέταρα, apud Galen.lib.4.κατὰ γένη, i. tres quartæ minæ partes,dodrans minæ.

Τρίβακον,ου,τὸ,lacerũ palliũ,trita lacerna, Suid.

Τρίβακος,τριβὴ,mora, exercitium,Etym.

Τρίβακος,ὁ.veteranus, tritus in rebus agendis, qui & τρίβων Atticè Euſtath.¶ Τριβακὴ ἀσέλγεια,tribadum laſciuia. ¶ Τριβακὴ, etiam in abceſsibus cuticula quæ & ῥαχώδης dicitur.

Τρίβαλλοι, qui vitam inutiliter terunt,Ariſt.ὄρν.

Τρίβαλος,ου,Adiectiuum, vetus, lacer, παλαιός, vt exponit Interpr.Theocr.Idyl.ζ.

Τρίβδιον,τὸ, In igniariis quæ πυρεῖα vocantur, partes duæ ſunt,vna quæ atterit, altera quæ atteritur: hæc ἐσχάρα, illa τρύπανον dicitur, Theophr.hiſt.plant.lib 5.cap. vltimo, apud quem τρίβδιον pro τρύπανον legendum eſt, ἀπὸ τοῦ τρίβειν, i. terere.

Τριβὰς,άδος,ἡ,tribas,frictrix Tertull.

Τριϐεὶς,tritus,τριϐὲν δίκτυον,rete tritum,Epig.
Τριϐελὲς δόρυ,pro τρίαινα,Epigr.fuſcina,tridẽs.
Τριϐὴ,ῆς,ἡ,mora,exercitatio,vſus. τριϐὰς πλέκειν,moras nectere, Ariſtoph. ¶Τριϐὴ ἀντὶ τῦ τρίψις,i.tritio,Eidem.
Τριϐίδιον ἀπὸ τῦ τρίϐω,piſtillum,radius Plin.
Τριϐίκια,idem quod κρότωνες ἢ κυνοραϊσαὶ,Inter. Homer.Odyſſ.π.i.ricini.
Τριϐολεκτρεάπελα,τὰ,pro duris, inconditis, & nihili rebus vſurpatur ab Ariſtoph. in Nebul.i.ἀνώμαλα,ἀπόϐλητα,ἀπαίδευτα,abſurda, aſpera,ſalebroſa.
Τρίϐολος,ου,ὁ,tribulus,herba inter terræ peſtes à Plinio numerata.Lege Dioſc.lib.4.cap.15. Theophr.hiſt.plant.lib.3. ¶ Τρίϐολοι etiam apud Plutarc. in Vitis,ſunt ferrei murices dicti à Valerio Max.& Curtio.Tribulos vocat Veget.à ſeminis tribuli figura triquetra.¶Item Τρίϐολος, inſtrumentũ quo frumenta in area triturantur atque tribulantur: Latinè tribula,vel tribulum, vt apud Virgil. *Tribuláque trabeaque & iniquo pōdere raſtri.*¶Τρίϐολοι,quæ lupatis equorum adduntur, ipſique mandunt: dicta à tribuli aſperitate: his equi oris durioris domantur, effrenéſque cohercentur,Poll.lib.1.
Τρίϐος,ου,ἡ,ſemita,callis,orbis, via, iter tritũ, Epigr.¶Item ritus,conſuetudo. Hippo.περὶ ἄρθρων,τρίϐον λαϐεῖν,aſſueſcere,inueteraſcere.
Τρίϐραχυς,Quintil.lib.9. cap. 4.tribrachus pes conſtans ex tribus breuibus,vt dominus.
Τρίϐρεχος,ter madefactus.
Τρίϐω,μ.ίψω,π.ιφα,tero,attero, ſubigo, tundo, contundo,abſumo,frico,exerceo,vexo,contrecto,Accuſ.τρίϐω βίον,colo vitam ſiue exerceo,Ariſtop. in Pace.¶Τρίϐειν τὰς πολίτας ἢ στρατιὰν,exercere ciues,&retinere in caſtris, Plutarch.in Camill. τετριμμένη ἀτραπὸς,via trita,Ariſtoph. ¶Τρίψαι μέτωπον ἢ περιτρίψαι de impudentia dicitur,pro verecundiæ fines tranſire,&pudorem deponere, Athen.δειπνοσοφ.lib.5. Licinio Caluo,perfricare frontem.Cic.os perfricare. Τρίψαι τὴν κεφαλὴν, perplexum eſſe, & animi dubium hærere atque hæſitare,Æſchin.
Τρίϐων,ωνος,ἡ στολισμὸς,Suid.pallium,veſtis lacera,lacerna,obſoletum palliũ,Ariſt.in Plut. ¶Τρίϐων,pro veſte ſuperiori, priore breui in Epigr.¶De veſte muliebri,Ariſtoph.
Τρίϐων, οντος, ὁ ἔμπειρος, peritus,veterator,qui periculum fecit,Ariſtoph.νεφ.
Τριϐωνεύομαι,differo,procraſtino,Suid.
Τριϐώνιον,ου,τὸ,veſtis attrita,palliolum. ¶Apul. dixit ſciſſili palliaſtro ſemiamictus.
Τριϐωνικῶς,i.inſtar lacernæ,Ariſt.in Veſp. palliolatim,vt apud Plaut.in Pſeud.
Τριϐωνοφορεῖν,geſtare pallium, Suid.palliari Apul.¶Τριϐωνοφορία,ας,ἡ,veſtis vilis geſtamẽ.
Τριϐωνοφόρος, ὁ, palliatus vel palliolatus Suet. lacera & attrita veſte indutus,Etym.

Τριγένεια,ας,ἡ,Strab. lib.12,εἰς τριγένειαν ἢ προελθόντος τῦ γένυς, ad tertiam vſque progeniẽ.
Τριγενὴς,qui triplicem habet generationem.
Τριγέρων,qui tres ætates vixit,vt Neſtor,Epig.
Τριγκόω,ſepio,cingo: malim θριγκόω.
Τρίγλη,ης,ἡ,vel Τρίγλα: & τριγλὶς, mulus piſcis, Aphrod.in præfat.lib.1.Probl.
Τρίγληνος,ου,ὁ,perfectus,habens tres oculos: nam γλήνη pupilla dicitur,Hom.Odyſſ.σ,ἕρματα τρίγληνα μορόεντα, inaures triplicis pupillæ figura efficta,ὡς τριῶν εἴδωλα κορῶν ἔχοντα,vt exponit Poll.
Τριγλὶς,ίδος,ἡ,ἡ τρίγλη,Suid.
Τριγλοφόρους χιτῶνας, in Epigr. veſtes muliferas,i.retia ad mulos capiendos.
Τρίγλυφος,ου,ὁ,vel ἡ τριγλύφη,& τὸ τρίγλυφον, i.triglyphus: vocabulum eſt architecturæ ad ſignificandum columnarũ ornamentũ. nam in zophoro ſcalptura canaliculata atque ſtriata triplici ſulco,triglyphus appellatur. Lege Vitruu.l.4.c.2.& 3.Eurip.in Oreſte dixit, δωρικάς τε τριγλύφας. Apud Dores,ait Cõm. ſcalptura quædã erat quæ dicebatur τρίγλυφος,ἢ ὡς τῶ δοξάντων τὰς γλυφὰς τῶν ὀρόφων.
Τριγλώχιν, ινος,ὁ,triſulcus,tricuſpis,Iliad.έ, τριγλώχινι λόγῳ,tricuſpide ſermone.
Τριγμὸς,ῦ,ὁ,ſtridor,Ariſtot.lib.4.Anim.
Τριγονήσαντα ζῶα, animalia ex tertia ſobole & progenie edita,Theoph.de Cauſ.pl.l.a.c.θ.
Τριγονία,ας,ἡ,ἡ τρίτη γενεὰ,tertia ſoboles, Suid.
Τριγχὸς,paries,mœnia, ſeptum,περίφραγμα. Apud Ioſeph.in vita,Interpres vertit ſuggeſtũ.
Τριγωνοειδὴς,triangularis,figuræ triangulæ.
Τρίγωνον,ου,τὸ,vel ὁ τρίγωνος, triangulũ vel triangulus,triquetrum vel triquetra ſiue triangularis forma,cuius figura eſt △,Lucian.
Τρίγωνον ἰσόπλευρον, eſt triangulum æquilaterũ, quod tribus æquis lateribus clauditur. ¶Τρίγωνον ſiue τρίγωνος,dicitur etiã muſicũ inſtrumentum cuius figura triquetra: chordæ ſunt ex orichalco,& ferreis ſtylis ab artifice feriuntur:vulgò *une doucine*,à dulcedine ſoni, Ariſt. Polit.θ.¶Τρίγωνα etiam à triangulari figura dicuntur paſtillorum quædam genera, teſte Ægineta, ex ſeminibus componuntur, Gal.l.12. Methodi.¶Τρίγωνον etiam à figura dicebatur Athenis forum iudiciarium, δικαστήριον,Comment.Ariſtoph.& Suid.
Τριδάκτυλος,ἡ, ternûm digitorum, tripollicaris Gaz.lib.3.hiſt.plant.Theophr.
Τρίδουλος,ſeruus ex tertia generatione, Poll.
Τρίδραχμον,tres drachmæ,Poll.
Τρίδυμοι,οἱ,tergemini.
Τριδύστηνος,ter infelix,in Epigr.
Τριέλικτος,ſinuoſus,ſinuoſo corpore,Herodot.
Τρίενος, trimus, τρίενα σπέρματα,tria ſemina, Theophr.lib.8.hiſt.plant.
Τριέσπερος, ου,ὁ,prolixus,triueſper, Epith.Herculis,quòd tribus veſperis generatus ſit.
Τριέτες,trienniò,per triennium,Aduerb.Suid.

Τριετὴς, cum acuto in fine, trienne, trimum, Am-
Τριετηρικὸς, ῦ, ὁ, triennalis, Orpheo. (mon.
Τριετηρὶς, ίδος, ἡ, trieteris: & triennium, Suid.
Τριέτηρος, trimus, in Epigr.
Τριέτης, εος, ὁ, triennium, Etym.
Τριέτης χρόνος, Herodot. triennii ſpatium.
Τριετὴς, trimus.
Τριετία, ἡ, trimatus, triennium, Theop. de Cauſ.
Τριετίζειν, eſſe trimũ. τριετίζων μόσχος, cap. 1. Reg.
Τρίζυγες συνάιμοι, tres fratres, in Epigr.
Τρίζω, edo vocem miſerabilem & lamentabilẽ, ſtrido, de pullis & hirundinibus propriè dicitur, Iliad β, ἐλέεινα κατήσθιε τετριγῶτας, i. τρίζοντας νεοσσοὺς, pullos ſtridentes. ¶Nix quoque τετρίγυῖα dicitur quando calcatur. ¶Τρίζειν τοὺς ὀδόντας, ſtridere dẽtibus, Marc 9. ¶Dicitur etiam de ferro, Aphrod. τρίζοντος ἢ ῥινουμένου σιδήρου.
Τριηκὰς, ρ τριακὰς, numerus trigeſimus, Heſi. τριηκάδα μηνὸς ἀρίστην, trigeſimã diẽ menſis.
Τριηκόντερος, Herodot. lembus triginta remorũ.
Τριηκοντήμερος μὴν, mẽſis tricenis dieb⁹ cõſtãs.
Τριηκόντεροι, naues triginta remorum, Suid.
Τριηκόσιοι, ρ τριακόσιοι, trecẽti, triceni, Herodo.
Τριηκοστὸς, trigeſimus.
Τριήμερος, ου, ὁ καὶ ἡ, triduanus, tertio die. κατὰ τριήμερον γίνεται, trinis dieb⁹ fit Gaz apud Ariſt.
Τριημιπόδιον, ου, τὸ, ſeſquipes, Xenoph.
Τριημιχοῖνιξ, ſeſquichœnix, Theophr. 8. hiſt. pl.
Τριηραρχέω, μ. ήσω, π. κα, conduco triremem proiis ſumptibus, ſum trierarchus, i. princeps triremis, Demoſth. & Ariſtoph.
Τριηράρχημα, ſumptus in triremem, Suid.
Τριηράρχης, claſsicus, qui pendit ſtipendium ad triremem, Demoſth.
Τριηραρχία, triremis apparatus & inſtructio, præfectura triremium, Ariſtot. lib. 9. Polit.
Τριηραρχικὸν, ordo trierarchicus, Athenis fuit ordo eorum qui tenebantur ad pendendum tributum conficiendis & ſuſtentandis triremibus publicè, Demoſth. περὶ στεφ.
Τριήραρχος, trierarchus, qui pendit pecuniam ad triremes, Demoſth. Interpr. de mutationibus τριηράρχων. ¶Aliquando claſsis præfectus, ſiue triremiũ præfect⁹, Herod. l. 6. & Thu. 4.
Τριηραύλης, ου, ὁ, tibicen in triremib⁹, Demoſth.
Τριηρημιολία ναῦς, nauis quę non tot remis agitur, quot iuſta triremis: vt coniicit Bayf.
Τριήρης, εος, ἡ, triremis, nauis bellica, claſsis liburnica Vallæ apud Thucyd. ¶Τριήρης à forma triremis etiam dictum eſt quoddam gen⁹ poculi, Athen. lib. 11. & Herodot. lib. 8.
Τριηρικὸν, τὸ, naualis multitudo, Ariſt. li. 4. Pol.
Τριηρίτης, remex, Plutarch. in Themiſt. (ca. 4.
Τριήριον, ου, τὸ, nauicula, cymba.
Τριηρονόμος, nauclerus, τριήραρχος.
Τριηροποιὸς, ῦ, ὁ, faber qui triremes conſtruit.
Τριθεΐα, ας, ἡ, ternio deitatis, Nazanz. in Orat.
Τριθεΐται, οἱ, dicuntur qui terniorem in diuinitate aſſerunt, Nazanz. in Orat.
Τρικαλινδοῦμαι τρικυλινδοῦμαι, Etym. ter voluor.
Τρικάρηνος, triceps, ter geminus, Heſio. in The.
Τρίκαρπος, τριετὴς, fructus trium annorum.
Τρικέφαλος, ου, ὁ, triceps, epith. Cerberi, Suid.
Τρικλίνιον, ου, τὸ, & Τρίκλινος, ου, ὁ, tricliniũ, i locus tribus cõſtratus lectis ad diſcumbendũ.
Τρίκλυστος, ter elutus, Ariſtoph. teſte Polluce.
Τρίκλωστος, ter nexus, in Epigr.
Τρίκοκκον μέσπιλον, meſpilũ tricoccon, Dioſcor.
Τρικόλωνος, q. triuertex, Steph. in παιδόσια.
Τρικόνιτος, ου, ὁ, dignus qui ſæpius pereat.
Τρικοπαίστος, ter ſubactus, bene piſtus, Homer.
Τρικόρωνος, Epigr. degens triũ cornicum ętates.
Τρίκουρος, ter tonſus: Vide Heſych.
Τρικραιὶς, trifidus, triſulcus.
Τρίκρανος, triceps, τρικάρηνος, Sopho. in Trach.
Τρίκροτος, ου, ὁ, triremis.
Τρικυμία, ας, ἡ, Heſych. ἡ ζάλη, procella maxima & tempeſtas, q. trinus fluctus, vt Latinis fluctus decumanus, Syneſ. Euoptio, & Plat. in Euthydemo.
Τρίκωλον, carmen dicitur à mẽbrorum numero.
Τρίλιστος, & Τρίλλιστος, ου, ὁ, multùm rogatus, peroptatus, Iliad. θ, ἀσπαστὴ τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννὴ, pro τρίσλιστος.
Τρίμαμμαι, ν, ἡ, tritauia.
Τριματίπται, genus aleatorum: Vnde & Τριματίζειν verbum: vide Pollucem.
Τριμερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tripartitus, triplex.
Τριμερίζω, in tres partes diuido, ſeu ſeparo.
Τρίμετρον, verſus trimeter, qui ſenarius Latinè.
Τριμηναῖος, & Τριμηνιαῖος, trimeſtris, tertio mẽſe veniens, τριμηνιαῖοι πυροὶ, trimeſtre triticũ.
Τρίμηνος, ὁ καὶ ἡ, triũ menſiũ, trimeſtris, trimenſis. Τρίμηνον σῖτος, genus frumenti, quòd tãto tẽpore perficiatur, Theop. de hiſt. pl. lib. 8. ca 1.
Τρίμιθος, ου, terebinthus arbor, Nic in Theriac.
Τρίμιον, veſtis vilis, διαφανὲς ἱμάτιον, & ἀσπένδιον.
Τρίμιτον, apud Poll. genus veſtis.
Τρίμμα, ατος, τὸ, i. trita ſiue intritum, μυττωτὸν ὑπότριμμα, Athen. lib. ή. ¶Τρίμμα apud Comicos, πόμα μετ' ἀρωμάτων, pot⁹ cum aromatibus, Poll. ¶Ariſtoph. Interp. pro vſu & exercitatione. ¶Sic quoque dicitur is qui tritus in reb⁹ & exercitat⁹ eſt, veterator. Quintil. appellat attrita quotidiano actu forẽſi ingenia.
Τριμμοὶ, ſunt tramites & limites tranſuerſi in agris, Xenoph. in Cyneget.
Τρίμνων, pro eo quod eſt, τριῶν μνῶν, Poll.
Τριμόριον, ου, τὸ, dodrans.
Τρίμορφος, ου, ὁ, triformis.
Τρίναξ, ακος, inſtrumentum ruſticum ligneum, τρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀγρυεστόιων, in Epig. i. furcas quæ ſunt vice manuum.
Τριξὸς, pro τρισσὸς, triplex, Herodot.
Τριξώλης, ου, exitio digniſsimus, Euſta. Iliad. θ.
Τριοβολαῖος ῥογχίσκος, paſtillus triobolaris, orbiculus ponderis obolorum ternũm.
Τριοβολιμαῖος, triobolaris, ἀδώνος, Suid.
Τριόβολον, tres vnciæ denarii, Hermol. li. 5. Dioſ. cap. 107.

cap.107.interpretantur alii ,tres oboli.

Τειοδῖτις,triuia.

Τείοδος,ου,ὁ triuium Apud Heſych. & Suid. ἐν τειόδῳ εἰμὶ λογισμῶν, in dubio ſum,vt qui eſt in triuio.

Τειόδους,οντος,ὁ,tridens,Interp. Ariſtoph. ¶Pro inſigni Neptuni,Pindar. Olymp. ϑ.

Τείοζος,ternis conſtans nodis,trinodis. ¶Et tri nodis arboris nomen , Theophr.li.1.hiſt.pl.

Τειοδοντία,ἡ,piſcatus,us,Plat.in Sophiſta.

Τειόνυχον δόρυ,tridens,fuſcina,apud Lycophr.

Τειοπηλὶς,ἡ,faſciculus alliorū,ῥοπηλὶς, Heſych.

Τειοπὶς,ίδος, ἡ, genus monilis velut tres oculos penſiles habens,ἕρμα τείγλωον,Poll.lib.5.

Τειόρχης,buteo auis milui magnitudine,Ariſtot.

Τείορχις,Triorchis genus herbæ, quæ & σαρέμπας,vt notat Marcell.lib.3.Dioſcor.

Τειὸς,ταλαίπωρος,ærumnoſus,Interp.Ariſtoph.

Τειοφθαλμὸς,qui 3. habet oculos,Plut.περὶ πολ.

Τειπεῖα,contrarius flatus,apud Sophoc.Etym.

Τείπαιδες,αἱ,3.liberorū matres, Plut.in Numa.

Τείπαλαι,q.terdiu, Ariſtoph.

Τείπαππος,ου,ὁ,tritauus.

Τειπεδὼν,ῶνος,ſeruus,malignus & verbero, qui ſæpius in carcerem coniectus fuit,Euſt.Ili.θ.

Τειπέτηλον,herba quæ & τείφυλλον, Marcell.libro 3.Dioſcor.

Τείπηχυς,tricubitalis,trium cubitorum,tricubitus,Hermol.lib.1.Dioſc.cap.133.

Τειπιθήκινος,vehementer ſimiā referens,Epig.

Τείπλαξ,ακος,ὁ καὶ ἡ, triplex, trigemina lamina munitus:τείθετος κατὰ τρεῖς πλάκας, Euſt.Ili.σ.

Τειπλάσιος,triplus,Plat.de Leg.Genitiu.

Τειπλασίων,triplæ āplitudinis, triplo amplior.

Τείπλεθρον,ου,τὸ,trium iugerum.

Τειπλεκὴς,triplicatus,Nazanz.in Orat.

Τειπλῆ,tripliciter,Homer.Iliad.ά.

Τείπλοος,triplus,Genit.

Τειπλοῦς,triplex,in Epigr.τειπλοῦ ὀθόνιον.

Τειπόδης,ου,ὁ,tripes,tripedalis,Heſiod.

Τειποδίσκιον,τὸ,Diminut.à τείπους.

Τριπόδισκος,ου,vicus eſt in agro Megarico.

Τριπόθητος,ου,ὁ,optatiſsimus, Phil.de mund.

Τριπόλιον,τὸ,tripolium herba, de quo Theop.li. 9.cap.21.hiſt.plant.& Dioſc.lib.4.

Τείπολος,ου, ὁ καὶ ἡ, tertiatus. de terra ter aratrū paſſa dicitur.à πολέω,aro, verto,Heſiod.

Τριπόνητος,ter textus,ter elaboratus,in Epigr.

Τείπος, Æolicè, pro τείπους,Heſiod.

Τείπους,οδος,ἡ,tripus, olla tripes, & omne quod habet tres pedes,Odyſſ ό. ¶Τείποδες, Poll. l. 6.καὶ τειπόδια,Xenop. etiā dicuntur quæ menſam,i. τράπεζαν,ſuſtinent. ¶Τείπους pro cortina & tripode quo Apollinis vates vtebatur edens oracula,Interpr Ariſtoph. in Plut.

Τριπτὴρ,ῆρος,ὁ,trapetum vel tudicula,inſtrumentum quo vtuntur in factura olei. ¶Aliis etiā piſtillum,δοίδυξ,κερκίς. ¶Item olearium vas vt Gemellar Columell.labrum olearium: vas quo oleum dum fluit excipitur, olei receptaculū Pallad. Poll lib.7.Lacuſculum etiam dicit Colum.¶Nicand.pro trapeto videtur vſurpaſſe in Alexipharm.

Τριπτήριον,τὸ,omne quo fricamus vel ſcalpimus.

Τρίπτης,ου,ὁ,qui alium deſtringit,fricátve,vt vnctores ſolēt & alyptæ:q.frictor,Plut.in Alex.

Τριπτὸς,ῆ,ὸν,tritus,conciſus,contuſus.

Τείπτυχος,ου,ὁ,triplex,triplicatus.

Τεὶς,ter, τεὶς ἄπιςον,i. infidiſsimum,in Epigr.

Τρισαλιτήριος,ου,ὁ,facinoroſiſsimus, Heſych.

Τρισάλυπος,ter gratus,facilis.

Τρισάθλιος,ter miſer , in Epigr.

Τρισαριςεὺς,vir fortis,vir fortiſsimus, Hermog.

Τρισάωρος,ter intempeſtiuus,in Epigr.

Τρισδιάςατον σῶμα,corpus triplici conſtans interuallo & proportione,i.altum,latū,& dēſū.

Τρισεινὰς ἄδος,ἡ,tertia nona dies menſis,Heſio.

Τρισέληνος,in Epigr. epith. Herculis , qui vna nocte ex tribus facta generatus fertur.

Τρισέσπερος,idem quod τειέσπερος.

Τρισευδαίμων,ter felix,feliciſsimus,Lucian.

Τρισίππιον,ου,τὸ,eſt ceu rotula quædam publica nota,quæ igni candefacta malis equorum imprimi conſueuit,Poll.lib.7.

Τρισκαίδεκα,tredecim,Herodot.

Τρισκαιδεκαέτης,tredecim annorum,Poll.

Τρισκαιδεκαόργυιος,qui eſt paſſuum tredecim.

Τρισκαιδεκάκλινος οἶκος, domus tredecim lectorum capax, Athen.l.5.de Philopatoris naue.

Τρισκαιδέκατος,decimus tertius,Plut.in Solon.

Τρισκαιδεκήρης, tredecim ordinum nauis,Bayf.

Τρισκακοδαίμων,ονος,ὁ,ter infelix,Ariſtoph.

Τρισκατάπτυςος,ου,ὁ,tribus mortibus dignus,deſpuendus. Τρισκατάρατος,trifurcifer Plaut.

Τρισκεκορημένον,τὸ,ter ſcopis verritū ſolū,Anacr.

Τρισκελεῖς τράπεζαι,apud Cratin.menſæ quæ tribus fulcris innituntur.

Τείσλιπα δένδρα, Theoph.lib.3.hiſt. plant.c.6.

Τρισμακάριος,ter felix,Ariſtoph.in Nubib.

Τρισμὸς,ῦ,ὁ,ſtridor,τρισμὸς ὀδόντων Τρισμὸς μυὸς,occentus ſoricis,Plutarc.in Marcell.

Τρισμύριοι,triginta milia,τρισμύριοι ὁπλῖται.

Τρισοιζύρη πόλις , ab Archiloco Taſus vocatur, hoc eſt,mirè calamitoſa, Euſtath.Iliad.ϑ.

Τρισόλβιος,ου,ὁ,ter felix,τρισμακάριος,Heſych.

Τείσπερμον,cataplaſmatis nomen à tribus ſeminibus quibus componitur, Gorrh. definit.

Τρισπίθαμος,tres palmos perficiens, habēs tres palmos maiores,Heſi.τρισπίθαμον δ' ἄψιν τάμνειν.

Τρισσάκις ter,in Epigr.

Τρισσάτιος,triplex,in Epigr.

Τρισσὸς,genus ſerpentis ¶Itē tertius , trinus, τὸ τρισσὸν,trinū,trinitas. ¶Τρισσὸν,tertiò, Etym.

Τρισσούμενος,triplicatus τρισσουμένη ἑβδομὰς,triplicata hebdomas,Nazanz in Orat.

Τρισσόω,μ.ώσω,in tres partes diuido,tertium locum repeto,tertium facio,3.Reg.18.

Τρισσῶς,tripliciter,trifariam,tertiò,Etym.¶Pro perendie,cap.20.lib.1.Reg.

Τρισταίσιος,vel pot. τρισταίσιος,triplo repēſus,tri

plicato pondere æſtimatus, Arrian.

Τριςάτης, dux, τριςάτης, ἐφ' ἂν ὁ βασιλεὺς ἐπανεπαύετο ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, ca. 7. li. 4. Regum. Dux, ſuper cuius manum rex incumbebat. ¶Τριςάται, regii ſatellites, qui tria haſtilia manu tenent. ¶Hierony. c. 23. Ezech principes principum interpretatus eſt, dicítque eſſe apud Græcos ſecundi gradus poſt regiam dignitatem nomen.

Τρίςεγον, ca. 20. Act. Apoſt. cœnaculum exponitur ab Eraſmo, qui annotat ſignificare contignationem à τρὶς, i. ter, & ςέγος, i. tectum.

Τρίςιχος, ternis verſibus conſtans.

Τριςοιχεὶ, Aduer. per tres ordines, Heſi. in Th.

Τριςοιχία, ἡ, triplex ordo, ἡ κατὰ τρεῖς τάξις, Suid.

Τρίςοιχος, ὁ τρίςιχος, in Epigr.

Τρίςομος, ὁ, tres habens cuſpides, in Epigr.

Τρισυλλαβία, trium ſyllabarum dictio.

Τρισυπόςατος φύσις ſiue οὐσία, dicitur Theologis Baſil. & Greg. in vno Deo perſonarũ trinitas.

Τρισχίλιοι, ter mille, Ariſtoph. in Plut.

Τρίσωμος, ου, ὁ, tricorpor, & Τρισώματος, Eurip.

Τριταγωνιςέω, μ. ήσω, π. ηκα, tertii ordinis hiſtrione ago, i. tertias partes ago, Dem. περὶ στεφ.

Τριταγωνιςὴς, οῦ, ὁ, certator, ſiue hiſtrio tertii ordinis, hiſtrio qui tertias & vltimas fabulæ partes agit. In hominem vilem dicitur, quod probroſè Demoſthenes Æſchini obiecit.

Τριταΐζειν, tertiana febre laborare, Dioſc. lib. 4.

Τριταικὰς περιόδους ὑγιάζει, ſanat tertianos circuitus, Dioſcor. lib. 2. cap. 67.

Τριταικῶς, tertio quoque die, apud Aetium.

Τριταῖον ἅλα, tritæũ ſalem vocant genere Phrygium, Dioſcor. lib. 5. cap. 18.

Τριταῖος, ου, ὁ, tertianus, i. die tertio aliquid faciens, triduò aliquid agens, triduanus, Herodot. τριταῖος ἀφίκετο, triduò peruenit. τριταῖος πυρετὸς, tertiana febris, Aphr. 10. l. 2. Prob.

Τριταιοφυὴς, έος, ὁ, febris quæ tertianæ naturã obſeruat, Galen.

Τριτάλαντον, τὸ, pondus trium talentorum, ſiue quod tribus talentis conſtat.

Τριτανιςὸν, τὸ, longum, extenſum.

Τρίτατος, ὁ, tertius, Ilia α. μετὰ τριτάτοισιν ἄνασσε.

Τριτεγγόνη, ης, ἡ, trineptis.

Τριτέγγονος, ου, ὁ, trinepos.

Τριτεὺς, ternarius, menſura ſedecim chœnicum, bes hemimedimni, Poll.

Τρίτη, ἡ, quædã chorda in muſica, Ariſt. Probl.

Τριτημόριον, ου, τὸ, triens, tertia pars, Plutar. Dicitur & τρίτον ἐπὶ μορίων, & Poll. τριτημόριον.

Τριτημορὶς, tertia portio, i. vna de trib⁹, Herod.

Τριτογένεια, Mineruæ epith. Heſiod. in Theog. ¶Apud Cõm. Ariſtop. νεφ. etiam eſt ἐνόπλιος ὄρχησις, genus ſaltationis in armis, in Mineruæ honorem inſtitutum.

Τριτογενὴς, in Epigr. pro Minerua.

Τριτοκόλλυβον, τὸ, gen⁹ parui numiſmatis, Poll.

Τριτομηνὶς, tertia menſis dies, Suid.

Τρίτον, Aduerb. tertiò ſeu tertiũ, Plut. in Pub.

Τρίτον ἡμίδραχμον, duæ drachmæ & ſemis.

Τριτοπάτρεις, apud Philochorum, qui omnium primi nati ſunt, Etym.

Τριτοπάτωρ, ορος, ὁ, proauus, ὁ πρόπαππος, Poll. ¶Et τριτοπάτορες, dæmones quidã, aut venti.

Τρίτος, ου, ὁ, priore breui, tertius, Thucyd.

Τρίτος καὶ δέκατος, terti⁹ decim⁹, Herodot. ¶Τριτόω, in tres partes diuido, Cyrill. tertiò facio.

Τριτοςάτης, ου, ὁ, qui in choreis præſultori ſiue præcentori tertius eſt, Ariſtot. 4. Metaph.

Τρίττα, Gnoſſus, Heſych. κνωσσός.

Τριττὸς, triplex, Plat. in Timæo, τριτταῖς πόλεσι tribus ciuitatibus, Eidem in Leg.

Τριττύα, ας, legitimum ſacrificium tribus victimis conſtans, porco, ariete & hirco, Ariſtot.

Τριττυάρχης, qui præeſt tertiæ parti tribus, Etym.

Τριττὺς, ἡ, q. triplicitas, τριὰς, ternio, Nazanz. in Orat. triẽs, i. tertia pars, Æſchin. & Demoſt. ¶Τριττὺς, tribus pars tertia, Poll. lib. 8. ¶Item ſacrificium legitimum conſtans ſue, hirco, & ariete, Suid.

Τριτὼ, όος, ἡ κεφαλὴ, caput: ſic enim Æoles vocant, vt ait Comm. Ariſtop. in Nebul. ¶Item metus, formido, & fluxus.

Τρίτων, Triton, fluui⁹ Aphricæ. ¶Eſt & de⁹ marinus, filius Neptuni & Amphitrites, Heſiod.

Τρίτωνα, nomen inſtrumenti muſici.

Τριτωνὶς, Minerua, in Epigr.

Τρίτως, tertio loco.

Τριφαλαγγία, triplex phalanx.

Τριφάλεια, ας, galea tres criſtas habens, Lucian. Scribitur etiam τρυφάλεια, verſo ι in υ.

Τριφάσιος, vel Τριφάσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, triplex, τριπλάσιος, τρίφανος, triferius Vall. Apud Herodot. in Thalia, τριφασίας ςρατιὰς.

Τριφορεῖν, ter ferre, Theophr. li. 2. de cauſ. plãt.

Τριφυὴς, trifidus.

Τριφύλακτος, in tres vigilias diuiſus.

Τρίφυλλον, ου, τὸ, trifolium, herbæ genus, Dioſc. lib. 3. cap. 123. Τρίφυλλος πόα, trifolium herba.

Τρίφυλος, in tres tribus diſtributus.

Τριφυὸς, οῦ, ὁ, triplex.

Τρίχα, tripliciter, trifariam, Herodot. ἐπειδὰν τῆ φιλύρην τρίχα σχίσῃ, tiliã vbi quis trifariã ſciderit.

Τρίχαι, τριχίαι. Vide Τριχίδες.

Τριχάϊκες, qui aſsiduò verſantur in præliis, veluti aſsiduè concutiẽtes ac motantes criſtas, in quibus plerunque capillorum quadam ſimilitudine propendent equinæ ſetæ, quaſſantes crines, Odyſſ. τ.

Τρίχακτον, ου, τὸ, pectunculus: κτενίδιον, Suid.

Τρίχαπτον, ου, τὸ, quod ex crinibus contextum eſt, bombycinum quoddam textum, quo capitis crines conſtringuntur, τὸ ἐκ τριχῶν πλέγμα Poll. capillare Martiali, crinale Ouid.

Τριχαῖοι, οἱ, Ariſtot. lib. 8. Anim. Vide Τριχίδες.

Τριχὰς, ἡ, turdi genus medium, qui merulæ magnitudine eſſe traditur, Euſtath. Iliad. ν.

Τρίχες, αἱ, à Nominat. θρὶξ, pili, capilli, capillamenta, cirri. ¶Pro vilis ouium, in Iliad.

Τριχ

Τριχῆ,in tres partes,tripliciter.
Τριχθὰ,tripliciter:τρίχα,trifariam,Iliad.ζ.
Τριχθάδιος,τριασὸς,in Epigr.triplex.
Τριχίασις,ἡ,morbus quo vexatur nutrix in mã-mis,quoties pilum hauſerit,Gaz.pilaris mor bus,Ariſtot.lib.7.Anim.cap.11.
Τριχίας,ὁ,trichia piſcis dicitur à Plin.Gaza ſar dam vertit,lib.5.Anim.Ariſtot.
Τριχίασις,morbus eſt apud Medicos,quum pun gentes pili in palpebris oriuntur, quo affe-ctu qui laborant,τριχιῶντες dicuntur, Gal.li. 4.κτ̀ τόπ.& Paul.Ægin.lib.3.
Τριχιάω,ſum piloſus.
Τριχίδες,αἱ, trichiæ piſces Plin. Dicuntur, & θρίσσαι ſiue θρίσαι, ὅτι θριξὶν ὅμοια ἔχουσιν ὀ-στᾶ,quòd crinibus ſimilia habeant oſſa,vt ait Comment.Ariſtop. in Acharn.¶Gaza apud Ariſt.alozas vertit. ¶Quidam τριχίδας ſar-das eſſe voluerunt.
Τριχίνιον,ου,ὁ,veſtis ex pilis confecta,ῥάκιον.
Τρίχινος, ου, ὁ, ex pilis vel ſetis compoſitus & contextus. τρίχινος σάκκος, cilicinus ſac-cus,cap.6.Apocal.
Τριχίον,τὸ,pilus,Diminut.
Τριχῖτις συπηρία,alumen nomine trichitis,ca-pilli colore . genus eſt aluminis ſigillatim quaſi in capillamenta caneſcentia diuiſi, Dioſcor.lib.5.cap.115.
Τριχῶνες,οἱ, dæmonum genus tenebroſum, καὶ κάθυλον,i.materiæ addictum,Aquilæ.
Τριχόβρωτες,vel Τριχοβρῶτες, vermes infeſti pi lis,vt tineæ,Ariſtoph.in Acharn.
Τριχοβρωτήριον,vermiculus pilos arrodẽs,Ety.
Τριχοειδῶς,capillorum modo.
Τρίχοθεν,tribus ex locis.
Τριχοκόμος,ου,ὁ,comatus,comæ ſtudioſus.
Τριχοκοσμητὴς,comæ ornandæ artifex.
Τριχολάβιον,& Τριχολαβὶς,volſella,Aetio.
Τριχολογεῖν,de rebus leuibus diſceptare , crines & floccos legere , in componendis crinibus ſtudium ponere.
Τριχόμαλλος,ου,ὁ καὶ ἡ,piloſus,in Epigr.
Τριχομανὲς,τὸ,filicula herba,Theop.l.7.hiſt.pl.
Τρίχορδα,trifida.
Τρίχορδον,τὸ,organum muſicum.
Τριχορία,triplex chorus,Poll.
Τριχορρουῦτες,οἱ,qui patiuntur defluxũ capillo-(rum.
Τριχορρυεῖν,pilos amittere,Ariſt.in Pace.
Τριχοβῶνται,τριχοβρῶτες,vermes crinibusinfe-(ſti.
Τριχοῦ,tripliciter,tribus in locis.
Τρίχηλος,criſpo capillitio,criſpus.
Τριχοινιαῖος,ου,ὁ,tricongialis,Dioſc.l.2.c.94.
Τριχοφυὲς,τὸ, quod reſtituit capillos, τριχοφυὲς ἀλωπεκιῶν εἶναι δοκεῖ,Dioſcor.lib.2.cap.97.
Τριχοφυῆσαι, pilos producere.
Τριχόφυλλος,folia habens capillata, qui eſt folio crinito,Theophr.de quodam algæ genere.
Τριχόω,μ.ώσω,piloſum reddo,τριχοῖ ἀλωπεκίας, alopecias ad pilum reducit,Dioſt.li.5.c.160.
Τρίχρονος,ου,ὁ,trium temporũ,vt τρίχρονος λέξις.

Τριχώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,capillatus, capillaceus Plin. pilis ſimilis,capilli ſpeciem referens. ¶Τὰ τρι-χώδη,fila, capillamenta .¶Sunt & τριχώδη, machinæ bellicæ ad vrbes expugnandas.
Τρίχωμα,τος,τὸ,coma,villus,cæſaries, τρίχωμα φέρειν,comam nutrire, Ariſtot.lib.2.Oecon.
Τρίχωσις θύλακος,Dioſc.triloc⁹ follicul⁹ Herm.
Τριχῶς,tripliciter,ὑπομονητικῶς,τριασῶς,Heſy.
Τριχῶσαι,θάψαι,ſepelire.
Τρίχωσις,ιος,ἡ,λαχμὸς,ortus pilorum Gaz.
Τριχωτὸν,pars ea capitis quæ capillis tegitur.
Τριχωτὸς,pilo præditus,capillis intectus.
Τριψημερέω,dies tero,diem extraho, Ariſtoph.
Τρίψις,ιος,ἡ, frictio,fricatio,& tritus Plin.Ari-riſtot.hiſt.lib.4. cap. 9. ὁ μὲν γὰρ ψόφος τρίψις τοῦ ἔσω πνεύματός ἐστι.¶Τρίψις ὀργάνων , exolu-tio,attritio inſtrumentorum,Hippocr.
Τριψίχρως,polypus ab Ariſtotele dicitur,qui at-tritu colorem inducit.
Τριώβολον,tres oboli,ἡμίδραχμον,i. dimidia dra chma:drachma enim in ſex obolos diuiditur, Ariſtoph.Interpr.
Τριώλαξ,certamen in quo virgines curſu certa-(bant.
Τριώπης,ου,ὁ,trioculus.
Τριώπης,ου,monile.
Τριώροφον,tertium tabulatum,cap.6.li. 3. Reg.
Τριώροφος,ου,triplex laquearium & culmen ha bens,τρίστεγος.τριώροφοι pro tabulatis ſeu cœ naculis trium faſtigiorum,Herodot.
Τρώειν,lædere,ſecare:aliâs per ω ſcribitur.
Τρωθώνη,ης,ἡ,linteum.
Τρέμαξε,intremuit.
Τρεμβώδης,ου,ὁ,turbinatus.
Τρεμέομαι,& Τρεμέω,μ.ήσω,π.ηκα,tremo,trepi-do,timeo, Accuſ.Apoll.2.τρεμέοντες ὄλεθρον.
Τρεμητὸς,οῦ,ὁ,tremulus.
Τρεμερὸς,Adiect.tremulus,Ariſtoph.in Auib.
Τρεμίλιος τυρὸς,τυρὸς αἴγειος ἀπὸ τῆς τρεμιλείας πόλεως.Vide Athen.lib.14.
Τρέμος,ου,ὁ,φόβος,tremor,timor,fuga.
Τρεμώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,tremulus.
Τρέγος,ſtupa,ſtamen,fuſum,ἀρπεδόνη.
Τρέπα , puerilis luſus , in quo nucibus luditur. Lege Pollucem lib.9.
Τρεπαὶ, αἱ, ſoſtitiales venti Gaz . lib. 2. cap. 4. de Cauſ.plant Theophr.quos verſarios ſeu reciprocos appellamus. Lege Plin. lib.2.cap. 43.¶Τροπαία ἀνέμου, venti reflatus velútque turbo, Plutarch.in Galba.
Τρέπαιον,vel Τροπαῖον,ου, τὸ, trophæum, vexil-lum,ſignum quod victores erigebant vbi ho ſtes in fugam vertiſſent . τρόπαιον ἀντέστησαν, Thucyd. trophæum è regione ſtatuerunt. I-ſocr.τρόπαιον ἡμῶν ἔστησαν , de nobis trophæũ ſtatuerunt.τρόπαιον ἐστήσατε ἀπὸ Θηβαίων,Ari-(ſtid.
Τροπαιουχέω,trophæum ſtatuo,ἀριστεύω.
Τροπαιοῦχος, ου,ὁ,in cui⁹ poteſtate ſunt trophęa. Vertitur à Budæo trophæalis : Iouis eſt epit. Interpretatur Dionyſius, Iupiter feretrius.
Τροπαιοφορία, quum in pompa circunferuntur

& oſtentantur monumenta victoriæ.
Τροπαιοφόρος, trophæum ferens, anteſignanus.
Τροπαλίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, & Τροπαλίζω, verto: Vnde ἐντροπαλίζομαι, reſpecto.
Τροπαλισμὸς, ȣ, ὁ, conuerſio, mutatio.
Τροπαλλὶς σκορόδων, i. δεσμὴ, alliorum faſcicul⁹, Ariſtop. in Acharn. apud Suid. τροπηλίς.
Τροπαλὸς, ȣ, ὁ, aſper, τραχύς.
Τροπέω, μ. ήσω, π. ηκα, retroeo Plin. Actiu Accu.
Τροπὴ, ῆς, ἡ, mutatio, conuerſio, fuga, conuerſio in fugam, aciei in fugam conuerſio. τροπὴ ἐγένετο, fuga facta eſt, Thucyd. τροπὴν ποιήσαι τ͂ πολεμίων, hoſtibus in fugam datis, Herodot. ¶Τροπὴ item pro ſolſtitio accipitur, addito χειμερινὴ vel θερινὴ, quòd tunc ſol curſum mutet. περὶ ἡλίου τροπὰς τὰς χειμερινὰς, Thucyd. circa ſolſtitium hybernum, circa brumam. ¶Τροπὴ, tropus & forma dicendi ſeu figura, Hermog. Vnde τροπικαὶ λέξεις, apud Eundem.
Τρόπηλις, vinculũ ex alliis aut naſturtio, Etym.
Τρόπηξ, ηκος, ὁ, remus, pars remi quæ manu tenetur, Heſych.
Τροπάζειν, ſolſtitium facere, Gaz. de menſibus.
Τροπίας, de vino dicitur quod vappeſcit, quod etiam ἐκτροπίας dicitur. ¶ Et lorum quo alligatur carina nauis, Etym.
Τροπίδια, ligna ad carinam nauis idonea.
Τροπικοὶ κύκλοι, tropici orbes, à conuerſionibus dicti, conuerſionales Bud. ex Ariſt de mund.
Τροπικῶς, allegoricè, metaphoricè, figuratè, per tropum, Comment. Ariſtoph. in Equit.
Τρόπις, ιος, ἡ, carina nauis, tropis à Martiale.
Τροπολογία, quum ſermo ad emendationem morum dirigitur: & figurata oratio.
Τροπομάσθλητας, Lucian. hanc dictionem vt parum Græcam damnat.
Τρόπος, ου, ὁ, modus, ratio, conſuetudo, habitus, forma & ſtatus, formula, exemplum. ȣ̓δενὸς τρόπου, nullo modo, Xenoph. ἐκ μηδενὸς τρόπου, nullo pacto, Eidem Xenoph. μηδενὶ τρόπῳ στεφανοῦν, nullo modo coronare, Æſchin. κατὰ πολλοὺς τρόπους, multis modis, multis de cauſis, Demoſth. ¶Item ſententia, voluntas, ſtudiũ, educatio, conditio, authoritas, ratio, animus, affectus ſeu ingenium, mores, Plat. 9 de Legib. ἆρ' οὖν οὐ καὶ τοῦτ' ἂν πρὸς τρόπου λέγων φαίνοιτο; nonne hæc dicens, iure ac meritò & cõgruenter dicere videretur? ἐς τὸν νῦν τρόπον, Thucyd. ad præſentes vſque mores. ¶Grammatici vocant tropum quandocunque vocabulum aliquod à propria ſignificatione mutatur. τρόπος & σχῆμα quomodo differant, vide apud Hermog. ¶Dialectici quoque tropos, i. modos propoſitionum vocant, de quibus Ariſtot. in lib. de Interpr. ſect. 4. ¶Item mutatio, commutatio, Ariſtot. 1. Rhetor.
Τροπὸς, ὁ, lorum quo remus ſcalmo alligatur, Homer. Odyſſ. δ.
Τροποῦμαι, fundo, fugo, καταγωνίζομαι.
Τροποφορέω, μ. ήσω, π. ηκα, mores tolero: mo rem gero, Neut. Abſol. & in Actiuis cum Accuſ.
Τροπόω, μ. ώσω, π. ωκα, in fugam verto, vinco, muto, Actiu. Accuſ.
Τροπώσασθαι, loro remũ alligare ad ſcalmum. Aut bello vincere, Lucian. καὶ τῶν κωπῶν ἑκάστη τετρόπωται, omnes remi ad ſcalmum ſunt religati.
Τροπωτὴρ, ῆρος, τροπὸς, lorum quo religantur remi, Thucyd. lib. 2.
Τροφαλὶς, ίδος, ἡ, caſeus, coloſtrum.
Τροφεῖον, ου, τὸ, educatio, merces educationis, quod nutritionis cauſa rependitur, 3. Reg. 23.
Τροφεὺς, έος, ὁ, educator, nutritius, nutritor, altor. τροφεὺς ἅρματος, educator currus, i. equorum currum trahentium, Plat de Leg.
Τροφεὺς τῶν ἵππων, equiſo, Eidem ibidem.
Τροφέω, nutrio.
Τροφὴ, ῆς, ἡ, nutrimentum, eſca, paſtus, victus, educatio, annona, commeatus, ſtipendia. ἡ τῶν ὑδάτων τροφὴ, aquarum alimentum, i. aquæ alentes, Nazanz. in Orat. ¶Item educandi ratio, eruditio, cura in alendo, τροφαὶ αἱ παιδευόμεναι, inſtitutiones, Euripid. ¶Et τροφαὶ apud Sophocl. dicuntur proles, i. adoleſcentes.
Τροφὴς, Hippocr. εὔτροφος, παχὺς, bene habitus.
Τρόφι, pro τρόφιμον, magnum, plenum, εὐτραφές.
Τροφίας ἵππος, equus domi nutritus, Ariſtotel. hiſtor. 8, οἱ δὲ τροφίαι ἵπποι πλείστοις ἀρρωστήμασι κάμνουσι.
Τροφίμη, ης, ἡ, mater, domina, in Epigr.
Τρόφιμος, ου, ὁ, nutritus & nutritor, magn⁹, adultus, alumnus, herilis filius. ὁ δὲ Ἀναξαγόρου τρόφιμος, Anaxagoræ verò alumnus, inquit Alexander Ætolus, referẽte Gellio, l. 15. c. 20. ¶Τρόφιμος, alens, alibilis Varr. κυνῶν τρόφιμος, qui canibus eſt alimento, Dioſc. lib. 2. cap. 81.
Τροφιώδης, denſus, coagulatus, Hippocr.
Τροφόεις, εντος, ὁ, bene educatus, magnus, ſolid⁹, τροφόεντα κύματα, i. μεγάλα, Hom. in Odyſſ.
Τροφὸς, ȣ, ἡ, nutrix, ſeu altrix, mater, Plat. in Timæo, γῆν δὲ, τροφὸν μὲν ἡμετέραν, iam verò terram altricem noſtram Cicer. ¶Dicitur etiam ὁ τροφεὺς, καὶ τὸ τροφὸν, Plat. in Polit. de rege, αὐτὸν νομέα καὶ τροφόν.
Τροφώδης, alens, nutriens, Ariſtot. in Probl.
Τροχάζω, μ. άσω, π. ακα, curro, feſtino, maturo, citor contentius, rotor, voluor, Polyb. πλὴν μὲν πρότην ἡμέραν ἐκέλευσε τροχάζειν ὅτι σταδίου ἐν τοῖς ὅπλοις, i. διατρέχειν.
Τροχαϊκὸν συγγενὲς ἰωνικῷ, Hermog. τροχαϊκὸν dicendum eſſe admonet Phrynich.
Τροχαῖος, trochæus, pes conſtans ſyllaba longa & breui, Quintil lib. 9. cap. 4.
Τροχάλεια, τὰ, orbes, circuli, τροχοὶ, Arat.
Τροχαλία, ας, ἡ, ἀπὸ τȣ͂ τροχȣ͂, ex quo Latina vox trochlea, Poll. l. 10. Scribitur etiam τροχιλία apud Polyb. & apud alios Τροχιλιά. & τροχιλεὰ apud Laert. 2. in Socr. ¶Dicitur & Τροχάλιον.
Τροχαλιώδης, inſtar trochleæ, Hipp. περὶ ἀγμῶν.
Τροχαλὸς, ȣ, ὁ, rotundus, aſper, volubilis rotæ modo,

do,Heſych.¶Item incuruus,inclinatus, Heſiod.li.1. τροχαλὸν δ' γήρας τίθησι, curuũ ſenem facit.¶Item citus & celer.τροχαλοῖσιν ὄχοις,vehiculo volucri,Eurip. Vnde τροχαλῶς, citò.¶Item ſeptum,περίφραγμα, Inter.Ilia.λ.

Τρόχαλος,lapillus in ripa,vel litore,κόχλαξ.

Τροχαντὴρ,pars puppis:coxæ caput, quod in fœmoris acetabulum inſeritur, Poll. & Galen. ¶Τροχαντῆρες, ſunt apophyſes duæ in ceruice ſuperiori fæmoris Gorrhęo.

Τροχάω,curro,feſtino,voluor.

Τροχεὸς,ὁ,rotundus,περιφερὴς,Nicand.

Τροχηλατέω,μ.ήσω,π.ηκα,aurigor,ἐλαύνω, Suid.

Τροχηλάτης,ου,ὁ,auriga.

Τροχήλατος, rotis ſeu curru tractus, irrequietus, τροχήλατος μανία,Eurip. furor rotatus ſeu agitatori⁹.¶Τροχηλάτος,ου,ἡ, locus vbi agitur (rota.

Τροχηλία.Vide Τροχαλία.

Τροχιὰ,ας,ἡ,orbita,curſus, veſtigium, via, Laſcar.in Epigram.

Τροχίας,ὁ,curſor,nuntius,ἀκόλουθος,Heſych.

Τροχίας,& Τυπίας.vide ſuprà.

Τροχίζω,rota torqueo & examino:tormentis exquiro,Suid.τροχισθεῖσα,i.βασανισθεῖσα, ἀπὸ τοῦ τροχοῦ,ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικὸν καὶ διατεῖνον τὰ σώματα. Dicitur etiam ὑποτροχίζεσθαι,i.στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ,Eidem Suid.

Τροχίλιον,τὸ,rotula,orbiculus:trochlea.

Τροχιλία,apud Polyb.trochlea.

Τροχίλος,in Architect.ſcotia.Vide Τρίγλυφος.

Τροχίλος,à τρέχω, regulus auicula, quæ & πρέσβυς.eius meminit Oppian.de Aucupio. Herodot.& Ariſtot. lib.8,& 9.Anim.

Τρόχις,,diligens ſeruus vel nuntius, Æſchyl.in Prom.εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν.

Τροχίσκος, ου, rotula Plin. orbiculus, paſtillus Gaz.lib 9.cap.10.hiſt.plant.

Τρόχμαλον, calculus, lapillus, ſcrupulus, Etym. ¶Nicand.locus inſolens, aſper & petricoſus.

Τρόχμαλος,ου,ὁ,glarea,lapillus,ſcrupus, Theophr.de Cauſ.l.3.c.7. Apud Heſych. ſic ſcriptum, τροχμαλὸν, τὸ πλῆθος τῶν λίθων καὶ τὸν σωρόν.¶Aliis etiam τρόχμαλος, maceria, καὶ ἐκ λίθων στρογγύλων αἱμασιὰ, ἡ περιοικοδομημένη τοῖς χωρίοις.

Τροχοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,rotæ ſpeciem habens, rotundus, in orbem ſe colligens, locus globidus Vall.¶Τροχόεις,εντος,ὁ,idẽ,τροχόεσσα κύλιξ, in (Epigr.

Τροχοπηδὸς,rota,Polyb.

Τροχοποιεῖν,rotas facere,Ariſtoph. in Plut.

Τροχὸς,οῦ,ὁ,rota,vt apud Homer.τροχὸς ὀκτάκνημος,rota octonis inſtructa radiis. ¶Τροχὸς etiam in penalis inſtrumenti cenſu ponitur, Ariſtoph. in Plut. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας, rota torqueri te illic neceſſe eſt, vt exprimatur & extorqueatur quod ſceleratè perpetraſti.¶Τροχοὶ in frænis, τὰ περιφερῆ καὶ πριονωτά, Polyb. lib.1. ¶Τροχὸς,trochus, rotula qua pueri ludunt: vulgò *pyrouete*. τροχοῦ ἄπειρος, indoctus trochi Horat.in Arte. ¶Τροχοὶ,fibulæ καὶ περόναι, quibus rudentes ligantur, Interpr. Apoll.Rhod.¶Τροχοὶ,rotæ piſces Plin.lib.9.

Τρόχος,ου,ὁ,curſus,δρόμος,Hippocr.

Τροχόω, curro.Vide Τροχάω.

Τρυβλίον,ου,τὸ,trulla,vt vertunt Interpretes Plutarch.& Ioſephi.¶Athen.lib.12. tamen exponit κεραμεοῦν ἄγγος,ἐπιδεχόμενον ὡς εἴκοσιν ἀφ' πάδας.¶Aliis eſt,catinus,patella,ollula,acetabulum,culeus,Ariſtoph.in Plut.

Τρυγάω,μ.ήσω,π.ηκα,vindemio, Heſiod. ἐτρύγων οἴνας, vites vindemiabant. τρυγᾶν τὰς ἐρήμας, Ariſtoph. & Eraſm.in Prouerb.¶Τρυγᾶν etiam de mellis vindemia dicitur.

Τρυγγὰς,ὁ,trynga auis Gaz. apud Ariſt.8.Anim.

Τρυγερὸς,οῦ,ὁ,fæculentus,τρυγώδης,ὀξύς.

Τρυγετὸς,οῦ,ὁ,vindemia,τρυγητός.

Τρυγέω,ſicco,ξηραίνω,Heſych.

Τρύγη,ης,ἡ,nunc triticum ſignificat, nunc hordeum,nunc fructũ quemlibet. ¶Pro vindemia,in Epigram. ¶Polluci eſt,quod Latinis lora:ait enim,τὸ δ' ἐκ τῶν στεμφύλων πιεθέντων ἀπορρέουσα,τρύγη,φαεινόν.

Τρυγητὴρ,ῆρος,vindemiator,Heſiod.¶Τρυγητὴρ, ſidus cœleſte Colum. lib.11. cap.2. & Procl.

Τρυγητὴς,οῦ,ὁ,vindemiator.

Τρυγητὸς,οῦ,ὁ,vindemiæ tempus. ¶Dicitur etiam τρυγητὸς,de mellatione,vt Latinè vindemia. Suid. τρύγητος dicitur βαρυπαροξυτόνως,pro eo quod eſt,καιρὸς ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾶν: Τρυγητὸς verò,ὁ τρυγώμενος βότρυς.

Τρύγητος,ου,ὁ,vindemia,i.vua.

Τρυγηφανής. Vide Τρύγη.

Τρυγίας,ου,ὁ,fæx,Pſal.οδ.

Τρύγινος,ου,ὁ,fæcatus.

Τρύγις,frumentum,vulgò vocant *turcicum*.

Τρυγοβίους vocabant(vt ait Pollux) ſordidos homines,reſtrictos & illiberales. Sic dicti quaſi fæce victitarent.

Τρυγοδίφησις,ἡ,luſus ſcurrilis genus, Poll.lib.9.

Τρυγοδαίμονες, poetæ, qui fæce faciem inuncti ne cognoſcerentur, plauſtríſque inuecti,poemata canebant, Ariſtoph.νεφ.

Τρύγοιπος,ου,ὁ, vas vimineum ſuppoſitum buccæ torcularis quum muſta fiunt, Ariſtop.πλ.

Τρυγονᾶσαι τὴν θύραν,Ariſtoph.i.ἡσύχως κνῶσαι.

Τρυγῳδέω, conuicior,ſcommate noto.

Τρυγώδης, fæculẽtus,fæcoſus Politian.in Probl.

Τρυγῳδία, ας, ἡ, τραγῳδία, tragœdia. ſic dicta eſt ἀπὸ τῆς τρύγης,id eſt,vindemia, quòd vindemiæ tempore inuenta ſit: vel παρὰ τὴν τρύγα,quòd fæcibus ora oblinerent,Athen.li.2.

Τρυγῳδὸς,tragicus, Ariſtot.in Poetic.

Τρυγὼν,όνος,ἡ,turtur: à verbo τρύζειν,quod turturum eſt. ¶Heſychio etiam τρυγὼν,ἡ τῶν γυναικῶν μίξις,καὶ συνήτροφος. ¶Τρυγὼν,paſtinaca piſcis,Dioſcorid.lib.3.cap.40. τρυγόνος πληγῆς ἀρήγει,paſtinacæ marinæ ictibus auxiliatur.vide Hermol.lib.9.

Τρύζω,μ.ύσω,π.κα,ſtrido,obſtrepo,gemo,tryſſo,

Neutrum Abſol. propriè eſt turturum, Arat. καὶ τρύζει ὀρθρινὸν ἐρημαίη ὀλολυγών. *Et matutinis Acredula vocibus inſtat* Cicer.

Τρυλλίζειν καὶ ἐντρυλλίζειν, Poll. τὸ ἐμβοᾶν, inclamare, aures percellere atque perſonare vociferando, quod faciebant coturnicibus victis, vt victoris vocis obliuiſcerentur.

Τρύμα, & Τρυμαλιὰ, ᾶς, ἡ, foramen, τρύπη, ὀπὴ, Comment. Ariſtoph. in Nebul. ¶ Τρύμη, idem. ¶ Aliquando veteranus ſeu exercitatus in rebus agendis, Ariſtoph. νεφ.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, fæx, Ariſt. in Plut. ἐπειδὴ καὶ τὸν οἶνον ἠξίους πίνειν συνεκποτέ' ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. ¶ Veteres item muſtum vocabant τρύγα, Interpr. Theocr. in illud Idyl. ζ, καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. ¶ Τρὺξ de ſcoria ferri atque retrimento, Nicand. in Alexiph. ¶ Τρὺξ etiam de amurca dicitur, Poll. lib. 1.

Τρύπα, ας, ἡ, foramen.

Τρυπάνη, ης, ἡ, & Τρύπανον, ου, τὸ, terebrum, τέρετρον. ¶ Τρύπανον etiam idem eſt quod περίτριμμα, i. ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι, quem τρύπανον vocamus, ait Comm. Ariſtoph. in Nebul. egregiè verſatus in rebus, veterator.

Τρυπανίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, & Τρυπάω, μ. ήσω, π. ηκα, terebro, perforo, aperio, patefacio, pertundo. ὦτα τετρυπημένα, aures perforatæ, Xenoph. ἀναβάσ. 3.

Τρύπημα, ατος, τὸ, foramen.

Τρύπησις, ἡ, terebratio.

Τρύπτω, rumpo, comminuo, contero.

Τρυσάνωρ, i. ἐπίπονος, laborioſus, Sop. in Philoct.

Τρυσίβιος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſordidus & illiberalis, vitam crucians, moleſtus, Ariſtoph. νεφ. ¶ Commēt. exponit τρυσιβίου per κακολασμένης καὶ καταπονούσης τὸν βίον. Fit à verbo τρύω, affligo, τείρω: Vnde ἀτρυτώνη, i. indomita.

Τρυσίππειον, ſtigma quod inuritur mandibulæ equi obſoleti, rotæ imaginem ferens, Ælian. Dionyſ. ¶ Apud Heſych. ſcriptū τρυσίππιον.

Τρύσις, attritus: καὶ κακοπάθεια, πόνος, labor, Heſy.

Τρύσκω, ξύχω, ξηραίνω, ſicco, vexo, Heſych.

Τρυσμὸς, ὁ, gemitus, murmur, γογγυσμὸς, Suid.

Τρυσὸς, οῦ, ὁ, æger, imbecillus, Heſych.

Τρυτανεύω, μ. εύσω, π. ευκα, trutino.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina, lanx, ζυγός.

Τρυτοδόχη, ης, ἡ, theca trutinæ, Suid.

Τρυτταρχέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum Tribunus.

Τρυττὺς, ύος, ἡ, tribus, vel potius τριττὺς, quæ tertia tribus pars eſt.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea, q. τρυφαλος, à triplici cono, Iliad. γ, ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείας.

Τρυφαλὶς, à Gaza in Ariſtot. vertitur formago: ſic autem Galli caſeum vocant.

Τρυφαλίδες, αἱ, ſerum, coloſtra, τρυφαλίδες τοῦ γάλακτος, formellæ caſei, cap. 17. lib. 1. Reg.

Τρυφάω, μ. ήσω, π. ηκα, geſtio, genio indulgeo, voluptatem capio, in deliciis vitam ago, μὴ γαστρὶ τρυφῶντες, Nazanz. in Orat. non deliciis ventris vacantes. ¶ Τρυφᾶν non ſemper de luxu dicitur, Iſocr. ad Nicocl.

Τρυφερανθεὶς, i. μαλακῶς σταθεὶς, molliter compoſitus, Ariſtoph. in Veſp.

Τρυφερόβιος, delicata & ſuauis vita.

Τρυφερὸς, οῦ, ὁ, delicatus, mollis, tener, lautus.

Τρυφερόχρωτος, habens teneram cutem, delicatulus. τρυφεροχρώτων ἕλκη, vulnera mollium & fœminei corporis Hermol. delicatorum Ruel. vlcera in teneris corporibus Marcell.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, delitiæ, mollities, luxus, Lucian. τρυφὴν ἐποιούμην, delicias faciebam.

Τρύφημα, delitiæ, τρυφή.

Τρυφηλὸς, & Τρυφητὴς, voluptuarius, heluo.

Τρύφος, εος, τὸ, fruſtum, fragmentum, Suid.

Τρυφῶν, delitiis diffluens, delicatus.

Τρυχηρὸς, ὁ, pannoſus. vide Τρύχος.

Τρυχίνη, lacerna, veſtis lacera, Ioſeph.

Τρύχνος, & Τρύχνη, oleris ſilueſtris genus eſt, quod vulgò ἀγγιομελιντζάνα: (at Latini mala inſana dicunt: quæ nos *pommes d'amour*) Dicitur & στρύχνος.

Τρυχνοῦν, apud Hippocr. καταπονεῖν, ἰσχναίνειν.

Τρύχος, εος, τὸ, vnde & τρυχίον, i. ῥάκος καὶ ῥακίον, Latinè penis, & peniculus ſiue penicillus, ex quo & peniculamentum, reiicula Plaut. Theophr. de muſco arborum, hiſt. plant. 3. cap. 9. ¶ Et τὰ τρύχη Plural. i. τὰ ῥάκη, veteres panni, Ariſtoph. in Acharn.

Τρυχόω, μ. ώσω, π. ωκα, & Τρύχω, μ. ύξω, π. υχα, & Τρύω, attero, terendo abſumo, κατατρίβω, Heſych. Hinc τρύχος, veſtis attrita. ¶ Tranſlatè pro corrumpo, vexo, opprimo, defatigo, diuexo, extenuo, domo, torqueo, Plat. de Legib. τετρυμένος ἡλίῳ, ſole afflictatus. γήρᾳ καὶ πενίῃ τετρυμένος, in Epigram. Herodian. lib. 1. τετρυχωμένος καμάτοις, laboribus attritus & conſumptus.

Τρωὰς, άδος, Troas, i. mulier Troiana, vel etiam regia in qua Ilium fuit. ἐν τῇ Ἴδῃ τῇ τρωάδι, in Ida Troiana, Theophr. lib. 3. hiſt. plant. ca. 1.

Τρωγάλια, τὰ, bellaria, ſecunda menſa, Ariſtoph.

Τρωγάλιος, ου, ὁ, edulis, veſcus, cibarius.

Τρώγλη, ης, ἡ, foramen, ὀπή: nidus Gaz.

Τρωγλῖται, hirundinum ſpecies, ſic dictæ, quòd in foraminibus & cauernis nidulentur.

Τρωγλοδύω, ingredior foramen, in βατραχομυ.

Τρωγλόδυτα, τὰ, cauernas ſubeuntia, Ariſtotel. lib. 4. de partib. Anim.

Τρωγλοδύται, οἱ, populi cauernas incolentes, qui à ſubeundis cauernis nomen acceperunt, Ariſtot. hiſt. Anim. lib. 8. cap. 12.

Τρωγλοδυτέω, gaudeo cauernis, Ariſt. 9. Anim.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, paſſer. vide Πρέσβυς.

Τρωγλοδυτικὰ, animalia quæ cauernas ſubeūt, & in iis degunt, (cap. 193.

Τρωγλοδυτική, ῆς, ἡ, ſpecies viperæ. Dioſc. lib. 2.

Τρώγω, μ. ώξω, π. ωχα, φαγοῦμαι, edo, cibum capio, comedo, Hom. βατραχ. οὐ τρώγω ῥαφανάς.

Τρώζειν, coire, ſtrepere, ψιθυρίζειν, Heſych.

Τραθῆναι, ſauciari, vulneratum eſſe.

Τρωϊκὸν

Τρωϊκὸν παλλάδιον, Troianum Palladiũ, Plutar.
Τρωκτὰ, τὰ, edulia, quæ cruda deuorantur, Gal.
Τρώκτης, ου, ὁ, ingenioſus, aſtutus, impoſtor, helluo, edax, vorax, Odyſſ.ξ. veterator, lucrio, quæſtuari⁹. ¶ Eſt & piſcis nomẽ de quo Ælia.
Τρῶμα, damnũ, clades, τραῦμα, vuln⁹, Herodot.
Τρωματίζω, vulnero.
Τρωξ, γὸς, ὁ, gurgulio, σκώληξ ὀσπρίων.
Τρώξιμα, τὰ, ἀπὸ τοῦ τρώγειν, veſca, Theophraſt. de Cauſ. plant. lib. 3. cap. 2.
Τρώξιμος, ὁ καὶ ἡ, edulis, veſcus, cibarius, Galen. in Gloſs. ¶ Τρώξιμα etiam peculiariter dicitur Intybum ſiue ſeris herba quam *Endiuiam* vocant. Conſtant. Cæſar. l. 12. c. 28. ex Didymo.
Τρῶξις, ἡ, eſus.
Τρωὸς, χωρὶς τοῦ ι, ἀντὶ τοῦ Τρωϊκὸς, Troicus, Etym.
Τρωπάσκω, & Τρωπάω, verto, in fugam coniicio, Accuſat. Heſych.
Τρωπέω, ἐπιτρέπω, committo, curæ trado, Etym.
Τρῶσις, εως, ἡ, vulneratio, Cicer. ictus, vulnus.
Τρώσκω, τὸ βλάπτω, & Τρώσκεσθαι, Hippoc. vulnera.
Τρωτὸς, οῦ, ὁ, q. vulnerabilis, παθητὸς, Heſych.
Τρωχάω, μ. άσω, π. ακα, curro, Neutr. Abſol.
Τρώω, lædo, vulnero, Iliad. μ. βώσεσθ' οἴω, i. victũ iri, ἡττηθήσεσθαι, Interpr. cui βῶμα, eſt ἧττα.

T Y

Τὺ, Doricè & Æolicè ponitur pro σύ. Interdum eſt ſyllabica adiectio. corripitur in Epigr.
Τύβαριν vocabant Dores, ſecundas menſas.
Τυβὶ, Ægypt. Ianuarius, Theodot. in Arat.
Τύγη, ἡ, gurguſtium, domuncula, tectum.
Τυγχάνω. μ. τεύξομαι, π. τετύχηκα, à τυχέω, ἀόρ. β. ἔτυχον, παρὰ τὸ τεύχω, ſum compos, ſortior, attingo, nãciſcor, aſſequor, impetro, exoro, obtineo, Genit. τυγχάνειν τῶν δικαίων, ius ſuum obtinere, Iſocrat. ¶ Τυχεῖν λόγου dicuntur ii, quibus dicendi poteſtas facta eſt, Demoſth. contra Ariſtocr. ¶ Τυγχάνειν, accipitur interdum in malam partem, Æſchin. ὀργῆς τεύξεται, conſequetur, reportabit. τυγχάνειν τιμωρίας, luere pœnas, Demoſth. & aliquando ſumere. ¶ Τυγχάνω, Accuſ. etiã iungitur, Eurip. τεύξομαι ταῦτα σέθεν, hæc abs te impetrabo ſeu exorabo. ¶ Τυγχάνω, pro ὑπάρχω, i. ſum, iũgitur cum Particip. alterius verbi etiam ſubſtantiui. κἂν πάνυ πλούσιοι τυγχάνωσιν ὄντες, Xenoph. etiam ſi ditiſsimi ſint. ¶ Interdum ſine Participio, βοηθεῖν καὶ πολεμεῖν οἷς ἂν τύχωμεν, ſine diſcrimine quibuſuis auxilia mittere, vel bella inferre, Iſocr. ¶ Τυχεῖν, Hom. Odyſſ. ξ, pro ex animi ſententia contingere & ſuccedere capit, καί μοι μάλα τύγχανε πάντα. Thucyd. οὐ τυγχάνω, nihil proficio.
Τυγχανόντων, aſſequantur, pro τυγχανέτωσαν.
Τύϊον, τὸ, Tyium. vide ſuprà in dictione Θύϊον.
Τυκάνη, ἡ, inſtrumentum quo fruges triturãtur.
Τυκίζω, περικόπτω, ξέω, polio, Ariſtoph. in Auib.
Τύχον, vide Τύκος.
Τύκος, ου, ὁ, (vnde & τύκιον teſte Euſtath. Ilia. ξ.) idem eſt quod τύχος, latomorum cœlum, inſtrumentum quo lapides ſcalpunt & poliũt. Vnde & verbum Τυκίζειν ſiue τυχίζειν, ſcalpere, lapides incidere & polire, Ariſt. in Auib.
Τυκτὸς, οῦ, ὁ, factus, paratus, τυκτὸν δάπεδον, ὁδ. ά. κατεσκευασμένον καὶ λελειωμένον, complanatum.
Τύκω, μ. τύξω, paro, ἑτοιμάζω, Euſtath.
Τύλας, δος, ἡ, turdus è tribus generibus minim⁹, quem gregalem eſſe, & nidificare hirundinum more annotat Euſtath. Iliad. ν.
Τυλεία, ας, ἡ, & Τυλία, i. τύλη, culcitra, στρωμνή: Vnde talium artifices τυλιφάντας vel τυληφάντας dixit Hyperides, apud Poll.
Τύλη, ης, ἡ, idem quod τυλεία, Artemid. ¶ Τύλη etiã callus, τύλος ſiue τύλωμα, Euſtath. Iliad. ά. ¶ Τύλη, Theophr. hiſt. lib. 3. idem quod τῖλις.
Τύλιμος, pellicea crumena, in Epigr.
Τυλίσσω, voluo. vnde ἐντυλίσσω, inuoluo, Ariſtop. ¶ Iſacio apud Lycophr. indago, ſcrutor.
Τύλος, ου, ὁ, callus vel callũ, calloſa durities. ¶ Item clauus ligneus, Ariſtoph. in Achar. ¶ Τύλους etiam ſuperciliorum pilos vocarunt medici, Poll. ¶ Τύλος, pudendum, τὸ αἰδοῖον: Vnde Ἀποτυλοῦν, glandem renudo, apud Poll.
Τυλόω, μ. ώσω, π. ωκα, calli inſtar obdureſco, obcalleſco, Neutr. Abſol. Xenoph.
Τυλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, calloſus, Polluci.
Τύλον, ου, τὸ, pudendum membrum: Aliis lignũ.
Τύλωμα, τος, τὸ, callus vel callum.
Τύλωσις, εως, ἡ, aſperitas, aſprities palpebræ inueterata quæ in calli duritiem tranſit.
Τυλωτὰ ῥόπαλα, clauæ præferratæ.
Τυμβὰς, άδος, ἡ, venefica, quòd in ſepulchris idẽtidem verſetur, φαρμακὶς, Heſych.
Τυμβαῦλαι, ſiticines vel ſicinniſtæ, Galen.
Τυμβιὰς αὐδὴ, vox ſepulchralis ſiue ſermo, Nõ.
Τυμβείτης, ου, ὁ, ſepulchralis, Suid.
Τυμβεύω, ſepelio, exequias celebro, tumulo, θάπτω. πατρὶ τυμβεῦσαι χοὰς, patris ſepulchro inſpergere libamina, in Epigr.
Τυμβήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, aptatus & conditus monumento: à τύμβος & ἄρειν, i. ἁρμόζειν, Sophocl.
Τυμβογέρων, ſenex capularis, Ariſtoph.
Τυμβολοχέω, μ. ήσω, ſepelio, tumulo, cõdo.
Τύμβος, ου, ὁ, ſepulchrum, buſtum, Cic. de Leg. tumulus. ¶ Τύμβος, proximus morti, Euri. Inter.
Τυμβοχοέω, ſtruo tumulum, ſepelio, θάπτω, Euſt.
Τυμβοχόη, ῆς, ἡ, tumulus, Euſtath. Iliad. φ.
Τυμβορυχέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſepulchra deprædor.
Τυμβωρυχήσας, ὁ, qui ſuffodit ſepulchrum.
Τυμβωρύχος, ου, ὁ, ſpoliator mortuorum, Heſych.
Τύμμα, τὸ, percuſsio, vulnus, κροῦσμα, Suid. ¶ Itẽ κόμμα, moneta, nũm⁹ percuſſus, Int. Ariſtop.
Τυμμὴ, ῆς, ἡ, idem quod τύμμα Suid. πληγή.
Τυμπανίζω, tympanum fuſtibus percutio, tympanizo Suet. in Auguſto, 1. Reg. 21, ἐτυμπάνιζεν ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς πόλεως. ¶ Τυμπανίζειν etiam tranſlatè pro fuſtibus cædere aliquem. Hebr. 11, ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, i. fuſtuario mulctati ſunt: fuſtibus cæſi ſunt & contuſi.

Τυμπανίςρια,ας,ἡ,tympaniſtria.
Τυμπανίτης,ſpecies aquæ intercutis.
Τυμπανοειδὴς,έ͡ος,ὁ κ ἡ,tympano ſimilis.
Τύμπανον,ου,τὸ,tympanum,inſtrumentum ex vna parte membrana clauſum, intus vacuum, quod baculis pulſatur. Dicitur παρὰ τὸ τύπτω τύμπανον,Suid.& Euſtath.¶Dicitur etiam Τύπανον. ¶Τύμπανον de ſupplicio, vide Τυμπανίζω.¶Item rota quæ à calcantibus verſatur, qualem paſsim videmus in ea machina, qua ſaxa ſubuehuntur in magnis ædificationib⁹.
Τύμπανος,auis quæ necatur à cornice, Ariſtot.
Τυμπανοφορῦμαι,tympanum porto,Athen.li.12.
Τυμφόκοις, vocabant Comici τοὺς ὀρτυγοκόποις. Vide Pollucem lib.7.
Τυνὴ,priore longa,tu,pro σὺ Doricè,Heſiod.τύνη μουσάων ἀρχώμεθα,ô tu,à muſis ordiamur.
Τυνὸν,paruum,μικρὸν, Comm.Ariſtop.in Neb.
Τυνουτοσὶ,tantill⁹,Ariſtop. ἀχαρ. ὁδὶ ἀνὴρ λέξων ὁτοσὶ,τυνουτοσὶ. vbi Interpr. τὸ δὲ τυνουτοσὶ, δεικνὺς τὸν δάκτυλον τὸν μικρὸν λέγει.
Τωύνυμι,vlciſcor,τίνυμι.
Τωτλάζειν, in luto ingredi, aut luto aſpergere, blaterare,Ariſtoph.Comment. in Pace.
Τωύτλος,ου,ὁ,lutum,locus cœnoſus.¶Itē tumult⁹. ¶Τωτλώδης,ους,ὁ κ ἡ,lutoſus,ἰλώδης,Suid.
Τύξις,apparatus.
Τυπάζω,μ.άσω,amputo,κόπτω.
Τύπανον pro τύμπανον,Apoll.Rhod.in Epigr.
Τυπὰς,άδος,ἡ,malleus,σφύρα.
Τυπετὸς,ου,ὁ,planctus ſiue plangor Cicer. capitis,pectoris, fœminúmve percuſsio in luctu, Dionyſ. Halicarn.hiſt li.5, Κραυγῆς,κ θρήνου κ τυπετοῦ γυναικείου τῆ οἰκίαν ὅλην κατέχοντος.
Τυπέω, ρκτυπέω,κ πλήσσω,ſono,verbero,Heſy.
Τυπὴ,ῆς,ἡ,percuſsio,πληγὴ,βάσις,vulnus, Suid.
Τύπης,ου,ὁ,percuſſor,πλήκτης,Heſych.
Τυπίας,ου,ὁ,ductus malleo,ductilis,fuſilis. Sic enim legendum apud Poll.lib.7.
Τυπικὸς,adumbratus,informatus, expreſſus, aliquid innuens & figurans,Gregor.
Τυπικῶς,per typū,per figuram & formam,Naz.
Τύπος,εως,τὸ,ictus,percuſsio,πληγὴ,τυπὴ, Ioſep.
Τύπος,ου,ὁ,typus,quæ ex impreſsione effingitur effigies vel ſimulachrum atque ſimilitudo, forma & formula,ſpecies,imago, nota & ſignum,cælatura. ¶Τύπος τῆς μορφῆς, effigies formæ,Theophr.lib.1.cap.19, de cauſ.plant. Plat.τὰ γεγραμμένα τύποις, quæ ſunt figuris deſcripta. ¶Τύποι & ὑπογραφαὶ (inquit Gell. lib.1.)deſcriptiones ſunt minus exactæ quàm ὁρισμοί. Inde τυπώδης μάθησις, craſsior doctrina, Ariſt.de mūd.λέγοντας εἰ κ μὴ δι' ἀκριβείας, ἀλλ' οὖν γε ὡς εἰς τυπώδη μάθησιν, i.ſi minus accuratè,tamen ad craſsiorem doctrinam. Et τυπωδῶς,craſsiore minerua, craſsiore muſa Quintil. ¶Τύπος, figura & vmbra, veluti imago & ſymbolum veritatis, qua voce ſæpe vtuntur Theologi, vt cùm dicunt Ionam deuoratum à piſce, typū fuiſſe Chriſti per triduum ſepeliendi,Matth.12. ¶Τύπος etiā pro eo quod eſt formula,exemplar,protypum: vulgò *vn patron & modelle*.1.Corinth. 10.ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις. ¶Τύπος etiā trāſlatè, in Medicina dicitur,forma atque ordo qui per acceſsiones remiſsionéſque in morbi temporibus notatur atque obſeruatur,quo morbi genus diſcernitur,Galen.lib.περὶ τύπων. Vnde & Τυποῦσθαι verbum deriuat.¶Τύπος item iudicium,quo iis interdicebatur foro, qui creditoribus non paria facerent nec quadrarent rationes. Lege Cæliū Rhodig li.& c.20. Et Eraſm.in Adag. εἰς λατομίας.¶Τύπος in teſſeris,i.nota numerum ſignificans,Pollux lib.9.¶Τύπος in labris, inferioris labri pars depreſſa,Eidem Poll.li.2.
Τυπόω,μ.ώσω, π. ωκα, informo,ſigno,inſculpo, inſignio,imprimo,exprimo,figuro, exemplū præbeo,Appian.de Annibale loquens, κ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελὼν ἐτύπωσεν ἐπιςολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ Μαρκέλλου, Marcelli annulo obſignauit epiſtolam.
Τυπτέω, cædo:τυπτήσω,verberabo, Accuſ. Ariſt. νεφ.¶Τυπτήσομαι,vapulabo,Ariſtoph.
Τύπτομαι,vapulo,luo pœnas. τύπτομαι πολλὰς,ſ. πληγὰς,multis verberibus afficior,Ariſt.νεφ.
Τύπτω,μ.ύψω,π. υφα,verbero, percutio,Xenop.
Τυπωδῶς,pro craſsiore minerua.¶Τυπωδῶς,expreſſè,graphicè, Straboni.
Τύπωμα,τος,τὸ,idē quod τύπος,Eurip.in Phœn. τύπωμα μορφῆς,figura formæ.
Τύπωσις,εως,ἡ,impreſsio,informatio.
Τυπωτὸς,οῦ,ὁ, Adiect.effict⁹,expreſſus, informatus,Lycophr.τέρμα βοχοῦ τυπωτή.
Τυραννεῖον,ου,τὸ,domicilium tyranni.
Τυραννεύομαι, tyranno pareo, tyrannidem patior,ἐτυραννεύθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν, Plutar.
Τυραννεύω,μ. εύσω, tyrannidem obtineo, regno, Iſocr.ad Nicocl.¶Τυραννέω,μ.ήσω,π.ηκα,ἄρχω,regno,impero , tyrannidē obtineo,Ariſt. Rhet.πεισίςρατος πρότερον ἐπιβουλεύων,ᾔτει φυλακὴν,κ λαβὼν ἐτυράννησε,tyrannidem occupauit.τυραννῆσαι ςοιχεῖα, qui in elementa ſæuiit,Plat. ¶Τυραννεῖν abſolutè pro vigere & exuperare,Aphr.lib.1.Probl.τυραννεῖ ξηρότης ὑγρότητος ἀπωλεία.¶Τυραννεῖσθαι Paſsiue dicit Plat. lib. 1. de Republ. τῆς πόλεως αἳ μὴ τυραννοῦνται,&c.
Τυραννία, ας,ἡ,τυραννίς:ἀπὸ τυραννιῶν, Xenop.
Τυραννιάω,μ. άσω, π. ακα,tyrannidem affecto, Neutr.Abſol.ἐπιθυμῶ τυραννίσαι,Suid.
Τυραννίζειν,à tyranno ſeu tyrānis ſtare, Demoſt.
Τυραννικὸς,οῦ,ὁ,tyrannicus.Apud Iſocr.in Euag. dominandi peritus. ¶Item violentus,Xeno. κακούργους τ' εἶ κ τυραννικοὺς, i. ſuperbos & elatos.¶Item τυραννικὸς,regius:Vnde τυραννικαὶ ςέγαι,domus principis,Euripid.
Τυραννικῶς,tyrannicè.
Τυραννίον,τὸ,aula regia,Poll.lib.9.& Suid.
Τυραννὶς,ίδος,ἡ,tyrannis,vis,dominatio, imperium

rium,regnum, Eurip. in Phœniſsis, εἴπερ γὰρ ἀδικεῖν χρὴ, τυραννίδος πέρι Κάλλιστον ἀδικεῖν, τἄλλα δ' εὐσεβεῖν χρεών, Cicer. Offic.3, nam ſi violandum eſt ius, regnandi gratia violandum eſt in aliis rebus pietatẽ colas.¶Τυραννὶς pro vxore principis, cap.2.lib. Eſther.
Τυραννησείοντα,τὸν, geſtientem tyrannidem.
Τυραννοκτονία, tyranni cædes,tyrãnicidiũ Plin.
Τυραννοκτόνος,ου,ὁ,tyrãnicida. τυραννοκτόνος Φαλάριδος,percuſſor tyranni Phalaridis, Phala.
Τυραννοκτονῶ, tyrannum occido,Hermog.
Τυραννοποιοὶ,efficientes tyrannos,Plat.Polit.θ.
Τύραννος,ου,ὁ,tyrannus, iniquus rex,princeps, opponitur ἰδιώτης,i.priuatus, Iſoc.ad Nicoc. τοῖς δὲ τυράννοις οὐδὲν ὑπάρχει τοιοῦτον. ¶Τύραννος item,tyrannus auis, Ariſtot.lib.8.Anim.
Τύραννος,ου, Adiect. Æſchyl.in Prometh.
Τυρβάζομαι,ſollicitor,turbor.
Τυρβάζω, μ. άσω, π. ακα, lutum ſubigo,Comm. Ariſtoph.in Equit.¶Τυρβάζειν tranſlatè τὸ ἀνακυκᾶν πράγματα,negotia turbare.Eſt enim turba τύρβη ſiue σύρβη, Euſtath.¶Dicitur etiã Τυρβέω.¶Suid.τυρβάζειν καὶ ἑτοιμάζειν,καὶ φροντί-(ζειν.
Τυρβασία,ἡ,τὸ ὄρχημα,διθυραμβικὸν, Poll.
Τύρβη,ης,ἡ,& è Græco turba Latinè.
Τυρεία,ας,ἡ,confectio caſei.εἰς τυρείαν ἀμέλγεται γάλα χρήσιμον,lac vtile caſeo emulgetur Gaz. ¶Τύρευσις,idem,Ariſtot.
Τυρεύεται γάλα,coit lac,concreſcit,Ariſtot.
Τυρεύω,μ.εύσω,ſtruo,molior, Euſtat.in Iliad.λ.
Τυρέω,cogo,coagulo,συνίστημι,συμπήγνυμι. Inde deducitur τυρὸς,hoc eſt,caſeus.
Τυρίον,ου,τὸ,caſeolus.
Τύρις,Perſica veſtis: Et fluuii nomen.
Τυρὶς,ίδος,ἡ,circuitus muri, τύρσις.
Τυροβόλιον,τὸ,fiſcella,Interpr. Theocr.εἰδ.ια.
Τυρόγαλα,κτος,τὸ,ſerum,ὀῤῥὸς,Heſych.
Τυρόκνη,ης,ἡ,& Τυρόκνησις,εως,ἡ, radula qua caſeus raditur. Apud Poll. ſcriptum eſt τυροκνῆστις,Suid τυροτόμος.
Τυροκομεῖον, είου,τὸ, fiſcella in qua caſei ſeruantur.παρ᾽ ὅσον, Poll. & caſearia taberna Vlpian. caſeale Columel.
Τυρόνωτος κύκλος πλακοῦντος, Ariſtoph. περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ πλακοῦς ὁ ἔχων τυρόν.
Τυροπωλέω, caſeos empturus pondero, libro,& ad libram expendo: Vnde ſimpliciter pro σταθμάω accipitur,Ariſtoph.in Ran.
Τυρὸς,οῦ,ὁ,priore longa,caſeus.τυρὸς χλωρὸς,caſeus recens, Ariſt.in Ran. Τυροκόσκινον,τὸ, caſeus cretus incerniculo,Athen.lib.14.
Τυροῦσθαι, denſari in caſeum,coagulari,agitari,turbari. Vnde τυρούμενον γάλα, denſatum in caſeum lac,vitium quod fit in puerperis. Vide Marcellum in lib.2.Dioſc.cap.108.
Τυροφορεῖον,τὸ, aſſer in caſeali, lignúmque quo diſpoſiti caſei ſuſtinentur,Poll.lib.7.
Τυῤῥηνικὸς κηρὸς, cera Tyrrhenica,Dioſc.l.1.c. (91.
Τυῤῥηνὶς ἐσθὴς,Thuſca veſtis.
Τυῤῥηνὶς χώρα,Hetruſcus ager.
Τυῤῥηνὸς,οῦ,ὁ,Tyrrhenus,gentile.
Τύρσις,εως,ἡ,ãbitus muri & viarum,turris,mœnia,id quod eſt intra ipſa mœnia,Xenoph.in Pæd.κῦρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. Dicitur etiam τύρσος,Suid.
Τύρω,afficio moleſtia & crucio.
Τυρῶντες ſiue τυρωῦντες ἄρτοι, panes in quibus intritum caſeum permiſcebant, Euſt. Iliad.ξ.
Τύσσω,μ.ύξω,π.υχα,ſupplico,ἱκετεύω,Heſych.
Τυτθὴ,idem quod τυχαίη.
Τυτθὸν,parũ,βραχὺ,paululũ, Ili.α,νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισε, ne tãtillo quidẽ honore affecit.
Τυτθὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,paruus, infans paruulus,pendẽs etiamnum ab vberibus, Cõm.Theocr. κοτύλῳ τυτθὸν,puſillũ poculum dicit Euſtat.Ιλ.χ.
Τυτὼ,noctua,ἡ γλαῦξ,Heſych.
Τυφαονία,petra altiſsima in Caucaſo, in qua Typhon fulmine Iouis percuſſus eſt,Etym.
Τυφεδανὸς,ου,ὁ,faſtuoſus,τετυφωμένος,Ariſtoph.
Τύφλη,piſcis nomen apud Athen.lib.ζ.
Τυφηρὴς,i.τυφωνικὸς,Suid.Euronotus.
Τυφλῖνος,ου,ὁ,Cæcilia, ſerpentis genus quod oculis captum creditur,Ariſtot.lib.8.Anim.
Τυφλοπατέομαι,cæcum ſimulo,Etym.
Τυφλὸς,οῦ,ὁ,cæcus,captus luminibus,orbus luminibus. τυφλὸν ἐστι τοῦ μέλλοντος ὁ ἄνθρωπος, homo futuri ignarus eſt,Plut.in Solone. ¶Τυφλὸν ἔντερον,inteſtinum cæcum quod cum tenui committitur ſpinæque inſidet,Gal.¶Τυφλὸς,ſurdus, Heſych.τυφλὸς καὶ ἀντὶ τοῦ κωφός.
Τυφλότης, ητος, ἡ,cæcitas, orbitas luminis.
Τυφλόω,μ.ώσω,π.ωκα,excæco,Accuſ.Plat.
Τύφλωσις,cæcitas,Comm.Ariſtoph.in Plut.
Τυφλώττω,cæcus ſum,cæcutio,ἀμβλυώττω, Herodian. ὁ δὲ Πλαυτιανὸς τυφλώττων τῇ ἐπιθυμίᾳ, δίδωσιν αὐτῷ τὸ γραμματεῖον, excæcatus & nihil cernens præ cupiditate.
Τυφλώψ,ῶπος,ὁ,cæcus,cæcutiens oculis.
Τυφογέρων,ſenex,ἐσχατόγηρως Suid delir⁹,inſan⁹ & inſolens,Ariſt.νεφ. τυφογέρων εἶ κἀναρμοστος.
Τύφομαι,fumigo, fumo, cõburo, τυφόμενον λῖνον οὐ σβέσει, linũ fumigans nõ extinguet, Matth. 12.¶Itẽ ardeo,incendor,πυρὶ τυφόμενον,Epig.
Τυφόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι,inaniter iacto,ſuperbio,tumeo,Depon. Dat. Demoſth.
Τῦφος,ου,ὁ,fumus,καπνός.¶Item ſtupor,Hipp.
Τυφρηστὸς,nomen regis propr um,& nomen vrbis ab eodem denominatæ, Etym.
Τύφω,μ.ύψω,π. υφα,καπνίζω, incendo, vro,inflammo,Actiu.Accuſ.Ariſtoph. καπνῷ τύφων πόλιν,fumo infeſtans ciuitatem.
Τυφογέροντες, deliri,& Τυφογέροντες.
Τυφώδης,attonitus,ἐνεὸς καὶ ἐξεζόμενος,Hippocr.
Τυφωεὺς,έος,ὁ, Typhoeus gigas,Hom Iliad.β.
Τυφομανίη,ἡ, morbus è veterno phreneticóque mixtus,Hippocr. Vnde Τυφομανής.
Τυφὼν,ῶνος, Typhon, gigantis nomen,qui Typhoe⁹ dicitur,Herodot.¶Τυφὼν vel Τυφὼς, καταιγιδώδης ἄνεμος, vẽtus cõtortus & turbulẽt⁹,

vortex,ſeu vertex,turbo, Ariſtot.de mundo, πνοαὶ ἀνέμων καὶ τυφώνων, flat⁹ ventorum & tẽpeſtatum. Dictus eſt autem Typhon à Græco vocabulo τύφω, i. inflammo. Vide Gell. lib.19.cap.1.& Τυφώς.

Τυφωνία, genus delirii cum furore mixtum, i.furioſus delirúſque lethargus.

Τυφωνικὸς,ῦ,vt τυφωνικὸς ἄνεμος ὁ καλέμϑμος εὐροκλύδων, ventus typhonicus qui dicitur Euroaquilo.ſic Eraſm.cap.27.Act.Apoſt.

Τυφὼς, idem quod τυφὼν, τὸ τυφωνικὸν πνεῦμα, quòd mentem hominibus adimat, Alcæo.

Τυχαῖος,ου,ὁ,fortuitus, τὰ τυχαῖα, fortuita, caſus, Syneſ.in Epiſt.

Τυχέω,μ.ήσω,π.ηκα,conſequor, nanciſcor,contingo,ὀδ.ξ,τύχησε γδ ἐρχομένη νηῦς,i.ἔτυχε, fortè ibat nauis,aut contigit vt nauis eſſet itura.

Τύχη,ης,ἡ,fortuna, ſors, fortuitus caſus, exitus rerum,euentus,ſtatus rerum, Epicur.in ſelect. ſent. βραχεῖα σοφῷ τύχη παρεμπίπτει, Cicer.1. De finib.exigua fortuna interuenit ſapienti. ἐν τύχη γίνομαι, à fortuna pendeo, Thucyd. τὰ ἀπὸ τύχης,fortuiti euentus,Ariſtot.in Rhetor.¶Τύχαι, ſucceſſus, ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις, melioribus auſpiciis, Plat.de Leg. ¶Τῆς τύχης, dolentis eſt locutio, Xenoph. 2. Pæd. καὶ εἶπε πρὸς ἑαυτὸν, τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληϑέντα δεῦρο τυχεῖν! ſecúmque ipſe, infortunatum me, qui huc ad conuiuium vocatus ſim! ¶Τύχη, pro εὐτυχία, Heſych.

Τυχηρὸς,ῦ,ὁ,caſu veniẽs,fortuitus,Phil.de mũd.

Τυχηρῶς,fortunatè,fortuitò, Etym.

Τυχικῶς,fortuitu,fortuitò.

Τύχοι,cum particula εἰ,pro verbi gratia, vt puta,exempli cauſa,Lucian. ἔνεστι φρίασθαι παρ' αὐτῷ, τὸ μϑὺ ὑγιαίνειν,εἰ τύχοι,βοίδιον.

Τυχὸν,fortè,fortaſſe,fortuitò,caſu,cui opponitur ἐκ προνοίας apud Nazãz.¶Item quicquid contigit,vbique obuium, vile. τὸ τυχὸν πταῖσμα,prima quęque aduerſitas,Demoſt.¶Τυχὸν ἴσως, aliquando ſimul ponuntur pro eodem,Atticè,Ariſtoph.Interpr.

Τύχος,εος,τὸ,cælũ,lapicidarũ inſtrumentũ, Pauſ. Vnde ἀποτυχίσαι λίθον, Euſtath.Iliad.ξ.

Τυχόντως,quolibet modo, quouis modo,triuialiter,temeraria de cauſa,vtcunque, Bud.

Τύχω,τεύχω,facio.

Τυχὼν,ἐπιτυχὼν, aſſecutus,Genit.τυχὼν συγγνώμης,aſſecutus veniam,reportans,Æſchin.

Τυχὼν,ὁ,obuius quiſque,gregarius,plebeius,vilis, triuialis,vnus è multis,Xenoph.

Τύχων,paroxyt. dæmon quidam circa Venerẽ.

Τυψέλη,ης,ἡ,ſordes auriũ: melius κυψέλη Heſyc.

Τῳ ſine accentu, i.τινὶ,alicui,indefinitè, Phil.de mundo, ἐκεῖνο παντί τῳ δῆλον,illud cuius manifeſtum.Iliad.ά,οὔτε τῳ ἄλλῳ.

Τῷ, huic,i.τούτῳ. ¶Et Interrogatiuè quare,quî, qua ratione,quamobrem,τῷ τοῦτο τεκμαίρῃ;vnde hoc coniectas?Ariſtop. Lucian. τῷ ποτὲ χρὴ πιστεῦσαι τοῖς ἐξ ἀρχῆς; vnde fides adhibenda ſuperioribus eſt?¶Τῷ,ideò,διότι,διὸ δή. τῷ γεώδεις ἢ ξηροὶ ἢ λιπαροὶ τὴν φύσιν ἐστὶ, eo quòd aut terreni,aut ſicci, aut pingues natura ſint, Theophr.lib.1.cap.16.de cauſ.plant. ¶Τῷ, pro οὕτω, vt Odyſſ.ξ. ¶Τῷ,ex quo loco,ex eo ipſo loco,hoc loco,hîc,hac parte,Heſi.in Theog. ¶Τῷ,aliquando articulus eſt. τῷ λόγῳ,i. opinione mea,Eurip.in Hercul.furente.

Τὼ,dualis eſt numeri,τὼ δύο πόλεε, Plat.νόμ.

Τῷγε,οὕτωσίγε.Τῷδε,τῷ,ſic. ¶ Τῷδε,i.οὕτως αὖ, Homer.Iliad.hoc modo.

Τῷ ὄντι,ſanè,certè,reuerà,planè, verè,indubitatò,ex re ipſa,Plat.1.de Republ.

Τῷ τρόπῳ;quo modò? Ariſtoph.νεφ.τίνι τρόπῳ; τῷ τρόπῳ;quo modo? Plutarc.in Lycurgo.

Τῷτι, itaque,proinde,Phil.de mund.

Τῶ,capio,Hom.τῆ πίε οἶνον.ἀντὶ τοῦ λάβε,accipe.

Τωθάζω,μ. άσω,π. ακα, irrideo, conuitiis inſector,increpo,decipio,glorior, Accuſ. Ariſtop.

Τωθασμὸς,ῦ,ὁ, irriſio, χλευασμὸς, Ariſtot.lib.7. Polit.Aretinus pro laſciuia exponit.

Τωθαστὴς,ῦ,ὁ,irriſor,σκωπτικὸς,χλευαστὴς,Poll.

Τωθαστικὸς,ῦ,ὁ,mordax,irriſorius,Laert.in Speu (ſip.

Τωθαστικὴ,ars irridendi & mordendi.

Τῶκεν,ideò,ſic. Τῶν,quorum,Heſiod.

Τωνδὶ,pro τούτων,Bud in Epiſt.poſt.

Τὠρχαῖον γένος,vetuſtum genus.

Τὼς,ſic,ſimiliter,οὕτως,Il.ſ.¶Itẽ τὼς Doricè, pro τούς.Apud Heſych. τῶς circunflexũ pro ὁμοίως.

Υ Figura literæ quæ ὑψιλὸν appellatur: Vnde & ὑψιλοειδὴς ὀστοῦν vocatur à Gal. ὁ παραστάτης,de quo ſuprà.

Υ῝, Aduerb.quo ſonitus exprimitur,quem edit odorans aliquid, Ariſtop.πλ.

Υ῾άγχη,ης,ἡ,angina quæ cum tumore exteriores faucium partes occupat, eò quòd ſuum colla ſæpius hac inflammatione afficiantur.

Υ῾άδες,αἱ,ſtellæ quinque Heſiodo, ſex Proclo, vel ſeptẽ Hygino, quæ Tauri ſigni caput conſtituunt.Dicuntur hyades ἀπὸ τοῦ ὕειν,i.pluere. Latini vocant ſuculas quia ὕες Græcè ſues vocantur. Dicuntur etiã Palalicium ſydus Plin. l.18.c.26. Lege Hygin.l.2. Ouid. Faſtor.4. Plin.l.2.c.42. Galen.Comm.primo l.1.Hippoc.de Epidimiis.De earũ ortu Aphor.14.l.3.

Υ῾αινα,ας,ἡ,fera,de qua Plin.lib.8.ca.30. Oppian.lib.3.de venat. & Ariſtot.l.6.Anim.ca.11.

Υ῾ακίζω,μ.ίσω,madefacio,pluo,βρέχω,ὕω, Heſy.

Υ῾ακινθίζω,hyacinthum refero,hyacinthum æmulor,ſum colore hyacinthino,ſum violace⁹.

Υ῾ακίνθινος,

Ὑακίνθινος,ου,ὁ,hyacinthinus,ſubniger,purpureus;violaceus color,Exod.35.

Ὑάκινθος,ου, ὁ, Hyacinthus puer memoratus in fabulis.Vnde & ὑάκινθος,ὁ vel ἡ, hyacinthus flos,Nicand.in Ther.Ouid.10.Metamorph. ¶Item Ὑάκινθος,hyacinthus lapis, cuius meminit Lucian.Epigr.& Apoc.21. ¶Ὑάκινθος etiam pro lana filóque hyacinthi colore infectis,Exod.28. ¶Sic etiam dicitur à quibuſdã genus delphinii,teſte Dioſcor.lib.3.cap.85.

Ὑακινθώδης,hyacinthinus.

Ὑάλη,vitrum:bombyx vermiculus,Heſych.

Ὑαλίζω,ſum vitre⁹, lucid⁹ ſum,ſũ colore vitreo.

Ὑάλινος, ου, ὁ, vitreus. ὑαλίνη θάλασσα,vitreum mare,cap.4.Apocal.Ioan.

Ὑάλιος,bellicus,Martis epith.Suid.πολεμικός.

Ὑαλλὸς,ῦ,ὁ,ſplendidus,manſuetus,pretioſus.

Ὑαλοειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, qui eſt vitri modo tranſlucidus.ὑαλοειδὴς χιτὼν, tunica oculi quæ & κρυσταλλοειδὴς dicitur à Polluce.

Ὑαλόεις,vitreus,pellucidus,ſplendidus,Heſych.

Ὕαλος,& Atticè ὕελος,ου, ὁ vel ἡ, vitrum,Lucia. ὑάλῳ περιχεῖ,vitro oblinit ſeu obducit.¶Scribitur etiam ὑάλη apud Suid.

Ὑαλουργεῖον,ου,τὸ,officina vitriaria.

Ὑαλουργὸς,ῦ,ὁ,vitriarius.

Ὑαλώδης,vitreus.

Ὑάλωμα,vitium in oculis equorum,vt γλαύκωμα, Apſyrt.lib.1.Hippiat.

Ὑανές,terribilis, moleſtus,ſupinus, fortuitus, ἑλοσυρός,Heſych.

Ὑανία,ας,ἡ,tumultus,pugna,iniuria, Heſych.

Ὕαντες,οἱ,Bœotis hoc nomen dedit innata genti ſtupiditas,vt ὕαντες,q.ſuini vocarentur.

Ὑὰξ,temo nauis,dux viæ,οἴαξ,Heſych.

Ὑάς,vide Ὑάδες. Ὑάσιν,filiis.

Ὑᾶται,i.ſuales:dicti quidã tribules Dorienſium à Clyſthene rege Sicyoniorum,Herodot.5.

Υ Β

Ὑβάδαι,populus Leontidis tribus,Etym.

Ὑβάζω,vomo,incuruo me vomiturus,Suid.

Ὑβάλλω,vel Ὑββάλλω Dor.pro ὑποβάλλω,ſubiicio

Ὑβαλὴς,pronus,libidinoſus,λάγνος,Heſych.

Ὑβιὸς,ῦ,ὁ,curuus,tortuoſus,ὑβός.

Ὑβλητὴς,vates,μάντις,Heſych.

Ὑβλιὸς,& Ὑβὸς,ῦ, ὁ,curuus,gibboſus, Theocr.

Ὕβος,ου,ὁ,tuber in cameli dorſo, Gaz.ex Ariſt.

Ὑβρίζω,μ.ίσω,π.ικα,iniurius ſum,iniuriam facio,ſum inſolens, inſulto,dicto vel facto lædo,offendo, Accuſat. ὑβρίζω ὕβριν, Eidem. παῦσαί μ᾽ ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι,Eidem. CumAccuſ.intercedente Præpoſit. Ariſtoph. νεφ.ὑβρίσετόν γ᾽ εἰς τοὺς θεοὺς, deos contumelia afficitis. ¶Cum duobus Accuſ.Xenoph. 5.Pæd.ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀσθενοῦντας οἷα ὑβρίζει,τί δεῖ λέγειν; ¶Item ſtupro,contamino,Æſch. κατὰ Τιμάρχ. ¶Ὑβρίζειν,etiam dicuntur vites quum luxuriant.

Ὕβρις,auis ſpecies nocturnæ,Heſych.

Ὕβρις,ιος,ἡ,cõtumelia,flagitium,vis illata, iniuria in corpus, ſtuprum, ὕβρεις εἰς πολλούς, Demoſth.¶Procacitas,petulantia,faſtus,ſuperbia,licentia, inſolentia, proteruia, ἀλαζονεία.ὕβριν ἐμποιεῖν, in inſolentiam adducere, petulantiam gignere,Ariſtot.1. Oecon. ¶Ὕβρεις,delitiæ prænimiæ & inſolentes, Ariſt. in Ran. εἰ τ᾽ οὐχ ὕβρις ταῦτ᾽ ἐστὶ καὶ πολλὴ τρυφή; quid enim hoc eſt, ſi non delitiæ ſunt intolerandæ? ¶Ὕβρις,pro ſpecie deſpicientiæ ponitur ab Ariſtot.2.Rhetor.

Ὕβρισμα,ατος,τὸ,idem quod ὕβρις, Plat. in Epi.

Ὑβριστὴρ,ῆρος,ὁ,& ὑβριστὴς,iniurius,conuiciator, ſtuprator,corruptor, flagitioſus, ſui impotẽs, inſoleſcens ob copias & potentiam, oppreſſor violentus.ὑβριστὴς ἐν θανοῦσι γίνεται,Soph. in Aiace,i.mortuis fit iniurius.Tranſlatè dixit Ælia.in Epiſt.καὶ οἶνος ὑβριστὴς διὰ νεότητα.

Ὑβριστικά, τὰ, ſacra quædã ſunt apud Argiuos, de quibus Plutarch. De virtut.mulier.

Ὑβριστικὸς,ῦ,ὁ, iniurioſus, inſolens,contumelioſus,in luxuriam propenſior,ὑβριστικὴ ἐπιβολὴ, improba, Æſchin.ὑβριστικὸν γένος τῶν ἀμπέλων eluxurians & laſciuiens, Theophr.3.deCauſ.

Ὑβριστικῶς,contumelioſè,Plat.in Epiſt.

Ὑβριστικώτερον,petulantius,Demoſt.& Xenoph.

Ὑβρίστρια,conuitiatrix, Etym.

Ὑβριστοδίκαι,οἱ μὴ θέλοντες εἰσάγειν τὰς δίκας.

Ὑβριστότατος, petulantiſsimus, confidentiſsimè improbus,ferociſsimus,flagitioſiſsim⁹,Xen.

Ὑβριστότερος,petulãtior, ad contumeliã prõptior.¶Ὑβρίστρια,ας, conuitiatrix & inuectiua.

Ὕβωμα,τος,τὸ,gibbus vel gibber,Gal.3.de Arti.

Ὕβωσις,εως,ἡ, affectus ſpinæ dorſi incuruatæ & fornicatæ quo gibberes ſiue gibboſi fiunt. Vide Galen.in 3.Comment.περὶ ἄρθρων.

Υ Γ

Ὑγία,vel ὑγίεια,ας,ἡ, ſanitas,valetudo,ſeu bona valetudo.ὑγίειαν ποιεῖν, ſecundam valetudinem præſtare Celſ. ex Ariſtotel. Rhet. li.1. τῆς ὑγιείας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα,ſalubris Mineruæ ſignũ Athenis fuit à Pericle erectũ, Plutarch.

Ὑγιάζομαι,curor,incolumis reddor,ſãneſco Gazæ ex Aphr.lib.1.Probl.

Ὑγιάζω,ſano,curo,Ariſtot.de Medicis.

Ὑγιαίνω,μ.ανῶ,valeo, i. ſum ſanus,rectè valeo, Neutr.Abſol.τὰ παρ᾽ ὑμῶν ὑγιαίνει,Demoſth. ¶Ὑγιαίνειν in ſalutationib⁹ vſurpatur. ¶Ὑγιαίνω μεταβατικῶς,pro ὑγιάζω,ſano, Suid.¶Ὑγιαίνω, ſum ſincerus, ſapio, rectè ſentio,ſum integra mente,Ariſtoph.

Ὑγίανσις,ſanitas,ſalubritas,Themiſt.2.Phyſic.

Ὑγιαστικὸς,ſanandi vim habens.

Ὑγίεια,idẽ quod ὑγία,ſanitas,valetudo. Significat etiam far conſperſum vino & oleo, & omne quod ad ſacrum attinet, vt flores, vnguenta.Vide Etymol.

Ὑγιεινὸς,ῦ,ὁ,ſaluber aut ſanus, ad ſanitatem corporis conducens & conferens, ſanitatem reſtituens. ὑγιεινὸς βίος, ſana vita, Plat. de Leg. τῶν σιτίων τοῖς ὑγιεινοτάτοις χαίρειν, cibis gau-

dere ſaluberrimis, Iſocr.

Υ᾽γιεινῶς, ſalubriter Liu. ſalutariter Plin. ἐῤῥωμένως, ἀνόσως, ἀπόνως Poll. Plat. Polit. 9.

Υ᾽γιής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſanus, integer, incolumis, Xen. μόλις γὰρ ἂν ἐν τοσούτῳ χρόνῳ τὸ δῆγμα ὑγιὴς γένοιο, ex morſu ſanus euadas. ¶Illud notandū, ὑγιὲς Græcos id omne quod probatur vocare: vnde & Prouerb. ὑγιὲς μηδὲν, ὑγιὲς δ᾽ ἕν, cū omnia diſplicent. ¶Υ᾽γιηρὸς, οῦ, ὁ, idem.

Υ᾽γιόω, ſano, curo.

Υ᾽γιῶς, rectè, ſanè, ratio ita dictat, ὀρθῶς, Heſyc.

Υ᾽γιώτερον, ἀντὶ τοῦ ὑγιέστερον, Sophroni, ex Etym.

Υ᾽γρά, ſaltationis genus Perſicæ, κνισμὸς καὶ ὄκλασμα περσικὸν, ὄρχημα σύντονον, Polluci.

Υ᾽γραίνομαι, humeſco, humeo Gaz. vueſco Poli.

Υ᾽γραίνω, μ. ανῶ, humecto, madefacio, Accu. Gal.

Υ᾽γρανσις, q humectatio, Alex. Aphr.

Υ᾽γρασία, ἡ, vligo, humiditas, humor, Galen.

Υ᾽γρέμπλαστρον, emplaſtrum liquidū, nō ſiccum.

Υ᾽γρὴ, ῆς, ἡ, mare, Homer Iliad. κ.

Υ᾽γρόβιος, viuens in locis humidis, Nonn.

Υ᾽γροκέφαλος, cuius caput humet, capitis humore abundans, qui capite eſt humido, Aphr.

Υ᾽γροκήλη, ης, ἡ, herniæ ſpecies, ramex aquoſus.

Υ᾽γροκοίλιος, & Υ᾽γρόκοιλος, ὁ, qui eſt aluo fluēti.

Υ᾽γρομελὴς, membra habens adhuc tenera & flexibilia, vt lepuſculus, Xenoph. ἐν τῷ Κυνηγ.

Υ᾽γρόμυρον, τὸ, liquidum vnguentum.

Υ᾽γρὸν, τὸ, ſuccus, humor, ſudor, Plutarch. ¶Υ᾽γρὸν ὀφθαλμοῦ, oculi acies vel pupilla quæ κόρη, γλήνη, Ariſtot.

Υ᾽γρόπορος, aquatilis, in aquis verſans, per humida gradiens.

Υ᾽γρὸς, οῦ, ὁ, humidus, madidus, humectus, tener, mollis & agilis, liquidus, flexibilis, fluxus, fluidus, lubricus. ὑγρὸς πρὸς τὴν δίαιταν, mollior in victu, Plut. in Solone. ὑγραὶ ἀγκάλαι, teneri lacerti, Eurip. Theſ. Homerus de ventis dixit, ὑγρὸν ἀέντων, i. μαλακῶς πνεόντων, molliter flantium. ¶Υ᾽γρὰ μέτρα, Plat. in Legib. menſuræ mollium rerum & liquidarum.

Υ᾽γρόσαρκος, qui carnem habet humidam.

Υ᾽γροσαρκότερος, cui eſt caro humidior.

Υ᾽γροσία, ας, ἡ, humiditas, flexibilitas. Et Υ᾽γρότης, ητος, ἡ, idē, τῶν ἠθῶν ὑγρότης, morū facilitas.

Υ᾽γροτράχηλα, Ariſtot. à ceruicum mollitie, animalia quorum ceruix flexibilis verſatiliſque.

Υ᾽γρουσία, humecta ſubſtantia.

Υ᾽γροφθαλμὸς, οῦ, humidis & lubricis oculis.

Υ᾽γρόφθογγον, in Epigr. poculum in quo liquores reſonarent.

Υ᾽γροφοίνιξ, auis cuius meminit Ælian.

Υ Δ

Υ᾽δαλὶς, Heſych. ὑδροπότην, æquæ potor.

Υ᾽δαρέστερος, aquatior Plin. dilutior.

Υ᾽δαρὴς, έος, ὁ, & ὑδαρὸς, οῦ, aquoſus, aquam ſapiens, aqua dilutus, infirmus, fluxus, ὑδαρὴς οἶνος, vinum dilutius, vinum dilutum immodicè, Gal. li. 1. ad Glauc. ¶Υ᾽δαρὴς φιλία tranſlatè, dicitur amicitia q. d. luta, i. non ſincera & firma, Ariſtot. 2. Politic.

Υ᾽δατιάω, μ. άσω, laboro aqua intercute.

Υ᾽δατίζω, aquoſum facio, in aquam conuerto, Galen. apud Hippocr.

Υ᾽δάτια, τὰ, aquulæ, aquæ, Ariſtot. 8. Anim.

Υ᾽δατηγὸς, q. hauſtor, lixa. ὁ ἀντλῶν ὕδωρ, Suid.

Υ᾽δατίνους βραχίονας in Epigr. i. brachia roſcida.

Υ᾽δάτιον, τὸ, apud Plat. aquula Ciceroni.

Υ᾽δατὶς, ίδος, ἡ, gutta, σταγὼν Suid. puſtula aquā continens, veſicula.

Υ᾽δατοθρέμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, aquatilis, Empedocl.

Υ᾽δατόκλυστος, ου, ὁ, aqua ablutus.

Υ᾽δατοκλύστων, τῶν, lotorum aqua.

Υ᾽δατοτροφέω, μ. ήσω, π ηκα, aqua nutrio, Heſych.

Υ᾽δατοτροφὴς, aqua nutritus.

Υ᾽δατοῦται, in humorem ſoluitur.

Υ᾽δατόχλοον, τὸ, virens aqua, Hippocr.

Υ᾽δατώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, aquaticus, aquoſus, aque⁹, aquæ ſimilis, multùm aquæ continens.

Υ᾽δατώεσσα ἴασπις, cœrulea iaſpis, cumatilis, aquatilis, Dionyſ. de ſitu Orb.

Υ᾽δέω, idem quod ὕδω.

Υ᾽δει, pro ὕδατι, apud Heſiod ab ὕδος, εος.

Υ᾽δεριάω, aqua ſubeunte cutem laboro, Dioſc. lib. 5. cap. 71. Dicitur & ὑδρωπιάω.

Υ᾽δερικὸς, qui aqua intercute laborat ὑδερικὰ διαθέσεις, affectiones hydropicæ, Gal. ad Glauc.

Υ᾽δερος, ου, ὁ, aqua intercus, vitium intercus.

Υ᾽δέρῳ ἔοικε, ſimilis aquæ intercuti eſt, Ariſtot. lib. 7. Ethic. cap. 7. ſic Argyrop.

Υ᾽δέω, dico, canto, ὑμνῶ, Argon. 2.

Υ᾽δης, ὁ, prudens, Poeta, συνετὸς, Heſych.

Υ᾽δνης, filius. συνίστωρ, ſciens, peritus, Heſych.

Υ᾽δνον, ου, ὁ, tuber.

Υ᾽δνόφυλλον, τὸ, herba quæ tuberib⁹ ſupercreſcit, quo indice ipſa deprehenduntur, Athen. 2.

Υ᾽δνῶ, nutrio.

Υ᾽δος, εος, τὸ, aqua, Heſiod. γαῖαν ὕδει φύρειν.

Υ᾽δὸς, οῦ, ὁ, nepos ex filia.

Υ᾽δρα, ας, ἡ, & ὕδρη apud Arat. hydra ſerpens.

Υ᾽δραγωγία, aquæ deductio, aquæ ductus.

Υ᾽δραγωγὸς, οῦ, ὁ, aquator Cæſari, aquam educēs.

Υ᾽δραίνω, μ. ανῶ, lauo, humecto, irrigo, fundo, Actiu. Accuſat.

Υ᾽δραλὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſerpens aquaticus, Heſych.

Υ᾽δράργυρος, ου, ὁ, argentum viuum, Dioſc. lib. 5. cap. 102, & lib. 6. cap. 29.

Υ᾽δραύλης, ὁ, hydraules.

Υ᾽δραυλις, εως, ἡ, vel τὸ ὑδραυλικὸν ὄργανον, hydraula, muſicum inſtrumentum huic ſimile quod vulgò vocamus *orgues*, i. organum. Athen. δειπνοσοφ. l. 4. Vitr. l. 10. c. 13. & Plin. l. 7. c. 37.

Υ᾽δρεία, ας, ἡ, aquatio, ipſa aquæ potatio, διὰ ὑδρείαν, quum eunt aquatum, Thucyd. ¶Item rigatio ſiue irrigatio Cicer. Theophr. de hiſt. plant. lib. 2. cap. de palmis, φιλεῖ δὲ καὶ ὑδρείαν σφόδρα τὸ δένδρον.

Υ᾽δρεῖον, in Epigr. i. γλυκὺ ποτὸν, aqua potabilis, ſeu locus, vt puteus.

Υ᾽δρέλαιον, ου, τὸ, oleum aqua dilutum, Plutarch.

Υ᾽δρεύομαι,

Ὑδρεύομαι μ. εύσομαι, π. ευμαι, & Ὑδρεύω, aquam poto, aquor, adaquo, irrigo, & rigo, aquam haurio. ὑδρεύοντο ὕδωρ, hauſerunt aquam. ὑδρεύειν κατὰ τῆς κόπρου, riuis fimum miſcere, Theophr. lib. 2. hiſt. plant. cap. 8.
Ὕδρευσις, q. adaquatio, irrigatio, Theophr.
Ὕδρη, hydra ſerpens, in Epigr. ὕδρα.
Ὑδρήϊον ἔχουσα, hydriam habens, Herodot.
Ὑδρηλὸς, οῦ, ὁ, humidus, aquoſus, mollis, aquaticus, irriguus.
Ὑδρημαμένη, quæ eſt aqua perfuſa, in Odyſſ.
Ὑδρηχόος, ου, ὁ, aquarius. ¶ Et ὑδρηχόες, piſces.
Ὑδρία, ας, ἡ, hydria, ſitula, vas aquaticum. Plautus vocat aqualem. Vide Comm. Ariſtoph. in Veſp. ¶ Ὑδρία, vrna in quam conijciebantur ſortes, Xenop. lib. 1. Omiſſ.
Ὑδριαφόροι, aduenæ Athenis. ¶ Ὑδριαφόρος, lixa, Poll.
Ὑδρίον, parua aqua, aquula Cicer.
Ὕδριον, τὸ, parua hydria, Hipp. Ὑδρίσκη, idē.
Ὑδροβαφὲς ἱμάτιον, quod ψυχροβαφὲς, Poll.
Ὑδρογώγιον, ου, clepſydra.
Ὑδροδόκοι, οἱ, lacunæ, λάκκοι.
Ὑδροδόκος κόλπος, ſinus aquæ capax, Nonn.
Ὑδροειδὴς, aquæ habens ſpeciem, Eurip.
Ὑδροθήκη, ἡ, receptaculum aquæ.
Ὑδροκεφαλὴ, ῆς, ἡ, vel ὑδροκέφαλος, & ὑδροκέφαλον, eſt aquoſi vel fęculenti & cruenti humoris inter cutem & membranam ambientē caput, collectio. Lege Aetium τετρα6. lib. 2. Serm. 2. cap. 1. Cornel. Celſ. lib 4. cap. 2.
Ὑδροκήλη, ἡ, hernia, aquoſus ramex, i. ceſſantis humoris in ſcroti aliquam partem collectio faciens tumorem, Dioſc. lib. 1.
Ὑδρομαντία, ας, ἡ, ars magica, quæ fit per aquā.
Ὑδρομάντις, ιος, ὁ, ex aqua diuinans futura.
Ὑδρομέδουσα, proprium ranæ, in βατραχομ.
Ὑδρόμελι, aqua mulſa, aqua dulcis Marcell μεθ' ὑδρομέλιτος, cum hydromelite, Hermol. & Ruell. lib. 1. Dioſc. cap. 129.
Ὑδρόμηλον, hydromelon, genus confectionis ex aqua & melomelite, Dioſc. lib. 5. cap. 32.
Ὑδρομύλιον, τὸ, molendinum aquarium.
Ὑδρόμφαλον, collectio humoris crudi in vmbilico, Author defin. medic.
Ὑδροπέπερι, hydropiper, i. aquaticum piper, genus plantæ, Dioſc. lib. 2 cap. 194.
Ὑδροπιᾶν. vide infra per ω.
Ὑδροποσία, ας, ἡ, potio aquæ, aquæ potus.
Ὑδροποτέω, μ. ήσω, π. ηκα, aquam bibo, γυναιξὶν ὑδροποτούσαις, Dioſc. lib. 5. cap. 17.
Ὑδροπότης, οῦ, ὁ, aquam bibens.
Ὑδρορρόα, vel Ὑδρόρροια, ἡ, emiſſarium Cicer. & canalis quo aqua pluuialis effluīt, Ariſtop. in Acharn. Apud Polyb. lib. 4. legitur ὑδρορρίας. ¶ Apud Pallad. lib. 1. cap. 37, coquinæ fuſoria, i. emiſſaria, dicūtur τοῦ μαγειρείου ὑδρόρροιαι.
Ὕδρος, ου, ὁ, hydrus ſerpēs, ὄφις, coluber. A Theodoro in Ariſtot. vertitur natrix. ¶ Eſt & nomen ſideris, de quo Procl. in Sphæra.
Ὑδροστάσιμος, ſtagnans.
Ὑδροστάσιον, τὸ, parua palus, λίμνη μικρά Suid. ¶ In aquæductibus accipitur pro caſtello.
Ὑδροσκόπιον, τὸ, clepſydræ genus quo horæ diſcernuntur, Syneſ. Epiſt. τῷ φιλοσόφῳ.
Ὑδροσκοπικὸν, τὸ, ratio quæ aquarum inuentionem docet, vel liber qui id pollicetur, Conſtant. γεωπον. lib. 2. & Vitruu. lib. 8. cap. 1.
Ὑδρόσπονδα, ſacrificia quæ aqua peragebātur.
Ὑδροτόκος, ἡ, aquam producens, velútque pariens: Epithet. fontis apud Apoll. in Argon.
Ὑδροφοβία, ας, ἡ, timor aquæ: morbus eſt quo morſi à canibus rabidis laborant, & aquam vitant ceu canes rabidi, Celſ. libr. 5.
Ὑδροφοβιᾶν, aquam timere, in rabiem efferari.
Ὑδροφοβικὸν πάθος, Dioſc. lib. 7, cap. 2, morbus hydrophobicus, ab aquæ metu.
Ὑδροφοβικοὶ, qui morſi ſunt à cane rabido, ꝓptereà quòd aquam horreant tales.
Ὑδροφόβος, qui aquam metuit.
Ὑδροφορία, ας, ἡ, aquæ geſtatio.
Ὑδροφόρος, ου, ὁ, aquam ferens, gerulus aquæ.
Ὑδροφορῶ, aquam fero, geſto aquam.
Ὑδροχόη, ης, ἡ, ἀμάρα, aquæductus.
Ὑδροχόος, ου, ὁ, aquarius, ſidus zodiaci, Arat.
Ὑδροχύτων κόλπων, ſinū aqua perfuſorū, Nonn.
Ὑδρώδης, humidus.
Ὑδρωπιᾶν, eſſe hydropicum, intercute aqua laborare, aquæ cutem ſubeuntis morbo laborare, Dioſc. lib. 3. cap. 123.
Ὑδρωπικὸς, οῦ, ὁ, aqua intercute laborans, ὑδρωπικὰ οἰδήματα, cutem ſubeuntium aquarum tumores.
Ὑδρώπισις, aqua intercus, Ὕδρωψ.
Ὑδρωποειδὴς, ὁ, hydropicus.
Ὕδρωψ, ωπος, ὁ, aqua intercus Cicer. aqua inter cutem Celſ. hydrops & hydropiſis Plin. Lege Galen. lib. 9. κατὰ τόπους, cap. 3. Æginet. lib. 3. cap. περὶ ὑδρώπων. Aetium lib. τετρα6. 3. Serm. 2. cap. 20 & Cornel. Celſum, lib. 3. ca. 21. ¶ Ὕδρωψ tranſlatè pro ſeroſa & mucoſa illa ꝓluuie, quæ in partu egeritur, Hipp. ¶ Ὕδρωψ εἰς ἀμίδα, vrinæ profluuium, Galen.
Ὑδρώψ, ῶπος, ὁ, hydropicus Horat. ὑδρωποειδὴς, Hipp. in 2. Epidem. ſic ὀξυτόνως legit Dioſc. teſte Galeno in Gloſſ. ¶ Dicitur & ὑδρωπικός.
Ὕδω, ὑμνῶ, laudo, cano, dico, ᾄδω, voco, Nicād.
Ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua, humor, pluuia, imber, ὁ, ὁ. θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ: vbi prior producitur, corripitur autē Iliad. ι, φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ: ab Ὕω, i. βρέχω. ¶ Ὕδωρ, ſidus, quod Procl. in Sphæra vocat ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου.

Υ Ε

Ὓε, inquit Suid. ἀπειλὴ ἐχθαιρόντων, καὶ αἰσχυνόντων κελευόντων.
Ὑεικὸν κρέας, ſuilla caro, vt βοεικὸν, bubula, Poll.
Ὕειος, ου, ὁ, ſuillus, ὑεία in gen. Fœm. Dioſc. li. 2.
Ὑελεῖν, delirare, deſipere, ληρεῖν, Heſy. μωραίνειν.
Ὑελίζειν, vitri modo pellucere, vitri coloremexprimere, vitri ſplendorem imitari.
Ὑέλινος, vitreus: Vnde ὑέλινα κάτοπτρα, vitrea

ſpecula, Alexand. Aphrod.
Ὕελος, ου, ὁ, vitrum, Alexand. Aphr.
Ὑελοῦν, vitreum, Dioſc. lib. 2. cap. 99.
Ὑελουργεῖον, ου, τὸ, officina vitrearia.
Ὑελώδης, vitreus.
Ὗεν, pluebat.
Ὑενία, fatuitas. vide Ὑληνεία.
Ὑετίζειν, pluere.
Ὑέτιος, imbrem afferens, pluuialis, pluuius. ὑέτιος ζεὺς, pluuius Iupiter. Lucian. in Dialogo Iouis & Ganymedis, οὐδὲ βωμὸν ἐν τῷ ὄρει τοῦ ὕοντος.
Ὑετομάντης, ιος, ὁ, qui pluuiam futuram prædicere nouit.
Ὑετὸς, οῦ, ὁ, pluuia, Ariſtot. de mund.
Ὑετοσίαι, venti quidam anniuerſarii, qui certo anni tempore flant, qui & ἐτησίαι.
Ὑετώτατος ἄνεμος, ventus maximè pluuius.
Ὑεὺς, Bacchus, σαβάσιος, Heſych.

Υ Η

Ὕης, ζεὺς ὑέτιος, Iupiter pluuialis, Heſych.
Ὕη, ης, ἡ, pluuia.
Ὑληνεία, ſtultitia, μωρία, Ariſtoph. in Pace, ἵνα μὴ γένηται θεαγένους ὑληνεία. ¶Scribitur & ὑληνία, i. ἀμαθία, vt dicitur ſus Bœotica ab Horat. & Pind. & Comment. Ariſtoph. in Equit.
Ὑληνεὺς, έος, τὸ, ſiniſter, rudis, imperitus, ignau⁹.
Ὑληνέω, fœtidum & malè olens reddo, Etym.
Ὑληνία, ignauia, proteruitas, Etym. vide Ὑηνεία.
Ὑληνίω, ſtultè ago, indocilis ſum.
Ὕης, ου, Bacchi epitheton apud Ariſtoph.

Υ Θ

Ὑθλεῖς, nugatores, φλυαρεῖς, Suid.
Ὑθλέω, μ. ήσω, nugor, deliro, deſipio, Ariſt. νεφ.
Ὕθλος, ου, ὁ, nugæ, Plat. 1. de Rep. οὐκ ἀποδέξομαι ἐὰν ὕθλοις τοιούτοις λέγῃς, ſi tales mihi nugas dixeris, non admittam.

Υ Ι

Υἱάσι, τοῖς, filiis, pro υἱοῦσι, i. υἱοῖς, Odyſſ. ξ.
Υἱεῖ, filio, Odyſſ. ξ. ἑρμῇ μαιάδος υἱεῖ θῆκε.
Υἱειδῆς & Υἱιδῆ, nepos & neptis, Poll.
Υἱεῖς, pro υἱέες, οἱ, filii, Odyſſ. ό.
Υἱεὺς, έος, ὁ, filius, cuius tamen Nominatiuus inuſitatus eſt, nec υἱέος aliter ſcribendum quã per ο, quo etiam vtuntur proſæ orationis ſcriptores, Plat. Epiſt. 7, εἰ γὰρ αὐτὰ οὐ δίωνος, ἀλλὰ τοῦ υἱέος. In Datiuo υἱεῖ. & Accuſ. υἱέα. υἱέσι, filiis, 2. de Republ. Plat. παραγγέλλουσιν πατέρες υἱέσι. ¶Υἱέε, filii in Duali. Eidem in Apolo. Socrat. ἐστὸν γὰρ αὐτῷ δύο υἱέε. ¶ Et υἱέων, Ibidem, διὰ τὴν τῶν υἱέων κτῆσιν, propter filiorum poſſeſsionem.
Υἱῆες, filii, Apoll. 2, υἱῆες φρίξοιο. Et in Accuſ. Singulari υἱῆα, filium, Nonn. πατὴρ υἷα γεραίρων.
Υἱίδιον, filiolus.
Υἱιδοῦς, nepos, filius legitimus. à Theodoro in Ariſtotele vertitur nepos ex filio.
Ὑΐζειν, vlulare, proprium eſt noctuarum, Poll. li. 5. cucubare id dixit author Philomelæ. ¶Ὑΐζειν etiam pro grunnire.

Υἱικῶς, filii more, q. filiariter.
Υἱῖς, idem quod υἱεῖς.
Υἱοθεσία, ας, ἡ, adoptio qua quis in filii locum adoptatur, πνεῦμα υἱοθεσίας, Naz. in Orat.
Υἱοθετέω, μ. ήσω, π. ηκα, adopto, υἱοποιῶ, Heſych.
Υἱόθετος, adoptatus, ὁ εἰσποίητος, θετὸς, ποιητός.
Υἱοποιέω, μ. ήσω, idẽ quod υἱοθετέω, Actiu. Accuſ.
Υἱὸς, οῦ, ὁ, filius, παῖς.
Υἱότης, ητος, ἡ, q. filiatio. οὐ γὰρ ἔλλειψις ἡ υἱότης, neque enim egere eſt filium eſſe, Naz. in Orat.
Υἱόω, adopto.
Ὑϊσμὸς, Poll. lib. 5, grunnitus.
Υἱωδία, q. filiatio, Scholiaſt. Eurip. υἱότης.
Υἱωνεὺς, έος, ὁ, & Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, nepos, i. filius filii, Apoll. 2. & Iliad. ϛ. ¶Υἱωνη, ης, ἡ, neptis.
Υἱωσις, adoptio.

Υ Κ

Ὑκελὸν, τὸ, ſanum, ὑγιές.
Ὕκης, ου, ὁ, ſiue ὕκκης, & ὕκκη, Athen. lib. ζ, piſcis quem Callimachus ἱερὸν ἰχθὺν dixit.
Ὗκος, ὁ, erythrinus piſcis.
Ὕλαγμα, ατος, τὸ, & Ὑλαγμὸς, ὁ, clamor, latrat⁹.
Ὑλαγωγοὶ, οἱ, qui ligna conuehunt, Poll.
Ὑλάεις, pro ὑλήεις, in Epigr. & Sophoc. i. ὑλώδης.
Ὑλάζομαι, ligna colligo, lignor, ξυλίζομαι, Heſy.
Ὑλαῖος, ου, ὁ, ſiluius, luxurians in materia.
Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, latratus, clamor, in Epigr.
Ὑλακόμωρος, ου, ὁ, natus ad latrãdũ, ad latrandũ factus, vocalis, acuta voce, Etym. Odyſſ. ξ.
Ὑλακτέω, μ. ήσω, π. ηκα, latro, inſanè clamo, Accuſ. Iſocr. τοὺς τυχόντας ὑλακτοῦσι, in eos qui ſe fortè offerunt, latrant.
Ὕλασία, ἡ, lignatio, ſarmentorũ collectio, Heſy.
Ὑλάστρια, ἡ, ligna colligens.
Ὑλάω, μ. άσω, π. κα, latro, reſono, θρυλλῶ. Et ὑλᾶται, ἐστερήθη, ἀπέθανεν, Neutr. Abſol.
Ὑλεώτης, ου, ὁ, ſiluicola Propert. in ſilua degens. ὑλεῶτα, ô Syluane, Epigr. epithet. Panos.
Ὕλη, ης, ἡ, ſilua, materia. ὕλη αὔη, ligna arida, Plat. de Leg. ὕλη καύσιμος, materia ignis, Eidem ibidem. ¶Ὕλη, materia elementaris, i. materia prima informis, ex qua elementa diſcreta ſunt, Bud. in Pandect. ¶Ὕλη, rerum omniũ materia, ſeges, ratio, Galen ad Glaucon. γράφειν τὴν ὕλην, & περὶ τῆς ὕλης, tractare materiam. ¶Ὕλη, nutrimentum, cibus, Ariſtot. li. 8. Animal. ἐξ ὕλης ἀγρίας ζώοντα ἔθνεα, Herodot. agreſti materia victitantes gentes, i. ex cibo agreſti. Ὕλη pro ὕλημα, frutetum, ſtirps humilis, Xenoph. in Oecon.
Ὑλήεις, εντος, ὁ, ſiluoſus, nemoroſus, denſus, opacus, in Epigr. ὑλήεσσα χῶρα. i. συνδενδρος.
Ὑληκοίτης, cubile in ſiluis habens, Heſiod.
Ὕλημα, τὸ, frutetum, ſurculoſa materia, humilis & ſubmiſſa materia, herba fruges enecans, ſtirps humilis Gaz. Theophr. l. 9. de Cauſ. pl.
Ὑλημανέω, μ. ήσω, ſilueſco. Vide Ὑλομανεῖν.
Ὑληουργὸς, lignator, ὑλοτόμος, 2. Arg. Apoll.
Ὑληρεὺς, έος, ὁ, paſtor qui in ſilua paſcit, Heſyc.
Ὑληφόρος, pro ξυληφόρος, ligni fer, ligniger Plin.

Ὑλημερὸς, idem quod Ὑλωρός.
Ὑλία, præſegmina coriorum.
Ὕλιγξ, γος, ἡ, lancea, λόγχη, Heſych.
Ὑλίζειν, defæcare, purgare, excolare, per colum transfundere, Dioſcor. lib. 3. cap. 9. ¶ Cratinus teſte Polluce, ludens dixit ὕλιζε τὰς ῥῖνας, repurga nares, i. ἀπόμυττε.
Ὑλικὸς, ἡ, ὁ, q. materialis, materiam exhibens, materiam repræſentans. ὑλικοὶ τὴν διάνοιαν, quorum mens in craſsis & terrenis velut cõpedibus vincta tenetur, Nazanz. in Orat.
Ὑλουργὸς, lignarius faber, Eur. in Hercule fur.
Ὕλις, pro ὕλη, materia.
Ὑλιστὴρ, ῆρος, ὁ, colum, Dioſcor. lib. 2. cap. 126.
Ὑλλέω, τὸ ὑλάω, promulgo, θρυλλέω, λέγω, Heſyc.
Ὑλόεις, όεντος, ὁ, ſiluoſus: aliâs ὑλήεις.
Ὑλοκόμος, frondoſus, ὑλοκόμον νάπος, Euripid.
Ὑλομανέω, ſilueſco, Gaz. de Senect. luxurio. De arboribus dicitur, quę nimia vbertate in materiam, vel de vitibus quæ in ſarmenta eluxuriant, Conſtant. γεωπονικῶν lib. 5.
Ὑλομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui ſiluis delectatur impenſius, Heſych.
Ὑλοτομία, cædua ſilua, Ariſtot. lib. 1. Polit. c. 7.
Ὑλοτόμιον, ου, τὸ, idem, Strab. 13.
Ὑλοτόμος, ὁ, incidens ligna, cæſor materiæ, Poll.
Ὑλοτομῶ, materiam cædo, Heſiod.
Ὑλουργὸς, ῦ, qui ſecat ſiluã, Poll. Vnde Ὑλουργία.
Ὑλοφάγος, ου, ὁ, ſiluas paſcens, Heſiod.
Ὑλοφόρος, ligna ferens, Etym.
Ὑλώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſiluoſus, ſiluarum repletus, ſilueſtris, ſiluaris Vallæ: cœnoſus, fæculentus. Ὕδωρ γίνεται ὑλῶδες, ἢ χυλῶδες, ἢ πηλῶδες, Dioſcor. li. 5. c. 87. aqua ſucci modo craſſeſcat, aut cœnoſa reddatur.
Ὑλωρὸς, ῦ, ὁ, qui quæ per ſiluam fiunt obſeruat, nemorum cuſtos, Ariſtot. lib. 6. Polit. c. 8. ſaltuarius Pompon. ¶ Dicitur & ὑληρεὺς, Heſyc.

Υ Μ

Ὑμά, pro ὑμέτερα, ſyncope poetica, Euſt. & Suid.
Ὑμεδαπὸς, έος, conterraneus, veſtras, quaſi eodem vobiſcum loco natus, Suid.
Ὑμείων, pro ὑμῶν Doricè, veſtrûm, in Epigr.
Ὑμέλη, ης, ἡ, ſterilis, ἄγονος, στεῖρα, Suid.
Ὑμεναιάω, Hymenæum cano, matrimonio coniungo, Etym.
Ὑμέναιος, ου, ὁ, Hymenæus, carmen nuptiale, nuptiæ, & deus ipſe nuptiarum, Heſiod.
Ὑμεναιόω, Hymenæum canto, matrimonio coniũgo. ὑμεναιοῖ, i. εἰς γάμους ἄγεται, Ariſtop. Int.
Ὑμένιον, ου, τὸ, membranula.
Ὑμένιος βάκχος, Epigr. i. genialis & nuptialis: nam tum vino vtuntur copioſo.
Ὑμένινος, membranaceus Plin. ſiue membraneus Vlpian. ὑμενώδης, apud Athen. lib. 1.
Ὑμένιος, ου, ὁ, tenuis, λεπτὸς, ὑμενώδης.
Ὑμενόπτερος, alas habens pelliceas ſeu ex membranis, vt veſpertiliones & cicadæ, Lucian.
Ὑμενώδης, in modum membranæ tenuis, membranaceus, membraneus, Ariſtot.

Ὑμέτερος, veſter, priori longa, Odyſſ. ζ.
Ὑμὴν, ένος, ὁ, pellicula, membrana, tunicula Plin. de membrana oculi Galen. ad Glauc.
Ὑμήττιον, mel accommodum medicinæ.
Ὑμηττὸς, locus Atticæ, in quo optimũ mel naſcitur, Etym.
Ὑμῖν, vobis, Cõmuniter, & Doricè ὕμιν, & Æolicè ὔμμιν, Od. ζ. ὔμμιν ὁδοιπόρον φραδέειμεν.
Ὕμμες, pro ὑμεῖς Æolicè, vos, Iliad. ά.
Ὑμναγόρας, idem quod ὑμνοπόλος, poeta hymnorum ſcriptor, ὑμναγόρης ἀπόλλων, in Epigr.
Ὑμνέαται, celebrati ſunt, Herodot.
Ὑμνέω, ῶ, ήσω, ὕμνηκα, dico hymnum, hymnos canto, cano vel dico laudes, decanto, euulgo. hymnis laudo, celebro carminibus & laudibus, fama celebro, Plat. 2. de Rep. πάντες ἐξ ἑνὸς στόματος ὑμνοῦσιν, ὡς καλὸν μὲν ἡ σωφροσύνη, vno ore prædicant. ¶ Ὑμνῶ etiam καταχρηστικῶς pro conqueror, conuicior, Plat. 1. de Rep. καὶ ἐπὶ τοῦτο δὴ τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν ὅσον κακῶν σφίσιν αἴτιον, in hoc ſenectutem accuſant tanquam ſibi cauſam multorum malorum.
Ὕμνησις, laudatio, laudũ decãtatio, Naz. in Ora.
Ὑμνητὴρ, cantator, poeta, in Epigr.
Ὑμνήτης, ου, ὁ, laudator.
Ὑμνογράφος, hymnorum ſcriptor.
Ὑμνοθέτης, poeta, ποιητὴς, Heſych.
Ὑμνολογίζειν, τὸ ὑμνολογεῖν, hymnos decantare.
Ὑμνοπόλος, qui circa laudes crebrò verſatur, poetarum epith. præſertim Lyricorum. ὑμνοπόλος κεφαλὴ, Phalar. in Epiſt.
Ὕμνος, ου, ὁ, hymnus, laus deorum, & propriè cithara à veteribus canebatur, Etym. Heſio. Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν, i. ἔμμετρον λόγον, carmen pedibus aſtrictum.
Ὑμνῳδεῖν, τὸ ὑμνεῖν, ὑμνοπολεῖν, hymnos condere vel cantare, Plat. de Leg. ¶ Ὑμνῳδεῖν, vaticinari, oracula verſibus reddere, Eurip. φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς. ¶ Ὑμνῳδεῖν, etiam apud Euripid. pro oratione proſa ſolutáque canere, Euſtath. in Dionyſii Geograph.
Ὑμνῳδία, hymnodia, Lucian. & Phalar. in Epiſt.
Ὑμνῳδὸς, ῦ, ὁ, cantator, præco celeber, Genit.
Ὕμοιος, ſimilis, pro ὅμοιος, Æolicé.
Ὑμὸς, pro ὑμέτερος, veſter, Heſiod.

Υ Ν

Ὗν, ſuem.
Ὕνις, vomer, priori breui, lib. 6. Epigram. καὶ φιλόγαιον ὕνις. ¶ Aliquando producitur addito altero ν, ὕννις, Heſiod. 2. ἔργων.
Ὑνιὰς, capra ſilueſtris, αἲξ ἀγρία, Heſych.
Ὑννὴ, ῆς, ἡ, & Ὕννος, ου, ὁ, ὕννις, vomer. Itẽ capra.
Ὕννοι, vt ait Interpr. Ariſtoph. in Pace, manni, & mannuli, Heſych ὕννος, πῶλος ὁ ἐν τῇ γαστρὶ νοσήσας πρὶν κυηθῆναι, pullus in ventre ægrotans priuſquam edatur in lucem.
Ὑοβόσκος, &
Ὑοβότης, ου, ὁ, ſubulcus, porcarius Gaz.
Ὑοειδὲς, τὸ, oſsiculum eſt bifurcatum, à quo lingua prodit, ab υ literæ ſimilitudine.

Υ῾ολλὸς,ȣ͂,ὁ, volutabrum ſuum, Heſych.

Υ῾ουσῶ, compluor, pluuia perfundor, Herodot.

Υ῾ομαισία, imperitia, χοιρεσ.δία, Ariſtoph.

Υ῾οπόλ☉, ſubulcus, porcarius, porculator Columel. ὑοφορβὸς, συβώτης, συφορβὸς, Poll. lib. 7.

Υ῾όσερις, ιδος, ἡ, herba intubo ſimilis, ſed minor, aſperiórque.

Υ῾οσκαμᾶν, vacillare in ſermone, inſanire.

Υ῾οσκυάμινον ἔλαιον, hyoſcyaminum oleum, i. ex Apollinari herba confectum, Dioſc. l. 1. c. 43.

Υ῾οσκύαμος, ȣ, ὁ, hyoſcyamus, i. faba porcina, altercum Plin. Vide Nicand. in Alexiph.

Υ Π

Υ῾παγγέλλω, ὑπαγορεύω, ad maiorem vel potentiorem aliquid dico.

Υ῾πάγγελτος, denũciatus, declaratus, manifeſtus, καταφανὴς, Suid.

Υ῾παγε, faceſſe hinc, apage, abi. Vide Υ῾πάγω.

Υ῾παγκάλι☉, ου, ὁ, puer qui gremio & brachiis adhuc geſtatur, Suid.

Υ῾παγκώνια, τὰ, cubitalia Horat. vt ceruicalia ſũt ὑπαυχένια, Galen. 2. περὶ ἀλμῶν.

Υ῾παγμέν☉, ſubiectus, miniſter, ſeruus.

Υ῾πάγομαι, fraudo, irrepo ¶ Item adduco, i. perpello, perlicio, Herodia. Ε῎ς τε φιλίαν τῶν Γερμανῶν ὑπηγάγετο, ὡς καὶ συμμάχοις παρ' αὐτῶν λαβεῖν. ¶ Υ῾πάγεσθαι, perſuadere, πείθεσθαι, Xenoph. 2. ἀναβάσ. Ο῾ δὲ Κλέαρχος ταῦτα ὑπήγετο. ¶ Υ῾πάγομαι, in poteſtatem meam redigo, Phil. de mund. ὐδὲν περὶ θεῶν μέλλον, τῶν καὶ τὰ τῶν χρόνων ὑπηγμένῳ πέρατα, qui in ſuam ditionem redegit fines temporum. ¶ Et Paſſiuè apud Iſocrat. πρὸς Φίλιπ. pro inducor, perſuadeor, τοιαύταις ἐλπίσιν ὑπαγόμεν☉.

Υ῾παγορεύεται ἐπιμελεῖσθαι, pręcipitur curam eſſe habendam, Epictet.

Υ῾παγόρευσις, ἡ, præceptio, dictandi ratio, denunciatio, prædictio. Υ῾παγορεύσει Α᾿ντιπάτρου, Ioſeph. Antipatri inſtinctu & inductu, hortatu & inſtigatione.

Υ῾παγορεύω, μ. εύσω, π. ευκα, dico, nuncupo, pronuntio, dicto, ſignifico, indico & denuntio, ſuadeo, poſtulo, requiro, impero. χρεία ὑπαγορεύει, vſus poſtulat, exigit, ſuadet, Gaz. li. 4. ¶ Υ῾παγορεύω, Atticè, pro προαγορεύω, prædico, denuncio, Ariſtoph. ὑπειπούσης δ' ὅτι εἰς ἑσπέραν ἥξοιμι, prædicente me quòd ſub veſperam ventura eram. ¶ Υ῾παγορεύω, pro dicto ſubiicio.

Υ῾παγρεία, conſilium, συμβουλία, Heſych.

Υ῾πάγω, μ. άξω, π. αχα, ſubduco, clàm eximo, Iliad. λ. Ε῎κτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης, Ε῎κ τ' ἀνδροκτασίης. ¶ Item ſubiicio, ſubigo, in poteſtatem meam redigo, ὑπάγειν τούτων τινὶ τῶν γεννήσεων τὴν θείαν, &c. ad aliquam huiuſmodi generationum diuinam exigere, i. referre ad, ſeu ſubiicere, Nazanz. in Orat ¶ Item vado, accedo, progredior, procedo, Iohan. 3. ἀλλ' ὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει. ¶ Itẽ abeo, diſcedo, Ariſtoph. νεφ. ὕπαγε, τί μέλλεις; Eidem, ὑπάγεσθ' ὑμεῖς τῆς ὁδοῦ, ſubducite vos de via. ¶ Item introduco, adduco in errorẽ, perpello, pellicio, Xenoph. in Hipparc. ὑπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα, protrudunt vos ad hæc, Demoſt. ¶ Υ῾πάγω, demittor, & in clunem ſubmitto, ſuccido, ὑπάγοντα τὰ θήλεα δέχονται τὴν γονὴν, ſubſidentibus clunibus ſemen recipiunt genitale, Ariſtot. lib. 5. Anim. ¶ Aliquando ad forum pertinet. ὑπάγουσιν αὐτὸν εἰς δίκην, eum in iudicium vocant, Thucyd. Hermog. ὡς ἱερόσυλ☉ ὑπάγεται, ſacrilegii reus poſtulatur.

Υ῾παγωγεὺς, puluinus tomento confertus, qui à baiulis calonibúſque oneri ſupponitur, Ariſtoph. in Auib.

Υ῾παγωγὴ, ῆς, ἡ, ſubductio, ὑπαγωγὴ τῆς κοιλίας, alui ſubductio, Dioſcor. lib. 3. cap. 30. ¶ Υ῾παγωγὴ, ſubmiſsio & ſuccidua exceptio maris in animalibus, Ariſt. hiſt. 6. ¶ Tranſlatè ponitur pro dolo, fraude, καὶ ἀντὶ τῦ ἀπάτη, Suid.

Υ῾παγωγὸς, οῦ, ὁ, blandus. Et Υ῾παγωγὸς κοιλίας, deiiciens aluum, ſubducens, emolliens.

Υ῾παὶ, pro ὑπὸ, i. ſub, apud poetas, vt παραὶ & καταὶ, Iliad. β, ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, ſub vltimo pede Idæ. ¶ Υ῾παὶ pro μετὰ, i. cum, vt ait Comm. Ariſtoph. in Acharn.

Υ῾παιάζω, ὑποθρηνῶ, in Epigr. q. ſublugeo.

Υ῾παιθα, ex obliquo, coràm, rectà, Argon. 2. Ilia. ξ ὕπαιθα λιάσθη, in obliquum declinauit ſiue anteriorẽ partẽ, i. εἰς πλάγιον, εἰς τοὔμπροσθεν.

Υ῾παιθραι, αἱ, deambulationes ſubdiales, Cæl. l. 7.

Υ῾παίθρια, manifeſta, quæ ſunt ſub dio.

Υ῾παίθριον, locus ſubdialis. ¶ Υ῾παιθριάζω, ſerenũ reddo, ſub dio moror, Ariſtoph. in Auib.

Υ῾παίθρι☉, ſub dio agens, ſubdiualis, Gaz. li. 5. hiſt. plant. ὑπαιθρία δρόσος, ros ſerenus.

Υ῾παιθρον, locus ſubdialis, ὑπαίθριον, Etym. ἐν τῷ ὑπαίθρῳ, Lucian. ſub dio.

Υ῾παιθρος, idem quod ὑπαίθρι☉, i. ſubdialis ſeu ſubdiualis. ἐν ὑπαίθροις τόποις, in locis ſubdialibus, Dioſcor. lib. 6. cap. 1.

Υ῾παίθρῳ, Aduerb. ſub diuo.

Υ῾παικάλλω, clàm palpum obtrudo, adulor, Suid.

Υ῾παινίττομαι, μ. ίσομαι, clàm & per ænigma ſignifico, obſcurè loquor, ſubinnuo, Heſych.

Υ῾παίρω, attollo, eleuo, προαίρω.

Υ῾παΐσσω, μ. ξω, ſubrepo, Homer. Iliad. ζ.

Υ῾παίτιον, ου, τὸ, crimen, accuſatio, Bud. in Epiſt.

Υ῾παίτι☉, ȣ, ὁ, reus, ſons, cõſcius, obnoxi⁹, Xen.

Υ῾παιτίως, Aduerb. cum crimine.

Υ῾πακοὴ, ἡ, obedientia Cicer. ὑποταγή.

Υ῾πακούω, μ. ύσω, π. ουκα, ſubaudio, ſubauſculto, audio, cum Genit. Ariſtop. νεφ. τῆς εὐχῆς ὑπακούειν, audire preces. ¶ Item obedio & pareo, morem gero, dicto ſum audiens, obtempero. ὑπακούοντες τῶν Α᾿θηναίων, Atheniẽſibus ſubditi, Thucy. ¶ Et cum Dat. ὑπακούσομαί σοι, tibi morem geram, Demoſth. ¶ Υ῾πακούειν ſuccedere, Lucian. tranſlatè dixit, ἐπειδὴ ὑπήκουέ μοι τὸ πρᾶγμα, poſteà quàm res mihi ex animi

animi ſententia ſucceſsit.¶ Ὑπακούειν, intelligere. Ptolem. μεγάλης συντάξεως, lib. 1. Καὶ ἐπὶ τῆς ἑξῆς δὲ λαμβανομένων περιφερειῶν, τὸ ὅμοιον ὑπακουέσθω, idem intelligatur & deinceps in mentione arcuum. ¶ Ὑπακούειν dicitur & accuſator, & aduocatus, cùm facta poteſtate dicendi, & rogatus in medium procedit, Dem. περὶ παραπρεσβ. ¶ Ὑπακούειν, etiam de ianitoribus dicitur, & eſt cognoſcere quis adſit & intromitti velit, Act. 12. προσῆλθε παιδίσκη ὑπακοῦσαι. ¶ Ὑπακούειν pro aſſequi, intelligere & capere, Plat. lib. 10. Leg. ὑπακούειν τοῖς λόγοις, orationis ſenſum aſſequi.

Ὑπάκριτος, ου, ὁ, inconſultus.

Ὑπακτέον, decedendum eſt, Etym.

Ὑπακτικός, ὁ, aluum ſubducens.

Ὑπάλειμμα, τὸ, q. ſublitio, inunctio.

Ὑπάλειπτρον, τὸ, medicamentum quod ſpecillo illinitur, apud Hippocr. περὶ γυναικ.

Ὑπάλειπτρον, ου, τὸ, ſpecillum, μήλη, Hippocr.

Ὑπαλείφω, ſublino, ἐγχρίω, ſubter vngo, Ariſtoph. in Acharn. ὑπάλειψον εἰρήνη με τὼ ὀφθαλμὼ ταχύ, i. ἔγχρισον.

Ὑπαλύσκομαι, fugio, elabor, vito, caueo, Heſiod.

Ὑπαλλαγή, ῆς, ἡ, figura eſt quum oratio inuerſa vice profertur, vt, *dare claßibus auſtros.*

Ὑπάλλαγμα, ſubſidiaria mutatio, & quod vicem alterius præbet, & res ſuccidanea, Ariſtot. li. 5. Ethicor. cap. 5.

Ὑπαλλακτική, ῆς, ἡ, tranſmutatio. ὑπαλλακτικὴ στάσις, ſtatus cauſæ alternatiuus, apud Rhet.

Ὑπαλλάττω, μ. άξω, π. αχα, q. ſubalterno, identidem muto, ſubinde muto, immuto, vario, dimoueo, Accuſ. Galen. ὑπαλλάττων ἀεὶ τὸ ἐπικείμενον ὀθόνιον, identidem mutans.

Ὑπάλληλος, ſubalternus. ¶ Ὑπάλληλοι ἐπιστῆμαι, artes ſubalternæ, Ariſtot.

Ὑπαλπεία, ας, ἡ, patria pedemontanorum.

Ὑπαλύσκω, ſiue ὑπαλύζω, μ. ύξω, fugio, elabor, Od. έ, καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε. Phocyl. pro deuito.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, ſuffugium, ἔκκλισις, Suid.

Ὑπαμβλύνω, obtundo, Bud. in Epiſt. poſt.

Ὑπαναβάλλομαι, cunctor, Phalar. in Epiſt.

Ὑπαναγινώσκω, pro προαναγινώσκω, pręcognoſco.

Ὑπαναδίπλωσις, reduplicatio.

Ὑπαναδύω, ſubeo.

Ὑπαναλίσκω, exhaurio, conſumo, expendo.

Ὑπαναλόω, μ. ώσω, idem.

Ὑπανάστασις, honor qui alteri defertur aſſurgendo locúmque cedendo, Ariſtot. 4. Ethicor.

Ὑπαναχωρέω, ſenſim retrò abeo.

Ὑπαναχώρησις, εως, ἡ, q retroceſſus.

Ὕπανδρος γυνή, ſubiecta viro mulier, Rom. 7.

Ὑπανειμένως, remiſſè, languidè, infirmè Cicer.

Ὑπανείς, έντος, ὁ, dimittens.

Ὑπανιάω, infeſto, moleſtia afficio, Ariſtoph. νεφ.

Ὑπανίημι τὴν φωνήν, remitto vocem Gaz. l. 4.

Ὑπανίσταμαι, μ. ήσομαι, exurgo, aſſurgo, Ariſtop. νεφ. καὶ τῶν θακῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι, ſedibus aſſurgendo ſenioribus cedere.

Ὑπανοίγω, μ. οίξω, π. έῳγα, aperio, Actiu. Accuſ.

Ὑπαντάομαι, & Ὑπαντάω, μ. ήσω, π. ηκα, obuio cuipiam honoris gratia, obuiam procedo, Neutr. Dat. Herodian. ¶ Item incurro, incido, Bud. in Epiſt. ¶ Aliquando occurrere hoſti, Xenoph.

Ὑπαντή, ῆς, ἡ, q. obuiatio.

Ὑπάντησις, occurſus.

Ὑπαντιάζω, obuiam prodeo, honoris cauſa alicui occurro obuiámque procedo, Dat. Lucian. ¶ Item incurro, incido, Plutarch. cum Accuſ. ὑπαντιάζοιεν τοὺς πολεμίους, in aduerſos hoſtes incurrunt. ¶ Ὑπαντιάω, idem, in Epigr.

Ὑπάντλεια, τὰ, vaſa ærea, cadi, Heſych.

Ὑπάντομαι, obuio cuipiam, Herodian.

Ὑπάντροι, οἱ, qui in ſpeluncis habitant, Heſych.

Ὕπαντρος γῆ, terra ſubhians & cauernoſa.

Ὕπαντρος πέτρα, cauum ſaxum.

Ὑπανύσαι, ὑπουργεῖν, miniſtrare, Heſych.

Ὑπαπιέναι, abire, Heſych. ¶ Ὑπαπιόντες, diſcedentes. ¶ Ὑπαπίεσαν, paulatim abibant.

Ὑπαποτρέχειν, ὀπίσω τρέχειν, Ariſtop. in Concion.

Ὕπαρ, viſio vera non in ſomno, veritas nō ſomnium. ὀπτασία ἀληθής, Suid. ¶ Et Aduer. φανερῶς, ἐναργῶς, reuerà, euidēter, verè, inter vigilandum, Plat. Epiſtol. 3. νῦν ὕπαρ ἀντ' ὀνείρατος γέγονε, nunc facta eſt viſio vera non ſomnium.

Ὑπαράττω, ſuccutio, quatio.

Ὑπάργιλος, ſubargilus Gaz. lib. 9. c. 4. Theoph.

Ὑπάργυρος χθών, Eurip. terra ſubargentea, propter metalla. ¶ Ὑπάργυρος, ſubæratus, Poll. libr. 7.

Ὑπαρίθμησις, ſubnumeratio, Nazanz. in Orat.

Ὑπαρκτικός, οῦ, ὁ, ſubſtantiuus.

Ὑπαρκτόν, οῦ, τὸ, ſtabile, μόνιμον, ὕπαρχον, Suid.

Ὕπαρνος, grex in quo ſunt agni. ¶ Itē ouis quæ ſub ſe agnum habet, Euripid.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, ſubſtantia, res, ὕπαρξιν ἔχειν, conſtare, Aphrod. lib. 1. Probl. ¶ Item bona, κτήματα, πλοῦτος, res, Polyb. ὕπαρξίς γε μὴν ἐκγόνοις ἦν θρέμματα, καὶ χρυσός.

Ὑπαρπάζω, ſurripio, ὑπαρπάσας λόγον, Herodot.

Ὑπάρρεπτος, ὁ καὶ ἡ, accliuis, ſupinus, leuis, Nicād.

Ὑπαρχή, ῆς, ἡ, ortus cuiuſque rei, Ariſtot. Vnde ἐξ ὑπαρχῆς, ab exordio, ab integro, Lucian. ¶ Significat etiam beneficium vltrò collatū.

Ὑπάρχομαι, μ. άρξομαι, π. ἦργμαι, concedo. ¶ Ponitur pro ἄρχομαι, cœpi, ſubeſſe incipio, Bud. Galen. γράφειν ὑπηρξάμην, cœpi ſcribere.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, primas, princeps, proprætor Vall. τούτων ὕπαρχος, qui his præeſt, Thucyd.

Ὑπάρχω, μ. άρξω, π. ἦρχα, τυγχάνω, ſum, adſum, exiſto, exto, Demoſth. ὑπάρξει ἐκείνῳ καθ' ὑμῶν, aderit illi aduerſus vos. ὑπάρχει μῖσος τυράννοις, in tyrannos odium exiſtit, Ariſtotel. lib. 5. Politicor. ¶ Item incipio, auſpicor, author ſum alicuius rei, Thuc. l. 1. Οὐδ' αὖ τούτου ὑπάρξοντες, nec nos hoc exemplū prodidimus. ¶ In bonam partem, Andocy. οἱ ὑπήρξαν

τῆς ἐλδθερίας ἁπάσῃ τῇ ἑλλάδι, qui toti Græciæ libertatis authores fuerunt. ¶ Τὰ ὑπηργμένα, quæ quis accepit, ſubminiſtrata, ſuppeditata, τὰ ὑπηργμένα ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, quæ nobis à diis data ſunt, Demoſth. ¶ Et ἄξιος τῶν ὑπηργμένων, Ariſtid. in quem meritò conferuntur beneficia. ¶ In malam partem, quū pro laceſſere ponitur & excitare contentionem aut ſimultatem, Demoſth. τῆς γὰρ ἔχθρας πρότερος οὗτος ὑπῆρξε. ¶ Υ῾πάρχω, paro, Æſchin. ἐκ τούτων χρημάτων ὑπάρξειν καὶ ναυτικὴν καὶ πεζικὴν δύναμιν. ¶ Item præeſſe, imperium gerere, Syneſ. ὑπάρξει μεγίστην ἀρχήν. ¶ Item ad rem pertinere, Xenoph. πρὸς φιλίαν μέγα ὑπάρχει τὸ ἐκ τῶν αὐτῶν φῦναι, ex iiſdem ortos eſſe, magnum eſt ad amicitiam, i. multùm facit ad. ¶ Item obuenio, obtingo, Polyb. τὰ μέγιστα ἄρ σου ὑπάρχει. ¶ Υ῾πάρχω iungitur cum aliis verbis, vt τυγχάνω & εἰμί. Vtuntur tamen his frequentius cum Participiis, quàm illo, vt ὑπάρχω ἐγνωκώς. ¶ Iungitur etiam Participio verbi Subſtantiui, Demoſth. κατὰ Μειδίου, οὐ γὰρ ἐχθρός γε ὑπῆρξεν ὤν. ¶ Υ῾πάρχει, licere, dari ſeu datum eſſe, concedi, cõtingere, euenire. ὑπῆρχε μόλις τοῦτο ἡμῖν, id nobis vix licuit, Thucy. ¶ Et cum Infinit. ἐμοὶ ὑπῆρχε, παιδὶ μὲν ὄντι, φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα, Demo. ¶ Υ῾πῆρχε pro neceſſe fuit vel erat, Æſchin. ἀλλ' ὑπῆρχεν αὐτῷ ἢ φεύγειν ἐκ Χαλκίδος, ἢ τεθνάναι ἐγκαταλειφθέντι. ¶ Υ῾πάρχειν, nõ deeſſe, ineſſe, inſitum eſſe, ſuppetere, ſuppeditari Gaz. li 4. ὑπάρχει τὸ αἷμα πᾶσι τοῖς ζώοις, ſanguis omnibus animalibus vernaculus atque intimus ſuppetit, Ariſtot. ¶ Υ῾πάρχειν etiam de commodo aut incommodo dicitur, cum aliquo facto alicuius conditio ſórſque melior fit aut deterior, Baſil. Καὶ οὐδὲν ὑπῆρξεν αὐτῷ, πλὴν τοῦ δηλοποιῆσαι τὴν ἔχθραν, i. nihil promouit, vel profecit. ¶ Υ῾πάρχειν item verbum eſt Dialecticorũ, vt τιθέναι καὶ ὑποτιθέναι, i. ponere & ſupponere, Plat. in Timæo, τούτου δ' ὑπάρχοντος αὖ τὰ τούτοις ἐφεξῆς ἡμῖν λεκτέον, Cic. Hoc poſito, quod ſequitur vidẽdum eſt. ¶ Et Υ῾πάρχοντες, qui nunc ſunt incolumes. οἱ ὑπάρχοντες, ſuperiores, Demoſth. οἱ πρότερον ὑπάρχοντες, Thucyd. priores. τὸ ὑπάρχον, præſens rerum ſtatus, Plat. Epiſt. 4.

Υ῾παρωματίζω, ſum aliquatenus aromaticus, ſum odoratus, Dioſcorid.

Υ῾πασπίδιος, ου, ὁ, q. ſcutifer, ὑπασπίδιος κόσμος, Sophocl. i. ἐνόπλιος, ornatus armorum, Suid.

Υ῾πασπιστής, οῦ, ὁ, ſatelles, adiutor, propugnator.

Υ῾πατεία, ας, ἡ, conſulatus, ἡγεμονεία, Plutarch.

Υ῾πατεύω, μ. εύσω, π. δυκα, ſum conſul, conſulatũ gero, fungor magiſtratu.

Υ῾πάτη, ης, ἡ, ſumma chorda in fidibus quæ imæ i. τῇ νήτῃ, opponitur: hæc grauiſsimum ſonum edit, Nicomach. in harmonices enchiridio. & Martian. Capell.

Υ῾πατικός, οῦ, ὁ, conſularis. ὑπατικὸς ἀνήρ, vir cõſularis, Plutarch. in Camillo.

Υ῾πατμίζω, exhalo, q. euaporo.

Υ῾πατμισμός, οῦ, ὁ, vapor, ſuffitus vaporis, Dioſcor. lib. 3. cap. 26. euaporatio Senecæ.

Υ῾πάτοπος, ου, ὁ, ſubabſurdus.

Υ῾πατος, ου, ὁ, conſul, eximius, altus, honoratus præ aliis, ſupremus, ſummus, Ariſtot. de mũd. τὴν ἀνωτάτω καὶ πρώτην ἕδραν ὁ θεὸς ἔλαχεν ὕπατός τε διὰ τοῦτο ὠνόμασται, ſummam & primam ſedem Deus ſortitus eſt: ea de cauſa ὕπατος, vel ſupremus appellatur. ¶ Υ῾πάτους, Latini κωνσούλας, i. conſules vocant, Plut. in Rom. ¶ Herodian. β. etiam Fœmin. genere extulit, τὴν ὕπατον ἀρχὴν τελέσας δεύτερον, qui bis conſulatum obierat. ¶ Et τὸ ὕπατον pro imo & profundo, Apoll. 2. Argon. ἐξ ὑπάτοιο στήθεος ἀμπνεύσας.

Υ῾πατος, ου, ὁ, piſcis cetacei generis, Suid.

Υ῾παυγάζω, ſplendeſco.

Υ῾παυθαδιασάμενοι, οἱ, qui arroganter egerunt.

Υ῾παυλέω, ſuccino tibiis, Lucian.

Υ῾παυλος, ου, ὁ, manens domi, Genit. Sophocl. in Aiace. σκηνῆς ὕπαυλον, in tentorio agentem.

Υ῾παύστηρος, ὁ καὶ ἡ, ſubauſterus, Dioſc. l. 5. c. 55.

Υ῾παυχένιον, τὸ, ceruical, puluin⁹, Lucia. in Gallo.

Υ῾παύχενος, Arat. ἡ δὲ κατ' αὐτὸν Ἵππειη κεφαλὴ καὶ ὑπαύχενον εἰλίσσονται. Cicer. *Propter equus capite & ceruicum lumine tangit.*

Υ῾παφρος, ου, τὸ, ſpuma tectum, ſpumoſum, Eurip.

Υ῾παφρονεστέρον, & κακοβίων, malè inſcitéque viuentium, Herodot.

Υ῾πέασι, Homer. ὑπεληλύθασιν, venerunt.

Υ῾πέγγυα, bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſsione affecta.

Υ῾πέγγυον κακὸν, malum obnoxium, & fide ſolutum, Eurip. in Hecuba, & Interpr. Eiuſdem.

Υ῾πέγγυος, ου, vicinus, q. ſubuicinus, Theophr. de cauſ. lib. 5. cap. 4.

Υ῾πέγγυος, idem quod ἔγγυος. ¶ Υ῾πεγγύως ὑποσχέσθαι, ſpondere, ſatiſdato promittere.

Υ῾πέδδεισαν, timuerunt, Iliad. α.

Υ῾πεδείδισαν, metuebant, Accuſ. Apoll. 2.

Υ῾πεδέχατο, reſponderunt.

Υ῾πεδέξατο, recepit, promiſit. ¶ Υ῾πέδεκτο, ſuſcepit, excepit, pro ὑπεδέδεκτο, Hom. Odyſſ. ξ.

Υ῾πέδεξο, pro ὑπεδέδεξο, ſuſceperas, Odyſſ. ξ.

Υ῾πέδυν, ſubii. ὑπέδυ πέτραν, Plut. in Theſ.

Υ῾πεζύγωται, apud Hippocr. i. ſubnexum eſt.

Υ῾πεζωκὼς ὑμὴν, membrana ſuccingens coſtas, Aretæo lib. 1. de morbis acutis.

Υ῾πέθεντο, conſuluerunt, admonuerunt.

Υ῾πείδομαι, ſuſpicor, Gal. li. 1. de diebus criſimis.

Υ῾πεικάθω, cedo, do locũ, 2. Arg. ὑπείκαθε νηῦς ἐρέτῃσι, cedebat remigibus & obſecundabat.

Υ῾πείκω, do locum, cedo, concedo, ſubiicior, obſecundo, ſubiaceo, ſuccumbo. Eurip. οὐδὲν ὑπείκων γήρᾳ, nihil dans loci ſenectuti. Iliad. α. ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην, εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ſi tibi omni in re morem geram, vbi εἰς præpoſitio ſubauditur, εἰς πᾶν ἔργον.

Υ῾πείληφα,

Ὑπείληφα, arbitratus ſum, opinor, Xenoph.
Ὕπειμι, ſubſum, ſubiaceo, ſuperſum, reſto, adſum, inſum, deliteſco, Xenoph.
Ὑπεῖξις, ceſsio, ſubmiſsio, obſequium, Plat. νόμ.
Ὑπειπεῖν, exponere, ſubiicere, Soph. in Aiace.
Ὑπεῖπον, dixi, dicendo attigi, ſubiunxi, ſubdidi, ὑπείποιμι, reſponderim, Soph. in Aiace.
Ὑπειπών, όντος, ſubdēs, reſpōdens. ¶ Aliquando προειπών, præfatus, Ariſtoph.
Ὑπείρ, pro ὑπὲρ, Odyſſ. α. & Gaz. li. 4.
Ὑπειράλιον πτολίεθρον, Dionyſ. de ſitu orbis.
Ὑπείρεχε, τὸ ὑπέρειχε, mutato loco augmēto, Ιλ. ſ.
Ὑπείρεχον, cum Gen. i. ὑπέρδυον εἶχον, Iliad. β.
Ὑπείροχος, ε, ὁ, pro ὑπέροχος, excellens, eminens.
Ὑπείρερον, ſuperior.
Ὑπεὶς τῆς ὀργῆς, iram deponens, Herodot.
Ὑπεισέλευσις τῆς κληρονομίας, additio hæreditatis.
Ὑπεισιέναι, ſubire, i. εἰς νοῦν ἔρχεσθαι, Lucian.
Ὑπεκβάλλω, eiicio. παρέρχομαι, ἀμείβομαι, Apoll.
Ὑπεκδέχομαι, expecto, in Epigram.
Ὑπεκδιδράσκω, μ. άξω, π. ακα, ſubterfugio.
Ὑπεκδραμεῖν, effugere. ὑπεκδραμεῖν τὸ παρὸν, præſentes pœnas effugere, Herodot.
Ὑπεκδὺς, diſcedens.
Ὑπεκδύω, μ. ύσω, π. υκα, exeo, ſubeo, Actiu.
Ὑπέκθεσις, εως, ἡ, repoſitio, ὑπόθεσις, Heſych.
Ὑπεκκαίω, ſuccendo, Alexand. Aphrod.
Ὑπεκκαλύπτω, detego, in Epigr.
Ὑπέκκαυμα, fomes ſuccēdens, fax, i. incitamentum & ſuſcitabulum Nonn. Plut. in Cæſare. ¶ Ὑπεκκαύματα, etiam vocat Hippocr. in Aphoriſm. cibos, quia his corpus fouetur.
Ὑπεκκαῦσαι, ſuccendere.
Ὑπεκκείμενα, clàm exportata, Herodot.
Ὑπεκκλαπεὶς, έντος, furto ſublatus, Plutarch.
Ὑπεκκλίνω, ſubinclino, declino, defugio.
Ὑπεκκομίζω, μ. ίσω, clàm exporto, ſubduco.
Ὑπεκπέμπω, ſubmitto, clā mitto, clā & furtim emitto, vt fit in tumultu, Eurip. in Hecuba.
Ὑπεκπροθέω, μ. ήσω, π. ηκα, præcurro, vinco.
Ὑπεκπροφεύγω, ſuffugio, clàm effugio, Heſiod.
Ὑπεκρέω, μ. εύσω, π. ευκα, ſēſim & clàm effluo vel euaneſco, Neutr. abſol. Plut. in Sympoſ.
Ὑπεκστῆναι τῆς ἀπορίας, difficultatibus ſe liberare, Plutarch. in Solone.
Ὑπεκτίθεμαι, clàm depono, clàm ſepono, ſubtraho, & fidei cōmitto, ὑπεξέθεντο σὺν γονέας εἰς Τροιζῆνα, exportarunt parentes in Trœzenem Plutarch. in Themiſt.
Ὑπεκτίθημι, μ. ήσω, π. ηκα, idem, Accuſ.
Ὑπεκτρέπομαι, ſenſim vito & declino, auerſórq; paulatim, Plat. in Phædr.
Ὑπεκφέρω, cum velocitate curro, ὀδ. γ.
Ὑπεκφεύγω, clā fugio, ſubterfugio, elabor, Euri.
Ὑπεκχωρῶ, ſubduco, declino, ὑπεκχωρῶ τοῦ βίου, naturæ cedo, diē obeo, Plat. νόμ.
Ὑπέλαιος, ὁ, ſordidus. Et ὑπέλαιον, γλοιὸς, ſordes.
Ὑπελθὼν, qui occurrit. ὑπελθὼν τοῖς στενοῖς, Plutarch. in Fab. in anguſtias incidens.
Ὑπέμβρυον, τὸ, recēns natus infans, Suid.

Ὑπεμέμυκεν, triſtatus vel deiectus eſt: ab ἠμύω vel potius ἠμύω quod eſt connıueo, inclino.
Ὑπέμνησα, memoraui. Ὑπόμεινα, ſuſtinui.
Ὑπεναντίος, aduerſarius, aduerſus, contrarius, Heſiod. ὑπεναντίοι ἀλλήλοισιν ὀξεῖα χρέμισαν, aduerſi inter ſe ſtridulè hinniuerunt.
Ὑπεναντιοῦμαι, occultè aduerſor.
Ὑπεναντιούμενος, ὁ, repugnans. ὑπεναντιούμενος ἐκείνοις, illis infeſtus, Plut. in Pericle.
Ὑπεναντίως, variè, è contrario. ὑπεναντίως ἀλλήλοις ἔχει, inter ſe diſcrepant.
Ὑπενδίδωμι, cedo, do terga, Thucyd.
Ὑπενεγκεῖν, pati, ſuſtinere.
Ὑπένερθε, vel ὑπένερθεν, ſub, infrà, ſubtus, ὑποκάτω, Genit. Iliad. ε. ποδῶν ὑπένερθε κονίη ἵστατο.
Ὑπεννεσία, conſilium, Apollon. 2.
Ὑπ' ἐξ ἁλὸς εἴλκον ἐρετμά, Apoll. ex mari trahebāt remos, i. ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνῆγον τὰς κώπας.
Ὑπεξάγω, ſeduco, ſubduco, eximo, ſubmoueo, ſubtraho, Chryſoſt. περὶ τῆς ἱερωσ.
Ὑπεξαιρέομαι, ſubduco, interuerto, ſuppilo, clàm aufero & auerto, Lucian. de Prometh.
Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ſubſtractio, exceptio, ſubductio. τοῦ ἀλγοῦντος ὑπεξαίρεσις, Laert. doloris ſubſtractio. Politian. in Epict. ſupputatio.
Ὑπεξαιρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſubſtraho, ſuſcipio, tollo de medio, Accuſ. Soph. ὑπεξαιροῦσιν αἷμα.
Ὑπεξαίρεμαι, clàm de medio tollo, Xenophon. ¶ Eſt etiam eximo, ſubmoueo, reiicio, Plat.
Ὑπεξαλέασθαι, vitare, declinare, ὑπεκκλίνειν, Heſyc.
Ὑπεξαλύζω, effugio, Accuſ. Heſiod.
Ὑπεξανάγομαι, clàm è littore ſoluo & enauigo.
Ὑπεξαναδύομαι, ſenſim & clàm exiſto, fallo emergēdo, Hom. λάθρη ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός.
Ὑπεξανίσταμαι, honoris cauſa aſſurgo. ὑπεξαναστῆναι πρεσβυτέρῳ, aſſurgere ſeniori, Plutarch.
Ὑπεξαφύω, clàm exhaurio, Apollon. 2.
Ὑπεξέθετο, expoſuit, oſtendit, Phal. in Epiſt.
Ὑπέξειμι, exeo, ſubterfugio, ὑπεξίσταμαι.
Ὑπεξείρυσαν, ſubtraxerunt.
Ὑπεξείρυτο φόνοιο, ex cæde liberabat, Apollon. 2.
Ὑπεξέκειτο, ſubductus eſt.
Ὑπεξελαύνω, abſcedo. ὑπεξελαύνοντες, clàm & lōgius progreſsi.
Ὑπεξελέσθαι, clàm auferre, ſubſtrahere, eximere.
Ὑπεξέλευσις, ſupplicium, tormentum, quæſtio.
Ὑπεξέπεμψε, clàm emiſit.
Ὑπεξέρχομαι, μ. ξομαι, obrepo, ſurrepo, ſubduco, fallo. ὑπεξῆλθε τῆς πόλεως, ciuitate exceſsit, Plutarch. in Public. ¶ Eſt etiam ſubire, i. εἰς νοῦν ἔρχεσθαι.
Ὑπεξέχε, ſubterfugit, ſe ſubduxit, Herodot.
Ὑπεξέφυγον, ſubterfugerunt. ¶ Ὑπεξῆσαν, idem.
Ὑπεξιέναι, prodire.
Ὑπεξίσταμαι, cedo. ὑπεξίσταντο αὐτῷ ὁδῶν,] ei cedebant, Philoſtr. in Heroic.
Ὑπεξούσιος, ου, ὁ, ſubditus, alieno iuri ſubiectus, qui eſt in poteſtate, filius familiâs.
Ὑπεξουσιότης, q. ſubiectio, Theophil. in Inſtit.
Ὑπεξυρημένος, ſubraſus.

Υ῾περικουφίζω, ſubleuo.
Υ῾περιπίπλουν, mouebant, ſubagitabant.
Υ῾πέπτ۞, minus coctus.
Υ῾πὲρ, cum Genit. pro: Vide Gaz. lib. 4. Vnde fit ſuper, teſte Gellio lib. 13. cap. 9. ὑπὲρ τοῦ λαθεῖν ἐγκαρτερῶν, latendi gratia tolerans, Plutarch. in Lycurg. ¶ Item ſuper ſeu ſuprà, Iliad. β. σῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς. οἱ σικελοὶ ὑπὲρ τῶν ἄκρων, Siculi montani, Thucyd. 1. οἱ ἐπὶ τῶν ἄκρων ὄντες καὶ ὀρεινοί. ¶ Υ῾πὲρ, per. ὑπὲρ χριστοῦ δέομαι, per Chriſtum precor, Nazanz. in Oration. ¶ Υ῾πὲρ, cum Accuſat. ſupra, vltra, trans, præter, procul. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν, ſupra dignitatem, Demoſth. ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη γεγονὼς, qui annum ſexageſimum exceſſit, Plut. in Lycurg. ¶ Υ῾πὲρ τὸ ὕδωρ ἐγχεόμενον λέγειν, eſt longiore oratione vti quàm præfinitum ſit, Lucian. pro Iconibus. ¶ Υ῾πὲρ, ἀντὶ τοῦ παρὰ, vt ὑπὲρ μίαν, ſiue ὑπὲρ μίαν ἡμέραν, i. alternis diebus, tertio quoque die.
Υ῾πὲρ, In cōpoſitione auget, ſicut per, aut quàm apud Latinos. ¶ Interdum vim habet Comparatiui, Ariſtot. l. 4. Politic. ὑπερτείνει ποιῷ, ἢ λείπεται τῷ ποσῷ, magis ſuperat qualitate, quàm deficiat quantitate.
Υ῾πέρα, ας, ἡ, funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur, tenduntur & laxantur, παρὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι, Hipperid.
Υ῾περά, τὰ, inſecta oblonga, à piſtilli forma ſic dicta, i. ἀπὸ τοῦ ὑπέρου, Ariſtot. hiſt. lib. 5. c. 19.
Υ῾περάγαμαι, demiror, ſupra modum miror, inuideo, ὑπερθαυμάζω, Suid. Deponens.
Υ῾περάγαν, vehementiſsimè, maximè.
Υ῾περαγανακτῶ, ſupramodum indignor.
Υ῾περαγαπῶ, deamo, apud Demoſth.
Υ῾περαγόντως, ſupramodum.
Υ῾πέραγχος, ου, ὁ, ſuperbus, elatus, Heſych.
Υ῾περαγορεύω, patrocinor, Ariſt. 2. OEcon. ¶ Dicitur etiam ὑπεραποκρίνομαι.
Υ῾περάγω, μ. άξω, π. ῆχα, ſupero, excello.
Υ῾περαγωνίζομαι, defendo, propugno, Genit.
Υ῾περαής, έ۞, ὁ καὶ ἡ, deſuper flans.
Υ῾περαίμωσις, ἡ, ſanguinis nimietas, i. nimia copia & abundātia: inter equi morbos, Poll. l. 1.
Υ῾περαινετὸς, q. ſuperlaudabilis.
Υ῾περαιρημέν۞, ſublatus.
Υ῾περαίρομαι, ſupramodū efferor, 2. Corinth 21.
Υ῾περαίρω, μ. αρῶ, π. ηρκα, ſupergredior, prætereo, tranſcendo, excedo, ſuperſum, ſupero, vinco, ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τοὺς πάντας, gloria omnes ſuperauit, Plutarch. in Lycurg. ¶ Et Υ῾περαίρω verbum nauticum, Polyb. lib. 1. δύνων τὸ πέλαγος ὑπεράρας, ἐνέβαλε ταῖς τῶν τελαρίων ναυσὶ, i. ſuperato pelago.
Υ῾περαίσιον, τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, vltra ſortem.
Υ῾πέραισχ۞, turpiſsimus, Xenoph.
Υ῾περαισχύνομαι, vehementer me pudet.
Υ῾περαιωρεῦμαι, limis deſpicio, deſuper aſpicio, libror in altum, ſublime volo.
Υ῾περαιωρεῖν, ſuper aliquid extendere, vel ſuper appendere, Dioſcorid.
Υ῾πέρακμος, ου, ὁ, q. ſuperadultus, ὑπερακμάζων τὴν ὥραν, Suid grandis, cuius flos iam præteriit.
Υ῾περακοντίζομαι, præſto iaculis, Genit. Aphrod.
Υ῾περακοντίζω, μ. ίσω, π. ικα, valde iaculor, ad viuum ferio, ſupero, vinco, antecello, Accuſ. Ariſtoph. in Plut. τοὺς βλέποντας ὑπερηκόντιζε, eos qui vident, vincebat.
Υ῾περάκρια, τὰ, montana.
Υ῾περακριβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, diligens, curioſus.
Υ῾περακρίζει δωμάτων, Eurip. ædibus imminet deſuper. ὑπερακρίζειν, per ſummū euadere, Charōt.
Υ῾περάκρι۞, montanus.
Υ῾περακτινοβολεῖσθαι, præradiari, ἀμαυροῦσθαι, in radios incurrere & obſcurari, Bud. in Comm.
Υ῾περαλγέω, perdoleo, admodum doleo, Ariſtot.
Υ῾περαλγὴς, έ۞, ὁ καὶ ἡ, valde dolens.
Υ῾περάλλομαι, tranſilio, ſuperſilio, Ariſtot. Anim.
Υ῾περαλμέν۞, ὑπεραλλόμεν۞, ſuperſiliens.
Υ῾περαναιδεύομαι, impudentia vincor, Ariſt. ἱππ.
Υ῾περανάστης, ου, exul, μεταβάτης, μετανάστης, Suid.
Υ῾περανίσταμαι, longè ſublimior ſum, valdè antecello, longè præſto, Areth in Apocalypſ.
Υ῾περανεστηκὼς, ſublatus. ὑπερανεστηκὸς τῆς γνώμης, animi faſtus, Philoſtr.
Υ῾περανίστημι, ſuperſto, ὑπερβαίνω.
Υ῾περανίσχων, eminens.
Υ῾πέραντλος, ου, ὁ, inexhauſtus, circunfluens, ſuperabundans, copioſus, infuſus. ὑπέραντλ۞ συμφορᾶς, qui eſt calamitati exhauriendæ impar, Euripid.
Υ῾περάνω, ſuper, in cælo, Genit. Epheſ. 4.
Υ῾περαποθνήσκω, morior pro, Xen. in Cyneget.
Υ῾περαποκρίνεσθαι, & Υ῾περαπολογεῖσθαι, adeſſe, & patrocinari & defendere, Ariſtoph. ἐν σφηξί.
Υ῾περαποχρόντως, plus ſatis, perquā abundè, Bud.
Υ῾περάπτω, ſuffulcio.
Υ῾περάρας, qui ſuperauit, Ariſtot. ab ὑπεραίρω.
Υ῾περάριθμος, q. ſupernumerari[9], excedēs numer[9]
Υ῾περαρρωδέω τῇ ἑλλάδι, metuo Græciǽ, Herodot.
Υ῾περάρχ۞, vt ὑπερτελὴς, qui & principium & finem excedit, vt Deus, Dionyſ. Areop.
Υ῾περασθενὴς, imbecillimus.
Υ῾περάσθμος, exanimatus, i. anhelus.
Υ῾περασπίζω, μ. ίσω, protego, propugno, ſtrenuè defendo, iuuo, Actiu. Genit. Naz. in Orat.
Υ῾περασπισμὸς, οῦ, ὁ, defenſio, propugnatio.
Υ῾περασπιστὴς, οῦ, ὁ, propugnator, qui clipeo ſuo protegit aliquem, ſatelles, Suid.
Υ῾περασχημονεῖν, ſupra modum ineptire, Plutarc.
Υ῾περαυχέω, glorior, ſum inſolens, Phal. in Epiſt.
Υ῾περεξακισχίλιοι, Dem. κατ' νεαιρ. plures ſex milib[9].
Υ῾περάχθομαι, valde doleo, Depon. abſol.
Υ῾περβάθμον πόδα τέμπειν, eſt nō iuſto paſſu gradatímque progredi, ſed tranſſultare aliquem locum, Ariſtot. in Categ.
Υ῾περβαίνω, μ. ήσω, π. ηκα, tranſeo, tranſgredior, prætereo & prætermitto, prætergredior, tranſcendo ὑπερβέβηκε πᾶσαν ἀτοπίαν, omnem abſurditatem exceſſit, Plut. in Numa, ὑπερέβησαν τοῦ πύργου

τοῦ πύργου, turrim tranſcenderunt, Herodot. ¶ Υ῾περβαίνειν, ſuggeſtum aſcendere, Ariſtop. in Conci. ¶ Υ῾περβαίνω, exto, redundo, exupero, ſupero, ſum maior, præſto, Genit. & Dat. Ariſtot. de mundo, τίνι τῶν ἄλλων ζώων ὑπερβέβηκεν ἄνθρωπος; quinam præſtat homo cæteris animalibus?

Υ῾περβάλλομαι, μ. ῦμαι, π. ημαι, prorogo, in aliud tempus reiicio, differo. φρονήματι τὸν πορσίναν ὑπερβαλλόμενος, animi magnitudine Porſenã ſuperans, Plut. in Public.

Υ῾περβαλλόμενος, ου, ὁ, tardus, cunctator.

Υ῾περβαλλόντως, excellenter, valdè, plus iuſto.

Υ῾περβάλλω, μ. αλῶ, π. ηκα, ſuperiicio & ſuperiacio Colum. & Liu. extendo, excello, ſupero, ſum maior, modum excedo, Ariſtop. in Plut. Α᾿τεχνῶς ὑπερβάλλουσι τῇ μοχθηρίᾳ. ὑπερβάλλει τῆς συμμετρίας, modũ excedit, Ariſtot. l. 3. Polit. ¶ Υ῾περβάλλω, in auctione vinco, pluris liceor & ſuprà omnes, Andocid. ὑπερέβαλλον ἕως ἐπριάμην ἓξ καὶ τριάκοντα ταλάντων.

Υ῾περβασία, ας, ἡ, contemptus, periurium, Suid.

Υ῾πέρβασις, tranſgreſsio, iuramenti, violatio.

Υ῾περβατὸν, verborũ & conſtructionis ordo turbatus, Gaz. lib. 4. Grammat.

Υ῾περβατὸς, qui tranſiri poteſt.

Υ῾περβατῶς, in tranſitu Quint. in trãſcurſu Plin. defunctoriè, perfunctoriè, Hipp. περὶ τεχνῆς.

Υ῾περβεβλημένως, plus quàm oportet.

Υ῾περβερεταῖος, ου, ὁ, extremus anni menſis apud Macedones & Aſiæ populos, October Suid. Vnde pro cõperendinatore & cunctatore capitur.

Υ῾περβιάζομαι, vim infero.

Υ῾περβιβάζω, traduco, traiicio, transfero.

Υ῾περβιβασμὸς, tranſlatio, q. tranſcenſio. ὑπερβιβασμὸς τόνου, tranſlatio toni, Gaz. l. 2. Grãm.

Υ῾πέρβιος, ου, ὁ, immenſus, μέγας, magnanimus, inſolens, ſuperbus, violentus, Heſiod. ὑπέρβιον ἄχθος ἀείρας, immenſum onus tollens.

Υ῾περβίως, ſupramodum violenter, ἄγαν βιαίως.

Υ῾περβλαστὲς, τὸ, in germinando excedens.

Υ῾περβλαστάνω, laſciuio germinibus.

Υ῾περβλήδην, q. exuperanter, Heſych.

Υ῾πέρβλητος, excellẽs, προέχων, ἐξαίρετος, Demoſt.

Υ῾περβλύζω, effundo, redundo, Chryſ. περὶ ἱερεως.

Υ῾περβολάδην, ſupra modum, in carmine.

Υ῾περβολαὶ, αἱ, extremæ collium partes, cacumina montium.

Υ῾περβολὴ, ῆς, ἡ, ſuperiectio, ſuperiectus Colum. exuperatio ſiue exuperantia Cicer. præſtantia, excellentia, Ariſtot. Rhetor. 1. ὑπερβολὴ γὰρ ἀρετῆς τὸ πάντας εὖ ποιεῖν, i. de omnibus bene mereri, prouenit ex virtutis exuperantia. ¶ Cum in vitio ponitur, nimietas Colum. quod nimio plus fit in re qualibet, nimium, Eidem Ariſtot. Rhetoric. 3. Α῎κος δ᾽ ὅτι πάσῃ ὑπερβολῇ τὸ θρυλλάμενον: Δεῖ γὰρ αὐτὸν αὑτῷ προεπιπλήττειν. ¶ Item extremitas Cicer. & Plin. Sic ὑπερβολαὶ, dicuntur extremæ collium partes, montium iuga & cacumina ſiue eminentiæ, vt apud Polyb. ὑπερβολαὶ τῶν ὀρῶν. ¶ Item tranſitus, traiectio, tranſmiſsio, Eidem Polyb. ¶ Item dilatio, mora, Herodot. ὑπερβολὴ κακοῦ ἐγένετο καρυστίοισι, Caryſtiis clades dilata eſt atque prorogata. ¶ Item figura audacioris ornatus, i. hyperbole Grammaticis. Eſt hæc, ait Fabius, lib. 8. cap. vlt. ementiens ſuperiectio.

Υ῾περβολῇ, ſupramodum, καθ᾽ ὑπερβολήν.

Υ῾περβολία, ας, ἡ, iniuria, exceſſus, κόρος, Heſych.

Υ῾περβολικὸν, τὸ, nimietas, ſupra modũ fidémq;.

Υ῾περβολικὸς, q. exceſsiuus, nimius.

Υ῾περβολιμαῖος, hyperbolicus, ἐν ὑπερβολῇ ὤν.

Υ῾πέρβολος, lapis qui alligabatur ceruici ſubmergendorum ſontium, Ariſtoph. in Equit.

Υ῾περβόρεοι, Hyperborei, q. ſuperaquilonares.

Υ῾περβριθὴς, έος, ponderoſus, Sophocl.

Υ῾περβορέως, Aduerb. pro πόῤῥω, procul, longè à.

Υ῾περγάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, occultè molior, cæca opera facio, vt διωρύττω κρυπτὰς, Strab. ¶ Item ſubigo, Phil. de mund. τὴν σκληρόγεων ὑπεργάζεσθαι, ſolum prædurum domare.

Υ῾περγαμία, ας, ἡ, feræ nuptiæ, ὀψιγαμία, Suid.

Υ῾πέργεα, τὰ, quæ per ſumma telluris degunt.

Υ῾περγέλοιον, vehementer ridendum, Demoſth.

Υ῾περγέμων, οντος, ὁ, plenus.

Υ῾πέργηρος, decrepitus, Hermog.

Υ῾περγράφω, ſuperpingo Plin. l. 35. cap. 11.

Υ῾περγύιον, magnum, immenſum, Heſych.

Υ῾περδασὺς, έος, ὁ, valde denſus, valde piloſus.

Υ῾περδεὴς, inferior, minor, multis indigens, Poll. l. 4. ὑπερδεῆ ἦ, τὰ λίαν ἐνδεῆ. ¶ Hom. ὑπερδέα vocat, qui timorem ſuperat, interritum.

Υ῾περδειμαίνω, metuo, Accuſ.

Υ῾πέρδεινον, indigniſsimum, grauiſsimũ, Demoſt.

Υ῾περδειπνεῖν, in conuiuiis ſumptuoſum eſſe.

Υ῾περδέκα τάλαντος βλάβη, damnũ excedẽs 10. talenta.

Υ῾περδέξιον, regio Lesbi, tanquã ſæuiſsima, Xen.

Υ῾περδέξιος, gentile, & Iouis cognomentũ. ¶ Item ſuperior, ſuperans, Genit. Plut. in Numa.

Υ῾περδέω, q. ſuperligo, in Epigr. ſuperilligo Plin.

Υ῾περδιατείνομαι, ſupramodum contendo, Dem. κατὰ λεπτ. ¶ Υ῾περδιατείνω, idem.

Υ῾περδικέω, μ. ήσω, defendo in iudicio, Plat. in Phed. ὑπερδικεῖν τοῦ λόγου, orationi patrocinari.

Υ῾πέρδικος, admodum vel valde iuſtus, Sophocl.

Υ῾περδίπηχυς, duobus cubitis altior.

Υ῾περδοκεῖν, perplacere, Philoſtr. ταῦτά μοι ὑπερδοκεῖ

Υ῾περεθίζω, prouoco.

Υ῾περεῖδον, deſpexi, aſpernatus ſum, contempſi.

Υ῾περείδω, μ. είσω, π. εικα, firmo, confirmo, fulcio.

Υ῾περεικόν. Vide Υ῾πέρεικον.

Υ῾περείπετο, oppugnatus fuit. & ὑπέρειπε, deiecit: à verbo ἐρείπω, Plut. in Antonio.

Υ῾περειπόμενος, defendens. ὑπερειπόμενος τῷ γήρᾳ, ſenio fractus, Plut. in Galba.

Υ῾πέρεισμα, ατος, τὸ, firmamentũ, adminiculum.

Υ῾περειστικὴ βακτηρία, baculus, q. ſuſtentatorius.

Υ῾περέκεινα, vltra, Paul. c. 10. 2. Epiſt. ad Corinth.

Ii.iiii.

Υ῾περκέρων αὐτοὺς, ventilabant eos cornibus, cap. 7. lib. 1. Machabæorum.
Υ῾περκρεμάσωμαι, ſuſpendero, in Epigr.
Υ῾περεκπέμπειν, vltra ſcopum iaculari.
Υ῾περεκπίπτω, ſupergredior Quint. ſupramodum excedo, exupero, excello, Accuſ. Nazanz.
Υ῾περεκπλήττομαι, ſuprà modum admiror, ſummo ſtupore proſequor, Demoſth.
Υ῾περεκπλυνόω, μ. ύνω, ſuperfluo.
Υ῾περέκτασις, εως, ἡ, ſatisfactio, vltra extenſio.
Υ῾περεκτείνω, vltrà extendo, præter modum produco. ὑπερεκτείνειν τ̃ νεκρῶν, ꝑ mortuis ſoluere.
Υ῾περεκτείνεσθαι, ſuperare, ὑπερμερεῖν, excellere, Accuſat. iung. ¶ Nazanz. Genit. iunxit.
Υ῾περέκτισις, pœna, vindicta, ὑπεραπότισις, Heſyc.
Υ῾περεκχύνεται, exũdat, ſuperfluit, ſuperfunditur.
Υ῾περέλασις, Heſy. trãſmiſsio, ὑπέρθεσις, ὑπερβολή.
Υ῾περέλαφρος, ου, perleuis.
Υ῾περεμάνησαν, valde gauiſi ſunt.
Υ῾περεμβάλλω, intermitto.
Υ῾περεμπίμπλημι, μ. ήσω, π. ηκα, & Υ῾περεμπλήθω, valde impleo, Actiu. Accuſ. Xenoph. 1. Pæd.
Υ῾περένδοξος, ου, ὁ, valde glorioſus, ἄγαν ἔνδοξος.
Υ῾περενεγκεῖν, præferre, præualere.
Υ῾περενεγκόντες, traducentes, tranſportantes. ὑπερενεγκόντες τὰς ναῦς τὸν ἰσθμὸν, Thucyd.
Υ῾περέντευξις, intercesſio, deprecatio, Nazanz.
Υ῾περεντυγχάνω, deprecor pro alio, poſtulo, interpello. ὑπερεντυγχάνει ὑπὸ ἡμῶν, Roman. 8.
Υ῾περεξακόσιαι, plus ſexcentæ.
Υ῾περεπαινῶ, effuſis laudibus proſequor, ſummis laudibus extollo, Accuſ. Æſchin.
Υ῾περεπιθυμῶ, ſupra modũ cupio, Bud. in Epiſt.
Υ῾περέπτης, ſuperuolaſti, Lucian. Accuſ.
Υ῾περεσθίω, ſuperedo Plin. & plus quàm oportet comedo, cibo nimio me onero.
Υ῾περέσχεθε, emicuit, Genit. Homer. Iliad. ί.
Υ῾πέρεσχον τὰ ὅπλα, ſuperiecerant arma.
Υ῾περεῦ, nimis bene, vt nimis malè Plaut.
Υ῾πέρευγε, egregiè, ſupramodum bene, ὑπερκαλῶς.
Υ῾περευγενὴς, nobilitate modum excedens.
Υ῾περευδοκιμεῖν, in cælo eſſe, ſummis laudibus celebrari, Bud. in dictione, Referre in ſuperos, in Epiſt.
Υ῾περευδοκιμοῦντες, clariſsima opinione præditi, qui maximè aliqui eſſe videntur, Plut. in Symp.
Υ῾περεύχομαι, intercedo, Genit. ὑπερεύχομαί σου, precor pro te, tibi bene precor, Gregor.
Υ῾περέχομαι, ſuperor. ſum inferior, ὑπερέχομαι κατ' ἀρετὴν, virtute ſuperor, Ariſtid.
Υ῾περέχω, emineo, ſupereminco, exto, exiſto, excello, ſupero, ſum ſuperior, præſto, præualeo, vinco, Genit. aut etiam Accuſ. ἄνθη τῷ πλήθει ὑπερέχοντα τῶν φύλλων, flores foliis numeroſiores, Dioſcor. lib. 4. cap. 7. Ariſtot. lib. 4. οὐ γὰρ πέφυκε τὸ μέρος ὑπερέχειν τοῦ παντὸς, natura enim pars non ſuperat totum, Ariſtot. lib. 3. Politic Iliad. ſ. πάντων ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους. ¶ Item defendo, protego, ſuperextendo & auxilior, tueor, Ariſtoph. in Equitib. ἐναργῶς ἡ θεὸς ὑπερέχει, καὶ νῦν ὑπερέχει σου. ¶ Et cum Accuſat. ὑπερέχειν χεῖρα, manum ſuper habere, i. protegere, Ariſtid.
Υ῾πέρεχον, præſtans. ὑπερέχοντα ζῶα, animalia prægrandia, Ariſtot. Rhetor. 1.
Υ῾περῷθε, ex tabulato.
Υ῾περεῶν, ῶνος, tabulatum.
Υ῾περεωρῶντο, contemptui erant.
Υ῾πέρζεσις, ἡ, q. efferueſcẽtia, efferuendi æſtus.
Υ῾πέρζεστος, efferuefactus, Ariſtot. de mundo.
Υ῾περζέω, efferueo, ſupra modum ferueo, vehementer ferueſco, Ariſt. in Probl.
Υ῾περηγάσθην, vehementer admiratus ſum.
Υ῾περηγορεῖν, patrocinari, ὑπερλαλεῖν.
Υ῾περηδέως, perlibenter, Xenoph. lib. 1. Pæd.
Υ῾περήδιστα, quàm ſuauiſsimé.
Υ῾περήδιστος, iucundiſsimus, ſuauiſsimus.
Υ῾περήδομαι, valde lætor, Bud. in Epiſt.
Υ῾περήδω, vehementer exhilaro, Baſil.
Υ῾περήκριστας, tranſiliiſti.
Υ῾περήλιξ & Υ῾πέρηλιξ, ικος, ὁ, decrepitus, qui vel quæ eſt ætate prouectiore, Nazanz.
Υ῾περηλικίωσις, ἡ, decrepita ætas.
Υ῾περημερία, ας, ἡ, dilatio vltra præſcriptum diẽ, dies in quam iudicatum quis facere debet, Demoſth. διαβάλλεσθαι τ̃ ὑπερημερίαν, comiter diem præſtitutum prorogare.
Υ῾περήμερος, ου, præteriens diem promiſſum, diem legitimum, diem condictum, Genit. Lucian. ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας, qui iam elapſo tẽpore non præſtitit quod ſpopondit, qui ad diem non ſatisfecit. ¶ Et ſimpliciter ὑπερήμερος, qui eſt in mora, ſerus, Syneſ. in Epiſt. Οὐδ' ἐλπίσαντες ὑπερήμεροι γίνεσθαι. ¶ Υ῾περήμερος, cui ætas exceſsit ex aliquo ſtudio, Philoſtr. in Epiſt. Μηδὲ νόμιζε σεαυτὸν ὑπερήμερον τῆς τούτων τῶν ποιητ̃ ἀκροάσεως. Υ῾περήμερος παρθένος, puella quę nubendi iuſtum tempus exceſsit, exoleta, Ariſtot. Rhetor. 3.
Υ῾περημίσεες ἔσαν, numero vltra dimidium erãt. ὑπερημίσεες ἀστῶν, dimidium ciuium, Herodot.
Υ῾περηνορέω, μ. ήσω, π. ηκα, vltra virum poſſum, excello, inſoleſco, extollor animoſè, me effero & ſuperbio, Etym. Neutr. abſol.
Υ῾περηνώρ, ορος, ὁ, magnanimus, virilis, ſuperbus, validus, εὔψυχος, ἀνδρεῖος, ὑπερήφανος, Heſio.
Υ῾περῆρτο, ſublcuauit, κατεξανίστατο.
Υ῾περήσει, ſuperabit: ab ἵημι.
Υ῾περησίη, vrbs Achaiæ, cuius meminit Homer. ¶ Steph. ὑπηρεσίαν etiam vocat cũ Pauſania.
Υ῾περηφανεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, ſuperbio, ſuperbè iacto, Baſil.
Υ῾περηφανεύω, idem, Neutr. Etym.
Υ῾περηφανία, ας, ἡ, ſplendor, ſuperbia, inſolentia, faſtũ, τῦφος, τύφωσις, ὑπόνοια, Poll. ὑπερηφάνεια.
Υ῾περήφανος, ου, ὁ, & Υ῾περηφανὴς, ſuperbus, præclarus, ſublimis, elatus, excelſo animo, tumid⁹ & ſui iactans. οἰκία ὑπερήφανος, Dem. πράξεις ὑπερήφανοι τὸ μέγεθος, res geſtæ maximæ, Plut. in Fabio. ¶ Dicitur etiam Υ῾περηφανὴς, ὁ καὶ elatus,

elatus, erectus, Xenoph. in Hipparch. δόρατα ὑπερεφανῆ ἔχειν, haſtas erectas habere.
Υ῾περηφάνως, arroganter.
Υ῾περηχέω, μ. ήσω, π. ηκα, valde reſono, Neut. abſ.
Υ῾περθαυμάζω, demiror, ſupra modum admiror.
Υ῾περθε, idem quod ὕπερθεν.
Υ῾περθεματίζω, pluris liceor & ſupra omnes.
Υ῾περθεματισμὸς, vocatur melior allata conditio in pacto addictionis in diem.
Υ῾περθεν, ſuper, deſuper, ὑπεράνωθεν, Ariſtot. de mund. Dicitur etiam ὕπερθε.
Υ῾πέρθεον, præter numinis voluntatem.
Υ῾περθερμαίνεσθαι, ſupramodum calefieri.
Υ῾πέρθεσις, εως, ἡ, dilatio, induciæ, tranſpoſitio, Heſych. ¶Υ῾περθετικὸς, οῦ, ὁ, ſuperlatiuus.
Υ῾περθέω, præcurro, vinco, ὑπερτρέχω, Plat. νόμ.
Υ῾περθνήσκω σέθεν, pro te morior, Eurip.
Υ῾περθορέονται, tranſcendent, Iliad. θ.
Υ῾περθορεῖν, ſuperſilio Colum. tranſilio, Accuſ.
Υ῾πέρθυμος, ου, ὁ, elatus, magnanimus, μεγαλόψυχος, γενναῖος, ἀνδρεῖος. παῖδες ὑπέρθυμοι, Ody. ξ.
Υ῾πέρθυρον, lapis oſtii ſuperior, limen ſuperum Plin. ſuperliminare, hyperthyrū Vitruu. ¶Heſiod. ὑπερθύριον dicit.
Υ῾περιάχω, ſono, ſupero, Genit. in Epigr.
Υ῾περιδεῖν, ὑπερορᾶν deſpicere, Thucyd. li. 5. Αὐτὸν κατά τε τὴν νεότητα ὑπεριδόντες.
Υ῾περίδης, Hyperi filius vel nepos, Etym.
Υ῾περιδὼν, diſſimulans, contemnens. ὑπεριδόντες νομοθεσίαν, deſpicientes inſtitutionem, Plut.
Υ῾περίεται, extollitur.
Υ῾περίκανος, perquàm ſufficiens.
Υ῾περικὸν, τὸ, herba vulgò *mille-pertuis*. Ei⁹ ſpecies ſunt, ἀνδρόσαιμον, ἄσκυρον, & κόρις, Dioſcorid. lib. 3. Dicitur etiam ἡ ὑπέρικος, Nicād.
Υ῾περικταίνεσθαι, aberrare, tremere, extendi, concuti. ὑπερικταίνοντο, pedes mouebantur lętitia.
Υ῾περίνησις, εως, ἡ, nimia & ſuperflua purgatio.
Υ῾πέρινος, ὁ καὶ ἡ, hyperina, i. effœta propter nimium partum, exilis: Nam ἰνῶ eſt euacuo, attenuo, ὑπέρινοι γὰρ γίνονται καὶ ὄρνιθες, hyperinæ aues, i. effœtæ, Ariſtot. lib. 3. de gener. Anim. ¶Apud Hippocr. ὑπέρινον, Galen. exponit τὸ ὑπερκεκαθαρμένον ἄνθρωπον, i. nimiū purgatū.
Υ῾περίπταμαι, ſupernè volo, ſuperuolo, trāſuolo.
Υ῾περίσταμαι, tueor, Gen. Soph. in Electra.
Υ῾περισχύζω, præualeo.
Υ῾περίσχυρος, viribus modum excedens.
Υ῾περισχύω, vigeo, præualeo, Theophr.
Υ῾περισχύων, præpotens, impotens, ὑπερβάλλων.
Υ῾περίων, ονος, ὁ, Solis epith. ab ὑπὲρ & ἰὼν, vt ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ἰὼν, καὶ ὑπερπολῶν τὸν κόσμον. ¶Eſt & nomen proprium Hyperion, cuius Sol eſt filius, Heſiod. vnde Sol ὑπεριονίδης.
Υ῾περκαθαίρω, eximiè vacuo, ſupra modū purgo.
Υ῾περκάθαρσις, immodica purgatio, vt quū mulieres plus iuſto purgantur.
Υ῾περκαμέω, μ. ήσω, π. ηκα, fatigo, Phauor.
Υ῾περκαλλὴς, & Υ῾πέρκαλος, quàm pulcherrimus, forma modū excedēs, ſupra modū formoſus,

Υ῾περκάμνω, laſſor, defatigor, ὑπερκάμνειν τέκνων, pro filiis laborare, Eurip.
Υ῾περκέφαλος, ου, ὁ, quæ ſupra caput ſunt capiēs, & attingens.
Υ῾πέρκαρπα, & Υ῾περκαρποῦντα, τὰ, fructuoſiſſima, Theophr.
Υ῾περκαρπέω, ſupra modum fructus edo.
Υ῾περκατακείμενος, ſuprà diſcumbens.
Υ῾περκαταγέλαστος, valde deridendus.
Υ῾περκατάληκτον, carmen quod ſyllaba aut pede abundat.
Υ῾πέρκειμαι, ſuperiaceo, præcedo, immineo, differo, Gaz. de Senect. ¶Item præſum, Genit. Naz. de metropoli, τῶν πόλεων ὧν ὑπέρκειται.
Υ῾περκέρασις, dicitur vbi ex altera tantùm parte ſuperiores ſumus in prælio, vel alterius cornu hoſtium circunuentio.
Υ῾περκερᾶν, eſt (vt Liuius inquit) cornua extendendo claudo à tergo hoſtem, Ælian.
Υ῾περκινδυνεύειν, pro altero periclitari, Chryſoſt.
Υ῾περκολακεύω, adulor, aſſentor, Suid.
Υ῾πέρκομπος, ου, ὁ, ſuperbus, valde elatus, iactabundus, inſolens. ὑπέρκομποι τάχει νῆες, celeritate præſtantes naues, Plut. in Themiſt.
Υ῾περκόμπως, iactanter, ſuperbè, Heſych.
Υ῾πέρκοπος, valdè fatigatus, Ariſtot. de auditu. ¶Item ὑπέρκοπος, pro ὑπέρκομπος, metri cauſa, Soph. in Aiace, ὑπέρκοπον μηδὲν ποτ᾽ εἴπῃς αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος, nullum vnquam verbum inſolens & ſuperbum in deos dixeris.
Υ῾περκορὴς, έος, ὁ, ἡ, ſupramodum ſatur, Dion. de Claudio Cæſ. ὑπερκορὴς μέθης σφόδρα.
Υ῾περκόσμιος, altiſsim⁹, ſupramūdanus, cęleſtis.
Υ῾περκρεμάζω, q. ſuperappendo, in Epigram.
Υ῾περκύδας, αντος, ου, ὁ, glorioſus, Heſiod.
Υ῾περκύπτω, ſuper id quod directum aſpectum prohibet proſpicio, in pedes erigor, & emineo ſuper alios, exto, emergo, Lucian.
Υ῾περλάμπομαι, τὸ ὑπερλάμπω, ὑπερλάμπεσθαι, præradiari, ἀμαυροῦσθαι, Bud. in Epiſtol.
Υ῾περλαμπρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, præfulgens, Ariſtoph. νεφ.
Υ῾περλαμπρύνομαι, Xenoph. de canibus inueſtigando fallacibus.
Υ῾περλάμπω, præluceo, præradio, Naz. in Orat.
Υ῾πέρλεπτος, prætenuis.
Υ῾περλυπέομαι, ſum ſupramodum mœſtus.
Υ῾περμαζᾶν, intemperantius agere, laſciuire, oppiparè viuere, à μάζα, Vide in Chil. ¶Υ῾περμαζᾶν, grandia habere vbera, Syneſ.
Υ῾περμαίνομαι, valde inſanio: λίαν χαίρω, Ariſtop.
Υ῾περμάργος, vehementer inſanus, Suid.
Υ῾περμαχέω, μ. ήσω, propugno, Genit. Plut. ὑπερμαχῶν τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. Sophoc. in Aiace cum Genit. & Dat. σὺ τοῦτ᾽ ὀδυσσεῦ τοῦδ᾽ ὑπερμαχεῖς ἐμοὶ, in huius nomine mecum contendis, & eum aduerſus me tueris.
Υ῾πέρμαχα, τὰ, victricia.
Υ῾πέρμαχος, propugnator, Sapient. 15.
Υ῾περμαχοῦμαι, defendam, Soph.
Υ῾περμεγαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſupra modum grandis.

Ὑπέρμεγας, immanis, ingens, ſummus, Ariſtoph.
Ὑπερμεγέθης, εος, immenſus, Xenoph.
Ὑπερμεθύομαι, valde ebrius ſum.
Ὑπερμαχοὶ ...

Ὑπερμαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſupero potentia.
Ὑπερμενής, έος, ὁ καὶ ἡ, Iouis epitheton, Iliad. β, præpotens, valdè potens, ſuperbus.
Ὑπέρμετρος, nimius, immodicus, Bud. in Epiſt.
Ὑπερμέτρως, enixè, ſupramodum.
Ὑπερμετώπιον, frontale.
Ὑπερμήκης, præcelſus, præaltus, prælongus.
Ὑπέρμοιρα, indecenter, præter ſortem.
Ὑπέρμορα, καὶ Ὑπέρμορον, καὶ Ὑπερμόρως, Idem. Iliad. β, ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, i. præter ſortem, præter fatum, indecenter.
Ὑπερνεφής, ὁ, excedens nebulas, Herodian.
Ὑπερνεωλκέω, transfero claſſem.
Ὑπερνήχομαι, ſupernato Columel. ὑπερέχω, ὑπερβαίνω, Heſych.
Ὑπερνικάω, μ. ήσω, π. ηκα, prævaleo, Neut. Accuſ.
Ὑπερνότιοι, hypernotii, q. ſuperauſtrales.
Ὑπερξηραίνω, exſicco, q. ſuperſicco.
Ὑπέρξηρος, magnopere ſiccus, aridiſsimus.
Ὑπέρογκος, ου, ὁ, prætumidus Claud. immenſus, excedens, nimius, immodicus, redūdans, excelſus, vehementer faſtuoſus. Plat. in Epiſt. τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους, ingentes, & nimias opes.
Ὑπεροειδής, piſtilli ſpeciem referens, Dioſc. li. 2.
Ὑπερῴη, ης, ἡ, palatum, melius ὑπερῴα, vt infrá.
Ὑπεροιάζομαι, nimis magnificè arrogantérque de me ſentio, ὑπερηφανεύομαι, Suid.
Ὑπεροιστάμενος, ſuperbiens.
Ὑπεροικέω, ſuperhabito, Herodot. τουτέων δὲ ὑπεροικέουσι, ſuper hos habitant, idem. Et cū Dat. Eidē ὑπεροικέουσι τούτοις, ſupra hos habitāt.
Ὑπεροικοδομέω, q. ſuperſtruo.
Ὑπέροικοι τῆς χώρης, ſupremi incolæ regionis.
Ὑπεροίσω, ſubuecham: à verbo ὑπερφέρω.
Ὑπέρολβος, ου, ὁ, prædiues.
Ὑπερομβρία, ἐπομβρία, immodica pluuia, Ariſtot.
Ὑπερῷον, tabulatum.
Ὑπεροπεύς, έος, ὁ, contemptor, mendax, Heſych.
Ὑπεροπεύω, mentior, deſpicio, decipio, Heſych.
Ὑπεροπλεία, ſuperbia, διὰ τῆς διφθόγγου, Etym.
Ὑπερόπλειος, ὁ, κλιτικός, q. ad ſuperbū attinet, Ety.
Ὑπεροπληέστατος, ſuperbiſsimus, Apoll. 2. Arg.
Ὑπερόπλης, ὁ, ſuperbus, Etym.
Ὑπεροπλία, ας, ἡ, ſuperbia, ὑπερηφανία, Iliad. ά.
Ὑπεροπλίζομαι, μ. ίσομαι, expugno, ſuperbio.
Ὑπέροπλος, ου, ὁ, immēſus, fortis, elatus, qui nihil ſibi non arrogat armis. 2. Argon. βίην ὑπέροπλος ὀπάων, miniſter immenſis viribus. ¶Pindar[9] etiā per traiectionē dixit in Olympis, ἄταν ὑπέροπλον, calamitatē ineluctabilē.
Ὑπέροπτα, contemptim, ſuperbè, faſtuoſè, Soph.
Ὑπεροπτάω, ſupramodum deûro, vltra modum torreo, immodicè torrefacio, Alex. Aphrod.
Ὑπερόπτης, ου, ὁ, contemptor, ſuperbus, faſtuoſus, elatus, Suid. ¶Ὑπεροπτικός, οῦ, ὁ, idem.
Ὑπερόπτησις, nimia aſſatio.

Ὑπεροπτικῶς, faſtidioſè, faſtuoſè, contemptim.
Ὑπερόπτομαι, μ. όψομαι, deſpicio, ſperno, Genit.
Ὑπέροπτος, ſpectabilis, magnus.
Ὑπερόρασις, deſpectus, contemptio, deſpicientia, deſpicatio Cicer.
Ὑπεροράω, contemno, deſpicio, Genit. Xenoph. lib. 1. ὑπερορᾶν ἐποίει τῶν καθεστώτων νόμων, τοὺς συνόντας. ¶Et cum Accuſat. Plut. in Theſeo, ὑπερορᾷ αὐτοὺς, eos ſpernit.
Ὑπερορία, ας, ἡ, locus extra fines, diuerticulum, extremæ nationes, exilium. εἰς τὴν ὑπερορίαν ἐκπεμπόντων, exterminent, Plat. de Leg. ¶Ὑπερόριον, ου, τὸ, idem.
Ὑπερορίζεσθαι, de eiectis extorribus exulibúſq; dicitur interdum, exulare, Æſchin.
Ὑπερορίζω, extermino Cicer. & Horat. elimino, extra limites eiicio, in exilium mitto, Æſchin.
Ὑπερόριος, ου, ὁ, extorris, profugus extra terminos, externus. ὑπερόριος πόλεμος, Ariſtot. bellum quod extra patriæ fines geritur. ¶Ὑπερόριον pro immenſo, immodico, inuſitato Ariſtides poſuit, niſi ſit mendum.
Ὑπερόρκια, violato fœdere, Hom. in Iliad.
Ὑπερόροφος, ου, ὁ, ſuperbus, ὑπερήφανος.
Ὑπερος, ου, ὁ, piſtillum, κόπανον, Heſych.
Ὑπερουράνιος, ſupercæleſtis, Naz. in Orat.
Ὑπερούπιος, dilectus, amat[9], πεφιλημένος, Heſyc.
Ὑπερεφθήσομαι, contemptui ero.
Ὑπέροφρυς, υος, ἡ, ſuperbus, ſuperciliosus, Heſy.
Ὑπεροχή, ῆς, ἡ, præſtantia, excellentia, ſummitas, ſublimitas, eminentia, dignitas, prærogatiua, exuperantia. ὑπεροχὴ τοῦ τάχους, exceſſus velocitatis, Galen. 1 ad Glauc. ¶Ὑπεροχή, excreſcentia, accumulatio, exaggeratio, amplificatio. ὑπεροχὰς ἐλεφαντιώντων, luxuriantes elephāticorum extuberationes, Dioſc. li. 2. c. 99.
Ὑπέροχος, ου, ὁ, egregius, maior, eminens.
Ὑπερόψει, deſpicies.
Ὑπεροψία, ας, ἡ, deſpicientia & deſpicatio Cicer. ὑπεροψίαν ἀνθρώπων, hominū contēptus, Dem.
Ὑπερπαγής, valde glaciatus, Xenoph.
Ὑπερπαθήσας, valde affectus, commotus, dolēs.
Ὑπερπαίω, ſupergredior, excello. ὑπερπεπαικότα πᾶσαν ὕβριν, omnē iniuriam excedētia, Luci.
Ὑπερπαχύνω, vltramodū incraſſo & pīguefacio.
Ὑπερπέμπω, vltra ſcopum iaculor, ὑπερακοντίζω.
Ὑπερπερισσεύω, μ. εύσω, ſuperabundo, 2. Cor. 7.
Ὑπερπερισσῶς, ſupra modum.
Ὑπερπετής, ſuprà caput volans, ſublimis, Polyb.
Ὑπερπέτομαι, ſuperuolo, ſupernè volo, Ariſtot.
Ὑπερπέττω, ſupramodum concoquo.
Ὑπερπηδάω, ῶ, ſuperſilio Columel. tranſilio, ſaltu ſupero, Accuſ. & Dat. Ariſtoph.
Ὑπερπίμπλημι, μ. ήσω, q. ſuperimpleo, ὑπερπληρόω.
Ὑπερπίπτω, delabor, ſuperincido Colum.
Ὑπερπλεονάζω, exubero, ſuperabundo Vlpian.
Ὑπερπλέω, q. ſupernauigo, Accuſ.
Ὑπερπληρόω, præter modū impleo, ὑπερπίμπλημι.
Ὑπερπλησθεὶς οἴνῳ, ebrius, Soph.
Ὑπερπλήττομαι, θαυμάζω, miror, Interp. Ariſtop.

Ὑπερ-

Ὑπέρπλουτος, diuitiis modum excedens.
Ὑπερπλουτέω, ſum prædiues, Ariſtoph. in Plut.
Ὑπέρπολλα, vt παμπολλα, quàm plurima, Xeno.
Ὑπερπονεῖν, pluſquàm oportet laborare, ſupramodum laborare & exerceri, Galen. l. 1 Glau.
Ὑπέρπονος, ὁ, labore confectus.
Ὑπερπονοῦμαι τῶδε, Soph. pro hoc decerto.
Ὑπερπρόθεσμος, idem quod ὑπερήμερος.
Ὑπέρπταμαι, ſuperuolo, ſupero volatu, Argon. 2.
Ὑπέρπτωχος, nimia oppreſſus paupertate.
Ὑπερπυπάζειν, palpum obtrudere Plaut. Ariſt.
Ὑπερπύρεος, igneus, magnoperè calidus.
Ὑπερπυῤῥιάω, magis incandeſco, magis rubeſco.
Ὑπέρπυρος, valde calidus.
Ὑπερπώρωσις, luxuriãtis carnis ſuperfluitas, Æg.
Ὑπερῤῥέω, μ. ῥεύσω, π. ῥευκα, ſuperfluo Cicer.
Ὑπερσαρκεῖν, & Ὑπερσαρκοῦσθαι, dicuntur quæ corpulentoria iuſto fiunt, ca. 2 li. 2. Dioſcor.
Ὑπερσαρκώματα, carnium excreſcentiæ, ſuperuacuæ carnes Hermol. excreſcentiæ in carne Ruell. cap. 4. lib. 2. Dioſcorid.
Ὑπερσάρκωσις, ſupercreſcens caro, excreſcentia carnis.
Ὑπερσκελής, qui eſt cruribus grandioribus, & inæqualibus, Plat. in Timæo: ſic Ficin.
Ὑπέρσοφος, vehementer ſapiens, Ariſtoph.
Ὑπερσπουδάζω, vehementer incumbo, Lucian.
Ὑπερσταθμίζεσθαι, põdere vincere, prægrauare.
Ὑπέρστολος πρῷρα, Eurip. prora ſuperducens.
Ὑπερστάζειν, & Ὑπερστάζεσθαι, ſuperficie ten⁹ ſulcum producere, nõ altè terram impreſſo vomere proſcindere, Theophr. de hi. pl. l. 3. c. 2.
Ὑπέρτατος, ου, ὁ, ſupremus, altiſsimus, ſummus.
Ὑπέρτεγος, ſupra tectum, ὑπεράνω τῆς στέγης, Heſy.
Ὑπερτείνομαι, & Ὑπερτείνω, μ. τενῶ, π. τακα, magis ſupero, ſum ſuperior, q. ſuperextendo, vinco, exporrigor, Ariſtot. 4. Polit. Ὅταν δὲ ἤδη πολὺ ὑπερτείνωσι ταῖς οὐσίαις, cùm opibus longè ſuperarint.
Ὑπερτέλειοι, οἱ, ampliores numeri.
Ὑπερτελής, έος, ὁ, q. exterminus, Heſych ¶ Item pluſquàm perfect⁹, Damaſc. ¶ Inter. Soph. in Trachin. ὑπερτελὴς, eſt ὁ ἐγκρατὴς καὶ ὑπεραίρων.
Ὑπερτέλλω, præſto, ante eo, ſupereminco Plin.
Ὑπερτενὴς, altum, ὑπερδυέχον, Suid.
Ὑπέρτερα κρέατα, carnes exteriores, carnes quæ in victima forinſecus obiacent: Vel (vt quidam exponunt) carnes potiores & meliores.
Ὑπερτερέω, ſum ſuperior.
Ὑπερτερίαι, ligna quædam eminentiora currus ſuper quibus res locantur, Euſt. Odyſſ. ζ.
Ὑπέρτερον, poſtremum, recens, Heſych.
Ὑπέρτερος, ου, ὁ, ſuperior, altior, antiquior, potentior, præſtantior, δυνάμει πολλῶν βασιλέων ὑπέρτερος, multos reges ſuperans viribus, Plutarch. in Pericle.
Ὑπέρτεχνος, artificioſus, σπουδαῖος, Heſych.
Ὑπερτίθεμαι, differo, tardo, cunctor.
Ὑπερτιθέμενος, tardus.
Ὑπερτίθημι, μ. θήσω, π. θεικα, ſuperpono Liu. vel ſuperimpono, ὑπερθέντες τὸ ἄροτρον, attollentes aratrum, Plutarch. in Romulo. ¶ Itẽ differo, ptelo, procraſtino, in aliud tẽpus reiicio.
Ὑπερτίμιον, magni pretii, Ariſtot. 2. Œconom.
Ὑπερτιμῶμαι, præferor in honore, Lucian. ¶ Ὑπερτιμᾶσθαι, & Ἐκτιμᾶσθαι, magno liceri, Bud.
Ὑπερτοκεῖν, exuberare fructu & fœtura.
Ὑπερτόναια, idẽ quod Ὑπέρθυρα, ſuperliminare.
Ὑπέρτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, vehemens, nimis intentus, ſupramodum intenſus. ὑπέρτονος βοὴ, i. μεγάλη, Ariſtoph. Nebul. ¶ Ὑπέρτονος ἵππος, in Hippiatr. dicitur qui τετάνῳ afficitur.
Ὑπερτραγίζειν, ſupramodum olere hircorum virus, hircum obolere, Dioſc. lib. 1. cap. 6.
Ὑπερτρέχω, tranſcurro, depopulor, ſupercurro.
Ὑπέρυδρος, aqua inundãs, nimis aqua repletus, diſtẽtus aqua inter cutem collecta, Hippocr.
Ὑπερυθριάω, erubeſco, ſubrubeſco, Ariſtoph.
Ὑπέρυθρος, fuluus, ſubrubeus, ſubrufus, ſubruber, rubidus Gaz. Heſych. πυῤῥακτής.
Ὑπερυμνητὸς, laudabilis admodum.
Ὑπερύπτιος, ὁ καὶ ἡ, valde ſupinus, reſupinus.
Ὑπερυψόω, in ſummum effero, & attollo.
Ὑπερφαίνομαι, ſupermineo, appareo, Thucyd.
Ὑπερφαλαγγέω, μ. ήσω, π. ηκα, includo phalangas, Arrian. Vnde ὑπερφαλάγγησις, quum vtrinque phalanx hoſtibus circunfuſa aciem eorum coercet.
Ὑπερφανέντες, in conſpectum ſe dantes.
Ὑπέρφασις, εως, ἡ, magniloquentia, ſuperbia.
Ὑπερφερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, præcellens, Heſych.
Ὑπερφέρω, μ. ὑπεροίσω, π. ὑπερολώοχα, ſuperfero Plin. & extollo, ſubueho, Accuſ. πνιγμὸν ὑπερφέρει, ſtrangulatum concitat, Dioſcor. lib. 6. cap. 33. ¶ Item præſto, ſum prẽſtantior, antecello, excello. ὑπερφέρει μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos exuberat, Plut. in Romul. ¶ Et cum Genit. ὑπερφέρω τῷ πλούτῳ αὐτῶν, opibus eos antecello, Thucyd.
Ὑπερφθέγγομαι, μ. ξομαι, verbis ſupero, clamore vinco & obſcuro, Lucian. in Toxari.
Ὑπερφίαλος, ου, ὁ, immenſus, q. inundans & fluens vltra phialam. ¶ Eſt & ἄσπονδος, infidus, fœdifragus, qui tranſgreditur iuſiurandum quod per phialas factum eſt: Vnde μνηστῆρες ὑπερφίαλοι, Odyſſ. ξ. i. ἄπιστοι. ¶ Item ſuperbus & inſolẽs. ¶ Ponitur etiã in laude, Sui.
Ὑπερφιάλως, ſuperbè, audacter, impudenter, temerè, perfidè, Homer. in Odyſſ.
Ὑπερφιλέω, μ. σω, π. κα, vehementer amo, adamo, Activ. Accuſat. Ariſtoph. in Plut.
Ὑπερφλύζω, efferueſco, inundo, Heſych.
Ὑπερφοβοῦμαι, verſor in ſummo metu, ὑπερφοβοῦμαί σου, tibi timeo, Phal. in Epiſt.
Ὑπερφρόνησις, ἡ, contemptus, deſpicientia.
Ὑπερφρονοῦμαι, contemnor.
Ὑπερφρονῶ, contemno, deſpicio, inſoleſco, Genit. & Accuſat. Ariſtoph. in Neb. ἀπὸ ταῤῥοῦ σὺ θεοὺς ὑπερφρονεῖς, deos deſpicis. ¶ Capitur & pro ſupero, Laſcar.

Ὑπεροφρόνως, arroganter, ἀλαζονικῶς, Suid.
Ὑπέρφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, ſuperbus, Soph. ¶Τὸ ὑπέρφρον, altitudo mentis, contemptus, Thucyd.
Ὑπερφυὲς, έος, τὸ, eximiè factum, ſuperexcellens, δεινὸν καὶ ὑπερφυὲς, Demoſth. abſurdum.
Ὑπερφυὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ingẽs, immenſus, eximius, egregius, inſignis. ὄχλος ὑπερφυὴς ὅσος, turba quàm maxima, quàm plurima, Ariſtoph. in Plut. Eidem Ibidem, ὑπερφυὴς τὸ μέγεθος δύο δεχόμενοι, inſignes magnitudine.
Ὑπερφυσάω, ſupramodum inflatus ſum.
Ὑπερφύω, ſupercreſco Celſ. ſupernaſcor Plin.
Ὑπερφυῶς, eximiè, mirum in modum, egregiè, incrediƀiliter, ſupra quàm dici poſsit, Heſy.
Ὑπερφωνῶ, altè clamo.
Ὑπερχαίρω, vehementer exulto.
Ὑπερχλιδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, & Ὑπέρχλος, exuberãs, Poll.
Ὑπερχέομαι, μ. ἠσομαι, ſuperfundor, excreſco.
Ὑπερχολᾶν, bilioſum eſſe, valde iraſci, Hippocr.
Ὑπέρχολος, ου, ὁ, ſupramodum iratus, Antiphon.
Ὑπέρχομαι, ſubeo, accedo. ὑπῆλθε τῶν πολλοῖς, ſe ad populum contulit, Plut. in Pericl. θαῦμα μ' ὑπέρχεται, ſubit me admiratio, Sophoc. ¶Item aſſentor, adorior, me inſinuo, obrepo, Philoſtr. Ζεὺς ὑπῆλθε χρυσῷ, ὕδατι, βοΐ, καὶ δράκοντι, καὶ ἄλλοις περικαλύμμασι. ¶Item obſequioſè colo, alicui me vendito & eum obſeruo, Andocid. δοκοῦσιν οἱ κρεῖττοι ὑπέρχεσθαι Ἀλκιβιάδην. ¶Ὑπέρχεσθαι, induere, ſimulare, Baſilius hom. 7. de polypode, Ὅς ὁποία ποτ' ἂν ἑκάστοτε πέτρᾳ πελπλακῇ, τὴν ἐκείνης ὑπέρχεται χρόαν, colorem aſſumit.
Ὑπέρχρεως, inuo lutus ære alieno, Heſych.
Ὑπέρχρονος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſuper omne tempus, exuperans tempus. ¶Ὑπερχυθεὶς, diffuſus.
Ὑπέρχυσις, profuſa abundantia, Naz. in Orat.
Ὑπέρψυχος, frigiditate excedens.
Ὑπερῴα, ἡ, palatum. διὰ ῥινῶν καὶ ὑπερῴας καθαίρειν, Galen. lib. 1. ad Glauc. per palatum purgare. ¶Dicitur & ἡ ὑπερῴη, apud Lucian.
Ὑπερωδυνία, calamitas, λύπη.
Ὑπερώησαν, retrò ceſſerunt, recti ſteterunt, impetum fecerunt, ὑπεχώρησαν, παρωρμήθησαν.
Ὑπερωμία, excellentia humerorũ, Chry. περὶ ἱερ.
Ὑπερῶν, i. ὑπὲρ ὢν: interdũ pro idcirco ponitur.
Ὑπερώνυμος, epithet. Dei, i. qui omnem appellationem excedit, & maior eſt omni nomine.
Ὑπερῷον, ου, τὸ, cœnaculum; ſuperior contignatio, tabulatum, locus ſuperior, palatium. Ariſtoph. in Plut. τὸ δ' ὑπερῷον ἰσχάδων γέμει, tabulatũ eſt caricis plenum. ¶Ὑπερῷον, palatũ, Euſtath. ¶Ὑπερώϊον, idem, Odyſſ. ό.
Ὑπερῷος, ὁ, qui ad cœnaculum attinet, Etym.
Ὑπέρωρος, ὁ καὶ ἡ, exoleſcens, exoletus, vietus. ¶Ὑπέρωρος παῖς, puella exoleta & quæ nubẽdi tempus exceſsit. Æſchin. in Epiſt.
Ὑπερώσιον, τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν, Suid. ἄπειρον.
Ὑπερωτάω, clàm interrogo, quæro, Dem. Olyn. 1
Ὑπερώφθη, contemptui fuit, i. ἐξουδενώθη.
Ὕπεσις, demiſsio, ſubmiſsio, humilitas, Heſych.

Ὑπεσταλμένως, remiſſè, parcè, non contentè.
Ὑπέσταν, polliciti ſunt, receperunt, Iliad. β.
Ὑπέστην, ſuſtinui, non ſuccubui. ὑπέστημεν τοὺς ἀγῶνας, ſubiimus difficultates, Thucyd. ¶Ὑπέστην, promiſi, ὑπέστην θῦμα, pollicitus ſum victimam, Euripid. ¶Item ſeruiui, ἐδουλώθην: ab ὑφίστημι.
Ὑπέσχε, ſuppoſuit, ſubiit, ſuſtinuit, promiſit.
Ὑπεσχόμην, ἐπηγγειλάμην, pollicitus ſum.
Ὑπετάγη, ſubditus eſt, ſe ſubmiſit, Daniel. 6.
Ὑπέτλην, paſſus ſum, ſuſtinui, in Epigr.
Ὑπεύδιος, ſub dio, ſerenus, tranquillus. ἡ ὑπεύδιον τῆς θαλάσσης κρηπὶς ἐστιν ὑπερμεγέθης, qua mare tranquillum eſt, crepido eſt eximia magnitudine, Plut. in Themiſt.
Ὑπεύθυνος, ου, ὁ, ſubditus, obnoxius, reus, ſons, reddendis rationibus obnoxius. Genit. Demoſt. & Æſchin. vide Suid. ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἔχει, adminiſtratorũ rationẽ reddit, Herodot.
Ὑπέχω, μ. ὑφέξω, π. ὑπέσχηκα, ἀόρ β. ὑπέσχον, ſubmitto, ſuppono, i. teneo aliquid inferius ad excipiendum quod indatur, ſuſtineo, recipio, ὑπέσχε θηλὴν νηπίοις, infantibus mammam ſubmiſit, Plut. in Romul. δίκην ὑπέχειν, ſubire iudicium, cauſam ſuſtinere, Demoſt. aduerſ. Conon. τίνα ἂν οὗτος ἀξίαν τῶν πεπραγμένων, ὑπόσχοι δίκην; Quam dignam pœnam hic ſcelerum perſolueriť? ¶Ὑπέχειν λόγον, ſuſtinere quæſtionem, Demoſt. pro Cteſiph. ταῦτα ἀναμνήσω καὶ τούτων ὑφέξω τὸν λόγον, hæc commemorabo, & horum rationem reddere non recuſo. ὑπέχω τιμωρίαν τῆς αἰτίας κινδύνων, pœnas luo, quòd author extiterim periculoſorum, Thucyd. ¶Item ὑπέχω, occupo, opprimo. ¶Aliquãdo ponitur pro prudẽter ago.
Ὑπηνιωμένη, ης, ἡ, propinqua partui, grauida; tranſlatũ à ficis ſubeũtibus in illas ex caprificis culicibus, qui Græcè ψῆνες, Suid.
Ὑπήβολον, depoſitum ad vſuram, Suid.
Ὑπήκοος, ου, ὁ, obediens, morigerus, imperata faciens, qui alterius imperio paret, qui ſubeſt, obtemperans, Genit. ὑπήκοος τοῦ βασιλέως, regi obtemperãs, Herodot. πόλις ὑπήκοος Ἀθηναίων, ciuitas quæ eſt ſub iure Athenienſium, Plut. in Pericl. ¶Ariſtop. cũ Dat. ἅπαντα τῷ πλουτεῖν γὰρ ἐστ' ὑπήκοα, i. diuitiis parent.
Ὑπήκω, μ. ήξω, idem quod ὑπείκω, hoc eſt, cedo.
Ὑπήλατα φάρμακα, medicamenta quæ aluũ ſubducunt. ¶Ὑπήλατα τὰ φλέγμα κενοῦντα, purgationes pituitã elicientes, Gal. li. 1. ad Glau.
Ὑπήλυθε, ſubiit: ab ὑπελεύθω, Accuſat. Homer. in Iliad. ¶Dat. apud Eurip.
Ὑπῆν ἐμοὶ, mihi in mentẽ veniebat, Plat. Epi. 7.
Ὑπήνεικαν, ὑπήγαγον, ὑπήνεγκον, ſubduxerunt, Ety.
Ὑπηνέμιος, ου, ὁ, ſub vento expoſitus, ſubuentaneus, leuis, irritus: Vnde ὑπηνέμιον ᾠὸν, ouum irritum quaſique ſubuentaneum, Ariſtoph. in Auib. Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον νὺξ ἡ μελανόπτερος ᾠὸν, i. δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. ¶ὑπηνέμιον πνεῦμα, vento expoſitus, leuis, Nonn. ὑπηνέ-

πηνέμιΘ- ποὺς, pes velox, Eidem.
Υπλώεμος, idem quod ὑπὸ λυέμιΘ-, euanid⁹, aurę parēs, leuis: cui opponitur φεϛσήνεμος, Xen.
Υπήνη, ης, ἡ, barba, pili circa labia: muſtax à Gaza tranſfertur, apud Ariſtot. lib. 3. Anim.
Υπηνήτης, ȣ, iuuenis, incipiens barbeſcere, pubeſcens, Lucian. περὶ θυσ.
Υπλώτεϱι ἡϱακλῆι, in Epigr. occurrit Herculi.
ΥπηοῖΘ-, ὀρθινὸς, ὑπὸ τὴν ἕω, Homer. in Odyſſ.
Υπήϱατος, ȣ, ὁ, valde ſplendidus, Heſych.
Υπηϱγμένα, quæ ſunt ſuppeditata.
Υπηρεσία, ας, ἡ, ſeruitium, obſequium, obſeruantia, obſeruatio, officium, adminiſtratio, adminiſtra opera, Bud. ὑπηρεσία νόμων, cultus legum, Plat. de Leg. ὑπηρεσία τῶν θεῶν, deorum cultus & miniſterium, Eidem ibidem.
Υπηρέσιον, ȣ, τὸ, puluinus quem ſibi remiges ſubſternunt, Poll. ex Thucyd.
Υπηρετέομαι, obſequiis & operis color & obſeruor. ὑπ' ἀγγέλων ὑπηρετούμενΘ-, cui ſeruiunt angeli, Nazanz. ¶ Item Actiuè, ſeruio. Baſil. in Epiſt. ὁ ἑτέρων κακίᾳ ὑπηρετούμενΘ-, qui aliorum ſeruit nequitiæ atque libidini.
Υπηρετέω, μ. ήσω, π. ηκα, miniſtro, ſubſeruio, inſeruio, ſuppedito, ſuggero, Dat. & Accuſ. Xenoph. αἱ χεῖρες ἑκάςῳ ὑπηρετῦσι, quæ manus cuique ſuggerunt.
Υπηρέτημα, miniſterium, Soph. & Plat. νόμ.
Υπηρέτης, ου, ὁ, miniſter: carnifex: exactor, qui exequitur iudicis ſententiam, Æſchin. ¶ Pro ſubdiacono, Canon. 20 Concil. Laodicen.
Υπηρετήσιον, puluinus remigantium.
Υπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium, Ariſtot. Rhetor. 2
Υπηρετικὸν, οῦ, τὸ, armamentarium.
Υπηρετικὸς, vel ὑπηρετητικὸς, οῦ, ὁ, ſeruilis, miniſtrans, q. miniſtratori⁹, ſubminiſter, Plat. νόμ. ἡ ὑπηρετικὴ, ſcientia miniſtrandi, Ariſtot.
Υπηρέτις, ιδος, ἡ, miniſtra.
Υπήτρια, τὰ, ſumma vbera. τὰ ὕθατα Suid. ὑπήτριον, Heſy. ὑπογάςριον ἐφήβαιον, ſumē, abdomē.
Υπηχέω, μ. ήσω, ſuccino, Accuſ. Heſiod.
Υπηγὴ, Suid. excluſio. ¶ Υπωγὴ, conſideratio.
Υπιγγος, Dianæ dicatus hymnus, Poll.
Υπιδέσθαι, ſubolere, ſuſpicari, Bud. in Epiſt.
Υπιέναι, ſubire.
Υπιέντες ȣδὲν, nihil cedentes, Herodot.
Υπίεται, remittitur, Idem.
Υπίκειμαι, operam do, Depon. Datiu.
Υπίλλω, ſublino.
Υπίλλειν, eſt compreſsis peruerſiſque labris alicui ludificari atque illudere, muſsitare, Sop.
Υπιόντες, laceſſentes.
Υπιχλοι, genus calcei virilis & ſumptuoſi, Poll.
Υπιχνέομαι μ. ὑποχήσομαι π. ὑπέχημαι. μέσ. ἀόρ. β. ὑπεχόμενος promitto, polliceor, profiteor, voueo, ſpondeo, Depon. Accuſ. ὑπισχνεόμενΘ- ἕνδεκα ταλάντων, vndecim talenta promittēs, Herodot. ὑπέσχετο βοηθήσειν, pollicitus eſt ſe opem laturum, Plut. in Publ. ¶ Υπίσχομαι, idem, Odyſſ. β, ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάςῳ ἀγγελίας περιέϛσι.
Υπνωγὴ, ῆς, ἡ, deliberatio, σκέψις, Suid.
Υπναλέος, ὁ, ſomniculoſus, ſomno oppreſſ⁹, Nic.
Υπναλὴ, ἡ, aſpidis genus ſomno necantis.
Υπνάω, μ. ήσω, π. ηκα. & Υπνέω, dormio, ſopior.
Υπνηλὸς, οῦ, ὁ, ſomnolentus, ſomniculoſus, Suid.
Υπνία, ας, ἡ, fœtor ſuum, quaſi ὑὸς πνοή.
Υπνιον, ȣ, τὸ, ſomnium. vide Ενύπνιον.
Υπνοδότις, εως, ἡ, ſomnifera.
Υπνομαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, pugno cum ſomno.
Υπνοποιὸς, ſomnum prouocans, ſomnū gignens, ſomnificus, ὑπνωτικός.
ΥπνΘ-, ȣ, ὁ, ſomnus. κατὰ τοῦ ὕπνοις ἰδὼν, vidēs per quietem, Plut. in Romulo.
Υπνοφόβης βάκχος, Epig. i. ſomniis terrēs, & viſis.
Υπνόω, μ. ώσω, dormio, ἡδέως ὑπνώσῃς, ſuauem ſomnum capies, Naz. in Orat.
Υπνώδης, ſomnolentus, ſomniculoſus Politian.
Υπνωτικὸς, οῦ, ὁ, ſopiens, ſoporificus, concilians ſomnum, ſomnificus Plin. Ariſtot. de ſomno & vigiliis. ¶ Item ſomniculoſus, deditus ſomno, dormitor Martiali. Eidem Ariſtot.
Υπνωτικῶς, Galen. ſomniculoſè Plaut.
Υπνώττω, μ. ώξω, π. ωχα, ſoporor, dormio, Bud.
Υπὸ, cum Genit. ſignificat ab: Plat. 1. de Repub. ὑπὸ σιτίων καὶ ποτῶν ἀλλοιοῦται, à cibis mutatur. ¶ Item Ariſtot. de mund. οὕτως ὑπολημπτέον καὶ ὑπὸ τῆς μείζονΘ- πόλεως, ita de vrbe maiore exiſtimandum. ¶ Item ſub, ὑπὸ μάλης, ſub ala, Lucian. ὑπὸ ϛέρνοιο τανύσαι, in Odyſſ. pectori ſubiecit. ¶ Item cum motu, per Genit. Heſiod. in Theog. καὶ τοῦ μὲν ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης πέμψαι, ſub terram miſerunt. ¶ Υπὸ, propter, præ, pro, Plat. ὑπὸ ταύτης τῆς ἀσχολίας, ȣδὲν τῶν οἰκείων πρᾶξαι σχολή μοι γέγονε, nihil mihi agere licuit rei familiaris per hāc occupationem. ὑφ' ἡδονῆς, præ voluptate, Ariſtop. ¶ Υπὸ, per, Plat. τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑποψηφισμάτων διανέμων, multis paucorum facultates per decreta diſtribuens. ¶ Υπὸ, penes, apud, ὑπὸ τῶν ἑλλήνων ἐν μεγάλῳ ὢν ἀξιώματι, quum eſſet in magna apud Græcos veneratione, Thucyd. ¶ Υπὸ cum Dat. ſub. Heſiod. κοίλη ὑπὸ πέτρῃ, ſub ſaxo cauo. ὑπὸ πέρσῃσι ἦν αἴγυπτΘ-, Ægyptus eſt ditionis Perſarum, Herodot. ¶ Υπὸ, in Odyſſ. ὁ, καταχεύειν ὑπὸ κόλπῳ, in ſinu occultare. ¶ Υπὸ, cum, ὑπὸ φωτὶ πολλῷ προήει, &c. cum multo lumine procedebat, Plut. in Galb. ¶ Υπὸ, ad, ὑπὸ κιθάρῃ πλήττω, Apoll. Rhod ad citharam, i. ad eius ſonum ferio. ¶ Item cū Datiuo pro Genit. Iliad. κ, ὑπὸ χερσὶ δαμεῖς, pro ὑπὸ χειρῶν. ¶ Cum Dat. pro Accuſat. αἱ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ ȣρανῷ ἀστερόεντι ναιετάουσι πόληες, pro ὑπὸ τὸν ἥλιον, vt exponit Interpres. ¶ Υπὸ, cum Accuſ. i. ſub. Theophr. de Cauſ. lib. 5. cap. 13. Εἀν ὑπὸ τὸ δέρμα γένωνται, ſub cute & corio. ¶ Υπὸ, ad, vt Iliad. ζ, ὑπὸ ἴλιον ἦλθε, i. εἰς τὴν ἴλιον. ¶ Υπὸ quandoque tempus denotat. ὑπὸ κύνα, tempore caniculæ, ex-

ortu canis, Ariſtot. lib. 8. Animal.

Υ᾽πάμουσος, ſubruſticus.

Υ᾽πόβαθμος, Suid. ὑπόβαθρον, ſubſellium.

Υ᾽ποβάθρα, ας, ἡ, fundamentum, ſcabellum. Cyrill. lib. 7. ταύτην ὑποβάθραν προκαταβαλλόμενος, hoc fulcrũ & q. ſuſtẽtaculum prçiaciẽs.

Υ᾽πόβαθρον, ου, τὸ, fulcrum vel ſolum, Xenoph.

Υ᾽ποβαίνω, ſubeo, decedo, delabor, retrogradior, ſubiaceo, ſubiicior, minuor, Galen.

Υ᾽ποβάλλομαι, ſubſterno, ὑποβάλλεσθαι πορφυρίδας, toralia & ſtragula ſubſternere, Lucian. ¶Item propono, ſubiicio, Baſil. προκεκηρυγμένον ἐπὶ αὐθαδείᾳ τρόπου πρόσωπον ὑποβάλλεσθαι, i. perſonam morum peruicacia vulgatum argumenti loco proponere. ¶Item falſò mihi quippiam aſcribo, mihi quaſi ſubdititiũ aſſumo, vt τ᾽ ἀλλότρια ὑποβαλλόμενος, aliena ſcripta ſibi aſſerens, Strab. vlt. ¶Item ſuppono partum, falſò ſuppono, Baſil. de vita ſolitaria, ὥσπερ αἱ φαῦλαι τῶν γυναικῶν αἱ τὰ νόθα ὑποβαλλόμεναι. Soph. in Aiace, ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθοις οἱ μεγάλοι βασιλεῖς, i. ὑποσπείροντες, verba clàm ſerentes fallunt.

Υ᾽ποβάλλω, μ. αλῶ, π. ηκα, ſubiicio, ſuppono, ſubiungo, ſubdo, ſubſterno, Accuſat. ὑποβάλλουσι σφᾶς αὐτοὺς ὑπὸ τὰς συμφοράς, Iſocrat. ¶Item ſuggero & ſubiicio, i. admoneo, commonefacio. Xen. Καὶ ὑποβάλλειν δυνήσεσθε ἤν τι ἐπιλανθάνηται, ſuggerere poteritis ſi quid fugerit.

Υ᾽πόβασις, εως, ἡ, ſubucula, ſubligaculum, Heſy. ¶Pro baſi ponitur apud Areopag. in Schol.

Υ᾽ποβάτης, ſcabellum.

Υ᾽ποβέβηκε, ſubeſt, ſecundarium eſt, Hermog.

Υ᾽ποβεβηκότως, penitus, Ocello de vniuerſo.

Υ᾽ποβεβρεγμένοι, irrigati, appoti.

Υ᾽ποβέβρωται, ſubroſus eſt.

Υ᾽ποβιάζω, violenter depello.

Υ᾽ποβιβάζω, minuo, per vim ſubduco, Heſych. ὑποβιβάζει τὰ χολώδη, deiicit bilem, detrahit, Dioſc. lib. 3. cap. 34. ¶Υ᾽ποβιβαστικὸς, οῦ, ὁ, habens vim deiiciendi & ſubducendi.

Υ᾽ποβινητιῶντα βρώματα, Menãd. edulia quæ libidinẽ proritãt, & pruritum veneris cõcitant.

Υ᾽ποβλαστάνω, ſuppullulo.

Υ᾽ποβλέπειν, q. ſubaſpicere, limis deiectíſque oculis aſpicere atque obtueri, Ariſtot. in Prob. Segm. 31. Διὸ ὑποβλέπουσι καὶ συνάγουσι τὰ ὄμματα, quare limis oculis aſpiciunt & in vnũ coeuntibus. ¶Item deſpicere ſiue deſpicari, auerſari, contemnere, & Saluſtio ſuſpicere, i. ſuſpectum habere, ſuſpicari, Lucian. in Conuiuio, εἰσελθόντα γὰρ αὐτὸν εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ στωϊκοὶ καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ παραλοίαν, καὶ ἐναργῆ μυσαττόμενοι.

Υ᾽ποβλήδην, Aduer. ab ὑποβάλλειν, ſermone ſubiecto, interpellato ſermone, vel excipiendo verba dicentis nondum finita, Iliad. ά.

Υ᾽πόβλητος, ſubdititius, ſpurius, nothus, Sopho. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ᾽ ὡς ὑπόβλητον λόγον αἰάς ἔλεξας, orationem dixiſti alienam.

Υ᾽ποβλήτως, q. ſuppoſitiuè, Suid.

Υ᾽ποβολεύς, έως, ὁ, qui ſupponit vel ſuggerit.

Υ᾽ποβολὴ, ῆς, ἡ, ſubiectio, vt eſt teſtamentorum: ſuppoſitio: Vnde pro fraude ponitur, Polyb. ¶Item admonitio, inſtinctus, Xenop. Pæd. 3. ἀλλ᾽ ἀγαπητὸν εἰ καὶ ἐξ ἐπιβολῆς δύναιντο ἄνδρες ἀγαθοὶ εἶναι, præclarè verò cum eis agitur, ſi etiam inſtinctu conſiliúmque ſuggerendo proficiant.

Υ᾽ποβολιμαῖος, ου, ὁ, ὑπόβλητος, ἀντάνδρος, ſuccidaneus, i. qui in alterius locũ ſuccedit, Bud.

Υ᾽πόβολος, pignorationi obnoxius, & obiectus pro pignore, quam *hypothecam* Iuriſconſulti vocant. ¶Apud Pollucem ὑπόβολον χωρίον, i. ὑπόχρεων. ¶Eſt & in Pandectis Græcis idem quod δωρεὰ προγαμιαία, hoc eſt, donatio propter nuptias. ¶Υ᾽πόβολον autem ſecunda producta, ſignificat τὸ ὑποκείμενον ἐπὶ ὀβολιμαίῳ τόκῳ, i. quod in vſuras ſextãtes obſtrictum eſt pignoratitio conuento, Euſtath.

Υ᾽ποβορβόρειον, τὸ, fæx, τρύξ, Heſych.

Υ᾽ποβόρβορος, ου, cœnoſus, lutoſus.

Υ᾽ποβρέχω, μ. έξω, proluo, irrigo.

Υ᾽πόβρυχα, in profundo, q. ſubmerſé.

Υ᾽ποβρύχιος, ὁ, ſubmerſus, ſubriguus, Arg. 2.

Υ᾽πόβρωμος, ου, q. ſubuiroſus. ὑπόβρωμος τῇ ὀσμῇ, qui eſt odore ſubuiroſo, putidiuſculus odore.

Υ᾽πόγαιος, καὶ Υ᾽πογαίδιος, ου, ὁ, idẽ quod ὑπόγειος.

Υ᾽πογαστρίζεσθαι, dicebat Comœdia, pro χορτάζεσθαι, i. ſaturari, Poll. lib. 2.

Υ᾽πογάστριον, pecten, ſiue imus venter, pubes, Dioſcorid. lib. 2. cap. 197. ¶Υ᾽πογάστριον etiam de piſcibus dicitur, i. ὑπήτριον, apud Ath. li. θ.

Υ᾽πογάστριος, ου, Adiect. q. ſubuterinus: Vt Arethas Cæſarienſ. in Apocal. inguinis libidines, ὑπογαστρίους ἐπιθυμίας vocauit.

Υ᾽πόγειος, ſubdit⁹, ὑποτεταγμένος, ſubterraneus.

Υ᾽πόγειον, ου, τὸ, ſedũ maius, quod in ſuggrũdiis naſcatur, ἀείζωον μεῖζον, ſemperuiuũ maius.

Υ᾽πόγειος, ου, ὁ, ſubterraneus.

Υ᾽πογενειάζω, τὸ γένειον ἅπτομαι λιτανεύων, mentum tractdo eius quem rogo, Æſchin.

Υ᾽πογίνομαι, ſuccreſco, ſubnaſcor, ſufficior.

Υ᾽πόγλαυκος, ſubglaucus, Dioſc. li. 2. cap. 214.

Υ᾽πόγλισχρος, lentus, viſcoſus, gummoſus.

Υ᾽πογλουτὶς, ἡ, ſubnatale, Ariſtot. lib. 1. Anim. i. pars exterior cõmunis fœmoris & natis, Gaz.

Υ᾽πογλυκαίνω, edulco, ſubdulcem reddo, cõdio.

Υ᾽πόγλυκυς, ſubdulcis, Athen. lib. 14.

Υ᾽πογλωσσὶς, ίδος, ἡ, caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur: & coronæ genus, Poll. ¶Υ᾽πογλωττίδας vocat Nicolaus Alexandr. compoſitiones, quæ linguæ ſupponuntur, vt arteriacæ. ¶Υ᾽πογλωσσὶς, abſceſſus ſub lingua, Eidem Poll. lib. 4.

Υ᾽πογλώττιον, τὸ, vt τὸ ὑπογλώττιον ὑποκάτω, ſub lingua, Ariſtot. li. 2. Anim. Gaz. de ceruorum vermibus. Vide Υ᾽πογλωσσίς.

Υ᾽πογνύθα, manib⁹ ſubiectis mẽto aut maxillis.

Υ᾽πογνώτατον, nuperrimé, Iſocr. in Epig.

Ὑπογνάτιον,ου,τὸ,quod genibus ſubiicitur, ſubgenuale,in libello de re diuina D. Chryſoſt.
Ὑπόγραμμα,fucus,τὸ ἔντειμμα, & Ὑπογραφὴ καὶ τὸ ἀφ᾽ ματίου ὑπόμνημα, ᾧ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφουσι, Etym.
Ὑπογραμματεὺς,ſcriba,Demoſt. & Ariſtoph.
Ὑπογραμματεύω,μ.εύσω,π.ευκα,ſcriba ſũ, Neut.
Ὑπογραμμὸς,οῦ,ὁ,forma delineata, & præſcriptum atq; exemplum,1.Petr.2. Ὅτι καὶ χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν,ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν,nobis præſcriptũ atque exẽplũ relinquẽs.
Ὑπογραφεὺς,ſuſcriptor,amanuenſis, qui dictata excipit,ſcriba, notarius,librarius, Ariſtoph. in dictione γραμματεύς.
Ὑπογραφὴ,ῆς,ἡ,primæ manus delineatio & deſcriptio, ſiue rudis craſſáque adumbratio, Plat. lib. 6. de Republ. vt ὑπογραφὴν craſſæ Mineruæ explicationem,non ſubtilem atque multùm artis habentem appellat. ¶Ὑπογραφὴ,figuratum dictum atque ridiculum, Herodian.in 4. Πεφύκασι δέ πως εἶναι φιλοσκώμμονες,καὶ λέγειν δυστόχως ὑπογραφὰς ἢ παιδιάς. ¶Item ſubſcriptio,i.approbatio,aſſentio, vt ὑπογραφὴ τῆς πίστεως,Baſil.in Epiſt. ¶Ὑπογραφὴ, τὸ ὑπόγραμμα καὶ ἔντειμμα, fucus apud Lucianum,quo oculos ſublinunt.
Ὑπογραφὶς,penicillus,idemque quod γραφίς.
Ὑπογράφομαι,Depon.i.ὑπογράφω.¶Item Paſs. i.ψιμμυθοῦμαι καὶ ἐντρίβομαι,fucor,fuco & pigmentis (vt ceruſſa) illinor,Lucian.
Ὑπογράφω,μ.άψω,π.αφα,ſubſcribo, i.probo,aſſentior, aſtipulor, Interpr. Demoſth. ἔδει δὲ τὸ τῶν διαιτητῶν γνώμην, καὶ τὴν δίκην διαιτηθεῖσαν ὑπογραφῆναι παρὰ τῶν ἀρχόντων. ¶Item dictata excipio,τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω : Iulianus Auguſt.auunculo,Τρίτης ὥρας νυκτὸς ἀρχομένης,οὐκ ἔχων οὐδὲ τὸν ὑπογράφοντα, διὰ τὸ πάντας ἀσχόλους εἶναι,μόλις ἴσχυσα πρὸς σε ταῦτα γράψαι. ¶Item primis lineis deformo,prima manu aliquid informo,prima lineamẽta duco. Ariſtot.de generat. Καὶ γὰρ οἱ γραφεῖς ὑπογράψαντες ταῖς γραμμαῖς, οὕτως ἐναλείφουσι τοῖς χρώμασι τὸ ζῷον. ¶Item preſcribo,vt pueris qui docentur ſcribere,Plat. 4. Leg. αὐτῶν πρῶτον πάντα ὑπογράφοντα τοῦ πράττειν, q. præſcribentem quæ agere debeant, & delineantem quæ ſequi oporteat. ¶Item deſcribo, Baſilius Max. σαφῶς ὑπογράφων τῷ λόγῳ τῆς ψυχῆς σου τὸν χαρακτῆρα, i. deſcripſit atque q. depinxit animi tui formam. ¶Item commentarium rerum ſcribo quarum hiſtoriam alii poſtea enarratius ſcribant, & ornamẽtis luminibúſque orationis additis abſoluant & expoliant,Iſocr. πρὸς φίλιππον. ¶Item deſigno, deſtino faciendúmque propono, Gregor.in Inuectiua contra Iul. ¶Item propono,oſtento, Polyb.lib.5. ὑπογράφων αὐτῷ μεγάλας ἐλπίδας. ¶Ὑπογράφειν, pigmẽtis fucóque aſcititio ornare,fucare.
Ὑπόγρυπος,ου,ὁ,qui eſt ſubadunco naſo.

Ὑπόγυιος,ὁ καὶ ἡ,propinquus,recens, q. ſub manibus. γυῖα γὰρ χεῖρες. Ariſtot. 2. Oecon. ὑπογύου δ᾽ οὔσης ταύτης τῆς ἑορτῆς, &c. quum hic dies feſtus inſtaret.
Ὑπογυιότατα, propinquiſsimè,proximè.
Ὑπογύπωνες, hiſtriones ſaltatoréſque qui cum ſcipionibus ſenes exprimebant,Poll.lib.4.
Ὑπογύως,nuper,Iſocrat.& Bud.in Epiſt.
Ὑποδάκνω,leuiter mordeo.
Ὑποδακρύω,μ.ύσω,q.ſublachrymor.
Ὑποδάμνασαι,ὑποτέταξαι,perpeteris, vinceris.
Ὑπόδασυς,ὁ,hirſutus,aliquantum hiſpidus.
Ὑποδδείσας,ſubueritus,Heſiod.
Ὑποδεγμένος pro Ὑποδεχόμενος,ſuſtinẽs,Ody.
Ὑποδεδεμένος,calceatus,adhærens,Lucian.
Ὑποδεδεμένως,cum calceis.
Ὑποδεὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,imbecilis,indigens,Bud.
Ὑπόδειγμα,ατος,τὸ, ſignum, exemplar, Bud.
Ὑποδείδω,μ είσω,π.εικα, timeo,ſubuereor,Accuſ. Ilia.ά. τὸν ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ,i.ἐφοβήθησαν.
Ὑποδεικνύω,μ.είξω,π.ειχα,præmonſtro,demõſtro per rationem & exẽpla,Iſoc. πρὸς φίλιππον. ¶Item ſuggerere & ſubiicere,i.ſubmonere.
Ὑποδεικτέον, ſubdemonſtrandum, ſubdendum.
Ὑποδειμαίνω,ſubuereor,metuo, Accuſ. ¶Ὑποδειμαίνων,ſubtrepidãs. ¶Ὑποδείξας,qui probauit. ¶Ὑπόδειξις,demonſtratio.
Ὑποδενδριάζω,ex improuiſo appareo, Heſych.
Ὑποδενδρούμενος,in arborem tranſiens.
Ὑποδεξία,ας,ἡ, ſuſceptio, Iliad. κ΄. κυλίκων οἰνοπλαθήτοις ὑποδεξίας ἁμίλλαις, Eurip. certaminibus poculorum alternantibus.
Ὑποδέξιος,ου,ὁ,q. ſuſceptor,ὑποδοχεύς.
Ὑπόδεξις,εως,ἡ, dexteritas, Hippocr. ἐν πραγ. ¶Item ſuſceptio,ὑποδοχὴ,Heſych.
Ὑποδέραιον,monile,ornamentum colli, Heſyc.
Ὑποδερὶς,extremi colli pars prior, Poll. lib. 2. ¶Item monile,torques,ornatus muliebris.
Ὑπόδεσις,q.calceatio,calceatus, Xen. ὑπομν.l.1.
Ὑπόδεσμα,pignus.   Ὑποδεσμίαι,ſocculi.
Ὑποδεσμίδας, apud Hippocr. de vſu humidorum, exponit Interp. vlcera cuniculoſa.
Ὑποδέχομαι,μ.έξομαι,ſuſcipio,clanculum excipio ſeu furtim, familiariter excipio. Demoſt. πρὸς Τιμόθεον, Ὅτε ὑπεδέξατο ἀλκέτην καὶ Ἰάσονα,quando accepit hoſpitio. ὀδ. ξ. ἔτι γὰρ νῦν με πῆμ᾽ ὑπέδεκτο, i.adhuc me premit calamitas. ¶Ὑποδέχομαι,occurro, & tendo contra, Xenoph. ¶Item virum admitto (de muliere dante operam liberis) conceptio. ἡ δὲ γυνὴ ὑποδεξαμένη φέρει τὸ φορτίον τοῦτο, Eidem. ¶Item recipio, polliceor. ὑποδεχόμενος μεγάλα ἐλθόντι, venienti promittens, Herodot.
Ὑποδέω,μ. ήσω,π. ηκα,ſubligo,Actiu.& Ὑποδέομαι etiam Actiuè,induo calceos vel caligas. Odyſſ. ό, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Ὑπόδημα, ατος, τὸ, & Ὑπόδησις, εως,ἡ, calceus, calceamentum, calcearium Bud. ſolea Eraſ. Matth. 3. & Act. 13.
Ὑποδιαίρεσις,ſubdiuiſio.partitio Trapezunt.

Υ῾ποδιαιρέω, ſubdiuido. ὑποδιαίρει, ſubdiuide.
Υ῾ποδιάκονος, ſubdiaconus, Can. Apoſt. c. μγ.
Υ῾ποδιαστολή, ῆς, ἡ, q. ſubdiſtinctio.
Υ῾ποδιδάσκαλος, ου, ὁ, q. ſubpræceptor.
Υ῾ποδίδωμι, μ. ώσω, π. ωκα, cedo, Neut. Dat.
Υ῾πόδικος, ου, ὁ, reus, obnoxius, ſubditus, ſons. ὑπόδικος ἀσεβείας γιγνέσθω τῷ ἐθέλοντι, Plat. in Leg. impietatis reum agat qui velit. ὑπόδικος ἔστω τῆς βλάβης, damni illati accuſetur, vel damnum deponat ſeu reponat, Eidē ibidem.
Υ῾ποδιοικητής, οῦ, ὁ, ſuppræfectus, Bud. in Epiſt.
Υ῾ποδιφθερος, ὁ, pellibus indutus.
Υ῾ποδμηθεὶς, ſubactus, in Epigr.
Υ῾ποδμὼς, ῶος, ὁ, miniſter, famulus, in Odyſſ.
Υ῾ποδοχεὺς, ὁ, ὑποδέξιος, qui ſuſcipit.
Υ῾ποδοχή, ῆς, ἡ, ſuſceptio, acceptio, exceptio, hoſpitium, perfugium, receptaculum. ὑποδοχαὶ ὄμβρων, ciſternæ & lacus, q. receptacula imbrium, Ariſtot. lib. 8. Politic. Plut. in Galb. ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο ἑστιάσεις ὑπατικούς, faciebat conuiuia, quibus viros conſulares exciperet.
Υ῾πόδρα, torue, Iliad. ά, τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδών.
Υ῾ποδραμεῖν, aſſentari, κολακεῦσαι. ¶Item hoſtiliter circumuenire, Xenoph. 1. Pæd.
Υ῾ποδραμὼν ὑποδείξω, curſim oſtendam, percurram, Dioſc. lib. 7. cap. 4.
Υ῾πόδραξ, ακος, ὁ, toruus, toruo obtuitu, Nican.
Υ῾ποδρασία, toruitas, inimicitia, ſuſpicio, Heſyc.
Υ῾ποδράω, ſubminiſtro, Datiu.
Υ῾ποδρὴς λαὸς ἐταίρων, apud Nonn. ſuſpicioſus, δεινὸς, grauis & toru⁹, ὑποπτεύων, vel ſuffugiēs.
Υ῾ποδρήσσω, miniſtro, ſubſeruio, Apoll. Rhod.
Υ῾ποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, ſeruus, miniſter, Odyſſ. ά.
Υ῾πόδριμυς, ὁ καὶ ἡ, ſubacer, aliquantùm acer.
Υ῾ποδρομή, ῆς, ἡ, actus ſubeundi, Themiſt. in 1. Poſter. ¶Υ῾ποδρομαὶ αἵματος, ſuffuſio ſanguinis ſeu concurſus, Dioſc. li. 2. cap. 110.
Υ῾ποδρῶ, ſubſeruio, inſeruio, ὑπουργῶ, Homer.
Υ῾πόδυμα, τὸ, ὑπόζυμα, Cæl. Aurelian. Chron. l. 1. cap. 4. Laxato etiam hypodymate ſiue mēbrana quæ latera ex interioribus contegit.
Υ῾πόδυμι, ſubingredior: Vnde ὑποδὺς, Ariſtop.
Υ῾ποδύω, ſubeo, tolero, fero, ſuſtineo. ὑποδύω κίνδυνον, ſubeo periculum, Herodot. ὑποδύνουσι ὑπὸ τοὺς πίλους, ſub pileis occulūt, Eidem. ¶Item induo, ὑποδύειν χιτῶνας τοῖσι εἵμασι, induere ſupra tunicam pallium, Eidem.
Υ῾ποδύομαι, μ. ύσομαι, π. υμαι, ſubeo, i. ingredior. ὑποδυόμενος ὑπὸ τὰς κεραμίδας, Ariſtoph. tegulas ſubiēs. ὑποδύεσθαι πόνον ἢ κίνδυνον, ſubire labores aut pericula, Xen. ¶Υ῾ποδύεσθαι, ſubrepere, in gratiam alicuius ſe inſinuare, Plutar. in Pomp. ὑποδύονται μάλιστα, καὶ προσάγουσι δι᾽ ἀπάτης τοῖς βασιλεῦσι, inſinuantur in gratiam & familiaritatem regum. ¶Υ῾ποδύεσθαι, pro ὑποκρίνεσθαι, vt ὑποδύεσθαι τὸν Δία, agere perſonam Iouis & ſimulare. ὑποδύεσθαι τὸ σχῆμα τὸ αὐτὸ τοῦ φιλοσόφου, Ariſtot. & Cicer. Tuſcul. 5. Induere perſonam philoſophi. ¶Υ῾ποδύεσθαι, vrinari, Lucian. καὶ οὐδ᾽ ὅπως ἔδυθι ὑποδύς, καθάπερ οἱ λάροι. ¶Υ῾ποδύεσθαι, refugere, detrectare, δειλιᾶν, Heſych.
Υ῾ποδύσις, αἱ, refugia.
Υ῾ποδυσφορέω, ſubmoleſtè fero, ſubiraſcor, Plat.
Υ῾ποδυσώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, malè olens, qui eſt odore ſubgraui, Dioſc. li. 4. ca. 282.
Υ῾ποδύτης, ου, ὁ, interior veſtis, ſubucula, Heſych.
Υ῾ποδύω, μ. ύσω, τὸ ὑποδύομαι, ſubeo, ſubrepo, induo, calceo, Ariſtot. lib. 2. Animal.
Υ῾ποδώριος, ου, genus eſt muſices, Plutarc.
Υ῾ποδωριστὶ, ſubdoricé.
Υ῾ποείκω, cedo, concedo, condono, indulgeo, Ilia. δ, τοῦθ᾽ ὑποείξομεν ἀλλήλοισι. ¶Item fluo & laboro, Argon. 2. καχλάζων ὑπόεικε, ſtrepitans manabat de fluuio.
Υ῾ποεργὸς, οῦ, ὁ, damnoſus, malus, Phocyl. ¶Item ὑπηρέτης, ſubſidiarius ſeu auxiliator, in Epig.
Υ῾ποέδης, interula, χιτών, Heſych.
Υ῾ποζάκορος, ου, ὁ καὶ ἡ, adminiſter, Herodot.
Υ῾ποζεύγνυμι, ſubiicio, iungo, Odyſſ. ὁ. ὑποζεύξω δέ τοι ἵππους, iungo tibi equos ad currum.
Υ῾πόζευξις, εως, ἡ, q. ſubiunctio, ſubinſertio, ſubnexio genus figuræ, Iul. Firm.
Υ῾ποζύγιον, ου, τὸ, iumentum, animal veterinum doſſuarium, κτῆνος. ὑποζύγια λέγονται βόες, ἡμίονοι, ἵπποι, i. boues, muli, equi, Xenoph. in Oecon. & Thucyd.
Υ῾ποζυγιώδης, ὁ, ſubiugus, ſubditus, qui non amplius ſui iuris eſt, Ariſtoph. Etym.
Υ῾πόζωμα, cinctus, ſeptum tranſuerſum, præcordia Gazæ ex Ariſtot. li. 4. de partib. ¶Item Galeno membrana ſuccingens coſtas.
Υ῾ποζώματα, τὰ, nauis tabulata, Plat. Polit. lib. 10. ¶Item pars media gubernaculi ſiue claui, quæ & φθεὶρ, καὶ ῥίζα, Poll.
Υ῾ποζωννύω, μ. ώσω, π. ωκα, ſuccingo. ὑμὴν ὁ ὑποζωκὼς, membrana coſtas ſuccingens, Galen.
Υ῾πόζωσμα, ατος, τὸ, ſubcingulum Plaut.
Υ῾ποθάλπω, ſpe inani foueo, decipio, Ioſeph.
Υ῾πόθεμα, ατος, τὸ, quod ſupponitur, pedamentum, fundamentum, & q. baſis, ὑπόθημα, Plu.
Υ῾ποθέναρ, ſpatium, τοῦ λιχανοῦ μέχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου, inquit Poll.
Υ῾ποθερμαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, calefacio, Suid.
Υ῾πόθερμος, ου, ὁ, q. ſubcalidus, vel potius θερμός.
Υ῾πόθεσις, εως, ἡ, ſuppoſitio Columel. fundamētum, baſis. Theoph. de caudice arborum loquens, lib. 4. de hiſt. plant. cap. 14. αὕτη γὰρ ἡ ὑπόθεσις καὶ φύσις δένδρων ἐστί. ¶Item omnis ad ſcribendum deſtinata materia, i. argumentū, thema, Liban. in Demoſt. ὑπόθεσις λόγου, orationis argumentum. Lege Quintil. li. 5. c. 9. ¶Υ῾πόθεσις, propoſitū, i. πρόθεσις. nam & ὑπὸ Atticè αἰτὶ τῆς πρὸ ponitur in cōpoſitione, Iſo. εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν, i. ad rem, ad cauſam, vel ad propoſitum redire. ¶Item controuerſia, quæſtio definita, Ariſtot. Rhet. l. 2. ¶Υ῾πόθεσις, etiam eſt quod priſci Iuriſconſulti ſpeciem appellāt, recentiores verò, legis caſum

caſum, Baſil. ¶Item cùm quid non ſimpliciter neceſſarióque, verùm pro confeſſo ſumitur ex cōpacto: ſuppoſitionem vocant. Theophraſt. de cauſ. plant. lib. 6. Τοῦτο μὲν οὖν ὡς ἂν καθ' ὑπόθεσιν εἰρήσθω, verùm hoc ſic accipi velim quaſi à ſupponente dictū. ¶Dicitur autem conſectarium, ὑποθετικὸν εἶναι, vel ἐξ ὑποθέσεως, quod ex conſecutione natū eſt, non per ſe & ſuapte natura: quod non ſimpliciter verum eſt, ſed ſolum propter conſecutionis neceſsitatem, Plat. & Plutarc. ¶Ὑπόθεσις, item occaſio, prætextus, Plutar αἰτωλῶν ὑπόθεσιν τοῦ πολέμου καὶ πρόφασιν διδόντων. ¶Ὑποθέσεις etiam dictæ ſunt principia & elementa ſcientiarum, quas quidam ſubiectiones, quidā ſuppoſitiones dicūt, Bud. in Pand.

Ὑποθετά, τά, quæ *ſuppoſitoria* vocant, i. glandes quæ ano ſubiiciuntur. Et ὑποθετὸν in ſingulari, Nicol. Alexād. ¶Dicitur etiā Ὑπόθεμα.

Ὑποθετέον, ſubiiciendum eſt, ſupponendum eſt.

Ὑποθέτης, conſiliarius, ἀρχηγὸς, σύμβολος, Suid.

Ὑποθετικός, οῦ, ὁ, q. ſuppoſitiuus; hortatorius, conditionalis, Bud. in Pandect.

Ὑπόθευ, συμβούλευσον, da mihi cōſilium, Ody. ό.

Ὑποθεωρεῖν, conſpicere, Plutarch.

Ὑποθήγω, ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, ſuborno, exhortor, ἐπαλείφω, Suid.

Ὑποθήκη, ης, ſuppoſitio Colum. argumentum, materia ſubiecta, ſubiecta ratio. ¶Itē pignus, Ariſtot. 2. Oecon. ὑποθήκης γινομένης τῆς τοῦ ἐλαίου τιμῆς, i oleo pignori oppoſito. ¶Ὑποθήκην ποιέεται ἐς τὸν πρόσεα, ſubſidiū apud Perſam comparat, Herodot. ¶Ὑποθῆκαι, documenta, præcepta ad vitam inſtituendam. ὑποθήκας λέγειν, monere, ſententiā dicere, Ariſt.

Ὑποθημοσύνη, ης, ἡ, admonitio, præceptū, Ilia. ό.

Ὑποθλίβω, premo, exprimo.

Ὑποθορυβέω, tumultuor.

Ὑποθράττω, turbo.

Ὑποθρέχω, ſubeo & inuado, Bayſio. ex Polyb.

Ὑποθρύπτομαι, deliciis affluo, Plut. in Pericle.

Ὑποθυμία, ας, ſuffimentum, ὑποθυμίασις.

Ὑποθυμιάζω, ſubter vaporo, ſuffio, vro.

Ὑποθυμίασις, ſuffitio, ſuffitus.

Ὑποθυμιάω, ſuffio, Galen.

Ὑποθυμίδες, αἱ, coronæ de ceruice penſiles, περιδέῤῥαιοι στέφανοι, Plut. 3. Sympoſ. ¶Sunt qui pectorales coronas exponunt. ¶Lesbii ὑποθυμίδας, myrti ramulos implexos, quibus ſeſe redimiebant, appellabant authore Athen.

Ὑποθύμιος, collare, corolla, Heſych.

Ὑποθυμὶς, nomen auis, Ariſtoph. in Auib.

Ὑπόθυρον, ου, τό, limen inferius, Vitr. lib. 4. ca. 6.

Ὑποθωπεύω, μ. εύσω, π. ευκα, adulor, Ariſt. in Ach.

Ὑποϊάχω, ſubſono, in Epigr.

Ὑποΐγνυμι, clàm aperio, Ariſtoph.

Ὑποικεῖ, ſubhabitat, ſubeſt, in Epigr.

Ὑποικουρέω, μ. ήσω, π. ηκα, guberno, intus habito, reuertor. ὑποικουρεῖν, conſpirare, clandeſtinum conſilium inire, Plut. in Othone. Eidem in Camill. νόσος ὑποικούρησεν αὐτῶν, morbus internus infeſtabat.

Ὑποινος, ου, vinolentus, μέθυσος, Suid.

Ὑποίομαι, ſuſpicor.

Ὑποιόω, vendico.

Ὑποιπός, Hypœpus: carmē erat Dianæ ꝓprium.

Ὑποιστέον, ferre oportet & ſuſtinere, Aphthon.

Ὑποιστὸς, tolerabilis, φορητὸς, βαστακτὸς, Heſych.

Ὑποίχομαι, excipio, ſuſcipio, Apoll. lib. 4.

Ὑποίσω, feram, ſuſtinebo, in Epigr.

Ὑποκαθαίρειν, repurgare. ¶Ὑποκάθαρσις ἡ διὰ τῆς κοιλίας, alui purgatio, Galen. ad Glauc.

Ὑποκαθέζεσθαι, ſubſidere, inſidiari, in ſubſeſſa eſſe, apud Suid. ¶Dicitur & ὑποκαθῆσθαι.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς, ponere ſupercilium, demere ſupercilio nubem Horat.

Ὑποκαθέζω, cōcedere, dimittere, συγχωρῆσαι, Sui.

Ὑποκαθεστηκὼς, ſubiectus.

Ὑποκάθημαι, ſubſideo, inſidior, reſideo. ὑποκαθήμενοι τὸν βάρβαρον, ad excipiendum Barbarum ſubſidentes, Herodot.

Ὑποκαθίζω, ſubſideo, recumbo, colloco.

Ὑποκαθίστημι εἰς τὴν καθέδραν, ſubſtituo in locū.

Ὑποκαίω, μ. αύσω, ſuccendo, ignem ſubdo.

Ὑποκαλύπτω, tego.

Ὑποκάμπτω, flector, cōuertor, circumagor, quæro diuerticulum, Xenoph. in Cyneget. ὑποκάμπτουσι καὶ καταδύονται εἰς φάραγγας.

Ὑποκαπνίζω, fumigo, ſuffio, ſuffumigo Celſ.

Ὑποκάπνισμα, τὸ, apud Trallian. i. ſuffimentum Cicer. vel ſuffimen Ouid.

Ὑποκαπνισμὸς, genus hauriēdi fumi nidoríſve.

Ὑποκάπτω, præuoro, præripio, deglutio, Ariſtot.

Ὑποκάρδιος ὀμφὴ, cordis conceptio, mens & cogitatio, Nonn.

Ὑποκαροῦσθαι, veterno ſoporéque quodammodo affici, Dioſc. li. 4. de malis mandragoræ.

Ὑποκαρφισμὸς, οῦ, ὁ, palearum excuſsio, Plut.

Ὑποκάρφομαι, ſicceſco: exaſperor, Nicand.

Ὑποκαταβαίνω, aliunde ſubingredior, collabor ac ſubſideo, deſcendo. ἐκ τῶν τειχῶν ὑποκατέβησαν, è muris deſcenderunt, Thucyd.

Ὑποκατάβασις, ſeceſſus, conceſsio, Suid.

Ὑποκατακλίνομαι, cedo ac me ſubmitto, ὑπείκω, Dat. Plat. 1. de Rep. ¶Eſt & ὑποκατακλίνεσθαι inter extremos conuiuas accumbere, Suid.

Ὑποκατακλίνω, μ. ινῶ, π. ικα, ſuccumbo, ſubmitto me, inclino, Depon. Accuſ.

Ὑποκατάστατος, ου, ὁ, ſubſtitutus.

Ὑποκατηφὲς, triſte, Bud. in Epiſt. poſt.

Ὑποκάτω, infernè, deorſum, parte ima, in inferiori loco, Plat. in Legib.

Ὑποκάτωθεν, infrà, infernè, Plat. de Leg.

Ὑποκατώρυχος, defoſſus, demiſſus, Theophr.

Ὑπόκαυμα πόθου, fomentum deſiderii, Plutar.

Ὑπόκαυσις, & Ὑπόκαυστον, τὸ, hypocauſtum Plin. Iunior. Epiſt. 2. eſtque locus in thermis concameratus & fornicatus, habens ante præfurnium, quo igne impoſito illæ calefiunt. Cicer. vaporarium.

Ὑπόκειμαι, ſubiaceo, ſubſternor, ſupponor, Dat.

ἐμοὶ ὑπόκειται, mihi cõſtitutum eſt, Herodot. Υ'ποκείμεναι ἐλπίδες, Demoſt. propoſitæ ſpes & oſtenſæ. ¶Υ'ποκειμένη οὐσία, ſiue ὑποχειομένη ἢ ὑπέγγυος, quæ mutui aut pacti præs facta eſt & ſatiſdato obnoxia. ¶Τὸ ὑποκείμενον, argumentum, materia, ſubiectum, quod aliquis ſibi propoſitũ habet, Ariſtot. in Rhetor. lib. 1, ἕκαστος περὶ ἕκαστον τῶν ὑποκειμένων. ¶Item propoſitum, quod faciendum conſtituimus, Polyb. 2. ἔδοξε μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων. ¶Υ'ποκείμενα, pignora, i. bona quæ in creditum ſubiecta ſunt & ſuppoſita, Demoſt.

Υ'ποκελεύομαι, q. ſubhortor. Υ'ποκελεύω, idem.

Υ'πόκενος, inanis, vacuus, irritus, Hermog.

Υ'ποκέχηνε, dehiſcit, hiauit.

Υ'ποκηρύττω, μ. ύξω, π. υχα, nuntio ſiue prædico per præconem, facio audientiam, Poll. lib. 4.

Υ'ποκινέω, me commoueo.

Υ'πόκιρρος, ου, ὁ, ſubrufus, fulueſcens, rufeſcens.

Υ'πόκιστις, hypociſtis etiam Latinè, quod naſcatur ad radices ciſti fruticis, Dioſc. li. 1. ca. 128. ¶Scribitur & ὑποκυστὶς, minus rectè tamen.

Υ'ποκλέπτω, fallo, celo, tego, ſupprimo, diſsimulo. Nõ. μῦθον ὑποκλέπτειν, ſubmiſſa voce loq.

Υ'ποκληΐζω, μ. ίσω, π. ικα, diuulgo, clàm vulgo & ſpargo, φημίζω, Accuſ. Soph. in Aiace.

Υ'ποκλίνω, declino, inclino, ſuppono, demitto. Ody. έ, ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, innix⁹ eſt, ὑπέπεσε, vt exponit Didym.

Υ'ποκλύζω, proluo, repurgo, in Epigr.

Υ'ποκνίζομαι, prurio, titillo.

Υ'πόκοιλος, cõcauus, leuiter cauus. ¶Υ'πόκοιλον, dicitur pars τοῦ κοίλου τῶν ὀφθαλμῶν ſubiecta.

Υ'ποκόλοβος, decurtatus, breuis.

Υ'ποκόλπιος, occultus, qui eſt in ſinubus: Vnde ὑποκόλπιον ὕδωρ Nonno, i. aqua quæ ſin⁹ ſubit.

Υ'ποκομψίας, elegãs, τὸ κομψὸν ὑποφαίνων, Heſy.

Υ'ποκονιέω, μ. ήσω, puluerem inferius excito.

Υ'ποκονίομαι, ſabulo aſpergor, Plutarch.

Υ'ποκόνισις, εως, ἡ, pulueris excitatio. Pars agriculturæ quæ pulueratio dicitur, Colum. li. 11. cap. 2. Theophr. hiſt. plant. li. 3. ca. 22.

Υ'ποκόπτω, ſuccido.

Υ'ποκορίζομαι, μ. σομαι, ſubblandior, blandior, rem odioſam ſpecioſo nomine appello, aut minus inuidioſo, Accuſ. Comm. Dem. in Orat. περὶ παραπρ. Plut. in Solone, ἀστείως ὑποκορίζεσθαι τὰς μὲν πόρνας ἑταίρας, &c. i. vrbanè minuendo nominis atrocitatem, meretrices amicas vocare. Ariſtop. in Plut. εἰ λιθαργυμένην γ' ἀηδόνιό με, νιττάριον δ' ἂν καὶ βάτιον ὑπεκορίζετο, i. per diminutionẽ & blãditias appellabat.

Υ'ποκόρισμα, ατος, τὸ, diminutio, malæ rei integumentum, & ſpecioſa appellatio, blanditiæ, Plutarch in Polit. præceptis, τοῦτο δ' ἦν ὑποκόρισμα χρεῶν ἀποκοπῆς, erat autem honeſta appellatio nouarum tabularum. ¶Dicitur & Υ'ποκορισμός.

Υ'ποκοριστικὸς, οῦ, ὁ, diminutiuus, aſſentatorius.

Υ'ποκοριστικῶς, blandè, aſſentatoriè, ἐπαγωγῶς.

Υ'πόκουφος, aliquantum leuis, exigui ponderis. ὑπόκουφον τῆς γῆς, humus pura, Gaz. de Sen.

Υ'ποκρέκω, μ. έξω, reſono, reſpondeo, ad gratiam adſono, placidè pulſo fides in concinnanda ad numeros cithara, Pind. in Olymp.

Υ'ποκρητηρίδιον, ου, capſa & theca populi, Herod.

Υ'ποκρίνομαι, falſò accuſo, aſsimulo, geſtum ago, ſimulo, ſum hiſtrio, fingo, mentior. ὑποκρίνομαι τὸν Ὀδυσσέα, Vlyſſem aſsimulo, affingo, Plut. in Solone. ¶Item reſpondeo, Plut. αὐτὸς δὴ, ἔφη, σὺ τοῦτο βέλτιον ὑπεκρίναιο σαυτῷ, tu tibi ipſi reſponderes melius. ¶Item cõiicio, interpretor, Hipp. ἐγὼ μὲν οὖν δικάσας ὑπεκρινάμην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, ſic mecum inſomnium æſtimabam atque interpretabar.

Υ'ποκρίνω, μ. ινῶ, π. ικα, ſimulo, reſpondeo.

Υ'ποκρισίη, in Epig. repræſentatio, actio.

Υ'πόκρισις, εως, ἡ, ſimulatio, pronunciatio, efficta hiſtrionis vox, geſtus, repræſentatio. ὑποκρίσει χαίρω, delector voce hiſtrionis, Ariſtot.

Υ'ποκριτὴς, οῦ, ὁ, hypocrita, mimus, ſimulator, actor, pronuntiator, ludio, hiſtrio. ¶Eſt etiam coniector, vates, Lucian.

Υ'ποκριτικὸς, οῦ, ὁ, aptus ad agendum, geſtuoſus.

Υ'ποκριτικῶς, ſimulatè, hiſtrionicè geſtúſque exprimẽdo. Athe. de Hegemone Thaſio l. 10.

Υ'ποκριτικώτατος, qui maximè ſimulatus eſt.

Υ'ποκρούομαι pro φθέγγομαι, Ariſtoph. in Plut.

Υ'ποκρούω, μ. ούσω, π. ουκα, q. ſubcrepo, interpello, à ſententia depello, obloquor, ſiue reſponſo, Ariſtoph. in Acharn. ¶Eſt & ὑποβάλλω, ſupplaudo: pulſo, de cithara, in Epig. Actiu. Acc.

Υ'ποκρύπτομαι, & Υ'ποκρύπτω, occultè cõdo, abſcondo, clanculum repono, Xen. 1. ἀναβάσ.

Υ'ποκυβερνᾶν, gubernare, κυβερνᾶν, Poll.

Υ'πόκυκλα, τὰ, rotulę, aſtragali, propriè qui fundo pedum ſubiiciuntur, Poll.

Υ'ποκύδης, locus riguus & humectus, Suid.

Υ'πόκυκλος, ου, rotundus, volubilis, Odyſſ. δ.

Υ'ποκυματίζονται, ſuffunduntur.

Υ'ποκύπτω, μ. ύψω, π. υφα, ſuccumbo, flecto caput, demitto oculos, Ariſtid. Neutr. Datiu. ¶Pro ſummittere, Ariſtoph. in Acharn. ὑπόκυπτε τὸν τύλον, ſummitte callũ humerorum.

Υ'πόκυρτος, ου, leuiter pandens, incuruus.

Υ'ποκυισκομένη, & Υ'ποκυσαμένη, ης, ἡ, prægnans, (Heſiod.

Υ'πόκυφος, ſubcuruus.

Υ'ποκυτάνια, τὰ, idem quod κιλλίβαντες.

Υ'ποκύψειν, demiſsis oculis videre.

Υ'ποκύων, vna ex comœdiis Varronis.

Υ'ποκώλια, internodia, femina, ſuræ.

Υ'ποκωμῳδέω, μ. ήσω, aſsimilo, comicè mordeo.

Υ'πόκωφος, ου, ὁ, ſurdaſter, Plat. πολιτ. ε. ¶Et qui ſurditatem ſimulat, Suid.

Υ'πολαῒς, ίδος, ἡ, aliâs ἐπιλαῒς, curruca.

Υ'πολαλῶ, ſubmurmuro, obloquor, Heſych.

Υ'πολαμβάνω, μ. ὑπολήψομαι, π. ὑπείληφα, ſuſcipio. Demoſt. σὺ δ' ὑπόλαβε τὸ ὕδωρ, i. ἐπίλαβε. ¶Item puto, credo, arbitror, ſuſpicor, cõiicio, coniecto, opinor, exiſtimo, deprehendo.

¶Item

¶Itē interpretor, interpello ſermonem, ſubiicio, ſubdo, reſpondeo. Xenoph. καὶ ἡ κακία ὑπολαβοῦσα εἶπεν, interfata dixit. τὴν ἄγνοιαν ὑπολαμβάνειν ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον, ignorantiam in bonam partem interpretari, Naz. in Orationib. ὑπολαμβάνειν ἑαυτῶν ἀδελφοῖς, de ſuis fratribus habere opinionem, Ariſtot. in Polit. ¶Υ᾽πολαμβάνω μισθῷ, cōduco mercede, Thucyd. ¶Item ſequor, ſubſequor, Herodot. in Erat. Η᾽ δὲ ναυμαχία ὑπολαβοῦσα, nauale prælium ſubſecutum, vel quod priora excepit. ¶Item abripio, ſubtraho, inuado, Thucyd. de nauibus, ὑπολαβόντες πεπλανημένας, ἔκοπτον. ca. 1. Actor. Apoſtol. ὑπέλαβεν αὐτὸν νεφέλη, ſubduxit eum nubes. ¶Υ᾽πολαμβάνειν τὸν ἵππον, eſt equum fræno ſiſtere & coercere, Xen.

Υ᾽πολάμπεται, ſuffulget, Apoll. Rhod.

Υ᾽πολαμπής, έος, ὁ καὶ ἡ, ſublucidus, Heſiod.

Υ᾽πολάμπω, ſubluceo, luceo, illuceo.

Υ᾽πολαπάζω, ſubduco aluum, inanio.

Υ᾽πολεαίνω, μ. ανῶ, lenio, Gaz. de Senect.

Υ᾽πολείβομαι, diſtillo, liquefio, diffluo, Hippocr.

Υ᾽πόλειμμα, ατος, τὸ, reſiduum, id quod remanſit, Ariſtot. de mund. ἐξ ὑπολείμματος νέφους γίγνεται.

Υ᾽πολειπής, reliquus, Theophr. li. 3. hiſt. plant.

Υ᾽πολείπομαι, μ. είψομαι, π. ειμμαι, reſto, relinquor, ſum reliquus, remaneo, ſum poſtremus. ¶Item Actiuè, relinquo, reliquum facio, prætereo, tranſeo, Accuſat. διὰ μικρὰς ῥαθυμίας μεγάλους πόνους ὑπολειπόμενος, Iſocr. in Euagor.

Υ᾽πολείπω, μ. είψω, derelinquo, deficio, Accuſ.

Υ᾽πόλειψις, relictio, remanſio Cicer. ¶Et reliquiæ, ὑπόλειμμα, Theophr. de Cauſ. li. 5. c. 1.

Υ᾽πόλεπρος, ſcaber.

Υ᾽πολευκαίνω, μ. ανῶ, π. γκα, ſubalbidum facio.

Υ᾽πόλευκος, ου, ὁ, colore albicans, ſubalbidus, cādicans, colore ſubcandido, ſubalbus, canus.

Υ᾽πολήνιον, torculum vas, torcular.

Υ᾽πολῄνιος, ου, ὁ, torcularis.

Υ᾽ποληπτέον, exiſtimandum eſt, opinandum eſt.

Υ᾽ποληπτὸς, qui apprehendi poteſt, Aphr. in Top.

Υ᾽πόληψις, εως, ἡ, opinio, ſuſpicio, cōiectura, exiſtimatio, iudicium. ὑπόληψιν τοῦ πρόσθεν χρόνου τὴν πρὸς καμαριναίους προσαπολεῖς, Phal. in Epiſt. ſuperioris temporis apud Camarinenſes bonam opinionem vnà amittes. ¶Υ᾽πόληψις etiā eſt ἀμοιβὴ, ὑποδοχὴ, viciſsitudo: Vnde ἐξ ὑπολήψεως, i. ἀμοιβαίως, alternis, viciſſim. Plat. in Hipparcho, Η᾽νάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως αὐτὰ διεξιέναι, coëgit rhapſodos Panathenæis homerica carmina alternis recitare.

Υ᾽πολίζονες, οἱ, minores magnitudine corporis, Heſych. Υ᾽πόλιθος, ου, ὁ, ſaxoſus.

Υ᾽πολιμπάνω, relinquo, Accuſ.

Υ᾽πολίπαρος, ſubpinguis, q. pinguiuſculus.

Υ᾽πόλισπος, ου, ὁ, habens nates graciles & detritas, Ariſtoph. Interp. depygis Horat.

Υ᾽πολισθὸς, οῦ, ὁ, lubricus, ὀλισθηρὸς, Heſych.

Υ᾽πόλιχνος, ου, ὁ, guloſus.

Υ᾽πολογίζομαι, & Υ᾽πολογίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſuſpicor, prætexo, ſimulo. ¶Item imputo, cogito, reputo, æſtimo, perpendo, rationem habeo. Andocyd. Οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας, rationem nullam victoriarum habebant. Plat. in Apolog. κίνδυνον ὑπολογίζεσθαι τοῦ ζῆν, vitæ periculi rationem habere. Eidem ibidem, μηδὲν ὑπολογίζεσθαι πρὸ τοῦ αἰσχροῦ, nihil magis formidare quàm turpitudinem. παῖδας πατρὸς ὑπολογίζειν, filios patris habere rationem, Ariſtot. lib. 7. Polit.

Υ᾽πόλογος, ου, ὁ, reddendæ rationis obnoxius.

Υ᾽πόλογος, ου, reputatio & conſideratio Plin. æſtimatio, Demoſt. ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τιθέναι ἢ τίθεσθαι, nullo loco numerare, nullo numero habere, flocci facere. ¶Υ᾽πόλογος apud Mathematicos, eſt numerus ad alterum ita relatus, vt minoris vicem obtineat, Philopon.

Υ᾽πόλοιπος, ὁ καὶ ἡ, relictus, reſtans, reſiduus, reliquus, Ariſtop. ὑπόλοιπόν σοι τὸ βάραθρον ἐστί.

Υ᾽πολύδιος, cantus genus eſt, Plut. in Muſic.

Υ᾽πολύομαι, pro eximo & libero, Iliad. ά.

Υ᾽πολύριος δόναξ, arūdo apta modulationi, Ari.

Υ᾽πολύω, ſoluo, propriè calceamenta, Deuter. 25. ¶Υ᾽πολῦσαι γούνατα, genua diſſoluere, i. vitam eripere, & cauſam eſſe exitii, Odyſſ. ξ.

Υ᾽πολαῒς, auicula quæ vermib⁹ paſcitur, quæ & ἐπιλαῒς, Ariſtot. hiſt. li. 8. Latinis curruca.

Υ᾽πομάζιον, τὸ, mammillare, τὸ ἐπιτίτθιον Suid.

Υ᾽πομάζιος, ου, ὁ, infans adhuc lactens.

Υ᾽πομαλάττω, emollio.

Υ᾽πομαλής, έος, ὁ καὶ ἡ, aptus, expeditus.

Υ᾽πόμαργος, ου, q. ſubinſanus, vecors: Vnde ὑπομαργότερος, vecordior, q. vecordiuſcul⁹, Herodot.

Υ᾽πομάσθιος, ου, ὁ, lactens, ὑπομάζιος.

Υ᾽πόμβρος, madidus, ὑπόμβρον θέρος, æſtas imbribus moleſta, Plut. in Camill.

Υ᾽πομειδιάω, μ. άσω, π. ακα, ſubrideo, Neut. abſ.

Υ᾽πομελαίζω, nigrico.

Υ᾽πομέλας, ανος, nigricans, ſubniger.

Υ᾽πομενετέος, ſuſtinendus.

Υ᾽πομενετικὸς, tolerans, Genit.

Υ᾽πομένη, ἡ, ſuſtentatio, ὑπομονή.

Υ᾽πομένω, μ. ενῶ, ſuſtineo, expecto, permaneo, reſto, perſto, ſuperſum, perſeuero, præſtolor, operior, fero, ſuffero, ſuſtineo. Cum Accuſat. τὰς σειρῆνας πάντας φασὶν ὑπομένειν, Sirenas cunctos præſtolari ferunt, Xenoph. αἰσχρόν τι ὑπομένειν, turpe aliquid admittere, Plat. ¶Et cum Infin. Demoſt. οὐκ ἀκούειν ὑπομένουσι τῶν προστατεῖν μὴ δυναμένων, illis parēre non patiuntur, qui neſciunt imperare, Plut. in Lyc.

Υ᾽πομερισμὸς, οῦ, ὁ, ſubdiuiſio, ὑποδιαίρεσις, Herm.

Υ᾽πομήκης, ſublongus, longiuſculus, Dioſc. li. 1.

Υ᾽πομηλαφῆσαι, contrectare, ὑποψηλαφῆσαι.

Υ᾽πομηλίζω, ſum colore in luteum langueſcente.

Υ᾽πομήλινος, ſubluteus.

Υ᾽πομηλὶς, meſpili genus quod ἐπιμηλὶς dicitur: vel (vt aliis placet) pomū ſorbo ſimile, Gorrh.

Υ'πομίγνυμι, commiſceo,ſuffundo.
Υ'πομιμνήσκομαι,reminiſcor,recordor,Iſocrat.
Υ'πομιμνήσκω,μ.ήσω,π.ηκα, memoro, recenſeo, admoneo,commoneo,commonefacio.Actiu. Accuſat.& Genit. Odyſſ.ὁ,υἱὸν νόστου ὑπομιμνήσκουσα,reditus filium admonitura. Plutar. in Camill.δακρύων ὑπεμίμνησκε τῶν ἀγώνων, flẽs ante oculos certamina ponebat.
Υ'πομισέω,leuiter odi,Bud.in Epiſt.poſt.
Υ'πόμισθος,mercede conductus,mercenarius.
Υ'πόμνημα, ατος,τὸ, recordatio, monumentum. Iſocrat.τῆς ἀρετῆς ὑπόμνημα καταλιπεῖν, virtutis relinquere monumentum. ¶ Υ'πομνήματα, commentarii, libri ad memoriæ ſtudium cõfecti,Plat.Epiſt.7.ὑπομνημάτων χάριν ταῦτ' ἔγραψε,in memoriæ ſubſidium hæc ſcripſit.¶Υ'πομνήματα,Appian.li.3.bellorum ciuil.acta Cæſaris ſic appellat, Υ'πομνήματα τῶν Καίσαρι βεβουλευμένων καὶ πεπραγμένων.
Υ'πόμνυσθαι,morbi vel peregrinationis prætextu & cauſa (in quo iuſiurando opus eſt) quo minus lis iudicetur, intercedere & differre, Demoſt.& Xenoph.
Υ'πομνηματίζομαι,cõmẽtor,in memoriã redigo.
Υ'πομνηματίζω, monumentis mando,commentor,Euſeb.de Origene,hiſt.eccleſiaſt.li.6.
Υ'πομνηματικὸς,qui commentarios ſcribit.
Υ'πομνηματισμὸς,οῦ,ὁ,decretum,regeſtum,commentum, commentarius Cicer.
Υ'πομνηματιστὴς, οῦ, ὁ, legens commentaria, à conſiliis ,admonitor, commentarienſis.
Υ'πομνηματογράφος, à commentariis.
Υ'πομνῆσαι,commonefacere,Accuſ.Æſchin.
Υ'πομνησθεὶς,ſubmonitus.
Υ'πόμνησις,εως,ἡ,monitio,cõmemoratio, recordatio,mentio,memoria,τὴν ὑπόμνησιν ποιεῖσθαι,Galen.ad Glauc.in memoriam redigere.
Υ'πομνηστευσάμενος θυγατέρα,qui filiam deſponſauit,Ariſtot.lib.5.Polit.cap.4.
Υ'πομονὴ,ῆς,ἡ,patientia,tolerantia, perſeuerantia in re quapiam non ſine moleſtia, ſed rurſum cum expectatione,Rom.5.
Υ'πομονητικὸς,οῦ,ὁ,patiẽs. Υ'πομονικὸς,οῦ,ὁ,idẽ.
Υ'πομοχλεύω,idem quod μοχλεύω,nutrio.¶Trãſlatè dixit Eunapius, Οὗτοι μὲν ὧδε μένοντες, ὑπεμόχλευον τὸν πόλεμον, i. bellum propagabant, & alebant.
Υ'πομόχθηρος,malus,ineptus,Lucian.
Υ'πομόχλιον,ου,τὸ. Vectibus,i.lingulatis ſeu roſtratis palis ferreis, aut ligneis vtuntur mechanici in mouẽdis oneribus: eos μοχλία vocãt Græci: vnde ὑπομόχλιον, quod vecti ſubiicitur,i. Latinè preſsio,Vitr. lib.10.cap.8.& Ariſtot.Mechanicõn Quæſt.3.& 4.
Υ'πομυθεῖσθαι, pro prædicere & vaticinari dixit Apoll.lib.2.Arg.i.προειπεῖν.
Υ'πομύσαρος,fœtidus,odioſus,Hippocr.
Υ'πονεάζω,q.ſubiuueneſco,ſubnouor Gaz.
Υ'πονέμομαι, depaſcor,in Epigr.
Υ'πονέμομαι,μ.οῦμαι,defraudo,decipio.
Υ'πονέφελος,ſub nubibus.
Υ'πονέω,q.ſubnato,apud Hippocr.
Υ'πονήϊον,ſubiectum Neio monti Thraciæ, vel Ithacæ,locꝰ arboreꝰ ad quas naues religabãt.
Υ'πονίφει,ſubningit.
Υ'πονιφομένη νὺξ,nox pluuioſa,nox niuem emittens, Thucyd.
Υ'πονοέω,μ.ήσω,π.ηκα,animo concipio, ſuſpicor,ſuſpectũ habeo, Accuſ. Ariſtop.πλ. ¶Interdum arbitror,ſentio,Phil.de mund.
Υ'πονοθεύω,clanculum doloſéque adultero, corrumpo.ὑπονοθεύσας τὸν ἀδελφὸν, qui fratrem deceperat,cap.4.lib.2.Machab.
Υ'πόνοια,ας,ἡ,ſuſpicio,opinio,ὑπόνοια τοῦ ἀνδρὸς, ſuſpicio quam habet maritus, Hermogen. ¶Υ'πόνοια,figurata locutio,quum aliud dicitur quàm audiens expectabat, Inter.Ariſtop.
Υ'πόνομα, τὰ, vlcera maligna, quæ cuniculatim exedunt,cuniculoſa vlcera, i.pluribus tranſuerſiſq; itineribus ſub cutẽ ſerpentia, Dioſc.
Υ'πονομεύω,cuniculos facio,Dinarch.
Υ'πονομὴ,ῆς,ἡ,fraus,cloaca,ὀχετὸς,κλοπὴ, Heſyc.
Υ'πονομηδὸν,i.διὰ ὑπονόμων καὶ σωλήνων, per cuniculos & aquæductꝰ,& per fiſtulas, Thucy.
Υ'πόνομος,ſubterraneꝰ canalis,cuniculus, Dioſ.
Υ'πονοστέω,μ.ήσω, redeo, abſcedo,recedo, labor, ſubſideo,peſſũ eo,ἐπανέρχομαι ὑποκαταβαίνω.
Υ'πονόστησις,ſubingreſſus,receſſus,Hermog.
Υ'πονυμφὶς,pronuba,προμνηστρὶς, & προμνηστρία.
Υ'πονύσσω,pungo,conficio,καταπονῶ,Heſych.
Υ'πόξανθος,ſubrufus,ſubrutilus,flaueſcens.
Υ'ποξενίζω,peregrina commemoro.
Υ'ποξέω,μ.ήσω,π.ηκα,perfectè ſculpo.Neutr.
Υ'πόξηρα μόρια, appellantur ab Hippocr. partes corporis quæ in extremitate tenuantur, cuiuſmodi eſt crus iuxta pedem.
Υ'πόξις,ὁ καὶ ἡ,ſubacidus,Dioſc.li.2.ca.101.
Υ'ποξύζω,ſubaceſco,Athen.lib.3.
Υ'πόξυλος,ου,ὁ,ſubligneus,adulterinus, Xen.in Oecon.¶Itẽ ieiunus, Hermog.ἐν τῷ περὶ σεμνότητος,περὶ δὲ τοῖς ὑποξύλοις τούτοισι σοφισταῖς.
Υ'ποξυρέω,μ.ήσω,ſubrado.
Υ'πόξυρος,ſubraſus, incurruus,humilis. Et γρυπὸς τὴν ῥῖνα,Hippocr.qui naſo eſt incuruo.
Υ'ποξυς,ὁ,acuminatus,ſubacutus.
Υ'ποξύω,τὸ ὑποξυρέω,ſubrado.¶Accipitur etiam pro aluo & præterfluo.
Υ'ποπάσσω,ſubaſpergo,inſpergo, Theoc.εἰδ.ϛ.
Υ'πόπασον,ου,τὸ,ſtratum,ſubiculum, Plutarch.
Υ'ποπαταγέω,q.ſuſtrepo.
Υ'ποπατεῖν,ventrem deiicere.
Υ'πόπαχυς,q.craſsiuſculus.
Υ'ποπεζία,ας,ἡ,ταπείνωσις,Heſych.humilitas.
Υ'ποπεινάω,q.ſubeſurio,Ariſtoph.in Plut.
Υ'ποπέλιδνος,ου,ſubliuidus,Poll.
Υ'ποπέλιος,liueſcens,ſubliuidus.
Υ'ποπέμπω, clàm mitto, clanculum ſubmitto, ſuppono,ſuborno,furtim ablego.
Υ'ποπεπληκὼς,ὁ,perculſus metu,territus, attonitus,ſubiectus. ¶Υ'ποπεπληγὼς,idem,Iliad.β.

Ὑποπεπλωκότως ἔχω, ſuccumbo, Ariſtid.
Ὑποπεπλώκω, ſubiaceo, ὑπόκειμαι, Polyb.
Ὑποπαράτωσις, ἡ, perfectio, τελείωσις, Heſych.
Ὑποπερικλάω, infringo.
Ὑποπερκάζω, μ. άσω, π. ακα, matureſco, creſco, nigreſco, Neut. abſol. Heſych.
Ὑπόπετρος γῆ vel χώρα, ſolum vel regio lapides habēs ſubterraneos, Theophr. li. 3. c. 25.
Ὑπόπηλος, luto ſublitus, ὑποκεχρισμένος, Luci.
Ὑποπιέζω, ἐκθλίβω, exprimo, elido, vexo, Accuſ.
Ὑπόπικρος, ſubamarus.
Ὑποπίμελος, q. ſubpinguis.
Ὑποπίμπλαμαι, plenus ſum, impleor, Plut.
Ὑποπιμπράναι, ſuccendere.
Ὑποπίνω, largius bibo, Xenoph. Pæd.
Ὑποπίπτω, ſuccido, ſuccumbo, cado ſub, Neutr. Datiu. Aphr. in Probl. πολλοῖς ἔρωσιν ὁ αὐτὸς πολλάκις ὑποπίπτει, idem in multos amores incidit. ὑποπίπτει ὑπὸ τὴν τέχνην, ſub artem cadit, Ariſtot. lib. 2. Ethic. ¶Aliquando etiam ſignificat inſeruio, adulor, aſſentor. Philoſtr. canes ὑποπίπτουσιν ἥκοντας, notis & familiaribus adulantur. ¶Ὑποπίπτειν, ſe obiicere, ſe offerre, Galen. ad Glauc.
Ὑποπιττόω, μ. ώσω, ſuppico, pice ſubūgo, Ariſtop.
Ὑποπλακίη, ης, ἡ, ſubiecta monti πλακίῳ.
Ὑπόπλακος, ου, ὁ, ſtratus.
Ὑποπλάσιοι ἀριθμοὶ, reduplicati numeri.
Ὑπόπλατυς, quadantenus latus, latiuſculus.
Ὑπόπλεος, ου, ὁ, plenus, μεστός.
Ὑποπλεῦσαι dicuntur nautę, cùm nō recto curſu decurrit nauis, ſed (vt fit in reflatu venti) ipſam detorquent obliquántque ſinus in vētum exteriore ſpatio nauigātes, Act. 27. mutata velificatione curſum tenere, dixit Cicer.
Ὑπόπλεως, Atticè, Suid. i. ὑπόπλεος, repletus.
Ὑποπλέω, q. ſubnato, in Epigr.
Ὑποπνέω, aſpiro.
Ὑποποδοχωρέω, μ. ήσω, π. ηκα, impedio.
Ὑποποδίζειν, retrocedere.
Ὑποπόδιον, ου, τὸ, ſcabellum, ſubſellium.
Ὑποποδισμὸς, ſubingreſsio ſtellarum.
Ὑπόποδον, τὸ, ſuppedaneum.
Ὑποποιεῖν, ſuggerere, Accuſ. Plut. in Pericl.
Ὑποποίητος, ου, ὁ, ſimulatus.
Ὑποποίκιλος, aliquantùm verſicolor.
Ὑποποιοῦμαι, τὸ, occupo, concilio mihi, ſubigo & ſubiugo mihi. ὑπεποιεῖτο τὸν δῆμον, blanditiis populum capere atque pellicere nitebatur, Plut. in Pericl. ¶Ὑποποιοῦμαι, ſimulo, ὑποκρίνομαι, θεραπεύομαι.
Ὑποπόλιος, ου, ὁ, q. ſubcanus.
Ὑπόπορτις ἔριθος, miniſtra filios habens, Heſio.
Ὑποπορφυρίζω, purpureus ſum.
Ὑποπόρφυρος, ου, ὁ, ſuppurpureus, penè purpureus, leuiter purpureus.
Ὑπόπους, οδος, ὁ, pedes habens.
Ὑποπραΰνω, ſubmitigo & demulceo.
Ὑπόπρεμνος, habens aliquid ſtipitis, Theophr.
Ὑποπρῆσαι, incendiſſe, concremaſſe.

Ὑποπροθυόμενος, obtentu obſeſſus, obductus, adumbratus, obuelatus: à προθύειν.
Ὑπόπρῳρος, ου, ὁ, forma nauis. ναῦς ὑπόπρῳρος τὸ σίμωμα κοιλοτέρα τε καὶ γαστροειδής, &c. nauis prora depreſſa, concaua & ventricoſa, Plut.
Ὑπόπτερος, ου, ὁ, pennatus, alatus, Luci.
Ὑποπτεύομαι, μ. εύσομαι, in ſuſpicionem vocor & venio. ὑπωπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι, in ſuſpicionem venerunt, ne in populū graſſarentur, Thucyd.
Ὑπόπτευτος, ſuſpectus. ¶Dicitur & ὕποπτος.
Ὑποπτεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſuſpicor, vereor, puto, exiſtimo, coniecto. Accuſ. ὑποπτεύειν μεγάλα τινὰ καὶ θαυμαστὰ περὶ ἡμῶν, Chryſoſt. περὶ τῆς ἱερωσ. i. ſperare.
Ὑπόπτης, Soph. in Philoct. pro eo qui in conſpectu eſt alicuius. ¶Item ſuſpicioſus, ſuſpicax.
Ὑποπτήσσω, μ. ήξω, π. ηχα, formido, reuereor, Accuſ. Et cum Datiu. Xenoph. ὑποπτήσσω σοι, te vereor, te reuereor.
Ὕποπτος, ου, ὁ, ſuſpectus, in ſuſpicionem & formidinem veniens, ὕποπτος αὐτῷ γενόμενος, ei in ſuſpicionem adductus, Plut. in Themiſt.
Ὑπόπτως, ſuſpicioſè, ἐχθρωδῶς, i. hoſtiliter. ὑπόπτως ἔχω πρὸς σὲ, tibi ſum ſuſpectus, Demoſt.
Ὑπόπτωσις, q. concidentia, ruina, κατάπτωσις, Heſyc. pœnitentia, ſubmiſsio, canone 5. Cōcil. Ancyrani. ¶Apud Dionyſ. Theolog. ὑπόπτωσις, eſt genuum ſummiſsio & flexio, quaſi ingeniculatio.
Ὑπόπυον, malum in oculo, abſceſſus corneæ, quum pus in cornea membrana colligitur, purulentum. Galen. in Definit. vocat etiam πύωσιν, i. ſuppurationem. De eodem hoc malo, Paulus Ægin. lib. 3. Vide & annotat. Marcelli, lib. 3. Dioſc. cap. 174.
Ὑποπυρρίζω, ſubrufeo, fulueſco.
Ὑπόπυρρος, ὁ, ſubrufus, ſubrubicundus, Dioſc.
Ὑπόρειος, ου, ὁ, montis exceſſus, ſiue eminentia.
Ὑπόριον, paruum promontorium, Phauor.
Ὑποῤῥάπτω, conſuo, compono, Accuſ. Eurip.
Ὑποῤῥαχὶς, ſub ſpina ad lūbos vſq; cauitas, Poll.
Ὑποῤῥέω, μ. εύσω, π. ευκα, ſerpo, cōfluo, ita fluo vt ſenſum effugiā, Plat. 4. de Repub. Ἠρέμα ὑποῤῥεῖ πρὸς τὰ ἤθη τε καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα, ſenſim influit in mores & ſtudia.
Ὑπόῤῥηνος, ου, ἡ, ouis ſub ſe vel in ſe habens agnum, grauida ouis, fœta, Homer. Interp.
Ὑπόῤῥιζος, ſubiectus radici, quod eſt infra radicem, aliquid habens radicis, ſuffult⁹ fibris.
Ὑποῤῥίνιον, barba ea quæ ſub naribus enaſcitur: muſtacem vocāt Latini, μύστακα Græci, Poll.
Ὑποῤῥίζω, μ. ίσω, ſtrido.
Ὑποῤῥόφιοι, contubernales, ὑπόστεγοι, Heſych.
Ὑπόῤῥευσις, q. ſubfluxio, Galen.
Ὑποῤῥωδέω, horreo, Actiu. Accuſ. Eur. in Suppl.
Ὑπορύττω, μ. ύξω, π. υχα, ſuffodio, clàm fodio, cuniculos ago, vide Didymum Hom. Interp.
Ὑπορχεῖσθαι, ſaltationem choro canenti accommodare, σχηματοποιεῖσθαι, Athen. Lucia-

n⁹ ſimpliciter dixit de ſaltationis miniſterio.

Ὑπορχήματα, cãtilenæ quæ ſaltantibus accinebantur, vel geſtus ſaltãtium. Luci. περὶ ὀρχήσ.

Ὑπόσαθρος, ſemiputris ac detritus, ſupputris.

Ὑποσαίνω, μ. ανῶ, adblandior.

Ὑποσακίζειν, q. ſubſacellare vel ſubcolare, ὑφυλίζειν καὶ ὑποθεῖν τῷ σάκκῳ, Heſych. ¶Eſt etiã ex metaphora τῶ κατὰ μικρὸν ἐκκενομένω σάκκω, ſiue σάκκω, τὸ ὑφαιρεῖσθαι, ſubducere. Herodot. χρήματα ὑποσακίζειν, i. depeculari. ¶Et apud Euſtath. Iliad. ν. ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ, i. προκόπτειν, procedere, itineris ſenſim perfecti progreſſus facere.

Ὑπόσαλος, ου, ὁ, mobilis, labans, Dioſc. l. 1. c. 141.

Ὑποσαρκίδιος, & Ὑποσάρκα, hydropis ſpecies qui & σαρκίτης, & ἀνασάρκας, & λευκοφλεγματίας dicitur.

Ὑποσάρκιος, ου, intercus.

Ὑποσαρκόω, carne ſubter repleo, Galen. ad Glau.

Ὑπόσεισμα, ατος, τὸ, manna thuris. Plini⁹ micas cõcuſſu eliſas interpretatur. Vide apud Hermolaum in Corolario Dioſc. lib. 1. cap. 86.

Ὑπόσεισμος, ου, ὁ, ſuccuſsio Sen. ſuccuſſus Cicer.

Ὑποσείω, μ. ει σω, π. κα, ſuccutio, latẽter excutio.

Ὑπόσεμνος, ου, ὁ, grauis.

Ὑποσέσηρα, modicè aperta.

Ὑποσεύομαι, moueor, curro, Heſiod.

Ὑποσημαίνω, ſubinnuo, q. ſubſignifico, indico, γένοιτα αὐτὸ ὑποσημαίνει, Ariſtot. 4. Ethic. ¶Ὑποσημαίνω, aliquando ſignificat προσημαίνω, quod eſt, præſignifico, portendo, & ſignum do, anteſignanum me præbeo. Plat. li. 8. de Republ. Καὶ ὑποσημαίνῃ χρεῶν τε ἀποκοπὰς καὶ γῆς ἀναδασμὸν, ſignum det, & auctorem ſuaſorémque ſe præbeat nouarum tabularum, legíſque agrariæ.

Ὑποσημειόω, μ. ώσω, notis excipio, ſcribo, in vita Xenoph. apud Diogenem Laertium.

Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, ſubſcriptio.

Ὑπόσιμος, ſubſimus, Philoſtr. in Heroicis.

Ὑποσιώπησις, reticentia, ſuppreſsio ſermonis, figura orationis. Vide Vlpianum Interp. Dem.

Ὑποσκάζω, q. ſufflecto.

Ὑποσκαλεύω, ſuffodico, Ariſtoph.

Ὑποσκαλμὸς, locus vbi alligantur remi.

Ὑποσκάπτω, ſuffodio.

Ὑποσκαφὴ, cauerna, ſubcauatus ſpecus, Dioſc.

Ὑποσκελίζομαι, & Ὑποσκελίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſupplanto, i. ſuppoſito pede aliquem in terram deiicio, euerto, ſuberto, fraudo, decipio, Accuſ. Lucian. Οἱ μὲν αὐτῶν περιπλεκόμενοι ἀλλήλοις ὑποσκελίζουσιν, alii impliciti mutuò, ſubiectis ſeſe cruribus euertunt ac ſupplantant.

Ὑποσκέλισμα, ruina, & Ὑποσκελισμὸς, quaſi ſupplantatio.

Ὑποσκιάζω, obũbro, adumbro, ſubmoueo, ſubduco, clàm tollo, obſcuro, Etymol.

Ὑπόσκιος, vmbroſus, opacus, vmbra opacatus.

Ὑποσκιόωνται, obumbrantur, Apoll. Rhod.

Ὑποσμύχομαι, & Ὑποσμύχω, ſuburo Sueton. ſuccẽdo. 2. Arg. κενεαὶ γὰρ ὑποσμύχονται ὀπωπαὶ, i. ſunt ſubuſtæ & ſuccẽſæ.

Ὑπόσολοικον, ου, τὸ, ineptius, ſubabſurdum.

Ὑποσπαδιαῖος, vel Ὑποσπαδίας dicitur cui glãs non rectà ſed ſub cane perforata eſt. Κύνα autem ſiue κυνοδέσμιον vocant id quo cutis membris genitalis cũ glãde colligatur Gorr.

Ὑποσπαίρω, q. ſubpalpito, ſubſilio, Suid.

Ὑποσπανίζω, μ. ίσω, π. ικα, ἐνδεῶς ἔχω, ſubegeo, diminuo, Accuſ. Vnde ὑπεσπανισμένος, Particip. Paſſ. defectus, deſideratus. Soph. in Aiace, τί δ' ἐστὶ χρείας τῆς δ' ὑπεσπανισμένον; quid verò eſt, quod ad iſtam rem deſit & deſideretur?

Ὑποσπαθισμὸς, οῦ, ὁ, curationis genus, quo vtuntur Medici in rheumatiſmis fluxionibúſque oculorum, fitque ſcalpello: cuius rationem docet Ægin. lib. 6. cap. 5. ¶Aëtius ὑποσπαθισμοῦ vſum docet, in frontis cicatricum deformitate tollenda.

Ὑποσπαθιστὴρ, ſcalpellum, Ægin. li. 6. cap. 5.

Ὑποσπάω, μ. άσω, π. ακα, diuello, ſubduco, ſubtraho, Actiu. Accuſ. & Genit.

Ὑποσπείρω, occultè ſemino, diſſemino.

Ὑποσποδίζω, ſubcinereum colorem refero. ὑποσποδίζον τῇ χρόᾳ, lib. 5. Dioſc. cap. 87.

Ὑπόσπονδος, ου, ὁ, ſocius, fœderatus, data fide ex fœdere receptus. ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται, ſub pactione exeunt, accepta fide deſcendũt, Herodot. ὑπόσπονδος ἐλθὼν, data ei fide profectus, Thucyd. ὑποσπόνδους τοὺς νεκροὺς κομισάμενοι, qui ex fœdere interfectos receperunt, Eidem.

Ὑπόστα, ſuſtine.

Ὑποσταθεὶς, ſubſiſtens, Eurip.

Ὑποστάθμη, ης, ἡ, fæx, τρὺξ, ſedimentum, ſidens craſſamentum: Vide Marcell. Dioſc. lib. 1.

Ὑποσταίη, ὑπόσχοιτο, promittat, Homer.

Ὑποστὰς, qui reſiſtit, ſubſequẽs, irruẽs, Herodot. ſe ſuſtinens, i. operiens, Eurid. ¶Item repromittens, pollicitus, ὑποσχόμενος, in Odyſſ.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, res natura & reuerà ſubſiſtens, Latinè ſubſtantia, & extantia Vitr. & Colum. ¶Ὑπόστασις etiam à ſubſiſtendo dicitur animus præſens, ſiue animi præſentia, audacia, fiducia: & cum in malam partem ſumitur cõfidentia, contumacia & obſtinatio, vt apud Polybium. ¶Ὑπόστασις rurſus (παρὰ τὸ ὑφεστάναι, ſubſidere, i. inſidiari) idem quod ἐνέδρα, inſidiæ, ſubſeſſæ Seruio, & Veget. ¶Item rebellio, defectio, Ælian. ¶Eſt etiam Ὑπόστασις, alicuius rei fæx ſubſidens, vt vrinæ, i. ſedimentum, craſſamen vel craſſamentum Colum. ¶Item compages, ὑπόστασις κολλώδης, compages tenax, Theophr. li. 5. de cauſ. lãt.

Ὑποστάτης, ου, ὁ, qui condidit, & in naturam rerum edidit, Dionyſ. ¶Itẽ furca qua quid fulcitur, Plutar. in Coriolano.

Ὑποστατικὸς, ὁ, præſidens. ¶Significat etiam authorem & conditorem ſubſtantiæ, Dionyſ.

Ὑποστατικῶς,confidenter,perſeueranter Liu.aſſeueranter & affirmatè Cic. aſſeueratè Gell. Polyb. τῦ δὲ βασιλέως ὑποστατικῶς αὐτῷ φήσαντος συντετάχέναι,rege affirmatè conſtantérque ſe iuſsiſſe affirmante.

Ὑποστατός,tolerabilis,ἀνάσχετος, ferendus, Eur.

Ὑποσταχύοιτο,augeretur, αὔξειε δίκην σταχύων.

Ὑποστέω,μ.ήσω,π.ηκα,ſuſtineo,Actiu.Accuſ.

Ὑπόστεγα,ſubtegulanea Plin.apud Poll.

Ὑπόστεγος,qui eſt ſub tecto,Sophocl.

Ὑποστεγέω,ſupertego,Actiu.Accuſ. ¶Soph.Gen.

Ὑποστέλλομαι,& Ὑποστέλλω, vela contraho, vela lego & ſubtraho. Vnde pro reprimere ſumitur,cohibere, conſultò vinci & pari cedere, vt qui gratiæ cauſa & obſequendi ſtudio cõtentionem remittunt, Demoſt.aduerſus Mid. τῷ μηδὲν ὑποστειλαμένῳ πρὸς ὕβριν, ei qui nihil remiſit conatus, quominus contumelioſus eſſet. Act.20. Οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην ὑμῖν τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ θεοῦ, neque enim me repreſsi (vel ſubterfugi & detrectaui) quominus omnem Dei voluntatem vobis annuntiarem.¶Item ſubtraho,ſubduço,adimo, ſummoueo. Τῆς τροφῆς ὑποστέλλεσθαι, Ariſtotel. Probl.ſect.5. demere de cibo, cibum deducere Terent.¶Ὑποστέλλομαι, reformido & vereor,detrecto,refugio,Iſocr.in Euagora, Συντόμως καὶ μηδὲν ὑποστειλάμενος,καὶ μηδὲ δείσας τὸν φθόνον, ἀλλὰ παῤῥησίᾳ χρησάμενος εἶπε, breuiter nec quicquam reformidans,nec inuidiam metuẽs,ſed libertate loquendi vſus,dixit.

Ὑποστενάζω,ſuſpiro,ingemiſco,ἡσύχως στενάζω.

Ὑπόστενος,ſubanguſtus.

Ὑποστερίσκω, priuo.

Ὑποστερνίζω,μ.ίσω,mitto ſub pectore,Accuſ.

Ὑπόστερνον,ſub pectore,ὑπογάστριον,Heſych.

Ὑπόστημα, ſedimentum, & quod ex vrina ſubſidit. ὑποστήματα τῆς κοιλίας, alui ſedimenta Gaz.cap.1.lib.1 Anim.Ariſtot. ¶Item ſtatio, ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων, ſtatio Philiſthinorum,cap.11.Paralip. ¶Ὑπόστημα, virgæ priapi pars quæ & κύσεως τράχηλος, Poll. lib. 2. ¶Ὑπόστημα, multitudo,πλῆθος,Suid.&Heſy.

Ὑποστῆναι,ſubſediſſe,ſubire: ſuſtinuiſſe, Demoſt.

Ὑποστηρίγματα,fulcra,q ſubſtentacula, 2.Re.9.

Ὑποστηρίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſuffulcio,Actiu Accuſ.

Ὑποστήσομαι,digredior ab illo.

Ὑποστήτω μοι,mihi cedat,παραχωρησάτω,Hom.

Ὑποστικτέον,ſubdiſtinguendum eſt.

Ὑποστίλβω,reſplendeo,modicè ſplendeo.

Ὑποστοιβάζω,ſubſterno,Bud.in Epiſt.poſter.

Ὑποστολὴ,ῆς,ἡ, repreſsio, ſubſtractio, fuga,ſubmiſsio,ſubductio,timiditas, & metus nõ planè nec ingenuè loquentis, Gregor.

Ὑποστόμια,τὰ,lupata,Polluci.

Ὑποστοναχίζω,ſubingemiſco,Iliad.β.

Ὑποστόρνυμι,ſubſterno, ſubiicio. Et ὑποστορεννύω, complano,ἁπλῶ,Baſil Gregorio.

Ὑποστρατηγέω,ſecundum à duce locum obtineo.

Ὑποστράτηγος,ου,ὁ,dux ſecundarum partiũ, Poll.

Ὑποστρέφομαι,auertor, flexu fallo, celeri reflexu ludifico,Xenoph.in Cyneget.

Ὑποστρέφω,μ.έψω,π.εφα, poſtliminiò reuertor, deflecto,diuerto,iter cõuerto,vertor, mutor, Iliad.γ.¶Aliquando Actiuè, conuerto,auerto,Iliad.έ, ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους.

Ὑποστροφὴ,ῆς,ἡ,ius poſtliminii, impoſtura, receptus,reuerſio,deflexio. ¶Dicitur etiam ὑποστροφὴ quum terga vertunt cedentes, Poly. ¶Pro ſchemate orationis, Hermogen. quæ iniectio dicitur à Trapezuntio.

Ὑποστρόγγυλος,ſubrotundus,orbiculatus.

Ὑπόστροφος,reuerſus,redux,ἀφιγμένος, Heſyc.

Ὑπόστρυφνος, ſubacerbus, qui ſapore eſt leuiter acerbo,li.3.Dioſc.cap.7.

Ὑπόστρωμα,ſtragulum quod ſubſternitur, ſubſtramen Columellæ.Heſych.παρείστρωμα.

Ὑποστρώννυμι,μ.ώσω,π.ωκα,ſubſterno.ὑποστρώσω,ſubſternam,ſubiiciã.¶Ὑποστρώννυμι,idẽ.

Ὑποστύφω,ſubſtringo,modicè adſtringo,Galen.

Ὑποσυγχύτως,confuſè, Suid.

Ὑποσύρω, ſubtraho,ſubduco,imminuo, & ſtirpitus euello,Chryſoſt.ad Rom.12.

Ὑπόσφαγμα,τος,τὸ,cruor:& cruentata pars atque ſugillata, Galen.κατὰ τόπ. ¶Paul. Ægin. lib.3. ὑπόσφαγμα rupturam vocat, in oculis venarum tunicæ agnatæ, ex plaga maximè obortam.¶Ὑπόσφαγμα etiam eſt atramentum ſepiæ propter cruoris ſimilitudinem, Galen.in gloſſ.& Hippon. in Iambis teſte Athen.lib.ζ. ¶Item edulium quod ex ſanguine cocto paratur variã conditurã, Athen. ibidẽ. Plin.l.28.cap.14.ait vocari ſanguiculũ.

Ὑπόσφαλμα,ruptio venæ ex ictu & plaga plerumque proueniens,ἀπὸ τοῦ σφάλλειν.

Ὑποσφίγγω,μ.ξω,ſubſtringo,in Epigr.

Ὑποσφραγίζομαι, ſubſigno,claudo,Phal. in Epiſt. cum Accuſat.

Ὑποσφυρίσασθαι,dicunt poëtæ, inquit Poll. τὸ ὑπαγορεῦσαι,reſpondere,ſubinferre.

Ὑποσχέθω,detineo,Actiu.Accuſ.

Ὑποσχεῖν,ſuſtinere,ſuſpicari,repoſcere,Æſchin.

Ὑπόσχεο,& Ὑπόσχου,promitte,Iliad.ά.

Ὑποσχέσθαι, ſpopondiſſe, ὁμολογῆσαι, promiſiſſe, Demoſth.

Ὑποσχεσία,ας,pollicitatio,Apoll.2.

Ὑπόσχεσις,εως,ἡ, promiſsio, repromiſsio, promiſſum, Iliad.β. Profeſsio, ἐπαγγελία, Demoſth.& in Epigram. ¶Item bona quæ quis poſsidet,Deuter.11.

Ὑποσχιδακώδης,aſſuloſus,aſſulatim ſciſsilis.

Ὑπόσχισμα,τος,τὸ,Poll.virile calceamentum.

Ὑπόσχομαι,promitto,paciſcor,annuntio, 2.Arg.

Ὑποσχόμενος, ου, ſponſionem faciens, pollicitus. ὑποσχόμενος ποιήσειν, pollicitus ſe facturum, Ariſtoph.

Ὑποσχὼν,ὑποβαλών,Homer.pollicitus,ſubiiciẽs.

Ὑποταγὴ,ῆς,ἡ,obedientia, i. ὑπακοὴ, ſubiectio & ſummiſsio,Galat.2.& 2.Corinth.9.

Υ῾ποταγήσομαι, ſubiiciar, Dat. Chry. περὶ ἱερ.
Υ῾ποταγνιος, ου, ὁ, ſubligatus.
Υ῾ποτακτικὸς, ſubiunctiuus, adiunctiuus Donat.
Υ῾ποταράττω, conturbo, terrefacio.
Υ῾ποταρτάριος, ſub tartarum detruſus, Heſiod.
Υ῾ποτάσσω, μ. άξω, π. αχα, ſubdo, ſubiungo, ſubiicio, colloco ſub, ſubigo, Accuſ. Epheſ. 5.
Υ῾ποτάττομαι, ſubditus ſum, obedio, ſubſequor.
Υ῾ποταύριον, ου, τὸ, iumentorum vulua, Apſyrt.
Υ῾ποτείνομαι, ἀντὶ τοῦ προτείνομαι, prætendo, oppono, offero. ¶ Plat. poſuit pro eo quod eſt interrogãdo & diſputãdo ꝓpono & expono.
Υ῾ποτείνω, τὸ προτείνω, exibeo, porrigo, protẽdo, oſtendo, ὑποτείνω ἐλπίδας, ſpes intendo, Demoſt. ὑποτείνω βασιλέα φίλον ποιεῖσθαι, ſpondeo me regem amicum redditurum, Thucy. ¶ Υ῾ποτείνω, ſubtẽdo, apud Geometras, Athe.
Υ῾ποτειχίζω, ſubſtruo murum.
Υ῾ποτείχισμα, ſubſtructio Vitr. ſubiecta munitio.
Υ῾ποτελέω, μ. έσω, π. εκα, ſoluo, pendo, Accuſ.
Υ῾ποτελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, tributarius, qui ſub tributo eſt, ſtipendiarius, vectigalis, ὑποτελεῖν Poll.
Υ῾ποτέμνομαι, ſuccido, præcido. ¶ Item intercipio, tranſitu arceo, tranſitum adimo, Xenop. 4. Ε῾λλην. ὑποτεμνόμενος τὸν εἰς Σάμον πλοῦν, nauigationem in Samum intercipiens.
Υ῾ποτέμνω, μ. ὑποτεμνοῦμαι, π. ὑποτέτμηκα, ſuccido, præcido. Xenoph. 2. Ε῾λλην. πάντων καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ τῶν ἔξω ὑποτέμοι ἂν τὰς ἐλπίδας. ¶ Υ῾ποτέμνω, doloſè ſuccido: ſumptũ ab aſtutia coriariorum: nam coria obliquè ſucciſa, craſsiora apparent, Ariſtop. in Equit.
Υ῾πότεφρος, ad cinerem vergens, cinereum colorem referens, Dioſc. lib. 5. cap. 166.
Υ῾ποτίθεμαι, μ. ήσομαι, π. ειμαι, ſuppono vel ſuppoſito, i. velut ſubiectum pono. ὑποτιθέμενος παραδείγματα καὶ ἰδέας, ponens exemplares rerum formas quas ideas appellant, Plut. in Plat. quæſt. ¶ Υ῾ποτίθεσθαι, conſtituere & q. δογματίζειν, Ariſtot. τῶν μετὰ τὰ φυσ. 6. ὅτι δὲ καλῶς ὑπεθέμεθα, quòd autem nos rectè hoc cenſuimus & decreuimus: Ponere eſt apud Cicer. de Leg. ¶ Υ῾ποτίθεμαι, ἀντὶ τοῦ προτίθεμαι, propono, inſtituo, Iſocr. ἵνα μὴ δοκῶ περὶ τὰ μέρη διατρίβειν, ὑποθέμενος περὶ τῶν ὅλων ἐρεῖν, quum in exordio pollicitus ſim de omnibus dicturum. ¶ Υ῾ποτίθεσθαι, argumentum & materiam ſcribendi ſumere. ὑποτίθεμαι ταῦτα, hæc mihi dicendi materiam ſubiectúmque facio, Philoſtr. in Heroicis. ¶ Υ῾ποτίθεσθαι, admonere, conſilium dare, præcipere. Iſocr. ἐγὼ σοι πειράσομαι συντόμως ὑποθέσθαι δι᾽ ὧν ἄν μοι δοκοίης ἐπιτηδευμάτων πλεῖστον πρὸς ἀρετὴν ἐπιδοῦναι. ¶ Υ῾ποτίθεσθαι, pignori datum accipere, quod eſt fœnerantis. ¶ Υ῾ποτίθεσθαι νόμον, legem ponere, Aphrod. lib. 1. Probl.
Υ῾ποτίθημι, μ. ήσω, π. ηκα, pignoro, pignori oppono, quod eſt debitoris: ὑποτίθεμαι, verò creditoris. τὴν οὐσίαν ὑπέθηκε, Iſocrat. ¶ Υ῾ποτίθημι ſicut ὑποτίθεμαι, ſuppono & principia pono, Ariſtot. 1. Metaphyſ. ¶ Υ῾ποθεῖναι Atticè, pro προθεῖναι, proponere. Iſoc. in Helene, περὶ ἧς τὴν ἀρχὴν ὑπεθέμην, quam mihi initio ꝓpoſui. ¶ Υ῾ποτίθημι, conſulo, inſtituo, edoceo. ¶ Item pono ſeu dico, ſubiicio, ſuggero, ſubdo. ὑπέθηκας ὀρθῶς λόγοις, orationem rectè vertiſti, mutaſti, Eurip.
Υ῾ποτίλαι τὴν βοτάνην, quaſi ſubtruncare herbam, Theophr. hiſt. lib. 2. cap. 8.
Υ῾ποτιμάω, μ. ήσω, π. ηκα, irrogo pœnam, condẽno, Plutarch. ὑποτιμᾶσθαι τὴν ἀξίαν εἰς τὸ δεκαπλάσιον. ¶ Item æſtimo, cenſeo, Ariſtot. 2. OEcon. ἵνα οἱ πένητες δύνωνται ὑποτιμᾶσθαι, i. vt pauperes cenſeri poſſent. ¶ Υ῾ποτιμᾶσθαι de reo etiam dicitur qui litem ſibi pecunia æſtimat q. deprecabundus, Xen. in Apolog.
Υ῾ποτίμησις, pœna, Plutar. in Camill.
Υ῾ποτίτθιος, infans, lactens, Suid.
Υ῾ποτομάδες, αἱ, abſciſſæ, præcipites.
Υ῾ποτομεὺς, culter: vide Τελόβολος.
Υ῾ποτομὴ, paulatina inciſura Gaz. nouè traſſert.
Υ῾ποτονθορύζω, μ. ύσω, ſubmurmuro, γρύζω, He.
Υ῾ποτοπάζω, μ. άσω, π. ακα, coniecto, conijcio, puto, delibero, arbitror, Actiu. Accuſ.
Υ῾ποτοπασμὸς, οῦ, ὁ, coniectura, ſuſpitio, Ioſ. Ant.
Υ῾ποτοπέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſuſpicor, credo, ſuſpectum habeo, pro ὑποπτεύω Attici exponunt, Thucyd.
Υ῾ποτραυλίζειν, balbutire, Lucian. in Timone.
Υ῾ποτραχήλιον, ου, τὸ, colli pars infra ceruicem & intra ſcoptula operta, Poll. lib. 2. Tranſlatè etiam hoc vocabulum in contracturis ſcaporum columnarum vſurpatur, Vitruu. li. 3. ca. 2. & lib. 4. cap. 1. cuius Interpres Hypotrachelii nomine, ſcapi partem intelligit, quæ ſub aſtragalo eſt.
Υ῾πότραχυς, aliquantùm aſper, ſubaſper.
Υ῾ποτρέμω, q. ſubtremiſco, Plat. 1. de Republ.
Υ῾ποτρέφω, alo, Galen. νόσων ὑποτρέφει σπέρματα.
Υ῾ποτρέχω, ſuffugio, ſubeo. ὑποτρέχει τὸ αἷμα ῥᾳδίως εἰ ἅψαιο, ſi tetigeris citò ſanguis ſuffugit, Galen. ad Glauc. ¶ Item ſubire aliquem, i. in alicuius beneuolẽtiam ſe inſinuare, ſubrepere, Æſchin. τὸν Α᾽λέξανδρον ὑποτρέχει. ¶ Item comprehendo, vel fugientem reprehendo. λῃστὰς ὑποδραμεῖν, prædones curſu inſequi atque opprimere, Xen. 1. Pæd.
Υ῾ποτρέω, μ. έσω, π. εκα, tremo, trepido, præ timore fugio, Actiu. Accuſat.
Υ῾πότρητος, q. ſubforatus, ὑπότρητοι αὐλοὶ, Athe.
Υ῾πότριμμα, τὸ, intritum, intritus palmulæ melle conditæ & aliorum condimentorum: hæc condimenta acria eſſe ſolent: vnde ait Ariſtoph. in Concion. βλέπειν ὑπότριμμα, id eſt, δριμὺ, acerbè.
Υ῾ποτριόρχης, ſubbuteo accipiter Gaz. ex Ariſtot.
Υ῾πότριτος, ου, ſubtertius, Capell. Interp. lib. 7.
Υ῾πότρομος, ſubtimidus, ſubtremulus, περίφοβος, περιδεής.

Ὑποτροπὴ, reciprocatio, vt eſt febris.
Ὑποτροπάζειν, redire, reciprocare, παλινδρομεῖν, vt febrem ὑποτροπάζειν dicit Hippocr. quod febrem recidere vocat Plin.
Ὑποτροπίη, ὑποστροφὴ, φυγὴ, reditus, fuga, Apoll.
Ὑπότροπος, ου, ὁ, rediens, redux, Apoll. Rhod.
Ὑποτρόχαλος, ου, ὁ, ſubrotundus. ὑποτρόχαλα κείρονται, in rotundum tondentur, Herodot.
Ὑποτρύζειν, ſubmiſſè loqui, muſſare, Heſych.
Ὑποτυγχάνω, ſubiicio, protinus & commodè appoſitéque reſpondeo, excipio, verba ſubdo, ἀλλ' ἴσως ὑποτυχὼν ἂν φαίης, ſed fortaſsis diceres, Plutarch. in Opuſc.
Ὑποτυποῦμαι & Ὑποτυπόω, μ. ώσω, π. ωκα, per figuram demonſtro, imitor, deſigno, informo rem aliquam, i. ſummaria deſcriptione deſigno, circunſcribo, repræſento, Herodian. de Commodo loquens. Τοιαῦτα δή τινα τῆς μιερηκίας ὑποτυπώμενοι, huiuſcemodi deliciarũ ſpeciem animo eius informantes. ¶ Ὑποτυποῦμαι, animo verſo & imaginor, Herodian.
Ὑποτύπτω, ſubuerbero, ſuffringo, decutio, Naz.
Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, rei alicuius informatio Cic. informata deſcriptio, lineamenta præformata ad colores illinendos. ¶ Quin & tranſlatè ὑποτύπωσις dicitur, impreſſa rei in mente forma, ſiue informatio ipſa naturalis ſit, ſiue illa notitia à præceptore imprimatur, 2. Timoth. 1. ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαινόντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας. ¶ Ὑποτύπωσις etiam figura eſt Cicer. 3. de Orat. illuſtris explanatio, rerúmque quaſi gerantur, ſub aſpectum penè ſubiectio.
Ὑποτυρίδες, eduliũ ex lacte & melle, Athen. 14.
Ὑπότυφλος, ου, ὁ, luciofus.
Ὑποτύφομαι, ſuccendor, ſuffumigo, Philoſt.
Ὑποτύφω, ſuffumigo Celſo. Vide Suid.
Ὑποτυχὼν, ὁ, qui tempeſtiuè reſpondit.
Ὑπουδαῖος, ſubterraneus, καταχθόνιος, Suid.
Ὕπουλος, ου, ὁ, latens, occultus. ὕπουλα καὶ νοσώδη σώματα, ſubægra & morboſa corpora, Plut. in Lycurg. ¶ Item ſuboccultus, ſubdolus, doloſus, infidus, fictus. ὕπουλος εὐνομία, fallax legitimè viuendi conditio, Thucyd.
Ὑπούλως, latenter, Plut. in Cicer.
Ὑπουρα, τὰ, loca montibus ſubiecta, Heſych.
Ὑπουράνιος, ου, ὁ, ſub cælo exiſtens.
Ὑπουργέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſubſeruio, ſeruio, inſeruio, exequor, miniſtro, Dat. ὑπουργοῦσι τοῖς ἀνδράσι τὰ περὶ τὴν ταλασίαν, viris operam nauant, in iis quæ ad lanificium pertinent, Plutarch. in Romulo. ¶ Item concedo, indulgeo, ſubuenio, adiuuo, Accuſ. Sophocl. in Aiace, ἐς τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, i. tot in amicum beneficia conferre.
Ὑπούργημα, τὸ, miniſteriũ, obſequiũ, Herodot.
Ὑπουργία, ας, ἡ, miniſterium, officium, ſubſidium.
Ὑπουργὸς, οῦ, ὁ, artifex, miniſter, Ariſtid.
Ὑποφαίνω, μ. ανῶ, π. γκα, oſtendo, leuiter pando, noto, ſubiicio oculis, Actiu. ὑποφαίνω ἐλπίδα, Demoſth. ¶ Aliquando Neutr. eſt. τοῦ ἦρος ὑποφαίνοντος, vere appropinquãte, Theophr. lib. 5. cap. 1. de cauſ. plant.
Ὑπόφαυσιν, Valla apud Herodot. exponit ad auroram: vnde legendum eſſet ὑπὸ φαῦσιν.
Ὑποφαύσκοντος, i. tempore matutino, Ariſtot.
Ὑποφέρομαι, ſublabor Virgil. ſenſim delabor & decido, quaſi lubrico veſtigio ſenſim ſublabor, Appiano lib. 2. τῶν ἐμφυλίων, εἰς πενίαν ὑπενεχθεὶς, in paupertatem delapſus.
Ὑποφέρω, ſuffero, tolero, ſuſtineo, Iſocr. Τὸν δὲ τῶν ὁμιλητικῶν τρόπον οἱ πάντες ἡδέως ὑποφέρουσι, mores hominum affabilium nemo non ſuffert. ¶ Item profero, ὑποφέρειν ἐλπίδα, Sophoc. ſpem præbere. ¶ Et pro obiicio, exprobro. ¶ Item ſubiicio, reſpondeo & excipio, Plut. in Camillo, τὰ σεσιδηρωμένα μέρη ταῖς πληγαῖς ὑποφέροντες, ictibus ſubiiciẽtes vel obiicientes ferro munitas partes. ¶ Ὑποφέρω, veſtigium fallo, & pedem aufero: Vnde χωρία ὑποφέροντα dicuntur, quæ veſtigium fallunt præ lubricitate, hoc eſt, ὀλίσθηρα Polluci. ¶ Ὑποφέρω δή τι τοῦ παραφέρω, tranſuerſum ago & abduco, Ariſtid. ὁ λόγος γὰρ ὥσπερ ῥεῦμα, φέρον ὑπήνεγκε βίᾳ, oratio ipſa fluctus inſtar tranſuerſum me ſua vi rapuit. ¶ Item ſubduco, eximo, ſubtraho, Iliad. ό. τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται, i. ὀλίγον ἐκ θανάτου ὑπεξάγονται, parum abſunt à morte. ¶ Ὑποφέρειν pro ſimplici φέρειν, vt apud Xenoph. ὑποφέρειν ὅπλα, arma ferre: & aliquando occultè ferre. ¶ Ὑποφέρων εἰς διόρθωσιν, ad emendationem deducens, Plut. in Lycurg.
Ὑποφεύγω, ſubterfugio, ſuffugio, vito.
Ὑποφητεία, ας, ἡ, diuinatio rerum factarum, Suid.
Ὑποφητεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſum ſubuates, antiſtes, enarro & interpretor quaſi per manus acceptum, Accuſ. Lucian.
Ὑποφήτης, ου, ὁ, q. ſubuates, i. qui ab alio oraculũ acceptum promit, Iliad. π. ¶ Accipitur etiam pro ipſomet propheta, ſiue vate & ſacerdote. ¶ Item pro interprete poetarũ, Laſcar. γράμμ' ὑποφητῶν, &c. i. ſcriptum, eorum qui explanant poetas.
Ὑποφητικαὶ τάξεις, Dionyſio Angelorũ ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur.
Ὑποφητικὸν, propheticum, fatidicum, Dionyſ.
Ὑποφητικῶς, antiſtitis more, antiſtitis officio fungendo, Dionyſ. Theolog.
Ὑποφήτωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, ὑποφήτης, Apoll. Rhod.
Ὑποφθαλμία, ας, ἡ, genæ.
Ὑποφθαλμία, τὰ, pars oculo ſubiecta.
Ὑποφθάλμιος φρουρὰ, oculorum cuſtodia genæ.
Ὑποφθάνω, μ. ανῶ, præuenio, προφθάνω, Plutarc.
Ὑποφθὰς, προφθάσας, προλαβὼν, Hom. Iliad.
Ὑποφθέγγομαι, ſubdo, interloquor, immurmuro.
Ὑποφθονεῖν, ſubinuidere, Xenoph.
Ὑποφοινικίζω, rubeſco.
Ὑποφοινισσόμενα φύλλα, folia in puniceum vergentia, Dioſcor. li. 3. cap. 78.

Ὑποφονία, τὰ, quæ dat homicidii reus, ne mortui vindices in eum iure experiantur, Dinarch.
Ὑποφορὰ, ᾶς, ἡ, obiectio, aduerſarii propoſitio & oratio: ſublatio Trapez. καθ' ὑποφορὰν σχῆμα, eſt quæ ſubiectio dicitur in Rhetoricis ad Heren. ¶ Et ὑποφοραὶ, profunda & ſubducta vlcera, vlcera, quæ dehiſcunt in fiſtulam, vlcera cauernoſa, oræ vlceris quæ importunè contrahuntur & conniuent: ſic Gaz. Hermol. & Ruell. vertunt.
Ὑπόφορος, ου, ὁ, tributarius, ὑπὸ τέλος, Suid.
Ὑποφραςθεὶς, animaduertens, Apoll. Rhod.
Ὑπόφρικος, ſubhorrens.
Ὑποφρύγιον, ſubphrygium, Ariſtot. in Probl.
Ὑποφρυγιστὶ, q. ſubphrygicé.
Ὑποφύομαι, μ. ύσομαι, π. υσμαι, orior, ſubnaſcor, ſuppullulo, Dep. ὑποφυῶσι, enaſcātur, Ariſto.
Ὑπόφυσις, adnatum, παραφυάς.
Ὑποφωνέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſubmiſſa voce loquor.
Ὑποχα, ſubmiſſé.
Ὑποχαίρω, gaudeo.
Ὑποχαλάζω, ὑποχωρῶ, ſubduco, declino, vito.
Ὑποχαλκὶς, ίδος, ἡ, vrbs Ætoliæ ad radices Chalcidis montis ſita, vnde illi nomē, Euſt. Bœot.
Ὑπόχαλκος, ου, ὁ, ſubæratus, fictitius, Poll. ὑπόχαλκον νόμισμα, Plutarch. ὑπόχαλκον γένος, adulterina & ementita generis nobilitas.
Ὑποχαλκῶ, remitto.
Ὑποχάροπος, ου, ὁ, ſublucidus.
Ὑποχάσκω, ſubhio, Ariſtoph. in Plut.
Ὑποχείριος, ου, ὁ, ſubditus, ſubiectus, obnoxius, mancipium, conductus, captiuus, in poteſtatem traditus, addictus. ὑποχείριον ποιεῖσθαι, Xen. pro capere. ὑποχείρια ποιεῖν, Herodot.
Ὑποχεῖσθαι, ſuffuſionibus oculorum laborare.
Ὑποχέω, ſuffundo: Vnde ὑποκεχυμένος τῇ βαφῇ ῥητορικῇ τὴν φιλοσοφίαν, Plut. in Pericl.
Ὑποχὴ, ῆς, ἡ, genus retis.
Ὑποχθόνιος, ſubterraneus, θεοὶ ὑποχθόνιοι, Heſio.
Ὑποχίτων, quod ſubter tunicam eſt, i. ſubucula.
Ὑπόχλωρος, ſubuiridis, ſuppallidus, Hippocr.
Ὑποχοιρὶς, ἡ, genus oleris, Theophr. l. 7. hiſt. pl.
Ὑπόχολος, biliosus, Poll.
Ὑποχύματα, vel ὑποχύματα, τὰ, ſuffuſiones humorum, qui inter corneam & cryſtallinā cōcreſcentes viſum impediunt.
Ὑποχόνδριον, hypochondrium, à chartilagine, q. ſubchartilagineum, Ariſtot. lib. 9. de Anim. ſic Gaz ibidem. Sunt autem ὑποχόνδρια, partes muſculoſæ ſuprà vmbilicum quæ ſpuriis coſtis vtrinque ad latera ſubiiciuntur, ſic dicta ὅτι ὑπόκειται τῷ χόνδρῳ, quæ illarum coſtarū mollis eſt chartilago. ὑποχονδρίων φλεγμονὴ, præcordiorum inflammatio, Ruell. & Marcell. & Hermol. lib. 1. Dioſcor. cap. 131.
Ὑπόχος, ου, ὁ, ſubditus.
Ὑπόχρεως, ω, ὁ, debitor, obæratus, Ariſtoph. νεφ. πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος; Vnde inſciens æs alienum contraxiſti? δῆμος ἦν ὑπόχρεως τῶν πλουσίων, plebs premebatur à diuitibus æris alieni magnitudine, Plutarc.
Ὑποχρίω, μ. ίσω, π. ικα, lino, pingo.
Ὑπόχρυσος, ſubaureus, auri colore flaueſcens.
Ὑπόχρως, ſubpallidus.
Ὑποχύματα, τὰ, ὑποχύματα, Marcell. l. 1. Dioſc.
Ὑπόχυσις, ſuffuſio oculorum, morbus. ὑποχύσεις καὶ λευκώματα, ſuffuſiones oculorum & albugines, Dioſc. lib. 1. cap. 101, & lib. 2. cap. 13.
Ὑποχυτῆρες, οἱ, vaſa quibus oleum lychno adfundunt, Suid. χυτρόποδες, Poll.
Ὑπόχυτος, ου, ſubturbidus, Athen. lib. 1.
Ὑποχωρέω, μ. ήσω, π. ηκα, cedo, loco cedo, retrocedo, digredior, Genit. iung. & Dat. ὑποχωροῦντες ὁδῶν, in via cedētes, Plut. in Apoph. ὑποχωρεῖν τῷ κρατοῦντι, ſuperioris imperia detrecto, Thucyd.
Ὑποχωρήματα, τὰ, excrementa, proluuies.
Ὑποχώρησις, εως, ἡ, diſceſsio, ſubductio, egeſtio, ſeceſſus, κατὰ τὴν ὑποχώρησιν προΐενται, per meatum ſui ſeceſſus emittunt, Ariſtot. li. 8. Anim.
Ὑποχωρητικὰ μέλη, carmina quæ canebantur in cataſtrophæ fabulæ, ab hiſtrionibus iā è ſcena exituris, Comment. Ariſtoph. in Veſp.
Ὑπόψαμμος, ὁ, ſubarenoſus, ſubarenaceus, Suid.
Ὑποψάφαρος, aſperior, nigrior, Hippocr.
Ὑποψεκάζειν, quod & ὑποπίνειν dixerunt cum ſignificarent minuta & rorantia pocula, aut largiorem potum ἀντιφερεστικῶς, Poll.
Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio, ὑπόνοια, φόβος καὶ ὑποψία τῆς πόλεως, Ariſtid. metus & ſuſpicio quæ habentur de vrbe, ſiue quæ vrbs incutit. δι' ὑποψίας εἶχε τόλμημα, facinus ſuſpectum habebat, Plut. in Romul.
Ὑποψιθυρίζω, ſuſurro, murmuro, Heſych.
Ὑπόψιος, ου, ὁ, ſuſpectus, timidus, Iliad γ. οὕτω λώβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων, i. ab aliis deſpectum propter odium, aliis ſuſpectum, quē alii limis & toruis oculis inſpiciunt.
Ὑποψοφέω, concrepo.
Ὑπόψυχρος, ſuffrigidus, Hermog.
Ὑποψύχω, refrigero.
Ὑποψωνεῖν, in opſoniis fallere, Ariſt. in Acharn.
Ὑπτιάζομαι, & Ὑπτιάζω, μ. άσω, π. ακα, reſupinus ſum, ſupinor, ſupinus relabor, Herodian. lib. 1. ὑπὸ δὲ ἀσθενείας καὶ ἀθυμίας αὖθις ὑπτίαζεν, languore nimio ſupinus in lectum relabebatur. ¶ Item ſupinè delicatéque me habeo & ignauiter, ſupinus negligentiúſque agito, Eidem Herodian.
Ὑπτίασμα, τος, τὸ, ſupinitas, Æſchyl. in Prom.
Ὑπτιασμὸς, οῦ, ὁ, ſupinitas, morbus ſtomachi.
Ὕπτιος, ου, ὁ, quaſi ὄπιος, ſupinus, reſupinus, Lucian. in Gallo. ¶ Item oſcitabundus, ſocors, remiſſus, ei opponitur ὄρθιος, Gaz. lib. 4.
Ὑπτιότης, ſupinitas, Theophr. hiſt. lib. 4. cap. 16.
Ὑπτιωμένος, reſupinatus, Dioſcor. lib. 4. ca. 89.
Ὑπτιοῦσθαι, ſupinari, reſupinari, Dioſc. l. 4 cap. 49.
Ὑπτιώτερος, ſupinè, remiſsius.
Ὑπώβολον, τὸ, quod in vſuras ſextātes obſtrictū eſt pignoratitio conuento, Euſt. ex Pherecyd.

Υ῾ποθῶ, ſubmoueo, Homer.
Υ῾πολισθηκὼς, lubricus.
Υ῾πωμίη, ἡ, q. ſubhumeralis pars, Hippocr.
Υ῾πωμοσίαι, ab ὑπόμνυσθαι, ſunt dilationes quæ iu reiurando poſtulantur & impetrantur, vel dilationes propter ſonticum morbum, aut aliam legitimam cauſam impetratæ, Poll. l. 8.
Υ῾πώπια, coram. ¶ Item facies, aſpectus, vultus.
Υ῾πώπια, τὰ, pars ſub oculis, i. ſinus.
Υ῾πωπιάζω, μ. άσω, π. ακα, liuore ſeu ſanguinis nota ſugillo oculos, quos Græci ὦπας vocãt.
Υ῾πώπιον, ου, τὸ, pars oculo ſubiecta, Poll. ¶ Υ῾πώπια, τὰ, ſugillata, i. partes circa oculos percuſſionibus contuſæ & liuidæ, Poll. ibid. Comm. Ariſtoph. in Pace. & in Veſp. ¶ Υ῾πώπια tamen, etiam de omni cõtuſione corporis maculíſque ſiue vibicibus ex plagis atq; ictibus effertur, Eidem Comm. Ariſtoph. in Acharn. Ariſtot. in Problem. Υ῾πώπιον πᾶν σῶμα γίνεται πρεσβυτέροις, ſenibus totum corpus ſugillatum efficitur.
Υ῾πωπιάζειν, ſugillare faciem: corpus plagis cõtundere ſiue obtundere Plaut. vt ſolent Pugiles cæſtubus, Ariſtot. Rhetor. li. 3. ¶ Tranſlatè verò etiã de ciuitatibus dixit Ariſtoph. in Pace, Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι, i. bello malè acceptæ, q. in earum facie veterum plagarum veſtigia compareant. ¶ Item alicuius aures obtundere Cicer. quod & aliquem obtundere ſimpliciter dicitur, Luc. 18. ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με, ne tandem mihi aures obtundat.
Υ῾πωπιασμὸς, οῦ, ὁ, ſugillatio Plin. Euſt. in Hom.
Υ῾πωπὶς, ίδος, ἡ, thapſia, ἡ θαψία, Heſych.
Υ῾πώρεια, propriè latus montis qua parte aſcenditur. ¶ Item pes montis & radix montis (vt Gaz. exponit) i. montis ima pars, ὑπώρειαν ὀρέων οἰκέουσι, habitãt mõtiũ radices, Herodot.
Υ῾πώροφιος, per craſin pro ὑποορόφιος, ου, ὁ, domeſticus, ſub tecto poſitus, cõtubernalis, Ιλ. ι.
Υ῾πώροφον, quod eſt ſub tecto, Etym.
Υ῾πώροφος, ſublimis.
Υ῾πῶς, ἀρτίως, Heſych. nuper.
Υ῾πωχρος, ſubpallidus, palleſcens.

Υ Ρ

Υ῾ραξ, κος, ὁ, mus, Nicand. in Alexiph.
Υ῾ρατόμος, ου, ὁ, qui apum fauos eximit, Heſych.
Υ῾ριγξ, γος, ὁ, ventilabrũ, πτύον Salaminiis, Heſy.
Υ῾ρον, ου, τὸ, examen: & ὕριον, fauus, Heſych.
Υ῾ρραξ, Aduerb. pro ἀναμὶξ, μίγδην, Suid. promiſcuè, Apud Heſych. ſimplici ρ.
Υ῾ρὶς, ſporta, σαργὶς, Suid.
Υ῾ρίσκος, fiſcella ficuum, Suid. φορμὸς, Heſych.
Υ῾ρτακος. Vide Etym.
Υ῾σπάνα, ἡ, ollæ operculum.
Υ῾ρτὴρ, ῆρος, ὁ, lotor, πλυνεὺς. Heſych.
Υ῾ρχαι, αἱ, vaſa fictilia, quibus recon duntur ſalſamenta, duas anſas habentia Commentar. Ariſtoph. in Veſpis.
Υ῾ρχη, ης, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ onera baiulant, Heſych. χοῖρος.

Υ Σ

Υ῾ς, ὑὸς, ὁ καὶ ἡ, σῦς, ſus, aper, porcus ſeu porca. ὗς παχεῖα, Ariſtoph. In Accuſat. plurali ὗς, Xen. ὗς πολλὰς καὶ βοῦς τρέφει. ¶ Eſt etiã ὗς, piſcis nomẽ.
Υ῾σγινον, ου, τὸ, hyſginum: Vnde & Υ῾σγινοβαφῆ, i. hyſgino tincta. ¶ Dicitur etiam Υ῾σγη pro ὕσγινον, apud Suid.
Υ῾σδω, illuc ingredior, ἐκεῖ βαδίζω, Heſych.
Υ῾σήπεδες, ου, ὁ, ῥυπώδης, Suid. ſordid⁹: melius ἠσή.
Υ῾εθίζω, humectari pluuia: Vnde ὑεθεὶς, perlutus, pluuia perfuſus, qui imbrem admiſit.
Υ῾θλὸς, οῦ, ὁ, nugamentum, commotio.
Υ῾θμιάζω, parum commodè valeo.
Υ῾σκα, obſoniolum, & lignum, Suid.
Υ῾σκυθα, ſuccerda, excrementum ſuis, Heſych.
Υ῾σμίνη, ης, ἡ, pugna, μάχη, στάδιη, σύστασις, Ilia. ϛ.
Υ῾σμῖνι, pro ὑσμίνῃ, Homer. Iliad. ϛ.
Υ῾σπέλεθος, ου, ὁ, ſuccerda, ὕσκυθα.
Υ῾σπλατὶς, ίδος, ἡ, Ariſtoph. &
Υ῾σπληγξ, γος, ὁ, carceres vnde curritur, repagula, Poll. lib. 3. ¶ Eſt & Heſych. laquei genus, παγὶς λύκων. ¶ Item palus, pertica, clauus ligneus. ¶ Item annulus corneus, κεράτινος κρίκος. ¶ Item ſcutica, flagellum, ſtimulus. ¶ Item dimiſſio, remiſſio, Dionyſ. de ſitu orbis.
Υ῾σπολεῖν, ſues paſcere, συβωτεῖν, Heſych.
Υ῾σσακα, pertica, palus.
Υ῾σσακος, ὁ πάσσαλος, clauus, palus, Etym.
Υ῾σσακτος, muliebre pudendum.
Υ῾σσὸς, οῦ, ὁ, Latini è Græco geſſum dixerunt, alii pilum vertunt, & verutum, vt Laſcaris in Epitome Polyb. Plutarch in Mario, ἐξακοντίζειν τοῖς ὑσσοῖς, i. pila iaculari.
Υ῾σσωπίτης οἶνος, hyſſopites vinum, quod conficitur ex cõtuſis hyſſopi foliis, Dioſc. l. 5. c. 42.
Υ῾σσωπον, ου, τὸ, & Υ῾σσωπος, ὁ καὶ ἡ, hyſſopus herba, 3. Reg. 4. Dioſc. lib. 3. cap. 30.
Υ῾σταικτέω, illudo oculis, φενακίζω, Heſych.
Υ῾σταλοπάω, dormiturio, capite nuto, νυστάζω.
Υ῾στὰς, άδος, ἡ, vitis prædenſa, Heſych.
Υ῾στάτιον, tandem, poſtremò, ἐξ ὑστέρου.
Υ῾στάτιος, pro ὕστατος, poſtremus, lib. 5. Epigr.
Υ῾στατον, ſiue ὕστατα, Aduerb. vltimùm, poſtremò, poſtremùm, nouiſſimè, tãdem, in Epigr.
Υ῾στατος, ου, ὁ, extremus, vltim⁹, τελευταῖος, ἔσχατος.
Υ῾στέρα, ας, ἡ, vulua, vterus, matrix, loci muliebres, ſinus vuluæ. μήτρα, δελφὺς, Plat. in Tim. ¶ Dicitur item ὑστέρα, decima, ἡ δὲ εἰκάδος ἡμέρα καλεῖται ὑπὸ τῶν ἀττικῶν ἣν ἡμεῖς προφήτην καὶ εἰκοστὴν καλοῦμεν, Etym.
Υ῾στεραία, poſtera dies, ἡ ἐπιοῦσα ἡμέρα, Poll. ¶ Υ῾στεραίᾳ, τῇ, poſtridie, poſtero die, inſequenti die, Demoſth. κατὰ δημοκρατ. εἰ τὴν ὑστεραίαν ἀναβάλλεσθαι, in craſtinum reiicere, Eidem.
Υ῾στερέομαι, μ. ήσομαι, linquor in curſu & poſterior fio, deficior Colum. deſtituor neceſſariis, 2. Corint. 1. ὥστε ὑμᾶς ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, adeò vt in nullo dono poſteriores ſitis.
Υ῾στερέω, μ. ήσω, π. ηκα, careo, deficior, nõ habeo

mihi deeſt, ſum inferior, non aſſequor, Genit. ὑστερῶ πολλῶν, multis deſtituor, Demoſth. ¶ Item poſterior ſum tempore, ceſſo, cunctor, tardius incipio, tardius venio, ſerius accedo, tempore excludor. ὑστέρησε τῆς μάχης, prælio non interfuit, Plutarch. in Othone. ὑστέρησαν τῇ διώξει, Thucyd. tardius ſunt inſecuti.

Ὑστέρημα, ατος, τὸ, poſteriores partes, 2. Corinth. 11. τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί, nā quod mihi deficiebat ſupplerūt fratres.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, penuria.

Ὑστερίζω, μ. ίσω, venio poſt tempus, poſterior ſū, intempeſtiuè facio, Suid. μετ' μίαν ἡμέραν ἔρχομαι. ¶ Eſt & ὑστερίζειν, ἀπολείπεσθαι, præueniri, anteuerti. ὑστερίζειν τῶν καιρῶν, præueniri temporibus, Phrynich. ¶ Item deſtitui, carere, Genit. ὑστερίζω τῆς ἀκμῆς τῆς ἐμαυτοῦ, mihi vires deficiunt, Iſocrat. in Euagor.

Ὑστερικὸς, οῦ, ὁ, q. vuluaceus, vel vuluarius, qui pro vulua habetur. ὑστερικός ἐστι τῆς θηλείας, fœminæ eſt pro vulua, Ariſtot. lib. 4. Animal.

Ὑστεροβουλία, ας, ἡ, pœnitentia, mutatio ſententiæ, ſerum conſilium, ἐσχάτη βουλή, Heſych.

Ὑστερογενὴς, ὁ καὶ ἡ, nouiſsimè conſiſtere ſolitus, poſtremò natus, pòſt genitus.

Ὑστερόμητις, qui pòſt ſapit, Nonn.

Ὕστερον, τὸ, ſecundæ, omnia quæ editum in lucē infantem ſtatim ſequuntur, Marcell. lib. 3. Dioſcorid. ¶ Ariſtot. lib. 7. Anim. pro membrana qua partus inuoluitur.

Ὕστερον, pòſt, nouiſsimè, tandem, denique, deinde, ſiue poſteri⁹, ſerius, deinceps, poſtea, poſthac, Plat. 1. de Republ. Habet interdum poſt ſe Genit. ὕστερον τῶν ἱππέων, poſt equites, Xenoph. ¶ Ponitur etiam cum Dat. ὕστερον μιᾷ ἡμέρᾳ τῆς μάχης, poſtridie pugnæ, Plat. de Legib. βραχεῖ χρόνῳ ὕστερον, paulò pòſt, Xenoph. ¶ Aſciſcit ſibi & articulum aliquando, οἱ ἐκείνων ὕστερον, illorum poſteri, Plut. in Apoph. ¶ Aliquando & verba, ὕστερον πάσχειν, Thucyd. poſthac eſſe paſſuros.

Ὕστερον πρότερον, figura, quū quid narratur ordine conuerſo.

Ὑστερόποτμος, ου, cui etiamnum viuo, vita tātùm ex hominum opinione defuncto, rogus fuit factus, Heſych. Et apud Plut. ἐν Κεφαλ.

Ὑστερόπους, ſerus, tardus, ὕστερον ἐρχόμενος, Heſyc.

Ὕστερος, ſequens, ſecundus, Thucyd. ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος, virtute nulli ſecundus. ἐν ὑστέρῳ, poſtmodum, Eidem. ὑστέρας συμμαχίας ποιεῖσθαι, ſecundo loco inire belli ſocietates, Æſchin. ¶ Ὕστερος item pro νεώτερος, iunior, Iliad. γ, γενεῇ ὕστερος ἦεν, natu minor erat.

Ὑστερόφωνον τῆς ἠχοῦς, vox reparabilis, Echus.

Ὑστηρία, ας, ἡ, feſtū in quo ſus immolabatur Veneri, Athen. lib. 3.

Ὕστριξ, ιχος, ἡ, hyſtrix, vulgò; *porc-eſpic:* Animal eſt de Erinaceorum genere, Plin. lib. 8. cap. 35. Ælian. & Oppian. 3. de venat.

Ὑστριχὶς, ίδος, ἡ, hyſtrix, Comment. Ariſt. in Pace. ¶ Item flagellum ex ſetis ſuillis quo cædebantur ſerui, Ariſtoph. in Ran. & in Pace. ¶ Et vt ὑστριχὶς etiam dicitur pro animali, quod eſt ὕστριξ: Sic & pro ſcutica (quę ὑστριχὶς) conuerſa vice ὕστριξ ponitur, Suid.

Ὕστρος, ὁ, venter, γαστήρ.

Ὑϊδοῦς, nepos, ἔγγονος.

Υ Φ

Ὑφ' αὑτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι, in poteſtatem ſuam redigere.

Ὕφα, τὸ ὕφασμα, textura.

Ὑφάζω, idem quod ὑφαίνω, texo, Etym.

Ὕφαιμος, ου, ὁ, ſanguineus, ſubſanguineus, ſugillatus, ſubcruentus, cruore perfuſus, Epigr.

Ὑφαινίσκω, & Ὑφαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, texo, ὑφῶ, ordior, Accuſat. Odyſſ. ε. ἱστὸν ὕφαινε, telam ordiebatur. ¶ Transfertur etiam ad alia, vt & Latinè ordiri telam dicitur, & ordiri orationem, Iliad. γ. μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον, ordiebantur. Et Iliad. ζ. δόλον ἄλλο ὑφαίνειν, i. πλέκειν: tramare Valla exponit l. 2. Herodot.

Ὑφαίρεσις, εως, ἡ, diminutio, priuatio, ſubductio, abrogatio, Nazanz. μείωσις, στέρησις, Heſych.

Ὑφαιρέομαι, οῦμαι, & Ὑφαιρέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſurripio, ſuffuror, ſubtraho, ſubduco, ſuppilo, paulatim aufero, Accuſ. & Genit. ὑφαιρεῖται τοῦ κόρακος ὁ ἰκτῖνος ὅ, τι ἂν ἔχῃ, eripit à coruo miluus quicquid tenet, Ariſtot. lib. 9. Anim.

Ὑφαιρέτρια, ας, ἡ, obſtetrix, μαῖα, Heſych.

Ὕφαλμος, ſubſalſus, aliquantum ſalſus.

Ὑφαλμύζων ἐπίπαγος, concreta ſalſilago, gelata ſalſugo, Dioſcor. lib. 5. cap. 129.

Ὑφάλμυρος, ſubſalſus, aliquantum ſalſus, ſalſuginoſus, ὑφάλμυροι τόποι, loca ſalſuginoſa, Barbar. ſalſa Ruell. lib. 3. Dioſcor. cap. 153.

Ὕφαλος, ου, ὁ, ſaxum ſub mari latens: Vel adiectiuè, ſub vndis latens, mari ſubmerſus. ταῖς ὑφάλοις πέτραις, in Epigr. ¶ Ὕφαλος, miſer: & tectus, doloſus, verutus, Etymol. ὕφαλος φάτις, tectum conſilium, obſcura fama, Suid.

Ὕφαμμος, ου, ὁ καὶ ἡ, arenoſus, arenaceus, ſabuloſus, Plut. in Fabio.

Ὕφανδρον ἱμάτιον, virilis roga, Poll.

Ὑφανίζω, ſubſideo, Alexand. Aphrod.

Ὕφανσις, vnde ξυνύφανσις, textura, ὑφή, Poll.

Ὑφάντης, ου, ὁ, textor, Plat. 2. de Rep.

Ὑφαντικὴ, ars textoria, Ariſtot. li. 1. Polit. cap. 5.

Ὑφαντικὸς, οῦ, ὁ, textorius, Poll. Vnde & Aduerb. ὑφαντικῶς, Eidem.

Ὑφαντὸς, οῦ, ὁ, textus, intextus, textilis. ἐσθῆτα θ' ὑφαντήν, ὀδ. ν. veſtémque intextā ſeu textilē.

Ὑφάντρια, ας, ἡ, textrix, Poll.

Ὑφάπτομαι, ſuccendor.

Ὑφάπτω, μ. άψω, π. αφα, ſubincendo, ſuccendo, accendo, Actiu. Accuſ. Xen. lib. 5, Pæd.

Ὑφαρπάζω, & ὑφαρπάζομαι, ſurripio, intercipio, corripio, Ariſtoph. νεφ. εὐθέως ὑφαρπάσῃς, ſtatim capies.

Ὕφασμα, ατος, τὸ, textura, pannus, tela, velum.

Ὑφασμένος, textus, lib. 6. Epigr.

Υ῾φάω, ὑφαίνω, Dionyſ. poëtæ, texo.
Υ῾φεαρ, ὑφέαρος, τὸ, viſci genus quod in abiete ac larice naſcitur, Theophr. de Cauſ. cap. 23. li. 16. Plin. lib. 16. cap. vlt.
Υ῾φεδρεύω, ſubiectus ſum, ſubſideo.
Υ῾φεδρία, ας, ἡ, inferior ſedes, inferior locus, ſubſellium, ἡ κατωτέρω καθέδρα, Suid.
Υ῾φειμένος, deterior, inferior, Philopon. in Procl.
Υ῾φειμένως, ſubmiſſè, remiſſè, parcè, ceſsim, Eidem in Procl. lib. 6.
Υ῾φείμην ὐδενὶ, cõceſsi nemini. Vide in Υ῾φίεμαι.
Υ῾φεῖναι τῆς ὀργῆς, abſtinere ira.
Υ῾φείσωσαν, ſubiiciant.
Υ῾φεκτον, ου, τὸ, lebes, λέβης, Heſych.
Υ῾φέλκω, ſubtraho, ſupplanto, induco. ¶ Dicitur & ὑφέλκομαι, vt ὑποδήματα ὑφέλκεσθαι, calceamenta nõ apta trahere, Ariſtoph. in Concion. Καὶ τὰς ἐκείνης περσικὰς ὑφέλκομαι, Interpr. i. ὑποδύομαι, περιδέομαι.
Υ῾φελοίατο, λάβοιεν, Ionicè, pro ὑφέλοιντο, Ariſt. νεφ.
Υ῾φελόμενος, ſurripiens.
Υ῾φ' ἓν, ad vnum ſimul, Apol. in Epiſt.
Υ῾φὲν, ἑνὸς, τὸ, q. ſubunio.
Υ῾φέξω, ſubibo, ſuſtinebo.
Υ῾φερπύζω, μ. ύσω, π. υκα, & Υ῾φέρπω, μ. έρψω, π. ρφα, ſubſerpo, ſubrepo, Neutr. Suid.
Υ῾φες τῦ φρονήματος, animos remitte, Plutarch.
Υ῾φεσις, εως, ἡ, diminutio, remiſsio cõtẽtionis, extenuatio, imminutio. ὐδὲ τῆς κατὰ τὴν ὐσίαν ὑφέσεως, neque eſſentiæ imminutionem, Nazanz. in Orat. ¶ Pro modeſtia, Eidẽ. in Epiſt.
Υ῾φεσμὸς, ῦ, ὁ, impedimentũ, συμποδισμὸς, Heſyc.
Υ῾φεστηκέναι, exiſtere in rerum natura, Philoni.
Υ῾φέστιος, qui domi agit, ſub tecto verſans.
Υ῾φεστῶσα, ἡ, ſubſiſtens.
Υ῾φὴ, ῆς, ἡ, textura Lucr. textus Plin. Plat. νόμ.
Υ῾φηγέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, præeo, duco, ſum dux, Plut. de Pompeio fugiẽte in Ægyptum, Καὶ δαίμων ἐκείνῳ ὑφηγεῖτο τὴν ὁδὸν, viam præibat in Ægyptum. ¶ Item hortari, ſuadere, dictare, exponere, Ariſtot. li. 1. OEconom. τῦθ' ὑφηγεῖται καὶ ὁ κοινὸς νόμος, hoc præcipit, &c. ¶ Itẽ præſum, præfectus ſum, Genit. Gal.
Υ῾φήγησις, εως, ἡ, enarratio. ¶ Item ductus, imperium, Ariſtot. in Rhet. ἐξήγησις, Heſych.
Υ῾φηγητὴρ, ductor, ἡγεμὼν, in Epigram.
Υ῾φηγητὴς, ῦ, ὁ, interpres, dux, propheta, μάντις, ὀρνεοσκόπος, Sophocl. Interpr.
Υ῾φημιόλον, ſubdimidiũ, ſeſquiplum Capell. l. 6.
Υ῾φηνιοχέω, μ. ήσω, fungor officio aurigę, Neu.
Υ῾φηνίοχος, ου, ὁ, auriga, ἡνίοχος, Suid.
Υ῾φησόμενος, ου, ὁ, ſubmiſſurus, ceſſurus, Plutarch.
Υ῾φήσσων, inferior, minor, Heſiod.
Υ῾φίεμαι, non contentis viribus ago, remitto, cedo & decedo de eo quod tueri poſsim ſi velim, Genit. Plutarch. καὶ ταῦτα λέγω τῶν ἐμαυτῦ δικαίων ὑφιέμενος, de iure meo decedens. Eidem in Sertor. Μηδ' ἄχρι λόγου τῆς ἄγαν ἐξουσίας ὑφίεσθαι πρὸς αὐτῶν, ne verbo quidem tenus de ſolita deceſsiſſe ſeueritate. ¶ Cum Infinitiuo, ὑφεῖτο μηδενὶ γνώμην εἰπεῖν, permittebatur nemini ſententiam dicere, Eidẽ in Lycurgo.
Υ῾φιζάνω, μ. ανῶ, ſubſideo, ſuccedo, ſubmittor.
Υ῾φίζησις, depreſsio, ſedimentum, Suid.
Υ῾φίημι, μ. ήσω, π. ηκα, ſuppono, ſubmitto, remitto, minuo, Actiu. Accuſat. τὰς ῥάβδους ὑφῆκε τῷ δήμῳ, populo faſces ſubmiſit, Plutarch. in Public. ¶ Υ῾φιέναι vel ὑφεῖναι, inſidiari, eſſe in ſubſeſsis, Suid. Οἱ δὲ ἐνέδραν ὑφέντες, κτείνουσι τῦτον δόλῳ.
Υ῾φίσταμαι, ſubſto, ſubſiſto, conſiſto, Gregor. ὑφίσταται φῶς, lumen exiſtit. ¶ Item ſubſideo, ſido, peſſum eo, Ariſtot. Probl. διηθουμένων δὲ ἀεὶ μάλιστα ὑφίσταται τὸ παχύτατον καὶ βαρύτατον. ¶ Itẽ ſubeo, i. ſuſtineo, & ſuſcipio, Lucian. εἰ καὶ τοιῦτον ὑφίστασαι, ſi quid tale ſuſcipis. ¶ Item polliceor, recipio, Xenoph. Pæd. 6. Ε᾿γώ σοι ὦ Κῦρε ἐθελούσιος ὑφίσταμαι, tibi vltrò polliceor. ¶ Item ſuppono, pono, Athen. οἱ δ' ἀρχαῖοι καὶ τῶν θεοὺς ἀνθρωποειδεῖς ὑποστησάμενοι. ¶ Item in rerũ naturã edo & produco, Aphr. τὴν τῶν ἄλλων τεχνῶν ἀρχὴν ὑπεστήσατο, conſtituit principium artium. ¶ Υ῾φίστασθαι, ſuſtinere, tolerare, pati, Thucyd. lib. 1. Καὶ συμφοραῖς ταῖς μεγίσταις ὑφίστασθαι, grauiſsimos caſus ſuſtinere. ¶ Υ῾φίσταμαι καὶ ὑφίστημι, ſubſiſto, i. non cedo irruenti, excipio, ſuſtineo impetũ, Plutarch. μαχόμενοι οὖν φείδονται τῶν ἐνδιδόντων, ἀναιρῦσι δὲ τῶν ὑφισταμένους. ¶ Υ῾φιστάμενος, repugnans, pugnando reſiſtens, non ſuccumbens.
Υ῾φίστημι, μ. ὑποστήσω, π. ηκα, ſubeo, ſuſtineo, tolero, perfero, duro, obuiam eo, reſiſto, repugno, Thucyd. lib. 2. Ο῾ φυγὼν τὸν κίνδυνον τῦ ὑποστάντος μεμπτότερος, magis culpandus eſt qui periculũ vitarit, quàm qui adeũdo ſuſtinuerit. ὑπέστησαν τούτοις, hos ſuſtinuerũt, hos exceperunt, Plut. in Othone. ¶ Υ῾ποστῆσαι, ſubſtituere, ſufficere, Xenoph. ἑλλην. 4. Υ῾ποστήσας δὲ Η῾ριππίδας ταξιάρχας καὶ λοχαγοὺς, ſubſtitutis centurionibus. ¶ Itẽ ſuggerere, hortari, proponere, Sophocl. in Aiace, Μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς, i. ὑποθείς. ¶ Υ῾φίστημι, ſubſtituo, ſuppono, ὑποτίθημι, ſubiicio, Pindar. Olymp 6. χρυσέας ὑποστάσαντες εὐτυχεῖ προθύρῳ, θαλάμου κίονας, ſuppoſitis columnis. ¶ Item conſtituo, recipio & polliceor, promitto, ſuſcipio, aggredior. ὑπέστησαν πολλοὶ προθύμως πάντα τῦ βασιλέως διαλεχθέντος, his à rege dictis, multi alacres ad mandata peragenda ſe accinxerunt, Plutarch. in Cam. ¶ Υ῾φιστάναι, ſubiici, cedere digniori, Iliad. ί, Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι, mihi cedat. ¶ Υ῾ποστῆσαι, vt ὑποστήσασθαι, in naturam rerũ producere, Gregor. de Baptiſmo, ἀλλ' ὥσπερ ὐκ ὄντας ἀνθρώποις ὑπέστησεν, οὕτως ὑποστάντας ἀνέπλασε, ſic in naturam productos denuo finxit. ¶ Υ῾φεστηκὸς, Philoni, quod in naturam rerum cadit, vt Quintilianus lo-

quitur. ¶ Ὑφεσὸς τὸ βάρῳ, apud Ariſtot. de greſſu Animal. quod pondus fulcit ac ſuſtinet, ὑποςήελγμα, ὑπόςημα, fulcimentum.
Ὑφόλμιον, τὸ, quod mortario ſupponitur, quod mortarium ſuſtinet, τὸ ὑπόθημα τῶ ὅλμου, Poll. lib. 10.
Ὑφορχόμαι, ἆμαι, q. ſubaſpicio, ſuſpicio, ſuſpicor, torue aſpicio, occultè & clàm video, Xenoph. ἀντὶ ὑφορωμένων ἑαυτάς, ἡδέως ἀλλήλας ἑώρων, i. quum torue aliæ alias inſpexiſſent, mutuo aſpectu lubenter fruebantur.
Ὑφόρασις, ἡ, δυσωπία, ſuſpicio.
Ὑφορατικὸς, ſuſpicax.
Ὑφοράω, μ. ὑπόψομαι, π. ὑφεώρακα, reſpicio, cōſidero, obſeruo, intelligo, ſuſpectum habeo.
Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, ſubulcus.
Ὑφόρον, ſuſpectum, ὕποπτον.
Ὑφορμεῖν, dicitur ἡ λῃστρικὴ ναῦς, i. nauis piratica. ¶ Et ὑφορμῶ ἀντὶ τῆ ὑποπτεύομαι, ſum formidoloſus alicui. ¶ Syneſ. tamen ſcribit, καὶ ὑφόρμει δέος ἐκ ἔλαττον, & ſuſpectum nobis erat periculū non minus. ¶ Suid. occurrere, obuiā ire.
Ὑφορμίζομαι, τὸ καταπλέω, appello ad portum. ὑφορμισάμενον νυκτὸς, ἐκ ἔλαθον, Thucyd. lib. 2. vbi Valla, licet noctu progreſsi, non tamen latuerūt hoſtem. ὑφώρμισται αὐτῇ πηγὴ, ei fons adhæret, Philoſtr. in Heroic.
Ὑφορώμενος, ſuſpicioſus, Actiu. Xenoph.
Ὑφὸς, pro κυφὸς, abiecto κ, gibboſus, curuus.
Ὕφος, εος, τὸ, ὕφασμα, textus, velum Interpr. Ioſeph. ¶ Eſt & tapetū. ¶ Aliis eſt etiam rete, tela, Dioſcorid. lib. 2. ca. 68. ὕφος ἐρεοῦν, veſtis lanea.
Ὑφόω, texo, ὑφαίνω, Odyſſ. ή.
Ὑφυγρος, humidus.
Ὑφύδριος, & Ὕφυδρος, ου, Adiect. ſubaqueus, i. ſub aqua demerſus, Thucyd. ¶ Ὕφυδρος apud Hippocrat. hydropicus, aqua intercute laborans.
Ὑφωμαδὸν, concorditer, vnanimiter, Suid.

Υ Χ

Ὑχος, ου, ὁ, nox.

Υ Ψ

Ὑψαγορέω, magna loquor, μεγαληγορῶ.
Ὑψαγόρης, ου, ὁ, altiloquus, μεγαλορρήμων, Odyſſ. β. ¶ Dicitur etiam ὑψαγόρας, vt apud Suid. & ὑψηγόρης.
Ὑψάντυξ, υγος, altè cameratus, ſeu concameratus & arcuatus.
Ὑψαυχενίζω, ceruices tollo, in Epigr.
Ὑψαυχενοῦντες, ceruicem tollentes.
Ὑψαυχενῶν, ῶντος, ὁ, ſuperbiens.
Ὑψαυχέω, μ. ήσω, glorior, iacto, Phocyl. ¶ Ὑψαυχεῖν, erecta ceruice caput efferre, ſuperbire, Plutarch.
Ὑψαύχην, ενος, ὁ, glorioſus, elatus, elata ceruice incedens. ὑψαύχην ἵππος καὶ ἀγέρωχος, equus q. alticeruix & ſuperbus, Naz. in Orat.
Ὑψεῖται, numularii, argentarii.
Ὑψερεφὴς, ὑψηρεφὴς, Odyſſ. ὁ, ὑψερεφὲς θέτο δῶμα.
Ὑψηγόρης, ου, ὁ, idem quod ὑψαγόρης, Etym.
Ὑψηγορία, ſuperbia, elatio, ὑπερηφανία, Heſych.
Ὑψήγορος, altiloquus, alta & magna prædicans.
Ὑψηλογέω, μ. ήσω, π. ηκα, altè loquor, Neut. abſo.
Ὑψηλοκάρδιος, arrogans.
Ὑψηλολογούμαι, orationis ſublimitatē conſector, Themiſth. in Sophiſta.
Ὑψηλονοοῦ, τὸ, elatio mentis, altitudo mentis.
Ὑψηλὸς, ῦ, ὁ, altus, procerus, editus, ſublimis.
Ὑψήλοφοι λόγοι, Ariſtoph. in Ran. grāditas verborum Cicer.
Ὑψηλοφρονέω, μ. ήσω, π. ηκα, altè ſapio, mihi placeo, ſuperbio, animo efferor, Neutr.
Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ, q. altè ſapiens, ſuperbus, magnanimus, ὑπερόπτης, ὑπεροπτικὸς, Poll.
Ὑψηλῶς, μεγάλως, ſublimiter Columel. Suid.
Ὑψήνορα τιμὴν, Nonn. honorem ſublimem, i. ſublimes viros efficientem, aut qui magnis & præclaris tribuendus eſt.
Ὑψηρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altus, ſublime faſtigium habens, q. celſitectus, ὑψηλὸς, ὑψηλότερος.
Ὑψιτὸς, altus, magnus.
Ὑψηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, altiſonans, altiſonus Cicer. & Claud. ὑψαύχην: vt apud Suid. ὑψηχέες ἵπποι.
Ὕψι, altè, ὑψοῦ, ſublimè Cicer. ſublimiter Cat.
Ὑψιβάμων, altè vel in altum incedens.
Ὑψίβατος, ου, ὁ, altus. ὑψίβατος πέτροις, Sophocl.
Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, altitonans, q. altifremus, Heſio.
Ὑψιγένεθλος θεὸς, Nonn. in alto natus.
Ὑψίγυιον ἄλσος, altum nemus, Pindar.
Ὑψίζυγος, ου, ὁ, trutinans humana, gubernator ſupremus, Heſiod. κρονίδης ὑψίζυγος. ¶ Capitur etiā pro alto & ſublimi Nonn. vt ὑψίζυγον ἔλλαχε τιμὴν, & ὑψίζυγον ὤπασε τιμήν.
Ὑψιθέμεθλος, habens alta fundamēta, Nonn.
Ὑψικάρηνος, ου, ὁ, habens altū caput ſeu cacumē.
Ὑψικέλευθος, q. altiuius, in Epigr.
Ὑψικέρατος, ου, ὁ, & Ὑψικέρως, alta cornua habēs, Ariſt. νεφ. ὑψικέρατα πέτραν, i. ὑψηλὴν.
Ὑψικέραυνος, vulnus fulmine inflictum.
Ὑψίκομος, q. alticomus, in ſumma parte frondoſus, δρῦς ὑψίκομος, alticoma quercus, Heſych.
Ὑψικόμπος, ου, ὁ, ſuperbus: Vnde ὑψικόμπως, arroganter, Sophocl.
Ὑψικρατεῖν, Suid. τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.
Ὑψιλοειδὲς ὀστοῦν, os figuræ τῶ υ, Galen.
Ὑψίλοφος, ου, ὁ καὶ ἡ, ſublimis.
Ὑψιμέδων, in alto regnans, alta regens, quaſi altipotens, Ariſtoph. ἐν νεφ. ὑψιμέδων ζεύς.
Ὑψιμέλαθρος, altas ædes habens, Nonn.
Ὑψινεφὴς, altus niuibus, ſublimis.
Ὑψίνοος, animum attollens, ſuperbus, Nonn.
Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ, altis frondibus, altus, Etym.
Ὑψιπέτης, ου, ὁ, altiuolans Cic. & altiuolus Plin.
Ὑψιπετὴς, qui ab alto cecidit, ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.
Ὑψιπόρος, ου, ὁ, per cacumina ingrediēs currēnſve. ὑψιπόροιο ἅρματος, Nonn.
Ὑψίπους, οδος, ὁ, excelſus.
Ὑψίπυλος, ου, ὁ, habens altas portas.
Ὑψιρεφὴς, altè ædificatus, altè extructus. ναοὶ ὑψιρεφεῖς

ὑψερεφεῖς,templa alta,Ariſtoph.
Ὑψίσολ@,altè ſubductam habens veſtem.
Ὕψιςος,ου,ὁ,altiſsimus,excelſiſsimus.
Ὑψιτενὴς,in alto extenſus,Nonn.
Ὑψιτένων,ſuperbus,elata ceruice,ὑψαύχην.
Ὑψίτερος,Comparatiuus eſt ab ὕψι, Theocr.
Ὑψιφανὴς,altè apparens. ὑψιφανῆ τάφον,in Epigr.
Ὑψιφαὴς,ſublimis,in alto apparens,Nonn.
Ὑψιφίτης,q.altigradus,ὑψόφρων,Suid.
Ὑψόθεν,ex alto,altè,Dionyſ.de Situ orb. ¶ Aliquando ſuper,ὑψόθι,Apoll.2. ὑψόθεν ἀκτῆς.
Ὑψόθι,in alto. ἀνωθι,in ſublimi, 2.Argon. ὑψόθι τείνει,altè tendit. ὑψόθι γαςρὸς, ſuper ventrem,in Epigr.
Ὑψόροφ@,ου,ὁ,excelſus,faſtigio altus, Iliad.γ.
Ὕψος,έ@,τὸ, altitudo, proceritas, ſublimitas, cacumen, faſtigium,excellentia.ὕψος λαμβάνει,Thucyd.ſublimis euadit.
Ὑψοσαερθεὶς,in altum leuatus.
Ὑψόσε,in altum,in ſublimi.
Ὑψοῦ,altè,ἐν ὕψει,in alto,Iliad.ά.& Sophocl.
Ὑψόφρων,ὑψηλόπορος,magnanimus, excelſus.
Ὑψόω,μ.ώσω,π.ωκα, exalto Columel. in altum tollo, in ſublime fero,leuo,erigo,eueho, Accuſ.Homer βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας.
¶ Ὑψόω, tranſlatè, (ab ædificiis quæ perficiuntur cum attolluntur additúrque faſtigiũ) perficio,abſoluo,Ioſeph.lib.2.
Ὑψῶ,pro ὑψιπύλη,Interp. Ariſtoph altis portis.
Ὕψωμα,ατος,τὸ,altitudo,cacumen,Phocylid.
Ὕψωσις,εως,ἡ,q.exaltatio,elatio,ἔπαρσις.

Υ Ω

Ὕω,μ.ὕσω,π.ὗκα, pluo, rigo, pluuia perfundo, madefacio, hi mecto, Odyſſ.ξ.ὗε δ' ἄρα ζεὺς πάννυχος,pluebat tota nocte.¶ Ὕω ὕδωρ, pluo aquam,Ariſtoph in Nebul.¶ Cum Dat. Eidem Ibidem, νεφ.ὕσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, vobis primis pluemus.
Ὑώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,porcinus,ſuillus.
Ὑωδία,ας,ἡ, (quod ſumptum à ſuum moribus) ruditas,indocilitas, ſtupiditas, Athen.lib.3. Καὶ μήτηρ τῆς Ἱπποκράτους ὑῶν, οἷς εἰς ὑωδίαν κωμῳδουμένοις οἶδα.
Ὑωΐδης,os quod ſubeſt antiadibus,ὑοειδής.

Φαέθω, apparui, Iliad.ά.
Φαδιώτατος,ου, ὁ, ſplendidiſſimus, λαμπρότατος, Homer in Odyſſ.
Φαδιώτερον,ſplendidius.
Φάβα, μέγας φόβ@, magnus terror. τὸ συνήθες ὄσπριον.
Φάβες,palumbes:φαβῶν,palumbium,à Nominatiuo, φάψ,τῦ φαβὸς,palumbes.
Φαβότυπος ἱέραξ, accipiter palũbarius, Ariſtot. libr.8.Animal.
Φαγέδαινα,ης,ἡ,vel Φάγαινα (ἀπὸ τῦ αἰνῶς φαγεῖν) inexplebilis voracitas, immanis eſuritio inexaturabiliſque appetitus comedendi. Eſt autem morbus ſtomachi, Author.definit. apud Galen. Hæc inexplebilis edacitas vocatur ab Aëtio Serm.9.cap.21.κυνώδης ὄρεξις.& Galen. Comment.3.in 6.lib. Hippocr. de popularibus morbis, Τίνες μὲν ἤκουσαν φαγεδαίνας,τὰς τῶν πολλῶν βρωμάτων ἐδωδάς, &c. ¶ Item vlceris nomen ab exedendo. Cornel. Celſ.lib. 6.Poll.lib.4.Plin.lib.20.cap.5.& lib.28.cap. 18.vocat vlcerum phagedænas. ¶ Φαγέδαινα etiam vocatur morbus in aluearibus, cum faui putreſcunt, Colum.de Re ruſtica l.9.c.13.
Φαγεῖν,edere, ἐσθίειν, ab antiquato verbo φάγω, Poll.ἀγνὸς φαγεῖν, καὶ ἀγαθὸς φαγεῖν,i.edax.
Φαγέσωρον,vocabant Comici τὸν ἄπληστον, καὶ τὴν γαστέρα τ̃ τοιούτου, φαγωνίτιν,ait Poll.lib.6.i. phagonem,edonẽ, ἀδδηφάγον καὶ γαστρίμαργον.
Φάγεσαι,ede,cap.17.Euang.Lucæ.
Φαγηλὸς,agnus,ἀμνὸς,Heſych.
Φαγήματα,τὰ,eſculẽta,epulæ,βρώματα,pabula.
Φαγησία,vel Φαγησιποσία,τὰ,feſtum, ab epularũ potúſq; hilaritate dictũ, Athen.initio li.7.
Φαγλαὸς,ῦ,ὁ,torrens,χείμαῤῥ@,Heſych.
Φάγομαι,pro φαγοῦμαι,edam: à φάγω verbo inuſitato quod in Aoriſt.β ἔφαγον habet. φάγεται τὰς σάρκας, cap.vlt. Epiſt.D.Iacobi, exedet carnes, &c.
Φάγον,pro ἔφαγον,comedi. φάγε,comede,Ariſtop.
Φάγος,ου,ὁ,vorax,edax,comedo.
Φάγρ@,ου,ὁ,piſcis vorax,Athen.lib ζ.ex Ariſtot. à Gaz. redditur pagrus, lib.8.Anim. ¶ Φάγρ@,cotis Creten ſib. ἡ ἀκόνη, ἀπὸ τῦ φαγεῖν, quia ferrũ exedit,Athen.& Euſtath.Odyſſ.ó.
Φαγύλιον,τὸ,marſupiũ,μαςὸς,μαρσύπιον, Suid.
Φαδάζω,flecto,γνάμπτω,Heſych.
Φάε,lucebat,ἔφαινεν,Od.ξ,φάε δ' χρυσόθρον@ ἠώς.
Φάεα,Vide Φά@.
Φαεθοντὶς μαρμαρυγὴ,ſplendor Solis,in Epigr.
Φαέθω,μ.σω,π κα,luceo,ardeo.
Φαέθων,οντος, Phaeton. Solis epith. Heſiod. ἥλι@ φαέθων ἐπιδέρκεται,Sol lucidus intuetur. ¶ Item Iouis ſtella, Ariſtot.de mundo, ἐφεξῆς δ' ὁ τῦ φαέθοντος κύκλ@ διὸς λεγόμεν@. ¶ Item dies,ἡμέρα,Sophocl.in Aiace,ποῖά μοι πάννυχα καὶ φαέθοντα ἀνεςέναζες, i. noctes & dies ita gemebas,Heſiod.in Theog.
Φαεινὸς,οῦ,ὁ,lucidus,ſpecioſus, tenuis, ſubtilis, λαμπρὸς,rutilus,ςιλπνὸς,Odyſſ.ξ. ζῶμα φαεινὸν,cingulum fulgens,& in Iliad. φαεινὴ σελήνη.
Φαείνω,μ.νῶ,oſtendo, luceo, emico, illuceſco, Ody.ſ.ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ ἠέλι@, &c. Vnde φαείνομαι,lib.2.Apoll.i.ſplendeo.
Φαεννὸς,ὁ,ſplendidus,manifeſtus, Eurip.
Φαεσίμβροτος,ου,ὁ,ferens lucẽ mortalibus, Nõn.

Φαεσφόρος, lucifer, lucē afferens, φωτοφόρος, Suid.

Φαζάλη, peculiaris morbus, qui rubrū mare nauigantibus oboritur, Heſych.

Φάζομαι, & Φάζω, appareo.

Φάθι, dic, à φημι, priorem produci tradit Gaz.

Φαιὰ, ᾶς, ἡ, fuſca, ſubnigra, Dioſc. lib. 5. cap. 93.

Φαιδιμόεις, όεντος, & φαίδιμος, ου, ὁ, clarus, fortis, ἐπιφανὴς, Hom. Iliad. δ. καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.

Φαιδρωπὸς, ὁ, aſpectu formoſus, gratioſus, Etym.

Φαιδρὸς, οῦ, ὁ, clarus, purus, pulcher, manifeſtus, qui eſt læta fronte, alacer, nitidus, illuſtris, ſplēdidus, opponitur ei σκυθρωπὸς, apud Xenoph. ¶ Φαιδρῶς, hilariter, pulchrè, ſplendidè, nitidè, ſerena fronte.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, pulchritudo, alacritas, hilaritas, feſtiuitas, lepor, ſplendor, Nazanz.

Φαιδρόω, μ. ώσω, π. ωκα, exhilaro, Actiu. Accuſ.

Φαιδρύνομαι, alacer fio, ἐφαιδρύνθην, Bud. in Epi.

Φαιδρυντὴς, æditiuus, Heſych. νεωκόρος.

Φαιδρύντρια, q. lotrix, Æſchyl.

Φαιδρύνω, fulgentius reddo, exorno, polio, purgo, expurgo, exhilaro, lætifico Cicer. Accuſat. Poll. libr. 7.

Φαιδρωπὸς, idem quod φαιδρωπὸς per ο.

Φαῖεν, dicerent, φαίησαν, Æolicé.

Φαίην, dicerem, dixerim, fatear, Hom. in Iliad. ὁππότε φαίησαν, quando dixiſſent.

Φαίκανον, τὸ, ruta, πήγανον.

Φαικάσιον, ου, τὸ, ſolea, calceamenti genus, Plutarch. in Anton. ἐν ἱματίῳ καὶ φαικασίοις περιεῖν. Heſych. ait eſſe ὑποδήματος εἶδος γεωργικοῦ: ob id alii perones vertunt.

Φαικὸς, οῦ, ὁ, leuis, ſplēdidus, contumax, efficax, vigens, viuidus, agilis, ἰταμὸς, κοῦφος, Heſyc. Vnde φαικῶς, i. λαμπρῶς, ſplendidé.

Φαῖμεν, diceremus, pro φαίημεν, vel ἔφημεν.

Φαινακίζω, decipio, conuicior, irrideo, Heſych.

Φαίνεται, viſum eſt, apparet, videtur.

Φαινὶς, ίδος, ἡ, anemone, Interpr. Theocr. Idyl. 5.

Φαινίνδα, ludi genus, de quo Athen. lib. 1. Sunt qui φαινίνδα ἀπὸ τοῦ φαίνειν deducant, ὅτι ἑτέρῳ προδείξαντες, ἑτέρῳ ῥίπτουσι, vt dixit Pollux: apud quem ſcriptum tamen φαιννίδα ab inuentore φαιννίδης nomine: ἢ ἀπὸ τοῦ φενακίζειν, i. ludificari.

Φαίνομαι, μ. οῦμαι, π. αμαι, appareo, videor, habeor, luceo, exorior, oſtendor, in conſpectum venio, prodeo, comperior, conſpicior, viſor, Plat. in Timæo. φαίνονται καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσι, Cicer. declarantur quoad ipſi volunt. ¶ Cū Infinit. Φαίνομαι πεποιηκέναι, videor mihi feciſſe, Herodot. ¶ Cū Partic. alterius verbi. φαίνεται ἄγων, videtur agere, Plutarch. in Numa. ¶ Φαίνεται, verum videtur, viſitur. Φαίνεται ἐς τοὺς ἕλληνας καλὸν ἀγώνισμα, apud Græcos ſplendidum videtur certamen, Thucyd. ¶ Φανῆναι, conſpici, Demoſth. φανῆναι τοῖς πολίταις βουλόμενος, ſe volens ciuibus oſtendere. ¶ Τὰ φαινόμενα, Procl. in Sphęra, apparentiæ Linacro. ¶ Et φαινόμενα Arati, quæ in cælo apparent.

Φαινομηρίδες, nuncupatæ ſunt Lacænæ, quòd inceſſu coxas retegerent, Plut. in Numa.

Φαινοπροσωπεῖν, oſtendere faciem, agere hilari vultu, in publicum prodire, Cic. ad Attic. li. 8.

Φαινὸς, clarus, lucidus, φωτινὸς, Heſych.

Φαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, claro Lucret. vnde declaro, demonſtro, oſtendo, præ me fero, indico, Actiu. Accuſat. Iliad. δ. ἀριζήλα σήματα φαίνων. ¶ Item accendo, Ariſtoph. in Ran. φαίνετε τοίνυν ὑμεῖς τούτῳ λαμπάδας ἱεράς. ¶ Item do & exhibeo, Odyſſ. δ. Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον. ¶ Item colluceo, luceo, ſplendeo, ſum conſpicuus, Ariſtoph. ὁ δ' ἥλιος οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, Sol negabat ſe lucem præbiturum vobis. ¶ Φαίνειν, pro προφαίνειν, prælucere alicui, Odyſſ. η. αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες, Φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι. ¶ Φαίνειν, indicare, deferre ad fiſcum, quadruplaturas & delationes factitare, accuſare, reum agere, Demoſthen. ἔφηνε ὁ Θεοκρίνης τὸ τοῦ Μήκωνος πλοῖον, Theocrines Meconis detulit nauigium. ¶ Φαίνειν φρουρὰν, præſidium mittere vel decernere, Xenoph. Hellenic. 4. εἰς δὲ τὸ ἄργος φρουρὰν φαίνουσι. ¶ Ὁ φαίνων, οντος, etiam dicitur planeta, qui & κρόνος appellatur, Ariſtot. de mundo.

Φαιὸς, οῦ, ὁ, fuſcus, pullus, μύϊνος, muſtellinus, qui medio eſt inter candidum & nigrum colore, ex albo & nigro commixtus, Plat. in Timæo.

Φαρίσδειν, poeticè, pro σφαιρίζειν.

Φαισὸς, οῦ, ὁ, vel

Φαῖσος, luminoſus, lucens.

Φάκελλον, ου, τὸ, manipulus, faſciculus. ¶ Amm. exponit conuulſionem cum inflammatione.

Φάκελος, ου, ὁ, faſcis, onus, faſciculus, Ammon.

Φακῆ, vel Φακὴ, ῆς, ἡ, propriè lenticula ſiue lens, pulmentum ex lentibus vili genere leguminis. τὸ ἐν φακῇ μύρον, i. in lenticula vnguentum, Eraſm. in Chiliad.

Φακοειδὲς, phacoides, à lentis ſimilitudine dicitur herba, quæ & ἔμπετρον, Dioſc. lib. 4. c. 277.

Φακοειδὴς, lenticulæ ſimilis, Poll.

Φακίολοι φρυγάνων, faſcioli ſarmentorum.

Φάκος, ου, ὁ, lentigo faciei, verruca, Dioſc. l. 1. Hermol. lenticula pro eodem vitio exponit.

Φακὸς, οῦ, ὁ, lens, leguminis genus ſatis notum, Comment. Ariſtoph. in Pluto. ¶ Φακὸς ὁ ἐπὶ τῶν τελμάτων, lens paluſtris, eſtque Dioſcorid. libr. 4. cap. 88. βρύον ὅμοιον φακῷ, ψυχρὸν τῇ δυνάμει, muſcus lenti ſimilis, cuius vis eſt refrigeratoria. ¶ Φακὸς, lenticula, vas lenticularis formæ, Ioſeph. de Antiquit. ἔλαβε τὸν φακὸν ὕδατος, cepit aquæ lenticulam. ¶ Dicitur etiam φακὸς, nigra quædam oculi macula. ¶ Item inſtrumentum quoddam medicum & fræni pars: præterea & ſalebræ minutiæque marmoris. ¶ Apud Iuſtinum Martyrem pro aheno aut vaſe in quo mortui cineres conduntur. vulgò dicimus è Græco *flaſcon*.

Φακτεῖν,ſepire,φράττειν.
Φακωτοὶ ἐκκοπεῖς, lenticulata ſcalpra,apud Galen.lib.6.Therapeut.
Φάλα,caput,capitis ornamentum, clauus in galea ſplendidus,phalera,Suid.
Φαλαγγαρχία, præfectura turmæ : Hinc & Φαλαγγάρχης.
Φαλαγγηδὸν,turmatim,δίκην τάξεως.
Φαλαγγιόδηκτος,morſus à phalangio, Dioſcor.
Φαλάγγιον, ου, τὸ, phalangium,genus aranei, quòd ōnibus internodia terna ſint in cruribus,Plin.lib.8.Dioſc.lib.8.cap.1.& lib.9.c.3. ¶Itē φαλάγγια,fulcimentū quæ nauibus ſubſternuntur,ἑρματα,& ligna,Euſt.Iliad.δ. ¶Φαλάγγιον,phalangiū genus herbæ, φαλαγγίτιον,Dioſc.lib.2.ca.122. Ægin.φαλαγγίτης.
Φαλαγγίτης,ου,ὁ,legionarius.
Φαλαγγομάχας,in Epigr. phalangibus pugnans.
Φάλαγγος,ου,ὁ,bellicum inſtrumentum.
Φαλαγγῶσα,exaſperata,irritata.
Φάλαγξ, γγος, ἡ, internodium in digitis,i. digiti pars rigida & quæ non flectitur, quæ inter duos articulorum eſt nodos,Ariſtot. ¶ Item phalanx,ordo militaris,agmen militare. Ea continebat octo milia armatorum,nullúmq; genus aciei apud illos validius erat: vnde & peditum ſtabile agmen appellabant,authore Curtio : συντεταγμένης φάλαγγος, inſtructa acie,Plut.in Lycurgo de Spartanis. ¶Φάλαγγες, ligna rotunda fuſtéſque teretes quibus ſuppoſitis naues in mare deducuntur, aut ad litus ſubducuntur,Poll.lib.7.¶Φάλαγξ,Suid. eſt ſtatera.¶Item aranea,Eidem.
Φάλαινα,ης,ἡ,balæna,quæ & phocæna, vel thirſio,Gaz . ¶Item cicindela,lampyris,quæ noctu lucernis aduolat,Nicand.in Ther.
Φάλαικον,opus rude,τὸ ἐπὶ τοῦ φαλῶ ἀδόμενον.
Φαλάκρα,ας,ἡ,caluitium,apud Syneſ.
Φαλάκραι,loca nuda,nullis herbis aut plātis veſtita,Latinè glabreta . φαλακραῖαι κόραι, Lycop.naues ex arboribus in Phalacro Idæ promontorio ſuccisis,factæ.
Φάλακρον,ου, τὸ,promontorium Idæ.
Φαλακρὸς,ὁ, clauus,Luci.φαλακρὸς τὴν κεφαλήν.
Φαλακρόω,μ.ώσω,caluum facio: Vnde Φαλακροῦμαι,calueſco. ¶Et Φαλάκρωσις,& Φαλάκρωμα,caluitium,Aphrod. ¶Φαλακρότης,ητος,caluitium, Gaz.in Ariſtot.glabretum.
Φαλακτόνιος,accipitris genus.
Φάλανθος,caluus,φαλακρὸς,Etym.
Φάλαρα,phaleræ.¶Eurip.pro loris.
Φαλάρικα,genus teli miſsile,quo vtuntur ex faliS,i.ex locis extructis dimicantes.
Φαλαρὶς,ίδος, ἡ, phalaris auis quæ in mari verſatur,apud Ariſtot.& Oppian . Dicitur & Φαληρὶς, auis paluſtris & egregia , ab Interpr. Ariſtoph.in Auib.
Φάλαρις,ιδος,ἡ,phalaris herba,Dioſc.li.3.c.159.
Φαλαρισμὸς,οῦ,ὁ,Phalaridis imperium, immanis crudelitas,imitatio Phalaridis, Eraſm. Chil.

Φαληρὸς,οῦ,ὁ,albus,caluus. Alii legunt φαλιὸς.
Φαλέρνος οἶνος,phalernū vinū in Italia,Dioſcor.
Φαληριάω,μ. άσω,albeſco,attollo,cumulo, Neut.
Φαληρική,ἡ,Phalerica piſcis. Ariſtot.l.6.Anim.
Φαληριόεις,albicans ,ſpumoſus.
Φαληρὸν,οῦ,τὸ,ferrum galeæ.
Φαλήρης,ου,ὁ,ſpumeus.
Φαληριόωσα,in altum ſublata,Suid.
Φαλῆς,& Φάλης,Priapus deus,Ariſtoph.Interpr.
Φαλικρὸν,τὸ,merum,ἄκρατον.
Φαλιόποις,οδος,albis pedibus,λευκόποις.
Φάλιος,ου,ὁ,ſplendidus,albus,in fronte albos habens crines.¶Interpr. Theocriti, φαλίος,i. βαλιός,varius,notis diſtinctus.
Φαλίπτω,deſipio,μωραίνω,Heſy.ſpumo,dealbo.
Φαλὶς,lignū quod carinæ clauis affigitur, Poll.
Φαλικὸν ᾆσμα,extemporaneum carmen quod in honorem Bacchi ſuper phallis canebatur, Ariſtoph.in Acharn.
Φαλλοβατέω,ſuper phallum incedo,Lucian.
Φαλλὸς,οῦ,ὁ,phallus,priap⁹,penis. ¶Φαλλοὶ,ficulnea veretra Vallæ apud Herodot.
Φάλον,τὸ,clauus galeæ ſplendidus.
Φάλος,ου,ὁ,apex,conus galeæ,vbi λόφος,i.criſta ligatur,Hom.Iliad.γ.πλῆξε φάλον κόρυθος.
Φαλὸς,idem.¶Item ſplendidus : & ſcutella parua ſplendida in pectore equorum. ¶Item petra eminens in mari,Etym.
Φαλύνω,polio,ſplendidum reddo,illuſtro.
Φαμαὶ,dico,opinor,Depon.Accuſ.Odyſſ.ό.
Φάμενος,dicens,aſſeuerans,locutus,Atticè.
Φαμενὼθ,apud Ægyptios Martius menſis dicitur,Theoni in Aratum,& in Epigr.
Φᾶναι,dicere,affirmare,Xenoph.
Φαναῖος, Apollinis cognomentum apud Chios, φαναῖος Ζεὺς, Iupiter ſplendidus,nitid⁹, Eurip.
Φανᾶν,velle,θέλειν.
Φάναοι,οἱ,agni,ἄρνες.
Φάνας μυστηρίων,Eurip.demonſtrationes.
Φανείην,δείξαιμι, Soph. in Aiace, εἰ μὴ φανείην παῦ τὸ συντυχὸν πάθος,niſi indicarem.
Φανεὶς,viſus,ὀφθεὶς,qui apparuit, ſiue noctu ſiue interdiu:ſed φανθεὶς,noctu ſolùm.
Φανερὰ οὐσία,opes,bona immobilia.
Φανεραὶ κρίσεις,approbatæ ſententiæ.
Φανερὰν,i.manifeſtè. vide Demoſth.Interpr.
Φανερόμισος,qui palàm odit.
Φανερὸς,οῦ,ὁ,manifeſtus , conſpectus & eminens, planus,certus,expreſſus,φανερὸς γίνομαι,reperior,comperior,me eſſe conſtat . ἐκ τοῦ φανεροῦ,propalā,ex profeſſo, in aperto, Xenoph . ¶Itē illuſtris,celebris,clarus , Xenop.Pæd.ζ.
Φανερόφιλος,palàm amans.
Φανερόω,μ.ώσω,palàm facio,promo,produco,patefacio,clarè oſtendo,in lucem edo,Epheſ.5.
Φανερῶς,planè,manifeſtè, manifeſtò,Suid.
Φανέρωσις,q.manifeſtatio,Nazanz.in Orat.
Φανίσκω, appareo,luceo.
Φάνης, ητος,ὁ , Sol. Apud Orph. in Argon.idem quod ἔρως,quia primus, vt idē Poeta interpre

tatur, ex chao apparuit. de hoc meminit Naz.
Φαντποιοῦντες, οἱ, patefacientes, Euſeb. l. 1. Eccleſ.
Φανίας, tenuis fortunæ quum ſit, ſummas diuitias iactat & ſimulat. Vide in Chiliad.
Φανίζω, μ. ίσω, π. ικα, appareo, φαίνω.
Φάνιον, locus quo purgamenta reiiciebant.
Φανίον, τὸ, facula, parua lampas, igniculus, Epig.
Φανίωναι, οἱ, tabellariorum genus, Alexand. Genial. lib. 1. cap. 27.
Φανομηρίδες dicebantur αἱ σπαρτιάτιδες, i. Lacenæ ſiue Spartanæ, quòd femora oſtenderent adducta caſtula, Poll. lib. 7. potius φαινομ.
Φανὸς, ῦ, ὁ, clarus, ſplendidus, Ariſtot.
Φανός, ῦ, ὁ, Subſt. laterna, Comm. Ariſt. in Pace.
Φάνος, ου, ὁ, viri nomen. ¶ Interdum qui nuntiat aliquid.
Φαντάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, imaginor Plin. informo, Aphrod. in Probl. φαντάζονται τὴν χρῆσιν, informant vſum cogitatione. ¶ Item Paſsiuè, appareo, videor imaginatione, occurro, Plat. 2. Politic. αἱ ὄψεις φαντάζονται τῶν ἐνυπνίων, Cicer. Offic. 3. viſa quietis occurrunt. ¶ Item accuſor, deferor calumnioſè, Ariſtoph. in Acharn.
Φαντάζω, in ſomniis video, fingo, imaginem ementior, Aphr. φαντάζουσι τῷ σχήματι, &c. ſpeciem ementiuntur, ſenſúmque decipiunt.
Φαντασία, ας, ἡ, imago rerum animo inſidentiũ, perceptio, ſpecies quæ animo concipitur, imaginatio, viſio, opinio, Phil. de mund. τρανωτέρας λαβεῖν φαντασίας, mente ſpecies clariores concipere. ¶ Item imago relata, repræſentatio, inanis rei exhibitio, Ariſtot. in Meteor. φαντασίαν ἐμφαίνειν μήκους, longitudinis ſpeciem præbere. ¶ Item intuitus, ſpecies, Polyb. τὸ παράδοξον ἐκπληττόμενοι τῆς τῶν ζώων φαντασίας, admirabili ſpecie & intuitu animalium perterrefacti. ¶ Item pompa, faſtus, oſtẽtatio, ſplendoris atque magnificentiæ ſpecies, Act. 25. ¶ Item cogitatio vehemẽs rei ſpeciem animo repræſentans, imaginatio Plin.
Φάντασις, εως, ἡ, ſimulachrum, ſpectrum, Lucian.
Φαντασιώδης, imaginari⁹, cogitatione informat⁹
Φαντασιωθεὶς δαιμόνιόν τι, qui dæmoniũ quoddam videre viſus eſt, Plutarch. in Apophth.
Φάντασμα, ατος, τὸ, viſum, ſpectrum, Eurip.
Φανταστικὸς, ὁ, imaginatiuus.
Φανταστικὸν, οῦ, τὸ, phantaſia.
Φαντὶ, pro φασὶ Doricè. Φανῶ, viſus fuero.
Φανῶσι, pateant, conſpicui ſint.
Φάος, εος, τὸ, lux, lumen, ἅμα φάει πνεύματος μεγάλου κατιόντος, diluculo ingenti vento deſcendente, Plut. in Camillo. ¶ Capitur & pro auxilio & ſalute. ¶ Item oculus, in Odyſſ.
Φαραγγώδης, εως, ὁ, abrupt⁹, prærupt⁹, Ariſt. Ani.
Φάραγξ, γος, ἡ, & ὁ Suid. barathrum, depreſſa conuallis, terræ cauitas atque fiſſura, hiatus, vorago, terræ fauces Cicer.
Φάρειν, texere, nectere. Φαρβία, ας, ἡ, craſſa veſtis.
Φαρέτρα, pharetra, βελοθήκη, τοξοθήκη, Heſiod.
Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, pharetra.
Φαρέτριον, parua pharetra, in Epigr.
Φαρετροφόρος ἥρως, in Epigr. ferens pharetram.
Φαρειδίκη, ης, ἡ, myrica.
Φαρικὸν, genus veneni, Dioſc. lib. 5. cap. 13, & li. 6. cap. 20, & Nicand. in Alexiph.
Φάριον, τὸ, laneum redimiculum, Poll.
Φαρκὶς, ίδος, ἡ, ruga. ¶ Et Φαρκιδώδης, rugoſ⁹. ¶ Et Φαρκιδόμορφος, mœſtus, fronte caperata.
Φαρμάζω, μ. άσω, inficio, curo.
Φαρμακεία, ας, ἡ, venenũ, veneficiũ, medela, medicamentum, φαρμακεία λέγεται εἶναι σίτη, Sittæ rem maleficam tribuunt, Ariſtot. 9. Anim.
Φαρμακευθεὶς, έντος, ὁ, cui data eſt potio venenata
Φαρμακεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, veneno inficio, incanto, medeor, Actiu. Accuſ.
Φαρμακεὺς, έως, ὁ, veneficus, incantator, γόης.
Φαρμάκευσις, venenum, φαρμακεία, Plat. de Leg.
Φαρμακευτικὴ κάθαρσις, purgatio quæ pharmacis, i. ſolutiuis medicinis fieri ſolet, Plat. Tim.
Φαρμακεύτρια, ας, ἡ, venefica.
Φαρμακεύω, μ. εύσω, π. ευκα, idem quod φαρμακεύομαι, paro, condio, tingo, conficio medicamenta, veneno vtor, Plat. de Leg. ¶ Hippocr. ſolet vſurpare pro medicamento purgante, teſte Galen.
Φαρμάκιον, medela, Plutarch.
Φαρμακὶς, ἡ, incantatrix, venefica, Ariſtoph.
Φαρμακιστότατος, maximus veneficus. Et φαρμακιστοτάτη, triuenefica Plaut. Ioſeph.
Φαρμακίτης, helluo, vorax, Suid. ἀδηφάγος.
Φαρμακῖτις γῆ, pharmacitis terra, Dioſc. 5. c. 173.
Φαρμακίτιδες βίβλοι, libri de medicamentorum compoſitione ſcripti, Galen. ad Glauc. lib. 2.
Φαρμακόεις, εντος, ὁ καὶ ἡ, medicinalis, medicatus.
Φάρμακον, ου, τὸ, venenum, remedium, medicina, medicamentum, pigmentum. Vox media eſt, teſte Gellio, lib. 12. cap. 9. Quando in bonam vſurpatur, à φέρω καὶ ἄκος deriuari dicunt, q. ferens medelam: quando in malam, à φέρω καὶ ἄχος quaſi ferens triſtitiam. Herodian. quando in malam partem accipit, addit Adiect. δηλητήριον. Plat. Epiſt. 7, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν, remedium adhibuit ſenũ dominationem, i. ſenatum. ¶ Φάρμακα apud Herodot. in Clio, colores, βάμματα, Suid. χρώματα, βαφαί. ¶ Φάρμακα, Eidem Suid. παραμυθία, ὁμιλία, θεραπεία, colloquiũ, cõuerſatio.
Φαρμακοποιὸς, veneficus.
Φαρμακοποσία, medicamenti hauſtus, Plat. νόμ.
Φαρμακοποτεῖν, medicamentum ſorbere.
Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, vnguentarius, pigmentarius, pharmacopola: à φάρμακον καὶ πωλέω.
Φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, incantator, vnguentarius. ¶ Item piaculum, ſacer & deuotus, deteſtandus & execrabilis, expiator, & homicidarum luſtrator, Bud. in Annot. poſter. & Suid.
Φαρμακοτρίβης, ὁ, tinctor: & qui pharmaca terit, & apparat, & qui ea vendit, Etym. ¶ Φαρμακότροφος, ὁ, Demoſth. medicamẽtari⁹ Plin.

Φαρμακῶδες,εος,τὸ,odor medicamenti.
Φαρμακώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,venenoſus,medicatus,ſalubris,vim habens medicam.
Φαρμάκων,ωνος,ὁ,à pharmacis læſus,Etym.
Φαρμακὼν,officina tinctoris,βαφεῖον,Poll.lib.7.
Φαρμουθὶ,menſis apud Ægyptios, qui à noſtris Aprilis appellatur,Plutarch.in Romulo.
Φαρμάττω,μ. άξω,π. αχα, tingo,vngo,venenis inficio,veneno noceo, ferrum intinctũ acuo, miſceo.ἐφάρμαξας κατά με,me veneficio læſiſti,Herodot. Vnde tranſlatè apud Plutarc. in Polit.φαρμάττοντες τὰ πράγματα ταῖς βλασφημίαις,admiſcentes res maledictis. ¶Item medicor.¶Φαρμάττειν,roborare,Odyſſ.ι. ¶Itẽ tingere,Poll.l.7.¶Itẽ fallere,decipere,Heſy.
Φᾶρος,εος,τὸ,palla,palliũ,veſtis exterior,ὀδ.θ.,χιτῶνα δῦσαν καὶ μέγα φᾶρος,pro palla virili.¶Pro fœminea,ὀδ.ε.,ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη.¶Capitur etiam ἀντὶ τοῦ ὀθόνη, ὀδ. ε,τόφρα ἢ φάρε' ἔνεικα καλυφῶ δία θεάων,&c.lintea vela,ὀθόνας.¶Item pro velo capitis,&tegmine.
Φάρος,ου,ἡ,Pharus,inſula ante Ægyptum,Plin. ¶Eſt etiam nomen vrbis proprium, Etym. ¶Et turris maxima prope Alexandriam, nauigantibus lumen præbens nocturno tempore: vnde etiam aliæ turres in hoc factæ φάροι vocantur.¶Interdum oratio.
Φάρσος,τὸ,integumentum,velum,velamen,Ioſeph.de Antiquitat.λίνεον φάρσος.
Φαρυγέθρον,ου,τὸ,fauces.
Φαρυγγώδως,cũ ingluuie,cum voracitate,Etym.
Φαρυγγὶς,ίδος,ἡ,ingluuies,edacitas,γαστριμαργία.
Φάρυγξ,vel Φάρυξ,ὁ & ἡ,id eſt, frumen,τὸ φαρύγεθρον Polluci & Hippocr.ſumma gula,fauces Plin.Homer.de Cyclope Odyſſ.ι, φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος, è faucibus autem erumpebat vinum. ¶Item aſperæ arteriæ extremitas,λαιμὸς,λάρυγξ,Suid.guttur.Odyſſ.τ,αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς χεῖρ' ἐπιμασσάμενος φάρυγος λάβε δεξιτερῆφι, manus dextera anus guttur fauceſque compreſsit Vlyſſes.
Φαρυγγίζειν,quod λαρυγγίζειν dixit Demoſth.
Φαρυμος,ου,ὁ,audax,confidens,Heſych.
Φαρυνόω,expolio,illuſtro,λαμπρύνω.
Φὰς,dicens,inquiens.¶Φᾶσα,ἡ,dicens.
Φάσαι,φονεῦσαι,occidiſſe:Vnde ὀδυνήφατος.
Φάσαξ,κος,ſycophanta.
Φάσγανον,ου,τὸ,enſis:à φάσαι,i.iugulare,Iliad ά, φάσγανον ἐρυσσάμενος,i.τὸ ξίφος. ¶Item herba foliis gladioli, Theophraſt. de hiſtor.lib. 7.cap.12.& Dioſcor.lib.4.cap.20.gladiolus Plin.lib.21.cap.17.
Φάσθαι,dicere, dixiſſe, ὀδ.ό,ἀντία δεσποίνης φάσθαι,coràm dominam alloqui.
Φασὶ,dicunt. ¶Φᾶσι,dicentibus.
Φασιανὸς,phaſianus auis,Athen.lib. θ. ¶Item ſycophanta,Ariſtoph.in Acharn.
Φασίζω,μ.ίσω,π.ικα,excuſo,Actiu.Accuſ.
Φάσιμος,ὁ,conſpicuus,Etym.
Φασίολος,genus leguminis,Dioſc.lib.2.ca.130.
Φάσις,εως,ἡ,à verbo φημὶ,fama,rumor, Act.21. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ,i. nunciatum eſt Tribuno.¶Item propoſitio,Ariſtot.3. Metaphyſ. ¶Item affirmatio,Plat.in Sophiſta.¶Itẽ ſententia,apophthegma,Ariſtot.6.Ethic. ¶Φάσις παρὰ τὸ φαίνειν,Eidem 1.Meteor. ¶Φάσις, delatio certorum criminum propriè,ſed καταχρηστικῶς omnium,Iſocrat.φάσιν τῶν χρημάτων ποιεῖν.
Φασκάδες,αἱ,aues minores mergis,Athen.θ.
Φάσκαλος,ὁ,faſciculus vel ſarcina veſtiũ,Amm.
Φασκία,Ariſtoph. Interpr.faſcia.
Φάσκος,ὁ, penis, quem cerrus arbor producit: ſic Gaz.lib.3.hiſt.plant.Theophr.cap.9.
Φάσκω,dico,exiſtimo,fateor,ꝓfiteor, aſſeuero.
Φασκώλιον,ου,τὸ,marſupium coriaceum,Heſych. ¶Item veſtis,ferculum,cubile,& vas vel dolium quod recipit libros, veſtes, argentum: fortè eſt etiam poculum,Etym.
Φάσκωλον, τὸ, & Φάσκωλος, ſcrinium, locus in quo veſtes reponuntur:& veſtis,Etym.
Φάσμα,ατος,τὸ, q. apparitio, viſum,prodigium, portentum,oſtentum,ſpectrum,Naz.in Ora.
Φάσσα,ης,ἡ,palumbus,genus turturis,φὰψ,φάττα.¶Gaza in Ariſtot.palumbem vertit.
Φασσιανοὶ,in Epigr.pro auibus phaſianis.
Φασσιανὸς,ὁ,συκοφάντης,Etym.ſycophanta.
Φασσοφόνος,ου,ὁ, occidens palumbum, accipitris genus.¶Gaza in Ariſtot. palumbariũ vertit.
Φάσσων,velum. Vide φάσων.
Φατὲ,dicitis. Φατέον,dicendum eſt,Plat.
Φάτης,mendax,locuculeius,ψεύστης,Heſych.
Φατὶ,φασὶ,aiunt,Doricè:pro φησὶ,in Epigr.
Φατίζω,μ.ίξω,τὸ φατίσσω,dico,fingo,Sophocl.
Φάτις,εως,ἡ, fama, ſermo, commemoratio,verbum,eloquentia,ὦ μεγάλα φάτις,Sophoc.¶Item mandatum,φάτις κακὴ,grauis nuntius,i. nuntiatio,Eidem.
Φατίσσω,dico,Accu.ἐφάτισσαν,cõfeſsi ſũt,Herod.
Φάτνη,ης, ἡ, ſtabulum, præſepe,ἐν τῇ φάτνῃ κύων κατακείμενος,canis in præſepi cubans,Lucian. ¶Φάτναι & φατνίαι, loculamenta dentium,q. præſepia & capſulæ in quibus collocãtur, Galen.li.5.κατὰ τόπ. ¶ Stellæ item quæ in cancro nubeculam referunt,φάτνη,i.præſepe vocantur,Procl.
Φατνώματα,τὰ, lacus ſiue lacunaria & laquearia,contignationum cœlum.¶Φατνώματα apud Athen.exponunt nauium foramina,per quæ in adnauigantes emittuntur miſsilia.
Φατνωματικὸς,ὁ,laqueatus,lacunatus, Plutarc.
Φατνωτὸς,ὁ,tabulatus,σανιδωτὸς, Suid. laqueatꝰ.
Φάτο,pro ἔφατο,dicebat,ἐλογίσατο,poet.
Φατὸς,οῦ,ὁ,dicendus,dictus,celebris,Heſiod.
Φατρία, pro φρατρία nonnunquam ponitur, quæ erat tertia cuiuſque tribus pars apud Atticos,agmen,conuentus, collegium, ſodalitium Aretin.apud Ariſt.lib.3.Polit.& ſocietatem lib.4.ibidem exponit.
Φάτρεις,ἡ,locus ſubdialis,ruina.

Φάπϑ⊙,ου,ὁ, palumbes,pro φάσσα,Lucian.
Φαύζειν,apud Euſtath. Iliad ν.i.frigere,torrere.
Φαυλίαι,αἱ,oliuarum ſpecies, Theophr.l 6.c.11.
Φαυλίζω,μ.ίσω,π.ικα,ſubſanno,& cum contemptu extenuo,Accuſ.Xenoph.
Φαύλι⊙,bene habitus,auctus,pulcher,magnus.
Φαυλισμὸς,contemptus,irriſio,deſpectus.
Φαυλίστρια,ſubſannatrix,contemptrix.
Φαυλόβι⊙,malè viuens.
Φαῦλ⊙,ου,ὁ ϗ ἡ,vilis,abiectus,contemptus,malus,vitioſus,peruerſus,nequam,improbus,ignobilis,ingeneroſus,ignauus,Demoſt. φαῦλ⊙ ϗ πονηρός. ¶Item ſimplex,rudis,exiguus, tenuis, imbecillis, parum validus, minutus, paruus,leuis,facilis,vt ȣ παρὰ φαῦλον,non leuiter, Syneſ.φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων,tardioris ingenii homines,i.ἀμαθέστεροι, Thucyd.
Φαυλότης,ητος,ἡ,improbitas,prauitas,nequitia, πονηρία,vitium. ¶Item imbecillitas , vilitas, Xenoph.¶Pro infœcunditate,Plat.de Leg.
Φαυλουργὸς,ȣ̃,ὁ,malus artifex,κακὸς τεχνίτης.
Φαύλως,malè,peruerſè, improbè,φαύλως ϗ κακῶς, Demoſth.incommodè . ¶Item difficulter,vt φαύλως τίκτει,ægrè parit. ¶Aliquando contrà,ἐκ τȣ̃ ῥᾴστου , μετὰ ῥᾳστώνης ϗ εὐχερῶς, ῥᾳδίως,facilè. φαύλως φέρε, Eurip.i.ne feras acerbius,leuiter feras,i.ἁπλῶς.
Φαῦρος,ου,ὁ,leuis,pro φλαῦρος.
Φαῦσιγγες, maculæ tibiarum ex igne contractæ, Galen.¶Et per abuſum etiam aliæ maculæ.
Φαῦσις,εως,ἡ,aurora,ortus,lux, illuſtratio Quintil.ſplendor,Heſych.φῶς,φέγγος,φωταυγία.
Φαύσκω,& Æolicè φραύσκω: pro φάσκω,dico.
Φαυστήριος,ȣ,ὁ,Lycoph.Epith.Bacchi,quòd facibus lucerníſque celebrentur eius myſteria.
Φαύω,ἅπτομαι,tango , Eurip.ἀρὴς ἔφαυσε λαίφη, Mars impleuit vela,Laſcar.
Φὰψ,φαβὸς,phaps,auis genus,Ariſt.l.8.Anim.
Φαωφὶ,Ægyptiis mẽſis October,Theõ inArat.
Φάω,μ.άσω,π.ακα, dico, facio, frango,occido, Accuſ.¶Item luceo,φαίνω,Arat.

Φ E

Φέβομαι,fugio,metuo,cedo,Iliad.ί.
Φέγγομαι,fulgeo,Ariſtoph.
Φέγγος,ε⊙,τὸ,ſplendor,iubar,in Epigr.
Φέγγω,μ.φέγξω,π.εγχα,illumino,Actiu.Accuſ.
Φεγγώδης,luminoſus,Nazanz.
Φείδαλ⊙, quaſi Φειδάλφιτ⊙ , ſordidus , tenax , Suid.
Φειδίται,οἱ,ſodalitia exercentes.
Φειδίτιον,vel Φιδίτιον,ου,τὸ, ſodalitium, ſocietas quæ in conueniendo in vnum Spartæ fiebat. ¶Ita & cœnationes ſuas vocabant propter parſimoniam,Eraſm.in Adag.ex Ariſtoph.
Φειδολὸς,ȣ̃,ὁ,ſordidus,parcus, φειδωλός.
Φείδομαι,μ.είσομαι,π.εισμαι, parco, i. abſtineo, parcè vtor, parcè attingo, ſeruo, tempero à, Depon . Genit. Heſiod. μὴ φείδεο σίτου, cibo ne parcè vtare. διεκελεύετο φείδεσθαι τοῦ αὐτοκράτορος , Plutarch . in Galba, iubebat vt imperatori parceretur, id eſt, vt abſtineretur à cæde imperatoris . ¶Item Φείδομαι, miſereor , ignoſco , omitto, remitto , parco , do veniam , Sophocl . in Aiace, φείδου μηδὲν ὧν σὺ ἐννοεῖς , nihil remittas [illegible]rum quæ in animo habes.
Φειδόμεν⊙,ὁ,parcus,præparcus,ſordidus.
Φειδομένως,parcè,reſtrictè,2.Corinth.9.
Φείδομια,ας,ἡ,parca,auara.
Φειδὸς,ὁ,parcus,idem qui φειδωλὸς, Euſt.Odyſſ.
Φείδυλ⊙,parcus,tenuis,Etymol.
Φειδῶ,φείδομαι,libero,ſeruo.
Φειδὼ,ό⊙,ἡ,parſimonia,temperantia, abſtinentia,frugalitas,cura,miſericordia,φειδώ τις ἐγένετο,cauebatur,cautum eſt,Thucyd.
Φειδωλὴ,& Φειδωλία,ας,ἡ,parſimonia, (ſed in malum)tenacitas,illiberalitas,auaritia,Nazãz.
Φειδωλὸς,parcus,tenuis,reſtrictus,Ariſtot.lib.4. Ethicor.¶Interdum modeſtus & ſobrius,Heſiod.γλώσσης θησαυρὸς ἄριστος φειδωλῆς.
Φείδων,ὁ,nomen viri proprium,Etym. ¶Accipitur etiam pro φειδωλὸς,in Epigr.
Φείδων,vas olearium,Ariſtot.& Poll.lib.10.
Φειδώνια μέτρα,i.parca & auara.
Φειδωποιούμεν⊙ μηδεμιᾶς ἡλικίας , temperans à nullius ætatis exitio.
Φειμονὴ,ῆς,ἡ,miſericordia,εὐσπλαγχνία,Suid.
Φέκλη,fæx,vel fæcula,Galen.1.κατὰ τόπ.
Φελγύνω,nugor,mentis inops ſum,deliro.
Φελίναι,aues, quarum aucupium docet Oppian.
Φελλαγαγία,vt inquit Suid.apud Romanos,πανήγυρις ἐν ᾗ διέβαλλον αὐτοῖς.
Φελλάς,άδος,ἡ,exterior librorum mẽbrana,Suid.
Φελλεὺς,έως,τόπος τῆς ἀττικῆς,Ariſtoph.Interpr.
Φελλίνας,ὁ,homo leuis, quaſi ſuberinus, Eraſm. in Chiliad.Vide Φέλλ⊙.
Φελλόδρυς,ἡ,phellodrys arbor ſemper virẽs, Theophr.lib.1.hiſt.plant.cap.15:& lib.3.cap.16.
Φελλὸς,ȣ̃,ὁ,ſuber arbor quæ & ἴψος,Theoph.Eſt & eius arboris cortex , vulgò *liege*, i. ſuber. Pindar.in Pythiis 2,ἀβάπτιστός εἰμι,φελλὸς ὥς, immerſabilis ſum,vt ſuber,ſiue cortex. ¶Inde φελλίζειν pro fluitare ſuberis more, Heſy. Cui & Φελλίνας,leuis, κοῦφ⊙ ἀπὸ τȣ̃ φελλȣ̃.
Φέλλ⊙ potius quàm φελλὸς , & Φελλεὺς, έως,locus petroſus Attici territorii : Vnde φελλεῖς, lapides ſilicei, ſilices, duri lapides. Sunt & φελλεῖς , loca lapidoſa ſolúmque gracile , in quo ſubiectis lapidibus, terreni parum in ſuperficie tantùm velut ſuperinductum ſuperſternitur,Comment.Ariſtophan. in Acharn. Suid. legit φελλέτας. Sic habet Heſych. φελλαῖτας λίθος σκληρὸς, ἀπὸ τόπου. Cui & φελλὸς , σκληρὸς τόπ⊙ ϗ δυσεργὴς ϗ ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδης , quod & φελλεὺς dicitur. Rurſus Suid . ex Iſæo , φελλὰ, inquit , τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία. ¶Φέλλ⊙ etiam,vt ait Cõm. Ariſtoph. in Nebul . feſti nomen, inter bacchanalia numerati.
Φελόνης,theca reliquiarũ lignea,capſula, marſupium,&

pium,& parua tunica,Etym.
Φελόνιον,indumentum ſacerdotis.
Φενάκη,ης,ἡ,πηνίκη Lucian. περίθετη Poll. capillamentum & galericũ Suet.coma adulterina.
Φενακία,ας,ἡ,fraus.
Φενακίζω,μ.ίσω,π.ικα,decipio, illudo, inanibus rerum ſimulachris & veluti præſtigiis oculis inſipientium impono, Accuſ. Demoſth.
Φενακὶς,ίδος,vas vinarium,veges.
Φενακισμὸς,ῦ,ὁ,impoſtura,illuſio Cicer.ludificatio,ἀπάτημα,Ariſtoph. in Equit.
Φέναξ,κος,ὁ,deriſor,mendax,erro,deceptor, impoſtor,fuci artifex,πλάνος. Gallicè *fin*.
Φενόλης,ου,ὁ, vel per ω μέγα, φενώλης, καὶ ὁ φαινόλης, Rhinthoni Comico,penula.
Φένω,τὸ φονεύω, Suid.occido.
Φέρασπις,ιδος,ὁ,bellicoſus,ſcutifer,in Epigr.
Φεραυγὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,lucidus,ſplendorẽ afferens.
Φέρβομαι,paſcor,νέμομαι,abſumo,Hippocr.¶Aliquando capitur pro colo & habito,2.Arg.
Φέρβον,ῦ,τὸ,ἡ φορβὴ καὶ τροφὴ,alimentũ,cib⁹,Orph.
Φέρβω,μ.έρψω,π.ερφα,paſco,foueo,alo, Accuſ.
Φέρε hortandi Aduerb.dic,age,Ariſtoph.
Φέρε γὰρ,agite,Plat.de Leg.pro φέρε δὴ, Demoſt.
Φέρε δὴ,age iam,agedum,cedo,Andocid.
Φέρε τοίνυν,agedum,cum Subiunct.Lucian.
Φέρετε,agite,agedum,Herodot.
Φερεαυγὴς,φαυγὴς,lucifer,in Epigr.
Φερέγγυος,ου,ὁ,teſtis pretio vel fide dignus, firmus,certus,præs,βεβαιωτὴς,ἐγγυητής. ¶Φερέγγυος,ὁ,idem,φερέγγυος ἔσται διασῶσαι τὰς νέας, idoneus erit ad claſſem tutandam,Herodot.
Φερέγγιον τῆς μορφῆς,Ioſeph.formæ ſimilitudo.
Φερέδειπνος ἰαὴ,vox prandii allatrix,Nonn.
Φερέζωος θεὸς, Deus almus vitã afferens , Nõn.
Φερέπονος,ου,ὁ,laborum patiens,καρτερικὸς,Suid.
Φερεκράτειον,ἀτελὲς μέτρον,Ariſtoph.Interp.i.τροχαϊκὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον.
Φέρνα,φερνὴ,dos,προίξ.
Φερένικος,victor.
Φερέοικος,ου,ὁ,cochlea,teſtudo, domiporta, quæ ſuam domum ſecum geſtat,Heſiod.
Φερέπονος,ου,ὁ,laborum tolerans.
Φερέσβιος,ου,ὁ,vitam ferens mortalibus,Epigr.
Φερεσακὴς,ſcutatus,Heſiod.
Φερεστάφυλος βάκχος,Epigr q.vuifer.
Φέρεστος,ου,ὁ,melior,potentior.
Φέρετρον, ου, τὸ, capulus quo mortui efferuntur, pheretrum . Ad alios vſus tranſtulit Polyb. quum dixit, καὶ τὸν φιλίππον ἔχοντα τὸν υἱὸν ἐν φερέτρῳ.
Φερεφάττα, ης, ἡ, apud Platon. & Φερεφαττία,ας,ἡ, Proſerpina: Aliis Φερεφάττα.
Φέριστος,à φέρτερος,ου,ὁ,optimus, excellẽtiſsim⁹.
Φέρμιον, rete, ſporta ad piſces capiendos, naſſa, fiſcella è iuncis contexta,Heſych.Euſtat.Iliad γ,φόρμιον ex Menand. citat, atque ea verior eſt lectio.¶Φέρνιον,idem, ἁλιευτικὸν συρείδιον, Ammon.
Φερνὴ,ῆς,ἡ,dos,προίξ,i.quæ dantur viro à ſponſa,
Poll. Aliter tamen capitur, Exod.22.
Φερνὶξ,ἡ,idem,Etym.
Φερνοφόρητος,ου,ὁ,dotalis,Hieronym.Daniel.11.
Φέροικος,φερέοικος,domiporta.
Φέρομαι,feror, impetu curro, deuoluor, rapior, φέρεται πολλὰς ὁδοὺς,viis multis fertur,Plat.de Leg.¶Φέρεσθαι,de iis quæ in manibus hominum verſantur,vt liber editus. Sic de Ariſtide legitur,ἀναθέμενος γὰρ αὐτῷ ἄλλον παναθηναϊκὸν εὐτελῆ καὶ ψυχρὸν,ὃς καὶ φέρεται,&c. i. περιφέρεται.¶Φέρεσθαι,ἀντὶ τοῦ ἀποφέρεσθαι,ideſt,auferre Cicer.lucrari,& habere, accipere, φέρεσθαι μισθὸν,Xenoph. τὰ πρῶτα φέρεσθαι, primas ferre Cicer. Lucian.¶Φέρεσθαι, etiam ponitur provergere & tendere,Theop. ἐπὶ ταυτὸ φέρονται πάλιν ἧκε φερόμενος εἰς τὴν ἑαυτοῦ φύσιν,rediit ad ſuum ingeniũ & mores,Æſchin. ¶Φέρεσθαι,de rerum ſucceſſu proſpero,aut infelici,φέρεσθαι κακῶς,Liban.in argum.1. Philip. Thucyd.εὖ φερόμενος ἐν στρατηγίαις,cui res militaris & imperatoris munus rectè cedebat. ¶Item verſari,occupatum eſſe, & ſtudio alicuius rei teneri,Laert.in Carn.
Φερόμενος,ου,ὁ,velox,citus,Plutarch.in Muſ.
Φερένικος,victor.
Φερσεφόνη,ης,ἡ,Proſerpina: quòd ἄφενον,hoc eſt, diuitias afferat.
Φέρτατος,ου,ὁ,optimus,præſtantiſsimus,Iliad.ϛ.
Φέρτερος,ου,ὁ καὶ ἡ,melior,potentior,velocior,robuſtior,Ili.ά,πολὺ φέρτερόν ἐστιν,i.κρεῖσσον,βέλτιον.
Φερτὸς,ῦ,ὁ,tolerabilis,τλητὸς,Eurip.
Φέρτρον,pheretrũ,φέρετρον,φορεῖον,Suid.&Heſych.
Φέρω,μ.οἴσω,π.ἐνήνοχα,ἀόρ.α.ἤνεγκα,fero, adfero,defero,importo,adduco,φέρω ἐπιστολὴν, fero epiſtolam,Thucyd.φέρε μοι τὸ κέντρον,affer mihi ſtimulum,Ariſtoph. ¶Item aufero, aſporto,deporto,tollo,Gregor. καὶ εἰ μὴ ψευδὲς,αὖραι φέροιεν,auferant vẽti, in ventos abeat.¶Itẽ tolero,ὑπομένω,βαρέως φέρειν τι, Xenoph.graui animo quippiam ferre.¶Itẽ pendo,penſito,ἤνεγκαν χρήματα,pecunias ſoluerunt,Plut.in Pericl.¶Item creo,deſigno, φέρειν χορηγὸν,Demoſth. φέρειν τὰς ἀρχὰς,eligere magiſtratus,Ariſt.l.5.Polit.¶Item φέρειν,accipere,λαμβάνειν,Sophocl. ἔξοδον ὀλεθρίαν αἴαντος ἐλπίζει φέρειν,i.δέχεσθαι.¶Dicimus etiam φέρειν μισθὸν,ſicut φέρεσθαι,mercedem ferre,i.accipere & referre præmium,Ariſt.l.10.Ethic.& Thucyd.¶Φέρειν,tendere, pertinere,cũ Præpoſit. εἰς. Antiph. φανερὰ γὰρ τὰ ἴχνη ὑποψίας εἰς τοῦτον φέρει,planè enim ſuſpicionis veſtigia in hunc hominẽ tendunt.¶Cũ ἐπὶ,τὰς πράξεις τὰς ἐπὶ ταῦτα φερούσας,Iſocr. i. res ad hæc perducentes. ¶Sũt præterea & aliæ rationes huius verbi,vt φέρειν καὶ ἄγειν,depopulari & diripere,Herodot.l.1,ἀλλὰ φέρουσί τε καὶ ἄγουσι τὰ σά.Xenoph., in bonũ pro ferre ſine vi & violentia,vt & Plat.de Leg.¶Φέρειν διὰ μνήμης, meminiſſe,Herodian.li.2.¶Φέρειν ψῆφον,ferre ſuffragium,Demoſt. ¶Φέρειν χάριν, conferre

beneficium,obſequi & gratificari,Iliad.θ.

Φερέζωος, vitam ferens,Nonn.

Φερώνεια, ας, ἡ, Feronia nemoris dea, à ferendis fructib⁹ dicta,αὐτόφορος,φιλοστέφανος, φερσεφόνη.

Φερωνυμία,ἡ,nominis cōueniētia:Vnde argumētũ quod ἀπὸ τοῦ ὀνόματος vocatur,Ariſt.Rhet.

Φερώνυμος,verum habens nomen, ex re nomen habens,ſuo reſpondens nomini, Theodorit. lib.1.hiſt.eccleſ.Vnde φερωνύμως προσαγορεύειν,i.à ſimilitudine congrua appellare, rectè nominare,Ariſtot.lib.de mund.

Φετμή,ῆς,ἡ,pro ἐφετμή,præceptum.

Φεῦ,heu,idem ferè quod ὦ,ſed Genit. iungitur. φεῦ τῶν κακῶν,ô mala,Lucian. ¶Cum Nominat.Soph.in Aiace,φεῦ τάλας!ô me miſerum! ¶Cum Accuſ.Eurip. ¶Aliquando ſine caſu,Gazę li 4. ¶Cum Infin.in Epigr. ¶Φεῦ θαυμαστικὸν ἐπίρρημα,Aduerb.admirandi,papæ,mirùm,dii boni,in Epigr.φεῦ, ποίης ὅσσον αὐτῆς ἔαρ!quantũ,dii boni, fragrātiæ ver accendit! ¶ Φεῦ φεῦ congeminatũ, σχετλιαστικὸν eſt Aduerb.vt Latinè,Heu heu.¶Φεῦ φεῦ etiā admirationē denotat,Ariſt.in Auib. φεῦ φεῦ, ἢ μέγ᾽ ἀνορεῦ θόρυβον ὀρνίθων γίνει!

Φευγή,ῆς,ἡ,fuga.

Φεύγυδρος,ὁ,q.aquifuga, Polybo medico.

Φεύγω,μ.φεύξομαι,& Φεύξομαι,apud Hom.Ilia. β.π.πέφευγα,ἀόρ.β.ἔφυγον,fugio,fugam ineo, verto ſolum,vito,declino,caueo,Accuſ.φεύγω φυγήν,Ariſtop.φεύγω δικαστήριον, declino iudicium,Plat.de Leg.¶Itē exulo, φεύγει τὴν γῆν, extorris exulat,Ariſtoph. ¶Φεύγειν pro κατηγορεῖσθαι,accuſari, οἱ τῆς ξενίας φεύγοντες ſiue διωκόμενοι,i.rei peregrinitatis,Æſchin. φεύγω γραφήν,accuſor,reus fio,Philoſtr.in Heroic. φεύγων ἐπὶ προδοσίᾳ,reus proditionis, Thuc. ¶Φεύγειν,interdum non ſignificat actione cōueniri,ſed crimen timere & vitare,Genit.Xenop. vt ἀπὸ τῆς σκύλλης φεύγειν, à Scylla fugere,ſeu Scyllam fugere & auerſari.

Φεύγειν,heu exclamare,deplorare,φεῦ λέγειν.

Φευκταῖοι, Heſych. ἀποτρόπαιοι,fugiendi. ¶Φευκτέον,fugiendũ,φυγῇ φευκτέον, fugiendũ, Luci. ¶Φευκτέος,vitādus,Etym.Φευκτικὸς,fugax.

Φευκτὸς,ῦ,ὁ,q.vitabilis,fugiendus,Sop.in Aiace.

Φεύξιμος,fugiendus,deteſtabilis,ἀποτρόπαιος.

Φεύξομαι,pro φεύξομαι,fugiam,Ariſtoph. ἐγὼ δὲ φεύξομαί γε σοῦ ἀχαρνέας.

Φεβρουάριος μήν,Februarius,Plutar.in Rom.

Φεψάλυξ,υκος,& Φέψαλος, ſcintilla parua, ὁ μικρὸς σπινθὴρ, Interpr.Æſchyli in Prom. Apud quem & verbum ἐφεψαλώθη,i.κατεκάη.

Φ H

Φῆ,dixit,ἔφη,Heſiod.φῆ ῥα δολοφρονέων.

Φηγαιεῖς,Æantidis tribus populus,Etym.

Φηγαλεὺς,ὁ, Bacchi cognomentũ, ob fagos quæ viti pedamentum præbent,Euſtath.Iliad.η.

Φηγένεος,ου,ὁ, fagineus.

Φήγινος,ου,ὁ,faginus,δρύϊνος, ex fago factus.

Φηγὸς,ῦ,fagus,q.φαγὸς,ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis victitabant,Hom.¶Φηγὸς,Theophr.eſt eſcul⁹ Latinorum, ſpecies quercus cuius glans dulcis. ¶Itē Φηγὸς,verp⁹,veretrũ, Cōm.Ariſt.Pace.

Φηγότευκτος,faginus,è fago compoſitus : Vnde de nauicula Lycophr. μίσυλα φηγότευκτα.

Φηγοῦς,Erechtheidos tribus populus,Etym.

Φήγω, ἐσθίω,comedo.

Φηδύω,perdo,decipio,φθείρω,ἀπατῶ,Heſych.

Φηκιαλεῖς,feciales ſacerdotes pacis bellíque authores à Numa Pōpilio inſtituti,Plutarch.

Φηκώδης,εος,ὁ,ſtrigoſus,malè habitus.

Φήληξ,fic⁹ agreſtis nōdũ matura,groſſus, Poll. li.6.& Ariſt.in Pace.¶Eſt & deceptor,ὁ ἀπατεών.¶Vnde φήλωμα,deceptio,fraus,ἀπάτη.

Φηλήτης,ου,ὁ,deceptor.¶Φιλήτης,fur,latro,Heſy.

Φῆλος,ου,ὁ,impoſtor,ὁ ἀπατηλὸς,Suid.inſidiator, improb⁹,ληθαργὸς,κακοῦργος,ἐπίβουλος,Heſy.

Φηλῶ,decipio:à groſsis ficub⁹,quæ maturæ eſſe videntur,quũ non ſint,Actiu.Accuſ.Lycoph.

Φήλωμα,τος,τὸ,fraus, impoſtura.¶Φήλωσις,idē.

Φήματα,verba, Heſych.ῥήματα,φάσματα.

Φήμη,ης,ἡ,fama,rumor,nuntius, monitum, ſermo,appellatio,nūcupatio,opinio,exiſtimatio, φήμας ἀδεσπότους καὶ ἀμφιβόλους, rumores incertos & ambiguos,Plut.in Othone. ¶Itē omen, auguriũ,Xen.Pæd.vlt.ἐν ἱερείοις, καὶ ἐν οἰωνοῖς, καὶ ἐν φήμαις,oſtentis,auguriis,ominibus.

Φημὶ, μ. φήσω, καὶ φαμαί,dico, aio,fateor,iubeo, denuntio, prædico, celebro, cōmemoro,μανθάνεις,ὅς φησιν εἶναι;intelligis quem ſe dicat? Ariſt.πλ. ¶Ponitur quoque φαμαί interdũ pro inquā,vt ἔφην, Xenop. οὐ φαμένου Λυσάνδρου πολυπραγμονεῖν ἄλλως ἄρχοντος,negāte ſe ſolicitũ eſſe.¶Φαμένη apud Plat.abundat interdum.

Φημίζομαι,& φημίζω,μ.ίσω,vel ίξω,π.ικα, vulgò vaticinor,voco,dico,Accuſ.Heſiod.

Φῆμις,rumor,ſententia,ὀδ. χαλεπὴ δ᾽ ἔχε δήμου φῆμις.¶Capitur etiam pro concione,ὀδ. ὁ,οἳ μὲν ἀρ᾽ ἐς θῶκον πρόμολον δήμιόν τε φῆμιν, i.ἐκκλησίαν,συνέδριον,Didym. ¶Φῆμις & φήμη,omen,Odyſſ.υ.¶Φημισμὸς,idem,Suid.

Φημόω,μ.ώσω,π.κα,obturo,Neutr.Accu.φιμόω.

Φημὺς,ύος,ἡ,fama,rumor,φῆμις.

Φῆναι,oſtendere,dicere,δεῖξαι,εἰπεῖν,Suid.

Φηνακίζω,φενακίζω,Etym.larua obduco,fallo.

Φήνη,ης,ἡ,oſsifraga Gaz.lib.6.Anim. Ariſtot. cap.6:& lib.8.cap.3.

Φήνωσι,δείξωσι,ὀδ. ὁ,εἰσόκε τοι φήνωσι θεοὶ παράκοιτιν,donec oſtenderint tibi & dederint.

Φὴρ,Æolicè, pro θὴρ,ηρὸς,ὁ,(Vnde vox Latina,fera)gigas,centaurus,Homer. Iliad.ά.

Φήρεα, τὰ, oblongæ in glandulis ſub auribus eminentiæ, prælongi ſub auribus & glanduloſi tumores, apud Hippocr.

Φηρία pro θηρία Æolicè,feræ,φῆρες,Heſych.

Φηρομανὴς βάκχος, in Epigr.quòd in feras inſaniat,quòd inſano ferarum amore teneatur.

Φῆρος,antiquorum deorum cibus,Heſych.

Φὴς,inquis, ſecunda perſona τοῦ φημὶ, φὴς γε,dici

cis quidem,Ariſtoph. ¶Φῆς,pro ἔλεγες,Hom. ¶Φῆσαι,dicere.¶Φήσῃ,dixerit,Demoſt.¶Φῆσθα pro φῆς,aut ἔφησθα,Heſych. ¶Φῆσι,dixerit,φῇ.¶Φήσω,dicam,Demoſth.

Φήτρη,ης,ἡ,cognatio,συγγένεια,Suid.

Φιτρὼ,ἡ,cardo,στρόφιγξ,Heſych.

Φ Θ

Φθαίην, preuenire, περιλάβοιμι. φθαίης ἐλθεῖν, priꝰ eas,Ariſtop. ¶Φθάμενος,φθάσας,anteuertẽs.

Φθάνω,μ.φθάσω,π.ἔφθακα, ἀόρ.β.ἔφθην,occupo,anticipo,præoccupo,præuenio, anteuerto vel præuerto, antecedo, præcedo, præripio, Thucyd. ἵνα μὴ φθάνωσι περιεπιβουλευόμενοι, ne inſidiis occupentur.¶Item aſſequor quod efficere contendi,Demoſt.οὐ γὰρ ἔφθη ὁ θεόπομπος,neque enim facere potuit Theopompus, quin,&c.¶Φθάνειν cũ Gen.φθάσας ὁ ἀθηναίων ἄγγελος τῶν λακεδαιμονίων,Herodot. Athenienſiũ nũtius Lacedæmonios anteuertẽs, i.preueniens.¶Cum Dat.& Accuſ. ἔφθησαν πολλῷ οἱ σκύθαι τοὺς πέρσας, multo priores Scythæ peruenerunt quàm Perſæ,Herodot.¶Cũ Infinit. Plut.in Publ.τοῦ κρῖναι φθάσαι, iudicium præuenire. ¶Φθάνω cum Infinit.& πρὶν ſequente cum Subiunct.Aphr.l.1.Prob.φθάνουσι πεφθῆναι πρὶν δράσωσι,prius concoquuntur quã agere incipiant.¶Item ſequente πρὶν cum Infinit.lib.2. Prob. φθάνει γὰρ σβεσθῆναι ὁ χυμὸς πρὶν γεννῆσαι τὴν διάθεσιν,prius extinguitur humor quàm vt poſſit gignere affectionẽ ſeu morbum.¶Φθάνειν cũ Participiis,vt φθάνω ἀναβάς,prior aſcendo,anteuerto, Xenoph. ¶Dicitur etiã οὐκ ἂν φθάνοις, pro eo quod eſt, propoſiti ſummam nõ aſſequêris: voti cõpos non eris,Laert.in Solon. ¶Φθάνω,peruenio, euado,Ilia.ι,φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν.¶Φθάνειν,coaleſcere,Dionyſ.Halicarn.hiſt.lib.6.

Φθαρεὶς,corruptus,vitiatus. ¶Φθαρῆναι,occidere.¶Φθαρήσομαι,interibo,à φθείρω.

Φθαρικὸν,phtharicon,Dioſc.li.6, c.1. ad finem, enumeratur inter herbas ſeu olera venenata.

Φθάρμα,ατος,corruptio,corruptela,Ioſeph.

Φθαρτικά,τὰ,venena lethalia.

Φθαρτικὸς,οῦ,ὁ,q.corruptiuus,exitioſus,pernicialis,exitialis,lethalis,Ariſtot.Rhet.2.

Φθαρτὸς,οῦ,ὁ,corruptioni obnoxius,mortalis, caducus,fluxus,interiturus,θνητὸς,Heſych.

Φθὰς,ὁ,Vulcanꝰ,ὁ ἥφαιστος παρὰ μεμφίταις,Suid. ¶Φθὰς Partic.præueniens. à φθῆμι, vel ab ἔφθην.

Φθάω,idem quod φθάνω.

Φθέγγεο pro φθέγγου, clama,loquere,Ionicè.

Φθέγγομαι,μ.έγξομαι,π.ἔφθεγμαι, loquor,ſono, pronuntio,enuntio,emitto vocem,vocem edo & reddo,profero,Accuſ.Dion. apud Plat. in Epiſt. τὴν αὐτῆς φθέγγεται φωνὴν πρός τε θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους, voce ſua loquitur & apud deos & apud homines. ¶ Φθέγγεσθαι διὰ ῥινῶν dicuntur, quibus vox per nares erumpens ſtridet,Ariſtot.in Probl.¶Φθέγγεσθαι etiam de animatis inanimatíſque ponitur. ¶Φθέγγεσθαι de vermibus etiam vſurpatur à Theophr.li.5.de Cauſ.cap.14. ¶ Φθέγγω, Ariſtophan. in Plut. pro ſtrepo de oſtio, τὸ θύριον φθεγγόμενον ἄλλως κλαυσιᾷ, oſtiolum ſtrepitans clangit.

Φθεγκὸς,vocalis,in Epigr.

Φθέγμα,τος,τὸ,vox,ſonus,ſermo. Orus per ſimplex γ ſcribendũ dicit, Herodian.per duplex.

Φθέγξηται,vocem edidiſſet.

Φθεὶρ,ρὸς,ἡ,pedunculus,piſcis omnium pinguiſſimus,Ariſtot.lib.5.Anim.Gaz.pediculus.

Φθεὶρ,medium claui ſiue gubernaculi, Poll.li.1. ¶Φθεῖρες,οἱ, pediculi ſiue pedes,nota ſatis animalia,Ariſtoph. in Pace,τοῖς φθειρσὶ πολεμοῦντας, id eſt,τοὺς εὐτελεῖς καὶ ἀδόξους ἄνδρας. ¶Φθεὶρ de pino,Iliad.β.

Φθειριάζω,pediculis ſcateo,morbo pediculari laboro.¶Φθειρίασις,morbus pedicularis.

Φθειρίζομαι,μ.ίσομαι,π.ισμαι,quæro pediculos.

Φθειρογενέστερα,τὰ,aptiora pediculis creandis.

Φθειροκομίδης,ου,ὁ,pediculis ſcatens, φθειρῶν γέμων,Heſych.pedicoſus Plauto.

Φθείρομαι,corrumpor,fio deterior,exoleſco, abeo in malam rem,Ariſtoph.in Plut.ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ γρύζῃς,i.eas in malam crucem.

Φθειροποιὸς,pediculos producẽs. Et φθειροφόρος πίτυς,q.pediculifera picea,Theop.2.hiſt.c.3.

Φθειροτραγέω,pedunculos edo,Herodot.

Φθειροτρωκτέονες,οἱ,q.pediculiuori,Herodot.

Φθειροφάγοι,οἱ, Ponti gens,Strab.à ſquallore & ſordibus nomen adepti,velut pediculiuori.

Φθείρω,μ.ρῶ,π.ἔφθαρκα,ἀόρ.β.ἔφθαρον, corrumpo,vexo,vaſto,calamitatem infero,profligo,perdo,infeſto.φθείρω πολέμῳ, bello vexo,bello infeſto,φθείρειν τὰς ναῦς, corrumpere naues,Thucydid. ¶Item ſtupro,defloro, violo,vitio.

Φθειρογενέστερα,ad pediculos procreãdos aptiora.

Φθειρώδης,pediculoſus.

Φθεῖσθαι,φθαρῆναι,corrumpi,interire, in Odyſſ.

Φθέω,præuenio:perdo,φθείω.

Φθέρρω,Æolicè, pro φθείρω,vt ἀργεννὸς pro ἀργινός.

Φθῆμι,præuenio:à φθάω.¶Φθῆ,præuenit.

Φθῆναι,anteuenire,præuenire,περιλαβεῖν,Ioſep.

Φθήσομαι,præueniam,Plat.2.de Rep.

Φθίομαι,perdo,Etym. Φθίης,pereas,in Odyſſ.

Φθίμενος,ου,ὁ,deficiens,moriens, occiduus, defunctus,mortuus,Xenop. Pæd.8.

Φθινὰς,ας,ἡ,rubigo,ac ſpecies oleæ,ἐρυσίβη,Heſy.

Φθινὰς,άδος,ἡ, tabida, lethalis, Plut.in Galba.

Φθίνασμα,tabes, phthiſis, Æſchyl. ἡλίου φθινάσματα,Solis deſcẽſum ſiue occaſum,i.τὴν δύσιν.

Φθίνομαι,diſsipor. Vide Φθίνω.

Φθινόμενος,idem quod φθίμενος.

Φθινοπωρινὸς,οῦ,ὁ,autumnalis:vt ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία,æquinoctium autumnale,Procl.

Φθινοπωρὶς,ίδος,ἡ,oliua conditanea,ἡ κολυμβάς.

Φθινόπωρον,τὸ,autũnus,Gal.1. ad Glau.ſic dicitur,quòd eo tẽpore poma fructúſq; omnes & folia quaſi mortis quadam imagine decidant.

Φθινυθέσκω, & Φθινύθω, corrumpo, deficio, collabor, pereo, Odyſſ.ξ. ¶Φθινύω, idem.

Φθίνυλλα, peſtifera, Ariſtoph.

Φθίνω, μ. φθίσω, π. ικα. facio deficere, corrumpo, in tabem reſoluo, Actiu. Accuſ. ¶Item abſumor, corrumpor, tabeſco, deficio, pereo, decreſco, minuor, vt φθίνειν τὴν σελήνην, lunam ſeneſcere dicunt. Dies quoque φθίνειν dicitur, vbi à medio cæli axe deuergit occaſum verſus, Euſtath. ¶Φθίνοντα ζῶα, in Timæo Plat. conſumpti animantes Cicer.

Φθινώδης, qui tabe conficitur, tabidus, Dioſcor.

Φθίνων μὴν, menſis inclinatus & deficiẽs, Ody. ξ, τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ᾽ ἱσταμένοιο, i. περὶ σεληναίδα καὶ νουμηνίαν, inquit Dydimus.

Φθῖοι, οἱ, Phthii, à Phthio quodã nominati, Ety.

Φθίσα, ἡ, exilis, tabe conſumpta.

Φθισήνωρ, ορος, ὁ καὶ ἡ, hominibus exitioſus, Iliad.β.

Φθίσθαι, διαφθαρῆναι, Odyſſ. ὁ, θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι, animam ex membris abire & exolui.

Φθισιάω, tabe marceſco, tabe conſumor, tabe laboro, Ariſtot. in Probl. ſect.5.

Φθισικὸς, οῦ, ὁ, phthiſicus Plin. conſumptor Cic. tabificus, tabidus, Alexand. Aphr.

Φθισίμβροτος, ου, ὁ, homicida, hominũ corruptor.

Φθίσις, εως, ἡ, conſumptio, tabes, corruptio, diminutio, decrementum, macies, corporis tabitudo, lenta tabes, lib.4. Gellii, ca.2. Galenus ait eſſe pulmonum exulcerationem, quam febricula & macies corporis ſequitur. Vide Marcell. lib.1. Dioſc. ¶Dicitur & de oculis φθίσις, pupillæ conſũptio & conſtrictio. ¶Φθίσιν παρέχειν, conſumptionẽ afferre, Plat. in Timæo. φθίσις τῆς σελήνης, Lunæ ſilentiũ Gaz. ex Ariſtotel. lib.4. de gen. Anim.

Φθιτὸς, οῦ, ὁ, corruptioni obnoxius, in Epigr.

Φθίω, μ. ίσω, conſumo, corrumpo, Iliad.ι.

Φθιώτης, qui eſt ex Phthia regione, Etymol.

Φθογγάζομαι, ſonum emitto, in Epigr.

Φθογγὴ, ῆς, ἡ, vox, φωνὴ, ſonus, φθέγμα, Heſych.

Φθόγγος, ου, ὁ, ſonitus Vitruu.1. Corinth. 14, ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, niſi ſonitum diſcrimen dederint. ¶Φθόγγος & φθογγὴ ἀντὶ τοῦ φωνὴ, vox, Plat. in Timæo, ὑφ᾽ αὑτοῦ φερόμενος αὐτὸ φθόγγου καὶ ἠχῆς: Cicer. mouetur ipſa per ſeſe ſine voce & ſine vllo ſono. ¶Φθόγγοι, τὰ φωνήεντα, vocales: Vnde δίφθογγος, Plutarch. πρότερον ἐπικεῖσθαι φθόγγον, &c. primam adiici vocalem.

Φθόϊς, paſtillos vocat Hippocr. & φθοίας: quos & περὶ γυναικείων lib.1, dixit, σὺν φθοΐσκοις.

Φθόη, ης, ἡ, φθίσις, contagium, tabes Gaz. in Problem. Ariſtot. & Galen.7. Aphoriſ. Comm.16.

Φθοῖς, τοῦ φθοιὸς, genus eſt placentæ, Athen.14.

Φθοῖς, οῖδος, placenta, tenuis farina aut puluis, & ſegmentum, auriramentum.

Φθονεῖσθαι, Paſsiuè, inuidia flagrare, inuidioſum eſſe, in inuidiam vocari, onerari inuidia. Inuidiam habere Cicer. de Orat.2. φθονοῦμαι ὑπὸ σοῦ, Xenoph.

Φθονερία, inuidentia, inuidia, extremum ὑπερβάσεως virtutis, Ariſtot. li.1. mag. Moral. ca.28.

Φθονερὸς, οῦ, ὁ, inuidus, ζηλωτὴς, ζηλότυπος, Heſyc.

Φθονερῶς, per inuidiam, Xenoph. inuidioſè Cic.

Φθονέω, μ. ήσω, π. ηκα, inuideo, inuidia agitor & flagro, æmulor, reprehẽdo, Plat. in Apol. ¶Cũ Gen. φθονῶ τοῦ οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν, moueor inuidia lucri nondum explorati, Thucy. ¶Cum Genit. & Dat. Phocylid. μὴ φθονέῃς ἀγαθῶν ἑταίροις, ne bona inuideas amicis. ¶Cũ Præpoſit. ἐπὶ, Iſocr. οἱ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντες, non inuidentes propter bona. ¶Cum Infinit. Eurip. in Medæa, τὸ δ᾽ ἐστὶν ὦ γεραιὲ, μὴ φθόνει φράσαι, i. dicere ne graueris vel inui-(deas.

Φθονηθεὶς, έντος, ὁ, fraudatus.

Φθόνος, ου, ὁ, inuidia, inuidẽtia, obtrectatio, Epig. Apud Philoſophos, ἡ ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς λύπη, ἤτοι ἡ ζηλοτυπία, Cicer. Tuſc.4, inuidẽtia, eſt ægritudo ſuſcepta propter alterius res ſecundas. ¶Item reprehenſio, μέμψις, νέμεσις.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus, exitium, ſtrages, contagio, labes, lues, pernicies, clades, internecio, perditio, vaſtitas, vaſtatio, calamitas, euerſio, ruina, φθορὰ τῶν ἀνθρώπων, hominum amiſsio, Thucyd. ¶Accipitur itẽ φθορὰ pro vitio, corruptela, ſtupro ſiue inceſtu.

Φθοραὶ, αἱ, miſcellæ, permixtionéſque colorũ: ſic à pictoribus vocantur, teſte Plutarch.

Φθορεὺς, ſtuprator, in Epiſt. Φθορεῖς, οἱ, vitiatores virginum.

Φθορείμαῖος, ου, ὁ, corruptus.

Φθόριον, ου, τὸ, veneficium, Dioſc. lib.2. cap.197.

Φθόριος ἐμβρύων οἶνος, Dioſcor. lib.5. cap.69, vinum arbortiuum Plin. lib.14. cap.16.

Φθοριμὸς, οῦ, domeſtica pernicies.

Φθοροποιὸς, ὁ καὶ ἡ, tabific⁹, corrũpendi vi prædit⁹, peſtifer, lethalis, exitialis, exitioſus, Phil.

Φθόρος, ου, ὁ, pernicies, corruptio, iactura, mors, Plutarch. in Camill. & Ariſtot. in Probl. ¶Item vilis, futilis, fragilis, pernicioſus, Demo. & Ariſtoph. φθόρος ἀνθρώποις.

Φθύζω, μ. ύσω, π. υκα, ſpuo.

Φ I

Φι & φιν, ſyllaba Dat. additur Poet. vt Od.ξ, ἅμ᾽ ἠοῖ φαινομένηφι ἦλθον, ſimulac diluxit venerũt.

Φιαλεῖδαι, gens Athenis, Etym.

Φιαλεῖν, opus aggredi, Suid. ¶Item hilariter viuere, compotare: ὁρμᾶν, προθυμεῖσθαι, ἐπιβαλεῖν, apud Ariſt. in Veſp. τὰ ἔργα φιαλεῖν, & τῷ ἔργῳ.

Φιάλη, ης, ἡ, phiala, poculum, patera. φιάλη ἀμφίθετος, phiala duplex, cuius pars vna alteri imponitur, Suid.

Φιαρὸς, crudus, acerbus. ¶Item purus, lucidus, præ humore ſplendẽs, nitidus, lympidus. ¶Itẽ pinguis, Nicãd. ὄρνιθος φιαρῆς, pinguis gal-(linæ.

Φιάσμα, τὰ, fragmina.

Φιβαλέη, & Φιβάλεον, τὸ, carica, ficus arida, Etym.

Φίβαλις, genus ficus, vnde caricæ fiant peropportunæ, Ariſtoph. in Achar. ¶Φιβαλεῖς etiã vocant graciles καὶ σὺν ἰσχνοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Φιβάλιος

Φιϐάλιος, ficus ſpecies, Gal. in Gloſs. Hippocr.
Φιϐαλος, gracilis, tenuis, exilis, macer.
Φίϐλησις, ἡ, fibula, περόνη, πόρπη. Vnde φιϐλοῦσθαι, infibulare, περονᾶν, ἐμπερπᾶσθαι, Heſych.
Φίγιον, τὸ, promontorium, ἀκρωτήριον.
Φιδάκνη, ἡ, vaſculum exiguum & anguſtum, doliolum, pro πιθάκνη, Interp. Ariſt. in Equit.
Φιδίτια, τὰ, q. φιλίτια, ſodalitates quædam & epulationes quæ fiebant apud Lacedæmonios, Ariſtot. lib. 2. Polit. de Rep. Lacedæm.
Φικιδίζειν, παιδεραστεῖν, Suid. phicidiſſare, Chilia.
Φίλα, φίλως, ἡδέως, Hom. Iliad. amicè, ſuauiter.
Φιλάγαθος, ου, ὁ, amator probitatis, bonarum rerum ſtudioſus, bonorum amans.
Φιλαγένητος, ingeniti ſtudioſus, Naz. in Orat.
Φιλαγρύπνους, in Epigr. ſedulus.
Φιλάδελφος, ου, ὁ, amans fratrem, fratris ſtudioſus, γινόμεθα φιλάδελφοι μᾶλλον ἢ φίλαυτοι, Naz. in Orat. ¶ Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas, fraternitatis affectus Quintil. fratern⁹ amor, Roman. 12.
Φιλαθηναῖος, ου, amator & ſtudioſus Athenienſium, Ariſtoph. Interpr.
Φιλάθλος, ὁ, φιλόπονος, amans laboris.
Φιλαίματος, ſanguinarius, epith. Martis. φιλαίματος βδέλλα, hirudo ſanguinis auida, Nic.
Φιλαίμων, cruentus, ſanguinem amans, Heſych.
Φιλαίτερος, pro φίλτερος, Attica formatione, vt Φιλαίτατος, pro φίλτατος, amiciſsim⁹, Xenop.
Φιλαίτιος, ου, ὁ, querulus, accuſator, contentioſus, litigioſus, obiurgandi cupidus, Xenoph.
Φιλακίζεσθαι, gratificari, χαριεντίζεσθαι.
Φιλακόλαστος, ὁ, immodeſt⁹, intẽperãtiæ ſtudioſ⁹.
Φιλακόλουθός εἰμι, libenter ſequor, Ariſtoph.
Φιλάκρατος, meri cupidus, Nonn.
Φιλακριβεῖν, cum diligentia auſcultare, gnauum & ſedulum eſſe.
Φιλακροάμονες, οἱ, cupidi audiendi, Heſych.
Φιλαλάζων, arrogantiæ ſtudioſus, Bud. in Epiſt.
Φιλαλείπτω, delector pigmentis & vnguine.
Φιλαλήθης, εος, ὁ, veri amor, Laert. lib. 1. ¶ Φιλαλήθως, veritatis affectu & ſtudio, Euſeb. hiſt. eccleſ. li. 1. ¶ Φιλαλήθεια, amor & ſtudiũ veritatis.
Φιλαλληλία, amor mutuus, Heſych.
Φιλάλληλοι, οἱ, mutuo amore iuncti.
Φιλαμαρτήμων, auidus peccandi.
Φιλάμβροτος, pro φιλησίμβροτος.
Φιλαναγνώστης, ου, cupidus legendi.
Φιλαναγνωσοῦντες, οἱ, qui libenter lectitãt, Dionyſ. Sic.
Φιλαναλωτής, οῦ, ὁ, conſumptor Cicer. prodigus, diſpendioſus, ſumptuoſus, Plat.
Φίλανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, amans virũ, Timoth. Plat. in Symp. φίλανδρος γυνὴ καὶ μοιχεύτρια, dicitur viroſa & impudica. ¶ Φιλανδρεία, amor erga maritum, Lucian. ¶ Eurip. pro cupiditate coeundi cum viro.
Φιλανθρώπευμα, liberale facinus & benignitatis plenum, humanitas, Plutarch. in Demetr.
Φιλανθρωπέω, ſum humanus, Polyb. lib. 1.
Φιλανθρωπεύομαι, humanus ſum, comitate vtor, humanitate & beneuolentia proſequor. Accuſ. cũ πρός. φιλανθρωπευόμεθα πρὸς ὑμᾶς, vobiſcum humaniter agimus, Dem. περὶ παραπρ.
Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, i. amor erga homines, Demoſth. ¶ Φιλανθρωπεία, ας, ἡ, idem, Interpr. Homer. Iliad. π.
Φιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, humanus, i. hominũ amans, benignus, beneficus, ἄνθρωπος φιλανθρωπότατος, Demoſt. ¶ Φιλάνθρωπος, eſt hoc nomine herba, aparine veteribus dicta, Dioſc. l. 3. c. 104.
Φιλανθρώπως χρῶμαι, vtor familiariter, Demo.
Φιλαοιδός, cantus ſtudioſus, in Epigr.
Φιλαπεχθημόνως, odioſè, inimicè, φιλονείκως, Heſych.
Φιλαπεχθημοσύνη, inimicitiæ, Iſocr.
Φιλαπεχθήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, qui odioſum aliis reddit, inimicus, φιλονείκητος, φιλεχθρος, Bud.
Φιλάπλους, ſimplicitatis ſtudioſus, Bud. in Epiſt.
Φιλαργυρία, ας, ἡ, auaritia, quæſtus cupiditas.
Φιλάργυρος, ου, ὁ, auarus, φιλαργυρότατος, Xeno.
Φιλάρετος, virtutis ſtudioſus, Ariſtot. li. 1. Ethic.
Φιλαριστείδης, in Epigr. ſtudioſus Ariſtidis.
Φιλάρχαιος, antiquarius, Athen. lib. 3.
Φιλαρχία, ας, ἡ, amor regnãdi, dominãdi cupiditas.
Φίλαρχος, imperii cupidus.
Φιλάτεχνος, ου, ὁ, ſolers.
Φίλατο, ἐφίλατο, amauit, ἐφίλησε, ἠγάπησε, Diony.
Φιλατώριον, τὸ, veſtitus Perſicus.
Φίλαυλος, amator tibiarum & cantus, qui tibiis delectatur vel fiſtulis, Ariſtop. Ran.
Φιλαυρα, τὰ, κακὰ καὶ ἄτοπα, inutilia, intempeſtiua, mala, abſurda.
Φιλαυτία, ας, ἡ, amor ſuiipſius, cæcus amor ſui Horat. in Ody. & Ariſtotel. 9. Ethic.
Φίλαυτος, ου, ὁ, amans ſeipſum, qui ſe plus iuſto amat, Ariſtot. li. 2. magn. Moral. cap. 13, & 14.
Φιλεγκλήμων, libenter accuſans, delator.
Φιλεγκώμιος, qui laudibus delectatur.
Φιλέεσκε, diligebat, ἐφίλει, ἐξένιζε: à φιλεέσκω.
Φιλέθλος, ου, qui ludo delectatur, Heſych.
Φιλειδήμων, cognitionis & ſciẽtiæ cupid⁹, Strab.
Φιλέλαιος, ὁ καὶ ἡ, ſtudioſus olearum, in Epigr.
Φιλελεύθερος, ου, ὁ, amator libertatis.
Φιλέλλην, ηνος, ὁ, amicus Græcorum, Plat.
Φιλέμπορος, negotiationis cupidus, Nonn.
Φιλέορτος, qui dies feſtos amat, Gregor.
Φιλεπιείκεια, æqui boníque ſtudium.
Φιλεπιτιμητής, οῦ, ὁ, amator reprehẽſionum, pronus ad reprehendendum alios, mordax, Iſoc.
Φιλεραστεῖν, amicos colere, amaſiorũ cupidũ eſſe.
Φιλεραστής, ſtudioſus amatoris, Plat. in Symp.
Φιλεραστία, dicitur vt παιδεραστία, Plat. Sympoſ.
Φιλέραστος, cupidus amoris, in Epigr.
Φιλεργεῖν, labores appetere.
Φιλεργία, ἡ, ſedulitas, volũtaria tractatio operũ.
Φίλεργος, ὁ, operoſus, φιλόπονος, induſtrius.
Φιλέρημος, ου, ὁ, amicus ſolitudinis, Epigr.
Φιλέριθος, ſtudioſus lanificii, in Epigr.
Φίλερις, ιδος, ὁ, cõtẽtioſus, Poll. Dicitur & φιλεριστής.
Φιλεριστέω, contentiones amo, Etym.
Φιλεταιρία, ας, ἡ, ſtudium amicorum.

Φιλεταίρειος, aparine herba, Gal. in Gloſs. Hipp.
Φιλέταιρος, ου, ὁ, amans amicos, amicorũ ſtudioſ⁹.
Φιλεύιος βασιλεύς, in Epigr. Bacchi Epith. i. ſtudioſus ouationis & lætitiæ.
Φιλευκτικός, optatiuo gaudens.
Φιλευποιΐα, ας, ἡ, beneficentia.
Φίλεχθρος, odioſus, qui facilè occaſionem inimicitiæ accipit.
Φιλέχθρως διάκειμαι, ſum inimico animo, Bud.
Φιλέψιος, ioci ac riſ⁹ amator, ſcurra, φιλοπαίγμων.
Φιλέω, μ. ήσω, π. ηκα, amo, adamo, amicè tracto, benignè accipio, Odyſſ. ό, χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν, amicè accipere & tractare. ¶ Φιλῶ δρῶν, amo faciens, pro facio libenter, Ariſt. in Plut. φιλεῖς δρᾶν αὐτὸ σφόδρα. Φιλεῖν, ſuauiari, oſculari, κύσαι. Vnde φίλημα, oſculum, Athen. lib. 1, φιλεῖν δεῖ σοῦ συγγενεῖς σοῦ ἑαυτῆς. Φιλεῖν τῷ στόματι, ore admoto oſculari, Xenoph. Pæd. lib. 1. ¶ Item conſueſco, ſoleo, Ariſt. Nebul. φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρως τρέπεσθαι, i. ἔθος ἔχει. ¶ Φιλεῖ, Imperſonale cũ Infinit. Præteriti vel præſentis temporis, nunquam Futuri, Gaz. lib. 4. Plat. de Rep. 2, ἀμετάστατα φιλεῖ γίγνεσθαι, non ſolent mutari.
Φίλη, ης, ἡ, amicitia, amica: Vnde φίλη κεφαλή.
Φιληδεῖν, delectari, capeſſere voluptatẽ, Theophraſt. lib. 9. hiſt. plant. de Dyctamno.
Φιληδής, homo voluptarius, voluptatis conſectator, Ariſtot. Ethic. 8.
Φιληδία, ας, ἡ, voluptas, vitium hominis voluptati ſeruientis, ſtudium voluptatis, luxuria, Ariſtoph. ¶ Φιληδονία, idem: & φιλήδονος.
Φιληδονός, οῦ, ὁ, voluptuoſus, intemperatus, libidinoſus, Eraſm. in Adag. Semper Leontini.
Φιληθεὶς, adamatus.
Φιληκοεῖν, auditionis ſtudio teneri, Polyb. lib. 3.
Φιληκοΐα, ας, ἡ, libens auſcultatio, audiendi ſtudium, attentio, Iſocr.
Φιλήκοος, ου, ὁ, cui innata eſt audiendi cupiditas.
Φιληλιαστής, contentioſus, controuerſiæ amans.
Φίλημα, τὸ, oſculũ, ſuauium, baſiũ, 1. Cor. ca. vlt.
Φίλημι, Ionicè, pro φιλῶ, amo.
Φιλήνεμος, ſtudioſus venti, in Epigr.
Φιλήρετμος, ου, ὁ, amator rei nauticæ, Heſych.
Φιλησία, furtum, fraus.
Φίλησις, amatio, dilectio Argyr. & Aret. 8. Ethic.
Φιλήσυχος, quietis ſtudioſus, ἀπράγμων, μισόδικος.
Φιλησύχως διάκειμαι, ſum cupidus pacis.
Φιλητέος, amandus, Ariſtot. l. 2. magn. Moral.
Φιλητής, οῦ, ὁ, amator, ἐραστής.
Φιλήτης, ου, ὁ, fur, q. ὑφελήτης, Heſiod. ¶ Φιλήτης autem per η, impoſtorem ac deceptorẽ ſignificat, Euſtath. Iliad. β.
Φιλητικός, οῦ, ὁ, amator, propenſus ad amandum, auidus, φιλητικὸς γνωρίμων, erga notos beneuolus, Ariſtot. lib. 7. Polit.
Φιλητίον, ου, τὸ, fortuna.
Φιλητός, οῦ, ὁ, amabilis, amore dignus.
Φιλήτωρ, ορος, ὁ, amator, Alex. Genial. li. 2. ca. 25.
Φιλία, ας, ἡ, amicitia, neceſsitudo, amor, fauor, ſtudium, διὰ τὴν σὴν φιλίαν, propter tuam amicitiam, quia te amo, Thucyd.
Φιλιάζω, μ. άσω, π. ακα, ineo amicitiam, fio amicus, ἐφιλίασα αὐτῷ, Eccleſ. 37.
Φιλιατρῶ, rei medicæ ſtudioſus ſum, res medicas amo, Dioſc. lib. 6. cap. 1.
Φιλικός, οῦ, amatorius, amicus, amator, ſtudioſus, gratioſus, amabilis, ad amicitiam pertinens & aptus, ad amicos pertinens, φιλικὰ πολλὰ ἔπαθον ἀπ' ἐκείνου, Xenoph.
Φιλικῶς, amicè, amanter, amabiliter Horat. φιλικῶς ἔχει πρὸς τὴν πολιτείαν, amico eſt in Rempubl. animo, Ariſtot. 2. Polit.
Φιλῖνος, ὁ, amiculus, Etym. ex Herodot.
Φίλιος, ου, ὁ, amicabilis Plaut. ſocius, comis, qui eſt in amicitia, qui partium eſt alicuius, amicitiæ præſes, Iouis epith.
Φιλιόω, μ. ώσω, π. ωκα, amico Statio, 1. concilio, amicum reddo, προσοικειῶ, Actiu. Accuſ.
Φιλίως ἔχειν, amico eſſe animo.
Φιλίππειος, ου, ὁ, philippeus, numi genus, Poll.
Φίλιππος, ου, ὁ καὶ ἡ, amãs equos, bellicoſus, Euri.
Φιλιππότατος, ου, ὁ καὶ ἡ, equorum ſtudioſiſsimus, Philoſtr. in Heroicis.
Φιλὶς, ίδος, ἡ, canna, fiſtula.
Φιλίστιον, aparine herba, quæ & φιλεταίρειον.
Φιλιστορῶ, cognoſcendarum rerum cupidus ſum, hiſtoriæ ſtudeo, ſum cupidus narrandi, Strab. lib. vltimo.
Φίλιστος, chariſsimus, φίλτατος, Soph. in Aiace.
Φιλίων, ονος, ὁ, amicior, φίλτερος.
Φιλίως, amanter, φιλίως εἴρηκας, humanè, Plat.
Φιλλυρέα, ας, ἡ, Phillyrea, arbor liguſtro ſimilis, quam deſcribit Dioſc. lib. 1. cap. 126.
Φιλοβάρβαρος, barbarus, oſor elegantiæ.
Φιλοβασίλειος, ου, ὁ, ſtudioſus in regem.
Φιλοβασιλεῖς, Athenis magiſtratus quibus ſacrorum cura, οἷς ἔδει τὸ ἐμπεσὸν ἄψυχον ὑπερορίσαι, Poll. lib. 8.
Φιλοβολίτης, ου, ὁ, qui ſuper amicum ſe coniicit officii gratia, Ariſt. Probl. ſegm. 3. Quæſt. 5.
Φιλογέλοιος, ſcurra, facetus, qui ſalibus delectatur, Ariſtot. 1. Rhet.
Φιλόγελως, τος φιλογέλωτος, vel φιλόγελω, Atticè, riſus cupidus, qui rebus iocoſis gaudet, Ariſtot. 1. Rhetor.
Φιλογεναῖον, ου, τὸ, probitatis ſummum ſtudium.
Φιλογεωργεῖν, amare agriculturam, libẽter arare.
Φιλογέωργος, ου, ὁ, amator agriculturæ, agriculturæ deditus, φιλογεωργός, Xenoph. in Oecon.
Φιλόγλυκυς, dulcis rei auidus, Ariſtot. in Probl.
Φιλογραμματεύς, οῦ, ὁ, homo cupidus literarum, Plutarch.
Φιλογυμνασία, de iis dicitur qui libenter exercẽtur.
Φιλογυμναστῶ, libenter me exerceo, Plat.
Φιλογύναιος, & Φιλογύνης, mulieroſus, vxorius, cupidus fœminæ, ſtudioſus mulieris, Plat.
Φιλογυνεία, mulieroſitas, vt exponit Cicero 4. Tuſc. ¶ Φιλογυνία, luxuria, libido.
Φιλόδακρυς, libenter lachrymans.

Φιλοδι-

Φιλοδειπνιςής,ȣ̃,ὁ,celebrans conuiuium.
Φιλοδεσποτεύομαι,natura ſeruus vel ſeruilis ſum, Etym.¶Φιλοδέσποτον,τὸ,amor in dominum.
Φιλοδέσποτος,dominum amans,Herodot.
Φιλόδημος,popularis,publicola,Ariſtoph.νεφ.
Φιλοδημότατος,familiariſsimus.
Φιλοδημοτικός,ȣ̃,ὁ,popularis.
Φιλοδίκαιος,iuſtorum ſeu iuſti ſtudioſus,Ariſtot.
Φιλοδικέω,amo litigia,Ariſtot.in Rhet.
Φιλόδικος, amator controuerſiæ, homo controuerſus,litigioſus,cupidus litis, litium ſtrepitu gaudens,Ariſtot. Rhet. 2,καὶ φησὶ μὲν εἶναι με φιλόδικον,affirmat me ſectatorem eſſe litium.
Φιλοδοξία,gloriæ ſtudium,ambitio,Poll.
Φιλόδοξος,gloriæ cupidus:ambitioſus,Poll.
Φιλοδοξῶ,gloriæ ſeruio,gloriæ cupidus ſum.
Φιλοδόξως,glorioſè,liberaliter,ambitioſè.
Φιλόδουλος,amans ſeruitutis.
Φιλόδωρος,liberalis,munificus,Xenoph. ¶Φιλοδωρία, donum ſiue largitio animi promptitudinem retinens.
Φιλοζωΐα,ἡ,amor vitæ.
Φιλόζωος,ȣ,ὁ,vitæ,vel animantium cupidus, vitæ conſulens & animalibus,Xenop.1.ἱππικ.
Φιλοζωῶ,vitæ parco,& mortem metuo, Diodor.
Φιλόθακος,deſes,ſedentarius,ocioſus,iners.
Φιλοθεαμοσύνη,ſpectaculorum ſtudium, ſpectandi cupiditas,Ioſeph.
Φιλοθεάμων,ονος,ὁ,ſpectādi cupidus, ſpectaculorum amās,contemplationum ſtudioſus, Poll.
Φιλόθεος,ου,ὁ καὶ ἡ,Dei amans,religioſus,pi⁹,Baſil.in Epiſt.¶Φιλοθεΐα,εὐσέβεια,amor Dei.
Φιλόθερμος,caloris auidus.
Φιλοθεωρός,ου,ſpeculationi dedit⁹, cupidus ſpectandi,φιλοθεάμων, Poll.
Φιλοθηρεία,venandi ſtudium,Xenoph.
Φιλόθηρος,ὁ,venandi ſtudioſus,Poll.
Φιλοθουκυδίδης,ſtudioſus Thucydidis,in Epigr.
Φιλόθρηνος,amās luctus,funebris,flebilis,Nōn.
Φιλοθύτης, ſacrificiis intentus, diuini cultus amans,ſacrorum ſtudioſus,Ariſtop.in Veſp.
Φιλοίκειος,ου,ſtudioſus familiarium.
Φιλοικόδομος,domorū ſtudioſus, qui domorum extruendarū arte delectatur,Xen.in Oecon.
Φιλοικτίρμονες,οἱ,miſericordes & amici,Poll.
Φιλοίκτιςος,ου,ὁ,facilis ad lugendum, Sophocl.
Φίλοινος, ου,ὁ,amicus vini,vini auidus, vinoſ⁹ Gaz. Ariſtot.Rhet.lib.1.
Φιλοίςωρ,ορος,ὁ,cupidus diſciplinę aut veritatis.
Φίλοιφος,libidinoſus,appetens coitus.
Φιλόκαινος,nouitatis cupidus,ἀψίκορος.
Φιλοκαλέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſum ſtudioſus elegantiæ, & pulchritudinis, Ioſeph. lib. 1. contra Appionem.¶Item contendo, Plutarc.in Alex. φιλοκαλῶν ἑλληνικῆς φυτείαις διακοσμῆσαι.¶Itē elegantiā addo & aſciſco, vel comminiſcor,Strab.lib.vlt.
Φιλοκαλία,ας,ἡ, elegantiæ ſtudiū, honeſti amor, ſtudium rerū honeſtarū,honeſtatis ſtudium, Conſtant.γεωπον.lib.2. ¶Φιλοκαλία etiam So erati obiecta eſt,q.παιδεραστία.
Φιλόκαλος,ου,ὁ,elegans,φιλόκοσμος,egregius,ſtudioſus honeſti,cultus,Iſocr.ad Demon.
Φιλοκάλως,comptè,mundè,καθαρῶς,Suid.
Φιλόκενος,ου,ὁ,vanus,ματαιολόγος,Suid.
Φιλοκέρδεια,cupiditas lucri,auaritia.
Φιλοκερδεῖν,lucro ſtudere,Xenoph.1.ἀναβάσ.
Φιλοκερδής,έος,ὁ καὶ ἡ,quæſtus cupidus,quæſtuoſ⁹, auarus,lucri auidus,Ariſtoph.in Plut.
Φιλοκέρτομος,mordax,cauillator,& irriſor.
Φιλοκηδής,έος,ὁ καὶ ἡ,officioſus in amicitia.
Φιλοκηδὴς λόγος, Ariſtoph. ὁ κηδεμονικός.
Φιλοκίνδυνος,& Πυκνοκίνδυνος, periculorum cupidus,alacriter ſubiens pericula,Plut.in Per.
Φιλοκνήμιδες,οἱ,qui armis gaudent,φίλοπλοι,Heſych.
Φιλόκοινος,communitatis amans.
Φιλόκολαξ,ακος,ὁ,amans aſſentatores,Ariſtot.
Φιλοκομπέω, iacto,me extollo,μεγαλοῤῥημονῶ.
Φιλόκομπος,ου,ὁ,iactantiæ amator,iactator.
Φιλόκοπρος,fimum diligens,Theophr.
Φιλοκοσμία,ας,ἡ,moderatio,modeſtia,pudicitia.
Φιλοκρίνω,accuratè & libenter æſtimo, & libens aliena æſtimo, & de his iudicium facio, Lucian.ἀπεγνωσμένος ὑπὸ τῶν ἰατρῶν οὐκ ἐς βάθος ὁρώντων,οὐδ᾽ ἀκριβῶς φιλοκρινούντων τὰς νόσους, non exquiſitè diiudicantes morbos.
Φιλοκτέανος,ου,ὁ,auarus,lucri auidus,Iliad.ά.
Φιλοκτήμων,auarus,cupidus pecuniæ,Suid.
Φιλοκτησία,cupiditas poſsidendi.
Φιλοκτίςης,ου,libenter ædificans.
Φιλόκτιςος,ſtructuræ cupidus,Nonn.
Φιλόκυβος,aleæ ſtudioſus,Ariſtoph.
Φιλοκυνήγος,ου,ὁ,ſtudioſus canū & venationis.
Φιλοκωθωνιςής,bibax,vinolentus,ebrioſus,Athe.
Φιλόκωμος,ſtudioſus comeſſationis,in Epigr.
Φιλοκώμων,ονος,ὁ καὶ ἡ,dicax.
Φιλολάκων,ονος,Laconum ſtudioſus,Plutarch.
Φιλολογεῖν,diſputare de literis,Bud.in Epiſt.
Φιλολόγος,ſermonis vel ſtudii amator,Plat.
Φιλολοίδορος,procax,cōuiciis gaudēs, maledic⁹.
Φιλόλουτρος,ου,ὁ,lauandi cupidus.
Φιλολουτρῶ, libenter lauo, vel præcupidus ſum lauandi,delector balneis,Galen.ad Glauc.
Φιλόλυποι,οἱ,mœrori & triſtitiæ dediti.
Φιλομάθεια,ἡ,amor diſciplinæ,Plat.in Timæo.
Φιλομαθὲς,τὸ,docilitas.
Φιλομαθὴς,έος,ὁ καὶ ἡ, diſcendi cupidus,ſtudioſus diſcendi,ſtudioſus diſciplinæ,Iſocr.
Φιλομαθία,ας,ἡ,amor diſcēdi,ἡ φιλομάθεια,Suid.
Φιλομαθῶ,diſcendi teneor deſiderio,Plat.νόμ.
Φιλομαχῶ,cupidè pugno,pugnā appeto,Plutar.
Φιλόμβριος,cupidus pluuiæ,in Epigr.
Φιλομειδὲς,τὸ,riſus ſtudium.
Φιλομειδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,amās riſum,Veneris Epith. vel quod ἐκ τῶν τοῦ χρόνου μηδέων, i. τῶν αἰδοίων, nata ſit: vel à μήδειν,quod eſt regnare,Iliad.γ.
Φιλομείραξ,ακος,ὁ,adoleſcentulorum amator.
Φιλομεμφότατος,ου,ὁ,delator acerrimus.
Φιλομμειδὴς,dicitur Venus Heſiodo in Theog.ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη,quod ex genitalib.nata ſit.

Ibidem tamen φιλομειδὴς, id eſt, hilaris & riſus amans.

Φιλομήλα, ἡ, Philomela, Ariſtot. ¶In Comment. Ariſtop. in Auib. πρόκνη εἰς ἀηδόνα, ἡ δὲ φιλομήλα εἰς χελιδόνα μεταβληθεῖσαι.

Φιλόμηλος, ου, ὁ, qui pomis delectatur, Athen. ζ.

Φιλομήτορες, matris amantes, Plutarc. in Solon.

Φιλομίσητος, & Φιλόμισος, ου, ὁ, odioſus, Suid.

Φιλομίσως, odioſè.

Φιλομουσία, amor Muſarum, ſtudium Muſices.

Φιλόμουσος, ου, ὁ, amicus Muſarum, Muſicæ ſtudioſus, Ariſtoph. νεφ.

Φιλομόχθηρος, qui prauorum cõſortio delectatur.

Φιλόμοχθος, laborioſus.

Φιλομυθεῖν, fabularum ſtudioſum eſſe.

Φιλόμυθος, qui fabulis gaudet, fabuloſus.

Φιλόμωμος, cauillator, φιλόψογος Plat.

Φιλοναύτης πέτρος, lapis nauticus, comes nautarum, in Epigr.

Φιλονεικέω, μ. ήσω, π. ηκα, contendo, obnitor, ſum pertinax, rixor, vincendi ſum cupidus, Neut. φιλονεικῶ σοι πρὸς ἀρετήν, de virtute tecum certo, Plat. de Leg.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, pertinacia, contumacia, ambitioſa vincendi contentio, contentionis peruicacia, animi concitatio, ἔρις, controuerſia.

Φιλόνεικος, ου, ὁ καὶ ἡ, contentioſus, rixoſus, & victoriæ amans, Xenoph. ¶Φιλονείκως, Aduerb. φιλονείκως ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους, mutua eſt inter eos æmulatio, Eidem.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hoſpitalitas, Rom. 12.

Φιλόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, hoſpitalis, amans hoſpitum, & peregrinorum. ¶Φιλόξεινος, idem.

Φιλόοινος, φίλοινος, in Epigr. amans vini.

Φιλοπαίγμων, ονος, amator iocorum vel ludorũ, facetus, feſtiuus & ludibundus, Gaz. li. 9. Anim. ¶Φιλοπαίκτης, idem, Poll.

Φιλόπαις, puerorum amator, Athen.

Φιλοπαράβολος, ου, alacriter ſe offerens periculis, Plutarch in Philopœm.

Φιλοπάρθενος, ſtudioſ⁹ virginitatis, ſeu virginis.

Φιλοπατρία, amor patriæ vel patris, Ariſt. Veſ.

Φιλόπατρις, ſtudioſus patriæ, Comm. Ariſt. πλ.

Φιλοπάτωρ, ορος, patris amator, amãs patris, Nõ.

Φιλοπενθὴς, luctui libenter indulgens, Plutarch.

Φιλοπευθὴς, φιλομαθὴς, diſcendi auidus.

Φιλοπευστεῖν, ſciſcitandi cupidum eſſe, Suid.

Φιλόπευστος, diſcendi cupidus, curioſus.

Φιλοπλάτων, qui Platonis ſtudioſus eſt, Athen.

Φίλοπλος, armorum ſtudioſus.

Φιλοπλουτία, ας, ἡ, auaritia, diuitiarum ſtudium.

Φιλόπλουτος, ου, ὁ, auarus, nimis diuitiarũ ſtudioſ⁹.

Φιλοπλουτῶ, nimio ſtudio diuitiis inhio, Plutarc.

Φιλοποιέω, facio amicum.

Φιλοποιὸς, οῦ, ὁ, φιλεργὸς, ſedulus, diligens.

Φιλοπόλεμος, ὁ, bellicoſus, bellax, belli ſtudioſus.

Φιλόπολις, ὁ καὶ ἡ, amans ciuitatis, ciuitatis ſtudioſus, publicola, ſtudioſus ciuilis vitæ, Iſocrat. ¶Φιλοπολίτης, ου, ὁ, ſtudioſus ciuium.

Φιλοπονέω, ſtudioſè laboro, vehemens adhibeo ſtudium, cum labore quippiam ſector & proſequor, Accuſ. μόνον ἀεὶ φιλοπονεῖ τὴν κάθαρσιν, tantùm aſsiduè operatur purgationem, Nazanz. in Orat. φιλοπονητέον τοῖς φιλολόγοις, literarum ſtudioſis laboratum eſt, Eidem ibidem. ¶Dicitur etiam φιλοπονοῦμαι αὐτὶ τοῦ φιλοπονῶ, Ariſtot. Rhet. 3.

Φιλοπόνημα, opus elaboratum.

Φιλοπόνηρος, ου, ὁ, nequam, amicus prauorum, Ariſtot. lib. 9. Ethic. φιλομόχθηρος.

Φιλοπονία, ας, ἡ, labor voluntarius, amor laboris, ſtudium, induſtria, Gaz. de Seneꝺ.

Φιλόπονος, ου, ὁ, amicus laboris, ſtrenuus, gnauus, accuratus, induſtrius, diligens, alacer, Suid.

Φιλοποσία, auiditas bibendi, vinoſitas, Xenoph.

Φιλοπότης, ου, ὁ, potator, bibax, potandi ſtudioſus, conuiuiorum ſtudioſus, Ariſtop. in Veſp.

Φιλοπράγμων, libenter aliis negotia faceſſens. ¶Φιλοπραγμονέστερον, ου, τὸ, diligentius. ¶Φιλοπραγμοσύνη, amor ſeu ſtudium cauſas tractandi, ſtudium res agendi & conficiendi, Demoſth. κατὰ Μειδ.

Φιλοπροσήγορος, ſtudioſus ſalutandi, facilis ad ſalutandum. ¶Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, ſalutandi ſtudium, Iſocr.

Φιλοπρωτεύω, amo primatum gerere, 3. Ioann.

Φιλόπρωτος, ου, ὁ, primariarum partiũ ambitioſus.

Φιλοπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, bellicoſus.

Φιλόπτωχος, qui ex animo pauper eſt, Gregor.

Φιλόπυρος, ὁ καὶ ἡ, ſtudioſus tritici, in Epigr.

Φιλόπυστος, ſciſcitabũd⁹, curioſus, φιλοπράγμων.

Φιλοπωριστής, pomorum appetens, in Epigr.

Φιλοπώτης, ὁ, qui potu delectatur, Etym.

Φιλόργιος, ὁ καὶ ἡ, cui feſta ſunt grata, in Epigr.

Φιλορήτωρ, Rhetoricè ſtudioſus.

Φιλορνιθία, amor & deſiderium auium, Ariſtop.

Φιλόρνις, amans aues.

Φιλόρρωξ ἄμπελος, in Epigramm. vitis amica vuis vel acinis.

Φιλορχήμων, ſaltator.

Φίλος, ου, ὁ, amicus, amator, dilectus, benignus, hoſpitalis, gratus & familiaris, Odyſſ. ὁ, φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι, amicus ſit, & rem amicitia dignam faciat. φίλον ἐστὶν ἔρεσθαι, placet inquirere, Eidem ibidem. ¶Item charus, Iliad. α, μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθη.

Φιλόσιτος, cibi appetens, Plat. Polit. lib. 5.

Φιλόσκεπα δένδρα, arbores quæ frondibus obſeptæ ſeruantur, Theophr. li. 2. de cauſ. plãt.

Φιλόσκιος, amans vmbrarum.

Φιλοσκώμμων, iocandi cum dicacitate ſtudioſus.

Φιλοσκώπτης, qui conuiciis delectatur, φιλολοίδορος, χλευαστικὸς, Aduerb. φιλοσκωμμόνως, Poll.

Φιλοσκωπτεῖν, facetiis delectari, Athen. lib. 14.

Φιλοσοφέω, philoſophiæ ſtudio indulgeo, philoſophum ago, ſtudeo & commentor, περὶ τῶν ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν, Iſocr. ¶Iungitur & Accuſ. Eidem, πῶς οὐ χρὴ σκοπεῖν καὶ φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον; æſtimare & inquirere, in eóque commen-

commentari. ¶Φιλο[illegible],occupatum eſſe & circa aliquid intent[illegible]aſi munere ſuo fungentem,Lyſ.πρὸς εἰσαγ. κὴ τοῦτο φιλοσοφεῖν,i. indagare, excogitare & comminiſci. ¶Item diſceptare,diſſerere,diſputare & tractare aliquid,Nazanz.εἰς χρύσ.ταῦτα περὶ θεοῦ πεφιλοσοφήσθω θανεῖν.

Φιλοσόφημα,Ariſtot.diſciplina,ſtudium.

Φιλοσοφητέον,diſputandum eſt.

Φιλοσοφία,ας,ἡ,ſapientiæ ſtudium,Iſocr.

Φιλοσοφικὸς,ad philoſophiam pertinens.

Φιλόσοφος,philoſophus, ſapientiæ amans,ſapientiæ ſtudioſus,Plat.cum Accuſ.2. de Rep. τὴν φύσιν φιλόσοφος,natura philoſophus.

Φιλοσόφως,philoſophicè,vt φιλοσόφως ἔχειν, Plat.

Φιλοστεφανεῖν,dicuntur athletæ, qui palmæ cupidi ſtudioſè & acriter certant, Plutarch.

Φιλοστέφανος,ὁ κὴ ἡ,coronarum cupidus,in Epigr.

Φιλοστοργεῖν,magno amore erga liberos affici.

Φιλοστοργία,ας, ἡ, magnus amor parentum in filios,& è contrario,Athen.lib.13.

Φιλόστοργος,ου, ὁ, amicus, beneuolus,indulgens, ad diligendum propenſus, pius erga liberos, liberorum amans. Ariſtot.hiſt. Anim.lib.9, ait ἵππων γένος εἶναι φύσει φιλόστοργον,i. equas naturaliter ſuos pullos adamare. ¶Dicitur etiã de prole pia erga parentes,Xenoph.de Cyro, παῖς φιλόστοργος φύσει,parentum venerator, & pius puer.¶Φιλοστόργως, beneuolè, indulgenter,ardenti animo,Bud.in Epiſt.

Φιλοστρατιώτης,militum amans,dux.

Φιλόστροφος,ου,ὁ,leuis,mutabilis,Poll.

Φιλοσύμμαχος,ὁ,pugnax, conuiciorum cupidus.

Φιλοσυνήθης,έος,ὁ κὴ ἡ,comis,affabilis.

Φιλοσωματεῖν, in curando corpore nimium occupatum eſſe.Φιλοσωματία, nimium corporis ſtudium.

Φιλοσώματος,ου,ὁ,ſui corporis ſtudioſus,Chryſ.

Φιλοτάριχος,ſalſamentorum auidus,Athen.

Φιλότεκνος, amans liberorum, indulgens liberis,φιλότεκνος χελιδὼν,in Epigr.

Φιλοτεχνέω,ῶ,artificioſè diſſero, artificioſa & ãbitioſa arte vtor.φιλοτεχνεῖν περὶ τὰ ἔσω,in ſtudium interiorum incumbere,Epictet. ¶Φιλοτεχνεῖν,de arte diſſerere, Athen. ¶Item aliquid ingenioſè & artificioſè agere, Baſil. in Hexaemer.de apibus, οὕτως σοφῶς φιλοτεχνοῦσα τὰς ἀποθήκας τοῦ μέλιτος,tanto artificio fauos mellis fingens & cellulas.

Φιλοτέχνημα,artificium,opificium,Baſil.

Φιλοτεχνία,varietas artificii & præſtantia, artificioſa induſtria,artificioſa ratio, Nazanz.

Φιλοτέχνησις,opificium,Baſil.

Φιλότεχνος,induſtrius,ingenioſus, artis ſtudioſ⁹, ſolers,Plutarc. ¶Φιλοτέχνως,artificioſè.

Φιλότης,ητος,ἡ,amicitia,amor,φιλότητι δέχεσθαι, Ilia.γ,amicè recipere, liberaliter tractare,beneuolẽtiã prꝑſtare Cic.¶Pro cõcubitu,Heſi.

Φιλοτησία,ας,ἡ,Heſych. inuitatio ad potandum, propinatio poſt cœnam beneuolentiæ ergò. φιλοτησίας προπίνειν,Demoſth. amicos ad potandum inuitare,poculis poſcere. ¶Itẽ dies, in qua olim reges pocula prægustata porrigebant populo, vt hac propinatione erga ipſum ſuam beneuolentiam teſtarentur, Suid.

Φιλοτήσια,τὰ,res venereæ,τὰ συνουσιαστικά.

Φιλοτήσιος, ου,ὁ κὴ ἡ, φιλικὸς,amabilis,illex ad propinandum.

Φιλοτιμέομαι,μ.ήσομαι,π.ημαι,& διαφιλοτιμοῦμαι, magno ſtudio conor quippiam efficere, annitor,obnixè contendo,ambitioſius contendo,ambitioſè quippiã conor.φιλοτιμοῦμαι συναγαγεῖν, contendo coniungere, Plutarch. in Numa. φιλοτιμούμενος πολλοῖς τὴν οἰκίαν ζητεῖν κὴ φοιτᾶν παρ᾽ αὐτῷ,cupiens domũ ſuam à multis quæri & frequentari, Eidem in Themiſt. ¶Item efferor,glorior,mihi placeo, Dionyſ. Halicar. φιλοτιμεῖσθαι ἐπὶ ταῖς καλλίσταις τῶν ἰδίων πράξεων,ſuis pulcherrimis factis gloriari. ¶Item muneror,dono,prolixè largior,largiter honoro,φιλοτιμεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς, Demoſth. munificum eſſe & benignum erga vos. ¶Φιλοτιμοῦμαι,τὸ φιλονεικῶ κὴ ἀγωνίζομαι, certo,cupio ſuperare,æmulor,Athen.& Iſocr. ¶Φιλοτιμέω,μ.ήσω,π.ηκα,idem,honori ſtudeo.

Φιλοτίμημα,ατος,τὸ,conatus,contentio,i ſtudiũ aliquid efficiendi,Gregor.¶Item liberalitas, facinus liberale,ornamentum, decus,gloria, munificentia & benignitas,magnificentia.φιλοτιμήματα πρὸς τὴν πόλιν μεγάλα, magna erga ciuitatem magnificentia,Plut.in Alcib.

Φιλοτιμία,ας,ἡ,ambitio,ambitus,gloria, honor, honoris amor, honoris ſtudium,honorũ appetitus,ſplendoris & gloriæ cupiditas, Plut. in Fab.¶Itẽ magnificentia,liberalitas & largitio,munificentia,ſumptus, erogatio publicè facta, λαμπραὶ ἐπιδόσεις κὴ μεγαλόφρονες Herodian.¶Aliquando continentia. ¶Item æmula virtus,eximia diligentia, æmulatio & contentio animi ad certamen excitati. ἦν τοῦ ποπλικόλα φιλοτιμία πρὸς τὴν καθιέρωσιν, Publicolã libido inceſsit cõſecrãdi,Plut.in Pub.

Φιλότιμον,ου,τὸ,ãbitio,certamen, contentio,exercitatio,magnanimitas,ſtudiũ liberalitatis.

Φιλότιμος,ου, ὁ, ambitioſus, contentioſus, gloriæ cupidus,honoris cupiditate accenſus,liberalis,munificus, lautus, ſplendidus. φιλότιμος ἐπ᾽ ἀρετῇ,Plat.de Leg.cui curæ eſt virtus.φιλότιμος κὴ ἐλευθέριος, generoſus & liberalis, Xenoph. ¶Φιλοτίμως,ambitioſè, magno conatu.φιλοτίμως ἔχω πρὸς τὸ ἀγαθὸν φαίνεσθαι, obnixè cupio ſtrenuus videri, Xenoph.

Φιλοτιμῶς τι ποιεῖν, enixè & vehementer & ambientium more prehenſantiúmque inſtar.φιλοτιμῶς κάμνω, grauiter ægroto, apud Cebetem Theb.

Φιλοτισίῳ κρατῆρι,q.propinatitio poculo.

Φιλότμητος ἠὼς, dies Circunciſionis à Nonno dicitur,aurora ſectionis amica.

Φιλοτοιοῦτος,amator huius rei,Ariſtot.3.Ethic.

Φιλοτραγήμων, belſariorum appetens, Athen.
Φιλοτροφεῖν, libenter alere, Plutarch. in Symp.
Φιλοτύραννος, dominandi cupidus.
Φιλοῦμαι, concilior.
Φιλόφθονον, ου, τὸ, inuidentia.
Φιλόφιλος, ου, ὁ, amator amici, amici ſtudioſus, Ariſt. lib. 8. Ethic. τοὺς γὰρ φιλοφίλους ἐπαινοῦμεν.
Φιλοφρονέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, feſtiuè & humanè ſuſcipio, amanter complector, φιλοφρονοῦμαι ἤθη κακὰ, cupidè & libenter mores malos imbibo, Plat. de Leg. ¶Item gratum me præbeo, probor à, placeo, Eidem Ibidem. ¶Φιλοφρονέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem.
Φιλοφρονέστατα, humaniſsimè, φιλικώτερα.
Φιλοφρονέστατος, ου, ὁ, amicitiæ maximè cultor.
Φιλοφρόνησις, φιλοφροσύνη, beneuolẽtia, exceptio cum benignitate & comitate, Poll. ¶Φιλοφρονητικὸς, feſtiuus, blandus, Bud. in Epiſt. poſt.
Φιλοφρόνως, amicè, perbenignè, Xenop. 5. Pæd.
Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, benignitas, affabilitas, beneuolẽtia, hilaritas, benigna exceptio, hoſpitalitas, familiaritas, conſuetudo, Epigr.
Φιλόφρων, ονος, amicabilis, affabilis, humanus, ad vitæ conſuetudinem facilis, Bud. in Epiſt.
Φιλοχορευτὴς, ſtudioſus chorearum, Ariſtoph.
Φιλοχρήματος, ου, ὁ, qui ſua ſtudia confert in pecuniam, auarus, Plat. Epiſt. 7. ¶Φιλοχρηματεῖν, acquirendi cupiditatem ſequi, Eidem de Leg. ¶Φιλοχρηματία, ας, ἡ, pecuniæ cupiditas, Eidem. ¶Φιλοχρημάτως ἔχειν, auarum eſſe, Iſocr. ad Demon.
Φιλοχρημονέω, pecuniæ ſtudeo, pecuniis cumulandis incumbo, Plat. de Leg.
Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, auaritia, Plat. de Leg.
Φιλόχρηστος, ου, ſtudioſus bonorum hominum.
Φιλόχριστος, ὁ καὶ ἡ, Chriſtianus, amans Chriſtum, Chriſti ſtudioſus, Nazanz. in Orat.
Φιλόχρονος ἔνστασις, cauillatio ſtudioſè tempus captans, Nazanz. in Orat.
Φιλοχρυσία, ας, ἡ, ſtudium habendi auri.
Φιλόχρυσος, auri cupidus, auarus.
Φιλοχωρέω, μ. ήσω, π. ηκα, libenter in loco verſor, Neutr. Abſol. Phil. cum Dat. ἕκαστον καθάπερ πατρίδι φιλοχωρεῖ, i. ſuo loco vnunquodque vt patria acquieſcit.
Φιλοψευδὴς, & Φιλοψεύστης, amans mendacium.
Φιλόψογος, reprehẽſor, cauillator, Euri. in Phœn.
Φιλοψυχέω, μ. ήσω, π. ηκα, vitæ retinendæ nimiũ cupidus ſum, Neutr. Abſol. Antiph.
Φιλόψυχος, ου, ὁ, cupidus vitæ, vitæ auidus, nimium timidus, Euripid. ¶Φιλοψυχία, ας, ἡ, vitæ deſiderium, cupiditas lucis Quintil. Plat. in Apolog. πολλὴ μέν τοι ἄν με φιλοψυχία ἔχοι.
Φιλόψυχρος, frigoris cupidus.
Φιλόω, in amicitiam redigo, concilio, amo.
Φιλτάτιον, amiculus, Ariſtoph. in Acharn.
Φίλτατος, amiciſsimus, Plat in Leg.
Φίλτερος, amicior, gratior, Heſiod.
Φίλτις, auriga, ἡνίοχος, φίντις, Eurip.
Φίλτρον, ου, τὸ, res ad amorem inducẽs, amatorium veneficium, Theocrit. εἰδ. β. ¶Ioſephus pro vehementi affectu poſuit, Plutarch. in Numa, γεωργία δὲ εἰρήνης φίλτρον, agricultura velut pacis philtrum. ¶Aliquando eſt cauitas quæ ineſt in ſuperiori labio. ¶Dicitur ita & caryota ſeu paſtinaca agreſtis, à vi quam habet in excitanda venere, Euſt. Iliad. σ. Vide Dioſcor. lib. 4. cap. 75. & Ariſtot. lib. 2. Anim. de Remora.
Φίλυδρα, ἡ, aquam amans.
Φιλυδρίας, φιλύδωρ, idem.
Φιλυδρεῶ, aquam diligo, Heſych.
Φίλυδρος, ου, ὁ, & Φιλύδωρ, ορος, & Φίλυδρα, ἡ, Suid. aquæ amans, aquaticus, aquæ deditus, gaudens riguis.
Φιλύκη, ἡ, philyca arbor ſemper virens, Theop. lib. 1. hiſt. plant. c. 14. & li. 3. c. 4. Laurum tinũ, apud Plin. lib. 15, cap. 30. quidam eſſe credunt.
Φιλυπήκοος, ου, ὁ, clemens, morigerus.
Φίλυπνος, ου, ὁ, ſomni amicus.
Φιλυπόδοχος, ου, ὁ, in ſuſcipiendis amicis omni officio deditus.
Φιλυποψία, ſtudium ſuſpicandi, Bud. in Epiſt.
Φίλυρα, ας, ἡ, tilia, quæ vulgò *til & tillet*. Confer Theophr. hiſt. plant. lib. 3. cap. 10, cum Plin. lib. 16. cap. 14. Hinc φιλύρινοι πίνακες, i. ſchedæ, tabellæ ſiue pagellæ tiliaceæ, quibus pro chartis veteres vtebantur, Ælian. & Euſtat. ¶Scribitur etiam ſæpe cum duplici λλ.
Φιλύρινος, tiliaceus.
Φιλυρὸς, οῦ, ὁ, odorifer, leuis.
Φιλῳδὸς, ſtudioſus cantus, Ariſtoph.
Φιλώνιον, medicamentum eſt anodynum, cuius compoſitionem vide in Definitio. Gorr.
Φίλως, libenter, amicè, ſuauiter, amanter, Heſy.
Φιλώτατος, ου, ὁ, amiciſsimus, φίλτατος, Heſych.
Φίμος, ου, ὁ, camus, vinculi genus quo ferarum canúmque ora obligantur ne mordeant, φορβεσόμιον Heſych. Eſaiæ cap. 38. ¶Eſt item in mulieribus illud ornamentum quo ora obducunt, vulgò quoque appellamus *cachenez*. ¶Φίμος etiam tribuitur vrinatoribus, obturamentum quo ſibi os obligant ne aquam ſorbere cogantur, Etym. ¶Item reticulum, ſagena reticulata fiſcellæ figura, inter inſtrumenta piſcatorum, Etymol. ¶Item reticulatum cadiſcorum operculum coli imagine quadam, deſuper latum, infra anguſtius, ne immiſſa ſuffragia dilaberẽtur, Cælio. ¶Trãſlatè etiam φίμος καὶ φίμωσις dicitur à Medicis meatuum naturalium præcluſio, Gal. κατὰ τόπ. li. 9. ca. 6. ¶Vocatur item φίμωσις ſiue φίμος, cùm præputio ita arctè obligatur glans, vt cute ſua renudari nequeat, Dioſc. lib. 4. c. 92, φίμους τοὺς ἐν αἰδοίοις χαλᾷ.
Φιμὸς, fritillus, Æſchin. aduerſ. Timarch.
Φιμόω, μ. ώσω, camo colligo, fiſcella capiſtro, os obduco & obligo, os obturo, præcludo, coarcto, Ariſt. νεφ. φιμώσαντε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένα, huius collum ligno conſtrinxeritis.

Φιμώδης,εως,Adiect.conſtringens,Nic.in The.
Φιν ſiue φιν particula apud Poetas Dat.vel Genit. additur.¶Item Φὶν,ipſis,pro σφὶν,Iliad.ά, ὅσφιν εὔφρονέων ἀγορήσατο,i.ὅ,ἐν αὐτοῖς.
Φίναξ,ακος,quercus.
Φίνις,oſsifragus,è genere aquilarum,Dioſc.lib. 2.cap.58.¶Dicitur etiam φλώη.
Φίντατος,amiciſsimus apud Epichar.φίλτατος.
Φίντις,p φίλτις,Doricè,auriga,ἡνίοχος,Pindar.
Φὶξ,κὸς,pro σφὶγξ,Heſiod.in Theogonia.
Φίσκος,ου,ὁ,fiſcus,ærarium publicum, Heſych.
Φιτύω,gigno.
Φιτρὸς,ῦ,ὁ,arboris caudex, i.στέλεχος καὶ τὸ πρέμνον, ſtipes,truncus,Iliad.ψ. In herbis eſt καυλὸς, caulis & thyrſus.Dicitur autem teſte Euſtat. quaſi φιτυρός.
Φίττα,Aduerb.celeritatem ſignificat.
Φιτταμαλιάδες,καὶ οἱ φίτταροι,φιτταμελίαι, virginũ luſus certaménque,curſus,Poll.
Φίτυ,υος,τὸ,planta,germen,Ariſtoph.in Pace.
Φίτυμα,ατος,τὸ,idem,γέννημα,Suid.τέκνον.
Φίτυς,υος,genitor,pater.
Φιτύνω,& Φιτύω,μ.ύσω,ſero,planto,φυτεύω, Euſtath.¶Item procreo,gigno,& de patre tantũ dicitur,non item de matre,Etym.

Φ Λ

Φλαδιάω,μ.άσω,frango,comminuo.
Φλάζω, obſcurè & inarticulatè loquor, ſtrepo, ferueo,Galen.in Gloſs.Hippocr.
Φλανύσσω,μ.ύξω,garrio,ineptio.
Φλασμὸς,ῦ,ὁ,faſtus, πεφλασμένος, faſtuoſus:à φλάζω, Heſych.
Φλάσμα,Ionum lingua ab Hippoc.dicitur quod aliis eſt θλάσμα,i.contuſio, Galen. lib. 3.εἰς τὸ κατ' ἰητρεῖον.
Φλαστὸς,ῦ,ὁ,q.colliſilis Gaz.ex Ariſtot.
Φλαυρίζω,μ.ίσω,vili æſtimo,cõtẽno,Plut.in Ci.
Φλαῦρος,ου,ὁ,vilis,malus,futilis,friuolus,Ariſt. νεφ. μηδὲν εἴπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς, nulla contumelia afficias viros doctos.
Φλαυρότατος,deterrimus,Herodot.
Φλαυρουργὸς,ῦ,ὁ,in paruis nequam,Sophocl.
Φλαύρως,malè, Ariſtoph. φλαύρως ἔχειν τὴν τέχνην,aliquantum artis tenere.
Φλάω,μ.άσω,π.ακα,frango,contundo,percutio, mollio,Actiu.Accuſ.Ariſt.νεφ. ἔφλα ἐν τῇ θυείᾳ,tundebat in mortario. ¶Item Φλᾶν,mandere,vorare,ſorbere, Eidem in Plut.τῆς ἀθάρης πολλὴν ἔφλαον,i.ἀνεῤῥόφουν,ἤσθιον μετὰ τοῦ ψόφου.
Φλεβάζω,βρύω,ſcaturio,tanquam è vena,Suid.
Φλεβικὸς, venalis Gaz. φλεβικοὶ τόποι, venarum meatus.¶Φλέβιον,ου,τὸ,venula.
Φλεβοδονώδης,venas agitans & conturbans. Nomen (inquit) Galenus nouum & peregrinum quo vſus eſt author prorrhetici: quo tamen loco quidam legunt φλεβοτονώδης, id eſt, venas diſtendens.
Φλεβοῤῥαγία,ἡ ῥῆξις τῶν φλεβῶν apud Hippocr. ἐν τῷ περὶ διαίτης ὀξέων,ſectione 4.
Φλεβοτομεῖν,venam ſecare,Galen.li.2.ad Glauc.
Φλεβοτομία,ας,ἡ, venæ ſectio, venarum inciſio, ſanguinis miſsio,Dioſcor. venæ ſciſſura Sen.
Φλεβότομον,ου,τὸ,ſcalpellum venę ſecandæ.
Φλεβώδης,εως, ὁ καὶ ἡ,venoſus, ſanguinis conceptaculis refertus,venulentus Gaz.ſed nouè.
Φλεγέθω,comburo,Actiu.Accuſ.iung.
Φλεγέθων κεραυνὸς,ardẽs fulmen, Heſi.in Th.
Φλέγμα,ατος, τὸ, pituita, ὀξὺ φλέγμα,acida pituita,Plat.in Timæo. ¶Item inflammatio,ardor,Galen.in Gloſs.
Φλεγμαίνω,μ.ανῶ,tumeo,pituita redundo, exæſtuo,ardeo.ἐὰν φλεγμήνῃ,ſi intumeſcat inflammetúrque Gaz.ex 1.Anim.Ariſtot.¶Pro exubero & redundo metaphoricè Plat. lib. 2.de Rep. εἰ δ' αὖ βούλεσθε, καὶ φλεγμαίνουσαν πόλιν θεωρήσωμεν.¶Φλεγμαίνοντα ὀνόματα,Syneſ.in Epiſt. oratio quæ turget & inflata eſt Cornificino,ſeſquipedalia verba Horat.grãdia verba Iuuen.
Φλεγμαῖος,ου,ὁ,inflatus.
Φλέγμας,genus aquilæ flauæ,φλεγύας,Heſych.
Φλεγμασία,ας,ἡ,inflammatio,puſtula.¶Itẽ febris,Gaz.in Probl.Ariſt.¶Φλέγμανσις,Eidẽ.
Φλεγματικὸς,ῦ, & Φλεγματόεις, εντος,ὁ, & Φλεγματώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,pituitoſus,pituita redundans,Aphr.in Probl.
Φλεγμονὴ,ῆς,ἡ,inflammatio, tumor durus & calidus cum tenſione, tenſu ac dolore & pulſatione,lib.3.Dioſcorid. & Galen.in fine primi lib.ad Glauc.Apud Plin.lib.22. cap.25, impetus rubicundi tumoris.
Φλεγμονῶδες ἐρυσίπελας,Eryſipelas phlegmonoſum,Gal.li. 2.ad Glauc.i.inflammationis particeps,& cum inflammatione permiſtum.
Φλεγμὸς,ῦ,ὁ,ſanguis,αἷμα,Heſych.
Φλέγος,Heſych.τὸ φλέγμα,i.καῦσος,ardor.
Φλέγρας πεδίον,apud Ariſtoph.in Auib.
Φλεγύας,ου,ὁ,aquila, Heſiod.de ſcuto Herculis. ¶Alii dicunt eſſe auem ſimilem vulturi.
Φλεγυρὸς,ῦ, ὁ,iniurioſus,damnoſus, ſplendidus, ignitus,ardens,Ariſtoph. in Acharn.
Φλέγω,μ.έξω,π.εχα,comburo,inflammo,accendo,Sophocl.in Aiace,φέγγος φλέγειν,lumen accendere. ¶Eidem ibidem pro illuſtro, πᾶς θ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει. ¶Item pro ardeo, ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος, i. ἀναφλεγομένου,ἀναπτομένου,igne iam accenſo & ardente, Eidẽ Ibidẽ.¶Interdum pro lædo,vro,inuro dolorẽ, ango, ἀποπνίγω, Ariſtoph. νεφ.κἂν σκώπτῃ τις σε, φλέγεσθαι,i.angi & dolere.
Φλεδονεία,apud Suid.vel per ω φλεδωνεία, φλυαρία,garrulitas, importuna loquacitas, nugæ.
Φλεδονέω,μ.ήσω,nugor,Suid. ¶Φλεδονεύω,idem.
Φλεδονώδης,εως,ὁ,nugo,nugax, apud Hippocr.
Φλέδων,ονος,ὁ,ſtolidus,ineptus,Heſych.
Φλεδὼν,nugæ.¶Φλεδωνεία,ἡ,idem,Etym.
Φεδωνεύω,nugor,nugas ago,Etym.
Φλεήσιον.vide Etym.
Φλέξις,ιδος,genus auis,Ariſtoph.in Auib.
Φλέξον,adole,in Epigram.

Φλεὸς, inuidia, corruptio, βασκανία, φθορά, Heſyc.
Φλέω, fœcũdus ſum, plenus ſum, abundo. Hinc & Bacchum veteres Phleonem cognominãt, Cæl. lib. 10. cap. 65. ¶ Dicitur & φλέειν καὶ φλοίειν, quod eſt Plutarch. ἄγαν ἀκμάζειν καὶ τεθηλέναι, vigere, frondere, ſcatere.
Φλὲψ, βὸς, ἡ, vena, ſanguinis riuus Plin. φλέβες ὑδάτων, venæ aquarum, Euſtath. in Iliad. ¶ Φλέβες, αἱ, præcordia & cinctum, id eſt, ſeptum tranſuerſum pectoris ſub pulmone, Ariſtot. lib. 1. Anim.
Φλέω, φλύω, abundo, γέμω, πολυκαρπῶ, Heſych.
Φλέων, & Φλέω, ſiue φλεώς, herba quæ & Στοιβή.
Φληδᾶν, nugari.
Φλυαφάω, μ. άσω, π. ακα, nugor, ſtultè loquor, Neutr. Abſol. ¶ Φλυαφέω, idem, Ariſtop. νεφ.
Φλύαφος, ὁ, nugax, φλυαφώδης, Syneſ. 3. Epiſt.
Φλύαφος, ου, ὁ, nugæ, φλυαφία, Suid.
Φλυαφώδης, apud Hippocr. nugones.
Φλία, vel potius Φλιὰ, ᾶς, ἡ, portæ antepagmentũ, antæ, valuarum poſtes, Ioſeph. de Sãſone, τὰς πύλας σὺν αὐταῖς τε φλιαῖς καὶ μοχλοῖς, ὅσηι τε ἄλλη περὶ αὐτὰς ἦν ξύλωσις ἀράμενος καταπώμασθον, valuas cum poſtibus & repagulis ſiue peſſulis. ¶ Aliis veſtibulũ & limẽ, Heſyc.
Φλιδόνες, αἱ, rugæ veſtium, ſinus, Heſych.
Φλιδάω, vide Περιφλιδάω.
Φλίεθος, ου, ὁ, fertilis, καρποφόρος, Heſych.
Φλὶψ, ſonus fictitius accipitrum, earũmque auiũ, quæ falcatos & reduncos habent vngues.
Φλιβω, perfringo, perrumpo, Etym.
Φλόγεος, flammeus, lucidus, rubeus, Hippocr.
Φλογερὸς, æſtuans, feruidus, flammeus, in Epigr.
Φλογιᾶν, cum rubore inflammari, Hippocr.
Φλογίζω, μ. ίσω, π. ικα, inflammo, exuro, Heſyc.
Φλογμὴ, ῆς, ἡ, flamma, φλὸξ, Nicand. in Alexiph.
Φλόγινος, ου, ὁ, flammeus, φλογίνη ῥομφαία, Naz.
Φλόγινον, eſt linamentum oculorum, Gal. lib. 4. κατὰ τόπ. & Aetio lib. 7.
Φλογὶς, ίδος, ἡ, caro aſſa, eò quòd flãma aduſtuletur, Poll. lib. 6. ¶ Et apud Athen. lib. 14. φλογίδες, quas vulgò dicimus *carbonades*.
Φλογιστὸς, οῦ, ὁ, ardens, ſplendidus.
Φλογμὸς, οῦ, ὁ, incendium, ignis, rogus, fulgur, flãma Bud. apud Phil. ἐκπυρέκτωσις, Suid.
Φλογόεις, εντος, flammeus, Nonn.
Φλογόλευκος, color inter flammeum & album.
Φλογοῦσθαι, inflammari.
Φλογοφαῖος, color ex flammeo & fuſco.
Φλογώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, flammeus, flagrans, fulgẽs.
Φλογώματα, τὰ, vſtulati panis q. puſtulæ, Heſy.
Φλόγωσις, inflammatio, aduſtio. ¶ Apud veteres capi pro phlegmone teſtatur Gal. Therap.
Φλοιὰ, ᾶς, ἡ, Proſerpina, κόρη, Laconicè, Heſych.
Φλοιάριον, τὸ, paruus cortex.
Φλοιδούμενος, ου, ὁ, inflãmatus, turbatus, Heſych.
Φλοίειν, abundare, plenum eſſe.
Φλοΐνος, ου, ὁ, è tegete factus, ἐσθῆτα φλοΐνην φορέουσι, ferũt veſtẽ ex tegete, Vallæ apud Herodo.
Φλοιορραγεῖν, eſſe cortice rimoſo, φλοιορραγοῦντα κλήματα, Dioſc. lib. 4, cap. 279. ¶ Φλοιορραγὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui eſt cortice rimoſo ac dirupto.
Φλοιὸς, ὁ, cortex, Iliad. ά, ἔλεψε φύλλα τε καὶ φλοιόν.
Φλοῖσβος, ου, ὁ, ſonitus in aqua, murmur, tumultus, φλοῖσβος θαλάσσης, murmur ponti.
Φλοισμὸς, οῦ, ὁ, decorticatio Plin. Theop. hiſt. l. 5.
Φλοίω, corticẽ detraho, decortico Plin. excaſtro Scribon. Largo. Theoph. hiſt. lib. 3. cap. 16.
Φλοιώδης, εος, ὁ, vanus, corticeus, corticoſus, corticis ſpeciem habens.
Φλομὶς, ἡ, phlomis, i. verbaſculum, genus herbæ.
Φλόμος, ου, ἡ, herba qua pro ellychniis vtuntur, verbaſcum Gaz. lib. 9. hiſt. plant. Theophr. de quibus generibus Dioſcor. lib. 4. cap. 104.
Φλονίδες, αἱ, ſquamæ, λεπίδες, Heſych.
Φλονῖτις, phlonitis herba, Dioſcor. lib. 3. ca. 147.
Φλόνος, ἀντὶ τοῦ φλόμος, Etym. & Suid.
Φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma, fulgur, φλὸξ πήματος, i. πημονὴ ἢ διάπυρος, Sophoc. ¶ Φλὸξ pro herba etiam capitur.
Φλόον, pro herba agreſti, Phryn. in Ἀσυλέκτοις.
Φλόος, ου, cortex, Dioſcor. lib. 3. ca. 164. ¶ Item exuuium ſerpentis, quam ſenectam anguinam vocant, Nicand. in Theriac. ¶ De cuti dixit Idem in Alexiph. Μαρσύου. ἧχτε φοῖβος ἀπὸ φλόα δύσατο γυίων, pellem artubus detraxit (atque diripuit.
Φλόρος, auis eſt, Suid.
Φλοῦς, φλέως, herba quæ vocatur Στοιβή.
Φλύακες, Athen. lib. 14, φαλλοφόροι, cinædi, Suid.
Φλύαξ, ακος, ὁ, temulentus, ridiculus, μέθυσος.
Φλυαρέω, μ. ήσω, π. ηκα, nugor, ſum nugator, garrio, blatero, Plat. in Apolo. Socr. πολλὴν φλυαρίαν φλυαρῶν, multas nugas effutiens.
Φλυαρία, ας, ἡ, importuna loquacitas, nugæ.
Φλυαρογραφοῦντας καὶ φλυαρογράφους dicit Interpr. Nicandri, nugarum ſcriptores.
Φλυαρολογεῖν, nugari.
Φλύαρος, ου, ὁ, nugator, nugax, garrul⁹. ¶ Pro nugis, Ariſt. νεφ. τἄλλα δὲ πάντ' ἐστὶ φλύαρος, i. vanitas.
Φλυαρώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, nugax.
Φλυάσσω, nugor, ebullio.
Φλυδαρὸς, flaccidus, humilis, vuidus, Hippocr.
Φλυδάω, humeſco, flacceſco, Hippoc. vueſco, madeo. ¶ Apud Eundem φλύεται pro ὑγραίνεται.
Φλυζάκιον, ου, τὸ, bulla, puſtula bullæ in modum exurgens, Hippocr. ψυδράκιον.
Φλύζω, bullio, vomo, eructo, βλύζω, Hippoc. ¶ Nicand. in Alexiph. pro nugor, blatero.
Φλυήσιος, ἡ, Mercurii Epith. & menſis quidam.
Φλύκταινα, ης, ἡ, φλυκτὶς, bulla, puſtula, Dioſc.
Φλυκταινώδης, puſtulæ ſimilis.
Φλυκταίνωσις, puſtularum eruptio.
Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, & Φλύκταινα, genus puſtularum, ἀπὸ τοῦ φλύειν ſiue φλύσσειν. ¶ Item bulla quæ fit per ignem, Ariſtoph. in Ran.
Φλύομαι, humeſco, flacceſco.
Φλύσις, εως, puſtula in corpore, Hippocr.
Φλύσσω, & Φλύω, ebulliendo ſtrido, Iliad. φ. ¶ Sumitur etiam pro eructo, eiaculor: Vnde οἰνόφλυξ, Euſtath. Iliad. ξ. Capitur & περιφλύειν, & ἐπιφλύειν

ὑβριζόντων, αἴτι τ̃ φλυαρεῖν ϗ λοιδορεῖν, Apollon.
Φλαρὰ, in Epigr. fuſca, nigra.

Φ N

Φνεῖ, vox ad auium imitationem facta, Ariſtop.

Φ O

Φοβέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, timeo, terreor, trepido, extimeſco, exhorreo, vereor, expaueſco. Οὐδεὶς γδ ὃν φοβεῖται, φιλεῖ, Ariſt. Rhet. 2. φοβοῦμαι τῇ τυραννίδι ἐνδυπτῦσθαι, ne tyrannidi obſtem, metu impedior, Plut. in Solone. φοβοῦμαι περὶ ἐμαυτῦ δουλείας, Xenoph. timeo de mea ſeruitute, εἰ μὴ φοβοίμην ὅπως μὴ ἐπ' αὐτόν μι τράποιτο, niſi timerem ne in meipſum verteretur, Eidem. ¶ Φοβοῦμαί σε, pro περὶ σοῦ timeo tibi, Galat. 4. φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰκῆ κεκοπίακα εἰς ὑμᾶς. ¶ Φοβοῦμαι, pro minor, minitor, Halicarn. hiſtor lib. 6. φοβεῖ ται ἤδη τὸν λιμὸν, iam minatur famem.
Φοβερίζω, μ. ίσω, terreo, Daniel. 5. & Eſdræ li. 2.
Φοβερισμὸς, terror.
Φοβερὸς, ού, ὁ, terribilis, formidabilis, horribilis, timendus, terrificus, metuẽdus. φοβερὸν πρᾶγμα, Demoſth. res atrox. ¶ Item timidus, pauidus, trepidus, territus ſeu terrefactus Paſsiuè, Arrian. φοβεροὶ γιγνόμενοι, ἔφυγον ἀπολιπόντες τὰς πόλεις.
Φοβερότης, ητος, ἡ, timor.
Φοβέστρα, Suid. ἡ ἄθλησις, luctatio, pugna, certatio.
Φοβέστρατος, fugam hoſtibus immittens, Minernerua epith. Etym.
Φοβεστράτη, Ariſtoph. in Equit.
Φοβέω, μ. ήσω, π. ηκα, terrefacio, percello, ταράσσω, terrorem incutio, minitor, Actiu. Accuſ.
Φόβη, ης, ἡ, in animalibus (vt equo, & leone) iuba dicitur: in hominibus verò, in plantíſque tranſlatè, coma appellatur, Sophocl. in OEdipo Col. Ἐς δὲ ἄκραν δεῖμ' ἀνῆλθεν κρατὸς φόβαν, in ſummos crines capitis ſubiit metus.
Φοβητέον, timẽdũ eſt, φοβητέα ἐκεῖνα, Plat. de Leg.
Φοβητικὸς, οῦ, ὁ, pauidus, qui metu afficitur.
Φόβητρον, ου, τὸ, terror, ſpectrum, terriculum, mõſtrum quod terrorem incutit, Luc. 21.
Φοβόδιψος, à rabido cane morſus, hydrophobus.
Φόβος, ου, ὁ, timor, terror, fuga. φόβος ὁ ἀπὸ τῶν πολεμίων, terror hoſtium, Xenoph.
Φόβους πέμπειν, Plat. in Timæo, terrores incutere, Cicer.
Φοιβάζω, μ. άσω, π. ακα, inſanio, diuino, vaticinor, Actiu. Accuſat. lib. 1. Epigram. Κασσάνδρη φοίβασε μῦθους.
Φοιβαίνω, numinis inſtinctu futura prædico.
Φοιβὰς, άδος, ἡ, Phœbas Bacchi ſacerdos.
Φοιβαστική, ῆς, ἡ, vates, Deo plena.
Φοιβαστικὸς, Phœbo dicatus.
Φοιβάω, μ. ήσω, π. ηκα, luſtro, purgo, Argon. 2.
Φοίβη, ης, ἡ, aqua, & omne purum.
Φοιβὴ δάφνη, Daphnea laurus, in Epigr.
Φοιβητεύω, μ. εύσω, π. ευκα, oracula edo, φοιβάζω.
Φοιβήτρια, ίας, ἡ, lotrix, καθαίρτρια, Heſych.
Φοιβοβαστική, ῆς, ἡ, Phœbo dicata.
Φοιβόλαμπτος, Phœbo inſtinctus, Herodot.
Φοιβόληπτος, ου, ὁ, Phœbi numine afflatus, Plut. in Pompeio. Ἐπίπνους ϗ φοιβόληπτος.
Φοιβονομεῖσθαι, puritatem conſequi.
Φοῖβος, ου, ὁ, vaticinans. ¶ Item lucidus, purus & impollutus, Phœbus, i. Sol. q. φάβιος, Ilia. ά.
Φοινικαρίνου ὄξους, i. aceti ex vſtis vini fæcibus, Nicol. Alexand.
Φοινήεις, ήεντος, ὁ, φοινικὸς, πυῤῥὸς, cruentus, terribilis vel ſquamoſus.
Φοινιγμὸς, οῦ, rubedo, Medici φοινιγμοὺς ϗ σιναπισμοὺς vocant, quæ vulgus appellat emplaſtra rubrificantia.
Φοινίζω, μ. ίξω, π. ιχα, rubefacio, Actiu. Accuſat.
Φοινικεῖν, rubẽre colore phœniceo.
Φοινικελίκτης, ου, ὁ, fallax, fucatus, Heſych.
Φοινίκεος, ου, ὁ, phœniceus, puniceus, ruber, 2. Arg.
Φοινικὲς, τὸ, purpureum.
Φοινίκη, Phœnice, Phœnicia, Syria. Et morbus in ea regione aliíſque orientalibus frequens. Quidam pro elephantiaſi, quam nos lepram dicimus, accipiunt.
Φοινίκη, palma: ſic legitur l. 9. hiſt. pl. Theop. c. 2.
Φοινικήϊος, ὁ, Phœniceus, qui ad Phœnicem pertinet, de vino Phœniceo meminit Herodot.
Φοινικίζειν, Phœnices æmulari, Lucian.
Φοινίκιος, ſiue φοινικίη νόσος, Hippocr. à regione, vel à colore palmę fruct⁹, morbus elephãtiaſis.
Φοινικὸν πόλεμον, bellum Punicum.
Φοινικὶς, ίδος, ἡ, purpura, pannus puniceus ſiue purpureus, purpureus amictus, punicea veſtis, Ariſtop. in Plut. κατέπετασ' αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι, obnubſit eius caput puniceo panno.
Φοινικίτης οἶνος, & Φοινίκινος, Plutarc. palmeum vinum, i. è palmulis factũ, Dioſc. li. 5. cap. 31.
Φοινικοβάλανος, οῦ, ὁ, phœnicobalanus, Dioſcor. li. 1. cap. 149. ſic fructus palmæ qui maturuit.
Φοινικόεις, όεντος, purpureus, Heſiod.
Φοινικολόφος, ου, ὁ, habens criſtam rubram.
Φοινικοπάρῃος, ου, ὁ, rubro colore pictus.
Φοινικοπάρῃοι, Odyſſ. λ. puniceo colore pictæ.
Φοινικοπάρυφος, ου, ὁ, qui habet tegmen puniceũ.
Φοινικόπτερος, ου, ὁ, phœnicopterus auis, de qua Ariſtot. ¶ Ariſt. in Auib. ὄρνις φοινικιοῦς dicitur.
Φοινικορόδια, roſaria punicea.
Φοινικόρυγχος, ου, qui eſt roſtro rutilo.
Φοινικὸς, οῦ, ὁ, ruber, qui natura eſt ſanguinea, truculentus. φοινικοὶ νόμοι, de cædibus leges, Demoſthen.
Φοινικουργὸς, ὁ, pot. φοινικουρὸς, auis ruticilla.
Φοινικοῦς, puniceus, ſpadix, rutilus Gell. lib. 2. ca. 26. ¶ Dicitur & φοινικιοῦς apud Ariſt. in Auib.
Φοινικόφυτα, τὰ, palmaria, palmeta Gaz. l. 2. hiſt.
Φοινίκω, μ. ίξω, π. ιχα, rubefacio, Actiu. Accuſ.
Φοινικὼν, ῶνος, ὁ, palmetum.
Φοίνιξ, ικος, ὁ, phœnix, auis cuius meminit Oppi. in Ixeut. ¶ Item palma arbor, & palmula, i. fructus palmæ, etiã Gen. Maſc. apud Theoph. lib. 1. hiſt. pl. & Herodot. ¶ Item color ruber,

rubrica Vall. ¶ Item Φοίνιξ, herba, Plin. li. 22. cap. 25. Dioſcor. lib. 4. cap. 43.
Φοίνιξις, q. rubefactio, rubor, φοινιγμός.
Φοίνι☉, ου, ὁ, ruber, funeſtus, cruentus, Euripid. χεὶρ φοίνιος, manus ſanguinolenta. & Sophocl. in Aiace, φοινία ζάλη, cruenta tempeſtas.
Φοίνισσα, ης, ἡ, Phœniſſa. ναῦς φοίνισσα, nauis Phœniſſa, Herodot. ¶ Item φοίνισσα, genus vitis.
Φοινίσσω, μ. ίξω, π. ιχα, cruento, rubefacio, rubore inficio, purpuro, intingo ſanguine, Accuſ. αἰχμῇ φοινίσσω, Eurip. pudore ſuffundo purpureo. Lucian. φοινισσόμεναι παρειαί.
Φοινός, φοίνι☉, ruber, funeſtus, cruentus.
Φοινώδης, puniceus, rubicundus.
Φοίτα, ibat, veniebat.
Φοιταλέ☉, α, ὁ, impetuoſus, inſanus, Eurip.
Φοιταλιώτης βάκχος, in Epigr. i. vagus.
Φοιτὰς, άδος, ἡ, vaga, ſcortum, à furiato impetu quo in venerem fertur, lib. 3. Epigr.
Φοιτάω, μ. ήσω, π. ηκα, vado, me confero, ito, frequens adeo, frequento. φοιτῶ παρά σε, adeo te, Thucyd. φοιτῶ εἰς διδασκάλου, Xenoph. adeo præceptorem. ¶ Item coëo, ὁμιλῶ, συνουσιάζω. φοιτᾶν ἐς ὁμιλίην ἀνδρῶν, cũ viris coire, Herodot. lib. 1. ¶ Φοιτᾶν μανίᾳ, furere, inſanire, Sophocl. in Aiace.
Φοίτης, ου, ὁ, præco, κήρυξ: παρὰ τὸ φοιτᾶν πανταχοῦ.
Φοίτησις, frequentatio, itatio, Plat. de Leg.
Φοιτητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus, μαθητής.
Φοιτία, ας, ἡ, iter, profectio.
Φοῖτος, ου, ὁ, inſania, μανία, furor.
Φολιδωτὸς, οῦ, ὁ, ſquamatus, corticoſus, cortice ſquamáve intectus, vt lacerti, Ariſtot. 4. Ani.
Φολὶς, ίδος, ἡ, ſquama, ídque in reptantibus humi, Aphrod. ¶ Φολίδα τοῦ χαλκοῦ dixit Hippocr. lib. de viſu, ſquamam æris. ¶ Item ποίκιλμα, textura picturis & colorib⁹ variegata, Apoll.
Φολκὸς, οῦ, ὁ, ſtrabo, cui obliqua eſt oculorum acies, Iliad. ϐ. ¶ Itẽ pro miſerabili & deridiculo.
Φολλικώδης, εος, Adiect. follicularis, fugoſus, atq; inanis follis inſtar, θυλακώδης, σομφός, Hipp.
Φολὸς, φολὶς, ſquama piſcis vel anguis, Etym.
Φολυνόω, inquino, μολυνόω, impleo.
Φόλις, ὁ, rufus.
Φονάω, μ. άσω, π. ακα, mortẽ alterius appeto vel infero, Hippocrat.
Φονεὺς, έος, ὁ, homicida, occiſor, oppreſſor, parricida, carnifex, Soph. in Aiace. ¶ Φονευτής, idem.
Φονεύω, μ. εύσω, π. ευκα, τὸ φονάω, interficio, Herodot. ¶ Φονέω, μ. ήσω, π. ηκα, idẽ, Actiu. Accuſ.
Φονὴ, ῆς, ἡ, cædes, locus defunctorũ vel occiſorũ.
Φονικὸς, οῦ, ὁ, mortifer, in cædem procliuis, homicida, truculẽtus, cædis patrator. φονικοὶ νόμοι, leges de cædibus latæ, Demoſth. κατὰ Μειδ.
Φονικῶς, crudeliter, per cædem, Poll.
Φονικώτατος, paratiſsimus ad occidendum.
Φόνι☉, ου, ὁ, cruentus, ſanguinarius, crudelis. φόνιον δίκην αἰτεῖ, de cæde pœnas exigit, Eur.
Φονοκτονέω, μ. ήσω, π. ηκα, interficio, Num. 25.
Φονοκτονία, ας, ἡ, cædes.
Φόν☉, ου, ὁ, cædes, homicidium, ſtrages, occiſio. φόνοι ἐκ προνοίας, conſulta homicidia. ¶ Φόν☉ etiã dicitur ſpina, quę & ἀτρακτυλὶς, Theophr. lib. 6 cap. 4. hiſtor. plant. vide Plin. l. 21. c. 16.
Φονώδης, cruorem repræſentans, Theop. l. 6. c. 4.
Φόξιν☉, piſcis celeriter naſcens: gignitur autem in oſtiis fluuiorum, Ariſt. lib. 6. Anim.
Φοξίχειλ☉ κύλιξ, apud Athen. lib. 11. i. ἡ ὀξὺ ἀνηγμένη δ' εἰσὶν οἱ ἄμβικες καλούμενοι.
Φοξὸς, οῦ, ὁ, habens acutum caput, faſtigiato vertice, & qui eſt diſtorto vultu, Iliad. ϐ.
Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, geſtatio, ſiue geſtatus us, Plin. Ciceroni loci mutatio, & loci commutatio, Ariſtot. 1. de Anima, ἡ κάτω φορὰ, deſcenſus, Plat. de Leg. ¶ Item geſtationis lationíſve, aut vecturæ merces, Ariſtoph. apud Poll. lib. 7. & 9. Ὀβολῶν δὲ κοινῶν τετάρων καὶ τῆς φορᾶς ¶ Item impetus, curſus, caſus temerarius, φορὰ πραγμάτων, curſus rerum, Demoſth. pro Cteſiph. Plutarch. in Themiſtocle, Ἔτι δὲ παῖς ὢν ὁ Θεμιστοκλῆς ὁμολογεῖται φορᾶς μεστὸς εἶναι, adhuc puer Themiſtocles, vehemens admodum animíque plenus ac ſpiritus fuiſſe perhibetur. ¶ Item iactus, φορὰ δίσκου, Ariſtid. iactus diſci. ¶ Item tributum, collatio, Thucydid. φορὰ χρήματος, pecuniarum collatio, tributum. ¶ Item prouentus, vbertas & copia, abundantia, feracitas Colum. vt dixit Ariſtotel. μετὰ τὴν φορὰν τὰ δένδρα ξηραίνεσθαι, arbores poſt fertilitatem vberiorem, areſcere.
Φοράδες, αἱ, equæ, αἱ θήλειαι ἵπποι, Heſych.
Φοράδην, impetuoſè, portãdo, tollutim, raptim, φοράδην πελάζει, portatur & accedit, Eurip.
Φοραίνω, fero.
Φορολόγος, ου, ὁ, exactor.
Φορβαία, ας, ἡ, capiſtrũ quo os frænatur, Iob. 40.
Φορβὰς, άδος, ἡ, θρεπτικὴ, τροφὸς, ſaginatus, 2. Argo. ¶ Φορβὰς γυνὴ, quæ victus gratia multis ſe miſcet, meretrix, Poll. lib. 8. ¶ Φορβὰς γῆ, Sophocl. nutritia & fœcunda terra. Sic φορβὰς ἅλμη, mare fœcundum à Nonn. cap. vlt. Euang. Ioann.
Φορβειὰ, vel Φορβιὰ, & φόρβιον, capiſtrum, Ariſtot. Polit. lib. 7. cap. 2. ¶ Tranſlatè de corio velútque capiſtro quo tibicines ora ſua muniebant quaſíque capiſtrabant, aut ne nimio flatu labia ſcinderentur, aut vt expirati aeris moderatione inflatus lenior eſſet, ſonúſque gratior auribus accideret, Ariſtophan in Veſpis. ¶ Φορβειὰ ἀντὶ τοῦ φορβῆ, i. cibus, paſtus, τροφὴ, Suid.
Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca, alimentum, phorbea Feſto, Iliad. ἐ μή μοι δευοίατο φορβῆς, i. pabuli.
Φόρβια, τὰ, medicamenta, φάρμακα, Heſych.
Φόρβ☉, inhumanus, ἀπάνθρωπος, Heſych.
Φοργυνὴ, Heſych. raritas, ἡ ἀραιότης.
Φορεαφόρος, ου, ὁ, lecticarius, qui fert lecticam, Plutarch in Galba.
Φόρετρον, ου, τὸ, merces vecturę, pretium quod baiulo numeratur. φορεῖον, καὶ κόμιστρον, Poll.

Φορεῖον,ου,τὸ,feretrum,ferculum,lectica,ſella, vehiculum,Herodot. Et idem quod φόρετρον.

Φορεὺς,έως,ὁ,baiulus,Apoll.Rhod. lecticarius,ſellam ferens domini, Plut.in Artax.

Φορέω.μ.έσω,π.ηκα, fero veſtem, vel annulum, vel alium huiuſmodi ornatum. τυῤῥηνίδα φορέων ἐσθῆτα,Tuſco amictu indutus, Plutarch. in Public. ¶ Item gero, geſto,σκῆπτρον φορέειν, ſceptrum geſtare,Iliad.α.¶Iliad.ε.de equis, pro porto, ἵπποι δ' οἱ φορέεσκον ἀμύμονα πλειῶνα. ¶ Item produco, affero, effero,congero, Thucyd.

Φορηδὸν,ſarcinæ in modum,aceruatim.

Φορῆες,οἱ φέροντες,Suid.βαστάζοντες,baiuli.

Φόρημα,ατος,τὸ,geſtamen, onus, veſtis: φόρεμα, Interpr.Ariſtoph.in dictione Κερκωπῶ.

Φόρημι,φορῆναι,fero,geſto.

Φορητὸν,tolerandum,vt Suid.

Φορητὸς,tolerabilis, ὑπομονετὸς, ἀνεκτὸς, Poll.¶ Item ferri idoneus, vectibilis Senec.Heſych.

Φορητῶς μεγάλως,tolerabiliter, Suid.

Φορία,ας,ἡ,abundantia.

Φόργες,tubera,ὕδνα,Heſych.

Φόριμος,ου,ὁ,vtilis,accōmodus,λυσιτελὴς, Heſyc.

Φόριμος,de alumine. Vide συπτηρία.

Φορίνη,ης,ἡ,pellis porci,Poll.lib.6.¶ Item pellis humana,Suid.ex Antiph. ¶ Item olfactoriū, ex ramulis herbarum floribúſque faſciculus, Athen.l.13.¶Φορίνη,Heſych.πυρίνη,nucleus.

Φόριον,merces.

Φορκὶς,ὁ μονόφθαλμος,Heſych.luſcus Cicer.vnioculus Plauto, & vnoculus Gell.

Φορκὸς,οῦ,ὁ,albus,canus,ῥυσὸς,rugoſus, Heſych.

Φόρκυν,portus:& proprium nomen, Etym.

Φόρκυς,υος,Phorcus,dæmon marinus,Heſiod. in Theog Dicitur & φόρκυν, φόρκυνος, Ibidem.

Φορμηδὸν, caniſtrorum inſtar: in modum ſtoreæ vel tegetis,i ψιαθηδὸν, Thucyd.

Φόρμιγξ,ιγγος,ἡ,cithara,φόρμιξ,Æolicè, Iliad.ἡ.

Φορμίδες,αἱ,crates & tegetes, Gaz.lib.5.Anim.

Φορμίζω,μ.ίσω,π.ικα,modulor,canto cithara.

Φορμικτὴς,citharœdus,in Epigr.

Φορμοκοιτῶ,in ſtorea dormio,ſtrata tegete cubo.

Φόρμιον,τὸ, tegeticula qua inſternitur ſolum, & ſtramē nauticum,φορμίς. ¶ Φόρμιον pro herba.

Φορμὶς,σπυρὶς,corbula,tegeticula Varroni, ſtorea,ψίαθος,Comment.Ariſtoph.in Veſp.

Φορμίσιον,ου,τὸ, pudendum muliebre, naturalia, Ariſtoph.in Concion. ¶ Dicitur etiam ὁ φορμίσιος, Eidem.

Φορμίσκοι,οἱ, calathiſci, ſportulæ, cophini, vas plicatum ex cortice,Etym.

Φορμοῤῥαφεῖν, tegetes acu traiecta conſuere: in tegetem ſtoriámve coniectam inſuere. Æſchines.cōtra Cteſiph.hæc Demoſthenis reprehendit,φορμοῤῥαφούμεθα εἰς στενὰ, i.in anguſtias compellimur.

Φορμὸς,οῦ,ὁ, vitilium nexus, καὶ τὸ πλέγμα ex iunco,vlua paluſtri,foliis palmæ,ſparto, atque id genus, ex quibus tegetes fiunt, ſtoreæ, & ſportæ: vt ex vimine crates vimineæ,i.ταῤῥοὶ, Euſtath. Odyſſ.β. ¶ Pauſan. ſportula. ¶ Ariſtoph. in Ran. φορμὸν σχοίνινον dixit,tegetem iunceam.

Φορμοσίκων,ονος,ὁ,obeſus,παχύς,Heſych.

Φορμοφόρος,Suid.pro Φορτοφόρος,baiulus.

Φορολογέομαι,& Φορολογέω,μ.ήσω,π.ηκα, indico vel colligo tributum, Accuſ.Ioſeph.

Φορολόγητοι, tributarii, ſerui,miniſtri, Deut.20.

Φορολογία,exactio tributi.

Φορολόγος,ὁ, qui colligit vectigal, ac tributum exigit,tributi exactor,Suid.ὁ τὸν φόρον ἐκλογεύς.

Φόρος,ου,ὁ,tributum,vectigal,emolumentum, φόρους φέρειν,Demoſt.& Ariſtoph.¶ Apud Suid. φόρος dicitur forum,πωλητήριον.

Φορὸς,οῦ, Adiect.ferax, fertilis: Et apud Hippocrat. quæ facilè concipit. ¶ Item ventus ſecundus, Plin. perferentem appellat, & ferentem in Panegyr. Sic tranſlatè dixit Lucian.φορὸν κύβον, pro ſecunda alea & proſpera. ¶ Φορὸς, ferens & commodus ad finem aſſequendum qui homini propoſitus eſt, Alexand Aphrod.

Φορταγωγὸς ναῦς,nauis oneraria,φορτὶς,φορτικὴ.

Φόρτακες,οἱ,baiuli,qui onera aut ſarcinas humeris ſubeunt,ἀχθοφόροι,Poll.

Φόρτατον,ἀντὶ τοῦ φέρτατον,pręſtantiſsimū,Etym.

Φορτηγέω,onera fero.

Φορτηγία,ας,ἡ,oneraria vectio, pars vna mercaturæ,Ariſtot.lib.1.Politic.

Φορτηγὶς,ίδος,ἡ,oneraria nauis,φορτὶς,Heſych.

Φορτηγὸς,οῦ,ὁ καὶ ἡ,baiulus,qui onera geſtat, φορτηγὰ πλοῖα, naues onerariæ,Ariſtoph.Interp.

Φορτηγικὸν πλοῖον,oneraria nauis,Thucyd.

Φορτίζω,μ.ίσω,π.ικα,onero,Actiu. Accuſat.φορτίζεσθαι ἀλκύονας,in Epigr.i.onerare naues.

Φορτικὴ ναῦς,oneraria nauis.

Φορτικὸς,οῦ,ὁ,oneroſus,grauis,odioſus,teter, illepidus,ſermo iniurius, importunus, Chryſoſt.περὶ τῆς ἱερωσ.¶ Itē moleſtus ob arrogantiam faſtúmque intolerabilis, inſolens & vanus, Plutarch. in Anton. φορτικὸς ὢν καὶ ὑπερήφανος ἀεὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις, in reſponſionibus cum faſtidio inſolens atque ſuperbus & arrogans: Vnde φορτικὸν ῥῆμα dicitur,dictum arrogans atque inſolens: Inde,ἵνα μή τι φορτικὸν εἴπω, ne quid inſolentius dicam & inuidioſius. Eſtque apud Demoſth.aduerſus Timocratem,φορτικώτερον.¶Hinc φορτικότης τοῦ φορτικοῦ, faſtus & arrogantia, Ariſtot.Rhetoric.lib.2.

Φορτικῶς, importunè, inuidioſè, grauiter, faſtidioſè, arroganter, inſolenter. φορτικώτερον ἢ φιλοσοφώτερον διαλέγεσθαι περὶ τῶν ἡδονῶν,liberius ac licentius de voluptatibus loqui quàm philoſophum deceat, Plutarc.in Solon.

Φορτίον,ου,τὸ,faſcis,ſarcina,onus,pondus, φορτίον μέγα,onus ingens,Xenoph.lib.2.Pæd.

Φορτὶς,ίδος,ἡ,nauis oneraria, in Epigr.

Φορτοβαστάκτης,baiulus,ἀχθοφόρος,φορτηγός.

Φόρτος,ου,ὁ, onus, Athen.& Euſtath. νηὸς φόρτος, nauis onus.¶ Trãſlatè,moleſtia, opprobriũ, importuna moleſtiáque irriſio, Ariſt.i, Plut. Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν, ſannam quoque vitauerimus.

Φορτοφόρος,ου,ὁ, baiulus,φορτηγὸς,ἀχθοφόρος, Suid.

Φορύσσω,μ ύξω, π.υχα, i.ἀναδεύω, pinſo, ſubigo, miſceo ac turbo ¶ Tranſlatè verò eſt, farinam ſubigentis more confundo,fœdo,turpo, polluo,inquino, μολύνω, ictibus contundo, cruento,Euſtath.in Odyſſ.σ.

Φορύσσω,pinſo,ſubigo, φορύσσω.

Φορυτὸς,οῦ,ὁ,congeſtitia & confuſa materia,cõgeries & colluuio, Ariſtot.hiſtor.lib.9.cap.13. ¶ Item funis ex congeſtis ſtramentis, vitilibus, atque ex eius generis confuſa materia plexus,Ariſtoph.in Acharn.

Φόρις,podex,δακτύλιος ὁ κατὰ τὴν ἕδραν, Heſych.

Φορύω,turbo,ſubigo,pinſo,φορύσσω.

Φοσοφαὶ,vituli marini.

Φοῦ,phu,genus herbæ, quã & ἀγρίαν νάρδον vocant,Dioſc.lib.1.cap.10. vulgo *valeriane*.

Φοῦσκα,pro poſca,apud Trallian.

Φοῦσκος,ου,ὁ,acuto capite,φοξὸς,Heſych.

Φόως,φωτὸς,τὸ,lux, Homer. φόως ἐρέουσα,Iliad β.

Φραγελλόω,flagello,Etym.

Φραγέλλιον,ου,τὸ,flagellum, Ioann.2. Scribitur & φραγέλλειον,& φραγγέλλιον.

Φραγῇ,obturetur. φραγεὶς,obturatus.

Φράγμα,ατος,τὸ,ſepimentum,κατάφραγμα,ſeptũ, maceria,vallum,agger,ἀσφάλισμα,in Epigr.

Φραγμίτης,ad ſepiendum idoneus,q. vallaris vel ſepicularis,Dioſc.lib.1.cap.114.

Φραγμὸς,οῦ,ὁ,ſepes,ſepimentum,ſeptum, maceria,vallum,agger, Epheſ.2. ¶ Φραγμὸν item vocant ordinem dentium ac ſeriem,quaſi ſepem appelles, Ægin.2.¶ Hoc etiam nomine Lucianus appellatum quendam ſpurciſsimũ ſcribit,ob ſpinas barbæ.

Φραγμοσύνη, conſilium,ſententia.

Φράγνυμι,& φραγνύω,ſepio,munio,φράττω,Suid.

Φράδεν,dixit,diſſeruit,ἔλεγεν: à φράζω.

Φράδη,ης,ἡ,γνῶσις,conſilium,Heſych.

Φραδὴς,έος,ὁ καὶ ἡ,prudens,φρόνιμος,Suid.

Φραδμοσύνη,ης,ἡ,ſcientia,prudentia,conſilium, Heſiod μυθῆσαι ἢ λαοὶ ζηνὸς φραδμοσύνῃσι.

Φράδμων,ονος,ὁ,deliberans, conſiderans, conſultor,prudens,peritus,doctus,Suid.

Φραδῶς,apertè,diſertè.

Φράζομαι,μ.άσομαι, π. ασμαι, intelligo, video, perſpicio,conſidero,expendo,excogito, conſulo, ineo conſilium, Accuſ.Odyſſ.ξ. συγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς ἐφράσσατο, animo agitauit & conſtituit,deliberauit de expeditione.¶ Item dico,eloquor,Theocr. in Idyll.

Φράζω μ.άσω,π.ακα,dico,diſſero, memoro, expono,oſtendo,indico,denuntio,edico, explico,depromo,Ariſtoph. νῷν φράζε πρὸς ἡμᾶς,ὅ,τι χρῄζεις, nobis quid velis cedo. σιωπὴν φράσαι,Dem.φράζω σιγᾶν,indico ſilentiũ, Ariſtoph.¶ Item conſidero, diſpiceo, Sophocl. ¶ Pro ἐπιτρέπω,καλῶ,poſtulo,Eidem.

Φρακτὴς,ῆρος,ὁ,ſepes.

Φρακτικὸς, cataphractus eques.

Φραξίζω,μ ίσω,prudentem reddo,pot.Φρενίζω.

Φράσις,εως,ἡ,locutio,dictio,explicatio,interpretatio,φράσεως ἀδόμενος,infans, Bud in Epiſt.

Φρασμων,attentus,φραδμων.

Φράσσω,τὸ φράττω,ſtipo,condenſo,Accuſ.

Φραστὴρ,ῆρος,ὁ,dictator,expoſitor,indicator, Xenoph.l.5,Pæd.¶Item index, Plutarc. ¶ Φραστῆρες,dentes ſeptennii in pueris, Comm.Ariſtoph. in Ran.οἱ γνώμονες τῆς ἡλικίας.

Φραστικὸς,οῦ,ὁ,eloquens.

Φραστὺς,ύος,ἡ,conſultatio,intelligentia, ſententia,φράσις,σκέψις,ἔννοια,βουλὴ, Heſych.

Φρατρία,ας,ἡ, conuenticulum, contubernium, ſodalitas,ſodalitium,curia,Halicarn.hiſt.l.6. ¶Φρατορία, idem, Comm.Ariſtoph.in Auib.

Φρατριάζειν, fratriæ cõſortium & tribulum conſortium habere,in vnũ conuenire, Euſtath.

Φρατρικὸς,ῦ,ὁ,curialis,cõtubernalis,tribunalis

Φρατρίαρχος,ου,ὁ,præfectus tribus,princeps phratriæ,Demoſth.

Φρατριαστὴς,οῦ,ὁ,qui eſt ex aliqua tribu.

Φρατριεῖς,οἱ,curiones.

Φράτριος ὄϊς,vel φράτριος αἶξ,ſiue φρατὴρ,ouis vel capra ἡ θυομένη τοῖς φράτορσι, Poll.

Φράττω,μ άξω,π.αχα,obturo, ſepio, vallo, obſtruo,cõdenſo,ſtipo,ſtabilio,cõmunio, Accu.

Φράτωρ,ορος,ὁ, curialis propriè: contubernalis, tribulis,affinis.φράτορα φυλέτην, ſodalẽ cõtribulem,Ariſtot.lib.2.Polit.

Φρέαρ,ατος,τὸ,puteus, & Poeticè φρεῖαρ, Nonn. ¶Φρέαρ,trãſlatè de prægrãdi poculo, Athe.5.

Φρεάτεια,profundi putei, Polyb.apud Suid.

Φρεατιαῖος,putealis, puteanus, Athen.lib.3.

Φρεάτιον,puteolus,puteus.

Φρεατορύκτης,ὁ,foſſor puteorum,Etym. ¶ Dicitur etiam φρεωρύχος. & φρεατωρύχος Poll.1.putearius Plin.¶ Dicitur & φρεορύκτης.

Φρεατοτύμπανα,apud Poly.tympana puteorum, hauſtra.¶Corruptè apud Heſyc.φρετοτύπανα.

Φρεατώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,profundus.

Φρεναπάται,οἱ,mentium ſeductores.

Φρεναπατάω,μ ήσω,π ηκα,mentem ſeduco,decipio,ſubſanno.Galat.6.ἑαυτὸν φρεναπατᾷ.

Φρενάρχος,Heſych cordatus.¶Item vecors.

Φρενεῖν,docere,admonere,Heſych.

Φρένες,αἱ,diaphragma,i.ſeptũ tranſuerſum.Gaz. in Ariſtot.vocat præcordia aut cinctum.

Φρενήρης,εος,ὁ καὶ ἡ,prudens,cordatus, mentis cõpos:Aut etiã deſipiens,mente captus,Etym.

Φρενίτης,ου,ὁ,mente captus.

Φρενιτίζω,teneor phreneſi.

Φρενίτις,εως,ὁ καὶ ἡ,mente captus.

Φρενιτικὸς,phreneticus Horat.qui per febrim delirat atque inſanit,lib.2.Probl.1. Aphrod.

Φρενιτιάω,ῶ,per febrem inſanio.

Φρενῖτις, mentis delirium, cerebri inflammatio quæ

quæ dilirium infert. Celſ.lib.2.cap.1. Inſania febricitantium quam φρενῖτιν appellant. De phrenitide vide Marcell.lib.4.Dioſco.in dictione Αἰθάργυς: & Galen.lib.1.ad Glauc.
Φρενοβλάβεια,ας,ἡ,inſania,dementia, Suid.
Φρενοβλαβὴς,ſtultus,attonitus,mēte captus, Sui.
Φρενοδινὴς,mentem verſans,Nonn.
Φρενοθελγὴς μῦθος,gratum verbum,Nonn.
Φρενόθεν,ex mente, Sophocl.in Aiace.
Φρενοκλοπέω,μ.ήσω,decipio,ἐξαπατῶ, Heſych.
Φρενόληπτος,ου,ὁ,Suid. ὁ ἀναίσθητος,& Φρενόμωρος,ου,ὁ καὶ ἡ,mente captus,furioſus,inſanus: Vnde φρενομώρως νοσεῖν,pro furere, furioſum eſſe, Sophocl.¶ Φρενοπλὴξ,idem.
Φρεντέκτων, qui ſuo ingenio aliquid componit, Sic Ariſtoph.in Ran. Æſchylum vocat.
Φρενόω,μ. ώσω,caſtigo,ad mentem reduco, doceo,admoneo,rectè inſtituo, Accuſ. Xenoph.
Φρένωσις,εως,ἡ,caſtigatio,νουθέτησις.
Φρεωρύκτης,& Φρεωρύχος,puteorum foſſor.
Φρημὶ,& φρέω: vnde φρές: emitto,φρέῖεμαι.
Φρὴν,ενὸς,ἡ,præcordia,διάφραγμα.¶ Item (quia præcordia exiſtimātur mētis ſedes) pro mente, ἡ διάνοια, νοῦς, Eurip.in Phœniſſ. Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος: Cicer. Offic.3. Iuraui lingua,mentem iniuratam gero.
Φρητία,ἡ,puteal,os putei, Heſych.
Φρητὸς, ἀπὸ τοῦ φρέατος κατὰ κρᾶσιν, Etym. putei.
Φρήτρα,ας,ἡ,φρατρεία,συζυγία, ſodalitas, ſecta, tribus, Iliad.β.
Φρήτωρ,ορος,ὁ,contribulis, φράτωρ.
Φριάζω,μ.άσω,π.ακα,facio prooemium,Neutr.
Φρίζαντος,horrentis comas.
Φρίζω,timeo,horreo.
Φρίκη,ης,ἡ,horror frigoris, febrilis horror, algor: Vide Aphr.l.2. Probl. & Marcell.lib.1. Dioſcor.φρίκη πρὸς τὸ θεῖον,horror & religio in Deum, Xenoph.
Φρικίαι,αἱ,& Φρικία,τὰ, algores, rigores,in acceſsionibus febrium horrores Marcell. lib.1. Dioſcor.cap.182.¶ Φρικίασις,idem.
Φρικιάω,febri horreo.
Φρικνὸς, & Φρικτὸς, οῦ, ὁ, horrendus, horribilis, formidabilis,φρικαλέος,ἁγνὸς,Heſych.
Φρικτώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,horridus. Φρικώδης,idem.
Φριμαγμὸς,οῦ,ὁ,fremitus,ſonitus, ſiue flatus qui emittitur per nares equorum.¶ Eſt & hinnitus,Lycophr.χρεμετισμός.
Φριμάσσω,μ.άξω,π.αχα, vel φριμάσσομαι, fremo: de equorum fremitu dicitur: ſiue flatu qui naribus emittitur, Herodot. in Thalia, φριμάξασθαί τε καὶ χρεμετίσαι. ¶ Item de hircis & capris, Theocr.Idyl.5. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων Νῶι ἀγέλη.
Φρὶξ,ικὸς, ἡ, maris vel fluctuum fremitus Cicer. motus maris incipiens, primáque agitatio fluctuum,Iliad.η.¶ Sumitur & pro φρίκη,id eſt, horror.
Φριξαυχένων,τῶν,ſetigerorum.
Φριξόθριξ,horrorē inducens,& pilorum erectionem,ὀρθοῦν τὰς τρίχας,Suid. φριξολόφος, Heſy.
Φρίττω,μ.ίξω,π.ιχα, fremo, vt agitatum mare fremit: fremitum edo, Euſtath. Iliad.η, & ν. ¶ Vnde Φρίττω, horreo, inhorreſco, metuo, φοβοῦμαι, contremiſco, erigor. φρίττω ποιῆσαι, Demoſth. φρίξας χαίταν, Ariſtoph.i.ſeta inhorrens ſeu iuba. ¶ Sophocl. cum Datiu. ἔφριξ' ἔρωτι περιχαρὴς δ' ἀνεπτάμην, i. ὀρθαὶ αἱ τρίχες μου ἔστησαν ὑφ' ἡδονῆς.
Φροίμιον, ου, τὸ, prooemium,pro προοίμιον, Epig. ¶ Φροιμιάζομαι,& φροιμιάζω,prooemior Plin. prætor,præludo, præmitto,Ariſtot.l.1.Ethic.
Φρονέω,μ.ήσω,π.ηκα, σωφρονῶ, ſapio, intelligo, cognoſco, vſu rerum ſum præditus, Accuſat. φρονεῖν ἀρχαϊκὰ, Ariſtoph.νεφ. ſapere ſimplicem antiquitatem, ſeu reſipere & olere. ¶ Item glorior, exulto, effero animum & tollo, μέγα φρονῶ ἐπὶ τούτῳ, valde confido ob hoc, Æſchin.μέγα φρονῶν ἐπὶ τοῖς διὰ τύχην γιγνομένοις ἀγαθοῖς, bonis fortunæ glorians, Iſocr. in Euagora. ¶ Item bene & rectè ſentire, rectè iudicare, bonum affectum habere, rectè conſulere,Plat.Epiſt.8. οὐκ εὖ φρονεῖ,non rectè exiſtimat, Sophocl. εὖ φρονῶ τὰ σὰ, faueo tibi & tuis rationibus. ¶ Φρονῶ,τὸ βούλομαι, volo cum Infinit.Heſiod. φρονέει θυμῷ μαχέσασθαι, animum intendit ad pugnam.
Φρόνημα,ατος,τὸ, prudentia, conſilium, ſenſus Terent.Plutarch. in Fab. φρόνημα ἔχειν, prudentem eſſe. ¶ Item audacia,faſtus,grauitas, pertinacia, ferocitas Cicer.ſpiritus. ¶ Τ' φεῖναι φρονήματος,Halicarn. hiſtor.lib.7. faſtum minuere. φρόνημα περιλαμβάνειν, aſſumere ſpiritus,Demoſth.
Φρονηματίας,ου,ὁ,elati ſpiritus,Ariſt.5.Pol.
Φρονηματίζομαι,magnificè de me ſentio, maiores ſpiritus duco Quintil.efferor,animos tollo, Ariſtot.lib.8. Politic. φρονηματισθέντες ἐκ τῶν ἔργων.
Φρονηματισμὸς,οῦ,ὁ,faſtus,animi elatio, Suid.
Φρονηματώδης,vel φρονηματώδης,εως,ὁ καὶ ἡ,elatus.
Φρόνησις,εως,ἡ,prudentia, ſenſus, Plat.in Tim. μονωθεῖσαι φρονήσεως, Cic. prudentia vacātes.
Φρονήτως,prudenter.
Φρόνιμος,ου,ὁ,prudens, prouidus, conſultus,cordatus. φρόνιμος περὶ τῶν πολεμικῶν, Xenoph. in Apol.¶ Aliquādo arrogans, animo elatus.
Φρονιμώδης,animoſus,conſtans.
Φρονίμως,prudenter. ζῆν φρονίμως, Gaz.
Φρόνις,εως,ἡ,prudentia,intelligētia, ſyncope pro φρόνησις,Homer.κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
Φρονούντως,ſapienter,Sophocl.in Antig.
Φροντίζω.μ.ίσω, & φροντιῶ, π.ικα, curo, curam gero, ſtudeo,do operam, meditor, rationem habeo, proſpicio, Genitiu. vel Accuſat. ἡ πολέμων φροντιεῖς, bella non curabis, Xenoph. μὴ φρόντιζε μηδὲν, nihil cures, Ariſtop. μὴ νῦν τοῦτό γε φροντίζετε, hoc ne curetis, Eidem. ¶ Cum περὶ vel πρὸς,& cum Genit.aut Accuſ. περὶ τῶν ἐνθάδε φροντίζειν, Xenoph. φροντίζειν

περὶ τὸ πρᾶγμα, in re & negotió occupari, Alexand.Aphrod.
Φροντὶς, ίδος, ἡ, cura, ſolicitudo, φροντίδα ποιήσομαι, curam ſuſcipiam, Phalar. in Epiſt. ¶ Item cogitatio, commẽtatio. Δεύτεραι φροντίδες σοφώτεραι: Cicer. Philipp 12. Poſteriores cogitationes ſapientiores. ¶ Φρόντισμα, ατος, τὸ, idem, Ariſtoph. Τί δῆτ' ἐκεῖν' ἐστὶν ἐκ τοῦ Σωκράτους φρόντισμα; aliud Socratis cõmentum.
Φροντιστὴς, ὁ, commentator, diſcipulus, Ariſtoph. ¶ Φροντιστήριον, ου, τὸ, ſchola, domus curarũ, Ariſtop. in Neb. ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον, i. ſchola.
Φροντιστικὸς, οῦ, ὁ, cogitabundus, Theophr. φροντιστικώτερα περὶ τὴν ζωήν.
Φροντιστικῶς, ſolicité.
Φροῦδη, inaniter, incaſſum.
Φροῦδος, ου, ὁ, vanus, caſſus, obſcurus, inanis, euanidus, irritus, non apparens. φροῦδος ὢν οὐ φαίνεται, Euripid. abſens non apparet. φροῦδα τὰ χρήματα, facultates ad vanum & irritum redactæ, Ariſtoph. in Nebul.
Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, cuſtodia, excubiæ, præſidium, & ipſi præſidiarii milites, apud Demoſth. Plat. in Phædone. Ὡς ἔν τινι φρουρᾷ ἐσμὲν οἱ ἄνθρωποι, καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λύειν, οὐδ' ἀποδιδράσκειν, homines ſumus tanquam in corporis cuſtodia atque præſidio conſtituti.
Φρουραρχέω, μ. ήσω, ſum princeps cuſtodũ, Neutr.
Φρούραρχος, cuſtodiæ princeps, princeps præſidiariorum, præfectus caſtelli, Xen. in O Econ.
Φρουρέω, μ. ήσω, π. ηκα, cuſtodio ciuitatẽ vel quid aliud, excubo, excubias pono, excubias præſidiis teneo, in præſidio ſum, Accuſat. ¶ Οἱ φρουρούμενοι, qui præſidio cuſtodiuntur, Ariſtid. qui præſidio tuentur, Demoſth.
Φρούρημα, ατος, τὸ, præſidiũ, ſeptũ, Soph. in Aiace.
Φρούριον, ου, τὸ, præſidium, propugnaculum. φρούριον ποιεῖσθαι, præſidium imponere, Thucyd.
Φρουρὶς, ίδος, nauis quæ ad præſidium aut loci cuſtodiam mittitur. φρουρίδες νῆες, Thucyd.
Φρουρὸς, οῦ, ὁ, cuſtos, ſtipator, præſidiarius, qui eſt in præſidio. ¶ Φρουροὶ, præſidia, ἀπὸ τοῦ φρουρᾶν.
Φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus, anhelitus equi currentis, hinnitus, cachinnus. ¶ Item elatio, inflatio, iactantia, faſtus, lib. 1. Epigr.
Φρυαγματίας, ου, ὁ, equus fremens Virgil. ¶ Itẽ elatus, inflatus faſtu, inſolens atque ferox, Plutarch. in Antonio.
Φρυακτὴς, equus fremens, φρυαγματίας.
Φρυάττομαι, fremo, φριμάττομαι. ¶ Item terreor, extollor, ἵπποι φρυαττόμενοι πρὸς τοὺς ἀγῶνας, equi ſeſe efferentes ad certamina, Plutarch.
Φρυάττω, μ. άξω, π. αχα, fremo, frendeo. ¶ Item inſurgo, glorior, ſuperbio, Neutr. abſol.
Φρυγὰ, ᾶς, ἡ, fuga, ζωπή, φυγή, Heſych.
Φρυγανικὰ, virgulta citò areſcentia & igni accommodata, ſuffrutices Gaz. lib. 3. hiſt. plant. Theophr. & lib. 3. de Cauſ.
Φρυγάνιον, exiguus frutex Marcel. cremium Barbar. lib. 3. Dioſcor. cap. 105.
Φρυγανισμὸς, οῦ, ὁ, virgultorum collectio, Thucyd.
Φρυγανίστρια, ἡ, q. ſarmentatrix, Ariſtoph.
Φρυγανοειδὴς, ſurculoſus, cremiorũ modo lignoſus, Marcell. lib. 3. cap. 46. Dioſcor.
Φρύγανον, ου, τὸ, virgultum, ſuffrutex Gaz. Theophraſt. hiſt. plant. lib. 1. cap. 5.
Φρυγανοφόρος, ferens virgulta, & ſarmenta, Lyſi.
Φρυγανώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ſurculaceus, fruticoſus, ſuffruticius, aridus. φρυγανώδης θάμνος, frutex ſurculoſus, Dioſc. lib. 3 cap. 108.
Φρυγεὶς, toſtus, Dioſcor. lib. 4. cap. 52.
Φρύγετον, τὸ, Poll. lib. 1. & φρύγετρον, lib. 6. ſartago fictilis in qua farra torrebant, farreum Plin. lib. 18. cap. 3. ¶ Φρυγεὺς, idem. ¶ Et qui frigit torrétque φρυγεὺς etiam vocatur, ὁ φρύττων, Polluci.
Φρυγέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſicco, areo, Neutr.
Φρυγίνδα, ας, ἡ, ludi genus quod fabis fiebat, Poll. lib 9.
Φρύγιον, ου, τὸ, cremium, i. lignum aridum, Heſyc. ¶ Item cantilena incitans ad arma.
Φρύγιος, ου, ὁ, ſiccus, aridus. ¶ Pro flore quodam æſtiuo, Theophr lib. 6. hiſtor. plant.
Φρύγιος λίθος, Phrygius lapis, Dioſc. l. 5. ca. 133.
Φρύγιος ἁρμονία, Phrygia harmonia, Lucian.
Φρυγιστὶ, Phrygicé. ἡ φρυγιστὶ ἁρμονία, Phrygia harmonia, Ariſtot. lib. 8. Politic.
Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, ſiccitas, καῦσις, Heſych.
Φρύγομαι, torrefio Gaz. l. 7. hiſt. pl. Theophr.
Φρύγω, μ. ξω, torreo, ſicco, frigo, Ariſt. in Conc.
Φρυκτὸς, οῦ, ὁ, fax è tæda vel è pannicula typhæ: talíque face ſigna dabantur è ſpeculis. Hinc ſunt φρυκτοὶ φίλιοι, καὶ πολέμιοι, Ariſtidi. ¶ Φρυκτοὶ, iudiciarii calculi, iudicum ſuffragia, Poll. lib. 8. Vnde διαφρυκτοῦν, i. διαψηφίζειν, ferre ſuffragia, ſortiri.
Φρυκτὸς, frixus, toſtus, ὀπτὸς, Ariſtoph. ¶ Φρυκτὸς, faba: inde pro ſuffragio. ¶ Itẽ vates, cõſultor.
Φρυκτωρέω, ſplendeo, luceo, cuſtodiam nocturnã ago apud ignem, è ſpecula igniculum prænuntium excito, & igne ſublato aduentum denũtio. Hinc Παραφρυκτωρεῖν, per faces atque flammam hoſtibus ſignum dare, Lyſiæ. ¶ Et φρυκτωρεῖσθαι, facibus indicari atque denunciari, Thucyd. ¶ Φρυκτωρῶ etiam pro πυρσεύω, πυρφαίνω, δᾳδουχῶ, præluceo, i. facem præfero, ἥλιος φρυκτωρεῖ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ καὶ πάσαις ὄψεσι, Nazanz. in Orat.
Φρυκτωρία, ἡ λυχναψία, καὶ πυρσεία, accenſio facium, facibus eleuatis ſignificatio, cuſtodia excubiæque ad ſignum dandum per faces è ſpeculis atque editiore loco, φρυκτωρῶν ἐπόπτρες, Ariſtot. lib. de mund. ſpecularii excubitores. ¶ Φρυκτώριον, eſt huiuſmodi ſpecula, vt pharus Alexandrina, Herodian. ¶ Φρυκτωρὸς, cuſtos ſpeculari⁹, φρυκτωροὶ ἐσήμαινον, ſpeculatores pro ſigno ignes efferebant, Thuc.
Φρῦν, & Φρύνεος, & Φρύνη, ἡ, Ariſtot. 2. Anim. & Φρῦνος, ου, rubeta, rana venenoſa, in ſicco ſemper

ſemper rubens, Lucian. in φιλοψευδ. φρῦνοι καὶ φύσαλοι, i. rubetæ & bufones. ¶ Φρυνίον, ου, τὸ, idem. ¶ Item phrynium, genus fruticis, à rubetis quas φρύνους vocant. Vide Marcellum libr. 3. Dioſcor.
Φρυνίχδον, τὸ, ſignum erat ſaltationis, ad quod ſaltatorem crura in aërem eiaculari oportebat, Ariſtoph. in Veſpis.
Φρυνοειδὴς, faciem rubetæ repræſentans. ¶ Φρυνολόγος ἱέραξ, rubetarius accipiter, Ariſtot. lib. 5 & 9. Animal.
Φρὺξ, Phryx, corripitur, Gaz. lib. 3. Gram.
Φρύττω, torreo, torrefacio, frigo, Alexand. Aphrod. lib. 2. Probl.
Φρῶ καὶ φρημὶ, μ. φρήσω, τὸ προΐεμαι, præmitto, παρὰ τὸ προΐῶ, per ſyncop. πρῶ, & mutatione τοῦ π, in φ φρῶ.
Φρυγεῖν, Atticè, pro φρύττειν, Suid.

Φ Υ

Φῦ, adhæſit; ἔφυ, attigit, Odyſſ. δ, ἔντ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, tetigit ſeu apprehendit illum manu.
Φύγαδε, ad fugam. εἰς φυγὴν, fugiendo fugã, Apollon. 2. φύγαδ' εἰς ἕλος ὁρμηθέντος.
Φυγαδεία, fuga, exilium, ὑπερορία, φυγὴ, Suid.
Φυγαδεύομαι, exulo, exul ſum, fugio.
Φυγαδευτήριον, refugium, effugium.
Φυγαδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, fugo, in exilium ago, φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως, Demoſth.
Φυγαδικὸς, οῦ, exultatorius, Iſocr. in Euagora.
Φυγαδικῶς, q. exultatoriè, Plut. in Timoleone.
Φυγὰς, άδος, ὁ, exul, profugus, fugitiuus, deſertor, φυγὰς τῆς ἑαυτοῦ, ſua patria extorris, Thucyd.
Φυγγάνω, μ. ανῶ, fugio, Sophocl. ξυνίημι τά δ' οὔ με φυγγάνει, hæc me non fugiunt.
Φύγεθλον, vel φύγεθλος, panis & panus: quibuſdã panicula: éſtq; tumor latus quidẽ, ſed non altus, in quo quiddam puſtulæ ſimile eſt. φύγεθλα καὶ ἀποστήματα, Dioſcor. lib. 4. ca. 94. pani & ſuppurationes Ruell.
Φυγελίτης οἶνος, phygelites vinũ, Dioſc. l. 5. c. 12.
Φυγεργὸς, βλὰξ, ſocors, iners.
Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, cautio vitatióque, φυγὴ καθεστήκει τῶν πάντων, ab omnibus fuga facta eſt, Thucydid. ¶ Φυγὴν ποιῆσαι, fugere, fugam facere Liu. φεύγειν, Thucydid. lib. 3. ¶ Φυγὴν ποιεῖν τοῖς πολεμίοις, cogere hoſtes fugam facere, Xenoph. ἐς φυγὴν ὥρμησαν, in fugam ſe proripuerunt, Herodot. ¶ Item exilium, Comment. Ariſtoph. in Veſpis, Διαφέρει γὰρ φυγὴ ὀστρακισμοῦ: vt Cic. 3. de Orat. fuga pro exilio.
Φυγοδέμνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, virgo cœlibatus amans, coniugiũ abhorrens, Epith. Mariæ, Nonn.
Φυγοδικεῖν, vadimonium deſerere, ambagibus & ſtrophis tergiuerſationum vti, Demoſth.
Φυγομαχέω, μ. ήσω, π. ηκα, detrecto pugnam, fugio pugnam, diſtraho, Neutr. abſolut.
Φυγοπονία, ας, ἡ, laboris detrectatio & ſubterfugium, Polyb. φυγοπονία καὶ μαλακία τῶν Κελτῶν.
Φυγόπονοι, οἱ, qui fugiunt labores.
Φυγοπτόλεμος, belli fugiens & detrectat Ὀδύσ. ξ.
Φυγγάνω, fugio, φεύγω, Heſych.
Φυεὶς, enatus.　　Φῦεν, adhæſit, attigit.
Φύζα, ης, ἡ, fuga, ἡ μετὰ δέους φυγὴ, fugiendi cupiditas, Odyſſ. ξ, φύζαν ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐκάκην βάλεν.
Φυζακινὸς, οῦ, timidus, fugax, fugitiuus.
Φυζαλέος, fugax, timidus, Suid. ¶ Φυζανικὸς, idẽ.
Φυζήλις, deuitans per fugam.
Φύζηλος, ου, ὁ, meticuloſus, δειλὸς, φυγὰς, Heſych.
Φυζικὸς, οῦ, ὁ, fugitiuus.
Φύζιμος, ου, ὁ, fugiendus.
Φύζιος, timidus, meticuloſus: à φύζα.
Φύζιον, aſylum, refugium.
Φύζις, εως, ἡ, fuga: vel potius φύξις.
Φυὴ, ῆς, ἡ, indoles, ingenium, natura, ſtatura, ſtatus, mores, Iliad α. οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, i. οὐδὲ τὴν τοῦ σώματος εὐφυΐαν καὶ ἀρετήν.
Φύη, ης, ἡ, ingens mulier, Hermog. de Inuent.
Φύημα, ατος, τὸ, ſterquilinium, κόπρος, Heſych.
Φύκη fucus.
Φυκὴ, ὁ, fuca vel phuca piſcis, φυκίς.
Φυκίδιον, τὸ, piſciculus quidam, Gaza in Ariſtot. vertit fucam paruam, φυκίον.
Φυκιόεις, όεντος, ὁ, ſpumoſus tempeſtate maris.
Φυκίον, ου, τὸ, parua alga, Plat. Polit. 10.
Φυκιοτράγος, cui alga pro cibo eſt.
Φυκιόω, μ. ώσω, π. ωκα, fuco, Actiu. Accuſ. Plut. in Connub. φυκιῶσαι τὸ πρόσωπον dixit.
Φυκὶς, ἡ, Etym. fuca vel phuca piſcis, vt Gaza vertit in Ariſtot. lib. 8. Anim.
Φυκιώδης, algarum copia ſcatens, algoſus Plin.
Φύκος, εως, τὸ, vel Φῦκος, alga, marina herba atq; eiectamentum quod maris ęſtu in litus effunditur, Theophr. hiſt. plant. l. 4. cap. 7. & Plin. lib. 13. cap. 25. & lib. 32. cap. 6. ¶ Item radicula qua ſe fucant mulieres: vnde fucus Latinè, Poll. lib. 5.
Φυκοφάγος, qui alga veſcitur, φυκοφάγος piſcis eſt apud Athen. ὁ κίθαρος, ſacer Apollini.
Φυκτὴρ, ῆρος, cuſtos, φύλαξ, Heſych.
Φυκτὸς, euitabilis Ouid. Odyſſ. ξ. οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται, vitari non poſſunt.
Φυκώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, algoſus, algæ referens ſpeciẽ.
Φύλαγμα, ατος, τὸ, cuſtodia, præceptum, mãdatũ.
Φυλαδὸν, per tribus, Homer. Iliad β.
Φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia, conſeruatio, animaduerſio, obſeruatio, excubatio ſiue excubitus, ſtatio, præſidium, φυλακὴν ἔχω τῶν νεῶν, obſeruo naues, Thucyd. Iliad. ι. Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον, i. ἐφύλασσον, excubabant ad vrbis cuſtodiam. ¶ Item carcer, ἐς φυλακὴν ποιῶ, ἢ ποιοῦμαι, in carcerem coniicio, Ariſtot. 2. OEcon.
Φυλάκια, apud Polyb. Suid. exponit, παρ' Ἀλεξανδρεῦσι, τὰ ἐπιμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν.
Φυλακίζω, traho ad carcerem, pertraho in carcerem, claudo in carcere, in βαραθρώ.
Φυλακικὸς, ὁ, ſeruandi peritus, cuſtos, Plat. 2.
Φυλακὶς, ίδος, ἡ, nauis ad præſidia locorúmve cuſtodiam mitti ſolita, quæ & φρουρὶς, Xenop.
Φύλακος, ου, ὁ, cuſtos, idem quod φύλαξ, Poeticè.
Φυλακτέον, cauendum eſt.

φυλακτέ@,ου,ὁ,obſeruandus.
Φυλακτὴρ,ῆρος, ὁ, φύλαξ, cuſtos, vigil, Heſych. excubitor Virgil Homer.Iliad.ί.
Φυλακτηρία,excubiæ,cuſtodia,φυλακή, Heſych.
Φυλακτήριον,ου,τὸ,tutela,præſidium,munimentum, arx, locus cuſtodiæ. ¶ Item antidotum contra venena,amuletum.¶ Itē arma ſalutis.
Φυλακτήρι@ τῶ συνειληφυιῶν, conceptus fœminarum cuſtodiens,Dioſc.lib.5.cap.165.
Φυλακτικὸς,ad ſeruandum intentus, obſeruans, prouidus,circunſpectus ad dolum & inſidias cauendas. φυλακτικὴ σοφία, ars cauendi, Plat.in Epiſt.
Φύλαξ,κος,ὁ ϗ ἡ,cuſtos,vigil,excubitor,aſſeruator, ſtationarius,conſeruator,Ariſtot.in Pol. φύλακες νῆες,naues præſidiariæ,Thucyd.
Φυλάξιμος,qui defendi cuſtodirive poteſt.
Φυλαρχέω,μ.ήσω,ſum dux tribus, Ariſt.4.Polit.
Φυλαρχία,πομπή τις,quædam pompa.
Φυλάρχης,ὁ δυνάςης, Suid.& Φύλαρχος,ου,ὁ, tribunus, tribuū præfectus,nomen magiſtratus in exercitu,Ariſtot.lib.6.Polit.cap.8.
Φυλάττομαι,vito,deuito,fugio,auerſor & caueo, Xenoph. φυλάττου ὅπως μὴ ἐλάττοις τὰς βοῦς ποιήσῃς, caue boues imminuas. φυλάττομαι παραβαίνειν,caueo tranſgredi, Demoſth. ¶ Item cuſtodiam ago, excubias ago, vel ſto in propugnaculis,& ibi ſtationem habeo: Inde πεφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunſpectus, & εὐλαβής. ¶ Aliquando Paſsiuè, Nonn.σέλας πεφυλαγμένον ἠοῦς, lumen auræ diligenter obſeruatum.¶ Item πεφυλαγμένως, cautè, cuſtoditè Plin. Sec.prouidè,Iſocr. vel poſitis & collatis vigiliis,Xenoph.
Φυλάττω,μ.άξω,π.αχα,cuſtodio,ſeruo,tueor,tutor,munio,vigilias colloco,Xenoph.in Hipparch.¶ Item præſidio cuſtodio, ago cuſtodiam, compeſco, retineo. φυλάττειν τἀγαθὰ, tueri iam parta bona, Demoſth. φυλάττειν φυλακὰς,agere excubias, Plat.de Leg. ¶ Item obſeruo & capto occaſionē, Heſiod.οἵ ῥα φυλάσσουσίν τε δίκας ϗ σχέτλια ἔργα,obſeruant.
Φυλέτης,ὁ,tribulis, contribulis,Ariſtot.l.2.Polit.
Φυλετικὴ φιλία,amicitia contribulium,Ariſtot.
Φυλεύω,in tribus diuido, Accuſ.Ariſt l.2.Polit.
Φυλή,ῆς,ἡ,trib⁹,cognatio, familia, cohors,Thucyd.κατὰ φυλὰς,tributim, Xenoph,in OEcon.
Φυλία,ας,ἡ,Heſych.oleaſter,vel ficus arbor ſpecie ilicis: φαῦλ@,i.lētiſcus,Ammon.in φαυλία.
Φυλλάδες,intrita viridia,Poll.lib 6.
Φυλλάκανθος,foliis aculeatis & ſpinoſis conſtās. ¶ Φυλλάκανθα,τὰ,plantæ dicuntur, quæ ſpinas in foliis habent,quę ſpinoſo conſtant folio,Theophr.hiſt.plant.lib 6.cap.1.
Φυλλάριον,foliolum,minutum folium, Dioſcor.
Φυλλὰς, lectus è foliis ac frondibus congeſtis. φυλλάδα ἐπιβαλὼν,foliis cōſternens,Herodot.
Φυλλανθὲς,Phyllanthes, herba inter ἐπιχλόφυλλα,Theophr.hiſt.lib.7.cap.9.
Φύλλα,τὰ, odoramenta hortenſia, herbæ virides hortorum odoriferæ, cuiuſmodi coriandrum,ruta, apium; apud Hippocr. ¶ Apud Poll.φυλλία pro foliis lactucæ. Scribitur φυλλεῖα in Comment.Ariſtoph.in Acharn.i.ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων.
Φυλλικὴ βλάςησις,foliorum germinatio.
Φύλλιν@ ἀγὼν,certamen in quo nihil aliud premii proponitur præter coronam.
Φύλλιον,ου,τὸ,folium, flos terræ.
Φυλλιόω,frondeſco,Arat.
Φυλλῖτις,ιδος,ἡ,phyllitis, herba de qua Dioſcor. lib.3.cap.121.vulgò *lingua ceruina*.
Φυλλοβολέω,μ.ήσω,admitto folia,vt Varro vertit ex Theoph.Ariſt.νεφ.λεύκης φυλλοβολούσης.
Φυλλοβολεῖν,folia floréſque ſpargere.
Φυλλοβολία,foliorū iactura,& profluuium.
Φυλλοβόλ@,folia perdens, foliis deciduus.
Φυλλοκοπέω,μ.ήσω,π.ηκα,folia amputo, Neutr.
Φυλλολογεῖν, folia legere, pampinare de vite, vt de ficu κυθριάζειν,Poll.
Φυλλομανεῖν, in frondes & in folia eluxuriare, foliis laſciuire Gaz.l.8.c.7.hiſt.pl.Theophr.
Φύλλον,τὸ,folium,frons.φύλλοις βάλλειν, Euripid. φυλλοβολεῖν. A φύλλου fit Adiect. φυλλότερος, Theophr folliofior Plin.¶ Φύλλον apud Hippocrat.2.τῶν γυναικείων,ſilphii ſemen.¶ Φύλλα ϗ φύλλια,Eidē Hippocr.olera condimentis vſitata, vt ſunt ruta, menta, apium, coriandrum.¶ Φύλλον, folium malabathri κατ' ἐξοχήν. Aliquando etiam φύλλον μαλαβάθρου dicunt. Apud Aëtium lib.7. ſic ſcriptum eſt φύλλι,τὸ τοῦ μαλαβάθρου φύλλον.¶ Φύλλον,apud Theophr.l.9.de hiſt.c.19,nomen eſt herbæ.
Φυλλοῤῥέω,μ.ήσω,π.ηκα,foliis fluo,amitto folia, frondes perdo,defrondeſco,Poll.
Φυλλόςρωτος,foliis ſtratus,Eurip.
Φυλλοφόρος,foliatus.
Φυλλοφορῶ,eiicio,& expello.
Φυλλοχό@ μὴν,mēſis quo folia decidūt, Heſio.
Φυλλώδης,ε@,ὁ ϗ ἡ,foliaceus, folioſus, foliatus Gaz.φυλλώδεις δυνάμεις,vires foliis inſitæ.
Φυλοβασιλεῖς,reges tribuū,qui ſacrificiis præſūt.
Φυλοκρινέω,μ.ήσω,π.ηκα,iudico per trib⁹,Poll.8.
Φῦλον,ου,τὸ,genus,gens,natio,cognatio,tribus, ὀδ.ξ,ὡς ὤφελλ' ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι.
Φυλόπις,ιδος,ἡ,pugna,contentio,ſeditio, certamen,Heſiod.ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε, cupientes belli & pugnæ.
Φυλοπόνως,grauiter.
Φῦμα,ατος,τὸ,tuber, tuberculum, omnis tumor præter naturam qui citra externam cauſam oritur,Poll.lib.4.φῦμα περιφερὲς,ἀπόςημα μικρὸν,πυῶδες κατὰ τὴν τομήν. ¶ Φῦμα, Archilochus φυτὸν vocauit.¶ Et apud Nazanz.primæua parēs Eua,πλευρᾶς φῦμα dicitur,i.propago,quòd è coſta extiterit.
Φυμὸς,pro φιμὸς apud Oribaſ.vide ſuprá.
Φῦναι,à φύω,naſci,natum eſſe,coaleſcere, inſitū à natura eſſe,Xenoph. φῦναι λέγεται κάλλιςος, fertur fuiſſe pulcherrimus.

Φύξ,cum fuga,Aduerb.Etym.
Φυξήλιος,ου,ὁ,ſolē fugiens,vmbram amās,Nic.
Φύξηλις,exul,profugus,ὁ φυγάς,Suid.
Φυξίμηλα δένδρα,arbores quæ ob altitudinem à pecudibus tutæ ſunt.
Φύξιμον,ου,τὸ,aſylum,ἄσυλον,κρησφύγετον,Poll.
Φύξιμος,Adiect.fugiendus,qui in fugam vertit, Nicād.in Ther. ¶Φύξιμον λιμένα, dixit Plutarch.in Polit.tutum portum quò velut ad aſylum confugere liceat.
Φύξιος,fugæ fauens. Inde φύξιος Iupiter, qui mala fugat amolitúrque:vel fugæ præſes,qui exules confugientes ad ipſum defendit. Et φύξιοι συμφοραὶ, propter quas ſolum vertere neceſſe eſt. ¶Apoll. lib.4.φύξιον οἶκτον,i.calamitatem capitalem,dixit.
Φύξις,εως,ἡ,fuga,φυγή,effugium,Suid.
Φύομαι,naſcor,enaſcor,gignor,exiſto,exeo, exorior,pullulo,adhæreo,concreſco,in Epigr.
Φυόμενον πρᾶγμα,res quæ nuper accidit,res nata,res repentina,Xenoph.5.Ἑλλην.
Φυόμενα,τὰ,pullulantia,altilia,ſtirpes, plantæ, Dioſc.lib.8 cap.15.
Φυὸς,οῦ,ὁ,fructus,germen,γέννημα,Heſych.
Φύουσι τρίχες,i.naſcuntur capilli.
Φύραμα,τος,τὸ,Propriè farinę humore maceratæ & temperatæ ad panificium:materia pinſita & ſubacta Plin. Μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, i. exiguū fermenti totā materiā fermētat.¶Φύραμα etiam de quauis,quę ſubactu fit,miſtûra, vt de mortario ac rudere, Conſtant.γεωπον.lib.ιε.cap.de apibus.
Φύρασις,coactio in offas,maceratio,commixtio.
Φυράω, & Φυράομαι, fermento, ſubigo, pinſo, mollio, macero, permiſceo, ago in maſſam. πεφυραμένος σὺν ἀλφίτῳ, cum polenta ſubactus,Dioſc. lib.3.cap. 10. ¶Metaphoricè dixit Ariſtoph.θεσ. μαλακὴν φυρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς τὸν ἐραστὴν, molliens & frangens vocem erga amatorem.
Φύρδην,mixtim,confuſè,Plut.in Othone.
Φύρκος,paries,τεῖχος,Heſych.
Φύρμα,ατος,τὸ,fimus,ſordes, ſtrigmentum, inquinamentum Gell. Nicand. in Alexiph.
Φυρμὸς,οῦ,ὁ, idem,μολυσμὸς,ῥύπος,μίασμα,Heſych. ¶Hieronymus tamē φυρμὸν vertit perturbationem,Ezech.7.
Φυρόω,μ.ώσω,contamino,inquino.
Φυρτίζεσθαι,ludere obuolutis circū talos veſtib⁹.
Φυρτὸς,mixtus,confuſus. ¶Itē macerata farina.
Φύρω,μ.ύρσω,miſceo,permiſceo,confundo, pinſo,macero & mollio aqua,ſubigo,irrigo,fœdo,perturbo,Heſiod.γαῖαν ὕδει φύρειν,terram aqua ſubigere.δακρύοισι πεφυρμένος, lachrymis perfuſus,in Epigr.πεφυρμένα ἄλφιτα τῷ οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ, vino oleóque panis maceratus, Thucyd.
Φὺς,natus, genitus. φὺς ἀγαθῶν πατέρων, ortus bonis parentibus, Plat. de Leg.
Φύσα,ης,ἡ,vel Φῦσα,cum ſimplici σ,follis,Ili.ν.
¶Φῦσα, flatus, φυσίωσις, φῦσαν ἐκκρίνειν. Aphr.lib.1.Probl.pro flatum ventris extrudedere & pedere.¶Φύσα ſcribitur in Comm.Ariſtoph.in Neb.i.κύστις, veſica: ſic dicta ἀφ᾽ οὗ πᾶσαν πέφυκε.¶Et pro folliculo apud Dioſcorid.li.1. ¶Φύσα pro piſce,apud Athen.l.ζ.
Φυσαλὶς,ίδος,ἡ,bulla aquarum,πομφόλυξ.
Φυσαλὶς,veſicaria, quæ & ἁλικάκαβος, frutex eſt,cap.vlt.lib.1.Dioſc.& lib.4 cap.72.
Φύσαλος,ου,ὁ,bufo,Lucian.ἐν φιλοψευδεῖ.¶Item cete,balenæque genus,Heſych.
Φυσάω,μ.ήσω,π.ηκα, ſpiro, ſpiritu inflo,ſpiritū immitto, flatu diſtendo, tumefacio, Accuſ. Demoſt.περὶ παραπρ.τὰς γνάθους φυσῶν, buccas inflans ſiue flatu diſtendens. ¶Item efflo, Soph. φυσῶν τ᾽ ἄνω πρὸς ῥῖνας αἷμα, per nares efflantem cruorem. ¶Aliquando effero,Xenoph.πεφυσημένος ἐπὶ δυνάμει. ¶Inuenitur etiam pro inflor & tumeo.
Φυσγετὸς,ὁ,tractus,συρμὸς Heſych.
Φυσέχη,ης,ἡ,pro ψυχὴ,anima.
Φύση,ης,ἡ,veſica,follis.
Φύσημα,ατος,τὸ,flatus,Poll.lib.4.¶Item bulla: Sic ebullientis ſanguinis eruptionem, αἵματος φύσημα vocauit,Eurip. ¶Inde factum vt φυσήματα dicantur, in margaritarum conchis bullarum modo inanes conceptus,Plin. lib.9.cap. 35.¶Φύσημα tranſlatè,arrogantia, quod & flatus Latinè dicitur, Euſt. Iliad.σ. ¶Φύσημα etiam peculiariter appellatur reſina pinea, Galen. de compoſit. med. κατὰ γένη lib.7. & Aët. lib.1.
Φύσησις, flatus, flandi actio, q. flatio, ſufflatio Plin.Theophr.hiſt.lib.5.cap.10.
Φυσητὴρ,ῆρος,piſcis quidā cetaceus,Ælian. ¶Item Comm.Ariſtoph.flabellum, ῥιπίς. Apud Dioſcor. cap.77.li.5,follis narem fiſtulâmq; exponunt. Sufflatorium cap.6.Hieremiæ.
Φυσητήριον,ου,τὸ,tibia,αὐλός.
Φυσητικὸς,vim habens inflandi, Ariſtot.li. Ani.
Φυσίφρων,inflatus mente,Heſych.
Φυσιασμὸς,οῦ,ὁ,flandi actio,q.efflatio,flatus,Ariſtot.Probl.Segm.ια,Quæſt.μα.
Φυσιάω,flo,ſufflo,Hom. Iliad.δ.
Φύσιγξ,γγος,ἡ,in alliis dicitur, circa caput in quo eſt ſemen,velut turgidaveſicula,Cōm.Ariſt. in Achar.¶Item puſtulæ,veſiculæ,tumoréſque in manibus & pedibus, Poll.lib.4.
Φυσίγναθος,buccas inflans,in βατραχομυ.
Φυσίζοος,& Φυσίζωος,ου,ὁ καὶ ἡ, ad victum generans neceſſaria, victum producens, καὶ τὰ εἰς ζωὴν,viuificans,vitam producens, Nazanzen. de Sole & Iliad.γ.
Φυσικὴ,naturalis ſcientia.
Φυσικιλλος,Athen.lib.4.pannis ſpecies.
Φυσικὸς,οῦ,ὁ,naturalis,Ariſtot.in fine primi Poſter.Analyt. ¶Eſt & natiuus,aptus,naturam ſequens, naturæ familiaris,φυσικὸν καὶ διδακτὸν, Xenoph. ¶Item ſpeculator,venatórque naturæ Cicer.1.de Natura Deor.κατὰ τὸν φυσι-

κὸν ἐμπεδοκλέα, Ariſtot.lib.de mund.¶Et qui flatum ciet Gaz. lib.8. Anim. ¶Φυσικὰ φάρμακα Tralliano, medicamenta vt ſunt amuleta,cantiones ſiue incantamenta, aliáque id genus, quæ phyſicè agunt & vi occulta ab inſita proprietate.Marcell⁹ Empir.etiam remedia phyſica vocat.¶Φυσικῶς,naturaliter.

Φύσιμος,vim habens pullulandi, Theophr. lib. 4.cap.6.de cauſ.plant.

Φυσιογνωμονῶ,ex facie addiuino, diligenter cognoſco faciem alicuius & annoto, vt poſtea noſcam,Accuſat.Demoſt.κατ᾽ Ἀριστογείτ.lib.1.

Φυσιογνωμονία, & Φυσιογνωμοσύνη, ſcientia qua natura hominum ex aſpectu corporis iudicatur, Ariſtot.

Φυσιογνώμων,ονος,qui ingenia hominum & ſenſus ex aſpectu corporis iudicat, qui naturæ eſt iudex,Ariſtot.lib.4.de gener.Anim.

Φυσιολογῶ, de natura diſputo, phyſica ratione oſtendo,Naz.in Orat. ¶Eſt etiam φυσιολογεῖν, naturas coniicere, naturam obſeruare, Ariſtot.lib.1.Metaphyſ.

Φυσιολογία,phyſica diſciplina, ſtudium naturæ indagandæ.εἰς φυσιολογίαν μεγάλη σύνεσις,in contemplanda cognoſcendáque rerum natura excellens prudentia,Plut.in Pericl.

Φυσιολόγος,naturæ explorator,naturæ interpres.

Φυσιόω,μ.ώσω,π.ωκα,inflo,anhelo,ſufflo,Accu. ¶Et φυσιοῦσθαι Apoſtolo,ſuperbire,inflari.

Φύσις,εως,ἡ, natura, potentia rei innata, ingenium & indoles, naturæ habitus, φύσεως ἰσχὺς,vis ingenii, Thucyd. τῇ φύσει πρότερον, ordine naturæ prius, Ariſtotel. in organo. ¶Φύσις Tranſlatè,ἡ οὐσία,ſubſtantia,Ariſtot. ¶Φύσις, accipitur etiam pro pudendis tam virorum quàm fœminarum: quod Latini etiam naturam dicunt, vt Cicero de Diuinat.& Plin. naturalia.

Φυσιώμενος,ου,ὁ,in naturam conuerſus.

Φυσίωσις, εως,ἡ, inflatio Plin. Heſych. ἔπαρσις. ¶Tranſlatè de arrogantia dicitur,2.Cor.12. vel tumor animi apud Cicer.

Φύσκα,ἡ, φλύκταινα, veſicula manibus oborta, Comment.Ariſtoph.in Veſp.

Φύσκη,craſſum inteſtinum, aut venter: inteſtinum ex quo farina & carnibus iniectis lucanicæ fiunt,Comm.Ariſtoph.in Equit.

Φυσκίον,veſicula,folliculus,vtriculus, φέρει φυσκία παραπλήσια θυλακίσκοις,i.fert folliculos loculis ſimiles,Dioſc.lib.2.cap.131.

Φύσκων,ωνος,ventricoſus,obeſus,Ioſeph.

Φῦσα,ἡ,folliculus,ca.25.li.2.Dioſc.

Φύσαλος,ὁ,piſcis quidam,Ælian.

Φύσανοι,οἱ,fimbriæ,θύσανοι.

Φυσητὴρ, ῆρος,ἡ,fiſtula, q. ſufflatorium, Dioſc.

Φύστα,τὰ,farina melle conſperſa,Etym.

Φύστη,ἡ,Etymol.(vel potius φυστὴ ὀξυτόνως)maza in ſcypho coagitata macerat áque molliter è vino ac polline,Ariſtoph.in Veſp.

Φυσώδης,εως, ὁ καὶ ἡ, ventoſus, inflationem pariens, flatuoſus. φυσῶδες πνεῦμα, flatuoſus ſpiritus,Galen.ad Glauc.

Φυταλιὰ,ᾶς,ἡ,locus arboribus conſitus, hortus, arbuſtum,vinea,Apoll.2.

Φυταλιάζω,planto,appropinquo.

Φυταλίδαι, nomen herbæ. ¶Item omnia quæ naſcuntur.¶Itē familia Athenis,Plut.in Theſ.

Φυταλίζω,τὸ φυταλιάζω,planto: appropinquo.

Φυτάλιμος,ὁ,ſatiuus,φυτευτικὸς,γόνιμος,Heſych.

Φυτάλμιος,ου,ὁ,ſator,progenitor: Iouis epithet.

Φυταίη, plantationis tempus,Hippocr.

Φυτέομαι,μ.ήσομαι,genero,pduco,pario,Heſi.

Φυτεία,ας,ἡ,plantatio, ars plantandi, ſatus, ſatio,conſitio,Gaz.de Seneꝺ.

Φύτευμα,ατος,τὸ, planta, Plat.de Leg. ¶Bud. plantatio ſeu locus plantis conſitus, i. arbuſtum. ¶Item genus herbæ,Dioſc.li.4.c.220.

Φύτευσις,ἡ,φυτεία,conſitio,Ariſtot.de mund.

Φυτευτέον,ſerendum eſt.

Φυτευτήριον,locus in quo plantæ è ſemine enatæ,quæ poſtea tranſplantantur in viridariis: plantarium Plin. ſeminarium Colum. Dicitur etiam φυτώριον Conſtantin. γεωπον. li. 5. Idem lib.11.cap.de buxo,dixit,ἀποτιθέμενα ἐν φυτωρείῳ. ¶Item φυτευτήριον, plantarium, i. planta ipſa atque viuiradix, vel plantæ pars aliqua, vt ſurculus vel talea, Theophr. de Cauſ. lib.3. cap.6.

Φυτευτήριος,ου,ὁ,plantarius.

Φυτεύω,μ. εύσω, π. ευκα,planto, produco,ſero, mando ſemina, arboribus conſero, Actiu. Accuſ.φυτεύειν τὰ δένδρα,ſerere arbores,Gaz. de Seneꝺ. ¶Itē genero,gigno, procreo, produco,pario, Ariſtoph.in Veſp. Ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,i.γεννᾶν.

Φυτηκόμος,ου,ὁ,plantas curans,ſator Plin.

Φυτήκομος,locus plantis conſitus,Suid.

Φυτικὴ ψυχὴ,anima vegetatiua,Ariſtot.1.Ethic.

Φυτικὸν,τὸ,planta.

Φύτιος,ου,ὁ,germinationis author.

Φύτλη,generatio gens,genus,germē,ſexus,Sui.

Φυτοεργὸς,ſator,φυτουργὸς.

Φυτοκομέω,plantandi ſtudio teneor,Heſych.

Φυτοκόμος,ὁ,ſerendi ſtudioſus, Baſil.in Epiſt.

Φυτὸν,ου,τὸ,planta, propago,ſtirps,virgultum, arbor, generalius eſt quàm δένδρον, Ariſtot. in Logic. cap. de Subſtantia. ¶ Pro quouis viuente,Plat.de Leg. ¶Dicitur & de hominibus,Eur.¶Φυτὰ χαμαίζηλα,,frutices Gaz. ¶Φυτὸν item genus herbæ eſt, quæ & κυνόγλωσσον dicitur,Dioſc.lib.4.cap.219. ¶Φυτὸν pro φῦμα,i.tuberculum.

Φυτόσκαφος,ὁ,plantis effoſus,Etym.

Φυτοσκάφος,ὁ,foſſor,ruſticus, qui arbores depangit ac ſuccidit,apud Theocr.

Φυτοσπόρος,q.prolificus,li.5.Epigr. ¶Aliquando pro parente capitur & patre.

Φυτούργημα,inſitum,inſitio,plantatio,conſitio, locus conſitus,Bud.in Epiſt.prior.

Φυτουργία,ας,ἡ,plantandi ars,plantatio,conſitio,

tio,cultura plantarum,Phil.de mund.
Φυτουργὸς,οῦ,ὁ,ſator,ὁ ἀμπελουργὸς,pater,Eurip.
Φυτουργῶ,plantas colo & ſero,curóque,vel plãtæ inſtar pango,Phil.de mund.
Φύτωρ,ορος,ſator,genitor. Φύτορες,Heſych.
Φυτώριον vel Φυτωρεῖον,vide φυτευτήριον.
Φύω,μ.ύσω,π.υκα,planto,produco,gigno, creo, pario,ortum do,in lucem edo,Accuſ. Lucia. τὴν ἀθηνᾶν ἔφυσεν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς, Mineruam ex ſuo capite edidit.Iliad.ά,φύλλα καὶ ὄζους φύσει, edet.
Φυώδης,odoratus,Gaz.li.1.hiſt.plant.Theophr.

Φ Ω

Φῶ,pro Φωτὶ,luci, Eurip. ¶Eſt & verbum pro dico,εἴπω,Heſych.oſtendo,foueo,ſplendeo, appareo.¶Item occido.Φῶ,dicã in Coniunct.
Φώγνυμαι, & Φωγνύω,cremo,accendo , adoleo, torreo,illuſtro,Dioſc.lib.1.cap.80.
Φωγύνω,idem,ardeo,Bithyni ſic dicunt,Etym.
Φωδιάζω, inſtruo.
Φῶδες,ου,ὁ,veſica,bulla.φῶδες vel φωΐδες, papulæ,puſtulæ , maculæ rubentes in cruribus ex ignis propinquitate nimia inductæ,Poll.li.7.
Φώζω,ardeo,accendo,aſſo,torreo,Euſtat.Ilia.ρ.
Φῶϊξ,ἡ,phoix icis,auis,Ariſtot.lib.9.Anim.
Φώκαινα,phocena,tirſio ſeu turſio(vt Gaza vertit) genus eſt piſcis:Vide Plin.li.9.cap.9.
Φώκη,ης,ἡ,phoca,vitulus marinus,Odyſſ.δ.
Φωκὶς,phocis ,p genere cuiuſdã pyri, Theophr.
Φωλάδες,feræ quæ in luſtris agunt,Epigr.
Φωλάζω,lateo,ἐμφωλεύω,Heſych.
Φωλὰς,άδος,ἡ,latibulum.¶Et Suid.genus morbi. ¶Φωλὰς σιγὴ, conditum ſilentium,Nonn.
Φωλεαὶ, αἱ,φωλεῖαι,latibula,luſtra, Ariſtot.hiſt. Anim.lib ή,Ποιεῖται δὲ τὰ ζῶα τὰς φωλείας.
Φωλεὸς,οῦ, ὁ, luſtrum,latebra, i. ferarum locus, antrum,ſeceſſus,fouea. ¶Item palæſtra, auditorium,ſchola, ludus,Poll. Vnde ἀπφώλιος,ineruditus,Ammon & Suid.
Φωλεύω,μ.εύσω,π.ευκα,lateo,κρύπτω,Suid latito, ſubeo cauernas , deliteſco , latibulis incubo, Neutr.abſol.¶Dicitur etiam φωλέω,i. ſecedo Plin.Ariſtot.hiſt.Anim lib.ή.cap.14.
Φωλητὴρ,ῆρος,ὁ,qui ſemper in eodem loco deſidet, Heſych.¶Φωλητήρια,τὰ,domus conuiuales vbi clàm potatur,Poll.li.6.
Φωλία,morbus vrſi,quum nimia pinguedine laborans anguſtis latebris affricando corpulentiam diminuit.
Φωλιδωτὸς,ὁ,nidulator,qui latitat,Suid.
Φωλὶς,piſcitii genus quoddam,ſerpentum ſquamæ.¶Pro ſquama per ό poti⁹ ſcribitur.¶Pro piſce apud Ariſtot.lib.9 Animal.
Φῶμεν,dixerimus,dicamus,Demoſth.
Φωνασκία,ars exercendæ vocis,Theophr.hi.pl.
Φωνασκὸς, phonaſcus Cicer. qui vocem exercet & regit, præceptor vocis , formandæ vocis magiſter,Aphr.lib.1.Probl.
Φωνασκῶ,vocem exerceo & moderor,reddo vocem claram,Demoſt. pro Cteſiph. voci ſeruire,Cicer.in primo de Oratore.
Φωνέω,μ.ήσω,π.ηκα,voco,cano,ſono, vocem edo,inclamo,Actiu.Accuſ.Soph.Αἴαντα φωνῶ, Aiacem inclamo. Eidem in Electra,τί φωνεῖς; quid ais?¶Item cum Dat. Eidem, ἕρποντι φωνεῖς,veniẽti loqueris. ¶Pro gemo,de palumbe,Gazæ apud Ariſtot.lib.9.Anim.
Φωνὴ,ῆς,ἡ,vox, ſonus locutio, dictum, verbum, ſententia , ἀλλάξαι τὴν φωνὴν, Paul. ad Galat.cap.4.i.vocem mutare. ¶Item fama,φήμη,φάσις,rumor,Act. 2. γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης,orto hoc rumore. ¶Accipitur etiam pro lingua,quemadmodum dicimus , lingua Græca, lingua Latina.
Φωνήεις,ήεντος,ὁ,vocem formans,loquens,Xen.
Φώνημα,ατος,τὸ,vox,dictum,cantus,Soph.in Aiace,φώνημ' ἀκούω.
Φώνησις,vocis emiſsio,q.voculatio,Poll.
Φωνητικὰ ὄργανα,vocalia organa,Naz.in Orat.
Φωνομαχεῖν,pugnare de vocibus.
Φῶνος,μεγαλόφωνος.Suid.cui valida eſt vox.
Φὼρ,ρὸς,ὁ,fur, prædo. φῶρες εἰνάλιοι, piratæ , in Epigr. ¶Φὼρ, καὶ φώριος Heſych . genus apum ſiue potius fucorum, quòd & fur Latinè dicitur,Ariſtot.hiſt.Anim.li.9.cap.40.
Φωρὰ,ᾶς,ἡ,φώρια,Heſych.κλοπὴ,furtum.
Φωραθεὶς,έντος,ὁ,deprehenſus, fraudis compertus,Ariſtot.lib.5.Politicor.
Φωρατὴς,οῦ,ὁ,q.deprehenſor.
Φωράω,μ.άσω,π.ακα,deprehendo, in furto deprehendo,inuenio furtum,Ariſtop.νεφ. ¶Item ſuſpicor,ſuſpectum habeo, Actiu. Accuſ.
Φώρια,τὸ,φωρίον,furtum,latrocinium.
Φωριαμον,ου,τὸ,& Φωριαμὸς,οῦ,ὁ,arca,ſcrinium, κιβωτὸς, Ody.ό,ἑλένη δὲ παρίστατο φωριαμοῖσι.
Φώριον βλέμμα,in Epigr.occultus aſpectus.
Φωρίον,& Φῶρον,ου,τὸ,furtum,Ioſeph. de Antiq.
Φῶρος,cuſtos,ſpeculator,κατάσκοπος,Suid.
Φωριτὸς,cœnum, colluuies,fœni aut ſarmentorum aceruus,συρφετὸς,ἀκαθαρσία.
Φῶς,φωδὸς,ἡ,inuſtio ab igne facta in cruribus.
Φὼς,τοῦ φωτὸς,ὁ,vir:à φῶ,i.dico,loquor, Iliad.β.
Φῶς,τοῦ φωτὸς,τὸ,lux,lumen,lucerna,κατὰ φῶς δεῖπνον ποιεῖσθαι, cœnare in luce,Xenop. ¶Item nigricans circulus papillam ambiẽs,Poll.l.2.
Φώσκω,luceo,illuceſco,Matth.28.
Φώσων(quod & φώασων ſcribitur) carbaſus , velum, ſindon,σινδὼν, Euſtat.Iliad.σ. ¶Heſyc. eſt τὸ λινοῦν ἄρμενον,i.linteum velum.¶Vnde dicitur φωσώνιον,Suid.linteum quo facies detergitur. ¶Dicitur etiam φώσων καὶ φάσων. Et φάσωνας exponunt Grammatici carbaſina lintea. ¶Φωσώνιον etiam παρὰ τὸ φῶς,ſolarium,horologium Plin.ſiue horarium, Suid. φωσώνιον,ὃ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται ὡράριον.
Φωστὴρ,ῆρος,ὁ,luminare Cicer.Geneſ.ca.1.¶Φωστὴρ,Heſych.feneſtra,θυρὶς,vt & Latini dicũt dicunt lumina altius tollere,i.feneſtras.
Φωσφόρος,ου,ὁ, lucifer. φωσφόρα ὄμματα dixit Plat.Comicus.¶Φωσφόρος,Lucifer,i.ſtella Ve-

neris. ¶Item perſpicuus, Adiect. φωσφόρος ἄρτεμις, Euripid.

Φῶτα, virum: oculi: feneſtræ.

Φωταγωγία, luminum conciliatio, luminum initiatio, q. illuminatio, Nazan.

Φωταγωγός, ὁ, lucem ferens, feneſtra, Heſych.

Φωταυγία, ſplendor, λαμπρότης, Suid.

Φωταυγής, οῦ, ὁ, ſplendidus, Suid.

Φωτεινός, ὁ, lucidus. φωτεινὸς ἥλιος, Xenoph.

Φῶτιγξ, ſplendor. ¶Item fiſtula, Euſtath. Ilia. σ.

Φωτίζω, μ. ίσω, π. ικα, illumino, illuſtro. Ioan. 1, ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον, lux vera quæ illuminat. ¶Φωτίζειν in lucem proferre, patefacere, Suid.

Φωτίων, oculus.

Φώτισμα, ατος, τὸ, καὶ Φωτισμὸς, οῦ, ὁ, q. illuminatio, ſplendor, fulgoris illuſtratio, αὐγὴ, Heſy.

Φωτοειδής, lucidus, clarus, Naz. in Orat.

Φωτολήγιος, ὁ, cœcus, luce orbatus, mortuus.

Φωχθεὶς, toſtus, Hermol. & Ruell. apud Dioſc.

Φῶψ, lux, φάος, Heſych.

Χ Nota eſt qua denotatur aliquid eſſe non receptũ, ſed adulterinum & antiquatum, vt eſt in Comm. Sophocl. Vnde χιασμὸς, i. κιβδηλεία.

Χαβὸν, τὸ καμπύλον, incuruum, anguſtum, Heſych.

Χαδέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſum capax, capio, contineo.

Χάδω, idem, Iliad. δ, Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον.

Χάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, cedo, ſecedo, do locum, me ſubduco, Iliad. ε, νῶϊ δὲ χαζώμεσθα.

Χάζω, μ. άσω, ἀόρ. β. ἔχαδον, cõcedo, deuito, Homer. in Ilia. ¶Itẽ anxiè ſolicitus ſum, Apoll. δ.

Χαίνω, μ. ανῶ, hio, dehiſco, inhio, Lucian. in Icarom. πρὸς τὸ τέλος ἤδη κέχηνα, iam fini inhio. Vnde κεχηνότες pro ſtultis, Ariſtop. Nam ſtultitiæ ſignum eſt eſſe aperto ore.

Χαῖον, virga paſtoris, baculus incuruus, pedum, Etym. Alii venabulum exponunt.

Χαιὸς, οῦ, ὁ, probus, ἀγαθὸς, Heſych.

Χαῖρε, ſalue, gaude, bono ſis animo, aue, Ariſtop. in Pace, χαῖρε χαῖρ' ὦ φίλτατε. ¶Χαῖρε, pro vale. Homer. Odyſſ. ο, χαίρετον ὦ κοῦρω, valete adoleſcentes.

Χαιρέκακος, qui malis delectatur alienis, Poll. ¶Χαιρεκακία, maleuolentia qua quis exultat quòd quis malis affligetur, Ariſtot. li. 1. mag.

Χαιρέφυλλον, chærephyllon, herbæ genus.

Χαιρέω, idem quod χαίρω, Ariſtoph. in Plut.

Χαιρηδὼν, όνος, ἡ, & χάρμα, ατος, τὸ, & χαρμοσύνη, ης, ἡ, gaudium, lætitia, χαρά, Ariſtoph. in Achar.

Χαίρομαι pro χαίρω, i. gaudeo, Aphr. li. 1. Probl.

Χαίρω, μ. χαιρήσομαι, ἀόρ. β. ἐχάρην, gaudeo, lætor, exulto, delector, Dat. Xenoph. οὐδενὶ οὕτω χαίρεις ὡς φίλοις ἀγαθοῖς, ex nulla re tantam capis voluptatem, quãtam ex bonis amicis. ¶Cum Præpoſit. ἐπί. Eidem ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν φίλων χαίρεις, de bonis amicorum gaudes. ¶Cũ Particip. Plat. de Republ. χαίρω διαλεγόμενος. ¶Χαίρειν apud Græcos tria ſignificat, gaudere, ſaluere, & valere. ¶Χαίρειν etiam lugêre, gemere, Etymol. ¶Dicitur etiam χαιρέω, Ariſtoph. in Plut. Οὔτοι μὰ τὴν Δήμητρα χαιρήσεις ἔτι.

Χαίτα, ης, ἡ, iuba, propriè in porcis: iuba de equo, Philoſtr. capronæ Gaz. ¶Pro coma & cæſarie, Iliad. α, ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται, i. τρίχες. ¶Effertur & de frondibus vitis, apud Athen. ex Archeſtrato.

Χαιτήεις, ήεντος, & Χαιτόεις, όεντος, ὁ, ſetoſus, iubatus, comatus, Nicand. in Ther.

Χαλαβέω, trepido, tumultuor, terreo, Heſych.

Χάλαζα, ης, ἡ, grando, Ariſtot. de mund. χάλαζα δὲ γίνεται νιφετοῦ συστραφέντος, fit grando ex niue volutim contorta. ¶Item Χάλαζα & χαλάζιον, grando morbus, i. inſtar gradinis in palpebris tuberculum, Æginet. Et in Definit. Galeno aſcriptis, χαλάζωσις: Celſ. lib. 7. χαλάζια. Lege Aëtium lib. 2. Serm. 3. cap. 81. ¶Χάλαζα, grãdo morbus ſuum: Vnde grandinoſi ſues, χαλαζᾶν dicuntur, vt ait Comm. Ariſtoph. in Pace. ¶Χάλαζα etiam à grandinis forma ac colore dicitur, illud in ouis quod vulgò vocamus *le germe*: tametſi ad pulli generationem nihil conferre exiſtimet Ariſtot. hiſtor. lib. 3. cap. 2.

Χαλαζᾶν, grandinoſum eſſe: de ſuibus.

Χαλάζεσθαι, peſſum ire.

Χαλαζίας, ου, lapis pretioſus grandinis figuram præ ſe ferens.

Χαλάζιον, ου, τὸ, vide Χάλαζα.

Χαλαζοβολέω, grandine ferio, in Epigr.

Χαλαζοκοπεῖσθαι, quum grandine procelloſa calamitas euenit, grandine pulſari, Theophr. hiſt. plant. lib. 4. cap. 16. & de Cauſ. lib. 5. c. 9.

Χαλαζοκοπία, grandinis percuſſio, quum grandine quid tunditur.

Χαλαζοῦται, concipit grandinem, Ariſtot.

Χαλαζοφύλαξ, q. ſpeculator futuræ grãdinis, Senecæ, Natural. Quæſt. lib. 4. cap. 6.

Χαλάζω, ſeu Χαλάω, μ. άσω, π. ακα, laxo, relaxo, remitto, Ariſtoph. in Veſp. τὴν ὀργὴν χαλάσας, &c. χαλᾷ δεσμὰ, Eurip. ¶Item demitto, deprimo, ſubmitto, Apoll. 2. ἱστὸν ἄφαρ χαλάσαντο παρακλιδὸν, declinarunt. ¶Significat enim propriè funibus demittere, quemadmodum demittitur anchora aut ſaxum è ſublimi, χαλάσαντες ἐν σπυρίδι, ſummittentes in ſportula, Act. 9. ¶Pro reſero & aperio, Eurip. χαλᾶτε κλῇθρα, aperite oſtia. ¶Pro eo quod eſt

eſt promitto,i.προτείνω,produco,Epig.5. πέπλοι κιγχλασμένοι ἄχρι ποδίλων. ¶Itē indulgeo,concedo, Dat. Eurip.in Hecuba. ¶Item remittor,flacceſco,langueo, Phil.de mund. ἐπειδὰν αἱ κοιναὶ νόσοι χαλάσωσι, &c. quum morbi in medium graſſati langueſcere cœperint &cedere.

Χαλαζώδης, grandinis ſpeciem referens, grandinoſus Gazæ lib. 8.Anim.de ſuum morbis.

Χαλαίνω,laxo,ἐνδίδωμι,Heſio. φυτὰ χαλαίνοντα.

Χαλαίδρα,ἡ,nomen auis,Oppian.in Ixeut.

Χαλάερα,ας,ἡ,cathena.

Χαλαργὸς,οῦ,ὁ,celer,χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις,Soph.

Χαλαρὸς,οῦ,ὁ,leuis,mollis, diſſolutus, laxatus, maturus,Dioſc.lib.1.cap.156.

Χαλάρυπος,ου,ἡ,illuuies veſtium ablutarum.

Χάλασις,laxatio,reſolutio.

Χάλασμα,ατος,τὸ,ſubmiſsio,iactus.

Χαλασμὸς,laxatio,χάλασις,lib.1 Dioſc.ca.151.

Χαλαστὰ,lib 2.cap.2. Paralip.ἔγλυψε φοίνικας καὶ χαλαστά: vbi Latinè,ſculpſit palmas,& quaſi catenulas ſe inuicem complectentes.

Χαλαστικὸν,τὸ,medicamentum, quod contentas particulas & rigidas remittit atque relaxat.

Χαλαστικὸς,οῦ,ὁ,velox.

Χαλάστρα,ἡ,vrbs,vel lacus in Macedonia, vnde nitrum Chalaſtricum dictum (de quo Plinius lib.31.)aduehebant,Etym.¶Χαλαστραῖος, Chalaſtræ[9],Etym.¶Χαλάστρη,ἡ,χαλάστρα,Ety.

Χαλαστραῖον,τὸ σμῆγμα,ῥύμμα,ſapo,ſmegma,nitrum,apud Plutar.in Opuſcul.

Χαλάω,vide in Χαλάζω.

Χαλβάνη,ης,ἡ,galbanum,Dioſc.li.1.cap.72.

Χαλβάνεις,εντος,galbaneus Virg.Nic.in Alex.

Χαλεπαίνομαι,ægrè fero, ſucceñſco, Xenoph.5. Pæd.¶Item Paſſiuè,pro offenſis animis acerbiſque verbis accipior, acrius obiurgor,Plat.de Republ.lib.1.

Χαλεπαίνω,μ. ανῶ,ἀόρ.ά,ἐχαλέπηνα, ſum inféſus, ſucceñſeo,indignor,Dat. χαλεπαίνω σοι, tibi ſucceñſeo,Plat.in Apolog. ¶Dicitur & χαλεπαίνω πρὸς σὲ,ſum tibi infenſus, Xenoph. ἀτιμίαν.. πρὸς τὴν μητέρα χαλεπαίνοντα, iraſcentem matri.

Χαλεπάω,idem,contendo,minor,afficio moleſtia,noceo. ¶Interdum timeo,Heſych.

Χαλεπὸς,οῦ,ὁ,ſæuus,grauis,moleſtus, difficilis, arduus,moroſus,moleſtus,aſper,acerbus,inſuauis,Plat.2. de Republ. πρὸς τοὺς πολεμίους χαλεπὸς, hoſtibus infeſtus. ¶Cum Infinit. Heſiod. χαλεπὸς περιδέσθαι, ſæuus aſpectu. ¶Χαλεπῶς,grauiter,moleſtè,difficulter, magno cū labore,χαλεπῶς λαμβάνω,grauiter accipio,Thuc.¶Χαλεπῶς ἔχειν τινὶ,ſuccēſere,Xe.

Χαλεπότης,ητος,ἡ,& Χαλεπιὰ,Heſy.difficultas,ſęuitia,grauitas,ferocitas,aſperitas, feritas,ſeueritas.χαλεπότης τῶν τρόπων,morū acerbitas,Plat.

Χαλέπτω μ. έψω,π. εφα,minuo,infeſto,extenuo, laxo,iraſcor,lædo,Accuſ.Heſiod.

Χαλεπωτέρως,acerbius,Thucyd.

Χαλέρυπον,ſmegma,τὸ ῥύμμα,Heſych.

Χαλεψάμενος,iratus,ſucceñſens,Apoll.Rhod.

Χαλινίδες,αἱ,ancillæ,Laconicè,Euſt.Iliad.π.

Χαλία,quies,ἡσυχία,Heſych.

Χαλίδιον,tabella,πινάκιον,Heſych.

Χαλίκρατον,τὸ,vel Χαλίκρητον,merum quòd vires mentémque remittat,Apoll.Arg.

Χαλίμα,ſcortum impudens,venefica,πόρνη, Sui.

Χαλιμάδες,αἱ,Bacchæ,ab impetu in venerem,ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι,Heſych.

Χαλιμάζω,μ.άσω,feror in libidinem,Suid.

Χαλινὰ,τὰ,pro funibus nauticis dixit Oppian.

Χαλιναγωγῶ, fræno, refræno, moderor. Vnde χαλιναγωγῶν γλῶσσαν,frænans linguam.

Χαλινοποιητικὴ, ars conficiendorum frænorum.

Χαλινὸς,οῦ,ὁ,frænum,ea pars fræni quæ ori inſeritur.in Plur.χαλινοὶ,Xenoph & χαλινὰ,apud Poetas.¶Χαλινοὶ tranſlatè,dentes, Nic.

Χαλινόω,μ.ώσω,π.ωκα,fræno,Actiu.Ariſtot.

Χαλινωτήρια νεῶν, nauium retinacula, q. fræna atque habenæ,Eurip.in Hecuba.

Χάλιξ,ικος,ὁ,lapis ex quo ignis excutitur,ſilex, fruſtum lapidis,Belgæ *cailloux* dicunt Thuc. Dicuntur etiam κάχληκες.

Χαλὶς,ίδος,ἡ,merū,παρὰ τὸ χαλᾶν τοὺς ἶνας,Heſy.

Χαλιστὸς,οῦ,ὁ,bonus,iuſtus.

Χαλιφρονέων,ſtultus.

Χαλιφροσύνη,ἡ,mollities,animi remiſsio,Euſt.

Χαλίφρων, ονος, ὁ, mentem laxans & ſoluens, remiſſus,deſipiens,delirus,à χαλῶ,Hom.Int.

Χαλκάνθη,ης,ἡ,vel Χάλκανθος,ου,ὁ, καὶ τὸ χάλκανθον,atramētum ſutorium Celſo,vulgò *vitriol.*

Χαλκάσπις,ιδος,ὁ,habēs ſcutum æneum,Eurip.

Χαλκέγχης,ærea ſeu ferrea haſta vtens,Eurip.

Χάλκεια, feſtum antiquum publicum in honorem Vulcani,à ſolis fabris celebratum, Ety.

Χαλκεῖα,idem: ſic Herodian.Etym.

Χαλκεῖον,ου,τὸ,officina fabri ferrarii,Lucian. τοῦ ἡφαίστου τὸ χαλκεῖον. ¶Dicitur & χαλκεών.

Χάλκειος,pro χάλκεος,æreus, Heſiod. ¶Χαλκίδος,ἡ,æraria,genus ſuffruticis,Theophr.

Χαλκελάτους θαλάμους,ęreos thalamos,in Epig.

Χαλκέμβολον,ου,τὸ,nauigium æratum aptum ad pugnandum roſtro ærato: vel potius ipſum roſtrum,Poll. vnde χαλκέμβολοι τριήρεις dicuntur,i.roſtratæ. ¶Χαλκεμβολάδων ναῶν,nauium æreis roſtris præditarum,Eurip.

Χαλκόμβολος,ου,ὁ,roſtrum æneum.

Χαλκεοθώρηξ,κος,æreo thorace,loricatus,Ilia.θ. ¶Dicitur & Χαλκοθώραξ,apud Soph.

Χάλκεος,ου,ὁ,æreus, ferreus, robuſtus, durus. Iliad.γ,χάλκειον ξίφος dicitur,i.ferreum.

Χαλκεόφωνος,ου,ὁ,ferream & duram vocem habens,epith.Cerberi apud Heſiod.

Χαλκεύομαι,cudo,Accuſ.Ariſtoph.

Χαλκεὺς,έως, ὁ, faber ærarius, excuſor Quintil. Poll lib.7.χαλκέας exponit τοὺς τὸν σίδηρον ἐργαζομένους. ¶Χαλκεὺς,piſcis diuerſus ab eo qui χαλκὶς dicitur,de quo Athen.lib.ζ.

Χαλκεύτερος,infatigabilis. Χαλκευτικὴ,æraria ars.

Χαλκδυτὴς Πίνδαρος, in Epigr. Pindarus excuſor & artifex, faber & author.

Χαλκευτικὴ, ῆς, ἡ, fabrica æraria, ars excuſoria Gaz. ¶ Χαλκευτικὸς, οῦ, ὁ, fabrilis, artis ferrariæ peritus: à Gaz. vertitur artis excuſoriæ peritus.

Χαλκεύω, μ. εύσω, π. ευκα, fabrico ſeu fabricor, cudo, tracto artem ferrariam, Actiu. Accuſ. Soph. ἐριννὺς τοῦτ᾽ ἐχάλκευε ξίφος, hunc enſem cudit furia. ¶ Inde ἐπιχαλκεύειν tranſlatè pro expolire, & quod iam fabricatum eſt curſim feſtinātérque, eo conſilio vt concinnes, iterare ac repetere, q. adfabricare, Ariſtot. Rhet. 3.

Χαλκεὼν, ῶνος, ὁ, officina fabri, τὸ χαλκεῖον, Suid.

Χάλκη, ἡ, vrbs Lariſſeæ, quæ & χάλκιον & χάλκαι dicitur. ¶ Item purpura.

Χαλκῆ, ῆς, ἡ, ærea. ¶ Χαλκῆ μυῖα, ludi genus, Poll.

Χαλκήρης, εος, ὁ καὶ ἡ, ære⁹, conglutinat⁹ ære, Ili. ſ.

Χαλκιδίζειν, καὶ χαλκιδεύεσθαι, Suid. ſordidum eſſe & præparcum, γλισχρεύεσθαι, auari nanque audiebant Chalcidenſes, Euſt. Bœot. ¶ Χαλκιδίζειν etiam Heſych. τὸ παιδεραστεῖν.

Χαλκιδικὴ, ἡ, paroxyt. vrbis nomē, Cyrill. Oxyton autem patrium vel gētile eſt. σαῦρα χαλκιδικὴ, lacerta Chalcidica, quæ & σηψ, Dioſc. lib. 2. cap. 70.

Χαλκίδιον, χαλκεῖον, vas ex ære, Poll.

Χαλκιδῖτις, ιδος, ἡ, Ioſeph. meretrix, à vilitate nū mi qui pendebatur, diobolare ſcortum Plaut.

Χαλκίζειν, inquit Poll. lib. 7. παιδιᾶς τι εἶδος, ἐν ᾧ νομίσματα ἠρτίαζον, i. ludebant par impar.

Χαλκίοικος, ærarii domus, Plut. in Lycurg.

Χαλκιοικὸς, ἡ, Minerua, ab ærea æde Chalciœca cognominata, Plut. in Apoph.

Χαλκίον, ου, τὸ, æreum, æs, ærea pecunia, Ariſtop. χαλκία, τὰ, ahena, Xenoph. in Oeconom.

Χαλκὶς, ίδος, ἡ, auis genus. ¶ Item piſcis diuerſus ab eo qui χαλκεὺς, de quo Athen. lib. ζ. Dicitur à Columella & Plin. Chalcis. ¶ Itē ſeps, ſerpentis genus, vt annotat Nicand. Schol. & Ælian. ob virgulas quaſdam ænei coloris tergum eius diſtinguētes. Plin. lacertam vocat lib. 29. cap. 5.

Χαλκισμὸς, ludi genus, quo nummū raptim circumagendo digito impoſitum excutiebant pueri, & priuſquam humi caderet excipiebāt recto digito, Poll. lib. 9. & Euſtath. Iliad. ξ.

Χαλκίτις, εως, vel ιδος, ἡ, Chalcitis, metallici medicamenti genus, ſic dictum quòd æris rubri colorem habeat, Dioſc. l. 5. c. 115. Gal 9. Simp.

Χαλκοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ære grauat⁹, Homer. χαλκοβάρεια, i. τοῦ χαλκοῦ βαρυμένη στερρεά.

Χαλκοβατὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſolidus, firmus, baſim habens firmam, Iliad. ά, χαλκοβατὲς δῶ.

Χαλκογένεια ἔμβολα, roſtra ærea, roſtra malas æreas habentia, in Epigr.

Χαλκογένυς ἄγκυρα, anchora ærata, quaſique maxillis æreis armata, apud Pind. πυθίων δ.

Χαλκογλώχινος, ου, ὁ, habens angulos æreos, vel cuſpidem æream. Heſych.

Χαλκογράφος, chalcographus, typographus.

Χαλκοειδὴς, æri ſimilis.

Χαλκοθώραξ, ακος, æream loricā indutus: Martis epith. Soph. in Aiace. Hom. χαλκοθώρηξ.

Χαλκοκεκαυμένος, ου, æs combuſtum, apud Gal.

Χαλκοκνήμιδες, οἱ, ferreas æreáſve habentes tibias. χαλκοκνήμιδες ἀχαιοὶ, Hom. in Iliad.

Χαλκοκορυστὴς, οῦ, ὁ, armis æreis munitus ſeu ferreis, χαλκοῦ καθωπλισμένος, Homer.

Χαλκόκρας, ατος, ære temperat⁹, Ælian. Dionyſ. numiſma, cui æris portio adiecta eſt.

Χαλκόκροτος, æripes, i. ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἔχων, Ariſtop. ¶ Item ex ære percuſſus numus, & Rheæ epith. à cymbalorum ſonitu.

Χαλκολίβανον, chalcolibanon, Apocal. 1. Suid. indicat eſſe genus electri pretioſius auro.

Χαλκολογεῖν, nummos colligere.

Χαλκόλοφος, conus galeæ.

Χαλκόος, ου, ὁ, æreus, æneus.

Χαλκοπάρηος, vel Χαλκοπάρειος, ου, ὁ, habēs maxillas æreas, Iliad. μ. ¶ Pindarus etiam χαλκοπάραον ἄκοντα, dixit præferratum iaculum.

Χαλκοπλάστης, ærarius faber.

Χαλκόπλευρον τύπωμα, ahenum, Soph.

Χαλκόπους, οδος, ὁ, æripes, firmus, infatigabilis, vngula reſonante, Soph.

Χαλκόπρῳρον, χαλκόστομον, & χαλκέμβολον dicūt poetæ de æratis roſtris nauium, Poll.

Χαλκόπυλος, portas æreas habens, Herodot.

Χαλκὸς, οῦ, ὁ, æs, vas æreum, ahenum. χαλκοῦ ἄνθος, flos æris, Dioſc. lib. 5. cap. 80. ¶ Item numiſmatis genus, Poll. 9. χαλκοὶ τέσσαρες, ærei nummi quatuor, Plutarch. in Apophth. Lac. ¶ Capitur etiam pro gladio & armis, Odyſſ. ξ, πολλοὺς μὲν ἀπέκτανον ὀξέι χαλκῷ, i. ferro & enſe. ¶ Vſurpatur item χαλκὸς, apud Eundē pro ferro haſtæ, & pro ſecuri. ¶ Pro vomere, Epi.

Χαλκόστομος, ου, ὁ καὶ ἡ, æreus, Soph. in Aiace.

Χαλκότευκτος, ære factus, Eurip.

Χαλκοτευχὴς, æreis armis indutus.

Χαλκοτορεῖ, ex ære ducit & tornat, Epigr.

Χαλκότυπος, ου, ὁ, ferro percuſſus, fabrilis, ferro illatus, æreis typis excuſus: vnde χαλκότυποι σελίδες, impreſſæ paginæ, in Epigr. Laſcar.

Χαλκοτύπος, ου, ὁ, faber ferrarius, vel ſi mauis, ærarius, Ariſtot. 1. Polit. fuſor, in Epigr.

Χαλκοῦν, ahenum, cortina: Pro obolo, Demoſt.

Χαλκουργεῖον, τὸ, æraria officina.

Χαλκουργέω, æs præparo, vt metallarius.

Χαλκούργημα, ατος, τὸ, ſignum æneum.

Χαλκουργικὴ, ars æraria, Ariſtot. li. 1. Polit.

Χαλκουργὸς præparat materiam τοῦ ἀνδριαντοποιοῦ, vt χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ, Ariſtot.

Χαλκοῦς, οῦ, ὁ, pro χάλκεος, æreus, æneus: χαλκῆ, ærea: χαλκοῦν, æreum. κράνη χαλκᾶ, æreæ galeæ, Plut. in Num. ¶ Χαλκοῦν ἱστάναι dicūt Græci, cùm ſignificant alicui erectam eſſe ex ære ſtatuam, Demoſt. contra Ariſtocr.

Χαλκοφανὴς, æreo colore ſplendens.

Χαλκόφι, ex ære.

Χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, armatus lorica ænea, Ilia α.
Χάλκωμα, ατος, τὸ, res ærea, æramentum, vas æreum, Poll.
Χαλκώνητος, emptus ære.
Χαλκωρύχια, τὰ, ærariæ.
Χαλλίῤῥυτον, ου, herba lanaria.
Χάλλωνες, labeones, i. quibus magna ſunt labia. ¶Pro χείλωνες malè legitur. ¶Χάλλων, apud Ariſtot. eſt piſcis è mugilum genere.
Χαλώμενον, ου, τὸ, remiſſum.
Χαμάδις, & Χαμάδις, ἐπὶ γῆς, humi. Iliad. ζ χαμάδις χέει, fundit humi, i. χάμαζε.
Χάμαζε, ἢ χαμάζε, & Χαμαὶ, Aduerb. humi, ad terram, Iliad. γ, σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Χαμαιάκτη, ης, ἡ, ebulus vel ebulum Plin. herba eſt vmbellam ferens in qua ſambuci baccæ, Dioſc. lib. 4. cap. 75.
Χαμαίβατος, ὁ, rubi genus humi ſerpens, Theophr. hiſt. lib. 3. ca. 18. humirubus Gaz.
Χαμαιγενὴς ποταμὸς, terreſtis fluuius, humi genitus, terrenus, Heſiod. in Theog.
Χαμαιδάφνη, vincaperuinca herba Gaz. Theop.
Χαμαιδικασταὶ dicũtur pedanei iudices, qui plano pede iudicant, nec tribunal habent. ¶Χαμαιδιδάσκαλοι, q. pedanei magiſtri, qui primas literas docent, nec cathedram habent.
Χαμαίδρυς, υος, ἡ, chamędris herba, q. humilis quercus, Theophr. lib. 9. plant. trixago Pli.
Χαμαιευνάδες, αἱ, humi dormientes, Suid.
Χαμαιεύνης, ου, ὁ, humi dormiens.
Χαμαίζηλος, ου, ὁ, humi depreſſus, abiectus, humilis, in terrã ſparſus, pumilio, ταπεινὸς, Suid.
Χαμαίκαυλος, humicaulis.
Χαμαικέρασος, ου, ἡ, chamæceraſus, i. humilis ceraſus Plin. lib. 15. cap. 25. Athen. verò lib. 2. eſt arbutus.
Χαμαικισσος, ου, hedera terreſtris, Dioſc. li. 4. cap. 126, Galen. lib. 8. Simplic. Plin. lib. 24. cap. 10. & 15. Ægin. lib. 7.
Χαμαικλινὴς, humi proſtratus.
Χαμαικοιτεῖν, humi iacere, Comm. Ariſtop. εἰρήν.
Χαμαικοιτία, ας, ἡ, humi cubatio, Philoſtr.
Χαμαιλεύκη, ἡ, Chamæleuce, q. populus alba humilis, Dioſc. Chamæpeuce Plin. lib. 24. cap. 15. Ipſe verò ibidem Chamæleucen eſſe ait Latinorum farranum ſiue farfugium. ¶Χαμαιλεύκη autem Aëtio, videtur eſſe τὸ βηχίον ſiue βηχικὸν, i. tuſsilago.
Χαμαιλέων, Chameleon, nomen animalis & herbę, quorum vtrũque colorem ſubinde mutat. De animali, vide Ariſtot. Ælian. & Eraſm. in Chiliad. De herba, vide Theophr. lib. 3. ca. 3. hiſt. plant. & Dioſc. lib. 11. cap. 135.
Χαμαιπετὴς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, in terra iacens, humi extenſus, humi ſtratus, in terrã prociduus, Suid. Vnde Χαμαιπέτεια, humi abiectio, Suid. Et Χαμαιπετῶς, Heſych.
Χαμαιπίτυς, υος, ἡ, aiuga herba Latinis, q. humilis pinus, Dioſc. lib. 3. cap. 171.
Χαμαιπόποις, cũ ſponſa curru nõ ducebatur, Poll.
Χαμαιῤῥεπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, humi repens. Suid. cum ſimplici ρ. ¶Χαμαιῤῥεπῶς, Heſy. humi repẽdo.
Χαμαιῤῥιφεῖς φοίνικες, palmæ humiles, Theophr.
Χαμαιστρωσία, ας, ἡ, ſtratum humi paratum, thorus ex agreſtibus frondibus, Soph. in Phil.
Χαμαισύκη, ης, ἡ, q. ficus humilis, Chamæſyce, & Syce, herba Peplo ſimilis, Dioſc. l. 4. c. 170.
Χαμαισχιδὴς ὁ πισὸς, piſum ſtatim à terra fiſſum, lib. 4. de cauſ. plant. Theophr.
Χαμαιτυπεῖον, fornix, ganeum, proſtibulum.
Χαμαιτύπη, ης, ἡ, πόρνη, ſcortum abiectum, Poll. li. 8. Et vile ſtragulum quod humi ſternitur.
Χαμαιτυπὶς, ἡ, ſcortum ignobile, Heſych.
Χαμαιτύποι, ex accipitrum genere ſunt, qui prædam ſuper terram & humi petunt, Ariſtot.
Χαμερπὴς, humi repens vel dormiens, Heſych.
Χαμερπῶς, humiliter, abiectè, craſsè, Naz.
Χαμεταιρὶς, ſcortum, πόρνη, Heſych.
Χαμεύνα, ἡ, humilis & vilis lectus, ſtragulũ, Ety.
Χαμευνὰς, humi cubans, Nicand. in Theriac.
Χαμεύνη, ης, ἡ, humilis lectus, Cõm. Ariſt. in Auib.
Χαμευνὴς, ὁ, humi ſtratus, Naz. in Orat.
Χαμεύνια, τὰ, humilia grabata, Etym.
Χαμευνία, ας, ἡ, humi dormitio, quum quis in humo nuda dormit: à χαμαὶ & εὐνή. ¶Eſt etiam ſtorea humi ſtrata lecti vice, Poll. li. 6.
Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, humile aliquod cubile.
Χαμηλὸς, humilis, χαμαίζηλος, Xenoph.
Χαμίτης, vitis humi iacens: melius χαμαίτης.
Χαμόθεν, i. ex humo, Suid. ¶Pro ſuppliciter.
Χαμοκοιτέω, humi cubo, vide Χαμαικοιτεῖν.
Χαμόκοιτος, ου, ὁ, humi indormiens.
Χαμὸς, οῦ, ὁ, curuus.
Χαμουλκοὶ ſiue ὁλκοὶ, machinę quibus naues ſubducuntur à Polluce, i. puluini Iſidoro.
Χανδάνω, μ. άνω, poeticum eſt, deriuatúrque à χάδω, capio, δὲ χεμαι Heſy. i. ſum capax, Acc.
Χανδὸν, q. inhianter, affatim, copioſé. χανδὸν ἐμφοροῦμαι, auidis faucibus me expleo, Lucia.
Χανδρὰς, ἡ, chandralia herba, Theophr. li. 7. c. 11.
Χανεῖν, τὸ χάσκειν, καὶ χαίνειν, hiare, hiſcere. χανεῖν σοι τὴν γῆν, tibi terram hiſcere, Lucian. Vnde ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, i. dicere. χανεῖν τὰ δεινὰ ῥήματα, atrocia verba dicere, Soph. in Aiace.
Χαίνη, ἡ, hiatula piſcis, Ariſtot. lib. 4. Anim. χαύνη pro eodem ſcribitur li. 8. & alibi χαύνη. Apud Plin. channę & chanæ. Apud Athen. lib. 3. ſcribitur χαῦναι ¶Dicitur etiam χαῦνος apud Eundem & Euſtath. ¶ Χαίνην nonnulli vocant τὸν ἰσγαρεῶνα, propterea quòd gargar ipſum ſuprà ampli⁹, infrà arctius ſit, velut infundibulum.
Χάος apud Comicos, os, rictus, στόμα, Poll. li. 2.
Χαύω, μ. ύσω, vociferor, βοῶ, Heſych.
Χάος, εος, τὸ, chaos, miſcella, confuſio, incõdita congeries, ὕλη ἄτακτος, Phil. de mund. ¶Χάος pro aëre, Ariſt. νεφ. ¶Χάος, ὁ, bon⁹, generoſus, priſcus, ἀρχαῖος, Theocr. Idyl. ζ. Vide Cęl. lib. 26. cap. 16.
Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium, lętitia, Eurip. in Ione.

Χάραγμα, ατος, τὸ, inciſura Plin. q. inſculptio, impreſsio, nota impreſſa ſiue inſculpta, Epig.
Χαραγμὸς, ȣ, ὁ, inciſura, Theophr. hiſt. lib. 3. c. 13.
Χαραδέως, Hippocr. impetuoſè, confertim.
Χαράδρα, ας, alueus torrentis. Propriè terræ rima ſiue fiſſura, quam aqua pluuia, torrens, aut terræ motus efficit, locus confragoſus & præruptus, vide Herodot. φύεται περὶ χαράδρας καὶ χειμάρρους, naſcitur ad torrentium ripas, ſiue circa profluentes aquas & torrentes, Dioſc. lib. 3. cap. 130.
Χαραδραθῶσι, apud Hippocr. διέκροιαν ἔχωσι, meatum effluuiúmque habeant.
Χαραδραῖα βέλεμνα, tela ex loco confragoſo lecta, i. lapides & ſaxa, apud Nonn.
Χαραδραίη, in Epigr. pro χαράδρα, lacuna.
Χαραδραῖος ποταμὸς, i. χειμάρρους, Nonn. torrens.
Χαραδριὸς, ȣ, rupex, auiculæ nomen, Ælian. Gaza in Ariſtot. vertit rupex, & hiaticola. Lege Comment. Ariſtoph. in Auib.
Χαραδρεὼν, torrentis alueus, torrens, Naz.
Χαραδροῦσθαι, palude, & lacu occupari, Herodot. in Euterpe. ¶ Apud Suid. legitur χαραδροῦται, i. ὀρύσσεται, κοιλαίνεται, cauatur, foditur. ¶ Χαραδρώδης ποταμὸς, fluuius in more paludis latè ſtagnans, Strab.
Χάρακα, ης, ἡ, tithymalum.
Χαρακίας κάλαμος, arundo vallatoria, ſiue vallaris, arundinis genus eſt, Theophr. li. 4. pl.
Χαρακίας τιθύμαλος, vallaris tithymalus qui & ἄῤῥην, i. mas, herba de qua Dioſc. lib. 4. c. 255.
Χαρακίζω, vallo protego, eleuo, attollo, diuido, Heſych.
Χαράκιον, pedamentum, fulcimen, Heſych.
Χαρακισμὸς, οῦ, ὁ, palatio Vitr. li. 2. cap. 9.
Χαρακομολία, caſtra, vallum, Ezech. 19.
Χαρακοποιΐα, ας, ἡ, q. vallatio, munitio.
Χαρακόω, μ. ώσω, circũuallo, munio foſſa, Amm.
Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, forma expreſſa, nota rei cuiuſpiam impreſſa, vt in cera fit: ſignum, inſigne, lineamentum & ductus, effigies. χαρακτῆρα ἐπιβάλλειν, notam imprimere, Ariſtot. in Polit. ¶ Item ſtylus dicendi vel genus, χαρακτῆρες λόγου πέντε, Apoll. in Epiſt.
Χαρακτηρίζω, μ. ίσω, π. ικα, noto, deſigno, imprimo, exprimo, figuro, inſignio, denoto, indicium edo, Eurip. in Hecuba, Ὅς τις ἐστὶν εὐγενὴς, καὶ γλώσσαις λαμπρὸς, χαρακτηρίζει ἑαυτὸν καλοῖς λόγοις. ¶ Χαρακτηρισμὸς, οῦ, ὁ, figuratio Plin. deſignatio, informatio Cicer.
Χαράκωμα, ατος, τὸ, vallũ, agger, Dem. περὶ στεφ.
Χαραμὸς, terræ hiatus, χηραμὸς, Heſych.
Χάραξ, ακος, ὁ, vallum in bello, foſſa, fouea. ¶ At verò in Fœminino genere, ponitur pro vallo, i. firmiore palo, cui vitis alligatur: pedamentum dicunt Latini & ſtatumen, Poll. lib. 1. ¶ Χάραξ, caſtra, Polyb. ἐκπορευόμενος ἐκ τοῦ χάρακος ἤδη, Cic. 1. Offic. poſtquàm erat egreſſus è caſtris. ¶ Χάραξ, piſcis, Athen. ἡ.
Χαράττω, μ. άξω, π. αχα, prima breui, ſculpo, ſigno, imprimo, ſcribo, aro, acuo, ſcarifico, Heſiod. χαρασσομένοιο σιδήρου, dum ferrum acuitur. φύλλα κεχαραγμένα, folia ſerrata, ſecta, Dioſc. li. 4. ca. 271. ¶ Κεχαραγμένος τοῖς Ἀθηναίοισι, Athenienſibus infenſus, Herodot.
Χαρείη, gaudeat: ab ἐχάρην: vnde & Χαρείσατος, oblectatus, gauiſus, Ariſtoph. νεφ.
Χαρῆναι, gauiſſum eſſe. ¶ Χάρηθι, gaude.
Χαρίεια, τὰ, philtra, τὰ φίλτρα, Heſych.
Χαρία, ίας, ἡ, collis, βουνὸς, Heſych.
Χαρίεις, ίεντος, ὁ, gratus, gratioſus, vrbanus, lepidus, ſcitus, venuſtus, elegans, pulcher, ſuauis, iucundus. χαρίεντες, Ariſtot. l. 2. Polit. c. 5. Aretinus exponit præſtantes viri: Thomas, homines gratioſi.
Χάριον, pro χαριέντως, pulchrè, Cyrill. proparox.
Χαρίεν, παροξυτόνως, gratum, gratioſum, ἀστεῖον, pulchrum & bonum, Ariſtoph.
Χαριεντίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, iocor, facetè cauillor, & lepida vrbanitate vtor, ſalibus vtor, Depon. abſ. Plat. in Apolog. μέλιτος σπουδῇ χαριεντίζεται, ſeriò Melitus iocatur. ¶ Dicitur etiã Χαριεντίζω, καὶ καταπαίζω, Damaſc.
Χαριεντισμὸς, οῦ, ὁ, vrbanitas, lepos, & venuſtas ſermonis, dictum ſalſum & facetum, ſcõma, Halicarnaſ. in vita Iſocr.
Χαριέντως, eleganter, ſcitè, lepidè, gratioſè, venuſtè, vrbanè, ſalſè, Plat. 2. de Republ.
Χαριεργὸς, ὁ, gratioſus, cui⁹ facta grata ſunt, Epi.
Χαριεστέρος, elegãtius, gratioſi⁹, vrbani⁹, Ariſtot.
Χαρίζομαι, μ. ίσομαι, gratificor, obſequor, facio gratum, & beneficium, gratiámque confero, Demoſt. περὶ στεφ. Ἔστε κενὰς χαρίζῃ χάριτας τουτοισὶν ἐμὲ συκοφαντῶν, gratiam inis inanẽ ac friuolam. Antiph. χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ, animo ſuo indulgêre. ¶ Χαρίζεσθαι, τὸ συγγνώμην ἔχειν, condonare, ignoſcere, delicti gratiam facere Liu. Epheſ. 4. χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν, i. delicti gratiam mutuò facientes vti & Deus in Chriſto vobis condonauit. ¶ Κεχαρισμένος, qui beneficium dedit, Ariſtot. Rhet. 2. Eſt & κεχαρισμένος, iucũdus, gratus, placitus, κεχαρισμένος λόγος, oratio ſeu ſermo grat⁹, Demoſt. ¶ Χαρίζεσθαι, de muliere quæ ſui copiam facit.
Χάριν, pro cauſa, ἕνεκα. ἐμὴν χάριν, mei gratia, cauſa mea, Apoll. ἐμὴν χάριν ἠγερέθεσθε.
Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, feſtiuitas, beneficium, beneficentia, donum, munus. χάρις σοι καθίσταται, gratia tibi debetur, Thucyd. χάρις ἐφαίνετο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, gratia ab Athenienſibus habebatur, Herodot. ἡ τοῦ λόγου χάρις, eloquentia, Plut. in Alcibiade. χάριν ἀπολαμβάνω, Xenop. viciſsim beneficio afficior. χάριν διδόναι φωτὶ, Soph. in hominem beneficium conferre. χάριν τῆς τιμῆς οἶδά σοι, Xen. ¶ Χάρις, obſequentia ſiue obſequium mulieris quo homini morigera ſui copiam facit, Plut. ¶ Χάρις quum deam ſignificat, χάριτα & χάριν in Accuſat. facit, Luci. in 15. Dialog. Cæleſt.

Cæleſt.¶Χάριτες de myrti ramulis, Cōm. Ili. ρ.

Χαρίσιον, ου, τὸ, χαριστήριον, gratia, munificentia, Suid. ¶Eſt & placentæ ſpecies, Athen. lib. 5.

Χάρισμα, ατος, τὸ, & Χαριστήριον, ου, τὸ, gratia, munificentia, beneficium gratis collatum, munus, donum quod ad gratiā fit alicuius. ¶Item gratiarum actio, χαριστήρια ἀποτίνειν, gratiarum dona ſoluere, Xenoph.

Χαριστηρίοις λόγοις appellat Gregor. quibus gratiæ Deo aguntur de aliqua re.

Χαρίσια, τὰ, feſtum, quo ſympoſia agitabant vnà propinqui, & dona vltrò citróq; mittebāt.

Χαριτία, ας, ἡ, gaudium, χαρμονὴ, Suid.

Χαριτία λόχου, ridiculum manipuli factum, facetiæ de manipulo facto.

Χαριτοβλέφαρον, τὸ, frutex eſt quidam in philtris efficax: Vide Plin. lib. 13. cap. vlt.

Χαριτοβλέφαρος, & λαμπετὼ, à meretrice quadā vocabatur Demetrius Phalereus, Laert. li. 5.

Χαριτογλωττεῖν, non re factíſque, ſed lingua tātùm & verbo tenus gratiam gratificari Saluſt. Comment. Æſchyli.

Χαριτόω, μ. ώσω, π. ωκα, gratioſum facio, gratum ſiue charum reddo, Actiu. Accuſ. κεχαριτωμένη gratioſa vertitur ab Eraſ. ca. 1. Lucæ.

Χάρμα, ατος, τὸ, riſus, gaudium, Heſiod.

Χάρμη, ης, ἡ, pugna, conflictus, μάχη, Iliad. ν. ¶Item lætitia, gaudium, Phocylid.

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, gaudium, lætitia, Xenoph. Pæd. 1. ¶Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idē. ¶Eſt etiā feſtū, Athen.

Χαροπὸς, οῦ, ὁ, oculis decorus ac gratioſus. χαρωπὸς per ω ſcribit Gaza lib. 3. Gramm. ¶Χαροπὸν χρῶμα, propriè eſt color cæſius ſiue cæruleus, qualis eſt maris atque cæli. ¶Item χαροπὸς pro fuluo, Ariſtot. in Phyſiogn. ¶Χαροποὺς tamen credibile eſt rauos Latinè dici ꝓpriè: vt rauam lupam dixit Horat. Carm. li. 3. Oda 27. Sūt autem raui coloris, inquit Feſtus, qui ſunt inter flauos & cæſios, quos rauiſtellos vocat Plautus. Theocr. in Bucolico. ὄμματα χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, oculi ſplēdidiores vel magis cæſii quàm ſint Min.

Χαροπότης, τος, ἡ, oculorum hilaritas & gratia, eorum ſplēdor, cæſius color, Plut. in libell. de Iſide & Oſiride.

Χάρτης, ου, ὁ, charta, Dioſc. lib. 1. cap. 116.

Χάρτης, ου, ὁ, χαρτοπεράτης, chartarius, ὁ χωρητικὸς τῶν ἐγγραφομένων, capax ſcriptorum, Etym.

Χαρτίον, chartula.

Χάρτον, τὸ, charta.

Χαρτοπεράτης, ου, ὁ, q. papyropola.

Χαρτὸς, οῦ, ὁ, lætabilis, dignus lætitia, Suid.

Χαρτοφυλάκιον, ſcrinium reponendis chartis.

Χαρτοφύλαξ, chartarum principalium cuſtos, præfectus ſcriniorum, theſaurarius chartarū.

Χάρυβδις, εως, ἡ, charybdis, vortex maris.

Χάρων, ἀπὸ τῆς χαροπότητος dicitur leo, Euſtath. in Homer. ¶Χάρων, ὁ πορθμεὺς τοῦ ᾅδου, Charon, orci portitor: Vnde ſumitur pro morte, Ariſtoph. in Plut. Ὁ δὲ χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσι, i. μέλλεις ἀποθανεῖν ¶Χαρώνεια Laert. in Zenone, & Geographis barathra quædam & Plutonia fœdos odores exalātia. Hîc vulgò *charogne*, quod fœtet cadaueris modo.

Χάροψ, ωπος, ὁ, χαροπὸς, Suid. oculis gratioſus.

Χάσιος, ου, ὁ, bonus.

Χάσις, diſcretio, ſegregatio, Heſych.

Χασκάζω, hio, inhio, Ariſtoph. in Veſp.

Χάσκω, adaperior, hio, hiſco, dehiſco, Ariſtoph.

Χασκαρέω, circunſpicio, περιβλέπω.

Χάσμα, ατος, τὸ, hiat⁹, fiſſura, rictus, vorago, os, barathrum. χάσμα τῆς γῆς, Plat. Politic. 2. hiatus terræ Cicer. Offic. 3.

Χασμᾶσθαι, oſcitanter addubitare & cunctari, conturbari, æſtuare dubitatione Cicer.

Χασμάω, μ. άσω, π. ακα, oſcito, dehiſcò, Neu. Abſol. Aphr. li. 1. Probl. οἱ βλέποντες χασμωμένους χασμῶνται, qui oſcitantes vident, oſcitant.

Χάσμη, ης, ἡ, oſcitatio, oſcedo, Poll.

Χάσμημα, roſtrum hians, Ariſtoph. Interp.

Χασμῶδες, τὸ, oſcitantia.

Χασμώδης, hians, oſcitabundus.

Χασσάμενος, ſecedens, ἀναχωρήσας, in Iliad.

Χάχανον, hærba quæ & ξανθίον, Dioſc. l. 4. c. 228.

Χατεύω, μ. εύσω, χρῄζω, δέομαι, indigeo, deſidero, Heſych.

Χατέω, μ. ήσω, π. ηκα, idem: careo, prohibeor.

Χατίζω, μ. ίσω, π. ικα, idem, Neutr. Genit. Heſio.

Χατὶς, ίδος, ἡ, deſiderium, vſus, ἐπιθυμία, χρῆσις, Heſych.

Χαυλιόδους, οντος, ὁ, qui dentes exertos habet, brochus: Vnde brochitas Plin. χαυλιόδοντας ἔχει ὥσπερ οἱ ἄρρενες ὗες, dentes habent exertos velut apri, Ariſtot. lib. 2. Animal.

Χαύνη, hiatula piſcis, Ariſtot. 8. Anim.

Χαυνοπολίτης, ὁ, ciuis inflatus vrbis ſuæ opinione atque gloria, Ariſtoph. in Acharn.

Χαῦνος, ου, ὁ, mollis, laxus, prælaxus, fungoſus & inanis, ſolutus & cedens, inſolens, tumidus, inflatus opinione ſui, ſuperbus. Plat. Epiſt. 7. ἐμπλῆσαι ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, inflare ſpe. ¶Item ſtultè & abſurdè liberalis, oſtentator ineptus, Ariſtot. 4. Ethic.

Χαῦνος, friabilis, i. εὔθραυστος, κραῦρος, ψαθυρός. ¶Χαῦνον, altum latum, magnum, q. χανόν.

Χαυνότης, ητος, ἡ, laxitas, mollities, reſolutio, Plut. γῆ ὑπὸ χαυνότητος εὔθρυπτος. ¶Eſt etiam faſtus atque inſolentia: ab Ariſtot. li. 1. magn. Moral. pro extremo magnanimitatis, opponitúrq; puſil'animitati.

Χαυνοῦσθαι, laxari, molliri. ¶Eſt etiam τὸ χαύνως διακεῖσθαι, ſtultè de ſeipſo perſuaderi, magnificè ſimul & abſurdè de ſeſe ſentire, tumêre, Syneſ. κατ' Ἀνδρον.

Χαυνόω, μ. ώσω, π. ωκα, χαῦνον ποιῶ, emollio, mollio, remitto, laxo, inflo, Actiu. Accuſat.

Χαύνωσις, εως, mollicies, laxitas, ſolùtio, remiſſio, Ariſtoph. νεφ.

Χαύων, ὁ, panis oleo conſperſus, hordeaceus, aut olus aſſatum, Etym. Suid.

Χεφουρῆι χρυσοῖ, crateres aurei, li.2.Eſdræ.

X E

Χεάμμυ͵, ου, ὁ, fundens.

Χέαδαι, fundere, Ariſtoph.

Χεδροπώδης φύσις, leguminis natura, Athen.l.8.

Χέδρωψ, οπος, ὁ, legumẽ, Theophr.li.1.hi.pl.c.9.

Χεζανάγκη, Nic. Alexand. vnginis genus quod deiicit aluum cacãdíque neceſsitatem affert.

Χεζητιάω, cacaturio, χεσείω, Ariſtoph.νεφ.

Χέζω, μ.χέσω, ἀορ.α.ἔχεσα, μέσ.πάρ.κέχοδα, caco, excerno ſtercus, elido ſtercus, Ariſt.in Equit.

Χεθῆναι, diffundi: vnde χυθεὶς, fuſus.

Χειὰ, ᾶς, ἡ, luſtrum, cubile ferarum, latibulũ ſerpentis, Athen.lib.11.

Χειλάριον, ου, τὸ, labellum.

Χείλιοι, οἱ, Æolibus ἀντὶ τοῦ χίλιοι, mille, Etym.

Χειλοποτέω, pitiſſo, ſummis labris delibo, Epigr.

Χεῖλος, εως, τὸ, labium, Ariſtoph.in Neb. ¶Item labrum de aliis rebus, vt de ore poculi & crateris, Odyſſ.ὁ, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο, i.margines. ¶Item litus, ripa apud Æſchyl. χεῖλος τῆς τάφρου, crepido foſſæ.

Χειλοσομία, quum vox q.in receſſu auditur.

Χειλοστρόφιον, τὸ, inſtrumenti genus, Syneſ.

Χείλων, labeo. Et verbum obſcœnum, Epigr.

Χειλωτὴρ, ῆρος, ὁ, frænum, ferrum quod in os equi inſeritur. (ψάλιον).

Χεῖμα, ατος, τὸ, hyems, Odyſſ. ξ, ἀλλά με χεῖμα

Χειμάδιον, ου, τὸ, hybernaculum Liu.Heſych.

Χειμάδιος, hybernus, ad hybernandum accommodus, χρῆσθαι χειμαδίῳ, vti hybernis, Demoſt.

Χειμάζομαι, μ.άσομαι, π.ασμαι, hyeme vel tempeſtate vexor, ταράττομαι ὑπὸ χειμῶνος, Dep.

Χειμάζω, μ.άσω, π.κα, hyemo, perturbo, moleſto, tempeſtate iacto, procella vexor. ¶Χειμάζει ὁ θεὸς, deus tempeſtatem excitat, Xeno.in Oecon. ¶Hyemem traduco, hyberno, Thuc.

Χειμαίνω, hyemo, ſæuio, Theocr.Idyl.8. ¶Χειμαίνομαι, tẽpeſtate vexor, ſentio hyemẽ, Herodot.

Χειμάμυντες χλαῖναι, lænæ ventorum & frigoris iniuriam arcentes, ἀλεξάνεμοι, Euſt.Iliad.π.

Χείμαρος, paxillus ſeu clauus quo foramen in nauis carina obſtruitur, quo amato naues in ſiccum tractæ, aquam in ſentina collectam emittunt, Heſiod.

Χείμαρρος, ου, ὁ, torrens. χειμάρρῳ ποταμῷ ἴκελος, torrenti flumini ſimilis, Herodot. ¶Dicitur & χειμάρρους in Nominat.

Χειμὰς, άδος, veſtis hyberna, ἱμάτιον χειμερινὸν, Heſych.

Χειμασθεὶς, έντος, ὁ, tempeſtate tortus.

Χειμασία, tempeſtas, turbatio, Heſych. ¶Itẽ hyemis traductio, i. hyematio Varr.

Χείμαστρον, veſtis hyberna agricolæ, vt theriſtrũ meſſoris, Poll.lib.7. χλαῖνα παχεῖα.

Χειμεθλιάω, laboro pernione.

Χείμεθλον, pernio, χίμετλον.

Χειμερίζω, μ.ίσω, π.ικα, hyemo, Neutr. abſolut.

Χειμερινὸς, οῦ, ὁ, frigidus, turbid⁹, hybernus, brumalis: τὴν χειμερινὴν, per hyemem, Herodot.

Χειμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, hyemalis, frigus cupiẽs, hybernus, frigidus, Ariſtot.2.Oecon.

Χειμεριώτατος, ου, gaudens algoribus.

Χειμίη, ης, ἡ, frigus, ψῦχος, ῥῖγος, Hippocr.

Χειμόσποροι πυροὶ, triticum hyberno tempore ſatum, Theophr.lib.4.de cauſ.plant.

Χειμοσπορούμενος, qui hyeme ſeritur.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, hybernum tempus, frigus: tempeſtas, procella maris.

Χεῖος, ου, ὁ, prodigus.

Χεὶρ, ἡ, τῆς χειρὸς, & Poeticè χερὸς καὶ χειρὸς, manus. Veteres, vt Hippocr. nominarunt χεῖρα, totum brachii membrum, ab humero ad extremos digitos vſq;. Sic & ab Homero vſurpatur Iliad.λ, Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην ἀγκῶνος ἔνερθεν. ¶Χεὶρ, trãſlatè etiam de Animalibus dicitur. Luci.in φιλοψευδεῖ dixit de leone, χεὶρ ἡ δεξιά. Et apud Gal. de vſu part. χεὶρ πιθηκεία, manus ſimiæ. De elephãte etiam χεὶρ dicitur, i. προβοσκὶς καὶ προνομαία. Manus ſimiliter dicitur à Cic.Plin.& Curtio. ¶Χεὶρ etiam eſt inter obſidionalia, Diodor. σιδηραῖ χεῖρες, manus ferreæ: Iis iniectis velut harpagone naues detinentur. ¶Χεὶρ de arboribus, apud Theophr.de hi.li.3. ¶Χεὶρ, axis, vt ca.7. lib.3.Reg. χεῖρες τῶν τροχῶν, exponuntur axes rotarum. ¶Χεὶρ, vt Latinè Manus, pro ſcriptura ſiue pictura, & chirographo, In Epigr. Ταὶ ὀλοαὶ μάνδραι ὅτ' ἔγραφε τιμομάχου χείρ. Poll.lib.2. χεὶρ δεξιὰ, ἐπὶ χειροτεχνία τινός. & Πολυκλείτου χεὶρ, τὸ ἄγαλμα, καὶ Α'πελλοῦ χεὶρ, i. γραφή. ¶Χεὶρ, poteſtas, δύναμις, vis, copię. χεὶρ πολεμία, Eurip. in Medea, i.hoſtilis manus. ¶Χεὶρ apud Trallianum de porci axungia legitur, niſi ſit legendũ χοὶρ, à χοῖρος. i. porcus.

Χεῖρα, fiſſura pedum.

Χειράγρα, ας, ἡ, chiragra, i.morbus in manibus.

Χειραγωγέω, μ.ήσω, manu duco Lucr. manu rego. χειραγωγῶν τυφλὸν, cæcum manu ducens, Naz.in Orat. ¶Itẽ demulceo, lenio, Ariſtot. 8. Polit. de eo qui inſtrumẽta muſica pulſat.

Χειραγωγία, ας, ἡ, ductus: adminiculum.

Χειραγωγὸς, ὁ καὶ ἡ, qui manu ducit, vt qui iam viam cæco præit, Dionyſ.Areopag.

Χειράδες, cicatrices pedum.

Χειραμὸς, luſtrum, latibulum, fouea.

Χειραπλάζω, tracto, Actiu. Accuſ.

Χειραψία, ας, ἡ, leuis frictio, quæ fit ſuſpenſa manu & leuiter attingendo: Cælius Aurelian. Chroniôn lib.1.cap.4, manutigium vertit. ¶Χειραψία etiam de pugna dicitur cùm ad manus ventum eſt & res manu conſerta geritur, Polyb. ¶Χειραψία apud Plut. pro quodam palęſtrico manuum nexu, quo ſe mutuò conſertis manibus apprehendunt ita ſe exercentes: Vide Gal.de Sanit.tuenda.

Χειριάω, chiragra laboro, Poll.lib.2.

Χειρίδες, αἱ, manicæ, manuum integumenta aduerſus vim frigoris, Odyſſ.ω.

Χειριδωτὸς, vel Χειρωτὸς χιτὼν Suid. tunica manicata Cicer. vel manuleata Plaut.

Χειρ-

Χειρίδιον, mantiola, i. parua manus, Neuio.
Χειρίζομαι, exerceor.
Χειρίζω, tracto, aggredior, adminiſtro, Poll. li. 2. ¶ Eſt etiã manũ chirurgicã admoueo, Hipp.
Χείριξις, tractatio quæ manu fit atque opus chirurgicæ operæ.
Χείριος, ου, ὁ, ſubditus, manibus expoſitus, mancipatus, captiuus, ὑποχείριος, Soph.
Χειρὶς, ίδος, ἡ, vide Χειρίδες.
Χειρισμὸς, conatus, aggreſsio, adminiſtratio. Polyb. τὸν δὲ πραγμάτων χειρισμὸν καὶ τὴν τῶν ὅλων ἐξουσίαν εἰς ἑαυτὸν ἐπανῆγε, rerum adminiſtrationem atque dominium & authoritatem in ſe conuertit.
Χειρίσοφος, Lucian. ſcitè geſticulans ſaltando.
Χείριστος, ου, ὁ, peſsimus, deterrimus, Suid.
Χειρίων, ἐλάττων, χείρων, minor, deterior.
Χειροβάναυσος, qui manuum labore victitat.
Χειρόβιος, victum ſibi manu quæritans.
Χειροβλημᾶσθαι, non eſſe dicendum docet Luci.
Χειροβοσκὸς, & Χειρόβιοτος, manuum operá viuẽs.
Χειροβρὼς, ῶτος, catena ſiue vinculũ, quo ligatæ manus excoriantur & contabeſcunt, Suid.
Χειρογάστορες, qui manu victum ſibi quæritant.
Χειρογραφαὶ, ſeu χειρόγραφα, i. συγγραφαὶ, Latinè etiam tabulæ.
Χειρόγραφον, ſcheda propria manu ſcripta, chirographus vel chirographum Cicer.
Χειρογραφῶ, caueo data ſyngrapha.
Χειροδάϊκτος, manu laboratus, Soph. in Aiace.
Χειροδεικτεῖν, digito oſtẽdere, Acc. Bud. in Epiſt.
Χειρόδεικτος, ου, ὁ, manifeſtus, Soph.
Χειροδίκαι, οἱ, violenti, quibus ius eſt in manibus & viribus corporis, Heſiod. 1. ἔργ.
Χειρόδοτον δάνεισμα, i. τὸ ἄνευ συμβόλου, Poll. mutuũ ſine obligatione, ἀχειρόγραφον δάνειον, Heſ.
Χειροδρόπος, ου, ὁ, qui manuum opera citra falcis vſum meſſem facit, Nicand.
Χειροδωτοὶ, manicatæ veſtes, in Chiliad.
Χειροέργητης, ὁ χειρουργὸς, Heſych.
Χειροήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, cicur & manu tractabilis, manſuefactus, obſequens, ἦν χειροήθης τῷ δήμῳ, mitis populo & manſuetus erat, Plutar.
Χειροθεσία, ας, ἡ, manuum impoſitio.
Χειροθετῶ, manus impono. ¶ Χειροθετεῖσθαι, impoſitione manuũ accipere, ſic in can. 8. Cõc. Niceni: ordinari in decr. Gratiani exponitur.
Χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.
Χειροκαλαθίσκος, inter ſaltationis genera, Poll.
Χειρόκμητος, ου, ὁ, manufactus, Phil. de mund.
Χειροκοπέω, μ. ήσω, π. ηκα, manum abſcindo, Acc.
Χειροκρασία, ας, ἡ, manuum potentia: aut earũdem continentia, Halicarn. hiſt. lib. 6.
Χειροκρατία, vitium eſt ſeditioſæ politiæ, quod exoritur à democratia, corrupta licentia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ ineſcatorum, i. τῶν δελεαζόντων τὰ πλήθη, Plat. in Polit. Vnde Χειροκρατικὸς, Polyb.
Χειρολαβὴς, in aratro pars eſt ſtiuæ, Poll.
Χειρομάκτιον, mappa, in colloquio Græci ſermonis.
Χειρόμακτρον, ου, τὸ, mantile, Athen. lib. 9.
Χειρομάντης, ου, ὁ, vel Χειρομάντις, & Χειροσκόπος, Chiromantes. qui ex lineamentorũ manus inſpectione futura prædicit, hominiſque mores & naturam coniicit, qualis fuit Helenus Syracuſius qui περὶ χειρομαντείας librum edidit, quem inſcripſit χειροσκοπικὸν οἰώνισμα, Suid. & Poll. lib. 2.
Χειρομάχον πλῆθος, vulgus hominum manus labore victum quæritans, apud Athen.
Χειρομύλη, ης, ἡ, mola manuaria ac truſatilis, Xen. 6. Pæd. ¶ Χειρομύλων, ωνος, idẽ, Dioſc. l. 5. c. 95
Χεῖρον, minus, deterius, inutile, Plut. in Lycurg.
Χειρονάζητος, ου, ὁ, habẽs victum ex ſuis manibus.
Χειρώνακτες, οἱ, artifices manuarii, Herodot. li. 1.
Χειρωνακτὸς, ὁ, operarius manualis, χειρῶναξ.
Χειρόνιπτρον, peluis abluendis manibus, Ariſtop.
Χειρονομεῖς, captiui, cap. 5. lib. 2. Machab.
Χειρονομέω, certis legibus manus moueo, τὸ τὰς χεῖρας ἐν ῥυθμῷ κινηθῆναι, Poll. ¶ Χειρονομία, ας, ἡ, manuum motus & geſticulatio, ſaltatio geſticulatrix, Athen lib. 14.
Χειρονόμος, hiſtrio geſtu & manuum motu ſubſultans, geſticulator, ὀρχηστής, Heſych.
Χειρόομαι, τὸ χειρῶ, mancipo, ſubigo, domo, ſubiicio, Iſocr. ἐν μέρει ἕκαστον τῶν ἐθνῶν χειρώσασθαι.
Χειρόπεδαι, αἱ, manicæ, i. vicula manuũ, Eccle. 21.
Χειροπλήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, magnus, immanis.
Χειροπληθὴς λίθος, manum implens. δεσμαὶ χειροπληθεῖς, manuales faſciculi, Dioſc. li. 1. ca. 7. ¶ Χειροπληθιαῖος, idẽ, Theophr. l. 9. c. 4. h. pl.
Χειρόποδες, podagrici, Poll.
Χειροποίητος, ὁ καὶ ἡ, manufactus Cicer. χειροποίητα νοσήματα, morbi manufacti Gal. quos inepti medici curãdo ægrotos afferunt, l. 1. Gla.
Χειροποιήτως, manus artificio, Polyb.
Χειροπόνητος, ου, ὁ, manu elaboratus.
Χειρόπους, οδος, ὁ, qui eſt vulneratis pedibus, vel ſciſsis, Etymolog.
Χειροσιδήριον, harpago detinendis nauibus, Poll.
Χειροσκόπος, & Χειροσκοπικὸν, Vide in Χειρομάντης.
Χειρόσοφος, q. manu ſapiens, geſticulator.
Χειροτερὴς, & Χειρότερος, inferior, deterior, Heſio.
Χειροτέχνης, ου, ὁ, artifex, operarius, qui ſuis manibus artis opus conficit, Soph. in Trach.
Χειροτεχνία, ἡ, χειρουργία, manuum artificium, opificium, Plat.
Χειροτεχνῶ, manu operor atque exerceor, Hippoc. ¶ Χειροτέχνως, & Χειροτεχνικῶς, apud Poll.
Χειροτονέω, μ. ήσω, π. ηκα, eligo, deligo, ſuffragiis creo, ſciſco iubeóque, & magiſtratum creo, deſigno: porrigere manũ Cicer. pro L. Flacco. Demoſt. Ὁ δῆμος τὰς ἐμὰς γνώμας περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως ἐχειροτόνει, ſcito ſuo probauit & iuſsit. κεχειροτόνημαι τὴν ἀρχὴν, Ariſtoph. ſum delectus magiſtratus. ¶ Aliquando manus extendere ſimpliciter ſignificat, τὰς χεῖρας αἴρειν. ¶ Interdum deferre, in manúque dare, Actiu.
Χειροτονητὸς, οῦ, ὁ, electus, ſuffragiis creatus. χει-

ρογονητά, liber Democriti, q. electarea Vitr.
Χειροτονία, ας, ἡ, eleuatio manuum populi cōſenſum ſignificans, ſuffragatio, electio, ſuffragium, plebiſcitum, declaratio magiſtratus. χειροτονίᾳ κρατεῖ, omnium ſuffragiis obtinet, Plutarch.in Themiſt.
Χειροτριβεῖν, in Hippiat. manu perfricare.
Χειροῦμαι, domo, mihi ſubiicio, Actiuè, κύων κεχειρωμένος λαγὼν, canis qui cepit leporem, Plut.in Apophth. ¶Item ſum inferior, Paſſiuè. ἐχειρώθη ἀνδρῶν τὸ Ἄργος, viris deſolatum eſt, Herodot.
Χειρουργέω, μ. ήσω, manibus operor & laboro, manu rem agredior, Thucyd.lib.8.
Χειρούργημα, opus manufactum, Plat.in Polit.
Χειροῦργος, ου, ὁ, operarius, opifex. ¶Item medicus, qui chirurgia vtitur, qui medicas manus admouet. ¶Χειρουργία, ας, ἡ, dicitur de omni arte quæ actionem & operationem habet: artificium manus, opificium, Plat.in Politic. ¶Item Galen.lib.2.ad Glauc. curatio quæ fit à chirurgo, Chirurgia Cicer. ¶Pro facinore, Eraſm.in Adag. ¶Χειρουργικὸς, Adiect. chirurgicus, manus opera indigens vel adminiſtratus. ¶Χειρουργικὴ ἐπιστήμη, perita manuū geſticulatio, Ariſtot.lib.8.Politic.c.6.de organis muſicis quæ manu pulſantur.
Χειρόχωλος, ου, ὁ, manu mancus & mutilus, Poll.
Χειρόω, μ. ώσω, π. ωκα, manu capio, ſubigo, deuinco, ditioni ſubiicio, ſubiugo, mancipo, Acc.
Χείρων, ονος, ὁ, inferior, infirmior, deterior, peior. Plat. οὐδὲν σοῦ χείρων, nulla in re tibi cedens.
Χειρῶναξ, κτος, ὁ, operarius homo, qui manibus ſibi victum quæritat, opifex, Poll.
Χειρωναξία, manuum operatio Plin. opificium, βαναυσία, χειροτεχνία, Æſchyl.in Prom.
Χειρωνάξιον lib.2. Oecon. Ariſtot. vectigal quod exigitur viritim à vulgò, ἐπικεφάλαιον.
Χειρώνειον, τὸ, centaurium, herba à Chirone primò monſtrata, Theophr.lib.9.hiſt.plant.
Χειρώνειον ἕλκος, vlcus chironiū, Aphr.li.1.Prob. Quæſt.92. ¶Χειρώνεια τραύματα, vulnera, quæ medicam vix recipiunt curam, & Chironem aliquem expectare videntur, Cæl. lib. 10. cap.50.& in Chiliad.Eraſmi.
Χείρωσις, mancipatio, mancipium, captiuitas.
Χειρωτὸς, qui facilè poteſt capi.
Χεῖσθαι, capacem eſſe, capere, i. χωρεῖν, δέχεσθαι.
Χεῖτοι, τὸ χωρεῖν ἀστραγάλοις.
Χείω, capio, χωρῶ.
Χέλειον, operimentum teſtudinis.
Χελιδονίζειν, βαρβαρίζειν, Ariſtop. Inter. ex Æſch.
Χελιδόνιον, ου, τὸ, chelidonium, herba dicta à χελιδὼν, quòd eo auium genere aduenięte naſcatur, & diſcendente extinguatur: vel quòd (vt ſcripſit Plin.) reſtituant hirūdines pullis excæcatis oculos, Latinis chelidonia, Dioſc. lib.2.cap.214.& Plin.lib.8.cap.27.
Χελιδονία, ας, ἡ, hirundo, Theophr.hiſt.li.7.c.14.
Χελιδονίας, ὁ, piſcis ἐν τῇ πελαγίᾳ ἀναλογῶν τῇ πηλαμύδι, vt eſt apud Athen.lib.η.
Χελιδὼ, & Χελιδὼν, όνος, hirundo. χελιδόνων μουσεῖα, Ariſtop. vide Eraſm. in prouerbio, hirundinum muſea. ¶Item piſcis apud Athen. lib.η. hirundo marina Gaz. apud Ariſtot. eius meminit Ælian. ¶Item Χελιδὼν, cauitas vngulæ equorum, Heſych.& in Hippiat. ¶Item cauitas in brachii hominis flexu circa cubitum, Eidem Heſych. Eccleſiaſtici cap.21, χελιδὼν ἐπὶ βραχίονι δεξιῷ, brachiale expoſuerunt. ¶Χελιδόνες, barbari, βάρβαροι, Æſchyl.
Χελίζω, μ. ίσω, π. ικα, no, nauigo.
Χελίσκιον, τὸ, apud Hippocr. ſicca tuſsicula in qua nihil expuitur ſcreatu.
Χελιχελώνη, luſus puellarum, Poll.lib.9.
Χελλάρης, piſcis, Athen. qui & βάκχος καὶ ὀνίσκος.
Χελύδρος, ου, ὁ, teſtudo marina, Nicand. Interp.
Χελυνάζειν, irridêre, χλευάζειν, Heſych.
Χελύνη, labium, labrum, τὸ χεῖλος, Ariſtoph. in Veſp. ¶Eſt etiam ἡ χελύνη, teſtudo: & apud Æoles ſignificat citharam, Etym.
Χελύνιον, τὸ, labellum. ¶Eſt etiam idē quod χελώνιον Heſych. ¶Item χελύνιον, armus vel pars illa gibboſa quæ in ſcapulis prominet, Poll. ¶Interp. tamen Ioſephi, vertit pecoris pectus.
Χελυνώδης, ὁ, labeo Plin. laboſus, Euſtath.
Χέλυον, quod & Χέλειον ſcribitur, i. teſta operimētúmque teſtudinis, Nicand.in Alexiph.
Χέλυς, υος, ἡ, chelys, lyra, teſtudo, Suid. ¶Item pectus, τὸ στῆθος. ¶Χέλυς, Arat. Fides ſtella Cicer. Plin. fidicula.
Χελύσκιον, tuſsicula: Vide ſupra Χελίσκιον.
Χέλυσμα, τος, τὸ, Cæſari ſtatumen, Poll.lib.1.
Χελύσσομαι, expectoro, traiicio, nato, eructo, χελύσσομαι Poeticè, Nicand.in Alexiph.
Χελύττω, tuſsio, ſcreo, βήσσω, Clementi.
Χελώνη, ης, ἡ, teſtudo, ἡ ὀστρακόνωτος, Suid. χελώνη θαλαττία, teſtudo marina, Ariſtot.2.Ani. ¶Item genus numiſmatis Peloponneſiorum, à teſtudine inſculpta. ¶Item ſcabellum ſiue ſcabîle Caton. ſedicula Cicer. τὸ ὑποπόδιον, Heſych. Athen.de Laide lib.13. ex hiſtoria Timęi, ait ipſam κατὰ φθόνον, καὶ δυσζηλίαν ταῖς ξυλίναις χελώναις τυπτομένην vitam finiiſſe. ¶Χελώνη in bello teſtudo, eſtque continuata ſeries ſcutorū, curuata modo teſtudinis. Dion Cocc. χελώνην ἐξαπιναίως συμφράξαντες ἐποίησαν, de repentè conſertis ſcutis factáque teſtudine. ¶Cæterùm alia erat teſtudo machinalis, tabulis contexta & coriis cilicinis, aut centonib.& aliis quę difficulter comburi poſſunt, contexta. Vnde & χωστρὶς χελώνη dicitur, quæ ex terra aggeſta fit, vel quę ad congeſtionem foſſarum paratur, tales ſunt & muſculi & plutei, Polyb.
Χελώνιον, τὸ, tegmen ſiue tegumentum teſtudinis, Ariſtot.lib.3.de partib. Animal. Eius teſta eſt prædura, Ariſtoph. ¶Apud Poll. conuexa dorſi pars ſic dicitur.

Χελωνὶς, limen ianuæ tabernaculi, Heſych.
Χήνιον, τὸ, auicula muria condiri ſolita. Et piſcis genus conditanei, Heſych. χένιον, Athen.
Χέομαι, libamina manibus fundo, Iſæo.
Χέραβος, ου, ὁ, hiatus terræ. χάσμα γῆς, Heſych.
Χέραδος, ου, ὁ, & Χεράς, άδος, ἡ, Suid. cœnum oſtreorum teſtis & lapillis mixtum, cumulus lapidum, ſed minorum qui vna manu tolli poſſint, Apollonii Comm. τὸ χλίδος, Suid.
Χερεία, ἡ, ſolum, Theophr. lib. 4. hiſt. plant.
Χέρεια, τὰ, ἀντὶ τοῦ χερείονα, Etym. peiora.
Χερειότερος, ου, ὁ, vilior, peior, Iliad. β.
Χερείων, ονος, ὁ, peior, inferior, pro χείρων poeticé.
Χέρηες, οἱ, minores, debiliores, & qui manibus victum quærunt. ¶ Pro χερείονες, Odyſſ. ό.
Χεραφυρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manu ſubactus, in Epigr.
Χέρμα, ατος, τὸ, lapis, telum, miſsile, Heſych.
Χερμάδιον, ου, τὸ, lapis magnus & qui manum implere poſsit, Iliad. δ, χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο.
Χερμάς, άδος, ἡ, paruum ſaxum, quod facilè manu tolli poteſt. ¶ Capitur & pro tumulo, lib. I. Epigr. κεῖμαι ἡ ξείνη ὑπὸ χερμάδι.
Χερμαστὴρ, funda, σφενδόνη, in Epigr.
Χερμαστὴς, lapis qui manum implet, Heſych.
Χέρνας, ὁ, & Χερνίτης, ὁ, pauper qui labore manuum viuit.
Χερνῆτες, οἱ, manuales artifices, Ariſt. l. 1. Pol. c. 3.
Χερνητικοὶ, q. manuales, manuariæ operæ.
Χερνῆτις, ιδος, ἡ, netrix, i. mulier quæ nendo & labore manuum victum quæritat, Iliad. μ.
Χέρνιβον, & Χερνίβιον, prolubrũ, χερόνιπτρον, Athe.
Χέρνιμμα, ατος, τὸ, manus lotio, Poll. lib. 2.
Χερνίπτομαι, manus abluo, Iliad. ά.
Χερνίπτω, μ. ίψω, π. ιφα, manus lauo. ¶ Itẽ macto.
Χέρνιψ, βος, vas, vel aqua, vel ipſa manuum ablutio. Odyſſ. ό, χέρνιβα ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε, &c. i. aquam ad lauandas manus.
Χερόβολον, ου, τὸ, manipulus.
Χερόπληκτος, manu percuſſus, & illiſus, Soph.
Χερρονησία γῆ, peninſula, Heſych.
Χερρονησίτης, Cherroneſita, i. ex Cherroneſo.
Χερρονησοειδές ἐστι, in ſpeciem eſt Cherroneſi.
Χερρόνησος, terra in inſulæ modum mari circundata, vno tãtùm eóque anguſto ſpatio, quod Iſthmus appellatur, continenti adiuncta, peninſula Vallæ li. 6. Thucyd.
Χερσαῖος, ου, ὁ, terreſtris, mediterraneus, in locis incultis naſcẽs, incultus. τὰ χερσαῖα ζῶα Phil.
Χερσεία, είας, ἡ, ſolitudo.
Χερσεύειν, incultum eſſe, non coli, negligi.
Χερσεύεσθαι, ſterileſcere, Plutarch.
Χερσεύουσαι γωνίαι, terreni limites Ruell. anguli terreni Barbar. inculta loca Marcell. lib. 3. Dioſc. cap. 79.
Χερσὶ, manibus, Phrynich.
Χερσόθι, in terra, in Epigr.
Χέρσος, ου, ἡ, terra propriè inculta, ſolum incultum, terra deſerta, terra vaſta, rudis ager Gaz. lib. 3. de cauſ. plant. Theophr. ¶ Tranſlatè illocatas, ſteriles atq; incultas virgines, χέρσους vocauit Soph. in Oedip. Tyrann.
Χερσόω, deſolo, vaſto, χερσωθήσομαι, deſolabor, Sap. 4. ¶ Χερσούμενος, ου, ὁ, incultus & ſqualẽs, Plutarc. περὶ παιδ. ἀγωγ. γῆν καταλαβὼν κεχερσωμένην.
Χέσειν, in Epigr. cacare, Futur. à χέζω, ſeu χέω.
Χεσείεσθαι, cacaturum eſſe, Ariſtoph.
Χεσείω, cacaturio, Ariſtoph. νεφ.
Χεῦμα, ατος, τὸ, liquor, fluxus, aquę fluctus, ῥεῦμα ὕδατος. Plutar. pro vaſto æquore accipit. ¶ Poll. recenſens vaſa eſcaria, τεύχη & χεύματα vocat, quæ nos vaſa & vaſcula Bayf. Idem etiam diſcos interpretatur.
Χεύω, & Χεύομαι, fũdo. Arg. 2. χύτλα τέ οἱ χεύοντο, i. inferias attulerunt. ¶ Χεύω, humo aggeſta extruo, Iliad. ή. χεύομεν ἀμφὶ πυρὴν τύμβον.
Χέω, μ. εύσω, π. κέχυκα, ἀορ. α. ἔχεα, poeticè ἔχευα, liquo, liquefacio, fundo, ſpargo, Accuſat. Odyſſ. ά, ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν, i. ἐπέβαλον, manus lauarunt. & Ody. δ. χεῦ᾽ Ἀγαμέμνονι τύμβον, i. ἔχωσα, ex terra fuſili aggeſsi. πατρὸς χέοντες λουτρὰ, Soph. patrem aſpergentes aquis, i. infundentes ſuper patrem.

X H

Χηίσκος, domus, οἶκος, Heſych.
Χηλαργὸς, οῦ, ὁ, albus: aut velox pedib⁹, λευκόπους, (Suid.
Χήλευμα, ſartura, Heſych.
Χηλευτὰ κρανέα, caſsides forcipiculatę, Herodot.
Χηλεύω, μ. εύσω, π. ευκα, ſarcio, conſuo, Eupol.
Χηλὴ, ῆς, ἡ, vngula biſulca & bipartita, forficulus denticulatus, Heſiod. χθόνα δ᾽ ἔκτυπον ὠκέες ἵπποι Νύσσοντες χηλῇσι, vngulis terram ferientes. ¶ Item promontorium, eminentia, κατὰ χηλήν τινα πρὸς τὴν Εὔβοιαν ἀποβλέπουσαν, ad promontorium quoddã ad Eubœam verſum, Plut. in Solone. ¶ Χηλαὶ itẽ dicuntur ſaxa, quæ ad arcẽdas vndas mari obiecta ſunt, ne muros lædant, Thucyd. ¶ Χηλαὶ, Poll. φύσιγγες, puſtulæ, veſiculæ, tumoréſque in pedibus & manib⁹. ¶ Χηλὴ, Hippoc. ſpecillum biſulcum.
Χηλιδονία, ας, ἡ, genus iaſpidis: tritõ Hermolao.
Χηλὸν, οῦ, membrum in baliſta, Vitr. li. 10. ca. 17.
Χηλὸς, οῦ, ὁ, arca, loculus, in Odyſſ.
Χήλωμα, Hipp. crena ſagittæ, ſedéſq; nerui, Gal.
Χηλώπια, αἱ ῥαφίδες τῶν δικτυοπλόκων, Heſych.
Χῆμαι, αἱ, hiatulæ, κογχύλια, generáque oſtreorũ.
Χημεία, ας, ἡ, argenti & auri præparatio, Suid.
Χήμη, hiatus, χάσμη, Heſych. ¶ Apud Medicos pro menſuræ genere incertæ quantitatis.
Χήμωσις, εως, ἡ, inflammatio palpebrarum.
Χὴν, ηνὸς, ὁ καὶ ἡ, anſer, τὸ χηνάριον, Suid. Odyſſ. ό, in Genere Fœmin. ἀργὴν χῆνα φέρων.
Χηναλώπηξ, εκος, vulpãſer, auis ſacra apud Ægyptios, Herodot. & Ariſtot. li. 9. Anim.
Χηνέλωψ, idem, Heſych.
Χήνεος, ου, ὁ, anſerinus, & Χήνειος Ian. Laſc. ¶ Legitur & χήνιος, apud Dioſc. lib. 1. cap. 81. atque χήνεος apud Galen.
Χήνημα, irriſio, καταμώκημα, Heſych.
Χηνιάζω, vel Χηνίζω, tibiarum ſonum repræſen-

to, tibia ſono, Athen. lib. 14.

Χλωίσκ⊗, pars proræ vnde anchoræ dependēt, Bayſ. ¶ De nauis inſtrumentis, Suid.

Χηνοβοτία, greges anſerum & gruum, i. qui gregatim paſcuntur, Plat. in Politic. ¶ Dicitur & χηνοβοσία & γερανοβοσία, Poll. & χηνοβοσκία, Heſych. ¶ Χηνοβοσκεῖον, ου, τὸ, locus vbi aluntur anſeres, Colum. lib. 8. cap. 14.

Χηνοβοσκὸς, οῦ, ὁ, anſeres alens & ſaginans, Athe.

Χηνοτροφεῖον, idem, χηνοτροφεῖα, τὰ, nantium volucrum quæ ſtagnis piſciniſque lætantur auiaria, Colum. lib. 8. cap. 1.

Χηνυςεῖν, clamare, βοᾶν, κράζειν, ϛραγγεύειν, Heſyc.

Χὴρ, ηρὸς, ὁ, echinus, ἐχῖν⊗, Heſych.

Χήρα, ας, ἡ, vidua, χῆραι γυναῖκες, Homer.

Χηραμβὴς, viduarum dom⁹, χηρῶν οἴκημα, Heſy.

Χηράνδροι, qui abduxerūt, Accuſ. Plut. in Rom. in verſu quodam Simuli poetæ, quem citat.

Χηραμίδες, cauernæ, Heſych.

Χηραμοδύτης, ου, ὁ, luſtra ſubiens.

Χηραμὸς, οῦ, ὁ, antrum, ſeceſſus, luſtrum, latibulum, latebra, foramen, cauerna. Melius ſcribitur χειραμὸς, vt ſuprá.

Χήρετον, ου, τὸ, focus, ἐσχάρα, Heſych.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas Cicer.

Χήρευσις, idem.

Χηρεύω, μ. εύσω, π. ευκα, viduo, viduum reddo, ſeparo & ſeparor, viduus vel vidua ſum, 2. Reg. 13. χηρεύουσαι γυναῖκες, viduæ mulieres.

Χῆρος, ου, ὁ, viduus, deſertus, ἔρημος, Epigram.

Χηροσύνη, ἡ, χηρεία, viduitas, Apoll. lib. 4.

Χηρόω, μ. ώσω, π. ωκα, vaſto, deſolo, deſtituo, orbo, ἐκπορθῶ, ϛερίσκω, Suid. viduo Colum.

Χήρωσις, q. deſolatio, viduitas.

Χηρωσταὶ, οἱ, qui ſuccedūt in hæreditate viro viduo & filiis carenti, remoti cognati ſeu conſanguinei, Heſiod. in Theog. ¶ Euſtat. Ilia. ε, dicit magiſtratum eſſe qui ſucceſſoribus viduorū, & viduis tutorū egentib⁹ pręficiebātur.

Χητεία, ας, ἡ, & Χήτης, ητος, ἡ, & Χῆτις, ιος, ἡ, τὸ χῆτος, inopia, penuria, χηρεία, Heſych.

Χήτη, lūbus, vel Poll. τὸ ὑπὸ ταῖς πλευραῖς ὀςέον.

Χητίζω, indigeo, deficio, Etym.

Χῆτος, ε⊗, τὸ, priuatio, orbitas, indigentia, viduitas, raritas, Heſiod. in Theog.

Χητοσύνη, idem, q. viduatio, direptio, in Epigr.

X Θ

Χθαμαλοπέτης, ου, ὁ, humiuola Gaz. de accipitribus, ex Ariſtot. li. 9. Anim. c. 36.

Χθαμαλὸς, οῦ, humilis, decliuis, depreſſus.

Χθαμαλόω, μ. ώσω, π. ωκα, complano, Actiu.

Χθὲς, heri, nuper, dudum.

Χθεσινὸς, heſternus. ¶ Item otioſus, inutilis. Trāſlatione ſumpta à cibis pridie relictis, Sui.

Χθεσιφωνεῖν, maledicere, κακολογεῖν, Suid.

Χθιζὰ, heri, Iliad. β. Χθιζὸν, idem, Epigr.

Χθιζὸς, οῦ, ὁ, heſternus, Iliad. ά, χθιζὸς ἔβη.

Χθόνι⊗, ου, ὁ, terreſtris, ſubterraneus, Ariſtot. de mund. πρηςὴρ χθόνι⊗, turbo terreſtris, i. ventus è terra ſurſum verſus ſe cōtorquēs. ¶ Χθόνι⊗ etiam Iouis eſt epith. vt ibidem Idem ſcribit. ¶ Ζεὺς χθόνι⊗, ὁ, Pluto, Inter. Heſiod.

Χθονόπαις, terræ filius, aut filia.

Χθονόπλαςος, ου, ὁ, è terra fictus.

Χθονοςιβὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, terreſtris, in terra depreſſus, ὄπιςθος, ὁ ἐν τῇ γῇ ἐσχώρι⊗, Inter. Apoll. 2.

Χθὼν, ονὸς, ἡ, terra, ſolum, γῆ, Hom. Iliad.

X I

Χιὰ, ᾶς, ſerpentis domus, χεία. ¶ Item genus calceamenti virilis: ſed χία, ἡ, gētile nomē Cyr.

Χιάζω, μ. άσω, π. ακα, aperio: vel chiaſmum facio, decuſſo. ¶ Χιάζειν, nimis curioſum eſſe in carmine, Democrit. Chio, authore Suid. ¶ Χιασθῆναι dicitur periodus, i. chiaſmum admittere, ab Hermog. lib. 5. de Inuēt. Vnde Χιασμὸς, οῦ, ὁ, chiaſmus, figura quando quatuor propoſitis, tertium ſecundo reſpondet & cōuenit, quartū primo: decuſſatio, εἰς τὸ Χ κατατάκραμψις Plat. ¶ Eſt etiam ἡ κιβδηλεία, i. impoſtura & fraus.

Χιαρὸς, calidus, tepidus, χλιαρὸς, Heſych.

Χίδρα, nouæ ſpicæ aut legumina, Comm. Ariſtoph. in Equit. ϛάχυες νεοσφυεῖς. Aliis ἄγρια λάχανα, ὄσπρια, ἢ τούτων ἄλευρα καὶ κρῆμνα.

Χιλεύω, alo, paſco, pabula carpo, Nic. in Ther.

Χιλὴ, ῆς, ἡ, nutrimentum, materia, eſcūlenta.

Χίλιαι, αἱ, mille, Heſiod. in Theog. ¶ Χίλια, τὰ, idem. ¶ Χιλιαρχέω, μ. ήσω, π. ηκα, præſum mille militib⁹, Neut. abſol. ¶ Χιλιεάρχης, & χιλιαρχὼν, qui præeſt mille militibus. ¶ Χιλιαρχία, ας, ἡ, tribunatus militum, Plut. in Camill.

Χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus mille continens.

Χιλιαςαὶ, millenarii: ſic dicti ſunt qui in mille annis putant eſſe complendas prophetias.

Χι[illegible]⊗, ἡ, numerus mille continens.

Χιλιέτης, ε⊗, ὁ καὶ ἡ, q. millenis.

Χιλιετὴς ὁ βί⊗, decies centū annis vita ſeruata.

Χιλίη ἵππ⊗, mille equites, Herodot.

Χιλιοδύναμις, herba à Cappadocibus dicta, quæ & πολεμώνιον, Dioſc. lib. 4 cap. 9.

Χίλιοι, οἱ, mille prima longa, Heſiod. in Theog.

Χιλιοναυςόλ⊗, ὁ, claſsis mille nauium Strab.

Χιλιοναύτα κώπα, mille nauibus, i. multis, Eurip.

Χιλιοπλάσι⊗, milliecuplus.

Χιλιοςὸς, οῦ, ὁ, milleſimus.

Χιλίωρος, ου, ὁ, mille annorum tempus, Lycophr.

Χιλὸν, οῦ, τὸ, & Χιλὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, pabulum, frumentum, triticum, alimonia, Xenoph. 5. Pæd.

Χιλόω, μ. ώσω, paſco, ſagino, Heſych. ¶ Χιλιασθῆναι, mille drachmarum multam pendere, Acc.

Χιλωτὴρ, ῆρος, ὁ, præſepe, φάτνη, Heſych.

Χίμαιρα, ας, ἡ, capella, caprea, capra. χίμαιραν ἐσφαγιάζετο, caprā iugulabat, Plut. in Lycur. ¶ Χιμαιροβάτης παῖς, Pan initor capellarum, in Epigr. ¶ Χιμαιροφόνον θαῦμα, in Epigr. miraculum capreas occidens.

Χίμαρ⊗, hircus, caper, Ariſtop. Ioſeph. hœdus.

Χίμαρ⊗, ου, ἡ, capra annicula, vſque ad partum: ſed deinde αἶξ, aut χίμαιρα, Theocr. Interpr.

Χίμετλον, τὸ, pernio, morbus pedum ex nimio frigore

frigore proueniens, & calcaneum maximè infeſtans hyeme, Poll.lib.4. Inuenitur & χίμεθλον καὶ χείμεθλον: & χύμετλον, apud Poll.

Χιονέη χρόη, color niueus, χιόνεαι νιφάδες, in Epig.

Χιονίζω, μ. ίσω, π. ικα, niue conſpergo, Laert.li.6.

Χιονόβας, ᾶντος, niue conſperſus.

Χιονόβλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, niue cōſperſus, Ariſtop. νεφ.

Χιονοβόλος, ου, qui ningit aut niuem iactat.

Χιονόκτυπος, niue percuſſus, Soph. in Aiace.

Χιονόχρωος, ου, ὁ, niueus.

Χιονόω, μ. ώσω, π. ωκα, dealbo, Actiu. Accuſ.

Χιονώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, niuoſus, niualis, niueus, albus, Dionyſ. de ſitu orbis, & in Epigr.

Χιονωτὸς φύσις, natura niualis ſiue aquatilis, Nō.

Χῖος οἶνος, Chium vinum, Dioſcor.lib.5.ca.11. ¶Χῖος, teſſerarum iactus, monadem tantùm valens, qui & κύων, in Epigr.

Χιόων, niuem emittens, Accuſ. Heſiod.

Χιράς, & Χίρη, fiſſura manuum vel pedum.

Χιτὼν, ῶνος, ὁ, tunica, amictus, interula Apuleio. τερμιόεντα χιτῶνα, talarem tunicam, Heſiod.

Χιτωνάριον, ου, τὸ, muliebris veſtis, ſubtilis, Euſt.

Χιτώνιον, ου, τὸ, tunicula, Ariſtoph. in Plut.

Χιτωνίσκος, ου, ὁ, tunicula, induſium, Xenoph.

Χιὼν, όνος, ὁ, vel ἡ, nix, Ariſtot. de mund.

X Λ

Χλαβὸν, τὸ, ὑπτραφὲς, q. auctile.

Χλάζω, ψοφέω, ſibilo, θρυλλοῦμαι, Pind.

Χλαῖνα, ης, ἡ, læna, penula, veſtis craſſa, exterius indumentum hyemale, toga, Ody. ξ. ¶Χλαινοδύτης, fur veſtium. ¶Χλαινόω, induo, Epig.

Χλαίνωμα λέοντος, ſpolium leonis, in Epigr.

Χλαμύδιον, ου, τὸ, q. chlamydicula.

Χλαμυρὸς, delicatus, ῥυπῶν.

Χλαμὺς, ύδος, ἡ, chlamys, veſtis militaris rotunda & circularis, paludamentum Nonio, ſagulum Politian. Athen.li.ε, χλαμύδα ἢ ἐφεστρίδα περιβεβλημένος. ¶Χλαμυδουργία, ας, ἡ, ars faciendi chlamydes, Xenop.2.ἀπομν. ¶Et Χλαμυδοποιΐα, idem. ¶Χλαμυδοφορεῖν, apud Poll. chlamydem ferre.

Χλανίδιον, paludamentum, penula, Herodot.

Χλανίδιος, ου, ὁ, verſicolor.

Χλανιδοποιΐα, penulas cōficiēdi ars, Xen.2.ἀπο.

Χλανίδος, ου, ὁ, genus glauci.

Χλανὶς, ίδος, amiculum, veſtimentum tenuiſſimum, molle & delicatum, χλανὶς γαμικὴ, Ariſtoph. Vnde Χλανίσκιον, Eidē, & Χλανισκίδιον. ¶Item murenula, torques.

Χλανίτιδες, αἱ, monilia virginum, catellæ Horat.

Χλανὸς, ſilua crinium in ceruice.

Χλαρὸς, ſordidus, tenuis, pallidus, χλωρός.

Χλεμερὸς, οῦ, ὁ, egelidus, tepidus, χλιαρός.

Χλευάζω, μ. άσω, π. ακα, cauillor, ſubſanno, ludibrio habeo, ludo, irrideo. Accu. Χλευάζουσι τοὺς ὄθωνας, in Othonianos cachinnantes, & eis illudentes, Plutarc. in Othone. ¶ Χλεύασμα, ατος, τὸ, & Χλευασμὸς, οῦ, ὁ, cauillatio Cicer. ludibrium. ¶Χλευασία, ἡ, idē, Ariſtot. 6. Top.

Χλευαστὴς, cauillator, Poll. χλεύαξ Comicè, idē.

Χλεδὸν, affatim, cumulatim, ἀθρόον, Heſych.

Χλεύη, ης, ἡ, cauillatio Cicer. ludibrium, Heſych.

Χλήδης, ου, ὁ, eunuchus, σπάδων, θλαδίας, Heſych.

Χλῆδος, εος, pars purgationum habens lutum herboſum & ſurculaceum, aut aceruus lapidum, Etym.

Χλιαίνομαι, μ. οῦμαι, tepeſco, tepefio, concaleſco Gazæ. Depon. abſol. χλιανθεὶς, tepefactus.

Χλιαίνω, μ. ανῶ, π. αγκα, tepefacio, calfacio, χλίαινε ἐπ' ἀνθράκων, Dioſc. lib.1.cap.49.

Χλίανσις, εως, ἡ, tepiditas, tepor, χλιαρότης.

Χλιαρὸς, οῦ, ὁ, tepidus, Ariſtot. de mund.

Χλιαρότης, ητος, ἡ, tepiditas, χλίανσις.

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, voluptas, mollities, deliciæ, luxus, Phocyl. ¶ Χλιδάω, in deliciis viuo, Heſych. ¶Χλιδανὸς, οῦ, ὁ, voluptarius, τρυφερὸς, Poll.

Χλίδημα, τὸ, veſtis, paludamētum, φόρημα, amictus, luxus & cultus, Eurip.

Χλιδῶναι, Suid. brachiorum ornamenta, armillæ.

Χλίδος, εος, τὸ, eluuies, colluuies, Demoſt.

Χλίδω, q. delicior, Etym.

Χλιδὼν, ῶνος, ἡ, armilla, ſiue monile, Diod. Sicul.

Χλιερὸς, tepidus. Χλόα, idem quod χλόη.

Χλίω, luxurio, θρύπτω.

Χλοάζειν, Interp. Ariſtoph. & Χλοάζεσθαι, & Χλοανθεῖν, virere, germinare, Heſych. ¶Χλοάω, χλοῶ, idem, χλοώσας ἀμπέλους, vites gemmātes, in Epig. ¶ Dicitur etiam χλοιῶ.

Χλοανθὴς, vireſcens.

Χλοδὴ, ἡ, mollities, flacciditas, ἔκλυσις, μαλακία, Heſych.

Χλοερὸς, οῦ, ὁ, viridis, herbaceus, herbidus.

Χλοερὸν πεδίον, Apoll. Rhod. viridis campus. ¶Capitur etiam pro pallido.

Χλόη, gramen, herba virens, Ariſtot. de mund.

Χλοηκομέειν, vireſcere, in Epigr.

Χλοηρὸς, ὁ, viridis, Etym. χλοερός.

Χλοηφορεῖν, herbeſcere Cicer. vel herbaſcere Pli. Theophraſt. hiſt. lib.8. cap.6.

Χλοηφόρος, ου, ὁ, ferens viriditatem, germinans.

Χλοιοῦνται, vireſcunt, apud Hippocr.

Χλόος, viror, pallor, Arg. 2. χλόος εἷλε παρειάς.

Χλοῦσθαι, germinare, virere.

Χλουνάζω, conqueror, lugeo, quiritor, Heſych.

Χλουνειον, τὸ χοίρειον, porcellus.

Χλούνης, ου, ὁ, aper, ὁ τμίας καὶ μονόρχης κάπρος, mulieroſus, fœno ſiue gramini indormiens, Interp. Homer. Iliad. ι. ¶Χλόυνων Genit. Pluralis non circunflectitur, Heſiod.

Χλοῦς, herba, viriditas, χλωρότης, Hippocr.

Χλοώδης, herbaceus, viridis, χλωρὸς, Hippocr.

Χλώρασμα, apud Hippocr. viriditas.

Χλωρεὺς, luteo, auis, Ariſtot. lib.9. de Anim. ¶Luteus ibidem pro aue.

Χλωρηΐδα κάμπην dixit Nicander in Theriacis, i. erucam viridem.

Χλωρίασις, ἡ, viriditas, χλωρότης.

Χλωρίζω, vireſco, palleſco, Leuit.14.

Χλωρίων, ονος, ὁ, vireo auis, quam ex flagratione procreari fabulantur, Ariſtot. lib.9. A-

nim.cap.1.& 22. ¶Χλώρειον,idem.
Χλωρὶς,lutea auis:dicitur & de luſcinia, quòd in floridis locis verſetur : vel quòd ſtatim cũ viriditate & vere appareat:vel ob colorem.
Χλωρόκομος στέφανος,corona frondea,Eurip.
Χλωρὸς,οῦ,viridis:fit enim à χλόη,i.herba,χλοερὸς καὶ χλοηρὸς, & κατὰ κρᾶσιν χλωρὸς, Euſtath. Odyſſ.α. ¶Item pro molli atque tenero,χλωρὸς τυρὸς, caſeus recens,tener ac mollis,Ariſtoph.in Ran. ¶Item pro flauo & luteo,& eo qui decolor eſt,atq; pallidus, & qui ὠχρὸς vocatur,in quo pallor eſt nigricãs. χλωρὸν δέος, decolor metus,ſiue pallidus,Iliad.η.
Χλωρότης,ητος,ἡ,viror,viriditas,Galen.¶Eſt etiam pallor καὶ ὠχρότης,Pſal.ξζ. χλωρότης χρυσίου.

X N

Χναύματα,fragmenta placentarum, aut huiuſmodi ciborum,βρώματα,Poll.τὰ περικόμματα.
Χνοάζω,μ.άσω,π.ακα,pubeſco,Neutr.Soph.
Χνοάω,ſum lanuginoſus,Apoll.2.Argon.
Χνόη,ης,ἡ,modiolum Plin.fiſtula in qua voluitur axis, vbi ſunt infixi radii,Æſchyl.Dicitur & χνοῖαι Poeticè.
Χνόος,ου,ὁ,& Χνοῦς,οῦ,ὁ,lanugo,pubes,Poll. ¶Χνοῦς etiam de molli tomento dicitur quo culcitræ infarciuntur, Ariſtoph. ἐν βαβυλωνίοις, Ἔχεις ἄχυρα καὶ χνοῦν. ¶Χνοῦς etiã tranſlatè ἡ ἀλοσάχνη,i.maris velut lanuginoſa ſpuma.
Χνοώδης,εος,ὁ καὶ ἡ, lanuginoſus,Gaz.lib.1.hiſt. plant.Theophr.cap.21.lanugineus.
Χνῦ,particula metri cauſa addita.

X O

Χόα,genus menſuræ,vel pila, vas vbi ponuntur libamina,congius,Cyrill.& Ammon.
Χοαὶ,exequiæ,libationes. χοὰς ἐχέαντο τοῖς ἥρωσι, heroibus libamen parentarunt,Herodot.
Χόανα,τὰ,metalla,τὰ μέταλλα,Suid.
Χοανεύω,fundo,χωνεύω,Heſych.
Χοάνη,ἡ,infundibulum, Heſych.¶Dicitur & χονεῖον καὶ χόανον.¶Item concauitas quædã cerebri meatus excipiens,inſtar infundibili, Gal.
Χόανον,τὸ,fuſorium vas,in quo metalla liquantur,ἡ χοάνη,Euſtat.Iliad.σ.
Χόανος,ου,ὁ,fornax,ahenum,Interp. Iano Laſc. vas in quo liquantur metalla,Heſiod.
Χοεῖον,τὸ,craſſum inteſtinum,Suid.
Χοεὺς,έως,ὁ, congius, chus vel choa Mart. εἶδος μέτρου ᾧ μετροῦσι τὸν οἶνον,Comm.Ariſt. Neb.
Χοὴ,ῆς,ἡ, terra quæ mortuis ingeritur & affunditur,Suid.¶Dicitur & Χόα.
Χοῆρες ἄγγος,vas ad infundendum liquorem.
Χοῖ,terræ pulueri,χώματι,Heſych.
Χοιὰκ,December ab Ægyptiis dicitur.
Χοίδια,exponit Suid.σταμνία,amphoræ,ſeriæ.
Χοϊκὸς,οῦ,ὁ,terrenus,1.Cor.15.
Χοινίκη, modiolus rotæ, χνόη, σύριγξ, Heſych. Dicitur & Χοινικὶς, ίδος, ἡ, & Χοινίκιον, ου, τὸ, Celſ. lib.8.cap.3.
Χοῖνιξ,ικος,ἡ,ſemodius Vallæ apud Herodot.lib. 3.& 7.ſextarium Gaza vertit lib.9.hiſt. plãt. χοῖνιξ ἁλῶν,ſalis chœnix,Ariſtop. ¶Item pedicæ genus,vt numellæ Plaut. Aliis cippus, vel craſſa & rotunda ligna,in quæ crura immittebantur,Ariſtoph.in Plut.
Χοινοστρόφος,vel χοινοστρόφος,ου, ὁ,funarius.
Χοιραδώδης,εως,ſtrumoſus,Plutarch.
Χοιρὰς,άδος,ἡ,ſaxum ſub mare nigrum aliquãtulum eminens,vt porco nanti ſimilis videatur. Δήλιοι χοιράδες, Eurip.ſcopuli Deli. ¶Item ſtruma, i. tumor in quo ſubter concreta quędam ex pure & ſanguine, quaſi glandulæ oriuntur.
Χοιρεᾶται,οἱ,porcales,Herodot.lib.5.
Χοίρειος,ου,ὁ,porcinus,ſuillus,Galen.1. ad Glau.
Χοίρεον,ου,τὸ,porcellus lactens,Odyſſ.ξ.
Χοιρίδιον,ου,τὸ,porcellus.¶Itẽ muliebre pudendum,vt & χοιρίον,Ariſtoph.Interp.
Χοιρίναι,αἱ,conchę marinę,quibus in iudiciis etiam vtebantur Atheniẽſes, αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι,Comm.Ariſtoph.in Veſp.& Equit.
Χοίριος,ου,ὁ,ſuillus,Dioſc.lib.5.cap.94.
Χοιροβοσκὸς,οῦ,ὁ,ſubulcus,porculator Colum.
Χοιρογρύλλιος,ου,ὁ,echinus terreſtris,Leuit.11.In Comment.Ariſtoph.in Pace cum vnico λ.
Χοιροθλὶψ, q. muliebris pudendi attrectator : Vel rabula forenſis,Ariſtoph in Veſp.
Χοιροκομεῖον,vas textum, in quo porcellos vinctos ſaginabant,ſiue pertica cui alligati porcelli paſcuntur,χοιροτροφεῖον,Poll.
Χοιροπίθηκος,ſimia porcaria Gaz.2.Anim.
Χοιροπωλεῖν,porcum vendere,vel corpore quęſtum facere.
Χοιροπώλης,venditor porcorum,Ariſt.in Achar.
Χοῖρος,ου,ὁ,porcus,Plat.2.de Republ.¶Item naturalia,τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον,Ariſt.in Acharn.
Χοιροσπέλεθρον,anchuſa,quę ſpinoſum & latum & nigrum folium habet,Ægin.lib.3.cap.42.
Χοιροσφάγος,ſacrificãs porcum,θύτης, Heſych.
Χοιροτροφεῖον,τὸ, cauea in qua porcelli ſaginantur,χοιροκομεῖον,Poll.
Χολαίνω,claudico.
Χολαῖον,hepar,ἧπαρ,Suid.
Χολὰς,άδος,ἡ,inteſtinum,ilium,Ariſtot.9.Ani.
Χολάω,μ.άσω,π.ακα,iraſcor,Ariſtoph.νεφ.
Χολέρα,ας,ἡ,Cholera,morb⁹ acutiſsimus,Tralli. Et qui cholera laborant,χολεριῶντες καὶ χολερικοὶ vocantur,Latinéque cholerici,Galen.
Χολεριάω,ſum cholericus,Dioſc.li.1.c.161.
Χολερικὸς,cholericus,Dioſc.li.4.cap.5.
Χολὴ,ῆς,ἡ,fel,bilis tam flaua quàm atra , Galen. ¶Accipitur pro ira, quòd nimirum irę cauſa ſit flaua bilis. ¶Item pro ſatietate & tędio, ἀντὶ τοῦ πολὺ,i.multum & nimium, Ariſtoph. Interp. ¶Χολὴ de atramento ſepię , Nicand. in Alexiph. ¶Item bilis veſicula, Poll.li.2.
Χοληδόχος,κύστις, folliculus flauę bilis,ex inferiori iecinoris parte caua dependens,Galen.
Χολῆον Hippocrat.quod bilem educit.
Χολημεσία,vomitio bilis,Poll.
Χόλικες,inteſtina,Ariſtoph.Interp.

Χόλιος,

Χόλιϛ, iratus, in Epigram.
Χολοβάφος, & Χολοβαφίνη, à tinctura bilis, de arquatis dicitur, Polluci lib. 2.
Χολόεις, εντος, amarus, felleus, Nicand. in Ther.
Χολοιβόρος, exedens bilis inſtar, viroſus, Nicand.
Χολόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, iraſcor, moleſtè fero, Depon. Dat. Plutarch. in Fab. κεχολωμένοι θεοὶ ταραντίνοις, dei infenſi Tarentinis. ¶ Aliquando ſine caſu, Odyſſ. ὁ μάλα γδ κεχολώσεται ἔμπης, perquàm iniquo animo feret.
Χολοποιὸς, οῦ, ὁ, bilem gignens, bilioſus, χολώδης.
Χόλος, ου, ὁ, ira, indignatio, ὀργὴ χόλον καταπέψαι, Iliad. ά. χόλον ἔχω, indignor, Ariſtoph.
Χολοβάφινος, & Χολόβαφος, flauus, bilis colore.
Χολόω, μ. ώσω, irrito, cum duobus Accuſ. Heſiod.
Χολώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, iracundus, bilioſus, felleus, Galen. ad Glauc. lib. 1.
Χολωτὸς, οῦ, ὁ, iratus, ὀργιστικὸς, ὀργίλος.
Χονδράκανθος, ὁ, ſpinam habens ex chartilagine.
Χονδρεύω, ſimilam facio.
Χονδρίλλη, ἡ, chondrilla. Vide Gorræum.
Χονδρίον, vas teſtaceum, patina.
Χονδριοῦν, grumoſum eſſe.
Χονδρίτης ἄρτος, Athen. lib. 3. panis ex alica.
Χονδριῶντες μασοὶ, turgentes præduræque mammæ, mammæ quarum lac in grumos coagulatur, Marcell. lib. 2. Dioſcor.
Χόνδρος, ου, ὁ, chartilago, Nicand. in Alexiph. ¶ Item far ſiue alica, pro fruge atque frumenti genere, Dioſcor. & potio aut ſorbitio ex alicæ grano. Itaque dicit χόνδρου χυλὸν, ἀπέψημα: καὶ ῥόφημα, alicæ ſuccum, decoctum, & ſorbitionem. ¶ Item mica, granum, grumus, minuta gleba, Theophr. hiſt. plant. lib. 9. cap. 4. ¶ Χονδροκοπεῖον, ου, τὸ, genus piſtrini in quo alica frangitur, Poll.
Χονδρότυπος, ὁ, chartilagineus, Ariſt. Anim.
Χονδρώδης, grumoſus: chartilaginoſus, chartilagineus. χονδρῶδες γδ ἔχει, chartilagineum enim habet, Gaz. lib. 1. Anim.
Χόνος, vas æreum: & apud Gortynios æneũ poculum thericleo aſsimile, Euſt. Ilia. σ χῶνος.
Χόομαι, μ. ώσομαι, π. ωμαι, iraſcor, Depon. Dat.
Χοὸς, humi, cap. 3. Eccleſiaſt.
Χοραγεῖον, ου, τὸ, locus vnde omnia promuntur ad ludos neceſſaria, διδασκαλεῖον.
Χοραγὸς, οῦ, ὁ, χορηγὸς, & Χοραύλης, ὁ, choraules.
Χορδαψὸς, ου, ἡ, morbus tenuioris inteſtini, Celſ. lib. 4. cap. 13. & Apſyrto in Ἱππιατρ.
Χορδεύματα, χορδαὶ, τὰ ἔντερα, Ariſtoph. Interpr.
Χορδεύω, μ. εύσω, π. ευκα, implico, Ariſtoph. ἱππ.
Χορδὴ, ῆς, ἡ, inteſtinum, Ariſtoph. in Ran. ¶ Item chorda ſiue fides: fiunt enim fides muſicorũ inſtrumentorum atque arcuum etiam ex inteſtinis, Platon. de Leg. χορδαὶ τῶν μελῶν. Et χορδὴ τόξου, i. νευρὰ καὶ τὸ νεῦρον, neruus, chorda.
Χορεία, ας, ἡ, chorea, tripudium, Plat. νόμ.
Χορεῖα, τὰ, carmina quæ in choris canuntur, Ariſtoph. Interpr.
Χορείη ἀοιδὴ, carmen quod tripudiãdo canitur.
Χορεῖον, ſchola, Heſych. διδασκαλεῖον.
Χορεῖος, pes ſyllabis conſtans longa & breui: ſic dictus, quoniam in choreis celebris eſſet. Vide Hermog. Interpr. & Quint. lib. 9. cap. 4.
Χορευθεὶς, ſub ſpecie ſaltationis expreſſus, Plat.
Χόρευμα βακχεῖον, Euripid. in Phœniſſ. bacchica ſaltatio.
Χόρευσις, chorea, tripudium, Suid.
Χορεύω, μ. εύσω, π. ευκα, tripudio, ſalto, choreas duco. χορεύειν χορείας, celebrare choreas, Plat. de Legib. ¶ Χορευτὴς, qui chorum agit, ſaltator Gaz. Plat. 2. de Republ.
Χορηγεῖον, ſchola, διδασκαλεῖον.
Χορηγέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſuppedito expenſas, ſuggero, cõfero, præbeo, ludos publicè exhibeo, χορηγῶ πᾶσι διονύσια, Demoſth. ¶ Etiam cum Accuſat. iungitur perſonam ſignificante, Polyb. lib. 3. Τὸ δὲ τῶν Κελτῶν πλῆθος δαψιλῶς μὲν ἐχορήγει τὸ στρατόπεδον τοῖς ἐπιτηδείοις. ¶ Item Χορηγεῖν, docere, διδάσκειν, Poll. ¶ Χορηγεῖσθαι, Paſsiuè, ſuppeditari Cicer. Antiph. Ὅπως ἄφειστα χορηγοῖντο οἱ παῖδες, vt pueris omnia largiſsima ſuppeditentur.
Χορήγημα, ατος, τὸ, ſuppeditatio Cic. Plutarch.
Χορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio, ſũptus, contributio, erogatio in ludos, omnis impenſa voluntaria. ταῖς ἐπιθυμίαις χορηγίαν ἐπιζητῶν, voluptatum gratia largius cupiens acquirere, Plutarch. in Galba. ¶ Poly. ποίαις δυνάμεσι καὶ χορηγίαις, Interpr. quibus facultatibus & opibus: potius quàm ſuppeditatione. ¶ Eſt verò propriè χορηγία, Choragi munus, & officiũ τοῦ χορηγοῦ.
Χορήγιον, ου, τὸ, inſtrumentum & apparatus ſcenę, choragium Plin. lib. 36. cap. 15. Demoſth. περὶ παραπρεσβ. ¶ Item locus in quo eſt choragi ſcenicus apparatus, Poll. ¶ Item commeatus, Polyb.
Χορηγὸς, οῦ, ὁ, choragus, Plaut. princeps choreæ, Ariſtot. lib. 4. Polit. ¶ Item ſuppeditator expenſarum & inſtrumenti ludicri: accipiturq; generaliter pro quocunque ſuppeditatore & ſubminiſtrante, Chryſoſt. καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἡ προσευχὴ χορηγὸς, reliqua omnia precatio ſuppeditat.
Χόρια, inteſtina: edulia ex melle & lacte, Ath. 14.
Χορίαμβος, Choriambus pes, Suid.
Χορικαὶ ᾠδαὶ, chorearum cantica.
Χορίον, ſecundæ, i. membrana qua partus inuoluitur, ſecundariũ inuolucrũ, Ariſt. 6. Anim.
Χοροβατῶ, ad choream ſiue cœtum eo.
Χοροδέκτης, qui choreis præeſt.
Χοροδιδασκαλία, doctrina & peritia chori, Xen.
Χοροδιδάσκαλος, chori magiſter, Plat. de Leg.
Χοροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ſpeciem ſecundarũ habens.
Χορoίτυπος, inter tripudiandum terram pedibus quatiens & reſonans, ἐν τῷ χορῷ τύπτων, Suid.
Χοροκάλη, ἡ, pulchrè ſaltitãs, aut choros ducens.
Χορολέκτης, χοροποιὸς, Poll. choros inſtaurans. ¶ Χοροποιὸς, οῦ, ὁ, idem, Sophocl. ὦ θεῶν χοροποιὲ ἄναξ πάν.

Χορὸς,οῦ,ὁ,& Χορεςασία,ας,ἡ, tripudium, ſaltatio, Ariſtoph. χορὸς ἄγειν, choros inſtaurare. ¶ Item locus deſtinatus choreis, Hom. in Odyſſ. Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν.

Χορεςὰς ἑορτή, feſtum choreis inſtaurādis, Nōn.

Χορεςάτης,& Χορεςατὴρ, præſultor, qui chorum ſymphoniacum docet moderatúrque, Suid.

Χορεςυπία,ας,ἡ, chorus.

Χορτάζομαι,μ. άσομαι,π. ασμαι, fœno paſcor, Depon. Gen. Ariſtot. lib. 5. Animal. ¶ Item ſatur or, Theophr. de Cauſ. plant. li. 4. cap. 10. χορτασθέντα πυρῶν, tritico ſatiata.

Χορτάζω,μ. άσω,π. ακα, paſco, cibo, ſaturo. Actiu. cum duobus Accuſat. Plat. 2. de Republ.

Χορταῖος, veſtis genus craſſæ & villoſæ, Suid.

Χορταῖον, cremium, ſtipula.

Χόρτασμα,ατος,τὸ, pabulum: cibus, Act. 7.

Χορτασμὸς,οῦ,ὁ, ventris repletio, ſaturitas, Poll.

Χορτοκοπεῖον, pratum, lib. 2. Dioſcor. cap. 184.

Χόρτος,ου, gramen, herba, fœnum, Epigram. ¶ Item ſeptum, ἕρκος, περίφραγμα, Iliad. λ. αὐλῆς ἐν χόρτῳ. ¶ Χορτώδης, accedens ad formam fœni, aut graminis.

Χορῳδία, chori cantus, Plat. de Legib.

Χοῦς,οῦ, agger, puluis, humus egeſta, diffluens terra & fuſilis, Interpr. Thucyd. τὸν χοῦν ἐκφέρει, terram egerit, Herodot. ¶ Sic etiam dicitur feſtum quoddam Athenis. ¶ Χοῦς pro συμβολή, vide Σύμβολον.

Χοῦς, congius, menſura Attica capiens heminas octo, Ariſtot. 2. OEconom. ¶ Item vaſis genus quo aqua hauſta fundebatur.

Χόω,μ. ώσω, π. ωκα, facio iraſci. ¶ Item peruium reddo, aggerē duco, χοῦν δεῖ, oportet ducere aggerem, Thucydid.

X P

Χραίνομαι, μολύνω, fœdo, Sophocl. in Aiace.

Χραίνω,μ. ανῶ,π. αγκα, polluo, ſordibus impleo, inquino, maculo, fœdo, Accuſ. Nic. in Alex.

Χραισμέω,μ. ήσω, iuuo, proſum, auxilior, Iliad. ά. ¶ Dicitur etiam pro eodem χραίσμω, Ibidem. ¶ Aliquando ſignificat propulſo, cum Dat. & Accuſat. Iliad. ή.

Χραίσμη, auxilium, ἡ βοήθεια, Nicand. in Ther.

Χραισμήτωρ,ορος, adiutor, Nonn.

Χραίω, τὸ κελεύω, iubeo, impero, Heſych.

Χράομαι,μ. ήσομαι,π. ημαι, vtor. χρᾶσθαι non dicitur Atticè, ſed χρῆσθαι, teſte Lucia. Dat. Demoſth. τῇ τύχῃ δὲ ἣν ὁ δαίμων ἀπένειμεν ἑκάστοις, ταύτῃ κέχρηνται, hanc habuerunt fortunam, quam Deus vnicuique dedit. ἐχρήσαντο συμφοραῖς, cladibus perfuncti ſunt, Plutar. in Fabio. κέχρηνται συμφοραῖς, Demoſth. pro inciderūt in calamitates. χρῶμαί σοι φιλανθρώπως, vtor te familiariter, Eidem. ¶ Pro reſpondêre aliquando ponitur, Plat. εἴτε ἔχεις χρῆσθαι, χρῶ, ſi habes quod reſpondeas, reſponde. ¶ Aliquando χρῆσθαι eſt expendere, conſumere. ¶ Χρᾶσθαι χρῆσθαίque dicitur qui oraculum petit, χρήσασθαι τῷ θεῷ, Dei oraculum adire, Æſchin. ¶ Aliquando reſiſtere, interficere, Bud. Comm. ¶ Χρῶμαι cum Genit. pro χρήζω, δέομαι, egeo, Odyſſ. ξ. κομιδῆς κεχρημένοι ἄνδρες, cura egentes & commodo aliquo. ¶ Χρῆσθαι, fœnore aliquid accipere, Ariſtoph.

Χραύω,μ. αύσω,π. αυκα, ferio, exulcero, ſaucio, leuiter vulnero, perſtringo, Iliad. έ. ¶ Item incido, ſculpo, ξέω. ¶ Item appropinquo, auidè comedo, helluor, Actiu. Accuſ.

Χράω, χρῆσαι,μ. ήσω,π. ηκα, accommodo, commodo, mutuo, do mutuo, do vtendum, Demoſth χρῆσαι χιλίας, &c. i. mutuare. ¶ Χρᾶν καὶ χρήζειν, edere oraculum, oraculo prædicere, reſpōdere, vaticinari, Pauſ. ἡ δὲ Πυθία χρᾷ σφίσιν. ¶ Aliquando ἐπιπίπτειν, irruere impetuoſè, cum impetu inuadere, interficere, ἀναιρεῖν.

Χρεαγωγὸς, qui debitorem in ius rapit alterius nomine, Heſych.

Χρεία,ας,ἡ, indigentia Cicer. egeſtas, penuria, neceſsitas. οἱ χρείαν ἔχοντες τοῦ λύχνου, qui lucerna indigent, Plutarch. in Pericl. ¶ Item commoditas, vtilitas, Demoſth. περὶ στεφ. Ἐπειδὴ δημοσθένης πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, cùm magna & multa cōmoda conciliauerit populo. χρεία τοῦ ποταμοῦ, fluui[illegible]us, Hermog. κατὰ τὰς χρείας dixit Ariſtot. de mund. prout vſus ratióque adminiſtrandarum rerum fert vel ferebat. ¶ Χρεία, pugna, ἴδιόν ἐστι γαλατικῆς χρείας, Gallicæ pugnæ peculiare eſt.

Χρείη, indigentia.

Χρεῖος,εος,τὸ, debitum, Iliad. ν. ¶ Item opportunum, vſus, neceſsitas, vtilitas. ¶ Χρεῖος, pro χρήσιμος, cōmodus & vtilis, Phil. de mūd.

Χρειὼ, Ionicè, ἡ χρεία, neceſsitas, opus, χρειὼ μοι μεγάλης πίστιος, fide magna mihi eſt opus.

Χρείω,μ. χρήσω, vaticinor. Et χρείην, Suid. τὸ πλεῖν.

Χρειώδης,εος,ὁ καὶ ἡ, vtilis, perutilis, percōmodus.

Χρείων,οντος, vaticinans, Argon. 2.

Χρεμέθω, Etym. & Χρεμετάω, & Χρεμετίζω,μ. ίσω, π. ικα, hinnio, ore fremitum do, Poll.

Χρεμέτισμα,ατος, τὸ, & Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, hinnitus, Poll.

Χρεμετιστικὸς, hinnibilis, Argyr. apud Porphyr.

Χρέμης. Vide Χρέμψ.

Χρεμίζω, ἀντὶ τοῦ χρεμετίζω, Heſio. ὀξεῖα χρέμισαν.

Χρέμπτομαι, ſcreo, Lucian. χρεμψάμενος πλατὺ καὶ καταπτύσας μου, latè ſcreās & me cōſpuēs.

Χρέμπτω, appropinquo, incido, vngo.

Χρεμύλος, qui creditores decipit.

Χρέμψ,βὸς,ὁ, chremis piſcis auditu acer. Dicitur & χρομὶς καὶ χραμὶς. Et apud Suid. χρέμης, χρέμητος: χρέμψ & χρομὶς ab Ariſtot.

Χρέμψις,εως,ἡ, ſcreatus, Hippocr. ἀπόχρεμψις.

Χρεοκοπέω,μ. ήσω,π. ηκα, nouas tabulas facio, decoquo, i. aufugio propter æs alienum, fraudo debitores, Neutr. abſol. Phalar.

Χρεοκοπία,ας,ἡ, nouæ tabulæ, Suid. χρεοκοπεία.

Χρεοκοπίδης,ου,ὁ, decoctor. ¶ Χρεοκόπος,ου,ὁ, idem.

Χρεοκοπου-

Χρεωκοποῦμαι, debito fraudor decoctâ pecuniâ.
Χρεολυτεῖν, æs alienum diſſoluere, Ioſeph.
Χρέος, εος, τὸ, & Χρέον, ου, τὸ, debitum, æs alienum, mutuum, commodatum, fœnus. χρέος λαμβάνω, pecuniã mutuò accipio, Herodot. χρεῶν διάλυσις, Plat. de Leg ¶ Χρέος, pro χρεία, vſus, res, opus, negotium, officium, neceſsitas. χρέος σοι τόδε δυδείσαν, tui eſt muneris, tuarum eſt partium, Eurip. ¶ Item oraculum.
Χρεῦμα, ατος, τὸ, fluctus, ῥεῦμα, Heſych.
Χρέω, pro χρῶ, Doricè, vaticinor.
Χρεὼ, neceſsitas, fatum, Argon. 2. χρεὼ ἦγε δαμῆναι, i. fatalis neceſsitas. ¶ Legitur etiam χρεὼ pro opus eſt, cum Genit. & Accuſ. Iliad. ἰ. ἔτι με ταύτης χρεὼ τιμῆς.
Χρεὼν, fatale decretum, debitum, decorum, vtile: neceſsitas. τὸ χρεὼν οὐκ ἔστι μὴ χρεὼν ποιεῖν, parẽdum eſt fatis, Plut. in Opuſcul. ¶ Cum infinit. & Accuſat. σοί με δουλεύειν χρεὼν, me tibi morem gerere conuenit, Eurip.
Χρεῶν, ῶ, τὸ, & Χρέως, τοῦ χρέω, ὁ, debitũ, opportunũ.
Χρεωστεύω, μ. εύσω, π. ευκα, debeo, Actiu. ¶ Χρεωστῶ, idem. χρεωστεῖν κόλασις, Nazanz. in Orat. pœnas merêre & quaſi debere.
Χρεώστης, ου, ὁ, & Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, debitor, Comment. Ariſtoph. in Neb. ¶ Χρεωφειλέτης, capitur etiam pro creditore, vt in Argumento Pluti Ariſtoph.
Χρὴ, oportet & conuenit, decet, par eſt, cum Præſenti Infinit. vel Præter. non Futuro, Gaz. χρὴ ποιεῖν, Plat. χρὴ ἐσκέφθαι, Hermog. ¶ Ariſtoph. cum priori ἀόρ. νομίσαι δέ σε ταῦτα χρὴ μυστήρια, hæc te decet colere myſteria. Cũ ἀορ. β χρὴ πεσεῖν, oportet incidiſſe, Euripid.
Χρῆ, vteris, Plat. in Epiſt. & Xenoph. in OEcon.
Χρῆ, reſpondet, vaticinatur, edit oraculũ, Soph.
Χρήζω, μ. ήσω, π. ηκα, volo, peto, exquiro, cupio, deſidero, quæro, rogo, obſecro, χρήζω ὑγιαίνειν, Xenoph. volo bene valere. ὅσια χρήζω, iuſtè peto, Eurip. ¶ Item mutuo, indulgeo, concedo, vtendum do, Accuſat. ἔχρησαν θεοὶ πάντα ἡμῖν, omnia nobis dii mutuò dedêre, Plutarch. ¶ Item indigeo, eſt mihi opus, Genit. Gaz. lib 4 χρήζω ὑμῶν, vobis indulgeo.
Χρηΐζω, μ. ίσω, π. ικα, indigeo, Neutr. Genit.
Χρηΐσκοντο ὕδατι, aquam deſiderabant, Herodot.
Χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotium, Sophocl. in Aiac. τί χρῆμα δρᾷς; quid rei facis? Plat. in Gorg. καταγέλαστον, ὦ Σώκρατες, τὸ χρῆμα γίγνεται, res ridicula. ¶ Χρῆμα dicitur etiam quaſi pro multitudine, ídque cum admiratione per Genit. Ariſtoph. in Neb. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον ἀπέραντον! τὸ μέγεθος, τὸ ἔκταμα. Sic, σφενδονητῶν παμπολύ τι χρῆμα, fundariorum magna multitudo, Xenoph. 2. παιδ. ¶ Item neceſsitas, Heſiod. ¶ Cum ad forum refertur, tunc χρημάτων appellatione tam mobilia quàm immobilia continentur, facultates, opes, bona & fortunæ, Ariſtot. lib. 4. Ethicor. χρήματα δὲ λέγομεν πάντα, ὅσων ἡ ἀξία νομίσματι μετρεῖται, Plutarc. in Camill. χρήματα ἀναγκαῖα, vtenſilia.
Χρηματίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, lucror, lucris inuigilo, quæſtum facio, rem augeo, Accuſat. χρηματίζομαι χρηματισμὸν, incumbo quæſtui, Plat. de Leg. ¶ Item colloquor, ὁμιλῶ περὶ τινῶν μεγάλων, Bud. Comm.
Χρηματίζω, μ. ίσω, π. ικα, actui rerũ operam nauo, de ſumma Reip. vel de rebus ad eam pertinentibus decerno, vt magiſtratus ſolent. χρηματίζοντος τοῦ καμίλλου ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς, dum Camillus in foro iura dat, iura dicit, Plutarc. in Cam. ¶ Χρηματίζειν, pro referre ad populum vel ſenatũ ponitur, & pro agere cum populo, Demoſth. κατὰ Μειδίου, Ἐπειδὰν χρηματίσωσιν οἱ πρόεδροι περὶ ὧν διῴκηκεν ὁ ἄρχων, χρηματίζειν. ¶ Χρηματίζειν, reſponſa dare legationibus, Polyb. ἐχρημάτιζε τοῖς πρεσβευταῖς, in audiẽdis legatis occupatus erat. ¶ Item appellare aliquem, hoc eſt, compellare & colloqui, agere cum aliquo de negotio & verba facere, Dinarch. ¶ Item ex re nomen indire vel ſumere, Plutarch. in lib. de virtute mulier. Νόμος ἦν τοῖς Ξανθίοις, μὴ πατρόθεν, ἀλλ' ἀπὸ μητρὸς χρηματίζειν. ¶ Χρηματίζειν, autem etiam Paſsiuè ſumitur, i. dici, vocari, nuncupari, Plutarch. in Anton. de Cleopatra, στολὴν ἐτέραν ἱερὰν Ἴσιδος ἐλάμβανε, καὶ νέα Ἶσις ἐχρημάτιζε, Iſis appellabatur. ¶ Item verſari, degere, Polyb. Παρακειμένην δ' εἰς τὴν σκηνὴν, ἐν ᾗ χρηματίζειν εἰώθει καὶ δειπνεῖν ὁ βασιλεὺς, in qua rex priuatim agere & verſari pranderéque conſueuerat. ¶ Item oracula reddere, reſponſum dare Plin. Luc. 2. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, fuerátque ipſi Spiritus ſancti oraculo promiſſum. ¶ Item pecunias colligere, tributa cogere.
Χρηματικὸς, ὁ, pecuniarius, locuples, Plut. in Sol.
Χρημάτισις, εως, ἡ, coactio pecuniæ, quæſtus, Xenoph. in OEcon.
Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, quæſtus, quæſtus pecuniarius, lucrum, lucri cupiditas, Plat. in Apolog. ἀμελήσας χρηματισμοῦ, quæſtum poſtponens. ¶ Item reſponſum diuinum vel mandatum, oraculum, Rom 11. ¶ Poſtulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et reſponſum magiſtratuum & Iudicum ius reddentium, Athen.
Χρηματιστήριον, ου, τὸ, officina numularia. ¶ Sedes iudicis, ἐκάθισεν ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ, li. Eſdr. 1.
Χρηματιστὴς, οῦ, ὁ, quæſtor pecuniarum, Xenoph. δεινὸν χρηματιστὴν dicit pro homine ad rem audã impigro. ¶ Plat. negotiator & mercator.
Χρηματιστικὸς, οῦ, ὁ, lucro vacans. ¶ Χρηματιστικὴ τέχνη, ars quæſtuaria, Ariſt. lib. 1 & 3. Polit.
Χρηματοποιὸς, rem faciens, quæſtuoſus, Xenoph.
Χρήμη, ης, ἡ, indigentia, neceſsitas, Herodot.
Χρημονεῖν, & εὐχρημονεῖν, de pecuniarum copia dixit Plat. Comicus, teſte Poll.

Χρῆν, & ἐχρῆν, oportebat, Xenoph. ¶ Aliquando ἀντὶ τοῦ χρὴ, oportet. vt ἤδη, pro δεῖ. Et τὸ χρὴ ἀντὶ τοῦ τὸ χρῆναι, Euripid.
Χρῆναι, oportere, δεῖν, Suid. ὠφέπειν.
Χρήσθων, pro χρήσθωσαν, vtantur, i. faciant, Arist. νεφ.
Χρησιμεύω, μ. εύσω, vtilis ſum, vtilitati ſtudeo, proſum, Cyrill. χρησιμεῦσαι εἰς τὴν δημιουργίαν.
Χρήσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, vtilis, fructuoſus, frugi, qui eſt bene meritus de, χρήσιμος εἰς ἐμὲ, Ariſtoph.
Χρησιμώτατος πλοῦτος, i. opes, Plat. de Rep.
Χρῆσις, χρεία, operum functio Gaz. Et vſus, i. conſuetudo, Bud. in Epiſt. ¶ Item vtilitas.
Χρησμαγόρης, fatidicus, in Epigr. de Apolline.
Χρησμηγορέω, vaticinor, Lucian.
Χρησμοδοτὸς, & Χρησμοδότημα, apud Suid.
Χρησμολογεῖν, vaticinari, fata prædicere, Bud.
Χρησμολογία, ας, ἡ, oraculum.
Χρησμολογικὴ, ars diuinandi & edendi oracula.
Χρησμολόγιον, ου, τὸ, oraculum, reſponſum Plin.
Χρησμολόγος, ὁ, ου, fatidicus, oraculorum interpres, vates, ſortilegus, ariolus, χρησμῳδὸς, Poll.
Χρησμὸς, οῦ, ὁ, oraculum, reſponſum quod redditur à numine aliquo petentibus.
Χρησμοσύνη, indigētia, paupertas, Apoll. 2. Arg. ¶ Capitur etiam pro oraculo, Herodot.
Χρησμῳδὲς, diuinatio.
Χρησμῳδέω, μ. ήσω, π. ηκα, vaticinor, do reſponſum, Accuſ. Xenoph. in Apol. Socr.
Χρησμῴδημα, τος, τὸ, Suid. & Χρησμῳδία, ας, ἡ, oraculum.
Χρησμῳδὸς, ſortilegus, ariolus, fatidicus, Poll.
Χρησόμενος, petiturus oraculum.
Χρῆσται, Doricè, pro χρὴ, oportet.
Χρηστεύομαι, μ. εύσομαι, π. ευμαι, benignus ſum, ſum comis & ſuauis in moribus, indulgeo.
Χρηστὴρ, qui dat oracula.
Χρηστηριάζομαι, μ. άσομαι, π. ασμαι, peto reſponſum, conſulo oraculum ſiue ſciſcitor. ¶ Pro quo dicitur χρῆσθαι.
Χρηστήριον, τὸ, oraculum, reſponſum, locus vaticinii, i. cortina, Poll. fatidicum templum. ¶ Item τόλμημα, Sophocl. in Aiace.
Χρηστήριος, vates, Herodot. epith. Apollinis.
Χρήστης, ου, ὁ, fœnerator, creditor, Demoſth. contra Apatur. ¶ Item debitor, Demoſt. pro Phorm.
Χρηστικὸς, vtendi peritus, Ariſtot. 1. Polit.
Χρηστογραφία, ας, ἡ, artificium pingendi.
Χρηστοήθεια, honeſtas.
Χρηστοήθης, εος, ὁ, qui eſt probis moribus.
Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloquentia Cicer.
Χρηστολόγος, blandiloquus.
Χρηστομουσεῖν, muſicæ leges in canendo ſeruare, Athen. lib. 14.
Χρηστὸς, οῦ, ὁ, bonus, benignus, probus, humanus & facilis ad gratificandum, commodus, clemens, Epheſ. 4. γίνεσθαι δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοὶ, benigni eſtote alius in alium. ¶ Item qui eſt ex vſu, vtilis, frugi, fructuoſus, Ariſt. in Ran.
Χρηστότης, ἡ, bonitas Cicer. vtilitas, benignitas, probitas, indulgentia, comitas, Phal. in Epiſt.
Χρηστουργία, bonum opus, ἀγαθοεργία, Suid.
Χρηστοφιλία, ας, ἡ, bonorum gratia & amicitia.
Χρηστόφιλος, ου, qui habet bonos amicos, bonis amicus.
Χρήστωρ, ορος, ὁ, vates, μάντις, Heſych.
Χρηστῶς, rectè, vtiliter, commodè, probè, Ariſt in Equit. ¶ Item cuſtoditè, φυλακτικῶς, Eidem.
Χρία, formicarum domicilium, Heſych.
Χρῖμα, τὸ, ἀντὶ τοῦ χρίσμα, Etym.
Χρίμπτομαι, adhæreo, appropinquo, in Epigr.
Χρίμπτω, μ. ψω, appropinquo, admoueo. λίσσομαι γούνασι δεσπότου χρίμπτων ὦ τέκνον, Euripid. ſupplica genibus domini te admouens, ô fili. ¶ Item nitor, fulcior.
Χρῖον, pro ἔχριον, Homer. in Odyſſ.
Χρίσις, εως, ἡ, vnctio, illitio, ἀλοιφὴ, Suid.
Χρῖσμα, ατος, τὸ, vnguentum, vnctio, Epigr.
Χριστέμποροι, Chriſti inſtitores, Nazanz.
Χριστιανισμὸς, οῦ, ὁ, Chriſtiana profeſsio, Nazan.
Χριστοκάπηλοι, Chriſti caupones, Naz. in Orat.
Χριστόμαχος, ου, ὁ, Chriſti oppugnator, Nazanz.
Χριστομύστης, ου, ὁ, Chriſti ſacerdos, Chriſtianus.
Χριστὸς, οῦ, ὁ, Chriſtus, & vnctus Adiectiuè.
Χριστοφόρος, ſic Paulum vocat Athanaſius.
Χρίω, μ. ίσω, π. ικα, lino, vngo, Accuſ. Vnde χρίομαι, Heſiod. ¶ Item pungo, ſtimulo, Æſchyl.
Χρόα, color, Aphrod. lib. 1. Probl. ¶ Item cutis ſuperficies, Ariſtoph. in Plut. ¶ Eſt item χρόα Accuſat à χρὼς, Iliad δ.
Χροανθὴς, lucidus, nitidus.
Χροία, ας, ἡ, Ariſtoph. νεφ. color: Apud Aphrod. in Probl. χροιὰ legitur vltima acuta.
Χροΐζεσθαι, cutim tangere.
Χροΐζω, coloro, colorem aſciſco.
Χροισὸς, Æolicè, pro χρυσός.
Χρόμαδος, ου, ὁ, ſtrepitus, ψόφος, ſtridor dentium, maxillarum & dentium colliſio, Heſych.
Χρόμη, hinnitus, impetus, audacia, Heſych.
Χρόμος, ὁ, Etym. idem.
Χρομὶς, ἡ, chromis piſcis, qui ſonum vocalem putatur emittere, Ariſtot. lib. 4. Anim.
Χρομὸς, hinnitus.
Χρονία, vetuſtas, vetus.
Χρονιαῖος, ου, ὁ, diuturnus.
Χρονίζομαι, & Χρονίζω, μ. ίσω, π. ικα, duro longo tempore, perſeuero, Ariſtot. Ethic. 9.
Χρονικὸς, οῦ, ὁ, temporalis, temporarius, Plut arc.
Χρόνιος, ου, ὁ, diuturnus, diutinus, lentus, tardus, longus, viuax, ſerus, qui diu moratur. χρόνιος ἀπὼν, qui iandiu & lentus abeſt, Euripid.
Χρονιότης, ητος, mora, longum tempus.
Χρονισθεὶς, dilatus, cui tempus interiectum eſt.
Χρονισμὸς, mora, q. temporalitas.
Χρονίως, vetuſtè, diu, tardè, cunctanter.
Χρονιώτερος, diuturnior, longior.
Χρονογραφία, temporum deſcriptio.
Χρονογράφος, annalium ſcriptor.
Χρονόληρος, ætate deſipiens.
Χρόνος, ου, ὁ, tempus, temporis diuturnitas. χρόνου πολλοῦ οὐχ ἑώρακα, à multo tempore non vidi, Ariſtop. ¶ Itē χρόνος cælū dicitur, Heſio.

Χρονοτρι-

Χρονοτριβέω,μ.ήσω,π.ηκα,tempus tero,Ariſtot. Rhetor. lib.2.
Χρονικλέω,diem eximo,procraſtino.
Χρώομαι,μ.ώσομαι,π.ωμαι,coloro,cutem infrico, demulceo,Depon.Accuſ.iung.
Χρoὸς,χρωτὸς,σώματος, Hom.in Iliad.corporis.
Χροτὴ,cutis,corpus,Laſcar.
Χρύνων,Genit.caſus primæ inflexionis, Gaz.li. 3. Gram.Sunt qui exponant porcorum : ſunt qui aprorum.
Χρώς,τοῦ χροὸς,χροΐ,corpus, & cutis. Ἐν χροΐ, ad cutem vſque,in corpore,Herodot. ¶ Dicitur & χρὸς,χροὸς,& χρὼς,ωτός.Iliad.ι. χροΐ δ' ἔντεα ἐδύσατο.
Χρυσαΐζω,orno,κοσμῶ.
Χρυσαλὶς,ίδος,ἡ,eruca dicitur, quando à motu ceſſat,nec cibum capit amplius,Ariſtot.
Χρυσάμμος,aurea arena.
Χρυσαμοιβὸς,menſarius,ἀργυρογνώμων, Heſych.
Χρυσάμπυξ,υκος,ὁ, habẽs auream habenam vel frenum aureum, vel mitrã,Heſio.in Theog.
Χρυσάνθεμον,ου,ὁ,& Χρυσανθέμιον, Heſych.i.flos aureus,caltha, vulgò *ſoucy*, potiúſque *ſolſi*, quaſi ſoliſequium, Dioſcor.lib.4.cap.58.
Χρυσάσπις,ιδος,ſcuto aureo ſiue aurato, Poll.
Χρυσαστράγαλος φιάλη, phiala aureis aſtragalis cælata, Sappho apud Pol.
Χρυσαυγέω,radio vt aurum,fulgeo,Heſych.
Χρυσαυγὴς,aureus,vt aurum fulgens,Nazanz.
Χρυσάορος,ορος,ὁ,gerens enſem aureum,Heſiod.
Χρύσειος,ου,ὁ,aureus,χρυσοῦς,Odyſſ.ό.
Χρυσελεφαντηλέκτροι ἀσπίδες, auro,ebore, electro facti clypei : dictio eſt poetica.
Χρυσένδετος,ου,ὁ,in auro ligatus.
Χρύσεος,ου,ὁ,aureus, fuluus,Sophocl.
Χρυσεραστὴς,οῦ,ὁ,auarus,φιλάργυρος.
Χρυσηλάκατος,ου,ὁ,habens aureas ſagittas,Hom.
Χρυσήλατος,ex auro confectus,Ariſtoph.
Χρυσήνιος,ου,ὁ καὶ ἡ,habẽs auratas habenas, Suid.
Χρυσήρης,aureus,auratus,Euripid.
Χρυσιδάριον,ου,τὸ,q.aurulum.
Χρυσίδες,aureæ crepidæ,aut phialæ,Poll.
Χρυσίδιον,parum auri,Phalar.
Χρυσίζω,auri ſpeciem refero,Herodot.
Χρύσινος,ου,ὁ,aureum numiſma,Euſtath.
Χρυσίον,ου,τὸ,aurum. τὰ χρυσία, aurei nũmi, Plat. l.1.de Rep. ¶ Item pudendũ puerile,Heſych.
Χρυσὶς,phiala aurea,Ariſtoph.in Pace.
Χρυσῖτις,ιδος,ἡ,terra vbi ſunt minuta fruſtra auri,auri ſpuma. ¶ Χρυσῖτις λίθος, lapis Lydius quo aurum exploratur, Poll. ¶ Item ramentũ auri,χρυσῖτις ψάμμος, aurea arena,Herod.
Χρυσοβάλανος, aliis eſt nux moſchata. ¶ Aliis verò eſt Myrobalanus flauus, ſiue citrinus dictus. Eius meminit Gal.l.8.& l.9.κατὰ τόπ.
Χρυσοβαφὴς,ὁ,auratus.
Χρυσοβέλεμνος Ἀπόλλων,in Epigr.aureis ſagittis.
Χρυσόγαιον,habens ſolum aureum.
Χρυσόγονον,ου, τὸ, vel potius χρυσόγωνον Chryſogonum herba,Blattaria Plin.lib.15.cap.9.
Χρυσοδαίδαλον,auro fabrefactum,τίμιον,Suid.
Χρυσοδακτύλιος,aureũ geſtans annulũ, Iacob.1.
Χρυσόδετος,ου,ὁ,auro ligatus.
Χρυσοειδὴς,έως,ὁ καὶ ἡ,auro ſimilis,aureolus Gaz.
Χρυσοεψητεῖον,fornax eſt ſiue alueus, in quo aurum conflatur ac funditur,Suid.
Χρυσόθρονος,aureum thronum habens, Iliad.ά.
Χρυσοκάνθαρος,idem quod ἡ μηλολόνθη.
Χρυσόκαρπος,fructum habens aureo colore.
Χρυσοκέρειος,& Χρυσόκερως,Eur. aureis cornib⁹.
Χρυσόκλειστος,epithetum calicis apud Athen.
Χρυσοκόλλα,ἡ,Chryſocolla, i.auri glutinũ, Dioſcorid.lib.5.cap.36.Galen. Simplic.li.9.in fine.Vitruu.lib.7.cap.9.Plin.lib.33.cap.5.¶ Item genus edulii ex melle & lini ſemine, Athenæo lib.3.
Χρυσοκόλλητος,ὁ καὶ ἡ,auro cõglutinatus, Lucian.
Χρυσοκόμης,ου,ὁ,habens comam auream, Heſiod.
Χρυσολαβὲς ξίφος,enſis aureum habens capulũ aut manubrium.
Χρυσολάκατος, habens aureas ſagittas, vel colum auream.
Χρυσολάχανον,ου,τὸ,atriplex,Hippocr.
Χρυσόλιθος,lapis pretioſus,Apocal.21.
Χρυσόλοπος,ſquamis aureis tectus,Heſych.
Χρυσόλοφοι,aureis criſtis & iubis,Heſych.
Χρυσόμαλλος,habẽs vellus aureum, in Chiliad.
Χρυσόμηλον,malum aureum.
Χρυσομήτρας,ἡ,auis proprium,Ariſtot.8.Anim.
Χρυσόμφαλος φιάλη, phiala cui vmbilicus eſt aureus,Sapph.apud Polluc.
Χρυσόνωτος,ου,ὁ,habens terga aurea,Sophocl.
Χρυσόος, vel χρυσοῦς,οῦ,ὁ,aureus, auro ſolidus. ὦ χρυσοῖ θεοὶ, Ariſtoph. ἑκάστῳ χρυσοῦν διανέμων, ſingulis aureum tribuens, Plut.in Galb.
Χρυσοπάρυφος,ου,auro contextus vel intextus.
Χρυσόπαστος,ὁ καὶ ἡ,auro intertextus, auro diſtinctus,auratus.apud Eubulum teſte Poll.
Χρυσοπέδιλος,epith.Iunonis. ὁδ.λ. χρυσοπέδιλος ἥρη,Iuno habens calceos aureos.
Χρυσοπλήσιον,lauandi auri officina,Strab.
Χρυσοποιὸς,aurifex,Lucian. & χρυσουργός.
Χρυσοποίκιλος,auro diſtinctus.
Χρυσόπρασος λίθος,lapis pretioſus, Apocal.21.
Χρυσόπρωρον,inaurata prora.
Χρυσοραΐς,gutturnium auratum,Heſych.
Χρυσόροφος οἶκος,aureis laquearibus, Lucian.
Χρυσόρραπις,εως,ὁ,habens baculum aureum, vel crepidas aureas,Epith.Mercurii,Odyſſ.κ.
Χρυσορρόας,ου, & Χρυσόρρυτος, ὁ καὶ ἡ, aurifluus, apud Æſchyl.
Χρυσορρήμων,qui aurea verba loquitur.
Χρυσὸς,οῦ,ὁ,aurum.¶ Χρυσὸς ἄπεφθος,aurum recoctum, Poll. ¶ Item piſcis aurei coloris, vt tradit Plin.
Χρυσοστέφανος,in Epigr.corona aurea caput redimitus.¶ Itẽ luteũ oui, qui & vitell⁹ dicitur.
Χρυσόστομος,ου,ὁ,habens os aureum.
Χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκύλων,ex aureis arcub⁹,Soph.
Χρυσοτέκτων,aurifex,in Epigr.

Χρυσότευκτος, ex auro fabricatus, Heſych.
Χρυσοτευχὴς, armis aureis ornatus, Euripid.
Χρυσοτόρευτα, τὰ, vaſa aurea ſculpta, Suid.
Χρυσουργεῖν, aurum effodere, & defæcare.
Χρυσουργὸς, aurifex.
Χρυσοϋφὴς, auro intertextus, Athen.
Χρυσοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, auratus deſuper, auro intertextus, qui eſt lucis aureæ, λαμπρός.
Χρυσοφορεῖν, geſtare aurum, Ariſtot. 2. OEcon.
Χρυσοφορία, auri geſtatio ad pompam hominũ.
Χρυσοφόριον, electrum : ab auri colore quẽ habet.
Χρυσοφόρος, ου, ὁ, aurifer, Dioſc. lib. 1. cap. 114.
Χρύσοφρυς, υος, ὁ, aurata piſcis, Ariſtot. 5. Anim.
Χρυσοφύλαξ, cuſtos auri, qui aurum aſſeruat.
Χρυσοχάλινος, auro frenatus, in Epigr.
Χρυσόχειρ, annulos aureos geſtãs, Lucia. in Tim.
Χρυσοχεῖον, aurificina : pro officina, Demoſth.
Χρυσοχοέω, μ. ήσω, π. ηκα, aurum fundo, i. conflo, ſum aurifex, Neutr. abſol. Dinarch.
Χρυσοχοϊκὴ τέχνη, ars aurificum, Demoſth.
Χρυσοχονεῖον, alueus in quo aurum funditur.
Χρυσοχόος, ου, ὁ, aurifex, aurarius faber, vt inaurator bractearius, Bud. in Annot. in Pandect.
Χρυσόω, μ. ώσω, π. ωκα, inauro, Actiu. Accuſ.
Χρυσαλλὶς, ἡ, aurelia inſectum, Ariſtot. 5. Anim.
Χρύσωμα, ατος, τὸ, res aurea, vas aureum.
Χρυσώνητοι, ſerui apud Cretenſes, Athen. lib. ς.
Χρυσώπιδες ἰχθύες, piſces in quibus aureæ notæ refulgent. vide Athen.
Χρύσωσις, εως, auratũra Quint. q. deauratio.
Χρῶ, i. nitere, vtere, Sophocl. in Aiace, χρῶ χρεί.
Χρῷ, pro χρωτὶ, per apocopen, cuti. ἐν χρῷ ξυρεῖν, radere ad cutem vſque, Sophocl. in Aiace.
Χρώζω, μ. ώσω, π. ωκα, coloro, inficio, colore imbuo, Epigr. αἵματι χρῶσαι παλάμαν, fœdare manum ſanguine. ¶ Item pro ad cutim applico: ſimpliciterque pro tango, Eurip.
Χρῶμα, τος, τὸ, color, Plat. 12. Legũ. χρώματα δὲ λευκὰ πρέποντ' ἂν θεοῖς εἴη καὶ ἄλλοθι καὶ ἐν ὑφῇ: Cic. 2. de Leg. Color autem albus præcipuè decorus Deo eſt, cùm in cæteris, tum maximè in textili. ¶ Χρώματα tranſlatè dicuntur colores rhetorici, Eidem 10. de Rep. ¶ Item cutis, Hippocrat. περὶ ἐνυπνίων.
Χρωματίζω, μ. ίσω, π. ικα, τὸ χρωννύω, coloro.
Χρωματίοις, coloribus, in Epigr.
Χρωματισμὸς, οῦ, ὁ, q. coloratio, Comm. Ariſt. νεφ.
Χρωμὶς, ἡ, piſcis, Ariſtot. 8. Anim. alibi χρομίς.
Χρώννυμι, coloro, tingo.
Χρωννύω, idem, Accuſat.
Χρὼς, οὸς, ὁ, & Χρῶς, ωτὸς, ὁ, corpus, Argon. 2. αὐσταλέος χρὼς, i. σῶμα. οἱ χρῶτες, corpora, Ariſtot. in Probl. ¶ Χρὼς etiam quod χροιὰ, cutis, Hinc ἐν χρῷ κείρεσθαι, i. tonderi ad cutim Celſ. Sophocl. in Aiace maſtigophoro, Ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ ὥστε (alii, τοῦτο) μὴ χαίρειν τινὰ, Camerar. Nam gaudia ad viuum reſecat hæc omnia.
Χρῶσις, color, q. coloratio, βαφὴ, κατάχρωσις, Poll
Χρωστὴρ, colorans, infector, In Epigr.
Χρωτίζομαι, appropinquo, applicor, coloror, Ariſtop. νεφ. νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ πράγμασι χρωτίζεται, ingenium ſuũ rebus nouis imbuit.

Χ Υ

Χύδαιος, ου, ὁ, vilis, vulgaris, abundans, multũ, diffuſus, confuſus, apud Strabon.
Χύδην, fuſè Cicer. abundanter, copioſè, cumulatè, Heſych. ¶ Τὰ χύδην, quæ oratione proſa ac pedeſtri ſcripta ſunt, Ariſtot. Rhet. lib. 3. ¶ Χύδην, tumultuariè & confuſè, Iſocrat.
Χυθεὶς, fuſus, in Epigram.
Χυθρόγαυλος, ὁ, luter, cap. 7. lib. 3. Reg.
Χυλάριον, q. ſuccatiuncula, Nicol. Alexand.
Χυλίζω, ſuccum elicio, Dioſcor. in Præfat. lib. 1.
Χύλισμα, τὸ, ſuccus expreſſus, liquamẽtum Gaz. lib. 9. hiſtor. plant. Theophr.
Χυλισμὸς, ὁ, ſuccus Gaz. l. 9. hiſt. pl. Theophr.
Χυλὸς, οῦ, ὁ, ſuccus, humor: Vide Probl. 10. lib. 2. Aphr. χυλὸς πτισάνης, Galen. lib. 1. ad Glauc. ptiſanæ ſuccus, vel cremor Celſo atque Plin. Capitur & pro ſapore, apud Theophraſt. de Cauſis lib. 6. cap. 1.
Χυλόω, μ. ώσω, π. ωκα, liquo, q. inſucco. χυλωθεῖσαι ῥίζαι, ſuccus radicibus expreſſus, Dioſcor. lib. 2. cap. 215. ¶ Χύλωσις, ſucci confectio, ſucci expreſſio, cremor, ſuccatio Gaz. apud Theophraſt. de hiſt. lib. 7. cap. 5.
Χυλώδης, ſuccoſus, Dioſcor. lib. 3. cap. 22.
Χῦμα, ατος, τὸ, fluxus: copia, Heſych. χύμα. Ipſique χύματα, inferiæ, τὰ ἐπὶ τοῖς τάφοις χεόμενα.
Χύμεθλα, perniones, Dioſc. lib. 2. cap. 137. ¶ Χυμέθλη, ης, ἡ, idem, Eidem Dioſcor. li. 1. cap. 134.
Χυμεθλιάω, pernionibus laboro.
Χῦμι, μ. ύσω, π. υκα, fundo, Neutr. Accuſ.
Χυμὸς, οῦ, ὁ, propriè ſapor. ¶ Eſt & χυλὸς, ſuccus, humor: Vnde κακοχυμία, quum malis ſuccis corpus abundat. ¶ Plat. in Timæo χυμοὺς vocat humores illos qui à terra in ſtirpes tranſmittuntur.
Χυρβιάζω, μ. άσω, π. ακα, tripudio, σκιρτῶ.
Χυρροίδια, τὰ, porcelli, τὰ χοιρίδια, Heſych.
Χύσις, εως, ἡ, fuſio Cicer. fuſũra Plin. q. liquefactio, ſcaturigo, congeries, cumulus. χύσιν οἴνου, vini fuſionem, vini liquorem, Nonn.
Χυσοχαυνοπρῶκτοι, οἱ, effœminati, Ariſtoph.
Χυτὴ, ῆς, ἡ, terra quæ infunditur & aggeritur mortuorum ſepulchris, tumulus, Iliad. ζ.
Χυτικὸς, qui diffundit, qui reſoluit.
Χύτλος, & Χύτλον, vas olearium in quo oleum ad vngenda corpora à balneo, Poll. ¶ Item oleum cum aqua mixtum, Commẽt. Ariſtop. in Veſp. ¶ Χύτλα etiam ab aliis Grammat. exponuntur lauacra ex oleo & aqua. ¶ Item luſtratio, quod mortuis libatur atque effunditur, Argon. lib. 1. ¶ Inde χυτλάζω καὶ χυτλόω, aqua admixto oleo perfundo: ſimpliciterque pro perfundo, Odyſſ. ζ, Δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον, Εἵως χυτλώσαιτο, vt ſe à balneo vngeret.
Χύτο, pro κέχυτο, fuſus erat, Apoll. 2. Argon.
Χυτὸς, οῦ, ὁ, fuſus, fuſilis, liquidus, Ariſtot. 5. Anim. cap. 9.

cap.9.Et circunclusus,lapidibus constructus vel cœnum & sordes habens,Etym.

Χύτρα,ας,ἡ,olla,fictile,fidelia,cacabus. χύτραι δίωτοι, ollæ ansatæ velútque geminis auribus,in Platonis Hippia maiore. ¶ Et χύτρα vocatur lusor ἐν τῇ χυτρίνδᾳ παιδιᾷ: de quo lusu Poll. lib.9.

Χυτρεῖον,τὸ,locus vbi ollæ seruantur.

Χυτρεοῦς,testaceus,fictilis,ollularius, Arist. νεφ.

Χυτρεὺς,έος,ὁ,figulus ollarum,κεραμεύς, Suid.

Χυτρίδιον,ου,τὸ,ollula,Aristoph.in Acharn.¶ Est & mensura quædam.

Χυτρίζειν, in ollam ponere,Interp Arist.in Ran.

Χυτρίνδα,ας,ἡ,ludus, de quo Poll.lib.9.

Χυτρίον,τὸ,ollæ operculum & ollula,Aristoph.

Χυτρὶς,ίδος,ἡ,χύτρα,olla,Polyb.

Χύτροι,chytri,i.ollæ,θερμὰ λουτρὰ,i.calida lauacra, Herodot.lib.7. ¶ Item quoddam festum Athenis,Interpr.Aristoph.in Ranis.

Χύτρον,ου,τὸ,olla,χῶμα,χύτρα, Poll.

Χυτρόποδες,οἱ,(vnde Χυτρόπόδιον,Poll.) sustentacula ollarum,ollæ cum pedibus, foci, Hesio.

Χυτροπωλεῖον,τὸ,locus vbi ollæ venduntur,Poll.lib. 7. Et Æginam χυτρόπολιν vocatam scribit idem lib.8.vbi & Χυτροπῶλαι.

Χύω,μ.ύσω,π.υκα,fundo,effundo,diffundo, dispergo,resoluo,Actiu.Accus.κεχυμένα σάρκες, caro mollis solutáque,Arist.8.Anim.

X Ω

Χῶ,Dionys.lib.2.ἐχώσθη, repletum est.

Χώεο,ὀργίζου,Homer.in Odyss.succense.

Χώετο,ἐχολοῦτο καὶ ὠργίζετο,Rhod.irascebatur.

Χωκορτή,ῆς, malua hortensis.

Χωλαβέω,μ.ήσω,π.ηκα, tumultuor.

Χωλαίνω,μ.ανῶ,claudico,Neutr.absol.Nazanz.

Χώλανσις,claudicatio,Epictet.

Χώλασμα,claudicatio,in Hippiat.Apsyrt.

Χωλεία,ἡ,claudicatio,Polluci.

Χωλεύω,μ.εύσω,π.ευκα,claudico, Gal.4. Symptom.¶ Item mutilo,claudũ reddo,Hippocr.

Χωλοποιὸς,claudos faciens,Aristoph.

Χωλὸς,ῦ,ὁ,claudus,claudicans, Iliad.ε.χωλὸς δ' ἕτερον πόδα,altero pede captus. ¶ Item mancus, imperfectus,Plat.7.de Republ.

Χωλότης,ητος,ἡ,claudicatio,τὸ χωλοτόν.

Χώλωμα,mutilatio, πήρωσις.

Χῶμα,ατος,τὸ,agger, terra aggesta factus , humus aggesta,cumulus terræ vel lapidũ, Suid. χώματα χοῦν,ducere vineas, Herodo.¶Item tumulus,sepulchrum,Plat.11.de Leg.

Χωμάτιον,ου,τὸ,agellus.

Χῶμος,ου,χῶμα,σωρὸς,Hesy.cumulus,aggestio.

Χωνεία,ας,ἡ,fornax.

Χωνεῖον, vas in quo funduntur & liquantur metalla. ¶ Item infundibulũ,Aphr.Probl.3.l.2.

Χώνευμα,conflatio,fusura Plin.

Χωνευτήριον,ου,τὸ, conflatorium , officina in qua metalla conflantur.¶Χωνευτική,ars ipsa,conflatio Senec.conflatûra Plin.

Χωνευτὴς,οῦ,ὁ,flator,Suid.Χωνευτὸς, conflatilis.

Χωνεύω,μ.εύσω,conflo,Accus.Aphr.in Probl.

Χώνη,ης,ἡ,infundibilum, Athen.lib.10.¶ Et pro fornace apud Dioscor. lib.5.cap.77.

Χωννύω,μ.ύσω,vel χώσω,π.υκα,vel ωκα,aggero

Χῶνος,ου,ὁ fusorium vas , infundibulum , Aphr. ¶ Trallianus significare etiam ait aggerem.

Χώομαι,irascor,σκύζομαι, Iliad.α, χωόμενος κῆρ. In Futuro χώσομαι,Ibidem,ὅτε χώσεται.

Χώρα,ἡ,locus,τόπος,solum,statio,χώραν καταλιμπάνειν,locũ deserere,& stationẽ, Plat.in Epist. κατὰ χώραν ἔμενον,in sua quisq; statione manserunt,Thucyd κατὰ χώραν ἕπεσθαι,suo loco sequi,Xenoph.¶ Item regio,prouincia,tractus, plaga,κατὰ χώραν,regionatim,passim.κατὰ χώραν φρουρὰς διέπεμψαν,per regionem custodias distribuerunt,Thuc. ¶ Itẽ loculamentũ & conceptaculũ Gaz. Plut.in Demetr. de machina, ἔνδοθεν μὲ οὖν στέγαις διεπέφρακτο καὶ χώραις πολ(ταῖς.

Χῶραι,αἱ,spatiorum modi.

Χωράσιμος,ὁ,incola,confinis apud Dionys.

Χώραυλος,ὁ,qui in regione versatur,Suid.

Χωράφιον,ου,τὸ,ager fationalis, Interpr. Theocr.

Χωρεπίσκοπος, in Canonibus Græcis vicarius Episcopi,nunc vicarius Episcopus exponitur.

Χωρέω,μ.ήσω,π.ηκα , sum capax, capio , & sufficio aliquid facere, vel intelligere,Accus. Phocylid.οὐ χωρεῖ μεγάλην διδαχὴν, non capit doctrinam magnam.¶ Item cedo,i.euado, procedo,pergo,cõtingo,progredior.Ὁμόσε χωρεῖν ἢ βαδίζειν, cum hoste conferre & conferere,cum eo cominus cõgredi,vulgò *faire teste*. Polyb.lib.11.histor.ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς πολεμίοις,non cedere, sed fortiter resistere atque repugnare. Aristoph.οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν, vsuræ processerunt.χωρῶ ἐπὶ σε,in te tendo , Thuc. ¶ Χωρεῖ,vt ἐγχωρεῖ impersonaliter pro χώρα ἐστὶ,locus est,spatium est, Aristot.hist 9.

Χώρημα,ατος,τὸ,alueus.¶ Χώρημα(nisi leg.ẽd.sit χώρισμα) ἔχει πρὸς διάπαυσιν, Cõstant. γεωπόν.lib. 4. dicuntur vites arbustiuæ quæ arboribus adhærentes antea,tunc cuneo interposito separatæ velut secessum ac torulum habent,in quo conquiescant.

Χώρησις,εως,ἡ,capacitas Cicer.& secessus.

Χωρητικὸς,ῦ,ὁ,capax, Nazanz.in Orat.¶ Et Χωρητικῶς apud Pollucem,quasi capaciter.

Χωρητὸς,qui capi potest,Nazanz.in Orat.

Χωριάζω,μ.άσω,π.ακα,rusticor, Neutr.absol.

Χωριαμὸς,arca,cista,κίστη,Hesych.

Χωρίδιον,ου,τὸ,agellus, prædiolum.

Χωρίζομαι,discedo,secedo, digredior , dissideo, separor,Genit. πῶς σαυτοῦ χωρίζῃ,quomodo à te separaris,Nazanz.in Orat.

Χωρίζω,μ.ίσω,π.ικα,separo , discerno , secerno, segrego,distingo,Accus.

Χωρικὸς,ῦ,ὁ,rusticus,Poll.localis.

Χωρικῶς,rusticè,rustico more,Synes.

Χωρίον,ου,τὸ, ager,locus,situs,prouincia, regio, prædiũ,tractus,cãpus, vrbs,ciuitas,possessio, vt castellũ & huiusmodi, Dem. χωρίον ἡμέτερ-

μῦον, prædium incultum, Polluci. ¶ Pro vinea Ariſtoph. ¶ Χωρίον etiam de mari, Thucyd. ¶ Item pro ſecundis, i. membrana illa qua partus obuolutus vtero prodit. Alii χορίον cum ὁ ſcribunt: alii χορεῖον per ει diphthongũ. ¶ Χωρίον pro ſpatio figuræ Geometricæ, Ariſtoph. in Neb. ¶ Χωρίον, locus, vt dicitur locus authoris.

Χωρὶς, ſine, ſeorſum, ſeparatim, Geni. Plat. in Epiſt. ἀλλήλων χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους, i. inter ſe diſsidentes. ¶ Χωρὶς, interdum etiam dicitur Genit. τούτων ſubaudito. Et ſine caſu, χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μείζονας, niſi quòd ſunt multò capaciores, Herodot. lib. 4.

Χωρὶς δὲ, ἅμα δὲ, adhæc, tum verò, Herodot.

Χωρισμὸς, οῦ, ὁ, ſeiunctio Cicer. diſtinctio.

Χωριστὸς, οῦ, ὁ, ſeparabilis, diſtinctus, ſeparatus.

Χωρίτης, ου, ὁ, agreſtis, ἀγρώτης, ἄγροικος, Heſych.

Χωριτικὸν πλῆθος, agreſtis multitudo, Plutarch.

Χωριτικῶς, ruſticè & duriter, Xenoph.

Χωρῖτις, ἡ, indigena, villica, Lucia. ἐν κρίσει θεῶν.

Χωριώδης ὑμὴν, mẽbrana quę p̃ ſecũdis habetur, Ariſtot. 6. Anim. cap. 3. de partu pulli ex ouo.

Χωροβατεῖν, in loco aliquo circumire, Heſych.

Χωροβάτης, ου, ὁ, inſtrumentum, cuius vſus eſt in aquarum libratione, Vitruu. lib. 8. cap. 6.

Χωρογραφία, regionis deſcriptio, Ptolom.

Χωροειδὲς πλέγμα, tenuis menynx ſiue membrana firmans veſtiénſque cerebrum.

Χωρονομέω, μ. ήσω, π. ηκα, regionem populor, pabulor: iraſcor, ὀργίζομαι, Heſych.

Χῶρος, ου, ὁ, locus, ager, ſpatiũ, tractus ſoli, prędiũ, Iliad. ſ. χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, i. locum.

Χῶρος, ὁ, Chorus ventus, Act. 27.

Χωροφιλέω, loco detentus.

Χωροφιλῶ, Antiph. libens verſor.

Χωροφύλαξ, ακος, ὁ, ſaltuarius.

Χῶσαι τάφον, excitare ſepulchrum.

Χωσαμένη, ὀργισθεῖσα, Homer. in Iliad. irata.

Χωσθῆναι, oblimari, aggerari, ſiccari, Herodot.

Χῶσις, εως, agger, obſtructio, obiex ſeu obex.

Χωστὸς τάφος, aggeſtus tumulus, Euripid.

Χωστρίδες χελῶναι, teſtudines aggeſtâ terrâ, Poly.

Χόω, contriſto, moleſto, iraſcor, Heſych.

Ψάγδας, vnguenti genus, εἶδος μύρου, Hippocr.

Ψάγιον, ου, τὸ, obliquum, πλάγιον, ψαγεῖον, Heſych.

Ψαδαρὸς, & Ψαδυρὸς, οῦ, ὁ, putris, arenulentus Gaz. ex Ariſtot. (apud quem per θ ſcribitur) friabilis, infirmus, imbecillus, Heſy.

Ψάδιον, τὸ, accliue, κάταντες, Heſych.

Ψαθάλλειν, μαλάττειν αἰσχρὸν, Suid. contrectare turpiter, cordas muſicas tractare.

Ψαθαρὸς, οῦ, ὁ, tener, delicatus, ἁπαλὸς, Suid. ¶ Item putris, fragilis, aridus: ſicut ψαδαρὸς.

Ψαθία, τὰ, offulæ, ψωμία, Heſych.

Ψάθυρμα, ατος, τὸ, fruſtum, fragmentum, Heſy.

Ψαθυρὸς, οῦ, ὁ, idem quod arenidus, arenæ conditioni ſimilis, qui facilè teritur, friabilis. ψαθυρὸν ᾠὸν, ouum arenidum, & arenulentum Gaz. apud Ariſtot.

Ψαθυρότης, friabilis rei natura, q. friabilitas, rigiditas, fragilitas, Ariſtot. 4. Anim.

Ψαθυροῦσθαι, prę ariditate friari, in Pſalm.

Ψαθυρότερος, rigidior Gaz.

Ψαιδρὸς, οῦ, ὁ, planus, læuigatus, tenuis, ſubtilis, ſplendidus, φαιδρὸς, ἀραιὸς, Heſych.

Ψαιθὸν, τὸ, purpuraſcens, rutilum, Heſych.

Ψαικάζω, roro, aſpergo, ῥαίνω, Suid.

Ψαίκαλον, ου, τὸ, agnus.

Ψαινύζω, ventilando refrigero, ῥιπίζω, Heſych.

Ψαινύθιον, vanum, triuiale, nugatorium.

Ψαίνυον, τὸ, inutile, nullius pretii, Heſych.

Ψαίρω, μ. αρῶ, accelero, Suid. innato, attingo, ἀσθενῶς πτοῶ, Neutr. Hippocr. ¶ Item flo.

Ψαιστὴ μᾶζα, maza oleo & melle macerata, Euſt. Iliad. χ. Et Galen. in Gloſſ.

Ψαιστὸς, οῦ, ὁ, placenta, libum, farina cum oleo cocta, Ariſtoph. in Plut.

Ψακάζω, aſpergo, ſtillo, ψεκάζω, Ariſt. 3. Rhet.

Ψάκαλον, idem quod ἔμβρυον. Aliquando & infans nuper editus: Vnde Sophocl. ψακάλοχοι vocantur matres. Apud Heſych. ψακαλοῦχοι.

Ψακὰς, άδος, gutta, ſtilla. ¶ Pro minima re, νεφ.

Ψάκιον, rarum, exiguum, ἀραιὸν, μικρὸν, Heſych.

Ψαλάγματα, ψηλαφήματα, Heſy. cõtrectationes.

Ψαλακτὸν, οὐκ ἀνερεύνητον, Heſych. inſcrutabile.

Ψαλάσσω, attrecto, πινάσσω, ψηλαφῶ, Ariſtoph.

Ψαλίζειν, forficibus reſecare, Apſyrt.

Ψαλίδες, οἱ, ramenta, ψήγματα, Heſych.

Ψάλιον, frænum, Euripid. ¶ Item armilla, brachiale Plin. ψέλιον. ¶ Item in equorum frenis torques ille ferreus ipſorum mentũ ſubſtringens, Apſyrt.

Ψαλὶς, ίδος, ἡ, forfex, Poll. lib. 2. ¶ Ψαλὶς etiam dicitur in architectura: ſunt verò in fornicibus & frontibus ædificiorum maximè in fornicato aditu portarum oblongi lapides, qui à forficum figura quã ſinguli duo in coagmentatione efficiunt, ψαλίδες appellãtur, frontati lapides Vitruu. Vnde & ipſa fornix, i. ἁψὶς, etiam ψαλὶς appellatur, Ariſtot. de mund.

Ψάλλιον, vel Ψάλιον, idem quod ψέλιον.

Ψαλλοειδὲς, Poll. interior concameratio auriculę. Galen. cerebri pars ſupra communem meatũ & concauitatem, velut teſtudo aux fornix.

Ψάλλουσα, pſallentis ſum auditor, Athen. lib. ἡ. ¶ Item citharam pulſo. 1. Corinth. 14.

Ψάλλω, μ. αλῶ, π. αλκα, ἀόρ. ά. ἔψηλα, cãto, citharam

rᾶ pulſo, Epheſ. 5. ¶Ψάλλειν propriè de ſonitu fidiū dicitur, quod & Latinè pſallere Horat. ¶Item pulſo, percutio, Æſchyl. in Perſis.
Ψάλμα, ατος, τὸ, ſaltus, Eurip.
Ψαλμίαι, tibicines.
Ψαλμὸς, ȣ, ὁ, pſalmus, cantus, cantio. ¶ Propriè citharæ ſonus, Interpr. Ariſtoph. in Auib.
Ψαλμοχαρὴς, gaudens pſalmis, in Epigr.
Ψαλμῳδία, pſallendi cura, pſalmodia, Nazanz.
Ψαλμῳδὸς, & Ψαλτὴρ, & Ψάλτης, ου, ὁ, pſaltes, pſalmiſta, cantor, Heſych.
Ψαλτήριον, τὸ, pſalterium, lib. 5. Theop. hiſt. pl. ψαλτήριον μεταχειρίσασθαι, pſalteriū tractare.
Ψάλτιγξ, γγος, cithara: aliâs ψάλτηξ, Suid.
Ψαλτὸς, ὁ, aptus citharæ, qui pſalli poteſt.
Ψάλτρια, ας, ἡ, fidicina, Heſych.
Ψαλτῳδὸς, ὁ, idem quod ψάλτης, cap. 6. Paralip.
Ψάλυγες, papiliones ex inſectorū genere. ¶Max. Gram. interpretatur molles & effœminatos.
Ψάλυξ, ſcintilla, fauilla iam penè moriens.
Ψάμαθος, ου, ὁ vel ἡ, ψάμμος, arena, ſabulum. ¶Accipitur pro ipſo litore apud Sophocl.
Ψαμαθώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, arenoſus.
Ψαμὶς, ίδος, Suid fornix. ¶Item aquæductus.
Ψαμμίον, ου, τὸ, arenula, Aphr. lib. 1. Probl.
Ψαμμισμὸς, Paulo Ægin. lib. 3. cap. 48, vſus arenæ à Sole feruefactæ ad deſiccanda hydropicorum corpora in ipſa defoſſa. De qua re, vide Dioſcor. lib. 5. cap. de arena: Aetium li. 10. cap. 28: Cornel. Celſum lib. 3. cap. 21.
Ψαμμοδύτης, ου, ὁ, piſcis, qui & καλλιώνυμος, q. arenarius, quòd in arena ſe occultet.
Ψαμμοκόσια, τὰ, arenarum numerum æquantia, i. innumera, Comm. Ariſt. in Acharn. ¶Ψαμμοκοσιοδάργαρα, τὰ, innumera, Eidē Ibidem.
Ψάμμος, ου, ἡ, arena, ſabulum, Herodot. ¶Ψαμμώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, arenoſus, ſabuloſus. ¶Ψαμμωτὸς, idem.
Ψανισμὸς, nauſea, ναυτιασμὸς, Heſych.
Ψανὸς, ὁ, caluaſter, tenui capillitio, ψεδνός.
Ψάρις, auis quædam, paſſer: & genus triremis.
Ψάρος, ου, ὁ, ſturnus, genus auis, Aphrod.
Ψαρὸς, ȣ, ὁ, velox. ¶Item coloris ſpecies, ψαροὶ ἵπποι, ſturnini equi, cap. 5. lib 1. Zachariæ.
Ψαθάλλειν, idem eſt quod ψαθάλλειν.
Ψαυκροπόδης, velox: epith. equi, quòd ſūmis tantū pedibus inter curſum tangat terrā, Heſyc.
Ψαυκρόπους, ὁ, leuis curſu, agilis pedibus: ſatyrorum ſaltantium epith. in Dionyſ. Nonni.
Ψαυρὸς, ȣ, ὁ, celer, leuis, tenuis, delicatus.
Ψαῦσις, εως, ἡ, tactus. Ψαυστὸν, attactum.
Ψαύω, μ. αύσω, π. αυκα, tango, attingo, contingo, attrecto, palpo, ſtringo, percutio, Gen. Plutarch. in libel. de Socratis dæmonio, ἔστιν ὅτε ψαύει τῆς ἀληθείας τὸ μυθῶδες, interdum & fabulæ veritatem attingunt.
Ψάφαξ, calculus apud Æoles, ψῆφος.
Ψαφαρία, ſcabrities, Hermol. lib. 1. Dioſc. ca. 129
Ψαφαρὸς, ȣ, ὁ καὶ ἡ, vel Ψέφαρος, Hipp. i. ψαθυρὸς, Gal. tenuis, imbecillis, friabilis, ſqualidus, ſcaber, ſcabroſus, decolor. ψαφαροὶ τόποι, loca arenaſea & ſabuloſa Gaz. li. 1. de Cauſ. plant. Theoph. ἄνθος ψαφαρὸν, flos ſqualidus Ruell. minus ſplēdēs Barb. infirmus Marcel. Dioſc.
Ψαφαρότειχα μῆλα, oues tenui lana & pilo.
Ψαφαρόχροων κάρα, ſqualidum caput, Eurip.
Ψάφιγξ, pro ψῆφος, calculus.
Ψαφορία, ας, ἡ, fragilitas quæ fit ſqualore.
Ψάω, μ. ήσω, π. ηκα, tergo, Suid. rado, planum facio, ſiue corrigo, mulceo, Accuſ.

Ψ E

Ψὲ, pro σφᾶς, ipſas, Doricè.
Ψέγμα, ατος, τὸ, vituperium.
Ψέγος, ſepulchrum, τάφος, Heſych.
Ψέγω, μ. ξω, π. εχα, vitupero, reprehēdo, carpo, improbo, culpo, Accuſ. & Gen. Gaz. 4. Grām.
Ψεδνὸς, ȣ, ὁ, rarus, raris capillis & impexis, μαδαρὸς, ἀραιόθριξ, glaber, caluus, Iliad. β.
Ψέδω, curo, curā gero, ἐντρέπω, φροντίζω, Heſych.
Ψῆφαι, αἱ, ἀλώπεκες, ψῆφοι, vulpes, calculi, Heſyc.
Ψείρω, μ. ρῶ, corrumpo, φθείρω, Heſych.
Ψεκάδια, τὰ, guttæ pluuiæ, Theop. 2. de cauſ. pl.
Ψεκάζω, ſtillo, guttatim defluo, irroro, Ariſt. νεφ.
Ψεκὰς, άδος, ἡ, aſperſio illa ac velut irroratio, quoties minutiſsimis guttulis irrigamur, vt pluuia rori ſimillima, minutula pluuia, Ariſt. de mund. ¶Ponitur & pro aliis minutis rebus, ſicut eſt aurum inter arenam. ¶Ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco cōſpergūt.
Ψέκτης, vituperator Ciceroni, κακήγορος, Plat.
Ψεκτὸς, ὁ, vituperabilis Cic. culpandus, ſub vituperationem cadens, vituperio dign⁹, Poll.
Ψελλίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, & Ψελλίζω, μ. ίσω, π. ικα, τὸ ψέλλισμα, balbutio, Ariſt. in Probl.
Ψέλιον, τὸ, armilla, torques in brachio, circa manum ornamentum, brachiale Plin. Poll. lib. 5. ¶Ψέλλιον etiam, ſiue ψάλιον in equorum frenis, dicitur ille torques ferreus equorū mentum ſubſtringens, quo equus retinetur: vulgò *gourmette*, Poll. lib. 1.
Ψελιοφόροι, armillis ornati, Herodot.
Ψέλλισμα, ατος, τὸ, balbuties, & Ψελλισμὸς, ȣ, ὁ, linguæ hæſitantia atque titubatio. ¶Dicitur etiam de podagra, quia velut cathena eſt & pedum compedes, Plutarch. in Sylla.
Ψελλὸς, ȣ, ὁ, qui literam aliquam aut ſyllabam in pronuntiatione eximit, Ariſt. de Anim. ¶Pro eleganti, Athen. lib. 8.
Ψελλότης, ητος, q. blæſitas.
Ψέλλω, balbutio, dictiones non bene pnuntio.
Ψευδάγγελος, ου, ὁ, falſus nuntius, falſa nuntians.
Ψευδάδελφος, falſus frater.
Ψευδαλέος, falſus, Nonn. γνωτοὶ ψευδαλέοι.
Ψευδάλιος, mendax.
Ψευδάμαξις, Suid. ὁ ψευδόπλουτος, falſò diues.
Ψευδαπόστολος, pſeudapoſtolus, falſò apoſtolus.
Ψευδάργυρος, ου, ὁ, adulterinum argētum, Strab.
Ψευδατράφαξις, atriplicis agreſtis genus odoris teterrimi: *vuluaria* herbariorum, Ariſt. ἱστ.

Ψευδαττικὸν ῥῆμα, verbum falſò Atticum.
Ψευδεγγραφὴ, ἡ, iudicium erat in eos qui aliquem velut debitorem falſò in ius vocaſſent, & qui calumniæ conuicti tenerentur, Poll. lib. 8.
Ψευδηπεῖν, mendacia dicere.
Ψευδένεδρα, ας, ἡ, fictæ inſidiæ, Xenoph.
Ψευδεπιγραφεῖν, librum falſo nomine inſcribere.
Ψευδεπίγραφος, ὁ, falſò inſcriptus.
Ψευδῆ, mendaciter, falſò, ψευδῶς, Ariſtoph.
Ψευδήγορος, ὁ, mendax, Comm. Theocr. Idyl. 12.
Ψευδήριον, τὸ, vacuum & ementitum ſepulchrũ, cenotaphium, quod & κενήριον, Lycophr.
Ψευδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, mendax, vanus, Demoſth.
Ψευδισόδομον, τὸ, ſtructura, quando inæquali craſſitudine lapidei extruuntur parietes, Plin.
Ψευδοβούνιον, pſeudobunion, Dioſc. lib. 4. ca. 215.
Ψευδογράφημα, ατος, τὸ, falſa ſcriptura, & apud Geometras falſa deſcriptio, Aphr. in 1. Topic.
Ψευδογραφία, falſa delatio, falſa ſcriptura.
Ψευδογραφῶ, falſò & mendoſè ſcribo, apud Geometras perperam deſcribo, Ariſt. 1. Topic.
Ψευδοδιδάσκαλος, falſus doctor.
Ψευδοδίκταμον, falſum dictamũ, Theop. l. 9. c. 16. hiſt. plant. genus herbæ, Dioſcor. li. 3. cap. 38.
Ψευδοδοξία, ας, ἡ, falſa opinio, falſa fama, Bud.
Ψευδόθυρον, ου, τὸ, q. falſa porta, poſticũ Horat.
Ψευδοκασία, non vera caſia, Dioſc. lib. 1. cap. 12.
Ψευδοκιννάμωμον, falſò cinnamomum, ſimile tamen cinnamomo, Dioſc. lib. 1. cap. 13.
Ψευδοκλητία, vel Ψευδοκλησία Suid. eſt accuſatio apparitoris, qui falſò renuntiauit ſe quẽpiam in ius vocaſſe, ob eámque renuntiationem is qui vocatus eſſe dicitur, in fraudem deſerti vadimonii incidit.
Ψευδοκόρη, q. falſa & ementita puella, Poll. li. 4.
Ψευδοκύπειρος, ἡ, pſeudocyperus, i. falſus quadratus iuncus, Dioſc. lib. 5. cap. 78.
Ψευδολογέω, μ. ήσω, π. ηκα, mentior, Accuſ.
Ψευδολογία, mendacium, vanitas, Demoſth.
Ψευδολόγος, mendax, vaniloquus, Athen. lib. 8.
Ψεύδομαι, μ. ψεύσομαι, π. ἔψευσμαι, mentior, decipio, mendacio fallo, Accuſ. Ariſtoph. νὴ φ. μὰ τὸν Δί' οὐ ψεύσῃ γέ με, non me falles, non mentieris mihi ſeu aduerſus me. ¶ Cum Dat. Act. 5, οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, non eſt mentitus hominibus. ¶ Conſtruitur etiam ψεύδομαι cum Gen. παθητικῶς, Plat. in Apolog. καὶ τούτου μὲν οὐκ ἐψεύσθην, in hoc non erraui, in hoc non ſum falſus. ψευσθεὶς ἐλπίδος, ſpe deceptus, ſpe falſus, Herodot. ¶ Soph. in Aiace dixit per Dat. κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις, non donata donis ſpoliorum, cui dona non fuerint data.
Ψευδομαντεύομαι, vana & falſa reddo oracula.
Ψευδόμαντις, falſus vates, mendax coniector.
Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, falſus teſtis, ψευδομάρτυς.
Ψευδομαρτυρέω, μ. ήσω, falſum teſtimonium dico.
Ψευδομαρτυρεῖν, falſum teſtificari, Andocid.
Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimoniũ, Matth. 15. ¶ Ψευδομαρτύριον, idẽ, Cratino teſte Poll.
Ψευδομυθία, mendacium. Ψευδομυθῶ, mentior.
Ψευδονίτρου κονίας, lixiuii in quo eſt falſum nitrum & adulteratum, Ariſtoph.
Ψευδοπαιδεία, falſa diſciplina.
Ψευδοπάρθενος, ὁ καὶ ἡ, falſa virgo.
Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, falſò propheta.
Ψευδόπτωμα, ατος, τὸ, (vel potius ψευδόπαλμα, vt legit Suid.) caſus in lucta & euerſio, ſed non legitima. vide Comm. Ariſtoph. in Equit.
Ψευδορᾶν, falſo lumine intueri.
Ψευδόρκιος, Herodot. li. 1. & Ψευδόρκος, ου, ὁ, periurus, qui falſum iurat.
Ψευδορκῶ, falſa iuro, Ariſtoph.
Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium, vanitas, falſum cõmẽtum, Plat. 2. de Rep. ¶ Ψεύδεα, & Ψεύσματα, mendacii notæ quas vulgus credit ſupercreſcere naribus vanorum hominum atque mendacium. Lege Comm. Theocr. Idyl. 12.
Ψευδοσελήνιον, luna obſcura, ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.
Ψευδοσοφιστὴς, ὁ, pſeudoſophiſta, Lucian.
Ψευδόστομα, τὰ, falſa oſtia, de Iſtro, Herodot.
Ψευδοστομεῖν, mentiri, Soph. in OEdipo Colon.
Ψευδοφαὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, adulterina luce ſplẽdens.
Ψευδόχρυσα, τὰ, aurum arte mentientia.
Ψεύδω, μ. ψεύσω, π. ἔψευκα, fallo, fruſtror, Accuſ. Sophocl. καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολὺ, ſpes de te multùm me fruſtrata eſt, ſiue fefellit.
Ψευδώνυμος, ὁ καὶ ἡ, falſi nominis, falſò nominat', nomẽ ſuũ mentiens, διεψευσμένος τῷ ὀνόματι, Ψευδῶς, Suid. ψευδῆ, mendoſe, falſò. (Suid.
Ψευσίστυξ, υγος, oſor mendacii, in Epigr.
Ψεῦσμα, τὸ ψεῦδος, mendacium.
Ψεύστης, ου, ὁ, mendax, vanus, nebulo, Demoſth.
Ψέφαρος, obſcurus, niger, Hippocr.
Ψεφονὸς, ὁ, & Ψεφηνὸς, obſcurus, homo ignobilis, σκοτεινὸς, οὐκ ἐπιφανὴς, Heſych.
Ψέφος, τὸ, obſcuritas, tenebræ, caligo, Pindar.
Ψέφω, curo, λυπῶ, animi anxius ſum, Heſych.

Ψ H

Ψῆγειν, radere: Vnde ψῆγμα & ψήκτρον Gaz.
Ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum, pala Plin. Herodot. Simplicitérque ramentum, Suid.
Ψηκεδὼν, όνος, ὁ, puluis, κονιορτὸς, Suid.
Ψηκτὸς, οῦ, ὁ, modius.
Ψήκτρα, ας, ἡ, ſtrigil, Eurip. Ψηκτρὶς, & ψηκτεία.
Ψῆλαι, ceciniſſe, ψήλας, qui cecinit, qui pulſauit.
Ψηλαφάω, & Ψηλαφέω, μ. ήσω, π. ηκα, contrecto, attrecto, tango, palpo, palpando quæro, veſtigo, rimor, Polyb. ¶ Ψηλαφᾶν, propriè de fidibus effertur, chordas tractare, q. τὸ ψαλτήριον ἀφᾶν, teſte Euſtath. Iliad. ζ.
Ψηλάφησις, εως, ἡ, q. palpatio, contrectatio Cic. ¶ Apud Hippocr. ψηλαφίη, i. frictio Interpreti.
Ψηλαφητὸς, οῦ, ὁ, q. palpabilis.
Ψηλαφῶμαι, tangor, Nazanz. in Orat.
Ψὴν, fructus palmæ maſculæ.
Ψὴν, ψηνὸς, culex, vermes quidam qui in groſſis naſcuntur, culices ficarii, Theop. 2. hiſt. pl.
Ψηνίζομαι, ineor, apud Syneſ.
Ψηνίζω, rado, polio, σοβέω. ¶ Eſt & caprifico.
Ψηνὸς, οῦ, ὁ, caluus, φαλακρὸς, Suid. rarus, ψιλός.

Ψὴρ, ψηρὸς, ſturn⁹, gen⁹ auis. Dicitur & ψὰρ, Gell. l.13.c.19. ad finem Hom. κολοιούς τε ψῆρας τε.
Ψηρὸς, ὁ, aridus, ξηρός. Ψηςὸς, ῦ, ὁ, tabella abaci.
Ψῆττα, ἡ, vel Ψῆσσα, Hippocr. lingulaca, i. ſolea, è latorum piſcium genere.
Ψηφίδες, Suid. οἱ ψῆφοι, calculi ſuffragiorum.
Ψηφιδοφόρος ἑνδέκατος, in dicenda ſententia vndecimus, Herodot.
Ψηφίζομαι, μ. ίσομαι, π. ισμαι, ſciſco, cenſeo, conſtituo, ſancio decretum, do ſuffragium, ſententiam fero, ἀπραξίας ψηφίσασθαι, Plutarch. in Sylla, iuſtitium decernere. Appian. 4. de bello ciuili, ἐψηφίσαντο εἶναι πολεμίους, decreto hoſtes eſſe declararunt. τὰ περὶ τῆς εἰρήνης ψηφισθέντα, quæ de pace ſunt decreta, Iſocr. ¶ Itẽ ſuffragor, aſtipulor, ab aliquo pronũcio, ψηφίζομαί σοι, tibi ſuffragor, Philoſt. in Heroic.
Ψηφίζω, μ. ίσω, π. ικα, computo, Accuſat. ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν, computet numerum, Apocal. 13. Sophocl. οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν, ſententiam contra alium virum nunquam pronuntiaſſent.
Ψήφινος, ου, ὁ, ſapiens.
Ψηφὶς, ίδος, ἡ, lapillus, calculus, ſcrupulus, in Epigr. ¶ Vbi etiam pro gemma accipitur.
Ψήφισμα, ατος, τὸ, iudicium, decretum per ſuffragia, ſcitum, plebiſcitum, rogatio, lex, decretũ legi derogans, Bud. in prior. annot. in Pand. ψήφισμα μεγαρέων, decretum in Megarenſes, Thucyd. vel de Megarenſib. Demoſth. ψήφισμα τὰ γράφειν, Cicer. populi ſcitum facere.
Ψηφιςὴς, ῦ, ὁ, calculator Martiali: ſuffragator.
Ψηφοδέτης, ου, ὁ, teſſellarius.
Ψηφοκλέπτης, ῦ, ὁ, pro preſtigiatoris quodam genere, vel eo qui calculorum in luſu ſiue latrunculorum latrocinio & peritia cæteros falleret, Athen. lib. 1.
Ψηφολογικὴ, ars calculatorum.
Ψηφολόγος, ου, ὁ, ſaccularius, vt exponunt.
Ψηφοπαίκτης, ου, ὁ, ſaccularius, i. calcularius, qui fallaci ratiocinatione hominibus imponit.
Ψηφοποιὸς, qui fert ſententiã, ſuffragator, Soph.
Ψῆφος, ου, ἡ, calculus, decretum, ſuffragium, τὴν ψῆφον φέρειν περὶ τῆς ἑαυτοῦ παρρησίας, ſuffragium ferre de propria ſua ſecuritate, Æſchin.
Ψηφοφορέω, calculum fero, Accuſ. Dionyſ.
Ψηφοφορία, ας, ἡ, ſuffragium, Ariſtot. in Polit.
Ψηφῶν, ratiocinans, curans, meditatus.
Ψηχρὸς, ῦ, tenuis, λεπτός.
Ψήχω, rado, ſtringo, ξύω, τρίβω, & Suid. ¶ Item demulceo, lenio, Heſych.

Ψ I

Ψιὰ, lætitia, χαρὰ, Suid.
Ψιαδῶ, ludo, παίζω, Heſych.
Ψιάζω, ſtillo, guttatim cado, ψεκάζω, Heſych.
Ψιαθηδὸν, in modum ſtoreæ vel tegetis.
Ψιάθιον, tegeticula Plin. φορμίσκος, Poll. quæ iudicium ſubſelliis ſubſternuntur.
Ψιαθοπλόκοι, ſtorearum contextores.
Ψίαθος, ου, ἡ, & ὁ, ſtorea, teges, Theophr. de hiſt. lib. 9. cap. 4. ψίαθος ἐκ φοινίκων, teges palmea. Plin. lib. 12. ca. 14. ¶ Dicitur & ὁ ψίαθος, Suid. ψίαθος ἀνθράκων, Ariſtoph. ſporta, in qua feruntur carbones, caniſtrum.
Ψιαρὸν, τὸ, odorum, εὐῶδες.
Ψιὰς, άδος, ἡ, gutta, ros, ψεκὰς, ῥανὶς, σταγὼν, Suid.
Ψιβδῶ, ſufflo, pedo, ὑποπνῶ, βδῶ, Heſych.
Ψιδῶνες, vel Ψιδόνες, calumniatores, ſuſurrones.
Ψίζομαι, fleo, κλαίω, Heſych.
Ψίθος, ου, ὁ, conuitium.
Ψίθυρ, υρος, ὁ, ſuſurro, murmur.
Ψιθύρα, muſicum inſtrumentum, Poll. 4.
Ψιθυρίζω, μ. ίσω, π. ικα, ſuſurro, vel ſuſurror Terent. Poll. hoc hirundinum proprium eſſe ait lib. 5. De Pini tamen ſuſurro dixit Theocr. Idyll. ά, ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς αἰπόλε τήνα. ¶ Item calumniari apud aliquem, Suid. ἐπειδὴ φαίδρα ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ ἱππολύτου, poſteaquam Phædra Hippolytum apud Theſeum occulta delatione accuſauit.
Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, ſuſurrus, Theocr. Idyll. ά.
Ψιθυρισμὸς, ῦ, ὁ, q. ſuſurratio, occulta delatio, clandeſtina præſentis vituperatio, Suid.
Ψιθυριςὴς, ῦ, ὁ, ſuſurro, ſuſurrator, Rom. 1. ¶ Ψίθυρος, ου, idem. ¶ Item ſuſurrus, Sophoc. in Aiace, τοιούς δε λόγους ψιθύρους πλάσσων.
Ψιλαγία, turma virorum 256.
Ψιλεὺς, ὁ, in edito & arduo loco chori conſiſtens, ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος, Suid.
Ψιλίζω, nudo, ψιλόω, Euſtath.
Ψίλιος, ου, ὁ, obliquus, ſupinus.
Ψιλίστων, φιλτάτων, Sop. in Aiace, amiciſsimorũ.
Ψιλῖται, οἱ, leuis armaturæ milites, Euſtath.
Ψιλοδάπιδες, αἱ, tapetes tonſis villis, Suid.
Ψίλοθρον, ου, τὸ, vide per ω.
Ψιλοκόρσης, ου, qui raris eſt capillis, recaluaſter. ¶ Apud Suid. ſcribitur Ψιλοκόρης, ὁ φαλακρός.
Ψιλομετρία, ας, ἡ, carminis tenuitas.
Ψιλὸς, ῦ, ὁ, γυμνὸς, nudus: tenuis, rarus, paruus, imbecillus, gracilis, ſubtilis, glaber, vacuus, ſimplex, ſincerus, apertus. ψιλοὶ ἱππέων, equitibus carentes, Xenoph. ψιλὸς τῶν δενδρέων, arboribus vacuus, Herodot. ¶ Itẽ volucer, pennatus, leuis & impoſsibilis, Etym. ¶ Ponitur & pro milite leuis armaturę, Ariſtot. de mũd. ¶ Et ψιλοὶ, οἱ μὴ καθωπλισμένοι, Suid. quos Latini velites vocant.
Ψιλοτάπητες, οἱ, & Ψιλοτάπιδες, αἱ, comptiores tapetes, qui villis carent, non villoſi.
Ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas, ψιλότης τῆς κεφαλῆς, caluitium capitis, Plutarch. in Galba.
Ψιλόω, μ. ώσω, nudo, denudo, depilo, Accuſ. & Gen. ἐψιλωμένος, nudus & deplumis Gaz.
Ψίλωθρον, τὸ, vnguentum q. depilatoriũ, Theop.
Ψιλῶς, leuiter, ſimpliciter, nudè, Heſych.
Ψίλωσις, q. depilatio, nudatio, auulſio pilorum.
Ψιλωτὴς, ῦ, ὁ, qui non amat aſpirationem.
Ψίμαρον, εὐδιαῖον, Suid. apricum.
Ψιμύθιον, ceruſa, Nic. Alex. ¶ Dicitur etiam ψίμυθος à quo ὑποκοριστικῶς dictum ψιμύθιον.

Ψιμμυθιοφανὴς,ceruſam repræſentans.
Ψιμμυθιόω,μ.ώσω,π.ωκα,fuco ceruſa.
Ψιν,ipſis,ipſum,ἀυτοῖς,ἀυτὸ,Heſych.
Ψίναθος,caprea,ἀγρία αἲξ,Heſych.
Ψινάζω,foliis defluo,φυλλοῤῥῶ.
Ψινὰς,vitis decidua.
Ψίνεσθαι,flere,κλαίειν,Heſych.
Ψίνεσθαι dicitur vitis cũ deflorens irrorat, aut cũ acini,i.αἱ ῥάγες,defluũt,& remanẽtes paruuli conſtant, Theophr.lib.4.hiſt.pl.cap.16.
Ψίνθος,delectatio,τέρψις,Heſych.¶Inde Α'ψίνθιον.
Ψινύθιον,vile,vitioſum,φαῦλον,Suid.
Ψὶξ,χὸς,ἡ,mica,Alexand.Aphr.
Ψιττάζω,paſtorum more acclamo, Euſtath.
Ψιττάκη,ἡ,pſittaca auis, Ariſtot.8.Anim.
Ψιττακία,muliebris calceamenti genus.
Ψιττάκια,τὰ,Conſtant.γεωπον.lib.10.piſtacia.
Ψιττίον,buccella,mica.
Ψιττοειδὴς,έος, ὁ καὶ ἡ, paſſeris ſiue rhombi piſcium effigiem repræſentans.
Ψιττὸν,citò,ocyus,ταχέως,ἐυθέως,Heſych.
Ψίχα,ης,ἡ,& Ψιχίον,ου,τὸ,Matth 15.mica.
Ψιχώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,minut⁹,micæ inſtar,Euſtath.
Ψίχω,& Ψίω,cibo præmãſo nutrio, Heſych.tenuo,ſeco,diuido,minuo, Etym.

Ψ O

Ψόα,ἡ,ὀχεύτρια, Heſych.fututrix.
Ψογερὸν,ȣ͂,τὸ,turpe,reprehendum,Heſych.
Ψόγιον,fœdum auditu,indignum,Heſych.
Ψόγος,ου,ὁ, vituperium,vituperatio,Thucydid.
Ψόδιον,τὸ,obliquum,incuruum,σκόλιον, Heſyc.
Ψοθάλλειν,ſtrepere,ψοφεῖν,Heſych.
Ψοδὸς,ὁ,fuliginoſus,αἰθαλώδης.
Ψόθος,ſcabies.¶Item niger,ſqualidus, Heſych.
Ψόθωρος,ſqualidus,turpis,αὐχμηρὸς,Heſych.
Ψοίθης,ου,ὁ,glorioſus,arrogans,ἀλαζὼν,Suid.
Ψοῖθος,cinis, ſtercus,σποδὸς,Suid.
Ψολόεις,όεντος,ὁ, ardens,ſtatim perdens, fuliginoſus,cineraceus & nigricãs,fumoſus,ὁδ.ψ.
Ψολοκομπία,iactantia,ἀλαζονεία,Ariſt.in Equit.
Ψόλος,ου,ὁ,fumus,fuligo,Euſtath. Odyſſ.ψ.
Ψοφέω,μ.ήσω,π.ηκα, ſtrepo,facio ſtrepitũ,obſtrepo,ſtrideo,fores pulſo,Neutr. Lucian.
Ψόφημα,ſtrepitus,ψόφος.
Ψοφητικὸς, ſtrepitum edens,Suid.
Ψοφοδεὴς,έος, ὁ καὶ ἡ,formidoloſus,Plutarch.
Ψοφοδέως,Lucian.timidè,trepidè Liu.
Ψοφωδῶς,tumultuoſè,ταραχωδῶς,Heſych.
Ψοφομανὴς βάκχος,in Epigr. cum ſtrepitu & tumultu conſulens & agens.
Ψοφοποιὸς,ȣ͂,ὁ,ſtrepitum faciens.
Ψόφος,ου,ὁ, ſtrepitus, ſuſurrus,crepitus,fragor, fremitus,ſonus Gaz.4.Anim.Ariſtot. ca. 9.

Ψ Y

Ψύα,ας,ἡ,lumbus, vel potius lumborum caro muſculoſa,lumborum pulpa, Athen.lib.θ.
Ψυγεῖον,vas vel locus aquę refrigerandæ,Heſy.
Ψυγῆναι,refrigerari,refrixiſſe.
Ψυγμὸς,ȣ͂,ὁ,refrigeratio,perfrictio, ψυγμὸς σαγηνῶν,ſiccatio ſagenarum,cap.26. Ezech.
Ψύχω,ſicco,ψύχειν ἐν ἡλίῳ,ſiccare ſole,in ſole torrere,inſolare, Dioſc.lib. 1.cap.25.
Ψύδρακες,& Ψυδράκια,Galen.lib.1. κατὰ τόπ. puſtulæ paruæ velut bullæ quædam ſupra cutẽ eminentes.¶Et in ſingulari, apud Trallian. ψυδράκιον,i. albida puſtula per ſũma ſcatens.
Ψύζασα,ης,ἡ,inſpirans.
Ψύη,ſumma caro,cutis,in ſuperficie caro,Etym.
Ψυθίζομαι,murmuro,γογγύζω,Heſych.
Ψῦθος,mendaciũ, Doricè,teſte Euſtath. Iliad.γ.
Ψυθὸς,garrulus,argutus,ψίθυρος,Heſych.
Ψυκτὰ,maza pauxillo aquæ ſubacta, Heſych.
Ψυκτὴρ,ῆρος,ὁ,ſiue Ψυκτηρίας,ου, & Ψυγεὺς,potorium vas non pede fultum, ſed aſtragalis, quod meracum continebat, Plat in Sympoſ. ¶Ψυκτῆρες, & Ψυκτήριοι τόποι, loca non aprica ſed frigida,opaca & vmbroſa,Athe.11.
Ψυκτηρία,nemoroſus & opacus locus.
Ψυκτήριος,& Ψυκτικὸς,ȣ͂,ὁ, refrigeratorius,refrigerandi vim habens,Galen.
Ψύλλα,ης,ἡ,pulex,Ariſtoph.Nebul.¶Ψύλλα,pro genere quodam phalangii, Ariſtot.9 Anim.
Ψύλλιον,ου, τὸ, pſyllium, pulicaria ſiue pulicaris herba,humectans & refrigerans, Gal.ad Gl.
Ψύλλος,ου,ὁ, pulex,Ariſtot. 4.Anim.
Ψύλλων,ωνος,ὁ, piſcis:fullo Gaz.l.6.Anim.c.14.
Ψύξις,εως,ἡ,frigus,refrigeratio,πνοὴ,Heſych.
Ψυρία,ἡ,inſula iuxta Chiũ,quæ & ψύρα dicitur.
Ψυρὸς,aſper,incultus,ſordidus,Heſych.
Ψυρὶς γῆ,terra tenuis,continens,Heſych.
Ψύτταρον,τὸ,matula,σκαφίον,Heſych.
Ψυττὸν,τὸ,ſputum,ſaliua,πτύελον,Heſych.
Ψύττω,ſpuo,Heſych.¶Item ſpiro,efflo.
Ψυχαγωγέω,μ.ήσω,π.ηκα,conſolor,delecto, oblecto animam,demulceo, Accuſ. Antiphon.καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς λόγοις ψυχαγωγῆσαι, verbis oblectare ac allicere. ¶ Item animas euoco, Lucian.ψυχαγωγεῖ καὶ κατάγει τοὺς νεκρούς.¶Et Paſſ.ψυχαγωγοῦμαι ὑπὸ τῶν φαντασμάτων, viſis rapior,Plat.in Timæo.
Ψυχαγωγία,ας,ἡ,animi oblectatio,ſolatium,recreatio,allectatio Quintil. amœnitas.¶Item fores metallorum ad refrigerandum & refocillandum factæ,Etymol.¶Item vaticinandi genus, quum animæ carminibus educuntur ab inferis,euocatio animæ,Naz. cõtra Iulia.
Ψυχαγωγικὸς,alliciens,oblectatorius,Plat.
Ψυχαγωγὸς,ȣ͂,ὁ,euocator animarum. Et ψυχαγωγὸς Pitho,quaſi flexanima. ¶Aliquando ponitur pro deceptore.
Ψυχάζω,refrigero,reſpiro,recreo,Suid.
Ψυχάριον,ου,τὸ,animula, parua anima,Plat.
Ψυχεινὸς,ȣ͂,ὁ,frigidus,ψυχεινὴ οἰκεία,Xenoph.
Ψυχρὸς,ȣ͂,ὁ,frigiditas.
Ψυχέμπορος,homines vendens,mango,Heſych.
Ψύχη,papilio Gaz.2.hiſt.plant.Theoph.
Ψυχὴ,ῆς,ἡ,anima,animus,ſpiritus, Demoſth.cõtra Aphob.τίνα οἴεσθε αὐτὴν ψυχὴν ἕξειν; quid illi tandem creditis fore animi miſeræ? Terent.¶Ψυχὴ pro ingenio, Iſocr.θηρῶν τὰς ψυχὰς

καὶ ἡμερεῦμεν, ferarum ingenia cicuramus. ¶ Item vita, ζωή, Odyſſ.α. Ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων. ¶ Item ſanguis, αἷμα, Ariſtoph.in Nebul. Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι, animam ebibunt,i.ſanguinem.

Ψυχῆιον μὲν οὐδὲν τι σιτέομαι, nulla re veſcor animata, Lucian. ἐν τῇ τῶν βίων πράσει.

Ψυχθεὶς, refrigeratus, qui refrixit.

Ψυχίδιον, τὸ, Lucian.& ψυχάριον Plat. animula.

Ψυχικὸς, ὁ, animalis, humanus, Epheſ.2.

Ψυχικῶς ἐπιλυπηθεὶς, animo contriſtatus.

Ψυχειναὶ χῶραι, agri frigidi, Theophr.l.3.c.29.

Ψυχοδαΐκτης, animorum q. diremptor, in Epigr.

Ψυχόλεθρος, pernicies animarum, Suid.

Ψύχομαι, refrigeſco, inalgeſco, refrigeror, frigidus patior, Apoll. Rhod ἐψυγμένα μέλη.

Ψυχομαντεῖον, locus in quo animæ reddunt oraculum, Plutarch.in Opuſcul.

Ψυχομαχεῖν, ad extremum vſque ſpiritum pugnare, Polyb.de Carthagin.

Ψυχομαχία, ας, ἡ, animoſa contentio, acris ac vehemens dimicatio, Eidem.

Ψυχορραγέω, μ.ήσω, frigore pereo, animo deficio, palpito, Argon.2. ¶ Ψυχορραγία, animi defectio, apud Baſil.

Ψυχορροφεῖν, ſorbere ſanguinem, Suid.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus, tempus frigidum, Gaz.

Ψυχοστόλος ἠχώ, à Nonno dicitur vox Chriſti animas inſtruens & exornans, aut mittens.

Ψυχοτακὴς, έος, ὁ, animum macerans, Epigr.

Ψυχότροφον, pſycotrophon, herba ſic dicta, quòd frigidis locis gaudeat, Dioſc.l.4.cap.2.

Ψυχότροφος, frigidis gaudens.

Ψυχοφθόρος, ου, ὁ, lethifer.

Ψυχόω, μ.ώσω, animo, l.4. Epi. τίς λίθον ἐψύχωσε;

Ψύχρευμα, τὸ, ineptiæ, frigus, Galen.

Ψυχρεύομαι, frigidè enuntio, Hermog.

Ψυχρήλατος, ου, ὁ, frigida tinctus, Plut in Bruto.

Ψυχρίζω, refrigero, Trallian.

Ψυχρολογεῖν, frigida verba, ineptáque fundere.

Ψυχρολογία, frigidus & inanis ſermo.

Ψυχρολόγος, leuis, frigidus, vanus, qui ineptis & futilibus, & abſurdis verbis vti ſolet.

Ψυχρολουτοῦντες, οἱ, frigidis vtentes balneis.

Ψυχρολουτρέω, & Ψυχρολουτῶ, frigida lauor, Pluta.

Ψυχροποιητικὸς, frigus faciens, epith febris.

Ψυχροποσία, ας, ἡ, frigida potatio, Athen.

Ψυχροπότης, ὁ, frigidam potans.

Ψυχρὸς, οῦ, ὁ, frigidus, gelidus, algidus. ψυχρὸς καὶ δύσκολος βίος, vita frigida, i ταλαίπωρος ſeu ἀτελὴς, Ariſtoph.in Plut. ¶ Ψυχρὸν interdum pro aqua frigida. ψυχρὸν πίνειν, frigidam bibere, Epictet. ¶ Ψυχρὸς etiam pro abſurdo ponitur, nec plauſu excipiẽdo, frigid⁹ Latiné.

Ψυχρότης, ητος, ἡ, frigiditas, refrigeratio Vitr.lib. 1.ca.4. ¶ Ψυχρότης etiam dicitur, cùm ineptũ quid & frigidum eſſe dicimus, & cùm pro captato auditoris riſu vel fauore, frigus conſequitur, Comm. Ariſt. in Acharn. Demoſth. περὶ στεφ. Καί μου πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγνῷ μηδεὶς, Me per deos immortales nullus ineptum eſſe iudicet.

Ψυχρῶς, frigidè, ineptè, inſulſé.

Ψύχω, μ. ψύξω, π ἔψυχα, frigefacio, refrigero, Accuſ. Plat.in Timæo, αἴτια ψύχοντα καὶ θερμαίνοντα, Cic. cauſæ quæ vim habeat frigoris & caloris.

Ψύχωσις, animatio Cicer. vita. Pythagoras de Deo loquens, πάντων πατὴρ, νοῦς καὶ ψύχωσις.

Ψ Ω

Ψῶ, extenuo, minutâtim ſeparo: Vnde ψωμός. ¶ Eſt etiam ψῶ, tango: vnde ψαύω, τὸ ἅπτομαι. ¶ Ψῶ item vro, καίω: Vnde ψωλὸς, titio, Euſtath.in Homer.

Ψῶα, ας, ἡ, odor teter, ἡ δυσωδία, Suid.

Ψωδαρέον, τὸ, ſqualidum, αὐχμηρόν.

Ψάδη, ης, ἡ, lingua, apud Heſych.

Ψῶζα, ας, ἡ, mal⁹ odor, κνισμὸς μετὰ δυσωδίας, Sui.

Ψώθιον, ου, τὸ, pars ima panis, inferior panis cruſta, cruſtula panis nimiũ aſſati, Euſt. Odyſſ.κ.

Ψώϊα, ἡ, putris graueolẽtia Plin. Heſy. δυσωδία.

Ψώϊζος, liquidum excrementum, fœtor, ſitus, inquinamentum, δυσωδία, μόλυσμα, Heſych.

Ψωΐτης μυελὸς, ſpinalis medulla: quæ & νωτιαῖος, & ῥαχίτης apud Galen. lib.5. de locis affectis.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, mentula.

Ψωλήκυθος, ου, ὁ, nulla re dignus, Heſych.

Ψωλὸς, οῦ, ὁ, titio, à ψῶ, i. vro. ¶ Ψωλὸς, à ψῶ, i. tango, qui ictu ruptus eſt, hernioſus, Ariſtop. πλ. ¶ Ψωλὸς ἀπὸ τοῦ ψῶ, i. κόπτω, curtus, circunciſus, apella, recutitus, Eidem in Auib.

Ψώμηξ, κος, ὁ, vermiculus ſegetis radices depaſcens, Heſych.

Ψώμιγξ, ιγγος, linteolum, ſtrophium quod carnes à culicibus tutatur iniectum, Heſych.

Ψωμέω, ῶ, τὸ Ψωμίζω, paſco minutatim conciſo cibo. τίς ἡμᾶς ψωμιεῖ κρέα; Numer. 11.

Ψωμίζω, in fruſta concído & ſeco, 1. Corinth.13. ¶ Item paſco conciſo cibo & particulâtim in os indito: quod turundam in os indere dixit Cato, de auibus. Ariſtot. hiſtor. Anim.lib.8. cap.3. σῖτον δ', οὐδ' ἐάν τις ψωμίζῃ, δύνανται καταπεῖν, fruges verò nequeunt deuorare, nec ſi quiſpiam quidem turundam in os inſerat.

Ψωμίον, ου, τὸ, buccella, eſcæ particula, offula, ofella, Laërt.in Diogene. ¶ Ψώμισμα, ατος, τὸ, idem, Plutarch.in Romulo.

Ψωμοκόλακες, οἱ, paraſiti, Athen. & Euſt. Ody ρ.

Ψωμόλεθρος, vorax, πολυφάγος.

Ψωμοποιὸς, ὁ, faciendi iuris artifex.

Ψωμὸς, οῦ, ὁ, fruſtulum rei eſculentæ quantum bucca poſsit ſemel capere, buccea Sueton. turunda, bolus, Odyſſ.ι, φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος Ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι, fruſta carnis humanę.

Ψώρα, ας, ἡ, ſcabies non omninò diſsimilis lepræ, niſi quòd ψώρα magis in ſumma pelle verſetur, lepra verò altius penetret. ¶ Ψώρα Theophr. eſt etiam morbus in fico, quem impetiginem vocat Plin. Theophr. de hiſt.lib. 4.cap.16. Hinc ψωριᾶν, ab ipſo Theophraſt. dicuntur, cùm tali impetigine laborarint.

¶ Eſt & ψώρα beſtiola quæ in lychnos ardentes inuehitur, dicta pyrauſta alio nomine, & φάλαινα teſte Euſtath. & Nicand. Scholiaſt.
Ψωραγιῶντες, ſcabiem habentes, cap. 21. Leuit.
Ψωραλέος, ου, ὁ, ſcabioſus, ψωριῶν, Heſych.
Ψωρίασις, ψώρα. ψωρίασις κύστεως, ſcabies, veſicæ ſcabritia, Dioſcor. l. 3. cap. 7.
Ψωρικαὶ, αἱ, medicamenta contra ſcabiem. ψωρικαὶ ἔμπλαστροι, Dioſcor. lib. 2. cap. 187.
Ψωρικὸν, τὸ, medicamentum contra ſcabrities & aſperitates cutis, Dioſc. lib. 5. cap. 108.
Ψωριῶ, ſcabie laboro, Dioſc. lib. 3. cap. 168.
Ψωρὸν τῇ χρόᾳ, ſcabrum ſcrupuloſum, Dioſcor. lib. 5. cap. 131.
Ψωροπέταλοι, οἱ, piſciculi viles, Heſych.
Ψῶρος, παγδεραχσης, Heſych.
Ψωροφθαλμία, oculorum ſcabies, ſcabrities palpebrarum Marcell. lib. 1. Dioſc. cap. 83.
Ψωρώδης, εως, ὁ καὶ ἡ, ſcaber, ſcabidus, ſcabioſus.
Ψῶσαι, calefacere, Ionicè, θάλψαι, Herodot.
Ψῶχος, terra arenoſa, γῆ ψαμμώδης, Suid.
Ψώχω, μ. ώξω, π. ωχα, confrico, derado, in minutas partes ſeco, tero, attenuo, Suid. ¶ Item lauo, polio, commoueo, Actiu. Accuſ.

Ω Extremum eſt in ordine literarum: Vnde pro fine capitur, Apocalypſ. 1.
Ω̃ cum circunflexo, Aduerb. eſt Vocandi, ὦ φίλε πῶλε, ô amice Pole, Gaz. lib. 4. ¶ Ω̃ θαυμαστικὸν, Aduerb. ὦ ἡράκλεις, i. papæ, admirantis eſt, Plat. 1. de Republic. ¶ Ω̃ cum πρὸς, Xenophon. πῶς τὸν ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ô dii immortales. ¶ Ω̃ etiam ſubauditur, Plat. lib. 6. de Republ. Α'πολλον, ἔφη, δαιμονίας ὑπερβολῆς: Pro ὦ Α'πολλον: niſi mauis, ὦ δαιμονίας.
Ὠ cum acuto πάθος continet, & dolentis Aduerb. eſt, Gregorius, Ὠ πῶς ἀδακρυτὶ τὴν τούτων ἐνέγκω μνήμην. ¶ Interdum cum Genit. Lucian. ὢ τῆς συμφορᾶς. ô calamitatem! ¶ Aliquando eſt admirantis. ὢ λαμπροτάτου δώρου! ô præclarum donũ! Gaz. de Senect. ¶ Iungitur & recto. ὢ τάλας ἐγώ! Sophocl. in Aiace.
Ω̃, ἰδίῳ, ſuo, Homer. in Iliad. ¶ Ω̃, ideò, quapropter, quatenus. τῷ τρόπῳ ᾧ αὖ, quoq; modo, Thucyd. ¶ Ω̃, interim, ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει, interim dum venio, Luc. 5.
Ω̃ δὴ, ea ratione qua.
Ω̃ ταν, ô amice, ſocie chariſsime.

Ω A

Ω̃α, ἡ, faſtigium. Et τὰ Ω̃α, domicilia, οἰκήματα, ædificii faſtigia, Euſtath. Iliad. π.
Ὠα, ας, ἡ, vel ὤα, & ὤα & ὄα, pellis ouina, & rheno, Hermippo apud Euſtath. Odyſſ. ρ. ¶ Ὠα vel ὄα, limbus & ora veſtis, Euſtath. Odyſſ. ρ. ¶ Ὠα vel ὀα, ab quali figura dicitur, veſtis apertûra, atque oſculum quo caput inſeritur, Suid. & Heſyc. βροχωτὴρ, in Pſal. & Exo. 28.
Ω̃ας, auris, & ὦατα, Heſych. ¶ Ὠάξω, audiam.
Ὠατοθήσομαι Doricè pro ἀκούσομαι, audiã, Suid.

Ω B

Ὠβαὶ apud Plutarch. μερὶς τοῦ πλήθους.
Ὠβάτης, ου, contribulis, φυλέτης, Heſych.
Ὠβὴ, tribus, ὠβαί.

Ω Γ

Ω̃ γαθὲ, pro ὦ ἀγαθὲ, ô bone, Xenoph.
Ὠγυγος, priſcus deus.
Ὠγυίδαι, & Ὠγυίδες, & Ὠγύγιοι, priſci, antiqui: q. ab Oceano progenati, Suid.
Ὠγὴ, ἡ, Suid. pagus, phalangis pars poſtrema.
Ὠγὴν, Oceanus.
Ὠγμὸς, clamor fauſtus & ſecundus cum voluntate auxilium dandi vel ſuffragium, Heſych.
Ὠγύγιον, priſcum, antiquum. Vide in Chiliad.
Ὠγυρεις, ſtagnum, λίμνη, Suid.

Ω Δ

Ω̃δε, hîc, ἐνθάδε, ἐνταῦθα, huc. Cum verbo motus ad locum, Act. 9. ὧδε ἐλήλυθε, huc venit. ¶ Item adeò, ſic, hoc modo, Iliad. ά. ἐριδαίνετον ὧδε, ita contenditis. ¶ Item hoc tempore, nunc, Etym.
Ω̃δε δὲ, pro ὧδε, Homer. Iliad. ζ. σοὶ ἢ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδε ἢ ῥέξαι, id eſt, ſic facere, οὕτως.
Ω̃δε κἀκεῖσε, huc & illuc.
Ὠδεῖον, ου, τὸ, Odeum Cicer. ad Atticum, lib. 14. q. cantilenarium dicas. Locus erat choro & ſymphoniacis attributus. In eo poematia ſua recitabant rhapſodi & poetæ, priuſquàm auditorum auribus & iudicio committerent, Ariſtoph. Comment. in Veſpis.
Ὠδέπως, ſic, quodammodo, iſto modo, hoc modo, adhunc ferè modum, Xenoph.
Ὠδὴ, ῆς, ἡ, cantio, cantilena, canticum, cantus, Vide Comm. Ariſtoph. in Veſp. & Ran.
Ω̃δὶ, οὕτως, hoc modo, hoc pacto, Ariſtot. 5. Ethi.
Ὠδικὸς, ῦ, ὁ, canorus, Baſil. in Epi. ᾠδικοὶ ὄρνιθες.
Ὠδικώτερον, canorius.
Ὠδὶν, ῖνος, ἡ, dolor partus. ¶ Pro fœtu, Epigr.
Ὠδινηρῶς τίκτει, parit ſummo cũ dolore, Ariſtot.
Ὠδίνω, μ. ινῶ, doleo in partu, doloribus partus tentor, parturio, pario, Eurip. in Iph. in Aul. ¶ Eidem in Hippol. ſimpliciter pro doleo.
Ὠδί πῃ & Ὠδί πως, ſic vtique, Suid.
Ὠδὶς, ῖνος, ἡ, vexatio partus, partura Varr. partitudo Plaut. dolor parturientis, Callimach. ¶ Capitur etiam ſimpliciter pro dolore, ſtimulo, aculeo, Plat. in Theæt. ἐγείρειν τὰς ὠδῖνας, dolores excitare.
Ω̃δοδα, ſpiraui, in Epigr. dicitur & ὄδωδα.
Ὠδὸς, ἀοιδὸς, cantor, ᾠδικὸς, ψάλτης, Suid. ¶ Item genus poculi, Athen. lib. 11.

Ω᾽δύζομαι, iraſcor, doleo, ἄχθομαι, Heſych.
Ω᾽δυσίη, ὤδυσις, indignatio, ὀργὴ, μέμψις, Heſych.

Ω Ε

Ω᾽ἒ, Aduerbium dolentis.
Ω᾽ἴετο, putauit, ſuſpicabatur, ὑπελάμβανεν.

Ω Ζ

Ω᾽ζειν, clamare, admirari, Æſchyl.

Ω Η

Ω᾽ἤ, Aduerb. vocantis, vox clamantis, Euripid.
Ω᾽ήθην, exiſtimaui: ab οἴομαι, Plat. de Leg.

Ω Θ

Ω᾽θέομαι, μ. ὤσομαι, pello, vrgeo, Argon. 2. λίμνης ὤσασθαι, lacu pellere. ¶ Item irruo, irrumpo, διὰ θυρῶν ὠσάμενος, per fores irrumpens, Plutarch. in Publ. ¶ Ω᾽θοῦμαι tamen interdum Paſsiuè accipitur. ὠσθεὶς κατὰ τῆς πέτρας, de petra præcipitatus, Plutarc.
Ω᾽θέω, ῶ, μ. ὤσω, πα. ὦκα, ἀπὸ τοῦ ὤθω ἀχρήστου. ἀόρ. ά. ἔωσα. κỳ παθητ. παρακ. ἔωσμαι, pello, impello, trudo, adigo, vrgeo, moueo, deiicio, deturbo, impreſsionem do Liu. Xenoph. ὡς εἶδον τὸ δεξιὸν ὠθούμενον, vt dextrum cornu impulſum viderunt.
Ω᾽θησις, impetus pulſúſque, Aphr. Probl.
Ω᾽θίζεσθαι, dicuntur qui in conferta turba conflictantur, vel in prætoriis, & ædibus magiſtratuum ſummam Reip. tenentium, Lucian. Βαβαὶ ὡς πλήρης μὲν ἡ εἴσοδος ὠθιζομένων! ¶ Item diſcrepare & verbis contendere, Herodot. in Thalia. ¶ Item ruere & irrumpere in locum periculoſum.
Ω᾽θίζω, vexo, concutio, violenter tracto, Bud.
Ω᾽θισμὸς, οῦ, ὁ, impulſio, propulſio, Heſych. turbulẽta altercatio inter ſe diſcrepantiũ, Lucia.

Ω Ι

Ω᾽ῗα, τὰ, idem quod ὑπόρ[illegible]α, Athen.
Ω᾽ΐα, pellis ouina: fimbria: moleſtia.
Ω᾽ΐγνυντο, patebant, Iliad. ϛ.
Ω᾽ΐετο, Odyſſ. ύ. moliebatur, meditabatur.
Ω᾽ΐξε, aperuit. ¶ Pro releuit, Homer.
Ω᾽ΐσάμην, opinatus ſum, in Epigram.
Ω᾽κα, ſyncopa, pro ὠκέα, celeriter, ταχέως, Ilia. ά.
Ω᾽κέα, pro ὠκεῖα, ταχεῖα, cita, Iliad. ζ. ὠκεῖα ἶρις.
Ω᾽κεανίνη, Oceanitis, Oceani filia, Heſio. in Th.
Ω᾽κεανῖτις, ίδος, i. filia Oceani.
Ω᾽κεανὸς, oceanus, mare ambiens orbem terrarũ, Ariſtot. lib. de mundo.
Ω᾽κει, habitabat.
Ω᾽κεῖτο, incolebatur.
Ω᾽κέως, citò, celeriter, Galen. ad Glauc.
Ω᾽κίδες, αἱ, inaures, ἐνώτια, Heſych.
Ω᾽κιμβάζω, perturbo, tumultuor, milito, Heſych.
Ω᾽κίμινον μύρον, ociminum vnguentum, i. ex ocimo confectum, Dioſcor. lib. 1. cap. 67.
Ω᾽κιμοειδὲς, ocimoides herba, Dioſc. l. 4. c. 29.
Ω᾽κιμον, ου, τὸ, Ocimum herba, vulgò *Baſilic.* Cõfer Plin. lib. 20. cap. 12. Theophr. de cauſ. lib. 5. cap. 8. Dioſc. lib. 2. cap. 130. & Gal. 8. Simpl.
Ω᾽κιμώδης, ocimum referens.
Ω᾽κιστα, velociſsimé.
Ω᾽κιστος, ου, ὁ, velociſsimus.
Ω᾽κίων, velocior, vt ταχίων per ι.
Ω᾽κτειρε, miſerus eſt: ab οἰκτείρω.
Ω᾽κύαλος, ου, ὁ κỳ ἡ, velox in mari, Odyſſ. ό.
Ω᾽κυβόλος, pernix, Gaz. ex Ariſto. de aquila. ¶ Item celeriter feriens, Epigr.
Ω᾽κυδήκτωρ ῥίνη, in Epigr. lima citò mordens.
Ω᾽κυεπὴς, celeriter loquens, in Epigr.
Ω᾽κύθοον, ου, τὸ, trifolium herba: à naſcendi celeritate, vt videtur, ducto nomine, Heſych.
Ω᾽κύθοος, rapidus, celer, Laſcar. in Epigr.
Ω᾽κύμολος, ου, ὁ, ſtatim proficiſcens.
Ω᾽κιμον, ου, τὸ, ocymum Varroni, i. pabuli & farraginis genus: non ſimplex herba, ſed ex miſcella ſeminum herbarũ varia multitudo celeriter enata ad iumentorum pabulum.
Ω᾽κύμορος, ου, ὁ, citò periturus, Iliad. ά.
Ω᾽κυνύω, accelero, ὀξυνύω, ταχυνύω, Heſych.
Ω᾽κυπέτης, ου, ὁ, celeriter volans, Heſiod.
Ω᾽κυπλόων, celeriter nauigantium, Suid.
Ω᾽κυπόδης, velox, ταχὺς, in Epigr.
Ω᾽κυπόμπου ναὸς, Euripid. nauis citæ.
Ω᾽κύπορος, fluuii aut nauis epithet. Odyſſ. ξ.
Ω᾽κύπους, οδος, ὁ κỳ ἡ, celer pedes, Heſiod.
Ω᾽κύπτερα, τὰ, pennæ veloces, Argon. 2.
Ω᾽κύπτερος, ου, ὁ, celeriter volans, pernix, Suid.
Ω᾽κύῤῥοος, celeriter fluens, Iliad. έ.
Ω᾽κὺς, έος, ὁ, citus, ὀξὺς, ταχύς.
Ω᾽κύτης, ητος, ἡ, agilitas, celeritas, ταχύτης, Heſy.
Ω᾽κυτόκιον, τὸ, celeritas partus Gaz. medicamentum partum accelerans, Dioſcor. lib. 4. ca. 15.
Ω᾽κυτόκιος, ad partus celeritatem conferens, Dioſcor. lib. 5. cap. 165.
Ω᾽κυτοκεῖν, partus celeris facilitas, Herodot.

Ω Λ

Ω᾽λαξ, pro αὖλαξ, ſulcus: Vnde ὁμώλακες.
Ω᾽λεκρανίζειν, verbum Comicorum, Poll. trudere.
Ω᾽λέκρανον, ου, τὸ, q. vlnæ ſiue lacerti caput, cubitus, Lege Ruffum de Partib. ca. 10. & Galen. lib. 2. de vſu part. Scribitur etiam per ὁ ὀλέκρανον, Ariſtoph. in Pace.
Ω᾽λένη, ης, ἡ, vlna, Poll. πῆχυς. ¶ Dicitur & Ω᾽λὴν ὠλένος, ὁ, & Ω᾽λενος, ου, ὁ, pro eodem.
Ω᾽λεσίθυμος, qui obeſt animo, noxius animo.
Ω᾽λεσίκαρπος, q. frugiperda epith. ſalicum, vel quòd fructus citò amittãt, vel quòd ſteriles faciat fructus epotus, Plin. l. 16. c. 26. Odyſſ. κ.
Ω᾽λεσίοικοι, οἱ, nepotes, decoctores, aſoti, Heſyc.
Ω᾽λίγη, ἡ, minima. ¶ Atticè pro nictatione, & pro palpebrarum rugis. ¶ Item flatus, & exilis, ſpiritus. ¶ Vmbra, Etym.
Ω᾽λίγος, ὁ, paucus, Etym. & Heſych.
Ω᾽λισθον, lapſum, in Epigr.
Ω᾽λλετο, periit, in Epigr.
Ω᾽λξ, ſulcus, αὖλαξ, in Tragœd. Nazanz.
Ω᾽λύγιος, malus, obſcurus, arduus, aſper, acutus, longus, magnus, Heſych.
Ω᾽λώϊστε, pro ὦ λῷστε, ô optime, Heſych.

Ω Μ

Ω᾽μάδιον, humeris impoſitum, Heſych.

Ω'μαδὶς,in humeris,apud Heſych.ὠμαδὸν.

Ω'μαλθὲς,τὸ, vlcus ante tempus cicatrice obductum,Heſych.

Ω'μαχθὴς,έος,ὁ ϰ̀ ἡ,humeris oneroſus, in Epigr.

Ω'μϐρος,ȣ,ὁ,malus,miſer,πονηρὸς,ἄθλιος, Heſy.

Ω'μήλυσις,ordeacea farina,Galen.In vniuerſum omnis farina cruda nulla re alia admixta. ¶ Dicitur & ὠμὴ λύσις diuiſim, Dioſcorid. lib.3.cap.29.

Ω'μην,credebam,putabam: ab οἴμαι,Xenoph.

Ω'μήρησε,contigit,concurrit,obuiauit, Suid.

Ω'μηςὴς,ȣ̃,ὁ,crudelis,efferus, crudis veſcens, ὠμηςὴς θὴρ, 2. Epigr. ¶ Ω'μηςῆ,crudeliter.

Ω'μηςος,ου,ὁ ϰ̀ ἡ, crudelis.

Ω'μιαία,ἡ,humerarius neruus Gaz.in Ariſtot.

Ω'μίας,qui repandis eſt humeris, Heſych.

Ω'μιζος,ὁ,pauper.

Ω'μίζω,μ.ίσω,π.ικα, excludo.

Ω'μιλλα,Suidæ,ὤμιλλα,Heſych.ludi genus.

Ω'μιον,in Epigr.q.humerulus.

Ω'μμένος,viſus,ὁ ἑωραμένος,Suid.

Ω'μοϐοέη,crudum bouis corium,Herodot.

Ω'μοβόϊνος,ου,& Ω'μοβόϊνος,ου,ὁ, è crudo bouis tergore,ex pelle bubula cruda factus.

Ω'μοϐορος,ὁ,ὠμοφάγος, Apoll.crudelis vorator.

Ω'μόϐυρσος,Plut.θώρακες ὠμόϐυρσοι ϰ̀ σιδηροῖ.

Ω'μογέρων, qui immaturè caneſcit, validus ſenex, cui cruda viridíſque ſenectus Virg.

Ω'μοδάϊκτος,dilaniatus,ὠμοσπάρακτος, Heſych.

Ω'μοδάλεκτος,ου,ὁ,crudus,ὠμὸς,Heſych.

Ω'μοθετέω,μ.ήσω,π.ηκα, humeris impono, Acc.¶ Item ὠμοθετεῖν,crudas carnes ex ſingulis victimæ membris carptas aris imponere, Iliad. ά.

Ω'μόθυμος,ſæuus,crudelis,Soph.in Aiace.

Ω'μοι,pro οἴμοι, hei mihi , heu indignantis Aduerb.& dolentis, Genit.Arg.1.ὤμοι ἐμῆς ἄτης! ô meam calamitatem ! ¶Iungitur etiam Nominat.Odyſſ.έ. ὤμοι ἐγὼ δειλός ! heu me miſerum ! ¶ Interdum cum Vocat. Iliad.ά.ὤμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε. (Ariſtot.

Ω'μοιαία,ἡ,vel pot.ὠμιαία, humerarius neruus,

Ω'μοιαῖος,ȣ,ὁ,q.humerarius, vel humeralis.

Ω'μοιος,Æolicè,pro ὅμοιος,ſimilis.

Ω'μοκοτύλη,humeri acetabulum,Poll.2.

Ω'μοκρατὴς,έος,ὁ ϰ̀ ἡ,fortis humeros,Sophocl.

Ω'μοκωδιᾶν,ob latitudinem humerorum,& bonã corporis habitudinem ſuperbire,Heſych.

Ω'μόλινον,ου,τὸ,ſudarium tõſorium humeris circumpoſitum,linũ crudum,Galen.l.1.κτ̀ τόπ.

Ω'μοπλάται,oſſa duo quæ vtrinque à ceruice ad ſcapulas tendunt : Latinis operta ſcoptula Celſ.lib.8.cap.1.Gaz.in Ariſtot.ſcapulæ.

Ω'μοργὴς,ὁ,& Ω'μοργὸς,ȣ̃,ὁ,durus,acerbus,Heſy.

Ω'μος,ȣ,ὁ,humerus,μεταφρενον.ὦμοι, ſcapulæ Eraſ.ὦμοι ἀμπέλου,Euſt.vitis humeri Colum.

Ω'μὸς,ȣ̃,ὁ,immaturus,incoctus,crudus, Ariſtop. in Equit.ὠμὸς ἐςὶν ἢ πέπων,i.ἄωρος.¶ Item durus,crudelis,immanis,ſæuus,Thucyd.

Ω'μόσιτος,ȣ,ὁ, cruda comedens,ὠμοφάγος.

Ω'μοσπάρακτον,τὸ,quod crudum & recens diſcerpitur,Ariſtoph.in Equit.

Ω'μοτάριχος,ſalſamentum,Dioſc.li.1.cap.32.

Ω'μότης,ητος,ἡ,crudelitas,ἀπηνότης,Heſyc. ¶ Item cruditas, Dioſc.lib.3.cap.2.

Ω'μοτοκεῖν,fœtum immaturum parere, abortum facere. ὠμοτόκησε, abortiuit, Iob. 21. Vtitur Aetius lib. 16. cap.46. & Conſtant. γεωπον. lib.5.cap.46.

Ω'μοτόκον κλῆμα,pampinus,q crudiparus,Epig.

Ω'μοτομέω,μ.ήσω,crudum necdum maturum ſeco,Galen.3. κτ̀ τόπ. & Ægin.lib.6.cap.34.

Ω'μοτριϐὴς,crudus,tritus,Dioſcor.

Ω'μοτύραννος,crudelis tyrannus , 2.Machab.7.

Ω'μοφάγος,ȣ,ὁ,crudis veſcens.¶ Itẽ ſanguinari⁹. ¶Ω'μόφορος,idẽ.¶Ω'μοφαγία,ας,ἡ,viſceratio: de feris dicitur quæ crudas carnes vorant.

Ω'μόφρων,ονος,ὁ,habẽs crudelem mentẽ, Soph.

Ω'μοχάρων,in Epigr.i.crudelis Charon.

Ω'μὸς,ἡ,lutaria teſtudo,Ariſt.3.de part.Ani.c.9.

Ω'μωμόκει,iurauerat,Demoſth.

Ω'μωμοκότες,iudices iurati,Demoſth.

Ω'μωξεν,plorauit:ab οἰμώζω.

Ω'μῶς,crudeliter, σκληρῶς.

Ω N

Ω'ν,ens,qui eſt,exiſtens ὢν ἀληθὴς, Ariſtoph.

Ω'ν,Ionicè & Doricè,pro οὖν,igitur. Sæpe apud Herodot.non ſolùm παρέλκει,ſed etiam inter Præpoſit. & Verbum compoſitum interponitur,vt lib.2. οἱ δὲ φέροντες εἰς τὴν ἀγορὴν ἀπ' ὦν ἔδοντο:ἀντὶ τȣ̃ ἀπέδοντο. Ibid. ἐξ ὦν εἷλον, pro ἐξεῖλον,exemerunt.

Ω'ναξ, ꝑ ὦ ἄναξ,ô rex,ô domine,ô Deus, Soph.

Ω'νδρες,pro ὦ ἄνδρες,Ariſtoph.

Ω'νειρωγμὸς,inſomnium.

Ω'νέομαι,μ.ήσομαι,π.ἐώνημαι,emo,mercor, Accuſ.vel Genit. ὠνῆμαι ψυχῆς, vita emo , Ariſtot.5.Polit. ὤνησαι τοῦ θανάτου τὴν σωτηρίαν, eme ſalutem morte,Nazanz.in Orat. ¶ Notandum autem Atticos Plurali numero dicere πριάμεθα non ὠνειούμεθα, vt ſcribit Ariſtoph.Interpr. Ω'νερ,pro ὦ ἄνερ,Suid.

Ω'νδον,mouebant & circumagebant, Thucyd.

Ω'νὴ,ῆς,ἡ,emptio,ἀγορασία,ἀγορὰ,ἐμπολὴ,Xen.

Ω'νήμην,(à verbo O'νημι,) emolumentum accepi,adiutus ſum,& ὠνάμην.ὠνάμην ὁπόσα ἔδει ἀνδρὸς, aſſecutus ſum omnia ea , quibus erat viro opus,Gaz.lib.4.Grãm. Lucian.in Caucaſo, ὤνησο διότι μὴ ϰ̀ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσε σου,i.bene tecum actum eſt quòd,&c.

Ω'νημα,ατος,res empta,Appian.

Ω'νὴρ,vir,pro ὁ ἀνὴρ.

Ω'νησας,(à verbo O'νημι) mecum bene egiſti,iuuiſti,adiuuiſti,demeritus es, Herodot.

Ω'νησις,emptio,ὠνὴ,ἀγορασία,Heſych.

Ω'νητέος,emendus,Plat.de Leg.

Ω'νητὴς,οῦ,ὁ,emptor,Xenoph.

Ω'νητιῶ, Polluci. empturio Varron. & Ω'νητιῶν, emax Catoni & Ouid. qui & Ω'νητικὸς, Suid.

Ω'νητὸς,οῦ,ὁ, venalis , Iſocrat. cum Genit. δόξα χρημάτων

χρημάτων ἐκ ὠνητὴ, fama numis non emitur. ¶Item emptus, pretio comparatus, mercenarius, Odyſſ.ξ.

Ω῎νθρωπος, pro ὁ ἄνθρωπος Atticè, Suid.

Ω῎νιος, venalis, τὰ ὤνια, res venales, Xenoph.

Ω῏νος, ου, ὁ, pretiũ, Ody.ό. ¶Pro emptione, Ibidẽ.

Ω O.

Ω᾽οειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, ouo ſimilis, ouatus.

Ω᾽όν, οῦ, τὸ, ouum, οἷον τὸ οἷον, μόνον γὰρ τίκτεται, Etym. τὸ ὄχρον τοῦ ὠοῦ, vitellus, Gazæ ex Ariſtot.

Ω῏ον, fimbria.

Ω᾽όπ, & ὠοπόπ, acclamatio nautica, Ariſtop. Int.

Ω᾽οσκύφιον, ου, τὸ, poculum quoddam oualem figuram præferens, Athen. lib. 11.

Ω᾽οτόκα, τὰ, ouipara, quæ ouũ procreat, Ariſtot.

Ω᾽οτοκέω, oua gigno ſeu genero, oua pario ſeu edo, vel pono, Ariſtot.

Ω᾽οτοκία, ας, ἡ, partus, ouique generatio, Athen.

Ω῎ου, putabas, Xenoph. ab οἴομαι.

Ω῏ οὗτος, heus tu, Heſych. ὦ αὐτός.

Ω᾽οφόροι, q. ouiferi, ouiperi Gazę.

Ω᾽οφυλακτέω, oua cuſtodio.

Ω᾽πάζομαι, video, ſpeculor, ὁρῶ, σκοπῶ, Heſych.

Ω᾽πασε, dedit, donauit, præbuit.

Ω῟περ, tanquam, Etym.

Ω᾽πίαι, gens quæ iuxta Indum fluuiũ habitat.

Ω῟πις, idem, quod Οὖπις.

Ω᾽πλὴ, ῆς, ἡ, plaga manu inflicta, Heſych.

Ω᾽πλισμένως, armatè, cum armis.

Ω῾πόλος, ὁ αἰπόλος, caprarius, Theocr. Idyll. ά.

Ω᾽ποποὶ, heu, papæ, proh facinus, indignantis dolentíſque Aduerb. Interdum admirantis. Ab aliis ὢ πόποι, Ilia. ά, ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος.

Ω P.

Ω῟ρα, ας, ἡ, cura, φροντίς, Heſiod. ἐν ἔργ.

Ω῟ρα, ας, ἡ, propriè venuſtas & ſpecies. Quid autem ὥρα καὶ ἀκμὴ differant, oſtendit Ariſtot. lib. 10. de morib. ad Nicomach. ¶Item maturitas quædam & temporis opportunitas, opportunum tempus & occaſio, tempus ætatis florentis, temporis ratio, ὥραν ἔχων γάμων πεπαῦσθαι, tempus cõnubii ſuperans, Plutar. in Romulo. ¶Ω῟ρα pro diei parte, i. hora. ὥρα που τρίτη, hora ferè tertia, Gal. lib. 1. ad Glau. ¶Item dies, ſæpe apud Medicos ſic vſurpatur, vt apud Eudem, κατὰ τόπ. lib. 7. cap. 2. ¶Item tempus, καιρὸς, Xenoph. ὥρα προβλέπεσθαι ἐστὶ, tempus. ¶Ω῟ρα νέα, tempus vernum, Ariſtoph. ὥρα μετοπωρινὴ, tempus autumnale, Plutar. in Camill. ¶Ω῟ραι dicuntur quatuor partes anni, vt ver, æſtas, autumnus, hyems, tempeſtas anni, Ariſtot. de mund. ¶Sunt & Ω῟ραι, portarum cæli cuſtodes, Iliad. θ. ¶Item famulæ Solis, deæ pulchritudinis, Heſiod. in Theog.

Ω῾ραΐζομαι, μαίνομαι, ὡραΐζομαι, ornor ſplendidè, conſpicuus ſum, decorem oſtento, Athen.

Ω῾ραΐζω, orno, compono, Suid.

Ω῾ραϊκόμος, formæ exornandæ ſtudioſus, Suid.

Ω῾ραῖον, ου, τὸ, fruges, fructus tempore ſuo collecti. ὡραῖα νεμόμενα, fruges ac fruct⁹, Plat. νόμ. ¶Quæ venuſta ſunt ac vigẽtia ὡραῖα dicuntur. Sed & etiam ſacra ὡραῖα dicuntur, τὰ καθ᾽ ὥραν συντελούμενα, i. opportunè obita, ſacra tempeſtiua.

Ω῾ραιοπολεῖν, cum formoſis adoleſcentibus verſari, Suid. μετὰ τῶν νέων ἀναστρέφεσθαι.

Ω῾ραιοπώλης, ου, ὁ, qui fructus æſtiuos vendit.

Ω῾ραῖος, ου, ὁ, venuſtus, ſpecioſus, pulcher, formoſus, iuuenis, maturus, decorus, ὡραῖος λόγος Herm. venuſta oratio. ¶Dicuntur etiam ὡραῖοι καρποὶ omnes fructus æſtiui, Galen. li. 3. de Aliment. titulo περὶ ὡραίων καρπῶν.

Ω῾ραιότης, ητος, ἡ, decor, pulchritudo, maturitas, tempeſtiuitas Gazæ.

Ω῾ραιόω, μ. ώσω, decoro, venuſto.

Ω῾ραϊσμὸς, ornamentum, pulchritudo, venuſtas, elegantia, decor, ornatus, Hermog.

Ω῟ρακα, vidi, Præterit. Perfect. à verbo ὁράω, ſed Attici literã addunt, & ἑώρακα proferũt.

Ω῾ρακιάω, palleo, trepido vel paueo, animo deficio, curis maceror, expalleſco, deficio, præſertim in balneis, vbi cũ pallore vertigo oboritur, Ariſtoph. in Ran.

Ω῾ρακίζω, idem.

Ω῟ρανα, ἡ, hirundinum nidus, Heſych.

Ω῾ρανιστὴρ, ῆρος, vinculum, ἱμὰς, lorum, Heſych.

Ω῾ρανὸς, pro οὐρανὸς, cælum, in Epigr.

Ω῾ραπολεῖν, ter terram arare, vel κατὰ τὸ εἰθισμένην ὥραν ἑκάστου ἔθους ἀναπολεῖν, Heſych.

Ω᾽ργασμένος, ſubactus, mollitus, Heſych.

Ω᾽ργάω, ad libidinem incitor, appeto.

Ω᾽ργυωμένος, panſus, extenſus, ἀπὸ τῆς ὀργυιᾶς.

Ω῟ρεα, montes: pro οὔρεα, Doricè ſiue Ionicè.

Ω᾽ρέδεσμος, ὁ, funiculus contortus ex defectis ariſtis ad conſtrigendos cereales manipulos, qui & ὑλόδετον, dicitur Euſtath Iliad. σ.

Ω᾽ρέθυια, ἡ, vide Etym. vtitur Plat. in Phæd.

Ω᾽ρεῖον, in Pandect Gręcis, horreũ, Suid. ταμεῖον.

Ω῾ρέομεν, vidimus, Herodot. ὥρεον, vidi, viderũt.

Ω῟ρες, ab ὄαρ, mulieres, γυναῖκας, cõiuges, in Ilia.

Ω῾ρεσιδότης ἀπόλλων, in Epigr. i horarum dator.

Ω᾽ρεσίλοιπος, montes relinquens.

Ω᾽ρεσίτροφος, in montibus nutritus, in Epigr.

Ω᾽ρέω, μ. ήσω, π. ηκα, cuſtodio, Ody. μ. ¶Dicitur & Ω᾽ρύασω. ¶Hipp. ὠρέειν τὸ φροντίζειν, curare.

Ω᾽ρέων Ionicè, pro ὡρῶν, temporum.

Ω῎ρημα, cura, cuſtodia, φύλαγμα, Suid.

Ω᾽ρύεσω, cuſtodio.

Ω᾽ρητὺς, cæcitas, πήρωσις, Heſych.

Ω῎ρθριζε, mane ſurrexit.

Ω῾ρία, ας, ἡ, maturitas, καλλοσύνη, in Epigr.

Ω῟ρια, κατὰ τὴν ὥραν γινόμενα, ὡρεῖα ἢ ὥριμα, Heſych. ¶Laërt. in Socrate pro præcoci ponit.

Ω῟ ρίγνωτε, pro ὦ ἀρίγνωτε, Odyſſ. ρ. ex Phauor. i. ἄγαν γνώριμε, valde inſignis notæ.

Ω῾ριαῖος, vnius horæ, Ptolẽ. ὡριαῖα διαστήματα.

Ω῾ριογράφοι, Hiſtorici qui annales & cuiuſque anni res geſtas deſcribũt: nã ὧροι, i. anni, Heſ.

Ω᾽ρίζω, dormio: curo, conuerſor, Heſych.

Ω'ρικία,ἡ,regio Ionica,aut mulier ex ea.
Ω'ρικὸς,οῦ,ὁ,vigẽs,in tempore perfectæ ætatis, pulcher, tempeſtiuus, Ariſtoph. in Acharn. Εὔφρον θ' ὡρικὴν ὑληφόρον,Cõm.ἀντὶ τοῦ ὡραίαν καὶ ἀκμαίαν. ὥρα γὰρ ἡ ἀκμή. ¶Et ὡραῖον dicunt Tragici τὸ ἀκμαῖον.
Ω'ρικῶς,tempeſtiuè,tempore ſiue tempori:bellè, decenter, Ariſtoph.in Plut. ὦ μειρακίσκη, πυνθάνει γὰρ ὡρικῶς,i.Comm.κατὰ καιρὸν, ἢ εὐπρεπῶς,interrogas enim opportuné.
Ω'ριμος,ου,ὁ,maturus, ὥριμος βότρυς,Naz.
Ω'ριος, ου, ὁ, tempeſtiuus, ἔγκαιρος, temporaneus, in tempore factus,maturus.ἀπαρχμάτων ὡρίων καιριώτερον,maturis primitiis tempeſtiuius, Naz.in Orat.
Ω'ρίσθω,finem faciat.
Ω'ρισμένον,Poll.prædium creditori obnoxium.
Ω'ριστ,definitus eſt.
Ω'ριστος,,optimus, pro ὁ ἄριστος lingua Bœotica.
Ω'ρίων,ωνος, ὁ, ſignum cæleſte apud Procl. de Sphæra. & ὠρίωνος ποταμὸς,nomen ſideris apud Eũdem. ὅτι ὠρίωνι,Oreonis exortu. Arat. Χηλαὶ καὶ ζώνη περιτέλλεται ὠρίωνος Cic.*Chele, tum pectus quod cernitur Orionis.* ¶Sed ὠρίων cum aſpiratione nomen auis,apud Ælian.
Ω'ρίως, Aduerb.κατὰ καιρὸν,ὡρικῶς,Suid.
Ω'ρκύπεται,τὰ,quæ extuberant atque eminent.
Ω'ρμηνε, concitauit.
Ω'ρμημένος,pro ὡρμημένος,παρ. παθητ.ab ὁρμάω.
Ω'ρμοι, diuerticula.
Ω'ρνύω,μ.ὑσω,concito,commoueo,Aoriſt.ὦρσα.
Ω'ρογραφίαι,annales,& Ω'ρογράφοι,Hiſtorici qui annales ſcribunt.ὧρος enim annus eſt.
Ω'ρολόγιον,horologium. Scribitur & ὡρολογεῖον, minus rectè.Dicitur ἀπὸ τῆς ὥρας : Vnde Ω'ρολογεῖν:Et Ω'ρολογητὴς,Athen.& Euſt.Ilia.ώ.
Ω'ρονόμιον,ου,τὸ,horologium,Aphr.lib.1. Probl.
Ω'ροντο,aduentabant.
Ω'ρορα,impuli,agitaui,impulſus ſum,Iliad.β.
Ω'ρος,apud Hippocr. annus , ἐνιαυτὸς , Galen. ¶Ω'ρος, ſol, apud Ægyptios: vnde horarum nomen defluxit.
Ω'ροσκόπια,τὰ, vaſa quibus commõſtrantur horæ, quæ & ἡλιοτρόπια interim vocantur, ſi Solis & vmbrarum ratione conſtent.
Ω'ροσκοπεῖον,apud Suid.eſt ὡρολόγιον,horarium.
Ω'ροσκοπία,ας,ἡ,huiuſmodi ſcientia.
Ω'ροσκόπος,qui rationem horarũ obſeruat,Suid. ¶Eſt etiam natalitium ſidus, i. quod conuerſione cæli oritur momento,quo quis naſcitur,q.horæ natalitiæ notatio. Latinis Genitura.Lege Bud.lib.1.de Aſſe.
Ω'ροσκοποῦντες,οἱ,explorantes horas.
Ω'ρόχαλκον,τὸ,Attic.ὀρείχαλκον,Apoll.Scholiaſt.
Ω'ρσα,excitaui,moui,Doricè,Iliad ά.
Ω'ρτο, pro ὥρμητο, ab ὄρνυμι, prodiit, impulſus eſt , excitatus eſt, Odyſſ.ξ, ὦρτο συῶν κλαγγή. Et cum Infinit.Apoll.lib.1.Argon.εἰς ἑὸν ὦρτο νέεσθαι,i.domum ſe recepit.
Ω'ρτὸς,ara,βωμὸς,Heſych.

Ω'ρυγὴ,vlulatus,vociferatio,tumult⁹, vox propriè canis,Plut.in Themiſt.luporum, Poll.
Ω'ρυδὸν,Aduerb.luporum more vlulando , Nicand.in Alexiphar.
Ω'ρυθμὸς,οῦ,vlulatus:rugitus,Theocr..Idyl.32
Ω'ρύομαι,μ.ύσομαι,π. ὤρυμαι, rugio, latro, vlulo: propriè luporum eſt, Theocr.Idyll.ά. ¶De leone,Apoll.Argon.4. Αὐσταλέος κονίησι λέων ὥς,ὅς ῥά τ' ἀν' ὕλην Σύννομον ἣν μεθέπων ὠρύεται. Comment.βοᾷ ἐστὶ δὲ τῶν λεόντων φωνῆς. vbi ἀντὶ τοῦ βρυχᾶσθαι. Nam βρύχημα, & βρυχηθμὸς,rugitus. ¶Item lamentor,eiulo:vndè ἀνωρύομαι pro θρηνῶ,Depon.Abſolut.
Ω'ρύχιον,locus Atticæ.
Ω'ρύχος,illic habitans.
Ω'ρύω,rugio:lugeo:ſicut ὠρύομαι.
Ω'ρύωμα,ατος,τὸ,rugitus,Ezechiel.19.
Ω'ρφανσεν,pro ὠρφάνισεν,orbauit,apud Soph.
Ω'ρχεῦντο,ſaltabant,Doricè:ab ὀρχεύω.
Ω'ρχώμενος, pro ὁ ἀρχόμενος,q.auſpicator.
Ω'ρωπὸς,οῦ,ὁ vel ἡ, Oropus vrbs Macedoniæ. Sunt autem multæ vrbes ſub hoc nomine. Nam alia eſt Bœotiæ, de qua Euphorion : alia Eubœæ,de qua Ariſtot.tertia in Syria,de qua Polyhiſtor : quarta in Argo : quinta in Teſprotia. Et apud Suid.Ω'ρωπία χώρα.
Ω'ρώρει,excitabatur:ab ὄρω. Eſt autẽ Præterit. pluſquàm perfect.ab ὤρορα,i.ἤγειρα,ἐτάραξα.

Ω Σ

Ω'ς,vt.ſed latè patet. Nam aliquando ſimilitudinis eſt,& ponitur pro quemadmodum,vel ſicut,veluti,ſeu,tanquam,ſic,inſtar. ὡς λύκοι id eſt,δίκην λύκων,more luporum,Homer.in Iliad.ὡς ἐγὼ, ad Galat.4,ſicut ego. ¶Ω'ς pro οὕτω,perinde, q. perinde ac,Theophr. 3. περὶ φυτῶν , τοῦτο δὲ οὐχ ὡς οὐκ ἐνδεχόμενον καὶ ἄλλως, non quia non poſsit & alio modo fieri. ¶Ω'ς pro ὁμοίως,καὶ παραπλησίως, modo quodam. ἀλλ' ἔστιν ὡς,ſed aliquo modo,Ariſtot.li.5.Ethic.7. ¶Ω'ς,ferè,fermè, circiter. ἀπέκρινε τοῦ στρατοῦ ὡς πέντε μυριάδας , delegit de exercitu quinquaginta circiter milia, Herodot. ¶Ω'ς, vt,i. vt qui,vtpote,quippe qui. Et tum non eſt ſimilitudinis improprietatiſque nota (vt cùm tanquam ſignificat) ſed aſſerendo rei proprietatem attribuit,Epheſ.5.ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ambulate,i. viuite vt lucis filii, vel vt qui eſtis. ¶Ω'ς pro quàm,quantùm,quantopere,Ariſtoph. ὦ γῆ τοῦ φθέγματος,ὡς ἱερὸν καὶ σεμνόν! quàm ſacrũ & graue! ¶Ω'ς pro quòd, Plutarc.in Lycurgo,ἐπαμινώνδαν εἰπεῖν λέγουσιν, ὡς τὸ τοιοῦτον ἄριστον οὐ χωρεῖ προδοσίαν, Epaminondam dixiſſe ferunt , huiuſmodi prandium non admittere proditionem.¶Ω'ς pro ἐπεὶ,hoc eſt,ἀμέλει,nam,quòd,Plat.2.de Republ.τίς μηχανὴ δικαιοσύνην τιμᾶν ἐθέλειν ᾧ τις δύναμις ὑπάρχει,ὡς δή τοι εἴ τις ἔχει ψευδῆ ἀποφῆναι ἃ εἰρήκαμεν,ἱκανῶς δ' ἔγνωκεν ὅτι ἄριστον δικαιοσύνη πολλὴν που συγγνώμην ἔχει καὶ οὐκ ὀργίζεται τοῖς ἀδίκοις.Lucian.ὡς εἴ γε ἄλλος

τις ὑπόσχοιτο, &c. quod ſi quis alius ſpondeat, &c. Cicero de Orat. Vt non iam ſine cauſa Demoſthenes tribueret primas & ſecundas & tertias actioni. ¶Ὡς, duntaxat, ſecundùm, prout, Ariſtot. 11. Ethic. καὶ ἄπρευτον, ὡς ἀνθρώπινον, i. duntaxat vt eſt humanus captus, & pro humana conditione. Sic & vt ſumitur à Cic. vt apud nos perantiquus, vt apud Athenienſes non ita ſanè vetuſtus. ¶Ὡς etiam in Comparatione ponitur pro ſiquidē, præ. Lucian. τυφλὸς ὁ λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ, ſi præ me æſtimetur. ¶Ὡς etiam de proportione, Ariſtot. 8. hiſtor. ὡς κατὰ μέγεθος, pro portione magnitudinis. ¶Ὡς pro poſtquam, poſteaquam, ſtatim, ex quo primùm, ὡς δὲ τάχιστα ἥκομεν, ſimul atque venimus, Æſchin. ¶Ponitur & Atticè, ἀντὶ τοῦ πρὸς, ad, ὡς κάτωνα πορεύσομαι, ad Catonē proficiſcar Gaz. de Senect. ὡς τοῦτον, verſus hunc, Ariſtoph. ὡς βασιλέα, i. πρὸς, Iſocr. ¶Ὡς pro εἰς vel ἐπί. Xenoph. 2. ὑπομν. πολλῶν φυγόντων ὡς τὸν πειραιᾶ, quum multi in Piræum fugiſſent. ¶Ὡς pro valde, maximè, vtique. ¶Ὡς aliquando παρέλκει, & ornatus tantum gratia ponitur, vt in ὡς ἀληθῶς, Demoſt. ὡς ἑτέρως, Eidem, & Hermog. ¶Ὡς pro vt, cum Indicat. ἐβουλεύοντο ὡς βασιλέα δικαιότατα στήσονται, conſultabant vt iuſtiſsimum regem deligerent, Herodot. ¶Ὡς pro ὅπως cum Futuro Indicat. Plutarch. in Lycurgo, φυλάττει πόλιν, ὡς ἠθῶν οὐκ ἀναπλησθήσεται πονηρῶν, aſſeruat vrbem ne improbis compleatur moribus. ¶Ὡς cum Optat. Plutarch. in Romul. διεδόθη λόγος, ὡς θεοῦ τινὸς ἀνευρήσοι βωμὸν, fama diuulgata eſt dei cuiuſdam aram inueniſſe. ¶Ὡς cum Subiunct. pro ἵνα. Soph. κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν ὡς ἴδω, vt videam. ¶Ὡς cum Infinit. iunctum pro ὥστε ponitur, Xenoph. τὸ δαιμόνιον μεγαλοπρεπέστερον ἡγοῦμαι, ἢ ὡς τῆς ἐμῆς θεραπείας προσδεῖσθαι, magnificentius eſt numen quàm vt mea egeat obſeruantia. ¶Ὡς vt, ἐπειδὴ cum Infinit. pro Præter. Indic. ὡς δὲ ἄρχειν παραστῆναι τοῦτο, ſimul vt autem eum hoc ſubiit. Plat. de Republ. 6, εὐθὺς οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν ἀγάθωνα. ¶Ὡς etiam pro ὥστε cum futuro Infinit. ¶Ὡς cum Comparatiuo, vt πλέον ἢ ὡς κατ' ἄνθρωπον, Gaz. lib. 4. Grammat. ¶Iungitur etiam cum Superlat. Xenoph ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην σε ὡς λαμπρότατον φανῆναι. ¶Ὡς pro ὡς μάλιστα, quàm maximè, quàm proximè, Theophr. de hiſt. ca. vlt. lib. 3, παρεγγίζει δὲ ὡς πρὸς τὴν σταφυλὴν, quam proximè accedit ad labruſcam. ¶Subiungitur etiam vt ὅσον, Plat. ὑπερφυῶς μὲν οὖν (ἔφη) ὡς βούλομαι, magnopere (inquit) cupio. ¶Poſt Aduerb. θαυμαστῶς, Eidē lib. 1. de Repub. εὖ οὖν λέγει θαυμαστῶς ὡς σφόδρα, bene quidem dicit mirum in modum. ¶Iungitur & ὡς cum ὅτι, ὡς ὅτι λευκότατον, ſanè quàm candidum, & perquàm album. ¶Item cum σφόδρα, vt ὡς σφόδρα, Platoni, ſicut perquàm Latinis. ¶Ὡς in Comparatione diſsimilium geminatur: & eleganter in priore membro ſubauditur alterum, poſteriorique parti ὡς tantùm adiungitur. Ariſtot. de ornatu orationis loquēs Rhetoric. 3. τῆς περὶ ῥητορικὴν, οὐκ ὀρθῶς ἔχοντος, ἀλλ' ὡς ἀναγκαίου τὴν ἐπιμέλειαν ποιητέον, diligentia in eo adhibenda eſt, non vt recto honeſtóque, ſed vt neceſſario.

Ὡς ἀληθῶς, ſanè, reuerà, perquàm verè, certè, Plat. 1. de Republ. τὸν ὡς ἀληθῶς ἰατρὸν ὁριζόμενος, &c. eum qui verè ſit medicus, definiens.

Ὡς ἂν cum Superlatiuo, pro quàm, Xenoph. παισὶ προσπαρασκευάζει ὡς ἂν δύνηται πλεῖστα, filiis præparat quàm poteſt plurima. ¶Ὡς ἂν, pro tanquàm, velut, Ariſtot. de mund. τὸν εἴσρουν εἰς τὴν ἔσω θάλασσαν ὡς ἂν εἰς λιμένα ποιεῖται, in mediterraneum mare, quaſi in portum influit. ¶Ὡς ἂν cum Optatiuo ſignificat quatenus, quantùm, Demoſth. ¶Ὡς ἂν pro ὅπως ἂν. Xenoph. ὡς ἂν ἥκιστα ἐξαπατῷτο. ¶Ὡς ἂν, quonam modo, quo pacto, πῶς. Eidem, καιρὸς δὲ κἄλλα ὡς ἂν ὀρθότατα ἑκατέρῳ χρῷτο. ¶Ὡς ἂν pro quandiu, donec, cum Subiunct. Sophocl. in Aiace, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην ὡς ἂν ᾖς οἷός περ εἶ. ¶Ὡς ἂν, vt, vtcunque, Soph. ὡς ἂν ποιήσῃς, πανταχοῦ χρηστὸς γ' ἔσῃ, qualitercunq; feceris. ¶Ceb. Theban. pro quando & cum, τί δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς ἂν εἰσέλθωσιν εἰς τὸν βίον;

Ὡς ἂν εἰ λέγοιμεν, Ariſtot. de mund. tanquam ſi dicamus, &c.

Ὡς ἂν εἴποι τις, vt dicitur.

Ὡς ἂν ἄλλως, vtcunque, aliter.

Ὡς ἂν τύχοι, quoquomodo, vtcunque.

Ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, vt ſummatim dicam.

Ὡς ἄρα, admiratiuè, Odyſſ. 6.

Ὡς γὰρ εἰπεῖν ἁπλῶς, vt vno verbo dicam.

Ὥσγε, præut, prout. vt ὥσγε πρὸς τοῦ ἐγένετο, præut dudum fuit: ὡς γε κατὰ τοὺς τῶν ἀθηναίων χρόνους, vt ſecula quidem Athenienſium numerantur, Bud. in Epiſt. Sic Cicero, At hi quidem, vt Athenienſium ſecula numerantur, adoleſcentes debent videri.

Ὥς γε δὴ, duntaxat vt, Gregor. ὥσγε δὴ ὁ ἐμὸς, duntaxat vt mea fert opinio.

Ὥσγε καθ' ἡμᾶς, vt temporibus noſtris.

Ὥς γέ μοι δοκεῖν, vt mihi videtur vel videbatur, Ariſtoph. in Plut. τὰ βλέφαρα περιέλειχον ὥς γέ μοι δοκεῖν, palpebras lingebant vt mihi quidem videre videbar.

Ὡς δ' αὔτως, eodem verò modò, Plut. in Publ.

Ὡς δὲ, δῆλον, quod autem ita ſit, apertum eſt, Plat. 2. de Republ.

Ὡς δὲ ἀληθεῖ λόγῳ, reuerà.

Ὡς δὲ εἰπεῖν, vt propè dixerim, Thucyd. ὡς δὲ τὸ πᾶν εἰπεῖν, dixit Ariſtot. de mund. pro atque vt in vniuerſum dicam, &c.

Ω῾ς δὴ, nempe, Plat. apud Ariſtoph. in Plut.
Ω῾ς ἐγγύτατα, quàm proximé.
Ω῾ς ἔγωγε, equidem, Naz. in Orat.
Ω῾ς εἰκάσαι, vt coniicere licet, Soph. in Trach.
Ω῾ς εἰκὸς, vt par eſt, vt coniicere licet, Xenoph.
Ω῾ς εἰπεῖν, vt ita dicã, vt eo verbo vtar. ¶Aliquã do extenuantis eſt, pro ferè, propè dixerim.
Ω῾ς εἰπὼν, cum dicto, ſic loquutus.
Ω῾ς εἶχε, quantum potuit.
Ω῾ς εἶχον, ita vt eram.
Ω῾ς ἐμοὶ, mea ſententia, ſubauditur δοκεῖ.
Ω῾ς ἐνὶ μάλιστα, quantum fieri poteſt.
Ω῾ς ἐν τοσούτῳ, intereá.
Ω῾ς ἔξεστιν, quantum fieri poteſt.
Ω῾ς ἔοικε, vt videtur, nempe, certè, videlicet, vt coniicere licet, ſi credimus, vt conſtat, vt par eſt. ¶Aliquando παρέλκει, Luci. in Alcyone, ἄνθρωπος, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπου τοσοῦτῳ διαφέρει.
Ω῾ς ἐόντι, tanquam reuera eſſet.
Ω῾ς ἐπέχει λόγος, vt fertur.
Ω῾ς ἐπὶ πολὺ, plerunque, Iſocrat.
Ω῾ς ἐπίπαν, in vniuerſum, penè ex toto.
Ω῾ς ἐπὶ τὸ πλεῖον, Theophr. li. 3. de hiſt. pl. ca. 18.
Ω῾ς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, plurimùm, maxima ex parte.
Ω῾ς ἔπος εἰπεῖν, vt ita dicam, vt paucis dicam.
Ω῾ς ἔτυχε, vt contigit, temerè, & cuiuis.
Ω῾ς ἔχω, ſtatim, εὐθέως.
Ω῾ς κἂν εἰ θαυμάζοιέν τινες, &c. perinde ac ſi mirarentur aliqui, Ariſtot. de mund.
Ω῎σκεν, vtinam, cum Optatiuo, Homer.
Ω῾ς κατὰ τὸ μέγεθος, pro portione magnitudinis.
Ω῾ς μὲν, ὡς ἐστὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι μὲν, ὅτι ἐστὶ, Phauor.
Ω῾ς μὲν συνελόντι εἰπεῖν, vt ſummatim dicam.
Ω῾ς μὴ, pro μὴ cum Optat. ὡς μὴ ἐγγείτονεον, vt ne, ſeu vt non eſſem propinquus, in Epigr.
Ω῾ς μηκέτι, cum Optat. vbi ſignificatio eſt Futuri, Lucian.
Ω῾ς οἷόν τε, vt poſsibile, quantum poteſt.
Ω῾ς ὀλίγου δεῖν, feré.
Ω῾ς ὁ ποιητικὸς λόγος, vt loquuntur Poetæ.
Ω῾ς οὐδὲν οἶδ᾽ ἐγώ. ſ. οὕτω χαίρω, q. tantũ quãtũ ob nihil aliud noui me gaudere & memini, Ariſt.
Ω῾ς οὐδὲν χρῆμα, vt nihil magis.
Ω῾ς οὖν, pro ὡς, poſtquàm, Pauſan.
Ω῾ς ὄφελον εἶναι, vtinam eſſem, Iliad. γ.
Ω῾ς ποδῶν ἕκαστος εἶχον dixit Herodot. in Calliope, de citato curſu.
Ω῾ς πόθι, vbinam, Apoll. 2.
Ω῾ς πολλοὶ, plurimi.
Ω῾ς πρὸς ἐμὲ, ſi præ me æſtimetur.
Ω῾ς τὰ πολλὰ, vt plurimùm, perſæpe.
Ω῾ς τάχιστα, quàm primùm, quàm citiſsimé. ¶Item pro quum primùm, ſimul atque, Ariſtop.
Ω῾ς τάχος, quàm celerrimè, quàm primúm. Sophocl. ὡς τάχος τὸν παῖδα τόνδ᾽ ἤδη δέχου.
Ω῾ς τί δή; ad quidnam?
Ω῾ς τὸ ἐπεὶ, poſtquam.
Ω῾ς τὸ εὐθέως, ſtatim.
Ω῾ς τὸ ὅσον, quantum.
Ω῾ς τὸ ὅτι, quòd, quia.

Ω῾ς τὸ πολὺ, ferè, plerunque, frequenter, ſæpius.
Ω῾ς τὸ πρῶτον εὐθὺς, ſimul atque, Ariſtoph.
Ω῾ς τὸ τόσον, tantúm.
Ω῾ς τύπῳ εἰπεῖν, vt in vniuerſum dicam.
Ω῾ς τύπῳ λαλεῖν, vt ſummatim colligam.
Ω῾ς φιλεῖ, vt ſolitum eſt, Plutarch.
Ω῾ς ὤφελον, αἴθ᾽ ὄφελες, εἴθ᾽ ὄφελε dicimus, vbi quid accidit incommodè & importunè cuius facti pœniteat: vt Latinè cum dicitur, Nollem factum. Iliad. γ. Ἤλυθες ἐκ πολέμου; ὡς ὤφελες αὐτόθ᾽ ὀλέσθαι. Syneſ. ὡς ὤφελες μηδὲ ἀτυχεῖν, vtinam ne infortunatus eſſes. ¶In quo genere loquendi etiã ſubauditur ὡς, vel εἴθε, vt apud Demoſt. περὶ στεφ.
Ω῾ς cum accentu acuto ſignificat ὅπως, Ariſtot. Ethic. 5. καὶ οὗ δεῖ, καὶ ὥς, καὶ ὅτε, & vbi, & quomodo, & quando. ¶Inde ἔστιν ὥς, pro quodammodo, quadamtenus. Ariſtot. 6. Metaph. ἔστι μὲν ὥς καὶ ἡ ὕλη μέρος τινὸς λέγεται. ἔστι δ᾽ ὥς οὔ. ¶Ω῾ς pro οὕτω apud Poetas, ὥς φάσαν, ita aiebant. ¶Item ὥς, vt, per anaſtrophen accipit accẽtum, Ody. ξ. θεὸς ὥς τίετο δήμῳ, i. ὡς θεός.
Ω῏σα, impuli. ὠθῶ: vnde ἀπεώσατο: ab ὠθῶ.
Ω῾σαν, & Ω῾σανεὶ, tanquam, veluti.
Ω῾σαννὰ, ſerua obſecro, Hebrẽu, Matth. 21. Vide Hieron. ad Damaſum pontificem Roman.
Ω῎σασκε, impellebat.
Ω῾σαύτως, eodem modo, itidẽ, ſimiliter, conſimiliter, nec ſecus, παραπλησίως, ſimili ratione. Plat. 12. Leg. καὶ λίθου ὡσαύτως, itémque lapideum Cicer. 2. de Leg. ¶Dicitur & diuiſim, Plat. de Leg. & Xenoph.
Ω῾σεὶ, tanquam, Heſiod. ¶Item circiter, fermè. ὡσεὶ τρεῖς ἡμέρας, ferè ſeu circiter tres dies.
Ω῾σείτε, vt, velut. Odyſſ. ξ, ῥηιδίως ὡσεί τε κατάρροον, tanquam ſecundo flumine.
Ω῾σεὶ τυχὸν, prout accidit, ὡς συνέβη, Heſych.
Ω῾θεὶς, pulſus, truſus.
Ω῏σι, auribus, non ὠτοῖς, Phrynich.
Ω῏σις, εως, ἡ, impulſus, propulſio, ὠσμός.
Ω῾σμὸς, impulſio, ἀνατροπὴ, ὤθησις: ὠθισμὸς, Heſy.
Ω῾σπερ, quemadmodum, prout, ita vt, ſic, verbi gratia. ὥσπερ ἐν τῷ φλέγματι καὶ ἐν τῷ σπέρματι, vt in pituita ſic in ſemine, Ariſtot. 2. de gen. ¶Aliquando ſignificat q. veró. Xenop. τί οὖν ἐμοὶ τοῦτο λέγεις, ὥσπερ οὐκ ἐπὶ σοὶ ὂν ὅ, τι ἂν βούλῃ περὶ ἐμοῦ λέγειν; q. verò in te ſitum nõ ſit.
Ω῾σπερ ἂν εἰ, & Ω῾σπερ εἰ, vt ſi, veluti, tanquam, q. verò, tanquam ſi. ὥσπερ ἂν εἰ πόρρω ἐφέρετο, quaſi procul deferatur, Ariſtot. Probl.
Ω῾στε, vel Ω῾ς τε, vt, ita vt, ergo, quemadmodum, itaque, interdum, tanquam, Iliad. γ, ῥεῖα μάλ᾽, ὥστε θεὸς, i. ὡς θεός. ¶Conſtruitur cum Optat. Plat. in Phædro de Lyſia, ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν προϊούσης τῆς ἡλικίας, εἰ, &c. Cicer. Tuſcul. 1, Vt minimè mirum, fututum ſit, ſi cum ætate proceſſerit. ¶Infinitiuo, Subiunctiui vel Optatiui vice. ὥστε μὴ καὶ σὺν ἀνθρώποις διαφθείρεσθαι, μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέχον, vix cohibere duces potue-

potuerunt ne & homines trucidarentur, Thucydid. ¶Cum Infinit. & Nominat. Plutarch. in Themiſtocle, λέγεται οὕτω καταφορὴς πρὸς δόξαν εἶναι, ὥστε νέος ὢν ἔτι συννοίας ὀρέγεσθαι τὰ πολλὰ πρὸς ἑαυτῷ, ita fertur ad gloriam procliuis fuiſſe, vt quum adhuc iuuenis eſſet, ſecū multa cogitaret. ¶ Ὥστε, & ὡς cum Futuro Infinit. ex vi verborum φημὶ, & Ἐπαγγέλλομαι, Æſchin. de falſa legat. τοιαῦτα ἔφη ἔφη ὁ Δημοσθένης, ὥς τε ἀπορράψειν τὸ στόμα τοῦ Φιλίππου. ¶Ὥς τε Atticè etiam cum Indicatiuo iungitur, Plutarch. in Lycurgo, οὕτω γὰρ κλέπτουσι πεφροντισμένως οἱ παῖδες, ὥς τε λέγεταί τις, &c. adeò diligenter furantur pueri, vt narretur quidam, &c. ¶Cum Preterito, Syneſ. fratri, ὅτι τοιοῦτός ἐστιν, ὥς τ' εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν, ἀλλ' ἐποίησεν ἄν. ¶Ὥστε cum Futuro Indicat. præcedente τοσοῦτον, Nazanz. in Orat. ¶Cum Participio pro Infinit. Iſocr. ¶Cum Participio Futuri temporis Accuſat. caſus, Lucian. ¶Item cum Imperat. ὥστε ἀγάπα, itaque boni conſule. ¶Ὥστε cum comparatiuo, μεῖζον ἢ ὥστε δύνασθαι φέρειν, Gaz. lib. 4. Gramm. ¶Ὥστε, vt, ſequente ὣς pro ſic, Apollon.

Ὥστ' εἰ μὴ, quòd ſi non, Gaz. de Senect.

Ὥστης, q. truſor, impulſor, Ariſtot. de mund.

Ὠστανὸς, & Ὠστάτης, ου, Hoſtienſis: gentilia.

Ὠστίζω, trudo, ὠθίζω. ¶ Et Paſsiuè Ὠστίζεσθαι, de turba feſtinante & inuicem ſummouente cubitíſque dimouente dicitur, i. protrudi, Ariſtoph. in Plut. Δεινὸν γὰρ εἰ τριωβόλου μὲν εἵνεκα ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, i. trudimur, ὠθούμεθα. Lucian. μετὰ τοῦ συρφετοῦ βίᾳ ὠστιζόμεθα.

Ὠστικὸς, οῦ, ὁ, q. impulſorius.

Ὠστικῶς, trudendo, μετὰ βίας καὶ ὠθισμοῦ, Suid.

Ὠστρακωμένην, τὴν, putamine oui obtectā, Lycoph.

Ὤσφρησις, εως, olfactus, Ariſtot.

Ὠσφραίνοντο, ᾔσθοντο, Ariſtoph. Interpr. ſentiebant.

Ὤσχη, ης, ἡ, & Ὤσχιον, τὸ, & Ὦσχος, ου, ὁ, ramus, ſarmenta, cum botro palmes, Heſych.

Ὠσχοφόριον, ου, τὸ, feſtum quoddam Palladis ab offerendis ramis dictum, Plutarch. in Theſ.

Ὠσχοφόρος, Mineruæ ſacris ſarmenta ferens.

Ω Τ

Ὦτα, τὰ, aures, οὔατα Homer. Pro Οὖς Nominatiuo ſingul. dicitur οὖς: Genitiuus eſt ὠτός: ὤτοιν, auribus, in Duali, Xenoph. ὤτων, aurium, Lucian. ὠσὶ, auribus, non ὤτοις. αἱ περὶ ὦτα ἐμπνευματώσεις, lib. 3. Dioſc. cap. 30, i. inflationes aurium. ὦτα ὄνου, Ariſtoph. auriculæ aſini. ¶Ὦτα καρδίας, cordis aures, i. τὰ ἑκατέρωθεν κοῖλα, ſinus vterque, Poll. lib. 2. ¶Ὦτα pro ὠτακουσταὶ, vide Ὀφθαλμὸς, & Ariſtot. 3. Polit. & Comm. Ariſtoph. in Acharn.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, Syneſ. inſtrumenti genus, quo ſontes contortis auribus diſcruciabant.

Ὠτακουστέω, μ. ήσω, π. ηκα, ſermones ſublego, ſubauſculto, intentis auribus aſto, Xenoph. Pædiæ lib. 8.

Ὠτακουστὴς, οῦ, ὁ, auſcultator, auritus emiſſarius explorator, qui & aures regis, q. auricularius, Plut. περὶ πολυπραγμοσ. vulgò *vn eſcoute.*

Ὠταλγικὸς, qui aurium afficitur dolore, Dioſc. li. 4. ca. 65. ¶Ὠταλγία, ἡ, aurium dolor. ¶Ὠταλγίασις, εως, ἡ, idem, Eidē Dioſc. l. 2. c. 202.

Ὦ ταῦ, pro ὦ ἑταῖρε, heus tu, ô bone vir, quæſo, Ariſtoph. μὴ σκῶπτέ μ' ὦ ταῦ, i. ὦ ἑταῖρε.

Ὠτάρια, βλέφαρα, in Epigr. palpebræ.

Ὠτάριον, ſiue ὠτίον, genus oſtreæ, Æoles οὖς ἀφροδίτης, i. aurē Veneris nominarūt, Athen. 3.

Ὥστε, pro ὡσεί τε, veluti.

Ὠτεγχύται, οἱ, auriculares clyſteres, & ſtrigiles Celſo: aurifuſoria ſpecilla vocant. ¶Ὠτεγχύτης apud Galen. dicitur lib. 5. Methodi.

Ὠτειλὴ, ἡ, cicatrix, vulnus, τραῦμα, Iliad. δ.

Ὠτηφόρος, ὠτίδας aues gerens.

Ὠτικὸς, οῦ, ὁ, auricularis, auricularius, ad aures pertinens.

Ὡτινιοῦν τρόπῳ, quoquo modo.

Ὠτίον, ου, τὸ, auricula, Suid.

Ὠτοφόρος, aures fractas & cōtuſas habēs, Etym.

Ὠτὶς, ίδος, ἡ, auis Tarda, vulgò *outarde*, Ariſtot. hiſt. Anim. lib. 9. cap. 33. Plin. lib. 10. cap. 22. ¶Dicitur etiā Οὖτις vel Ὦτις, Xen. ἀναβασ. 1.

Ὠτίτης, digitus minimus, auricularis.

Ὠτογλυφὶς, ίδος, ἡ, auriſcalpium, ἐπωτὶς, Platoni Comico apud Pollucem lib. 2.

Ὠτώεις, auritus, Iliad. ψ.

Ὠτοθλαδίας, ου, ὁ, & Ὠτοθλασίας, cui in palæſtra aures comminutæ ſunt, Ælian. Dionyſ.

Ὠτοκάταξις, aurium contuſio ex ictu & plaga. Aliis eſt aurium morbus, quum finduntur & rimas agunt, vento gelúve diductæ, Poll. 2.

Ὠτοκοπῶ, obturbo, obtundo loquendo, Heſych.

Ὦτος, ου, ὁ, otus auis, q. auritus, ὠτώεις ὤν. Scribitur & Ὠτὸς, Latinéque dicitur Aſio: vulgò *le petit duc*. Eſt eſt ὦτος μέγας, qui vulgò *le duc*, quē λαγωδίαν vocauit Alexander Myndius apud Athen. lib. 9. Ariſtot. hiſt. lib. 8. ca. 12. & Plin. lib. 10. cap. 23. ¶Ὦτος (ab oti auis natura) etiam dicitur qui facilè decipitur, vanus homo atque inanis, qui gloriolæ falſo choragio ex facili capitur, Ælio Dionyſ. & Euſtath. Odyſſ. ε.

Ὠτότμητος, auriculam habens ſciſſam, Leuit. 21.

Ὤτρυνε, compellebat.

Ὠτώεις, ώεντος, ὁ, aures habens vel anſas, Heſiod.

Ὤτων, aurium, Plat. 1. de Republ.

Ω Υ

Ὡὑτὸς, Ionicè, pro ὁ αὐτὸς, idem, Homer.

Ω Φ

Ὤφελον, pro ὄφελον, vtinam, Heſiod.

Ὤφειν, pro εἶδον, vidi.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, vtilitas, profectus, emolumentum, Xenoph. ἐμοὶ ὠφέλειά ἐστι, mihi eſt vtilitati. ¶Item ſubſidium, præſidium, Ariſtot. de mund. τὴν ἐκ θεοῦ ὠφέλειαν, Dei auxilium & præſidiū. ¶ Pro præda ſeu prædæ pretio, Plut. in Cam.

Ὠφελέομαι, μ. ήσομαι, π. ημαι, vtilitatem capio,

iuuor,commodũ conſequor,proficio,lucrifacio,ſumo emolumentum, Accuſ. ὠφελοῦμαι τὰ χρήματα, in pecuniis accipio vtilitatem, Ariſtot.8.Ethicor.

Ὠφελέω,μ.ήσω,π.ηκα, iuuo,proſum, ſum vtilis, ſubleuo,commodo afficio,ſum auxilio,opem fero,adiumẽtum affero Cicer.Accuſ.& Dat. ὠφελεῖ ἐπιληπτικοῖς, Dioſcor. ἐκείνην ἔσῃ τὰ μέγιστα ὠφεληκώς, de illa optimè eris meritus, Lucian. Xenoph. cum duobus Accuſ. lib.1, ἐπομν. τὰ μέγιστα πάντας τὸν βουλόμενος ὠφελ.

Ὠφέλημα,emolumentum, quod prodeſt Cicer.

Ὠφελής, έος, & Ὠφελήσιμος,vtilis,commodus, Sophocl.in Aiace,παῦσαι δ᾽ ὠφελήσιμοι.

Ὠφέλησις,ἡ,vtilitas,Sophocl.

Ὠφελητέος,commodo afficiendus,Xenoph.

Ὠφελία,vtilitas,in Epigr.& ὠφελίη,Ibidem.

Ὠφέλιμος,ου,ὁ καὶ ἡ,vtilis,perutilis,expediens,cõmodus,qui adeſt auxilio, adiumentum afferens, Xen. ὠφέλιμόν τε ἀνθρώπῳ καὶ ἀγαθὸν εἶναι.

Ὤφελον,vtinam ego:debui,Infinit.ὤφελον ἰδέσθαι, vtinam vidiſſem, Eurip. ὤφελον ἐκλιπεῖν βίον, Sophocli, vtinã vitam reliquiſſem. ¶Ὤφελε, debuit.ὤφελεν ἄγειν,debuit ducere,Muſæo.

Ὠφθαλμίασεν,oculum amiſit.

Ὤφθην,apparui,conſpectus ſum,viſus ſum.

Ὦ φιλότης, Syneſ. pro ὦ προσφιλέστατε,ô amiciſsime.

Ὦφλε,pro ὤφειλε,debuit,obnoxius fuit.

Ὦφληκα τὴν δίκην, rei iudicatæ debitor ſum,Ariſtoph.νεφ. καὶ δίκας ὦφληκα.

Ὠφληκὼς,ότος,damnatus,ὁ ὄφλων,Demoſth.

Ὤφλημα βαρὺ,æs grande,χρέος,debitum.

Ὠφρὸν,ἐλαφρὸν,leue,Heſych.

Ὠφρυομένος,elatus,ſuperciliofus.

Ὠφύια,pellis:& herba quædam,Heſych.

Ω Χ

Ὦχα,aperui:à verbo οἴγω.

Ὦχαι,αἱ,ſarmenta, Gaz. de Senect. ſed vide legendúmne ſit ὦχαι. ¶Ὤχετο,ſedebat.

Ὠχετεῦσθαι,Hippocr. i.ἐκρύσεις καὶ διεξόδους κέκτηται, deriuatus eſt, habet effluuia atque emiſſaria.

Ὤχετο,fugit,aufugit,abiit,Plutarch.in Publ.

Ὤχθησαν,commoti ſunt, grauati animóque ſuſpenſi fuere, Euſtath.Iliad.ό.

Ὠχλῶ,impello,vecti moueo,ægroto,Heſych.

Ὠχόμην ἀπιὼν dicunt Græci, vt Latini ire perrexi,Demoſth.περὶ στεφ. εἰ μὲν ὡς ἐκράτησε φίλιππος ᾤχετο εὐθὺς ἀπιὼν, Cicer.in Acad.I. taque conſeſtim ad eum ire perreximus.

Ὤχρα,ας,ἡ, Ochra: vulgò *ochre*. Terra eſt lutei coloris & pallidi, Dioſc.lib.5.cap.de Rubrica fabrili, γίνεται καὶ ἐν τῇ πρὸς ἑσπέραν ἰβηρία, τῆς ὤχρας καιομένης καὶ μεταβαλλούσης εἰς μίλτον. ¶Alii ὦχραν ſcribunt minus rectè.

Ὠχραίνω,palleſco,ὠχριάω,Nicand. in Alex.ὠχραίνει δ᾽ ῥέθος, πίμπρησι δὲ χείλη.

Ὠχρίας,pallidus.ὠχρίας λέγεται, pallidus dicitur,Ariſtot.in Prædic.

Ὠχρίασις,pallor,ὦχρος,καὶ ὤχρημα,Suid.

Ὠχριάω,μ.άσω,π.ακα,palleo,palleſco,Ariſtot. οὔτε ὁ ὠχριῶν διὰ τὸ φοβεῖσθαι, ὠχρίας, ἀλλὰ μᾶλλον τῷ πεπονθέναι τί. ¶Tranſlatè dixit Ariſtoph.in Pace, ἡ πόλις γὰρ ὠχριῶσα κἂν φόβῳ καθημένη.

Ὠχρόλευκον ἄνθος, flos ex luteo palleſcens Ruell.in candido pallidus Barbar.in pallido cãdidus Marcell.lib.4.Dioſcor.cap.43.

Ὤχρωμα,ατος,τὸ,vide Ὠχρίασις.

Ὠχρόμματοι,quibus oculi pallidi ſunt,Adamãt.

Ὦχρον,τὸ,vitellus oui:eruilium.

Ὦχρος,ου,ὁ,pallor,ὠχρίασις, Iliad.γ. ¶Dicitur & Ὤχρημα.¶Ὦχρος,legumen, quod Latinè eruilium: vt λάθυρος eſt cicera ſiue cicercula Columellæ & Plin.qui ait lib.18.cap.12.Eſt & cicercula minuti ciceris, inæqualis,anguloſa, veluti piſum,&c. Nos ὤχρους vocamus *pois morgues*.Galen. lib. 1. de Alimentis ſcribit, παραπλήσιον μέν εἰσι τὴν οὐσίαν οἱ λάθυροι τοῖς ὤχροις τε καὶ φασήλοις,& Theoph.de Cauſ. lib.4 cap.2, afferit fabam & eruilium celerrimè pertũdi i. perforari,enatis nẽpe ex corruptione curculionibus vermibúſq; id genus.

Ὠχρὸς,ᾶ,ὁ,pallidus,luteus, χλωρός, αἰσχυνθεὶς δέ τις ἐρυθρὸς ἐγένετο: καὶ φοβηθεὶς ὠχρὸς,Ariſtot.in Prædicament. qualit. ὠχρὸν τοῦ ᾠοῦ, vitellus, Gaz.lib.6.Anim.EiuſdemAriſtot.

Ὤχωκε,periit,abiit,ᾤχετο.

Ω Ψ

Ὤψ,ωπὸς,ὁ, facies, vultus, πρόσωπον, πρόσοψις, Iliad.ί, τὸ δ᾽ αὖ, ἔμοι γε Τετλαίη κύνεός περ ἐὼν, εἰς ὦπα ἰδέσθαι,i.εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. ¶Item oculus, ὀφθαλμός, Odyſſ.ί. Comment. Ariſtoph. in Plut.ὦπες δέ,i. foramina, ἀνοίγματα δι᾽ ὧν οἱ ὀφθαλμοί. Hinc ὀξυωπεῖν, ἀμβλυωπεῖν, &c.

Ὤψα,τὰ ὀπτήρια, Heſych.munera & præmia quæ in ſpectacula impenduntur.

Ὤψικασι,cunctati ſunt,ἐβράδυναν,Suid.

Ὠψίασθη,ſerius venit,ὀψὲ καὶ βραδέως ἦλθε,Ælian.

Ὠψοπόνος,ου,ὁ,qui circa obſonia verſatur, obſonator,coquus,in Epigr.

Ὠψῶνες,penuariæ cellæ.

Ω Ω

Ὠώδης,εος,ὁ καὶ ἡ,ſimilis ouo,ouatus,ὠοειδής.

Τῷ θεῷ δόξα.

OPVSCVLO-
rũ quorũdam huic in
primis Dictionario
conuenientium far-
rago.

D E

DIALECTIS EX CO-rintho.

DIALECTVS eſt proprietas linguæ: vel Dialectus eſt dictio proprium charactere formulæ oſtendens.

Ionica appellata eſt ab Ione filio Apollinis, & Creüſæ Erechthei filiæ, qua ſcripſit Homerus.

Attica autem ab Atthide Cranai filia, quà ſcripſit Ariſtophanes.

Dorica, à Doro Hellenis, qua ſcripſit Theoc.

Æolica, ab Æolo Hellenis, qua ſcripſit Alcę⁹.

Communis, qua omnes vtimur, ſed & Pindar. hac vſus eſt.

ATTICA LINGVA.

ΛΗΡΟΝ λῆρεῖς, Attica locutio & figura, vt μανίαν μαίνῃ: eſt enim Atticæ idioma locutionis, cùm dixeris rem, inferre verbum quod à re deducatur, vt ὕβριν ὑβρίζῃς: & φυγὴν φεύγῃς.

Vtuntur Imperatiuis Attici pro Subiunct. abnegatiuis: & rurſus ipſis Imperat. pro Indicatiuis. & illius quidem illud Ariſtoph. in Theſmoph. exemplum, Μὴ φεῦσον ὦ Ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος, pro μὴ ψεύσῃς. Huius autem Menand. Οἶδ' ὅτι ποίησον, pro ποιήσεις. Sed & Eurip. in Polydori tragœdia, Οἶσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, pro δράσεις.

Τεσπαῖον apud Thucyd. circunflexa penultima accipitur, & apud Ariſt. in Theſmoph. ὦ γυναῖκες οὐκ αἰ ἥξετ', οὐ πολλὴν βολὴν ςήσετε καὶ τροπαῖον; Et puto per analogiam hoc magis apud ipſos ſic proferri, ſicuti à τρίτη, τριταῖον, ab οὐρά, οὐραῖον, ſic etiam à τροπή, τροπαῖον. ¶Et ὁμοῖος circunflexa penultima proferunt, vt apud Homerum, Ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Eſt & analogum, nam quæ per οιος ſupra duas ſyllabas nō Appellatiua, omnia in penultima circunflectuntur. vt γελοῖος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος, παντοῖος: ſic & ὁμοῖος: ſuprà duas ſyllabas tamen dictum eſt, ꝑpter κλοιός, φλοιός: additum eſt non Appellatiua, propter κολοιός nomen auis. ¶Sed ὅμοιος in antepenultima acuitur pro cōmuni conſuetudine.

Vertit Attica *lingua* σ, modò in τ, modò in ξ: nā pro θάλασσαν, θάλατταν dicit: & pro σεῦτλον, τεῦτλον: & pro συμφορὰν, ξυμφορὰν. Vertit autē σ in ξ, in iis quæ à σὺν præpoſitione incipiunt, & compoſitis tantū dictionibus, & ipſa σὺν per ſe in ξ vertitur: vt ἀρτέμιδι ξυν. ταῦτ' ἄρα, Attica locutio eſt, pro διὰ ταῦτα.

Deficiunt verò Præpoſitiones apud Atticos, ſicut & apud Homer. Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο, pro κατὰ πῦρ ἐμάχοντο, ἤγουν, ὡς πῦρ ἐπενέμοντο ἅπαντα. Et apud Ariſtoph. γνώμην ἐμὴν, pro κατὰ γνώμην ἐμήν. Et Thucyd. in 3. hiſt. καὶ τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν, pro διὰ τὸ μὴ κακουργεῖν. ¶Generaliter autē defectus Atticorum ſunt, vt καθ' ἑκάστην, deeſt ἡμέραν: καὶ ἐν βραχεῖ, ſupple καιρῷ vel λόγῳ: ſimile eſt etiam ἐν ἀκαρεῖ: Et Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε deeſt βούλει. Ait enim, εἰ βούλει, πειρήθητι. & κόπτων ἀμφοτέρῃσι, deeſt ταῖς χερσί. Et apud Ariſtoph. Πόθεν βροτοῦ με προσέλαβεν ὦ ἄναξ ἡράκλης. deeſt enim φωνὴ vel ὀσμή.

Atticorum etiam eſt Nominatiuum pro Genitiuo accipere: vt apud Ariſtoph. in Lyſiſtrate, εἰρημένον δ' αὐταῖς ἁπαντᾶν ἐνθάδε βουλευσομέναισιν οὐ περὶ πράγματος φαύλου, εὕδουσι κοὐχ ἥκουσιν, pro ῥηθέντος. & Thucyd. in 4. κηρυχθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς ὁπλιτικὰ χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτὸς τῆς ἐπιγενομένης ἐχώρησαν ἐπ' οἴκου: pro κηρυχθέντος.

Βλήχωνα per β, non per γ proferunt Attici.

Λαὸς & ναὸς, & quæ ex ipſis, Μενέλαος, πρωτεσίλαος, & in genere omnia quæ nos per αος, illi per εως efferūt, vt μενέλεως, πρωτεσίλεως, νεὼς, λεώς. ¶Declinant autem omnia per abiectionē σ, vt τοῦ Μενέλεω, τοῦ Νικόλεω.

Βλέπος dicunt pro βλέμμα, vt apud Ariſtoph. Ὡς ἐστι τοῦτο ἀττικὸν βλέπος.

Et hoc Atticum, aſſumere ſæpe in eodem mēbro ἂν coniunctionem, vt eſt inuenire apud Platonem & Ariſtoph. vt in Auib. ἡ δὲ ἑλλὰς ἂν ἐξερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἔλαθεν.

Atticorum autem & hoc, ἐν Præpoſitionem & εἰς conſtruere cum Genit. vt εἰς vel ἐν ᾅδου: & puto hîc deeſſe Nominum præpoſitiones, quale eſt & hoc, ἐν διδασκάλου.

Atticorum eſt non reſpondere antecedentib.

vt Thucyd. in 3. hiſtor. ſtatim in principio, καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα. εἰ δὲ μὴ, μιτυληναίοις εἰπεῖν ναῦς τε παραδοῦναι, καὶ τείχη καθελεῖν, μὴ πειθομένοις δὲ πολεμεῖν: deeſt enim καλῶς ἂν εἴη. Et Homer. Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί. deeſt παύσομαι vel ἡσυχάσω.

Pro πρέσβειαν, πρέσβευσιν: pro καταβολὴν, καταβόλησιν: & pro ἀγάπην, ἀγάπησιν dicunt: & magis cæteris Thucydides.

Et hoc nouum generaliter & Atticum, vt apud Demoſth. ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος καθῆσθε ἐκνενευρισμένοι. Et Homer. ὡς φάσαν ἡ πληθύς.

Item οὐδὲν diuidere Atticorum eſt, vt Thucy. in 2, ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἕν τε οὐδὲ ἓν κατέστη ἴαμα, ὡς εἰπεῖν, ὅτι χρὴ προσφέροντας ὠφελεῖν, pro οὐδέν.

Nouum & hoc dicetur tibi, dicere Optatiua pro Indicatiuis, quod eſt Atticorum, vt Thucyd. τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσαιεν, pro κατέδυον. ¶ Item vti τῷ οὐδὲν μᾶλλον pro οὐ, Atticæ linguæ eſt nota. ſtatim enim Hiſtoricus in ſecund. ἀλλ' αἵ τε ἐσβολαὶ εἰς τὴν ἀττικὴν πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον σφῶν ἀθηναίοις ἀπανίστασαν, pro οὐκ ἀπανίστασαν.

Item δένδρος dicitur apud ipſos, vt Thucyd. καὶ πρῶτα μὲν προσπίπτουσιν αὐτῶν τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἔκοψαν τοῦ μηδένα ἔτι ἐξιέναι: Et Hom. Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι. huius autem rect[9] eſt δένδρος: & flectitur δένδρεος. Datiuus δένδρει: & per metaplaſmum, δενδρέῳ.

Et pro Fœmininis Maſculinorum nominum vtuntur dictionib[9], vt & Hom. Κλυτὸς ἱπποδάμεια, & apud Eurip. in Hecuba, Τὸ δ' αὖ λίαν παρείλες, ἀγγελθεῖσά μοι γυναῖκος, pro γυναικεία.

Et pro ὅσαι ἡμέραι, ὁσημέραι dicunt: & pro μόλις μόγις.

Pro Datiuo amant Accuſ. vt Thucyd. εἰ τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλατταν, pro σοί. & Sophocl. Οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη, pro οὐ δ' ἐμοί. & alia inuenias infinita eorũ quæ dicimus exempla, & apud Homerum, & omnes Atticæ linguæ authores.

Τῆς νηὸς, cuius rectus ναῦς, η in ε vertentes, & ο paruum in ω magnum producentes, νεὼς ſcribunt & proferunt.

Genitiuorum qui à rectis in ευς fiunt, ος producunt Attici, vt πήλεως & οἴνεως. Illud autem, Ὦ ἀχιλεῦ πήλεος υἱὲ μέγα φέρτατ' ἀχαιῶν, à poetis vſurpatum, communis eſt linguæ.

Τὸ ἀνύειν ἀνύτειν dicũt, vt Ariſt. in Auib. Μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν. Et Thucyd. in 3. hiſt. καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλει ἐπιβαλλόμενον.

In quibuſdam dictionibus addunt ι, vt τουτοὶ, τούτονὶ, οὑτοσὶ, νυνί.

Εἶναι etiam verbum abundare apud eos cognouimus, vt apud Thucyd. in 8, καὶ τὸ μὲν ἑκὼν ἐκείνοις εἶναι, καὶ ἄκριτοι καὶ βιότεροι ἀποθνήσκοιεν.

Ablationes τοῦ ι Atticorum ſunt propriæ, ἑτέραν enim dicunt pro ἑτεραίαν. Inueni autem ego quòd & Dorũ, & Æolum ſunt. pro κλαίειν, κλάειν dicunt: pro ποιεῖν, ποεῖν: pro ποίημα, πόημα.

Ὡς etiam apud eos ſuperabundare ſolitũ eſt, vt in 8. feciſſe Thucydides inuenitur, Καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς οὐδὲν ἔμελλε χρήσεσθαι, pro αὐτοῖς.

Εἰς Præpoſitionem ἐς dicunt, ἐς χρυσᾶν, ἐς ποτιδαίαν proferentes. Vice etiam πρὸς, ὡς vtuntur, ὡς τὸν θεὸν dicẽtes, & ὡς τὸν διδάσκαλον, pro πρὸς τὸν θεὸν, & πρὸς τὸν διδάσκαλον.

Particula δὲ pro δὴ ſæpius vtuntur, vt in octauo, Κεφαλαιοῦντες, μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς τὸν ἀλκιβιάδην καταγάγουσι, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις. βασιλέα τε ξύμμαχον ἕξει καὶ πελοποννησίων δὲ περιγίνεσθαι. Hîc enim μάλιστα δὲ, & πελοποννησίων δὲ, pro δὴ à Thucyd. vſurpata ſunt.

Hi etiam & Accuſatiuo & Nominatiuo vtuntur pro obliqua conſtructione, vt in 8. Thucydid. ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντες οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσῄεσαν, ὡς μετέχοντά τινα τῶν γιγνομένων, pro μετέχοντός τινος τῶν γιγνομένων. In tertio verò Nomin. pro Genitiuo ſic vſus eſt, οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντες ὡς ἑώρων, ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοὶ, pro τῶν ἀθηναίων καταπλευσάντων. Hom. Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἀμφὶς ἱκάνει. Et Philoſtratus in vitis Sophiſtarũ, ὁ προσιεὶς ὁ φάρος, τὸ θαῦμα τὸ ἑλληνικόν. πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς αἱ μορφαί. Item δαίμονες δὲ μετέωροι ἡμέρα ἐπὶ τῷ παιδὶ τοῦ υἱοῦ πενθοῦσιν, pro μετεώρων δαιμόνων.

Et pro Participiis, Attici Verbis vtuntur: & pro Verbis viciſsim Participiis, vt Thuc. ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφεὶς, pro ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος.

Et ἢ abundat apud Atticos, vt in 8, Thucyd. ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου μείζονος ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐκ ἑκάς, ἀλλὰ περὶ τὸν λιμένα ὄντος.

Ἀλλὰ Coniunctionem, pro hortatiuo ſæpe ponunt, vt apud Homerum, Ἀλλά γε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Et accipere Accuſatiuos caſus pro Genitiuis, Atticorum eſt proprium, vt Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθός περ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην, pro ἀπὸ τούτου.

Et proferre Vocatiuos pro Nominatiuis, vt Νεφεληγερέτα ζεύς, pro νεφεληγερέτης.

Repugnantium alterutrum cum negatione contrarium, Atticè pro affirmatione ponatur. Thucyd. lib. 3. hiſtor. σύμμαχοι μὲν τοι ἐγιγνόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἑλλήνων, pro ἐλευθερείᾳ. Et Homer. Ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' ἀχαιῶν, pro ἀνδρεῖος.

Et in Fœminino genere aliquid dicere conſueuere, inde inferre Neutrum non ad vocem ſed ad ſignificatum reſpicientes, vt Homer. Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη, τὸ μὲν οὔποτε λήγει: τὸ intulit, vt ad νέφος relatum. Et Thucyd. ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις, λεγόμενον μὲν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι καὶ περὶ λῆμνον, καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. λεγόμενον intulit, reſpiciens ad νόσημα.

A rectis in ευς, plurales in εις per ης ſcribunt, vt βασιλῆς, ἱππῆς. Et vertunt ει diphthongi ε in η: interdum α & ι adſcribunt, vt pro κλεῖδα, κλῇδα: &

ἴδαι:& pro ποσείδαον, ποσειδᾶον.

Et ου negationem ſuperuacuam ſæpe accipiunt, vt Thucyd. in 3. hiſt. ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα πόλιν ὅλην διαφθεῖραι, ἢ οὐ τοὺς αἰτίους, pro παρὰ τοὺς αἰτίους. Et Hom. Οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διὶ φίλον. Et Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον.

Et conſueuimus ſæpe negationibus vti, vt illud ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν, pro ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν. Et Theologus, καὶ ὃν οὐ προδώσομεν οὐδὲ καταδυσχεροῦμεν, οὐ μὰ τὸν ὑπὲρ ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς ἀγῶνας, καὶ τὰ παλαίσματα.

Et πρὸς abundare his ſolet, vt Thucy. καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν ἀθηναίων ἐχώρει, pro αὐτὴν τὴν ἀθηναίων. Et Aphthon. τοιαῦται γὰρ ἀρεταὶ πρὸς βίαν ἔχουσι κτώμεναι, pro βίαν.

Superuacua verò καὶ Coniunctio apud eos: & huius infinita exempla eſt inuenire: ſtatim enim in 3. apparet vſum Thucyd. ait enim, οἱ δὲ φόβῳ πολλῷ καὶ πεφοβημένοι, τότε ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν ἀπόπλουν παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα νῆες.

Atticorum etiam & Poſſeſsiua accipere pro Primitiuis, vt illud παρθενικὴ ἡ παρθένος. & ipſa primitiua pro Poſſeſsiuis, vt Γυναῖκα τεθήλατο μαζόν, pro τὸ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν.

Accuſatiuos accipere pro Genitiuis, vt Heſiod. Οὔτε διὰ, pro τοῦ δι' οὗ. Et Theolog. ὁ θυμὸς ἔσω σοι κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, δι' ὃν ἐξέπεσες, pro δι' οὗτινος ἐξέπεσες.

Conſueuerunt etiam in augmentis & alia augmenta inducere, vt pro ἐβουλόμην, ἠβουλόμην: pro ἐδυνάμην, ἠδυνάμην: pro παρῴνηκα, πεπαρῴνηκα.

Et Comparatiua pro ſimplicibus accipiunt, vt Thucydid. in 3. hiſtor. τοὺς γὰρ ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ συμμαχίαν τὴν πρὶν ἀπολιπόντας, οἱ δεξάμενοι καθ' ὅσον μὲν ὠφελοῦνται ἐν ἡδονῇ ἔχουσι. νομίζοντες δὲ εἶναι προδότας τῶν πρὸ τοῦ φίλων, χείρους ἡγοῦνται. hîc enim τὸ χείρους pro κακούς. Et Homerus, ζεῦ πάτερ οὔτοι σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. Et Theologus in ſermone in Chriſti natalem, καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν χρηστοτέρων ἦλθε τὰ λυπηρὰ, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα. ἀπὸ γὰρ τῶν χρηστῶν ἦλθε τὰ λυπηρά.

Superlatiuo pro Comparatiuo ſæpe. vbi enim dicendum θηριωδέστερον πάντων, dicunt θηριωδέστατον.

Ου pro οι vtuntur, velut quum dicunt, τοὐδύνημα, τοὔγκλημα, τοὔμπαλιν.

Rectos & Accuſatiuos æqualiter proferunt, vt Ὦ σὺ τὰ ἐλαίας δεύτερόν σε προσφωνῶ.

Atticorum etiam dicere, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει, pro ὑπὲρ ὧν ἔπαθεν, extrinſecus accepta ὑπὲρ Præpoſitione.

Atticè proferuntur per ει diphthongum Paſſiuorum 2. Perſonæ, vt ζηλωτὸς ἔσει, pro ἔσῃ: Et λάβε pro λάβε.

Atticorum eſt & ᾔδειν pro ᾔδει, & ἐτετύφειν, pro ἐτετύφει. vtuntur enim in Pluſquamperfectis, primis Perſonis pro tertiis.

Pro Accuſatiuo, Genit. accipiunt, vt Ariſtop. Ἕως συνετρίβη τῆς κεφαλῆς, pro τὴν κεφαλήν.

Et ἐπὶ τὴν κεφαλὴν πεσεῖν, dicunt Attici κατακεφαλὴν, non diuiſim, ſed ſub vno accentu, vt Pindarus, οἱ μὲν κατακέφαλα δεσμοῖσι δέδενται, pro ἐπὶ κεφαλήν.

Atticorum autem & Pluralia ſingulariter pronuntiare, quemadmodum pro τοὺς λακεδαιμονίους, dicere τὸν λακεδαίμονα, vt Orator in Philippic. ſed nihilominus ταῶνα, pro ταῶνας.

Atticorum etiam dicere βαδιστέα, & ἀνυστέα, pro βαδιστέον & ἀνυστέον.

Et Imperatiua apud eos deficiunt, vt apud Ariſtophanem, Ὦ ζεῦ διόπτα καὶ κατόπτα πανταχῇ, Σκευάσασθαί μ' ὅπως ἀθλιώτατον, deeſt enim ποίησον.

Βόλιτον Attici dicunt ſine β, quod nos βόλβιτον dicimus, videlicet κόπρον, i. ſtercus.

Atticum etiam ἐθέλει pro δύναται, vt Plato, τὰ χωρία οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

Et pro Recto Accuſ. aſſumere, vt Ariſtop. in Auib. Ὡς τὸ δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτῶν οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν, pro δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κήρυξ ὁ παρὰ βροτῶν οἰχόμενος.

Pro κράμβην, κοράμβην dicunt.

Atticorum etiam dicere τοῦ θράσους, τῆς ἀναιδείας, pro ὢ τοῦ θράσους, φεῦ τῆς ἀναιδείας. Et apud Ariſtoph. Ὦ ζεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Et vti Participiis pro Nominibus, vt Ariſtoph. in Ran. Εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα, pro τῶν ἐθίμων. Et Homer. Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα, pro πινυτός.

Atticorum etiam hæc loquendi forma, εἰπὲ τόνδε, pro εἰπὲ περὶ τοῦ δε, Ariſtoph. in Acharn. ἀλλὰ νῦν λέγε εἴ σοι δοκεῖ τὸν λακεδαίμονα αὐτὸν ὅτῳ τρόπῳ σοῦ φίλον, id eſt, περὶ τῶν λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Atticorum etiam πλεῖν, pro πλέον: & κατὰ, & πώμαλα, ac ἤδη ὅς.

Et ponere ἢ ſuperuacuum, vt Ariſtoph. in Ranis, ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει, ἢ καταπιλᾷ τῶν ἐκατέρων κυκλίοισι χορείοισιν ὑπάδων, ἢ τοῖς μισθοῖς τῶν ποιητῶν ῥήτωρ ὢν εἶτ' ἀποτρώγει.

Et λήρεις ἔχων, & παίζεις ἔχων, Atticum.

Pro πνεύμονα, πλεύμονα dicunt: & pro νίτρον, λίτρον: & pro σποργίαν, σπογγιάν.

Atticum etiam elidere ſimúlque contrahere, vt οὐ γὰρ μοῦσιν, pro οὐ γάρ μοι ὁ σεῖν: elidit enim ι, & contrahit ο & ε in ου diphthongum, vt pro ἐχρύσεες ἐχρύσους, pro πόδ' ἐστι, ποῦ 'στι dicunt.

Et ἤνεγκα, bifariam dicunt, & ἤνεγκον.

Defectiuè item iurant, vt μὰ τὸν, non addentes θεόν.

Solent accipere extrinſecus verbũ ἐστι, Hom. Εἰσ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν αἴδαο δόμοισι. Deeſt enim τὸ εἰσί.

Pro μυῤῥίνας, μυρσίνας dicũt: & pro συρίζειν, συρίττειν: & pro ἐνδελέχειαν, ἐντελέχειαν: & pro κολόκυνταν, κολόκυνθαν. ¶ Pro κναφεῖον, γναφεῖον di-

ciunt: & pro κεφαλαλγίαν, κεφαλαργίαν.

Atticum etiam pro obliquis Nominat. vti, vt Ariſtoph. in Ran. Εἴ τις περφόσας κλεόκριτον κι νησία, pro τινὸς περφάσαντος.

In ως Aduerbia qualitatis, in ον finiunt: δέον dicentes, & πρέπον, pro δεόντως, & πρεπόντως.

In ες deſinentes Rectos plurales comparatiuorum Nominum, in οις finiunt: vt μείζοις, χείροις, καλλίοις: pro μείζονες, χείρονες, καλλίονες.

Proprium ipſorum & in α purum definentes Accuſatiuos Maſculinos ab in ευς rectis factos, per η proferre: vt pro εὐρυσθέα εὐρυσθῆ, pro τυδέα τυδῆ. ¶Atticorum & pro εὐφυῆ, ὑγιῆ, εὐφυᾶ & ὑγιᾶ dicere: & pro εὐβοέα πειρέα, εὐβοᾶ & πειρεᾶ dicere.

Amant & plerunque conciſiones, ἀπόλλω pro ἀπόλλωνα dicētes: & ἀμείνω pro ἀμείνονα. & κρείττω pro κρείττονα, & ſimilia.

Eorundem etiam εἰς ἀθήνας, ἀθήναζε πορεύομαι eſt proprium dicere: & pro ἐν ἀθήναις, ἀθήνησι σοφιστεύω: & pro ἐξ ἀθηνῶν, ἀθήνηθεν ἔρχομαι: & pro εἰς οἶκον, οἴκαδε: pro ἐξ οἴκου, οἴκοθεν: denique pro ἐν οἴκῳ οἴκοι.

Contractionibus copioſè vtuntur: nam pro τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον dicunt: & ὦναξ pro ὦ ἄναξ: & ὤνθρωπος: pro ὦ ἄνθρωπος.

Σ pro ρ vtuntur: vt θαρσαλέον, pro θαρραλέον: & pro ἄρρεν, ἄρσεν.

Paſsiuis pro Actiuis vtuntur: vt γράφομαι, pro γράφω: ποιοῦμαι, pro ποιῶ: & ποιείσθω, pro ποιείτω.

Et ποιείσθων, νοείσθων, pro ποιείτωσαν, νοείτωσαν.

Ab ίζω, Futura abiicientes σ, circunflectunt. ὀνειδιῶ enim dicunt, pro ὀνειδίσω: & βαδιῶ, pro βαδίσω, ac ſimilia.

Genitiuis pluralibus Participiorum, pro pluralibus tertiis Perſonis Imperatiuorum Verborum vtuntur. vt ποιούντων καὶ λεγόντων, pro ποιείτωσαν & λεγέτωσαν.

In ις Appellatiua quæ per ιος flectuntur, per εως proferunt, vertētes ο in ω, & quæ in penult. vocales in ε transmutantes, vt ὄφις ὄφιος communiter, & ὄφεως Atticè.

DORICA LINGVA.

DORES autem εο in ευ diphthongū contrahunt, vt apud Theocr. pro πηλέος, πηλεῦς: pro ἰσδομένεος, ἰσδομενεῦς: & Homer.

Ἰδομενεῦς κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,

Hoc etiam eſt Ionicum.

Primas plurales ſic efferunt, vt τύπτομεν & ποιοῦμεν, τύπτομες & ποιοῦμες.

Imperfectorum Paſsiuorum Indicatiuorum & Preſentium primas Perſonas, ἐποιούμεθα & ποιούμεθα, dicunt ἐποιούμεσθα, & ποιούμεσθα, vt Theocrit.

Οἱ θανατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες, hoc quoque eſt Ionicum.

Η in α longum vertunt. Nam pro σελήνην, σελάναν dicunt: & pro ἥλιον ἅλιον.

Pro ποτὲ, πόκα dicunt, vt Theocrit. Πῆ πόκ' ἄρ' ἦσθ' ὅκα δὴ δάφνις ἐτάκετο;

Geminationes ſecundor. Indefinitorū Dorū ſunt: vt Theocrit. Τὰν γὰρ ἀοιδὰν, Οὔτι πω εἰς ἀΐδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλάξεις, pro λήθην ποιοῦντα.

Pro Genit. ſingulari in ου deſinente ab in ος recto, Datiuo eorum vtuntur Dores, vt Theoc. Ἢ κατὰ πίνδω καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ πίνδω.

Contrahere ὁ articulum cum alia vocali, videlicet α aut ε in ω, Ionum & Dorum eſt, vt Theocritus, Θύρσις ὢ δ' ἐξ αἴτνας καὶ θύρσιδος ἁδέα φωνά.

Pro πρόσθε, & πρόσθεν: πόταγε, & πότεχε dicunt, Theocr. Παρ ξινόα πόταγ' ὧδε.

Pro πρῶτος, πρᾶτος: & pro πρόπισον, πρᾶπισον. ¶Et pro ἦλθον, ἦνθον, Theocr. Ἦνθον τοὶ βῶται, τοὶ ποιμένες ᾠπόλοι ἦνθον.

Οἱ articulum pluralem qui habet ſequentem dictionem à vocali incipientem, per ω proferūt, elidentes primum ι, articuli οἱ. vt ᾡπόλοι, pro οἱ αἰπόλοι, elidunt enim, & contrahunt ο & α in ω, adſcribunt autem, & ι, αι diphthongi.

Erat autem geminatio non ſolùm Ionum, vt dictum eſt, ſed & Dorum. Eſt autem geminatio eiuſdem conſonantis additio in medio non perficientis ſyllabam, vt pro μέσον, μέσσον: pro τόσον, τόσσον.

Et pro καὶ εἶπα, κῆπα dicunt, ab αι diphthongo elidentes ι, & contrahentes α & ε in η, tenuē quoque in aſpiratam vertentes, vt Theocr. κῆφα δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι; ἀδέ γε κώρα Πάσας ἀνὰ κράνας πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.

Pro ἐγλύετο, ἔγλυπτο dicunt, concidentes νε ſyllabæ, ε, vt Theocrit. ᾡπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται.

Τάκεται ὀφθαλμὼς ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγλυπτο, pro ἐγλύετο.

In ſecunda Coniugatione circunflexorum, tertias perſonas plurales Actiuorum, vt βοῶσι & γελῶσι, βοῶντι & γελῶντι dicunt: ſicut in Datiuo ſingulari propriorum Participiorum, Pindar. Ὑπὲρ τὸν ἀλαθῆ λόγον δεδαιδαλμένοι, ψεύδεσιν ἐξαπατῶντι μῦθοι.

Pro εἶναι, ἔμμεναι dicunt, ante ναι ponentes με, & pro ι interponentes μ.

Præpoſit. ἀνὰ pro σὺν accipiūt, vt Hom. Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Et Pindar. χρυσέαις ἀν' ἵπποις.

Pro σοῦ Genit. σέθεν dicūt, Pind. Τραπέζαισί τ' ἀμφὶ δεύτατα κρεῶν σέθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.

Παρὰ Præpoſitionem concidunt conſonante ſequente, Homer.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.

Vocatiuum ποσειδῶνος, Æoles ποσείδον proferunt, at Dores ποτείδαον.

Pro δίδου, δίδοι, & alia ſimiliter ac tertias perſonas Optatiuorum pronuntiant, Pindar. τῶ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.

Pro ἐσθλὸν, ἐσλὸν dicunt, Pindar.

Ἐσλὸν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων πῆμα θνάσκει παλίγκοτον δαμασθέν.

Πάντη circunflectūt παντᾷ dicētes, vt Pindar. Περφάντος,

Πρόφαντος σοφία καθ' ἄλλανας ἐόντα παντᾶ.

Αἱμακουρίας ſolent dicere mortuorum parẽtationes, i. τὰ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα.

Proferunt & tertias Perſonas plurales pariter cum Datiuis propriorum Participiorũ, Pindar. Ὅρμισι τῶν χεῖρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις, pro ἀναπλέκουσι.

Pro ὄρνιθα, ὄρνιχα, dicunt, Idem Pindarus, Πρὸς Διὸς ὄρνιχα θεῖον.

Pluralia ſæpe vt dualia proferunt, Pindar. Μαθόντες δὲ λαῦροι παγγλωσσίᾳ κόρακες, Ὡς ἄκραντα γαρύετον Διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.

Participiis Indefinitorum addunt ι, Pindar. Ἐπὶ τρεῖς τε καὶ δέκα ἄνδρας, ὀλέσαις μναστῆρας.

Pro τὶ, τὰ dicunt, Pindar. τὰ τε τίς ἀνώνυμον γέρας.

Αἶτος ſolent dicere pro τέμενος, Pindar. Διὸς αἶτεϊ πανδόκῳ ἥτοι τῷ ἐν διαιτήματι.

Interponere ï τῷ ο, Dorum eſt proprium: nam pro πολὺν πολὺν dicunt: & pro χοαῖν, χοιαῖν, & pro πόαν, ποίαν, Pindarus, Πνοῆς ὄπιθεν βορέαο.

Erat & Dorum ablatio contraria geminationi, vt Pindar. Ὀλύμπια μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο, pro ἐδέδεκτο.

Extenſiones etiam Dorum ſunt: vt pro κενὸς, κενεός.

Pro ὄπισθεν, ὄπιθεν dicunt, elidentes σ.

Genitiuos plurales in ων deſinentes & circũflexos, per αν proferunt, nam vbi dicendum eſt μουσῶν, μουσᾶν dicunt.

Pro μὴ ὅτι, μῆτι dicunt, contrahẽtes η & ι in η, vt Ariſtoph. Μῆτιν ἔσθ' χοῖρος;

Vbi dicendum eſt αὐτὸν, νὶν dicunt Dores.

Pro εἶναι, εἴμεναι.

Pro χρὴ, χρῆσθαι.

Pro σιγᾶν, σιγῆν, vt Ariſtoph. Οὐ χρῆσθαι σιγῆν. Sic pro διψᾶν, διψῆν: & pro πεινᾶν, πεινῆν.

Pro οἴκαδε, οἴκαδες dicunt. ¶ Et pro σὲ, τύ. ſicuti, τύ δὴ ἀποισῶ, pro σὲ ἀποκομίσω.

Loco πρὸς, ποτὶ dicunt, deinde ι abſcindunt. Ποτὰν ματέρα, inquit Ariſtoph.

Et pro καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κἠκ τῶ αὐτῶ dicunt, elidentes ι, inde α & ε in η contrahentes, vt pro ἔζαε ἔζη: pro ἐκίρνα ἐκίρνη, & ſimilia: hoc etiam Attic. & Ionic. eſt.

Pro τοῦ αὐτοῦ, τ' ὡυτῶ, dicunt: & pro κρέας, κρῆς.

Circunflectunt item Futura dicentes pro ἀποίσω, ἀποισῶ.

Pro τιμὴν τιμὰν dicunt.

Pro παρ' ἡμᾶς, παρ' ἁμᾶς.

Pro ὑμεῖς, ὔμες efferunt.

Οἱ articulo Nominatiui pluralis, τ addunt: vt τοὶ θεοὶ, & ταὶ μοῦσαι, pro οἱ & αἱ.

Πάσσακα pro πάσσαλον dicunt.

Ὅκκα pro ὁπηνίκα & ὁπότε, & ὅπου vtuntur.

Ἀγλίθας dicunt, pro κεφαλὰς τῶν σκορόδων, i. alliorum capita.

Pro ὡς dicunt τὼς, vt Ariſtoph. in Acharn. Τῆμος ὧν ὄκκ' ἐκβάλητε τὼς ἀρουραίως μύες, Πάσαις ταὶς ἀγλίθας ἐξορύσσετε.

Diphthongum ου in ω mutant: vt pro μούσαις, μώσαις: & pro οὐρανὸν, ὠρανόν: & pro κοῦρον, κῶρον.

Pro φασὶ, φατὶ dicunt: & pro ἐγὼ, ἐγών: & pro γῆ, γᾶ, vt Ariſtoph. καὶ γίνεται γᾶ.

Λῆς per η pro θέλεις, vt Αἰ λῆς αἰγάδιον. Et Ariſtoph. Ἄντεινον αἰ λῆς ὡς παχεῖα, καὶ καλά.

Ἀνὰ Præpoſitionem concidunt, & in compoſitis: vt pro ἀνάτεινον, ἄντεινον: & iis quæ per appoſitionem dicuntur, vt ἀν' τὰν ἀγορὰν, pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

Pro σφᾶς, ψὲ dicunt, Theocr. Ἧπα ψὲ κρύβδαν ταὶ ποτέσπερα πάσας ἀμέλγες; hoc eſt, ἧπου αὐταὶς ταὶς βόας ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγες.

Pro τίθησι & ὑφίησι, τίθητι & ὑφίητι dicunt, Theocrit. Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει.

Præteriti Pluſquamperfecti tertias Perſonas per η ſcribunt, vt Theocrit. Καὶ πόκα τὼ ὠχὸς ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.

Pro δάμαλις, dicunt δαμάλη, Theocrit. ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποτῶνται.

Pro ἄλλοτε, ἄλλοκα dicunt.

Particulam μα extrinſecus accipiunt, Οὐ γᾶν inquit Theocr. pro οὐ μὰ τὰν γᾶν.

Pro λῶ, ἧς dicunt, Theocrit. Οὐ δὲ γὰρ ἀμέρα τῷ δεσπότη ἧς τοι ἐκδῦσαν. Οὐκ λῶ, φησὶν, οὐδὲ τῷ δεσπότη σου ἠγκοιμᾶσθαι · ἧς ἀμέρα, pro λῶ ἀμέρα.

Pro κείσομαι, κεισοῦμαι dicunt: Inde vertunt ου diphthongum in ω. Κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.

Futura in ζω Verborum per ξ proferunt, καθίξας pro καθίσας & λυγιξεῖν pro λυγίσειν, & ſimilia.

Pro θεάσαι θᾶσαι dicunt, Theocr. Θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει. Et rurſus: Θᾶσαι ταὶ δυμαλίς ἐμὶν ἄχος.

Ὀρειμαλίδες dicunt pro ὄξεια μῆλα.

Pro ὁμοῦ ἀμᾶ dicunt.

Pro ἔμπροσθεν ἔμπροθεν, Theocrit. Ἡμὶν δὲ τὸ βουκολιάσδεν ἔμπροθεν: Quidam pro τοθὲν hanc dictionem ſumpſerunt: Aut ἓν πρὸς ἓν ὡσδ' ἀμείβεν i. ἀμοιβαδόν.

Quum fuerint duo ηη, vnum poſt aliud, hæc in α vertunt, vt Theocr. Νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος ἀνάσαντοι δ' ἐγένοντο, pro ἀνήσαντοι.

Et ἐβόατο, & ἐγέλατο, & ἐκλᾶτο in η vertunt.

Pro σοὶ & ἐμοὶ, τὶν & ἐμὶν dicunt.

Et vbi dicendum eſt πλησίον, πλατίον dicunt.

Pro πρᾶον, πρᾶν, Theocrit. Ἔγνων πρᾶν.

Ὁ Articulus cum vocali alia inducta, contractus in ω magnum apud Dores ſic pronunciatur vt apud Ionas, vt & Theocr. Οὐχ οὕτως ὡδώνις ἐπὶ πλέον ἄχαγε λύσσας;

Pro ἕτερος ἅτερος, dicunt.

Pro τετραετὲς, τετράενες Theocrit. τετράενες δὲ πίθω ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.

Pro σὺ τύ. ¶ Pro πλὴν, πλαὶ dicunt.

Pro ἡμέραν ἀμέραν: pro πηγὴν παγάν.

Pro εἴκοσι εἴκατι, Theocrit.

φεῦ, φεῦ λάκων τοὶ τακάεφος χελδὺν εἴκατι πλάνεοῖ τυρῷ.

Pariter cum Atticis & ipſa à Barytonis circunflexa producunt, vt pro σρέφω στρωφῶ: pro νέμω, νωμῶ: pro πέτω, πωτῶ, Theocr. Ποτῆν τοξεῦται τῷ δ' πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.

Vtuntur & ὧν pro οὐν, vt Iones, Χρήσθεις ὧν ἐστιδεῖν; χρήσθεις καταθῶσαι ἄεθλον;

Primæ coniugationis circunflexorum Paſſiua Indefinita corripiũt in penultima, Theoc. Οὕτω κὴ νύμφα γαμαθεῖσ' αἶ ἄχετο.

Pro σταγόνα τῆς δρόσου, τεθόνα dicunt Dores.

Pro βρενδύεται, φελμήσεται dicunt.

Ἐκάθηρεν, pro ἐμάστιξε accipiunt.

Κιγκλίζειν, pro κινεῖν τὴν ὀσφύν. vt à γνῶ, γίγνω, ſic à κλῶ κίκλω & κικλίζω.

Media Futura prima circunflectunt, & in Subiunctiuis per diphthongum ſcribũt, Theoc. Μή μευ λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλως.

Pro μικρὸν μικκὸν dicunt, Theocric. Ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον τῇδ' ἐλθών.

Βωστρήσομες pro καλεσόμεθα accipiunt.

Pro κυρτὸν, ὑβὸν vocant.

Pro ἰδοὺ ἠνίδε dicunt, Syneſius, ἠνίδε ὅτι τοῦ αὐτοῦ τάττει. Theocrit. Ἠνίδε τοι τὸ δέπας.

Ἐντὶ pro εἰσὶ, accipiũt, Theocr. Ἐντὶ γὰρ αὖαι.

Pro διφθέραν βαίτην dicunt.

Ὄλπις dicitur apud ipſos ἁλιεὺς, ὁ τῶν λεπιδωτῶν ἰχθῦς ἀγρεύων: à λέπω λεπὶς: & tranſpoſitione literæ ε, ἔλπις: & mutatione breuis ε in ο breue, ὄλπις.

Πέλαν, pro πορφυρᾶν οἶν dicunt: nigram enim corporis ſuperficiem quando defluxione aquæ nigreſcit, πελίαν vocant.

Πύρριχος dicitur apud eos ὁ πυῤῥός: & pro καταχεάσμων, ὁ δύσροπος.

Ὀσίχον, pro ὅσον, Theocr. Ὀσίχον ὅτι τὸ τύμμα, κὴ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσδει.

Pro ἠγνόησε, dicunt ἠγνείησε: & pro δωρῆσαι, δωρυότασαι.

Scire oportet quòd Doricæ linguæ ſunt ſubdiuiſiones locales: aliter enim Cretenſes loquũtur, aliter Rhodii, aliter Argiui, aliter Lacedæmonii, aliter Syracuſii & Siculi. Vniuerſales tamen ipſorum proprietates prædictæ ſunt, etſi non omnes.

Item hæ, vertere in οις deſinentes Genitiuos ab in ης Rectis factos, in εις proprium habẽt, vt διογένης διογένεις, pro διογένοις.

Pro ει diphthongo vtuntur η: pro ἐλθεῖν, ἐλθῆν dicentes. Subtrahunt autem & ab Infinit. ι: nam λαβεν pro λαβεῖν, & ἐλθεν pro ἐλθεῖν, & ἐνδῦσεν pro ἐνδῦσαι dicunt.

Vtuntur & geminatione trium conſonantium vt Æoles, ὅττι, ὁπποθεν, ὅσσον.

Pro θεοὺς, σεοὺς dicunt, vt Lacædẽ. τῶν διοσκόρους ὀμνύοντες, νὴ τὼ σεὼ aiunt. i. μὰ τοὺς θεούς.

Productiones ancipitũ propriæ ſunt linguæ Doricæ, vt ἶσος ἐναλίω.

A pro ε ſæpe vtuntur pro ἔπερος ἄπερος dicentes: & pro ἄρτεμις, ἄρταμις.

Abſciſsiones proprię ipſorum ſunt, pro ποσειδῶνα, ποσειδῶ: pro δῶμα, δῶ: pro κρίμνον, κρῖ.

Additiones με ſyllabæ, in iis quæ apud nos in ναι deſinũt Infin. Dorũ ſũt, vt εἶμεναι, βῆμεναι.

Subtractiones δ ex Genitiuis qui per δ declinantur. pro πάρεδος πάρεος. & κέρατος pro κέρεος Ionum ſunt proprietates & Dorum.

Acuta penultima ſcribunt Dores Qualitatis ſignificatiua Aduerb. καλῶς, σοφῶς, κάμψως, ἁπλῶς dicẽtes. Quæ nobis acuta penultima ſunt, circũflectunt vt οὐτῶς, παντῶς. Et in οι Nomina, ſimiliter & Participia, quum ante penultimã acuunt, ipſi penultima acuta dicunt, vt φιλοσόφοι, μενελάοι, ποθουμένοι, δηλωμένοι.

Et Participia in ων deſinentia circunflexorũ, in αν terminãt, vt pro γελῶν, & ἐλῶν: γελᾶν, ἐλᾶν.

Pro ναιῶ, νηῶ: & ꝑ κλεῖδας, κλᾶδας proferũt.

Acuta penultima proferunt & tertias Perſonas in αν deſinentes Indefinitorum, ἐστέσαν ἔφασαν. ¶ Et in ον deſinentes acuta penultima: vt ἐλάβον, ἐτρέχον, ἐλέγον, ἐφάγον.

Circũflectũt & huiuſmodi, παιδῶν, βοῶν, παντῶν.

Et Futura: pro δώσουσι, δωσοῦντι. & pro λέξουσι, λεξοῦντι circunflexè.

Circunflectunt & ipſi ὁμοῖος vt Attici.

Accuſatiuos Plurales Maſculinos in ους deſinentes per ος proferunt, τὸς καλὸς, τὸς σοφὸς, τὸς ἀνθρώπος, τὸς ἵππος.

Quæ per ε proferũtur Imperatiua verba, per ον proferunt. pro λάβε, λάβον, pro θίγε, θίγον.

Pro πατέρα, ἀπφῦ: & ꝑ κνεὰς, κυνάδας dicũt: ἴδες Ionicè & Dores corripiũt, Theo in Adoniazuſis, Ὠ γεῖδες, χ' ὧν εἶπας, ἰδοῖσα τὺ μὴ ἰδόντι.

Ἀργὸν per Epentheſin ἀεργὸν dicunt.

Pro δαψιλὲς, ἀδὲς. ¶ Pro παῖδα, παιδὲ ꝓferũt.

Subiunctiuis vtuntur pro Indicatiuis, Theoc. ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω: pro δέδοικα.

Pro ἴσασι, ἴσαντι dicũt. & ꝑ ἑστήκασιν, ἑστήκαντι, Theoc. Ὡς ἔτυμ' ἑστήκαντι, κὴ ὡς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι. Ἔμψυχ' οὐκ ἐνυφαντά σοφόν τι χρῆμ' ὤνθρωπος.

Materialium & ipſi ι abiiciunt, dicentes ἀργύρεος & χρύσεος.

Ex ὅς Subiunct. articulo ς abiiciunt, Theocr. Ὁ τριφίλητος ἄδωνις ὃ κ' ἐν ἀχέροντι φιλεῖται. Pro κλείσω, κλαξῶ dicunt, Theocrit. Τὰν αὔλειαν ἀπόκλαξον.

Defectiua etiam apud eos ſunt. Παύσασθ' ὦ δύστανοι ἀνάνυτα κωτίλλοισαι. Τρυγόνες, ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

Pro πελοποννησιστὶ πελοποννασιστὶ dicunt.

Datiuos Plurales ab in εις rectis factos, non ſic proferunt vt nos πηλεῦσι & βασιλεῦσι, ſed vt primæ contractionum inflexionis nomina, pariter ac Δημοσθένει, vt ibi enim δημοσθένεσι Datiuus Pluralis, ſic & hîc Theocrit. Δωριέεσσι δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς δωριέεσσι.

Pro φύσαι, φῦλαι dicunt.

Pro βραδύνει, βάρδιστα, Theoc. Βάρδιστα μαλάκιον.

ἱμέρον ὥραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ, Ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιν ἀεί τι φέρουσαι.

Πλάθανον, vacant ſpeciem vaſis cuiuſdam in quo præparant placentulas.

Corripiunt & in ας Accuſatiuos, vt νύμφας, κλῶνας: & Participia νοήσας, πράξας.

Et Imperatiua Verba pronuntiata per ε tenue, per ον pronuntiant, vt pro θίγε, θίγον.

Peculiariter dicunt Siculi, pro χύτρας, κύτρας: & pro χιτῶνα, κιτῶνα: & pro μητέρα, δελφίαν: pro γυναῖκα, γυνῆν. Cretenſes verò, pro διαπαντὸς, αἰές: pro αὐτοὶ αὐτοί: pro βέλτιον, βέντιον dicunt: pro ἕα, ὅνα: pro ἑαυτὸν, ὅνασόν. ¶ Vertunt iidē & ἐς Præpoſitionis σ in ν, vt pro ἐς χερὶν, ἐν χερόν: pro ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐν τὴν ἀγοράν.

Pro εἰώθει, ἠθῶ: & pro διαχεῖσθαι, δυῶ.

Pro θουκυδίδης, θευκυδίδης: pro θεοκράτης, θδκράτης: pro θεόφραστος, θεύφραστος.

Pro κρέα, κρῆ: pro ἄκρατον, ἄκρητον.

Pro κρίκον, κίρκον: Pro κελεύεται, κέλεται.

Pro καταβαλεῖν, καββαλεῖν.

Pro σπυρίς τὴν ἀγγεῖον, μύζωνας dicunt.

Pro τότε, τόκα: pro ἡμᾶς, ἡμές.

Pro οἴκαδε, οἴκαδες: pro στάδιον, σπάδιον.

Pro μὴν, μάν. Et vbi dicendum ταύτας, τούτας dicunt: & pro ἔνδον ἐνδοῖ: pro κρανίον, κρᾶνον.

Ἀδέματον ψυχὴν τὴν νεκρὰν, hoc eſt τὴν ἔξω τοῦ σώματος. Et hæc de lingua Dorica. Differt autem Cretenſium dialectus, qua Cypſelas vſus eſt: & Laconum, qua Alcman & Sophron. Pindari autem & Simonidæ & Bacchylidis omninò ignoratur, eò quòd natura nō ſint Dores hi Poetæ, habeāt autē peculiarem ſibi locutionē.

IONVM LINGVA.

IN ας deſinentes rectos ſupra duas ſyllabas in ης proferunt Iones, Herodot. ὁ δὲ ἀρχίης καὶ λυκόπης μουνοι συμπεσόντες.

Datiuis Pluralibus deſinentibus in οις, addunt ι, Herodot. τοῖσι, σημοῖσι.

Pro κλεισθέντες, κληϊσθέντες dicunt: & pro πλειάδεω, πληϊάδεω: diſſoluunt enim diphthongum in ε & ι, deinde producunt ε in η ſyllabam, ſicut pro ἱερεῖον, ἱερήϊον.

In ων deſinentes Genit. plurales Fœmin. diſſoluunt, pro ὡρῶν, θηβῶν, πυλῶν: ὡρέων, & θηβέων, & πυλέων dicunt, Homer. Ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο. Et Hippocrat. αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων τίκτουσι νοσήματα.

Sed & Maſculinorum Genitiuos ab in ης rectis factos, per εων proferunt, dicentes ἀφρέων, & νησιωτέων, Herodotus in tertia, κατ᾽ ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλέετο.

Datiuis Pluralib. Fœminin. nominum non ſolùm ι addere conſueuerūt, vt in Datiuis Pluralib. Maſculin. Nomin. ſed αι diphthongi vertere α in η conſueuerunt: vt Hippoc. ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγινομένη, πρόσθεν μὴ γινομένη, σημεῖον ἀγαθός.

In ω deſinentes Genitiuos ab in ας aut in ης rectis factos, per εω proferunt. Ab iis qui in ας, Herodot. πείτω δὲ ἀπ᾽ ἀρχέω γεγονότι, pro ἀπ᾽ ἀρχίω. Ab iis autē qui in ης, vt ἀρειδέω δαΐφρονος.

Subiunctiuis Articulis, qui à vocali incipiunt, addunt τ Iones, vt apud Herodot. αὐτὸς μὲν ἐπὶ τόνοις συνεγενόμην δήμου τοῦ ἦν, pro οὗ ἦν, & alibi, τοῖς ἐπιτέλλετο ἔχουσιν, pro οἷς.

Ad ε addunt ι: vt, Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. Et Εἴ μοι ξείνια δοίη.

Εἰνάλιὼ θὴρ, pro ἐνάλιὼ.

O adiiciunt ipſi υ, pro κόρη, κούρη: pro νόσος, νοῦσος: pro ὄρος, οὖρος: pro μόνος, μοῦνος. Dixerit quiſpiam igitur, quomodo πόνος & φόνος non aſſumunt υ? non enim dicunt ποῦνος, & φοῦνος. Dicimus verò quòd à verbis πένω & φένω, deducta ſunt: μόνος autem, etſi à verbo deductum, quoniam trium generum eſt, aſſumit υ.

A in η vertunt, pro ἥρα, ἥρη: pro σφαῖρα, σφαίρη: pro δημοσία, δημοσίη: pro πρᾶγμα, πρῆγμα.

In ους deſinentes Genitiuos per εος proferūt, eodem modo & alios caſus non contractos, ſed integros faciūt, πολυκράτεα & δημοσθένεα dicētes.

Pro τὸ πολλὸν, dicunt ὡχὶ τὸ πολύ: & pro ὁ πολλὸς, ὡχὶ πολύς.

Εἰς Præpoſitionem ἐς dicunt, vt Attici.

Præſentibus ſimiliter & Imperfectis Præter. & Particip. circunflexorum, & vt vniuerſaliter dicam, omnibus modis integrè vtuntur. vt in Anacreonteis, ὅτι δοκέει, καλέειν γὰρ ἤδε λαλέειν τις εἰ θελήσει. καὶ ἐν τῷ χρησμῷ, & in oraculo, Καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω.

Pro ὁρῶ, ὁρέω dicunt, α in ε vertentes: & pro ἐχρῶντο ἐχρέοντο.

Ὦν pro οὖν dicunt, Herodot. καὶ ὦν φασι πολέες.

Ὡς quod ſignificat ὑπάρχω, ἔω efferūt, vt Hom. Ὃς ἤδη τά τ᾽ ἐόντα, τά τ᾽ ἐσσόμενα, πρό τ᾽ ἐόντα.

Tenues pro aſpiratis amant, ἀπιγμένοι & ἀπίκοντο dicētes, non in compoſitionibus ſolùm, ſed in colliſionibus, Herodot. οὐκ οἷοί τε ἦσαν.

Pro νῆας, νέας dicunt.

In ος Genitiuos ab in ευς rectis factos, per ηος proferunt, dicentes βασιλῆος, & πηλῆος.

In ου deſinentes Genitiu. ab in ος rectis factos, per οιο proferunt: vt pro μενελάου, μενελάοιο: pro θείου, θείοιο.

In ος deſinentes Genit. ab in ις rectis factos, per εος proferunt, dicentes, ὄφις, ὄφεος per οι: πρέσβις, πρέσβεος: μάντις, μάντεος: πόλις, πόλεος, vt in Oreſte Eurip. Ὃς δὴ δοκοῦνται πόλεος ἐν τ᾽ ἀρχαῖσιν ᾖ. Et rurſus in alia fabula Ἐκπειρ᾽ ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος.

Solent eodem modo incipientia facere Præterita, quo Præſentia ex quibus ea facta ſunt, vt τύπτε δ᾽ ἐπιστροφάδην. ἄγρει θεῖνε. Βῆ δ᾽ ὁ γέρων. Θῆκε δ᾽ ἐπὶ φρεσὶ θεὰ λευκώλενος ἥρη. Ξανθὰς δ᾽ ἐκ κεφαλῆς ἕλε τρίχας. Et Καλὸν δ᾽ οὕτω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι, Οὐδ᾽ οὕτω γεραρόν. Et τοιοῦτοι εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν. Πάντες κατ᾽ ὄλοντο. Præterea autem, Νή με δεξάμενος πηλεὺς τρέφε ἐνδυκέως. Et Σὸν θεράποντ᾽ ὀ-

νόμλυς. Et Ἔνθ' ὀδυσῆα ἐγὼν ἰδόμλυ, καὶ ξείνια δῶκα.

Et vt vniuerſaliter dicam, correptiones Ionum ſunt, vt Νέας ἀμφιελίσσας, pro νῆας. & ὄφεος, & πόλεος (ſicut Atticorum productiones) vt, Κωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτής, Οὐδέποτ' ἐς ἀγρὸν πωλέσκετο οὐδ' ἀνὰ ἄστυ.

Puto quòd & εὐωχία Atticè producitur, & ſcribitur per ω: ὀχὴ enim dicitur τροφή, & εὐωχία quod bene habet corpus & continens.

Secundas perſonas ſingulares Paſſiuorum faciunt ex tertia perſona ſingulari per ſubſtractionem τ. Homerus, Γνώσεαι ἀτρείδην ἀγαμέμνονα τὸν περὶ πάντων, Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές. Et rurſus, Τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, τὴν σὴν ἔδεαι κραδίην.

Similiter & Genitiuos à rectis in ας Neutrorum nominum per τος declinatorũ, per ſubſtractionem, τ dicentes κέρεος, γέρεος.

Τε abundat apud eos, & ſuperfluum eſt, vt Herodot. ἐπείτε ἐγένετο ταῦτα: pro ἐπεί.

In ους deſinentes Genit. Neutrorum per εος proferunt.

Et omnem caſum huiuſmodi integrè deducunt, vt τείχεος, βέλεος, vt Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς.

Κ pro π in Interrogatiuis & Relatiuis vti ſolent: vt pro πόσα, κόσα: pro ὅπως, ὅκως: pro ὁπόσα, ὁκόσα: non tamen in aliis.

Vertunt autem & aſpiratas in tenues, & tenues in aſpiratas: vt pro χιτὼν, κιθών: pro ἀκάνθιον, ἀχάνιον: pro βάτραχος, βάθρακος, & ſimilia.

Ω pro α aliquando vti eos dicunt, vt pro ἄνθρωπον ὤνθρωπον: & pro ἄριστον, ὤριστον. ego autem puto ex colliſione in ſolis rectis hoc facere eos, & in Vocatiuis, quemadmodum & Attici faciunt. Initio Herodot. in Vocatiuo ſic inquit, ὤνθρωπε μὴ κτεῖνε κροῖσον. Et rurſus alibi, ὦναξ ἡράκλεις: pro ὦ ἄναξ. Et Sophocl. Ἀλλὰ γὰρ ὦναξ οὐδ' ὃς ἂν βλαστῇ μένει. Νοῦς κακῶς πράττοντι, ἀλλ' ἐξίσταται. Et Homerus, Λοισθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαυνέμεν μώνυχας ἵππους, pro ὁ ἄριστος. ¶Nã α & α in ω contrahitur, vel colliditur ¶Et ο & α in ω magnum contrahunt: vt pro βόαξ, βῶξ, piſcis genus. ¶Et α ο in ω magnum commiſcetur, vt τὰ ὅπλα, θ' ὦπλα. Et quoniam ὅπλον aſpiratur, vertitur τ in θ, hoc verò Atticum eſt: ſi enim eſſet Ionicum, non verſum eſſet, quia tenuibus gaudent Iones.

Ω pro α in diphthongo vtũtur, ωὐτὸς dicentes pro αὐτός: & θωυμάσαι. ¶Hinc puto Ionicè ſic dictum φαρμαμὸς, pro φαρμαμός, vt ſit ab origine vocabuli, quòd veſtes continet arca.

Incidere & diuidere dictiones, Ionum proprium: vbi enim dicendum πελοπόννησος, πέλοπος νῆσος dicunt: & pro αἰγάγρον, αἶγα ἄγριον.

Acceptiones Infinitiuorum pro Imperatiuis Ionum ſunt, Homer. Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀτρεκέως ἀγορευέμεναι, pro ἀγόρευε. & Πειρᾶν δ' ὥς κεν τρῶας ὑπερκύδαντας ἀχαιοὺς, pro πειρῶ. & innumera alia eiuſmodi apud Homerum & Heſiodum inuenimus.

Acceptiones Maſculinorum pro Fœm. Ionum ſunt: vt illud τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθεν, pro ἑσπέρα.

Diuiſiones in ει deſinentium ſingularium Datiuorum Ionum ſunt propriæ, βέλεϊ, pro βέλει: ἔγχεϊ, pro ἔγχει.

In ω deſinentia Fœminina Accuſatiuũ in ουν finiũt: vt pro λητὼ, λητοῦν: pro σαπφὼ, σαπφοῦν.

Iones ι extrahunt interdum ex dictionibus: dicunt enim πονέεσθαι pro πονεῖσθαι.

Vſurpamus, quod Ionum eſt, ὄφεος & πόλεος. nunc autem dicimus quòd communibus ipſorum Genitiu. vtuntur Iones, & præcipuè Homer. Ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιος. & Hippocrat. ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγινομένη, θανάσιμος.

Geminationes in ſecundis Indefinitis Ionum ſunt, vt hoc, τετύκοντο τε δαῖτα.

Tranſpoſitione literarum Iones vtũtur, vt κραδίην pro καρδίην: ἀτράπιτος, pro ἀταρπιτός.

Duplex σσ in ξ vertunt Iones: nam pro δισσὰ διξά. & pro τρισσὰ, τριξὰ dicunt.

Subtrahunt ſæpe ι ex dictionibus vt Ἡροδότου ἁλικαρνασσῆος ἱστορίης ἀπόδεξις, pro ἀπόδειξις.

Sed & ſubtrahere ex poſſeſsiuis ι, Ionum eſt, vt ἀργύρεος, χρύσεος. Homerus, Ἕκτορέον τε χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι.

In ες deſinentes Rectos plurales, ſi ab in ευ Rectis fiunt, per ηες proferunt: vt βασιλῆες, ἱππῆες, quoniam & Genitiuum ſic proferunt. ¶Si verò ab in ης, vel in ις, per ε, vt ἀληθὴς, Rectus ſingularium & Rectus pluralium apud nos ἀληθεῖς per ει diphthongum, Ionicè autem ἀληθέες. ¶Et rurſus pro πόλεις πολέες: vt illud, Πολέες δέ μιν ἠρήσαντο φέρειν. καὶ ὀξέες ἧλοι.

Dubitauerit autem quiſpiam, quomodo Genitiuos ab in ης Rectis, non proferunt per ηος, vt ἡδῆος, ὀξῆος, ſicut βασιλῆος & οἰκῆος. Eſt igitur dicendum, quòd nunquam penultima Genitiui maior vult eſſe vltima Nominatui in iis quæ inequaliter declinantur: vt Αἴας, Rectus ας habet natura longum, αἴαντος Genitiuus lõgam habet penultimam: ſed & λάχητος natura longam penultimam. Aut igitur æqualis debet eſſe penultima Genitiui vltimæ Recti, aut minor, vt in αἴαντος, & χαρίεντος, & λέων λέοντος. nunquã autem maior. Quoniam igitur πηλεὺς & ſimilia habebant vltimam longam, fecerunt & Iones penultimam longam Genitiui, vt ſit æqualis vltimæ Nominatiui, cùm non fieret ex hoc regulæ tranſgreſsio. In ἡδὺς autem non potuerunt vertere Genitiuum ἡδέος in η. ſic enim inueniretur maior penultima Genitiu. vltimà Recti, quoniam ἡδὺς breuem habet vltimam, & ὀξὺς, & huiuſmodi. In ς enim deſinentia cum ambigua, per abiectionem ς Neutrum facientia, correptam habent ambiguam, vt ὁ μέγας τὸ μέγα: ὁ ἡδὺς τὸ ἡδύ.

Ex θη-

Ex θηλείας extrahunt ι, & in omni caſu hoc faciunt, Herodotus, τῶν θηλέων ἵππων μίαν τὴν ὁ Δαρεῖος ἔς τα μάλιστα ἔστεργε. Et rurſus, Ἐγχίπλων τῇ θηλέῃ.

Non expreſſum ι pronuntiare ſolent, Homerus, Υ῾περῷον εἰσαναβᾶσα: & Πατρωϊός ἐστιν ἑταῖρος. Et Heſiodus, Χρηΐζειν ἀπεόντες.

Additiones ι ad ε ſequente vocali, vel vna immutabilium, Ionum ſunt: vt pro ἕως, εἵως, καινὴ, pro κενὴ, & ξεῖνος, pro ξένος.

Mutare οι diphthongum in ει ſyllabam, Ionum eſt, Homer. Ἐρίηρες ἑταῖρει, pro ἐρίηροι. Ἐρυσάρματες ἵπποι: pro ἐρυσάρματοι.

Immutationes η in α breue, Ionũ ſunt, vt μεμακυῖα, pro μεμηκυῖα, & λελασμένος, pro λελησμένος, & ἄλαστος, pro ἄληστος. Si quis autem dicat, Quomodo aliâs α in η vertunt: vt pro ἥρα, ἥρη: pro πτωὼ, πτηὼ: aliâs η in α? ſcito quòd α in η vertunt quum eſt α longum: α autem in η non generaliter, ſed quum eſt α breue. Immutationes autem breuis α in η, poſteriorum Ionũ ſunt. Hæc igitur ad veritatem tendunt.

Exemptiones earum, quæ in principio ſunt conſonantium, Ionum ſunt, pro λείβειν, εἴβειν: pro γαῖα, αἶα: pro δῆνος, εἰνός.

Semper ὧν ſyllabam abundãtem ponunt inter Præpoſitiones, ἐξ ὧν εἷλον, καὶ ἀπ' ὧν ἔδοντο.

Primas vocales literas ex dictionibus extrahunt Iones: vt pro ἐκεῖνος, κεῖνος: pro ἑορτὴ, ὀρτή.

Compoſita verba diſſoluunt, & interponunt dictiones: vt Λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς: pro κατεδηδώς. Κατὰ δ' ἔκτανεν ἱστίανα, pro κατέκτανε.

Inuertere dictiones, Ionum eſt proprium, vt ὄρνιθος ὡς, & ᾧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα.

Hyperbata Ionum ſunt: vt, Αὐτὰρ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν, hoc eſt, διέβησαν.

Diæreſes in ως deſinentium Aduerbiorũ quæ à Genitiuo Plurali fiunt, cuius rectus Singularis in ης terminatur, & in οις habet Genitiuum ſingularem, Ionum propriæ, vt εὐσεβὴς, εὐσεβοῖς, Genit. Pluralis εὐσεβῶν, & mutatione ν in σ, εὐσεβῶς: ſic ἀληθὴς, ἀληθοῖς, Genit. pluralis ἀληθῶν, & mutatione ν in ς, ἀληθῶς, & id genus alia. Hæc igitur & huiuſmodi diuidunt Iones, vt nomina, ἀληθέως dicẽtes & ἀτρεκέως, & εὐσεβέως. Tamen in ὁσίων ὁσίως, & δικαίων δικαίως, & θαυμαστῶν θαυμαστῶς. horum enim Genitiui non in οις deſinũt, vt ſint diuiſi & in Nominib⁹ & in Aduerbiis.

Dores vt dictum eſt, producto vtũtur α, vertentes η in ipſum: vt pro ἥλιος, ἅλιος: pro νῆσος, νᾶσος: pro σελήνη, σελάνα. Iones autem correpto vtuntur eo: & vt in vniuerſum dicam, & Proſtheſi, & Aphæreſi, & Epectaſi & Syncopa vtuntur. Eſt autem Proſtheſis, Aphæreſi contraria: & Epectaſi Syncope.

Et Proſtheſis quidem eſt, quum in prima ſyllaba nominis aſſumitur aliqua litera, vt pro ἕνεκα, εἵνεκα. & Ἴλιον εἴσω, pro ἔσω. pro Μόνος μοῦνος: pro ὅλος, οὖλος. ¶ Hęc autem ego Proſtheſes non dico, ſed Parentheſes: vt & illa, pro ἐνατης, εἴνατος: pro πνέοντες, πνείοντες. vt Homer. Οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες ἀχαιοί. καὶ Ἠμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός. ¶ Proſtheſis autem dicitur, quum in principio orationis alia aſſumitur litera: vt pro σταφὶς ἀσταφίς: pro πᾶς ἅπας, eſt & hoc Atticum. Siue igitur ſit Proſtheſis, ſiue ſit Parentheſis, Ionum eſt, ſed & contraria his.

Eſt autem contraria, vt dictum eſt, Proſtheſis Aphæreſi: & Parentheſis Elleipſi. ¶ Eſt verò Aphæreſis in principio ſublatio: vt pro ἐκεῖνος, κεῖνος: pro ἐκεῖσε, κεῖσε: pro ἑορτὴ, ὀρτή.

Elleipſis, abiectio vocalis de medio non facientis ſyllabam, vt pro αἰμύξαι ἀμύξαι. Eſt autem hoc & Atticum. Hæc propria Ionum ſunt, Proſtheſis inquam & Elleipſis: & Parentheſis, itémque Syncope, quæ eſt contraria Epectaſi.

Eſt autem Syncope defectus vnius ſyllabæ in medio dictionis: vt pro οἴμοιμα, οἶμα, pro κακόμοερος, κάμμοερος: pro ἐξαίρετος, ἔξαιτος.

Parectaſis, abundantia vnius ſyllabæ in medio: vt pro ἀδελφὸς, ἀδελφεός: pro ἔτυμος, ἐτήτυμος. Fit aliquando Syncope etiam duarum ſyllabarum, vt pro δευκαλιωνίδης, δευκαλίδης. Hac Syncope vtuntur & Æoles.

Vtuntur & Diæreſibus, vt Ἠδέε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο. ¶ Diæreſis autem Synalœphæ contraria. ¶ Eſt autem Synalœphe duarum vocalium diuiſarum in vnam ſyllabam vnio, vt pro τὸ ὄνομα, τοὔνομα: & eſt proprium hoc Atticorum.

Anadiploſis (vt diximus) Propria Ionum, vt pro λάχωσι, λελάχωσιν. Sed & Aphæreſis ipſorũ, vt pro βεβλημένος, βλημένος. ¶ Eſt autem hæc reduplicatio ſublationi contraria.

Rurſus Syſtole Ionum eſt, vt Ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξυρὸν ἠπείροιο.

Ectaſis autẽ, vt pro πεπέμφαι, πεπήμφαι, Attic.

Rurſus quæ dicitur Proſchematiſmus, abundantia ſyllabę in fine: vt pro θεοῖς, θεοῖσι, pro σοφοῖς, σοφοῖσι: pro μούσαις μούσαισιν. ¶ Huic contraria eſt Apocope, eſt autem hęc Dorum: vt pro ἱδρῶτα, ἱδρῶ, Homer. Ἱδρῶ ἀποψύχοντο. pro κυκεῶνα κυκεῶ.

Rurſus Parẽptoſis, quæ erat contraria Echthlipſi, Ionũ eſt, vt pro λεγόμεθα λεγόμεσθα. ¶ Echthlipſis autẽ Dorum tantùm eſt, vt pro σκῆπτρον, σκῆπον. Rurſus duplicare, Ionum eſt, ſiue Diplaſiaſmus, quæ eſt contraria Parellipſi. ¶ Et autẽ Diplaſiaſmus, quum in aliqua cõſonantium eadem conſonans additur, vt pro ὅτι ὅττι, Ὅππως, εἴπω. pro ὅσον, ὅσσον, Homer. τόσσον ἐχώσατο φοῖβος Ἀπόλλων.

Parelleipſis eſt, quũ aliqua ex geminatis cõſonantibus deficit: vt pro κάλλιον, κάλιον, & eſt Dorum. Eſt autem Ionum proprium abiicere ex ει diphthongo ι: vt pro μείζων, μέζων: pro κρείσσων, κρέσσων. ¶ Eſt autem Elleipſis, vt prædixi, abiectio vocalis de medio, quale eſt pro αἰμύξαι, ἀμύξαι.

Hi pro ἐπεὶ, ἐπεὰν dicunt, Herodotus. ἐπεὰν ἐκβῇ εἰς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος. ¶ Eodem modo pro ἐνταῦθα, ἐνθαῦτα aiunt permutatim, Herodotus, ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος εἰσδύων, ὡς τοῦ ἔνθα.

Ζώειν dicũt, & ζῶον γυναῖκα, tanquam à ζωός.

Pro λίαν, κάρτα dicunt.

Pro μέγεθος, μέγαθος, Herodot. in 2. hiſt. πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπὶ αἴγυπτον μέγαθος ὅσον κρέξ.

E & o in ου diphthongo miſcentur apud eos, Herodot. ἐς τοῦτον ὀρέων πίνει τε καὶ τέρπεται, ἔσται γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος. & πλεῦνας pro πλείονας μετὰ τῆς ἑλένης ἁρπαγὴν ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν μενελάῳ.

Pro σφίσιν, σφῖν dicunt.

Μὴ negatiuam coniunctionem, pro μὴν completiua accipiũt, vt apud Herodo. Μὴ ἔχειν ἑλένην.

Θῶ pro ἕως, ἐς ὃ dicunt, Herodot. Ἐς ὃ ἐξεῖλον τὸ πάλιν. ¶ αὖτις ſemper dicunt, & non αὖθις.

Ex ἐπιτήδειος ι eximunt, & ἐπιτήδεος dicũt, Herodot. ἵνα πυνθάνοιτο ἐν ἡβώντῃ ἡλικίῃ ἐπιτηδεότης.

Contractio ι & ε in ι longum, Ionum eſt, pro ἱερεῖς ἱρεῖς, pro ἱέρηξ, ἴρηξ.

Et mutatione α in η, vt ἴρηξ per eandẽ dialectũ, Heſiod. ὧδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

Et pro ὄφιες ὄφις, Ionicum eſt.

Pro τέμνειν, τάμνειν dicũt, Herodot. in 2. τοὺς ἱρέας τοὺς ἐν αἰγύπτῳ συλλέξαντας πάντας μέσους διατάμνων. Et Hippocr. φλέβα τάμνειν.

Ex ἐνέγκω auferunt γ, & pro eo interponentes, ἐνείκω dicunt, Herodot. millies hoc vtitur.

Pro ἐκπλεύσας, ἐκπλώσας dicunt, Herodot. Κατὰ λήιον ἐκπλώσαντες.

Σφεῖς σφᾶς & σφῶν diuidunt, & ſic proferũt, σφέες & σφέας & σφέων, Homer. Ἀλλὰ σφέας κρατερὸς διομήδης ἐξενάριξε. Νοῦ & ῥοῦ & χροῦ diuidunt, νόον & ῥόον & χρόα dicentes, Homer. Ταμεσίχροα χαλκόν. Herodot. Οἱ δὲ ἐπὶ νόον τρέποισί πω.

Participio εἰπὼν non vtuntur, ſed εἴπας.

Εἰρόμεναι per diphthong. ſcribunt, & puto propter hoc, quoniam eodem modo incipiunt Præter. ita vt propria præſentia.

Eſt enim apud ipſos Præteritum imperfectũ ἐρόμεναι, deinde interpoſitione ι, fit εἰρόμεναι: ſic & ἐπανείρετο apud eos per ει diphthongum ſcriptum, vel à poſitione aſſumit ει diphthongum.

Eſt enim ἐροτῶ & ἔρω, & fit appoſitione ι, εἴρω, εἰρόμαι, εἰρόμην, εἴρου, εἴρετο.

Etiam Iones tertias perſonas Plurales Præteritorũ perfectorum ſic faciũt, vt in tertiis perſonis Singularibus, habentibus τ tenue, vertant tenuem in ſuam aſpiratam, & faciant additionem αι, vt pro τέτυπται τετύφαται, pro λέλεκται, λελέχαται: ſi tamen fuerit in commune per ς gratuitonum, tunc & Ionicum habet ante αται formatiuam medii Præteriti perfecti, πέφρασται πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. Si tamen à circunflexis natura longam penultimam habentibus, hanc corripiunt ante αται in debitam correptionem, vt πεποίηται, πεποιέαται.

Item conſtituunt Iones in δου deſinentibus Patronymicis Epectaſes, πηλεΐδου dicentes, & λαερτιάδου. debebat enim eſſe Genit. Λαερτίδου.

Quoniam in δης Patronymica vna ſyllaba ſuperant Genit. primitiui, vt πηλέως, πηλείδου, πριάμου πριαμίδου. ſic & Λαέρτου Λαερτίδου debebat eſſe Patronymicum, ſed Iones faciunt Epectaſin, & ſic proferunt λαερτιάδης dicentes, & πηλείδης, de īde per productionẽ Atticã πηληϊάδης.

Vtuntur autem & Metatheſibus: Eſt autem Metatheſis, quum vel prima litera propriæ fit ſyllabæ ſecunda, vt pro ἀτραπιτός, ἀταρπιτός. ex τρέπεσθαι enim facta eſt, & α priuatiua particula, & eſt εὐθεῖα ἀτραπιτός, ſcilicet ὁδός: inde facta eſt tranſmutatio literæ, & dicitur ἀταρπιτός. Aut ſecunda prima, vt κραδία, pro καρδία: pro καρτερός, κρατερός: pro τέταρτον, τέτρατον, Homer. Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.

Sciendum quòd differt Metatheſis ab Hypertheſi: nam Metatheſis, in eadem ſyllaba fit: Hypertheſis verò in poſteriore, vt ὀθνεῖος. ἦν γὰρ νόθος νοθεῖος, & per Hypertheſin, ὀθνεῖος: & rurſus γόνυ, γόνυος: & δόρυ, δόρυος: & per Hypertheſin, γουνός & δουρός. Vtũtur enim hac paſſione.

Dicitur autem apud Iones pro ὑγιαίνειν, ἕλκειν: vnde & ſana vulnera, ἕλκος dicimus.

Et pro λόγος, μῦθος: pro μαντεύεσθαι, ἀμείβειν. Et loca in quibus verſabantur, ἤθη. Et pro ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς: pro ξενίην ἐδωρήσατο, ξενίην συνεθήκατο: & pro ἀπατηλῶς, vel ἐπιμελῶς, ἐπιστρεφέως: pro ἡσυχίως, ἐχούσης: pro θυμώδης, & προσαχθείς, ἀπεχθείς: pro ἔπικος, ἐφέστιος: pro δυσφορῶν, ἠμεκτέων: pro ἕτερον, μετεξέτεροι: & pro ἡσυχάζων, εἰλινύων dicunt.

Dicunt & ſecundum tribus, & numerum triginta virorum, δεῖπνα.

Pro διανοηθέντα, ἐννοήσαντα: pro ἀνέπεισεν vel ἐδίδαξεν, ἀνέγνωσε: pro βαφάς, φάρμακα: pro ἀναλώματα, τέλη: pro λαύρας, dicunt ῥύμας τὰς ἀμφόδους. σαγάρις autem, πελέκεις, vel ex manu arma: & pro ἄρδις, φαρέτρας dicunt.

Φάλαρα, phaleras, i. τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα, quæ in groſsis naſcuntur beſtiolæ.

Σχοινοτενές, quod lõgum & rectum. ¶ Συμψήσας dicũt: pro συντρίψας. Φάρσος, κλάσμα. ¶ Pro τρύφος, ἀκρωτήριον: & τάρσους dicunt καλάμων τὰ πρασιὰ οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον, i. calamorum frondes vbi ſiccabant latera. ¶ Ἔμβολον dicunt, roſtrum nauium. ¶ Ἐναγίζειν verò dicunt, τὸ χόας ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις: i. inferias inferre, aut ſacrificare mortuis. ¶ Πρόχυσιν, libationem dicunt.

Ἔπιπλα τὴν, non βαθεῖαν κτῆσιν ſed ἐξεπιπολῆς dicunt. ¶ Λεύκην verò vitilignem. ¶ Κνυζήματα verò dicunt τὰ γοερὰ ἀποφθέγματα, i. gannitus & nænias. ¶ Γεωπείνας dicunt qui in terra eſuriunt ac egent.

Pro ἱκανώσας, ἀπώσας dicunt: vt Herodot. in Secund. τὸ δὲ μέτριον καὶ καλῶς ἔχον, ἐπιεικέστατον.

Pro ἀπο-

Pro ἀποδεχόμενον, κάμπτοντες aiunt: Κορλύλω verò inflexum quoddam lignum: & ἀμαρέλω, ἀπόπατον. (ναῦς.

Ο'πλάμενα dicunt πεπόμενα: & pro βάρδς, τὰς

Ο'σιείν, vocant liberum patrem. ¶ Pro ἀλύσεις, ἀφιδέας: quidam ψέλλια.

Pro purgare potionem ex zea frumento & aqua, συλμάζειν.

Αἶνον, cantilenæ nomen: vel lyræ chordam.

Φυσσίνοις verò κροσσοῖς: ἀποφορὰν verò, quam ſerui dominis faciunt.

Λύσιν dicunt inceſſum & acceſſum.

Συρτένι, apud eos dicitur, olus quoddam apio ſimile, vel cibus ex adipe & melle.

Ε'νηβητήρια, iuuenilia epularia.

Τειφάσιοι, dicũtur apud eos, triplaſii, triuoces

Α'πεμάταισι, apud eos infatuatum ſignificat.

Α'ποτιμοτέρως verò dicũt ἀτιμοτέρως, i. ſeniores

Pro φανερὸν, ἐπιδῖσον: pro φρενήρη, σώφρονα, i. prudentem. ¶ Accipiunt & hoc in contrario.

Καταπερίζεσθαι dicunt, impunè ſeu gratis facere: & pro καταφανῆ, ἐπίλαμπον, i. illuſtrem.

Λάξιν verò, partitionem vel ſortem.

Καταπεπονημένον, τετρυγημένον, i. vindemiatum dicunt.

Pro πολεμεῖν, ἀντιάειν, i. ire obuiam dicunt: & pro αἰδοῖα, μέζεα, i. verenda, Heſiod. οὐρας ἢ ὑπὸ μέζε ἔθεντι.

Pro καταπαιχθεὶς vel γελασθεὶς, διαβεβλημένος, i. calumniatus, Herodot. ὦ βασιλεῦ διαβεβλημένος ὑπὸ ἀμάσιος, ὐ μανθάνεις;

Pro καλλωπίσας, ἀσκήσας: vt, ὅς ἐμὲ σοὶ κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα.

Ε'νάειες ὁπλῖται, i. armati milites, ab ipſis nominantur.

Διασφάγες, dicunt διεστώσας πέτρας, id eſt, diſciſſa ſaxa.

Γνωσιμαχεῖν verò, cognoſcere ſuam imbecillitatem, & inimicorum robur.

Σύσυρα, ab iis barbarica veſtis dicitur.

Pro ὑβρίζειν, σκιρτᾶν, i. inſultare.

Σινύπη, ipſis eſt ſordidarum ouium lana, vel ouis excrementum.

Νεοχμῶσαι, recens remouêre aliquid.

Φερέγγυος, βεβαιώτης, i. confirmator.

Ε"φεδρος, ἐπίκληρος, i. ſecundus hæres.

Ε'γκατεύειν, διώκειν, i. perſequi.

Τετράπτερυλλίδες, apud Iones dicuntur locuſtę, eò quòd quatuor habeant pennas, duas extra maiores: minores autem intus alteras duas.

Οὐκ ἱκνεομένως, pro προσηκόντως, i. conuenienter, non officioſè apud eos ſumitur.

Α'πουπλίξατο, pro ἀπέφυγε, i. aufugit. πλὶξ enim βῆμα, ex quo πλίγματα, πηδήματα: vnde & τὸ περιβάδην ἀμφιπλὶξ, i. ex vtrâque parte inuadere, apud Sophocl. in Triptolem. Homer. Αἱ δ' εὖ μὲν τρέχον, εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν.

Et ψῶσαν, pro θάλπουσαν: eſt autem apud eos ψῶ, ruſtica allocutio.

Κόλλιξ autem, ſpecies eſt panis rotũdi, ex quo & quæ apud nos κολλίκια σχοίνων συμβολεῖς, i. iũcorũ cõplicatores, dicũtur ψιαθοπλόκοι, i. ſtorearũ nexores. ¶ Et ἰθαγενεῖς, legitimi filii. ¶ Πρόξενοι verò, antiſtites ciuitatum, & curatores, & hoſpitii ſuſceptores.

Σπαργᾷ verò ὀρέγεται, & ἐπιθυμεῖ, i. deſiderat & concupiſcit.

Κορδύνημαι, eſt καρηβαρεῖν, i. grauari caput, apud eos ſcribitur, & σκορδύνημαι, ἴξις ἢ ἀθυμία.

Ρ'οικὸν verò, intro nutans & tortum, quod & ῥοιβὸν dicitur. (marcuit.

Pro Σαπρὸν, i. marcidũ, dicũt σεσηπὼς, i. quod

Et ἐπιπάσσω, i. inſpergo, παλύνω dicunt, i. ma-

Τὰ πρόσφατα, ποτάινια. (defacio.

Βλακὸν verò, τρυφερὸν, i. delicatũ. ¶ Aridorum etiam fruticum carbones, μαριλλώσεις dicunt.

Σποδιὰ autẽ, μαρίλη dicitur. μελεδωνθέαν verò, pro μεριμνῶν θεραπειῶν. μελεδαίνειν enim dicitur μεριμνᾶν.

Μιζύλλω, pro τὸν κοῖλον ἄρτον, i. panem concauum dicunt. ¶ Et μυδῶσα, id eſt, ſanie madens, pro ἐκρέουσα, i. effluens. (dicunt.

Et δημόσιον, i. publicum, ἐπιδήμιον, i. popularẽ

Pro ἐκθλίβειν, βλιμάζειν. ¶ Pro ἐστέναξεν, ἔμυξε.

Et imũ ventrẽ purgãtes medicinas, ἐλατήρια.

Pro ἐνέδησεν, ἐνεκρίνωσε.

In duo diuiſum eſſe, ἐδιχώθη dicunt.

Et pro ἀθυμότης, ἀθυμία dicunt. ¶ Et pro ἐτυλώθη, ἐμυλώθη. ¶ Et pro ἐξεγέμπλη, ἐμπηδᾷ.

Pro ἐκτόπως, & παραδόξως, ἐκπεπίως. pro ἀποφορώτερον, dicunt ἐπισχώτερον: pro μύλωνα, ζώπειον: pro ὁμοιούμενον, δελφυσμένον dicunt. & pro πυρετὸν, θερμωλὴν. pro θαλάμοις, τὰς καταδύσεις: denique θριάσειν, pro τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίστασθαι, vel μαίνεσθαι, proferunt.

ÆOLICA LINGVA.

Æoles τὸ β τῷ ρ addunt, quum τῷ ρ infertur κ vel τ vel δ. βρυτήρ, pro ῥυτήρ. βράκος pro ῥάκος. βρόδον pro ῥόδον. Genit. à rectis in αι diuidunt Æoles & per αων proferũt, vt νύμφαι νυμφάων. παρθενικαι παρθενικάων. In medio ſyncopę Æolũ ſunt. vt ἄρσεν pro ἄρρενσεν. ὤλλος: pro ὁ ἄλλος. Τὤλλο pro τὸ ἄλλο.

Pro ποῖον, κοῖον dicunt.

Τεθνηὼς & τεθνηῦα, pro τεθνηκώς.

Additiones θε ſyllabę Æolũ ſunt, vt εἴπησθα.

In αις vnius ſyllabæ nomina diuidunt, vt pro παῖς, πάϊς: pro δαῖς δάϊς.

Ω pro ου vtuntur. μῶσαι, pro μοῦσαι. λείπωσι, pro λείπουσι.

Υ pro ο vtuntur: pro ὄνομα, ὄνυμα: & pro ὅμοιον ὕμοιον dicentes. ¶ Interdũ autem & pro σε, πρὸς σε, illi πρές σε dicunt. & pro ο paruo, ω magno, vt pro ὅσα, ὥσα.

Η pro ει diphthongo vtuntur, ἐλθῆν enim dicunt, & λαβῆν per η, pro ἐλθεῖν, & λαβεῖν.

Quęcunque per ει diphthongum apud nos efferuntur, per ſolum ε proferunt, multiplicantes immutabiles: vt pro ἱμεῖρον, ἱμέῤῥον: pro ὤτειλας ὤτελλας: pro εἵματα ἔμματα: pro ὑμεῖς ὔμμες. Geminant & σ, & π, & τ, vt τοσοῦτον, ὄππη

ἄπαως,ὄπι,vt pro ὀσμὴν,ὀδμὴν,dicunt. pro ἱερὸν ἰερόν. ¶ Genitiuos in Nominatiuos transferunt. vt ὁ μάρτυρος,τοῦ μαρτύρου. ſic ὁ φύλακος,τοῦ φυλάκου dicunt.

Π pro μ vtuntur : vt ὄππατα,pro ὄμματα dicentes: & πετ' ἐμοῦ pro μετ' ἐμοῦ.

Vocatiuos in ων deſinētium ſingularium corripiūt:vt pro χελιδὼν χελιδὸν : pro ἀηδὼν ἀηδὸν: pro σαρπηδὼν,σαρπηδὸν.

Ex αι diphthongis ι abiiciunt,quū eas conſonans non ſequitur,pro ἀλκαῖος,ἀλκάος: & pro ἀρχαῖος ἀρχάος.

Τὰ εἷμα ſcriptum per ει diphthongum , ἔμμα dicūt:pro ὀδύνην,ἐδύνην:& pro ὀδόντας,ἐδόντας.

Μίλητος per η ſcriptum,per α proferunt,μίλατος dicentes.Errantes etiam per quandam pronuntiationem dicunt, pro ζυγὸν,σδυγὸν : pro ξίφος σκίφος : pro ψέλλιον σπέλλιον : & pro ψαλίδα, σπαλίδα.

Pro θόας θόαις dicunt : & pro μέλας , μέλαις: pro τάλας,τάλαις.

At pro αἴας,αἴαις non dicunt, propter cōcurſum vocalium,& αι diphthongi,quoniam malè ſonaret.

Et quare in ας longum,addunt ι, vt in θόας & reliquis ? eſt ibi dicendum quòd productione gaudeant,ſimul & breuiorum ſyllabis : pro πηλεις,πάλεις dicunt: & pro φθείρω , φθέῤῥω : nam poſitione longa minor eſt natura longa, quoniā & α natura longū maius eſt αι diphthongo habente ι,quod pronuntiatur : nā faciens operam duorum militum,fortior eſt duobus illis.

Iidem ſæpe in α faciunt rectos : ἀρχέτα enim dicunt pro ἀρχέτης:ſic ὑβραγόρα,pro ὑβραγόρας. Τέρον ἱππηλάτα πηλεὺς, pro ἱππηλάτης.apud Homer.quidem ἱππότα νέστωρ.

Optatiua primi Indefiniti Actiui per εια proferunt: vt pro τύψαιμι,τύψεια pro ποιήσαιμι ποιήσεια: & prima perſona hi ſoli vtuntur , ſecunda verò & tertia Athenienſes : vt τύψειας,τύψειε , & τύψειαν tertia perſona pluralis.

Horum ſunt & Diæreſes : nam pro Ἀργεῖοι, ἀργέϊοι:dicūt & contractiones eorundum ſunt, pro βασιλέϊ,βασιλεῖ dicunt.

Hi vertunt ει diphthongum in οι:vt pro ὄνειρος, ὄνοιρος.

Dualibus numeris hi vtuntur minimè , quēadmodum & Romani qui ex his ſunt deducti.

Hi in ω deſinentibus Datiuis non ſubſcribunt ι,vt τῶ ὁμήρω,& τῶ σοφῶ.

Ἄρεος ος per ο flectunt.

Extractiones ι non ſolum Æolum ſunt, ſed & Atticorum & Dorum : nam pro ἑταῖρον , ἑτάρον dicunt.

Hi omnes conſonantes geminant in breuibus,vt τὸ ἔννεπε,& τὸ ἔννη, & his ſimilia.

Τὸ βωσὶ,καὶ γυναιξὶ,hi πρώεσσι καὶ γυναίκεσσι ſcribunt,& his ſimilia.

In ου deſinentes Genitiuos per ω proferunt, αἰακίδαο enim Ionicè,αἰακίδεω verò Atticè:αἰακίδευ autem Æoles ſcribunt.Quod non pronūtiatur ι,pronuntiare cōſueuerunt in 2.& 3.perſona : vt pro βοᾷς,βοάϊς,pro γελᾷ γελάϊ.Pro ξ, κς proferunt:vt pro ξενὸς,κσενός & pro ψ,πς:pro πέλοψ , πέλοπς : & pro η,ε vel α, quod commune eſt etiam Doribus.

Et η tum in ε vertunt,vt pro ἄρης ἄρες : tum in α,vt pro ἑκάβην ἑκάβαν : pro πύλην πύλαν, pro νόημα νόαμα:pro ἠὼς ἀώς : pro ἀπάτην, ἀπάταν: pro ἀδικῆσαι,ἀδικέσαι.

Pro θ,φ,pro θλᾶται,φλᾶται.

Pro duob⁹ ππ,duo σσ,vt pro ἐμπίπτειν, ἐμπίσσειν.

Pro τ,π,pro στολὴν,σπολὴν: pro στυλεῖς,σπυλεῖς.

Pro ω magno,ο paruum:vt pro ὥρα,ὅρα: pro ὠτειλὴ, ὀτειλή.Concidunt & compoſita nomina geminantes mutas , vt κάππεσεν pro κατέπεσεν: & καδδὲ pro κατὰ δέ.& κάββαλεν, pro κατέβαλεν

Penultima acuta non ſolùm nomina , ſed& articulos pronunciāt ſi nominum ordinum habeāt:vt pro ὁσὸς,ὅσος:pro ἠσὴ,ἧση: pro τὸ σὸν,τόσον.

Eodem autem modo & diſyllaba quæ apud nos acuunt vltimam , ipſi autem grauitonant, vt σόφος,κάλος,ὄξυς, βράδυς,βάρυς,λεῦκος , βῶμος,θῦμος,τράχυς,σκλῆρος,χῶλος, & ſimilia.

In ες Vocatiuū Nominum in ης abſque σ proferunt: vt pro σώκρατες σώκρατε: ἀριστόφανες , ἀριστόφανε:pro δημόσθενες, δημόσθενε. Et à Genitiuis caſibus , σ auferunt, dicentes σωκράτου , διομήδου,σοφοκλέου.

Pro Accuſatiuo , Datiuum accipiunt in Pluralibus,vt τοῖς ἀνθρώποις: pro τοὺς ἀνθρώπους. hoc autem faciunt,quia vtuntur ι pro υ. Accuſatiuū verò Pluralium proferūt, ως pro ους accipientes, vt τὼς ἀνθρώπως : τὼς ἵππως.

Infinitiua verba in ειν deſinentia , ipſi per ην efferunt,penultimam acuentes pro φιλεῖν,φίλην: pro καλεῖν κάλην:pro φρονεῖν,φρόνην.

Quæ apud nos deſinunt in ᾶν,ipſi in αις trāſferunt,vt pro γελᾶν,γελαῖς:pro πεινᾶν,πειναῖς.

In ουν finientia Infinitiua , ipſi per οις efferunt:vt pro ὑψοῦν ὑψοῖς:pro ὀρθοῦν ὀρθοῖς : pro χρυσοῦν χρυσοῖς.

In ω terminātia verba apud nos, in μι faciūt: vt pro νοῶ,νόημι:pro φιλῶ,φίλημι.

Quæcunque Participia in vltima acuimus, & in ως terminamus,per ν apud illos efferuntur, & acuunt penultimam,vt pro εἰρηκὼς, εἰρήκων : pro γενονηκὼς,γενονήκων:ſeruant autem & horum declinationes certa proportione deſinentes.

Dicitur apud eos pro ἔρως,ἔρος, & pro γέλως, γέλος , & flectunt ea quemadmodum quæ in ος deſinunt propria nomina.

Ἐγὼ circūflectunt,ἐγῶν dicentes,& ἐμοὶ,ἐμῖν : Σὺ,τὺ ſicut Dores dicunt:& pro ἡμῖν , ἄμμιν: pro ἡμεῖς,ἄμμες.

Pro ἐνθάδε,τηδε:pro ἄλλοτε, ἑτέρωτε.

Pro χείρονα,χέῤῥονα:pro ἐπαινῶ,αἴνημι.

Pro ἱμάτια,ἔμματα.

Pro μία,ἴα.

Pro ψῆφος,ψάφαξ.

Pro ἴσρα-

Pro ἵσρωνται, ἱσόρηται.

Hi in medio duarum vocalium interponunt ;ἀὴρ enim ἀυὴρ dicunt: & pro ἕως, αὔως.

PLVTARCHI DE DIALECTIS HOMERICIS.

DORICA.

DICTIONE varia vſus eſt Homerus, cuiuſlibet linguæ Græcorum inſignia immiſcuit, ex quibus manifeſtum eſt eum peragraſſe vniuerſam Græciã, & omnem nationem:& pro Dorum quidem conſuetudine breuitatis defectu vſus eſt, pro δῶμα, δῶ dicens, vt Αὐτάρ τε οἱ δῶ ἀφνειὸν πέλεται. ¶ Et pro ὅτι, ὅ, vt Ὅ μοι ἀετὸς ἔκτανε χῆνας. ¶ Et pro ὀπίσω, ἄψ: mutans o quidẽ in α, π autem & σ in cognatum ipſis, videlicet ψ. ¶ Et pro ἄλλοτε ἄλλο, vt Ἤδη δή με καὶ ἄλλοτε ἡ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ, & ſimilia. ¶ Similiter autem & media concidens, ait pro ὁμότριχας & ὁμοιετεῖς, ὄτριχας & οἰετέας: & pro ὁμοπάτριον, ὀπάτριον. & pro τρέμειν, τρεῖν: & pro πιῶ, πίω. ¶ Eorundem eſt tranſponere elementa, vt pro κράτιστοι, κάρτιστοι, & pro καρδία, κραδία.

ÆOLICA.

ÆOLES autem vtuntur in compoſitis conciſione, κάδδραθέτην dicẽtes, pro καταδραθέτην: & ὑβάλλειν, pro ὑποβάλλειν. ¶ Et in Præterito imperfecto, tertiæ perſonæ deſinentes apud alios in ει diphth. per η apud Æoles efferuntur, vt ἐφίλη, ἐνόη. ſic & Homerus fecit, Δίδη μόχθισε λύγροισιν, pro ἔδει, i. ἐδέσμει: & Τοῖς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διαήμενος ὑγρὸν ἀέντων. ¶ Et immutare σ in δ, vt ſi dixeris ὀδμὴν & ἴδμεν. ¶ Et abundare in quibuſdam, vt ὄϋκηλος, pro ἕκηλος: & αὐτὰρ, pro ἀτάρ: & κεκληγόντες, pro κεκληγότες. ¶ Et addere ſecundæ perſonæ Verborum ſyllabam θα, vt pro ἔφης, ἔφησθα, & pro εἴπῃς, εἴπῃσθα. ¶ Geminationem autem Conſonantium, alii Doribus, alii Æolibus attribuunt, vt ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος. Et ὁππότερος τάδε ἔργα.

IONICA.

IONVM autem eſt proprium, ablatione vti Præteriti temporis Verborum, vt βῆ ac δῶκεν. Conſueuerunt enim in Præteriris temporibus, ab eiſdem elementis incipere, à quibus eſt & præſens. ¶ Et auferre ε, vt pro ἱερεὺς, ἱρεύς. ¶ Et addere tertiis perſonis Subiunctiuorum σι, quale eſt ἔλθῃσι, & λάβῃσι, & λέγῃσι. & Datiuis, θύρῃσι, ὕλῃσι. ¶ Et dicere οὔνομα & μεῖλαν, pro ὄνομα & μέλαν. ¶ Et κεινὸν & μεῖλαν, pro κενὸν & μέλαν. ¶ Itẽ mutare α ſi producatur, in η, vt ἥρηντ' ἀγορείη: & ἀθηναίη ἀλεγείη. ¶ Interdum & ex cõtrario η in α, vt λελασμένος, pro λελησμένος. ¶ Et diuidere circunflexa verba, vt φρονέω, ἐννοέω. & Genitiuos in ους deſinentes, vt Διομήδεος. ¶ Et circunflexos Genit. Plurales, qui in ων deſinunt, vt pro πυλῶν, νυμφῶν, προσώπων: πυλέων, νυμφέων, προσώπων. ¶ Et Neutrorum plurales rectos in η deſinentes, vt pro στήθη, στήθεα: pro βέλη, βέλεα. Et ſimiliter Genitiuos ipſorum. ¶ Propriè autem dicunt τετράφαται, & ſimilia.

ATTICA.

MAXIME autem Attica dialecto vſus eſt, etenim admixta fuit: ac vbi dicitur apud ipſos Atticos λεὼς pro λαὸς, iuxta hanc conſuetudinem eſt & apud ipſum Πηνέλεως & χρέως. ¶ Solent autẽ interdum contrahere, & pro duabus ſyllabis vnam efficere, vt pro τὸ ἔπος, τοὔπος pro τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον. Quibus eſt ſimile, ἰρῶες ἐπεὶ προὔκυψαν ἀολλέες. ¶ Et πεδία λωτεῦντα, pro λωτεύοντα. ¶ Et auferre η ab eiuſmodi Optatiuis, vt pro δοκοίης, δοκοῖς, pro τιμώοις, τιμῷς eſt Atticum. cui ſimiliter eſt dictum, ἄλλοι δὲ διακρινθῆτε τάχιστα. ¶ Itidem & hoc Atticum, Οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε παῖδες ἀρείους, quod dicimus κακίονες, & ἀρείονες. ¶ Et hoc Accuſatiuos huiuſmodi non diuidere, vt βοῦς, ἰχθῦς. βοῦς περιτιμωμένους, καὶ ἰχθῦς ὄρνιθάς τε. Et dicitur Atticè, Οὐδέ τέ μιν σθένει ῥήγνυσι ῥέοντες. Vt ζεύγνυσι, & ὄμνυσι. ¶ Et Atticum, extrahere breues ex huiuſmodi, pro λύεται, λῦται: pro οἰόμεθα, οἴμεθα: ſic & λῦτο pro ἐλύετο. ¶ Eorundem eſt etiam ἑώργον & ἐωνησάμην, ex ſuperfluo addentium ε. Vnde eſt & ἐῳνοχόει. ¶ Et contrahere ι in huiuſmodi, ἠϊόνες, νηρηΐδες. ¶ Sic σφῶ δὲ μάλιστ' ἠθέλετον. ¶ Et in ι purum deſinente Datiuo, α vltimam præcedente, vt κέραϊ, κέρα: γήραϊ, γήρα: σέλαϊ σέλα. ¶ Eſt & hoc Atticum, ἔστων pro ἔστωσαν: & ἐπέσθων pro ἑπέσθωσαν. ¶ Eſt & Optatiuorum vſus pro Præt. Indicatiuorũ eiuſdem conſuetudinis, qua & Homerus vtitur frequenter: & Fœmininis articulos maſculino, vel Participia vel Adiectiua cõſtruere, vt τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε. Et apud Platon. ἄγοντε καὶ φέροντε, καὶ ἡ σοφὸς γυνὴ, καὶ ἡ δίκαιος. ſic igitur & Homer. de Iunon. & Pallade ait, οὐκ ἂν ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. Et ἤτοι ἀθηνᾶ ἀκέων ἦν, καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια. ¶ Et in cõſtructione multa idiomata habentibus dialectis, vt cùm dicit poeta, Ἀλλ' ἄγ' ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, Atticam oſtendit conſuetudinem. Cùm autem dicit δέξατό οἱ σκῆπτρον, θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ, δέκτο δέπας, in his Dorizat. Planè igitur omnium Græcorum voces aggregans variam efficit orationẽ, & vtitur aliquando externis, vt ſũt prædictę: Aliquando priſcis, vt cũ dicit ἀόρ & σπεός. Aliquãdo & cõmunibus & conſuetis, vt cùm dicit ξίφος & ἀσπίδα.

DE PASSIONIBVS DICTIONVM EX TRIPHONE Grammatico.

DICTIONVM paſsiones in duo generaliſsima diuiduntur, εἰς ποσὸν καὶ ποιὸν, i. in quantitatem & qualitatem. Quantitatis quidem ſunt ſpecies, Endeia, & Pleonaſmus: ſed Qualitatis,

Metatheſis & Metalepſis. ambobus autem ſimul conuenientibus, ſectio fit. Sunt autem, vt ſummatim dicam, paſsiones 5. Pleonaſmus, Endeia, Metatheſis, Metalepſis, & Tmeſis.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟ΄Σ.

Superabundantia, eſt ſuperfluitas temporum, vel temporis, elementorum, vel elemēti: vt pro κόρη, κώρη: pro καλὸς, κάλλος.

Ε΄ΝΔΕΙΑ.

Defectus, contrà, temporis vel temporum, elementi vel elementorum diminutio: vt pro εἴδωλον, εἴδλον: pro σκῆπτρον, σκῆπτον.

ΜΕΤΑ΄ΘΕΣΙΣ.

Tranſpoſitio, eſt elementi mutatio ex proprio ordine ad alterius ordinis, vt δαρτὰ, pro δρατά: κραδία, pro καρδία: κάρτος, pro κράτος: vocatur autem & Ἐνάλλαξις, & ὑπέρθεσις, i. immutatio & ſuppoſitio.

ΜΕΤΑ΄ΛΗΨΙΣ.

Tranſſumptio, eſt elementi mutatio, vt ἠπεδανὸς, pro ἀπεδανός: ἀμιμπότης, pro ἀμοσπότης.

ΤΜΗ΄ΣΙΣ.

Sectio, eſt cōpoſiti ſermonis reſolutio in duas dictiones, vt ἄκρα πόλις, pro ἀκρόπολις.

Harum autem quinque Paſsionum, aliquæ in ſpecies ſecantur, vt Pleonaſmus & Endeia: aliquæ verò ſunt inſecabiles. Pleonaſmi ſpecies ſunt nouem, Proſtheſis, Anadiploſis, Ectaſis, Epectaſis, Diæreſis, Parentheſis, Diplaſiaſmus, Paremptoſis, & Proſchematiſmus.

Endeiæ ſpecies etiam ſunt nouem, Aphæreſis, Arſis, Syſtole, Syncope, Synalœphe, Ellipſis, Parellipſis, Echthlipſis, & Apocope. Proſtheſis aduerſatur Aphæreſi: Anadiploſis, Arſi: Syſtole, Ectaſi: Syncope, Epectaſi: Synalœphe, Diæreſi: Parentheſis, Ellipſi: Diplaſiaſmus, Parellipſi: Paremptoſis, Echthlipſi: Proſchematiſmo, Apocope.

ΠΡΟ΄ΣΘΕΣΙΣ.

Additio, eſt adiunctio elementi in principio ſyllabæ, vt ἀσταφὶς, pro σταφίς: ἄσταχυς, pro στάχυς: θαμὰ, pro ἅμα.

Α΄ΝΑΔΙ΄ΠΛΩΣΙΣ.

Geminatio, eſt primarum vel ſecundarū ſyllabarum per eaſdem cōſonantes vel ſimiles, alterna prolatio: fit autem in Verbis & Participiis & Nominibus, abūdat enim apud Ionas & Æoles, vt κεκάμωσιν pro κάμωσι: λελάχωσιν, pro λάχωσιν: ἀταρτηρὸς, pro ἀρτηρὸς: ἐτήτυμος pro ἔτυμος.

Ε΄ΚΤΑΣΙΣ.

Productio, eſt quando correptæ bitemporeæ producuntur, vel breues in longas ſimiles earum mutantur, vt pro καλὸς, κάλλος: pro κόρη, κώρη.

ΕΠΕ΄ΚΤΑΣΙΣ.

Epectaſis, eſt ſuperabūdantia ſyllabæ in medio eiuſdem accentus, quum non generalis obſeruatio prohibeat, vt εὐτυχέον, pro εὔτυχον: ἀδελφεὸς, pro ἀδελφός: πολεμήϊα pro πολεμία.

ΔΙΑΙ΄ΡΕΣΙΣ.

Diuiſio, eſt ſyllabæ reſolutio vel diſiunctio in duo. Sed paſsio Ionum & Theſſalorum propria eſt, vt πάϊς, pro παῖς: κόϊλον, pro κοῖλον: βέλεος, pro βέλοις.

ΠΑΡΕ΄ΝΘΕΣΙΣ.

Interpoſitio, eſt additio vocalis in medio non facientis ſyllabam, vt πνείοντες, pro πνέοντες: κεινὴ pro κενή: νοῦσος, pro νόσος: ξεῖνος, pro ξένος: εἰληλουθὼς, pro ἐληλυθώς: ſed Paſsio Ionum.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟ΄Σ.

Duplicatio, eſt eiuſdem conſonantis additio in medio non efficientis ſyllabam: vt ὅττι, pro ὅτι: ἄλλῳ, pro ἄλῳ: μέσσον, pro μέσον: ἔννεπε, pro ἔνεπε: ὁππότε, pro ὁπότε. ſed paſsio Ionum eſt.

ΠΑΡΕ΄ΜΠΤΩΣΙΣ.

Intercidentia, eſt additio conſonantium in medio, non perficientium ſyllabam, vt πτόλις, pro πόλις: πτόλεμος, pro πόλεμος.

ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ΄Σ.

Eſt additio ſyllabæ in fine. Eſt autem quatuor linguarum propria, vt λόγοισιν, pro λόγοις: μούσαισιν, pro μούσαις: πρόσωπατα, pro πρόσωπα: ἐγὼν, pro ἐγώ.

Ε΄ΝΔΕΙΑ.

Defectus, eſt ablatio in principio elementi, vt ὀρτὴ, pro ἑορτή: αἶα, pro γαῖα: κεῖνος, pro ἐκεῖνος. Sed hæc Paſsio Ionum.

Α΄ΡΣΙΣ.

Sublatio, eſt abiectio in principio geminatæ ſyllabæ, vt βλῆσθαι, pro βεβλῆσθαι: δέχθαι, pro δεδέχθαι: βλημένος, pro βεβλημένος.

ΣΥΣΤΟΛΗ΄.

Correptio, eſt quando productæ bitemporeæ corripiuntur. vel longa, vel breues earum mutantur, vt φυσίζοος, pro φυσίζωος: ξηρὸν, pro ξηρόν.

ΣΥΓΚΟΠΗ΄.

Conciſio, eſt abiectio ſyllabæ in medio, vt κάμμορος, pro κακόμορος: δάσκιον, pro δασύσκιον.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ΄.

Contractio, eſt duarum ſyllabarum ad vocalem vnio abiectione tonorum. Fit autem per modos 7. Simplices quidem tres, per Thlipſin, per Craſin, per Synæreſin. Compoſitos autem quatuor: per Thlipſin & Craſin per Thlipſin & Synæreſin: per Thlipſin, & Craſin ac Synæreſin. Per Thlipſin, vt ἐπ' ἐμὲ, pro ἐπὶ ἐμέ. Per Craſin vt τἀμὰ, pro τὰ ἐμά. Per Synæreſin, vt νηρῆδες, pro νηρηΐδες. Per Thlipſin & Craſin, vt κἀγὼ, pro καὶ ἐγώ. Per Thlipſin & Synæreſin, vt ἐμουποδὼν, pro ἐμοὶ ὑποδών. Per Craſin & Synæreſin, vt ᾡπόλος, pro ὁ αἰπόλος. Per Thlipſin & Craſin ac Synæreſin, vt ἐν ταἰθιοπίᾳ, pro ἐν τῇ αἰθιοπίᾳ.

Ε΄ΛΛΕΙΨΙΣ.

Defectus, eſt abiectio vocalis in medio non facientis ſyllabam, vt ἀμύξαι, pro αἰμύξαι: γεραὸν, pro γεραιόν.

ΠΑΡΕ΄ΛΛΕΙΨΙΣ.

Prætermiſsio,

Prætermiſsio, eſt quando vna aliqua geminatarum conſonantium omittitur, vt κάλιον, pro κάλλιον, θεῖτον pro θεῖτλον.

ΕΚΘΛΙΨΙΣ.

Eliſio, eſt abiectio vnius conſonantis inter primam & vltimam ſyllabam non eam facientis, vt σκῆπλον, pro σκῆπτρον.

ΑΠΟΚΟΠΗ.

Præciſio, eſt ablatio ſyllabæ in fine, vt δῶ pro δῶμα. ἀπόλλω, pro ἀπόλλωνα, ποσειδῶ pro ποσειδῶνα.

DE INCLINATIS & Encliticis, & Synencliticis.

INCLINATA dictio dicitur, quæ in fine acutum habet tonum, quem in contextu orationis conuertit in grauem, vt μηδὲν γὰρ ὑγιὲς ἀδελφὸς μου ποιεῖ.

Enclitica eſt quæ præcedentem ſyllabam grauem acui facit, & tonum ſuum in eam reiicit, cui vel poteſtate vel natura alia grauis adiacet. poteſtate, vt δῶμά τέ μοι. natura, vt ἀρκεσίλαός τε.

Synencliticæ verò ſunt, quando plures encliticæ coniunguntur, vt ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει: vbi ſemper vna poſt aliam acuitur: ἤ propter νὺ, νὺ propter σὲ, σὲ propter που.

REGVLÆ DE ENCLITICIS.

Prima. Enclitica acutum tonum remittit in adiacentem grauem in paroxitonis & properiſpomenis, vt ἀρκεσίλαός τε, σκῶλόν τε, δῆλόν τε.

Secunda. In periſpomenis & oxytonis non habet proprium ſignum toni, ſed amittit: vt μουσῶν τε, ἀδελφός γε.

Tertia. In penacutis, ſi fuerit trochæus, reiicit tonum in proximam grauem, vt φύλλά τε. Si autem fuerit ſpondæus vel iambus, vel pyrrichius, ſicut in oxytonis & circunflexis, ſignum toni ſui non retinet, ſed omnino non amittit, niſi ſequatur Pronomen, quod incipiat à σφ tunc enim in pedibus illis tribus habet, ſicut in trochæo, vt ἀτρειδης τε, ἄναξ τε, ὅτι τε, ἀτρειδής σφισι, πολλάκις σφεας.

Differt inclinatum ab enclitico in hoc, quòd inclinatum ſuum ipſius tonum acutum in fine mutat in grauem in contextu orationis, vt ἀδελφὸς ἀδελφὸν φιλεῖ. Encliticum verò ſubditur illi cui tonum proprium & ſuiipſius inclinat, vt ἦλθέ τις, ἤκουσέ σου.

In omnibus partibus orationis inueniuntur encliticæ dictiones, exceptis articulis, & Participiis, & Præpoſitionibus.

DE NOMINIBVS.

Ex nominibus vnum tantùm inuenitur, τὶς, cum ſuis obliquis omnibus & æquiualentibus, quando indefinitè capitur, vt εἰ μή τις ὄνδεσιν, μή τινος, οὔ τινι κοιμηθεῖσαι οἵ τινες. τινὸς æquipollet τεῦ, & τινί, τῳ, vt ἤκουσά τευ, δέδωκά τῳ. Quū verò interrogatiuè accipitur τίς, non eſt encliticum, ideo ſemper acuitur in contextu orationis, etiam in obliquis.

DE PRONOMINIBVS.

Pronomina quędam ſunt ὀρθοτονούμενα, quædam ἐγκλιματικά. Ὀρθοτονούμενα ſunt quæ non patiuntur encliſin: ἐγκλιματικά verò, quæ encliſin admittũt. Ἐγκλιματικῶν aliqua ſemper ſunt enclitica, aliqua verò non. Semper enclitica ſũt hæc, μευ, μου, μοι, τοι, με, μιν, σφε, σφωε, niſi quum ponuntur cum ἕνεκα, aut Præpoſitione, aut Cõiunctione diſiunctiua, tunc enim ſeruãt tonum, vt ἕνεκα σοῦ, ἕνεκα ἐμοῦ, διὰ σὲ, περὶ σοῦ, ἢ ἐμέ, ἢ μέ. Alia quæ nunc enclitica, nunc verò minimè, ſunt hæc, σευ, σεο, σου, σοι, σε, οὗ, οἷ, ἕθεν, σφι, σφε, σφισι, σφεας. Enclitica ſunt quum abſolutè dicuntur, & non ad aliam perſonam referuntur: enclitica autem non ſunt, quum per appoſitionem ad aliam perſonam enuntiantur. σφω quũ tertiæ eſt perſonæ, inclitica eſt, quum ſecundæ, non eſt enclitica. Pronomina quæ ſunt tertiæ perſonæ ſingularis vel pluralis numeri, quando ſolùm vim ſuam dicunt, ſunt enclitica: ſi autem & locum dicant, non ſunt enclitica. Item ſi ex ſuperfluò adiiciantur, ſunt enclitica.

DE VERBIS.

Ex Verbis εἰμὶ & φημὶ inclinantur, vt καλός εἰμι, τόσον ἐγώ φημι πλέας ἐμμεναι. huius ſecunda perſona φὴς non inclinatur.

Ἐστι, quando orationem incipit, vel negationi ſubiicitur οὐ, οὐκ, vel ὡς, vel τοῦτο, vel εἰ, vel ἀλλὰ, vel καὶ, tunc habet tonum ſuper ε, vt ἔστι τοῦτ' ἀληθὲς ὃ λέγεις. οὐκ ἔστιν ὡς ἔστι καλὸν ἀμαθία, τοῦτ' ἔστιν ἀγαθὸν, quod & per Aduerb. dicitur τουτέστι. εἰ ἔστιν οὕτως, ἀλλ' ἔστιν, καὶ ἔστιν.

Si verò ſubiungitur dictioni oxytonæ vel periſpomenæ, amittit tonum prorſus, vt θερμός ἐστι. Quòd ſi dictioni paroxitonæ ſubiungatur, ſiue illa trochæus, ſiue iambus, ſiue pyrrichius, ſiue ſpondæus: tunc cadet tonus ſuper poſteriorem ſyllabam ἐστίν. φύλλα ἐστίν, γέλως ἐστίν, πόνος ἐστίν, ἄλλως ἐστίν. Si autem ἐστι ſequatur dictionem proparoxytonam vel properiſpomenam, tunc reiicit tonum in præcedentem grauem, niſi properiſpomena habeat vltimam longam poſitione: tũ tonus cadet ſuper vltimam ἐστί, vt ἄνθρωπός ἐστι, οἶκός ἐστι, φοῖνιξ ἐστίν, κῆρυξ ἐστί. Eadem ratio eſt in condeclineis eius, εἰσι, ἐστε.

DE ADVERBIIS.

Ex Aduerbiis ſunt encliticæ, πη, πως, πω, που, ποθεν, ποθι, ποτε, quando ſcilicet indefinitè ponuntur, vt ἦλθέ πη, ἦλθές πως, ἦλθέ που, ἦλθές ποθεν, ἔγραψάς ποτε, καί ποτι. quòd ſi quæſitiuè proferantur, tum grauantur.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Ex Coniunctionibus autem encliticæ aliæ copulatiuæ ſunt, ſcilicet, κε, κεν, τε, vt χαίροιμεν τοὔνεκα, λοίμεθα, καί κεν ἐλαφρότεροι, καί τε θεοὶ ξένοισι. Aliȩ impletiuæ, γε, γὰρ, νυ, περ, θην, νυν, τοι, ρα, quod ab ἄρα deriuatur. ἄρα autem non inclinatur

ſicut nec pronomina, quæ à principio habent, niſi id abiiciant.

ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΣΗΜΑΣΙ'-αν λέξεων κατὰ στοιχεῖον.

Α'γελαῖος, τοῦ ἀγελαίου, ὁ, indoctus, penanflectitur.
Α'γέλαιος, τοῦ ἀγελαίου, ὁ, rudis, antepenacuitur.
Α'γητὸς, τοῦ ἀγητοῦ, ὁ, admirabilis, acuitur.
Α'γητος, τοῦ ἀγήτου, ὁ, Agetus, nomen proprium.
Α'γκυρα, τῆς ἀγκύρας, ἡ, anchora, antepenultima acuta.
Α'γκύρα, τῆς ἀγκύρας, vrbs Galatiæ, penacuitur.
Α'γνος, τοῦ ἄγνου, ὁ, vitex, penultima acuta.
Α'γνὸς, τοῦ ἀγνότος, τὸ, inſcium, vltima acuta.
Α'γνὸς, τοῦ ἁγνοῦ, ὁ, purus, agnus, cum ſpiritu denſo, & acuto in fine.
Α'γόραιος, ὁ, in foro educatus, antepenacuitur.
Α'γοραῖος, ὁ, forenſis, penanflectitur.
Α'γὸς, ἀγοῦ, ὁ, dux, acuitur.
Α'γος, τοῦ ἄγεος, fœdatio, peuultima acuta.
Α'γριος, τοῦ ἀγρίου, ὁ, agreſtis, antepenacuitur.
Α'γρεῖος, τοῦ ἀγρείου, ὁ, ruſticus, penanflectitur.
Α'γροικος, τοῦ ἀγροίκου, ὁ, indoctus, rudis, antepenacuitur.
Α'γροῖκος, τοῦ ἀγροίκου, ὁ, habitans agrum, penanflectitur.
Α'γρονόμος, ὁ, in agro paſcens, penacuitur.
Α'γρόνομος, ὁ, in agro paſtus, antepenac.
Α'γχίαλος, ἀγχιάλου, ὁ, vrbs Thraciæ, penultima acuta.
Α'γχιαλὸς, ἀγχιαλοῦ, ὁ, ἡ, maritimus, acuitur.
Α'γχοῦ, Aduerbium, propè, inflectitur.
Α'γχου, Imperatiui modi, ſuffoca, penacuitur.
Α'γων, τοῦ ἄγοντος, ὁ, agens, penultima acuta.
Α'γὼν, τοῦ ἀγῶνος, ὁ, certamen, vltima acuta.
Α'δελφὸς, ἀδελφοῦ, ὁ, frater, vltima acuta.
Α'δελφος, ἀδέλφου, ὁ, nomen proprium, antepena.
Α'δολέσχης, ἀδολέσχου, ὁ, nugator, penacuitur.
Α'δολεσχὴς, έος, ὁ, ἡ, contemplatiuus, acuitur.
Α'δρὰ, ἁδρᾶς, ἡ, craſſa, aſpiratur & acuitur.
Α'δρα, ἄδρας, ἡ, vrbs Illyrica, tenuatur & penac.
Α'δω, μ. ᾄσω, π. ᾖκα, canto, tenuatur.
Α'δω, μ. ἅσω, π. ἧκα, placeo, aſpiratur.
Α'ζομβρος, τοῦ ἀζόμβρου, ὁ, ſiccatus, antepenac.
Α'ζομβρὸς, τοῦ ἀζομβροῦ, ὁ, verecundus, penacuitur.
Α'θηναῖος, ἀθηναίου, ὁ, Athenienſis, penanflect.
Α'θήναιος, ἀθηναίου, ὁ, Athenęus, nomen proprium, antepenacuitur.
Α'θροος, ου, ὁ, turbatio, antepenacuitur.
Α'θρόος, ἀθρόου, ὁ, denſus, penacuitur.
Α'θῷος, τοῦ ἀθῴου, ὁ, indemnis, penanflectitur.
Α'θωος, τοῦ ἀθώου, Iouis epitheton, antepenac.
Αἶθος, αἴθεος, τὸ, calor, penanflectitur.
Αἰθὸς, αἰθοῦ, ὁ, ardens, acuitur.
Αἶνος, αἴνου, ὁ, gloria, penanflectitur.
Αἰνὸς, αἰνοῦ, ὁ, grauis, acuitur.
Αἰνοτόκος, αἰνοτόκου, ὁ, ἡ, grauia & mala pariens ſeu gignens, penacuitur.
Αἰνότοκος, αἰνοτόκου, ὁ, ἡ, malè natus, antepenac.
Αἴολος, αἰόλου, ὁ, Aeolus rex ventorum, antepenacuitur.
Αἰόλος, αἰόλου, varius, penacuitur.
Αἰπεῖα, αἰπείας, ἡ, alta, circunflexa penult.
Αἴπεια, αἰπείας, ἡ, nomen oppidi, antepenultima acuitur.
Αἴρων, τοῦ αἴροντος, ὁ, tollens, penacuitur.
Αἱρῶν, τοῦ αἱροῦντος, ὁ, accipiens, circunflectitur.
Α'κεστὴς, ἀκεστοῦ, ὁ, medicus, acuitur.
Α'κέστης, ἀκέστου, ὁ, Aceſtes & ſartor, penacuitur.
Α'κήλητος, ἀκηλήτου, ὁ, ἡ, inexorabilis, antepenac.
Α'κηλητὸς, ἀκηλητοῦ, ὁ, immaculatus, acuitur.
Α'κὶς, ἀκίδος, ὁ, cuſpis, telum, acuitur.
Α'κις, ἄκιδος, ἡ, Acis fluuius, penacuitur.
Α'κρις, ἄκριδος, ὁ, Acris oppidum, penac.
Α'κρὶς, ἀκρίδος, ἡ, locuſta, acuitur.
Α'ληθες, verè, Aduerbium, antepenacuitur.
Α'ληθὲς, verum, acuitur.
Α'μητὸς, ἀμητοῦ, ὁ, meſsis tempus, acuitur.
Α'μητος, ἀμήτου, ὁ, meſsis fruges, antepenac.
Α'μυγδαλῆ, arbor, inflectitur.
Α'μυγδάλη, fructus, penacuitur.
Α'μφις, τοῦ ἄμφιος, ὁ, Amphis nomen proprium, (penacuitur.
Α'μφὶς, aduerbium, ſine, acuitur.
Α'νὰ πρόθεσις, per, acuitur.
Α'να, obſecrandi dictio, penacuitur.
Α'ναγνος, ἀνάγνου, ὁ, impurus, antepenacuitur.
Α'νωγνὸς, ότος, τὸ, occultum, acuitur.
Α'ντικρὺς, contrà, penultima acuta.
Α'ντικρυ, ferè, antepenultima acuta.
Α'περ, quæ, aſpiratur.
Α'περ, tanquam, cum tenui ſpiritu.
Α'πλοος, ἀπλόου, ὁ, innauigabilis, antepe. acuitur.
Α'πλόος, όου, ὁ, ſimplex, penacuitur.
Α'πολλύω, διὰ δύο λλ, perdo.
Α'πολύω, δι' ἑνὸς λ, dimitto.
Α'πτὸς, ἀπτοῦ, διὰ τοῦ ο μικροῦ, tangibilis, acuitur.
Α'πτὼς, ἀπτῶτος, διὰ τοῦ ω μεγάλου, non cadens, intrepidus, acuitur.
Α'ρα ἐπίρρημα, fortè, igitur, penanflectitur.
Α'ρα completiua particula, penacuitur.
Α'ρὰ, τῆς ἀρᾶς, ὁ, nocumentum, acuitur.
Α'ραιὸς, ἀραιοῦ, ὁ, ſubdit⁹ maledictioni, penãflect.
Α'ραιὸς, ἀραιοῦ, ὁ, tenuis, rarus, acuitur.
Α'ργος, ἄργου, ὁ, onus, penacuitur.
Α'ργος, ἄργεος, τὸ, Argos ciuitas Pelopon.
Α'ργος, ἄργου, ὁ, Argus, penacuitur.

Α'ργὸς,

Ἀργὸς,ἀργοῦ,ὁ,albus,otioſus,velox,acuitur.
Ἀρίςων,τοῦ ἀρίςονΘ-,ὁ,Ariſto, viri nomen, penultima acuta.
Ἀριςῶν,τοῦ ἀριςῶντος,ὁ, optima faciens, vltima circunflexa.
Ἄριςον,τοῦ ἀρίςου,τὸ,prandium,antepenac.
Ἄριςον,ίςου,τὸ,optimum, ſimiliter antepenac.
Ἄρνειος,τοῦ ἀρνείου,ὁ,agninus,antepenac.
Ἀρνειὸς,τοῦ ἀρνειοῦ,ὁ,agnus nuper natus,acuitur.
Ἁρπαγὴ,τῆς,αγῆς,rapina,acuitur.
Ἁρπάγη,τῆς,άγης,hamus,penac.
Ἄρρητος,ου,ὁ,arcanus, non dictus,antepenac.
Ἀρρητὸς,ἀρρητοῦ,ὁ,odioſus,acuitur.
Ἀρτεμὴς,ἀρτεμέΘ-,ὁ, integer,acuitur.
Ἄρτεμις,ἀρτέμιδος,ἡ,Diana, antepenac.
Ἀρτιτόκος,ἀρτιτόκου,ἡ,nuper enixa,penac.
Ἀρτίτοκος,τόκου,ὁ,nuper natus,antepenac.
Ἀρτίτομος,όμου,ὁ,nuper cæſus, antepenac.
Ἀρτιτόμος,ἀρτιτόμου,ὁ,nuper incidens,penac.
Ἅσσα δασυνόμενον,quę,neutri generis,aſpiratur.
Ἄσσα ψιλούμενον,quædam, attenuatur.
Ἀςὴρ,ἀςέρος,ὁ,ſtella,acuitur.
Ἄςηρ,ἄςηρος,ἡ,Aſter vrbs,penac.
Ἀσφοδελὸς,οῦ,ὁ,locus apud inferos,acuitur.
Ἀσφόδελος, ἀσφοδέλου,ὁ,albucum,antepenultima acuta.
Ἅττα δασυνόμενον,quæ,cum aſpiratione.
Ἄττα ψιλούμενον,quædam,ſine aſpiratione.
Ἄττα,Ὅμηρος Ἰλιάδος I. φοῖνιξ ἄττα γεραιὲ, λέγει ὁ ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν φοίνικα, vox eſt qua minores honorant maiores, Homer. Phœnix atta ſenior,inquit Achilles ad Phœnicem.
Ἀτεχνῶς ἐπίρρημα,verè,ſedulò,anflect.
Ἀτέχνως ἐπίρρημα,ſine arte,penacuitur.
Ἄτροπος,ἀτρόπου,ὁ,ἡ,immutabilis,antepenac.
Ἄτροπος,ἀτρόπου,ἡ,Atropus parca.
Αὔγη,αὔγης,ἡ,Auge mulier,penacuitur.
Αὐγὴ αὐγῆς,ἡ,ſplendor,aurora,acuitur.
Αὕτη,τῆς ταύτης,ἡ,ipſa,penac.
Αὐτὴ,τῆς αὐτῆς,ἡ,hæc,acuitur.
Ἀφετὴ,ἀφετῆς,ἡ,dimiſsio,acuitur.
Ἀφέτη,ἀφέτης,ἡ,Aphete inſula,penac.
Ἄφρος,ἄφρου, Apher,penacuitur.
Ἀφρὸς,ἀφροῦ,ὁ,ſpuma,acuitur.
Ἄχυρον,ύρου,τὸ,palea,antepenac.
Ἀχυρὼν,ἀχυρῶνΘ-,ὁ,ſtabulum palearū, acuitur.
Ἄωρ,ἄορος,τὸ,enſis,penac.
Ἄωρ,ἄωρος,ἡ,mulier.

B

Βαιὸν,ἐπίρρημα,paulum, acuitur.
Βαῖον,βαΐου,τὸ,ramus,penanflect.
Βαιὸς,βαιοῦ,ὁ,breuis,acuitur.
ΒαῖΘ-, βαίου, ὁ, Bæus Vlyſsis ſocius, penultima anflectitur.
Βασίλεια,βασιλείας,ἡ,regina,antepenac.
Βασιλεία,βασιλείας,ἡ,regnum,penac.
Βάτος,βάτου,ὁ,cadus,penac.
Βάτος βάτου,ἡ,rubus,penacuitur.
Βατὸς,δι' ἑνὸς τ,peruius,acuitur.
ΒάττΘ-,διὰ δύο ττ,ὁ,Battus,penacuitur.
ΒῆλΘ-,βήλου,ὁ,Belus,penanflect.
Βηλὸς,βηλοῦ,ὁ,cælum,pauimentum,acuitur.
Βῆσα,δι' ἑνὸς σ, Beſa vrbs,penacuitur.
Βῆσσα, διὰ δύο σσ,concauitas,penanflect.
ΒίΘ-,βίου,ὁ,vita,victus,penultima acuta.
Βιὸς,βιοῦ,ὁ,arcus,vltima acuta.
Βίοτος,βιότου,ὁ,vita,antepenultima acuta.
Βιωτὸς,βιωτοῦ,ὁ, viuendus,acuitur.
Βλῆχρον,ου,τὸ,herbæ ſpecies, penanflect.
Βληχρὸν,βληχροῦ,τὸ,infirmum,acuitur.
Βοῶν,ῶνΘ-,ἡ,cuſtodia,apud Alexādreos, acuitur.
Βοῶν,βοῶντος,ὁ,clamans, circunflectitur.
Βροτὸς,βροτοῦ,ὁ,homo,mortalis,acuitur.
Βρότος,βρότου,ὁ,tabo,ſanies,penacuitur.
Βρωτὸς,διὰ τοῦ ω μεγάλου,comeſtibilis, acuitur.
Βροῦχος,ου,ὁ,bruchus vermis.penanflect.
Βρυχὸς,βρυχοῦ,ὁ,præco,acuitur.
Βρύων,βρύοντος,ὁ,ſcaturiens,penacuitur.
Βρυῶν,βρυῶνΘ-,ὁ,littus Cyrenes,anflectitur.

Γ

Γαλάτεια,διὰ τῆς ει,Galatea Nereis,antepenac.
Γαλατία,διὰ τοῦ ι,Gallia regio,penac.
Γαλήνη,γαλήνης,ἡ,galene,mare,penac.
Γαληνὴ,γαληνῆς,ἡ,tranquilla,acuitur.
Γαυλὸς,γαυλοῦ,ὁ,ſitula,vas paſtorale,acuitur.
ΓαῦλΘ-,ου,ὁ,nauigium onerarium, penanflect.
ΓέλοιΘ-,ridiculus,antepenacuitur.
ΓελοῖΘ-,qui riſum mouet,penanflect.
Γέλων,γέλωνΘ-,ὁ,Gelon.viri nomen,penac.
Γελῶν,γελῶντος,ὁ,ridens,circunflect.
Γενετὴ,γενετῆς,ἡ,natiuitas,acuitur.
Γενέτη,γενέτης,ἡ,ſtirps,penac.
Γεραιὸς,γεραιοῦ,ὁ,ſenex,acuitur.
ΓεραῖΘ-,γεραίου,ὁ,Geræus gentile,penanflect.
Γῆρας,ſenectus, ætas.
Γήρανσις,ad ſenectutem profectio.
Γλαύκη,γλαύκης,ἡ,cæſia,penac.
Γλαυκὴ,γλαυκῆς,ἡ,Glauce mulier,acuitur.
Γλαῦκος,γλαύκου,ὁ,glaucus,cæſius, penanflect.
Γλαυκὸς,γλαυκοῦ,ὁ, Glaucus, viri & piſcis nomen, acuitur.
Γῦρος,γύρου,ὁ,ambitus,gyrus,penanflect.
Γυρὸς,γυροῦ,ὁ,rotundus,acuitur.

Δ

Δάφνη,δάφνης,ἡ,laurus,penac.
Δαφνὴ,ῆς,ἡ,Daphne puella,acuitur.
Δείνη,ης,& δεινῆς,ἡ,mala,acuitur.
Δεινὸς,δεινοῦ,ὁ,grauis,acuitur.
Δειρὴ,δειρῆς,ἡ,collum anterius,acuitur.
Δείρη,δείρης,ἡ,ciuitas Æthiopiæ,penac.
Δεκαετὴς,decennis,de tempore.
Δεκαέτης,decennis,de reliquis.
Δελφὶς,& δελφὶν,delphin piſcis,acuitur.
Δελφὺς,διὰ τοῦ υ,vulua,venter,acuitur.
Δεξαμενὴ,δεξαμενῆς,ἡ,ciſterna,acuitur.
Δεξαμένη,ης,ἡ,accipiens,penacuitur.
Δεσπότης,διὰ τοῦ η,herus,dominus,penac.

Δέσποτις, διὰ τοῦ ι, domina, antepenac.
Δῆλος, δήλου, ὁ, manifeſtus, penanfle&.
Δῆλος, ου, ἡ, Delus inſula, penanfle&.
Δῆμος, τοῦ δήμου, ὁ, populus, tribus, penanfle&.
Δημὸς, τοῦ δημοῦ, ὁ, pinguedo, acuitur.
Δημοσίᾳ, ἐπίρρημα ἀντικῶς, publicè, penac.
Δημόσια, τῶν δημοσίων, τὰ, res publicæ, antepena.
Δηῶν, διὰ τοῦ η, populans, anfle&.
Δίων, ονος, ὁ, Dion vir, penac.
Δία, αἰτιατική, Iouem, penac.
Διὰ, πρόθεσις, per, propter, acuitur.
Δίνη, δίνης, ἡ, vortex aquarum, penac.
Δῖνος, δίνου, ὁ, aëris turbo, penanfle&.
Δίνων, δίνωνος, ὁ, Dino vir, penacuitur.
Δινῶν, δινοῦντος, ὁ, voluens, anfle&itur.
Διογενὴς, έος, ὁ, nobilis, acuitur.
Διογένης, εος, ὁ, Diogenes vir, penacuitur.
Δῖος, τοῦ δίου, ὁ, generoſus, penanfle&.
Διὸς, γενική, Iouis, acuitur.
Δοιὸς, τοῦ δοιοῦ, ὁ διὰ τοῦ οι geminus, vltima acuta.
Διχοτόμος, in duo diuidens.
Διχότομος, in duo diuiſus.
Δόκος, τῆς δόκου, ἡ, apparentia, opinio, penac.
Δοκὸς, τῆς δοκοῦ, ἡ, trabs, acuitur.
Δόλιος, δολίου, ὁ, doloſus, antepenac.
Δολίος, δολίου, ὁ, Dolius vir penacuitur.
Δολίχη, τῆς δολίχης, ἡ, Doliche inſula, penac.
Δολιχὴ, τῆς δολιχῆς, ἡ, longa, acuitur.
Δόλων, τοῦ δόλωνος, ὁ, Dolon vir, penac.
Δολῶν, τοῦ δολοῦντος, ὁ, decipiens, anfle&itur.
Δρύμος, τοῦ δρύμου, ὁ, Drymus vir, penac.
Δρυμὸς, οῦ, ὁ, ſylua, condenſus, acuitur.
Δύω, δυϊκῶς, duo, penac.
Δύω, ῥηματικῶς, ingredior, penac.

E

Εἰδυῖα, τῆς εἰδυίας, ἡ, Idyia mater Medeæ, penultima acuta.
Εἰδυῖα, τῆς εἰδυίας, ἡ, ſciens, penanfle&.
Εἴκων, τοῦ εἴκοντος, ὁ, obediens, penac.
Εἰκὼν, τῆς εἰκόνος, imago, ſimilitudo, acuitur.
Εἶπε, τὸ ὁριστικὸν, dixit, penanfle&.
Εἰπὲ, προστακτικὸν, dic, acuitur.
Εἰς, πρόθεσις, in, accuſatiuo iun&um.
Εἷς, ὁ, ἀριθμητικὸν, vnus, anfle&.
Ἕκτος, τοῦ ἕκτου, ὁ, ſextus, penac.
Ἐκτὸς, ἐπίρρημα, extra, ſine, acuitur.
Ἐκπλέω, ῥῆμα, enauigo, penacuitur.
Ἔκπλεω, ἐπίρρημα, plenè, antepenac.
Ἐλαιὼν, τοῦ ἐλαιῶνος, ὁ, oliuetum, acuitur.
Ἐλεῶν, τοῦ ἐλεοῦντος, miſerans, anfle&itur.
Ἐλάσσων, τοῦ ἐλάσσονος, ὁ, minor, penac.
Ἐλασσῶν, τοῦ ἐλασσοῦντος, ὁ, minuens, anfle&.
Ἐλάων, τοῦ ἐλάοντος, ὁ, inſequens, penacuitur.
Ἐλαιὼν, τοῦ ἐλαιῶνος, ὁ, oliuetum, acuitur.
Ἔλεος, τοῦ ἐλέου, τὸ, miſericordia, antepenac.
Ἐλεὸς, τοῦ ἐλεοῦ, ὁ, Eleus fluuius: & menſa, acuitur.
Ἔλευσις, τῆς ἐλεύσεως, ἡ, aduentus, antepenac.
Ἐλευσὶς, τῆς ἐλευσῖνος, ἡ, Eleuſis ciuitas, acuitur.
Ἔλπις, τοῦ ἔλπιδος, ὁ, Elpis vir, penac.

Ἐλπὶς, τῆς ἐλπίδος, ἡ, ſpes, acuitur.
Ἑμμεν, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ponere, aſpiratur.
Ἔμμεν, ἀπὸ τοῦ ἔω, eſſe, tenuatur.
Ἐννὰς, τῆς ἐννάδος, ἡ, nonarius numerus, ſine aſpiratione.
Ἑνὰς, τῆς ἑνάδος, ἡ, vnitas, aſpiratur.
Ἐν, πρόθεσις, in, datiuo iun&um, tenuatur.
Ἕν, ὁ ἀριθμὸς, vnum, acuitur & aſpiratur.
Ἔνι, pro ἔστι, eſt, penacuitur.
Ἐνὶ, ἐν, in, acuitur.
Ἑνόρχις, τοῦ ἑνόρχου, ὁ, ἡ, vnicum habens teſticulum, aſpiratur.
Ἐνόρχης, τοῦ ἐνόρχου, ὁ, mas habẽs teſticulos, tenuatur.
Ἑνὸς, γενική, vnius, acuitur.
Ἔνος, ἔνου, ἡ, annus, vetus, penac.
Ἑνόω, vnio, aſpiratur.
Ἐνόω, quatio, tenuatur.
Ἐντροπῆ, reuera, anfle&itur.
Ἐντροπὴ, ῆς, ἡ, confuſio, reuerentia, acuitur.
Ἓξ, ὄνομα, ſex, nomen cum aſpiratione, acuitur.
Ἐξ, πρόθεσις, ex, præpoſitio, tenuatur.
Ἐξαίρετος, τοῦ ἐξαιρέτου, ὁ, eiiciendus, antepenultima acuitur.
Ἐξαιρετὸς, τοῦ ἐξαιρετοῦ, ὁ, præcipuus, acuitur.
Ἐξαίρει, auget, penacuitur.
Ἐξαιρεῖ, liberat, anfle&itur.
Ἐξανέψιοι, οἱ, conſobrinorum filii, antepenultima acuitur.
Ἐξανεψιοὶ, οἱ, conſobrini, acuitur.
Ἔξω, ἐπίρρημα, extra, tenuatur.
Ἕξω, μέλλων, habebo, aſpiratur.
Ἔοικα, μετ' δοτικῆς, ſimilis ſum, antepenac.
Ἔοικα, ἀντὶ τοῦ φάσεως, videor.
Ἐοικὸς, ἐοικότος, τὸ, ſimile.
Ἐοικὼς, ἐοικότος, ὁ, ſimilis.
Ἔπαινος, ἐπαίνου, ὁ, laus, antepenac.
Ἐπαινὸς, ἐπαινοῦ, ὁ, grauis, acuitur.
Ἐπαρχία, τῆς ἐπαρχίας, ἡ, prouincia, penac.
Ἐπάρχια, ας, ἡ, Eparchia mulier, antepenac.
Ἐργάτης, ἐργάτου, ὁ, operator, penacuitur.
Ἐργάτις, ἐργάτιδος, ἡ, operatrix, penac.
Ἐρινεὸς, τοῦ ἐρινεοῦ, ὁ, ficus genus, acuitur.
Ἐρίνεος, τοῦ ἐρινέου, ὁ, fru&us ficus ſylueſtris, antepenultima acuitur.
Ἕρκειος, διὰ τῆς ει διφθόγγου, Iouis epitheton, antepenultima acuitur.
Ἕρκιος, διὰ τοῦ ι, ſeptum, antepenac.
Ἑρμαῖος, ἑρμαίου, ὁ, Mercurialis, penanfle&.
Ἕρμαιος, ου, ὁ, λόφος, tumulus, antepenac.
Ἑρμηνεία, ἑρμηνείας, ἡ, interpretatio, penac.
Ἑρμηνία, ἑρμηνίας, ἡ, fulcrum le&i.
Ἔρω, δι' ἑνὸς ρ, dico, penac.
Ἔρρω, διὰ δύο ρρ, pereo, penacuitur.
Ἑταῖρος, ου, ὁ, amicus, ſocius, penanfle&.
Ἕτερος, τοῦ ἑτέρου, ὁ, alter, antepenac.
Ἔτος, ἔτεος, τὸ, annus, penac.
Ἐτὸς, ἐτοῦ, ὁ, incaſſum, acuitur.
Εὐάνθης, εὐάνθεος, ὁ, Euanthes vir, penacuitur.
Εὐανθὴς, εὐανθέος, ὁ, ἡ, floridus, acuitur.
Εὐήθεια, εὐηθείας, ἡ, ignauia, antepenac.

Εὐηθία

Εὐηθία, εὐηθίας, διὰ τοῦ ι, bonus mos, penac.
Εὐθύβολος, εὐθυβόλου, ὁ, rectus iactus, antepenultima acuitur.
Εὐθυβόλος, εὐθυβόλου, ὁ, rectè iaciens, penac.
Εὐθύς, ἐπίρρημα τικῶς, ſtatim, acuitur.
Εὐθύς, ὀνομαστικῶς, rectus, acuitur.
Εὐμαρής, διὰ τοῦ η, facilis, acuitur.
Εὐμαρίς, διὰ τοῦ ι, calceus, acuitur.
Εὐπειθής, έος, ὁ, ἡ, obediens, acuitur.
Εὐπείθης, εὐπείθεος, ὁ, ἡ, obediens principi, penultima acuitur.
Εὖρος, δασυνόμενον, latitudo, aſpiratur.
Εὖρος, ψιλούμενον, Eurus ventus, tenuatur.
Εὐσεβῶν, τοῦ εὐσεβοῦντος, ὁ, pietatem exercens, vltima circunflectitur.
Εὐσέβων, ονος, ὁ, Euſebon vir, penac.
Εὐσθένης, νεος, ὁ, Euſthenes vir, penac.
Εὐσθενής, έος, ὁ, ἡ, fortis, acuitur.
Εὐτυχία, εὐτυχίας, ἡ, fœlicitas, penac.
Εὐτύχια, εὐτυχίας, ἡ, Eutychia mulier, antepenultima acuitur.
Ἔχθρα, τῆς ἔχθρας, ἡ, inimicitia, penac.
Ἐχθρά, τῆς ἐχθρᾶς, ἡ, inimica, acuitur.

Z

Ζλὼ, ζλωὸς, ὁ, Iupiter, acuitur.
Ζῆν, ἀπαρέμφατον, viuere, anflect.
Ζυγὸς, ζυγοῦ, ὁ, iugum boum, maſc.
Ζυγὸς, ζυγοῦ, ἡ, iugum libræ, fœm.
Ζῷον, ζῴου, τὸ, animal, penanflect.
Ζωὸν, ζωοῦ, τὸ, viuum, acuitur.

H

Ἠδὲ, σύνδεσμος, & coniunctio, acuitur.
Ἥδε, δασύνεται, hæc, penac.
Ἢ, σύνδεσμος, ſiue, coniunctio, acuitur.
Ἦε, ῥηματικῶς, ibat, penanflect.
Ἧ, δασύνεται καὶ περισπᾶται, vbi, cui, quatenus, aſpiratur & circunflectitur.
Ἦ, ψιλοῦται καὶ περισπᾶται, certè: ait, tenuatur & circunflectitur.
Ἥλιος, ἡλίου, ὁ, ſol, antepenacuitur.
Ἠλεῖος, ἠλείου, ὁ, Heleus gentile, penanflect.
Ἧλος, ἥλου, ὁ, clauus, penanflectitur.
Ἠλὸς, ἠλοῦ, ὁ, ſtolidus, acuitur.
Ἥμων, ἥμονος, ὁ, iaculator, penac.
Ἡμῶν, γενική, noſtrûm, anflect.
Ἥραιος, ἡραίου, ὁ, Heræus vir, antepenac.
Ἡραῖος, ἡραίου, ὁ, Iunonius, penanflect.
Ἡράκλεια, είας, ἡ, Heraclea mulier, & vrbs, antepenacuitur.
Ἡρακλεία, ἡρακλείας, ἡ, herculea, penac.
Ἡράκλειος, ἡρακλείου, ὁ, Heraclius, antepenac.
Ἡρακλεῖος, ου, ὁ, Herculeus, penanflect.
Ἡρακλές, Hercules. Item Aduerbium iurādi, penultima acuitur.
Ἡρακλῆς, ἡρακλέος, ὁ, Hercules. anflect.
Ἥττων, ἥττονος, ὁ, minor, penac.
Ἡττῶν, ἡττῶντος, ὁ, minuens, anflectitur.
Ἧττον, ἐπίρρημα, minus, penanflectitur.

Ἠχὼ, ἠχοῦς, ἡ, fama, penacuitur.
Ἠχί, ἐπίρρημα, vbi, qua, penanflect.

Θ

Θαλάμαι, αἱ, luſtra ferarum, penac.
Θαλαμαί, αἱ, tēplū Caſtoris & Pollucis, acuitur.
Θάρσος, θάρσους, τὸ, audacia, penacuitur.
Θράσος, θράσους, τὸ, temeritas, penac.
Θαλία, θαλίας, ἡ, cōuiuiū, feſtiuitas, penult. acut.
Θάλεια, θαλείας, ἡ, celebritas, Thalia, antepenultima acuitur.
Θαμβὸς, θαμβοῦ, ὁ, attonitus, acuitur.
Θάμβος, θάμβεος, τὸ, pauor, ſtupor, penac.
Θεὰ, θεᾶς, ἡ, dea, acuitur.
Θέα, θέας, ἡ, ſpectaculum, penac.
Θεοτόκος, θεοτόκου, ἡ, deum pariens, penac.
Θεότοκος, θεοτόκου, ὁ, ex deo natus, antepenultima acuitur.
Θέρμη, θέρμης, ἡ, calor, caliditas, penac.
Θερμὴ, θερμῆς, ἡ, calida, acuitur.
Θέρμος, θέρμου, ὁ, lupinus, penac.
Θερμὸς, θερμοῦ, ὁ, calidus, acuitur.
Θῆλυς, θήλεος, ἡ, fœmina, penanflect.
Θηλὺς, θηλύος, ἡ, papilla, acuitur.
Θηρῶν, θηρῶντος, ὁ, venans, anflect.
Θήρων, θήρωνος, ὁ, Theron vir, penac.
Θόλος, θόλου, ὁ, teſtudo, & locus ſcripturarum Athenis, penacuitur.
Θολὸς, θολοῦ, ὁ, turbidus, acuitur.
Θύμος, θύμου, ὁ, cepa agreſtis, penac.
Θυμὸς, θυμοῦ, ὁ, animus, furor, ira, deſideriū, acuitur.
Θύρα, θύρας, ἡ, oſtiū, hoc eſt lignū ipſum.
Θύραι, θυρῶν, αἱ, fores, hoc eſt, apertura.
Θυρσὸς, θυρσοῦ, ὁ, thyrſus, acuitur.
Θύρσος, θύρσου, ὁ, Thyrſus vir, penacuitur.

I

Ἰὰ, τῆς ἰᾶς, ἡ, vna, acuitur.
Ἴα, τῆς ἴας, ἡ, vox, penac.
Ἱδρύμενος, ὁ ἑδραζόμενος, ſedens, antepenacuit.
Ἱδρυμένος, ἱδρυμένου, ὁ, firmatus, rectus, penultima acuitur.
Ἰδὲ, σύνδεσμος, &, acuitur.
Ἴδε, τὸ ῥῆμα, vide, penacuitur.
Ἰδοὺ, ecce, acuitur.
Ἰδοῦ, vide, anflectitur.
Ἴδιον, ου, ὁ, proprium, penac.
Ἱερῶν, ἱερῶντος, ὁ, ſacrificans, circunflect.
Ἱκέτις, τῆς ἱκέτιδος, ἡ, ſupplicatrix, penac.
Ἱκέτης, τοῦ ἱκέτου, ὁ, ſupplicator, ſupplex, penac.
Ἶνα, τῆς ἴνης, ἡ, occaſus, penanflect.
Ἵνα, vt, penacuitur.
Ἰνδὸς, τοῦ ἰνδοῦ, ὁ, Indus, nomen gentile, acuitur.
Ἴνδος, τοῦ ἴνδου, ὁ, fluuius Indiæ, penacuitur.
Ἴον, ἴου, τὸ, viola, penac.
Ἰὸν, ἰόντος, τὸ, iens, acuitur.
Ἰπνὸς, τοῦ ἰπνοῦ, ὁ, furnus, acuitur.
Ἶπνος, τοῦ ἴπνου, ὁ, laterna, penac.
Ἶρις, τῆς ἴριδος, ἡ, iris herba, penac.
Ἶρις, ιδος, ἡ, Iris dea, penanflect. quaſi ἔρις.
Ἱερὸς, ἱεροῦ, ὁ, ſacer, acuitur.

Ἴρος, ἴρου, ὁ, προσαίτης, pauper, mendicus, penanflectitur.
Ἵππων, ἵππωνος, ὁ, Hiſpon vir, penacuitur.
Ἱππῶν, ἱππῶνος, τὸ, ὑπεριεκτικὸν, acuitur.
Ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος, ὁ, piſcis, acuitur.
Ἴχθυς, τοῦ ἴχθυος, ὁ, viri nomen, penacuitur.
Ἰωνία, τῆς ἰωνίας, ἡ, Ionia regio, penacuitur.
Ἰωνιὰ, τῆς ἰωνιᾶς, ἡ, violentum, acuitur.
Ἰῶν, ἰοῦντος, ὁ, plenus veneno, anfleɑ.
Ἴων, ἴωνος, ὁ, proprium & gentile, penac.

K

Καίνη, τῆς καίνης, ἡ, Cæna vrbs, penac.
Καινὴ, τῆς καινῆς, ἡ, noua, acuitur.
Κακὴ, τῆς κακῆς, ἡ, mala, penac.
Κάκη, τῆς κάκης, ἡ, Cace, penac.
Καθαιρῶν, οῦντος, delens, ſubuertens, anfleɑ.
Καθαίρων, τοῦ καθαίροντος, ὁ, purgans, penac.
Καλλισθένης, εος, ὁ, Calliſthenes, penac.
Καλλισθενὴς, έος, ὁ, ἡ, potens, acuitur.
Κάλον, κάλου, τὸ, lignum, penac.
Καλὸν, καλοῦ, τὸ, bonum, acuitur.
Κάλλος, κάλλεος, τὸ, pulchritudo, penacuitur.
Καλὸς, δι' ἑνὸς λ, honeſtus, bonus, acuitur.
Κάλως, κάλω, ὁ, funis, penac.
Καλῶς, ἐπίρρημα, bene, circunfleɑitur.
Καμπὴ, καμπῆς, ἡ, flexura, curuamen, acuitur.
Κάμπη, κάμπης, ἡ, eruca, penacuitur.
Κανθὸς, κανθοῦ, ὁ, angulus oculi, acuitur.
Κάνθος, κάνθου, ὁ, Canthus vir, penac.
Κέδρος, τοῦ κέδρου, ὁ, fructus cedri, maſcul.
Κέδρος, τῆς κέδρου, ἡ, cedrus arbor, fœmin.
Κεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκεῖνος, ille, penanfleɑ.
Κενὸς, κενοῦ, ὁ, vacuus, acuitur.
Κὴρ, τῆς κηρὸς, ἡ, Parca, mors, ſors, acuitur.
Κῆρ, τοῦ κῆρος, τὸ, cor, anima, anfleɑ.
Κῆρος, τοῦ κήρου, ὁ, Cerus fluuius Armeniæ, penanfleɑitur.
Κηρὸς, κηροῦ, ὁ, cera, acuitur.
Κίρρα, κίρρας, ἡ, vrbs, penacuitur.
Κιρρὰ, κιρρᾶς, ἡ, ignea, acuitur.
Κίων, κίονος, ὁ, columna, penac.
Κιὼν, κιόντος, ὁ, iens, acuitur.
Κλεῖτος, τοῦ κλείτου, ὁ, Cletus, penanfleɑ.
Κλειτὸς, τοῦ κλειτοῦ, ὁ, glorioſus, acuitur.
Κλειὼ, κλειόος, ἡ, Clio, Muſa, acuitur.
Κλείω, ῥῆμα, laudo, claudo, penacuitur.
Κλῆρος, κλήρου, ὁ, ſors, penanfleɑ.
Κληρὸς, κληροῦ, ὁ, ſorte datus, eleɑus, acuitur.
Κλίσις, τῆς κλίσεως, ἡ, inclinatio ad dextram.
Κλίσις, ίσιος, ἡ, inclinatio totius exercitus.
Κλωθὼ, κλωθόος, ἡ, Cloto parca, acuitur.
Κλώθω, ῥῆμα, circumuoluo, penacuitur.
Κλωθὼ, κλωθόος, ἡ, Clotho parca, acuitur.
Κομπὸς, τοῦ κομποῦ, ὁ, ſuperbus, acuitur.
Κονὶς, τῆς κονίδος, ἡ, puluis, acuitur.
Κόνις, τῆς κόνιος, ἡ, lentes aut furfures capitis.
Κόρη, κόρης, ἡ, virgo, puella, per vnum ρ.
Κόρρη, ης, ἡ, caput cum collo, per duplex ρρ.
Κόρυς, τῆς κόρυθος, ἡ, galea, penac.
Κόρις, τοῦ κόριος, ὁ, cimex, penacuitur.
Κόρωνος, τοῦ κορώνου, ὁ, Coronus mõs, antepenac.
Κορωνὸς, κορωνοῦ, ὁ, angulus, acuitur.
Κουρικὸς, τοῦ κουρικοῦ, ὁ, tonſorius, vas ligneũ, acuit.
Κούρικος, τοῦ κουρίκου, ὁ, emporium, antepenac.
Κούριον, τοῦ κουρίου, τὸ, ciuitas Cypri, antepenac.
Κουρεῖον, τοῦ κουρείου, τὸ, tonſtrina, penanfleɑ.
Κρὴς, τοῦ κρητὸς, ὁ, Cres, id eſt, Cretenſis, acuitur.
Κρῆς, ἀντὶ τοῦ κρέας, κατὰ συναίρεσιν, caro, anfleɑ.
Κρίνω, ἐνεστὼς, iudico, penac.
Κρινῶ, μέλλων, iudicabo, anfleɑ.
Κρίνων, τοῦ κρίνοντος, ὁ, iudicans, penac.
Κρινὼν, τοῦ κρινῶνος, ὁ, liliêtum, acuitur.
Κριὸς, τοῦ κριοῦ, ὁ, aries, acuitur.
Κρεῖος, τοῦ κρείου, ὁ, Crius vir, penanfleɑ.
Κρότων, κρότωνος, ὁ, ἡ, muſca canina, vel ciuitas, penacuitur.
Κροτῶν, τοῦ κροτοῦντος, ὁ, plaudens, anfleɑ.
Κύδος, τοῦ κύδου, conuicium, penac.
Κῦδος, τοῦ κύδεος, gloria, penanfleɑ.
Κυκέω, miſceo, turbo, penac.
Κυκεῶ, τὸν, ἀντὶ τοῦ κυκεῶνα, potio ex multis herbis, anfleɑitur. (acuitur.
Κυνώπης, τοῦ κυνώπου, ὁ, inuerecundus, penultima
Κυνῶπις, τῆς κυνώπιδος, ἡ, inuerecunda, penanfleɑ.
Κυπάρισσος, τοῦ κυπαρίσσου, Cypariſſus puer, antepenultima acuitur.
Κυπάρισσος, τῆς κυπαρίσσου, ἡ, cypreſſus arbor, antepenultima acuitur.
Κῦρος, τοῦ κύρου, ὁ, Cyrus vir, penanfleɑ.
Κῦρος, τοῦ κύρεος, τὸ, authoritas, dominiũ, penanfle.
Κύριος, τοῦ κυρίου, ὁ, dominus, antepenac.
Κυριὸς, τοῦ κυριοῦ, ὁ, nomen loci, acuitur.
Κυρτὸς, τοῦ κυρτοῦ, ὁ, gibboſus, acuitur.
Κύρτος, τοῦ κύρτου, ὁ, vas piſcatorium, penac.
Κυφὸς, τοῦ κυφοῦ, ὁ, gibboſus, acuitur.
Κῦφος, τοῦ κύφου, ὁ, vrbs Theſſaliç, penanfleɑ.
Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis, penac.
Κυῶν, κυοῦντος, ὁ, prægnans, anfleɑitur.

Λ

Λαβὲ, ἀττικῶς, accipe, acuitur.
Λάβε, κοινῶς, accipe, penac.
Λαβὴ, λαβῆς, ἡ, capulus, anſa, acuitur.
Λάβη, λάβης, ἡ, excuſatio, penac.
Λαβρὸς, λαβροῦ, ὁ, abundans, acuitur.
Λάβρος, λάβρου, ὁ, mediocris, vehemens, penultima acuitur.
Λᾶγος, λάγου, ὁ, Ptolomęi pater, penultima anfle.
Λαγὸς, λαγοῦ, ὁ, lepus, acuitur.
Λάκων, λάκωνος, ὁ, Lacon gentile, penac.
Λακὼν, λακόντος, ὁ, ſortitus, acuitur.
Λάθων, λάθωνος, ὁ, Lathon fluuius, penac.
Λαθὼν, λαθόντος, qui latuit, acuitur.
Λάμπρα, ας, ἡ, Lampra vrbs, penac.
Λαμπρὰ, λαμπρᾶς, ἡ, ſplendida, acuitur.
Λᾶος, λάου, ὁ, lapis, penac.
Λαὸς, λαοῦ, ὁ, plebs, populus, acuitur.
Λαρὸς, λαροῦ, ὁ, dulcis, acuitur.
Λάρος, λάρου, ὁ, larus auis, penac.

Λάχες,

Λάχος, διὰ τοῦ ο μικροῦ, ὁ, ſors, penacuitur.
Λάχως, διὰ τοῦ ω μεγάλου, quaſi, penacuitur.
Λεκυθοπώλης, λεκυθοπώλου, ὁ, venditor leguminum, penacuitur.
Λεκυθόπωλις, λεκυθοπώλιδος, ἡ, venditrix leguminum, antepenacuitur.
Λέπας, τοῦ λέπατος, τὸ, promontorium, penac.
Λεπὰς, τῆς λεπάδος, ἡ, genus oſtrei, acuitur.
Λέπτη, λέπτης, ἡ, Lepte vrbs, penac.
Λεπτὴ, λεπτῆς, ἡ, tenuis, acuitur.
Λευκὴ, λευκῆς, ἡ, alba, acuitur.
Λεύκη, λεύκης, ἡ, arbor quæ populus dicitur, penultima acuitur.
Λεύκων, λεύκωνος, ὁ, Leucon vir, penac.
Λευκῶν, λευκῶντος, ὁ, albificans, anflectitur.
Λῆμμα, τοῦ λήμματος, quæſtus, ſeu captio.
Λῆμα, τοῦ λήματος, ſpacium ſeu fortuna.
Λήναιος, ληναίου, ὁ, Lenæus vir, antepenac.
Ληναῖος, αίου, Lenæus Bacchus, penanflectitur.
Ληιτουργεῖν, διὰ τοῦ η, populo miniſtrare.
Λιτουργεῖν, διὰ τοῦ ι, maledicere.
Λίγυς, λίγυος, ὁ, Ligur, penac.
Λιγὺς, λιγύος, ὁ, ſtridulus, canorus, acuitur.
Λιθότομος, τόμου, ὁ, inciſus è petra, antepenac.
Λιθοτόμος, λιθοτόμου, ὁ, lapicida, penac.
Λιπάρα, ας, ἡ, Lipara inſula, penac.
Λιπαρὰ, λιπαρᾶς, ἡ, pinguis, acuitur.
Λὶς, λίος, ὁ, leo, acuitur.
Λὶς, λιτὸς, ὁ, pannus lineus, acuitur.
Λόγιον, ίου, τὸ, oraculum, antepenac.
Λογεῖον, λογείου, τὸ, pulpitum, penanflectitur.
Λυσίας, ου, ὁ, Lyſias vir, penac.
Λυσιὰς, λυσιάδος, ἡ, Lyſias mulier, acuitur.
Λύσις, λύσιος, ἡ, ſolutio, penacuitur.
Λυσὶς, λυσίος, ὁ, Lyſis vir, acuitur.
Λῶτος, λώτου, ὁ, Lotus vir, penanflectitur.
Λωτὸς, τοῦ, ὁ, lotus herba & arbor, acuitur.

M

Μάκρον, μάκρου, promontorium Siciliæ, penac.
Μακρὸν, μακροῦ, τὸ, longum, acuitur.
Μείων, μείονος, ὁ, minor, penac.
Μειῶν, μειοῦντος, ὁ, minuens, anflectitur.
Μελιτίνη, τῆς μελιτίνης, ἡ, Melitina mulier, penac.
Μελιτινὴ, τῆς μελιτινῆς, gentile nomen, acuitur.
Μένω, ἐνεστὼς, maneo, penacuitur.
Μενῶ, μέλλων, manebo, futurum, anflectitur.
Μενοεικὴς, τοῦ μενοεικέος, ὁ, ἡ, placabilis, demulcens, acuitur.
Μενοίκης, τοῦ ήκεος, ὁ, ἡ, facilè cedens, penac.
Μηδίκη, τῆς μηδίκης, ἡ, medica herba, penac.
Μηδικὴ, τῆς μηδικῆς, ἡ, Medica regio, acuitur.
Μῆδος, τοῦ μήδου, ὁ, Medus, penanflect.
Μῆδος, τοῦ μήδεος, τὸ, cura, conſilium, penanflect.
Μισήτη, ἡ, libidinoſa, penacuitur.
Μισητὴ, ἡ, odibilis, acuitur.
Μόνη, μόνης, ἡ, ſola, penacuitur.
Μονὴ, μονῆς, ἡ, manſio, acuitur.
Μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, laborioſus, acuitur.
Μοχθηρὸς, οῦ, ὁ, difficilis, penanflect.

Μύλλος, μύλλου, ὁ, Myllus vir, penacuitur.
Μυλλὸς, μυλλοῦ, ὁ, ſtrabo, acuitur.
Μυρία, τῶν μυρίων, τὰ, infinita, penac.
Μύρια, τῶν μυρίων, τὰ, decem millia, antepenac.
Μύριοι, decies mille, antepenac.
Μυρίοι, innumeri, penac.
Μύρων, τοῦ μύρωνος, ὁ, Myron vir, penac.
Μυρῶν, τοῦ μυρῶντος, ὁ, redolens, anflectitur.
Μύω, τὸ καμμύω, claudo oculos, penac.
Μυῶ, τὸ διδάσκω, doceo, propriè ſacra, circũfle.

N

Νάρκισσος, τοῦ ίσσου, ὁ, Narciſſus puer, antepenac.
Νάρκισσος, τοῦ ίσσου, ἡ, narciſſus herba, antepenac.
Νεὸς, νεοῦ, ἡ, nouale, campus, acuitur.
Νέος, τοῦ νέου, ὁ, nouus, iuuenis, penac.
Νίκων, τοῦ νίκωνος, ὁ, Nicon vir, penacuitur.
Νικῶν, τοῦ νικῶντος, ὁ, vincens, anflectitur.
Νόμαιον, τοῦ νομαίου, τὸ, legitimum, antepenac.
Νομαῖον, τοῦ νομαίου, τὸ, paſcuale, penanflect.
Νόμος, τοῦ νόμου, ὁ, lex, penacuitur.
Νομὸς, οῦ, ὁ, paſcuum, regio, plaga, acuitur.
Νύμφιος, τοῦ νυμφίου, ὁ, ſponſalis, antepenac.
Νυμφίος, τοῦ νυμφίου, ὁ, ſponſus, penac.
Νῦν, de præſenti, præterito & futuro.
Νυνὶ, de præſenti tantùm.

Ξ

Ξάνθος, τοῦ ξάνθου, ὁ, Xanthus fluuius, & viri nomen, penacuitur.
Ξανθὸς, τοῦ ξανθοῦ, ὁ, flauus, acuitur.
Ξάνθη, τῆς ξάνθης, ἡ, Xanthe mulier, penacuitur.
Ξανθὴ, τῆς ξανθῆς, ἡ, flaua, acuitur.
Ξένων, τοῦ ξένωνος, ὁ, Xenon vir, penac.
Ξενὼν, τοῦ ξενῶνος, ὁ, hoſpitium, acuitur.

O

Οἰκεῖοι, οἱ, per affinitatem domeſtici.
Οἰκῆες, οἱ, domeſtici quiuis.
Οἶμος, ὁ, via, maſculinum.
Οἴμη, ἡ, cantilena, fœmininum.
Ὄκνος, ὄκνου, ὁ, piger, penac.
Ὀκνὸς, ὀκνοῦ, ὁ, cunctatio, pigritia, acuitur.
Ὅλος, τοῦ ὅλου, totus, penac.
Ὀλὸς, τοῦ ὀλοῦ, ὁ, atramentum ſepiæ, acuitur.
Ὅμως, tamen, penacuitur.
Ὁμῶς, ſimul, ſimiliter, anflectitur.
Ὄν, ψιλούμενον, ens, acuitur & attenuatur.
Ὅν, δασυνόμενον, quem, aſpiratur.
Ὄναρ, ἐπιρρηματικῶς, in ſomnis, penacuitur.
Ὄναρ, ὀνάρατος, τὸ, ſomnium, penac.
Ὄξις, διὰ τοῦ ι, vas acetarium.
Ὀξὺς, διὰ τοῦ υ, acutus, velox, acuitur.
Ὅπη, ἐπίρρημα, vbi, quò, aſpiratur & penacuitur.
Ὀπὴ, ῆς, ἡ, foramen, ſine aſpiratione, acuitur.
Ὅπως, διὰ τοῦ ω μεγάλου, quomodo, vt, penac.
Ὀπὸς, ὀποῦ, ὁ, ſuccus, acuitur.
Ὄρθος, τοῦ ὄρθου, ὁ, Orthus vir, penac.
Ὀρθὸς, τοῦ ὀρθοῦ, ὁ, rectus, acuitur.
Ὅρμος, τοῦ ὅρμου, ὁ, portus artificialis, penac.

Ο'ρμὸς,ὅρμοῦ,ὁ,monile,acuitur.
Ο'ρος,ὄρου,ὁ,ſine aſpiratione,mons,acuitur.
Ο'ρος,ὅρου,ὁ,cum aſpiratione,terminus,acuitur.
Ο'ρὸς,τοῦ ὀρροῦ,ὁ,ſerum,acuitur.
Ο'σσα,Oſſa,mons Theſſaliæ.
Ο'σσα,vox,fama.
Οὗ,δασυνόμενον,cuius & vbi,anflectitur.
Οὐ,ψιλούμενον,non,acuitur.
Οὐθὲν,ne vnum quidem,imperfectum.
Οὐδὲν,nihil, perfectum eſt.
Οὐκοῦν,igitur,circunflect.
Οὔκουν,non,nequaquam,penacuitur.
Οὐρὰ,οὐρᾶς,ἡ,cauda, acuitur.
Οὐρα,οὔρας,ἡ,impetus,penanflect.
Οὐρὸς,οὐροῦ,ὁ,nauale,acuitur.
Οὖρος,εος,τὸ,terminus, penanflect.
Οὖρος,οὔρου,ὁ,ventus ſecundus,penanflect.
Οὖρον,εος, τὸ,vrina,penanflect.
Οὗτος,demonſtratiuum & relatiuum.
Οὑτοσὶ,demonſtratiuum ſolùm.
Οὕτως,διὰ τοῦ ω μεγάλου,ſic,penacuitur.
Οὗτος,διὰ τοῦ ο μικροῦ,hic,penanflect.

Π

Παίδευσις,diſciplina.
Παιδεία,eruditio.
Παιδιὰ,τῆς παιδιᾶς,ἡ,ludus, acuitur.
Παιδία,τῶν παιδίων,τὰ,pueri, per αι.
Πεδία,τῶν πεδίων,τὰ,campi, per ε.
Παιὼν,τοῦ παιῶνος,ὁ,Apollo,acuitur.
Παίων,τοῦ παίωνος,ὁ,Pæon, metri genus,penulma acuta.
Παλλὰς,τῆς παλλάδος,ἡ,Minerua,acuitur.
Πάλλας,τοῦ πάλλαντος,ὁ,Pallas gigas, penultima (acuta.
Πᾶν,τοῦ παντὸς,τὸ,omne,circunflect.
Πὰν,τοῦ πανὸς,ὁ,Pan deus paſtorum, acuitur.
Πανταχῆ,διὰ τοῦ ῆ,vbique.
Πανταχοῖ,διὰ τοῦ οῖ,quocunque.
Πάρα,ἀντὶ τοῦ πάρεστι, adeſt & adſunt,penultima (acuitur.
Παρὰ,apud,ab,præter, acuitur.
Παρακοίτης,παρακοίτου,ὁ,maritus,penac.
Παράκοιτις,κοίτιος,ἡ,vxor,antepenac.
Παράρρητος,διὰ δύο ρρ.ὁ,dictus,antepenac.
Παραρητὸς,δι' ἑνὸς ρ,ὁ,ſupplicabilis,acuitur.
Παρειὰς,τῆς,άδος,ἡ,maxilla,acuitur.
Παρείας,τοῦ παρείου,ὁ,pareas ſerpens,penac.
Πάρειμι,adſum, antepenac.
Παρεῖμι,accedo,penanflect.
Παρθενίκη, τῆς παρθενίκης,ἡ, Pathenice mulier, penultima acuta.
Παρθενικὴ,κῆς,ἡ,virgo,acuitur.
Πάσασθαι,α producto,poſsidere.
Πάσασθαι,α correpto,guſtare.
Πατρόκτονος,τόνου,ὁ,occiſus à patre,antepenac.
Πατροκτόνος,τόνου,ὁ,parricida,penacuitur.
Πατρῷος,τοῦ πατρώου,ὁ,paternus,penanflect.
Πατρωὸς, τοῦ ωοῦ,vitricus,acuitur.
Πειθὼ, τῆς πειθοῦς,ἡ, perſuaſio,acuitur.
Πείθω,ει πείσω,π.εικα,ſuadeo, penacuitur.
Πελίας,τοῦ πελίου,ὁ,Pelias vir,penacuitur.
Πελιὰς,άδος,ἡ,columbæ genus,acuitur.
Πέρα, vltrà,penacuitur.
Περὶ,de, & circum,acuitur.
Περῶν,τοῦ περῶντος,ὁ,tranans,penac.
Πειρῶν,πειρῶντος,ὁ,experiens, anflect.
Πεύκινος,ου,ὁ, quod ex picea arbore fit, penultima acuitur.
Πευκῖνος,τοῦ πευκίνου,ὁ,Peuceus gētile, penāflect.
Πίνων,τοῦ πίνοντος,ὁ,bibens,penac.
Πεινῶν,τοῦ πεινῶντος,ὁ,eſuriens,anflect.
Πλείων,τοῦ πλείονος,ὁ,comparatiuum, penac.
Πλειὼν,τοῦ πλειῶνος,ὁ,annus,acuitur.
Πλούτωνος,πλούτωνος,ὁ,Pluton deus,penac.
Πλουτῶν,πλουτῶντος,ὁ,diteſcens,vltima anflexa.
Ποῖα,τῆς ποίας,ἡ,qualis interrogatiuè,penanfle.
Ποιὰ,τῆς ποιᾶς,ἡ,quædam infinitè,acuitur.
Ποῖος,τοῦ ποίου,ὁ,qualis interrogatiuè, penāflect.
Ποιὸς,τοῦ ποιοῦ,ὁ,quidam infinitè,acuitur.
Πολέμων,τοῦ πολέμωνος,Polemon vir,antepenac.
Πολεμῶν,τοῦ πολεμῶντος,ὁ,bellans,anflectitur.
Πόνηρος,τοῦ πονήρου,ὁ,agricola,antepenac.
Πονηρὸς,τοῦ πονηροῦ,ὁ,prauus,acuitur.
Πότε,quando,penacuitur.
Ποτὲ,aliquando,acuitur.
Πότος,ότου,ὁ,potus,conuiuium,penac.
Ποτὸς,οῦ,ὁ,potulentus,potabilis,acuitur.
Πρασία,σίας,ἡ,vrbs Peloponneſi,penac.
Πρασιὰ,τῆς πρασιᾶς,ἡ,areola,ſulcus,acuitur.
Πρὶν,ἐπίρρημα,prius,anteà, acuitur.
Πρῖν,πρινὸς,ἡ,arbuſtum, acuitur. (nienſium.
Πρυτανεῖα,τὰ, pretiū ſtatutū, magiſtratus Athe-
Πρυτανεία,ἡ,tēpus magiſtratus Athenienſium.
Πρυτάνης,διὰ τοῦ η, præfectus, adminiſtrator,penultima acuta.
Πρύτανις,πρυτάνιος,ἡ,prouidentia.
Πρωτόγονος,τοῦ πρωτογόνου,ὁ,primogenit⁹, antepe.
Πρωτογόνος,τοῦ πρωτογόνου,ἡ,primò enixa, penulti (ma acuta.
Πρῶτος,πρώτου,ἡ,primus,penāflect.
Πρωτὸς,πρωτοῦ,ὁ,fortunæ ſubiectus,acuitur.
Πρωΐα,manè,penacuitur.
Πρωΐα,ας,ἡ,matutina hora,penac.
Πρωτότοκος,πρωτοτόκου,ὁ καὶ ἡ,primogenitus,antepenultima acuitur.
Πρωτοτόκος,πρωτοτόκου,ἡ,primò enixa,penultima acuitur.
Πτύχη,πτύχης,ἡ,plicatio,penac.
Πτυχὴ,πτυχῆς,ἡ, concauitas vallis,acuitur.
Πυγμὴ,πυγμῆς,ἡ,cæſtus,acuitur.
Πυγμῇ,crebrò,vltima circunflexa.
Πυθὼν,ἡ,loci nomen,acuitur.
Πύθων,ὁ,Python ſerpens,penac.
Πύλαιος,ου,ὁ,Pylæus,antepenac.
Πυλαῖος,ου,ὁ,Mercurius,penanflect.
Πύλη,πύλης,ἡ,porta,penac.
Πυλὶς,πυλίδος,ἡ,portula,acuitur.
Πυῤῥὸς,πυῤῥοῦ,ὁ,fuluus,acuitur.
Πύῤῥος,πύῤῥου,ὁ, Pyrrhus, penacuitur.

Ρ

Ρ'άκκος,διὰ δύο κκ,naris cadi.

Ρ'άκος,

Ῥάκος, διὰ ἑνὸς κ, veſtis attrita.
Ῥίπη, τῆς ῥίπης, ἡ, Rhipe, vrbs, penac.
Ῥιπὴ, τῆς ῥιπῆς, ἡ, flatus venti, acuitur.
Ῥινὴ, τῆς ῥινῆς, ἡ, lima, acuitur.
Ῥίνη, ῥίνης, ἡ, rhina piſcis, penac.
Ῥίγιον, ῥιγίου, τὸ, horrendum, antepenac.
Ῥιγεῖον, ῥιγείου, τὸ, pannus ad cooperiendum, penanflectitur.
Ῥεῖα, ῥεᾶς, ἡ, Rhea, pro ῥέα.
Ῥεῖα, facilè, Aduerbium.
Ῥοιὰ, διὰ τοῦ ι, malus punica.
Ῥοὰ, τῆς ῥοᾶς, malum punicum.
Ῥόδιος, τοῦ ῥοδίου, ὁ, Rhodienſis, antepenacuitur.
Ῥοδιὸς, τοῦ ῥοδιοῦ, ὁ, Rhodius fluuius.
Ῥοδῶν, ῥοδῶνος, ὁ, roſetum, acuitur.
Ῥόδων, ῥόδωνος, ὁ, proprium viri, penac.
Ῥύμβος, ου, ὁ, Rhymbus fluuius, penac.
Ῥυμβὸς, ῥυμβοῦ, ὁ, impetus, turbo, acuitur.

Σ

Σάκκος, διὰ δύο κκ, ſaccus, cilicium.
Σάκος, δι᾽ ἑνὸς κ, ſcutum, acuitur.
Σάρων, σάρωνος, ὁ, deus marinus, penac.
Σαρῶν, σαρῶντος, verrens, anflectitur.
Σειρικὴ, σειρικῆς, ἡ, gentile nomen, acuitur.
Σειρίκη, ης, ἡ, proprium mulieris, penac.
Σείνων, σείνωνος, ὁ, proprium viri, penac.
Σινῶν, σινῶντος, ὁ, lædens, circunflect.
Σίμων, σίμωνος, ὁ, Simo, penac.
Σιμῶν, σιμῶντος, ὁ, impendens, anflect.
Σίγηλος, σιγήλου, ὁ, ſigelus, narciſſus, antepenultima acuitur.
Σιγηλὸς, σιγηλοῦ, ὁ, taciturnus, acuitur.
Σίμος, σίμου, ὁ, ſimus piſcis, penac.
Σιμὸς, σιμοῦ, ὁ, ſimus, acuitur.
Σιγὴ, σιγῆς, ἡ, ſilentium, acuitur.
Σιγῇ, ἐπίρρημα, anflectitur.
Σίδηρος, σιδήρου, ὁ, ferrum, antepenac.
Σιδηρὸς, σιδηροῦ, ὁ, ferreus, acuitur.
Σῖτος, σίτου, ὁ, frumentum, anflectitur.
Σιτὸς, σιτοῦ, ὁ, eſculentus, acuitur.
Σκαφὴ, σκαφῆς, ἡ, effoſsio, acuitur.
Σκάφη, σκάφης, ἡ, peluis, ſcapha, penac.
Σκότιος, σκοτίου, ὁ, natus in tenebris, ſeu ex ignobili, antepenultima acuitur
Σκοτίος, σκοτίου, ὁ, Scotius viri nomen, penultima acuitur.
Σπάρτη, σπάρτης, ἡ, filum, rubrica carpentarii, penacuitur.
Σπαρτὴ, σπαρτῆς, ἡ, ſeminata, acuitur.
Σπάρτος, σπάρτου, ὁ, Spartus, penac.
Σπαρτὸς, σπαρτοῦ, ὁ, ſeminatus. acuitur.
Σπουδὴ, σπουδῆς, ἡ, ſtudium, acuitur.
Σπουδῇ, ἐπίρρημα, vix, cum labore, anflect.
Στάχυς, βραχέως, ſpica, Singulariter.
Στᾶχυς, ἐκτεταμένως, ſpicæ, Pluraliter.
Σταφυλὴ, vua, acuitur.
Σταφύλη, perpendiculum, penac.
Στύραξ, ὁ, lignum iaculi, penac.
Στύραξ, ἡ, odoris genus, penacuitur.
Στένων, ὁ στενάζων, ὁ, ſuſpirans, penac.
Στενῶν, ὁ στενοχωρέων, ὁ, frequentans, anflectitur.
Στίλβον, στίλβοντος, τὸ, ſplendidum, penac.
Στιλβὸν, στιλβοῦ, τὸ, laſciuè nutritum, acuitur.
Στρατειὰ, στρατειᾶς, exercitus, acuitur.
Στρατεία, στρατείας, ἡ, dignitas, penac.
Σύνεργος, συνέργου, in re quapiam cooperans, antepenacuitur.
Συνεργὸς, συνεργοῦ, ὁ, adiutor, acuitur.
Σὺν, πρόθεσις, cum, acuitur.
Σῦν, αἰτιατικὴ, ſuem, anflect.
Σφόδρα, ἐπίρρημα, valde, penac.
Σφοδρὰ, σφοδρᾶς, ἡ, vehemens, acuitur.
Σχέδιος, σχεδίου, ὁ, frugalis, antepenac.
Σχεδιὸς, σχεδιοῦ, ὁ, proprium nomen, acuitur.
Σχιστὸς, σχιστοῦ, ὁ, veſtis muliebris, acuitur.
Σχισταὶ, αἱ, calceamenta, acuitur.
Σχολὴ, σχολῆς, ἡ, otium aut ſchola, acuitur.
Σχολῇ, ἐπίρρημα, vix, pedetentim, anflectitur.

T

Ταρσός, ταρσοῦ, ὁ, Tarſus in Cilicia vrbs, penultima acuta.
Ταρσὸς, ταρσοῦ, ὁ, ordo remigantium, acuitur.
Ταυρόκτονος, ὁ, à tauro cæſus, antepenac.
Ταυροκτόνος, qui taurum occidit, penac.
Τεὸς, τεοῦ, ὁ, tuus, acuitur.
Τέος, τέου, ὁ, aliquis, penacuitur.
Τεῦκρος, ου, ὁ, Teucer, proprium, penanflect.
Τευκρὸς, τευκροῦ, ὁ, Troianus, acuitur.
Τηλεσκόπος, όπου, ὁ, longè aſpiciens, penac.
Τηλέσκοπος, όπου, longè viſus, antepenac.
Τίμων, τίμωνος, ὁ, Timo viri nomen, penac.
Τιμῶν, τιμῶντος, honorans, anflectitur.
Τίνες, qui interrogatiuè, penac.
Τινὲς, aliqui, qui, infinitè, acuitur.
Τόμος, τόμου, ὁ, charta, penacuitur.
Τομὸς, τομοῦ, ὁ, inciſus, acuitur.
Τρίετες, triennio, antepenac.
Τριετὲς, triennale, acuitur.
Τριτῶν, τριτῶνος, ὁ, tertiò faciens, anflectitur.
Τρίτων, τῶν, horum trium, penac.
Τρυφῶν, τρυφῶντος, ὁ, triumphans, circunflect.
Τρύφων, τρύφωνος, ὁ, Trypho viri nomen.
Τρεῖς, οἱ καὶ αἱ, hi & hæ tres, anflect.
Τρὶς, ter, acuitur.
Τροχὸς, τροχοῦ, ὁ, reuolutio, rota, acuitur.
Τρόχος, τρόχου, ὁ, curſus, penultima acuta.
Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, vindemiæ tempus, acuitur.
Τρύγητος, τρυγήτου, ὁ, vindemia, i. vua, antepenultimam acuit.
Τῦρος, τύρου, ὁ, vrbs Phœniſſa, penanflect.
Τυρὸς, τυροῦ, ὁ, caſeus, acuitur.
Τύχων, ὁ, περὶ τὴν ἀφροδίτην θεὸς, deus.
Τυχὼν, τυχόντος, ὁ, qui contigit, acuitur.

Φ

Φανὸς, φανοῦ, ὁ, clarus, laterna, acuitur.
Φάνος, φάνου, viri nomen, penac.
Φάρος, φάρου, ἡ, inſula, penacuitur.

Φάρος, φάρεος, τὸ, tunica, veſtis, penanfleα.
Φαῖδρος, φαίδρου, ὁ, Phædrus Platonis, penanfl.
φαιδρὸς, φαιδροῦ, ὁ, clarus, alàcer, acuitur.
Φαιά, φαιᾶς, ἡ, fuſca, acuitur.
Φαῖα, φαίας, ἡ, vrbis nomen, penanfleα.
Φάσις, φάσεως, ἡ, fama, dictio, penac.
Φᾶσις, φάσεως, ἡ, Phaſis fluuius, penanfleα.
Φιλητὴς, φιλητοῦ, ὁ, amator, acuitur.
Φιλήτης, φιλήτου, ὁ, fur, deceptor, penac.
Φίλων, φίλωνος, ὁ, Philo, penac.
Φιλῶν, φιλοῦντος, ὁ, amans, circunflectitur.
Φόρος, φόρου, ὁ, tributum, penac.
Φορὸς, φοροῦ, ὁ, ventus proſper, acuitur.
Φυλακὴ, φυλακῆς, ἡ, cuſtodia, acuitur.
Φυλάκη, άκης, ἡ, vrbs Theſſaliæ, penacuitur.
Φῦλον, δι' ἑνὸς λ, τὸ, genus, gens, penanfleα.
Φύλλον, διὰ δύο λλ, τὸ, folium, penacuitur.
Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux, circunflectitur.
Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir, acuitur.

Χ

Χάραξ, κος, ἡ, vallus in vineis, penacuitur.
Χάραξ, ακος, ὁ, vallum in bello, penac.
Χαρίτων, χαρίτωνος, ὁ, nomen proprium, & Genitiuus Pluralis, penacuitur.
Χαριτῶν, χαριτῶντος, ὁ, gratificans, circunfleα.
Χαρίεν, ἀντὶ τοῦ χαριέντως, gratioſé.
Χαρίεν, χαρίεντος, τὸ, gratioſum, penacuitur.
Χάλκη, χάλκης, ἡ, nomen inſulæ, penac.
Χαλκῆ, χαλκῆς, ἡ, ænea, circunfleα.
Χαλκιδίκη, δίκης, ἡ, vrbis nomen, penac.
Χαλκιδικὴ, κῆς, ἡ, Chalcidica, patrium, acuitur.
Χίτων, χίτωνος, vrbis nomen, penac.
Χιτὼν, χιτῶνος, ἡ, veſtis, acuitur.
Χίλων, χίλωνος, proprium, Chilo, penacuitur.
Χιλῶν, χιλῶντος, ὁ, Participium, circunfleα.
Χεῖλος, χείλεος, τὸ, labrum, penacuitur.
Χιλὸς, διὰ τοῦ ι, cibus, acuitur.
Χία, χίας, ἡ, Chia, patrium nomen, penacuitur.
Χιὰ, χιᾶς, ἡ, ſerpentis domus, acuitur.
Χλαμὺς, τῆς χλαμύδος, ἡ, veſtis purpurea.
Χλανὶς, τῆς χλανίδος, ἡ, veſtis militaris, acuitur.
Χρόα, διὰ τοῦ ι, color, penacuitur.
Χροιὰ, διὰ τοῦ οι, color, acuitur.
Χόα, τῆς χόας, feſtum quoddam, penacuitur.
Χοὰ, τῆς χοᾶς, ἡ, genus menſuræ, acuitur.
Χρέων, fatale decretum, penac.
Χρεῶν, τοῦ χρεῶ, τὸ, debitum, opportunum, acuitur.
Χρηστὸς, ὁ, bonus, vtilis, acuitur.
Χρῆστος, χρήστου, ὁ, Chreſtus viri nomen.

Ψ

Ψάλλω, ἐνεστὼς, διὰ δύο λλ, canto, penultima acuit.
Ψαλῶ, μέλλων δι' ἑνὸς λ, cantabo, anfleα.
Ψύχρος, ψύχρου, ὁ, Pſychrus fluuius, penac.
Ψυχρὸς, ψυχροῦ, ὁ, frigidus, acuitur.

Ω

Ὦμος, ὤμου, ὁ, humerus, penanfleα.
Ὠμὸς, ὠμοῦ, ὁ, crudus, crudelis, acuitur.
Ὦχρος, ὤχρου, ὁ, pallor, penanfleα.
Ὠχρὸς, ὠχροῦ, ὁ, pallidus, acuitur.
Ὦ, ὁ Aduerbium vocandi, circunfleα.
Ὢ, heu, acuitur.
Ὥρα, ὥρας, pulchritudo, hora, aſpiratur.
Ὤρα, ὤρας, cura, attenuatur.

ΤΑΞΙΣ ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ὈΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ

ἀρχόντων ἐκ τοῦ Αἰλιανοῦ.

Καταλοχίσαι ἐστὶ τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η. οἱ δὲ τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβʹ. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασιν καὶ σύμμετρον.

Λοχαγὸς, πρωτοστάτης καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι μὲν ὁ α, καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος καὶ δεκανία καὶ λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ ἐνωματίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ϛʹ, λέγουσι τοῦ καὶ λόχου τὴν ἐνωματίαν, οἱ δὲ τὸ δʹ.

Ἐνωμοτάρχης, ὁ τῆς ἐνωματίας ἄρχων.

Διμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν τὸ αὐτό φασι.

Διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμιλόχου καὶ τῆς μοίρας.

Ἐπιστάτης ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν ἐπιστάτης, ὡς εἶναι τὸ ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν, ὥσπερ καὶ οὗτοι, καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπιστάτην τῶν ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι βʹ. τὸν δὲ γʹ. ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ ἀλόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται, οἱ ὁμόλοχοι ἀνδρῶν ξδʹ. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

Τάξις αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη, καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι ξενάγιαν, αἱ βʹ τάξεις ἄνδρες σνϛʹ. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πεντακο-

Πεντακοσιαρχία τὰ β´ τάγματα, ἄνδρες φιβ´. καὶ ὁ ἡγεμὼν πεντακοσιάρχης.

Ἔκτακτοι, τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, διότι τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε´, στρατοκήρυξ, σαλπιγκτὴς, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ τούτους τὴν τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα τὸν μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πραττόμενον. τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τόνγε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸ ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν, οἱ τῶν δὴ ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

Ξεναγία, αἱ β´ πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ακδ´. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγεμόνα.

Τετραρχία, αἱ β´ χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμη´. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον τετράρχην, οἱ δὲ τελευτάρχην.

Φαλαγγαρχία, αἱ β´ κεραρχίαι, ἄνδρες δϞς´. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγεμὼν στρατηγὸς, νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, αἱ β´ φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ηϞβ´, τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ᾽ ἐνίων καλεῖται ἀλλὰ καὶ κέρας, καὶ ὁ ἡγεμὼν κεράρχης.

Φάλαγξ ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ β´ φάλαγγες, ἄνδρες ις´. χιλιάδες καὶ τπδ´. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ ἀρχηγὸς φάλαγξ.

Μῆκός ἐστι φάλαγγος τὸ ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα, ὃ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ στόμα, καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος καὶ παράλληλος κείμενος δεύτερον ζυγὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον, καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ φάλαγγος τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν, καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν ἐστὶ, τὸ ἐπ᾽ εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στοιχεῖν ἐστὶ τὸ ἐπ᾽ εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως στίχος λέγεται.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς β´ ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας, λέγεται καὶ οὐρά. τὸ δὲ λοιπὸν δεξιὸν κέρας καὶ κεφαλὴ, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ἄραρος καὶ ὀμφαλὸς καὶ συνοχὴ, πρόσδεσμα ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοὶ, τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι ὁπλίσει κατὰ τὸν μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ, κέχρηνται γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃ πως κέχρηνται σκευῇ· ἡ γὰρ πέλτη μικρά τις ἐστὶν ἀσπίδιον, καὶ κούφη, καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. εἰσὶ δὲ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἱππικὴ, ἡ δι᾽ ἁρμάτων δὲ δι᾽ ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ ἀμφιππον, καὶ ἀμφιπποι μὲν οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι, οἳ δὲ μεταπηδῶσιν ἀπ᾽ ἄλλου ἐπ᾽ ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μέν ἐστι κατάφρακτον, ὃ καὶ σὺν ἵππους καὶ σὺν ἱππέας πεφραγμένους παρέρχεται, τὸ δὲ ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες θυρεοφόροι καλοῦνται. οἱ δὲ ἁπλᾶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, καὶ καλοῦνται ἱππαγωνισταὶ, καὶ διὸ ταραντῖνοι. οἱ δὲ τόξοις, οἳ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ οἱ μὲν δορατοφόροι, οἱ δὲ κοντοφόροι ἢ ξυστοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ ἀκροβολισταὶ, οἳ πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνάμεως κατάφρακτοι, ἱππακοντισταὶ, ἐλαφροὶ, θυρεοφόροι, οἱ καὶ ταραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην τοῦτ᾽ ἔστι πύκνωσις κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις β´. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ´.

Συνασπισμὸς, ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα. τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν, ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δὲ, ὅτε ὑποτάττονται. προσένταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι, παρ᾽ ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. ἡ μὲν γάρ ἐστι τῶν ὁμοίων παρένθεσις, οἷον ὁπλιτῶν παρ᾽ ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. παρένταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλοὺς, ἢ ψιλῶν παρ᾽ ὁπλίτας.

Λόχος, ἀνδρῶν ὀκτώ.

Σύστασις, τέσσαρες λόχοι, ἀνδρῶν λβ´.

Πεντηκονταρχία, β´ συστάσεων, ἀνδρῶν ἑξήκοντα τεσσάρων.

Ἑκατονταρχία, β´ πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκη´. ἑκάστη δὲ ἑκατονταρχία ἐκτάκτους ἔχει πέντε.

Ψιλαγία, β´ ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ξεναγία, β´ ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ´.

Σύστρεμμα, β´ ξεναγίαι, ἀνδρῶν χιλίων κδ´.

Ἐπιξεναγία, δύο συστρέμματα, ἀνδρῶν δισχιλίων μη´.

Στίφος, δύο ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ϞϚ´.

Ἐπίταγμα, δύο στίφη, ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων ρϞβ´. τούτου ἔκτακτοι ἀνδρῶν η´. ἐπιξεναγοὶ μὲν δύο, συστρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

Ἔμβολον παρατάξεως ὄνομα τριάσδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ῥόμβου τοιοῦδε ὄντος.

Ῥομβοειδὲς παράταξις ὀνομάζεται καὶ σφηνοειδής.

Ἴλη ἱππέων ἐστὶν ἑξηκοντατεσσάρων.

Ἐπιλαρχία, β´ ἶλαι, ἱππέων ρκη´.

Ταραντιναρχία, β´ ἐπιλαρχίαι, ἱππέων διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ὑππαρχία β΄ ταραντῖνοι, ἱππέων πεντακοσίων δώδεκα.

Ἐφιππαρχία β΄ ἱππαρχίαι, ἱππέων χιλίων εἰκοσιτεσσάρων.

Τέλος, δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων δισχιλίων τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἐπίταγμα, β΄ τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ϛϛ΄.

Κλίσις, ἡ κατ᾽ ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. ἐπανάκλισις δὲ ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ᾽ ἀσπίδα κλίσις ἐστὶν ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολή ἐστιν ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατεθεῖσα, ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ᾽ οὐρὰν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἐπ᾽ οὐρὰς καλουμένη. ἔνιοι δὲ οὕτω καὶ αὐτὸ ὑπογράφουσιν.

Μεταβολή ἐστι μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας, εἰς τὴν κατ᾽ οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ τε ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ᾽ ἀσπίδα.

Ἐπιστροφή ἐστιν, ἐπειδ᾽ ἂν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα ἐπὶ δόρυ, ἢ ἐπ᾽ ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν, καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τῷ λοχαγῷ, παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος καὶ μεταλαβόντος τόπων μετὰ τῶν ἔμπροσθεν, ἐπιφάνειαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν διαμενόντων ἑκάστῳ τῶν παραστατῶν, καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀναστροφή ἐστιν ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. περισπασμὸς δέ ἐστιν ἡ ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τῶν ὀπίσω τόπων. ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίνεται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ᾽ ἀσπίδα τὴν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δέ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον, ὥστε ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο. εἶτ᾽ αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δεήσει ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ᾽ ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμῶν διτταί εἰσιν ἰδέαι. ἡ μὲν κατὰ λόχους, ἡ δὲ κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἀνὰ ἑκάτερον αὐτῶν β΄. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν μακεδὼν, ὁ δὲ χορεῖος, ὃν καὶ κρητικὸν καὶ περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστιν, ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τῶν ἔμπροσθεν τόπων. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας τῶν ὄπισθεν. χορεῖος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν ὁπλιτῶν κατὰ μέρος. ἀνθ᾽ ὧν προκατεῖχον τόπον ἑτέρους μεταλαμβανόντων. τοῦ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τοῦ οὐραγοῦ. τοῦ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τῶν ὄπισθεν οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδ᾽ ἂν ἀπὸ τῶν ἀποτομῶν τὰ κέρατα καθιστάναι. τὰς δὲ ἀποτομὰς τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις καὶ τὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάσαι διχῶς λέγεται, ἢ γὰρ τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς, ἢ κατὰ λόχον, ἢ ζυγά. ταυτὸν δ᾽ εἰπεῖν κατὰ μῆκος καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παραβάλλωμεν, ἢ παραπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμοὺς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γίνεσθαι μόνον ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δὲ ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα, ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην, κατὰ μῆκος δὲ τόπου. ὁ δὲ διπλασιασμός ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν, μανότητι μετατάττωμεν, ἢ παρεντεθέντι ἐξελίξωσι κατὰ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι, ἢ οἱ παρενθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ᾽ ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ, χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥ τις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. ὀρθία δέ λέγεται ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται ἐπὶ πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ ἕτερον κέρας ὁπότερον ἂν προαιρῆται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη, τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποτάσει δι᾽ ὑποστολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη: λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ᾽ εὐθείας.

Πρόταξις δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι εἶδος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ᾽ εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Ἔνταξις δὲ ἐπειδ᾽ ἄν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν ἄνδρα παρ᾽ ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

Ἐπαγωγὴ λέγεται, ὅταν τάγματα τάγματι ὑποτάσσηται τῆς τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι. καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προειρημένου συντάγματος οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν εὐωνύμων, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε περὶ τῷ ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδίζεται. μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ. διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν. καὶ τετραπλεύρῳ, ὅταν οἱ πολέμιοι πανταχόθεν ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστο-

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντινώτους εἶναι. διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥ τις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔχουσα ἔξω ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις ἂν πορεύηται τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Κοιόστομος δὲ ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥ τις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους εἴτε ἐκ δεξιῶν ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.

Ἐμβολὴ δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ, τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

Κοιλέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία, τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥ τις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει, καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσάπτῃ, τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὄπισθεν μερῶν ὄρθιον ὑφ' ἑαυτὴν ἔχῃ τεταγμένα.

Ἐσπαρμένη δὲ ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπιος λέγεται, ἡ εἰς τοὔπισω, καὶ πρόσω ἢ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπές. καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὔπισω, ἢ εἰς τὸ πρόσω, ὥστε τὰ εἴδη αὐτῶν γίνεσθαι, καὶ ἑκάστης τῶν τριῶν εἰς τοὔπισω σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ἐξελιγμὸς ἐστὶν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρεῖται καὶ ἀντὶ ις τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γένωνται.

Ὑπερκέρασις δὲ ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

ΟΡΒΙΚΙΟΥ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥμα τάξεων

ἸΣΤΕΟΝ δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν, ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται πεμπὰς, ὁ δὲ ἄρχων πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, δεκὰς, καὶ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, λόχος καὶ λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστὺς καὶ πεντηκόνταρχος. ὁ τῶν ἑκατὸν, τάξις καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστὺς καὶ πεντακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων, χιλιοστὺς καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μεραρχία, καὶ τέλος, καὶ μεράρχης, καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων φάλαγξ, καὶ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων, μυριοστὺς καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο διφαλαγγαρχία ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, καὶ ὁ ἄρχων τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέντοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι λέγεται φάλαγξ, καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. τοῦ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοί τε καὶ ἱππεῖς, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὃ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι. πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιόν τε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παραστάται, ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τὸ βάθος ταττόμενοι ἐπιστάται. τὸ δὲ ἐπὶ τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρὰ καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δέ γε τοῦ παντὸς στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

DE GRÆCORVM NOTIS ARITHMETIcis compendium ex Hadriani Amerotii ſcriptis.

GRÆCI vtũtur notis numerorum, literis alphabeticis: ídque tribus modis. Primò ſingulis elementis ſecundùm alphabeti ſeriem loci ſui numerum ſignificantibus. Nam quotum in ordine alphabeti locũ quæque litera ſortita eſt, eiuſdem numerum repræſentat, vt α primum, β ſecundum, & ita deinceps vſque ω, quod vigeſimi quarti ſymbolum habet. Secundò, toto alphabeto in tres claſſes diuiſo, quarum prima eſt vnitatũ ab α prima vnitate vſque ι decimam vnitatem porrecta, hac tamen nota ϛ pro ſenario vſurpata. Secunda eſt denariorum à litera ι vſque ρ procedens interiecto itidem hoc ſigno ϟ pro nonagenario. Tertia eſt centenorum, à litera ρ vſque ad finem ſua ſerie protenſa, ſed pari modo hac nota Π pro nonageſimo addita. Singulis his literis pariter & notis, ſi virgula toni grauis nota ſubſcribatur, hoc modo ͵α, prima quidem claſsis millenariorum monadas, secũda millenariorũ decadas, tertia millenariorũ centurias ſignificat. Tertiò, ſex duntaxat literis alphabeti in deſignandis numeris vtũtur Ι Π Δ Η Χ Μ, quarum Ι vnitatem ſignificat. Π πέντε, id eſt, quinque. Δ, δέκα, id eſt, decem. Η, ἑκατὸν, id eſt, centum. Χ, χίλια, id eſt, mille. Μ, μύρια, id eſt, decies mille ſignificat. Reliquæ ſunt capitales literæ numerorum ſuorum, quos eoſdem per ſe ſignificãt. Et hæ quidem omnes

præter Π vſque ad quaternarium numerum, ſiue per ſe, ſiue aliis adiunctæ, multiplicantur. vt, I.II.III.IIII.1.2.3.4. Δ.ΔΔ.ΔΔΔ.ΔΔΔΔ, ideſt, 10.20.30.40. H.HH.HHH.HHHH. id eſt, 100. 200.300.400. X.XX.XXX.XXXX. id eſt, 1000. 2000.3000.4000. M.MM.MMM.MMMM. ideſt, 10000.20000.30000.40000.

Decadum verò, centuriarum & chiliadum ac myriadum quinarios, hæc elementa Δ H X M, literæ Π incluſa ſignificant, vt Δ incluſum Π, efficit 50. H incluſum Π 500. X incluſũ Π 5000. M incluſum Π 50000. Horum numerorum adiunctione reliqui omnes numeri gignuntur, in quorum compoſitione ſemper maior minori præponendus eſt.

QVIBVS MODIS APVD GRÆCOS DIES SINGVlorum menſiũ, quos Latini Calendarum, Nonarum atque Iduum vocabulis appellant, deſignentur.

NON conueniunt Attici mẽſes cum noſtris: nam illi, ſicut & Hebræorum menſes, tantùm ad Lunæ curſum computabantur. Luna & auſpicabatur & finiebat mẽſem: noſtri menſes alia ratione deſcripti ſunt, nempe vt in conficiendo anno magis ad Solis curſum quadrarent. Auſpicabantur autem annum Athenienſes ab æſtiuo ſoltitio, vt teſtatur Simplicius quum ait, ἃς δ' ἡμεῖς ποιούμεθα ἀρχὰς ἐνιαυτοῦ μὲν περὶ θερινὰς τροπάς, ὡς ἀθηναῖοι· ἢ περὶ μετοπωρινάς, ὡς οἱ περὶ τὴν νῦν καλουμένην ἀσίαν· ἢ περὶ χειμερινάς, ὡς ῥωμαῖοι· ἢ περὶ ἐαρινάς, ὡς ἄραβες καὶ δαμασκηνοί. Et quum ad Lunæ curſum Attici menſes computentur, non conueniunt cum Latinis, nec poſſunt commodè ſinguli noſtrorum menſium nominibus reddi, ſi quando Attica nomina interpretari velis. Menſis primus is eſt, qui ſolſtitio æſtiuo proxim⁹ eſt, iuxta intercalandi rationem: proinde partem quandam Iunii menſis primus mẽſis occupat. Quare, ſi primum Iunium expones, cæteros ordine ſubiicere poteris: tametſi id, vt dixi, ſit incommodè. Verum docendi cauſa adſcripſimus.

Ἑκατομβαιών, Iunius ab Hecatombis Iouis. nã & Cronius dicebatur.
Μεταγειτνιών, Iuli⁹ à Metagitniis Apollinis ſacris.
Βοηδρομιών, Auguſtus à Boedromiis ſacris, Plutarch. in Theſco.
Μαιμακτηριών, September à Mœmacta: Iouis appellatio eſt, & turbidum aerem ſignificat.
Πυανεψιών, October à pyanis fabis, in Apollinis ſacris.
Ἀνθεστηριών, Nouember quòd campi floribus priuati ſunt, ἄνθος στερῶ.
Ποσειδεών, December à Neptuni & Palladis certamine.
Γαμηλιών, Ianuari⁹ à Iunone, quæ nuptiis præeſt.
Ἐλαφηβολιών, Februarius ἐλαφήβολος, venator.
Μουνυχιών, Martius à Munychiis, Dianæ ſacris, Plutarch. in Theſeo.
Θαργηλιών, Aprilis, quòd caleſcat terra, θέρω γῆ. & θαργήλια Apollinis ſacra ſunt.
Σκιρροφοριών, Maius, à ſacris vmbraculis. ſignificant ædificandum eſſe.

MENSIVM DIVERSÆ APPELLATIONES.

Ægyptiorũ menſes. Τυβί. Μεχύς. Φαμενώθ. Φαρμουθί. Παχών. Παωνί. Ἐπιφί. Μεσωρί. Θώθ. Παοφί. Ἀθύρ. Χοιάκ.

Hebræorum. Νισάν. Ἰάρ. Σιεθονάν. Θαμμί. Ἄβ. Ἐλούλ. Θερσί. Μορσουάν. Χασλεῦ. Τηβήθ. Σαβάτ. Ἀδάρ.

Græcorum. Ἀνδυναῖος. Περίτιος. Δύστρος. Ξανθικός. Ἀρτεμίσιος. Δέσιος. Πάνεμος. Λώϊος. Γορπιαῖος. Ὑπερβερεταῖος. Δῖος. Ἀπελλαῖος.

Macedonum. Αἰγόκερως. Ὑδροχόος. Ἰχθύες. Κριός. Ταῦρος. Δίδυμος. Καρκῖνος. Λέων. Παρθένος. Ζυγός. Σκορπίος. Τοξότης.

Bithynienſium. Ἥραιος. Ἕρμαιος. Μητρῷος. Διονύσιος. Ἡράκλειος. Δῖος. Βενδιδαῖος. Στρατεῖος. Ἄρειος. Περιέπιος. Ἀφροδίσιος. Δημήτριος.

Cappadocum. Τίρεξ. Μάτα. Ξανθίθηρι. Μίθρι. Ἀπομενάμα. Ἀρθρά. Τετοσία. Ὠσμόνια. Σόνδαρα. Ἀρτανία. Ἀρταιστίν. Ἀρεώτατα.

Cypriorum. Ἀφροδίσιος. Ἀπογονικός. Αἰνικός. Ἰούλιος. Καισάρειος. Σεβαστός. Αὐτοκρατορικός. Δημαρχεξούσιος. Πληθύπατος. Ἀρχιερεύς. Ἔστιος. Ῥωμαῖος.

Diuidunt Græci mẽſem in tres decadas, vocántq; ἱσταμένου, μεσοῦντος, καὶ λήγοντος. Trigeſimum diem vocant ἕνην καὶ νέαν. Quæ autem fuerit intercalendi ratio, qua efficiebant vt ad curſum Solis tamen Lunares menſes congruerent, lege Macrobium, Saturnal. l. 1. ca. 13.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

κατὰ στοιχεῖον.

Ἄζω, ſicco. ἀόρ. α. ἄσθην, & ἀάσθην.

Ἄγαμαι, miror, μ. ἀγάσομαι. ἀορ. α. ἠγάσθην. μέσος ἀόρ. ἠγασάμην.

Ἄγω, ago, μ. ἄξω. ἀόρ. β. ἦγον: & Atticè ἤγαγον. π. ἦχα, & Atticè ἀγήοχα.

Ἀγορεύω, dico, μ. ἀγορεύσω, ἀόρ. α. ἠγόρευσα, π. εἴρηκα: ab εἴρω.

Ἄδω, cano, μ. ἄσω. ἀόρ. α. ᾖσα.

Αἱροῦμαι, capio, μ. αἱρήσομαι π. ᾕρημαι. ἀόρ. α. ἡρέθην. μέσος ἀόρ. β. εἱλόμην: ab ἕλομαι.

Αἱρέω, ῶ, capio. μ. αἱρήσω.

Αἰσθάνομαι, μ. αἰσθήσομαι, π. ᾔσθημαι. μέσος ἀόρ. α. ᾐσθόμην. ¶ Et αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι.

Ἁμαρτάνω, pecco, μ. ἁμαρτήσω, π. ἡμάρτηκα. ἀόρ. β. ἥμαρτον: ab ἁμαρτέω, ἁμαρτῶ.

Ἀνοίγω, aperio, μ. ἀνοίξω. ἀόρ. α. ἀνέῳξα Atticè.

Ἀπεχθάνομαι, ſum odioſus, μ. ἀπεχθήσομαι. π. ἀπήχθημαι, μέσ. ἀόρ. α. ἀπεχθόμην. Et ἀπεχθέομαι, οῦμαι.

Αὐξάνω, & αὔξω, augeo, μ. αὐξήσω, vt ab antiquo themate, αὐξέω, ῶ. ἀόρ. α. ηὔξησα. ¶ Et αὐξάνω. παρατ. ηὔξανον.

Ἁλόω, capio, ἀόρ. β. εἷλον. ab ἕλω, Particip. ὁ ἁλοὺς, τοῦ ἁλόντος.

Ἀμφίεμι, & ἀμφιέννυμι, induo, μ. ἀμφιέσω.

Ἀναγινώσκω, lego, παρατ. ἀνεγίνωσκον ſolum, μ. ἀναγνώσομαι, π. ἀνέγνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων: ab ἀναγνῶμι. ¶ Et ἀναγνόω, ἀναγνῶ.

Ἀναζευγνύω, reiungo, μ. ἀναζεύξω.

Ἀνακράζω, exclamo, μ. ἀνακράξω. μέσος π. ἀνακέκραγα. ἀόρ β. ἀνέκραγον.

Ἀναπνέω, reſpiro. μ. ἀναπνεύσω. ἀόρ. α. ἀνέπνευσα: ab ἀναπνεύω, antiquo verbo.

Ἀναρρηγνύω, & ἀναρρήγνυμι, reſcindo, μ. ἀναρρήξω: ab ἀναρρήγω.

Ἀνασπάω, ῶ, euello, μ. ἀνασπάσω.

Ἁλίσκομαι, capior, μ. παθητ. ληφθήσομαι: à λήβομαι, λήψομαι, ἐλήφθην. ἀορ. β. ἑάλων: ab ἁλόω, ῶ.

Ἀπαναίνομαι, renuo, ἀόριστος. α. μεσ. ἀπηνηνάμην.

Ἀπόχρη, ſufficit, μ. ἀποχρήσει. ἀορ. α. ἀπέχρησε.

Ἀφίημι, dimitto, μ. ἀφήσω. ἀόρ. α. ἀφῆκα.

Ἀντιστρέφω, cõuerto, μ. ἀντιστρέψω. μέσ. π. ἀντέστροφα.

Ἀναπεταννύω, & ἀναπετάννυμι, explico, μ. ἀναπετάσω: ab ἀναπετάω, ἀναπετῶ.

Ἀπέχω, recipio, μ. ἀφέξω (quia ἕξω aſpiratur, mutatur π. in φ.) π. ἀπέσχηκα, ἀόρ. ἀπέσχον, ab ἀποσχέω, ἀποσχῶ.

Ἀποδράω, ῶ, aufugio, vnde ἀόρ. α. ἀπέδρα.

Ἀποδεικνύω, & ἀποδείκνυμι, oſtendo, μ. ἀποδείξω: ab ἀποδείκω.

Ἀπολέω, ῶ, perdo, μ. ἀπολέσω, π. ἀπώλεκα, & Atticè, ἀπολώλεκα. ¶ Et ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα, & Atticè ἀπόλωλα. ¶ Et ἀπολλύω, & ἀπόλλυμι.

Ἀποσβεννύω, & Ἀποσβέννυμι, extinguo, μ. ἀποσβέσω, ἀόρ β. ἀπέσβη.

Ἀποτέμνω, abſcindo, μ. ἀποτεμῶ, & ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπέτεμον.

Ἀποτανύω, extendo, ἀποτάσω.

Ἀπαυράω, ῶ, priuo, ἀόρ. α. ἀπηῦρα.

Ἀποσυφελίζω, amoueo, μέλλων ἀποσυφελίξω.

Ἀποκλαίω, deploro, μ. ἀποκλαύσω, à κλαύω antiquo.

Ἀρέσκομαι, concilio, μ. ἀρέσομαι, & Imperſonale, ἀρέσκει. παρατατικὸς, ἤρεσκε.

Ἀτίζω, inhonoro, μ. ἀτίξω.

Ἀφικνοῦμαι, peruenio, μ. ἀφίξομαι. παρ. ἀφῖγμαι. μεσ. ἀόρ. α. ἀφικόμην.

Ἀφίπταμαι, euolo, ἀόρ. ἀπέπτην, μέσ. ἀόρ. α. ἀπέπτα.

Ἄχθομαι, triſtor, μ. ἀχθήσομαι. ἀόρ. α. ἠχθέσθην.

B

Βάλλω, mitto, μ. βαλῶ. ἀόρ. β. ἔβαλον, π. βέβληκα, à βλῶ, βλήσω.

Βλαστάνω, & βλαστέω, germino, ἀόρ. β. ἔβλαστον.

Βόω, ῶ, clamo, μέλλων, βόσω.

Βούλομαι, volo, μ. βουλήσομαι. π. βεβούλημαι.

Γ

Γαμέω, ῶ, duco vxorem, μ. γαμήσω. ἀόρ. ἔγημα.

Γείνομαι, gigno, μ. γενοῦμαι. μέσ ἀόρ. α. ἐγεινάμην.

Γήθω, lætor, μ. γήσω, μέσ. παρακ. γέγηθα. ¶ Et γηθέω, γηθήσω.

Γηράσκω, & γηράω, ῶ, ſeneſco, μ. γηράσω.

Γρηγορέω, ῶ, vigilo, μ. γρηγορήσω. μέσ. π. ἐγρήγορα. Præteritum pluſquamperfectum, ἐγρηγόρειν.

Γίνομαι, & γίγνομαι, fio, μ. γενήσομαι, à γενάομαι, ῶμαι, π. γεγένημαι. μέσ. ἀόρ. α. ἐγενησάμην. μέσ. ἀόρ. β. ἐγενόμην, μέσ. παρακ. γέγονα: à γείνω γενῶ.

Γινώσκω, cognoſco, μ. γνώσομαι, παρακ. ἔγνωκα. ἀόρ. β. ἔγνων: ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, & γνῶμι.

Δαΐζω, diuido, μ. δαΐξω, & δαΐσω. δαΐζομαι.

Δάκνω, mordeo, μ. δήξω. ἀόρ. ἔδακον: à δήκω.

Δαμάζω, domo, μ. δαμάσω.

Δαέω, ſcio, δαήσω, ἀόρ. ἐδάην.

Δεῖ, oportet, μ. δεήσει. ἀόρ. α. ἐδέησε.

Δεῖ, oportet παρατ. ἔδει. Infinit. δεῖν.

Δείδω, timeo, μ. δείσω, π. δέδοικα. ὑπερσυντ. ἐδεδοίκειν. μέσ. π. δέδια. μεσ. ὑπερσυντ. ἐδεδίειν.

Δέω, ligo, μ. δέσω & δήσω.

Δέομαι, rogo, μ. δεήσομαι, π. δεδέημαι: à δέεομαι.

Δέχομαι, ſuſcipio, μ. δέξομαι, π. δέδεγμαι. μέσ. ἀόρ. α. ἐδεξάμην.

Διαζωννύω, & διαζώννυμι, diſcingo, μ. διαζώσω.

ἀ διαζώω.
Διαλαγχαίνω, ſortior, ἀόρ. β. διέλαχον: ἀ διαλήχω.
Διδάσκω, doceo, μ. διδάξω, ἀόρ. α. ἐδίδαξα.
Διδράσκω, & διαδιδράσκω, aufugio. ἀόρ. α. διέδρα, & ἀπέδρα.
Διαφθείρω, corrũpo, μ. διαφθερῶ, μέσ. π. διέφθορα.
Δοκέω, ῶ, exiſtimo, μ. δόξω: ἀ δόκω. ἀόρ. α. ἔδοξα, ſed δεδόκηκα, ἀ δοκέω.
Δράω, ῶ, facio, μ. δράσω. π. δέδρακα, ἀόρ. α. ἔδρασα.
Δυώω, & δύω, & δῦμι, ſubeo, μ. δύσω. ἀόρ. β. ἔδυν.

E

Ἐάω. ῶ, ſino, μ. ἐάσω. ἀόρ. α. εἴασα.
Ἐγκαλέω, ῶ, criminor, ἐγκαλέσω, π. ἐγκέκληκα.
Ἐγείρω, erigo, μ. ἐγερῶ. ἀόρ. α. ἤγειρα.
Ἐγχέω, infundo, μ. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω. ἀόρ. α. ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicè.
Ἔιδω, ſcio, μ. εἴσω, μέσ. παρ. οἶδα. ὑπερσυντ. ᾔδην, debebat tamẽ eſſe εἴδην, mutatur verò ε in η & ſubſcribitur ι.
Ἔιπα, dixi, ἀόρ. α. & εἶπον ἀόρ. β: ab ἔπω inuſitato.
Ἐιπλέω, annauigo, μ. εἰπλεύσω: ἀ πλεύω.
Ἐλεύθω, venio, μ. ἐλεύσομαι, μέσ. π. ἤλυθα, & Atticè ἐλήλυθα. ἀόρ. β. ἤλυθον, & ἦλθον.
Ἔρομαι, interrogo, μ. ἐρήσομαι. μέσ. ἀόρ. β. ἠρόμην.
Ἕζω, ſedeo, μ. ἕσω. ἀόρ. α. εἷσα.
Ἐκκαίω, & ἐκκάω, exuro, Atticè, μ. ἐκκαύσω.
Ἔλω, teneo: vnde ἀόρ. β. εἷλον.
Ἔμμορα, ſortitus ſum, μέσ. π. ἀ μερέω, ῶ. μέμορα, & ἔμμορα, vel ἀ μείρω μερῶ, μέμορα, καὶ ἔμμορα.
Ἐμπίπτω, incido, ἐμπεσοῦμαι. παρ. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. ἐνέπεσον.
Ἐμπίπρημι, incendo, μ. ἐμπρήσω.
Ἐμπάζω, curo, μ. ἐμπάξω.
Ἔολπα, ab ἔλπω, ſperaui, μέσ π. ἤλπα, & ἔολπα.
Ἐπαινέω, ῶ, laudo, μ. ἐπαινέσω. π. ἐπῄνεκα. ἀόρ. α. ἐπῄνεσα.
Εἴρω, dico, μ. ἐρῶ. π. εἴρηκα.
Ευρίσκω, inuenio, μ. εὑρήσω, π. εὕρηκα. ἀόρ. β. εὗρον: ab εὑρέω, εὑρῶ.
Ἔιω, vado, εἴσω, π. εἶκα. μέσ. π. εἶα. ὑπερσυντ. ᾔειν.
Ἔχω, habeo, μ. ἕξω. π. ἔσχηκα ἀόρ. β. ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω, ῶ. & ἔχω quidem leuigatur, ſed ἕξω aſpiratur, ad differentiã ἔξω Aduerbii tenuis.

Z

Ζεύγνυμι, & ζευγνύω, iungo, μ. ζεύξω: ἀ ζεύγω.
Ζωννύω, & ζώννυμι, cingo, μ. ζώσω.

H

Ἤειν ὑπερσυντ. iueram, ἀπὸ τοῦ εἴω.
Ἤκαχεν, triſtauit: ab ἄχω.
Ἠμύω, inclino, μ. ἠμύσω.

Θ

Θάπτω, ſepelio, μ. θάψω. ἀόρ. α. ἔθαψα.
Θέλω, volo, μ. θελήσω. ἀόρ. α. ἐθέλησα. ¶ Et ἐθέλω, ἐθελήσω. ἀόρ. α. ἠθέλησα.
Θνήσκω, morior, μ. θανοῦμαι. π. τέθνηκα. ἀόρ. β. ἔθανον. Optatiu. τεθναίην. Infinit. τεθνάναι.

I

Ἱκοῦμαι, peruenio, μ. ἵξομαι. ἀόρ. β. ἱκόμην. π. ἷγμαι: ab ἵκομαι.
Ἱλάσκομαι, placo, μ. ἱλάσομαι. μέσ. ἀόρ. α. ἱλασάμην.
Ἵπταμαι, volo, μέσ. ἀόρ. α. ἱπτάμην.
Ἴδον, vidi, ἀόρ. β. poeticè, ab εἴδω, εἶδον.

K

Καίω, & κάω, incendo, μ. καύσω.
Καθέζω, & καθέζομαι, ſedeo, μ. καθεδοῦμαι.
Κάθημαι, ſedeo, μ. καθήσομαι.
Καθαιρέω, καθαιρῶ, ſubuerto. ἀόρ. β. καθεῖλον, ἀ καθέλω.
Καθαίρω, purgo. ἀόρ. β. ἐκάθηρα.
Καθίημι, demitto. ἀόρ. α. καθῆκα.
Κλάγγω, clango, μ. κλάγξω. ἀόρ. α. ἔκλαγξα, π. μέσ. κέκληγα.
Κάμνω, & κάμω, laboro. ἀόρ. β. ἔκαμον, π. κέκμηκα, à Futuro καμήσω.
Κείρω, tondeo, μ. κερῶ. ἀόρ. α. ἔκειρα. π. κέκαρκα.
Κορέω, & κορέννυμι, & κορεννύω, ſatio, μ. κορέσω.
Κράζω, clamo, μ. κράξω. μέσ. π. κέκραγα. ἀόρ. β. ἔκραγον.
Κρεμάζω, & κρεμάω κρεμῶ, & κρέμαμαι, ſuſpendo, μ. κρεμάσω.
Κρυβεὶς, & ἐκρύβην, à κρύπτομαι, vel κρύβομαι antiquo.

Λ

Λαγχάνω, ſortior, μ. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ. ἀόρ. β. ἔλαχον. μέσ. π. λέλογχα, à λήχω, μ. λήξω. ἀόρ. β. ἔλαχον.
Λαμβάνω, capio, μ. λήψομαι, à λήβω: vnde ἀόρ. β. ἔλαβον, π. λέληφα, & Atticè, εἴληφα. ὑπερσυντ. εἰλήφειν.
Λανθάνω, lateo. μ. λήσομαι, μέσ. π. λέληθα. ἀόρ. β. ἔλαθον. π. λέλησμαι. μέσ. ἀόρ. β. ἐλαθόμην.
Λείπω, relinquo, μ. λείψω. ἀόρ. α. ἔλειψα. ἀόρ. β. ἔλιπον.

M

Μαίνομαι, inſanio, μέσ. π. μέμηνα.
Μανθάνω, diſco, μ. μαθήσομαι. à μαθέω, μαθῶ. π. μεμάθηκα. ἀόρ. β. ἔμαθον: à μήθω.
Μάχομαι, pugno, μ. μαχέσομαι: à μαχέομαι. μέσ. ἀόρ. α. ἐμαχεσάμην.
Μείρω, partior, μέσ. π. μέμορα, & ἔμμορα.
Μέλω, curo, μ. μελήσω: à μέλει. π. ἔμελε. μ. μελήσει.
Μέμνημαι, à μνάομαι. ὑπερσυντ. ἐμεμνήμην. ἀόρ. α. ἐμνήσθην, μ. α. μνησθήσομαι.
Μένω, maneo, μ. μενῶ. ἀόρ. α. ἔμεινα. παρακείμενον, μεμένηκα.
Μέμηλα, μέσ. π. curaui, à μέλω.
Μέμαα. μέσ. π. promptus fui, à μάω, ῶ.
Μιγνύω, & μίγνυμι, miſceo, μ. μίξω.
Μοργνύω, abſtergo, μ. μόρξω.

N

Νέω, nuo, μ. νεύσω.
Νέμω, paſco, π. νενέμηκα. ἀόρ. α. ἔνειμα.

Ξ

Ξυνίημι, intelligo, ξυνήσω. ἀόρ. α. ξυνῆκα, & ξυνέηκα.

O

Ὄζω, oleo, μ. ὄσω. μέσ. π. ὦδα, καὶ Atticè ὄδωδα.
Οἴχομαι, eo, μ. οἰχήσομαι. μέσ. ἀόρ. ᾠχόμην.

Οἴομαι,& craſi,οἶμαι,οἴει,puto,putas, οἴεται. μ. οἰήσεται.ἀόρ.α.ᾠήθην.
Οἶδα:ab εἴδω,ſcio.μέσ.π.
Οἰμώζω,lamentor,μ.οἰμώξω.ἀόρ.α.ᾤμωξα.
Ὀμνύω,& ὄμνυμι, & ὀμόω,ῶ,iuro,ὀμόσω,& ὀμοῦμαι.π.ὤμοκα,& Atticè,ὀμώμοκα.
Ὀλολύζω,vlulo,μ.ὀλολύξω.
Ὀμόργνυμι,abſtergo,μ.ὀμόρξω.
Ὀνόω,ῶ,inquino,μ.ὀνόσω.
Ὀφείλω,debeo,μ.ὀφειλήσω,& ὄφλω,ὀφλήσω,π.ὤφληκα.ἀόρ.α.ὤφλησα.
Ὄπτομαι, video,μ.ὄψομαι.ἀόρ.α.ὤφθην.
Ὁράω,ῶ,παρατ.ἑώρων,ἑώραον,Atticè.π.ἑώρακα.ὑπερσυντ.ἑωράκειν.

Π

Παρέιμι,prætereo,παρατ.παρῄειν.
Πάρειμι,πάρει,πάρεστι,adſum,adeſt.
Πάσχω,patior, μ.πείσομαι, à πείθω.π.πέπονθα.ἀόρ.β.ἔπαθον,à πήθω.
Πέμπω, mitto, μ.πέμψω.π.πέπομφα.ἀόρ.α.ἔπεμψα.
Πεταννύω,extendo,μ.πετάσω.π.πέπτακα.
Πέττω, & πέσσω,& πέμπτω poeticè, digero, μ.πέψω.
Πάομαι,ῶμαι,acquiro,μ.πάσομαι.π.πέπαμαι.
Πείρω,penetro,μ.περῶ.ἀόρ.α.ἔπειρα.
Πέφρικα,à φρίττω,horrui,μ.φρίξω.π.ἡμαρτημένος,πέφρικα.
Πηγνύω, & πήγνυμι, figo,μ.πήξω.ἀόρ.ἐπάγην:à πήγω.
Πίνω,bibo,μ.πίσω.π.πέπωκα.ἀόρ.β.ἔπιον.
Πίπτω, cado,μ.πεσοῦμαι.π.πέπτωκα.ἀόρ.β.ἔπεσον.
Πίμπρημι, incendo,μ.πρήσω.
Πλάττω&πλάσσω,fingo,μ.πλάσω.ἀόρ.α.ἔπλασα.
Πλέω,nauigo,μ.πλεύσω,à πλεύω, ſic & πνέω, μ.πνεύσω.
Πράττω,vendo,μ.πράσω,π.πέπρακα.
Προΐεμαι,præmitto,μέσ.ἀόρ.α.προηκάμην.
Πετάω,ῶ,extendo,μ.πετάσω.
Προστρέχω,accurro,μ.προσδραμοῦμαι ἀόρ.β.προσέδραμον:à προσδρέμω.
Πέρθω,populor.ἀόρ.α ἔπραθον.
Πτάω,ῶ,volo μέσ.ἀόρ.α.ἐπτάμην.
Πτήσσω,timeo,μ.πτήξω.
Πυνθάνομαι,interrogo,μ.πεύσομαι, à πεύθομαι.π.πέπυσμαι.ἀόρ.β.ἐπυθόμην.

Ρ

Ῥέζω,facio,μ ῥέξω.
Ῥηγνύω,& ῥήγνυμι,rumpo,μ.ῥήξω.
Ῥωννύω,& ῥώννυμι,roboro,μ.ῥώσω.
Ῥωννύομαι, valeo,μ.ῥώσομαι.π.ἔρρωμαι. Imperat.ἔρρωσο,ἐρρώσθω.

Σ

Σβεννύω,extinguo,μ.σβέσω, & σβήσομαι.ἀόρ.β.ἔσβην: à σβῆμι.
Σεύομαι, concitor.ἀόρ.α.ἐσύθην.ἀόρ.δεύτερος, ἔσσυα.

Σήπομαι,putreſco,μ.σήψομαι.ἀόρ.ἐσάπην.
Σπένδω,libo,μ.σπείσω.ἀόρ.α.ἔσπεισα.
Στάζω,& σταλάζω,ſtillo,μ.στάξω.
Στένω,& στενάζω,gemo,μ.στενάξω.
Στίζω,pugno,μ.στίξω.
Στορέννυμι,ſterno,μ.στορέσω.ἀόρ.α.ἐστόρεσα.
Στρωννύω,ſterno,μ στρώσω.ἀόρ.α.ἔστρωσα.
Συγκεραννύω, miſceo, μ.συγκεράσω.π.συγκέκρακα.
Συμβαίνω, contingo, μ συμβήσομαι.π.συμβέβηκα,ἀόρ.β.συνέβην.
Σχέω,cohibeo, μ.σχήσω, ἀόρ.β.ἔσχον: vnde Imperat.σχὲς σχέτω.

Τ

Τέθνηκα, & τέθνεα, mortuus ſum, παρακείμενος ἀπὸ τοῦ θνήσκω.
Τέμνω,ſeco,μ.τμήσω.ἀόρ.β.ἔταμον.
Τεύχω,fabrico ἀόρ.β.ἔτυχον.
Τάζω, extendo, μ.ταξω.ἀόρ.β.ἔταγον: vnde ὁ ταγών.
Τήκω,liquefacio, μ.τήξω.π.τέτηκα.
Τίκτω,pario,μ.τέξω.ἀόρ.β.ἔτεκον.
Τιτρώσκω,vulnero,μ.τρώσω.ἀόρ.α.ἔτρωσα.π.τέτρωκα,à τρόω,ῶ.
Τίνω,& τίω,ſoluo,μ.τίσω.
Τλάω,ῶ,tolero,μ.τλήσω.ἀόρ.β.ἔτλην: ἀπὸ τοῦ τλῆμι.
Τρέφω, nutrio, μ.θρέψω.ἀόρ.α.ἔθρεψα, μέσ.π.τέτροφα.
Τρέω, timeo,μ.τρέσω.
Τυγχάνω,ſum, μ.τεύξομαι, à τεύχω.π.τετύχηκα:à τυχέω,ῶ.ἀόρ.β ἔτυχον.

Υ

Ὑπέχω, ſuſtineo, μ.ὑφέξω.π.ὑπέσχηκα.ἀόρ.β.ὕπεσχον.
Ὑπισχνοῦμαι, promitto, μ.ὑποσχήσομαι.π.ὑπέσχημαι.μέσ.ἀόρ.β.ὑπεσχόμην.
Ὑποδύω, ſubeo,μ.ὑποδύσω.ἀόρ.β.ὑπέδυν: ab ὑπόδυμι.
Ὑποστερίσκω,priuo, μ ὑποστερήσω.
Ὑπνώττω,dormito,μ.ὑπνώσω.
Ὕει,pluit,μ.ὕσει.ἀόριστος πρῶτος ὗσεν.

Φ

Φάσκω,dico,παρατατ.ἔφασκον.
Φεύγω,fugio,μ.φευξοῦμαι.μέσ.π.πέφευγα.ἀόρ.β.ἔφυγον.
Φέρω,fero, μ.οἴσω:ab οἴω.π.ἐνήνοχα.ἀόρ.α.ἤνεγκα:ab ἐνέγκω.
Φημὶ, φῂς,φησί.φατὸν,φατόν.φαμὲν,φατὲ,φασί,dico,cis,cit. μ.φήσω.ἀόρ.α.ἔφησα.ἀόρ.β.ἔφην, Infinit.φάναι.
Φθάνω,præuenio,μ.φθάσω,à φθάω,ῶ.π.ἔφθακα.ἀόρ.α.ἔφθασα.ἀόρ.β.ἔφθην, à φθῆμι. Particip.φθάς.
Φθείρω,corrumpo,μ.φθερῶ,π.ἔφθαρκα.μέσ.π.ἔφθορα.
Φθίνω,tabeſco,μ.φθίσω.

Φοινίκω, & φοινίζω, cruento, μ. φοινίξω.
Φύω, pro[illegible]o, φύσω. π. πέφυκα. ἀόρ. β. ἀ τῦ φῦμι.

X

Χαίρ[illegible] gaudeo, μ. χαρήσομαι. ἀόρ. β. ἐχάρην.
Χ[illegible]επαίνω, ſæuio, μ. χαλεπανῶ, ἀόρ. α. ἐχαλέπηνα.
[illegible]λεω, fundo, μ. χεύσω, ἀ τῦ χεύω. ἀόρ. α. ἔχεα.
Χρωννύω, coloro, μ. χρώσω.

Ψ

Ψάλλω, cano, μ. ψαλῶ. π. ἔψαλκα. ἀόρ. α. ἔψηλα.

Ω

Ὤθω & ὠθέω, ῶ, pello, μ. ὤσω. & ὠθήσω.
Ὠνέομαι, οῦμαι, emo, μ. ὠνήσομαι. π. ἐώνημαι, & ἑώνημαι, Atticè: vnde ἑωνημένος.
Ὦρσα, concitaui, ἀ ὀρύω, μ. ὀρύσω. ἀόρ. α. ὤρυσα, & per ſyncopen, ὦρσα: vel ὄρσα, ὦρσα, ὦρσα, Æolicè.

ΤΕΛΟΣ.

Μόνῳ, σόφῳ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας.
ῥωμ. κεφ. ις. στίχ. κζ.

SPECIAL 88-B
5622

GETTY CENTER LIBRARY